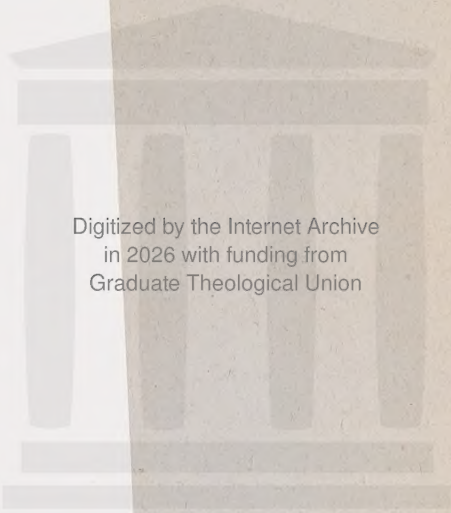

Digitized by the Internet Archive
in 2026 with funding from
Graduate Theological Union

LITURGIA ANGLICANA POLYGLOTTA,

SEU LIBER PRECUM COMMUNII,

ANGLICE, GALLICE,

NEO-GRÆCE, ITALICE, GERMANICE, HISPANICE,

LATINE ET GRÆCE.

THE BOOK
OF
COMMON PRAYER,
IN
EIGHT LANGUAGES.

LONDON:
SAMUEL BAGSTER AND SONS;
WAREHOUSE FOR BIBLES, NEW TESTAMENTS, PRAYER BOOKS,
CHURCH SERVICES, LEXICONS, GRAMMARS, CONCORDANCES,
AND PSALTERS, IN ANCIENT AND MODERN LANGUAGES;
15, PATERNOSTER ROW.

EA fuit Ecclesiæ Anglicanæ prudentia, ex quo publicam Liturgiam suam adornavit, ut medium semper tenuerit inter duo extrema, nimiam scilicet obstinationem in denegando, ne ulla omnino, et nimiam facilitatem in concedendo, ut quælibet fieret in ea immutatio. Quippe cum hinc communis experientia doceat, ex immutatione rerum matura deliberatione constitutarum, (nulla id postulante necessitate) varia sequi incommoda, eaque sæpenumero plura atque graviora malis ipsis, quibus removendis ea immutatione studebatur; inde vero constet peculiare Cultus Divini Formulas, Ritusque, atque Cærimonias, quæ in eo juxta præscriptum ordinem adhibentur, res esse natura sua indifferentes, adeoque mutabiles; idque sit in confesso; æquum est, ut, ob causas graves et magni momenti, pro varia temporum et occasionum exigentia, ejusmodi fiant et admittantur hac in parte immutationes, quæ iis, quibus auctoritas publica commissa est, subinde necessariae, aut saltem conducibiles atque utiles, esse videbuntur. Hinc videmus, sub regnis variorum beatæ memoriæ Principum, qui jam inde a Reformatione floruerunt, in rebus nonnullis eas immutationes, quæ uniuscujusque temporis congruere visæ sunt, justis gravibusque de causis, ab Ecclesiâ factas; ita tamen, ut Cultus Divini quasi corpus ipsum et essentialia (tam quoad materiam ac partes præcipuas, quam quoad Formam et Ordinem) eadem ad hunc usque diem permanserint, et etiamnum permaneant firma et inconcussa; quamvis sæpius impetita vanis conatibus et violentis aggressionibus levium hominum, et novitatis cupidorum, qui semper ostenderunt se ejus esse ingenii, ut somniis suis plus tribuerent, et privatæ rei magis studerent quam bono publico.

Quibus artibus et quam perniciosis consiliis (nuperis et infelicibus turbis sævientibus) usus sacræ Liturgiæ, hujus regni legibus, huc usque nunquam abrogatis, sancitus, abierit in desuetudinem, toti terrarum orbi satis superque notum est: neque nobis animus est earum rerum hic renovare memoriam. Quum autem verisimile videretur, post felicem Regiæ Majestatis Restitutionem, Liturgiæ usum etiam inter alia, quasi postliminio, Ecclesiæ redditum iri (cum nulla lege fuisset abrogatus) nisi mature obicem ponerent quorundam artes ac diligentia, qui sub nuperis usurpatoribus in hoc maxime incubuerant, ut Liturgiæ sacræ odium apud plebem crearent; isti putarunt, si famæ suæ rebusque privatis consulunt vellent, (nisi forte ingenue fateri vellent se errasse, quod ab ejusmodi ingeniis ægre admodum intrinsecus sibi totis viribus entendum, ne Ecclesiæ redderetur. In hunc finem scriptiunculæ variæ in vulgus emissæ adversus Liturgiam sacram, ac veteres objectiones denuo collectæ, novis etiam additis, ad augendum numerum. Postremo Sacratissima Regia Majestas, magna cum importunitate, rogata est, ut

Liturgia recenseretur; et ut in ea immutarentur, aut etiam adderentur, quæ ad pacificandas conscientias teneras conducere viderentur. Quod quidem a Regia Majestate, pro pia illa summaque voluntate satisfaciendi omnibus subditis suis cujuscunque sententiæ in negotio religionis, (quantum quidem cum ratione expectari potuit) clementer concessum est.

In qua recensione, dedimus operam, ut eandem modestiam adhiberemus, quam superioribus temporibus in simili negotio adhibitam esse videmus. Itaque, ex variis immutationibus quæ nobis propositæ erant, eæ omnes a nobis rejectæ sunt, unde periculi aliquid oriri posset, (nempe quod clam impugnarent aliquod dogma receptum, aut laudabilem consuetudinem Ecclesiæ Anglicanæ, aut revera totius Ecclesiæ Catholice Christi) vel quæ nullius omnino momenti erant, sed plane futiles ac vanæ. Verum, quæcunque immutationes quibuscunque auctoribus, ac quocunque prætextu aut fine, nobis erant propositæ, quæ ullo modo visæ sint requisitæ aut conducibiles; iis omnibus, nulla coacti argumentorum vi (unde quidem nobis constaret necessitas quidquam immutandi), sed libenter ac sponte assensum nostrum præbuimus. Hoc enim nobis persuasum habemus, et mentibus nostris infixum hæret (idque hic coram mundo profitemur) in Liturgia, prout erat antea legibus constituta, nihil fuisse, quod verbo Dei aut sanæ Doctrinæ adversaretur, aut quod usurpare, et cui se submittere, viro pio salva conscientia non liceret; aut quod non, contra quemlibet adversarium (modo ne denegetur illi justa ac candida interpretatio, qualem, pro communi æquitate, omnibus humanis scriptis, iis præsertim quæ auctoritate publica muniantur, imo et accuratissimis Scripturæ sacræ versionibus, indulgeri par est) recte defendi queat.

Non fuit igitur in hoc opere nobis propositum his aut illis, quarumcunque partium hominibus, morem gerere in iniquis suis postulatis; verum id præstare, quod maxime nobis videretur conducere ad Ecclesiæ pacem et unitatem conservandam, ad reverentiam conciliandam, pietatemque ac devotionem excitandam in cultu Dei publico; denique ad præcidendas occasiones cavillandi disputandique adversus Liturgiam Ecclesiæ, iis qui nihil aliud student. Quod autem attinet ad ea, in quibus Liturgia sacra, qualis nunc prodit, variat ab ea quæ prius extabat; seu quid immutatum, seu quid additum, seu quid aliud factum, sufficiat hæc in genere monuisse; maximam partem immutationum ad hæc capita revocari, primo aut ad meliorem directionem eorum qui sunt sacra peracturi, in quacunque parte divinorum Officiorum; quod præstitum est maxime in Calendariis et Rubricis: Aut secundo ad immutationem quarundam vocum aut dictionum obsoletarum, in alias hodierni temporis sermoni magis accommodatas, et clariorem

explanationem aliarum vocum et dictionum, quæ aut dubiæ erant significationis, aut alioqui pravis interpretationibus obnoxia: Aut, tertio, ad accuratiorem exhibitionem earum sectionum Scripturæ Sacræ quæ Liturgiæ inseruntur, quæ quidem sectiones, præsertim in Epistolis ac Evangeliiis, et passim alibi, nunc legendæ sunt juxta novissimam Sacrorum Bibliorum Versionem. Visum est etiam nonnullas Orationes et Gratiarum Actiones, ad speciales quasdam occasiones accommodatas, propriis locis addere, maxime in gratiam eorum qui Mare navigant, una cum Officio pro Baptismo Adultorum: quod quidem Officium etsi minus necessarium fuerit cum adornaretur prior Liturgia, nunc tamen, incrementis Anabaptismi, qui nuperorum temporum licentia apud nos irrepsit, factum est necessarium; et semper poterit usurpari ad baptizandos indigenas Coloniarum nostrarum, et alios ad Fidem conversos. Siquis singularum immutationum, in quacunque parte Liturgiæ

facturam, rationem quærat; modo hanc, qualis nunc extat, conferat cum illa priore, quin variationis ratio ipsi facile constet, nil dubitamus.

Atque ita officio nostro in re tanti momenti pro viribus perfuncti, tanquam in conspectu Dei; et sinceritate nostra hac in parte (quantum in nobis est) omnium conscientii approbata; quanquam scimus, in tanta diversitate sententiarum, morum, et respectuum ad rem privatam, impossibile esse ut omnibus placeamus; nec licet expectare ut hominibus factiosi, morosi, ac perversi ingenii, quidquam in eo genere, a quocunque, nisi a seipsis profectum, ardeat; attamen non mediocris nobis spes affulget, ea quæ offeruntur, quæque utriusque Provinciæ Synodorum diligenti examini subjecta sunt, et ab iis approbata, accepta etiam et probata fore omnibus Ecclesiæ Anglicanæ filiis, prudentia, ingenio pacifico et recta conscientia præditis.

DE DIVINIS OFFICIIS ECCLESIAE.

NIHIL unquam fuit ab humana sapientia tam bene constitutum, aut tam firmiter stabilitum, quod processu temporis non labefactaretur et corrumpetur; uti plane videre est, inter alia, in Publicarum Precum Ecclesiæ Formulæ, quæ vulgo Divina Officia appellantur. De harum origine siquis consulat authenticos scriptores, inveniet eas non nisi optimo consilio institutas, nempe ad pietatis incrementum. Antiqui enim Patres ita rem instituerunt, ut tota Biblia, aut major eorum pars, semel in anno prælegeretur, hoc consilio, ut Clerus, et præsertim Ecclesiæ Ministri, frequenti lectione ac meditatione Scripturæ, seipsos excitarent ad pietatem, et instructiones redderentur ad Ecclesiam in sana doctrina erudiendam, et ad refutandos adversarios veritatis: Deinde, ut populus, ex quotidiana verbi divini lectione in Templis, magis ac magis cresceret in vera cognitione Dei; et ardentiori veræ religionis studio et amore accenderetur. Sed, multis retro abhinc annis, hæc pia et salutaris Patrum constitutio ita neglecta, mutata, et corrupta fuit, additione incertarum historiarum, et legendarum; ut et responsiorum, versuum, et inutilium repetitionum, commemorationum, et Synodaliū constitutionum multitudine, ut plerumque, cum Sacrorum librorum aliquis legi cœptus esset, post trium quatuorve capitum lectionem, cætera non legeretur. Sic lectio Prophetæ *Esaie* inchoabatur Dominica prima Adventus, et liber *Geneseos* Dominica Septuagesimæ: sed legi tantum cœperant; nunquam perlegebantur; et sic de cæteris Scripturæ sacræ libris. Præterea, etiamsi *S. Paulo* videatur non nisi lingua vulgari et plebi nota utendum in Ecclesia, ut inde edificetur; Divina Officia in hac Ecclesia *Anglicana* plebi latine non intelligenti per annos complures latine prælecta sunt; ut aurbis tantum audierint; cor autem, spiritus, et mens eorum, nullum fructum inde perceperint. Ad hæc quamquam Patres antiqui Psalterium integrum dividerunt in septem partes, quarum unaquæque *Nocturnum* dicebatur; attamen, superioribus temporibus,

quidam Psalmi tantum, iique pauci numero, legebantur, cæteris prorsus omissis. Deinde tantus erat regularum, quas *Picam* vocabant, numerus, et tanta difficultas, tantaque Officiorum varietas, ut sæpenumero plus negotii faceretur ipsa libri revolutio ad inveniendam ea quæ legenda erant, quam inventorum lectio.

His itaque pensatis, hic Ordo jam constitutus est, quo supra memorata incommoda removeantur. Atque, ut omnia sint in promptu, et expedita, præfixum est etiam Calendarium planum et intellectu facile, in eum finem conscriptum, in quo (quantum quidem fieri potest) Scripturæ sacræ lectio ita proponitur, ut deinceps omnia sint recto ordine, absque hiatu, interruptione, et unius ejusdem libri partis ab alia separatione, peragenda. Quam ob rem Antiphonæ, Responsoria, Invitatoria, et ejusmodi alia, quibus continuata Scripturæ sacræ lectio interruptumpebatur, deleta sunt.

Attamen, quia hoc fieri non potest absque certis quibusdam Regulis, ideo regulæ hic nonnullæ præmittuntur, quæ, ut numero paucæ, ita et intellectu sunt facillimæ. Atque ita Ordo precum ac lectionis Scripturæ sacræ hic jam exhibetur, ad antiquorum Patrum mentem ac propositum valde accommodatus, et eo qui nuper erat in usu, longe utilior atque commodior. Utilior est, quia hic multa deleta sunt, quorum alia minus vera, alia incerta, alia denique vana et superstitiosa. Nec quidquam jam juxta præscriptum Ordinem legendum est, præter purum incorruptumque Dei verbum, nempe Scripturam sacram, aut quod cum verbo Dei et Scriptura sacra plane congruat; idque et verbis et ordine ad captum tam lectorum quam auditorum maxime accommodatis. Commodior est etiam, cum ob brevitatem, tum ob perspicuitatem Ordinis, tum etiam quia Regulæ sunt et numero paucæ et faciles.

Cum autem antea magna fuerit varietas in dicendo et cantando in Ecclesiis hujus Regni; aliis *Sarisburyensem*, aliis *Herefordensem*, aliis *Bangoreensem*, aliis *Eboracensem*, aliis *Lincolniensem* usum sequentibus; unus

idemque usus in posterum totius Regni huius futurus est.

Quia vero nihil adeo perspicuum esse potest, quin inde in usu quotidiano suboriantur dubitationes; si qui sunt, quibus ejusmodi dubitationes suboriantur, aut quibus res hoc libro contentæ varie accipiantur, seu de sensu, seu de praxi earum quæstio habeatur; ad tollendas omnes ejusdem rei varias acceptiones, et dubia omnia solvenda, Diocesios Episcopum semper adibunt, qui, pro prudentia sua, illis sapiendis et dissolvendis operam præstabit, modo nihil statuatur, quod adversetur iis quæ hoc libro continentur. Sin autem dubius hæreat ipse Diocesios Episcopus, rem deferre poterit ad Archiepiscopum, ut ab eo decidatur.

QUANQUAM constitutum est, ut omnia dicantur ac cantentur Anglico idiomate in

Ecclesia, in hunc finem ut cætus inde ædificetur, non tamen hoc ita intelligendum est, ut, si quis privatim mane aut vesperi precetur, nefas sit eum qualibet lingua precari, quam ipse intelligat.

Omnes autem tum Presbyteri tum Diaconi tenentur quotidie vel privatim vel publice Preces Matutinas et Vespertinas recitare, nisi aut adversa valetudine, aut alia urgente causa, prohibeantur.

Sacrorum vero Minister, in singulis Parochialibus Ecclesiis aut Sacellis, cum præsens adest, nec causa legitima impeditus, easdem etiam Matutinas ac Vespertinas Preces recitabit in Ecclesia Parochiali aut Sacello ubi sacra administrat; et curabit, paulo antequam incipiat, ut campana pulsetur, ut, eo signo dato, populus conveniat ad audiendum verbum Dei, et ad Deum una cum eo comprecandum.

DE CÆRIMONIIS.

CUR ALIÆ ABROGATÆ SINT, ALIÆ VERO RETENTÆ.

CÆRIMONIARUM ex humana institutione profectarum, quibus utitur Ecclesia, aliæ, primum quidem pio proposito excogitatæ, in vanitatem et superstitionem tandem degenerarunt. Aliæ in Ecclesiam irrepsere quorundam præpostera devotione, et zelo scientiæ egeno; cæteris initio ad eas conviventibus; unde indies magis ac magis in abusus abierunt. Hæ, non tantum quod sint prorsus inutiles, sed quia et populum multum obcæcarunt, et Dei gloriam obscurarunt, dignæ sunt quæ excindantur, ac prorsus exterminentur. Aliæ vero sunt, ab hominibus etiam profectæ, quas etiamnum retinere visum est, tum propter decoram ordinis conservationem in Ecclesia Dei, (qui finis fuit primæ earum institutionis); tum quod spectent ad ædificationem, ad quam, docente Apostolo, referenda sunt, quæcunque fiant in Ecclesia.

Et, quamvis Cærimoniarum alicujus observatio aut prætermissio, si rem ipsam spectes, exigui sit momenti; temeraria tamen et fastuosa publici Ordinis ac Disciplinæ transgressio atque violatio non leve peccatum est coram Deo. "Omnia honeste et secundum ordinem fiant in vobis," inquit Apostolus. Ordinis autem illius constitutio non penes est homines privatos. Nemi fas est igitur, nisi legitime vocato, in se suscipere, aut sibi arrogare, ut constituat aut immutet ullum publicum ac receptum ordinem in Ecclesia Christi.

Quoniam vero, hoc nostro tempore, tanta est in mentibus hominum varietas, ut aliis vel minima Cærimoniarum suarum omissio piaculum esse videatur, adeo tenaciter amplexi foveant veteres suas consuetudines; alii vero rerum novarum amore ita capiuntur, ut omnia novata vellent, et tanto odio feruntur in res antiquas, ut nihil, nisi novum, ipsis arrideat. Ideo visum est, non tam his aut illis partibus morigerari, quam Deo obtemperare, et eorum omnium commodò studere. Nequis autem offendantur, qui rectæ rationi liberum apud se locum præbet, hic quædam proferuntur rationes, cur receptarum Cærimoniarum aliæ antiquatæ sint, aliæ vero retineantur, et etiamnum observentur.

Quædam abrogatæ sunt, quoniam, prope elapsis temporibus, in immensum creverat earum numerus, adeo ut onus esset intolerabile. Quæ de Sanctis *Augustinus* jam suo sæculo querebatur, nempe quod in tantum numerum multiplicatæ essent, ut deterior foret hac in parte Christianorum, quam fuerat olim Judæorum, conditio. Ac suadebat, ut jugum et onus illud, si quando commoda daretur occasio, pacifice et sine turbis amoveretur. Quid autem dixisset *S. Augustinus*, si oculis vidisset nuperas Cærimonias, quæ apud nos erant in usu communi? Non fuit enim numerus Cærimoniarum temporis illius cum harum nostrarum multitudo conferendus. Tanta fuit harum Cærimoniarum nostrarum congeries, et in his permultæ adeo obscuræ, ut Christi beneficia erga nos confunderent atque obscurarent, potius quam ea nobis exponerent et illustrarent. Præterea Evangelium Christi non est cærimoniale institutum (uti, magnam partem, fuit *Lex Mosaiæ*); sed Religio est ad colendum Deum, non in typorum et umbrarum servitute, sed in libertate spiritus instituta; iis tantum Cærimoniis contenta, quæ, ad conservandum decorum ordinem, piæque disciplinam, sufficiant; et quæ aptæ sint ad excitandas insigni ac singulari quadam significatione hebetes hominum mentes in recordationem officii sui erga Deum ad ædificationem. Præterea, abolendarum Cærimoniarum causa præcipua fuit, quod partim imperitæ plebis supersticiosa cæcitate, partim quorundam inexplebili avaritia, qui privato quæstui magis quam gloriæ Dei studebant, earum abusus in tantum creverat, ut recte tolli non potuerit, salvis ipsis Cærimoniis.

Jam vero ut ad eos veniamus qui forte graviter ferent quod nonnullæ antiquarum Cærimoniarum etiamnum retineantur: si animo reputaverint, sine quibusdam Cærimoniis, nullum ordinem aut tranquillam disciplinam in Ecclesia servari posse; facile eis constabit ratio, cur ab illa sententia sua recedere atque ei renuntiare debeant. Sin autem displiceat, quod ulla antiqua Cærimonia maneat, et magis placeret omnia novari; tum vero (quandoquidem

ORDO PRÆLEGENDI PSALTERII, &c.

concedunt, expedire ut sint quædam Cærimonie ubi antiquæ illæ recte usurpari poterunt, næ isti eas ob solam antiquitatem repudiare nequeunt, quin suam prodant stultitiam. Tum enim vel eo nomine quod antiquæ sunt, majori venerationi ipsis esse debent, si unitatis et concordie, magis quam novitatum ac rerum inusitatarum studiosi videri volunt et haberi. Novitates enim (quantum quidem id consistere potest cum instituto Christianæ Religionis) semper vitari debent. Neque vero erit cur isti, ob retentas Cærimonias, offendantur. Quemadmodum enim eæ Cærimonie abrogatæ sunt, quæ in majores abusus abierant, et quæ frustra hominum conscientias onerabant; sic, quas retineri placuit, Discipline et Ordinis gratia retinentur, et ob justas causas poterunt immutari et abrogari: ideoque pari existimatione cum Lege Dei

nequaquam habendæ sunt. Adde, quod neque obscuræ neque mutæ sunt istæ Cærimonie, sed ita comparatæ, ut cuius obviu sit intelligere, quid sibi velint, et quis sit earum usus: ut non sit veri simile, fore olim, ut, quemadmodum cæteræ quas abrogavimus, in abusus degenerent. His autem institutis nostris alias nationes nequam damnamus; neque ullis nisi solis popularibus nostris quidquam præscribimus. In hac enim sumus sententia, ut putemus expedire ut quælibet regio iis utatur Cærimoniis, quæ magis conducere videbuntur ad Dei honorem et gloriam illustrandam, et populum ad perfectissimam et maxime piam vivendi rationem, absque errore aut superstitione, deducendum; et ut cætera, quæ viderint maxime in abusus degenerare, (quod sæpius in hominum institutis varie pro variis regionibus contigit) rejiciant.

ORDO PRÆLEGENDI PSALTERII.

PSALTERIUM, tam ad Matutinas quam ad Vespertinas Preces, singulis mensibus perlegatur, prout in ipso Psalterio præscribitur. Sed Mense *Februario* non prælegatur ultra diem vigesimum octavum, aut vigesimum nonum.

Cum autem *Januarius, Martius, Maius, Julius, Augustus, October, et December*, singuli habeant dies triginta et unum; constitutum est, ut Psalmi, qui die mensis penultimo prælecti fuerint, iidem ultimo die denuo prælegantur; ut Psalterium ineunte quolibet mense incipiat legi.

Quoniam vero Psalmus cxix. in 22 Sectiones divisus est, prolixiorque est, quam

ut totus eodem tempore prælegatur, constitutum est, ut quatuor aut quinque tantum earum Sectionum una vice prælegantur.

In fine autem uniuscujusque Psalmi, ut et uniuscujusque Sectionis Psalmi cxix. Hymnus sequens recitabitur.

Gloria Patri, et Filio, et Spiritui Sancto; Sicut erat in principio, et nunc, et semper, et in sæcula sæculorum. Amen.

Observe Psalterium sequi divisionem Hebræorum, et Versionem Anglicam magnorum Bibliorum, quæ edita et vulgo usurpata sunt, Regibus *Henrico Octavo et Edwardo Sexto* regnantibus.

ORDO RELIQUÆ SCRIPTURÆ PRÆLEGENDÆ.

VETUS Testamentum priori Lectioni, tam ad Matutinas, quam ad Vespertinas Preces, assignatur; quo pacto singulis annis maximam partem prælegatur, juxta Calendarium.

Novum Testamentum posteriori Lectioni tam ad Matutinas quam ad Vespertinas Preces assignatur; ordineque ter quotannis perlegatur, præter Epistolas et Evangelia; excepta Apocalypsi, ex qua quædam tantum Lectiones propriæ Festis variis assignantur.

Ut autem scias, quænam Lectiones singulis diebus prælegendæ sint, quære diem mensis in sequente Calendario, in quo invenies Capita, quæ Lectionibus, tam ad Ma-

tutinas quam ad Vespertinas Preces, assignantur; exceptis tantum Festis mobilibus, quæ non habentur in Calendario, et immobilibus, e quarum regione spatium purum relictum est in columna Lectionum; quorum omnium dierum Lectiones Propriæ habentur in Tabula Propriarum Lectionum.

Observe etiam, quod, quotiescunque proprii Psalmi aut Lectiones assignantur, tum Psalmi et Lectiones, in Psalterio et Calendario assignati, (si diversi sint ab illis) omittuntur.

Observe insuper, Collectam, Epistolam, et Evangelium, quæ Dominicæ assignantur, non variare per totam septimanam, nisi aliter in hoc Libro constitutum fuerit.

LECTIONES PROPRIÆ,

AD MATUTINAS ET VESPERTINAS PRECES,

DOMINICIS et aliis DIEBUS FESTIS, per totum Annum prælegendæ.

DOMINICÆ.	Matutin.	Vespertin.	DIES FESTI.	Matutin.	Vespertin.
<i>Adventus</i> . . . 1	Esai. 1	Esai. 2	<i>S. Andrea.</i>	Proverb. . . 20	Proverb. . . 21
2	5	24	<i>S. Thom. Apost.</i>	23	24
3	25	26	<i>Nativit.</i> 1 Lec.	Es. 9. u. ver. 8	Es. 7. v. 10. . 17
4	30	31	2 Lec.	Luc. 2. u. v. 15	1it. 3. ve. 4. . 9
<i>Post Nativ.</i> . . 1	37	38	<i>S. Steph.</i> 1 Lec.	Proverb. . . 28	Eccles. . . . 4
2	41	43	2 Lec.	Act. 6. v. 8. et	Ac. 7. v. 30. . 55
<i>Post Epiphan.</i> 1	44	46		c. 7. usq. v. 30	
2	51	53	<i>St. Joan.</i> 1 Lec.	Ecclus. . . . 5	Ecclus. . . . 6
3	55	56	2 Lec.	Apocal. . . 1	Apocal. . . 22
4	57	58	<i>Innocent.</i>	Jer. 31. us. v. 18	Sapient. . . . 1
5	59	64	<i>Circumcisionis.</i>		
6	65	66	1 Lectio.	Genes. . . . 17	Deut. 10. v. 12
<i>Septuagesima.</i>	Genes. . . . 1	Genes. . . . 2	2 Lectio.	Roman. . . . 2	Coloss. . . . 2
<i>Sexagesima.</i>	3	6	<i>Epiphan.</i> 1 Lec.	Esai. . . . 60	Esai. . . . 49
<i>Quinquagesima.</i>	9. usq. ver. 20	12	2 Lec.	Luc. 3. u. v. 23	Joan. 2. us. 12
<i>Quadragesima.</i>					
<i>Dominica</i> . . . 1	19. usq. ver. 30	22	<i>Conv. S. Pauli.</i>	Sapient. . . . 5	Sapient. . . . 6
2	27	34	1 Lectio.	Ac. 22. u. v. 22	Act. 26
3	39	42	2 Lectio.		
4	43	45	<i>Purificat. Virg.</i>	Sapient. . . . 9	Sapient. . . 12
5	Exod. . . . 3	Exod. . . . 5	<i>Mariæ.</i>	19	Ecclus. . . . 1
—6— 1 Lec.	9	10	<i>St. Matthiæ.</i>		
2 Lec.	Matth. . . 20	Heb. 5. u. v. 11	<i>Annuntiât. B.</i>	Ecclus. . . . 2	3
<i>Pascha.</i> 1 Lec.	Exod. . . 12	Exod. . . 14	<i>Virgin.</i>		
2 Lec.	Roman. . . 6	Act. 2. u. v. 22	<i>Ante Pasch.</i>		
<i>Post Pascha.</i> . 1	Numer. . . 16	Numer. . . 20	<i>Feria 4.</i> 1 Lec.	Hos. 13	Hos. 14
2	23, 24	25	2 Lec.	Joan. 11. v. 45	
3	Deuteron. . 4	Deuteron. . 5	<i>Feria 5.</i> 1 Lec.	Daniel. . . . 9	Jerem. . . 31
4	6	7	2 Lec.	Joan. 13	
5	8	9	<i>Passionis.</i> 1 Lec.	Ge. 22. u. v. 20	Esai. 53
<i>Dom. post Ascen.</i>	12	13	2 Lec.	Joan. 18	1 Petr. . . . 2
<i>Pentecost.</i> 1 Lec.	De. 16. u. v. 18	Esai. 11	<i>Vig. Pasc.</i> 1 Lec.	Zach. 9	Exod. . . . 13
2 Lec.	Act. 10. v. 34	Ac. 19. u. v. 21	2 Lec.	Luc. 23. v. 50	Hebr. . . . 4
<i>Trinitat.</i> 1 Lec.	Genes. . . . 1	Genes. . . . 18	<i>Post Pasch.</i>		
2 Lec.	Matth. . . . 3	1 Joan. . . . 5	<i>Feria 2.</i> 1 Lec.	Exod. . . . 16	Exod. . . . 17
<i>Post Trinit.</i> . 1	Josue . . . 10	Josue . . . 23	2 Lec.	Matth. . . . 28	Act. 3
2	Judic. . . . 4	Judic. . . . 5	<i>Feria 3.</i> 1 Lec.	Exod. . . . 20	Eccles. . . . 32
3	1 Samuel. . 2	1 Sam. . . . 3	2 Lec.	Lu. 24. u. v. 13	1 Cor. . . . 15
4	12	13	<i>S. Marc.</i>	Ecclus. . . . 4	Ecclus. . . . 5
5	15	17	<i>SS. Philip. et</i>		
6	2 Samuel. . 7	2 Sam. . . . 19	<i>Jacob.</i>	7	9
7	21	24	1 Lectio.	Joan. 1. v. 43	
8	1 Reg. . . . 13	1 Reg. . . . 17	2 Lectio.		
9	18	19	<i>Dies Ascens.</i>		
10	21	22	1 Lectio.	Deut. 10	2 Reg. . . . 2
11	2 Reg. . . . 5	2 Reg. . . . 9	2 Lectio.	Luc. 24. v. 44	Eph. 4. us. v. 17
12	10	18	<i>Post Pentecost.</i>		
13	19	23	<i>Feria 2.</i> 1 Lec.	Ge. 11. u. v. 10	Nu. 11. 16. . 30
14	Jerem. . . . 5	Jerem. . . . 29	2 Lec.	1 Cor. 12	1 Co. 14. u. v. 26
15	35	36	<i>Feria 3.</i> 1 Lec.	1 Sam. 19. v. 18	Deut. 30
16	Ezek. 13	Ezek. 13	2 Lec.	1 Thes. 5. v. 12	1 Joan. 4. usq.
17	14	18	<i>S. Barnabæ.</i>	[usq. ver. 24	[ver. 14
18	20	24	1 Lectio.	Ecclus. . . . 10	Ecclus. . . . 12
19	Dan. 3	Dan. 6	2 Lectio.	Act. 14	Ac. 15. u. v. 36
20	Joel 2	Mica. 1	<i>S. Joan. Baptist.</i>		
21	Haba. 2	Proverb. . . 1	1 Lectio.	Malac. . . . 3	Malac. . . . 4
22	Proverb. . . 2	3	2 Lectio.	Matth. . . . 3	Mat. 14. us. 13
23	11	12	<i>S. Petri.</i> 1 Lec.	Ecclus. . . . 15	Ecclus. . . . 19
24	13	14	2 Lec.	Act. 3	Act. 4
25	15	16	<i>S. Jacob.</i>	Ecclus. . . . 21	Ecclus. . . . 22
26	17	19	<i>S. Bartholom.</i>	24	29
			<i>S. Matthæi.</i>	35	38
			<i>S. Mich.</i> 1 Lec.	Genes. . . . 32	Dan. 10. ve. 5
			2 Lec.	Ac. 12. us. v. 20	Judæ. v. 6. . 16
			<i>S. Luc.</i>	Ecclus. . . . 51	Job. 1
			<i>SS. Simonis et</i>		
			<i>Judæ.</i>	Job. 24, 25	42
			<i>Om. Sanct.</i> 1 Lec.	Sap. 3. us. v. 10	Sap. 5. usq. 17
			2 Lec.	Heb. 11. v. 33	Ap. 19. usq. 17
				et c. 12. u. v. 7	
PSALMI.	Matutin.	Vespertin.			
<i>Die Nat. Christi.</i>	— 19, 45, 85	89, 110, 132			
<i>Die Ciner.</i> . . .	— 6, 32, 38	102, 130, 143			
<i>Die Passion.</i> . .	— 22, 40, 54	69, 88			
<i>Die Pasch.</i> . . .	— 2, 57, 111	113, 114, 118			
<i>Die Ascens.</i> . . .	— 8, 15, 21	24, 47, 108			
<i>Die Pentecost.</i> .	— 48, 68.	104, 145.			

CALENDARIUM, CUM INDICE LECTIONUM.

JANUARIUS. XXXI DIES.

MATUTIN.		VESPERTIN.	
1 Lectio.	2 Lectio.	1 Lectio.	2 Lectio.
1 <i>Circum.</i>			
2 Genes. 1	Matth. 1	Genes. 2	Roman. 1
3	3	4	2
4	5	6	3
5	7	8	4
6 <i>Epiphan.</i>			
7	9	5	12
8	13	6	14
9	15	7	16
10	17	8	18
11	19	9	20
12	21	10	22
13	23	11	24
14	25	12	26
15	27	13	28
16	29	14	30
17	31	15	32
18	33	16	34
19	35	17	1 Cor. 1
20	38	18	2
21	40	19	41
22	42	20	43
23	44	21	45
24	46	22	47
25 <i>Conv. D. Pauli.</i>			
26	48	23	49
27	50	24	Exod. 1
28 Exod. 2		25	3
29	4	26	5
30 6. ad v. 14		27	7
31	8	28	9

MARTIUS. XXXI DIES.

MATUTIN.		VESPERTIN.	
1 Lectio.	2 Lectio.	1 Lectio.	2 Lectio.
1 Deut. 15	Luc. 12	Deut. 16	Ephes. 6
2	17	18	Philip. 1
3	19	20	2
4	21	22	3
5	24	25	4
6	26	27	Coloss. 1
7	28	29	2
8	30	31	3
9	32	33	4
10	34	21 Jos. . .	1 Thess. 1
11 Jos. . . 2		3	2
12	4	5	3
13	6	7	4
14	8	9	5
15	10	23 2 Thess. 1	
16	24	Judic. 1	2
17 Judic. 2		3	3
18	4	5	1 Tim. 1
19	6	7	2, 3
20	8	9	4
21	10	11	5
22	12	13	6
23	14	10	2 Tim. 1
24	16	11	2
25 <i>An. V. M.</i>		12	3
26	18	13	4
27	20	14	Tit. . . 1
28 Ruth. 1		15 Ruth	2, 3
29	3	16	Philem.
30 1 Sam. 1		17 1 Sam.	2 Heb. . . 1
31	3	18	4

FEBRUARIUS. XXVIII DIES.

MATUTIN.		VESPERTIN.	
1 Lectio.	2 Lectio.	1 Lectio.	2 Lectio.
1 Exod. 10	Marc. 1	Exod. 11	1 Cor. 13
2 <i>Pu. V. M.</i>			14
3	12	13	15
4	14	15	16
5	16	17	2 Cor. 1
6	18	19	2
7	20	21	3
8	22	23	4
9	24	24	5
10	33	34	6
11 Levit. 18		11 Levit. 19	7
12	20	20	8
13 Num. 11		13 Num. 12	9
14	13	14	10
15	16	15	11
16	20	16	12
17	22	17	13
18	24	18	14
19	27	19	15
20	31	20	16
21	35	21	17
22 Deut. . 1		22 Deut. 2	18
23	3	3	19
24 <i>S. Matthiae</i>		4	20
25	5	6	21
26	7	8	22
27	9	10	23
28	11	11	24
29 <i>[Inter.]</i> 13	Matth. 7	12	25
		14 Rom. 12	26

APRILIS. XXX DIES.

MATUTIN.		VESPERTIN.	
1 Lectio.	2 Lectio.	1 Lectio.	2 Lectio.
1 1 Sam. 5	Joan. 19	1 Sam. 6	Heb. . . 3
2	7	8	4
3	9	10	5
4	11	12	6
5	13	14	7
6	15	16	8
7	17	18	9
8	19	20	10
9	21	22	11
10	23	24	12
11	25	26	13
12	27	28	Jacob. . 1
13	29	30	2
14	31	11 2 Sam. 1	3
15 2 Sam. 2		3	4
16	4	5	5
17	6	7	1 Petr. 1
18	8	9	2
19	10	11	3
20	12	13	4
21	14	15	5
22	16	17	2 Petr. 1
23	18	19	2
24	20	21	3
25 <i>S. Marc.</i>		22	1 Joan. 1
26	22	23	2
27	24	24 1 Reg. 1	3
28 1 Reg. 2		25	4
29	4	26	5
30	6	27	2, 3 Joan.

CALENDARIUM,

CUM INDICE LECTIONUM.

MAIUS. XXXI DIES.

MATUTIN.		VESPERTIN.	
1 Lectio.	2 Lectio.	1 Lectio.	2 Lectio.
1 <i>S. Philip.</i>	<i>et</i>	1 <i>S. Jacob.</i>	<i>Judæ.</i>
2 1 Reg. 8	Act. 28	1 Reg. 9	Roman. 1
3 10	Matth. 1		
4 12			
5 14			
6 16			
7 18			
8 20			
9 22		2 Reg. 1	
10 2 Reg. 2		3	
11 4		5	
12 6		7	
13 8		9	
14 10		11	
15 12		13	
16 14		15	
17 16		17	
18 18		19	
19 20		21	1 Cor.
20 22		23	
21 24		25	
22 Esdræ. 1		26 Esdræ. 3	
23 4		27 5	
24 6		28 7	
25 9		29 Nehem. 1	
26 Nehem. 2		30 4	
27 5		31 6	
28 8			
29 10			
30 Esther 1		Esther 2	
31 3 Marc. 1		4	

JULIUS. XXXI DIES.

MATUTIN.		VESPERTIN.	
1 Lectio.	2 Lectio.	1 Lectio.	2 Lectio.
1 Prov. 11	Luc. 13	1 Prov. 12	Philip. 1
2 13	14		2
3 15	15		3
4 17	16		4
5 19	17		20 Coloss. 1
6 21	18		2
7 23	19		3
8 25	20		4
9 27	21		28 1 Thess. 1
10 29	22		31
11 Eccles. 1	23 Eccles. 2		3
12 3	24		4
13 5 Joan. 1	6		5
14 7	2		8 2 Thess. 1
15 9	3		10
16 11	4		12
17 Jerem. 1	5 Jerem. 2		1 Tim. 1
18 3	6		2, 3
19 5	7		4
20 7	8		5
21 9	9		6
22 11	10		12 2 Tim. 1
23 13	11		14
24 15	12		16
25 <i>S. Jacob.</i>	13		18 Tit. 1
26 17	14		2, 3
27 19	15		20
28 21	16		22 Philem.
29 23	17		24 Heb. 1
30 25	18		26
31 27	19		28

JUNIUS. XXX DIES.

MATUTIN.		VESPERTIN.	
1 Lectio.	2 Lectio.	1 Lectio.	2 Lectio.
1 Esther 5	Marc. 2	1 Esther 6	1 Cor. 15
2 7	3	2 8	16
3 9		3 Job 1	2 Cor. 1
4 Job 2	5	4 3	2
5 4	6	5 5	3
6 6	7	6 7	4
7 8	8	7 9	5
8 10	9	8 11	6
9 12	10	9 13	7
10 14	11	10 15	8
11 <i>S. Barna.</i>			
12 16	12	17, 18	9
13 19	13	20	10
14 21	14	22	11
15 23	15	24, 25	12
16 26, 27	16	28	13
17 29 Luc. 1		30 Galat. 1	
18 31	2	32	2
19 33	3	34	3
20 35	4	36	4
21 37	5	38	5
22 39	6	40	6
23 41	7	42 Ephes. 1	
24 <i>S. Joan. Baptist.</i>			
25 Prov. 1	8	Prov. 2	2
26 3	9	4	3
27 5	10	6	4
28 7	11	8	5
29 <i>S. Petri.</i>			
30 9	12	10	6

AUGUSTUS. XXXI DIES.

MATUTIN.		VESPERTIN.	
1 Lectio.	2 Lectio.	1 Lectio.	2 Lectio.
1 Jerem. 29	Joan. 20	1 Jerem. 30	Hebr. 4
2 31	21		5
3 33 Act. 1			6
4 35	2		7
5 37	3		8
6 39	4		9
7 41	5		10
8 43	6		11
9 45, 46	7		12
10 48	8		13
11 50	9		51 Jacob. 1
12 52	10		Thren. 1
13 Thren. 2	11		3
14 4	12		5
15 Ezech. 2	13 Ezech. 3		5
16 6	14		7 1 Petr. 1
17 13	15		14
18 18	16		33
19 34	17		Dan. 1
20 Dan. 2	18		3
21 4	19		5 2 Petr. 1
22 6	20		7
23 8	21		9
24 <i>S. Barth.</i>	22		1 Joan. 1
25 10	23		11
26 12	24		Hos. 1
27 Hos. 2, 3	25		4
28 5, 6	26		7
29 8	27		9, 2, 3 Joan. 1
30 10	28		11 Judæ.
31 12 Matth. 1	29		13 Rom. 1

CALENDARIUM, CUM INDICE LECTIONUM.

SEPTEMBER. XXX DIES.

MATUTIN.		VESPERTIN.	
1 Lectio.	2 Lectio.	1 Lectio.	2 Lectio.
1 Hos. . 14	Matth. 2	1 Joel . . 1	Roman. 2
2 Joel . . 2	3	2 Amos . 2	3
3 Amos . 1	4	3	4
4	5	4	5
5	6	5	6
6	7	6	7
7	8	7	8
8 Jon. . . 1	9 Jon. . 2, 3	8 Obad.	9
9	10	9 Mic. . 1	10
10 Mic. . 2	11	10	11
11	12	11	12
12	13	12	13
13 Nahum 1	14 Nahum 2	13	14
14	15 Haba. 1	14	15
15 Haba. 2	16	15	16
16 Zephani. 1	17 Zephani. 2	16	17
17	18 Hagg. 1	17	18
18 Hagg. 2	19 Zach. . 1	18	19
19 Zac. 2, 3	20 4, 5	19	20
20	21	20	21
21 S. Matth.	22	21	22
22	23	22	23
23	24	23	24
24	25	24	25
25	26	25	26
26 Malach. 2	27	26	27
27	28 Tob.	27	28
28 Tobit. 2	Marc. 1	28	29
29 S. Mich.	2	29	30
30	3	30	

NOVEMBER. XXX DIES.

MATUTIN.		VESPERTIN.	
1 Lectio.	2 Lectio.	1 Lectio.	2 Lectio.
1 Om. Sanc.		1 Ecclus. 16	Luc. . 18
2 Ecclus. 16	Luc. . 18	2	19
3	18	3	20
4	20	4	21
5	22	5	22
6	24	6	23
7	27	7	24
8	29	8	25
9	31	9	26
10	33	10	27
11	35	11	28
12	37	12	29
13	39	13	30
14	41	14	31
15	43	15	32
16	45	16	33
17	47	17	34
18	49	18	35
19	51	19	36
20 Baruch 2	12	20	37
21	4	21	38
22	6	22	39
23 Bel et Dr.	11	23	40
24 Isai. 2	10	24	41
25	4	25	42
26	6	26	43
27	8	27	44
28	10	28	45
29	12	29	46
30 S. Andr.	Act. . . 1	30	47

OCTOBER. XXXI DIES.

MATUTIN.		VESPERTIN.	
1 Lectio.	2 Lectio.	1 Lectio.	2 Lectio.
1 Tob. . 7	Marc. 4	1 Tob. . 8	1 Cor. 16
2	5	2	2 Cor. 1
3	6	3	3
4	7	4	4
5 Judith. 1	8 Judith. 2	5	5
6	9	6	6
7	10	7	7
8	11	8	8
9	12	9	9
10	13	10	10
11	14	11	11
12	15	12	12
13 Sap. 1	16 Sap. 2	13	13
14	3	14	14
15	5	15	15
16	7	16	16
17	9	17	17
18 S. Luca.	4	18	18
19	5	19	19
20	6	20	20
21	7	21	21
22	8	22	22
23	9	23	23
24 Ecclus. 2	10	24	24
25	11	25	25
26	12	26	26
27	13	27	27
28 Sim. et Ju.	14	28	28
29	15	29	29
30	16	30	30
31	17	31	31

DECEMBER. XXXI DIES.

MATUTIN.		VESPERTIN.	
1 Lectio.	2 Lectio.	1 Lectio.	2 Lectio.
1 Isai. . 14	Act. . . 2	1 Isai. . 15	Hebr. . 7
2	3	2	8
3	4	3	9
4	5	4	10
5	6	5	11
6	7	6	12
7	8	7	13
8	9	8	14
9	10	9	15
10	11	10	16
11	12	11	17
12	13	12	18
13	14	13	19
14	15	14	20
15	16	15	21
16	17	16	22
17	18	17	23
18	19	18	24
19	20	19	25
20	21	20	26
21	22	21	27
22	23	22	28
23	24	23	29
24	25	24	30
25	26	25	31
26	27	26	
27	28	27	
28	29	28	
29	30	29	
30	31	30	

LITURGIA POLYGLOTTA,

SEU

LIBER PRECUM COMMUNIIUM,

ANGLICE, GALLICE;

NEO-GRÆCE, ITALICE; GERMANICE, HISPANICE;

LATINE, ET GRÆCE;

JUXTA USUM

ECCLESIAE ANGLICANÆ ET HIBERNICÆ.

ΤΩΝ

ΤΩΝ ΤΗΣ

ΕΩΘΙΝΩΝ ΕΥΧΩΝ ΑΥΓΗΣ ΠΡΟΣΕΥΧΩΝ,

ΚΑΘ' ΗΜΕΡΑΝ ΔΙ' ΟΔΟΥ ΤΟΥ ΕΝΙΑΥΤΟΥ.

Τ Α Κ Α Θ Η Μ Ε Ρ Ι Ν Α .

Ὁ Λειτουργὸς ἐν ἀρχῇ Ἑωθινῶν Εὐχῶν ἐκφώνως ἐν τι ἡ πλείω τῶν ἐξῆς τῆς ἁγίας Γραφῆς ῥησιδεῖων ἀναγνώσεται· εἴτα τὰ τούτοις ἐπιφερόμενα ἔρεῖ.

ΕΝ τῷ ἀποστρέψαι ἄνομον ἀπὸ τῆς ἁνομίας αὐτοῦ ἡς ἐποίησε, καὶ ποιήσει κρίμα καὶ δικαιοσύνην, οὗτος τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐφύλαξεν. *Ἰεζεκ. ιη'. κζ'.*

Ὅτι τὴν ἁνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός. *Ψαλ. να'. γ'.*

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἁνομίας μου ἐξάλειπον. *Ψαλ. να'. θ'.*

Ὁ λειτουργὸς ἀρχηνᾶ τὴν Προσευχὴν τῆς Αὐγῆς ἐκφωνάζοντας ἓνα ἡ πλείω ἀπὸ τοὺς στίχους τούτους τῆς ἁγίας Γραφῆς· ὕστερα λέγει τὰ ὅσα τοὺς ἀκολουθοῦσιν.

ΑΦΙΝΩΝΤΑΣ ὁ πονηρὸς τὴν πονηρίαν αὐτοῦ, καὶ ζῶντας δικαίως σώνει τὴν ψυχὴν του. *Ἰεζεκ. ιη'. κζ'.*

Γνωρίζω τὴν παρανομίαν μου ἐγὼ, καὶ ἐνθυμῆμαι τὰς ἁμαρτίας μου πάντοτε. *Ψαλ. να'. γ'.*

Ἀπόστρεψον τοὺς ὀφθαλμοὺς σου ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου, καὶ σβύσε πάσας τὰς παρανομίας μου. *Ψαλ. να'. θ'.*

ORDO

IN

MATUTINIS PRECIBUS,

PER

TOTUM ANNUM QUOTIDIE OBSERVANDUS.

ORDINE

DELLE

PREGHIERE PER LA

MATTINA.

¶ *Initio Precum Matutinarum, sacrarum Minister harum sententiarum quæ sequuntur, ex Scriptura sacra desumptarum, unam aut alteram, aut etiam plures alta voce præleget. Deinde id dicet quod iis sententiis proxime subjungitur.*

CUM averterit se impius ab impietate sua, quam operatus est, et fecerit iudicium et iustitiam: ipse animam suam vivificabit. *Ezek. xviii. 27.*

Iniquitatem meam ego cognosco: et peccatum meum contra me est semper. *Psal. li. 3.*

Averte faciem tuam a peccatis meis: et omnes iniquitates meas dele. *Psal. li. 9.*

Al principio delle Preghiere della Mattina, il Ministro leggerà una, o più delle sentenze seguenti.

QUANDO l'empio si ritirerà dalla sua empietà ch' egli avrà commessa, e farà giudizio e giustizia, egli farà vivere l'anima sua. *Ezec. xviii. 27.*

Io riconosco i miei misfatti, e'l mio peccato è del continuo davanti a me. *Sal. li. 3.*

Nascondi la tua faccia da' miei peccati, e cancella tutte le mie iniquità. *Sal. li. 9.*

THE ORDER

FOR

ORDRE

À SUIVRE CHAQUE JOUR AUX

MORNING PRAYER, PRIERES DU MATIN,

DAILY THROUGHOUT THE YEAR.

PENDANT TOUTE L'ANNÉE.

At the beginning of Morning Prayer the Minister shall read with a loud voice some one or more of these Sentences of the Scriptures that follow. And then he shall say that which is written after the said Sentences.

WHEN the wicked man turneth away from his wickedness that he hath committed, and doeth that which is lawful and right, he shall save his soul alive. *Ezekiel xviii. 7.*

I acknowledge my transgressions, and my sin is ever before me. *Psal. li. 3.*

Hide thy face from my sins, and blot out all mine iniquities. *Psal. li. 9.*

Le Ministre, en commençant la Prière du Matin, lira à haute voix une ou plusieurs des Sentences suivantes de l'Ecriture, et il continuera par ce qui suit les dites Sentences.

QUAND le méchant se détournera de sa méchanceté qu'il aura commise, et qu'il fera ce qui est juste et droit, il fera vivre son ame. *Ezech. 18. 27.*

Je connois mes transgressions, et mon péché est continuellement devant moi. *Psal. 51. 5.*

Détourne ta face de mes péchés, et efface toutes mes iniquités. *Psal. 51. 11.*

Ordnung

des täglichen

Morgen-Gebetes, ORACION MATUTINA,

durch das ganze Jahr.

EL ORDEN

DE LA

CADA DIA POR TODO EL AÑO.

Beim Anfange des Morgen-Gebetes soll der Prediger mit lauter Stimme einen oder mehrere der nachstehenden biblischen Sprüche lesen, und dann sagen, was auf dieselben folgt.

Wenn sich der Gottlose bekehret von seiner Ungerechtigkeit, die er gethan hat, und thut nun recht und wohl, der wird seine Seele lebendig behalten. — *Hesek. 18, 27.*

Ich erkenne meine Missethat, und meine Sünde ist immer vor mir. — *Pf. 51, 5.*

Verbirg dein Antlitz vor meinen Sünden, und tilge alle meine Missethat. — *Pf. 51, 11.*

Al principio de la Oracion de por la mañana, el Ministro leerá en alta voz una ó mas destas Sentencias de las Escrituras, que se siguen. Y entonces dirá lo que está escrito despues de las dichas Sentencias.

SI el impio se apartare de su impiedad que cometió, e hiciere juicio y justicia, él mismo vivificará su alma.

Yo conozco mi iniquidad: y mi pecado está siempre enfrente de mí.

Aparta tu rostro de mis pecados: y borra todas mis iniquidades.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, κηρόδια συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει. Ψαλ. να'. ιζ'.

Διαρρήξατε τὰς καρδίας ὑμῶν, καὶ μὴ τὰ ἱμάτια ὑμῶν, καὶ ἐπιστράφητε πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ὑμῶν, ὅτι ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων ἐστὶ, μακρόθυμος, καὶ πολυέλεος, καὶ μετανοῶν ἐπὶ ταῖς κακίαις. Ἰωήλ β'. ιγ'.

Σοὶ Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν οἱ οἰκτιρμοί, καὶ οἱ ἱλασμοί, ὅτι ἠπείστημεν, καὶ οὐκ εἰσηκούσαμεν τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, πορεύεσθαι ἐν τοῖς νόμοις αὐτοῦ, οἷς ἔδωκε κατὰ πρόσωπον ἡμῶν ἐν χερσὶ τῶν δούλων αὐτοῦ τῶν προφητῶν. Δαν. θ'. θ', ι'.

Παίδευσον ἡμᾶς Κύριε, πλὴν ἐν κρίσει, καὶ μὴ ἐν θυμῷ, ἵνα μὴ ὀλίγους ἡμᾶς ποιήσῃς. Ἱερ. ι'. κδ'.

Μετανοεῖτε, ἡγγικε γὰρ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. Ματθ. γ'. β'.

Ἀναστὰς πορεύσομαι πρὸς τὸν πατέρα μου, καὶ ἔρῳ αὐτῷ· Πάτερ, ἡμάρτον εἰς τὸν ἕρανόν, καὶ ἐνώπιόν σου· καὶ οὐκέτι εἰμὶ ἄξιος κληθῆναι υἱός σου. Λουκ. ιε'. ιη', ιθ'.

Μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν. Ψαλ. ρμγ'. β'.

Ἐὰν εἴπωμεν ὅτι ἁμαρτίαν οὐκ ἔχομεν,

Sacrificium Deo spiritus contribulatus: cor contritum et humiliatum Deus non despicias. *Psal. li. 17.*

Scindite corda vestra, et non vestimenta vestra, et convertimini ad Dominum Deum vestrum: quia benignus est et misericors est, patiens et multae misericordiae, et praestabilis super malitia. *Joel. ii. 13.*

Tibi autem Domino Deo nostro misericordia, et propitiatio, quia recessimus a te, et non audivimus vocem Domini Dei nostri, ut ambularemus in lege ejus, quam posuit nobis per servos suos prophetas. *Dan. ix. 9, 10.*

Corripe me, Domine, veruntamen in iudicio: et non in furore tuo, ne forte ad nihilum redigas me. *Jerem. x. 24. Psal. vi. 1.*

Poenitentiam agite: appropinquavit enim regnum caelorum. *S. Mat. iii. 2.*

Surgam, et ibo ad patrem meum, et dicam ei: Pater, peccavi in caelum, et coram te: jam non sum dignus vocari filius tuus. *S. Luc. xv. 18, 19.*

Non intres in iudicium cum servo tuo: quia non justificabitur in conspectu tuo omnis vivens. *Psal. cxliiii. 2.*

Si dixerimus quoniam peccatum non ha-

Κατατεθλιμμένον πνεῦμα θυσίασε τῷ Θεῷ. Κατατεθλιμμένην, καὶ τεταπεινωμένην, καρδίαν, Θεέ, μὴν ἀπορρίψῃς. Ψαλ. να'. ιζ'.

Ξεσχίσατε τὰς καρδίας, καὶ μὴ τὰ φορέματα σας· καὶ γυρίσατε πρὸς τὸν Κύριον τὸν Θεὸν μας· ἐλεήμων γὰρ καὶ εὖσπλαγχνος ὁ Θεός, καὶ μακρόθυμος, καὶ πολυέλεος, καὶ συμπαθεὶς ἁμαρτίας. Ἰωήλ β'. ιγ'.

Πάντοτε μεγάλη ἡ ἐνσπλαγχνία καὶ ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ, ἃν καὶ ἡμεῖς ἀποστατήσαμεν, καὶ δὲν ἠκούσαμεν τὴν φωνὴν του, οὔτε ἐπορεύθημεν κατὰ τοὺς ὁποῖους ἔδωσε νόμος τῇ κόσμῳ διὰ μέσου τῶν προφητῶν. Δαν. θ'. θ', ι'.

Παίδευσόν με Κύριε, ἀλλὰ ἐν κρίσει καὶ μὴ ἐν θυμῷ, ἵνα μὴ με ἀφανίσῃς. Ἱερ. ι'. κδ'.

Μετανοεῖτε· ἔφθασε γὰρ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. Ματθ. γ'. β'.

Καὶ συγκωθεὶς πορεύομαι πρὸς τὸν πατέρα μου, καὶ λέγω αὐτῷ· Πάτερ, ἡμάρτον κατὰ τοὺς οὐρανούς, καὶ ἐμπροσθέν σου, καὶ εἰμαι ἀνίξις· ἵνα ὀνομασθῶ υἱός σου. Λουκ. ιε' ιη', ιθ'.

Μὴ κρίνῃς τὸν δούλόν σου, ὅτι καεὶς ἐμπροσθέν σου δύναται ἵνα δικαιωθῇ. Ψαλ. ρμγ'. β'.

Εἰδαν εἴπωμεν ὅτι ἁμαρτίαν δὲν ἔχομεν πλα

I sacrifici di Dio sono lo spirito rotto, o Dio, tu non isprezzi il cuor rotto e contrito. *Sal. li. 17.*

Stracciate i vostri cuori, e non i vostri vestimenti, e convertitevi al Signore, Iddio vostro: perciocchè egli è misericordioso e pietoso, lento all'ira, e di gran benignità, e si pente del male. *Joel ii. 13.*

Al Signor Iddio nostro, appartengono le misericordie ed i perdoni, benchè noi ci siamo ribellati contra lui: e non abbiamo ubbidito alla voce del Signore, Iddio nostro, per caminar nelle sue leggi ch'egli ci ha proposte. *Dan. ix. 9, 10.*

O Signore, gastigami, ma pur moderatamente, non nell'ira tua, che talora tu non mi faccia venir meno. *Gierem x. 24.*

Ravvedetevi, perciocchè il Regno de' Ciel è vicino. *Mat. iii. 2.*

Io mi leverò, e me n'andrò da mio padre, e gli dirò, Padre, io ho peccato contra il Cielo, e davanti a te, e non son più degno d'esser chiamato tuo figliuolo: *S. Luc. xv. 18, 19.*

Non venire a giudizio col tuo servidore, o Signore; perciocchè niun vivente sarà trovato giusto nel tuo cospetto. *Sal. cxliiii. 2.*

Se diciamo che non v'è peccato in noi

The sacrifices of God are a broken spirit : a broken and a contrite heart. O God, thou wilt not despise. *Psalm li. 17.*

Rend your heart, and not your garments, and turn unto the Lord your God, for he is gracious and merciful, slow to anger, and of great kindness, and repenteth him of the evil. *Joel ii. 13.*

To the Lord our God belong mercies and forgivenesses, though we have rebelled against him: neither have we obeyed the voice of the Lord our God, to walk in his laws which he set before us. *Daniel ix. 9, 10.*

O Lord, correct me, but with judgment: not in thine anger, lest thou bring me to nothing. *Jer. x. 24. Psalm vi. 1.*

Repent ye; for the Kingdom of Heaven is at hand. *St. Matth. iii. 2.*

I will arise, and go to my father, and will say unto him, Father, I have sinned against heaven, and before thee, and am no more worthy to be called thy son. *St. Luke xv. 18, 19.*

Enter not into judgment with thy servant, O Lord: for in thy sight shall no man living be justified. *Psalm cxliii. 2.*

If we say that we have no sin, we deceive

Die Opfer, die Gott gefallen, sind ein geängsteter Geist, ein geängstetes und erschlagenes Herz; wirst Du, Gott, nicht verachten.—*Pf. 51, 17.*

Zerreiſet Eure Herzen, und nicht Eure Kleider, und bekehret Euch zu dem Herrn, Eurem Gott: denn er ist gnädig, barmherzig, geduldig und von großer Güte, und reuet ihn bald der Strafe.—*Joel, 2, 13.*

Dein aber, Herr unser Gott, ist die Barmherzigkeit und Vergebung, denn wir sind abtrünnig worden, und gehorchten nicht der Stimme des Herrn, unseres Gottes, daß wir gewandelt hätten in seinem Gesetze, welches er uns vorlegte durch seine Knechte, die Propheten.—*Dan. 9, 9, 10.*

Rüchtige mich, Herr, doch mit Maasse, und nicht in Deinem Grimm, daß Du mich nicht aufreibeſt.—*Jer. 10, 24.*

Thut Buße! Das Himmelreich ist nahe beikommen.—*Matth. 3, 2.*

Ich will mich aufmachen, und zu meinem Vater gehen, und zu ihm sagen: Vater, ich habe gesündigt im Himmel, und vor Dir, und bin hinfort nicht mehr werth, daß ich Dein Sohn heiße.—*Luc. 15, 18, 19.*

Gehe nicht in's Gericht mit Deinem Knechte, denn vor Dir ist kein Lebendiger gerecht.—*Pf. 143, 2.*

Es wir sagen, wir haben keine Sünde, so

Les sacrifices de Dieu sont l'esprit froissé; 6 Dieu, tu ne meprises point l'esprit froissé et brisé. *Ps. 51. 17.*

Rompez vos cœurs, et non pas vos vêtements, et retournez à l'Eternel votre Dieu; car il est miséricordieux et pitoyable, tardif à colère, et abondant en grâces, et il se repent d'avoir affligé. *Joel 2. 13.*

Les miséricordes et les pardons sont du Seigneur notre Dieu: car nous nous sommes rebelles contre lui; et nous n'avons point écouté la voix de l'Eternel notre Dieu, pour marcher dans ses lois qu'il a mises devant nous. *Dan. 9. 9, 10.*

O Eternel, châtie-moi, mais que ce soit par mesure, et non en ta colère; de peur que tu ne me réduises à néant. *Jer. 10. 24.*

Amendez-vous; car le royaume des cieux est proche. *Matth. 3. 2.*

Je me leverai, et m'en irai vers mon Père, et lui dirai: mon Père, j'ai péché contre le ciel et devant toi, et je ne suis plus digne d'être appelé ton fils. *Luc. 15. 18, 19.*

N'entre point en jugement avec ton serviteur; car nul homme vivant ne sera justifié devant toi. *Psal. 143. 2.*

Si nous disons que nous n'avons point de

Sacrificio para Dios, es el espíritu atribulado; corazón contrito y humillado no lo despreciarás, o Dios.

Rasgad vuestros corazones, y no vuestros vestidos, y convertios al Señor Dios vuestro: porque benigno y clemente es, paciente y de mucha misericordia, y que se dexa doblar sobre el mal.

A tí, Señor, que eres nuestro Dios, la misericordia, y la clemencia, porque nos apartamos de tí: y no oímos la voz del Señor Dios nuestro para caminar en su ley, que él nos ha prescrito por sus siervos los Prophetas.

Castigame, Señor, pero con juicio; y no con tu furor, no sea que me reduzcas a la nada.

Haced penitencia, porque se ha acercado el reyno de los cielos.

Me levantaré é iré á mi padre, y le diré: Padre, pequé contra el cielo, y delante de tí: ya no soy digno de ser llamado hijo tuyo: hazme como á uno de tus jornaleros.

No entres en juicio con tu siervo: porque ningún viviente será justificado en tu presencia.

Si dixeremos que no tenemos pecado.

ἐαυτοὺς πλανῶμεν, καὶ ἡ ἀλήθεια οὐκ ἔστιν ἐν ἡμῖν. Ἐὰν ὁμολογῶμεν τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, πιστὸς ἐστὶ καὶ δίκαιος, ἵνα ἀφῇ ἡμῖν τὰς ἁμαρτίας, καὶ καθάρσῃ ἡμᾶς ἀπὸ πάσης τῆς ἀδικίας. α'. Ἰωάν. α'. ἡ, θ'.

Η ΑΓΙΑ Γραφή (ἀδελφοὶ ἀγαπητοί) πολλὰ χροῖ ἡμᾶς πρὸς τὸ τὰς πολλαπλασίας ἡμῶν ἁμαρτίας, καὶ πονηρίας ἐπιγινῶναι τε, καὶ ἐξομολογεῖσθαι προτρέπει, καὶ μὴ ἐνώπιον Θεοῦ τοῦ παντοκράτορος Πατρὸς ἡμῶν ἐπουρανίου ἀποκρύπτεσθαι ἢ ἀποκαλύπτειν αὐτὰς, ἀλλὰ ταπεινῇ, καθεμμένῃ, μετανοήσῃ τε καὶ εὐπειθεῖ καρδίᾳ ἐξαγορεύειν, ἐφ' ᾧ παρ' ἀπεράντων τῆς χρηστότητος, καὶ φιλανθρωπίας αὐτοῦ συγγνώμης ἐπιτυχεῖν. Κἂν εἰ ὀφείλομεν ἐν ἅπαντι χρόνῳ τὰ ἁμαρτήματα ἡμῶν ἐμπροσθεν τοῦ Θεοῦ ταπεινῶς ὁμολογεῖν, ὅμως δὲ μάλιστα προσήκον ἡμῖν ἐστὶν ἕτω ποιεῖν, ὅταν συνερχώμεθα ἐπιτοαυτὸ καὶ συνειλεγμένοι ὦμεν διὰ τὸ χάριν αὐτῷ ἀπονέμειν ὑπὲρ τῶν μεγάλων ὧν παρ' αὐτοῦ ἀπειληφάμεν εὐεργετημάτων, τὸν ἄξιοπρεπέστατον αὐτοῦ ἔπαινον ἀναγγέλλειν, ἀγιωτάτον αὐτοῦ ρήματος ἐπακοῦν, ἔτι δὲ καὶ τὰ τε τῷ σώματι, καὶ τῇ ψυχῇ ἀναγκαῖα τε καὶ συμφέροντα ἑπαίτειν. Διόπερ ἀντιβολῶ καὶ παρακαλῶ πάντας ὑμᾶς τοὺς ἐνταῦθα παραγενομένους, καθαρὰ τε καρδίᾳ, καὶ ταπεινῇ φωνῇ πρὸς τὸν τῆς ἐπουρανίου χάριτος θρόνον ὑψηγημένῳ μοι συμπαρεκολουθεῖν.

Γενικὴ ἐξομολόγησις, ἣν ὑψηγημένῳ τῷ Δευτέρῳ δεῖ ὅλον τὸν ὅμιλον ἐπιλέγειν, πάντων μεταξύ τιθέντων τὰ γόνατα.

bemus, ipsi nos seducimus, et veritas in nobis non est. Si confiteamur peccata nostra: fidelis est, et justus, ut remittat nobis peccata nostra, et emundet nos ab omni iniquitate. 1 S. Joh. i. 8, 9.

DILECTISSIMI fratres, Scriptura sacra nos passim hortatur, ut multiplicia peccata nostra atque iniquitates agnoscamus et confiteamur, et ne ullum colorem iis tēgendis aut dissimulandis in conspectu Omnipotentis Dei Patris nostri cœlestis adhibeamus, verum quotquot sunt ea corde humili, dimisso, penitente, atque obsequenti coram ipso denudemus, quo veniam ab immensa ipsius clementia ac misericordia consequamur. Et quamquam peccata nostra coram Deo magna cum animi demissione aperire semper oportet, id tamen fieri decet maxime in Ecclesia, ubi sumus una congregati, ut ei gratias agamus pro ingentibus in nos collatis beneficiis, ut laudes ejus meritissimas prædicemus, ut sanctissimum ipsius verbum audiamus, atque ut ab ipso ea omnia petamus quæ cum animi tum corporis status requirit exigitque. Vos itaque quotquot adestis omnes rogo atque obtestor, ut me verba præeuntem, animo sincero ac voce humili ad cœlestis clementiæ thronum sequamini, dicentes:

¶ *Summaria Confessio ab universa congregatione, Ministro præeunte, dicenda, singulis in genua provolutis.*

νώμεσθαι καὶ ψευδόμεσθαι· εἰς ὁμολογῶμεν τὰς ἁμαρτίας μας, πιστὸς καὶ δίκαιος ὁ Κύριος, ἵνα συγχωρῇ τὰς ἁμαρτίας, καὶ καθαρίσῃ ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀδικίας. α'. Ἰωάν. α'. ἡ, θ'.

Η ΑΓΙΑ γραφή, ἀδελφοὶ ἀγαπητοί, συναθροίζει ἡμᾶς εἰς πολλοὺς τόπους διὰ ἵνα γνωρίσωμεν καὶ ἵνα ἐξομολογήσωμεν τὰς ἀναριθμήτους ἡμῶν ἁμαρτίας καὶ πονηρίας· ἔτι καὶ διὰ ἵνα μὴ ἀποκρύψωμεν καὶ σκεπασώμεν αὐτὰς ὄντες εἰς τὴν παρουσίαν τοῦ παντοδυνάμου Θεοῦ καὶ ἐπουρανίου ἡμῶν Πατρός. Πρέπει λοιπὸν ἵνα ἐξομολογηθῶμεν με καρδίαν ταπεινῇ, καταβασμένην, μετανοημένην, καὶ εὐπειθεῖ, ἵνα ὑπολαύσωμεν τὴν συγχώρησιν ἀπὸ τῆς ἀπείρου ἀγαθότητος καὶ φιλανθρωπίας αὐτοῦ. Καὶ ἂν ἡμεῖς χρειαζόμεθα κάθε στιγμὴν ἵνα ἐξομολογηθῶμεν ταπεινῶς τῷ Θεῷ, πολὺ μᾶλλον χρειαζόμεθα ἀπ' αὐτοῦ ὅταν συνελθόντες διὰ ἵνα τὸν εὐχαριστήσωμεν ὑπὲρ τῶν μεγάλων εὐεργεσιῶν ὅπου ἐβρέξαμεν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ διὰ ἵνα τὸν δοξάσωμεν ἄξιοπρεπέστατα, ἀκούωμεν τότε τὰ ἅγια ρήματα καὶ ἐρωτῶμεν τὰ ἀναγκαῖα καὶ συμφέροντα τῇ ψυχῇ· διὰ τοῦτο ἐνθέρμως παρακαλῶ πάντας ὑμᾶς τοὺς παρόντας, μετὰ καθαρᾶς καρδίας καὶ ταπεινῆς φωνῆς ἵνα εἰπῇτε πρὸς τὸν θρόνον τῆς ἐπουρανίου χάριτος τὰ ὅσα λέγω.

Γενικὴ ἐξομολόγησις τὴν ὁποῖαν ὁ λειτουργὸς λέγει, καὶ οἱ ἐκκλησιαζόμενοι γονατίζοντες ἐπαναλαμβάνουσι.

inganniamo noi stessi, e la verità non è in noi; ma se confessiamo i nostri peccati, egli è giusto per rimetterci i peccati e purgareci d'ogni iniquità. 1 S. Gio. i. 8, 9.

DILETTISSIMI Fratelli, la Santa Scrittura ci ammonisce, in molti luoghi, di riconoscere, e confessare la moltitudine dei nostri peccati e malvagità, e che non gli dissimuliamo nè ammantiamo nel cospetto d'Iddio Onnipotente, Padre nostro celeste, anzi gli confessiamo con un cuore veramente umile, dimesso, penitente e ubbidiente; acciocchè ne possiamo ottenere perdono, per la sua infinita bontà e misericordia. E quantunque siamo obbligati, in ogni tempo, di riconoscere con umiltà, innanzi a Dio, i nostri peccati: però dobbiamo farlo massimamente, quando assembliamo e ci raduniamo per rendergli grazie dei benefici grandi ch'abbiamo ricevuti dalle sue mani; per annunziar le sue meritevoli lodi, per udire la sua santissima parola, e per dimandargli le cose che ci sono di bisogno e necessarie, così per il corpo, come per l'anima. Perciò io vi prego e supplico tutti, quanti che siete qui congregati, ad accompagnarmi di puro cuore e con umile voce, al Trono della Grazia celeste, dicendo con me.

Confessione generale, da dirsi da tutta la congregazione inginocchiati.

ourselves, and the truth is not in us: but, if we confess our sins, he is faithful and just to forgive us our sins, and to cleanse us from all unrighteousness. 1 *St. John* i. 8, 9.

DEARLY beloved brethren, the Scripture moveth us in sundry places to acknowledge and confess our manifold sins and wickedness; and that we should not dissemble nor cloke them before the face of Almighty God our heavenly Father; but confess them with an humble, lowly, penitent, and obedient heart; to the end that we may obtain forgiveness of the same, by his infinite goodness and mercy. And although we ought at all times humbly to acknowledge our sins before God; yet ought we most chiefly so to do, when we assemble and meet together to render thanks for the great benefits that we have received at his hands, to set forth his most worthy praise, to hear his most holy Word, and to ask those things which are requisite and necessary, as well for the body as the soul. Wherefore I pray and beseech you, as many as are here present, to accompany me with a pure heart, and humble voice, unto the throne of the heavenly grace, saying after me;

A general Confession to be said of the whole Congregation after the Minister, all kneeling.

verführen wir uns selbst, und die Wahrheit ist nicht in uns: So wir aber unsere Sünde bekennen, so ist er getreu und gerecht, daß er uns die Sünde vergiebt, und reinigt uns von aller Untugend. — 1 *Joh.* 1, 8, 9.

Theure geliebte Brüder! Die heilige Schrift ermahnt uns dringend und wiederholt, unsere mannigfaltigen Sünden und unsere Verdorbenheit zu erkennen und zu gestehen, sie vor dem Angesichte des allmächtigen Gottes, unseres himmlischen Vaters, weder zu verhehlen, noch zu entschuldigen, sondern mit demüthigen, betrübten, bußfertigen und gehorsamen Herzen zu bekennen, damit wir durch seine unendliche Güte und Barmherzigkeit Vergebung derselben erlangen mögen. Wie wir demnach unsere Sünden zu allen Zeiten in Demuth vor Gott zu erkennen haben: so sollten wir es doch vorzüglich dann thun, wenn wir uns in der Absicht versammeln, ihm gemeinschaftlich für die großen Wohlthaten zu danken, die wir bisher aus seinen Händen empfangen, den Ruhm, der ihm gebührt, zu verkündigen, sein allerheiligstes Wort zu hören, und ihn um dasjenige anzuflehen, was uns an Seele und Leib heilsam und nöthig ist. Darum bitte ich, daß Ihr alle, die Ihr hier gegenwärtig seht, Euch mit reinem Herzen nebst mir dem Throne der himmlischen Gnade nahez und mir mit demüthiger Stimme nachsprechen wollet:

Eine allgemeine Beichte, welche die ganze Gemeinde, Knieend, dem Prediger nachzusprechen hat.

péché, nous nous séduisons nous-mêmes, et la vérité n'est point en nous: si nous confessons nos péchés, il est fidèle et juste pour nous les pardonner, et nous nettoyer de toute iniquité. 1 *Jean* 1. 8, 9.

TRES-CHERS frères, l'Ecriture sainte nous exhorte, en plusieurs endroits, à reconnoître et à confesser la multitude de nos péchés et de nos iniquités; et elle nous avertit, que nous ne devons point les dissimuler ni les cacher devant la face de notre Dieu et Père céleste, mais que nous devons les confesser d'un cœur humilié, contrit, et obéissant, pour en obtenir la rémission par sa miséricorde infinie. Et quoiqu'en tout temps nous devions reconnoître et confesser nous péchés devant Dieu, nous y sommes plus particulièrement obligés, lorsque nous nous assemblons, pour lui rendre grâces des grands bienfaits que nous avons reçus de sa main, pour annoncer ses louanges, pour écouter sa sainte parole, et pour lui demander les choses qui nous sont nécessaires, tant pour le corps que pour l'ame. C'est pourquoi je vous prie, vous tous qui êtes ici présents, de m'accompagner d'un cœur pur et d'une voix humble, au trône de la grâce céleste, disant après moi:

Confession générale que toute l'assemblée doit dire à genoux après le Ministre.

nosotros mismos nos engañamos, y no hay verdad en nosotros: Si confesáremos nuestros pecados, fiel es y justo para perdonar nuestros pecados, y limpiarnos de toda maldad.

HERMANOS muy amados, la Escritura Santa nos amonesta en muchos lugares, que confesemos y conozcamos la muchedumbre de nuestras iniquidades y ofensas, y que no las debemos en alguna manera disimular ni encubrir delante de nuestro Dios y Padre Celestial: mas al contrario confesarlas con corazón contrito, y humillado, para alcanzar la remision dellas por su Bondad y Misericordia infinita. Mas aunque en todos tiempos debemos hacer á Dios humilde confesion de nuestras culpas delante de su divino acatamiento, esta obligacion es precisa quando nos juntamos á darle las debidas gracias por los grandes é inenarrables beneficios que de su liberal mano cada dia recibimos, á predicar sus alabanzas, á oír su divina Palabra, y finalmente á pedirle todas las cosas que nos son necesarias así para nuestros cuerpos como para nuestras almas. Por tanto yo os ruego y requiero, á todos los que estais aquí presentes, que con un corazón verdaderamente humillado me acompañeis, diciendo:

Confesion general, que toda la Congregacion, debe decir de rodillas, siguiendo al Ministro.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ, καὶ ἐλεημονέστατε Πάτερ, ὥς πρόβατα ἀπολωλότα ἐπλανήθημεν, καὶ παρεξερτάπημεν τῶν ὁδῶν σου. Ἐπινοίας καὶ ἐπιθυμίας τῶν ἡμετέρων αὐτῶν καρδιῶν ἄγαν ἠκολυθήσαμεν. Παναγίους τοῖς νόμοις σου προσεκρούσαμεν. Ἄ μὲν ἔδει ποιῆσαι, ἀφῆκαμεν. Ἄ δὲ ἔκ ἐδὲ ποιῆσαι, ἐποιήσαμεν. Καὶ οὐκ ἔστιν ἐν ἡμῖν ἔδεμία σωτηρία. Σὺ δὲ Κύριε ἰλέως ἴσθι ἡμῖν τοῖς ἑλεεινοῖς παραβάταις. Φείσαι τῶν τὰ ἐαυτῶν παραπτώματα ὁμολογούντων. Ἀποκατάστησον τοὺς μετανοούντας. Κατὰ τὰς ἐπαγγελίας σου τῷ ἀνθρώπῳ γένοιτο φανερωθεῖσας ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν. Καὶ παράσχου ἡμῖν, ὦ ἐλεημονέστατε Πάτερ, αὐτὸ ἐνέκειν. Ὡστε τοσαυτοῦδε τὸν εὐσεβῆ, δίκαιον, καὶ σώφρονα βίον βιώναι. Εἰς παναγίου τοῦ νόματός σου δόξαν. Ἀμήν.

Ἀπόλυσις ἢ Ἀφῆσις ἁμαρτιῶν, ἣν ὁ Λειτουργὸς μόνος ἀποφθέγγεται ἔστως, γονυπετοῦντος ἔτι τοῦ λαοῦ.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ Θεός, ὁ Πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ μὴ βουλούμενος τὸν θάνατον τοῦ ἁμαρτωλοῦ, ἀλλὰ τὴν ἀποστρέψῃ ἐκ τῆς πονηρίας αὐτοῦ καὶ ζήσῃται· καὶ ὁ καὶ δούς ἐξουσίαν καὶ προσταγὰ τοῖς αὐτοῦ Λειτουργοῖς τὴν ἀπόλυσιν καὶ ἄφεσιν ἁμαρτιῶν τῷ λαῷ αὐτοῦ μετανοοῦντι ἀνακηρύττειν τε καὶ ἐξαγγέλλεσθαι. Ἐκεῖνος ἅπαντι τῷ ἀληθῶς μετανοοῦντι, καὶ τῷ ἱερῷ Εὐαγγελίῳ αὐτὴ ἀνυποκρίτως πιστεύοντι, συγγινώσκει τε καὶ ἀφίησι. Διὸ ἱκετεύωμεν αὐτόν, τὴν ἀληθινὴν μετάνοιαν, καὶ τὸ Πνεῦμα ἅγιον αὐτοῦ ἡμῖν

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ καὶ ἐλεημονέστατε Πάτερ. ὥς πρόβατα χαϊμένα ἐπλανήθημεν καὶ εὐγῆκαμεν ἀπὸ τῆς ὁδοῦ σου. Τὸν σκοπὸν καὶ τὴν ἐπιθυμίαν τῆς ἡμετέρας καρδίας μάλλον ἠκολυθήσαμεν· παρέβημεν τοὺς ἁγίους νόμους σου· ἐκάμαμεν τὰ ὑσυχώρητα, καὶ ἀμελήσαμεν τὸ χρέος μας. Οὕτω ἀπομακρίναμεν τὴν σωτηριάν μας. Ἀλλὰ Σὺ, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς τοὺς δυστυχοὺς παραβάτας· συμπάθησον τοὺς ὁμολογούντας τὰς ἁμαρτίας τοὺς. Ἀποκατάστησον τοὺς μετανοοῦντας, κατὰ τὴν ἐπαγγελίαν φανερωμένην εἰς τὸ ὄνομά σου τῶν ἀνθρώπων ἀπὸ τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν· δι' αὐτόν, ὦ ἐλεημονέστατε Πάτερ, εἰσάκουσόν μας ἵνα ζήσωμεν εἰς τὸ ἔξῃς εὐσεβῶς, δικαίως, καὶ σωφρόνως, δοξάζοντες τὸ ὄνομά σου τοῦ θεοῦ. Ἀμήν.

Συχώρησις ἦτοι ἄφεσις τῶν ἁμαρτιῶν τῇ ὁποίᾳ ὁ Λειτουργὸς μόνος λέγει ὕψους, γονατίζοντος τοῦ λαοῦ.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ Θεέ, Πατέρα τοῦ Κυρίου, ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, σὺ ὁ μὴ θέλων τὸν θάνατον τοῦ ἁμαρτωλοῦ ἀλλὰ τὴν ἀποστροφήν του ἀπὸ τῆς πονηρίας, καὶ τὴν ζωὴν του, σὺ ὅστις ἔδωκας προσταγὴν καὶ ἐξουσίαν εἰς τὴς Λειτουργοῦς σου ἵνα φανερώσουσιν κηρύττοντες εἰς τὸν λαόν τὴν συγχώρησιν καὶ τὴν ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν. Σὺ συγχωρεῖς, καὶ ἀφίεις πάντας τοὺς ἀληθῶς μετανοοῦντας, καὶ εἰλικρινῶς πιστεύοντας τὸ εὐαγγέλιόν σου. Καὶ ἡμεῖς ὡς τὸν παρακαλέσωμεν ζητοῦντές του τὸ χάρισμα τῆς ἀληθινῆς μετάνοιας καὶ τοῦ

PATER Omnipotens ac summe misericors; tanquam oves perditæ a viis tuis abivimus atque aberravimus: cordium nostrorum inventis et concupiscentiis nimium indulimus: sacrosancta mandata tua violavimus: quæ a nobis præstanda erant omisimus; et quæ non præstanda erant commisimus: et in nobis nulla est salus: tu autem, Domine, propitius esto nobis miseris peccatoribus: parce, Deus, peccata tua confitentibus, penitentes in integrum restitue; juxta promissiones tuas humano generi in Christo Jesu Domino nostro revelatas. Concede etiam propter ipsum, Pater summe misericors, ut in posterum pie, juste, sobrieque vitam instituiamus, ad sancti nominis tui gloriam. Amen.

¶ *Formula absolvendi, seu peccata remittendi, a Presbytero tantum, eoque stante, plebe autem genua flectente, pronuntianda.*

OMNIPOTENS Deus, Pater Domini nostri Jesu Christi, qui non vult mortem peccatoris, sed potius ut convertatur ab iniquitatibus suis, et vivat, quique Ministris suis potestatem concessit et in mandatis dedit, ut populo suo penitenti absolutionem peccatorumque suorum remissionem annunciant ac pronuntiarent: ipse singulis vere penitentibus, et sancto ejus Evangelio haud fide credentibus ignoscit, eosque absolvit. Rogemus itaque ut ipse veram resipiscentiam sanctorumque suum spiritum nobis largiatur, quo ea ipsi grata

ONNIPOTENTE e Misericordiosissimo Padre, noi abbiamo errato e ci siamo sviati dalle tue vie, come pecore smarrite: abbiamo pur troppo seguito le imaginations e concupiscentie de' nostri cuori. Abbiamo offeso contra le tue sante leggi, abbiamo tralasciato di fare quelle cose che noi dovevamo aver fatte; e abbiamo fatte quelle cose che non dovevamo fare; e non c'è nulla d'intiero in noi; ma tu, Signore, abbi misericordia di noi, miseri peccatori. Abbi pazienza, o Dio, inverso quegli che confessano i loro falli; ristora quelli che sono penitenti, secondo le tue promesse fatte al genere umano in Gesù Cristo, nostro Signore, e concedi, o Padre misericordiosissimo, per amor suo, che viviamo all'avvenire piamente, giustamente, e sobriamente, alla gloria del tuo santo Nome. Amen.

L' Assoluzione, o Remissione de' peccati, che ha da pronunziarsi dal Ministro solo, stando egli in piedi, e 'l popolo a ginocchi.

IDDIO Onnipotente, Padre del nostro Signor Gesù Cristo, che non desidera la morte del peccatore, ma che piuttosto si storni dalle sue malvagità e viva, e ha dato potere e comandamento ai suoi ministri di dichiarare e pronunziare al suo popolo penitente l'assoluzione e remissione de' loro peccati; egli perdona ed assolve tutti quelli che da doverlo si pentono, e credono non fintamente al suo santo Evangelo: perciò supplichiamolo di concederci vera peniten-

ALMIGHTY and most merciful Father; We have erred, and strayed from thy ways like lost sheep. We have followed too much the devices and desires of our own hearts. We have offended against thy holy laws. We have left undone those things which we ought to have done; And we have done those things which we ought not to have done; And there is no health in us. But thou, O Lord, have mercy upon us, miserable offenders. Spare thou them, O God, which confess their faults. Restore thou them that are penitent; According to thy promises declared unto mankind in Christ Jesu our Lord. And grant, O most merciful Father, for his sake; That we may hereafter live a godly, righteous, and sober life, To the glory of thy holy Name. *Amen.*

The Absolution, or Remission of sins to be pronounced by the Priest alone, standing; the people still kneeling.

ALMIGHTY God, the Father of our Lord Jesus Christ, who desireth not the death of a sinner, but rather that he may turn from his wickedness, and live; and hath given power, and commandment, to his Ministers, to declare and pronounce to his people, being penitent, the Absolution and Remission of their sins: He pardoneth and absolveth all them that truly repent, and unfeignedly believe his holy Gospel. Wherefore let us beseech him to grant us true repentance, and his holy Spirit, that those

Almächtiger, barmherziger Vater!

Wir haben geirret und sind von Deinen Wegen abgewichen, gleich verlorenen Schafen: wir haben den Anschlägen und Lüsten unserer Herzen zu viel nachgehängt; wir haben Deine heiligen Gebote übertreten; wir haben unterlassen was wir thun—und gethan, was wir lassen sollten! Es ist nichts gesundes an uns! Du aber, o Herr, erbarme dich über uns elende Sünder. Schone, o Gott, derer, die ihre Fehler bekennen; nimm die Büßfertigen rücker zu Gnaden an, nach deinen Verheißungen, die du dem menschlichen Geschlecht in Christo Jesu, unserm Herrn, verkündigt hast, und verleihe, o barmherziger Gott, um feinetwillen, daß wir von nun an ein gottseliges, rechtschaffenes und züchtiges Leben führen mögen, zur Verherrlichung deines heiligen Namens. *Amen.*

Die Absolution, oder Ankündigung der Vergebung der Sünden, von dem Prediger allein, stehend, zu sprechen, während die Gemeinde auf den Knien bleibt.

Der allmächtige Gott, der Vater

unser Herrn Jesu Christi, der nicht will den Tod des Sünders, sondern, daß er sich bekehre und lebe, und der die Diener seines Wortes bevollmächtigt und ihnen befohlen hat, seinem Volke, wenn es Buße thut, Vergebung ihrer Sünden zu verkündigen: Er verzeiht allen denen, und spricht von ihren Sünden los, die wahre Buße thun, und aufrichtig an sein heiliges Evangelium glauben! Darum laßt uns ihn bitten, uns wahre Buße und sei-

PERE tout-puissant et très-miséricordieux; nous nous sommes égarés et détournés de tes sentiers comme des brebis perdues. Nous avons trop suivi les imaginations et les convoitises de nos cœurs. Nous avons transgressé tes saints commandemens. Nous n'avons point fait les choses que nous devions avoir faites; et nous avons fait celles que nous ne devions point faire; et il n'y a rien d'entier en nous. Mais toi, Seigneur, aie pitié de nous, misérables pécheurs. O Dieu, pardonne à ceux qui confessent leurs fautes. Fais grâce à ceux qui se repentent; suivant tes promesses faites au genre-humain en Jésus-Christ notre Seigneur. Et nous accorde, ô Père très-miséricordieux, pour l'amour de lui, qu'à l'avenir nous puissions vivre sobrement, justement, et religieusement, à la gloire de ton saint nom. *Amen.*

L'Absolution qui se doit prononcer par le Prêtre seul et debout, le peuple demeurant à genoux.

LE Dieu tout-puissant, le Père de notre Seigneur Jésus-Christ, qui ne désire point la mort du pécheur, mais plutôt qu'il se convertisse de son iniquité et qu'il vive; qui aussi a donné pouvoir et commandement à ses Ministres de déclarer et de prononcer à son peuple pénitent l'absolution et la rémission de ses péchés; pardonne à tous ceux qui se repentent en vérité, et qui croient sans feinte à son St. Evangile, et il les absout tous. C'est pourquoi prions-le, qu'il lui plaise de nous donner une vraie repentance et son St. Esprit; afin que le

PADRE Todo-poderoso y Misericordioso, nosotros nos hemos desviado de tus senderos y como ovejas perdidas hemos andado descarriados fuera de tus caminos: nosotros nos hemos entregado en gran manera en demasia á nuestras concupiscencias y malas inclinaciones: hemos quebrantado tus santos mandamientos: no hemos hecho lo que debíamos, antes bien hemos puesto por obra lo que no debíamos hacer: no hay cosa que valga en nosotros. Mas tú, Señor, apiadate de nosotros miserables pecadores. Perdona, o Dios, á los que confiesan sus culpas, usa de misericordia con los que se arrepienten, como tú lo has prometido al Genero humano en Jesu Christo nuestro Señor. Y concedenos, o Padre Misericordioso, que de aqui adelante vivamos sobria, justa, y religiosamente, para gloria de tu Santo Nombre. *Amen.*

La Absolucion, que solo el Ministro ha de pronunciar, estando en pie; y el Pueblo arrodillado.

EL Dios Todo-poderoso, Padre de nuestro Señor Jesu Christo, que no desea la muerte del pecador, mas que se convierta y viva; y ha dado poder y mandamiento á sus Ministros de declarar á su pueblo arrepentido la absolucion y perdon de sus pecados: él es el que perdona y absuelve á todos los que verdaderamente se arrepienten, y que sinceramente creen su Evangelio. Por tanto nosotros le suplicamos, que nos dé verdadero arrepentimiento, y su Santo

χαρίζεσθαι, ὥστε ὅσα ἐν τῷ παρόντι ποιούμεν εὐαρεστο αὐτῷ εἶναι, καὶ τὸν ὑπόλοιπον βίον καθαρὸν καὶ εὐσεβῆ διάγειν ἡμᾶς, ἐφ' ᾧ τὸ τελευταῖον τῆς αἰωνίου χαρῆς αὐτῆς ἐφικέσθαι, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ὁ λαὸς ὠδὲ, καὶ ἐπὶ τέλει πιασὼν τῶν ἄλλων προσευχῶν ἀποκριθήσεται, Ἀμήν.

Εἴτα ὁ Λειτουργὸς γόνυ κλίνων, ἐξακίσῃ φωνῇ λέξει τὴν Κυριακὴν Εὐχὴν, γυνυπετούντος δὲ καὶ τοῦ λαοῦ, καὶ αὐτῷ συνεπιφθεγγομένου αὐτὴν, κἀνθάδε, καὶ ὁποῦδῃ ποτ' ἂν ἀλλαχοῦ λεχθῇ ἐν τῇ θείᾳ Λειτουργίᾳ.

ΠΑΤΕΡ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, Ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, Γεννηθῇ τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς, Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον. Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, Ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥύσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. Ὅτι σου ἐστὶν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, εἰς τὰς αἰῶνας. Ἀμήν.

Μετὰ ταῦτα λέξει,

Κύριε ἀνοίξεις ἡμῶν τὰ χεῖλη,
Ἀπόκρισις. Καὶ τὸ ἡμῶν στόμα ἀναγγελεῖ τὴν αἰνεσίαν σου.

Ἱερεὺς. Ὁ Θεὸς εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν πρόσχες.

Ἀπόκρισις. Κύριε εἰς τὸ βοηθῆσαι ἡμῖν σπεύσον.

Ενταῦθα ἐστῶτων ἀπάντων ὁ Ἱερεὺς λέξει.

Δόξα Πατρὶ, καὶ Υἱῷ, καὶ Πνεύματι ἁγίῳ,

sint quæ impræsentiarum agimus, et reliqua deinceps vita nostra in hoc mundo adeo pura sit et sancta, ut ad gaudium ejus sempiternum tandem perveniamus; per Jesum Christum Dominum nostrum.

¶ *Hac et singulis aliis finitis supplicationibus respondebitur, Amen.*

¶ *Deinde Minister genibus flexis supplicationem Dominicam alta voce recitabit, cætu universo etiam genua flectentes, eamque, præeunte Ministro, repetente: quod fiet tam hic, quam alibi, ubicunque usurpatur in sacris officiis.*

PATER noster, qui es in cælis. Sanctificetur nomen tuum. Adveniat regnum tuum. Fiat voluntas tua, sicut in cælo, et in terra. Panem nostrum quotidianum da nobis hodie. Et dimitte nobis debita nostra, sicut et nos dimittimus debitoribus nostris. Et ne nos inducas in tentationem; Sed libera nos a malo. Quia tuum est regnum, potentia, et gloria, in sæcula sæculorum. Amen.

¶ *Deinde etiam ad hunc modum dicet,*

Domine, labia nostra aperiās.

Responsio. Et os nostrum annuntiabit laudem tuam.

Presbyter. Domine, in adjutorium nostrum intende.

Responsio. Domine, ad adjuvandum nos festina.

¶ *Hic stantibus omnibus Presbyter dicet,*

Gloria Patri, et Filio, et Spiritui Sancto.

Ἀγίου τοῦ Πνεύματος, καὶ ἵνα τὰ ὅσα ποιούμεν τὸ παρὸν ἀρεσκοντάς του καὶ ἡ μέλλουσα ζωὴ μας γινομένη καθαρὴ, καὶ εὐσεβῇ, φθάσωμεν τέλος πάντων εἰς τὴν αἰώνιον χαράν του διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου μας.

Ὁ λαὸς ἀποκρίνεται ἐδῶ, καὶ εἰς τὸ τέλος κάθε προσευχῆς, Ἀμήν.

Εἴτα ὁ Λειτουργὸς γονατίζων καὶ λέγων τὸ Πάτερ ἡμῶν δυνατῇ φωνῇ, καὶ ὁ λαὸς γονατίζει καὶ λέγει αὐτὸ ἀκολουθῶν τὴν φωνὴν τοῦ λειτουργοῦ ἐδῶ καὶ ὅπου λεχθῇ εἰς τὴν θείαν Λειτουργίαν.

ΠΑΤΕΡ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ὡς ἁγιασθῇ τὸ ὄνομά σου, ὡς ἔλθῃ ἡ βασιλεία σου, ὡς γένηται τὸ θέλημά σου καθὼς εἰς τὸν οὐρανὸν οὕτω καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Δὸς ἡμῖν σήμερον τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν καθημερινόν· Καὶ συγχώρεσε τὰ σφάλματά μας, καθὼς καὶ ἡμεῖς συγχωροῦμεν τοὺς βλάπτοντάς ἡμᾶς. Καὶ μὴ μᾶς βάλλῃς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ἐλευθέρωσέ μας ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. Ὅτι ἰδική σου εἶναι ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Καὶ ὕστερα ὡς εἶπῃ·

Κύριε ἀνοίξον τὰ χεῖλή μας.

Ἀπόκρισις. Καὶ τὸ στόμα μας θελεῖ κηρύξει τὸν ἑαυτοῦ σου.

Λειτουργὸς. Θεέ ταχυνον τὴν σωτηρίαν μας.

Ἀπόκρισις. Κύριε μὴ βραδύνῃς εἰς τὸ ἵνα μᾶς βοηθήσῃς.

Καὶ ἐδῶ σηκοθέντες ὅλοι, ὁ Ἱερεὺς λέγει·

Δόξα Πατρὶ, καὶ Υἱῷ, καὶ Πνεύματι ἁγίῳ.

za, e lo suo Santo Spirito, acciocchè gli sia gradevole quel che facciamo presentemente, e che il resto dappoi della vita nostra sia puro e santo, di modo che possiamo finalmente pervenire al suo gaudio eterno, per Gesù Cristo, nostro Signore. Amen.

Poi il Presbitero s' inginocchierà e reciterà l' Orazione Domenicale ad alta voce, essendo similmente il Popolo inginocchione e ripetendola dopo lui, e qui, e altrove, e dovunque sarà usata nell' Ufizio Divino.

PADRE Nostro che sei ne' cieli, sia santificato il tuo Nome, venga il tuo regno, sia fatta la tua volontà in terra, come l'è in cielo. Dacci oggi il nostro pane cotidiano: e rimettici i nostri debiti, siccome ancora noi gli rimettiamo ai nostri debitori; e non indurci in tentazione, ma liberaci dal male: perciocchè tuo è il regno, la potenza, e la gloria in sempiterno. Amen.

Il Ministro. O Signore, apri le nostre labbra,

Risposta. E la nostra bocca narrerà la tua laude.

M. O Dio, affrettati di salvarci.

R. O Signore, vieni presto al nostro aiuto.

E qui, rizzandosi tutti in piedi, il Presbitero dirà

M. Gloria sia al Padre, ed al Figliuolo, ed allo Spirito Santo.

things may please him, which we do at this present; and that the rest of our life hereafter may be pure, and holy; so that at the last we may come to his eternal joy; through Jesus Christ our Lord.

culte que nous lui rendons présentement lui soit agréable, et que toute notre vie soit pure et sainte à l'avenir; tellement que nous parvenions enfin à sa gloire éternelle, par Jésus-Christ notre Seigneur.

The people shall answer here, and at the end of all other prayers, Amen.

Le peuple répondra ici, et à la fin de toutes les autres Prières, Amen.

Then the Minister shall kneel, and say the Lord's Prayer with an audible voice; the people also kneeling, and repeating it with him, both here, and wheresoever else it is used in Divine Service.

Le Ministre s'agenouillant dira l'Oraison Dominicale à haute voix, le peuple aussi à genoux, et la répétant avec lui, ici, et toutes les fois qu'elle se trouve dans le service divin.

OUR Father, which art in heaven, Hallowed be thy Name. Thy kingdom come. Thy will be done in earth, As it is in heaven. Give us this day our daily bread. And forgive us our trespases, As we forgive them that trespass against us. And lead us not into temptation; But deliver us from evil: For thine is the kingdom, The power, and the glory, For ever and ever. Amen.

NOTRE Père, qui es aux cieux. Ton nom soit sanctifié. Ton règne vienne. Ta volonté soit faite en la terre comme au ciel. Donne-nous aujourd'hui notre pain quotidien. Et nous pardonne nos offenses, comme nous pardonnons à ceux qui nous ont offensés. Et ne nous induis point en tentation, mais délivre nous du mal. Car à toi est le règne, la puissance, et la gloire, aux siècles des siècles. Amen.

Then likewise he shall say,

Le Ministre. O Seigneur, ouvre nos lèvres;

O Lord, open thou our lips.
Answer. And our mouth shall shew forth thy praise.

Réponse. Et notre bouche annoncera ta louange.

Priest. O God, make speed to save us.

*M. Eternel, hâte-toi de venir à notre aide;
R. Hâte-toi de venir à notre aide, Seigneur.*

Answer. O Lord, make haste to help us.

Here all standing up, the Priest shall say,

Ici chacun se levant et se tenant debout, le Ministre dira:

Glory be to the Father, and to the Son: and to the Holy Ghost;

Gloire soit au Père, et au Fils, et au St. Esprit:

nen heiligen Geist zu verleihen, daß unser jetziges Thun ihm gefallen, unser ganzes noch übriges Leben rein und geheiligt seyn, und wir endlich zu seiner ewigen Freude gelangen mögen, durch Jesum Christum unsern Herrn!

Espiritu, afinque las obras que al presente hacemos le sean agradables, y que nuestra vida de aqui adelante sea pura y santa, para que en la otra gozemos de la Gloria eterna, por Jesu Christo nuestro Señor.

Hier, wie am Schlusse aller übrigen Gebete, spricht die Gemeine: Amen!

El Pueblo responderá aquí, y al fin de todas las otras Oraciones, Amen.

Dann soll der Prediger niederknien, und das Gebet des Herrn mit lauter Stimme beten, welches die Gemeine, wie immer, wenn es bey dem Gottesdienste gebraucht wird, gleichfalls knieend ihm nachspricht.

Entonces el Ministro se arrodillará y dirá la Oracion Dominical en voz clara, el Pueblo arrodillado, y repitiendola con el, aquí, y en qualquiera parte que fuere dicha en el Oficio.

Unser Vater, der du bist im Himmel!

Geheiligt werde dein Name. Dein Reich komme. Dein Wille geschehe, wie im Himmel also auch auf Erden. Unser tägliches Brodt gib uns heute. Vergieb uns unsere Schulden, wie wir vergeben unsern Schuldigern. Führe uns nicht in Versuchung, sondern erlöse uns von dem Uebel. Denn Dein ist das Reich, und die Kraft und die Herrlichkeit, in Ewigkeit. Amen.

PADRE nuestro, que estás en los cielos: Santificado sea tu Nombre: Venga á nos tu reyno: Hagase tu Voluntad así en la tierra, como en el cielo: El pan nuestro de cada dia danosle hoy. Y perdonanos nuestras deudas así como nosotros perdonamos á nuestros deudores. Y no nos dexes caer en tentacion; mas libranos de mal: Porque tuyo es el reyno, y el poder, y la gloria, por siempre jamas. Amen.

Dann soll der Prediger sprechen:

O Herr, öffne Du unsere Lippen!

Die Gem. So wird unser Mund deinen Ruhm verkündigen.

El Ministro dirá. Señor, abre nuestros labios.

Respuesta. Y nuestra boca anunciará tu alabanza.

Pred. O Gott, eile uns zu erretten!

Ministro. Señor, apresurate á socorrernos.

Die Gem. O Herr, eile uns zu helfen!

Respuesta. Date priesa en nuestro auxilio, Señor.

Hier stehen alle auf, und der Prediger spricht: Ehre sey dem Vater, dem Sohne und dem heiligen Geiste.

El Ministro. Gloria sea al Padre, y al Hijo: y al Espíritu Santo;

Ἀπόκρισις. Ὡς ἦν ἐν ἀρχῇ, καὶ νῦν, καὶ αἰεὶ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Ἱερείς. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον.

Ἀπόκρισις. Αἰνεῖσθω τὸ ὄνομα τῷ Κυρίῳ.

Εἴτα λεχθήσεται ἡ ἀσθήσεται ὁ ἐξῆς ψαλμός· πλὴν ἐν ἡμέρᾳ τοῦ Πάσχα, ἐν ᾗ δηλαδὴ ἄλλος ὕμνος νομίζεται· ἀλλ' οὐδ' ἐν τῇ ἐνεακαίδεκάτῃ ἡμέρᾳ ἐκάστου μηνὸς, ἀναγνωστέον αὐτὸν ἐνθάδε, ἀλλ' ἐν τῇ κοινῇ τῶν Ψαλμῶν τάξει.

ΔΕΥΤΕ ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἀλαλάζωμεν τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρι ἡμῶν.

Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἐξομολογήσει, καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάζωμεν αὐτῷ.

Ὅτι Θεὸς μέγας Κύριος, καὶ βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πάντων τὴν γῆν.

Καὶ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ τὰ πέρατα τῆς γῆς, καὶ τὰ ὕψη τῶν ὀρέων αὐτοῦ ἐστίν.

Ὅτι αὐτὲς ἐστὶν ἡ θάλασσα καὶ αὐτὸς ἐποίησεν αὐτήν, καὶ τὴν ξηρὰν αἱ χεῖρες αὐτῆς ἐπλασαν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, καὶ κλαύσωμεν ἐναντίον Κυρίου τῆ ποιήσαντος ἡμᾶς.

Ὅτι αὐτὸς ἐστὶν ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς λαὸς νομῆς αὐτοῦ, καὶ πρόβατα χειρὸς αὐτοῦ.

Σήμερον ἐὰν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσητε, μὴ σκληρύνετε τὰς καρδίας ὑμῶν, ὡς ἐν τῷ παραπερασμῷ, κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ πειρασμοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ.

Οὐ ἐπείρασάν με οἱ πατέρες ὑμῶν· ἐδοκίμασάν με, καὶ εἶδον τὰ ἔργα μου.

Τεσσαράκοντα ἔτη προσώχθισα τῇ γενεᾷ ἐκείνῃ· καὶ εἶπα, αἰεὶ πλανῶνται τῇ καρδίᾳ, αὐτοὶ δὲ οὐκ ἐγνώσαν τὰς ὁδοὺς μου.

Responsio. Sicut erat in principio, et nunc, et semper, et in sæcula sæculorum. Amen.

Presbyter. Laudate Dominum.

Responsio. Sit nomen Domini benedictum.

¶ Deinde cantabitur aut recitabitur sequens Psalmus, præterquam Paschatis die, quo die canticum aliud usurpandum est in eum diem destinatum; die etiam decimo nono mensis cujuslibet non est in hoc loco, sed una cum ceteris Psalmis ejus diei, pro consuetudine more recitandus.

Psalm. xciv.

VENITE, exultemus Domino: jubilemus Deo salutarī nostro.

Præoccupemus faciem ejus in confessione: et in psalmis jubilemus ei.

Quoniam Deus magnus Dominus: et rex magnus super omnes deos.

Quia in manu ejus sunt omnes fines terræ: et altitudines montium ipsius sunt.

Quoniam ipsius est mare, et ipse fecit illud: et siccam manus ejus formaverunt.

Venite adoremus, et prociadamus: et ploremus ante Dominum, qui fecit nos.

Quia ipse est Dominus Deus noster: et nos populus pascuæ ejus, et oves manus ejus.

Hodie si vocem ejus audieritis, nolite obdurare corda vestra: sicut in irritatione, secundum diem temptationis in deserto;

Ubi tentaverunt me patres vestri: probaverunt me, et viderunt opera mea.

Quadraginta annis offensus fui generationi illi, et dixi: Semper hi errant corde.

Ἀπόκρισις. Καθὼς εἰς τὴν ἀρχὴν, καὶ πᾶν τότε θέλει εἶναι, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Ἱερείς. Δοξάζατε τὸν Κύριον.

Ἀπόκρισις. Ἄς εἶναι δοξαζόμενον τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου.

Ὑστερα, διαβάζεται ἡ ψάλλεται ὁ ἐπόμενος ψαλμός· πλὴν εἰς τὸ Πάσχα, διὰ τὴν ὁποίαν ἡμέραν ἄλλος ἀνθύμνος ἐδιόρισθη, καὶ τὴν ἐνεακαίδεκάτῃ καθε μηνὸς ἡ ἀνάγνωσις δὲν γίνεται ἐδῶ ἀλλὰ εἰς τὴν κοινὴν τάξιν τῶν ψαλμῶν.

Ψαλ. ζε'. XCV.

ΔΕΥΤΕ ἄς ψάλλωμεν εἰς τὸν Κύριον, ἄς χαρῶμεν εἰς τὸν Θεὸν τὸν σωτῆρά μας.

Ἄς ἔλθωμεν ἔμπροσθεν τοῦ εὐχαριστῆντες, καὶ χαίροντες με ψαλμοῖς.

Ὅτι ὁ Κύριος εἶναι μέγας Θεός, καὶ μέγας βασιλεὺς ἐπὶ πάντας τοὺς Θεοὺς.

Ὅτι εἰς τὴν χειράν του εἶναι πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς, καὶ ἡ δύναμις τῶν βηνῶν τε.

Ὅτι αὐτὲς εἶναι ἡ θάλασσα, αὐτὸς τὴν ἐποίησε καὶ ἡ χειρὶς ἐποίησεν τὴν ξηρὰν.

Δεῦτε ἄς προσκυνήσωμεν, ἄς πέσωμεν ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου τοῦ ποιήσαντος ἡμᾶς.

Ὅτι αὐτὸς εἶναι ὁ Θεός μας, καὶ ἡμεῖς ὁ λαὸς τῆς κοπαδίας τε, καὶ πρόβατα τῆς χειρὸς του.

Σήμερον ἐὰν ἀκούσητε τὴν φωνὴν του, μὴ σκληρύνετε τὰς καρδίας σας, ὡς ὅτε παρεπικράνθητε· καὶ ὡσάν εἰς τὴν ἡμέραν τὴν ὁποῖαν ἐδοκιμάσθητε ἐν τῇ ἐρήμῳ,

Ὅταν οἱ πατέρες σας με ἐπειράσαν, με ἐδοκίμασαν, καὶ εἶδον τὰ ἔργα μου.

Σαράντα ἔτη ἡμῶν χολωμένοι με τὴν γενεάν ταύτην, καὶ εἶπα, αὐτοὶ πλανῶνται εἰς

R. Siccome era nel principio, è adesso, e sarà sempre per secoli de' secoli. Amen.

M. Lodate il Signore.

R. Che sia Lodato il nome del Signore.

Poi si reciterà o canterà questo Salmo seguente, eccettuato il giorno di Pasqua per il qual un altro cantico è assegnato; nè anco debbe dirsi il 19. d'ogni mese in questo ordine; ma in quello de' Salmi.

Venite exultemus Domino. Salmo xciv.

VENITE, cantiamo lietamente al Signore: giubiliamo alla rocca della nostra salute.

Andiamogli incontro con lodi: giubiliamogli con salmi.

Perciocchè il Signore è Dio grande, e Rè grande sopra tutti gl' Iddii.

Perciocchè egli tiene in mano le profondità della terra, e l'alttezze de' monti sono sue.

Ed a lui appartiene il mare, perchè egli l'ha fatto: e l'asciutto, perchè le sue mani l'han formato.

Venite, adoriamo, inchiniamoci, e inginocchiandoci davanti al Signore che ci ha fatti.

Perciocchè egli è il nostro Dio, e noi siamo il popolo del suo pascio, e la greggia della sua condotta.

Oggi, se udite la sua voce, non indurate il vostro cuore, come nella provocazione, e come nel giorno della tentazione nel deserto.

Ove i padri vostri mi tentarono, mi provarono, e anche videro le mie opere.

Lo spazio di quarant'anni quella gene-

Answer. As it was in the beginning, is now, and ever shall be: world without end. *Amen.*

Priest. Praise ye the Lord.

Answer. The Lord's Name be praised.

Then shall be said or sung this Psalm following: except on Easter-Day, upon which another Anthem is appointed; and on the Nineteenth day of every Month it is not to be read here, but in the ordinary Course of the Psalms.

Venite, exultemus Domino. Psal. xcv.

O COME, let us sing unto the Lord: let us heartily rejoice in the strength of our salvation.

Let us come before his presence with thanks-giving: and shew ourselves glad in him with Psalms.

For the Lord is a great God: and a great King above all gods.

In his hand are all the corners of the earth: and the strength of the hills is his also.

The sea is his, and he made it: and his hands prepared the dry land.

O come, let us worship, and fall down: and kneel before the Lord our Maker.

For he is the Lord our God: and we are the people of his pasture, and the sheep of his hand.

To day if ye will hear his voice, harden not your hearts: as in the provocation, and as in the day of temptation in the wilderness;

When your fathers tempted me: proved me, and saw my works.

Forty years long was I grieved with this

Die Gem. Wie es im Anfang war, wie es noch ist, und immer seyn wird, von Ewigkeit zu Ewigkeit. Amen.

Pred. Lobet den Herrn!

Die Gem. Der Name des Herrn sey gelobt!

Nun soll der folgende Psalm gelesen oder gesungen werden, ausgenommen am Oftertage, für welchen ein anderer Lobgesang bestimmt ist. Auch am 19ten Tage eines jeden Monats soll dieser Psalm nicht hier, sondern in der gewöhnlichen Reihe der Psalmen gelesen werden.

Venite exultemus Domino.—Psalm 95.

Kommt herzu, laßt uns dem Herrn frohlocken, und jauchzen dem Hört unsers Heils.

Laßt uns mit Danken vor sein Angesicht kommen, und mit Psalmen ihm jauchzen.

Denn der Herr ist ein großer Gott, und ein großer König über alle Götter.

Denn in seiner Hand ist, was die Erde bringet; und die Höhen der Berge sind auch sein.

Denn sein ist das Meer, und er hat es gemacht; und seine Hände haben das Trockene bereitet.

Kommt, laßt uns anbeten, und knien, und niederfallen vor dem Herrn, der uns gemacht hat.

Denn Er ist unser Gott, und wie das Volk seiner Weiber, und Schaaf seiner Hand. Heute, so ihr seine Stimme höret,

So verstocket eure Herzen nicht; wie zu Meriba geschah, wie zu Massa in der Wüste;

Da mich eure Väter versuchten, fühlten und sahen meine Werke;

Daß ich vierzig Jahre Mühe hatte mit diesem Volk und sprach: Es sind Leute, deren Herz

R. Comme il étoit au commencement, comme il est maintenant, et comme il sera éternellement. *Amen*

M. Louez le Seigneur.

R. Le nom du Seigneur soit loué.

Ensuite on dira ou l'on chantera le Pseaume qui suit; excepté le jour de Pâques, pour la solennité duquel il y a une autre Antienne. Le 19e jour de chaque mois il se lit dans la suite ordinaire des Pseaumes.

Venite, exultemus Domino. Ps. xcv.

VENEZ, chantons à l'Eternel; jetons des cris de réjouissance au Rocher de notre salut.

Avançons-nous devant sa face en lui présentant nos louanges; et jetons devant lui des cris de réjouissance, en chantant des pseaumes.

Car l'Eternel est un Dieu fort et grand, et il est un grand Roi par-dessus tous les dieux.

Les lieux les plus profonds de la terre sont en sa main; et les forces des montagnes sont à lui.

C'est à lui qu'appartient la mer, car lui-même l'a faite; et ses mains ont formé le sec.

Venez, prosternons nous, inclinons-nous, et mettons-nous à genoux devant l'Eternel qui nous a faits.

Car il est notre Dieu; et nous sommes le peuple de sa pâture, et les brebis de sa conduite.

Si vous entendez aujourd'hui sa voix, n'endurcissez point vos cœurs, comme en Meriba, et comme à la journée de Massa au désert:

Là où vos pères m'ont tenté et éprouvé, et aussi ont-ils vu mes œuvres.

J'ai été ennuyé de cette génération durant

Respuesta. Como era al principio, es ahora, y será eternamente. Amen.

Ministro. Load al Señor.

Respuesta. El Nombre del Señor sea alabado.

Entonces será dicho ó cantado el Psalmo siguiente: excepto el día de Resurreccion, para el qual se ha señalado, y en el día diez y nueve de cada mes no debe ser leído sino en el curso ordinario de los Psalmos.

Venite, exultemus Domino. Psalm xcv.

VENID, regocijémonos en el Señor: cantemos alegres á Dios Salvador nuestro.

Antecojamos su rostro con alabanza; y cantémosle alegres con psalmos.

Porque el Señor es Dios grande; y Rey grande sobre todos los Dioses.

Porque en su mano estan todos los términos de la tierra; y las alturas de los montes suyos son.

Porque suyo es el mar, y él lo hizo; y sus manos formaron la Seca.

Venid, adoremos, y postrémonos; y lloremos delante del Señor, que nos ha criado.

Porque él es el Señor Dios nuestro, y nosotros pueblo de su dehesa, y ovejas de su mano.

Si hoy oyereis la voz de él, no queráis endurecer vuestros corazones;

Así como en la irritacion, el día de la tentacion en el desierto: en donde me tentaron vuestros padres, me probaron y vieron mis obras.

Quarenta años estuve con aquella gene-

Ὡς ὥμοσα ἐν τῇ ὀργῇ μου, εἰ εἰσελεύσονται εἰς τὴν κατὰπανσίν μου.

Δόξα Πατρί, }
Ὡς ἦν ἐν ἀρχῇ. } καὶ τὰ ἐξῆς.

Τότε ἔψονται οἱ Ψαλμοὶ ἐφεξῆς, ὡς διαταγμένοι εἰσὶ. Τελευτήσαντος δὲ ἐνὸς ἐκίστου τῶν Ψαλμῶν τε καὶ Ὑμνῶν, ἤγαν, τοῦ Εὐλογητός, τοῦ τε Εὐλογεῖτε, τοῦ τε Μεγαλύνει, τοῦ τε Νῦν ἀπολύνεις, ἀναποληθήσεται Δόξα Πατρί καὶ Υἱῷ.— Ἀποκρίσις. Ὡς ἦν ἐν ἀρχῇ.—Εἰτα τρανῶς καὶ ἐκφώνως ἀναγνώσθησεται τὸ πρῶτον Ἀνάγνωσμα, ἐκ τῆς παλαιᾶς παραληφθὲν Διαθήκης, (ὡς ἐν τῷ Καλανδαρίῳ, ἥτοι τῇ τῶν ἀναγνωσμάτων Ἀπογραφῇ) διατέτακται (ἐὰν μὴ ἰδιά τινα Ἀναγνώσματα ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀπονεμηθῇ) οὕτω ἐστῶτος καὶ εὐτρεπίζοντος ἑαυτὸν τοῦ Ἀναγνώστου, ὥστε ἀπὸ πάντων τῶν παρόντων ἄριστα ὑψοθῆναι. Μετὰ τοῦτο δὲ ρηθήσεται ἡ ὑσθήσεται ὁ Ὑμνος ὀνομασθεὶς Σὲ Θεὸν Ὑμνωμεν, καθ' ἡμέραν δι' ὅλου τοῦ ἔτους.

Σημειωτέον, ὅτι πρὸ παντὸς τοῦ Ἀναγνώσματος, ἔρεῖ ὁ Λειτουργός, Ὡςδε ἄρχεται τὸδε, ἡ τὸδε τὸ Κεφάλαιον, ἡ καὶ ὅδε, ἡ ὅδε Στίχος τῆςδε, ἡ τῆςδε τῆς Βίβλου. Καὶ μετὰ πᾶν τὸ Ἀνάγνωσμα, Ὡςδε τελευτᾷ τὸ πρῶτον, ἡ τὸ δεύτερον Ἀνάγνωσμα.

Σὲ Θεὸν Ὑμνοῦμεν.

Σὲ Θεὸν ἠμῶν, σὲ τὸν Κύριον ὁμολογοῦμεν. Σὲ τὸν αἰώνιον Πατέρα πᾶσα ἡ γῆ σέβεται. Σοὶ πάντες οἱ ἄγγελοι ἐκφώνως βοῶσι, σοὶ οἱ οὐρανοὶ, καὶ πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτῶν.

Et isti non cognoverunt vias meas: ut juravi in ira mea: Si introibunt in requiem meam.

Gloria Patri, et Filio, et Spiritui Sancto. Sicut erat in principio, et nunc, et semper, et in sæcula sæculorum. Amen.

¶ Deinde sequentur Psalmi juxta præsstitutum ordinem. Post finitum autem unumquemque Psalmum per totum annum, ut et post finem Canticorum Benedicite, Benedictus, Magnificat, et Nunc Dimittis, sequitur,

Gloria Patri, et Filio, et Spiritui Sancto. Responsio. Sicut erat in principio, et nunc, et semper, et in sæcula sæculorum. Amen.

¶ Deinde clara atque alta voce praelegetur Lectio prior ex veteri Testamento desumpta, prout constitutum est in Calendario (nisi propriae lectiones in eum diem fuerint assignatae) lectore ita stante et se obvertente, ut a cunctis praesentibus commodè possit audiri. Postea recitabitur aut cantabitur lingua vernacula Hymnus Te Deum laudamus, idque singulo totius anni die.

¶ Nota, quod ante quamlibet Lectionem Minister dicet, Hic incipit Caput aut Versus Capitis hujus, aut illius Libri: et finita unaquaque lectione, Hic desinit Lectio prior, aut posterior.

TE Deum laudamus: te Dominum confitemur.

Te æternum Patrem omnis terra veneratur.

Tibi omnes Angeli: tibi cœli et universæ potestates:

τὴν καρδίαν, αὐτοὶ δὲν ἐγνώρισαν τὰς ὁδούς μου. Καὶ ὥμοσα ἐν τῇ ὀργῇ μου, νὰ μὴν τοὺς φέρω εἰς τὴν ἀνάπανσίν μου.

Δόξα Πατρί, κ. τ. λ.

Καθὼς εἰς τὴν ἀρχὴν. κ. τ. λ.

Τώρα ἀκολουθοῦσιν οἱ Ψαλμοὶ καθὼς ἐδιάταχθησαν, καὶ εἰς τὸ τέλος κίθι Ψαλμοῦ, καὶ τοῦ Εὐλογητός, καὶ τῆ Εὐλογεῖτε, καὶ τῆ Μεγαλύνει, καὶ τῆ Νῦν ἀπολύνεις, ὅλον τὸν χρόνον, ξαναλέγεται τὸ,

Δόξα Πατρί, κ. τ. λ.

Ἀποκρίσις. Καθὼς εἰς τὴν ἀρχὴν. κ. τ. λ.

Ὑστερα διαβάζεται σαφῶς καὶ δυνατῇ φωνῇ ἡ πρώτη ἀνάγνωσις ἐκ τῆς παλαιᾶς διαθήκης, καθὼς εὐρίσκειται ἐν τῷ Καλανδαρίῳ, ἐὰν ὅμως ἡ ἡμέρα ἐκείνῃ δὲν ἔχει ἰδίαν τινα ἀναγνώσεις. Ὁ δὲ ἀναγνώστης στέκεται ὀρθὸς καὶ στρέφει τὸν ἑαυτὸν τοῦ πρὸς τοὺς παρισταμένους, ἵνα ἀκουσθῇ ὑπ' αὐτῶν. Μετὰ ταῦτα διαβάζεται ἡ ψαλλεταὶ καθημερινῶς ὁ Ὑμνος Σὲ Θεὸν ἠμῶν.

Σημειώσαι ὅτι πρὸ ἐκάστης ἀναγνώσεως ὁ Λειτουργός λέγει, Ἐδῶ ἀρχηνᾶ τὸδε τὸ Κεφάλαιον, ἡ ὁ στίχος τοῦ κεφαλαίου ἡ τοῦ βιβλίου. Μετὰ δὲ τὴν ἀνάγνωσιν λέγει Ἐδῶ τελειώνει ἡ πρώτη ἡ ἡ δεύτερα ἀνάγνωσις.

Σὲ Θεὸν Ὑμνοῦμεν.

Σὲ, Θεέ, ἠμῶν, σὲ τὸν κύριον ὁμολογοῦμεν.

Σὲ τὸν αἰώνιον πατέρα σέβεται πᾶσα ἡ γῆ.

Σοὶ πάντες οἱ ἄγγελοι δυνατῶς ἐκφωνᾷσι, σοὶ οἱ οὐρανοὶ καὶ πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν.

Σοὶ τὰ Χερουβὶμ καὶ Σεραφὶμ ἀκαπαύσως ἐκφωνᾷσιν.

razione mi fu di noia, onde io dissi, costoro sono un popolo sviato di cuore, e non conoscono le mie vie.

Perciò giurai nell' ira mia, se entrano giammai nel mio riposo,

Gloria sia al Padre, ed al Figliuolo, ed allo Spirito Santo.

Siccome era nel principio, è adesso, e sarà sempre ne' secoli de' secoli. Amen.

Poi seguiranno i Salmi in quell' ordine che sono assegnati. Ed al fine d'ogni Salmo per tutto l'anno, come anco al fine de' Benedicite, Benedictus, Magnificat, e Nunc Dimittis, si ripeterà, Gloria sia al Padre, &c.

Poi si leggerà distintamente ad alta voce, la prima Lezione presa dal Vecchio Testamento, come viene prescritta nel Calendario, se non vi siano altre lezioni assegnate proprie per quel giorno. Colui che legge, stando in piedi e voltandosi in tal modo che possa esser ben inteso da tutta la congregazione; e dopo questo, si reciterà o canterà,

Il Te Deum laudamus.

NOI ti lodiamo, o Dio: Noi riconosciamo che tu sei il Signore.

Tutta la Terra t'adora, o Padre Eterno.

A te gridano tutti gli Angeli ad alta voce; i Cieli e tutte le potestà di là.

generation, and said: It is a people that do err in their hearts, for they have not known my ways:

Unto whom I swear in my wrath: that they should not enter into my rest.

Glory be to the Father, and to the Son: and to the Holy Ghost;

As it was in the beginning, is now, and ever shall be: world without end. Amen.

Then shall follow the Psalms in order as they are appointed. And at the end of every Psalm throughout the Year, and likewise at the end of Benedicite, Benedictus, Magnificat, and Nunc dimittis, shall be repeated,

Glory be to the Father, and to the Son: and to the Holy Ghost;

Answer. As it was in the beginning, is now, and ever shall be: world without end. Amen.

Then shall be read distinctly with an audible voice the First Lesson, taken out of the Old Testament, as is appointed in the Calendar, except there be Proper Lessons assigned for that day: He that readeth so standing and turning himself, as he may best be heard of all such as are present. And after that, shall be said or sung, in English, the Hymn called Te Deum Laudamus, daily throughout the Year.

Note, That before every Lesson the Minister shall say, Here beginneth such a Chapter, or Verse of such a Chapter, of such a Book: And after every Lesson, Here endeth the First, or the Second Lesson.

Te Deum Laudamus.
We praise thee, O God: we acknowledge thee to be the Lord.

All the earth doth worship thee: the Father everlasting.

immer den Irrweg will, und die meine Wege nicht lernen wollen;

Daß ich schwur in meinem Zorn: Sie sollen nicht zu meiner Huße kommen.

Ehre sey dem Vater, dem Sohne, u. s. w.

Wie es im Anfang, u. s. w.

Dann folgen die Psalmen in der vorgeschriebenen Ordnung. Am Ende jedes Psalms, so wie am Schlusse des Benedicite, Benedictus, Magnificat und Nunc dimittis, soll das ganze Jahr hindurch wiederholt werden:

Ehre sey dem Vater, u. s. w.

Wie es im Anfang, u. s. w.

Hierauf soll die erste Lektion, aus dem Alten Testament, wie sie im Kalender angegeben ist, (es sey denn, daß für denselben Tag eine besondere Lektion verordnet wäre,) deutlich mit vernehmlicher Stimme vorgelesen werden, wobei derjenige, welcher die Vorlesung hält, sich so zu stellen und zu wenden hat, wie er von allen Anwesenden am besten gehört werden kann.

Nach dieser Vorlesung soll täglich, das ganze Jahr hindurch, das Te Deum gesprochen oder gesungen werden.

Te Deum Laudamus.

O Gott, wir loben Dich! Wir erkennen, daß Du der Herr bist.

Dich, den ewigen Vater, betet der ganze Erdbreis an.

Zu dir rufen alle Engel laut, die Himmel mit allem ihren Heere.

quarante ans, et j'ai dit: c'est un peuple dont le cœur s'égare, et ils n'ont point connu mes voies:

C'est pourquoi j'ai juré en ma colère, qu'ils n'entreroient point dans mon repos.

Gloire soit au Père, &c.

Comme il étoit au commencement, &c.

Alors suivront les Pseaumes selon l'ordre prescrit. Et à la fin de chaque Pseaume, comme aussi à la fin du Benedicite, du Benedictus, du Magnificat et du Nunc dimittis, sera toujours répété,

Gloire soit au Père, &c.

Comme il étoit au commencement, &c.

Après sera lue distinctement et à haute voix, la première Leçon prise de l'ancien Testament, selon l'ordre prescrit dans le Calendrier, excepté les jours qui ont leurs Leçons propres. Celui qui lit se tiendra debout, se tournant de manière à pouvoir être bien entendu de tous les assistants. Et après, on dira ou chantera chaque jour pendant toute l'année l'Hymne appelé Te Deum laudamus.

Remarque qu'avant chaque leçon le ministre dira, Ici commence tel chapitre, ou tel verset de tel livre; et après chaque leçon, Ici finit la première ou la seconde leçon.

Te Deum laudamus.

NOUS célébrons tes louanges, ô Dieu; et nous reconnoissons que tu es le Seigneur. Toute la terre t'adore, ô Père d'éternité.

racion y dixe: Estos siempre yerran de corazon.

Y ellos no conocieron mis caminos: como juré en mi ira: No entrarán en mi reposo.

Gloria sea al Padre, y al Hijo: y al Espiritu Santo;

Respuesta. Como era al principio, es ahora y será eternamente. Amen.

Luego se dicen los Psalmos por el mismo orden que estan en la tabla, sino es alguno de los dias que tienen propios Psalmos. Y al fin de cada Psalmo, como tambien del Benedictus, Benedicite, Magnificat, Nunc dimittis, se dirá siempre:

Gloria sea al Padre, y al Hijo: y al Espiritu Santo;

Como era al principio, es ahora; y será eternamente. Amen.

Despues en voz clara y distinta se leerá la primera leccion tomada del Antiguo Testamento: como en el Calendario se dice, si el dia no la tiene propias. El que leyere estará en pie, y vuelto del modo que pueda ser mejor oido de todos los que estan presentes.

Acabada la primera leccion se dirá ó cantará todos los dias del año el Hymno, Te Deum laudamus, en lengua vulgar. Notese que antes de cada Leccion el Ministro debiera decir: Aqui empieza tal ó tal Capítulo, ó tal Verso de tal Capítulo de tal Libro: Y al acabar la leccion: Aqui acaba la Primera ó la Segunda Leccion.

O DIOS, á tí te loamos: y confesamos que tu eres El Señor.

Toda la tierra te adora: o Padre Eterno. A tí los Angeles, los cielos y todas sus potestades levantan sus voces.

Σοὶ τὰ Χερουβὶμ καὶ Σεραφὶμ ὑκαταπαύσῃ
φωνῇ ἐκβοῶσιν.

"Άγιος, ἅγιος, ἅγιος, Κύριος ὁ Θεὸς Σαβαώθ.

Πλήρεις οἱ οὐρανοί, καὶ ἡ γῆ τῆς μεγαλειότη-
τος τῆς δόξης σου.

Σὲ ὁ ἔνδοξος τῶν Ἀποστόλων χορὸς ἠνυμνεῖ.
Σὲ ὁ τῶν προφητῶν ἀξιοπρεπὴς σύλλογος
ἠνυμνεῖ.

Σὲ ὁ τῶν Μαρτύρων γενναῖος στρατὸς ἠνυμνεῖ.
Σὲ ἀνὰ πᾶσαν τὴν οἰκουμένην ἡ Ἁγία ὁμο-
λογεῖ Ἐκκλησία.

Πατέρα τῆς ἀπεράντου μεγαλειότητος.

Τὸν τε σεβάσμιον σὸν, ἀληθῆ, καὶ μονογενῆ
Υἱόν.

Καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα τὸν παράκλητον.

Σὺ βασιλεὺς τῆς δόξης εἰ Χριστέ.

Σὺ τοῦ Πατρὸς αἰδίου ὑπάρχεις Υἱός.

Σὺ ἐπιχειρήσας λυτρώσασθαι τὸν ἄνθρωπον,
οὐκ ἐβδελύξω τὴν τῆς παρθένου γαστέρα.

Σὺ νικήσας τοῦ θανάτου τὸ κέντρον, ἤνοιξας
πᾶσι τοῖς πιστοῖς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν.

Σὺ ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ κάθησαι ἐν τῇ δόξῃ
τοῦ Πατρὸς.

Σὲ κριτὴν ἡμῶν ἤξουν πιστεύομεν.

Σοῦ τοῖνυν δεόμεθα τοῖς σοῖς οἰκέταις βοή-
θει, οὓς τῷ τιμίῳ σου ἐξηγόρασας αἵματι.

Ποίησον αὐτοὺς ἐν τῇ αἰωνίῳ δόξῃ τοῖς
Ἁγίοις σου συναριθμηθῆναι.

Σῶσον τὸν λαόν σου Κύριε, καὶ εὐλόγησον
τὴν κληρονομίαν σου.

Ποιμαίνον αὐτοὺς, καὶ ἔπαρον αὐτοὺς εἰς
τοὺς αἰῶνας.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν μεγαλύνομέν σε.

Tibi Cherubim et Seraphim: incessabili
voce proclamant,

Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dominus Deus
Sabaoth.

Pleni sunt cœli et terra majestatis gloriæ
tuæ.

Te gloriosus Apostolorum chorus;

Te Prophetarum laudabilis numerus;

Te Martyrum candidatus laudat exercitus.

Te per orbem terrarum sancta confitetur
Ecclesia,

Patrem immensæ Majestatis;

Venerandum tuum, verum et unicum
Filium;

Sanctum quoque Paracletum Spiritum.

Tu Rex gloriæ, Christe.

Tu Patris sempiternus es Filius.

Tu, ad liberandum suscepturus hominem,
non horruisti virginis uterum.

Tu, devicto mortis aculeo, aperuisti cre-
dentibus regna celorum.

Tu ad dexteram Dei sedes in gloria Patris:
Judex crederis esse venturus.

Te ergo quæsumus, famulis tuis subveni,
quos pretiosus sanguine redemisti.

Æterna fac cum sanctis tuis in gloria nu-
merari.

Salvum fac populum tuum, Domine, et
benedic hæreditati tuæ.

Et rege eos, et extolle illos, usque in
æternum.

Per singulos dies benedicimus te.

"Άγιος, ἅγιος, ἅγιος, Κύριος ὁ Θεὸς Σαβαώθ.

Γέμουσιν οἱ οὐρανοί, καὶ ἡ γῆ ἀπὸ τῆς με-
γαλειότητος τῆς δόξης σου.

Σὲ ἠμνεῖ ὁ ἔνδοξος χορὸς τῶν ἀποστόλων.

Σὲ ἠμνεῖ τὸ ἀξιοπρεπὲς τάγμα τῶν προφη-
τῶν.

Σὲ ἠμνεῖ τὸ γενναῖον στράτευμα τῶν μαρ-
τύρων.

Σὲ ὁμολογεῖ εἰς ὅλην τὴν οἰκουμένην ἡ
Ἁγία Ἐκκλησία.

Σὲ τὸν Πατέρα τῆς ἀπείρου μεγαλειότητος.

Καὶ τὸν σεβάσμιον, ἀληθῆ, καὶ μονογενῆ
Υἱόν σου.

Καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα τὸ χαροποιόν.

Σὺ, ὦ Χριστέ, εἶσαι Βασιλεὺς τῆς Δόξης.

Σὺ εἶσαι ὁ αἰώνιος Υἱὸς τοῦ Πατρὸς.

Σὺ, ἐπιχειρήσας τὴν λύτρωσιν ἡμῶν ἀνθρώπων,
δὲν ἐκαταφρόνησας τὴν γαστέρα τῆς παρθένου.

Σὺ νικήσας τὸ κέντρον τοῦ θανάτου ἤνοιξας
τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν διὰ πάντας τοὺς
πιστοὺς.

Σὺ κάθησαι ἐπὶ τὴν δεξιὰν τοῦ Θεοῦ ἐν τῇ
δόξῃ τοῦ Πατρὸς.

Πιστεύομεν ὅτι σὺ μέλλεις ἵνα ἔλθῃς ἐν
κριτῇ μας.

Διὸ περικαλοῦμέν σε, βοήθησον ἡμᾶς τοῖς
δούλοις σου, τοὺς ὁποῖους ἐξηγόρασας δίδον-
τας τὸ τίμιόν σου αἷμα.

Συνερίθνησον αὐτοὺς τοῖς ἁγίοις σου εἰς
τὴν αἰώνιον δόξαν.

Σῶσον τὸν λαόν σου, Κύριε, καὶ εὐλόγησον
τὴν κληρονομίαν σου.

Κυβέρνησον αὐτοὺς, καὶ ὑψώσον αὐτοὺς εἰς
τοὺς αἰῶνας.

Σὲ μεγαλύνομεν, Κύριε, καθ' ἐκάστην ἡμέ-
ραν.

A te i Cherubini e Serafini del continuo
gridano;

Santo, Santo, Santo, Signor Iddio degli
eserciti.

Il Cielo e la Terra sono ripieni della ma-
està della tua gloria.

La compagna gloriosa degli Apostoli
lodano te.

La società illustre de' Profeti lodano te.

L' esercito nobile de' Martiri lodano te.

La santa chiesa per tutto il mondo te
confessa.

Il Padre d' una infinita maestà.

Il tuo adorabile vero ed unico Figliuolo.

Lo Spirito santo parimente il consolatore.

Tu sei il Rè di gloria, o Cristo.

Tu sei il Figliuolo eterno del Padre.

Quando ti piacque d' intraprendere la
redenzione del genere umano, tu non isprezzasti
l' utero della Vergine.

Quando avesti vinta l' acerbità della morte,
tu apristi il regno de' cieli a tutti i fedeli.

Tu siedì alla destra di Dio, nella gloria
del Padre.

Noi crediamo che verrai per esser
nostro giudice.

Perciò ti preghiamo di soccorrere i tuoi
servidori, che tu hai riscattati col tuo san-
gue prezioso.

Fa che siano annoverati co' tuoi Santi
nella gloria eterna.

O Signore, salva il tuo popolo, e benedi-
la tua eredità.

Governagli, ed innalzagli sempremai.
Di giorno in giorno, noi ti magnifichiamo.

To thee all Angels cry aloud: the Heavens,
and all the Powers therein.

To thee Cherubim, and Seraphim: continually do cry

Holy, Holy, Holy: Lord God of Sabaoth;
Heaven and earth are full of the Majesty:
of thy Glory.

The glorious company of the Apostles:
praise thee.

The goodly fellowship of the Prophets:
praise thee.

The noble army of Martyrs: praise thee.

The holy Church throughout all the world:
doth acknowledge thee;

The Father: of an infinite Majesty;

Thine honourable, true: and only Son;

Also the Holy Ghost: the Comforter.

Thou art the King of Glory: O Christ.

Thou art the everlasting Son: of the
Father.

When thou tookest upon thee to deliver
man: thou didst not abhor the Virgin's
womb.

When thou hadst overcome the sharpness
of death: thou didst open the Kingdom of
Heaven to all believers.

Thou sittest at the right hand of God: in
the Glory of the Father.

We believe that thou shalt come: to be
our Judge.

We therefore pray thee, help thy servants:
whom thou hast redeemed with thy precious
blood.

Make them to be numbered with thy
Saints: in glory everlasting.

O Lord, save thy people: and bless thine
heritage.

Govern them: and lift them up for ever.
Day by day; we magnify thee;

Zu dir jauchzen unablässig die Cherubim und
Seraphim:

Heilig, heilig, heilig, Herr Gott Gebaoth!
Der Himmel und die Erde sind deiner Majestät
und deines Glanzes voll.

Dich preiset der Apostel ruhmvolle Schaar.

Dich preiset der Propheten herrliche Gemeinschaft.

Dich preiset das edle Heer der Märtyrer.

Die heilige Kirche durch die ganze Welt bekens-
net dich,

Den Vater von unendlicher Majestät;
Deinen verehrungswürdigen, wahren, einzigen
Sohn;

Auch den heiligen Geist, den Tröster.

Du bist der König der Ehren, o Christus!

Du bist des Vaters ewiger Sohn.

Als du es übernahmest, die Menschen zu erlösen,

Als du verschmähtest du nicht, von einer Jungfrau
Mensch geboren zu werden.

Als du des Todes Schmerzen überwunden, da
öffnetest du den Gläubigen des Himmels Königreich.

Run sithest du zur Rechten Gottes, in der Herr-
lichkeit des Vaters.

Wir glauben, daß du kommen wirst, unser
Richter zu seyn.

Darum sehen wir zu dir: Hilf deinen Dienern,
die du mit deinem theuren Blut erlöst hast.

Gieb, daß sie deinen Heiligen gezählt werden
in immerwährender Herrlichkeit.

O Herr, errette dein Volk und segne dein Erb-
theil!

Regiere sie und erhöhe sie ewiglich.

Täglich preisen wir dich,

A toi les anges élèvent leurs voix; le
ciel et toutes les puissances qui y sont.

A toi les cherubins et les seraphins crient
sans cesse,

Saint, Saint, Saint, Seigneur Dieu des
armées!

Les cieux et la terre sont remplis de la
majesté de ta gloire.

La compagnie glorieuse des apôtres cé-
lèbre tes louanges.

L'assemblée excellente de prophètes cé-
lèbre tes louanges.

La triomphante armée des martyrs célé-
bre tes louanges.

La sainte église universelle te reconnoît
et te confesse,

Le Père, d'une majesté infinie;

Ton Fils unique, vrai, et vénérable;

Aussi le Saint Esprit, le consolateur.

Tu es le Roi de gloire, ô Christ.

Tu es le Fils éternel du Père.

Quand il t'a plu d'entreprendre notre
rédemption, tu n'as pas dédaigné le sein
de la Vierge.

Ayant surmonté les douleurs de la mort,
tu as ouvert le royaume des cieux à tous
les croyans.

Tu es assis à la droite de Dieu, dans la
gloire du Père.

Nous croyons que tu viendras pour être
notre juge:

C'est pourquoi nous te prions de secourir
tes serviteurs, que tu as rachetés par ton
sang précieux.

Fais qu'ils soient du nombre de tes saints,
dans la gloire éternelle.

Seigneur Dieu, sauve ton peuple, et bénis
ton héritage:

Gouverne-le, et le soutiens à jamais.

De jour en jour nous te magnifions;

A ti los Chérubines y Seraphines claman
sin cesar.

Santo, Santo, Santo, Señor, Dios de los
exercitos.

Llenos estan los cielos y la tierra de la
magestad de tu gloria.

La Compañia gloriosa de los Apostoles
te alaba.

La Congregacion excelente de los Prophe-
tas te celebra.

El Exercito triunphante de los Martires
te alaba.

La Santa Iglesia Catholica, te confiesa;

Padre de Magestad infinita;

Tu Hijo Unico, verdadero y venerable;

Tambien el Santo Espiritu Consolador.

Tu eres el Rey de la gloria, O Christo.

Tu eres el Hijo Eterno del Padre.

Quando tú te dignaste de emprender
nuestra redencion, no desdénaste las
entrañas de una Virgen.

Tú habiendo vencido los dolores de la
muerte, abriste el reyno de los cielos á
todos los Creyentes.

Tu estas sentado á la diestra de Dios, en
la gloria del Padre.

Nosotros creemos, que vendras á ser
nuestro Juez.

Por tanto te suplicamos socorras á tus
siervos, que redimiste con tu preciosa san-
gre.

Haz que sean del numero de tus santos
en la gloria eterna.

Señor Dios, salva tu pueblo, y bendice
tu heredad.

Gobiernalo, y ensalzalo perpetuamente.

Todos los dias te bendecimos.

Καὶ προσκυνοῦμεν τῷ ὀνόματί σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
Ἀξίωσον Κύριε ἀναμαρτήτους φυλάσσειν ἡμᾶς σήμερον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς.
Γένοιτο Κύριε τὸ ἔλεός σου ἐπ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σοί.

Ἐπὶ σοί Κύριε ἠλπίσα, μὴ κατασχυνθεῖν εἰς τὸν αἰῶνα.

Ἡ τὸ Ἄσμα τοῦτο, Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα.

ΕὐΛΟΓΕΙΤΕ πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε οὐρανοὶ τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε ἄγγελοι Κυρίου τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τὰς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε ὕδατα καὶ πάντα τὰ ὑπεράνω τοῦ οὐρανοῦ τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε πᾶσα ἡ δύναμις Κυρίου τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε ἥλιος καὶ σελήνη τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τὰς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τὰς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε πᾶς ὄμβρος καὶ δρόσος τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τὰς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε πάντα τὰ πνεύματα τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε πῦρ καὶ καῖμα τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τὰς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε νύκτες καὶ ἡμέραι τὸν Κύριον,

Καὶ προσκυνοῦμεν τῷ ὀνόματί σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταδέξου, Κύριε, ἡμᾶς σήμερον ἀναμαρτήτους.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄς φέγῃ τὸ ἔλεός σου, Κύριε, ἐφ' ἡμᾶς, ὅτι ἠλπίσαμεν εἰς ἐσέ.

Ἠλπίσα, Κύριε, εἰς ἐσέ· ἀξιώσόν με ἵνα μὴ χαθῶ εἰς τὸν αἰῶνα.

Ἡ Ψάλλεται αὕτη ἡ ᾠδή.

Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα.

ΠΛΑΣΜΑΤΑ πάντα τοῦ Θεοῦ, εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑψώσατε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀγγελοι τοῦ Θεοῦ, εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑψώσατε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Οὐρανοὶ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑψώσατε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νερά καὶ πάντα τὰ ὑπεράνω τοῦ οὐρανοῦ, εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑψώσατε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Πᾶσαι αἱ δυνάμεις τοῦ Θεοῦ, εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑψώσατε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἡλιε καὶ σελήνη, εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑψώσατε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ, εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑψώσατε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Βροχαὶ καὶ δρόσος, εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑψώσατε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀνέμοι τοῦ Θεοῦ, εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑψώσατε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Πῦρ καὶ καῖσις, εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑψώσατε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Χειμῶν καὶ Θέρος, εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑψώσατε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ed adoriamo il tuo Nome, sempre e senza fine.

Piaciati, O Signore, di guardarci questo giorno che non pecciamo.

O Signore, abbi misericordia di noi, abbi misericordia di noi.

O Signore, fa scendere la tua misericordia sopra di noi, faccia la nostra confidenza in te.

O Signore, io mi sono confidato in te, non permettere ch'io sia mai confuso.

Ovvero questo Cantic.

Benedicite, omnia opera Domini.

O VOI tutte le opere del Signore, benedite il Signore: laudatelo, e magnificatelo sempre.

O voi Angeli del Signore, benedite il Signore: laudatelo, e magnificatelo sempre.

O voi Cieli, benedite il Signore: laudatelo, e magnificatelo sempre.

O voi Acque che siete disopra il firmamento, benedite il Signore: laudatelo, magnificatelo sempre.

O voi tutte le Potenze del Signore, benedite il Signore: laudatelo, e magnificatelo sempre.

O voi Sole e Luna, benedite il Signore: laudatelo, e magnificatelo sempre.

O voi Stelle del Cielo, benedite il Signore: laudatelo, e magnificatelo sempre.

O voi Piogge e Rugiada, benedite il Signore: laudatelo, e magnificatelo sempre.

O voi Venti di Dio, benedite il Signore: laudatelo, e magnificatelo sempre.

O voi Fuoco e Calore, benedite il Signore: laudatelo, e magnificatelo sempre.

O voi State e Inverno, benedite il Signore: laudatelo, e magnificatelo sempre.

¶ *Aut hoc Canticum,*

Benedicite omnia opera Domini.

BENEDICITE omnia opera Domini Domini, laudate et superexaltate eum in sæcula.

Benedicite Angeli Domini Domino, laudate et superexaltate eum in sæcula.

Benedicite cæli Domino, laudate et superexaltate eum in sæcula.

Benedicite aquæ omnes quæ super cælos sunt Domino, laudate et superexaltate eum in sæcula.

Benedicite omnes virtutes Domini Domini, laudate et superexaltate eum in sæcula.

Benedicite Sol et Luna Domino, laudate et superexaltate eum in sæcula.

Benedicite stellæ cæli Domino, laudate et superexaltate eum in sæcula.

Benedicite omnes imber et ros Domino, laudate et superexaltate eum in sæcula.

Benedicite omnes spiritus Dei Domino, laudate et superexaltate eum in sæcula.

Benedicite ignis et æstus Domino, laudate et superexaltate eum in sæcula.

Benedicite frigus et æstas Domino, laudate et superexaltate eum in sæcula.

And we worship thy Name: ever world without end.

Vouchsafe, O Lord: to keep us this day without sin.

O Lord, have mercy upon us: have mercy upon us.

O Lord, let thy mercy lighten upon us: as our trust is in thee.

O Lord, in thee have I trusted: let me never be confounded.

Or this Canticle.

Benedicite, omnia Opera.

O ALL ye Works of the Lord, bless ye the Lord: praise him, and magnify him for ever.

O ye Angels of the Lord, bless ye the Lord: praise him, and magnify him for ever.

O ye Heavens, bless ye the Lord: praise him, and magnify him for ever.

O ye Waters that be above the Firmament, bless ye the Lord: praise him, and magnify him for ever.

O all ye Powers of the Lord, bless ye the Lord: praise him, and magnify him for ever.

O ye Sun, and Moon, bless ye the Lord: praise him, and magnify him for ever.

O ye Stars of Heaven, bless ye the Lord: praise him, and magnify him for ever.

O ye Showers, and Dew, bless ye the Lord: praise him, and magnify him for ever.

O ye Winds of God, bless ye the Lord: praise him, and magnify him for ever.

O ye Fire and Heat, bless ye the Lord: praise him, and magnify him for ever.

O ye Winter and Summer, bless ye the Lord: praise him, and magnify him for ever.

Et nous honorons ton nom éternellement. Seigneur, veuille nous préserver de tout péché pendant ce jour.

O Seigneur, aie pitié de nous; aie pitié de nous.

O Seigneur, que ta miséricorde soit sur nous, comme nous nous sommes attendus à toi.

Seigneur Dieu, je me suis attendu à toi: ne permets pas que je sois jamais confus.

Ou ce Cantique.

Benedicite, omnia opera.

VOUS toutes les œuvres du Seigneur, bénissez le Seigneur; louez-le, et l'exaltez par-dessus toutes choses à jamais.

Vous Anges du Seigneur, bénissez le, &c.

Vous Cieux, bénissez le Seigneur; &c.

Vous toutes les Eaux qui êtes sur les cieux, bénissez le Seigneur; &c.

Vous toutes les Vertus du Seigneur, bénissez le Seigneur; &c.

Vous Soleil et Lune, bénissez le Seigneur; louez-le, et l'exaltez par-dessus toutes choses à jamais.

Vous Etoiles du ciel, bénissez le Seigneur; louez-le, et l'exaltez par-dessus toutes choses à jamais.

Vous toute Pluie et Rosée, bénissez le, &c.

Vous tous les Vents, bénissez le Seigneur; louez-le, et l'exaltez par-dessus toutes choses à jamais.

Vous Feu et Chaleur, bénissez le, &c.

Vous Hiver et Été, bénissez le, &c.

Vous Rosées et Bruines, bénissez le, &c.

Vous Gelée et Froidure, bénissez le, &c.

Vous Glaces et Neiges, bénissez le Seigneur; louez-le, et l'exaltez par-dessus toutes choses à jamais.

Und beten seinen Namen an immer und ewiglich.
Berleihe uns, o Herr, daß wir heute ohne Sünde bleiben.

O Herr, erbarme dich unser, erbarme dich!

O Herr, laß deine Gnade über uns leuchten, wie wir auf dich vertrauen.

O Herr, auf dich habe ich vertrauet; laß mich nimmermehr zu Schanden werden.

Ober dieser Gesang:

Benedicite, omnia opera Domini.

Dalle Ihr Werke des Herrn, lobet den Herrn, preiset, rühmet ihn ewiglich.

Ihr, Engel des Herrn, lobet den Herrn, preiset, rühmet ihn ewiglich.

Ihr Himmel, lobet den Herrn, preiset, rühmet ihn ewiglich.

Ihr Wasser oben am Himmel, lobet den Herrn, preiset und rühmet ihn ewiglich.

Ihr Heerschaaren des Herrn, lobet den Herrn, preiset und rühmet ihn ewiglich.

Sonne und Mond, lobet den Herrn, preiset und rühmet ihn ewiglich.

Sterne des Himmels, lobet den Herrn, preiset und rühmet ihn ewiglich.

Regen und Thau, lobet den Herrn, preiset und rühmet ihn ewiglich.

Winde Gottes, lobet den Herrn, preiset, rühmet ihn ewiglich.

Feuer und Hitze, lobet den Herrn, preiset, rühmet ihn ewiglich.

Winter und Sommer, lobet den Herrn, preiset, rühmet ihn ewiglich.

Y honramos tu Nombre eternamente.
Señor, dignate de preservarnos este día, de todo pecado.

O Señor, apiadate, apiadate de Nosotros.

O Señor, resplandezca tu Misericordia en nosotros, conforme a la esperanza que hemos puesto en ti.

Señor, en ti he esperado, no permitas que sea jamas confundido.

O este Cantico,

Benedicite, omnia Opera Domini.

BENDECID al Señor, todas las obras del Señor, y alabadle, y ensalzadle en los siglos.

Angeles del Señor, bendecid al Señor; alabadle, y ensalzadle en los siglos.

Cielos, bendecid al Señor: alabadle, y ensalzadle en los siglos.

Todas las aguas, que están sobre los cielos, bendecid al Señor: alabadle, y ensalzadle en los siglos.

Todas las virtudes del Señor, bendecid al Señor: alabadle y ensalzadle en los siglos.

Sol y Luna, bendecid al Señor: alabadle, y ensalzalde en los siglos.

Estrellas del cielo, predicad al Señor, alabadle, y ensalzadle en los siglos.

Lluvia y Rocio, bendecid al Señor, alabadle, y ensalzadle en los siglos.

Vientos, bendecid al Señor: alabadle, y ensalzadle en los siglos.

Fuego y Calor, bendecid al Señor: alabadle, y ensalzadle en los siglos.

Invierno y Estío, bendecid al Señor: alabadle, y ensalzadle en los siglos.

ὕμνεϊτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τὰς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε φῶς καὶ σκότος τὸν Κύριον, ὕμνεϊτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τὰς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε ψῆχος καὶ καῦμα τὸν Κύριον, ὕμνεϊτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τὰς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε πάχνη καὶ χιόνες τὸν Κύριον, ὕμνεϊτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τὰς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε ἄσραπαὶ καὶ νεφέλαι τὸν Κύριον, ὕμνεϊτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τὰς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτω ἡ γῆ τὸν Κύριον, ὕμνεῖτω καὶ ὑπερυψοῦτω αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε ὄρη καὶ βουνοὶ τὸν Κύριον, ὕμνεϊτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τὰς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε πάντα τὰ φυόμενα ἐν τῇ γῇ τὸν Κύριον, ὕμνεϊτε καὶ ὑπερυψώστε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε θάλασσα καὶ ποταμοὶ τὸν Κύριον, ὕμνεϊτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τὰς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε αἱ πηγαὶ τὸν Κύριον, ὕμνεϊτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε κῆτη καὶ πάντα τὰ κινούμενα ἐν τοῖς ὕδασι τὸν Κύριον, ὕμνεϊτε καὶ ὑπερυψώστε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ τὸν Κύριον, ὕμνεϊτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε πάντα τὰ θηρία καὶ τὰ κτήνη τὸν Κύριον, ὕμνεϊτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τὰς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων τὸν Κύριον, ὕμνεϊτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τὰς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε Ἰσραὴλ τὸν Κύριον, ὕμνεϊτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δρόσος καὶ πάχνη, εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, ὕμνεϊτε καὶ ὑψώσατε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Πάχνη καὶ ψῆχος, εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, ὕμνεϊτε καὶ ὑψώσατε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Πάγος καὶ χιών, εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, ὕμνεϊτε καὶ ὑψώσατε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νύκτες καὶ ἡμέραι, εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, ὕμνεϊτε καὶ ὑψώσατε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Φῶς καὶ σκότος, εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, ὕμνεϊτε καὶ ὑψώσατε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἄσραπαὶ καὶ σύννεφα, εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, ὕμνεϊτε καὶ ὑψώσατε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἄς εὐλογῇ ἡ γῆ τὸν Κύριον, ἃς ὕμνησιν καὶ ὑψώσῃ αὐτὸν εἰς τὸν αἰῶνα.

Βουνὰ καὶ λόφοι, εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, ὕμνεϊτε καὶ ὑψώσατε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Φυτὰ πάντα τῆς γῆς, εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, ὕμνεϊτε καὶ ὑψώσατε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θάλασσα καὶ ποταμοὶ, εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, ὕμνεϊτε καὶ ὑψώσατε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Βρύσαι εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, ὕμνεϊτε καὶ ὑψώσατε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Κῆτη καὶ κινούμενα πάντα τῶν ὑδάτων, εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, ὕμνεϊτε καὶ ὑψώσατε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Πτερινὰ πάντα τοῦ οὐρανοῦ, εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, ὕμνεϊτε καὶ ὑψώσατε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θηρία πάντα καὶ ζῶα, εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, ὕμνεϊτε καὶ ὑψώσατε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, ὕμνεϊτε καὶ ὑψώσατε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Λαοὶ τοῦ Ἰσραὴλ, εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, ὕμνεϊτε καὶ ὑψώσατε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Benedicite rores et pruina Domino, laudate et superexaltate eum in sæcula.

Benedicite gelu et frigus Domino, laudate et superexaltate eum in sæcula.

Benedicite glacies et nives Domino, laudate et superexaltate eum in sæcula.

Benedicite noctes et dies Domino, laudate et superexaltate eum in sæcula.

Benedicite lux et tenebræ Domino, laudate et superexaltate eum in sæcula.

Benedicite fulgura et nubes Domino, laudate et superexaltate eum in sæcula.

Benedicat terra Domino, laudet et superexaltet eum in sæcula.

Benedicite montes et colles Domino, laudate et superexaltate eum in sæcula.

Benedicite universa germinantia in terra Domino, laudate et superexaltate eum in sæcula.

Benedicite fontes Domino, laudate et superexaltate eum in sæcula.

Benedicite maria et flumina Domino, laudate et superexaltate eum in sæcula.

Benedicite cete et omnia quæ moventur in aquis Domino, laudate et superexaltate eum in sæcula.

Benedicite omnes volucres cœli Domino, laudate et superexaltate eum in sæcula.

Benedicite omnes bestiæ et pecora Domino, laudate et superexaltate eum in sæcula.

Benedicite filii hominum Domino, laudate et superexaltate eum in sæcula.

Benedicat Israel Dominum, laudet et superexaltet eum in sæcula.

O voi Rugiade e Brine, benedite il Signore: laudatelo, e magnificatelo sempremai.

O voi Gelo e Freddo, benedite il Signore: laudatelo, e magnificatelo sempremai.

O voi Ghiaccio e Neve, benedite il Signore: laudatelo, e magnificatelo sempremai.

O voi Giorni e Notti, benedite il Signore: laudatelo, e magnificatelo sempremai.

O voi Luce e Tenebre, benedite il Signore: laudatelo, e magnificatelo sempremai.

O voi Lampi e Nuvole, benedite il Signore: laudatelo, e magnificatelo sempremai.

O che la Terra benedica il Signore: anzi lo laudi, e lo magnifichi sempremai.

O voi Monti e Colli, benedite il Signore: laudatelo, e magnificatelo sempremai.

O voi tutte le Verdure della Terra, benedite il Signore: laudatelo, e magnificatelo sempremai.

O voi Fonti, benedite il Signore: laudatelo, e magnificatelo sempremai.

O voi Mari e Flutti, benedite il Signore: laudatelo, e magnificatelo sempremai.

O voi Balene, e tutto ciò che si muove nelle acque, benedite il Signore: laudatelo, e magnificatelo sempremai.

O voi tutti gli Uccelli dell' aria, benedite il Signore: laudatelo, e magnificatelo sempremai.

O voi tutte le Bestie e Armenti, benedite il Signore: laudatelo, e magnificatelo sempremai.

O voi Figliuoli degli uomini, benedite il Signore: laudatelo, e magnificatelo sempremai.

O ch' Israel benedica il Signore, laudilo e magnifichilo sempremai.

O ye Dews, and Frosts, bless ye the Lord : praise him, and magnify him for ever.

O ye Frost and Days, bless ye the Lord : praise him, and magnify him for ever.

O ye Ice and Snow, bless ye the Lord : praise him, and magnify him for ever.

O ye Nights and Days, bless ye the Lord : praise him, and magnify him for ever.

O ye Light and Darkness, bless ye the Lord : praise him, and magnify him for ever.

O ye Lightnings, and Clouds, bless ye the Lord : praise him, and magnify him for ever.

O let the Earth bless the Lord : yea, let it praise him, and magnify him for ever.

O ye Mountains, and Hills, bless ye the Lord : praise him, and magnify him for ever.

O all ye Green Things upon the Earth, bless ye the Lord : praise him, and magnify him for ever.

O ye Wells, bless ye the Lord : praise him, and magnify him for ever.

O ye Seas, and Floods, bless ye the Lord : praise him, and magnify him for ever.

O ye Whales, and all that move in the Waters, bless ye the Lord : praise him, and magnify him for ever.

O all ye Fowls of the Air, bless ye the Lord : praise him, and magnify him for ever.

O all ye Beasts, and Cattle, bless ye the Lord : praise him, and magnify him for ever.

O ye Children of Men, bless ye the Lord : praise him, and magnify him for ever.

O let Israel bless the Lord : praise him, and magnify him for ever.

Reif und Hagel, lobet den Herrn, preiset ihn, rühmet ihn ewiglich.

Groß und Kälte, lobet den Herrn, preiset, rühmet ihn ewiglich.

Eis und Schnee, lobet den Herrn, preiset und rühmet ihn ewiglich.

Ihr Nächte und Tage, lobet den Herrn, preiset ihn, rühmet ihn ewiglich.

Licht und Finsterniß, lobet den Herrn, preiset, rühmet ihn ewiglich.

Ihr Wolke und Regen, lobet den Herrn, preiset, rühmet ihn ewiglich.

Die Erde lobet den Herrn, sie preise und rühme ihn ewiglich.

Ihr Berge und Hügel, lobet den Herrn, preiset ihn, rühmet ihn ewiglich.

Alle ihr Gewächse der Erde, lobet den Herrn, preiset, rühmet ihn ewiglich.

Ihr Quellen und Brunnen, lobet den Herrn, preiset ihn, rühmet ihn ewiglich.

Ihr Seen und Ströme, lobet den Herrn, preiset, rühmet ihn ewiglich.

Ihr Wallfische, Ihr alle, die Ihr in Wassern Euch bewegt, lobet den Herrn, preiset, rühmet ihn ewiglich.

Alle Ihr Vögel der Luft, lobet den Herrn, preiset und rühmet ihn ewiglich.

Alle Ihr wilde Thiere und Vieh, lobet den Herrn, preiset, rühmet ihn ewiglich.

Ihr Menschentinder alle, lobet den Herrn, preiset ihn, rühmet ihn ewiglich.

Israel lobet den Herrn, es preise und rühme ihn ewiglich.

Vous Nuits et Jours, bénissez le Seigneur ; louez-le, et l'exaltez par-dessus toutes choses à jamais.

Vous Lumière et Ténèbres, bénissez le Seigneur ; louez-le, et l'exaltez par-dessus toutes choses à jamais.

Vous Eclairs et Nuées, bénissez le Seigneur ; louez-le, et l'exaltez par-dessus toutes choses à jamais.

Que la Terre bénisse le Seigneur ; qu'elle le loue, et l'exalte par-dessus toutes choses à jamais.

Vous Montagnes et Collines, bénissez le Seigneur ; louez-le, et l'exaltez par-dessus toutes choses à jamais.

Vous toutes les choses qui germez dans la terre, bénissez le Seigneur ; louez-le, et l'exaltez par-dessus toutes choses à jamais.

Vous Fontaines, bénissez le Seigneur ; louez-le, et l'exaltez par-dessus toutes choses à jamais.

Vous Mers et Fleuves, bénissez le Seigneur ; louez-le, et l'exaltez par-dessus toutes choses à jamais.

Vous Baleines et toutes les choses qui se remuent dans les eaux, bénissez le Seigneur ; louez-le, et l'exaltez par-dessus toutes choses à jamais.

Vous tous les Oiseaux du ciel, bénissez le Seigneur ; louez-le, et l'exaltez par-dessus toutes choses à jamais.

Vous toutes les Bêtes et les Troupeaux, bénissez le Seigneur ; louez-le, et l'exaltez par-dessus toutes choses à jamais.

Vous Fils des hommes, bénissez le Seigneur ; louez-le, et l'exaltez par-dessus toutes choses à jamais.

Qu'Israël bénisse le Seigneur ; qu'il le loue, et qu'il l'exalte par-dessus toutes choses à jamais.

Rocios y Hielos, bendecid al Señor : alabadle, y ensalzadle en los siglos.

Heladas y Frios, bendecid al Señor : alabadle, ensalzadle en los siglos.

Hielos y Nieves, bendecid al Señor : alabadle, y ensalzadle en los siglos.

Noches y Dias, bendecid al Señor : alabadle, y ensalzadle en los siglos.

Luz y Tinieblas, bendecid al Señor : alabadle, y ensalzadle en los siglos.

Relámpagos y Nubes, bendecid al Señor : alabadle, y ensalzadle en los siglos.

Bendiga la tierra al Señor : alábele, y ensalzele en los siglos.

Montes y Collados, bendecid al Señor : alabadle, y ensalzadle en los siglos.

Plantas y Hierbas del campo, bendecid al Señor : alabadle, y ensalzadle en los siglos.

Fuentes, bendecid al Señor : alabadle, y ensalzadle en los siglos.

Mares y Rios, bendecid al Señor : alabadle, y ensalzadle en los siglos.

Monstruos de los mares, y quanto tiene vida en las aguas, bendecid al Señor : alabadle, y ensalzadle en los siglos.

Aves del cielo, bendecid al Señor : alabadle, y ensalzadle en los siglos.

Bestias y Ganados, bendecid al Señor : alabadle, y ensalzadle en los siglos.

Hijos de los hombres, bendecid al Señor : alabadle, y ensalzadle en los siglos.

Bendiga Israel al Señor : alábele, y ensalzele en los siglos.

Εὐλογεῖτε ἱερεῖς τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε δοῦλοι τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε πνεύματα καὶ ψυχαὶ δικαίων τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τὰς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε ὅσοι καὶ ταπεινοὶ τῇ καρδίᾳ τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τὰς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε Ἀνανία, Ἀζαρία, Μισαὴλ τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τὰς αἰῶνας.

Δόξα Πατρί. } καὶ τὰ ἐξῆς.
Ὡς ἦν ἐν ἀρχῇ. }

Εἴτα ἀναγνωσθήσεται ὁμοίως τὸ δεύτερον Ἀνάγνωσμα, ἐκ τῆς Καινῆς Διαθήκης παραληφθέν. Καὶ μετὰ τῆτο ὁ ἐξῆς ὕμνος· πλὴν εἰ συμβαῖη ἀναγνωσθῆναι αὐτὸν ἐν τῷ Κεφαλαιῷ ἐπὶ τῇ ἡμέρᾳ διαταχθέντι, ἥ ὡς τὸ Εὐαγγέλιον ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ.

Εὐλογητός. Λουκ. α' ξη'.
ΕΥΛΟΓΗΤΟΣ Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ· ὅτι ἐπεσκέψατο καὶ ἐποίησε λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ.

Καὶ ἤγειρε κέρας σωτηρίας ἡμῖν ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ.

Καθὼς ἐλάλησε διὰ στόματος τῶν ἁγίων, τῶν ἀπ' αἰῶνος, Προφητῶν αὐτοῦ.

Σωτηρίαν ἐξ ἐχθρῶν ἡμῶν, ἐκ χειρὸς πάντων μισούντων ἡμᾶς.

Ποῦσαι ἔλεος μετὰ τῶν πατέρων ἡμῶν· καὶ μνησθῆναι διαθήκης ἁγίας αὐτοῦ.

Ὅρκον, ὃν ὤμοσε πρὸς Ἀβραάμ τὸν πατέρα ἡμῶν, τοῦ δοῦναι ἡμῖν.

Benedicite sacerdotes Domini Domino, laudate et superexaltate eum in sæcula.

Benedicite servi Domini Domino, laudate et superexaltate eum in sæcula.

Benedicite spiritus et animæ iustorum Domino, laudate et superexaltate eum in sæcula.

Benedicite sancti et humiles corde Domino, laudate et superexaltate eum in sæcula.

Benedicite Anania, Azaria, Misael Domino, laudate et superexaltate eum in sæcula.

Gloria Patri, et Filio, et Spiritui Sancto. Sicut erat in principio, et nunc, et semper, et in sæcula sæculorum. Amen.

¶ Deinde eodem modo praelegatur Lectio posterior ex Novo Testamento desumpta; deinde sequens Canticum, nisi cum forte praelectum fuerit in Lectione aliusque diei, aut in Evangelio in Sancti Johannis Baptista diem assignato.

Luc. i. 68.

BENEDICTUS Dominus Deus Israel, quia visitavit, et fecit redemptionem plebis suæ:

Et erexit cornu salutis nobis: in domo David pueri sui.

Sicut locutus est per os sanctorum, qui a sæculo sunt, prophetarum ejus:

Salutem ex inimicis nostris, et de manu omnium, qui oderunt nos:

Ad faciendam misericordiam cum patribus nostris: et memorari testamenti sui sancti.

Jusjurandum quod juravit ad Abraham patrem nostrum, daturum se nobis:

Ἱερεῖς εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑψώσατε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δοῦλοι τοῦ Θεοῦ, εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑψώσατε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Πνεύματα καὶ ψυχὰς τῶν δικαίων, εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑψώσατε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δίκαιοι καὶ ταπεινοὶ τὴν καρδίαν, εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑψώσατε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀνανία Ἀζαρία, καὶ Μισαὴλ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑψώσατε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δόξα Πατρί, κ. τ. λ.
Καθὼς εἰς τὴν ἀρχὴν. κ. τ. λ.

Μετὰ ταῦτα διαβάζεται ὁμοίως ἡ δευτέρα ἀνάγνωσις ἐκ τῆς Καινῆς Διαθήκης. Ὑστερα ὁ ἐξῆς ὕμνος· ἐὰν ὅμως δὲν χρειάζομεθα ἡ διαβίσωμεν εἰς τὸ Κεφάλαιον τῆς ἡμέρας, ἢ εἰς τὸ Εὐαγγέλιον τῆς ἐορτῆς τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ.

Εὐλογητός. Λουκ. α' ξη'.

ΕΥΛΟΓΗΜΕΝΟΣ Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὅτι ἐπέσκεψε καὶ ἐλύτρωσε τὸν λαόν του.

Καὶ ἤγειρε δύναμιν σωτηρίας διὰ ἡμᾶς ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ παιδὸς του.

Καθὼς τὸ εἶπε διὰ μέσου τοῦ στόματος τῶν ἀπ' αἰῶνος ἁγίων προφητῶν του.

Να σώσῃ ἡμᾶς ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν μας, καὶ ἀπὸ τῆς χειρὸς τῶν μισούντων μας.

Να ἐλεῇ τοὺς πατέρας ἡμῶν, καὶ να ἐνθυμηθῇ τῆς ἁγίας του διαθήκης.

Να φυλάξῃ τὸν ὅποιον ὤμοσεν ὅρκον πρὸς τὸν Ἀβραάμ τὸν πατέρα μας.

O voi Sacerdoti del Signore, benedite il Signore: laudatelo, e magnificatelo, sempremai.

O voi Servi del Signore, benedite il Signore: laudatelo, e magnificatelo sempremai.

O voi Spiriti e Anime de' giusti, benedite il Signore: laudatelo, e magnificatelo sempremai.

O voi Santi e umili di cuore, benedite il Signore: laudatelo, e magnificatelo sempremai.

O Anania, Azaria, e Misael, benedite il Signore: laudatelo, e magnificatelo sempremai.

Gloria sia al Padre, ed al Figliuolo, e allo Spirito Santo.

Siccome era nel principio, è adesso, e sarà sempre ne' secoli de' secoli. Amen.

Poi si leggerà nella stessa maniera la seconda Lezione, presa dal Testamento Nuovo: e dopo quella, l'Inno seguente, non avvenendo che fosse letto nel capitolo di quel giorno, ovvero, per l'Evangelio nella Festa di S. Gio. Battista.

Benedictus. St. Luc. i. 68.
SIA benedetto il Signor d' Israel, perciò che ha visitato e riscattato il suo popolo.

E ci ha rizzato il corno di salute nella casa di David, suo servidore.

Secondo ch' egli ci avea promesso per la bocca de' suoi Santi Profeti che sono stati d' ogni secolo.

Salvazione da' nostri nemici e di mano a tutti quelli che ci odiano.

Per usar misericordia inverso i nostri Padri, e ricordarsi del suo santo patto.

Secondo il giuramento fatto ad Abraham nostro padre.

O ye Priests of the Lord, bless ye the Lord : praise him, and magnify him for ever.

O ye Servants of the Lord, bless ye the Lord : praise him, and magnify him for ever.

O ye Spirits and Souls of the Righteous, bless ye the Lord : praise him, and magnify him for ever.

O ye holy and humble Men of heart, bless ye the Lord : praise him, and magnify him for ever.

O Ananias, Azarias, and Misael, bless ye the Lord : praise him, and magnify him for ever.

Glory be to the Father, and to the Son : and to the Holy Ghost.

As it was in the beginning, is now, and ever shall be : world without end. *Amen.*

Then shall be read in like manner the Second Lesson, taken out of the New Testament. And after that, the Hymn following ; except when that shall happen to be read in the Chapter for the Day, or for the Gospel on St. John Baptist's Day.

Benedictus. St. Luke i. 68.

BLESSED be the Lord God of Israel : for he hath visited, and redeemed his people ;

And hath raised up a mighty salvation for us : in the house of his servant David ;

As he spake by the mouth of his holy Prophets : which have been since the world began ;

That we should be saved from our enemies ; and from the hands of all that hate us ;

To perform the mercy promised to our forefathers : and to remember his holy Covenant ;

To perform the oath which he sware to our forefather Abraham : that he would give us ;

Ihr Priester des Herrn, lobet den Herrn, preiset und rühmet ihn ewiglich.

Ihr Knechte des Herrn, lobet den Herrn, preiset ihn, rühmet ihn ewiglich.

Ihr Geister und Seelen der Gerechten, lobet den Herrn, preiset ihn, rühmet ihn ewiglich.

Ihr Heiligen, die Ihr demüthigen Herzens seid, lobet den Herrn, preiset ihn, rühmet ihn ewiglich.

O Ananias, Azarias und Misael, lobet den Herrn, preiset und rühmet ihn ewiglich.

Ehre sey dem Vater, u. s. w.

Wie es im Anfang, u. s. w.

Dann soll auf dieselbe Art, wie zuvor verordnet ist, die zweite, aus dem Neuen Testamente genommene Lektion und darauf der folgende Lobgesang vorgelesen werden, letzterer jedoch nicht am St. Johannis-Tage, oder wenn das Kapitel vorgelesen wird, worin er enthalten ist.

Benedictus.—Lucä, 1, 68—80.

Gelobet sey der Herr, der Gott Israels, denn er hat besucht und erlöst sein Volk.

Und hat uns aufgerichtet ein Horn des Heils, in dem Hause seines Dieners Davids.

Als er vorgehen geredet hat durch den Mund seiner heiligen Propheten :

Daß er uns erröthete von unsern Feinden, und von der Hand aller, die uns hassen ;

Und die Barmherzigkeit erzeigte unsern Vätern, und gedächte an seinen heiligen Bund,

Und an den Eid, den er geschworen hat unserm Vater Abraham, uns zu geben ;

Vous Sacrificateurs du Seigneur, bénissez le Seigneur ; louez-le, et l'exaltez par-dessus toutes choses à jamais.

Vous Serviteurs du Seigneur, bénissez le Seigneur ; louez-le, et l'exaltez par-dessus toutes choses à jamais.

Vous Esprits et Ames des Justes, bénissez le Seigneur ; louez-le, et l'exaltez par-dessus toutes choses à jamais.

Vous Saints qui êtes humble de cœur, bénissez le Seigneur, louez-le, et l'exaltez par-dessus toutes choses à jamais.

Vous Ananias, Azarias, et Misael, bénissez le Seigneur ; louez-le, et l'exaltez par-dessus toutes choses à jamais.

Gloire soit au Père, et au Fils, et au St. Esprit.

Comme il étoit au commencement, comme il est maintenant, et comme il sera éternellement. *Amen.*

Alors se lira la seconde Leçon tirée du nouveau Testament, et ensuite l'Hymne suivant, excepté quand il se trouvera dans le chapitre du jour, ou dans l'Evangile, le jour de St. Jean-Baptiste.

Benedictus. St. Luc. i. 68.

BENI soit le Seigneur, le Dieu d'Israël ; de ce qu'il a visité et délivré son peuple ;

Et qu'il nous a élevé la corne du salut, dans la maison de David son serviteur ;

Selon ce qu'il avoit dit par la bouche de ses saints prophètes, qui ont été de tout temps ;

Que nous serions sauvés de la main de nos ennemis, et de la main de tous ceux qui nous haïssent ;

Pour exercer miséricorde envers nos pères, et avoir mémoire de sa sainte alliance,

Qui est le serment qu'il a fait à Abraham notre père :

Sacerdotes del Señor, bendecid al Señor : alabadle, y ensalzadle en los siglos.

Siervos del Señor, bendecid al Señor : alabadle, y ensalzadle en los siglos.

Espiritus y Almas de los justos, bendecid al Señor : alabadle, y ensalzadle en los siglos.

Santos y humildes de corazon, bendecid al Señor : alabadle, y ensalzadle en los siglos.

Ananias, Azarias, y Misael, bendecid al Señor : alabadle y ensalzadle en los siglos.

Gloria sea al Padre, y al Hijo : y al Espiritu Santo.

Como era al principio, es ahora : y será eternamente. *Amen.*

Luego se leerá del modo dicho la segunda Lección, tomada del Nuevo Testamento : Y en seguida el Hymno siguiente, excepto quando se lea en el capítulo del día, ó como Evangelio, el día de San Juan Bautista.

Benedictus. San Luc. i. 68.

BENDITO el Señor Dios de Israel : porque visitó, é hizo la redencion de su pueblo.

Y nos alzó el cuerno de salud : en la casa de David su siervo.

Como habló por boca de sus Santos Prophetas ; que ha habido de todo tiempo.

Salud de nuestros enemigos ; y de mano de todos los que nos aborrecen :

Para hacer misericordia con nuestros Padres, y acordarse de su santo testamento.

El juramento que juró á nuestro padre Abraham, que él daría á nosotros.

Ἀφόβως ἐλ χεῖρὸς τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν ῥυσθέν-
τας λατρεύειν αὐτῷ.

Ἐν οὐσίῳ τητι καὶ δικαιοσύνῃ ἐνώπιον αὐτοῦ,
πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Καὶ σὺ παιδίον Προφήτης Ὑψίστου κληθή-
σῃ προπορεύσῃ γὰρ πρὸ προσώπου Κυρίου,
ἐτοιμάσαι ὁδοὺς αὐτοῦ.

Τοῦ δοῦναι γνῶσιν σωτηρίας τῷ λαῷ αὐτοῦ,
ἐν ἀφέσει ἁμαρτιῶν αὐτῶν.

Διὰ σπλάγχνα ἐλέους Θεοῦ ἡμῶν ἐν οἷς
ἐπισκέψατο ἡμᾶς ἀνατολὴ ἐξ ὕψους.

Ἐπιφανῶν τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου
καθημένοις· τοῦ κατευθῆναι τοὺς πόδας ἡμῶν
εἰς ὁδὸν εἰρήνης.

Δόξα Πατρί. } καὶ τὰ ἐξ ἧς.
Ὡς ἦν ἐν ἀρχῇ. }

Ἡ οὗτος ὁ Ψαλμός·

Ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ.

ΑΛΑΛΑΞΑΤΕ τῷ Θεῷ πᾶσα ἡ γῆ, θελεύσατε
τῷ Κυρίῳ ἐν εὐφροσύνῃ, εἰσελθετε ἐνώπιον αὐ-
τοῦ ἐν ἀγαλλιάσει.

Γινώτε ὅτι Κύριος αὐτός ἐστιν ὁ Θεὸς ἡμῶν,
αὐτὸς ἐποίησεν ἡμᾶς, καὶ οὐχ ἡμεῖς, ἡμεῖς δὲ
λαὸς αὐτοῦ καὶ πρόβατα νομῆς αὐτοῦ.

Εἰσελθετε εἰς τὰς πύλας αὐτοῦ ἐν ἑξομο-
λογίῃ, εἰς τὰς αὐλὰς αὐτοῦ ἐν ὕμνοις. Ἐξο-
μολογήσθε αὐτῷ, αἰνεῖτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

Ὅτι ἁγιστὸς Κύριος, εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος
αὐτοῦ, καὶ ἕως γενεᾶς καὶ γενεᾶς ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ.

Δόξα Πατρί. } καὶ τὰ ἐξ ἧς.
Ὡς ἦν ἐν ἀρχῇ. }

Ut sine timore, de manu inimicorum nos-
trorum liberati, serviamus illi;

In sanctitate, et iustitia coram ipso, om-
nibus diebus nostris.

Et tu puer, propheta Altissimi vocaberis:
præibis enim ante faciem Domini parare
vias ejus:

Ad dandam scientiam salutis plebi ejus:
in remissionem peccatorum eorum:

Per viscera misericordiæ Dei nostri: in
quibus visitavit nos Oriens ex alto:

Illuminare his, qui in tenebris, et in umbra
mortis sedent: ad dirigendos pedes nostros
in viam pacis.

Gloria Patri, et Filio, et Spiritui Sancto.

Sicut erat in principio, et nunc, et semper,
et in sæcula sæculorum. Amen.

¶ Aut hic Psalmus. Psal. c.

JUBILATE Deo omnis terra: servite
Domino in lætitia.

Introite in conspectu ejus, in exultatione.
Scitote quoniam Dominus ipse est Deus:

ipse fecit nos, et non ipsi nos: populus ejus,
et oves pascuæ ejus:

Introite portas ejus in confessione, atria
ejus in hymnis: confitemini illi; laudate
vomen ejus:

Quoniam suavis est Dominus, in æternum
misericordia ejus, et usque in generationem
et generationem veritas ejus.

Gloria Patri, et Filio, et Spiritui Sancto.

Sicut erat in principio, et nunc, et semper,
et in sæcula sæculorum. Amen.

Ὅτι ἐλευθερωθέντες ἀπὸ τῆς χειρὸς τῶν
ἐχθρῶν μας, ἀφόβως ἵνα τὸν λατρεύσωμεν.

Μετὰ ἀγιοσύνης καὶ δικαιοσύνης ἐμπροσθεν
αὐτοῦ πᾶσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μας.

Καὶ σὺ, παιδίον, θέλεις καλεσθῆναι προφήτης
τοῦ Ὑψίστου· πρὸ γὰρ τοῦ προσώπου τοῦ
Κυρίου θέλεις ὑπάγειν ἵνα ἐτοιμάσῃς τὰς ὁδούς
του.

Να δώσῃς εἰδήσιν σωτηρίας τῷ λαῷ αὐτοῦ
εἰς ἀφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν.

Διὰ τὴν εὐσπλαγχνίαν τῆς ἐλεημοσύνης τῷ
Θεοῦ ἡμῶν· διὰ τὴν ὁποίαν ἀπὸ ὑψηλᾶ ἐπέ-
σκεψεν ἡ ἀνατολή.

Φέγγοντας ἐπὶ τοῖς καθημένοις ὑπὸ σκότης
καὶ σκιᾶς θανάτου· καὶ κατευθύνοντας τὰ βη-
ματὰ μας εἰς τὴν ὁδὸν τῆς εἰρήνης.

Δόξα Πατρί. κ. τ. λ.

Καθὼς εἰς τὴν ἀρχὴν. κ. τ. λ.

Ἡ ὁ ψαλμὸς τοῦτος.

Ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ.

ΧΑΙΡΕ ὦ γῆ πᾶσα ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Θεοῦ·
δέλευσον τῷ Κυρίῳ εὐφρόνως, καὶ ἔλθε
αὐτὸν ἐν ἀγαλλιάσει.

Μάθε ὅτι ὁ Κύριος, αὐτὸς ἐστὶν ὁ Θεὸς
μας, αὐτὸς μᾶς ἑτοίμασεν, καὶ ἔχ' ἡμεῖς ἡμεῖς
δὲ λαὸς του, καὶ πρόβατα τῆς βοσκῆς του
ἐκαταστάθημεν.

Ἐλθετε εἰς τὰς θύρας του ἐν ἑξομολογή-
σει, εἰς τὰς αὐλὰς του ἐν ὕμνοις. Εὐχαρι-
στήσατε αὐτὸν, δοξάσατε τὸ ὄνομα του.

Ὅτι ἀγαθὸς ὁ Κύριος, καὶ αἰῶνιον τὸ ἔλεος
αὐτοῦ, καὶ ὡς γενεὰς εἰς γενεὰν ἡ ἀλήθειά αὐτοῦ.

Δόξα Πατρί. κ. τ. λ.

Καθὼς εἰς τὴν ἀρχὴν. κ. τ. λ.

Per concederci, che, liberati di man de' no-
stri nemici, gli serviamo senza paura.

In santità e in giustizia, nel suo cospetto,
tutti i giorni della nostra vita.

E Tu, o piccol fanciullo, sarai chiamato
Profeta dell' Altissimo: perchè tu andrai
davanti alla faccia del Signore, per prepa-
rar le sue vie.

Per dar al suo popolo conoscenza della
salute in rimessione de' lor peccati.

Per le viscere della misericordia d' Iddio
nostro, per le quali l' Oriente da alto ci ha
visitati.

Per rilucere a coloro che giacevano nelle
tenebre e nell' ombra della morte, e per in-
drizzar i nostri piedi nella via della pace.

Gloria sia al Padre, ed al Figliuolo, ed
allo Spirito Santo.

Siccome era nel principio, è adesso, e sarà
sempre ne' secoli de' secoli. Amen.

Ovvero questo.

Jubilate Deo. SALMO C.

GIUBILATE al Signore, Voi tutti gli
abitanti della terra. Servite al Signore con
allegrezza, venite nel suo cospetto con
canto.

Riconoscete che il Signore è Iddio; egli
è quel che ci ha fatti, e non noi stessi: Noi
siamo suo popolo, e gregge del suo pasco.

Entrate nelle sue porte con ringrazia-
mento, e ne' suoi cortili con laude; celebra-
telo, e benedite il suo Nome. Perciocchè il
Signore è buono: la sua benignità dura in
eterno, e la sua Verità di generazione in
generazione.

Gloria sia al Padre, ed al Figliuolo, ed
allo Spirito Santo.

Siccome era nel principio, è adesso, e sarà
sempre ne' secoli de' secoli. Amen.

That we being delivered out of the hand of our enemies : might serve him without fear ;
In holiness and righteousness before him : all the days of our life.

And thou, Child, shalt be called the Prophet of the Highest : for thou shalt go before the face of the Lord to prepare his ways ;

To give knowledge of salvation unto his people : for the remission of their sins,

Through the tender mercy of our God : whereby the day-spring from on high hath visited us ;

To give light to them that sit in darkness, and in the shadow of death : and to guide our feet into the way of peace.

Glory to the Father, and to the Son : and to the Holy Ghost ;

As it was in the beginning, is now, and ever shall be : world without end. *Amen.*

Or this Psalm,

Jubilate Deo. Psalm c.

O BE joyful in the Lord, all ye lands : serve the Lord with gladness, and come before his presence with a song.

Be ye sure that the Lord he is God : it is he that hath made us, and not we ourselves ; we are his people, and the sheep of his pasture.

O go your way into his gates with thanksgiving, and into his courts with praise : be thankful unto him, and speak good of his Name.

For the Lord is gracious, his mercy is everlasting : and his truth endureth from generation to generation.

Glory be to the Father, and to the Son : and to the Holy Ghost ;

As it was in the beginning, is now, and ever shall be : world without end. *Amen.*

Daß wir, erlöst aus der Hand unserer Feinde, ihm dienen ohne Furcht unser Lebenlang,

In Heiligkeit und Gerechtigkeit, die ihm gesällig ist.

Und du, Kindlein, wirst ein Prophet des Höchsten heißen ; du wirst vor dem Herrn hergehen, daß du seinen Weg bereitest,

Und Erkenntniß des Heils gebest seinem Volk, die da ist in Vergebung ihrer Sünden ;

Durch die herrliche Barmherzigkeit unsers Gottes, durch welche uns besucht hat der Ausgang aus der Höhe,

Auf daß er erscheine denen, die da sitzen im Finsterniß und Schatten des Todes, und richte unsere Füße auf den Weg des Friedens.

Ehre sey dem Vater, u. s. w.

Wie es im Anfang, u. s. w.

Ober der folgende Psalm :

Jubilate Deo.—Psalm 100.

Sauhet dem Herrn, alle Welt,

Dienet dem Herrn mit Freuden ; kommt vor sein Angesicht mit Frohlocken.

Erkennt, daß der Herr Gott ist. Er hat uns gemacht, und nicht wir selbst, zu seinem Volk, und zu Schaafen seiner Weide.

Gehet zu seinem Thoren ein mit Danken, zu seinen Vorhöfen mit Loben ; danket ihm, lobet seinen Namen.

Denn der Herr ist freundlich, und seine Gnade währet ewig, und seine Wahrheit für und für.

Ehre sey dem Vater, u. s. w.

Wie es im Anfang, u. s. w.

Savoir, qu' il nous donneroit, qu' étant délivrés de la main de nos ennemis, nous le servirions sans crainte,

En sainteté et en justice devant lui, tous les jours de notre vie,

Et toi, petit enfant, tu seras appelé le prophète du Souverain : car tu iras devant la face du Seigneur, pour préparer ses voies ;

Et pour donner la connoissance du salut à son peuple, dans la rémission de leurs péchés.

Par les entrailles de la miséricorde de notre Dieu, desquelles l'Orient d'en-haut nous a visités ;

Afin de reluire à ceux qui sont assis dans les ténèbres et dans l'ombre de la mort, et pour adresser nos pas au chemin de la paix.

Gloire soit au Père, &c.

Comme il étoit au commencement, &c.

Ou ce Pseaume.

Jubilate Deo. Pseaume c.

VOUS tous les habitants de la terre, jetez des cris de réjouissance à l'Eternel ; servez l'Eternel avec allégresse ; venez devant lui avec un chant de joie.

Connoissez que l'Eternel est Dieu : c'est lui qui nous a faits, et ce n'est pas nous qui nous sommes faits : nous sommes son peuple, et le troupeau de sa pâture.

Entrez dans ses portes avec des actions de grâces, et dans ses parvis avec des louanges : célébrez-le, bénissez son nom :

Car l'Eternel est bon, sa gratuité demeure à toujours, et sa fidélité d'âge en âge.

Gloire soit au Père, &c.

Comme il étoit au commencement, &c.

Para que librados de las manos de nuestros enemigos, le sirvamos sin temor,

En santidad, y en justicia delante de él mismo, todos los dias de nuestra vida.

Y tú, Niño, Profeta del Altísimo serás llamado : porque irás ante la faz del Señor para aparejar sus caminos :

Para dar conocimiento de salud á su pueblo ; para la remision de sus pecados.

Por las entrañas de misericordia de nuestro Dios ; con que nos visitó de lo alto el Oriente :

Para alumbrar á los que estan de asiento en tinieblas, y en sombra de muerte ; para enderezar nuestros pies á camino de paz.

Gloria sea al Padre, y al Hijo : y al Espiritu Santo ;

Como era al principio, es ahora : y será eternamente. *Amen.*

O este Psalmo.

Jubilate Deo. Psalm c.

CANTAD alegres al Señor, los de toda la tierra : servid al Señor con alegría.

Entrad delante de él con alborozo.

Sabed, que el Señor, él es el Dios : él nos hizo, y no nosotros á nosotros :

Pueblo suyo, y ovejas de su dehesa :

Entrad en las puertas de él con alabanza, en los atrios de él con hymnos : glorificadle : alabad su nombre.

Porque suave es el Señor, para siempre su misericordia, y su verdad de generacion en generacion.

Gloria sea al Padre, y al Hijo : y al Espiritu Santo ;

Como era al principio, es ahora : y será eternamente. *Amen.*

Εἴτα τὸ τῶν Ἀποστόλων Σύμβολον παρὰ τῇ
Λειτουργοῦ τε καὶ τῇ λαοῦ ἐστῶτος, ἀσθη-
σεται ἢ λεχθήσεται· εἰ μὴ ἐν αἷς ἡμέραις
τοῦ τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου Σύμβολον ἀνα-
γνωσθῆναι διατέτακται.

ΠΙΣΤΕΥΩ εἰς Θεὸν Πατέρα παντοκράτορα,
Ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς. Καὶ εἰς Ἰησοῦν
Χριστὸν τὸν Υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ, Κύριον
ἡμῶν, Συλληφθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου, Γεινη-
θέντα ἐκ Μαρίας τῆς παρθένου, Παθόντα ἐπὶ
Ποντίου Πιλάτου, Σταυρωθέντα, θανόντα καὶ
ταφέντα, Κατελθόντα εἰς ᾄδου, Τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ
ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, Ἀνελθόντα εἰς οὐρανὸν,
Καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς παντοκρά-
τορος, ὅθεν μέλλει ἔρχεσθαι κρίναι ζῶντας καὶ
νεκρούς. Πιστεύω εἰς Πνεῦμα ἅγιον· Πιστεύω
τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν καθολικὴν, Ἁγίων κοι-
νωνίαν, Ἀφεσιν ἁμαρτιῶν, Σαρκοῦ ἀνάστασιν,
Καὶ ζῶν ἀιώνιον. Ἀμήν.

Τούτοις ἐπιφέρονται αὐταὶ αἱ εὐχαὶ, πάντων
εὐλαβῶς γονυπετούντων, πρῶτον τοῦ Λει-
τουργοῦ ἐξακούσῃ φωνῇ ἀποφθεγγομένης,

Κύριος εἴη μεθ' ἡμῶν.

Ἀπόκρισις. Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.

Λειτουργός. Δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Χριστέ ἐλέησον.

Κύριε ἐλέησον.

Τότε ὁ Λειτουργός, Κληρικοὶ τε καὶ λαὸς

¶ *Deinde Symbolum Apostolorum a Minis-
tro, et cetero universo stantibus, cantabitur
aut recitabitur, nisi quibus diebus Sancti
Athanasii Symbolum recitatur.*

CREDO in Deum Patrem Onnipotentem,
creatorem cœli et terræ, et in Jesum Chris-
tum Filium ejus unicum, Dominum nos-
trum, qui conceptus est de Spiritu Sancto,
natus est Maria Virgine, passus sub Pontio
Pilato, crucifixus, mortuus et sepultus;
descendit ad inferos, tertio die resurrexit a
mortuis; ascendit ad cœlos, sedet ad dex-
teram Dei Patris Onnipotentis; inde ven-
turus est judicare vivos et mortuos. Credo
in Spiritum Sanctum, Sanctam Ecclesiam
Catholicam, Sanctorum communionem,
Remissionem peccatorum, Carnis resurrec-
tionem, et vitam æternam. Amen.

¶ *Deinde sequentes hæ precula, singulis religiose
genua flectentibus; Ministro alta voce
præeunte,*

Dominus vobiscum:

Responsio. Et cum spiritu tuo.

Oremus.

Kyrie Eleyson.

Christe Eleyson.

Kyrie Eleyson.

¶ *Deinde Minister, Clerici, ut et universus*

Ἵστερα, διαβάζεται ἢ ψάλλεται παρὰ τοῦ
Λειτουργοῦ καὶ τοῦ λαοῦ τὸ Σύμβολον
τῶν Ἀποστόλων, ἔξω ἀπὸ τὰς ἡμέρας
τὰς ὁποίας διαβάζομεν τὸ Πιστεύω τοῦ
Ἁγίου Ἀθανασίου.

ΠΙΣΤΕΥΩ εἰς τὸν Θεὸν τὸν Πατέρα παντο-
κράτορα, τὸν πλάστην τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς.

Καὶ εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν Υἱὸν τοῦ
τὸν μονογενῆ, καὶ Κύριον ἡμῶν, Συλληφθέντα
ἐκ Πνεύματος ἁγίου, καὶ Γεινηθέντα ἐκ Μα-
ρίας τῆς παρθένου, τὸν παθόντα εἰς τὸν καιρὸν
τοῦ Ποντίου Πιλάτου, καὶ σταυρωθέντα, καὶ
ἀποθανόντα, καὶ ταφέντα, καὶ καταβαίνοντα
εἰς τὸν ᾄδον τὸν ἐπὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀνα-
στάντα ἀπὸ τῶν νεκρῶν, καὶ ἀναβαίνοντα εἰς
τὸν οὐρανόν, καθήμενον κατὰ τὴν δεξιάν τοῦ
Παντοκράτορος Πατρὸς· ὅθεν μέλλει νὰ ἔλθῃ
διὰ νὰ κρίνῃ τοὺς ζῶντας καὶ τοὺς νεκρούς.

Πιστεύω εἰς τὸ Ἅγιον Πνεῦμα· εἰς τὴν
Ἅγίαν Ἐκκλησίαν τὴν καθολικὴν· εἰς τὴν
κοινωνίαν τῶν ἁγίων· εἰς τὴν συγχώρεσιν τῶν
ἁμαρτιῶν· εἰς τὴν ἀνάστασιν τῆς σαρκὸς, καὶ
εἰς τὴν ζῶν τὴν αἰώνιον. Ἀμήν.

Ἀκολουθοῦσι τώρα αὐταὶ αἱ προσευχαί·
γονατίζοντες ὅλοι εὐλαβῶς, καὶ τοῦ Λει-
τουργοῦ λέγοντος πρῶτον δυνατῇ φωνῇ,

Κύριε μέινον με ἡμᾶς.

Ἀπόκρισις. Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.

Λειτουργός. Ἄς παρακαλέσωμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Χριστέ ἐλέησον.

Κύριε ἐλέησον.

Τότε ὁ Λειτουργός, οἱ Κληρικοὶ, καὶ ὁ λαὸς

*Poi si reciterà il Simbolo degli Apostoli dal
Ministro, stando il popolo tutto in piedi.*

IO credo in Dio, Padre Onnipotente
Creatore del Cielo e della Terra, in Gesù
Cristo, unico suo Figliuolo, nostro Signore,
il qual fu conceputo di Spirito Santo,
nacque di Maria Vergine: Patì sotto Pontio
Pilato: Fu crocifisso, morto, e sepolto;
Discese agl' Inferi: Risuscitò il terzo
giorno da' morti, e salito in Cielo, siedè
alla destra di Dio Padre Onnipotente: Di
là verrà a giudicare i vivi e i morti. Io
credo nello Spirito Santo; la santa Chiesa
Cattolica; La comunione de' Santi, la re-
missione de' peccati, la risurrezione del
corpo, e la vita eterna. Amen.

*E dopo questo le orazioni seguenti, essen-
do tutti in ginocchioni, il Ministro din-
di alta voce.*

M. Il Signore sia con voi.

R. E con lo tuo Spirito.

M. Preghiamo—Signore abbi misericordia di noi.

R. Cristo abbi misericordia di noi.

M. Signore abbi misericordia di noi.

Then shall be sung or said the Apostles' Creed by the Minister and the people, standing: except only such days as the Creed of St. Athanasius is appointed to be read.

I BELIEVE in God the Father Almighty, Maker of heaven and earth:

And in Jesus Christ his only Son our Lord, Who was conceived by the Holy Ghost, Born of the Virgin Mary, Suffered under Pontius Pilate, Was crucified, dead, and buried, He descended into hell; The third day he rose again from the dead, He ascended into heaven, And sitteth on the right hand of God the Father Almighty; From thence he shall come to judge the quick and the dead.

I believe in the Holy Ghost; The holy Catholic Church; The Communion of Saints; The Forgiveness of sins; The Resurrection of the body, And the life everlasting. *Amen.*

And after that, these Prayers following, all devoutly kneeling; the Minister first pronouncing with a loud voice,

The Lord be with you.

Answer. And with thy spirit.

Minister. Let us pray.

Lord, have mercy upon us,

Christ, have mercy upon us,

Lord, have mercy upon us.

Then the Minister, Clerks, and people, shall

Dann soll das Apostolische Glaubens-Bekenntniß von dem Prediger und der Gemeine, stehend, gesungen oder gesprochen werden; außer an solchen Tagen, an welchen das Athanasische Glaubens-Bekenntniß vorzulesen ist.

Ich glaube an Gott den Vater, allmächtigen Schöpfer des Himmels und der Erde.

Und an Jesum Christum, seinen eingebornen Sohn, unsern Herrn, der empfangen ist von dem heiligen Geiste, geboren von der Jungfrau Maria, der gelitten hat unter Pontio Pilato; gekreuzigt, gestorben und begraben ist, niebergefahren zur Hölle, am dritten Tage wieder auferstanden von den Todten, aufgefahen gen Himmel, und sitzt zu der Rechten Gottes, des allmächtigen Vaters, von bannen er kommen wird, zu richten die Lebendigen und die Todten.

Ich glaube an den heiligen Geist; eine heilige, christliche Kirche; die Gemeinschaft der Heiligen, Vergebung der Sünden, Auferstehung des Fleisches, und ein ewiges Leben. *Amen.*

Nun die folgenden Gebete, bey welchen alle in Andacht die Kniee beugen. Der Prediger spricht zuerst mit lauter Stimme:

Der Herr sey mit Euch!

Antw. Und mit deinem Geiste!

Pred. Lasset uns beten:

Herr, erbarme dich unser!

Christe, erbarme dich unser!

Herr, erbarme dich unser!

Darauf sprechen der Prediger, die übrige Geist:

Alors sera lu ou chanté le Symbole des Apôtres, par le Ministre et le peuple debout, excepté les jours où l'on lit le Symbole de St. Athanase.

JE crois en Dieu le Père tout-puissant, Créateur du ciel et de la terre: et en Jésus-Christ son Fils unique notre Seigneur; qui a été conçu du Saint Esprit, est né de la Vierge Marie, a souffert sous Ponce Pilate, a été crucifié, est mort, et a été enseveli: il est descendu aux enfers; le troisième jour il est ressuscité des morts; il est monté aux cieus; il est assis à la droite de Dieu le Père tout-puissant; et de là il viendra juger les vivans et les morts. Je crois au Saint Esprit. Je crois la Sainte Eglise universelle; la communion des Saints; la rémission des péchés; la résurrection de la chair; et la vie éternelle. *Amen.*

Et après cela, les Prières suivantes, tous étant dévotement à genoux; et le Ministre prononçant premièrement à haute voix,

Le Seigneur soit avec vous.

R. Et avec ton esprit.

M. Prions Dieu.

Seigneur, aie pitié de nous.

Christ, aie pitié de nous.

Seigneur, aie pitié de nous.

Alors le Ministre, les Clercs, et le Peuple

Después se dirá ó cantará el credo de los Apostoles estando el Ministro y el Pueblo en pie; excepto quando se prescribe el Credo de S. Atanasio.

CREO en Dios Padre Todo-poderoso, Criador del cielo y de la tierra. Y en Jesu Christo su Unico Hijo Señor nuestro: Que fue concebido por el Espíritu Santo: Nació de Maria Virgen: Padecio baxo el poder de Poncio Pilato: Fue crucificado, muerto, y sepultado: Descendió a los infiernos: Al tercero dia resuscito de entre los muertos. Subió al cielo: Está sentado a la diestra de Dios Padre Todo-poderoso: De donde vendra a juzgar los vivos y los muertos. Creo en el Espíritu Santo. La Santa Yglesia Universal: La Comunión de los Santos: El perdon de los pecados. La Resurrección de la carne: La Vida perdurable. *Amen.*

Hecho esto, se haran estas plegarias, estando todos devota y religiosamente de rodillas.

El Ministro. El Señor sea con vosotros.

Respuesta. Y con tu Espíritu.

El Ministro. Oremos.

Señor, apiadate de nosotros.

Christo, apiadate de nosotros.

Señor, apiadate de nosotros.

Entonces el Ministro, los Clerigos, y todo el

προσευχὴν τὴν Κυριακὴν ἐκφώνως ἐροῦσι.

ΠΑΤΕΡ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, Ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου. Ἐλθέτω ἡ Βασιλεία σου, Γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὥς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς, Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον, Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, Ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. Ἀμήν.

Εἶτα ὁ Ἱερεὺς ἐστὼς ἀποφθέγγεται·

Δεῖξον ἡμῖν Κύριε τὸ ἔλεός σου.

Ἀποκρίσις. Καὶ τὸ σωτήριόν σου δώῃς ἡμῖν.

Ἱερεὺς. Κύριε σῶσον τὸν βασιλέα.

Ἀποκρίσις. Καὶ ἰλέως εἰσάκουσον ἡμῶν ἐν ᾗ ἂν ἡμεῖς ἐπικαλεσώμεθα σε.

Ἱερεὺς. Οἱ Ἱερεῖς σου δικαιοσύνην ἐνδύσονται.

Ἀποκρίσις. Καὶ τὸν ἐκλεκτὸν λαόν σου εὐφρανον.

Ἱερεὺς. Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου.

Ἀποκρίσις. Καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Ἱερεὺς. Δός εἰρήνην Κύριε ἐν ταῖς ἡμέραις ἡμῶν.

Ἀποκρίσις. Ὅτι οὐδεὶς ἡμῶν ὑπεραγωνίζεται πλὴν σου, ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ἱερεὺς. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἡμῖν ὁ Θεός.

Ἀποκρίσις. Καὶ τὸ ἅγιόν σου Πνεῦμα μὴ αἴρῃς ἀφ' ἡμῶν.

Τούτοις ἐπενεχθήσονται τρεῖς Συναπταὶ, ὧν ἡ πρώτη τῆς ἡμέρας ἰδίᾳ, ἡ δὲ δυνάμις ἐν παναγίᾳ τῇ Συνάξει διαταχθεῖσα, δευτέρα

cætus alta voce orationem Dominicam recitabunt.

PATER noster qui es in cælis, sanctificetur nomen tuum. Adveniat regnum tuum. Fiat voluntas tua sicut in cælo et in terra. Panem nostrum quotidianum da nobis hodie. Et dimitte nobis debita nostra, sicut et nos dimittimus debitoribus nostris. Et ne nos inducas in tentationem; Sed libera nos a malo. Amen.

¶ *Deinde stans Presbyter dicit,*

Ostende nobis, Domine, misericordiam tuam.

Responsio. Et salutare tuum da nobis.

Presbyter. Domine, saluum fac Regem.

Responsio. Et clementer exaudi nos cum invocamus te.

Presbyter. Ministri tui induantur justitia.

Responsio. Et sancti tui exultent.

Presbyter. Saluum fac populum tuum, Domine.

Responsio. Et benedic hereditati tuæ.

Presbyter. Da pacem, Domine, in diebus nostris.

Responsio. Quia non est alius qui pugnet pro nobis, nisi tu Deus noster.

Presbyter. Cor mundum crea in nobis, o Deus.

Responsio. Et Spiritum sanctum tuum ne auferas a nobis.

¶ *Deinde sequuntur tres Collectæ; Prima diei, quæ eadem erit cum ea quæ in formula sacram Communionem administrandi recitanda est. Secunda pro Pace impetranda.*

λέγουσι δυνατῇ φωνῇ τὴν Προσευχὴν τῆς Κυριακῆς.

ΠΑΤΕΡ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἅς ἁγιασθῇ τὸ ὄνομά σου, ἅς ἔλθῃ ἡ βασιλεία σου, ἅς γένη τὸ θέλημά σου καθὼς εἰς τὸν οὐρανὸν οὕτω καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Δός ἡμῖν σήμερον τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν καθημερινόν· Καὶ συγχώρεσέ τὰ σφάλματά μας, καθὼς καὶ ἡμεῖς συγχωροῦμεν τοὺς βλάπτοντας ἡμᾶς. Καὶ μὴ μᾶς βάλλῃς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ἐλευθέρωσέ μας ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. Ἀμήν.

Ὑστερα ὁ Λειτουργὸς ὁρθὸς λέγει·

Δεῖξον ἡμῖν, Κύριε, τὸ ἔλεός σου.

Ἀποκρίσις. Καὶ δός μας τὴν σωτηρίαν σε.

Λειτουργὸς. Κύριε σῶσον τὸν βασιλέα.

Ἀποκρίσις. Καὶ ἰλέως εἰσάκουσόν μας ὅταν σε ἐπικαλέσωμεν.

Λειτουργὸς. Ἐνδύσον μὲ δικαιοσύνην τὰς Ἱερεῖς σου.

Ἀποκρίσις. Καὶ εὐφρανον τὸν ἐκλεκτὸν λαόν σου.

Λειτουργὸς. Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου.

Ἀποκρίσις. Καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Λειτουργὸς. Δός εἰρήνην Κύριε ἐν ὧ ᾧ ζῶμεν.

Ἀποκρίσις. Ὅτι οὐδεὶς μᾶς ὑπερασπίζει, εἰ μὴ σὺ ὁ Θεός μας.

Λειτουργὸς. Κατάστισον καθαρὴν τὴν καρδίαν μας ὡς Θεός.

Ἀποκρίσις. Καὶ μὴ ἀπομακρύνῃς ἀφ' ἡμῶν τὸ ἅγιόν σου Πνεῦμα.

Μετὰ ταῦτα ἔρχονται τρεῖς Συναπταὶ, ἡ μὲν πρώτη διὰ τὴν ἡμέραν, εἶναι ἡ ἰδίᾳ τῆς

PADRE nostro che sei ne' cieli, sia santificato il tuo Nome, venga il tuo Regno, sia fatta la tua volontà in terra, come l'è in cielo. Dacci oggi il nostro pane cotidiano, e rimettici i nostri debiti, come ancora noi gli rimettiamo ai nostri debitori: e non indurci in tentazione, ma liberaci dal male. Amen.

M. O Signore, fa risplender sopra di noi la tua misericordia.

R. E concedici la tua salute.

M. O Signore, salva il Rè.

R. Ed esaudiscici misericordiosamente, quando t'invochiamo.

M. Rivesti i tuoi Ministri di giustizia.

R. E rallegra il tuo Popolo eletto.

M. O Signore, salva il tuo popolo.

R. E benedici la tua eredità.

M. Dacci pace nei nostri giorni, o Signore.

R. Perchè non v'è alcun altro che combatte per noi, fuor che Tu solo, o Dio.

M. O Dio, purga i cuori nostri dentro di noi.

R. E non privarci dello tuo Spirito Santo.

Poi seguiranno tre collette; cioè, la prima quella del giorno che sarà quella appuntata alla comunione: la seconda per

say the Lord's Prayer with a loud voice.

OUR Father, which art in heaven, Hallowed be thy Name. Thy kingdom come. Thy will be done in earth, As it is in heaven. Give us this day our daily bread. And forgive us our trespasses, As we forgive them that trespass against us. And lead us not into temptation; But deliver us from evil. Amen.

Then the Priest standing up shall say,

O Lord, shew thy mercy upon us.

Answer. And grant us thy salvation.

Priest. O Lord, save the King.

Answer. And mercifully hear us when we call upon thee.

Priest. Endue thy Ministers with righteousness.

Answer. And make thy chosen people joyful.

Priest. O Lord, save thy people.

Answer. And bless thine inheritance.

Priest. Give peace in our time, O Lord.

Answer. Because there is none other that fighteth for us, but only thou, O God.

Priest. O God, make clean our hearts within us.

Answer. And take not thy holy Spirit from us.

Then shall follow three Collects; the first of the Day, which shall be the same that is appointed at the Communion; the se-

lichteit und die Gemeine laut das Gebet des Herrn:

Unser Vater, der du bist im Himmel!

Geheiligt werde dein Name. Dein Reich komme. Dein Wille geschehe, wie im Himmel also auch auf Erden. Unser tägliches Brodt gib uns heute. Vergieb uns unsere Schulden, wie wir vergeben unseren Schuldigern. Führe uns nicht in Versuchung, sondern erlöse uns von dem Uebel. Denn dein ist das Reich und die Kraft, und die Herrlichkeit, in Ewigkeit. Amen.

Dann steht der Priester auf und spricht:

O Herr, erzeige uns deine Barmherzigkeit!

Gem. Und verleihe uns dein Heil.

Priest. O Herr, erhalte den König!

Gem. Und erhöere uns gnädig, wenn wir zu dir rufen!

Priest. Laß deine Diener mit Gerechtigkeit begabt werden!

Gem. Und erfreue dein auserwähltes Volk!

Priest. O Herr, erhalte dein Volk!

Gem. Und segne dein Erbtheil!

Priest. Gib Frieden in unsern Zeiten, o Herr! Gem. Denn kein anderer streitet für uns, als du, o Gott, allein!

Priest. O Herr, schaffe in uns reine Herzen!

Gem. Und nimm deinen heiligen Geist nicht von uns!

Dann folgen drei Collecten: die erste Collecte soll dieselbe seyn, welche bei der heiligen Communion zu lesen bestimmt ist. Die

diront l'Oraison Dominicale à haute voix.

NOTRE Père, qui es aux cieux. Ton nom soit sanctifié. Ton règne vienne. Ta volonté soit faite en la terre comme au ciel. Donne-nous aujourd'hui notre pain quotidien. Et nous pardonne nos offenses, comme nous pardonnons à ceux qui nous ont offensés. Et ne nous induis point en tentation, mais délivre-nous du mal. Amen.

Le Ministre se tenant debout, dira:

O Seigneur, fais luire sur nous ta miséricorde.

R. Et nous accorde ton salut.

M. O Seigneur, sauve le Roi.

R. Et nous exauce par ta grâce quand nous t'invoquons.

M. Revêts de justice tes Ministres.

R. Et réjouis ton peuple élu.

M. Seigneur Dieu, délivre ton peuple.

R. Et bénis ton héritage.

M. Donne-nous paix en nos jours, ô Seigneur:

R. Car il n'y a que toi seul, ô Dieu, qui combattes pour nous.

M. O Dieu, crée en nous des cœurs nets.

R. Et ne nous ôte point l'esprit de ta sainteté.

Alors suivront trois Collectes. La première sera celle du jour, la même qui est ordonnée pour la Communion. La seconde pour

Pueblo dirán la Oracion Dominical en lengua vulgar en alta voz.

PADRE nuestro, que estás en los cielos. Santificado sea tu Nombre. Venga á nos tu reyno: hagase tu voluntad así en la tierra como en el Cielo. El pan nuestro de cada día, danosle hoy; y perdónanos nuestras deudas así como nosotros perdonamos á nuestros deudores; y no nos dexes caer en la tentacion; mas libranos de mal. Amen.

Después el Ministro levantandose dirá.

Señor, muestranos tu Misericordia.

Respuesta. Y danos tu salud.

El Ministro. Señor, salva al Rey.

Respuesta. Y oyenos, quando te invocamos.

El Ministro. Llena á tus Ministros de virtudes.

Respuesta. Y da alegría á tu pueblo escogido.

El Ministro. Señor Dios, defiende á tu Pueblo.

Respuesta. Y bendice á tu heredad.

El Ministro. Danos paz en nuestros días, O Señor.

Respuesta. Porque no hay otro que pelee por nosotros, sino tú, o Dios.

El Ministro. O Dios, purifica nuestros corazones.

Respuesta. Y no quites de nosotros tu Santo Espiritu.

Siguense luego tres Colectas; la primera será del día, es á saber, la que está ordenada para la Communion; la segunda

ὑπὲρ εἰρήνης, τρίτη δὲ ὑπὲρ Χάριτος πρὸς τὸ καλῶς ζῆν. Δύο δὲ ὕστεραι καθ' ἐκάστην ἐν ταῖς ἑβδομαδαῖς Εὐχαῖς δι' ὅλου τοῦ ἔτους ἀμεταβόλως ῥηθήσονται οὕτως, γονυπετούντων ἀπάντων.

Δευτέρα Συναπτὴ ὑπὲρ Εἰρήνης.

Ο ΘΕΟΣ ὁ τῆς εἰρήνης ἀρχηγὸς καὶ τῆς ὁμονοίας ἐραστὴς ὢν, ὃν γινώσκειν ἔστιν αἰώνιος ἡμῶν ζωὴ, ᾧ δουλεύειν ὁλόκληρός ἐστιν ἐλευθερία· Σκέπασον ἐν πάσαις ἐχθρῶν ἐπιβολαῖς ταπεινοὺς τοὺς δούλους σου, ὅπως τῇ ὑπερασπισμῷ σου ἀσφαλῶς πεποιθότες, μηδεμίαν τῶν ἐξ ἐναντίας δύναμιν ὀρώδωμεν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Τρίτη Συναπτὴ ὑπὲρ Χάριτος.

ΚΥΡΙΕ Πάτερ οὐράνιε, παντοκράτωρ αἰδίδε Θεός, ὁ ἀσφαλῶς ἀγαγὼν ἡμᾶς εἰς ταύτης τῆς ἡμέρας ἀρχὴν, τῇ κραταῖᾳ δυνάμει σου ὑπεράσπισον ἡμῶν ἐν αὐτῇ, καὶ παράσχου ἡμῖν ὅπως πρὸς μηδεμίαν ἀποκλίνωμεν ἀμαρτίαν, μηδὲ κινδύνῳ τινὶ περιπιπῶμεν, ἀλλ' ἵνα πάντα τὰ ἐπιτηδεύματα ἡμῶν τῇ Κυβερνήσει σου οὕτω διοικῆται, ὥστε πάντοτε τὸ δίκαιον ἐνώπιόν σου πράττειν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐν τοῖς Χοροῖς, καὶ ὅπου ποτ' ἂν τὸ ᾄδειν νομιζέται, ὧδε ἐπεται ὁ ὕμνος.

Εἴτα αἱ ἐξῆς πέντε Προσευχαὶ ἀναγνωσθήσονται ἐνθάδε, ἐὰν μὴ ἀναγνωσθῇ ἡ Δευταρεία· τότε δὲ, δύο αἱ ὕστεραι μόναι ἀναγνωσθήσονται, καθὼς ὧδε κεῖται.

Tertia ut Gratia concedatur ad recte vivendum. Duæ posteriores Collectæ nunquam variabuntur, sed quotidie in Matutinis Precibus recitabuntur per totum annum, prout sequuntur, singulis genua flectentibus.

Collecta secunda pro Pace.

DEUS auctor pacis et concordiae amator, in cujus cognitione sita est vita æterna, et cui servire vera est libertas, nos humiles famulos tuos adversus omnes hostium nostrorum impetus protegas, ne nobis tua protectione fretis, sit ab ullius adversarii viribus timendum, per virtutem Jesu Christi Domini nostri. Amen.

Collecta tertia pro gratia petenda.

O DOMINE Pater noster cœlestis, Omnipotens et sempiternus Deus, qui nos incolumes ad initium hujus diei perduxisti, tua nos hodie potenti virtute protege, da etiam ne in ullum hac die peccatum incidamus, aut in ullum periculum incurramus, sed ut singulæ actiones nostræ tuo moderamine ita dirigantur, ut, quod justum est in conspectu tuo id semper præstemus; per Jesum Christum Dominum nostrum. Amen.

¶ *In Choris et Locis, in quibus psallitur, hic sequitur Antiphona.*

¶ *Deinde sequentes hæ quinque orationes hic recitande sunt, nisi cum Litanía recitatur. Tum enim duæ posteriores tantum*

κοινωνίας, ἡ δευτέρα ὑπὲρ τῆς εἰρήνης, ἡ δὲ τρίτη ὑπὲρ τῆς χάριτος τοῦ καλῶς ζῆν. Αὗται αἱ δύο ὕστεραι ἀναγινώσκονται ἀμεταβόλως καθ' ἐκάστην ἡμέραν μετὰ τὰς προσεύχας τῆ ὁρθρᾶς, καθ' ἐνὸς γονατίζοντος.

Δευτέρα Συναπτὴ ὑπὲρ τῆς εἰρήνης.

Ω ΘΕΕ, αὐτοῦργε τῆς εἰρήνης, καὶ ἐραστὰ τῆς ὁμονοίας, ὁ νοῦς τοῦ ὁποίου μᾶς δίδει αἰώνιον ζῶν, καὶ εἰς τὸ βασίλειον τοῦ ὁποίου, δοῦλοι εἰμεθα καὶ ἅμα παντάπασι ἐλεύθεροι· Ἐν πάσαις ταῖς ἐπιβολαῖς τῶν ἐχθρῶν ὑπεράσπισον τοὺς δούλους σου τοὺς ταπεινοὺς, ὅπως θαρρύντες βεβαίως ἐν τῇ διαφυλάξει σου καταφρονήσωμεν τὴν δύναμιν τῶν ἐναντίων, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Τρίτη Συναπτὴ ὑπὲρ τῆς Χάριτος.

ΚΥΡΙΕ Πάτερ οὐράνιε, Θεὲ παντοκράτωρ αἰώνιε, ὅπῃ ἔφερας ἡμᾶς εἰς τὴν ἀρχὴν ταύτης τῆς ἡμέρας, ὑπεράσπισόν μας ἐν αὐτῇ συντῇ κραταῖᾳ δυνάμει σου, καὶ βοηθήσον μας ἵνα μὴ πέσωμεν εἰς ἀμαρτίαν μηδὲ εἰς κίνδυνον τινὰ, ἀλλ' ἵνα οὕτω διοικηθῶν ὅλα τὰ ἐπιχειρήματα ἡμῶν ὑπὸ τῆς κυβερνήσεώς σου, ὥστε καὶ πράττειν πάντοτε δικαίως ὑπὸ τοὺς ὀφθαλμοῖς σου, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐν τοῖς χοροῖς, καὶ ἐκεῖ ὅπου ψάλλουσι τώρα ἀκολουθεῖ ὁ ἀνθόμος.

Ὑστερα διαβίζονται αἱ ἐξῆς πέντε Προσευχαί, ἐὰν μὴ διαβασθῇ ἡ Δευταρεία· ἐπειδὴ

Pace; e la terza per ottener la grazia di ben vivere.

O DIO, che sei l' autore di Pace e amato della concordia, nella cui conoscenza consiste la nostra vita eterna; la servitù de qua le è perfetta libertà, difendi noi, tuoi servidori umili, in tutti gli assalti de nostri nemici, acciocchè, confidando siccome nella tua difesa non temiamo la forza d' alcuni avversari, per potenza di Gesù Cristo, nostro Signore. Amen.

La terza Colletta per Grazia.

O SIGNOR, nostro Padre Celeste, Onnipotente e Eterno Dio, che ci hai condotti salvi infino al cominciamento di questo giorno, difendici in esso con la tua grande potenza, e facci la grazia, che non cadiamo oggi in alcun peccato, nè incorriamo in verun pericolo, ma che tutti i fatti nostri siano condotti sotto 'l tuo governo, acciocchè facciamo sempre quello ch'è giusto nel tuo cospetto, per Gesù Cristo, nostro Signore. Amen.

Ne' cori e luoghi dove si canta, quà segue l' antifona.

Poi, queste cinque Preghiere segueno, hanno da esser lette quì, eccetto quando sarà letta la Litanía; e allora solamente

cond for Peace; the third for Grace to live well. And the two last Collects shall never alter, but daily be said at Morning Prayer throughout all the Year, as followeth; all kneeling.

The second Collect, for Peace.

O GOD, who art the author of peace and lover of concord, in knowledge of whom standeth our eternal life, whose service is perfect freedom; Defend us thy humble servants in all assaults of our enemies; that we, surely trusting in thy defence, may not fear the power of any adversaries, through the might of Jesus Christ our Lord. *Amen.*

The third Collect, for Grace.

O LORD, our heavenly Father, Almighty and everlasting God, who hast safely brought us to the beginning of this day; Defend us in the same with thy mighty power; and grant that this day we fall into no sin, neither run into any kind of danger; but that all our doings may be ordered by thy governance, to do always that is righteous in thy sight; through Jesus Christ our Lord. *Amen.*

In Quires and Places where they sing, here followeth the Anthem.

Then these five Prayers following are to be read here, except when the Litany is read;

zweite um Frieden; die dritte um die Gnade rechtshaffen zu leben. Die letzten beiden Collecten dürfen niemals geändert, sondern sollen täglich beim Morgen-Gebete, während alle knien, gesprochen werden.

Die zweite Collecte: um Frieden.

O Gott, der du des Friedens Urheber bist, und die Eintracht liebst! Du, auf dessen Erkenntniß unser ewiges Leben beruhet, und dessen Dienst vollkommene Freiheit ist! Beschütze uns, deine bemüthigten Diener, gegen alle Angriffe unserer Feinde, daß wir, auf deine Hülfe fest vertrauend, die Gewalt keines Widersachers zu fürchten haben mögen, durch die Macht Jesu Christi unsers Herrn. *Amen.*

Die dritte Collecte, um Gnade.

O Herr! unser himmlischer Vater!

Allmächtiger, ewiger Gott, der du den Anfang dieses Tages uns glücklich daß erleben lassen! Beschütze uns an demselben mit deiner mächtigen Kraft, und verleihe, daß wir heute in keine Sünde fallen, noch in irgend eine Gefahr gerathen, sondern daß unser ganzes Verhalten unter deiner Leitung stehe, und wir nur das thun mögen, was recht ist vor deinem heiligen Angesichte, durch Jesum Christum, unsern Herrn. *Amen!*

Wo Chöre angestellt sind und gesungen wird, folgt hier der Wechselgesang. (Anthem.)

Darauf werden die nachstehenden fünf Gebete,

la Paix. La troisième pour la grâce de bien vivre. Les deux dernières ne se changeront jamais, mais se diront chaque jour de l'année, comme suit, tous étant à genoux.

La seconde Collecte pour la Paix.

O DIEU, qui es l'auteur de la paix et qui aimes la concorde, en la connoissance duquel consiste notre vie éternelle, et dont le service est une liberté parfaite, défends-nous, tes humbles serviteurs, contre tous les assauts de nos ennemis, afin que, nous confiant entièrement en ta protection, nous n'ayons à craindre la puissance d'aucun adversaire, par Jésus-Christ notre Seigneur. *Amen.*

Troisième Collecte pour demander à Dieu sa grâce.

SEIGNEUR notre Père céleste, Dieu éternel et tout-puissant, qui nous as fait arriver heureusement au commencement de ce jour, conserve-nous, pendant sa durée, par ta puissance; et nous fais la grâce, qu'aujourd'hui nous ne tombions dans aucun péché, et que nous ne courions aucun danger; mais dirige et conduis tellement toutes nos actions, que nous ne fassions rien qui ne soit juste et droit en ta présence, par Jésus Christ notre Seigneur. *Amen.*

Dans les Chœurs, et aux lieux où il y a des chantres, ici suit l'Antienne.

On lit ensuite les cinq Prières suivantes, à moins qu'on ne lise la Litanie; car alors

por la paz; la tercera por la gracia de bien vivir. Las dos postreras no varían, mas se dicen todo el año en la Oracion Matutina, como se sigue; todos de rodillas.

La segunda Colecta por la Paz.

O DIOS autor de la Paz, y amante de la Concordia, en cuyo conocimiento depende nuestra vida eterna, y cuyo servicio es plena libertad; defende á estos tus humildes siervos, en todos los ataques de nuestros enemigos; para que confiendo enteramente en tu Protección y Amparo no tengamos ocasion de temer la fuerza de ningun adversario, mediante el poder de Jesu Christo nuestro Señor. *Amen.*

La tercera Colecta por la Gracia.

SEÑOR Nuestro Padre Celestial, Eterno y Todo-poderoso, que nos has hecho llegar al principio deste día, guardanos en él con tu gran poder, y haz que el día de hoy no caygamos en ningun pecado, ni incurramos en ningun peligro; antes bien, que todas nuestras acciones sean dirigidas por tí de modo que siempre hagamos lo que es justo y agradable á tus ojos; mediante Jesu Christo nuestro Señor. *Amen.*

En iglesias donde hay música, se canta aquí la Antiphona. Despues se dicen estas cinco Oraciones excepto quando se lee la

Ἐπὲρ Μεγαλειότητος τῆς Βασιλικῆς.

ΚΥΡΙΕ Πάτερ ἡμῶν ἐπουράνιε, ὕψιστε καὶ κρείττιστε, Βασιλεῦ τῶν βασιλευμένων, Κύριε τῶν κυριευόντων, ὁ μόνος Ἄρχων τῶν ἀρχόντων, ὁ ἀπὸ τοῦ θρόνου σου πάντας τοὺς τὴν γῆν ἐνοικούντας ἐφορῶν· ἐκ βάθους τῆς καρδίας ἱκετεύομέν σε μετὰ τῆς εὐμενείας σου ἐπιβλέπειν ἐπὶ τὸν χαριέστατον Αὐτοκράτορα τὸν Δεσπότην ἡμῶν Βασιλέα τὸν καὶ τῆς τοῦ ἁγίου Πνεύματός σου χάριτος ἔχον πλήρῳ σου αὐτὸν, ὥστ' αἰεὶ εὐεπίφορον εἶναι εἰς τὸ θέλημά σου ποιεῖν, καὶ βαδίζειν ἐν ταῖς ὁδοῖς σου· Πολλαπλασίασον ἐν αὐτῷ ἐπουράνια τὰ χαρίσματά σου, δώῃς αὐτῷ ἐν ὑγείᾳ καὶ εὐημερίᾳ μακρόβιον εἶναι, κραταίωσον αὐτὸν ὥστε πάντας τοὺς ἐχθρούς αὐτοῦ καταπολεμῆσαι, καὶ νικῆσαι· τελευταῖον δὲ μετὰ τὸν βίον τούτου τῆς αἰωνίου χαρῆς καὶ δόξης ἐπιτυχεῖν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Προσευχὴ ὑπὲρ παντὸς τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου.

ΘΕΟΣ ὁ παντοκράτωρ, πάσης ἀγαθότητος πηγὴ, ταπεινῶς ἀντιβολουμέν σε εὐλόγησαι ὅλον τὸν Οἶκον Βασιλικόν· ἔκχεον ἐπ' αὐτοὺς τὸ ἅγιον Πνεῦμά σου, πλοῦτιζε αὐτοὺς τῇ οὐρανίῳ σου χάριτι, δώῃς αὐτοῖς πᾶσαν τὴν εὐδαιμονίαν, καὶ ἐισενέγκῃς αὐτοὺς εἰς τὴν αἰώνιον βασιλείαν σου, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Προσευχὴ ὑπὲρ τοῦ Κλήρου, καὶ τοῦ λαοῦ.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ ἰδίᾳ Θεός, ὁ μόνος τὰ μεγαλεῖα ἐργαζόμενος, κατέπεμψον ἐπὶ τοὺς

τότε μόνον αἱ ὕστεραι δύο, καθὼς εἰρiscονται ἐδῶ ἀναγινώσκονται.

Ἐπὲρ τῆς Βασιλικῆς Μεγαλειότητος.

ΚΥΡΙΕ Πάτερ ἡμῶν ἐπουράνιε, ὕψιστε καὶ κρείττιστε Βασιλεῦ τῶν Βασιλέων, Κύριε τῶν Κυρίων, μονάρχα τῶν ὑρχόντων ὅστις ἀπὸ τοῦ ὕψους τῶν ὑπερῶν παρατηρεῖς τὰς κατοικούντας τὴν γῆν, ἐκ βάθους τῆς καρδίας παρακαλῶμέν σε πρόσεχε εὐνοϊκῶς ἐπὶ τὸν χαριέστατον Αὐτοκράτορα, τὸν Δεσπότην καὶ Βασιλέα ἡμῶν καὶ γέμισον αὐτὸν μετὰ τὴν χάριν τοῦ Ἁγίου Πνεύματός σου, οὕτως, ὥστε κἀμνοντας τὸ θέλημά σου πορευθῆ διὰ τὰς ὁδοὺς σου. Πολλαπλασίασον ἐν αὐτῷ τὰ ἐπουράνια χαρίσματά σου, δὸς αὐτῷ ὑγείαν, εὐτυχίαν, καὶ πολὺχρονον ζωὴν, ἐνδυνάμωσον αὐτὸν νὰ καταπολεμήσῃ καὶ νὰ νικήσῃ τοὺς ἐχθρούς σου· μετὰ δὲ τὸν βίον τούτου δέξου αὐτὸν εἰς τὴν αἰώνιον χαρὰν καὶ δόξαν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Προσευχὴ ὑπὲρ πάσης τῆς Βασιλικῆς Φαμιλείας.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ Θεέ, πηγὴ πάσης ἀγαθότητος, ταπεινῶς περικαλούμεν σε εὐλόγησον πᾶσαν τὴν Βασιλικὴν γενεάν. Χύσον ἐπ' αὐτοὺς τὸ ἅγιον Πνεῦμά σου, πλοῦτισον αὐτοὺς σὺν τῇ οὐρανίῳ σου χάριτι, δὸς αὐτοῖς πᾶσαν εὐδαιμονίαν, καὶ φέρον αὐτοὺς εἰς τὴν αἰώνιον βασιλείαν σου, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Προσευχὴ ὑπὲρ τῆς Κλήρης καὶ τῆς Δαῆς.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ αἰώνιε Θεέ, μόνε θαυμαστὴ εἰς τὰ ἔργα, πέμψον ἐπὶ τὰς Ἐπισκόπους, καὶ τὰς

recitandæ sunt eo ordine, quo ibi collocantur.

Oratio pro Regia Majestate.

Ο DOMINE, Pater noster cœlestis, excelsæ atque potens, Rex Regum, et Domine Dominantium, Principum omnium moderator unice, qui de solio tuo omnes mundi incolæ intueris, supplices te rogamus ut Clementissimum Principem et supremum Dominum nostrum Regem benigne respicere digneris, et ita eum Sancti Spiritus tui gratia replere, ut ad voluntatem tuam adimplendam promptus paratusque in viis tuis indesinenter ambeulet, cœlestibus eum tuis muneribus ita cumula, ut vita utatur longæva et prospera, eum adeo corrobora ut hostes omnes superet, ac devincat, et tandem exacto huius vitæ curriculo ad gaudium et felicitatem æternam perveniat; per Jesum Christum Dominum nostrum. Amen.

Oratio pro Stirpe Regia.

Ο MNIPOTENS Deus omnis boni fons et scaturigo, supplices te rogamus, universæ STIRPI REGIÆ benedicere digneris, eos sancto tuo Spiritu dona, gratia tua cœlesti locupleta, fausta illis et prospera omnia concede, et eos perducas ad æternum regnum tuum; per Jesum Christum Dominum nostrum. Amen.

Oratio pro Clero et Populo.

Ο MNIPOTENS et æterne Deus, qui solus mirabilia operaris, gratiæ tuæ spiritum salutarem emitte super Episcopos et Cura-

le due ultime debbono esser lette nell' ordine, come là si trovano.

Pregghiera per il Re.

O SIGNORE, nostro Padre Celeste, eccelsso, e potente, Re de' Re, Signor de' Signori, sol governor de' Principi, che dal tuo trono celeste contempli tutti gli abitanti della Terra, noi ti supplichiamo di tutto il nostro cuore, che ti piaccia guardare con occhio favorevole il nostro grazioso e supremo Signore, il Re e empirlo in tal modo delle grazie del tuo Santo Spirito, ch' egli sia sempre inclinato a far la tua volontà e camminar nelle tue vie. Investilo riccamente de' doni celesti; confortalo in tal modo che possa vincere e superar tutti i suoi nemici, e che finalmente dopo questa vita, pervenga alla letizia e felicità eterna, per Gesù Cristo, nostro Signore. Amen.

Pregghiera per la Famiglia Reale.

IDDIO Onnipotente, Fonte d' ogni Bontà, noi ti preghiamo umilmente di benedire tutta la FAMIGLIA REGIA: investila del tuo Santo Spirito; arricchiscila della tua grazia celeste, falla prosperare in ogni sorta di felicità, e conducila al tuo Regno celeste, per Gesù Cristo, nostro Signore. Amen.

Pregghiera per il Clero ed il Popolo.

IDDIO Onnipotente ed Eterno, che solo operi gran maraviglie, spandi sopra i nostri Vescovi, e Piovani, e tutte le Congregazioni

and then only the two last are to be read, as they are there placed.

on se borne à lire les deux dernières, comme elles sont ici placées.

A Prayer for the King's Majesty.

O LORD our heavenly Father, high and mighty, King of kings, Lord of lords, the only Ruler of princes, who dost from thy throne behold all the dwellers upon earth; Most heartily we beseech thee with thy favour to behold our most gracious Sovereign Lord, King and so replenish him with the grace of thy Holy Spirit, that he may always incline to thy will, and walk in thy way: Endue him plentifully with heavenly gifts; grant him in health and wealth long to live; strengthen him that he may vanquish and overcome all his enemies; and finally, after this life, he may attain everlasting joy and felicity; through Jesus Christ our Lord. *Amen.*

A Prayer for the Royal Family.

ALMIGHTY God, the fountain of all goodness, we humbly beseech thee to bless all the **ROYAL FAMILY**: Endue them with thy holy Spirit; enrich them with thy heavenly grace; prosper them with all happiness; and bring them to thine everlasting kingdom; through Jesus Christ our Lord. *Amen.*

A Prayer for the Clergy and People.

ALMIGHTY and everlasting God, who alone workest great marvels; Send down upon our Bishops, and Curates, and all

oder wenn die Litaneen gelesen wird, nur die beiden letzten derselben gesprochen.

Ein Gebet für des Königs Majestät.

O Herr, unser himmlischer Vater!

hoch und mächtig, König der Könige, Herr der Herrn, einziger Beherrscher der Fürsten! Der du von deinem Throne auf alle Bewohner der Erde herabschauest. Herzlich bitten wir dich: Walle mit deiner Huld über unsern allergnädigsten König und Herrn und erfülle ihn mit deinem heiligen Geiste, daß er stets seine Lust an deinem Willen habe, und auf deinen Wegen wandle. Schenke ihm die reichste Fülle deiner himmlischen Gaben; verleihe ihm Gesundheit und ein langes, glückliches Leben; stärke ihn, daß er alle seine Feinde besiege und überwinde, und laß ihn endlich, nach diesem Leben, die ewige Freude und Seligkeit erlangen, durch Jesum Christum, unsern Herrn. *Amen.*

Ein Gebet für die königliche Familie.

Allmächtiger Gott, Urquell alles Guten! in Demuth bitten wir dich: Segne die ganze königliche Familie. Erfülle sie mit deinem heiligen Geiste; schenke ihnen reichlich deine himmlische Gnade; segne sie mit allem, was sie beglücken kann; und bringe sie zu deinem ewigen Reiche, durch Jesum Christum, unsern Herrn. *Amen.*

Ein Gebet für die Geistlichkeit und die Gemeinen.

Allmächtiger und ewiger Gott! der du al'lein große Wunder thust. Send den heilsamen

Prière pour le ROI.

O SEIGNEUR et Père céleste, haut et puissant, Roi des rois, Seigneur des seigneurs, seul Gouverneur des princes, qui de ton trône céleste contemples tous les habitants de la terre, nous te supplions, de tout notre cœur, qu'il te plaise de regarder d'un œil propice notre légitime Souverain, le Roi et de le remplir tellement des grâces de ton Saint Esprit, qu'il se porte toujours à faire ta volonté et à marcher dans tes voies. Répands sur lui abondamment tes dons célestes. Fais-lui la grâce de vivre long-temps en santé et en prospérité. Fortifie-le, afin qu'il puisse vaincre et surmonter tous ses ennemis, et qu'enfin, après cette vie, il parvienne à la gloire et à la félicité éternelle, par Jésus-Christ notre Seigneur. *Amen.*

Prière pour la Famille Royale.

DIEU tout-puissant, qui es la source de tout bien, nous te prions très-humblement de bénir toute la **FAMILLE ROYALE**: donne-leur ton Saint Esprit; remplis-les de ta grâce céleste; comble-les de toutes sortes de bonheur; et les conduis à ton royaume éternel, par Jésus-Christ notre Seigneur. *Amen.*

Prière pour le Clergé et pour le Peuple.

DIEU éternel et tout-puissant, qui seul fais de grands merveilles, fais descendre sur nos Evêques, sur nos Ministres, et sur

Letania; y entonces solo las dos ultimas deben ser leídas como se hallan allí.

Oracion por S. M. el Rey.

O SEÑOR nuestro, Padre Celestial, Alto y Poderoso, Rey de reyes, Señor de señores, solo Gobernador de principes, que desde tu trono miras todos los habitantes de la tierra; de corazon te suplicamos que mires favorablemente á nuestro soberano Rey y que de tal modo lo llenes de la gracia de tu santo Espiritu que siempre haga tu voluntad, y no se aparte de tus sendas: proveelo en abundancia con dones celestiales; concede prosperidad y larga vida: fortalecelo de modo que pueda vencer, y someter á sus enemigos: y que finalmente, despues de esta vida, alcánce gozo y felicidad eterna: mediante Jesu Christo nuestro Señor. *Amen.*

Oracion por la Real Familia.

OMNIPOTENTE Dios, fuente de toda bondad, humildemente te suplicamos bendigas toda la **REAL FAMILIA**. Llenalos de tu Santo Espiritu; enriquecelos con tu Gracia celestial; concedeles toda felicidad, y conducelos á tu Reyno eterno, por Jesu Christo nuestro Señor. *Amen.*

Oracion por el Clero y Pueblo.

OMNIPOTENTE y Eterno Dios, que eres el solo autor de obras maravillosas; envia sobre nuestros Obispos y Curas, y

Ἐπισκόπους, καὶ τοὺς Κηδεμόνας ἡμῶν, καὶ πᾶσας ὡς αὐτοὶ πιστεῖονται Ἐκκλησίας, τὸ ὑγιαῖνον τῆς χάριτός σου Πνεῦμα· Καὶ ἵνα ὄντως σοὶ ἀρέσκωσιν, ἔκχεον ἐπ' αὐτοὺς τὴν ἀένναον τῆς εὐλογίας σου δόξον· Τοῦτο χεῖρισαι, Κύριε, διὰ τὴν τιμὴν τοῦ Παρακλήτη, καὶ Μεσίτου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀμήν.

Εὐχὴ τοῦ Ἁγίου Χρυσοστόμου.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ Θεός, ὁ τὰς κοινὰς ταύτας καὶ συμφώνους ἡμῖν χαρισάμενος προσευχάς, ὁ καὶ δυσὶν ἢ τρισὶ συμφωνοῦσιν ἐπὶ τῷ ὀνόματί σου, τὰς αἰτήσεις παρέχειν ἐπαγγελίαμενος· Αὐτὸς καὶ νῦν τῶν δούλων σου τὰ αἰτήματα πρὸς τὸ συμφέρον πληρώσων· χορηγῶν ἡμῖν ἐν τῷ παρόντι αἰῶνι τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀληθείας, καὶ ἐν τῷ μέλλοντι ζωὴν αἰώνιον χαρισόμενος. Ἀμήν.

β'. Κορινθ. ιγ'. ιγ'.

Η ΧΑΡΙΣ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, καὶ ἡ κοινωνία τοῦ ἁγίου Πνεύματος μετὰ πάντων ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ὡδε τελευτᾷ ὁ Τύπος τῶν Ἑωθινῶν δι' ὅλα τοῦ ἔτους Προσευχῶν.

ἐφημερίδας ἡμῶν, καὶ ἐπὶ πάσας τὰς ἐκκλησίας αὐτῶν τὸ σωτήριον πνεῦμα τῆς χάριτός σου· Καὶ ἵνα ὄντως σοὶ ἀρέσκωσι, χύσον ἐπ' αὐτοὺς τὴν δόξον ἀκατάπαυστον τῆς εὐλογίας σου. Τῆτα χάρισον Κύριε, διὰ τὴν τιμὴν τοῦ παρακλήτου καὶ Μεσίτου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀμήν.

Προσευχὴ τοῦ Ἁγίου Χρυσοστόμου.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ Θεέ, ὅπου ἔχαρισας ἡμῶν ταύτας τὰς κοινὰς καὶ συμφώνους προσευχάς, καὶ ἑταξας ἵνα εἰσακούσῃς τὰς αἰτήσεις ὁνοῦν ἢ τριῶν συμφωνούντων ἐπὶ τῷ ὀνόματί σου, ἀναπλήρωσον καὶ τώρα τὰ αἰτήματα τῶν δούλων σου πρὸς τὸ κάλλιον δίδοντας ἡμῖν ἐν τῷ παρόντι αἰῶνι τὴν γνώρισιν τῆς ἀληθείας σου, καὶ ἐν τῷ μέλλοντι τὴν αἰώνιον ζωὴν. Ἀμήν.

β'. Κορινθ. ιγ'. ιγ'.

Η ΧΑΡΙΣ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, καὶ ἡ κοινωνία τοῦ ἁγίου Πνεύματος μετὰ πάντων ἡμῶν, εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ἐδῶ τελειώνει τὸ Σχῆμα τῶν τοῦ Ὁρθροῦ Προσευχῶν.

ros nostros, et super universos greges eorum curæ demandatos; et, ut vere sint apud te accepti, perpetuum in eos benedictionis tuæ rorem effunde. Hæc largire, Domine, propter honorem Advocati et Mediatoris nostri, Jesu Christi. Amen.

Oratio Sancti Chrysostomi.

OMNIPOTENS Deus, cujus gratia nobis concessum est hoc tempore preces nostras uno ore unoque animo tibi offerre, et qui polliceris, ubi duo vel tres congregati fuerint in nomine tuo, te eorum petitiones exauditorum, famulorum tuorum desideria ac vota, o Domine, (prout tibi maxime illis expedire videbitur) benigne jam adimple; concessa nobis in hoc sæculo veritatis tuæ cognitione, et vita æterna in futuro. Amen.

2 Cor. xiii. 13.

GRATIA Domini nostri Jesu Christi, et caritas Dei, et communicatio Sancti Spiritus, sit semper cum omnibus nobis. Amen.

Hic desinit ordo Matutinarum Precum per totum annum.

che sono commesse alla lor cura, lo Spirito salutare della tua grazia; acciocchè possino tanto maggiormente aggradirti, spandis sempre sopra di loro la rugiada della tua benedizione. Concedi questo, O Signore per l'onore di Gesù Cristo, nostro Avvocato e Intercessore. Amen.

Pregliera di S. Crisostomo.

IDDIO Onnipotente, che ci hai fatta la grazia a quest'ora di presentare unanimemente le nostre comuni supplicazioni, prometti che, quando due o tre siano radunati insieme, nel tuo Nome, tu esaudirai le loro dimande: Adempisci presentemente, O Signore, i desideri e supplicazioni de' tuoi Servitori, come può esser loro più espediente; dandoci in questo secolo la conoscenza della tua verità, e nel secolo avvenire, la Vita Eterna. Amen.

2 Cor. xiii. 13.

LA Grazia del nostro Signore, Gesù Cristo, e la Carità di Dio, e la Comunione dello Spirito Santo, sia con tutti noi eternamente. Amen.

Qui finisce l'ordine della Preghiera della Mattina.

MATUTINÆ PRECES.

Congregations committed to their charge, the healthful Spirit of thy grace; and that they may truly please thee, pour upon them the continual dew of thy blessing. Grant this, O Lord, for the honour of our Advocate and Mediator, Jesus Christ. *Amen.*

A Prayer of Saint Chrysostom.

ALMIGHTY God, who hast given us grace at this time with one accord to make our common supplications unto thee; and dost promise, that when two or three are gathered together in thy Name thou wilt grant their requests: Fulfil now, O Lord, the desires and petitions of thy servants, as may be most expedient for them; granting us in this world knowledge of thy truth, and in the world to come life everlasting, *Amen.*

2 Cor. xiii. 14.

THE grace of our Lord Jesus Christ, and the love of God, and the fellowship of the Holy Ghost, be with us all evermore. *Amen.*

Here endeth the Order of Morning Prayer throughout the Year.

Geist deiner Gnade auf unsere Bischöfe und Seelsorger, und auf alle Gemeinen, die ihnen anvertrauet sind, und giesse den Thau deines Segens immerwährend auf sie hernieder, daß sie dir wahrhaft wohlgefällig werden, mögen! Verleihe dieß, o Herr, zur Ehre unsers Fürsprechers und Mittlers, Jesu Christi. *Amen.*

Ein Gebet des heiligen Chrysostomus.

Allmächtiger Gott! der du uns jetzt die Gnade verliehen hast, dir unsere gemeinschaftlichen Gebete einmüthig darzubringen, und der du verheißest, wenn zwey oder drey versammelt sind in deinem Namen, ihnen ihre Bitte zu gewähren. Erfülle nun, o Herr, das Verlangen und Flehen deiner Diener, wie es uns am nützlichsten seyn mag; verleihe uns in dieser Welt die Erkenntniß deiner Wahrheit, und in der künftigen das ewige Leben. *Amen.*

2 Corinth. 13. 13.

Die Gnade unseres Herrn Jesu Christi, und die Liebe Gottes, und die Gemeinschaft des heiligen Geistes, sey mit uns allen immerdar. *Amen.*

Hier endet die Ordnung des Morgen-Gebetes, durch das ganze Jahr.

tous les Troupeaux qui leur sont commis, l'esprit salutaire de ta grâce; et afin qu'ils puissent t'être agréables, répands continuellement sur eux la rosée de ta bénédiction. Seigneur, exauce-nous pour l'amour de notre Avocat et Médiateur Jésus-Christ. *Amen.*

Prière de St. Chrysostome.

SEIGNEUR, Dieu tout-puissant, qui nous as fait la grâce de t'adresser maintenant nos prières d'un commun accord, et qui nous as promis que quand deux ou trois seront assemblés en ton nom, tu leur accorderas leurs requêtes, accomlis maintenant les souhaits et les demandes de tes serviteurs, selon que tu connois qu'il est le plus expédient et le plus salutaire; nous accordant dans ce monde la connoissance de ta vérité, et au siècle à venir la vie éternelle. *Amen.*

2 Corinth. xiii. 13.

LA grâce de notre Seigneur Jésus-Christ, et la dilection de Dieu, et la communication du Saint Esprit, soit avec nous tous éternellement. *Amen.*

Ici finissent les Prières du Matin pendant toute l'Année.

todas las Congregaciones encomendadas a su cargo, el saludable Espiritu de tu gracia; y para que ellos verdaderamente te agraden, haz baxar sobre ellos el continuo rocío de tu Bendicion. Concede esto, o Señor, por el honor de nuestro Abogado y Mediador Jesu Christo. *Amen.*

Oracion de S. Chrisostomo.

OMNIPOTENTE Dios, que nos has dado gracia para que en la ocasion presente te dirijamos de comun acuerdo nuestras súplicas, y has promettido que quando dos ó tres esten congregados en tu Nombre les concederás sus peticiones; Cumple ahora, O Señor, los deseos y ruegos de tus siervos como mas les convenga, concediendonos en éste mundo Conocimiento de tu Verdad, y en el venidero vida eterna. *Amen.*

2 Cor. xiii. 13.

LA Gracia de nuestro Señor Jesu Christo, y el Amor de Dios, y la Comunicacion del Santo Espiritu sea con todos nosotros eternamente. *Amen.*

A qui acaba el orden de la Oracion Matutina.

ΤΑ ΤΥΠΙΚΑ

ΤΩΝ

ΕΣΠΕΡΙΝΩΝ ΕΥΧΩΝ,

‘ΟΣΗΜΕΡΑΙ ΔΙ’ ΕΤΟΥΣ.

‘Ο Λειτουργὸς ἐν ἀρχῇ Εὐχῶν Ἐσπερινῶν ἐκφώνως ἐν τῇ ἡ πλείω τῶν ἐξῆς τῆς ἀγίας Γραφῆς ῥησιδεῖων ἀναγνώσεται· εἴτα τὰ τούτοις ἐπιφερόμενα ἐρεῖ.

ΕΝ τῷ ἀποστρέφειν ἄνομον ἀπὸ τῆς ἀνομίας αὐτοῦ ἥς ἐποίησε, καὶ ποιήσει κρίμα καὶ δικαιοσύνην, οὗτος τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐφύλαξεν. *Ἰεζεκ. ιη’. κζ’.*

“Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός. *Ψαλ. να’. γ’.*

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. *Ψαλ. να’. θ’.*

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον,

ΣΧΗΜΑ

ΤΩΝ

ΕΣΠΕΡΙΝΩΝ ΠΡΟΣΕΥΧΩΝ

ΤΑ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΑ.

‘Ο λειτουργὸς ἀρχηνᾶ τὰς Ἐσπερινὰς Προσευχὰς ἐκφωνᾷζοντας ἕνα ἡ πλείω ἀπὸ τῶν στίχους ταύτους τῆς ἀγίας Γραφῆς ὕστερα λέγει τὰ ὅσα τοὺς ἀκολουθῶσιν.

ΑΦΙΝΩΝΤΑΣ ὁ πονηρὸς τὴν πονηρίαν αὐτοῦ, καὶ ζῶντας δικαίως σώνει τὴν ψυχὴν του. *Ἰεζεκ. ιη’. κζ’.*

Γνωρίζω τὴν παρανομίαν μου ἐγὼ, καὶ ἐνθυμῶμαι τὰς ἁμαρτίας μου πάντοτε. *Ψαλ. να’. γ’.*

Ἀπόστρεψον τοὺς ὀφθαλμούς σου ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου, καὶ σβύσε πάσας τὰς παρανομίας μου. *Ψαλ. να’. θ’.*

Κατατεθλιμμένον πνεῦμα θυσίασε τῷ Θεῷ.

ORDO,

IN

VESPERTINIS PRECIBUS,

PER

TOTUM ANNUM QUOTIDIE OBSERVANDUS.

¶ *Initio Precum Vespertinarum, sacrorum Minister harum sententiarum quæ sequuntur, ex Scriptura sacra desumptarum, unam aut alteram, aut etiam plures, alta voce praeleget. Deinde id dicet, quod iis sententiis proxime subjunctum est.*

CUM averterit se impius ab impietate sua, quam operatus est, et fecerit iudicium et justitiam; ipse animam suam vivificabit. *Ezek. xviii. 27.*

Iniquitatem meam ego cognosco: et peccatum meum contra me est semper. *Psal. li. 3.*

Averte faciem tuam a peccatis meis: et omnes iniquitates meas dele. *Psal. li. 9.*

Sacrificium Deo spiritus contritatus:

ORDINE

DELLE

PREGHIERE PER LA SERA.

Al principio delle Preghiere della Sera, il Ministro leggerà una, o più delle sentenze seguenti.

QUANDO l'empio si ritirerà dalla sua impietà ch' egli avrà commessa, e farà giudizio e giustizia, egli farà viver l'anima sua. *Ezec. xviii. 17.*

Io riconosco i miei misfatti, e'l mio peccato è del continuo davanti a me. *Salm. li. 3.*

Nascondi la tua faccia da' miei peccati, e cancella tutte le mie iniquità. *Sal. li. 9.*

I sacrifici di Dio sono lo Spirito rotto

THE ORDER

FOR

EVENING PRAYER,

DAILY THROUGHOUT THE YEAR.

At the beginning of Evening Prayer the Minister shall read with a loud voice some one or more of these Sentences of the Scriptures that follow. And then he shall say that which is written after the said Sentences.

WHEN the wicked man turneth away from his wickedness that he hath committed, and doeth that which is lawful and right, he shall save his soul alive. *Ezekiel xviii. 27.*

I acknowledge my transgressions, and my sin is ever before me. *Psal. li. 3.*

Hide thy face from my sins, and blot out all mine iniquities. *Psal. li. 9.*

The sacrifices of God are a broken spirit :

Ordnung

des täglichen

Abend=Gebetes,

durch das ganze Jahr.

Bev'm Anfange des Abend-Gebetes soll der Prediger einen oder mehrere der nachstehenden biblischen Sprüche mit lauter Stimme lesen, und dann die darauf folgenden Worte sprechen.

Wenn sich der Gottlose bekehret von seiner Ungerechtigkeit die er gethan hat, und thut nun recht und wohl, der wird seine Seele lebendig behalten.—*Hesek. 18, 27.*

Ich erkenne meine Missethat, und meine Sünde ist immer vor mir.—*Pf. 51, 3.*

Verbirg dein Antlitz vor meinen Sünden, und tilge alle meine Missethat.—*Pf. 51, 9.*

Die Opfer, die Gott gefallen, sind ein geäng-

ORDRE

À SUIVRE CHAQUE JOUR AUX

PRIERES DU SOIR,

PENDANT TOUTE L'ANNÉE.

Pour commencer la Prière du Soir, le Ministre lira à haute voix une ou plusieurs des Sentences suivantes de l'Ecriture, et il continuera par ce qui suit les dites sentences.

QUAND le méchant se détournera de sa méchanceté qu'il aura commise, et qu'il fera ce qui est juste et droit, il fera vivre son ame. *Ezech. 18. 27.*

Je connois mes transgressions, et mon péché est continuellement devant moi. *Psal. 51. 3.*

Détourne ta face de mes péchés, et efface toutes mes iniquités. *Psal. 51. 9.*

Les sacrifices de Dieu sont l'esprit froissé ;

EL ORDEN

DE LA

ORACION VESPERTINA,

CADA DIA POR TODO EL AÑO.

Al principio de la Oracion de por la tarde, el Ministro leerá en alta voz una ó mas destas Sentencias de las Escrituras, que se siguen. Y entonces dirá lo que está escrito despues de las dichas Sentencias.

SI el impio se apartare de su impiedad que cometió è hiciere juicio y justicia, él mismo vivificará su alma.

Yo conozco mi iniquidad; y mi pecado está siempre enfrente de mí.

Aparta tu rostro de mis pecados; y borra todas mis iniquidades.

Sacrificio para Dios, es el espíritu atribui-

καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην
ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει. *Ψαλ. να'. ιζ'.*

Διαρρήξατε τὰς καρδίας ὑμῶν, καὶ μὴ τὰ
ἱμάτια ὑμῶν, καὶ ἐπιστράφητε πρὸς Κύριον
τὸν Θεὸν ὑμῶν, ὅτι ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων
ἐστὶ, μακρόθυμος, καὶ πολυέλεος, καὶ μετα-
νοῶν ἐπὶ ταῖς κακίαις. *Ἰωήλ β'. ιγ'.*

Σοὶ Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν οἱ οἰκτιρμοί, καὶ οἱ
ἱλασμοί, ὅτι ἀπέστημεν, καὶ οὐκ εἰσηκούσα-
μεν τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, πο-
ρεύεσθαι ἐν τοῖς νόμοις αὐτοῦ οἷς ἔδωκε κατὰ
πρόσωπον ἡμῶν ἐν χερσὶ τῶν δούλων αὐτοῦ
τῶν προφητῶν. *Δαν. θ'. θ', ι'.*

Παῖδενσον ἡμᾶς Κύριε, πλὴν ἐν κρίσει, καὶ
μὴ ἐν θυμῷ, ἵνα μὴ ὀλίγους ἡμᾶς ποιήσης.
Ἱερ. ι'. κδ'.

Μετανοεῖτε, ἤγγικε γὰρ ἡ βασιλεία τῶν
οὐρανῶν. *Ματθ. γ'. β'.*

Ἀναστὰς πορεύσομαι πρὸς τὸν πατέρα μου
καὶ ἔρῳ αὐτῷ. Πάτερ, ἡμάρτον εἰς τὸν ἔρανόν,
καὶ ἐνώπιόν σου· καὶ οὐκέτι εἰμὶ ἄξιος κληθῆναι
υἱός σου. *Λουκ. ιε'. ιη', ιθ'.*

Μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου,
ὅτι οὐ δικαιοθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.
Ψαλ. ρμγ'. β'.

cor contritum et humiliatum, Deus, non
despicies. *Psal. li. 17.*

Scindite corda vestra, et non vestimenta
vestra; et convertimini ad Dominum Deum
vestrum; quia benignus et misericors est,
patiens et multæ misericordiæ, et præstabilis
super malitia. *Joel. ii. 13.*

Tibi autem, Domine Deo nostro, miseri-
cordia, et propitiatio, quia recessimus a te,
et non audivimus vocem Domini Dei nostri,
ut ambularem in lege ejus, quam posuit
nobis per servos suos prophetas. *Dan.
ix. 9, 10.*

Corripè me, Domine, veruntamen in ju-
dicio; et non in furore tuo, ne forte ad
nihilum redigas me. *Jerem. x. 24. Psal. vi. 1.*

Pœnitentiam agite: appropinquavit enim
regnum cœlorum. *S. Mat. iii. 2.*

Surgam, et ibo ad patrem meum, et dicam
ei: Pater, peccavi in cœlum, et coram te:
jam non sum dignus vocari filius tuus.
S. Luc. xv. 18, 19.

Non intres in judicium cum servo tuo;
quia non justificabitur in conspectu tuo
omnis vivens. *Psal. cxliii. 2.*

Κατατεθλιμμένην, καὶ τεταπεινωμένην καρ-
δίαν, Θεέ, μὴν ἀπορρίψῃς. *Ψαλ. να'. ιζ'.*

Ξεσχίσατε τὰς καρδίας, καὶ μὴ τὰ φορέ-
ματά σας· καὶ γυρίσατε πρὸς τὸν Κύριον τὸν
Θεόν μας· ἐλεήμων γὰρ καὶ εὐσπλαγχνος
ὁ Θεός, καὶ μακρόθυμος, καὶ πολυέλεος, καὶ
συμπαθεὶς ἁμαρτίας. *Ἰωήλ β'. ιγ'.*

Πάντοτε μεγάλη ἡ εὐσπλαγχνία καὶ ἡ χάρις
τοῦ Θεοῦ, ἃν καὶ ἡμεῖς ἀποστατήσαμεν, καὶ
δὲν ἠκούσαμεν τὴν φωνὴν του, οὔτε ἐπορεύθη-
μεν κατὰ τοὺς ὁποῖους ἔδωκε νόμους τῷ κόσμῳ
διὰ μέσου τῶν προφητῶν. *Δαν. θ'. θ', ι'.*

Παῖδενσόν με Κύριε, ἀλλὰ ἐν κρίσει καὶ
μὴ ἐν θυμῷ, ἵνα μὴ με ἀφανίσῃς. *Ἱερ. ι'. κδ'.*

Μετανοεῖτε· ἔφθασε γὰρ ἡ βασιλεία τῶν
οὐρανῶν. *Ματθ. γ'. β'.*

Καὶ συκωθεὶς πορεύομαι πρὸς τὸν πατέρα
μου, καὶ λέγω αὐτῷ· Πάτερ, ἡμάρτον κατὰ τοῦ
οὐρανοῦ, καὶ ἐμπροσθέν σου, καὶ εἶμαι ἀνά-
ξιος ἵνα ὀνομασθῶ υἱός σου. *Λουκ. ιε' ιη', ιθ'.*

Μὴ κρίνῃς τὸν δούλόν σου, ὅτι κανεὶς ἔμ-
προσθέν σου δύναται ἵνα δικαιοθῇ. *Ψαλ.
ρμγ'. β'.*

o Dio, tu non isprezzi il cuor rotto e con-
trito. *Sal. li. 17.*

Stracciate i vostri cuori, e non i vostri
vestimenti, e convertitevi al Signore, Iddio
vostro: perciocchè egli è misericordioso
e pietoso, lento all'ira, e di gran benignità
e sì pente del male. *Joel ii. 13.*

Al Signor Iddio nostro, appartengono le
misericordie ed i perdoni, benchè noi ce-
siamo ribellati contra lui: e non abbiam
ubbidito alla voce del Signore, Iddio nostro
per caminar nelle sue leggi ch'egli ci ha
proposte. *Dan. ix. 9, 10.*

O Signore, gastigami, ma pur modera-
tamente; non nell'ira tua, che talora tu non
mi faccia venir meno. *Jer. x. 24.*

Ravvedetevi, perciocchè il Regno de' Ciel
è vicino. *Mat. iii. 2.*

Io mi leverò, e me n'andrò a mio padre
e gli dirò, Padre, Io ho peccato contra
Cielo, e davanti a te, e non son più degno
d'esser chiamato tuo figliuolo: *S. Luc.
xv. 18, 19.*

Non venire a giudizio col tuo servitore,
Signore, perciocchè niun vivente sarà tro-
vato giusto nel tuo cospetto. *Sal. cxliii. 2.*

a broken and a contrite heart, O God, thou wilt not despise. *Psalm li. 17.*

Rend your heart, and not your garments, and turn unto the Lord your God, for he is gracious and merciful, slow to anger, and of great kindness, and repenteth him of the evil. *Joel ii. 13.*

To the Lord our God belong mercies and forgivenesses, though we have rebelled against him: neither have we obeyed the voice of the Lord our God, to walk in his laws which he set before us. *Daniel ix. 9, 10.*

O Lord, correct me, but with judgment: not in thine anger, lest thou bring me to nothing. *Jer. x. 24. Psalm vi. 1.*

Repent ye; for the Kingdom of Heaven is at hand. *St. Matth. iii. 2.*

I will arise, and go to my father, and will say unto him, Father, I have sinned against heaven, and before thee, and am no more worthy to be called thy son. *St. Luke xv. 18, 19.*

Enter not into judgment with thy servant, O Lord: for in thy sight shall no man living be justified. *Psalm cxliii. 2.*

steter Geist, ein geängstetes und zer Schlagenes Herz wirfst Du, Gott, nicht verachten. *Pf. 51, 17.*

Zerreisset Eure Herzen, und nicht Eure Kleider, und befehret Euch zu dem Herrn, Eurem Gott; denn er ist gnädig, barmherzig, geduldig, und von großer Güte, und reuet ihn bald der Strafe. *Joel, 2, 13.*

Dein aber, Herr unser Gott, ist die Barmherzigkeit und Vergebung, denn wir sind abtrünnig worden, und gehorchten nicht der Stimme des Herrn, unseres Gottes, daß wir gewandelt hätten in seinem Gesetze, welches er uns vorlegte durch seine Knechte, die Propheten. *Dan. 9, 9, 10.*

Züchtige mich, Herr, doch mit Maasse, und nicht in Deinem Grimm, daß Du mich nicht aufreißest. *Jer. 10, 24.*

Ehrt Ruhe! Das Himmelreich ist nahe herbeikommen. *Matth. 3, 2.*

Ich will mich aufmachen, und zu meinem Vater gehen, und zu ihm sagen: Vater, ich habe gesündigt im Himmel und vor Dir, und bin hinfort nicht mehr werth, daß ich Dein Sohn heiße. *Luc. 15, 18, 19.*

Gehe nicht ins Gericht mit Deinem Knechte, denn vor Dir ist kein Lebendiger gerecht. *Pf. 143, 2.*

ô Dieu, tu ne méprises point l'esprit froissé et brisé. *Ps. 51. 17.*

Rompez vos cœurs, et non pas vos vêtements, et retournez à l'Eternel votre Dieu; car il est miséricordieux et pitoyable, tardif à colère, et abondant en gratuité, et il se repent d'avoir affligé. *Joel 2. 13.*

Les miséricordes et les pardons sont du Seigneur notre Dieu: car nous nous sommes rebellés contre lui; et nous n'avons point écouté la voix de l'Eternel notre Dieu, pour marcher dans ses lois qu'il a mises devant nous. *Dan. 9. 9, 10.*

O Eternel, châtie-moi, mais que ce soit par mesure, et non en ta colère; de peur que tu ne me réduises à néant. *Jer. 10. 24.*

Amendez-vous; car le royaume des cieux est proche. *Matth. 3. 2.*

Je me leverai, et m'en irai vers mon Père, et lui dirai: mon Père, j'ai péché contre le ciel et devant toi, et je ne suis plus digne d'être appelé ton fils. *Luc 15. 18, 19.*

N'entre point en jugement avec ton serviteur; car nul homme vivant ne sera justifié devant toi. *Psalm. 143. 2.*

lado; corazon contrito y humillado no lo despreciarás, o Dios.

Rasgad vuestros corazones, y no vuestros vestidos, y convertios al Señor Dios vuestro: porque benigno y clemente es, paciente y de mucha misericordia, y que se dexa doblar sobre el mal.

A tí, Señor, que eres nuestro Dios, la misericordia, y la clemencia, porque nous apartamos de tí: y no oímos la voz del Señor Dios nuestro para caminar en su ley, que él nos ha prescrito por sus siervos los Prophetas.

Castigame, Señor, pero con juicio; y no con tu furor, no sea que me reduzcas a la nada.

Haced penitencia, porque se ha acercado el reyno de los cielos.

Me levantaré é iré á mi padre, y le diré: Padre, pequé contra el cielo, y delante de tí: ya no soy digno de ser llamado hijo tuyo: hazme como á uno de tus jornaleros.

No entres en juicio con tu siervo: porque ningún viviente será justificado en tu presencia.

Ἐὰν εἴπωμεν ὅτι ἁμαρτιάν οὐκ ἔχομεν, ἔαυτοὺς πλανῶμεν, καὶ ἡ ἀλήθεια οὐκ ἐστὶν ἐν ἡμῖν. Ἐὰν ὁμολογῶμεν τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, πιστὸς ἐστὶ καὶ δίκαιος, ἵνα ἀφῇ ἡμῖν τὰς ἁμαρτίας, καὶ καθάρσῃ ἡμᾶς ἀπὸ πάσης τῆς ἀδικίας. α' Ἰωάν. α'. η', θ'.

Η ΑΓΙΑ Γραφή (ἄδελφοὶ ἀγαπητοὶ) πολλαχὸν ἡμᾶς πρὸς τὸς πολλαπλασίας ἡμῶν ἁμαρτίας, καὶ πονηρίας ἐπιγινῶναι τε καὶ ἐξομολογεῖσθαι προτρέπει, καὶ μὴ ἐνώπιον Θεοῦ τοῦ Παντοκράτορος Πατρὸς ἡμῶν ἐπουρανίου, ἀποκρύπτεσθαι ἢ ἐπικαλύπτειν αὐτάς· ἀλλὰ ταπεινῇ, καθεμιμένῃ, μετανοήσῃ τε καὶ εὐπειθεὶ καρδίᾳ ἐξαγορεύειν, ἐφ' ᾧ παρ' ἀπεράντης τῆς χρηστότητος, καὶ φιλανθρωπίας αὐτοῦ συγγνώμης ἐπιτυχέιν. Καὶ ἐν εὐφείλομεν ἐν ἅπαντι χρόνῳ τὰ ἁμαρτήματα ἡμῶν ἐμπροσθεν τοῦ Θεοῦ ταπεινῶς ὁμολογεῖν, ὅμως δὲ μάλιστα προσήκον ἡμῖν ἐστὶν ἔτι ποιεῖν, ὅταν συνερχόμεθα ἐπὶ τὸ αὐτὸ καὶ συνευγεγμένον ὡμεν διὰ τὸ χάριν αὐτῷ ἀπονέμειν ὑπὲρ τῶν μεγάλων ὧν παρ' αὐτοῦ ἀπειλήφαμεν, εὐεργετημάτων, τὸν ἀξιοπρεπέστατον αὐτοῦ ἔπαινον ἀναγγέλλειν, ἀγιάτωτάτον αὐτοῦ ῥήματος ἐπακοῖναι, ἔτι δὲ καὶ τὰ τε τὸ σῶματι, καὶ τῇ ψυχῇ ἀναγκαῖα τε καὶ συμφέροντα ἐπαιτεῖν. Διόπερ ἀντιβολῶ καὶ παρακαλῶ πάντας ὑμᾶς τοὺς ἐνταῦθα παραγενομένους, καθαρὰ καρδίᾳ καὶ ταπεινῇ φωνῇ πρὸς τὸν τῆς ἐπουρανίου χάριτος θρόνον ὑψηλῶς μοι συμπαρακολουθεῖν.

Ἐὰν εἴπωμεν ὅτι ἁμαρτιάν δὲν ἔχομεν πλανώμεσθαι καὶ ψευδόμεσθαι· εἰς ὁμολογῶμεν τὰς ἁμαρτίας μας, πιστὸς καὶ δίκαιος ὁ Οὐράνιος καὶ συγχωρεῖ τὰς ἁμαρτίας, καὶ καθαρεῖ ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀδικίας. α' Ἰωάν. α'. η', θ'.

Η ΑΓΙΑ γραφή, ἀδελφοὶ ἀγαπητοὶ, παρακινεῖ ἡμᾶς εἰς πολλοὺς τόπους ἵνα γνωρίσωμεν καὶ ἵνα ἐξομολογήσωμεν τὰς ἀναριθμους ἡμῶν ἁμαρτίας καὶ πονηρίας· ἐτι καὶ ἵνα μὴν ἀποκρύψωμεν καὶ σκεπάσωμεν αὐτὰς ὄντες εἰς τὴν παρουσίαν τοῦ παντοδυνάμου Θεοῦ καὶ ἐπουρανίου ἡμῶν Πατρός. Πρέπει λοιπὸν ἵνα ἐξομολογηθῶμεν μετὰ καρδίαν ταπεινὴν, καταβεβασμένην, μετανοημένην, καὶ εὐπειθεῖ, ἵνα ἀπολαύσωμεν τὴν συγχώρησιν ἀπὸ τῆς ἀπειροῦ ἀγαθότητος καὶ φιλανθρωπίας αὐτοῦ. Καὶ ἂν ἡμεῖς χρειαζόμεθα καθέ στιγμήν ἵνα ἐξομολογηθῶμεν ταπεινῶς τῷ Θεῷ, πολὺ μᾶλλον χρειαζόμεθα ἀπ' αὐτοῦ ὅταν συνελθόντες διὰ ἡ τὸν εὐχαριστήσωμεν ὑπὲρ τῶν μεγάλων εὐεργεσιῶν ὅπου ἔβρεξεν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ διὰ ἡ τὸν δοξάσωμεν ἀξιοπρεπέστατα, ἀκούωμεν τότε τὰ ἅγια ῥήματα καὶ ἐρωτῶμεν τὰ ἀναγκαῖα καὶ συμφέροντα τῇ ψυχῇ διὰ τοῦτο ἐνθέρμως παρακαλῶ πάντας ὑμᾶς τοὺς παρόντας, μετὰ καθαρὰς καρδίας, καὶ ταπεινῆς φωνῆς ἵνα εἰπῇτε πρὸς τὸν θρόνον τῆς ἐπουρανίου χάριτος τὰ ὅσα λέγω.

Γενικὴ ἐξομολόγησις, ἣν ὑψηλῶς τῷ Λειτουργῷ δεῖ ὅλον τὸν ὄμιλον ἐπιλέγειν, πάντων μεταξὺ τιθέντων τὰ γόνατα.

Γενικὴ ἐξομολόγησις τὴν ὁποῖαν ὁ λειτουργὸς λέγει, καὶ οἱ ἐκκλησιαζόμενοι γονατίζοντες ἐπαναλαμβάνουσι.

Si dixerimus quoniam peccatum non habemus, ipsi nos seducimus; et veritas in nobis non est. Si confiteamur peccata nostra, fidelis est, et justus, ut remittat nobis peccata nostra, et emundet nos ab omni iniquitate. 1 S. Joh. i. 8, 9.

Se diciamo che non v'è peccato in noi, inganniamo noi stessi, e la verità non è in noi; ma se confessiamo i nostri peccati, egli è giusto per rimetterci i peccati, e purgarci d'ogni iniquità. 1 S. Giov. i. 8, 9

DILECTISSIMI fratres, Scriptura sacra nos passim hortatur, ut multiplicia peccata nostra atque iniquitates agnoscamus et confiteamur, et ne ullum colorem iis tegendis aut dissimulandis in conspectu Omnipotentis Dei Patris nostri coelestis adhibeamus; verum, quotquot sunt ea, corde humili, demisso, poenitente, atque obsequenti, coram ipso denudemus, quo veniam ab immensa ipsius clementia ac misericordia consequamur. Et quanquam peccata nostra coram Deo, magna cum animi demissione, aperire semper oportet, id tamen fieri decet maxime in Ecclesia, ubi sumus una congregati, ut ei gratias agamus pro ingentibus in nos collatis beneficiis, ut laudes ejus meritissimas prædicemus, ut sanctissimum ipsius verbum audiamus, atque ut ab ipso ea omnia petamus, quæ cum animi tui corporis status requirit exigitque. Vos itaque, quotquot adestis, omnes rogo atque obtestor, ut me verba præeuntem, animo sincero ac voce humili, ad coelestis clementiæ thronum sequamini, dicentes:

DILECTISSIMI Fratelli, la Santa Scrittura ci ammonisce, in molti luoghi, di riconoscere, e confessare la moltitudine dei nostri peccati e malvagità, e che non gli dissimuliamo ne ammantiamo nel cospetto d'Iddio Onnipotente, Padre nostro celeste; anzi gli confessiamo con cuore veramente umile, dimesso, penitente e ubbidiente; acciocchè ne possiamo ottenere perdono, per la sua infinita bontà e misericordia. E quantunque siamo obbligati, in ogni tempo, di riconoscere con umiltà, innanzi a Dio, i nostri peccati; però dobbiamo farlo massimamente, quando ci raduniamo per rendergli grazie dei gran benefici ch'abbiamo ricevuti dalle sue mani; per annunziar le sue meritevoli laudi, per udir la sua santissima parola, e per dimandargli le cose che ci fanno bisogno e chi ci sono necessarie, così per il corpo, come per l'anima. Perciò io vi prego e supplico tutti, quanti siete qua congregati, ad accompagnarmi di puro cuore e con umil voce, al Trono della Grazia celeste, dicendo con me.

¶ *Summaria Confessio, ab universo catu, Ministro præeunte, pronuntianda, utrisque in genua provolutis.*

Confessione generale, da dirsi da tutta la congregazione inginocchiata.

If we say that we have no sin, we deceive ourselves, and the truth is not in us: but, if we confess our sins, he is faithful and just to forgive us our sins, and to cleanse us from all unrighteousness. 1 St. John i. 8, 9.

DEARLY beloved brethren, the Scripture moveth us in sundry places to acknowledge and confess our manifold sins and wickedness; and that we should not dissemble nor cloke them before the face of Almighty God our heavenly Father; but confess them with an humble, lowly, penitent, and obedient heart; to the end that we may obtain forgiveness of the same, by his infinite goodness and mercy. And although we ought at all times humbly to acknowledge our sins before God; yet ought we most chiefly so to do, when we assemble and meet together to render thanks for the great benefits that we have received at his hands, to set forth his most worthy praise, to hear his most holy Word, and to ask those things which are requisite and necessary, as well for the body as the soul. Wherefore I pray and beseech you, as many as are here present, to accompany me with a pure heart, and humble voice, unto the throne of the heavenly grace, saying after me;

A general Confession to be said of the whole Congregation after the Minister, all kneeling.

So wir sagen, wir haben keine Sünde, so verführen wir uns selbst, und die Wahrheit ist nicht in uns: So wir aber unsere Sünde bekennen, so ist er getreu und gerecht, daß er uns die Sünde vergiebt, und reinigt uns von aller Untugend. 1 Joh. 1, 8, 9.

Theure geliebte Brüder! Die heilige Schrift ermahnt uns dringend und wiederholt, unsere mannigfaltigen Sünden und unsere Verdorbenheit zu erkennen und zu gestehen, sie vor dem Angesichte des allmächtigen Gottes, unseres himmlischen Vaters, weder zu verhehlen, noch zu entschuldigen, sondern mit demüthigen, betrübnen, bußfertigen und gehorsamen Herzen zu bekennen, damit wir durch seine unendliche Güte und Barmherzigkeit Vergebung derselben erlangen mögen. Wie wir demnach unsere Sünden zu allen Zeiten in Demuth vor Gott zu erkennen haben: so sollten wir es doch vorzüglich dann thun, wenn wir uns in der Absicht versammeln, ihm gemeinschaftlich für die großen Wohlthaten zu danken, die wir bisher aus seinen Händen empfangen, den Ruhm, der ihm gebührt, zu verkündigen, sein allerheiligstes Wort zu hören, und ihn um dasjenige anzusehen, was uns an Seele und Leib heilsam und nöthig ist. Darum bitte ich, daß Ihr alle, die Ihr hier gegenwärtig seyd, Euch mit reinem Herzen nebst mir dem Throne der himmlischen Gnade nahen und mir, mit demüthiger Stimme, nachsprechen wollet:

Eine allgemeine Beichte, welche die ganze Gemeine, knieend, dem Prediger nachzusprechen hat.

Si nous disons que nous n'avons point de péché, nous nous séduisons nous-mêmes, et la vérité n'est point en nous: si nous confessons nos péchés, il est fidèle et juste pour nous les pardonner, et nous nettoyer de toute iniquité. 1 Jean 1. 8, 9.

TRES-CHERS frères, l'Ecriture sainte nous exhorte, en plusieurs endroits, à reconnoître et à confesser la multitude de nos péchés et de nos iniquités; et elle nous avertit, que nous ne devons point les dissimuler ni les cacher devant la face de notre Dieu et Père céleste, mais que nous devons les confesser d'un cœur humilié, contrit, et obéissant, pour en obtenir la rémission par sa miséricorde infinie. Et quoiqu'en tout temps nous devions reconnoître et confesser nous péchés devant Dieu, nous y sommes plus particulièrement obligés, lorsque nous nous assemblons, pour lui rendre grâces des grands bienfaits que nous avons reçus de sa main, pour annoncer ses louanges, pour écouter sa sainte parole, et pour lui demander les choses qui nous sont nécessaires, tant pour le corps que pour l'ame. C'est pourquoi je vous prie, vous tous qui êtes ici présents, de m'accompagner d'un cœur pur et d'une voix humble, au trône de la grâce céleste, disant après moi:

Confession générale que toute l'Assemblée doit dire à genoux, après le Ministre.

Si dixéremos que no tenemos pecado, nosotros mismos nos engañamos, y no hay verdad en nosotros: Si confesáremos nuestros pecados, fiel es y justo para perdonar nuestros pecados, y limpiarnos de toda maldad.

HERMANOS muy amados, la Escritura Santa nos amonesta en muchos lugares, que confesemos y conozcamos la muchedumbre de nuestras iniquidades y ofensas, y que no las debemos en alguna manera disimular ni encubrir delante de nuestro Dios y Padre Celestial: mas al contrario confesarlas con corazon contrito, y humillado, para alcanzar la remision dellas por su Bondad y Misericordia infinita. Mas aunque en todos tiempos debemos hacer a Dios humilde confesion de nuestras culpas delante de su divino acatamiento, esta obligacion es precisa quando nos juntamos a darle las debidas gracias por los grandes e inenarrables beneficios que de su liberal mano cada dia recibimos, a predicar sus alabanzas, a oir su divina Palabra, y finalmente a pedirle todas las cosas que nos son necesarias asi para nuestros cuerpos como para nuestras almas. Por tanto yo os ruego y requiero, a todos los que estais aqui presentes, que con un corazon verdaderamente humillado me acompañeis, diciendo:

Confesion general, que toda la Congregacion debe decir de rodillas, siguiendo al Ministro.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ καὶ ἐλεημονέστατε Πάτερ, ὡς πρόβατα ἀπολωλὸτα ἐπλανήθημεν, καὶ παρεξέτράπημεν τῶν ὁδῶν σου. Ἐπινοίαις καὶ ἐπιθυμίαις ἡμετέρων αὐτῶν καρδιῶν ἄγαν ἠκολούθησαμεν. Παναγίῳ τοῖς νόμοις σου προσκεκοιμήμεν. Ἄ μὲν ἔδει ποιῆσαι, ἀφῆκαμεν. Ἄ δὲ κ' ἔδει ποιῆσαι, ἐποίησαμεν. Καὶ οὐκ ἔστιν ἐν ἡμῖν ἡδεμία σωτηρία. Σὺ δὲ Κύριε ἰλέως ἴσθι ἡμῖν τοὺς ἐλεεινοὺς παραβά-
ταις. Φείσαι τῶν τῶ ἐαυτῶν παραπτώματα ὁμολογοῦντων. Ἀποκατάστησον τοὺς μετα-
νοοῦντας. Κατὰ τὰς ἐπαγγελίας σου τῶ ἀν-
θρωπῶν γένει φανερωθεῖσας ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ
τῷ Κυρίῳ ἡμῶν. Καὶ παράσχου ἡμῖν, ὦ ἐλε-
ημονέστατε Πάτερ, αὐτοῦ ἕνεκεν. Ὡστε το-
σαυτοῦδε εὐσεβῆ, δίκαιον, καὶ σώφρονα
βίον βιώναι, εἰς παναγίου τοῦ νόματός σου
δόξαν. Ἀμήν.

Ἀπόλυσις ἢ Ἀφεσις ἁμαρτιῶν, ἣν ὁ Λειτουργὸς μόνος ἀποφθέγγεται ἑστῶς, γονυπε-
τούτος ἐν τῷ λαῷ.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ Θεός, ὁ Πατὴρ τοῦ Κυρίου
ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ μὴ βουλομενος τὸν
θάνατον τοῦ ἁμαρτωλοῦ, ἀλλ' ἵνα ἀποστήνῃ
ἐκ τῆς πονηρίας αὐτοῦ καὶ ζήσῃται· καὶ ὁ καὶ
δοῦς ἐξουσίαν καὶ πρόσταγμα τοῖς αὐτοῦ Λει-
τουργοῖς τὴν ἀπόλυσιν καὶ ἀφῆσιν ἁμαρτιῶν
τῷ λαῷ αὐτοῦ μετανοοῦντι ἀνακηρύττειν τε
καὶ ἐξαγγέλλεσθαι. Ἐκεῖνος ἅπαντι τῷ ἁλ-
θῶς μετανοήσαντι, καὶ τῷ ἱερῷ Εὐαγγελίῳ αὐτῶ
ἀνυποκρίτως πιστεύοντι, συγγινώσκει τε καὶ
ἀφίησι. Διὸ ἱκετεύμεν αὐτόν, τὴν ἀληθινὴν
μετάνοιαν, καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα αὐτοῦ ἡμῖν
χαρίζεσθαι, ὥστε ὅσα ἐν τῷ παρόντι ποίημεν,
εὐάρεστα αὐτῷ εἶναι, καὶ τὸν ὑπόλοιπον βίον

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ καὶ ἐλεημονέστατε Πάτερ,
ὡς πρόβατα χαίμενα ἐπλανήθημεν καὶ ἐκβί-
καμεν ἀπὸ τῆς ὁδοῦ σου. Τὸν σκοπὸν καὶ τὴν
ἐπιθυμίαν τῆς ἡμετέρας καρδίας μᾶλλον ἠκο-
λουθήσαμεν· παρέβημεν τοὺς ἁγίους νόμους
σου· ἐκάμαμεν τὰ ἀσυγχώρητα, καὶ ἀμελή-
σαμεν τὸ χρέος μας. Οὕτω ἀπομακρίναμεν
τὴν σωτηρίαν μας. Ἀλλὰ Σὺ, Κύριε, ἐλέησον
ἡμᾶς τοὺς δυστυχοὺς παραβάτας· συμπάθη-
σον τοὺς ὁμολογοῦντας τὰς ἁμαρτίας τοὺς.
Ἀποκατάστησον τοὺς μετανοοῦντας, κατὰ
τὴν ἐπαγγελίαν φανερωμένην εἰς τὸ ὄνομα σου
τῶν ἀνθρώπων ἀπὸ τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν
Χριστόν· δι' αὐτόν, ὦ ἐλεημονέστατε Πάτερ.
εἰσάκουσόν μας ἵνα ζήσωμεν εἰς τὸ ἔξῃς εὐ-
σεβῶς, δικαίως, καὶ σωφρόνως, δοξάζοντες τὸ
ὄνομά σου τὸ θεῖον. Ἀμήν.

Συγχώρησις ἦτο ἄφεσις τῶν ἁμαρτιῶν τῇ
ὁποίᾳ ὁ Λειτουργὸς μόνος λέγει ὁρθῶς,
γονυθίζοντος τοῦ λαοῦ.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ Θεέ, Πατέρα τοῦ Κυρίου,
ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, σὺ ὁ μὴ θέλων τὸν θά-
νατον τοῦ ἁμαρτωλοῦ ἀλλὰ τὴν ἀποστροφήν
τοῦ ἀπὸ τῆς πονηρίας, καὶ τὴν ζωὴν του, συ-
ὅστις ἔδωκας πρόσταγην καὶ ἐξουσίαν εἰς τὴν
Λειτουργίαν σου ἵνα φανερώσουν κηρύττοντες
εἰς τὸν λαόν τὴν συγχώρησιν καὶ τὴν ἀφῆσιν
τῶν ἁμαρτιῶν. Σὺ συγχωρεῖς, καὶ ἀφίεις
πάντας τοὺς ἀληθῶς μετανοοῦντας, καὶ εἰλέ-
κρινός τις πιστεύοντας τὸ εὐαγγέλιόν σου, Καὶ
ἡμεῖς ὡς τὸν παρακαλέσωμεν ζητοῦντές του
τὸ χρίσμα τῆς ἀληθινῆς μετανοίας καὶ τοῦ
ἁγίου. του Πνεύματος, καὶ ἵνα τὰ ὅσα ποιῶ-
μεν τὸ παρὸν ἀρεσκοντάς του καὶ ἡ μέλλουσα

PATER Omnipotens ac summe miseri-
cors! tanquam oves perditæ, a viis tuis
abivimus atque aberravimus: cordium
nostrorum inventis et concupiscentiis ni-
mium indulsimus: sacrosancta mandata
tua violavimus: quæ a nobis præstanda
erant, omisimus; et quæ non præstanda
erant, commisimus: et in nobis nulla est
salus: tu autem, Domine, propitius esto
nobis miseris peccatoribus: parce, Deus,
peccata sua confitentibus: penitentes in
integrum restitue; juxta promissiones tuas
humano generi in Christo Jesu, Domino
nostro revelatas. Concede etiam, propter
ipsum, Pater summe misericors, ut in pos-
terum pie, juste, sobrieque vitam institu-
amus, ad sancti nominis tui gloriam.
Amen.

† *Formula absolvendi, seu peccata remittendi,
a Presbytero tantum, eoque stante, cætu
autem genibus nixo, pronuntianda.*

OMNIPOTENS Deus, Pater Domini no-
stri Jesu Christi, qui non vult mortem
peccatoris, sed potius ut convertatur ab
iniquitatibus suis, et vivat; quique Ministris
suis potestatem concessit, et in mandatis
dedit, ut populo suo penitenti absolvo-
nem peccatorumque suorum remissionem
annuntiarent ac pronuntiarent; ipse sin-
gulis vere penitentibus, et sancto ejus
Evangelio laud fide credentibus ignoscit,
eosque absolvit. Rogemus itaque ut ipse
veram resipiscentiam sanctumque suum
spiritum nobis largiatur, quo ea ipsi grata
sint quæ impræsentiarum agimus, et reli-
qua deinceps vita nostra in hoc mundo

ONNIPOTENTE e Misericordiosissimo
Padre, noi abbiamo errato e ci siamo
sviati dalle tue vie, come pecore smarrite:
abbiamo pur troppo seguito le immaginazioni
e concupiscenze de' nostri cuori. Abbiamo
offeso contra le tue sante leggi, abbiamo
tralasciato di fare quelle cose che noi do-
vevamo aver fatto, abbiamo fatto quelle
cose che non dovevamo fare; e non c'è
nulla d'intiero in noi: ma tu, Signore, abbi
misericordia di noi miseri peccatori. Abbi
pazienza, o Dio, inverso quegli che confes-
sano i loro falli. Ristora quelli che sono
penitenti, secondo le tue promesse fatte al
genere umano in Gesù Cristo, nostro Signo-
re; e concedi, o Padre misericordiosissimo,
per amor suo, che viviamo all'avvenire
piamente, giustamente, e sobriamente, alla
gloria del tuo santo Nome. *Amen.*

L'Assoluzione, o Remissione de' peccati.

IDDIO Onnipotente, Padre del nostro
Signor Gesù Cristo, che non desidera la
morte del peccatore, ma che piuttosto si
storni dalle sue malvagità e viva, e ha dato
potere e comandamento ai suoi ministri di
dichiarare e pronunziare al suo popolo
penitente l'assoluzione e remissione de' lo-
ro peccati; egli perdona ed assolve tutti quelli
che davvero si pentono, e credono non
fintamente al suo santo Evangelo: perciò
supplichiamolo di concederci vera peniten-
za, e il suo Santo Spirito, acciocchè gli
sia gradevole quel che facciamo presente-
mente, che l' resto dappoi della vita nostra

ALMIGHTY and most merciful Father; We have erred, and strayed from thy ways like lost sheep. We have followed too much the devices and desires of our own hearts. We have offended against thy holy laws. We have left undone those things which we ought to have done; And we have done those things which we ought not to have done; And there is no health in us. But thou, O Lord, have mercy upon us, miserable offenders. Spare thou them, O God, which confess their faults. Restore thou them that are penitent; According to thy promises declared unto mankind in Christ Jesu our Lord. And grant, O most merciful Father, for his sake; That we may hereafter live a godly, righteous, and sober life, To the glory of thy holy Name. Amen.

The Absolution, or Remission of sins to be pronounced by the Priest alone, standing; the people still kneeling.

ALMIGHTY God, the Father of our Lord Jesus Christ, who desireth not the death of a sinner, but rather that he may turn from his wickedness, and live; and hath given power, and commandment, to his Ministers, to declare and pronounce to his people, being penitent, the Absolution and Remission of their sins: He pardoneth and absolveth all them that truly repent, and unfeignedly believe his holy Gospel. Wherefore let us beseech him to grant us true repentance, and his holy Spirit, that those things may please him, which we do at this present; and that the rest of our life here-

Allmächtiger barmherziger Vater! Wir haben geirret, und sind von deinen Wegen abgewichen, gleich verlorenen Schafen; wir haben den Anschlägen und Lüsten unsrer Herzen zu viel nachgehängt; wir haben deine heiligen Gebote übertreten; wir haben unterlassen was wir thun und gethan, was wir lassen sollten! Es ist nichts Gesundes an uns! Du aber, o Herr, erbarme dich über uns elende Sünder. Schone, o Gott, derer, die ihre Fehler bekennen; nimm die Bußfertigen wieder zu Gnaden an, nach deinen Verheißungen, die du dem menschlichen Geschlecht in Christo Jesu, umserm Herrn, verkündigt hast, und verleihe, o barmherziger Gott, um seinetwillen, daß wir von nun an ein gottseliges, rechtshaffenes und züchtiges Leben führen mögen, zur Verherrlichung deines heiligen Namens. Amen.

Die Absolution, oder Verkündigung der Vergebung der Sünden von dem Prediger allein, stehend, zu sprechen, während die Gemeinde auf den Knien bleibet.

Der allmächtige Gott, der Vater unsers Herrn Jesu Christi, der nicht will den Tod des Sünders, sondern, daß er sich bekehre und lebe, und der seinen Dienern Vollmacht und Befehl gegeben hat, seinem Volke, wenn es bußfertig ist, Vergebung ihrer Sünden zu verkündigen: Er verzehret allen denen, und spricht von ihren Sünden los, die wahre Buße thun, und aufrichtig an sein heiliges Evangelium glauben! Darum laßet uns ihn bitten, daß er uns wahre Buße und seinen heiligen Geist verleihe, damit unser jetziges Leben ihm gefallen, unser ganzes noch übriges Leben rein

PERE tout-puissant et très-miséricordieux; nous nous sommes égarés et détournés de tes sentiers comme des brebis perdues: nous avons trop suivi les imaginations et les convoitises de nos cœurs: nous avons transgressé tes saints commandemens: nous n'avons point fait les choses que nous devions avoir faites; et nous avons fait celles que nous ne devions point faire; et il n'y a rien d'entier en nous. Mais toi, Seigneur, aie pitié de nous, misérables pécheurs. O Dieu, pardonne à ceux qui confessent leurs fautes; fais grâce à ceux qui se repentent; suivant tes promesses faites au genre-humain en Jésus-Christ notre Seigneur; et nous accorde, ô Père très-miséricordieux, pour l'amour de lui, qu'à l'avenir nous puissions vivre sobrement, justement, et religieusement, a la gloire de ton saint nom. Amen.

L'Absolution qui se doit prononcer par le Prêtre seul et debout, le peuple demeurant à genoux.

LE Dieu tout-puissant, le Père de notre Seigneur Jésus-Christ, qui ne désire point la mort du pécheur, mais plutôt qu'il se convertisse de son iniquité et qu'il vive; qui aussi a donné pouvoir et commandement à ses Ministres de déclarer et de prononcer à son peuple pénitent l'absolution et la rémission de ses péchés; pardonne à tous ceux qui se repentent en vérité, et qui croient sans feinte à son St. Evangile, et il les absout tous. C'est pourquoi prions-le, qu'il lui plaise de nous donner une vraie repentance et son St. Esprit; afin que le culte que nous lui rendons présentement lui soit agréable, et que toute notre vie soit

PADRE Todo-poderoso y Misericordioso, nosotros nos hemos desviado de tus senderos y como ovejas perdidas hemos andado descarriados fuera de tus caminos: nosotros nos hemos entregado en gran manera en demasia á nuestras concupiscencias y malas inclinaciones: hemos quebrantado tus santos mandamientos: no hemos hecho lo que debíamos, antes bien hemos puesto por obra lo que no debíamos hacer: no hay cosa que valga en nosotros. Mas tú, Señor, apiadate de nosotros miserables pecadores. Perdona, o Dios, á los que confiesan sus culpas, usa de misericordia con los que se arrepienten, como tú lo has prometido al Genero humano en Jesu Christo nuestro Señor. Y concedenos, o Padre Misericordioso, que de aqui adelante vivamos sobria, justa, y religiosamente, para gloria de tu Santo Nombre. Amen.

La Absolucion, que solo el Ministro ha de pronunciar, estando en pie; y el Pueblo arrodillado.

EL Dios Todo-poderoso, Padre de nuestro Señor Jesu Christo, que no desea la muerte del pecador, mas que se convierta y viva; y ha dado poder y mandamiento á sus Ministros de declarar á su pueblo arrepentido la absolucion y perdon de sus pecados: él es el que perdona y absuelve á todos los que verdaderamente se arrepienten, y que sinceramente creen su Evangelio. Por tanto nosotros le suplicamos, que nos dé verdadero arrepentimiento, y su Santo Espiritu, aunque las obras que al presente hacemos le sean agradables, y que nuestra

καθαρόν καὶ εὐσεβῆ διαίγειν ἡμᾶς, ἐφ' ᾧ τὸ τελευταῖον τῆς αἰωνίου χαρᾶς αὐτῆς ἐφικέσθαι, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ὁ λαὸς ὧδε, ἀποκριθήσεται, καὶ ἐπὶ τέλει πασῶν τῶν ἄλλων προσευχῶν, Ἀμήν.

Εἴτα ὁ Λειτουργὸς γόνυ κλίνειν, ἐξακᾶς φωνῇ λέξει τὴν Κυριακὴν Εὐχὴν, γονυπετοῦντος δὲ καὶ τοῦ λαοῦ, καὶ αὐτῷ συνεπιφθεγγόμενον αὐτὴν, καὶ θιάδε, καὶ ὁπουδήποτε, ἂν ἀλλαχοῦ λεχθεῖ ἐν τῇ Θεῇ Λειτουργίᾳ.

ΠΑΤΕΡ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, Ἀγιασθῆτω τὸ ὄνομά σου, Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, Γενηθῆτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, Ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. Ὅτι σου ἐστὶν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, εἰς τὰς αἰῶνας. Ἀμήν.

Μετὰ ταῦτα λέξει,

Κύριε ἀνοίξεις ἡμῶν τὰ χεῖλη, Ἀπόκρισις. Καὶ τὸ στόμα ἡμῶν ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ἱερεὺς. Ὁ Θεὸς εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν πρόσχες.

Απόκρισις. Κύριε εἰς τὸ βοηθῆσαι ἡμῖν σπεύσον.

Ἐνταῦθα ἐσώτων ἀπάντων ὁ Ἱερεὺς λέξει.

Δόξα Πατρὶ, καὶ Υἱῷ, καὶ Πνεύματι ἁγίῳ, Ἀπόκρισις. Ὡς ἦν ἐν ἀρχῇ, καὶ νῦν, καὶ αἰεὶ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ζωὴ μας γινομένη καθαρῇ, καὶ εὐσεβῇ, φθάσωμεν τέλος πάντων εἰς τὴν αἰώνιον χαρὰν τοῦ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου μας.

Ὁ λαὸς ἀποκρίνεται ἔδῳ, καὶ εἰς τὸ τέλος καὶ προσευχῆς, Ἀμήν.

Εἴτα ὁ Λειτουργὸς γονατίζειν καὶ λέγων τὸ Πάτερ ἡμῶν δυνατῇ φωνῇ, καὶ ὁ λαὸς γονατίζει καὶ λέγει αὐτὸ ἀκολουθῶν τὴν φωνὴν τοῦ λειτουργοῦ ἔδῳ καὶ ὅπου λεχθῇ εἰς τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν.

ΠΑΤΕΡ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ὡς ἁγιασθῇ τὸ ὄνομά σου, ὡς ἔλθῃ ἡ βασιλεία σου, ὡς γένη τὸ θέλημά σου καθὼς εἰς τὸν οὐρανὸν οὕτω καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Δὸς ἡμῖν σήμερον τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν καθημερινόν. Καὶ συγχώρεσε τὰ σφάλματά μας, καθὼς καὶ ἡμεῖς συγχωροῦμεν τοὺς βλάπτοντας ἡμᾶς. Καὶ μὴ μᾶς βάλλῃς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ἐλευθέρωσέ μας ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. Ὅτι ἰδική σου εἶναι ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Καὶ ὕστερα ὡς εἶπῃ

Κύριε ἀνοίξον τὰ χεῖλη μας.

Απόκρισις. Καὶ τὸ στόμα μας θέλει κηρύξει τὸν ἑπαινόν σου.

Λειτουργὸς. Θεετάχυνον τὴν σωτηρίαν μας.

Απόκρισις. Κύριε μὴ βραδύνῃς εἰς τὸ ἡμᾶς βοηθῆσαι.

Καὶ ἔδῳ σηκοθέντες ὅλοι, ὁ Ἱερεὺς λέγει

Δόξα Πατρὶ, καὶ Υἱῷ, καὶ Πνεύματι ἁγίῳ.

Απόκρισις. Καθὼς εἰς τὴν ἀρχὴν, καὶ πάντοτε θέλει εἶναι, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

adeo pura sit et sancta, ut ad gaudium ejus sempiternum tandem perveniamus, per Jesum Christum, Dominum nostrum. Amen.

¶ Deinde Minister genibus flexis supplicationem Dominicam recitabit, universo catu etiamnum genibus nixo, eandemque cum ipso repetente.

PATER noster, qui es in cælis! Sanctificetur nomen tuum. Adveniat regnum tuum. Fiat voluntas tua, sicut in cælo, et in terra. Panem nostrum quotidianum da nobis hodie. Et dimitte nobis debita nostra, sicut et nos dimittimus debitoribus nostris. Et ne nos inducas in tentationem; sed libera nos a malo; Quia tuum est regnum, potentia, et gloria, in sæcula sæculorum. Amen.

¶ Deinde etiam ad hunc modum dicet,

Domine, labia nostra aperias.

Responsio. Et os nostrum annuntiabit laudem tuam.

Presbyter. Domine, in adjutorium nostrum intende.

Responsio. Domine, ad adjuvandum nos festina.

¶ Hic, stantibus omnibus, Presbyter dicet,

Gloria Patri, et Filio, et Spiritui Sancto;

Responsio. Sicut erat in principio, et nunc, et semper, et in sæcula sæculorum. Amen.

sia puro e santo, di modo che possiamo finalmente pervenire al suo gaudio eterno, per Gesù Cristo, nostro Signore. Amen.

Dopo questo, il Ministro s'inginocchierà, e reciterà l'Orazione Domenicale, essendo il Popolo parimente inginocchiato, e replicando dopo lui.

PADRE Nostro che sei ne' cieli, sia santificato il tuo Nome, venga il tuo regno; sia fatta la tua volontà in terra, come l'è in cielo. Dacci oggi il nostro pane cotidiano, e rimettici i nostri debiti, siccome ancora noi gli rimettiamo a' nostri debitori; e non indurci in tentazione, ma liberaci dal male: perciocchè tuo è il regno, la potenza, e la gloria in sempiterno. Amen.

Il Ministro. O Signore, apri le nostre labbra.

Risposta. E la nostra bocca narrerà la tua laude.

M. O Dio, affrettati di salvarci.

R. O Signore, vieni presto al nostro aiuto.

M. Gloria sia al Padre, ed al Figliuolo, ed allo Spirito Santo.

R. Siccome era nel principio, è adesso, e sarà sempre per secoli de' secoli. Amen.

after may be pure, and holy; so that at the last we may come to his eternal joy; through Jesus Christ our Lord.

The people shall answer here, and at the end of all other prayers, Amen.

Then the Minister shall kneel, and say the Lord's Prayer; the people also kneeling, and repeating it with him.

OUR Father, which art in heaven, Hallowed be thy Name. Thy kingdom come. Thy will be done in earth, As it is in heaven. Give us this day our daily bread. And forgive us our trespasses, As we forgive them that trespass against us. And lead us not into temptation; But deliver us from evil: For thine is the kingdom, The power, and the glory, For ever and ever. Amen.

Then likewise he shall say,

O Lord, open thou our lips.

Answer. And our mouth shall shew forth thy praise.

Priest. O God, make speed to save us.

Answer. O Lord, make haste to help us.

Here all standing up, the Priest shall say,

Glory be to the Father, and to the Son: and to the Holy Ghost;

Answer. As it was in the beginning, is now, and ever shall be: world without end. Amen.

und geheiligt seyn, und wir endlich zu seiner ewigen Freude gelangen mögen, durch Jesum Christum unsern Herrn! Amen.

Darauf soll der Prediger niederknien, und das Gebet des Herrn mit lauter Stimme beten, welches die Gemeine, gleichfalls knieend, ihm nachspricht.

Unser Vater, der du bist im Himmel!
Geheiligt werde dein Name. Dein Reich komme. Dein Wille geschehe, wie im Himmel also auch auf Erden. Unser tägliches Brodt gib uns heute. Vergieb uns unsere Schulden, wie wir vergeben unsern Schuldigern. Führe uns nicht in Versuchung, sondern erlöse uns von dem Uebel. Denn Dein ist das Reich, und die Kraft und die Herrlichkeit, in Ewigkeit, Amen.

Dann soll der Prediger sprechen:

O Herr, öffne Du unsere Lippen!

Die Gem. So soll unser Mund deinen Ruhm verkündigen.

Pred. O Gott, eile uns zu erretten!

Die Gem. O Herr, eile uns zu helfen!

Hier stehen alle auf, und der Prediger spricht:

Ehre sey dem Vater, dem Sohne und dem heiligen Geiste.

Die Gem. Wie es im Anfang war, wie es noch ist, und immer seyn wird, von Ewigkeit zu Ewigkeit, Amen.

pure et sainte à l'avenir; tellement que nos parvenions enfin à sa gloire éternelle, par Jésus-Christ notre Seigneur.

Le peuple répondra ici, et à la fin de toutes les autres Prières, Amen.

Le Ministre s'agenouillant dira l'Oraison Dominicale à haute voix, le peuple aussi à genoux, et la répétant avec lui, ici, et toutes les fois qu'elle se trouve dans le service divin.

NOTRE Père, qui es aux cieux. Ton nom soit sanctifié. Ton règne vienne. Ta volonté soit faite en la terre comme au ciel. Donne-nous aujourd'hui notre pain quotidien. Et nous pardonne nos offenses, comme nous pardonnons à ceux qui nous ont offensés. Et ne nous induis point en tentation, mais délivre-nous du mal. Car à toi est le règne, la puissance, et la gloire, aux siècles des siècles. Amen.

Le Ministre. O Seigneur, ouvre nos lèvres;

Réponse. Et notre bouche annoncera ta louange.

M. Éternel, hâte-toi de venir à notre aide;

R. Hâte-toi de venir à notre aide, Seigneur.

Ici chacun se levant et se tenant debout, le Ministre dira:

Gloire soit au Père, et au Fils, et au Saint Esprit:

R. Comme il étoit au commencement, comme il est maintenant, et comme il sera éternellement. Amen.

vida de aqui adelante sea pura y santa, para que en la otra gozemos de la Gloria eterna, por Jesu Christo nuestro Señor.

El Pueblo responderá aquí, y al fin de todas las otras Oraciones, Amen.

Entonces el Ministro se arrodillará y dirá la Oracion Dominical en voz clara, el Pueblo arrodillado, y repitiendola con él, aquí, y en qualquiera parte que fuere dicha en el Oficio.

PADRE nuestro, que estás en los cielos: Santificado sea tu Nombre: Venga á nos tu reino: Hagase tu Voluntad así en la tierra, como en el cielo: El pan nuestro de cada dia danosle hoy. Y perdonanos nuestras deudas así como nosotros perdonamos á nuestros deudores. Y no nos dexes caer en tentacion; mas libranos de mal: Porque tuyo es el reino, y el poder, y la gloria, por siempre jamas. Amen.

El Ministro dirá. Señor, abre nuestros labios.

Respuesta. Y nuestra boca anunciará tu alabanza.

Ministro. Señor, apresurate á socorrernos.

Respuesta. Date priesa en nuestro auxilio, Señor.

El Ministro. Gloria sea al Padre, y al Hijo: y al Espíritu Santo;

Respuesta. Como era al principio, es ahora, y será eternamente. Amen.

Ἰερεὺς. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον.

Ἀποκρίσις. Αἰνεῖσθω τὸ ὄνομα τῷ Κυρίῳ.

Εἰτα λεχθήσονται ἢ ἀσθήσονται οἱ Ψαλμοὶ καθέξης καθὼς διατεταγμένοι εἰσι. Τότε δὲ τὸ Ἀνάγνωσμα ἐκ τῆς παλαιᾶς Διαθήκης, ὡς διετάχθη. Καὶ μετὰ τούτου, τὸ Μεγαλύνει, ἥτοι Ἄσμα εὐλογημένης τῆς Παρθένου Μαρίας, τὸ ἐπόμενον.

Μεγαλύνει. Λουκ. α'. μς'.

ΜΕΓΑΛΥΝΕΙ ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἡγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτήρῳ μου.

Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ.

Ἰδὼν γὰρ ἀπὸ τῆ νῦν μακαριοῦσι με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς, καὶ ἄγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

Καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Ἐποίησε κρείττος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοία καρδίας αὐτῶν.

Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων, καὶ ὕψωσε ταπεινοὺς.

Πεινῶντας ἀνέπλησεν ἀγαθῶν, καὶ πλουτοῦντας ἐξάψετεῖλε κενοὺς.

Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτῆς μνησθῆναι ἐλέους (καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ, καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ) εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δόξα Πατρὶ. } καὶ τὰ ἐξῆς.

Ὡς ἦν ἐν ἀρχῇ. }

Ἡ ὁ Ψαλμὸς οὗτος εἰ μὴ τῇ ἐννεακαιδεκάτῃ τοῦ μηνὸς ἡμέρα, ὅτε δηλαδὴ ἐν τῇ κοινῇ τῶν Ψαλμῶν τάξει ἀναγινώσκειται.

Presbyter. Laudate Dominum.

Responsio. Sit nomen Domini benedictum.

¶ *Deinde recitabuntur, aut cantabuntur, Psalmi juxta praeconstitutum ordinem: tum Lectio e Veteri Testamento, prout constitutum est: postea vero Magnificat, seu Canticum Beatae Virginis, lingua vernacula, prout sequitur.*

Luc. i. 46.

MAGNIFICAT anima mea Dominum; et exultavit spiritus meus in Deo salutari meo.

Quia respexit humilitatem ancillae suae: ecce enim, ex hoc, beatam me dicent omnes generationes:

Quia fecit mihi magna qui potens est; Et sanctum nomen ejus.

Et misericordia ejus a progenie in progenies, timentibus eum.

Fecit potentiam in brachio suo: dispersit superbos mente cordis sui.

Deposuit potentes de sede; Et exaltavit humiles.

Esurientes implevit bonis; Et divites dimisit inanes.

Suscepit Israel, puerum suum, recordatus misericordiae suae.

Sicut locutus est ad patres nostros, Abraham et semini ejus in saecula.

Gloria Patri, et Filio, et Spiritui Sancto;

Responsio. Sicut erat in principio, et nunc, et semper, et in saecula saeculorum. Amen.

¶ *Aut hic Psalmus, praeterquam die mensis decimo nono, quo inter ceteros Psalmos pro consueto more recitatur.*

Ἰερεὺς. Δοξάσατε τὸν Κύριον.

Ἀποκρίσις. Ἄς εἶναι δοξαζόμενον τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου.

Ὑστερα διαβίζονται ἢ ψάλλονται οἱ καθέξης ψαλμοὶ κατὰ τὴν τάξιν τους. Τότε δὲ καὶ τὴν Ἀνάγνωσιν ἐκ τῆς παλαιᾶς Διαθήκης καθὼς διετάχθη. Καὶ μετὰ τούτην ἔρχεται ὁ ὕμνος τῆς εὐλογημένης παρθένου Μαρίας ἡγουν τὸ,

Μεγαλύνει. Λουκ. α'. μς'.

Η ΨΥΧΗ μου μεγαλύνει τὸν Κύριον καὶ τὸ πνεῦμά μου ἡγαλλίασε ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτήρῳ μου.

Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ.

Καὶ ἰδὼν ἀπὸ τώρα με εὐλογοῦσι πᾶσαι αἱ γενεαί.

Ὅτι ὁ δυνατὸς ἔκαμεν εἰς ἐμὲ θαύματα, καὶ ἄγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

Καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεὰν δροσιζει τοὺς φοβούντας αὐτόν.

Ἡ χεὶρ τοῦ ἐποίησε δυνάμεις καὶ ἀφάνισε τὴν διάνοιαν ἐς τὰς καρδίας τῶν ὑπερηφάνων.

Ἐκατέβασε δυνάστας ἀπὸ θρόνων, καὶ ὕψωσε ταπεινοὺς.

Ἐχόρτασεν ἀγαθοὺς τοὺς πεινῶντας, καὶ ἀπέστειλε κενούς τοὺς πλουτοῦντας.

Ἐνθυμηθεὶς τὸ ἔλεος του, ἐβοήθησε τὸν Ἰσραὴλ τὸν παῖδα αὐτοῦ, καθὼς τὸ ἔταξε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δόξα Πατρὶ, κ. τ. λ.

Καθὼς εἰς τὴν ἀρχὴν, κ. τ. λ.

Ἡ ὁ Ψαλμὸς τούτος πλὴν εἰς τὰς ἑνδεκά τῆς καθεὲς μηνός, ὅτι τότε διαβάζομεν ἐν τῇ κοινῇ τάξει τῶν ψαλμῶν.

M. Lodate il Signore.

R. Che sia Lodato il nome del Signore.

Poi si leggeranno, o canteranno i Salmi, in quell'ordine che sono assegnati; e dopo ciò, il Magnificat, o Canticum della beata Vergine Maria in Lingua volgare, come seguita.

Magnificat, S. Luc. i. 46.

L'ANIMA mia magnifica il Signore, e lo Spirito mio festeggia in Dio mio Salvatore.

Perciocchè egli ha riguardato la bassezza della sua servente.

Perciocchè, ecco, da ora innanzi tutte le età mi predicheranno beata.

Conciosiacosachè l'Potente abbia operate cose grandi verso di me, e santo è il suo Nome.

E la sua Misericordia è per ogni età, innanzi quelli che lo temono.

Egli ha operato potentemente col suo braccio, egli ha dissipati i superbi, per il proprio pensier del cuor loro.

Egli ha tratti giù da' troni i potenti, e ha innalzati gli umili e mansueti.

Egli ha empiti di beni i famelici, e ne ha mandati vuoti i ricchi.

Egli ha sovvenuto Israel suo servitore per aver memoria della sua misericordia siccome egli aveva promesso a' nostri Padri ad Abraam e alla sua progenie in perpetuo.

Gloria sia al Padre, al Figliuolo, allo Spirito Santo.

Siccome era nel principio, è adesso, e sarà sempre ne' secoli de' secoli. Amen.

Ovvero questo Salmo.

Priest. Praise ye the Lord.

Answer. The Lord's Name be praised.

Then shall be said or sung the Psalms in order as they are appointed. Then a Lesson of the Old Testament, as is appointed. And after that, Magnificat (or the Song of the blessed Virgin Mary) in English, as followeth.

Magnificat. St. Luke i. 46.

MY soul doth magnify the Lord: and my spirit hath rejoiced in God my Saviour.

For he hath regarded: the lowliness of his handmaiden.

For behold, from henceforth: all generations shall call me blessed!

For he that is mighty hath magnified me: and holy is his Name.

And his mercy is on them that fear him: throughout all generations.

He hath shewed strength with his arm: he hath scattered the proud in the imagination of their hearts.

He hath put down the mighty from their seat: and hath exalted the humble and meek.

He hath filled the hungry with good things: and the rich he hath sent empty away.

He remembering his mercy hath holpen his servant Israel: as he promised to our forefathers, Abraham and his seed, for ever.

Glorify be to the Father, and to the Son: and to the Holy Ghost;

As it was in the beginning, is now, and ever shall be: world without end. Amen.

Or else this Psalm; except it be on the Nineteenth Day of the Month, when it is read in the ordinary Course of the Psalms.

Pred. Lobet den Herrn!

Die Gem. Der Name des Herrn sey gelobt!

Dann sollen die Psalmen, nach der vorgeschriebenen Ordnung gelesen oder gesungen werden: darauf folgt die erste Vorlesung aus dem Alten Testament, wie verordnet ist, und nach ihr das Magnificat, oder der Lobgesang Mariä.

Magnificat. Lucä, 1, 46—55.

Meine Seele erhebet den Herrn, und mein Geist freuet sich Gottes, meines Heilandes.

Denn er hat die Niedrigkeit seiner Magd angesehen. Siehe, von nun an werden mich selig preisen alle Kindestinder.

Denn er hat große Dinge an mir gethan, der da mächtig ist, und dessen Name heilig ist.

Und seine Barmherzigkeit währet immer für und für, bey denen, die ihn fürchten.

Er übet Gewalt mit seinem Arm, und zerstreuet, die hoffärtig sind in ihres Herzens Sinn.

Er stößet die Gewaltigen vom Stuhl, und erhebet die Niedrigen.

Die Hungerigen füllet er mit Gütern, und läßet die Reichen leer.

Er denket der Barmherzigkeit, und hilft seinem Diener Israel auf:

Wie er geredet hat unsern Vätern, Abraham und seinem Saamen ewiglich.

Ehre sey dem Vater, und dem Sohne, und dem heiligen Geiste.

Wie es im Anfang war, wie es jetzt ist, und immerbar seyn wird, von Ewigkeit zu Ewigkeit. Amen.

Oder auch der folgende Psalm, ausgenommen am

M. Louez le Seigneur.

R. Le nom du Seigneur soit loué.

Puis on dira ou l'on chantera les Pseaumes, selon l'ordre prescrit; après suivra la Leçon de l'ancien Testament selon l'ordre; puis le Magnificat.

Magnificat. Luc i. 46.

MON ame magnifie le Seigneur, et mon esprit s'est égayé en Dieu qui est mon Sauveur;

Car il a regardé la petitesse de sa servante. Voici, certes désormais, tous les âges me diront bienheureuse:

Car le Puissant m'a fait de grandes choses, et son nom est saint.

Et sa miséricorde est de génération en génération en faveur de ceux qui le craignent.

Il a puissamment opéré par son bras: il a dissipé les orgueilleux dans la pensée de leur cœur.

Il a mis bas de leurs trônes les puissans; et il a élevé les petits.

Il a rempli de biens ceux qui avoient faim; il a renvoyé les riches vides.

Il a pris en sa protection Israël son serviteur, pour se souvenir de sa miséricorde: selon qu'il en a parlé à nos pères, savoir, à Abraham et à sa postérité, à jamais.

Gloire soit au Père, et au Fils, et au Saint Esprit.

Comme il étoit au commencement, comme il est maintenant, et comme il sera éternellement. Amen.

Ou ce Pseame; excepté le 19. Jour du mois, qu'il se lit dans le cours ordinaire des Pseaumes.

Ministro. Load al Señor.

Respuesta. El Nombre del Señor sea alabado.

Después se dicen ó se cantan los Psalmos en el orden en que estan señalados, si el día no los tiene propios: luego se dirá la lección del Antiguo Testamento, segun el orden puesto en el Kalendario, sino hay lecciones propias del día. Después la Magnificat (ó Cantico de la Bendita Virgen Maria) en lengua vulgar, como se sigue.

Magnificat. Luc. i. 46.

MI alma engrandece al Señor: y mi espíritu se regocijó en Dios mi Salvador.

Porque miró la baxeza de su esclava: pues ya desde ahora me diran bienaventurada todas las generaciones.

Porque me ha hecho grandes cosas, el que es poderoso: y santo el nombre de él.

Y su misericordia de generacion en generacion sobre los que le temen.

Hizo valentia con su brazo; esparció a los soberbios del pensamiento de su corazon.

Destronó á los poderosos, y ensalzó á los humildes.

Hinchio de bienes á los hambrientos: y á los ricos dexó vacios.

Recibió á Israel su siervo; acordandose de su misericordia.

Así como habló á nuestros padres, á Abraham, y á su descendencia por los siglos.

Gloria sea al Padre, y al Hijo: y al Espíritu Santo;

Como era al principio, es ahora; y será eternamente. Amen.

O este Psalmó; excepto el diez y nueve

"Ασατε τῷ Κυρίῳ.

Ψαλ. 47.

ΑΣΑΤΕ τῷ Κυρίῳ ᾧσμα καινόν, ὅτι θαύματα ἐποίησεν ὁ Κύριος.

Ἔσωσεν αὐτῷ ἡ δεξιὰ αὐτοῦ, καὶ ὁ βραχίον ὁ ἴγιος αὐτοῦ.

Ἐγνώρισε Κύριος τὸ σωτήριον αὐτοῦ, ἐναντίον τῶν ἐθνῶν ὑπεκάλυψε τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ.

Ἐμνήσθη τῷ ἑλῶσι αὐτῷ τῷ Ἰακώβ, καὶ τῆς ἀληθείας αὐτοῦ τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ· εἶδον πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς τὸ σωτήριον τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ πάσα ἡ γῆ, ᾗσατε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, καὶ ψάλλετε.

Ψάλλετε τῷ Κυρίῳ ἐν κιθάρα, ἐν κιθάρᾳ καὶ φωνῇ Ψαλμοῦ.

Ἐν σάλπιγγιν ἐλαταῖς καὶ φωνῇ σάλπιγγος κερατίνης· ἀλαλάξατε ἐνώπιον βασιλέως Κυρίου.

Σαλευθήτω ἡ θάλασσα, καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς, ἡ οἰκμένη καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ.

Ποταμοὶ κροτήσουσι χερσὶν ἐπιτοαυτό· τὰ ὄρη ἀγαλλιᾶσεται ἀπὸ προσώπου Κυρίου, ὅτι ἦκει κρίναι τὴν γῆν.

Κρινεῖ τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ, καὶ λαοὺς ἐν ἐνότητι.

Δόξα Πατρί, }
ὡς ἦν ἐν ἀρχῇ. } καὶ τὰ λοιπά.

Τότε Ἀνάγνωσμα ἐκ τῆς Καινῆς Διαθήκης ὡς διατέτακται εἰτα ὡδὴ Συμεῶνος Νῦν ἀπολύεις, ὡς δηλαδὴ ἐνθάδε κεῖται.

Ps. xcvi.

CANTATE Domino canticum novum, quia mirabilia fecit. Salvavit sibi dextera ejus, et brachium sanctum ejus.

Notum fecit Dominus salutare suum: in conspectu Gentium revelavit justitiam suam.

Recordatus est misericordiae suae, et veritatis suae, domui Israel. Viderunt omnes termini terrae salutare Dei nostri.

Jubilare Deo omnis terra: cantate, et exultate, et psallite.

Psallite Domino in cithara, in cithara, et voce psalmi; in tubis ductilibus, et voce tubae corneae.

Jubilare in conspectu regis Domini:

Moveatur mare, et plenitudo ejus; orbis terrarum, et qui habitant in eo.

Flumina plaudent manu; simul montes exultabant

A conspectu Domini, quoniam venit judicare terram. Judicabit orbem terrarum in justitia, et populos in aequitate.

Gloria Patri, et Filio, et Spiritui Sancto;

Sicut erat in principio, et nunc, et semper, et in saecula saeculorum. Amen.

¶ Deinde Lectio e Novo Testamento desumpta, prout constitutum est. Postea vero Nunc Dimittis, seu Canticum Simeonis, lingua vernacula, prout sequitur.

"Ασατε τῷ Κυρίῳ. Ψαλ. 47.

ΨΑΛΑΤΕ τῷ Κυρίῳ νέαν ᾠδὴν, ὅτι ἐπραξε θαυμάσιος ὁ Κύριος.

Ἡ δεξιὰ, καὶ ἡ ἀγία χεὶρ αὐτοῦ, ἔσωσεν αὐτόν. Ἔδειξεν ὁ Κύριος τὴν σωτηρίαν αὐτοῦ, ἐξέσκέπασε τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ τῶν ἐθνῶν.

Ἐνμνήσθη τὸ ἑλῶσι καὶ τὴν ἀληθειαν αὐτοῦ πρὸς τὸν Ἰακώβ καὶ τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ. Πάντα τὰ μέρη τῆς γῆς εἶδον τὴν σωτηρίαν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ἄς χαρῇ πάσα ἡ γῆ εἰς τὸν Θεόν, ᾗς ψάλη ᾗς ἀγαλλιάσθῃ, καὶ ᾗς ἐμνήσθῃ.

Ἐμνήσατε τὸν Κύριον ἐν κιθάρᾳ, ἐν κιθάρᾳ, καὶ φωνῇ ψαλμοῦ.

Ἐν σάλπιγγιν ἐλαταῖς καὶ ἐν φωνῇ σάλπιγγος κερατίνης, χαρεῖτε ἐμπρὸς τοῦ βασιλέως, τὸν κύριον.

Ἄς κινήθῃ ἡ θάλασσα καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς, ἡ οἰκουμένη καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ.

Οἱ ποταμοὶ κροτοῦντες ᾗς ἐψήμῃσωσι τὸν Κύριον καὶ ἐμπροσθεν αὐτοῦ ᾗς ἀγαλλιᾶσθωσι τὰ βουνά, ὅτι ἐρχεται ἡ κρίσις τὴν γῆν.

Μέλλει δὲ ἡ κρίσις καὶ τὴν οἰκωμένην ἐν δικαιοσύνῃ καὶ τοὺς λαοὺς ἐν ὁρθότητι.

Δόξα πατρί, κ. τ. λ.

Καθὼς εἰς τὴν ἀρχὴν, κ. τ. λ.

Τώρα μίαν ἀνάγνωσιν ἐκ τῆς νέας διαθήκης καθὼς διατάχθη ὑστερα τὴν ᾠδὴν τοῦ Συμεῶνος, Νῦν ἀπολύεις, καὶ εἶναι αὐτή.

Cantate Domino. Sal. xcvi.

CANTATE al Signore un nuovo Cantico; perciocchè egli ha fatto maraviglie.

La sua destra, e'l braccio della sua santità e gli hanno acquistata salute.

Il Signore ha fatto conoscer la sua salute: egli ha manifestato la sua giustizia nel cospetto delle genti.

Egli s'è ricordato della sua benignità, e della sua verità, verso la casa d'Israel: tutte l'estremità della terra han veduta la salute del nostro Dio.

O abitanti di tutta la terra, giubilate al Signore, risonate, cantate, e salmeggiate.

Salmeggiate al Signore con la cetera, con la cetera giunta alla voce di canto.

Date voci d'allegrezza con trombe, e suon di corno, nel cospetto del Re, del Signore.

Rimbombi il Mare, e ciò ch'è in esso: il mondo, e i suoi abitanti.

Esultino i fiumi, cantin d'allegrezza tutti i monti.

Nel cospetto del Signore, perciocchè egli viene per giudicar la terra.

Egli giudicherà il mondo in giustizia, i popoli in dirittura.

Gloria sia al Padre, ed al Figliuolo, ed allo Spirito Santo.

Siccome era nel principio, è adesso, e sarà sempre ne' secoli de' secoli. Amen.

Dopo questo, si leggerà un Capitolo del Testamento Nuovo secondo l'ordine assegnato, e poi Nunc dimittis, ovvero il canticum di Simeone in Lingua volgare, come segue.

Cantate Domino. Psalm xcvi.

O SING unto the Lord a new song: for he hath done marvellous things.

With his own right hand, and with his holy arm: hath he gotten himself the victory.

The Lord declared his salvation: his righteousness hath he openly shewed in the sight of the heathen.

He hath remembered his mercy and truth toward the house of Israel: and all the ends of the world have seen the salvation of our God.

Shew yourselves joyful unto the Lord, all ye lands: sing, rejoice, and give thanks.

Praise the Lord upon the harp: sing to the harp with a psalm of thanksgiving.

With trumpets also and shawms: O shew yourselves joyful before the Lord the King.

Let the sea make a noise, and all that therein is: the round world, and they that dwell therein.

Let the floods clap their hands, and let the hills be joyful together before the Lord: for he cometh to judge the earth.

With righteousness shall he judge the world: and the people with equity.

Glory be to the Father, and to the Son: and to the Holy Ghost;

As it was in the beginning, is now, and ever shall be: world without end. Amen.

Then a Lesson of the New Testament, as it is appointed. And after that, Nunc dimittis (or the Song of Symeon) in English, as followeth.

19ten Tage des Monats, wenn er in der Reihe der Psalmen gelesen wird.

Cantate Domino. Psalm 98.

Singet dem Herrn ein neues Lied, denn er thut Wunder. Er sieget mit seiner Rechten, und mit seinem heiligen Arm.

Der Herr läßt sein Heil verkündigen, vor den Völkern läßt er seine Gerechtigkeit offenbaren.

Er gedenket an seine Gnade und Wahrheit, dem Hause Israel. Aller Welt Ende sehen das Heil unsers Gottes.

Jauchzet dem Herrn, alle Welt, singet, rühmet und lobet;

Lobet dem Herrn mit Harfen, mit Harfen und mit Psalmen;

Mit Trompeten und Posaunen jauchzet vor dem Herrn, dem Könige.

Das Meer brause, und was darinnen ist; der Erdboden, und die darauf wohnen.

Die Wasserströme frohlocken, und alle Berge seyn frohlich.

Vor dem Herrn, denn er kommt das Erdreich zu richten. Er wird den Erdboden richten mit Gerechtigkeit, und die Völker mit Recht.

Ehre sey dem Vater, u. s. w.

Wie es im Anfang war, u. s. w.

Dann folgt die verordnete Vorlesung aus dem Neuen Testamente, und nach derselben das Nunc dimittis, oder: der Gesang Simeons.

Cantate Domino. Ps. xcvi.

CHANTEZ à l'Eternel un nouveau cantique, car il a fait des choses merveilleuses. Sa droite et le bras de sa sainteté l'ont délivré.

L'Eternel a fait connoître sa délivrance: il a révélé sa justice devant les yeux des nations.

Il s'est souvenu de sa gratuité et de sa fidélité envers la maison d'Israël: tous les bouts de la terre ont vu le salut de notre Dieu.

Vous tous les habitans de la terre, jetez des cris de réjouissance à l'Eternel; faites retentir vos cris, et chantez de joie, et psalmodiez.

Psalmodiez à l'Eternel avec le violon; avec le violon, et avec une voix de musique.

Jetez des cris de réjouissance, avec les trompettes et le son du cor, devant le Roi, l'Eternel.

Que la mer bruie, avec tout ce qu'elle contient: et que la terre et ceux qui y habitent, fassent éclater leurs cris.

Que les fleuves frappent des mains, et que les montagnes chantent de joie au-devant de l'Eternel:

Car il vient pour juger la terre: il jugera en justice le monde habitable, et les peuples en équité.

Gloire soit au Père, et au Fils, et au Saint Esprit.

Comme il étoit au commencement, comme il est maintenant, et comme il sera éternellement. Amen.

Ensuite la Leçon du Nouveau Testament, comme il est prescrit; après quoi le Nunc Dimittis, ou le Cantique de Simeon.

del Mes, en que es leído, segun el curso ordinario.

Cantate Domino. Psal. xcvi.

CANTAD al Señor cántico nuevo; porque hizo maravillas.

Salvó á él su diestra, y el brazo santo de él.

El Señor manifestó su Salvador: á la vista de las naciones descubrió su justicia.

Se acordó de su misericordia, y de su verdad para con la casa de Israel.

Viéron todos los terminos de la tierra al Salvador del Dios nuestro.

Cantad alegres á Dios toda la tierra: cantad y saltad de gozo, y tañed psalmos.

Tañed psalmos al Señor con cítara, y con voz de psalmo:

Con trompeta de metal, y sonido de corneta. Cantad alegres en la presencia del Rey que es el Señor.

Muevase el mar, y su plenitud: la redondez de la tierra, y los que moran en ella.

Los rios aplaudiran con palmadas: juntamente los montes se alegrarán.

A la vista del Señor: porque vino á juzgar la tierra.

Juzgará la redondez de la tierra en justicia, y los pueblos en equidad.

Gloria sea al Padre, y al Hijo: y al Espíritu Santo.

Como era al principio, es ahora: y será eternamente. Amen.

Luego se dice una leccion del nuevo Testamento. Y despues el Nunc dimittis (ó el Cantico de Simeon) en lengua vulgar, como se sigue.

Νῦν ἀπολύεις. Λουκ. β'. κθ'.

Νῦν ἀπολύεις τὸν δῆλόν σε Δέσποτα, κατὰ τὸ ρῆμά σου ἐν εἰρήνῃ.

Ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου.

Ὁ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν.

Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ τοῦ Ἰσραὴλ.

Δόξα Πατρί, }
ὥς ἦν ἐν ἀρχῇ. } καὶ τὰ ἐξῆς.

Ἡ ὁ Ψαλμὸς οὗτος· εἰ μὴ ἐν τῇ δωδεκάτῃ τοῦ μηνὸς ἡμέρα.

Ὁ Θεὸς οἰκτείρησαι

Ψαλ. ξξ'.

Ο ΘΕΟΣ οἰκτείρησαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογῆσαι ἡμᾶς, ἐπιφάνει τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλέησαι ἡμᾶς.

Τοῦ γινῶναι ἐν τῇ γῇ τὴν ὁδόν σου, ἐν πασὶν ἔθνεσι τὸ σωτήριόν σου.

Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες.

Εὐφρανθήτωσάν καὶ ἀγαλλιάσθωσαν ἔθνη, ὅτι κρίνεις λαοὺς ἐν τῇ εὐθύτητι, καὶ ἔθνη ἐν τῇ γῇ ὁδηγήσεις.

Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες.

Γῇ ἔδωκε τὸν καρπὸν αὐτῆς, εὐλογῆσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς.

Δόξα Πατρί, }
ὥς ἦν ἐν ἀρχῇ. } καὶ τὰ ἐξῆς.

Luc. ii. 29.

NUNC dimittis servum tuum, Domine, secundum verbum tuum, in pace :

Quia viderunt oculi mei salutare tuum, Quod parasti ante faciem omnium populorum;

Lumen ad revelationem gentium, et gloriam plebis tuæ Israel.

Gloria Patri, et Filio, et Spiritui sancto ; Sicut erat in principio, et nunc, et semper, et in sæcula sæculorum. Amen.

¶ Aut vero hic Psalmus, præterquam die mensis duodecimo.

Ps. lxxvii.

DEUS misereatur nostri, et benedicat nobis : illuminet vultum suum super nos, et misereatur nostri,

Ut cognoscamus in terra viam tuam : in omnibus gentibus salutare tuum.

Confiteantur tibi populi, Deus : confiteantur tibi populi omnes.

Lætentur et exultent gentes : quoniam iudicas populos in æquitate, et gentes in terra diriges.

Confiteantur tibi populi, Deus : confiteantur tibi populi omnes : terra dedit fructum suum.

Benedicat nos Deus, Deus noster : benedicat nos Deus ; et metuant eum omnes fines terræ.

Gloria Patri, et Filio, et Spiritui Sancto ; Sicut erat in principio, et nunc, et semper, et in sæcula sæculorum Amen.

Νῦν ἀπολύεις. Λουκ. β'. κθ'.

ΤΩΡΑ κατὰ τὸν λόγον σου, Δέσποτα, ἀφίνεις τὸν δούλόν σου ἐν εἰρήνῃ.

Ὅτι οἱ ὀφθαλμοί μου εἶδον τὴν σωτηρίαν σου.

Τὴν ὁποίαν ἡτοίμασας ἔμπροσθεν πάντων τῶν λαῶν.

Φῶς εἰς φωτίσιν τῶν ἐθνῶν, καὶ εἰς δόξαν τοῦ Ἰσραὴλ.

Δόξα Πατρί, κ. τ. λ.

Καθὼς εἰς τὴν ἀρχὴν. κ. τ. λ.

Ἡ τοῦτος ὁ Ψαλμὸς, πλὴν εἰς τὰς δώδεκα τοῦ μηνὸς.

Ὁ Θεὸς οἰκτείρησαι. Ψαλ. ξξ'.

Ο ΘΕΟΣ, ὡς σπλαγχνησθῇ, καὶ ὡς εὐλογῇ ἡμᾶς, ὡς λάμψῃ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ὡς ἐλεήσῃ ἡμᾶς.

ἵνα γνωρισθῇ ἡ ὁδός σου ἐν τῇ γῇ, καὶ ἡ σωτηρία σου ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν.

ὡς σὲ ὁμολογήσωσιν οἱ λαοί, ὡς Θεὸς, ὡς σὲ ὁμολογήσωσιν οἱ λαοὶ πάντες.

ὡς εὐφρανθῶσι καὶ ὡς ἀγαλλιασθῶσι τὰ ἔθνη, ὅτι κρίνεις δικαίως τοὺς λαοὺς, καὶ ὁδηγεῖς τὰ ἔθνη τῆς γῆς.

ὡς σὲ ὁμολογήσωσιν οἱ λαοί, ὡς Θεὸς, ὡς σὲ ὁμολογήσωσιν οἱ λαοὶ πάντες.

Τότε ἡ γῇ δίδουσα τὸν καρπὸν αὐτῆς καὶ ὁ Θεὸς εὐλογεῖ ἡμᾶς, καὶ πάντα τὰ μέρη τῆς γῆς θέλει φοβηθῶσιν αὐτόν.

Δόξα Πατρί, κ. τ. λ.

Καθὼς εἰς τὴν ἀρχὴν. κ. τ. λ.

Nunc dimittis. S. Luc. ii. 29.

ORA Signore, ne mandi il tuo servitor in pace, secondo la tua parola.

Poscia che gli occhi miei hanno veduto la tua salute.

La quale tu hai preparata, per metterla davanti a tutti i Popoli.

Luce da illuminar le Genti, e la Gloria del tuo popolo Israel.

Gloria sia al Padre, ed al Figliuolo, ed allo Spirito Santo.

Siccome era nel principio, è adesso, e sarà sempre ne'secoli de'secoli. Amen.

Ovvero questo Salmo.

Deus misereatur nostri. Sal. lxxvii.

IDDIO abbi pietà di noi, e ci benedica : Iddio faccia risplender il suo volto verso di noi,

Acciocchè la tua via si conosca in terra, la tua salute fra tutte le genti.

I popoli ti celebreranno, o Dio ; i popoli tutti quanti ti celebreranno.

Le nazioni si rallegreranno, e giubileranno ; perciocchè tu giudicherai i popoli dirittamente, e condurrà le nazioni nella terra.

I popoli ti celebreranno, o Dio ; i popoli tutti quanti ti celebreranno.

La terra produrrà il suo frutto ; Iddio l' Iddio nostro ci benedirà.

Iddio ci benedirà, e tutte l' estremità della terra lo temeranno.

Gloria sia al Padre, ed al Figliuolo, allo Spirito Santo,

Nunc dimittis. St. Luke ii. 29.

LORD, now lettest thou thy servant depart in peace: according to thy word.

For mine eyes have seen: thy salvation, Which thou hast prepared: before the face of all people;

To be a light to lighten the Gentiles: and to be the glory of thy people Israel.

Glory be to the Father and to the Son: and to the Holy Ghost;

As it was in the beginning, is now, and ever shall be: world without end. Amen.

Or else this Psalm; except it be on the Twelfth Day of the Month.

Deus misereatur. Psalm lxvii.

GOD be merciful unto us, and bless us: and shew us the light of his countenance, and be merciful unto us:

That thy way may be known upon earth: thy saving health among all nations.

Let the people praise thee, O God: yea, let all the people praise thee.

O let the nations rejoice and be glad: for thou shalt judge the folk righteously, and govern the nations upon earth.

Let the people praise thee, O God: yea, let all the people praise thee.

Then shall the earth bring forth her increase: and God, even our own God, shall give us his blessing.

God shall bless us: and all the ends of the world shall fear him.

Glory be to the Father, and to the Son: and to the Holy Ghost:

Nunc dimittis. Luc. 2, 29—32.

Herr, nun lässest du deinen Diener in Frieden fahren, wie du gesagt hast;

Denn meine Augen haben deinen Heiland gesehen, Welchen du bereitet hast vor allen Völkern;

Ein Licht, zu erleuchten die Heiden, und zum Preis deines Volks Israel.

Ehre sey dem Vater, u. s. w.

Wie es im Anfang, u. s. w.

Über auch dieser Psalm, ausgenommen am 12ten Tage des Monats.

Deus misereatur. Psalm 67.

Gott sey uns gnädig, und segne uns; er lasse uns sein Antlitz leuchten;

Dass wir auf Erden erkennen seinen Weg, unter allen Heiden sein Heil.

Es danken dir, Gott, die Völker; es danken dir alle Völker.

Die Völker freuen sich und juchzen, dass du die Leute recht richtest, und regierest die Leute auf Erden,

Es danken dir, Gott, die Völker; es danken dir alle Völker.

Das Land giebt sein Gewächs. Es segne uns Gott, unser Gott.

Es segne uns Gott, und alle Welt fürchte ihn. Ehre sey dem Vater, u. s. w.

Wie es im Anfang war, u. s. w.

Nunc Dimittis. Luc ii. 29.

SEIGNEUR, tu laisses maintenant aller ton serviteur en paix, selon ta promesse.

Car mes yeux ont vu ton salut,

Lequel tu as préparé devant la face de tous les peuples:

La lumière pour éclairer les nations, et pour être la gloire de ton peuple d'Israël.

Gloire soit au Père, et au Fils, et au Saint Esprit.

Comme il étoit au commencement, comme il est maintenant, et comme il sera éternellement. Amen.

Ou ce Pseaume; excepté le douzième jour du mois.

Deus misereatur. Pseaume lxvii.

DIEU aie pitié de nous, et nous bénisse, et fasse luire sa face sur nous;

Afin que ta voie soit connue en la terre: et ta délivrance parmi toutes les nations.

Les peuples te célébreront, ô Dieu: tous les peuples te célébreront.

Les peuples se rejouiront et chanteront de joie; parce que tu jugeras les peuples en équité, et que tu conduiras les nations sur la terre.

Les peuples te célébreront, ô Dieu: tous les peuples te célébreront.

La terre produira son fruit: Dieu, notre Dieu, nous bénira.

Dieu nous bénira: et tous les bouts de la terre le craindront.

Gloire soit au Père, et au Fils, et au Saint Esprit:

Nunc dimittis. Luc. ii. 29.

AHORA, Señor, despidas á tu siervo, segun tu palabra, en paz;

Porque han visto mis ojos tu salud,

La qual has aparejado ante la faz de los pueblos.

Lumbre para ser revelada á los Gentiles, y para gloria de tu pueblo Israel.

Gloria sea al Padre, y al Hijo: y al Espiritu Santo;

Como era al principio, es ahora: y será eternamente. Amen.

O este Psalmo; excepto el dia doze del Mes.

Deus misereatur. Psal. lxvii.

DIOS tenga misericordia de nosotros, y nos bendiga: esclarezca su rostro sobre nosotros, y tenga misericordia de nosotros.

Para que conozcamos en toda la tierra tu camino: en todas las gentes tu salud.

Alabente, o Dios, los pueblos: alabente los pueblos todos.

Alégrense y regocijense las naciones: por quanto juzgas los pueblos en equidad, y diriges las naciones en la tierra.

Alabente, o Dios, los pueblos: alabente los pueblos todos.

La tierra dio su fruto. Bendiganos Dios, el Dios nuestro.

Bendiganos Dios, y temanle todos los términos de la tierra.

Gloria sea al Padre, y al Hijo: y al Espiritu Santo;

Como era al principio, es ahora: y será eternamente. Amen.

Εἶτα τὸ τῶν Ἀποστόλων Σύμβολον παρὰ τῆς
Λειτουργοῦ τε καὶ τῆς λαοῦ ἐστῶτος, ἀσθη-
σεται ἡ λεχθήσεται.

ΠΙΣΤΕΥΩ εἰς Θεὸν Πατέρα παντοκράτορα,
Ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς. Καὶ εἰς Ἰησοῦν
Χριστὸν τὸν Υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ, Κύριον
ἡμῶν, Συλληφθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου, Γεννη-
θέντα ἐκ Μαρίας τῆς παρθένου, Παθόντα ἐπὶ
Ποντίου Πιλάτου, Σταυρωθέντα, θανόντα καὶ
ταφέντα, Κατελθόντα εἰς ᾄδου, Τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ
ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, Ἀνελθόντα εἰς οὐρανὸν,
Καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς παντοκρά-
τορος, ὅθεν μέλλει ἔρχεσθαι κρῖναι ζῶντας καὶ
νεκρούς. Πιστεύω εἰς Πνεῦμα ἅγιον· Πιστεύω
τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν καθολικὴν, Ἀγίων κοι-
νωνίαν, Ἀφεσιν ἁμαρτιῶν, Σαρκοῦ ἀνάστασιν.
Καὶ ζῶν αἰώνιον. Ἀμήν.

Καὶ μετὰ τοῦτο, αὐταὶ αἱ ἐξῆς προσευχαί,
πάντων εὐλαβῶς γονυπετούντων ἀποφθεγ-
ξαμένας, πρῶτον τοῦ Λειτουργοῦ ἐκφώνως.

Κύριος εἰη μεθ' ἡμῶν.

Ἀπόκρισις. Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματος σου.

Λειτουργγός. Δηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Χριστέ ἐλέησον.

Κύριε ἐλέησον.

Γοτε ὁ Λειτουργγός, Κληρικοὶ τε καὶ λαὸς
τὴν Κυριακὴν Εὐχὴν ἐκφώνως ἐροῦσι.

ΠΑΤΕΡ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, Ἀγιασθῆτω
τὸ ὄνομά σου, Ἐλθέτω ἡ Βασιλεία σου, Γε-
νηθῆτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ

¶ *Deinde Symbolum Apostolorum a Minis-
tro et ceteris universis stantibus cantabitur,
aut recitabitur.*

CREDO in Deum Patrem Omnipotentem,
creatorem celi et terre, et in Jesum Chris-
tum, Filium ejus unicum, Dominum nos-
trum, qui conceptus est de Spiritu Sancto,
natus ex Maria Virgine, passus sub Pontio
Pilato, crucifixus, mortuus, et sepultus;
descendit ad inferos; tertio die resurrexit a
mortuis; ascendit ad celos; sedet ad dex-
teram Dei Patris Omnipotentis; inde ven-
turus est judicare vivos et mortuos. Credo
in Spiritum Sanctum, Sanctam Ecclesiam
Catholicam, Sanctorum communionem,
Remissionem peccatorum, Carnis resurrec-
tionem, et vitam æternam. Amen.

¶ *Deinde sequentes precula, universis in genua
religiose prolapsis, Ministro alta voce
præeunte,*

Dominus vobiscum:

Responsio. Et cum spiritu tuo.

Oremus.

Kyrie, Eleeson.

Christe, Eleeson.

Kyrie, Eleeson.

¶ *Deinde Minister, Clerici, ut et universi
ceteri, alta voce orationem Dominicam reci-
tabunt.*

PATER noster, qui es in celis! Sanctifi-
cetur nomen tuum. Adveniat regnum

ἡ Υπερα, ὁ Λειτουργγός καὶ ὁ λαὸς ὁρθοί,
διαβάξουσιν ἡ ψάλλουσιν τὸ Σύμβολον
τῶν Ἀποστόλων.

ΠΙΣΤΕΥΩ εἰς τὸν Θεὸν τὸν Πατέρα παντο-
κράτορα, τὸν πλάστην τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς.
Καὶ εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν Υἱὸν τοῦ
τὸν μονογενῆ, καὶ Κύριον ἡμῶν, Συλληφθέντα
ἐκ Πνεύματος ἁγίου, καὶ Γεννηθέντα ἐκ Μα-
ρίας τῆς παρθένου, τὸν παθόντα εἰς τὸν καιρὸν
τοῦ Ποντίου Πιλάτου, καὶ σταυρωθέντα, καὶ
ἀποθανόντα, καὶ ταφέντα, καὶ καταβαίνοντα
εἰς τὸν ᾄδην· τὸν ἐπὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀνα-
στάντα ἀπὸ τῶν νεκρῶν, καὶ ἀναβαίνοντα εἰς
τὰς οὐρανοὺς, καθήμενον κατὰ τὴν δεξιὰν τοῦ
Παντοκράτορος Πατρὸς· ὅθεν μέλλει ἔλθαι
κρῖναι τὸν ζῶντας καὶ τοὺς νεκρούς.

Πιστεύω εἰς τὸν Ἅγιον Πνεῦμα· εἰς τὴν
Ἅγιαν Ἐκκλησίαν τὴν καθολικὴν· εἰς τὴν
κοινωνίαν τῶν ἁγίων· εἰς τὴν συγχώρεσιν τῶν
ἁμαρτιῶν· εἰς τὴν ἀνάστασιν τῆς σαρκὸς, καὶ
εἰς τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον. Ἀμήν.

Ἀκολουθοῦσι τώρα αὐταὶ αἱ προσευχαί,
γονατίζοντες ὅλοι εὐλαβῶς, καὶ τοῦ Λει-
τουργοῦ λέγοντος πρῶτον δυνατῇ φωνῇ.

Κύριε μείνον μεθ' ἡμῶν.

Ἀπόκρισις. Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.

Λειτουργγός. Ἄς παρακαλέσωμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Χριστέ ἐλέησον.

Κύριε ἐλέησον.

Τότε ὁ Λειτουργγός, οἱ Κληρικοὶ, καὶ ὁ λαὸς
λέγουσι δυνατῇ φωνῇ τὴν Προσευχὴν τὴν
Κυριακὴν.

ΠΑΤΕΡ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ὡς ἁγιασθῆτω
τὸ ὄνομά σου, ὡς ἔλθῃ ἡ βασιλεία σου, ὡς

Siccome era nel principio, è adesso, e sarà
sempre ne' secoli de' secoli. Amen.

II Simbolo degli Apostoli.

IO credo in Dio, Padre Onnipotente,
Creatore del Cielo e della Terra, e in Gesu-
Cristo, unico suo Figliuolo, nostro Signore,
il qual fu conceputo di Spirito Santo, na-
que da Maria Vergine: Pati sotto Pontio
Pilato, fu crocifisso, morto, e sepolto.
Discese agl' Inferi: Risuscitò il terzo
giorno da' morti, e salito in Cielo, siede
alla destra di Dio Padre Onnipotente: Il
là verrà a giudicare i vivi e i morti.
Credo nello Spirito Santo; la santa Chiesa
Cattolica; La comunione de' Santi, la re-
mission de' peccati, la risurrezione del
corpo, e la vita eterna. Amen.

M. Il Signore sia con voi.

R. E col tuo Spirito.

M. Preghiamo—Signore abbi misericordia di noi.

R. Cristo abbi misericordia di noi.

M. Signore abbi misericordia di noi.

Allora il Presbitero, i Chierici ed il Popolo
reciteranno l'Orazione Domenicale ad alta
voce.

PADRE nostro che sei ne' cieli, sia san-
tificato il tuo Nome, venga il tuo Regno, sia

VESPERTINE PRECES.

As it was in the beginning, is now, and ever shall be: world without end. Amen.

Then shall he said or sung the Apostles' Creed by the Minister and the people, standing.

I BELIEVE in God the Father Almighty, Maker of heaven and earth:

And in Jesus Christ his only Son our Lord, Who was conceived by the Holy Ghost, Born of the Virgin Mary, Suffered under Pontius Pilate, Was crucified, dead, and buried, He descended into hell; The third day he rose again from the dead, He ascended into heaven, And sitteth on the right hand of God the Father Almighty; From thence he shall come to judge the quick and the dead.

I believe in the Holy Ghost; The holy Catholick Church; The Communion of Saints; The Forgiveness of sins; The Resurrection of the body, And the life everlasting. Amen.

And after that, these Prayers following, all devoutly kneeling; the Minister first pronouncing with a loud voice,

The Lord be with you.
Answer. And with thy spirit.
Minister. Let us pray.

Lord, have mercy upon us,
Christ, have mercy upon us,
Lord, have mercy upon us.

Then the Minister, Clerks, and people, shall say the Lord's Prayer with a loud voice.

OUR Father, which art in heaven, Hallowed be thy Name. Thy kingdom come.

Dann soll das Apostolische Glaubensbekenntniß von dem Prediger und der Gemeine, stehend, gesprochen oder gesungen werden.

Ich glaube an Gott den Vater, allmächtigen Schöpfer des Himmels und der Erde,
Und an Jesum Christum, seinen eingebornen Sohn, unsern Herrn, der empfangen ist von dem heiligen Geiste, geboren von der Jungfrau Maria, der gelitten hat unter Pontio Pilato; gekreuzigt, gestorben und begraben ist; niedergefahren zur Hölle, am dritten Tage wieder auferstanden von den Todten, aufgefahen gen Himmel, und sitzet zu der Rechten Gottes, des allmächtigen Vaters, von dannen er kommen wird; zu richten die Lebendigen und die Todten.

Ich glaube an den heiligen Geist; eine heilige, christliche Kirche; die Gemeinschaft der Heiligen, Vergebung der Sünden, Auferstehung des Fleisches, und ein ewiges Leben. Amen.

Nun beten alle, andächtig knieend, die folgenden Gebete. Der Prediger fängt mit lauter Stimme an:

Pred. Der Herr sey mit Euch!

Gem. Und mit deinem Geiste!

— *Pred.* Lasset uns beten:

Herr! erbarme dich unser!

Christe! erbarme dich unser!

Herr! erbarme dich unser!

Darauf wird von dem Prediger, der Geistlichkeit und der Gemeine, das Gebet des Herrn, mit lauter Stimme, gesprochen.

Unser Vater, der du bist im Himmel!

Geheiligt werde dein Name. Dein Reich komme. Dein

Comme il étoit au commencement, comme il est maintenant, et comme il sera éternellement. Amen.

Ensuite sera dit ou chanté le Symbole des Apôtres, par le Ministre et le peuple debout.

JE CROIS en Dieu le Père tout-puissant, Créateur du Ciel et de la Terre: et en Jésus-Christ son Fils unique notre Seigneur; qui a été conçu du Saint Esprit, est né de la Vierge Marie, a souffert sous Ponce Pilate, a été crucifié, est mort, et a été enseveli; il est descendu aux enfers; le troisième jour il est ressuscité des morts; il est monté aux cieux; il est assis à la droite de Dieu le Père tout-puissant; et de là il viendra juger les vivans et les morts. Je crois au Saint Esprit. Je crois la Sainte Eglise universelle; la communion des Saints; la rémission des péchés; la résurrection de la chair; et la vie éternelle. Amen.

Et ensuite les Prières suivantes: tous étant dévotement à genoux, et le Ministre prononçant premièrement à haute voix,

Le Seigneur soit avec vous.

R. Et avec ton esprit.

M. Prions Dieu.

Seigneur, aie pitié de nous.

Christ, aie pitié de nous.

Seigneur, aie pitié de nous.

Alors le Ministre, les Clercs, et tout le Peuple diront l'Oraison Dominicale à haute voix.

NOTRE Père, qui es aux cieux. Ton nom soit sanctifié. Ton règne vienne. Ta

Despues se dice, estando el Ministro y el Pueblo en pie.

CREO en Dios Padre Todo-poderoso, Criador del cielo y de la tierra. Y en Jesu Christo su Unico Hijo Señor nuestro: Que fue concebido por el Espiritu Santo: Nació de Maria Virgen: Padeció baxo el poder de Poncio Pilato: Fue crucificado, muerto, y sepultado: Descendió à los infernos: Al tercero dia resuscitó de entre los muertos: Subió al cielo: Está sentado à la diestra de Dios Padre Todo-poderoso: De donde vendra à juzgar los vivos y los muertos. Creo en el Espiritu Santo. La Santa Yglesia Universal: La Comunión de los Santos: El perdon de los pecados. La Resurrección de la carne: La Vida perdurable. Amen.

Hecho esto, se haran estas plegarias, estando todos devota y religiosamente de rodillas.

El Ministro. El Señor sea con vosotros.

Respuesta. Y con tu Espiritu.

El Ministro. Oremos.

Señor, apiadate de nosotros.

Christo, apiadate de nosotros.

Señor, apiadate de nosotros.

Entonces el Ministro, los Clerigos, y todo el Pueblo dirán la Oracion Dominical en lengua vulgar en voz alta y sonora.

PADRE nuestro, que estás en los cielos. Santificado sea tu Nombre. Venga á nos

τῆς γῆς, Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὅς καὶ ἡμεῖς ἀφίμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, Ἀλλὰ ῥύσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. Ἀμήν.

Εἴτα ὁ Ἱερεὺς ἐστὼς ἀποφθέγγεται,
Δείξον ἡμῖν Κύριε τὸ ἔλεός σου.
Ἀποκρισίς. Καὶ τὸ σωτήριόν σου ὧφης ἡμῖν.

Ἱερεὺς. Κύριε σῶσον τὸν Βασιλέα.
Ἀποκρισίς. Καὶ ἰλέως εἰσάκουσον ἡμῶν ἐν ᾗ ἂν ἡμέρα ἐπικαλεσώμεθά σε.

Ἱερεὺς. Οἱ Ἱερεῖς σου δικαιοσύνην ἐνδύσονται.

Ἀποκρισίς. Καὶ τὸν ἐκλεκτὸν λαόν σου εὐφρανον.

Ἱερεὺς. Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου.

Ἀποκρισίς. Καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Ἱερεὺς. Δὸς εἰρήνην Κύριε ἐν ταῖς ἡμέραις ἡμῶν.

Ἀποκρισίς. Ὅτι οὐδεὶς ἡμῶν ὑπεριγινώσκειται πλὴν σου ὁ Θεός ἡμῶν.

Ἱερεὺς. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἡμῖν ὁ Θεός.

Ἀποκρισίς. Καὶ τὸ ἅγιόν σου Πνεῦμα μὴ αἴρῃς ἀφ' ἡμῶν.

Τούτοις ἐπενεχθήσονται τρεῖς Συναπταί, ὧν ἡ πρώτη τῆς ἡμέρας ἰδίᾳ, δευτέρα ὑπὲρ Εἰρήνης, τρίτη ἀνθ' ὑπερασπισμοῦ κατὰ κινδύνων· Δύο δὲ ὕστεραι καθ' ἐκάστην ἐν ταῖς Ἑσπεριναῖς Εὐχαῖς δι' ὅλου τοῦ ἔτους ἀμεταβόλως ρηθήσονται οὕτως ἰονυπετούντων ἀπάντων.

Δευτέρα Συναπτὴ ἐν Ἑσπεριναῖς Εὐχαῖς.
ΘΕΟΣ ἀφ' οὗ πάντα τὰ ὅσια ἐπιθυμήματα,

tuum. Fiat voluntas tua, sicut in cælo, et in terra. Panem nostrum quotidianum da nobis hodie. Et dimitte nobis debita nostra, sicut et nos dimittimus debitoribus nostris. Et ne nos inducas in tentationem; sed libera nos a malo. Amen.

¶ *Deinde stans Presbyter dicet,*
Ostende nobis, Domine, misericordiam tuam.

Responsio. Et salutare tuum da nobis.

Presbyter. Domine, saluum fac Regem.

Responsio. Et clementer exaudi nos, cum invocamus te.

Presbyter. Ministri tui induantur iustitia.

Responsio. Et sancti tui exultent.

Presbyter. Saluum fac populum tuum, Domine.

Responsio. Et benedic hereditati tuæ.

Presbyter. Da pacem, Domine, in diebus nostris.

Responsio. Quia non est alius qui pugnet pro nobis, nisi tu, Deus noster.

Presbyter. Cor mundum crea in nobis, o Deus.

Responsio. Et Spiritum sanctum tuum ne auferas a nobis.

¶ *Tum sequuntur tres Collectæ, Prima Diei, Secunda pro Pace impetranda, Tertia pro Auxilio adversus omnia pericula, prout habetur in sequentibus: quæ quidem duæ posteriores Collectæ quotidie recitabuntur in Precibus Vespertinis, absque ulla variatione.*

¶ *Collecta secunda in Precibus Vespertinis.*

DEUS, a quo omnia sancta desideria, om-

γένη τὸ θέλημά σου καθὼς εἰς τὸν οὐρανὸν οὕτω καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Δὸς ἡμῖν σήμερον τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν καθημερινόν· Καὶ συγχώρεσέ τὰ σφάλματά μας, καθὼς καὶ ἡμεῖς συγχώροῦμεν τοὺς βλάπτοντας ἡμᾶς. Καὶ μὴ μάστιγάλλῃς ἐς πειρασμόν, ἀλλὰ ἐλευθέρωσέ μας ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. Ἀμήν.

Ὑστερα ὁ Λειτουργὸς ὁρθὸς λέγει·
Δείξον ἡμῖν, Κύριε, τὸ ἔλεός σου.

Ἀποκρισίς. Καὶ δὸς μας τὴν σωτηρίαν σου.

Λειτουργός. Κύριε σῶσον τὸν βασιλέα.

Ἀποκρισίς. Καὶ ἰλέως εἰσάκουσόν μας ὅταν σε καλέσωμεν.

Λειτουργός. Ἐνδύσον με δικαιοσύνην τῶν Ἱερεῖς σου.

Ἀποκρισίς. Καὶ εὐφρανον τὸν ἐκλεκτὸν λαόν σου.

Λειτουργός. Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου.

Ἀποκρισίς. Καὶ εὐλογήσον τὴν κληρονομίαν σου.

Λειτουργός. Δὸς εἰρήνην Κύριε ἐν ᾧ ζῶμεν.

Ἀποκρισίς. Ὅτι οὐδεὶς μᾶς ὑπερασπίζει, εἰ μὴ σύ ὦ Θεέ μας.

Λειτουργός. Κατάστισον καθαρὰν τὴν καρδίαν μας ὦ Θεέ.

Ἀποκρισίς. Καὶ μὴ ἀπομακρύνῃς ἀφ' ἡμῶν τὸ ἅγιόν σου Πνεῦμα.

Ὑστερα ἔρχονται τρεῖς Συναπταί, ἡ πρώτη διὰ τὴν ἡμέραν, ἡ δευτέρα ὑπὲρ τῆς εἰρήνης, καὶ ἡ τρίτη διὰ ὑπερασπισμὸν κατὰ κινδύνων· τοῖται αἱ δύο ὕστεραι διαβάζονται ἀμεταβόλως, καὶ καθημερινῶς εἰς τὰς ἑσπερινὰς προσευχάς.

Δευτέρα Συναπτὴ διὰ τὰς ἑσπερινὰς προσευχάς.

Ω ΘΕΕ, ἀφ' οὗ πάντα τὰ ἀγαθὰ ἐπιθυμήματα

fatta la tua volontà in terra, come l'è in cielo. Dacci oggi il nostro pane cotidiano e rimettici i nostri debiti, come ancora noi gli rimettiamo ai nostri debitori: e non indurci in tentazione, ma liberaci dal male. Amen.

M. O Signore, fa risplender sopra di noi la tua misericordia.

R. E concedici la tua salute.

M. O Signore, salva il Re.

R. Ed esaudiscici misericordiosamente quando t'invochiamo.

M. Rivesti i tuoi Ministri di giustizia.

R. E rallegra il tuo Popolo eletto.

M. O Signore, salva il tuo popolo.

R. E benedici la tua eredità.

M. Dacci pace nei nostri giorni, o Signore.

R. Perché non v'è alcun altro che combatte per noi, fuorché Tu solo, o Dio.

M. O Dio, purga i cuori nostri dentro di noi.

R. E non privarci del tuo Spirito Santo.

Poi, seguiranno tre Collette; prima quella del giorno, la seconda per la Pace, la terza per aiuto contra ogni sorta di pericoli come seguita: le quali due ultime Collette si reciteranno cotidianamente alle Preghiere della sera, senza mutazione veruna.

La seconda Colletta per le Preghiere della sera.

O DIO, da cui procedono tutti i santi

Thy will be done in earth, As it is in heaven. Give us this day our daily bread. And forgive us our trespasses, As we forgive them that trespass against us. And lead us not into temptation; But deliver us from evil. Amen.

Then the Priest standing up shall say,

O Lord, shew thy mercy upon us;

Answer. And grant us thy salvation.

Priest. O Lord, save the King.

Answer. And mercifully hear us when we call upon thee.

Priest. Endue thy Ministers with righteousness.

Answer. And make thy chosen people joyful.

Priest. O Lord, save thy people.

Answer. And bless thine inheritance.

Priest. Give peace in our time, O Lord.

Answer. Because there is none other that fighteth for us, but only thou, O God.

Priest. O God, make clean our hearts within us.

Answer. And take not thy Holy Spirit from us.

Then shall follow three Collects; the first of the Day; the second for Peace; the third for Aid against all Perils, as hereafter followeth: which two last Collects shall be daily said at Evening Prayer without alteration.

Wille geschehe, wie im Himmel also auch auf Erden. Unser tägliches Brodt gib uns heute. Vergib uns unsere Schulden, wie wir vergeben unseren Schuldigern. Führe uns nicht in Versuchung, sondern erlöse uns von dem Uebel. Denn Dein ist das Reich, und die Kraft, und die Herrlichkeit, in Ewigkeit. Amen.

Dann spricht der Priester, stehend:

O Herr, erzeige uns deine Barmherzigkeit!

Gem. Und verleihe uns dein Heil.

Priest. O Herr, erhalte den König!

Gem. Und erhöre uns gnädig, wenn wir zu dir rufen!

Priest. Laß deine Diener mit Gerechtigkeit begabt werden!

Gem. Und erfreue dein auserwähltes Volk!

Priest. O Herr, erhalte dein Volk!

Gem. Und segne dein Erbtheil!

Priest. Sieb Frieden in unsern Zeiten, o Herr! Gem. Denn kein anderer streitet für uns, als du, o Gott, allein!

Priest. O Herr, schaffe in uns reine Herzen!

Gem. Und nimm deinen heiligen Geist nicht von uns!

Darauf sollen drei Collecten folgen: zuerst die tägliche, dann die um den Frieden, und nach ihr die um Hülfe in allen Gefahren. Die beiden letzten Collecten sollen, unabänderlich und täglich, bey dem Aben-Gebete gesprochen werden.

volonté soit faite en la terre comme au ciel. Donne-nous aujourd'hui notre pain quotidien. Et nous pardonne nos offenses, comme nous pardonnons à ceux qui nous ont offensés. Et ne nous induis point en tentation, mais délivre-nous du mal. Amen.

Alors le Ministre debout, dira:

O Seigneur, fais luire sur nous ta miséricorde.

R. Et nous accorde ton salut.

M. O Seigneur, sauve le Roi.

R. Et nous exauce par ta grâce quand nous t'invoquons.

M. Revêts de justice tes Ministres.

R. Et réjouis ton peuple élu.

M. Seigneur Dieu, délivre ton peuple.

R. Et bénis ton héritage.

M. Donne-nous paix en nos jours, ô Seigneur:

R. Car il n'y a que toi seul, ô Dieu, qui combattes pour nous.

M. O Dieu, crée en nous des cœurs nets.

R. Et ne nous ôte point l'esprit de ta sainteté.

Alors suivront trois Collectes. La première sera celle du jour: la seconde pour la paix: la troisième pour demander la protection céleste dans les dangers. Les deux dernières ne se changeront jamais, mais se diront chaque jour de l'année, comme suit, tous étant à genoux.

tu reyno: hagase tu voluntad asi en la tierra como en el Cielo. El pan nuestro de cada dia, danosle hoy; y perdónanos nuestras deudas asi como nosotros perdonamos á nuestros deudores; y no nos dexes caer en la tentacion; mas libranos de mal. Amen.

Despues el Ministro levantandose dirá.

Señor, muestranos tu Misericordia.

Respuesta. Y danos tu salud.

El Ministro. Señor, salva al Rey.

Respuesta. Y oyenos, quando te invocamos.

El Ministro. Llena á tus Ministros de virtudes.

Respuesta. Y da alegría á tu pueblo escogido.

El Ministro. Señor Dios, defiende á tu Pueblo.

Respuesta. Y bendice á tu heredad.

El Ministro. Danos paz en nuestros dias, O Señor.

Respuesta. Porque no hay otro que pelee por nosotros, sino tú, o Dios.

El Ministro. O Dios, purifica nuestros corazones.

Respuesta. Y no quites de nosotros tu Santo Espiritu.

Entonces se seguirán tres Colectas: La primera del dia: La segunda por la Paz: La tercera por alcanzar ayuda contra todos peligros, como se siguen: y estas dos postreras se dirán cada dia á la Oracion Vespertina sin mudanza.

πάντα τὰ ἀγαθὰ βουλεύματα, πάντα τὰ δίκαια ἔργα ἀπορρεῖ, ἐκείνην χάρισαι τοῖς δούλοις σου εἰρήνην, ἣν ὁ κόσμος οὐκ οἶός τ' ἐστὶ παρασχεῖν, ὅπως αἱ τε καρδίαι ἡμῶν τῇ τῶν ἐντολῶν σου ὑπακοῇ προσάπτανται, καὶ ἡμεῖς φόβου τῶν πολεμίων ἀπαλλαγέντες ἐν ἡσυχίᾳ μετ' ἀδείας τὸν ἐπίλοιπον χρόνον διάγωμεν διὰ τῆς ἀξίας Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν. Ἀμήν.

Τρίτη Συναπτὴ ὑπὲρ τῆς τοῦ Θεοῦ κατὰ πάντων τῶν κινδύνων βοηθείας.

ΚΑΤΑΥΓΑΖΕ δεόμεθὰ σου, Κύριε, τὸ σκότος ἡμῶν, καὶ πάσας ταύτης τῆς νυκτὸς ἐνέδρας καὶ κινδύνους ὑπὲρ τοῦ μεγάλου σου ἐλέους ἀφ' ἡμῶν ἀφέλασον, διὰ τὴν ἀγάπην τοῦ μονογενοῦς Υἱοῦ σου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐν τοῖς Χοροῖς, καὶ ὅπου ποτ' ἂν τὸ ἀδελφ. νομίζεται, ὧδε ἔπεται ὁ ὕμνος.

Ἐπὲρ Μεγαλειότητος τῆς Βασιλικῆς.

ΚΥΡΙΕ Πάτερ ἡμῶν ἐπουράνιε, ὕψιστε καὶ κράτιστε, Βασιλεῦ τῶν βασιλευνόντων, Κύριε τῶν κυριονόντων, ὁ μόνος Ἀρχὼν τῶν ἀρχόντων, ὁ ἀπὸ τοῦ θρόνου σου πάντας τοὺς τὴν γῆν ἐνοικοῦντας ἐφορῶν ἐκ βάθους τῆς καρδίας ἱκετεύομέν σε μετὰ τῆς εὐμενείας σου ἐπιβλέπειν ἐπὶ τὸν χαριέστατον Αὐτοκράτορα τὸν Δεσπότην ἡμῶν Βασιλέα τὸν καὶ τῆς τοῦ ἁγίου Πνεύματός σου χάριτος ἔτω πληρώσον αὐτόν, ὥστ' αἰεὶ εὐεπίφορον εἶναι εἰς τὸ θέλημά σου ποιεῖν, καὶ βαδίζειν ἐν ταῖς ὁδοῖς σου. Πολλαπλασίασον ἐν αὐτῷ

ματα, καὶ πάντα τὰ καλὰ συμβουλεύματα καὶ τὰ δίκαια ἔργα προέρχοντα, χάρισαι τοῖς δούλοις σου τὴν εἰρήνην ἐκείνην ὅπου ὁ κόσμος δὲν δίδει ἵνα αἱ καρδίαι ἡμῶν ὑπακούσωσι ταῖς ἐντολαῖς σου, καὶ ἡμεῖς μὴ φοβούμεν τοὺς πολεμίους, ζήσωμεν τὸν ἐπίλοιπον χρόνον ἐν ἡσυχίᾳ καὶ ἀναπαύσει διὰ τῆς ἀξίας Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν. Ἀμήν.

Τρίτη Συναπτὴ ὑπὲρ τῆς βοηθείας τοῦ Θεοῦ κατὰ πάντων τῶν κινδύνων.

ΔΙΑΣΚΟΡΠΙΣΕ, περικαλούμέν σε Κύριε, τὸ σκότος ἡμῶν, καὶ ὑπὲρ τοῦ μεγάλου σε ἐλέους βοήθησον ἡμᾶς κατὰ πάντων τῶν κινδύνων, καὶ δόλυν ταύτης τῆς νυκτὸς, διὰ τὴν ἀγάπην τοῦ μονογενοῦς Υἱοῦ σου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐν τοῖς χοροῖς, καὶ ἐκεῖ ὅπου ψάλλονται τῶρα ἀκολουθεῖ ὁ ἀνθύμνος.

Ὑστερα διαβίζονται αἱ ἐξῆς πέντε Προσευχαί, ἐάν μὴ διαβασθῇ ἡ Λειτουργία· ἐπειδὴ τότε μόνον αἱ ὕστεραι δύο, καθὼς εὐρίσκονται ἐδῶ ἀναγιγνώσκονται.

Ἐπὲρ τῆς Βασιλικῆς Μεγαλειότητος.

ΚΥΡΙΕ Πάτερ ἡμῶν ἐπουράνιε, ὕψιστε καὶ κράτιστε Βασιλεῦ τῶν Βασιλέων, Κύριε τῶν Κυρίων, μονάρχα τῶν ἀρχόντων ὅστις ἀπὸ τοῦ ὕψους τῶν ἀστέρων παρατηρεῖς τὰς κατοικήσας τὴν γῆν, ἐκ βάθους τῆς καρδίας παρακαλῶμέν σε πρόσεχε εὐνοικῶς ἐπὶ τὸν χαριέστατον Αὐτοκράτορα, τὸν Δεσπότην καὶ Βασιλέα ἡμῶν, καὶ γέμισον αὐτόν μετὰ τὴν χάριν τοῦ ἁγίου Πνεύματός σου, οὕτω, ὥστε κείμενος τὸ θέλημά σου πορευθῇ διὰ τῶν ὁδῶν σου. Πολλαπλασίασον ἐν αὐτῷ τὴν ἐπουράνια χάρισμά σου, δὸς αὐτῷ ὑγίαν

desideri, ogni buon consiglio e ogni opera pia; dà a' tuoi servitori quella pace che il mondo non può dare, acciocchè così i cuori nostri sieno attenti all' ubbidienza de' tuoi comandamenti, come che noi, mediante la tua assistenza, essendo difesi dal timore de' nostri nemici, passiamo la nostra vita in pace e tranquillità, per i meriti di Gesù Cristo, Salvatore nostro. Amen.

La terza Colletta per aiuto contra ogni sorta di pericoli.

ILLUMINA le nostre tenebre, noi te ne preghiamo, o Signore, e difendici per la tua gran misericordia da ogni pericolo soprastante, questa notte, per l'amor di Gesù Cristo, tuo Figliuolo, nostro Signore. Amen.

Preghiera per il Re.

O SIGNORE, nostro Padre Celeste, eccelsa, e potente, Re de' Re, Signor de' Signori, sol governor de' Principi, che dal tuo trono celeste contempli tutti gli abitanti della Terra, noi ti supplichiamo di tutto il nostro cuore, che ti piaccia guardare con occhio favorevole il nostro grazioso supremo Signore, il Re, e empierlo in tal modo delle grazie del tuo Santo Spirito, ch' egli sia sempre inclinato a far la tua volontà e camminar nelle tue vie. Investilo riccamente de' doni celesti; con-

nia recta consilia, omnia opera justa proficiscuntur! famulis tuis eam pacem concede, quam mundus dare non potest; adeo ut tum corda nostra ad obtemperandum mandatis tuis attendant, tum nos etiam, tuti ab hostium nostrorum metu, tranquilli pacatque vitam nostram agamus, propter merita Jesu Christi, Servatoris nostri. Amen.

¶ Collecta tertia pro Auxilio adversus omnia pericula.

TENEBRAS nostras illumina, quæsumus, o Domine, et nos, per immensam misericordiam tuam, ab omnibus hujusce noctis insidiis atque periculis immunes præsta, propter caritatem filii tui unigeniti, Jesu Christi, Servatoris nostri. Amen.

¶ In Choris, et Locis ubi psallitur, hic sequitur Antiphona.

Oratio pro Regia Majestate.

ODOMINE, Pater noster cælestis, excelsæ atque potens, Rex Regum, et Domine Dominantium, Principum omnium moderator unice, qui de solio tuo omnes mundi incolas intueris, supplices te rogamus, ut clementissimum Principem et supremum Dominum nostrum, Regem benigne respicere digneris, et ita eum Sancti Spiritus tui gratia replere, ut ad voluntatem tuam adimplendam promptus paratusque in viis tuis indesinenter ambulet. Cælestibus eum tuis muneribus ita cumula, ut vita utatur longæva et prospera. Eum adeo corrobora,

The Second Collect at Evening Prayer.

O GOD, from whom all holy desires, all good counsels, and all just works do proceed; Give unto thy servants that peace which the world cannot give; that both our hearts may be set to obey thy commandments, and also that by thee we being defended from the fear of our enemies may pass our time in rest and quietness; through the merits of Jesus Christ our Saviour. *Amen.*

The third Collect, for Aid against all Perils.

LIGHTEN our darkness, we beseech thee, O Lord; and by thy great mercy defend us from all perils and dangers of this night; for the love of thy only Son, our Saviour, Jesus Christ. *Amen.*

In Quires and Places where they sing, here followeth the Anthem.

A Prayer for the King's Majesty.

O LORD our heavenly Father, high and mighty, King of kings, Lord of lords, the only Ruler of princes, who dost from thy throne behold all the dwellers upon earth; Most heartily we beseech thee with thy favour to behold our most gracious Sovereign Lord, King _____ and so replenish him with the grace of thy Holy Spirit, that he may always incline to thy will, and walk in thy way: Endue him plentifully with heavenly gifts; grant him in health and

Die zweite Collecte beim Abend-Gebete.

O Gott, von dem alles heilige Verlangen, alle gute Anschläge und alle gerechte Werke kommen! Sieh deinen Dienern den Frieden, welchen die Welt nicht geben kann, daß unsere Herzen sich zum Gehorsam gegen deine Befehle neigen, und daß wir, durch dich von der Furcht vor unseren Feinden befreit, unsere Lebenszeit in Ruhe und Frieden zubringen mögen, durch die Verdienste Jesu Christi, unseres Heilandes. *Amen.*

Die dritte Collecte, um Hülfe in allen Gefahren.

Wir bitten dich, o Herr, erleuchte unsere Finsterniß, und beschütze uns durch deine große Güte unter allen Gefahren dieser Nacht, um der Liebe deines einzigen Sohnes unseres Heilandes, Jesu Christi, willen. *Amen.*

Wo Chöre angestellt sind, und gesungen wird, folgt hier der Wechselgesang. (Anthem.)

Ein Gebet für des Königs Majestät.

O Herr, unser himmlischer Vater! hoch und mächtig, König der Könige, Herr der Herren, einziger Beherrscher der Fürsten! Der du von deinem Throne auf alle Bewohner der Erde herabschauest. Herzlich bitten wir dich: Waite mit deiner Huld über unsern allernädigsten König und Herrn _____ und erfülle ihn mit deinem heiligen Geiste, daß er stets seine Lust an deinem Willen habe, und auf deinen Wegen wandle. Schenke ihm die reichste Fülle deiner himmlischen Gaben; verleihe ihm Gesundheit und ein langes,

La Seconde Collecte pour le Soir.

O DIEU, duquel tous les saints desirs, tous les bons conseils, et toutes les œuvres justes procèdent; donne à tes serviteurs la paix que le monde ne peut donner; afin que nos cœurs soient appliqués à obéir à tes commandemens, et qu'étant délivrés par toi de la crainte de nos ennemis, nous passions notre vie en repos et en tranquillité, par les mérites de Jésus-Christ notre Sauveur. *Amen.*

Troisième Collecte, pour la protection céleste.

ILLUMINE nos ténèbres, ô Seigneur; et par ta grande miséricorde garantis-nous de tous les dangers et de tous les accidens de cette nuit, pour l'amour de ton Fils unique notre Sauveur Jésus-Christ. *Amen.*

Dans les Chœurs, et aux lieux où il y a des chantres, ici suit l'Antienne.

Prière pour le ROI.

O SEIGNEUR et Père céleste, haut et puissant, Roi des rois, Seigneur des seigneurs, seul Gouverneur des princes, qui de ton trône céleste contemples tous les habitants de la terre, nous te supplions, de tout notre cœur, qu'il te plaise de regarder d'un œil propice notre légitime Souverain, le Roi _____ et de le remplir tellement des grâces de ton Saint Esprit, qu'il se porte toujours à faire ta volonté et à marcher dans tes voies. Répands sur lui abondamment tes dons célestes. Fais-lui la grâce de vivre long-temps en santé et en

La segunda Colecta á la Oracion Vespertina.

O DIOS, de quien proceden todos los buenos deseos, buenos intentos, y buenas obras; da á tus siervos la paz que el mundo no puede dar; de modo que nuestros corazones se inclinen á obedecer tus mandamientos, y que siendo librados por ti del temor de nuestros enemigos, pasemos nuestra vida en reposo y tranquilidad, por los merecimientos de Jesu Christo nuestro Señor. *Amen.*

La tercera Colecta para pedir socorro contra todos peligros.

ACLARA nuestras tinieblas, O Señor, y por tu gran Misericordia guardanos de todos los peligros y riesgos desta noche, por amor de tu Hijo Unico nuestro Salvador Jesu Christo. *Amen.*

En donde hay Música se sigue aquí la Antiphona.

Oracion por S. M. el Rey.

O SEÑOR nuestro, Padre Celestial, Alto y Poderoso, Rey de reyes, Señor de señores, solo Gobernador de principes, que desde tu trono miras todos los habitantes de la tierra; de corazon te suplicamos que mires favorablemente á nuestro soberano N. _____; y que de tal modo lo lleses de la gracia de tu santo Espiritu que siempre haga tu voluntad, y no se aparte de tus sendas: proveelo en abundancia con dones celestiales; concede prosperidad y larga vida:

ἐπουράνια τὰ χαρίσματά σου, δῶῃς αὐτῷ ἐν ὑγείᾳ καὶ εὐημερίᾳ μακρόβιον εἶναι, κραταίωσον αὐτόν, ὥστε τοὺς ἐχθροὺς καταπολεμήσαι, καὶ νικῆσαι· τελευταῖον δὲ μετὰ τὸν βίον τούτου, τῆς αἰωνίου χαρᾶς καὶ δόξης ἐπιτυχεῖν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Προσευχὴ ὑπὲρ παντὸς τοῦ Οἴκου Βασιλικοῦ.

ΘΕΟΣ ὁ παντοκράτωρ, πάσης ἀγαθότητος πηγὴ, ἀντιβολοῦμέν σε εὐλογῆσαι ὅλον τὸν Οἶκον Βασιλικόν· ἔκχεον ἐπ' αὐτοὺς τὸ ἅγιον Πνεῦμά σου, πλοῦτιζε αὐτοὺς τῇ εὐρανίᾳ σου χάριτι, δῶῃς αὐτοῖς πᾶσαν τὴν εὐδαιμονίαν, καὶ εἰσενέγκῃς αὐτοὺς εἰς τὴν αἰώνιον βασιλείαν σου, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Προσευχὴ ὑπὲρ τῆς Κλήρης, καὶ τῆς λαῆς.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ ἄδιδε Θεός, ὁ μόνος τὰ μεγαλεῖα ἐργαζόμενος, παράπεμψον ἐπὶ τοὺς Ἐπισκόπους, καὶ τοὺς Κληδεμόνας ἡμῶν, καὶ πᾶσας ἅς αὐτοὶ πιστεύονται Ἐκκλησίας τὸ ὑγιαῖνον τῆς σῆς χάριτος Πνεῦμα· Καὶ ἕνα ὄντως σοι ἀρέσκων, ἔκχεον ἐπ' αὐτοὺς τὴν ἀέναντον τῆς εὐλογίας σου δρόσον· Τοῦτο χάρισαι, Κύριε, διὰ τὴν τιμὴν τοῦ Παρακλήτου καὶ Μεσίτου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀμήν.

Εὐχὴ τοῦ Ἁγίου Χρυσοστόμου.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ Θεός, ὁ τὰς κοινὰς ταύτας καὶ συμφώνους ἡμῖν χαρισάμενος προσευχάς,

ut hostes omnes superet, ac devincat; et tandem, exacto hujus vitæ curriculo, ad gaudium et felicitatem æternam perveniat, per Jesum Christum, Dominum nostrum. Amen.

Oratio pro Stirpe Regia.

OMNIPOTENS Deus, omnis boni fons et scaturigo! supplices te rogamus, universæ Stirpi Regiæ benedicere digneris: eos sancto tuo Spiritu dona; gratia tua cœlesti locupleta; fausta illis et prospera omnia concede; et eos perducas ad æternum regnum tuum, per Jesum Christum, Dominum nostrum. Amen.

Oratio pro Clero et Populo.

OMNIPOTENS et æterne Deus, qui solus mirabilia operaris! gratiæ tuæ spiritum salutarem emitte super Episcopos et Presbyteros nostros, et super universos greges eorum curæ demandatos: et, ut vere sint apud te accepti, perpetuum in eos benedictionis tuæ rorem effunde. Hæc largire, Domine, propter honorem Advocati et Mediatoris nostri, Jesu Christi. Amen.

Oratio Sancti Chrysostomi.

OMNIPOTENS Deus, cujus gratia nobis concessum est hoc tempore preces nostras

εὐτυχεῖαν, καὶ πολίχρονον ζῶν, ἐνδυνάμωσον αὐτόν· ἵνα καταπολεμήσῃ καὶ ἵνα νικήσῃ τοὺς ἐχθροὺς του· μετὰ δὲ τὸν βίον τούτον δέξου αὐτόν εἰς τὴν αἰώνιον χαρὰν καὶ δόξαν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Προσευχὴ ὑπὲρ πάσης τῆς Βασιλικῆς Γενεᾶς.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ Θεέ, πηγὴ πάσης ἀγαθότητος, ταπεινῶς περικαλουμέν σε εὐλόγησον πᾶσαν τὴν Βασιλικὴν Γενεάν. Χύσον ἐπ' αὐτοὺς τὸ ἅγιον Πνεῦμά σου, πλοῦτισον αὐτοὺς σὺν τῇ οὐρανίᾳ σου χάριτι, δὸς αὐτοῖς πᾶσαν εὐδαιμονίαν, καὶ φέρον αὐτοὺς εἰς τὴν αἰώνιον βασιλείαν σου, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Προσευχὴ ὑπὲρ τῆς Κλήρης καὶ τῆς λαῆς.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ αἰώνιε Θεέ, μόνε θαυμαστὲ εἰς τὰ ἔργα, πέμψον ἐπὶ τὸς Ἐπισκόπους, καὶ τὸς ἐφημερίους ἡμῶν, καὶ ἐπὶ πᾶσας τὰς ἐκκλησίας αὐτῶν τὸ σωτήριον πνεῦμα τῆς χάριτός σου· Καὶ ἕνα ὄντως σοὶ ἀρέσωσι, χύσον ἐπ' αὐτοὺς τὴν δρόσον ἁκατάπαυστον τῆς εὐλογίας σου. Τοῦτο χάρισον Κύριε, διὰ τὴν τιμὴν τοῦ παρακλήτου καὶ Μεσίτου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀμήν.

Προσευχὴ τοῦ Ἁγίου Χρυσοστόμου.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ Θεέ, ὅπου ἐχάρισας ἡμῖν ταύτας τὰς κοινὰς καὶ συμφώνους προσευχάς,

fortalo in tal modo che possa vincere e superar tutti i suoi nemici, e che finalmente dopo questa vita, pervenga alla letizia e felicità eterna, per Gesù Cristo, nostro Signore. Amen.

Preghiera Per la Famiglia Reale.

IDDIO Onnipotente, fonte d'ogni Bontà, noi ti preghiamo umilmente di benedire tutta la Famiglia Regia: investila del tuo Santo Spirito; arricchiscila della tua grazia celeste, falla prosperar in ogni sorta di felicità, e conducila al tuo Regno celeste, per Gesù Cristo, nostro Signore. Amen.

Preghiera per il Clero ed il Popolo.

IDDIO Onnipotente ed Eterno, che solo operi gran meraviglie, spandi sopra i nostri Vescovi, e Piovani, e tutte le Congregazioni che sono commesse alla lor cura, lo spirito salutare della tua grazia; acciocchè possano tanto maggiormente aggradirti; spandi sempre sopra di loro la rugiada della tua benedizione. Concedi questo, o Signore, per l'onore di Gesù Cristo, nostro avvocato e intercessore. Amen.

Preghiera di S. Crisostomo

IDDIO Onnipotente, che ci hai fatta la grazia a quest'ora di presentarti unanima-

wealth long to live; strengthen him that he may vanquish and overcome all his enemies; and finally, after this life, he may attain everlasting joy and felicity; through Jesus Christ our Lord. *Amen.*

A Prayer for the Royal Family.

ALMIGHTY God, the fountain of all goodness, we humbly beseech thee to bless all the Royal Family: Endue them with thy holy Spirit; enrich them with thy heavenly grace; prosper them with all happiness; and bring them to thine everlasting kingdom; through Jesus Christ our Lord. *Amen.*

A Prayer for the Clergy and People.

ALMIGHTY and everlasting God, who alone workest great marvels; Send down upon our Bishops, and Curates, and all Congregations committed to their charge, the healthful Spirit of thy grace; and that they may truly please thee, pour upon them the continual dew of thy blessing. Grant this, O Lord, for the honour of our Advocate and Mediator, Jesus Christ. *Amen.*

A Prayer of St. Chrysostom.

ALMIGHTY God, who hast given us grace at this time with one accord to make

glückliches Leben; stärke ihn, daß er alle seine Feinde besiege und überwinde, und laß ihn endlich, nach diesem Leben, die ewige Freude und Seligkeit erlangen, durch Jesum Christum, unsern Herrn. *Amen.*

Ein Gebet für die Königl. Familie.

Allmächtiger Gott, Urquell alles Guten! In Demuth bitten wir dich: Segne die ganze Königl. Familie. Erfülle sie mit deinem heiligen Geiste; schenke ihnen reichlich deine himmlische Gnade; segne sie mit allem, was sie beglücken kann, und bringe sie zu deinem ewigen Reiche, durch Jesum Christum, unsern Herrn. *Amen.*

Ein Gebet für die Geistlichkeit und die Gemeinen.

Allmächtiger und ewiger Gott! der du allein große Wunder thust. Sende den heilsamen Geist deiner Gnade auf unsere Bischöfe und Seelforger, und auf alle Gemeinen, die ihnen anvertraut sind, und gieße den Thau deines Segens immerwährend auf sie hernieder, daß sie dir wahrhaft wohlgefällig werden mögen! Verleihe dieß, o Herr, zur Ehre unsers Fürsprechers und Mittlers, Jesu Christi. *Amen.*

Ein Gebet des heiligen Chrysostomus.

Allmächtiger Gott! der du uns jetzt die Gnade verliehen hast, dir unsere gemeinschaft-

prosperité. Fortifie-le, afin qu'il puisse vaincre et surmonter tous ses ennemis, et qu'enfin, après cette vie, il parvienne à la gloire et à la félicité éternelle, par Jésus-Christ notre Seigneur. *Amen.*

Prière pour la FAMILLE ROYALE.

DIEU tout-puissant, qui es la source de tout bien, nous te prions très-humblement de bénir toute la Famille Royale: donne-leur ton Saint Esprit; remplis-les de ta grâce céleste; comble-les de toutes sortes de bonheur; et les conduis à ton royaume éternel, par Jésus-Christ notre Seigneur. *Amen.*

Prière pour le Clergé et pour le Peuple.

DIEU éternel et tout-puissant, qui seul fais de grandes merveilles, fais descendre sur nos Evêques, sur nos Ministres, et sur tous les Troupeaux qui leur sont commis, l'esprit salutaire de ta grâce; et afin qu'ils puissent t'être agréables, répands continuellement sur eux la rosée de ta bénédiction. Seigneur, exauce-nous pour l'amour de notre Avocat et Médiateur Jésus-Christ.

Prière de St. Chrysostome.

SEIGNEUR, Dieu tout-puissant, qui nous as fait la grâce de t'adresser maintenant nos

fortalecelo de modo que pueda vencer, y someter á sus enemigos: y que finalmente, despues de esta vida, alcance gozo y felicidad eterna: mediante Jesu Christo nuestro Señor. *Amen.*

Oracion por la Real Familia.

OMNIPOTENTE Dios, fuente de toda bondad, humildemente te suplicamos bendigas á N. N. y toda la Real Familia. Llenalos de tu Santo Espiritu; enriquece-los con tu Gracia celestial; concedeles toda felicidad, y conducelos á tu Reyno eterno, por Jesu Christo nuestro Señor. *Amen.*

Oracion por el Clero y Pueblo.

OMNIPOTENTE y Eterno Dios, que eres el solo autor de obras maravillosas; envia sobre nuestros Obispos y Curas, y todas las Congregaciones encomendadas á su cargo, el saludable Espiritu de tu gracia; y para que ellos verdaderamente te agraden, haz baxar sobre ellos el continuo rocío de tu Bendicion. Concede esto, o Señor, por el honor de nuestro Abogado y Mediador Jesu Christo. *Amen.*

Oracion de S. Chrisostomo.

OMNIPOTENTE Dios, que nos has dado gracia para que en la ocasion presente te

ὁ καὶ δυσὶν ἢ τρισὶ συμφωνοῦσιν ἐπὶ τῷ ὀνόματί σου, τὰς αἰτήσεις παρέχειν ἐπαγγελία-
μενος· Αὐτὸς καὶ νῦν τῶν δούλων σου τὰ αἰτή-
ματα πρὸς τὸ συμφέρον πλήρωσον· χορηγῶν
ἡμῖν ἐν τῷ παρόντι αἰῶνι τὴν ἐπίγνωσιν τῆς
σῆς ἀληθείας, καὶ ἐν τῷ μέλλοντι ζωὴν αἰώ-
νιον χαρισόμενος. Ἀμήν.

β'. Κορινθ. ιγ'. ιγ'.

Ἡ ΧΑΡΙΣ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ,
καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, καὶ ἡ κοινωνία τῆς ἁγίας
Πνεύματος, μετὰ πάντων ἡμῶν εἰς τοὺς
αἰῶνας. Ἀμήν.

Ὡδε τελεῖται ὁ Τύπος τῶν Ἑσπερινῶν δι'
όλου τοῦ ἔτους Προσευχῶν.

Ἐν ταῖς Ἑορταῖς τῶν Γενεθλίων τοῦ Κυρίου,
τῶν τε Ἐπιφανίων, τοῦ ἁγίου Μαθθίου,
τοῦ Πάσχα, τῆς Ἀναβάσεως τοῦ Κυρίου,
Πεντηκοστῆς, καὶ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Βαπ-
τιστοῦ, ἁγίου Ἰακώβου, ἁγίου Βαρθολο-
μαίου, ἁγίου Ματθαίου, ἁγίων τοῦ Σί-
μωνος καὶ Ἰούδα, ἁγίου Ἀνδρέου, καὶ ἐν
τῇ Κυριακῇ τῆς παναγίας Τριάδος, ἀντὶ τῆς
τῶν Ἀποστόλων Συμβόλου, ἐν ταῖς Ἑωθι-
ναῖς Εὐχαῖς ἡ ἐξῆς Χριστιανικῆς τῆς πίστεως
ἐξομολόγησις κοινῇ λεγόμενον τὸ Σύμβο-
λον τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου λεχθήσεται ἡ
ἀσθήσεται ὑπὸ τε τοῦ Λειτουργοῦ καὶ τοῦ
λαοῦ ἐστίωτος.

Ὅστις βούλεται.

Ὅστις βούλεται σωθῆναι, πρὸ πάντων χρή
κρατεῖν τὴν καθολικὴν πίστιν.

uno ore unoque animo tibi offerre, et qui
polliceris, ubi duo vel tres congregati fuerint
in nomine tuo, te eorum petitiones exaudi-
turum; famulorum tuorum desideria ac-
turus, o Domine, (prout tibi maxime illis ex-
pedire videbitur) benigne jam adimple; con-
cessa nobis in hoc saeculo veritatis tuae
cognitione, et vita aeterna in futuro. Amen.

2 Cor. xiii. 13.

GRATIA Domini nostri Jesu Christi, et
caritas Dei, et communicatio Sancti Spi-
ritus, sit semper cum omnibus nobis. Amen.

¶ Hic desinit ordo Precum Vespertinarum
per totum annum.

Hisce Festis Diebus, scilicet Natalis Christi,
Epiphaniae, Sancti Matthiae, Paschatis,
Ascensionis, Pentecostes, Sancti Johan-
nis Baptistae, Sancti Jacobi, Sancti
Bartholomaei, Sancti Matthaei, Sanctorum
Simonis et Iudae, Sancti Andreae, ut et
in Festo Trinitatis, in Matutinis Precibus,
loco Symboli Apostolorum, haec Christianae
nostrae Fidei Confessio, Sancti Athanasii
Symbolum vulgo dicta, cantabitur, aut
recitabitur, a Ministro et universo catu
stantibus.

QUICUNQUE vult salvus esse, ante om-
nia opus est ut teneat Catholicam fidem;

καὶ ἑταῦς ἵνα εἰσακούσῃς τὰς αἰτήσεις δυοῖν
ἢ τριῶν συμφρανούτων ἐπὶ τῷ ὀνόματί σου,
ἀναπλήρωσον καὶ τώρα τὰ αἰτήματα τῶν δού-
λων σου πρὸς τὸ κάλλιον, δίδοντας ἡμῖν ἐν τῷ
παρόντι αἰῶνι τὴν γνώρισιν τῆς ἀληθείας σου,
καὶ ἐν τῷ μέλλοντι τὴν αἰώνιον ζωὴν. Ἀμήν.

β'. Κορινθ. ιγ'. ιγ'.

Ἡ ΧΑΡΙΣ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ,
καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, καὶ ἡ κοινωνία τοῦ
ἁγίου Πνεύματος μετὰ πάντων ἡμῶν, εἰς τοὺς
αἰῶνας. Ἀμήν.

Ἐδῶ τελειώνει τὸ Σχῆμα τῶν Ἑσπερινῶν
Προσευχῶν.

Ἐν ταῖς Ἑορταῖς τῶν Γενεθλίων τοῦ Κυρίου,
τῶν Ἐπιφανίων, τοῦ ἁγίου Μαθθίου, τοῦ
Πάσχα, τῆς ἀναλήψεως, τῆς Πεντηκοστῆς,
τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ, τῆς ἁγίας
Ἰακώβου, τοῦ ἁγίου Βαρθολομαίου, τοῦ
ἁγίου Ματθαίου, τῶν ἁγίων Σιμῶνος καὶ
Ἰούδα, τοῦ ἁγίου Ἀνδρέου, καὶ ἐν τῇ κυ-
ριακῇ τῆς ἁγίας Τριάδος, ἀντὶ τοῦ Συμβόλου
τῶν Ἀποστόλων ἐν ταῖς προσευχαῖς τοῦ
Ὁρθρου, ὁ Λειτουργὸς καὶ ὁ λαὸς ὀρθοί,
λέγουσιν ἡ ψαλλοῦσιν τὴν ἐξῆς χριστιανι-
κὴν ἐξομολόγησιν τῆς πίστεως, τὴν κοινῶς
καλουμένην τὸ Σύμβολον τοῦ ἁγίου Ἀθα-
νασίου.

Ὅστις βούλεται, κ. τ. λ.

Ὅστις θέλει ἵνα σωθῇ, πρὸ πάντων πρέπει
ἵνα κρατήσῃ τὴν καθολικὴν πίστιν.

mente le nostre comuni supplicazioni, e
prometti, che quando due o tre saranno
radunati insieme nel tuo Nome, tu esaudirai
le loro dimande; adempisci presentemente,
o Signore, i desideri e supplicazioni de' tuoi
servidori, come può esser loro più espe-
diente, dandoci in questo secolo la cono-
scenza della tua verità, e nel secolo avvenire
la vita eterna. Amen.

2 Cor. xiii. 13.

LA Grazia del nostro Signor Gesù Cristo,
la carità di Dio, e la comunione dello Spirito
Santo sia con tutti noi eternamente. Amen.

Quì finiscono le preghiere della sera, per tutto
l'anno.

Nelle Feste seguenti, cioè, del Natale,
dell' Epifania, di S. Mattia, di Pasqua,
dell' Ascensione, di Pentecoste, di S.
Giovanni Battista, di S. Jacopo, di S.
Bartolommeo, di S. Matteo, di S. Simone,
e di S. Giuda, di S. Andrea, e della
Trinità, sarà cantata o letta alle Preghiere
della Mattina, invece del Simbolo degli A-
postoli, questa confessione della fede cris-
tiana, comunemente chiamata il Credo di
S. Atanasio.

Quicumque vult.

CHIUNQUE vuol esser salvato deve, pri-
ma d' ogn' altra cosa, creder la Fede Cat-
tolica.

SYMBOLUM ATHANASIANUM.

our common supplications unto thee; and dost promise, that when two or three are gathered together in thy Name thou wilt grant their requests: Fulfil now, O Lord, the desires and petitions of thy servants, as may be most expedient for them: granting us in this world knowledge of thy truth, and in the world to come life everlasting. *Amen.*

2 Cor. xiii. 14.

THE grace of our Lord Jesus Christ, and the love of God, and the fellowship of the Holy Ghost, be with us all evermore. *Amen.*

Here endeth the Order of Evening Prayer throughout the Year.

Upon these Feasts; Christmas-day, the Epiphany, Saint Matthias, Easter-day, Ascension-day, Whitsunday, Saint John Baptist, Saint James, Saint Bartholomew, Saint Matthew, Saint Simon and Saint Jude, Saint Andrew, and upon Trinity-Sunday, shall be sung or said at Morning Prayer, instead of the Apostles' Creed, this Confession of our Christian Faith, commonly called The Creed of Saint Athanasius, by the Minister and People standing.

Quicumque vult.

WHOSOEVER will be saved: before all things it is necessary that he hold the Catholic Faith.

ihnen Gebete einmütig darzubringen, und der du verheißest, wenn zwei oder drei versammelt sind in deinem Namen, so wollest du ihre Bitte ihnen gewähren! Erfülle nun, o Herr, das Verlangen und Flehen deiner Diener, wie es uns am nützlichsten seyn mag; verleihe uns, in dieser Welt, die Erkenntniß deiner Wahrheit, und in der künftigen das ewige Leben. *Amen.*

2 Cor. 13, 13.

Die Gnade unsers Herrn Jesu Christi, die Liebe Gottes, und die Gemeinschaft des heiligen Geistes, sey mit uns allen immerdar. Amen.

Hier endet die Ordnung des Abend-Gebets, durch das ganze Jahr.

Am Weihnachts-Feste, am Feste der Erscheinung Christi, am Matthias-Tage, am Ofter-, Himmelfahrt-, und Pfingst-Feste, an den Tagen Johannis des Täufers, Jacobi, Bartholomäi, Matthäi, Simonis und Judä, am Andreas Tage und am Feste der Dreieinigkeit soll bey'm Morgen-Gebete, statt des Apostolischen Glaubens-Bekenntnisses, das folgende sogenannte Bekenntniß des heiligen Athanasius vom Prediger, und von der Gemeinde, stehend, gesungen oder gesprochen werden.

Quicumque vult.

Wer selig werden will, dem ist vor allen Dingen nöthig, daß er den rechten, christlichen Glauben habe.

prières d'un commun accord, et qui nous as promis que quand deux ou trois seront assemblés en ton nom, tu leur accorderas leurs requêtes, accomplis maintenant les souhaits et les demandes de tes serviteurs, selon que tu connois qu'il est le plus expédient et le plus salutaire; nous accordant dans ce monde la connoissance de ta vérité, et au siècle à venir la vie éternelle. *Amen.*

2 Corinth. xiii. 13.

LA grâce de notre Seigneur Jésus-Christ, et la dilection de Dieu, et la communication du Saint Esprit, soit avec nous éternellement. *Amen.*

Ici finissent les Prières du Soir pendant toute l'Année

Aux Fêtes de Noël, de l'Epiphanie, de St. Matthias, de Paques, de l'Ascension, de la Pentecote, de St. Jean Baptiste, de St. Jacques, de St. Barthelemi, de St. Matthieu, de St. Simon et de St. Jude, de St. André, et le Dimanche de la Trinité, cette Confession de notre Foi Chrétienne, appelée communément le Symbole d'Athanasie, sera chantée ou recitée aux Prières du Matin, au lieu du Symbole des Apôtres, par le Ministre et le Peuple, tous se tenant debout.

Quicumque vult.

QUICONQUE veut être sauvé, doit, avant toutes choses, maintenir la foi catholique;

dirijamos de comun acuerdo nuestras súplicas, y has prometido que quando dos ó tres esten congregados en tu Nombre les concederás sus peticiones; Cumple ahora, O Señor, los deseos y ruegos de tus siervos como mas les convenga, concediendonos en éste mundo Conocimiento de tu Verdad, y en el venidero vida eterna. *Amen.*

2 Cor. xiii. 13.

LA Gracia de nuestro Señor Jesu Christo, y el Amor de Dios, y la Comunicacion del Santo Espiritu sea con todos nosotros eternamente. *Amen.*

Aquí acaba el orden de la Oracion Vespertina por todo el Año.

En estas Fiestas; Nacimiento de Christo, ó Dia de Navidad, la Epiphania, S. Mathias, Dia de Pascua, Dia de la Ascension, Pentecostes, S. Juan Baptista, Santiago, S. Bartholome, S. Mattheo, S. Simon y S. Judas, S. Andres, y en la Dominica de Trinidad, será cantada ó rezada en la Oracion Matutina, en lugar del Credo de los Apostoles, esta Confesion de nuestra Fè Christiana, comunmente llamada, el Credo de San Athanasio, por el Ministro y Pueblo, estando en pie.

Quicumque vult.

QUALQUIERA que quiere ser salvo, debe ante todas cosas tener la Fè Catholica.

Ἦν εἰ μὴ εἰς ἕκαστος σῶαν καὶ ἀμώμητον τηρήσῃ, ἀνευ διαταγῆς εἰς τὸν αἰῶνα ἀπολείται.

Πίστις δὲ ἡ καθολικὴ αὕτη ἐστίν, ἕνα ἕνα Θεὸν ἐν Τριάδι, καὶ Τριάδα ἐν μονάδι σεβώμεθα.

Μήτε συγχέοντες τὰς ὑποστάσεις, μήτε τὴν οὐσίαν μερίζοντες.

Ἄλλη γὰρ ἐστὶν ὑπόστασις τοῦ Πατρὸς, ἄλλη τοῦ Υἱοῦ, ἄλλη τοῦ ἁγίου Πνεύματος.

Ἀλλὰ Πατὴρ, καὶ Υἱοῦ, καὶ ἁγίου Πνεύματος μία ἐστὶν ἡ θεότης, ἴση ἡ δόξα, συναίδιος ἡ μεγαλειότης.

Οἷος ὁ Πατήρ, τοιοῦτος ὁ Υἱός, τοιοῦτον καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα.

Ἄκτιστος ὁ Πατήρ, ἄκτιστος ὁ Υἱός, ἄκτιστον καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον.

Ἀκατάληπτος ὁ Πατήρ, ἀκατάληπτος ὁ Υἱός, ἀκατάληπτον καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον.

Αἰώνιος ὁ Πατήρ, αἰώνιος ὁ Υἱός, αἰώνιον καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον.

Πλὴν οὐ τρεῖς αἰώνιοι, ἀλλὰ εἰς αἰώνιος.

Ὡς περ οὐδὲ τρεῖς ἀκατάληπτοι, οὐδὲ τρεῖς ἄκτιστοι, ἀλλὰ εἰς ἄκτιστος, καὶ εἰς ἀκατάληπτος.

Ὁμοίως παντοδύναμος ὁ Πατήρ, παντοδύναμος καὶ ὁ Υἱός, παντοδύναμον καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον.

Πλὴν οὐ τρεῖς παντοδύναμοι, ἀλλ' εἰς παντοδύναμος.

Οὕτω Θεὸς ὁ Πατήρ, Θεὸς ὁ Υἱός, Θεὸς καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον.

Τὴν ὁποίαν ἔάν τις δὲν τηρήσῃ τέλειαν καὶ καθαρὰν, δίχως ἄλλο χάνεται εἰς τὸν αἰῶνα.

Ἡ δὲ πίστις καθολικὴ εἶναι αὕτη ἡ σεβώμεθα ἕνα Θεὸν εἰς τὴν Τριάδα, καὶ τὴν Τριάδα εἰς τὴν Μονάδα.

Μήτε συγχέοντες τὰ πρόσωπα, μήτε μερίζοντες τὴν οὐσίαν.

Ἄλλο γὰρ ἐστὶν τὸ πρόσωπον τοῦ Πατρὸς ἄλλο τὸ τοῦ Υἱοῦ, ἄλλο τὸ τοῦ ἁγίου Πνεύματος.

Ἀλλὰ ἡ Θεότης τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἐστὶ μία, ἴση ἡ δόξα, καὶ συναίδιος ἡ μεγαλειότης.

Καὶ οὐδὲν διαφέρουσιν ὁ Πατήρ, ὁ Υἱός καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα.

Ἄκτιστος ὁ Πατήρ, ἄκτιστος ὁ Υἱός, ἄκτιστον καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον.

Ἀκατάληπτος ὁ Πατήρ, ἀκατάληπτος ὁ Υἱός, ἀκατάληπτον καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον.

Αἰώνιος ὁ Πατήρ, αἰώνιος ὁ Υἱός, αἰώνιον καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον.

Πλὴν οὐχὶ τρεῖς αἰώνιοι, ἀλλὰ ἕνας αἰώνιος.

Καθὼς οὐδὲ τρεῖς ἀκατάληπτοί, οὐδὲ τρεῖς ἄκτιστοι, ἀλλὰ ἕνας ἄκτιστος καὶ ἕνας ἀκατάληπτος.

Ὁμοίως, παντοδύναμος ὁ Πατήρ, παντοδύναμος καὶ ὁ Υἱός, παντοδύναμον καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον.

Πλὴν οὐχὶ τρεῖς παντοδύναμοι ἀλλὰ ἕνας παντοδύναμος.

Οὕτω Θεὸς ὁ Πατήρ, Θεὸς ὁ Υἱός, Θεὸς καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον.

Πλὴν οὐχὶ τρεῖς Θεοὶ, ἀλλὰ ἕνας Θεός.

Quam nisi quis integram inviolatamque servaverit, absque dubio in aeternum peribit.

Fides autem Catholica hæc est, ut unum Deum in Trinitate, et Trinitatem in Unitate, veneremur;

Neque confundentes Personas, neque substantiam separantes.

Alia est enim persona Patris, alia Filii, alia Spiritus Sancti.

Sed Patris, et Filii, et Spiritus sancti, una est Divinitas, æqualis Gloria, coæterna Majestas.

Qualis Pater, talis Filius, talis Spiritus Sanctus.

Increatus Pater, increatus Filius, increatus Spiritus sanctus.

Immensus Pater, immensus Filius, immensus Spiritus sanctus.

Æternus Pater, æternus Filius, æternus Spiritus sanctus.

Et tamen non tres Æterni, sed unus Æternus.

Sicut non tres Increati, nec tres Immensi; sed unus Increatus, et unus Immensus.

Similiter omnipotens Pater, omnipotens Filius, omnipotens Spiritus sanctus.

Et tamen non tres Omnipotentes, sed unus Omnipotens.

Ita Deus Pater, Deus Filius, Deus Spiritus sanctus.

La qual Fede, sennon ch'ogn' uno l'oservi intieramente e senza polluzione; senza dubbio, perirà eternamente.

E la Fede Cattolica è questa; cioè, ch'adoriamo un Dio in Trinità, e Trinità in Unità.

Nè confondendo le Persone, nè dividendo la sostanza,

Perchè vi è una Persona del Padre, un'altra del Figliuolo, e un'altra dello Spirito Santo.

Ma la Deità del Padre, del Figliuolo, e dello Spirito Santo, è tutt' una, la Gloria uguale, la Maestà coeterna.

Quale è il Padre, tale è il Figliuolo, e tal è lo Spirito Santo.

Il Padre non creato, il Figliuolo non creato, e lo Spirito Santo non creato.

Il Padre incomprendibile, il Figliuolo incomprendibile, e lo Spirito Santo incomprendibile.

Il Padre eterno, il Figliuolo eterno, e lo Spirito Santo eterno.

Però, non sono tre eterni, ma un solo eterno.

Come anco non sono tre incomprendibili, nè tre creati, ma solo un creato, e un incomprendibile.

Così parimente il Padre è onnipotente, il Figliuolo onnipotente, e lo Spirito Santo onnipotente.

Con tutto ciò non vi sono tre Onnipotenti, ma un Onnipotente.

Ed anche il Padre è Dio, il Figliuolo è Dio, e lo Spirito Santo è Dio.

Nulladimeno, non sono tre Dii, ma un solo Dio.

Which Faith except every one do keep whole and undefiled : without doubt he shall perish everlastingly.

And the Catholick Faith is this : That we worship one God in Trinity, and Trinity in Unity ;

Neither confounding the Persons : nor dividing the Substance.

For there is one Person of the Father, another of the Son ; and another of the Holy Ghost.

But the Godhead of the Father, of the Son, and of the Holy Ghost, is all one : the Glory equal, the Majesty co-eternal.

Such as the Father is, such is the Son : and such is the Holy Ghost.

The Father uncreate, the Son uncreate : and the Holy Ghost uncreate.

The Father incomprehensible, the Son incomprehensible : and the Holy Ghost incomprehensible.

The Father eternal, the Son eternal : and the Holy Ghost eternal.

And yet they are not three eternals : but one eternal.

As also there are not three incomprehensibles, nor three uncreated : but one uncreated, and one incomprehensible.

So likewise the Father is Almighty, the Son Almighty : and the Holy Ghost Almighty.

And yet they are not three Almightyes : but one Almighty.

So the Father is God, the Son is God : and the Holy Ghost is God.

Laquelle foi quiconque ne gardera pure et entière, sans doute il périra éternellement.

Or la foi catholique est que nous adorions un Dieu dans la Trinité, et la Trinité dans l'Unité :

Sans confondre les personnes, ou diviser l'essence.

Car autre est la personne du Père : autre celle du Fils : autre celle du Saint Esprit.

Mais la Divinité du Père, du Fils, et du Saint Esprit n'est qu'une : leur gloire est égale, et leur majesté coéternelle.

Tel qu'est le Père, tel est le Fils, et tel est le Saint Esprit.

Le Père non créé : le Fils non créé : et le Saint Esprit non créé.

Le Père incompréhensible : le Fils incompréhensible : et le Saint Esprit incompréhensible.

Le Père éternel : le Fils éternel : et le Saint Esprit éternel.

Toutefois ils ne sont point trois Eternels, mais un Eternel.

Comme aussi il n'y a point trois incompréhensibles, ni trois non créés ; mais un non créé, et un incompréhensible.

Et ainsi, le Père est tout-puissant, le Fils tout-puissant, et le Saint Esprit tout-puissant.

Et cependant ils ne sont point trois Tout-puissans, mais un Tout-puissant.

De même le Père est Dieu : le Fils est Dieu : et le Saint Esprit est Dieu.

Wer diesen Glauben nicht ganz, und nicht unbeslekt hält, der wird ohne Zweifel ewig verderben.

Der wahre christliche Glaube besteht aber darin, daß wir Einen Gott in Dreieinigkeit, und Dreieinigkeit in der Einheit anbeten ;

Daß wir weder die Personen vermischen, noch das göttliche Wesen derselben zertrennen.

Denn eine andere Person ist die des Vaters, eine andere ist die des Sohnes, und eine andere ist die des heiligen Geistes :

Aber die Gottheit des Vaters, des Sohnes und des heiligen Geistes, ist eine und dieselbe, von gleicher Herrlichkeit, von gleich ewiger Majestät.

Wie der Vater ist, so ist der Sohn, und so ist der heilige Geist ;

Der Vater unerschaffen, der Sohn unerschaffen, und der heilige Geist unerschaffen ;

Der Vater unbegreiflich, der Sohn unbegreiflich, und der heilige Geist unbegreiflich ;

Der Vater ewig, der Sohn ewig, und der heilige Geist ewig.

Und sind doch nicht Drey Ewige, sondern Ein Ewiger ;

Auch nicht Drey Unbegreifliche, und nicht Drey Unerschaffene : sondern Ein Unbegreiflicher und Ein Unerschaffener.

So ist auch der Vater allmächtig, der Sohn allmächtig, und der heilige Geist allmächtig :

Und doch sind sie nicht Drey Allmächtige : sondern Ein Allmächtiger.

So ist auch der Vater Gott, der Sohn ist Gott, und der heilige Geist ist Gott :

Und doch sind sie nicht Drey Götter, sondern Ein Gott.

La qual el que no guardare pura y entera, sin duda perecerá eternamente.

Es pues la Fe Catholica ; que adoremos Un Dios en Trinidad, y la Trinidad en Unidad.

Sin confundir las personas : ó dividir la esencia.

Porque una es la persona del Padre : otra la del Hijo : otra la del Espiritu Santo.

Mas la Deidad del Padre, del Hijo, y del Espiritu Santo no es sino una ; la Gloria igual, la Magestad Coeterna.

Qual es el Padre, tal es el Hijo, y tal el Espiritu Santo.

El Padre no criado, el Hijo no criado : y el Espiritu Santo no criado.

El Padre immenso, el Hijo immenso ; el Espiritu Santo immenso.

El Padre Eterno, el Hijo Eterno, el Espiritu Santo Eterno.

Con todo eso no son tres eternos : mas un eterno.

Como ni hay tres inmensos, ni tres no criados : mas un increado, y un immenso.

Semejantemente el Padre es Todo-poderoso, el Hijo Todo-poderoso, y el Espiritu Santo Todo-poderoso.

Y con todo eso no son tres Todo-poderosos, mas un todo Todo-poderoso.

Asi mismo el Padre es Dios, el Hijo es Dios, y el Espiritu Santo es Dios.

Y con todo eso no son tres Dioses : mas Un Dios.

Ἰλὴν οὐ τρεῖς Θεοί, ἀλλ' εἷς Θεός.

Ὅμοιως Κύριος ὁ Πατήρ, Κύριος ὁ Υἱός, Κύριος καὶ Πνεῦμα τὸ ἅγιον.

Πλὴν οὐχὶ τρεῖς Κύριοι, ἀλλ' εἷς ἐστὶ Κύριος.

Ὅτι ὡς ἰδίαν μίαν ἕκαστον ὑπόστασιν Θεὸν καὶ Κύριον ὁμολογῶν τῇ Χριστιανικῇ ἀληθείᾳ βαζόμεθα.

Οὕτω τρεῖς Θεοὺς, ἢ τρεῖς Κυρίους λέγειν τῇ καθολικῇ εὐσεβείᾳ κωλυόμεθα.

Ὁ Πατήρ ἅπ' οὐδενός ἐστι ποιητὸς, οὔτε κτιστὸς, οὔτε γεννητὸς.

Ὁ Υἱὸς ἀπὸ τοῦ Πατρὸς μόνον ἐστίν, οὐ ποιητὸς, οὐ κτιστὸς, ἀλλὰ γεννητὸς.

Τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἀπὸ τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ οὐ ποιητὸν, οὐ κτιστὸν, οὐδὲ γεννητὸν, ἀλλ' ἐκπορευτὸν.

Εἷς οὖν Πατήρ, οὐ τρεῖς Πατέρες, εἷς Υἱός, ἢ τρεῖς Υἱοί, ἐν Πνεύμα ἁγίον, ἢ τρία Πνεύματα ἅγια.

Κἂν ταύτῃ τῇ Τριάδι οὐδὲν πρότερον ἢ ὕστερον, οὐδὲν μείζον ἢ ἥλαττον, ἀλλὰ σῶν αἱ τρεῖς ὑποστάσεις, καὶ συναϊδαὶ εἰσιν ἑαυταῖς, καὶ ἴσαι.

Ὅστε κατὰ πάντα, καθὼς εἴρηται, καὶ τὴν Μονάδα ἐν Τριάδι σέβασθαι δεῖ, καὶ τὴν Τριάδα ἐν Μονάδι.

Ὁ γοῦν βουλόμενος σωθῆναι, οὕτω περὶ Τριάδος φρονεῖτω.

Πλὴν ἀναγκαῖον ἐστὶ πρὸς αἰώνιον σωτηρίαν, ὅπως καὶ τὴν ἐνσάρκωσιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ὀρθῶς πιστεύσῃς.

Ἔστι γὰρ πίστις ὀρθὴ ἵνα πιστεύωμεν καὶ

Et tamen non tres Dei, sed unus est Deus.

Ita Dominus Pater, Dominus Filius, Dominus Spiritus sanctus.

Et tamen non tres Domini, sed unus est Dominus.

Quia, sicut sigillatim unamquamque personam, Deum ac Dominum confiteri Christiana veritate compellimur, ita tres Deos aut Dominos dicere Catholica Religione prohibemur.

Pater a nullo est factus, nec creatus, nec genitus.

Filius a Patre solo est, non factus, nec creatus, sed genitus.

Spiritus sanctus a Patre et Filio, non factus, non creatus, nec genitus, sed procedens.

Unus ergo Pater, non tres Patres; unus Filius, non tres Filii; unus Spiritus sanctus, non tres Spiritus sancti.

Et in hac Trinitate nihil prius aut posterius, nihil majus aut minus; sed totæ tres Personæ coæternæ sibi sunt et coæquales.

Ita ut per omnia, sicut jam supra dictum est, et unitas in trinitate, et trinitas in unitate, veneranda sit.

Qui vult ergo salvus esse, ita de Trinitate sentiat.

Sed necessarium est ad æternam salutem, ut incarnationem quoque Domini nostri Jesu Christi fideliter credat.

Est ergo fides recta, ut credamus, et con-

Ὅμοιως Κύριος ὁ Πατήρ, Κύριος ὁ Υἱός, Κύριος καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον.

Πλὴν οὐχὶ τρεῖς Κύριοι, ἀλλ' ἓνας ἐστὶ Κύριος.

Ὅτι καθὼς βιαζόμεθα ἀπὸ τῆς Χριστιανικῆς ἀληθείας ἵνα ὁμολογήσωμεν κάθε πρόσωπον Θεὸν καὶ Κύριον.

Οὕτω ἡ καθολικὴ εὐσέβεια ἐμποδίζει ἡμᾶς τὸ ἵνα ὁμολογῶμεν τρεῖς Θεοὺς ἢ τρεῖς Κυρίους.

Οὐδεὶς ἐποίησεν, ἢτε ἔκτισεν, οὔτε ἐγέννησεν τὸν Πατέρα.

Ὁ Υἱὸς ἐγεννήθη ἀπὸ τοῦ Πατρὸς μόνου, ἀλλὰ οὔτε ἐποίηθη, οὔτε ἐκτίσθη.

Τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον οὔτε ἐποίηθη, οὔτε ἐκτίσθη, οὔτε ἐγεννήθη, ἀλλὰ προέρχεται ἀπὸ τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ.

Ἔνας λοιπὸν ὁ Πατήρ, οὐχὶ τρεῖς Πατέρες, ἓνας ὁ Υἱός, οὐχὶ τρεῖς Υἱοί, ἐν τῷ Πνεύμα τὸ ἅγιον, οὐχὶ τρία Πνεύματα ἅγια.

Καὶ ἀπὸ ταύτης τῆς Τριάδος, δεῖς πρότερος ἢ ὕστερος, οὐδεὶς μεγαλήτερος ἢ μικρότερος ἀλλὰ καὶ τὰ τρία πρόσωπα εἶναι καθ' ἑαυτὰ συναϊδα καὶ ὅμοια.

Ὅστε κατὰ πάντα, καθὼς προεῖρηται, πρέπει ἵνα σεβώμεθα τὴν Μονάδα εἰς Τριάδα, καὶ τὴν Τριάδα εἰς τὴν Μονάδα.

Ὅστις λοιπὸν θέλει ἵνα σωθῇ ὡς φρονεῖ ἔτω περὶ τῆς Τριάδος.

Πλὴν πρὸς αἰώνιον σωτηρίαν πρέπει ἵνα πιστεύσῃς ὀρθῶς καὶ τὴν ἐνσάρκωσιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἦ πίστις γὰρ ἡ ὀρθὴ ἐστὶ τὸ ἵνα πιστεύωμεν καὶ ὁμολογῶμεν ὅτι ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς

Così ancora il Padre è Signore, il Figliuolo è Signore, e lo Spirito Santo è Signore.

E però non sono tre Signori, ma un sol Signore.

Perchè, siccome noi siamo obbligati per la verità cristiana, di riconoscere ciascheduna delle persone a parte, esser Dio e Signore,

Così ci è anche vietato per la Religione Cattolica, di dire che vi sono tre Dii, o tre Signori.

Il Padre non è stato fatto da alcuno; nè creato, nè generato.

Il Figliuolo è del Padre solo, non fatto, nè creato, ma generato.

Lo Spirito Santo è del Padre, e del Figliuolo, non fatto, nè creato, nè generato, ma procedente.

Così vi è un Padre, non tre Padri; un Figliuolo, non tre Figliuoli; uno Spirito Santo, non tre Spiriti Santi.

Ed in questa Trinità non vi è nè precedenza, nè succedenza, non vi è nè maggioranza, nè minorità.

Anzi tutte le tre Persone sono insieme coeternæ e coeguali.

Si che in ogni punto, come è detto; l'Unità in Trinità, e la Trinità in Unità si debbe adorare.

Perciò, chiunque vuol esser salvato, è obbligato di creder così della Trinità.

Egli è in oltre necessario, per ottener la vita eterna, che creda, debitamente, l'Incarnazione del nostro Signore, Gesù Cristo.

Perchè la vera Fede consiste in questo

And yet they are not three Gods : but one God.

So likewise the Father is Lord, the Son Lord : and the Holy Ghost Lord.

And yet not three Lords : but one Lord.

For like as we are compelled by the Christian verity : to acknowledge every Person by himself to be God and Lord ;

So are we forbidden by the Catholick Religion : to say, There be three Gods, or three Lords.

The Father is made of none : neither created, nor begotten.

The Son is of the Father alone : not made, nor created, but begotten.

The Holy Ghost is of the Father and of the Son : neither made, nor created, nor begotten, but proceeding.

So there is one Father, not three Fathers ; one Son, not three Sons : one Holy Ghost, not three Holy Ghosts.

And in this Trinity none is afore, or after other : none is greater, or less than another ;

But the whole three Persons are co-eternal together : and co-equal.

So that in all things, as is aforesaid : the Unity in Trinity, and the Trinity in Unity is to be worshipped.

He therefore that will be saved : must thus think of the Trinity.

Furthermore, it is necessary to everlasting salvation : that he also believe rightly the Incarnation of our Lord Jesus Christ.

For the right Faith is, that we believe and

Et cependant ils ne sont point trois Dieux, mais un Dieu.

Semblablement le Père est Seigneur : le Fils est Seigneur : et le Saint Esprit est Seigneur.

Et cependant ils ne sont point trois Seigneurs, mais un Seigneur.

Car comme la vérité chrétienne nous oblige de reconnoître que chacune des personnes, prise à part, est Dieu et Seigneur :

Aussi la religion catholique nous défend de dire qu'il y a trois Dieux, ou trois Seigneurs.

Le Père n'est fait d'aucun : il n'est ni créé, ni engendré.

Le Fils est du Père seul : non fait, ni créé, mais engendré.

Le Saint Esprit est du Père et du Fils : étant non fait, ni créé, ni engendré, mais procédant.

Aussi il y a un Père, non trois Pères : un Fils, non trois Fils : un Saint Esprit, et non trois Saints Esprits.

Et dans cette Trinité, il n'y a ni priorité, ni postériorité : l'un n'est pas plus grand, ni moindre que l'autre.

Mais toutes les trois personnes sont ensemble de même éternité, et égales en toutes choses.

Tellement qu'en toutes choses, comme il a été dit ci-devant, il faut adorer l'Unité dans la Trinité, et la Trinité dans l'Unité.

Donc, quiconque veut être sauvé, doit avoir ces sentimens de la Trinité.

De plus, il est nécessaire, pour obtenir le salut éternel, qu'il ait une vraie et droite croyance de l'incarnation de notre Seigneur Jésus-Christ.

Car la vraie foi consiste en ce que nous

So ist auch der Vater Herr, der Sohn ist Herr, und der heilige Geist ist Herr :

Und doch sind sie nicht Drey Herrn, sondern Ein Herr.

Denn wie wir durch die Christliche Wahrheit genötigt sind zu bekennen, daß eine jede dieser Personen für sich Gott und Herr ist.

So verbietet uns die wahre Christliche Religion zu sagen, daß Drey Götter und Drey Herren sind.

Der Vater ist von niemand gemacht, er ist weder geschaffen noch erzeugt.

Der Sohn ist allein vom Vater, nicht gemacht, oder geschaffen, sondern erzeugt.

Der heilige Geist ist vom Vater und vom Sohne weder gemacht, noch geschaffen, noch erzeugt, sondern ausgehend.

So ist nur Ein Vater, nicht Drey Väter ; nur Ein Sohn, nicht Drey Söhne ; und Ein heiliger Geist, nicht drey heilige Geister.

Und in dieser Dreieinigkeit ist keine Person vor, oder nach der andern ; keine ist größer, oder geringer, als die andere.

Sondern alle drey Personen zusammen sind gleich ewig und gleich groß.

So daß, wie vorher gesagt ist, die Einheit in der Dreieinigkeit, und die Dreieinigkeit in der Einheit angebetet werden muß.

Wer demnach selig werden will, der muß also von der Dreieinigkeit denken.

Ferner ist es nothwendig zur ewigen Seligkeit, daß wir gehörig an die Menschwerdung unseres Herrn Jesu Christi glauben.

Denn der rechte Glaube ist der, daß wir glauben

Semejantemente el Padre es Señor, el Hijo es Señor, y el Espiritu Santo es Señor.

Y con todo eso no son tres Señores : mas un Señor.

Porque como la verdad Christiana nos obliga á confesar, que cada una de las personas de por sí es Dios y Señor ;

Asi la Religion Catholica nos prohibe decir, que hay tres Dioses ó tres Señores.

El Padre de nadie es hecho : ni criado, ni engendrado.

El Hijo es de solo el Padre : no hecho, ni criado, mas engendrado.

El Espiritu Santo es del Padre, y del Hijo : no hecho, ni engendrado : mas Procedente.

Hay pues un Padre, no tres Padres : un Hijo, no tres Hijos : un Espiritu Santo, no tres Espiritus Santos.

Y en esta Trinidad nada hay primero ni postrero : el uno no es mayor que el otro.

Mas las tres Personas son juntamente de una misma eternidad é igualdad.

De manera que en todo (como se ha dicho) es necesario adorar la Unidad en Trinidad, y la Trinidad en Unidad.

Qualquiera pues, que quiere ser salvo, debe asi pensar y creer de la Trinidad.

Demas desto es necesario para conseguir la salud eterna,

Creer fielmente la Encarnacion de nuestro Señor Jesu Christo.

Es pues la verdadera Fe, que creamos y

ὁμολογῶμεν, ὅτι ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησὺς Χριστός, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, Θεὸς καὶ ἄνθρωπος ἐστὶ.

Θεὸς ἐκ τῆς οὐσίας τοῦ Πατρὸς πρὸ αἰώνων γεννηθεὶς, καὶ ἄνθρωπος ἐκ τῆς οὐσίας τῆς Μητρὸς ἐν τῷ αἰῶνι τεχθεὶς.

Τέλειος Θεὸς καὶ τέλειος ἄνθρωπος, ἐκ ψυχῆς λογικῆς καὶ ἀνθρωπίνης σαρκὸς ὑφιστάμενος.

Ἰσος τῷ Πατρὶ κατὰ τὴν θεότητα, ἐλάττω τοῦ Πατρὸς κατὰ τὴν ἀνθρωπότητα.

Ὅς εἰ καὶ Θεὸς καὶ ἄνθρωπος ἐστίν, οὐ δύο ὅμως, ἀλλ' εἷς ἐστὶ Χριστός.

Εἰς οὐ τροπῇ θεότιτος εἰς σάρκα, ἀλλὰ προσλήψει τῆς ἀνθρωπότητος εἰς Θεόν.

Εἰς πάντως, οὐ συγχύσει τῆς οὐσίας, ἀλλ' ἐνότητι τῆς υποστάσεως.

Καὶ γὰρ ὡς ψυχὴ λογικὴ καὶ ἡ σὰρξ εἷς ἐστὶν ἄνθρωπος, οὕτω καὶ ὁ θεᾶνθρωπος εἷς ἐστὶν Χριστός.

Ὅς ἔπαθε διὰ τὴν σωτηρίαν ἡμῶν, κατήλθεν εἰς γῆδον, ἀνέστη τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐκ τῶν νεκρῶν.

Ἀνῆλθεν εἰς ἑρὰν, κάθηται ἐκ δεξιῶν τῶν Πατρὸς τοῦ Θεοῦ παντοκράτορος, ὅθεν ἤξει κρίναι ζῶντας καὶ νεκρούς.

Οὐ τῇ παρουσίᾳ πάντες οἱ ἄνθρωποι ἀναστήσονται μετὰ τῶν σωμάτων αὐτῶν, καὶ ἀποδώσουσιν ἐξ ἰδίων ἔργων τὴν ἀπολογίαν.

Καὶ οἱ μὲν τὰ ἀγαθὰ πράξαντες πορεύσονται εἰς ζωὴν αἰώνιον· οἱ δὲ τὰ φαῦλα, εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον.

fiteamur, quia Dominus noster Jesus Christus, Dei filius, Deus et homo est.

Deus est, ex substantia Patris ante saecula genitus; et homo est, ex substantia matris in saeculo natus;

Perfectus Deus, perfectus homo, ex anima rationali et humana carne subsistens;

Aequalis Patri secundum divinitatem, minor Patri secundum humanitatem;

Qui, licet Deus sit et homo, non duo tamen, sed unus est Christus;

Unus autem, non conversione divinitatis in carnem, sed assumptione humanitatis in Deum;

Unus omnino, non confusione substantiae, sed unitate personae.

Nam, sicut anima rationalis et caro unus est homo, ita Deus et homo unus est Christus;

Qui passus est pro salute nostra, descendit ad inferos, tertia die resurrexit a mortuis;

Ascendit in caelos; sedet ad dexteram Dei Patris Omnipotentis; inde venturus est judicare vivos et mortuos.

Ad cuius adventum omnes homines resurgere debent cum corporibus suis, et reddituri sunt de factis propriis rationem.

Et qui bona egerunt, ibunt in vitam aeternam, qui vero mala, in ignem aeternum.

Χριστὸς ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ἔστι Θεὸς καὶ ἄνθρωπος.

Θεὸς ἐκ τῆς οὐσίας τοῦ Πατρὸς γεννηθεὶς πρὸ αἰώνων, καὶ ἄνθρωπος ἐκ τῆς οὐσίας τῆς Μητρὸς γεννηθεὶς εἰς τὸν αἰῶνα.

Τέλειος Θεὸς καὶ τέλειος ἄνθρωπος μετὰ ψυχῆς λογικῆς καὶ ἀνθρωπίνης σαρκὸς.

Ὁμοῖος τῷ Πατρὶ κατὰ τὴν θεότητα, μικρότερος τοῦ Πατρὸς κατὰ τὴν ἀνθρωπότητα.

Ὁ ὁποῖος ἂν καὶ Θεὸς καὶ ἄνθρωπος, ὅμως οὐχὶ δύο, ἀλλὰ ἓνας ἐστὶ ὁ Χριστός.

Ἐνας, οὐχὶ διὰ τὴν τροπὴν τῆς θεότητος εἰς σάρκα, ἀλλὰ διὰ τὴν μεταβολὴν τῆς ἀνθρωπότητος εἰς Θεόν.

Ἐνας ὁλοκλήρως, οὐχὶ διὰ τὴν σύγχυσιν τῆς οὐσίας, ἀλλὰ διὰ τὴν ἐνότητα τοῦ προσώπου.

Καὶ γὰρ καθὼς ἡ λογικὴ ψυχὴ καὶ ἡ σὰρξ εἷς εἶναι ἓνας ἄνθρωπος, οὕτω καὶ ὁ θεᾶνθρωπος ἐστὶν ἓνας Χριστός.

Ὁ ὁποῖος ἔπαθε διὰ τὴν σωτηρίαν ἡμῶν, κατέβη εἰς τὸν γῆδον, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀνέστη ἀπὸ τῶν νεκρῶν.

Ἀνέβη εἰς τοὺς οὐρανοὺς, ἐκάθησεν κατὰ τὴν δεξιάν τοῦ Πατρὸς τοῦ παντοκράτορος Θεοῦ, ὅθεν μέλλει ἔλθῃ κριτὴς τῶν ζῶντων καὶ τῶν νεκρῶν.

Ἐν τῇ παρουσίᾳ τοῦ ὁποῖου πάντες οἱ ἄνθρωποι θέλουν ἀναστήσῃ μετὰ τῶν σωμάτων αὐτῶν, καὶ θελεῖ δόσωσι τὴν ἀπολογίαν τῶν πράξεων αὐτῶν.

Καὶ ὅσοι ἔπραξαν ἀγαθὰ θέλει ὑπάγωσιν εἰς τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον, καὶ ὅσοι ἡμάρτησαν εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον.

ché crediamo e confessiamo che 'l nostro Signor Gesù Cristo, Figliuol di Dio, è Dio e uomo.

Dio, della sostanza del Padre generato innanzi tutti i secoli; e uomo, della sostanza di sua Madre, nato nel mondo.

Perfetto Dio, e perfetto uomo, consistente d'un anima razionale, e di carne umana.

Uguale al Padre in quanto alla sua Deità; inferiore al Padre in quanto alla sua umanità.

Il quale, quantunque sia Dio, e uomo, non sono però due, ma un solo Cristo.

Uno, non per mutazione della Deità in carne; ma per l'assunzione dell' umanità nella Deità.

Uno totalmente; non già per confusione di sostanza, ma per unità di persona.

Perchè, siccome l' anima razionale e la carne fanno un uomo; così, Dio e uomo fanno un Cristo.

Il quale patì per la nostra salute, discese agli inferi, e risuscitò il terzo giorno dai morti.

Salì in Cielo, siede alla destra del Padre Dio Onnipotente, onde verrà a giudicare i vivi e i morti.

Alla cui venuta tutti gli uomini risusciteranno coi corpi loro, e renderanno conto delle loro opere.

E quelli ch' avranno fatto bene andranno alla vita eterna, e quelli ch' avranno fatto male al fuoco eterno.

confess: that our Lord Jesus Christ, the Son of God, is God and Man;

God, of the Substance of the Father, begotten before the worlds: and Man, of the Substance of his Mother, born in the world;

Perfect God, and perfect Man: of a reasonable soul and human flesh subsisting;

Equal to the Father, as touching his Godhead: and inferior to the Father, as touching his Manhood.

Who although he be God and Man: yet he is not two, but one Christ;

One; not by conversion of the Godhead into flesh: but by taking of the Manhood into God;

One altogether; not by confusion of Substance: but by unity of Person.

For as the reasonable soul and flesh is one man: so God and Man is one Christ;

Who suffered for our salvation: descended into hell, rose again the third day from the dead.

He ascended into heaven, he sitteth on the right hand of the Father, God Almighty: from whence he shall come to judge the quick and the dead.

At whose coming all men shall rise again with their bodies: and shall give account for their own works.

And they that have done good shall go into life everlasting: and they that have done evil into everlasting fire.

und bekennen, daß unser Herr Jesus Christus, der Sohn Gottes, Gott und Mensch ist;

Gott, aus dem Wesen des Vaters vor der Welt erzeugt, und Mensch, aus dem Wesen seiner Mutter, in der Welt geboren;

Vollkommener Gott und vollkommener Mensch, mit einer vernünftigen Seele und mit einem menschlichen Leibe;

Gleich dem Vater, nach seiner Gottheit, und kleiner als der Vater, nach seiner Menschheit:

Aber, obgleich er Gott und Mensch ist, nicht zwey, sondern Ein Christus.

Ein Christus, nicht durch Verwandlung seiner Gottheit in Fleisch: sondern dadurch, daß seine Gottheit die Menschheit angenommen hat.

Nur Einer, nicht durch Vermischung des Wesens, sondern durch Einheit der Person.

Denn so wie die vernünftige Seele und der Leib Ein Mensch sind, so sind Gott und Mensch nur Ein Christus;

Der um unserer Seligkeit willen litt, zur Hölle hinunter fuhr, und am dritten Tage von den Todten wieder auferstand;

Er fuhr auf zum Himmel, er sitzt zur Rechten des Vaters, des allmächtigen Gottes, von dannen er kommen wird, zu richten die Lebendigen und die Todten.

Bei seiner Wiederkunft werden alle Menschen mit ihren Leibern wieder auferstehen und von ihren Werken Rechenschaft ablegen;

Und die, welche Gutes gethan haben, werden in das ewige Leben eingehen, die aber, welche Böses gethan haben, in das ewige Feuer.

croyions, et que nous confessons que notre Seigneur Jésus-Christ, le Fils de Dieu, est Dieu et Homme;

Dieu, engendré de la substance du Père avant tous les siècles; et Homme de la substance de sa mère, né au monde;

Dieu parfait, et Homme parfait: subsistant d'une ame raisonnable, et de chair humaine;

Egal au Père selon sa Divinité: et inférieur au Père selon son Humanité.

Lequel, quoiqu'il soit Dieu et Homme, toutefois il n'est pas deux, mais un Christ.

Un, non par conversion de la Divinité en chair, mais par l'assomption de l'Humanité à la Divinité;

Un totalement, non par confusion de substance, mais par unité de Personne.

Car comme l'ame raisonnable et la chair sont un homme, ainsi Dieu et l'Homme est un Christ;

Lequel a souffert pour notre salut; est descendu aux enfers; et le troisième jour est ressuscité des morts.

Il est monté aux cieux: il est assis à la droite de Dieu le Père tout-puissant; d'où il viendra juger les vivans et les morts.

A la venue duquel tous les hommes ressusciteront avec leurs corps, et rendront compte de leurs propres œuvres.

Et ceux qui auront bien fait, iront à la vie éternelle: et ceux qui auront mal fait, iront au feu éternel.

Telle est la foi catholique, laquelle qui-

confesemos, que nuestro Señor Jesu Christo Hijo de Dios, es Dios y Hombre;

Dios, engendrado de la substancia del Padre ante todos los siglos: y Hombre, de la substancia de su madre, nacido en el mundo.

Dios perfecto, y Hombre perfecto, subsistente de alma racional, y de carne humana;

Igual al Padre segun su Deidad: é inferior al Padre segun su Humanidad.

El qual aunque sea Dios y Hombre, con todo eso no es dos, mas un Christo.

Uno no por conversion de la Deidad en carne, mas por asumpcion de la humanidad á la Deidad.

Uno totalmente, no por confusion de substancia, mas por unidad de persona.

Porque como el alma racional y la carne es un hombre: así Dios y hombre es un Christo.

El qual padeció por nuestra salud: descendió á los infiernos: y al tercero dia resuscitó de los muertos.

Subió á los cielos: está sentado á la diestra de Dios Padre Todo-poderoso: y de allí vendrá á juzgar los vivos y los muertos.

A cuya venida todos los hombres resucitarán con sus cuerpos: y darán cuenta de sus proprias obras.

Y los que hubieren obrado bien, iran á la vida eterna: y los que mal, al fuego eterno.

Αὕτη ἐστὶν ἡ καθολικὴ πίστις, ἣν εἰς μὴ τις πιστῶς πιστεύσῃ, σωθῆναι οὐ δύνησεται.

Δόξα Πατρί. } κ. τ. λ.
Ὡς ἦν ἐν ἀρχῇ. }

Αὕτη ἐστὶν ἡ καθολικὴ πίστις, εἰς τὴν ὁποῖαν εἰς μὴ τις δὲν πιστεύσῃ πιστῶς δὲν ἔχει σωτηρίαν.

Δόξα τῷ Πατρί, κ. τ. λ.
Καθὼς εἰς τὴν ἀρχὴν, κ. τ. λ.

Ὡς ἐπιφέρειται ἡ ΛΙΤΑΝΕΙΑ ἡ γενικὴ Ἰκεσία, ἣν δεῖ ἀδεῖν ἢ λέγειν πάσαις Κυριακαῖς, καὶ τετάρτῃ καὶ ἑκτῇ τῆς ἐκάστης ἐβδομάδος ἡμέρᾳ, ἐτι δὲ καὶ τοῖς ἄλλοις καιροῖς ὅταν κελεύσῃ ὁ Διατάκτης.

Ω ΘΕΕ Πάτερ οὐρανῶν, ἐλέησον ἡμᾶς δειλαίους τοὺς ἁμαρτωλοὺς.

Ω Θεέ Πάτερ οὐρανῶν, ἐλέησον ἡμᾶς δειλαίους τοὺς ἁμαρτωλοὺς.

Ω Θεέ Υἱέ λυτρωτὰ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς δειλαίους τοὺς ἁμαρτωλοὺς.

Ω Θεέ Υἱέ λυτρωτὰ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς δειλαίους τοὺς ἁμαρτωλοὺς.

Ω Θεέ Πνεῦμα τὸ ἅγιον παρὰ τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ ἐκπορευθέν, ἐλέησον ἡμᾶς δειλαίους τοὺς ἁμαρτωλοὺς.

Ω Θεέ Πνεῦμα τὸ ἅγιον παρὰ τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ ἐκπορευθέν, ἐλέησον ἡμᾶς δειλαίους τοὺς ἁμαρτωλοὺς.

Ω παναγία, μακαρία, καὶ ἐνδοξοτάτῃ Τριάς, τρεῖς ὑποστάσεις καὶ εἰς Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς δειλαίους τοὺς ἁμαρτωλοὺς.

Ω παναγία, μακαρία, καὶ ἐνδοξοτάτῃ Τριάς, τρεῖς ὑποστάσεις καὶ εἰς Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς δειλαίους τοὺς ἁμαρτωλοὺς.

Hæc est fides Catholica, quam nisi quis fideliter firmiterque crediderit, salvus esse non poterit.

Gloria Patri, et Filio, et Spiritui Sancto;

Sicut erat in principio, et nunc, et semper, et in sæcula sæculorum. Amen.

¶ Hic sequitur Litania, seu Supplicatio summaria, finitis Precibus Matutinis, cantanda, aut recitanda, diebus Dominicis, feria quarta et sexta, et quotiescunque Ordinario visum fuerit.

PATER de cælis Deus, miserere nobis miseris peccatoribus.

Pater de cælis, Deus, miserere nobis miseris peccatoribus.

Fili, Redemptor mundi, Deus, miserere nobis miseris peccatoribus.

Fili, Redemptor mundi, Deus, miserere nobis miseris peccatoribus.

Spiritus sancte, Deus, a Patre et Filio procedens, miserere nobis miseris peccatoribus.

Spiritus sancte, Deus, a Patre et Filio procedens, miserere nobis miseris peccatoribus.

Sancta, beata, et gloriosa Trinitas, tres Personæ, unus Deus, miserere nobis miseris peccatoribus.

Sancta, beata et gloriosa Trinitas, tres Personæ, unus Deus miserere nobis miseris peccatoribus.

Questa è la Fede Cattolica, la quale chiunque non crederà con vera fede, non può esser salvato.

Gloria sia al Padre, ed al Figliuolo, ed allo Spirito Santo.

Siccome era nel principio, è adesso, e sarà sempre ne' secoli de' secoli. Amen.

La LITANIA, o supplicazione generale.

O DIO Padre Celeste, abbi pietà di noi miseri peccatori.

O Dio Padre Celeste, abbi pietà di noi miseri peccatori.

O Dio Figliuolo Redentore del mondo, abbi pietà di noi, miseri peccatori.

O Dio Figliuolo Redentore del mondo, abbi pietà di noi, miseri peccatori.

O Dio Spirito Santo che procedi dal Padre e dal Figliuolo, abbi pietà di noi, miseri peccatori.

O Dio Spirito Santo che procedi dal Padre e dal Figliuolo, abbi pietà di noi, miseri peccatori.

O santa, benedetta, e gloriosa Trinità, tre Persone e un Iddio, abbi pietà di noi, miseri peccatori.

O santa, benedetta, e gloriosa Trinità, tre Persone e un Iddio, abbi pietà di noi, miseri peccatori.

This is the Catholick Faith : which except a man believe faithfully, he cannot be saved.

Glory be to the Father, and to the Son : and to the Holy Ghost ;

As it was in the beginning, is now, and ever shall be : world without end. *Amen.*

Here followeth the LITANY, or General Supplication, to be sung or said after Morning Prayer upon Sundays, Wednesdays, and Fridays, and at other times when it shall be commanded by the Ordinary.

O GOD the Father, of heaven : have mercy upon us miserable sinners.

O God the Father, of heaven : have mercy upon us miserable sinners.

O God the Son, Redeemer of the world : have mercy upon us miserable sinners.

O God the Son, Redeemer of the world : have mercy upon us miserable sinners.

O God the Holy Ghost, proceeding from the Father and the Son : have mercy upon us miserable sinners.

O God the Holy Ghost, proceeding from the Father and the Son : have mercy upon us miserable sinners.

O holy, blessed, and glorious Trinity, three Persons and one God : have mercy upon us miserable sinners.

O holy, blessed, and glorious Trinity, three

Dies ist der wahre, christliche Glaube. Wer nicht treu an diesem Glauben hält, der kann nicht selig werden.

Ehre sey dem Vater, u. s. w.

Wie es im Anfang war, u. s. w.

Die Litaneen,

oder

das allgemeine Gebet, welches Sonntags, Mittwochens und Freytags, oder auch zu anderer Zeiten, wenn der Bischof es befiehlt, nach dem Morgen-Gebete gelesen oder gesprochen werden soll.

O Gott, Vater im Himmel, sey gnädig uns armen Sündern !

O Gott, Vater im Himmel, sey uns armen Sündern gnädig.

O Gott Sohn ! Erlöser der Welt ! sey uns armen Sündern gnädig.

O Gott Erlöser der Welt, sey uns armen Sündern gnädig.

O Gott heiliger Geist ! der du vom Vater und vom Sohne ausgehest, sey uns armen Sündern gnädig.

O Gott heiliger Geist, der du vom Vater und vom Sohne ausgehest, sey uns armen Sündern gnädig.

O heilige, hochgelobte, herrliche Dreieinigkeit ! Drei Personen und Ein Gott ! Sey uns armen Sündern gnädig.

conque ne croira pas fidèlement, ne pourra être sauvé.

Gloire soit au Père, et au Fils, et au Saint Esprit.

Comme il étoit au commencement, comme il est maintenant, et comme il sera éternellement. *Amen.*

La LITANIE ; ou Supplication Générale, que l'on lira ou chantera, après les Prières du Matin, les Dimanches, les Mercredis, les Vendredis, et les autres jours prescrits par l'Ordinaire.

O DIEU, Père céleste, aie pitié de nous, misérables pécheurs.

O Dieu, Père céleste, aie pitié de nous, misérables pécheurs.

O Dieu, le Fils, Rédempteur du monde, aie pitié de nous, misérables pécheurs.

O Dieu, le Fils, Rédempteur du monde, aie pitié de nous, misérables pécheurs.

O Dieu, le Saint Esprit, qui procèdes du Père et du Fils, aie pitié de nous, misérables pécheurs.

O Dieu, le Saint Esprit, qui procèdes du Père et du Fils, aie pitié de nous, misérables pécheurs.

O Sainte, bénite, et glorieuse Trinité, trois Personnes et un Dieu, aie pitié de nous, misérables pécheurs.

O Sainte, bénite, et glorieuse Trinité, trois

Esta es la Fê Catholica, la qual el que no creyere fielmente no podrá ser salvo.

Gloria sea al Padre, y al Hijo : y al Espiritu Santo ;

Como era al principio, es ahora : y será eternamente. *Amen.*

Aqui se sigue la Letania ó general Plegaria para ser cantada ó rezada despues de la Oracion Matutina, los Domingos, Miercoles, y Viernes, y en qualquier tiempo que se mande por el Ordinario.

O DIOS Padre Celestial, apiadate de nosotros misérables pecadores.

O Dios Padre Celestial, apiadate de nosotros misérables pecadores.

O Dios Hijo, Redentor del mundo, apiadate de nosotros misérables pecadores.

O Dios Hijo, Redentor del mundo, apiadate de nosotros misérables pecadores.

O Dios Espiritu Santo Procedente del Padre y del Hijo : apiadate de nosotros misérables pecadores.

O Dios Espiritu Santo Procedente del Padre y del Hijo : apiadate de nosotros misérables pecadores.

O Santa, Bendita, y Gloriosa Trinidad, tres Personas y un Dios : apiadate de nosotros misérables pecadores.

O Santa, Bendita, y Gloriosa Trinidad, tres Personas y un Dios : apiadate de nosotros misérables pecadores.

Μη ἀναμνησθῆς Κύριε τῶν παραπτωμάτων ἡμῶν, μηδὲ παραπτωμάτων τῶν προγόνων ἡμῶν, μηδὲ εἰσπράττης ἡμᾶς τιμωρίαν τῶν παρανομῶν· φείσαι Κύριε, φείσαι τοῦ λαοῦ σου, ὃν ἐλυτρώσω τιμιωτάτῳ τῷ αἱματί σου, καὶ μὴ ὀργίλως ἔχε πρὸς ἡμᾶς εἰς τὰς αἰῶνας.

Φείσαι ἡμῶν Κύριε.

Ἀπὸ παντὸς κακοῦ καὶ συμφορᾶς, ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας, ἀπὸ μεθοδεῶν καὶ ἐνεδρῶν τῆς διαβόλου, ἀπὸ τῆς ὀργῆς σου, καὶ ἀπ' αἰωνίου τοῦ κρίματος,

Ῥῦσαι ἡμᾶς Κύριε.

Ἀπὸ πάσης πωρώσεως τῆς καρδίας, ἀπ' ἀλαζονείας, κενοδοξίας, καὶ ὑποκρίσεως, ἀπὸ φθόνου, μίσους, καὶ κακίας, καὶ πάσης ἀφελανθρωπίας,

Ῥῦσαι ἡμᾶς Κύριε.

Ἀπὸ πορνείας καὶ πάσης ἄλλης θανασίμῃς ἁμαρτίας, καὶ ἀπὸ πασῶν τῶν ἁπατῶν τοῦ κόσμου, τῆς σαρκὸς τε καὶ τοῦ διαβόλου,

Ῥῦσαι ἡμᾶς Κύριε.

Ἀπὸ τῆς ἀστραπῆς καὶ καταιγίδος, ἀπὸ πληγῆς λοιμοῦ τε καὶ λιμοῦ, ἀπὸ πολέμου, καὶ φόνου, καὶ ἀπ' αἰφνιδίου τοῦ θανάτου,

Ῥῦσαι ἡμᾶς Κύριε.

Ἀπὸ πάσης στάσεως, συνωμοσίας, ἀναρχίας τε καὶ ἀνταρχίας, ἀπὸ πάσης ψευδοδιδασκαλίας, αἰρέσεως, καὶ σχίσματος, ἀπὸ σκληρότητος τῆς καρδίας, καὶ καταφρονήσεως τῶν λογίων καὶ ἐντολῶν σου,

Ῥῦσαι ἡμᾶς Κύριε.

Διὰ τοῦ μυστηρίου τῆς ἁγίας ἐνσάρκώσεώς σου, διὰ τῆς γεννήσεως καὶ περιτομῆς σου, διὰ βαπτισμοῦ σου, νηστείας τε καὶ πειρασμῶ,

Ῥῦσαι ἡμᾶς Κύριε.

Διὰ τῆς ὑγωνίας, καὶ αἱματώδους ἰδρωτός

ἡμῶν, μακαρία, καὶ ἐνδοξοτάτῃ Τριάδι τρία πρόσωπα καὶ ἓνας Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς τοὺς ἀθλίους ἁμαρτωλοὺς.

Λησθήνησον Κύριε τὰ σφάλματα ἡμῶν, καὶ τὰ σφάλματα τῶν προγόνων ἡμῶν, μὴν τιμωρίσης ἡμᾶς διὰ τὰς παρανομίας ἡμῶν· συγχώρησον Κύριε, συγχώρησον τὸν λαόν σου, τὸν ὅποιον ἐλυτρώσωσιν συν τῷ τιμιωτάτῳ αἱματί σου, καὶ μὴν ὀργισθῆς μεθ' ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Συγχώρησον ἡμᾶς Κύριε.

Ἀπὸ παντὸς κακοῦ καὶ συμφορᾶς, ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας, ἀπὸ τῆς πονηρίας καὶ προσβολῆς τοῦ διαβόλου, ἀπὸ τῆς ὀργῆς σου, καὶ ἀπὸ τῆς αἰωνίου καταδίκης,

Ἐλευθέρωσον ἡμᾶς Κύριε.

Ἀπὸ τυφλώσεως καρδίας, ἀπὸ ὑπεριφανίας, κενοδοξίας καὶ ὑποκρίσεως, ἀπὸ φθόνου, μίσους καὶ κακίας, καὶ κάθε ἀνελεημοσύνης,

Ἐλευθέρωσον ἡμᾶς Κύριε.

Ἀπὸ πορνείας καὶ κάθε ἄλλης θανασίμῃς ἁμαρτίας, καὶ ἀπὸ κάθε ἁπατίας τοῦ κόσμου τῆς σαρκὸς, καὶ τοῦ διαβόλου,

Ἐλευθέρωσον ἡμᾶς Κύριε.

Ἀπὸ πάσης ἐπанаστίσεως, συνωμοσίας, καὶ ἀναρχίας, ἀπὸ πάσης ψευδοσοφίας, αἰρέσεως καὶ σχίσματος, ἀπὸ σκληροκαρδίας, καὶ καταφρονήσεως τοῦ λόγου, καὶ τῶν ἐντολῶν σου,

Ἐλευθέρωσον ἡμᾶς Κύριε.

Διὰ τὸ μυστήριον τῆς ἁγίας ἐνσάρκώσεώς σου, διὰ τὴν γέννησιν σου, τὴν περιτομὴν σου, διὰ τὸ βάπτισμά σου, τὴν νηστείαν σου, καὶ τὸν πειρασμόν σου,

Ἐλευθέρωσον ἡμᾶς Κύριε.

Διὰ τὴν ὑγωνίαν καὶ τὸν αἱματώδη ἰδρωτὸς σου, διὰ τὸν σταυρόν σου, καὶ πάθος σου, διὰ

Ne memineris, Domine, iniquitatum nostrarum vel parentum nostrorum, neque vindictam sumas de peccatis nostris: parce, Domine, parce populo tuo, quem redemisti pretioso sanguine tuo; et ne in perpetuum irascaris nobis.

Parce nobis, Domine.

Ab omni malo et infortunio, a peccato, ab insidiis et aggressionibus Diaboli, ab ira tua et æterna damnatione,

Libera nos, Domine.

Ab omni cæcitate cordis, a superbia, vana gloria et hypocrisi; ab invidia, odio et malitia, et ab omni affectu caritate vacuo,

Libera nos, Domine.

A fornicatione et omni alio peccato mortali, et ab omnibus fallaciis carnis, mundi, et Diaboli,

Libera nos, Domine.

A fulgure et tempestate, a plaga, pestilentia et fame, a bello et cæde, a subitanea et improvisa morte,

Libera nos, Domine.

Ab omni seditione, occulta conspiratione et rebellionem, ab omni falso dogmate, hæresi et schismate; a duritia cordis, et contemptu verbi et mandati tui,

Libera nos, Domine.

Per mysterium sanctæ Incarnationis tuæ, per sanctam Nativitatem et Circumcisionem tuam; per Baptismum, Jejunium, et Tentationem tuam,

Libera nos, Domine.

Non ricordarti delle nostre offese, o Signore, nè delle offese dei nostri padri, non voler far vendetta delle nostre iniquità: perdonaci, o Dio benigno, perdona al tuo popolo che tu hai riscattato col tuo preziosissimo sangue, e non voler esser irato con noi per sempre.

Perdonaci o Signor buono.

Da ogni male, e disgrazia, da peccato, dalle astuzie e assalti del diavolo, dalla tua ira, e dalla dannazione eterna,

Liberaci o Dio benigno.

Da cecità di cuore, da superbia, vanagloria, e ipocrisia, da invidia, odio e malizia, ogni incaritevolezza,

Liberaci o Dio benigno.

Da fornicazione, e d'ogni altro peccato mortale, da ogni inganno del mondo, della carne, e del Diavolo,

Liberaci o Dio benigno.

Da folgore e procella, da peste, mortalità e carestia, da guerra, omicidio, e da morte subitanea,

Liberaci o Dio benigno.

Da ogni sorte di sedizione, cospirazione segreta e ribellione, da ogni dottrina falsa, eresia, e scisma, da induramento di cuore, disprezzo della tua parola e de' tuoi comandamenti,

Liberaci o Dio benigno.

Per il Misterio della tua Santa Incarnazione, per la tua santa nascita e circumcissione, per il tuo battesimo, digiuno e tentazione.

Liberaci o Dio benigno.

Persons and one God: have mercy upon us miserable sinners.

Remember not, Lord, our offences, nor the offences of our forefathers; neither take thou vengeance of our sins: spare us, good Lord, spare thy people, whom thou hast redeemed with thy most precious blood, and be not angry with us for ever.

Spare us, good Lord.

From all evil and mischief; from sin, from the crafts and assaults of the devil; from thy wrath, and from everlasting damnation.

Good Lord, deliver us.

From all blindness of heart; from pride, vain-glory, and hypocrisy; from envy, hatred, and malice, and all uncharitableness,

Good Lord, deliver us.

From fornication, and all other deadly sin; and from all the deceits of the world, the flesh, and the devil,

Good Lord, deliver us.

From lightning and tempest; from plague, pestilence, and famine; from battle and murder, and from sudden death,

Good Lord, deliver us.

From all sedition, privy conspiracy, and rebellion; from all false doctrine, heresy, and schism; from hardness of heart, and contempt of thy Word and Commandment,

Good Lord, deliver us.

By the mystery of thy holy Incarnation; by thy holy Nativity and Circumcision; by thy Baptism, Fasting, and Temptation,

Good Lord deliver us.

O heilige, hochgelobte, herrliche Dreieinigkeit! Drey Personen und Ein Gott! Sey uns armen Sündern gnädig.

Gedenke nicht, o Herr! unserer Vergehungen, noch der Missethaten unserer Väter: räche nicht unsere Sünden. Verschone uns, gütiger Gott! Schone deines Volks, das du mit deinem theuren Blute erlöset hast, und jürne nicht ewig mit uns.

Verschone uns, lieber Herr und Gott.

Vor allem Uebel und Unglück, vor der Sünde, vor der List und den Versuchungen des Teufels, vor deinem Zorne und vor der ewigen Verdammniß.

Bewähre uns, lieber Herr und Gott.

Vor aller Verblendung des Herzens, vor Stolz, vor eitler Ehrsucht, und vor Heuchelei; vor Neid, Haß und Bosheit, und vor aller Lieblosigkeit.

Bewähre uns, lieber Herr und Gott.

Vor Unzucht und vor allen andern schweren Verbrechen; vor allem Betrage der Welt, des Fleisches und des Teufels.

Bewähre uns, lieber Herr und Gott.

Vor Blitz und Ungewitter; vor Seuchen, Pest und Hungersnoth; vor Schlacht und Mord, und vor einem plötzlichen Tode.

Bewähre uns, lieber Herr und Gott.

Vor allem Aufruhr, vor heimlichem Verrath und offener Empörung; vor aller falschen Lehre, vor Kezerey und Trennung, vor Verhärtung des Herzens, und vor Verachtung deines Worts und deiner Gebote.

Bewähre uns, lieber Herr und Gott.

Durch das Geheimniß deiner heiligen Menschwerdung, durch deine heilige Geburt und Beschnei-

personnes et un Dieu, aie pitié de nous, misérables pécheurs.

O Seigneur, ne te souviens point de nos péchés, ni des péchés de nos pères: ne prends point vengeance de nos iniquités: pardonne-nous, ô bon Dieu, pardonne à ton peuple que tu as racheté par ton sang précieux; et ne sois point irrité contre nous à jamais.

Pardonne-nous, ô bon Dieu.

De tout mal, et de toute méchanceté; de péché, des ruses et des assauts du diable; de ta colère et de la damnation éternelle,

Bon Dieu, délivre-nous.

D'aveuglement de cœur, d'orgueil, de vaine gloire, et d'hypocrisie; d'envie, de haine, de malice, et de toute affection contraire à la charité,

Bon Dieu, délivre-nous.

De paillardise et de tout autre péché mortel, et de toutes les tromperies du monde, de la chair, et du diable,

Bon Dieu, délivre-nous.

Des foudres et des orages, de peste et de famine, de guerre, de meurtre, et de mort soudaine,

Bon Dieu, délivre-nous.

De toute sédition, de toute conspiration secrète et de rebellion; de toute fausse doctrine, d'hérésie, et de schisme; d'endurcissement de cœur, du mépris de ta parole et de tes commandemens,

Bon Dieu, délivre-nous.

Par le mystère de ton incarnation sainte, par ta sainte naissance, et ta circoncision; par ton baptême, par ton jeûne, et par ta tentation,

Bon Dieu, délivre-nous.

Par ton agonie, et ta sueur sanglante; par ta croix et ta passion; par ta précieuse

O Señor, no te acuerdes de nuestros pecados, ni de los de nuestros padres, ni tomes venganza de nuestras iniquidades: perdónanos, o Señor, perdona á tu Pueblo que tú redimiste con tu preciosa Sangre, y no estés para siempre irritado contra nosotros,

Perdonanos, ó buen Dios.

De todo mal, y daño; de todo pecado, de las astucias y asaltos del Diablo, de tu ira, y de condenacion eterna,

Libranos, buen Dios.

De ceguera de corazon; de soberbia vanagloria, hipocresia, de envidia, odio, y malavoluntad, y de toda falta de caridad,

Libranos, buen Dios.

De fornicacion, y de qualquier otro pecado mortal, y de todos los engaños del Mundo, Demonio y Carne,

Libranos, buen Dios.

De rayos y tempestades, de peste, contagio y hambre; de contienda, de robo y de muerte repentina,

Libranos, buen Dios.

De toda sedicion, y conspiracion secreta, de toda falsa doctrina, y heregia, de todo endurecimiento de corazon, de menosprecio de tu palabra y de tus mandamientos,

Libranos, buen Dios.

Por el Misterio de tu santa Encarnacion, por tu santa Natividad, y Circuncision, por tu Bautismo, Ayuno y Tentacion,

Libranos, buen Dios.

σου, διὰ σταυροῦ σου καὶ πάθους, διὰ τιμίου
θανάτου καὶ ταφῆς, διὰ τῆς ἐνδοξοτάτης ἀνα-
στάσεώς σου καὶ ἀναβάσεως, καὶ διὰ τῆς
ἐπελευθέρσεως τοῦ Πνεύματος ἁγίου.

Ῥῥσαι ἡμᾶς Κύριε.

Ἐν παντὶ καιρῷ τῆς θλίψεως ἡμῶν, ἐν παντὶ
καιρῷ τῆς ἡμῶν εὐετηρίας, ἐν ὥρᾳ τοῦ θανά-
του καὶ ἐν ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως,

Ῥῥσαι ἡμᾶς Κύριε.

Ἡμεῖς οἱ ἁμαρτωλοὶ δεόμεθά σου, Κύριε,
ὁ Θεός, εἰσάκουσον ἡμῶν, καὶ ὅπως εὐδοκή-
σαις διοικεῖν καὶ κυβερνᾶν τὴν ἁγίαν καθολι-
κὴν Ἐκκλησίαν σου ἐν τῇ ὁδῷ τῇ εὐθείᾳ,

Δεόμεθά σου Κύριε εἰσάκουσον ἡμῶν.

Εὐδοκῆσαις διαφυλάξει καὶ ἐπισχύσαι ἐν
ἀληθείᾳ τῇ θρησκείᾳ σου, ἐν δικαιοσύνῃ καὶ
ἀγιωσύνῃ τῇ βίᾳ τὸν ὅλεόν σου τὸν
τον χαριέστατον ἡμῶν Βασιλέα καὶ Ἀρχοντα,
Δεόμεθά σου Κύριε εἰσάκουσον ἡμῶν.

Εὐδοκῆσαις κατευθύνειν αὐτοῦ τὴν καρδίαν
ἐν τῇ πίστει, εὐλαβείᾳ, καὶ ἀγάπῃ σου, ὥστε
διαπαντὸς ἐπὶ σοὶ πεποιθῆναι, καὶ τὴν σὴν ἐν
πᾶσι τιμὴν καὶ δόξαν ἐπιζητεῖν,

Δεόμεθά σου Κύριε εἰσάκουσον ἡμῶν.

Εὐδοκῆσαις ὑπερασπιστὴς, καὶ φύλαξ αὐτῇ
εἶναι, καὶ νικηφορίαν αὐτῷ ἐπὶ πᾶσι τοῖς πα-
λεμίοις αὐτοῦ χαρίζεσθαι,

Δεόμεθά σου Κύριε εἰσάκουσον ἡμῶν.

Εὐδοκῆσαις εὐλογεῖν καὶ σώζειν πάντα τὸν
Οἶκον Βασιλικόν,

Δεόμεθά σου Κύριε εἰσάκουσον ἡμῶν.

Εὐδοκῆσαις φωτίσῃν πάντας τοὺς Ἐπισκό-
πους, Ἱερεῖς, καὶ Διακόνους, ἀληθινῇ τῇ γνώ-
σει καὶ συνέσει τοῦ λόγου σου, ἵνα παραπλη-

τὸν τίμον θάνατον καὶ τάφον σου, διὰ τὴν
ἐνδοξοτάτην ἀνάστασιν, καὶ ἀνάλυσιν σου, καὶ
διὰ τὸν ἐρχομὸν τοῦ ἁγίου Πνεύματος.

Ἐλευθέρωσον ἡμᾶς Κύριε.

Εἰς καθὲ ὥραν τῆς θλίψεως ἡμῶν, εἰς καθὲ
ὥραν τῆς εὐτυχίας ἡμῶν, εἰς τὴν ὥραν τοῦ
θανάτου καὶ εἰς τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως,

Ἐλευθέρωσον ἡμᾶς Κύριε.

Ἡμεῖς οἱ ἁμαρτωλοὶ σὲ παρακαλοῦμεν Θεε
Κύριε, ἄκουσον ἡμᾶς καὶ ἵνα καταδεχθῇς ἡμῶν
διοικήσεις καὶ κυβερνήσεις τὴν ἁγίαν καθολικὴν
ἐκκλησίαν σου διὰ δρόμους ὁρθοῦς,

Σὲ παρακαλοῦμεν Κύριε, ἄκουσον ἡμᾶς.

Ἴνα καταδεχθῇς ἡμῶν διαφυλάξεις, καὶ ἐν-
δυναμώσης ἐν τῇ ἀληθινῇ θρησκείᾳ σου, ἐν τῇ
δικαιοσύνῃ καὶ ἐν τῇ ἀγιωσύνῃ τῆς ζωῆς τὸν
δοῦλόν σου τὸν χαριέστατον Βασι-
λέα καὶ Ἀρχοντα ἡμῶν.

Σὲ παρακαλοῦμεν Κύριε ἄκουσον ἡμᾶς.

Ἴνα καταδεχθῇς ἡμῶν ὁδηγήσης τὴν καρδίαν
αὐτοῦ κατὰ τὴν πίστιν, τὴν εὐλάβειαν καὶ
τὴν ἀγάπην σου, ὥστε ἀναπαύσας ἐπὶ σοὶ,
καὶ διαπαντὸς ζητήσῃ τὴν τιμὴν καὶ τὴν δόξαν
σου,

Σὲ παρακαλοῦμεν Κύριε ἄκουσον ἡμᾶς.

Ἴνα καταδεχθῇς ἡμῶν γένῃς ὑπερασπιστὴς καὶ
φύλακας αὐτοῦ, καὶ ἵνα δώσῃς αὐτῷ νίκην ἐπὶ
πάντας τοὺς ἐχθρούς αὐτοῦ,

Σὲ παρακαλοῦμεν Κύριε ἄκουσον ἡμᾶς.

Ἴνα καταδεχθῇς ἡμῶν εὐλογήσῃς καὶ σώσῃς
πάσαν τὴν Βασιλικὴν Φαμιλείαν.

Σὲ παρακαλοῦμεν Κύριε ἄκουσον ἡμᾶς.

Ἴνα καταδεχθῇς ἡμῶν φωτίσῃς πάντας τοὺς
Ἐπισκόπους, Ἱερεῖς, καὶ Διακόνους, ὅπως

Per Agonem et Sanguineum Sudorem;
per Crucem et Passionem; per pretiosam
Mortem et Sepulturam; per gloriosam Re-
surrectionem, et Ascensionem tuam in cœ-
los; et per Adventum Spiritus Sancti,

Libera nos, Domine.

In omni tempore tribulationis, omni tem-
pore prosperitatis nostræ, hora mortis, et in
die iudicii,

Libera nos, Domine.

Te rogamus, o Deus, nos peccatores ex-
audias, et Ecclesiam tuam sanctam Catholi-
cam in viis tuis regere et gubernare dig-
neris.

Te rogamus, audi nos, Domine.

Ut famulum tuum, Regem
et Gubernatorem nostrum Clementissimum,
in vero tui cultu, in iustitia, et sanctitate
vitæ, confirmare et custodire digneris;

Te rogamus, audi nos, Domine.

Ut cor illius in tua fide, in tuo timore et
amore dirigere digneris; et ut in te semper
confidat, et in omnibus quærat honorem et
gloriam tuam;

Te rogamus, audi nos, Domine.

Ut eum servare et defendere, et ei victo-
riam contra omnes hostes suos concedere
digneris;

Te rogamus, audi nos, Domine.

Ut universæ stirpi Regiæ benedicere,
eosque servare digneris;

Te rogamus, audi nos, Domine.

Ut Episcopos, Presbyteros, et Diaconos,

Per la tua agonia e sudor di sangue; per
la tua croce e passione; per la tua morte
preziosa e sepoltura; per la tua gloriosa
risurrezione e ascensione, e per la venuta
dello Spirito Santo,

Liberaci o Dio benigno,

In ogni tempo di tribolazione, in ogni
tempo di prosperità, nell' ora della morte,
e nel giorno del giudizio.

Liberaci o Dio benigno.

Noi peccatori ti supplichiamo d'esaudirci,
o Signor Iddio, e che ti piaccia di regger e
governare la tua santa chiesa universale
nella via diritta,

*Noi ti supplichiamo d' esaudirci, o Dio be-
nigno.*

Che ti piaccia di mantenere e fortificare
nel tuo vero culto in giustizia e santità di
vita, il tuo servo nostro Re e
Governatore clementissimo,

*Noi ti supplichiamo d' esaudirci, o Dio be-
nigno.*

Che ti piaccia di regger il suo cuore nella
tua Fede, timore, e amore, e ch' abbia sem-
premai la sua fiducia in te, e che cerchi
sempre il tuo onore e gloria,

*Noi ti supplichiamo d' esaudirci, o Dio be-
nigno.*

Che ti piaccia d'esser il suo Difensore e
Protettore, dandogli vittoria sopra tutti i
suoi nemici,

*Noi ti supplichiamo d' esaudirci, o Dio be-
nigno.*

Che ti piaccia di benedire e mantenere
tutta la Famiglia Regia.

*Noi ti supplichiamo d' esaudirci, o Dio be-
nigno.*

By thine Agony, and bloody Sweat; by thy Cross and Passion; by thy precious Death and Burial; by thy glorious Resurrection and Ascension; and by the coming of the Holy Ghost,

Good Lord, deliver us.

In all time of our tribulation; in all time of our wealth; in the hour of death, and in the day of judgement,

Good Lord, deliver us.

We sinners do beseech thee to hear us, O Lord God; and that it may please thee to rule and govern thy holy Church universal in the right way;

We beseech thee to hear us, good Lord.

That it may please thee to keep and strengthen in the true worshipping of thee, in righteousness and holiness of life, thy Servant our most gracious King and Governour;

We beseech thee to hear us, good Lord.

That it may please thee to rule his heart in thy faith, fear, and love, and that he may evermore have affiance in thee, and ever seek thy honour and glory;

We beseech thee to hear us, good Lord.

That it may please thee to be his defender and keeper, giving him the victory over all his enemies;

We beseech thee to hear us, good Lord.

That it may please thee to bless and preserve all the Royal Family;

We beseech thee to hear us, good Lord.

bung; 'durch deine Taufe, dein Fasten und deine Versuchung,

Errette uns, lieber Herr und Gott.

Durch deinen Todesstempel und blutigen Schweiß, durch dein Kreuz und Leiden, durch deinen kostbaren Tod und dein Begräbniß, durch deine herrliche Auferstehung und Himmelfahrt und durch die Sendung des heiligen Geistes,

Errette uns, lieber Herr und Gott.

In allen unsern Anfechtungen, in der Zeit unseres Glücks und Wohlergehens, in der Stunde des Todes, und am Tage des Gerichts,

Behüte uns, lieber Herr und Gott.

Wir Sünder bitten dich, erhöhe uns, unser Herr und Gott! regiere deine heilige und allgemeine Kirche, und leite ihre Befenner auf rechtem Wege.

Wir bitten dich, erhöhe uns, lieber Herr und Gott.

Erhalte und stärke deinen Diener unsern allergnädigsten König und Herrn, in wahrer Frömmigkeit, in Gerechtigkeit und Heiligkeit des Lebens.

Wir bitten dich, erhöhe uns, lieber Herr und Gott.

Regiere sein Herz durch den Glauben an dich, in deiner Furcht und Liebe, daß er stets dir vertraue, und deine Ehre und deinen Ruhm suchen möge.

Wir bitten dich, erhöhe uns, lieber Herr und Gott.

Schütze und bewahre ihn, und verleihe ihm Sieg über alle seine Feinde,

Wir bitten dich, erhöhe uns, lieber Herr und Gott.

Segne und erhalte die ganze königliche Familie,

Wir bitten dich, erhöhe uns, lieber Herr und Gott.

Gott.

mort et ta sépulture; par ta résurrection et ton ascension glorieuse; et par la venue du Saint Esprit,

Bon Dieu, délivre-nous.

En tout temps d'adversité; en tout temps de prospérité; à l'heure de la mort, et au jour du jugement,

Bon Dieu, délivre-nous.

O bon Dieu, nous qui sommes de pauvres pécheurs, te supplions d'exaucer nos prières; et qu'il te plaise de conduire et de gouverner ta sainte Eglise universelle dans la droite voie.

Nous te supplions de nous exaucer, ô bon Dieu.

Qu'il te plaise de conserver et d'affermir dans ton vrai service, en toute justice et en toute sainteté de vie, ton serviteur notre ROI et notre Gouverneur très-débonnaire.

Nous te supplions de nous exaucer, ô bon Dieu.

Qu'il te plaise d'adresser son cœur dans ta foi, dans ta crainte, et dans ton amour; afin qu'il ait toujours sa confiance en toi, et qu'il cherche toujours ton honneur et ta gloire.

Nous te supplions de nous exaucer, ô bon Dieu.

Qu'il te plaise de le garder, de le défendre, et de lui donner la victoire sur tous ses ennemis.

Nous te supplions de nous exaucer, ô bon Dieu.

Qu'il te plaise de bénir et de conserver toute la Famille Royale.

Nous te supplions de nous exaucer, ô bon Dieu.

Por tu agonía y sudor de sangre, por tu Cruz y Pasión, por tu preciosa Muerte y Sepultura, por tu gloriosa Resurrección y Ascension; y por la Venida del Espíritu Santo,

Libranos, buen Dios.

En tiempo de tribulación, en prosperidad, en la hora de la muerte, y en el día del Juicio,

Libranos, buen Dios.

O Buen Dios, nosotros pobres pecadores, te suplicamos oigas nuestros ruegos: y que tengas por bien de regir y gobernar tu Santa Iglesia Catholica;

Suplicamoste nos oigas, o Buen Dios.

Que te dignes de preservar y fortalecer en tu verdadero servicio, y en toda justicia y santidad de vida, á tu siervo N. nuestro Rey;

Suplicamoste nos oigas, o Buen Dios.

Que te dignes de gobernar su corazón en tu fe, temor y amor, de modo que siempre confíe en tí, y busque y adelante en todas las cosas tu honra y gloria;

Suplicamoste nos oigas, o Buen Dios.

Que te dignes de ser su defensa y amparo dándole victoria de todos sus enemigos;

Suplicamoste nos oigas, o Buen Dios.

Que te dignes de bendecir y conservar, á N. N. y toda la Familia Real;

Suplicamoste nos oigas, o Buen Dios.

Que te dignes de iluminar á todos los

αίως διδασχῇ τε καὶ ζωῇ ἐκφέρωσιν αὐτόν, καὶ ἀναγγέλλωσι,

Δεόμεθά σου Κύριε εἰσάκουσον ἡμῶν.

Εὐδοκήσας καλλωπίζειν τοὺς Μεγιστᾶνας, τῆς Βουλῆς Βασιλικῆς, καὶ πάντας τοὺς Δυστάτας χάριτι, σοφίᾳ καὶ φρονήσει,

Δεόμεθά σου Κύριε εἰσάκουσον ἡμῶν.

Εὐδοκήσας εὐλογεῖν καὶ φυλάττειν τοὺς ἐν ἐξουσίᾳ ὄντας, καὶ αὐτοῖς τῆς σῆς χάριτος μεταδόναι, ὥστε καλῶς, καὶ δικαίως τὴν κρίσιν ποιεῖσθαι, καὶ τῇ ἀληθείᾳ συνηγορεῖν,

Δεόμεθά σου Κύριε εἰσάκουσον ἡμῶν.

Εὐδοκήσας εὐλογεῖν καὶ διασώζειν ἅπαντα τὸν λαόν σου,

Δεόμεθά σου Κύριε εἰσάκουσον ἡμῶν.

Εὐδοκήσας χαρίζεσθαι πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν ὁμοφροσύνην, εἰρήνην, καὶ ὁμόνοιαν,

Δεόμεθά σου Κύριε εἰσάκουσον ἡμῶν.

Εὐδοκήσας τὴν καρδίαν ἡμῶν δοῦναι, ὥστε ἀγαπᾶν καὶ φοβεῖσθαι σε, καὶ ἀκριβῶς ρυθμίζειν τὸν βίον ἡμῶν κατὰ τὰς ἐντολάς σου,

Δεόμεθά σου Κύριε εἰσάκουσον ἡμῶν.

Εὐδοκήσας δοῦναι τῷ λαῷ σου, τὴν τῆς χάριτος προκοπὴν, ὥστε ταπεινοφρόνως ἐνωπίσασθαι τὸ ῥῆμά σου, καὶ καθαρὰ τῇ διαθέσει δεῦξασθαι αὐτό, καὶ ἐξενεγκεῖν τοὺς καρποὺς τοῦ Πνεύματος,

Δεόμεθά σου Κύριε εἰσάκουσον ἡμῶν.

Εὐδοκήσας εἰς ὁδὸν τῆς ἀληθείας ἐπαναγαγεῖν ἅπαντας τοὺς πεπλανημένους, καὶ ἐξηπατημένους,

Δεόμεθά σου Κύριε εἰσάκουσον ἡμῶν.

Εὐδοκήσας βεβαιώσαι τοὺς ἐστῶτας, τὴν παραμυθίαν παρασχεῖν καὶ βοηθήσαι τοῖς ἀσθενέσι τὴν καρδίαν, ἀνεγείραι τοὺς πεπτω-

καθαρῶς γνωρίζοντες καὶ καταλαμβάνοντες τὸν λόγον σου, μετὰ διδασχῆς καὶ συνηθείας κοινώσωσιν αὐτὸν καὶ ἐξηγήσωσι κατὰ τὸ θεόν,

Σὲ παρακαλοῦμεν Κύριε ἄκουσον ἡμᾶς.

"Ἰνα καταδεχθῇς 'να εὐτυχῇς τοὺς συμβουλάτορας καὶ πάντας τοὺς εὐγενεπολίτας μετὰ χάριτος, σοφίας, καὶ φρονήσεως,

Σὲ παρακαλοῦμεν Κύριε ἄκουσον ἡμᾶς.

"Ἰνα καταδεχθῇς 'να εὐλογῇς καὶ 'να φυλάξῃς τὸς ὀικοκτὰς ἐνδυναμώοντας αὐτῆς εἰς τὸ δικαιοκρίνειν, καὶ τὸ διατρεῖν τὴν ἀλήθειαν,

Σὲ παρακαλοῦμεν Κύριε ἄκουσον ἡμᾶς.

"Ἰνα καταδεχθῇς 'να εὐλογῇς καὶ 'να φυλάξῃς ὅλον τὸν λαόν σου,

Σὲ παρακαλοῦμεν Κύριε ἄκουσον ἡμᾶς.

"Ἰνα καταδεχθῇς 'να χαρίσῃς πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν ὁμόνοιαν, εἰρήνην καὶ συμφωνίαν,

Σὲ παρακαλοῦμεν Κύριε ἄκουσον ἡμᾶς.

"Ἰνα καταδεχθῇς 'να δώσῃς ἡμῖν καρδίαν σταθεράν εἰς τὴν ἀγάπην καὶ εἰς τὸν φόβον σε, καὶ εἰς τὸ ζεῖν ἀκριβῶς κατὰ τὰς ἐντολάς σου,

Σὲ παρακαλοῦμεν Κύριε ἄκουσον ἡμᾶς.

"Ἰνα καταδεχθῇς 'να δώσῃς τῷ λαῷ σου τὸ προκοπτεῖν εἰς τὴν χάριν σου ὅπως ἀκοῇς ἡμερὰ τὸ ῥῆμά σου καὶ τὸ δεχθῇς μετὰ εὐνοίας, καὶ φέρῃ τοὺς καρποὺς τοῦ πνεύματος,

Σὲ παρακαλοῦμεν Κύριε ἄκουσον ἡμᾶς.

"Ἰνα καταδεχθῇς 'να φέρῃς ἅπαντας πεπλανημένους καὶ ἡπάληνους εἰς τὴν ὁδὸν τῆς ἀληθείας,

Σὲ παρακαλοῦμεν Κύριε ἄκουσον ἡμᾶς.

"Ἰνα καταδεχθῇς 'να ἐνδυναμώσῃς τοὺς ὀρθοὺς, 'να ἐπιθάρρῃς καὶ βοηθήσῃς τοὺς λειποθυμένους, καὶ 'να ἐγείρῃς τοὺς πύπτοντας, καὶ τελευταίον 'να συνίρῃς τὸν Σατανᾶν ὑπὸ τὸς πόδας ἡμῶν,

Σὲ παρακαλοῦμεν Κύριε ἄκουσον ἡμᾶς.

"Ἰνα καταδεχθῇς 'να συμβοηθῇς, βοηθή-

vera cognitione et recto intellectu verbi tui illuminare digneris; et ut tam doctrina quam moribus illud pro viribus patefaciant ac promoveant;

Te rogamus, audi nos, Domine.

Ut Consiliarios Regios, et cunctam nobilitatem regni, gratia, sapientia, et intellectu donare digneris.

Te rogamus, audi nos, Domine.

Ut Magistratui nostro benedicere, eum protegere, eique gratiam concedere digneris, ut iustitiam recte administret, et veritatem propugnet;

Te rogamus, audi nos, Domine.

Ut populo tuo universo benedicere, eumque servare digneris;

Te rogamus, audi nos, Domine.

Ut omnibus gentibus unitatem, pacem, et concordiam donare digneris;

Te rogamus, audi nos, Domine.

Ut in nobis cor tui amore inflammatum, et timore plenum, et ad diligentem mandatorum tuorum observationem inclinatum, creare digneris;

Te rogamus, audi nos, Domine.

Ut universo populo tuo incrementum gratiae, quo verbum tuum humiliter audiat, et puro corde amplectatur, et fructus Spiritus proferat, donare digneris;

Te rogamus, audi nos, Domine.

Ut errantes, et seductos, in viam veritatis revocare digneris;

Te rogamus, audi nos, Domine.

Ut stantes confirmare, imbecillos consolari et sustentare, et lapsos erigere, ac Sa-

Che ti piaccia illuminare tutti i Vescovi, Preti, e Diaconi, di vera conoscenza e intelligenza della tua Parola; e che tanto per la loro predicazione, come per la loro vita e conversazione, la possano avanzare e spiegare come si conviene;

Noi ti supplichiamo, d' esaudirci, o Dio benigno.

Che ti piaccia dotare i Signori del consiglio, e tutta la Nobiltà, di grazia, sapienza e intelligenza.

Noi ti supplichiamo, d' esaudirci, o Dio benigno.

Che ti piaccia benedire e proteggere i Magistrati, dando loro forza di far giustizia, e mantenere la verità.

Noi ti supplichiamo, d' esaudirci, o Dio benigno.

Che ti piaccia benedire e custodire tutto il tuo popolo,

Noi ti supplichiamo, d' esaudirci, o Dio benigno.

Che ti piaccia dare a tutte le nazioni unione, pace, e concordia.

Noi ti supplichiamo, d' esaudirci, o Dio benigno.

Che ti piaccia darci un cuore disposto ad amarti e temerti, e di vivere diligentemente secondo i tuoi comandamenti,

Noi ti supplichiamo, d' esaudirci, o Dio benigno.

Che ti piaccia dare a tutto 'l tuo popolo accrescimento di grazia, d' ascoltare umilmente la tua parola, e riceverla di pura affezione, e di produrre i frutti dello Spirito,

Noi ti supplichiamo, d' esaudirci, &c.

Che ti piaccia ridurre nella via di verità, tutti quelli ch' hanno errato e sono sedotti.

Noi ti supplichiamo, d' esaudirci, &c.

Che ti piaccia fortificare quelli che sono

That it may please thee to illuminate all Bishops, Priests, and Deacons, with true knowledge and understanding of thy Word; and that both by their preaching and living they may set it forth, and shew it accordingly;

We beseech thee to hear us, good Lord.

That it may please thee to endue the Lords of the Council, and all the Nobility, with grace, wisdom, and understanding;

We beseech thee to hear us, good Lord.

That it may please thee to bless and keep the Magistrates, giving them grace to execute justice, and to maintain truth;

We beseech thee to hear us, good Lord.

That it may please thee to bless and keep all thy people;

We beseech thee to hear us, good Lord.

That it may please thee to give to all nations unity, peace, and concord;

We beseech thee to hear us, good Lord.

That it may please thee to give us an heart to love and dread thee, and diligently to live after thy commandments;

We beseech thee to hear us, good Lord.

That it may please thee to give to all thy people increase of grace to hear meekly thy Word, and to receive it with pure affection, and to bring forth the fruits of the Spirit;

We beseech thee to hear us, good Lord.

That it may please thee to bring into the way of truth all such as have erred, and are deceived.

We beseech thee to hear us, good Lord.

That it may please thee to strengthen such as do stand; and to comfort and help the weak-hearted; and to raise up them that fall; and finally to beat down Satan under our feet;

We beseech thee to hear us, good Lord.

Erleuchte alle Bischöfe, Priester und Diaconen, daß sie dein Wort recht erkennen und verstehen, und es durch ihre Lehre und durch ihren Wandel empfehlen und verbreiten.

Wir bitten dich, erhöre uns, lieber Herr und Gott.

Begabe die Glieder des hohen Raths, und den ganzen Adel mit Gnade, Weisheit und Einsicht.

Wir bitten dich, erhöre uns, lieber Herr und Gott.

Segne und behüte die Obrigkeiten, daß sie durch deine Gnade die Gerechtigkeit verwalten und die Wahrheit verteidigen.

Wir bitten dich, erhöre uns, lieber Herr und Gott.

Segne und bewahre dein Volk,

Wir bitten dich, erhöre uns, lieber Herr und Gott.

Laß alle Nationen durch Einigkeit, Frieden und Eintracht beglückt werden.

Wir bitten dich, erhöre uns, lieber Herr und Gott.

Gieb uns ein Herz, das dich liebt und fürchtet, daß wir mit Eifer deinen Geboten nachleben

Wir bitten dich, erhöre uns, lieber Herr und Gott.

Laß die Wirkungen deiner Gnade bey deinem Volke sich mehren, daß es dein Wort mit Sanftmuth höre, es mit reinem Herzen aufnehme, und des Geistes Früchte bringe.

Wir bitten dich, erhöre uns, lieber Herr und Gott.

Leite alle Verirrten und Verführten auf den Weg der Wahrheit zurück.

Wir bitten dich, erhöre uns, lieber Herr und Gott.

Stärke alle, die noch stehen; tröste und ermuntere die Kleinmüthigen; richte die Gefallenen wieder auf, und hilf uns endlich den Satan unter unsere Füße treten.

Wir bitten dich, erhöre uns, lieber Herr und Gott.

Qu'il te plaise d'éclairer tous les Evêques, les Prêtres, et les Diacres, par la vraie connoissance et intelligence de ta parole; afin qu'ils l'annoncent dignement, par leur prédication, et par leur bonne vie.

Nous te supplions de nous exaucer, ô bon Dieu.

Qu'il te plaise de remplir les Seigneurs du Conseil, et toute la Noblesse, de grâce, de sagesse, et d'intelligence.

Nous te supplions de nous exaucer, ô bon Dieu.

Qu'il te plaise de bénir et de conserver les Magistrats; leur faisant la grâce d'exercer la justice, et de maintenir la vérité.

Nous te supplions de nous exaucer, ô bon Dieu.

Qu'il te plaise de bénir et de protéger tout ton peuple.

Nous te supplions de nous exaucer, ô bon Dieu.

Qu'il te plaise d'inspirer à toutes les nations l'union, la paix, et la concorde.

Nous te supplions de nous exaucer, ô bon Dieu.

Qu'il te plaise de nous donner un cœur enclin à t'aimer et à te craindre, et à vivre soigneusement selon tes commandemens.

Nous te supplions de nous exaucer, ô bon Dieu.

Qu'il te plaise de donner à tout ton peuple de croître en grâce, d'écouter humblement ta parole, de la recevoir d'une affection pure, et de produire les fruits de l'esprit.

Nous te supplions de nous exaucer, ô bon Dieu.

Qu'il te plaise d'amener au chemin de la vérité tous ceux qui sont dans l'erreur, et qui ont été séduits.

Nous te supplions de nous exaucer, ô bon Dieu.

Qu'il te plaise d'affermir ceux qui sont debout, de relever ceux qui sont tombés, de consoler et d'assister ceux qui ont le cœur froissé, et enfin d'abattre Satan sous nos pieds.

Nous te supplions de nous exaucer, ô bon Dieu.

Qu'il te plaise de secourir et de consoler tous ceux qui sont en danger, en tribula-

Obispos, Presbiteros, y Diáconos, dandoles el verdadero conocimiento é inteligencia de tu Palabra; de modo que con su predicacion la publiquen, y con su exemplo la manifiesten;

Supplicamoste nos oigas, o Buen Dios.

Que te dignes de ilustrar con gracia, sabiduría, é inteligencia á los Señores del Consejo de tu Magestad y á todos los Nobles del Reino;

Supplicamoste nos oigas, o Buen Dios.

Que te dignes de bendecir y conservar á los Magistrados y de darles gracia para que hagan justicia y mantengan la verdad;

Supplicamoste nos oigas, o Buen Dios.

Que te dignes de bendecir y de guardar tu Pueblo;

Supplicamoste nos oigas, o Buen Dios.

Que te dignes de dar á todas las Naciones, union, paz, y concordia;

Supplicamoste nos oigas, o Buen Dios.

Que te dignes de darnos un corazon que sepa amarte y reverenciarte; y de hacernos vivir guardando cuidadosamente tus mandamientos;

Supplicamoste nos oigas, o Buen Dios.

Que te dignes de dar á tu pueblo aumento de gracia, para oír con humildad tu palabra, para abrazarla con un corazon sencillo y limpio, y para producir los frutos del Espiritu;

Supplicamoste nos oigas, o Buen Dios.

Que te dignes de traer al camino de la verdad á todos los que estan en error y engaño;

Supplicamoste nos oigas, o Buen Dios.

Que te dignes de fortalecer á los que aun se mantienen rectos; de sostener y dar ánimo á los flacos, de alzar á los caidos, y finalmente de hacernos hollar á Satanás baxo nuestros pies;

κότας, καὶ τὸ τελευταῖον συντρίψαι τὸν Σατανὰν ὑπὸ τοὺς πόδας ἡμῶν.

Δεόμεθά σου Κύριε εἰσάκουσον ἡμῶν.
Εὐδοκήσῃς συλλαμβάνειν, βοηθεῖν, καὶ παρήγορος εἶναι πᾶσι τοῖς ἐν κινδύνοις, ἀνάγκῃ καὶ ταλαιπωρίᾳ ὅσα δὴποτε οὔσι,

Δεόμεθά σου Κύριε εἰσάκουσον ἡμῶν.
Εὐδοκήσῃς σῶζειν πάντας τοὺς εἶτε γῆν, εἶτε θάλασσαν ὁδοποροῦντας, πάσας τὰς ὠδινοῦσας γυναῖκας, πάντας τοὺς νοσοῦντας, καὶ νηπίους, καὶ ἀποφθῖναι τὸ ἔλεός σου πᾶσι τοῖς δεσμωταῖς καὶ αἰχμαλώτοις,

Δεόμεθά σου Κύριε εἰσάκουσον ἡμῶν.
Εὐδοκήσῃς προΐστασθαι καὶ προμηθεύσθαι τῶν ὀρφανῶν, καὶ χηρῶν, καὶ πάντων τῶν ἐρημωθέντων καὶ καταβυσθέντων,

Δεόμεθά σου Κύριε εἰσάκουσον ἡμῶν.
Εὐδοκήσῃς ἐλεῆσαι ἀπαξίπαντας τοὺς ἀνθρώπους,

Δεόμεθά σου Κύριε εἰσάκουσον ἡμῶν.
Εὐδοκήσῃς συγγνώσκειν πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς ἡμῶν, τοῖς τε καταδύκονσι καὶ διαβάλλουσιν ἡμᾶς, καὶ ἐπιστρέφειν τὰς αὐτῶν καρδίας,

Δεόμεθά σου Κύριε εἰσάκουσον ἡμῶν.
Εὐδοκήσῃς διωρεῖσθαι, καὶ διασῶζειν εἰς τὴν ἡμῶν χρειὰς τοὺς ὀρίμους τῆς γῆς καρποῦς, ὥστε ἡμᾶς ἐν τῷ καιρῷ ὑπολαβεῖν αὐτῶν,

Δεόμεθά σου Κύριε εἰσάκουσον ἡμῶν.
Εὐδοκήσῃς χαρίζεσθαι ἡμῖν τὴν ἀληθινὴν μετάνοιαν, ἀφιέναι ἡμῖν πᾶσας τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, ἁμελείας τε καὶ ἀγνοίας, καὶ τῇ τοῦ Πνεύματος ἁγίου χάριτι φωτίζαι ἡμᾶς, ὥστε ἐπανορθοῦν τὸν βίον ἡμῶν κατὰ τὸν ἅγιον λόγον σου,

Δεόμεθά σου Κύριε εἰσάκουσον ἡμῶν.
Υἱέ τῷ Θεοῦ, δεόμεθά σε εἰσάκουσον ἡμῶν.

σης, καὶ παρήγορίσῃς πάντας τοὺς κινδυνεύοντας, τὰς ταλαιπώρους καὶ τὰς ἐν ἀνάγκῃ,

Σὲ παρακαλοῦμεν Κύριε ἀκουσον ἡμᾶς.
Ἵνα καταδεχθῇς ἡμῶν σώσης πᾶντας τοὺς ταξιδεύοντας διὰ γῆς ἢ διὰ θαλάσσης, πάσας τὰς λεχίσσας, πᾶντας τοὺς ἀρρώστους, καὶ τὰ βρέφη, καὶ ἡ ἐλεήσης πᾶντας τοὺς φυλακισμένους καὶ τοὺς αἰχμαλώτους,

Σὲ παρακαλοῦμεν Κύριε ἀκουσον ἡμᾶς.
Ἵνα καταδεχθῇς ἡμῶν τηρήσῃς καὶ ἐπιμελεθῇς τὰ ὄρφανα τὰς χήρας, καὶ πάντας τοὺς καταφροννημένους καὶ καταθλιμμένους,

Σὲ παρακαλοῦμεν Κύριε ἀκουσον ἡμᾶς.
Ἵνα καταδεχθῇς ἡμῶν ἐλεήσῃς πάντας τοὺς ἀνθρώπους,

Σὲ παρακαλοῦμεν Κύριε ἀκουσον ἡμᾶς.
Ἵνα καταδεχθῇς ἡμῶν συγχωρήσῃς τὰς ἐχθρὰς ἡμῶν, τὰς καταδύκοντας καὶ πλανήντας ἡμᾶς, καὶ ἡμῶν ἰατρῆσθαι τὰς καρδίας αὐτῶν,

Σὲ παρακαλοῦμεν Κύριε ἀκουσον ἡμᾶς.
Ἵνα καταδεχθῇς ἡμῶν χάρισθαι, καὶ ἡμῶν σώσῃς διὰ ἡμῶν τοὺς καρποὺς ὀρίμους τῆς γῆς ὅπως ὑπολαβώμεν αὐτῶν ἐν καιρῷ,

Σὲ παρακαλοῦμεν Κύριε ἀκουσον ἡμᾶς.
Ἵνα καταδεχθῇς ἡμῶν χάρισθαι ἡμῶν τὴν ἀληθινὴν μετάνοιαν, τὴν ἀφαιρῇ πᾶσης ἁμαρτίας ἁμελείας καὶ ἀσοχασίας ἡμῶν, καὶ τὸ φῶς τῆς χάριτος τοῦ ἁγίου Πνεύματος ὅπως διορθώσωμεν τὴν ζωὴν ἡμῶν κατὰ τὸν ἅγιον λόγον σου,

Σὲ παρακαλοῦμεν Κύριε ἀκουσον ἡμᾶς.
Υἱέ τῷ Θεῷ, σὲ παρακαλῶμεν ἀκουσον ἡμᾶς.

Υἱέ τῷ Θεῷ, σὲ παρακαλῶμεν ἀκουσον ἡμᾶς.
Ὡ Ἀμὲν τῷ Θεοῦ, ὁ ἐξαλείφειν τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου,

Δώρησον ἡμῖν τὴν εἰρήνην σου.
Ὡ Ἀμὲν τῷ Θεοῦ ὁ ἐξαλείφειν τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου,

tanam sub pedibus nostris tandem conculcare digneris;

Te rogamus, audi nos, Domine.

Ut omnes, quotquot in periculis, necessitatibus et angustiis versantur, defendere, juvare, et consolari, digneris;

Te rogamus, audi nos, Domine.

Ut omnes terra marique peregrinantes, omnes parturientes, ægrotautes, et infantes servare, et captivorum carcereque detentorum misereri digneris;

Te rogamus, audi nos, Domine.

Ut orphanis omnibus et viduis, desolatis et oppressis, prospicere digneris;

Te rogamus, audi nos, Domine.

Ut omnium hominum misereri digneris;

Te rogamus, audi nos, Domine.

Ut inimicis nostris, iisque qui nos persequuntur et calumniantur, ignoscere, et eorum corda convertere, digneris;

Te rogamus, audi nos, Domine.

Ut terræ fructus genuinos in usum nostrum dare et conservare digneris, adeo ut suo tempore iis fruamur;

Te rogamus, audi nos, Domine.

Ut veram respiciamur nobis largiri, omnia peccata nostra, negligentias et ignorantias nobis condonare, et gratia sancti Spiritus tui nos induere digneris, quo mores nostros ad sancti verbi tui normam emendemus;

Te rogamus, audi nos, Domine.

Fili Dei, te rogamus, audi nos.

Fili Dei, te rogamus, audi nos.

Agnus Dei, qui tollis peccata mundi,

Pacem tuam concede nobis.

retti, e consolare e aiutare i deboli di cuore, rizzare quei che cadono, e finalmente abbattere il diavolo sotto i nostri piedi,

Noi ti supplichiamo, d' esaudirci, &c.

Che ti piaccia soccorrere, assistere, e consolare tutti quelli che sono in pericoli, necessità, e tribolazione,

Noi ti supplichiamo, d' esaudirci, &c.

Che ti piaccia conservare tutti quelli che viaggiano, sia per mare o per terra, tutte le donne che sono in dolori di parto, tutti gli ammalati e piccioli fanciulli, e far sentire la tua misericordia a tutti quelli che sono carcerati o in servitù,

Noi ti supplichiamo, d' esaudirci, &c.

Che ti piaccia difendere e provvedere per tutti gli orfani e vedove, e tutti quelli che sono desolati e oppressi,

Noi ti supplichiamo, d' esaudirci, &c.

Che ti piaccia avere pietà di tutti gli uomini,

Noi ti supplichiamo, d' esaudirci, &c.

Che ti piaccia perdonare ai nostri nemici, persecutori e calunniatori, e convertire i loro cuori,

Noi ti supplichiamo, d' esaudirci, &c.

Che ti piaccia conservarci i frutti della terra, in modo che possiamo goderne al bisogno,

Noi ti supplichiamo, d' esaudirci, &c.

Che ti piaccia darci vera penitenza, rimetterci tutti i nostri peccati, negligenze e ignoranze, e arricchirci con la grazia del tuo Santo Spirito, acciocchè riformiamo i costumi nostri secondo la tua Santa Parola,

Noi ti supplichiamo, d' esaudirci, &c.

Figliuolo di Dio, noi ti supplichiamo d' esaudirci,

Figliuolo di Dio, noi ti supplichiamo d' esaudirci.

That it may please thee to succour, help, and comfort, all that are in danger, necessity, and tribulation;

We beseech thee to hear us, good Lord.

That it may please thee to preserve all that travel by land or by water, all women labouring of child, all sick persons, and young children; and to shew thy pity upon all prisoners and captives:

We beseech thee to hear us, good Lord.

That it may please thee to defend, and provide for, the fatherless children, and widows, and all that are desolate and oppressed;

We beseech thee to hear us, good Lord.

That it may please thee to have mercy upon all men;

We beseech thee to hear us, good Lord.

That it may please thee to forgive our enemies, persecutors, and slanderers, and to turn their hearts;

We beseech thee to hear us, good Lord.

That it may please thee to give and preserve to our use the kindly fruits of the earth, so as in due time we may enjoy them;

We beseech thee to hear us, good Lord.

That it may please thee to give us true repentance; to forgive us all our sins, negligences, and ignorances; and to endue us with the grace of thy Holy Spirit to amend our lives according to thy holy Word;

We beseech thee to hear us, good Lord.

Son of God: we beseech thee to hear us.

Son of God: we beseech thee to hear us.

O Lamb of God: that takest away the sins of the world;

Grant us thy peace.

Hilf, unterstütze und beruhige alle, die in Gefahr, in Noth und in Trübsalen sich befinden.

Wir bitten dich, erhöre uns, lieber Herr und Gott.

Behüte alle Reisende zu Lande und zu Wasser, hilf allen Schwängern und Gebärenden, erquicke alle Kranke, bewahre die jungen Kinder, und erbarme dich aller Elenden und Gefangenen.

Wir bitten dich, erhöre uns, lieber Herr und Gott.

Beschütze und versorge alle Waisen und Witwen, alle Verlassene und Unterdrückte.

Wir bitten dich, erhöre uns, lieber Herr und Gott.

Erbarme dich gnädig aller Menschen.

Wir bitten dich, erhöre uns, lieber Herr und Gott.

Vergieb unsern Feinden, allen, die uns verfolgen und verläumben, und belehre ihre Herzen.

Wir bitten dich, erhöre uns, lieber Herr und Gott.

Schenke Früchte der Erde, daß wir sie zu rechter Zeit genießen mögen.

Wir bitten dich, erhöre uns, lieber Herr und Gott.

Erwecke uns zu wahrer Buße, vergieb uns alle unsere Sünden, unsere Versäumnisse und unsere Unwissenheit, und treibe uns durch die Gnade deines heiligen Geistes, unser Leben nach den Vorschriften deines heiligen Wortes zu bessern.

Wir bitten dich, erhöre uns, lieber Herr und Gott.

Du Sohn Gottes, wir bitten dich, erhöre uns.

Du Sohn Gottes, wir bitten dich, erhöre uns.

O du, Lamm Gottes, das der Welt Sünde trägt. Verleihe uns deinen Frieden.

O du, Lamm Gottes, das der Welt Sünde trägt. Erbarme dich über uns.

O Christe, erhöre uns.

tion, et en nécessité.

Nous te supplions de nous exaucer, ô bon Dieu.
Qu'il te plaise de conserver tous ceux qui voyagent par mer ou par terre, toutes les femmes qui sont en travail d'enfant, toutes les personnes malades (particulièrement celles qui se recommandent à nos prières) et tous les petits enfans, et d'avoir compassion de tous les prisonniers et de tous les captifs.

Nous te supplions de nous exaucer, ô bon Dieu.
Qu'il te plaise de prendre la défense des orphelins, des veuves, et de tous ceux qui sont désolés et opprimés, et de pourvoir à tous leurs besoins.

Nous te supplions de nous exaucer, ô bon Dieu.
Qu'il te plaise d'étendre ta miséricorde sur tous les hommes.

Nous te supplions de nous exaucer, ô bon Dieu.
Qu'il te plaise de pardonner à nos ennemis, à ceux qui nous calomnient et nous persécutent, et de convertir leurs cœurs.

Nous te supplions de nous exaucer, ô bon Dieu.
Qu'il te plaise de nous donner et de nous conserver les fruits de la terre, afin que nous en puissions jouir dans leur saison.

Nous te supplions de nous exaucer, ô bon Dieu.
Qu'il te plaise de nous donner à tous une vraie repentance; de nous pardonner tous nos péchés, toutes nos négligences, et nos ignorances; nous accordant la grâce de ton Saint Esprit, afin que nous réformions notre vie selon ta sainte parole.

Nous te supplions de nous exaucer, ô bon Dieu.
O Fils de Dieu, nous te supplions de nous exaucer.

O Fils de Dieu, nous te supplions de nous exaucer.

O Agneau de Dieu, qui ôtes les péchés du monde,

Accorde-nous ta paix.

Supplicamoste nos oigas, o Buen Dios.

Que te dignes de ayudar, defender y consolar, á todos los que estan en peligro, necesidad y tribulacion;

Supplicamoste nos oigas, o Buen Dios.

Que te dignes de conservar á los viajantes por mar ó por tierra, á todas las mugeres que estan de parto, á todos los enfermos, y niños, y de compadecerte de los encarcelados y cautivos;

Supplicamoste nos oigas, o Buen Dios.

Que te dignes de amparar y abrir camino á todos los huérfanos y viudas, y á todos los desconsolados y oprimidos;

Supplicamoste nos oigas, o Buen Dios.

Que te dignes de tener misericordia de todo el genero humano;

Supplicamoste nos oigas, o Buen Dios.

Que te dignes de perdonar á nuestros enemigos y perseguidores, y convertir sus corazones;

Supplicamoste nos oigas, o Buen Dios.

Que te dignes de darnos y conservar los frutos de la tierra, para que en su tiempo los gocemos;

Supplicamoste nos oigas, o Buen Dios.

Que te dignes de darnos verdadero arrepentimiento, de perdonarnos todos nuestros pecados, descuidos é ignorancias, otorgandonos la gracia de tu Santo Espiritu, afin que enmendemos nuestra vida, segun tu Santa Palabra;

Supplicamoste nos oigas, o Buen Dios.

Hijo de Dios, suplicamoste nos oigas;

Hijo de Dios, suplicamoste nos oigas.

O Cordero de Dios, que quitas los pecados del mundo;

Danos tu Paz.

O Cordero de Dios, que quitas los pecados del mundo;

Υιὲ τοῦ Θεοῦ, δεόμεθά σοι εἰσάκουσον ἡμῶν.
 Ὁ Ἀμνὲ τοῦ Θεοῦ, ὁ αἴρων τὰς ἀμαρτίας
 τοῦ κόσμου,
 Δώρησαι ἡμῖν τὴν εἰρήνην σου.
 Ὁ Ἀμνὲ τοῦ Θεοῦ, ὁ αἴρων τὰς ἀμαρτίας τοῦ
 κόσμου,
 Ἐλέησον ἡμᾶς.
 Χριστὲ εἰσάκουσον ἡμῶν.
 Χριστὲ εἰσάκουσον ἡμῶν.
 Κύριε ἐλέησον.
 Κύριε ἐλέησον.
 Χριστὲ ἐλέησον.
 Χριστὲ ἐλέησον.
 Κύριε ἐλέησον.
 Κύριε ἐλέησον.

Εἶτα ὁ Ἱερεὺς καὶ ὁ λαὸς μετ' αὐτοῦ λέξει
 τὴν Κυριακὴν Εὐχὴν.

ΠΑΤΕΡ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, Ἀγιασθήτω
 τὸ ὄνομά σου, Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, Γενη-
 θήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς
 γῆς, Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δός ἡμῖν
 σημερον, Καὶ ἄφεσι ἡμῖν τὰ ὀφειλόμενα ἡμῶν,
 Ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλόμενοις ἡμῶν,
 Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, Ἀλλὰ
 ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. Ἀμήν.

Στίχος. Κύριε μὴ ποιῇς ἡμῖν κατὰ τὰς
 ἀνομίας ἡμῶν.

Ἀποκρίσις. Μηδὲ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν
 ἀνταποδῶς ἡμῶν.

Δεσθῶμεν.

Ο ΘΕΟΣ ἐλεημονέστατε Πάτερ, ὁ μηδὲ τῆς
 συντετριμμένης καρδίας στεναγμοῦς, μήτε τὰς
 τῶν λυποῦντων ἐπιθυμίας ὑπεριδὼν, εὐσπλαγ-
 χνως παράστηθι τοῖς ἰκεταῖς ἡμῶν, ὡς ἐν πά-
 σαις ταῖς θλίψεσι καὶ δυστυχίαις ἡμῶν, ὅταν
 ὀλίποτε καταπιέζωμεν ἡμᾶς, ἐμπροσθέν σου

Ἐλέησον ἡμᾶς.
 Χριστὲ ἄκουσον ἡμᾶς.
 Χριστὲ ἄκουσον ἡμᾶς,
 Κύριε ἐλέησον.
 Κύριε ἐλέησον.
 Χριστὲ ἐλέησον.
 Χριστὲ ἐλέησον.
 Κύριε ἐλέησον.
 Κύριε ἐλέησον.

Ὅστερα ὁ Διευθυντὸς καὶ ὁ λαὸς λέγει τὸ
 Πάτερ ἡμῶν.

ΠΑΤΕΡ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ὡς ἁγιασθῇ
 τὸ ὄνομά σου, ὡς ἔλθῃ ἡ βασιλεία σου, ὡς
 γένη τὸ θέλημά σου καθὼς εἰς τὸν οὐρανὸν
 οὕτω καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Δός ἡμῖν σήμερον τὸν
 ἄρτον ἡμῶν τὸν καθημερινόν. Καὶ συγχώρησε
 τὰ σφάλματά μας, καθὼς καὶ ἡμεῖς συγχώ-
 ροῦμεν τοὺς βλάπτοντας ἡμᾶς. Καὶ μὴ μᾶς
 βιάλλῃς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ἐλευθέρωσέ μας
 ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. Ὅτι ἰδική σου εἶναι ἡ βα-
 σιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, εἰς τοὺς
 αἰῶνας. Ἀμήν.

Στίχος. Κύριε μὴ δώσῃς ἡμῖν κατὰ τὰς
 ἀνομίας ἡμῶν.

Ἀποκρίσις. Μηδὲ ἀνταποδώσῃς ἡμῖν κατὰ
 τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν.

Ἄς παρακαλέσωμεν.

Ω ΘΕΕ ἐλεημονέστατε Πάτερ ὁ μὴ ἀπορρίπτων
 τὰς γενεὰς τῆς μετανοήσης καρδίας, μήτε
 τὰς ἐπιθυμίας τῶν λυπνῶντων, δέξον εὐσπλαγ-
 χνως τὰς προσευχὰς ἡμῶν τὰς ὁποίας ἐμ-
 προσθὲν σε λέγομεν ἐν πάσαις ταῖς θλίψεσι
 καὶ δυστυχίαις ἡμῶν ὅποταν αὐταὶ σενοχωρῶσιν
 ἡμᾶς καὶ ἄκουσον ἡμᾶς εὐμενῶς, ἵνα πάντα τὰ
 κακὰ τὰ ὁποῖα μηχανᾶται ἡ τέχνη καὶ ἡ πανουργία
 τοῦ διαβόλου ἢ τῶν ἀνθρώπων ἐναντίον

Ο Agnello di Dio che toglie i peccati del
 mondo,

Concedici la tua pace.

Ο Agnello di Dio che toglie i peccati del
 mondo,

Abbi pietà di noi.

Ο Cristo esaudiscici.

Ο Cristo esaudiscici.

Signore, abbi misericordia di noi,

Signore, abbi misericordia di noi.

Cristo abbi pietà di noi,

Cristo abbi pietà di noi.

Signore, abbi compassione di noi.

Signore, abbi compassione di noi.

ΠΑΔΡΕ Νostro che sei ne' cieli, sia san-
 tificato il tuo Nome, venga il tuo regno; sia
 fatta la tua volontà in terra, come l'è in
 cielo. Dacci oggi il nostro pane cotidiano,
 e rimettici i nostri debiti, siccome
 ancora noi gli rimettiamo a' nostri debitori;
 e non indurci in tentazione, ma liberaci
 dal male: perciocchè tuo è il regno, la
 potenza, e la gloria in sempiterno. Amen.

M. O Signore non trattarci secondo
 i nostri peccati.

R. Nè ricompensarci secondo le nostre
 iniquità.

Preghiamo.

Ο DIO Padre misericordioso, che non
 isprezzi mai i sospiri d'un cuor contrito, ne
 i desiderj di quelli che sono contristati
 sovviени misericordiosamente alle nostre
 preghiere, le quali ti facciamo in tutte le
 nostre tribolazioni e necessità, ogni volta
 che ci aggravano, e esaudiscici miseri-
 cordiosamente, acciocchè, quei mali che per
 l'astuzia del diavolo, o degli uomini, sono
 machinati contra di noi, siano dissipati e
 ridotti a niente, e che per la provvidenza

Agnus Dei, qui tollis peccata mundi,

Miserere nostri.

Christe, audi nos.

Christe, audi nos.

Kyrie, eleeson.

Kyrie, eleeson.

Christe, eleeson.

Christe, eleeson.

Kyrie, eleeson.

Kyrie, eleeson.

PATER noster, qui es in caelis! Sanctifi-
 cetur nomen tuum. Adveniat regnum
 tuum. Fiat voluntas tua, sicut in caelo, et
 in terra. Panem nostrum quotidianum da
 nobis hodie. Et dimitte nobis debita nostra,
 sicut et nos dimittimus debitoribus nostris.
 Et ne nos inducas in tentationem; sed
 libera nos a malo. Amen.

Domine, non secundum peccata nostra
 facias nobis;

Neque secundum iniquitates nostras re-
 tribue nobis.

Oremus.

DEUS, Pater misericors! qui nec contriti
 cordis gemitum nec mœrentium affectum
 despicias, propitius adesto precibus nostris,
 quas tibi in omnibus afflictionibus et angus-
 tiis nostris effundimus, quotiescunque iis
 premimur; nosque clementer exaudi, ut
 mala ea omnia evanescant, quæ Diaboli aut
 hominum artes et insidiæ contra nos mo-
 liuntur; et consilio pietatis tuæ dissipentur,

O Lamb of God: that takest away the sins of the world;

Have mercy upon us.

O Christ, hear us.

O Christ, hear us.

Lord, have mercy upon us.

Lord, have mercy upon us.

Christ, have mercy upon us.

Christ, have mercy upon us.

Lord, have mercy upon us.

Lord, have mercy upon us.

Then shall the Priest, and the people with him, say the Lord's Prayer.

OUR Father, which art in heaven, Hallowed be thy Name. Thy kingdom come. Thy will be done in earth, As it is in heaven. Give us this day our daily bread. And forgive us our trespasses, As we forgive them that trespass against us. And lead us not into temptation; But deliver us from evil. Amen.

Priest. O Lord, deal not with us after our sins.

Answer. Neither reward us after our iniquities.

Let us pray.

O GOD, merciful Father, that despisest not the sighing of a contrite heart, nor the desire of such as be sorrowful; Mercifully assist our prayers that we make before thee in all our troubles and adversities, whensoever they oppress us; and graciously hear us, that those evils, which the craft and subtilty of the devil or man worketh against us, be brought to nought; and by the providence of thy goodness they may be dis-

Christe, erhöre uns.

Herr, erbarme dich unser.

Herr, erbarme dich unser.

Christe, erbarme dich unser.

Christe, erbarme dich unser.

Herr, erbarme dich unser.

Herr, erbarme dich unser.

Dann soll der Geistliche, und mit ihm die Gemeine, das Gebet des Herrn sprechen.

Unser Vater, der du bist im Himmel!

Geheiligt werde dein Name. Dein Reich komme. Dein Wille geschehe, wie im Himmel also auch auf Erden. Unser tägliches Brodt gib uns heute. Vergieb uns unsere Schulden, wie wir vergeben unseren Schuldigern. Führe uns nicht in Versuchung, sondern erlöse uns von dem Uebel. Denn Dein ist das Reich, und die Kraft und die Herrlichkeit, in Ewigkeit. Amen.

Der Pred. O Herr, handle nicht mit uns nach unsern Sünden.

Ant. Und vergilt uns nicht nach unserer Missethat.

Lasset uns beten:

O Gott, barmherziger Vater, der

du die Seufzer eines reuevollen Herzens, und das Verlangen der Betrachtung nicht unbeachtet lässest! Reize dich gnädig zu uns, und erhöre uns, wenn wir in Noth und Bedrängniß zu dir beten, daß durch deine gütige Vorsehung alle Angriffe, welche die List und Verschlagenheit des Teufels und der Menschen auf unsere Wohlfahrt machen, vereitelt werden, und daß wir, deine Diener, allen Nachsels-

O Agneau de Dieu, qui ôtes les péchés du monde,

Aie pitié de nous.

O Christ, exauce-nous.

O Christ, exauce-nous.

Seigneur, aie pitié de nous.

Seigneur, aie pitié de nous.

Christ, aie pitié de nous.

Christ, aie pitié de nous.

Seigneur, aie pitié de nous.

Seigneur, aie pitié de nous.

Alors le Prêtre et le Peuple diront ensemble l'Oraison Dominicale.

NOTRE Père, qui es aux cieux. Ton nom soit sanctifié. Ton règne vienne. Ta volonté soit faite en la terre comme au ciel. Donne-nous aujourd'hui notre pain quotidien. Et nous pardonne nos offenses, comme nous pardonnons à ceux qui nous ont offensés. Et ne nous induis point en tentation, mais délivre-nous du mal. Amen.

M. O Seigneur, ne nous fais point selon nos péchés;

R. Et ne nous rends pas selon nos iniquités.

Prions Dieu.

O DIEU et Père miséricordieux, qui ne méprises point les soupirs d'un cœur contrit, ni les gémissements de ceux qui sont en angoisse; écoute en ta miséricorde les prières que nous te présentons dans toutes nos calamités et dans toutes nos misères, et nous exauce par ta grâce; afin que les maux que le diable ou les hommes machinent contre nous, par leur malice et par leurs ruses, soient réduits à néant, et tellement dissipés par ta providence, que nous

Apiadate de nosotros.

O Christo, oyenos.

O Christo, oyenos.

Señor, apiadate de nosotros.

Señor, apiadate de nosotros.

Christo, apiadate de nosotros.

Señor, apiadate de nosotros.

Señor, apiadate de nosotros.

Entonces el Ministro, y el Pueblo con él, dirá la Oracion Dominical.

PADRE nuestro, que estás en los cielos. Santificado sea tu Nombre. Venga á nos tu reyno: hagase tu voluntad así en la tierra como en el cielo. El pan nuestro de cada día, danosle hoy; y perdónanos nuestras deudas así como nosotros perdonamos á nuestros deudores; y no nos dexes caer en la tentacion; mas libranos de mal. Amen.

El Ministro. O Señor, no procedas con nosotros segun nuestros pecados.

Respuesta. Ni nos pagues segun nuestras iniquidades.

Oremos.

O DIOS, Padre Misericordioso, que no desprecias los gemidos de un corazón contrito, ni los suspiros de los angustiados; Asiste misericordiosamente las oraciones, que te dirigimos en todos nuestros trabajos y adversidades, quando caen sobre nosotros; y oyenos clementemente, para que estos males que la astucia y sutileza, bien sea del Demonio, ó bien de otros hombres, obra contra nosotros, sean reducidos á nada, y por la providencia de tu bondad sean dissipados, para que nosotros tus siervos, estan-

ποιούμεθα, καὶ εὐμενῶς ἡμῖν πρόσχες, ἵνα πάντα τὰ ἐκεῖνα κακὰ, ἃ τέχνη καὶ πανουργία τῇ διαβόλῳ ἢ ἀνθρώπῳ καθ' ἡμῶν μηχανᾶται, εἰς οὐδὲν περιστῇ, καὶ τῇ τῆς σῆς χρηστότητος προνοίᾳ διασκορπισθῇ, ὅπως ἡμεῖς οἱ δοῦλοί σου μηδενὶ διωγμῷ κακοπαθοῦντες διαπαντός ἐν τῇ ἁγίᾳ σου Ἐκκλησίᾳ σοὶ εὐχαριστήσωμεν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν.

Ἐξεγέρθητι Κύριε, βοήθησον ἡμῖν, ᾧ ῥῦσαι ἡμᾶς ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

ΘΕΟΣ, ἐν τοῖς ὡσὶν ἡμῶν ἠκούσαμεν, καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν ἀνγγέλων ἡμῖν ἔργα θαυμάσια, ἃ εἰργάσω ἐν ταῖς αὐτῶν ἡμέραις, καὶ ἐν ἡμέραις ἀρχαῖαις.

Ἐξεγέρθητι Κύριε, βοήθησον ἡμῖν, ᾧ ῥῦσαι ἡμᾶς ἔνεκεν τῆς τιμῆς σου.

Δόξα Πατρὶ, καὶ Υἱῷ, καὶ Πνεύματι ἁγίῳ. Ἀπόκρισις. Ὡς ἦν ἐν ἀρχῇ, καὶ νῦν, καὶ αἰεὶ, εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν ῥῦσαι ἡμᾶς Χριστέ. Εὐνοϊκῶς ἐπίδε ἐπὶ τὰς τλαιπωρίας ἡμῶν.

Τὰς τῶν καρδιῶν ἡμῶν οἰκτιρῶν ἐλεημένως ἐπίβλεψον.

Ἰλέως ἴσθι ταῖς ἁμαρτίαις τοῦ λαοῦ σκ. Φιλανθρώπως καὶ οἰκτιρμένως ἐνώτισαι τὰς δεήσεις ἡμῶν.

Υἱέ Δαβὶδ ἐλέησον ἡμᾶς. Καὶ νῦν, καὶ αἰεὶ ἀξιώσον εἰσακοῦσαι ἡμῶν Χριστέ.

Εὐμενῶς εἰσάκουσον ἡμῶν Χριστέ, εὐμενῶς εἰσάκουσον ἡμῶν Κύριε Χριστέ.

Ἱερεῖς. Δεῖξον ἡμῖν Κύριε τὸ ἔλεός σου. Ἀπόκρισις. Καθάπερ ἐλπίζομεν ἐπὶ σοὶ.

Δεηθώμεν.

ΤΑΠΕΙΝΟΦΡΟΝΩΣ ἱκετεύομέν σε (ὦ Πάτερ) ἐσπλάγχχως ἐπισκεψαί τας ἀσθενείας ἡμῶν,

ut nos famuli tui, nullis infestationibus læsi, in sancta Ecclesia tua tibi gratias in æternum referamus, per Jesum Christum, Dominum nostrum.

Exsurge, Domine! adjuva nos, et libera nos propter nomen tuum.

DEUS! auribus nostris audivimus, et patres nostri annuntiaverunt nobis, opera admiranda, quæ operatus es in diebus eorum, et in diebus antiquis.

Exsurge, Deus! adjuva nos, et libera nos propter honorem tuum.

Gloria Patri, et Filio, et Spiritui Sancto;

Responsio. Sicut erat in principio, et nunc, et semper, et in sæcula sæculorum. Amen.

Ab inimicis nostris libera nos, Christe. *Respice clementer afflictiones nostras.*

Misericorditer dolorem cordium nostro- rum aspice.

Propitius esto peccatis populi tui.

Benigne et cum misericordia audi ora- tiones nostras.

Fili David, miserere nostri.

Et nunc et semper dignare exaudire nos, o Christe.

Christe, exaudi nos clementer: exaudi nos clementer, o Domine, Jesu Christe!

Ostende nobis, Domine, misericordiam tuam;

Sicut speramus in te.

Oremus.

INFIRMITATES nostras, supplices quæsumus, o Pater, benigne respice; et, propter gloriam Nominis tui, mala ea omnia, quæ

ἡμῶν, πέσωσι καὶ διασκορπισθῶσι διὰ τὴν ἐννοίαν τῆς ἀγαθότητός σου, καὶ ὅπως ἡμεῖς οἱ δοῦλοί σου ἄβλαπτοι ἀπὸ διωγμῶν, πάντοτε σὲ εὐχαριστήσωμεν ἐν τῇ ἁγίᾳ Ἐκκλησίᾳ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν.

Ἐλα Κύριε, βοήθησον καὶ φύλαξον ἡμᾶς διὰ τὸ ὄνομά σου.

Ὁ ΘΕΕ αὐτὰ ἡμῶν ἤκισαν, καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν τὸ ἐδηλοποίησαν, ὅτι θαυμάσια ἔπραξας ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν, καὶ ἐν ταῖς προ- ἰστορίαις ἡμέραις.

Ἐλα Κύριε βοήθησον καὶ φύλαξον ἡμᾶς διὰ τὴν τιμὴν σου.

Δόξα Πατρὶ, καὶ Υἱῷ, καὶ Πνεύματι Ἁγίῳ. Ἀπόκρισις. Καθὼς εἰς τὴν ἀρχὴν, καὶ πάντοτε θέλει εἶναι, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰ- ῶνων. Ἀμήν.

Ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν φύλαξον ἡμᾶς Χριστέ. Ἰδε ἐσπλάγχχνα τὰς τλαιπωρίας ἡμῶν.

Παρατήρησον ἐλεεινὰ τοὺς πόνοὺς τῶν καρ- διῶν ἡμῶν.

Εὐμένως συγχώρησον τὰς ἁμαρτίας τῆ λαοῦ σου.

Φιλανθρώπως καὶ οἰκτιρμένως δέξου τὰς παρακλήσεις ἡμῶν.

Υἱέ Δαβὶδ ἐλέησον ἡμᾶς. Καὶ τώρα καὶ πάντοτε καταδέξου ἡμᾶς Χριστέ.

Εὐμενῶς ἀκουσον ἡμᾶς Χριστέ, εὐμενῶς ἀκουσον ἡμᾶς Χριστέ Κύριε.

Λειτουργός. Δεῖξον ἡμῖν Κύριε τὸ ἔλεός σου. Ἀπόκρισις. Ὅτι ἐλπίζομεν εἰς ἐσέ.

Ἀς παρακαλῶμεν.

ΤΑΠΕΙΝΟΦΡΟΝΩΣ παρακαλῶμέν σε Πάτερ,

della tua bontà, siano dispersi, acciocchè noi, tuoi servitori, non essendo nociuti da qualunque persecuzione, possiamo sempre render laudi e grazie al tuo nome nella tua santa chiesa, per Gesù Cristo, nostro Signore.

R. O Signore, levati in nostro aiuto, e liberaci per amor del tuo nome.

O DIO, noi abbiamo udito coi nostri orecchi, e i nostri padri ci hanno raccontate le opere maravigliose che tu facesti ai dì loro, e nei tempi avanti loro.

R. O Signore levati in nostro aiuto, e liberaci per amor del tuo onore.

Gloria sia al Padre, ed al Figliuolo, ed allo Spirito Santo.

Siccome era nel principio, è adesso, e sarà sempre per secoli de' secoli. Amen.

M. Difendici dai nostri nemici, o Cristo.

R. E considera misericordiosamente le nostre afflizioni.

M. Riguarda pietosamente i dolori de' nostri cuori.

R. E perdona misericordiosamente i peccati della tua gente.

M. Esaudisci favorevolmente le nostre orazioni.

R. O Figliuolo di David abbi pietà di noi.

M. Ed ora, e sempre, piacciati esaudirci o Cristo.

R. Esaudiscici pietosamente, o Cristo Signore.

M. Signore, fa vedere la tua misericordia sopra di noi.

R. Siccome ci confidiamo in te.

Preghiamo.

NOI ti supplichiamo umilmente, o Padre di riguardare compassionevolmente le nostre infermità; e per la gloria del tuo nome

persed; that we thy servants, being hurt by no persecutions, may evermore give thanks unto thee in thy holy church; through Jesus Christ our Lord.

O Lord, arise, help us, and deliver us for thy Name's sake.

O GOD, we have heard with our ears, and our Fathers have declared unto us, the noble works that thou didst in their days, and in the old time before them.

O Lord, arise, help us, and deliver us for thine honour.

Glory be to the Father, and to the Son: and to the Holy Ghost;

Answer. As it was in the beginning, is now, and ever shall be: world without end. Amen.

From our enemies defend us, O Christ.

Graciously look upon our afflictions.

Pitifully behold the sorrows of our hearts.

Mercifully forgive the sins of thy people.

Favourably with mercy hear our prayers.

O Son of David, have mercy upon us.

Both now and ever vouchsafe to hear us, O Christ.

Graciously hear us, O Christ; graciously hear us, O Lord Christ.

Priest. O Lord, let thy mercy be shewed upon us;

Answer. As we do put our trust in thee.

Let us pray.

WE humbly beseech thee, O Father, mercifully to look upon our infirmities; and for the glory of thy Name turn from us all those evils that we most righteously have deserved; and grant, that in all our troubles,

lungen glücklich entgehen, und Dir, in deiner heiligen Kirche, unsern Dank stets darbringen mögen, durch Jesum Christum, unsern Herrn. Amen.

O Herr, mache dich auf, hilf und errette uns, um deines Namens willen.

O Gott, wir haben es mit unsern Ohren gehört, und unsere Väter haben es uns erzählt, welche herrliche Thaten du in ihren Tagen und in älteren Zeiten vor ihnen gethan hast.

O Herr, mache dich auf, hilf und errette uns um deiner Ehre willen.

Ehre sey dem Vater, dem Sohne und dem heiligen Geiste.

Wie es im Anfang war, wie er noch ist, und immer sein wird, von Ewigkeit zu Ewigkeit. Amen.

O Christe, beschütze uns gegen unsere Feinde.

Blide gnädig auf unsere Bestürmnisse.

Habe Mitleiden mit den Sorgen unserer Herzen.

Wergieb erbarmend die Sünden deines Volks.

Nimm gnädig unser Gebet.

O du Sohn Davids, erbarme dich unser.

Erhöre uns, o Christe, jetzt und immer.

Erhöre uns gnädigst, o Christe!

Erhöre uns gnädigst, o Herr Christe!

O Herr, erweise uns deine Barmherzigkeit.

Wie wir auf dich vertrauen.

Lasset uns beten:

Demüthig bitten wir dich, o Vater, siehe unsere Schwachheiten gnädig an, wende von uns, zur Verherrlichung deines Namens, alle die Uebel, die wir verdient haben, und verleihe, daß wir in allen unsern Ansichten unsere Hoffnung

tes serviteurs, étant affranchis de toutes persécutions, te puissions glorifier continuellement au milieu de ton église, par Jésus-Christ notre Seigneur.

O Seigneur, lève-toi, aide-nous, et nous délivre, pour l'amour de ton nom.

O Dieu, nous avons oui de nos oreilles, et nos pères nous ont raconté les exploits que tu as faits en leurs jours et aux jours d'aujourd'hui.

O Seigneur, lève-toi, aide-nous, et nous délivre, pour l'amour de ta gloire.

Gloire soit au Père, et au Fils, et au Saint Esprit:

Comme il étoit au commencement, comme il est maintenant, et comme il sera éternellement. Amen.

Garantis-nous de nos ennemis, ô Christ; Et jète les yeux de ta miséricorde sur nos afflictions.

Considère en tes compassions les soupirs de nos cœurs;

Et pardonne, selon ta miséricorde, les péchés de ton peuple.

Ecoute nos prières favorablement et miséricordieusement.

O Fils de David, aie pitié de nous.

Daigne nous écouter maintenant et à jamais, ô Christ.

Ecoute-nous favorablement, ô Christ; écoute-nous favorablement, ô Seigneur Jésus-Christ.

Que ta miséricorde soit sur nous, ô Eternel;

Selon que nous nous sommes attendus à toi.

Prions Dieu.

NOUS te prions très-humblement, ô Père, de jeter les yeux de ta miséricorde sur nos infirmités; et pour la gloire de ton nom, détourne de nous tous les maux que nous

do libres de persecuciones, te demos gracias en tu Santa Iglesia, mediante Jesu Christo nuestro Señor.

O Señor, levántate, ayúdanos, y libranos, por tu Nombre.

O DIOS, nosotros hemos oído con nuestros oídos, y nuestros Padres nos han contado las obras gloriosas que tu hiciste en sus días, y en tiempo anterior ellos.

O Señor, levántate, ayúdanos, y libranos, por tu Honor.

Gloria sea al Padre, y al Hijo: y al Espíritu Santo;

Como era al principio, es ahora: y será eternamente. Amen.

Defendenos de nuestros enemigos, o Christo.

Mira clementemente nuestras aflicciones.

Considera piadosamente la angustia de nuestros corazones.

Perdona misericordiosamente los pecados de tu pueblo.

Oye favorablemente y con misericordia nuestros ruegos.

O Hijo de David, apiádate de nosotros.

Ahora y siempre dignate oírnos, o Christo.

Oyenos clementemente, o Christo; oyenos clementemente, o Christo Señor nuestro.

Prestiter. O Señor, muéstranos tu Misericordia.

Respuesta. Como esperamos en Tí.

Oremos

NOSOTROS te suplicamos humildemente, que mires con piedad nuestras flaquezas; y por la gloria de tu Nombre aparta de nosotros todos estos males que hemos merecido muy justamente; y concede que en

καὶ ἕνεκα τῆς τὸν ὀνόματός σου δόξης ἀπώτρεψον ἡμῶν πάντα τὰ κακά, ὧν ἡμεῖς δικαιοῦται ἔσμεν τυγχάνειν· παράσχου δὲ ὅπως ἐν πάσαις ταῖς ἀμνηχαναῖς ἡμῶν ὅλην τὴν ἐλπίδα καὶ πεποίθησιν ἡμῶν ἐν τῷ ἑλέει σου ἔχωμεν, καὶ παντηπάντως ἐν ὁσιότητι καὶ καθαρότητι τοῦ βίου σοι λατρεύωμεν, πρὸς τὴν τιμὴν καὶ δόξαν σου, διὰ μόνου ἡμῶν Μεσίτου καὶ Παρακλήτου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Εὐχὴ τοῦ Ἀγίου Χρυσοστόμου.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ Θεός, ὁ τὰς κοινὰς ταύτας καὶ συμφύωνους ἡμῖν χαρισάμενος προσευχάς, ὁ καὶ δυσὶν ἢ τρισὶ συμφωνοῦσιν ἐπὶ τῷ ὀνόματι σου τὰς αἰτήσεις παρέχειν ἐπαγγελία· αὐτὸς καὶ νῦν τῶν δούλων σου τὰ αἰτήματα πρὸς τὸ συμφέρον πληρώσον· χορηγῶν ἡμῖν ἐν τῷ παρόντι αἰῶνι τὴν ἐπίγνωσιν τῆς σῆς ἀληθείας, καὶ ἐν τῷ μέλλοντι ζωὴν αἰώνιον χαρισόμενος. Ἀμήν.

β'. Κορινθ. ιγ'. ιγ'.

Η ΧΑΡΙΣ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, καὶ ἡ κοινωνία τῆς ἁγίας Πνεύματος, μετὰ πάντων ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ὡδε τελευτᾷ ἡ Λιτανεία.

justissime sumus promeriti, a nobis averte; et præsta, ut, in cunctis adversitatibus nostris, omnem fiduciam nostram in misericordia tua collocemus, et tibi semper in puritate ac sanctitate vitæ serviamus, ad honorem et gloriam tuam, per Mediatorem et Advocatum nostrum unicum, Jesum Christum, Dominum nostrum. Amen.

Oratio Sancti Chrysostomi.

OMNIPOTENS Deus! cujus gratia nobis concessum est hoc tempore preces nostras uno ore unoque animo tibi offerre, et qui polliceris, ubi duo vel tres congregati fuerint in nomine tuo, te eorum petitiones exauditorium, famulorum tuorum desideria ac vota, o Domine, (prout tibi maxime illis expedire videbitur) benigne jam adimple; concessa nobis in hoc sæculo veritatis tuæ cognitione, et vita æterna in futuro. Amen.

2 Cor. xiii. 14.

GRATIA Domini nostri, Jesu Christi, et caritas Dei, et communicatio Sancti Spiritus, sit semper cum omnibus nobis. Amen.

ἴδε εὐσπλαγχνα τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, καὶ διὰ τὴν δόξαν τῆς ὀνομασίας σου ἀπομάκρυνε πάντα τὰ κακά τὰ ὁποῖα δικαίως ἐπάθαμεν· καὶ ἀξιώσον ἡμᾶς νὰ ἐλπίσωμεν θαρράλως εἰς τὸ ἑλεός σου ἐν πάσαις ταῖς ἀμνηχαναῖς ἡμῶν, καὶ νὰ σὲ δαλεῦσωμεν ἁγίως καὶ καθαρὰ πρὸς τιμὴν καὶ δόξαν σου, διὰ τῶ μόνου μεσίτου καὶ παρακλήτη ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Προσευχὴ τοῦ Ἀγίου Χρυσοστόμου.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ Θεὲ, ὁποῦ ἐχαρίσας ἡμῖν ταύτας τὰς κοινὰς καὶ συμφύωνους προσευχάς, καὶ ἑτασας νὰ εἰσακούσῃς τὰς αἰτήσεις δυοῖν ἢ τριῶν συμφωνούντων ἐπὶ τῷ ὀνόματι σου, ἀναπλήρωσον καὶ τώρα τὰ αἰτήματα τῶν δούλων σου πρὸς τὸ κάλλιον, δίδοντας ἡμῖν ἐν τῷ παρόντι αἰῶνι τὴν γνώρισιν τῆς ἀληθείας σου, καὶ ἐν τῷ μέλλοντι τὴν αἰώνιον ζωὴν. Ἀμήν.

β'. Κορινθ. ιγ'. ιγ'.

Η ΧΑΡΙΣ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, καὶ ἡ κοινωνία τοῦ ἁγίου Πνεύματος μετὰ πάντων ἡμῶν, εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Τέλος τῆς Λιτανείας.

stornare da noi tutti quei mali ch' abbiamo debitamente meritati; e fare che in tutte le nostre calamità possiamo riporre tutta la nostra fiducia, e speranza nella tua misericordia, e sempremai servirti in santità e purità di vita, a' onori e gloria del tuo nome, per l' unico nostro Mediatore e Intercessore Gesù Cristo, nostro Signore. Amen.

Pregliera di S. Crisostomo.

IDDIO Onnipotente, che ci hai fatta grazia a quest' ora di presentarti unanime mente le nostre comuni supplicazioni, prometti, che quando due o tre saranno radunati insieme nel tuo Nome, tu esaudirai le loro dimande; adempisci presentemente tu o Signore, i desideri e supplicazioni de' tuoi servitori, come può esser loro più espedito, dandoci in questo secolo la conoscenza della tua verità, e nel secolo avvenire la vita eterna. Amen.

2 Cor. xiii. 14.

LA Grazia del nostro Signor Gesù Cristo, la carità di Dio, e la comunione dello Spirito Santo sia con tutti noi eternamente. Amen.

Quel finisce la Litania.

we may put our whole trust and confidence in thy mercy, and evermore serve thee in holiness and pureness of living, to thy honour and glory; through our only Mediator and Advocate, Jesus Christ our Lord. *Amen.*

A Prayer of Saint Chrysostom.

ALMIGHTY God, who hast given us grace at this time with one accord to make our common supplications unto thee; and dost promise, that when two or three are gathered together in thy Name thou wilt grant their requests: Fulfil now, O Lord, the desires and petitions of thy servants, as may be most expedient for them; granting us in this world knowledge of thy truth, and in the world to come life everlasting, *Amen.*

2 Cor. xiii. 14.

THE grace of our Lord Jesus Christ, and the love of God, and the fellowship of the Holy Ghost, be with us all evermore. *Amen.*

Here endeth the Litany.

und unser Vertrauen nur allein in deine Gnade setzen, und dir durch einen heiligen, unschuldigen Wandel beständig dienen mögen, zu deiner Ehre und Verherrlichung, durch unsern einzigen Mittler und Fürsprecher, Jesum Christum, unsern Herrn. *Amen.*

Ein Gebet des heiligen Chrysostomus.

Allmächtiger Gott, der du uns jetzt die Gnade verliehen hast, dir unsere gemeinschaftlichen Gebete einmütig darzubringen, und der du verheißest, wenn zwei oder drei versammelt sind in deinem Namen, ihnen ihre Bitte zu gewähren. Erfülle nun, o Herr, das Verlangen und Flehen deiner Diener, wie es uns am nützlichsten seyn mag; verleihe uns in dieser Welt die Erkenntniß deiner Wahrheit, und in der künftigen das ewige Leben. *Amen.*

2 Corinth. 13, 13.

Die Gnade unseres Herrn Jesu Christi, und die Liebe Gottes, und die Gemeinschaft des heiligen Geistes, sey mit uns allen immerdar. Amen.

Ende der Litanej.

avons mérités très-justement; et nous fais la grâce, qu'en toutes nos afflictions nous mettions entièrement notre confiance en ta miséricorde, et que nous te servions toujours en sainteté et en pureté de vie, à ton honneur et à ta gloire, par notre seul Médiateur et Avocat, Jésus-Christ notre Seigneur. *Amen.*

Prière de St. Chrysostome.

SEIGNEUR, Dieu tout-puissant, qui nous as fait la grâce de t'adresser maintenant nos prières d'un commun accord, et qui nous as promis que quand deux ou trois seront assemblés en ton nom, tu leur accorderas leurs requêtes, accomplis maintenant les souhaits et les demandes de tes serviteurs, selon que tu connois qu'il est le plus expédient et le plus salutaire; nous accordant dans ce monde la connoissance de ta vérité, et au siècle à venir la vie éternelle. *Amen.*

2 Corinth. xiii. 14.

LA grâce de notre Seigneur Jésus-Christ, et la dilection de Dieu, et la communication du Saint Esprit, soit avec nous tous éternellement. *Amen.*

Ici finit la Litanie.

todas nuestras calamidades pongamos toda nuestra esperanza y confianza en tu Misericordia, y te sirvamos siempre en santidad y pureza de vida, á tu honra y gloria, por la intercesion de nuestro solo Mediador y Abogado, Jesu Christo, nuestro Señor. *Amen.*

Oracion de S. Chrisostomo.

OMNIPOTENTE Dios, que nós has dado gracia para que en la ocasion presente te dirijamos de comun acuerdo nuestras súplicas, y has prometido que quando dos o tres esten congregados en tu Nombre, les concederás sus peticiones; cumple ahora, O Señor, los deseos y ruegos de tus siervos como mas les convenga, concediendonos en este mundo conocimiento de tu Verdad, y en el venidero vida eterna. *Amen.*

2 Cor. xiii. 14.

LA Gracia de nuestro Señor Jesu Christo, y el Amor de Dios, y la Comunicacion del Santo Espiritu sea con todos nosotros eternamente. *Amen.*

Aqui acaba la Letania.

ΠΡΟΣΕΥΧΑΙ ΚΑΙ ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑΙ,

Αἷς κατὰ τοὺς παραπίπτοντας ἐνίοτε καιροὺς χρῆσθαι δεῖ, πρὸ τῶν τελευταίων τῆς Λιτανείας, ἢ καὶ Ἑωθινῆς τε καὶ Ἑσπερινῆς Λειτουργίας προσευχῶν.

ΠΡΟΣΕΥΧΑΙ.

Ὑπὲρ νετοῦ.

Ω ΘΕΕ Πάτερ οὐράνιε, ὁ διὰ Υἱοῦ σου Ἰησοῦ Χριστοῦ πᾶσι τοῖς τὴν βασιλείαν σου καὶ τὴν αὐτῆς δικαιοσύνην ζητοῦσι πάντα πρὸς σωματικὴν αὐτῶν τροφὴν ἀναγκαῖα ἐπαγγεϊλάμενος. Πέμψον ἡμῖν, ἱκετεύομεν σε, ἐν ταύτῃ τῇ ἀνάγκῃ ἡμῶν οὕτω σύμμετρον νετόν καὶ ὁμβροῦς, ὥστε τοὺς τῆς γῆς καρποὺς πρὸς τε τὴν ἡμετέραν παραμυθίαν, καὶ πρὸς τὴν τιμὴν σου εὐκαίρως συγκομισώμεθα, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ὑπὲρ αἰθρίας.

ΚΥΡΙΕ ὁ Θεός ὁ διὰ τὰς τῶν ἀνθρώπων ἀμαρτίας ὅλην τὴν οἰκουμένην πλην ὀκτίω τῶν ψυχῶν ποτὲ καταποντίσας, ἔπειτα δὲ ἐκ τοῦ μεγάλου ἐλέους σου μηδὲν αὐτὴν οὕτως ἐξολοθρεῖσαι ἐπαγγεϊλάμενος. Ταπεινῶς ἀντιβολοῦμέν σε, ἵνα καίπερ ἡμεῖς διὰ τὰς ἀδικίας ἡμῶν τῆς τοῦ κατακλυσμοῦ καὶ ἐπομβρίας πληγῆς καὶ μάλα εἰκότως ἄξιοι ὄντες τυγχάνομεν, ὅμως δὲ ἐπὶ τῇ ἀληθινῇ ἡμῶν μετανοίᾳ τοιαύτην ἡμῖν εὐδίαν καταπέμψῃς, ὥστε τοὺς τῆς γῆς καρποὺς ἐν καιρῷ κομίζεσθαι ἡμᾶς, ἐπὶ δὲ καὶ μανθάνειν διὰ τε τῆς ἐκ σοῦ κολάσεως τὸν βίον ἡμῶν ἐπανορθοῦν, καὶ διὰ τὴν χρηστότητά σου ἔπαινον καὶ δόξαν σοι δίδοναι, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

ORATIONES, ET GRATIARUM ACTIONES,

Pro variis, quæ sese offerunt, occasionibus, quæ recitantur ante duas dimissorias supplicationes Litaniæ, aut Matutinarum et Vespertinarum Precum.

ORATIONES.

Pro Pluvia.

DEUS, Pater cælestis! qui, per Filium tuum, Jesum Christum, iis omnibus, qui quærunt regnum tuum et iustitiam ejus, omnia ad corporis sustentationem necessaria promisisti, Pluviam, quæsumus, et imbres adeo tempestivos in hac necessitate nostra immitte, ut terræ fructus, ad solamen nostrum et tui honorem, percipiamus, per Jesum Christum, Dominum nostrum. Amen.

Pro Cælo Sereno.

DOMINE, Deus Omnipotens! qui, propter peccata generis humani, semel universum mundum submersisti, octo hominibus solum exceptis, quique postea ex ingenti tuâ misericordia pollicitus es te nunquam illum ad eundem modum submersurum; Te rogamus supplices, ut, quamquam ob iniquitates nostras pluviam et aquarum inundationes sumus commeriti, digneris tamen, cum sincere nos pœniteat, eam cæli serenitatem nobis concedere, ut fruges tempore opportuno percipiamus; et ut, cum hoc in nos irrogato supplicio, tum clementia tua admoniti, vitæ nostræ emendationi, et laudis gloriæque tuæ celebrationi, operam demus, per Jesum Christum, Dominum nostrum. Amen.

ΠΡΟΣΕΥΧΑΙ ΚΑΙ ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑΙ,

Κατὰ τὰς Χρείας.

Αἱ ὁποῖαι μεταχειρίζονται πρὸ τῶν ὕστερων Προσευχῶν τῆς Λιτανείας, καὶ τῆς Ὁρθρινῆς καὶ Ἑσπερινῆς Λειτουργίας.

ΠΡΟΣΕΥΧΑΙ.

Ὑπὲρ Βροχῆς.

Ω ΘΕΕ Πάτερ οὐράνιε ὅπου διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τῆς Υἱοῦ σου, ἔταξας πᾶσι τοῖς ζητῆσι τὴν βασιλείαν σου καὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτῆς, κάθε ἀναγκαῖον πρὸς σωματικὴν τροφὴν πέμψον ἡμῖν σὲ παρακαλοῦμεν ἐν τῇ παρούσῃ ἀνάγκῃ ἡμῶν, τόσον μετρίαν βροχὴν, καὶ ὁμβρον ὥστε ἡμᾶς συνάξωμεν τοὺς καρποὺς τῆς γῆς διὰ τὸ ἡμέτερον καλὸν καὶ διὰ τὴν τιμὴν σου, καὶ ἐπὶ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τῆς Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ὑπὲρ Γαλήνης.

ΚΥΡΙΕ παντοδύναμε Θεέ, ὅπῃ διὰ τὰς ἀμαρτίας τῶν ἀνθρώπων ἐπνίξας κάθε ψυχὴν παρὰ ὀκτίω, καὶ ἔπειτα ἔταξας διὰ τὸ μέγα ἐλέος σου ἡμῖν τὰς ἐξολοθρεῖσας πλέον τοιοιτοτρόπως ταπεινῶς σὲ παρικαλῶμεν ἵνα μὲ ὅλον ὅπῃ διὰ τὰς ἀδικίας ἡμῶν εἰμεθα ἄξιοι κατακλυσμῷ καὶ ζημιώσεως ὁμβρίας, ὅμως διὰ τὴν ἀληθινὴν μετάνοιαν ἡμῶν, πέμψῃς ἡμῶν γαλήνην τοσαύτην, ὅπως ἐν καιρῷ συνάξωμεν τὸς καρποὺς τῆς γῆς, καὶ μάθωμεν διὰ τὴν τιμωρίαν σου τὴν εὐθείαν ζῶν, καὶ διὰ τὸ ἐλέος σου, τὸν ἔπαινον καὶ τὴν δόξαν σου, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τῆς Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

PREGHIERE.

Preghiere e rendimenti di grazie in varie occorrenze, da dirsi innanzi le due ultime Preghiere della Litania, ovvero delle Preghiere della Mattina, o della Sera.

Preghiera per Pioggia.

O DIO Padre celeste che hai promesso per il tuo Figliuolo, Gesù Cristo, a tutti quelli che cercano il tuo regno, e la giustizia di esso, tutte le cose necessarie al sustentamento della vita; mandaci, noi ti supplichiamo, in questo nostro gran bisogno, della pioggia così moderata, che veniamo a godere i frutti della terra a nostra consolazione, e a tuo onore, per Gesù Cristo, nostro Signore. Amen.

Per Bel tempo.

IDDIO Omnipotente, che, per il peccato dell' uomo sommergesti una volta tutto il mondo, da otto persone in fuori, e dopo promettesti per tua misericordia di non volere distruggerlo mai più; noi ti supplichiamo umilmente, che sebbene, per le nostre iniquità abbiamo degnamente meritato il castigo di piogge e grandi acque, però, avendo riguardo alla nostra vera penitenza, ti piaccia mandarci un così bel tempo, che possiamo raccogliere i frutti della terra nella loro stagione, e così imparare dai tuoi castighi a ravvederci, e per le tue benignità a renderti laudi e grazie, per Gesù Cristo, nostro Signore. Amen.

PRAYERS AND THANKSGIVINGS, UPON SEVERAL OCCASIONS,

*To be used before the two final Prayers of the
Litany, or of Morning and Evening Prayer.*

PRAYERS.

For Rain.

O GOD, heavenly Father, who by thy Son Jesus Christ hast promised to all them that seek thy kingdom, and the righteousness thereof, all things necessary to their bodily sustenance; Send us, we beseech thee, in this our necessity, such moderate rain and showers, that we may receive the fruits of the earth to our comfort, and to thy honour; through Jesus Christ our Lord. *Amen.*

For fair Weather.

O ALMIGHTY Lord God, who for the sin of man didst once drown all the world, except eight persons, and afterward of thy great mercy didst promise never to destroy it so again; We humbly beseech thee, that although we for our iniquities have worthily deserved a plague of rain and waters, yet upon our true repentance thou wilt send us such weather, as that we may receive the fruits of the earth in due season; and learn both by thy punishment to amend our lives, and for thy clemency to give thee praise and glory; through Jesus Christ our Lord. *Amen.*

In the time of Dearth and Famine.

O GOD, heavenly Father, whose gift it is,

Gebete und Dankfagungen

bei besondern Veranlassungen vor den beyden
letzten Gebeten der Litanej und des Morgen- und
Abends-Gebets zu gebrauchen.

Gebete.

Um Regen.

O Gott, unser himmlischer Vater, der du durch deinen Sohn Jesum Christum verheissen hast, denen, die nach deinem Reiche und nach deiner Gerechtigkeit trachten, Alles zu geben, was sie zu ihrem leiblichen Unterhalte bedürfen, sende uns, wir bitten dich, sanfte, befruchtende Regenschauer, daß die Früchte der Erde zu unserm Genuß gedeihen, und wir sie zu deiner Ehre einsammeln mögen, durch Jesum Christum, unsern Herrn. *Amen.*

Um trockene Witterung.

O allmächtiger Herr und Gott, der du einst, um ihrer Sünde willen, alle Menschen, bis auf acht Personen, in den Fluthen untertauchen ließest, und dann, nach deiner großen Barmherzigkeit versprachst, die Menschen nie wieder auf eine solche Art zu vertilgen: Auch wir haben es wohl verdient, für unsere Vergehungen mit häufigen Regen und mit Ueberschwemmungen heimgegesucht zu werden. Aber demüthig bitten wir dich, du wollest uns Bußfertigen solche Witterung verleihen, daß wir die Früchte der Erde zu rechter Zeit einsammeln können, damit wir, durch deine Strafe gebeßert, für deine segnende Gnade dich preisen und rühmen mögen, durch Jesum Christum, unsern Herrn. *Amen.*

PRIERES ET ACTIONS DE GRACES,

Pour diverses Occasions particulières,

*Qu'il faut dire avant les deux dernières de la
Litanie, ou des Prières du Matin et du Soir.*

PRIERES.

Pour demander de la Pluie.

O DIEU, Père céleste, qui, par ton Fils Jésus-Christ, as promis à tous ceux qui cherchent ton royaume et sa justice, toutes les choses nécessaires pour leur nourriture corporelle, nous te prions, dans la nécessité où nous sommes, qu'il te plaise de nous envoyer des pluies si douces et si modérées, que nous puissions recueillir les fruits de la terre à notre consolation, pour t'en glorifier, par notre Seigneur Jésus-Christ. *Amen.*

Pour demander le Beau Temps.

O SEIGNEUR Dieu tout-puissant, qui pour les péchés du genre-humain as une fois submergé tout le monde, excepté huit personnes; et qui as promis ensuite dans ta grande miséricorde que tu ne le détruirois plus ainsi; nous reconnoissons que nos péchés n'ont que trop mérité ces débordemens d'eaux dont tu nous as visités; mais nous te supplions qu'ayant égard à notre repentance, tu veuilles nous envoyer le temps propre à nous faire recueillir les fruits de la terre dans leur saison; et nous faire la grâce que nous apprenions à profiter de tes châtimens pour notre amendement, et à te bénir pour ce nouvel effet de ta bonte paternelle, par Jésus-Christ notre Seigneur. *Amen.*

En temps de Cherté et de Famine.

O DIEU, Père céleste, puisque c'est par

ORACIONES y ACCIONES de GRACIAS

EN VARIAS OCASIONES,

*Que han de decirse antes de las dos ultimas
Oraciones de la Letania, ó de la Oracion
Matutina, ó Vespertina.*

ORACIONES.

Por Lluvia.

O DIOS Padre celestial que por tu Hijo Jesu Christo has prometido á todos los que buscan el Reyno, y la rectitud de él todas las cosas necesarias á su corporal sustento; envianos, te suplicamos en la necesidad presente, la lluvia que sea suficiente para que gocemos los frutos de la tierra, en bien nuestro y gloria tuya; mediante Jesu Christo nuestro Señor. *Amen.*

Por buen Tiempo.

O MNIPOTENTE Dios, que por los pecados de los hombres anegaste al mundo, en tiempos pasados, dexando vivas solo ocho personas; y despues prometiste por tu gran misericordia, no destruirlo de este modo en lo porvenir: nosotros te suplicamos humildemente, que aunque por nuestras iniquidades hemos merecido el castigo de lluvia y aguas, no obstante, en vista de nuestro arrepentimiento quieras enviarnos tal tiempo, que recibamos los frutos de la tierra en debida sazón; aprendiendo con tu castigo á enmendar nuestras vidas, y por tu Clemencia á darte alabanza y gloria, mediante Jesu Christo nuestro Señor. *Amen.*

Ἐν καιρῷ λιμοῦ καὶ σιτοδείας.

Ω ΘΕΕ, Πάτερ οὐράνιε, οὐ δώρημα μόνον ἐστὶ τὸ καταρρέειν τὸν ὑετὸν, καρποφορεῖν τὴν γῆν, τὰ κτήνη αὐξάνεσθαι, καὶ πληθύνεσθαι τοὺς ἰχθύς· Ἐπίσκεψαι, δεόμεθα σου, τὰς θλίψεις τοῦ λαοῦ σου, καὶ παράσχου, ἵνα ἡ ἔνδεια καὶ σπάνις αἴτου, ἣν διὰ τὰς ἀνομιὰς ἡμῶν δικαιοτάτα νῦν ὑπέχομεν, τῇ σῇ ἀγαθοσύνῃ εἰς τὴν εὐφορίαν τε καὶ ἀφθονίαν οὐκ ἐκ τῶν μετὰ τῆς ἀγάπης, διὰ τὴν ἀγάπην Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν, ᾧ μετὰ σοῦ καὶ Πνεύματος ἁγίου ἔστω πᾶσα τιμὴ καὶ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἄλλως.

ΘΕΟΣ Πάτερ πολυέλεε, ὃς ἐπ' Ἐλισσαίου τῇ προφητῇ ἐσχάτην τὴν ἐν τῇ Σαμαρείᾳ ἀσιτίαν καὶ λιμὸν εἰς τὴν εὐφορίαν τε καὶ εὐτέλειαν ἐξαίφνης μετέλλαξας· Ἐλέησον ἡμᾶς, ἵνα καὶ ἡμεῖς, οἱ διὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν παραπλησίως κακοπαθοῦντες νῦν κολαζόμεθα, ὡσαύτως καὶ εὐκαίρως τύχοιμεν βοηθείας· Αὖξησον τοὺς καρπούς τῆς γῆς τῇ ἐπουρανίῳ σου εὐλογίᾳ, καὶ δώρησαι ἡμῖν ὅπως ἀφθόνην εὐεργεσίας σου ἀπολαύοντες, εἰς τὴν δόξαν σου, τὴν τε τῶν ἀπόρων ὠφέλειαν, καὶ τὴν ἡμῶν παραμυθίαν αὐτῇ χρῆσόμεθα, δι' Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Π᾽ Ἐν ὥρᾳ πολέμου, καὶ ἀκαταστασίας.
ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ Θεός, ὁ πάντων Βασιλέων Βασιλεῖς, καὶ πάντων ἀπαξιαπλῶς τῶν ὄντων δεσπότης, οὐπὲρ δυνάμει οὐδεμία κτίσις οἷα τ' ἐστὶν ἀντιστῆναι, ᾧ καὶ προσήκει τοὺς μὲν ἀμαρτωλοὺς ἐνδικῶς κολάζειν, τοὺς δὲ ἀκίβδηλους μετανοοῦντας ἑλεεῖν· Σῶσον καὶ ῥύσαι ἡμᾶς, ταπεινῶς σου δεόμεθα, ἐκ χειρὶν τῶν

¶ *Tempore Caritatis et Famis.*

Ο ΔΕΥΣ, Pater cœlestis! cujus beneficiis pluvia decidit, terra fructificat, animantia cresunt, et pisces multiplicantur, intueri, quæsumus, afflictiones Populi tui; et da, ut hæc penuria et annonæ caritas, quas nunc propter peccata nostra iustissime patimur, ex benignitate tua clementer convertantur in copiam, et vile rerum omnium pretium; idque propter caritatem Jesu Christi, Domini nostri, cui, tecum una cum Spiritu sancto, sit omnis honor et gloria nunc et semper. Amen.

¶ *Aut hæc.*

ΠΑΤΕΡ, misericors Deus! qui tempore Elizæi Prophete subito magnam penuriam et annonæ caritatem apud Samariam in copiam et vile rerum pretium convertisti, miserere nostri; ut, qui jam propter peccata nostra eadem calamitate plectimur, opportunum etiam auxilium reperiamus. Fruges terræ divina tua benedictione adauge; ac concede, ut, cum benignam tuam liberalitatem experiemur, eadem utamur ad gloriam tuam, egentium subsidium, et nostri consolationem, per Jesum Christum, Dominum nostrum. Amen.

¶ *Tempore Belli ac Tumultuum.*

ΟΜΝΙΠΟΤΕΝΣ Deus, Rex Regum, et rerum omnium Moderator! cujus virtuti creatura nulla potest resistere; cujus est peccatores pœnis afficere, eorum vero misereri qui sincera ducuntur pœnitentia;

Ἐν καιρῷ πείνας καὶ ἀκρίβειας.

Ω ΘΕΕ, Πάτερ οὐράνιε, ὅπου μόνος διῶρες τὴν βροχὴν, καὶ τὴν καρποφορίαν, καὶ τὴν αὖξησιν τῶν πετεινῶν, καὶ τὸν πολλαπλασιασμόν τὸν ὑφαρίων ἴδε, σὲ παρακαλῶμεν τὰς θλίψεις τοῦ λαοῦ σου, καὶ κάμει, ἵνα ἡ πείνα καὶ ἡ ἀκρίβεια τὴν ὁποίαν ὑποφέρομεν τώρα δικαίως διὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν, μετατραπῇ διὰ τὴν ἀγαθότητα σου εἰς εὐθηνίαν καὶ καρποφορίαν διὰ τὴν ἀγάπην τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ ὁποίου, μετὰ σοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος ὡς εἶναι κάθε τιμὴ καὶ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἄλλη.

Ω ΘΕΕ Πάτερ πολυέλεε, ὅπου κατὰ τὸν καιρὸν τοῦ προφήτου Ἐλισσαίου, ἐξάφνου μετέλλαξας τὴν μεγίστην ἀκρίβειαν καὶ πείναν τῆς Σαμαρείας, εἰς εὐθηνίαν καὶ καρποφορίαν· Ἐλέησον ἡμᾶς, ἵνα καὶ ἡμεῖς οἱ τοιοῦτως κακοπαθοῦντες, κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν τώρα καὶ τοιοῦτως ἀναπνεύσομεν εὐκαίρως. Αὖξησον τοὺς καρπούς τῆς γῆς εὐλογίζοντας αὐτὸς, καὶ δώρησον ἡμῖν νῦν μεταχειρισθῶμεν τῆς πλουσιοπαρόχης εὐεργεσίας σου διὰ τὴν δόξαν σου, διὰ τὴν ὠφέλειαν τῶν ἐνδεῶν, καὶ τὴν ἡμῶν εὐτυχίαν διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀμήν.

Ἐν καιρῷ Πολέμου καὶ Θορύβου.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ Θεέ, βασιλεῦ πάντων τῶν βασιλέων, καὶ δέσποτα πάντων τῶν ὄντων, τῇ δυνάμει τοῦ ὁποῖου ἐστὶν τὸ κολάζειν ἀξίως τοὺς ἀμαρτωλοὺς καὶ τὴν ἑλεεῖν τοὺς ἀληθῶς μετανοοῦντας, ταπεινῶς παρακαλοῦμεν σέ,

In tempo di Fame e Carestia.

Ο ΔΙΟ Padre Celeste, da cui viene che cade la pioggia, che la terra rende il suo frutto, le gregge s' aumentano, e i pesci si moltiplicano; riguarda, noi te ne preghiamo, le affezioni del tuo popolo, e fa che la fame e scarsità, che patiamo ora meritamente per le nostre iniquità, siano, per tua infinita bontà, convertite in abbondanza e derrata, per l'amor di Gesù Cristo, nostro Signore, al quale con te, e lo Spirito Santo, sia onore e gloria, ora e in eterno. Amen.

Ovvero questo.

Ο ΔΙΟ Padre misericordioso, che nel tempo del Profeta Eliseo facesti in un subito mutar la scarsità e carestia di Samaria in grand' abbondanza; abbi pietà di noi, acciocché noi, che per i nostri peccati siamo ora castigati, nel medesimo modo possiamo ancora trovare soccorso in tempo opportuno; accresci, o Signore, i beni della terra con la tua benedizione celeste, e facci la grazia che, ricevendo la tua abbondante liberalità, ne usiamo alla tua gloria, al sostentamento di quelli che sono nell' inopia, e a nostra consolazione, per Gesù Cristo nostro Signore. Amen.

In tempo di Guerra e di Tumulti.

ΙΔΔΙΟ Onnipotente, Re de' Re, e governatore di tutte le cose, la cui potenza niuna creatura può resistere; a cui solo appartiene giustamente di castigare i peccatori, ed usare misericordia verso quelli che sono penitenti

that the rain doth fall, the earth is fruitful, beasts increase, and fishes do multiply; Behold, we beseech thee, the afflictions of thy people; and grant that the scarcity and dearth, which we do now most justly suffer for our iniquity, may through thy goodness be mercifully turned into cheapness and plenty; for the love of Jesus Christ our Lord, to whom with thee and the Holy Ghost be all honour and glory, now and for ever. *Amen.*

Or this.

O GOD, merciful Father, who, in the time of Elisha the prophet, didst suddenly in Samaria turn great scarcity and dearth into plenty and cheapness; Have mercy upon us, that we, who are now for our sins punished with like adversity, may likewise find a seasonable relief: Increase the fruits of the earth by thy heavenly benediction; and grant that we, receiving thy bountiful liberality, may use the same to thy glory, the relief of those that are needy, and our own comfort; through Jesus Christ our Lord. *Amen.*

In the time of War and Tumults.

O ALMIGHTY God, King of all kings, and Governour of all things, whose power no creature is able to resist, to whom it belongeth justly to punish sinners, and to be merciful to them that truly repent; Save and deliver us, we humbly beseech thee,

In theurer Zeit und Hungersnoth.

O Gott, himmlischer Vater! dem wir es allein verdanken, daß der Regen fällt, die Erde fruchtbar ist, und das Vieh und die Fische sich mehren und gedeihen. Wir bitten dich, siehe das Elend deines Volks gnädig an, und gieb, daß der Mangel und die Theurung, die wir jetzt mit Recht für unsre Sünden leiden, durch deine Güte und dein Erbarmen in Ueberfluß und wohlfeile Zeit verwandelt werden mögen, um der Liebe Jesu Christi, unsers Herrn willen, dem mit dir und dem heiligen Geiste sey Ehre und Preis, nun und in Ewigkeit. *Amen.*

Oder auch das folgende Gebet:

O Gott, barmherziger Vater! der du in den Tagen Elisa, des Propheten, den großen Mangel und die Theurung in Samaria plötzlich in Ueberfluß und wohlfeile Zeit verwandeltest. Erbarme dich über uns, die wir jetzt mit derselben Trübsal für unsere Sünden gestraft werden, daß auch wir zu rechter Zeit Hülfe finden mögen. Vermehre durch deinen himmlischen Segen die Früchte der Erde, und verleihe, wenn wir die Geschenke deiner Güte und Freygebigkeit empfangen, daß wir sie zu deiner Ehre, zum Besten der Dürftigen, und zu unsern eigenen Erquickung gebrauchen mögen, durch Jesum Christum, unsern Herrn. *Amen.*

In Zeiten des Krieges und der Empörung.

O allmächtiger Gott, König aller Könige und Beherrscher aller Dinge! Du, dessen Gewalt kein Geschöpf zu widerstehen vermag, der du die Sünder gerecht bestraffst, und den wahrhaft

toi que la pluie descend, que la terre est fertile, que les animaux croissent, et que les poissons multiplient; nous te supplions d'avoir égard à l'affliction de ton peuple, et de nous accorder par ta bonté, que la disette et la cherté des vivres que nous souffrons très-justement pour nos iniquités, soient changées en prospérité et en abondance, pour l'amour de Jésus-Christ notre Seigneur; auquel, avec toi et avec le Saint Esprit, soit tout honneur et toute gloire, dès maintenant et à jamais. *Amen.*

Ou celle-ci.

O DIEU, Père de miséricorde, qui au temps du prophète Elisée, changeas en un moment, dans la ville de Samarie, la disette en abondance, aie pitié de nous, qui pour nos péchés sommes affligés de la même adversité, et nous accorde le même soulagement dans un pareil besoin : répands ta benediction céleste sur les fruits de la terre, pour leur donner l'accroissement; afin que recevant ces biens de ta pure bonté, nous en usions pour ta gloire, pour le soulagement des pauvres, et pour notre propre consolation, par Jésus-Christ notre Seigneur. *Amen.*

En temps de Guerre et de Tumulte.

O DIEU tout-puissant, Roi des rois, et Gouverneur de toutes choses: à la puissance duquel nulle créature ne peut résister; et à qui il appartient de punir les pécheurs en ta justice, et de faire grâce à ceux qui sont véritablement repentans; sauve-nous, et nous

En tiempo de Carestia y Hambre.

O DIOS Padre Celestial, de quien proviene que la lluvia cayga, la tierra sea fértil, los animales se aumenten y los peces se multipliquen; te rogamos que mires la aflicción de tu pueblo, concediendo que la penuria y carestia (que muy justamente sufrimos por nuestra iniquidad) sean por tu bondad misericordiosamente convertidas en copia, y abundancia, por amor de Jesu Christo nuestro Señor; á quien contigo, y el Espíritu Santo sea todo honor y gloria, ahora y siempre. *Amen.*

O esta.

O DIOS, Padre Misericordioso, que en el tiempo del Propheta Eliséo convertiste repentinamente en Samaria una gran penuria y carestia en copia y abundancia; haz por tu misericordia que los que ahora sufrimos una calamidad semejante á aquella, recibamos igualmente el alivio oportuno. Aumenta los frutos de la tierra con tu benedición celestial; y concede que recibiendo tu liberalidad llena de bondad, usemos de ella para tu gloria, para el alivio de los necesitados, y para nuestro consuelo mediante Jesu Christo nuestro Señor. *Amen.*

En tiempo de Guerra y Tumultos esta.

O DIOS Omnipotente, Rey de reyes, y Gobernador de todas las cosas, cuyo poder no hay criatura que lo resista; y á quien pertenece de justicia castigar á los pecado-

πολεμίω' ἀναχαίτισον αὐτῶν ὑπερφανίαν, κατάρτειλον τὴν λύσσαν, καὶ διασκέδασον τὰ μηχανήματα, ὅπως ἡμεῖς τῷ ὑπερασπισμῷ σου ὀπλισθέντες ἀπὸ πάντων τῶν κινδύνων ἐς αἰὲ ρυσθώμεν, τοῦ δοξάζειν σε τὸν μόνον πάσης τῆς νίκης δοτῆρα, διὰ τῆς ἁγίας τοῦ μονογενοῦς Υἱοῦ σου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐν καιρῷ λοιμοῦ ἢ ἄλλης ἡστινισοῦν ἐπιδημίου νόσου.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ Θεός, ὁ ἐν ὀργῇ σου ἐπὶ τὸν σεαυτοῦ λαόν ἐν τῇ ἐρήμῳ διὰ τὴν αὐτῶν ἀπόστασιν ἀπὸ Μωϋσοῦ καὶ Ἀαρῶνος τὸν λοιμὸν πέμψας· καὶ μὴν καὶ ἐν ἡμέραις τοῦ βασιλέως Δαβὶδ ἐπτά μυριάς ἀνθρώπων μάστιγι λοιμοῦ ἀνέλκων, ὅμως δὲ ἐλεός σου διὰ μνήμης ἔχων τοὺς ὑπολοίπους διασώσας· Ἐλέησον ἡμᾶς τοὺς ἀθλίους ἁμαρτωλοὺς, τοὺς μεγάλην ἀρρώστια καὶ ὀλεθρίῳ λοιμῷ νυνὶ κολασθέντας, ἵνα καθάπερ τότε προσέτας τῷ ὀλοθρευτῇ ἀγγέλῳ σου παύεσθαι τιμωροῦντι· οὕτω νῦν τὸν λοιμὸν τοῦτον καὶ χαλεπωτάτην τὴν νόσον ἡμῶν ἀποτρέπειν ἀξιώσης, δι' Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐν ταῖς Νηστήμοις ἐβδομάσι τῶν δ' καιρῶν ἡ Προσευχὴ αὕτη ὁσημέρα λεχθήσεται ὑπὲρ τῶν χειροτονεῖσθαι μελλόντων.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ Θεός, Πάτερ ἡμῶν οὐρίνιε ὁ περιποισιζόμενος σεαυτῷ τὴν καθολικὴν Ἐκκλησίαν διὰ τιμίου αἵματος Υἱοῦ σου τοῦ ἀγαπητοῦ· οἰκτιρμόνως ἐπίβλεψον ἐπ' αὐτήν,

supplices te rogamus, ut nos serves atque liberes a manu hostium nostrorum. Superbiam eorum deprime; malitiam supprime; dolos et machinationes dissipa; ut nos, protectione tua muniti, et ab omnibus semper periculis erepti, gloriam tibi tribuamus, qui unicus es victoriæ omnis largitor, propter merita unigeniti Filii tui, Jesu Christi, Domini nostri. Amen.

¶ *Tempore grassantis Pestis sive Morbi.*

OMNIPOTENS Deus! qui, iratus populo tuo, ei plagam immisisti in deserto ob eorum pervicacem rebellionem adversus Moysen et Aaronem; quique tempore Davidis Regis septuaginta hominum millia, grassante pestilentia, interfecisti; et tuæ tamen memor misericordiæ, cæteros servasti; miserere nostri, miserorum peccatorum; qui variis jam morbis ac mortalitate affligimur; ut, quemadmodum, accepta tum propitiatione, Destructorem Angelum illum a pœnis inferendis desistere jussisti, ita nunc quoque hanc pestem et gravem morbum a nobis amoliri digneris, per Jesum Christum, Dominum nostrum. Amen.

¶ *In Feriis quatuor Temporum, Supplicatio quotidie recitanda pro iis, qui ad sacros Ordines admittendi sunt.*

OMNIPOTENS Deus, Pater noster cælestis! qui Filii tui dilecti pretioso sanguine Ecclesiam universalem tibi acquisivisti, clementer eam respice, et jam famulorum

σώπον καὶ φύλαξον ἡμᾶς ἐκ τῶν χειρῶν τῶν ἐχθρῶν, χαμῆλυσον τὴν ὑπερφάνιαν αὐτῶν, καὶ τὴν αὐτῶν πονηρίαν διασκόρπησον καὶ τὰ μηχανήματα σύγχρησον, ὅπως ὁ ὑπερασπισμὸς σου ἐνδυναμόντας ἡμᾶς κατὰ πάντων τῶν κινδύνων, δοξάσωμεν σε τὸν δοτῆρα πάσης νίκης· διὰ τὰ ἔργα τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀμήν.

Ἐν καιρῷ λοιμοῦ ἢ ἄλλης τινὸς Ἐπιδημίας.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ Θεέ, ὁποῦ ἐν τῇ ὀργῇ σου ἐπέμψας λοιμὸν ἐπὶ τὸν λαόν σου διὰ τὴν ἀποστασίαν αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ Μωϋσεός, καὶ Ἀαρῶνος· ἐτι δὲ ἐν τῷ καιρῷ τοῦ Δαβὶδ τοῦ βασιλέως ἐθανίτωσας διὰ λοιμῶν ἐβδομήκοντα χιλιάδας ψυχῆς, διασώσας τὰς ἐπιλοίπους ἐνθυμώμενος τὸ ἐλεός σου. Ἐλέησον ἡμᾶς τοὺς ἀθλίους ἁμαρτωλοὺς τοὺς βαρέως βασανιζομένους ὑπὸ ἀρρώστιας καὶ θανατικῷ λοιμῷ, ἵνα ὡς τότε ἐδέχθη τὴν ἐξίλασιν καὶ πρόσφας τῷ ὀλοθρευτῇ ἀγγέλῳ ἵνα παύσῃ ἀπὸ τῆς τιμωρίας οὕτω καὶ τώρα καταδεχθῇς ἵνα ἀπομακρῖνης τοῦτον τὸν λοιμὸν καὶ τὴν χαλεπὴν ἀρρώστιαν ἡμῶν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Εἰς τὰς ἐβδομάδας τῶν τεσσάρων χρονικῶν νηστῶν διαβίσκεται καθημερινῶς ἡ προσευχή αὕτη ὑπὲρ τῶν ὧν μελλοῦσι νοσήσαι χειροτονεῖσθαι.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ Θεέ, οὐράνιε Πάτερ ἡμῶν ὁποῦ ἐξηγόρασας τὴν καθολικὴν Ἐκκλησίαν διὰ τοῦ τιμίου αἵματος τοῦ ἀγαπητοῦ σου Υἱοῦ

salvaci e liberaci, noi ti preghiamo umilmente, dalle mani de' nostri nemici, abbassa il loro orgoglio, fa cessare la loro malizia, confondi le loro machinationi, acciocchè essendo noi armati col tuo scudo, siamo sempremai difesi da ogni sorta di pericoli per glorificare te che sei il solo donatore di tutte le vittorie, per i meriti dell' unico tuo Figliuolo Gesù Cristo, nostro Signore. Amen.

In tempo di Peste o altro mal contagioso.

IDDIO Onnipotente che nella tua ira mandasti la mortalità sopra 'l tuo popolo nel deserto, per la loro ostinata ribellione contra Moisé e Aaron, come anco, nel tempo del Re David, uccidesti col flagello dell' peste settanta mila persone, e pure, ricordandoti delle tue compassioni, salvasti il rimanente; abbi pietà di noi, miseri peccatori, che siamo visitati da grave contagione e mortalità; acciocchè, siccome ti piacque allora d' aggradire una propiziazione, e comandasti all' Angelo distruttore di non procedere più oltre nel castigare, che ti piaccia somigliantemente ora di ritrare da noi questo flagello e gran mortalità, per Gesù Cristo, nostro Signore. Amen.

Da dirsi nelle settimane de' Quattro tempi ogni dì per quelli che stanno per esser ammessi negli Ordini Sacri.

IDDIO Onnipotente e Padre celeste, che ti sei acquistata una chiesa universale, per il sangue prezioso del tuo diletto Figliuolo, considerala misericordiosamente, e in questo tempo, guida e governa in tal modo le menti

from the hands of our enemies; abate their pride, assuage their malice, and confound their devices; that we, being armed with thy defence, may be preserved evermore from all perils, to glorify thee, who art the only giver of all victory; through the merits of thy only Son, Jesus Christ our Lord. *Amen.*

In the time of any common Plague or Sickness.

O ALMIGHTY God, who in thy wrath didst send a plague upon thine own people in the wilderness, for their obstinate rebellion against Moses and Aaron; and also, in the time of king David, didst slay with the plague of Pestilence threescore and ten thousand, and yet remembering thy mercy didst save the rest; Have pity upon us miserable sinners, who now are visited with great sickness and mortality; that like as thou didst then accept of an atonement, and didst command the destroying Angel to cease from punishing, so it may now please thee to withdraw from us this plague and grievous sickness; through Jesus Christ our Lord. *Amen.*

In the Ember Weeks, to be said every day, for those that are to be admitted into Holy Orders.

ALMIGHTY God, our heavenly Father, who hast purchased to thyself an universal Church by the precious blood of thy dear Son; Mercifully look upon the same, and

bußfertigen dich gnädig erweise. In Demuth bitten wir dich, hilf und errette uns aus der Hand unsrer Feinde, mäßige ihren Stolz, besänstige ihren Haß und vereitle ihre Anschläge, damit wir, durch deinen Schutz gestärkt und gesichert, vor allen Gefahren bewahrt bleiben mögen, um dich zu preisen, der du allein den Sieg verleihst, um des Verdienstes deines einzigen Sohnes Jesu Christi, unseres Herrn willen. *Amen.*

Zur Zeit der Pest oder ansteckender Krankheiten.
ALLMÄCHTIGER Gott, der du in deinem Zorn unter dein eigenes Volk, weil es sich hartnäckig gegen Mose und Aaron empörte, eine Plage in der Wüste sandtest, und auch, zur Zeit des Königs David, durch die Strafe der Pest siebenzig tausend hinweg rafftest, dann aber, deiner Barmherzigkeit eingedenk, die übrigen verschontest: Erbarme dich über uns arme Sünder, die wir jetzt mit schwerer Krankheit und großer Sterblichkeit heimgesucht werden, und wie du vormals ein Versöhnungsoffer annahmst und dem Todesengel gebotest, mit der Strafe einzuhalten: so wende nun gnädig auch von uns diese Plage und schredliche Krankheit, durch Jesum Christum, unsern Herrn. *Amen.*

In dem Quatember Wochen täglich für diejenigen zu beten, die zum geistlichen Amte ordinirt werden.

ALLMÄCHTIGER Gott, unser himmlischer Vater, der du durch das theure Blut deines lieben Sohnes eine allgemeine Kirche dir erkauft hast! Blide gnädig auf dieselbe herab, und leite und

délivre de la main de nos ennemis: qu'il te plaise de rabattre leur orgueil, de dompter leur malice et de confondre leurs desseins: afin qu'étant couverts de ta protection, nous soyons désormais garantis de tout danger, pour te glorifier, ô Dieu, qui seul donnes la victoire, par les mérites de ton Fils unique, Jésus-Christ notre Seigneur. *Amen.*

En temps de Peste ou d'autres Maladies Contagieuses.

O DIEU tout-puissant, qui dans ta colère frappas ton peuple d'une plaie terrible, à cause de sa rebellion obstinée dans le désert contre Moysse et Aaron; et qui, au temps du roi David, fis mourir soixante et dix mille hommes par la peste, et puis dans tes compassions délivras ceux qui restoient: aie pitié de nous, ô Dieu, aie pitié de nous, misérables pécheurs, qui sommes maintenant visités de maladies et de mortalité. Et comme alors il te plut de te laisser fléchir et de dire à l'ange destructeur, c'est assez: ô Dieu de miséricorde, retire de dessus nous cet épouvantable fléau; afin que nous te glorifions continuellement, en ton Fils Jésus-Christ notre Sauveur. *Amen.*

Prière que l'on dira chaque jour des semaines des Quatre-Temps, pour ceux qui doivent être admis aux Saints Ordres.

DIEU tout-puissant, notre Père céleste, qui par le sang précieux de ton Fils bien-aimé t'es acquis l'Eglise universelle, regarde-la favorablement; et dans ce temps

res, y usar de misericordia con los arrepentidos: te suplicamos humildemente que nos salves y libres de de las manos de nuestros enemigos; abate su orgullo, doma su malicia, y confunde sus designios, para que armados de tu proteccion nos veamos por siempre esentos de todo peligro, y asi te alabemos como al solo arbitro de la victoria; por los meritos de tu Unico Hijo Jesu Christo nuestro Señor. *Amen.*

En tiempo de Contagio, ú Epidemia.

O DIOS Omnipotente, que en tu ira enviaste la peste sobre tu pueblo en el desierto por su obstinada rebelion contra Moyses y Aaron, y asi mismo en tiempo del Rey David destruíste con pestilencia setenta mil personas, y con todo eso acordandote de tu misericordia salvaste á los restante, ten piedad de nosotros miserables pecadores, que al presente nos hallamos visitados con enfermedad y mortandad; para que como entonces aceptaste una reconciliacion, y mandaste cesar al Angel exterminador, de igual modo te dignes ahora esta plaga, mediante Jesu Christo nuestro Señor. *Amen.*

En las Quatro Temporas, para decirse cada dia, por los que han de ser admitidos á Orden Sacro.

OMNIPOTENTE Dios, Padre nuestro Celestial, que te has adquirido una Iglesia Universal por la preciosa Sangre de tu amado Hijo; mirala misericordiosamente,

καὶ ἐν τῷ παρόντι χρόνῳ τὰς τῶν δούλων σου τῶν Ἐπισκόπων καὶ Ποιμένων τοῦ ποιμνίου σου διανοίας οὕτως οἰκίζε καὶ κατεύθυνε, ὥστε χεῖρας ταχέως μηδὲν ἐπιτιθέναί αὐτοὺς, ἀλλὰ πιστῶς καὶ φρονίμως ἐκλέξασθαι ἄνδρας ἱκανοὺς καὶ ἐπιτηδεῖους πρὸς τὸ ὑπηρετῆσαι ἐν τῇ ἱερᾷ τῆς Ἐκκλησίας σου Λειτουργίᾳ. Καὶ τοῖς εἰς ἡντιναὺν ἱερὰν τάξιν χειροτονησομένοις, παράσχου τὴν χάριν σου καὶ ἐπουρίνιον εὐλογίαν, ὥστε ζωῇ τε καὶ διδασχῇ τὴν δόξαν σου ἐξαγγέλλειν, καὶ πάντων ἀνθρώπων σωτηρίαν προσιβάλλειν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἄλλως.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ Θεός, πάντων δωρημάτων ἀγαθῶν δότηρ, ὁ ἐκ θείας σου προνοίας ποιῆς τινας ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ σου τάξεις καταστησάμενος. Δώρησαι τὴν χάριν σου, ταπεινῶς σε δεόμεθα, πᾶσι τοῖς εἰς Λειτουργίαν τινὰ καὶ διακονίαν ἐν αὐτῇ κληθησομένοις· καὶ οὕτω πληρῶσόν τε αὐτοὺς τῇ τῆς διδασκαλίας σου ἀληθείᾳ, καὶ τῇ τοῦ βίου καθαρότητι διακόσμησιν, ὥστε πιστῶς ἐνώτιόν σου ὑπηρετεῖν, εἰς τε μεγάλου σου Ὀνόματος δόξαν. καὶ τῆς ἁγίας σου Ἐκκλησίας ὠφέλειαν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Προσευχὴ, ἣ καὶ ληχθείη μεθ' ἡντιναῶν τῶν προειρημένων.

Ο ΘΕΟΣ, ᾧ ἔμφυτόν ἐστι καὶ ἴδιον αἰεὶ ἐλεεῖν καὶ συγγνώμην ἔχειν, πρόσδεξαι τὰς ταπεινὰς δεήσεις ἡμῶν· καὶ εἰ καὶ ἡμεῖς τῇ τῶν ἁμαρτημάτων ἡμῶν ἀλύσει ἐμπεπλεγμένοι τε καὶ δεδεμένοι ἐσμέν, ἀλλ' ἐν ἧε τοῦ μεγάλου ἐλέους σου εὐγνωμοσύνῃ ἡμᾶς ἀπολυέτω,

tuporum, Episcoporum et Pastorum gregis tui, mentes ita dirige ac gubernare, ut nemini subito manus imponant, sed ut summa fide ac prudentia eos eligant, qui sint ad sacrum Ecclesiæ tuæ ministerium obeundum viri idonei. Iis etiam, qui ad sacram aliquam functionem ordinati fuerint, gratiam ac celestem tuam benedictionem largire, ut tam vita quam doctrina gloriam tuam prædicent, ac omnium salutem promoveant, per Jesum Christum, Dominum nostrum. Amen.

¶ *Aut hæc.*

ΟΜΝΙΠΟΤΕΝΣ Deus, bonorum omnium largitor! qui providentia tua varios in Ecclesiæ tua Ordines constituisti, te rogamus supplices, ut, quotquot ad munus aut ministerium aliquod in ea vocandi sunt, iis omnibus gratiam tuam largiaris, et eos ita doctrinæ tuæ veritate repleas, et vitæ innocentia exornes, ut fideliter in conspectu tuo ministrent, ad magni tui Nominis gloriam, et sanctæ Ecclesiæ tuæ commodum, per Jesum Christum, Dominum nostrum. Amen.

¶ *Oratio recitanda post quamlibet præcedentium Orationum.*

ΔΕΥS, cujus naturæ proprium est misereri semper et parcere! humiles nostras supplicationes accipe; et, quamquam delictorum nostrorum catena nos constrictos tenet, clementia tamen summæ tuæ misericordiæ nostra solvat vincula, propter honorem

βλέψον εὖσπλαγχνα ἐπ' αὐτὴν· ὁδήγησον καὶ κυβέρνησον ἐν τῷ παρόντι οὕτω τὸν νοῦν τῶν δούλων σου, τῶν Ἐπισκόπων καὶ τῶν βοσκῶν τοῦ κοπαδίου σου, ὥστε ποτὲ διὰ ταχέων, ἀλλὰ φρονίμως καὶ πιστῶς ἐκλέξωσιν ἄνδρας δοκίμους εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς ἐκκλησίας σου. Καὶ εἰς τοὺς ὅσους μέλλουσι ἔχειροτονεῖσθαι εἰς τάξιν τινα ἱερὰν ἐπέχυσον τὴν χάριν σου καὶ τὴν οὐράνιον εὐλογίαν σου ὅπως σὲ δοξάσωσιν ἐν διδασχῇ καὶ χρηστοθεΐᾳ καὶ σώσωσι πάντας τοὺς ἀνθρώπους, διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀμήν.

Ἡ αὕτη.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ Θεέ, δότηρα πάντων τῶν δώρων, τοῦ ὁποῖου ἡ πρόνοια ἐκατάστησε διαφορὰς τάξεις ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, δώρησαι τὴν χάριν σου, σὲ παρακαλοῦμεν θερμῶς εἰς πάντας τοὺς ἐν αὐτῇ εἰς τινὰ λειτουργίαν, καὶ διακονίαν καλουμένους· γέμισον αὐτοὺς μετὰ τῆς ἀληθείας τῆς διδασκαλίας σου, καὶ στόλισον μετὰ καθαρότητος βίου ὥστε δοξάσωσιν ἐνώτιόν σου πιστῶς, εἰς δόξαν τοῦ μεγάλου ὀνόματός σου, καὶ εἰς ὠφέλειαν τῆς ἁγίας σου Ἐκκλησίας, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Προσευχὴ ἡ ὁποία ἀναγινώσκεται ὕστερα ἀπὸ μίαν τῶν προηγουμένων.

ΘΕΕ τοῦ ὁποῖου ἡ φύσις καὶ ποιότης ὑπάρχει εὖσπλαγχνία καὶ συγχώρησις δέξου τὰς παρακαλέσεις ἡμῶν, καὶ ὑπεκαλὰ καὶ εἰμεθα δεμένοι ταῖς τῶν ἁμαρτιῶν μας ἀλύσει, ὅμως τὸ οἰκτίρμον τῆς εὖσπλαγχνίας σου ἃς μᾶς λύσῃ.

de'tuoi servitori, i Vescovi e Pastori del tuo gregge, che non vengano ad imponer le mani troppo subitamente sopra alcuno, anzi, che facciano elezione fedelmente, e saviamente di persone idonee per servire nel sacro ministero della tua chiesa. Ed a quelli che saranno ordinati a qualche sacra funzione, piacciati dare la tua grazia, e celeste benedizione, acciocchè, così per la lor vita come dottrina, possano narrare la tua gloria, e avanzare la salute di tutti gli uomini, per Gesù Cristo, nostro Signore.

Ovvero questa.

ΙΔΔΙΟ Onnipotente, donatore d'ogni buon dono, che, per la tua Divina Provvidenza, hai assegnate più sorti d'ordini nella tua chiesa; noi ti supplichiamo di spander il dono della tua grazia sopra tutti quelli ch' hanno ad esser chiamati ad alcun officio od amministrazione in essa; e riempirgli in tal modo della tua dottrina, e dotargli d'innocenza di vita, che possano servir fedelmente nel tuo cospetto, alla gloria del tuo gran nome, e l' bene della tua santa chiesa, per Gesù Cristo, nostro Signore. Amen.

Orazione che si può fare dopo qualunque delle precedenti.

Ο ΔΙΟ la cui natura e proprietà è sempre d'aver compassione e di perdonare; accetta le nostre umili supplicazioni; e sebbene siam legati con le catene de'nostri peccati, sciolgaci la tua compassione e misericor-

at this time so guide and govern the minds of thy servants the Bishops and Pastors of thy flock, that they may lay hands suddenly on no man, but faithfully and wisely make choice of fit persons to serve in the sacred Ministry of thy Church. And to those which shall be ordained to any holy function give thy grace and heavenly benediction; that both by their life and doctrine they may set forth thy glory, and set forward the salvation of all men; through Jesus Christ our Lord. *Amen.*

Or this.

ALMIGHTY God, the giver of all good gifts, who of thy divine providence hast appointed divers Orders in thy Church; Give thy grace, we humbly beseech thee, to all those who are to be called to any office and administration in the same; and so replenish them with the truth of thy doctrine, and endue them with innocency of life, that they may faithfully serve before thee, to the glory of thy great Name, and the benefit of thy holy Church; through Jesus Christ our Lord. *Amen.*

A Prayer that may be said after any of the former.

O GOD, whose nature and property is ever to have mercy and to forgive, receive our humble petitions; and though we be tied and bound with the chain of our sins, yet let the pitifulness of thy great mercy loose

regiere die Herzen deiner Diener, der Bischöfe und Hirten deiner Herde, daß sie keinem die Hände übereilt auflegen, sondern tüchtige Männer zur Verwaltung des heiligen Dienstes in deiner Kirche gewissenhaft und weislich wählen mögen. Denen aber, die zu irgend einer heiligen Verrichtung eingeweiht werden, verleihe deine Gnade, und deinen himmlischen Segen, daß sie sowohl durch ihren Wandel, wie durch ihre Lehre dich verherrlichen und die Seligkeit aller Menschen befördern helfen mögen, durch Jesum Christum, unsern Herrn. *Amen.*

Oder das folgende Gebet:

Allmächtiger Gott, du Geber aller guten Gaben, der du nach deiner göttlichen Fürsorge verschiedene Aemter in deiner Kirche angeordnet hast. Demüthig bitten wir dich, gib deine Gnade allen, die zu irgend einem Amte und Dienste in derselben berufen werden; erfülle sie bergestalt mit der Wahrheit deiner Lehre, und beleihe sie mit solcher Unschuld des Lebens, daß sie als treue Diener vor dir erfunden werden mögen, zur Verherrlichung deines großen Namens und zum Besten deiner heiligen Kirche, durch Jesum Christum, unsern Herrn. *Amen.*

Ein Gebet, welches nach irgend einem der vorhergehenden gebraucht werden kann.

O Gott, dessen Natur und Eigen-schaft es ist, stets Barmherzigkeit zu beweisen, und zu vergeben! Bernimm gnädig unsere demüthigen Bitten, und laß uns, die wir von den Banden der Sünde gefesselt sind, durch deine Erbarmung und

conduis l'esprit de tes serviteurs les Evêques et les Pasteurs de ton troupeau, afin qu'ils n'imposent pas les mains avec précipitation pour l'œuvre du Saint Ministère, mais qu'ils fassent un choix juste et sage de personnes dignes de servir ton Eglise. Favorise aussi, Seigneur, de ta grâce et de ta bénédiction céleste, ceux qui seront ordonnés à cette sainte charge; afin que par leur vie et par leur doctrine ils avancent ta gloire, et le salut des hommes, par Jésus-Christ notre Seigneur. *Amen.*

Ou celle-ci.

DIEU tout-puissant, de qui descend toute bonne donation, et qui par ta divine providence as établi divers ordres dans ton Eglise, nous te supplions très-humblement qu'il te plaise d'accorder ta grâce à tous ceux qui doivent y être appelés à quelque office ou administration. Remplis-les de la vérité de ta doctrine, et les revêts d'innocence: afin qu'ils puissent exercer fidèlement leur ministère en ta présence, à la gloire de ton grand nom, et à l'édification de ton Eglise, par Jésus-Christ notre Seigneur. *Amen.*

Prière qui se peut dire après quelle que ce soit des précédentes.

O DIEU, de qui la nature et le propre est d'être toujours enclin à avoir pitié et à pardonner, reçois nos très-humbles prières: et comme nous sommes liés des chaînes de nos péchés, accorde-nous, par ta miséricorde et ta grande bonté, d'en être délivrés,

y dirige y gobierna los ánimos de tus siervos los Obispos, y Pastores de tu Rebaño, que en la ocasion presente no impongan sus manos inconsideradamente sobre ninguno; antes bien elijan con tino y prudencia á los que sean capaces de emplearse en los Ministerios sagrados de tu Iglesia: y á los que fueren admitidos á estos santos empleos, concede tu gracia y tu bendicion celestial, para que tanto en su vida como en sus instrucciones publiquen tu gloria y promuevan la salvacion del genero humano; mediante Jesu Christo nuestro Señor. *Amen.*

O esta.

OMNIPOTENTE Dios, Dador de todos buenos dones, que por tu divina Providencia has señalado diversos Ordenes en tu Iglesia: te suplicamos, que concedas tu gracia á todos los que son llamados á qualquier oficio, ó ministerio en ella; y que de tal modo los lleses de tu verdadera doctrina, y los adornes con inocencia de vida, que te sirvan con fidelidad, para gloria de tu nombre, y bien de tu Santa Iglesia; mediante Jesu Christo nuestro Señor. *Amen.*

Oracion que puede decirse despues de qualquiera de las anteriores.

O DIOS, cuya invariable disposicion y naturaleza es ser misericordioso, recibe nuestras humildes súplicas; y aunque nos hallamos ligados con la cadena de nuestras

ἐνεκα τῆς τιμῆς Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Μεσίτου καὶ Παρακλητοῦ ἡμῶν. Ἀμήν.

Εὐχὴ ὑπὲρ τῆς Ὑπᾶτης τῆς Βασιλείας Βαλεντηρίου ἣν ἀναγωνάσκειν, ἕως καθίξεται ἡ Βουλὴ.

ΕΥΜΕΝΕΣΤΑΤΕ Θεὸς, ταπεινοφρόνως σου δεόμεθα ὑπὲρ πάσης ταύτης τῆς βασιλείας, μάλιστα, δὲ ὑπὲρ τοῦ σεμνοτάτου αὐτῆς Βαλεντηρίου, ὑπὸ τὸν εὐσεβέστατον καὶ χαριέστατον ἡμῶν Βασιλέα νυνὶ συναθροισθέντος ἵνα σοι ἀρέσκη πάσας τῶν ἐκεῖ συνεδρεούντων συμβουλὰς εὐθύνειν καὶ εἰσοδοῦν εἰς τὴν τε δόξης σου ἐπίδοσιν, τὸ τε Ἐκκλησίας σου χρήσιμον, καὶ τὴν τοῦ Αυτοκράτορος ἡμῶν Δεσπότου τοῦ Βασιλέως, πασῶν τε τῶν Βασιλείων αὐτοῦ ἀσφάλειαν, τιμὴν, καὶ σωτηρίαν ὅπως τοῖς αὐτῶν ἐπιτηδεύμασιν οὕτω διαταχθῇ πάντα καὶ ἐδραιωθῇ ἐπὶ τῶν θεμελίων ἀρίστων τε καὶ βεβαιωτάτων, ὥστε εἰρήνην καὶ εὐδαιμονίαν, ἀλήθειαν καὶ δικαιοσύνην, θρησκείαν καὶ εὐσέβειαν ἐν ἡμῖν εἰς πάσας τὰς γενεὰς κατασταθῆναι. Ταῦτα καὶ ἄλλα πάντα αὐτοῖς τε καὶ ἡμῖν καὶ πάσῃ τῇ Ἐκκλησίᾳ σου ἀναγκαῖα ταπεινῶς αἰτοῦμεν ἐν ὀνόματι καὶ ἐντεῖξαι Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ ἑυλόγητοτάτου ἡμῶν Κυρίου καὶ Σωτῆρος. Ἀμήν.

Προσευχὴ ὑπὲρ πασῶν τάξεων ἀνθρώπων ἡ τότε λεχθήσεται, ὅτε ἡ Λιτανεὶα ρηθῇται οὐ διατάσσεται.

ΘΕΕ παντὸς τοῦ ἀνθρωπίνου γένους κτίστα τε καὶ Σῶτερ, ταπεινοφρόνως σου δεόμεθα ὑπὲρ πάντων τῶν ἀνθρώπων ἐν ὁποῖα ὀήσῃ τάξει ἡ μοῖρα καθεστῶτων, ὅπως σοι ἀρέσκη γνωρίσαι αὐτοῖς τὴν ὁδὸν σου, καὶ πᾶσι τοῖς ἔθνεσι τὸ σωτήριόν σου. Μάλιστα δὲ εὐχόμεθα ὑπὲρ τῆς εὐπραγίας τῆς Καθολικῆς Ἐκ-

κλησίας διὰ τὴν τιμὴν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, τῆς Μεσίτης, καὶ ὑπερασπιστοῦ ἡμῶν. Ἀμήν.

Προσευχὴ ὑπὲρ τῆς λαμπρᾶς αὐλῆς τῆς Βουλῆς, ἡ ὁποία ἀναγιγνώσκεται ἐν τῇ καιρῷ τῆς συνλεύσεως αὐτῆς.

ΕΥΜΕΝΕΣΤΑΤΕ Θεὸς ταπεινῶς σὲ παρακαλοῦμεν, τὸσον ὑπὲρ πάσης τῆς βασιλείας, ὅσον καὶ ὑπὲρ τῆς λαμπρᾶς αὐλῆς τῆς Βουλῆς, συναθροισθῆσης ὑπὸ τὸν εὐσεβέστατον, καὶ χαριέστατον βασιλέα μας, ἵνα σοὶ ἀρέσῃ, ναὶ διεφθῇς καὶ εὐτυχῇς τὰς συμβουλὰς τῆς εἰς τὴν τῆς δόξης σου προχόρησιν, καὶ τῆς Ἐκκλησίας τοῦ χρήσιμον, καὶ εἰς ἀσφάλειαν, τιμὴν, καὶ εὐτυχίαν τοῦ Βασιλέως ἡμῶν, καὶ τῆς βασιλείας τοῦ καὶ ὅπως τὰ πάντα κυβερνηθῶσι καὶ διαταχθῶσι διὰ τὴν αὐτῶν φροντίδα, οὕτω καλῶς, βεβαίως καὶ στερεῶς, ὥστε ἡ εἰρήνη, καὶ ἡ εὐδαιμονία, ἀλήθεια καὶ δικαιοσύνη, ἡ θρησκεία καὶ ἡ εὐσέβεια θεμελιωθῶσιν εἰς ἡμᾶς ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν. Ταῦτα, καὶ τ' ἄλλα πάντα εἰς αὐτὴν, εἰς ἡμᾶς καὶ εἰς πάσαν τὴν Ἐκκλησίαν ἀναγκαῖα, ταπεινῶς σὲ αἰτοῦμεν, διὰ τὸ ὄνομα, καὶ μεσότητα Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ πάντῃ εὐλογημένου Κυρίου ἡμῶν καὶ Σωτῆρος. Ἀμήν.

Συναπτὴ ἢ Προσευχὴ ὑπὲρ πασῶν τάξεων ἀνθρώπων ἡ ὁποία ἀναγιγνώσκεται ὅταν δὲν διαταχθῇ ἡ Λιτανεὶα.

ΘΕΕ κτίστα καὶ σωτήρα τοῦ ἀνθρωπίνου γένους δέξου, παρακαλοῦμέν σε τὴν ὁδὸν σου καθέως ἀνθρώπου εἰς ὁποιαδήποτε τάξιν καὶ ἂν ᾖ, καὶ καθέ ἔθνους τὴν σωτηρίαν σου. Μάλιστα δὲ σὲ παρακαλοῦμεν διὰ τὴν εὐτυχίαν τῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας ἵνα κυβερνηθῇ καὶ διοικηθῇ ἐν τρόπῳ ἀπὸ τοῦ ἀγαθοῦ σε πνεύματος ὥστε

Jesu Christi, Mediatoris et Advocati nostri. Amen.

¶ *Oratio, pro Suprema Senatus Curia Conventum agente, dicenda.*

CLEMENTISSIME Deus! te rogamus supplices, cum pro universo hoc regno, tum maxime pro suprema curia Parlamenti sub pietissimo ac clementissimo Rege nostro jam congregata, ut cunctas eorum deliberationes dirigere ac prosperare digneris, ad gloriæ tuæ incrementum, Ecclesiæ tuæ bonum, securitatem, decus, et commodum Regis nostri, et regnorum ejus; quo eorum conatibus omnia ita constituentur ac stabiliantur optimis fidissimisque subnixæ fundamentis, ut Pax ac Felicitas, Veritas ac Justitia, Religio ac Pietas, apud nos in tuto sint per omnia sæcula. Hæc et alia ipsis, nobis, et universæ Ecclesiæ tuæ necessaria, supplices a te petimus, in Nomine ac per mediationem beatissimi Domini ac Servatoris nostri, Jesu Christi. Amen.

¶ *Collecta, sive Oratio, pro cujuscunque ordinis hominibus, iis temporibus usurpanda, quibus Litania non recitatur juxta constitutum ordinem.*

DEUS, humani generis Conditor ac Servator! te rogamus supplices pro omnibus hominum generibus et conditionibus, ut vias tuas ipsis patefacere digneris, et salutarem tuum in omnibus gentibus. Præsertim

dia, per l'amor di Gesù Cristo, nostro Avvocato e Intercessore. Amen.

Preghiera per l'Eccelsa Corte del Parlamento, da dirsi tutto 'l tempo della sua Sessione.

IDDIO misericordioso, noi ti supplichiamo, come per questo regno, in generale, così particolarmente ancora per l'Eccelsa Corte del Parlamento radunata in questo tempo, sotto 'l nostro pio e benigno Re; che ti piaccia d'indirizzare e prosperare le loro consulte all'avanzamento della tua gloria, il bene della tua chiesa, la sicurezza, onore, e prosperità del nostro Sovrano, e il suo Reame, ch'ogni cosa sia, in tal modo regolata e stabilita, per la lor cura, sopra il migliore e più sicuro fondamento, che pace e felicità, verità e giustizia, la religione e pietà, siano stabilite fra di noi, di generazione in generazione; tutte le quali cose insieme con ogn'altra, che tu sai essere necessaria per noi, e per tutta la tua chiesa, noi te le domandiamo umilmente nel nome e mediazione di Gesù Cristo, nostro Signore e salvatore benedetto. Amen.

Una Collecta, o Preghiera per uomini d'ogni stato e condizione da usarsi, quando non si ha da dire la Litania.

O DIO, Creatore e Preservatore di tutto il genere umano, noi ti supplichiamo con ogni umiltà, per tutti gli uomini di qualsiasi sorta e condizione che ti piacci fargli note le tue vie, la tua salute a tutte le na-

us; for the honour of Jesus Christ, our Mediator and Advocate. *Amen.*

pour l'amour de Jésus-Christ notre Médiateur et Avocat. *Amen.*

A Prayer for the High Court of Parliament, to be read during their Session.

Prière pour la grande Cour du Parlement, qui doit être lue pendant ses séances.

MOST gracious God, we humbly beseech thee, as for this Kingdom in general, so especially for the High Court of Parliament, under our most religious and gracious King at this time assembled: That thou wouldest be pleased to direct and prosper all their consultations to the advancement of thy glory, the good of thy Church, the safety, honour, and welfare of our Sovereign, and his Dominions; that all things may be so ordered and settled by their endeavours, upon the best and surest foundations, that peace and happiness, truth and justice, religion and piety, may be established among us for all generations. These and all other necessities, for them, for us, and thy whole Church, we humbly beg in the Name and Mediation of Jesus Christ our most blessed Lord and Saviour. *Amen.*

O DIEU très-bon, nous te présentons nos très-humbles prières pour ce Royaume en général, et particulièrement pour la grande Cour du Parlement, qui est maintenant assemblée sous notre ROI très-pieux et très-débonnaire. Qu'il te plaise de diriger et de faire réussir toutes leurs délibérations à l'avancement de ta gloire, au bien de ton Eglise, à la sûreté, à l'honneur, et à l'avantage du ROI et de ses Etats. Que toutes choses soient tellement réglées et établies, par leurs soins et par leurs travaux, sur les meilleurs et les plus sûrs fondemens, que la paix et le bonheur, la vérité et la justice, la religion et la piété, puissent être affermis au milieu de nous, de génération en génération. Nous te demandons ces grâces, et les autres qui sont nécessaires à eux, à nous, et à toute ton Eglise, au nom et par la médiation de Jésus-Christ, notre très-bénin Seigneur et Sauveur. *Amen.*

A Collect or Prayer for all Conditions of men, to be used at such times when the Litany is not appointed to be said.

Collecte ou Prière pour toutes sortes de Personnes de quelque condition qu'elles soient, qui se doit faire lorsque la Litanie ne se dit pas selon l'ordre prescrit.

O GOD, the Creator and Preserver of all mankind, we humbly beseech thee for all sorts and conditions of men; that thou wouldest be pleased to make thy ways known unto them, thy saving health unto all nations. More especially, we pray for the good estate of the Catholick Church; that it may be so guided and governed by thy good Spirit, that all who profess and

O DIEU, Créateur et Conservateur du genre humain, nous te prions très-humblement pour toutes sortes de personnes, de quelque qualité et condition qu'elles soient; qu'il te plaise de leur faire connoître tes voies, et de manifester ton salut à toutes les nations. Nous te prions particulièrement

keine große Gnade frey gemacht werden, zur Verherrlichung Jesu Christi, unsers Mittlers und Fürsprechers. *Amen.*

culpas, haz que tu misericordia, y gracia infinita nos desate; á honra de Jesu Christo nuestro Mediador y Abogado. *Amen.*

Gebet für den hohen Rath des Parlaments, während der Sitzung desselben zu lesen.

Oracion por la Alta Corte de Parlamento, para ser leida durante su Sesion.

Gnädigster Gott! Wir demüthigen uns vor dir im Gebete für dieß Königreich überhaupt, und besonders für den hohen Rath des Parlaments, der unter unserm frommen und gnädigen Könige jetzt versammelt ist. Sei und segne alle ihre Verathschlagungen zur Vermehrung seines Ruhms, zum Besten deiner Kirche, zur Sicherheit, Ehre und Wohlfahrt unsers Königs und seiner Reiche; laß durch ihre Bemühungen alle Angelegenheiten so wohl geordnet, und so fest begründet werden, daß Friede und Glückseligkeit, Wahrheit und Gerechtigkeit, Religion und Frömmigkeit, unter uns und unsern Nachkommen geüben und fortbauern möge. Um diese Segnungen, wie um Alles was sonst ihnen, uns und deiner ganzen Kirche nöthig ist, bitten wir dich demüthig im Namen und im Vertrauen auf die Fürsprache unser hochgepriesenen Herrn und Erlösers, Jesu Christi. *Amen.*

CLEMENTISIMO Dios, te suplicamos humildemente, tanto por éste Reyno en general, como especialmente por la Alta Corte del Parlamento, al presente reunida baxo nuestro muy religioso y clemente Rey; y pedimos que te dignes dirigir y prosperar todas sus conferencias para el adelantamiento de tu gloria, el bien de tu Iglesia, la seguridad, honor y prosperidad de nuestro Soberano y sus Reynos, y que arreglen y dispongan todas las cosas de tal modo, y sobre basas tan excelentes, que la paz, la verdad, la justicia, la religion y la piedad se arraiguen entre nosotros para siempre. Esto, y quanto sea necesario para ellos, para nosotros, y toda la Iglesia, todo lo pedimos humildemente en el nombre y por la mediacion de Jesu Christo nuestro Señor y Salvador. *Amen.*

Eine Collecte, oder ein Gebet für alle Stände, dann zu gebrauchen, wenn die Litaney nicht verordnet ist.

Colecta ú Oracion por todo el genero humano que se usará quando no se dice la Letania.

O Gott, Schöpfer und Erhalter des ganzen menschlichen Geschlechts, demüthigst bitten wir dich, laß allen Menschen in allen Ständen und Verhältnissen deine Wege kund werden, und zeige allen Völkern dein ewiges Heil. Besonders

O DIOS, Criador y Conservador del Genaro humano, humildemente te encomendamos los hombres de todas clases y condiciones; que te dignes de hacerles conocer tus sendas, y tu salud eterna á todas las naciones. Pero en particular te pedimos por la felicidad de la Iglesia Universal; y que de tal modo la dirija tu Santo Espiritu, que quantos profesan ser y se llaman Christianos, vayan

κλησίας, ἵνα τῷ ἀγαθῷ σου πνεύματι οὕτω κατεσθίνηται καὶ διοικητῇ, ὥστε πάντας τὰς ἐπαγγελλομένους κ' φάσκοντας εἶναι Χριστιανὸς χειραγωγείσθαι εἰς ὁδὸν τῆς ἀληθείας, καὶ τὴν πίστιν κρατεῖν ἐν ἐνότητι τοῦ πνεύματος, ἐν συνδύσῳ τῆς εἰρήνης, καὶ ἐν δικαιοσύνῃ τοῦ βίου. Τέλος δὲ συνισῶμεν τῇ πατρικῇ σου ἀγαθότητι πάντας τοὺς ὅπως ὁποτε θλιβομένους, ἢ ταλαιπωρούντας τὴν διάνοιαν ἢ τὸ σῶμα ἢ τὴν ἐσῆαν' [* μάλιστα δὲ αὐτοὺς, ὑπὲρ ὧν αἱ προσευχαὶ ἡμῶν ἀπαιτῶνται] ὅπως ἀρεστὸν σοι εἴη παραμυθίαν τε καὶ βοήθειαν αὐτοῖς παρασχεῖν κατὰ τὰς ἰδίας αὐτῶν ἀνάγκας, καὶ δύναι αὐτοῖς τὴν ὑπομονὴν ἐν πᾶσι τοῖς παθήμασιν αὐτῶν, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων μακαρίαν ἐξοδὸν' τοῦτο δὲ εὐχόμεθα ἐνεκα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀμήν.

* Τῷ το λεκίον
ὅταν τίς δέχεται
τῶν τῆς Ἐκ-
κλησίας προ-
σευχῶν.

πάντες οἱ λεγόμενοι Χριστιανοὶ πορευθῶσιν εἰς τὴν ὁδὸν τῆς ἀληθείας, καὶ κρατήσωσι τὴν πίστιν ἐν ἐνότητι πνεύματος, δεσμῷ εἰρήνης, καὶ ζωῆς δικαιοσύνης. Τέλος πάντων δὲ σου δεόμεθα διὰ τὴν πατρικὴν σου ἀγαθότητα, ὥς κατὰ τὰς χρείας παρηγορεῖαν κ' βοηθίαν πᾶσι τοῖς δυστυχούσι τὸ σῶμα τὸν νοῦν ἢ τὴν οὐσίαν [* μάλιστα δὲ τοῖς ὑπὲρ ὧν προσευχόμεθα], καὶ δώρῃσιν αὐτοῖς ὑπομονὴν εἰς τοὺς πόνους τῶν, καὶ εὐτυχὴ μετὰ λαξιν εἰς τὰς θλίψεις τῶν. Τοῦτο θερμῶς σου ζητοῦμεν, διὰ χάριν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀμήν.

* Τοῦτο λέ-
γεται ὅταν ζη-
τησῇ τις τὰς
προσευχὰς τῆς
Ἐκκλησίας.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑΙ.

Εὐχαριστία Καθολικῇ.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑΙ.

Ἡ Καθολικὴ Εὐχαριστία.
ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ Θεός, Πάτερ πάντων τῶν οἰκτιρῶν, ἡμεῖς οἱ δούλοι σου ἀνάξιοι ταπεινοφρονέστατα καὶ ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σοι εὐχαριστοῦμεν ὑπὲρ πάσης τῆς ἀγαθωσύνης σου εἰς ἡμᾶς τε καὶ εἰς πάντας ἀνθρώπους. [* ἰδίᾳ δὲ εἰς τοὺς νυνὶ ἐπιθυμοῦντας τὰς ὁμολογήσεις καὶ εὐχαριστίας αὐτῶν ὑπὲρ τῶν νεωστὶ αὐτοῖς δεδομημένων παρὰ σ' ευεργεσιῶν] Εὐλογοῦμέν σε ὑπὲρ τῆς κτίσεως ἡμῶν καὶ διαφυλάξεως, πασῶν τε τοῦ βίου τούτου

* Τόδε ῥηθί-
σεται ὅταν οἱ, ὑ-
πὲρ ὧν ἤδη προ-
σευχὴ γέγινετο,
εὐχαρισεῖν ἐπι-
θυμῶσι.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ Θεέ, Πάτερ πάντων τῶν οἰκτιρῶν, ἡμεῖς οἱ ἀνάξιοι δούλοι σου ταπεινοφρονέστατα καὶ ἐξ ὅλης τῆς καρδίας εὐχαριστοῦμέν σε, ὑπὲρ πάσης τῆς πρὸς ἡμᾶς καὶ πάντας τοὺς ἀνθρώπους ἀγαθωσύνης σου [* μερικῶς δὲ ὑπὲρ τῶν νεωστὶ δωρημάτων σου πρὸς τοὺς νυνὶ δι' αὐτὰ ἐκινούντας κ' εὐχαριστοῦντάς σε], σὲ εὐλογοῦμεν δὲ ὑπὲρ τῆς κτίσεως μας καὶ διαφυλάξεως, ὑπὲρ τῶν ἐν τῇ ζωῇ μας ευεργεσιῶν σου, ἐξαιρέτως δὲ ὑπὲρ τῆς ἀπειρου σου ἀγάπης, τὸν κόσμον λυτῶναι διὰ τοῦ Κυρίου

* Τοῦτο λέ-
γεται ὅταν ὑπὲρ
ὧν ἔγινε προ-
σευχὴ τὰρὰ γί-
νεται εὐχαριστία.

vero Ecclesiae tuae Catholicae statum prosperum precibus nostris tibi commendamus, quo sic bono tuo spiritu dirigatur ac gubernetur, ut omnes, qui se Christianos profitentur, eoque vocantur nomine, in viam veritatis perducantur, fidemque in unitate spiritus retineant, in vinculo pacis, et iustitia vitae. Denique, quotquot gravia ulla patiuntur, et affliguntur in iis quae ad animum corpusve aut res domesticas attinent, eos omnes paternum tuo affectui ac favori commendamus, [* hos autem maxime, qui preces nostras pro se offerri postulant,] ut eos adjuvare et consolari digneris, pro variis ipsorum necessitatibus, concedendo illis patientiam in afflictionibus quibus premuntur, et felicem ex iis omnibus exitum. Haec autem petimus, propter Jesum Christum. Amen.

* Hoc dicendum,
quum aliquis Ec-
clesiae precibus
commendari pos-
tulat.

zioni. Ed in particolare, ti preghiamo per la prosperità della Chiesa Cattolica; che sia in tal modo condotta e governata dal tuo buon Spirito, che tutti quegli che si dicono cristiani siano condotti nella via di verità, e che s'attengano alla Fede in unità di Spirito, nel legame di Pace, e in giustizia di vita. Finalmente raccomandiamo alla tua bontà paterna tutti quegli che sono, in qualunque modo afflitti o distretti di mente e corpo, o facoltà, particolarmente quelli, per i quali, sono richieste le nostre Preghiere; che ti piaccia di consolare e sovvenirli; secondo le lor differenti necessità, dando loro pazienza nei lor patimenti, e felice liberazione da tutte le loro afflizioni; tutte le quali cose ti domandiamo, per l'amore di Gesù Cristo. Amen.

RENDIMENTO DI GRAZIE
GENERALE.

GRATIARUM ACTIONES.

¶ Gratiarum Actio Generalis.

OMNIPOTENS Deus, miserationum omnium Pater! nos, indigni famuli tui, tibi, ex animo et cum summa demissione, gratias agimus, ob universam illam beneficentiam, benignitatem, et favorem erga nos et omnes homines [* erga eos maxime, qui jam laudes et gratiarum actiones suas, pro concessis sibi nuper beneficiis, offerri postulant.] Tibi benedicimus ob creationem nostram, conservationem, et omnes huius vitae benedic-

* Hoc dicendum,
quum aliquis Ec-
clesiae precibus Deo
commendari pos-
tulat, gratias re-
ferre cupit.

IDDIO Onnipotente, Padre di tutte le misericordie, noi, tuoi servitori, ti rendiamo laudi e grazie dal più profondo de' nostri cuori, di tutte le tue bontà e grazie infinite fatte a noi e tutti gli uomini, e particolarmente a quelli che desiderano offerirti le loro laudi e grazie per le benignità che t'hai piaciuto nuovamente fargli; noi ti benediciamo per la nostra creazione, e preservazione, e di tutte le benedizioni di questa vita; ma soprattutto, per la carità infinita nella Redenzione del mondo per Gesù Cristo, nostro Signore; per i mezzi d'ottenere la grazia e la speranza di gloria; e ti suppli-

call themselves Christians may be led into the way of truth, and hold the faith in unity of spirit, in the bond of peace, and in righteousness of life. Finally, we commend to thy fatherly goodness all those, who are any ways afflicted, or distressed, in mind, body, or estate;

[* especially those for whom our prayers are desired,] * This to be said when any desire the Prayers of the Congregation. that it may please thee to comfort and relieve them, according to their several necessities, giving them patience under their sufferings, and a happy issue out of all their afflictions. And this we beg for Jesus Christ his sake. Amen.

THANKSGIVINGS.

A General Thanksgiving.

ALMIGHTY God, Father of all mercies, we thine unworthy servants do give thee most humble and hearty thanks for all thy goodness and loving-kindness to us, and to all men; [* particularly to those who desire now to offer up their praises and thanksgivings for thy late mercies vouchsafed unto them.] We bless thee for our creation, preservation, and all the blessings of this life; but above all, for thine inestimable love in the redemption

* This to be said when any that have been prayed for desire to return praise.

aber beten wir für das Wohl deiner Kirche. Zeite und regiere sie durch deinen guten Geist, daß alle, die sich Christen nennen, den Weg der Wahrheit wandeln, und in Einigkeit des Geistes durch das Band des Friedens, wie in Heiligkeit des Lebens, am Glauben fest halten mögen. Auch empfehlen wir deiner Vaterhuld alle Unglücklichen und Bekümmerten, alle die durch Leiden der Seele oder des Körpers niedergebeugt sind, oder sonst in traurigen Umständen sich befinden. Tröste sie, und hilf ihnen nach ihren verschiedenen Bedürfnissen, gib ihnen Schuld in ihren Leiden, und laß alle ihre Trübsale ein glückliches Ende gewinnen, um Jesu Christi willen. Amen.

Danksagungen.

Ein allgemeines Dankgebet.

Allmächtiger Gott, Vater aller Barmherzigkeit! wir, deine unwürdigen Diener, danken dir demüthig und herzlich für deine uns und allen Menschen erzeigte Huld und Güte. Wir preisen dich für unsere Schöpfung und Erhaltung, und für allen Segen dieses Lebens, vornehmlich aber für die unschätzbaren Beweise, die du uns in der Erlösung der Welt durch unsern Herrn Jesum Christum von deiner Liebe gegeben hast, für die Mittel der Gnade und für die Hoffnung ewiger Seligkeit. Laß uns, wir bitten dich, alle deine Wohlthaten recht lebendig erkennen, daß unsere

pour la prospérité de l'Eglise universelle, qu'elle soit tellement conduite et gouvernée par ton Esprit, que tous ceux qui font profession d'être Chrétiens, et qui en prennent le nom, puissent être amenés au chemin de la vérité; et qu'ils gardent la foi dans l'unité de l'esprit, par le lien de la paix en sainteté de vie. Enfin nous recommandons à ta bonté paternelle toutes les personnes affligées dans leur esprit, dans leur corps, ou dans leurs biens, (*particulièrement celles qui se recommandent à nos prières.*) Veuillez les consoler et les secourir selon leurs diverses nécessités; leur donnant la patience dans leurs souffrances, et une heureuse issue de toutes leurs afflictions. Nous te demandons ces grâces pour l'amour de Jésus-Christ. Amen.

ACTIONS DE GRACES.

Action de Grâces generale.

DIEU tout puissant, Père de toute miséricorde, nous, tes indignes serviteurs, te remercions très-humblement et de tout notre cœur, de toutes tes bontés et de toutes tes faveurs envers nous, et envers tous les hommes, (*particulièrement envers ceux qui désirent de t'offrir aujourd'hui leurs louanges et leurs actions de grâces, pour les bénédictions que tu as daigné leur accorder.*) Nous te bénissons pour notre creation, pour notre conservation, pour toutes les bénédictions de la vie présente, mais surtout pour l'inestimable charité que tu nous as montrée dans la rédemption du monde, par notre

por el camino de la verdad, y guarden la Fe en unidad de Espiritu, en vinculo de paz y en rectitud de vida. Finalmente encomendamos á tu bondad Paternal á quantos se hallan afligidos, ó angustiados de qualquier modo, ora sea en su alma, en su cuerpo, ó en sus haberes[*especialmente á los que han pedido nuestras oraciones] suplicandote que los consueles y alivies segun les convenga, dandoles paciencia en sus aflicciones y feliz éxito á sus trabajos. Pedimoste esto por amor de Jesu Christo. Amen.

* Estas palabras se diran quando alguno pidiera las oraciones de la Congregacion.

ACCIONES DE GRACIAS.

Accion de Gracias, general.

OMNIPOTENTE Dios, Padre de todas las misericordias, nosotros tus indignos siervos te damos muy humildes y cordiales gracias por toda tu bondad, benignidad, y favor para con nosotros, y con todos los hombres, [*particularmente para con los que en la ocasion presente desean ofrecerte sus alabanzas y acciones de gracias por las mercedes que les has concedido.] Te bendecimos por nuestra creacion, preservacion, y todas los bienes de esta vida; mas sobre todo por tu inestimable amor en la Redencion del mundo por nuestro Señor Jesu Christo;

* Esto se dirá quando alguno que ha sido encomendado á Dios, desca de las gracias.

ευεργεσιῶν. Ἐπὶ πᾶσι δὲ ὑπὲρ τῆς ὑδιατιμῆτος σου ἀγάπης ἐν τῇ τοῦ κόσμου λυτρώσει διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ὑπὲρ τῶν τῆς χάριτος ἀφορμῶν, τῆς τε δόξης ἐλπίδος· καὶ δεόμεθά σου δωρήσαι ἡμῖν τὴν προσήκουσαν ἐκείνῃ πάντων τῶν ευεργετημάτων σου αἰσθῆσιν, ὥστε τὰς καρδίας ἡμῶν ἀνυποκρίτως εὐχαρίστους εἶναι, καὶ διαγγέλλειν ἡμᾶς τὸν ἔπαινόν σου μὴ μόνον τῷ λόγῳ καὶ τοῖς χεῖλεσιν, ἀλλὰ καὶ τῷ βίῳ καὶ τοῖς ἔργοις ἡμῶν, διὰ τε τοῦ ἐπιδιδόναι ἡμᾶς αὐτοῖς τὴν λατρείαν σου, καὶ διὰ τῆς περιπατεῖν ἐνώπιόν σου ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ πάσας τὰς ἡμέρας ἡμῶν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν ᾧ καὶ σοὶ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι ἔστω πᾶσα τιμὴ καὶ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Διὰ τὸν Ἰετόν.

Ω ΘΕΕ, Πάτερ ἡμῶν οὐράνιε, ὁ χαριεστάτῃ τῇ σὴ προνοίᾳ καταβιβάζων ἐπὶ τὴν γῆν τὸν ὑετὸν πρῶμόν τε καὶ ὀψιμὸν, ὅπως ἐκφέρῃ τοὺς καρποὺς τῇ χρείᾳ τῶν ἀνθρώπων συμφέροντας· ταπεινοφρόνως σοι εὐχαριστοῦμεν, ὅτι εὐδόκησας ἐν ταύτῃ τῇ μεγίστῃ ἡμῶν ἀνάγκῃ βροχὴν ἐκούσιον ἀφορίζειν τῇ κληρονομίᾳ σου, καὶ καταρτίσασθαι αὐτὴν ὅτε ἡσθένησεν, πρὸς τὴν μεγάλην ἡμῶν ἀναξίον τῶν δούλων σου παραμυθίαν, καὶ τουνόματός σου δόξαν, διὰ τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐν Ἰησοῦ Χριστῷ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν. Ἀμήν.

Διὰ τὴν Εὐδίαν.

ΚΥΡΙΕ ὁ Θεός, ὁ πρῶν τῇ τοῦ ὑπερβάλλοντος ὑετοῦ καὶ ὀμβρον μάλιστα ἡμᾶς δικαίως ταπεινώσας, καὶ δὲ καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου διὰ

ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ὑπὲρ τῶν μέσων εἰς τὴν τῆς χάριτος ἀπόκτησιν, καὶ ἐλπίδα δόξης. Καὶ παρακαλοῦμέν σε διώρησόν μας τὴν πρόπουσαν αἰσθῆσιν πάντων τῶν ευεργεσιῶν σου ἵνα αἱ καρδίαι μας ἀνυποκρίτως εὐχαριστήσωσι, καὶ κηρύξωμεν τὸν ἔπαινόν σου οὐχὶ μόνον διὰ μέσου τῆς φωνῆς, ἀλλὰ καὶ τῇ ζωῇ, λατρεύοντές σε καὶ περιπατοῦντες ἐμπροσθέν σου δικαίως, καὶ καθαρῶς πάσας τὰς ἡμέρας μας διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς τὸν ὅποιον καὶ εἰς ἐνὲ καὶ εἰς τὸ ἅγιον πνεῦμα ὡς δοθῇ πᾶσα τιμὴ καὶ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Διὰ τὴν Βροχὴν.

ΘΕΕ, Πατέρα ἡμῶν οὐράνιε, ὁ ὅποιος με χαριεστάτῃ προνοίᾳ, τὰς πρῶτας καὶ τὰς τελευταίας βροχὰς τοῦ χρόνου χαρίζεις τῆς γῆς, καὶ αὐτὴ φέρει τὸν διὰ τὴν ἀνθρωπίνην ευτυχίαν καρπὸν, Σὲ ἀννοῦμεν καὶ εὐχαριστοῦμεν ὅτι ἐν καιρῷ ἀνάγκης ἔβρεξας χαροποιῶς ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου, καὶ τὴν ἐδρόσησας, θεραπεύων ἡμᾶς τοὺς ἀναξίους δούλους σου, καὶ δοξάζων τὸ ἅγιόν σου ὄνομα, διὰ τῶν ἐν Ἰησοῦ Χριστῷ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν οἰκτιρμῶν σου. Ἀμήν.

Διὰ τὴν Εὐδίαν.

ΘΕΕ Κύριε, πρῶτον δικαίως ἐταπεινώσας ἡμᾶς με τὴν μάστιγαν ὀμβρον, νῦν δὲ τὸ ἐλεός σου βοηθεῖ, καὶ θεραπεύει τὴν ψυχὴν μας διὰ τῆς ἁρμοδίου ταύτης τοῦ καιροῦ μεταβολῆς, ἐπαινοῦμεν καὶ δοξάζομεν τὸ ἅγιόν σου ὄνομα διὰ τὴν εὐσπλαγχνίαν σου ταύτην, καὶ τὴν φιλανθρωπίαν σου ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν θέλομεν

tiones, ante omnia vero ob inæstimabilem amorem tuum, in Redemptione mundi per Jesum Christum Dominum nostrum, patefactum; ob gratiæ media, et spem gloriæ. Te autem rogamus supplices, ut cunctis a te acceptis beneficiis ita afficiamur, ut animi nostri vere erga te grati efficiantur, et laudem tuam prædicemus, non labiis duntaxat, sed etiam moribus ac vivendi ratione nos totos tuo cultui impendentes, atque in sanctitate et iustitia per omnem ætatem nostram in conspectu tuo ambulantes, per Jesum Christum, Dominum nostrum; cui, tecum et cum Spiritu sancto, sit omnis honor et gloria in sæcula sæculorum. Amen.

¶ Propter Pluviam Terris immissam.

Ο ΔΕΥΣ, Pater noster cælestis! cujus benigna providentia fit ut pluvia matutina et serotina in terram descendat, quo fructus ferat ad usus hominis; tibi magna cum animi demissione gratias agimus, quod tandem tibi visum sit nobis summa necessitate pressis subvenire, lætos imbres in hæreditatem tuam immittendo, eamque siti et ariditate laborantem refrigerando, ad magnum nostrum, qui indigni sumus ut famuli tui habeamur, solatium, et sancti nominis tui gloriam, propter miserationes tuas in Christo Jesu, Domino nostro. Amen.

¶ Propter Calum Serenum.

DOMINE Deus! qui animorum nostrorum superbiam merito deprimere voluisti, immissis nuper imbribus et aquis immodicis, animas autem nostras, ex mero misericordiæ tuæ motu, solatus es, ac recreasti opportuna hac atque felici tempestatis immutatione, sanctum nomen tuum laudamus; eique gloriam tribuimus ob immeritam hanc

chiamo di darci quel debito sentimento di tutte le tue grazie, che i cuori nostri siano sinceramente grati, e che pubblichiamo la tua laude, non solo con le labbra, ma eziandio nelle nostre conversazioni, dedicandoci al tuo culto, e camminando nel tuo cospetto, santamente e giustamente, tutti i giorni delle vite nostre, per Gesù Cristo, nostro Signore, al quale, con te, e lo Spirito Santo, sia onor e gloria ne' secoli de' secoli. Amen.

Per Pioggia.

Ο ΔΙΟ Padre nostro celeste che, per la tua Provvidenza misericordiosa, fai cadere la pioggia della prima e ultima stagione sopra la terra, acciocchè produca frutto per il bene dell' uomo; noi ti rendiamo laudi e grazie, che t'ha piaciuto mandare finalmente nella nostra gran necessità, una così grata pioggia sopra la tua eredità, e rinfrescarla quando era arsa, alla gran consolazione di noi, tuoi indegni servitori, e gloria del tuo santo nome, per le tue misericordie in Gesù Cristo, nostro Signore. Amen.

Per Bel tempo.

Ο ΣΙΓΝΟΡ Iddio che ci avevi giustamente umiliati col flagello di grandi acque e piogge smisurate, e poi nella tua pietà ci hai soccorsi, e consolato le anime nostre con questo, così benedetto cambiamento di tempo, noi laudiamo e glorifichiamo il tuo santo nome per questa tua grazia, e narremo sempre le tue infinite benignità di

of the world by our Lord Jesus Christ; for the means of grace, and for the hope of glory. And, we beseech thee, give us that due sense of all thy mercies, that our hearts may be unfeignedly thankful, and that we shew forth thy praise, not only with our lips, but in our lives; by giving up ourselves to thy service, and by walking before thee in holiness and righteousness all our days; through Jesus Christ our Lord, to whom with thee and the Holy Ghost be all honour and glory, world without end. *Amen.*

For Rain.

O GOD our heavenly Father, who by thy gracious providence dost cause the former and the latter rain to descend upon the earth, that it may bring forth fruit for the use of man; We give thee humble thanks that it hath pleased thee, in our great necessity, to send us at the last a joyful rain upon thine inheritance, and to refresh it when it was dry, to the great comfort of us thy unworthy servants, and to the glory of thy holy Name; through thy mercies in Jesus Christ our Lord. *Amen.*

For fair Weather.

O LORD God, who hast justly humbled us by thy late plague of immoderate rain and waters, and in thy mercy hast relieved and comforted our souls by this seasonable and blessed change of weather; We praise and glorify thy holy Name for this thy mercy, and will always declare thy loving-

Herzen mit aufrichtiger Dankbarkeit erfüllt werden, und wir nicht nur mit unsern Lippen, sondern auch durch unser Verhalten dich preisen, uns deinem Dienste weihen, und, so lange wir hier leben, in Heiligkeit und Gerechtigkeit vor dir wandeln mögen; durch Jesum Christum, unsern Herrn, dem mit dir und dem heiligen Geiste sey alle Ehre und Verherrlichung, in Ewigkeit. *Amen.*

Dankagung für Regen.

O Gott, unser himmlischer Vater! der du nach deiner gnädigen Fürsorge den Frühlings- und Herbstregen auf die Erde fallen lässest, daß sie Früchte zum Nutzen der Menschen hervorbringe: Demüthigst danken wir dir, daß du in unserer großen Noth dich unserer erbarmst, endlich einen erfreulichen Regen auf dein Erbtheil gesandt und in seiner Trödnis es erfrischt hast, zum großen Troste deiner unwürdigen Diener, und zur Verherrlichung deines heiligen Namens, durch deine Barmherzigkeit in Jesu Christo, unsern Herrn. *Amen.*

Nach einer glücklichen Veränderung der Witterung.

O Herr, unser Gott! der du durch häufige, Regengüsse und Gewässer uns mit Recht gedemüthigt und gestraft, und nun, nach deiner Barmherzigkeit, durch eine zeitige und gesegnete Veränderung der Witterung unsere Seelen wieder erquickt und getröstet hast. Wir preisen dich, und erheben deinen heiligen Namen für diesen Beweis deiner Gnade, und geloben, deine Liebe und Güte

Seigneur Jésus-Christ; pour les assistances de ta grâce, et pour l'espérance de ta gloire. Et nous te supplions de nous donner le sentiment que nous devons avoir de toutes tes faveurs, afin que nos cœurs en aient une véritable et sincère reconnaissance, et que nous publions tes louanges, non seulement de bouche, mais surtout par la conduite de notre vie, en nous attachant à ton service, et en marchant devant toi en justice et en sainteté jusques à la fin de nos jours, par Jésus-Christ notre Seigneur, auquel, comme à toi et au Saint Esprit, soit tout honneur et toute gloire, aux siècles des siècles. *Amen.*

Pour la Pluie.

O DIEU notre Père céleste, qui par ta providence fais descendre sur la terre la pluie de la première et de l'arrière saison, afin qu'elle produise ses fruits pour l'usage des hommes; nous te remercions très-humblement de ce que, dans cette pressante nécessité, il t'a plu d'envoyer enfin une pluie favorable sur la terre altérée, à la grande consolation de nous, tes indignes serviteurs, et à la gloire de ton saint nom, par Jésus-Christ notre Sauveur. *Amen.*

Pour le Beau Temps.

SEIGNEUR Dieu, qui nous avois justement humiliés par les pluies continuelles et les inondations dont tu nous as visités; et qui nous as consolés en nous envoyant ce changement de temps si convenable à la saison et à nos besoins, nous louons et nous glorifions ton saint nom de ce nouveau témoignage de ton amour paternel. Que la

por los medios de gracia, y por la esperanza de gloria. Y te suplicamos nos deses pleno conocimiento de todas tus misericordias, para que nuestros corazones vivan llenos de pura gratitud, y para que te alabemos, no solamente con nuestros labios, sino con nuestras vidas, por la entrega de nosotros mismos á tu servicio, y por caminar ante tus ojos en santidad y justicia todos nuestros dias, mediante Jesu Christo nuestro Señor; á quien contigo, y al Santo Espiritu sea todo honor y gloria, eternamente. *Amen.*

Por Lluvia.

O DIOS nuestro Padre Celestial, que por tu clemente providencia haces descender sobre la tierra la primera y la ultima lluvia, para que dé fruto para el uso del hombre; Te damos humildes gracias por que te agradó en nuestra gran necesidad enviarnos finalmente una lluvia oportuna sobre tu heredad, y refrescarla en su sequedad para consuelo de nosotros tus indignos siervos, y para la gloria de tu Santo Nombre, por tus Misericordias en Jesu Christo nuestro Señor. *Amen.*

Por buen Tiempo.

O SEÑOR Dios, que nos has humillado justamente con lluvia y aguas excesivas, y en tu misericordia has aliviado y animado nuestros corazones con esta oportuna y agradable mudanza de tiempo: Nosotros alabamos y glorificamos tu Santo Nombre por esta tu misericordia, y siempre publicaremos tu bondad de generacion en generacion,

τῆς ὁραίας ταύτης καὶ μακαρίας τοῦ ἀέρος μεταβολῆς τὴν ἀντίληψιν καὶ παραμυθίαν ἡμῖν παρασχών· Ἐπαυοίμεν καὶ δοξάζομεν τὸ πανάγιον ὄνομά σου διὰ τοῦτο τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν φιλανθρωπίαν σου ἐκ γενεᾶς εἰς γενεάν ἀδιαλείπτως ἀναγγελοῦμεν δι' Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Διὰ τὴν Εὐθνήϊαν.

ΠΑΤΕΡ ἐλεημονέστατε, ὁ ἐξ εὐμενοῦς τῆς χρηστότητός σου τὰς ἐκτενεῖς τῆς Ἐκκλησίας σου εὐχὰς ἐνωτισάμενος, καὶ τὸν λιμὸν ἡμῶν καὶ σιτοδείαν, εἰς τὴν εὐωνίαν τε καὶ εὐπορίαν μετενεγκών· Ταπεινὸς σοι εὐχαριστοῦμεν διὰ ταύτην τὴν ἐξαίρετον εὐεργεσίαν σου, ἀντιβόλουντές σε παραγγέλλειν ἡμῖν τὴν φιλανθρωπίαν σου, ἵνα ἡ γῆ ἡμῶν ὀψῇ ἡμῖν τὸν καρπὸν αὐτῆς, εἰς τὴν δόξαν σου, καὶ τὴν παραμυθίαν ἡμῶν διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπεὶ Εἰρήνης, καὶ σωτηρίας ἐκ τῶν πολεμίων, **ΘΕΟΣ** ὁ παντοκράτωρ, ὁ πύργος τῆς ἰσχύος ὢν δούλοις σου ἀπὸ προσώπου τοῦ ἐχθροῦ αὐτῶν· Τὴν αἰνέσιν καὶ εὐχαριστίαν σοι ὁμολογοῦμεν ἐπὶ τῇ ἐλευθερωσάσῃ σε ἡμᾶς ἀπὸ μεγάλων ἐκείνων καὶ φανερῶν, καὶ πανταχόθεν ἡμᾶς περικυκλοσάντων πρώην τῶν κινδύνων· Τὸ μὴ τὴν λείαν προδοῦσθαί ἡμᾶς αὐτοῖς τῇ ἀγαθωσίῃ σου ἀνατιθεμεν, ἱκετεύοντές σε εἰσέτι παρατείνειν ἡμῖν τοιοῦσδε τοὺς οἰκτιρμοὺς σου· ἵνα πάσῃ τῇ οἰκουμένη γνωσθῶν ὅτι σε σωτήρα ἡμῶν καὶ δυνατὸν λυτρωτὴν εἶναι διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπεὶ τῆς δημοσίας εἰρήνης οἴκοι καρτισμοῦ.

Ω Ἀἰεὶ Θεός, Πάτερ ἡμῶν οὐρίνιε, ὁ μόνος

miserationem: et semper summam benignitatem tuam prædicabimus in omnes generationes, per Jesum Christum, Dominum nostrum. Amen.

¶ *Propter Annona Copiam.*

PATER summe misericors! qui pias Ecclesiae tuae preces clementissime exaudire dignatus es, et caritatem ac penuriam nostram in eam copiam convertere, quæ cum æquiori rerum pretio conjuncta est, tibi magna cum animi demissione gratias agimus, ob hanc singularem tuam largitionem, obtestantes, ut summa illa tua benignitate erga nos uti pergas, quo terra nostra nobis fructuum suorum incrementa præbeat, ad tuam gloriam, nostrum autem solatium, per Jesum Christum, Dominum nostrum. Amen.

¶ *Propter Pacem, et ab Hostibus Liberationem.*

OMNISPOTENS Deus! qui famulis tuis turris fortitudinis et propugnaculum existis adversus hostes ipsorum, tibi laudem et gratiarum actiones tribuimus pro liberatione nostra a magnis illis atque imminetibus periculis, quibus cingebamur. Benignitati tuae acceptum ferimus, quod ipsis præda facti non fuimus, obsecrantes ut misericordiam hanc tuam perpetuam nobis esse velis, quo omnibus hominibus palam sit, te servatorem nostrum et liberatorem magnum existere, per Jesum Christum, Dominum nostrum. Amen.

¶ *Propter restitutam domi Pacem Publicam.*

SEMPITERNE Deus! Pater noster cæles-

τηρῆν διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ Ἀμήν.

Διὰ τὴν Εὐθνήϊαν.

ΕΛΕΗΜΟΝΕΣΤΑΤΕ Πατέρα, εὐμενῶς καὶ μετ' ἀγαθωσίης ἤκουσας τὰς εὐσεβεῖς προσευχὰς τῆς Ἐκκλησίας, καὶ τὴν πείναν καὶ ἀκρίβειαν ἔτρεψας εἰς εὐθνήϊαν καὶ πολυκαρπίαν, ἡμεῖς οὖν ταπεινὸς σὲ εὐχαριστοῦμεν διὰ ταύτην τὴν ἐξαίρετον εὐεργεσίαν, καὶ σὲ παρακαλοῦμεν, ἀκολουθήσον τὴν πρὸς ἡμᾶς φιλανθρωπίαν σου, ἵνα ἡ γῆ μᾶς ὀψῇ τὸν καρπὸν τῆς, εἰς δόξαν σου καὶ θεραπείαν ἡμῶν, διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀμήν.

Ἴνα ἀπολαύσωμεν Εἰρήνην, καὶ Σωθῶμεν ἐκ Πολεμίου χειρός.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΟΡΑ Θεέ, ὁ ὑπερασπίζων, ὡς πύργος, τοὺς δούλους σου ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν σου, σὲ ὑμνοῦμεν καὶ εὐχαριστοῦμεν διότι ἐλευθέρωσας ἡμᾶς ἀπὸ τῶν μεγάλων καὶ κινδυνωδῶν ἐπικειμένων κινδύνων, ἀναγωνίζοντες τὴν ἀγαθωσίην σου διὰ τὸ ὅτι δὲν ἐγενήθημεν λεία τοῖς ἐχθροῖς, καὶ παρακαλῶντές σε ἵνα ἀκολουθήσῃς τοὺς πρὸς ἡμᾶς οἰκτιρμοὺς σου, ὅπως μάθῃ πάσα ἡ οἰκουμένη ὅτι σὺ εἶσαι ὁ σωτὴρ μας καὶ δυνατὸς λυτρωτὴς, διὰ τῆς Κυρίας ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀμήν.

Ἐπεὶ τῆς Ἐσωτερικῆς τοῦ Βασιλείου Εἰρήνης.

ΑἰΩΝΙΕ Θεέ καὶ Πατέρα οὐρίνιε ὁ φέρων

generazione in generazione, per Gesù Cristo nostro Signore. Amen.

Per Abbondanza.

Ο PADRE misericordiosissimo, che per la tua bontà e misericordia hai esaudite le umili e devote preghiere della tua chiesa, e mutata la nostra carestia e scarsezza in abbondanza e gran derrata; Noi ti rendiamo lodi e grazie di questa tua gran liberalità, pregandoti di continuarci questa tua benignità, acciocchè la nostra terra ci renda i suoi frutti abbondantemente, alla tua gloria, e nostra consolazione, per Gesù Cristo nostro Signore. Amen.

Per Pace e liberazione dai nostri nemici.

ΙDDIO Onnipotente, che sei una potente torre di difesa ai tuoi servitori contra i faccia dei lor nemici; noi ti rendiamo lodi e grazie della nostra liberazione da quei grandi e imminenti pericoli coi quali eravamo circondati. Noi riconosciam esser egli l'effetto della tua gran bontà, che noi siamo stati dati loro in preda; e ti preghiamo di continuarci sempre queste tue grazie, acciocchè tutto 'l mondo sappia, che tu sei il nostro salvatore e potente liberatore, per Gesù Cristo, nostro Signore. Amen.

Per la ristorazione d'una general Pace nel Regno.

Ο DIO eterno e Padre nostro celeste, che

GRATIARUM ACTIONES.

kindness from generation to generation; through Jesus Christ our Lord. *Amen.*

louange, ô Dieu, t'en soit rendue, d'âge en âge, par Jésus-Christ notre Seigneur. *Amen.*

For Plenty.

O MOST merciful Father, who of thy gracious goodness hast heard the devout prayers of thy Church, and turned our dearth and scarcity into cheapness and plenty; We give thee humble thanks for this thy special bounty; beseeching thee to continue thy loving-kindness unto us, that our land may yield us her fruits of increase, to thy glory and our comfort; through Jesus Christ our Lord. *Amen.*

For Peace and Deliverance from our Enemies.

O ALMIGHTY God, who art a strong tower of defence unto thy servants against the face of their enemies; We yield thee praise and thanksgiving for our deliverance from those great and apparent dangers wherewith we were compassed; We acknowledge it thy goodness that we were not delivered over as a prey unto them; beseeching thee still to continue such thy mercies towards us, that all the world may know that thou art our Saviour and mighty Deliverer; through Jesus Christ our Lord. *Amen.*

For restoring Publick Peace at Home.

O ETERNAL God, our heavenly Father, unsern Nachkommen zu rühmen, durch Jesum Christum, unsern Herrn. *Amen.*

Dankfagung für wohlfeile Zeit.

O barmherziger Vater, der du gnädig und gütig, die anhängigen Gebete deiner Kirche erhört, und unsere Theurung, wie unsern Mangel, in Wohlfeilheit und Ueberfluß verwandelt hast: Wir bringen dir unseren demüthigen Dank für diese deine besondere Güte dar, und bitten dich herzlich, laß deine liebende Huld ferner über uns walten, daß unsere Felber uns ihre Früchte reichlich geben mögen, zu deiner Ehre und unserer Erquickung, durch Jesum Christum, unsern Herrn. *Amen.*

Für den Frieden und für die Errettung von unsern Feinden.

O allmächtiger Gott, der du deinen Verehrern eine starke Schutzwehr gegen ihre Feinde bist: Wir preisen dich, und danken dir für unsere Rettung aus den großen und sichtbaren Gefahren, womit wir umgeben waren; wir sehen es als das Werk deiner Güte allein an, daß wir ihnen nicht zum Raube übergeben worden sind, und wir bitten dich, stehe uns ferner bey mit deiner Gnade, damit alle Welt erkenne, daß du unser Heiland und mächtiger Erretter bist, durch Jesum Christum, unsern Herrn. *Amen.*

Für die Wiederherstellung der öffentlichen Ruhe im Lande.

O ewiger Gott, unser himmlischer Va-

Pour l'Abondance.

PERE très-miséricordieux, qui as exaucé par ta grâce les prières de ton Eglise, en changeant notre disette en abondance, nous te rendons grâces très-humblement de ce nouveau témoignage de ta bonté, te suppliant de vouloir nous continuer ta faveur; afin que la terre nous rende abondamment ses fruits à ta gloire et à notre consolation, par notre Seigneur Jésus-Christ. *Amen.*

Pour la Paix, et lorsque l'on a été délivré de la main des Ennemis.

O DIEU tout-puissant, qui es une forte tour pour la défense de ton peuple contre ses ennemis, nous te bénissons, et nous te rendons grâces de ce que tu nous as délivrés des grands dangers qui nous menaçoient. Nous reconnoissons que c'est un effet de ta bonté, que nous n'ayons pas été livrés en proie à nos ennemis; et nous te supplions de nous continuer ta protection, afin que tout le monde connoisse que tu es notre Sauveur et notre puissant Libérateur, par Jésus-Christ notre Seigneur. *Amen.*

Pour le Rétablissement de la Paix Civile.

O DIEU éternel, et notre Père céleste, mediante Jesu Christo nuestro Señor. *Amen.*

Por Abundancia.

O MISERICORDIOSISIMO Padre, que por tu bondad has oído los devotos ruegos de tu Iglesia, y vuelto nuestra carestia y penuria en copia y abundancia: Nosotros te damos humildes gracias por esta tu especial bondad, suplicandote continúes tu benignidad con nosotros, para que nuestra tierra nos produzca sus frutos de aumento para tu gloria y nuestro consuelo, mediante Jesu Christo nuestro Señor. *Amen.*

Por la Paz y haber sido librados de nuestros Enemigos.

O DIOS Omnipotente, que eres torre fuerte de defensa á tus siervos contra la faz de sus enemigos; Nosotros te damos alabanza y accion de gracias por habernos libertado de los grandes y manifestos peligros con que estábamos rodeados. Nosotros conocemos que solo por tu bondad no hemos sido presa de ellos; y te suplicamos continúes tus misericordias con nosotros, para que todo el mundo conozca que tu eres nuestro Salvador y poderoso Libertador; mediante Jesu Christo nuestro Señor. *Amen.*

Por el restablecimiento de la paz interior del Reyno.

O ETERNO Dios nuestro Padre Celestial,

τοὺς συνοίκους εἰς τὴν ὁμόνοιαν καθίστας, καὶ τὸν τοῦ βίου καὶ ἀκαταστάτου ὄχλου θόρον καταπραΐνων. Εὐλογοῦμεν τὸ ἅγιον Ὀνομά σου, ὅτι τὰς ἡμῖν νεωστὶ ἐμβεβλημένας στάσεις τε καὶ ταραχάς καταστέλλειν ἡξίωσας* ταπεινοφρονέστατά σου δοέμενοι πᾶσιν ἡμῖν χάριν διδόναι ἵνα τὸ ἀπὸ τοῦδε κατὰ τὰς ἁγίας σου ἐντολὰς εὐπειθῶς περιπατοῦντες, καὶ ἥρεμον καὶ ἡσύχιον βίον διαγόντες ἐν πάσῃ εὐσεβείᾳ καὶ σεμνότητι, τὴν τῆς αἰνέσεως καὶ εὐχαριστίας θυσίαν ἡμῶν ὑπὲρ τούτων εἰς ἡμᾶς εὐεργετημάτων σου ἀδιαλείπτως σοι προσφέρωμεν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ὑπὲρ τῆς ἐκ τοῦ λοιμοῦ, ἢ ἄλλης ἡστινοσούν νόσου ἐπιδημίου σωτηρίας.

ΚΥΡΙΕ ὁ Θεός, ὁ διὰ τὰ ἁμαρτήματα ἡμῶν τρώσας ἡμᾶς, καὶ διὰ τὰ παραπτώματα ἡμῶν τῇ βαρείᾳ καὶ φρικτῇ σου πληγῇ νεωστὶ ἡμᾶς ἀναλώσας, καὶ νυνὶ ἀνὰ μέσον τῆς κρίσεως τοῦ ἐλέους μεμνημένος, ἐρρύσω τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἐκ τῶν ὀδόντων τοῦ θανάτου. Τῇ πατρικῇ σου χρηστότητι ἡμᾶς αὐτοὺς, ψυχὰς τε, καὶ σώματα, παρὰ σου λυτρωθέντα, θυσίαν ζωσάν σοι εἶναι προσφέρωμεν, ἐς αἰὶ ἀνὰ μέσον τῆς Ἐκκλησίας σου τὰ ἐλέη σου μεγαλύνοντες, καὶ ἐπαινοῦντες* διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἄλλως.

ΤΑΠΕΙΝΟΦΡΟΝΩΣ ὁμολογούμεθα ἐνώπιόν σου, ἐλεημονέστατε Πάτερ, ὅτι διὰ πολλὰ πλάσις τῆς ἀνομίας ἡμῶν καὶ τὴν τῆς καρ-

tis, qui solus efficit ut homines sint in eadem domo concordēs, quique solus ferocientis et immorigeri populi æstus compescis; sancto tuo Nomini benedicimus, quod seditiones ac tumultus in nobis nuper excitatos sedare dignatus sis; summa te animi demissione rogantes, ut eam nobis omnibus gratiam concedas, qua deinceps in sanctis mandatis tuis obsequenter ambulantes, et tranquillam ac quietam vitam degentes cum omni pietate et honestate, laudis tibi et gratiarum actionis sacrificium continuo offeramus, ob hæc tua in nos imminuta beneficia, per Jesum Christum, Dominum nostrum. Amen.

¶ *Propter Liberationem a Peste, aut alio quolibet Morbo Epidemico.*

DOMINE Deus! qui, propter peccata nostra, nobis vulnus infixisti, et nos propter transgressiones consumpsisti nupera tua eaque gravi atque terribili visitatione; nunc vero, in medio iudicio recordatus misericordix, animas nostras a faucibus mortis redemisti; Paternæ tuæ benignitati nosmetipsos animasque nostras ac corpora nostra, quæ liberasti, hostiam vivam offerimus, continuo laudantes et extollentes miserationes tuas in Ecclesia tua, per Jesum Christum, Dominum nostrum. Amen.

Aut hæc.

PATER summe misericors! qua par est animi demissione, agnoscimus in conspectu tuo eas omnes pœnas, quæ in lege tua pec-

τὴν ὁμόνοιαν εἰς τὰς οἰκίας, καὶ ἡσυχάζων τὴν βίαν τοῦ ἀτάκτου λαοῦ, Εὐλογοῦμεν τὸ ἅγιόν σου ὄνομα ὅτι ἐταπεινώσας τὰς στάσεις καὶ ταραχάς τὰς πρὸ ὀλίγου ἀναμεταξύ ἡμῶν διεγερθείσας, θερμῶς παρακαλῶντές σε ἵνα εἰς τὸ ἐρχόμενον ὁδηγήσῃς ἡμᾶς κατὰ τὰς ἐντολὰς σου περιπατοῦντες πιστῶς εἰς αὐτάς, καὶ ὅπως ζῶντες εἰρηνικῶς, καὶ ἡσυχῶς, καὶ εὐσεβῶς, καὶ σεμνῶς, σου προσφέρωμεν ἀκαταπαύστως θυσίαν αἰνέσεως καὶ εὐχαριστίας ὑπὲρ τούτων τῶν πρὸς ἡμᾶς εὐεργετημάτων διὰ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀμήν.

Ὅπως ἐλευθερωθῶμεν ἐκ τοῦ θανατικοῦ, ἢ ἄλλου τινὸς κακοῦ.

ΘΕΕ Κύριε ὁ πρὸ ὀλίγου, βαρέως καὶ φρικτῶς πληγώσας ἡμᾶς διὰ τὰς ἡμῶν ἁμαρτίας καὶ παρακούσματα, νῦν ἐν τῷ μέσῳ τῆς κρίσεώς σου ἐνθυμηθεὶς τοῦ ἐλέους σου, ἔσωσας τὰς ψυχὰς μας ἐκ τοῦ στόματος τοῦ θανάτου, καὶ προσφέρωμεν ὡς θυσία ζωᾶς τῆς πατρικῆς σου ἀγαθότητος τὸν ἑαυτὸν μας καὶ τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα διὰ σέ λυτρωθέν, πάντοτε ὑμνῶντες καὶ μεγαλύνοντες ἐν τῷ μέσῳ τῆς ἐκκλησίας τὰ ἐλέει σου διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀμήν.

Ἔτερα.

ΤΑΠΕΙΝΟΣ ἔμπροσθέν σου ἀναγνωρίζομεν, ἐλεημονέστατε Πατέρα ὅτι, διὰ τὰς ἀπειροὺς ἁμαρτίας μας, καὶ διὰ τὴν τῆς καρδίας μας

solo fai nascere l'unione in una casa, e quieti la furia d'un popolo sfrenato; noi benediciamo il tuo santo nome, che t'ha piaciuto acquistare quei sediziosi tumulti che si erano levati fra di noi; e ti preghiamo umilmente di far che per l'avvenire camminiamo ubbidientemente nella via de'tuoi santi comandamenti, e che, menando una vita quieta e pacifica in vera pietà e lealtà, t'offeriamo del continuo i nostri sacrifici di lodi e rendimenti di grazie, per queste tue benedizioni sparse sopra di noi, per Gesù Cristo, nostro Signore. Amen.

Per Liberazione delle Peste.

O SIGNOR Iddio, che ci hai feriti per i nostri peccati, e consumati per le nostre trasgressioni, con la tua nuovamente finita spaventevol visitazione, e ora nel mezzo del giudizio, ricordandoti delle tue compassioni, hai riscattate le vite nostre dalla gola della morte; noi offeriamo alla tua bontà paterna i corpi, e le anime nostre da te liberate, in sacrificio vivente alla tua Divina Maestà, esaltando e magnificando sempre le tue misericordie nel mezzo della tua chiesa, per Gesù Cristo, nostro Signore. Amen.

Ovvero questo.

NOI riconosciamo umilissimamente in tua presenza, o Padre misericordiosissimo, che tutti quei giudizi che sono minacciati nell

GRATIARUM ACTIONES.

who alone makest men to be of one mind in a house, and stillest the outrage of a violent and unruly people; We bless thy holy Name, that it hath pleased thee to appease the seditious tumults which have been lately raised up amongst us; most humbly beseeching thee to grant to all of us grace, that we may henceforth obediently walk in thy holy commandments; and, leading a quiet and peaceable life in all godliness and honesty, may continually offer unto thee our sacrifice of praise and thanksgiving for these thy mercies towards us; through Jesus Christ our Lord. *Amen.*

For Deliverance from the Plague, or other common Sickness.

O LORD God, who hast wounded us for our sins, and consumed us for our transgressions, by thy late heavy and dreadful visitation; and now, in the midst of judgement remembering mercy, hast redeemed our souls from the jaws of death; We offer unto thy fatherly goodness ourselves, our souls and bodies which thou hast delivered, to be a living sacrifice unto thee, always praising and magnifying thy mercies in the midst of thy Church; through Jesus Christ our Lord. *Amen.*

Or this.

WE humbly acknowledge before thee, O most merciful Father, that all the punishments which are threatened in thy law

ter! der du allein es bewirkt, daß die Menschen einmüthig besammen wohnen, und das Toben eines gewaltsamen und unbändigen Volkes stillest. Wir preisen deinen heiligen Namen, daß du gnädig den Aufruhr und die Empörung beendet hast, die kürzlich unter uns ausgebrochen war, und demüthig bitten wir dich, verleihe uns allen deine Gnade, daß wir von nun an gehorsam nach deinen heiligen Geboten handeln, ein ruhiges und stilles Leben in aller Gottseligkeit und Ehrbarkeit führen, und dir fortbauend für diese deine Güte gegen uns die Opfer unseres Preises und Dankes darbringen mögen, durch Jesum Christum, unsern Herrn. *Amen.*

Für Errettung von der Pest, oder von andern ansteckenden Krankheiten.

O Herr, unser Gott, der du durch die bisherigen schweren und schrecklichen Heimsuchungen für unsere Sünden uns verwundet, und für unsere Uebertretungen uns fast aufgerieben,—nun aber, mitten in deinem Gerichte, deiner Barmherzigkeit eingegeben, unsere Seele aus dem Abgrunde des Todes errettet hast! Wir bringen deiner väterlichen Güte uns selbst, unsere Seelen, unsere Leiber, die du erhalten hast, zu einem lebendigen Opfer dar, und wollen deine Gnade in deiner Kirche stets rühmen und erheben, durch Jesum Christum, unsern Herrn. *Amen.*

Über das folgende Gebet.

In Demuth erkennen wir vor dir, barmherziger Vater, daß alle Strafen, die in deinem Befehle gebrohet sind, wegen unserer mannigfaltigen

qui seul fais habiter les hommes en paix et en concorde dans un même lieu, et qui calmes les orages d'un peuple violent et emporté, nous bénissons ton saint nom, de ce qu'il t'a plu d'apaiser les séditions et les tumultes qui s'étoient, depuis quelque temps, élevés au milieu de nous, te suppliant très-humblement de nous faire la grâce à tous, d'obéir désormais à tes saints commandemens; de sorte que menant une vie paisible et tranquille en toute piété et honnêteté, nous puissions t'offrir continuellement le sacrifice de nos louanges et de nos actions de grâces, par Jésus-Christ notre Seigneur. *Amen.*

Après être délivrés de la Peste, ou d'autre Maladie contagieuse.

SEIGNEUR Dieu tout-puissant, qui nous as frappés pour nos péchés et froissés pour nos iniquités, par l'accablante et terrible maladie dont tu nous as visités depuis peu; et qui, te souvenant de ta miséricorde au milieu de tes jugemens, viens de racheter notre vie de la puissance de la mort; nous offrons à ta bonté paternelle nos personnes qu'il ta plu d'épargner, et nous te présentons nos corps et nos âmes en sacrifice vivant, louant et magnifiant à jamais ta miséricorde au milieu de ton Eglise, par Jésus-Christ notre Seigneur. *Amen.*

Ou celle-ci.

PERE miséricordieux, nous reconnoissons en toute humilité devant ta face, que toutes les malédictions dénoncées dans ta loi,

que eres el solo que haces á los hombres vivir unanimes en una misma casa, y acallas la violencia de un pueblo enfurecido, é inobediente; Nosotros bendecimos tu Santo Nombre, porque te has dignado de apaciguar los tumultos sediciosos, que se habian levantado entre nosotros; rogandote muy humildemente concedas á todos gracia, para que de aqui adelante caminemos obedientemente en tus santos mandatos, y viviendo una vida quieta y pacifica, dados á ejercicios de piedad y virtud, te ofrezcamos nuestro sacrificio de alabanza, y accion de gracias por estas tus Misericordias mediante Jesu Christo nuestro Señor. *Amen.*

Por haber cesado el Contagio ó Epidemia.

O SEÑOR Dios, que nos has herido por nuestras culpas con la grave y terrible visitación pasada, y acordandote ya de tu misericordia en medio del juicio, has sacado nuestras almas de las fauces de la muerte; Nosotros nos ofrecemos á tu bondad paternal con nuestras almas y cuerpos, que tu has librado, para que sean un sacrificio vivo ante tus ojos, siempre alabandote y ensalzando tus misericordias en medio de tus fieles; mediante Jesu Christo nuestro Señor. *Amen.*

O Esta.

NOSOTROS humildemente reconocemos delante de ti, O Padre Misericordiosísimo, que todos los castigos denunciados en tu

διας σκληρότητα πάσας τας ἐν τῷ νόμῳ σου κατεπηγγελμένους τιμωρίας δίκαιοι ἐσμεν ὑπομένειν. Ὅμως δὲ ἐπειδὴ ἔδοξέ σοι ἐκ τῆς πολυπλαγχνίας σου, ἐπὶ τῇ φανερῇ γε καὶ εὐκαταφρονήτῳ ταπεινώσει ἡμῶν, τὴν λοιμώδη νόσον, ἣ ἐναγχος λίαν ἐταλαιπωροῦμεθα, ἀναπαύσαι, καὶ ἐν τοῖς οἰκήμασιν ἡμῶν τὴν τῆς ἀγαλλιᾶσέως τε καὶ ὑγείας φωνὴν ἀποκαταστήσαι, τῇ θείᾳ Μεγαλειότητί σου τῆς αἰνέσεως καὶ εὐχαριστίας θυσίαν προσφέρομεν, ἀνυμνοῦτες καὶ μεγαλύνοντες τὸ ἔνδοξον. Ὁνομά σου διὰ τοιαύτην τὴν σωτηρίαν, καὶ τὴν ἐφ' ἡμᾶς πρόνοιάν σου, δι' Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

ΣΥΝΑΠΤΑΙ, ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ, ΚΑΙ ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ.

Οἷς χρηστέον δι' ὅλου τοῦ ἔτους.

Σημειωτέον ὅτι ἡ Συναπτὴ ἐφ' ἐκάστη τῇ Κυριακῇ, ἢ ἐφ' οἰαδήποτε Ἑορτασίμῳ ἡμέρᾳ τὴν Παρασκευὴν ἔχουσα διαταχθεῖσα, ἐν τῇ Ἑσπερινῇ Ἀκολουθίᾳ ἀμέσως προΐοις λεχθήσεται.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΩΤΗ ΤΗΣ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣ.

Συναπτὴ.

ΔΩΡΗΣΑΙ ἡμῖν χάριν, Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ἵνα ἀποθώμεθα τὰ ἔργα τοῦ σκότους, καὶ ἐν-

catoribus intentantur, in nos merito cadere debuiss, propter multiplicia peccata nostra, et cordis duritiem; quum tamen ex summa misericordia tua tibi visum fuerit, post nostram quamquam imperfectam et indignam humiliationem, pestilentem et contagiosum morbum, quo nuper graviter afflicti fuimus, auferre, et vocem salutis ac lætitiæ denuo inferre in habitationes nostras; Divinæ tuæ Majestati offerimus sacrificium laudis ac gratiarum actionis, collaudantes et extollentes gloriosum Nomen tuum, ob susceptam a te nostri tutelam, et illam tuam erga nos providentiam, per Jesum Christum, Dominum nostrum. Amen.

COLLECTÆ, EPISTOLÆ, ET EVANGELIA, PER TOTUM ANNUM USURPANDA.

¶ *Observa, quod Collecta, pro qualibet die Dominica, aut quolibet Festo (quod Vigiliam habeat) assignata, recitabitur in Vespertinis Precibus proxime præcedentibus Dominicam aut Festum.*

DOMINICA PRIMA ADVENTUS.

Collecta.

OMNIPOTENS Deus! da nobis, quæsumus, ut, abjectis operibus tenebrarum, in-

σκληρότητα δικαίως ἤθελον πέσειν ἐφ' ἡμᾶς αἱ ποιναι ἐν τῷ νόμῳ σου διατεταγμέναι. Ὅμως εἰδόντες ὅτι ἡ εὐσπλαγχνία σου διὰ τὴν μικρὴν καὶ ἀνίξιον ταπεινώσιν μας, ἔπασσεν τὸ θανατικὸν τὸ ὁποῖον πρὸ ὀλίγου μᾶς ἔθλιβεν πικρῶς, καὶ ἐπίστεψεν ἡμῖν φωνὴν χαρᾶς, καὶ σωτηρίαν εἰς τὰς οἰκίας μας, προσφέρομεν τῇ Θεῇ Μεγαλειότητι θυσίαν αἰνέσεως καὶ εὐχαριστήσεως, δοξάζοντες καὶ μεγαλύνοντες τὸ περιβύητον ὄνομά σου διὰ τὴν σωτηρίαν ταύτην καὶ τὴν πρὸς ἡμᾶς πρόνοιάν σου διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν. Ἀμήν.

ΣΥΝΑΠΤΑΙ, ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ, ΚΑΙ ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ,

Διὰ κάθε Ἡμέραν.

Σημειώσον ὅτι ἡ Συναπτὴ ἀναγιγνώσκεται ἐν τῇ Ἑσπερινῇ ἀκολουθίᾳ τῆς τῶν Κυριακῶν, καὶ Ἑορτῶν παραμονῆς.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΩΤΗ ΤΟΥ ΣΑΡΑΝΤΗΜΕΡΟΥ.

Συναπτὴ.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ Θεέ, δώρισον ἡμῖν χάριν, ἵνα ἀποβίλωμεν τὰ ἔργα τοῦ σκότους καὶ

tua legge, avrebbero giustamente potuto cadere sopra di noi, per le nostre tante numerose prevaricazioni, e induramento de' nostri cuori. Però, poichè ti ha piaciuto, nelle tue gran misericordie, accettando la nostra debole e indegna umiliazione, di far cessare la malattia contagiosa, della quale siamo stati così gravemente afflitti, e renderci la voce di giubilo, e salute nelle nostre abitazioni; offeriamone alla tua Divina Maestà il sacrificio di laudi e grazie celebrando e magnificando il tuo nome glorioso, per questa tua preservazione e provvidenza, per Gesù Cristo, nostro Signore. Amen.

LE COLLETTE, EPISTOLE, E EVANGELI,

DA USARSI PER TUTTO L'ANNO.

La Colletta

PER LA PRIMA DOMENICA IN AVVENTO.

O DIO onnipotente, facci la grazia poter rigettare le opere delle tenebre,

might justly have fallen upon us, by reason of our manifold transgressions and hardness of heart: Yet seeing it hath pleased thee of thy tender mercy, upon our weak and unworthy humiliation, to assuage the contagious sickness wherewith we lately have been sore afflicted, and to restore the voice of joy and health into our dwellings; We offer unto thy Divine Majesty the sacrifice of praise and thanksgiving, lauding and magnifying thy glorious Name for such thy preservation and providence over us; through Jesus Christ our Lord. *Amen.*

pouvoient justement tomber sur nous, à cause de nos transgressions sans nombre, et de l'endurcissement de nos cœurs; mais puisqu'il t'a plu, dans tes grandes compassions, d'avoir égard à notre humiliation, quoiqu'imparfaite, en apaisant la fureur de cette contagion mortelle qui ravageoit ton héritage, de ramener la santé dans nos demeures, et d'y faire de nouveau retentir les cris d'allégresse, nous présentons à ta divine majesté ce sacrifice de louanges et d'actions de grâces, exaltant et célébrant ton nom glorieux, de ce que par ta providence tu nous as si miséricordieusement garantis de ce fléau, par Jesus-Christ notre Seigneur. *Amen.*

THE COLLECTS, EPISTLES, AND GOSPELS TO BE USED THROUGHOUT THE YEAR.

Note, that the Collect appointed for every Sunday, or for any Holy-day that hath a Vigil or Eve, shall be said at the Evening Service next before.

THE FIRST SUNDAY IN ADVENT.

The Collect.

ALMIGHTY God, give us grace that we may cast away the works of darkness, and

Uebertretungen und der Unempfindlichkeit unserer Herzen, uns mit Recht hätten treffen sollen. Doch, da wir sehen, daß du, durch deine liebevolle Barmherzigkeit und durch unsere schwache unwürdige Demuth bewogen, die ansteckenden Krankheiten, womit wir vor kurzem so sehr geplagt wurden, gemildert hast, und die Stimme der Freude und der Gesundheit in unsere Wohnungen wieder erschallen lässest, so bringen wir deiner göttlichen Majestät die Opfer unseres Preises und Dankes dar, und rühmen und erheben deinen herrlichen Namen für deine erhaltende Fürsorge, die über uns gewaltet hat, durch Jesus Christum, unsern Herrn. *Amen.*

Die Collecten, Episteln und Evangelien für das ganze Jahr.

Es ist zu bemerken, daß die Collecte für solche Sonntage, oder Feste, zu denen eine Abends vorherzubaltende Vorherbereitung: Andacht gehört, auch bey dieser zunächst vorhergehenden Abend-Andacht gelesen werden soll.

Am ersten Sonntage im Advent.

Die Collecte.

Allmächtiger Gott! Verleihe uns Gnade, daß wir die Werke der Finsterniß ablegen,

COLLECTES, EPISTRES, ET EVANGILES, POUR TOUTE L'ANNEE.

Observez que la Collecte de chaque Dimanche ou de quelque Fête que ce soit, qui a une Vigile ou Veille, se dira au Service du Soir qui précède immédiatement.

LE PREMIER DIMANCHE DE L'ADVENT.

La Collecte.

O DIEU tout-puissant, fais-nous la grâce que, rejetant les œuvres de ténèbres, nous

Ley, podian justamente haber caído sobre nosotros por razon de nuestras innumerables transgresiones y dureza de corazon. Con todo eso, viendo que nuestro imperfecto arrepentimiento ha sido bastante á mover tu gran misericordia, y que te has dignado de abatir el contagio con que hemos sido afligidos, restaurando la voz de gozo y salud entre nosotros; ofrecemos á tu divina Magestad el sacrificio de alabanza y accion de gracias, ensalzando, y loando tu glorioso nombre por tan benigno auxilio; mediante Jesu Christo nuestro Señor. *Amen.*

LAS COLECTAS, EPISTOLAS, Y EVANGELIOS,

QUE SE
DEBEN USAR POR TODO EL AÑO.

Nota, que la Colecta de cada Domingo, ó de qualquiera Festividad con Vigilia, se debe usar en la Oracion Vespertina del día anterior.

LA PRIMERA DOMINICA DE ADVIENTO.

La Collecta.

O DIOS Todo-poderoso, concedenos que echemos de nosotros las obras de tinie-

δυσώμεθα τὰ ὅπλα τοῦ φωτός νυνὶ ἐν τῷ τῆς θνητῆς ζωῆς ταύτης καιρῷ, (ἐν ᾧ Ἰησοῦς Χριστὸς ὁ Υἱὸς σου μετὰ πολλῆς ἡμᾶς ταπεινοφροσύνης ἐπισκεψόμενος ἀφίκετο) ὅπως ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ, ὅταν μέλλῃ ἐπ' ἀνέρχεσθαι ἐν τῇ ἐνδόξῃ αὐτοῦ Μεγαλειότητι, κρίναι ζῶντας καὶ νεκρούς, εἰς τὴν αἰώνιον ζωὴν ἀναστήμεν, δι' αὐτοῦ συζώντος τε καὶ συμβασιλεύοντός σοι καὶ Πνεύματι ἁγίῳ, νυνὶ καὶ εἰς αἰῶνας. Ἀμήν.

Αὕτη ἡ Συναπτὴ ὁσημέραι συναναλεχθήσεται ταῖς ἄλλαις ἐν τῇ Παρθείᾳ Συναπταίᾳ, μέχρι τῆς τῶν Γενεθλίων Παρασκευῆς.

Ἐπιστολή. Ῥωμ. ιγ'. η'

ΜΗΔΕΝΙ μηδὲν ὀφείλετε, εἰ μὴ τὸ ἀγαπᾶν ἀλλήλους· ὁ γὰρ ἀγαπᾶν τὸν ἕτερον, νόμον πεπλήρωκε. Τὸ γὰρ οὐ μοιχεύσεις· οὐ φονεύσεις· οὐ κλέψεις· οὐ ψευδομαρτυρήσεις· ἐκ ἐπιθυμῆσεις· καὶ εἴ τις ἑτέρα ἐντολή, ἐν τῷ τῷ λόγῳ ἀνακεφαλαιούται, ἐν τῷ Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς ἑαυτόν. Ἡ ἀγάπη τῷ πλησίον κακὸν οὐκ ἐργάζεται· πληρωμα οὖν νόμου ἡ ἀγάπη. Καὶ τοῦτο, εἰδότες τὸν καιρὸν, ὅτι ὥρα ἡμᾶς ἤδη ἐξ ὕπνου ἐγερθῆναι· νυνὶ γὰρ ἐγγύτερον ἡμῶν ἡ σωτηρία, ἢ ὅτε ἐπιστεύσαμεν. Ἡ νύξ προέκοψεν, ἡ δὲ ἡμέρα ἤγγικεν. Ἀποθώμεθα οὖν τὰ ἔργα τῆς σκοτίας, καὶ ἐνδυσώμεθα τὰ ὅπλα τοῦ φωτός· ὡς ἐν ἡμέρᾳ, εὐσχημιόνως περιπατήσωμεν· μὴ κώμοις καὶ μέθαις, μὴ κοίταις καὶ ἀσελγείαις,

ἐνδυσώμεθα τὰ ὅπλα τῷ φωτός, νυνὶ ἐν τῷ καιρῷ ταύτης τῆς θνητῆς ζωῆς (ἐν τῇ ὁποίᾳ ὁ Υἱὸς σου Ἰησοῦς Χριστὸς ἦλθε μετὰ ταπεινοφροσύνης ἐπισκεπτόντας ἡμᾶς) ὅπως τὴν ὑστερὴν ἡμέραν ὅταν ἔλθῃ ἐν δόξᾳ καὶ Μεγαλειότητι κρίνοντας τοὺς ζῶντας καὶ τοὺς νεκρούς ἀναστήσωμεν εἰς τὴν αἰώνιον ζωὴν δι' αὐτόν, τὸν συζώντα, καὶ συμβασιλεύοντα σοὶ καὶ Πνεύματι ἁγίῳ, νυνὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ἡ Συναπτὴ αὕτη ἀναγιγνώσκεται καθημερινῶς συν ταῖς ἄλλαις τοῦ σαρανταήμερου, ὥς τῆς παραμονῆς τοῦ Χριστοῦ.

Ἐπιστολὴ πρὸς Ῥωμ. ιγ'. η'.

ΜΗ χρεωστᾶτε μηδεὸς παρὰ τὸ ἀγαπᾶν ἀλλήλους· ὁ γὰρ ἀγαπᾶν τὸν ἕτερον, ἀναπληρεῖ τὸν νόμον. Τὸ γὰρ μὴ μοιχεύσεις· μὴ φονεύσεις· μὴ κλέψεις· μὴ ψευδομαρτυρήσεις· μὴ ἐπιθυμήσεις· καὶ ἄλλη τις ἐντολή, ἐν τούτῳ τῷ λόγῳ ἀνακεφαλαιούται, δηλαδὴ ἐν τῷ Ἀγάπα τὸν πλησίον σου ὡς τὸν ἑαυτόν σου. Ἡ ἀγάπη δὲν κἀνέμει κακὸν τῷ πλησίον· ἀναπληρῶσις οὖν τοῦ νόμου εἶναι ἡ ἀγάπη. Καὶ ὡς πράξωμεν οὕτω, βλέποντες τὸν καιρὸν, ὅτι ἡ ὥρα ἤδη ἦλθε· ἵνα ἐξυπνήσωμεν· νυνὶ γὰρ ἡ σωτηρία ἡμῶν εἶναι πλησιότερα παρὰ ὅτε ἐπιστεύσαμεν· ἡ νύκτα ἐπέρασεν, ἡ δὲ ἡμέρα ἐπλησίασε, ὡς ἀποβάλλωμεν οὖν τὰ ἔργα τοῦ σκότους, καὶ ὡς ἐνδυσώμεν τὰ ὅπλα τῆς φωτός. Ὡς περιπατήσωμεν εὐτακτικῶς ἐν ἡμέρᾳ, οὐχὶ ἐν πολυφαγίαις καὶ μέθαις, οὐχὶ ἐπὶ στρώματα καὶ ἐν ἀσελγείαις, οὐχὶ ἐν φιλονεικίαις καὶ φθόνοις. Ἀλλ' ἐνδυσθε τὸν

duamur arma lucis in hac mortali vita, in qua Jesus Christus, Filius tuus, cum magna humilitate ad nos visitandos advenit, ut in extremo die, quo rediturus est cum gloria Majestatis suae ad judicandos vivos et mortuos, resurgamus ad vitam immortalem, per eum, qui, una tecum, et cum Spiritu sancto, vivit et regnat in saecula saeculorum. Amen.

rivestirci delle arme di luce, ora, in questo tempo della nostra vita mortale nella quale il tuo figliuolo, Gesù Cristo, venne a visitarci in grand'umiltà, acciocchè, nell'ultimo giorno, quando ritornerà nella sua maestà gloriosa, per giudicare i vivi e i morti, risuscitiamo alla vita immortale, per lui che vive e regna con te, e lo Spirito Santo, ora e eternamente. Amen.

¶ *Hac Collecta in singulos dies repetenda est, una cum reliquis Collectis Adventus, usque ad Vigiliam Nativitatis Christi.*

Questa Colletta debbe ripetersi ogni giorno colle altre Collette in Avvento, fino alla vigilia del Natale.

Epistola. Rom. xiii. 8.

L'Epistola. Rom. xiii. 8.

NEMINI quidquam debeatis, nisi ut invicem diligatis: qui enim diligit proximum, legem implevit. Nam: Non adulterabis: Non occides: Non furaberis: Non falsum testimonium dices: Non concupisces: et si quod est aliud mandatum, in hoc verbo instauratur: Diliges proximum tuum sicut teipsum. Dilectio proximi malum non operatur. Plenitudo ergo legis est dilectio. Et hoc scientes tempus: quia hora est jam nos de somno surgere. Nunc enim propior est nostra salus, quam cum credimus. Nox praecessit: dies autem appropinquavit. Abjiciamus ergo opera tenebrarum, et induamur arma lucis. Sicut in die, honeste ambulemus: non in comissionibus, et ebrietatibus, non in cubilibus, et impudici-

NON dobbiate nulla ad alcuno, se non amarvi gli uni gli altri: perciocchè chi ama altrui, ha adempiuta la legge, conciosia che questi comandamenti, non com mettere adulterio, non uccidere, non rubare, non dir falsa testimonianza, non concupire; e se v'è alcun altro comandamento sieno sommariamente compresi in questo detto, ama il tuo prossimo come te stesso. La carità non opera male alcuno contra il prossimo; l'adempimento adunque dell' legge è la carità. E questo vieppiù dobbiamo fare, veggendo il tempo: perciocchè egli ora che noi ci risvegliamo dal sonno: conciosia che la salute sia ora più pressa di noi, che quando credemmo. La notte è avanzata, e il giorno è vicino: gittiamo adunque l'opere delle tenebre e siamo vestiti degli arnesi della luce. Camminiamo onestamente, come di giorno, non in pasti e in ebbrezze; non in letti e lascivie; non in

DOMINICA PRIMA ADVENTUS.

put upon us the armour of light, now in the time of this mortal life, in which thy Son Jesus Christ came to visit us in great humility; that in the last day, when he shall come again in his glorious Majesty to judge both the quick and dead, we may rise to the life immortal, through him who liveth and reigneth with thee and the Holy Ghost, now and ever. *Amen.*

This Collect is to be repeated every day, with the other Collects in Advent, until Christmas-Eve.

The Epistle. Rom. xiii. 8.

OWE no man any thing, but to love one another: for he that loveth another hath fulfilled the law. For this, Thou shalt not commit adultery, Thou shalt not kill, Thou shalt not steal, Thou shalt not bear false witness, Thou shalt not covet; and if there be any other commandment, it is briefly comprehended in this saying, namely, Thou shalt love thy neighbour as thyself. Love worketh no ill to his neighbour; therefore love is the fulfilling of the law. And that, knowing the time, that now it is high time to awake out of sleep: for now is our salvation nearer than when we believed. The night is far spent, the day is at hand; let us therefore cast off the works of darkness, and let us put on the armour of light. Let us walk honestly as in the day; not in rioting and drunkenness, not in chambering and wantonness, not in strife and envying.

und die Waffen des Lichts in der Zeit dieses sterblichen Lebens ergreifen mögen, in welcher dein Sohn, Jesus Christus, uns in großer Niedrigkeit besucht hat; damit wir am jüngsten Tage, wenn er in seiner herrlichen Majestät wiederkommen wird, die Lebenden und die Todten zu richten, zum uns sterblichen Leben auferstehen mögen, durch ihn, der mit dir und dem heiligen Geiste, jetzt und ewig, lebt und regiert. *Amen.*

Diese Collecte soll zugleich mit den andern Collecten im Advent, bis zum Abend vor Weihnachten täglich gelesen werden.

Die Epistel. Röm. 13, 8 bis zum Ende.

Seyd niemand nichts schuldig, denn daß ihr euch unter einander liebet; denn wer den andern liebet, der hat das Gesetz erfüllet. Denn das da gesagt ist: Du sollst nicht ehedbrechen; du sollst nicht tödten; du sollst nicht stehlen; du sollst nicht falsch Zeugniß geben; dich soll nichts gelüsten; und so ein ander Gebot mehr ist; das wird in diesem Wort versaffet: Du sollst deinen Nächsten lieben als dich selbst. Die Liebe thut dem Nächsten nichts Böses. So ist nun die Liebe des Gesetzes Erfüllung. Und weil wir solches wissen, nemlich die Zeit, daß die Stunde da ist, aufzustehen vom Schlaf; sintemal unser Heil jetzt näher ist, denn da wir es glaubten; die Nacht ist vergangen, der Tag aber herben gekommen; so laßt uns ablegen die Werke der Finsterniß, und anlegen die Waffen des Lichts. Laßt uns ehrbarlich wandeln, als am Tage; nicht in Fressen und Saufen, nicht in Kammern und Unzucht, nicht in

soyons revêtus des armes de lumière durant cette vie mortelle, en laquelle ton Fils Jésus-Christ nous est venu visiter en grande humilité; afin qu'au dernier jour, quand il reviendra dans sa majesté glorieuse pour juger les vivans et les morts, nous ressuscitions à la vie immortelle, par ce même Jésus-Christ, qui vit et qui règne, avec toi et avec le Saint Esprit, maintenant et à jamais. *Amen.*

Cette Collecte se doit dire chaque jour avec les autres Collectes, durant l'Avent, jusques à la veille de Noël.

L'Épître, Rom. xiii. 8.

NE devez rien à personne, sinon que vous vous aimiez l'un l'autre: car celui qui aime les autres, a accompli la loi. Parce que ce qui est dit, tu ne commettras point adultère; tu ne tueras point; tu ne déroberas point; tu ne diras point faux témoignage; tu ne convoiteras point; et tel autre commandement, est sommairement compris dans cette parole; tu aimeras ton prochain comme toi-même. La charité ne fait point de mal au prochain; l'accomplissement donc de la loi, c'est la charité. Même vu la saison, parce qu'il est déjà temps de nous réveiller du sommeil; car maintenant le salut est plus près de nous, que lorsque nous avons cru. La nuit est passée et le jour est approché: rejettons donc les œuvres de ténèbres, et soyons revêtus des armes de lumière. Conduisons-nous honnêtement et comme en plein jour; non point en gourmandises, ni en ivrogneries; non point en couchés, ni en insolences; non point en querelles, ni en envie. Mais soyons revêtus

blas, y nos vistamos las armas de luz en esta vida mortal, en la qual Jesu Christo tu Hijo con grande humildad vino á visitarnos: para que en el día postrero, quando vuelva con su Magestad y Gloria á juzgar los vivos y los muertos, resucitemos á vida immortal, por el mismo Jesu Christo, que vive y reyna contigo, en unidad del Espiritu Santo, por todos los siglos de los siglos. *Amen.*

Esta Colecta debe usarse cada dia con las otras Colectas desde Adviento hasta Navidad á Vísperas.

La Epistola. Rom. xiii. 8.

NO debais nada á nadie: sino que os améis los unos á los otros: porque el que ama á su próximo, cumplió la Ley. Porque: no adulterarás: no matarás: no hurtarás: no dirás falso testimonio: no codiciarás: y si hay algun otro mandamiento, se comprehende sumariamente en esta palabra: Amarás á tu próximo, como á tí mismo. El amor del próximo no obra mal: y así la caridad es el cumplimiento de la Ley. Y esto sabiendo el tiempo: que es ya hora de levantarnos del sueño: porque ahora está mas cerca nuestra salud, que quando creímos. La noche pasó, y el día se acercó. Pues desechemos las obras de las tinieblas, y vistámonos las armas de la luz. Caminemos como de día, honestamente, no en glotonerías y embriagueces, no en sensualidades y disoluciones, no en pendencias y en-

μή ἔρδι καὶ ζήλω· Ἄλλ' ἐνδύσασθε τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν, καὶ τῆς σαρκὸς πρόνοιαν μὴ ποιῆσθε εἰς ἐπιθυμίας.

Εὐαγγέλιον. Ματ. κα'. α'.

ΚΑΙ ὅτε ἤγγισαν εἰς Ἱερουσόλυμα, καὶ ἤλθον εἰς Βηθφαγή πρὸς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν, τότε ὁ Ἰησοῦς ἀπέστειλε δύο μαθητάς, λέγων αὐτοῖς· Πορεύθητε εἰς τὴν κώμην τὴν ἀπέναντι ἡμῶν, καὶ εὐθὺς εὐρήσετε ὄνον δεδεμένον, καὶ πῶλον μετ' αὐτῆς· λίσσαντες ἀγάγετέ μοι. Καὶ εἰάν τις ἡμῖν εἴπῃ τι, ἐρεῖτε ὅτι ὁ Κύριος αὐτῶν χρειὰν ἔχει· εὐθὺς δὲ ἀποστελεῖ αὐτοὺς. Τοῦτο δὲ ὅλον γέγονεν, ἵνα πληρωθῇ τὸ ρηθὲν διὰ τοῦ προφήτου, λέγοντος· Εἰπάτε τῇ θυγατρὶ Σιών· Ἰδοὺ, ὁ βασιλεὺς σε ἔρχεται σοι παῖς, καὶ ἐπιβεβηκὼς ἐπὶ ὄνον, καὶ πῶλον υἱὸν ὑποζυγίου. Πορευθέντες δὲ οἱ μαθηταί, καὶ ποιήσαντες καθὼς προσέταξεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, ἤγαγον τὴν ὄνον καὶ τὸν πῶλον, καὶ ἐπέθηκαν ἐπάνω αὐτῶν τὰ ἱμάτια αὐτῶν, καὶ ἐπεκάθισεν ἐπάνω αὐτῶν. Ὁ δὲ πλεῖστος ὄχλος ἔστρωσαν ἑαυτῶν τὰ ἱμάτια ἐν τῇ ὁδῷ· ἄλλοι δὲ ἔκοπτον κλάδους ἀπὸ τῶν δένδρων, καὶ ἐστρώννουν ἐν τῇ ὁδῷ. Οἱ δὲ ὄχλοι οἱ προάγοντες καὶ οἱ ἀκολουθοῦντες ἔκραζον, λέγοντες· Ὡσαννὰ τῷ υἱῷ Δαβὶδ· εὐλογοῦμενος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου· Ὡσαννὰ ἐν τοῖς υἱίστοις. Καὶ εἰσελθόντος αὐτοῦ εἰς Ἱερουσόλυμα, ἐσείσθη πᾶσα ἡ πόλις, λέγουσα· Τίς ἐστιν οὗτος; Οἱ δὲ ὄχλοι ἔλεγον· Οὗτός ἐστιν Ἰησοῦς ὁ προφήτης, ὁ ἀπὸ Ναζαρέτ τῆς Γαλιλαίας. Καὶ εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερὸν τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐξέβαλε πάντας τοὺς πωλοῦντας καὶ ἀγοράζοντας ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ τὰς τραπέζας τῶν κολλυβιστῶν κατέκρυψε, καὶ τὰς καθέδρας τῶν πωλούντων τὰς περιζε-

Κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν καὶ μὴ φροντίσατε διὰ τὰς τῆς σαρκὸς ἐπιθυμίας.

Εὐαγγέλιον. Ματθ. κα'. α'.

ΚΑΙ ὅτε ἤγγισαν εἰς Ἱερουσόλυμα, καὶ ἤλθον εἰς Βηθφαγή πρὸς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν, τότε ὁ Ἰησοῦς ἀπέστειλε δύο μαθητάς λέγων πρὸς αὐτούς· Πορεύθητε εἰς τὸ χωρίον, τὸ ἀντικρὺ σας, καὶ θελετε εὐθὺς εὐρεῖν μίαν ὄνον δεμένην, καὶ πῶλῳ μετ' αὐτῆς· λύσατε καὶ φερετέ μοι τὰ. Καὶ εἰάν τις σᾶς εἴπῃ τι, ἀποκριθῆτε, ὁ Κύριος τὰ χρειάζεται, καὶ θέλει εὐθὺς σπλεῖν αὐτά. Τοῦτο δὲ ὅλον ἐγένετο ἵνα πληρωθῇ τὸ λεθχέν διὰ τοῦ προφήτου, τῷ λέγοντος· Εἰπάτε πρὸς τὴν τῆς Σιών θυγατέρα· Ἰδοὺ ὁ Βασιλεὺς σου ἔρχεται πρὸς σέ, παῖς, καὶ ἀναβὰς ἐπὶ ὄνον, καὶ ἐπὶ πῶλῳ υἱὸν ὑποζυγίου. Πορευθέντες δὲ οἱ μαθηταί, καὶ ποιήσαντες καθὼς τοῖς προσέταξεν ὁ Ἰησοῦς, ἔφερον τὴν ὄνον, καὶ τὸν πῶλῳ, καὶ ἔστρωσαν ἐπάνω αὐτῶν τὰ ἐνδύματά των, καὶ ἐκάθισεν ἐπάνω αὐτῶν· καὶ ὁ περισσώτερος ὄχλος ἔστρωσαν τὰ ἐνδύματά των ἐν τῇ ὁδῷ, ἄλλοι δὲ ἔκοπτον κλάδους ἀπὸ τῶν δένδρων, καὶ στρώνοντες τοὺς ἐσκέπαζον τὴν ὁδόν. Οἱ δὲ ὄχλοι οἱ προηγούμενοι καὶ οἱ ἀκολουθῶντες ἔκραζον, λέγοντες· Ὡσαννὰ τῷ υἱῷ Δαβὶδ· εὐλογοῦμενος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου· Ὡσαννὰ ἐν τοῖς υἱίστοις. Καὶ εἰσελθόντος αὐτοῦ εἰς Ἱερουσόλυμα, ἐσείσθη πᾶσα ἡ πόλις λέγουσα· Τίς ἐστιν ὁὗτος; οἱ δὲ ὄχλοι ἔλεγον· Οὗτός ἐστιν Ἰησοῦς ὁ προφήτης, ὁ ἀπὸ Ναζαρέτ τῆς Γαλιλαίας. Καὶ εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερὸν τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐξέβαλε πάντας τοὺς πωλοῦντας καὶ ἀγοράζοντας ἐν τῷ ἱερῷ καὶ ἀναποδογύρισε τὰς τραπέζας τῶν ἀργυροπράκτων, καὶ τὰς καθέδρας τῶν πωλούντων

tiis, non in contentione, et æmulatione: sed induimini Dominum Jesum Christum, et carnis curam ne feceritis in desideriiis.

Evangelium. S. Matth. xxi. 1.

ET cum appropinquassent Ierosolymis, et venissent Bethphage ad Montem oliveti; tunc Jesus misit duos discipulos, dicens eis: Ite in castellum, quod contra vos est: et statim invenietis asinam alligatam, et pullum cum ea: solvite, et adducite mihi: et si quis vobis aliquid dixerit, dicite quia Dominus his opus habet: et confestim dimittet eos. Hoc autem totum factum est, ut adimpleretur quod dictum est per Prophetam, dicentem: Dicite filiæ Sion: Ecce, rex tuus venit tibi mansuetus, sedens super asinam, et pullum, filium subjugalis. Euntes autem discipuli fecerunt sicut præcepit illis Jesus. Et adduxerunt asinam, et pullum: et imposuerunt super eos vestimenta sua; et eum desuper sedere fecerunt. Plurima autem turba straverunt vestimenta sua in via: alii autem cædebant ramos de arboribus, et sternebant in via: turbæ autem, quæ præcedebant, et quæ sequebantur, clamabant, dicentes: Hosanna filio David! benedictus, qui venit in nomine Domini! hosanna in altissimis! Et cum intrasset Ierosolymam, commota est universa civitas, dicens: Quis est hic? Populi autem dicebant: Hic est Jesus, propheta, a Nazareth Galilææ. Et intravit Jesus in templum Dei, et ejiciebat omnes vendentes et ementes in templo; et mensas nummulariorum, et cathedras vendentium columbas evertit: et

contesa ed invidia; anzi siate rivestiti del Signor Gesù Cristo, e non abbiate cura della carne e concupiscenza.

L'Evangelo. S. Matt. xxi. i.

QUANDO furono vicini di Gerusalemme, e furono venuti in Bethfage, presso al monte degli Ulivi, Gesù mandò due discepoli, dicendo loro: andate nel castello ch'è dirimpetto a voi, e subito troverete un asina legata, ed un puledro con essa; scioglietegli, e menategli. E se alcuno vi dice nulla, dite che 'l Signore ne ha bisogno, e subito gli manderà. Or tutto ciò fu fatto, acciocchè s'adempiesse ciò che fu detto dal profeta, dicendo: dite alla figliuola di Sion, ecco, il tuo re viene a te mansueto e montato sopra un asino ed un puledro, figlio di un asina che porta il giogo. Ed i discepoli andarono e fecero come Gesù avea loro imposto, e menarono l'asina e 'l puledro, e misero sopra quelli le lor vesti, e Gesù montò sopra 'l puledro. Ed una grandissima moltitudine distese le sue vesti nella via, ed altri tagliavano de' rami dagli alberi, e gli distendevano nella via. E le turbato andavano davanti, e che venivano dietro, gridavano, dicendo: Osanna al figliuolo di David; Benedetto colui che viene nel nome del Signore: Osanna ne' luoghi altissimi. E, essendo egli entrato in Gerusalemme, tutta la città fu commossa, dicendo: chi è costui? E le turbe dicevano; costui 'l profeta Gesù, che è di Nazaret di Galilea. E Gesù entrò nel tempio di Dio, e cacciò fuori tutti coloro che vendevano e compravano nel tempio, riversò le tavole de' can-

But put ye on the Lord Jesus Christ, and make not provision for the flesh, to fulfil the lusts thereof.

The Gospel. St. Matth. xxi. 1.

WHEN they drew nigh unto Jerusalem, and were come to Bethphage, unto the Mount of Olives, then sent Jesus two disciples, saying unto them, Go into the village over against you, and straightway ye shall find an ass tied, and a colt with her: loose them, and bring them unto me. And if any man say ought unto you, ye shall say, The Lord hath need of them; and straightway he will send them. All this was done, that it might be fulfilled which was spoken by the Prophet, saying, Tell ye the daughter of Sion, Behold, thy King cometh unto thee, meek, and sitting upon an ass, and a colt the fole of an ass. And the disciples went, and did as Jesus commanded them; and brought the ass, and the colt, and put on them their clothes, and they set him thereon. And a very great multitude spread their garments in the way; others cut down branches from the trees, and strawed them in the way. And the multitudes that went before, and that followed, cried, saying, Hosanna to the Son of David; Blessed is he that cometh in the Name of the Lord; Hosanna in the highest. And when he was come into Jerusalem all the city was moved, saying, Who is this? And the multitude said, This is Jesus the Prophet of Nazareth of Galilee. And Jesus went into the temple of God, and cast out all them that sold and bought in the temple; and overthrew the tables of the

du Seigneur Jésus-Christ, et n'ayons point soin de la chair pour accomplir ses convoitises.

L'Evangile, St. Matth. xxi. 1.

OR quand ils furent près de Jérusalem, et qu'ils furent venus à Bethphagé au mont des Oliviers, Jésus envoya alors deux disciples, en leur disant: allez à ce village qui est vis-à-vis de vous, et d'abord vous trouverez une ânesse attachée, et son poulain avec elle; détachez-les, et amenez-les moi. Et si quelqu'un vous dit quelque chose, vous direz que le Seigneur en a affaire; et aussitôt il les laissera aller. Or tout cela se fit, afin que fût accompli ce dont il avoit été parlé par le prophète en disant: dites à la fille de Sion: voici, ton Roi vient à toi, débonnaire, et monté sur une ânesse, et sur le poulain de celle qui est sous le joug. Les disciples donc s'en allèrent, et firent comme Jésus leur avoit ordonné. Et ils amenèrent l'ânesse et l'ânon, et mirent leurs vêtements dessus, et l'y firent asseoir. Alors de grandes troupes étendirent leurs vêtements par le chemin; et les autres coupoient des rameaux des arbres, et les étendoient par le chemin. Et les troupes qui alloient devant, et celles qui suivoient, criaient, en disant: Hosanna au Fils de David, béni soit celui qui vient au nom du Seigneur! Hosanna dans les lieux très-hauts! Et quand il fut entré dans Jérusalem, toute la ville fut émue, disant: qui est celui-ci? Et les troupes disoient: c'est Jésus le Prophète, qui est de Nazareth en Galilée. Et Jésus entra dans le temple de Dieu; et chassa dehors tous ceux qui vendoient et qui achetoient dans le temple; et renversa les tables des changeurs, et les sièges de ceux

Hader und Reib: Sondern ziehet an den Herrn Jesum Christum, und wartet des Leibes, doch also, daß er nicht geil werde.

Das Evangelium. Matthäi, 21, 1—13.

Da sie nun nahe bei Jerusalem kamen gen Bethphage an den Oehlberg, sandte Jesus seiner Jünger zweien, und sprach zu ihnen: Gehet hin in den Flecken, der von euch liegt, und bald werdet ihr eine Eselin finden angebunden, und ein Füllen bei ihr; löset sie auf, und führet sie zu mir. Und so euch jemand etwas wird sagen, so sprecht: Der Herr bedarf ihrer; so bald wird er sie euch lassen. Das geschah aber alles, auf daß erfüllet würde, das gesagt ist durch den Propheten, der da spricht: Saget der Tochter Zion: Siehe, dein König kommt zu dir sanftmüthig, und reitet auf einem Esel, und auf einem Füllen der lastbaren Eselin. Die Jünger giengen hin, und thaten, wie ihnen Jesus befohlen hatte; und brachten die Eselin, und das Füllen, und legten ihre Kleider darauf, und setzten ihn darauf. Aber viel Volks breitete die Kleider auf den Weg; die andern hieben Zweige von den Bäumen, und streueten sie auf den Weg. Das Volk aber, das vorging und nachfolgte, schrie und sprach: Hosanna dem Sohne Davids; gelobet sey, der da kommt in dem Namen des Herrn! Hosanna in der Höhe! Und als er zu Jerusalem einzog, erregte sich die ganze Stadt, und sprach: Wer ist der? Das Volk aber sprach: Das ist der Jesus, der Prophet von Nazareth aus Galiläa. Und Jesus gieng zum Tempel Gottes hinein, und trieb heraus alle Verkäufer und Käufer im Tempel, und stieß um der Wechslers Tische, und die Stühle der Tauben-

vidia: Mas vestíos de nuestro Señor Jesu-Christo; y no hagais caso de la carne en sus apetitos.

El Evangelio. S. Matt. xxi. 1.

Y QUANDO se acercaron á Jerusalem, y llegaron á Bethphage al monte del Olivar: envió entonces Jesus á dos discípulos, diciéndoles: Id á esa aldea que está enfrente de vosotros, y luego hallareis una asna atada, y un pollino con ella: desatadla, y traedmelos: Y si alguno os dixere alguna cosa, respondedle que el Señor los ha menester: y luego los dexará. Y esto todo fué hecho, para que se cumpliese lo que habia dicho el Propheta, que dice: Decid á la hija de Sion: He aquí tu Rey viene manso para tí, sentado sobre una asna, y un pollino hijo de la que está baxo de yugo. Y fueron los discípulos, é hicieron como les habia mandado Jesus. Y traxeron la asna, y el pollino: y pusieron sobre ellos sus vestidos, y le hicieron sentar encima. Y una grande multitud de pueblo tendió tambien sus ropas por el camino: y otros cortaban ramos de los árboles, y los tendian por el camino. Y las gentes que iban delante, y las que iban detras, gritaban, diciendo: Hosanna al Hijo de David: bendito, el que viene en el nombre del Señor: Hosanna en las alturas. Y quando entró en Jerusalem, se conmovió toda la ciudad, diciendo: ¿Quién es éste? Y los pueblos decian: Este es Jesus el Propheta de Nazareth de Galiläa. Y entró Jesus en el templo de Dios, y echaba fuera todos los que vendian y compraban en el templo; y trastornó las mesas de los banqueros, y las sillas de

ράς. Καὶ λέγει αὐτοῖς* Γέγραπται* Ὁ οἶκός μου, οἶκος προσευχῆς κληθήσεται ἡμεῖς δὲ αὐτὸν ἐποιήσατε σπήλαιον ληστῶν.

τάς περιστεράς. Καὶ τοῖς λέγει* Γέγραπται* Ὁ οἶκός μου οἶκος προσευχῆς θέλει ὀνομασθῆναι, σεις δὲ ἐποιήσατε αὐτὸν σπήλαιον ληστῶν.

ΔΕΥΤΕΡΑ ΚΥΡΙΑΚΗ ΕΝ ΠΑΡΟΥΣΙΑΙ.

Συναπτή.

ΕΥΛΟΓΗΤΕ Κύριε, ὁ ποιήσας πάσας τὰς ἁγίας Γραφάς διὰ τὴν διδασκαλίαν ἡμῶν γραφῆναι, παράσχον ἡμῖν οὕτως αὐτῶν ἀκοῦσαι, αὐτὰς ἀναγνῶναι, αὐτὰς προσέχειν, αὐτὰς μαθεῖν τε καὶ ἔσθωθεν καταπέμψαι, ὥστε διὰ τῆς ὑπομονῆς καὶ παρακλήσεως τῆς ἁγίου ῥήματός σου, τὴν τῆς αἰωνίου ζωῆς μακαρίαν ἐλπίδα ἀσμένως προσδέχεσθαι, καὶ ἐς αἰὲ ἀντέχεσθαι αὐτῆς, ἣν ἔδωκας ἡμῖν ἐν τῷ Σωτῆρι ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ. Ἀμην.

Ἐπιστολή. Ῥωμ. ιε'. δ'.

ΟΣΑ γὰρ προεγράφη, εἰς τὴν ἡμετέραν διδασκαλίαν προεγράφη ἵνα διὰ τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς παρακλήσεως τῶν γραφῶν, τὴν ἐλπίδα ἔχωμεν. Ὁ δὲ Θεὸς τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς παρακλήσεως ὁμῶν ἡμῖν τὸ αὐτὸ φρονεῖν ἐν ἀλλήλοις, κατὰ Χριστὸν Ἰησοῦν. Ἵνα ὁμοθυμαδὸν ἐν ἐνὶ στόματι δοξάζητε τὸν Θεὸν καὶ πατέρα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Διὸ προσλαμβάνεσθε ἀλλήλους, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς προσελάβετο ἡμᾶς εἰς δόξαν Θεοῦ. Λέγω δὲ Ἰησοῦν Χριστὸν διακόνον γεγενῆσθαι περιτομῆς ὑπὲρ ἀληθείας Θεῶ, εἰς τὸ βεβαιῶσαι μὴ τὰς ἐπαγγελίας τῶν πατέρων· Τὰ δὲ ἔθνη

dicat eis: Scriptum est: Domus mea domus orationis vocabitur: vos autem fecistis illam speluncam latronum.

ΔΕΥΤΕΡΑ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΣΑΡΑΝΤΑΗΜΕΡΟΥ

Συναπτή.

ΚΥΡΙΕ εὐλογημένε, ὁ ποιήσας πάσας τὰς ἁγίας Γραφάς νὰ γραφθῶσι διὰ τὴν φώτισιν μας· Χάρισον ἡμῖν νὰ τὰς ἀκούωμεν, ἀναγνώσωμεν, ἐνθυμηθῶμεν, καὶ μάθωμεν οὕτως, καὶ ἔσθωθεν τὰς φυλάξωμεν ὥστε διὰ τῆς ὑπομονῆς, καὶ παρηγορίας τοῦ ἁγίου σου λόγου, ἀπολαύσωμεν καὶ κρατήσωμεν τὴν μακαρίαν ἐλπίδα τῆς αἰωνίου ζωῆς, τὴν ὅποιαν μᾶς ἔδωκας ἐν τῷ Σωτῆρι ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ. Ἀμην.

Ἐπιστολή πρὸς Ῥωμ. ιε'. δ'.

ΟΣΑ γὰρ προεγράφησαν, εἰς φωτισμόν μας προεγράφησαν ἵνα διὰ τῆς ὑπομονῆς, καὶ παρηγορίας τῶν γραφῶν ἀπολαύσωμεν τὴν ἐλπίδα. Ὁ δὲ Θεὸς τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς παρηγορίας ὡς σὺς χάρισεν ἵνα φρονῇτε τὸ ἴδιον ἀναμεταξύ σας, κατὰ Χριστὸν Ἰησοῦν ἵνα ὁμοθυμαδὸν καὶ ἐν ἐνὶ στόματι δοξάζητε τὸν Θεόν, καὶ Πατέρα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Διὰ τοῦτο δεχθῆτε ὁ εἰς τὸν ἄλλον καθὼς ὁ Χριστὸς ἐδέχθηκεν ἡμᾶς εἰς δόξαν Θεοῦ. Λέγω δὲ ὅτι Ἰησοῦς Χριστὸς ἔγινε διάκονος τῆς περιτομῆς ὑπὲρ τῆς ἀληθείας τοῦ Θεοῦ, ἵνα βεβαιώσῃ τὰς πρὸς τοὺς πα-

biatori, e le sedie di coloro che vendevano i colombi, e disse loro, egli è scritto: la mia casa sarà chiamata casa d'orazione: ma voi n' avete fatta una spelonca di ladroni.

DOMINICA SECUNDA ADVENTUS.

Collecta.

BENEDICTE Deus! qui effecisti, ut, quaecunque scripta sunt, ad nostram doctrinam scriberentur; concede nobis ut Scripturas ita audiamus, legamus, observemus, discamus, et animo meditemur, ut, per patientiam, et consolationem Scripturarum, amplectamur, et indesinenter retineamus beatam spem vitae illius aeternae, quam dedisti nobis in Servatore nostro Jesu Christo. Amen.

Epistola. Rom. xv. 4.

QUaecunque enim scripta sunt, ad nostram doctrinam scripta sunt: ut, per patientiam, et consolationem Scripturarum, spem habeamus. Deus autem patientiae et solatii det vobis idipsum sapere in alterutrum, secundum Jesum Christum; ut unanimes uno ore honorificetis Deum, et patrem Domini nostri Jesu Christi. Propter quod suscipite invicem, sicut et Christus suscepit vos in honorem Dei. Dico enim Christum Jesum ministrum fuisse circumcisionis propter veritatem Dei, ad confirmandas promissiones patrum: Gentes

PER LA SECONDA DOMENICA IN AVVENTO.

La Collecta.

ODIO benedetto, ch' hai voluto che tutte le sacre scritture fossero scritte per nostra istruzione, facci la grazia di poter ascoltarle, leggerle, osservarle, impararle, digerirle interiormente, in modo tale, che per pazienza e consolazione della tua santa parola, possiamo abbracciare, e tenerci sempre fermamente alla beata speranza della vita eterna, che ci hai data nel nostro Salvatore, Gesù Cristo. Amen.

L' Epistola. Rom. xv. 4.

TUTTE le cose che furono già innanzi scritte, furono scritte per nostro ammaestramento; acciocché per la pazienza e per la consolazione delle scritture, noi riteniamo la speranza. Ora Iddio della pazienza e della consolazione vi dia d' avere un medesimo sentimento fra voi, secondo Gesù Cristo, acciocché di pare consentimento e d' una stessa bocca, glorifichiate Iddio, che è il padre del nostro Signor Gesù Cristo: perciò accoglietevi gli uni gli altri, siccome ancora Cristo ci ha accolti nella gloria di Dio. Or io dico che Cristo è stato ministrò della circoncisione, per la verità di Dio da ratificar le promesse fatte a' Padri, ed ha

money-changers, and the seats of them that sold doves; and said unto them, It is written, My house shall be called the house of prayer; but ye have made it a den of thieves.

qui vendoient des pigeons; et il leur dit: il est écrit, ma maison sera appelée maison de prière, mais vous en avez fait une caverne de voleurs.

THE SECOND SUNDAY IN ADVENT.

The Collect.

BLESSED Lord, who hast caused all holy Scriptures to be written for our learning; Grant that we may in such wise hear them, read, mark, learn, and inwardly digest them, that by patience, and comfort of thy holy Word, we may embrace, and ever hold fast the blessed hope of everlasting life, which thou hast given us in our Saviour Jesus Christ. *Amen.*

The Epistle. Rom. xv. 4.

WHATSOEVER things were written aforetime, were written for our learning; that we through patience, and comfort of the Scriptures, might have hope. Now the God of patience and consolation grant you to be like-minded one towards another, according to Christ Jesus: that ye may with one mind, and one mouth, glorify God, even the Father of our Lord Jesus Christ. Wherefore receive ye one another, as Christ also received us, to the glory of God. Now I say, that Jesus Christ was a minister of the circumcision for the truth of God, to confirm the promises made unto the fathers:

Erämer. Und sprach zu ihnen: Es steht geschrieben: Mein Haus soll ein Bethaus heißen; Ihr aber habt eine Wörbergrube daraus gemacht.

LE SECOND DIMANCHE DE L'ADVENT.

La Collecte.

O SEIGNEUR très-bon et très-miséricordieux, qui nous as donné toute l'Écriture Sainte pour notre instruction, fais-nous la grâce de l'écouter, de la lire, de la méditer, de l'apprendre, et de la digérer intérieurement; de telle sorte que par la patience, et par la consolation de ta parole, nous soyons affermis pour toujours dans l'espérance de la vie éternelle, que tu nous accordes en Jésus-Christ notre Sauveur. *Amen.*

L'Épître, Rom. xv. 4.

TOUTES les choses qui ont été écrites auparavant, ont été écrites pour notre instruction; afin que par la patience, et la consolation des Écritures, nous ayons espérance. Or, le Dieu de patience et de consolation vous fasse la grâce d'avoir tous un même sentiment selon Jésus-Christ; afin que tous, d'un même cœur et d'une même bouche, vous glorifiez Dieu, qui est le Père de notre Seigneur Jésus-Christ. C'est pourquoi recevez-vous l'un l'autre, comme aussi Christ nous a reçus à lui, pour la gloire de Dieu. Or je dis que Jésus-Christ a été ministre de la circoncision, pour la vérité de Dieu, afin de ratifier les promesses faites aux pères; et afin que les

los que vendian palomas. Y les dice: Escrito está: Mi casa, casa de oracion será llamada: mas vosotros la habeis hecho cueva de ladrones.

Am Zwenten Sonntage im Advent.

Die Collecte.

Hochgelobter Herr! der du alle heiligen Schriften zu unserer Belehrung daß aufzeichnen lassen. Verleihe, daß wir sie so aufmerksam hören, lesen, betrachten, lernen, verstehen, und in unseren Herzen bewahren mögen, daß wir in Geduld, durch dein heiliges Wort getröstet, die beseligende Hoffnung des ewigen Lebens fassen und stets fest halten, die du durch unsern Erlöser, Jesum Christum, uns geschenkt hast. *Amen.*

Die Epistel. Röm. 15, 4—14.

Was aber zuvor geschrieben ist, das ist uns zur Lehre geschrieben, auf daß wir, durch Geduld und Trost der Schrift, Hoffnung haben. Gott aber der Geduld und des Trostes gebe euch, daß ihr einerley gesinnet seyd unter einander, nach Jesu Christo; auf daß ihr einmütiglich mit Einem Munde lobet Gott und den Vater unsers Herrn Jesu Christi. Darum nehmet euch unter einander auf, gleichwie euch Christus hat aufgenommen zu Gottes Lobe. Ich sage aber, daß Jesus Christus sey ein Diener gewesen der Beschneidung, um der Wahrheit willen Gottes, zu bestätigen die Verheißung, den Vätern gegeben. Daß die Heiden aber

LA SEGUNDA DOMINICA DE ADVIENTO.

La Collecte.

BENDITO Dios, que hiciste que las Santas Escrituras se escribiesen para nuestra enseñanza; Concedenos, que de tal manera las oigamos, las leamos, las consideremos, las aprendamos, y las convirtamos interiormente en nuestra propia substancia, que por medio de la paciencia, y del consuelo de tu santa palabra, abracemos y conservemos hasta el fin la esperanza de la Vida eterna, que tu nos has dado en Jesu Christo nuestro Salvador. *Amen.*

La Epistola. Rom. xv. iv.

TODAS las cosas, que han sido escritas, para nuestra enseñanza están escritas: para que por la paciencia y consolación de las Escrituras tengamos esperanza. Mas el Dios de la paciencia y del consuelo os dé á sentir una misma cosa entre vosotros conforme á Jesu-Christo: Para que unánimes, á una boca glorifiquéis al Dios, y Padre de nuestro Señor Jesu-Christo. Por tanto recibíos los unos á los otros, como Christo os recibió para gloria de Dios. Digo pues, que Jesu-Christo fué Ministro de la circuncision por la verdad de Dios, para confirmar las promesas de los padres: Y los Gentiles

ὑπὲρ ἐλέους δοῦναι τὸν Θεόν, καθὼς γέγραπται· Διὰ τοῦτο ἐξομολογήσομαι σοὶ ἐν ἔθνεσι, καὶ τῷ ὀνόματι σου ψαλῶ. Καὶ πάλιν λέγει· Εὐφράνθητε ἔθνη μετὰ τῆς λαῆς αὐτῆς. Καὶ πάλιν· Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, καὶ ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί. Καὶ πάλιν· Ἡσαΐας λέγει· Ἐσαὶ ἡ ρίζα τῆς Ἰεσοῦς, καὶ ὁ ἀνιστάμενος ἀρχεῖν ἔθνων, ἐπ' αὐτῶν ἔθνη ἐλπιούσιν. Ὁ δὲ Θεὸς τῇ ἐλπίδος πληρῶσαι ὑμᾶς πάσης χαρᾶς καὶ εἰρήνης ἐν τῷ πιστεῖν, εἰς τὸ περισσεῖν ὑμᾶς ἐν τῇ ἐλπίδι, ἐν δυνάμει Πνεύματος ἁγίου.

Εὐαγγέλιον. Λουκ. κα'. κέ'.

ΚΑΙ ἔσται σημεῖα ἐν ἡλίῳ, καὶ σελήνῃ, καὶ ἀστροῖς, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς συνοχὴ ἔθνων ἐν ἀπορίᾳ, ἡχοῦσης θαλάσσης καὶ σάλου· Ἀποψυχόντων ἀνθρώπων ἀπὸ φόβου καὶ προσδοκίας τῶν ἐπερχομένων τῇ οἰκουμένῃ· αἱ γὰρ δυνάμεις τῶν ἑρῶντων σαλευθήσονται. Καὶ τότε ὄψονται τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐν νεφέλῃ μετὰ δυνάμεως καὶ δόξης πολλῆς. Ἀρχομένων δὲ τούτων γινέσθαι, ἀνακύψατε καὶ ἀπάρατε τὰς κεφαλὰς ὑμῶν· διότι ἐγγίζει ἡ ἀπολύτρωσις ὑμῶν. Καὶ εἶπε παραβολὴν αὐτοῖς· Ἰδετε τὴν συκὴν καὶ πάντα τὰ δένδρα· Ὅταν προβάλλωσιν ἡδὴ, βλέποντες ἀφ' ἑαυτῶν γινώσκετε ὅτι ἡδὴ ἔγγυς τὸ θέρος ἐστίν· Οὕτω καὶ ὑμεῖς, ὅταν ἴδῃτε ταῦτα γινόμενα, γινώσκετε ὅτι ἐγγύς ἐστιν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι οὐ μὴ παρέλθῃ ἡ γενεὰ αὕτη, ἕως ἂν πάντα γένηται. Ὁ οὐρανὸς καὶ

τέρας ὑποσχέσεις καὶ τὰ ἔθνη δοξάσωσι τὸν Θεὸν διὰ τὸ ἔλεος αὐτοῦ· καθὼς γέγραπται· Διὰ τοῦτο θέλω σὲ ὁμολογήσειν εἰς τὰ ἔθνη, καὶ ψάλειν ἐν τῷ ὀνόματι σου. Καὶ πάλιν λέγει· Εὐφράνθητε ἔθνη μετὰ τοῦ λαοῦ σου, Καὶ πάλιν. Δοξάσατε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, καὶ ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί. Καὶ πάλιν ὁ Ἡσαΐας λέγει· Θέλει εὐρεθῇ ἡ ρίζα τοῦ Ἰεσοῦς, καὶ ὁ σηκωθείς ἀρχηγὸς τῶν ἔθνων, εἰς αὐτὸν τὰ ἔθνη θέλουσιν ἐλπίσειν. Ὁ δὲ Θεὸς τῇ ἐλπίδος ἅς σὰς γεμίσει πάσης χαρᾶς καὶ εἰρήνης διὰ μέσου τῆς πίστεως, ὥστε περισσεύσῃ ἡ ἐλπίς σας διὰ τὴν δύναμιν τοῦ ἁγίου Πνεύματος.

Εὐαγγέλιον. Λουκ. κα'. κέ'.

ΚΑΙ θέλουσιν εἶσθαι σημεῖα εἰς τὸν ἥλιον, καὶ εἰς τὴν σελήνην, καὶ εἰς τὰ ἄστρα, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς στενοχωρία ἔθνων, καὶ ταραχὴ κυμάτων ἐν τῇ θάλασσᾳ. Ἀνθρώποι ἀποψυχόντες ἀπὸ φόβου, καὶ προσδοκίας τῶν τῇ οἰκίᾳ ἐπερχομένων· αἱ γὰρ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν θέλουσι σαλευθῇ. Καὶ τότε θέλουσιν εἰδεῖν τὸν Υἱὸν τοῦ Ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐν νεφέλῃ μετὰ δυνάμεως καὶ δόξης πολλῆς· ὡς δὲ ἀρχίσουν ταῦτα ἵνα γίνωνται, ὑψώσατε τοὺς ὀφθαλμούς σας καὶ τὰς κεφαλὰς σας, διότι πλησιάζει ἡ ἀπολύτρωσις σας. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς παραβολὴν, εἰδέτε τὴν συκὴν καὶ πάντα τὰ δένδρα· ὅταν βλαστήσωσι, βλέπετε, καὶ ἀφ' ἑαυτῶν γινώσκετε ὅτι πλησιάζει τὸ θέρος. Οὕτω καὶ ἔσεis ὅταν εἰδῇτε ταῦτα γινόμενα, γινώσκετε ὅτι πλησίον ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Ἀληθῶς σὰς λέγω· ὅτι δένει θέλει περάσειν ἡ γενεὰ αὕτη, ἕως γίνωσι

autem super misericordia honorare Deum, sicut scriptum est: Propterea confitebor tibi in Gentibus, Domine, et nomini tuo cantabo. Et iterum dicit: Lætamini, Gentes, cum plebe ejus. Et iterum: Laudate, omnes Gentes, Dominum: et magnificate eum, omnes populi: Et rursus Isaías ait: Erit radix Jesse, et qui exsurget regere Gentes, in eum Gentes sperabunt. Deus autem spei repleat vos omni gaudio et pace in credendo: ut abundetis in spe, et virtute Spiritus sancti.

Evangelium. S. Luc. xxi. 25.

ET erunt signa in sole, et luna, et stellis, et in terris pressura Gentium, præ confusione sonitus maris, et fluctuum: arescentibus hominibus præ timore, et expectatione, quæ supervenient universo orbi: nam virtutes cælorum movebuntur: et tunc videbunt filium hominis venientem in nube cum potestate magna, et majestate. His autem fieri incipientibus, respicite, et levate capita vestra: quoniam appropinquat redemptio vestra. Et dixit illis similitudinem: Videte ficulneam, et omnes arbores: cum producant jam ex se fructum, scitis quoniam prope est æstas. Ita et vos cum videritis hæc fieri, scitote quoniam prope est regnum Dei. Amen, dico vobis, quia non præteribit generatio hæc, donec omnia fiant. Cælum

accolti i Gentili per la misericordia di esso, da glorificar Iddio; siccome è scritto per questo: io ti celebrerò fra le genti, e salmeggerò al tuo nome. Ed altrove: tutte le genti, laudate il Signore; voi, popoli tutti celebratelo. Ed altrove Isaia dice: vi sarà la radice di Jesse, e colui che sorgerà per regger le genti, le nazioni spereranno in lui. Ora Iddio della speranza vi riempia d'ogni allegrezza e pace, credendo, acciocchè abbondiate nella speranza, per la forza dello Spirito Santo.

L' Evangelo. S. Luc. xxi. 25.

POI appresso vi saranno segni nel Sole e nella Luna e nelle Stelle: ed in terra angoscia delle genti con smarrimento, rimbombando il mare e 'l fiotto: gli uomini, spaventati di paura e d'aspettazione delle cose che sopraggiugneranno al mondo: perciocchè le potenze de' cieli saranno scrollate. Ed allora vedranno il figliuolo dell'uomo venire in una nuvola con potenza e grand gloria. Or, quando queste cose cominceranno ad avvenire, riguardate ad alto ed alzate le vostre teste: perciocchè la vostra redenzione è vicina. E disse loro una similitudine: riguardate il fico e tutti gl'alberi: quando già hanno germogliato, voi, vedendo il loro frutto, riconoscete da voi stessi che già la state è vicina. Così ancora voi, quando vedrete avvenir queste cose, sappiate che il regno di Dio è vicino. Io vi dico in verità che quest'età non passerà finchè tutte queste cose non sieno avvenute. Il cielo e

And that the Gentiles might glorify God for his mercy; as it is written, For this cause I will confess to thee among the Gentiles, and sing unto thy Name. And again he saith, Rejoice, ye Gentiles, with his people. And again, Praise the Lord, all ye Gentiles, and laud him, all ye people. And again, Esaias saith, There shall be a root of Jesse, and he that shall rise to reign over the Gentiles, in him shall the Gentiles trust. Now the God of hope fill you with all joy and peace in believing, that ye may abound in hope, through the power of the Holy Ghost.

The Gospel. St. Luke xxi. 25.

AND there shall be signs in the sun, and in the moon, and in the stars; and upon the earth distress of nations, with perplexity, the sea and the waves roaring; men's hearts failing them for fear, and for looking after those things which are coming on the earth: for the powers of heaven shall be shaken. And then shall they see the Son of Man coming in a cloud with power and great glory. And when these things begin to come to pass, then look up, and lift up your heads; for your redemption draweth nigh. And he spake to them a parable, Behold the fig-tree, and all the trees; when they now shoot forth, ye see and know of your own selves that summer is now nigh at hand. So likewise ye, when ye see these things come to pass, know ye that the Kingdom of God is nigh at hand. Verily I say unto you, This generation shall not pass away, till all be fulfilled: heaven and

Gentils honorent Dieu pour sa miséricorde, selon ce qui est écrit: je célébrerai à cause de cela ta louange parmi les Gentils, et je psalmodierai à ton nom. Et il est dit encore; Gentils, rejouissez-vous avec son peuple: et encore; toutes nations louez le Seigneur, et vous tous peuples célébrez-le. Et aussi Esaïe a dit: il y aura une racine de Jessé, et un qui s'élèvera pour gouverner les Gentils, et les Gentils auront espérance en lui. Le Dieu d'espérance donc, vous veuille remplir de toute joie et de toute paix, en croyant, afin que vous abondiez en espérance par la puissance du Saint Esprit.

L'Evangile, St. Luc xxi. 25.

IL y aura des signes dans le soleil, et dans la lune, et dans les étoiles, et une telle détresse des nations, qu'on ne saura que devenir sur la terre, la mer bruyant et les ondes. De sorte que les hommes seront comme rendant l'âme de peur, et à cause de l'attente des choses qui surviendront dans toute la terre; car les vertus des cieux seront ébranlées. Et alors, on verra le Fils de l'homme venant sur une nuée, avec puissance et grande gloire. Or, quand ces choses commenceront d'arriver, regardez en haut et levez vos têtes, parce que votre délivrance approche. Et il leur proposa cette comparaison; voyez le figuier, et tous les autres arbres; quand il commencent à pousser, vous connoissez de vous-mêmes, en regardant, que l'été est déjà près. Vous aussi pareillement, quand vous verrez arriver ces choses, sachez que le règne de Dieu est près. En vérité je vous dis, que cette génération ne passera point, que toutes ces choses ne soient arrivées. Le

Gott loben, um der Barmherzigkeit willen, wie geschrieben steht: Darum will ich dich loben unter den Heiden, und deinem Namen singen. Und abermal spricht er: Freuet euch, ihr Heiden, mit seinem Volk. Und abermal: Lobet den Herrn, alle Heiden, und preiset ihn, alle Völker. Und abermal spricht Jesaias: Es wird seyn die Wurzel Jesse, und der auferstehen wird zu herrschen über die Heiden, auf den werden die Heiden hoffen. Gott aber der Hoffnung erfülle euch mit aller Freude und Frieden im Glauben, daß ihr völlige Hoffnung habet durch die Kraft des heiligen Geistes.

Das Evangelium. Luc. 21, 25—33.

UND es werden Zeichen geschehen an der Sonne, und Mond, und Sternen; und auf Erden wird den Leuten bange seyn, und werden zagen; und das Meer und die Wasservögel werden brausen. Und die Menschen werden verschmachten vor Furcht, und vor Warten der Dinge, die kommen sollen auf Erden, denn auch der Himmel Kräfte sich bewegen werden. Und alsdann werden sie sehen des Menschen Sohn kommen in der Wolke, mit großer Kraft und Herrlichkeit. Wenn aber dieses anfanget zu geschehen; so sehet auf, und hebet eure Häupter auf, darum, daß sich eure Erlösung naht. Und er sagte ihnen ein Gleichniß: Sehet an den Feigenbaum, und alle Bäume. Wenn sie jetzt ausschlagen, so sehet ihr es an ihnen, und merket, daß jetzt der Sommer nahe ist. Also auch Ihr, wenn ihr dieß alles sehet angehen; so wiisset, daß das Reich Gottes nahe ist. Wahrlich, ich sage euch: Dieß Geschlecht wird nicht vergehen,

glorifiquen á Dios por la merced que os hizo, como está escrito: Por esto yo te confesaré, Señor, entre las Gentes, y cantaré tu nombre. Y en otro lugar: Alegraos, Gentes, con su pueblo. Y otra vez: Alabad al Señor todas las Gentes; y ensalzad todos los pueblos. Y así mismo dice Isaías: Será raíz de Jesé, y el que se levantará á regir las Gentes, en él esperarán las Gentes. El Dios de la esperanza os colme de todo gozo, y de paz en el creer; para que abundeis en esperanza y en la virtud del Espíritu Santo.

El Evangelio. S. Luc. xxi. 25.

Y HABRA señales en el Sol, y en la Luna, y en las estrellas; y en la tierra consternacion de las gentes por la confusion que causará el ruido del mar, y de sus ondas. Quedando los hombres yertos por el temor y recelo de las cosas, que sobrevendrán á todo el universo: porque las virtudes de los cielos serán conmovidas: Y entónces verán al Hijo del hombre venir sobre una nube con grande poder y magestad. Quando comenzáren pues á cumplirse estas cosas, mirad, y levantad vuestras cabezas: porque cerca está vuestra redencion. Y les dixo una semejanza: Mirad la higuera, y todos los árboles: Quando ya producen de sí el fruto, entendeis que cerca está el Estio. Así tambien vosotros, quando viéreis hacerse estas cosas, sabed que cerca está el reyno de Dios. En verdad os digo, que no pasará esta generacion, hasta que todas estas cosas sean hechas. El cielo

ἡ γῆ παρελεύσονται, οἱ δὲ λόγοι μου οὐ μὴ παρέλθωσι.

ταῦτα πάντα ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ θέλουσι πε-
ράσειν, οἱ δὲ λόγοι μὴ δέν θέλουσι περάσειν.

ΤΡΙΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΕΝ ΠΑΡΟΥΣΙΑ.

Συναπτή.

ΚΥΡΙΕ Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ ἐν τῇ πρώτῃ σου παρουσίᾳ τὸν ἄγγελόν σου ἀποστείλας τοῦ ἐτοιμάσαι τὴν ὁδὸν σου ἐνώπιόν σου, δώρησαι τοῖς τῶν μυστηρίων σου διακόνοις καὶ οἰκονόμοις ὡσαύτως ἐτοιμάσαι τε καὶ κατασκευάσαι τὴν ὁδὸν σου διὰ τοῦ ἐπιστρέψαι τὰς τῶν ἀπειθῶν καρδίας ἐπὶ τὴν φρόνησιν δικαίων, ὅπως ἐν δευτέρᾳ σου παρουσίᾳ τοῦ κρίνῃν τὸν κόσμον, εὐρεθῶμεν λαὸς εὐπρόσδεκτος ἐνώπιόν σου ὃς ζῆς καὶ βασιλεύεις σὺν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, πάντοτε εἰς Θεός, εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. α'. Κορινθ. δ'. α'.

ΟΥΤΩΣ ἡμᾶς λογιζέσθω ἄνθρωπος, ὡς ὑπηρέτας Χριστοῦ, καὶ οἰκονόμους μυστηρίων Θεοῦ. Ὁ δὲ λοιπὸν, ζητεῖται ἐν τοῖς οἰκονόμοις, ἵνα πιστὸς τις εὐρεθῇ. Ἐμοὶ δὲ εἰς ἐλάχιστόν ἐστιν ἵνα ὑφ' ἡμῶν ἀνακριθῶ, ἢ ὑπὸ ἀνθρωπίνης ἡμέρας· ἀλλ' οὐδὲ ἑμαυτὸν ἀνακρίνω. Οὐδὲν γὰρ ἑμαυτῶ σένοῖδα· ἀλλ' οὐκ ἐν τοῦτῳ δεδικαίωμαι· ὁ δὲ ἀνακρίνων με, Κύριός ἐστιν. Ὡστε μὴ πρό καιροῦ τι κρίνῃς, ἕως ἂν ἔλθῃ ὁ Κύριος· ὃς καὶ φωτίσει τὰ κρυπτὰ τοῦ σκότους, καὶ φανερώσει τὰς βου-

et terra transibunt: verba autem mea non transibunt.

ΤΡΙΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΣΑΡΑΝΤΑΗΜΕΡΟΥ.

Συναπτή.

ΚΥΡΙΕ Ἰησοῦ Χριστέ ὁ ἀποστείλας, ὅταν ἦλθας τὸ πρῶτον, τὸν ἄγγελόν σου ἵνα ἐτοιμάσῃ τὴν ὁδὸν σου ἔμπροσθέν σου· δώσαι εἰς τοὺς διακόνοὺς καὶ οἰκονόμους τῶν μυστηρίων σου ὅπως παρομοίως, ἐτοιμάσωσι καὶ διορθώσωσι τὸν δρόμον σου τοιοῦτότρόπως ὥστε ὑποτάξαντες τὰς καρδίας τῶν ἀπειθῶν τῇ φρονήσει τῶν δικαίων ὅταν ἔλθῃς τὸ δεύτερον φανῶμεν εὐπρόσδεκτος λαὸς εἰς τὴν κρίσιν σου, ὃς ζῶν καὶ βασιλεύων μετὰ τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος πάντα εἰς Θεός, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. α'. Κορινθ. δ'. α'.

ΑΣ μᾶς ἔχουσιν οἱ ἄνθρωποι, ὡς ὑπηρέτας Χριστοῦ, καὶ οἰκονόμους τῶν τῷ Θεῷ μυστηρίων. Τὸ λοιπὸν δὲ, ζητεῖται εἰς τοὺς οἰκονόμους ἵνα εὐρεθῇ τις πιστός. Ὅσον δι' ἐμὲ οὐκ ἔστι μόνον ἀδιάφορον εἶναι, εἰ μὲ κρίνετε ἐσεῖς, ἢ ἡ ἀνθρώπινον ἄλλο κριτήριον, ἀλλὰ οὔτε ἐγὼ κρίνω τὸν ἑαυτὸν μου. Ὅτι ἐν τῇ συνοδικῇ μου εἰμὶ ἄθως, ὅμως αὐτὸ δὲν μὲ δικαιώνει· ὁ Κύριος εἶναι ὁ κριτὴς μου. Ὡστε μὴ κρίνῃς τι πρό καιροῦ, ἕως ἂν ἔλθῃ ὁ Κύριος· ὅστις θέλει φωτίσειν τὰ κρυπτὰ τοῦ σκότους, καὶ

la terra passeranno; ma le mie parole non passeranno mai.

DOMINICA TERTIA ADVENTUS.

Collecta.

O DOMINE, Jesu Christe! qui in primo tuo Adventu misisti nuntium tuum, qui viam pararet ante faciem tuam; da, ut Mysteriorum tuorum Ministri ac Dispensatores sic etiam viam tuam parent et rectam faciant, cordibus rebellium ad prudentiam iustorum conversis; ut, in secundo Adventu tuo ad judicandum mundum, habeamur populus acceptus in conspectu tuo, qui vivis et regnas cum Patre et Spiritu sancto, semper unus Deus, in sæcula sæculorum. Amen.

Epistola. 1 Cor. iv. 1.

SIC nos existimet homo ut ministros Christi, et dispensatores mysteriorum Dei. Hic jam queritur inter dispensatores, ut fidelis quis inveniatur. Mihi autem pro minimo est ut a vobis judicer, aut ab humano die: sed neque meipsum judico. Nihil enim mihi conscius sum: sed non in hoc justificatus sum: qui autem judicat me, Dominus est. Itaque nolite ante tempus judicare, quoadusque veniat Dominus; qui

LA TERZA DOMENICA IN AVVENTO.

La Colletta.

O SIGNORE nostro Gesù Cristo, che alla tua prima venuta mandasti il tuo messo per prepararti la via, fa che i ministri e dispensatori de' tuoi misteri, preparino e accostino parimente le tue vie in tal modo, che convertendo i cuori de' ritrosi alla sapienza de' giusti, alla tua seconda venuta per giudicare il mondo, siamo trovati accettabili nel tuo cospetto, che vivi e regni insieme col Padre e lo Spirito Santo, un solo eterno Dio, ne' secoli de' secoli. Amen.

L' Epistola. 1 Cor. iv. 1.

COSÌ faccia l' uomo stima di noi, come di ministri di Cristo e di dispensatori de' misteri di Dio; ma nel resto si richiede ne' dispensatori, che ciascuno sia trovato fedele. Or quant' è a me, io tengo per cosa minima d' esser giudicato da voi, o da alcuno giudizio umano: anzi, non pur mi giudico me stesso. Perciocchè non mi sento nella coscienza colpevole di cosa alcuna: tuttavia non per questo son giustificato: ma il Signore è quel che mi giudica; perciò non giudicate di nulla innanzi al tempo, finchè sia venuto il Signore, il quale metterà in

earth shall pass away ; but my words shall not pass away.

ciel et la terre passeront, mais mes paroles ne passeront point.

THE THIRD SUNDAY IN ADVENT.

The Collect.

O LORD Jesus Christ, who at thy first coming didst send thy messenger to prepare thy way before thee; Grant that the ministers and stewards of thy mysteries may likewise so prepare and make ready thy way, by turning the hearts of the disobedient to the wisdom of the just, that at thy second coming to judge the world we may be found an acceptable people in thy sight, who livest and reignest with the Father and the Holy Spirit, ever one God, world without end. *Amen.*

The Epistle. 1 Cor. iv. 1.

LET a man so account of us, as of the ministers of Christ, and stewards of the mysteries of God. Moreover, it is required in stewards, that a man be found faithful. But with me it is a very small thing that I should be judged of you, or of man's judgement: yea, I judge not mine own self. For I know nothing by myself, yet am I not hereby justified; but he that judgeth me is the Lord. Therefore judge nothing before the time, until the Lord come, who both will bring to light the hidden things of darkness, and

bis daß es alles geschehe. Himmel und Erde werden vergehen, aber meine Worte vergehen nicht.

Am dritten Sonntage im Advent.

Die Collecte.

O Herr Jesus Christus! Der du bey deiner ersten Ankunft deinen Boten vor dir her sandtest, dir deinen Weg zu bereiten! Sieh, daß auch die Diener und Verwalter deiner Geheimnisse, durch Befehlung der Herzen der Ungehorsamen zu der Weisheit der Gerechten, deinen Weg so vorbereiten mögen, daß wir, wenn du wiederkommst die Welt zu richten, als ein dir wohlgefalliges Volk vor deinem Angesichte erfunden werden mögen, der du, mit dem Vater und dem heiligen Geiste, ein einziger Gott lebst und regierest in alle Ewigkeit. *Amen.*

Die Epistel. 1 Corinth. 4, 1—6.

Dafür halte uns jedermann, nemlich für Christi Diener, und Haushalter über Gottes Geheimnisse. Nun sucht man nicht mehr an den Haushaltern, denn daß sie treu erfunden werden. Wir aber ist es ein Geringes, daß ich von euch gerichtet werde, oder von einem menschlichen Tage; auch richte ich mich selbst nicht. Ich bin mir wohl nichts bewußt, aber darinnen bin ich nicht gerechtfertiget; der Herr ist es aber, der mich richtet. Darum richtet nich vor der Zeit, bis der Herr komme, welcher auch wird ans Licht bringen, was im

LE TROISIEME DIMANCHE DE L'ADVENT.

La Collecte.

O SEIGNEUR Jésus-Christ, qui à ton premier avènement envoyas ton messenger pour préparer ton chemin devant toi, fais que les ministres et les dispensateurs de tes mystères, préparent aussi, et applanissent si bien tes voies, en convertissant le cœur des rebelles à la prudence des justes, que lorsqu'à ton second avènement tu viendras pour juger le monde, nous soyons trouvés un peuple agréable à tes yeux, ô Seigneur, qui vis et qui règnes, avec le Père et le Saint Esprit, un seul Dieu, béni éternellement. *Amen.*

L'Épître, 1 Cor. iv. 1.

QUE chacun nous tienne pour ministres de Christ, et pour dispensateurs des mystères de Dieu. Mais, au reste, il est requis entre les dispensateurs que chacun soit trouvé fidèle. Pour moi, je me soucie fort peu d'être jugé de vous, ou de jugement d'homme; et aussi je ne me juge point moi-même. Car je ne me sens coupable de rien, mais pour cela je ne suis pas justifié; mais celui qui me juge, c'est le Seigneur. C'est pourquoi ne jugez de rien avant le temps, jusqu'à ce que le Seigneur vienne, qui aussi mettra en lumière les choses cachées dans

y la tierra pasarán: mas mis palabras no pasarán.

LA TERCERA DOMINICA DE ADVIENTO.

La Colecta.

O SEÑOR Jesu Christo, que en tu primera venida enviaste tu Mensagero á preparar tu camino delante de ti; Concede que los Ministros y Dispensadores de tus misterios preparen tambien, y dispongan tu camino, volviendo los corazones de los desobedientes á la sabiduria de los Justos, para que en tu segunda venida á juzgar el mundo, nos encontremos hechos un pueblo agradable á tus ojos; quien vives y reynas con el Padre y el Santo Espiritu, un solo Dios por los siglos de los siglos. *Amen.*

La Epistola. 1 Cor. iv. 1.

ASI nos tenga el hombre, como Ministros de Christo, y dispensadores de los misterios de Dios. Ahora lo que se requiere en los dispensadores es, que cada qual sea hallado fiel. En quanto á mí poco me importa ser juzgado de vosotros, ó de humano dia; pues ni aun yo me juzgo á mí mismo. Porque de nada me argue la conciencia: mas no por eso soy justificado; pues el que me juzga, es el Señor. Por lo qual no juzgueis ántes de tiempo, hasta que venga el Señor; el qual aclarará aun las cosas escondidas

λὰς τῶν καρδιῶν* καὶ τότε ὁ ἔπαινος γενήσεται ἐκίστω ἀπὸ τοῦ Θεοῦ.

φανερῶσει τὰς βουλὰς τῶν καρδιῶν καὶ τότε καθείς θέλει ἐπαινεθῆν ἀπὸ τοῦ Θεοῦ.

Εὐαγγέλιον. Μαθ. ια'. β'.

Ο ΔΕ Ἰωάννης ἀκούσας ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ τὰ ἔργα τοῦ Χριστοῦ, πέμψας δύο τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, εἶπεν αὐτῷ· Σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος, ἡτέρον προσδοκῶμεν; Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· Πορευθέντες ἀπαγγεῖλατε Ἰωάννῃ ἃ ἀκούετε καὶ βλέπετε· Τυφλοὶ ἀναβλέπουσι, καὶ χωλοὶ περιπατοῦσι, λεπροὶ καθαρίζονται, καὶ κωφοὶ ἀκοοῦσι, νεκροὶ ἐγείρονται, καὶ πτωχοὶ εὐαγγελίζονται· καὶ μακάριός ἐστιν ὃς ἐάν μὴ σκανδαλισθῇ ἐν ἐμοί. Τούτων δὲ παρενομένων, ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς λέγειν τοῖς ὄχλοις περὶ Ἰωάννου· Τί ἐξήλθετε εἰς τὴν ἔρημον θεάσασθαι; κάλαμον ὑπὸ ἀνέμου σαλευόμενον; Ἀλλὰ τί ἐξήλθετε ἰδεῖν; ἄνθρωπον ἐν μαλακοῖς ἱματίοις ἡμφιεσμένον; ἰδοὺ, οἱ τὰ μαλακὰ φοροῦντες, ἐν τοῖς οἴκοις τῶν βασιλέων εἰσίν. Ἀλλὰ τί ἐξήλθετε ἰδεῖν; προφῆτην; ναί, λέγω ὑμῖν, καὶ περισσότερον προφήτου. Οὗτος γάρ ἐστι περὶ οὗ γέγραπται· Ἰδοὺ, ἐγὼ ἀποστέλλω τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου, ὃς κατασκευάσει τὴν ὁδὸν σου ἐμπροσθέν σου.

Εὐαγγέλιον. Μαθ. ια'. β'.

Ο ΔΕ Ἰωάννης ἀκούσας ἐν τῇ φυλακῇ τὰ ἔργα τοῦ Χριστοῦ πέμψας δύο ἀπὸ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, εἶπεν πρὸς αὐτόν· εἰσαι σὺ ὁ ἐρχόμενος, ἢ προσμένον ἐτέρον; Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτούς· Πορευθέντες ἀπαγγεῖλατε τῷ Ἰωάννῃ ὅσα ἀκούετε καὶ βλέπετε· τυφλοὶ ἀναβλέπουσι, κωφοὶ περιπατοῦσι, λεπροὶ καθαρίζονται, καὶ κωφοὶ ἀκοοῦσι, νεκροὶ ἀναστήνονται, καὶ πτωχοὶ εὐαγγελίζονται. Καὶ μακάριος εἶναι ὁ μὴ σκανδαλισθεὶς εἰς ἐμέ· οὗτοι δὲ ἐπαροῦντο, καὶ ὁ Ἰησοῦς ἤρξατο λέγων εἰς τὸν λαὸν περὶ τοῦ Ἰωάννου· Τί ἐξήλθετε εἰς τὴν ἔρημον· να εἰδῆτε; κάλαμον ὑπὸ ἀνέμου σαλευόμενον; ἀλλὰ τί ἐξήλθετε· να εἰδῆτε; ἄνθρωπον εἰς μαλακὰ φορέματα στολισμένον; ἰδοὺ, οἱ φοροῦντες μαλακὰ εἰρρίσκονται, μέσα εἰς τὰς τῶν βασιλέων κατοικίας. Ἀλλὰ τί ἐξήλθετε· να εἰδῆτε; προφῆτην, ναί, σὰς λέγω, καὶ περισσότερον προφήτου. Αὐτὸς γάρ ἐστίν περὶ τοῦ ὁποίου ἐγράφη· Ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω τὸν ἄγγελόν μου πρὸ ὀφθαλμῶν σου, ὅστις θέλει κατασκευάσει τὴν ἔμπροσθέν σου ὁδόν.

et illuminabit abscondita tenebrarum, et manifestabit consilia cordium: et tunc laus erit unicuique a Deo.

luce le cose occulte delle tenebre, e manifesterà i consigli de' cuori, ed allora ciascuno avrà la sua laude da Dio.

Evangelium. S. Matth. xi. 2.

JOANNES autem, cum audisset in vinculis opera Christi, mittens duos de discipulis suis, ait illi: Tu es, qui venturus es, an alium expectamus? Et respondens Jesus ait illis: Euntes renuntiate Joanni quæ audistis, et vidistis. Cæci vident, claudi ambulant, leprosi mundantur, surdi audiunt, mortui resurgunt, pauperes evangelizantur: et beatus est, qui non fuerit scandalizatus in me. Illis autem abeuntibus, cœpit Jesus dicere ad turbas de Joanne: Quid existis in desertum videre? arundinem vento agitatam? Sed quid existis videre? hominem mollibus vestitum? Ecce, qui mollibus vestiuntur, in domibus regum sunt. Sed quid existis videre? prophetam? Etiam, dico vobis, et plus quam prophetam. Hic est enim, de quo scriptum est: Ecce, ego mitto angelum meum ante faciem tuam, qui præparabit viam tuam ante te.

L' Evangelo. S. Matt. xi. 2.

OR Giovanni, avendo nella prigione udite le opere di Gesù, mandò due de' suoi discepoli a dirgli: sei tu colui che ha da venire, o pur n' aspetteremo noi un altro? E Gesù, rispondendo, disse loro: andate e rapportate a Giovanni le cose che voi udite e vedete. I ciechi ricovrano la vista, e gli zoppi camminano: i lebbrosi son mondati, ed i sordi odono; i morti son risuscitati, e l' Evangelo è annunziato a' poveri; e beato è colui che non si sarà scandalizzato di me. Or come essi se n' andavano, Gesù prese a dire alle turbe intorno a Giovanni, che andaste voi a veder nel deserto? Una canna dimezzata dal vento? Ma pure, che andaste a vedere? Un uomo vestito di vestimenti morbidi? Ecco, coloro che portano vestimenti morbidi son nelle case dei re. Ma pure che andaste a vedere? Un profeta? Sì certo, vi dico, e più che profeta perciocchè costui è quel di cui è scritto: ecco, io mando il mio Angelo davanti alla tua faccia, il quale acconcerà il tuo cammino dinanzi a te.

will make manifest the counsels of the hearts; and then shall every man have praise of God.

The Gospel. St. Matth. xi. 2.

NOW when John had heard in the prison the works of Christ, he sent two of his disciples, and said unto him, Art thou he that should come, or do we look for another? Jesus answered and said unto them, Go and shew John again those things which ye do hear and see: The blind receive their sight, and the lame walk, the lepers are cleansed, and the deaf hear, the dead are raised up, and the poor have the Gospel preached to them: And blessed is he whosoever shall not be offended in me. And as they departed, Jesus began to say unto the multitudes concerning John, What went ye out into the wilderness to see? a reed shaken with the wind? But what went ye out for to see? a man clothed in soft raiment? behold, they that wear soft clothing are in kings' houses. But what went ye out for to see? a prophet? yea, I say unto you, and more than a prophet. For this is he of whom it is written, Behold, I send my messenger before thy face, which shall prepare thy way before thee.

les ténèbres, et qui manifestera les conseils des cœurs; et alors Dieu rendra à chacun sa louange.

L'Evangile, St. Matth. xi. 2.

OR Jean, ayant ouï parler, dans la prison, des faits de Christ, envoya deux de ses disciples pour lui dire: es-tu celui qui devoit venir, ou si nous devons en attendre un autre? Et Jésus répondant, leur dit: allez, et rapportez à Jean les choses que vous entendez et que vous voyez. Les aveugles recouvrent la vue, les boiteux marchent, les lépreux sont nettoyés, les sourds entendent, les morts sont ressuscités, et l'Evangile est annoncé aux pauvres. Mais bienheureux est celui qui n'aura point été scandalisé en moi. Et comme ils s'en alloient, Jésus se mit à dire de Jean aux troupes: qu'êtes-vous allés voir au désert? un roseau agité du vent? Mais qu'êtes-vous allés voir? un homme vêtu de précieux vêtements? Voici, ceux qui portent des habits précieux, sont dans les maisons des rois. Mais qu'êtes-vous allés voir? un prophète? oui, vous dis-je, et plus qu'un prophète; car il est celui duquel il a été ainsi écrit: voici, j'envoie mon messager devant ta face, lequel préparera ton chemin devant toi.

Finstern verborgen ist, und den Rath der Herzen offenbaren; alldann wird einem jeglichen von Gott Lob widerfahren.

Das Evangelium. Matth. 11, 2—11.

Da aber Johannes im Gefängniß die Werke Christi herete, sandte er seiner Jünger zweien, und ließ ihm sagen: Bist Du, der da kommen soll, oder sollen wir eines andern warten? Jesus antwortete, und sprach zu ihnen: Gehet hin, und saget Johanni wieder, was ihr sehet und höret: Die Blinden sehen, und die Lahmen gehen, die Aussätzigen werden rein, und die Tauben hören, die Todten stehen auf, und den Armen wird das Evangelium gepredigt. Und selig ist, der sich nicht an mir ärgert. Da die Hingehenden, fieng Jesus an zu reden zu dem Volk von Johanne: Was sehd ihr hinaus gegangen in die Wüste zu sehen? Wolltet ihr ein Rohr sehen, das der Wind hin und her wehet? Oder was sehd ihr hinaus gegangen zu sehen? Wolltet ihr einen Menschen in weichen Kleidern sehen? Siehe, die da weiche Kleider tragen, sind in der Könige Häusern. Oder was sehd ihr hinaus gegangen zu sehen? Wolltet ihr einen Propheten sehen? Ja, ich sage euch, der auch mehr ist, denn ein Prophet. Denn dieser ist, von dem geschrieben steht: Siehe, Ich sende meinen Engel vor dir her, der deinen Weg vor dir bereiten soll.

de las tinieblas, y manifestará los designios de los corazones: y entónces cada uno tendrá de Dios la alabanza.

El Evangelio. S. Matt. xi. 2.

Y COMO Juan estando en la cárcel oyese las obras de Christo, envió dos de sus discípulos, y le dixo: ¿Eres tú el que ha de venir, ó esperamos á otro? Y respondiendo Jesus, les dixo: Id y contad á Juan lo que habeis oido, y visto. Los ciegos ven, los coxos andan, los leprosos son limpiados, los sordos oyen, los muertos resucitan, y á los pobres les es anunciado el Evangelio: y bienaventurado, el que no fuere escandalizado en mí. Y luego que ellos se fueron, comenzó Jesus á hablar de Juan á las gentes: ¿Qué salisteis á ver al desierto? ¿una caña movida del viento? ¿Mas qué salisteis á ver? ¿un hombre vestido de ropas delicadas? Ciertó los que visten ropas delicadas, en casas de Reyes están. ¿Mas qué salisteis á ver? ¿un Propheta? Ciertamente os digo, y aun mas que Propheta. Porque este es, de quien está escrito: He aquí yo envío mi Angel ante tu faz, que aparejará tu camino delante de tí.

Συναπτή.

ΕΓΕΙΡΟΝ, ἀντιβολοῦμέν σε, Κύριε, τὴν δύνάμιν σου, καὶ ἐφ' ἡμᾶς ἔλθε, καὶ μετὰ μεγάλης ἡμῶν ἀντιλαβοῦ ἰσχύος, ὅπως ἐπειδὴ περ διὰ τῶν ἁμαρτημάτων καὶ τῆς μοχθηρίας ἡμῶν, σφόδρα ἐμποδιζόμεθα καὶ κωλυόμεθα ἐν τῷ τρέχειν τὸν προκειμένον ἡμῖν ἀγῶνα, ἡ ἀσφαλὴς χάρις καὶ εὐσπλαγχνία σου ταχέως ἡμῖν βοηθήσῃ καὶ ἐλευθερώσῃ ἡμᾶς διὰ τῆς ἱκανοδοσίας τοῦ Υἱοῦ σου τοῦ Κυρίου ἡμῶν, ᾧ μετὰ σου καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος τιμὴ καὶ δόξα, εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

'Επιστολή. Φιλip. δ'. δ'.

ΧΑΙΡΕΤΕ ἐν Κυρίῳ πάντοτε· πάλιν ἔρω, χαίρετε. Τὸ ἐπικεκός ὑμῶν γνωσθήτω πᾶσιν ἀνθρώποις· ὁ Κύριος ἐγγύς. Μηδὲν μεριμνᾶτε· ἀλλ' ἐν παντί τῇ προσευχῇ καὶ τῇ δεήσει μετὰ εὐχαριστίας τὰ αἰτήματα ὑμῶν γνωρίζεσθω πρὸς τὸν Θεόν· Καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ, ἡ ὑπερέχουσα πάντα νοῦν, φρουρήσῃ τὰς καρδίας ὑμῶν καὶ τὰ νοήματα ὑμῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

Εὐαγγέλιον. Ἰωάν. α'. ιθ'.

ΚΑΙ αὕτη ἐστὶν ἡ μαρτυρία τοῦ Ἰωάννου, ὅτε ἀπέστειλαν οἱ Ἰουδαῖοι ἐξ Ἱεροσολύμων Ἱερεῖς καὶ Λευίτας, ἵνα ἐρωτήσωσιν αὐτόν· Σὺ τίς εἶ; Καὶ ὡμολόγησε, καὶ οὐκ ἠρνήσατο· καὶ ὡμολόγησεν, ὅτι οὐκ εἰμι ἐγὼ ὁ Χριστός. Καὶ ἠρώτησαν αὐτόν· Τί οὖν; Ἠλίας εἶ σύ; Καὶ λέγει· Οὐκ εἰμί. Ὁ προφήτης εἶ σύ; Καὶ ἀπεκρίθη· Οὐ. Εἶπον οὖν αὐτῷ· Τίς εἶ; ἵνα ἀποκρισιν δῶμεν τοῖς πέμψασιν ἡμᾶς· τί λέγεις περὶ σεαυτοῦ; Ἐφ' ἧν φωνὴ βοῶντος ἐν

DOMINICA QUARTA ADVENTUS.

Collecta.

EXCITA, quæsumus, Domine, potentiam tuam, et ad nos veni: ac magna nobis virtute succurre, adeo ut quamquam peccata nostra a decurrendo stadio, quod nobis propositum est, admodum nos præpediunt, benigna gratia tua ac misericordia auxilium nobis atque liberationem accelerent, per satisfactionem Filii tui, Domini nostri; cui, tecum et cum Spiritu sancto, sit honor ac gloria in sæcula sæculorum. Amen.

Epistola. Phil. iv. 4.

GAUDETE in Domino semper: iterum dico, gaudete. Modestia vestra nota sit omnibus hominibus. Dominus prope est. Nihil solliciti sitis: sed in omni oratione et obsecratione, cum gratiarum actione, petitiones vestras innotescant apud Deum. Et pax Dei, quæ exsuperat omnem sensum, custodiat corda vestra, et intelligentias vestras, in Christo Jesu.

Evangelium. S. Joan. i. 19.

HOC est testimonium Joannis, quando miserunt Judæi ab Ierosolymis sacerdotes et Levitas ad eum, ut interrogarent eum: Tu quis es? Et confessus est, et non negavit: et confessus est, Quia non sum ego Christus. Et interrogaverunt eum: Quid ergo? Elias es tu? Et dixit: Non sum. Propheta es tu? Et respondit: Non. Dixerunt ergo ei: Quis es? ut responsum demus his, qui miserunt nos. Quid dicis de teipso?

Συναπτή.

ΚΥΡΙΕ περικαλούμέν σε λάβε τὴν ἰσχύν σου καὶ ἔλθε εἰς ἡμᾶς, καὶ τῇ μεγάλῃ σου δυνάμει βοηθήσόν μας, ὅπως, ἐπειδὴ ἐμποδιζόμεθα διὰ τὰς ἁμαρτίας μας καὶ πονηρίας ἀπὸ τοῦ ἵνα τρέξωμεν τὸν προκειμένον μας ἀγῶνα, ἡ ἀφθονος χάρις σου καὶ εὐσπλαγχνία μας βοηθήσῃ ταχέως, καὶ μας ἐλευθερώσῃ διὰ τὴν πληροφορίαν τοῦ Υἱοῦ σου τοῦ Κυρίου ἡμῶν τοῦ ὁποίου, καὶ σου, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος ᾧ εἰναι πᾶσα δόξα καὶ τιμὴ εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

'Επιστολή. Φιλip. δ'. δ'.

ΧΑΙΡΕΤΕ πάντοτε ἐν Κυρίῳ· πάλιν λέγω χαίρετε, ἡ μετριότης σας ἄς γνωρισθῇ ὑπὸ πάντων ἀνθρώπων· ὁ Κύριος πλησιάζει. Μηδὲν στοχάζεστε, ἀλλ' εἰς κάθε χρείαν διὰ μέσσω τῆς προσευχῆς, καὶ δεήσεως μετὰ εὐχαριστίας ζητήσατε τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ. Καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ ἡ ὑπερέχουσα πάντα νοῦν, θέλει φυλάξῃ τὰς καρδίας σας καὶ τὰ νοήματά σας ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

Εὐαγγέλιον. Ἰωάν. α'. ιθ'.

ΚΑΙ αὕτη εἶναι ἡ μαρτυρία τοῦ Ἰωάννου, ὅτε οἱ Ἰουδαῖοι ἀπέστειλαν Ἱερεῖς καὶ Λευίτας ἐξ Ἱεροσολύμων ἵνα ἐρωτήσωσιν αὐτόν. Τίς εἶσαι σύ; Καὶ ὡμολόγησε καὶ δὲν ἠρνήθη· καὶ ὡμολόγησεν. Ὅτι ἐγὼ δὲν εἰμαι ὁ Χριστός. Καὶ ἠρώτησαν αὐτόν· Τί λοιπόν; εἶσαι σύ Ἠλίας; Καὶ λέγει οὐκ εἰμαι. Εἶσαι σύ ὁ προφήτης; Καὶ ἀπεκρίθη· ὄχι. Εἶπον λοιπόν πρὸς αὐτόν· Τίς εἶσαι ἵνα δώσωμεν ἀποκρίσιν τοῖς πέμψασιν ἡμᾶς. Τί λέγεις περὶ τοῦ εαυτοῦ σου; Εἶπεν· Ἐγὼ εἰμαι ἡ φωνὴ τοῦ βοῶντος

LA QUARTA DOMENICA IN
AVVENTO.

La Collecta.

O SIGNORE, innalza, noi ti preghiamo, la tua potenza, e vieni fra noi, e soccorrici con gran forza, acciocchè, siccome siamo impediti e ritenuti dai nostri peccati e iniquità da correr il palio propostoci, la tua abbondante grazia e misericordia ci aiuti e liberi, per la soddisfazione del tuo figliuolo, nostro Signore, a cui con te e lo Spirito Santo sia onor e gloria, ne' secoli de' secoli. Amen.

L' Epistola. Phil. iv. 4.

RALLEGRATEVI del continuo nel Signore; da capo dico, rallegratevi, la vostra mansuetudine sia nota a tutti gl' uomini: il tuo Signore è vicino. Non siate con ansietà solleciti di cosa alcuna; ma sieno in ogni cosa le vostre richieste notificate a Dio per l' orazione e per la preghiera con ringraziamento. E la pace di Dio, la qual sopra-vaunza ogni intelletto, guarderà i vostri cuori, e le vostre menti in Cristo Gesù.

L' Evangelo. S. Giovan. i. 19.

QUESTA è la testimonianza di Giovanni quando i Giudei da Gerusalemme mandarono de' Sacerdoti e de' Leviti per domandargli: tu che sei? Ed egli riconobbe ch' egli era, e nol negò; anzi lo riconobbe dicendo: io non sono il Cristo. Ed essi gli domandarono, che sei adunque? Sei tu Elia? Ed egli disse: io nol sono. Sei tu il profeta? Ed egli rispose, no. Essi adunque dissero: chi sei? acciocchè rendiamo risposta a coloro che ci hanno mandati: chi dici tu di te stesso? Egli disse: io son l.

THE FOURTH SUNDAY IN
ADVENT.*The Collect.*

O LORD, raise up (we pray thee) thy power, and come among us, and with great might succour us; that whereas, through our sins and wickedness, we are sore let and hindered in running the race that is set before us, thy bountiful grace and mercy may speedily help and deliver us; through the satisfaction of thy Son our Lord, to whom with thee and the Holy Ghost be honour and glory, world without end. *Amen.*

The Epistle. Phil. iv. 4.

REJOICE in the Lord alway, and again I say, Rejoice. Let your moderation be known unto all men. The Lord is at hand. Be careful for nothing: but in every thing, by prayer and supplication with thanksgiving, let your requests be made known unto God. And the peace of God, which passeth all understanding, shall keep your hearts and minds through Christ Jesus.

The Gospel. St. John i. 19.

THIS is the record of John, when the Jews sent Priests and Levites from Jerusalem to ask him, Who art thou? And he confessed, and denied not; but confessed, I am not the Christ. And they asked him, What then? Art thou Elias? And he saith, I am not. Art thou that Prophet? And he answered, No. Then said they unto him, Who art thou? that we may give an answer to them that sent us. What sayest thou of thyself? He said, I am the voice of one

LE QUATRIEME DIMANCHE DE
L'AVENT.*La Collecte.*

VEUILLE, Seigneur, nous soutenir par la vertu de ton Esprit, et par la force toute-puissante de ta grâce, afin que nonchastant les péchés et les tentations qui nous retardent, nous puissions heureusement achever la course qui nous est proposée, à la louange de ta miséricorde, et par les mérites de ton Fils notre Seigneur, auquel, avec toi et avec le Saint Esprit, soit honneur et gloire éternellement. *Amen.*

L'Épître. Phil. iv. 4.

REJOUISSÉZ-VOUS toujours en notre Seigneur: je vous le dis encore, réjouissez-vous. Que votre douceur soit connue de tous les hommes. Le Seigneur est près. Ne vous inquiétez de rien; mais en toutes choses présentez vos demandes à Dieu, par des prières et des supplications, avec des actions de grâces. Et la paix de Dieu, laquelle surpasse tout entendement, gardera vos cœurs et vos sentimens en Jésus-Christ.

L'Évangile. St. Jean i. 19.

C'EST ici le témoignage de Jean, lorsque les Juifs envoyèrent de Jérusalem des sacrificateurs et des lévites pour l'interroger et lui dire: toi, qui es-tu? Car il l'avoua et ne le nia point; il l'avoua, dis-je, en disant: ce n'est pas moi qui suis le Christ. Sur quoi ils lui demandèrent: qui es-tu donc? es-tu Elie? Et il dit, je ne le suis point. Es-tu le Prophète? et il répondit: non. Ils lui dirent donc, qui es-tu, afin que nous donnions réponse à ceux qui nous ont envoyés? que dis-tu de toi-même? Il dit: je suis la voix de celui qui crie dans le désert;

Am vierten Sonntage im Advent.

Die Collecte.

O Herr! Wir bitten dich, erhebe dich in deiner Macht, komm unter uns und stehe uns bey mit deiner großen Kraft, daß wir, durch unsere Sünden und unsere Verdorbenheit gehindert und aufgehalten in dem Laufe, der uns vorgezeichnet ist, durch den Reichtum deiner Gnade, Erhaltung, Hilfe und Errettung finden mögen, um der Genugthuung deines Sohnes, unsers Herrn willen, dem mit dir und dem heiligen Geiste, sey Ehre und Preis durch alle Ewigkeit. *Amen.*

Die Epistel. Philipp. 4, 4—8.

Freuet euch in dem Herrn allewege, und ohermal sage ich: Freuet euch. Eure Lindigkeit laffet kund seyn allen Menschen. Der Herr ist nahe. Sorget nichts; sondern in allen Dingen laffet eure Bitte im Gebet und Flehen mit Danksagung vor Gott kund werden. Und der Friede Gottes, welcher höher ist, denn alle Vernunft, beschuere eure Herzen und Sinne in Christo Jesu.

Das Evangelium. Joh. 1, 19—28.

Und dieß ist das Zeugniß Johannis, da die Juden sandten von Jerusalem Priester und Leviten, daß sie ihn fragten: Wer bist Du? Und er bekannte, und leugnete nicht; und er bekannte: Ich bin nicht Christus. Und sie fragten ihn: Was denn? Bist du Elias? Er sprach: Ich bin es nicht. Bist Du ein Prophet? Und er antwortete: Nein. Da sprachen sie zu ihm: Was bist du denn? Daß wir Antwort geben denen, die uns gesandt haben. Was sagst du von dir selbst? Er sprach: Ich bin

LA QUARTA DOMINICA DE
ADVIENTO.*La Colecta.*

O SEÑOR, te rogamos que exáltes tu poder, y viniendo entre nosotros, nos socorras con gran poderio; de modo que no obstante que con nuestros pecados y maldades nos hallamos abrumados é inhábiles para la carrera que se nos propone; tu gracia nos dé fuerza y nos lleve al término deseado; mediante la redención hecha por tu hijo nuestro Señor, á quien contigo y el Espíritu Santo sea dada honra y gloria, eternamente. *Amen.*

La Epistola. Phil. iv. 4.

GOZAOS siempre en el Señor: otra vez digo, gozaos. Vuestra modestia sea manifestada á todos los hombres: el Señor está cerca. No tengais solicitud de cosa alguna; mas con mucha oracion y ruegos, con hacimiento de gracias sean manifestadas vuestras peticiones delante de Dios. Y la paz de Dios, que sobrepuja todo entendimiento, guarde vuestros corazones, y vuestros sentimientos en Jesu-Christo.

El Evangelio. S. Juan i. 19.

ESTE es el testimonio de Juan, quando los Judíos enviaron á él de Jerusalem Sacerdotes, y Levitas á preguntarle: ¿Tú quien eres? Y confesó, y no negó: y confesó: Que yo no soy el Christo. Y le preguntaron: ¿Pues qué cosa? ¿Eres tú Elias? Y dixo: No soy. ¿Eres tú el Propheta? Y respondió: No. Y le dixerón: ¿Pues quien eres, para que podamos dar respuesta á los que nos han enviado? ¿Qué dices de

τῇ ἐρήμῳ· Εὐθύνετε τὴν ὁδὸν Κυρίου· καθὼς εἶπεν Ἰσαΐας ὁ προφήτης. Καὶ οἱ ἀπεσταλμένοι, ἦσαν ἐκ τῶν Φαρισαίων. Καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν, καὶ εἶπον αὐτῷ· Τί οὖν βαπτίζεις, εἰ σὺ οὐκ εἶ ὁ Χριστὸς, οὔτε Ἠλίας, οὔτε ὁ προφήτης; Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰωάννης, λέγων· Ἐγὼ βαπτίζω ἐν ὕδατι· μέσος δὲ ὑμῶν ἔστηκεν, ὃν ὑμεῖς οὐκ οἰδατε· Αὐτὸς ἐστὶν ὁ ὀπίσω μου ἔρχόμενος, ὃς ἔμπροσθέν μου γέγονεν· οὐ ἐγὼ οὐκ εἰμὶ ἄξιος ἵνα λύσω αὐτοῦ τὸν ἱμάντα τοῦ ὑποδήματος. Ταῦτα ἐν Βηθαβαρᾷ ἐγένετο πέραν τοῦ Ἰορδάνου, ὅπου ἦν Ἰωάννης βαπτίζων.

TA ΓΕΝΕΘΛΙΑ ΤΟΥ ΚΥΦΙΟΥ.

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ Θεός, ὁ δοὺς ἡμῖν τὸν μονογενῆ σου Υἱὸν τὴν ἡμετέραν φύσιν ἀναδέχεσθαι καὶ περὶ πρὸς τὸν νῦν χρόνον ἐξ ἀγνῆς τῆς Παρθένου τεχθῆναι, παρίσχου δεόμεθα, ἵνα ἡμεῖς παλιγγεννηθέντες, καὶ τέκνα σε διὰ νιοθεσίας καὶ χάριτος ποιηθέντες, καθ' ἐκάστην Πνεύματι τῷ ἁγίῳ σου ἀνακαινισθῶμεν δι' αὐτοῦ τοῦ Υἱοῦ σου, ὃς ζῇ καὶ βασιλεῖει μετὰ σοῦ καὶ Πνεύματος ἁγίου εἰς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ait: Ego vox clamantis in deserto: Dirigite viam Domini, sicut dixit Isaia propheta. Et qui missi fuerant, erant ex Phariseis. Et interrogaverunt eum, et dixerunt ei: Quid ergo baptizas, si tu non es Christus, neque Elias, neque Propheta? Respondit eis Joannes, dicens: Ego baptizo in aqua: medius autem vestrum stetit, quem vos nescitis. Ipse est, qui post me venturus est, qui ante me factus est; cujus ego non sum dignus ut solvam ejus corrigiam calceamenti. Hæc in Bethania facta sunt trans Jordanem, ubi erat Joannes baptizans.

NATIVITAS DOMINI NOSTRI, seu
DIES NATALIS CHRISTI.

Collecta.

OMNIPOTENS Deus! qui Filium tuum unigenitum nobis dedisti, qui naturam nostram assumeret, et ex casta Virgine quasi hoc tempore nasceretur; da, ut regenerati, et Filii tui per adoptionem ac gratiam facti, sancto tuo Spiritu indies renovemur, per eundem Dominum nostrum Jesum Christum, qui vivit et regnat tecum, et cum eodem Spiritu sancto, semper unus Deus, in sæcula sæculorum. Amen

ἐν τῇ ἐρήμῳ· Ἰσαΐας τὸν δρόμον τοῦ Κυρίου· καθὼς εἶπεν Ἰσαΐας ὁ προφήτης. Καὶ οἱ ἀπεσταλμένοι, ἦσαν ἐκ τῶν Φαρισαίων. Καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν λέγοντες· Τί λοιπὸν βαπτίζεις, ἐὰν σὺ δὲν εἶσαι ὁ Χριστὸς, οὔτε ὁ Ἠλίας, οὔτε ὁ προφήτης; καὶ πρὸς αὐτοὺς ἀπεκρίθη ὁ Ἰωάννης καὶ εἶπε· Ἐγὼ διὰ τοῦ νεροῦ βαπτίζω ἐν δὲ τῷ μέσῳ σας στέκεται, ἐκεῖνος τὸν ὅποιον ἔσεαι δὲν γνωρίζετε. Αὐτὸς εἶναι ὁ ἐρχόμενος ὀπίσω μου, ὁ ὁποῖος ἔμπροσθέν μου ἐγεννήθη. Τὸ ὅποιον τὸν ἱμάντα τοῦ ὑποδήματος ἐγὼ ἄξιος δὲν εἰμαι· να λύσω. Ταῦτα ἐγένοντο εἰς τὴν Βηθαβαρὰν πέραν τοῦ Ἰορδάνου ὅπου ὁ Ἰωάννης ἐβαπτίζε.

TA ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΑ.

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΟΡ Θεέ, ὁ χάρισας ἡμῖν τὸν μονογενῆ σου Υἱόν, ἵνα λάβῃ τὴν φύσιν μας, ὡς τὴν ὥραν ταύτην· να γεννηθῇ ἀπὸ τῆς ἀγνῆς Παρθένου· σε παρακαλοῦμεν, παλιγγεννηθέντες, καὶ γεννηθέντες τέκνα, σου διὰ μέσου τῆς νιοθεσίας καὶ τῆς χάριτος, ἀνανεώσῶν μας καθ' ἡμέραν διὰ τὸ πνεῦμά σου τὸ ἅγιον, διὰ τὴν χάριν τοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν, τοῦ ζῶντος καὶ βασιλεύοντος μετὰ σοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος εἰς αἰῶνας. Ἀμήν.

voce di colui che grida nel deserto: addirizzate la via del Signore, siccome il profeta Isaia ha detto. Or coloro ch' erano stati mandati erano d' infrà i Farisei, ed essi gli domandarono e gli dissero: perchè dunque battezzai, se tu non sei il Cristo, nè Elia, nè l' Profeta? Giovanni rispose loro, dicendo: io battezzo con acqua; ma nel mezzo di voi è presente uno il qual voi non conoscete. Esso è colui che viene dietro a me, il qual m' è stato anteposto, di cui io non son degno di sciogliere il legacciolo della scarpa. Queste cose avvennero in Bethabara di là del Giordano, ove Giovanni battezzava.

LA FESTA DEL NATALE.

La Colletta.

IDDIO Onnipotente, che ci hai dato l' unico tuo figliuolo, per assumer la nostra natura, e come in questo tempo esser nato d' una pura vergine, facci la grazia che, essendo noi rigenerati e fatti figliuoli tuoi, per adozione e per grazia, siamo, di giorno in giorno, rinnovati per la virtù del tuo Santo Spirito, per quel medesimo Gesù Cristo nostro Signore, il qual vive e regna con te, il medesimo Spirito, sempre un solo Dio, ne' secoli de' secoli. Amen.

NATIVITAS DOMINI NOSTRI.

crying in the wilderness, Make straight the way of the Lord, as said the prophet Esaias. And they which were sent were of the Pharisees. And they asked him, and said unto him, Why baptizest thou then, if thou be not that Christ, nor Elias, neither that Prophet? John answered them, saying, I baptize with water: but there standeth one among you, whom ye know not: He it is who coming after me is preferred before me, whose shoe's latchet I am not worthy to unloose. These things were done in Bethabara beyond Jordan, where John was baptizing.

applanissez le chemin du Seigneur, comme a dit Esaie le prophète. (Or, ceux qui avoient été envoyés vers lui, étoient d'entre les Pharisiens.) Ils l'interrogèrent encore, et lui dirent: pourquoi donc baptises-tu, si tu n'es point le Christ, ni Elie, ni le Prophète? Jean leur répondit, et leur dit: pour moi, je baptise d'eau; mais il y en a un au milieu de vous, que vous ne connoissez point: c'est celui qui vient après moi, qui est préféré à moi, et duquel je ne suis pas digne de délier la courroie du soulier. Ces choses arrivèrent à Bethabara, au-delà du Jourdain, où Jean baptisoit.

THE NATIVITY OF OUR LORD, *or*
the BIRTH-DAY OF CHRIST, *commonly called* CHRISTMAS-DAY.

LE JOUR DE LA NAISSANCE DE
NOTRE SEIGNEUR, *appelé* NOEL.

The Collect.

La Collecte

ALMIGHTY God, who hast given us thy only-begotten Son to take our nature upon him, and as at this time to be born of a pure Virgin; Grant that we being regenerate, and made thy children by adoption and grace, may daily be renewed by thy Holy Spirit; through the same our Lord Jesus Christ, who liveth and reigneth with thee and the same Spirit, ever one God, world without end. *Amen.*

DIEU tout-puissant, qui as donné ton Fils Unique, afin qu'il prit notre nature, et qu'il naquît d'une chaste vierge, dans un temps pareil à celui-ci; accorde nous qu'étant régénérés et faits tes enfans, par adoption et par grâce, nous soyons de jour en jour renouvelés par ton Saint Esprit, par Jésus-Christ notre Seigneur, qui vit et qui règne avec toi et avec le Saint Esprit, un seul et même Dieu, béni éternellement. *Amen.*

eine Stimme eines Predigers in der Wüste: Richtet den Weg des Herrn; wie der Prophet Esaias gesagt hat. Und die gesandt waren, die waren von den Pharisäern, und fragten ihn, und sprachen zu ihm: Warum taufest du denn, so du nicht Christus bist, noch Elias, noch ein Prophet? Johannes antwortete ihnen, und sprach: Ich taufe mit Wasser; aber er ist mitten unter euch getreten, den Ihr nicht kennet. Der ist, der nach mir kommen wird, welcher vor mir gewesen ist, dess Ich nicht werth bin, daß ich seine Schuhriemen auflöse. Dieß geschah zu Bethabara, jenseit des Jordans, da Johannes taufte.

ti mismo? El dixo: Yo soy voz del que clama en el desierto: Enderezad el camino del Señor, como dixo Isaias Propheta. Y los que habian sido enviados, eran de los Fariseos. Y le preguntaron, y le dixeron: ¿Pues por qué bautizas, si tú no eres el Christo, ni Elias, ni el Propheta? Juan les respondió, y dixo: Yo bautizo en agua: mas en medio de vosotros estuvo, á quien vosotros no conocéis. Este es el que ha de venir en pos de mí, que ha sido engendrado ántes de mí: del qual yo no soy digno de desatar la correa del zapato. Esto aconteció en Bethania de la otra parte del Jordan, en donde estaba Juan bautizando.

Am Feste der Geburt unseres Herrn,
auch Weihnachten genannt.

EL NACIMIENTO DE CRISTO, *o*
FIESTA DE NAVIDAD.

Die Collecte.

La Collecta.

Allmächtiger Gott! Der du uns deinen eingeborenen Sohn gegeben hast, unsere Natur anzunehmen, und um diese Zeit von einer unschuldigen Jungfrau geboren zu werden: Verleihe, daß wir, als Wiedergeborene, durch deine Gnade zu deinen Kindern angenommen, täglich durch deinen heiligen Geist erneuert werden mögen, durch denselben, unsern Herrn, Jesum Christum, der mit dir und dem heiligen Geiste, ein einiger Gott, lebst und regierst, von Ewigkeit zu Ewigkeit. *Amen.*

OMNIPOTENTE Dios, que nos diste tu Unigenito Hijo para que tomase sobre sí nuestra naturaleza, y naciese semejante á una Virgen pura; Concede, que siendo regenerados y hechos tus hijos por adopción y gracia seamos cada día renovados con tu Santo Espíritu, mediante el mismo Señor Jesu Christo, que vive y reyna contigo, y el mismo Espíritu, un Solo Dios por los siglos de los siglos. *Amen.*

Ἐπιστολή. Ἑβρ. σ'. α'.

ΠΟΛΥΜΕΡΩΣ καὶ πολυτρόπως πάλαι ὁ Θεὸς λαλήσας τοῖς πατρίσιν ἐν τοῖς προφήταις, ἐπ' ἑσχάτων τῶν ἡμερῶν τούτων ἐλάλησεν ἡμῖν ἐν υἱῷ, ὃν ἔθηκε κληρονόμον πάντων, δι' οὗ καὶ τοὺς αἰῶνας ἐποίησεν. Ὃς ὢν ἀπαύγασμα τῆς δόξης, καὶ χαρακτὴρ τῆς ὑποστάσεως αὐτοῦ, φέρων τε τὰ πάντα τῷ ρήματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, δι' ἑαυτοῦ καθαρισμόν ποιησάμενος τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν, ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τῆς μεγαλωσύνης ἐν ὑψηλοῖς. Τοσούτῳ κρείττων γενόμενος τῶν ἀγγέλων, ὅσῳ διαφορώτερον παρ' αὐτοὺς κεκληρονόμηκεν ὄνομα. Τινι γάρ εἶπέ ποτε τῶν ἀγγέλων· Υἱός μου εἰ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε; Καὶ πάλιν· Ἐγὼ ἔσομαι αὐτῷ εἰς πατέρα, καὶ αὐτὸς ἔσται μοι εἰς υἱόν; Ὅταν δὲ πάλιν εἰσαγάγῃ τὸν πρωτότοκον εἰς τὴν οἰκουμένην, λέγει· Καὶ προσκυνησάτωσαν αὐτῷ πάντες ἄγγελοι Θεοῦ. Καὶ πρὸς μὲν τοὺς ἀγγέλους λέγει· Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Πρὸς δὲ τὸν υἱόν· Ὁ θρόνος σου, ὁ Θεός, εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· ῥάβδος ἐυθύτητος ἡ ῥάβδος τῆς βασιλείας σου. Ἠγάπησας δικαιοσύνην, καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν· διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ Θεός, ὁ Θεός σου, ἔλαιον ἀγαλλιάσεως παρὰ τοὺς μετόχους σου. Καὶ· Σὺ κατ' ἀρχῆς, Κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας, καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου εἰσὶν οἱ οὐρανοί. Αὐτοὶ ἀπολούνται, σὺ δὲ διαμένεις· καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται· καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον ἐλίξεις αὐτὰς, καὶ ἀλλαγήσονται· σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ, καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσι.

Epistola. Heb. i. 1.

MULTIFARIAM, multisque modis, olim Deus loquens patribus in Prophetis, novissime, diebus istis locutus est nobis in Filio, quem constituit hæredem universorum, per quem fecit et sæcula: qui cum sit splendor gloriæ, et figura substantiæ ejus, portansque omnia verbo virtutis suæ, purgationem peccatorum faciens, sedet ad dexteram Majestatis in excelsis: tanto melior Angelis effectus, quanto differentius præ illis nomen hæreditavit. Cui enim dixit aliquid Angelorum: Filius meus es tu, ego hodie genui te? Et rursus: Ego ero illi in patrem, et ipse erit mihi in filium? Et cum iterum introducit primogenitum in orbem terræ, dicit: Et adorent eum omnes Angeli Dei. Et ad Angelos quidem dicit: Qui facit Angelos suos spiritus, et ministros suos flammam ignis. Ad filium autem: Thronus tuus, Deus, in sæculum sæculi: virga æquitatis, virga regni tui. Dilexisti justitiam, et odisti iniquitatem: propterea unxit te Deus, Deus tuus, oleo exultationis præ participibus tuis. Et: Tu in principio, Domine, terram fundasti; et opera manuum tuarum sunt cæli. Ipsi peribunt, tu autem permanebis: et omnes, ut vestimentum, veterascunt: et, velut amictum, mutabis eos, et mutabuntur: tu autem idem ipse es; et anni tui non deficient.

Ἐπιστολή. Ἑβρ. α'. α'.

ΛΑΛΗΣΑΣ ὁ Θεὸς εἰς πολλὰ μέρη, καὶ πολυτρόπως πρὸς τὰς Πατέρας διὰ τῶν προφητῶν, εἰς ταύτας τὰς ὑστερησὰς ἡμέρας μᾶς ἐλάλησεν διὰ τοῦ Υἱοῦ ὄντινα ἔκαμε κληρονόμον πάντων τῶν πραγμάτων, καὶ διὰ τοῦ ὁποίου ἐποίησε τοὺς αἰῶνας. Ὅστις ὢν ἀπαύγασμα τῆς δόξης, καὶ χαρακτὴρ τῆς ὑποστάσεως τῆς αὐτοῦ, καὶ κρατῶν τὰ πάντα συν τη δυνάμει τῆς λόγῃ του, ἅψ' οὗ ἐκαθάρισε μὲ τὸν ἑαυτόν του τὰς ἁμαρτίας μας, ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τῆς μεγαλοσύνης ὑψηλῇ. Τοσούτῳ μεγαλιότερος τῶν ἀγγέλων γενόμενος, ὅσῳ λαμπρότερον ὄνομα παρ' αὐτοὺς κεκληρονόμηκεν. Πρὸς τίνα γὰρ τῶν ἀγγέλων εἶπε ποτε· Σὺ εἶσαι Υἱός μου, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε; Καὶ πάλιν· Ἐγὼ θέλω τοῦ εἶναι πατὴρ, καὶ αὐτὸς θέλει μοι εἶναι υἱός; Ὅταν δὲ πάλιν εἰσφέρῃ τὸν πρωτότοκον εἰς τὴν οἰκουμένην, λέγει· Ὅς τὸν προσκυνήσωσι πάντες οἱ ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ. Καὶ πρὸς μὲν τοὺς ἀγγέλους λέγει· Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους τὸν πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ φλόγα πυρὸς. Πρὸς δὲ τὸν Υἱόν· Ὁ θρόνος σου, ὁ Θεός, εἰς τὸν αἰῶνα τῶ αἰῶνος· ῥάβδος ὀρθότητος, ἡ ῥάβδος τῆς βασιλείας σου. Ἠγάπησας δικαιοσύνην, καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν· διὰ τοῦτο σὲ ἔχρισεν ὁ Θεός, ὁ Θεός σου ἔλαιον ἀγαλλιάσεως πλεόν από τοὺς συντर्फους σου. Καὶ· Σὺ, Κύριε, κατ' ἀρχάς, Ἐθεμελίωσας τὴν γῆν, καὶ οἱ ἔρανοι εἶναι ἔργα τῶν χειρῶν σου. Αὐτοὶ χάνονται σὺ δὲ διαμένεις· καὶ πᾶς ἄνθρωπος θέλει παλαιωθῆν ὡς ἱμάτιον φέρεμα, καὶ ὡς ἱμάτιον ἐπανωφύρεμα θέλεις τοὺς διπλώσειν, καὶ ἀλλάξουσι· σὺ δὲ εἶσαι ὁ αὐτός, καὶ τὰ ἔτη σου δὲν θέλουν ἐκλείπειν.

L' Epistola. Heb. i. 1.

AVENDO Iddio, variamente ed in molte maniere, parlato già auticamente a padri ne' profeti, in questi ultimi giorni ha parlato a noi nel suo figliuolo, il quale egli ha costituito erede d' ogni cosa, per il quale ancora ha fatti i secoli; per lo splendor della gloria, ed il carattere della sussistenza d' esso, e, portando tutte le cose colla parola della sua potenza, dopo aver fatto per sé stesso il purgamento de' nostri peccati, s' è posto a sedere alla destra di maestà ne' luoghi altissimi, essendo fatto di tanto superiore agli Angeli, quanto egli ha ereditato un nome più eccellente ch' essi. Perciocchè a qual degli Angeli disse egli mai: tu sei il mio figliuolo, oggi io t' ho generato? E di nuovo, io gli sarò padre, ed egli mi sarà figliuolo? Ed ancora, quando egli introduce il primogenito nel mondo, dice: ed adorinlo tutti gli Angeli di Dio; ma degli Angeli dice: chi fa i venti suoi Angeli, e la fiamma del fuoco suoi ministri; ma del figliuolo dice: o Dio, il tuo trono è ne' secoli de' secoli, lo scettro del tuo regno è uno scettro di drittura. Tu hai amata la giustizia, ed hai odiata la iniquità; perciò Iddio, Iddio tuo t' ha unto d' olio di letizia sopra i tuoi consorti. Tu, Signore, nel principio fondasti la terra, ed i cieli sono opere delle tue mani: essi periranno, ma tu dimori, ed invecchieranno tutti a guisa di vestimento, e tu gli piegherai come una veste, e saranno mutati, ma tu sei sempre lo stesso ed i tuoi anni non verranno giammai meno.

GOD, who at sundry times and in divers manners spake in time past unto the fathers by the prophets, hath in these last days spoken unto us by his Son, whom he hath appointed heir of all things, by whom also he made the worlds; who being the brightness of his glory, and the express image of his person, and upholding all things by the word of his power, when he had by himself purged our sins, sat down on the right hand of the Majesty on high; being made so much better than the angels, as he hath by inheritance obtained a more excellent name than they. For unto which of the angels said he at any time, Thou art my Son, this day have I begotten thee? And again, I will be to him a Father, and he shall be to me a Son? And again, when he bringeth in the first-begotten into the world, he saith, And let all the angels of God worship him. And of the angels he saith, Who maketh his angels spirits, and his ministers a flame of fire. But unto the Son he saith, Thy throne, O God, is for ever and ever; a sceptre of righteousness is the sceptre of thy kingdom: Thou hast loved righteousness, and hated iniquity; therefore God, even thy God, hath anointed thee with the oil of gladness above thy fellows. And, Thou, Lord, in the beginning hast laid the foundation of the earth; and the heavens are the works of thine hands: they shall perish, but thou remainest; and they all shall wax old as doth a garment; and as a vesture shalt thou fold them up, and they shall be changed; but thou art the same, and thy years shall not fail.

Die Epistel. Hebr. 1, 1—12.

Nachdem vorzeiten Gott manchmal und mancherley Weise geredet hat zu den Vätern durch die Propheten; hat er am letzten in diesen Tagen zu uns geredet durch den Sohn, welchen er gesetzt hat zum Erben über alles, durch welchen er auch die Welt gemacht hat. Welcher, insofern er ist der Glanz seiner Herrlichkeit, und das Ebenbild seines Wesens, und trägt alle Dinge mit seinem kräftigen Wort, und hat gemacht die Reinigung unserer Sünden durch sich selbst, hat er sich gesetzt zu der Rechten der Majestät in der Höhe; so viel besser geworden, denn die Engel, so gar viel einen höhern Namen er vor ihnen ererbet hat. Denn zu welchem Engel hat er jemals gesagt: Du bist mein Sohn, heute habe Ich dich gezeugt? Und abermal: Ich werde sein Vater seyn, und Er wird mein Sohn seyn! Und abermal, da er einführet den Erstgebornen in die Welt, spricht er: Und es sollen ihn alle Engel Gottes anbeten. Von den Engeln spricht er zwar: Er machet seine Engel Geister, und seine Diener Feuerflammen. Aber von dem Sohne: Gott, dein Stuhl währet von Ewigkeit zu Ewigkeit; das Scepter deines Reichs ist ein richtiges Scepter: Du hast geliebet die Gerechtigkeit, und gehasset die Ungerechtigkeit; darum hat dich, o Gott, gesalbet dein Gott, mit dem Oehl der Freuden, über deine Genossen. Und: Du, Herr, hast von Anfang die Erde gegründet, und die Himmel sind deiner Hände Werke. Dieselbigen werden vergehen, Du aber wirst bleiben; und sie werden alle veralten wie ein Kleid, und wie ein Gewand wirst du sie wandeln, und sie werden sich vermandeln; du aber bist derselbige, und deine Jahre werden nicht aufhören.

DIEU, ayant anciennement parlé à nos pères par les Prophètes, à plusieurs fois et en plusieurs manières, a parlé à nous en ces derniers jours par son Fils, qu'il a établi héritier de toutes choses, et par lequel il a fait les siècles: et qui étant la splendeur de sa gloire, et la marque engravée de sa personne, et soutenant toutes choses par sa parole puissante, ayant fait par soi-même la purification de nos péchés, s'est assis à la droite de la Majesté dans les lieux très-hauts. Etant fait d'autant plus excellent que les anges, qu'il a hérité un nom plus excellent au-dessus d'eux. Car auquel des anges a-t-il jamais dit: tu es mon Fils, je t'ai aujourd'hui engendré? et ailleurs, je lui serai Père, et il me sera Fils? Et encore, quand il introduit dans le monde son Fils premier-né, il est dit: et que tous les anges de Dieu l'adorent. Car quant aux anges, il est dit: faisant les vents ses anges, et la flamme de feu ses ministres. Mais il est dit, quant au Fils: ô Dieu, ton trône demeure aux siècles des siècles, et le sceptre de ton royaume est un sceptre de droiture; tu as aimé la justice, et tu as haï l'iniquité: c'est pourquoi, ô Dieu, ton Dieu t'a oint d'une huile de joie par-dessus tes compagnons. Et dans un autre endroit: toi, Seigneur, as fondé la terre dès le commencement, et les cieus sont l'ouvrage de tes mains: ils périront, mais tu es permanent: et ils s'envieilleront tous comme un vêtement; et tu les plieras en rouleau comme un habit, et ils seront changés: mais toi, tu es le même, et tes ans ne finiront point.

La Epistola. Heb. i. 1.

HABIENDO hablado Dios muchas veces, y en muchas maneras á los padres en otro tiempo por los Prophetas: últimamente en estos dias nos ha hablado por el Hijo, al qual constituyó heredero de todo, por quien hizo tambien los siglos: el qual siendo el resplandor de la gloria, y la figura de su substancia, y sustentándolo todo con la palabra de su virtud, habiendo hecho la purificacion de los pecados, está sentado á la diestra de la Magestad en las alturas: Hecho tanto mas excelente que los Angeles, quanto heredó mas excelente nombre que ellos. ¿Porque á quien de los Angeles dixo jamas: Tú eres mi Hijo, yo hoy te he engendrado? Y otra vez: ¿Yo le seré á él Padre, y él me será á mi Hijo? Y otra vez quando introduce al Primogénito en la redondez de la tierra, dice: Y adórenle todos los Angeles de Dios. Asimismo sobre los Angeles dice: El que hace á sus Angeles espíritus, y á sus Ministros llama de fuego. Mas al Hijo: Tu trono Dios en el siglo del siglo: vara de equidad, la vara de tu reyno. Tú has amado la justicia, y has aborrecido la maldad: por esto te ungió Dios, el Dios tuyo, con óleo de alegría sobre tus compañeros. Y: Tú, Señor, en el principio fundáste la tierra: y obras de tus manos son los cieelos: ellos perecerán, mas tú permanecerás, y todos se envejecerán como vestidura: y los mudarás como un manto, y serán mudados: mas tú el mismo eres, y tus años no menguarán.

Εὐαγγέλιον. Ἰωάν. α'. α'.

ΕΝ ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος, καὶ ὁ Λόγος ἦν πρὸς τὸν Θεόν, καὶ Θεὸς ἦν ὁ Λόγος. Οὗτος ἦν ἐν ἀρχῇ πρὸς τὸν Θεόν. Πάντα δι' αὐτοῦ ἐγένετο· καὶ χωρὶς αὐτοῦ ἐγένετο οὐδὲ ἓν, ὃ γέγονεν. Ἐν αὐτῇ ζωῇ ἦν, καὶ ἡ ζωὴ ἦν τὸ φῶς τῶν ἀνθρώπων. Καὶ τὸ φῶς ἐν τῇ σκοτίᾳ φαίνει, καὶ ἡ σκοτία αὐτὸ οὐ κατέλαβεν. Ἐγένετο ἄνθρωπος ἀπεσταλμένος παρὰ Θεῷ ὄνομα αὐτῷ Ἰωάννης. Οὗτος ἦλθεν εἰς μαρτυρίαν, ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός, ἵνα πάντες πιστεύσωσι δι' αὐτοῦ. Οὐκ ἦν ἐκεῖνος τὸ φῶς, ἀλλ' ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός. Ἦν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ὃ φωτίζει πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον. Ἐν τῷ κόσμῳ ἦν, καὶ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ ἐγένετο· καὶ ὁ κόσμος αὐτὸν οὐκ ἔγνω. Εἰς τὰ ἴδια ἦλθε, καὶ οἱ ἴδιοι αὐτὸν οὐ παρέλαβον. Ὅσοι δὲ ἔλαβον αὐτόν, ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν τέκνα Θεοῦ γενέσθαι, τοὺς πιστεύουσιν εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ· οἱ οὐκ ἐξ αἱμάτων, οὐδὲ ἐκ θελήματος σαρκὸς, οὐδὲ ἐκ θελήματος ἀνδρὸς, ἀλλ' ἐκ Θεοῦ ἐγεννήθησαν. Καὶ ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο· καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν, (καὶ ἐθεασάμεθα τὴν δόξαν αὐτοῦ, δόξαν ὡς μονογενοῦς πατρὸς,) πλήρης χάριτος καὶ ἀληθείας.

Εὐαγγέλιον Ἰωάν. α'. α'.

Εἰς τὴν ἀρχὴν ἦτον ὁ λόγος, καὶ ὁ λόγος ἦτον μετὰ τοῦ Θεοῦ, καὶ Θεὸς ἦτον ὁ λόγος. Οὗτος ἦτον εἰς τὴν ἀρχὴν μετὰ τοῦ Θεοῦ. Πάντα ἐγίνον δι' αὐτοῦ· καὶ χωρὶς αὐτοῦ δὲν ἐγένετο οὐδὲ ἓν ἀφ' ὅσα ἐγίνον. Εἰς αὐτὸν ἦτον ζωὴ, καὶ ἡ ζωὴ ἦτον τὸ φῶς τῶν ἀνθρώπων. Καὶ τὸ φῶς φαίνει ἐν τῇ σκοτίᾳ, καὶ ἡ σκοτία δὲν κατέλαβεν αὐτό. Ἦτον ἄνθρωπος ἀπεσταλμένος ἀπὸ τοῦ Θεοῦ, ὀνομαζόμενος Ἰωάννης. Οὗτος ἦλθεν εἰς μαρτυρίαν, ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός, καὶ δι' αὐτοῦ πιστεύσωσι πάντες. Δὲν ἦτον ἐκεῖνος τὸ φῶς, ἀλλὰ ὁ μαρτυρῶν περὶ τοῦ φωτός. Τὸ φῶς τοῦ ἀληθινοῦ, τοῦ φωτίζοντος πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον· ἦτον εἰς τὸν κόσμον, καὶ δι' αὐτοῦ ἐγένετο ὁ κόσμος· καὶ ὁ κόσμος αὐτὸν δὲν ἐγνώρισεν. Ἦλθεν εἰς τὰ ἴδια, καὶ οἱ ἴδιοι δὲν ἐδέχθησαν αὐτόν. Ὅσοι δὲ τὸν ἐδέχθησαν, εἰς αὐτοὺς εἰς τοὺς πιστεύοντας εἰς τὸ ὄνομά του, ἔδωκεν ἐξουσίαν ἵνα γίνωσιν τέκνα Θεοῦ· αὐτοὶ οὐκ ἐξ αἱμάτων, οὐδὲ ἐκ θελήματος σαρκὸς, οὐδὲ ἐκ θελήματος ἀνδρὸς, ἀλλ' ἐγεννήθησαν ἐκ Θεοῦ· καὶ ὁ λόγος ἐγένετο σὰρξ· καὶ ἐκατοίκησε μεθ' ἡμῶν, (καὶ ἴδομεν τὴν δόξαν του, ὡς δόξαν μονογενοῦς ἐκ τοῦ Πατρὸς) γέμων χάρις καὶ ἀληθείας.

Evangelium. S. Joan. i. 1.

IN principio erat verbum, et verbum erat apud Deum, et Deus erat verbum. Hoc erat in principio apud Deum. Omnia per ipsum facta sunt: et, sine ipso, factum est nihil, quod factum est. In ipso vita erat, et vita erat lux hominum: et lux in tenebris lucet, et tenebrae eam non comprehendunt. Fuit homo missus a Deo, cui nomen erat Joannes. Hic venit in testimonium, ut testimonium perhiberet de lumine, ut omnes crederent per illum. Non erat ille lux, sed ut testimonium perhiberet de lumine. Erat lux vera, quae illuminat omnem hominem venientem in hunc mundum. In mundo erat, et mundus per ipsum factus est; et mundus eum non cognovit. In propria venit, et sui eum non receperunt. Quotquot autem receperunt eum, dedit eis potestatem filios Dei fieri, his, qui credunt in nomine ejus: qui non ex sanguinibus, neque ex voluntate carnis, neque ex voluntate viri, sed ex Deo, nati sunt. Et verbum caro factum est, et habitavit in nobis (et vidimus gloriam ejus, gloriam quasi unigeniti a patre) plenum gratiae, et veritatis.

L'Evangelo. S. Giovan. i. 1.

NEL principio la Parola era, e la Parola era appo Iddio, e la Parola era Dio. Essa era nel principio appo Dio. Ogni cosa è stata fatta per essa, e senza essa niuna cosa è fatta è stata fatta. In lei era la vita, e la vita era la luce degli uomini. E la luce riluce nelle tenebre, e le tenebre non l'hanno compresa. Vi fu un uomo mandato da Dio, il cui nome era Giovanni. Costui venne per testimonianza, affin di testimoniar della luce, acciocchè tutti credessero per lui. Egli non era la luce, anzi era mandato per testimoniar della luce. Colui è la vera luce, che illumina ogni uomo che viene nel mondo. Era nel mondo, e'l mondo è stato fatto per esso; ma il mondo non l'ha conosciuto. Egli è venuto in casa sua, ed i suoi non l'hanno ricevuto; ma a tutti coloro che l'hanno ricevuto, i quali credono nel suo nome, egli ha data questa ragione d'esser fatti figliuoli di Dio; i quali non di sangue nè di volontà di carne, nè di volontà d'uomo, ma son nati da Dio. E la Parola è stata fatta carne; ed è abitata fra noi, e noi abbiam contemplata la sua gloria come dell'unigenito proceduto dal padre pieno di grazia e di verità.

The Gospel. St. John i. 1.

L'Evangile, St. Jean i. 1.

IN the beginning was the Word, and the Word was with God, and the Word was God. The same was in the beginning with God. All things were made by him; and without him was not any thing made that was made. In him was life, and the life was the light of men. And the light shineth in darkness, and the darkness comprehended it not. There was a man sent from God, whose name was John. The same came for a witness, to bear witness of the light, that all men through him might believe. He was not that light, but was sent to bear witness of that light. That was the true light, which lighteth every man that cometh into the world. He was in the world, and the world was made by him, and the world knew him not. He came unto his own, and his own received him not. But as many as received him, to them gave he power to become the sons of God, even to them that believe on his Name: which were born, not of blood, nor of the will of the flesh, nor of the will of man, but of God. And the Word was made flesh, and dwelt among us (and we beheld his glory, the glory as of the only-begotten of the Father) full of grace and truth.

AU commencement étoit la parole, et la parole étoit avec Dieu, et cette parole étoit Dieu. Elle étoit au commencement avec Dieu. Toutes choses ont été faites par elle, et sans elle rien de ce qui a été fait n'a été fait. En elle étoit la vie, et la vie étoit la lumière des hommes. Et la lumière luit dans les ténèbres, mais les ténèbres ne l'ont point comprise. Il y eut un homme appelé Jean, qui fut envoyé de Dieu. Il vint pour rendre témoignage; pour rendre, dis-je, témoignage à la lumière, afin que tous crussent par lui. Il n'étoit pas la lumière, mais il étoit envoyé pour rendre témoignage à la lumière. Cette lumière étoit la véritable, qui illumine tout homme venant au monde. Elle étoit au monde, et le monde a été fait par elle, mais le monde ne l'a point connue. Il est venu chez soi, et les siens ne l'ont point reçu; mais à tous ceux qui l'ont reçu, il leur a donné le droit d'être faits enfans de Dieu, savoir, à ceux qui croient en son nom: lesquels ne sont point nés de sang, ni de la volonté de la chair, ni de la volonté de l'homme, mais ils sont nés de Dieu. Et la parole a été faite chair, et a habité parmi nous; et nous avons contemplé sa gloire, qui a été une gloire comme la gloire du Fils unique du Père, pleine de grâce et de vérité.

Das Evangelium. Joh. 1, 1—14.

El Evangelio. S. Juan i. 1.

Im Anfang war das Wort, und das Wort war bey Gott, und Gott war das Wort. Dasselbige war im Anfang bey Gott. Alle Dinge sind durch dasselbige gemacht, und ohne dasselbige ist Nichts gemacht, was gemacht ist. In ihm war das Leben, und das Leben war das Licht der Menschen. Und das Licht scheint in der Finsterniß, und die Finsterniß haben es nicht begriffen. Es ward ein Mensch von Gott gesandt, der hieß Johannes. Derselbige kam zum Zeugniß, daß er von dem Lichte zeugete, auf daß sie alle durch ihn glaubten. Er war nicht das Licht, sondern daß er zeugete von dem Lichte. Das war das wahrhaftige Licht, welches alle Menschen erleuchtet, die in diese Welt kommen. Es war in der Welt, und die Welt ist durch dasselbige gemacht; und die Welt kannte es nicht. Er kam in sein Eigenthum, und die Seinen nahmen ihn nicht auf. Wie viele ihn aber aufnahmen, denen gab er Macht Gottes Kinder zu werden, die an seinen Namen glauben. Welche nicht von dem Geblüte, noch von dem Willen des Fleisches, noch von dem Willen eines Mannes, sondern von Gott geboren sind. Und das Wort ward Fleisch, und wohnte unter uns, und wir sahen seine Herrlichkeit, eine Herrlichkeit als des eingebornen Sohnes vom Vater, voller Gnade und Wahrheit.

EN el principio era el Verbo, y el Verbo era con Dios, y el Verbo era Dios. Este era en el principio con Dios. Todas las cosas fueron hechas por él; y nada de lo que fué hecho, se hizo sin él, en él estaba la vida, y la vida era la luz de los hombres. Y la luz en las tinieblas resplandece; mas las tinieblas no la comprendieron. Fue un hombre enviado de Dios, que tenia por nombre Juan. Este vino en testimonio, para dar testimonio de la luz, para que creyesen todos por él. No era él la luz, sino para que diese testimonio de la luz. Era la luz verdadera, que alumbra á todo hombre, que viene á este mundo. En el mundo estaba, y el mundo por él fué hecho, y no le conoció el mundo. A lo suyo vino, y los suyos no le recibieron. Mas á quantos le recibieron, les dió poder de ser hechos hijos de Dios, á aquellos que creen en su nombre: los quales son nacidos no de sangres, ni de voluntad de varon, mas de Dios. Y el Verbo fué hecho carne, y habitó entre nosotros: y vimos la gloria de él, gloria como de Unigénito del Padre, lleno de gracia y de verdad.

Συναπτή.

ΧΑΡΙΣΑΙ ἡμῖν, Κύριε, ἵνα ἐν πᾶσι τοῖς παθήμασιν ἡμῶν ἐνθαδὶ ἐπὶ τῆς γῆς, ὑπὲρ τοῦ τῆς ἀληθείας σου μαρτυρίου, ἀτενίζωμεν εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ τὴν δόξαν ἀποκαλυφθῆναι μέλλουσαν διὰ τῆς πίστεως βλέπωμεν, καὶ πληρεῖς τοῦ ἁγίου Πνεύματος τοὺς διώκοντας ἡμᾶς ἀγαπᾶν τε καὶ εὐλογεῖν μαυθίνωμεν, κατὰ τὸν ὑπογραμμὸν τοῦ πρωτομάρτυρός σου ἁγίου Στεφάνου, ὃς ὑπὲρ τῶν φονέων αὐτοῦ σοὶ προσέυχετο, ὧς εὐλογητὴ Ἰησοῦ, ἐκ δεξιῶν ἐστῶτι τοῦ Θεοῦ τοῦ βοηθῆσαι πᾶσι τοῖς πάσχουσιν ὑπὲρ σου, τοῦ μόνου Μεσίτου καὶ Παρακλητοῦ ἡμῶν. Ἀμήν.

Εἰτα ἐπιφέρεται ἡ Συναπτὴ τῶν Γενεθλίων, ἥ συνεχῶς εἰρήσεται ἄχρι παρασκευῆς τῆς Περιτομῆς τοῦ Κυρίου.

Ἐπιστολή. Πράξ. ζ' νε'

ΥΠΑΡΧΩΝ δὲ πλήρης Πνεύματος ἁγίου, ἀτενίσας εἰς τὸν οὐρανόν, εἶδε τὴν δόξαν Θεοῦ, καὶ Ἰησοῦν ἐξῶτα ἐκ δεξιῶν τῆ Θεοῦ. Καὶ εἶπεν Ἰδοὺ, θεωρῶ τοὺς οὐρανούς ἀνεωγμένους, καὶ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐκ δεξιῶν ἐστῶτα τοῦ Θεοῦ. Κράζαντες δὲ φωνῇ μεγάλη, σινέσχον τὰ ὧτα αὐτῶν, καὶ ὥρμησαν ὁμοθυμαδὸν ἐπ' αὐτόν. Καὶ ἐκβαλόντες ἔξω τῆς πόλεως, ἐλιθοβόλουν· καὶ οἱ μάρτυρες ἀπέθεντο τὰ ἱμάτια αὐτῶν περὰ τοὺς πόδας νεανίου καλεμένου Σαύλου. Καὶ ἐλιθοβόλουν τὸν Στέφανον, ἐπικυλοῦμενον καὶ λέγοντα· Κύριε Ἰησοῦ, δέξαι τὸ πνεῦμά μου. Θεὸς δὲ τὰ γόνατα, ἔκραξε φωνῇ μεγάλῃ· Κύριε, μὴ σῆσης αὐτοῖς τὴν ἁμαρτίαν ταύτην. Καὶ τοῦτο εἰπὼν, ἐκοιμήθη.

DIES SANCTI STEPHANI.

Collecta.

CONCEDE, Domine, ut, in omnibus quibus hic in terris premimur calamitatibus, propter testimonium veritatis tuæ, attente in cælum intueamur, et fide persiciamus gloriam, quæ posthac manifestanda est; et, Spiritu sancto repleti, doceamur persecutoribus nostris benedicere, ad exemplum Protomartyris tui sancti Stephani, qui pro interfecto-ribus suis oravit te, O beate Jesu, qui sedes ad dexteram Dei, ut eos omnes adjuves, qui pro te, uno Mediatore et Advocato nostro, patiuntur. Amen.

¶ Tum sequetur Collecta Nativitatis, quæ nunquam intermittitur usque ad Vigiliam Circumcisionis.

Pro Epistola. Act. vii. 55.

CUM autem esset plenus Spiritu sancto, intendens in cælum, vidit gloriam Dei, et Jesum stantem a dextris Dei. Et ait: Ecce, video celos apertos, et filium hominis stantem a dextris Dei. Exclamantes autem voce magna, continuerunt aures suas, et impetum fecerunt unanimiter in eum. Et ejicientes eum extra civitatem, lapidabant: et testes deposuerunt vestimenta sua secus pedes adolescentis, qui vocabatur Saulus. Et lapidabant Stephanum invocantem, et dicentem: Domine Jesu! suscipe spiritum meum. Positis autem genibus, clamavit voce magna, dicens: Domine! ne statuis illis hoc peccatum. Et cum hoc dixisset, obdormivit in Domino.

Συναπτή.

ΧΑΡΙΣΟΝ ἡμῖν Κύριε εἰς πάντας τοὺς ἐπὶ τῆς γῆς, βασιάνους μας εἰς μαρτυρίαν τῆς ἀληθείας σου, ἵνα ἀτενίσωμεν εἰς τοὺς οὐρανοὺς, καὶ διὰ πίστεως ἴδωμεν τὴν δόξαν τῆς μέλλουσας ἵνα ἀποκαλυφθῇ καὶ γέμοντες τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, μάθωμεν ἵνα ἀγαπήσωμεν, καὶ ἵνα εὐλογησωμεν τοὺς διώκτας μας, ἀπὸ τοῦ παραδείγματος τοῦ πρωτομάρτυρός σου ἁγίου Στεφάνου, ὅστις σὲ παρεκάλει ὑπὲρ τῶν φονέων του, ὧς εὐλογητὴ Ἰησοῦ ὁ καθήμενος ἐκ δεξιᾶ τοῦ Θεοῦ, εἰς βοήθειαν τῶν ὅσοι πάσχουσιν διὰ σέ, ὁ μόνος Μεσίτης καὶ παράκλητος ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπεὶτα ἠκολοθεῖ ἡ Συναπτὴ τῶν Χριστηγόνων ἡ ὁποία καθημερινῶς ἀναγιγνώσκεται ἐν τῇ παραμονῇ τῆς τοῦ Κυρίου Περιτομῆς.

Ἐπιστολή. Πράξ. ζ' νε'.

ΓΕΜΟΝΤΟΣ δὲ αὐτοῦ Πνεύματος ἁγίου, ἀτενίσας εἰς τὸν οὐρανόν, εἶδε τὴν δόξαν τῆ Θεοῦ, καὶ τὸν Ἰησοῦν καθήμενον κατὰ τὸ δεξιὸν τῆ Θεοῦ. Καὶ εἶπεν Ἰδοὺ θεωρῶ τοὺς οὐρανούς ἀνεωγμένους, καὶ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, κατὰ τὸ δεξιὸν καθήμενον τοῦ Θεοῦ. Κράζαντες δὲ φωνῇ μεγάλῃ ἐκλυον τὰ αὐτία αὐτῶν, καὶ ὥρμησαν ὁμοθυμαδὸν ἐπ' αὐτόν. Καὶ ἐκβαλόντες τοὺς ἔξω τῆς πόλεως τὸν ἐλιθοβόλουν, καὶ οἱ μάρτυρες ἔβαλαν τὰ φορέματά των περὶ τοὺς πόδας ἐνός νέου καλεμένου Σαύλου, καὶ ἐλιθοβόλουν τὸν Στέφανον περικαλυμμένον καὶ λέγοντα· Κύριε Ἰησοῦ δέξαι τὸ πνεῦμά μου. Γονατίζων δὲ ἔκραξε μεγάλῃ φωνῇ· Κύριε μὴ μνημονεύσης ταύτην τὴν ἁμαρτίαν αὐτῶν. Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐκοιμήθη.

LA FESTA DI S. STEFANO.

La Collecta.

CONCEDI, o Signore, che in tutte le nostre sufferenze in questo mondo, per la testimonianza della tua verità, riguardiamo sempre fissamente al cielo, e contempliamo per fede la gloria che ha da esserci manifestata, e, essendo riempiti dello Spirito Santo, impariamo, all' esempio del tuo primo martire S. Stefano, ad amare e benedire i nostri persecutori, il qual pregava per quelli che lo lapidavano a te, o Gesù benedetto, che stai alla destra di Dio pronto ad aiutar tutti quelli che patiscono per te, nostro Mediatore e Intercessore unico. Amen.

Poi seguirà la colletta del giorno di Natale la qual ha da dirsi continuamente, infino alla vigilia del Capo d'anno.

Per l'Epistola, Fatti d'Apost. vii. 55.

STEFANO, essendo pieno dello Spirito Santo, affissati gli occhi al cielo, vide la gloria di Dio e Gesù che stava alla destra di Dio, e disse: Ecco, io veggio i cieli aperti e l' figliuol dell' uomo che sta alla destra di Dio; ma essi, gittando di grandi gridi, si turarono gl' orecchi, e tutti insieme di pari consentimento si avventarono sopra lui, e cacciarono fuor della città, e lo lapidavano; ed i testimoni misero giù le loro veste a' piedi d' un giovane, chiamato Saulo, e lapidavano Stefano ch' invocava Gesù, diceva: Signor Gesù, ricevi il mio spirito. Poi, postosi inginocchiato, gridò ad alta voce, Signore, non imputar loro questo peccato. E detto questo, s'addormentò.

SAINT STEPHEN'S DAY.

The Collect.

GRANT, O Lord, that, in all our sufferings here upon earth for the testimony of thy truth, we may steadfastly look up to heaven, and by faith behold the glory that shall be revealed; and, being filled with the holy Ghost, may learn to love and bless our persecutors by the example of thy first Martyr Saint Stephen, who prayed for his murderers to thee, O blessed Jesus, who standest at the right hand of God to succour all those that suffer for thee, our only Mediator and Advocate. *Amen.*

Then shall follow the Collect of the Nativity, which shall be said continually unto New-year's Eve.

For the Epistle. Acts vii. 55.

STEPHEN, being full of the holy Ghost, looked up steadfastly into heaven, and saw the glory of God, and Jesus standing on the right hand of God, and said, Behold, I see the heavens opened, and the Son of Man standing on the right hand of God. Then they cried out with a loud voice, and stopped their ears, and ran upon him with one accord, and cast him out of the city, and stoned him: and the witnesses laid down their clothes at a young man's feet, whose name was Saul. And they stoned Stephen, calling upon God, and saying, Lord Jesus, receive my spirit. And he kneeled down, and cried with a loud voice, Lord, lay not this sin to their charge. And when he had said this, he fell asleep.

Am Tage des heiligen Stephanus.

Die Collecte.

Verleihe, o Gott! daß wir in allen Leiden, die wir für das Bekenntniß deiner Wahrheit auf Erden erdulden müssen, standhaft zum Himmel aufblicken, und im Glauben die Herrlichkeit sehen mögen, die offenbart werden soll, damit wir, deines heiligen Geistes voll, unsere Verfolger lieben und segnen lernen, nach dem Beispiel des heiligen Stephanus, deines ersten Märtyrers, der für seine Mörder zu dir betete, o hochgelobter Jesus! der du zur Rechten Gottes siehest, um allen, die um deinetwillen leiden, zu helfen, als unser einziger Mittler und Fürsprecher. *Amen.*

Dann folgt die Weihnachts-Collecte, die bis zum Neujahrs-Abend täglich gelesen werden soll.

Die Epistel. Ap. Gesch. 7, 55—60.

Als Stephanus aber voll heiligen Geistes war, sah er auf den Himmel, und sah die Herrlichkeit Gottes, und Jesus stehen zur Rechten Gottes, und sprach: Siehe, ich sehe den Himmel offen, und des Menschen Sohn zur Rechten Gottes stehen. Sie schrien aber laut, und hielten ihre Ohren zu, und stürmten einmütiglich zu ihm hin, stießen ihn zur Stadt hinaus, und steinigten ihn. Und die Zeugen legten ab ihre Kleider zu den Füßen eines Jünglings, der hieß Saulus, und steinigten Stephanum, der anrief und sprach: Herr Jesus, nimm meinen Geist auf! Er kniete aber nieder, und schrie laut: Herr, behalte ihnen diese Sünde nicht! Und als er das gesagt, entschlief er.

LE JOUR DE ST. ETIENNE.

La Collecte.

FAIS-NOUS la grâce, Seigneur, que dans toutes les souffrances auxquelles nous pouvons être exposés sur la terre pour le témoignage de ta vérité, nous regardions toujours fixement au ciel, et que nous voisions, par la foi, la gloire qui doit être révélée; et qu'étant remplis du St. Esprit, nous apprenions à aimer et à bénir nos persécuteurs, à l'exemple de Saint Etienne, ton premier martyr, qui te pria pour ceux qui le faisoient mourir, ô Seigneur Jésus, qui te tiens à la droite de Dieu, pour secourir ceux qui souffrent pour toi, notre seul Médiateur et Avocat. *Amen.*

Puis suivra la Collecte de la Naissance, qui se dira toujours jusques à la veille du premier jour de l'An.

Pour l'Epître, Actes, vii. 55.

ETIENNE, étant rempli du Saint Esprit, et ayant les yeux attachés au ciel, vit la gloire de Dieu, et Jésus étant à la droite de Dieu. Et il dit: voici, je vois les cieux ouverts, et le Fils de l'homme étant à la droite de Dieu. Alors ils s'écrièrent à haute voix, et bouchèrent leurs oreilles, et tous d'un accord se jetèrent sur lui; et l'ayant tiré hors de la ville, ils le lapidèrent; et les témoins mirent leurs vêtements aux pieds d'un jeune homme nommé Saul. Et ils lapidèrent Etienne, qui prioit et disoit: Seigneur Jésus, reçois mon esprit; et s'étant mis à genoux, il cria à haute voix: Seigneur, ne leur impute point ce péché. Et quand il eut dit cela, il s'endormit.

EL DIA DE S. ESTEVAN.

La Colecta.

CONCEDE, O Señor, que en todos nuestros padecimientos aquí sobre la tierra por atestiguar tu verdad fixemos nuestra vista en el Cielo, y por fe veamos la gloria, que ha de ser revelada; y llenos del Espíritu Santo aprendamos á amar y bendecir nuestros perseguidores, á exemplo de tu Primer Martir Estevan, que rogó por sus verdugos á Ti, O Bendito Jesus, que estás á la diestra de Dios para socorrer todos los que sufren por Ti, nuestro Solo Mediador y Abogado. *Amen.*

Luego se dirá la Colecta del Dia de Navidad, la qual se dirá diariamente hasta Víspera de Año Nuevo.

En lugar de Epistola. Hech. vii. 55.

ESTEVAN lleno de Espíritu Santo, mirando al Cielo, vió la gloria de Dios, y á Jesus que estaba en pie á la diestra de Dios. Y dixo: He aquí veo los Cielos abiertos, y al Hijo del hombre que está en pie á la diestra de Dios. Mas ellos clamando á grandes voces, taparon sus orejas, y todos de un ánimo arremetieron impetuosamente contra él. Y sacándole fuera de la ciudad, lo apedreaban: y los testigos pusieron sus ropas á los pies de un mancebo, que se llamaba Saulo. Y apedreaban á Estevan, que oraba y decia: Señor Jesus, recibe mi Espíritu. Y puesto de rodillas, clamó en voz alta, diciendo: Señor, no les imputes este pecado. Y quando esto hubo dicho, durmió en el Señor.

Εὐαγγέλιον. Μαθ. κγ'. λδ'.

ΔΙΑ τοῦτο, ἰδοὺ, ἐγὼ ἀποστέλλω πρὸς ὑμᾶς προφῆτας, καὶ σοφοὺς, καὶ γραμματεῖς· καὶ ἐξ αὐτῶν ἀποκτενεῖτε καὶ σταυρώσετε, καὶ ἐξ αὐτῶν μαστιγώσετε ἐν ταῖς συναγωγαῖς ὑμῶν, καὶ διώξετε ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν· ὅπως ἔλθῃ ἐφ' ὑμᾶς πᾶν αἷμα δίκαιον, ἐκχυνόμενον ἐπὶ τῆς γῆς, ἀπὸ τοῦ αἵματος Ἀβελ τοῦ δικαίου, ἕως τοῦ αἵματος Ζαχαρίου υἱοῦ Βαραχίου, ὃν ἐφονεύσατε μεταξὺ τῆς ναῆς καὶ τῆς θυσιαστηρίου. Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἥξει ταῦτα πάντα ἐπὶ τὴν γενεάν ταύτην. Ἰερουσαλὴμ, Ἰερουσαλὴμ, ἡ ἀποκτείνουσα τοὺς προφῆτας, καὶ λιθοβολοῦσα τοὺς ἀπεσταλμένους πρὸς αὐτήν, πόσκις ἠθέλησα ἐπισυναγαγεῖν τὰ τέκνα σου, ὃν τρόπον ἐπισυνάγει ὄρνις τὰ νοσσία ἑαυτῆς ὑπὸ τὰς πτέρυγας, καὶ οὐκ ἠθελήσατε; Ἰδοὺ, ἀφίεται ὑμῖν ὁ οἶκος ὑμῶν ἔρημος. Λέγω γὰρ ὑμῖν· Οὐ μὴ με ἴσητε ἀπ' ἄρτι, ἕως ἂν εἴπητε· Εὐλόγημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

ΗΜΕΡΑ ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ
ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΟΥ.

Συναπτή.

ΚΥΡΙΕ ἐλεήμων, ἱκετεύομέν σε λαμπραῖς τῆ φωτός σου ἀκτίσι τὴν Ἐκκλησίαν σου καταυγάζειν, ὅπως τῇ τοῦ μακαρίου Ἀποστόλου τε καὶ Εὐαγγελιστοῦ σου Ἰωάννου διδαχῇ πεφωτισ-

Evangelium. S. Matth. xxiii. 34.

IDEO, ecce, ego mitto ad vos prophetas, et sapientes, et scribas: et ex illis occiditis, et crucifigitis; et ex eis flagellabitis in synagogis vestris, et persequimini de civitate in civitatem: ut veniat super vos omnis sanguis justus, qui effusus est super terram, a sanguine Abel justī, usque ad sanguinem Zachariæ, filii Barachiz, quem occidistis inter templum et altare. Amen, dico vobis, venient hæc omnia super generationem istam. Jerusalem! Jerusalem! quæ occidis prophetas, et lapidas eos, qui ad te missi sunt! quoties volui congregare filios tuos, quemadmodum gallina congregat pullos suos sub alas, et noluisti! Ecce, relinquetur vobis domus vestra deserta. Dico enim vobis, non me videbitis amodo, donec dicatis: Benedictus, qui venit in nomine Domini!

DIES S. JOANNIS EVANGELISTÆ.

Collecta.

ECCLESIAM tuam, benigne Domine! lucis tuæ coruscantibus radiis illustra, quæsumus, ut, beati Apostoli atque Evangelistæ Sancti Joannis illuminata doctrinis, in

Εὐαγγέλιον. Μαθ. κγ'. λδ'.

ΔΙΑ τοῦτο, ἰδοὺ, ἐγὼ στέλλω πρὸς ὑμᾶς προφῆτας, καὶ σοφοὺς καὶ γραμματεῖς· καὶ ἐξ αὐτῶν θέλετε σκοτώσειν, καὶ σταυρώσειν, καὶ ἐξ αὐτῶν θέλετε μαστιγώσειν ἐν ταῖς συναγωγαῖς σας, καὶ διώξετε ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν, ὅπως ἔλθῃ ἐπάνω σας κάθε δίκαιον αἷμα, ἐκχυνόμενον ἐπὶ τῆς γῆς ἀπὸ τοῦ αἵματος Ἀβελ τοῦ δικαίου ἕως τοῦ αἵματος Ζαχαρίου τοῦ Βαραχίου τὸν ὁποῖον ἐφονεύσατε μεταξὺ τοῦ ναοῦ καὶ τοῦ θυσιαστηρίου. Ἀμὴν λέγω ταῦτα πάντα θέλουσιν ἔλθειν εἰς τὴν γενεάν ταύτην. Ἰερουσαλὴμ, Ἰερουσαλὴμ, ἡ σκοτώνουσα τοὺς προφῆτας καὶ λιθοβολοῦσα τοὺς πρὸς αὐτήν σταλμένους πόσαις φοραῖς ἠθέλησα νὰ συνάξω τὰ τέκνα σου, κατὰ τὸν τρόπον ὅπου συνάγει ὁ ὄρνις τὰ πουλιά της ὑπὸ τὰς πτέρυγας, καὶ δὲν ἠθελήσατε; Ἰδοὺ, ἀφίεται ἔρημη ἡ κατοικία σας. Ἐγὼ γὰρ λέγω ὑμῖν· Ἀπὸ τώρα δὲν θέλετε με εἶδεῖν, ἕως ἂν εἴπητε· Εὐλόγημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

ΗΜΕΡΑ ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΕΥΑΓ-
ΓΕΛΙΣΤΟΥ.

Συναπτή.

ΚΥΡΙΕ ἐλεήμων, σὲ παρακαλοῦμεν μὲ τὰς λαμπράς ἀκτίνες τοῦ φωτός σου φώτισον τὴν Ἐκκλησίαν σου ὅπως περιπατήσῃ οὕτως εἰς τὴν καθαρὰν ἀληθειάν σου διὰ τὴν λαμπράν

L'Evangelo. S. Matt. xxiii. 34.

ECCO, io vi mando de' profeti, e de' savii e degli scribi; e di loro ne ucciderete, e crocifiggerete, altri ne flagellerete nell' vostre raunanze, gli persegurerete di città in città, acciò vi venga addosso tutto 'l sangue giusto sparso in terra, dal sangue de' giusto Abel infino al sangue di Zaccaria figliuol di Barachia, il qual voi uccideste fra 'l tempio e l'altare. Io vi dico in verità che tutte queste cose verranno sopra questa generazione. Gerusalemme, Gerusalemme ch' uccidi i profeti, e lapidi coloro che ti son mandati, quante volte ho voluto raccogliere i tuoi figliuoli, nella maniera che la gallina raccoglie i suoi pulcini sotto le ali, e voi non avete voluto? Ecco la vostra casa v'è lasciata diserta; perciocchè io vi dico che da ora innanzi, voi non mi vedrete fin che diciate: Benedetto è colui che viene nel nome del Signore.

LA FESTA DI S. GIOVANNI
L' EVANGELISTA.

La Collecta.

SIGNORE misericordioso, noi ti preghiamo di far risplendere i raggi della tua luce sopra la tua chiesa, acciocchè, essendo illuminata per la dottrina del tuo beato Apostolo e Evangelista S. Giovanni, possa

The Gospel. St. Matth. xxiii. 34.

BEHOLD, I send unto you prophets, and wise men, and scribes; and some of them ye shall kill and crucify; and some of them shall ye scourge in your synagogues, and persecute them from city to city; that upon you may come all the righteous blood shed upon the earth, from the blood of righteous Abel unto the blood of Zacharias, son of Barachias, whom ye slew between the temple and the altar. Verily I say unto you, All these things shall come upon this generation. O Jerusalem, Jerusalem, thou that killest the prophets, and stonest them which are sent unto thee; how often would I have gathered thy children together, even as a hen gathereth her chickens under her wings, and ye would not! Behold, your house is left unto you desolate. For I say unto you, Ye shall not see me henceforth, till ye shall say, Blessed is he that cometh in the Name of the Lord.

ST. JOHN THE EVANGELIST'S
DAY.

The Collect.

MERCIFUL Lord, we beseech thee to cast thy bright beams of light upon thy Church, that it being enlightened by the doctrine of thy blessed Apostle and Evan-

L'Evangile, St. Matth. xxiii. 34.

VOICI, je vous envoie des prophètes, et des sages, et des scribes: et vous en tuerez, et en crucifierez, et en fouetterez dans vos synagogues, et les persécuterez de ville en ville; afin que vienne sur vous tout le sang juste qui a été répandu sur la terre, depuis le sang d'Abel le juste, jusques au sang de Zacharie, fils de Barachie, que vous avez tué entre le temple et l'autel. En vérité je vous dis, que toutes ces choses viendront sur cette génération. Jérusalem, Jérusalem, qui tues les prophètes, et qui lapides ceux qui te sont envoyés, combien de fois ai-je voulu rassembler tes enfans, comme la poule rassemble ses poussins sous ses ailes, et vous ne l'avez point voulu? Voici votre maison va être laissée déserte; car je vous dit, que désormais vous ne me verrez plus jusqu'à ce que vous disiez: béni soit celui qui vient au nom du Seigneur.

LE JOUR DE ST. JEAN L'EVANGELISTE.

La Collecte.

MISERICORDIEUX Seigneur, nous te supplions de répandre les célestes rayons de ta lumière sur ton Eglise, afin qu'étant éclairée par la doctrine de ton bienheureux

Das Evangelium. Matth. 23, 34 bis Ende.

Darum siehe, Ich sende zu euch Propheten und Weise, und Schriftgelehrte; und derselbigen werdet ihr etliche tödten und kreuzigen, und etliche werdet ihr geißeln in euren Schulen, und werdet sie verfolgen von einer Stadt zur andern; auf daß über euch komme alles das gerechte Blut, das vergossen ist auf Erden, von dem Blute an des gerechten Abels, bis aufs Blut Zacharia, Barachia Sohn, welchen ihr getödtet habt zwischen dem Tempel und Altar. Wahrlich, ich sage euch, daß solches alles wird über dieß Geschlecht kommen. Jerusalem, Jerusalem, die du tödest die Propheten, und steinigest, die zu dir gesandt sind! wie oft habe ich deine Kinder versammeln wollen, wie eine Henne versammelt ihre Küchlein unter ihre Flügel; und ihr habt nicht gewollt. Siehe, euer Haus soll euch rüffe gelassen werden. Denn ich sage euch: Ihr werdet mich von jetzt an nicht sehen, bis ihr sprecht: Gelobet sey, der da kommt im Namen des Herrn!

El Evangelio. S. Matt. xxiii. 34.

POR esto he aquí yo envío á vosotros Prophetas, y sábios, y doctores, y de ellos mataréis, y crucificaréis, y de ellos azotaréis en vuestras Sinagogas, y los perseguiréis de ciudad en ciudad: Para que venga sobre vosotros toda la sangre inocente, que se ha vertido sobre la tierra, desde la sangre de Abel el justo hasta la sangre de Zacharias, hijo de Barachias, al qual matásteis entre el templo y el altar. En verdad os digo, que todas estas cosas vendrán sobre esta generacion. Jerusalén, Jerusalén, que matas los Prophetas, y apedreas á aquellos que á tí son enviados, ¿cuántas veces quise allegar tus hijos, como la gallina allega sus pollos debaxo de las alas, y no quisiste? He aquí, que os quedará desierta vuestra casa. Porque os digo, que desde ahora no me vereis, hasta que digais: Bendito el que viene en el nombre del Señor.

*Am Tage des Evangelisten Johannes.**Die Collecte.*

Barmherziger Gott! Wir bitten dich, laß die hellen Strahlen deines Lichts auf deine Kirche fallen, daß sie, erleuchtet durch die Lehre deines heiligen Apostels und Evangelisten Johannes,

*EL DIA DE S. JUAN EVANGELISTA.**La Colecta.*

MISERICORDIOSO Señor, te suplicamos que derrames sobre tu Iglesia los brillantes rayos de tu luz, para que siendo ilustrada con la Doctrina de tu Bendito Apostol y

μένη, οὕτως ἐν τῷ φωτὶ τῆς ἀληθείας σου περιπατῇ, ὥστε τὸ τέλος τοῦ τῆς αἰωνίου ζωῆς φωτός ἐπιτυχεῖν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολῇ. α'. Ἰωάν. α'. α'.

Ο ἦν ἀπ' ἀρχῆς, ὃ ἀκηκόαμεν, ὃ ἐώρακαμεν τοῖς ὀφθαλμοῖς ἡμῶν, ὃ ἑθεασάμεθα, καὶ αἱ χεῖρες ἡμῶν ἐψηλάφησαν περὶ τοῦ λόγου τῆς ζωῆς* (καὶ ἡ ζωὴ ἐφανερώθη* καὶ ἐώρακαμεν, καὶ μαρτυροῦμεν, καὶ ἀπαγγέλλομεν ὑμῖν τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον, ἥτις ἦν πρὸς τὸν πατέρα, καὶ ἐφανερώθη ἡμῖν*) Ὁ ἐώρακαμεν καὶ ἀκηκόαμεν, ἀπαγγέλλομεν ὑμῖν, ἵνα καὶ ὑμεῖς κοινωνίαν ἔχητε μεθ' ἡμῶν* καὶ ἡ κοινωνία δὲ ἡ ἡμετέρα μετὰ τοῦ πατρὸς καὶ μετὰ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Καὶ ταῦτα γράφομεν ὑμῖν, ἵνα ἡ χαρὴ ἡμῶν ᾗ πεπληρωμένη. Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἐπαγγελία ἣν ἀκηκόαμεν ἀπ' αὐτοῦ, καὶ ἀναγγέλλομεν ὑμῖν, ὅτι ὁ Θεὸς φῶς ἐστὶ, καὶ σκοτία ἐν αὐτῷ οὐκ ἐστὶν ἰδεῖν. Ἐάν εἰπῶμεν ὅτι κοινωνίαν ἔχομεν μετ' αὐτῆς, καὶ ἐν τῷ σκοτεινῷ περιπατοῦμεν, ψευδόμεθα, καὶ οὐ ποιοῦμεν τὴν ἀλήθειαν. Ἐάν δὲ ἐν τῷ φωτὶ περιπατοῦμεν, ὡς αὐτὸς ἐστὶν ἐν τῷ φωτὶ, κοινωνίαν ἔχομεν μετ' ἀλλήλων, καὶ τὸ αἷμα Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ καθαρίζει ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας. Ἐάν εἰπῶμεν ὅτι ἁμαρτίαν οὐκ ἔχομεν, ἑαυτοὺς πλανῶμεν, καὶ ἡ ἀλήθεια οὐκ ἐστὶν ἐν ἡμῖν. Ἐάν ὁμολογῶμεν τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, πιστὸς ἐστὶ καὶ δίκαιος, ἵνα ἀφῇ ἡμῖν τὰς ἁμαρτίας, καὶ καθάρσιν ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀδικίας. Ἐάν εἰπῶμεν ὅτι οὐχ ἡμαρτήκαμεν, ψεύστην ποιοῦμεν αὐτόν, καὶ ὁ λόγος αὐτοῦ οὐκ ἐστὶν ἐν ἡμῖν.

viam tuarum luce ita ambulet, ut ad vitam æternæ lucem tandem perveniat, per Jesum Christum, Dominum nostrum. Amen.

Epistola. 1 S. Johan. i. 1.

QUOD fuit ab initio, quod audivimus, quod vidimus oculis nostris, quod perspeximus, et manus nostræ contrectaverunt de verbo vitæ: et vita manifestata est; et vidimus, et testamur, et annuntiamus vobis vitam æternam, quæ erat apud Patrem, et apparuit nobis: quod vidimus et audivimus, annuntiamus vobis, ut et vos societatem habeatis nobiscum, et societas nostra sit cum Patre, et cum Filio ejus, Jesu Christo. Et hæc scribimus vobis, ut gaudetis, et gaudium vestrum sit plenum. Et hæc est annuntiatio, quam audivimus ab eo, et annuntiamus vobis: Quoniam Deus lux est, et tenebræ in eo non sunt ullæ. Si dixerimus quoniam societatem habemus cum eo, et in tenebris ambulamus, mentimur, et veritatem non facimus. Si autem in luce ambulamus, sicut et ipse est in luce, societatem habemus ad invicem; et sanguis Jesu Christi, Filii ejus, emundat nos ab omni peccato. Si dixerimus quoniam peccatum non habemus, ipsi nos seducimus, et veritas in nobis non est. Si confiteamur peccata nostra, fidelis est, et justus, ut remittat nobis peccata nostra, et emundet nos ab omni iniquitate. Si dixerimus quoniam non peccavimus, mendacem faciemus eum; et verbum ejus non est in nobis.

διδαχὴν τοῦ μακαρίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ σου Ἰωάννου, ὥστε ἐπιτύχῃ τὸ τέλος τοῦ φωτός τῆς αἰωνίου ζωῆς διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολῇ. Ἰωάν. α'. α'.

Ο, ΠΙ ἦτον ἀπ' ἀρχῆς, ὅ,τι ἠκούσαμεν, ὅ,τι αὐτὸς ὁμαρτία μας εἶδον, ὅ,τι ἐθεωρήσαμεν, καὶ αἱ χεῖρες μας ἐψηλάφησαν περὶ τοῦ λόγου τῆς ζωῆς* (καὶ ἡ ζωὴ ἐφανερώθη, καὶ ἐθεωρήσαμεν, καὶ μαρτυροῦμεν, καὶ σὺς ἀπαγγέλλομεν τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον, ἡ ὅποια ἦτον πρὸς τὸν πατέρα καὶ ἐφανερώθη εἰς ἡμᾶς*) ὅ,τι εἶδομεν, καὶ ἠκούσαμεν, σὺς ἀπαγγέλλομεν, ἵνα ἔχητε καὶ σεῖς κοινωνίαν μεθ' ἡμῶν* καὶ ἡ κοινωνία ἡ ἡμετέρα μετὰ τοῦ Πατρὸς καὶ μετὰ τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Καὶ σὺς γράφομεν ταῦτα ἵνα ἡ χαρὴ μας γίνῃ τέλεια. Καὶ αὕτη εἶναι ἡ ἐπαγγελία τὴν ὅποian ἠκούσαμεν ἀπ' αὐτοῦ, καὶ σὺς ἀναγγέλλομεν, ὅτι ὁ Θεὸς εἶναι φῶς, καὶ σκοτία εἰς αὐτόν δὲν εἶναι οὐδὲ μία. Ἐάν εἰπῶμεν ὅτι ἔχομεν κοινωνίαν μετ' αὐτῆς, καὶ εἰς τὸ σκοτὸς περιπατοῦμεν, ψευδόμεθα, καὶ προδοῖομεν τὴν ἀλήθειαν. Ἐάν δὲ περιπατοῦμεν εἰς τὸ φῶς, ἐπειδὴ αὐτὸς εἶναι εἰς τὸ φῶς, ἔχομεν κοινωνίαν μετ' ἀλλήλων, καὶ τὸ αἷμα Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ καθαρίζει ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας. Ἐάν εἰπῶμεν ὅτι ἁμαρτίαν δὲν ἔχομεν πλανῶμεν τὸν ἑαυτὸν μας* καὶ ἡ ἀλήθεια εἶναι μακρὰν ἀπὸ τοῦ στόματός μας. Ἐάν ὁμολογῶμεν τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, πιστὸς εἶναι καὶ δίκαιος, καὶ μᾶς συγχωρεῖ τὰς ἁμαρτίας, καὶ μᾶς καθαρίζει ἀπὸ πάσης ἀδικίας. Ἐάν εἰπῶμεν ὅτι δὲν ἁμαρτήσαμεν, τὸν ποιοῦμεν ψεύστην καὶ ὁ λόγος του, δὲν εἶναι εἰς ἡμᾶς.

camminare talmente nella luce della tua verità, che pervenga finalmente alla luce della vita eterna, per Gesù Cristo, nostro Signore. Amen.

L'Epistola. 1 S. Giovan. i. 1.

QUELLO ch'era dal principio, quello che abbiamo udito, quello che abbiamo veduto cogli occhi nostri, quello che abbiamo contemplato, e che le nostre mani hanno toccato della parola della vita (e la vita è stata manifestata, e noi l'abbiamo veduta e noi rendiam testimonianza, e v'annunziamo la vita eterna, la quale era appo il padre, e così è stata manifestata) quello dico, che abbiamo veduto ed udito, noi ve l'annunziamo, acciocchè voi ancora abbiate comunione con noi, e che la nostra comunione sia col padre, e col suo figliuolo, Gesù Cristo. E v'scriviamo queste cose, acciocchè la vostra allegrezza sia compiuta, or questo è l'annunzio che abbiamo udito da lui, e l'qual v'annunziamo ch'Iddio è luce, e che non v'sono in lui tenebre alcune. Se noi diciamo che abbiamo comunione con lui, e camminiamo nelle tenebre, noi mentiamo e non procediamo in verità. Ma se camminiamo nella luce, siccome egli è nella luce, abbiamo comunione, egli e noi insieme; e l'sanguine di Gesù Cristo, suo figliuolo, ci purga da ogni peccato. Se noi diciamo che non v'peccato in noi, inganniamo noi stessi; e la verità non è in noi; se confessiamo i nostri peccati, egli è fedele e giusto per rimetterci i peccati, e purgarci da ogni iniquità; se diciamo di non aver peccato, lo facciamo bugiardo, e la sua parola non è in noi.

geist Saint John may so walk in the light of thy truth, that it may at length attain to the light of everlasting life; through Jesus Christ our Lord. *Amen.*

The Epistle. 1 St. John i. 1.

THAT which was from the beginning, which we have heard, which we have seen with our eyes, which we have looked upon, and our hands have handled of the word of life ; (for the life was manifested, and we have seen it, and bear witness, and shew unto you that eternal life, which was with the Father, and was manifested unto us ;) That which we have seen and heard declare we unto you, that ye also may have fellowship with us ; and truly our fellowship is with the Father, and with his Son Jesus Christ. And these things write we unto you, that your joy may be full. This then is the message which we have heard of him, and declare unto you, That God is light, and in him is no darkness at all. If we say that we have fellowship with him, and walk in darkness, we lie, and do not the truth : but if we walk in the light, as he is in the light, we have fellowship one with another, and the blood of Jesus Christ his Son cleanseth us from all sin. If we say that we have no sin, we deceive ourselves, and the truth is not in us. If we confess our sins, he is faithful and just to forgive us our sins, and to cleanse us from all unrighteousness. If we say that we have not sinned, we make him a liar, and his word is not in us.

im Lichte deiner Wahrheit so wandeln möge, um endlich das Licht des ewigen Lebens zu erlangen, durch Jesum Christum, unsern Herrn. Amen.

Die Epistel. 1 Joh. 1, 1 bis Ende.

Das da von Anfang war, das wir
gehört haben, das wir gesehen haben mit unsern Au-
gen, das wir beschauet haben, und unsere Hände
betastet haben, vom Worte des Lebens. (Und das
Leben ist erschienen, und wir haben gesehen, und
gehört, und verkündigen euch das Leben, das ewig
ist, welches war bey dem Vater, und ist uns erschie-
nen.) Was wir gesehen und gehört haben, das
verkündigen wir euch, auf daß auch Ihr mit uns
Gemeinschaft habet, und unsere Gemeinschaft sey
mit dem Vater, und mit dem Sohne, Jesu Christo.
Und solches schreiben wir euch, auf daß euch Freude
sey. Und das ist die Verkündigung, die wir
von ihm gehört haben, und euch verkündigen, daß
dort ein Licht ist, und in ihm ist keine Finsterniß.
So wir sagen, daß wir Gemeinschaft mit ihm ha-
ben, und wandeln in Finsterniß, so lügen wir, und
wollen nicht die Wahrheit. So wir aber im Lichte
wandeln, wie er im Lichte ist, so haben wir Ge-
meinschaft unter einander; und das Blut Jesu
Christi, seines Sohnes, macht uns rein von aller
Sünde. So wir sagen, wir haben keine Sünde,
so verfahren wir uns selbst, und die Wahrheit ist
nicht in uns. So wir aber unsere Sünde bekennen,
ist er treu und gerecht, daß er uns die Sünden
vergiebt, und reiniget uns von aller Ungend. So
wir sagen, wir haben nicht gesündigt, so machen
wir ihn zum Lügner, und sein Wort ist nicht in uns.

Apôtre et Evangeliste St. Jean, elle marche dans la lumière de ta vérité, et parviens enfin à la lumière de la gloire éternelle, par Jésus-Christ notre Seigneur. Amen.

L'Epître, 1 St. Jean, i. 1.

CE qui étoit dès le commencement, ce que nous avons oui, ce que nous avons vu de nos propres yeux, ce que nous avons contemplé, et que nos propres mains ont touché de la parole de vie; (car la vie a été manifestée, et nous l'avons vue, et aussi nous le témoignons, et nous vous annonçons la vie éternelle, qui étoit avec le Père, et qui nous a été manifestée); ce, dis-je, que nous avons vu et oui, nous vous l'annonçons, afin que vous ayez communion avec nous, et que notre communion soit avec le Père, et avec son Fils Jésus-Christ: et nous vous écrivons ces choses afin que votre joie soit rendue parfaite. Or c'est ici la promesse que nous avons entendue de lui, et que nous vous annonçons, savoir, que Dieu est lumière, et qu'il n'y a en lui nulles ténèbres. Si nous disons que nous avons communion avec lui, et que nous marchions dans les ténèbres, nous mentons, et nous n'agissons pas selon la vérité: mais si nous marchons dans la lumière, comme Dieu est la lumière, nous avons communion l'un avec l'autre, et le sang de son Fils Jésus Christ nous purifie de tout péché. Si nous disons que nous n'avons point de péché, nous nous séduisons nous-mêmes, et la vérité n'est point en nous: si nous confessons nos péchés, il est fidèle et juste pour nous les pardonner, et nous nettoyer de toute iniquité. Si nous disons que nous n'avons point de péché, nous le faisons menteur, et sa parole n'est point en nous.

Evangelista San Juan, de tal modo camine á la luz de tu Verdad, que finalmente alcance la luz de Vida eterna, mediante Jesu Christo nuestro Señor. *Amen.*

La Epistola. 1 S. Juan i. 1.

LO que fué desde el principio, lo que oímos, lo que vimos con nuestros ojos, lo que miramos y palpáron nuestras manos del Verbo de la vida: y la vida fué manifestada, y la vimos, y damos de ella testimonio, y nosotros os anunciamos esta vida eterna, que era en el Padre, y nos apareció á nosotros: lo que vimos y oímos, eso os anunciamos, para que tengais tambien vosotros comunion con nosotros, y que nuestra comunion sea con el Padre, y con Jesu-Christo su Hijo. Y estas cosas os escribimos para que os goceis, y vuestro gozo sea cumplido. Y esta es la nueva, que oímos de él mismo, y que os anunciamos á vosotros: Que Dios es luz, y no hay en él ningunas tinieblas. Si dixéremos, que tenemos comunion con él, y andamos en tinieblas, mentimos, y no hacemos verdad. Mas si andamos en luz, como él está tambien en luz: tenemos comunion los unos con los otros, y la sangre de Jesu-Christo su Hijo nos limpia de todo pecado. Si dixéremos, que no tenemos pecado, nosotros mismos nos engañamos, y no hay verdad en nosotros. Si confesáremos nuestros pecados: fiel es y justo, para perdonar nuestros pecados, y limpiarnos de toda maldad. Si dixéremos, que no hemos pecado: lo hacemos á él mentiroso, y su palabra no está en nosotros.

Εὐαγγέλιον. Ἰωάν. κα'. ιθ'.

ΚΑΙ τῆτο εἰπὼν, λέγει αὐτῷ· Ἀκολούθει μοι. Ἐπιστραφεὶς δὲ ὁ Πέτρος βλέπει τὸν μαθητὴν ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς ἀκολουθοῦντα, ὃς καὶ ἀνέπεσεν ἐν τῷ δειπνῶ ἐπὶ τὸ στήθος αὐτοῦ, καὶ εἶπε· Κύριε, τίς ἐστὶν ὁ παραδιδούς σε; Τοῦτον ἰδὼν ὁ Πέτρος λέγει τῷ Ἰησοῦ· Κύριε, οὗτος δὲ τί; Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐάν αὐτὸν θέλω μένειν ἕως ἔρχομαι, τί πρὸς σέ; σὺ ἀκολουθεῖ μοι. Ἐξῆλθεν οὖν ὁ λόγος οὗτος εἰς τοὺς ἀδελφοὺς, ὅτι ὁ μαθητὴς ἐκεῖνος οὐκ ἀποθνήσκει· καὶ οὐκ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, ὅτι οὐκ ἀποθνήσκει, ἀλλ', Ἐάν αὐτὸν θέλω μένειν ἕως ἔρχομαι, τί πρὸς σέ; Οὗτός ἐστιν ὁ μαθητὴς ὁ μαρτυρῶν περὶ τούτων, καὶ γράψας ταῦτα· καὶ οἶδαμεν ὅτι ἀληθής ἐστιν ἡ μαρτυρία αὐτοῦ. Ἔστι δὲ καὶ ἄλλα πολλά ὅσα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, ἅτινα ἐὰν γράφηται καθ' ἓν, οὐδὲ αὐτόν, οἶμαι, τὸν κόσμον χωρῆσαι τὰ γραφόμενα βιβλία. Ἀμήν.

ΗΜΕΡΑ ΤΩΝ ΒΡΕΦΩΝ.

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ Θεός, ὁ ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων καταρτισάμενος αἶνον, καὶ τὰ βρέφη διὰ τοῦ θανάτου αὐτῶν δοξάζειν σε ποιήσας, νέκρωσον καὶ θανάτωσον ἐν ἡμῖν πᾶσας τὰς κακίας, καὶ οὕτω διὰ τῆς χάριτός σου ἡμᾶς ἐνδυνάμωσον ἵνα τῇ τοῦ βίου ἡμῶν ἀκακίᾳ καὶ τῇ τῆς πίστεως μέτρῃ τοῦ θανάτου βεβαιότητι, τὸ ἅγιον Ὄνομα σου δοξάζωμεν, διὰ Ἰησοῦ τοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Evangelium. S. Joan. xxi. 19.

[JESUS dicit Petro:] Sequere me. Conversus Petrus vidit illum discipulum, quem diligebat Jesus, sequentem, qui et recubuit in cœna super pectus ejus, et dixit: Domine, quis est, qui tradet te? Hunc ergo cum vidisset Petrus, dixit Jesu: Domine, hic autem quid? Dicit ei Jesus: Si eum volo manere donec veniam, quid ad te? tu me sequere. Exiit ergo sermo iste inter fratres, quia discipulus ille non moritur. Et non dixit ei Jesus: Non moritur; sed: Si eum volo manere donec veniam, quid ad te? Hic est discipulus ille, qui testimonium perhibet de his, et scripsit hæc: et scimus, quia verum est testimonium ejus. Sunt autem et alia multa, quæ fecit Jesus; quæ si scribantur per singula, nec ipsum arbitror mundum capere posse eos, qui scribendi sunt, libros.

DIES INNOCENTIUM.

Collecta.

OMNIPOTENS Deus! qui ex ore infantium et parvulorum adhuc lactentium perfecisti laudem, atque effecisti ut infantes te morte sua glorificent; vitia omnia te nobis mortifica et perime; ac gratia tua nos ita corrobora, ut innocentia vitæ nostræ, et fidei constantia etiam ad mortem usque, sanctum nomen tuum glorificemus, per Jesum Christum, Dominum nostrum. Amen.

Εὐαγγέλιον. Ἰωάν. κα'. ιθ'.

ΚΑΙ λέγει πρὸς τὸν Πέτρον· Ἀκολουθεῖ μοι. Ἐπιστραφεὶς δὲ ὁ Πέτρος βλέπει τὸν ὁποῖον ἠγάπα μαθητὴν ὁ Ἰησοῦς ἀκολουθοῦντα, καὶ ὁ ὁποῖος ἔπεσεν εἰς τὸ δειπνῶν ἐπὶ τὸ στήθος του, καὶ εἶπε· Κύριε, τίς σέ παραδίδει; ἰδὼν ὁ Πέτρος τοῦτον λέγει πρὸς τὸν Ἰησοῦ· Κύριε, οὗτος τί θέλει ποιήσῃ; Λέγει πρὸς αὐτόν ὁ Ἰησοῦς· Ἐάν θέλω ἵνα μείνῃ ἕως ὅπου ἔλθω, τί σέ μέλει; σὺ ἀκολουθεῖ μοι. Ἦλθε γὰρ ὁ λόγος αὐτός εἰς τοὺς ἀδελφοὺς, ὅτι ἐκεῖνος ὁ μαθητὴς δὲν ἀποθνήσκει. Ὅμως ὁ Ἰησοῦς δὲν τοῦ εἶπεν, ὅτι δὲν ἀποθνήσκει, ἀλλὰ Ἐάν θέλω ἵνα μείνῃ ἕως ὅπου ἔλθω, τί σέ μέλει; Οὗτος εἶναι ὁ μαθητὴς ὁ μαρτυρῶν περὶ τούτων, καὶ ὁ γράψας ταῦτα· καὶ οἶδαμεν ὅτι ἡ μαρτυρία του εἶναι ἀληθής. Εἶναι δὲ καὶ ἄλλα πολλά ὅσα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, τὰ ὅποια ἐὰν γραφθῶσιν ἐνὰ πρὸς ἓνα, δὲν νομίμῳ ὅτι διναίται ἡ κρατήσῃ τὰ γραφόμενα βιβλία ὁ κόσμος τούτος. Ἀμήν.

ΗΜΕΡΑ ΤΗΣ ΒΡΕΦΟΚΤΟΝΙΑΣ.

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΟΡ Θεέ, ὅστις δύναιμι ἐδίδου-
σας ἐκ στόματος νηπίων καὶ βηζανόντων, καὶ
να σὲ δοξάσωσι τὰ βρέφη μὲ τὸν θανάτου
των νέκρωσον, καὶ θανάτωσον ἐν ἡμῖν πᾶσας
τὰς κακίας, καὶ ἐνδυνάμωσόν μας τοιοῦτων
τρόπων μὲ τὴν χάριν σου, ὅπως μὲ τὴν τῆς
ζωῆς ἀκακίαν, καὶ τὴν ἕως θανάτου εἰς τὴν
πίστιν σταθερότητα δοξάσωμεν τὸ ἅγιόν σου
Ὄνομα διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν.
Ἀμήν.

L'Evangelo. S. Giov. xxi. 19.

GESU disse a Pietro, seguitami. Or Pietro, rivoltosi, vide venir dietro a sé il discepolo che Gesù amava; il quale, esiliando nella cena, era coricato in sul petto di Gesù ed avea detto, Signore, chi è colui che tradisce? Pietro, avendolo veduto, disse: Gesù: Signore, e costui che? Gesù gli disse: se io voglio ch'egli dimori fin ch'io venga, che tocca ciò a te? Tu, seguitami. Laonde questo dire si sparse tra fratelli che quel discepolo non morrebbe. Ma Gesù non avea detto a Pietro ch'egli non morrebbe, ma se io voglio ch'egli dimori fin ch'io venga, che tocca ciò a te? Questo quel discepolo che testimonia di queste cose, e che ha scritte queste cose, e noi sappiamo che la sua testimonianza è verace. Or vi sono ancora molte altre cose che Gesù ha fatte, le quali se fossero scritte ad una ad una, io non penso che nel mondo stesso capessero i libri che se ne scriverebbero.

LA FESTA DEGL' INNOCENTI.

La Colletta.

IDDIO Onnipotente che hai, per la bocca de' bambini che poppano, ordinato forse che volesti esser glorificato per la morte de' fanciullini; piacciati mortificare, e uccidere noi ogni sorta di vizi e fortificarci in questo modo, con la tua grazia, che per l'innocenza dei nostri costumi, e costanza della nostra fede infin' alla morte, glorifichiamo il tuo santo nome, per Gesù Cristo, nostro Signore. Amen.

The Gospel, St. John xxi. 19.

JESUS said unto Peter, Follow me. Then Peter, turning about, seeth the disciple whom Jesus loved following; which also leaned on his breast at supper, and said, Lord, which is he that betrayeth thee? Peter seeing him saith to Jesus, Lord, and what shall this man do? Jesus saith unto him, If I will that he tarry till I come, what is that to thee? Follow thou me. Then went this saying abroad among the brethren, That that disciple should not die: yet Jesus said not unto him, He shall not die; but, If I will that he tarry till I come, what is that to thee? This is the disciple which testifieth of these things, and wrote these things, and we know that his testimony is true. And there are also many other things which Jesus did, the which if they should be written every one, I suppose, that even the world itself could not contain the books that should be written.

THE INNOCENTS' DAY.

The Collect.

O ALMIGHTY God, who out of the mouths of babes and sucklings hast ordained strength, and madest infants to glorify thee by their deaths; Mortify and kill all vices in us, and so strengthen us by thy grace, that by the innocency of our lives, and constancy of our faith even unto death, we may glorify thy holy Name; through Jesus Christ our Lord. *Amen.*

Das Evangelium. Joh. 21, 19 bis Ende.

Jesus sprach zu Petro: Folge mir nach. Petrus aber wandte sich um, und sah den Jünger folgen, welchen Jesus lieb hatte, der auch an seiner Brust am Abendessen gelegen, und gesagt hatte: Herr, wer ist es, der dich verräth? Da Petrus diesen sah, spricht er zu Jesu: Herr, was soll aber dieser? Jesus spricht zu ihm: So ich will, daß er bleibe, bis ich komme, was gehet es dich an? Folge Du mir nach. Da gieng eine Rede aus unter den Brüdern: Dieser Jünger stirbt nicht. Und Jesus sprach nicht zu ihm: Er stirbt nicht; sondern: So ich will, daß er bleibe, bis ich komme, was gehet es dich an? Dieß ist der Jünger, der von diesen Dingen zeuget, und hat dieß geschrieben. Und wir wissen, daß sein Zeugniß wahrhaftig ist. Es sind auch viele andere Dinge, die Jesus gethan hat, welche, so sie sollten eins nach dem andern geschrieben werden, achte ich, die Welt würde die Bücher nicht begreifen, die zu beschreiben wären.

Am Tage der unschuldigen Kinder.

Die Collecte.

O allmächtiger Gott! der du aus dem Munde der jungen Kinder und Säuglinge deine Macht zuerichtet hast, und selbst durch den Tod der Kinder verherrlicht wirst. Vertilge und löbe in uns alle Laster, und stärke uns durch deine Gnade, daß wir durch Unschuld unseres Wandels, und durch Beständigkeit unseres Glaubens, bis in den Tod deinen heiligen Namen verherrlichen mögen, durch Jesum Christum, unsern Herrn. *Amen.*

L'Evangile, St. Jean, xxi. 19.

JESUS dit à Pierre: suis-moi. Et Pierre, se retournant, vit venir après eux le disciple que Jésus aimoit, et qui durant le souper s'étoit penché sur le sein de Jésus, et avoit dit: Seigneur, qui est celui à qui il arrivera de te trahir? Quand donc Pierre le vit, il dit à Jésus: Seigneur, et celui-ci, quoi? Jésus lui dit: si je veux qu'il demeure jusqu'à ce que je vienne, qu'en as-tu affaire? toi, suis-moi. Or, cette parole courut entre les frères, que ce disciple-là ne mourroit point: cependant Jésus ne lui avoit pas dit, il ne mourra point: mais, si je veux qu'il demeure jusqu'à ce que je vienne, qu'en as-tu affaire? C'est ce disciple-là qui rend témoignage de ces choses, et qui les a écrites, et nous savons que son témoignage est digne de foi. Il y a aussi plusieurs autres choses que Jésus a faites, lesquelles étant écrites de point en point, je ne pense pas que le monde même pût contenir les livres qu'on en écriroit.

LE JOUR DES INNOCENS.

La Collecte.

DIEU tout-puissant, qui de la bouche des petits enfans et de ceux qui tettent as tiré ta force, et qui as fait que ces petits enfans t'ont glorifié par leur mort; mortifie et détruis tous nos vices, et fortifie-nous tellement par ta grâce, que par l'innocence de notre vie, et par la constance de notre foi, nous puissions te glorifier jusques à la mort, par Jésus-Christ notre Seigneur. *Amen.*

El Evangelio. S. Juan xxi. 19.

JESUS dixo á Pedro: Sigueme. Volviéndose Pedro vió que le seguía aquel discípulo, á quien amaba Jesús, y que en la cena estuvo recostado sobre su pecho, y le había dicho: ¿Señor, quién es el que te entregará? Y quando Pedro le vió, dixo á Jesús: ¿Señor, y este qué? Jesús le dixo: Así quiero que él quede hasta que yo venga, ¿qué te va á tí? tú sigueme. Salíó pues esta palabra entre los hermanos, que aquel discípulo no muere. Y no le dixo Jesús: No muere; sino: Así quiero que quede hasta que yo venga, ¿A tí qué te va? Este es aquel discípulo, que da testimonio de estas cosas, y escribió estas cosas: y sabemos que su testimonio es verdadero. Otras muchas cosas hay tambien que hizo Jesús: que si se escribiesen una por una, me parece que ni aun en el mundo cabrian los libros, que se habrian de escribir.

EL DIA DE LOS INNOCENTES

La Colecta.

OMNIPOTENTE Dios que ordenas poderio por boca de pequenuelos y niños de pecho y que hiciste que semejantes criaturas te glorificasen con su muerte: Mortifica y destruye en nosotros todo genero de vicios y fortalecenos con tu gracia, para que por la inocencia de nuestras vidas y por constancia en la fé hasta morir por ella si necesario fuese, glorifiquemos tu santo nombre; mediante Jesu Christo nuestro Señor. *Amen.*

'Επιστολή. 'Αποκ. ιδ'. α'.

ΚΑΙ εἶδον, καὶ ἰδοὺ ἄρνιον ἑστῆκος ἐπὶ τὸ ὄρος Σιών, καὶ μετ' αὐτοῦ ἑκατὸν τεσσαρακοντατέσσαρες χιλιάδες, ἔχονσαι τὸ ὄνομα τῆ πατρὸς αὐτοῦ γεγραμμένον ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν. Καὶ ἤκουσα φωνὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ὡς φωνὴν ὑδάτων πολλῶν, καὶ ὡς φωνὴν βροντῆς μεγάλης· καὶ φωνὴν ἤκουσα κιθαρῶδιν κιθαριζόντων ἐν ταῖς κιθάραις αὐτῶν. Καὶ ᾄδουσιν ὡς ᾠδὴν καινὴν ἐνῳπιον τῇ θρόνῳ, καὶ ἐνώπιον τῶν τεσσάρων ζώων, καὶ τῶν πρεσβυτέρων· καὶ οὐδεὶς ἠδύνατο μαθεῖν τὴν ᾠδὴν, εἰ μὴ αἱ ἑκατὸν τεσσαρακοντατέσσαρες χιλιάδες, οἱ ἠγορασμένοι ἀπὸ τῆς γῆς. Οὗτοί εἰσιν οἱ μετὰ γυναικῶν οὐκ ἐμολύνθησαν· παρθένοι γάρ εἰσιν. Οὗτοί εἰσιν οἱ ἀκολουθοῦντες τῷ ἁρνίῳ ὅπου ἂν ὑπάγῃ. Οὗτοί ἠγορίσθησαν ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων, ἀπαρχὴ τῷ Θεῷ καὶ τῷ ἁρνίῳ· καὶ ἐν τῷ στόματι αὐτῶν οὐχ ἐυρέθη δόλος· ἄμωμοι γάρ εἰσιν ἐνώπιον τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ.

Εὐαγγέλιον. Ματθ. β'. ιγ'.

ΙΔΟΥ, ἄγγελος Κυρίου φαίνεται κατ' ὄναρ τῷ Ἰωσήφ, λέγων· Ἐγερθεὶς παράλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, καὶ φεύγε εἰς Αἴγυπτον, καὶ ἰσθὶ ἐκεῖ ἕως ἂν εἶπω σοὶ· μέλει γάρ Ἡρώδης ζητεῖν τὸ παιδίον, τῷ ἀπολέσαι αὐτό. Ὁ δὲ ἐγερθεὶς παρέλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ νυκτός, καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Αἴγυπτον· Καὶ ἦν ἐκεῖ ἕως τῆς τελευτῆς Ἡρώδου· ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ Κυρίου διὰ τοῦ προφήτου, λέγοντος· Ἐξ Αἰγύπτου ἐκάλεσα τὸν υἱόν μου. Τότε Ἡρώδης,

Pro Epistola. Apocal. xiv. 1.

ET vidi: et, ecce, Agnus stabat supra montem Sion, et cum eo centum quadraginta quatuor millia habentes nomen ejus, et nomen Patris ejus scriptum in frontibus suis. Et audivi vocem de caelo, tamquam vocem aquarum multarum, et tamquam vocem tonitruū magni; et vocem, quam audivi, sicut citharedorum citharizantium in citharis suis. Et cantabant quasi canticum novum ante sedem, et ante quatuor animalia, et seniores: et nemo poterat dicere canticum, nisi illa centum quadraginta quatuor millia, qui empti sunt de terra. Hi sunt, qui cum mulieribus non sunt coinquinati: virgines enim sunt. Hi sequuntur Agnum, quocumque ierit. Hi empti sunt ex hominibus primitiæ Deo, et Agno: et in ore eorum non est inventum mendacium: sine macula enim sunt ante thronum Dei.

Evangelium. S. Matth. ii. 13.

ANGELUS Domini apparuit in somnis Joseph, dicens: Surge, et accipe puerum, et matrem ejus, et fuge in Ægyptum, et esto ibi usque dum dicam tibi. Futurum est enim, ut Herodes quærat puerum ad perdendum eum. Qui consurgens accepit puerum, et matrem ejus nocte, et secessit in Ægyptum: et erat ibi usque ad obitum Herodis: ut adimpleretur, quod dictum est a Domino per Prophetam dicentem: Ex Ægypto vocavi filium meum. Tunc Herodes videns

'Επιστολή. Αποκ. ιδ'. α'.

ΚΑΙ εἶδον, καὶ ἰδοὺ ἄρνιον ἑστῆκος ἐπὶ τὸ ὄρος Σιών καὶ μετ' αὐτοῦ ἑκατὸν τεσσαρακοντατέσσαρες χιλιάδες ἔχοντες τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς τοῦ γεγραμμένον ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν. Καὶ ἤκουσα φωνὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ὡς φωνὴν πολλῶν ὑδάτων, καὶ ὡς φωνὴν βροντῆς μεγάλης· καὶ φωνὴν ἤκουσα κιθαρῶδιν κιθαριζόντων ἐν ταῖς κιθάραις αὐτῶν. Καὶ ᾄδαλον ὡς ᾠδὴν νέαν ἔμπροσθεν τῇ θρόνῳ, καὶ ἔμπροσθεν τῶν τεσσάρων ζώων, καὶ τῶν πρεσβυτέρων, καὶ κανεὶς ἐδινήθη· να μάθη τὴν ᾠδὴν, εἰ μὴ οἱ ἑκατὸν τεσσαρακοντατέσσαρες χιλιάδες, οἱ ἠγορασμένοι ἀπὸ τῆς γῆς. Οὗτοί εἰναι οὕτως δὲν ἐμολύνθησαν μετὰ γυναικῶν· ὅτι εἶναι παρθένοι. Οὗτοί εἰναι οἱ ἀκολουθοῦντες τῷ ἁρνίῳ ὅπου ἂν ὑπάγῃ. Οὗτοί ἠγορίσθησαν ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων ὡς πρὸς τὸν Θεόν καὶ τὸ ἁρνίον ἀφίρωσις· Καὶ εἰς τὸ στόμα αὐτῶν δὲν εἰρήθη δόλος· ἄμωμοι γάρ εἰναι ἔμπροσθεν τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ.

Εὐαγγέλιον. Ματθ. β'. ιγ'.

ΑΝΑΧΩΡΗΣΑΝΤΕΣ δὲ αὐτοῖς, ἰδοὺ, ἄγγελος Κυρίου φαίνεται τοῦ Ἰωσήφ εἰς τὸν ἵπνον λέγων· Σηκωθείς λάβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, καὶ φεύγε εἰς Αἴγυπτον, καὶ μένει ἐκεῖ ἕως σοῦ εἶπω. Μέλλει γάρ Ἡρώδης να ζητήσῃ τὸ παιδίον ἵνα τὸ θανατώσῃ. Ὁ δὲ, σηκωθείς ἔλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα τοῦ νύκτα, καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Αἴγυπτον, καὶ ἦτον ἐκεῖ ἕως τοῦ θανάτου Ἡρώδου, ἵνα πληρωθῇ τὸ λεχθὲν ὑπὸ τοῦ Κυρίου διὰ τοῦ προφήτου, λέγοντος· Ἐξ Αἰγύπτου ἐκάλεσα τὸν υἱόν μου. Τότε Ἡρώδης, ἰδὼν ὅτι ἐγελάσθη ὑπὸ τῶν μά-

Per l' Epistola. Apocal. xiv. 1.

VIDI, ed ecco, l'agnello che stava in piedi in sul monte di Sion, e con lui erano cen- quarantaquattromila persone, che avevano il suo nome, e l' nome del suo padre scritto in sulle lor fronti. Ed io udii una voce dal cielo a guisa d'un suono di molte acque, ed a guisa d'un romore di gran tuono, e la voce ch'io udii era come di ceteratori, che sonavano in sulle lor cetera. E cantavano un cantico nuovo davanti al trono, e davanti a quattro animali, e davanti a vecchi, e niuno poteva imparare il cantico, se non quei cenquarantaquattromila, i quali sono stati comperati dalla terra. Costoro son quelli che non si son contaminati con donne; perciocchè son vergini: costoro son quelli che seguono l'agnello dovunque egli va; costoro son stati da Gesù comperati d'infrà gli uomini, per esser primizie a Dio ed all'agnello. E nella bocca loro non è stata trovata menzogna; conciosiacosache sieno irreprensibili davanti al trono di Dio.

L' Evangelo. S. Matt. ii. 13.

UN Angelo del Signore apparve in sogno a Giosèf, dicendo: destati e prendi il fanciullino e sua madre, e fuggi in Egitto, e sta quivi, finchè io te lo dica; perciocchè Erode cercherà il fanciullino, per farlo morire. Egli adunque, destatosi, prese il fanciullino e sua madre, di notte, e si ritirò in Egitto, e stette quivi fino alla morte d'Erode: acciocchè s'adempiesse quello che fu detto dal Signore, per il profeta, dicendo: io ho chiamato il mio figliuolo fuor d'Egitto. Allora Erode, veggendosi beffato da Mag-

For the Epistle. Rev. xiv. 1.

I LOOKED, and lo, a Lamb stood on the mount Sion, and with him an hundred forty and four thousand, having his Father's Name written in their foreheads. And I heard a voice from heaven, as the voice of many waters, and as the voice of a great thunder: and I heard the voice of harpers harping with their harps: and they sung as it were a new song before the throne, and before the four beasts, and the elders; and no man could learn that song, but the hundred and forty and four thousand, which were redeemed from the earth. These are they which were not defiled with women, for they are virgins: these are they which follow the Lamb whithersoever he goeth: these were redeemed from among men, being the first-fruits unto God, and to the Lamb. And in their mouth was found no guile; for they are without fault before the throne of God.

The Gospel. St. Matth. ii. 13.

THE Angel of the Lord appeareth to Joseph in a dream, saying, Arise, and take the young child, and his mother, and flee into Egypt, and be thou there until I bring thee word; for Herod will seek the young child to destroy him. When he arose, he took the young child and his mother by night, and departed into Egypt, and was there until the death of Herod; that it might be fulfilled which was spoken of the Lord by the prophet, saying, Out of Egypt have I called my Son. Then Herod, when he saw that he was mocked of the wise

Pour l'Épître, Apoc. xiv. 1.

JE regardai, et voici l'Agneau se tenoit sur la montagne de Sion, et il y avoit avec lui cent quarante-quatre mille personnes, qui avoient le nom de son Père écrit sur leurs fronts. Et j'entendis une voix du ciel comme le bruit des grandes eaux, et comme le bruit d'un grand tonnerre. Et j'entendis une voix de joueurs de harpes, qui jouoient de leurs harpes, et qui chantoient comme un cantique nouveau devant le trône, et devant les quatre animaux, et devant les anciens: et personne ne pouvoit apprendre le cantique, que les cent quarante-quatre mille qui ont été achetés d'entre ceux de la terre. Ce sont ceux qui ne se sont point souillés avec les femmes, car ils sont vierges: ce sont ceux qui suivent l'Agneau quelque part qu'il aille: et ce sont ceux qui ont été achetés d'entre les hommes pour être des prémices à Dieu et à l'Agneau. Et il n'a été trouvé aucune fraude en leur bouche, car ils sont sans tache devant le trône de Dieu.

L'Evangile, St. Matthieu, ii. 13.

L'ANGE du Seigneur apparut en songe à Joseph, disant: lève-toi, et prends le petit enfant, et sa mère, et t'enfuis en Egypte, et demeure-là jusqu'à ce que je te le dise: car Hérode cherchera le petit enfant pour le faire mourir. Joseph donc, étant réveillé, prit de nuit le petit enfant et sa mère, et se retira en Egypte. Et il demeura-là jusques à la mort d'Hérode; afin que fût accompli ce dont le Seigneur avoit parlé par le prophète, disant: j'ai appelé mon Fils hors d'Egypte. Alors Hérode, voyant que les

Die Epistel. Offenb. 14, 1—6.

Und ich sah ein Lamm stehen auf dem Berge Zion, und mit ihm hundert und vier und vierzig tausend, die hatten den Namen seines Vaters geschrieben an ihrer Stirn. Und hörte eine Stimme vom Himmel, als eines großen Wassers, und wie eine Stimme eines großen Donners; und die Stimme, die ich hörte, war als der Harfenspieler, die auf ihren Harfen spielen. Und sangen sie ein neues Lied, vor dem Stuhle, und vor den Thieren, und den Ältesten; und niemand konnte das Lied lernen, ohne die hundert und vier und vierzig tausend, die erkaufte sind von der Erde. Diese sind, die mit Weibern nicht beledet sind; denn sie sind Jungfrauen und folgen dem Lamm nach, wohin es hinget. Diese sind erkaufte aus den Menschen, die Erstlingen Gott und dem Lamm. Und in ihrem Mund ist kein Falsches gefunden; denn sie sind unsträflich vor dem Stuhle Gottes.

Das Evangelium. Matth. 2, 13—19.

Der Engel des Herrn erschien dem Joseph im Traum, und sprach: Stehe auf, und nimm das Kindlein und seine Mutter zu dir, und gehe in Egyptenland, und bleibe allda, bis ich dir sage; denn es ist vorhanden, daß Herodes das Kindlein suche, dasselbe umzubringen. Und er stand auf, und nahm das Kindlein und seine Mutter zu sich, und fuhr der Nacht, und entwich in Egyptenland; und blieb allda bis nach dem Tode Herodes, auf daß erfüllt würde, was der Herr durch den Propheten gesagt hat, der da spricht: Aus Egypten habe ich meinen Sohn gerufen. Da Herodes nun sahe, daß

Por la Epistola. Apoc. xiv. 1.

YMIRE y he aquí el Cordero, que estaba en pie sobre el monte Sion, y con él ciento y quarenta y quatro mil, que tenían escrito sobre sus frentes el nombre de él, y el nombre de su Padre. Y oí una voz del Cielo, como voz de muchas aguas, y como voz de grande trueno: y la voz que oí, era como de tañedores de harpa, que tañían sus harpas. Y cantaban como un cántico nuevo delante del trono, y delante de los quatro animales, y de los Ancianos; y ninguno podia decir aquel cántico, sino aquellos ciento y quarenta y quatro mil, que fuéron comprados de la tierra. Estos son los que no se contamináron con mugeres: porque son vírgenes. Estos siguen al Cordero á donde quiera que vaya. Estos fuéron rescatados de entre los hombres por primicias para Dios, y para el Cordero, y en la boca de ellos no fué hallada mentira: porque están sin mancilla ante el trono de Dios.

El Evangelio. S. Matt. ii. 13.

HE aquí un Angel del Señor apareció en sueños á Joseph, y le dixo: Levántate, y toma al Niño, y á su madre, y huye á Egipto, y estate allí hasta que yo te lo diga; porque ha de acontecer, que Herodes busque al Niño para matarle. Levantándose Joseph, tomó al Niño, y á su madre de noche, y se retiró á Egipto: y permaneció allí hasta la muerte de Herodes: para que se cumpliese lo que habia hablado el Señor por el Propheta, que dice: De Egipto llamé

DOMINICA POST NATIVITATEM.

ἰδὼν ὅτι ἐνεπαίχθη ὑπὸ τῶν μάγων, ἐθυμώθη λίαν· καὶ ἀποστείλας ἀνείλε πάντας τοὺς παῖδας τῆς ἐν Βηθλεὲμ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ὁρίοις αὐτῆς, ἀπὸ διετοῦς καὶ κατωτέρω, κατὰ τὸν χρόνον ὃν ἠκρίβωσε παρὰ τῶν μάγων. Τότε ἐπληρώθη τὸ ῥῆθὲν ὑπὸ Ἱερεμίου τῆς προφῆτης, λέγοντος· Φωνὴ ἐν Ῥαμᾷ ἠκούσθη, θρήνος καὶ κλαυθμός καὶ ὁδυρμός πολλὸς, Ῥαχὴλ κλαίῃσα τὰ τέκνα αὐτῆς· καὶ οὐκ ἤθελε παρακληθῆναι, ὅτι οὐκ εἰσί.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΑ ΓΕΝΕΘΛΙΑ.

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ Θεὸς, ὁ δὲς ἡμῖν τὸν μονογενῆ σου Υἱὸν τὴν ἡμετέραν φύσιν ἀναδεχέσθαι καὶ περὶ πον τὸν νῦν χρόνον ἐξ ἀγνῆς τῆς Παρθένου τεχθῆναι, παρὰσχον δεόμεθα, ἵνα ἡμεῖς παλιγγεννηθέντες, καὶ τέκνα σου διὰ υἰοθεσίας καὶ χάριτος ποιηθέντες, καθ' ἐκάστην Πνεύματι τῷ ἁγίῳ σου ἀνακαινισθῶμεν δι' αὐτοῦ τοῦ Υἱοῦ σου, ὃς ζῇ καὶ βισιλεύει μετὰ σου καὶ Πνεύματος ἁγίου εἰς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Γαλ. δ'. α'.

ΛΕΓΩ δὲ ἐφ' ὅσον χρόνον ὁ κληρονόμος νήπιός ἐστιν, οὐδὲν διαφέρει δούλου, κύριος πάντων ὢν· Ἀλλὰ ὑπὸ ἐπιτρόπους ἐστὶ καὶ οἰκονόμους ἄχρι τῆς προθεσμίας τῇ πατρός. Οὕτω καὶ ἡμεῖς, ὅτε ἦμεν νήπιοι, ὑπὸ τῇ στοιχείᾳ τοῦ κόσμου ἦμεν δεδουλωμένοι. Ὅτε δὲ ἦλθε

quoniam illus esset a Magis, iratus est valde; et mittens occidit omnes pueros, qui erant in Bethlehem, et in omnibus finibus ejus, a bimatu et infra, secundum tempus, quod exquisierat a Magis. Tunc adimpletum est, quod dictum est per Jeremiam prophetam, dicentem: Vox in Rama audita est, ploratus et ululatus multus: Rachel plorans filios suos; et noluit consolari, quia non sunt.

DOMINICA POST NATIVITATEM.

Collecta.

OMNIPOTENS Deus! qui Filium tuum unigenitum nobis dedisti, qui naturam nostram assumeret, et ex casta Virgine quasi hoc tempore nasceretur; da, ut, regenerati, et Filii tui per adoptionem ac gratiam facti, sancto tuo Spiritu indies renovemur, per eundem Dominum nostrum, Jesum Christum, qui vivit et regnat tecum, et cum eodem Spiritu sancto, semper unus Deus, in sæcula sæculorum. Amen.

Epistola. Gal. iv. 1.

DICO autem: Quanto tempore hæres parvulus est, nihil differt a servo, cum sit dominus omnium: sed sub tutoribus et actoribus est usque ad præfinitum tempus a patre: ita et nos, cum essemus parvuli, sub elementis mundi eramus servientes. At, ubi venit plenitudo temporis, misit Deus

γὰν ἐθυμώθη μεγάληως, καὶ στείλας ἐφόνευσεν πάντα τὰ παῖδια τὰ εὐρισκόμενα εἰς Βηθλεὲμ καὶ εἰς πάντα τὰ σύνορα αὐτῆς ἀπὸ δύο χρόνων καὶ κάτω, κατὰ τὸν χρόνον τὸν ἐξηκριβομένον παρὰ τῶν μάγων. Τότε ἐπληρώθη τὸ λεχθέν ὑπὸ Ἱερεμίου τοῦ προφήτου λέγοντος· Ἐν Ῥαμᾷ ἠκούσθη φωνή, θρήνος, καὶ κλαυθμός, καὶ ὁδυρμός πολλός, Ῥαχὴλ κλαίονσα τὰ τέκνα αὐτῆς, καὶ ἦτο ἀπαρηγόρητος διότι πλέον δὲν ἦτον.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΑ.

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ Θεέ, ὁ χάρισας ἡμῖν τὸν μονογενῆ σου Υἱόν, ἡμῶν τὴν φύσιν μας· καὶ ὡς τὴν ὥραν ταύτην ἡμῶν γεννηθῆναι ἀπὸ τῆς ἀγνῆς Παρθένου σὲ παρακαλοῦμεν παλιγγεννηθέντες καὶ γεννηθέντες τέκνα σου διὰ μέσου τῆς υἰοθεσίας καὶ τῆς χάριτος, ἀνανεώσόν μας κάθε ἡμέραν διὰ τὸ πνεῦμά σου τὸ ἅγιον, διὰ τὴν χάριν τοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν τοῦ ζῶντος καὶ βασιλεύοντος μετὰ σου καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος εἰς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Γαλ. δ'. α'.

ΛΕΓΩ δὲ ἐφ' ὅσον χρόνον, ὁ κληρονόμος νήπιος εἶναι, δὲν διαφέρει δούλου, εἶναι καὶ Κύριος εἶναι πάντων. Ἀλλὰ εἶναι ὑπὸ ἐπιτρόπων καὶ οἰκονόμων ἕως ἔλθῃ ὁ διωρισθεὶς παρὰ τοῦ Πατρὸς του καιρός. Οὕτω καὶ ἡμεῖς ὅταν ἦμεθα νήπιοι, ἡμεθα δεδουλωμένοι ὑπὸ τὰ τοιαῦτα

s'adirò gravemente, e mandò a fare uccidere tutti i fanciulli ch'erano in Betleem ed in tutti i suoi confini, d'età da due anni in giù secondo l' tempo del quale egli s'era diligentemente informato da Magi. Allora s'adempi quello che fu detto dal profeta Geremia, dicendo: un grido è stato udito in Rama, un lamento, un pianto, ed un grammarichio; Rachel piange i suoi figliuoli e non ha voluto esser consolata, perciocchè non sono più.

LA DOMENICA DOPO NATALE.

La Colletta.

IDIO Onnipotente che ci hai dato l'unigenito tuo figliuolo, per assumere la nostra natura e come in questo tempo esser nato d'una pura vergine; facci la grazia, ch'essendo noi rigenerati e fatti figliuoli tuoi, per adozione e per grazia, siamo, di giorno in giorno, rinnovati per la virtù del tuo Santo Spirito, per quel medesimo Gesù Cristo nostro Signore, il quale vive e regna con te, ed il medesimo Spirito, sempre un solo Dio, ne secoli de' secoli. Amen.

L'Epistola. Galat. iv. 1.

OR io dico che in tutto il tempo che l'erede è fanciullo, non è punto differente dal servo; benchè egli sia signor di tutto. Adunque egli è sotto tutori e curatori, sino al tempo ordinato innanzi del padre. Così anche noi, mentre eravamo fanciulli, eravamo tenuti in servitù sotto gl'elementi del mondo.

men, was exceeding wroth; and sent forth, and slew all the children that were in Bethlehem, and in all the coasts thereof, from two years old and under, according to the time which he had diligently enquired of the wise men. Then was fulfilled that which was spoken by Jeremy the prophet, saying, In Rama was there a voice heard, lamentation, and weeping, and great mourning, Rachel weeping for her children, and would not be comforted, because they are not.

THE SUNDAY AFTER CHRISTMAS-DAY.

The Collect.

ALMIGHTY God, who hast given us thy only-begotten Son to take our nature upon him, and as at this time to be born of a pure Virgin: Grant that we being regenerate, and made thy children by adoption and grace, may daily be renewed by thy Holy Spirit; through the same our Lord Jesus Christ, who liveth and reigneth with thee and the same Spirit, ever one God, world without end. *Amen.*

The Epistle. Gal. iv. 1.

NOW I say, that the heir, as long as he is a child, differeth nothing from a servant, though he be lord of all; but is under tutors and governors, until the time appointed of the father. Even so we, when we were children, were in bondage under the elements of the world: but when the

Sages s'étoient moqués de lui, fut fort en colère; et il envoya tuer tous les enfans qui étoient à Bethléhem, et dans tout son territoire, depuis l'âge de deux ans et au-dessous, selon le temps dont il s'étoit exactement enquis des Sages. Alors fut accompli ce dont avoit parlé Jérémie le prophète, en disant: on a ouï à Rama un cri, une lamentation, des plaintes, et un grand gémissement: Rachel pleurant ses enfans, et n'ayant point voulu être consolée de ce qu'ils ne sont plus.

LE DIMANCHE APRES NOEL.

La Collecte.

DIEU tout-puissant, qui as donné ton Fils unique, afin qu'il prît notre nature, et qu'il naquit d'une chaste vierge; accorde-nous qu'étant régénérés et faits tes enfans, par adoption et par grâce, nous soyons de jour en jour renouvelés par ton Saint Esprit, par Jésus-Christ notre Seigneur, qui vit et qui règne avec toi et avec le Saint Esprit, un seul et même Dieu béni éternellement. *Amen.*

L'Épître, Gal. iv. 1.

OR je dis, que durant tout le temps que l'héritier est enfant, il n'est en rien différent du serviteur, quoiqu'il soit seigneur de tout; mais il est sous des tuteurs et des curateurs jusqu'au temps déterminé par le père. Nous aussi pareillement, lorsque nous étions enfans, nous étions asservis sous les rudimens du monde: mais quand

á mi Hijo. Entónces Herodes, quando vió, que habia sido burlado por los Magos, se irritó mucho; y enviando hizo matar todos los niños, que habia en Bethlehem y en toda su comarca de dos años y abaxo, conforme al tiempo, que habia averiguado de los Magos. Entónces fué cumplido lo que se habia dicho por Jeremías el Propheta, que dice: Voz fué oída en Ramá, lloro, y mucho lamento: Rachel llorando sus hijos, y no quiso ser consolada, porque no son.

Am Sonntage nach Weihnachten.

Die Collecte.

Almächtiger Gott! Der du uns deines eingeborenen Sohn gegeben hast, unsere Natur anzunehmen und um diese Zeit von einer reinen Jungfrau geboren zu werden. Verleihe, daß wir als Wiebergeborene, durch deine Gnade zu deinen Kindern angenommen, täglich durch deinen heiligen Geist erneuert werden mögen, durch denselben unsern Herrn Jesum Christum, der, mit dir und dem heiligen Geiste, ein einiger Gott, lebet und regiert, von Ewigkeit zu Ewigkeit. *Amen.*

Die Epistel. Galat. 4, 1—7.

Ich sage aber, so lange der Erbe ein Kind ist, so ist unter ihm und einem Knechte kein Unterschied, ob er wohl ein Herr ist aller Güter: sondern er ist unter den Vormündern und Pflegern, bis auf die bestimmte Zeit vom Vater. Also auch wir, da wir Kinder waren, waren wir gefangen unter den äußerlichen Satzungen. Da aber die Zeit

LA DOMINICA DESPUES DE NAVIDAD.

La Colecta.

OMNIPOTENTE Dios, que nos diste tu Unigenito Hijo para que tomase sobre si nuestra naturaleza, y naciese en semejante día de una pura Virgen: Concede, que siendo regenerados y hechos tus hijos por adopción y gracia, seamos cada día renovados con tu Santo Espíritu, mediante el mismo nuestro Señor Jesu Christo, que vive y reyna contigo, y el mismo Espíritu, siempre Un Dios, por los siglos de los siglos. *Amen.*

La Epistola. Gal. iv. 1.

DIGO pues, que quanto tiempo el heredero es niño, en nada difiere del siervo, aunque sea Señor de todo: mas está debajo de tutores, y curadores hasta el tiempo determinado por el Padre: Así tambien nosotros, quando éramos niños, servíamos baxo los rudimentos del mundo. Mas

τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ γενόμενον ἐκ γυναικὸς, γενόμενον ὑπὸ νόμον. "Ἰνα τοὺς ὑπὸ νόμον ἐξαγοράσῃ, ἵνα τὴν νιοθεσίαν ἀπολάβωμεν. "Οτι δὲ ἔστε υἱοὶ, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸ Πνεῦμα τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ εἰς τὰς καρδίας ὑμῶν, κράζων, Ἀββᾶ, ὁ πατήρ. "Ωστε οὐκ ἔτι εἰ δούλος, ἀλλ' υἱὸς (εἰ δὲ υἱός,) καὶ κληρονόμος Θεοῦ διὰ Χριστοῦ.

Εὐαγγέλιον. Ματθ. α'. ιη'.

ΤΟΥ δὲ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἡ γέννησις οὕτως ἦν. Μνηστευθεῖσης γάρ τῆς μητρὸς αὐτοῦ Μαρίας τῇ Ἰωσήφ, πρὶν ἢ συνελθεῖν αὐτοὺς, εὐρέθη ἐν γαστρὶ ἔχουσα ἐκ Πνεύματος ἁγίου. Ἰωσήφ δὲ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, δίκαιος ὢν, καὶ μὴ θέλων αὐτὴν παραδειγματίζειν, ἐβουλήθη λάθρα ἀπολῦσαι αὐτήν. Ταῦτα δὲ αὐτοῦ ἐνθυμηθέντος, ἰδοὺ, ἄγγελος Κυρίου κατ' ὄναρ ἐφάνη αὐτῷ, λέγων· Ἰωσήφ υἱὸς Δαβὶδ, μὴ φοβηθῇς παραλαβεῖν Μαρίαν τὴν γυναῖκά σου· τὴ γάρ ἐν αὐτῇ γεννηθὲν ἐκ Πνεύματος ἁγίου. Τέξεται δὲ υἱόν, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἸΗΣΟΥΝ· αὐτὸς γάρ σώσει τὸν λαόν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν. Τοῦτο δὲ ὅλον γέγονεν ἵνα πληρωθῇ τὸ ρηθὲν ὑπὸ τοῦ Κυρίου διὰ τοῦ προφήτου, λέγοντος· Ἰδὲ, ἡ παρθένος ἐν γαστρὶ ἔξει, καὶ τέξεται υἱόν, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐμμανουὴλ· ὃ ἐστὶ μεθερμηνεύμενον, Μετ' ἡμῶν ὁ Θεός. Διεγερθεὶς δὲ ὁ Ἰωσήφ ἀπὸ τῆς ὕπνου ἐποίησεν ὡς προσέταξεν αὐτῷ ὁ ἄγγελος Κυρίου, καὶ παρέλαβε τὴν γυναῖκα αὐτοῦ. Καὶ οὐκ ἐγίνωσκεν αὐτὴν ἕως οὗ ἔτεκε τὸν υἱόν αὐτῆς τὸν πρωτότοκον· καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἸΗΣΟΥΝ.

κόσμου στοιχεῖα, ὅταν δὲ ἦλθε τὸ τέλος τοῦ καιροῦ, ἔστειλεν ὁ Θεὸς τὸν Υἱόν του, τὸν γεννηθέντα ἐκ γυναικὸς καὶ ὑπὸ νόμον, ὅπως ἐξαγοράσῃ τοὺς ὑπὸ τὸν νόμον, καὶ ἀπολαῖσσωμεν τὴν νιοθεσίαν. Διότι δὲ εἴσθε υἱοὶ, ἔστειλεν ὁ Θεὸς τὸ Πνεῦμα τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ εἰς τὰς καρδίας σας κράζων, Ἀββᾶ, ὁ Πατήρ. "Ωστε δὲν εἶσαι πλέον δούλος ἀλλ' υἱός· καὶ εἴαν υἱός, εἶσαι καὶ κληρονόμος Θεοῦ διὰ μέσου τοῦ Χριστοῦ.

Εὐαγγέλιον. Ματθ. α'. ιη'.

Η ΔΕ γέννησις τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ οὕτως εἶναι· ἐπειδὴ ἡ Μητέρα του Μαρία ἄρραβωνιάσθη τὸν Ἰωσήφ πρὸ τῆς ἔλθωσιν ἐντάμα εὐρέθη ἐγγαστρωμένη ἐκ Πνεύματος ἁγίου. Ἰωσήφ δὲ ὁ ἄνδρας αὐτῆς, δίκαιος ὢν, καὶ μὴ θέλων ἅ τιν αὐτὴν παραδειγματίζειν, ἐβουλήθη κρυφῶς ἅ τιν ἀφῆσθαι. Ταῦτα δὲ αὐτοῦ διανοηθέντος, ἰδοὺ Ἄγγελος Κυρίου τοῦ ἐφάνη εἰς τὸν ὕπνον λέγων. Ἰωσήφ υἱὲ Δαβὶδ, μὴ φοβηθῇς λαβεῖν Μαρίαν τὴν γυναῖκά σου, ὅτι τὸ συλληφθὲν ἐν αὐτῇ εἶναι ἐκ Πνεύματος ἁγίου. Θέλει δὲ γεννησῇν υἱόν, καὶ καλέσαι τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν· αὐτὸς γάρ θέλει σώσειν τὸν λαόν τῶν ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν. Τοῦτο δὲ ὅλον ἐγένετο ἵνα πληρωθῇ τὸ λεχθὲν ὑπὸ τοῦ Κυρίου διὰ τοῦ προφήτου, λέγοντος· Ἰδοὺ θέλει ἡ παρθένος ἐγγαστρωθῇ, καὶ γεννηθῇ υἱός, καὶ θέλουσιν Ἐμμανουὴλ καλέσειν τὸ ὄνομα του· τὸ ὅποιον ὀνομαζομένη, Ὁ Θεὸς μετ' ἡμᾶς. Σηκωθείς δὲ ὁ Ἰωσήφ ἀπὸ τοῦ ὕπνου ἐκάμει καθὼς τῷ ἐπρόσταξεν ὁ Ἄγγελος Κυρίου, καὶ ἔλαβε τὴν γυναῖκα του. Καὶ δὲν τὴν ἐγνώρισεν ἕως οὗ ἔγεννησε τὸν υἱόν αὐτῆς τὸν πρωτότοκον· καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν.

do. Ma quando è venuto il compimento del tempo, Iddio ha mandato il suo figliuolo, fatto di donna, sottoposto alla legge, affinché riscattasse coloro che'erano sotto la legge, acciocchè noi ricevessimo l'adozione. Or, perciocchè voi siete figliuoli, Iddio ha mandato lo Spirito del suo figliuolo ne' cuori vostri, che grida, Abba Padre, talchè non sei più servo, ma figliuolo, e se tu sei figliuolo, sei ancora erede di Dio per Cristo.

L' Evangelo. S. Matt. i. 18.

LA Natività di Gesù Cristo avvenne in questo modo: Maria sua madre, essendo stata sposata a Giosèf, avanti che fossero venuti a star insieme, si trovò gravida, in che era di Spirito Santo. E Giosèf, suo marito, essendo uomo giusto, e non volendola pubblicamente infamare, voleva occultamente lasciarla. Ma, avendo queste cose nell'animo, ecco un Angelo del Signore gli apparve in sogno; dicendo: Giosèf, Figliuolo di David, non temere di ricever Maria tua moglie, perciocchè ciò che in essa è generato, è di Spirito Santo; ed ella partorirà un figliuolo, e tu gli porrai nome GESU; perciocchè egli salverà il suo popolo da' lor peccati. Or tutto ciò avvenne, acciocchè s'adempiesse quel ch'era stato detto dal Signore, per il profeta; dicendo: ecco una vergine sarà gravida e partorirà un figliuolo, il qual sarà chiamato Emmanuel, il che interpretato vuol dire, Dio con noi. E Giosèf, destatosi dal sonno, fece secondo che l'Angelo del Signore gli aveva comandato, e ricevette la sua moglie; ma egli non la conobbe finchè ebbe partorito il suo figliuolo primogenito, ed ella gli pose nome GESU.

Evangelium. S. Matth. i. 18.

CHRISTI autem generatio sic erat: Cum esset desponsata mater ejus Maria Joseph, antequam convenirent, inventa est in utero habens de Spiritu sancto. Joseph autem, vir ejus, cum esset justus, et nollet eam traducere, voluit occulte dimittere eam. Hæc autem eo cogitante, ecce, Angelus Domini apparuit in somnis ei, dicens: Joseph, fili David, noli timere accipere Mariam conjugem tuam: quod enim in ea natum est, de Spiritu sancto est. Pariet autem filium; et vocabis nomen ejus JESUM: ipse enim salvum faciet populum suum a peccatis eorum. Hoc autem totum factum est, ut adimpleretur, quod dictum est a Domino per Prophetam, dicentem: Ecce, virgo in utero habebit, et pariet filium: et vocabunt nomen ejus Emmanuel, quod est interpretatum Nobiscum Deus. Exurgens autem Joseph a somno, fecit sicut præcepit ei angelus Domini, et accepit conjugem suam. Et non cognoscebat eam, donec peperit filium suum primogenitum: et vocabit nomen ejus JESUM.

fulness of the time was come, God sent forth his Son, made of a woman, made under the law, to redeem them that were under the law, that we might receive the adoption of sons. And because ye are sons, God hath sent forth the Spirit of his Son into your hearts, crying, Abba, Father. Wherefore thou art no more a servant, but a son; and if a son, then an heir of God through Christ.

The Gospel. St. Matth. i. 18.

THE birth of Jesus Christ was on this wise: When as his mother Mary was espoused to Joseph, before they came together she was found with child of the Holy Ghost. Then Joseph her husband, being a just man, and not willing to make her a public example, was minded to put her away privily. But while he thought on these things, behold, the angel of the Lord appeared unto him in a dream, saying, Joseph thou son of David, fear not to take unto thee Mary thy wife; for that which is conceived in her is of the Holy Ghost: And she shall bring forth a Son, and thou shalt call his name JESUS; for he shall save his people from their sins. (Now all this was done, that it might be fulfilled which was spoken of the Lord by the prophet, saying, Behold, a Virgin shall be with child, and shall bring forth a Son, and they shall call his name Emmanuel, which being interpreted is, God with us.) Then Joseph, being raised from sleep, did as the angel of the Lord had bidden him, and took unto him his wife; and knew her not till she had brought forth her first-born son: and he called his name JESUS.

erfüllt ward, sandte Gott seinen Sohn, geboren von einem Weibe, und unter das Gesetz gethan; auf daß er die, so unter dem Gesetz waren, erlösete, daß wir die Kindschafft empfiengen. Weil ihr denn Kinder seyd, hat Gott gesandt den Geist seines Sohnes in eure Herzen, der schreiet: Abba, lieber Vater! Also ist nun bei kein Knecht mehr, sondern eitel Kinder. Sind es aber Kinder, so sind es auch Erben Gottes durch Christum.

Das Evangelium. Matth. 1, 18 bis Ende. Die Geburt Christi war also gethan.

Als Maria, seine Mutter, dem Joseph vertrauet war, ehe er sie heimholte; erfand sich, daß sie schwanger war von dem heiligen Geiste. Joseph aber, ihr Mann, war fromm, und wollte sie nicht rügen; gedachte aber sie heimlich zu verlassen. In dem er aber also gedachte, siehe, da ersahen ihm ein Engel des Herrn im Traume, und sprach: Joseph, du Sohn Davids, fürchte dich nicht, Maria, dein Gemahl zu dir zu nehmen; denn das in ihr geboren ist, das ist von dem heiligen Geiste. Und sie wird einen Sohn gebären, dessen Namen sollst du Jesus heißen; denn Er wird sein Volk selig machen von ihren Sünden. Das ist aber alles geschehen, auf daß erfüllet würde, das der Herr durch den Propheten gesagt hat, der da spricht: Siehe, eine Jungfrau wird schwanger seyn, und einen Sohn gebären, und sie werden seinen Namen Emanuel heißen, das ist verholdmetset: Gott mit uns. Da nun Joseph vom Schlafe erwachte, that er, wie ihm des Herrn Engel befohlen hatte, und nahm sein Gemahl zu sich; und erkannte sie nicht, bis sie ihren ersten Sohn gebar; und hieß seinen Namen JESUS.

l'accomplissement du temps est venu, Dieu a envoyé son Fils, fait de femme, et fait sujet à la loi; afin qu'il rachetât ceux qui étoient sous la loi, et que nous reçussions l'adoption des enfans. Et parce que vous êtes enfans, Dieu a envoyé l'esprit de son Fils dans vos cœurs, criant Abba, Père. Maintenant donc tu n'es plus serviteur, mais fils; or si tu es fils, tu es aussi héritier de Dieu par Christ.

L'Evangile, St. Matthieu, i. 18.

LA naissance de Jésus-Christ arriva de cette manière. Comme Marie sa mère eut été fiancée à Joseph, avant qu'ils fussent ensemble, elle se trouva enceinte du Saint Esprit. Et Joseph son mari, parce qu'il étoit juste, et qu'il ne la vouloit point diffamer, la voulut laisser secrètement. Mais comme il pensoit à ces choses, voici, l'ange du Seigneur lui apparut en songe, et lui dit: Joseph, fils de David, ne crains point de recevoir Marie ta femme; car ce qui est engendré en elle est du Saint Esprit. Et elle enfantera un fils, et tu appelleras son nom Jésus: car il sauvera son peuple de leurs péchés. Or tout ceci est arrivé, afin que fût accompli ce dont le Seigneur avoit parlé par le prophète, en disant: voici la vierge sera enceinte, et elle enfantera un fils; et on appellera son nom Emmanuel, qui veut dire, Dieu avec nous. Joseph, étant donc réveillé de son dormir, fit comme l'ange du Seigneur lui avoit commandé, et reçut sa femme. Mais il ne la connut point jusqu'à ce qu'elle eût enfanté son fils premier-né, et il appela son nom JESUS.

quando vino el cumplimiento del tiempo, envió Dios á su Hijo, hecho de muger, hecho sujeto á la Ley, para redimir á aquellos que estaban baxo de la Ley, para que recibiésemos la adopcion de hijos. Y por quanto vosotros sois hijos, ha enviado Dios á vuestros corazones el Espíritu de su Hijo, que clama: Abba, Padre. Y así ya no es siervo, sino hijo: Y si hijo: tambien here-dero por Dios.

El Evangelio. S. Matt. i. 18.

Y LA generacion de Jesu-Christo fué de esta manera: Que siendo María su Madre desposada con Joseph, ántes que viviesen juntos, se halló haber concebido en el vientre, de Espíritu Santo. Y Joseph su esposo, como era justo, y no quisiese infamarla, quiso dexarla secretamente. Y estando él pensando en esto, he aquí que el Angel del Señor le apareció en sueños, diciendo: Joseph hijo de David, no temas de recibir á María tu muger; porque lo que en ella ha nacido, de Espíritu Santo es. Y parirá un hijo: y llamarás su nombre JESUS: porque él salvará á su pueblo de los pecados de ellos. Mas todo esto fué hecho para que se cumpliese lo que habló el Señor por el Profeta, que dice: He aquí la Virgen concebirá, y parirá hijo: y llamarán su nombre Emmanuel, que quiere decir, Con nosotros Dios. Y despertando Joseph del sueño, hizo como el Angel del Señor le habia mandado, y recibió á su muger. Y no la conoció hasta que parió á su hijo Primogénito: y llamó su nombre JESUS.

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ Θεός, ὁ τὸν εὐλογητὸν Υἱὸν σου περιτέμεσθαι, καὶ τῷ νόμῳ ὑποτάσσεσθαι ὑπὲρ τῶν ἀνθρώπων ἐποιήσας· δὸς ἡμῖν τὴν ἀληθινὴν τοῦ Πνεύματος περιτομὴν, ἵνα τῶν καρδιῶν καὶ πάντων τῶν μελῶν ἡμῶν πάσαις ταῖς τοῦ κόσμου καὶ τῆς σαρκὸς ἐπιθυμίαις νεκρωθέντων, τῷ εὐλογητῷ θελήματι σου ἐν παῶν ὑπακούωμεν δι' αὐτοῦ τοῦ Υἱοῦ σου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Ῥωμ. δ'. η'.

ΜΑΚΑΡΙΟΣ ἀνὴρ ᾧ οὐ μὴ λογιῇται Κύριος ἁμαρτίαν. Ὁ μακαρισμός οὖν οὗτος, ἐπὶ τὴν περιτομὴν, ἥ καὶ ἐπὶ τὴν ἀκροβυστίαν· λέγομεν γὰρ ὅτι ἐλογίσθη τῷ Ἀβραάμ ἡ πίστις εἰς δικαιοσύνην. Πῶς οὖν ἐλογίσθη; ἐν περιτομῇ ὄντι, ἢ ἐν ἀκροβυστίᾳ; Οὐκ ἐν περιτομῇ, ἀλλ' ἐν ἀκροβυστίᾳ. Καὶ σημεῖον ἔλαβε περιτομῆς, σφραγίδα τῆς δικαιοσύνης τῆς πίστεως τῆς ἐν τῇ ἀκροβυστίᾳ· εἰς τὸ εἶναι αὐτὸν πατέρα πάντων τῶν πιστευόντων δι' ἀκροβυστίας, εἰς τὸ λογισθῆναι καὶ αὐτοῖς τὴν δικαιοσύνην. Καὶ πατέρα περιτομῆς, τοῖς οὐκ ἐκ περιτομῆς μόνον, ἀλλὰ καὶ τοῖς στοιχοῦσι τοῖς ἴχνεσι τῆς ἐν τῇ ἀκροβυστίᾳ πίστεως τοῦ πατρὸς ἡμῶν Ἀβραάμ. Οὐ γὰρ διὰ νόμου ἡ ἱπαρχεία τῷ Ἀβραάμ, ἢ τῷ σπέρματι αὐτοῦ, τὸ κληρονόμον αὐτὸν εἶναι τοῦ κόσμου, ἀλλὰ διὰ δικαιοσύνης πίστεως. Εἰ γὰρ οἱ ἐκ νόμου,

CIRCUMCISIO CHRISTI.

Collecta.

OMNIPOTENS Deus! qui beatum Filium tuum circumcidi voluisti, veram Spiritus circumcissionem da nobis, ut, cordibus ac membris nostris universis, quoad mundanas omnes et carnales concupiscentias, mortificatis, beatæ voluntati tuæ in omnibus obsequiamur, per eundem Filium tuum, Jesum Christum, Dominum nostrum. Amen.

Epistola. Rom. iv. 8.

BEATUS vir, cui non imputavit Dominus peccatum. Beatitudo ergo hæc in circumcissione tantum manet, an etiam in præputio? Dicimus enim quia reputata est Abrahæ fides ad justitiam. Quomodo ergo reputata est? in circumcissione, an in præputio? Non in circumcissione, sed in præputio. Et signum accepit circumcissionis, signaculum justitiæ fidei, quæ est in præputio: ut sit pater omnium credentium per præputium, ut reputetur et illis ad justitiam; et sit pater circumcissionis, non iis tantum, qui sunt ex circumcissione, sed et iis, qui sectantur vestigia fidei, quæ est in præputio patris nostri Abrahæ. Non enim per legem promissio Abrahæ, aut semini ejus, ut hæres esset mundi, sed per justitiam fidei. Si

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ Θεὸς, ὁ ποιήσας ἡμῶν περιτομὴν καὶ ἡμῶν ὑποταχθῆναι διὰ τοῦ ἀνθρώπου τῷ νόμῳ ὁ εὐλογητός σου υἱός, δὸς ἡμῖν τὴν τοῦ Πνεύματός σου ἀληθινὴν περιτομὴν, ἵνα, αἱ καρδίαι καὶ πάντα τὰ μέλη ἡμῶν κατανεκρωθέντα ὑπὸ τῶν τοῦ κόσμου καὶ τῆς σαρκὸς ἐπιθυμιῶν, μὴ ἐμποδίσωσιν ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ ὑπακούειν τὴν εὐλογημένην θέλησιν σου· δι' αὐτοῦ τοῦ Υἱοῦ σου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Ῥωμ. δ'. η'.

ΜΑΚΑΡΙΟΣ ὁ ἄνθρωπος τὴν τοῦ ὁποῖα ἁμαρτίαν ὁ Κύριος δὲν λογίσῃ. Ὁ μακαρισμός λοιπὸν οὗτος, εἶναι ἐπὶ τὴν περιτομὴν μόνον, ἢ καὶ ἐπὶ τὴν ἀκροβυστίαν, λέγομεν γὰρ ὅτι ἡ τοῦ Ἀβραάμ πίστις ἐλογίσθη εἰς δικαιοσύνην. Πῶς λοιπὸν ἐλογίσθη; ὅταν αὐτὸς ἦτον ἐν περιτομῇ, ἢ ἐν ἀκροβυστίᾳ; Ὅχι ἐν περιτομῇ ἀλλ' ἐν ἀκροβυστίᾳ. Καὶ ἔλαβε τὴν περιτομὴν ὡς σημεῖον, ὡς σφραγίδα τῆς δικαιοσύνης τῆς ἐν τῇ ἀκροβυστίᾳ πίστεως· εἰς τὸ ἵνα εἶναι αὐτὸς πατὴρ πάντων τῶν δι' ἀκροβυστίας πιστευόντων, ἵνα λογισθῇ καὶ εἰς αὐτοὺς ἡ δικαιοσύνη. Καὶ ἵνα εἶναι πατέρας τῆς περιτομῆς, ὅχι μόνον τῶν ὅσων ἐπεριτομήθησαν, ἀλλὰ καὶ τῶν ἀκολουθούντων τὰ τῆς ἐν τῇ ἀκροβυστίᾳ πίστεως πατήματα τοῦ πατρὸς ἡμῶν Ἀβραάμ. Διότι εἰς τὸν Ἀβραάμ, καὶ εἰς τὸ σπέρμα αὐτοῦ, δὲν ἐτάχθη ὅτι αὐτὸς θέλει κληρονομήσει τὸν κόσμον, διὰ νόμου, ἀλλὰ διὰ τῆς δικαιοσύνης τῆς πίστεως. Ἐὰν γὰρ οἱ

LA CIRCONCISIONE DI CRISTO.

La Colletta.

IDDIO Onnipotente che hai voluto, per il bene degli uomini, che l' tuo benedetto figliuolo fosse circumciso, ed ubbidiente alla legge, dacci, o Signore, la vera circumcissione dello Spirito, acciocché i nostri cuori, e le nostre membra, essendo mortificate da ogni sorta di concupiscenze carnali e mondane, ubbidiamo interamente alla sua santa volontà, per esso Gesù Cristo, tuo figliuolo, nostro Signore. Amen.

L' Epistola. Rom. iv. 8.

BEATO l' uomo a cui il Signore non avrà imputato peccato; ora dunque questa beatitudine cade ella sol nella circumcissione, ovvero anche nel prepuzio? Conciosiacosachè noi diciamo che la fede fù imputata ad Abraam a giustizia: in che modo adunque gli fù ella imputata? Mentre egli era nella circumcissione, ovvero mentre era nel prepuzio? Non mentre era nella circumcissione, anzi nel prepuzio. Poi ricevette il segno della circumcissione sigillo della giustizia della fede, la qual' egli avea avuta, mentre era nel prepuzio, acciocchè ancora a loro sia imputata la giustizia, e padre della circumcissione a rispetto di coloro che non solo son della circumcissione, ma eziandio seguono le pedate della fede del padre nostro Abraam, la quale egli ebbe, mentre era nel prepuzio; perciocchè la promessa d' esser l' erede del mondo, non fu fatta ad Abraam od alla sua progenie, per la legge, ma per la giustizia della fede, perchè se

The Collect.

ALMIGHTY God, who madest thy blessed Son to be circumcised, and obedient to the law for man; Grant us the true Circumcision of the Spirit; that, our hearts, and all our members, being mortified from all worldly and carnal lusts, we may in all things obey thy blessed will; through the same thy Son Jesus Christ our Lord. *Amen.*

The Epistle. Rom. iv. 8.

BLESSED is the man to whom the Lord will not impute sin. Cometh this blessedness then upon the circumcision only, or upon the uncircumcision also? For we say, that faith was reckoned to Abraham for righteousness. How was it then reckoned? when he was in circumcision, or in uncircumcision? Not in circumcision, but in uncircumcision. And he received the sign of circumcision, a seal of the righteousness of the faith which he had yet being uncircumcised; that he might be the father of all them that believe, though they be not circumcised; that righteousness might be imputed unto them also: And the father of circumcision to them who are not of the circumcision only, but also walk in the steps of that faith of our father Abraham, which he had being yet uncircumcised. For the promise, that he should be the heir of the world, was not to Abraham, or to his seed, through the law, but through the righteousness of faith. For if they which are of the

La Collecte.

DIEU tout-puissant, qui, pour l'amour des hommes, as voulu que ton Fils, béni à jamais, fût circoncis et rendu sujet à la loi, accorde-nous la vraie circoncision de l'esprit; afin qu'étant mortifiés à toutes les convoitises mondaines et charnelles, nous te rendions obéissance en toutes choses, selon ta sainte volonté, par Jésus-Christ ton Fils notre Seigneur.

L'Épître, Rom. iv. 8.

BIENHEUREUX est l'homme à qui le Seigneur n'aura point imputé son péché. Cette déclaration donc de la béatitude est-elle seulement pour la circoncision, ou aussi pour le prépuce? car nous disons que la foi a été imputée à Abraham à justice. Comment donc lui a-t-elle été imputée? A-ce été lorsqu'il étoit déjà circoncis, ou lorsqu'il étoit encore dans le prépuce? Ce n'a point été dans la circoncision, mais dans le prépuce. Puis il reçut le signe de la circoncision pour un sceau de la justice de la foi, laquelle il avoit reçue étant dans le prépuce, afin qu'il fût le père de tous ceux qui croient étant dans le prépuce, et que la justice leur fût aussi imputée; et qu'il fût aussi le père de la circoncision, c'est-à-dire, de ceux qui ne sont pas seulement de la circoncision, mais qui aussi suivent les traces de la foi de notre père Abraham, laquelle il a eue dans le prépuce. Car la promesse d'être héritier du monde n'a pas été faite à Abraham, ou à sa semence par la loi, mais par la justice de la foi. Or si ceux

Am Tage der Beschneidung Christi.*Die Collecte.*

ALLMÄCHTIGER Gott! der du deinen geliebten Sohn, um der Menschen willen, beschneiden lassen, und unter das Gesetz gethan hast. Verleihe uns die wahre Beschneidung, die im Geiste geschieht, daß unsere Herzen und alle unsere Glieder den weltlichen und fleischlichen Lüsten absterben und wir deinem heiligen Willen in allen Dingen gehorchen mögen, durch denselben, deinen Sohn, Jesum Christum unsern Herrn. *Amen.*

Die Epistel. Röm. 4, 8—14.

SELIG ist der Mann, welchem der Herr keine Sünde zurechnet. Nun diese Seligkeit, gehet sie über die Beschneidung, oder über die Vorhaut? Wir müssen sie sagen, daß dem Abraham sey sein Glaube zur Gerechtigkeit gerechnet. Wie ist er ihm denn zugerechnet? In der Beschneidung, oder in der Vorhaut? Ohne Zweifel nicht in der Beschneidung, sondern in der Vorhaut. Das Zeichen aber der Beschneidung empfieng er zum Siegel der Gerechtigkeit des Glaubens, welchen er noch in der Vorhaut hatte; auf daß er würde ein Vater aller, die da glauben in der Vorhaut, daß denselbigen solches auch gerechnet werde zur Gerechtigkeit: er wurde auch ein Vater der Beschneidung, nicht allein derer, die von der Beschneidung sind, sondern auch derer, die da wandeln in den Fußstapfen des Glaubens, welcher war in der Vorhaut unsers Vaters Abrahams. Denn die Verheißung, daß er sollte seyn der Welt Erbe, ist nicht geschehen dem Abraham, oder seinem Saamen, durchs Gesetz, sondern durch die Gerechtigkeit des Glaubens. Denn nur die vom Gesetz

EL DIA DE LA CIRCONCISION.*La Collecta.*

DIOS Todo-poderoso, que hiciste que tu Hijo Unigenito fuese circuncidado y sujeto á la ley por los hombres: otorganos la verdadera circuncision del Espíritu, para que teniendo nuestros corazones y todos nuestros miembros mortificados á toda sensualidad, te obedezcamos en todo y por todo segun tu santa voluntad, mediante el mismo Jesu Christo tu Hijo nuestro Señor. *Amen.*

La Epistola. Rom. iv. 8.

BIENAVENTURADO el varon, á quien no imputó el Señor pecado. ¿Pues esta bienaventuranza está tan solamente en la circuncision, ó tambien en el prepucio? pues decimos que la fé fué imputada á Abraham á justicia. Pues cómo le fué imputada, ¿en la circuncision, ó en el prepucio? No en la circuncision, sino en el prepucio. Y recibió la señal de la circuncision, como sello de la justicia de la fé, que tuvo en el prepucio: á fin que fuese padre de todos los que creen estando en el prepucio, y que tambien á ellos les sea imputado á justicia: y sea Padre de la circuncision, no solamente á aquellos que son de la circuncision, sino á los que siguen las pisadas de la fé, que tuvo nuestro padre Abraham ántes de ser circuncidado: Porque la promesa á Abraham, ó á su posteridad, que sería heredero del mundo, no fué por la Ley, sino por la justicia de la fé. Porque si los de la Ley son los herederos:

κληρονόμοι, κεκένωται ἡ πίστις, καὶ κατήρηται ἡ ἐπαγγελία.

Εὐαγγέλιον. Λουκ. β'. ιε'.

ΚΑΙ ἐγένετο, ὡς ἀπῆλθον ἀπ' αὐτῶν εἰς τὸν οὐρανὸν οἱ ἄγγελοι, καὶ οἱ ἄνθρωποι οἱ ποιμένες εἶπον πρὸς ἀλλήλους· Διέλθωμεν ὁμοῦς Βηθλεέμ, καὶ ἴδωμεν τὸ ρῆμα τοῦτο τὸ γεγονός, ὃ ὁ Κύριος ἐγνωρίσεν ἡμῖν. Καὶ ἦλθον σπεύσαντες, καὶ ἀνέβουν τὴν τε Μαριάμ καὶ τὸν Ἰωσήφ, καὶ τὸ βρέφος κείμενον ἐν τῇ φάτνῃ. Ἰδόντες δὲ διεγνώρισαν περὶ τοῦ ρήματος τῆ λαληθέντος αὐτοῖς περὶ τῆ παιδὸς τούτου. Καὶ πάντες οἱ ἀκούσαντες ἐθαύμασαν περὶ τῶν λαληθέντων ὑπὸ τῶν ποιμένων πρὸς αὐτοὺς. Ἡ δὲ Μαριάμ πάντα συνετήρει τὰ ρήματα ταῦτα, συμβάλλουσα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς. Καὶ ἐπέστρεψαν οἱ ποιμένες, δοξάζοντες καὶ αἰνοῦντες τὸν Θεὸν ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἤκουσαν καὶ εἶδον, καθὼς ἐλαλήθη πρὸς αὐτὰς. Καὶ ὅτε ἐπλήσθησαν ἡμέραι ὀκτώ τοῦ περιτεμεῖν τὸ παιδίον, καὶ ἐκλήθη τὸ ὄνομα αὐτῆς Ἰησοῦς, τὸ κληθὲν ὑπὸ τοῦ ἀγγέλου πρὸ τοῦ συλληφθῆναι αὐτὸν ἐν τῇ κοιλίᾳ.

Ἡ αὕτῃ Συναπτῇ, Ἐπιστολῇ, καὶ Εὐαγγέλιον, ἔσται πάσαις ταῖς μετέπειτα ἡμέραις μέχρι τῶν Ἐπιφανίων.

ΤΑ ΕΠΙΦΑΝΙΑ,

ἡ Φανέρωσις τοῦ Χριστοῦ τοῖς Ἕθνεσι.

Συναπτῇ.

ΘΕΟΣ ὁ τῇ τοῦ ἀστέρος ὁδηγία τὸν μονογενῆ Υἱόν σου τοῖς Ἕθνεσι φανέρωσας, ἕως

enim qui ex lege, hæredes sunt; exinanita est fides; abolita est promissio.

Evangelium. S. Luc. ii. 15.

ET factum est, ut discesserunt ab eis Angeli in cælum, pastores loquebantur ad invicem: Transeamus usque Bethlehem, et videamus hoc verbum, quod factum est, quod Dominus ostendit nobis. Et venerunt festinantes: et invenerunt Mariam, et Joseph, et infantem positum in præsepio. Videntes autem cognoverunt de verbo, quod dictum erat illis de puero hoc. Et omnes, qui audierunt, mirati sunt: et de his, quæ dicta erant a pastoribus ad ipsos, Maria autem conservabat omnia verba hæc, conferens in corde suo. Et reversi sunt pastores glorificantes et laudantes Deum in omnibus, quæ audierant, et viderant, sicut dictum est ad illos. Et postquam consummati sunt dies octo ut circumcidetur puer, vocatum est nomen ejus Jesus, quod vocatum est ab angelo prius quam in utero conciperetur.

¶ *Collecta eadem, eadem Epistola, et idem Evangelium, prælegentur exinde usque ad Epiphaniam.*

ΕΠΙΦΑΝΙΑ,

Seu Christus Gentibus patefactus.

Collecta.

DEUS! qui unigenitum Filium tuum Gentibus, stella duce, revelasti; concede

κληρονόμοι γίνονται διὰ νόμου, ἡ πίστις γίνε-
ται μάταια, καὶ ἡ ἐπαγγελία ὠρηγ.

Εὐαγγέλιον. Λουκ. β'. ιε'.

ΚΑΙ ἐγένετο, ὡς ἀνέβησαν ἀπὸ αὐτῶν οἱ ἄγγελοι εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ οἱ βοσκοὶ εἶπον πρὸς ἀλλήλους· Ἐλα, ὡς ἐλθωμεν ὡς Βηθλεέμ, καὶ ὡς ἴδωμεν τὸ πρᾶγμα τὸ γεγεννημένον, καὶ τὸ ὅποιον ὁ Κύριος ἡμῶς ἔμαθεν. Καὶ ἦλθον τρέχοντες, καὶ ἤβουν τὴν Μαριάμ, καὶ τὸν Ἰωσήφ, καὶ τὸ βρέφος κείμενον ἐν τῇ φάτνῃ. Ἰδόντες δὲ ἐκατάλαβον τὸν λόγον, τὸν ὅποιον ἤκουσαν περὶ τοῦ παιδίου τούτου. Καὶ πάντες οἱ ἀκούσαντες ἐθαύμασαν, διὰ τὰ πρὸς αὐτοὺς ὑπὸ τῶν βοσκῶν λεγόμενα· ἡ δὲ Μαριάμ ἐφύλαττε τὰς λόγους τούτους βάλλουσα αὐτοὺς ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς. Καὶ ἐπέστρεψαν οἱ βοσκοὶ, δοξάζοντες, καὶ αἰνοῦντες τὸν Θεόν, διὰ τὰ ὅσα ἤκουσαν καὶ εἶδον, καθὼς πρὸς αὐτοὺς ἐλαλήθη. Καὶ ὅταν ἦλθεν ἡ ὁδοὸς ἡμέρα, διὰ τὴν περιτομὴν τῆ παιδίου, τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκαλέσθη Ἰησοῦς, καθὼς τὸ ἐκάλεσαν ὁ Ἄγγελος, πρὸ τῆς συλληφθῆναι αὐτὸ εἰς τὴν κοιλίαν.

Ἡ αὕτῃ Συναπτῇ, Ἐπιστολῇ, καὶ Εὐαγγέλιον, εἶναι διὰ κίθῃ ἡμέραν, ἕως τῆς ἡμέρας τῶν Ἐπιφανίων.

ΤΑ ΕΠΙΦΑΝΙΑ,

ἡ γον Φανέρωσις τοῦ Χριστοῦ εἰς τὰ ἔθνη.

Συναπτῇ.

ΘΕΕ, ὁ διὰ μέσου τῆς τοῦ ἀστέρος ὁδηγίας φανέρωσας τὸν μονογενῆ Υἱόν σου εἰς τὰ ἔθνη,

coloro che son della legge sono eredi, la fede è svanita, e la promessa annullata.

L' Evangelo. S. Luc. ii. 15.

ED avvenne che quando gli Angeli senè furono andati da loro al cielo, quei pastori dissero fra loro: or passiamo fino in Bethlehem, e veggiamo questa cosa ch'è avvenuta, la qual il Signore ci ha fatta sapere. E vennero in fretta e trovarono Maria, e Giosef, e l' fanciullino che giaceva nella mangiatoia. E vedutolo, divulgaronο ciò ch'era loro stato detto di quel piccol fanciullino. E tutti coloro che gli udironο, si maravigliaronο delle cose ch'erano lor dette da' pastori. E Maria conservava in sè tutte queste parole, conferendole insieme nel cuor suo. Ed i pastori senè ritornaronο, glorificando e laudando Iddio di tutte le cose ch'aveano udite e vedute, secondo ch'era loro stato parlato. E quando gli otto giorni, in capo de' quali egli dovea esser circumciso, furono compiuti, gli fu posto nome Gesù, secondo ch'era stato nominato dall' Angelo, innanzi che fosse conceputo nel ventre.

La medesima Colletta, Epistola, ed Evangelo hanno da servire fin' all' Epifania.

L' ΕΠΙΦΑΝΙΑ,

O manifestazione di Cristo ai Gentili.

La Colletta.

O DIO, che, per la condotta d'una stella, manifestasti l' unigenito tuo figliuolo a'

law be heirs, faith is made void, and the promise made of none effect.

qui sont de la loi sont héritiers, la foi est anéantie, et la promesse abolie.

The Gospel. St. Luke ii. 15.

AND it came to pass, as the angels were gone away from them into heaven, the shepherds said one to another, Let us now go even unto Bethlehem, and see this thing which is come to pass, which the Lord hath made known unto us. And they came with haste, and found Mary and Joseph, and the babe lying in a manger. And when they had seen it, they made known abroad the saying which was told them concerning this child. And all they that heard it wondered at those things which were told them by the shepherds. But Mary kept all these things, and pondered them in her heart. And the shepherds returned, glorifying and praising God for all the things that they had heard and seen, as it was told unto them. And when eight days were accomplished for the circumcising of the child, his name was called JESUS, which was so named of the angel before he was conceived in the womb.

The same Collect, Epistle, and Gospel shall serve for every day after unto the Epiphany.

THE EPIPHANY,

Or the Manifestation of Christ to the Gentiles.

The Collect.

O GOD, who by the leading of a star didst manifest thy only-begotten Son to the Gen-

L'Evangile, St. Luc, ii. 15.

ET il arriva qu'après que les anges s'en furent allés d'avec eux au ciel, les bergers dirent entr'eux: allons donc jusqu'à Bethléhem, et voyons cette chose qui y est arrivée, et que le Seigneur nous a découverte. Ils allèrent donc à grand'hâte; et ils trouvèrent Marie, et Joseph, et le petit enfant couché dans une crèche. Et quand ils l'eurent vu, ils divulgèrent ce qui leur avoit été dit touchant ce petit enfant. Et tous ceux qui les entendirent, s'étonnèrent des choses qui leur étoient dites par les bergers: et Marie gardoit soigneusement toutes ces choses, les ruminant en son cœur. Puis les bergers s'en retournèrent, glorifiant et louant Dieu de toutes les choses qu'ils avoient ouïes et vues, selon qu'il leur en avoit été parlé. Et quand les huit jours furent accomplis pour circoncire l'enfant, alors son nom fut appelé JESUS, lequel avoit été nommé par l'ange, avant qu'il fût conçu dans le sein de sa mère.

La même Collecte, la même Epître, et le même Evangile serviront pour tous les jours suivans, jusques à l'Epiphanie.

L'EPIPHANIE,

Ou la manifestation de Jésus-Christ aux Gentils.

La Collecte.

O DIEU, qui, par la direction d'une étoile, manifestas ton Fils unique aux Gen-

Erben sind, so ist der Glaube nichts, und die Verheißung ist ab.

Das Evangelium. Lucä, 2, 15—21.

Und da die Engel von ihnen gen Himmel fuhren, sprachen die Hirten unter einander: Laßt uns nun gehen gen Bethlehém, und die Geschiedte sehen, die da geschehen ist, die uns der Herr kund gethan hat. Und sie kamen eilend, und fanden beide, Mariam und Joseph, dazu das Kind in der Krippe liegend. Da sie es aber gesehen hatten, breiteten sie das Wort aus, welches zu ihnen von diesem Kinde gesagt war. Und alle, vor die es kam, wunderten sich der Rede, die ihnen die Hirten gesagt hatten. Maria aber behielt alle diese Worte, und bewegte sie in ihrem Herzen. Und die Hirten kehreten wieder um, priesen und lobten Gott um alles, was sie gehört und gesehen hatten, wie denn zu ihnen gesagt war. Und da acht Tage um waren, daß das Kind beschnitten würde, da ward sein Name genannt Jesus, welcher genannt war von dem Engel, ehe denn er in Mutterleibe empfangen ward.

(Dieselbe Collecte und Epistel, und dasselbe Evangelium sollen täglich bis zum Tage Epiphania gebraucht werden.)

Am Tage Epiphania, oder der Erscheinung Christi.

Die Collecte.

O Gott! Der du, durch die Leitung eines Sternes, deinen eingeborenen Sohn den Hei-

queda aniquilada la fé, y la promesa sin valor.

El Evangelio. S. Luc. ii. 15.

Y ACONTECIO, que luego que los Angeles se retiraron de ellos al cielo, los pastores se decian los unos á los otros: Pásemos hasta Bethlehém, y veamos esto, que ha acontecido, lo qual el Señor nos ha mostrado. Y fuéron apresurados, y hallaron á Maria, y á Joseph, y al Niño echado en el pesebre. Y quando esto viéron, entendieron lo que se les habia dicho acerca de aquel Niño. Y todos los que lo oyéron, se maravillaron: y tambien de lo que les habian referido los pastores. Mas Maria guardaba todas estas cosas, confiriéndolas en su corazón. Y se volviéron los pastores glorificando, y loando á Dios por todas las cosas, que habian oido y visto, así como les habia sido dicho. Y despues que fuéron pasados los ocho dias para circuncidar al Niño, llamaron su nombre JESUS, como le habia llamado el Angel, ántes que fuese concebido en el vientre.

La misma Colecta, Epístola y Evangelio se usará cada dia, hasta la Epiphania.

LA EPIPHANIA,

O la Manifestacion de Christo á los Gentiles.

La Colecta.

O DIOS, que por la guia de una estrella manifestaste á los Gentiles tu Unigenito

χαρισαι, ἵνα ἡμεῖς, οἱ σε ἐκ πίσεως ἐγνωκότες, τῆς ἐνδοξου Θεότητος σου μετὰ τὸν βίον τοῦτον ἀπολαύμεν, δι' Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Ἐφεσ. γ'. α'.

ΤΟΥΤΟΥ χάριν ἐγὼ Παῦλος ὁ δέσμιος τοῦ Χριστοῦ Ἰησοῦ ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἐθνῶν. Εἴγε ἡκούσατε τὴν οἰκονομίαν τῆς χάριτος τῆς Θεῆς τῆς δοθείσης μοι εἰς ὑμᾶς. Ὅτι κατὰ ἀποκάλυψιν ἐγνώρισέ μοι τὸ μυστήριον, καθὼς προέγραψα ἐν ὀλίγῃ. Πρὸς ὃ δύνασθε ἀναγινώσκοντες νοῆσαι τὴν συνέσιν μὲν ἐν τῷ μυστηρίῳ τοῦ Χριστοῦ. Ὁ ἐν ἐτέραις γενεαῖς οὐκ ἐγνωρίσθη τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων, ὡς νῦν ἀπεκαλύφθη τοῖς ἁγίοις ἀποστόλοις αὐτοῦ καὶ προφήταις ἐν Πνεύματι. Εἶναι τὰ ἔθνη συγκληρονόμα. καὶ σύσσωμα, καὶ συμμετοχα τῆς ἐπαγγελίας αὐτοῦ ἐν τῷ Χριστῷ, διὰ τοῦ εὐαγγελίου. Οὐ ἐγενόμην διάκονος κατὰ τὴν δωρεάν τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ τὴν δοθείσάν μοι κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς δυνάμεως αὐτοῦ. Ἐμοὶ τῷ ἐλαχιστοτέρῳ πάντων τῶν ἁγίων ἐδόθη ἡ χάρις αὕτη, ἐν τοῖς ἔθνεσιν εὐαγγελισσασθαι τὸν ἀνεξιχνίαστον πλοῦτον τῆς Χριστοῦ. Καὶ φωτίσαι πάντας τίς ἡ κοινωνία τοῦ μυστηρίου τοῦ ἀπὸ τῶν αἰώνων ἀποκεκρυμμένου εἰς τὸν Θεόν, τὸν διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ κτήσαντα τὰ πάντα. Ἵνα τῶρα αἱ ἀρχαὶ, καὶ αἱ ἐξουσίαι αἱ καθήμεναι εἰς τὸν οὐρανόν, μίθωσι διὰ τῆς ἐκκλησίας, τὴν πολυποικίλον σοφίαν τοῦ Θεοῦ. Κατὰ τὴν βουλήν τὴν αἰώνιον τὴν ὅποιαν ἐποίησεν εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν ἐν ᾧ ἔχομεν

χάρισον ἰδέως, ἵνα ἡμεῖς, οἱ ὅποιοι σὲ γνωρίζομεν διὰ πίστιν, ἀπολαύσαμεν τὴν ἐνδοξὴν σου Θεότητα μετὰ τούτων τὸν βίον, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Ἐφεσ. γ'. α'.

ΤΟΥΤΟΥ χάριν ἐγὼ Παῦλος ὁ δέσμιος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ διὰ σὰς τὰ ἔθνη. Ἐάν ἡκούσατε τὴν οἰκονομίαν τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ, ἡ ὅποια μοι ἐδόθη εἰς ὑμᾶς. Ὅτι με ἀποκάλυψιν με ἔμαθε τὸ μυστήριον, καθὼς βραχέως προέγραψα διὰ τὸ ὅποιον δύνασθε ἀναγινώσκοντες ἵνα καταλάβετε τὴν περὶ τοῦ Χριστοῦ μυστηρίου γνῶμην μου. τὸ ὅποιον ἐν ἐτέραις γενεαῖς δὲν ἔμαθαν οἱ ἄνθρωποι, καθὼς τῶρα, ἐφανερώθη τοῖς ἁγίοις ἀποστόλοις αὐτοῦ, καὶ προφήταις ἐν Πνεύματι. Ὅτι τὰ ἔθνη ἵνα εἶναι συγκληρονόμα, καὶ σύσσωμα, καὶ συμμετοχα τῆς διὰ τῆς εὐαγγελίου εἰς τὸν Χριστὸν ἐπαγγελίας του. Τοῦ ὁποίου ἔγινα διάκονος κατὰ τὸ δῶρον τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ, ἥτις μοι ἐδόθη κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς δυνάμεως του. Εἰς ἐμὲ τὸν ἐλάχιστον πάντων τῶν ἁγίων ἐδόθη αὕτη ἡ χάρις, ἵνα εὐαγγελίσω εἰς τὰ ἔθνη τὸν ἀκατάληπτον πλοῦτον τοῦ Χριστοῦ. Καὶ φωτίσω πάντας διδάσκοντας ποία εἶναι ἡ κοινωνία τοῦ μυστηρίου του ἀπὸ τῶν αἰώνων ἀποκεκρυμμένου εἰς τὸν Θεόν, τὸν διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ κτήσαντα τὰ πάντα. Ἵνα τῶρα αἱ ἀρχαὶ, καὶ αἱ ἐξουσίαι αἱ καθήμεναι εἰς τὸν οὐρανόν, μίθωσι διὰ τῆς ἐκκλησίας, τὴν πολυποικίλον σοφίαν τοῦ Θεοῦ. Κατὰ τὴν βουλήν τὴν αἰώνιον τὴν ὅποιαν ἐποίησεν εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν. Εἰς τὸν ὅποιον ἔχομεν τὴν παρρη-

propitius, ut, qui jam te fide cognoscimus, post hanc vitam gloriosi Numinis fructum consequamur, per Jesum Christum, Dominum nostrum. Amen.

Epistola. Ephes. iii. 1.

HUJUS rei gratia, ego Paulus victus Christi Jesu, pro vobis Gentibus, si tamen audistis dispensationem gratiae Dei, quae data est mihi in vobis: quoniam, secundum revelationem, notum mihi factum est sacramentum, sicut supra scripsi in brevi: prout potestis legentes intelligere prudentiam meam in mysterio Christi: quod aliis generationibus non est agnitus filiis hominum, sicuti nunc revelatum est sanctis Apostolis ejus, et Prophetis in Spiritu, Gentes esse cohaereditas, et concorporales, et comparticipes promissionis ejus in Christo Jesu per Evangelium; cujus factus sum minister secundum donum gratiae Dei, quae data est mihi secundum operationem virtutis ejus. Mihi, omnium sanctorum minimo, data est gratia haec, in Gentibus evangelizare investigabiles divitias Christi, et illuminare omnes, quae sit dispensatio sacramenti absconditi a saeculis in Deo, qui omnia creavit: ut innotescat principatibus, et potestatibus in caelestibus, per Ecclesiam, multiformis sapientia Dei, secundum praefinitionem saeculorum, quam fecit in Christo Jesu, Domino nostro; in quo habemus

Gentili; facci la grazia, per tua misericordia, che noi, che ora ti conosciamo per fede, abbiamo, all' avvenire, il godimento della tua Divinità gloriosa, per Gesù Cristo, nostro Signore. Amen.

L' Epistola. Efes. iii. 1.

PER questa cagione, io Paolo, il prigioniero di Cristo Gesù per voi, Gentili, se pure avete udita la dispensazione della grazia di Dio, che m' è stata data inverso voi; come per rivelazione egli m' ha fatto conoscere il misterio, (siccome avanti in breve scrissi; e che potete, leggendo, conoscere qual sia la mia intelligenza nel misterio di Cristo), il quale non fu dato a conoscere nelle altre età a' figliuoli degli uomini, come ora è stato rivelato a' santi Profeti ed Apostoli d' esso in ispirito; acciocchè i Gentili siano coeredi, e d' un medesimo corpo, e partecipi della promessa d' esso in Cristo per l' Evangelo, del quale io sono stato fatto ministro, secondo il dono della grazia di Dio che m' è stata data, dalla virtù della sua potenza. A me, dico, il minimo di tutti i santi, è stata data questa grazia d' evangelizzar fra' Gentili le non investigabili ricchezze di Cristo, e di manifestare a tutti quale è la dispensazione del misterio, il quale da' secoli è stato occulto in Dio che ha create tutte le cose per Gesù Cristo; acciocchè, nel tempo presente, sia data a conoscere a' principati ed alle potestà ne' luoghi celesti, per la chiesa, la moltovaria sapienza di Dio, secondo il proponimento eterno, il quale egli ha fatto in Cristo Gesù, nostro Signore, in cui noi abbiamo la li-

tiles; Mercifully grant, that we, which know thee now by faith, may after this life have the fruition of thy glorious Godhead; through Jesus Christ our Lord. *Amen.*

tils, accorde-nous, par ta miséricorde, que nous, qui maintenant te connoissons par la foi, puissions après cette vie jouir de ta divinité, par Jésus-Christ ton Fils notre Seigneur. *Amen.*

The Epistle. Ephes. iii. 1.

L'Épître, Eph. iii. 1.

FOR this cause, I Paul, the prisoner of Jesus Christ for you Gentiles; if ye have heard of the dispensation of the grace of God, which is given me to you-ward: How that by revelation he made known unto me the mystery (as I wrote afore in few words, whereby, when ye read, ye may understand my knowledge in the mystery of Christ) which in other ages was not made known unto the sons of men, as it is now revealed unto his holy Apostles and Prophets by the Spirit; That the Gentiles should be fellow-heirs, and of the same body, and partakers of his promise in Christ, by the Gospel: whereof I was made a minister, according to the gift of the grace of God given unto me by the effectual working of his power, Unto me, who am less than the least of all saints, is this grace given, that I should preach among the Gentiles the unsearchable riches of Christ; and to make all men see what is the fellowship of the mystery, which from the beginning of the world hath been hid in God, who created all things by Jesus Christ: to the intent, that now unto the principalities and powers in heavenly places might be known by the Church the manifold wisdom of God, according to the eternal purpose which he purposed in Christ

C'EST pour cela que moi Paul suis prisonnier de Jésus-Christ pour vous, Gentils. Si toutefois vous avez entendu la dispensation de la grâce de Dieu, qui m'a été donnée envers vous: comment par révélation le mystère m'a été donné à connoître, (ainsi que je l'ai écrit ci-dessus en peu de mots, d'où vous pouvez voir, en le lisant, quelle est l'intelligence que j'ai dans le mystère de Christ,) lequel n'a point été donné à connoître aux enfans des hommes dans les autres âges, comme il a été maintenant révélé par l'Esprit à ses saints apôtres et à ses prophètes; savoir, que les Gentils sont cohéritiers, et d'un même corps, et qu'ils participent ensemble à sa promesse en Christ, par l'Evangile, duquel j'ai été fait ministre selon le don de la grâce de Dieu, qui m'a été donnée suivant l'efficacité de sa puissance. Cette grâce, dis-je, m'a été donnée, à moi qui suis le moindre de tous les Saints, pour annoncer entre les Gentils les richesses incompréhensibles de Christ; et pour mettre en évidence devant tous, quelle est la communication du mystère qui étoit caché de tout temps en Dieu, lequel a créé toutes choses par Jésus-Christ; afin que la sagesse de Dieu, qui est diverse en toutes sortes, soit maintenant donnée à connoître aux principautés et aux puissances dans les lieux célestes, par l'Eglise, suivant le propos arrêté dès les siècles, lequel il a établi

den geoffenbart hat: Verleihe gnädig, daß wir, die wir jetzt durch den Glauben dich erkennen, nach diesem Leben zum Genuß des Anschauens deiner herrlichen Gottheit gelangen mögen; durch Jesum Christum, unsern Herrn. *Amen.*

Hijo; Concede por tu misericordia que nosotros que ahora te conocemos por fé, despues de esta vida tengamos la fruición de tu Gloriosa Deidad; mediante Jesu Christo nuestro Señor. *Amen.*

Die Epistel. Epheser, 3, 1—12.

Derhalben ich Paulus, der Gefangene Christi Jesu, für euch Heiden, nachdem ihr gehört habt von dem Amte der Gnade Gottes, die mir an euch gegeben ist, daß mir ist kund geworden dieses Geheimniß durch Offenbarung, wie ich droben aufs kürzeste geschrieben habe; daran ihr, so ihr es lest, merket lönnet meinen Verstand an dem Geheimniß Christi, welches nicht kund gethan ist in den vorigen Zeiten den Heiligkeitkindern, als es nun geoffenbart ist seinen heiligen Aposteln und Propheten durch den Geist: nämlich, daß die Heiden Miterben seyn, und mit eingeleibet, und Mitgenossen seiner Verheißung in Christo, durch das Evangelium, daß ich ein Diener geworden bin, nach der Gnade, aus der Gnade Gottes, die mir nach seiner mächtigen Kraft gegeben ist. Mit, dem alleringsten unter allen Heiligen, ist gegeben diese Gnade, unter den Heiden zu verkündigen den unaussprechlichen Reichthum Christi, und zu erleuchten jedermann, welche da seyn die Gemeinschaft des Geheimnisses, das von der Welt her in Gott verborgen gewesen ist, der alle Dinge geschaffen hat durch Jesum Christum; auf daß jetzt würde den Fürstenthümern und Herrschaften in dem Himmel, an der Gemeine, die mannigfaltige Weisheit Gottes, nach dem Vorsatz von der Welt her, welche er bewiesen hat in Christo Jesu, unserm

La Epistola. Ephes. iii. 1

POR esta causa yo Pablo el prisionero de Jesu-Christo, por vosotros los Gentiles, si es que oisteis la dispensacion de la gracia de Dios, que me fué dada para con vosotros: puesto que por revelacion se me ha hecho conocer el Sacramento, como arriba escribí en pocas palabras: en donde si leéis, podeis conocer la inteligencia, que tengo en el misterio de Christo: el qual en otras generaciones no fué conocido de los hijos de los hombres, así como ahora ha sido revelado á sus Santos Apóstoles y Prophetas en espíritu: Que los Gentiles son coherederos, é incorporados, y participantes de su promesa en Jesu-Christo por el Evangelio: del qual yo he sido hecho Ministro, segun el don de la gracia de Dios, que se me ha dado segun la operacion de su virtud. A mí que soy el menor de todos los Santos, me ha sido dada esta gracia de predicar á los Gentiles las inapeables riquezas de Christo, y de manifestar á todos, qual sea la comunicacion del Sacramento escondido desde los siglos en Dios, que lo crió todo. Para que la multiforme sabiduría de Dios, sea notificada por la Iglesia á los Principados y Potestades en los Cielos, conforme á la determinacion de los siglos, que ha cumplido en Jesu-Christo nuestro

την παρρησίαν καὶ τὴν προσαγωγὴν ἐν πεπο-
θησει, διὰ τῆς πίστεως αὐτοῦ.

σίαν καὶ τὴν εἴσοδον μὲ θάρρος, διὰ τῆς
πίστεως σου.

Εὐαγγέλιον. Ματθ. β'. α'.

Εὐαγγέλιον. Ματθ. β'. α'.

ΤΟΥ δὲ Ἰησοῦ γεννηθέντος ἐν Βηθλεὲμ τῆς
Ἰουδαίας, ἐν ἡμέραις Ἡρώδου τοῦ βασιλέως,
ἰδοὺ, μάγις ἀπὸ ἀνατολῶν παρεγενόντο εἰς
Ἱεροσόλυμα, λέγοντες· Ποῦ ἐστὶν ὁ τεχθεὶς
βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; εἶδομεν γὰρ αὐτὸν
τὸν ἄστέρα ἐν τῇ ἀνατολῇ, καὶ ἠλθομεν προσ-
κυνῆσαι αὐτῷ. Ἀκούσας δὲ Ἡρώδης ὁ βασι-
λεὺς ἐταρίχθη, καὶ πᾶσα Ἱεροσόλυμα μετ'
αὐτοῦ. Καὶ συναγαγὼν πάντας τοὺς ἀρχιε-
ρεῖς καὶ γραμματεῖς τοῦ λαοῦ, ἐπυνθάνετο
παρ' αὐτῶν ποῦ ὁ Χριστὸς γεννᾶται. Οἱ δὲ
εἶπον αὐτῷ· Ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας. Οὕτω
γὰρ γέγραπται διὰ τοῦ προφήτου· Καὶ σύ
Βηθλεὲμ, γῆ Ἰούδα, οὐδαμῶς ἐλαχίστη εἶ ἐν
τοῖς ἡγεμόσιν Ἰούδα· ἐκ σοῦ γὰρ ἐξελεύσεται
ἡγούμενος, ὅστις ποιμανεῖ τὸν λαόν μου τὸν
Ἰσραὴλ. Τότε Ἡρώδης, λάθρα καλέσας τοὺς
μάγους, ἠκρίβωσε παρ' αὐτῶν τὸν χρόνον τοῦ
φαινομένου ὑστέρος. Καὶ πέμψας αὐτοὺς εἰς
Βηθλεὲμ, εἶπε· Πορευθέντες, ἀκριβῶς ἐξετί-
νατε περὶ τοῦ παιδίου· ἐπὶ ἂν δὲ εὕρητε, ἀπαγ-
γεῖλάτε μοι, ὥπως καὶ γὰρ ἔλθω προσκυνῶν
αὐτῷ. Οἱ δὲ, ἀκούσαντες τοῦ βασιλέως, ἐπο-
ρεύθησαν· καὶ ἰδοὺ, ὁ ἄστηρ, ὃν εἶδον ἐν τῇ
ἀνατολῇ, προῆγεν αὐτοὺς, ἕως ἔλθω ἐστη
ἐπάνω οὗ ἢ τὸ παιδίον. Ἰδόντες δὲ τὸν
ἄστέρα, ἐχάρησαν χαρὰν μεγάλην σφόδρα.
Καὶ ἔλθοντες εἰς τὴν οἰκίαν εὗρον τὸ παιδίον
μετὰ Μαρίας τῆς μητρὸς αὐτοῦ καὶ πεσόντες
προσεκύνησαν αὐτῷ καὶ ἀνοίξαντες τοὺς θη-
-

Ο ΔΕ Ἰησοῦς γεννηθεὶς ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰου-
δαίας, κατὰ τὰς ἡμέρας Ἡρώδου τοῦ βασιλέως,
ἰδοὺ μάγις, ἤρχοντο ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς εἰς τὰ
Ἱεροσόλυμα, λέγοντες. Ποῦ εἰρίσκειται, ὁ
γεννηθεὶς βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; εἶδομεν
γὰρ τὸν ἄστέρα αὐτοῦ ἐν τῇ ἀνατολῇ, καὶ
ἠλθομεν ἵνα τὸν προσκυνήσωμεν. Ἀκούσας δὲ
ὁ βασιλεὺς Ἡρώδης ἐταρίχθη, καὶ πᾶσα Ἱε-
ροσόλυμα μετ' αὐτοῦ. Καὶ συνάξας πάντας
τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ γραμματεῖς τοῦ λαοῦ,
τοὺς ἡρώτα ποῦ ὁ Χριστὸς γεννᾶται. Οἱ δὲ
εἶπον αὐτῷ· Ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας· οὕτω
γὰρ ἐγγράφη ἀπὸ τοῦ προφήτου. Καὶ σύ
Βηθλεὲμ, γῆ Ἰούδα, δὲν εἶσαι τελείως ἡελαχί-
ση ἀναμεταξὺ τῶν ἄλλων πόλεων τῆς Ἰουδαίας·
διὸ ἀπὸ σοῦ θέλει ἔκβην ἀρχηγὸς βοσκῶν
τὸν λαόν μου τὸν Ἰσραὴλ. Τότε Ἡρώδης,
κρυφίως καλέσας τοὺς μάγους ἐμαθεν ἀκριβῶς
παρ' αὐτῶν τὸν χρόνον τοῦ φαινομένου ὑστέρος.
Καὶ πέμψας αὐτοὺς εἰς τὴν Βηθλεὲμ, εἶπε·
Πορευθέντες ἀκριβῶς ἐξετάσατε περὶ τοῦ παι-
δίου· καὶ ἀφ' οὗ τὸ εὕρητε, δότε μοι εἰδήσιν,
ὅπως ἔλθω καὶ ἐγὼ τὸ προσκυνήσω. Αὐτοὶ
δὲ ἀκούσαντες τὸν βασιλέα, ἐπορεύθησαν· καὶ
ἰδοὺ, ὁ ὅποιον εἶδον ἄστηρ ἐν τῇ ἀνατολῇ
ἐπήγαγε πρὸ αὐτοῦ, ἕως ὅπου ἔλθω ἐμείνεν
ἐπὶ τοῦ τόπου εἰς τὸν ὅποιον ἦτον τὸ παιδίον.
Ἰδόντες δὲ τὸν ἄστέρα ἐχάρησαν μεγάλως.
Καὶ ἔλθοντες εἰς τὴν οἰκίαν εὗρον τὸ παιδίον
μετὰ Μαρίας τῆς μητρὸς του, καὶ πεσόντες τὸ
ἐπροσκύνησαν καὶ ἀνοίξαντες τοὺς θησαυροὺς

fiduciam, et accessum in confidentia per
fidem ejus.

bertà e l'introduzione in confidenza, per la
fede di esso.

L' Evangelo. S. Matt. ii. 1.

Evangelium. S. Matth. ii. 1.

CUM ergo natus esset Jesus in Bethlehem
Juda in diebus Herodis regis; ecce, Magi ab
Oriente venerunt Ierosolymam, dicentes:
Ubi est, qui natus est rex Judæorum? vidi-
mus enim stellam ejus in Oriente, et veni-
mus adorare eum. Audiens autem Hero-
des rex, turbatus est, et omnis Ierosolyma
cum illo. Et congregans omnes principes
sacerdotum, et scribas populi, sciscitabatur
ab eis, ubi Christus nasceretur. Et illi
dixerunt ei: In Bethlehem Judæ: sic enim
scriptum est per Prophetam: Et tu, Bethle-
hem, terra Juda, nequaquam minima es in
principibus Juda: ex te enim exhibit dux,
qui regat populum meum Israel. Tunc
Herodes, clam vocatis Magis, diligenter di-
dicit ab eis tempus stellæ, quæ apparuit
eis: et mittens illos in Bethlehem, dixit:
Ite, et interrogate diligenter de puero: et,
cum inveneritis, renuntiatis mihi, ut et ego
veniens adorem eum. Qui cum audissent
regem, abierunt: et, ecce, stella, quam vide-
rant in Oriente, antecedebat eos, usque dum
veniens staret supra, ubi erat puer. Viden-
tes autem stellam, gavisii sunt gaudio magno
valde. Et intrantes domum, invenerunt

ESSENDO Gesù nato in Betleem di Giu-
dea, ai dì del re Erode; ecco de' Magi
d'Oriente arrivarono in Gerusalemme, di-
cendo: dove è il re de' Giudei ch' è nato?
Conciosiacosachè noi abbiamo veduta la
sua stella in Oriente, e siamo venuti per
adorarlo. E'l re Erode, udito questo, fu
turbato, e tutta Gerusalemme con lui. Ed
egli raunati tutti i principali sacerdoti e
gli scribi del popolo, s' informò da loro
dove il Cristo doveva nascere; ed essi gli
dissero in Betleem di Giudea, perciocchè
così è scritto per il Profeta: e tu Betleem,
nella terra di Giudea, non sei il minimo
fra i Principi di Giudea, perciocchè di te
uscirà un capo, il qual pascerà il mio po-
polo Israel. Allora Erode, chiamati,
di nascoso, i Magi, domandò loro del tempo
appunto che la stella era apparita. E man-
dandogli in Betleem, disse loro: andate e
domandate diligentemente del fanciullino;
e quando l'avrete trovato, rapportatelo mi,
acciocchè ancora io venga e l'adori; ed
essi, udito il re, andarono; ed ecco la stella
ch' avevano veduta in Oriente andava dinan-
zi a loro; fin che giunta disopra al luogo
dove era il fanciullino, vi si fermò. Ed
essi, veduta la stella, si rallegrarono di
grandissima allegrezza. Ed entrati nella
casa, trovarono il fanciullino con Maria

Jesus our Lord: In whom we have boldness and access with confidence by the faith of him.

en Jésus-Christ notre Seigneur; par lequel nous avons hardiesse et accès en confiance, par la foi que nous avons en lui.

The Gospel. St. Matth. ii. 1.

L'Evangile, St. Matt. ii. 1.

WHEN Jesus was born in Bethlehem of Judæa, in the days of Herod the king, behold, there came wise men from the east to Jerusalem, saying, Where is he that is born King of the Jews? for we have seen his star in the east, and are come to worship him. When Herod the king had heard these things, he was troubled, and all Jerusalem with him. And when he had gathered all the chief priests and scribes of the people together, he demanded of them, where Christ should be born. And they said unto him, In Bethlehem of Judæa: for thus it is written by the prophet, And thou, Bethlehem, in the land of Juda, art not the least among the princes of Juda: for out of thee shall come a Governour that shall rule my people Israel. Then Herod, when he had privily called the wise men, enquired of them diligently what time the star appeared. And he sent them to Bethlehem, and said, Go, and search diligently for the young child, and when ye have found him, bring me word again, that I may come and worship him also. When they had heard the king, they departed; and lo, the star which they saw in the east went before them, till it came and stood over where the young child was. When they saw the star, they rejoiced with exceeding great joy. And when they were come into the house, they saw the young child with Mary his mother, and fell down

OR Jésus étant né à Bethléhem, ville de Judée, au temps du roi Hérode, voici arriver des Sages d'Orient à Jérusalem, en disant: où est le roi des Juifs qui est né? car nous avons vu son étoile en Orient, et nous sommes venus l'adorer. Ce que le roi Hérode ayant entendu, il en fut troublé, et tout Jérusalem avec lui. Et ayant assemblé tous les principaux sacrificateurs et les scribes du peuple, il s'informa d'eux où le Christ devoit naître. Et ils lui dirent: à Bethléhem, ville de Judée; car il est ainsi écrit par le prophète: et toi, Bethléhem, terre de Juda, tu n'es nullement la plus petite entre les gouverneurs de Juda; car de toi sortira le conducteur qui paîtra mon peuple d'Israël. Alors Hérode ayant appelé en secret les Sages, s'enquit d'eux soigneusement du temps que l'étoile leur étoit apparue. Et les envoyant à Bethléhem, il leur dit: allez, et vous enquêrez soigneusement touchant le petit enfant; et quand vous l'aurez trouvé, faites-le moi savoir, afin que j'y aille aussi, et que je l'adore. Eux donc, ayant ouï le roi, s'en allèrent: et voici, l'étoile qu'ils avoient vue en Orient, alloit devant eux jusqu'à ce qu'elle vint et s'arrêta sur le lieu où étoit le petit enfant. Et quand ils virent l'étoile, ils se réjouirent d'une fort grande joie. Et étant entrés dans la maison, ils trouvèrent le petit enfant, avec Marie sa mère, lequel ils adorèrent en se prosternant en terre: et

Herrn, durch welchen wir haben Freudigkeit und Zugang in aller Zuversicht, durch den Glauben an ihn.

Señor: en el que tenemos la seguridad, y el llegarnos á él con fiadamente por su fe.

Das Evangelium. Matth. 2, 1—12.

El Evangelio. S. Matt. ii. 1.

Da Jesus geboren war zu Bethle= hem im jüdischen Lande, zur Zeit des Königs Herodas; siehe, da kamen die Weisen vom Morgenlande gen Jerusalem, und sprachen: Wo ist der neugeborne König der Juden? Wir haben seinen Stern gesehen im Morgenlande, und sind gekommen, ihn anzubeten. Da das der König Herodes hörte, erschrak er, und mit ihm das ganze Jerusalem; und ließ versammeln alle Hohepriester und Schriftgelehrten unter dem Volk, und erforschte von ihnen, wo Christus sollte geboren werden. Und sie sagten ihm: Zu Bethlehem, im jüdischen Lande. Denn also steht geschrieben durch den Propheten: Und du Bethlehem, im jüdischen Lande, ist mit nichten die kleinste unter den Fürsten Judas; denn aus dir soll mir kommen der Herzog, der über mein Volk Israel ein Herr sey. Da berief Herodes die Weisen heimlich, und erlernete mit Fleiß von ihnen, wann der Stern erschienen wäre; und wies sie gen Bethlehem, und sprach: Ziehet hin, und forschet fleißig nach dem Kindelein; und wenn ihr es findet, so saget mirs wieder, daß ich auch komme und es anbede. Als sie nun den König gehört hatten, zogen sie hin. Und siehe, der Stern, den sie im Morgenlande gesehen hatten, gieng vor ihnen hin, bis daß er kam und stand oben über, da das Kindelein war. Da sie den Stern sahen, wurden sie hoch erfreuet, und giengen in das Haus, und fanden das Kindelein mit Maria, seiner

PUES quando hubo nacido Jesus en Bethle= hem de Judá en tiempo de Herodes el Rey, he aquí unos Magos vinieron del Oriente á Jerusalem, diciendo: ¿Dónde está el Rey de los Judios, que ha nacido? porque vimos su Estrella en el Oriente, y venimos á adorarle. Y el Rey Herodes, quando lo oyó, se turbó, y toda Jerusalem con él. Y convocando todos los Principes de los Sacerdotes y los Escribas del pueblo, les preguntaba, dónde habia de nacer el Christo. Y ellos le dixéron: en Bethlehm de Judá; porque así está escrito por el Propheta. Y tú, Bethlehm, tierra de Judá, no eres la menor entre las principales de Judá: porque de ti saldrá el Caudillo, que gobernará á mi pueblo de Israel. Entonces Herodes, llamando en secreto á los Magos, se informó de ellos cuidadosamente del tiempo, en que les apareció la Estrella: Y encaminándolos á Bethlehm, les dixo: Id, é informaos bien del Niño: y quando le hubiereis hallado, hacedmelo saber, para que yo tambien vaya á adorarle. Ellos, luego que esto oyeron del Rey, se fuéron. Y he aquí la Estrella, que habian visto en el Oriente, iba delante de ellos, hasta que llegando se paró, sobre donde estaba el Niño. Y quando viéron la Estrella, se regocijaron en gran manera. Y entrando en

DOMINICA PRIMA POST EPIPHANIAM.

σαυροὺς αὐτῶν προσήνεγκαν αὐτῷ δῶρα, χρυσόν, καὶ λίβανον, καὶ σμύρναν. Καὶ χρηματισθέντες κατ' ὄναρ μὴ ἀνακίμῃσαι πρὸς Ἡρώδην, δι' ἄλλης ὁδοῦ ἀνεχώρησαν εἰς τὴν χώραν αὐτῶν.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΩΤΗ ΜΕΤΑ ΤΑ ΕΠΙΦΑΝΙΑ.

Συναπτή.

ΔΕΟΜΕΘΑ σου, Κύριε, τὰς εὐχὰς τοῦ ἱκετεύοντός σε λαοῦ οἰκτιρμόνως προσδέξασθαι, καὶ δώρησαι αὐτοῖς τὸ τε συνιέναι καὶ γνῶναι ὃ δεῖ αὐτοὺς ποιεῖν, καὶ χάριν δὲ καὶ δύναμιν ἔχειν τοῦ πιστῶς ἐπιτελεῖν αὐτὰ, δι' Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Ῥωμ. ιβ'. α'.

ΠΑΡΑΚΑΛΩ οὖν ὑμᾶς, ἀδελφοί, διὰ τῶν οἰκτιρμῶν τοῦ Θεοῦ, παραστήσαι τὰ σώματα ὑμῶν θυσίαν ζῶσαν, ἁγίαν, εὐάρεστον τῷ Θεῷ, τὴν λογικὴν λατρείαν ὑμῶν. Καὶ μὴ συσχηματίζεσθε τῷ αἰῶνι τούτῳ· ἀλλὰ μεταμορφοῦσθε τῇ ἀνακαινώσει τοῦ νοῦς ὑμῶν, εἰς τὸ δοκιμάζειν ὑμᾶς τί τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ τὸ ἀγαθὸν καὶ εὐάρεστον καὶ τέλειον. Λέγω γάρ διὰ τῆς χάριτος τῆς δοθείσης μοι, παντὶ τῷ ὄντι ἐν ὑμῖν, μὴ ὑπερφρονεῖν παρ' ὃ δεῖ φρονεῖν· ἀλλὰ φρονεῖν εἰς τὸ σωφρονεῖν, ἐκάστω ὡς ὁ Θεὸς ἐμέρισε μέτρον πίστεως. Καθὰ

puerum cum Maria matre ejus; et procidentes adoraverunt eum: et, apertis thesauris suis, obtulerunt ei munera, aurum, thus, et myrrham. Et responso accepto in somnis, ne redirent ad Herodem, per aliam viam reversi sunt in regionem suam.

DOMINICA PRIMA POST EPIPHANIAM.

Collecta.

VOTA, quæsumus, Domine, supplicantis populi tui propitius exaudi; ac concede, ut, quæ illi facienda sunt, percipiat; et ut, gratia et virtute tua adjutus, ea, quæ perceperit, fideliter impleat, per Jesum Christum, Dominum nostrum. Amen.

Epistola. Rom. xii. 1.

OBSECO itaque vos, fratres, per misericordiam Dei, ut exhibeatis corpora vestra hostiam viventem, sanctam, Deo placentem, rationabile obsequium vestrum. Et nolite conformari huic sæculo: sed reformamini in novitate sensus vestri; ut probetis quæ sit voluntas Dei bona, et beneplacens, et perfecta. Dico enim, per gratiam quæ data est mihi, omnibus qui sunt inter vos, non plus sapere quam oportet sapere, sed sapere ad sobrietatem: et unicuique sicut Deus divisit mensuram fidei. Sicut enim in uno corpore multa membra habemus,

αὐτῶν τοῦ ἐπρόσφεραν δῶρα, Χρυσίον, καὶ λίβανον, καὶ σμύρναν. Καὶ διδαχθέντες εἰς τὸν ὕπνον τοὺς ἑα μὴ γυρίωσι πρὸς τὸν Ἡρώδην, δι' ἄλλου δρόμου ἀνεχώρησαν εἰς τὴν χώραν τῶν.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΩΤΗ ΜΕΤΑ ΤΑ ΕΠΙΦΑΝΙΑ.

Συναπτή.

ΔΕΟΜΕΘΑ σου Κύριε προσδέξου οἰκτιρμόνως τὰς τοῦ παρακαλοῦντός σου λαοῦ προσευχὰς καὶ δώρισον αὐτῷ σύνεσιν καὶ γνῶσιν πρὸς τὰ πρέποντα ποιεῖν, χάριν δὲ καὶ δύναμιν ὅπως ἐπιτηδεύῃ πιστῶς εἰς αὐτὰ δι' Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Ῥωμ. ιβ'. α'.

ΣΑΣ παρακαλῶ λοιπὸν ἀδελφοί, διὰ τῶν οἰκτιρμῶν τοῦ Θεοῦ, ἵνα παρηστησέτε τὰ σώματά σας, καὶ τὴν λογικὴν σας λατρείαν, ὡς ζωντανὴν θυσίαν, καὶ ἁγίαν καὶ εὐάρεστον τῷ Θεῷ. Καὶ μὴ σχηματίζεσθε κατὰ τοῦτον τὸν αἰῶνα. Ἀλλὰ μεταμορφώνοντες μεταμορφώσατε τὸν νοῦν σας, δοκιμάζοντες τί εἶναι τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, τὸ ἀγαθὸν καὶ εὐάρεστον καὶ τέλειον. Διὰ γὰρ τὴν ὁποίαν μοι ἐδόθη χάριν, λέγω εἰς ἑσῶς τὸν καθ' ἕνα μὴ φρονεῖτε ὑπὲρ τὸ πρέπον, ἀλλὰ σωφρόνως καὶ κατὰ τὴν ποσότητα τῆς πίστεως τὴν ὁποίαν ὁ Θεὸς σᾶς ἐμέρισε. Διότι καθὼς τὸ σῶμα

sua madre: e, gittatisi in terra, l'adorano. Ed aperti i lor tesori, gli offerirono doni, oro, incenso, e mirra. Ed, avendone avuta una rivelazione divina in sogno, non tornare ad Erode, per un'altra strada, si ridussero nel lor paese.

LA PRIMA DOMENICA DOPO L'EPIFANIA.

La Colletta.

O SIGNORE, noi ti supplichiamo d'esserti dire misericordiosamente le preghiere del tuo popolo che invoca il tuo nome, e fa ciò che comprenda e sappia, quali sono le cose che debbe fare, e mediante la tua divina assistenza si applichi ad adempirle fedelmente per Gesù Cristo, nostro Signore. Amen.

L'Epistola. Rom. xii. 1.

IO v' esorto dunque, Fratelli, per le cose che sono passioni di Dio, che voi presentiate i vostri corpi in ostia vivente, santa, accettabile a Dio; e non vi conformiate a questo secolo, anzi siate trasformati per la rinovazione della vostra mente; e acciocché possiate qual sia la buona, accettabile e perfetta volontà di Dio. Perciocché io, per grazia che m'è stata data, dico a ciascuno di voi, che non abbia alcun sentimento sopra ciò che conviene avere; anzi sentite la sobrietà, secondo che Iddio ha distribuito a ciascuno la misura della fede; perciocché siccome in uno stesso corpo abbiamo molte membra, e tutte le membra non hanno

DOMINICA PRIMA POST EPIPHANIAM.

and worshipped him: and when they had opened their treasures, they presented unto him gifts; gold, and frankincense, and myrrh. And being warned of God in a dream that they should not return to Herod, they departed into their own country another way.

THE FIRST SUNDAY AFTER THE EPIPHANY.

The Collect.

O LORD, we beseech thee mercifully to receive the prayers of thy people which call upon thee; and grant that they may both perceive and know what things they ought to do, and also may have grace and power faithfully to fulfil the same; through Jesus Christ our Lord, *Amen.*

The Epistle. Rom. xii. 1.

I BESEECH you therefore, brethren, by the mercies of God, that ye present your bodies a living sacrifice, holy, acceptable unto God, which is your reasonable service. And be not conformed to this world; but be ye transformed by the renewing of your mind, that ye may prove what is that good, and acceptable, and perfect will of God. For I say, through the grace given unto me, to every man that is among you, not to think of himself more highly than he ought to think, but to think soberly, according as God hath dealt to every man the measure of faith. For as we have many

Rutter, und fielen nieder, und beteten es an; und thaten ihre Schätze auf, und schenkten ihm Gold, Weihrauch und Myrrhen. Und Gott befahl ihnen im Traume, daß sie sich nicht sollten wieder zu Herodes lenten. Und zogen durch einen andern Weg wieder in ihr Land.

Am ersten Sonntage nach Epiphan.

Die Collecte.

O Herr! Bernimm gnädig die Bitten deines Volks, das zu dir ruft, und verleihe, daß sie nicht nur wissen und verstehen, was sie zu thun schuldig sind, sondern auch die Gnade und Kraft erlangen mögen, dasselbe treulich zu vollbringen, durch Jesum Christum, unsern Herrn. *Amen.*

Die Epistel. Römer, 12, 1—5.

Ich ermahne euch, lieben Brüder, durch die Barmherzigkeit Gottes, daß ihr eure selber begebet zum Opfer, das da lebendig, heilig und Gott wohlgefällig sey, welches sey euer vorinstigster Gottesdienst. Und setlet euch nicht dieser Welt gleich, sondern verändert euch durch Verneuerung eures Sinnes, auf daß ihr prüfen möget, welches da sey der gute, der wohlgefällige, und der vollkommene Gottes Wille. Denn ich sage, durch die Gnade, die mir gegeben ist, jedermann unter euch, daß niemand weiter von ihm halte, denn was gebühret zu halten; sondern daß er von ihm schuldig halte, ein jeglicher, nach dem Gott austheilet hat das Maas des Glaubens. Denn glei-

après avoir déployé leurs trésors, ils lui présentèrent des dons; savoir, de l'or, de l'encens, et de la myrrhe. Puis étant divinement avertis dans un songe de ne retourner point vers Hérode, ils se retirèrent dans leur pays par un autre chemin.

LE PREMIER DIMANCHE APRES L'EPIPHANIE.

La Collecte.

SEIGNEUR, nous te supplions de recevoir par ta clémence les prières de ton peuple; lui accordant, avec la connoissance et le sentiment de ses devoirs, la grâce et le pouvoir de les accomplir fidèlement, par Jésus-Christ notre Seigneur. *Amen.*

L'Épître. Rom. xii. 1.

JE vous exhorte donc, mes frères, par les compassions de Dieu, que vous présentiez vos corps en sacrifice vivant, saint, agréable à Dieu, ce qui est votre raisonnable service. Et ne vous conformez point à ce présent siècle, mais soyez transformés par le renouvellement de votre entendement, afin que vous éprouviez quelle est la volonté de Dieu, bonne, agréable, et parfaite. Or, par la grâce qui m'est donnée, je dis à chacun d'entre vous, que nul ne présume d'être sage par-dessus ce qu'il faut être sage; mais qu'il soit sage à sobriété, selon que Dieu a départi à chacun la mesure de la foi. Car comme nous avons plusieurs membres en un seul corps, et que tous les membres

la casa, halláron al Niño con María su madre, y postrándose le adoraron: y abiertos sus tesoros, le ofrecieron dones, oro, incienso y mirra. Y habida respuesta en sueños, que no volviesen á Herodes, se volviéron á su tierra por otro camino.

LA PRIMERA DOMINICA DESPUES DE LA EPIPHANIA.

La Colecta.

SEÑOR, suplicamoste que por tu gran Clemencia recibas los ruegos de tu pueblo que te invoca: y concedes que sepa y comprenda lo que le es conveniente hacer, y que tu gracia y virtud le mueva á cumplirlo fielmente, mediante Jesu Christo nuestro Señor. *Amen.*

La Epistola. Rom. xii. 1.

OS ruego, hermanos, por la misericordia de Dios, que ofrezcais vuestros cuerpos á Dios en hostia viva, santa, agradable á Dios, que es el culto racional que le debeis. Y no os conformeis con este siglo, sino reformaos en novedad de vuestro espíritu: para que experimenteis qual es la voluntad de Dios buena, y agradable, y perfecta. Pues por la gracia que me ha sido dada, digo á todos los que están entre vosotros, que no sepan mas de lo que conviene saber, sino que sepan con templanza: y cada uno como Dios le repartió la medida de la fé. Porque de la manera que en un cuerpo tene-

περὶ γὰρ ἐν ἐνὶ σώματι μέλη πολλά ἔχομεν, τὰ δὲ μέλη πάντα οὐ τὴν αὐτὴν ἔχει πρᾶξιν· οὕτως οἱ πολλοὶ ἐν σώματι ἔσμεν ἐν Χριστῷ, ὁ δὲ καθ' εἷς, ἀλλήλων μέλη.

Εὐαγγέλιον. Λουκ. β'. μα'.

ΚΑΙ ἐπορεύοντο οἱ γονεῖς αὐτοῦ κατ' ἔτος εἰς Ἱερουσαλὴμ τῇ ἑορτῇ τοῦ πάσχα. Καὶ ὅτε ἐγένετο ἑτῶν δώδεκα, ἀναβάντων αὐτῶν εἰς Ἱεροσόλυμα, κατὰ τὸ ἔθος τῆς ἑορτῆς, καὶ τελειωσάντων τὰς ἡμέρας, ἐν τῷ ὑποστρέφειν αὐτοὺς, ὑπέμεινεν Ἰησοῦς ὁ παῖς ἐν Ἱερουσαλὴμ· καὶ οὐκ ἔγνω Ἰωσήφ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ. Νομίσαντες δὲ αὐτὸν ἐν τῇ συνοδίᾳ εἶναι, ἤλθον ἡμέρας ὁδόν, καὶ ἀνεζήτησαν αὐτὸν ἐν τοῖς συγγενέσι καὶ ἐν τοῖς γνωστοῖς. Καὶ μὴ εὐρόντες αὐτὸν, ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλὴμ, ζητοῦντες αὐτόν. Καὶ ἐγένετο, μεθ' ἡμέρας τρεῖς εὗρον αὐτὸν ἐν τῷ ἱερῷ καθηζόμενον ἐν μέσῳ τῶν διδασκάλων, καὶ ἀκούοντα αὐτῶν, καὶ ἐπερωτῶντα αὐτούς. Ἐξίσαντο δὲ πάντες οἱ ἀκούοντες αὐτοῦ, ἐπὶ τῇ συνέσει καὶ ταῖς ἀποκρίσεσιν αὐτοῦ. Καὶ ἰδόντες αὐτόν, ἐξεπλάγησαν· καὶ πρὸς αὐτόν ἡ μήτηρ αὐτοῦ εἶπε· Τέκνον, τί ἐποίησας ἡμῖν οὕτως; ἰδοὺ, ὁ πατήρ σου καὶ ἡ ἐκκλησία ἐζητοῦνμέν σε. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Τί ὅτι ἐζητεῖτέ με; οὐκ ᾔδειτε ὅτι ἐν τοῖς τοῦ πατρὸς μου δεῖ εἶναι με; Καὶ αὐτοὶ οὐ συνήκαν τὸ ῥῆμα ὃ ἐλάλησεν αὐτοῖς. Καὶ κατέβη μετ' αὐτῶν, καὶ ἦλθεν εἰς Ναζαρέτ· καὶ ἦν ὑποτασσόμενος αὐτοῖς. Καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ διετήρει πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς. Καὶ Ἰησοῦς πρόεκοπτε σοφία καὶ ἡλικία, καὶ χάριτι παρὰ Θεῷ καὶ ἀνθρώποις.

omnia autem membra non eundem actum habent; ita multi unum corpus sumus in Christo, singuli autem alter alterius membra.

Evangelium. S. Luc. ii. 41.

ET ibant parentes ejus per omnes annos in Jerusalem, in die sollemni Paschæ. Et cum factus esset annorum duodecim, ascendentibus illis Ierosolymam secundum consuetudinem diei festi, consummatisque diebus, cum redirent, remansit puer Jesus in Jerusalem, et non cognoverunt parentes ejus. Existimantes autem illum esse in comitatu, venerunt iter diei, et requirebant eum inter cognatos, et notos. Et non inventientes, regressi sunt in Jerusalem, requirentes eum. Et factum est, post triduum invenerunt illum in templo, sedentem in medio doctorum, audientem illos, et interrogantem eos. Stupebant autem omnes, qui eum audiebant, super prudentia et responsis ejus. Et videntes admirati sunt. Et dixit mater ejus ad illum: Fili, quid fecisti nobis sic? ecce, pater tuus, et ego, dolentes quærebamus te. Et ait ad illos: Quid est quod me quærebatis? nesciebatis quia in his, quæ patris mei sunt, oportet me esse? Et ipsi non intellexerunt verbum, quod locutus est ad eos. Et descendit cum eis, et venit Nazareth; et erat subditus illis. Et mater ejus conservabat omnia verba hæc in corde suo. Et Jesus proficiebat sapientia, et ætate, et gratia apud Deum, et homines.

μας εἶναι ἐν, τὰ δὲ μέλη πολλά καὶ τὸ καθ' ἑν ἔχον διάφορον πρᾶξιν, οὕτως καὶ ἡμεῖς εἰμεν ἐν πολλοῖς, ἀλλὰ ἐν καὶ μοναχὸν σῶμα ἐν Χριστῷ, ὁ δὲ καθ' εἷς τοῦ ἄλλου μέλος εἶναι.

Εὐαγγέλιον. Λουκ. β'. μα'.

ΚΑΙ ἐπορεύοντο οἱ γονεῖς του κατὰ χρόνον, εἰς Ἱερουσαλὴμ, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἑορτῆς τοῦ πάσχα. Καὶ ὅτε ἐγενε δώδεκα χρόνων, αὐτοὶ ὑπάγοντες εἰς Ἱεροσόλυμα κατὰ τὸ ἔθος τῆς ἑορτῆς, καὶ τελειώσαντες τὰς ἡμέρας, ὑποστρέφοντες, ὁ Ἰησοῦς, παῖδον, ἔμεινεν ἐν τῷ μέσῳ τῆς Ἱερουσαλὴμ· καὶ ὁ Ἰωσήφ, καὶ ἡ μήτηρ του δὲν τὸ ἐπαρτήρησαν, νομίσαντες τον να εἶναι με τοῖς συνοδεύοντας· καὶ ὥσπερ ἤλθον μιὰς ἡμέρας δρόμον, τὸν ἐζήτησαν ἀναμείνοντες τον συγγενῶν καὶ τῶν γνωρίμων. Καὶ μὴ εὐρόντες τον, ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλὴμ, ζητοῦντές τον. Καὶ ἐτυχε, καὶ τὸν ἦνρον μετὰ τρεῖς ἡμέρας, καθήμενον εἰς τὸ ἱερόν ἐν μέσῳ τῶν διδασκάλων, ἀκούοντα, καὶ ἐρωτῶντα αὐτούς. Ἐθαύμαζον δὲ πάντες οἱ ἀκούοντες τὰς συνετοὺς ἀποκρίσεις του. Καὶ ἰδόντες τον, ἐφοβήθησαν· καὶ ἡ μήτηρ του εἶπε πρὸς αὐτόν. Τέκνον, τί μάς ἐκάμες τοῦτο; Ἰδοὺ ὁ πατήρ σου καὶ ἐγὼ πονοῦμενοι σε ἐζητοῦμεν. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοῖς· Τί με ἐζητεῖτε; δὲ βλέπετε ὅτι πρέπει να ἐπιμεληθῶ τὰ τοῦ πατρὸς μου; Καὶ αὐτοὶ δὲν ἐκατάλαβαν του ὁποῖον τοῖς εἶπε λόγον. Καὶ κατέβη μετὰ αὐτῶν καὶ ἦλθεν εἰς Ναζαρέτ· καὶ ἔκει ὑποταγμένος εἰς αὐτοῖς. Καὶ ἡ μήτηρ του ἐφελάττε πάντας τοὺς λόγους τοῦτους ἐν τῇ καρδίᾳ της. Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐπρόκοπτεν εἰς σοφίαν καὶ ἡλικίαν, καὶ εἰς τὴν παρὰ Θεῷ καὶ ἀνθρώποις χάριν.

una medesima operazione, così noi, che siamo molti, siamo un medesimo corpo in Cristo, e ciascun di noi è membro l'uno dell'altro.

L'Evangelo. S. Luc. ii. 41.

OR suo padre e sua madre andavano ogni anno in Gerusalemme nella festa della Pasqua, e come egli fu di età di dodici anni, essendo essi saliti in Gerusalemme, secondo la usanza della festa, ed avendo compiuti i giorni d'essa, quando sene tornavano, fanciullo Gesù rimase in Gerusalemme senza la saputa di Giosè, nè della madre d'essa. Ma, stimando ch'egli fosse fra la compagnia camminarono una giornata, ed allora misero a cercarlo fra lor parenti e fra i conoscenti; e, non avendolo trovato, tornarono in Gerusalemme, cercandolo. E avvenne che, tre giorni appresso, lo trovarono nel tempio, sedendo nel mezzo de' dottori, ascoltandogli e facendo loro delle domande. E tutti coloro che l'udivano stupivano del suo senno e delle sue risposte. E quando essi lo videro, sbigottirono. La sua madre gli disse: Figliuolo, perchè hai fatto così? Ecco tuo padre ed io, ti cercavamo, essendo in gran travaglio. E egli disse loro: perchè mi cercate? Non sapevate voi ch'egli mi conviene attendere alle cose del Padre mio? Ed essi non intesero le parole ch'egli avea lor dette. E egli discese con loro e venne in Nazareth, era loro soggetto; ma sua madre riserbava tutte queste parole nel suo cuore, e Gesù s'avanzava in sapienza ed in cuore, ed in grazia appo Iddio ed appo gli uomini.

members in one body, and all members have not the same office; so we, being many, are one body in Christ, and every one members one of another.

The Gospel. St. Luke ii. 41.

NOW his parents went to Jerusalem every year at the feast of the passover. And when he was twelve years old, they went up to Jerusalem, after the custom of the feast. And when they had fulfilled the days, as they returned, the child Jesus tarried behind in Jerusalem; and Joseph and his mother knew not of it. But they, supposing him to have been in the company, went a day's journey, and they sought him among their kinsfolk and acquaintance. And when they found him not, they turned back again to Jerusalem, seeking him. And it came to pass, that after three days they found him in the temple, sitting in the midst of the doctors, both hearing them, and asking them questions. And all that heard him were astonished at his understanding and answers. And when they saw him, they were amazed: and his mother said unto him, Son, why hast thou thus dealt with us? behold, thy father and I have sought thee sorrowing. And he said unto them, How is it that ye sought me? wist ye not that I must be about my Father's business? And they understood not the saying which he spake unto them. And he went down with them, and came to Nazareth, and was subject unto them: but his mother kept all these sayings in her heart. And Jesus increased in wisdom, and stature, and in favour with God and man.

her Weise, als wir in einem Leibe viele Glieder haben, aber alle Glieder nicht einerley Geschäfte haben: also sind wir viele ein Leib in Christo, aber unter einander ist einer des andern Glied.

Das Evangelium. Lucä, 2, 41 bis Ende.

Und seine Eltern giengen alle Jahre gen Jerusalem, auf das Osterfest. Und da er zwölf Jahre alt war, giengen sie hinauf gen Jerusalem, nach Gewohnheit des Festes. Und da die Tage vollendet waren, und sie wieder zu Hause giengen, blieb das Kind Jesus zu Jerusalem, und seine Eltern wußten es nicht. Sie meineten aber er wäre unter den Gefährten, und kamen eine Tagereise, und suchten ihn unter den Gefreundten und Bekannten. Und da sie ihn nicht fanden, giengen sie wiederum gen Jerusalem, und suchten ihn. Und es begab sich nach dreien Tagen, fanden sie ihn im Tempel sitzen, mitten unter den Lehrern, daß er ihnen zuhörte, und sie fragte. Und alle, die ihm zuhörten, verwunderten sich seines Verstandes und seiner Antwort. Und da sie ihn sahen, entsetzten sie sich. Und seine Mutter sprach zu ihm: Mein Sohn, warum hast du uns das gethan! Siehe dein Vater und ich haben dich mit Schmerzen gesucht. Und er sprach zu ihnen: Was ist, daß ihr mich gesucht habt? Wißet ihr nicht, daß ich sitzen muß in dem, das meines Vaters ist? Und sie verstanden das Wort nicht, das er mit ihnen redete. Und er gieng mit ihnen hinab, und kam gen Nazareth, und war ihnen unterthan. Und seine Mutter behielt alle diese Worte in ihrem Herzen. Und Jesus nahm zu an Weisheit, Alter und Gnade bey Gott und den Menschen.

n'ont pas une même fonction, ainsi nous, qui sommes plusieurs, sommes un seul corps en Christ, et chacun réciproquement membres l'un de l'autre.

L'Evangile, St. Luc, ii. 41.

OR son père et sa mère alloient tous les ans à Jérusalem, à la fête de Pâques. Et quand il eut atteint l'âge de douze ans, son père et sa mère étant montés à Jérusalem selon la coutume de la fête, et s'en retournant après avoir accompli les jours de la fête, l'enfant Jésus demeura dans Jérusalem; et Joseph et sa mère ne s'en apperçurent point. Mais croyant qu'il étoit dans la compagnie, ils marchèrent une journée; puis ils le cherchèrent entre leurs parens et ceux de leur connoissance. Et ne le trouvant point, ils s'en retournèrent à Jérusalem, en le cherchant. Or il arriva que trois jours après ils le trouvèrent dans le temple, assis au milieu des docteurs, les écoutant, et les interrogeant; et tous ceux qui l'entendoient, s'étonnoient de sa sagesse et de ses réponses. Et quand ils le virent, ils en furent étonnés, et sa mère lui dit: mon enfant, pourquoi nous as-tu fait ainsi? voici ton père et moi te cherchions, étant en grande peine. Et il leur dit: pourquoi me cherchiez-vous? ne saviez-vous pas qu'il me faut être occupé aux affaires de mon Père? Mais ils n'entendirent point ce qu'il leur disoit. Alors il descendit avec eux, et vint à Nazareth, et il leur étoit sujet; et sa mère conservoit toutes ces paroles-là dans son cœur. Et Jésus s'avançoit en sagesse, en stature, et en grâce, envers Dieu et envers les hommes.

mos muchos miembros, mas todos los miembros no tienen una misma operacion: Así muchos somos un solo cuerpo en Christo, y cada uno miembro los unos de los otros.

El Evangelio. S. Luc. ii. 41.

Y SUS padres iban todos los años á Jerusalem en el dia solemne de la Pascua. Y quando tuvo doce años, subieron ellos á Jerusalem, segun la costumbre del dia de la fiesta, y acabados los dias, quando se volvian, se quedó el Niño Jesus en Jerusalem, sin que sus padres lo advirtiesen. Y creyendo, que él estaba con los de la comitiva, anduvieron camino de un dia, y le buscaban entre los parientes, y entre los conocidos, y como no le hallasen, se volvieron á Jerusalem, buscándole. Y aconteció que tres dias despues le hallaron en el templo, sentado en medio de los Doctores, oyéndolos, y preguntándoles. Y se pasaban todos los que le oian, de su inteligencia, y de sus respuestas. Y quando le vieron, se maravillaron. Y le dixo su madre: Hijo, ¿por qué lo has hecho así con nosotros? mira como tu padre, y yo angustiados te buscábamos. Y les respondió: ¿Para qué me buscábais? ¿No sabiais, que en las cosas que son de mi Padre me conviene estar? Mas ellos no entendieron la palabra, que les habló. Y descendió con ellos, y vino á Nazareth: y estaba sujeto á ellos. Y su madre guardaba todas estas cosas en su corazon. Y Jesus crecia en sabiduria, y en edad, y en gracia delante de Dios y de los hombres.

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ καὶ αἰδίδε Θεός, ὁ τὰ πάντα διοικῶν τὰ τε ἐν τοῖς οὐρανοῖς καὶ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, φιλανθρώπως εἰσάκουσον ἱκεσίων τῆ λαοῦ σου, καὶ τὴν εἰρήνην σου χάρισται ἡμῖν πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Ῥωμ. ιβ'. ε'.

ΕΧΟΝΤΕΣ δὲ χαρίσματα κατὰ τὴν χάριν τὴν δοθεῖσαν ἡμῖν διάφορα, εἴτε προφητεῖαν, κατὰ τὴν ἀναλογίαν τῆς πίστεως Ἐἴτε διακονίαν, ἐν τῇ διακονίᾳ· εἴτε ὁ διδάσκων, ἐν τῇ διδασκαλίᾳ· Ἐἴτε ὁ παρακαλῶν, ἐν τῇ παρακλησίᾳ· ὁ μεταδίδους, ἐν ἀπλότητι· ὁ προϊστάμενος, ἐν σπουδῇ· ὁ ἐλεῶν, ἐν ἰλαρότητι. Ἡ ἀγάπη, ἀνυπόκριτος. Ἀποστυγούντες τὸ πονηρὸν, κολλώμενοι τῷ ἀγαθῷ. Τῇ φιλαδελφίᾳ εἰς ἀλλήλους φιλόστοργοι. Τῇ τιμῇ ἀλλήλους προηγουμένοι. Τῇ σπουδῇ μη ὀκνηροί. Τῷ πνεύματι ζέοντες. Τῷ καιρῷ δουλεύοντες. Τῇ ἐλπίδι χαίροντες. Τῇ θλίψει ὑπομένοντες. Τῇ προσευχῇ προσκαρτερῶντες. Ταῖς χρεῖαις τῶν ἁγίων κοινωνοῦντες. Τὴν φιλοξενίαν διώκοντες. Εὐλογεῖτε τοὺς διώκοντας ὑμᾶς· εὐλογεῖτε, καὶ μὴ καταρᾶσθε. Χαίρειν μετὰ χαιρόντων, καὶ κλαίειν μετὰ κλαιόντων. Τὸ αὐτὸ εἰς ἀλλήλους φρονεῖντες. Μὴ τὰ ὑψηλὰ φρονούντες, ἀλλὰ τοὺς ταπεινοὺς συναπαγόμενοι.

Εὐαγγέλιον. Ἰωάν. β'. α'.

ΚΑΙ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ γάμος ἐγένετο ἐν Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας· καὶ ἦν ἡ μήτηρ τοῦ Ἰη-

DOMINICA SECUNDA POST EPIPH.

Collecta.

OMNIPOTENS et sempiterna Deus! qui cuncta moderaris in cælo pariter atque in terris; populi tui supplicationes propitius exaudi; et pacem tuam omnibus vitæ nostræ diebus concede nobis per Jesum Christum, Dominum nostrum. Amen.

Epistola. Rom. xii. 6.

HABENTES autem donationes secundum gratiam, quæ data est nobis, differentes: sive prophetiam secundum rationem fidei, sive ministerium in ministrando; sive qui docet, in doctrina; qui exhortatur, in exhortando; qui tribuit, in simplicitate; qui præest, in sollicitudine: qui miseretur, in hilaritate; dilectio sine simulatione; odientes malum, adhærentes bono: caritate fraternitatis invicem diligentes: honore invicem prævenientes: sollicitudine non pigri: spiritu ferventes: Domino servientes: spe gaudentes: in tribulatione patientes: orationi instantes: necessitatibus sanctorum communicantes: hospitalitatem sectantes. Benedicite persequentibus vos: benedicite, et nolite maledicere. Gaudere cum gaudentibus, flere cum flentibus: id ipsum invicem sentientes: non alta sapientes, sed humilibus consentientes.

Evangelium. S. Joan. ii. 1.

ET die tertia nuptiæ factæ sunt in Cana Galilææ: et erat mater Jesu ibi. Vocatus

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ καὶ αἰώνειος Θεός, ὁ κυβερνῶν τὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς πάντα, φιλάνθρωπα εἰσάκουσον τοῦ λαοῦ σου τὰς παρακλήσεις, καὶ χάρισον ἡμῖν εἰρήνην ὅλην τὴν ζωὴν μας διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Ῥωμ. ιβ'. ε'.

ΕΧΟΝΤΕΣ δὲ χαρίσματα διάφορα κατὰ τὴν ὁποίαν μᾶς ἐδόθη χάρις, ἐάν προφητεῖαν ἔχωμεν, κατὰ τὴν ἀναλογίαν τῆς πίστεως προφητεύομεν· ἐάν διακονίαν, προσέχομεν τῇ διακονίᾳ· ὁμοίως ἄς προσέχῃ ὁ διδάσκων τῇ διδασκαλίᾳ· καὶ ὁ παρακαλῶν τὴν παρακλησίαν· καὶ ὅστις μεταδίδει ἄς μεταδώσῃ ἐν ἀπλότητι· ὁ προεστὴς ἄς κυβερνᾷ φρονίμως· καὶ ἰλαρῶς ἄς ἐλεῇ ὁ ἐλεημων. Ἡ ἀγάπη ὅς ἐστὶ ἀνυπόκριτος. Ἀποφύγετε τὸ πονηρὸν, καὶ δεχθεῖτε τὸ καλόν. Ἄς εἰσθε ἐγκαρδιακῶς φιλαδελφοί· καὶ πρὸς τὴν τιμὴν ποιήσατε τὴν ἁμιλλαν· εἰς τὴν σπουδὴν μὴ ὀκνηροί, εἰς τὸ πνεῦμα ζεστοί πρὸς τὴν τοῦ Κυρίου δαίευσιν. Εἰς τὰς ἐλπίδας χαίροντες, καὶ φέροντες ὑπομῶνως τὰς θλίψεις παραμένοντες εἰς τὴν προσευχὴν, καὶ εἰς τὰς χρεῖας κοινωνοῦντες τῶν ἁγίων τιμῶντες τὴν φιλοξενίαν. Εὐλογεῖτε τοὺς κατατρεχόντας σας, εὐλογεῖτε καὶ μὴ καταρᾶσθε. Χαίρετε μετὰ τῶν χαιρόντων, καὶ κλαίετε μετὰ τῶν κλαιόντων. Ἐχόντες πάντοτε μίαν γνώμην. Μὴ μελετοῦντες τὰ ὑψηλὰ ἀλλὰ στεργόμενοι τὰ ταπεινά.

Εὐαγγέλιον. Ἰωάν. β'. α'.

ΚΑΙ κατὰ τὴν τρίτην ἡμέραν ἐγένετο Γάμος ἐν Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας· καὶ ἦτο ἡ μήτηρ τοῦ

LA SECONDA DOM. DOPO L' EPIF.

La Colletta.

IDDIO eterno e onnipotente, che governa tutto ciò ch' è in cielo e in terra, esaudisce misericordiosamente le supplicazioni del tuo popolo, dandoci la tua pace tutto il tempo della vita nostra, per Gesù Cristo nostro Signore. Amen.

L' Epistola. Rom. xii. 6.

OR, avendo noi doni differenti secondo la grazia che ci è stata data, se abbiamo profetia, profetizziamo, secondo la proporzione della fede; se ministero, attendiamo a ministero; parimente il dottore attende all' insegnare. E colui ch' esorta, attende all' esortare; colui che distribuisce, faccia in semplicità; colui che presiede, con diligenza; colui che fa opere pietose, con allegrezza. La carità sia senza simulazione. Abborrite il male, ed attenetevi fermamente al bene. Siate inclinati ad avervi gli uni agli altri affezione per amor fraterno; provenite gli uni gli altri nell' onore. Non siate pigri nello studio; siate ferventi nello Spirito, ferventi col Signore, allegri nella speranza; pazienti nell' afflizione; perseveranti nell' orazione, comunicanti a bisogno de' santi, procaccianti l' ospitalità. Benedite quelli che vi perseguitano; beneditegli, non gli maledite: rallegratevi con quelli che sono allegri; piagnete con quelli che piangono. Abbiate fra voi un medesimo sentimento: non abbiate l' animo alle cose alte, ma accomodatevi alle basse.

L' Evangelo. S. Giovan. ii. 1.

E TRE giorni appresso si fecero delle nozze in Cana di Galilea; e la madre c

The Collect.

ALMIGHTY and everlasting God, who dost govern all things in heaven and earth; Mercifully hear the supplications of thy people, and grant us thy peace all the days of our life; through Jesus Christ our Lord. *Amen.*

The Epistle. Rom. xii. 6.

HAVING then gifts differing according to the grace that is given to us, whether prophecy, let us prophesy according to the proportion of faith; or ministry, let us wait on our ministering; or he that teacheth, on teaching; or he that exhorteth, on exhortation: he that giveth, let him do it with simplicity; he that ruleth, with diligence; he that sheweth mercy, with cheerfulness. Let love be without dissimulation. Abhor that which is evil, cleave to that which is good. Be kindly affectioned one to another with brotherly love, in honour preferring one another: not slothful in business; fervent in spirit; serving the Lord; rejoicing in hope; patient in tribulation; continuing instant in prayer; distributing to the necessity of saints; given to hospitality. Bless them which persecute you; bless, and curse not. Rejoice with them that do rejoice, and weep with them that weep. Be of the same mind one towards another. Mind not high things, but condescend to men of low estate.

The Gospel. St. John ii. 1.

AND the third day there was a marriage in Cana of Galilee, and the mother of Jesus

Am zweyten Sonntage nach Epiph.

Die Collecte.

Allmächtiger und ewiger Gott! Der du alles regierst, was im Himmel und auf Erden ist. Erhöre gnädig die Gebete deines Volks, und verleihe uns deinen Frieden, alle Tage unseres Lebens, durch Jesum Christum, unsern Herrn. *Amen.*

Die Epistel. Römer, 12, 6—16.

Wir haben mancherley Gaben, nach der Gnade, die uns gegeben ist. Hat jemand Weissagung, so sey sie dem Glauben ähnlich. Hat jemand ein Amt, so warte er des Amtes. Lehret jemand, so warte er der Lehre. Ermahnet jemand, so warte er des Ermahnens. Sieht jemand, so gebe er einfältiglich. Regieret jemand, so sey er sorgfältig. Uebet jemand Barmherzigkeit, so thue ers mit Lust. Die Liebe sey nicht falsch. Hasset das Ueßle, hanget dem Guten an. Die brüderliche Liebe unter einander sey herzlich. Einer komme dem andern mit Ehrerbietung zuvor. Seyd nicht träge, was ihr thun sollt. Seyd brünstig im Geist. Dienet dem Herrn. Schidet euch in die Zeit. Seyd fröhlich in Hoffnung, geduldig in Trübsal, haltet an am Gebet. Rechnet euch der heiligen Nothdurft an. Herberget gerne. Segnet, die euch verfolgen: segnet und fluchet nicht. Freuet euch mit den Fröhlichen, und weinet mit den Weinenden. Habt einerley Sinn unter einander. Trachtet nicht nach hohen Dingen, sondern haltet euch herunter zu den Niedrigen.

Das Evangelium. Joh. 2, 1—11.

Und am dritten Tage ward eine Hochzeit zu Cana in Galiläa; und die Mutter

La Collecte.

DIEU éternel et tout-puissant, qui gouvernes toutes choses au ciel et sur la terre, exauce par ta miséricorde les supplications de ton peuple, et nous accorde ta paix durant tout le cours de notre vie, par Jésus-Christ notre Seigneur. *Amen.*

L'Épître. Rom. xii. 6.

OR ayant des dons différens, selon la grâce qui nous est donnée, soit de prophétie, prophétisons selon l'analogie de la foi; soit de ministère, que ce soit en administration; soit que quelqu'un enseigne, qu'il donne enseignement; soit que quelqu'un exhorte, que ce soit en exhortation; soit que quelqu'un distribue, qu'il le fasse en simplicité; soit que quelqu'un préside, qu'il le fasse soigneusement; soit que quelqu'un exerce miséricorde, qu'il le fasse joyeusement. Que la charité soit sans feinte. Ayez en horreur le mal, vous tenant collés au bien. Etant enclins par la charité fraternelle à montrer de l'affection l'un envers l'autre: vous prévenant l'un l'autre par honneur: n'étant point paresseux à vous employer pour autrui: étant fervens d'esprit: servans le Seigneur: joyeux dans l'espérance: patiens dans la tribulation: persévérans dans l'oraison: communiquant aux nécessités des Saints: exerçant l'hospitalité. Bénissez ceux qui vous persécutent; bénissez-les, et ne les maudissez point. Soyez en joie avec ceux qui sont en joie, et pleurez avec ceux qui pleurent. Ayant un même sentiment les uns envers les autres: n'affectant point des choses hautes, mais vous accommodant aux choses basses.

L'Evangile. St. Jean, ii. 1.

OR trois jours après, on faisoit des nocés à Cana de Galilée, et la mère de Jésus étoit

**LA SEGUNDA DOMINICA DESPUES
DE LA EPIPHANIA.**

La Colecta.

OMNIPOTENTE y Eterno Dios, que gobiernas todas cosas en cielo y tierra; Oye misericordiosamente las suplicas de tu Pueblo, y concedenos tu Paz todos los dias de nuestra vida, mediante Jesu Christo nuestro Señor. *Amen.*

La Epistola. Rom. xii. 6.

MAS tenemos dones diferentes segun la gracia, que nos ha sido dada; ya sea profecía segun la proporcion de la fé, ó ministerio en administrar, ó el que enseña en doctrina; el que amonesta en exhortar, el que reparte en sencillez, el que preside en solicitud, el que hace misericordia en alegría. El amor sea sin fingimiento. Aborreciendo lo malo, aplicándose á lo bueno: amándose recíprocamente con amor fraternal: adelantándose para honrarlos los unos á los otros: en hacer bien nada perezosos: fervorosos de espíritu: sirviendo al Señor: en la esperanza gozosos: en la tribulacion sufridos: en la oracion perseverantes: socorriendo las necesidades de los Santos: ejercitando la hospitalidad. Bendecid á vuestros perseguidores: bendecidlos, y no los maldigais. Gozáos con los que se gozan: llorad con los que lloran: sintiendo entre vosotros una misma cosa: no blasonando de cosas altas, sino acomodándose á las humildes.

El Evangelio. S. Juan ii. 1.

Y DE allí á tres dias se celebraron unas bodas en Caná de Galilea: y estaba allí la

σοῦ ἐκεῖ. Ἐκλήθη δὲ καὶ ὁ Ἰησοῦς, καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, εἰς τὸν γάμον. Καὶ ὑστερήσαντος οἴνου, λέγει ἡ μήτηρ τοῦ Ἰησοῦ πρὸς αὐτὸν· Οἶνον οὐκ ἔχουσι. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Τί ἐμοὶ καὶ σοι, γύναι; οὐπω ἤκει ἡ ὥρα μου. Λέγει ἡ μήτηρ αὐτοῦ τοῖς διακόνοις· Ὁ, τι ἂν λέγη ὑμῖν, ποιήσατε. Ἦσαν δὲ ἐκεῖ ὑδρίαὶ λίθιναι ἕξ, κείμεναι κατὰ τὸν καθαρισμόν τῶν Ἰουδαίων, χωροῦσαι ἀνὰ μετρητάς δύο ἢ τρεῖς. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Γεμίσατε τὰς ὑδρίας ὕδατος. Καὶ ἐγένευσαν αὐτάς ἕως ἄνω. Καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἀντλήσατε νῦν, καὶ φέρετε τῷ ἀρχιτρικλίνῳ. Καὶ ἤνεγκαν. Ὡς δὲ ἐγένευστο ὁ ἀρχιτρικλίνος τὸ ὕδωρ οἶνον γεγεννημένον, (καὶ οὐκ ᾔδει πόθεν ἔστιν· οἱ δὲ διάκονοι ᾔδεισαν, οἱ ἠντληκότες τὸ ὕδωρ) φωνεῖ τὸν νυμφίον ὁ ἀρχιτρικλίνος, καὶ λέγει αὐτῷ· Πᾶς ἄνθρωπος πρῶτον τὸν καλὸν οἶνον τίθισι, καὶ, ὅταν μεθυσθῶσι, τότε τὸν ἐλάσσῳ· σὺ τετήρηκας τὸν καλὸν οἶνον ἕως ἄρτι. Ταύτην ἐποίησέ τὴν ἀρχὴν τῶν σημείων ὁ Ἰησοῦς ἐν Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἐφάνερωσε τὴν δόξαν αὐτοῦ· καὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.

ΤΡΙΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΑ ΕΠΙΦΑΝΙΑ.

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ καὶ αἰώνιε Θεός, ἐπὶ τὰς ἡμῶν ἀσθενείας ἐλεημόνως ἐπίβλεψον, καὶ ἐν

est autem et Jesus, et discipuli ejus, ad nuptias. Et, deficiente vino, dicit mater Jesu ad eum: Vinum non habent. Et dicit ei Jesus: Quid mihi et tibi est, mulier? nondum venit hora mea. Dicit mater ejus ministris: Quodcumque dixerit vobis, facite. Erant autem ibi lapideæ hydris sex positæ, secundum purificationem Judæorum, capientes singulæ metretas binas vel ternas. Dicit eis Jesus: Implete hydrias aqua. Et impleverunt eas usque ad summum. Et dicit eis Jesus: Haurite nunc, et ferte architriclino. Et tulerunt. Ut autem gustavit architriclinus aquam vinum factam, et non sciebat unde esset, ministri autem sciebant, qui hauserant aquam: vocat sponsum architriclinus, et dicit ei: Omnis homo primum bonum vinum ponit; et, cum inebriati fuerint, tunc id, quod deterius est: tu autem servasti bonum vinum usque adhuc. Hoc fecit initium signorum Jesus in Cana Galilææ: et manifestavit gloriam suam, et crediderunt in eum discipuli ejus.

DOMINICA TERTIA POST EPIPHANIAM.

Collecta.

OMNIPOTENS et sempiterna Deus! infirmitates nostras propitius respice; atque,

Ἰησοῦ ἐκεῖ. Ἐκαλέσθη δὲ καὶ ὁ Ἰησοῦς, καὶ οἱ μαθηταὶ του εἰς τὸν γάμον. Καὶ λείψαντος τοῦ κρασίου, λέγει ἡ μήτηρ τοῦ Ἰησοῦ πρὸς αὐτόν. Κρασί δὲν ἔχουσι· λέγει τὴν ὁ Ἰησοῦς. Τί σέ μέλει, ὦ γυναῖκα; δὲν ἤλθεν ἐτι ἡ ὥρα μου. Λέγει ἡ μήτηρ του πρὸς τους ὑπηρέτας. Ὁ, τι καὶ ἂν εἰπῇ, ποιήσατε. Ἦσαν δὲ ἐκεῖ ἕξι πλιδάρια λίθινα, ἐτοιμασμένα διὰ τὸν καθαρισμόν τῶν Ἰουδαίων, χωροῦντα δύο, ἢ τρεῖς, μετρητάς. Λέγει τους ὁ Ἰησοῦς. Γεμίσατε τὰ πλιδάρια ἀπὸ νεροῦ. Καὶ τὰ ἐγένευσαν ἕως ἐπάνω. Καὶ τους λέγει· ἐκβάλετε τώρα, καὶ φέρετε τῷ τοῦ συμποσίου προστάτῃ. Καὶ τῷ τὸ ἔφεραν, καὶ ἔδοκίμασε τὸ νερόν ἀλαγμένον εἰς κρασί (καὶ δὲν ἐκατάλαβε τί εἶναι, οἱ δὲ ὑπηρέται τοῦ ἤξερον, ὅτι τὸ ἐκβαλον ἀπὸ τῶν πλιδαρίων) καὶ κράζει πρὸς τὸν γαμβρόν, ὁ προστάτης, καὶ τοῦ λέγει. Κάθε ἄνθρωπος βάνει πρῶτον τὸ καλὸ κρασί, καὶ ὅταν μεθυσθῶσι, τότε φέρνει τὸ ἀχαϊμόν· σὺ ὅμως ἐφύλαξας τὸ καλὸν ἕως τώρα. Οὕτως ἄρχισεν ὁ Ἰησοῦς τὰ σημεῖα τῇ ἐν Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἐφάνερωσε τὴν δόξαν του· καὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν οἱ μαθηταὶ του.

ΤΡΙΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΑ ΕΠΙΦΑΝΙΑ.

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΟΡΑ καὶ αἰώνιε Θεὲ κύτταξον τὰς ἀσθενείας μας ἐλεημόνως, καὶ εἰς τοὺς κιν-

Gesù era quivi. Or anche Gesù co' suoi Discepoli fu chiamato alle nozze. E, essendo venuto meno il vino, la madre di Gesù gli disse: non hanno vino. Gesù le disse: che v'è fra te e me, o Donna? L'ora mia non è ancora venuta. Sua madre disse a' servitori: fate tutto ciò ch'egli vi dirà. Or quivi erano sei pile di pietra, poste secondo l'usanza della purificazione de' Giudei, le quali contenevano due o tre misure grandi per una. Gesù disse loro: empiete di acqua le pile; ed essi l'empirono sino in cima. Poi egli disse loro: attignete ora e portatele allo scalco, ed essi glielie portarono. E come lo scalco ebbe assaggiata l'acqua ch'era stata fatta vino (or egli non sapeva onde quel vino si fosse, ma ben lo sapevano i servitori che aveano attinta l'acqua) chiamò lo sposo; e gli disse: ogni uomo puoene prima il buon vino, e dopo che s'è bevuto largamente, il men buono; ma tu hai serbato il buon vino infino ad ora. Gesù fece questo principio di miracoli in Cana di Galilea, e manifestò la sua gloria, ed i suoi discepoli credettero in lui.

LA TERZA DOMENICA DOPO L'EPIFANIA.

La Collecta.

IDDIO eterno e onnipotente, guarda misericordiosamente le nostre infermità, e in

DOMINICA TERTIA POST EPIPHANIAM.

was there. And both Jesus was called, and his disciples, to the marriage. And when they wanted wine, the mother of Jesus saith unto him, They have no wine. Jesus saith unto her, Woman, what have I to do with thee? mine hour is not yet come. His mother saith unto the servants, Whatsoever he saith unto you, do it. And there were set there six water-pots of stone, after the manner of the purifying of the Jews, containing two or three firkins apiece. Jesus saith unto them, Fill the water-pots with water. And they filled them up to the brim. And he saith unto them, Draw out now, and bear unto the governour of the feast. And they bare it. When the ruler of the feast had tasted the water that was made wine, and knew not whence it was, (but the servants which drew the water knew,) the governour of the feast called the bridegroom, and saith unto him, Every man at the beginning doth set forth good wine, and when men have well drunk, then that which is worse: but thou hast kept the good wine until now. This beginning of miracles did Jesus in Cana of Galilee, and manifested forth his glory, and his disciples believed on him.

THE THIRD SUNDAY AFTER THE EPIPHANY.

The Collect.

ALMIGHTY and everlasting God, mercifully look upon our infirmities, and in all

Jesu war da. Jesus aber und seine Jünger wurden auch auf die Hochzeit geladen. Und da es am Wein gebrach, spricht die Mutter Jesu zu ihm: Sie haben nicht Wein. Jesus spricht zu ihr: Weib, was habe ich mit dir zu schaffen? Meine Stunde ist noch nicht gekommen. Seine Mutter spricht zu den Dienern: Was er euch sagt, das thut. Es waren aber allda sechs steinerne Wasserkrüge gesetzt, nach der Weise der Jüdischen Reinigung; und giengen je in einen zwey oder drey Maas. Jesus spricht zu ihnen: Füllet die Wasserkrüge mit Wasser. Und sie füllten sie bis oben an. Und er spricht zu ihnen: Schöpft nun, und bringet es dem Speisemeister. Und sie brachten es. Als aber der Speisemeister kostete den Wein, der Wasser gewesen war, und wußte nicht, von wannen er kam, (die Diener aber wußten, die das Wasser geschöpft hatten,) ruft der Speisemeister den Bräutigam, und spricht zu ihm: Jedermann giebt zum ersten guten Wein, und wenn sie trunken geworden sind, alsdann den geringern; Du hast den guten Wein bisher behalten. Das ist das erste Zeichen, das Jesus that, geschehen zu Cana in Galiläa, und offenbarte seine Herrlichkeit. Und seine Jünger glaubten an ihn.

Am dritten Sonntage nach Epiphan.

Die Collecte.

Allmächtiger und ewiger Gott! Sieh unsere Schwachheiten gnädig an, und strecke in allen unsern Gefahren und Bedrängnissen deine rechte

lä. Et Jésus fut aussi convié aux noces, avec ses disciples. Et le vin étant venu à manquer, la mère de Jésus lui dit: ils n'ont point de vin. Mais Jésus lui répondit: qu'y a-t-il entre moi et toi, femme? mon heure n'est point encore venue. Sa mère dit aux serviteurs: faites tout ce qu'il vous dira. Or il y avoit là six vaisseaux de pierre, mis selon l'usage de la purification des Juifs, dont chacun tenoit deux ou trois mesures. Et Jésus leur dit: emplissez d'eau ces vaisseaux: et ils les emplirent jusqu'au haut. Puis il leur dit: versez-en maintenant, et portez-en au maître d'hôtel: et ils lui en portèrent. Quand le maître d'hôtel eut goûté l'eau qui avoit été changée en vin, (or il ne savoit pas d'où cela venoit, mais les serviteurs qui avoient puisé l'eau le savoient bien,) il appela le marié, et lui dit: tout homme sert le bon vin le premier, et puis le moindre après qu'on a bu largement; mais toi, tu as gardé le bon vin jusqu'à maintenant. Jésus fit ce commencement de signes à Cana de Galilée, et il manifesta sa gloire, et ses disciples crurent en lui.

LE TROISIEME DIMANCHE APRES L'EPIPHANIE.

La Collecte.

DIEU éternel et tout-puissant, jète les yeux de ta miséricorde sur nos infirmités.

Madre de Jesus. Y fué tambien convidado Jesus, y sus discípulos á las bodas. Y llegando á faltar vino, la Madre de Jesus le dice: No tienen vino. Y Jesus le dixo: Muger, qué nos va á mí, y á tí? aun no es llegada mi hora. Dixo la Madre de él á los que servian: Haced quanto él os dixere. Y habia allí seis hidrias de piedra conforme á la purificación de los Judios, y cabian en cada una dos ó tres cántaros. Y Jesus les dixo: Llenad las hidrias de agua. Y las llenaron hasta arriba. Y Jesus les dixo: Sacad ahora, y llevad al Maestresala. Y le llevaron. Y luego que gustó el Maestresala el agua hecha vino, y no sabia de dónde era, aunque los que servian lo sabian porque habian sacado el agua: llamó al esposo el Maestresala, y le dixo: Todo hombre sirve primero el buen vino: y despues que han bebido bien, entónces da el que no es tan bueno: Mas tú guardaste el buen vino hasta ahora. Este fué el primer milagro, que hizo Jesus en Caná de Galilée: y manifestó su gloria, y creyeron en él sus discípulos.

LA TERCERA DOMINICA DESPUES DE LA EPIPHANIA.

La Colecta.

OMNIPOTENTE y Eterno Dios, mira misericordiosamente nuestras flaquezas, y en todos nuestros peligros y necesidades

παῖσι τοῖς κινδύνοις καὶ ἀνάγκαις ἡμῶν τὴν δεξιάν σου, εἰς τὴν ἀμυναν ἡμῶν καὶ βοήθειάν σου, εἰς τὴν ἀμυναν ἡμῶν καὶ βοήθειάν σου, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Ῥωμ. ιβ'. ις'.

ΜΗ γίνεσθε φρόνιμοι παρ' ἑαυτοῖς. Μηδενὶ κακὸν ἀντὶ κακοῦ ἀποδιδόντες. Προνοούμενοι καλὰ ἐνώπιον πάντων ἀνθρώπων. Εἰ δυνατὸν, τὸ ἐξ ὑμῶν, μετὰ πάντων ἀνθρώπων εἰρηνεύοντες. Μὴ ἑαυτοὺς ἐκδικοῦντες, ἀγαπητοί· ἀλλὰ δότε τόπον τῇ ὀργῇ· γέγραπται γάρ· Ἐμοὶ ἐκδικήσεις· ἐγὼ ἀνταποδώσω, λέγει Κύριος. Ἐάν οὖν πεινᾷ ὁ ἐχθρὸς σκ, ψύμιζε αὐτόν· ἐάν διψᾷ, πότιζε αὐτόν· τοῦτο γὰρ ποιῶν, ἄνθρακας πυρὸς σωρεύσεις ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. Μὴ νικῶ ὑπὸ τοῦ κακοῦ· ἀλλὰ νικά ἐν τῷ αγαθῷ τὸ κακόν.

Εὐαγγέλιον. Μαθ. η'. α'.

ΚΑΤΑΒΑΝΤΙ δὲ αὐτῷ ὑπὸ τοῦ ὄρους, ἤκολούθησαν αὐτῷ ὄχλοι πολλοί. Καὶ ἰδού, λεπρὸς ἐλθὼν προσεκύνη αὐτῷ, λέγων· Κύριε, ἐάν θέλῃς, δύνασαι με καθαρίσαι. Καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα, ἥψατο αὐτοῦ ὁ Ἰησοῦς, λέγων· Θέλω, καθαρῶσθι. Καὶ εὐθέως ἐκαθαρίσθη αὐτοῦ ἡ λέπρα. Καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Ὅρα μηδενὶ εἶπης· ἀλλὰ ὕπαγε, σεαυτὸν δείξον τῷ ἱερεῖ, καὶ προσένεγκε τὸ δῶρον ὃ προσέταξε Μωσῆς, εἰς μαρτύριον αὐτοῖς. Εἰσαέλθοντι δὲ τῷ Ἰησοῦ εἰς Καπερναοὺμ, προσήλθεν αὐτῷ ἑκατόνταρχος παρακαλῶν αὐτόν, καὶ λέγων· Κύριε, ὁ παῖς μου βέβηλται ἐν τῇ οἰκίᾳ παραλυτικὸς, δευνὸς βασανιζόμενος. Καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ ἐλθὼν θεραπεύσω αὐτόν. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἑκατόνταρχος ἔφη· Κύριε, οὐκ εἰμὶ ἰκανὸς ἵνα μου ὑπὸ τὴν στέγην

δύνομαι καὶ ἀνάγκας μας ἀπλωσον εἰς βοήθειάν μας καὶ ὑπερίσπισιν τὴν δεξιάν σου, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Ῥωμ. ιβ'. ις'.

ΜΗ γίνεσθε φρόνιμοι πρὸς ἑσᾶς. Μὴ ἀποδώσετε κακὸν ἀντὶ κακοῦ. Προμηθευετε τί ὅσα εἶναι καλὰ εἰς τὴν γνώμην πάντων τῶν ἀνθρώπων. Ὅσον τὸ δυνατόν ζεῖτε εἰρηνικῶς μετὰ πάντων τῶν ἀνθρώπων. Μὴ ἐκδικήσθε ἅψ' ἑαυτοὶ σας, ὡ ἀγαπητοί. Ἀλλὰ δότε τόπον τῇ ὀργῇ· ὅτι γέγραφθῃ. Ἐγὼ ἐκδικῶ, ἐγὼ ἀνταποδίδω, λέγει ὁ Κύριος· Ἐάν λοιπὸν ὁ ἐχθρὸς σου πεινᾷ, θρέφε τον· ἐάν διψᾷ, πότιζε τον· τοῦτο γὰρ κάμνων, κάρβουνα πυρὸς σωρεύεις ἐπὶ τὴν κεφαλὴν του. Ἄς μὴ σὲ νικήσῃ τὸ κακόν· ἀλλὰ νικά τὸ κακόν διὰ τοῦ καλοῦ.

Εὐαγγέλιον. Μαθ. η'. α'.

ΕΚΑΤΕΒΗ δὲ αὐτὸς ὑπὸ τοῦ βουνοῦ, ἠκολοθημένος ὑπὸ πολλοῦ λαοῦ. Καὶ ἰδού, λεπρὸς ἐλθὼν τὸν ἐπροσκύνη λέγων. Κύριε, ἐάν θέλῃς δύνασαι ἵνα με καθαρίσῃς. Καὶ ἀπλώσας τὴν χεῖρα, τὸν ἐγγυῆεν ὁ Ἰησοῦς, λέγων. Θέλω, καθαρῶσθαι. Καὶ εὐθέως ἐκαθαρίσθη ἡ λέπρα του. Καὶ λέγει του ὁ Ἰησοῦς, Κύτταζε μὴ τὸ εἶπῃς κανενὸς ἀλλὰ ὕπαγε δείξον τὸν ἑαυτὸν σου τοῦ ἱερέως, καὶ πρόσφερε τοὺς τὸ προστάχθεν παρὰ Μωσέως δῶρον, εἰς μαρτυρίαν. Ἐρχόμενος δὲ ὁ Ἰησοῦς εἰς Καπερναοὺμ, ἦλθε πρὸς αὐτόν ὁ ἑκατόνταρχος παρακαλῶν αὐτόν, καὶ λέγων· Κύριε, ὁ δοῦλος μου κείται εἰς τὸ σπῆτι παραλυτικὸς, δευνὸς βασανισμένος. Καὶ λέγει του ὁ Ἰησοῦς· Ἐλθὼν θέλω ἐγὼ θεραπεύσειν αὐτόν. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἑκατόνταρχος εἶπε. Κύριε, ἡ θύρα με

in omnibus, in quibus versamur, periculis ac necessitatibus, dexteram tuam ad adiuvandum et protegendum nos extende, per Jesum Christum, Dominum nostrum. Amen.

Epistola. Rom. xii. 16.

NOLITE esse prudentes apud vosmetipsos: nulli malum pro malo reddentes: providentes bona, non tantum coram Deo, sed etiam coram omnibus hominibus. Si fieri potest, quod ex vobis est, cum omnibus hominibus pacem habentes: non vosmetipsos defendentes, carissimi; sed date locum iræ. Scriptum est enim: Mihi vindicta: ego retribuam, dicit Dominus. Sed, si esurierit inimicus tuus, ciba illum: si sitit, potum da illi: hoc enim faciens, carbonem ignis congeres super caput ejus. Noli vinci a malo, sed vince in bono malum.

Evangelium. S. Matth. viii. 1.

CUM autem descendisset de monte, secutæ sunt eum turbæ multæ: et, ecce, leprosus veniens adorabat eum, dicens: Domine, si vis, potes me mundare. Et extendens Jesus manum, tetigit eum, dicens: Volo. Mundare. Et confestim mundata est lepra ejus. Et ait illi Jesus: Vide, nemini dixeris: sed vade, ostende te sacerdoti, et offer munus, quod præcepit Moyses, in testimonium illis. Cum autem introisset Capharnaum, accessit ad eum centurio, rogans eum, et dicens: Domine, puer meus

tutti i nostri pericoli e necessità stendi la tua destra per aiutarci e difenderci, per Gesù Cristo, nostro Signore. Amen.

L' Epistola. Rom. xii. 16.

NON siate savi appo voi stessi. Non rendete ad alcuno mal per male. Procurate cose oneste nel cospetto di tutti gli uomini. S'egli è possibile in quanto è in voi, vivete in pace con tutti gl'uomini. Non fate vostre vendette, cari miei, anzi date luogo all'ira, perciocchè egli è scritto, a me la vendetta, io renderò la retribuzione, dice il Signore. Se dunque il tuo nemico ha fame, dagli da mangiare; se ha sete, dagli da bere, perciocchè, facendo questo, tu radunerai de carboni accesi sopra 'l suo capo. Non esser vinto dal male; anzi vinci il male per il bene.

L' Evangelo. S. Matt. viii. 1.

QUANDO egli fu sceso dal monte, molte turbe lo seguirono. Ed ecco un lebbroso venne e l'adorò, dicendo: Signore, se tu vuoi, tu puoi nettarmi. E Gesù, distesa la mano, lo toccò; dicendo: sì, io voglio, sii netto; ed in quello istante, la lebbra d'esso fu nettata. E Gesù gli disse: guarda che tu nol dica ad alcuno: ma va, mostrati al sacerdote ed offerisci l'offerta che Moisé ordinò, in testimonianza a loro. Or, quando egli fu entrato in Cafarnaon, un Centurione venne a lui, pregandolo e dicendo: Signore, il mio famiglia giace in casa paralitico, gravemente tormentato. E Gesù gli

our dangers and necessities stretch forth thy right hand to help and defend us; through Jesus Christ our Lord. *Amen.*

The Epistle. Rom. xii. 16.

BE not wise in your own conceits. Repense to no man evil for evil. Provide things honest in the sight of all men. If it be possible, as much as lieth in you, live peaceably with all men. Dearly beloved, avenge not yourselves, but rather give place unto wrath; for it is written, Vengeance is mine; I will repay, saith the Lord. Therefore, if thine enemy hunger, feed him; if he thirst, give him drink; for in so doing thou shalt heap coals of fire on his head. Be not overcome of evil, but overcome evil with good.

The Gospel. St. Matth. viii. 1.

WHEN he was come down from the mountain, great multitudes followed him. And behold, there came a leper and worshipped him, saying, Lord, if thou wilt, thou canst make me clean. And Jesus put forth his hand, and touched him, saying, I will; be thou clean. And immediately his leprosy was cleansed. And Jesus saith unto him, See thou tell no man, but go thy way, shew thyself to the priest, and offer the gift that Moses commanded, for a testimony unto them. And when Jesus was entered into Capernaum, there came unto him a centurion beseeching him, and saying, Lord, my servant lieth at home sick of the palsy, grievously tormented. And Jesus saith unto him, I will come and heal him. The centurion answered and said, Lord, I am not

et étends ton bras puissant pour nous aider et pour nous défendre dans toutes nos nécessités, par Jésus-Christ notre Seigneur *Amen.*

L'Épître, Rom. xii. 16.

NEs soyez point sages en vous-mêmes. Ne rendez à personne mal pour mal. Recherchez les choses honnêtes devant tous les hommes. S'il se peut faire, et autant qu'il dépend de vous, ayez la paix avec tous les hommes. Ne vous vengez point vous-mêmes, mes bien-aimés, mais donnez lieu à la colère: car il est écrit; à moi appartient la vengeance; je la rendrai, dit le Seigneur. Si donc ton ennemi a faim, donne-lui à manger; s'il a soif, donne-lui à boire; car en faisant cela, tu lui assembleras des charbons de feu sur la tête. Ne sois point surmonté du mal, mais surmonte le mal par le bien.

L'Évangile, St. Matth. viii. 1.

QUAND il fut descendu de la montagne, de grandes troupes le suivirent. Et voici, un lépreux vint et se prosterna devant lui en lui disant: Seigneur, si tu veux, tu peux me rendre net. Et Jésus étendant la main, le toucha, en disant: je le veux, sois net; et incontinent sa lèpre fut guérie. Puis Jésus lui dit: prends garde de ne le dire à personne; mais va, et te montre aux sacrificateurs, et offre le don que Moïse a ordonné, pour leur être en témoignage. Et quand Jésus fut entré dans Capernaum, un centenier vint à lui, le priant, et disant: Seigneur, mon serviteur est paralitique dans ma maison, et il souffre extrêmement. Jésus lui dit: j'irai, et le guérirai. Mais le centenier lui répondit: Seigneur, je ne suis pas digne que tu entres sous mon toit;

Hand aus, uns zu helfen und zu beschützen, durch Jesum Christum, unsern Herrn. *Amen.*

Die Epistel. Römer, 12, 17 bis Ende.

Haltet euch nicht selbst für klug. Vergeltet niemand Böses mit Bösem. Fleißiget euch der Ehrbarkeit gegen jedermann. Ist möglich, so viel an euch ist, so habt mit allen Menschen Frieden. Rächet euch selber nicht, meine Liebsten, sondern gebet Raum dem Zorn; denn es steht geschrieben: Die Rache ist mein, Ich will vergelten, spricht der Herr. So nun deinen Feind hungert, so speise ihn; dürstet ihn, so tränke ihn. Wenn du das thust, so wirst du feurige Kohlen auf sein Haupt sammeln. Laß dich nicht das Böse überwinden, sondern überwinde das Böse mit Gutem.

Das Evangelium Matth. 8, 1.—13.

Da er aber vom Berge herab gieng, folgte ihm viel Volks nach. Und siehe, ein Aussätziger kam und betete ihn an, und sprach: Herr, so du willst, kannst du mich wohl reinigen. Und Jesus streckte seine Hand aus, rührte ihn an, und sprach: Ich wills thun, sey gereiniget. Und alsobald ward er von seinem Aussatz rein. Und Jesus sprach zu ihm: Siehe zu, sage es niemand; sondern gehe hin, und zeige dich dem Priester, und opfere die Gabe, die Moses befohlen hat, zu einem Zeugniß über sie. Da aber Jesus eingieng zu Capernaum, trat ein Hauptmann zu ihm, der bat ihn, und sprach: Herr, mein Knecht liegt zu Hause, und ist gichtbrüchig, und hat große Qual. Jesus sprach zu ihm: Ich will kommen, und ihn gesund machen. Der Hauptmann antwortete, und

estienne tu Diestra para ayudarnos y defendernos, mediante Jesu Christo nuestro Señor. *Amen.*

La Epistola. Rom. xii. 19.

NO seais sábios en vuestra opinion: no pagando á nadie mal por mal: procurando bienes, no solo delante de Dios, sino tambien delante de todos los hombres. Si ser puede, quanto esté de vuestra parte, teniendo paz con todos los hombres: no defendiéndolos á vosotros mismos, muy amados, mas dad lugar á la ira: porque escrito está: A mí me pertenece la venganza: yo pagaré, dice el Señor. Por tanto si tu enemigo tuviere hambre, dale de comer: si tiene sed, dale de beber: porque si esto hicieres, carbones encendidos amontonarás sobre su cabeza. No te dexes vencer de lo malo: mas vence el mal con el bien.

El Evangelio. S. Matt. viii. 1.

Y COMO descendió del monte, le siguiéron muchas gentes: Y vino un leproso, y le adoraba, diciendo: Señor, si quieres, puedes limpiarme. Y extendiendo Jesus la mano, le tocó, diciendo: Quiero. Sé limpio. Y luego su lepra fué limpiada. Y le dixo Jesus: Mira, que no lo digas á nadie: mas vé, muéstrate al Sacerdote, y ofrece la ofrenda, que mandó Moysés, en testimonio á ellos. Y habiendo entrado en Capharnaum, se llegó á él un Centurion, rogándole, y diciendo: Señor, mi siervo paralítico está postrado en casa, y es reciamente ator-

εἰσέλθης· ἀλλὰ μόνον ἐπὶ λόγον, καὶ ἰαθῇ-
σεται ὁ παῖς μου. Καὶ γὰρ ἐγὼ ἄνθρωπος
εἰμι ὑπὸ ἐξουσίαν, ἔχων ὑπ' ἐμαυτὸν στρατιώ-
τας· καὶ λέγω τούτῳ, Πορεύθητι. καὶ πορεύε-
ται· καὶ ἄλλῳ, Ἐρχου· καὶ ἔρχεται· καὶ τῷ
δούλῳ μου, Ποίησον τοῦτο· καὶ ποιεῖ. Ἀκού-
σας δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐθαύμασε, καὶ εἶπε τοῖς ἀκο-
λouthῶσιν· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐδὲ ἐν τῷ Ἰσραὴλ
τοσαύτην πίστιν εὗρον. Λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι
πολλοὶ ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ δυσμῶν ἤξουσιν, καὶ
ἀνακληθήσονται μετὰ Ἀβραάμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ
Ἰακώβ ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν. Οἱ δὲ
νῦν τῆς βασιλείας ἐκβλήθησονται εἰς τὸ
σκότος τοῦ ἐξώτερον· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ
ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων. Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς
τῷ ἑκατοντάρχῳ· Ὑπάγε, καὶ ὡς ἐπίστευσας
γεννηθήτω σοί· καὶ ἰάθη ὁ παῖς αὐτοῦ ἐν τῇ
ᾠρᾷ ἐκείνῃ.

ΤΕΤΑΡΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΑ ΕΠΙΦΑΝΙΑ.

Συναπτή.

Ο ΘΕΟΣ, ὁ ἐν τοσούτοις ἡμᾶς καὶ τηλικατοῖς
κινδύνους καθεστὼτας εἰδώς, ὥστε διὰ τὴν τῆς
φύσεως ἡμῶν ἀσθένειαν μὴ οἶους τ' εἶναι αἱ
ἐδραῖους διαμένειν, ὥρησαι ἡμῖν τοιαύτην
ἰσχύν καὶ βοήθειαν οἷα ὑπερείδειντε ἡμᾶς δύ-
ναι· ἀνὲν πᾶσι τοῖς κινδύνους, καὶ διὰ πάντων
τοῦ πειρασμῶν διαβιβάζειν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ
τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

'Επιστολή. Ῥωμ. ιγ'. α'.

ΠΑΣΑ ψυχὴ ἐξουσίαις ὑπερεχούσαις ὑποτασ-
σέσθω. Οὐ γὰρ ἐστὶν ἐξουσία εἰ μὴ ἀπὸ Θεοῦ.

jacet in domo paralyticus, et male torque-
tur. Et ait illi Jesus: Ego veniam, et cura-
bo eum. Et respondens centurio, ait:
Domine, non sum dignus ut intres sub tecum
meum: sed tantum dic verbo, et sanabitur
puer meus. Nam et ego homo sum
sub potestate constitutus, habens sub me
milites: et dico huic, Vade, et vadit: et
alii, Veni, et venit: et servo meo, Fac hoc, et
facit. Audiens autem Jesus miratus est, et
sequentibus se dixit: Amen, dico vobis,
non inveni tantam fidem in Israel. Dico
autem vobis, quod multi ab Oriente et Oc-
cidente venient, et recumbent cum Abra-
ham, et Isaac, et Jacob in regno celorum:
filii autem regni ejicientur in tenebras ex-
teriores: ibi erit fletus, et stridor dentium.
Et dixit Jesus centurioni: Vade; et, sicut
credidisti, fiat tibi. Et sanatus est puer in
illa hora.

DOMINICA QUARTA POST
EPIPHANIAM.

Collecta.

DEUS! qui scis, nos, in tot tantisque peri-
culis constitutos, pro naturæ nostræ fragili-
tate non posse subsistere; ea nos virtute
protege, quæ nos in omnibus periculis sus-
tenteat, et per omnes tentationes traducat
incolumes, per Jesum Christum, Dominum
nostrum. Amen.

Epistola. Rom. xiii. 1.

OMNIS anima potestatibus sublimioribus
subdita sit: non est enim potestas, nisi a

δὲν εἶναι ἄξια· ἢ αὐτὸν δεχθῇ ἀλλὰ μόνον εἰπε
λόγον καὶ θέλει εὐθέως τὸ παιδί μου ἰατρευθῇ.
Ὅτι καὶ ἐγὼ εἰμαι ἄνθρωπος ὑποκάτω εἰς ἐξου-
σίαν, καὶ ἔχω στρατιώτας ὑποκείμενους μου, καὶ
λέγω τούτῳ, Πορεύου, καὶ πορεύεται, καὶ τοῦ
ἄλλου, Ἐρχου καὶ ἔρχεται, καὶ τοῦ δούλου μου
Κάμει τοῦτο, καὶ τὸ κάμνει. Ἀκούσας δὲ ὁ
Ἰησοῦς ἐθαύμασε, καὶ εἶπε πρὸς τοὺς ἀκολου-
θῶντας. Ἀληθῶς σὰς λέγω, ἡδὲ ἐν τῷ Ἰσραὴλ
ἤνουν τόσην πίστιν. Ἀλλὰ σὰς λέγω, ὅτι
πολλοὶ ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ δυσμῶν θέλουσιν
ἔλθειν, καὶ καθίσωσι μετὰ τοῦ Ἀβραάμ καὶ
Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ εἰς τὴν βασιλείαν τῶν ἁρα-
νῶν· οἱ δὲ νῦν τῆς βασιλείας θέλουσι ρηφθῇν
εἰς τὸ ἐξώτερον σκότος· ἐκεῖ θέλει εἶναι ὁ
κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων. Καὶ
εἶπεν ὁ Ἰησοῦς τῷ ἑκατοντάρχῳ· Ὑπάγε καὶ
καθὼς ἐπίστευσας ἄς σου γίνῃ· καὶ ὁ δούλος
τοῦ τῇ στιγμή ἐκείνῃ ἰατρεύθη.

ΤΕΤΑΡΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΑ ΕΠΙΦΑΝΙΑ.

Συναπτή.

Ω ΘΕΕ ὁ βλέπων ἡμᾶς εἰς τόσον πολλοὺς καὶ
μεγάλους κινδύνους ὥστε δὲν δυνάμεθα διὰ
τὴν ἀσθένειαν τῆς φύσεως μας ἢ αὐτοῦ ἐν
ὄρθῳ, δώρισόν μας δύναμιν καὶ βοήθειαν ἀρε-
τῆς εἰς τὸ ἢ αὐτοῦ βασιλεύμεν καθὼς λογί-
ζομαι καὶ ἢ αὐτοῦ ματαιώσωμεν πάντας τοὺς πειρασ-
μοὺς, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου μας.
Ἀμήν.

'Επιστολή. Ῥωμ. ιγ'. α'.

ΠΑΣΑ ψυχὴ ἄς ὑποταχθῇ ταῖς ἐξουσίαις.
Ὅτι δὲν εὐρίσκεται ἐξουσία εἰ μὴ ἡ δοθεῖσα

disse: io verrò e lo sanerò. Ma il Centu-
rione, rispondendo, disse: Signore, io non
son degno che tu entri sotto il mio tetto;
ma solamente di la parola, e il mio famiglia-
ro sarà guarito. Perciocchè io sono uomo
sottoposto alla podestà altrui, ed ho sotto
di me soldati; e pure se dico ad uno: va,
egli va; e se ad altro, viene, egli viene; e
se dico al mio servitore: fa questo, egli lo
fa; e Gesù, avendo udite queste cose, si
maravigliò, e disse a coloro che lo seguita-
vano: io vi dico in verità, che non pure in
Israel ho trovato cotanta fede. Or io vi
dico, che molti verranno del Levante e
Ponente, e sederanno a tavola con Abraam,
con Isaac e con Iacob nel regno de' cieli;
ed i figliuoli del regno saranno gittati nelle
tenebre di fuori; quivi sarà il pianto e lo
stridor de' denti. E Gesù disse al Centu-
rione; va, e, come hai creduto, siati fatto.
E il suo famiglia fu guarito in quell' i-
stante.

LA QUARTA DOMENICA DOPO
L' EPIFANIA.

La Collecta.

O DIO, che sai che siamo circondati da
tanti gravi pericoli, che per la fragilità
della nostra natura, non potiamo sempre
star ritti; concedici tal forza e protezione
che possa sostenerci in ogni sorta di peri-
coli, e difenderci in qualsivoglia tenta-
zione, per Gesù Cristo, nostro Signore.
Amen.

L' Epistola. Rom. xiii. 1.

OGNI persona sia sottoposta alle podestà
superiori; perciocchè non v'è podestà se-

worthy that thou shouldst come under my roof; but speak the word only, and my servant shall be healed. For I am a man under authority, having soldiers under me; and I say unto this man, Go, and he goeth; and to another, Come, and he cometh; and to my servant, Do this, and he doeth it. When Jesus heard it, he marvelled, and said to them that followed, Verily I say unto you, I have not found so great faith, no not in Israel. And I say unto you, That many shall come from the east and west, and shall sit down with Abraham, and Isaac, and Jacob, in the kingdom of heaven. But the children of the kingdom shall be cast out into outer darkness: there shall be weeping and gnashing of teeth. And Jesus said unto the centurion, Go thy way, and as thou hast believed, so be it done unto thee. And his servant was healed in the self-same hour.

THE FOURTH SUNDAY AFTER THE EPIPHANY.

The Collect.

O GOD, who knowest us to be set in the midst of so many and great dangers, that by reason of the frailty of our nature we cannot always stand upright; Grant to us such strength and protection, as may support us in all dangers, and carry us through all temptations; through Jesus Christ our Lord. *Amen.*

The Epistle. Rom. xiii. 1.

LET every soul be subject unto the higher powers; for there is no power but of God:

LE QUATRIEME DIMANCHE APRES L'EPIPHANIE.

La Collecte.

O DIEU, qui sais que les dangers qui nous environnent sont si grands et en si grand nombre, que nous ne saurions demeurer fermes, à cause de la fragilité de notre nature; revêts-nous de la force, et nous couvre de la protection dont nous avons besoin, pour nous soutenir dans tous les périls, et pour surmonter toutes les tentations, par Jesus-Christ notre Seigneur. *Amen.*

L'Épître. Rom. xiii. 1.

QUE toute personne soit sujette aux puissances supérieures; car il n'y a point de

Sprach: Herr, ich bin nicht werth, daß du unter mein Dach gehst; sondern sprich nur ein Wort, so wird mein Knecht gesund. Denn ich bin ein Mensch, dazu der Obrigkeit unterthan, und habe unter mir Kriegsknechte; noch wenn ich sage zu einem: Gehe hin, so gehet er; und zum andern: Komm her, so kommt er; und zu meinem Knechte: Thue das, so thut ers. Da das Jesus hörte, verwunderte er sich, und sprach zu denen, die ihm nachfolgten: Wahrlich, ich sage euch, solchen Glauben habe ich in Israel nicht gefunden. Aber ich sage euch: Viele werden kommen vom Morgen und vom Abend, und mit Abraham und Isaac und Jakob im Himmelreich sitzen. Aber die Kinder des Reichs werden ausgestoßen in die äußerste Finsterniß hinaus, da wird seyn Heulen und Zähneklappen. Und Jesus sprach zu dem Hauptmann: Gehe hin, dir geschehe, wie du geglaubet hast. Und sein Knecht ward gesund zu derselbigen Stunde.

Am vierten Sonntage nach Epiphan.

Die Collecte.

O Gott, der du es weißt, wie wir von vielen und großen Gefahren umringt sind, daß wir, wegen der Schwachheit unserer Natur, nicht immer fest zu stehen vermögen! Verleihe uns die nöthige Kraft und deinen Beystand, uns in allen Gefahren zu unterstützen, und uns durch alle Versuchungen hindurch zu führen, durch Jesum Christum, unsern Herrn. *Amen.*

Die Epistel. Röm. 13, 1—7.

Jedermann sey unterthan der Obrigkeit, die Gewalt über ihn hat. Denn es ist keine

mentado. Y le dixo Jesus: Yo iré, y lo sanaré. Y respondiendo el Centurion, dixo: Señor, no soy digno de que entres en mi casa: mas mándalo con tu palabra, y será sano mi siervo. Pues tambien yo soy hombre sugeto á otro, que tengo soldados á mis órdenes, y digo á este: Vé, y vá; y al otro: Ven, y viene; y á mi siervo: Haz esto, y lo hace. Quando esto oyó Jesus, se maravilló, y dixo á los que le seguian: Verdaderamente os digo, que no he hallado fe tan grande en Israel. Y os digo, que vendrán muchos de Oriente, y de Occidente, y se asentarán con Abraham, y Isaac, y Jacob en el reyno de los cielos: Mas los hijos del reyno serán echados en las tinieblas exteriores: allí será el llanto y el cruxir de dientes. Y dixo Jesus al Centurion: Vé, y como creiste, así te sea hecho. Y fué sano el siervo en aquella hora.

LA QUARTA DOMINICA DESPUES DE LA EPIPHANIA.

La Colecta.

O DIOS que sabes que nos hallamos rodeados de tantos y tan grandes peligros, que, a causa de la fragilidad de nuestra naturaleza no podemos estar siempre firmes: Concedenos la fortaleza y proteccion necesaria para sostenernos en todo peligro, y sacarnos con bien de toda tentacion; mediante Jesu Christo nuestro Señor. *Amen.*

La Epistola. Rom. xiii. 1.

TODA alma esté sometida á las potestades superiores: Porque no hay potestad,

αὐτὸς οὖσαι ἐξουσίαι, ὑπὸ τοῦ Θεοῦ τεταγμέναι εἰσιν. Ὡστε ὁ ἀντιτασσόμενος τῇ ἐξουσίᾳ, τῇ τοῦ Θεοῦ διαταγῇ ἀνθέστηκεν· οἱ δὲ ἀνθέστηκότες ἑαυτοῖς κρίμα λήθονται. Οἱ γὰρ ἀρχόντες οὐκ εἰσὶ φόβος τῶν αγαθῶν ἔργων, ἀλλὰ τῶν κακῶν. Θέλεις δὲ μὴ φοβείσθαι τὴν ἐξουσίαν; τὸ αγαθὸν ποιεῖ, καὶ ἐξεῖς ἔπαινον ἐξ αὐτῆς. Θεοῦ γὰρ διάκονος ἐστὶ σοι εἰς τὸ αγαθόν. Ἐὰν δὲ τὸ κακὸν ποιῇς, φοβοῦ· οὐ γὰρ εἰκὴ τὴν μάχαιραν φορεῖ. Θεοῦ γὰρ διάκονος ἐστίν, ἐκδικος εἰς ὀργὴν τῷ τὸ κακὸν πράσσοντι. Διὸ ἀνάγκη ὑποτάσσεσθαι, οὐ μόνον διὰ τὴν ὀργὴν, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν συνείδησιν. Διὰ τοῦτο γὰρ καὶ φόρους τελεῖτε· λειτουργοὶ γὰρ Θεοῦ εἰσιν, εἰς αὐτὸ τοῦτο προσκαρτεροῦντες. Ἀποδότε οὖν πᾶσι τὰς ὀφειλάς· τῷ τὸν φόρον, τὸν φόρον· τῷ τὸ τέλος, τὸ τέλος· τῷ τὸν φόβον, τὸν φόβον· τῷ τὴν τιμὴν, τὴν τιμὴν.

Εὐαγγέλιον. Μαθ. η'. κγ'.

ΚΑΙ ἐμβαίντι αὐτῷ εἰς τὸ πλοῖον, ἠκολούθησαν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτῶ. Καὶ ἰδοὺ, σεισμός μέγας ἐγένετο ἐν τῇ θαλάσσῃ, ὥστε τὸ πλοῖον καλύπτεσθαι ὑπὸ τῶν κυμάτων· αὐτὸς δὲ ἐκάθευδε. Καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἤγειραν αὐτὸν, λέγοντες· Κύριε, σῶσον ἡμᾶς, ἀπολλύμεθα. Καὶ λέγει αὐτοῖς· Τί δειλοὶ ἐστε, ὀλιγόπιστοι; Τότε ἐγερθεὶς ἐπετίμησε τοῖς ἀνέμοις, καὶ τῇ θαλάσσῃ· καὶ ἐγένετο γαλήνη μεγάλη. Οἱ δὲ ἄνθρωποι ἐθαύμασαν, λέγοντες· Ποταπὸς ἐστὶν οὗτος, ὅτι καὶ οἱ ἄνεμοι καὶ ἡ θάλασσα ὑπακούουσιν αὐτῷ; Καὶ ἐλθόντι αὐτῷ εἰς τὸ πέραν εἰς τὴν χώραν τῶν Γεργεσηνῶν, ὑπήντησαν αὐτῷ δύο δαίμονι-

ὑπὸ τοῦ Θεοῦ· καὶ αἱ εὐρισκόμεναι ἐξουσίαι, διεταχθήσαν ὑπὸ τοῦ Θεοῦ. Ὁ ἐναντιῶναι λοιπὸν τὴν ἐξουσίαν, τῇ τοῦ Θεοῦ διαταγῇ ἐναντιεῖται· καὶ ἐναντιούμενοι κράζουσι κατ' αὐτῶν τὴν κρίσιν. Ὅτι οἱ ἄρχοντες δὲν φοβερίζουν τὰ αγαθὰ τῶν ἔργων, ἀλλὰ τὰ κακά, θέλουν λοιπὸν νὰ ἐλευθερωθεῖτε ἀπὸ τοῦ τῆς ἐξουσίας φόβου; πράττετε τὰ αγαθὰ, καὶ ἡ ἐξουσία θέλει σᾶς ἐπαινέσειν, διότι αὕτη εἶναι ὁ διὰ τὰ καλὰ σου ἔργα διάκονος τοῦ Θεοῦ. Ἐὰν δὲ ποιῇς τὸ κακόν, φοβῶ· ἐπειδὴ δὲν φορεῖ ματαίως τὴν μάχαιραν. Εἶναι γὰρ διάκονος Θεοῦ, καὶ εἰς τὴν ὀργὴν ἐκδικος κατὰ τὴν πράττοντος τὸ κακόν. Διὰ τοῦτο ἀναγκαῖως πρέπει νὰ τοὺς ὑποταχθῶμεν· οὐχὶ μόνον διὰ τὴν ὀργὴν, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν συνείδησιν. Καὶ ἐπεὶ διὰ τοῦτο τοὺς φόρους πληρῶνεται· ὅτι εἶναι ὑπηρετὰ Θεοῦ, εἰς αὐτὸ τοῦτο προσέχοντες. Ἀποδόσατε λοιπὸν καθ' ἑνὸς τὸ ὅτι χρεωστᾶτε, εἰς ὅποιον χρεωστᾶτε φόρον, τὸν φόρον· εἰς ὅποιον τὸν τὸν ἐμπορίου, δότε τὸν τοῦ ἐμπορίου δασμόν· εἰς ὅποιον τὸν φόβον, τὸν φόβον· εἰς ὅποιον τὴν τιμὴν, τὴν τιμὴν.

Εὐαγγέλιον. Μαθ. η'. κγ'.

ΚΑΙ ἔμβαλλον αὐτὸς εἰς τὸ καράβι, τὸν ἠκολούθησαν οἱ μαθηταὶ του. Καὶ ἰδοὺ μέσας εἰς τὴν θάλασσαν ἐγένετο σεισμός μέγας, ὥστε ἐσκεπάζετο τὸ καράβι ὑπὸ τῶν κυμάτων· αὐτὸς δὲ ἐκοιμήτο. Καὶ ἐλθόντες οἱ μαθηταὶ τὸν ἐξύπνησαν, λέγοντες· Κύριε, σῶσον ἡμᾶς, χανόμεθα. Καὶ τοῖς λέγει· Τί δειλιάετε, ὀλιγόπιστοι; Τότε σηκωθείς ἐφοβέρησε τοὺς ἀνέμους καὶ τὴν θάλασσαν, καὶ ἐγένετο γαλήνη μεγάλη. Οἱ δὲ ἄνθρωποι ἐθαύμασαν λέγοντες. Ποῖος εἶναι αὐτός, ὅτι καὶ οἱ ἄερες καὶ ἡ

Deo: quæ autem sunt, a Deo ordinate sunt. Itaque qui resistit potestati, Dei ordinationi resistit. Qui autem resistunt, ipsi sibi damnationem acquirunt: nam principes non sunt timori boni operis, sed mali. Vis autem non timere potestatem? Bonum fac; et habebis laudem ex illa: Dei enim minister est tibi in bonum. Si autem malum feceris, time: non enim sine causa gladium portat. Dei enim minister est: vindex in iram ei, qui malum agit. Ideo necessitate subditi estote, non solum propter iram, sed etiam propter conscientiam. Ideo enim et tributâ præstatis: ministri enim Dei sunt, in hoc ipsum servientes. Reddite ergo omnibus debita: cui tributum, tributum; cui vectigal, vectigal; cui timorem, timorem; cui honorem, honorem.

Evangelium. S. Matth. viii. 23.

ΕΤ, ascendente eo in naviculam, secuti sunt eum discipuli ejus; et, ecce, motus magnus factus est in mari, ita ut navicula operiretur fluctibus: ipse vero dormiebat. Et accesserunt ad eum discipuli ejus, et suscitaverunt eum, dicentes: Domine, salva nos: perimus. Et dicit eis Jesus: Quid timidi estis, modicæ fidei? Tunc surgens imperavit ventis, et mari; et facta est tranquillitas magna. Porro homines mirati sunt, dicentes: Qualis est hic, quia venti, et mare obediunt ei? Et cum venisset trans

non da Dio: e le podestà che sono, son da Dio ordinate. Tal che chi resiste alla podestà, resiste all'ordinanza di Dio; e quelli che vi resistono, ne riceveranno giudizio sopra loro. Conciosiacosachè i Magistrati non sieno di spavento alle buone opere, ma alle malvagge: or, vuoi tu non temer la podestà? fa ciò ch'è bene, e tu avrai laude da essa; perciocchè il Magistrato è ministro di Dio per te nel bene; ma se tu fai male, temi; perciocchè egli non porta indarno la spada; conciosiacosach' egli sia ministro di Dio, vendicator in ira contra colui che fa ciò ch'è male. Perciò conviene di necessità essergli soggetto, non solo per l'ira, ma ancora per la coscienza. Conciosiacosachè per questa cagione ancora paghiate i tributi; perciocchè essi sono ministri di Dio, vacando del continuo a questo stesso. Rendete dunque a ciascuno il debito; il tributo, a chi dovete il tributo; la gabella, a chi la gabella; il timore, a chi il timore; l'onore, a chi l'onore.

L'Evangelo. S. Matt. viii. 23.

ΕΔ essendo egli entrato nella navicella, i suoi Discepoli lo seguirono; ed ecco, avvenne in mare un gran movimento, tal che la navicella era coperta dall'onde; or egli dormiva. Ed i suoi discepoli accostatisi, lo svegliarono, dicendo: Signore, salvaci, noi periamo. Ed egli disse: perchè avete voi paura, o uomini di poca fede? E destatosi, sgridò i venti, e 'l mare, e si fece gran bonaccia. E la gente si maravigliò, dicendo: qual uomo è costui che eziandio il mare ed i venti gli ubbidiscono? E gi-

the powers that be are ordained of God. Whosoever therefore resisteth the power resisteth the ordinance of God: and they that resist shall receive to themselves damnation. For rulers are not a terror to good works, but to the evil. Wilt thou then not be afraid of the power? do that which is good, and thou shalt have praise of the same: for he is the minister of God to thee for good. But if thou do that which is evil, be afraid; for he beareth not the sword in vain: for he is the minister of God, a revenger to execute wrath upon him that doeth evil. Wherefore ye must needs be subject, not only for wrath, but also for conscience sake. For, for this cause pay ye tribute also; for they are God's ministers, attending continually upon this very thing. Render therefore to all their dues; tribute to whom tribute is due, custom to whom custom, fear to whom fear, honour to whom honour.

The Gospel. St. Matth. viii. 23.

AND when he was entered into a ship, his disciples followed him. And behold, there arose a great tempest in the sea, insomuch that the ship was covered with the waves: but he was asleep. And his disciples came to him, and awoke him, saying, Lord, save us, we perish. And he saith unto them, Why are ye fearful, O ye of little faith? Then he arose, and rebuked the winds and the sea, and there was a great calm. But the men marvelled, saying, What manner of man is this, that even the winds and the sea obey him! And when he was come to

puissance qui ne vienne de Dieu, et les puissances qui sont en état, sont ordonnées de Dieu. C'est pourquoi, celui qui résiste à la puissance, résiste à l'ordonnance de Dieu; et ceux qui y résistent, feront venir la condamnation sur eux-mêmes. Car les princes ne sont point à craindre pour de bonnes actions, mais pour de mauvaises. Or veux-tu ne craindre point la puissance? fais bien, et tu en recevras de la louange: car le prince est serviteur de Dieu pour ton bien. Mais si tu fais mal, crains, parce qu'il ne porte point l'épée sans cause; car il est serviteur de Dieu, ordonné pour faire justice, en punition de celui qui fait mal. C'est pourquoi il faut être sujet, non-seulement à cause de la punition, mais aussi à cause de la conscience. Car c'est aussi pour cela que vous leur payez les tributs; parce qu'ils sont les ministres de Dieu, s'employant à cela. Rendez donc à tous ce qui leur est dû: à qui le tribut, le tribut; à qui le péage, le péage; à qui crainte, la crainte; à qui honneur, l'honneur.

L'Evangile. St. Matth. viii. 23.

QUAND il fut entré dans la nacelle, ses disciples le suivirent. Et voici, il s'éleva sur la mer une si grande tempête, que la nacelle étoit couverte de flots; et lui il dormoit. Et ses disciples vinrent et l'éveillèrent, en lui disant: Seigneur, sauve-nous, nous périssons. Et il leur dit: pourquoi avez-vous peur, gens de petite foi? Alors s'étant levé, il tança les vents et la mer, et il se fit un grand calme. Et les gens qui étoient là, s'en étonnèrent, et dirent: qui est celui-ci, que les vents mêmes et la mer

Obrigkeit, ohne von Gott: wo aber Obrigkeit ist, die ist von Gott verordnet. Wer sich nun wider die Obrigkeit setzet, der widerstret Gottes Ordnung: die aber widerstreben, werden über sich ein Urtheil empfangen. Denn die Gewaltigen sind nicht den guten Werken, sondern den bösen zu fürchten. Willst du dich aber nicht fürchten vor der Obrigkeit, so thue Gutes; so wirst du Lob von derselben haben. Denn sie ist Gottes Dienerin, die zu gut. Thust du aber Böses, so fürchte dich; denn sie trägt das Schwert nicht umsonst, sie ist Gottes Dienerin, eine Räuberin zur Strafe, über den, der Böses thut. So seyd nun aus Noth unterthan, nicht allein um der Strafe willen, sondern auch um des Gewissens willen. Derothalben müßet ihr auch Schoss geben, denn sie sind Gottes Diener, die solchen Schutz sollen handhaben. So gebet nun jedermann, was ihr schuldig seyd: Schoss, dem der Schoss gebühret; Zoll, dem der Zoll gebühret; Furcht, dem die Furcht gebühret; Ehre, dem die Ehre gebühret.

Das Evangelium. Matth. 8, 23 bis Ende.

Und er trat in das Schiff, und seine Jünger folgten ihm. Und siehe, da erhob sich ein groß Ungeßüm im Meer, also, daß auch das Schifflein mit Wellen bedeckt ward; und Er schlief. Und die Jünger traten zu ihm, und weckten ihn auf, und sprachen: Herr, hilf uns, wir verderben. Da sagte er zu ihnen: Ihr Kleingläubigen, warum seyd ihr so fürchtam? Und stand auf, und bedrohet den Wind und das Meer: da ward es ganz stille. Die Menschen aber verwunderten sich, und

sino de Dios: y las que son, de Dios son ordenadas. Por lo qual el que resiste á la potestad, resiste á la ordenacion de Dios: y los que le resisten, ellos mismos atraen á sí la condenacion. Porque los Principes no son para temor de los que obran lo bueno, sino lo malo. ¿Quieres tú no temer á la potestad? haz lo bueno, y tendrás alabanza de ella: porque es Ministro de Dios para tu bien. Mas si hicieres lo malo, teme: porque no en vano trahe la espada: pues es Ministro de Dios: vengador en ira contra aquel, que hace lo malo. Por lo qual es necesario, que le esteis sometidos, no solamente por la ira, mas tambien por la conciencia. Por esta causa pagais tambien tributos: porque son Ministros de Dios, sirviéndole en esto mismo. Pues pagad á todos lo que se les debe: á quien tributo, tributo: á quien pecho, pecho: á quien temor, temor: á quien honra, honra.

El Evangelio. S. Matt. viii. 23.

Y ENTRANDO él en un barco, le siguieron sus discípulos: Y sobrevino luego un grande alboroto en la mar, de modo que las ondas cubrian el barco; mas él dormia. Y se llegaron á él sus discípulos, y le despertaron diciendo: Señor, sálvanos, que perecemos. Y Jesus les dice: ¿Qué temeis, hombres de poca fé? Y levantándose al punto, mandó á los vientos y á la mar, y se siguió una grande bonanza. Y los hombres se maravillaron, y decian: ¿Quién es este, que los vientos y la mar le

ζόμενοι, ἐκ τῶν μνημείων ἐξερχόμενοι, χαλεποὶ λίαν, ὥστε μὴ ἰσχύειν τινὰ παρελθεῖν διὰ τῆς ὁδοῦ ἐκείνης. Καὶ ἰδού, ἔκραξαν λέγοντες· Τί ἡμῖν καὶ σοί, Ἰησοῦ υἱὲ τοῦ Θεοῦ; ἦλθες ὧδε πρὸ καιροῦ βασανίσαι ἡμᾶς; Ἦν δὲ μακρὰν ἀπ' αὐτῶν ἀγέλη χοίρων πολλῶν βοσκομένη. Οἱ δὲ δαίμονες παρεκάλουν αὐτὸν, λέγοντες· Εἰ ἐκβάλλεις ἡμᾶς, ἐπιτρέψον ἡμῖν ἀπελθεῖν εἰς τὴν ἀγέλην τῶν χοίρων. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ὑπάγετε. Οἱ δὲ ἐξελλθόντες ἀπῆλθον εἰς τὴν ἀγέλην τῶν χοίρων· καὶ ἰδού, ὥρμησε πᾶσα ἡ ἀγέλη τῶν χοίρων κατὰ τοῦ κρηνοῦ εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἀπέθανον ἐν τοῖς ὕδασι. Οἱ δὲ βόσκοντες ἔφυγον· καὶ ἀπελθόντες εἰς τὴν πόλιν ἀπήγγειλαν πάντα, καὶ τὰ τῶν δαιμονιζομένων. Καὶ ἰδού, πᾶσα ἡ πόλις ἐξῆλθεν εἰς συνάντησιν τῷ Ἰησοῦ· καὶ ἰδόντες αὐτὸν, παρεκάλεισαν ὥπως μεταβῇ ἀπὸ τῶν ὁρίων αὐτῶν.

θάλασσα τοῦ ὑπακούουσι; Καὶ ἐρχόμενος αὐτὸς πέραν εἰς τὴν χώραν τῶν Γεργεσηνῶν, τὸν ἀπάντησαν δύο δαιμονιζόμενοι, ἀπὸ τῶν μνημείων ἐρχόμενοι, ἄγριοι πολὺ, ὥστε δὲν ἐδύνετο ψυχή, ἀπ' αὐτοῦ· να ὑπεράσῃ. Καὶ ἰδού, ἔκραξαν λέγοντες. Τί μᾶς θέλεις Ἰησοῦ υἱὲ τοῦ Θεοῦ; ἦλθες ἐδῶ να μᾶς βασανίσῃς πρὸ καιροῦ; Ἦτο δὲ βόσκον μακρὰν ἀπ' αὐτῶν κοπάδι γουρουνίων πολυαριθμῶν. Καὶ τὰ δαιμόνια τὸν παρεκάλουν λέγοντες, Ἐάν μᾶς ἐκβιάλλεις, συγχώρησόν μας να ἐμβωμεν εἰς τὸ κοπάδι τῶν γουρουνίων· Καὶ τοῖς εἶπεν· Ὑπάγετε. Αὐτὰ ἐλθόντες ἔξω ὑπῆγαν εἰς τὸ κοπάδι τῶν γουρουνίων· καὶ ἰδού ὥρμησεν ὅλον τὸ κοπάδι τῶν γουρουνίων ἀπὸ τοῦ κρηνοῦ εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἐπνήγησαν. Οἱ δὲ βοσκοὶ ἔφυγον· καὶ ἐλθόντες εἰς τὴν πόλιν, εἰδοποίησαν τὰ πάντα, καὶ τὰ περὶ τῶν δαιμονιζομένων. Καὶ ἰδού, ὅλη ἡ πόλις ἐξῆλθεν εἰς ἀπάντησιν τοῦ Ἰησοῦ· καὶ ἰδόντες τον, παρεκάλεισαν ὥπως ἔκβῃ ἀπὸ τὰ σύνορα αὐτῶν.

ΠΕΜΠΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΑ ΕΠΙΦΑΝΙΑ.

Συναπτή.

ΔΕΟΜΕΘΑ σου, Κύριε, τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὴν οἰκίαν σου ἐν ἀληθινῇ τῇ λατρείᾳ σου διαφύλαξον, ὥπως οἱ ἐπὶ τῆς οὐρανόου χαριτὸς σου ἐλπίδι μόνῃ ἐπισκηπτόμενοι, τῇ ἰσχυρᾷ δυνάμει σου αἰὶ ὑπερασπισθῶμεν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

fretum in regionem Gerasenorum, occurrunt ei duo habentes demonia, de monumentis exeuntes, sevi nimis, ita ut nemo posset transire per viam illam. Et, ecce, clamaverunt, dicentes: Quid nobis et tibi, Jesu, fili Dei? Venisti huc ante tempus torquere nos? Erat autem non longe ab illis grex multorum porcorum pascens. Demones autem rogabant eum, dicentes: Si ejicis nos hinc, mitte nos in gregem porcorum. Et ait illis: Ite. At illi exeuntes abierunt in porcos: et, ecce, impetu abiit totus grex per præceptum in mare: et mortui sunt in aquis. Pastores autem fugerunt: et venientes in civitatem, nuntiaverunt omnia, et de eis, qui demonia habuerant. Et, ecce, tota civitas exiit obviam Jesu; et, viso eo, rogabant, ut transiret a finibus eorum.

DOMINICA QUINTA POST EPIPHANIAM.

Collecta.

ECCLESIAM et familiam tuam, quæsumus, Domine, in vera tua religione semper custodi; ut, qui gratiæ tuæ cælestis unica spe nituntur, potenti tua virtute semper protegantur, per Jesum Christum, Dominum nostrum. Amen.

ΠΕΜΠΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΑ ΕΠΙΦΑΝΙΑ.

Συναπτή.

ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΜΕΝ σε Κύριε, διαφύλαξον τὴν Ἐκκλησίαν καὶ οἰκίαν σου ἐν τῇ λατρείᾳ σου τῇ ἀληθινῇ, ὥπως οἱ ἐπὶ τὴν τῆς οὐρανόου σου χάριτος ἐλπίδι θαρρύνοντες, διὰ πάντα ἀπὸ τῆς μεγάλῃς σου δυνάμεως, ὑπερασπισθῶσι, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

unto che fu all'altra riva nella contrada de' Ghergheseni, gli si fecero incontro due indemoniati, usciti de' monumenti, fieri oltra modo, tal che niuno poteva passar per quella via. Ed ecco gridarono, dicendo: che v'è tra noi e te, o Gesù, figliuolo di Dio? Sei tu venuto qua per tormentarci innanzi il tempo? Or lungi da essi v'era una greggia di molti porci, che pasceva: ed i demoni lo pregavano, dicendo: se tu ci cacci, permettilci d'andare in quella greggia di porci. Ed egli disse loro: andate. Ed essi, usciti sene andarono in quella greggia di porci; ed ecco, tutta quella greggia di porci si gittò per lo precipizio nel mare, e morirono nelle acque. E coloro che gli pasturavano, fuggirono; ed, andati nella città, rapportarono tutte queste cose, ed anche il fatto degl'indemoniati. Ed ecco, tutta la città uscì incontro a Gesù: e, avendolo veduto, loregarono che si dipartisse da' lor confini.

LA QUINTA DOMENICA DOPO L'EPIFANIA.

La Collecta.

O SIGNORE, noi ti preghiamo di mantenere sempre la tua Chiesa e famiglia nella tua vera Religione, acciocché quelli che s'appoggiano solo sopra la speranza della tua grazia celeste, siano sempre difesi con la tua gran potenza, per Gesù Cristo, nostro Signore. Amen.

the other side into the country of the Gergesenes, there met him two possessed with devils, coming out of the tombs, exceeding fierce, so that no man might pass by that way. And behold, they cried out, saying, What have we to do with thee, Jesus, thou Son of God? art thou come hither to torment us before the time? And there was a good way off from them an herd of many swine, feeding. So the devils besought him, saying, If thou cast us out, suffer us to go away into the herd of swine. And he said unto them, Go. And when they were come out, they went into the herd of swine: and behold, the whole herd of swine ran violently down a steep place into the sea, and perished in the waters. And they that kept them fled, and went their ways into the city, and told every thing, and what was befallen to the possessed of the devils. And behold, the whole city came out to meet Jesus: and when they saw him, they besought him, that he would depart out of their coasts.

THE FIFTH SUNDAY AFTER THE EPIPHANY.

The Collect.

O LORD, we beseech thee to keep thy Church and household continually in thy true religion; that they who do lean only upon the hope of thy heavenly grace may evermore be defended by thy mighty power; through Jesus Christ our Lord. *Amen.*

Sprachen: Was ist das für ein Mann, daß ihm Wind und Meer gehorsam ist? Und er kam jenseit des Meers, in die Gegend der Gergesener. Da ließen ihm entgegen zweien Beseffene, die kamen aus den Tobtengräbern, und waren sehr grimmig, also daß niemand dieselbe Straße wandeln konnte. Und siehe, sie schrien und sprachen: Ach Jesu, du Sohn Gottes, was haben wir mit dir zu thun? Bist du hergekommen uns zu quälen, ehe denn es Zeit ist? Es war aber ferne von ihnen eine große Heerde Säue an der Weide. Da baten ihn die Teufel, und sprachen: Willst du uns austreiben, so erlaube uns in die Heerde Säue zu fahren. Und er sprach: Fahret hin. Da fuhren sie aus, und fuhren in die Heerde Säue. Und siehe, die ganze Heerde Säue stürzte sich mit einem Sturme ins Meer, und ertranken im Wasser. Und die Hirten flohen, und gienzen hin in die Stadt, und sagten das alles, und wie es mit den Beseffenen ergangen war. Und siehe, da gieng die ganze Stadt heraus, Jesu entgegen. Und da sie ihn sahen, baten sie ihn, daß er von ihrer Grenze weichen wollte.

Am fünften Sonntage nach Epiphan.

Die Collecte.

O Herr, wir bitten dich, du wollest deine Kirche und deine Hausgenossen in deiner wahren Religion erhalten, damit diejenigen, die sich nur allein auf die Hoffnung deiner himmlischen Gnade verlassen, durch deine mächtige Kraft unaufhörlich beschützt werden mögen, durch Jesum Christum, unsern Herrn. *Amen.*

lui obéissent? Et quand il fut passé à l'autre côté, dans le pays des Gergéséniens, deux démoniaques, étant sortis des sépulcres, le vinrent rencontrer; et ils étoient si dangereux, que personne ne pouvoit passer par ce chemin-là. Et voici, ils s'écrièrent, en disant: qu'y a-t-il entre nous et toi, Jésus, Fils de Dieu? es-tu venu ici nous tourmenter avant le temps? Or il y avoit un peu loin d'eux un grand troupeau de porceaux qui païssoit. Et les démons le prioient, en disant: si tu nous jettes dehors, permets-nous de nous en aller dans ce troupeau de porceaux. Et il leur dit: allez. Et eux, étant sortis, s'en allèrent dans le troupeau de porceaux; et voilà tout ce troupeau de porceaux se précipita dans la mer, et ils moururent dans les eaux. Et ceux qui les gardoient, s'enfuirent; et étant venus dans la ville, ils racontèrent toutes ces choses, et ce qui étoit arrivé aux démoniaques. Et voilà, toute la ville alla au-devant de Jésus; et l'ayant vu, ils le prièrent de se retirer de leur pays.

LE CINQUIEME DIMANCHE APRES L'EPIPHANIE.

La Collecte.

SEIGNEUR, nous te supplions de maintenir continuellement dans la vraie religion ton Eglise qui est ta famille; afin que ceux qui s'appuient uniquement sur l'espérance de ta grâce céleste, soient toujours soutenus par la puissance de ta force, par Jésus-Christ notre Seigneur. *Amen.*

obedecen? Y quando Jesus hubo pasado de la otra parte del lago á tierra de los Gergasenos, le viniéron al encuentro dos endemoniados, que salian de ios sepulcros, fieros en tal manera, que ninguno podia pasar por aquel camino. Y empezaron luego á decir á gritos: ¿Qué tenemos nosotros contigo, Jesus Hijo de Dios? ¿Has venido acá á atormentarnos ántes de tiempo? Y no lejos de ellos andaba una piara de muchos puercos paciendo. Y los demonios le rogaban, diciendo: Si nos echas de aquí, envíanos á la piara de puercos. Y les dixo: Id. Y ellos salieron, y se fuéron á los puercos, y en el mismo punto toda la piara corrió impetuosamente, y por un despenadero se precipitó en la mar: y murieron en las aguas. Y los pastores huyéron: y venidos á la ciudad, lo contáron todo, y el suceso de los endemoniados. Y salió toda la ciudad, á encontrar á Jesus; y quando le viéron, le rogaban, que saliese de sus términos.

LA QUINTA DOMINICA DESPUES DE LA EPIPHANIA.

La Colecta.

O SEÑOR, te suplicamos guardes continuamente tu Iglesia y Familia en tu verdadera Religion, para que los que estrivan solamente en la esperanza de tu Gracia Celestial, sean defendidos siempre por tu gran Poder, mediante Jesu Christo nuestro Señor. *Amen.*

'Επιστολῇ. Κολ. γ'. ιβ'.

ΕΝΔΥΣΑΣΘΕ οὖν, ὡς ἐκλεκτοὶ τοῦ Θεοῦ ἅγιοι καὶ ἡγαπημένοι, σπλάγχχνα οἰκτιρμῶν, χρηστότητα ταπεινοφροσύνην, πραότητα, μακροθυμίαν ἄνεχόμενοι ἀλλήλων, καὶ χαρίζομενοι ἑαυτοῖς, εἴαν τις πρὸς τινὰ ἔχῃ μομφήν· καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἔχαρισατο ὑμῖν, οὕτως καὶ ὑμεῖς. Ἐπὶ πᾶσι δὲ τοῦτοις τὴν ἀγάπην, ἥτις ἐστὶ σύνδεσμος τῆς τελειότητος. Καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ βασιβεύτω ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, εἰς ἣν καὶ ἐκλήθητε ἐν ἐνὶ σῶματι, καὶ εὐχάριστοι γίνεσθε. Ὁ λόγος τοῦ Χριστοῦ ἐνοικεῖται ἐν ὑμῖν πλουσίως, ἐν πάσῃ σοφίᾳ διδάσκοντες καὶ νοουθετοῦντες ἑαυτοὺς, ψαλμοῖς, καὶ ὕμνοις, καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς ἐν χάριτι ᾄδοντες ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν τῷ Κυρίῳ. Καὶ πᾶν ὃ τι ἂν ποιῇτε, ἢ ἐν λόγῳ, ἢ ἐν ἔργῳ, πάντα ἐν ὀνόματι Κυρίου Ἰησοῦ, εὐχαριστοῦντες τῷ Θεῷ καὶ πατρὶ δι' αὐτοῦ.

Εὐαγγέλιον. Μαθ. ιγ'. κδ'.

ΩΜΟΙΩΣΗ ἡ βασιλεία τῶν ἑρᾶνων ἀνθρώπων σπεύροντι καλὸν σπέρμα ἐν τῷ ἄγρῳ αὐτοῦ. Ἐν δὲ τῷ καθεύδειν τοὺς ἀνθρώπους, ἦλθεν αὐτοῦ ὁ ἐχθρὸς, καὶ ἔσπειρε ζιζάνια ἀντὶ μέσον τοῦ αἴτου, καὶ ἀπῆλθεν. Ὅτε δὲ ἐβλάστησεν ὁ χόρτος, καὶ καρπὸν ἐποίησε, τότε ἐφάνη καὶ τὰ ζιζάνια. Προσελθόντες δὲ οἱ δούλοι τοῦ οικοδεσπότη, εἶπον αὐτῷ· Κύριε, οὐχὶ καλὸν σπέρμα ἔσπειρας ἐν τῷ σῷ ἄγρῳ; ποθεν οὖν ἔχει τὰ ζιζάνια; Ὁ δὲ ἔφη αὐτοῖς· Ἐχθρὸς ἀνθρώπου τοῦτο ἐποίησεν. Οἱ δὲ ὅλοι εἶπον αὐτῷ· Θέλεις οὖν ἀπελθόντες συλλέξωμεν αὐτά; Ὁ δὲ ἔφη· Οὐ· μήποτε, συλλέγοντες

'Επιστολῇ. Κολ. γ'. ιβ'.

ΕΝΔΥΘΗΤΕ λοιπὸν ὡς ἐκλεκτοὶ τοῦ Θεοῦ ἅγιοι καὶ ἡγαπημένοι, σπλάγχχνα οἰκτιρμῶν, ἀγαθσύνην, ταπεινοφροσύνην, πραότητα, μακροθυμίαν ὑποφέροντες καὶ συγχωροῦντες ὁ εἰς τὸν ἄλλον εἴαν τις ἔχῃ ἢ μὲμνη τὸν ἄλλον· καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς σᾶς ἐσυγχώρησεν, οὕτως καὶ σεῖς. Ὑπὲρ πάντων δὲ τούτων ἐνδύθητε τὴν ἀγάπην, ἥ ὅποια εἶναι σύνδεσμος τῆς τελειότητος. Καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ ἡ βασιλείῃ ἐν ταῖς καρδίαις σας, εἰς αὐτὴν ἐκαλέσθητε εἰς ἓν σῶμα, καὶ ὡς εἰσθεν εὐχάριστοι. Ὁ λόγος τοῦ Χριστοῦ ᾧ κατοικήσῃ πλουσίως, εἰς ἑσᾶς, εἰς καθὲ σοφίαν διδάσκοντες καὶ νοουθετοῦντες ὁ εἰς τὸν ἄλλον, με ψαλμοῖς καὶ ὕμνους καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς, τραγουδῶντες με χάριν εἰς τὴν καρδίαν σας πρὸς τὸν Κύριον. Καὶ ὅτι καὶ ἂν κάμετε με λόγον, ἢ με ἔργον, κάμετε τὰ πάντα εἰς τὸ ὄνομα τῷ Κυρίῳ Ἰησοῦ, εὐχαριστοῦντες τὸν Θεόν καὶ τὸν δι' αὐτοῦ Πατέρα.

Εὐαγγέλιον. Μαθ. ιγ'. κδ'.

ΩΜΟΙΩΣΗ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπων σπεύροντι καλὸν σπέρμα εἰς τὸ χωράφιον τῆς. Ἀποκοιμηθέντων δὲ τῶν ἀνθρώπων, ἦλθεν ὁ ἐχθρὸς τὸν, καὶ ἔσπειρε ζιζάνια ἀνάμεσα τοῦ σιταρίου, καὶ ἀπῆλθεν. Ὅταν δὲ ἐβλάστησεν ὁ χόρτος, καὶ ἐκαρποφόρησεν, τότε ἐφάνησαν καὶ τὰ ζιζάνια. Ἐλθόντες δὲ οἱ ὄδοι τῆς οικοδεσπότης εἶπον πρὸς αὐτόν. Κύριε, δὲν ἔσπειρας καλὸν σπέρμα εἰς τὸ χωράφιόν σου; Ποθεν λοιπὸν ἔχομεν τὰ ζιζάνια; Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτοὺς· Ἐχθρὸς ἀνθρώπου ἔκαμε τοῦτο. Οἱ δὲ δούλοι τοῦ εἶπον. Θέλεις λοιπὸν ἐλθόντες ἡμεῖς ἢ τὰ μαζώξωμεν; Ὁ δὲ εἶπεν. Ὁχι·

Epistola. Coloss. iii. 12.

INDUITE vos ergo sicut electi Dei, sancti, et dilecti viscera misericordiae, benignitatem, humilitatem, modestiam, patientiam: supportantes invicem, et donantes vobismetipsis, si quis adversus aliquem habet querelam: sicut et Dominus donavit vobis, ita et vos. Super omnia autem haec, caritatem habete, quod est vinculum perfectionis: et pax Christi exultet in cordibus vestris, in qua et vocati estis in uno corpore: et grati estote. Verbum Christi habitet in vobis abundanter, in omni sapientia: docentes, et commonentes vosmetipsos, psalmis, hymnis, et canticis spiritualibus, in gratia cantantes in cordibus vestris Deo. Omne, quodcumque facitis in verbo aut in opere, omnia in nomine Domini Jesu Christi, gratias agentes Deo et Patri per ipsum.

Evangelium. S. Matth. xiii. 24.

SIMILE factum est regnum caelorum homini, qui seminavit bonum semen in agro suo. Cum autem dormirent homines, venit inimicus ejus, et superseminavit zizania in medio tritici, et abiit. Cum autem crevisset herba, et fructum fecisset, tunc apparuerunt et zizania. Accedentes autem servi patrisfamilias, dixerunt ei: Domine, nonne bonum semen seminasti in agro tuo? Unde ergo habet zizania? Et ait illis: Inimicus homo hoc fecit. Servi autem dixerunt ei, Vis, et colligimus ea? Et ait: Non; ne

L'Epistola. Colos. iii. 12.

VESTITEVI adunque, come eletti di Dio, santi e diletti, di viscere, di misericordia, di benignità, d'umiltà, di mansuetudine, di pazienza, comportandovi gli uni gli altri, e perdonandovi, se alcuno ha qualche querela contr'ad un'altro; come Cristo ancora v'ha perdonato, fate voi altresì il simile: e per tutte queste cose, vestitevi di carità, ch'è il legame della perfezione. Ed abbia la presenza ne' cuori vostri la pace di Dio, alla quale ancora siete stati chiamati in un corpo. Siate riconoscenti: la parola di Cristo abiti in voi doviziosamente in ogni sapienza; ammaestrandovi ed ammonendovi gli uni gli altri con salmi, ed inni, e canzoni spirituali, cantando con grazia del cuore vostro al Signore. E qualunque cosa facciate in parola o in opera, fate ogni cosa nel nome del Signor Gesù, rendendo grazie a Dio, ed al Padre per lui.

L' Evangelo. S. Matt. xiii. 24.

IL regno del cielo è simile ad un uomo che seminò buona semenza nel suo campo; ma mentre gl' uomini dormivano venne il suo nemico, e seminò delle zizzanie per mezzo 'l grano, e se n'andò. E quando l'erba fu nata, ed ebbe fatto frutto, allora apparvero eziandio le zizzanie. Ed i servidori del padron di casa vennero a lui e gli dissero: Signore, non hai tu seminata buona semenza nel tuo campo? Onde avviene adunque che vi sono delle zizzanie? Ed egli disse loro: Un uomo nemico ha ciò fatto. Ed i servidori gli dissero: vuoi dunque che, andiamo e le cogliamo? Ma egli disse: no, che tal-

The Epistle. Col. iii. 12.

PUT on therefore, as the elect of God, holy and beloved, bowels of mercies, kindness, humbleness of mind, meekness, longsuffering; forbearing one another, and forgiving one another, if any man have a quarrel against any; even as Christ forgave you, so also do ye. And above all these things put on charity, which is the bond of perfectness. And let the peace of God rule in your hearts, to the which also ye are called in one body; and be ye thankful. Let the word of Christ dwell in you richly in all wisdom, teaching and admonishing one another in psalms, and hymns, and spiritual songs, singing with grace in your hearts to the Lord. And whatsoever ye do, in word or deed, do all in the Name of the Lord Jesus, giving thanks to God and the Father by him.

The Gospel. St. Matth. xiii. 24.

THE kingdom of heaven is likened unto a man which sowed good seed in his field. But while men slept, his enemy came and sowed tares among the wheat, and went his way. But when the blade was sprung up, and brought forth fruit, then appeared the tares also. So the servants of the householder came, and said unto him, Sir, didst not thou sow good seed in thy field? from whence then hath it tares? He said unto them, An enemy hath done this. The

Die Epistel. Coloff. 3, 12—17.

So ziehet nun an, als die Auserwählten Gottes, Heiligen und Geliebten, herzlich Erbarmen, Freundlichkeit, Demuth, Sanftmuth, Geduld; und vertrage einer den andern, und vergesst euch unter einander, so jemand Klage hat wider den andern; gleichwie Christus euch vergeben hat, also auch Ihr. Ueber alles aber ziehet an die Liebe, die da ist das Band der Vollkommenheit. Und der Friede Gottes regiere in euren Herzen, zu welchem Ihr auch berufen seid in Einem Leibe, und seid dankbar. Lasset das Wort Christi unter euch reichlich wohnen, in aller Weisheit; lehret und vermahneth euch selbst mit Psalmen und Lobgesängen, und geistlichen lieblichen Liedern, und singet dem Herrn in eurem Herzen. Und alles, was ihr thut mit Worten oder mit Werken, das thut alles in dem Namen des Herrn Jesu, und danket Gott und dem Vater durch ihn.

Das Evangelium. Matth. 13, 24—30.

Das Himmelreich ist gleich einem Menschen, der guten Saamen auf seinen Acker säete. Da aber die Leute schliefen, kam sein Feind, und säete Unkraut zwischen den Weizen, und gieng davon. Da nun das Kraut wuchs, und Frucht brachte, da fand sich auch das Unkraut. Da traten die Knechte zu dem Hausvater, und sprachen: Herr, hast du nicht guten Saamen auf deinen Acker gesät? Woher hat er denn das Unkraut? Er sprach zu ihnen: Das hat der Feind gethan. Da sprachen die Knechte: Willst du denn, daß wir hingehen, und es ausgäten? Er sprach: Nein! auf

L'Epître. Col. iii. 12.

SOYEZ donc, comme étant des élus de Dieu, saints et bien-aimés, revêtus des entrailles de miséricorde, de bonté, d'humilité, de douceur, d'esprit patient; vous supportant les uns les autres, et vous pardonnant les uns aux autres; et si l'un a querelle contre l'autre, comme Christ vous a pardonné, vous aussi faites-en de même. Et outre tout cela, soyez revêtus de la charité, qui est le lien de la perfection. Et que la paix de Dieu, à laquelle vous êtes appelés pour être un seul corps, tienne le principal lieu dans vos cœurs; et soyez reconnoissans. Que la parole de Christ habite en vous abondamment en toute sagesse; vous enseignant et vous exhortant l'un l'autre par des psaumes, des hymnes, et des cantiques spirituels, avec grâce, chantant de votre cœur au Seigneur. Et quelque chose que vous fassiez, soit par parole ou par œuvre, faites tout au nom du Seigneur Jésus, rendant grâce par lui à notre Dieu et Père.

L'Evangelie. St. Matth. xiii. 24.

LE royaume des cieus ressemble à un homme qui a semé de bonne semence dans son champ: mais pendant que les hommes dormoient, son ennemi est venu, qui a semé de l'ivroie parmi le blé, puis s'en est allé. Et après que la semence fut venue en herbe, et qu'elle eut porté du fruit, alors aussi parut l'ivroie. Et les serviteurs du père de famille vinrent à lui, et lui dirent: Seigneur, n'as-tu pas semé de bonne semence dans ton champ? d'où vient donc qu'il y a de l'ivroie? Mais il leur dit: c'est l'ennemi qui a fait cela. Et les serviteurs lui dirent: veux-tu donc que nous y allions, et que nous cueil-

La Epistola. Col. iii. 12.

VOSOTROS pues como escogidos de Dios, Santos y amados, revestidos de entrañas de misericordia, de benignidad, de humildad, de modestia, de paciencia: Sufriendoos los unos á los otros, y perdonándoos mutuamente, si alguno tiene queja del otro: así como el Señor os condonó á vosotros, así tambien vosotros. Mas sobre todo esto tened caridad; que es el vínculo de la perfeccion. Y triunfe en vuestros corazones la paz de Christo, en la que tambien fuisteis llamados en un cuerpo; y sed agradecidos. La palabra de Christo more en vosotros abundantemente en toda sabiduría, enseñándoos y amonestándoos los unos á los otros con psalmos, hymnos, y canciones espirituales, cantando de corazon á Dios con gracia. Qualquier cosa que hagais sea de palabra ó de obra, hacedlo todo en el nombre de nuestro Señor Jesu-Christo, dando gracias por él á Dios y Padre.

El Evangelio. S. Matt. xiii. 24.

SEMEJANTE es el reyno de los cieelos á un hombre, que sembró buena simiente en su campo. Y mientras dormian los hombres, vino su enemigo, y sembró zizaña en medio del trigo, y se fué. Y despues que creció la yerba, é hizo fruto, apareció tambien entonces la zizaña. Y llegando los siervos del padre de familias, le dixéron: ¿Señor, por ventura no sembraste buena simiente en tu campo? ¿pues de donde tiene zizaña? Y les dixo: Hombre enemigo ha hecho esto. Y le dixéron los siervos: ¿Quieres que vamos, y la cojamos? No,

τα ζιζάνια, ἐκριζώσητε ἅμα αὐτοῖς τὸν σῖτον. Ἄφετε συναρπένεσθαι ἀμφοτέρωθεν μέχρι τοῦ θερισμοῦ· καὶ ἐν τῷ καιρῷ τοῦ θερισμοῦ ἐρῶ τοῖς θερισταῖς· Συλλέξατε πρῶτον τὰ ζιζάνια, καὶ δῆσατε αὐτὰ εἰς δέσμας, πρὸς τὸ κατακαῦσαι αὐτά· τὸν δὲ σῖτον συναγάγετε εἰς τὴν ἀποθήκην μου.

μήποτε μαζώνοντες τὰ ζιζάνια, ἐκριζώσητε καὶ τὸ σιτάριον. Ἄφῃσατε ἵνα αὐξήσουν καὶ τὰ δύο ἕως τοῦ θέρονος· καὶ εἰς τὸν κερὸν τῆ θέρης θέλω εἰπεῖν εἰς τοὺς θεριστάς· μαζώσεται πρῶτον τὰ ζιζάνια, καὶ δέσσετε τὰ εἰς δεμάτια ἵνα καυθῶσι, καὶ τὸ σιτάριον συναζατέ το εἰς τὴν ἀποθήκην μου.

ΕΚΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΑ ΕΠΙΦΑΝΙΑ.

Συναπτή.

Ο ΘΕΟΣ, οὗ εὐλογητὸς Υἱὸς εἰς τοῦτο ἐφανερώθη, ἵνα λύσῃ τὰ ἔργα τοῦ διαβόλου, καὶ ποιήσῃ ἡμᾶς τέκνα τοῦ Θεοῦ, καὶ κληρονόμους αἰωνίου ζωῆς· χάρισαι ἡμῖν, δεόμεθα σου, ἵνα ταύτην τὴν ἐλπίδα ἔχοντες, ἀγνίζωμεν ἑαυτὰς, καθὼς αὐτὸς ἀγνὸς ἐστίν, ἵνα ἐν δευτέρᾳ αὐτῇ μετὰ δυνάμεως καὶ δόξης πολλῆς ἐπιφανείᾳ, ὅμοιοι αὐτῷ γινώμεθα ἐν τῇ αἰδίῳ καὶ ἐνδόξῳ αὐτοῦ βασιλείᾳ, ὅπου μετὰ σοῦ, ὦ Πάτερ, καὶ σοῦ, ὦ ἅγιον Πνεῦμα, ζῇ καὶ βασιλεύει πάντοτε εἰς Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. α'. Ἰωάν. γ'. α'.

ΙΔΕΤΕ ποταπὴν ἀγάπην δέδωκεν ἡμῖν ὁ πατήρ, ἵνα τέκνα Θεοῦ κληθῶμεν. Διὰ τοῦτο ὁ κόσμος οὐ γινώσκει ἡμᾶς, ὅτι οὐκ ἔγνω αὐτόν. Ἀγαπητοί, νῦν τέκνα Θεοῦ ἐσμεν, καὶ οὕτω ἐφανερώθη τί ἐσόμεθα· οἶδαμεν δὲ ὅτι ἐὰν φανερωθῇ, ὅμοιοι αὐτῷ ἐσόμεθα, ὅτι ὁψόμεθα αὐτόν καθὼς ἐστι. Καὶ πᾶς ὁ ἔχων τὴν ἐλπίδα ταύτην ἐπ' αὐτῷ, ἀγνίζει ἑαυτόν, καθὼς ἐκεῖνος ἀγνὸς ἐστι. Πᾶς ὁ ποιῶν τὴν ἁμαρ-

ΕΚΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΑ ΕΠΙΦΑΝΙΑ.

Συναπτή.

Ω ΘΕΕ, τοῦ ὁποίου ὁ Θεὸς ὁ εὐλογητὸς ἐφάνη ἵνα λύσῃ τὰ ἔργα τοῦ διαβόλου, καὶ ποιήσῃ ἡμᾶς τέκνα τοῦ Θεοῦ, καὶ κληρονόμους αἰωνίου ζωῆς· χάρισόν μας σὲ παρακαλοῦμεν, ἵνα ἔχοντες ταύτην τὴν ἐλπίδα καθαρισθῶμεν, ὥσάν αὐτόν· ὅπως ὅταν φανῇ πάλιν ἐν δυνάμει καὶ μεγάλῃ δόξᾳ τὸν ὁμοιάσωμεν ἐκεῖ εἰς τὴν αἰώνιον καὶ ἐνδοξὴν βασιλείαν σου, ὅπου μετὰ σοῦ ὦ Πατέρα, καὶ μετὰ σοῦ ὦ ἅγιον Πνεῦμα, ζῇ καὶ βασιλεύει πάντοτε εἰς καὶ μόνος Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. α'. Ἰωάν. γ'. α'.

ΙΔΕΤΕ ποῖαν ἀγάπην μᾶς ἔδωκεν ὁ πατέρας, ἵνα καλεσθῶμεν τέκνα Θεοῦ. Διὰ τοῦτο ὁ κόσμος δὲν μᾶς γνωρίζει, ὅτι αὐτόν δὲν ἐγνώρισεν. Ἀγαπητοί, τώρα εἴμεθα τέκνα Θεοῦ, καὶ ἀκόμιν δὲν ἐφανερώθη τί θέλει εἶμεθα· ἐξέυρομεν ὅμως ὅτι ἐὰν φανερωθῇ, θέλομεν τὸν ὁμοιάσειν, ὅτι θέλομεν τὸν εἰδεῖν καθὼς εἶναι. Καὶ κάθε ἄνθρωπος ἔχων ταύτην τὴν ἐλπίδα εἰς αὐτόν, καθαρίζει τὸν ἑαυτόν του, καθὼς ἐκεῖνος εἶναι καθαρὸς. Κάθε ἁμαρτωλὸς

forte, colligentes zizania, eradicetis simul cum eis et triticum. Sinite utraque crescere usque ad messem; et in tempore messis dicam messoribus: Colligite primum zizania, et alligate ea in fasciculos ad comburendum; triticum autem congregate in horreum meum.

lora, cogliendo le zizzanie, non diradichiate insieme con esse il grano, lasciate crescere amendue insieme, innino alla mietitura; e io dirò a' mietitori, nel tempo della mietitura: cogliete prima le zizzanie, e legatele in fasci per bruciarle: ma accogliete il grano nel mio granaio.

DOMINICA SEXTA POST EPIPHANIAM.

Collecta.

Ο ΔΕΥΣ! cujus benedictus Filius apparuit, ut opera Diaboli everteret, nos autem faceret filios Dei, et hæredes vitæ æternæ; Da, quæsumus, ut, hanc spem habentes, nos ipsos mundemus, sicuti ipse mundus est; eado ut, cum iterum apparuerit cum virtute et gloria magna, assimulemur ipsi in æterno ac glorioso illius regno, in quo tecum, o Pater, et tecum, o sancte Spiritus, vivit et regnat unus Deus, in sæcula sæculorum. Amen.

Epistola. 1 S. Joan. iii. 1.

VIDETE qualem caritatem dedit nobis Pater, ut filii Dei nominemur et simus. Propter hoc mundus non novit nos, quia non novit eum. Carissimi, nunc filii Dei sumus: et nondum apparuit quid erimus. Scimus, quoniam, cum apparuerit, similes ei erimus; quoniam videbimus eum sicuti est. Et omnis, qui habet hanc spem in eo, sanctificat se, sicut et ille sanctus est. Omnis,

LA SESTA DOMENICA DOPO L' EPIFANIA.

La Collecta.

Ο ΔΙΟ, il cui benedetto figliuolo è stato manifestato, acciocchè distruggesse le opere del diavolo, e ci rendesse figliuoli di Dio, e eredi della vita eterna; facci la grazia, noi ti preghiamo, che avendo questa speranza, ci purifichiamo, siccome egli è puro; acciocchè quando apparirà di nuovo, con potenza e somma gloria, siamo resi simili a lui, nel suo regno eterno e glorioso, dove vive e regna con te, o Padre, e te, o Santo Spirito, sempre un solo Dio, ne' secoli de' secoli. Amen.

L' Epistola. 1 Giovan. iii. 1.

VEDETE qual carità ci ha data il padre, che noi siamo chiamati figliuoli di Dio, e perciò non ci conosce il mondo, perciocchè non ha conosciuto lui. Diletti, ora siamo figliuoli di Dio, ma non è ancora apparito ciò che saremo; ma sappiamo, che quando egli sarà apparito, saremo simili a lui; perciocchè noi lo vedremo come egli è. E chi

DOMINICA SEXTA POST EPIPHANIAM.

servants said unto him, Wilt thou then that we go and gather them up? But he said, Nay; lest while ye gather up the tares, ye root up also the wheat with them. Let both grow together until the harvest; and in the time of harvest I will say to the reapers, Gather ye together first the tares, and bind them in bundles to burn them: but gather the wheat into my barn.

THE SIXTH SUNDAY AFTER THE EPIPHANY.

The Collect.

O GOD, whose blessed Son was manifested that he might destroy the works of the devil, and make us the sons of God, and heirs of eternal life; Grant us, we beseech thee, that, having this hope, we may purify ourselves, even as he is pure; that, when he shall appear again with power and great glory, we may be made like unto him in his eternal and glorious kingdom; where with thee, O Father, and thee, O Holy Ghost, he liveth and reigneth, ever one God, world without end. *Amen.*

The Epistle. 1 St. John iii. 1.

BEHOLD, what manner of love the Father hath bestowed upon us, that we should be called the sons of God: therefore the world knoweth us not, because it knew him not. Beloved, now are we the sons of God, and it doth not yet appear what we shall be: but we know, that, when he shall appear, we shall be like him; for we shall see him as he is. And every man that hath this hope in him purifieth himself, even as he is pure. Whosoever committeth sin trans-

daß ihr nicht zugleich den Weizen mit ausräufet, so ihr das Unkraut ausgätet. Lasset beides mit einander wachsen, bis zu der Ernte; und um der Ernte Zeit will ich zu den Schaittern sagen: Sammet zuvor das Unkraut, und bindet es in Bündlein, daß man es verbrenne: aber den Weizen sammet mir in meine Scheunen.

Sechster Sonntag nach Epiphania.

Die Collecte.

O Gott, dessen lieber Sohn erschiene ist, die Werke des Teufels zu zerstören, und uns zu deinen Kindern uns zu Erben des ewigen Lebens zu machen. Verleihe uns, wir bitten dich, daß wir, die wir solche Hoffnung haben, uns selbst reinigen, gleichwie er auch rein ist, damit wir, wenn er in Kraft und großer Herrlichkeit wieder erscheinen wird, in seinem ewigen und herrlichen Reiche ihm ähnlich gemacht werden mögen, wo er mit dir, o Vater, und mit dir, o heiliger Geist, ein einziger Gott lebt und regiert, in Ewigkeit. *Amen.*

Die Epistel. 1 Joh. 3, 1—8.

Sehet, welch eine Liebe hat uns der Vater erzeiget, daß wir Gottes Kinder sollen heißen! Darum tennet euch die Welt nicht, denn sie tennet ihn nicht. Meine Lieben, wir sind nun Gottes Kinder, und ist noch nicht erschienen was wir seyn werden. Wir wissen aber, wenn es erscheinen wird, daß wir ihm gleich seyn werden; denn wir werden ihn sehen, wie er ist. Und ein jeglicher, der solche Hoffnung hat zu ihm, der reiniget sich, gleichwie Er auch rein ist. Wer Sünde thut, der thut auch

lions l'ivroie? Et il leur dit: non; de peur qu'il n'arrive qu'en cueillant l'ivroie, vous n'arrachiez le blé en même temps. Laissez-les croître tous deux ensemble jusqu'à la moisson; et au temps de la moisson je dirai aux moissonneurs: cueillez premièrement l'ivroie, et la liez en faisceaux pour la brûler; mais assemblez le blé dans mon grenier.

LE SIXIEME DIMANCHE APRES L'EPIPHANIE.

La Collecte.

O DIEU, dont le Fils, béni à jamais, a été manifesté pour détruire les œuvres du diable, et nous faire les enfans de Dieu et les héritiers de la vie éternelle; nous te supplions de nous faire la grâce qu'ayant cette espérance, nous nous purifions, comme lui aussi est pur; afin que quand il apparaîtra avec puissance et grande gloire, nous soyons faits semblables à lui dans son royaume éternel et glorieux, où il vit et règne avec toi, ô Père, et le Saint Esprit, un seul Dieu, aux siècles des siècles. *Amen.*

L'Épître, 1 St. Jean iii. 1.

VOYEZ quelle charité le Père a eue pour nous, que nous soyons appelés enfans de Dieu: mais le monde ne nous connoît point, parce qu'il ne l'a point connu. Mes bien-aimés, nous sommes maintenant enfans de Dieu, mais ce que nous serons, n'est pas encore manifesté: or nous savons que lorsque le Fils de Dieu sera apparu, nous serons semblables à lui; car nous le verrons tel qu'il est: et quiconque a cette espérance en lui, se purifie, comme lui aussi est pur. Quiconque fait péché, fait aussi contre la

les respondiô: no sea que cogiendo la zizaña, arranqueis tambien con ella el trigo. Dexad crecer lo uno y lo otro hasta la siega, y en el tiempo de la siega diré á los segadores: Coged primeramente la zizaña, y atadla en manojes para quemarla: mas el trigo recogedlo en mi granero.

LA SEXTA DOMINICA DESPUES DE LA EPIPHANIA.

La Colecta.

O DIOS, cuyo Bendito Hijo fue manifestado, para que destruyese las obras del Diablo, y nos hiciese hijos de Dios, y herederos de Vida eterna; concedenos, te suplicamos, que teniendo esta esperanza, nos purifiquemos, al modo que él es puro; para que quando aparezca segunda vez con poder y gran gloria, seamos hechos semejantes á él en su eterno y glorioso Reyno, en donde contigo, O Padre, y contigo, O Santo Espíritu, El vive y reyna, un solo Dios por los siglos de los siglos. *Amen.*

La Epistola. 1 S. Juan iii. 1.

CONSIDERAD cuál caridad nos ha dado el Padre, queriendo que tengamos nombre de hijos de Dios, y lo seamos. Por esto el mundo no nos conoce, porque no le conoce á él. Carísimos, ahora somos hijos de Dios: y no aparece aun lo que habemos de ser. Sabemos que quando él apareciere, seremos semejantes á él: por quanto nosotros le veremos así como él es. Y todo aquel que tiene esta esperanza en él, se santifica á sí mismo, así como él es Santo. Todo aquel

τιαν, καὶ τὴν ἀνομίαν ποιεῖ· καὶ ἡ ἀμαρτία ἐστὶν ἡ ἀνομία. Καὶ οἶδατε ὅτι ἐκεῖνος ἐφανερώθη, ἵνα τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἄρῃ· καὶ ἀμαρτία ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστι. Πᾶς ὁ ἐν αὐτῷ μένων, οὐχ ἀμαρτάνει· πᾶς ὁ ἀμαρτάνων, οὐχ ἑώρακεν αὐτόν, οὐδὲ ἔγνωκεν αὐτόν. Τεκνία, μηδεὶς πλανᾷ τὴν ὑμᾶς· ὁ ποῶν τὴν δικαιοσύνην, δίκαιός ἐστι, καθὼς ἐκεῖνος δίκαιός ἐστιν. Ὁ ποῶν τὴν ἀμαρτίαν, ἐκ τοῦ διαβόλου ἐστὶν· ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ὁ διάβολος ἀμαρτάνει. Εἰς τοῦτο ἐφανερώθη ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ἵνα λύσῃ τὰ ἔργα τοῦ διαβόλου.

ΤΟΤΕ Εὐαγγέλιον. Μαθ. κδ. κγ'. Ἦν εἰς τὴν ἡμέραν ἐπὶ τῶν μαθητῶν, καὶ ὁ Χριστὸς, ἡ ὥδ'· μὴ πιστεύσητε. Ἐγεθῆσονται γὰρ ψευδόχριστοι καὶ ψευδοπροφῆται, καὶ δώσουσι σημεῖα μεγάλα καὶ τέρατα, ὥστε πλανῆσαι, εἰ δυνατόν, καὶ τοὺς ἐκλεκτούς. Ἰδοὺ, προεῖρηκα ὑμῖν. Ἐάν οὖν εἰπῶσιν ὑμῖν· Ἰδοὺ, ἐν τῇ ἔρημῳ ἐστὶ· μὴ ἐξέλθῃτε. Ἰδοὺ, ἐν τοῖς ταμείοις· μὴ πιστεύσητε. Ὡς περὶ γὰρ ἡ ἀστραπὴ ἐξέρχεται ἀπὸ ἀνατολῶν, καὶ φαίνεται ἕως δυσμῶν, οὕτως ἔσται καὶ ἡ παρουσία τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου. Ὃπου γὰρ ἐὰν ᾖ τὸ πτώμα, ἐκεῖ συναχθήσονται οἱ αἰετοί. Εὐθὺς δὲ μετὰ τὴν θλίψιν τῶν ἡμερῶν ἐκείνων, ὁ ἥλιος σκοτισθήσεται, καὶ ἡ σελήνη οὐ δώσει τὸ φέγγος αὐτῆς, καὶ οἱ ἀστέρες πεσοῦνται ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ αἱ δυνάμεις τῶν ἑρηνῶν σαλευθήσονται. Καὶ τότε φανήσεται τὸ σημεῖον τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῷ οὐρανῷ· καὶ τότε κόψονται πᾶσι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, καὶ ὄψονται τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ, μετὰ δυνάμεως καὶ δόξης πολλῆς. Καὶ ἀποστελεῖ τοὺς ἀγγέ-

εῖνα καὶ ἀνομος· καὶ ἡ ἀμαρτία εἶναι εἰς τὴν ἀνομίαν. Καὶ ἐφεύρετε ὅτι ἐκεῖνος ἐφανερώθη, ἵνα ἐξαλῇ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν· καὶ ἀμαρτία εἰς αὐτόν δὲν εἶναι. Κάθε ἀνθρώπος μένων εἰς αὐτόν, δὲν ἀμαρτάνει. Κάθε ἀμαρτωλὸς δὲν τὸν εἶδεν οὐδὲ τὸν ἐγνώρισε. Τεκνιδία μου, ἅς μὴ σὰς πλανήσῃ κανεῖς ὁ πράττων κατὰ τὴν δικαιοσύνην εἶναι δίκαιος, καθὼς ἐκεῖνος εἶναι δίκαιος. Ὁ πράττων κατὰ τὴν ἀμαρτίαν ἐκ τοῦ διαβόλου εἶναι· ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ὁ διάβολος ἀμαρτάνει· διὰ τοῦτο ἐφανερώθη ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ἵνα λύσῃ τὰ ἔργα τοῦ διαβόλου.

ΤΟΤΕ Εὐαγγέλιον. Μαθ. κδ. κγ'. Ἦν εἰς τὴν ἡμέραν ἐπὶ τῶν μαθητῶν, καὶ ὁ Χριστὸς, ἡ ὥδ'· μὴ πιστεύσητε. Ὅτι θελοῦσι σηκωθῆναι ψευδόχριστοι καὶ ψευδοπροφῆται, καὶ δώσουσι σημεῖα μεγάλα καὶ τέρατα, ὥστε πλανῆσαι, εἰ δυνατόν, καὶ τοὺς ἐκλεκτούς. Ἰδοὺ, προεῖπον. Ἐάν λοιπὸν σὰς εἰπῶσιν, Ἰδοὺ εἶναι ἐν τῇ ἔρημῳ μὴ ἐξέλθῃτε. Ἰδοὺ, ἐν τοῖς ταμείοις μὴ πιστεύσητε· ὥσαν γὰρ ἡ ἀστραπὴ, ἐξέρχεται ἀπὸ ἀνατολῶν, καὶ φαίνεται ἕως δυσμῶν, οὕτω καὶ ἡ παρουσία τῆς υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου. Ὃπου γὰρ καὶ εἰ εἶναι τὸ πτώμα ἐκεῖ θελοῦσι συναχθῆναι οἱ αἰετοί. Εὐθὺς δὲ μετὰ τὴν θλίψιν τῶν ἡμερῶν ἐκείνων, ὁ ἥλιος θέλει σκοτινιάσῃ, καὶ τὸ φεγγάριον δὲν θέλει δώσῃ τὸ φῶς του, καὶ τὰ ἀστρα θέλῃ πεσεῖν ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ καὶ σαλευθῶσιν αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν. Καὶ τότε τὸ σημεῖον τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου θέλει φανεῖν εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ κλάψουσιν αἱ φυλαὶ πᾶσαι τῆς γῆς, καὶ θελοῦσιν εἶδῃ τὸν υἱὸν τῆς ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ, μετὰ δυνάμεως καὶ δόξης πολλῆς. Καὶ θέλει πέμ-

qui facit peccatum, et iniquitatem facit: et peccatum est iniquitas. Et scitis, quia ille apparuit, ut peccata nostra tolleretur: et peccatum in eo non est. Omnis, qui in eo manet, non peccat: et omnis, qui peccat, non vidit eum, nec cognovit eum. Filioli, nemo vos seducat. Qui facit iustitiam, iustus est, sicut et ille iustus est. Qui facit peccatum, ex diabolo est: quoniam ab initio diabolus peccat. In hoc apparuit Filius Dei, ut dissolvat opera diaboli.

Evangelium. S. Matth. xxiv. 23.

TUNC si quis vobis dixerit: Ecce, hic est Christus, aut illic: nolite credere. Surgent enim pseudochristi, et pseudoprophetae: et dabunt signa magna, et prodigia, ita ut in errore inducantur (si heri potest) etiam electi. Ecce, praedixi vobis. Si ergo dixerint vobis, Ecce, in deserto est, nolite exire: Ecce, in penetralibus, nolite credere. Sicut enim fulgur exit ab Oriente, et paret usque in Occidentem; ita erit et adventus Filii hominis. Ubicumque fuerit corpus, illic congregabuntur et aquilae. Statim autem, post tribulationem dierum illorum, sol obscurabitur, et luna non dabit lumen suum, et stellae cadent de caelo, et virtutes caelorum commovebuntur: et tunc parebit signum Filii hominis in caelo: et tunc plangent omnes tribus terrae: et videbunt Filium hominis venientem in nubibus caeli cum vir-

unque ha questa speranza in lui si purifica, come esso è puro. Chiunque fa il peccato, fa ancora la trasgressione della Legge: e il peccato è la trasgressione della Legge. E voi sapete ch'egli è apparito, acciocché togliesse via i nostri peccati: e peccato alcuno non è in lui. Chiunque dimora in lui non pecca: chiunque pecca non l'ha veduto, e non l'ha conosciuto. Figliuoletti, niuno vi seduca: chi opera la giustizia è giusto, siccome esso è giusto. Chiunque fa il peccato è del diavolo; conciosiacosachè il diavolo peccchi dal principio: per questo è apparito il figliuol di Dio, acciocché dissolva l'opere del diavolo.

L'Evangelo. S. Mat. xxiv. 23.

ALLORA se alcuno vi dice, ecco il Cristo è qui o là nol crediate, perciocchè falsi cristi, e falsi profeti sorgerranno, e faranno gran segni e miracoli, tal che sedurrebbero, se fosse possibile, eziando gli eletti. Ecco io ve l'ho predetto. Se dunque vi dicono: ecco egli è nel deserto, non v'andate; ecco egli è nelle camerette segrete, nol crediate; perciocchè siccome il lampo esce da Levante ed apparisce fino in Ponente, tale ancora sarà la venuta del figliuol dell'uomo; perciocchè dovunque sarà il carne, quivi s'accoglieranno le aquile. Or, subito, dopo l'afflizione di que' giorni, il Sole si scurera, e la Luna non darà il suo splendore, e le stelle caderanno dal cielo, e le potenze de' cieli saranno scrollate. Ed allora apparirà il segno del figliuol dell'uomo nel cielo; allora tutte le nazioni della terra saranno in cordoglio, e vedranno il figliuol dell'uomo venir sopra le nuvole del cielo con po-

gresseth also the law: for sin is the transgression of the law. And ye know that he was manifested to take away our sins; and in him is no sin. Whosoever abideth in him sinneth not: whosoever sinneth hath not seen him, neither known him. Little children, let no man deceive you: he that doeth righteousness is righteous, even as he is righteous. He that committeth sin is of the devil: for the devil sinneth from the beginning. For this purpose the Son of God was manifested, that he might destroy the works of the devil.

The Gospel. St. Matth. xxiv. 23.

THEN if any man shall say unto you, Lo, here is Christ, or there; believe it not. For there shall arise false Christs, and false prophets, and shall shew great signs and wonders; insomuch that (if it were possible) they shall deceive the very elect. Behold, I have told you before. Wherefore, if they shall say unto you, Behold, he is in the desert; go not forth: behold, he is in the secret chambers; believe it not. For as the lightning cometh out of the east, and shineth even unto the west; so shall also the coming of the Son of Man be. For whosoever the carcase is, there will the eagles be gathered together. Immediately after the tribulation of those days shall the sun be darkened, and the moon shall not give her light, and the stars shall fall from heaven, and the powers of the heavens shall be shaken. And then shall appear the sign of the Son of Man in heaven: and then shall all the tribes of the earth mourn, and they shall see the Son of Man coming in the clouds of heaven, with power and great

loi; car le péché est ce qui est contre la loi. Or vous savez qu'il est apparu, afin qu'il ôtât nos péchés; et il n'y a point de péché en lui. Quiconque demeure en lui, ne pèche point: quiconque pèche, ne l'a point vu, ni ne l'a point connu. Mes petits enfans, que personne ne vous séduise; celui qui fait justice est juste, comme Jésus-Christ est juste. Celui qui fait péché, est du diable; car le diable pèche dès le commencement: or, le Fils de Dieu est apparu, pour détruire les œuvres du diable.

L'Evangile, St. Matth. xxiv. 23.

ALORS si quelqu'un vous dit: voici, le Christ est ici, ou il est là, ne le croyez point: car il s'élèvera de faux Christs et de faux prophètes, qui feront de grands signes et des miracles, pour séduire même les élus, s'il étoit possible. Voici, je vous l'ai prédit. Si donc on vous dit: voici, il est au désert, ne sortez point; voici, il est dans les cabinets, ne le croyez point. Car comme l'éclair sort de l'orient, et se fait voir jusqu'à l'occident, il en sera de même de l'avènement du Fils de l'homme. Car où sera le corps mort, là s'assembleront les aigles. Et incontinent après l'affliction de ces jours-là, le soleil deviendra obscur; et la lune ne donnera point sa lumière; et les étoiles tomberont du ciel; et les vertus des cieux seront ébranlées. Et alors le signe du Fils de l'homme paraîtra dans le ciel; alors aussi toutes les tribus de la terre se lamenteront en se frappant la poitrine, et verront le Fils de l'homme venant dans les nuées du ciel, avec une grande puissance et une grande gloire. Et il enverra

Unrecht; und die Sünde ist das Unrecht. Und ihr wiisset, daß Er ist erschienen, auf daß er unsere Sünden wegnehme, und ist keine Sünde in ihm. Wer in ihm bleibet, der sündigt nicht: wer da sündigt, der hat ihn nicht gesehen noch ertanet. Kind-lein, laßet euch niemand verführen. Wer recht thut, der ist gerecht, gleichwie Er gerecht ist. Wer Sünde thut, der ist vom Teufel; denn der Teufel sündigt vom Anfange. Dazu ist erschienen der Sohn Gottes, daß er die Werke des Teufels zerstöre.

Das Evangelium. Matth. 24, 23—31.

So alsdann jemand zu euch wird sa-gen: Siehe, hier ist Christus, oder da; so sollt ihrs nicht glauben. Denn es werden falsche Christs und falsche Propheten aufstehen, und große Zeichen und Wunder thun, daß verführt werden in den Irrthum (wo es möglich wäre) auch die Auserwählten. Siehe ich habe es euch zuvor gesagt. Darum, wenn sie zu euch sagen werden: Siehe, er ist in der Wüste; so gehet nicht hinaus: Siehe, er ist in der Kammer; so glaubt es nicht. Denn gleichwie der Blitz ausgehet vom Aufgange, und scheint bis zum Niedergange; also wird auch sein die Zukunft des Menschen Sohnes. Wo aber ein Aas ist, da sammeln sich die Abler. Bald aber, nach der Trübsal derselbigen Zeit, werden Sonne und Mond den Schein verlieren, und die Sterne werden vom Himmel fallen, und die Kräfte der Himmel werden sich bewegen. Und alsdann wird erscheinen das Zeichen des Menschen Sohnes im Himmel. Und alsdann werden heulen alle Geschlechter auf Erden, und werden sehen kommen des Menschen Sohn in den Wolken des Himmels, mit großer Kraft und Herrlichkeit.

que hace pecado, hace tambien injusticia: porque el pecado es injusticia: y sabeis que él apareció para quitar nuestros pecados: y no hay pecado en él. Todo aquel que permanece en él, no peca: y todo el que peca, no le ha visto, ni le ha conocido. Hijitos, no os engañe ninguno. El que hace justicia, justo es: así como él tambien es justo. El que comete pecado, es del diablo: porque el diablo desde el principio peca. Para esto apareció el Hijo de Dios, para deshacer las obras del diablo.

El Evangelio. S. Math. xxiv. 23.

ENTONCES si alguno os dixere: Mirad, el Christo está aquí ó allí; no lo creais. Porque se levantarán falsos Christs, y falsos Prophetas; y darán grandes señales, y prodigios, de modo (que si puede ser) caigan en error aun los escogidos. Ved que os lo he dicho de antemano. Por lo qual si os dixeren: He aquí que está en el desierto, no salgais: mirad que está en lo mas retirado de la casa, no lo creais. Porque como el relámpago sale del Oriente, y se dexa ver hasta el Occidente: así será tambien la venida del Hijo del hombre. Donde quiera que estuviere el cuerpo, allí se juntarán tambien las águilas. Y luego despues de la tribulacion de aquellos dias el Sol se oscurecerá, y la Luna no dará su lumbre, y las estrellas caerán del cielo, y las virtudes del cielo serán conmovidas: y entónces parecerá la señal del Hijo del hombre en el cielo: y entónces planificarán todas las tribus de la tierra, y verán al hijo del hombre que vendrá en las nubes del cielo con grande poder y magestad. Y en-

λους αὐτοῦ μετὰ σάλπιγγος φωνῆς μεγάλης, καὶ ἐπισυνάξουσιν τοὺς ἐκλεκτοὺς αὐτοῦ ἐκ τῶν τεσσάρων ἀνέμων, ἀπ' ἁκρων οὐρανῶν ἕως ἁκρων αὐτῶν.

Κυριακὴ λεγομένη ἡ ΕΒΔΟΜΗΚΟΣΤΗ, ἥτοι ΤΡΙΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ πρὸ τῆς ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ.

Συναπτή.

ΑΝΤΙΒΟΛΟΥΜΕΝ σε, Κύριε, τῶν εὐχῶν τοῦ λαοῦ σου προσηνῶς εἰσάκουσον, ὅπως ἡμεῖς οἱ ἄξιαν τῶν παραπτωμάτων ἡμῶν δίκην ὑπέχοντες τῇ χρηστότητι σου οἰκτιρμόνως ρυσθώμεν, ἕνεκα τῆς δόξης τοῦνόματός σου, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ σωτῆρος ἡμῶν, τῷ σιγῶντος καὶ συμβασιλεύοντός σου καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι εἰς αἶνι ἐνὶ Θεῷ εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. α'. Κορ. θ'. κδ'.

ΟΥΚ οἴδατε ὅτι οἱ ἐν σταδίῳ τρέχοντες, πάντες μὲν τρέχουσιν, εἰς δὲ λαμβάνει τὸ βραβεῖον; Οὕτω τρέχετε ἵνα καταλάβητε. Πᾶς δὲ ὁ ἀγωνιζόμενος, πάντα ἐγκρατεῖται· ἐκεῖνοι μὲν οὖν ἵνα φθαρτὸν στέφανον λήβωσιν, ἡμεῖς δὲ, ἄφθαρτον. Ἐγὼ τοίνυν οὕτω τρέχω, ὡς οὐκ ἀδήλως· οὕτω πυκτεύω, ὡς ἐκ αἰρά δέρων. Ἄλλα ὑπωπιάζω μου τὸ σῶμα, καὶ δουλαγωγῶ· μήπως ἄλλοις κηρύξας, αὐτὸς ἀδόκιμος γένημαι.

Εὐαγγέλιον. Ματθ. κ'. α'.

ΟΜΟΙΑ γάρ ἐστιν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ οἰκοδεσπότη, ὅστις ἐξῆλθεν ἅμα

tute multa, et majestate. Et mittet angelos suos cum tuba, et voce magna: et congregabunt electos ejus a quatuor ventis, a summis cælorum usque ad terminos eorum.

Dominica, quæ SEPTUAGESIMA dicitur, seu DOMINICA TERTIA ANTE QUADRAGESIMAM.

Collecta.

PRECES populi tui, quæsumus, Domine, propitius exaudi; ut, qui ob delicta nostra merito plectimur, per clementiam tuam, pro nominis tui gloria, liberemur, per Jesum Christum, Servatorem nostrum, qui vivit et regnat una tecum, et cum Spiritu sancto, semper unus Deus, in sæcula sæculorum. Amen.

Epistola. 1 Cor. ix. 24.

NESCITIS, quod ii, qui in stadio currunt, omnes quidem currunt, sed unus accipit brabium? Sic currite, ut comprehendatis. Omnis autem, qui in agone contendit, ab omnibus se abstinere: et illi quidem, ut corruptibilem coronam accipiant; nos autem incorruptam. Ego igitur sic curro, non quasi in incertum: sic pugno, non quasi aërem verberans: sed castigo corpus meum, et in servitutem redigo: ne forte, cum aliis prædicaverim, ipse reprobos efficiar.

Evangelium. S. Matth. xx. 1.

SIMILE est regnum cælorum homini patrifamilias, qui exiit primo mane conducere

ψει τοὺς ἀγγέλους του με φωνὴν μεγάλην, σάλπιγγος, καὶ θέλῃσι συνάξειν τὰς ἐκλεκτὰς του ἐκ τῶν τεσσάρων ἀνέμων ἀπὸ μιᾶς ἕως τῆς ἄλλης ἁκρὸς τοῦ οὐρανοῦ.

Κυριακὴ λεγομένη ἡ ΕΒΔΟΜΗΚΟΣΤΗ, ἥτοι ΤΡΙΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ πρὸ τῆς ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ.

Συναπτή.

ΚΥΡΙΕ, παρακαλοῦμέν σε εἰσάκουσον οἰκτιρμόνως τοῦ λαοῦ σου τὰς εὐχάς, ὥστε ἡμεῖς οἱ δικαίως διὰ τὰς ἀνομοίας μας τιμωρηθέντες εὐσπλαγχνῶς ὑπὸ τῆς ἀγαθοσύνης σου, σωθῶμεν εἰς δόξαν τοῦνόματός σου, καὶ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ σωτῆρος ἡμῶν, τοῦ μετὰ σοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ζῶντος καὶ βασιλεύοντος, τοῦ διὰ πάντα μόνου Θεοῦ, εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. α'. Κορ. θ'. κδ'.

ΔΕΝ ἐξείρετε ὅτι οἱ τρέχοντες εἰς τὸ σῆμα πάντες μὲν τρέχουσιν, ἓνας δὲ μόνος λαμβάνει τὸ βραβεῖον; Οὕτω λοιπὸν τρέχετε, ἵνα τὸ λάβητε. Ὅτι πάντες οἱ περὶ τοὺς αἰῶνας εἰς πάντα παρασκευάζονται ἐγκρατεῖς· καὶ ἐκεῖνοι, ὅπως ἀπολάβωσι στέφανον φθαρτὸν ἡμεῖς δὲ, ἄφθαρτον. Ἐγὼ λοιπὸν, οὕτω τρέχω, ὥστε γνωρίζω τὸ τέλος, οὕτω παλεύω ὥς δεξιὰ τὸν αἶρα. Ἀλλὰ θλίβω τὸ σῶμα μου καὶ τὸ καταδουλώνω· μήπως κηρήττων πρὸς τοὺς ἄλλους ἐγὼ εὐρεθῶ ἀνεπιτήδειος.

Εὐαγγέλιον. Ματθ. κ'. α'.

ΟΜΟΙΑ γάρ ἐστίν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ οἰκοδεσπότη, ὁ ὅποιος ἐκβῆκεν ἀπὸ τὰ χαράσματα μισθίωνων ἐργάτας διὰ τὸ αὐτὸ ἀμπελίον. Συμφωνήσας δὲ μετὰ τῶν ἐργατῶν ἕνα ἐνὶ οἴκῳ τὴν ἡμέραν, τοὺς ἀπέστειλεν εἰς

tenza e gran gloria. Ed egli manderà i suoi Angeli con tromba e gran grido, ed essi raccoglieranno i suoi eletti da quattro venti dall' un de' capi del cielo infino all' altro.

La Domenica detta SETTUAGESIMA ovvero LA TERZA DOMENICA IN NANZI LA QUARESIMA.

O SIGNORE, noi ti preghiamo d'ascoltarci benignamente le preghiere del tuo popolo: acciocchè noi che siamo giustamente castigati per le nostre colpe, siamo misericordiosamente liberati, per la tua bontà, gloria del tuo nome, per Gesù Cristo, nostro Salvatore, che vive e regna con te, e lo Spirito Santo, sempre un solo Dio, ne' secoli de' secoli. Amen.

L' Epistola. 1 Cor. ix. 24.

NON sapete voi che coloro che corrono nell' arringo, corrono ben tutti; ma un solo ne riporta il palio? Correte per modo che ne riportiate il palio. Or chiunque s'escita ne' combattimenti, è temperato in ogni cosa; e que' tali fanno ciò per ricevere una corona corruttibile: ma noi dobbiamo farli per riceverne una incorruttibile. Io dunque corro per modo che non corra all' incerto: così schermisco, come, non battendo l' aria, anzi macero il mio corpo e lo riduco in servitù, acciocchè talora, avendo predicato ad altri, io stesso non sia riprovato.

L' Evangelo. S. Matt. xx. 1.

IL regno de' cieli è simile ad un padron di casa il quale in sul far del dì uscì fuori

DOMINICA SEPTUAGESIMA.

glory. And he shall send his angels with a great sound of a trumpet, and they shall gather together his elect from the four winds, from one end of heaven to the other.

The Sunday called SEPTUAGESIMA, Or THE THIRD SUNDAY BEFORE LENT.

The Collect.

O LORD, we beseech thee favourably to hear the prayers of thy people; that we, who are justly punished for our offences, may be mercifully delivered by thy goodness, for the glory of thy Name; through Jesus Christ our Saviour, who liveth and reigneth with thee and the Holy Ghost, ever one God, world without end. *Amen.*

The Epistle. 1 Cor. ix. 24.

KNOW ye not, that they which run in a race run all, but one receiveth the prize? So run that ye may obtain. And every man that striveth for the mastery is temperate in all things: now they do it to obtain a corruptible crown, but we an incorruptible. I therefore so run, not as uncertainly; so fight I, not as one that beateth the air: but I keep under my body, and bring it into subjection, lest that by any means, when I have preached to others, I myself should be a cast-away.

The Gospel. St. Matth. xx. 1.

THE kingdom of heaven is like unto a man that is an householder, which went out early in the morning to hire labourers into his vineyard. And when he had agreed with the la-

Und er wird senden seine Engel mit hellen Posaunen; und sie werden sammeln seine Auserwählten von den vier Winden, von einem Ende des Himmels zu dem andern.

Am Sonntage Septuagesima, oder am Dritt. Sonnt. vor der Fasten.

Die Collecte.

O Herr, wir bitten dich, erhöre gnädig die Gebete deines Volks, damit wir, die wir für unsere Vergehungen gerechte Strafe leiden, durch deine Güte gnädig errettet werden mögen, zur Ehre deines Namens, durch Jesum Christum unsern Herrn und Erlöser, der mit dir und dem heiligen Geiste, ein einiger Gott, lebt und regiert, in Ewigkeit. *Amen.*

Die Epistel. 1 Cor. 9, 24 bis Ende.

Wisset ihr nicht, daß die, so in den Schranken laufen, die laufen alle, aber Einer erlange das Kleinod? Laufet nun also, daß ihr es ergreift. Ein jeglicher aber, der da kämpfet, enthält sich alles Dinges: jene also, daß sie eine vergängliche Krone empfangen, wir aber eine unvergängliche. Ich laufe aber also, nicht als aufs Ungewisse; ich fechte also, nicht als der in die Luft streichet: sondern ich betäube meinen Leib, und zähme ihn, daß ich nicht den andern predige, und selbst verwerflich werde.

Das Evangelium. Matth. 20, 1—16.

Das Himmelreich ist gleich einem Hausvater, der am Morgen ausgieng, Arbeiter zu mietzen, in seinen Weinberg. Und da er mit den Arbeitern eins ward um einen Groschen zum Tage:

ses anges qui, avec un grand son de trompette, assembleront ses élus des quatre vents, depuis l'un des bouts des cieux jusques à l'autre bout.

Le Dimanche appelé la SEPTUAGESIME, qui est LE TROISIEME DIMANCHE AVANT LE CAREME.

La Collecte.

O SEIGNEUR, nous te supplions d'écouter favorablement les prières de ton peuple; afin que nous, qui sommes justement châtiés pour nos offenses, puissions en être délivrés par ta miséricorde, à la gloire de ton nom, par Jésus-Christ notre Sauveur, qui vit et qui règne, avec toi et avec le Saint Esprit, un seul Dieu éternellement. *Amen.*

L'Épître, 1 Cor. ix. 24.

NE savez-vous pas, que quand on court dans la lice, tous courent bien, mais un seul remporte le prix? Courez donc tellement que vous le remportiez. Or quiconque lutte, vit entièrement de régime. Et quant à ceux-là, ils le font pour avoir une couronne corruptible; mais nous, pour en avoir une incorruptible. Je cours donc, mais non pas sans savoir comment; je combats, mais non pas comme battant l'air; mais je mortifie mon corps, et je le réduis en servitude, de peur qu'après avoir prêché aux autres, je ne sois trouvé moi-même en quelque sorte non recevable.

L'Évangile, St. Matth. xx. 1.

LE royaume des cieux est semblable à un père de famille, qui sortit dès le point du jour, afin de louer des ouvriers pour sa vigne. Et quand il eut accordé avec les

viará sus Angeles con trompetas, y con grande voz; y allegarán sus escogidos de los quatro vientos, desde lo sumo de los cielos hasta los términos de ellos.

La Dominica de SEPTUAGESIMA, o EL TERCER DOMINGO ANTES DE QUARESMA.

La Colecta.

SUPPLICAMOSTE Señor, oigas benigne los ruegos de tu Pueblo, afin de que los que justamente somos castigados por nuestras culpas, seamos por tu Bondad misericordiosamente librados, para gloria de tu Nombre, mediante Jesu Christo nuestro Salvador, que vive y reina contigo y el Espíritu Santo, por todos los siglos de los siglos. *Amen.*

La Epistola. 1 Cor. ix. 24.

NO sabeis, que los que corren en el estadio, todos en verdad corren, mas uno solo lleva la joya? Corred de tal manera que la alcanceis. Y todo aquel que ha de lidiar, de todo se abstiene; y aquellos ciertamente, por recibir una corona corruptible; mas nosotros incorruptible. Pues yo así corro, no como á cosa incierta: así lidio, no como quien dá golpes al aire: mas castigo mi cuerpo, y lo pongo en servidumbre: porque no acontezca, que habiendo predicado á otros, me haga yo mismo reprobado.

El Evangelio. S. Math. xx. 1.

SEMEJANTE es el reyno de los cielos á un hombre Padre de familias, que salió muy

πρωὶ μισθώσασθαι ἐργάτας εἰς τὸν ἀμπελῶνα αὐτὸν. Συμψήφισας δὲ μετὰ τῶν ἐργατῶν ἐκ ἀγναρίου τὴν ἡμέραν, ἀπέστειλεν αὐτοὺς εἰς τὸν ἀμπελῶνα αὐτοῦ. Καὶ ἐξελθὼν περὶ τὴν τρίτην ὥραν, εἶδεν ἄλλους ἐστῶτας ἐν τῇ ἀγορᾷ ἀργοῦς· καὶ αὐτοὶ εἶπεν· Ὑπάγετε καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν ἀμπελῶνα, καὶ ὁ ἅν' ἡ δίκαιον, δώσω ὑμῖν. Οἱ δὲ ἀπήλθον. Πάλιν ἐξελθὼν περὶ ἑκτὴν καὶ ἐνάτην ὥραν, ἐποίησεν ὡσαύτως. Περὶ δὲ τὴν ἐνδεκάτην ὥραν ἐξελθὼν, εὗρεν ἄλλους ἐστῶτας ἀργοῦς, καὶ λέγει αὐτοῖς· Τί ὥδε ἐστήκατε ὅλην τὴν ἡμέραν ἀργοί; λέγουσιν αὐτῷ· Ὅτι ἡμεῖς ἡμᾶς ἐμισθώσατο. λέγει αὐτοῖς· Ὑπάγετε καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν ἀμπελῶνα, καὶ ὁ ἅν' ἡ δίκαιον, λήψεσθε. Ὁφίας δὲ γενομένης, λέγει ὁ κύριος τῷ ἀμπελῶνι τῷ ἐπιτρόπῳ αὐτοῦ· Κάλεσον τοὺς ἐργάτας, καὶ ἀπόδος αὐτοῖς τὸν μισθόν, ἀρξάμενος ἀπὸ τῶν ἐσχάτων, ἕως τῶν πρώτων. Καὶ ἐλθόντες οἱ περὶ τὴν ἐνδεκάτην ὥραν, ἔλαβον ἀνὰ δηνάριον. Ἐλθόντες δὲ οἱ πρώτοι, ἐνόμισαν ὅτι πλείονα λήψονται, καὶ ἔλαβον καὶ αὐτοὶ ἀνὰ δηνάριον. Λαβόντες δὲ ἐγόγγυζον κατὰ τοῦ οἰκοδεσπότου, λέγοντες· ὅτι οὗτοι οἱ ἔσχατοι μίαν ὥραν ἐποίησαν, καὶ ἴσους ἡμῖν αὐτοῖς ἐποίησαν, τοῖς βαστάσας τὸ βάρος τῆς ἡμέρας, καὶ τὸν καύσωνα. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν ἐνὶ αὐτῶν· Ἐταῖρε, οὐκ ἀδικῶ σε· οὐχὶ δηνάριον συνεφώνησάς μοι; Ἄρον τὸ σόν, καὶ ὑπάγε· θέλω δὲ τοῦτ' ὅτ' ἔσχατ' ἴδῃναι ὡς καὶ σοί. Ἡ οὐκ ἔξεστί μοι ποιῆσαι ὅ θέλω ἐν τοῖς ἑμοῖς; ἢ ὁ ὀφθαλμός σου πονηρός ἐστιν, ὅτι ἐγὼ ἀγαθός εἰμι; Οὕτως ἔσονται οἱ ἔσχατοι, πρώτοι· καὶ οἱ πρώτοι, ἔσχατοι· πολλοὶ γάρ εἰσι κλητοί, ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί.

τὸ ἀμπέλιον. Καὶ ἐκβαίνων κατὰ τὴν τρίτην ὥραν, εἶδεν ἄλλους στέκοντας εἰς τὴν ἀγορὰν ἀργοῦς. Καὶ τοὺς εἶπεν· Ὑπάγετε καὶ σεις εἰς τὸ ἀμπέλιον, καὶ ὅτι εἶναι δίκαιον θέλω σας δώσειν. Καὶ ἐκεῖνοι ὑπήγγον. Πάλιν ἐκβαίνων κατὰ τὴν ἑκτὴν καὶ ἐνάτην ὥραν ἐποίησε τὸ αὐτό. Κατὰ δὲ τὴν ἐνδεκάτην ὥραν ἐκβαίνων, εὗρεν καὶ ἄλλους στέκοντας ἀργοῦς, καὶ τοὺς λέγει· Τί στέκεσθε ἐδῶ ὅλην τὴν ἡμέραν ἀργοί; τοῦ λέγουσιν· Ὅτι κάνεις δὲν μᾶς ἐμισθώσατε. Τοὺς λέγει· Ὑπάγετε καὶ σεις εἰς τὸ ἀμπέλιον, καὶ ὅτι εἶναι δίκαιον θέλωτε λάβειν. Ἀφ' οὗ ἐβράδιασε, λέγει ὁ αὐθέντης τοῦ ἀμπελίου πρὸς τὸν ἐπιτρόπον του· Κάλεσον τοὺς ἐργάτας, καὶ δὸς αὐτοῖς τὴν πληρωμὴν τῶν ἀρχείων ἀπὸ τῶν ὑσέρων, ἕως τῶν πρώτων. Καὶ οἱ μεμισθομένοι κατὰ τὴν ἐνδεκάτην ὥραν, ἐλθόντες, ἔλαβον ἕκαστος τὸ δηνάριόν του. Ἐλθόντες δὲ οἱ πρώτοι, ἐνόμισαν, ὅτι ἤθελον λάβειν περισσώτερα· καὶ ἔλαβον καὶ αὐτοὶ ἕκαστος ἓνα δηνάριον. Λαβόντες δὲ τὸ ἐμυρμήριζον κατὰ τῶν οἰκοδεσπότην, λέγοντες· ὅτι οὗτοι οἱ ὑπέρω μίαν ὥραν ἐκόμισαν, καὶ τοὺς ἐποίησαν ὁμοίους ἡμῖν, τοῖς βαστάσας τὸ βάρος τῆς ἡμέρας, καὶ τὸν καύσιμον. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπε πρὸς ἓνα ἀπ' αὐτῶν· φίλε, δὲν σε ἀδικῶ, δὲν ἐσυμφώνησας ἐσὺ ἓνα δηνάριον μὲ μέ; λάβε τὸ δικόν σου καὶ ὑπάγε. Θέλω ὅμως τῷ ὑστέρῳ τοῦτου ἵνα τοῦ δώσω, ὅσον σου ἔδωσα. Μὴ πως καὶ δὲν μοι συγχωρεῖται, ἵνα κίμω ὅτι θέλω εἰς τὰ δικά μου; ἢ ὁ ὀφθαλμός σου εἶναι πονηρός, ὅτι ἐγὼ εἰμὶ ἀγαθός; Τοις τοτρόπος οἱ ἔσχατοι θελοῦσιν εἰσθε πρώτοι· καὶ οἱ πρώτοι ἔσχατοι· διότι, πολλοὶ εἶναι κλητοί, ὀλίγοι ὁμως ἐκλεκτοί.

operarios in vineam suam. Conventione autem facta cum operariis ex denario diurno, misit eos in vineam suam. Et egressus circa horam tertiam, vidit alios stantes in foro otiosos; et dixit illis: Ite et vos in vineam meam; et, quod justum fuerit, dabo vobis. Illi autem abierunt. Iterum autem exiit circa sextam et nonam horam, et fecit similiter. Circa undecimam vero exiit, et invenit alios stantes; et dicit illis: Quid hic statis tota die otiosi? Dicunt ei: Quia nemo nos conduxit. Dicit illis: Ite et vos in vineam meam. Cum sero autem factum esset, dicit dominus vineæ procuratori suo: Voca operarios, et redde illis mercedem, incipiens a novissimis, usque ad primos. Cum venissent ergo qui circa undecimam horam venerant, acceperunt singulos denarios. Venientes autem et primi, arbitrati sunt quod plus essent accepturi: acceperunt autem et ipsi singulos denarios. Et, accipientes, murmurabant adversus patremfamilias, dicentes: Hi novissimi una hora fecerunt; et pares illos nobis fecisti, qui portavimus pondus diei, et æstus. At ille, respondens uni eorum, dixit: Amice, non facio tibi injuriam: nonne ex denario convenisti mecum? Tolle quod tuum est, et vade: volo autem et huic novissimo dare sicut et tibi. Aut non licet mihi, quod volo, facere? an oculus tuus nequam est, quia ego bonus sum? Sic erunt novissimi primi, et primi novissimi. Multi enim sunt vocati, pauci vero electi.

per condurre a prezzo de' lavoratori per mandargli nella sua vigna. E, convenutosi co' lavoratori in un denaro al dì, gli mandò nella sua vigna. Poi, uscito intorno alle tre ore ne vide altri che stavano in sulla piazza, scioperati. Ed egli disse loro: andate voi ancora nella vigna, ed io vi darò ciò ch'è ragionevole. Ed essi andarono. Poi, uscito ancora intorno alle sei, ed alle nove ore, fece il simigliante. Ora, uscitori ancora intorno alle undici ore, ne trovò degli altri che sene stavano scioperati; ed egli disse loro: perchè vene state qui tutto 'l dì scioperati? Essi gli dissero: perciocchè niuno ci ha condotti a prezzo. Egli disse loro: andate voi ancora nella vigna, e riceverete ciò che sarà ragionevole. Poi, fattosi sera, il padron della vigna disse al suo fattore, chiama i lavoratori, e paga loro il premio, cominciando dagli ultimi fino a' primi. Allora que' dell' undici ore vennero e riceverettero un denaro per uno. Poi vennero i primi i quali pensavano di ricevere più: ma riceverettero anch' essi un denaro per uno. E ricevutolo, mormoravano contr' al padron di casa, dicendo: questi ultimi hanno lavorato solo una ora, e tu, gli hai fatti pari a noi che abbian sopportata la gravezza del dì e l'arsura. Ma egli, rispondendo, disse ad un di loro: amico, non ti fo alcun torto; non ti convenisti tu meco in un denaro? Prendi ciò che t'appartiene, e vattene; ma io voglio dare a quest' ultimo, quanto a te. Non m'è egli lecito di far ciò ch'io voglio del mio? L'occhio tuo è egli maligno, perciocchè io sono buono? Così, gli ultimi saranno primi, ed i primi ultimi, perciocchè molti son chiamati, ma pochi eletti.

bourers for a penny a day, he sent them into his vineyard. And he went out about the third hour, and saw others standing idle in the market-place, and said unto them, Go ye also into the vineyard, and whatsoever is right I will give you. And they went their way. Again he went out about the sixth and ninth hour, and did likewise. And about the eleventh hour he went out, and found others standing idle, and saith unto them, Why stand ye here all the day idle? They say unto him, Because no man hath hired us. He saith unto them, Go ye also into the vineyard, and whatsoever is right, that shall ye receive. So when even was come, the lord of the vineyard saith unto his steward, Call the labourers, and give them their hire, beginning from the last unto the first. And when they came that were hired about the eleventh hour, they received every man a penny. But when the first came, they supposed that they should have received more; and they likewise received every man a penny. And when they had received it, they murmured against the good man of the house, saying, These last have wrought but one hour, and thou hast made them equal unto us, which have borne the burden and heat of the day. But he answered one of them, and said, Friend, I do thee no wrong; didst not thou agree with me for a penny? Take that thine is, and go thy way; I will give unto this last even as unto thee. Is it not lawful for me to do what I will with mine own? Is thine eye evil, because I am good? So the last shall be first, and the first last: for many be called, but few chosen.

ouvriers à un denier par jour, il les envoya à sa vigne. Puis étant sorti sur les trois heures, il en vit d'autres qui étoient au marché sans rien faire, auxquels il dit: allez-vous-en aussi à ma vigne, et je vous donnerai ce qui sera raisonnable. Et ils y allèrent. Puis il sortit encore environ sur les six heures et sur les neuf heures, et il en fit de même. Et étant sorti sur les onze heures, il en trouva d'autres qui étoient sans rien faire, auxquels il dit: pourquoi vous tenez-vous ici tout le jour sans rien faire? Ils lui répondirent: parce que personne ne nous a loués. Et il leur dit: allez-vous-en aussi à ma vigne, et vous recevrez ce qui sera raisonnable. Et le soir étant venu, le maître de la vigne dit à celui qui avoit la charge de ses affaires: appelle les ouvriers, et leur paye leur salaire, en commençant depuis les derniers jusques aux premiers. Alors, ceux qui avoient été loués vers les onze heures étant venus, ils reçurent chacun un denier. Or quand les premiers furent venus, ils croyoient recevoir d'avantage; mais ils reçurent aussi chacun un denier. Et l'ayant reçu, ils murmuroient contre le père de famille, en disant: ces derniers n'ont travaillé qu'une heure, et tu les as faits égaux à nous, qui avons porté le faix du jour, et la chaleur. Et il répondit à l'un d'eux, et lui dit: compagnon, je ne te fais point de tort; n'as-tu pas accordé avec moi à un denier? Prends ce qui est à toi, et t'en va; mais si je veux donner à ce dernier autant qu'à toi, ne m'est-il pas permis de faire ce que je veux de mes biens? Ton œil est-il malin de ce que je suis bon? Ainsi les derniers seront les premiers, et les premiers seront les derniers; car il y a beaucoup d'appelés, mais peu d'élus.

lohn, sandte er sie in seinen Weinberg. Und gieng aus um die dritte Stunde, und sah andere an dem Markte müßig stehen, und sprach zu ihnen: Gehet Ihr auch hin in den Weinberg; ich will euch geben was recht ist. Und sie giengen hin. Abermal gieng er aus um die sechste und neunte Stunde, und that gleich also. Um die eilfte Stunde aber gieng er aus, und fand andere müßig stehen, und sprach zu ihnen: Was stehet ihr hier den ganzen Tag müßig? Sie sprachen zu ihm: Es hat uns niemand gedinget. Er sprach zu ihnen: Gehet ihr auch hin in den Weinberg; und was recht seyn wird, soll euch werden. Da es nun Abend ward, sprach der Herr des Weinbergs zu seinem Schaffner: Rufe den Arbeitern, und gieb ihnen den Lohn, und hebe an am dem Letzten, bis zu dem Ersten. Da kamen, die um die eilfte Stunde gedinget waren, und empfing ein jeglicher seinen Groschen. Da aber die ersten kamen, meineten sie, sie würden mehr empfangen; und sie empfingen auch ein jeglicher seinen Groschen. Und da sie den empfingen, murrten sie wider den Hausvater, und sprachen: Diese Letzten haben nur Eine Stunde gearbeitet, und hast sie uns gleich gemacht, die wir des Tages Fast und Hitze getragen haben. Er antwortete aber, und sagte zu einem unter ihnen: Mein Freund, ich thue dir nicht unrecht. Bist du nicht mit mir eins geworden um einen Groschen? Nimm, was dein ist, und gehe hin. Ich will aber diesem Letzten geben, gleichwie dir. Oder habe ich nicht Macht zu thun, was ich will, mit dem Meinen? Siehest du darum scheel, daß ich so gültig bin? Also werden die Letzten die Ersten, und die Ersten die Letzten seyn. Denn viele sind beufen, aber wenige sind auserwählet.

de mañana á ajustar trabajadores para su viña. Y habiendo concertado con los trabajadores darles un denario por día, los envió á su viña. Y saliendo cerca de la hora de tercia, vió otros en la plaza, que estaban ociosos, y les dixo: Id tambien vosotros á mi viña, y os daré lo que fuere justo. Y ellos fuéron. Volvió á salir cerca de la hora de sexta y de nona, é hizo lo mismo. Y salió cerca de la hora de visperas, y halló otros, que se estaban allí, y les dixo: ¿Qué haceis aquí todo el día ociosos? Y ellos le respondieron; Porque ninguno nos ha llamado á jornal. Díciles: Id tambien vosotros á mi viña. Y al venir la noche, dixo el dueño de la viña á su mayordomo: Llama los trabajadores, y págalessu jornal, comenzando desde los postreros hasta los primeros. Quando vinieron los que habian ido cerca de la hora de visperas, recibió cada uno su denario. Y quando llegaron los primeros, creyeron, que les darian mas: pero no recibió sino un denario cada uno. Y tomándole murmuraban contra el Padre de familias, diciendo: Estos postreros sola una hora han trabajado, y ios has hecho iguales á nosotros, que hemos llevado el peso del día, y del calor. Mas él respondió á uno de ellos, y le dixo: Amigo, no te hago agravio: ¿no te concertaste conmigo por un denario? Toma lo que es tuyo, y vete: pues yo quiero dar á este postrero tanto como á ti. ¿No me es lícito hacer lo que quiero? ¿Acaso tu ojo es malo, porque yo soy bueno? Así serán los postreros, primeros; y los primeros, postreros. Porque muchos son los llamados, mas pocos los escogidos.

Κυριακή λεγομένη ἡ ΕΞΑΚΟΣΤΗ, ἥτοι ΔΕΥ-
ΤΕΡΑ ΚΥΡΙΑΚΗ πρὸ τῆς ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ.

Συναπτή.

ΘΕΟΣ, ὃ ἐπ' οὐδενὶ ὧν ποιοῦμεν αὐτοὶ πεποι-
θότας ἡμᾶς ὁρῶν, ἵλεως παράσχου, ἵνα τῇ σῇ
δυνάμει κατὰ πίσεως συμφορᾶς ὑπερασπισθῶ-
μεν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν.
Ἀμήν.

Ἐπιστολή. β'. Κορ. ια'. ιθ'.

ΗΔΕΩΣ γὰρ ἀνέχεσθε τῶν ἀφρόνων, φρόνι-
μοι ὄντες. Ἀνέχεσθε γὰρ, εἴ τις ὑμᾶς κατα-
δουλώσῃ, εἴ τις κατεσθίει, εἴ τις λαμβάνει,
εἴ τις ἐπαίρεται, εἴ τις ὑμᾶς εἰς πρόσ-
ωπον δέρει. Κατὰ ἀτιμίαν λέγω, ὡς ὅτι
ἡμεῖς ἡσθενήσαμεν ἐν ᾧ δ' ἂν τις τολμᾷ, (ἐν
ἀφροσύνῃ λέγω) τολμᾷ κἀγώ. Ἐβραῖοι εἰσι,
κἀγώ Ἰσραηλίται εἰσι, κἀγώ σπέρμα Ἀβραάμ
εἰσι, κἀγώ Διάκονοι Χριστοῦ εἰσι, (παραφρο-
νῶν λαλῶ) ὑπὲρ ἐγώ ἐν κόποις περισσοτέρως,
ἐν πληγαῖς ὑπερβαλλόντως, ἐν φυλακαῖς πε-
ρισσοτέρως, ἐν θανάτοις πολλάκις. Ὑπὸ Ἰου-
δαίων πεντάκις τεσσαράκοντα παρὰ μίαν ἔλα-
βον. Τρεῖς ἑρραβδίσθην, ἅπαξ ἐλιθάσθην, τρεῖς
ἐνανάγησα, νυχθήμερον ἐν τῷ βυθῷ πεποίηκα.

*Dominica, quæ SEXAGESIMA dicitur,
seu DOMINICA SECUNDA ANTE
QUADRAGESIMAM.*

Collecta.

DOMINE Deus! qui vides quod in nullo
opere nostro confidimus; propitius concede,
ut potentia tua contra adversa omnia mu-
niamur, per Jesum Christum, Dominum
nostrum. Amen.

Epistola. 2 Cor. xi. 19.

LIBENTER enim suffertis insipientes,
cum sitis ipsi sapientes. Sustinetis enim,
si quis vos in servitutem redigit, si quis
devorat, si quis accipit, si quis extollitur,
si quis in faciem vobis cædit. Secundum ig-
nobilitatem dico, quasi nos infirmi fuerimus
in hac parte. In quo quis audet (in insi-
pientia dico) audeo et ego: Hebræi sunt, et
ego: Israelitæ sunt, et ego: Semen Abrahæ
sunt, et ego: Ministri Christi sunt, (ut
minus sapiens dico) plus ego: in laboribus
plurimis, in carceribus abundantius, in
plagis supra modum, in mortibus frequen-
ter. A Judæis, quinquies, quadragenas, una
minus, accepi. Ter virgis cæsus sum: semel
lapidatus sum: ter naufragium feci: nocte

Κυριακή λεγομένη ἡ ΕΞΑΚΟΣΤΗ, ἥγουν ΔΕΥ-
ΤΕΡΑ ΚΥΡΙΑΚΗ πρὸ τῆς ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ.

Συναπτή.

ΘΕΕ, ὅπου βλέπεις ὅτι δὲν ἐλπίζωμεν εἰς
τὰς πράξεις μας ὑπεράσπισον ἵλεως ὑμᾶς σὺν
τῇ δυνάμει σου κατὰ πάσης συμφορᾶς, διὰ
Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. β'. Κορ. ια'. ιθ'.

ΜΕΤΑ χαρᾶς, ὑποφέρετε τοὺς ἄφρονες,
ὄντες φρόνιμοι. Ὑποφέρετε ἂν τις σᾶς κα-
ταδουλώσῃ ἂν τις σᾶς καταφάγῃ, ἂν τις
λάβῃ, ἂν τις ὑβώθῃ, ἂν τις σᾶς δειρῇ εἰς τὸ
πρόσωπον. Πρὸς ἀτιμίαν τὸ λέγω, ὡς ἂν ἡ
ἡσθενήσαμεν ἄλλα εἰς ὁποῖον δήποτε πρᾶγμα
τολμᾷ κανένας (ἀφρόνως λέγω) τολμᾷ κἀγώ.
Εἶναι αὐτοὶ Ἐβραῖοι; καὶ γώ εἰμαι. Αὐτοὶ
Ἰσραηλῖται; καὶ γώ. Σπέρμα Ἀβραάμ; καὶ
γώ. Διάκονοι εἶναι αὐτοὶ Χριστοῦ; (παρα-
φρόνως λαλῶ) ἐγώ εἰμαι περισσότερον εἰς
κόπους περισσότερον εἰς πληγὰς ὑπερβαλ-
λόντως εἰς φυλακὰς περισσότερον εἰς θανάτους
πολλάκις Ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων πέντε φοραὶς
τεσσαράκοντα παρὰ μίαν ξυλῖαν ἔλαβον. Τρεῖς
ἑρραβδίσθην μίαν ἐλιθάσθην. Τρεῖς φοραὶς
ἐνανάγησα ἕνα ἡμερώνονκτον ἐπέρισαν εἰς τὸ

*La Domenica detta SESSAGESIMA
ovvero SECONDA DOMENICA IN-
NANZI LA QUARESIMA.*

La Colletta.

O SIGNOR Iddio, che vedi che non po-
niamo la nostra fiducia nelle nostre proprie
opere, fa per tua misericordia, che siamo
sempremai difesi per la tua potenza, contra
ogni sorta d' avversità per Gesù Cristo
nostro Signore. Amen.

Per l' Epistola. 2 Cor. xi. 19.

ESSENDO voi savi, volentieri comportate
i pazzi, perciocchè se alcuno vi riduce in
servitù, se alcuno vi divora, se alcuno s' in-
nalza, se alcuno vi percuote in sul volto
voi lo comportate. Io lo dico per maniera
di vituperio, come se noi fossimo stati de-
boli: eppure in qualunque cosa alcuno
animoso, io lo dico per pazzia, sono animoso
so io ancora. Sono eglino ebrei? Io ancora.
Sono eglino Israeliti? Io ancora. Sono
egligno progeie d' Abraam? Io ancora.
Sono eglino ministri di Cristo? Io parlo da
pazzo, io son più di loro; in travagli, molto
più; in battiture, senza comparazione più
in prigioni, molto più; in morti, molte volte
più. Da' Giudei ho ricevuto cinque volte
quaranta battiture, manco una. Io son stato
tutto battuto con verghe tre volte; sono stato
lapidato una volta; tre volte ho rotto in

The Sunday called SEXAGESIMA, Or The SECOND SUNDAY BEFORE LENT.

The Collect.

O LORD God, who seest that we put not our trust in any thing that we do; Mercifully grant that by thy power we may be defended against all adversity; through Jesus Christ our Lord. *Amen.*

The Epistle. 2 Cor. xi. 19.

YE suffer fools gladly, seeing ye yourselves are wise. For ye suffer if a man bring you into bondage, if a man devour you, if a man take of you, if a man exalt himself, if a man smite you on the face. I speak as concerning reproach, as though we had been weak; nowbeit, whereinsoever any is bold, (I speak foolishly,) I am bold also. Are they Hebrews? so am I. Are they Israelites? so am I. Are they the seed of Abraham? so am I. Are they ministers of Christ? (I speak as a fool,) I am more; in labours more abundant; in stripes above measure; in prisons more frequent; in deaths oft. Of the Jews five times received I forty stripes save one; thrice was I beaten with rods; once was I stoned; thrice I suffered shipwreck; a night and a day I have been in the deep;

Am Sonntage Sexagesima, oder am zweiten Sonntage vor der Fasten.

Die Collecte.

O Herr, unser Gott! der du siehest, daß wir auf keines unserer eigenen Werke unser Vertrauen setzen. Verleihe gnädig, daß wir durch deine Kraft gegen alle Widerwärtigkeiten beschützt werden mögen, durch Jesum Christum, unsern Herrn. *Amen.*

Die Epistel. 2 Cor. 11, 19—31.

Denn ihr vertraget gerne die Narren, weil ihr klug seyd. Ihr vertraget, so euch jemand zu Knechten macht, so euch jemand schindet, so euch jemand nimmt, so euch jemand troßt, so euch jemand in das Angesicht streicht. Das sage ich nach der Unehre, als waren wir schwach geworden. Worauf nun jemandtühn ist, (ich rede in Thorheit) darauf bin ich auch kühn. Sie sind Ebräer, ich auch. Sie sind Israeliten, ich auch. Sie sind Abrahams Saa-men, ich auch. Sie sind Diener Christi; ich rede thö-lich, ich bin wohl mehr. Ich habe mehr gearbeitet, ich habe mehr Schläge erlitten, ich bin öfter gefangen, oft in Todes-Röthen gewesen. Von den Juden habe ich fünfmal empfangen vierzig Streiche, weniger etnen. Ich bin dreymal gestäupft, einmal steinigt, dreymal habe ich Schiffbruch erlitten, Tag und Nacht habe ich zugebracht in der Tiefe des

Le Dimanche appelé LA SEXAGESIME, qui est LE SECOND DIMANCHE AVANT LE CAREME.

La Collecte.

SEIGNEUR Dieu, qui vois que nous ne mettons point notre confiance en aucune chose que nous fassions; accorde-nous dans ta miséricorde, que nous soyons garantis de toute adversité par ta puissance, pour l'amour de Jésus-Christ notre Seigneur. *Amen.*

L'Épître, 2 Cor. xi. 19.

VOUS souffrez volontiers les imprudens, parce que vous êtes sages. Même si quelqu'un vous asservit, si quelqu'un vous mange, si quelqu'un prend de votre bien, si quelqu'un s'élève sur vous, si quelqu'un vous frappe au visage, vous le souffrez. Je le dis avec honte, même comme si nous avions été sans aucune force; mais en quelque chose que quelqu'un soit hardi (je parle en imprudent) je suis hardi aussi. Sont-ils Hébreux? je le suis aussi. Sont-ils Israélites? je le suis aussi. Sont-ils de la semence d'Abraham? je le suis aussi. Sont-ils ministres de Christ? (je parle comme imprudent) je le suis plus qu'eux: en travaux d'avantage; en blessures plus qu'eux; en prison d'avantage; en morts plusieurs fois. J'ai reçu des Juifs par cinq fois quarante coups moins un; j'ai été battu de verges trois fois; j'ai été lapidé une fois; j'ai fait naufrage trois fois; j'ai passé un jour et une nuit dans la profonde mer. En voyages souvent; en périls des fleuves; en périls des brigands; en périls de ma nation; en périls

La Dominica de la SEXAGESIMA, ó EL SEGUNDO DOMINGO ANTES DE QUARESMA.

La Colecta.

SEÑOR Dios, que ves que no ponemos nuestra confianza en nada que hacemos; Otorganos misericordiosamente, que seamos por tu gran Poder librados de toda adversidad, mediante Jesu-Christo nuestro Señor. *Amen.*

La Epistola. 2 Cor. xi. 19.

PORQUE de buena gana sufrís á los necios: siendo vosotros sabios: porque sufrís á quien os pone en servidumbre, á quien os devora, á quien de vosotros toma, á quien se ensalza, á quien os hiere en la cara. Lo digo quanto á la afrenta, como si nosotros hubiesemos flaqueado en esta parte. En lo que otro tiene osadía, hablo con imprudencia, tambien yo la tengo: son Hebréos, yo tambien: son Israelitas, yo tambien: son linage de Abraham, tambien yo: son Ministros de Christo, hablo como ménos sabio, yo mas: en mayores trabajos, en cárceles mas: en azotes sin medida, en riesgos de muerte muchas veces. De los Judíos he recibido cinco quarentenas de azotes, ménos uno. Tres veces fui azotado con varas, una vez fui apedreado, tres veces

'Οδοιπορίας πολλάκις' κινδύνους ποταμῶν, κινδύνους ληστῶν, κινδύνους ἐκ γένους, κινδύνους ἐξ ἔθνων, κινδύνους ἐν πόλει, κινδύνους ἐν ἐρημίᾳ, κινδύνους ἐν θαλάσῃ, κινδύνους ἐν ψευδαδέλφοις' Ἐν κόπῳ καὶ μόχθῳ, ἐν ἀγρυπνίαις πολλάκις, ἐν λιμῇ καὶ δίψει, ἐν νηστείαις πολλάκις, ἐν ψύχει καὶ γυμνότητι. Χωρὶς τῶν παρεκτός, ἡ ἐπισύστασις μου ἢ καθ' ἡμέραν, ἡ μέριμνα πασῶν τῶν ἐκκλησιῶν. Τίς ἀσθενεῖ, καὶ οὐκ ἀσθενῇ; Τίς σκανδαλίζεται, καὶ ἐκ ἐγὼ πυροῦμαι; Εἰ καυχᾶσθαι δεῖ, τὰ τῆς ἀσθενείας μου καυχῶμαι; Ὁ Θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ οἶδεν, ὁ ὢν εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας, ὅτι οὐ ψεύδομαι.

Εὐαγγέλιον. Δουκ. η'. δ'.

ΣΥΝΙΟΝΤΟΣ δὲ ὄχλου πολλοῦ, καὶ τῶν κατὰ πόλιν ἐπιπορευομένων πρὸς αὐτόν, εἶπε διὰ παραβολῆς. Ἐξῆλθεν ὁ σπείρων τοῦ σπείρειν τὸν σπόρον αὐτοῦ· καὶ ἐν τῷ σπείρειν αὐτόν, ὃ μὲν ἔπεσε παρὰ τὴν ὁδόν, καὶ κατεπατήθη, καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατέφαγεν αὐτό. Καὶ ἕτερον ἔπεσεν ἐπὶ τὴν πέτραν, καὶ φυὲν ἐξηρίνηθ, διὰ τὸ μὴ ἔχειν ἱκμάδα. Καὶ ἕτερον ἔπεσεν ἐν μέσῳ τῶν ἀκανθῶν, καὶ συμφυεῖσαι αὐτὰ ἀκανθαὶ ἀπέπνιξαν αὐτό. Καὶ ἕτερον ἔπεσεν ἐπὶ τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν, καὶ φυὲν ἐποίησε καρπὸν ἑκατονταπλασίονα. Ταῦτα λέγων, ἐφώνει· Ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν, ἀκουέτω. Ἐπὶ τῶν δὲ αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, λέγοντες, Τίς εἴη ἡ παραβολὴ αὕτη; Ὁ δὲ εἶπεν· Υἱὸν δέδοται γνῶναι τὰ μυστήρια τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ τοῖς δὲ λοιποῖς ἐν παραβολαῖς, ἵνα βλέποντες μὴ βλέπωσι, καὶ ἀκούοντες μὴ συνιῶσιν. Ἔστι δὲ αὕτη ἡ παραβολή. Ὁ σπόρος, ἐστὶν

βάθος' πολλάκις εἰς Ὀδοιπορίας' εἰς κινδύνους ποταμῶν, κινδύνους ληστῶν, κινδύνους ἀπὸ τοῦ γένους, κινδύνους ἀπὸ τὰ ἔθνη, κινδύνους εἰς τὴν χώραν, κινδύνους εἰς τὴν ἐρημίαν, κινδύνους εἰς τὴν θαλάσσαν, κινδύνους ἀπὸ τοῦ ψευδαδέλφους' εἰς κόπῳ καὶ βάσανα, εἰς ἀγρυπνίας πολλάκις, εἰς πείναν καὶ δίψαν, εἰς νηστείας πολλάκις, εἰς ψύχραν καὶ γυμνότητα. Χωρὶς τῶν παρεκτός, ἡ καθημερινὴ ἐπισύστασις μου ἢ μέριμνα πασῶν τῶν ἐκκλησιῶν. Ποῖος ἀσθενεῖ, καὶ δὲν ἀσθενῇ; ποῖος σκανδαλίζεται καὶ δὲν φλέγομαι; Ἐὰν πρέπον ἡ καύχησης, θέλω τὰ τῆς ἀσθενείας μου καυχῶμαι. Ὁ Θεὸς καὶ πατέρας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐξεύρει, ὅστις εἶναι εὐλογημένος εἰς τοὺς αἰῶνας ὅτι δὲν ψεύδομαι.

Εὐαγγέλιον. Δουκ. η'. δ'.

ΣΥΝΑΘΡΩΙΣΘΕΤΟΣ δὲ ὄχλος πολλῶν, καὶ τῶν πρὸς πόλιν κατοικούντων πορευομένων πρὸς αὐτόν, εἶπε διὰ παραβολῆς. Ἐκβῆκεν ὁ σπείρων ἵνα σπείρῃ τὸν σπόρον τοῦ· καὶ σπείροντάς τινες μέρους ἔπεσαν εἰς τὸν δρόμον καὶ κατεπατήθη, καὶ τὰ πετούμενα τοῦ οὐρανοῦ τὸ κατέφαγον. Καὶ ἄλλο ἔπεσεν ἐπὶ τὴν πέτραν, καὶ ἐξηφύτρωςας ἐξηρίνηθ, μὴ ἔχοντας ὑγρόν. Καὶ ἄλλο ἔπεσεν εἰς τὰ ἀκανθὰ μέσα, καὶ συμφυτρώνοντα τὰ ἀκανθὰ τὸ ἐπνίξαν. Ἐτερον δὲ ἔπεσεν ἐπὶ τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν, καὶ ἐξηφύτρωςας ἔκαμεν ἑκατονταπλάσιον καρπὸν. Ταῦτα λέγων ἐφώνει, ὁ ἔχων αὐτία πρὸς τὸ ἀκούειν, ἀς ἀκούσῃ. Ἡρώτων δὲ αὐτόν αὐτοὶ καθεύθοντες, λέγοντες, Τί δηλοῖ αὕτη ἡ παραβολή; Ὁ δὲ εἶπεν· Εἰς ἐσᾶς ἐδόθη τὴν γνωρίζειν τὰ μυστήρια τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ· εἰς δὲ τοὺς λοιποὺς διὰ παραβολῶν, ὥστε βλέποντες μὴ βλέπωσι, καὶ ἀκούοντες μὴ καὶ

et die in profundo maris fui, in itineribus saepe, periculis fluminum, periculis latronum, periculis ex genere, periculis ex Gentibus, periculis in civitate, periculis in solitudine, periculis in mari, periculis in falsis fratribus: in labore, et ærumna, in vigiliis multis, in fame, et siti, in jejuniis multis, in frigore, et nuditate: præter illa, quæ extrinsecus sunt, instantia mea quotidiana, sollicitudo omnium Ecclesiarum. Quis infirmatur, et ego non infirmor? quis scandalizatur, et ego non uror? Si gloriari oportet; quæ infirmitatis meæ sunt, gloriabor. Deus et Pater Domini nostri Jesu Christi, qui est benedictus in sæcula, scit quod non mentior.

Evangelium. S. Luc. viii. 4.

CUM autem turba plurima convenirent, et de civitatibus properarent ad eum, dixit per similitudinem: Exiit qui seminat, seminare semen suum: et, dum seminat, aliud cecidit secus viam, et conculcatum est, et volucres cæli comederunt illud. Et aliud cecidit supra petram; et natum aruit, quia non habebat humorem. Et aliud cecidit inter spinas; et simul exorta: spinæ suffocaverunt illud. Et aliud cecidit in terram bonam; et ortum fecit fructum centuplum. Hæc dicens, clamabat: Qui habet aures audiendi, audiat. Interrogabant autem eum discipuli ejus, quæ esset hæc parabola. Quibus ipse dixit: Vobis datum est nosse mysterium regni Dei, cæteris autem in parabolis; ut videntes non videant, et audientes non intelligant. Est autem hæc parabola:

mare; son dimorato nel profondo mare un giorno ed una notte. Spesse volte sono stato in viaggi, in pericoli de' ladroni, in pericoli dalla mia nazione, in pericoli da' Gentili, in pericoli in città, in pericoli in solitudine, in pericoli in mare, in pericoli tra falsi fratelli. In fatica e travaglio sono venute; in vegghie, in fame, ed in sete, in digiuni, spesse volte; in freddo e nudità: oltre alle cose che son di fuori, ciò che solleva tutto di contra a me, è la sollecitudine per tutte le chiese. Chi è debole, ch' io ancora non sia debole? chi è scandalizzato, che io non arda? Se convien gloriarsi, io mi glorierò delle cose della mia debolezza. Iddio è padre del nostro Signor, Gesù Cristo, il quale è benedetto in eterno, fa ch' io non mento.

L' Evangelo. S. Luc. viii. 4.

RAUNANDOSI gran moltitudine, ed addando la gente di tutte le città a lui, egli disse in parabola. Un seminatore uscì a seminare la sua semenza, e mentre egli seminava, una parte cadde lungo la via, e fu calpestata, e gli uccelli del cielo la mangiarono tutta, ed un'altra cadde sopra le pietre, e come fu nata, si seccò, perciocché non avea umore. Ed una altra cadde per mezzo le spine, e le spine, nate insieme, l'affogarono. Ed una altra cadde in buona terra, ed essendo nata, fece frutto cento per uno. Dicendo queste cose: gridava, chi ha orecchie da udire, oda. Ed i suoi discepoli domandarono che voleva dire quella parabola. Ed egli disse: a voi è dato di conoscere i misteri del regno di Dio; ma agli altri quelli son proposti in parabole, acciocché, veggendo, non veggano, ed udendo, non intendano. Or, questo è il senso della parabola. La semenza è la parola di Dio;

in journeying often; in perils of waters; in perils of robbers; in perils by mine own countrymen; in perils by the heathen; in perils in the city; in perils in the wilderness; in perils in the sea; in perils among false brethren; in weariness and painfulness; in watchings often; in hunger and thirst; in fastings often; in cold and nakedness; besides those things that are without, that which cometh upon me daily, the care of all the churches. Who is weak, and I am not weak? who is offended, and I burn not? If I must needs glory, I will glory of the things which concern mine infirmities. The God and Father of our Lord Jesus Christ, which is blessed for evermore, knoweth that I lie not.

The Gospel. St. Luke viii. 4.

WHEN much people were gathered together, and were come to him out of every city, he spake by a parable: A sower went out to sow his seed; and as he sowed, some fell by the way-side, and it was trodden down, and the fowls of the air devoured it. And some fell upon a rock, and as soon as it was sprung up, it withered away, because it lacked moisture. And some fell among thorns, and the thorns sprang up with it, and choked it. And other fell on good ground, and sprang up, and bare fruit an hundred-fold. And when he had said these things, he cried, He that hath ears to hear, let him hear. And his disciples asked him, saying, What might this parable be? And he said, Unto you it is given to know the

des Gentils; en périls dans les villes; en périls dans les déserts; en périls en mer; en périls parmi de faux frères; en peine et en travail; en veilles souvent; en faim et en soif; en jeûnes souvent; en froidures et en nudité. Outre les choses du dehors, ce qui me tient assiégé de jour en jour, c'est le soin que j'ai de toutes les Eglises. Qui est-ce qui est affaibli, que je ne sois aussi affaibli? qui est-ce qui est scandalisé, que je n'en sois aussi brûlé? S'il faut se glorifier, je me glorifierai des choses qui sont de mon infirmité. Dieu, qui est le Père de notre Seigneur Jésus-Christ, et qui est béni éternellement, sait que je ne mens point.

L'Evangile, St. Luc. viii. 4.

COMME une grande troupe s'assembloit, et que plusieurs alloient à lui de toutes les villes, il leur dit cette parabole. Un semeur sortit pour semer sa sémence. Et en semant, une partie de la sémence tomba auprès du chemin, et fut foulée aux pieds, et les oiseaux du ciel la mangèrent toute. Et une autre partie tomba dans un lieu pierreux; et quand elle fut levée, elle se sécha, parce qu'elle n'avoit point d'humidité. Et une autre partie tomba entre des épines; et les épines se levèrent ensemble avec elle, et l'étouffèrent. Et une autre partie tomba dans une bonne terre; et quand elle fut levée, elle rendit du fruit cent fois autant. En disant ces choses, il cria: qui a des oreilles pour entendre, qu'il entende. Et ses disciples l'interrogèrent pour savoir ce que signifioit cette parabole; et il répondit: il vous est donné de connoître les secrets du royaume de Dieu; mais il n'en est parlé aux autres qu'en similitudes; afin qu'en voyant ils ne voient pas, et qu'en entendant ils ne comprennent point. Voici donc ce

Meers. Ich bin oft gereiset; ich bin in Gefahr gewesen zu Wasser, in Gefahr unter den Mördern, in Gefahr unter den Juden, in Gefahr unter den Heiden, in Gefahr in den Städten, in Gefahr in der Wüste, in Gefahr auf dem Meere, in Gefahr unter den falschen Brüdern; in Mühe und Arbeit, in viel Wachen, in Hunger und Durst, in viel Fasten, in Frost und Blöße; ohne was sich sonst zuträgt, nämlich, daß ich täglich werde angelaufen, und trage Sorge für alle Gemeinen. Wer ist schwach, und ich werde nicht schwach? Wer wird geärgert, und ich brenne nicht? So ich mich je rühmen soll, will ich mich meiner Schwachheit rühmen. Gott und der Vater unsers Herrn Jesu Christi, welcher ses gelobet in Ewigkeit, weiß, daß ich nicht lüge.

Das Evangelium. Luc. 8, 4—16.

Da nun viel Volks bey einander war, und aus den Städten zu ihm eilten, sprach er durch ein Gleichniß: Es gieng ein Säemann aus, zu saen seinen Saamen; und indem er saete, fiel etliches an den Weg, und ward vertreten, und die Vögel unter dem Himmel fraßen es auf. Und etliches fiel auf den Fels, und da es aufgieng, verdorrete es, darum, daß es nicht Saft hatte. Und etliches fiel mitten in unter die Dornen, und die Dornen giengen mit auf, und erstikten es. Und etliches fiel auf ein gutes Land; und es gieng auf, und trug hundertfältige Frucht. Da er das sagte, rief er: Wer Ohren hat zu hören, der höre! Es fragten ihn aber seine Jünger, und sprachen, was dieses Gleichniß wäre! Er aber sprach: Euch ist gegeben, zu wissen das Geheimniß des Reichs Gottes; den andern aber in Gleichnissen, daß sie es

padecí naufragio, noche y día estuve en lo profundo de la mar, en caminos muchas veces, en peligros de rios, en peligros de ladrones, en peligros de los de mi nacion, en peligros de los Gentiles, peligros en la ciudad, peligros en el desierto, peligros en la mar, peligros de falsos hermanos: en trabajo y fatiga, en muchas vigiliass, en hambre y sed, en muchos ayunos, en frio y en desnudez, sin las cosas que son de fuera, mis ocurrencias urgentes de cada dia, la solicitud, que tengo de todas las Iglesias. ¿Quién enferma, y yo no enfermo? ¿Quién se escandaliza, y yo no me abraso? Si es menester gloriarse, me gloriaré en las cosas, que son de mi flaqueza. El Dios y Padre de nuestro Señor Jesu-Christo, que es bendito en los siglos, sabe que no engaña.

El Evangelio. S. Luc. viii. 4.

Y COMO hubiese concurrido un crecido número de pueblo, y acudiesen solícitos á él de las ciudades, les dixo por semejanza: un hombre salió á sembrar su simiente: y al sembrarla, una parte cayó junto al camino, y fué hollada, y la comieron las aves del cielo. Y otra cayó sobre piedra: y quando fué nacida, se secó porque no tenia humedad. Y otra cayó entre espinas, y las espinas, que nacieron con ella, la ahogaron. Y otra cayó en buena tierra: y nació, y dió fruto á ciento por uno. Dicho esto, comenzó á decir en alta voz: Quien tiene orejas de oír, oiga. Sus discípulos le preguntaban, qué parábola era esta. El les dixo: A vosotros es dado saber el misterio del reyno de Dios, mas á los otros por parábolos: para que viendo no vean, y oyendo

ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ. Οἱ δὲ παρὰ τὴν ὁδὸν, εἰσὶν οἱ ἀκούοντες, εἴτα ἔρχεται ὁ διάβολος, καὶ αἶρει τὸν λόγον ἀπὸ τῆς καρδίας αὐτῶν, ἵνα μὴ πιστεύσαντες σωθῶσιν. Οἱ δὲ ἐπὶ τῆς πέτρας, οἱ, ὅταν ἀκῶσιν, μετὰ χαρᾶς δέχονται τὸν λόγον· καὶ οὗτοι ρίζαν οὐκ ἔχουσιν, οἱ πρὸς καιρὸν πιστεύοντες, καὶ ἐν καιρῷ πειρασμοῦ ἀφίστανται. Τὸ δὲ εἰς τὰς ἀκύνθας πεσόν, οὗτοί εἰσιν οἱ ἀκούσαντες, καὶ ὑπὸ μεριμῶν καὶ πλοῦτον καὶ ἡδονῶν τοῦ βίου πορευόμενοι συμπνίγονται, καὶ οὐ τελεσφοροῦσι. Τὸ δὲ ἐν τῇ καλῇ γῇ, οὗτοί εἰσιν οἵτινες ἐν καρδίᾳ καλῇ καὶ ἀγαθῇ, ἀκούσαντες τὸν λόγον, κατέχουσιν, καὶ καρποφοροῦσιν ἐν ὑπομονῇ.

Κυριακὴ λεγομένη ἡ ΠΕΝΤΑΚΟΣΤΗ, ἥτοι ΠΡΩΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ πρὸ τῆς ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ.

Συναπτὴ.

ΚΥΡΙΕ, ὁ διδάξας ἡμᾶς, ὅτι πάντα τὰ ἔργα ἡμῶν ἄνευ τῆς ἀγάπης οὐδὲν εἰσι, πέμψον τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον, καὶ ἔρχεον ταῖς καρδίαις ἡμῶν τὸ καθ' ὑπερβολὴν ἐκεῖνο τῆς ἀγάπης δῶρον, αὐτὸν τὸν τῆς εἰρήνης τε καὶ πᾶσων ἀρετῶν σύνδεσμον, χωρὶς ἧς πᾶς ὁ ζῶν ἐνώπιόν σου νεκρὸς ὑπολαμβάνεται· τοῦτο χάρισαι ἡμῖν ἐνεκα τοῦ μονογενοῦς Υἱοῦ σου Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. α'. Κορ. ιγ'. α'.

ΕΑΝ ταῖς γλώσσαις τῶν ἀνθρώπων λαλῶ καὶ τῶν ἀγγέλων, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, γέγονα

ταλάβωσιν. Εἶναι δὲ αὕτη ἡ παραβολή. Ὁ σπόρος εἶναι ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ. Οἱ δὲ πεπτωκότες εἰς τὸν δρόμον, εἶναι οἱ ἀκούοντες, εἴτα ἔρχεται ὁ διάβολος, καὶ ἐκβάλλει τὸν λόγον ἀπὸ τῆς καρδίας τῶν, μὴπως πιστεύσαντες σωθῶσιν. Οἱ δὲ ἐπὶ τῆς πέτρας, ἐκεῖνοι, οἱ ὅποιοι ὅταν ἀκούσῃσι, μετὰ χαρᾶς δέχονται τὸν λόγον, καὶ οὗτοι ρίζαν δὲν ἔχουσι, πεισθέντες πρὸς καιρὸν, καὶ εἰς καιρὸν πειρασμοῦ ἀπέρχονται· τὸ δὲ μέρος πεσόν εἰς τὰς ἀκύνθας, ἕτοι εἶναι, οἱ ἀκούσαντες, καὶ αἱ μερίμναι καὶ τὰ πλοῦτοι, καὶ αἱ ἡδοναὶ τῆς ζωῆς, αἱ συναδάνουσαι, τοὺς πνίγουσι, καὶ δὲν καρποφοροῦσι. Τὸ δὲ εἰς τὴν καλὴν γῆν, οὗτοι εἶναι οἱ ἔχοντες καλὴν καὶ ἀγαθὴν καρδίαν καὶ ἀκούσαντες τὸν λόγον, τὸν κρατοῦσι, καὶ ὑπομονῶν καρποφοροῦσι.

Κυριακὴ λεγομένη ἡ ΠΕΝΤΑΚΟΣΤΗ ἡγου ΠΡΩΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ πρὸ τῆς ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ.

Συναπτὴ.

ΚΥΡΙΕ, ὁ διδάξας ἡμᾶς, ὅτι πάντα τὰ ἔργα μας χωρὶς ἀγάπης δὲν ἀξίζωσι, πέμψον τὸ πνεῦμά σου τὸ ἅγιον, καὶ χύσον εἰς τὰς καρδίας μας, τὸ ἄριστον ἐκεῖνο δῶρον ἀγάπης τὸ δυνάμει δὲ δεσμὸς εἰρήνης καὶ πάσης ἀρετῆς, χωρὶς τοῦ ὁποίου, κάθε ζωντανὸς ἄνθρωπος νεκρὸς νομίζεται ἔμπροσθέν σου· χάρισον μας τοῦτο διὰ τοῦ μονογενῆ σου Υἱοῦ Ἰησοῦν Χριστοῦ. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. α'. Κορ. ιγ'. α'.

ΕΑΝ λαλῶ ταῖς γλώσσαις τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν ἀγγέλων, καὶ δὲν ἔχω ἀγάπην, ἔγινομαι

coloro che son seminati lungo la via, sono coloro ch'odono la parola; ma poi vien il diavolo, e toglie via la parola dal cuor loro, acciocchè non credano, e non sieno salvati. E coloro che son seminati sopra le pietre son coloro, i quali, quando hanno udita la parola, la ricevono con allegrezza; ma costoro non hanno radice, non credendo se non a tempo: ed al tempo della tentazione si ritraggono indietro. E la parte ch'è caduta fra le spine, son coloro che hanno udita la parola; ma quando sene sono ammati, sono affogati dalle sollecitudini, e dalli ricchezze, e da' piaceri di questa vita, e non fruttano. Ma la parte ch'è caduta buona nella terra, son coloro, i quali, avendo intesa la parola, la ritengono, e fruttano con sofferenza.

Dominica, quæ QUINQUAGESIMA dicitur, seu DOMINICA ANTE QUADRAGESIMAM PROXIMA.

Collecta.

DOMINE! qui nos docuisti, quod omnia opera nostra sine caritate nihil sunt; mitte sanctum spiritum tuum, et cordibus nostris infunde præstantissimum illud caritatis donum, pacis ac virtutum omnium vinculum, quo siquis destitutus vivit, pro mortuo habetur in conspectu tuo. Hoc largire propter Jesum Christum, Filium tuum. Amen.

Epistola. 1 Cor. xiii. 1.

SI linguis hominum loquar, et angelorum, caritatem autem non habeam, factus sum

La Domenica detta QUINQUAGESIMA. Ovvero LA DOMENICA PROSSIMA. INNANZI LA QUARESIMA.

La Colletta.

O SIGNORE, che ci hai insegnato, che tutte le nostre opere senza carità non giovan a nulla; manda, noi ti preghiamo, il tuo Santo Spirito, e spandi ne' cuori nostri quel tanto eccellente dono di carità, ch'è il vero vincolo di pace e d'ogni virtù, senza la quale, chi che si sia, quantunque viva, è stimato morto davanti te, concedici questo per l'amor del tuo unico figliuolo, Gesù Cristo. Amen.

L'Epistola. 1 Cor. xiii. 1.

AVENGA che io parlassi tutti i linguaggi degli uomini e degli Angeli, se non ho carità

DOMINICA QUINQUAGESIMA.

mysteries of the kingdom of God: but to others in parables; that seeing they might not see, and hearing they might not understand. Now the parable is this: The seed is the Word of God. Those by the way-side are they that hear; then cometh the devil, and taketh away the word out of their hearts, lest they should believe, and be saved. They on the rock are they, which, when they hear, receive the word with joy; and these have no root, which for a while believe, and in time of temptation fall away. And that which fell among thorns, are they, which, when they have heard, go forth, and are choaked with cares, and riches, and pleasures of this life, and bring no fruit to perfection. But that on the good ground, are they, which in an honest and good heart, having heard the word, keep it, and bring forth fruit with patience.

The Sunday called QUINQUAGESIMA, Or THE NEXT SUNDAY BEFORE LENT.

The Collect.

O LORD, who hast taught us that all our doings without charity are nothing worth; Send thy Holy Ghost, and pour into our hearts that most excellent gift of charity, the very bond of peace and of all virtues, without which whosoever liveth is counted dead before thee: Grant this for thine only Son Jesus Christ's sake. *Amen.*

The Epistle. 1 Cor. xiii. 1.

THOUGH I speak with the tongues of men and of angels, and have not charity, I am

que signifie cette parabole. La sémence, c'est la parole de Dieu. Et ceux qui ont reçu la sémence auprès du chemin, ce sont ceux qui entendent la parole; mais ensuite vient le démon, qui ôte de leur cœur la parole, de peur qu'en croyant, ils ne soient sauvés. Et ceux qui ont reçu la sémence dans un lieu pierreux, ce sont ceux qui, ayant ouï la parole, la reçoivent avec joie, mais ils n'ont point de racine; ils croient pour un temps, mais au temps de la tentation ils se retirent. Et ce qui est tombé entre des épines, ce sont ceux qui ayant ouï la parole, et s'en étant allés, sont étouffés par les soucis, par les richesses, et par les voluptés de cette vie; et ils ne rapportent point de fruit à maturité. Mais ce qui est tombé dans une bonne terre, ce sont ceux qui ayant ouï la parole, la retiennent dans un cœur honnête et bon, et rapportent du fruit avec patience.

Le Dimanche appelé LA QUINQUAGESIME, qui est LE DIMANCHE AVANT LE CAREME.

La Collecte.

O SEIGNEUR, qui nous as enseigné que tout ce que nous faisons sans charité n'est d'aucune valeur; envoie-nous ton Saint Esprit, et répands dans nos cœurs ce don excellent de charité, qui est le lien de la paix et de toutes les vertus, sans lequel tout homme qui vit, est réputé mort en ta présence. Fais-nous cette grâce, pour l'amour de ton Fils unique Jésus-Christ. *Amen.*

L'Épître, 1 Cor. xiii. 1.

QUAND je parlerois les langues des hommes et même des anges, si je n'ai pas la charité, je suis comme l'airain qui résonne, ou comme la cymbale retentissante. Et

nicht sehen, ob sie es schon sehen und nicht verstehen, ob sie es schon hören. Das ist aber das Gleichniß: Der Saame ist das Wort Gottes. Die aber an dem Wege sind, das sind die es hören; hernach kommt der Teufel, und nimmt das Wort von ihrem Herzen, auf daß sie nicht glauben und selig werden. Die aber auf dem Fels, sind die, wenn sie es hören, nehmen sie das Wort mit Freuden an; und die haben nicht Wurzel, eine Zeitlang glauben sie, und zu der Zeit der Anfechtung fallen sie ab. Das aber unter die Dornen fiel, sind die, so es hören, und geben hin unter den Sorgen, Reichthum und Wohlthat dieses Lebens, und ersticken und bringen keine Frucht. Das aber auf dem guten Lande, sind, die das Wort hören und behalten in einem feinen guten Herzen, und bringen Frucht in Geduld.

Am Sonnt. Quinquagesima, oder am letzten Sonnt. vor der Fasten.

Die Collecte.

O Herr! der du uns gelehrt hast, daß alles, was wir ohne Liebe thun, keinen Werth hat. Sende uns deinen heiligen Geist, und giesse in unsere Herzen die vortheilhafteste Gabe der Liebe, die das wahre Band des Friedens und aller Tugenden ist, so daß jeder, der ohne sie lebt, vor dir unter die Todten gerechnet wird. Verleihe dieses, um deines einigen Sohnes, Jesu Christi, willen. *Amen.*

Die Epistel. 1 Cor. 13, 1—13.

Wenn ich mit Menschen- und mit Engelnungen rede, und hätte der Liebe nicht, so

no entiendo. Es pues esta parábola: La simiente es la palabra de Dios. Y los que junto al camino, son aquellos que la oyen; mas luego viene el diablo, y quita la palabra del corazón de ellos, porque no se salvan creyendo. Mas los que sobre la piedra, son los que reciben con gozo la palabra, quando la oyeron; y estos no tienen raíces: porque á tiempo creen, y en el tiempo de la tentacion vuelven atrás. Y la que cayó entre espinas, son, los que la oyeron, pero despues en lo sucesivo quedan ahogados de los afanes, y de las riquezas, y deleytes de esta vida, y no llevan fruto. Mas la que cayó en buena tierra, estos son, los que oyendo la palabra con corazón bueno y muy sano la retienen, y llevan fruto en paciencia.

La Dominica de la QUINQUAGESIMA, ó EL DOMINGO INMEDIATO A LA QUARESMA.

La Colecta.

O DIOS, que nos has enseñado que todas nuestras obras sin Caridad son de ningún valor; envíanos tu Santo Espíritu, y derrama en nuestros corazones el don excelentísimo de la Caridad, que es el verdadero vínculo de paz y de todas las virtudes, y tal que los que viven sin ella estan muertos á tus ojos: Haz esto por amor de tu Hijo Unico Jesu Christo. *Amen.*

La Epistola. 1 Cor. xiii. 1.

SI yo hablara lenguas de hombres y de Angeles, y no tuviera caridad, soy como

χαλκὸς ἦχων, ἡ κίμβalon ἀλαλάζον. Καὶ εἰν ἔχω προφητείαν, καὶ εἰδὼ τὰ μυστήρια πάντα, καὶ πᾶσαν τὴν γνώσιν· καὶ εἰν ἔχω πᾶσαν τὴν πίστιν, ὥστε ὅρη μεθίστανειν, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐθέν εἰμι. Καὶ εἰν ψαμμοῦ πάντα τὰ ὑπάρχοντά μου, καὶ εἰν παρὰ τοῦ σώματός μου ἵνα καθυβῶμαι, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐδὲν ὠφελοῦμαι. Ἡ ἀγάπη μακρυβμει, χρηστεύεται· ἡ ἀγάπη οὐ ζηλοῖ· ἡ ἀγάπη οὐ περπερεύεται, οὐ φυσιοῦται, οὐκ ἀσχημονεῖ, οὐ ζητεῖ τὰ ἑαυτῆς, οὐ παροξύνεται, οὐ λογιζεται τὸ κακόν, οὐ χαίρει ἐπὶ τῇ ἀδικίᾳ, συγχαίρει δὲ τῇ ἀληθείᾳ· Πάντα ζέει, πάντα πιστεύει, πάντα ἑλπιζει, πάντα ὑπομένει. Ἡ ἀγάπη οὐδέποτε ἐκπίπτει. Εἴτε δὲ προφητεῖαι, καταργηθήσονται· εἴτε γλώσσαι, παύσονται· εἴτε γνώσεις, καταργηθήσεται. Ἐκ μέρους γὰρ γινώσκομεν, καὶ ἐκ μέρους προφητεύομεν· Ὅταν δὲ ἔλθῃ τὸ τέλειον, τότε τὸ ἐκ μέρους καταργηθήσεται· Ὅτε ἡμῖν νήπιος, ὥς νήπιος ἐλάλουν, ὡς νήπιος ἐφρόνουν, ὡς νήπιος ἐλογιζόμεν· ὅτε δὲ γέγονα ἀνὴρ, καταργήκα τὰ τοῦ νηπίου. Βλέπομεν γὰρ ἄρτι διὰ ἐσόπτρου ἐν αἰνίγματι, τότε δὲ πρόσωπον πρὸς πρόσωπον· ἄρτι γινώσκω ἐκ μέρους, τότε δὲ ἐπγινώσκωι καθὼς καὶ ἐπγινώσθην. Νυνὶ δὲ μένει πίστις, ἐλπίς, ἀγάπη, τὰ τρία ταῦτα· μεῖζων δὲ τούτων ἡ ἀγάπη.

Εὐαγγέλιον. Λουκ. ιη΄. λα΄.

ΠΑΡΑΛΑΒΩΝ δὲ τοὺς δώδεκα, εἶπε πρὸς αὐ-
τούς· Ἴδού, ἀναβαίνομεν εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ

velut æs sonans, aut cymbalum tinniens. Et, si habuero prophetiam, et noverim mysteria omnia, et omnem scientiam; et si habuero omnem fidem, ita ut montes transferam, caritatem autem non habuero, nihil sum. Et, si distribuero in cibos pauperum omnes facultates meas, et si tradidero corpus meum ita ut ardeam, caritatem autem non habuero, nihil mihi prodest. Caritas patiens est, benigna est. Caritas non æmulator, non agit perperam, non inflatur, non est ambitiosa, non querit quæ sua sunt, non irritatur, non cogitat malum, non gaudet super iniquitate, congaudet autem veritati: omnia suffert, omnia credit, omnia sperat, omnia sustinet. Caritas nunquam excidit; sive prophetia evacuabuntur, sive linguæ cessabunt, sive scientia destruetur. Ex parte enim cognoscimus, et ex parte prophetamus. Cum autem venerit quod perfectum est, evacuabitur quod ex parte est. Cum essem parvulus, loquebar ut parvulus, sapiebam ut parvulus, cogitabam ut parvulus. Quando autem factus sum vir, evacuavi quæ erant parvuli. Videmus nunc per speculum in ænigmate: tunc autem facie ad faciem. Nunc cognosco ex parte: tunc autem cognoscam sicut et cognitus sum. Nunc autem manent, fides, spes, caritas, tria hæc: major autem horum est caritas.

Evangelium. S. Luc. xviii. 31.

ASSUMPSIT autem Jesus duodecim, et ait illis: Ecce, ascendimus Ierosolymam; et

χάλκωμα σημαίνον, ἡ κύμβαλον κωδωνίζον. Καὶ εἰς τὰς προφητείας, καὶ ἐγνωρίζα πάντα τὰ μυστήρια, καὶ πᾶσαν σοφίαν· καὶ εἰς τὰς πᾶσαν τὴν πίστιν, ὥστε ἵνα μετεκίνησιν βιβλία, καὶ δὲν ἔχω ἀγάπην δὲν εἰμαι τίποτες. Καὶ εἰς τὸν δόσω ψυχικόν πάντα τὰ ὑπαρχόντα μου, καὶ εἰς παραδόσω τὸ σῶμά μου ἵνα καθύμῃ, καὶ δὲν ἔχω ἀγάπην, εἰς τίποτες ὠφελεῖσθαι. Ἡ ἀγάπη, εἶναι μακρόθυμος καὶ χρηστή· ἡ ἀγάπη δὲν ζηλοῖ, ἡ ἀγάπη δὲν εἶναι προπετής, δὲν ἀλαζμονεύεται, δὲν κακουργεῖ, δὲν ζητεῖ τὰ ἐαυτοῦ, δὲν ποροξυνείται, δὲν λογίζεται τὸ κακόν· δὲν χαίρει εἰς τὴν ἀδικίαν, ἀλλὰ συχαίρει εἰς τὴν ἀλήθειαν· πάντα βαστά πάντα πιστεύει, πάντα ἐλπίζει, πάντα ὑπομένει. Ἡ ἀγάπη δὲν ξεπίπτει ποτέ. Ἀλλά καὶ αἱ προφητείες, θέλουσι καταργηθῇ, καὶ παύσωνται αἱ γλώσσαι, καὶ ἡ σοφία καταργηθῇ. Ὅτι ἐκ μέρους γνωσκόμεν, καὶ ἐκ μέρους προφητεύομεν. Ὅταν δὲ ἔλθῃ τὸ τέλος, τότε τὸ ἐκ μέρους θέλει καταργηθῇ. Ὅτε ἡμῖν νήπιος, ὡς νήπιος ἐλάλουν, ὡς νήπιος ἐφρόνου, ὡς νήπιος ἐλογιζόμεν· ὅτε δὲ ἕγιναι ἀνήρ κατῆρηκα τὰ τοῦ νηπίου. Βλέπομεν γάρ τὸ παρὸν διὰ τὸ καθόπτην εἰς αἰνίγμα, τότε δὲ θέλομεν εἰδεῖν πρόσωπον πρὸς πρόσωπον, κατὰ τὸ παρὸν γνωρίζω ἐκ μέρους, τότε δὲ θέλω γνωρίσειν, καὶ γνωρισθῇ. Τώρα μένει πίστις, ἐλπίς, ἀγάπη, καὶ τρία ταῦτα μεγαλιτέρα ὁμως τούτων ἢ ἡ ἀγάπη.

Εὐαγγέλιον. Λουκ. ιη'. λα.

ΛΑΒΩΝ δὲ τοὺς δώδεκα, εἶπε πρὸς αὐτοὺς·
Ἴδού, ἀναβαίνομεν εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ πάντα

divengo un rame risuonante, ed un tintinnante cembolo. E quantunque io avessi profetia e intendessi tutti i misteri, e tutta la scienza: e benché io avessi tutta la fede, tale che io trasportassi i monti, se non ho carità: non son nulla. Ed evanga che io spendessi in nudrire i poveri tutte le mie facoltà, e dessi il mio corpo ad essere arso, se non ho carità, quello niente mi giova. La carità è lenta all' ira e benigna: la carità non invidia, non procede perversamente, non s'aggronda, non opera disonestamente; non cerca le cose sue proprie, non s'innasprisce, non divisa il male, non si rallegra dell' ingiustizia, ma congioisce della verità, soffre ogni cosa, crede ogni cosa, spera ogni cosa, sostiene ogni cosa. La carità non iscade giammai; ma le profezie saranno annullate, e le lingue cesseranno, e la scienza sarà annullata; conciosiacosachè noi conosciamo in parte, ed in parte profetizziamo. Ma quando la perfezione sarà venuta, allora quello ch'è solo in parte, sarà annullato. Quando io ero fanciullo, io parlai come fanciullo, avea senno da fanciullo, ragionava come fanciullo: ma quando son divenuto uomo, io ho dimesse le cose da fanciullo, come non essendo più d' alcun uso; perciocchè noi veggiamo ora per ispecchio, in enimma; ma allora vedremo a faccia a faccia: ora conosco in parte, ma allora conoscerò come ancora son stato conosciuto. Or queste tre cose durano presente, Fede, Speranza, Carità; ma la maggior di esse è la carità.

L' Evangelo. S. Luc. xviii. 31.

POI, presi seco i dodici, disse loro: ecco noi sagliamo in Gerusalemme, e tutte le

become as sounding brass, or a tinkling cymbal. And though I have the gift of prophecy, and understand all mysteries, and all knowledge; and though I have all faith, so that I could remove mountains, and have not charity, I am nothing. And though I bestow all my goods to feed the poor, and though I give my body to be burned, and have not charity, it profiteth me nothing. Charity suffereth long, and is kind; charity envieth not; charity vaunteth not itself, is not puffed up, doth not behave itself unseemly, seeketh not her own, is not easily provoked, thinketh no evil, rejoiceth not in iniquity, but rejoiceth in the truth; beareth all things, believeth all things, hopeth all things, endureth all things. Charity never faileth: but whether there be prophecies, they shall fail; whether there be tongues, they shall cease; whether there be knowledge, it shall vanish away. For we know in part, and we prophecy in part. But when that which is perfect is come, then that which is in part shall be done away. When I was a child, I spake as a child, I understood as a child, I thought as a child; but when I became a man, I put away childish things. For now we see through a glass darkly; but then face to face: now I know in part; but then shall I know even as also I am known. And now abideth faith, hope, charity, these three; but the greatest of these is charity.

The Gospell. St. Luke xviii. 31.

THEN Jesus took unto him the twelve, and

quand j'aurois le don de prophétie, que je connoitrois tous les mystères, et que j'aurois toute sorte de science; et quand j'aurois toute la foi qu'on puisse avoir, en sorte que je transportasse les montagnes; si je n'ai pas la charité, je ne suis rien. Et quand je distribuerois tout mon bien pour la nourriture des pauvres, et que je livrerois mon corps pour être brûlé, si je n'ai pas la charité, cela ne me sert de rien. La charité est d'un esprit patient; elle est bénigne; la charité n'est point envieuse; la charité n'use point d'insolence; elle ne s'enfle point; elle ne se porte point deshonnetement; elle ne cherche point son propre profit; elle ne s'aigrit point; elle ne pense point à mal; elle ne se réjouit point de l'injustice, mais elle se réjouit de la vérité; elle endure tout; elle croit tout; elle espère tout; elle supporte tout. La charité ne périt jamais: au lieu que quant aux prophéties, elles seront abolies; et quant aux langues, elles cesseront; et quant à la connoissance, elle sera abolie. Car nous connoissons en partie, et nous prophétisons en partie; mais quand la perfection sera venue, alors ce qui est en partie sera aboli. Quand j'étois enfant, je parlois comme enfant, je jugeois comme enfant, je pensois comme enfant; mais quand je suis devenu homme, j'ai aboli ce qui étoit de l'enfance. Car nous voyons maintenant par un miroir obscurément; mais alors nous verrons face à face: maintenant je connois en partie; mais alors je connoîtrai selon que j'ai été aussi connu. Or maintenant ces trois choses demeurent, la Foi, l'Espérance, et la Charité: mais la plus grande d'elles, c'est la Charité.

L'Evangile, St. Luc, xviii. 31.

PUIS Jesus prit à part les douze, et leur

wäre ich ein tönendes Erz, oder eine klingende Schelle. Und wenn ich weissagen könnte, und wüsste alle Geheimnisse, und alle Erkenntnis, und hätte allen Glauben, also, daß ich Berge versetzte, und hätte der Liebe nicht, so wäre ich nichts. Und wenn ich alle meine Habe den Armen gäbe, und ließe meinen Leib brennen, und hätte der Liebe nicht, so wäre es mir nichts nütze. Die Liebe ist langmützig und freundlich, die Liebe eifert nicht, die Liebe treibt nicht Muthwillen, sie blähet sich nicht, sie stellt sich nicht ungebührig, sie sucht nicht das Ihre, sie läßt sich nicht erbittern, sie trachtet nicht nach Schaden, sie freuet sich nicht der Ungerechtigkeit, sie freuet sich aber der Wahrheit, sie verträgt alles, sie glaubt alles, sie hoffet alles, sie duldet alles. Die Liebe höret nimmer auf, so doch die Weissagungen aufhören werden, und die Sprachen aufhören werden, und das Erkenntnis aufhören wird. Denn unser Wissen ist Stückwerk, und unser Weis-sagen ist Stückwerk. Wenn aber kommen wird das Vollkommene, so wird das Stückwerk aufhören. Da ich ein Kind war, da redete ich wie ein Kind, und war klug wie ein Kind, und hätte kindische Anschläge: da ich aber ein Mann ward, that ich ab, was kindisch war. Wir sehen jetzt durch einen Spiegel in einem dunkeln Worte; dann aber von Angesicht zu Angesicht. Jetzt erkenne ich es Stückweise; dann aber werde ich es erkennen, gleichwie ich erkannt bin. Nun aber bleibt Glaube, Hoffnung, Liebe, diese drei; aber die Liebe ist die grösste unter ihnen.

Das Evangelium. Luc. 18, 31 bis Ende.

Er nahm aber zu sich die Zwölfe, und

metal que suena, ó campana que retiene. Y si tuviere profecía, y supiere todos los misterios, y quanto se puede saber: y si tuviese toda la fe, de manera que traspasase los montes, y no tuviera caridad, nada soy. Y si distribuyere todos mis bienes en dar de comer á pobres, y si entregare mi cuerpo para ser quemado, y no tuviera caridad, nada me aprovecha. La caridad es paciente, es benigna; la caridad no es envidiosa, no obra precipitadamente, no se ensoberbece, no es ambiciosa, no busca sus provechos, no se mueve á ira, no piensa mal, no se goza de la iniquidad, mas se goza de la verdad: todo lo sobrelleva, todo lo cree, todo lo espera, todo lo soporta. La caridad nunca fenecer: aunque se hayan de acabar las profecías, y cesar las lenguas, y ser destruida la ciencia. Porque en parte conocemos, y en parte prophetizamos. Mas quando viniere lo que es perfecto, abolido será lo que es en parte. Quando yo era niño, hablaba como niño, sentia como niño, pensaba como niño. Mas quando fui ya hombre hecho, dí de mano á las cosas de niño. Ahora vemos como por espejo en obscuridad: mas entónces cara á cara. Ahora conozco en parte: mas entónces conoceré, como soy conocido. Y ahora permanecen estas tres cosas, la Fé, la Esperanza, y la Caridad. Mas de estas, la mayor es la Caridad.

El Evangelio. S. Luc, xviii. 31.

Y TOMO Jesus aparte á los doce, y les

τελεσθήσεται πάντα τὰ γεγραμμένα διὰ τῶν προφητῶν, τῷ νῷ τοῦ ἀνθρώπου. Παραδοθήσεται γὰρ τοῖς ἔθνεσι, καὶ ἐμπαυχθήσεται, καὶ ὕβρισθήσεται, καὶ ἐμπτυσθήσεται. Καὶ μαστιγώσαντες ἀποκτενοῦσιν αὐτόν· καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ ἀναστήσεται. Καὶ αὐτοὶ οὐδὲν τούτων συνήκαν· καὶ ἦν τὸ ῥῆμα τοῦτο κεκρυμμένον ἀπ' αὐτῶν, καὶ οὐκ ἐγίνωσκον τὰ λεγόμενα. Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ ἐγγίζειν αὐτὸν εἰς Ἱερικῶν, τυφλὸς τις ἐκάθητο παρὰ τὴν ὁδὸν προσαιῶν. Ἀκούσας δὲ ὅχλου διαπορευομένου, ἐπυνθάνετο τί εἴη τοῦτο. Ἀπήγγειλαν δὲ αὐτῷ, ὅτι Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος παρέρχεται. Καὶ ἐβόησε, λέγων Ἰησοῦ νιέ Δαβιδ, ἐλέησόν με. Καὶ οἱ προάγοντες ἐπετίμων αὐτῷ ἵνα σιωπήσῃ· αὐτὸς δὲ πολλῶν μᾶλλον ἔκραζεν· γιέ Δαβιδ, ἐλέησόν με. Σταθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐκέλευσεν αὐτὸν ἀχθῆναι πρὸς αὐτόν· ἐγγίσαντος δὲ αὐτοῦ, ἐπηρώτησεν αὐτόν, λέγων· τί σοι θέλεις ποιῆσω; Ὁ δὲ εἶπε· Κύριε, ἵνα ἀναβλέψω. Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Ἀνάβλεψον· ἡ πίστις σου σέσωκε σε. Καὶ παραχρῆμα ἀνέβλεψε, καὶ ἠκολούθει αὐτῷ δοξάζων τὸν Θεόν· καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἰδὼν, ἔδωκεν αἶνον τῷ Θεῷ.

ΠΡΩΤΗ ΗΜΕΡΑ ΤΗΣ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ, ἥτοι
ΠΡΩΤΗ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΝΗΣΤΙΩΝ.

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ καὶ ἀέδωκε Θεὸς, ὁ μὴδὲν μισῶν ὧν ἐποίησας, καὶ πάντων τῶν μετανοούντων.

consummabuntur omnia, quæ scripta sunt per prophetas de Filio hominis. Tradetur enim Gentibus, et illudetur, et flagellabitur, et conspuetur: et, postquam flagellaverint, occident eum; et tertia die resurget. Et ipsi nihil horum intellexerunt; et erat verbum istud absconditum ab eis; et non intelligebant, quæ dicebantur. Factum est autem, cum appropinquaret Jericho, cæcus quidam sedebat secus viam, mendicans. Et cum audiret turbam prætereuntem, interrogabat, quid hoc esset. Dixerunt autem ei, quod Jesus Nazareus transiret. Et clamavit, dicens: Jesu, fili David, miserere mei. Et qui præibant, increpabant eum, ut taceret. Ipse vero multo magis clamabat: Fili David, miserere mei. Stans autem Jesus jussit illum adduci ad se. Et cum appropinquasset, interrogavit illum, dicens: Quid tibi vis faciam? At ille dixit: Domine, ut videam. Et Jesus dixit illi: Respice: fides tua te salvum fecit. Et confestim vidit, et sequebatur illum magnificans Deum. Et omnis plebs, ut vidit, dedit laudem Deo.

FERIA QUARTA POST QUINGESIMAM, vulgo, DIES CINERUM.

Collecta.

OMNIPOTENS et sempiterna Deus! qui nihil eorum odisti quæ condidisti, quique

τὰ περὶ τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου διὰ τῶν προφητῶν γεγραμμένα θέλουσι λαβεῖν τέλος. Ὅτι θέλει παραδοθῆναι εἰς τὰ ἔθνη, καὶ θέλει ἐμπαυχθῆναι, καὶ ὕβρισθῆναι, καὶ πτυσθῆναι. Καὶ θέλουσι τὸν μαστιγώσιν, καὶ θανατώσιν, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ θέλει ἀνασταθῆναι. Καὶ αὐτοὶ δὲν ἐκατάλαβαν τίποτες τῶν λεγομένων. Καὶ τοῦτος ὁ λόγος ἦτο κεκρυμμένος ἀπ' αὐτῶν, καὶ δὲν ἐγνώριζον τὰ λεγόμενα. Ἐγένετο οὖν καθὼς ἐπλησίαζε τὴν Ἱερικῶν, τυφλὸς τις ἐκάθητο παρὰ τὸν δρόμον διακονούντων. Ἀκούσας δὲ πλῆθος διαβαίνον, ἠρώτα, τί τοῦτο εἶναι. Καὶ τὸν ἐπληροφόρουν λέγοντες, ὅτι Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος διαβαίνει. Καὶ ἐβόησε, λέγων Ἰησοῦ νιέ Δαβιδ ἐλέησόν με. Καὶ οἱ προερχόμενοι ἐφοβέριζον αὐτόν ἵνα σιωπήσῃ· αὐτὸς οὖν δυνατώτερα ἔκραζεν· γιέ Δαβιδ ἐλέησόν με. Σταθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐπρόσταξε ἵνα τὸν φέρωσι, καὶ γενόμενος τοῦ πλησίου τὸν ἠρώτησε λέγων· τί θέλεις· να σοὺ κάμω; Ὁ δὲ εἶπε· Κύριε· να μεταειδῶ. Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοῦ εἶπε. Μεταεἶδε· ἡ πίστις σου σὲ ἔσωσε. Καὶ εὐθὺς μεταθε καὶ τὸν ἠκολούθει δοξάζων τὸν Θεόν· καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἰδὼν, ἔδωκεν ἑπαινον τῷ Θεῷ.

ΠΡΩΤΗ ΗΜΕΡΑ ΤΗΣ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ, ἥτοι
ΠΡΩΤΗ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΝΗΣΤΙΩΝ.

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΟΡ, καὶ αἰώνιε Θεὸς, ὁ μὴ μισῶν κανένα ἀπὸ τὰ πλάσματά σου, καὶ συγχωρῶν

cose scritte da' profeti intorno al figliuolo dell' uomo, saranno adempite, perciocchè egli sarà dato in mano de' Gentili e sarà schernito, e oltraggiato, e gli sarà sputato nel volto. Ed essi, dopo averlo flagellato, l'uccideranno; ma egli risusciterà al terzo giorno. Ed essi non compresero nulla di queste cose: anzi questo ragionamento era loro occulto, e non intendevano le cose che'erano lor dette. Or, come egli s' avvicinava a Gerico, un certo cieco sedeva presso della via, mendicando. Ed, udita la moltitudine che passava, domandò che cosa ciò fosse: e gli fu fatto sapere che Gesù il Nazareo passava. Ed egli gridò; dicendo: Gesù figliuolo di David, abbi pietà di me, e coloro ch' andavano avanti lo sgridavano, acciocchè tacesse: ma egli vieppiù gridava figliuolo di David, abbi pietà di me. E Gesù fermatosi, comandò che gli fosse menato, e come fu presso di lui, gli domandò, dicendo: che vuoi che io ti faccia? Ed egli disse: Signore, ch' io ricoveri la vista. E Gesù gli disse: ricovera la vista; la tua fede t' ha salvato, ed egli in quello stante ricoverò la vista e lo seguì, glorificando Iddio, e tutto l' popolo veduto ciò, diede lode a Dio.

IL PRIMO GIORNO DI QUARESIMA
detto il DI DELLE CENERI.

La Collecta.

IDDIO eterno e onnipotente, che non abborisci niente di tutto ciò che hai fatto, e

said unto them, Behold, we go up to Jerusalem, and all things that are written by the prophets concerning the Son of Man shall be accomplished. For he shall be delivered unto the Gentiles, and shall be mocked, and spitefully entreated, and spitted on: and they shall scourge him, and put him to death: and the third day he shall rise again. And they understood none of these things: and this saying was hid from them, neither knew they the things which were spoken. And it came to pass, that as he was come nigh unto Jericho, a certain blind man sat by the wayside begging: and hearing the multitude pass by, he asked what it meant. And they told him, that Jesus of Nazareth passeth by. And he cried, saying, Jesus, thou Son of David, have mercy on me. And they which went before rebuked him, that he should hold his peace: but he cried so much the more, Thou Son of David, have mercy on me. And Jesus stood, and commanded him to be brought unto him: and when he was come near, he asked him, saying, What wilt thou that I should do unto thee? And he said, Lord, that I may receive my sight. And Jesus said unto him, Receive thy sight: thy faith hath saved thee. And immediately he received his sight, and followed him, glorifying God: and all the people, when they saw it, gave praise unto God.

THE FIRST DAY OF LENT, commonly called ASH-WEDNESDAY.

The Collect.

ALMIGHTY and everlasting God, who hastest nothing that thou hast made, and dost

Sprach zu ihnen: Sehet, wir gehen hinauf gen Jerusalem, und es wird alles vollendet werden, das geschrieben ist durch die Propheten von des Menschen Sohn. Denn er wird überantwortet werden den Heiden; und er wird verspottet, und geschmähet, und verspottet werden; und sie werden ihn geizeln und tödten, und am dritten Tage wird er wieder auferstehen. Sie aber vernahmen der keines, und die Rede war ihnen verborgen, und mußten nicht, was das gesagt war. Es geschah aber, da er nahe zu Jericho kam, saß ein Blinder am Wege, und bettelte. Da er aber hörte das Volk, das dorthin gieng, forschete er, was das wäre. Da verkündigten sie ihm, Jesus von Nazareth gienge vorüber. Und er rief und sprach: Jesu, du Sohn Davids, erbarme dich meiner! Die aber vorne an giengen, bedroheten ihn, er sollte schweigen. Er aber schrie vielmehr: Du Sohn Davids, erbarme dich meiner! Jesus aber stand stille, und hieß ihn zu sich führen. Da sie ihn aber nahe bey ihm brachten, fragte er ihn, und sprach: Was willst du, daß ich dir thun soll? Er sprach: Herr, daß ich sehen möge. Und Jesus sprach zu ihm: Sey sehend, dein Glaube hat dir geholfen. Und alsobald ward er sehend, und folgte ihm nach, und pries Gott. Und alles Volk, das solches sah, lobte Gott.

Am Ersten Tage in der Fasten, auch Ascher-Mittwochen genannt.

Die Collecte.

Allmächtiger und ewiger Gott, der du keines deiner Geschöpfe hassst, und allen, die

dit: voici, nous montons à Jérusalem, et toutes les choses qui sont écrites par les prophètes touchant le Fils de l'homme seront accomplies. Car il sera livré aux Gentils; et sera moqué et injurié; et on lui crachera au visage. Et après qu'ils l'auront fouetté, ils le feront mourir; mais il ressuscitera le troisième jour. Mais ils n'entendirent rien de ces choses: et ce discours leur étoit caché, et ils n'entendoient point ce qu'il leur disoit. Or il arriva, comme il approchoit de Jéricho, qu'il y avoit un aveugle assis près du chemin, et qui mendoit. Et entendant la multitude qui passoit, il demanda ce que c'étoit; et on lui dit que Jésus le Nazarien passoit. Alors il cria, disant: Jésus, Fils de David, aie pitié de moi. Et ceux qui alloient devant, le tançoient afin qu'il se tût; mais il crioit beaucoup plus fort: Fils de David, aie pitié de moi. Et Jésus s'étant arrêté, commanda qu'on le lui amenât: et quand il se fut approché, il l'interrogea, disant: que veux-tu que je te fasse? Et il répondit: Seigneur, que je recouvre la vue. Et Jésus lui dit: recouvre la vue; ta foi t'a sauvé. Et à l'instant il recouvra la vue; et il suivit Jésus, glorifiant Dieu. Et tout le peuple voyant cela, donna louange à Dieu.

LE PREMIER JOUR DU CAREME, communément appelé LE MERCREDI DES CENDRES.

La Collecte.

DIEU éternel et tout-puissant, qui ne fais rien de ce que tu as créé, et qui pardones

dixo: Mirad, vamos á Jerusalem, y serán cumplidas todas las cosas, que escribiéron los Prophetas del hijo del hombre. Porque será entregado á los Gentiles, y será escarnecido, y azotado, y escupido. Y despues que le azotaren, le quitarán la vida, y resucitará al tercero día. Mas ellos no entendieron nada de esto: y esta palabra les era escondida; y no entendian lo que les decia. Y aconteció, que acercándose á Jericó, estaba un ciego sentado cerca del camino, pidiendo limosna. Y quando oyó el tropel de la gente que pasaba, preguntó qué era aquello. Y le dixéron, que pasaba Jesus Nazareno. Y dixo á voces: Jesus Hijo de David, ten misericordia de mí. Y los que iban delante le reñían, para que callase. Mas él gritaba mucho mas: Hijo de David, ten misericordia de mí. Y Jesus parándose, mandó que se le traxesen. Y quando estuvo cerca, le preguntó, diciendo: ¿Que quieres que te haga? Y él respondió: Señor, que vea. Y Jesus le dixo: Vé, tu fé te ha hecho salvo. Y luego vió, y le seguía glorificando á Dios. Y quando vió esto todo el pueblo, dió loor á Dios.

EL PRIMER DIA DE QUARESMA, comunemente llamado DIA DE CENIZA.

La Colecta.

TODO-PODEROSO y Eterno Dios, que no aborreces cosa alguna de las que has

των ἁμαρτημάτων ἄφεις, κτίσων καὶ ποιήσων ἐν ἡμῖν καρδίας καινὰς καὶ συντετριμμένας, ἵνα τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἀξίως κλαίοντες, καὶ τὴν ἀθλιότητα ἡμῶν ἐξομολογούμενοι παρὰ σοῦ, πάντων τῶν οἰκτιρῶν Θεοῦ, ὁλοκλήρῳ ἀφέσεως καὶ συγγνώμης τύχωμεν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Αὕτη ἡ Συναπτὴ ἀναγνωσθήσεται καθ' ἐκάστην ἡμέραν ἐν τῇ Τεσσαρακοστῇ, μετὰ τὴν Συναπτὴν ἐπ' ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ διαταχθεῖσαν.

Ἐπιστολὴ. Ἰωήλ. β'. β'.

ΕΠΙΣΤΡΑΦΗΤΕ πρὸς με (εἶπεν ὁ Κύριος) ἐξ ὅλης τῆς καρδίας ὑμῶν, καὶ ἐν νηστείᾳ, καὶ ἐν κλαυθμῷ, καὶ ἐν κοπελῷ, καὶ διὰ ῥῆσιν τὰς καρδίας ὑμῶν, καὶ μὴ τὰ ἱμάτια ὑμῶν καὶ ἐπιστράφητε πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ὑμῶν, ὅτι ἐλεῆμων καὶ οἰκτιρῶν ἐστὶν, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος, καὶ μετανοῶν ἐπὶ ταῖς κακίαις. Τίς οὖν εἰ ἐπιστρέψει, καὶ μετανοήσει, καὶ ὑπολείψει τα ὀπίσω αὐτοῦ εὐλογίαν, καὶ θυσίαν, καὶ σπονδὴν Κυρίῳ τῷ Θεῷ ὑμῶν; Σάλπισατε σάλπιγγι ἐν Σιών, ἀγιάσατε νηστείαν, κηρύξατε θεραπείαν. Συναγάγετε λαόν, ἀγιάσατε ἐκκλησίαν, ἐκλέξασθε πρεσβυτέρους, συναγάγετε νήπια θηλάζοντα μαστῶν, ἐξελεθῆτω νυμφίος ἐκ τοῦ κοιτῶνος αὐτοῦ, καὶ νύμφη ἐκ τοῦ παστού αὐτῆς. Ἀναμέσον τῆς κρηπίδος τοῦ θυσιαστηρίου, κλαύσονται οἱ ἱερεῖς οἱ λειτουργοῦντες τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐροῦσι, Φείσαι Κύριε τοῦ λαοῦ σου, καὶ μὴ ὡς τὴν κληρονομίαν σου εἰς οἶκον, τοῦ κατάρξαι αὐτῶν ἔθνη, ὅπως μὴ εἴπωσιν ἐν τοῖς ἔθνεσι, Πᾶς ἐστὶν ὁ Θεὸς αὐτῶν;

Εὐαγγέλιον. Ματθ. 5'. 15'.

ΟΤΑΝ δε νηστεύετε, μὴ γίνεσθε ὡς περ οἱ ὑποκριταί, σκυθρωποί ἀφανίζουσι γὰρ τὰ

ρῶν τὰς ἁμαρτίας πάντων τῶν μετανοούντων, πλάσων ἐς ἡμᾶς νέας καρδίας καὶ συντετριμμένας, ὅπως ἀναστένιζοντες διὰ τὰς ἁμαρτίας μας καὶ ὁμολογούντες τὴν ἀθλιότητά μας, ἀπολαύσωμεν ἀπὸ σοῦ, τοῦ πάσης εὐπλαγίας Θεοῦ, ὁλοκλήρῳ ἀφείων, καὶ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Αὕτη ἡ Συναπτὴ ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις τῆς Τεσσαρακοστῆς ἀναγιγνώσκεται μετὰ τὴν διαταχθεῖσαν Συναπτὴν τῆς ἡμέρας.

Ἐπιστολὴ. Ἰωήλ. β'. β'.

ΕΠΙΣΤΡΑΦΗΤΕ πρὸς με ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σας, καὶ ἐν νηστείᾳ, καὶ ἐν κλαυθμῷ, καὶ ἐν καρδιαλγίᾳ, ξεσχίσατε τὰς καρδίας σας, καὶ μὴ τὰ φορέματα σας καὶ ἐπιστράφητε πρὸς Θεὸν τὸν Κύριόν σας, ὅτι ἐλεῆμων καὶ οἰκτιρῶν ἐστὶν, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος, καὶ μετανοεῖ ἐπὶ ταῖς κακίαις. Ποῖος ἐξεύρει ἐν ἑαυτῷ θέλει ἐπιστρέψει, καὶ μετανοήσει, καὶ ἀφείσει τα ὀπίσω του εὐλογίαν, καὶ θυσίαν, καὶ σπονδὴν Κυρίῳ τῷ Θεῷ σας; Σημáνατε τὴν σάλπιγγα εἰς τὴν Σιών, ἀγιάσατε νηστείαν, κηρύξατε θεραπείαν, συναγάγετε τὸν λαόν, ἀγιάσατε ἐκκλησίαν, ἐκλέξατε πρεσβυτέρους, συναγάγετε νήπια βηζάνοντα τὸ γάλα, ὡς ἐκβῇ ὁ νυμφίος ἀπὸ τὸν κοιτῶνά του, καὶ ἡ νύμφη ἀπὸ τὸ δωματίον τοῦ γάμου. Ἀνάμεσα τῆς κρηπίδος καὶ τοῦ θυσιαστηρίου ὡς κλαῖσιν οἱ ἱερεῖς οἱ λειτουργοὶ πρὸς τὸν Κύριον, καὶ ὡς εἰπῶσι, συγχώρησον Κύριε τὸν λαόν σου, καὶ μὴ ὡς τὴν κληρονομίαν σου εἰς τὸν οἶκόν σου, ἵνα κατακυριευθῇ ἀπὸ τὰ ἔθνη, ὅπως μὴ εἴπωσι τὰ ἔθνη, Ποῦ εἶναι ὁ Θεὸς αὐτῶν;

Εὐαγγέλιον. Ματθ. 5'. 15'.

ΟΤΑΝ δὲ νηστεύετε, μὴ γίνεσθε καθὼς καὶ

peccata condonas omnibus resipiscitibus; crea et finge in nobis corda nova et contrita; ut, peccata nostra pro meritis lamentantes, et miseriam nostram agnoscetes, a te, omnis misericordiae Deo, perfectam remissionem consequamur, per Iesum Christum, Dominum nostrum. Amen.

¶ *Hæc Collecta recitanda est quotidie per totam Quadragesimam, post Collectam diei.*

Pro Epistola. Joel, ii. 12.

NUNC ergo, dicit Dominus, convertimini ad me in toto corde vestro, in jejunio, et in fletu, et in planctu. Et scindite corda vestra, et non vestimenta vestra; et convertimini ad Dominum Deum vestrum; quia benignus et misericors est, patiens et multae misericordiae, et praeestabilis super malitia. Quis scit si convertatur, et ignoscat, et relinquat post se benedictionem, sacrificium, et libamen Domino Deo nostro? Canite tuba in Sion, sanctificate jejunium, vocate cœtum, congregare populum, sanctificate Ecclesiam, coadunate senes, congregare parvulos, et sugentes ubera; egrediamur sponsus de cubili suo, et sponsa de thalamo suo; inter vestibulum et altare, plorabunt sacerdotes, ministri Domini, et dicent; Parce, Domine, parce populo tuo, et ne des hereditatem tuam in opprobrium, ut dominentur eis nationes: quare dicunt in populis, Ubi est Deus eorum?

Evangelium. S. Matth. vi. 16.

CUM autem jejunatis, nolite fieri (sicut hypocritæ) tristes. Exterminant enim fa-

perdoni i peccati di tutti quelli che sono penitenti; crea in noi, cuori rinnovati e contriti, acciocchè, sospirando per i nostri peccati, e confessando la nostra miseria, otteniamo da te, che sei Iddio d' ogni misericordia, intiera remissione, per Gesu Christo, nostro Signore. Amen.

Questa Colletta ha da dirsi tutti i giorni della Quadragesima, dopo quella ch'è assegnata per quei giorni.

L' Epistola. Gioel, ii. 12.

CONVERTITEVI a me con tutto 'l cuore vostro, dice il Signore, e con digiuno, pianto, e cordoglio. E stracciate i vostri cuori e non i vostri vestimenti, e convertitevi al Signore, Iddio vostro; perciocchè egli è misericordioso e pietoso, lento all' ira, e di gran benignità, e si pente del male che si sa e egli rivolgerà, e si pentirà, e lascerà dietro a quello qualche benedizione e qualche offerta di panatica, e bevanda, da fare al Signore, Iddio vostro? Sonate la tromba in Sion; santificate il digiuno e bandite la solenne raunanza; adunate il popolo; santificate la raunanza; congregate i vecchi; accogliete i piccioli fanciulli e quelli che succhiano ancora le mammelle: esca lo sposo della sua camera, e la sposa del suo letto di nozze, piangano i sacerdoti, ministri del Signore, fra 'l portico e 'l altare, e dicano: perdona, Signore, al tuo popolo, e non esporre la tua eredità a vituperio, facendo che le genti la signoreggino: perchè si direbbe fra' popoli, dove è Iddio loro?

L' Evangelio. S. Matt. vi. 16.

QUANDO digiunerete, non siate mesti d' aspetto, come gli ipocriti, perciocchè

forgive the sins of all them that are penitent; Create and make in us new and contrite hearts, that we worthily lamenting our sins, and acknowledging our wretchedness, may obtain of thee, the God of all mercy, perfect remission and forgiveness; through Jesus Christ our Lord. *Amen.*

This Collect is to be read every day in Lent after the Collect appointed for the Day.

For the Epistle. Joel ii. 12.

TURN ye even to me, saith the Lord, with all your heart, and with fasting, and with weeping, and with mourning. And rend your heart, and not your garments, and turn unto the Lord your God: for he is gracious and merciful, slow to anger, and of great kindness, and repenteth him of the evil. Who knoweth if he will return, and repent, and leave a blessing behind him, even a meat-offering and a drink-offering unto the Lord your God? Blow the trumpet in Zion, sanctify a fast, call a solemn assembly, gather the people, sanctify the congregation, assemble the elders, gather the children, and those that suck the breasts; let the bridegroom go forth of his chamber, and the bride out of her closet; let the priests, the ministers of the Lord, weep between the porch and the altar, and let them say, Spare thy people, O Lord, and give not thine heritage to reproach, that the heathen should rule over them: wherefore should they say among the people, Where is their God?

The Gospel. St. Matth. vi. 16.
WHEN ye fast, be not as the hypocrites,

busfertig sind, ihre Sünden vergiebt! Schaffe in uns neue zerknirschte Herzen, daß wir unsere Sünden aufrichtig beklagen, unser Elend erkennen und von dir, dem Gotte aller Barmherzigkeit, vollkommene Erlassung und Vergebung erlangen mögen, durch Jesus Christum, unsern Herrn. *Amen.*

Diese Collecte soll an jedem Tage in der Fasten nach der für denselben verordneten Collecte gelesen werden.

Die Epistel. Joel, 2, 12—17.

So spricht nun der Herr: Bekehret euch zu mir von ganzem Herzen, mit Fasten, mit Weinen, mit Klagen. Zerreiße eure Herzen, und nicht eure Kleider, und bekehret euch zu dem Herrn, eurem Gott; denn er ist gnädig, barmherzig, geduldig und von großer Güte, und reuet ihn bald der Strafe. Wer weiß, es mag ihn wiederum gereuen, und einen Segen hinter sich lassen, zu opfern Speisopfer und Zankopfer dem Herrn, eurem Gotte. Blaset mit Posaunen zu Zion, heiligt ein Fasten, rufet die Gemeine zusammen, versammlet das Volk, heiligt die Gemeine, sammlet die Ältesten, bringet zuhause die jungen Kinder und die Säuglinge; der Bräutigam gehe aus seiner Kammer, und die Braut aus ihrem Gemache. Laßt die Priester, des Herrn Diener, weinen zwischen der Halle und Altar, und sagen: Herr, schone deines Volkes, und laß dein Erbtheil nicht zu Schanden werden, daß Heiden über sie herrschen. Warum sollst du lassen unter den Völkern sagen: Wo ist nun ihr Gott?

Das Evangelium. Matth. 6, 16—21.
Wenn ihr fastet, sollt ihr nicht sauer

les péchés de tous ceux qui se repentent; crée en nous des cœurs nouveaux et contrits, afin que, reconnoissant notre misère et déplorant nos péchés comme nous le devons, nous en obtenions de toi, qui es le Dieu de toute miséricorde, le pardon et la remission très-parfaite, par ton Fils notre Seigneur. *Amen.*

Cette collecte se doit lire chaque jour du Carême après la collecte du jour.

Pour l'Épître, Joël ii. 12.

RETOURNEZ-VOUS jusques à moi, dit l'Eternel, de tout votre cœur, avec jeûne, avec larmes, et avec lamentation. Et rompez vos cœurs, et non pas vos vêtements, et retournez à l'Eternel votre Dieu; car il est miséricordieux et pitoyable, tardif à colère, et abondant en gratuite, et qui se repent d'avoir affligé. Qui sait si l'Eternel votre Dieu ne viendra point à se repentir; et s'il ne laissera point après soi bénédiction, gâteau, et asperion? Sonnez du cor en Sion; sanctifiez le jeûne; publiez l'assemblée solennelle. Assemblez le peuple; sanctifiez la congrégation; amassez les anciens; assemblez les enfans, et ceux qui sucent les mamelles. Que le nouveau marié sorte de son cabinet, et la nouvelle mariée de sa chambre nuptiale. Que les sacrificateurs, qui font le service de l'Eternel, pleurent entre le porche et l'autel, et qu'ils disent: Eternel, pardonne à ton peuple, et n'expose point ton héritage à l'opprobre, tellement que les nations en fassent leur dictions: pourquoi diroit-on entre les peuples: où est leur Dieu?

L'Évangile, St. Matthieu vi. 16.
QUAND vous jeûnerez, ne prenez point

hecho, y perdonas los pecados de todos los que se arrepienten; cria y forma en nosotros corazones contritos y nuevos, afin que conociendo y llorando justamente nuestros pecados é iniquidades, alcanzemos de tí, que eres Dios de toda Misericordia, perdon y remision perfecta, mediante Jesu Christo nuestro Señor. *Amen.*

Esta misma Colecta debe decirse toda la Quaresma, despues de la Colecta del día.

Por la Epistola. Joel ii. 12.

CONVERTIOS á mí de todo vuestro razon, con ayuno, y con llanto, y con gemidos. Y rasgad vuestros corazones, y no vuestros vestidos, y convertios al Señor Dios vuestro: porque benigno y clemente es, paciente y de mucha misericordia, y que se dexa doblar sobre el mal. ¿Quien sabe si se volverá, y perdonará, y dexará en pos de sí bendicion, sacrificio y libacion para el Señor Dios vuestro? Sonad la trompeta en Sion, santificad un santo ayuno, convocad á junta, congregad el pueblo, santificad la Iglesia, congregad los ancianos, juntad los párvulos y los niños de pecho: salga el esposo fuera de su lecho, y la esposa de su tálamo. Entre el atrio y el altar llorarán los Sacerdotes Ministros del Señor, y dirán: Perdona, Señor, perdona á tu pueblo: y no des tu heredad en oprobrio, para que los dominen las naciones: porque dicen en los pueblos: ¿En dónde está el Dios de ellos?

El Evangelio. S. Mat. vi. 16.

Y QUANDO ayuneis, no os pongais tris-

πρόσωπα αὐτῶν, ὅπως φανῶσι τοῖς ἀνθρώποις νηστεύοντες. Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἀπέχουσι τὸν μισθὸν αὐτῶν. Σὺ δὲ νηστεύων ἀλειψαί που τὴν κεφαλὴν, καὶ τὸ πρόσωπόν σου νίψαι. Ὅπως μὴ φαῖς τοῖς ἀνθρώποις νηστεύων, ἀλλὰ τῷ πατρὶ σου τῷ ἐν τῷ κρυπτῷ· καὶ ὁ πατὴρ σου, ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ, ἀποδώσει σοι ἐν τῷ φανερῷ. Μὴ θησαυρίζετε ὑμῖν θησαυροὺς ἐπὶ τῆς γῆς, ὅπου σὴς καὶ βρῶσις ἀφανίζει, καὶ ὅπου κλέπτει διουρῶσιν καὶ κλέπτουσι· θησαυρίζετε δὲ ὑμῖν θησαυροὺς ἐν οὐρανῷ, ὅπου οὔτε σὴς οὔτε βρῶσις ἀφανίζει, καὶ ὅπου κλέπτει οὐ διουρῶσιν, οὐδὲ κλέπτουσι. Ὅπου γάρ ἐστιν ὁ θησαυρὸς ὑμῶν, ἐκεῖ ἔσται καὶ ἡ καρδιά ὑμῶν.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΩΤΗ ΤΗΣ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ.

Συναπτή.

ΚΥΡΙΕ, ὁ ἡμῶν ἕνεκεν τεσσαράκοντα ἡμέρας, καὶ τεσσαράκοντα νύκτας διανηστεύσας, δὸς ἡμῖν χάριν τοιαύτῃ χρῆσθαι ἐγκρατεῖα, ἵνα τῆς σαρκὸς ἡμῶν τῷ Πνεύματι ὑποταχθῆις, τοῖς ἀγίοις σου ἐνεργήμασιν ἐν δικαιοσύνῃ καὶ ἀληθείᾳ ὁσίοις πάντοτε ὑπακούομεν, πρὸς τὴν τιμὴν καὶ δόξαν σου, τοῦ συζῶντος καὶ συμβασιλεύοντος τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, ἐνὶ Θεῷ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

'Επιστολή. β'. Κορ. ε'. α'.

ΣΥΝΕΡΓΟΥΝΤΕΣ δὲ καὶ παρακαλοῦμεν μὴ εἰς κενὸν τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ δεξιῖσθαι ὑμᾶς.

cies suas, ut appareant hominibus jejunantes. Amen, dico vobis, quia receperunt mercedem suam. Tu autem, cum jejunas, unge caput tuum, et faciem tuam lava, ne videaris hominibus jejunans, sed patri tuo, qui est in abscondito: et pater tuus, qui videt in abscondito, reddet tibi. Nolite thesaurizare vobis thesauros in terra, ubi ærugo, et tinea demolitur; et ubi fures effodiunt, et furantur. Thesaurizate autem vobis thesauros in cælo, ubi neque ærugo neque tinea demolitur, et ubi fures non effodiunt, nec furantur. Ubi enim est thesaurus tuus, ibi est et cor tuum.

DOMINICA PRIMA
QUADRAGESIMÆ.

Collecta.

DOMINE! qui nostra causa dies quadraginta et quadraginta noctes jejunasti; da nobis ea uti abstinentia, ut, carne nostra Spiritui subjecta, piis tuis monitis semper obsequamur in justitia et vera sanctitate, ad honorem et gloriam tuam, qui vivis et regnas, una cum Patre et Spiritu sancto, unus Deus, in sæcula sæculorum. Amen.

Epistola. 2 Cor. vi. 1.

ADJUVANTES autem exhortamur, ne in vacuum gratiam Dei recipiatis. Ait enim: Tempore accepto exaudivi te; et in die

οἱ ὑποκριταί, λυπημένοι· ὅτι ἀφανίζουσι τὰ πρόσωπά των. ὅπως φανῶσι τοῖς ἀνθρώποις νηστεύοντες. Βέβαια σὰς λέγω, ὅτι τυχαίνουσιν τὸν μισθὸν των. Σὺ ὅμως νηστεύων, ἀλειψαί τὴν κεφαλὴν σου, καὶ νίψαι τὸ πρόσωπόν σου· ὅπως μὴ εἰς τῶν ἀνθρώπων φανῇς ὅτι νηστεύεις, ἀλλὰ τῷ Πατρὶ σου τῷ ἐν τῷ κρυπτῷ· καὶ ὁ Πατὴρ σου ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ, θέλει σοὶ ἀνταποδώσειν ἐν τῷ φανερῷ. Μὴ θησαυρίζετε, τοὺς θησαυροὺς σας ἐπὶ τῆς γῆς, ὅπου οἱ σκώλικες, καὶ ἡ σκωρία ἀφανίζει, καὶ ὅπου κλέπτει ξεκαρφώνουσι καὶ κλέπτουσι. Θησαυρίζετε δὲ τοὺς θησαυροὺς σας εἰς τὸν οὐρανόν, ὅπου μὴτε σκώλικες, μὴτε σκωρία ἀφανίζει, καὶ ὅπου κλέπτει δὲν ξεκαρφώνουσι, μηδὲ κλέπτουσι. Ὅτι ὅπως εἶναι ὁ θησαυρὸς σας ἐκεῖ εἶναι καὶ ἡ καρδιά σας.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΩΤΗ ΤΗΣ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ.

Συναπτή.

ΚΥΡΙΕ ὁ νηστεύσας δι' ἡμᾶς σαράντα ἡμέρας καὶ σαράντα νύκτας, δὸς μας χάριν ἵνα γίνωμεν τόσον ἐγκρατεῖς, ὥστε τὸ σῶμά μας ἡττηθῇ τοῦ Πνεύματος, δυνηθῶμεν πάντα ἵνα ὑποταχθῶμεν εἰς τὰ ἑράνια θελήματά σου δικαίως, καὶ ἀληθῶς, καὶ ὁσίως, πρὸς τιμὴν καὶ δόξαν σου τοῦ ζῶντος καὶ βασιλεύοντος μετὰ τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος, ἑνὸς Θεοῦ, μόνος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

'Επιστολή. β'. Κορ. ε'. α'.

ΟΝΤΕΣ ἡμεῖς συνεργοὶ του, παρακαλοῦμεν μὴ δεχθῆτε τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ ματαιῶς. Ὅτι

essi si sformano la faccia, accioché appa-
risca agli uomini ch' essi digiunano: io vi
dico in verità che ricevono il lor premio.
Ma tu, quando digiuni, ugniti il capo e la-
vati la faccia, accioché non appaisca agli
uomini che tu digiuni, ma al padre tuo, il
qual è in segreto; e l' padre tuo che ri-
guarda in segreto, ti renderà la tua retri-
buzione in palese. Non vi fate tesori in
terra, ove la tignola e la ruggine gli gua-
stano, e dove i ladri sconfiggano e rubano.
Anzi fatevi tesori in cielo, ove nè tignola
nè ruggine gli guasta, ed ove i ladri non
sconfiggano e non rubano; perciocchè dove
il vostro tesoro è, eziandio sarà il vostro
cuore.

LA PRIMA DOMENICA DI QUARE-
SIMA.

La Collecta.

O SIGNORE, che per amor nostro, digiunasti quaranta giorni e quaranta notti, facci la grazia d' esser in tal modo astinenti, che la nostra carne, essendo intieramente superata dallo spirito, possiamo sempre premai ubbidire ai tuoi divini movimenti in giustizia, e vera santità, all' onor, e gloria del tuo nome, che vivi, e regni col padre e lo Spirito Santo, un solo Dio, ne' secoli de' secoli. Amen.

L' Epistola. 2 Cor. vi. 1.

OR, essendo noi operai nell' opera sua, v' esortiamo ancora che non abbiate ricevuta la grazia di Dio in vano, perciocchè egli dice: io t' ho esaudito in tempo accetta-
92

of a sad countenance: for they disfigure their faces, that they may appear unto men to fast. Verily I say unto you, They have their reward. But thou, when thou fastest, anoint thine head, and wash thy face, that thou appear not unto men to fast, but unto thy Father which is in secret; and thy Father, which seeth in secret, shall reward thee openly. Lay not up for yourselves treasures upon earth, where moth and rust doth corrupt, and where thieves break through and steal: but lay up for yourselves treasures in heaven, where neither moth nor rust doth corrupt, and where thieves do not break through nor steal: for where your treasure is, there will your heart be also.

THE FIRST SUNDAY IN LENT.

The Collect.

O LORD, who for our sake didst fast forty days and forty nights; Give us grace to use such abstinence, that, our flesh being subdued to the Spirit, we may ever obey thy godly motions in righteousness, and true holiness, to thy honour and glory, who livest and reignest with the Father and the Holy Ghost, one God, world without end. *Amen.*

The Epistle. 2 Cor. vi. 1.

WE then, as workers together with him, beseech you also, that ye receive not the

un air triste, comme font les hypocrites; car ils se rendent tout défauts de visage, afin qu'il paroisse aux hommes qu'ils jeûnent: en vérité je vous dis, qu'ils reçoivent leur récompense. Mais toi, quand tu jeûnes, oins ta tête, et lave ton visage, afin qu'il ne paroisse point aux hommes que tu jeûnes, mais à ton Père qui est présent dans le secret: et ton Père qui te voit dans le secret, te le rendra à découvert. Ne vous amassez point des trésors sur la terre, où la tigne et la rouille gâtent tout, et où les larrons percent et dérobent: mais amassez-vous des trésors dans le ciel, où ni la tigne ni la rouille ne gâtent rien, et où les larrons ne percent ni ne dérobent. Car où est votre trésor, là sera aussi votre cœur.

LE PREMIER DIMANCHE DU CAREME.

La Collecte.

O SEIGNEUR, qui, pour l'amour de nous, as jeûné quarante jours et quarante nuits; fais-nous la grâce que nous vivions dans une telle abstinence, que notre chair étant assujettie à l'esprit, nous suivions toujours les saints mouvemens de ta grâce, en justice et en vraie sainteté, pour te glorifier, toi, Seigneur, qui vis et qui régnes, avec le Père et le Saint Esprit, un seul Dieu, béni éternellement. *Amen.*

L'Épître, 2 Cor. vi. 1.

AINSI donc, étant ouvriers avec lui, nous vous prions aussi que vous n'ayez point reçu

sehen, wie die Heuchler, denn sie verstellen ihre Angesichter, auf daß sie vor den Leuten scheinen mit ihrem Fasten. Wahrlich, ich sage euch, sie haben ihren Lohn dahin. Wenn Du aber fastest, so salbe dein Haupt, und wasche dein Angesicht, auf daß du nicht scheinst vor den Leuten mit deinem Fasten, sondern vor deinem Vater, welcher verborgen ist; und dein Vater, der in das Verborgene siehet, wird dir vergelten öffentlich. Ihr sollt euch nicht Schätze sammeln auf Erden, da sie die Wotten und der Rost fressen, und da die Diebe nachgraben und stehlen. Sammelt euch aber Schätze im Himmel, da sie weder Wotten noch Rost fressen, und da die Diebe nicht nachgraben, noch stehlen. Denn wo euer Schatz ist, da ist auch euer Herz.

tes como los hipócritas. Porque desfiguran sus rostros, para hacer ver á los hombres que ayunan. En verdad os digo, que recibieron su galardón. Mas tú, quando ayunas, unge tu cabeza, y lava tu cara, para no parecer á los hombres que ayunas, sino solamente á tu Padre, que está en lo escondido: y tu Padre, que vé en lo escondido, te galardonará. No queráis atesorar para vosotros tesoros en la tierra, donde orin y polilla los consume: y en donde ladrones los desentierran, y roban. Mas atesorad para vosotros tesoros en el cielo, en donde ni los consume orin ni polilla: y en donde ladrones no los desentierran, ni roban. Porque en donde está tu tesoro, allí está también tu corazón.

LA PRIMERA DOMINICA DE QUARESMA.

La Colecta.

Am ersten Sonntage in der Fasten.

Die Colecte.

O Herr! der du unsertwegen vierzig Tage und vierzig Nächte gefastet hast! Verleihe uns die Gnade, solche Enthaltensamkeit zu üben, daß wir unser Fleisch dem Geiste unterwerfen und stets deinem göttlichen Antriebe in rechtschaffener und wahrer Heiligkeit folgen mögen, zu deiner Ehre und Verherrlichung, der du, mit dem Vater und dem heiligen Geiste, ein einziger Gott, lebst und regierst, in Ewigkeit. *Amen.*

Die Epistel. 2 Cor. 6, 1—10.

Wir ermahnen aber euch, als Mitarbeiter, daß ihr nicht vergeßlich die Gnade Gottes empfanget. Denn er spricht: Ich habe dich in der

O SEÑOR, que por amor nuestro ayunaste quarenta dias y quarenta noches; concedenos que vivamos con tal abstinencia, que estando nuestra carne sujeta al Espíritu, obedezcamos siempre tus divinos mandamientos en verdadera justicia y santidad, á honra y gloria de tu Santo Nombre, que vives y reynas con Dios Padre, y el Espíritu Santo. Un Dios, por todos los siglos de los siglos. *Amen.*

La Epistola. 2 Cor. vi. 1.

Y ASI nosotros como coadjutores, os exhortamos á que no recibais la gracia de Dios en vano. Porque él dice: Te oí en

Λέγει γάρ· Καίρῳ δεκτῷ ἐπήκουσά σου, καὶ ἐν ἡμέρᾳ σωτηρίας ἐβοήθησά σοι. Ἰδοὺ νῦν καιρὸς εὐπρόσδεκτος, ἰδὺν νῦν ἡμέρᾳ σωτηρίας. Μηδεμίαν ἐν μηδενὶ διδόντες προσκοπὴν, ἵνα μὴ μακρηθῇ ἡ διακονία· Ἀλλ' ἐν παντὶ συνιστῶντες ἑαυτοὺς ὡς Θεοῦ διάκονοι· ἐν ὑπομονῇ πολλῇ, ἐν θλίψεσιν, ἐν ἀνάγκαις, ἐν στενοχωρίαις· Ἐν πληγαῖς, ἐν φυλακαῖς, ἐν ἀκαταστασίαις, ἐν κόποις, ἐν ἀγρυπνίαις, ἐν νηστείαις· Ἐν ἀγνότητι, ἐν γνώσει, ἐν μακροθυμίᾳ, ἐν χρηστότητι, ἐν Πνεύματι ἁγίῳ, ἐν ἀγάπῃ ἀνυποκρίτῳ· Ἐν λόγῳ ἀληθείας, ἐν δυνάμει Θεοῦ, διὰ τῶν ὅπλων τῆς δικαιοσύνης τῶν δεξιῶν καὶ ἁριστερῶν· Διὰ δόξης καὶ ἀτιμίας· διὰ δυσφημίας καὶ εὐφημίας· ὡς πλάνοι, καὶ ἀληθεῖς· Ὡς ἀγνωστοί, καὶ ἐπιγινωσκόμενοι· ὡς ἀποθνήσκοντες, καὶ ἰδοὺ ζῶμεν· ὡς παιδευόμενοι, καὶ μὴ θανατούμενοι· Ὡς λυπούμενοι, αἰεὶ δὲ χαίροντες· ὡς πτωχοί, πολλοὺς δὲ πλουτίζοντες· ὡς μηδὲν ἔχοντες, καὶ πάντα κατέχοντες.

Εὐαγγέλιον. Ματθ. δ'. α'.

TOTE ο' Ἰησοῦς ἀνήχθη εἰς τὴν ἔρημον ὑπὸ τῇ Πνεύματος, πειρασθῆναι ὑπὸ τοῦ διαβόλου. Καὶ νηστεύσας ἡμέρας τεσσαράκοντα καὶ νύκτας τεσσαράκοντα, ὕστερον ἐπεινάσε. Καὶ προσελθὼν αὐτῷ ὁ πειράζων, εἶπεν· Εἰ υἱὸς εἶ τοῦ Θεοῦ, εἰπὲ ἵνα οἱ λίθοι οὗτοι ἄρτοι γένωνται. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπε· Γέγραπται· Οὐκ ἐπ' ἄρτῳ μόνῳ ζήσεται ἄνθρωπος, ἀλλ' ἐπὶ παντὶ ῥήματι ἐκπορευομένῳ διὰ στόματος Θεοῦ. Τότε παριλαμβάνει αὐτὸν ὁ διάβολος εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν, καὶ ἵσθησιν αὐτὸν ἐπὶ τὸ πτερύγιον τοῦ ἱεροῦ· καὶ λέγει αὐτῷ· Εἰ υἱὸς εἶ τοῦ Θεοῦ βάλε σεαυτὸν κάτω· γέγραπται·

Λέγει· σὲ εἰσάκουσα ἐν καιρῷ δεκτῷ, καὶ ἐν ἡμέρᾳ σωτηρίας σὲ ἐβοήθησα. Ἰδοὺ τώρα καιρὸς εἶναι εὐπρόσδεκτος, ἰδοὺ τώρα ἡμέρᾳ σωτηρίας. Εἰς καμμίαν πρᾶξιν μὴ σκοπάζατε εἰς κανένα πρᾶγμα, ὅπως μὴ τιμηθῇ ἡ διακονία. Ἀλλ' εἰς πάντα ἐπιτυχίνοντες ὡς ἀντιδιάκονοι τοῦ Θεοῦ, ἐν ὑπομονῇ πολλῇ, ἐν θλίψεσιν, ἐν ἀνάγκαις, ἐν στενοχωρίαις. Ἐν πληγαῖς, ἐν φυλακαῖς, ἐν ἀκαταστασίαις, ἐν κόποις, ἐν ἀγρυπνίαις, ἐν νηστείαις. Ἐν κακῇ θάρσυνῃ, ἐν γνώσει, ἐν μακροθυμίᾳ, ἐν ἀγαθότητι, ἐν Πνεύματι ἁγίῳ, καὶ ἐν ἀγίῃ διχαίᾳ ὑποκρισίας. Ἐν λόγῳ ἀληθείας, ἐν δυνάμει Θεοῦ, διὰ τῶν ὅπλων τῆς δικαιοσύνης, τῶν δεξιῶν καὶ τῶν ἁριστερῶν. Διὰ δόξης καὶ ἀτιμίας· διὰ δυσφημίας καὶ εὐφημίας· ὡς πλάνοι, ὅμως ἀληθεῖς. Ὡς ἀγνωστοί, ὅμως γνωστοί· ὡς ἀποθνήσκοντες, ὅμως ἰδοὺ ζῶμεν· ὡς παιδευόμενοι, ἀλλὰ μὴ θανατωμένοι. Ὡς λυπούμενοι, ὅμως πάντοτε χαίροντες· ὡς πτωχοί, πλουτίζοντες δὲ πολλοὺς· ὡς ἔδωκεν ἔχοντες καὶ κατέχοντες πάντα.

Εὐαγγέλιον. Ματθ. δ'. α'.

TOTE ο' Ἰησοῦς ἐφέρθη εἰς τὴν ἔρημον ἀπὸ τῇ Πνεύματος, ἵνα πειρασθῇ ἀπὸ τοῦ διαβόλου. Καὶ νηστεύσας ἡμέρας σαράντα καὶ νύκτας σαράντα, ὕστερον ἐπεινάσε. Καὶ ἔλθων πρὸς αὐτὸν ὁ πειράζων, εἶπεν· Ἐὰν εἶσαι υἱὸς τοῦ Θεοῦ, εἰπὲ ἵνα γένωσιν οἱ λίθοι οὗτοι ἄρτοι. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπε· Ἐγράφθη· Δὲν ζῇ ἄνθρωπος μόνον με ψωμίον, ἀλλὰ διὰ καθέλης λόγον ἐξερχόμενον ἀπὸ τοῦ στόματος τοῦ Θεοῦ. Τότε τὸν λαμβάνει ὁ διάβολος εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν, καὶ βάnei τον ἐπὶ τὸ πτερύγιον τῇ ἱερῇ· καὶ λέγει του· Ἐὰν υἱὸς εἶσαι τοῦ Θεοῦ βάλε

saiutis adjuvi te. Ecce, nunc tempus acceptabile: ecce nunc dies salutis. Nemini dantes ullam offensionem, ut non vituperetur ministerium nostrum: sed in omnibus exhibeamus nosmetipsos sicut Dei ministros, in multa patientia, in tribulationibus, in necessitatibus, in angustiis, in plagis, in carceribus, in seditionibus, in laboribus, in vigiliis, in jejuniis, in castitate, in scientia, in longanimitate, in suavitate, in Spiritu sancto, in caritate non ficta, in verbo veritatis, in virtute Dei, per arma iustitiæ a dextris et a sinistris, per gloriam, et ignobilitatem: per infamiam, et bonam famam: ut seductores, et veraces: sicut qui ignoti, et cogniti: quasi morientes, et ecce vivimus: ut castigati, et non mortificati: quasi tristes, semper autem gaudentes: sicut egentes, multos autem locupletantes: tamquam nihil habentes, et omnia possidentes.

Evangelium. S. Matth. iv. 1.

tevole, e t' ho aiutato nel giorno della salute; ecco ora il tempo accettabile, ecco ora il giorno della salute, non dando intoppo alcuno in cosa veruna, acciocchè il ministero non ha vituperato; anzi, rendendoci noi stessi approvati in ogni cosa come ministri di Dio, in molta sofferenza, in necessità, in strettezze, in battiture, in prigionie, in turbamenti, in travagli, in vigilie, in digiuni, in purità, in conoscenza, in pazienza, in benignità, in ispirito santo, in carità non finta, in parola di verità, in virtù del Dio, con l' armi di giustizia a destra ed a sinistra, per gloria ed ignominia, per buona fama ed infamia, come seduttori, e pur veraci; come sconosciuti, e pur riconosciuti; come morenti, e pur, ecco, viviamo come castigati, ma pur non messi a morte e come contristati, e pur sempre allegri; come poveri, e pure arricchendo molti; come non avendo nulla, e pur possedendo ogni cosa.

L' Evangelo. S. Matt. iv. 1.

TUNC Jesus ductus est in desertum a Spiritu, ut tentaretur a diabolo. Et, cum jejunasset quadraginta diebus, et quadraginta noctibus, postea esuriit. Et accedens tentator dixit ei: Si filius Dei es, dic ut lapides isti panes fiant. Qui respondens dixit: Scriptum est: Non in solo pane vivit homo, sed in omni verbo, quod procedit de ore Dei. Tunc assumpsit eum diabolus in sanctam civitatem, et statuit eum

ALLORA Gesù fu condotto dallo spirito nel deserto, per esser tentato dal diavolo. E dopo ch' ebbe digiunato quaranta giorni e quaranta notti, alla fine ebbe fame. E il tentatore, accostatogli, disse: se pur tu sei figliuol di Dio, di che queste pietre divengano pani. Ma egli, rispondendo, disse: egli è scritto, l' uomo non vive di pan solo: ma d' ogni parola che procede dalla bocca di Dio. Allora il diavolo lo trasportò nella

grâce de Dieu en vain; (for he saith I have heard thee in a time accepted, and in the day of salvation have I succoured thee: behold, now is the accepted time; behold, now is the day of salvation;) giving no offence in any thing, that the ministry be not blamed; but in all things approving ourselves as the ministers of God, in much patience, in afflictions, in necessities, in distresses, in stripes, in imprisonments, in tumults, in labours, in watchings, in fastings; by pureness, by knowledge, by long-suffering, by kindness, by the Holy Ghost, by love unfeigned, by the word of truth, by the power of God, by the armour of righteousness on the right hand and on the left, by honour and dishonour, by evil report and good report; as deceivers, and yet true; as unknown, and yet well known; as dying, and behold, we live; as chastened, and not killed; as sorrowful, yet always rejoicing; as poor, yet making many rich; as having nothing, and yet possessing all things.

The Gospel, St. Matth. iv. 1.

THEN was Jesus led up of the Spirit into the wilderness, to be tempted of the devil. And when he had fasted forty days and forty nights, he was afterward an-hungered. And when the tempter came to him, he said, If thou be the Son of God, command that these stones be made bread. But he answered and said, It is written, Man shall not live by bread alone, but by every word that proceedeth out of the mouth of God. Then the devil taketh him up into the holy city, and setteth him on a pinnacle of the temple, and saith unto him, If thou be the Son of

la grâce de Dieu en vain. Car il dit: jet'ai exaucé au temps agréable, et t'ai secouru au jour du salut: voici maintenant le temps agréable; voici maintenant le jour du salut. Ne donnant aucun scandale en quoi que ce soit, afin que notre ministère ne soit point blâmé: mais nous rendant recommandables en toutes choses, comme ministres de Dieu; en grande patience, en afflictions, en nécessités, en angoisses, en blessures, en prisons, en troubles, en travaux, en veilles, en jeûnes, en pureté; par la connoissance, par un esprit patient, par bénignité, par le Saint Esprit, par une charité sans feinte, par la parole de vérité, par la puissance de Dieu, par les armes de justice à droite et à gauche; parmi l'honneur et l'ignominie, parmi la calomnie et la bonne réputation; comme séducteurs, et toutefois étant véritables; comme inconnus, et toutefois étant reconnus; comme mourans, et voici nous vivons; comme châtiés, et toutefois non mis à mort; comme contristés, et toutefois toujours joyeux; comme pauvres, et toutefois enrichissant plusieurs; comme n'ayant rien et toutefois possédant toutes choses.

L'Evangile, St. Matthieu iv. 1.

ALORS Jésus fut emmené par l'Esprit au désert, pour être tenté par le diable: et quand il eut jeûné quarante jours et quarante nuits, finalement il eut faim. Et le Tentateur, s'approchant, lui dit: si tu es le Fils de Dieu, dis que ces pierres deviennent des pains. Mais Jésus répondit, et dit: il est écrit: l'homme ne vivra point de pain seulement, mais de toute parole qui sort de la bouche de Dieu. Alors le diable le trans-

angenehmen Zeit erhöret, und habe dir am Tage des Heils geholfen. Sehet, jetzt ist die angenehme Zeit, jetzt ist der Tag des Heils. Lasset uns aber niemand irgend ein Aergerniß geben, auf daß unser Amt nicht verlästert werde. Sondern in allen Dingen lasset uns beweisen, als die Diener Gottes, in großer Geduld, in Trübsalen, in Nothen, in Mängeln, in Schlägen, in Gefangnissen, in Aufzuehren, in Arbeit, in Wachen, in Fasten, in Keuschheit, in Erkenntniß, in Langmut, in Freundlichkeit, in dem heiligen Geiste, in ungefärbter Liebe, in dem Worte der Wahrheit, in der Kraft Gottes, durch Waffen der Gerechtigkeit, zur Rechten und zur Linken; durch Ehre und Schande, durch böse Gerüchte und gute Gerüchte; als die Verführer, und doch wahrhaftig: als die unbekannten, und doch bekannt; als die Sterbenden, und doch Lebende; als die Gezüchtigten, und doch nicht ertödtet; als die Traurigen, aber allezeit fröhlich; als die Armen, aber die doch viele reich machen; als die nichts inne haben, und doch alles haben.

Das Evangelium. Matth. 4, 1—11.

Da ward Jesus vom Geiste in die Wüste geführt, auf daß er von dem Teufel versucht würde. Und da er vierzig Tage und vierzig Nächte gefastet hatte, hungerte ihn. Und der Versucher trat zu ihm, und sprach: Bist du Gottes Sohn, so sprich, daß diese Steine Brodt werden. Und er antwortete, und sprach: Es steht geschrieben: Der Mensch lebet nicht vom Brodte allein; sondern von einem jeglichen Worte, das durch den Mund Gottes gehet. Da führte ihn der Teufel mit sich in die heilige Stadt, und stellte

tiempo agradable, y te ayudé en día de salud. He aquí ahora el tiempo favorable, he aquí ahora el día de la salud. No demos á nadie ocasion de escándalo, porque no sea vituperado nuestro ministerio: antes en todas cosas nos mostremos como Ministros de Dios en mucha paciencia, en tribulaciones, en necesidades, en angustias, en azotes, en cárceles, en sediciones, en trabajos, en vigiliass, en ayunos, en pureza, en ciencia, en longanimidad, en mansedumbre, en Espíritu Santo, en caridad no fingida, en palabra de verdad, en virtud de Dios, por armas de justicia á diestro y á siniestro, por honra y por deshonra: por infamia y por buena fama: como seductores, aunque verdaderos: como desconocidos, aunque conocidos: como muriendo, y he aquí que vivimos: como castigados, mas no amortiguados: como tristes, mas siempre alegres: como pobres, mas enriqueciendo á muchos: como que no tenemos nada, mas poseyéndolo todo.

El Evangelio. S. Mat. iv. 1.

ENTONCES Jesús fué llevado al desierto por el espíritu, para ser tentado del diablo. Y habiendo ayunado quarenta dias y quarenta noches, despues tuvo hambre. Y llegando á él el tentador, le dixo: Si eres hijo de Dios, dí que estas piedras se hagan panes. El qual le respondió y dixo: Escrito está: No de solo pan vive el hombre, mas de toda palabra, que sale de la boca de Dios. Entonces le tomó el diablo, y le

γάρ· Ὅτι τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σου, καὶ ἐπὶ χειρῶν ἀρουσί σε, μήποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου. Ἐφη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Πάλιν γέγραπται· Οὐκ ἐκπειράσεις Κύριον τὸν Θεόν σου. Πάλιν παραλαμβάνει αὐτὸν ὁ διάβολος εἰς ὅρος ὑψηλὸν λίαν, καὶ δείκνυσιν αὐτῷ πάσας τὰς βασιλείας τῆς κόσμου καὶ τὴν δόξαν αὐτῶν. Καὶ λέγει αὐτῷ· Ταῦτα πάντα σοὶ δώσω, εἰάν πεσιὼν προσκυνήσῃς μοι. Τότε λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὑπάγε Σατανᾶ· γέγραπται γάρ· Κύριον τὸν Θεόν σου προσκυνήσεις, καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις. Τότε ἀφίησιν αὐτὸν ὁ διάβολος· καὶ ἰδοὺ ἄγγελοι προσήλθον, καὶ διηκόνουν αὐτῷ.

ΔΕΥΤΕΡΑ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ.

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ Θεός, ὁ ἡμᾶς ὁρῶν πάννυ ἀδυνάτους ὄντας ἡμῖν αὐτοῖς ἐπαρκεῖν, διαφύλαξον ἡμᾶς τὸ μὲν ἐντὸς τὴν ψυχὴν, τὸ δὲ ἐκτὸς τὸ σῶμα, ἵνα ἀπὸ πάντων τε τῶν δυστυχημάτων τῶν σώματι συμβῆναι πεφυκότων, πασῶν τε τῶν πονηρῶν ἐνθυμήσεων τῇ ψυχῇ ἐφορμησαί τε καὶ βλάψαι αὐτὴν δυναμένων, ὑπερασπισθῶμεν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. α. Θεσ. δ'. α'.

ΤΟ λοιπὸν οὖν, ἀδελφοί, ἐρωτῶμεν ὑμᾶς καὶ παρακαλοῦμεν ἐν Κυρίῳ Ἰησοῦ, καθὼς παρε-

τὸν ἑαυτὸν σου κάτω· ὅτι ἐγράφη· θέλει διὰ σέ προστάξῃ τοὺς ἀγγέλους τῆς καὶ σέ φέρουσιν ἐπὶ τὰς χεῖρας των μήποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου. Εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησῶς· Πάλιν ἐγράφη, Δὲν θέλεις πειράσῃς Κύριον τὸν Θεόν σου. Πάλιν τὸν λαμβάνει ὁ διάβολος εἰς βουνὸν ὑψηλὸν πολὺ, καὶ τοῦ δείχνει πάσας τὰς βασιλείας τοῦ κόσμου, καὶ τὴν δόξαν των. Καὶ τοῦ λέγει, Ταῦτα πάντα θέλω σοὶ δώσειν, εἰάν πεσὼν με προσκυνήσῃς. Τότε τοῦ λέγει ὁ Ἰησοῦς· Ὑπάγε Σατανᾶ· ἐγράφη γάρ θέλεις προσκυνήσῃς Κύριον τὸν Θεόν σου, καὶ αὐτὸν μόνον λατρεύσεις. Τότε τὸν ἀφίνει ὁ διάβολος, καὶ ἰδοὺ ἄγγελοι ἦλθον πρὸς αὐτὸν καὶ τὸν ὑπηρετοῦν.

ΔΕΥΤΕΡΑ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ.

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ Θεός, ὁ βλέπων ἡμᾶς ἀδυνάτους· να βοηθήσωμεν τὸν ἑαυτὸν μας, φύλαξον τὸ σῶμά μας κατὰ τὸ ἔξω καὶ τὴν ψυχὴν μας κατὰ τὸ ἔσω, ὅπως ὑπερασπισθῶμεν ἀπὸ κάθε λογῆς δυστυχημάτων, σωματικοῦ πάθους, καὶ πονηροῦ διανοήματος δυναμένου· να ὁρμήσῃ κατὰ τῆς ψυχῆς καὶ· να τὴν βλάψῃ, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. α'. Θεσσ. δ'. α'.

ΤΟ λοιπὸν, ἀδελφοί, σὺς ἐρωτῶμεν, καὶ παρακαλοῦμεν ἐν Κυρίῳ Ἰησοῦ, καθὼς ἐλάβετε

santa città, e lo pose sopra l' orlo del tetto del tempio; e gli disse: se pur sei figliuolo di Dio, gittati giù; perciocché egli è scritto, egli darà ordine a' suoi Angeli intorno a te, ed essi ti torranno nelle lor mani, che tu non t' intoppi del piè in alcuna pietra. Gesù gli disse: egli è altresì scritto: non tentare il Signore, Iddio tuo. Di nuovo il diavolo lo trasportò sopra un monte altissimo, e gli mostrò tutti i regni del mondo, e la lor gloria, e gli disse: io ti darò tutte queste cose, se, gittandoti in terra, tu mi adori. Allora Gesù gli disse: va, Satana, conciosiacosaché egli sia scritto: adora il Signore, Iddio tuo, e servi a lui solo. Allora il diavolo lo lasciò, ed ecco, degli Angeli vennero a lui, e gli ministravano.

DOMINICA SECUNDA
QUADRAGESIMÆ.

Collecta.

OMNIPOTENS Deus! qui vides nullam nobis inesse virtutem ad adiuvandum nos ipsos; interius nos quoad animam, et exterius quoad corpus, custodi; ut, contra adversa omnia quæ corpori possint accidere, et omnes malas cogitationes quæ animam impetere valeant, probe muniamur, per Jesum Christum, Dominum nostrum, Amen.

Epistola. 1 Thess. iv. 1.

ROGAMUS vos, et obsecramus in Domino Jesu, ut, quemadmodum accepistis a nobis,

LA SECONDA DOMENICA DI
QUARESIMA.

La Collecta.

IDIO onnipotente, che ci vedi non aver forza da noi medesimi di poterci aiutare: guardaci esteriormente nei nostri corpi, e interiormente nelle anime nostre, acciocché possiamo esser difesi da ogni sorta d' avversità, incidente al corpo, e da ogni pensiero malvagio che possa assalir o nuocere all' anima, per Gesù Cristo, nostro Signore. Amen.

L' Epistola. 1 Tessal. iv. 1.

NOI vi preghiamo ed esortiamo, Fratelli, nel Signor Gesù, che come avete da noi ri-

God, cast thyself down; for it is written, He shall give his angels charge concerning thee, and in their hands they shall bear thee up, lest at any time thou dash thy foot against a stone. Jesus said unto him, It is written again, Thou shalt not tempt the Lord thy God. Again, the Devil taketh him up into an exceeding high mountain, and sheweth him all the kingdoms of the world, and the glory of them; and saith unto him, All these things will I give thee, if thou wilt fall down and worship me. Then saith Jesus unto him, Get thee hence, Satan; for it is written, Thou shalt worship the Lord thy God, and him only shalt thou serve. Then the devil leaveth him, and behold, angels came and ministered unto him.

THE SECOND SUNDAY IN LENT.

The Collect.

ALMIGHTY God, who seest that we have no power of ourselves to help ourselves; Keep us both outwardly in our bodies, and inwardly in our souls; that we may be defended from all adversities which may happen to the body, and from all evil thoughts which may assault and hurt the soul; through Jesus Christ our Lord. *Amen.*

The Epistle. 1 Thess. iv. 1.

WE beseech you, brethren, and exhort you by the Lord Jesus, that as ye have received

ihn auf die Rinne des Tempels, und sprach zu ihm: Bist du Gottes Sohn, so laß dich hinab, denn es steht geschrieben: Er wird seinen Engeln über dir Befehl thun, und sie werden dich auf den Händen tragen, auf daß du deinen Fuß nicht an einen Stein stoßest. Da sprach Jesus zu ihm: Wiederum steht auch geschrieben: Du sollst Gott, deinen Herrn, nicht versuchen. Wiederum führete ihn der Teufel mit sich auf einen sehr hohen Berg, und zeigte ihm alle Reiche der Welt und ihre Herrlichkeit, und sprach zu ihm: Du sollst alles will ich dir geben, so du niederfällst, und mich anbetest. Da sprach Jesus zu ihm: Hebe dich weg von mir, Satan! denn es steht geschrieben: Du sollst anbeten Gott, deinen Herrn, und ihm allein dienen. Da verließ ihn der Teufel; und siehe, da traten die Engel zu ihm, und dienten ihm.

Am andern Sonnt. in der Fasten.

Die Collecte.

ALLMÄCHTIGER Gott, der du siehest, daß wir von uns selbst keine Kraft haben, uns zu helfen! Bewahre uns sowohl äußerlich, an unserm Leibe, wie innerlich, an unserer Seele, daß wir vor allen Verletzungen unserer leiblichen Wohlfahrt, wie vor allen bösen Gedanken, die unsere Seele anfechten und beschädigen könnten, gesichert werden mögen, durch Jesum Christum, unsern Herrn. *Amen.*

Die Epistel. 1 Thessal. 4, 1—8.

WEITER, LIEBEN BRÜDER, bitten wir euch, und ermahnen in dem Herrn Jesu, nachdem

porta dans la sainte ville, et le mit sur les créneaux du temple, et lui dit: si tu es le Fils de Dieu, jete-toi en bas, car il est écrit; il donnera charge de toi à ses anges, et ils te porteront en leurs mains, de peur que tu ne heurtes ton pied contre quelque pierre. Jésus lui dit: il est aussi écrit; tu ne tenteras point le Seigneur ton Dieu. Le diable le transporta encore sur une fort haute montagne, et lui montra tous les royaumes du monde, et leur gloire, et lui dit: je te donnerai toutes ces choses, si en te prosternant en terre, tu m'adores. Mais Jésus lui dit: va, Satan; car il est écrit: tu adoreras le Seigneur ton Dieu, et le serviras lui seul. Alors le diable le laissa; et voilà les anges s'approchèrent, et le servirent.

LE SECOND DIMANCHE DU CAREME.

La Collecte.

DIEU tout-puissant, qui vois que nous-mêmes nous n'avons aucun pouvoir de nous aider; garde-nous extérieurement dans nos corps, et intérieurement dans nos âmes, afin que nous soyons garantis de toutes les adversités qui pourroient nuire à nos âmes. Exauce-nous pour l'amour de Jesus-Christ notre Seigneur. *Amen.*

L'Épître. 1 Thess. iv. 1.

FRERES, nous vous prions donc, et vous conjurons par le Seigneur Jesus, que comme vous avez appris de nous, de quelle manière on doit se conduire et plaire à Dieu, vous

llevó á la santa ciudad, y le puso sobre la almena del templo, y le dixo: Si eres hijo de Dios, échate de aquí abaxo, porque escrito está: Que mandó á sus Angeles acerca de tí, y te tomarán en palmas, porque no tropiezes en piedra con tu pie. Jesus le dixo: Tambien está escrito: No tentarás al Señor tu Dios. De nuevo le subió el diablo á un monte muy alto; y le mostró todos los reynos del mundo, y la gloria de ellos, y le dixo: Todo esto te daré, si cayendo me adoraes. Entonces le dixo Jesus, Vete, Satanás: porque escrito está: Al Señor tu Dios adorarás, y á él solo servirás. Entonces le dexó el diablo: y he aquí los Angeles llegaron y le servian.

LA SEGUNDA DOMINICA DE QUARESMA.

La Collecte.

DIOS Todo-poderoso, que sabes bien que no hay en nosotros poder alguno para defendernos; guardanos interiormente en nuestras almas, y exteriormente en nuestros cuerpos, para que seamos librados de todas las adversidades que podrian molestar al cuerpo, y de los malos pensamientos, que podrian dañar el alma, por Jesu Christo nuestro Señor. *Amen.*

La Epistola. 1 Thess. iv. 1.

OS rogamos y os exhortamos en el Señor Jesus, que como habeis recibido de nosotros

λάβετε παρ' ἡμῶν τὸ πῶς δεῖ ὑμᾶς περιπατεῖν καὶ ἀρέσκειν Θεῷ, ἵνα περισσεύητε μᾶλλον· ἴδιδτε γὰρ τίνας παραγγελίας ἐδώκαμεν ὑμῖν διὰ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. Τῆτο γάρ ἐστι θέλημα τοῦ Θεοῦ, ὁ ἁγιασμός ὑμῶν, ἀπέχσθαι ὑμᾶς ἀπὸ τῆς πορνείας· Εἰδέναι ἕκαστον ὑμῶν τὸ ἑαυτοῦ σκεῦος κτᾶσθαι ἐν ἁγιασμῷ καὶ τιμῇ· Μη ἐν πάθει ἐπιθυμίας, καθάπερ καὶ τὰ ἔθνη τὰ μὴ εἰδότα τὸν Θεόν· Τὸ μὴ ὑπερβῆναι καὶ πλεονεκτεῖν ἐν τῷ πράγματι τὸν ἀδελφόν αὐτοῦ· διότι ἐκδικος ὁ Κύριος περὶ πάντων τούτων, καθὼς καὶ προείπαμεν ὑμῖν, καὶ διεμαρτυράμεθα. Οὐ γὰρ ἐκάλεσεν ἡμᾶς ὁ Θεός ἐπὶ ἀκαθαρσία, ἀλλ' ἐν ἁγιασμῷ. Τοιγαροῦν ὁ ἀθετῶν οὐκ ἄνθρωπον ἀθετεῖ, ἀλλὰ τὸν Θεόν τὸν καὶ δόντα τὸ Πνεῦμα αὐτοῦ τὸ ἅγιον εἰς ἡμᾶς.

Εὐαγγέλιον. Μαθ. ιε'. κα'.

ΚΑΙ ἔξελθὼν ἐκείθεν ὁ Ἰησοῦς, ἀνεχώρησεν εἰς τὰ μέρη Τύρου καὶ Σιδῶνος. Καὶ ἰδού, γυνὴ Χανααῖνα, ἀπὸ τῶν ὁρίων ἐκείνων ἐξελθούσα, ἐκράιγασεν, αὐτῷ λέγουσα· Ἐλέησόν με Κύριε, υἱὲ Δαβὶδ· ἡ θυγάτηρ μου κακῶς δαμονίζεται. Ὁ δὲ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῇ λόγον. Καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ἠρώτων αὐτὸν, λέγοντες· Ἀπόλυσον αὐτήν, ὅτι κράζει ὅπισθεν ἡμῶν. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν· Οὐκ ἀπεστίλην· εἰ μὴ εἰς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκου Ἰσραὴλ. Ἡ δὲ ἐλθούσα προσεκύνει αὐτῷ, λέγουσα· Κύριε, βοήθει μοι. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν· Οὐκ ἔστι καλὸν λαβεῖν τὸν ἄρτον τῶν τέκνων, καὶ βαλεῖν τοῖς κυνάρσις. Ἡ δὲ εἶπε· Ναί, Κύριε· καὶ γὰρ τὰ κυνάρια ἐσθίει ἀπὸ τῶν ψυχίων τῶν πιπτόντων

ἀφ' ἡμῶν, τὸ πῶς πρέπει· ἵνα περιπατεῖτε, ἵνα ἀρέσκητε τοῦ Θεοῦ, εἰς τοῦτο μᾶλλον περισσεύσατε. Ὅτι ἐξείρετε τίνας παραγγελίας σᾶς ἐδώκαμεν διὰ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. Διότι τοῦτο εἶναι τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, τὸ ἵνα ἁγιασθῇτε, ὅπως ἀποκαρνηθῇτε ἀπὸ τῆς πορνείας· καὶ καθ' ἕνα ἀπὸ σᾶς μάθη πῶς ἵνα ἀποκτήσῃτε ἁγίως τὸ σκεῦος τοῦ κυρίου· (ὅχι διὰ πάθος ἐπιθυμίας καθὼς τὰ ἔθνη τὰ μὴ γνωρίζοντα τὸν Θεόν) καὶ ὅπως κανένας ὑπερβάλῃ, καὶ πλεονέκτως ἐπιθυμήσῃ τὰ πράγματα τοῦ ἀδελφοῦ του· διότι ἐκδικος εἶναι ὁ Κύριος περὶ πάντων τούτων, καθὼς καὶ σᾶς προείπαμεν· διεμαρτυρήσαμεν. Διότι δὲν μᾶς ἐκάλεσεν ὁ Θεός εἰς ἀκαθαρσίαν ἀλλ' εἰς ἁγιασμόν. Διὰ τοῦτο ὁ ἀθετῶν, δὲν ἀθετεῖ ἄνθρωπον, ἀλλὰ τὸν Θεόν, αὐτὸν τὸν δόντα τὸ Πνεῦμά του τὸ ἅγιον εἰς ἡμᾶς.

Εὐαγγέλιον. Μαθ. ιε'. κα'.

ΚΑΙ ἐκβαίνων ἐκείθεν ὁ Ἰησοῦς, ἀνεχώρησεν εἰς τὰ μέρη Τύρου καὶ Σιδῶνος. Καὶ ἰδού, γυνὴ Χανααῖνα, ἐλθούσα ἐξω ἀπ' ἐκείνα τὰ σύνορα, ἐφώναζε, λέγουσα πρὸς αὐτόν. Ἐλέησόν με Κύριε, υἱὲ Δαβὶδ· ἡ θυγάτηρ μου δαμονίζεται κακῶς. Ὁ δὲ δὲν τῆς ἀπεκρίθη λόγον· Καὶ ἐλθόντες πρὸς αὐτόν οἱ μαθηταὶ τὸν τῶν ἠρώτων, λέγοντες· Ἀπόλυσον αὐτήν, ὅτι κράζει ὅπισθον μας. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπε δὲν ἐξάλθην· εἰ μὴ εἰς τὰ πρόβατα τῶν οἴκων Ἰσραὴλ τὰ χαίμενα. Αὐτὴ δὲ ἐλθούσα τὸν ἐπροσκύνει λέγουσα, Κύριε, βοήθησόν μοι. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν. Δὲν εἶναι πρέπον· ἵνα ἀφαιρέθῃ τὸ ψωμίον τῶν τέκνων, καὶ ἵνα ριφθῇ εἰς τὰ σκυλιάκια. Αὐτὴ δὲ εἶπε. Ναί, Κύριε· ὅτι τὰ σκυλιάκια τρώγουσιν ἀπὸ τὰς ψίχας ὅπου

quomodo oporteat vos ambulare, et placere Deo, sic et ambuletis, ut abundetis magis. Scitis enim quæ præcepta dederim vobis per Dominum Jesum. Hæc est enim voluntas Dei, sanctificatio vestra; ut abstineatis vos a fornicatione, ut sciatis unusquisque vestrum vas suum possidere in sanctificatione et honore; non in passione desiderii, sicut et Gentes, quæ ignorant Deum; et ne quis supergrediatur, neque circumveniat in negotio fratrem suum: quoniam vindex est Dominus de his omnibus, sicut prædiximus vobis, et testificati sumus. Non enim vocavit nos Deus in immunditiam, sed in sanctificationem. Itaque qui hæc spernit, non hominem spernit, sed Deum, qui etiam de- dit Spiritum suum sanctum in nobis.

Evangelium. S. Matth. xv. 21

ΕΤ' egressus inde Jesus secessit in partes Tyri, et Sidonis. Et ecce mulier Chananæa, a finibus illis egressa, clamavit, dicens ei: Miserere mei, Domine, fili David: filia mea male a dæmonio vexatur. Qui non respondit ei verbum. Et accedentes discipuli ejus rogabant eum dicentes: Dimitte eam, quia clamat post nos. Ipse autem respondens, ait: Non sum missus, nisi ad oves, quæ perierunt, domus Israel. At illa venit, et adoravit eum, dicens: Domine, adjuva me. Qui respondens ait: Non est bonum sumere panem filiorum, et mittere canibus. At illa dixit: Etiam, Domine; nam et catelli edunt

cevuto come vi convien camminare e piacere a Dio, in ciò vieppiù abbondiate; perciocchè voi sapete quali comandamenti abbiamo dati per il Signore Gesù: conciosiasachè questa sia la volontà di Dio, cioè, la vostra santificazione; acciocchè astenghiate dalla fornicazione, e che ciascuno di voi sappia possedere il suo vaso in santificazione ed onore: non in passione o concupiscenza, come i Gentili, i quali non conoscon Iddio; e che niuno opprima il suo prossimo, nè gli faccia frode negli affari di questa vita; perciocchè il Signore è il vendicatore di tutte queste cose: siccome ancora v'abbiamo innanzi detto e protestato: conciosiasachè Iddio non ci abbia chiamati ad immondizia, ma a santificazione. Perciò, chi sprezza queste cose non isprezza un uomo, ma Iddio, il quale ancora ha messo il suo Santo Spirito in noi.

L' Evangelo. S. Matt. xv. 21.

ΓΕΣΥ, partitosi di là, si ritirò nelle parti di Tiro e di Sidone. Ed ecco, una donna Cananea uscita di que' confini, gli grida dicendo: abbi pietà di me, o Signore, figliuol di David: la mia figliuola è malamente tormentata dal demonio. Ma egli non le rispondeva nulla. Ed i suoi discipoli, accostatisi, lo pregavano, dicendo: licenziala, perciocchè ella grida dietro a noi. Ma egli rispondendo, disse: io non son mandato, se non alle pecore perdute della casa d'Israel. Ed ella venne, e l'adorò; dicendo: Signore, aiutami. Ma egli, rispondendo, disse: egli non è onesto prendere il pan de' figliuoli e gittarlo a' cagnuoli. Ed ella disse: ben dici, Signore, conciosiasachè anche i cagnuoli mangino delle miche che caggiono dalla tavola de' lor padroni, A

of us how ye ought to walk, and to please God, so ye would abound more and more. For ye know what commandments we gave you by the Lord Jesus. For this is the will of God, even your sanctification, that ye should abstain from fornication; that every one of you should know how to possess his vessel in sanctification and honour; not in the lust of concupiscence, even as the Gentiles which know not God; that no man go beyond and defraud his brother in any matter; because that the Lord is the avenger of all such, as we also have forewarned you, and testified. For God hath not called us unto uncleanness, but unto holiness. He therefore that despiseth despiseth not man, but God, who hath also given unto us his holy Spirit.

The Gospel. St. Matth. xv. 21.

JESUS went thence, and departed into the coasts of Tyre and Sidon. And behold, a woman of Canaan came out of the same coasts, and cried unto him, saying, Have mercy on me, O Lord, thou Son of David; my daughter is grievously vexed with a devil. But he answered her not a word. And his disciples came and besought him, saying, Send her away; for she crieth after us. But he answered and said, I am not sent, but unto the lost sheep of the house of Israel. Then came she and worshipped him, saying, Lord, help me. But he answered and said, It is not meet to take the children's bread, and to cast it to dogs. And she said, I truth, Lord; yet the dogs eat of the crumbs which fall from their master's table. Then Jesus answered and said unto her, O woman,

abondiez en cela de plus en plus. Car vous savez quels préceptes nous vous avons donnés de la part du Seigneur Jésus. Parce que c'est ici la volonté de Dieu, savoir, votre sanctification, et que vous vous absteniez de la paillardise; afin que chacun de vous sache posséder son vaisseau en sanctification et en honneur, et non avec passion de convoitise, comme les Gentils qui ne connoissent point Dieu. Que personne ne foule son frère, ou ne fasse point profit au dommage de son frère en aucune affaire, parce que le Seigneur est le vengeur de toutes ces choses, comme nous vous l'avons dit auparavant, et assuré. Car Dieu ne nous a point appelés à la souillure, mais à la sanctification. C'est pourquoi celui qui rejette ceci, ne rejette point un homme, mais il rejette Dieu, qui a aussi mis son Saint Esprit en nous.

L'Evangile, St. Matthieu, xv. 21.

JESUS, partant de là, se retira vers les quartiers de Tyr et de Sidon. Et voici, une femme Cananéenne, qui étoit partie de ces quartiers-là, s'écria, en lui disant: Seigneur, Fils de David, aie pitié de moi; ma fille est misérablement tourmentée du diable. Mais il ne lui répondit mot. Et ses disciples s'approchant, le prièrent, disant: renvoie-la, car elle crie après nous. Et il répondit, et dit: je ne suis envoyé qu'aux brebis perdues de la maison d'Israël. Mais elle vint, et l'adora, disant: Seigneur, assiste-moi. Et il lui répondit, et dit: il n'est pas bon de prendre le pain des enfans et de le jeter aux petits chiens. Mais elle dit: il est vrai, Seigneur; cependant les petits chiens mangent les miettes qui tombent de la table de leurs maîtres. Alors Jésus, répondant, lui

ich von uns empfangen habt, wie ihr sollt wandeln und Gott gefallen, daß ihr immer völliger werdet. Denn ihr wißt, welche Gebote wir euch gegeben haben, durch den Herrn Jesum. Denn das ist der Wille Gottes, eure Heiligung, daß ihr meiðet die Hurerey, und ein jeglicher unter euch wiße sein Faß zu behalten in Heiligung und Ehren, nicht in der Lustseuche, wie die Heiden, die von Gott nichts wißen; und das niemand zu weit greife, noch vortheile seinem Bruder im Handel: denn der Herr ist der Richter über das alles, wie wir euch zuvor gesagt und bezeuget haben. Denn Gott hat uns nicht berufen zur Unreinigkeit, sondern zur Heiligung. Wer nun verachtet, der verachtet nicht Menschen, sondern Gott, der seinen heiligen Geist gegeben hat in euch.

Das Evangelium. Matth. 15, 21—28.

Und Jesus gieng aus von dannen, und entwich in die Gegend Tyri und Sidon. Und siehe, ein cananäisches Weib gieng aus derselbigen Grenze, und schrie ihm nach, und sprach: Ach Herr, du Sohn Davids, erbarme dich meiner! Meine Tochter wird vom Teufel übel geplaget. Und er antwortete ihr kein Wort. Da traten zu ihm seine Jünger, baten ihn, und sprachen: Laß sie doch von dir, denn sie schreiet uns nach. Er antwortete aber und sprach: Ich bin nicht gesandt, denn nur zu den verlorenen Schafen von dem Hause Israel. Sie kam aber, und fiel vor ihm nieder, und sprach: Herr, hilf mir! Aber er antwortete, und sprach: Es ist nicht fein, daß man den Kindern ihr Brodt nehme, und werfe es vor die Hunde. Sie sprach: Ja, Herr; aber doch essen die Hünd-

de qué manera os conviene conversar, y agradar á Dios; así tambien converseis para ir creciendo. Porque ya sabeis, qué preceptos os he dado por el Señor Jesus. Pues esta es la voluntad de Dios, vuestra santificación: que os abstengais de fornicación, que sepa cada uno de vosotros poseer su vaso en santificación y honor: no en afecto de concupiscencia, como los Gentiles, que no conocen á Dios: y que ninguno oprima, ni engañe en nada á su hermano: porque el Señor es vengador de todas estas cosas, como ya ántes os lo hemos dicho y protestado. Porque no nos llamó Dios para inmundicia, sino para santificación. Y así el que desprecia esto, no desprecia á un hombre, sino á Dios; que ha puesto tambien su Espíritu Santo en nosotros.

El Evangelio. S. Mat. xv. 21.

Y SALIENDO Jesus de allí, se fué á las partes de Tiro y de Sidón. Y he aquí una muger Cananéa, que habia salido de aquellos términos, y clamaba diciendole: Señor, hijo de David, ten piedad de mí: mi hija es malamente atormentada del demonio. Y él no le respondió palabra. Y llegándose sus discípulos, le rogaban y decian: Despáchala, porque viene gritando en pos de nosotros. Y él respondiendo dixo: No soy enviado sino á las ovejas, que perecieron, de la casa de Israel. Mas ella vino, y le adoró, diciendo: Señor, valedme. El respondió, y dixo: No es bien tomar el pan de los hijos, y echarlo á los perros. Y ella dixo: Así es, Señor: mas los perrillos co-

ἀπὸ τῆς τραπέζης τῶν κυρίων αὐτῶν. Τότε ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτῇ· Ὡ γύναι, μεγάλη σου ἡ πίστις! Γεννηθήτω σοὶ ὡς θέλεις. Καὶ ἰάθη ἡ θυγάτηρ αὐτῆς ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΡΙΤΗ ΤΗΣ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ.

Συναπτή.

ΙΚΕΤΕΥΟΜΕΝ σε, Παντοκράτωρ Θεός, ἐπὶ τὰς ἐκτενεὶς τῶν ταπεινῶν δούλων σου αἰτήσεις ἐπιδεῖν, καὶ τὴν δεξιὰν τῆς Μεγαλειότητός σου ἐκτείνειν, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν κατὰ πάντων τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν, δι' Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

'Επιστολή. Ἐφεσ. ε'. α'.

ΓΙΝΕΣΘΕ οὖν μιμηταὶ τοῦ Θεοῦ, ὡς τέκνα ἀγαπητά· Καὶ περιπατεῖτε ἐν ἀγάπῃ, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἡγάπησεν ἡμᾶς, καὶ παρέδωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν προσφορὰν καὶ θυσίαν τῷ Θεῷ, εἰς ὁμὴν εὐδοκίας. Πορνεία δὲ καὶ πᾶσα ἀκαθαρσία ἢ πλεονεξία μηδὲ ὀνομαζέσθω ἐν ὑμῖν, καθὼς πρέπει ἀγίοις· Καὶ αἰσχρότης, καὶ μωρολογία, ἢ εὐτραπεία, τὰ οὐκ ἀνηκοντα, ἀλλὰ μᾶλλον εὐχαριστία. Τοῦτο γὰρ ἐστε γινώσκοντες, ὅτι πᾶς πόρνος, ἢ ἀκάθαρτος, ἢ πλεονέκτης, ὅς ἐστιν εἰδωολάτρης, ἢ ἔχει κληρονομίαν ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ. Μηδεὶς ὑμᾶς ἀπατάτω κενοῖς λόγοις· διὰ ταῦτα γὰρ ἔρχεται ἡ ὄργη τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῆς ἀπειθείας. Μὴ οὖν γίνεσθε συμμέτοχοι αὐτῶν. Ἦτε γὰρ ποτε σκότος, νῦν δὲ φῶς ἐν Κυρίῳ· ὡς τέκνα φωτός περιπατεῖτε. (Ὁ γὰρ καρπὸς τοῦ Πνεύματος ἐν

de micis, quæ cadunt de mensa dominorum suorum. Tunc respondens Jesus ait illi: O mulier, magna est fides tua: fiat tibi sicut vis. Et sanata est filia ejus ex illa hora.

DOMINICA TERTIA
QUADRAGESIMÆ.

Collecta.

QUÆSUMUS, Omnipotens Deus! humilium famulorum tuorum vota fervida respice; et, in defensionem nostram adversus omnes inimicos nostros, Majestatis tuæ dextram extende, per Jesum Christum, Dominum nostrum. Amen.

Epistola. Ephes. v. 1.

ESTOTE ergo imitatores Dei, sicut filii carissimi: et ambulate in dilectione, sicut et Christus dilexit nos, et tradidit semetipsum pro nobis oblationem, et hostiam Deo in odorem suavitatis. Fornicatio autem, et omnis immunditia, aut avaritia, nec nominetur in vobis, (sicut decet sanctos) aut turpitudine, aut stultiloquium, aut scurrilitas, quæ ad rem non pertinet; sed magis gratiarum actio. Hoc enim scitote intelligentes, quod omnis fornicator, aut immundus, aut avarus, (quod est idolorum servitus) non habet hæreditatem in regno Christi, et Dei. Nemo vos seducat inanibus verbis: propter hæc enim venit ira Dei in filios diffidentiae. Nolite ergo effici participes eorum. Eratis enim aliquando tenebræ: nunc autem lux in Domino. Ut filii lucis ambulate, fructus

πίπτουσιν ἀπὸ τῆς τραπέζης τῶν κυρίων τῶν ὁσίων. Τότε ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, τῆς εἶπεν· Ὡ γύναι, ναῖκα ἡ πίστις σου εἶναι μεγάλη. Ὡς σοὶ γένη ὅτι θέλεις. Καὶ ἰατρεύθη ἡ θυγάτηρ αὐτῆς ἀπὸ τὴν ὥραν ἐκείνην.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΡΙΤΗ ΤΗΣ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ.

Συναπτή.

ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΜΕΝ σε, Παντοκράτορα Θεὸν ἐπιβλεψὼν ἐπὶ τὰς θερμὰς ἐπιθυμίας τῶν ταπεινῶν σου δούλων, καὶ ἀπλῶσον τὴν δεξιὰν τῆς Μεγαλειότητός σου, εἰς βοήθειάν μας κατὰ πάντων τῶν ἐχθρῶν μας, δι' Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου μας. Ἀμήν.

'Επιστολή. Ἐφεσ. ε'. α'.

ΓΕΝΗΘΗΤΕ λοιπὸν μιμηταὶ τοῦ Θεοῦ, ὡς τέκνα ἀγαπητά. Καὶ περιπατεῖτε ἐν ἀγάπῃ, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἡγάπησεν ἡμᾶς, καὶ ἔδωκεν τὸν ἑαυτὸν τοῦ διὰ μᾶς εἰς προσφορὰν καὶ θυσίαν τοῦ Θεοῦ, καὶ εἰς ὁμὴν εὐδοκίας. Πορνεία δὲ καὶ κάθε ἀκαθαρσία ἢ πλεονεξία, μή τι ἄς ὀνομασθῇ ὑπ' ἐσῶς, καθὼς πρέπει τοῖς ἀγίοις. Καὶ αἰσχρότης καὶ μωρολογία, ἢ βασιλολογία, τὰ ποῖα πάντα δὲν πρέπειν, ἀλλὰ μᾶλλον ἢ εὐχαριστία. Τοῦτο γὰρ ἐξεύρετε, ὅτι κάθε πόρνος, ἢ ἀκάθαρτος, ἢ πλεονέκτης, ὁ ὁποῖος εἶναι εἰδωολάτρης, δὲν κληρονομεῖ τὴν βασιλείαν τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ. Κανεὶς ἄς μὴ σᾶς ἀπατήσῃ μὲ λόγους ματαιοῦς· διὰ ταῦτα γὰρ ἔρχεται ἡ ὄργη τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῆς ἀπειθείας. Μὴ λοιπὸν γίνεσθε συμμέτοχοι τῶν. Ὅτι ποτε εἴσθε σκότος τώρα δὲ φῶς ἐν Κυρίῳ· ὡς τέκνα φωτός περιπατεῖτε. (Ὁ γὰρ καρπὸς τοῦ Πνεύματος εἶναι ἐν πάσι

lora Gesù, rispondendo, le disse: o Donna, o Donna, grande è la tua fede: siati fatto come tu vuoi; e da quell' ora la sua figliuola fu sanata.

LA TERZA DOMENICA DI QUARESIMA.

La Collecta.

NOI ti preghiamo, o Dio onnipotente, che aver risguardo agli ardenti desideri de' tuoi umilissimi servi, e stender la destra della tua Maestà, per difenderci da tutti i nostri nemici, per Gesù Cristo, nostro Signore. Amen.

L' Epistola. Efes. v. 1.

SIATE adunque imitatori di Dio, come figliuoli diletti; e camminate in carità, siccome ancora Cristo ci ha amati ed ha dato se stesso per noi, in offerta e sacrificio a Dio in odor soave. E come si conviene a santi, fornicazione e niuna immondizia e avarizia non sia pur nominata fra voi; nè disonestà, nè stolto parlare, buffonerie, le quali cose non si convengono, ma piuttosto ringraziamento. Conciosiacosachè voi sapiate questo, che niun fornicatore, nè immondo nè avaro, il qual è idolatra ha eredità nel regno di Cristo di Dio. Niuno vi seduca con vani ragionamenti; perciocchè per queste cose viene l'ira di Dio sopra i figliuoli di disubbidienza. Non siate adunque come lor compagni; perciocchè già eravate in tenebre, ma ora siete luce nel Signore.

great is thy faith: be it unto thee even as thou wilt. And her daughter was made whole from that very hour.

THE THIRD SUNDAY IN LENT.

The Collect.

WE beseech thee, Almighty God, look upon the hearty desires of thy humble servants, and stretch forth the right hand of thy Majesty, to be our defence against all our enemies; through Jesus Christ our Lord. *Amen.*

The Epistle. Ephes. v. 1.

BE ye therefore followers of God, as dear children; and walk in love, as Christ also hath loved us, and hath given himself for us, an offering and a sacrifice to God for a sweet-smelling savour. But fornication, and all uncleanness, or covetousness, let it not be once named amongst you, as becometh saints; neither filthiness, nor foolish-talking, nor jesting, which are not convenient; but rather giving of thanks: for this ye know, that no whoremonger, nor unclean person, nor covetous man, who is an idolater, hath any inheritance in the kingdom of Christ, and of God. Let no man deceive you with vain words: for because of these things cometh the wrath of God upon the children of disobedience. Be not ye therefore partakers with them: for ye were sometimes darkness, but now are ye light in the Lord: walk as children of light; for the fruit of the Spirit is in all goodness,

ein von den Brosamlein, die von ihrer Herren Tische fallen. Da antwortete Jesus, und sprach zu ihr: O Weib, dein Glaube ist groß! dir geschehe, wie du willst. Und ihre Tochter ward gesund zu derselbigen Stunde.

Im dritten Sonntage in der Fasten.

Die Collecte.

Wir bitten dich, allmächtiger Gott, werke auf das herzlichste Verlangen deiner demüthigen Diener, und strecke die rechte Hand deiner Majestät aus, uns gegen alle unsere Feinde zu beschützen, durch Jesum Christum, unsern Herrn. *Amen.*

Die Epistel. Ephes. 5, 1—14.

So seyd nun Gottes Nachfolger, als die lieben Kinder, und wandelt in der Liebe, gleichwie Christus uns geliebet hat, und sich selbst hingegeben für uns, zur Gabe und Opfer, Gott zu einem süßen Geruch. Furere aber und alle Unkeuschheit, oder Geiz, laßet nicht von euch gesagt werden, wie den Heiligen zustehet; auch schändbare Worte und Narrenthedinge, oder Scherz, welche nicht ziemen, sondern vielmehr Dankagung. Denn das sollt ihr wissen, daß kein Furere, oder unreiner, oder Geiziger (welcher ist ein Götzendiener) Erbe hat an dem Reiche Christi und Gottes. Laßet euch niemand verführen mit vergeblichen Worten, denn um dieser willen kommt der Zorn Gottes über die Kinder des Unglaubens. Darum seyd nicht ihre Mitgenossen. Denn ihr waret weiland Finsterniß, nun aber seyd ihr ein Licht in dem Herrn. Wandelt wie die Kinder des Lichts. Die Frucht des

dit: ô femme ta foi est grande; qu'il te soit fait comme tu veux. Et dès ce moment-là sa fille fut guérie.

LE TROISIEME DIMANCHE DU CAREME.

La Collecte.

ECOUTE, ô Dieu tout-puissant, l'ardente prière de tes humbles serviteurs, nous t'en supplions, et déploie la force de ton bras, pour nous défendre contre tous nos ennemis, par Jésus-Christ ton Fils, notre Seigneur. *Amen.*

L'Épître, Eph. v. 1.

SOYEZ donc imitateurs de Dieu, comme ses chers enfans; et marchez dans la charité, ainsi que Christ aussi nous a aimés, et s'est donné lui-même pour nous en oblation et sacrifice à Dieu, en odeur de bonne senteur. Que ni la paillardise, ni aucune souillure, ni l'avarice, ne soient pas même nommées parmi vous, ainsi qu'il est convenable à des Saints; ni aucune chose deshonnête, ni parole folle, ni plaisanterie, car ce sont-là des choses qui ne sont pas bienséantes; mais plutôt des actions de grâces. Car vous savez ceci, que ni aucun paillard, ni aucun immonde, ni aucun avare, qui est un idolâtre, n'a point d'héritage au royaume de Christ et de Dieu. Que personne ne vous séduise par de vains discours: car à cause de ces choses, la colère de Dieu vient sur les enfans de rébellion. Ne soyez donc point leurs compagnons; car vous étiez autrefois ténébres, mais maintenant vous êtes lumière au Seigneur: conduisez-vous donc comme des enfans de lumière; (car le fruit de l'esprit consiste en toute débonnairété,

men de las migajas, que caen de la mesa de sus señores. Entónces respondió Jesus, y le dixo: O muger, grande es tu fé: hágase contigo como quieres. Y desde aquella hora fué sana su hija.

LA TERCERA DOMINICA DE QUARESMA.

La Colecta.

TE suplicamos, Omnipotente Dios, que atiendas á los vivos deseos de tus humildes siervos, y estendas la Diestra de tu Magestad para ser nuestra defensa contra todos nuestros enemigos, mediante Jesu Christo nuestro Señor. *Amen.*

La Epistola. Ephes. v. 1.

SED pues imitadores de Dios, como hijos muy amados; y andad en caridad, así como Christo tambien nos amó, y se entregó asimismo por nosotros, ofrenda y hostia á Dios en olor de suavidad. Por tanto, fornicacion, y toda impureza, ó avaricia, ni aun se nombre entre vosotros, como conviene á Santos: ni palabras torpes, ni necias, ni chanzas, que son impertinentes; sino antes acciones de gracias. Porque habeis de saber y entender: que ningun fornicario, ó inmundo, ó avaro, lo qual es culto de ídolos, no tiene herencia en el reyno de Christo, y de Dios. Ninguno os engañe con palabras vanas; pues por esto viene la ira de Dios sobre los hijos de la incredulidad. No tengais pues cosa comun con ellos. Porque en otro tiempo érais tinieblas; mas ahora sois luz en el Señor. Andad como hijos de

πίσιν ἀγαθωσύνῃ καὶ δικαιοσύνῃ καὶ ἀληθείᾳ') δοκιμάζοντες τί ἐστὶν εὐάρεστον τῷ Κυρίῳ. Καὶ μὴ συγκοινωνεῖτε τοῖς ἔργοις τοῖς ἀκαίροις τοῦ σκότους, μᾶλλον δὲ καὶ ἐλέγχετε. Τὰ γὰρ κορυφαῖα γινόμενα ὑπ' αὐτῶν, αἰσχροὶ ἐστὶ καὶ λέγειν. Τὰ δὲ πάντα ἐλεγχόμενα, ὑπὸ τοῦ φωτὸς φανεροῦνται· πᾶν γὰρ τὸ φανερούμενον, φῶς ἐστὶ. Διὸ λέγει· Ἐγείραι ὁ καθεύδων, καὶ ἀνάστα ἐκ τῶν νεκρῶν, καὶ ἐπιφάνει σοι ὁ Χριστὸς.

Εὐαγγέλιον. Λουκ. ια'. ιδ'.

ΚΑΙ ἦν ἐκβάλλων δαιμόνιον, καὶ αὐτὸ ἦν κωφόν· ἐγένετο δὲ τοῦ δαιμονίου ἐξελθόντος, ἐλάλησεν ὁ κωφός· καὶ ἐθαύμασαν οἱ ὄχλοι. Τινὲς δὲ ἐξ αὐτῶν εἶπον· Ἐν Βεελζεβὺλ ἄρχοντι τῶν δαιμονίων ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια. Ἐτεροὶ δὲ πειράζοντες, σημεῖον παρ' αὐτοῦ ἐζητοῦν ἐξ οὐρανοῦ. Αὐτὸς δὲ, εἰδὼς αὐτῶν τὰ διανοήματα, εἶπεν αὐτοῖς· Πᾶσα βασιλεία ἐφ' ἑαυτὴν διαμερισθεῖσα ἡρμικουται, καὶ οἶκος ἐπὶ οἶκον πίπτει. Εἰ δὲ καὶ ὁ Σατανᾶς ἐφ' ἑαυτὸν διμερίσθῃ, πῶς σταθῇσεται ἡ βασιλεία αὐτοῦ; ὅτι λέγετε, ἐν Βεελζεβούλ ἐκβάλλειν με τὰ δαιμόνια. Εἰ δὲ ἐγὼ ἐν Βεελζεβούλ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια, οἱ υἱοὶ ὑμῶν ἐν τίνι ἐκβάλλουσιν; διὰ τοῦτο κριταὶ ὑμῶν αὐτοὶ ἔσονται. Εἰ δὲ ἐν δακτύλῳ Θεοῦ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια, ἄρα ἔφθασεν ἐφ' ὑμᾶς ἡ βασιλεία τῆς Θεοῦ. Ὅταν ὁ ἰσχυρὸς καθωπλισμένος φυλάσῃ τὴν ἑαυτοῦ αὐλὴν, ἐν εἰρήνῃ ἐστὶ τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ. Ἐπὶν δὲ ὁ ἰσχυρότερος αὐτοῦ ἐπελθὼν νικήσῃ αὐτόν, τὴν πανοπλίαν αὐτοῦ αἶρει, ἐφ' ἣ ἐπεποιθεῖ, καὶ τὰ σκύλα αὐτοῦ διαδίδωσιν. Ὁ

ἀγαθωσύνῃ καὶ δικαιοσύνῃ, καὶ ἀληθείᾳ') δοκιμάζοντες τί εἶναι εὐάρεστον τῷ Κυρίῳ· καὶ μὴ συγκοινωνεῖτε εἰς τὰ ἀκαίρια ἔργα τοῦ σκότους, ἀλλὰ μάλιστα μέμφετέ τα. Ὅτι εἶναι ἐντροπὴ τὸ ἡ λέγειν τις τὰ κορυφαῖα καμώματα. Τὰ δὲ μειψόμενα πάντα τὸ φανερούμενον, καὶ κάθε πρᾶγμα φανερούμενον εἶναι φῶς. Διὰ τοῦτο λέγει· Ἐγείρε, ἀποκοιμισμένε, καὶ ἀνάστα ἐκ τῶν νεκρῶν· καὶ θέλει ὁ Χριστὸς σὲ ἐκλαμπρύνειν.

Εὐαγγέλιον. Λουκ. ια'. ιδ'.

ΚΑΙ ὁ Ἰησοῦς ἐκβανεν ἓνα δαιμόνιον, καὶ αὐτὸ ἦτο βεβρόν· ἔτυχε δὲ ὅτι τὸ δαιμόνιον ἐξελθὼν ὁ βουβός, ἐλάλησε· καὶ ἐθαύμασε τὸ πλῆθος. Τινὲς δὲ ἐξ αὐτῶν εἶπον. Ἐν ὀνόματι Βεελζεβούλ τῷ ἄρχοντι τῶν δαιμονίων ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια. Ἐτεροὶ δὲ πειράζοντες, ἐζητοῦν παρ' αὐτοῦ σημεῖον ἐξ οὐρανοῦ. Αὐτὸς δὲ, εἰδὼς τὰ διανοημάτων τῶν, εἶπεν πρὸς αὐτοὺς· Καθε βασιλεία εἰς μέλη ἐναντία διαμερισθῆσα, ἡρμικουται, καὶ σπῆτιον ὁμοῖως ἐπὶ σπῆτιον πέπτει. Ἐὰν δὲ καὶ ὁ Σατανᾶς ἐναντίον του διμερίσθῃ, πῶς δύναται ἡ σταθῇ ἡ βασιλεία του; διότι σεις λέγετε, ὅτι ἐν ὀνόματι Βεελζεβούλ ἐκβάλλω τὸ δαιμόνια, οἱ υἱοὶ σεις εἰς τίνος ὄνομα τὰ ἐκβάλλουσιν; ἐὰν ἐγὼ εἰς ὄνομα τοῦ Βεελζεβούλ τὰ ἐκβάλλω; αὐτοὶ λοιπὸν ἄς εἶναι οἱ κριταὶ σας. Ἐὰν δὲ μετὰ δακτύλου τοῦ Θεοῦ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια, ἔφθασε λοιπὸν ἐπὶ σῶς ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Ὅταν ὁ ἰσχυρὸς κατὰ ὀπλισμένος φυλάξῃ τὴν αὐλὴν του τὰ ὑπάρχοντά της εἶναι εἰς εἰρήνην. Ἐπειδὴ δ' ἔδελθῃ ὁ δυνατότερος του καὶ τὴν νικῇσιν σηκῶν αὐτὴν πανοπλίαν ἡ, εἰς τὴν ὁποίαν ἔλπιζε, καὶ διαμοιράζει τὰ λίφυρά της. Ὁ

enim lucis est in omni bonitate, et iustitia, et veritate: probantes quid sit bene placitum Deo: et nolite communicare operibus infructuosius tenebrarum; magis autem redarguite. Quæ enim in occulto fiunt ab ipsis, turpe est et dicere. Omnia autem, quæ arguuntur, a lumine manifestantur: omne enim, quod manifestatur, lumen est. Propter quod, dicit: Surge, qui dormis, et exurge a mortuis; et illuminabit te Christus.

Evangelium. S. Luc. xi. 14.

ET erat ejiciens dæmonium, et illud erat mutum. Et, cum ejecisset dæmonium, locutus est mutus, et admiratæ sunt turbæ. Quidam autem ex eis dixerunt: In Beelzebub principe dæmoniorum ejicit dæmonia. Et alii, tentantes, signum de cælo quærebant ab eo. Ipse autem, ut vidit cogitationes eorum, dixit eis: Omne regnum in seipsum divisum desolabitur; et domus supra domum cadet. Si autem et Satanas in seipsum divisus est, quomodo stabit regnum ejus? quia dicitis in Beelzebub me ejicere dæmonia. Si autem ego in Beelzebub ejicio dæmonia, filii vestri in quo ejiciunt? Ideo ipsi judices vestri erunt. Porro si in digito Dei ejicio dæmonia, profecto pervenit in vos regnum Dei. Cum fortis armatus custodit atrium suum, in pace sunt ea, quæ possidet. Si autem fortior eo superveniens vicerit eum, universa arma ejus auferet, in quibus confidebat; et spolia ejus distribuet. Qui non est mecum, contra me est: et qui non colligit mecum, dispergit. Cum im-

camminate come figliuoli della luce; e cerciosiacosachè il frutto dello spirito sia ogni bontà e giustizia e verità, provando ogni cosa: e accettevole al Signore, e non partecipate dell' opere infruttuose delle tenebre: anzi piuttosto ancora arguitele; perciocchè, se egli è disonesto pur di dire le cose che fanno da coloro in occulto. Ma tutte le cose, essendo arguite, della luce son manifestate: perciocchè tutto ciò che manifesta luce. Perciò dice: risvegliati tu che dormi, e risurgi da' morti, e Cristo ti farà risplendere.

L'Evangelo. S. Luc. xi. 14.

GESU cacciava un demonio, il quale era mutolo: ed avvenne che quando l' demonio fu uscito, il mutolo parlò, e le turbe si maravigliarono. Ma alcuni di quelli dissero: egli caccia i demoni per Beelzebub principe de' demoni. Ed altri tentando chiedevano da lui un segno dal cielo; e altri, conoscendo i lor pensieri, disse: ogni regno diviso in parti contrarie, è diserto. Parimente ogni casa divisa in parti contrarie, si ruina, così anche, se Satana è diviso in parti contrarie, come può durare il suo regno? Poichè voi dite ch' io caccio i demoni per Beelzebub? E, se io caccio i demoni per Beelzebub, per cui gli cacciano i vostri figliuoli? perciò essi saranno i vostri giudici. Ma se io per il dito di Dio caccio i demoni, il regno di Dio, è adunque giunto a voi. Quando un possente uomo, bene armato, guarda il suo palazzo, le cose sono in pace; ma se uno più potente di lui sopraggiugne e lo vince, esso gli toglie

and righteousness, and truth;) proving what is acceptable unto the Lord. And have no fellowship with the unfruitful works of darkness, but rather reprove them: for it is a shame even to speak of those things which are done of them in secret. But all things that are reprov'd are made manifest by the light: for whatsoever doth make manifest is light. Wherefore he saith, Awake, thou that sleepest, and arise from the dead, and Christ shall give thee light.

The Gospel. St. Luke xi. 14.

JESUS was casting out a devil, and it was dumb. And it came to pass, when the devil was gone out, the dumb spake; and the people wondered. But some of them said, He casteth out devils through Beelzebub, the chief of the devils. And others, tempting him, sought of him a sign from heaven. But he, knowing their thoughts, said unto them, Every kingdom divided against itself is brought to desolation; and a house divided against a house falleth. If Satan also be divided against himself, how shall his kingdom stand? because ye say, that I cast out devils through Beelzebub. And if I by Beelzebub cast out devils, by whom do your sons cast them out? therefore shall they be your judges. But if I with the finger of God cast out devils, no doubt the kingdom of God is come upon you. When a strong man armed keepeth his palace, his goods are in peace; but when a stronger than he shall come upon him, and overcome him, he taketh from him all his armour wherein he trusted, and divideth his spoils. He that is not with me is against me: and

justice, et vérité,) éprouvant ce qui est agréable au Seigneur. Et ne communiquez point aux œuvres infructueuses des ténèbres, mais au contraire reprenez-les; car il est même déshonnête de dire les choses qui sont faites par eux en cachette. Mais toutes choses, étant mises en évidence par la lumière, sont rendues manifestes; car la lumière est celle qui manifeste tout. C'est pourquoi il est dit: réveille-toi, toi qui dors, et te relève d'entre les morts, et Christ t'éclairera.

L'Evangile, St. Luc, xi. 14.

JESUS jeta dehors un démon, qui étoit muet: et il arriva, que quand le démon fut sorti, le muet parla, et les troupes s'en étonnèrent. Et quelques-uns d'entre eux dirent: c'est par Béezébul, prince des diables, qu'il jette les diables dehors. Mais les autres, pour l'éprouver, lui demandoient un signe du ciel. Mais lui, connaissant leurs pensées, leur dit: tout royaume divisé contre soi-même, sera réduit en désert; et toute maison, divisée contre elle-même, tombe en ruine. Que si Satan est aussi divisé contre lui-même, comment subsistera son règne? car vous dites, que je jette hors les diables par Béezébul. Que si je jette les diables dehors par Béezébul, vos fils par qui les jettent-ils dehors? c'est pourquoi ils seront eux-mêmes vos juges. Mais si je jette les diables dehors par le doigt de Dieu, certes le règne de Dieu est parvenu à vous. Quand un fort homme bien armé garde son hôtel, les choses qu'il a sont en sureté; mais s'il en survient un autre plus fort que lui, qui le surmonte, il lui ôte toutes ses armes auxquelles il se confioit, et fait le

Geistes ist allerley Gültigkeit, und Gerechtigkeit, und Wahrheit. Und prüfet, was da sey wohlgefällig dem Herrn. Und habt nicht Gemeinschaft mit den unfruchtbaren Werken der Finsterniß, strafet sie aber vielmehr. Denn was heimlich von ihnen geschieht, das ist auch schändlich zu sagen. Das alles aber wird offenbar, wenns von Lichte geprüfet wird. Denn alles, was offenbar wird, das ist Licht. Darum spricht er: Wachet auf, der du schläfst, und stehe auf von den Todten, so wird dich Christus erleuchten.

Das Evangelium. Luc. 11, 14—28.

Und er trieb einen Teufel aus, der stumm. Und es geschah, da der Teufel austrief, da redete der Stumme. Und das Volk verwunderte sich. Etliche aber unter ihnen sprachen: Er treibt die Teufel aus durch Beelzebub, den Obersten der Teufel. Die andern aber versuchten ihn, und begehreten ein Zeichen von ihm vom Himmel. Er aber vernahm ihre Gedanken, und sprach zu ihnen: Ein jegliches Reich, so es mit ihm selbst uneins wird, das wird wüsten, und ein Haus fällt über das andere. Ist denn der Satan auch mit sich selbst uneins, wie will sein Reich bestehen, inwiefern ihr saget, ich treibe die Teufel aus durch Beelzebub? So aber ich die Teufel durch Beelzebub austreibe, durch wen treiben sie eure Kinder aus? Darum werden sie eure Richter seyn. So ich aber durch Gottes Finger die Teufel austreibe, so kommt je das Reich Gottes zu euch. Wenn ein harter Gewoppneter seinen Pallast bewahret, so bleibt das Seine mit Frieden. Wenn aber ein Stärkerer über ihn kommt, und überwindet ihn,

luz: pues el fruto de la luz consiste en toda bondad, y en justicia, y en verdad: aprobando lo que es agradable á Dios; y no comunicais con las obras infructuosas de las tinieblas; mas al contrario condenadlas. Porque las cosas que ellos hacen en secreto, vergüenza es aun decirlas. Mas todas las que son reprehensibles, se descubren por la luz: porque todo lo que se manifiesta, es luz. Por lo qual dice: Despierta tú que duermes, y levántate de entre los muertos, y te alumbrará Christo.

El Evangelio. S. Luc. xi. 14.

YESTABA Jesus lanzando un demonio: y éste era mudo: y quando hubo lanzado al demonio, habló el mudo, y se maravillaron las gentes. Mas algunos de ellos dixeron: En virtud de Beelzebub príncipe de los demonios, lanza los demonios. Y otros por probarle, le pedian señal del cielo. El, quando vió los pensamientos de ellos, les dixo: Todo reyno dividido contra sí mismo, será assolado: y caerá casa sobre casa. Pues si Satanás está también dividido contra sí mismo, ¿cómo estará en pie su reyno? porque decís, que yo lanzo los demonios por virtud de Beelzebub. Pues si yo por virtud de Beelzebub lanzo los demonios, ¿vuestrós hijos por quien los lanzan? Por esto serán ellos jueces de vosotros. Mas si en el dedo de Dios lanzo los demonios, ciertamente el reyno de Dios ha llegado á vosotros. Quando el fuerte armado guarda su átrio, en paz están todas las cosas, que posee. Mas si sobreviniendo otro mas fuerte que

μή ὦν μετ' ἐμῇ καὶ ἐμῇ ἐστὶ καὶ ὁ μὴ συνάγων μετ' ἐμῇ, σκορπίζει. "Όταν τὸ ἀκάθαρτον πνεῦμα ἐξέλθῃ ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου, διέρχεται δι' ἀνύδρων τόπων, ζητῶν ἀνάπαυσιν· κὴ μὴ εὑρίσκον, λέγει· Ὑποστρέψω εἰς τὸν οἶκόν μου, ὅθεν ἐξῆλθον. Καὶ ἐλθὼν εὑρίσκει σεσαρωμένον καὶ κεκοσμημένον. Τότε πορεύεται καὶ παραλαμβάνει ἑπτὰ ἑτέρα πνεύματα πονηρότερα ἑαυτοῦ, καὶ εἰσελθόντα κατοικεῖ ἐκεῖ καὶ γίνεται τὰ ἔσχατα τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου χειρότερα τῶν πρώτων. Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ λεγεῖν αὐτὸν ταῦτα, ἐπάρασά τις γυνὴ φωνὴν ἐκ τοῦ ὄχλου, εἶπεν αὐτῷ Μακαρία ἡ κοιλία ἡ βαστάσασά σε, καὶ μαστοὶ οὓς ἐθήλασας. Αὐτὸς δὲ εἶπε· Μενούγγε μακάριοι οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον τῆς Θεοῦ, καὶ φυλάσσοντες αὐτόν.

ΚΥΡΙΑΚΗ Δ'. ΤΗΣ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ.

Συναπτή.

ΧΑΡΙΣΑΙ ἡμῖν δεόμεθα, παντοκράτωρ Θεός, ὅπως ἡμεῖς οἱ διὰ τὰ κακουργήματα ἡμῶν ἄνιοι ὄντες κολάζεσθαι, ὅμως δὲ τῆς χάριτός σου παραμυθία εὐμενῆς τῆς βοηθείας τυγχάνωμεν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

'Επιστολή. Γαλ. δ'. κα'.

ΛΕΓΕΤΕ μοι, οἱ ὑπὸ νόμον θέλοντες εἶναι, τὸν νόμον οὐκ ἀκούετε; Γέγραπται γάρ, ὅτι Ἀβραάμ δύο υἱοὺς ἔσχεν· ἓνα ἐκ τῆς παιδείας,

δὲν εἶναι μετ' ἐμοῦ, εἶναι κατ' ἐμοῦ, καὶ ὅστις δὲν συνάγει μετ' ἐμοῦ, σκορπίζει. "Όταν τὸ πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον ἐξέλθῃ ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου, διαπερνᾷ ἀπὸ τόπους ἀνύδρους, ζητοῦν ἀνάπαυσιν· καὶ μὴ εὑρίσκον λέγει· ὡς ὑποστρέψω εἰς τὴν οἰκίαν μου, ὅθεν ἐξῆλθον. Καὶ ἐλθὼν τὴν εὑρίσκει σαρωμένην καὶ στολισμένην. Τότε πορεύεται καὶ λαμβάνει ἑπτὰ ἑτέρα πνεύματα πονηρότερα τὸν, καὶ κατοικεῖ εἰσφέροντάς τα ἐκεῖ, καὶ τὰ ὑπερίνα τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου γίνονται χειρότερα τῶν πρώτων. Ἐγένετο δὲ λεγοντος αὐτοῦ ταῦτα, γυναικα μία ἀπ' ἀναμεταξὺ τοῦ πλήθους ἐσηκωσε τὴν φωνήν, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν. Μακαρία ἡ κοιλία ἡ βαστάσασά σε, καὶ τὰ βυζία θηλάσασά σε. Αὐτὸς δὲ εἶπε· Μακάριοι μᾶλλον οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ φυλάσσοντες αὐτόν.

ΚΥΡΙΑΚΗ Δ'. ΤΗΣ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ.

Συναπτή.

ΧΑΡΙΣΟΝ ἡμῖν, παρακαλοῦμεν σε, παντοκράτωρ Θεέ, ὅπως ἡμεῖς οἱ διὰ τὰ κακουργήματα μαζ ἄνιοι κολάσεως, δυνήθωμεν διὰ τὴν μέσου τῆς χάριτός σου θεραπείας, ἵνα λάβωμεν βοήθειαν εὐσπλαγχνικὴν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

'Επιστολή. Γαλ. δ'. κα'.

ΕἰΠΕΤΕ μου εἰς οἱ θέλοντες ἵνα εἰσθε ὑπὸ τὸν νόμον, δὲν ἀκῆτε τὸν νόμον; ὅτι ἐγράφητο ὅτι Ἀβραάμ ἵνα εἶχε δύο υἱοὺς· ἓνα ἀπὸ τῆς

mundus spiritus exierit de homine, ambulat per loca inaquosa, quærens requiem: et non inveniens, dicit: Revertar in domum meam, unde exivi. Et, cum venerit, invenit eam scopis mundatam, et ornatum. Tunc vadit, et assumit septem alios spiritus secum, nequiores se; et ingressi habitant ibi. Et fuit novissima hominis illius pejora prioribus. Factum est autem, cum hæc diceret, extollens vocem quædam mulier de turba dixit illi: Beatus venter, qui te portavit, et ubera, quæ suxisti. At ille dixit: Quin immo beati, qui audiunt verbum Dei, et custodiunt illud.

DOMINICA QUARTA

QUADRAGESIMÆ.

Collecta.

CONCEDE, quæsumus, omnipotens Deus! ut, qui, propter iniquitates nostras, jure pœnis affici meremur, gratiæ tuæ consolatione clementer sublevemur, per Jesum Christum, Dominum nostrum. Amen.

Epistola. Gal. iv. 21.

DICITE mihi, qui sub lege vultis esse, legem non legistis? Scriptum est enim,

sue armi nelle quali si confidava, e spartisce le sue spoglie. Chi non è meco, è contro a me, e chi non raccoglie meco, spargerà meco. Quando lo spirito immondo è uscito d'alcun uomo, egli va attorno per luoghi aridi, cercando riposo, e non trovandone; dice: io ritornerò a casa mia, onde io uscii; e se egli essendovi venuto, la trova spazzata ed adornata; allora va e prende seco sette altri spiriti peggiori di lui, e quelli entrano là, e vi abitano; e l'ultima condizione di quell'uomo è peggior della prima. Or avvenne che, mentre parlava di queste cose, una donna della moltitudine alzò la voce, e gridò: beato il ventre che ti portò, e le mammelle che tu poppasti; ma egli disse: anzi beati coloro ch'odono la parola di Dio, e l'osservano.

LA QUARTA DOMENICA DI QUARESIMA.

La Collecta.

CONCEDI, noi ti preghiamo, o Dio onnipotente, che noi, i quali per le nostre opere malvagie, meritiamo degnamente d'esser castigati, possiamo per la consolazione della tua grazia esser soccorsi misericordiosamente, per Gesù Cristo, nostro Signore. Amen.

L'Epistola. Galat. iv. 21.

DITEMI voi che volete esser sotto la legge, non udite voi la legge? Conciosiacosa ch'egli sia scritto ch'Abraham ebbe due

he that gathereth not with me scattereth. When the unclean spirit is gone out of a man, he walketh through dry places, seeking rest; and finding none, he saith, I will return unto my house whence I came out. And when he cometh, he findeth it swept and garnished. Then goeth he and taketh to him seven other spirits more wicked than himself, and they enter in, and dwell there; and the last state of that man is worse than the first. And it came to pass, as he spake these things, a certain woman of the company lift up her voice, and said unto him, Blessed is the womb that bare thee, and the paps which thou hast sucked. But he said, Yea rather, blessed are they that hear the Word of God, and keep it.

THE FOURTH SUNDAY IN LENT.

The Collect.

GRANT, we beseech thee, Almighty God, that we, who for our evil deeds do worthily deserve to be punished, by the comfort of thy grace may mercifully be relieved; through our Lord and Saviour Jesus Christ. *Amen.*

The Epistle. Gal. iv. 21.

TELL me, ye that desire to be under the law, do ye not hear the law? For it is written, that Abraham had two sons, the one

und nimmt er ihm seinen Harnisch, darauf er sich verließ, und theilt den Raub aus. Wer nicht mit mir ist, der ist wider mich; und wer nicht mit mir sammelt, der zerstreuet. Wenn der unsaubere Geist von dem Menschen ausfähret, so durchwandelte er dürre Stätte, suchet Ruhe, und findet ihn nicht; so spricht er: Ich will wieder umkehren in mein Haus, daraus ich gegangen bin. Und wenn er kommt, so findet er es mit Besen gefegnet und geschnitten. Dann gehet er hin, und nimmt sieben Geister zu sich, die ärger sind, denn er selbst; und wenn sie hinein kommen, wohnen sie da; und wird hernach mit demselbigen Menschen ärger, denn vorhin. Und es begab sich, da er solches rebete, erhob ein Weib im Volk die Stimme, und sprach zu ihm: Selig ist der Leib, der dich getragen hat, und die Brüste, die du gesogen hast. Er aber sprach: Ja, selig sind, die Gottes Wort hören und bewahren.

Am Vierten Sonnt. in der Fasten.

Die Collecte.

Verleihe, wir bitten dich, allmächtiger Gott, daß wir, die wir mit Recht verdienen, für unsere Vergehungen von dir bestraft zu werden, durch den Trost deiner Gnade und Erbarmung erlöst werden mögen, durch unsern Herrn und Erloser, Jesum Christum. *Amen.*

Die Epistel. Galater 4, 21 bis Ende.

Sagt mir, die ihr unter dem Gesetz seyn wollt, habt ihr das Gesetz nicht gehört? Wenn es steht geschrieben, daß Abraham zweien

partage de ses dépouilles. Celui qui n'est point avec moi, est contre moi: et celui qui n'assemble point avec moi, disperse. Quand l'esprit immonde est sorti d'un homme, il va par des lieux secs, cherchant du repos; et n'en trouvant point, il dit: je retournerai dans ma maison, d'où je suis sorti. Et y étant venu, il la trouve balayée et parée. Alors il s'en va, et prend avec soi sept autres esprits plus méchants que lui, et ils entrent et demeurent là; de sorte que la dernière condition de cet homme-là est pire que la première. Or, il arriva, comme il disoit ces choses, qu'une femme d'entre les troupes éleva sa voix, et lui dit: bienheureux sont les flancs qui t'ont porté, et les mammelles que tu as tétées. Et il dit: mais plutôt, bienheureux sont ceux qui écoutent la parole de Dieu, et qui la gardent.

LE QUATRIEME DIMANCHE DU CAREME.

La Collecte.

NOUS te supplions, Dieu tout-puissant, qu'il te plaise de nous garantir, par l'assistance de ta grâce, de toutes les peines que nous avons méritées par nos péchés, pour l'amour de notre Seigneur et Sauveur Jesus Christ. *Amen.*

L'Epître. Gal. iv. 21.

DITES-MOI, vous qui voulez être sous la loi, n'entendez-vous point la loi? Car il est écrit, qu'Abraham a eu deux fils, l'un de la

él, le venciére, le quitará todas sus armas, en que fiaba, y repartirá sus despojos. El que no es conmigo, contra mí es: y el que no coge conmigo, esparce. Quando el espíritu inmundo ha salido de un hombre, anda por lugares secos buscando reposo, y quando no lo halla, dice; Me volveré á mi casa, de donde salí. Y quando vuelve, la halla barrida, y alhajada. Entonces vá, y toma consigo otros siete espíritus, peores que él, y entran dentro, y moran allí. Y lo postrero de aquel hombre es peor que lo primero. Y aconteció, que diciendo él esto, una muger de en medio del pueblo levantó la voz, y le dixo: Bienaventurado el vientre que te traxo, y los pechos, que mamaste. Y él dixo: Antes bienaventurados los que oyen la palabra de Dios, y la guardan.

LA QUARTA DOMINICA DE QUARESMA.

La Collecte.

CONCEDENOS Omnipotente Dios, que aunque por nuestras malas obras merecemos, en justicia, ser castigados, los consuelos de tu gracia nos den alivio por tu misericordia; mediante nuestro Señor, y Redentor Jesu Christo. *Amen.*

La Epistola. Gal. iv. 21.

DECIDME, os ruego, los que quereis estar baxo de la Ley, ¿no habeis leído la Ley?

καὶ ἓνα ἐκ τῆς ἐλευθέρας. Ἄλλ' ὁ μὲν ἐκ τῆς παιδείας, κατὰ σάρκα γεγέννηται· ὁ δὲ ἐκ τῆς ἐλευθέρας, διὰ τῆς ἐπαγγελίας. Ἀτινά ἐστιν ἀλληγορούμενα· αὐτὰ γὰρ εἰσὶν αἱ δύο διαθήκαι· μία μὲν ἀπὸ ὄρους Σινᾶ, εἰς δαλείαν γεννῶσα, ἥτις ἐστὶν Ἀγαρ. Τὸ γὰρ Ἀγαρ, Σινᾶ ὄρος ἐστὶν ἐν τῇ Ἀραβίᾳ, συστοιχεῖ δὲ τῇ νῦν Ἱερουσαλὴμ, δουλεῖν δὲ μετὰ τῶν τέκνων αὐτῆς. Ἡ δὲ ἀνω Ἱερουσαλὴμ, ἐλευθέρα ἐστίν, ἥτις ἐστὶ μήτηρ πάντων ἡμῶν. Γέγραπται γάρ· Εὐφράνθητι εἰσεῖρα ἡ ἐκτίκισα ῥῆξον καὶ βόησον ἡ οὐκ ᾠδίνουσα· ὅτι πολλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐρήμου, μάλλον ἢ τῆς ἐχούσης τὸν ἄνδρα. Ἡμεῖς δὲ, ἀδελφοί, κατὰ Ἰσαὰκ, ἐπαγγελίας τέκνα ἐσμέν. Ἄλλ' ὥσπερ τότε ὁ κατὰ σάρκα γεννηθεὶς ἐδῶκε τὸν κατὰ πνεῦμα, οὕτω καὶ νῦν. Ἀλλὰ τί λέγει ἡ γραφή; Ἐκβαλε τὴν παιδείαν καὶ τὸν υἱὸν αὐτῆς· οὐ γὰρ μὴ κληρονομίῃ ὁ υἱὸς τῆς παιδείας μετὰ τοῦ υἱοῦ τῆς ἐλευθέρας. Ἀρα, ἀδελφοί, ἥκ ἐσμέν παιδίσκης τέκνα, ἀλλὰ τῆς ἐλευθέρας.

Εὐαγγέλιον. Ἰωάν. ε'. α'.

ΜΕΤΑ ταῦτα ἀπῆλθεν ὁ Ἰησοῦς πέραν τῆς θαλάσσης τῆς Γαλιλαίας τῆς Τιβεριάδος. Καὶ ἠκολούθει αὐτῷ ὄχλος πολὺς, ὅτι ἑώραν αὐτῷ τὰ σημεῖα ἃ ἐποίει ἐπὶ τῶν ἀσθενούντων. Ἀνῆλθε δὲ εἰς τὸ ὄρος ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐκεῖ ἐκάθητο μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ. Ἦν δὲ ἔγγυς τὸ πάσχα, ἡ ἐορτὴ τῶν Ἰουδαίων. Ἐπάρας οὖν ὁ Ἰησοῦς τοὺς ὄφθαλμούς, καὶ θεασάμενος ὅτι πολὺς ὄχλος ἔρχεται πρὸς αὐτὸν, λέγει πρὸς τὸν Φίλιππον· Πόθεν ἀγοράσομεν ἄρτους, ἵνα φάγωσιν οὗτοι; (Τοῦτο δὲ ἔλεγε πειρά-

δοῦλης, καὶ ἓνα ἀπὸ τῆς ἐλευθέρας. Ἄλλ' ὁ μὲν ἀπὸ τῆς δούλης ἐγεννήθη κατὰ σάρκα· ὁ δὲ ἐκ τῆς ἐλευθέρας, διὰ τῆς ἐπαγγελίας· τὰ ὅποια ἀλληγοροῦνται· αὐτὰ γὰρ εἰσὶν αἱ δύο διαθήκαι· μία μὲν ἀπὸ τοῦ Σινᾶ ὄρους, γεννῶσα εἰς δουλείαν, ἡ αὐτὴ εἶναι Ἀγαρ· τὸ γὰρ Ἀγαρ εἶναι τὸ ἐν τῇ Ἀραβίᾳ Σινᾶ ὄρος, καὶ συστοιχεῖ μετὰ τὴν σημερινὴν Ἱερουσαλὴμ, δουλεῖν ὁμῶς αὐτῇ καὶ τὰ τέκνα τῆς. Ἡ δὲ ἀνω Ἱερουσαλὴμ εἶναι ἐλευθέρα, ἡ οὖσα μήτηρ πάντων ἡμῶν· ὅτι ἐγράφη χαίρον σύ στεῖρα ἡ μὴ γεννῶσα· ὡς φωνῇ καὶ βόησον σύ ἡ μὴ ᾠδίνουσα· ὅτι τὰ τέκνα τῆς ἀνυπαδρεμένης θέλουσιν εἶναι περισσότερα, παρὰ τὰ τῆς ἐχούσης τὸν ἄνδρα. Ἡμεῖς δὲ, ἀδελφοί, καθὼς ὁ Ἰσαὰκ εἴμεθα τέκνα ἐπαγγελίας. Ἀλλὰ καθὼς τότε ὁ κατὰ σάρκα γεννηθεὶς ἐδῶκε τὸν κατὰ πνεῦμα, οὕτω καὶ σήμερον. Ἀλλὰ τί λέγει ἡ γραφή; Ἐκβαλε τὴν παιδείαν καὶ τὸν υἱὸν αὐτῆς· ὅτι ὁ υἱὸς τῆς δούλης δὲν θέλει κληρονομίαν μετὰ τὸν υἱὸν τῆς ἐλευθέρας. Δοιοὶν ἀδελφοί, δὲν εἴμεθα τέκνα τῆς δούλης, ἀλλὰ τῆς ἐλευθέρας.

Εὐαγγέλιον. Ἰωάν. ε'. α'.
ΜΕΤΑ ταῦτα ὁ Ἰησοῦς ἀπῆλθε πέραν τῆς θαλάσσης τῆς Γαλιλαίας τῆς Τιβεριάδος. Καὶ τὸν ἠκολούθει πλῆθος πολὺς ὅτι ἐβλεπον τὰ σημεῖα του, τὰ ὅποια αὐτὸς ἐποίει ἐπὶ τῶν ἀρρώστων. Ἀνέβη δὲ εἰς τὸ ὄρος ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐκεῖ ἐκάθητο μετὰ τῶν μαθητῶν του. Ἐγγὺς δὲ τὸ πάσχα, ἡ ἐορτὴ τῶν Ἰουδαίων. Σηκώσας οὖν ὁ Ἰησοῦς τοὺς ὄφθαλμούς, καὶ ἰδὼν, ὅτι πλῆθος πολὺ ἤρχετο πρὸς αὐτόν, λέγει πρὸς τὸν Φίλιππον· Πόθεν θέλομεν ἀγοράσειν ἄρτους, ἵνα φάγωσιν οὗτοι; (ἔλεγε δὲ τοῦτο πειράζων αὐτόν· ἐγνώριζε γὰρ αὐτός, τί ἐμελλέ-

quoniam Abraham duos filios habuit: unum de ancilla, et unum de libera. Sed qui de ancilla, secundum carnem natus est: qui autem de libera, per repromissionem: quæ sunt per allegoriam dicta. Hæc enim sunt duo testamenta: unum quidem in monte Sina, in servitutem generans: quæ est Agar: Sina enim mons est in Arabia, qui conjunctus est ei, quæ nunc est Jerusalem; et servit cum filiis suis. Illa autem, quæ sursum est Jerusalem, libera est, quæ est mater nostra. Scriptum est enim: Lætare, sterilis, quæ non paris: erumpe, et clama, quæ non parturis: quia multi filii desertæ, magis quam ejus, quæ habet virum. Nos autem, fratres, secundum Isaac, promissionis filii sumus. Sed quomodo tunc is, qui secundum carnem natus fuerat, persequeretur eum, qui secundum spiritum? ita et nunc. Sed quid dicit Scriptura? Ejice ancillam, et filium ejus: non enim hæres erit filius ancillæ cum filio liberæ. Itaque, fratres, non sumus ancillæ filii, sed liberæ.

Evangelium. S. Joan. vi. 1.

POST hæc abiit Jesus trans mare Galilææ, quod est Tiberiadis: et sequebatur eum multitudo magna, quia videbant signa, quæ faciebat super his, qui infirmabantur. Subiit ergo in montem Jesus; et ibi sedebat cum discipulis suis. Erat autem proximum Pascha, dies festus Judæorum. Cum sublevasset ergo oculos Jesus, et vidisset quia multitudo maxima venit ad eum, dixit ad Philippum: Unde ememus panes, ut man-

gliuoli, uno della serva, ed uno della franca. Or quel ch' era della serva fu generato secondo la carne; ma quel ch' era della franca fu generato per la promessa; le quali cose hanno un senso allegorico: conciosiacosachè quelle due donne sieno due patti; l' uno dal monte Sina che genera a servitù, il quale è Agar; perciocchè Agar è Sina monte in Arabia, e corrisponde alla presente Gerusalemme, che ora è in servitù insieme co' suoi figli; ma la Gerusalemme celeste è franca, la qual è madre di tutti noi. Conciosiacosachè egli si è scritto: rallegriati, o sterile che non partoristi: grida tu che non sentisti doglie di parto, perciocchè più saranno i figliuoli della lasciata che di colei che avea il marito. Or noi, Fratelli, nella maniera d' Isaac siamo figliuoli della promessa, ma, come allora, quel ch' era generato dalla carne perseguitava quel ch' era generato secondo lo spirito, così ancora avviene al presente: ma che dice la scrittura? Caccia fuori la serva, e 'l suo figliuolo, perciocchè il figliuolo della serva non sarà erede col figliuolo della franca. Così adunque, Fratelli, non siamo figliuoli della serva, ma della franca.

L' Evangelo. S. Giovan. vi. 1.

GESU sen' andò all' altra riva del mar della Galilea, ch' è il mar di Tiberiade; e gran moltitudine lo seguitava; perciocchè vedevano i miracoli ch' egli faceva per gli infermi. Ma Gesù salì in sul monte e quindi sedeva co' suoi discepoli. Or la Pasqua la festa de' Giudei, era vicina. Gesù adunque, alzati gli occhi, e, veggendo che gran moltitudine veniva a lui, disse a Filippo:

by a bond-maid, the other by a free-woman. But he who was of the bond-woman was born after the flesh; but he of the free-woman was by promise. Which things are an allegory: for these are the two covenants; the one from the mount Sinai, which gendereth to bondage, which is Agar. For this Agar is mount Sinai in Arabia, and answereth to Jerusalem which now is, and is in bondage with her children. But Jerusalem which is above is free; which is the mother of us all. For it is written, Rejoice, thou barren that bearest not; break forth and cry, thou that travailest not: for the desolate hath many more children than she which hath an husband. Now we, brethren, as Isaac was, are the children of promise. But as then he that was born after the flesh persecuted him that was born after the Spirit; even so it is now. Nevertheless, what saith the Scripture? Cast out the bond-woman and her son; for the son of the bond-woman shall not be heir with the son of the free-woman. So then, brethren, we are not children of the bond-woman, but of the free.

The Gospel. St. John vi. 1.

JESUS went over the sea of Galilee, which is the sea of Tiberias. And a great multitude followed him, because they saw his miracles which he did on them that were diseased. And Jesus went up into a mountain, and there he sat with his disciples. And the Passover, a feast of the Jews, was nigh. When Jesus then lift up his eyes, and saw a great company come unto him, he saith unto Philip, Whence shall we buy bread, that these may eat? (And this he

servante, et l'autre de la libre. Mais celui qui étoit de la servante, naquit selon la chair; et celui qui étoit de la libre, naquit par la promesse. Or ces choses doivent être entendues par allégorie: car ce sont les deux alliances; l'une au mont de Sina, engendrant à servitude, qui est Agar: car ce nom d'Agar veut dire Sina, qui est une montagne en Arabie, correspondante à la Jérusalem de maintenant, laquelle sert avec ses enfans. Mais la Jérusalem d'en haut est libre, et est la mère de nous tous. Car il est écrit: réjouis-toi stérile qui n'enfantais point; efforce-toi et t'écrie, toi qui n'étois point en travail d'enfant; car il y a beaucoup plus d'enfans de celle qui avoit été laissée, que de celle qui avoit un mari. Or pour nous, mes frères, nous sommes enfans de la promesse, ainsi qu'Isaac: mais comme alors celui qui étoit né selon la chair, persécutoit celui qui étoit né selon l'esprit, il en est de même aussi maintenant. Mais que dit l'Écriture? chasse la servante et son fils; car le fils de la servante ne sera point héritier avec le fils de la libre. Or, mes frères, nous ne sommes point enfans de la servante, mais de la libre.

L'Evangile, St. Jean, vi. 1.

JESUS s'en alla au-delà de la mer de Galilée, qui est la mer de Tibériade. Et de grandes troupes le suivoient, à cause qu'ils voyoient les miracles qu'il faisoit en ceux qui étoient malades. Mais Jésus monta sur une montagne, et il s'assit là avec ses disciples. Or le jour de Pâque, qui étoit la fête des Juifs, étoit proche. Et Jésus ayant levé les yeux, et voyant que de grandes troupes venoient à lui, dit à Philippe: d'où acheterons-nous des pains, afin que ceux-ci aient

Söhne hatte; einen von der Magd, den andern von der Freien. Aber der von der Magd war, ist nach dem Fleische geboren; der aber von der Freien, ist durch die Verheißung geboren. Die Worte bedeuten etwas. Denn das sind die zwei Testamente, eins von dem Berge Sinai, das zur Knechtschaft gebietet, welches ist die Agar. Denn Agar heist in Arabien der Berg Sina, und langet bis gen Jerusalem; das zu dieser Zeit ist, und ist dienstbar mit seinem Kindern. Aber das Jerusalem, das droben ist, das ist die Freie, die ist unser aller Mutter. Denn es steht geschrieben: Sey fröhlich, du Unfruchtbare, die du nicht gebierest, und brich hervor und rufe, die du nicht schwanger bist; denn die Einsame hat viel mehr Kinder, denn die den Mann hat. Wir aber, lieben Brüder, sind, Isaac nach, der Verheißung Kinder. Aber, gleichwie zu der Zeit, der nach dem Fleische geboren war, verfolgte den, der nach dem Geiste geboren war; also gehet es jetzt auch. Aber was spricht die Schrift? Stoß die Magd hinaus mit ihrem Sohne; denn der Magd Sohn soll nicht erben mit dem Sohne der Freien. So sind wir nun, lieben Brüder, nicht der Magd Kinder, sondern der Freien.

Das Evangelium. Joh. 6, 1—14.

Darnach fuhr Jesus weg über das Meer an der Stadt Tiberias in Galiläa. Und es zog ihm viel Volks nach, darum, daß sie die Zeichen sahen, die er an den Kranken that. Jesus aber gieng hinauf auf einen Berg, und setzte sich dafolch mit seinen Jüngern. Es war aber nahe die Ostern, der Juden Fest. Da hob Jesus seine Augen auf, und siehe, daß viel Volks zu ihm

Porque escrito está: Que Abraham tuvo dos hijos, uno de la sierva, y otro de la libre. Mas el de la sierva nació segun la carne; y el de la libre, por la promesa: las quales cosas fuéron dichas por alegoria. Porque estos son los dos testamentos. El uno ciertamente en el monte Sina, que engendra para servidumbre: este es Agar: porque el Sina es un monte en la Arabia, que tiene enlace con la que ahora es Jerusalem, la qual sirve con sus hijos. Mas aquella Jerusalem que está arriba, es libre; la qual es nuestra madre. Porque escrito está: Alegrate la estéril, que no pares: esfuerzate y dá voces, la que no estás de parto: porque son muchos mas los hijos de la desolada, que de aquella que tiene marido. Y nosotros, hermanos, somos hijos de la promesa segun Isaac. Mas como entonces aquel que habia nacido segun la carne, perseguia al que era segun el espiritu; así tambien ahora. ¿Pero que dice la Escritura? Echa fuera á la sierva, y á su hijo; porque no será heredero el hijo de la sierva con el hijo de la libre. Y así, hermanos; no somos hijos de la sierva, sino de la libre.

El Evangelio. S. Juan vi. 1.

DESPUES de esto pasó Jesus á la otra parte de la mar de Galiläa, que es de Tibériades: Y le seguia una grande multitud de gente, porque veian los milagros que hacia sobre los enfermos. Subió pues Jesus á un monte; y se sentó allí con sus discípulos. Y estaba cerca la Pascua, día de la fiesta de los Judíos. Y habiendo alzado Jesus los

ζων αὐτόν· αὐτοὺς γὰρ ᾗδε τί ἐμελλε ποιεῖν.) Ἀπεκρίθη αὐτῷ Φίλιππος· Διακοσίων δηνariῶν ἔσονται οὐκ ἄρκουνσιν αὐτοῖς, ἵνα ἕκαστος αὐτῶν βραχὺ τι λάβῃ. Λέγει αὐτῷ εἰς ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς Σίμωνος Πέτρου· Ἔστι παιδάριον ἐν ᾧδε, ὃ ἔχει πέντε ἄρτους κριθίνους, καὶ δύο ὄψαρια· ἀλλὰ ταῦτα τί ἐσιν εἰς τοσούτους; Εἶπε δὲ ὁ Ἰησοῦς· Ποιῆσατε τοὺς ἀνθρώπους ἀναπεσεῖν. Ἦν δὲ χόρτος πολὺς ἐν τῷ τόπῳ. Ἀνέπεσον οὖν οἱ ἄνδρες τὸν ἀριθμὸν ὥστε πεντακισχίλιοι. Ἐλαβε δὲ τοὺς ἄρτους ὁ Ἰησοῦς, καὶ εὐχαριστήσας, διέδωκε τοῖς μαθηταῖς, οἱ δὲ μαθηταὶ τοῖς ἀνακειμένοις· ὁμοίως καὶ ἐκ τῶν ὄψαριων ὅσον ἤθελον. Ὡς δὲ ἐνεπλήσθησαν, λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· Συναγάγετε τὰ περισσεύσαντα κλάσματα, ἵνα μὴ τι ἀπόληται. Συνήγαγον οὖν, καὶ ἐγένισαν δώδεκα κοφίνους κλασμάτων ἐκ τῶν πέντε ἄρτων τῶν κριθίνων, ἃ ἐπερίσσευσεν τοῖς βεβρωκόσιν. Οἱ οὖν ἄνθρωποι, ἰδόντες ὃ ἐποίησε σημεῖον ὁ Ἰησοῦς, ἔλεγον· Ὅτι οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ προφήτης ὁ ἐρχόμενος εἰς τὸν κόσμον.

ΚΥΡΙΑΚΗ ε'. ΤΗΣ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ.

Συναπτή.

ΔΕΟΜΕΘΑ σθ, ὁ παντοκράτωρ Θεός, εὐμενῶς ἐπὶ τὸν λαόν σου ἐπισκέψασθαι, ὥστε τῇ μεγάλῃ σου χρηστότητι, τό τε σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν εὐθύνεσθαι τε αὐτοὺς ἀεὶ καὶ διασω-
ξεσθαι, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν.
Ἀμήν.

ducent hi? Hoc autem dicebat, tentans eum: ipse enim sciebat, quid esset factur. Respondit ei Philippus: Ducentorum denariorum panes non sufficiunt eis, ut unusquisque modicum quid accipiat. Dicit ei unus ex discipulis ejus, Andreas, frater Simonis Petri: Est puer unus hic, qui habet quinque panes hordeaceos, et duos pisces: sed hæc quid sunt inter tantos? Dixit ergo Jesus: Facite homines discumbere. Erat autem fœnum multum in loco. Discubuerunt ergo viri, numero quasi quinque millia. Accipit ergo Jesus panes: et, cum gratias egisset, distribuit discumbentibus: similiter et ex piscibus, quantum volebant. Ut autem impleti sunt, dixit discipulis suis: Colligite quæ superaverunt fragmenta, ne pereant. Collegerunt ergo, et impleverunt duodecim cophinos fragmentorum ex quinque panibus hordeaceis, quæ superfuerunt his, qui manducaverant. Illi ergo homines, cum vidissent quod Jesus fecerat signum, dicebant, quia Hic est vere propheta, qui venturus est in mundum.

DOMINICA QUINTA
QUADRAGESIMÆ.

Collecta.

POPULUM tuum, Omnipotens Deus! clementer respice, ut magna tua bonitate dirigatur, et corpore atque animo indesinenter conservetur, per Jesum Christum, Dominum nostrum. Amen.

ἡ κάμη) τοῦ Ἀπεκρίθη ὁ Φίλιππος. Διακοσίων δηνariῶν ἄρτοι ἄρκετοι δὲν φαίνονται δι' αὐτοὺς, ὅπως καθ' ἕκαστος λάβῃ ὀλίγον τι· τοῦ λέγει ἕνας ἐκ τῶν μαθητῶν του, Ἀνδρέας, ὁ ἀδελφὸς Σίμωνος Πέτρου· ἔδω εὐρίσκειται παιδάριον, ἔχον πέντε ἄρτους κριθίνους καὶ δύο ὄψαρια· ἀλλὰ ταῦτα τί εἶναι εἰς τοσούτους; Εἶπε δὲ ὁ Ἰησοῦς. Κάμτε τοὺς ἀνθρώπους, ἵνα ἀναπαίσιν. Ἦτο δὲ εἰς τὸν τόπον χόρτος πολὺς. Ἐκάθισαν λοιπὸν οἱ ἄνδρες σχεδὸν πέντε χιλιάδες τὸν ἀριθμὸν. Ἐλαβε δὲ τοὺς ἄρτους ὁ Ἰησοῦς, καὶ εὐχαριστήσας, τὰ ἐδίδοκεν εἰς τοὺς μαθητὰς του, καὶ οἱ μαθηταὶ τοῖς καθεζομένοις· ὁμοίως καὶ ἐκ τῶν ὄψαριων, ὅσον ἤθελον. Ἀφ' οὗ δὲ ἐχορτάσθησαν, λέγει πρὸς τοὺς μαθητὰς του. Συναγάγετε τὰ περισσεύσαντα κομματία, ὅπως μὴ χαθῇ τίς ποτε. Τὰ ἐγένισαν λοιπὸν, καὶ ἐγένισαν δώδεκα κοφίνους κομματίων ἀπὸ τῶν πέντε ἄρτων τῶν κριθίνων, τὸ περισσεύον ἐκ τοῦ ἀπογεύματος. Βλέποντες οἱ ἄνθρωποι λοιπὸν τὸ ὅποιον ἐποίησε σημεῖον ὁ Ἰησοῦς, ἔλεγον· Ὅτι οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ προφήτης ὁ ἐρχόμενος εἰς τὸν κόσμον.

ΚΥΡΙΑΚΗ ε'. ΤΗΣ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ.

Συναπτή.

ΣΕ παρακαλοῦμεν, παντοκράτορα Θεέ, ἐπὶ τὸν λαόν σου ἐπισκέψαι, ὥστε τῇ μεγάλῃ σου ἀγαθοσύνῃ, ὁδηγηθῇ τὸ σῶμα καὶ ἡ ψυχὴ μας, καὶ διασωθῇ πάντα, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν.
Ἀμήν.

onde comprenderemo noi del pane per dar mangiare a costoro? Or diceva questo per provarlo, perciocchè egli sapeva quel ch'era per fare. Filippo gli rispose: del pane per dugento denari non basterebbe loro: perchè ciascun di essi ne prendesse pur uno poco. Andrea, fratello di Simon Pietro, uno de' suoi discepoli, gli disse: v'è qui un fanciullo che ha cinque pani d'orzo e due pescetti; ma che cosa è ciò per tanti? E Gesù disse: fate che gl' uomini s'assiedano. Or v'era in quel luogo erba assai: la gente adunque sedè, ed erano in numero intorno a cinquemila. E Gesù prese i pani; e rendute grazie, gli distribuì a' discepoli, ed i discepoli alla gente assisa. E similmente fece de' pesci, quanto ne volevano. E dopo che furono saziati, Gesù disse a' suoi discepoli: raccogliete i pezzetti avanzati che nulla si perda. Essi adunque gli raccolsero, ed empieno dodici corbelli di pezzetti di que' cinque pani d'orzo, ch'era no avanzati a coloro ch'aveano mangiato. Laonde la gente, avendo veduto il miracolo che Gesù avea fatto, disse: certo costui è il Profeta che dee venire al mondo.

LA QUINTA DOMENICA DI
QUARESIMA.

La Colletta.

IDDIO onnipotente, noi ti preghiamo, di riguardar misericordiosamente il tuo popolo, acciocchè, per la tua gran bontà, sia governato, e sempre conservato, così nell'anima come nel corpo, per Gesù Cristo, nostro Signore. Amen.

said to prove him; for he himself knew what he would do.) Philip answered him, Two hundred penny-worth of bread is not sufficient for them, that every one of them may take a little. One of his disciples, Andrew, Simon Peter's brother, saith unto him, There is a lad here, which hath five barley-loaves, and two small fishes; but what are they among so many? And Jesus said, Make the men sit down. Now there was much grass in the place. So the men sat down, in number about five thousand. And Jesus took the loaves, and when he had given thanks he distributed to the disciples, and the disciples to them that were set down; and likewise of the fishes as much as they would. When they were filled, he said unto his disciples, Gather up the fragments that remain, that nothing be lost. Therefore they gathered them together, and filled twelve baskets with the fragments of the five barley-loaves, which remained over and above unto them that had eaten. Then those men, when they had seen the miracles that Jesus did, said, This is of a truth that Prophet that should come into the world.

THE FIFTH SUNDAY IN LENT.

The Collect.

WE beseech thee, Almighty God, mercifully to look upon thy people; that by thy great goodness they may be governed and preserved evermore, both in body and soul; through Jesus Christ our Lord. *Amen.*

kommt, und spricht zu Philippo: Wo kaufen wir Brodt, daß diese essen? (Das sagte er aber, ihn zu versuchen; denn er wußte wohl, was er thun wollte.) Philippus antwortete ihm: Zweo hundert Pfennig werth Brodtis ist nicht genug unter sie, daß ein jeglicher unter ihnen ein wenig nehme. Spricht zu ihm einer seiner Jünger, Andreas, der Bruder Simonis Petri: Es ist ein Knabe hier, der hat fünf Gerstenbrodte, und zween Fische; aber was ist das unter so viele? Jesus aber sprach: Schaffet, daß sich das Volk lagere. Es war aber viel Gras an dem Ort. Da lagerten sich bey fünf tausend Mann. Jesus aber nahm die Brodte, dankte, und gab sie den Jüngern, die Jünger aber denen, die sich gelagert hatten; desselbigen gleichen auch von den Fischen, wie viel er wollte. Da sie aber satt waren, sprach er zu seinen Jüngern: Sammelt die übrigen Brocken, daß nichts umkomme. Da sammelten sie, und füllten zwölf Körbe mit Brocken, von den fünf Gersten-Brodten, die über blieben waren, die gespeiset worden. Da nun die Menschen das Zeichen sahen, das Jesus that, sprachen sie: Das ist wahrlich der Prophet, der in die Welt kommen soll.

Am Fünften Sonnt. in der Fasten.

Die Collecte.

Wir bitten dich, allmächtiger Gott, blide gnädig auf dein Volk, das es durch deine große Güte regiert und an Leib und Seele immersdar erhalten werden möge, durch Jesum Christum, unsern Herrn. *Amen.*

à manger? (Or il disoit cela pour l'éprouver, car il savoit bien ce qu'il devoit faire.) Philippe lui répondit: quand nous aurions pour deux cents deniers de pain, cela ne leur suffiroit pas, quoique chacun d'eux n'en prit que tant soit peu. Et l'un de ses disciples, savoir, André, frère de Simon Pierre, lui dit: il y a ici un petit garçon qui a cinq pains d'orge, et deux poissons; mais qu'est-ce que cela pour tant de gens? Alors Jésus dit: faites asseoir les gens. Or il y avoit beaucoup d'herbe en ce lieu-là. Les gens donc s'assirent au nombre d'environ cinq mille. Et Jésus prit les pains; et après avoir rendu grâces, il les distribua aux disciples, et les disciples à ceux qui étoient assis; et pareillement des poissons autant qu'ils en vouloient. Et après qu'ils furent rassasiés, il dit à ses disciples: amassez les pièces qui sont de reste, afin que rien ne soit perdu. Ils les amassèrent donc, et ils remplirent douze corbeilles de pièces de cinq pains d'orge qui étoient demeurées de reste à ceux qui en avoient mangé. Or ces gens, ayant vu le miracle que Jésus avoit fait, disoient: celui-ci est véritablement le Prophète qui devoit venir au monde.

LE CINQUIEME DIMANCHE DU CAREME.

La Collecte.

NOUS te supplions, Dieu tout-puissant, de regarder ton peuple en ta miséricorde; afin que par ta bonté il soit toujours gouverné et conservé, tant pour le corps que pour l'âme, par Jésus-Christ notre Seigneur. *Amen.*

ojos, y viendo que venia á él una tan gran multitud, dixo á Phelipe: ¿De dónde comprarémos pan, para que coman estos? Esto decia por probarle: porque él sabia lo que habia de hacer. Phelipe le respondió: Doscientos denarios de pan no les bastan, para que cada uno tome un poco. Uno de sus discípulos, Andres hermano de Simon Pedro le dixo: Aquí hay un muchacho, que tiene cinco panes de cebada, y dos peces: ¿mas qué es esto para tanta gente? Y dixo Jesus: Haced sentar la gente. En aquel lugar habia mucho heno. Y se sentaron á comer, como en número de cinco mil hombres. Tomó pues Jesus los panes: y habiendo dado gracias, los repartió entre los que estaban sentados: y asimismo de los peces, quanto querian. Y quando se hubieron saciado, dixo á sus discípulos: Recoged los pedazos, que han sobrado, que no se pierdan. Y así recogieron, y llenaron doce canastos de pedazos de los cinco panes de cebada, que sobraron á los que habian comido. Aquellos hombres, quando vieron el milagro que habia hecho Jesus, decian: Este es verdaderamente el Propheta, que ha de venir al mundo.

LA QUINTA DOMINICA DE QUARESMA.

La Colecta.

SUPPLICAMOSTE, Omnipotente Dios, mire misericordiosamente á tu pueblo; para que por tu gran Bondad sea gobernado y preservado siempre en cuerpo y alma, mediante Jesu Christo nuestro Señor. *Amen.*

Ἐπιστολή. Ἑβρ. θ'. ια'.

ΧΡΙΣΤΟΣ δὲ παραγενόμενος ἀρχιερεὺς τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, διὰ τῆς μείζονος καὶ τελειότερας σκηνῆς, οὐ χειροποιήτου, τούτεστιν, ἢ ταύτης τῆς κτίσεως, οὐδὲ δι' αἵματος τράγων καὶ μόσχων, διὰ δὲ τοῦ ἰδίου αἵματος εἰσηλθὲν ἐφάπαξ εἰς τὰ ἅγια, αἰώνιαν λύτρωσιν εὐράμενος. Εἰ γὰρ τὸ αἷμα ταύρων καὶ τράγων, καὶ σπυδὸς δαμάλεως ραντίζονσα τοὺς κεκοινωμένους, ἀγιάζει πρὸς τὴν τῆς σαρκὸς καθαρότητα. Πόσῳ μᾶλλον τὸ αἷμα τοῦ Χριστοῦ, ὃς διὰ Πνεύματος αἰωνίου ἑαυτὸν προσήνεγκεν ἁμαρτων τῷ Θεῷ, καθαρῶς τὴν συνειδήσιν ὑμῶν ἀπὸ νεκρῶν ἔργων, εἰς τὸ λατρεῖν Θεῷ ζῶντι; Καὶ διὰ τοῦτο διαθήκης καινῆς μεσίτης ἐστίν, ὅπως θανάτου γενομένου, εἰς ἀπολύτρωσιν τῶν ἐπὶ τῇ πρώτῃ διαθήκῃ παραβιάσεων, τὴν ἐπαγγελίαν λάβωσιν οἱ κεκλημένοι τῆς αἰωνῆς κληρονομίας.

Εὐαγγέλιον. Ἰωάν. η'. μς.

ΤΙΣ ἐξ ὑμῶν ἐλέγχει με περὶ ἁμαρτίας; εἰ δὲ ἀλήθειαν λέγω, διατί ὑμεῖς οὐ πιστεῖτέ μοι; Ὅν ἐκ τοῦ Θεοῦ, τὰ ῥήματα τοῦ Θεοῦ ἀκούει; διὰ τοῦτο ὑμεῖς οὐκ ἀκούετε, ὅτι ἐκ τῆ Θεοῦ οὐκ ἐστὲ. Ἀπεκρίθησαν οὖν οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ εἶπον αὐτῷ, Οὐ καλῶς λέγομεν ἡμεῖς, ὅτι Σαμαρεῖται εἶ σύ, καὶ δαιμόνιον ἔχεις; Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς Ἐγὼ δαιμόνιον οὐκ ἔχω, ἀλλὰ τιμῶ τὸν πατέρα μου, καὶ ὑμεῖς ἀτιμάζετέ με. Ἐγὼ δὲ οὐ ζητῶ τὴν δόξαν μου, ἐστὶν ὁ ζητῶν καὶ κρίνων. Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐάν τις τὸν λόγον τὸν ἐμὸν τῇσιν, θάνατον οὐ μὴ θεω-

Epistola. Heb. ix. 11.

CHRISTUS autem, assistens pontifex futurorum bonorum, per amplius et perfectius tabernaculum non manu factum, id est, non hujus creationis, neque per sanguinem hircorum aut vitulorum, sed per proprium sanguinem, introivit semel in Sancta, æterna redemptione inventa. Si enim sanguis hircorum et taurorum, et cinis vitulæ aspersus, inquinatos sanctificat ad emundationem carnis; quanto magis sanguis Christi, qui per Spiritum sanctum semetipsum obtulit immaculatum Deo, emundabit conscientiam nostram ab operibus mortuis, ad serviendum Deo viventi! Et ideo novi testamenti mediator est; ut, morte intercedente, in redemptionem earum prævaricationum, quæ erant sub priori testamento, repositionem accipiant, qui vocati sunt, hæreditatis æternæ.

Evangelium. S. Joan. viii. 46.

DIXIT Jesus, Quis ex vobis arguet me de peccato? Si veritatem dico vobis: quare non creditis mihi? Qui ex Deo est, verba Dei audit: propterea vos non auditis, quia ex Deo non estis. Responderunt ergo Judæi, et dixerunt ei: Nonne bene dicimus nos, quia Samaritanus es tu, et dæmonium habes? Respondit Jesus, Ego dæmonium non habeo; sed honorifico Patrem meum; et vos inhonorastis me. Ego autem non quero gloriam meam: est qui quærat, et judicet. Amen, amen, dico vobis, si quis sermonem meum servaverit, mortem non videbit in

Ἐπιστολή. Ἑβρ. θ'. ια'.

Ο ΧΡΙΣΤΟΣ δὲ ἐλθὼν ὡς ἀρχιερεὺς τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, διὰ τῆς μεγαλειότερας καὶ τελειότερας σκηνῆς, τῆς οὐσῆς μὴ χειροποιήτου, ἦγουν, ὅχι τῆς παρούσης κτίσεως. Οἷτε διὰ αἵματος τράγων καὶ μόσχων, ἀλλὰ διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος ἐμῆλκεν μίαν φοράν εἰς τὰ ἅγια καὶ τὴν αἰώνιον λύτρωσιν δι' ἡμᾶς ἀπόκτησεν. Εἰν γὰρ τὸ αἷμα τῶν ταύρων, καὶ τράγων, καὶ ἡ στάκτη δαμάλεως διασκορπισμένη ἐπὶ τοὺς κεκοινωμένους, ἀγιάζει πρὸς τὴν τῆς σαρκὸς καθαρότητα. Πόσῳ μᾶλλον τὸ αἷμα τοῦ Χριστοῦ, τοῦ διὰ τοῦ αἰωνίου Πνεύματος προσφέροντος τὸν ἑαυτὸν τοῦ ἁμαρτων τῷ Θεῷ, θέλει καθαρῶς τὴν συνειδήσιν σας ἀπὸ ἔργων νεκρῶν ὅπως λατρεύσιν τὸν Θεὸν ζῶντα; Καὶ διὰ τοῦτο εἶναι μεσίτης τῆς καινῆς διαθήκης, ὅπως ἐρχομένου τοῦ θανάτου, εἰς ἀπολύτρωσιν τῶν κατὰ τὸν καιρὸν τῆς πρώτης διαθήκης παραβάσεων, οἱ καλεσμένοι λάβωσιν τὴν ἐπαγγελίαν τῆς αἰωνίου κληρονομίας.

Εὐαγγέλιον. Ἰωάν. η' μς'.

ΠΟΙΟΣ ἀπὸ σας μὲ ἐλέγχει περὶ ἁμαρτίας; εἰν δὲ λέγω ἀλήθειαν διατί ἔσεῖς δὲν μου πιστεῖτε; Ὅστις ἔρχεται ἀπὸ Θεοῦ, ἀκούει τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ διὰ τοῦτο ἔσεῖς δὲν ἀκέτε. ὅτι δὲν εἰσθε ἀπὸ τοῦ Θεοῦ. Οἱ Ἰουδαῖοι λοιπὸν ἀπεκρίθησαν, καὶ τοῦ εἶπον, δὲν ὁμολοῦμεν ἡμεῖς καλὰ, λέγοντες ὅτι συ εἶσαι Σαμαρεῖτης καὶ ἔχεις δαιμόνιον; ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη Ἐγὼ δὲν ἔχω δαιμόνιον, ἀλλὰ τιμῶ τὸν πατέρα μου, καὶ σεῖς μὲ ἀτιμάζετε. Ἐγὼ ὅμως δὲν ζητῶ τὴν δόξαν μου, εἰρίσκεται ὁ ζητῶν καὶ ὁ κρίνων. Ἀμὴν ἀμὴν σας λέγω, ἐάν τις φυλάξῃ τὸν λόγον μου, θάνατον δὲν

L' Epistola. Heb. ix. 11.

CRISTO, sommo sacerdote de' futuri beni, essendo venuto per il tabernacolo, ch' è maggiore e più perfetto, non fatto con mani, cioè, non di questa fabbrica, e non per sangue di capri, e di vitelli, ma per il suo proprio sangue, è entrato una volta nel santuario, avendoci acquistata una redenzione eterna; perciocchè se 'l sangue de' tori e de' capri e la cenere della giovenca sparsa sopra i contaminati santifica alla purità della carne: quanto più il sangue di Cristo, il quale per lo spirito eterno ha offerto sè stesso puro d'ogni colpa a Dio, purificherà egli la vostra coscienza dell'oppere morte, per servire al Dio vivente; e perciò egli è mediatore del Nuovo Testamento, acciocchè, essendo intervenuta la morte per il pagamento delle trasgressioni fatte sotto 'l primo Testamento, i chiamati ricevano la promessa dell'eterna eredità.

L' Evangelo. S. Giov. viii. 46.

GESU disse: chi di voi mi convince del peccato? E se io dico verità, perchè non mi credete voi? Chi è da Dio, ascolta le parole di Dio; perciò voi non l'ascoltate, perciocchè non siete da Dio. Laonde i Giudei risposero, e gli dissero: non diciamo noi bene che tu sei Samaritano e che hai il demonio? Gesù rispose: io non ho demonio, ma onoro il padre mio, e voi mi disonorate. Or, io non cerco la mia gloria, v'è chi la

The Epistle. Hebr. ix. 11.

CHRIST being come an High Priest of good things to come, by a greater and more perfect tabernacle, not made with hands; that is to say, not of this building; neither by the blood of goats and calves; but by his own blood he entered in once into the holy place, having obtained eternal redemption for us. For if the blood of bulls and of goats, and the ashes of an heifer sprinkling the unclean, sanctifieth to the purifying of the flesh; how much more shall the blood of Christ, who, through the eternal Spirit, offered himself without spot to God, purge your conscience from dead works to serve the living God? And for this cause he is the Mediator of the new testament, that by means of death, for the redemption of the transgressions that were under the first testament, they which are called might receive the promise of eternal inheritance.

The Gospel. St. John viii. 46.

JESUS said, Which of you convinceth me of sin? and if I say the truth, why do ye not believe me? He that is of God heareth God's words; ye therefore hear them not, because ye are not of God. Then answered the Jews, and said unto him, Say we not well, that thou art a Samaritan, and hast a devil? Jesus answered, I have not a devil; but I honour my Father, and ye do dishonour me. And I seek not mine own glory; there

L'Épître. Hébr. ix. 11.

CHRIST étant venu pour être souverain Sacrificateur des biens à venir, par un plus excellent et plus parfait tabernacle, qui n'est pas un tabernacle fait de main, c'est-à-dire, qui soit de cette structure, est entré une fois dans les lieux saints par son propre sang, et non par le sang des veaux ou des boucs, après avoir obtenu une rédemption éternelle. Car si le sang des taureaux et des boucs, et la cendre de la génisse de laquelle on fait aspersion, sanctifie, quant à la pureté de la chair, ceux qui sont souillés, combien plus le sang de Christ, qui par l'esprit éternel s'est offert lui-même à Dieu sans nulle tache, purifiera-t-il votre conscience des œuvres mortes, pour servir le Dieu vivant? C'est pourquoi, il est Médiateur du nouveau testament, afin que la mort intervenant pour la rançon des transgressions qui étoient sous le premier testament, ceux qui sont appelés reçoivent l'accomplissement de la promesse qui leur a été faite de l'héritage éternel.

L'Evangile. St. Jean, viii. 46.

JESUS leur dit: qui est celui d'entre vous qui me reprendra de péché? et si je dis la vérité, pourquoi ne me croyez-vous point? Celui qui est de Dieu entend les paroles de Dieu; mais vous ne les entendez point, parce que vous n'êtes point de Dieu. Alors les Juifs répondirent, et lui dirent: ne disons-nous pas bien que tu es un Samaritain, et que tu as le diable? Jésus répondit: je n'ai point le diable; mais j'honore mon Père, et vous me déshonorez. Or je ne cherche point ma gloire: il y en a un qui la cherche, et qui en juge. En vérité, en vérité je vous dis, que si quelqu'un garde ma

Die Epistel. Hebr. 9, 11—15.

Christus aber ist gekommen, daß er sein ein Hoherpriester der zukünftigen Güter, durch eine größere und vollkommene Hütte, die nicht mit der Hand gemacht ist, das ist, die nicht also gebauet ist; auch nicht durch der Böcke oder Kälber Blut, sondern er ist durch sein eigenes Blut einmal in das Heilige eingegangen, und hat eine ewige Erlösung erfunden. Denn so der Dämon und der Böcke Blut, und die Asche von der Kuh gesprengt, heiligt die Unreinen zu der leiblichen Reinigkeit; wie vielmehr wird das Blut Christi, der sich selbst ohne allen Wandel durch den heiligen Geist Gotte geopfert hat, unser Gewissen reinigen von den toten Werken, zu dienen dem lebendigen Gott? Und darum ist er auch ein Mittler des neuen Testaments, auf daß durch den Tod, so geschehen ist zur Erlösung von den Uebertretungen, die unter dem ersten Testament waren, die, so berufen sind, das verheißene ewige Erbe empfangen.

Das Evangelium. Joh. 8, 46 bis Ende.

Welcher unter euch kann mich einer Sünde zeihen? So ich euch aber die Wahrheit sage, warum glaubet ihr mir nicht? Wer von Gott ist, der höret Gottes Wort; darum höret ihr nicht, denn ihr seyd nicht von Gott. Da antworteten die Juden, und sprachen zu ihm: Sagen wir nicht recht, daß du ein Samariter bist, und hast den Teufel? Jesus antwortete: Ich habe keinen Teufel; sondern ich ehre meinen Vater, und ihr unehret mich. Ich suche nicht meine Ehre; es ist aber einer, der sie suchet und richtet. Wahrlich,

La Epistola. Heb. ix. 11.

ESTANDO Christo ya presente, Pontífice de los bienes venideros, por otro mas excelente y perfecto tabernáculo, no hecho por mano, es a saber, no de esta creacion: ni por sangre de machos de cabrío, ni de becerros, mas por su propia sangre, entró una sola vez en el Santuario, habiendo hallado una redencion eterna. Porque si la sangre de los machos de cabrío y de los toros, y la ceniza esparcida de la ternera santifica a los inmundos para purificacion de la carne: ¿quánto mas la sangre de Christo, el qual por Espiritu Santo se ofreció a sí mismo sin mancilla a Dios, limpiará nuestra conciencia de obras de muerte para servir al Dios vivo? Y por esto es mediador de un nuevo Testamento; para que interviniendo la muerte para expiacion de aquellas prevaricaciones, que habia debaxo del primer Testamento, reciban la promesa de la herencia eterna los que han sido llamados.

El Evangelio. S. Juan viii. 46.

JESUS dixo: ¿Quién de vosotros me argüirá de pecado? ¿Si os digo verdad, por qué no me creéis? El que es de Dios, oye las palabras de Dios. Por eso vosotros no las ois, porque no sois de Dios. Los Judios respondieron, y le dixeron: ¿No decimos bien nosotros, que tú eres Samaritano, y que tienes demonio? Jesus respondió: Yo no tengo demonio: mas honro a mi Padre,

ρήση εἰς τὸν αἰῶνα. Εἶπον οὖν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι· Νῦν ἐγνωκαμεν ὅτι δαιμόνιον ἔχεις· Ἀβραάμ ἀπέθανε καὶ οἱ προφῆται, καὶ σὺ λέγεις· Ἐάν τις τὸν λόγον μου τηρήσῃ, οὐ μὴ γεύσεται θάνατον εἰς τὸν αἰῶνα. Μὴ σὺ μέζων εἶ τοῦ πατρὸς ἡμῶν Ἀβραάμ, ὅστις ἀπέθανε; καὶ οἱ προφῆται ἀπέθανον· Τίνα σεαυτὸν σὺ ποιεῖς; Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· Ἐάν ἐγὼ δοξάζω ἑμαυτὸν, ἡ δόξα μου οὐδέν ἐστιν· ἔστιν ὁ πατήρ μου ὁ δοξάζων με, ὃν ὑμεῖς λέγετε ὅτι Θεὸς ἡμῶν ἐστί. Καὶ οὐκ ἐγνώκατε αὐτόν· ἐγὼ δὲ οἶδα αὐτόν· καὶ ἐάν εἶπω ὅτι οὐκ οἶδα αὐτόν, ἔσομαι ὅμοιος ὑμῶν, ψεύστης· ἀλλ' οἶδα αὐτόν, καὶ τὸν λόγον αὐτοῦ τηρῶ. Ἀβραάμ ὁ πατήρ ὑμῶν ἠγαλλιᾶσάτο ἵνα ἴδῃ τὴν ἡμέραν τὴν ἐμὴν· καὶ εἶδε, καὶ ἐχίρη. Εἶπον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι πρὸς αὐτόν· Πεντηκοντα ἔτη οὕτω ἔχεις; καὶ Ἀβραάμ ἐώρακας; Εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, πρὶν Ἀβραάμ γενέσθαι, ἐγὼ εἰμι. Ἦραν οὖν λίθους ἵνα βιάλωσιν ἐπ' αὐτόν. Ἰησοῦς δὲ ἐκρύβη, καὶ ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ ἱεροῦ.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ καὶ αἰώνιε Θεός, ὁ ἐξ εὐσπλαγχνον τῆς φιλανθρωπίας σου τὸν Σωτῆρα ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν ἀποστείλας εἰς τὸ τὴν ἡμετέραν σάρκα ἀναλαβεῖν, καὶ ἐπὶ σταυροῦ τὸν θάνατον ὑπέχειν, ἵνα πᾶν γένος ἀνθρώ-

æternum. Dixerunt ergo ei Judæi: Nunc cognovimus, quia dæmonium habes. Abraham mortuus est, et Prophetæ; et tu dicis, Si quis sermonem meum servaverit, non gustabit mortem in æternum. Numquid tu majores patre nostro Abraham, qui mortuus est? Et Prophetæ mortui sunt. Quem teipsum facis? Respondit Jesus, Si ego glorifico meipsum, gloria mea nihil est: est Pater meus, qui glorificat me, quem vos dicitis, quia Deus vester est; et non cognovistis eum; ego autem novi eum: et, si dixerò, quia non scio eum, ero similis vobis, mendax; sed scio eum, et sermonem ejus servo. Abraham, pater vester, exultavit, ut videret diem meum; et vidit, et gavisus est. Dixerunt ergo Judæi ad eum, Quinquaginta annos nondum habes, et Abraham vidisti? Dixit eis Jesus, Amen, amen, dico vobis, Antequam Abraham fieret, ego sum. Tulerunt ergo lapides, ut jacerent in eum: Jesus autem abscondit se, et exivit de templo.

DOMINICA

PROXIMA ANTE PASCHA.

Collecta.

OMNIPOTENS et æterne Deus! qui, ex summo tuo amore erga genus humanum, Jesum Christum, Filium tuum, Servatorem nostrum, misisti, ut carnem nostram sibi assumeret, et mortem crucis subiret, ut uni-

θέλει θεωρήσῃεν εἰς τὸν αἰῶνα. Εἶπον λοιπὸν πρὸς αὐτόν οἱ Ἰουδαῖοι. Τώρα ἐγνωρίσαμεν ὅτι ἔχεις δαιμόνιον. Ὁ Ἀβραάμ ἀπέθανε καὶ οἱ προφῆται, καὶ σὺ λέγεις. Ἐάν τις φυλάξῃ τὸν λόγον μου, δὲν θέλει γενηθῇ θάνατος εἰς τὸν αἰῶνα. Μὴ καὶ σὺ εἶσαι μεγαλύτερος τοῦ πατρὸς μας Ἀβραάμ, ὁ ὁποῖος ἀπέθανε; καὶ οἱ προφῆται ἀπέθανον· Τίνα λέγεις τὸν εἶναι τὸν σου; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Ἐάν ἐγὼ δοξάσω τὸν ἑαυτὸν μου, ἡ δόξα μου δὲν εἶναι τίποτε· ὁ πατήρ μου εἶναι, ὁ δοξάζων με, τὸν ὁποῖον λέγετε ὅτι εἶναι Θεὸς σας. Καὶ δὲν τὸν ἐγνωρίσατε· ἐγὼ δὲ τὸν ἐγνωρίσα· καὶ εἶναι εἶπω ὅτι δὲν τὸν ἐγνωρίσα, γίνομαι ὅμοιος σας, ψεύστης· ἀλλὰ τὸν ἐγνωρίσα, καὶ φυλάττω τὸν λόγον του. Ἀβραάμ ὁ πατήρ σας ἠγαλλιᾶσας ἐπεθύμησε ἵνα ἴδῃ τὴν ἡμέραν μου· καὶ εἶδε καὶ ἐχίρη. Εἶπον λοιπὸν οἱ Ἰουδαῖοι πρὸς αὐτόν. Δὲν ἐφθασας ἀκόμῃ εἰς τὰ πενήντα, καὶ εἶδας τὸν Ἀβραάμ; Πρὸς αὐτοὺς εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν, ἀμὴν σὰς λέγω, πρὸ τοῦ γεννηθῆναι τὸν Ἀβραάμ, ἐγὼ εἰμὶ. Ἐσηκώσαν λοιπὸν λίθους ἵνα τοὺς ριξώσιν ἐπάνω του. Ὁ Ἰησοῦς δὲ ἐκρύβη, καὶ ἦλθεν ἔξω τοῦ ἱεροῦ.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΟΡΑ καὶ αἰώνιε Θεέ, ὁ διὰ τὴν εὐσπλαγχνον φιλανθρωπίαν σου, ἀποστείλας τὸν Σωτῆρά μας Ἰησοῦν Χριστὸν, ὅπως ἀναλαβὼν τὴν σάρκα μας, καὶ παθὼν τὸν ἐπὶ σταυροῦ θάνατον, τὸ ἀνθρώπινον γένος ἀκολούθησῃ τὸ

cerca e ne giudica. In verità, in verità, io vi dico che se alcuno guarda la mia parola, non vedrà giammai in eterno la morte. Laonde i Giudei gli dissero: ora conosciamo che tu hai il demonio. Abraam ed i profeti son morti; e tu dici: se alcuno guarda la mia parola, egli non gusterà giammai in eterno la morte. Sei tu maggiore del padre nostro Abraam, il qual è morto? I profeti, ancora son morti; che sei tu stesso? Gesù rispose: se io glorifico me stesso, la mia gloria non è nulla, v'è il padre mio che mi glorifica, il qual voi dite essere il vostro Dio. E pur voi non l'avete conosciuto, ma io lo conosco; e se io dicessi ch'io non lo conosco sarei mendace, simile a voi; ma io lo conosco, e guarda la sua parola. Abraam vostro Padre, giubilando, desiderò di vedere il mio giorno; e lo vide, e sene rallegrò. I Giudei adunque gli dissero: tu non hai ancora cinquant'anni, e hai veduto Abraam? Gesù disse loro: in verità, in verità, io vi dico, ch'avanti ch'Abraam fosse nato, io esistevo. Essi adunque levarono delle pietre per gittarle contr' a lui, ma Gesù si nascose, ed uscì del tempio.

LA DOMENICA AVANTI LA PASQUA.

La Colletta

IDDIO eterno e onnipotente, che per tua benigna carità verso 'l genere umano, hai mandato il tuo figliuolo Gesù Cristo, nostro Salvatore, per assumere la nostra carne, e patir la morte sopra la croce; acciocchè

is one that seeketh and judgeth. Verily, verily, I say unto you, If a man keep my saying, he shall never see death. Then said the Jews unto him, Now we know that thou hast a devil: Abraham is dead, and the prophets; and thou sayest, If a man keep my saying, he shall never taste of death. Art thou greater than our father Abraham, which is dead? and the prophets are dead: whom makest thou thyself? Jesus answered, If I honour myself, my honour is nothing; it is my Father that honoureth me, of whom ye say, that he is your God: yet ye have not known him; but I know him: and if I should say, I know him not, I shall be a liar like unto you; but I know him, and keep his saying. Your father Abraham rejoiced to see my day, and he saw it, and was glad. Then said the Jews unto him, Thou art not yet fifty years old, and hast thou seen Abraham? Jesus said unto them, Verily, verily, I say unto you, before Abraham was, I am. Then took they up stones to cast at him: but Jesus hid himself, and went out of the temple.

THE

SUNDAY NEXT BEFORE EASTER.

The Collect.

ALMIGHTY and everlasting God, who, of thy tender love towards mankind, hast sent thy Son, our Saviour Jesus Christ, to take upon him our flesh, and to suffer death upon the cross, that all mankind should

wahrlich, ich sage euch: So jemand mein Wort wird halten, der wird den Tod nicht sehen ewiglich. Da sprachen die Juden zu ihm: Nun erkennen wir, daß du den Teufel hast. Abraham ist gestorben, und die Propheten, und du sprichst: So jemand mein Wort hält, der wird den Tod nicht schmecken ewiglich. Wißt du mehr, denn unser Vater Abraham, welcher gestorben ist? und die Propheten sind gestorben. Was machst du aus dir selbst? Jesus antwortete: So ich mich selbst ehre, so ist meine Ehre nichts. Es ist aber mein Vater, der mich ehret, welchen ihr sprecht, er sey euer Gott, und kennet ihn nicht. Ich aber kenne ihn, und so ich würde sagen: Ich kenne ihn nicht; so würde ich ein Lügner, gleichwie ihr seyd. Aber ich kenne ihn, und halte sein Wort. Abraham, euer Vater, ward froh, daß er meinen Tag sehen sollte; und er sah ihn, und freute sich. Da sprachen die Juden zu ihm: Du bist noch nicht funfzig Jahre alt, und hast Abraham gesehen? Jesus sprach zu ihnen: Wahrlich, wahrlich, ich sage euch: ehe denn Abraham ward, bin Ich. Da hoben sie Steine auf, daß sie auf ihn würfen. Aber Jesus verbarg sich, und gieng zum Tempel hinaus, mitten durch sie hinstreichend, und kam also vorbei.

Am Sonntage vor Ostern.

Die Collecte.

Allmächtiger und ewiger Gott, der du, aus zärtlicher Liebe zum menschlichen Geschlechte, deinen Sohn, unsern Heiland, Jesum Christum gesandt hast, unser Fleisch an sich zu nehmen, und den Tod am Kreuze zu leiden, damit

parole, il ne verra jamais la mort. Les Juifs donc lui dirent: maintenant nous connoissons que tu as le diable. Abraham est mort, et les prophètes aussi, et tu dis: si quelqu'un garde ma parole, il ne goûtera jamais la mort. Es-tu plus grand que notre père Abraham qui est mort? les prophètes aussi sont morts: qui te fais-tu toi-même? Jésus répondit: si je me glorifie moi-même, ma gloire n'est rien: mon Père est celui qui me glorifie, celui duquel vous dites qu'il est votre Dieu: toutefois vous ne l'avez point connu; mais moi je le connois; et si je dis que je ne le connois point, je serai menteur semblable à vous; mais je le connois, et je garde sa parole. Abraham votre père a tressailli de joie de voir cette mienne journée; et il l'a vue, et s'en est réjoui. Sur cela les Juifs lui dirent: tu n'as pas encore cinquante ans, et tu as vu Abraham? Et Jésus leur dit: en vérité, en vérité je vous dis, avant qu'Abraham fût, je suis. Alors ils levèrent des pierres pour les jeter contre lui: mais Jésus se cacha, et sortit du temple.

LE DIMANCHE AVANT PAQUES.

La Collecte.

DIEU tout-puissant et éternel, qui as si tendrement aimé le genre-humain, que tu as envoyé ton Fils Jésus-Christ notre Sauveur, pour prendre à soi notre chair, et pour souffrir la mort de la croix, afin que

y vosotros me habeis deshonrado. Y yo no busco mi gloria: hay quien la busque, y juzgue. En verdad, en verdad os digo, Que el que guardare mi palabra, no verá muerte para siempre. Los Judíos le dixéron: Ahora conocemos, que tienes demonio. Abraham murió y los Prophetas: y tú dices: El que guardare mi palabra, no gustará muerte para siempre. ¿Por ventura eres tú mayor, que nuestro padre Abraham, el qual murió, y los Prophetas, que tambien murieron? ¿Quién te haces á tí mismo? Jesus les respondió: Si yo me glorifico á mí mismo, mi gloria nada es: mi Padre es el que me glorifica: el que vosotros decís, que es vuestro Dios, y no le conoceis: mas yo le conozco: y si dixere, que no le conozco, será mentiroso como vosotros. Mas le conozco, y guardo su palabra. Abraham vuestro padre deseó con ansia ver mi día: le vió, y se gozó. Y los Judíos le dixéron: ¿Aun no tienes cincuenta años, y has visto á Abraham? Jesus les dixo: En verdad, en verdad os digo, que antes que Abraham fuese, yo soy. Tomáron entonces piedras para tirárselas: mas Jesus se escondió, y salió del templo.

LA DOMINICA PRECEDENTE A LA DE PASCUA.

La Colecta.

DIOS Eterno y Todo-poderoso que por tu tierno amor al genero humano enviaste á tu hijo nuestro Salvador Jesu Christo á tomar sobre si nuestra carne, y á sufrir la muerte de Cruz, para que todo el genero humano

πειον ἐπακολούθησεν παραδείγματι τῆς αὐτοῦ ταπεινοφροσύνης, ἕως χάρισαι, ὅπως συμμεμῆται τε γενόμεθα ὑπογραμμοῦ τῆς μεγάλης ὑπομονῆς, καὶ συμμετοχοὶ τῆς ἀναστάσεως αὐτοῦ, δι' αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Επιστολῇ. Φιλ. β'. ε'.

ΤΟΥΤΟ γὰρ φρονεῖσθω ἐν ὑμῖν ὃ καὶ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ Ὃς ἐν μορφῇ Θεοῦ ὑπάρχων, οὐχ ἄρπαγμόν ἤήσατο τὸ εἶναι ἴσα Θεῷ Ἄλλ' ἑαυτὸν ἐκένωσε, μορφήν δούλου λαβὼν, ἐν ὁμοιώματι ἀνθρώπων γενόμενος, καὶ σχήματι εὑρεθείς ὡς ἄνθρωπος, ἐταπείνωσεν ἑαυτὸν, γενόμενος ὑπήκοος μέχρι θανάτου, θανάτου δὲ σταυροῦ Διὸ καὶ ὁ Θεὸς αὐτὸν ὑπερύψωσε, καὶ ἔχαρίσατο αὐτῷ ὄνομα τὸ ὑπὲρ πάντων ὀνομάτων Ἰνα ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ πᾶν γόνυ κάμψῃ ἐπουραῖον καὶ ἐπίγειον καὶ καταχθόνιον Καὶ πᾶσα γλῶσσα ὁμολογήσεται ὅτι Κύριος Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ πατρὸς.

Εὐαγγέλιον. Ματθ. κζ'. α'.

ΠΡΩΙΑΣ δὲ γενομένης, συμβούλιον ἔλαβον πάντες οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ κατὰ τοῦ Ἰησοῦ, ὥστε θανατῶσαι αὐτόν. Καὶ δήσαντες αὐτόν, ἀπήγαγον, καὶ παρέδωκαν

versum genus hominum ejus magnæ humilitatis exemplum sequeretur; concede propitius, ut ipsius tum patientiæ exemplum sequi, tum resurrectionis participes fieri valeamus, per eundem Jesum Christum, Dominum nostrum. Amen.

Epistola. Philip. ii. 5.

ΗΟC enim sentite in vobis, quod et in Christo Jesu, qui, cum in forma Dei esset, non rapinam arbitratus est esse se æqualem Deo: sed semetipsum exinanivit, formam servi accipiens, in similitudinem hominum factus, et habitu inventus ut homo. Humiliavit semetipsum, factus obediens usque ad mortem, mortem autem crucis. Propter quod et Deus exaltavit illum, et donavit illi nomen, quod est super omne nomen; ut in nomine Jesu omne genu flectatur cælestium, terrestrium, et infernorum; et omnis lingua confiteatur, quia Dominus Jesus Christus in gloria est Dei Patris.

Evangelium. S. Matth. xxvii. 1.

ΜΑΝΕ autem facto, consilium inierunt omnes principes sacerdotum, et seniores populi, adversus Jesum, ut eum morti tra-

παράδειγμα τῆς ταπεινοφροσύνης του, ἀξιώνόν μας ἵνα γίνωμεν μιμηταὶ τῆς ὑπομονῆς του, καὶ συμμετοχοὶ τῆς ἀναστάσεως του δι' αὐτοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ Ἀμήν.

Ἐπιστολῇ. Φιλ. β'. ε'.

ΤΟ αὐτὸ τοῦτο φρονεῖτε ἐσεῖς, ὃ καὶ ἐφρονήσεν ὁ Ἰησοῦς Χριστός. Ὅστις ἔχων μορφήν Θεοῦ, δὲν ἐνόμισεν ἄρπαγμόν τὸ εἶναι ὅμοιος τοῦ Θεοῦ. Ἀλλὰ ἐταπείνωσε τὸν ἑαυτόν του, λαβὼν μορφήν δούλου, γενόμενος καθ' ὁμοίωσιν ἀνθρώπου, καὶ κατὰ τὸ σχῆμα εὑρεθείς ὡς ἄνθρωπος, ἐταπείνωσε τὸν ἑαυτόν του, γενόμενος ὑπήκοος μέχρι θανάτου, καὶ θανάτου τοῦ σταυροῦ. Διὸ καὶ ὁ Θεὸς τὸν ὑπερύψωσε, καὶ τοῦ ἔχαρισεν ὄνομα, τὸ ὅποιον εἶναι ὑπὲρ πάντων ὀνομάτων Ὡστε εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ γονατίζῃ κάθε γέννημα ἐπουραῖον, ἐπίγειον, καὶ καταχθόνιον Καὶ πᾶσα γλῶσσα ὁμολογήσεται ὅτι ὁ Κύριος ὁ Ἰησοῦς Χριστός εἶναι εἰς δόξαν Θεοῦ πατρὸς.

Εὐαγγέλιον. Ματθ. κζ'. α'.

ΕΡΧΟΜΕΝΗΣ δὲ τῆς αὐγῆς, ἔλαβον συμβούλιον πάντες οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ κατὰ τοῦ Ἰησοῦ, ὅπως τὸν θανατώσωσι. Καὶ δήσαντές τον, ἔφερον καὶ τὸν πα-

tutto l' genere umano seguisse l' esempio della sua grande umiltà; facci la grazia di poter seguir l' esempio della sua pazienza, e d'esser resi partecipi della sua risurrezione per esso Gesù Cristo, nostro Signore. Amen.

L' Epistola. Philip. ii. 5.

SIA in voi il medesimo sentimento, il quale ancora è stato in Cristo Gesù; il quale, essendo in forma di Dio, non riputò rapina l' essere uguale a Dio. E pure anch' egli stesso, presa forma di servo, fattosi alla somiglianza degli uomini; e trovato nell' esteriore simile ad un uomo abbassò se stesso, essendosi fatto ubbidiente infino alla morte, e la morte di croce; per la quale cosa ancora, Iddio l' ha sovraneamente innalzato, e gli ha dato un nome, ch' è sopra ogni nome: acciocchè nel nome di GESÙ si piegassero ogni ginocchio delle creature celesti, e terrestri, e sotterranee: ch' ognia lingua confessi che Gesù Cristo è il Signore, e alla gloria di Dio Padre.

L' Evangelo. S. Mat. xxvii. 1.

ΠΟΙ, venuta la mattina, tutti i principali sacerdoti e gli anziani del popolo tennero consiglio contr' a Gesù per farlo morire, e lo

DOMINICA PROXIMA ANTE PASCHA.

follow the example of his great humility; Mercifully grant, that we may both follow the example of his patience, and also be made partakers of his resurrection; through the same Jesus Christ our Lord. *Amen.*

The Epistle. Phil. ii. 5.

LET this mind be in you, which was also in Christ Jesus: who, being in the form of God, thought it not robbery to be equal with God; but made himself of no reputation, and took upon him the form of a servant, and was made in the likeness of men: and being found in fashion as a man, he humbled himself, and became obedient unto death, even the death of the cross. Wherefore God also hath highly exalted him, and given him a Name which is above every name: that at the Name of Jesus every knee should bow, of things in heaven, and things in earth, and things under the earth; and that every tongue should confess that Jesus Christ is Lord, to the glory of God the Father.

The Gospel. St. Matth. xxvii. 1.

WHEN the morning was come, all the chief priests and elders of the people took counsel against Jesus, to put him to death. And when they had bound him, they led him away, and delivered him to Pontius Pilate the governor. Then Judas who had betrayed him, when he saw that he was condemned, repented himself, and brought again the thirty pieces of silver to the chief

alle Menschen dem Vorbilde seiner tiefen Erniedrigung folgen sollten! Verleihe gnädig, daß wir sowohl das Beispiel seiner Geduld nachahmen, als auch an seiner Auferstehung Theil haben mögen, durch denselben unsern Herrn, Jesum Christum. *Amen.*

Die Epistel. Philipp. 2, 5—11.

Ein jeglicher sey gesinnet, wie Jesus Christus auch war. Welcher, ob er wohl in göttlicher Gestalt war, hielt er es nicht für einen Raub, Gotte gleich seyn; sondern äußerte sich selbst, und nahm Knechtsgestalt an, ward gleich wie ein anderer Mensch, und an Geberden als ein Mensch erfunden. Er erniedrigte sich selbst, und ward gehorsam bis zum Tode, ja zum Tode am Kreuze. Darum hat ihn auch Gott erhöht, und hat ihm einen Namen gegeben, der über alle Namen ist: daß in dem Namen Jesu sich beugen sollen alle derer Kniee, die im Himmel und auf Erden, und unter der Erde sind; und alle Zungen bekennen sollen, daß Jesus Christus der Herr sey, zur Ehre Gottes des Vaters.

Das Evangelium. Matt. 27, 1—54.

Des Morgens aber hielten alle Hohepriester und die Ältesten des Volks einen Rath über Jesum, daß sie ihn lobteten. Und banden ihn, führten ihn hin, und überantworteten ihn dem Landpfleger Pontio Pilato. Da das sah Judas, der ihn verrathen hatte, daß er verdammet war zum Tode, gereuete er ihn; und brachte wieder die dreißig Silberlinge den Hohenpriestern und den Ältesten, und sprach: Ich habe übel gethan, daß ich unschuldig Blut verrathen habe. Sie sprachen:

tous les hommes suivent l'exemple de sa profonde humilité; fais-nous la grâce, que nous imitions sa patience, et que nous ayons part à sa résurrection, par le même Jésus-Christ notre Seigneur. *Amen.*

L'Épître. Phil. ii. 5.

QU'IL y ait donc en vous un même sentiment qui a été en Jésus-Christ; lequel, étant en forme de Dieu, n'a point réputé rapine d'être égal à Dieu; cependant il s'est anéanti lui-même, ayant pris la forme de serviteur, fait à la ressemblance des hommes; et étant trouvé en figure comme un homme, il s'est abaissé lui-même, et a été obéissant jusques à la mort, à la mort même de la croix. C'est pourquoi aussi Dieu l'a souverainement élevé, et lui a donné un nom qui est au-dessus de tout nom; afin qu'au nom de Jésus tout genou se ploie, tant de ceux qui sont aux cieux, que de ceux qui sont en la terre, et au-dessous de la terre; et que toute langue confesse que Jésus-Christ est le Seigneur, à la gloire de Dieu le Père.

L'Évangile. St. Matth. xxvii. 1.

PUIS quand le matin fut venu, tous les principaux sacrificateurs et les anciens du peuple tiurent conseil contre Jésus pour le faire mourir. Et l'ayant lié, ils l'amenerent et le livrèrent à Ponce-Pilate, qui étoit le gouverneur. Alors Judas, qui l'avoit trahi, voyant qu'il étoit condamné, se repentit, et reporta les trente pièces d'argent aux principaux sacrificateurs et aux anciens, en leur disant: j'ai péché, en trahissant le sang in-

signa el exemplo de su grande humildad; concedenos, por tu misericordia, que imitemos el dechado de su paciencia, y seamos partícipes de su resurreccion; mediante el mismo Jesu Christo nuestro Señor. *Amen.*

La Epistola. Phil. ii. 5.

Y EL mismo sentimiento haya en vosotros, que hubo tambien en Jesu-Christo: que siendo en forma de Dios, no tuvo por usurpacion el ser el igual á Dios: sino que se anonadó á sí mismo tomando forma de siervo, hecho á la semejanza de hombres, y hallado en la condicion como hombre. Se humilló á sí mismo, hecho obediente hasta la muerte, y muerte de Cruz. Por lo qual Dios tambien lo ensalzó, y le dió un nombre, que es sobre todo nombre: para que al nombre de Jesus se doble toda rodilla de los que están en los Cielos, en la tierra, y en los infernos, y toda lengua confiese, que el Señor Jesu Christo está en la gloria de Dios Padre.

El Evangelio. S. Mat. xxvii. 1.

Y VENIDA la mañana, todos los Principes de los Sacerdotes y los Ancianos del pueblo entraron en consejo contra Jesus, para entregarle á la muerte. Y lo llevaron atado, y lo entregaron al Presidente Poncio Pilato. Entonces Judas, que le habia entregado, quando vió que habia sido condenado: movido de arrepentimiento, volvió

αὐτὸν Ποντίῳ Πιλάτῳ τῷ ἡγεμόνι. Τότε ἰδὼν Ἰούδας ὁ παραδίδους αὐτὸν, ὅτι κατεκρίθη, μεταμεληθεὶς, ἀπέστρεψε τὰ τριάκοντα ἀργύρια τοὺς Ἀρχιερεῖς καὶ τοὺς Πρεσβυτέρους, λέγων· Ἵμῳ, παραδούς αἷμα ἄθῳον. Οἱ δὲ εἶπον· Τί πρὸς ἡμᾶς; σὺ ὄνεις. Καὶ ῥίψας τὰ ἀργύρια ἐν τῇ ναῷ, ἀνεχώρησε· καὶ ἀπελθὼν, ἀπήγγαστο. Οἱ δὲ ἀρχιερεῖς, λαβόντες τὰ ἀργύρια, εἶπον· Οὐκ ἔξεστι βαλεῖν αὐτὰ εἰς τὸν κορβανᾶν, ἕπει τιμὴ αἵματος ἐστίν. Συμβούλιον δὲ λαβόντες, ἡγόρασαν ἐξ αὐτῶν τὸν ἄγρον τοῦ κεραμῆος εἰς ταφὴν τοῖς ξένοις. Διὸ ἐκλήθη ὁ ἄγρος ἐκεῖνος, ἄγρος αἵματος, ἕως τῆς σήμερον. Τότε ἐπληρώθη τὸ ῥῆθὲν διὰ Ἱερεμίου τοῦ Προφήτου, λέγοντος· Καὶ ἔλαβον τὰ τριάκοντα ἀργύρια, τὴν τιμὴν τοῦ τετιμημένου, ὃν ἐτίμησαντο ἀπὸ υἱῶν Ἰσραὴλ· Καὶ ἔδωκαν αὐτὰ εἰς τὸν ἄγρον τοῦ κεραμῆος, καθὰ συνέταξέ μοι Κύριος. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐση ἔμπροσθεν τοῦ ἡγεμόνος καὶ ἐκηρύχθησαν αὐτὸν ὁ ἡγεμὼν, λέγων· Σὺ εἰ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔφη αὐτῷ· Σὺ λέγεις. Καὶ ἐν τῇ κατηγορείσθαι αὐτὸν ὑπὸ τῶν Ἀρχιερέων καὶ τῶν Πρεσβυτέρων, οὐδὲν ἀπεκρίνατο. Τότε λέγει αὐτῷ ὁ Πιλάτος· Οὐκ ἀκούεις πόσοι σου καταμαρτυροῦσι; Καὶ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῷ πρὸς οὐδὲν ῥῆμα· ὥστε θαυμάζοντες τὸν ἡγεμὼν λίαν. Κατὰ δὲ ἑορτὴν εἰώθει ὁ ἡγεμὼν ἀπολύειν ἓνα τῷ ὄχλῳ δέσμιον, ὃν ἠθέλον. Εἶχον δὲ τότε δέσμιον ἐπίσημον λεγόμενον Βαραββᾶν. Συνηγμένων οὖν αὐτῶν, εἶπεν αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· Τίνα θέλετε ἀπολύσω ὑμῖν; Βαραββᾶν, ἢ Ἰησοῦν τὸν λεγόμενον Χριστόν; Ἡδεῖ γὰρ ὅτι διὰ φθόνον παρέδωκαν αὐτόν. Καθημένους δὲ αὐτοῦ ἐπὶ τῇ βήματι, ἀπεστείλε πρὸς αὐτὸν ἡ γυνὴ αὐτοῦ,

ρέδωκαν εἰς τὰς χεῖρας Ποντίου Πιλάτου τοῦ ἡγεμόνος. Τότε ἰδὼν ὁ Ἰούδας, ὁ ὁπίους τὸν ἐπαρῶσα, ὅτι κατεδικάσθη, μετανοήσας ἀπέστρεψε τὰ τριάκοντα ἀργύρια τοῖς ἀρχιερεῖς καὶ τοῖς πρεσβυτέροις, λέγων· Ἵμῳ, ὅτι ἐπαρῶσα αἷμα ἄθῳον. Αὐτοὶ δὲ εἶπον· Τί μᾶς μέλει; σὺ βλέπε. Καὶ ῥίψας τὰ ἀργύρια ἐν τῇ μεσῷ τοῦ ναοῦ, ἀνεχώρησε· καὶ ἐπῆγε καὶ ἐκρεμάσθη. Οἱ δὲ ἀρχιερεῖς, λαβόντες τὰ ἀργύρια, εἶπον· Δὲν πρέπει· να τὰ βάλοιμεν εἰς τὸν κορβανᾶν, ἕπειδὴ εἶναι τιμὴ αἵματος. Λαβόντες ὁμῶς συμβούλιον, ἡγόρασαν μ' αὐτὰ τὸ χωράφιον τοῦ κεραμῆος, εἰς τάφον διὰ τοὺς ξένους. Διὰ τοῦτο, ἐκάλεισθαι τὸ χωράφιον ἐκεῖνο, χωράφιον αἵματος, ἕως τῆς σήμερον. Τότε ἐπληρώθη τὸ λεχθέν διὰ Ἱερεμίου τοῦ Προφήτου, λέγοντος· Καὶ ἔλαβον τὰ τριάκοντα ἀργύρια, τὴν τιμὴν τοῦ τετιμημένου, τὸν ὅποιον ἐτίμησαν ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ. Καὶ ἔδωκαν αὐτὰ εἰς τὸ χωράφιον τῷ κεραμῆος καθὼς μοι διέταξεν ὁ Κύριος. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐστάθη ἔμπροσθεν τοῦ ἡγεμόνος, καὶ ὁ ἡγεμὼν τὸν ἐπηρώτησε, λέγων· Εἰσὶ σὺ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; Ὁ δὲ Ἰησοῦς τοῦ εἶπε· Σὺ τὸ λέγεις. Καὶ κατηγορεῖσθαι ὑπὸ τῶν ἀρχιερέων καὶ τῶν πρεσβυτέρων, δὲν ἀπεκρίνατο. Τότε τοῦ λέγει ὁ Πιλάτος· Δὲν ἀκούεις πόσα σοῦ καταμαρτυροῦσι; Καὶ δὲν τοῦ ἀπεκρίθη λόγον· ὥστε ἐθαύμασε μεγάλως ὁ ἡγεμὼν. Κάθε ἑορτὴν λοιπὸν, ἐσυνήθιζεν ὁ ἡγεμὼν· να ἀπολύσῃ ἓνα ἀπὸ τῶν φυλακωμένων, κατὰ τὴν θέλησιν τοῦ πλήθους. Εἶχον δὲ τότε φυλακωμένον τινὰ ὀνημαστὸν λεγόμενον Βαραββᾶν. Συναθροισθέντων λοιπὸν αὐτῶν, εἶπεν πρὸς αὐτοὺς ὁ Πιλάτος· Ποῖον θέλετε· να σᾶς ἀπολύσω; τὸν Βαραββᾶν, ἢ τὸν

derent. Et vincum adduxerunt eum, et tradiderunt Pontio Pilato, praesidi. Tunc videns Judas, qui eum tradidit, quod damna- tus esset, poenitentia ductus, retulit triginta argenteos principibus sacerdotum et senioribus, dicens, Peccavi, tradens sanguinem justum. At illi dixerunt, Quid ad nos? tu videris. Et projectis argenteis in templo, recessit, et abiens, laqueo se suspendit. Principes autem sacerdotum, acceptis argenteis, dixerunt, Non licet mittere eos in corbanam, quia pretium sanguinis est. Consilio autem inito, emerunt ex illis agrum figuli, in sepulturam peregrinorum. Propter hoc, vocatus est Ager Sanguinis, usque in hodiernum diem. (Tunc impletum est, quod dictum est per Jeremiam Prophetam, dicentem, Et acceperunt triginta argenteos, pretium appretiati, quem appretiaverunt a filiis Israel; et dederunt eos in agrum figuli, sicut constituit mihi Dominus.) Jesus autem stetit ante praesidem; et interrogavit eum praeses, dicens, Tu es Rex Judaeorum? Dicit illi Jesus, Tu dicis. Et cum accusaretur a principibus sacerdotum, et senioribus, nihil respondit. Tunc dicit illi Pilatus, Non audis, quanta adversum te dicunt testimonia? Et non respondit ei ad ullum verbum, ita ut miraretur praeses vehementer. Per diem autem sollemnem consueverat praeses populo dimittere unum vincum, quem voluissent. Habebat autem tunc vincum insignem, qui dicebatur Barabbas. Congregatis autem illis, dixit Pilatus, Quem vultis dimittam vobis? Barabbam, an Jesum, qui dicitur Christus? Sciebat enim, quod per invidiam tradidissent eum. Sedente autem illo pro tribunali, misit ad eum uxor ejus, dicens, Nihil tibi et justo illi: multa enim passa sum hodie per visum propter eum,

legatolo, lo menarono e misero nelle mani di Ponzio Pilato, governatore. Allora Giuda che l'avea tradito, veggendo ch'egli era stato condannato, si pentì, e rese i trenta sicli d'argento a' principali sacerdoti ed agli anziani; dicendo: io ho peccato, tradendo il sangue innocente. Ma essi dissero: che tocca questo a noi? Pensavi tu. Ed egli, gittati i sicli d'argento nel tempio, si ritirò e se n'andò, e si strangolò. Ed i principali sacerdoti presero quei denari, e dissero; egli non è lecito di mettergli nel tesoro del tempio; conciosiacosachè sieno il prezzo di sangue. E, preso consiglio, comprarono con quelli il campo del vasellaio per luogo di sepoltura agli stranieri; perciò quel campo è stato infino al dì d'oggi chiamato, campo di sangue. Allora s'adempì ciò che fu detto dal Profeta, dicendo: ed essi presero i trenta sicli d'argento, prezzo di colui ch'è stato apprezzato, il quale hanno apprezzato d'infra i figliuoli d'Israel, e gli diedero per comprare il campo del vasellaio, secondo che l' Signore l'avea ordinato. Or Gesù comparve davanti al governatore; e l' governatore gli domandò, dicendo: sei tu il re de' Giudei? E Gesù gli disse; tu l' dici. Ed, essendo egli accusato da' principali sacerdoti e dagli anziani, non rispose nulla. Allora Pilato gli disse: non odi tu quante cose testimoniano contra a te? Ma egli non gli rispose nulla; talchè il governatore si meravigliò molto. Or, in questa festa solevasi liberare un prigioniero alla moltitudine, quale ella voleva. Ed allora avevano un prigioniero famoso, detto Barabba. Essendo adunque essi ravvati Pilato disse loro: qual volete che io vi liberi, Barabba, ovvero Gesù, detto Cristo? Perciocchè egli sapeva che glielo avevano

DOMINICA PROXIMA ANTE PASCHA.

priests and elders, saying, I have sinned, in that I have betrayed the innocent blood. And they said, What is that to us? see thou to that. And he cast down the pieces of silver in the temple, and departed, and went and hanged himself. And the chief priests took the silver pieces, and said, It is not lawful for to put them into the treasury, because it is the price of blood. And they took counsel, and bought with them the potter's field, to bury strangers in. Wherefore that field was called, The field of blood, unto this day. (Then was fulfilled that which was spoken by Jeremy the prophet, saying, And they took the thirty pieces of silver, the price of him that was valued, whom they of the children of Israel did value, and gave them for the potter's field, as the Lord appointed me.) And Jesus stood before the governor; and the governor asked him, saying, Art thou the King of the Jews? And Jesus said unto him, Thou sayest. And when he was accused of the chief priests and elders, he answered nothing. Then said Pilate unto him, Hearst thou not how many things they witness against thee? And he answered him to never a word, insomuch that the governor marvelled greatly. Now at that feast the governor was wont to release unto the people a prisoner, whom they would. And they had then a notable prisoner, called Barabbas. Therefore when they were gathered together, Pilate said unto them, Whom will ye that I release unto you? Barabbas, or Jesus which is called Christ? For he knew that for envy they had delivered him. When he was set down on the judgement-seat, his wife sent unto him, saying, Have thou nothing to do

innocent. Mais ils lui dirent: que nous importe? tu y aviseras. Et après avoir jeté les pièces d'argent dans le temple, il se retira; et s'en étant allé, il s'étrangla. Mais les principaux sacrificateurs, ayant pris les pièces d'argent, dirent: il n'est pas permis de les mettre dans le trésor, car c'est un prix de sang. Et après qu'ils eurent consulté entre eux, ils en achetèrent le champ d'un potier, pour la sépulture des étrangers: c'est pourquoi ce champ-là a été appelé jusqu'à aujourd'hui, le champ du sang. (Alors fut accompli ce dont il avoit été parlé par Jérémie le prophète, disant: et ils ont pris trente pièces d'argent, le prix de celui qui a été apprécié, lequel ceux d'entre les enfans d'Israël ont apprécié, et ils les ont données pour en acheter le champ d'un potier, selon ce que le Seigneur m'avoit ordonné.) Or Jésus fut présenté devant le gouverneur; et le gouverneur l'interrogea, disant: es-tu le Roi des Juifs? Jésus lui répondit: tu le dis. Et étant accusé par les principaux sacrificateurs et les anciens, il ne répondoit rien. Alors Pilate lui dit: n'entends-tu pas combien ils portent de témoignages contre toi? Mais il ne lui répondoit pas un mot sur quoi que ce fût, de sorte que le gouverneur s'en étonnoit extrêmement. Or le gouverneur avoit accoutumé de relâcher au peuple le jour de la fête un prisonnier, quel que ce fût qu'on demandât. Et il y avoit alors un prisonnier notable, nommé Barabbas. Quand donc ils furent assemblés, Pilate leur dit: lequel voulez-vous que je vous relâche? Barabbas, ou Jésus qu'on appelle Christ? Car il savoit bien qu'ils l'avoient livré par envie. Et comme il étoit assis au siège judiciaire, sa femme lui envoya dire: n'entre

Was gehet uns das an? Da siehe du zu. Und er darf die Silberlinge in dem Tempel, hob sich davon, gieng hin, und erbenkte sich selbst. Aber die Hohenpriester nahmen die Silberlinge, und sprachen: Es taugt nicht, daß wir sie in den Gotteskasten legen, denn es ist Blutgeld. Sie hielten aber einen Rath, und kauften einen Töpfers-Alder darum, zum Begräbniß der Pilger. Daher ist derselbige Alder genannt der Blutader, bis auf den heutigen Tag. Da ist erfüllet, das gesagt ist durch den Propheten Jeremias, da er spricht: Sie haben genommen dreißig Silberlinge, damit bezahlt ward er Verkaufte, welchen sie kauften von den Kindern Israel; und haben sie gegeben um einen Töpfers-Alder, als mir der Herr befohlen hat. Jesus aber stand vor dem Landpfleger: und der Landpfleger fragte ihn, und sprach: Wißt du der Juden König? Jesus aber sprach zu ihm: Du sagest es. Und da verklaget ward von den Hohenpriestern und Ältesten, antwortete er nichts. Da sprach Pilatus zu ihm: Hörest du nicht, wie hart sie dich verklagen: und er antwortete ihm nicht auf ein Wort, also daß auch der Landpfleger sehr verwunderte. Auf das Fest aber hatte der Landpfleger die Gewohnheit, dem Volk einen Gefangenen los zu geben, welchen sie wollten. Er hatte aber zu der Zeit einen Gefangenen, einen sonderlichen vor andern, der hieß Barabbas. Und da sie versammelt waren, sprach Pilatus zu ihnen: Welchen wollt ihr, daß ich euch lasse gebe? Barabbam, oder Jesum, von dem gesagt wird, er sey Christus? Denn er mußte wohl, daß sie ihn aus Neid überantwortet hatten. Und er auf dem Richtstuhl saß, schickte sein Weib

las treinta monedas de plata á los Principes de los Sacerdotes y á los Ancianos, diciendo: He pecado, entregando la sangre inocente. Mas ellos dixéron: ¿Qué nos importa á nosotros? viéraslo tú. Y arrojando las monedas de plata en el templo, se retiró, y fué, y se ahorcó con un lazo. Y los Principes de los Sacerdotes tomando las monedas de plata, dixéron: No es lícito meterlas en el tesoro, porque es precio de sangre. Y habiendo deliberado sobre ello, compraron con ellas el campo de un alfarero, para sepultura de los extrangeros. Por lo qual fué llamado aquel campo, Haceldama, esto es, campo de sangre, hasta el día de hoy. Entónces se cumplió lo que fué dicho por Jeremías el Propheta, que dixo: y tomaron las treinta monedas de plata, precio del apreciado, al qual apreciaron de los hijos de Israel. Y las diéron por el campo del alfarero, así como me lo ordenó el Señor. Y Jesus fué presentado ante el Presidente, y le preguntó el Presidente y dixo: Eres tú el Rey de los Judíos? Jesus le dice: Tú lo dices. Y como le acusasen los Principes de los Sacerdotes, y los Ancianos, nada respondió. Entónces le dice Pilato: ¿No oyes cuántos testimonios dicen contra ti? Y no le respondió á palabra alguna, de modo que se maravilló el Presidente en gran manera. Por el día solemne acostumbraba el Presidente entregar libre al pueblo un preso, el que querian. Y á la sazón tenia un preso muy famoso, que se llamaba Barrabás. Y habiéndose ellos juntado, les dixo Pilato: ¿A quien quereis que os entregue libre? ¿A Barrabás, ó por ventura á Jesus, que es llamado el Christo? Pues sabia que por envidia lo habian entregado. Y estando él sentado en su tribunal, le envió á decir su

λέγουσα· Μηδέν σοι καὶ τῷ δικαίῳ ἐκείνῳ· πολλὰ γὰρ ἐπαθὼν σήμερον κατ' ὄναρ δι' αὐτόν. Οἱ δὲ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Πρεσβύτεροι ἔπεισαν τοὺς ὄχλους, ἵνα αἰτήσωνται τὸν Βαραββᾶν, τὸν δὲ Ἰησοῦν ἀπολέσωσιν. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἡγεμὼν, εἶπεν αὐτοῖς· Τίνα θέλετε ἀπὸ τῶν δύο ἀπολῶσω ὑμῖν; Οἱ δὲ εἶπον· Βαραββᾶν. Λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· Τί οὖν ποιῶς Ἰησοῦν, τὸν λεγόμενον Χριστόν; Λέγουσιν αὐτῷ πάντες· Σταυρωθήτω. Ὁ δὲ ἡγεμὼν ἔφη· Τί γὰρ κακὸν ἐποίησεν; Οἱ δὲ περισσῶς ἔκραζον, λέγοντες· Σταυρωθήτω. Ἰδὼν δὲ ὁ Πιλάτος ὅτι οὐδὲν ὠφελεῖ, ἀλλὰ μᾶλλον θόρυβος γίνεται, λαβὼν ὕδωρ, ἀπενίψατο τὰς χεῖρας ἀπέναντι τοῦ ὄχλου, λέγων· Ἀθῶπός εἰμι ἀπὸ τοῦ αἵματος τῆς δικαίου τῆς ὑμεῖς ὀφείθε. Καὶ ἀποκριθεὶς πᾶς ὁ λαός, εἶπε· Τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα ἡμῶν. Τότε ἀπέλυσεν αὐτοὺς τὸν Βαραββᾶν, τὸν δὲ Ἰησοῦν φραγελλώσας, παρέδωκεν ἵνα σταυρωθῇ. Τότε οἱ στρατιῶται τοῦ ἡγεμόνος, παραλαβόντες τὸν Ἰησοῦν εἰς τὸ πραιτώριον, συνήγαγον ἐπ' αὐτὸν ὅλην τὴν σπείραν. Καὶ ἐκδύσαντες αὐτὸν, περιέθηκαν αὐτῷ χλαμῖδα κοκκίνην. Καὶ πλέξαντες ζέφανον ἐξ ἀκανθῶν, ἐπέθηκαν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ κάλαμον ἐπὶ τὴν δεξιὰν αὐτοῦ. Καὶ γονυπετήσαντες ἔμπροσθεν αὐτοῦ, ἐνέπαιζον αὐτῷ, λέγοντες· Χαίρε ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων. Καὶ ἑμπτύσαντες εἰς αὐτόν, ἔλαβον τὸν κάλαμον, καὶ ἔτυπον εἰς τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. Καὶ ὅτε ἐνέπαιζαν αὐτῷ, ἐξέδυσαν αὐτόν τὴν χλαμῖδα, καὶ ἐνέδυσαν αὐτὸν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ ἀπήγαγον αὐτὸν εἰς τὸ σταυρῶσαι. Ἐξερχόμενοι δὲ, εὗρον ἄνθρωπον Κυρηναῖον, ὀνόματι Σίμωνι· τοῦτον ἠγγάρευσαν ἵνα ἄρῃ τὸν σταυρὸν αὐτοῦ. Καὶ ἔλθοντες

Ἰησοῦν τὸν λεγόμενον Χριστόν; ἔπειδ' Ἐγγάρευσαν ὅτι διὰ φθόνου τὸν εἶχον παραδώσαντες. Καθημένους δὲ αὐτῷ ἐπὶ τοῦ βηματός, ἀπέειλεν πρὸς αὐτὸν ἡ γυνὴ του, λέγουσα· Μη βάψεις τὰς χεῖράς σου εἰς τὸ αἷμα τοῦ δικαίου ἐκείνου, ὅτι ἐπαθὼν πολλὰ σήμερον, εἰς τὸ ὀνειρώδιστον μου δι' αὐτόν. Οἱ δὲ ἀρχιερεῖς, καὶ οἱ πρεσβύτεροι ἔπεισαν τὸ πλῆθος, ὅπως ζητήσωσιν τὸν Βαραββᾶν, καὶ ἀπολέσωσι τὸν Ἰησοῦν. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἡγεμὼν, εἶπεν πρὸς αὐτούς· Ποῖον θέλετε ἀπὸ τῶν δύο ἵνα σὰς ἀπολῶσω; Οἱ δὲ εἶπον· Βαραββᾶν. Λέγει πρὸς αὐτούς ὁ Πιλάτος· Τί ἔχω ἵνα κάμω λοιπὸν τοῦ Ἰησοῦ τοῦ λεγομένου Χριστοῦ; Τοῦ λέγουσι πάντες· Ὅτι σταυρωθῇ. Ἰδὼν δὲ ὁ Πιλάτος ὅτι οὐδὲν ὠφελεῖ, ἀλλὰ μᾶλλον γίνεται θόρυβος, ἔλαβε νερόν, καὶ ἀπενίψε τὰς χεῖράς του ἔμπροσθεν τοῦ ὄχλου, λέγων· εἰμι ἀθῶπος ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ δικαίου τούτου· ἐπεὶ βλέπετε. Καὶ ἀποκριθεὶς πᾶς ὁ λαός, εἶπε· Τὸ αἷμα τὸ ἐπάνω μας καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα μας. Καὶ τότε τοὺς ἀπέλυσε τὸν Βαραββᾶν φραγελλώσας δὲ τὸν Ἰησοῦν, τὸν παρέδωκεν ἵνα σταυρωθῇ. Τότε οἱ στρατιῶται τοῦ ἡγεμόνος, λαβόντες τὸν Ἰησοῦν εἰς τὸ πραιτώριον, ἐδύναζον τριγύρω του ὅλην τὴν σπείραν. Καὶ ἐκδύσαντες τον, ἔβαλον ἐπάνω του χλαμῖδα κοκκίνην. Καὶ πλέξαντες στέφανον μετὰ ἀκάνθια, τοῦ τὸν ἔβαλον ἐπὶ τὴν κεφαλὴν καὶ κάλαμον ἐπὶ τὴν δεξιὰν του. Καὶ γονυπετίζοντες ἔμπροσθέν του, τὸν ἐνέπαιζον, λέγοντες· Χαίρε ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων. Καὶ πτύσαντες ἐπ' αὐτόν, ἔλαβον τὸν κάλαμον καὶ ἐκτύπον τὴν κεφαλὴν του. Καὶ ἀφ' οὗ τὸν ἐνέπαιζαν, τοῦ ἐκδύσαν τὴν χλαμῖδα, καὶ τὸν ἐνδύσαν μετὰ τὰ φορέματά του· καὶ τὸν

Principes autem sacerdotum et seniores persuaserunt populo ut peterent Barabbam, Jesum vero perderent. Respondens autem praeses, ait illis, Quem vultis vobis de duobus dimitti? At illi dixerunt, Barabbam. Dixit illis Pilatus, Quid igitur faciam de Jesu, qui dicitur Christus? Dicunt omnes, Crucifigatur. Ait illis praeses, Quid enim mali fecit? At illi magis clamabant, dicentes, Crucifigatur. Videns autem Pilatus, quia nihil proficeret, sed magis tumultus fieret, accepta aqua, lavit manus coram populo, dicens, Innocens ego sum a sanguine iusti huius: vos videritis. Et respondens universus populus, dixit, Sanguis ejus super nos, et super filios nostros. Tunc dimisit illis Barabbam: Jesum autem flagellatum tradidit eis, ut crucifigeretur. Tunc milites praesidis, suscipientes Jesum in praetorium, congregaverunt ad eum universam cohortem. Et exuentes eum, chlamydem coccineam circumdederunt ei. Et plectentes coronam de spinis, posuerunt super caput ejus, et arundinem in dextra ejus: et genu flexo ante eum, illudebant ei, dicentes, Ave, Rex Iudaeorum! Et expulsi in eum, acceperunt arundinem, et percutiebant caput ejus. Et, postquam illuserunt ei, exue- runt eum chlamyde, et induerunt eum vestimentis ejus, et duxerunt eum, ut crucifigerent. Exeuntes autem invenerunt hominem Cyrenaeum, nomine Simonem: hunc angariaverunt, ut tolleretur crucem ejus. Et venerunt in locum qui dicitur Golgotha, quod est Calvariae locus: et dederunt ei vinum bibere, cum felle mixtum: et, cum gustasset, noluit bibere. Postquam autem crucifixerunt eum, diviserunt vestimenta ejus, sortem mittentes: ut impleteretur, quod dictum est per Prophetam, dicentem, Divide-

messò nelle mani per invidia. Or, sedendogli in sul tribunale, la sua moglie gli mandò a dire, non aver da far nulla con quel giusto: perciocchè io ho sofferto oggi molto per lui in sogno. Ma i principali sacerdoti, e gli anziani persuasero alle turbe che chiedessero Barabba, e che facessero morire Gesù. E'l governatore, replicando disse loro: qual de' due volete ch'io vi liberi? Ed essi dissero: Barabba. Pilato disse loro: che farò dunque di Gesù, detto Cristo? Tutti gli dissero: sia egli crocifisso. E'l governatore disse: ma pure che male ha egli fatto? Ed essi vieppiù gridavano, dicendo: sia crocifisso. E Pilato, veggendo che non profittava nulla, anzi, che si sollevava un tumulto, prese dell'acqua, e si lavò le mani nel cospetto della moltitudine, dicendo: io sono innocente del sangue di questo giusto, pensateci voi: e tutto'l popolo, rispondendo, disse: sia il suo sangue sopra noi, e sopra i nostri figliuoli. Allora egli liberò loro Barabba; e dopo aver flagellato Gesù lo diede loro nelle mani, acciocchè fosse crocifisso. Allora i soldati del governatore, avendo tratto Gesù dentro al pretorio, raunarono attorno a lui tutta la schiera; e spogliatolo, gli misero attorno un saio di scarlato: e contesta una corona di spine, gliela misero sopra il capo; ed una canna nella man destra; ed, inginocchiatisi davanti, lo beffavano; dicendo: ti salu- tiamo, o re de' Giudei. Poi, sputatogli addosso, presero la canna e gli percuotevano il capo. E, dopo che l'ebbero schernito, spogliarono di quel saio e lo rivestirono de' suoi vestimenti: poi lo menarono a crocifiggere. Or, uscendo, trovarono un Cyreneo chiamato per nome Simon, il quale angariarono a portar la croce di Gesù.

DOMINICA PROXIMA ANTE PASCHA.

with that just man: for I have suffered many things this day in a dream because of him. But the chief priests and elders persuaded the multitude that they should ask Barabbas, and destroy Jesus. The governour answered and said unto them, Whether of the twain will ye that I release unto you? They said, Barabbas. Pilate saith unto them, What shall I do then with Jesus, which is called Christ? They all say unto him, Let him be crucified. And the governour said, Why, what evil hath he done? But they cried out the more, saying, Let him be crucified. When Pilate saw that he could prevail nothing, but that rather a tumult was made, he took water, and washed his hands before the multitude, saying, I am innocent of the blood of this just person: see ye to it. Then answered all the people, and said, His blood be on us, and on our children. Then released he Barabbas unto them: and when he had scourged Jesus he delivered him to be crucified. Then the soldiers of the governour took Jesus into the common hall, and gathered unto him the whole band of soldiers. And they stripped him, and put on him a scarlet robe. And when they had platted a crown of thorns they put it upon his head, and a reed in his right hand: and they bowed the knee before him, and mocked him, saying, Hail, King of the Jews. And they spit upon him, and took the reed, and smote him on the head. And after that they had mocked him they took the robe off from him, and put his own raiment on him, and led him away to crucify him. And as they came out they found a man of Cyrene, Simon by name; him they compelled to bear his cross. And when they were come out unto a place

point dans l'affaire de ce juste; car j'ai aujourd'hui beaucoup souffert à son sujet en songeant. Et les principaux sacrificateurs et les anciens persuadèrent à la multitude du peuple, de demander Barabbas, et de faire périr Jésus. Et le gouverneur, prenant la parole, leur dit: lequel des deux voulez-vous que je vous relâche? Ils dirent: Barabbas. Pilate leur dit: que ferai-je donc de Jésus qu'on appelle Christ? Ils lui dirent tous: qu'il soit crucifié. Et le gouverneur leur dit: mais quel mal a-t-il fait? Et ils crièrent encore plus fort, en disant: qu'il soit crucifié. Alors Pilate, voyant qu'il ne gaignoit rien, mais que le tumulte s'augmentoît, prit de l'eau, et lava ses mains devant le peuple, en disant: je suis innocent du sang de ce juste; vous y penserez. Et tout le peuple répondant, dit: que son sang soit sur nous, et sur nos enfans. Alors il leur relâcha Barabbas; et après avoir fait fouetter Jésus, il le leur livra pour être crucifié. Et les soldats du gouverneur amenèrent Jésus au prétoire, et assemblèrent devant lui toute la bande. Et après l'avoir dépouillé, ils mirent sur lui un manteau d'écarlate. Et ayant fait une couronne d'épines entrelassées, ils la mirent sur sa tête, avec un roseau dans sa main droite; puis s'agenouillant devant lui, ils se moquoient de lui, en disant: bien te soit, Roi des Juifs! Et après avoir craché contre lui, ils prirent le roseau, et ils en frappoient sa tête. Et après s'être moqués de lui, ils lui ôtèrent le manteau, et le vêtirent de ses vêtemens, et l'amènèrent pour le crucifier. Et comme ils sortoient, ils rencontrèrent un Cyrénien, nommé Simon, lequel ils contraignirent de porter la croix de Jésus. Et étant arrivés au lieu appelé Golgotha, c'est-à-dire, le lieu du têt,

zu ihm, und ließ ihm sagen: Habe du nichts zu schaffen mit diesem Gerechten; ich habe heute viel erlitten im Traume von feinet wegen. Aber die Hohenpriester und die Ältesten überredeten das Volk, daß sie um Barabbas bitten sollten, und Jesus umbrächten. Da antwortete nun der Landpfleger, und sprach zu ihnen: Welchen wollet ihr unter diesen zweien, den ich euch soll los geben? Sie sprachen: Barabbam. Pilatus sprach zu ihnen: Was soll ich denn machen mit Jesu, von dem gesagt wird, er sey Christus? Sie sprachen alle: Laß ihn kreuzigen. Der Landpfleger sagte: Was hat er denn übel gethan? Sie sprachen aber noch mehr, und sprachen: Laß ihn kreuzigen. Da aber Pilatus sah, daß er nichts schaffete, sondern daß viel ein großer Getümmel ward, nahm er Wasser, und wusch die Hände vor dem Volke, und sprach: Ich bin unschuldig an dem Blute dieses Gerechten; sehet Ihr zu. Da antwortete das ganze Volk, und sprach: Sein Blut komme über uns und über unsere Kinder. Da gab er ihnen Barabbas los: aber Jesus ließ er geißeln, und überantwortete ihn, daß er gekreuziget würde. Da nahmen die Kriegsknechte des Landpflegers Jesus mit sich in das Nichthaus, und sammelten über ihm die ganze Schaar; und zogen ihn aus, und legten ihm einen Purpurmantel an, und stochten eine Dornenkrone, und setzten sie auf sein Haupt, und hielten in seine rechte Hand, und beugten die Knie vor ihm, und spotteten ihn, und sprachen: Begrüßet seest du, der Juden König. Und setzten ihn an, und nahmen das Rohr, und schlugen damit sein Haupt. Und da sie ihn ver-

muger: Nada tengas tú con aquel Justo. Porque muchas cosas he padecido hoy en vision por causa de él. Mas los Principes de los Sacerdotes, y los Ancianos persuadieron al pueblo que pidiese á Barabbas, y que hiciese morir á Jesus. Y el Presidente le respondió, y dixo: ¿A qual de los dos queris que os entregue libre? Y dixeron ellos: A Barabbas. Pilato les dice: ¿Pues qué haré de Jesus, que es llamado el Christo? Dicen todos: Sea crucificado. El Presidente les dice: ¿Pues qué mal ha hecho? Y ellos levantaban mas el grito, diciendo: Sea crucificado. Y viendo Pilato que nada adelantaba, sino que crecia mas el alboroto, tomando agua, se lavó las manos delante del pueblo, diciendo: Inocente soy yo de la sangre de este Justo: allá os lo veais vosotros. Y respondiendo todo el pueblo, dixo: Sobre nosotros, y sobre nuestros hijos sea su sangre. Entonces les soltó á Barabbas; y despues de haber hecho azotar á Jesus, se lo entregó para que lo crucificasen. Entonces los soldados del Presidente tomando á Jesus para llevarle al pretorio, hiciéron fornar al rededor de él toda la cohorte, y desnudándole, le vistieron un manto de grana, y texiendo una corona de espinas, se la pusieron sobre la cabeza, y una caña en su mano derecha. Y doblando ante él la rodilla, le escarnecian, diciendo: Dios te salve, Rey de los Judíos. Y escupiéndole, tomaron una caña, y le herian en la cabeza. Y despues que lo escarnecieron, le desnudaron del manto, y le vistieron sus ropas, y le llevaron á crucificar. Y al salir fuera, hallaron un hombre de Cirene, por nombre Simón: á éste obligaron á que cargase con la Cruz de Jesus. Y vinieron á un lugar, llamado Gólgota, esto es, lugar de la Cala-

εἰς τόπον λεγόμενον Γολγοθᾶ, ὅς ἐστι λεγόμενος κρανίου τόπος, Ἐδωκαν αὐτῷ πιεῖν ὅξος μετὰ χολῆς μεμιγμένον· καὶ γευσάμενος, οὐκ ἤθελε πιεῖν. Σταυρώσαντες δὲ αὐτόν, διμερίσαντο τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, βάλλοντες κλῆρον· ἵνα πληρωθῇ τὸ ρηθὲν ὑπὸ τοῦ προφῆτου· Διμερίσαντό τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς, καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμὸν μου ἔβαλον κλῆρον. Καὶ καθήμενοι ἔτρουον αὐτὸν ἐκεῖ. Καὶ ἐπέθηκαν ἐπάνω τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ τὴν αἰτίαν αὐτοῦ γεγραμμένην· ΟΥΤΟΣ ΕΣΤΙΝ ΙΗΣΟΥΣ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΙΟΥΔΑΙΩΝ. Τότε ταυρῶνται συν αὐτῷ δύο λησταί, εἰς ἕκ δεξιών, καὶ εἰς ἕξ ἐκ ἐκείνων. Οἱ δὲ παραπορευόμενοι ἐβλασφήμουν αὐτόν, κινούντες τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, καὶ λέγοντες· Ὁ καταλὼν τὸν ναόν, καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις οἰκοδομῶν, σῶσον σεαυτὸν· εἰ νῦν εἰς τοῦ Θεοῦ, κατήβηθι ἀπὸ τοῦ σταυροῦ. Ὁμοίως δὲ καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς, ἐμπαίζοντες μετὰ τῶν Γραμματέων καὶ Πρεσβυτέρων, ἔλεγον· Ἄλλους ἔσωσεν, ἑαυτὸν οὐ δύναται σῶσαι. Εἰ βασιλεὺς Ἰσραὴλ ἔστι, καταβάτω νῦν ἀπὸ τοῦ σταυροῦ, καὶ πιστεύσομεν αὐτῷ. Πέποιθεν ἐπὶ τὸν Θεόν· ρυσάσθω νῦν αὐτόν, εἰ θέλει αὐτόν· εἶπε γάρ· Ὅτι Θεοῦ εἰμι υἱός. Τὸ δ' αὐτὸ καὶ οἱ λησταί, οἱ συζαυρωθέντες αὐτῷ, ὠνεῖδίζον αὐτῷ. Ἀπὸ δὲ ἑκτῆς ὥρας σκότος ἐγένετο ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν, ἕως ὥρας ἑννάτης. Περὶ δὲ τὴν ἐννάτην ὥραν ἀνεβόησεν ὁ Ἰησοῦς φωνῇ μεγάλῃ, λέγων· Ἥλι, Ἥλι, λαμὰ σαβαχθανί; τοῦτ' ἐστὶ, Θεέ μου, Θεέ μου, ἰνατί με εγκατέλιπες; Τινὲς δὲ τῶν ἐκεῖ ἐστῶτων ἀκοούσαντες, ἔλεγον· Ὅτι Ἥλιαν φωνεῖ οὗτος. Καὶ εὐθέως δραμὸν εἰς ἕξ αὐτῶν, καὶ λαβὼν σπόγγον, πλήσας τε ὄξος, καὶ περιβέης καλὰμῳ, ἐπότιζεν αὐτόν. Οἱ δὲ λοι-

ῆφνον ἅνα τὸν σταυρῶσσι. Πορευόμενοι δὲ εἶρον ἄνθρωπον Κυρηναῖον, ὀνομαζόμενον Σίμωνα· τοῦτον ἠγγάρευσαν ὅπως φέρῃ τὸν σταυρόν του. Καὶ ἔλθοντες εἰς τόπον λεγόμενον Γολγοθᾶ, ὁ ὁποῖος κρέζεται κρανίου τόπος, τοῦ ἔδωκαν ἅνα πηρὶ ὕδωρον ἀνακατωμένον μετὰ χολῆν· καὶ δοκιμάσας το δὲν ἤθελεν ἅνα πηρ. Σταυρώσαντες δὲ αὐτόν, ἐμοίρασαν τὰ φορέματά του, βάλλοντες κλῆρον ὅπως πληρωθῇ τὸ λεχθέν ὑπὸ τοῦ προφῆτου· Ἐμοίρασαν τὰ φορέματά μου ἀναμεταξύ των· καὶ ἐπὶ τὸ ἐπάνωφορέμῳ μου ἔβαλον κλῆρον. Καὶ καθήμενοι τὸν ἐφύλαττον ἐκεῖ. Καὶ ἔβαλον ἐπάνω τῆς κεφαλῆς του τὴν αἰτίαν του γεγραμμένην· ΟΥΤΟΣ ΕΙΝΑΙ ΙΗΣΟΥΣ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΙΟΥΔΑΙΩΝ. Τότε ἐσταυρώθησαν μετὰ αὐτὸν δύο λησταί, ἕνας ἐκ δεξιῶν, καὶ ἕνας ἐκ ἑξερῶν. Καὶ οἱ ἀπερνούντες τὸν ἐβλασφήμουν, κινούντες τὰς κεφαλὰς των, καὶ λέγοντες· Ὁ καταχάλων τὸν ναόν, καὶ ἐν τρεῖς ἡμέρας ἀνακτῶν αὐτόν, σῶσον τὸν ἑαυτόν σου. Ἐάν εἴσαι υἱὸς τοῦ Θεοῦ, κατέβα ἀπὸ τοῦ σταυροῦ. Ὁμοίως δὲ καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς ἐμπαίζοντες, μετὰ τῶν Γραμματέων καὶ Πρεσβυτέρων, ἔλεγον· Ἄλλους ἔσωσε τὸν ἑαυτόν του ὅμως δὲν δύναται ἅνα σῶσαι. Ἐάν εἴσαι βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ, καταβέθι τώρα ἀπὸ τοῦ σταυροῦ, καὶ θέλομεν πιστεῦσαι εἰς αὐτόν. Ἠλπισεν εἰς τὸν Θεόν, ὡς τὸν σῶσαι τώρα, ἔάν θέλῃ· ὅτι εἶπεν· Εἰμὶ Θεοῦ υἱός. Τὸ αὐτὸ δὲ, καὶ οἱ λησταί, ἐσταυρωθέντες μετὰ αὐτόν, τοῦ ὠνεῖδίζον. Ἀπὸ δὲ τῆς ἑκτῆς ὥρας γίνετο σκότος ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν, ἕως τῆς ἐννάτης ὥρας. Περὶ δὲ τὴν ἐννάτην ὥραν ἀνεβόησεν ὁ Ἰησοῦς μετὰ μεγάλης φωνῆς, λέγων· Ἥλι, Ἥλι, λαμὰ σαβαχθανί.

runt sibi vestimenta mea, et super vestem meam miserunt sortem. Et sedentes servabant eum; et imposuerunt super caput ejus causam ipsius scriptam, HIC EST JESUS, REX JUDEORUM. Tunc crucifixi sunt cum eo duo latrones: unus a dextris, et unus a sinistris. Prætereuntes autem blasphemabant eum, moventes capita sua, et dicentes, Vah! qui destruis templum Dei, et in triduo illud reedificas; salva teipsum: si Filius Dei es, descende de cruce. Similiter et principes sacerdotum illudentes, cum scribis et senioribus, dicebant, Alios salvos fecit: seipsum non potest salvum facere. Si Rex Israel est, descendat nunc de cruce; et credemus ei. Confidit in Deo; liberet nunc eum, si vult eum: dixit enim, quia Dei Filius sum. Idipsum autem et latrones, qui crucifixi erant cum eo, improperebant ei. A sexta autem hora, tenebræ factæ sunt super universam terram, usque ad horam nonam. Et circa horam nonam clamavit Jesus voce magna, dicens, *Eli, Eli, lamma sabachthani?* hoc est, Deus meus, Deus meus, ut quid dereliquisti me? Quidam autem illic stantes, et audientes, dicebant, Eliam vocat iste. Et continuo currens unus ex eis, acceptam spongiam implevit aceto, et imposuit arundini, et dabat ei bibere. Cæteri autem dicebant, Sine, videamus an veniat Elias, liberans eum.

venuti nel luogo detta Golgota, che vuol dire il luogo del teschio, gli diedero da bere dell'aceto mescolato con fiele: ma egli, avendolo gustato non ne volle bere. Poi, avendolo crocifisso, spartirono i suoi vestimenti, tirando la sorte; acciocchè fosse adempiuto ciò che fu detto dal Profeta: hanno spartiti fra loro i miei vestimenti, e hanno tratta la sorte sopra la mia veste. E, postisi a sedere, lo guardavano quivi. Gli posero ancora sopra il capo il delitto che gli era apposto, scritto in questa maniera: COSTUI È GESU IL RE DE' GIUDEI. Allora furono crocifissi con lui due ladroni l'uno a destra, l'altro a sinistra. E coloro che passavano ivi presso, lo ingiuriavano, scotendo il capo, e dicendo: che disai il tempio, ed in tre giorni lo riedifichi, salva te stesso: se sei figliuol di Dio, scendi giù di croce. Simigliantemente ancora i principali sacerdoti, con gli scritti e gli anziani, e i farisei, facendosi beffi dicevano: egli ha salvati gli altri, e non può salvar se stesso. Se egli è il re d'Israele, scenda ora giù di croce, e noi crediamo in lui. Egli s'è confidato in Dio, librilo ora, se pur lo gradisce; conciosiacosì ch'egli abbia detto, io son figliuolo di Dio. Lo stesso gli rimproveravano ancora i ladroni, ch'erano stati crocifissi con lui. E dalle sei ore si fecero tenebre sopra tutta la terra, infino alle nove. Ed intorno alle nove, Gesù gridò con gran voce, dicendo: *Eli, Eli, Lamma-sabactani!* cioè, Dio mio, Dio mio, perchè m'hai abbandonato? E alcuni di coloro ch'erano ivi presenti, udendo ciò, dicevano: costui chiama Elia. Ed uno di quello stante un di loro corse, e prese uno spugna, e l'empìe d'aceto; e la messala intorno ad un canna, gli diè da bere. E

called Golgotha, that is to say, a place of a skull, they gave him vinegar to drink mingled with gall : and when he had tasted thereof, he would not drink. And they crucified him, and parted his garments, casting lots : that it might be fulfilled, which was spoken by the prophet, They parted my garments among them, and upon my vesture did they cast lots. And sitting down they watched him there ; and set up over his head his accusation written, THIS IS JESUS THE KING OF THE JEWS. Then were there two thieves crucified with him ; one on the right hand, and another on the left. And they that passed by reviled him, wagging their heads, and saying, Thou that destroyest the temple, and buildest it in three days, save thyself : if thou be the Son of God, come down from the cross. Likewise also the chief priests mocking him, with the scribes and elders, said, He saved others, himself he cannot save : if he be the King of Israel, let him now come down from the cross, and we will believe him. He trusted in God ; let him deliver him now, if he will have him : for he said, I am the Son of God. The thieves also, which were crucified with him, cast the same in his teeth. Now from the sixth hour there was darkness over all the land unto the ninth hour. And about the ninth

spottet hatten, zogen sie ihm den Mantel aus, und zogen ihm seine Kleider an, und fuhreten ihn hin, da sie ihn kreuzigten. Und indem sie hinaus giengen, fanden sie einen Menschen von Cyrene, mit Namen Simon; den zwangen sie, daß er ihm sein Kreuz trug. Und da sie an die Stätte kamen, mit Namen Golgatha, das ist verdeutschet, Schedelstätte, gaben sie ihm Essig zu trinken mit Galle vermischt; und da er es schmedte, wollte er nicht trinken. Da sie ihn aber gekreuziget hatten, theilten sie seine Kleider, und warfen das Loos darum; auf daß erfüllet würde, das gesagt ist durch den Propheten: Sie haben meine Kleider unter sich getheilet, und über mein Gewand haben sie das Loos geworfen. Und sie saßen allda, und hüteten sein. Und oben zu seinem Haupte befestigten sie die Ursache seines Todes beschrieben, nämlich: Dieß ist Jesus, der Juden König. Und da wurden zweien Mörder mit ihm gekreuziget, einer zur Rechten, und einer zur Linken. Die aber vorüber giengen, lästerten ihn, und schüttelten ihre Köpfe, und sprachen: Der du den Tempel Gottes zerbrichst, und bauest ihn in dreien Tagen, hilf dir selber. Bist du Gottes Sohn, so steig herab vom Kreuze. Dergleichen auch die Hohenpriester spotteten sein, samt den Schriftgelehrten und Ältesten, und sprachen: Anders hat er gebolsen, und kann ihm selber nicht helfen. Ist er der König Israels, so steige er nun vom Kreuze, so wollen wir ihm glauben. Er hat Gott vertrauet, der erlöse ihn nun, lästet es ihn; denn er hat gesagt: Ich bin Gottes Sohn. Dergleichen schmaheten ihn auch die Mörder, die mit

ils lui donnèrent à boire du vinaigre mêlé avec du fiel; mais quand il en eut goûté, il n'en voulut point boire. Et après l'avoir crucifié, ils partagèrent ses vêtements en les jetant au sort, afin que ce qui avoit été dit par le prophète fût accompli : ils ont partagé entre eux mes vêtements, et ont jeté au sort ma saie. Puis s'étant assis, ils le gardoient là. Ils mirent aussi au-dessus de sa tête un écriteau, où la cause de sa condamnation étoit marquée en ces mots : CELUI-CI EST JESUS LE ROI DES JUIFS. Et deux brigands furent crucifiés avec lui ; l'un à sa droite, et l'autre à sa gauche. Et ceux qui passaient par là lui disoient des outrages, en branlant la tête, et disant : toi qui détruis le temple, et qui le rebâties en trois jours, sauve-toi toi-même : si tu es le Fils de Dieu, descends de la croix. Pareillement aussi les principaux sacrificateurs, avec les scribes et les anciens, se moquant, disoient : il a sauvé les autres, il ne se peut sauver lui-même : s'il est le Roi d'Israël, qu'il descende maintenant de la croix, et nous croirons en lui : il se confie en Dieu ; mais si Dieu l'aime, qu'il le délivre maintenant ; car il a dit : je suis le Fils de Dieu. Les brigands aussi, qui étoient crucifiés avec lui, lui reprochoient la même chose. Or depuis six heures il y eut des ténèbres sur tout le pays, jusqu'à neuf heures. Et en-

vera. Y le diéron á beber vino mezclado con hiel. Y habiéndolo probado, no lo quiso beber. Y despues que lo hubiéron crucificado, repartieron sus vestiduras, echando suerte : para que se cumpliese lo que fué dicho por el Propheta, que dice : Se repartieron mis vestiduras, y sobre mi túnica echáron suerte. Y sentados le hacian la guardia. Y pusieron sobre su cabeza su causa escrita : ESTE ES JESUS EL REY DE LOS JUDIOS. Entónces crucificáron dos ladrones con él : uno á la derecha, y otro á la izquierda. Y los que pasaban le blasfemaban moviendo sus cabezas, y diciendolo : Ha, tu el que destruyes el templo de Dios, y lo reedificas en tres dias, sálvate á tí mismo : si eres Hijo de Dios, descende de la cruz. Asimismo insultándole tambien los Príncipes de los Sacerdotes con los Escribas, y Ancianos decian : á otros salvó, y á sí mismo no puede salvar : si es el Rey de Israel, descienda ahora de la cruz, y le creemos : confió en Dios : librello ahora, si le ama : pues dixo : Hijo soy de Dios. Y los ladrones que estaban crucificados con él, le improperaban. Mas desde la hora de sexta hubo tinieblas sobre toda la tierra hasta la hora de nona. Y cerca de la hora de nona clamó Jesus con grande voz, diciendo : *Eli, Eli, lamma sabachthani* ! esto es : Dios mio, Dios mio, ¿ por qué me has des-

FERIA SECUNDA ANTE PASCHA.

ποὶ ἔλεγον· "Ἄφες, ἰδωμεν εἰ ἔρχεται Ἡλίας σώσον αὐτόν. Ὁ δὲ Ἰησοῦς, πάλιν κράξας φωνῇ μεγάλῃ, ἀφῆκε τὸ πνεῦμα. Καὶ ἰδοὺ, τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ ἐσχίσθη εἰς δύο ἀπὸ ἄνωθεν ἕως κάτω· καὶ ἡ γῆ ἐσεισθη, καὶ αἱ πέτραι ἐσχίσθησαν· Καὶ τὰ μνημεῖα ἀνεψχέθησαν, καὶ πολλὰ σώματα τῶν κεκοιμημένων ἁγίων ἠγέρθη· Καὶ ἐξελθόντες ἐκ τῶν μνημείων μετὰ τὴν ἔγερσιν αὐτοῦ, εἰσῆλθον εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν, καὶ ἐνεφανίσθησαν πολλοῖς· Ὁ δὲ ἐκατόνταρχος καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ τηρῆντες τὸν Ἰησοῦν, ἰδόντες τὸν σεισμόν καὶ τὰ γενόμενα, ἐφοβήθησαν σφόδρα, λέγοντες· Ἄλθω· Θεοῦ υἱὸς ἦν οὗτος.

ΗΜΕΡΑ 5'. ΠΡΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

Ἐπιστολῇ. Ἡσα. ξγ'. α'.

ΤΙΣ οὗτος ὁ παραγεγόμενος ἐξ' Ἐδῶμ, ἐρύθημα ἱματίων ἐκ Βοσὸρ; οὕτως ὠραῖος ἐν σολῇ, βία μετὰ ἰσχύος; Ἐγὼ διαλέγομαι δικαιοσύνην καὶ κρίσιν σωτηρίων. Διὰ τὸν σου ἐρυθρὰ τὰ ἱμάτια, καὶ τὰ ἐνδύματά σου ὡς ἀπὸ πατητοῦ ληνοῦ; Πλήρης καταπεπατημένης, καὶ τῶν ἐθνῶν οὐκ ἔστιν ἀνὴρ μετ' ἐμοῦ, καὶ κατέπατήσα αὐτοὺς ἐν θυμῷ μου, καὶ κατέθλασα αὐτοὺς ὡς γῆν, καὶ κατήγαγον τὸ αἷμα αὐτῶν

Jesus autem, iterum clamans voce magna, emisit spiritum. Et ecce, velum templi scissum est in duas partes, a summo usque deorsum; et terra mota est, et petrae scissae sunt, et monumenta aperta sunt, et multa corpora sanctorum, qui dormierant, surrexerunt; et exeuntes de monumentis post resurrectionem ejus, venerunt in sanctam civitatem, et apparuerunt multis. Centurio autem, et qui cum eo erant custodientes Jesum, viso terrae motu, et his quae fiebant, timuerunt valde, dicentes, Vere Dei filius erat iste.

FERIA SECUNDA ANTE PASCHA.

Pro Epistola. Isaia. lxiii. 1.

QUIS est iste, qui venit de Edom, tinctis vestibus de Bosra? iste formosus in stola sua, gradiens in multitudo fortitudinis suae. Ego, qui loquor iustitiam, et propagator sum ad salvandum. Quare ergo rubrum est indumentum tuum, et vestimenta tua sicut calcantium in torculari? Torcular calcavi solus; et de gentibus non est vir mecum. Calcavi eos in furore meo, et conculcavi eos in ira mea; et aspersus est sanguis eorum super vestimenta mea; et omnia indumenta mea inquinavi. Dies enim ul-

δπλαδῇ, Θεὸς μου, Θεός μου, διὰ τὴν ἀπαρέτησας; Τινες δὲ τῶν ἐκεῖ παρόντων ἀκούσαντες, ἔλεγον· Ὅτι οὗτος κράζει τὸν Ἡλίαν. Καὶ οἱ εὐθὺς τρέχων ἕνις ἀπ' αὐτῶν, καὶ λαβὼν σπογγαρίον, τὸ ἐβούλησεν εἰς τὸ δέσδιον, καὶ βάλλοντάς το εἰς τὴν ἄκραν καλάμου, τὸν ἐπότιζεν. Οἱ δὲ λοιποὶ ἔλεγον· Ἄφες, ἰδωμεν, εἰ ἔρχεται Ἡλίας· ἢ τὸν σώσει. Ὁ δὲ Ἰησοῦς, κράξας πάλιν μετὰ μεγάλην φωνήν, ἐξεψύχισε. Καὶ ἰδοὺ, τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ ἐσχίσθη εἰς δύο ἀπὸ ἄνωθεν ἕως κάτω· καὶ ἡ γῆ ἐσεισθη, καὶ αἱ πέτραι ἐσχίσθησαν. Καὶ τὰ μνημεῖα ἀνεψχέθησαν, καὶ πολλὰ σώματα τῶν κεκοιμημένων ἁγίων ἠγέρθησαν. Καὶ ἐκβαίνοντες ἀπὸ τὰ μνημεῖα μετὰ τὴν ἔγερσιν τοῦ, ἦλθον εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν καὶ ἐφάνησαν εἰς πολλοὺς. Ὁ δὲ ἐκατόνταρχος καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ φυλάττοντες τὸν Ἰησοῦν, ἰδόντες τὸν σεισμόν καὶ τὰ γενόμενα, ἐφοβήθησαν μεγάλως, λέγοντες. Οὗτος ἀληθῶς ἦτο Θεοῦ υἱός.

ΗΜΕΡΑ 5'. ΠΡΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

Ἐπιστολῇ. Ἡσα. ξγ'. α'.

ΠΟΙΟΣ εἶναι οὗτος ὁ ἐρχόμενος ἀπὸ Ἐδῶμ, ἀπὸ Βοσὸρ μετὰ βαμμένα ρούχα; οὕτως ὠραῖος, στολισμένος, καὶ περιπατῶν εἰς τὴν μεγαλειότητα τῆς δυνάμεώς του; Ἐγὼ λαλοῦμαι δικαίως, ἡ σωτηρία μου εἶναι ἰσχυρά. Διὰ τὸ εἶναι τὰ ρούχιά σου κόκκινα, καὶ τὰ ἐνδύματά σου ὡσανὶ τὰ τοῦ εἰς ληνὸν πατοῦντος; Ἐγὼ ἐπάτησα μόνος εἰς τὸ σκαφίδιον, καὶ ἄνθρωποι ἀπὸ τῶν ἐθνῶν δὲν ἦτο μετ' ἐμοῦ, καὶ θέλω

altri dicevano, lascia: veggiamo se Elia verrà a salvarlo, e Gesù, avendo di nuovo gridato con gran voce, rendè lo Spirito. Ed ecco la cortina del tempio si fendè in due da cima a fondo; e la terra tremò, e le pietre si schiantarono; ed i monumenti furono aperti, e molti corpi de' Santi che dormivano, risuscitarono. E quelli, usciti de' monumenti dopo la risurrezion di Gesù, entrarono nella santa città ed apparvero a molti. Or il Centurione, e coloro ch'erano con lui, guardando Gesù, veduto il tremuoto e le cose avvenute, temettero grandemente, dicendo: veramente costui era il figliuol di Dio.

LUNEDÌ AVANTI LA PASQUA.

L' Epistola. Isa. lxiii. 1.

CHI è costui che viene d' Edom, di Bosra co' vestimenti macchiati? Costui ch' è magnifico nel suo amanto, che cammina nella grandezza della sua forza? Io son quel che parla in giustizia, e son grande per salvare. Perchè v' è del rosso nel tuo amanto, e perchè sono i tuoi vestimenti come di chi

hour Jesus cried with a loud voice, saying, *Eli, Eli, lama sabachthani?* that is to say, My God, my God, why hast thou forsaken me? Some of them that stood there, when they heard that, said, This man calleth for Elias. And straightway one of them ran, and took a sponge, and filled it with vinegar, and put it on a reed, and gave him to drink. The rest said, Let be, let us see whether Elias will come to save him. Jesus, when he had cried again with a loud voice, yielded up the ghost. And behold, the veil of the temple was rent in twain from the top to the bottom, and the earth did quake, and the rocks rent, and the graves were opened, and many bodies of the saints which slept, arose, and came out of the graves after his resurrection, and went into the holy city, and appeared unto many. Now when the centurion, and they that were with him, watching Jesus, saw the earthquake, and those things that were done, they feared greatly, saying, Truly this was the Son of God.

MONDAY BEFORE EASTER.

For the Epistle. Isaiah lxiii. 1.

WHO is this that cometh from Edom, with dyed garments from Bozrah? this that is glorious in his apparel, travelling in the greatness of his strength? I that speak in righteousness, mighty to save, Wherefore art thou red in thine apparel, and thy garments like him that treadeth in the wine-

ihm gekreuziget waren. Und von der sechsten Stunde an ward eine Finsterniß über das ganze Land, bis zu der neunten Stunde. Und um die neunte Stunde schrie Jesus laut, und sprach: Eli, Eli, lama asabthani? das ist: Mein Gott, mein Gott, warum hast du mich verlassen? Etliche aber, die da standen, da sie das hörten, sprachen sie: Der ruft den Elias. Und bald lief einer unter ihnen, nahm einen Schwamm, und füllte ihn mit Essig, und steckte ihn auf ein Rohr, und trankte ihn. Die andern aber sprachen: Halt, laß sehen, ob Elias komme, und ihm helfe. Aber Jesus schrie abermal laut, und verschieb. Und siehe da, der Vorhang im Tempel zerriss in zwei Stücke, von oben an bis unten aus. Und die Erde erbebete, und die Felsen zerrissen, und die Gräber thaten sich auf, und standen auf viele Leiber der Heiligen, die da schliefen, und giengen aus den Gräbern nach seiner Auferstehung, un kamen in die heilige Stadt, und erschienen vielen. Aber der Hauptmann und die bey ihm waren, und bewahreten Jesus, da sie sahen das Erdbeben, und was da geschah, erschrakten sie sehr, und sprachen: Wahrlich, dieser ist Gottes Sohn gewesen.

Am Montage vor Ostern.

Die Epistel. Jesaia 63, 1—19.

Wer ist der, so von Edom kommt, mit röthlichen Kleidern von Baza? Der so geschmückt ist in seinen Kleidern, und einher tritt in seiner großen Kraft? Ich bin es, der Gerechtigkeit lehret und ein Meister bin zu helfen. Warum ist denn dein Gewand so rothfarb, und dein Kleid wie

viron les neuf heures Jésus s'écria à haute voix, en disant: Eli, Eli, lama sabachthani? c'est-à-dire, mon Dieu, mon Dieu, pourquoi m'as-tu abandonné? Et quelques-uns de ceux qui étoient là présens, ayant entendu cela, disoient: il appelle Elie. Et aussitôt un d'entre eux courut, et prit une éponge; et l'ayant remplie de vinaigre, la mit autour d'un roseau, et lui en donna à boire. Mais les autres disoient: laisse, voyons si Elie viendra le sauver. Alors Jésus ayant crié encore à haute voix, rendit l'esprit. Et voici, le voile du temple se déchira en deux, depuis le haut jusqu'en bas: et la terre trembla; et les pierres se fendirent; et les sépulchres s'ouvrirent; et plusieurs corps des saints qui étoient endormis, se levèrent; et étant sortis des sépulchres après sa résurrection, ils entrèrent dans la sainte cité, et se montrèrent à plusieurs. Or, le centenier et ceux qui avec lui gardoient Jésus, ayant vu le tremblement de terre, et tout ce qui venoit d'arriver, eurent une fort grande peur, et dirent: véritablement, celui-ci étoit le Fils de Dieu.

LE LUNDI AVANT PAQUES.

Pour L'Epître. Esaïe, lxiii. 1.

QUI est celui-ci qui vient d'Edom, de Botsra, ayant les habits teints en rouge? celui-ci qui est maniquement paré en son vêtement, marchant selon la grandeur de sa force? C'est moi qui parle en justice, et qui ai tout pouvoir de sauver. Pourquoi y a-t-il du rouge en ton vêtement? et pourquoi tes habits sont-ils comme les habits de ceux qui foulent au pressoir? J'ai été tout seul à fouler au pressoir; et personne d'entre les peuples n'a été avec

amparado? Algunos pues de los que allí estaban, quando esto oyeron, decian: A Elias llama éste. Y luego corriendo uno de ellos, tomó una esponja, y la empapó en vinagre, y la puso sobre una caña, y le daba á beber. Y los otros decian: Dexad, veamos si viene Elias á librarlo. Mas Jesus clamando segunda vez con grande voz, entregó el espíritu. Y he aquí se rasgó el velo del templo en dos partes de alto á baxo. Y tembló la tierra, y se hendiéron las piedras, y se abrieron los sepulchros: y muchos cuerpos de Santos, que habian muerto, resucitarón. Y saliendo de los sepulchros despues de la resurreccion de él, viniéron á la santa ciudad, y apareciéron á muchos. Mas el Centurion, y los que con él estaban guardando á Jesus, visto el terremoto, y las cosas que pasaban, tuviéron grande miedo, y decian: Verdaderamente Hijo de Dios era éste.

EL LUNES ANTES DE PASCUA.

Por la Epistola. Isa. lxiii. 1.

QUIEN es este, que viene de Edóm, y de Bosra con las vestiduras teñidas? este hermoso en su vestido, que camina en la mu-

σταυρωθῇ. Οἱ δὲ στρατιῶται ἀπήγαγον αὐτὸν ἔσω τῆς αὐλῆς, ὃ ἐστὶ πραιτώριον· κ' συγκαλοῦσιν ὅλην τὴν σπείραν. Καὶ ἐνδύνουσιν αὐτὸν πορφύραν, καὶ περιτίθενσιν αὐτῷ πλέξαντες ἀκάνθινον στέφανον. Καὶ ῥέξαντο ἀσπάρεσθαι αὐτόν· Χαίρε, βασιλεῦ τῶν Ἰουδαίων. Καὶ ἔτυπτον αὐτὸν τὴν κεφαλὴν καλὰ μῶ, καὶ ἐνέπτυον αὐτῷ· καὶ τιθέντες τὰ γόνατα, προσκύνουν αὐτῷ. Καὶ ὅτε ἐνέπαιξαν αὐτῷ, ἐξέδυσαν αὐτὸν τὴν πορφύραν, καὶ ἐνέδυσαν αὐτὸν τὰ ἱμάτια τὰ ἴδια· καὶ ἐξάγαγον αὐτόν, ἵνα σταυρώσωσιν αὐτόν. Καὶ ἀγαρεῖνουςι πυράγοντά τινα Σίμωνα Κυρηναῖον, ἐρχόμενον ἀπ' ἀγροῦ, τὸν πατέρα Ἀλεξάνδρου καὶ Ρούφου, ἵνα ἄρῃ τὸν σταυρὸν αὐτοῦ. Καὶ φέρουσιν αὐτὸν ἐπὶ Γολγοθᾶ τόπον· ὃ ἐστὶ μεθεμμενόμενον, κρανίου τόπος. Καὶ ἐδίδουν αὐτῷ πίνειν ἔσμυρνισμένον οἶνον. Ὁ δὲ οὐκ ἔλαβε. Καὶ σταυρώσαντες αὐτόν, διεμέριζον τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, βάλλοντες κλήρον ἐπ' αὐτά, τίς τί ἄρῃ. Ἦν δὲ ὥρα τρίτη, κ' ἐσαύρωσαν αὐτόν. Καὶ ἦν ἡ ἐπιγραφή τῆς αἰτίας αὐτῆς ἐπιγεγραμμένη· Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΙΟΥΔΑΙΩΝ. Καὶ συν αὐτῷ σταυρῶνσι δύο λησάς· ἓνα ἐκ δεξιῶν, καὶ ἓνα ἐξ ἐκωνίων αὐτοῦ. Καὶ ἐπληρώθη ἡ γραφή ἡ λέγουσα· Καὶ μετὰ ἀνόμων ἐλογίσθη. Καὶ οἱ παραπορευόμενοι ἐβλασφήμουν αὐτόν, κινούντες τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, καὶ λέγοντες· Οὐαὶ, ὁ καταλύων τὸν ναόν, καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις οἰκοδομῶν, Σῶσον σεαυτὸν, καὶ κατάρβα ἀπὸ τῆς saυροῦ. Ὁμοίως δὲ καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς ἐμπαίζοντες πρὸς ἀλλήλους, μετὰ τῶν Γραμματέων, ἔλεγον· Ἄλλης ἔσωσεν, ἑαυτὸν οὐ δύναται σῶσαι. Ὁ Χριστὸς ὁ βασιλεὺς τῆ Ἰσραὴλ καταβίβω νῦν ἀπὸ τῆς σταυροῦ, ἵνα ἴδωμεν καὶ πιστεῦσωμεν. Καὶ

ἐπαράδωκεν, ὅπως σταυρωθῇ. Οἱ δὲ στρατιῶται ἔφερον αὐτόν μετὰ εἰς τὴν αὐλὴν, ὅπου εἶναι τὸ Πραιτώριον· καὶ ἐστίασαν ὅλην τὴν σπείραν. Καὶ τὸν ἐνδύνουσι πορφύραν, καὶ πλέξαντες στέφανον ἀκάνθινον τοῦ τὸν περιβάλλουσι. Καὶ ἄρχισαν ἵνα τὸν χαρετοῦσι λέγοντες· Χαίρε βασιλεῦ τῶν Ἰουδαίων. Καὶ μετὰ κλήμιον τοῦ ἐκτύπον τὴν κεφαλὴν, καὶ τὸν ἔπτυον· καὶ γονατίζοντες τὸν ἐπροσκύνουν. Καὶ ὅτε τὸν ἐνέπαιξαν, τοῦ ἐκδυσαν τὴν πορφύραν, καὶ τὸν ἐνδυσαν μετὰ φορεμάτῃ του τὰ ἴδια, καὶ τὸν φέρουσιν ἵνα τὸν σταυρώσωσι. Καὶ διαβαίνοντος ἐπιστρεφόμενον ἀπὸ τοῦ χωραφίου τῆς Σίμωνος τινὸς Κυρηναίου τοῦ Πατρὸς Ἀλεξάνδρου κ' Ριφῆς, τὸν ἀγγάρευσαν ὅπως φέρῃ τὸν Σταυρὸν τοῦ Ἰησοῦ· καὶ τὸν φέρουσιν εἰς τὸν τόπον τὸν καλούμενον Γολγοθᾶ· δηλαδὴ, τόπος κρανίου. Καὶ τοῦ ἐδίδαν ἵνα πῇ κρασίον μετὰ σμύρναν. Αὐτὸς δὲ δὲν τὸ ἐδέχθη. Καὶ σταυρῶσαντες τὸν, διεμοίραζον τὰ φορεμάτα του, βάλλοντες κλήρον ἐπ' αὐτά ποῖος τί λάβῃ. Ἦτον δὲ ἡ τρίτη ὥρα, καὶ τὸν ἐσταύρωσαν. Καὶ ἦτο ἡ ἐπιγραφή τῆς κρίματός του ἐπιγεγραμμένη· Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΙΟΥΔΑΙΩΝ. Καὶ μετ' αὐτὸν σταυρῶνουσι δύο ληστές· ἓνα ἐκ δεξιῶν του καὶ ἓνα ἐκ ζερβῶν. Καὶ ἐτελειώθη ἡ γραφή ἡ λέγουσα. Καὶ μετὰ ἰδικῆς συνκατηρημένης. Καὶ οἱ διαβαίνοντες τὸν ἐβλασφήμουν, κινῶντες τὰς κεφαλὰς των, καὶ λέγοντες· Οὐαὶ, ὁ συντρίβων τὸν ναὸν καὶ εἰς τρεῖς ἡμέρας οἰκοδομῶν, Σῶσον τὸν ἑαυτὸν σου καὶ κατάρβα ἀπὸ τοῦ σταυροῦ. Ὁμοίως καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς περιγελῶντες ἔλεγον μετὰ τῶν Γραμματέων· Ἄλλους ἔσωσε, τὸν ἑαυτὸν τὸν δὲν δύναται ἵνα σώσῃ. Ὡ Χριστέ, ὦ βασιλεῦ τοῦ Ἰσραὴλ,

diam tradidissent eum summi sacerdotes. Pontifices autem concitaverunt turbam, ut magis Barabbam dimitteret eis. Pilatus autem, iterum respondens, ait illis: Quid ergo vultis faciam regi Judæorum? At illi iterum clamaverunt: Crucifige eum. Pilatus vero dicebat illis: Quid enim mali fecit? At illi magis clamabant: Crucifige eum. Pilatus autem, volens populo satisfacere, dimisit illis Barabbam, et tradidit Jesum flagellis cæsum, ut crucifigeretur. Milites autem duxerunt eum in atrium prætorii, et convocant totam cohortem, et induunt eum purpura, et imponunt ei plectentes spineam coronam. Et cæperunt salutare eum: Ave, Rex Judæorum. Et percutiebant caput ejus arundine: et conspuebant eum, et poenentes genua, adorabant eum. Et postquam illuserunt ei, exuerunt illum purpura, et induerunt eum vestimentis suis: et educunt illum ut crucifigerent eum. Et angariaverunt prætereuntem quempiam, Simonem Cyrenæum, venientem de villa, patrem Alexandri et Rufi, ut tolleretur cruce ejus. Et perducunt illum in Golgotha locum; quod est interpretatum Calvarie locus. Et dabant ei bibere myrrhatum vinum; et non accept. Et crucifigentes eum, dividerunt vestimenta ejus, mittentes sortem super eis, quis quid tolleretur. Erat autem hora tertia: et crucifixerunt eum. Et erat titulus causæ ejus inscriptus: REX JUDÆORUM. Et cum eo crucifigunt duos latrones; unum a dextris, et alium a sinistris ejus. Et impleta est Scriptura, quæ dicit, Et cum iniquis reputatus est. Et prætereuntes blasphemabant eum, moventes capita sua, et dicentes: Vah! qui destruis templum Dei, et in tribus diebus reædificas: salvum fac te ipsum, descendens de cruce. Similiter et summi

E dopo aver flagellato Gesù, lo diede loro in mano, per esser crocifisso. Allora i soldati lo menarono dentro alla corte, che è il pretorio, e raunarono tutta la schiera. E lo vestirono di porpora, e contesta una corona di spine, gliela misero intorno al capo. Poi presero a salutarlo ed a dire: ti salutiamo, re de' Giudei. E gli percuotevano il capo con una canna, e gli sputavano addosso; e postisi ingi nocchioni, l'adoravano; e, dopo che l'ebbero scherminto, lo spogliarono della porpora, e lo rivestirono de' suoi propri vestimenti, e lo menarono fuori, per crocifiggerlo. Ed angariarono a portar la croce d'esso un certo passante, detto Simon Cireneo, padre d' Alessandro e di Rufo, il qual tornava da' campi. E menarono Gesù al luogo detto Golgota; il che interpretato, vuol dire al luogo del teschio. E gli diedero da bere del vino condito con mirra, ma egli non lo prese. E dopo averlo crocifisso, spartirono i suoi vestimenti, tirando la sorte sopra essi, per saper ciò che ne torrebbe ciascuno. Or era l' ora di terza, quando lo crocifissero; e il delitto che gli era apposto era scritto disopra a lui in questa maniera: IL RE DE' GIUDEI. Crocifissero ancora con lui due ladroni, l' un alla sua destra, e l' altro alla sinistra; e s' adempì la scrittura che dice: ed egli è stato annoverato fra' malfattori. E coloro che passavano ivi presso lo ingiuriavano, scotendo il capo, e dicendo: tu che disai il tempio ed in tre giorni lo riedifichi, salva te stesso e scendi giù di croce. Simigliantemente ancora i principali sacerdoti cogli scribi, beffandosi, dicevano l' uno all' altro: egli ha salvati gli altri, e non può salvar se stesso; scenda ora giù di croce il Cristo re d' Israel, ac-

him, to be crucified. And the soldiers led him away into the hall, called Prætorium; and they call together the whole band. And they clothed him with purple, and platted a crown of thorns, and put it about his head: and began to salute him, Hail, King of the Jews. And they smote him on the head with a reed, and did spit upon him, and bowing their knees worshipped him. And when they had mocked him they took off the purple from him, and put his own clothes on him, and led him out to crucify him. And they compel one Simon a Cyrenian, who passed by, coming out of the country, the father of Alexander and Rufus, to bear his cross. And they bring him unto the place Golgotha, which is, being interpreted, The place of a skull. And they gave him to drink wine mingled with myrrh; but he received it not. And when they had crucified him they parted his garments, casting lots upon them, what every man should take. And it was the third hour, and they crucified him. And the superscription of his accusation was written over, THE KING OF THE JEWS. And with him they crucify two thieves, the one on his right hand, and the other on his left. And the scripture was fulfilled, which saith, And he was numbered with the transgressors. And they that passed by railed on him, wagging their heads, and saying, Ah, thou that destroyest the temple, and buildest it in three days, save thyself, and come down from the cross. Likewise also the chief priests mocking said among themselves, with the scribes, He saved others; himself he cannot save. Let Christ the King of Israel descend now from the cross, that we may see and believe. And they

livra pour être crucifié. Alors les soldats l'emmenèrent dans la cour, qui est le prétoire: et tout la bande s'y étant assemblée, ils le vêtirent d'une robe de pourpre; et ayant fait une couronne d'épines entrelassées l'une dans l'autre, ils la lui mirent sur la tête: puis ils commencèrent à le saluer, en lui disant: bien te soit, Roi des Juifs! et ils lui frappoient la tête avec un roseau; et crachoient contre lui; et se mettant à genoux, ils lui faisoient la révérence. Et après s'être ainsi moqués de lui, ils le dépouillèrent de la robe de pourpre, et le revêtirent de ses habits, et l'emmenèrent dehors pour le crucifier. Et ils contraignirent un certain homme nommé Simon, Cyrenien, père d'Alexandre et de Rufus, qui passoit par là, revenant des champs, de porter sa croix. Et ils le menèrent au lieu appelé Golgotha, c'est-à-dire, le lieu du têt. Et ils lui donnèrent à boire du vin mixtionné avec de la myrrhe; mais il ne le prit point. Et quand ils l'eurent crucifié, ils partagèrent ses vêtements, en les jetant au sort, pour savoir ce que chacun en auroit. Or il étoit trois heures quand ils le crucifièrent. Et l'écriteau contenant la cause de sa condamnation étoit, LE ROI DES JUIFS. Ils crucifièrent aussi avec lui deux brigands, l'un à sa main droite, et l'autre à sa gauche. Et ainsi fut accomplie l'Ecriture qui dit: et il a été mis au rang des malfaiteurs. Et ceux qui passaient près de là, lui disoient des outrages, branlant la tête, et disant: hé! toi qui détruis le temple, et qui le rebâtis en trois jours, sauve-toi toi-même, et descends de la croix. Pareillement les principaux sacrificateurs eux-mêmes se moquant, avec les scribes, disoient entre eux: il a sauvé les autres; il ne

ß er gegeißelt und gekreuziget würde. Die Kriegesbediente aber führten ihn hinein in das Richterhaus, und riefen zusammen die ganze Schaar, und jogen ihm einen Purpur an, und flochten eine dornene Krone, und setzten sie ihm auf, und fiengen an ihn zu grüßen: Begrüßet seyst du, der Juden König! Und schlugen ihm das Haupt mit dem Rohre, und verspieten ihn, und fielen auf die Kniee, und beugten ihn an. Und da sie ihn verspottet hatten, jogen sie ihm den Purpur aus, und jogen ihm seine eigenen Kleider an, und führten ihn aus, daß sie ihn kreuzigten; und zwangen einen, der vorüber gieng, mit Namen Simon von Kyrene, der vom selben kam, (der ein Vater war Alexandri und Rufi) daß er ihm das Kreuz trüge. Und sie strachten ihn an die Stätte Golgatha, das ist versolmetzhet, Schädelstätte. Und sie gaben ihm Weirhen im Wein zu trinken; und er nahm's nicht zu sich. Und da sie ihn gekreuzigt hätten, theilten sie seine Kleider, und warfen das Loos darum, welcher was überkäme. Und es war um die dritte Stunde, da sie ihn kreuzigten. Und es war oben über ihn geschrieben, was man ihm Schuld gab, nämlich: ein König der Juden. Und sie kreuzigten mit ihm zween Mörder, einen zu seiner Rechten, und einen zur Linken. Da ward die Schrift befüllet, die da sagt: Er ist unter die Uebelthäter gerechnet. Und die vorüber giengen, lästerten ihn, und schüttelten ihre Häupter, und sprachen: Pfui dir, wie fein zerbrichst du den Tempel, und bauest ihn in dreien Tagen. Hilf dir nun selber, und geh' herab vom Kreuze. Derselben gleichen die Hohenpriester verspotteten ihn unter einander, samt den Schriftgelehrten, und sprachen: Er hat andern

Jesus, le entregó para que le crucificasen. Y los soldados le llevaron al átrio del Pretorio, y convocan toda la cohorte, y le vistieron de púrpura, y texiendo una corona de espinas, se la pusieron. Y comenzaron a saludarle: Dios te salve, Rey de los Judíos. Y le herian en la cabeza con una caña; y le escupian, é hincando las rodillas, le adoraban. Y despues de haberle escarnecido, le desnudaron de la púrpura, y le vistieron sus ropas; y le sacan fuera para crucificarle. Y compeliéron á uno que pasaba, Simon Cirenéo, que venia de una granja, padre de Alexandro, y de Rufo, á que cargase con la Cruz de Jesus. Y lo llevan á un lugar llamado Gólgotha: que se interpreta lugar de la Calavera. Y le daban á beber vino mezclado con mirra, y no lo tomó. Y despues de haberle crucificado, repartieron sus ropas, echando suertes sobre ellas, para ver lo que llevaria cada uno. Era pues la hora de tercia, quando lo crucificaron. Y el título de su causa tenia esta inscripcion: EL REY DE LOS JUDIOS. Y crucificaron con él dos ladrones; el uno á su derecha, y el otro á su izquierda. Y se cumplió la Escritura, que dice: Y fué contado con los malos. Y los que pasaban, blasfemaban de él, moviendo sus cabezas, y diciendo: Ah, el que derribas el templo de Dios, y en tres dias lo reedificas: Sálvate á tí mismo, y descende de la Cruz. Y de esta manera, escarneciéndole tambien los Principes de los Sacerdotes con los Escribas, decian unos á otros: A otros salvó, á sí mismo no puede salvar. El Christo, el Rey de Israel descienda ahora de la Cruz, para que lo veamos, y creamos. Tambien los que estaban crucificados con el, le denostaban. Y quando fué hora de sexta, se cubrió de tinieblas

πίασαν, καὶ ὡς κτήνη διὰ πεδίου· κατέβη πνεῦμα παρὰ Κυρίου, καὶ ὠδήγησεν αὐτοὺς· οὕτως ἤγαγε τὸν λαόν σου ποιῆσαι σεαυτῷ ὄνομα δόξης. Ἐπίστρεψον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἴδε ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ ἁγίου σου, καὶ δόξης σου· ποῦ ἔστιν ὁ ζήλος σου καὶ ἡ ἰσχὺς σου; ποῦ ἔστι τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου, καὶ οἰκτιρμῶν σου, ὅτι ἀνέσχου ἡμῶν; Σὺ γὰρ εἶ πατὴρ ἡμῶν, ὅτι Ἀβραὰμ οὐκ ἔγνω ἡμᾶς, καὶ Ἰσραὴλ οὐκ ἐπέγνω ἡμᾶς, ἀλλὰ σὺ Κύριε πατὴρ ἡμῶν ῥῦσαι ἡμᾶς, ἀπ' ἀρχῆς τὸ ὄνομά σου ἐφ' ἡμᾶς. Τί ἐπλάνησας ἡμᾶς Κύριε ἀπὸ τῆς ὁδοῦ σου; ἐσκήρηννας τὰς καρδίας ἡμῶν, τοῦ μὴ φοβέσθαι σε; ἐπίστρεψον διὰ τοὺς δούλους σου, διὰ τὰς φυλάς τῆς κληρονομίας σου, ἵνα μικρὸν κληρονομήσωμεν τοῦ ὄρους τοῦ ἁγίου σου. Ἐγενόμεθα ὡς τὸ ἀπ' ἀρχῆς ὅτε οὐκ ἦρας ἡμῶν, οὐδὲ ἐκλήθη τὸ ὄνομά σου ἐφ' ἡμᾶς.

Εὐαγγέλιον. Μάρ. ιδ'. α'.

ΗΝ δὲ τὸ Πάσχα, καὶ τὰ ἄζυμα μετὰ δύο ἡμέρας· καὶ ἐξήτουν οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Γραμματεῖς, πῶς αὐτὸν ἐν δόλῳ κρατήσαντες ἀποκτείνωσιν. Ἐλεγον δέ. Μὴ ἐν τῇ ἑορτῇ, μήποτε θόρυβος ἔσται τοῦ λαοῦ. Καὶ ὄντος αὐτοῦ ἐν Βηθανίᾳ, ἐν τῇ οἰκίᾳ Σίμωνος τοῦ λεπροῦ, κατακειμένου αὐτῆς, ἦλθε γυνὴ ἔχουσα ἀλάβαστρον μύρον, νάρδον πιστικῆς πολυτελοῦς· καὶ συντρίψασα τὸ ἀλάβαστρον, κατέχευεν αὐτοῦ κατὰ τῆς κεφαλῆς. Ἦσαν δὲ τινες ἁγα-

λλογον δι' ἐρήμου, ἵνα μὴ σκοντάλῳσιν; Ὡς καθὼς ζῶον καταβαίνει ἀπὸ βουνῶν εἰς κοιλάδα, οὕτω εὐκόλως τὸ πνεῦμα τοῦ Κυρίου τοὺς ὠδήγησεν. Οὕτω ὠδήγησας τὸν λαόν σου, ἵνα ἀποκτήσης ὄνομα δεδοξασμένου. Κύτταξον ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἴδε ἐκ τοῦ οἴκου σου τοῦ ἁγίου, καὶ τῆς δόξης σου· Ποῦ εἶναι ὁ ζήλος σου, καὶ ἡ ἰσχὺς σου; Ποῦ ὁ ἦχος τῶν ἐντοσθίων σου, καὶ τῶν πρὸς ἐμὲ οἰκτιρμῶν σου; Ὀλιγόστευσαν; Σὺ ὅμως, εἶσαι ὁ Πατὴρ μας, ἀγκαλὰ καὶ Ἀβραὰμ μᾶς ἠγνόηκε, καὶ ὁ Ἰσραὴλ δὲν μᾶς ἀνεγνώρισε. Σὺ Κύριε, εἶσαι ὁ Πατὴρ μας, σὺ ὁ λυτρωτὴς μας, καὶ τὸ ὄνομά σου εἶναι αἰώνιον. Κύριε διὰ τὴν μᾶς ἐπλάνησας ἀπὸ τῆς ὁδοῦ σου; καὶ ἐσκήρηννας τὰς καρδίας μας ἵνα μὴ σέ φοβοῦμεν; Ἐπίστρεψον διὰ τοὺς δούλους σου, διὰ τὰς φυλάς τῆς κληρονομίας σου. Ὁ λαὸς τῆς ἀγιοσύνης σου, ὅχι διὰ πολὺν καιρὸν εἶχε τὴν ἐξουσίαν, καὶ οἱ ἐχθροὶ μας κατεπάτησαν τὸ ἁγιαστήριόν σου· ἡμεῖς σου ἀνηκομεν· σὺ δὲν τοὺς ἔδωσας νόμον· καὶ κατὰ τὸ ὄνομά σου δὲν ἐκαλέσθησαν.

Εὐαγγέλιον. Μάρ. ιδ'. α'.

ΗΤΟΝ δὲ τὸ Πάσχα καὶ τὰ ἄζυμα μετὰ δύο ἡμέρας, καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Γραμματεῖς ἐζήτουν, πῶς εἶχον να τὸν πιάσῃ μετὰ δύο ἡμέρας καὶ τὸν ἀποκτείνωσιν. Ἐλεγον δέ. Μὴ ἐν τῇ ἑορτῇ, μήποτε, ὁ λαὸς θορυβηθῇ. Καὶ ἦτον αὐτὸς ἐν Βηθανίᾳ εἰς τὴν οἰκίαν Σίμωνος τοῦ λεπροῦ, καθεῖμενος εἰς τὴν τράπεζαν, καὶ ἦλθε γυναῖκα ἔχουσα ἀγγεῖον ἀλαβάστρινον

Abraham non scivit nos, et Israel ignoravit nos. Tu, Domine, Pater noster, Redemptor noster, a saeculo Nomen tuum. Quare errare nos fecisti, Domine, de viis tuis? indurasti cor nostrum, ne timeremus te? Convertere propter servos tuos, tribus haereditatis tuae. Quasi nihilum, possederunt populum sanctum tuum: hostes nostri conculcaverunt sanctificationem tuam. Facti sumus quasi in principio, cum non dominareris nostri; neque invocaretur Nomen tuum super nos.

Evangelium. S. Marc. xiv. 1.

ΕΡΑΤ autem Pascha et Azyma post biduum: et querebant summi sacerdotes, et scribae, quomodo dolo eum tenerent, et occiderent. Dicebant autem, Non in die festo, ne forte tumultus fieret in populo. Et cum esset Bethaniae, in domo Simonis leprosi, et recumberet, venit mulier habens alabastrum unguenti nardi spicati pretiosi; et fracto alabastro, effudit super caput ejus. Erant autem quidam indigne ferentes intra semetipsos, et dicentes, Ut quid perditio ista unguenti facta est? Poterat enim unguentum illud venundari plusquam trecentis denariis, et dari pauperibus: et fremebant in eam. Jesus autem dixit, Sinite eam,

Il quale gli condusse per gli abissi, ove, come un cavallo per un deserto, non s' intopparono? Lo Spirito del Signore gli condusse pianamente, a guisa di bestia che scende in una valle; così conducesti il tuo popolo, per acquistarti un nome glorioso. Riguarda dal cielo, dalla stanza della tua gloria, e vedi: dove è la tua gelosia, la tua forza, e l' commovimento delle tue interiora, e delle tue compassioni? Elle si son ristrette inverso me. Certo tu sei nostro Padre, benché Abraam non ci conosca, e che Israel non ci riconosca: tu, Signore, sei nostro Padre, ed il tuo nome ab eterno è Redentor nostro. Perché, o Signore, ci hai traviati dalle tue vie ed hai indurato il nostro cuore per non temerti? Rivolgiti per amor de' tuoi servidori delle tribù della tua eredità. Il popolo della tua santità è stato per poco tempo in possessione; i nostri nemici hanno calpestato il santuario. Noi siamo stati come quelli sopra i quali tu non hai giammai signoreggiato, e sopra i quali il tuo nome non è invocato.

L' Evangelo, St. Mar. xiv. 1.

DUE giorni appresso era la Pasqua, e la festa degli azzimi; ed i principali sacerdoti e gli scribi cercavano il modo di pigliar Gesù con inganno e d' ucciderlo. Ma dicevano, non lo facciamo nella festa, che talora non vi sia qualche tumulto del popolo. Or, essendo egli in Betania in casa di Si-

an horse in the wilderness, that they should not stumble? As a beast goeth down into the valley, the Spirit of the Lord caused him to rest: so didst thou lead thy people, to make thyself a glorious Name. Look down from heaven, and behold from the habitation of thy holiness, and of thy glory: where is thy zeal, and thy strength, the sounding of thy bowels, and of thy mercies towards me? Are they restrained? Doubtless thou art our Father, though Abraham be ignorant of us, and Israel acknowledge us not: Thou, O Lord, art our Father, our Redeemer, thy Name is from everlasting. O Lord, why hast thou made us to err from thy ways? and hardened our hearts from thy fear? Return for thy servants' sake, the tribes of thine inheritance. The people of thy holiness have possessed it but a little while: our adversaries have trodden down thy sanctuary. We are thine: thou never barest rule over them; they were not called by thy Name.

The Gospel. St. Mark xiv. 1.

AFTER two days was the feast of the Passover, and of unleavened bread: and the chief priests and the scribes sought how they might take him by craft, and put him to death. But they said, Not on the feast-day, lest there be an uproar of the people. And being in Bethany, in the house of Simon the leper, as he sat at meat, there came a woman having an alabaster box of ointment of spike-

broncé, non plus que le cheval dans un lieu de pâturage? L'esprit de l'Eternel les a menées tout doucement, comme on mène une bête qui descend dans une plaine: tu as ainsi conduit ton peuple, afin de l'acquiescer un renom glorieux. Regarde des cieux, et vois de la demeure de ta sainteté et de ta gloire. Où est la jalousie, et ta force, et l'émotion bruyante de tes entrailles et de tes compassions, lesquelles se sont retenues envers moi? Certes, tu es notre Père, encore qu'Abraham ne nous reconnût point, et qu'Israël ne nous avouât point: Eternel, c'est toi qui es notre Père, et ton nom est notre rédempteur de tout temps. Pourquoi nous as-tu fait fourvoyer, ô Eternel, hors de tes voies? et pourquoi as-tu aliéné notre cœur de ta crainte? Retourne-toi en faveur de tes serviteurs, en faveur des tribus de ton héritage. Le peuple de ta sainteté a été en possession bien peu de temps: nos ennemis ont foulé ton sanctuaire. Nous avons été comme ceux sur lesquels tu ne domines point depuis long-temps, et sur lesquels ton nom n'est point réclamé.

L'Evangile, St. Marc, xiv. 1.
OR la fête de Pâques et des pains sans levain étoit deux jours après: et les principaux sacrificateurs et les scribes cherchoient comment ils pourroient se saisir de Jésus par finesse, et le faire mourir. Mais ils disoient: non point durant la fête, de peur qu'il ne se fasse du tumulte parmi le peuple. Et comme il étoit à Béthanie, dans la maison de Simon le lépreux, et qu'il étoit à table, il vint là une femme qui avoit une boîte de parfum d'aspic pur et de grand prix; et elle rompit la boîte, et répandit le parfum sur la tête de Jésus. Et quelques-uns en furent indignés en eux-mêmes, et

Der sie führte durch die Diefen, wie die Kasse in der Wüste, die nicht straucheln? Wie das Vieh, so in das Feld hinab geht, welches der Dämon des Herrn treibt: also hast du auch dein Volk geführt, auf daß du dir einen herrlichen Namen machest. So schaue nun vom Himmel, und siehe herab von deiner heiligen herrlichen Wohnung. Wo ist nun dein Eifer, deine Macht? Deine große herzliche Barmherzigkeit hält sich hart gegen mich. Bist du doch unser Vater. Denn Abraham weiß von uns nicht, und Israel kennt uns nicht. Du aber, Herr, bist unser Vater und unser Erlöser; von Alters her ist das dein Name. Warum lässest du uns, Herr, irren von deinen Wegen, und unser Herz verstocken, daß wir dich nicht fürchten? Kehre wieder um deiner Knechte willen, um der Stämme willen deines Erbes. Sie besitzen dein heiliges Volk schier gar, deine Weiber fassen zertreten dein Heiligtum. Wir sind gleich wie vorhin, da du nicht über uns herrschest, und wir nicht nach deinem Namen genannt waren.

Das Evangelium. Marc. 14, 1 bis Ende.
UND nach zweien Tagen war Ostern, und die Tage der süßen Brodte. Und die Hohenpriester und Schriftgelehrten suchten, wie sie ihn mit List griffen und tödteten. Sie sprachen aber: Ja nicht auf das Fest, daß nicht ein Aufbruch im Volke werde. Und da er zu Bethanien war in Simonis, des Aussätzigen, Hause, und daß zu Tische, da kam ein Weib, die hatte ein Glas mit ungesälschtem und köstlichem Nardenwasser, und sie zerbrach das Glas, und goß es auf sein Haupt. Da waren etliche, die wurden unwillig,

guio por las honduras, como á un caballo, que no tropieza por un desierto. Como á un jumento que baxa por una vega, así le guio el Espíritu del Señor: así conduxiste á tu pueblo para ganarte un nombre glorioso. Atiende desde el cielo, y mira desde tu morada santa, y de tu gloria: ¿dónde está tu zelo, y tu fortaleza, la muchedumbre de tus entrañas y de tus piedades? sobre mí se han contenido. Porque tú eres nuestro Padre, y Abraham no nos conoció, é Israel no supo de nosotros: tú, Señor, eres nuestro Padre, nuestro Redentor, desde el siglo tu nombre. ¿Por qué, Señor, nos dexaste desviarse de tus caminos: endureciste nuestro corazón: para que no te temiésemos? vuelvete á nosotros por tus siervos, á las tribus de tu heredad. Nuestros enemigos como cosa de nada se han hecho dueños de tu pueblo santo: rehollaron tu santuario. Hemos quedado como al principio, ántes que te enseñoreases de nosotros, ni se invocase tu nombre sobre nosotros.

El Evangelio. S. Már. xiv. 1.

Y DOS dias despues era la Pascua, y los Azimos: y los Principes de los Sacerdotes. y los Escribas andaban buscando como le prenderian por engaño, y le harian morir.

νακτοῦντες πρὸς ἑαυτοὺς, καὶ λέγοντες· Εἰς τί ἡ ὑπὸ πείρα αὕτη τοῦ μύρου γέγονεν; Ἴδὺναί ο γὰρ τοῦτο πραθῆναι ἐπάνω τριακοσίων δηναρίων, καὶ δοθῆναι τοῖς πτωχοῖς. Καὶ ἐνεβριμῶντο αὐτῇ. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἀφετε αὐτῇ· τί αὕτη κόπης παρέχετε; καλὸν ἔργον εἰργάσατο εἰς ἐμέ. Πάντοτε γὰρ τὰς πτωχὰς ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν, καὶ ὅταν θέλητε, δύνασθε αὐτοὺς εὖ ποιῆσαι· ἐμὲ δὲ οὐ πάντοτε ἔχετε. Ὁ εἶχεν αὕτη, ἐποίησε· προέλαβε μυρίσαι μὲ τὸ σῶμα εἰς τὸν ἐνταφιασμόν. Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅπου ἂν κηρυχθῇ τὸ εὐαγγέλιον τοῦτο εἰς ὅλον τὸν κόσμον, καὶ ὃ ἐποίησεν αὕτη, λαληθήσεται εἰς μνημόσυνον αὐτῆς. Καὶ ὁ Ἰούδας ὁ Ἰσκαριώτης, εἷς τῶν ὀδώδεκα, ἀπῆλθε πρὸς τοὺς Ἀρχιερεῖς, ἵνα παραδῷ αὐτὸν αὐτοῖς. Οἱ δὲ ἀκούσαντες ἐχάρησαν, καὶ ἐπηγγείλαντο αὐτῷ ἀργύριον δοῦναι· καὶ ἐζήτηε πῶς εὐκαίρως αὐτὸν παραδῶ. Καὶ τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ τῶν ἁζύμων, ὅτε τὸ πάσχα ἔθνον, λέγονουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· Πού θέλεις ἀπελθόντες ἐτοιμάσωμεν ἵνα φάγῃς τὸ πάσχα; Καὶ ἀποστέλλει δύο τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ λέγει αὐτοῖς· Ὑπάγετε εἰς τὴν πόλιν· ἐκεῖ ὑπαντήσεται ὑμῖν ἄνθρωπος κεράμιον ὕδατος βαστάζων· ἀκολουθήσατε αὐτῷ. Καὶ ὅπου ἂν εἰσέλθῃ, εἰπάτε τῷ οἰκοδεσπότῃ, ὅτι ὁ διδάσκαλος

γемάτο μύρου, νάρδου πιστικῆς πολυτίμου· καὶ ἐσύντριψε τὸ ἀγγεῖον, καὶ ἔχυσε τὸ μύρον ἐπὶ τὴν κεφαλὴν του. Τινὲς δὲ ἀδημονοῦσαν εἰς τὴν καρδίαν τοὺς καὶ ἔλεγον. Διατί ἐχάθη τὸ μύρον τοῦτο; Ἐδύνετο γὰρ ἵνα παληθῇ αὐτὸ περισσότερον ἀπὸ τριακοσίων δηναρίων καὶ αὐτὰ ἵνα δοθῶν τοῖς πτωχοῖς. Καὶ τὴν ὀργίζοντο. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἀφίτε τὴν· τί τὴν πεiráζετε; καλὸν ἔργον ἔκαμεν εἰς ἐμέ. Ὅτι ἔχετε πάντοτε τοὺς πτωχοὺς μαζύ σας, καὶ ὅταν θέλητε, δύνασθε ἵνα τοὺς κάμψετε καλόν· ἐμὲ δὲ ὅτε μὲ ἔχετε πάντοτε. Αὕτη ἔκαμε τὸ ὅτι ἐδύνετο· ἐπρόλαβε ἵνα μυρίση τὸ σῶμά μου διὰ τὸν ἐνταφιασμόν μου. Ἀμὴν σὰς λέγω, ὅπου καὶ ἂν κηρυχθῇ τὸ εὐαγγέλιον τοῦτο εἰς ὅλον τὸν κόσμον, καὶ ὅ,τι ἔκαμεν αὕτη, θέλει λαληθῆναι εἰς μνημόσυνόν της. Καὶ Ἰούδας ὁ Ἰσκαριώτης, ἓνας τῶν δώδεκα, ἦλθε πρὸς τοὺς Ἀρχιερεῖς, ἵνα τοὺς τὸν παραδῶ. Αὐτοὶ δὲ ἀκούσαντες ἐχάρησαν, καὶ τοῦ ἔταξαν ἵνα τοῦ δόσωσιν ἀργύριον· καὶ ἐζήτηε πῶς ἵνα τὸν παραδῶ εὐκαίρως. Καὶ ἐν τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ τῶν ἁζύμων, ὅτε ἔθνον τὸ πάσχα, τοὺ λέγουσιν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. Πού θέλεις, πηγαίνοντες ἡμεῖς ἵνα σοὺ ἐτοιμάσωμεν ἵνα φάγῃς τὸ πάσχα; Καὶ στέλλει δύο ἀπὸ τῶν μαθητῶν του, καὶ τοὺς λέγει. Ὑπάγετε εἰς τὴν πόλιν, καὶ θέλει σὰς ἀπαντήσῃν ἄνθρωπος βαστάζων λαγίναν νεροῦ· ἀκολουθήσατέ τον. Καὶ ὅπου καὶ ἂν ἔμβῃ εἰπάτε τοῦ οἰκοδεσπότου, ὅτι ὁ διδάσκαλος λέγει. Πού εἶναι τὸ κατάλυμα, ὅπου ἔχω ἵνα φάγω τὸ πάσχα μετὰ τῶν μαθητῶν μου; Καὶ αὐτὸς θέλει σὰς δεῖξιν μεγάλου ἀνώγειον στρωμένον, ἐτοιμον· ἐκεῖ ἐτοιμάσατέ μας. Καὶ ἐκβῆκαν οἱ μαθηταὶ του, καὶ

Quid illi molesti estis? Bonum opus operata est in me. Semper enim pauperes habetis vobiscum: et, cum volueritis, potestis illis benefacere: me autem non semper habetis. Quod habuit hæc, fecit: prævenit ungere corpus meum in sepulturam. Amen, dico vobis, Ubicumque prædicatum fuerit Evangelium istud in universo mundo, et quod fecit hæc, narrabitur in memoriam ejus. Et Judas Iscariotes, unus de duodecim, abiit ad summos sacerdotes, ut proderet eum illis. Qui, audientes, gavisi sunt, et promiserunt, ei pecuniam se daturus. Et quærebat, quomodo illum opportune traderet. Et primo die Azymorum quando Pascha immolabant, dicunt ei discipuli, Quo vis eamus, et paremus tibi ut manduces Pascha? Et mittit duos ex discipulis suis, et dicit eis, Ite in civitatem, et occurret vobis homo lagenam aquæ bajulans: sequimini eum. Et, quocumque introierit, dicite domino domus, quia magister dicit, Ubi est refectio mea, ubi Pascha cum discipulis meis manducem? Et ipse vobis demonstrabit cœnaculum grande, stratum: et illic parate nobis. Et abierunt discipuli ejus, et venerunt in civitatem, et invenerunt, sicut dixerat illis: et paraverunt Pascha. Vespere autem facto, venit cum duodecim. Et discumbentibus eis, et manducantibus,

mone lebbroso, mentre era a tavola, venne una donna, avendo un alberello d' olio odorifero di nardo schietto di gran prezzo; e rotto l' alberello glielo versò sopra 'l capo. Ed alcuni si sdegnarono tra sè stessi e dissero: perchè s' è fatta questa perdita di quest' olio? conciosiacosachè quello si fosse potuto vendere più di trecento denari, e quelli darsi a' poveri. E fremevano contr' a lei. Ma Gesù disse: lasciatela; perchè le date voi noia? Ella ha fatta una buona opera inverso me; perciocchè sempre avrete i poveri con voi; e quando vorrete, potrete loro far bene; ma me non avrete sempre. Ella ha fatto ciò che per lei si poteva: ella ha anticipato d' ungere il mio corpo, per una imbalsimatura. Io vi dico in verità che per tutto il mondo dovunque questo Evangelo sarà predicato, sarà eziandio raccontato ciò che costei ha fatto in memoria di lei. Allora Giuda Iscariot, l' un de' dodici, andò a' principali sacerdoti, per darlo loro nelle mani. Ed essi, udito ciò, si rallegrarono e promisero di dargli denari. Ed egli cercava il modo di tradirlo opportunamente. Or nel primo giorno della festa degli azzimi, quando si sacrificava la Pasqua, i suoi discepoli gli dissero: dove vuoi ch' andiamo ad apparecchiarti da mangiar la Pasqua? Ed egli mandò due de' suoi discepoli, e disse loro: andate nella città e voi scontrerete un uomo portando un vaso pien di acqua, seguitelo; e dovunque sarà egli entrato, dite al padron della casa: il maestro dice: ove è la stanza dove io mangerò la Pasqua co' miei discepoli? Ed egli vi mostrerà una gran sala acconcia: quivi preparateci la Pasqua. Ed i suoi discepoli andarono e vennero nella città, e trovarono come egli avea lor detto; ed apparecchiarono

nard, very precious; and she brake the box, and poured it on his head. And there were some that had indignation within themselves, and said, Why was this waste of the ointment made? for it might have been sold for more than three hundred pence, and have been given to the poor. and they murmured against her. And Jesus said, Let her alone; why trouble ye her? she hath wrought a good work on me: for ye have the poor with you always, and whensoever ye will ye may do them good; but me ye have not always. She hath done what she could; she is come afore-hand to anoint my body to the burying. Verily I say unto you, Whosoever this Gospel shall be preached throughout the whole world, this also that she hath done shall be spoken of for a memorial of her. And Judas Iscariot, one of the twelve, went unto the chief priests to betray him unto them. And when they heard it they were glad, and promised to give him money. And he sought how he might conveniently betray him. And the first day of unleavened bread, when they killed the passover, his disciples said unto him, Where wilt thou that we go, and prepare, that thou mayest eat the passover? And he sendeth forth two of his disciples, and saith unto them, Go ye into the city, and there shall meet you a man bearing a pitcher of water; follow him: And whosoever he shall go in, say ye to the good-man of the house, The Master saith, Where is the guest-chamber, where I shall eat the passover with my disciples? And he will shew you a large upper-room furnished, and prepared: there make ready for us. And his disciples went forth, and came into the city, and found as he had said unto them:

disoient: à quoi sert la perte de ce parfum? car il pouvoit être vendu plus de trois cents deniers, et être donné aux pauvres: ainsi ils en frémissoient contre elle. Mais Jésus dit: laissez-la; pourquoy lui donnez-vous du déplaisir? elle a fait une bonne action envers moi. Parce que vous aurez toujours des pauvres avec vous, et vous leur pourrez faire du bien toutes les fois que vous voudrez; mais vous ne m'aurez pas toujours. Elle a fait ce qui étoit en son pouvoir: elle a anticipé d'oindre mon corps pour l'appareil de ma sépulture. En vérité je vous dis, qu'en quelque lieu que cet Evangile sera prêché dans tout le monde, ceci aussi qu'elle a fait, sera récitée en mémoire d'elle. Alors Judas Iscariot, l'un des douze, s'en alla vers les principaux sacrificateurs pour le leur livrer: qui l'ayant ouï s'en réjouirent, et lui promirent de lui donner de l'argent. Et il cherchoit comment il le livreroit commodément. Or le premier jour des pains sans levain, auquel on sacrifioit l'agneau de Pâques, ses disciples lui dirent: où veux-tu que nous allions t'approprier à manger l'agneau de Pâques? Et il envoya deux de ses disciples, et leur dit: allez en la ville, et un homme vous viendra à la rencontre, portant une cruche d'eau; suivez-le: et en quelque lieu qu'il entre, dites au maître de la maison, le maître dit: où est le logis où je mangerai l'agneau de Pâques avec mes disciples? Et il vous montrera une grande chambre ornée et préparée; apprêtez-nous là l'agneau de Pâques. Ses disciples donc s'en allèrent; et étant arrivés dans la ville, ils trouvèrent tout comme il leur avoit dit? et ils apprêtèrent l'agneau de Pâques. Et sur le soir Jésus vint lui-même avec les douze. Et comme ils

und sprachen: Was soll doch dieser Unrath? Man könnte das Wasser mehr denn um drey hundert Groschen verkauft haben, und dasselbe den Armen geben. Und murreten über sie. Jesus aber sprach: Laßt sie mit Frieden; was bekümmert ihr sie? Sie hat ein gutes Werk an mir gethan. Ihr habt allezeit Arme bey euch, und wenn ihr wollt, könnt ihr ihnen gutes thun: mich aber habt ihr nicht allezeit. Sie hat gethan, was sie konnte; sie ist zuvor gekommen meinen Leichnam zu salben zu meinem Begräbniß. Wahrlich, ich sage euch: Wo dieß Evangelium gepredigt wird in aller Welt, da wird man auch das sagen zu ihrem Gedächtniß, das sie jetzt gethan hat. Und Judas Ischarioth, einer von den Zwölffen, gieng hin zu den Hohenpriestern, daß er ihn verriethe. Da sie das hörten, wurden sie froh, und verhießen ihm das Geld zu geben. Und er suchte, wie er ihn füglich verriethe. Und am ersten Tage der süßen Brode, da man das Osterlamm opferte, sprachen seine Jünger zu ihm: Wo willst du, daß wir hingehen und bereiten, daß du das Osterlamm essest? Und er sandte seiner Jünger zweyen, und sprach zu ihnen: Gehet hin in die Stadt, und es wird euch ein Mensch begegnen, der trägt einen Krug mit Wasser, folget ihm nach. Und wo er eingetret, da sprecht zu dem Hauswirth: Der Meister läßt dir sagen: Wo ist das Gasthaus, darinnen ich das Osterlamm esse mit meinen Jüngern? Und er wird euch einen großen Saal zeigen, der gepflastert und bereitet ist; daselbst richtet für uns zu. Und die Jünger giengen aus, und kamen in die Stadt, und fanden es, wie er ihnen

Mas decian: No en el dia de la fiesta, porque no se moviese alboroto en el pueblo. Y estando Jesus en Bethania en casa de Simon el leproso, sentado á la mesa: llegó una muger, que trahia un vaso de alabastro de ungüento muy precioso de nardo esquivo, y quebrando el vaso, derramó el bálsamo sobre su cabeza. Y algunos de los que habia allí, lo llevaban muy á mal entre sí mismos, y decian: ¿A qué fin es este desperdicio de ungüento? Pues pudiera venderse este ungüento por mas de trescientos denarios, y darse á los pobres. Y bramaban contra ella. Mas Jesus dixo: Dexadla: ¿por qué la molestais? buena obra ha hecho conmigo. Porque siempre teneis pobres con vosotros; y quando quisierais, les podéis hacer bien: mas á mí no siempre me teneis. Hizo ésta lo que pudo: se adelantó á ungir mi cuerpo para la sepultura. En verdad os digo, que donde quiera que fuere predicado este Evangelio por todo el mundo, tambien lo que ésta ha hecho será contado en memoria de ella. Y Judas Iscariotes uno de los doce, fué á los Principes de los Sacerdotes, para entregárselo. Ellos, quando lo oyéron, se holgaron: y prometieron darle dinero. Y buscaba ocasion oportuna para entregarle. Y el primer dia de los Azimos, quando sacrificaban la Pascua, le dicen sus discípulos: Dónde quierdes que vamos á disponerte, para que comas la Pascua? Y envia dos de sus discípulos, y les dice: Id á la ciudad, y encontraréis un hombre, que lleva un cántaro de agua: seguidle: y en donde quiera que entrare, decid al dueño de la casa, el Maestro dice: ¿Dónde está el aposento, en donde he de comer la Pascua con mis discípulos? Y el

λέγει· Ποῦ ἐστί τὸ κατάλυμα ὅπου τὸ πάσχα μετὰ τῶν μαθητῶν μου φάγω; Καὶ αὐτοὶ ἑμὶν δεῖξαι ἀνάγειν μέγα ἐστρωμένον, ἔτοιμον· ἐκεῖ ἐτοιμάσατε ἡμῖν. Καὶ ἐξηλθον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ ἦλθον εἰς τὴν πόλιν, καὶ εἶρον καθὼς εἶπεν αὐτοῖς· καὶ ἡτοίμασαν τὸ πάσχα. Καὶ ὥφιας γενομένης ἔρχεται μετὰ τῶν δώδεκα. Καὶ ἀνακειμένῳν αὐτῶν, καὶ ἐσθιόντων, εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι εἰς ἔξ ὑμῶν παραδώσει με, ὁ ἐσθίων μετ' ἐμοῦ. Οἱ δὲ ἤρξαντο λυπεῖσθαι, καὶ λέγειν αὐτῷ εἰς καθ' εἰς· Μὴ τι ἐγώ; Καὶ ἄλλος; Μὴ τι ἐγώ; Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτοῖς· Εἰς ἐκ τῶν δώδεκα ὁ ἐμβιαπτόμενος μετ' ἐμοῦ εἰς τὸ τρυβλίον. Ὁ μὲν νῖος τοῦ ἀνθρώπου ὑπάγει, καθὼς γέγραπται περὶ αὐτοῦ· καὶ δὲ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ δι' ἡ οὐκ ὁ νῖος τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται· καλὸν ἦν αὐτῷ, εἰ ἐκ ἐγενήθη ὁ ἀνθρώπος ἐκεῖνος. Καὶ ἐσθιόντων αὐτῶν, λαβὼν ὁ Ἰησοῦς ἄρτον, εὐλογήσας ἔκλασε, καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς, καὶ εἶπε· Λάβετε, φάγετε· τὸ ἐστὶ τὸ σῶμά μου. Καὶ λαβὼν τὸ ποτήριον, εὐχαριστήσας ἔδωκεν αὐτοῖς· καὶ ἔπιον ἕξ αὐτοῦ πάντες. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Τοῦτό ἐστι τὸ αἷμά μου τῆς καινῆς διαθήκης, τὸ περὶ πολλῶν ἐκχυνόμενον. Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐκέτι οὐ μὴ πῖω ἐκ τῆς γεννημάτων τῆς ἀμπέλου, ἕως τῆς ἡμέρας ἐκείνης, ὅταν αὐτὸ πῖνω καινὸν ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ. Καὶ ὑμνήσαντες, ἔξηλθον εἰς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν. Καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ὅτι πάντες σκανδαλισθήσεσθε ἐν ἑμῇ ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ· ὅτι γέγραπται· Πατάξω τὸν ποιμένα, καὶ διασκορπισθήσεται τὰ πρόβατα. Ἀλλὰ μετὰ τὸ ἐγερθῆναί με, προάξω ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν. Ὁ δὲ Πέτρος ἔφη αὐτῷ· Καὶ εἰ πάντες σκανδαλισθῶσιν, ἐγὼ οὐ.

ἦλθον εἰς τὴν πόλιν καὶ εἶρον καθὼς τοῖς εἶπε· καὶ ἡτοίμασαν τὸ πάσχα. Καὶ ἂψ οὐ ἐβραδύσανεν ἔρχεται μετὰ τῶν δώδεκα. Καὶ καθευμένοι αὐτοί, καὶ τρώγοντες εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν σὰς λέγω ὅτι ἕνας ἀπὸ σὰς θέλει με παραδῶσειν, ὁ τρώγων μετ' ἐμοῦ. Αὐτοὶ δὲ ἄρχισαν ἵνα λυπηθῶνται καὶ ἵνα τοῦ λέγωσιν ὁ καθενός. Εἰμὶ ἴσως ἐγώ; καὶ ἄλλος· εἰμὶ ἴσως ἐγώ; Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, τοὺς εἶπεν· Ἐνας ἀπὸ τῶν δώδεκα, ὅστις βουτᾷ μετ' ἐμοῦ εἰς τὸ πινάκιον. Ὁ μὲν νῖος τοῦ ἀνθρώπου ὑπάγει, καθὼς ἐγράφη περὶ αὐτοῦ. Ἀλλὰ δυστυχὴς ὁ ἀνθρώπος ἐκεῖνος, δι' οὗ ὁ νῖος τοῦ ἀνθρώπου παραδοθῇ· καλλίτερα δι' αὐτὸν ἵνα μὴ ᾖ τὸν γεννημένον. Καὶ τρώγοντες αὐτοί, ὁ Ἰησοῦς λαβὼν ἄρτον, εὐλογήσας τὸν ἔκοψε, καὶ τοὺς τὸν ἔδωκε, καὶ εἶπε· Λάβετε, φάγετε· τοῦτό ἐστι τὸ σῶμά μου. Καὶ λαβὼν τὸ ποτήριον, εὐχαριστήσας τοὺς ἔδωκε, καὶ αὐτῷ αὐτοῦ πάντες ἔπιον. Καὶ τοὺς εἶπε· Τοῦτό ἐστι τὸ αἷμά μου τοῦ νέας διαθήκης, τὸ χυνόμενον περὶ πολλῶν. Ἀμὴν σὰς λέγω, ὅτι πλεόν δὲν θέλω πείν ἀπὸ τοῦ καρποῦ τῆς ἀμπέλου, ἕως τῆς ἡμέρας ἐκείνης, ὅταν τὸ πῖω νέον εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. Καὶ ὑμνήσαντες ἐκβήκαν εἰς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν. Καὶ τοὺς λέγει ὁ Ἰησοῦς· Ὅτι πάντες θέλετε σκανδαλισθῆν ἐν ἐμῇ ταύτην τὴν νύκτα. Διότι ἐγράφη· Θελῶ βαρῆσαι τὸν βοσκόν, καὶ τὰ πρόβατα θέλουσι διασκορπισθῆν. Ἀλλὰ ἂψ οὐ ἀνασταθῶ, θέλω προπεριπατήσιν ἐμπροσθέν σας εἰς τὴν Γαλιλαίαν. Ὁ δὲ Πέτρος τοῦ εἶπεν· Ἀλλ' ἐὰν πάντες σκανδαλισθῶσιν, ἐγὼ δὲ ὄχι. Καὶ τοῦ λέγει ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν σοῦ λέγω, ὅτι σήμερον εἰς ταύτην τὴν νύκτα, πρὶν κοιτάξῃς δύο φορεῖς ὁ πετεινός, σὺ θέ-

ait Jesus: Amen, dico vobis, quia unus ex vobis tradet me, qui manducat mecum. At illi cœperunt contristari, et dicere ei singulatim, Numquid ego? Qui ait illis, unus ex duodecim, qui intingit inecum manum in catino. Et Filius quidem hominis vadit, sicut scriptum est de eo: vae autem homini illi, per quem Filius hominis tradetur! Bonum erat ei, si non esset natus homo ille. Et, manducantibus illis, accepit Jesus panem, et benedicens fregit, et dedit eis, et ait, Sumite: hoc est corpus meum. Et, accepto calice, gratias agens dedit eis: et biberunt ex illo omnes. Et ait illis, Hic est sanguis meus novi Testamenti, qui pro multis effundetur. Amen, dico vobis, quia jam non bibam de hoc genimine vitis, usque in diem illum cum illud bibam novum in regno Dei. Et, hymno dicto, exierunt in montem Olivarum. Et ait eis Jesus, Omnes scandalizabimini in me in nocte ista: quia scriptum est, Percutiam pastorem, et dispergentur oves. Sed, postquam resurrexero, præcedam vos in Galilæam. Petrus autem ait illi, Etsi omnes scandalizati fuerint in te, sed non ego. Et ait illi Jesus, Amen, dico tibi, quia tu hodie in nocte hac, priusquam gallus vocem bis dederit, ter me es negaturus. At ille amplius loquebatur: Et si oportuerit me simul commori tibi, non

la Pasqua. Ed egli, quando fù sera, venne co' dodici. E mentre erano a tavola e mangiavano, Gesù disse: io vi dico in verità, che l' un di voi, il qual mangia meco, mi tradirà. Ed essi presero ad attristarsi, ed a dargli ad uno ad uno: sono io desso? Ed egli, rispondendo, disse loro: egli è uno de' dodici, il quale intigne meco nel piatto. Certo, il figliuol dell' uomo sene va, siccome egli è scritto di lui; ma guai a quell' uomo per cui il figliuol dell' uomo è tradito: bene sarebbe stato per lui di non esser mai nato. E, mentre essi mangiavano, Gesù prese del pane; e fatta la benedizione, lo ruppe, e lo diede loro; e disse: prendete, mangiate, questo è il mio corpo. Poi, preso 'l calice, e rendute grazie, lo diede loro, e tutti ne bevvero. Ed egli disse loro: questo è il mio sangue del nuovo patto, il quale è sparso per molti. Io vi dico in verità, ch' io non beverò più del frutto della vigna, fino a quel giorno ch' io lo beverò nuovo nel regno di Dio. E dopo ch' ebbero cantato l' inno, sene uscirono al monte degli Ulivi. E Gesù disse loro: voi tutti sarete scandalizzati in me questa notte; perciocchè egli è scritto, io percuoterò il pastore, e le pecore saranno disperse. Ma dopo che sarò risuscitato, io andrò dinanzi a voi in Galilea; e Pietro gli disse; avvegnachè tutti gli altri sieno scandlezzati di te, io però non lo sarò. E Gesù gli disse. Io ti dico in verità, ch' oggi in questa stessa notte, avanti che 'l gallo abbia cantato due volte, tu mi rinnegherai tre volte. Ma egli vieppiù fermamente diceva, quantunque mi convenisse morir teco, non però ti rinnegherò. Il simileggiante dicevano ancora tutti gli altri. Poi, vennero in una villa, detta Getsemane, ed egli disse a' suoi Dis-

and they made ready the passover. And in the evening he cometh with the twelve. And as they sat, and did eat, Jesus said, Verily I say unto you, One of you which eateth with me shall betray me. And they began to be sorrowful, and to say unto him one by one, Is it I? and another said, Is it I? And he answered and said unto them, It is one of the twelve that dippeth with me in the dish. The Son of Man indeed goeth, as it is written of him: but woe to that man by whom the Son of Man is betrayed: good were it for that man if he had never been born. And as they did eat, Jesus took bread, and blessed, and brake it, and gave to them, and said, Take, eat: this is my body. And he took the cup, and when he had given thanks he gave it to them: and they all drank of it. And he said unto them, This is my blood of the new testament, which is shed for many. Verily I say unto you, I will drink no more of the fruit of the vine, until that day that I drink it new in the Kingdom of God. And when they had sung an hymn they went out into the mount of Olives. And Jesus saith unto them, All ye shall be offended because of me this night: for it is written, I will smite the shepherd, and the sheep shall be scattered. But, after that I am risen, I will go before you into Galilee. But Peter said unto him, Although all shall be offended, yet will not I. And Jesus saith unto him, Verily I say unto thee, That this day, even in this night, before the cock crow twice, thou shalt deny me thrice. But he spake the more vehemently, If I should die with thee, I will not deny thee in any wise. Likewise also said they all. And they came to a place which was named Gethsemane: and he saith to

étaient à table, et qu'ils mangeoient, Jésus leur dit: en vérité je vous dis, que l'un de vous qui mange avec moi me trahira. Et ils commencèrent à s'attrister, et lui dirent l'un après l'autre, est-ce moi? et l'autre, est-ce moi? Mais il répondit, et leur dit: c'est l'un des douze qui trempe avec moi au plat. Certes, le Fils de l'homme s'en va selon qu'il est écrit de lui; mais malheur à l'homme par qui le Fils de l'homme est trahi! il eût été bon à cet homme-là de n'être point né! Et comme ils mangeoient, Jésus prit le pain, et après avoir rendu grâces, il le rompit, et le leur donna, et leur dit: prenez, mangez: ceci est mon corps. Puis ayant pris la coupe, il rendit grâces, et la leur donna: et ils en burent tous. Et il leur dit: ceci est mon sang, le sang du nouveau testament, qui est répandu pour plusieurs. En vérité je vous dis, que je ne boirai plus du fruit de la vigne, jusqu'au jour que je le boirai nouveau dans le royaume de Dieu. Et quand ils eurent chanté le cantique, ils s'en allèrent à la montagne des Oliviers. Et Jésus leur dit: vous serez tous cette nuit scandalisés en moi; car il est écrit: je frapperai le berger, et les brebis seront dispersées. Mais après que je serai ressuscité, j'irai devant vous en Galilée. Et Pierre lui dit: quand tous seroient scandalisés, je ne le serai pourtant point. Et Jésus lui dit: en vérité je te dis, qu'aujourd'hui, en cette propre nuit, avant que le coq ait chanté deux fois, tu me renieras trois fois. Mais Pierre disoit encore plus fortement: quand même il me faudroit mourir avec toi, je ne te renierai point. Et ils lui dirent tous la même chose. Puis ils vinrent dans un lieu nommé Gethsémané; et il dit à ses disciples: asseyez-vous ici, jusqu'à ce que j'aie

gesagt hatte, und bereiteten das Oesterlamm. Am Abend aber kam er mit den Zwölfen. Und als sie zu Tische saßen, und aßen, sprach Jesus: Wahrlich, ich sage euch, einer unter euch, der mit mir isset, wird mich verrathen. Und sie wurden traurig, und sagten zu ihm, einer nach dem andern: Bin ichs? Und der andere: Bin ichs? Er antwortete, und sprach zu ihnen: Einer aus den Zwölfen, der mit mir in die Schüssel taucht. Zwar des Menschen Sohn gehet hin, wie von ihm geschrieben steht; wehe aber dem Menschen, durch welchen des Menschen Sohn verrathen wird. Es wäre denselben Menschen besser, daß er nie geboren wäre. Und indem sie aßen, nahm Jesus das Brodt, dankte und brach, und gab es ihnen und sprach: Nehmet, esset; das ist mein Leib. Und nahm den Kelch, und dankte, und gab ihnen den; und sie tranken alle daraus. Und er sprach zu ihnen: Das ist mein Blut des neuen Testaments, das für viele vergossen wird. Wahrlich, ich sage euch, daß ich hinfort nicht trinten werde vom Gewächse des Weinstocks, bis auf den Tag, da ich es neu trinke in dem Reich Gottes. Und da sie den Lobgesang gesprochen hatten, giengen sie hinaus an den Oelberg. Und Jesus sprach zu ihnen: Ihr werdet euch in dieser Nacht alle an mir ärgern. Denn es steht geschrieben: Ich werde den Hirten schlagen, und die Schafe werden sich zerstreuen. Aber nachdem ich auferstehe, will ich vor euch hingehen in Galiläa. Petrus aber sagte zu ihm: Und wenn sie sich alle ärgerten, so wollte doch ich mich nicht ärgern. Und Jesus sprach zu ihm: Wahrlich, ich sage dir, heute in dieser Nacht, ehe

os mostrará un cenáculo grande, aderezado: disponed allí para nosotros. Y partieron los discípulos, y fueron a la ciudad: y lo hallaron, como les habia dicho, y aderezaron la Pascua. Y llegada la tarde, fué con los doce. Y quando estaban sentados, y comiendo a la mesa, les dixo Jesus: En verdad os digo, que uno de vosotros, que come conmigo, me entregará. Entonces ellos comenzaron a entristecerse, y á decirle cada uno por sí: ¿Acaso soy yo? Y él les respondió: Uno de los doce, el que mete conmigo la mano en el plato. Y el Hijo del hombre vá en verdad, como está escrito de él: ¡mas ay de aquel hombre, por quien será entregado el Hijo del hombre! Bueno le fuera á aquel hombre, si nunca hubiera nacido. Y estando ellos comiendo, tomó Jesus el pan, y bendiciendolo, lo partió, y les dió, y dixo: Tomad, este es mi cuerpo. Y tomando el cáliz, dando gracias, se lo alargó: y bebiéron de él todos. Y les dixo: Esta es mi sangre del nuevo Testamento, que por muchos será derramada. En verdad os digo, que no beberé ya de este fruto de vid hasta aquel dia, que lo beberé nuevo en el reyno de Dios. Y dicho el hymno, salieron al monte del Olivar. Y Jesus les dixo: Todos sereis escandalizados en mí esta noche: porque escrito está: Heriré al Pastor, y se descarriarán las ovejas. Mas despues que resucitare, iré ántes que vosotros á Galiläa. Y Pedro le dixo: Aunque todos en tí se escandalicen, mas no yo. Y Jesus le dixo: En verdad te digo, que tú, hoy en esta noche, ántes que el gallo haya cantado dos veces, me negarás tres veces. Pero él con mayor porfia decía: Aunque sea menester que yo muera juntamente contigo, no te negaré. Y lo mismo tambien

ἀλλ' ἐκ ἐγώ. Καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς Ἀμὴν λέγω σοι, ὅτι σήμερον ἐν τῇ νικτὶ ταύτῃ, πρὶν ἢ δις ἀποκτῶ φωνῆσαι, τρίς ἀπαρνήσῃ με. Ὁ δὲ ἐκ περισσῆ ἔλεγε μᾶλλον. Ἐάν με δὲ συναναποθανεῖν σοι, οὐ μὴ σε ἀπαρνήσμαι. Ῥωσάτους δὲ καὶ πάντες ἔλεγον. Καὶ ἔρχονται εἰς χωρίον ἢ τὸ ὄνομα Γεθσημανῆ καὶ λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ. Καθίσате ὧδε ἕως προσεΐξωμαι. Καὶ παραλαμβάνει τὸν Πέτρον, καὶ τὸν Ἰάκωβον, καὶ Ἰωάννην μετ' αὐτῶν κ' ἤρξατο ἐκθαμβεῖσθαι καὶ ἀδμονεῖν. Καὶ λέγει αὐτοῖς· Περίλυπός ἐστιν ἡ ψυχὴ μου ἕως θανάτου· μενίετε ὧδε, κ' γρηγορεῖτε. Καὶ προσελθὼν μικρὸν, ἔπεσεν ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ προσήνεχτο, ἵνα εἰ δυνατόν ἐστί, παρέλθῃ ἀπ' αὐτοῦ ἡ ὥρα. Καὶ ἔλεγεν· Ἀββὰ ὁ πατήρ, πάντα δυνατόν σοι· παρένεγκε τὸ ποτήριον ἀπ' ἐμοῦ τῆτο· ἄλλ' ἢ τί ἐγὼ θέλω, ἀλλὰ τί σύ. Καὶ ἔρχεται, καὶ εὗρισκε αὐτοὺς καθεύδοντας· καὶ λέγει τῷ Πέτρῳ· Σιμών, καθεύδεις; ἐκ ἰσχυρὰς μίαν ὥραν γρηγοροῦσαι; Γρηγορεῖτε κ' προσεΐχεσθε, ἵνα μὴ εἰσέλθῃτε εἰς πειρασμόν· τὸ μὲν πνεῦμα πρόθυμον, ἡ δὲ σὰρξ ἀσθενής. Καὶ πάλιν ἀπελθὼν προσήνεχτο, τὸν αὐτὸν λόγον εἰπών. Καὶ ὑποσφάρας εὗρεν αὐτὰς πάλιν καθεύδοντας· ἦσαν γὰρ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν βεβαρημένοι· κ' ἐκ ἡδῆσαν τι αὐτῷ ἀποκριθῶσι. Καὶ ἔρχεται τὸ τρίτον, καὶ λέγει αὐτοῖς· Καθεύδετε τὸ λοιπὸν καὶ ἀναπαύεσθε· ἀπέχει ἡλθεν ἡ ὥρα· ἰδοὺ, παραδίδοται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἁμαρτωλῶν. Ἐγείρεσθε, ἄγωμεν· ἰδοὺ, ὁ παραδιδούς με ἤγγικε. Καὶ εὐθὺς, ἔτι αὐτοῦ λαλῆντος, παραγίνεται Ἰudas, εἰς ὧν τῶν δώδεκα, καὶ μετ' αὐτῆ ὄχλος πολὺς μετὰ μαχαίρων καὶ ξύλων, παρά τῶν Ἀρχιερέων, κ'

λεῖς με ἀπαρνήσειν τρίς. Αὐτοὺς δὲ περισσώτερα ἔλεγεν. Ἐάν καὶ χροιασθῇ· να ἀποθνῆσκῇ μου σὺν δὲν θέλω σὲ ἀπαρνήσειν. Καὶ ἔως ἔλεγον πάντες. Καὶ ἔρχονται εἰς χωρίον, λεγόμενον Γεθσημανῆ· καὶ λέγει πρὸς τοὺς μαθητὰς του. Καθίσате ὧδε ἕως προσενηχθῶ. Καὶ λαμβάνει τὸν Πέτρον καὶ τὸν Ἰάκωβον, καὶ τὸν Ἰωάννην μαζῷ του· καὶ ἄρχουσιν να τρομάξῃ καὶ να ἀδμονῇ. Καὶ τοὺς λέγει· Ἡ ψυχὴ μου εἶναι περίλυπος ἕως θανάτου· μενίετε ὧδε, καὶ ἀγρυπνᾶτε. Καὶ προχωρήσας ὀλίγον ἔπεσεν ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ προσήνεχτο, ἵνα εἰ δυνατόν ἐστί, περάσῃ ἀπ' αὐτῆς ἡ ὥρα. Καὶ ἔλεγεν· Ἀββὰ ὁ πατήρ· σὺ δύνασαι πάντα· ἀπομάκρυνον ἀπ' ἐμοῦ τὸ ποτήριον τοῦτο· ὅμως ὅχι τὸ ἐμὸν, ἀλλὰ τὸ σὺ θέλημα ὡς γίνῃ. Καὶ ἔρχεται καὶ εὗρισκε αὐτὰς ἀποκοιμισμένους· καὶ λέγει τῷ Πέτρῳ· Σιμών κοιμάσαι· δὲν ἐδυνήθης να ἀγρυπνήσῃς μίαν ὥραν; Ἀγρυπνήσατε, καὶ προσεΐχεσθαι, ἵνα μὴ πέσητε εἰς πειρασμόν· ὅτι τὸ πνεῦμα εἶναι πρόθυμον, ἡ σάρκα ὅμως ἀσθενής. Καὶ πάλιν ἐπήγει καὶ προσνηχθῇ, λέγων τὸν αὐτὸν λόγον. Καὶ ἐπιστρέψας τοὺς εὗρε πάλιν ἀποκοιμισμένους· ἦσαν γὰρ οἱ ὀφθαλμοὶ των βεβαρημένοι· καὶ δὲν ἤενον τὴ να τοῦ ἀποκριθῶσι. Καὶ ἔρχεται τὸ τρίτον, καὶ τοὺς λέγει. Κοιμᾶσθε τὸ λοιπὸν, καὶ ἀναπαύεσθε· σώνει, ἐφθασεν ἡ ὥρα· ἰδοὺ, παραδίδοται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἁμαρτωλῶν. Σηκώθητε ὡς ὑπάγωμεν· ἰδοὺ, ὁ προδότης με πλησιάζει. Καὶ παραχρῆμα, ἀκόμει αὐτοῦ λαλοῦντος, ἐφθασεν Ἰουδας, ὁ ὅποιος ἦτον ἕνας ἀπὸ τῶν δώδεκα, καὶ μετ' αὐτοῦ πολὺς λαὸς, με μαχαίρας καὶ ξύλα, ἀπὸ μέρους τῶν Ἀρχιερέων καὶ Γραμματέων, καὶ

te negabo. Similiter autem et omnes dicebant, Et veniunt in pradium, cui nomen Gethsemani, et ait discipulis suis: Sedete hic, donec orem. Et assumpsit Petrum, et Iacobum, et Joannem secum, et cepit pavere, et tædere, et ait illis: Tristis est anima mea usque ad mortem: sustinete hic, et vigilate. Et cum processisset paululum, procidit super terram; et orabat, ut, si fieri posset, transiret ab eo hora. Et dixit: Abba, Pater, omnia tibi possibilia sunt: transfer calicem hunc a me. Sed non quod ego volo, sed quod tu. Et venit, et invenit eos dormientes; et ait Petro: Simon, dormis? Non potuisti una hora vigilare? Vigilate, et orate, ut non intretis in tentationem; spiritus quidem promptus est, caro vero infirma. Et iterum abiens oravit, eundem sermonem dicens. Et reversus, denuo invenit eos dormientes (erant enim oculi eorum gravati); et ignorabant quid responderent ei. Et venit tertio, et ait illis: Dormite jam, et requiescite: sufficit: venit hora. Ecce, Filius hominis tradetur in manus peccatorum. Surgite: eamus; ecce, qui me tradit, prope est. Et adhuc eo loquente, venit Judas Iscariotes, unus de duodecim, et cum eo turba multa cum gladiis et lignis, missi a summis sacerdotibus, et scribis, et senioribus. Dederat autem traditor ejus

cepoli: sedete qui finch' io abbia orato. E prese seco Pietro, e Jacopo, e Giovanni, cominciò ad essere spaventato e gravemente angosciato. E disse loro: L' anima mia è occupata di tristizia infino alla morte; dimorate qui, e veggiate. E andato un poco innanzi si prostrò in terra, e pregava che, se fosse possibile, quell' ora passasse oltre da lui; e disse: Abba, Padre, ogni cosa t'è possibile; trasporta via da me questo calice; ma pure sia fatto, non ciò che io voglio, ma ciò che tu vuoi. Poi, venne e trovò i discepoli che dormivano, e disse a Pietro: Simon, dormi tu? Non hai tu potuto veggiare pure una ora? Vegghiate ed orate, che non entriate in tentazione: bene è lo spirito pronto, ma la carne è debole. E di nuovo andò ed orò, dicendo le medesime parole. E tornato trovò i discepoli che di nuovo dormivano; perciocchè i loro occhi erano aggravati, e non sapevano che rispondergli. Poi venne la terza volta, e disse loro: dormite pur da ora innanzi e riposatevi. Basta; l' ora è venuta; ecco, il figliuol dell' uomo è dato nelle mani de' peccatori, levatevi, andiamo; ecco, colui che mi tradisce è vicino. Ed in quello stante, mentre egli parlava ancora, giunse Giuda, l' un de' dodici, e con lui una gran turba, con ispade ed astè, da parte de' principali sacerdoti, degli scribi e degli anziani. Or,

his disciples, Sit ye here, while I shall pray. And he taketh with him Peter, and James, and John, and began to be sore amazed, and to be very heavy, and saith unto them, My soul is exceeding sorrowful unto death; tarry ye here, and watch. And he went forward a little, and fell on the ground, and prayed, that, if it were possible, the hour might pass from him. And he said, Abba, Father, all things are possible unto thee; take away this cup from me; nevertheless, not what I will, but what thou wilt. And he cometh and findeth them sleeping, and saith unto Peter, Simon, sleepest thou? couldest not thou watch one hour? Watch ye and pray, lest ye enter into temptation: the spirit truly is ready, but the flesh is weak. And again he went away, and prayed, and spake the same words. And when he returned he found them asleep again, (for their eyes were heavy,) neither wist they what to answer him. And he cometh the third time, and saith unto him, Sleep on now, and take your rest: it is enough, the hour is come; behold, the Son of Man is betrayed into the hands of sinners. Rise up, let us go; lo, he that betrayeth me is at hand. And immediately, while he yet spake, cometh Judas, one of the twelve, and with him a great multitude with swords and staves, from the chief priests, and the scribes,

prié. Et il prit avec lui Pierre, et Jacques, et Jean, et il commença à s'épouvanter, et à être fort angoissé. Et il leur dit: mon ame est saisie de tristesse jusques à la mort: demeurez ici, et veillez. Puis s'en allant un peu plus outre, il se jeta en terre; et il prioit que, s'il étoit possible, l'heure passât arriére de lui. Et il disoit: Abba, Père, toutes choses te sont possibles; transporte cette coupe arriére de moi: toutefois, non point ce que je veux, mais ce que tu veux. Puis il revint, et les trouva dormans; et il dit à Pierre: Simon, dors-tu? n'as-tu pu veiller une heure? Veillez et priez, que vous n'entriez point en tentation: car quant à l'esprit, il est prompt, mais la chair est foible. Et il s'en alla encore, et il pria, disant les mêmes paroles. Puis étant retourné, il les trouva encore dormans; (car leurs yeux étoient appesantis :) et ils ne savoient que lui répondre. Il vint encore pour la troisième fois, et leur dit: dormez dorénavant, et vous reposez; il suffit, l'heure est venue; voici, le Fils de l'homme s'en va être livré entre les mains des méchans. Levez-vous, allons; voici, celui qui me trahit, s'approche. Et aussitôt, comme il parloit encore, Judas, qui étoit l'un des douze, vint, et avec lui une grande troupe, ayant des épées et des bâtons, de la part des principaux sacrificateurs, des scribes, et des

den der Sahn zweymal trähet, wirst du mich breyhal verleugnen. Er aber redete noch weiter: Ja wenn ich auch mit dir sterben müßte, wollte ich dich nicht verleugnen. Desselbigen gleichen sagten sie alle. Und sie kamen zu dem Hofe, mit Namen Bethsemane. Und er sprach zu seinen Jüngern: Setzet euch hier, bis ich hingehe, und bete. Und nahm zu sich Petrum, und Jacobum, und Johannem, und sieng an zu jittern und zu zagen. Und sprach zu ihnen: Meine Seele ist betrübt bis an den Tod; enthaltet euch hier, und wachet. Und sieng ein wenig weiter, fiel auf die Erde, und betete, daß, so es möglich wäre, die Stunde vorüber gieng. Und sprach: Abba, mein Vater, es ist für alles möglich, überhebe mich dieses Kelchs; doch nicht was ich will, sondern was Du willst. Und kam, und fand sie schlafend. Und sprach zu Petrus: Simon, schläfst du? Vermögest du nicht eine Stunde zu wachen? Wachet und betet, daß ihr nicht in Versuchung fallet. Der Geist ist willig; aber das Fleisch ist schwach. Und gieng wieder hin, und betete, und sprach dieselbigen Worte. Und kam wieder, und fand sie abermal schlafend; denn ihre Augen war voll Schlafes, und mußten nicht was sie ihm antworteten. Und er kam zum dritten male, und sprach zu ihnen: Ach wollt ihr nun schlafen und ruhen? Es ist genug, die Stunde ist gekommen. Siehe, des Menschen Sohn wird überantwortet in der Sander Hände; gehet auf, laßet uns gehen; siehe, der mich verräth, ist nahe. Und alsobald, da er noch redete, kam herzu Judas, der Zwölften einer, und eine große Schaar mit ihm, mit Schwerdtern und mit Stangen, von den Hohenpriestern und Schrifte-

decian todos. Y fuéron á una heredad, llamada Gethsemaní. Y dixo á sus discípulos: Sentáos aquí, mientras que hago oracion. Y llevó consigo á Pedro, y á Santiago, y á Juan: y comenzó á atemorizarse, y angustiarse. Y les dixo: Mi alma está triste hasta la muerte: esperad aquí, y velad. Y habiendo ido adelante un poco, se postró en tierra: y pedía, que si ser pudiese, pasase de él aquella hora; y dixo: Abba padre, todas las cosas te son posibles, traspasa de mí este cáliz: mas no lo que yo quiero, sino lo que tú. Y vino, y los halló durmiendo: Y dixo á Pedro: ¿Simón, duermes? ¿no has podido velar una hora? Velad, y orad, para que no entreis en tentacion. El espíritu en verdad está pronto, mas la carne enferma. Y fué otra vez á orar, diciendo las mismas palabras. Y vuelto, los halló de nuevo dormidos (porque sus ojos estaban cargados) y no sabian, qué responderle. Y vino la tercera vez, y les dixo: Dormid ya, y reposad. Basta: la hora es llegada: ved que el Hijo del hombre vá á ser entregado en manos de pecadores. Levantaos, vamos. He aquí el que me ha de entregar, está cerca. Y estando aun él hablando, llega Judas Iscariotes, uno de los doce, y con él un grande tropel de gente, con espadas, y palos, de parte de los Príncipes de los Sacerdotes, y de los Escribas, y de los

τῶν Γραμματέων, καὶ τῶν Πρεσβυτέρων. Δεδώκει δὲ ὁ παραδίδους αὐτὸν σύσσημον αὐτοῖς, λέγων· "Ὁν ἂν φιλήσω, αὐτὸς ἐστί· κρατήσατε αὐτόν, καὶ ἀπαγάγετε ἀσφαλῶς. Καὶ ἔλθων, εὐθέως προσελθὼν αὐτῷ, λέγει· "Ραββί, ραββί· καὶ κατεφίλησεν αὐτόν. Οἱ δὲ ἐπέβαλον ἐπ' αὐτὸν τὰς χεῖρας αὐτῶν, καὶ ἐκράτησαν αὐτόν. Εἰς δὲ τις τῶν παρεστηκότων, σπασάμενος τὴν μάχαιραν, ἔπαισε τὸν δούλον τοῦ Ἀρχιερέως, καὶ ἀφείλεν αὐτοῦ τὸ ὠτίον. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· "Ὡς ἐπὶ ληστὴν ἐξήλθετε μετὰ μαχαίρων καὶ ξύλων συλλαβεῖν με; Καθ' ἡμέραν ἦμιν πρὸς ὡμὰς ἐν τῷ ἱερῷ διδάσκων, καὶ οὐκ ἐκράτησάτε με. Ἄλλ' ἵνα πληρωθῶσιν αἱ γραφαί. Καὶ ἀφέντες αὐτὸν πάντες ἔφυγον. Καὶ εἰς τὴν νεανίσκος ἠκολοῦθει αὐτῷ, περιβεβλημένος σινδόνα ἐπὶ γυμνοῦ· καὶ κρατοῦσιν αὐτόν οἱ νεανίσκοι. Ὁ δὲ καταλιπὼν τὴν σινδόνα, γυμνὸς ἔφυγεν ἀπ' αὐτῶν. Καὶ ἀπήγαγον τὸν Ἰησοῦν πρὸς τὸν Ἀρχιερέα· καὶ συνέρχοντα αὐτῷ πάντες οἱ Ἀρχιερεῖς, καὶ οἱ Πρεσβύτεροι, καὶ οἱ Γραμματεῖς. Καὶ ὁ Πέτρος ἀπὸ μακρόθεν ἠκολούθησεν αὐτῷ ἕως εἰς τὴν αὐλὴν τῆς Ἀρχιερέως· καὶ ἦν συγκαθήμενος μετὰ τῶν ὑπηρετῶν, καὶ θερμαινόμενος πρὸς τὸ φῶς. Οἱ δὲ Ἀρχιερεῖς καὶ ὅλον τὸ συνέδριον ἐζήτουν κατὰ τοῦ Ἰησοῦ μαρτυρίαν, εἰς τὸ θανατῶσαι αὐτόν· καὶ οὐχ εὑρίσκον. Πολλοὶ γάρ ἐψευδομαρτύρουν κατ' αὐτοῦ, καὶ ἴσαι αἱ μαρτυρίαι οὐκ ἦσαν. Καὶ τινες ἀναστάντες, ἐψευδομαρτύρουν κατ' αὐτοῦ, λέγοντες· "Ὅτι ἡμεῖς ἠκούσαμεν αὐτοῦ λέγοντος· "Ὅτι ἐγὼ καταλίψω τὸν ναὸν τῆτον τὸν χειροποιήτον, καὶ διὰ τριῶν ἡμερῶν ἄλλον ἀχειροποιήτον οἰκοδομήσω. Καὶ οὐδὲ οὕτως

Πρεσβυτέρων. Καὶ ὁ προδότης αὐτοῦ, ἔδωκε εἰς αὐτοὺς σημεῖον λέγων· "Εκεῖνος εἶναι ὁ ὑπ' ἐμοῦ φιληθεὶς· κρατήσατέ τον καὶ φέρετέ τον μετ' ἀσφαλῆς. Καὶ εὐθὺς ὅπου ἤλθεν, ἐμπροσθέν του, λέγει· "Ραββί, "Ραββί· καὶ τὸν ἐφίλησεν. Αὐτοὶ δὲ τοῦ ἐβαλον τὰς χεῖρας των ἐπάνω του, καὶ τὸν ἐκράτησαν. Ἐνας δὲ τῶν παρόντων, ἐκθηκάσας τὴν μάχαιραν, ἐκτύπησε τὸν δούλον τοῦ Ἀρχιερέως, καὶ τὸν ἔκοψε τὸ αὐτίον. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς τοῖς εἶπεν· "Εκβίβετε ὡσάν κατὰ ληστοῦ· καὶ μὴ πιάσετε με μαχαίρας, καὶ ξύλα; Κἀθ' ἡμέραν ἦμιν με σὰς διδάσκων εἰς τὸ ἱερόν, καὶ δὲν με ἐπίασατε. Ὅμως πρέπει να πληρωθῶσιν αἱ Γραφαί. Καὶ ἀφέντες τον πάντες ἔφυγον. Ἐνας δὲ νέος τὸν ἠκολοῦθει τελειγμένος τὸ γυμνὸν σῶμά του εἰς σινδόνιον· καὶ οἱ νεοὶ τὸν ἐπίασαν. Αὐτοὺς δὲ ἀφίσας τὸ σινδόνιον ἔφυγε γυμνὸς ἀπ' αὐτοῦ. Ἐφερον ὅμως τὸν Ἰησοῦν πρὸς τὸν Ἀρχιερέα· καὶ ἐκεῖ ἦσαν πάντες συναγόμενοι οἱ Ἀρχιερεῖς, καὶ οἱ Πρεσβύτεροι, καὶ οἱ Γραμματεῖς. Καὶ ὁ Πέτρος τὸν ἠκολοῦθησεν ἀπὸ μακρόθεν ἕως εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ Ἀρχιερέως, καὶ ἐκάθητο μετὰ τῶν δούλων ζεσταινόμενος πρὸς τὴν φωτίαν. Οἱ δὲ Ἀρχιερεῖς καὶ ὅλον τὸ συνέδριον ἐζήτουν κατὰ τοῦ Ἰησοῦ μαρτυρίαν ἵνα τον θανατῶσωσι· καὶ δὲν εὑρίσκον. Πολλοὶ γάρ ἐψευδομαρτύρουν κατ' αὐτοῦ, αἱ μαρτυρίαι ὅμως δὲν ἐσυμφώνουν. Καὶ τινες σηκαθέντες ἐνευδομαρτύρουν λέγοντες, κατ' αὐτοῦ· "Ὅτι ἡμεῖς τον ἠκούσαμεν λέγοντα· "Ὅτι ἐγὼ θέλω τριψέφειν τὸν ναὸν τοῦτον τὸν χειροποιήτον· καὶ εἰς τρεῖς ἡμέρας θέλω οἰκοδομήσειν ἕτερον ἀχειροποιήτον. Καὶ οὐδὲ οὕτως ἐσυμφώνουν

signum eis, dicens: Quicumque osculatus fuero, ipse est: tenete eum, et ducite eum. Et cum venisset, statim accedens ad eum, ait: Ave, Rabbi: et osculatus est eum. At illi manus injecerunt in eum, et tenuerunt eum. Unus autem quidam de circumstantibus, educens gladium, percussit servum summi sacerdotis: et amputavit illi auriculam. Et respondens Jesus, ait illis: Tamquam ad latronem existis, cum gladiis et lignis, comprehendere me? Quotidie eram apud vos in templo docens; et non me tenuistis. Sed ut impleantur Scripturæ. Tunc discipuli ejus, relinquentes eum, omnes fugerunt. Adolescens autem quidam sequebatur eum, amictus sindone super nudo: et tenuerunt eum. At ille, rejecta sindone, nudus profugit ab eis. Et adduxerunt Jesum ad summum sacerdotem: et convenerunt omnes sacerdotes, et Scribæ, et seniores. Petrus autem a longe secutus est eum usque intro in atrium summi sacerdotis: et sedebat cum ministris ad ignem, et calefaciebat se. Summi vero sacerdotes et omne concilium quærebant adversus Jesum testimonium, ut eum morti traderent; nec inveniebant. Multi autem testimonium falsum dicebant adversus eum: et convenientia testimonia non erant. Et quidam, surgentes, falsum testimonium ferebant ad-

colui che lo tradiva, avea dato loro un segnale, dicendo: colui il quale io avrò baciato è desso; pigliatelo e menatelo sicuramente. E come fù giunto, subito s' accostò a lui e disse: ti saluto, Maestro, e lo baciò. Allora coloro gli misero le mani addosso, e lo presero. Ed uno di coloro ch' erano quivi presenti trasse la spada e percosse il servidore del sommo sacerdote, e gli spiccò l' orecchio. E Gesù fece lor motto e disse: voi siete usciti con ispade ed aste, come contr' ad un ladrone, per pigliarmi; io era tuttodi appresso di voi, insegnaudo nel tempio, e voi non m' avete preso: ma ciò è avvenuto, acciocchè le scritture sieno adempiute. E tutti, lasciato, sene fuggirono. Ed un certo giovane lo seguiva involto d' un panno lino sopra la carne ignuda; ed i fanti lo presero. Ma egli, lasciato il panno, sene fuggì da loro ignudo. Ed essi ne menarono Gesù al sommo sacerdote, appresso il quale si raunarono insieme tutti i principali sacerdoti, e gli scribi. E Pietro lo seguiva da lungi sin dentro alla corte del sommo sacerdote, ove si pose a sedere co' sergenti, e si scaldava al fuoco. Or i principali sacerdoti e tutto 'l concistoro cercavano testimonianza contr' a Gesù per farlo morire e non ne trovavano alcuna perciocchè molti dicevano falsa testimonianza contr' a lui; ma le lor testimonianze non erano conformi. Allora alcuni, levatisi, dissero falsa testimonianza contr' a lui, dicendo: noi l' abbiamo udito che dicea: io disfardò questo tempio, fatto d' opera di mano, ed in tre giorni ne riedificherò un altro che non sarà fatto d' opera di mano. Ma non pur così la lor

and the elders. And he that betrayed him had given them a token, saying, Whomsoever I shall kiss, that same is he; take him, and lead him away safely. And as soon as he was come he goeth straightway to him, and saith, Master, master; and kissed him. And they laid their hands on him, and took him. And one of them that stood by drew a sword, and smote a servant of the high priest, and cut off his ear. And Jesus answered, and said unto them, Are ye come out as against a thief, with swords and with staves, to take me? I was daily with you in the temple teaching, and ye took me not: but the Scriptures must be fulfilled. And they all forsook him and fled. And there followed him a certain young man, having a linen cloth cast about his naked body; and the young men laid hold on him: and he left the linen cloth, and fled from them naked. And they led Jesus away to the high priest: and with him were assembled all the chief priests, and the elders, and the scribes. And Peter followed him afar off, even into the palace of the high priest; and he sat with the servants, and warmed himself at the fire. And the chief priests and all the council sought for witness against Jesus to put him to death; and found none. For many bare false witness against him, but their witness agreed not together. And there arose certain, and bare false witness against him, saying, We heard him say, I will destroy this temple that is made with hands, and within three days I will build another made without hands. But neither so did their witness agree together. And the high priest stood up in the midst, and asked Jesus, saying, Answerest thou nothing? what is it which these witness against

anciens. Or celui qui le trahissoit avoit donné un signal entre eux, disant: celui que je baiserais, c'est lui; saisissez-le, et emmenez-le sûrement. Quand donc il fut venu, il s'approcha aussitôt de lui, et dit: maître, maître; et il le baisa. Alors ils mirent les mains sur lui, et le saisirent. Et quelqu'un de ceux qui étoient là présents, tira son épée, et en frappa le serviteur du souverain sacrificateur, et lui emporta l'oreille. Alors Jésus prit la parole, et leur dit: êtes-vous sortis comme après un brigand, avec des épées et des bâtons, pour me prendre? J'étois tous les jours parmi vous, enseignant dans le temple, et vous ne m'avez point saisi: mais tout ceci est arrivé, afin que les Ecritures soient accomplies. Alors tous ses disciples l'abandonnèrent, et s'enfuirent. Et un certain jeune homme le suivoit, enveloppé d'un linceul sur le corps nud; et quelques jeunes gens le saisirent: mais abandonnant son linceul, il s'enfuit d'eux tout nud. Et ils emmenèrent Jésus au souverain sacrificateur; chez qui s'assemblerent tous les principaux sacrificateurs, les anciens, et les scribes: et Pierre le suivoit de loin jusque dans la cour du souverain sacrificateur; et il étoit assis avec les serviteurs, et se chauffoit près du feu. Or les principaux sacrificateurs, et tout le consistoire cherchoient quelque témoignage contre Jésus pour le faire mourir; mais ils n'en trouvoient point: car plusieurs disoient de faux témoignages contre lui, mais les témoignages n'étoient point conformes. Alors quelques-uns s'levèrent, et portèrent de faux témoignages contre lui, disant: nous avons ouï qu'il disoit; je détruirai ce temple qui est fait de main, et en trois jours j'en rebâtirai un

lehren und Aeltesten. Und der Verräther hatte ihnen ein Zeichen gegeben, und gesagt: Welchen ich küssen werde, der ist es, den greifet, und führet ihn gewiß. Und da er kam, trat er bald zu ihm, und sprach zu ihm: Rabbi, Rabbi! und küßte ihn. Die aber legten ihre Hände an ihn, und griffen ihn. Einer aber von denen, die dabei standen, zog sein Schwert aus, und schlug des Hohenpriesters Knecht, und hieb ihm ein Ohr ab. Und Jesus antwortete, und sprach zu ihnen: Ihr seid ausgegangen, als zu einem Mörder, mit Schwerdtern und mit Stangen, mich zu fangen; Ich bin täglich bey euch im Tempel gewesen, und habe gelehret, und ihr habt mich nicht gegriffen. Aber auf daß die Schrift erfüllet werde. Und die Jünger verließen ihn alle, und flohen. Und es war ein Jüngling, der folgte ihm nach, der war mit Beinwand bekleidet auf der bloßen Haut; und die Jünglinge griffen ihn. Er aber ließ die Beinwand fahren, und flohe bloß von ihnen. Und sie führten Jesum zu dem Hohenpriestern, dahin zusammen gekommen waren alle Hohenpriester, und Aeltesten und Schriftgelehrte. Petrus aber folgte ihm nach von ferne, bis hinein in des Hohenpriesters Palast; und er war da, und saß bey den Knechten, und wärmte sich bey dem Lichte. Aber die Hohenpriester und der ganze Rath suchten Zeugniß wider Jesum, auf daß sie ihn zum Tode brächten; und fanden nichts. Viele gaben falsches Zeugniß wider ihn, aber ihr Zeugniß stimmte nicht überein. Und etliche standen auf, und gaben falsches Zeugniß wider ihn, und sprachen: Wir haben gehört, daß er sagte: Ich will den Tempel, der mit Händen gemacht ist, abbrechen, und in dreyen

Ancianos. Y el traidor les habia dado una señal, diciendo: Aquel que yo besare, aquel es: prendedle, y llevadle con cuidado. Y quando llegó, se acercó luego á él, y dixo: Maestro, Dios te guarde, y le besó. Entónces ellos le echaron las manos, y le prendieron. Y uno de los que estaban con Jesu-Christo, sacando la espada, hirió á un siervo del Sumo Sacerdote: y le cortó la oreja. Y tomando Jesus la palabra les dixo: ¿Como á ladron habeis salido á prenderme con espadas, y con palos? Cada dia estaba con vosotros enseñando en el templo, y no me prendisteis. Mas para que se cumplan las Escrituras. Entónces desamparándole sus discípulos, huyeron todos. Y un mancebo iba en pos de él, cubierto de una sábana sobre el cuerpo desnudo: y le asieron. Mas él, saltando la sábana, se les escapó desnudo. Y llevaron á Jesus á casa del Sumo Sacerdote: y se juntaron todos los Sacerdotes, y los Escribas, y los Ancianos. Mas Pedro le fué siguiendo á lo lejos hasta dentro del palacio del sumo Sacerdote: y se estaba sentado al fuego con los Ministros, calentándose. Y los Principes de los Sacerdotes, y todo el concilio buscaban algun testimonio contra Jesus para hacerle morir, y no lo hallaban. Porque muchos decian testimonio falso contra él: mas no concordaban sus testimonios, y levantándose unos, atestiguan falsamente contra él, diciendo: nosotros le hemos oido decir: Yo destruiré este templo hecho de mano, y en tres dias edificaré otro no hecho de mano. Y no se concertaba el testimonio de ellos. Y levantándose en medio el Sumo Sacerdote, preguntó á Jesus, diciendo: ¿No respondes alguna cosa, á lo que estos atestiguan contra tí? Mas él callaba, y nada respondió.

ἴση ἦν ἡ μαρτυρία αὐτῶν. Καὶ ἀναστὰς ὁ Ἀρχιερεὺς εἰς τὸ μέσον, ἐπρωώτησε τὸν Ἰησοῦν, λέγων· Οὐκ ἀποκρίνη οὐδέν· τί οὗτοί σου καταμαρτυροῦσιν; Ὁ δὲ ἐσιώπα, καὶ οὐδὲν ἀπεκρίνατο. Πάλιν ὁ Ἀρχιερεὺς ἐπρωῶτα αὐτὸν, καὶ λέγει αὐτῷ· Σὺ εἶ ὁ Χριστὸς, ὁ υἱὸς τοῦ εὐλογητοῦ; Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἐγὼ εἰμι. Καὶ ὤψεσθε τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου καθήμενον ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως, καὶ ἐρχόμενον μετὰ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ. Ὁ δὲ Ἀρχιερεὺς, διαρρήξας τοὺς χιτῶνας αὐτοῦ, λέγει· Τί ἐτι χρειαίον ἔχομεν μαρτύρων; Ἰκούσατε τῆς βλασφημίας· τί ἡμῖν φαίνεται; οἱ δὲ πάντες κατέκριναν αὐτὸν εἶναι ἐνοχον θανάτου. Καὶ ἤρξαντο τινες ἐμπτύειν αὐτῷ, καὶ περικαλύπτειν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ κολαφίζειν αὐτόν, καὶ λέγειν αὐτῷ. Προφήτευσον. Καὶ οἱ ὑπὲρ τὰς ράπισμας αὐτὸν ἐβαλλον. Καὶ ὄντος τοῦ Πέτρου ἐν τῇ αὐλῇ κάτω, ἔρχεται μία τῶν παιδισκῶν τοῦ Ἀρχιερέως· Καὶ ἰδῶσα τὸν Πέτρον θερμαίνον, ἐμβλέψασα αὐτῷ, λέγει· Καὶ σὺ μετὰ τοῦ Ναζαρηνοῦ Ἰησοῦ ἦσθα. Ὁ δὲ ἡνῆστατο, λέγων· Οὐκ οἶδα, ὁδὲ ἐπίσταμαι τί σὺ λέγεις. Καὶ ἐξηλθεν ἔξω εἰς τὸ προαύλιον· καὶ ἀλέκτωρ ἐφώνησε. Καὶ ἡ παιδίσκη, ἰδοῦσα αὐτὸν πάλιν, ἤρξατο λέγειν τοῖς παρεστηκόσιν. Ὅτι οὗτος ἐξ αὐτῶν ἐστίν. Ὁ δὲ πάλιν ἡρνεῖτο. Καὶ μετὰ μικρὸν πάλιν οἱ παρεστώτες ἔλεγον τῷ Πέτρῳ· Ἀληθῶς ἐξ αὐτῶν εἶ; καὶ γὰρ Γαλιλαῖος εἶ, καὶ ἡ λαλιά σου ὁμοιάζει. Ὁ δὲ ἤρξατο ἀναθεματίζειν ἑαυτὸν λέγων· Ὅτι οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον τούτον ὃν λέγετε. Καὶ ἐκ δευτέρου ἀλέκτωρ ἐφώνησε. Καὶ ἀνεμνήσθη ὁ Πέτρος τοῦ ῥήματος ὃ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὅτι πρὶν ἀλέκτορα φωνῆ-

ἡ αὐτῶν μαρτυρία. Καὶ ἀναστὰς ὁ Ἀρχιερεὺς εἰς τὸ μέσον πρωώτησε τὸν Ἰησοῦν, λέγων· Δὲν ἀποκρίνεσαι τίποτε; τί οὗτοι μαρτυροῦσιν ἐναντίον σου; Ὁ δὲ ἐσιώπα, καὶ δὲν ἀπεκρίνατο. Πάλιν ὁ Ἀρχιερεὺς τὸν ἠρώτα καὶ τοῦ λέγει· Εἰσαι σὺ ὁ Χριστὸς, ὁ υἱὸς τοῦ εὐλογητοῦ; Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἐγὼ εἰμαι. Καὶ θέλετε ἰδεῖν τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου καθήμενον ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως, καὶ ἐρχόμενον ἐπὶ τὰ σύννεφα τοῦ οὐρανοῦ. Ὁ δὲ Ἀρχιερεὺς ἀπορρήξας τὸ ἐπανοφόριόν του, λέγει· Τί πλέον χρειαίον ἔχομεν μαρτύρων; ἰκούσατε τὴν βλασφημίαν· τί σὰς φαίνεται; οἱ δὲ πάντες τὸν κατέδικασαν ὡς ἐνοχον θανάτου. Καὶ ἄρχισαν τινες, ἵνα τὸν πτύωσι, καὶ ἵνα σκεπίζωσι τὸ πρόσωπόν του, καὶ ἵνα τὸν φουσκίζωσι λέγοντες του· Προφήτευσον. Καὶ οἱ ὄλοι τὸν ἐκτύπον. Καὶ ὄντος τοῦ Πέτρου εἰς τὴν αὐλὴν κάτω, ἔρχεται μία δούλα τοῦ Ἀρχιερέως. Καὶ ἰδοῦσα τὸν Πέτρον ζεστενόμενον, τὸν ἐκύτταξε καὶ τοῦ εἶπε. Καὶ σὺ ἦσεν μετὰ τὸν Ναζαρηνοῦ Ἰησοῦν. Ὁ δὲ ἡνῆστα, λέγων. Οὐτε ἐξεύρω, οὔτε καταλαμβάνω τί λέγεις. Καὶ ἐκρῆκεν ἔξω εἰς τὸ προαύλιον· καὶ ὁ πετεινὸς ἐφώναξε. Καὶ ἡ δούλα, πάλιν ἰδοῦσα αὐτόν, ἄρχισε ἵνα λέγει πρὸς τοὺς ἐκεῖ παρόντας. Ὅτι οὗτος εἶναι ἀπ' αὐτοῦ. Αὐτὸς δὲ πάλιν ἡρνεῖτο. Καὶ μετὰ ὀλίγον πάλιν οἱ ἐκεῖ παρόντες ἔλεγον τοῦ Πέτρου· Μὰ τὴν ἀληθείαν καὶ σὺ ἀπ' αὐτοῦ εἶσαι· ὅτι εἶσαι Γαλιλαῖος, καὶ ἡ λαλιά σου ὁμοιάζει. Αὐτὸς δὲ ἄρχισε ἵνα ἀναθεματίζῃ, καὶ ἵνα ὀρκίζῃ· Ὅτι δὲν γνωρίζω τούτον τὸν ἄνθρωπον τὸν ὅποιον μοῦ λέγετε. Καὶ ἐκ δευτέρου ὁ πετεινὸς ἐφώναξε. Καὶ ἐνθυμῆθη ὁ Πέτρος τὸ

versus eum, dicentes, quoniam Nos audivimus eum dicentem: Ego dissolvam templum hoc manu factum; et, per triduum, aliud non manu factum ædificabo. Et non erat conveniens testimonium illorum. Et exurgens summus sacerdos in medium, interrogavit Jesum, dicens: Non respondes quidquam ad ea, quæ tibi obijciuntur ab his? Ille autem tacebat, et nihil respondit. Rursus summus sacerdos interrogabat eum, et dixit ei: Tu es Christus, filius Dei benedicti? Jesus autem dixit illi: Ego sum: et videbitis Filium hominis sedentem a dextris virtutis Dei, et venientem cum nubibus celi. Summus autem sacerdos, scindens vestimenta sua, ait: Quid adhuc desideramus testes? Audistis blasphemiam: quid vobis videtur? Qui omnes condemnaverunt eum esse reum mortis. Et cœperunt quidam conspuere in eum, et velare faciem ejus, et colaphis eum cedere, et dicere ei: Prophetiza: et ministri alapis eum cædebant. Et cum esset Petrus in atrio deorsum, venit una ex ancillis summi sacerdotis: et cum vidisset Petrum calefacientem se, aspiciens illum, ait: Et tu cum Jesu Nazareno eras. At ille negavit, dicens: Neque scio, neque novi quid dicas. Et exiit foras ante atrium, et gallus cantavit. Rursus autem cum vidisset illum an-

testimonianza era conforme. Allora il sommo sacerdote, levatosi in piè quivi in mezzo, domandò a Gesù, dicendo: non rispondi tu nulla? Che testimoniano costoro contr' a te? Ma egli tacque e non rispose nulla. Da capo il sommo sacerdote gli dimandò, e gli disse: sei tu il Cristo il figliuol del benedetto? E Gesù disse: sì, io sono, e voi vedrete il figliuol dell' uomo sedere alla destra della potenza, e venire con le nuvole del cielo. E l' sommo sacerdote, stracciatesi le vesti, disse: che bisogno abbiamo più di testimoni? Voi avete udita la bestemmia; che vi pare? E tutti lo condannarono, pronunziando ch' egli era reo di morte. Ed alcuni presero a sputargli addosso, ed a velargli la faccia ed a dirgli, indovina. Ed i sergenti gli davano delle bacchettate. Or, essendo Pietro nella corte di sotto, venne una delle fanti del sommo sacerdote; e, veduto Pietro che si scaldava, lo riguardò in viso, e disse: ancora tu eri con Gesù Nazareno. Ma egli lo negò, dicendo: io non lo conosco, e non so ciò che tu ti dica. Ed uscì fuori all' antiporto, e l' gallo cantò. E la fante, vedendolo di nuovo, cominciò a dire a quelli ch' erano quivi presenti: costui è di quelli. Ma egli da capo lo negò. E poco stante, quelli ch' erano quivi dissero di nuovo a Pietro; veramente tu sei di quelli; perciocchè tu sei galileo, e la tua favella ne ha la simiglianza. Ma egli prese a maledirsi ed a giurare, io non conosco quell' uomo che voi dite. E l' gallo cantò la seconda volta, e Pietro si ricordò della parola che Gesù gli avea detta: avanti che l' gallo

thee? But he held his peace, and answered nothing. Again the high priest asked him, and said unto him, Art thou the Christ, the Son of the Blessed? And Jesus said, I am; and ye shall see the Son of Man sitting on the right hand of power, and coming in the clouds of heaven. Then the high priest rent his clothes, and saith, What need we any further witnesses? ye have heard the blasphemy: what think ye? And they all condemned him to be guilty of death. And some began to spit on him, and to cover his face, and to buffet him, and to say unto him, Prophesy: and the servants did strike him with the palms of their hands. And as Peter was beneath in the palace there cometh one of the maids of the high priest: and when she saw Peter warming himself she looked upon him, and said, And thou also wast with Jesus of Nazareth. But he denied, saying, I know not, neither understand I what thou sayest. And he went out into the porch; and the cock crew. And a maid saw him again, and began to say to them that stood by, This is one of them. And he denied it again. And a little after, they that stood by said again to Peter, Surely thou art one of them; for thou art a Galilean, and thy speech agreeth thereto. But he began to curse and to swear, saying, I know not this

autre qui ne sera point fait de main. Mais encore avec tout cela leurs témoignages n'étoient point conformes. Alors, le souverain sacrificateur, se levant au milieu, interrogea Jésus, disant: ne réponds-tu rien? qu'est-ce que ceux-ci témoignent contre toi? Mais il se tut, et ne répondit rien. Le souverain sacrificateur l'interrogea encore, et lui dit: es-tu le Christ, le Fils du Dieu béni? Et Jésus lui dit: je le suis; et vous verrez le Fils de l'homme assis à la droite de la puissance de Dieu, et venant sur les nuées du ciel. Alors le souverain sacrificateur déchira ses vêtements, et dit: qu'avons-nous encore affaire de témoins? vous avez ouï le blasphème: que vous en semble? Alors tous le condamnèrent comme étant digne de mort. Et quelques-uns se mirent à cracher contre lui, et à lui couvrir le visage, et à lui donner des soufflets; et ils lui disoient, prophétise: et les sergens lui donnoient des coups avec leurs verges. Or comme Pierre étoit en bas dans la cour, une des servantes du souverain sacrificateur vint; et quand elle eut aperçu Pierre qui se chauffoit, elle le regarda en face, et lui dit: et toi, tu étois avec Jésus, le Nazarien. Mais il le nia, disant: je ne le connois point, et je ne sais ce que tu dis. Puis il sortit dehors au portail, et le coq chanta. Et la servante l'ayant regardé encore, elle se mit à dire à ceux qui étoient là présents: celui-ci est de ces gens-là. Mais il le nia une seconde fois. Et encore un peu après, ceux qui étoient là présents, dirent à Pierre: certainement tu es de ceux-là: car tu es Galiléen, et ton langage s'y rapporte. Alors il se mit à se maudire et à jurer, disant: je ne connois point cet homme-là que vous dites. Et le coq chanta pour la se-

Tagen einen andern bauen, der nicht mit Händen gemacht se. Aber ihr Zeugniß stimmte noch nicht überein. Und der Hohenpriester stand auf unter sie, und fragte Jesus und sprach: Antwortest du nichts zu dem, das diese wider dich zeugen? Er aber schwieg stille, und antwortete nichts. Da fragte ihn der Hohenpriester abermal, und sprach zu ihm: Bist du Christus, der Sohn des hochgelobten? Jesus aber sprach: Ich bins. Und ihr werdet sehen des Menschen Sohn sitzen zur rechten Hand der Kraft, und kommen mit des Himmels Wolken. Da zerriß der Hohenpriester seinen Rock, und sprach: Was bedürfen wir weiter Zeugen? Ihr habt gehört die Gotteslästerung; was dünket euch? Sie aber verdammeten ihn alle, daß er des Todes schuldig wäre. Da fiengen an etliche ihn zu verspeien, und zu verdecken sein Angesicht, und mit Fäusten zu schlagen, und zu ihm zu sagen: Weissage uns. Und die Knechte schlugen ihm ins Angesicht. Und Petrus war daneben im Pallaß, da kam des Hohenpriesters Magd eine. Und da sie sahe Petrus sich wärmen, schauete sie ihn an, und sprach: Und du warst auch mit dem Jesu von Nazareth. Er leugnete aber, und sprach: Ich kenne ihn nicht, weiß auch nicht, was du sagest. Und er gieng hinaus in den Vorhof; und der Hahn krähete. Und die Magd sahe ihn, und hob abermal an zu sagen denen, die dabei standen: Dieser ist der einer. Und er leugnete abermal. Und nach seiner kleinen Weile sprach abermal zu Petrus, die dabei standen: Wahrlich, du bist der einer; denn du bist ein Galiläer, und deine Sprache lautet gleich also. Er aber fieng an sich zu verfluchen und zu schwören: Ich kenne den Menschen nicht

Le volvió á preguntar el Sumo Sacerdote, y le dixo: ¿Eres tú el Christo, el Hijo de Dios bendito? Y Jesus le dixo: Yo soy: y vereis al Hijo del hombre sentado á la diestra del poder de Dios, y venir con las nubes del cielo. Entónces el Sumo Sacerdote, rasgando sus vestiduras, dixo: ¿Qué necesitamos ya de testigos? ¿Habeis oído la blasfemia? ¿Qué os parece? Y le condenaron todos ellos á que era reo de muerte. Y algunos comenzaron á escupirle, y cubriéndole la cara, le daban golpes, y le decian: Adivina: y los Ministros le daban de bofetadas. Y estando Pedro abaxo en el átrio, llegó una de las criadas del Sumo Sacerdote: y quando vió á Pedro, que se calentaba, clavando en él los ojos, le dixo: Y tu con Jesus Nazareno estabas. Mas él lo negó, y dixo: Ni le conozco, ni sé lo que dices. Y se salió fuera delante del átrio, y cantó el gallo. Y viéndole de nuevo la criada, comenzó á decir á los que estaban presentes: Este de ellos es. Mas él lo negó otra vez. Y poco despues los que allí estaban, decian á Pedro: Verdaderamente tú de ellos eres: porque eres tambien Galileo. Y él comenzó á maldecirse, y á jurar: No conozco á esse hombre, que decís. Y en el mismo punto cantó el gallo la segunda vez. Y se acordó Pedro de la palabra, que Jesus

σαι δις, ἀπαρνήσῃ με τρίς. Καὶ ἐπιβαλὼν, ἔκλαιε.

ὅ,τι τοῦ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς ὅτι πρὶν, ὁ πετεινὸς φωνάξῃ δύο φωναῖς σὺ θέλεις μὲ ἀπαρνήσῃν τρεῖς. Καὶ ἐκβαίνων εὐθὺς ἀπ' ἐκεῖ ἔκλαιε.

ἩΜΕΡΑ ε'. ΠΡΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

Ἐπιστολή. Ἡσα. ν'. ε'.

ΚΑΙ ἡ παιδεία Κυρίου Κυρίου ἀνοίγει μου τὰ ὦτα· ἐγὼ δὲ οὐκ ἀπειθῶ, οὐδὲ ἀντιλέγω. Τὸν νῦντόν μου ἔδωκα εἰς μάστιγας, τὰς δὲ σιαγόνας μου εἰς ραπίσματα, τὸ δὲ πρόσωπόν μου οὐκ ἀπέστρεψα ἀπὸ αἰσχύνῃς ἐμπτυσμάτων. Καὶ Κύριος Κύριος βοηθὸς μοι ἐγενήθη· διατοῦτο οὐκ ἐνετράπην, ἀλλὰ ἔθηκα τὸ πρόσωπόν μου ὡς στερεὰν πέτραν, καὶ ἔγνων ὅτι οὐ μὴ αἰσχυνθῶ, ὅτι ἐγγίζει ὁ δικαίωσας με· τίς ὁ κρινόμενός μοι; ἀντιστήτω μοι ἅμι· καὶ τίς ὁ κρινόμενός μοι; ἐγγισάτω μοι. Ἰδοὺ Κύριος Κύριος βοηθήσει μοι· τίς κακώσει με; ἰδοὺ πάντες ὑμεῖς ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσεσθε, καὶ σὴς καταφάγεται ὑμᾶς. Τίς ἐν ὑμῖν ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον; ὑπακουσάτω τῆς φωνῆς τοῦ παιδὸς αὐτοῦ· οἱ πορευόμενοι ἐν σκότει, καὶ οὐκ ἔστιν αὐτοῖς φῶς, πεποιθότε ἐπὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου, καὶ ἀντιστηρίσασθε ἐπὶ τῷ Θεῷ. Ἰδοὺ πάντες ὑμεῖς πῦρ καίετε, καὶ κατὰσχέτε φλόγα· πορεύεσθε τῷ φωτὶ τοῦ πυ-

cilla, cœpit dicere circumstantibus, quia Hic ex illis est. At ille iterum negavit. Et post pusillum rursus, qui adstabant, dicebant Petro: Vere ex illis es: nam et Galilæus es. Ille autem cœpit anathematizare, et jurare, quia Nescio hominem istum, quem dicitis. Et statim gallus iterum cantavit. Et recordatus est Petrus verbi, quod dixerat ei Jesus: Prius quam gallus cantet bis, ter me negabis. Et cœpit flere.

FERIA TERTIA ANTE PASCHA.

Pro Epistola. Esaïæ, l. 5.

DOMINUS Deus aperuit mihi aurem: ego autem non contradico: retrorsum non abii. Corpus meum dedi percutientibus, et genas meas vellentibus: faciem meam non averti ab increpantibus, et conspuentibus in me. Dominus Deus auxiliator meus: ideo non sum confusus: ideo posui faciem meam, ut petram durissimam: et scio quoniam non confundar. Juxta est qui justificat me: quis contradicet mihi? Stemus simul: quis est adversarius meus? accedat ad me. Ecce Dominus Deus auxiliator meus: quis est, qui condemnet me? Ecce omnes, quasi vestimentum, conterentur: tineæ comedet eos. Quis ex vobis timens Dominum, au-

ΜΕΓΑΛΗ ΤΡΙΤΗ.

Ἐπιστολή. Ἡσα. ν'. ε'.

ΚΥΡΙΟΣ ὁ Θεός, μοι ἀνοίξε τὰ αὐτία, καὶ οὔτε ἐκάνεστην, οὔτε ἔφυγον. Τὴν πλάτην μου ἔδωκα εἰς μάστιγας, καὶ τὰ μάγουλά μου εἰς τοὺς μαδιζοντας τὰ γένειά μου. Δὲν ἀποστρέφω τὸ πρόσωπόν μου ἀπὸ αἰσχύνῃς ἐμπτυσμάτων. Ὅτι Κύριος ὁ Θεός, θέλει μὲ βοηθήσειν. καὶ διατοῦτο δὲν θέλω νικηθῆν, κ' ἔβαλα τὸ πρόσωπόν μου ὡς ἀν στερεὰν πέτραν, καὶ ἐγνώρισα ὅτι δὲν θέλω ἀτιμηθῆν. Ὅστις μὲ δικαίῳ εἶναι πλησίον. Ποῖος μοι θέλει ἀντισταθῆν; Ἄς μείνομεν ἐν τ' ἅμα, Ποῖος εἶναι ὁ ἀντιδικός μου; ἄς μὲ πλησιάσῃ. Ἰδοὺ Κύριος ὁ Θεός θέλει μὲ βοηθήσειν. Ποῖος θέλει μὲ καταδικάσειν; Ἰδοὺ αὐτοὶ πάντες θέλουσι παλαιωθῆν ὡς ἀν φόρεμα. Ὁ σκώληξ θέλει τοὺς καταφάγειν. Ποῖος εὐρίσκειται ἀναμεταξύ σας, ὁ φοβούμενος τὸν Κυρίον, καὶ ὑπακούων τῆς φωνῆς τοῦ δούλου του, ὁ πορευόμενος εἰς τὸ σκότος, καὶ μὴ ἔχων φῶς; ἄς ἐλπίσῃ εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου, καὶ ἄς βασιτάξῃ διὰ τὸν Θεόν του. Ἰδοὺ σεῖς πάντες οἱ ἀνάπτοντες φωτίαν, καὶ οἱ περικυκλῶντες με σπινθήρας τὸν ἐαυτὸν σας, περιπατεῖτε εἰς τὴν λαμπρὴν τοῦ φωτός σας, καὶ εἰς τὰς ὁποίας ἀνίψετε σπινθήρας. Ταῦτα θέλετε λάβειν

canti due volte, tu mi rinnegherai tre volte e si mise a piangere.

MARTEDI AVANTI LA PASQUA.

Per l' Epistola. Isai. l. v.

IL Signore Iddio m' ha aperto l' orecchio ed io non sono stato ribello, non mi son tratto indietro; io ho portato il mio corpo a' percuotitori, e le mie guancie a' quelli che mi strappavano i capelli; io non ho nascosta la mia faccia dall' onte, nè dallo sputo. Ma il Signore Iddio è stato in mio aiuto; perciò non sono stato confuso; perciò ho renduta la mia faccia simile ad un macigno, e so che non sarò svergognato. Colui che mi giustifica è prossimo: chi contenderà meco? presentiamci pure amendue insieme: chi è mio avversario? Accostisi pure a me. Ecco il Signore Iddio è in mio aiuto, chi mi condannerà? Ecco, tutti coloro saran logorati come un vestimento, la tignuola gli roderà. Chi è colui d' infra voi che tema il Signore, che ascolti la voce del suo servidore? Benchè cammini in tenebre, e non abbia chiarezza alcuna; pur confidisi nel nome del Signore, ed appoggiati sopra l' Iddio suo. Ecco voi tutti che accendete del fuoco e vi attorniate di faville, caminate alla luce del vostro fuoco ed alle faville che avete accese. Questo v' è avve-

man of whom ye speak. And the second time the cock crew. And Peter called to mind the word that Jesus said unto him, Before the cock crow twice, thou shalt deny me thrice. And when he thought thereon, he wept.

TUESDAY BEFORE EASTER.

For the Epistle. Isaiah 1. 5.

THE Lord God hath opened mine ear, and I was not rebellious, neither turned away back. I gave my back to the smiters, and my cheeks to them that plucked off the hair: I hid not my face from shame and spitting. For the Lord God will help me, therefore shall I not be confounded: therefore have I set my face like a flint, and I know that I shall not be ashamed. He is near that justifieth me; who will contend with me? Let us stand together; who is mine adversary? let him come near to me. Behold, the Lord God will help me; who is he that shall condemn me? Lo, they all shall wax old as a garment: the moth shall eat them up. Who is among you that feareth the Lord, that obeyeth the voice of his servant, that walketh in darkness, and hath no light? let him trust in the Name of the Lord, and stay upon his God. Behold, all ye that kindle a fire, that compass yourselves about with sparks; walk in the light of your fire, and in the sparks that ye have kindled. This shall ye have of mine hand, ye shall lie down in sorrow.

von dem ihr saget. Und der Hahn krähete zum andern mal. Da gedachte Petrus an das Wort, das Jesus zu ihm sagte: Ehe der Hahn zweimal krähet, wirst du mich dreymal verleugnen. Und er hob an zu weinen.

Am Dienstag vor Ostern.

Die Epistel. Jesaia 50, 5 bis Ende.

Der Herr Herr hat mir das Ohr geöffnet, und ich bin nicht ungehorsam, und gehe nicht zurück. Ich hielt meinen Rücken dar denen, die mich schlugen; und meine Wangen denen, die mich rauchten; mein Angesicht verbarg ich nicht vor Schmach und Speichel. Denn der Herr Herr hilft mir, darum werde ich nicht zu Schanden. Darum habe ich mein Angesicht dargeboten, als ein Kieselstein, denn ich weiß, daß ich nicht zu Schanden werde. Er ist nahe, der mich recht spricht; wer will mit mir hadern? Laßt uns zusammen treten; wer ist, der Recht zu mir hat? der komme her zu mir. Siehe, der Herr Herr hilft mir; wer ist, der mich will verdammen; siehe, sie werden allzumal wie ein Kleid veralten, Motten werden sie fressen. Wer ist unter euch, der den Herrn fürchtet, der seines Knechts Stimme gehorchet? Der im Finstern wandelt, und scheint ihm nicht, der hoffe auf den Namen des Herrn, und verlasse sich auf seinen Gott. Siehe, ihr alle, die ihr ein Feuer anzündet, mit Flammen gerüstet, wandelt hin im Lichte eures Feuers und in Flammen, die ihr anzündet habt. Solches widerfähret euch von meines Hand; in Schmerzen müßet ihr liegen.

conde fois. Et Pierre se ressouvint de cette parole que Jesus lui avoit dite: avant que le coq ait chanté deux fois, tu me renieras trois fois. Et s'étant jeté dehors, il pleura.

LE MARDI AVANT PAQUES.

Pour l'Épître, Esa. 1. 5.

LE Seigneur l'Eternel m'a ouvert l'oreille, et je n'ai point été rebelle, et ne me suis point tiré en arrière. J'ai exposé mon dos à ceux qui me frappoient, et mes joues à ceux qui me tiroient le poil: je n'ai point caché mon visage derrière des opprobres ni des crachats. Mais le Seigneur l'Eternel m'a aidé; c'est pourquoi je n'ai point été confus; et ainsi j'ai rendu mon visage semblable à un caillou, car je sais que je ne serai point rendu honteux. Celui qui me justifie est près; qui est-ce qui débattrait contre moi? comparaissons ensemble; qui est-ce qui est mon adverse partie? qu'il approche de moi: voilà, le Seigneur l'Eternel m'aidera; qui sera-ce qui me condamnera? Voilà, eux tous seront usés comme un vêtement; la tigne les rongera. Qui est celui d'entre vous qui craigne l'Eternel, et qui écoute la voix de son serviteur? Que celui qui a marché dans les ténèbres, et qui n'avoit point de clarté, ait confiance au nom de l'Eternel, et qu'il s'appuie sur son Dieu. Voilà, vous tous qui allumez le feu, et qui vous ceignez d'étincelles, marchez à la lueur de votre feu, et dans les étincelles que vous avez embrasées. Ceci vous a été fait de ma main, vous serez gisants dans les tourmens.

le habia dicho: Antes que el gallo cante dos veces, me negarás tres veces. Y comenzó a llorar.

EL MARTES ANTES DE PASCUA.

La Epistola. Isa. 1. 5.

EL Señor Dios me abrió el oído, y yo no me resistí: no volví atrás. Mi cuerpo di á los que me herían, y mis mejillas á los que mesaban mi barba: mi rostro no retiré de los que me injuriaban, y me escupían. El Señor Dios es mi auxiliador, por eso no me he avergonzado; y así puse mi cara como piedra muy dura, y sé que no seré avergonzado. Cerca está el que me justifica, ¿quién se me opondrá? comparezcamos á una, ¿quién es mi adversario? acérquese á mí. He aquí al Señor Dios mi auxiliador: ¿quién es el que me condenará? He aquí que todos serán consumidos como vestidura, polilla los comerá. ¿Quién de vosotros es temeroso del Señor, y oye la voz de su siervo? el que anduvo en tinieblas, y no tiene lumbre, espere en el nombre del Señor, y apoyese sobre su Dios. Ved que todos vosotros que encendeis fuego, estais rodeados de llamas: andad á la lumbre de vuestro fuego, y á las llamas, que habeis encendido; de mi mano os vino esto, en dolores dormireis

ρὸς ὑμῶν, καὶ τῇ φλογὶ ἧ ἑξεκαύσατε· δι' ἐμὲ
ἐγένετο ταῦτα ὑμῖν, ἐν λύπῃ κοιμηθήσεσθε.

Εὐαγγέλιον. Μαρ. ιε'. α'.

ΚΑΙ εὐθέως ἐπὶ τὸ πρῶτ' συμβούλιον ποιήσαντες οἱ Ἀρχιερεῖς μετὰ τῶν Πρεσβυτέρων καὶ Γραμματέων, καὶ ὅλον τὸ συνέδριον, δήσαντες τὸν Ἰησοῦν ἀπήνεγκαν, καὶ παρέδωκαν τῷ Πιλάτῳ. Καὶ ἐπρωτότησεν αὐτὸν ὁ Πιλάτος· Σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτῷ, Σὺ λέγεις. Καὶ κατηγοροῦν αὐτοῦ οἱ Ἀρχιερεῖς πολλά. Ὁ δὲ Πιλάτος πάλιν ἐπρωτότησεν αὐτὸν, λέγων· Οὐκ ἀποκρίνη οὐδὲν· ἴδε πόσα σου καταμαρτυροῦσιν. Ὁ δὲ Ἰησοῦς οὐκέτι οὐδὲν ἀπεκρίθη, ὥστε θαυμάζειν τὸν Πιλάτον. Κατὰ δὲ ἑορτὴν ἠνέλυνεν αὐτοῖς ἓνα δέσμιον, ὅνπερ ἠῆτιν. Ἦν δὲ ὁ λεγόμενος Βαραββᾶς μετὰ τῶν συσσιαστῶν δεδεμένος, οἷτινες ἐν τῇ πάσει φόνον πεποιήκεισαν. Καὶ ἀναβοήσας ὁ ὄχλος, ἤρξατο αἰτεῖσθαι, καθὼς αἱ ἐποίει αὐτοῖς. Ὁ δὲ Πιλάτος ἀπεκρίθη αὐτοῖς, λέγων. Θέλετε ἀπολύσω ὑμῖν τὸν βασιλέα τῶν Ἰουδαίων; Ἐγίνωσκε γάρ ὅτι διὰ φθόνον παραδεδώκεισαν αὐτὸν οἱ Ἀρχιερεῖς. Οἱ δὲ Ἀρχιερεῖς ἀνέσεισαν τὸν ὄχλον, ἵνα μᾶλλον τὸν Βαραββᾶν ἀπολύσῃ αὐτοῖς. Ὁ δὲ Πιλάτος ἀποκριθεὶς, πάλιν εἶπεν αὐτοῖς· Τί ἐν θέλετε ποιήσω ὃν λέγετε βασιλέα τῶν Ἰουδαίων; Οἱ δὲ πάλιν ἔκραζαν· Σταύρωσον αὐτόν. Ὁ δὲ Πιλάτος ἔλεγεν αὐτοῖς· Τί γὰρ κακὸν ἐποίησεν; Οἱ δὲ περισσotέρας ἔκραζαν· Σταύρωσον αὐτόν. Ὁ δὲ Πιλάτος, βουλόμενος τῷ ὄχλῳ τὸ ἱκανὸν ποιῆσαι, ἀπέλυσεν αὐτοῖς τὸν Βαραββᾶν, καὶ παρέδωκε τὸν Ἰησοῦν, φραγελλώσας, ἵνα

ἀπὸ τῆς χειρὸς μου, σεῖς θέλετε πλαγιάσειν λυπηρῶς.

Εὐαγγέλιον. Μαρ. ιε'. α'.

ΚΑΙ εὐθύς τὴν αὐγὴν οἱ Ἀρχιερεῖς ἐσυμβουλεύθησαν μετὰ τῶν Πρεσβυτέρων, καὶ Γραμματέων, καὶ ὅλον τὸ συνέδριον, καὶ ᾤδεσαν τὸν Ἰησοῦν, καὶ τὸν ἔφεραν παραδιδόντες τὸν τοῦ Πιλάτου. Καὶ τὸν ἠρώτησεν ὁ Πιλάτος· Εἶσαι σὺ ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς τοῦ εἶπε· Σὺ τὸ λέγεις. Καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς τὸν κατηγοροῦν πολλά. Ὁ δὲ Πιλάτος πάλιν τὸν ἠρώτησε λέγων· Δὲν ἀποκρίνεται τιποτες; Ἰδε πόσα καταμαρτυροῦσιν ἐναντίον σου; Ὁ δὲ Ἰησοῦς δὲν ἀπεκρίθη πλέον, ὥστε ἐθαύμαζεν ὁ Πιλάτος. Κάθε δὲ ἑορτὴν τοὺς ἀπέλυνεν ἓνα φυλακόμενον, ὅποιον καὶ ἂν ἐζήτην. Ἦτο δὲ ὁ λεγόμενος Βαραββᾶς δεδεμένος μετὰ τῶν ἐπαναστάσεων συντρόφων του, οἱ ὅποιοι εἶχον φονεῖσιν εἰς τὴν στάσιν, καὶ ἀναβοήσαν τὸ πλῆθος ἤρξατο· να ζητήν· Κάμε καθὼς πάντα μᾶς ἔκαμες. Ὁ δὲ Πιλάτος τοῖς ἀπεκρίθη, λέγων· Θέλετε· να σὰς ἀπολύσω τὸν Βασιλέα τῶν Ἰουδαίων; Ἐπειὴ ἐγινώριζεν ὅτι διὰ φθόνον τὸν ἐπαρίδωσαν οἱ Ἀρχιερεῖς. Οἱ δὲ Ἀρχιερεῖς ἀνέσεισαν τὸ πλῆθος, ὅπως ζητήσῃ ἐλευθερομένον τὸν Βαραββᾶν. Ὁ δὲ Πιλάτος ἀποκριθεὶς, πάλιν τοὺς εἶπε. Τί λοιπὸν θέλετε· να κάμω τοῦ, ὅποιον λέγετε, Βασιλέως τῶν Ἰουδαίων; Οἱ δὲ πάλιν ἔκραζαν. Σταύρωσον αὐτόν. Ὁ δὲ Πιλάτος τοὺς ἔλεγε. Καὶ τί κακὸν ἐποίησεν; Οἱ δὲ περισσotέρας ἔκραζαν· Σταύρωσον αὐτόν. Τοῦ δὲ Πιλάτου, θέλοντος· να εὐχαριστήσῃ τὸ πλῆθος, τοὺς ἀπέλυσε τὸν Βαραββᾶν, καὶ φραγγελώσας τὸν Ἰησοῦν τὸν

diens vocem servi sui? Qui ambulavit in tenebris, et non est lumen ei, speret in nomine Domini, et innitatur super Deum suum. Ecce, vos omnes, accendentes ignem, accincti flammis, ambulate in lumine ignis vestri, et in flammis, quassuccendistis: de manu mea factum est hoc vobis: in doloribus dormietis.

Evangelium. S. Mar. xv. 1.

ET confestim mane consilium facientes summi sacerdotes cum senioribus, et Scribis, et universo concilio, vincientes Jesum, duxerunt, et tradiderunt Pilato. Et interrogavit eum Pilatus: Tu es Rex Judæorum? At ille, respondens, ait illi: Tu dicis. Et accusabant eum summi sacerdotes in multis. Pilatus autem rursus interrogavit eum, dicens; Non respondes quidquam? Vide in quantis te accusant. Jesus autem amplius nihil respondit, ita ut miraretur Pilatus. Per diem autem festum solebat dimittere illis unum ex vinctis, quemcumque petissent. Erat autem, qui dicebatur Barabbas, qui cum seditiosis erat vinctus, qui in seditione fecerat homicidium. Et cum ascendisset turba, cœpit rogare, sicut semper faciebat illis. Pilatus autem respondit eis, et dixit: Vultis dimittam vobis regem Judæorum? Sciebat enim, quod per invi-

nuto dalla mia mano, voi giacerete in tormento.

L'Evangelo. S. Mar. xv. 1.

ESUBITO la mattina i principali sacerdoti cogli anziani, e gli scribi, e tutto l' concistoro, tenuto consiglio, legarono Gesù, e lo menarono e lo misero in man di Pilato. E Pilato gli domandò: sei tu il re de' Giudei? Ed egli, rispondendo, dissegli: tu l' dici. Ed i principali sacerdoti l' accusavano di molte cose; ma egli non rispondeva nulla. E Pilato da capo gli domandò, dicendo: non rispondi tu nulla; Vedi quante cose costoro testimoniano contr' a te: Ma Gesù non rispose nulla più, talchè Pilato sene maravigliava. Or' ogni festa egli liberava loro un prigioniero qualunque chiedessero. Or v' era colui ch' era chiamato Barabba, ch' era prigioniero co' suoi compagni di sedizione, i quali avevano fatto omicidio nella sedizione, e la moltitudine, gridando, cominciò a domandare che facesse come sempre avea lor fatto. E Pilato rispose loro, dicendo: volete che io vi liberi il re de' Giudei! perciocchè riconosceva bene che i principali sacerdoti glielo avevano messo nelle mani per invidia; ma i principali sacerdoti incitarono la moltitudine a chieder che piuttosto liberasse loro Barabba. E Pilato, rispondendo da capo, disse loro: che volete adunque ch' io faccia di colui che voi chiamate re de' Giudei. Ed essi di nuovo gridarono: crocifiggilo. E Pilato disse loro; ma pure che mai e ha egli fatto? Ed essi vieppiù gridavano: crocifiggilo. Pilato adunque, volendo soddisfare alla moltitudine, liberò loro Barabba.

The Gospel. St. Mark xv. 1.

AND straightway in the morning the chief priests held a consultation with the elders, and scribes, and the whole council, and bound Jesus, and carried him away, and delivered him to Pilate. And Pilate asked him, Art thou the King of the Jews? And he answering said unto him, Thou sayest it. And the chief priests accused him of many things: but he answered nothing. And Pilate asked him again, saying, Answerest thou nothing? behold how many things they witness against thee. But Jesus yet answered nothing: so that Pilate marvelled. Now at that feast he released unto them one prisoner, whomsoever they desired. And there was one named Barabbas, which lay bound with them that had made insurrection with him, who had committed murder in the insurrection. And the multitude, crying aloud, began to desire him to do as he had ever done unto them. But Pilate answered them, saying, Will ye that I release unto you the King of the Jews? For he knew that the chief priests had delivered him for envy. But the chief priests moved the people, that he should rather release Barabbas unto them. And Pilate answered, and said again unto them, What will ye then that I shall do unto him whom ye call the king of the Jews? And they cried out again, Crucify him. Then Pilate said unto them, Why, what evil hath he done? And they cried out the more exceedingly, Crucify him. And so Pilate, willing to content the people, released Barabbas unto them, and delivered Jesus, when he had scourged

L'Evangile, St. Marc, xv. 1.

ET incontinent au matin, les principaux sacrificateurs, avec les anciens et les scribes, et tout le consistoire, ayant tenu conseil, firent lier Jésus, et l'emmenèrent, et le livrèrent à Pilate. Et Pilate l'interrogea, disant: es-tu le Roi des Juifs? et Jésus répondant, lui dit: tu le dis. Or les principaux sacrificateurs l'accusoient de plusieurs choses: mais il ne répondoit rien. Et Pilate l'interrogea encore, disant: ne répons-tu rien? vois combien de choses ils déposent contre toi. Mais Jésus ne répondit rien non plus: de sorte que Pilate s'en étonnoit. Or il leur relâchoit à la fête un prisonnier, lequel que ce fût qu'ils demandassent. Et il y en avoit un nommé Barabbas, qui étoit prisonnier avec ses complices pour une sédition, dans laquelle ils avoient commis un meurtre. Et le peuple criant tout haut, se mit à demander à Pilate qu'il fit comme il leur avoit toujours fait. Mais Pilate leur répondit, en disant: voulez-vous que je vous relâche le Roi des Juifs? car il savoit bien que les principaux sacrificateurs l'avoient livré par envie. Mais les principaux sacrificateurs excitèrent le peuple à demander, que plutôt il relâchât Barabbas. Et Pilate leur répondant, leur dit encore: que voulez-vous donc que je fasse de celui que vous appelez Roi des Juifs? Et ils s'écrièrent encore: crucifie-le. Alors Pilate leur dit: mais, quel mal a-t-il fait? Et ils s'écrièrent encore plus fort: crucifie-le. Pilate donc, voulant contenter le peuple, leur relâcha Barabbas; et après avoir fait fouetter Jésus, il le

Das Evangelium. Marc. 15, 1—39.

Und bald am Morgen hielten die Hohenpriester einen Rath mit den Aeltesten und Schriftgelehrten, dazu der ganze Rath, und banden Jesum, und fuhreten ihn hin, und uberantworteten ihn Pilato. Und Pilatus fragte ihn: Bist Du ein König der Juden? Er antwortete aber und sprach zu ihm: Du sagest es. Und die Hohenpriester beschuldigten ihn hart. Pilatus aber fragte ihn abermal, und sprach: Antwortest du nichts? Siehe, wie hart sie dich verklagen. Jesus aber antwortete nichts mehr, also, daß sich auch Pilatus verwunderte. Er pflegte aber ihnen auf das Osterfest einen Gefangenen los zu geben, welchen sie begehrten. Es war aber einer, genannt Barabbas, gefangen mit den Auführischen, die im Aufruhr einen Mord begangen hatten. Und das Volk gieng hinauf, und bat, daß er thäte, wie er pflegte. Pilatus aber antwortete ihnen: Wollt ihr, daß ich euch den König der Juden los gebe? Denn er wußte, daß ihn die Hohenpriester aus Neid uberantwortet hatten. Aber die Hohenpriester reizten das Volk, daß er ihnen viel lieber den Barabbam los gäbe. Pilatus aber antwortete wiederum, und sprach zu ihnen: Was wollt ihr denn, daß ich thue dem, den ihr schuldiget, er sey ein König der Juden? Sie schrienen abermal: Kreuzige ihn. Pilatus aber sprach zu ihnen: Was hat er denn Uebels gethan? Aber sie schrienen noch vielmehr: Kreuzige ihn. Pilatus aber geschachte dem Volke genug zu thun, und gab ihnen Barabbam los, und uberantwortete ihnen Jesum,

El Evangelio. S. Már, xv. 1.

Y LUEGO por la mañana teniendo consejo los Principes de los Sacerdotes con los Ancianos, y los Escribas, y todo el concilio, haciendo atar á Jesus, le lleváron, y entregáron á Pilato. Y Pilato le preguntó: ¿Eres tú el Rey de los Judíos? Y él respondiendo le dixo: Tú lo dices. Y los Principes de los Sacerdotes le acusaban de muchas cosas. Y Pilato le preguntó otra vez, diciendo: ¿No respondes nada? mira, de cuántas cosas te acusan. Mas Jesus ni aun con eso respondió, de modo que se maravillaba Pilato. Pero acostumbraba en el día de la fiesta dar libertad á uno de los presos, qualquiera que ellos pidiesen. Y habia uno llamado Barrabás, que estaba preso con otros sediciosos, por haber hecho una muerte en una revuelta. Y como concurriese el pueblo, comenzó á pedirle la gracia que siempre les hacia. Y Pilato les respondió, y dixo: ¿Quereis que os suelte al Rey de los Judíos? Porque sabia, que por envidia lo habian entregado los Principes de los Sacerdotes. Mas los Pontífices incitáron á la gente para que les soltase antes á Barrabás. Y Pilato les respondió, y dixo otra vez: ¿Pues qué quereis que haga del Rey de los Judíos? Y ellos volvieron á gritar: Crucifícale. Mas les decia Pilato: ¿Pues qué mal ha hecho? Y ellos gritaban mas: Crucifícale. Y Pilato, queriendo consentir al pueblo, les puso en libertad á Barrabás, y despues de haber hecho azotar á

σταυρωθῇ. Οἱ δὲ στρατιῶται ἀπήγαγον αὐτὸν ἔσω τῆς αἰλῆς, ὃ ἐστὶ πραιτώριον· καὶ συγκολλοῦσιν ὅλην τὴν σπείραν. Καὶ ἐνδύνουσιν αὐτὸν πορφύραν, καὶ περιτίθενται αὐτῷ πλέξαντες ἀκάνθινον στέφανον. Καὶ ᾤραντο ἀσπάζεσθαι αὐτὸν· Χαίρε, βασιλεῦ τῶν Ἰουδαίων. Καὶ ἔτυπον αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν καλὰμῳ, καὶ ἐνέπτυν αὐτῷ· καὶ τιθέντες τὰ γόνατα, προσκύνουν αὐτῷ. Καὶ ὅτε ἐνέπαιξαν αὐτῷ, ἐξέδυσαν αὐτὸν τὴν πορφύραν, καὶ ἐνέδυσαν αὐτὸν τὰ ἱμάτια τὰ ἴδια· καὶ ἐξείχυσιν αὐτὸν, ἵνα σταυρώσωσιν αὐτόν. Καὶ ἀγγαρεύουσι παράγοντά τινα Σίμωνα Κυρηναῖον, ἐρχόμενον ἀπ' ἀγροῦ, τὸν πατέρα Ἀλεξάνδρου καὶ Ρούφου, ἱνα ἄρῃ τὸν σταυρὸν αὐτοῦ. Καὶ φέρουσιν αὐτὸν ἐπὶ Γολγοθᾶ τόπον· ὃ ἐστὶ μεθερμηνευόμενον, κρανίου τόπος. Καὶ ἐδίδουν αὐτῷ πιεῖν ἑσφιρντισμένον οἶνον. Ὁ δὲ οὐκ ἔλαβε. Καὶ σταυρώσαντες αὐτόν, διεμέριζον τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, βάλλοντες κλῆρον ἐπ' αὐτά, τίς τί ἄρῃ. Ἦν δὲ ὥρα τρίτη, καὶ ἑσαύρωσαν αὐτόν. Καὶ ἦν ἡ ἐπιγραφὴ τῆς αἰτίας αὐτοῦ ἐπιγεγραμμένη· Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΙΟΥΔΑΙΩΝ. Καὶ συν αὐτῷ σταυροῦσι δύο λησάς· ἓνα ἐκ δεξιῶν, καὶ ἓνα ἐξ ἐωνίωνων αὐτοῦ. Καὶ ἐπληρώθη ἡ γραφὴ ἡ λέγουσα· Καὶ μετὰ ἁνόντων ἐλογίσθη. Καὶ οἱ παραπορευόμενοι ἐβλασφήμουν αὐτόν, κινῶντες τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, καὶ λέγοντες· Οὐαὶ, ὁ καταλύων τὸν ναὸν, καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις οἰκοδομῶν, Σῶσον σεαυτὸν, καὶ κατάβα ἀπὸ τοῦ σταυροῦ. Ὁμοίως δὲ καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς ἐμπαίζοντες πρὸς ἀλλήλους, μετὰ τῶν Γραμματέων, ἔλεγον· Ἄλλης ἔσωσεν, ἑαυτὸν οὐ δύναται σῶσαι. Ὁ Χριστὸς ὁ βασιλεὺς τῆ Ἰσραὴλ καταβίτω νῦν ἀπὸ τοῦ σταυροῦ, ἵνα ἴδωμεν καὶ πιστεύσωμεν. Καὶ

ἐπαράδωκεν, ὅπως σταυρωθῇ. Οἱ δὲ στρατιῶται ἔφερον αὐτὸν μέσα εἰς τὴν αἶλην, ὅπου εἶναι τὸ Πραιτώριον· καὶ ἐσύναν ὅλην τὴν σπείραν. Καὶ τὸν ἐνδύνουσι πορφύραν, καὶ πλέξαντες στέφανον ἀκάνθινον τοῦ τὸν περιβάλλονσι. Καὶ ἄρξιναν ἵνα τὸν χαρετοῦσι λέγοντες· Χαίρε Βασιλεῦ τῶν Ἰουδαίων. Καὶ μετὰ καλὰμῳ τοῦ ἐκτύπουν τὴν κεφαλὴν, καὶ τὸν ἔπτυν· καὶ γονατίζοντες τὸν ἐπροσκύνουν. Καὶ ὅτε τὸν ἐνέπαιξαν, τοῦ ἐκδυσαν τὴν πορφύραν, καὶ τὸν ἐνδυσαν μετὰ τὰ φορέματά του τὰ ἴδια, καὶ τὸν φέρουσιν ἵνα τὸν σταυρώσωσι. Καὶ διαβαίνοντες ἐπιστρεφόμενοι ἀπὸ τοῦ χωραφίου τῆς Σίμωνος τινὸς Κυρηναίου τοῦ Πατρὸς Ἀλεξάνδρου καὶ Ῥούφου, τὸν ἀγγαρεύσαν ὥπως φέρῃ τὸν Σταυρὸν τοῦ Ἰησοῦ· καὶ τὸν φέρουσιν εἰς τὸν τόπον τὸν καλούμενον Γολγοθᾶ· δηλαδὴ, τόπος κρανίου. Καὶ τοῦ ἐδίδαν ἡ πῆχ' κρασίον μετὰ σμίρναν. Αὐτοὺς δὲ δὲν τὸ ἐδέχθη. Καὶ σταυρώσαντες τὸν, διεμοίραζον τὰ φορέματά του, βίβλους κλῆρον ἐπ' αὐτὰ ποῖος τί λάβῃ. Ἦτον δὲ ἡ τρίτη ὥρα, καὶ τὸν ἐσταύρωσαν. Καὶ ἦτο ἡ ἐπιγραφὴ τῆς κρίματός του ἐπιγεγραμμένη· Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΙΟΥΔΑΙΩΝ. Καὶ μετὰ αὐτόν σταυρῶνους δύο ληστας· ἓνα ἐκ δεξιῶν του καὶ ἓνα ἐκ ἑξερῶν. Καὶ ἐτελειώθη ἡ γραφὴ ἡ λέγουσα. Καὶ μετὰ δόξης συνεκαθηρίωθη, καὶ οἱ διαβαίνοντες τὸν ἐβλασφήμουν, κινῶντες τὰς κεφαλὰς των, καὶ λέγοντες· Οὐαὶ, ὁ συντρίβων τὸν ναὸν καὶ εἰς τρεῖς ἡμέρας οἰκοδομῶν, Σῶσον τὸν ἑαυτὸν σου καὶ κατάβα ἀπὸ τοῦ σταυροῦ. Ὁμοίως καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς περιγελῶντες ἔλεγον μετὰ τῶν Γραμματέων· Ἄλλους ἔσωσε, τὸν ἑαυτὸν του δὲν δύναται ἵνα σώσῃ. Ὡ Χριστέ, ὦ βασιλεῦ τοῦ Ἰσραὴλ,

diam tradidissent eum summi sacerdotes. Pontifices autem concitaverunt turbam, ut magis Barabham dimitteret eis. Pilatus autem, iterum respondens, ait illis: Quid ergo vultis faciam regi Judæorum? At illi iterum clamaverunt: Crucifige eum. Pilatus vero dicebat illis: Quid enim mali fecit? At illi magis clamabant: Crucifige eum. Pilatus autem, volens populo satisfacere, dimisit illis Barabham, et tradidit Jesum flagellis cæsum, ut crucifigeretur. Milites autem duxerunt eum in atrium prætorii, et convocant totam cohortem, et induunt eum purpura, et imponunt ei plectentes spineam coronam. Et cœperunt salutare eum: Ave, Rex Judæorum. Et percutiebant caput ejus arundine: et conspuebant eum, et ponentes genua, adorabant eum. Et postquam illuserunt ei, exuerunt illum purpura, et induerunt eum vestimentis suis: et educunt illum ut crucifigerent eum. Et angariaverunt prætereuntem quempiam, Simonem Cyrenæum, venientem de villa, patrem Alexandri et Rufi, ut tolleretur crucem ejus. Et perducunt illum in Golgotha locum; quod est interpretatum Calvarie locus. Et dabant ei bibere myrrhatum vinum; et non accepit. Et crucifigentes eum, dividerunt vestimenta ejus, mittentes sortem super eis, quis quid tolleretur. Erat autem hora tertia: et crucifixerunt eum. Et erat titulus causæ ejus inscriptus: REX JUDÆORUM. Et cum eo crucifigunt duos latrones; unum a dextris, et alium a sinistris ejus. Et impleta est scriptura, quæ dicit, Et cum iniquis reputatus est. Et prætereuntes blasphembant eum, moventes capita sua, et dicentes: Vah! qui destruis templum Dei, et in tribus diebus reædificas: salvum fac te ipsum, descendens de cruce. Similiter et summi

E dopo aver flagellato Gesù, lo diede loro in mano, per esser crocifisso. Allora i soldati lo menarono dentro alla corte, che è il pretorio, e raunarono tutta la schiera. E lo vestirono di porpora, e contesta una corona di spine, gliela misero intorno al capo. Poi presero a salutarlo ed a dire: ti salutiamo, re de' Giudei. E gli percuotevano il capo con una canna, e gli sputavano addosso; e postisi inginocchiati, l'adoravano; e, dopo che l'ebbero schernito, lo spogliarono della porpora, e lo rivestirono de' suoi propri vestimenti, e lo menarono fuori, per crocifiggerlo. Ed angariarono a portar la croce d'esso un certo passante, detto Simon Cireneo, padre d' Alessandro e di Rufo, il qual tornava da' campi. E menarono Gesù al luogo detto Golgota; il che interpretato, vuol dire al luogo del teschio. E gli diedero da bere del vino condito con mirra, ma egli non lo prese. E dopo averlo crocifisso, spartirono i suoi vestimenti, tirando la sorte sopra essi, per saper ciò che ne torrebbe ciascuno. Or era l'ora di terza, quando lo crocifissero; e il delitto che gli era apposto era scritto disopra a lui in questa maniera: IL RE DE' GIUDEI. Crocifissero ancora con lui due ladroni, l'un alla sua destra, e l'altro alla sinistra; e s'adempiè la scrittura che dice: ed egli è stato annoverato fra' malfattori. E coloro che passavano ivi presso lo ingiuriavano, scotendo il capo, e dicendo: tu che disai il tempio ed in tre giorni lo riedifichi, salva te stesso e scendi giù di croce. Simigliantemente ancora i principali sacerdoti cogli scribi, beffandosi, dicevano l'uno all'altro: egli ha salvati gli altri, e non può salvar sé stesso; scenda ora giù di croce il Cristo re d'Israel, ac-

him, to be crucified. And the soldiers led him away into the hall, called Prætorium; and they call together the whole band. And they clothed him with purple, and platted a crown of thorns, and put it about his head: and began to salute him, Hail, King of the Jews. And they smote him on the head with a reed, and did spit upon him, and bowing their knees worshipped him. And when they had mocked him they took off the purple from him, and put his own clothes on him, and led him out to crucify him. And they compel one Simon a Cyrenian, who passed by, coming out of the country, the father of Alexander and Rufus, to bear his cross. And they bring him unto the place Golgotha, which is, being interpreted, The place of a skull. And they gave him to drink wine mingled with myrrh; but he received it not. And when they had crucified him they parted his garments, casting lots upon them, what every man should take. And it was the third hour, and they crucified him. And the superscription of his accusation was written over, THE KING OF THE JEWS. And with him they crucify two thieves, the one on his right hand, and the other on his left. And the scripture was fulfilled, which saith, And he was numbered with the transgressors. And they that passed by rallied on him, wagging their heads, and saying, Ah, thou that destroyest the temple, and buildest it in three days, save thyself, and come down from the cross. Likewise also the chief priests mocking said among themselves, with the scribes, He saved others; himself he cannot save. Let Christ the King of Israel descend now from the cross, that we may see and believe. And they

livra pour être crucifié. Alors les soldats l'emmenèrent dans la cour, qui est le prétoire: et tout la bande s'y étant assemblée, ils le vêtirent d'une robe de pourpre; et ayant fait une couronne d'épines entrelassées l'une dans l'autre, ils la lui mirent sur la tête: puis ils commencèrent à le saluer, en lui disant: bien te soit, Roi des Juifs! et ils lui frappoient la tête avec un roseau; et crachoient contre lui; et se mettant à genoux, ils lui faisoient la révérence. Et après s'être ainsi moqués de lui, ils le dépouillèrent de la robe de pourpre, et le revêtirent de ses habits, et l'emmenèrent dehors pour le crucifier. Et ils contraignirent un certain homme nommé Simon, Cyrenien, père d'Alexandre et de Rufus, qui passoit par là, revenant des champs, de porter sa croix. Et ils le menèrent au lieu appelé Golgotha, c'est-à-dire, le lieu du têt. Et ils lui donnèrent à boire du vin mixtionné avec de la myrrhe; mais il ne le prit point. Et quand ils l'eurent crucifié, ils partagèrent ses vêtements, en les jetant au sort, pour savoir ce que chacun en auroit. Or il étoit trois heures quand ils le crucifièrent. Et l'écriteau contenant la cause de sa condamnation étoit, LE ROI DES JUIFS. Ils crucifièrent aussi avec lui deux brigands, l'un à sa main droite, et l'autre à sa gauche. Et ainsi fut accomplie l'Ecriture qui dit: et il a été mis au rang des malfaiteurs. Et ceux qui passaient près de là, lui disoient des outrages, branlant la tête, et disant: hé! toi qui détruis le temple, et qui le rebâtis en trois jours, sauve-toi toi-même, et descends de la croix. Pareillement les principaux sacrificateurs eux-mêmes se moquant, avec les scribes, disoient entre eux: il a sauvé les autres; il ne

ließ er gegeißelt und gekreuziget würde. Die Kriegsknechte aber führten ihn hinein in das Nichthaus, und riefen zusammen die ganze Schaar, und zogen ihm einen Purpur an, und flochten eine dornene Krone, und setzten sie ihm auf, und fiengen an ihn zu grüßen: Begrüßet seyst du, der Juden König! Und schlugen ihm das Haupt mit dem Rohre, und verspieten ihn, und fielen auf die Kniee, und bezeten ihn an. Und da sie ihn verspottet hatten, zogen sie ihm den Purpur aus, und zogen ihm seine eigenen Kleider an, und führten ihn aus, daß sie ihn kreuzigten; und zwangen einen, der vorüber gieng, mit Namen Simon von Kyrene, der vom selben kam, (der ein Vater war Alexandri und Rufi) daß er ihm das Kreuz trüge. Und sie brachten ihn an die Stätte Golgatha, das ist versolmetzhet, Schädelstätte. Und sie gaben ihm Myrrhen im Wein zu trinken; und er nahm's nicht an sich. Und da sie ihn gekreuzigt hätten, theilten sie seine Kleider, und warfen das Los darum, welcher was überlame. Und es war um die dritte Stunde, da sie ihn kreuzigten. Und es war oben über ihn geschrieben, was man ihm Schuld gab, nämlich: ein König der Juden. Und sie kreuzigten mit ihm zween Mörder, einen zu seiner Rechten, und einen zur Linken. Da ward die Schrift erfüllet, die da sagt: Er ist unter die Uebelthäter gerechnet. Und die vorüber giengen, lästerten ihn, und schüttelten ihre Häupter, und sprachen: Psui dich, wie sein gerächet du den Tempel, und bauest ihn in dreien Tagen. Hilf dir nun selber, und steig herab vom Kreuze. Desselben gleichen die Hohenpriester verspotteten ihn unter einander, samt den Schriftgelehrten, und sprachen: Er hat andern

Jesus, le entregó para que le crucificasen. Y los soldados le llevaron al átrio del Pretorio, y convocan toda la cohorte, y le vistieron de púrpura, y texiendo una corona de espinas, se la pusieron. Y comenzaron á saludarle: Dios te salve, Rey de los Judíos. Y le herian en la cabeza con una caña; y le escupian, é hincando las rodillas, le adoraban. Y despues de haberle escarnecido, le desnudaron de la púrpura, y le vistieron sus ropas; y le sacan fuera para crucificarle. Y compeliéron á uno que pasaba, Simon Cireneo, que venia de una granja, padre de Alexandro, y de Rufo, á que cargase con la Cruz de Jesus. Y lo llevan á un lugar llamado Gólgota: que se interpreta lugar de la Calavera. Y le daban á beber vino mezclado con mirra, y no lo tomó. Y despues de haberle crucificado, repartieron sus ropas, echando suertes sobre ellas, para ver lo que llevaria cada uno. Era pues la hora de tercia, quando lo crucificaron. Y el título de su causa tenia esta inscripcion: EL REY DE LOS JUDIOS. Y crucificaron con él dos ladrones; el uno á su derecha, y el otro á su izquierda. Y se cumplió la Escritura, que dice: Y fué contado con los malos. Y los que pasaban, blasfemaban de él, moviendo sus cabezas, y diciendo: Ah, el que derribas el templo de Dios, y en tres dias lo reedificas: Sálvate á ti mismo, y descendiende de la Cruz. Y de esta manera, escarneciéndole tambien los Principes de los Sacerdotes con los Escribas, decian unos á otros: A otros salvó, á sí mismo no puede salvar. El Christo, el Rey de Israel descendiende ahora de la Cruz, para que lo veamos, y creamos. Tambien los que estaban crucificados con el, le denostaban. Y quando fué hora de sexta, se cubrió de tinieblas

FERIA QUARTA ANTE PASCHA.

οὐ συνεσταυρωμένοι αὐτῷ ὠνείδιζον αὐτόν. Γενομένης δὲ ὥρας ἑκτης, σκότος ἐγένετο ἐφ' ὅλην τὴν γῆν, ἕως ὥρας ἐννάτης. Καὶ τῇ ὥρᾳ τῇ ἐννάτῃ ἐβόησεν ὁ Ἰησοῦς φωνῇ μεγάλῃ, λέγων· Ἐλωὶ, Ἐλωὶ, λαμμᾷ σαβαχθανὶ; ὁ ἑστὶ μεθερμηνεύμενον· Ὁ Θεὸς μου, ὁ Θεὸς μου, εἰς τί με ἐγκατέλιπες; Καὶ τινες τῶν παρερηκότων ἀκούσαντες, ἔλεγον· Ἰδοὺ, Ἥλιον φωνεῖ. Δραμὼν δὲ εἰς, καὶ γεμίσας σπόγγον ὄξους, περιθεῖς τε καλάμῳ, ἐπότιζεν αὐτόν, λέγων· Ἀφετε· ἴδωμεν εἰ ἔρχεται Ἥλιος καθελεῖν αὐτόν. Ὁ δὲ Ἰησοῦς, ἀφείς φωνὴν μεγάλην, ἐξέπνευσε. Καὶ τὸ καταπέτασμα τῆ ναοῦ ἐσχίσθη εἰς δύο, ἀπὸ ἄνωθεν ἕως κάτω. Ἰδὼν δὲ ὁ κεντυρίων ὁ παρερηκὼς ἐξ ἐναντίας αὐτοῦ, ὅτι οὕτω κράζας ἐξέπνευσεν, εἶπεν· Ἀληθῶς ὁ ἄνθρωπος οὗτος υἱὸς ἦν Θεοῦ.

ΗΜΕΡΑ Δ'. ΠΡΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

Ἐπιστολή. Ἐβρ. θ'. ις'.

ΟΠΟΥ γὰρ διαθήκη, θάνατον ἀνάγκη φέρεσθαι τοῦ διαθεμένου. Διαθήκη γὰρ ἐπὶ νεκροῖς βεβαία· ἐπεὶ μήποτε ἰσχύει ὅτε ζῇ ὁ διαθεμένος. Ὅθεν οὐδ' ἡ πρώτη χωρὶς αἵματος ἔγκεινται. Λαληθεῖσιν γὰρ πάσης ἐντολῆς κατὰ νόμον ὑπὸ Μωυσέως παντὶ τῷ λαῷ, λαβὼν τὸ αἷμα τῶν μόσχων καὶ τρίγων μετὰ

sacerdotes, illudentes, ad alterutrum cum scribis dicebant: Alios salvos fecit: seipsum non potest salvum facere. Christus, Rex Israel, descendat nunc de cruce, ut videamus, et credamus. Et qui cum eo crucifixi erant, conviciabantur ei. Et facta hora sexta, tenebrae factae sunt per totam terram, usque in horam nonam. Et hora nona exclamavit Jesus voce magna, dicens: *Eloi, Eloi, lamma sabachthani?* quod est interpretatum: Deus meus, Deus meus, ut quid dereliquisti me? Et quidam de circumstantibus, audientes, dicebant: Ecce, Eliam vocat. Currens autem unus, et implens spongiam aceto, circumponensque calamo, potum dabat ei, dicens: Sinite, videamus, si veniat Elias ad deponendum eum. Jesus autem, emissā voce magna, exspiravit. Et velum templi scissum est in duo, a summo usque deorsum. Videns autem centurio, qui ex adverso stabat, quia sic clamans exspirasset, ait, Vere hic homo Filius Dei erat.

FERIA QUARTA ANTE PASCHA.

Epistola. Heb. ix. 16.

UBI enim testamentum est, mors necesse est intercedat testatoris. Testamentum enim in mortuis confirmatum est: alioquin non

κατάβα τῶρα ἀπὸ τῆ Σταυροῦ, ἵνα ἴδωμεν καὶ πιστεῦσωμεν. Καὶ οἱ μὲ αὐτὸν συσταυρωμένοι τὸν ὠνείδιζον. Κατὰ δὲ τὴν ἑκτὴν ὥραν, ἔγινε σκότος ἐφ' ὅλην τὴν γῆν, ἕως τῆς ἐννάτης ὥρας. Καὶ κατὰ τὴν ἐννάτην ὥραν, ἐβόησεν ὁ Ἰησοῦς φωνῇ μεγάλῃ, λέγων· Ἐλωὶ, Ἐλωὶ, λαμμᾷ σαβαχθανὶ; τὸ ὅποῖον δηλοῖ Θεὸς μου, Θεὸς μου, διὰ τί με ἀπαρέτησας; Καὶ τινὲς τῶν ἐκεῖ παρόντων, ἀκούσαντες ἔλεγον· Ἰδοὺ, Ἥλιον κράζει. Τρέψας δὲ ἕνας, καὶ γεμίσας σπογγάριον μὲ ὀξυῶν, βάλλοντάς τοις εἰς τὴν ἄκραν καλάμου, τὸν ἐπότιζε λέγων· Ἀφετε· ἵδωμεν εἰ ἔρχεται Ἥλιος, ἵνα τὸν καταβάσῃ. Ὁ δὲ Ἰησοῦς, ἀφείσας φωνὴν μεγάλην, ἐξέπνευσε. Καὶ τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ ἐσχίσθη εἰς δύο, ἀπὸ ἄνωθεν ἕως κάτω. Ἰδὼν δὲ ὁ κεντυρίων, ὁ ἐκεῖ παρὼν ἀντικρυ τοῦ Ἰησοῦ, ὅτι οὕτω κράζας ἐξέπνευσεν εἶπεν· Ἀληθῶς ὁ ἄνθρωπος οὗτος υἱὸς ἦτο Θεοῦ.

ΜΕΓΑΛΗ ΤΕΤΡΑΔΗ.

Ἐπιστολή. Ἐβρ. θ'. ις'.

ΕΚΕΙ ὅπου εἶναι διαθήκη, πρέπει ἵνα συνέβῃ ὁ θάνατος τοῦ διαθεμένου· διότι μόνον ἐπὶ τῷ θανάτῳ εἶναι βέβαια ἡ διαθήκη· καὶ δὲν ἀξίζει ἐν ᾧ ζῇ ὁ διαθεμένος. Διατί τοῦτο οὕτε ἡ πρώτη εἶναι ἐγκαινισμένη χωρὶς αἵματος. Ἐπειδὴ λαλήσας ὁ Μωϋσῆς τὰς πάσας κατὰ τὸν νόμον ἐντολάς, εἰς ὅλον τὸν λαόν, λαβὼν τὸ αἷμα

ciocché noi lo veggiamo, e crediamo: coloro ancora ch' erano stati crocifissi con lui l'ingiuriavano. Poi, venuta l' ora sesta, si fecero tenebre per tutta la terra infino all' ora di nona. Ed all' ora di nona, Gesù gridò con gran voce dicendo: *Eli, Eli, Lamma sabactani*; il che interpretato vuol dire, Dio mio, Dio mio, perchè m' hai abbandonato? Ed alcun di coloro ch' erano quivi presenti, udito ciò, dicevano: ecco egli chiama Elia; ed un di loro corse, ed empita una spugna d' aceto e messala intorno ad una canna, gli diede da bere; dicendo: lasciate, veggiamo se Elia verrà per trarlo giù. E Gesù, gittato un gran grido, rendè lo spirito. E la cortina del tempio si fendè in due da cima a fondo. E'l Centurione ch' era quivi presente dirincontro a Gesù, veduto che dopo aver così gridato, egli aveva renduto lo spirito, disse: veramente quest' uomo era figliuol di Dio.

MERCOLEDI AVANTI LA PASQUA.

L' Epistola. Ebr. ix. 16.

DOVE è testamento è necessario ch' intervenga la morte del testatore; perciocchè il testamento è in vigore dopo la morte; poichè non vale ancora, mentre vive il testatore. Laonde la dedizione del primo non fu fatta senza sangue, perciocchè dopo che tutti i comandamenti, secondo la legge, furono da Moïse stati pronunziati a tutto l'

that were crucified with him reviled him. And when the sixth hour was come, there was darkness over the whole land until the ninth hour. And at the ninth hour Jesus cried with a loud voice, saying, *Eloi, Eloi, lama sabachthani?* which is, being interpreted, My God, my God, why hast thou forsaken me? And some of them that stood by, when they heard it, said, Behold, he calleth Elias. And one ran and filled a sponge full of vinegar, and put it on a reed, and gave him to drink, saying, Let alone; let us see whether Elias will come to take him down. And Jesus cried with a loud voice, and gave up the ghost. And the vail of the temple was rent in twain from the top to the bottom. And when the centurion, which stood over against him, saw that he so cried out, and gave up the ghost, he said, Truly this man was the Son of God.

WEDNESDAY BEFORE EASTER.

The Epistle. Hebrews ix. 16.

WHERE a testament is, there must also of necessity be the death of the testator: for a testament is of force after men are dead; otherwise it is of no strength at all whilst the testator liveth. Whereupon, neither the first testament was dedicated without blood: for when Moses had spoken every precept to all the people, according to the law, he

geholfen, und kann ihm selber nicht helfen. Ist er Christus, und König in Israel, so steige er nun vom Kreuze, daß wir sehen und glauben. Und die mit ihm gekreuziget waren, schmäheten ihn auch. Und nach der sechsten Stunde ward eine Finsterniß über das ganze Land, bis um die neunte Stunde und um die neunte Stunde rief Jesus laut, und sprach: Eli, Eli, lama sabachthani? das ist verdolmetschet: Mein Gott, mein Gott, warum hast du mich verlassen? Und etliche, die dabei standen, da sie das hörten, sprachen sie: Siehe, er ruft den Elias. Da lief einer, und füllte einen Schwamm mit Essig, und steckte ihn auf ein Rohr, und tränkte ihn, und sprach: Halt, laß sehen, ob Elias komme, und ihn herab nehme. Aber Jesus schrie laut, und verschied. Und der Vorhang im Tempel zerriß in zwei Stücke, von oben an bis unten aus. Der Hauptmann aber, der dabei stand, gegen ihm über, und sahe, daß er mit solchem Geschrey verschied, sprach er: Wahrlich, dieser Mensch ist Gottes Sohn gewesen.

Am Mitewochen vor Ostern.

Die Epistel. Hebr. 9, 16 bis zum Ende.

Denn wo ein Testament ist, da muß der Tod geschehen, der das Testament macht. Denn ein Testament wird erst durch den Tod, anders hat es noch nicht Macht, wenn der noch lebt, der es gemacht hat. Daher auch das erste nicht ohne Blut gestiftet war. Denn als Moses ausgeredet hatte von allen Geboten, nach dem Befehl, zu allem Volke, nahm er Kalber- und Bocksblood, mit

peut se sauver lui-même. Que le Christ, le Roi d'Israël, descende maintenant de la croix, afin que nous le voyions, et que nous croions. Ceux aussi qui étoient crucifiés avec lui, lui disoient des outrages. Mais quand il fut six heures, il y eut des ténèbres sur tout le pays jusqu'à neuf heures. Et à neuf heures Jésus cria à haute voix, disant: Eloi, Eloi, lama sabachthani? c'est-à-dire, mon Dieu, mon Dieu, pourquoi m'as-tu abandonné? Ce que quelques-uns de ceux qui étoient là présens ayant entendu, ils dirent: voilà, il appelle Elie. Et quelqu'un accourut, qui emplit une éponge de vinaigre, et qui l'ayant mise autour d'un roseau, lui en donna à boire, en disant: laissez; voyons si Elie viendra pour l'ôter. Et Jésus, ayant jeté un grand cri, rendit l'esprit. Et le voile du temple se déchira en deux, depuis le haut jusqu'en bas. Et le centenier, qui étoit là vis-à-vis de lui, voyant qu'il avoit rendu l'esprit en criant ainsi, dit: véritablement, cet homme étoit le Fils de Dieu.

LE MERCREDI AVANT PAQUES.

L'Épître, Hébr. ix. 16.

OU il y a un testament, il est nécessaire que la mort du testateur intervienne: parce que c'est par la mort du testateur qu'un testament est rendu ferme; vu qu'il n'a point encore de vertu durant que le testateur est en vie. C'est pourquoi le premier testament lui-même n'a point été établi sans du sang: car après que Moïse eut récité à tout le peuple tous les commande-

toda la tierra hasta la hora de nona. Y á la hora de nona exclamó Jesus con grande voz, diciendo: *Eloi, Eloi, lama sabachthani?* que quiere decir: ¿Dios mio, Dios mio, por qué me has desamparado? Y algunos de los que estaban presentes, quando lo oyéron, decian: Mirad, á Elias llama. Y corriendo uno, y empapando una esponja en vinagre, y atándola en una caña, le daba á beber, diciendo: Dexad, veamos si viene Elias á quitarlo. Mas Jesus, dando una grande voz, espiró. Y se rasgó el velo del templo en dos partes, de alto á baxo. Y quando el Centurion, que estaba enfrente, vió, que así clamando habia espirado, dixo: Verdaderamente este hombre era Hijo de Dios.

EL MIERCOLES ANTES DE PASCUA.

La Epistola. Heb. ix. 16.

PORQUE donde hay testamento, necesario es que intervenga la muerte del testador. Porque el testamento no tiene fuerza, sino por la muerte; de otra manera no vale mientras que vive el que hizo el testamento. Y por eso, ni aun el primero fué celebrado sin sangre. Porque Moisés habiendo leído á todo el pueblo todo el mandamiento de la Ley: tomando sangre de becerros, y de ma-

ἵδατος καὶ ἔριον κοκκίνου καὶ ὑσσώπου, αὐτὸ τε τὸ βιβλίον καὶ πάντα τὸν λαὸν ἑρράντισε, λέγων· Τοῦτο τὸ αἷμα τῆς διαθήκης, ἧς ἐνετείλατο πρὸς ἡμᾶς ὁ Θεός. Καὶ τὴν σκηνὴν δὲ καὶ πάντα τὰ σκεύη τῆς λειτουργίας τῷ αἵματι ὁμοίως ἑρράντισε. Καὶ σχεδὸν ἐν αἵματι πάντα καθαρίζεται κατὰ τὸν νόμον, καὶ χωρὶς αἵματεκχυσίου οὐ γίνεται ἄφεσις. Ἀνάγκη οὖν τὰ μὲν ὑποδείγματα τῶν ἐν τοῖς ἑρανοῖς, τοῖτοιοι καθαρίζεσθαι· αὐτὰ δὲ τὰ ἐπουράνια κρείττωσι θυσίαις παρὰ ταύτας. Οὐ γὰρ εἰς χειροποιήτα ἅγια εἰσῆλθεν ὁ Χριστός, ἀντίτυπα τῶν ἀληθινῶν, ἀλλ' εἰς αὐτὸν τὸν ἑρανον, νῦν ἐμφανισθῆναι τῷ προσώπῳ τοῦ Θεοῦ ὑπὲρ ἡμῶν· Οὐδ' ἔνα πολλὰκις προσφέρει εαυτὸν, ὥσπερ ὁ ἄρχιερεὺς εἰσέρχεται εἰς τὰ ἅγια κατ' ἐνιαυτὸν ἐν αἵματι ἀλλοτρίῳ· (Ἐπεὶ ἔδει αὐτὸν πολλὰκις παθεῖν ἀπὸ καβαλλολῆς κόσμου·) νῦν δὲ ἅπας ἐπὶ συντελείᾳ τῶν αἰῶνων εἰς ἀθέτησιν ἁμαρτίας διὰ τῆς θυσίας αὐτοῦ πεφανέρωται. Καὶ καθ' ὅσον ἀποκείται τοῖς ἀνθρώποις ἅπας ἀποθανεῖν, μετὰ δὲ τούτου κρίσις· Οὕτως ὁ Χριστὸς ἅπας προσενεχθεὶς εἰς τὸ πολλῶν ἀνεγκεῖν ἁμαρτίας, ἐκ δεξιέρων χωρὶς ἁμαρτίας ὀφθήσεται τ. ις αὐτὸν ἀπεκδεχομένοις εἰς σωτηρίαν.

Εὐαγγέλιον. Λουκ. κβ'. α'.

ΗΓΓΙΖΕ δὲ ἡ ἐορτὴ τῶν Ἀζύμων, ἡ λεγομένη Πάσχα. Καὶ ἐζήτουν οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ

τῶν μόσχων καὶ τράγων, μὲ νερόν, καὶ μεμαλὶ κόκκινον, καὶ ὑσσώπον, καὶ τὸ αὐτὸ βιβλίον, καὶ πάντα τὸν λαὸν ἑρράντισε, λέγων· Τοῦτο τὸ αἷμα τῆς διαθήκης εἶναι τὸ ὁποῖον σὰς ἐπαγγέλειεν ὁ Θεός. Καὶ τὴν σκηνήν, καὶ πάντα τὰ ἄγγεῖα τῆς λειτουργίας ὁμοίως μὲ τὸ αἷμα ἑρράντισε. Καὶ σχεδὸν μὲ τὸ αἷμα καθαρίζονται πάντα κατὰ τὸν νόμον, καὶ χωρὶς αἱματωχυσίας ἄφεσις δὲν γίνεσθαι. Ἀνάγκη λοιπὸν οἱ τύποι, τῶν εἰς τοὺς οὐρανοὺς πραγμάτων, ἵνα καθαρίζονται μετὰ ταῦτα αὐτὰ δὲ τὰ ἐπουράνια, μετὰ καλλίτεραις θυσίαις παρὰ ταύταις. Ὅτι ὁ Χριστὸς δὲν ἐμβῆκεν εἰς χειροποιήτα ἅγια, ἀντίτυπα τῶν ἀληθινῶν, ἀλλ' εἰς αὐτὸν τὸν οὐρανόν, ὅπως φανῇ τῶρα δι' ἡμᾶς εἰς τὴν παρουσίαν τοῦ Θεοῦ· καὶ ὅχι καθὼς ὁ ἄρχιερεὺς ἐμβαίνει εἰς τὰ ἅγια κάθε χρόνον μετὰ ξένον αἷμα, ὅπως προσφέρει τὸν ἑαυτοῦ πολλὰκις φωραῖς. (Ἐπειδὴ ἄλλως ἐχρειάζετο ἵνα πάθῃ αὐτὸς πολλὰκις φωραῖς ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τοῦ κόσμου.) Τῶρα ὅμως μίαν φωρὰν διὰ πάντα ἐφανέρωθαι εἰς ἀφέρεσιν τῆς ἁμαρτίας διὰ τῆς θυσίας του. Καὶ καθὼς ἐδιατάχθη ἵνα ἀποθῇσαν μίαν φωρὰν οἱ ἄνθρωποι, καὶ μετὰ τὸν θάνατον ἵνα κριθῶσιν, οὕτω ὁ Χριστὸς ἐπειδὴ ἐπροφέρθη, μίαν φωρὰν εἰς τὸ τῶν πολλῶν ἵνα σπικώσῃ τὰς ἁμαρτίας, τὸ δεύτερον θέλει φανῇ χωρὶς ἁμαρτίας εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι τὸν ἀποδέχονται εἰς σωτηρίαν.

Εὐαγγέλιον. Λουκ. κβ'. α'.

ΗΓΓΙΖΕ δὲ ἡ ἐορτὴ τῶν Ἀζύμων, ἡ λεγομένη Πάσχα. Καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς ἐζήτουν, καὶ οἱ Γραμματεῖς, πῶς ἵνα τὸν θανατώσων ἐφ-

dum valet, dum vivit qui testatus est. Unde nec primum quidem sine sanguine dedicatum est. Lecto enim omni mandato legis a Moyse universo populo; accipiens sanguinem vitulorum, et hircorum, cum aqua et lana coccinea, et hyssopo; ipsum quoque librum, et omnem populum, aspersit, dicens: Hic sanguis testamenti, quod mandavit ad vos Deus. Etiam tabernaculum et omnia vasa ministerii sanguine similiter aspersit. Et omnia pene in sanguine secundum legem mundantur: et sine sanguinis effusione non fit remissio. Necesses est ergo exemplaria quidem caelestium his mundari: ipsa autem caelestia, melioribus hostiis quam istis. Non enim in manufacta Sancta Jesus introivit, exemplaria verorum; sed in ipsum caelum, ut appareat nunc vultui Dei pro nobis: neque ut saepe offerat semetipsum, quemadmodum Pontifex intrat in Sancta per singulos annos in sanguine alieno: alioquin oportebat eum frequenter pati ab origine mundi: nunc autem semel in consummatione saeculorum, ad destitutionem peccati, per hostiam suam apparuit. Et quemadmodum statutum est hominibus semel mori, post hoc autem iudicium: sic et Christus semel oblatas est ad multorum exhaurienda peccata: secundo sine peccato apparebit expectantibus se, in salutem.

Evangelium. S. Luc. xxii. 1.

APPROPINQUABAT autem dies festus Azymorum, qui dicitur Pascha: et querebant principes sacerdotum, et scribae, quomodo Jesum intericerent; timebant vero plebem. Intravit autem Satanas in Judam, qui cognominabatur Iscariotes, unum de

popolo; egli prese il sangue de' vitelli e becchi, con acqua e lana tinta in iscarlato ed isopo, ne spruzzò il libro stesso, e tutto 'l popolo, dicendo: quest' è il sangue del patto, ch' Iddio ha ordinato esservi presentato. Farimente ancora con quel sangue spruzzò il tabernacolo, e tutti i vasi sacri; e pressoché ogni cosa si purifica col sangue, secondo la legge. E senza spargimento di sangue non si fa remissione. Egli era adunque necessario, che le cose, rappresentanti quelle che son ne' cieli, fossero purificate con queste cose; ma che le celesti stesse lo fossero con sacrifici più eccellenti di quelli, conciosiacosachè Cristo non sia entrato in un santuario fatto con mano, figura del vero; ma nel cielo stesso, per comparire ora davanti alla faccia di Dio per noi, e non acciocchè offerisca sè stesso più volte, siccome il sommo sacerdote entra ogni anno una volta nel santuario con sangue alieno. Altrimenti gli sarebbe convenuto soffrir più volte dalla fondazione del mondo. Ma ora una volta, nel compimento de' secoli apparito per annullare il peccato, per il sacrificio di sè stesso. E, come agli uomini è imposto di morire una volta e dopo ciò è il giudicio: così ancora Cristo, essendo stato offerto una volta, per levare i peccati di molti; la seconda volta apparirà senza peccato a salute, a coloro che l' aspettano.

L' Evangelo. S. Luc. xxii. 1.

OR la festa degli azzimi, detta la Pasqua, s' avvicinava. Ed i principali sacerdoti e

took the blood of calves and of goats, with water, and scarlet wool, and hyssop, and sprinkled both the book, and all the people, saying, This is the blood of the testament, which God hath enjoined unto you. Moreover, he sprinkled likewise with blood both the tabernacle, and all the vessels of the ministry. And almost all things are by the law purged with blood; and without shedding of blood is no remission. It was therefore necessary that the patterns of things in the heavens should be purified with these; but the heavenly things themselves with better sacrifices than these. For Christ is not entered into the holy places made with hands, which are the figures of the true, but into heaven itself, now to appear in the presence of God for us; nor yet that he should offer himself often, as the high priest entereth into the holy place every year with blood of others: for then must he often have suffered since the foundation of the world; but now once in the end of the world hath he appeared to put away sin by the sacrifice of himself. And as it is appointed unto men once to die, but after this the judgement: so Christ was once offered to bear the sins of many; and unto them that look for him shall he appear the second time without sin unto salvation.

The Gospel. St. Luke xxii. 1.

NOW the feast of unleavened bread drew nigh, which is called the Passover. And the chief priests and scribes sought how

Wasser und Purpurmolle und Ysop, und besprengte das Buch und alles Volk, und sprach: Das ist das Blut des Testaments, das Gott euch geboten hat. Und die Hütte und alles Gerth des Gottesdienstes besprengte er desselbigen gleichen mit Blut. Und wird fast alles mit Blut gereinigt, nach dem Gesetz. Und ohne Blutvergießen geschieht keine Vergebung. So mußten nun der himmlischen Dinge Vorbilder mit solchem gereinigt werden: aber sie selbst, die himmlischen, müssen bessere Opfer haben, denn jene waren. Denn Christus ist nicht eingegangen in das Heilige, so mit Händen gemacht ist (welches ist ein Gegenbild der Rechtschaffenheit), sondern in den Himmel selbst, nun zu erscheinen vor dem Angesichte Gottes für uns. Auch nicht, daß er sich oftmals opfere, gleichwie der Hohepriester gehet alle Jahre in das Heilige mit fremdem Blute. Sonst hätte er oft müssen leiden vom Anfange der Welt her. Nun aber, am Ende der Welt, ist er einmal erschienen, durch sein eigenes Opfer die Sünde aufzuheben. Und wie den Menschen ist gesetzt einmal zu sterben, dar- nach aber das Gericht: also ist Christus einmal geopfert, wegzunehmen vieler Sünden. Zum andernmal aber wird er ohne Sünde erscheinen denen, die auf ihn warten, zur Seligkeit.

Das Evangelium. Luc, 22, 1 bis zum Ende.

Es war aber nahe das Fest der ungesäuerten Brodte, das da Ostern heißt. Und die Hohenpriester und Schriftgelehrten trachteten, wie sie ihn tödteten; und fürchteten sich vor dem Volk. Es war aber der Satanus gefahren in den Judas,

mens, selon la loi, ayant pris le sang des veaux et des boucs, avec de l'eau et de la laine teinte en pourpre, et de l'hysope, il en fit asperersion sur le livre et sur tout le peuple, en disant: c'est ici le sang du testament, lequel Dieu vous a établi. Il fit aussi asperersion du sang, semblablement, sur le tabernacle et sur tous les vaisseaux du service. Et presque toutes choses selon la loi sont purifiées par le sang; et sans effusion de sang il ne se fait point de rémission. Il a donc fallu, que les choses qui représentoient celles qui sont aux cieus, fussent purifiées par de telles choses; mais que les clestes le soient par des sacrifices plus excellens que ceux-là. Car Christ n'est point entré dans les lieux saints faits de main, qui étoient des figures correspondantes aux vrais; mais il est entré au ciel même, afin de compartre maintenant pour nous devant la face de Dieu: non qu'il s'offre plusieurs fois lui-même, ainsi que le souverain sacrificateur entre dans les lieux saints chaque année avec un autre sang; autrement il auroit fallu qu'il et souffert plusieurs fois depuis la fondation du monde; mais maintenant en la consommation des siècles, il est comparu une seule fois pour l'abolition du péché, par le sacrifice de soi-même. Et comme il est ordonné aux hommes de mourir une seule fois, et qu'après cela suit le jugement; pareillement aussi, Christ ayant été offert une seule fois pour ter les péchés de plusieurs, apparaîtra une seconde fois sans péché à ceux qui l'attendent à salut.

L'Evangile, St. Luc, xxii. 1.

OR la fête des pains sans levain, qu'on appelle Pâques, approchoit. Et les principaux sacrificateurs et les scribes cherchoient

chos de cabrio con agua, y con lana bermeja, y con hisopo; roció al mismo libro, y tam- bien á todo el pueblo, diciendo: Esta es la sangre del testamento, que Dios os ha mandado. Y roció asimismo con sangre el tabernáculo, y todos los vasos del ministerio: Y casi todas las cosas segun la Ley se purifican con sangre; y sin efusion de sangre no hay remision. Y así es necesario que las figuras de las cosas celestiales sean purificadas con tales cosas; mas las mismas cosas celestiales con víctimas mejores que estas. Porque no entr Jesus en un Santuario hecho de mano que era figura del verdadero: sino en el mismo Cielo, para presentarse ahora delante de Dios por nosotros. Y no para ofrecerse muchas veces  sí mismo, como el Pontífice cada año entra en el Santuario con sangre agena: de otra manera le hubiera sido necesario padecer muchas veces desde el principio del mundo: mas ahora apareció una sola vez en la consumacion de los siglos, para destrucción del pecado, por el sacrificio de sí mismo. Y así como est establecido  los hombres, que mueran una sola vez, y despues el juicio: así Cristo fué una sola vez inmolado para agotar los pecados de muchos; y la segunda aparecerá sin pecado  los que lo esperan para salud.

El Evangelio. S. Luc. xxii. 1.

Y ESTABA ya cerca la fiesta de los Azimos, que es llamada Pascua: y los Principes de los Sacerdotes, y los Escribas busca-

Γριμματεῖς τὸ πῶς ἀνέλυσιν αὐτὸν ἔφοβοντο γὰρ τὸν λαόν. Εἰσηλθε δὲ ὁ Σατανᾶς εἰς Ἰδὸν ἀν ἐπικαλούμενον Ἰσκαριώτην, ὄντα ἐκ τού ἀριθμοῦ τῶν δώδεκα. Καὶ ἀπελθὼν συνελάλησε τοῖς Ἀρχιερεῦσι καὶ τοῖς στρατηγοῖς τὸ πῶς αὐτὸν παραδῶ αὐτοῖς. Καὶ ἐχάρησαν· καὶ συνέθεντο αὐτῷ ἀργύριον δύναι. Καὶ ἐξωμολόγησε· καὶ ἐζήτη ἐυκαρίαν τοῦ παραδοῦναι αὐτὸν αὐτοῖς ἄτερ ὄχλου. Ἦλθε δὲ ἡ ἡμέρα τῶν ἁζύμων, ἐν ἣ ἔδει θύεσθαι τὸ πάσχα. Καὶ ἀπέστειλε Πέτρον καὶ Ἰωάννην, εἰπὼν· Πορευθέντες ἐτοιμάσατε ἡμῖν τὸ πάσχα, ἵνα φάγωμεν. Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Ποῦ θέλεις ἐτοιμάσωμεν; Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἰδοὺ, εἰσέλθοντες ὑμῶν εἰς τὴν πόλιν, συναντήσε ὑμῖν ἄνθρωπος κεράμιον ὕδατος βαστάζων· ἀκολουθήσατε αὐτῷ εἰς τὴν οἰκίαν οὗ εἰσπορεύεται. Καὶ ἐρεῖτε τῷ οἰκοδεσπότη τῆς οἰκίας· Λέγει σοι ὁ διδάσκαλος· Ποῦ ἐστι τὸ κατάλυμα, ὅπου τὸ πάσχα μετὰ τῶν μαθητῶν μεφάγω; Κἀκεῖνος ὑμῖν δεῖξει ἀνώγειον μέγα ἐστρωμένον· ἐκεῖ ἐτοιμάσατε. Ἀπελθόντες δὲ εὗρον καθὼς εἶρηκεν αὐτοῖς· καὶ ἡτοίμασαν τὸ πάσχα. Καὶ ὅτε ἐγένετο ἡ ὥρα, ἀνέπεσε, καὶ οἱ δώδεκα ἀπόστολοι σὺν αὐτῷ. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Ἐπιθυμία ἐπεθύμησα τοῦτο τὸ πάσχα φαγεῖν μεθ' ὑμῶν, πρὸ τοῦ με παθεῖν. Λέγω γάρ ὑμῖν, ὅτι οὐκέτι οὐ μὴ φάγω ἐξ αὐτοῦ, ὥς ὅτου πληρωθῇ ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ. Καὶ δεξιόμενος ποτήριον, εὐχαριστήσας εἶπε· Λάβετε τοῦτο, καὶ διαμερίσατε ἑαυτοῖς. Λέγω γάρ ὑμῖν, ὅτι οὐ μὴ πῖω ἀπὸ τοῦ γεννήματος τῆς ἀμπέλου, ὥς ὅτου ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἔλθῃ. Καὶ λαβὼν ἄρτον, εὐχαριστήσας ἔκλασε· καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς, λέγων· Τοῦτο ἐστὶ τὸ σῶμά μου, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν διδόμενον· τοῦτο

βοῦντο γὰρ τὸν λαόν. Ἐμβήκε δὲ ὁ Σατανᾶς εἰς τὸν Ἰοῦδαν τὸν ἐπικαλημένον Ἰσκαριώτην, τὸν ὄντα ἀπὸ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν δώδεκα. Καὶ ἐρχόμενος ἐλάλησε μετὰ τοὺς Ἀρχιερεῖς, καὶ στρατηγοὺς, πῶς ἂν τοὺς τὸν παραδώσῃ. Καὶ ἐχάρησαν· καὶ ἐσυμβίασθησαν ἂν τοῦ δώσωσιν ἀργύριον. Καὶ ἔταξε· καὶ ἐζήτη ἐυκαρίαν ἂν τὸς τὸν παραδότη χωρὶς ἂν κάμῃ θύρου. Ἦλθε δὲ ἡ ἡμέρα τῶν ἁζύμων, εἰς τὴν ὅποιαν ἔπρεπε ἂν θυσιασθῇ τὸ Πάσχα. Καὶ ἔστειλε τὸν Πέτρον καὶ τὸν Ἰωάννην, λέγων· Πορευθέντες ἐτοιμάσατέ μας τὸ πάσχα ἵνα φάγωμεν. Ὁ δὲ τοὺς εἶπεν· Ἰδοὺ καθὼς ἐμβαίνειτε εἰς τὴν πόλιν θέλει σὰς ἀπαντήσιν ἄνθρωπος, βαστάζων λαγνῶν νεροῦ· ἀκολουθήσατέ τον εἰς τὴν ὅποιαν πορεύεται οἰκίαν. Καὶ εἰπῆτε τῷ οἰκοδεσπότη τῆς οἰκίας. Σοὺ λέγει ὁ Διδάσκαλος· Ποῦ εἶναι τὸ δωμάτιον, ὅπου ἔχω ἂν φάγω τὸ πάσχα μετὰ τῶν μαθητῶν μου; Καὶ ἐκεῖνος θέλει σὰς δεῖξει μέγα, καὶ ἐστρωμένον ἀνώγειον· ἐκεῖ ἐτοιμάσατε. Ἀπελθόντες δὲ εὗρον καθὼς τὸς εἶπε· καὶ ἡτοίμασαν τὸ πάσχα. Καὶ ὅτε ἐγένετο ἡ ὥρα, ἐκάθησε καὶ μετ' αὐτοῦ οἱ δώδεκα Ἀπόστολοι. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς. Ἐπεθύμησα πολὺ ἂν φάγω μετὰ σὰς τὸ πάσχα τοῦτο πρὶν πάθω. Ἐπειδὴ σὰς λέγω, τοῖς δὲν θέλω φαγεῖν πλέον ἀπ' αὐτοῦ, ὥς ὅπου τελειωθῇ εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. Καὶ δεξιόμενος ποτήριον, εὐχαριστήσας εἶπε. Λάβετε τοῦτο, καὶ διαμοιράσατέ το ἀναμεταξύ σας. Ἐπειδὴ σὰς λέγω, ὅτι δὲν θέλω πιεῖν ἀπὸ τοῦ γεννήματος τῆς ἀμπέλου, ὥς ὅτι ἔλθῃ ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Καὶ λαβὼν ἄρτον, εὐχαριστήσας τὸν ἔκωψε, καὶ τοῖς ἔδωκε, λέγων· Τοῦτο εἶναι τὸ ὅποιον δίδεται σῶμά μου δι' ἑαῶς.

duodecim: et abiit, et locus est cum principibus sacerdotum, et magistratibus, quem admodum illum traderet eis. Et gavisi sunt, et pacti sunt pecuniam illi dare. Et spondit. Et quærebat opportunitatem, ut traderet illum sine turbis. Venit autem dies Azymorum, in qua necesse erat occidi Pascha. Et misit Petrum, et Joannem, dicens: Euntes parate nobis Pascha, ut manducemus. At illi dixerunt: Ubi vis paremus? Et dixit ad eos: Ecce, introeuntibus vobis in civitatem, occurret vobis homo quidam amphoram aquæ portans. Sequimini eum in domum, in quam intrat: et dicetis patri-familias domus: Dicit tibi Magister, Ubi est diversorium, ubi Pascha cum discipulis meis manducem? Et ipse ostendit vobis cœnaculum magnum stratum: et ibi parate. Euntes autem invenerunt, sicut dixit illis, et paraverunt Pascha. Et cum facta esset hora, discubuit, et duodecim Apostoli cum eo. Et ait illis: Desiderio desideravi hoc Pascha manducare vobiscum, antequam patiar. Dico enim vobis, quia ex hoc non manducabo illud, donec impleatur in regno Dei. Et, accepto calice, gratias egit, et dixit: Accipite, et dividite inter vos. Dico enim vobis, quod non bibam de generatione vitis, donec regnum Dei veniat. Et, accepto pane, gratias egit, et fregit, et dedit eis, dicens: Hoc est corpus meum, quod pro vobis

gli scribi cercavano come lo farebbero morire; perciocchè temevano il popolo. Or Satana entrò in Giuda, detto per soprannome Iscariot, il quale era del numero de' dodici. Ed egli andò e ragionò co' principali sacerdoti e co' capitani, come egli lo metterebbe loro nelle mani. Ed essi senè rallegrarono e patteggiarono con lui di dargli denari. Ed egli promise di darglielo nelle mani, e cercava opportunità di farlo senza tumulto. Or venne il giorno degli azzimi nel qual conveniva sacrificar la Pasqua. E Gesù mandò Pietro, e Giovanni, dicendo: andate, apparecchiateci la Pasqua, acciocchè la mangiamo. Ed essi gli dissero: ove vuoi che l'apparecchiamo? Ed egli disse loro: ecco, quando sarete entrati nella città, voi scontrerete un uomo, portando un vaso pien di acqua: seguitatelo nella casa ove egli entrerà; e dite al padron della casa: il maestro ti manda a dire, ove è la stanza nella quale io mangerò la Pasqua co' miei discepoli? Ed esso vi mostrerà una gran sala preparata: quivi apparecchiate la Pasqua. Essi adunque, andati, trovarono come egli avea lor detto; ed apparecchiarono la Pasqua. E quando l'ora fu venuta, egli si mise a tavola, co' dodici Apostoli. Ed egli disse loro: io ho grandemente desiderato di mangiar questa Pasqua con voi innanzi ch'io soffra, perciocchè io vi dico ch'io non ne mangerò più, finchè tutto sia compiuto nel regno di Dio. Ed, avendo preso il calice, rendè grazie, e disse; prendete questo calice, e distribuitelo fra voi; perciocchè io vi dico, ch'io non beverò più del frutto della vigna, finchè il regno di Dio sia venuto. Poi avendo preso 'l pane, rendè grazie, e lo ruppe e lo diede loro, dicendo: quest' è il mio corpo, il qual è dato

they might kill him; for they feared the people. Then entered Satan into Judas surnamed Iscariot, being of the number of the twelve. And he went his way, and communed with the chief priests and captains, how he might betray him unto them. And they were glad, and covenanted to give him money. And he promised, and sought opportunity to betray him unto them in the absence of the multitude. Then came the day of unleavened bread, when the passover must be killed. And he sent Peter and John, saying, Go and prepare us the passover, that we may eat. And they said unto him, Where wilt thou that we prepare? And he said unto them, Behold, when ye are entered into the city, there shall a man meet you, bearing a pitcher of water; follow him into the house where he entereth in. And ye shall say unto the good-man of the house, The Master saith unto thee, Where is the guest-chamber, where I shall eat the passover with my disciples? And he shall shew you a large upper room furnished; there make ready. And they went, and found as he had said unto them: and they made ready the passover. And when the hour was come he sat down, and the twelve Apostles with him. And he said unto them, With desire I have desired to eat this passover with you before I suffer: for I say unto you, I will not any more eat thereof, until it be fulfilled in the Kingdom of God. And he took the cup, and gave thanks, and said, Take this, and divide it among yourselves. For I say unto you, I will not drink of the fruit of the vine, until the Kingdom of God shall come. And he took bread, and gave thanks, and brake it, and gave unto them, saying, This is my body, which is given

comment ils le pourroient faire mourir; car ils craignoient le peuple. Mais Satan entra dans Judas, surnommé Iscariot, qui étoit du nombre des douze; lequel s'en alla, et parla avec les principaux sacrificateurs et les capitaines, de la manière dont il le leur livreroit. Et ils en furent joyeux, et convinrent qu'ils lui donneroient de l'argent. Et il le leur promit, et il cherchoit le temps propre pour le leur livrer sans tumulte. Or le jour des pains sans levain, auquel il falloit sacrifier l'agneau de Pâques, arriva. Et Jésus envoya Pierre et Jean, et leur disant: allez, et apprêtez-nous l'agneau de Pâques, afin que nous le mangions. Et ils lui dirent: où veux-tu que nous l'apprêtons? Et il leur dit: voici, quand vous serez entrés dans la ville, vous rencontrerez un homme portant une cruche d'eau; suivez-le en la maison où il entrera. Et dites au maître de la maison, le maître t'envoie dire: où est le logis où je mangerai l'agneau de Pâques avec mes disciples? Et il vous montrera une grande chambre haute parée; apprêtez là l'agneau de Pâques. S'en étant donc allés, ils trouvèrent selon qu'il leur avoit dit: et ils apprêtèrent l'agneau de Pâques. Et quand l'heure fut venue, il se mit à table, et les douze apôtres avec lui. Et il leur dit: j'ai fort désiré de manger cet agneau de Pâques avec vous avant que je souffre; car je vous dis, que je n'en mangerai plus, jusqu'à ce qu'il soit accompli dans le royaume de Dieu. Et ayant pris la coupe, il rendit grâces, et il dit: prenez-la, et la distribuez entre vous: car je vous dis, que je ne boirai plus du fruit de la vigne, jusqu'à ce que le règne de Dieu soit venu. Puis prenant le pain, et ayant rendu grâces, il le rompit, et le

ernannt Ischarioth, der war aus der Zahl der zwölf. Und er gieng hin, und redete mit den hohenvpriestern und mit den Hauptleuten, wie er ihn sollte ihnen überantworten. Und sie wurden froh, und gelobten ihm Geld zu geben. Und er versprach sich, und suchte Gelegenheit, daß er ihn überantwortete ohne Humor. Es kam nun der Tag der ersten Brodte, auf welchem man mußte opfern das Osterlamm. Und er sandte Petrum und Johannem, und sprach: Gehet hin, bereitet uns das Osterlamm, auf daß wir es essen. Sie aber sprachen zu ihm: Wo willst du, daß wir es bereiten? Er sprach zu ihnen: Siehe, wenn ihr hinein kommt in die Stadt, wird euch ein Mensch begegnen, der trägt einen Wasserkrug; folget ihm nach ins Haus, da er hinein gehet. Und saget zu dem Hausherrn: Der Meister läßt dir sagen: Wo die Herberge, darinnen ich das Osterlamm essen werde mit meinen Jüngern? Und er wird euch einen offenen gepflasterten Saal zeigen; daselbst bereitet. Sie giengen hin, und fanden wie er ihnen gesagt hatte, und bereiteten das Osterlamm. Und zur Stunde kam, setzte er sich nieder, und die zwölf Apostel mit ihm. Und er sprach zu ihnen: Ich hab herzlich verlangt, dieß Osterlamm mit euch zu essen, ehe denn ich leibe; denn ich sage euch, daß ich hinfort nicht mehr davon essen werde, ehe daß erfüllet werde im Reich Gottes. Und er nahm den Kelch, dankte, und sprach: Nehmet denselben, und theilet ihn unter euch; denn ich sage euch: Ich werde nicht trinken von dem Geruchse des Weinstocks, bis das Reich Gottes komme. Und er nahm das Brodt, dankte und brach es, und gab ihnen, und sprach: Das ist mein Leib, der für

ban, cómo harian morir á Jesus: mas temian al pueblo. Y Satánas entró en Judas, que tenia por sobrenombre Iscariotes, uno de los doce. Y fué, y trató con los Principes de los Sacerdotes, y con los Magistrados, de cómo se lo entregaría. Y se holgarón, y concertáron de darle dinero. Y quedó con ellos de acuerdo. Y buscaba sazón para entregarlo sin concurso de gentes. Vino pues el día de los Azimos, en que era menester matar la Pascua. Y envió á Pedro y á Juan, diciendo: Id á aparejarnos la Pascua, para que comamos. Y ellos dixéron: ¿En dónde quieres que la aparejemos? Y les dixo: Luego que entreis en la ciudad, encontraréis un hombre, que lleva un cántaro de agua: seguidle hasta la casa, en donde entrare, y decid al Padre de familias de la casa: El Maestro te dice: ¿En dónde está el aposento, donde tengo de comer la Pascua con mis discipulos? Y él os mostrará una grande sala aderezada, dispónedla allí. Y ellos fuéron, y lo halláron así como les habia dicho, y preparáron la Pascua. Y quando fué hora, se sentó á la mesa, y los doce Apóstoles con él. Y les dixo: Con deseo he deseado comer con vosotros esta Pascua, ántes que padezca. Porque os digo, que no comeré mas de ella hasta que sea cumplida en el reyno de Dios. Y tomando el caliz, dió gracias; y dixo: Tomad, y distribuidlo entre vosotros: porque os digo, que no beberé mas de fruto de vid, hasta que venga el reyno de Dios. Y habiendo tomado el pan, dió gracias, y lo partió, y se lo dió, diciendo: Este es mi cuerpo, que es dado por vosotros; esto haced en memoria de mí. Y asimismo el cáliz, despues de haber cenado, diciendo: Este cáliz es el nuevo Testamento en mi sangre, que será

ποιεῖτε εἰς τὴν ἑμὴν ἀνάμνησιν. Ὡσαύτως καὶ τὸ ποτήριον, μετὰ τὸ δεῖπναι, λέγων· Τὸτο τὸ ποτήριον, ἡ καὶνὴ διαθήκη ἐν τῷ αἵματί μου, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν ἐκχυνόμενον. Πλὴν ἰδοὺ, ἡ χεὶρ τοῦ παραδίδόντος με μετ' ἐμοῦ ἐπὶ τῆς τραπέζης. Καὶ ὁ μὲν υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου πορεύεται κατὰ τὸ ὄρισμένον· πλὴν οὐαὶ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ δι' οὗ παραδίδεται. Καὶ αὐτοὶ ἠρξάντο συζητεῖν πρὸς ἑαυτοὺς, τὸ, τίς ἄρα εἷς αὐτῶν οὗτο τοῦτο μέλλον πράσσειν. Ἐγένετο δὲ καὶ φιλονεκία ἐν αὐτοῖς, τὸ, τίς αὐτῶν δοκεῖ εἶναι μείζων. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Οἱ βασιλεῖς τῶν ἔθνων κυριεύουσιν αὐτῶν· καὶ οἱ ἐξουσιάζοντες αὐτῶν ἐνεργέται καλοῦνται. Ὑμεῖς δὲ οὐχ οὗτως· ἀλλ' ὁ μείζων ἐν ὑμῖν, γενέσθω ὡς ὁ νεώτερος· καὶ ὁ ἡγούμενος, ὡς ὁ διακονῶν. Τίς γὰρ μείζων, ὁ ἀνακειμένος, ἢ ὁ διακονῶν; οὐχὶ ὁ ἀνακειμένος; ἐγὼ δὲ εἰμι ἐν μέσῳ ὑμῶν ὡς ὁ διακονῶν. Ὑμεῖς δὲ ὅτε οἱ διαμεμενηκότες μετ' ἐμῶν ἐν τοῖς πειρασμοῖς μου. Καρῶν διατίθειμαι ὑμῖν, καθὼς διέθετό μοι ὁ πατήρ μου, βασιλείαν· ἵνα ἑσθίητε καὶ πόνητε ἐπὶ τῆς τραπέζης μου ἐν τῇ βασιλείᾳ μου· καὶ καθίσθητε ἐπὶ θρόνων, κρίνοντες τὰς δώδεκα φυλάς τοῦ Ἰσραὴλ. Εἶπε δὲ ὁ Κύριος· Σίμων, Σίμων, ἰδοὺ ὁ Σατανᾶς ἐξητήσατο ὑμᾶς, τοῦ σιναῖσαι ὡς τὸν σίτον· Ἐγὼ δὲ ἔδεσθην περὶ σοῦ, ἵνα μὴ ἐκλείπῃ ἡ πίστις σου· καὶ σὺ ποτε ἐπιστρέψας, στήριξον τοὺς ἀδελφοὺς σου. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Κύριε, μετὰ σοῦ ἔτοιμός εἰμι καὶ εἰς φυλακὴν καὶ εἰς θάνατον πορεύεσθαι. Ὁ δὲ εἶπε· Λέγω σοι, Πέτρε, σὺ μὴ φωνῇσεις σήμερον ἀλέκτωρ, πρὶν ἢ τρίς ὑπάρνηση μὴ εἰδέναι με. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ὅτε ἀπέστειλα ὑμᾶς ἄτερ βαλαντίου, καὶ

Τοῦτο κάμετε εἰς ἀνάμνησιν μου. Ὡσαύτως καὶ τὸ ποτήριον δεξιόμενος μετὰ τὸ δεῖπνον εἶπε. Τοῦτο τὸ ποτήριον εἶναι ἡ νέα διαθήκη ἐν τῷ χυνομένῳ δι' ἐσῶς αἵματί μου. Πλὴν ἰδοὺ, ἡ χεὶρ τοῦ προδότη μου, εἶναι μετ' ἐμοῦ ἐπὶ τῆς τραπέζης. Καὶ ὁ μὲν υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου πορεύεται κατὰ τὸ ὄρισμένον· πλὴν οὐαὶ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ δι' ὁποῖον παραδοθή. Καὶ αὐτοὶ ἤρξισαν ἵνα ζητοῦν πρὸς ἑαυτοὺς, τὸ, τίς ἄρα εἶναι ἀπ' αὐτῶν ὁ μέλλων νὰ κάμῃ τοῦτο. Ἐγένετο δὲ καὶ φιλονεκία ἀνταμειβόμενος, διὰ τὸ τίς φαίνεται ἀπ' αὐτῶν μεγαλύτερος. Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτοὺς· Οἱ βασιλεῖς τῶν ἔθνων, τὰ κυριεύουσι τὰ ἔθνη· καὶ ὅσοι τὰ ἐξουσιάζουσιν καλοῦνται ἐνεργέται. Σεις δὲ ὅμως δὲν εἰσθε οὕτως· ἀλλ' ὁ μεγαλύτερός σας, ὡς γένῃ ὡσανὶ ὁ μικρότερος· καὶ ὁ ἡγούμενος, ὡς ὁ διακονῶν. Τίς γὰρ εἶναι μεγαλύτερος ὁ καθήμενος ἢ ὁ ὑπηρετῶν; οὐχὶ ὁ καθήμενος; ἐγὼ δὲ εἰμαι εἰς τὸ μέσον σας ὡσανὶ ὁ ὑπηρετῆς. Σεις δὲ εἰσθε οἱ μετ' ἐμοῦ μεινάτες εἰς τοὺς πειρασμοὺς μου. Καὶ ἐγὼ σὰς διαθέτω τὴν βασιλείαν, καθὼς ὁ Πατήρ μου μὲν τὴν διέθεσεν· ἵνα φάγητε, καὶ πόνητε ἐπὶ τῆς τραπέζης μου εἰς τὴν βασιλείαν μου· καὶ καθίσθητε ἐπὶ θρόνων, κρίνοντες τὰς δώδεκα φυλάς τοῦ Ἰσραὴλ. Εἶπε δὲ ὁ Κύριος· Σίμων, Σίμων, ἰδοὺ ὁ Σατανᾶς ἐξητήσῃ νὰ σὰς κοσκινίσῃ ὡσανὶ σῖλον. Ἐγὼ δὲ ἐπερικάλειν διὰ σέ, ὅπως μὴ λείψῃς ἡ πίστις σου· καὶ σὺ ὅταν γυρίσῃς, στήριξον τοὺς Ἀδελφοὺς σου. Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτὸν· Κύριε μετὰ σοῦ εἰμαι ἔτοιμος νὰ πορευθῶ καὶ εἰς φυλακὴν καὶ εἰς θάνατον. Ὁ δὲ εἶπε· Σοῦ λέγω, Πέτρε, σήμερον, ὁ πετεινὸς δὲν

datur. Hoc facite in meam commemorationem. Similiter et calicem, postquam cenavit, dicens: Hic est calix novum testamentum in sanguine meo, qui pro vobis fundetur. Verumtamen, ecce, manus tradentis me mecum est in mensa. Et quidem Filius hominis, secundum quod definitum est, vadit: verumtamen vae homini illi, per quem tradetur! Et ipsi coeperunt querere inter se, quis esset eis, qui hoc facturum esset. Facta est autem et contentio inter eos, quis eorum videretur esse maior. Dixit autem eis: Reges Gentium dominantur eorum: et qui potestatem habent super eos, benefici vocantur. Vos autem non sic: sed qui maior est in vobis, fiat sicut minor: et qui praecessor est, sicut ministrator. Nam quis maior est, qui recumbit, an qui ministrat? nonne qui recumbit? Ego autem in medio vestrum sum, sicut qui ministrat: vos autem estis, qui permansistis mecum in tentationibus meis. Et ego dispono vobis, sicut disposuit mihi Pater meus regnum, ut edatis et bibatis super mensam meam in regno meo; et sedeat super thronos, iudicantes duodecim tribus Israel. Ait autem Dominus: Simon, Simon, ecce, Satanas expetivit vos, ut cribraret, sicut triticum: ego autem rogavi pro te, ut non deficiat fides tua: et tu aliquando conversus confirma fratres tuos. Quid dixit ei: Domine, tecum paratus sum et in carcerem et in mortem ire. At ille dixit: Dico tibi, Petre, non cantabit hodie gallus, donec ter abneges nosse me. Et dixit eis: Quando misi vos sine sacculo, et pera, et calceamentis, numquid aliquid defuit vobis? At illi dixerunt: Nihil. Dixit ergo eis: Sed nunc, qui nabet sacculum, tollat; similiter

per voi; fate questo in rammemorazione di me. Parimente ancora, dopo aver cenato, diede loro il calice; dicendo: questo calice è il nuovo patto nel mio sangue, il qual è sparso per voi. Nel rimanente, ecco, la mano di colui che mi tradisce è meco a tavola. E' l' figliuol dell' uomo certo senepava, secondo ch' è determinato; ma guai a quell' uomo, per cui egli è tradito. Ed essi cominciarono a domandarsi gli uni gli altri, chi fosse pur quel di loro che farebbe ciò. Or, nacque ancora fra loro una contesa, chi di loro paresse che fosse il maggiore. Ma egli disse loro; i re delle genti le signoreggiano, e coloro ch' hanno podestà sopra esse son chiamati benefattori. Ma non già così voi; anzi il maggiore fra voi sia come il minore, e quel che regge come quel che ministra. Perciocchè qual è il maggiore, colui ch' è a tavola, o pur colui che serve? Non è egli colui ch' è a tavola? Or io sono in mezzo di voi, come colui che serve. Or voi siete quelli che siete perseverati meco nelle mie tentazioni. Ed io altresì vi dispongo il regno, siccome il padre mio me l' ha disposto, acciocchè voi mangiate e beviate alla mia tavola, nel mio regno, e sediate sopra de' troni, giudicando le dodici tribù d' Israel. Il Signore disse ancora: Simon, Simon, ecco, Satana ha richiesto di vagliarvi, come si vaglia il grano, ma io ho pregato per te, acciocchè la tua fede non venga meno; e tu quando un giorno sarai convertito, conferma i tuoi fratelli. Ma egli gli disse: Signore, io son pronto d' andar teco ed in prigione ed alla morte. Ma Gesù disse: Pietro io ti dico che 'l gallo non canterà oggi prima che tu non abbi negato tre volte di conoscermi.

for you: this do in remembrance of me. Likewise also the cup after supper, saying, This cup is the new testament in my blood, which is shed for you. But behold, the hand of him that betrayeth me is with me on the table. And truly the Son of Man goeth as it was determined; but woe unto that man by whom he is betrayed. And they began to enquire among themselves, which of them it was that should do this thing. And there was also a strife among them, which of them should be accounted the greatest. And he said unto them, The kings of the Gentiles exercise lordship over them, and they that exercise authority upon them are called benefactors. But ye shall not be so; but he that is greatest among you, let him be as the younger; and he that is chief, as he that doth serve. For whether is greater, he that sitteth at meat, or he that serveth? is not he that sitteth at meat? but I am among you as he that serveth. Ye are they which have continued with me in my temptations. And I appoint unto you a kingdom, as my Father hath appointed unto me; that ye may eat and drink at my table in my kingdom, and sit on thrones, judging the twelve tribes of Israel. And the Lord said, Simon, Simon, behold, Satan hath desired to have you, that he may sift you as wheat: but I have prayed for thee, that thy faith fail not; and when thou art converted, strengthen thy brethren. And he said unto him, Lord, I am ready to go with thee both into prison and to death. And he said, I tell thee, Peter, the cock shall not crow this day, before that thou shalt thrice deny that thou knowest me. And he said unto them, When I sent you without purse, and scrip, and

leur donna, en disant: ceci est mon corps qui est donné pour vous; faites ceci en mémoire de moi. Pareillement aussi il leur donna la coupe après le souper, en disant: cette coupe est le nouveau testament en mon sang, qui est répandu pour vous. Cependant, voici, la main de celui qui me trahit est avec moi à table. Et certes le Fils de l'homme s'en va selon ce qui est déterminé; toutefois malheur à cet homme par qui il est trahi! Alors ils se mirent à s'entre-demander l'un à l'autre, qui seroit celui d'entre eux à qui il arriveroit de commettre cette action. Il arriva aussi une contestation entre eux, pour savoir lequel d'entre eux seroit estimé le plus grand. Mais il leur dit: les rois des nations les maîtrisent, et ceux qui usent d'autorité sur elles, sont nommés bienfaiteurs. Mais il n'en sera pas ainsi de vous; au contraire, que le plus grand entre vous, soit comme le moindre; et celui qui gouverne, comme celui qui sert. Car lequel est le plus grand, celui qui est à table, ou celui qui sert? n'est-ce pas celui qui est à table? or je suis au milieu de vous comme celui qui sert. Or vous êtes ceux qui avez persévéré avec moi dans mes tentations, c'est pourquoi je vous dispose le royaume comme mon Père me l'a disposé; afin que vous mangiez et que vous buviez à ma table dans mon royaume, et que vous soyez assis sur des trônes, jugeant les douze tribus d'Israël. Le Seigneur dit aussi: Simon, Simon, voici, Satan a demandé instamment à vous cribler comme le blé: mais j'ai prié pour toi, que ta foi ne défaille point; toi donc, quand tu seras un jour converti, fortifie tes frères. Et Pierre lui dit: Seigneur, je suis tout prêt d'aller avec toi, soit en prison, soit à la mort. Mais

euch gegeben wird; das thut zu meinem Gedächtniß. Derselbigen gleichen auch den Kelch nach dem Abendmahle, und sprach: Das ist der Kelch, das neue Testament in meinem Blute, das für euch vergossen wird. Doch siehe, die Hand meines Verräthers ist mit mir über Tische. Und zwar des Menschen Sohn gehet hin, wie es beschaffen ist. Doch wehe demselbigen Menschen, durch welchen er verrathen wird. Und sie fiengen an zu fragen unter sich selbst, welcher es doch wäre unter ihnen, der das thun würde. Es erhob sich auch ein Zank unter ihnen, welcher unter ihnen sollte für den Größten gehalten werden. Er aber sprach zu ihnen: Die weltlichen Könige herrschen, und die Gewaltigen heißt man gnädige Herren, ihr aber nicht also; sondern der Größte unter euch soll seyn, wie der Jüngste, und der Bornehmste, wie ein Diener. Denn welcher ist der Größte? Der zu Tische sißet, oder der da dienet? Ist es nicht also, daß der zu Tische sißet? Ich aber bin unter euch, wie ein Diener. Ihr aber seyd es, die ihr beharret habt bey mir in meinen Anfechtungen. Und ich will nach dem Kelch beschicken, wie mirs mein Vater beschieden hat; daß ihr essen und trinken sollt über meinem Tische in meinem Reiche, und sitzen auf Stühlen, und richten die zwölf Geschlechter Israels. Der Herr aber sprach: Simon, Simon, siehe, der Satanas hat eurer begehret, daß er dich möchte fischen, wie den Weizen. Ich aber habe für dich gebeten, daß dein Glaube nicht aufhöre. Und wenn du dermaleins dich betest, so stärke deine Brüder. Er sprach aber zu ihm: Herr, ich bin bereit, mit dir ins Gefängniß und in den Tod zu gehen. Er aber sprach: Petre, ich sage

derramada por vosotros. Pero ved ahí que la mano del que me entrega, conmigo está á la mesa. Y en verdad el Hijo del hombre vá, segun lo que está decretado: ¡Mas ay de aquel hombre, por quien será entregado! Y ellos comenzaron á preguntarse unos á otros, qual de ellos seria, el que esto habia de hacer. Y se movió tambien entre ellos contienda, qual de ellos parecia ser el mayor. Mas él les dixo: Los Reyes de las gentes se enseñorean de ellas: y los que tienen poder sobre ellas, son llamados bienhechores. Mas vosotros no así: ántes el que es mayor entre vosotros, hágase como el menor: y el que precede, como el que sirve. ¿Porque qual es mayor, el que está sentado á la mesa, ó el que sirve? ¿no es mayor el que está sentado á la mesa? Pues yo estoy en medio de vosotros, así como el que sirve. Mas vosotros sois los que habeis permanecido conmigo en mis tentaciones. Y por esto dispongo yo del reyno para vosotros, como mi Padre dispuso de él para mí. Para que comais y bebais á mi mesa en mi reyno, y os senteis sobre tronos, para juzgar á las doce tribus de Israel. Y dixo mas el Señor: Simón, Simón, mira, que Satanas os ha pedido para zarandearos como trigo: mas yo he rogado por tí, que no falte tu fe: y tú, una vez convertido, confirma á tus hermanos. El le dixo: Señor, aparejado estoy para ir contigo aun á cárcel, y á muerte. Mas Jesus le dixo: Te digo, Pedro, que no cantará hoy el gallo, sin que tres veces hayas negado que me conoces. Y les dixo: quando os envié sin bolsa, y sin alforja, y sin calzado, ¿por ventura os faltó alguna cosa? Y ellos respondieron: Nada. Luego les dixo: Pues ahora quien tiene bolsa, tómela; y tambien alforja: y el que

πήρας, καὶ ὑποδημάτων, μή τις ὑσερήσατε; Οἱ δὲ εἶπον· Οὐδενός. Εἶπεν οὖν αὐτοῖς· Ἀλλὰ νῦν, ὁ ἔχων βαλάντιον, ἀράτω, ὁμοίως καὶ πήραν· καὶ ὁ μὴ ἔχων, πωλησάτω τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ, καὶ ἀγορασάτω μάχαιραν. Λέγων γὰρ ἡμῖν, ὅτι ἐστὶ τοῦτο τὸ γεγραμμένον δεῖ τελεσθῆναι ἐν ἡμοῖς, τό· Καὶ μετὰ ἀνομῶν ἐλογίσθη. Καὶ γὰρ τὰ περὶ ἐμοῦ τέλος ἔχει. Οἱ δὲ εἶπον· Κύριε, ἰδοὺ μάχαιραι ὡδε δύο. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἰκανόν ἐστι. Καὶ ἐξελθὼν ἐπορεύθη κατὰ τὸ ἔθος εἰς τὸ ὄρος τῶν Ἑλαιῶν· ἠκολοῦθησαν δὲ αὐτῷ καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. Γενόμενος δὲ ἐπὶ τοῦ τόπου, εἶπεν αὐτοῖς· Προσεύχεσθε μὴ εἰσελθεῖν εἰς πειρασμόν. Καὶ αὐτὸς ἀπεσπάσθη ἀπ' αὐτῶν ὡσεὶ λίθος βολήν, καὶ θεὸς τὰ γόνατα προσήνετο, λέγων· Πάτερ, εἰ βούλει παρενεγκεῖν τὸ ποτήριον τοῦτο ἀπ' ἐμοῦ· πλὴν μὴ τὸ θέλημά μου, ἀλλὰ τὸ σὸν γενέσθω. Ἐφθῆ δὲ αὐτῷ ἄγγελος ἀπ' οὐρανοῦ, ἐνισχύων αὐτόν. Καὶ γενόμενος ἐν ἀγωνίᾳ, ἔκτενέστερον προσήνετο· ἐγένετο δὲ ὁ ἰδὼς αὐτόν ὡσεὶ θρομβοὶ αἵματος καταβαίνοντες ἐπὶ τὴν γῆν. Καὶ ἀναστὰς ἀπὸ τῆς προσευχῆς, ἔλθων πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, εἶπεν αὐτοῖς κοιμώμενος ἀπὸ τῆς λύπης. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Τί καθεύδετε; ἀναστάντες προσεύχεσθε, ἵνα μὴ εἰσελθῆτε εἰς πειρασμόν. Ἐτι δὲ αὐτοὺ λαλοῦντος, ἰδοὺ ὄχλος, καὶ ὁ λεγόμενος· Ἰσδὰς, εἷς τῶν δώδεκα, προήρχετο αὐτῶν, καὶ ἠγγίσε τῷ Ἰησοῦ φιλήσαι αὐτόν. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Ἰουδα, φιλήματι τὸν υἱόν τὸν ἀνθρώπου παραδίδεις; Ἰδόντες δὲ οἱ περὶ αὐτόν τὸ ἐσόμενον, εἶπον αὐτῷ· Κύριε, εἰ πατάξομεν ἐν μάχαιρᾳ; Καὶ ἐπάταξεν εἰς τις ἐξ αὐτῶν τὸν δούλον τοῦ Ἀρχιερέως, καὶ

ἔλκει κοιλαδίσειν, ποῖν σὺ ὑπηρεθῆς τρεῖς ὥραις ὅτι δὲν μὲ γνωρίζῃς. Καὶ τοὺς εἶπεν· Ὅταν σὰς ἔστειλα χωρὶς πουργεῖον, καὶ σάκκον, καὶ χωρὶς ὑποδημάτων, μὴ ὑστερηθήκατε τίποτε; Ἀυτοὶ δὲ εἶπον· Τίποτε· Τοὺς εἶπε λοιπόν. Ἀλλὰ τῶρα, ὅποιος ἔχει πουργεῖον, ἂς τὸ λάβῃ· ὁμοίως καὶ σάκκον· καὶ ὅποιος δὲν ἔχει, ἂς πωλήσῃ τὸ φόρεμά του, καὶ ἂς ἀγοράσῃ μάχαιραν. Ἐπειδὴ σὰς λέγω, ὅτι καὶ τοῦτο τὸ γραμμένον πρέπει· ἵνα τελειωθῇ εἰς ἐμέ· τό· καὶ μετὰ ἀδικῶν ἐλογίσθη. Ὅτε τὰ περὶ ἐμοῦ ἔχονσι τέλος. Αὐτοὶ ὁμῶς εἶπον· Κύριε, ἰδοὺ ἐδῶ εἶναι δύο μάχαιραι. Ὁ δὲ τοὺς εἶπεν· Φθάνει. Καὶ ἐκβαίνων ἐπορεύθη κατὰ τὸ ἔθος τὸν εἰς τὸ ὄρος τῶν Ἑλαιῶν· τὸν ἠκολοῦθησαν δὲ οἱ μαθηταὶ του. Φθίσας δὲ ἐπὶ τὸν τόπον τοῖς εἶπε. Προσεύχεσθε ἵνα μὴ ἔλθῃτε εἰς πειρασμόν. Καὶ αὐτοὺς ἐτραβήθη ἀπ' αὐτῶν, ὡς μίαν λίθοβολίαν, καὶ γονατίσας προσήνετο, λέγων· Πάτερ, εἰν θέλεις, να περιήσῃ τὸ ποτήριον τοῦτο ἀπ' ἐμοῦ· πλὴν μὴ τὸ θέλημά με ἀλλὰ τὸ θέλημά σου. Τῷ ἐφάνει δὲ ἄγγελος ἀπ' ὀρανῶ, ἐνδυναμίων τον. Καὶ ἔλθων εἰς ἀγωνίαν, προσεχότερως προσήνετο ἔσταζε δὲ ὁ ἰδὼς τον ὡς ἄν κόμῃ αἵματος ρέοντες ἐπὶ τῆς γῆς. Καὶ σηκωθείς ἀπὸ τῆς προσευχῆς, ἔλθων πρὸς τοὺς μαθητὰς τῶν τοὺς εἶπεν· Τί κοιμάσθε; σηκωθείτες προσεύχεσθε ἵνα μὴ ἔλθῃτε εἰς πειρασμόν. Ἐτι δὲ αὐτοὺ λαλοῦντος, ἰδοὺ πλήθος, καὶ ὁ λεγόμενος· Ἰουδὰς, ἕνας τῶν δώδεκα, ἐπροπεριπίπτει, καὶ ἐπλησίασε τὸν Ἰησοῦν διὰ· ἵνα τον φιλήσῃ· ὁ δὲ Ἰησοῦς τον εἶπεν· Ἰουδα, μέ φίλημα παραδίδεις τὸν Υἱόν του· Ἀνθρώπου; Οἱ

et peram: et qui non habet, vendat tunica suam, et emat gladium. Dico enim vobis, quoniam adhuc hoc, quod scriptum est, oportet impleri in me: Et cum iniquis deputatus est. Etenim ea, quæ sunt de me, finem habent. At illi dixerunt: Domine, ecce duo gladii hic. At ille dixit eis: Satis est. Et egressus ibat secundum consuetudinem in Montem Olivarum. Secuti sunt autem illum et discipuli. Et cum pervenisset ad locum, dixit illis: Orate, ne intretis in tentationem. Et ipse avulsus est ab eis quantum jactus est lapis: et positus genibus orabat, dicens: Pater, si vis, transfer calicem istum a me. Verumtamen non mea voluntas, sed tua, fiat. Apparuit autem illi Angelus de cælo, confortans eum. Et factus in agonia, prolixius orabat. Et factus est sudor ejus, sicut guttæ sanguinis decurrentes in terram. Et cum surrexisset ab oratione, et venisset ad discipulos suos, invenit eos dormientes præ tristitia. Et ait illis: Quid dormitis? Surgite: orate, ne intretis in tentationem. Adhuc eo loquente, ecce turba: et qui vocabatur Judas, unus de duodecim, antecedebat eos, et appropinquavit Jesu, ut oscularetur eum. Jesus autem dixit illi: Juda, osculo Filium hominis tradis? Videntes autem hi, qui circa ipsum erant, quod futurum erat, dixerunt ei: Domine, si percutimus in gladio? Et percussit unus ex illis servum principis sacerdotum, et amputavit auriculam ejus dexteram. Respondens autem Jesus, ait: Sinite usque huc. Et cum tetigisset auriculam ejus, sanavit eum. Dixit autem Jesus ad eos, qui venerant ad se, principes sacerdotum, et magistratus templi, et seniores: Quasi ad latronem, existis cum gladiis, et

Poi disse loro: quando io v' ho mandati senza borsa e senza tasca, e senza scarpe, avete voi avuto mancamento di cosa alcuna? Ed essi dissero: di niuna. Disse loro adunque: ma ora, chi ha una borsa togla. Parimente ancora una tasca; e chi non ne ha, venda la sua veste e comperi una spada, perciocchè io vi dico che conviene ch' eziandio questo ch' è scritto sia adempito in me. Ed egli è stato annoverato fra' malfattori; perciocchè le cose che son scritte di me, hanno il lor compimento. Ed essi dissero. Signore, ecco qui due spade; ed egli disse loro: basta. Poi, essendo uscito, andò, secondo la sua usanza, al monte degli Ulivi; ed i suoi discepoli lo seguirono anche essi. E, giunto al luogo, disse loro: orate che non entriate in tentazione. Allora egli si scostò da loro, quasi per una gittata di pietra, e postosi inginocchiato, orava, dicendo: Padre, oh volessi tu trasportar da me questo calice! Ma pure non la mia volontà, ma la tua sia fatta. Ed un Angelo gli apparve dal cielo, confortando. Ed egli, essendo in agonia, orava vieppiù intentemente; e l' suo sudore divenne simile a gocce di sangue, che cadevano in terra. Poi, levatosi dall' orazione; venne a' suoi discepoli, e trovò che dormivano per tristezza. E disse loro: perchè dormite? Levatevi, ed orate che non entriate in tentazione. Or mentre egli parlava ancora, ecco una turba; e colui che si chiamò Giuda, uno de' dodici, andava davanti a loro; e s' accostò a Gesù per baciarlo; perciocchè egli avea lor dato questo segno; colui ch' io bacerò è desso. E Gesù gli disse; Giuda, tradisci tu il figliuol dell' uomo con un bacio? E coloro ch' erano della compa-

shoes, lacked ye any thing? And they said, Nothing. Then said he unto them, But now, he that hath a purse, let him take it, and likewise his scrip; and he that hath no sword, let him sell his garment, and buy one. For I say unto you, That this that is written must yet be accomplished in me, And he was reckoned among the transgressors: for the things concerning me have an end. And they said, Lord, behold, here are two swords. And he said unto them, It is enough. And he came out, and went, as he was wont, to the mount of Olives, and his disciples also followed him. And when he was at the place, he said unto them, Pray, that ye enter not into temptation. And he was withdrawn from them about a stone's cast, and kneeled down and prayed, saying, Father, if thou be willing, remove this cup from me: nevertheless, not my will, but thine be done. And there appeared an angel unto him from heaven, strengthening him. And being in an agony, he prayed more earnestly; and his sweat was as it were great drops of blood falling down to the ground. And when he rose up from prayer, and was come to his disciples, he found them sleeping for sorrow, and said unto them, Why sleep ye? rise and pray, lest ye enter into temptation. And while he yet spake, behold, a multitude, and he that was called Judas, one of the twelve, went before them, and drew near unto Jesus to kiss him. But Jesus said unto him, Judas, betrayest thou the Son of Man with a kiss? When they who were about him saw what would follow, they said unto him, Lord, shall we smite with the sword? And one of them smote the servant of the high priest, and cut off his right ear. And Jesus an-

Jesus lui dit: Pierre, je te dis, que le coq ne chantera point aujourd'hui que premièrement tu ne renies par trois fois de m'avoir connu. Puis il leur dit: quand je vous ai envoyés sans bourse, sans mallette, et sans souliers, avez-vous manqué de quelque chose? et ils répondirent: de rien. Et il leur dit: mais maintenant que celui qui a une bourse, la prenne, et de même celui qui a une mallette; et que celui qui n'a point d'épée, vende sa robe et achète une épée. Car je vous dis, qu'il faut que ceci aussi qui est écrit soit accompli en moi: et il a été mis au rang des iniques; car certainement les choses qui ont été prédites de moi, s'en vont être accomplies. Et ils dirent; Seigneur, voici deux épées; et il leur dit: c'est assez. Puis il partit, s'en alla, selon sa coutume, au mont des Oliviers; et ses disciples le suivirent. Et quand il fut arrivé en ce lieu-là, il leur dit: priez que vous n'entriez pas en tentation. Puis s'étant éloigné d'eux environ un jet de pierre, et s'étant mis à genoux, il prioit, disant: Père, si tu veux transporter cette coupe loin de moi: toutefois, que ma volonté ne soit point faite, mais la tienne. Et un ange lui apparut du ciel, le fortifiant. Et lui étant en agonie, prioit plus instamment; et sa sueur devint comme des grumeaux de sang découans en terre. Puis s'étant levé de sa prière, il revint à ses disciples, lesquels il trouva dormans de tristesse, et il leur dit: pourquoi dormez-vous? levez-vous, et priez, que vous n'entriez point en tentation. Et comme il parloit encore, voici, une troupe, et celui qui avoit nom Judas, l'un des douze, vint devant eux, et s'approcha de Jésus pour le baiser. Et Jésus lui dit: Judas, trahis-tu le Fils de

der, der Hahn wird heute nicht krähen, ehe denn du dreymal verleugnet hast, daß du mich kennest. Und er sprach zu ihnen: So oft ich euch gesandt habe ohne Beutel, ohne Tasche, und ohne Schuhe, habt ihr auch je Mangel gehabt? Sie sprachen: Nie keinen. Da sprach er zu ihnen: Aber nun, woher einen Beutel hat, der nehme ihn, desselbigen gleichen auch die Tasche. Wer aber nicht hat, der verkaufe sein Kleid, und kaufe ein Schwert. Denn ich sage euch: Es muß noch das auch vollendet werden an mir, das geschrieben steht: Er ist unter die Uebelthäter gerechnet. Denn was von mir geschrieben ist, das hat ein Ende. Sie sprachen aber: Herr, siehe hier sind zwey Schwerdter. Er aber sprach zu ihnen: Es ist genug. Und er gieng hinaus, nach seiner Gewohnheit, an den Oelberg. Es folgten ihm aber seine Jünger nach an denselben Ort. Und als er dahin kam, sprach er zu ihnen: Betet, auf daß ihr nicht in Anfechtung fallet. Und er riß sich von ihnen bei einem Stein, warf, und kniete nieder, betete, und sprach: Was willst du, so nimm diesen Kelch von mir; doch nicht mein, sondern dein Wille geschehe. Es erschien ihm aber ein Engel vom Himmel, und stärkte ihn. Und es kam, daß er mit dem Tode rang, und betete heftiger. Es ward aber sein Schweiß wie Blutstropfen, die fielen auf die Erde. Und er stand auf von dem Gebete, und kam zu seinen Jüngern, und fand sie schlafen vor Traurigkeit; und sprach zu ihnen: Was schlafet ihr? Stehet auf und betet, auf daß ihr nicht in Anfechtung fallet. Da er aber noch redete, siehe die Schaar, und einer von den Zwölfen, genannt Judas, gieng vor ihnen her, und nahete sich zu Jesu, ihn zu

no la tiene, venda su túnica, y compre espada. Porque os digo, que es necesario que se vea cumplido en mí aun esto que está escrito: Y fué contado con los iniquos. Porque las cosas, que miran á mí, tienen su cumplimiento. Mas ellos respondieron: Señor, he aquí dos espadas. Y él les dixo: Basta. Y saliendo, se fué, como solía, al monte de las Olivas. Y le fueron tambien siguiendo sus discípulos. Y quando llegó al lugar, les dixo: Haced oracion, para que no entreis en tentacion. Y se apartó él de ellos, como un tiro de piedra: y puesto de rodillas, oraba, diciendo: Padre, si quieres, traspasa de mí este cáliz: Mas no se haga mi voluntad, sino la tuya. Y le apareció un Angel del cielo, que le confortaba. Y puesto en agonía, oraba con mayor vehemencia. Y fué su sudor, como gotas de sangre, que corria hasta la tierra. Y como se levantó de orar, vino á sus discípulos, y los halló durmiendo de tristeza. Y les dixo: ¿Por qué dormís? levantáos, y orad, para que no entreis en tentacion. Y quando estaba él aun hablando, se dexó ver una quadrilla de gente: y el que era llamado Judas, uno de los doce, iba delante de ellos: y se acercó á Jesus para besarle. Mas Jesus le dixo: ¿Judas, con beso entregas al Hijo del hombre? Y quando vieron los que estaban con él, lo que iba á suceder, le dixeron: Señor, ¿herimos con espada? Y uno de ellos hirió á un siervo del Principe de los Sacerdotes, y le cortó la oreja derecha. Mas Jesus, tomando la palabra, dixo: Dexad hasta aquí. Y le tocó la oreja, y le sanó. Y dixo Jesus á los Principes de los Sacerdotes, y á los Magistrados del templo, y á los ancianos, que habian venido allí: ¿Como á ladron habeis salido con espadas y con palos? Ha-

ἀφείλεν αὐτοῦ τὸ οὐς τὸ δεξιόν. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν· Ἐγὼτε ἔως τούτου. Καὶ ἀψάμενος τοῦ ὠτίου αὐτοῦ, ἵασατο αὐτόν. Εἶπε δὲ ὁ Ἰησοῦς πρὸς τοὺς παραγενομένους ἐπ' αὐτὸν Ἀρχιερεῖς, καὶ στρατηγοὺς τῆς ἱερᾶς, καὶ Πρεσβυτέρους· Ὡς ἐπὶ ληστῇ ἐξεληλυθίκατε μετὰ μαχαίρων καὶ ξίλων; Καθ' ἡμέραν ὄντος μου μεθ' ὑμῶν ἐν τῷ ἱερῷ, οὐκ ἐξετέινετε τὰς χεῖρας ἐπ' ἐμέ· ἀλλ' αὕτη ὑμῶν ἔστιν ἡ ὥρα, καὶ ἡ ἐξουσία τοῦ σκότους. Συλλαβόντες δὲ αὐτόν ἤγαγον, καὶ εἰσέγαγον αὐτόν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Ἀρχιερέως. Ὁ δὲ Πέτρος ἠκολούθει μακρόθεν. Ἀψίντων δὲ πῦρ ἐν μέσῳ τῆς αὐλῆς, καὶ συγκαθισάντων αὐτὸν, ἐκάθητο ὁ Πέτρος ἐν μέσῳ αὐτῶν. Ἰδοῦσα δὲ αὐτόν παιδίσκη τις καθήμενον πρὸς τὸ φῶς, καὶ ἀτενίσασα αὐτῷ, εἶπε· Καὶ οὗτος σὺν αὐτῷ ἦν. Ὁ δὲ ἠρνήσατο αὐτόν, λέγων· Ὑναί, οὐκ οἶδα αὐτόν. Καὶ μετὰ βραχὺ ἕτερος ἰδὼν αὐτόν, ἔφη· Καὶ σὺ ἐξ αὐτῶν εἶ. Ὁ δὲ Πέτρος εἶπεν· Ἄνθρωπε, οὐκ εἰμί. Καὶ διαστάσης ὥσπερ ὥρας μίας, ἄλλος τις διίσχυρίζετο, λέγων· Ἐπ' ἀληθείας καὶ οὗτος μετ' αὐτοῦ ἦν· καὶ γὰρ Γαλιλαῖός ἐστιν. Εἶπε δὲ ὁ Πέτρος· Ἄνθρωπε, οὐκ οἶδα ὁ λέγεις. Καὶ παραχρῆμα, ἐτι λαλοῦντος αὐτοῦ, ἐφώνησεν ὁ ἀλέκτωρ. Καὶ στραφεὶς ὁ Κύριος ἐνέβλησε τῷ Πέτρῳ· καὶ ὑπεμνήσθη ὁ Πέτρος τοῦ λόγου τοῦ Κυρίου, ὡς εἶπεν αὐτῷ· Ὅτι πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι, ἀπαρνήσῃ με τρίς. Καὶ ἐξελθὼν ἔξω ὁ Πέτρος ἔκλαυσε πικρῶς. Καὶ οἱ ἄνδρες οἱ συνέχοντες τὸν Ἰησοῦν, ἐνέπαιζον αὐτῷ, δέροντες. Καὶ περικαλύψαντες αὐτόν, ἐτυπτον αὐτοῦ τὸ πρόσωπον· καὶ ἐπηρώτων αὐτόν, λέγοντες· Προφήτευσον, τίς ἐστὶν ὁ παῖς σε. Καὶ

δὲ περὶ αὐτὸν ἄνθρωποι ἰδόντες τὸ ὅτι ἐμελλεῖ νὰ γίνῃ, τοῦ εἶπον. Κύριε, θέλεις νὰ κτηπῇσωμεν μὲ τὴν μάχαιραν; Καὶ ἓνας ἀπ' αὐτῶν ἐκτίπησε τὸν δούλον τοῦ Ἀρχιερέως, καὶ τοῦ ἐκόψω τὸ αὐτίον του τὸ δεξιόν. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν· Ἀφίτη, φθάνει ἔως ἐδῶ. Καὶ ἔπιεσε τὸ αὐτίον τῷ καὶ τὸν ἰάτρευσεν. Εἶπε δὲ ὁ Ἰησοῦς πρὸς τοὺς ἐναντίον του ἐρχομένους Ἀρχιερεῖς, καὶ στρατηγοὺς τοῦ ἱερᾶς, καὶ πρεσβυτέρους. Ἐκβίκατε ὡς ἂν ἐναντίον ληστῶ μετὰ μαχαίρων καὶ ξίλων; Ἡμοὶ καθ' ἡμέραν μαζί σας εἰς τὸ ἱερόν, καὶ τὰς χεῖράς σας δὲν ἐσηκώσατε ἐπ' ἐμὸν μου· ἀλλ' αὕτη εἶναι ἡ ὥρα σας καὶ ἡ ἐξουσία τῶ σκότους. Λαμβάνοντες δὲ αὐτόν, τὸν ἔφεραν, καὶ τὸν ἔμβασαν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Ἀρχιερέως. Ὁ δὲ Πέτρος ἠκολούθει μακρόθεν. Ἀνάψαντες δὲ φωτίαν ἐν τῷ μέσῳ τῆς αὐλῆς, καὶ συγκαθισαντες ἐκάθισεν καὶ ὁ Πέτρος με' αὐτούς. Ἰδοῦσα δὲ αὐτόν μὲν δούλα καθήμενον πρὸς τὴν φωτίαν, καὶ ἀτενίσασα εἰς αὐτόν, εἶπε καὶ αὐτὸς με' αὐτόν ἦτο. Καὶ ὁ Πέτρος τὸν ἠρνήθει, λέγων· Ὡς γυναῖκα δὲν τὸν ἐγνώρισα. Καὶ μετ' ὀλίγον ἕτερος ἰδὼν αὐτόν, εἶπε· Καὶ σὺ ἀπ' αὐτοῦ εἶσαι. Ὁ δὲ Πέτρος εἶπεν· Ἄνθρωπε, δὲν εἰμί. Καὶ ἀπερίσας μίαν ὥραν, ἄλλος τις, τὸ ἐβεβαίωσε, καὶ ἔλεγε. Μὰ τί μὴ ἀλήθειαν καὶ οὗτος ἦτο μετ' αὐτοῦ, ὅτι εἶναι Γαλιλαῖος. Εἶπε δὲ ὁ Πέτρος· Ἄνθρωπε δὲν γνωρίζω τί λέγεις. Καὶ γυρίσας ὁ Κύριος, ἐκύτταξε τὸν Πέτρον· καὶ ὁ Πέτρος ἐνθυμήθη τὸν λόγον τοῦ Κυρίου ὅπου τῷ εἶπεν· Ὅτι πρὶν κοιλαδίσῃ ὁ πετεινὸς θέλεις μὲ ἠρνηθεῖν τρεῖς φωραίς. Καὶ ἐξελθὼν ἔξω ὁ Πέτρος ἔκλαυσε πικρῶς. Καὶ οἱ κρατοῦντες τὸν Ἰη-

fustibus? Cum quotidie vobiscum fuerim in templo, non extendistis manus in me: sed hæc est hora vestra, et potestas tenebrarum. Comprehendentes autem eum, duxerunt ad domum principis sacerdotum: Petrus vero sequebatur a longe. Ascenso autem igne in medio atrii, et circumsedentibus illis, erat Petrus in medio eorum. Quem cum vidisset ancilla quædam sedentem ad lumen, et eum fuisset intuita, dixit: Et hic cum illo erat. At ille negavit eum, dicens: Mulier, non novi illum. Et, post pusillum, alius, videns eum, dixit: Et tu de illis es. Petrus vero ait: Ὁ homo, non sum. Et intervallo facto quasi horæ unius, alius quidam affirmabat, dicens: Vere et hic cum illo erat: nam et Galilæus est. Et ait Petrus: Homo, nescio quid dicis. Et continuo, adhuc illo loquente, cantavit gallus. Et conversus Dominus respexit Petrum. Et recordatus est Petrus verbi Domini, sicut dixerat, quia Prius quam gallus cantet, ter me negabis. Et egressus foras Petrus flevit amare. Et viri, qui tenebant illum, illudebant ei, cædentes. Et velaverunt eum, et percutiebant faciem ejus: et interrogabant eum, dicentes: Prophetiza, quis est, qui te percussit? Et alia multa blasphemantes dicebant in eum. Et ut factus est dies, convenerunt seniores plebis, et principes sacerdotum, et Scribæ, et duxerunt illum in concilium suum, dicentes: Si tu es Christus, dic nobis. Et ait illis: Si vobis dixero, non credetis mihi: si autem et interrogavero, non respondebitis mihi, neque dimittetis. Ex hoc autem erit Filius hominis sedens a dextris virtutis Dei. Dixerunt autem omnes: Tu ergo es Filius Dei? Qui ait: Vos dicitis, quia ego

gnia di Gesù, veggendo che cosa era per avvenire, dissero: Signore, percuoteremo noi con la spada? Ed un certo di loro percosse il servidore del sommo sacerdote, e gli spiccò l' orecchio destro. Ma Gesù fece lor motto, e disse: lasciate, non più. E toccato l' orecchio di colui, lo guarì. E Gesù disse a' principali sacerdoti, ed a' capi del tempio ed agli anziani ch' erano venuti contr' a lui, voi siete usciti contr' a me con ispade e con aste, come contr' ad un ladrone? Mentre io era con voi tutto di nel tempio, voi non metteste mai le mani sopra me; ma quest' è l' ora vostra e la podestà delle tenebre. Ed essi lo presero, e lo menarono, e lo condussero dentro alla casa del sommo sacerdote, e Pietro le seguì da lungi. Ed avendo essi acceso del fuoco in mezzo della corte, ed, essendosi posti a sedere insieme, Pietro si sedette in mezzo di loro. Or una certa fanciella, vedutolo sedere appresso del fuoco, e guardatolo fiso, disse: anche costui era con lui. Ma egli lo negò, dicendo: donna, io non conosco. E, poco appresso, un altro vedutolo, gli disse: anche tu sei di quelli. Ma Pietro disse: uomo, nol sono. Ed infraposto lo spazio quasi d' un ora un certo altro affermava lo stesso; dicendo: in verità, anche costui era con lui; perciocchè egli è Galileo. Ma Pietro disse: uomo, io non so quel che tu ti dici. E subito, parlando egli ancora, il gallo cantò. E l' Signore, rivoltosi, riguardò Pietro; e Pietro si rammentò la parola del Signore, come egli gli aveva detto, avanti che l' gallo canti, tu mi rinnegherai tre volte. E Pietro sene uscì, e pianse amaramente. E coloro che tenevano Gesù lo schernivano, percuotendolo; e velatisili gl' occhi, lo percuote-

swered and said, Suffer ye thus far. And he touched his ear, and healed him. Then Jesus said unto the chief priests, and captains of the temple, and the elders who were come to him, Be ye come out as against a thief, with swords and staves? When I was daily with you in the temple, ye stretched forth no hands against me: but this is your hour, and the power of darkness. Then took they him, and led him, and brought him into the high priest's house: and Peter followed afar off. And when they had kindled a fire in the midst of the hall, and were set down together, Peter sat down among them. But a certain maid beheld him, as he sat by the fire, and earnestly looked upon him, and said, This man was also with him. And he denied him, saying, Woman, I know him not. And after a little while another saw him, and said, Thou art also of them. And Peter said, Man, I am not. And about the space of one hour after, another confidently affirmed, saying, Of a truth this fellow also was with him; for he is a Galilean. And Peter said, Man, I know not what thou sayest. And immediately, while he yet spake, the cock crew. And the Lord turned, and looked upon Peter; and Peter remembered the word of the Lord, how he had said unto him, Before the cock crow, thou shalt deny me thrice. And Peter went out, and wept bitterly. And the men that held Jesus mocked him, and smote him. And when they had blindfolded him, they struck him on the face, and asked him, saying, Prophecy, who is it that smote thee? And many other things blasphemously spake they against him. And as soon as it was day, the elders of the people, and the chief priests, and the scribes, came together,

l'homme par un baiser? Alors ceux qui étoient autour de lui, voyant ce qui alloit arriver, lui dirent: Seigneur, frapperons-nous de l'épée? et l'un d'eux frappa le serviteur du souverain sacrificateur, et lui emporta l'oreille droite. Mais Jésus, prenant la parole, dit: laissez-les faire jusques ici: et lui ayant touché l'oreille, il le guérit. Puis Jésus dit aux principaux sacrificateurs, et aux capitaines du temple, et aux anciens qui étoient venus contre lui: êtes-vous sortis comme après un brigand, avec des épées et des bâtons? Quoique j'aie été tous les jours avec vous au temple, vous n'avez pas mis la main sur moi: mais c'est ici votre heure, et la puissance des ténèbres. Se saisissant donc de lui, ils l'emmenèrent, et le firent entrer dans la maison du souverain sacrificateur: et Pierre s'envoia de loin. Or ces gens ayant allumé du feu au milieu de la cour, et s'étant assis ensemble, Pierre s'assit aussi parmi eux. Et une servante le voyant assis auprès du feu, et ayant l'œil arrêté sur lui, dit: celui-ci aussi étoit avec lui: mais il le nia, disant: femme, je ne le connois point. Et un peu après, un autre le voyant, dit: tu es aussi de ceux-là: mais Pierre dit: ô homme, je n'en suis point. Et environ l'espace d'une heure après, quelque autre affirmoit, et disoit: certainement celui-ci aussi étoit avec lui; car il est Galiléen: et Pierre dit: ô homme, je ne sais ce que tu dis. Et dans ce moment, comme il parloit encore, le coq chanta. Et le Seigneur se tournant, regarda Pierre; et Pierre se ressouvint de la parole du Seigneur, qui lui avoit dit: avant que le coq chante, tu me renieras trois fois. Alors Pierre, étant sorti dehors, pleura amèrement. Or ceux qui tenoient Jésus,

lüssen. Jesus aber sprach zu ihm: Juba, verstehst du des Menschen Sohn mit einem Kusse? Da aber sahen, die um ihn waren, was da werden wollte, sprachen sie zu ihm: Herr, sollen wir mit dem Schwerte drein schlagen? Und einer aus ihnen schlug des Hohenpriesters Knecht, und hieß ihm sein rechtes Ohr ab. Jesus aber antwortete, und sprach: Laßt sie doch so ferne machen. Und er rührte sein Ohr an, und heilte ihn. Jesus aber sprach zu den Hohenpriestern, und Hauptleuten des Tempels, und den Ältesten, die über ihn gekommen waren: Ihr seht, als zu einem Mörder, mit Schwertern und mit Stangen ausgegangen. Ich bin täglich bey euch im Tempel gewesen, und ihr habt keine Hand an mich gelegt; aber dieß ist eure Stunde, und die Macht der Finsterniß. Sie griffen ihn aber, und führten ihn, und brachten ihn in des Hohenpriesters Haus. Petrus aber folgte von ferne. Da zündeten sie ein Feuer an mitten im Pallaste, und setzten sich zusammen, und Petrus setzte sich unter sie. Da sah ihn eine Magd sitzen bey dem Lichte, und sah eben auf ihn, und sprach zu ihm: Dieser war auch mit ihm. Er aber verleugnete ihn, und sprach: Weib, ich kenne ihn nicht. Und über eine kleine Weile sah ihn ein anderer, und sprach: Du bist auch derer einer. Petrus aber sprach: Mensch, ich bin es nicht. Und über eine Weile, bey einer Stunde, bekräftigte es ein anderer, und sprach: Wahrlich, dieser war auch mit ihm; denn er ist ein Galiläer. Petrus aber sprach: Mensch, ich weiß nicht, was du sagest. Und also bald, da er noch redete, krächete der Hahn. Und der Herr wandte sich, und sah Petrum an. Und Petrus gedachte an des Herrn Wort, das er zu ihm gesagt

biendo estado cada dia con vosotros en el templo, no extendísteis las manos contra mí: mas esta es vuestra hora, y el poder de las tinieblas. Y echando mano de él, le llevaron á la casa del Príncipe de los Sacerdotes: y Pedro le seguía á lo lejos. Y habiendo encendido fuego en medio del átrio, y sentándose ellos al rededor, estaba tambien Pedro en medio de ellos. Una criada, quando le vió sentado á la lumbre, lo miró con atencion, y dixo: Y éste con él estaba. Mas él lo negó, diciendo: Muger, no le conozco. Y un poco despues, viéndole otro, dixo: Y tú de ellos eres. Y dixo Pedro: Hombre, no soy. Y pasada como una hora, afirmaba otro y decía: En verdad éste con él estaba: porque es tambien Galiléo. Y dixo Pedro: Hombre, no sé lo que dices. Y en el mismo instante, quando él estaba aun hablando, cantó el gallo. Y volviéndose el Señor, miró á Pedro. Y Pedro se acordó de la palabra del Señor, como le habia dicho: Antes que el gallo cante, me negarás tres veces: y saliendo Pedro fuera, lloró amargamente. Y aquellos, que tenían á Jesus, le escarnecian hiriéndole. Y le vendaron los ojos, y le herian en la cara, y le preguntaban, y decian: ¿Adivina, quién es el que te hirió? Y decian otras muchas cosas blasfemando contra él. Y quando fué de dia se juntaron los ancianos del

ἔτερα πολλὰ βλασφημῶντες ἔλεγον εἰς αὐτόν. Καὶ ὡς ἐγένετο ἡμέρα, συνήχθη τὸ πρεσβυτέριον τοῦ λαοῦ, Ἀρχιερεῖς τε καὶ Γραμματεῖς, καὶ ἀνήγαγον αὐτόν εἰς τὸ συνέδριον ἑαυτῶν, λέγοντες· Εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστός; εἰπέ ἡμῖν. Εἶπε δὲ αὐτοῖς· Ἐάν ὑμῖν εἰπῶ, οὐ μὴ πιστεύσητε· Ἐάν δὲ καὶ ἐρωτήσω, οὐ μὴ ἀποκριθῆτέ μοι, ἢ ἀπολύσητε. Ἀπὸ τοῦ νῦν ἔσται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου καθήμενος ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως τοῦ Θεοῦ. Εἶπον δὲ πάντες· Σὺ οὖν εἶ ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ; Ὁ δὲ πρὸς αὐτοὺς ἔφη· Ὑμεῖς λέγετε, ὅτι ἐγὼ εἰμι. Οἱ δὲ εἶπον· Τί ἔτι χρειαν ἔχομεν μαρτυρίας; αὐτοὶ γὰρ ἠκρόσαμεν ἀπὸ τοῦ στόματος αὐτοῦ.

ΗΜΕΡΑ γ'. ΠΡΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

Ἐπιστολή. α'. Κορ. ια'. ιζ'.

ΤΟΥΤΟ δὲ παραγγέλλων οὐκ ἔπεινῶ, ὅτι ἡκ εἰς τὸ κρεῖττον, ἀλλ' εἰς τὸ ἥττον συνέρχεσθε. Πρῶτον μὲν γὰρ συνερχομένων ὑμῶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, ἀκοίῳ σχίσματα ἐν ὑμῖν ὑπάρχειν· καὶ μέρος τι σπένδω. Δεῖ γὰρ καὶ αἰρέσεις ἐν ὑμῖν εἶναι, ἵνα οἱ δόκιμοι φανεροὶ γένωνται ἐν

σοῦν, τὸν ἐνέπαιζον, δέροντές τοῦν. Καὶ σκεπάζοντές τοῦν τὰ ὀμμάτια, ἐκτίπουν τὸ πρόσωπόν του, καὶ τὸν ἡρώτων λέγοντες· Προφήτευσον, ποῖος σὲ ἐκτίπησε. Καὶ πολλὰ ἄλλα βλασφημοῦντες ἔλεγον πρὸς αὐτόν. Καὶ καθὼς ἐξημέρωσεν, ἐσυνάχθη τὸ πρεσβυτέριον τοῦ λαοῦ, οἱ Ἀρχιερεῖς, καὶ Γραμματεῖς, καὶ τὸν ἔφερον, εἰς τὸ συνέδριόν τους, λέγοντες. Εἰσὶν σὺ ὁ Χριστός; εἰπέ μας. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτοὺς· Ἐάν σὰς εἰπῶ δὲν θέλετε πισεύσειν. Ἐάν δὲ καὶ ἐρωτήσω, δὲν θέλετε μοι ἀποκριθεῖν, μήτε μὲ θέλετε ἀπολύσειν. Ἀπὸ τῶρα θέλει εἶναι ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου καθήμενος ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως τοῦ Θεοῦ. Εἶπον δὲ πάντες. Σὺ λοιπὸν εἰσὶν ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ; Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτοὺς. Σεῖς τὸ λέγετε, ὅτι ἐγὼ εἰμαι. Οἱ δὲ εἶπον· Τί χρειαν ἔχομεν πλέον ἀπὸ μαρτυρίας; ἐπειδὴ ἡμεῖς ἠκούσαμεν ἀπὸ τοῦ στόματός του.

ΜΕΓΑΛΗ ΠΕΜΠΤΗ.

Ἐπιστολή. α'. Κορ. ια'. ιζ'.

ΚΑΙ παραγγέλλων τοῦτο δὲν σὰς ἔπεινῶ, ὅτι ὅχι εἰς τὸ καλλίωτερον, ἀλλὰ εἰς τὸ χειρότερον, συνάγεσθε. Πρῶτον μὲν ἐπειδὴ συνάχθητε εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ἀκοίῳ ὅτι εὐρίσκονται εἰς ἐσὰς σχίσματα· καὶ πισεύω μέρος τι. Πρέπει γὰρ νὰ εὐρίσκονται εἰς ἐσὰς καὶ αἵρέσεις, ὅπως γένωσιν οἱ δόκιμοι φανεροὶ εἰς ἐσὰς.

sum. At illi dixerunt: Quid adhuc desideramus testimonium? ipsi enim audivimus de ore ejus.

FERIA QUINTA ANTE PASCHA.

Epistola. 1 Cor. xi. 17.

HOC autem præcipio, non laudans quod non in melius, sed in deterius, convenitis. Primum quidem, convenientibus vobis in Ecclesiam, audio scissuras esse inter vos, et ex parte credo. Nam oportet et hæreses esse, ut et qui probati sunt, manifesti fiant in vobis. Convenientibus ergo vobis in unum, jam non est Dominicam cœnam manducare. Unusquisque enim suam cœnam præsumit ad manducandum. Et alius quidem esurit: alius autem ebrius est. Numquid domos non habetis, ad manducandum, et bibendum? aut Ecclesiam Dei contemnitis, et confunditis eos, qui non habent? Quid dicam vobis? Laudo vos? in hoc non laudo. Ego enim accepi a Domino, quod et tradidi vobis, quoniam Dominus Jesus in qua nocte tradebatur, accepit panem, et, gratias agens, fregit, et dixit: Accipite, et manducate: hoc est corpus meum, quod pro vobis tradetur: hoc facite in meam commemoratiōnem. Similiter et calicem, postquam cœnavit, dicens: Hic calix novum testamentum est in meo sanguine: hoc facite quo-

vano in sulla faccia, e gli domandavano, dicendo: indovina chi è colui che t'ha percosso. Molte altre cose ancora dicevano contr' a lui, bestemmiano. Poi, come fu giorno, gli anziani del popolo, i principali sacerdoti, e gli scribi si radunarono e lo menarono nel lor concistoro. Egli dissero: sei tu il Cristo? Dilloci. Ed egli disse loro: benchè io ve lo dica, voi no l' crederete. E se altresì io vi fo qualche domanda, voi non mi risponderete, e non mi lascerete andare. Da ora innanzi il figliuol dell' uomo sederà alla destra della potenza di Dio. E tutti dissero: sei tu adunque il figliuol di Dio? Ed egli disse loro: voi lo dite, perciocchè io lo sono. Ed essi dissero: che bisogno abbiamo più di testimonianza? conciosiacosachè noi stessi l' abbiamo udito dalla sua propria bocca.

GIOVEDÌ AVANTI LA PASQUA.

L' Epistola. 1 Cor. xi. 17.

OR io non vi laudo in questo ch' io vi dichiaro; cioè: che voi vi raunate non in meglio, ma in peggio; perciocchè prima intendendo che quando vi raunate nella chiesa, vi son fra voi delle divisioni; e ne credo qualche parte. Conciosiacosachè bisogna che vi siano eziandio dell' eresie fra voi, acciocchè coloro che sono accettevoli siano manifestati

and led him into their council, saying, Art thou the Christ? tell us. And he said unto them, If I tell you, ye will not believe: and if I also ask you, ye will not answer me, nor let me go. Hereafter shall the Son of Man sit on the right hand of the power of God. Then said they all, Art thou then the Son of God? And he said unto them, Ye say that I am. And they said, What need we any further witness? for we ourselves have heard of his own mouth.

THURSDAY BEFORE EASTER.

The Epistle. 1 Cor. xi. 17.

IN this that I declare unto you, I praise you not; that ye come together not for the better, but for the worse. For first of all, when ye come together in the church, I hear that there be divisions among you, and I partly believe it. For there must be also heresies among you, that they who are approved may be made manifest among you.

hatte: Ehe denn der Hahn trähet, wirst du mich dreymal verleugnen. Und Petrus gieng hinaus, und weinete bitterlich. Die Männer aber, die Jesum hielten, verspotteten ihn, und schlugen ihn, verbedeten ihn, und schlugen ihm ins Angesicht, und fragten ihn, und sprachen: Weissage, wer ist es, der dich schlug? Und viele andere Vasterungen sagten sie wider ihn. Und als es Tag ward, sammelten sich die Ältesten des Volks, die Hohenpriester und Schriftgelehrten, und führten ihn hinauf vor ihren Rath. Und sprachen: Bist du Christus? Sage es uns. Er sprach aber zu ihnen: Sage ich es euch, so glaubet ihr es nicht; frage ich aber, so antwortet ihr nicht, und laßt mich doch nicht los. Darum von nun an wird des Menschen Sohn sitzen zur rechten Hand der Kraft Gottes. Da sprachen sie alle: Bist du denn Gottes Sohn? Er sprach zu ihnen: Ihr saget es, denn ich bins. Sie aber sprachen: Was bedürfen wir weiter Zeugniß? Wir haben es selbst gehört aus seinem Munde.

Am Donnerstage vor Ostern.

Die Epistel. 1 Cor. 11, 17 bis Ende.

Ich muß aber dieß befehlen: Ich kann es nicht loben, daß ihr nicht auf bessere Weise, sondern auf ärgere Weise, zusammen kommt. Zum ersten, wenn ihr zusammen kommt, in der Gemeine, höre ich, es seyn Spaltungen unter euch; und zum Theil glaube ichs. Denn es müssen Rotten unter euch seyn, auf daß die, so rechtschaffen sind, offenbar unter euch werden. Wenn

se moquoient de lui, et le frappoient; et l'ayant bandé, lui donnoient des coups sur le visage, et l'interrogeoient, disant: prophétise, qui est celui qui t'a frappé? et ils disoient plusieurs autres choses contre lui, en l'outrageant de paroles. Et quand le jour fut venu, les principaux sacrificateurs, et les scribes s'assemblèrent, et l'emmenèrent dans le conseil, et lui dirent: si tu es le Christ, dis-le nous. Et il leur répondit: si je vous le dis, vous ne le croirez point: que si aussi je vous interroge, vous ne me répondrez point, ni ne me laisserez point aller. Désormais le Fils de l'homme sera assis à la droite de la puissance de Dieu. Alors ils dirent tous: es-tu donc le Fils de Dieu? Il leur dit: vous le dites vous-mêmes que je le suis. Et ils dirent: qu'avons-nous besoin encore de témoignage, car nous-mêmes l'avons ouï de sa bouche?

LE JEUDI AVANT PAQUES.

L'Épître, 1 Corinthiens, xi. 17.

OR en ceci que je vais vous dire, je ne vous loue point; c'est que vous ne vous assemblez pas en mieux, mais en pis. Car premièrement, quand vous vous assemblez dans l'église, j'apprends qu'il y a des partialités parmi vous, et j'en crois une partie: car il faut qu'il y ait même des hérésies parmi vous, afin que ceux qui sont dignes d'approbation soient manifestés parmi

pueblo, y los Principes de los Sacerdotes, y los Escribas, y lo llevarón á su concilio, y le dixéron: Si tú eres el Christo, dínoslo. Y les dixo: Si os lo dixere, no me creereis; y tambien si os preguntáre, no me respondereis, ni me dexaréis. Mas desde ahora el Hijo del hombre estará sentado á la diestra de la virtud de Dios. Dixéron todos: ¿Luego tú eres el Hijo de Dios? El dixo: Vosotros decís, que yo lo soy. Y ellos dixéron: ¿Qué necesitamos mas testimonio? pues nosotros mismos lo habemos oído de su boca.

EL JUEVES ANTES DE PASCUA.

La Epistola. 1 Cor. xi. 17.

ESTO os mando: mas no apruebo, el que os congregais, no para mejor, sino para peor. Porque en primer lugar oigo, que quando os congregais en la Iglesia, hay disensiones entre vosotros; y en parte lo creo. Pues es necesario que haya tambien heregías, para que los que son aprobados, sean manifestados entre vosotros. De manera que quando os congregais en uno, ya no es para

ἡμῖν. Συνερχομένων οὖν ὑμῶν ἐπὶ τὸ αὐτό, οὐκ ἔστι Κυριακὸν δεῖπνον φαγεῖν. Ἐκαστος γὰρ τὸ ἴδιον δεῖπνον προλαμβάνει ἐν τῷ φαγεῖν, καὶ ὃς μὲν πεινᾷ, ὃς δὲ μεθύει. Μη γὰρ οἰκίας οὐκ ἔχετε εἰς τὸ ἐσθίειν καὶ πίνειν; ἡ τῆς ἐκκλησίας τοῦ Θεοῦ καταφρονεῖτε, καὶ κατασχίνετε τοὺς μὴ ἔχοντας; τί ὑμῖν εἶπω; ἔπαινέσω ὑμᾶς ἐν τούτῳ; ἔκ ἐπαίνῳ. Ἐγὼ γὰρ παράλαβον ἀπὸ τοῦ Κυρίου, ὃ καὶ παρέδωκα ὑμῖν, ὅτι ὁ Κύριος Ἰησοῦς ἐν τῇ νυκτὶ ἣ παρεδίδото, ἔλαβεν ἄρτον καὶ εὐχαριστήσας ἔκλασε, καὶ εἶπε· Λάβετε, φάγετε· τοῦτο μου ἐστὶ τὸ σῶμα τὸ ὑπὲρ ὑμῶν κλωσμενον· τῷτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἑμὴν ἀνάμνησιν. Ὡσαύτως καὶ τὸ ποτήριον, μετὰ τὸ δεῖπνῆσαι, λέγων· Τοῦτο τὸ ποτήριον, ἡ καινὴ διαθήκη ἐστὶν ἐν τῷ ἐμῷ αἵματι· τοῦτο ποιεῖτε ὡσάκεις ἂν πίνετε, εἰς τὴν ἑμὴν ἀνάμνησιν. Ὅσαίς γὰρ ἂν ἐσθίητε τὸν ἄρτον τούτου, καὶ τὸ ποτήριον τοῦτο πίνετε, τὸν θάνατον τοῦ Κυρίου καταγγέλλετε, ἄχρως οὐ ἂν ἔλθῃ. Ὡστε ὃς ἂν ἐσθίῃ τὸν ἄρτον τούτου, ἢ πίνῃ τὸ ποτήριον τοῦ Κυρίου ἀναξίως, ἐνοχος ἐστὶ τῷ σώματι καὶ αἵματι τοῦ Κυρίου. Δοκιμαζέτω δὲ ἄνθρωπος ἑαυτὸν, καὶ οὕτως ἐκ τοῦ ἄρτου ἐσθιέτω, καὶ ἐκ τοῦ ποτηρίου πινέτω. Ὁ γὰρ ἐσθίων καὶ πίνων ἀναξίως, κρίμα ἑαυτῷ ἐσθίει καὶ πίνει, μὴ διακρίνων τὸ σῶμα τοῦ Κυρίου. Διὰ τοῦτο ἐν ὑμῖν πολλοὶ ἀσθενεῖς καὶ ἄρρωστοι, καὶ κοιμῶνται ἱκανοί. Εἰ γὰρ ἑαυτοὺς ἐκρίνομεν, οὐκ ἂν ἐκρινόμεθα. Κρινόμενοι δὲ, ὑπὸ τοῦ Κυρίου παιδευόμεθα, ἵνα μὴ συν τῷ κόσμῳ κατακριθῶμεν. Ὡστε, ἰδέσθε μοι, συνερχόμενοι εἰς τὸ φαγεῖν, ἀλλήλους ἐκδέχεσθε. Εἰ δὲ τις πεινᾷ, ἐν οἴκῳ ἐσθιέτω, ἵνα μὴ εἰς

ἴσται λοιπὸν συναθροίζεθε εἰς ἓνα τόπον δεῖν εἶναι διὰ ἡμῶν φάγετε τὸ Κυριακὸν δεῖπνον. Ὅτι ἕκαστος προφέρει τὸ ἴδιόν του δεῖπνον καὶ τὸ πρῶτον, καὶ ἄλλος πεινᾷ, καὶ ἄλλος μεθύει. Μη καὶ δὲν ἔχετε οἰκίας διὰ ἡμῶν φάγετε, καὶ ἡμῶν πίνετε; ἡ καταφρονεῖτε τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ, καὶ ἀτιμίζετε τοὺς μὴ ἔχοντας; τί ἡμῶν εἶπω; ἡμῶν ἐπαινέσω εἰς τοῦτο δὲν ἡμῶν ἐπαινῶ. Ἐπειδὴ ἐγὼ παρέλαβον ἀπὸ τοῦ Κυρίου, τὸ ὅτι ἡμῶν παρέδωκα, ὅτι ὁ Κύριος Ἰησοῦς τὴν νύκτα εἰς τὴν ὁποίαν τὸν ἐπαρίδωσαν ἔλαβεν ἄρτον, καὶ εὐχαριστήσας ἔκλασε καὶ εἶπε· Λάβετε, φάγετε· τοῦτο ἐστὶ τὸ σῶμά μου, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν μεριζόμενον· τοῦτο κίματε εἰς τὴν ἀνάμνησίν μου. Ὡσαύτως καὶ τὸ ποτήριον, μετὰ τὸ δεῖπνον, λέγων· Τοῦτο τὸ ποτήριον, εἶναι ἡ εἰς τὸ αἶμά μου νέα διαθήκη· τοῦτο κίματε ὅσαις φωραῖς πίνετε εἰς τὴν ἀνάμνησίν μου. Ἐπειδὴ ὅσαις φωραῖς φάγετε τὸν ἄρτον τούτου, καὶ τὸ ποτήριον τοῦτο πίνετε, θελετε ἐναγγελίσαι τὸν θάνατον τοῦ Κυρίου. ὥς ὅπου ἔλθῃ. Ὡστε ὅποιος ἂν φάγῃ τούτου τὸν ἄρτον, ἢ πῖνῃ ἀναξίως τὸ ποτήριον τοῦ Κυρίου, εἶναι πταίης εἰς τὸ σῶμα καὶ αἶμα τοῦ Κυρίου. Ὡς δοκιμάσῃ κάθε ἄνθρωπος τὸν ἑαυτοῦ του, καὶ οὕτως ἂν φάγῃ ἀπὸ τοῦ ἄρτου τούτου, καὶ ἀπὸ τούτου τοῦ ποτηρίου ἂν πῖνῃ. Ἐπειδὴ ὁ τρώγων καὶ πίνων ἀναξίως, τρώγει καὶ πίνει κρίμα εἰς τὸν ἑαυτόν του, μὴ διακρίνων τὸ σῶμα τοῦ Κυρίου. Διατοῦτο πολλοὶ σας εἴσθε ἀσθενεῖς καὶ ἄρρωστοι, καὶ πολλοὶ κοιμῶνται. Διὰ τὸ ἂν ἐκρίναμεν τὸν ἑαυτόν μας, δὲν ἠθέλαμεν κριθῆναι. Κρινόμενος δὲ, ὑπὸ τοῦ Κυρίου παιδευόμεθα, ἵνα μὴ κατακρι-

tiescumque bibetis, in meam commemorationem. Quotiescumque enim manducabitis panem hunc, et calicem bibetis, mortem Domini annuntiabitis, donec veniat. Itaque quicumque manducaverit panem hunc, vel biberit calicem Domini indigne, reus erit corporis et sanguinis Domini. Probet autem seipsum homo: et sic de pane illo edat, et de calice bibat. Qui enim manducat et bibit indigne, iudicium sibi manducat et bibit, non dijudicans corpus Domini. Ideo inter vos multi infirmi et imbecilles, et dormiunt multi. Quod si nosmetipsos dijudicavimus, non utique iudicemur. Dum iudicamur autem, a Domino corripimur, ut non cum hoc mundo damnemur. Itaque, fratres mei, cum convenitis ad manducandum, invicem expectate. Si quis esurit, domi manducet; ut non in iudicium conveniatis. Cætera autem, cum venero, disponam.

Evangelium. S. Luc. xxiii. 1.

SURGENS omnis multitudo eorum, duxerunt illum ad Pilatum. Cœperunt autem illum accusare, dicentes: Hunc invenimus subvertentem gentem nostram, et prohibentem tributa dare Cæsari, et dicentem se Christum regem esse. Pilatus autem interroga-

fra voi. Quando, adunque, voi vi raunate insieme, ciò che fate non è mangiar la cena del Signore; perciocchè nel mangiare, ciascuno prende innanzi la sua propria cena; e l'uno ha fame, e l'altro è ebbro. Ma non avete voi delle case per mangiare e per bere? Ovvero sprezzate voi la chiesa di Dio, e fate vergogna a quelli che non ne hanno? Che diròvi? Vi lauderò in ciò? Io non vi laudo. Conciosiacosachè io abbia dal Signore ricevuto ciò che ancora ho dato a voi; cioè, che il Signore Gesù, nella notte ch'egli fu tradito, prese del pane; e dopo aver rendute grazie, lo ruppe, e disse: pigliate, mangiate, quest'è il mio corpo, il qual per voi è rotto: fate questo in commemorazione di me. Parimente ancora prese il calice, dopo aver cenato, dicendo: questo calice è il nuovo patto nel sangue mio: fate questo ogni volta che voi ne berrete in commemorazione di me; perciocchè ogni volta che voi avrete mangiato di questo pane, e bevuto di questo calice voi annunzierete la morte del Signore finchè egli venga. Perciò chiunque avrà mangiato questo pane, e bevuto il calice del Signore indegnamente, sarà colpevole del corpo e del sangue del Signore. Or provi l'uomo se stesso, e così mangi di questo pane e beva di questo calice; conciosiacchè chi ne mangia e beve indegnamente, mangia e beve il giudizio per se stesso, non discernendo il corpo del Signore. Perciò fra voi vi son molti infermi ed ammalati, e molti dormono; perciocchè, se noi esaminassimo noi stessi, non saremmo giudicati. Or, essendo giudicati, siamo dal Signore corretti, acciocchè non siamo condannati col mondo. Per tanto, Fratelli miei, raunandovi per mangiare, aspettatevi gli uni gli

When ye come together therefore into one place, this is not to eat the Lord's supper: for in eating every one taketh before other his own supper; and one is hungry, and another is drunken. What, have ye not nouses to eat and to drink in? or despise ye the church of God, and shame them that have not? What shall say to you? shall I praise you in this? I praise you not. For I have received of the Lord that which also I delivered unto you, that the Lord Jesus, the same night in which he was betrayed, took bread; and when he had given thanks, he brake it, and said, Take, eat; this is my body, which is broken for you: this do in remembrance of me. After the same manner also he took the cup, when he had supped, saying, This cup is the new testament in my blood: this do ye, as oft as ye drink it, in remembrance of me. For as often as ye eat this bread, and drink this cup, ye do shew the Lord's death till he come. Wherefore, whosoever shall eat this bread, and drink this cup of the Lord, unworthily, shall be guilty of the body and blood of the Lord. But let a man examine himself, and so let him eat of that bread, and drink of that cup. For he that eateth and drinketh unworthily eateth and drinketh damnation to himself, not discerning the Lord's body. For this cause many are weak and sickly among you, and many sleep. For if we would judge ourselves, we should not be judged. But when we are judged, we are chastened of the Lord, that we should not be condemned with the world. Wherefore, my brethren, when ye come together to eat, tarry one for another. And if any man hunger, let him eat at home; that ye come not together unto condemnation.

Ihr nun zusammen kommt, so hält man da nicht des Herrn Abendmahl. Denn so man das Abendmahl halten soll, nimmt ein jeglicher sein Eigenes vorhin, und einer ist hungrig, der andere ist trunken. Habt ihr aber nicht Häuser, da ihr essen und trinken möget? Oder verachtet ihr die Gemeinde Gottes, und beschämet die, so da nichts haben? Was soll ich euch sagen? Soll ich euch loben? Hierinnen lobe ich euch nicht. Ich habe es von dem Herrn empfangen, daß ich euch gegeben habe. Denn der Herr Jesus, in der Nacht, da er verrathen ward, nahm er das Brodt, dankte, und brach es; und sprach: Nehmet, esset, das ist mein Leib, der für euch gebrochen wird; solches thut zu meinem Gedächtnisse. Desselbigen gleichen auch den Kelch, nach dem Abendmahle, und sprach: Dieser Kelch ist das neue Testament in meinem Blute; solches thut, so oft ihr es trinket, zu meinem Gedächtnisse. Denn so oft ihr von die'm Brodte esset, und von diesem Kelche trinket, sollt ihr des Herrn Tod verkündigen, bis daß er kommt. Welcher nun unwürdig von diesem Brodte isst, oder von dem Kelche des Herrn trinket, der ist schuldig an dem Leibe und Blute des Herrn. Der Mensch prüfe aber sich selbst, und also esse er von diesem Brodte, und trinke von diesem Kelche. Denn welcher unwürdig isst und trinket, der isst und trinket ihm selber das Gericht, damit, daß er nicht unschuldig den Leib des Herrn. Darum sind auch so viele Schwache und Kranke unter euch, und ein Theil schlafen. Denn so wir uns selber richten, so würden wir nicht gerichtet. Wenn wir aber gerichtet werden, so werden wir von dem Herrn gereinigt, auf daß wir nicht samt der Welt ver-

vous. Quand donc vous vous assemblez ainsi tous ensemble, ce n'est pas manger la cène du Seigneur; car lorsqu'il s'agit de prendre le repas, chacun prend par avance son souper particulier, en sorte que l'un a faim, et l'autre fait bonne chère. N'avez-vous donc pas de maisons pour manger et pour boire? ou méprisez-vous l'église de Dieu, et faites-vous honte à ceux qui n'ont rien? Que vous dirai-je? vous louerai-je? Je ne vous loue point en ceci. Car j'ai reçu du Seigneur ce qu'aussi je vous ai donné: c'est que le Seigneur Jésus, la nuit qu'il fut trahi, prit du pain; et après avoir rendu grâces, il le rompit, et dit: prenez, mangez; ceci est mon corps qui est rompu pour vous; faites ceci en mémoire de moi. De même aussi, après le souper, il prit la coupe, en disant: cette coupe est la nouvelle alliance en mon sang; faites ceci, toutes les fois que vous en boirez, en mémoire de moi. Car toutes les fois que vous mangerez de ce pain, et que vous boirez de cette coupe, vous annoncerez la mort du Seigneur, jusques à ce qu'il vienne. C'est pourquoy, quiconque mangera de ce pain, ou boira de la coupe du Seigneur indignement, sera coupable du corps et du sang du Seigneur. Que chacun donc s'éprouve soi-même, et ainsi qu'il mange de ce pain, et qu'il boive de cette coupe. Car celui qui en mange et qui en boit indignement, mange et boit son jugement, ne discernant point le corps du Seigneur. Et c'est pour cela que plusieurs sont foibles et malades parmi vous, et que plusieurs dorment. Car si nous nous jugions nous-mêmes, nous ne serions point jugés. Mais quand nous sommes jugés, nous sommes enseignés par le Seigneur, afin que nous ne soyons point

comer la cena del Señor. Porque cada uno toma antes su propia cena para comer. Y el uno tiene hambre; y el otro está muy harto. ¿Por ventura no teneis casas para comer y beber? ¿ó despreciáis la Iglesia de Dios, y avergonzáis á aquellos que no tienen? ¿Qué os diré? ¿Os alabaré? en esto no os alabo. Porque yo recibí del Señor, lo que tambien os enseñé á vosotros, que el Señor Jesus en la noche en que fué entregado, tomó el pan, y dando gracias, lo partió, y dixo: Tomad, y comed: este es mi Cuerpo, que será entregado por vosotros: haced esto en memoria de mí. Asimismo tomó el cáliz, despues de haber cenado, diciendo: Este cáliz es el Nuevo Testamento en mi Sangre. Haced esto, quantas veces lo bebiereis, en memoria de mí. Porque quantas veces comiéreis este pan, y bebiereis este cáliz: anunciaréis la muerte del Señor, hasta que venga. De manera, que el que comiere este pan, ó bebiere el cáliz del Señor indignamente: será reo del Cuerpo y de la Sangre del Señor. Por tanto pruébese el hombre á sí mismo; y así coma de aquel pan, y beba del cáliz. Porque el que come y bebe indignamente, come y bebe su propio juicio; no haciendo discernimiento del Cuerpo del Señor. Por esto hay entre vosotros muchos enfermos y flacos, y duermen muchos. Pero si nos examinásemos á noso-

καὶ αὐτὴ συνέρχηθε. Τὰ δὲ λοιπὰ, ὡς ἂν ἔλθω, διαταξομαι.

Εὐαγγέλιον. Λουκ. κγ'. α'.

ΚΑΙ ἀναστὰν ἅπαν τὸ πλῆθος αὐτῶν, ἤγαγεν αὐτὸν ἐπὶ τὸν Πιλάτον. Ἦρξαντο δὲ κατηγορεῖν αὐτοῦ, λέγοντες· Τοῦτον εὐρομεν διαστρέφοντα τὸ ἔθνος, καὶ κωλύοντα Καίσαρι φόρους διδόναι, λέγοντα ἑαυτὸν Χριστὸν βασιλέα εἶναι. Ὁ δὲ Πιλάτος ἐπηρώτησεν αὐτὸν, λέγων· Σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς αὐτῷ, ἔφη· Σὺ λέγεις. Ὁ δὲ Πιλάτος εἶπε πρὸς τοὺς Ἀρχιερεῖς καὶ τοὺς ὄχλους· Οὐδὲν εὐρίσκω αἴτιον ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ. Οἱ δὲ ἐπίσχυον, λέγοντες· Ὅτι ἀνασειεὶ τὸν λαόν, διδάσκων καθ' ὅλης τῆς Ἰουδαίας, ἀρξίμενος ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἕως ἰδῶς· Πιλάτος δὲ, ἀκούσας Γαλιλαίαν, ἐπηρώτησεν εἰ ὁ ἄνθρωπος Γαλιλαῖος ἐστὶ. Καὶ ἐπιγινούς ὅτι ἐκ τῆς ἐξουσίας Ἡρώδου ἐστίν, ἀνεπέμψεν αὐτὸν πρὸς Ἡρώδην, ὄντα καὶ αὐτὸν ἐν Ἱεροσολύμοις ἐν ταῖς ταῖς ἡμέραις. Ὁ δὲ Ἡρώδης, ἰδὼν τὸν Ἰησοῦν, ἐχάρη λίαν· ἦν γὰρ θέλων ἐξ ἱκανοῦ ἰδεῖν αὐτόν, διὰ τὸ ἀκοῦειν πολλὰ περὶ αὐτοῦ· καὶ ἠλπίζε τι σημεῖον ἰδεῖν ὑπ' αὐτοῦ γινόμενον. Ἐπηρώτα δὲ αὐτὸν ἐν λόγοις ἱκανοῖς· αὐτὸς δὲ οὐδὲν ἀπεκρίνατο αὐτῷ. Εἰστήκεισαν δὲ οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Γραμματεῖς, εὐτόνως κατηγοροῦντες αὐτοῦ· Ἐξουθενήσας δὲ αὐτὸν ὁ Ἡρώδης σὺν τοῖς στρατεύμασιν αὐτοῦ, καὶ ἐμπαίξας, περιβαλὼν

ἔθηκεν μετὰ τοῦ κόσμου. Ὅτε ἀδελφοί μου, συνερχόμενοι εἰς τὸ φαγεῖν, ἀλλήλους προσμείνατε. Ἐὰν δέ τις πεινᾷ, εἰς τὴν οἰκίαν του ἂς φάγῃ, ἵνα μὴ συνέρχησθε εἰς κατὰκρισιν. Τὰ δὲ λοιπὰ, ἐγὼ θέλω, ὅταν ἔλθω, διατάξω.

ΚΑΙ σηκῶν ὅλον τὸ πλῆθος αὐτῶν, τὸν ἔφερε πρὸς τὸν Πιλάτον. Ἀρχίσαν δὲ ἵνα τὸν κατηγοροῦσι, λέγοντες· Τοῦτον εὐρομεν ἀνακατάνοντα τὸ ἔθνος, καὶ ἐμποδίζοντα ἡμῶν τὴν Καίσαρος τοὺς φόρους, λέγοντα, ὅτι αὐτὸς εἶναι Χριστὸς ὁ Βασιλεὺς. Ὁ δὲ Πιλάτος τὸν ῥώτησεν, λέγων· Εἰσὶν σὺ ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; Ὁ δὲ τοῦ ἀπεκρίθη, καὶ εἶπε· Σὺ τὸ λέγεις. Ὁ δὲ Πιλάτος εἶπε πρὸς τοὺς Ἀρχιερεῖς καὶ τὸ πλῆθος. Δεν εὐρίσκω πταίσμα εἰς τοῦτον τὸν ἄνθρωπον. Αὐτοῖς δὲ πεισματικῶς ἔλεγον. Ὅτι ἀνασειεὶ τὸν λαόν, διδάσκων εἰς ὅλην τὴν Ἰουδαίαν, ἀρχίσας ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἕως ἰδῶς. Ὁ Πιλάτος δὲ, ἀκούσας Γαλιλαίαν, ῥωτήσεν εἰ ὁ ἄνθρωπος εἶναι Γαλιλαῖος. Καὶ μαθὼν ὅτι εἶναι ἀπὸ τῆς ἐξουσίας Ἡρώδου, τὸν ἐπέμψεν πρὸς τὸν Ἡρώδην, ἐπειδὴ κατὰ ταύτας τὰς ἡμέρας, ἦτο καὶ αὐτὸς εἰς Ἱερουσαλὴμ. Ὁ δὲ Ἡρώδης, ἰδὼν τὸν Ἰησοῦν, ἐχάρη πολλὰ. Ἐπειδὴ ἐσπεύθει ἀπὸ πολλῶν καιρῶν να τὸν εἶδῃ, ὅτι ἤκουε περὶ αὐτοῦ πολλὰ· καὶ ἠλπίζε ἵνα εἶδῃ τι σημεῖον ὑπ' αὐτοῦ γινόμενον. Τὸν ῥώτα δὲ μὴ ἀρετὰ λόγια· αὐτὸς δὲ δὲν τοῦ ἀπεκρίνατο. Οἱ δὲ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Γραμματεῖς ἐπαρησιασθήσαν, καὶ τὸν κατηγοροῦσαν συμφόνως. Καταφρονήσας τὸν δὲ ὁ Ἡρώδης, καὶ τὰ στρατεύματά του, καὶ ἐμπαίξας, τὸν

vit eum, dicens: Tu es Rex Judæorum? At ille respondens ait: Tu dicis. Ait autem Pilatus ad principes sacerdotum, et turbas: Nihil invenio causæ in hoc homine. At illi invalescebant, dicentes: Commovet populum, docens per universam Judæam, incipiens a Galilæa, usque huc. Pilatus autem, audiens Galilæam, interrogavit, si homo Galilæus esset. Et ut cognovit quod de Herodis potestate esset, remisit eum ad Herodem, qui et ipse Ierosolymis erat illis diebus. Herodes autem, viso Jesu, gavisus est valde. Erat enim cupiens ex multo tempore videre eum, eo quod audierat multa de eo, et sperabat signum aliquod videre ab eo fieri. Interrogabat autem eum multis sermonibus. At ipse nihil illi respondebat. Stabant autem principes sacerdotum, et Scribæ, constanter accusantes eum. Sprevit autem illum Herodes cum exercitu suo: et illudit indutum veste alba, et remisit ad Pilatum. Et facti sunt amici Herodes et Pilatus in ipsa die: nam antea inimici erant ad invicem, Pilatus autem, convocatis principibus sacerdotum, et magistratibus, et plebe, dixit ad illos: Obtulistis mihi hunc hominem, quasi avertentem populum: et ecce, ego, coram vobis interrogans, nullam causam inveni in homine isto, ex his, in quibus eum accusatis. Sed neque Herodes:

altri; e se alcuno ha fame, mangi in casa, acciocchè non vi rauniate in giudizio. Or quanto alle altre cose, io ne disporrò, quando sarò venuto.

L' Evangelo. S. Luc. xxiii. 1.

TUTTA la moltitudine di loro si levò, e lo menò a Pilato. E cominciarono ad accusarlo dicendo: noi abbiām trovato costui, sovvertendo la nazione, e vietando di dare i tributi a Cesare, dicendo, sè essere il Cristo, il re. E Pilato gli domandò, dicendo: sei tu re de' Giudei? Ed egli, rispondendogli, disse: tu l' dici. E Pilato disse a' principali sacerdoti, ed alle turbe: io non trovo colpa alcuna in quest' uomo. Ma essi facevano forza, dicendo: egli commove il popolo, inseguendo per tutta la Giudea, avendo cominciato da Galilea fin qua. Allora Pilato, avendo udito nominar Galilea domandò se quell' uomo era galileo. E, risaputo ch'egli era della giurisdizion d'Erode, lo rimandò ad Erode, il quale era anche egli in Gerusalemme a que' dì. Ed Erode, veduto Gesù, sene rallegrò grandemente, perciocchè da molto tempo desiderava di vederlo perchè avea udite molte cose di lui, e sperava veder fargli qualche miracolo. E gli domandò per molti ragionamenti: ma egli non gli rispose nulla. Ed i principali sacerdoti, e gli scribi comparvero quivi, accusandolo con grande sforzo. Ma Erode co' suoi soldati, dopo averlo

And the rest will I set in order when I come.

The Gospel. St. Luke xxiii. 1.

THE whole multitude of them arose, and led him unto pilate. And they began to accuse him, saying, We found this fellow perverting the nation, and forbidding to give tribute to Cæsar, saying, That he himself is Christ a King. And Pilate asked him, saying, Art thou the King of the Jews? And he answered him, and said, Thou sayest it. Then said Pilate to the chief priests, and to the people, I find no fault in this man. And they were the more fierce, saying, He stirreth up the people, teaching throughout all Jewry, beginning from Galilee to this place. When Pilate heard of Galilee, he asked whether the man were a Galilean. And as soon as he knew that he belonged unto Herod's jurisdiction, he sent him to Herod, who himself also was at Jerusalem at that time. And when Herod saw Jesus he was exceeding glad; for he was desirous to see him of a long season, because he had heard many things of him; and he hoped to have seen some miracle done by him. Then he questioned with him in many words; but he answered him nothing. And the chief priests and scribes stood and vehemently accused him. And Herod with his men of war set him at nought,

condamnés avec le monde. C'est pourquoi, mes frères, quand vous vous assemblez pour manger, attendez-vous l'un l'autre: et si quelqu'un a faim, qu'il mange en sa maison; afin que vous ne vous assembliez point en jugement. Touchant les autres points, j'en ordonnerai quand je serai arrivé.

L'Evangile, St. Luc, xxiii. 1.

PUIS ils se levèrent tous, et le menèrent à Pilate. Et ils se mirent à l'accuser, disant: nous avons trouvé cet homme pervertissant la nation, et défendant de donner le tribut à César, et se disant être le Christ, le Roi. Et Pilate l'interrogea, disant: es-tu le Roi des Juifs? Et Jesus répondant, lui dit, tu le dis. Alors Pilate dit aux principaux sacrificateurs et à la troupe du peuple: je ne trouve aucun crime en cet homme. Mais ils insistoient encore davantage, disant: il émeut le peuple, enseignant par toute la Judée, et ayant commencé depuis la Galilée jusques ici. Or quand Pilate entendit parler de la Galilée, il demanda si cet homme étoit Galiléen. Et ayant appris qu'il étoit de la juridiction d'Hérode, il le renvoya à Hérode, qui en ces jours-là étoit aussi à Jérusalem. Et lorsqu'Hérode vit Jesus, il en fut fort joyeux; car il y avoit long-temps qu'il désirait de le voir, à cause qu'il entendoit dire plusieurs choses de lui; et il espérait qu'il lui verroit faire quelque miracle. Il l'interrogea donc par divers discours; mais Jesus ne lui répondit rien. Et les principaux sacrificateurs et les scribes comparurent là, l'accusant avec une grande véhémence. Mais Hérode, avec ses gens, l'ayant méprisé, et s'étant moqué de lui, après

dammet worden. Darum, meine lieben Brüder, wenn ihr zusammen kommt zu essen, so harre einer des andern. Hungert aber jemand, der esse daheim, auf daß ihr nicht zum Gerichte zusammen kommt. Das andere will ich ordnen, wenn ich komme.

Das Evangelium. Luc. 23, 1—49.

Und der ganze Haufe stand auf, und fuhreten ihn vor Pilatum, und fiengen an ihn zu verklagen, und sprachen: Diesen finden wir, daß er das Volk abwendet, und verbietet den Schuß dem Kaiser zu geben; und spricht, Er sey Christus, ein König. Pilatus aber fragte ihn, und sprach: Bist du der Juden König? Er antwortete ihm, und sprach: Du sagest es. Pilatus sprach zu den Hohenpriestern und zum Volke: Ich finde keine Ursache an diesem Menschen. Sie aber hielten an, und sprachen: Er hat das Volk erregt, damit, daß er gelehret hat hin und her im ganzen jüdischen Lande, und hat in Galiläa angefangen, bis hieher. Da aber Pilatus Galiläam hörte; fragte er, ob er aus Galiläa wäre. Und als er vernahm, daß er unter Herodis Obrigkeit gehörte: übersandte er ihn zu Herodes, welcher in denselbigen Tagen auch zu Jerusalem war. Da aber Herodes Jesus sah, ward er sehr froh, denn er hätte ihn längst gerne gesehen; denn er hatte viel von ihm gehört, und hoffte, er würde ein Zeichen von ihm sehen. Und er fragte ihn mancherley: Er antwortete ihm aber nichts. Die Hohenpriester aber und Schriftgelehrten standen und verklagten ihn hart. Aber Herodes mit seinem Hofgesinde verachtete und verspottete ihn, legte ihm ein weißes Kleid an, und sandte ihn wieder zu Pilato. Auf den Tag wur-

tros mismos, ciertamente no seríamos juzgados. Mas quando somos juzgados, somos corregidos del Señor, para que no seamos condenados con este mundo. Pues, hermanos míos, quando os juntaís para comer, esperaos unos á otros. Y si alguno tiene hambre, coma en casa; porque no os juntaís para juicio. Las demas cosas las ordenaré, quando viniere.

El Evangelio. S. Luc. xxiii. 1.

Y SE levantó toda aquella multitud, y lo lleváron á Pilato. Y comenzáron á acusarle, diciendo: A éste hemos hallado pervirtiendo á nuestra nación, y vedando dar tributo á César, y diciendo, que él es el Christo Rey. Y Pilato le preguntó, y dixo: ¿Eres tú el Rey de los Judíos? Y él le respondió, diciendo: Tú lo dices. Dixo Pilato á los Príncipes de los Sacerdotes, y á la gente: Ningun delito hallo en este hombre. Mas ellos insistían, diciendo: Tiene alborotado el pueblo con la doctrina, que esparce por toda la Judéa, comenzando desde la Galiléa hasta aquí. Pilato, que oyó decir Galilea, preguntó si era de Galiléa. Y quando entendió, que era de la jurisdiccion de Herodes, lo remitió á Herodes, el qual á la sazón se hallaba tambien en Jerusalem. Y Herodes, quando vió á Jesus, se holgó mucho. Porque de largo tiempo le había deseado ver, por haber oído decir de él muchas cosas, y esperaba verle hacer algun milagro. Le hizo pues muchas preguntas. Mas él nada

αὐτὸν ἐσθῆτα λαμπράν, ἀνέπεμψεν αὐτὸν τῷ Πιλάτῳ. Ἐγένοντο δὲ φίλοι ὁ τε Πιλάτος κ' ὁ Ἡρώδης ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ μετ' ἀλλήλων· προϋπῆρχον γάρ ἐν ἔχθρᾳ ὄντες πρὸς ἑαυτοίς. Πιλάτος δὲ, συγκαλεσάμενος τοὺς Ἀρχιερεῖς, καὶ τοὺς ἄρχοντας, καὶ τὸν λαόν, εἶπε πρὸς αὐτούς· Προσηνέγκατέ μοι τὸν ἄνθρωπον τῆτον, ὡς ἀποστρέφοντα τὸν λαόν· καὶ ἰδοὺ, ἐγὼ ἐνώπιον ὑμῶν ἀνακρίνας, οὐδὲν εὔρον ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ αἰτίον, ὃν καταγγυρεῖτε κατ' αὐτοῦ. Ἀλλ' οὐδὲ Ἡρώδης· ἀνέπεμψα γάρ ὑμᾶς πρὸς αὐτόν, καὶ ἰδοὺ ὁδὲν ἄξιον θανάτου ἐστὶ πεπραγμένον αὐτῷ. Παιδεύσας οὖν αὐτὸν ἀπολύσω. Ἀνάγκην δὲ εἶχεν ἀπολύειν αὐτοῖς κατὰ ἐορτὴν ἓνα. Ἀνέκραζαν δὲ παμπληθεῖς, λέγοντες· Αἶρε τοῦτον, ἀπολύσον δὲ ἡμῖν τὸν Βαραββᾶν· Ὅστις ἦν διὰ στάσιν τινὰ γενομένην ἐν τῇ πόλει, καὶ φόνον, βεβλημένος εἰς φυλακὴν. Πάλιν οὖν ὁ Πιλάτος προσεφώνησε, θέλων ἀπολύσαι τὸν Ἰησοῦν. Οἱ δὲ ἐπεφώνουν, λέγοντες· Σταύρωσον, σταύρωσον αὐτόν. Ὁ δὲ τρίτος εἶπε πρὸς αὐτοίς· Τί γὰρ κακὸν ἐποίησεν οὗτος; οὐδὲν αἰτίον θανάτου εὔρον ἐν αὐτῷ· παιδεύσας οὖν αὐτὸν ἀπολύσω. Οἱ δὲ ἐπέκειντο φωναῖς μεγάλαις, αἰτοῦμενοι αὐτὸν σταυρωθῆναι· καὶ κατίσχουν αἱ φωναὶ αὐτῶν, καὶ τῶν Ἀρχιερέων. Ὁ δὲ Πιλάτος ἐπέκρινε γενέσθαι τὸ αἷτημα αὐτῶν. Ἀπέλυσεν δὲ αὐτοῖς τὸν διὰ στάσιν κ' φόνον βεβλημένον εἰς τὴν φυλακὴν, ὃν ἠτοῦντο· τὸν δὲ Ἰησοῦν παρέδωκε τῷ θεληματι αὐτῶν. Καὶ ὡς ἀπήγαγον αὐτόν, ἐπιλαβόμενοι Σίμωνός τινος Κυρηναίου τὸν ἐρχομένον ἀπ' ἄγρου, ἐπέθηκαν αὐτῷ τὸν σταυρόν, φέρειν ὁπισθεν τοῦ Ἰησοῦ. Ἠκολούθει δὲ αὐτῷ πολὺ πλῆθος τοῦ λαοῦ, κ'

ἐσκέπασε μὲ λαμπρὸν φόρεμα, καὶ τὸν ἐπίσρεψε πρὸς τὸν Πιλάτον. Καὶ εἰς αὐτὴν τὴν ἡμέραν ὁ Πιλάτος καὶ ὁ Ἡρώδης ἐγέναν φίλοι, ὄντες πρότερον ἐχθροί. Ὁ δὲ Πιλάτος καλέσας τοὺς Ἀρχιερεῖς, καὶ τοὺς ἄρχοντας, καὶ τὸν λαόν, εἶπε πρὸς αὐτούς· Ἐφέρετε ἔμπροσθέν μου τὸν ἄνθρωπον τούτον, τὸν ἀνακατιῶντα τὸν λαόν· καὶ ἰδοὺ, σεις παρυντες τὸν ἔκρινα, καὶ δὲν εὔρον παῖσμα εἰς τοῦτον τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ τῶν ὅσων τὸν καταγγυρεῖτε. Ἀλλ' οὐδὲ Ἡρώδης· ὅτι σὺς ἐπέμψα πρὸς αὐτόν, καὶ ἰδοὺ, οὐδὲν ἄξιον θανάτου τοῦ ἔκαμε. Παιδεύσας, λοιπὸν, αὐτὸν θέλω τὸν ἀπολύσειν. Ἀνάγκην δὲ εἶχεν ἵνα τοὺς ἀπολύσῃ καθ' ἐορτὴν ἓνα. Ὅλον δὲ τὸ πλῆθος ἐκραζεν λέγοντες· Βάσαξον τῆτον, ἀπολύσον μὰς δὲ τὸν Βαραββᾶν. Ὁ ὁποῖος ἦτο διὰ στάσιν τινὰ γενομένην ἐν τῇ πόλει, καὶ φόνον, βεβλημένος εἰς τὴν φυλακὴν. Πάλιν οὖν ὁ Πιλάτος τοὺς ὁμήλησεν ἐπιθυμῶν ἵνα ἐλευθερωσῇ τὸν Ἰησοῦν. Οἱ δὲ ἐφώναζον, λέγοντες· Σταύρωσον, σταύρωσον αὐτόν. Τοίτην δὲ φωνῇν εἶπε πρὸς αὐτούς· Καὶ τί κακὸν ἐποίησεν οὗτος; παῖσμα θανάτου δὲν εὔρον εἰς αὐτόν· παιδεύσας λοιπὸν αὐτόν θέλω τὸν ἀπολύσειν. Αὐτοὶ δὲ θερμῶς ἐξήτουν μὲ μεγάλας φωναῖς, ἵνα σταυρωθῇ αὐτός· καὶ ἐνδυνάμωναν αἱ φωναὶ τῶν, καὶ αἱ τῶν Ἀρχιερέων. Ὁ δὲ Πιλάτος ἀποφάσισε ἵνα γένη τὸ ζήτημά των. Τοὺς ἀπέλυσεν δὲ, τὸν διὰ στάσιν καὶ φόνον βεβλημένον εἰς τὴν φυλακὴν, τὸν ὁποῖον ἐξήτουν· καὶ παρέδωκε τὸν Ἰησοῦν εἰς τὸ θελήμα των. Καὶ ὡς τὸν ἐφέρουν, ἐπίσταν κάπτιον ἑνα Σίμωνα Κυρηναίου, ἐρχόμενον ἀπὸ τοῦ χωράφιου, καὶ τὸν ἐφόρτωσαν μὲ τὸν σταυρόν, ἵνα τὸν φέρῃ ὁπισθεν

nam remisi vos ad illum: et ecce, nihil dignum morte actum est ei. Emendatum ergo illum dimittam. Necesse autem habebat dimittere eis, per diem festum, unum. Exclamavit autem simul universa turba, dicens: Tolle hunc, et dimitte nobis Barabbam; qui erat, propter seditionem quamdam factam in civitate, et homicidium, missus in carcerem. Iterum autem Pilatus locutus est ad eos, volens dimittere Jesum. At illi succlamabant, dicentes: Crucifige, crucifige eum. Ille autem tertio dixit ad illos: Quid enim mali fecit iste? nullam causam mortis invenio in eo: corripiam ergo illum, et dimittam. At illi instabant vocibus magis, postulantes ut crucifigeretur: et invalescebant voces eorum. Et Pilatus adjudicavit fieri petitionem eorum. Dinisit autem illis eum, qui, propter homicidium et seditionem, missus fuerat in carcerem, quem petebant. Jesum vero tradidit voluntati eorum. Et cum ducerent eum, apprehenderunt Simonem quemdam Cyrenensem, venientem de villa: et imposuerunt illi crucem, portare post Jesum. Sequebatur autem illum multa turba populi, et mulierum, quæ plangebant, et lamentabantur eum. Conversus autem ad illas Jesus, dixit: Filiae Jerusalem, nolite flere super me: sed super vos ipsas flete, et super filios vestros: quoniam,

sprezzato e schernito, lo vestì d'una veste bianca, e lo rimando a Pilato. Ed Erode e Pilato divennero amici insieme in quel giorno: perciocchè per l'adietro erano stati in inimicizia fra loro. E Pilato, chiamati insieme i principali sacerdoti, ed i magistrati e il popolo; disse loro: voi m'avete fatto comparir quest' uomo davanti, come se egli sviasse il popolo; ed ecco, avendolo io in presenza vostra esaminato, non ho trovato in lui alcuna colpa di quelle delle quali l'accusate. Ma non pure Erode, conciosiacosachè io v'abbia mandati a lui; ed ecco, non gli è stato fatto nulla, onde egli sia giudicato degno di morte, lo adunque lo gastigherò, e poi lo libererò. Or gli conveniva di necessità liberar loro uno, ogni dì di festa. E tutta la moltitudine gridò, dicendo: togli costui, e liberaci Barabba. Costui era stato incarcerato per una sedizione, fatta nella città con omicidio. Perciò Pilato da capo parlò loro, desiderando liberar Gesù. Ma essi gridavano in contrario, dicendo: crocifiggilo, crocifiggilo. Ed egli la terza volta disse loro: ma pure che male ha fatto costui? lo non ho trovato in lui colpa alcuna degna di morte. lo adunque lo gastigherò, e lo libererò. Ma essi facevano istanza con gran grida, chiedendo che fosse crocifisso. E le lor grida, e quelle de' principali sacerdoti, si rinforzavano. E Pilato pronunziò che fosse fatto ciò che chiedevano; e liberò lor colui, ch'era stato incarcerato per sedizione, e per omicidio, il quale essi avevano chiesto; e rimise Gesù alla lor volontà. E come essi lo menavano, presero un certo Simon Cireneo, che veniva da' campi, e gli misero addosso la croce, per portarla dietro a Gesù. Or una gran moltitudine di popolo

and mocked him, and arrayed him in a gorgeous robe, and sent him again to Pilate. And the same day Pilate and Herod were made friends together; for before they were at enmity between themselves. And Pilate, when he had called together the chief priests, and the rulers, and the people, said unto them, Ye have brought this man unto me, as one that perverteth the people: and behold, I, having examined him before you, have found no fault in this man touching those things whereof ye accuse him: No, nor yet Herod: for I sent you to him; and lo, nothing worthy of death is done unto him. I will therefore chastise him, and release him. For of necessity he must release one unto them at the feast. And they cried out all at once, saying, Away with this man, and release unto us Barabbas: (who for a certain sedition made in the city, and for murder, was cast into prison.) Pilate therefore, willing to release Jesus, spake again to them. But they cried, saying, Crucify him, crucify him. And he said unto them the third time, Why, what evil hath he done? I have found no cause of death in him: I will therefore chastise him, and let him go. And they were instant with loud voices, requiring that he might be crucified: and the voices of them and of the chief priests prevailed. And Pilate gave sentence that it should be as they required. And he released unto them him that for sedition and murder was cast into prison, whom they had desired; but he delivered Jesus to their will. And as they led him away, they laid hold upon one Simon a Cyrenian, coming out of the country, and on him they laid the cross, that he might bear it after Jesus. And there followed him a great com-

qu'il l'eut revêtu d'un vêtement blanc, le renvoya à Pilate. En ce même jour Pilate et Hérode devinrent amis entre eux; car auparavant ils étoient en inimitié ensemble. Alors Pilate, ayant appelé les principaux sacrificateurs, et les gouverneurs, et le peuple, leur dit: vous m'avez présenté cet homme comme pervertissant le peuple; et voici, l'en ayant fait répondre devant vous, je n'ai trouvé en cet homme aucun de ces crimes dont vous l'accusez; ni Hérode non plus: car je vous ai renvoyés à lui, et voici, rien ne lui a été fait qui marque qu'il soit digne de mort: quand donc je l'aurai fait fouetter, je le relâcherai. Or il falloit qu'il leur relâchât quelqu'un à la fête. Et toutes les troupes s'écrièrent ensemble, disant: ôte celui-ci, et relâche-nous Barabbas: (qui avoit été mis en prison pour quelque sédition faite dans la ville avec meurtre.) Pilate donc leur parla encore, voulant relâcher Jesus. Mais ils s'écrioient, disant: crucifie, crucifie-le. Et il leur dit pour la troisième fois: mais, quel mal a fait cet homme? Je ne trouve rien en lui qui soit digne de mort; l'ayant donc fait fouetter, je le relâcherai. Mais ils insistoient à grands cris, demandant qu'il fût crucifié: et leurs cris, et ceux des principaux sacrificateurs se renforceoient. Alors Pilate prononça, que ce qu'ils demandoient fût fait. Et il leur relâcha celui qui pour sédition et pour meurtre avoit été mis en prison, et lequel ils demandoient; et il abandonna Jesus à leur volonté. Et comme ils l'emmenaient, ils prirent un certain Simon, Cyrenien, qui venoit des champs, et le chargèrent de la croix pour la porter après Jesus. Or il étoit suivi d'une grande multitude de peuple, et de femmes, qui se frap-

den Pilatus und Herodes Freunde mit einander; denn zuvor waren sie einander feind. Pilatus aber rief die Hohenpriester, und die Obersten, und das Volk zusammen, und sprach zu ihnen: Ihr habt diesen Menschen zu mir gebracht, als der das Volk ädewende. Und siehe, ich habe ihn vor euch verhört, und finde an dem Menschen der Sache keine, der ihr ihn beschuldiget: Herodes auch nicht; denn ich habe euch zu ihm gesandt, und siehe, man hat nichts auf ihn gebracht, das des Todes werth sei. Darum will ich ihn züchtigen und los lassen. Denn er mußte ihnen einen nach Gewohnheit des Festes los geben. Da schrie der ganze Haufe, und sprach: Hinweg mit diesem, und gieb uns Barabbam los. Welcher war um eines Aufruhrs, so in der Stadt geschehen war, und um eines Mordes willen, ins Gefängniß geworfen. Da rief Pilatus abermal zu ihnen, und wollte Jesum los lassen. Sie riefen aber, und sprachen: Kreuzige, kreuzige ihn. Er aber sprach zum dritten mal zu ihnen: Was hat denn dieser übel gethan? Ich finde keine Ursach des Todes an ihm, darum will ich ihn züchtigen und los lassen. Aber sie lagen ihm an mit großem Geschrey, und fordberten, daß er gekreuziget würde. Und ihr und der Hohenpriester Geschrey nahm überhand. Pilatus aber urtheilte, daß ihre Bitte geschähe; und ließ den los, der um Aufruhrs und Mords willen war ins Gefängniß geworfen, um welchen sie baten; aber Jesum übergab er ihrem Willen. Und als sie ihn hin führten, ergriffen sie einen, Simon von Cyrene, der kam vom Felde, und legten das Kreuz auf ihn, daß er es Jesu nachstrüge. Es folgte ihm aber nach ein großer Haufe Volks, und Weiber, die klagten und bereineten ihn.

le respondia. Y estaban los Príncipes de los Sacerdotes, y los Escribas acusándole con grande instancia. Y Herodes con sus soldados le despreció: y escarneciéndole, le hizo vestir de una ropa blanca, y le volvió á enviar á Pilato. Y aquel dia quedaron amigos Herodes, y Pilato: porque ántes eran enemigos entre sí. Pilato pues llamó á los Príncipes de los Sacerdotes, y á los Magistrados, y al pueblo, y les dixo: Me habeis presentado este hombre, como pervertidor del pueblo, y ved que preguntándole yo delante de vosotros, no hallé en este hombre culpa alguna de aquellas, de que le acusais. Ni Herodes tampoco: porque os remití á él, y he aquí que nada se ha probado, que merezca muerte. Y así le soltaré despues de haberlo castigado. Y debia soltarles uno en el dia de la fiesta. Y todo el pueblo dió voces á una, diciendo: Haz morir á éste, y suéltanos á Barrabas. Este habia sido puesto en la cárcel por cierta sedicion acaecida en la ciudad, y por un homicidio. Y Pilato les habló de nuevo, queriendo soltar á Jesus. Mas ellos volvian á dar voces, diciendo: Crucificalo, crucificalo. Y él tercera vez les dixo: ¿Pues qué mal ha hecho éste? Yo no hallo en él ninguna causa de muerte: le castigaré pues, y lo soltaré. Mas ellos insistian pidiendo á grandes voces, que fuese crucificado, y crecian mus sus voces. Y Pilato juzgó que se hiciera lo que ellos pedian. Y les soltó al que por sedicion, y homicidio habia sido puesto en la cárcel, al qual habian pedido: y entregó á Jesus á la voluntad de ellos. Y quando lo llevaron, tomaron un hombre de Cirene, llamado Simon, que venia de una granja: y le cargaron la cruz, para que la llevase en pos de Jesus. Y le seguia una

γυναικῶν· αἱ καὶ ἐκόπτοντο, ἃ ἐθόρηνεν αὐτόν. Στραφεῖς δὲ πρὸς αὐτάς ὁ Ἰησοῦς, εἶπε· Θυγατέρες Ἰερουσαλὴμ, μὴ κλαίετε ἐπ' ἐμὲ, πλην ἐφ' ἑαυτάς κλαίετε, καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα ὑμῶν. "Ὅτι ἰδοὺ, ἔρχονται ἡμέραι ἐν αἷς ἐρούσι· Μακάριαί αἱ στείραι, καὶ κοιλίαι αἱ οὐκ ἐγέννησαν, καὶ μαστοὶ οὗ οὐκ ἐθήλασαν. Τότε ἄρξονται λέγειν τοῖς ὄρεσι, Πέσετε ἐφ' ἡμᾶς· καὶ τοῖς βουνοῖς, Καλύψατε ἡμᾶς. "Ὅτι εἰ ἐν τῷ ὑγρῷ ξύλῳ ταῦτα ποιοῦσιν, ἐν τῷ ξηρῷ τί γένηται; Ἦγοντο δὲ καὶ ἕτεροι δύο, κακῆργοι, σὺν αὐτῷ ἀναireθῆναι. Καὶ ὅτε ἀπῆλθον ἐπὶ τὸν τόπον τὸν καλούμενον Κρανίον, ἐκεῖ ἐσταύρωσαν αὐτόν, καὶ τοὺς κακοῦργους ὄν μὲν ἐκ δεξιῶν, ὄν δὲ ἐξ ἀριστερῶν. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔλεγε· Πάτερ, ἄφες αὐτοῖς· οὐ γὰρ οἶδας τί ποιοῦσι. Διμεριζόμενοι δὲ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, ἔβαλον κλῆρον. Καὶ εἰστέκει ὁ λαὸς θεωρῶν. Ἐξεμυκτηρίζον δὲ καὶ οἱ ἄρχοντες σὺν αὐτοῖς, λέγοντες· Ἄλλως ἔσωσε, σωσάτω ἑαυτόν, εἰ οὗτος ἐστὶν ὁ Χριστὸς ὁ τῷ Θεοῦ ἐκλεκτός. Ἐνέπαιζον δὲ αὐτῷ καὶ οἱ στρατιῶται, προσερχόμενοι, καὶ ὄξος προσφέροντες αὐτῷ. Καὶ λέγοντες· Εἰ σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων, σῶσον σεαυτόν. Ἦν δὲ καὶ ἐπιγραφή γεγραμμένη ἐπ' αὐτῷ γραμμασιν Ἑλληνικοῖς καὶ Ῥωμαϊκοῖς καὶ Ἑβραϊκοῖς· ΟΥΤΟΣ ΕΣΤΙΝ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΙΟΥΔΑΙΩΝ. Εἰς δὲ τῶν κρεμασθέντων κακοῦργων ἐβλαστήει αὐτόν, λέγων· Εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστὸς, σῶσον σεαυτόν καὶ ἡμᾶς. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἕτερος ἐπετίμα αὐτῷ, λέγων· Οὐδὲ φροβῇ σὺ τὸν Θεόν, ὅτι ἐν τῷ αὐτῷ κρίματι εἶ; Καὶ ἡμεῖς μὲν δικαίως· ἅγια γὰρ ὦν ἐπὶ κρίματι ἀπολαμβάνομεν· οὗτος δὲ οὐδὲν ἄτυπον ἔπραξε.

τοῦ Ἰησοῦ. Τὸν ἠκολούθει δὲ πλῆθος πολλὸ λαόν, καὶ γυναῖκας· αἱ ὅποια ἔλυποντο καὶ τὸν ἔκλαιον. Τυρίσας δὲ πρὸς αὐτάς ὁ Ἰησοῦς, εἶπε· Θυγατέρες τῆς Ἰερουσαλὴμ, μὴ κλαίετε δι' ἐμὲ, πλην κλαίετε διὰ τὸν ἑαυτόν σας, καὶ διὰ τὰ τέκνα σας. "Ὅτι ἰδοὺ, ἔρχονται ἡμέραι εἰς τὰς ὁποίας θέλουσιν εἰπεῖν· Μακάριαί αἱ στείραι, καὶ αἱ ὅποια δὲν ἐγέννησαν, κοιλίαι καὶ τὰ ὁποία δὲν ἐβύζισαν βυζία. Τότε θέλουσιν ἄρξαι εἰπεῖν· Ἰδοὺ, καὶ εἰς τὰ βουνά· Πέσετε ἐπάνω μας· καὶ εἰς τὰ ῥοῦνα· Σκεπάσατέ μας. "Ὅτι ἂν εἰς τὸ χλωρὸν ξύλον ταῦτα κάμνονσι, εἰς τὸ ξηρὸν τί θελεῖ γενέιν; Ἐφέροντο δὲ καὶ ἕτεροι δύο, κακῆργοι, ἐπὶ θανατωθῶσι μὲ αὐτόν. Καὶ ἄφ' οὗ ἤλθον ἐπὶ τὸν τόπον τὸν καλούμενον Κρανίον, ἐκῇ ἐσταύρωσαν αὐτόν καὶ τοὺς κακοῦργους· ὑπὸ τὴν δεξιάν τὸν ἑνα, καὶ τὸν ἄλλον ὑπὸ τὴν ἑρβαν. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔλεγε· Πάτερ, συγχώρησέ τους· ὅτι δὲν γνωρίζουσι τί κάμνουσι. Διαιουριζόμενοι δὲ τὰ φορέματά τους, ἔβαλον κλῆρον. Καὶ ὁ λαὸς ἐσέκει θεωρῶν. Καὶ ὁ λαὸς καὶ οἱ Ἀρχόντες τὸν ἐνέμυταιζον, λέγοντες· ἄλλους ἔσωσεν, ἃς σώσῃ τὸν ἑαυτόν σου, ἐὰν οὗτος εἶναι ὁ Χριστὸς ὁ ἐκλεκτός τοῦ Θεοῦ. Τὸν ἐνέμυταιζον δὲ καὶ οἱ στρατιῶται, προσερχόμενοι, καὶ προσφορνέτες τὸν ὀξύδιον, καὶ λέγοντες· Εἰ ἂν ἐσύ εἶσαι ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων, σῶσον τὸν ἑαυτόν σου. Ἦτο δὲ καὶ ἐπιγραφή ἀπὲ πάντων γεγραμμένη, μὲ Ἑλληνικά, Ῥωμαϊκά, καὶ Ἑβραϊκά γραμματα· ΟΥΤΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΙΟΥΔΑΙΩΝ. Ἐνας δὲ ἀπὸ τῶν κρεμασθέντων κακοῦργων τὸν ἐβλαστήει, λέγων· Εἰ σὺ εἶσαι ὁ Χριστὸς, σῶσον τὸν ἑαυτόν σου καὶ ἡμᾶς· Ἀποκριθεὶς

ecce, venient dies, in quibus dicent: Beate steriles, et ventres, qui non genuerunt, et ubera, quæ non lactaverunt. Tunc incipient dicere montibus: Cadite super nos: et collibus: Operite nos. Quia si in viridi ligno hæc faciunt, in arido quid fiet? Ducebantur autem et alii duo nequam cum eo, ut interficerentur. Et postquam venerunt in locum, qui vocatur Calvaria, ibi crucifixerunt eum; et latrones, unum a dextris, et alterum a sinistris. Jesus autem dicebat: Pater, dimitte illis: non enim sciunt quid faciunt. Dividentes vero vestimenta ejus, miserunt sortes. Et stabat populus spectans, et deridebant eum principes cum eis, dicentes: Alios salvos fecit: se salvum faciat, si hic est Christus Dei electus. Illudebant autem ei et milites accedentes, et acetum offerentes ei, et dicentes: Si tu es rex Judæorum, salvum te fac. Erat autem et superscriptio scripta super eum literis Græcis, et Latinis, et Hebraicis: HIC EST REX JUDÆORUM. Unus autem de his, qui pendebat, latronibus, blasphemabat eum, dicens: Si tu es Christus, salvum fac te ipsum et nos. Respondens autem alter increpabat eum, dicens: Neque tu times Deum, quod in eadem damnatione es? Et nos quidem juste; nam digna factis recipimus: hic vero nihil mali gessit. Et

e di donne, lo seguitava le quali ancora facevano cordoglio, e lo lamentavano. Ma Gesù, rivoltosi a loro, disse: Figliuole di Gerusalemme, non piagnete per me, anzi piagnete per voi stesse e per i vostri figliuoli; perciocchè, ecco i giorni vengono, che si dirà: beate le sterili, e beati i corpi che non hanno partorito, e le mammelle che non hanno lattato. Allora prenderanno a dire a' monti: cadeteci addosso, ed a' colli, copriteci; perciocchè se fanno queste cose al legno verde, che sarà egli fatto al secco. Or, due altri ancora ch'erano malfattori, erano menati con lui, per esser fatti morire. E quando furono andati al luogo, detto detteschio, crocifissero quivi lui ed i malfattori, l'uno a destra, l'altro a sinistra. E Gesù diceva: Padre, perdona loro, perciocchè non sanno quel che fanno. Poi, avendo fatte delle parti de' suoi vestimenti, trassero le sorti. E'l popolo stava quivi, riguardando; ed anche i rettori insieme col popolo lo beffavano; dicendo: egli ha salvati gli altri, salvi se stesso, se pur costui è il Cristo, l'eletto di Dio. Or i soldati ancora lo schernivano, accostandosi e presentandogli dell' aceto, e dicendo: se tu sei il re de' Giudei, salva te stesso. Or v'era anche questo titolo disopra al suo capo, scritto in lettere Greche, Romane, ed Ebraiche: COSTUI E IL RE DE' GIUDEI. Or l'uno de' malfattori appiccato lo ingiuriava, dicendo: se tu sei il Cristo, salva te stesso e noi. Ma l'altro, rispondendo, lo sgridava, dicendo: non hai tu timore non pur di Dio, essendo nel medesimo supplizio? E noi di vero vi siamo giustamente; perciocchè riceviamo la condegna pena de' nostri fatti; ma costui non ha commesso alcun misfatto. Poi disse a

pany of people, and of women, which also bewailed and lamented him. But Jesus, turning unto them, said, Daughters of Jerusalem, weep not for me, but weep for yourselves, and for your children. For behold, the days are coming, in the which they shall say, Blessed are the barren, and the wombs that never bare, and the paps which never gave suck. Then shall they begin to say to the mountains, Fall on us; and to the hills, Cover us. For if they do these things in a green tree, what shall be done in the dry? And there were also two others, malefactors, led with him to be put to death. And when they were come to the place which is called Calvary, there they crucified him; and the malefactors, one on the right hand, and the other on the left. Then said Jesus, Father, forgive them, for they know not what they do. And they parted his raiment, and cast lots. And the people stood beholding; and the rulers also with them derided him, saying, He saved others; let him save himself, if he be Christ, the chosen of God. And the soldiers also mocked him, coming to him and offering him vinegar, and saying, If thou be the King of the Jews, save thyself. And a superscription also was written over him in letters of Greek, & Latin, & Hebrew, THIS IS THE KING OF THE JEWS. And one of the malefactors, which were hanged, railed on him, saying, If thou be Christ, save thyself, and us. But the other answering rebuked him, saying, Dost not thou fear God, seeing thou art in the same condemnation? And we indeed justly; for we receive the due reward of our deeds, but this man hath done nothing amiss. And he said

poient la poitrine et le pleuroient. Mais Jésus se tournant vers elles, leur dit: filles de Jérusalem, ne pleurez point sur moi, mais pleurez sur vous-mêmes, et sur vos enfans. Car voici, les jours viendront auxquels on dira: bienheureuses sont les stériles, et celles qui n'ont point eu d'enfant; bienheureuses les mamelles qui n'ont point allaité. Alors ils se mettront à dire aux montagnes: tombez sur nous; et aux coteaux: couvrez-nous. Car s'ils font ces choses au bois vert, que sera-t-il fait au bois sec? Deux autres aussi, qui étoient des malfaiteurs, furent menés pour les faire mourir avec lui. Et quand ils furent venus au lieu qui est appelé le têt, ils le crucifièrent là, et les malfaiteurs aussi; l'un à la droite, et l'autre à la gauche. Mais Jésus disoit: Père, pardonne-leur; car ils ne savent ce qu'ils font. Ils firent ensuite le partage de ses vêtements, et les jetèrent au sort. Et le peuple se tenoit là, regardant; et les gouverneurs aussi se moquoient de lui avec eux, disant: il a sauvé les autres; qu'il se sauve lui-même, s'il est le Christ, l'élu de Dieu. Les soldats aussi se moquoient de lui, s'approchant, et lui présentant du vinaigre, et disant: si tu es le Roi des Juifs, sauve-toi toi-même. Or il y avoit au-dessus de lui un écriteau en lettres grecques, romaines, et hébraïques, en ces mots, CELUI-CI EST LE ROI DES JUIFS. Et l'un des malfaiteurs qui étoient pendus, l'outrageoit, disant: si tu es le Christ, sauve-toi toi-même et nous aussi. Mais l'autre prenant la parole, le tançoit, disant: au moins ne crains-tu point Dieu, puisque tu es dans la même condamnation? Et pour nous, nous y sommes justement, car nous recevons des choses dignes de nos forfaits:

Jesus aber wandte sich um zu ihnen, und sprach: Ihr Töchter von Jerusalem, weinet nicht über mich, sondern weinet über euch selbst, und über eure Kinder. Denn siehe, es wird die Zeit kommen, in welcher man sagen wird: Selig sind die Unfruchtbaren, und die Leiber, die nicht geboren haben, und die Brüste, die nicht gesauget haben. Dann werden sie anfangen zu sagen zu den Bergen: Fallt her uns! und zu den Hügeln: Deckt uns! Denn man hat das thut am grünen Holze, was will am kranken werden? Es wurden aber auch hingeführt zwei andere Uebelthäter, daß sie mit ihm abgethan würden. Und als sie kamen an die Stätte, die da heisset Schädelstätte, kreuzigten sie ihn dafelbst, und die Uebelthäter mit ihm, einen zur Rechten, und einen zur Linken. Jesus aber sprach: Vater, vergieb ihnen, denn sie wissen nicht, was sie thun. Und er theilte sein Kleider, und warfen das Loos darob. Und das Volk stand, und sah zu. Und die Obersten samt ihnen spotteten seiner, und sprachen: Du hast andern geholfen, er helfe ihm selber, ist er Christ, der Auserwählte Gottes. Es verspotteten ihn auch die Kriegsknechte, traten zu ihm, und schrien ihm Effig, und sprachen: Wißt du der Juden König, so hilf dir selber. Es war auch oben über ihm geschrieben die Ueberschrift, mit griechischen, und lateinischen, und ebräischen Buchstaben: Dieser ist der Juden König. Aber der Uebelthäter der, die da gehängt waren, lästerte ihn, und sprach: Ist du Christus, so hilf dir selbst und uns. Da antwortete der andere, strafe ihn, und sprach: Und fürchtest dich auch nicht vor Gott, der du doch in dieser Verdammniß bist? Und zwar wir sind billig zerrinnen, denn wir empfangen, was unsere Thaten

grande multitud de pueblo, y de mugeres, las quales lo plañian, y lloraban. Mas Jesus, volviéndose hacía ellas, les dixo: Hijas de Jerusalem, no lloreis sobre mí: ántes llorad sobre vosotras mismas, y sobre vuestros hijos. Porque vendrán dias, en que dirán: Bienaventuradas las estériles, y los vientres que no concibiéron, y los pechos que no dieron de mamar. Entonces comenzarán á decir á los montes: Caed sobre nosotros; y á los collados: Cubridnos. Porque si en el árbol verde hacen esto, ¿en el seco, qué se hará? Y llevaban tambien con él otros dos, que eran malhechores, para hacerlos morir. Y quando llegaron al lugar, que se llama de la Calavera, le crucificaron allí: y á los ladrones, uno á la derecha, y otro á la izquierda. Mas Jesus decía: Padre, perdónalos; porque no saben lo que hacen. Y dividiendo sus vestidos, echaron suertes. Y el Pueblo estaba mirando, y los Principes juntamente con él, le denostaban, y decían: A otros hizo salvos, sálvese á sí mismo, si éste es el Christo; el escogido de Dios. Le escarnecian tambien los soldados, acercándose á él, y presentándole vinagre, y diciendo: Si tú eres el Rey de los Judios, sálvate á tí mismo. Y habia tambien sobre él un título escrito en letras Griegas, Latinas, y Hebraicas: ESTE ES EL REY DE LOS JUDIOS. Y uno de aquellos ladrones, que estaban colgados, le injuriaba, diciendo: Si tú eres el Christo, sálvate á tí mismo, y á nosotros. Mas el otro respondiendo, le reprehendió, diciendo: Ni aun tú temes á Dios, estando en el mismo suplicio. Y nosotros en verdad por nuestra culpa, porque recibimos lo que merecen nuestras obras: mas éste ningún mal ha hecho: y decía á Jesus: Señor,

Καὶ ἔλεγε τῷ Ἰησοῦ· Μνήσθητί μου, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν λέγω σοι, σήμερον μετ' ἐμοῦ ἔσῃ ἐν τῇ παραδείσῳ. Ἦν δὲ ὥσεί ὥρα ἕκτη, καὶ σκότος ἐγένετο ἐφ' ὅλην τὴν γῆν, ἕως ὥρας ἐνάτης. Καὶ ἔσκότισθ ὁ ἥλιος, καὶ ἔσχισθ τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ μέσον. Καὶ φωνήσας φωνὴ μεγάλη ὁ Ἰησοῦς εἶπε· Πάτερ, εἰς χεῖράς σε παραθήσομαι τὸ πνεῦμά μου. Καὶ ταῦτα εἰπὼν ἐξέπνευσεν. Ἰδὼν δὲ ὁ ἐκατόνταρχος τὸ γινόμενον, ἐδόξασε τὸν Θεόν, λέγων· Ὁντως ὁ ἄνθρωπος ἦτος δίκαιος ἦν. Καὶ πάντες οἱ συμπαραγενομένοι ὄχλοι ἐπὶ τὴν θεωρίαν ταύτην, θεωροῦντες τὰ γενόμενα, τίπτοντες ἐαυτῶν τὰ στήθη ὑπέσπερον. Εἰστήκεισαν δὲ πάντες οἱ γνωστοὶ αὐτοῦ μακρόθεν, καὶ γυναῖκες αἱ συνακολουθήσασαι αὐτῷ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, ὁρᾶσαι ταῦτα.

EN HMEPA ΠΑΘΟΥΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ.

Συναπταί.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ Θεός, αντιβολουμέν σε ἐπὶ τὴν οἰκίαν σου ταύτην φιλανθρώπως ἐπίδε, ὑπὲρ ἧς ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς προδόθη, καὶ εἰς τὰς χεῖρας τῶν πονηρῶν ἀνθρώπων ἐπιτρεφθῆναι, καὶ τὸν τοῦ σταυροῦ θάνατον ὑπομεῖναι ἠδὲ δόκησεν, ὃς νῦν ζῇ καὶ βασιλεύει σὺν σοὶ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ καὶ αἰώνιε Θεός, οὗ τῷ Πνεύματι ὅλον τῆς Ἐκκλησίας σῶμα διοικεῖται καὶ ἀγιάζεται, προσδέχου ἅς ἐνώπιόν σου ἵκηται.

dicebat ad Jesum: Domine, memento mei, cum veneris in regnum tuum. Et dixit illi Jesus: Amen, dico tibi: Hodie mecum eris in Paradiso. Erat autem fere hora sexta, et tenebrae factae sunt in universam terram usque in horam nonam. Et obscuratus est sol: et velum templi scissum est medium. Et clamans voce magna, Jesus ait: Pater, in manus tuas commendo spiritum meum. Et hæc dicens, expiravit. Videns autem centurio quod factum fuerat, glorificavit Deum, dicens: Vere hic homo iustus erat. Et omnis turba eorum, qui simul aderant ad spectaculum istud, et videbant quæ fiebant, percutientes pectora sua, revertebantur. Stabant autem omnes noti ejus a longe, et mulieres, quæ secutæ eum erant a Galilæa, hæc videntes.

FERIA SEXTA IN PARASCEVE, SEU
DIES PASSIONIS DOMINI.

Collecta.

OMNIPOTENS Deus! hanc familiam tuam, quæsumus, clementer respice, pro qua Dominus noster Jesus Christus prodi, in manus nocentum tradi, et in cruce mortem subire non recusavit; qui jam vivit et regnat una tecum, et cum Spiritu Sancto, semper unus Deus, in sæcula sæculorum. Amen.

OMNIPOTENS et sempiternus Deus! cuius Spiritu Ecclesiæ corpus universum regitur ac sanctificatur, supplicationes ac preces nostras, quas tibi offerimus pro om-

νὲς ὁ ἕτερος τὸν ἀνείδιξε, λέγων· Δὲν φοβᾶσαι τὸν Θεόν, ὅτι αὐτὸς εἶσαι εἰς τὸ ἴδιον κρίμα; Καὶ ἡμεῖς μὲν δίκαιος· ἐπειδὴ ἄξια τῶν ὁσῶν ἐπράξαμεν, λαμβάνομεν· οὗτος δὲ δὲν ἐπράξε τιποτέ· ἄτοπον. Καὶ ἔλεγε τοῦ Ἰησοῦ· Ἐνθυμήσου με, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς εἰς τὴν βασιλείαν σου. Καὶ τοῦ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν, σοὶ λέγω, σήμερον μετ' ἐμοῦ θέλεις εἶναι εἰς τὴν παράδεισον. Ἐπλησίαζε δὲ ἡ ὥρα ἕκτη, καὶ ἐγένετο σκότος ἐφ' ὅλην τὴν γῆν, ἕως τῆς ὥρας τῆς ἐνάτης. Καὶ ἔσκοτισαν ὁ ἥλιος, καὶ ἐσχίσθη τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ εἰς τὸ μέσον. Καὶ φωνήσας μεγάλην φωνὴν ὁ Ἰησοῦς εἶπε· Πάτερ, εἰς τὰς χεῖράς σου παραίδω τὸ πνεῦμά μου. Καὶ ταῦτα εἰπὼν ἐξεφύθησεν. Ἰδὼν δὲ ὁ ἐκατόνταρχος τὸ γινόμενον, ἐδόξασε τὸν Θεόν, λέγων· Ὁντως ὁ ἄνθρωπος ἦτος δίκαιος. Καὶ πάντες οἱ συναθροισθέντες λαοί, εἰς ταύτην τὴν θεωρίαν, θεωροῦντες τὰ γενόμενα, κτυποῦντες τὰ στήθη των ἐγύριζον. Ἐμείναν δὲ πάντες οἱ γυναιμοὶ του μακράν, καὶ αἱ ὁποῖαι ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας τὸν ἠκολούθησαν γυναῖκα, βλέπουσαι ταῦτα.

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ Θεέ, παρακαλέμέν σε κύριταρον φιλανθρώπως ἐπὶ ταύτην σου τὴν οἰκίαν, ἐξ' αἰτίας τῆς ὁποίας, ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ὑπέμεινε ἵνα προδῶθῃ εἰς τὰς χεῖρας πονηρῶν ἀνθρώπων, καὶ ἵνα πάθῃ τὸν τῆς σταυροῦ θάνατον, ὁ ὁποῖος τῶρα ζῇ καὶ βᾶσιλεύει μετὰ σοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ καὶ αἰώνιε Θεέ, διὰ τοῦ ὁποίου τὸ πνεῦμα ὅλον τὸ σῶμα τῆς Ἐκκλησίας κυβερνᾶται, καὶ ἀγιάζεται, προσδέχου

Gesù, Signore: ricordati di me quando sarai venuto nel tuo regno. E Gesù gli disse: io ti dico in verità, che oggi tu sarai meco in Paradiso. Or era intorno alle sei ore, e si fecero tenebre sopra tutta la terra, infino alle nove. Ed il sole scurò, e la cortina del tempio si fendè per mezzo. E Gesù dopo aver gridato con gran voce, disse: Padre, io rimetto lo spirito mio nelle tue mani. E, detto questo, rendè lo spirito. E l' Centurione, veduto ciò ch'era avvenuto, glorificò Iddio, dicendo: veramente quest' uomo era giusto. E tutte le turbe ch' erano radunate a questo spettacolo, vedute le cose ch' erano avvenute, sene tornarono, battendosi il petto. Or, tutti i suoi conoscenti e le donne che l' avevano insieme seguito da Galilea, si fermarono da lontano, riguardando queste cose.

VENERDI SANTO.

La Collecta.

IDDIO onnipotente, noi ti preghiamo di riguardar benignamente questa tua famiglia, per la quale il nostro Signor Gesù Cristo acconsenti d'esser tradito, e dato nelle mani di gente scellerata, e patir la morte della croce, il quale ora vive e regna con te, e lo Spirito Santo, un sol Dio, ne secoli de' secoli. Amen.

IDDIO eterno e onnipotente, per il cui spirito tutto il corpo della chiesa è governato e santificato, accetta le nostre suppliche, le quali ti offeriamo per lo stato

unto Jesus, Lord, remember me when thou comest into thy kingdom. And Jesus said unto him, Verily I say unto thee, To-day shalt thou be with me in paradise. And it was about the sixth hour: and there was darkness over all the earth until the ninth hour. And the sun was darkened, and the veil of the temple was rent in the midst. And when Jesus had cried with a loud voice, he said, Father, into thy hands I commend my spirit: and having said thus, he gave up the ghost. Now when the centurion saw what was done, he glorified God, saying, Certainly this was a righteous man. And all the people that came together to that sight, beholding the things that were done, smote their breasts, and returned. And all his acquaintance, and the women that followed him from Galilee, stood afar off, beholding these things.

GOOD FRIDAY.

The Collects.

ALMIGHTY God, we beseech thee graciously to behold this thy family, for which our Lord Jesus Christ was contented to be betrayed, and given up into the hands of wicked men, and to suffer death upon the cross, who now liveth and reigneth with thee and the Holy Ghost, ever one God, world without end. *Amen.*

ALMIGHTY and everlasting God, by whose Spirit the whole body of the Church is governed and sanctified; Receive our supplications and prayers, which we offer before thee for all estates of men in thy

werth sind: dieser aber hat nichts Ungeschicktes gehandelt. Und sprach zu Jesu: Herr, gebente an mich, wenn du in dein Reich kommst. Und Jesus sprach zu ihm: Wahrlich, ich sage dir, heute wirst du mit mir im Paradiese seyn. Und es war um die sechste Stunde, und es ward eine Finsterniß über das ganze Land, bis an die neunte Stunde, und die Sonne verlor ihren Schein, und der Vorhang des Tempels zerriß mitten entzwey. Und Jesus rief laut und sprach: Vater, ich befehle meinen Geist in deine Hände. Und als er das gesagt, verschied er. Da aber der Hauptmann sah, was da geschah, pries er Gott, und sprach: Wahrlich, dieser ist ein frommer Mensch gewesen. Und alles Volk, das daber war und zusah, da sie sahen, was da geschah; schlugen sie an ihre Brust, und wandten wieder um. Es standen aber alle seine Verwandte von ferne, und die Weiber, die ihm aus Galiläa waren nachgefolget, und sahen das alles.

Am Charfreitage.

Die Collecte.

Allmächtiger Gott, wir bitten dich, Gehe gnädig auf diese deine Gemeinde, für welche unser Herr, Jesus Christus, sich verrathen und in die Hände der Ungerechten überantworten ließ, und den Tod am Kreuze willig duldete, der mit dir und dem heiligen Geiste, ein einziger Gott, lebt und regiert in Ewigkeit. *Amen.*

Allmächtiger und ewiger Gott, durch dessen Geist der ganze Körper der Kirche regiert und geheiligt wird. Nimm unser Gebet und Flehen gnädig an, welches wir für alle Stände der Menschen, die zu

mais celui-ci n'a rien fait qui ne se dût faire. Puis il disoit à Jésus: Seigneur, souviens-toi de moi quand tu viendras en ton règne. Et Jésus lui dit: en vérité je te dis, qu'aujourd'hui tu seras avec moi en paradis. Or il étoit environ six heures, et il se fit des ténèbres par tout le pays jusques à neuf heures. Et le soleil fut obscurci, et le voile du temple se déchira par le milieu. Et Jésus, criant à haute voix, dit: Père, je remets mon esprit entre tes mains: et ayant dit cela, il rendit l'esprit. Or le centenier, voyant ce qui étoit arrivé, glorifia Dieu, disant: certes cet homme étoit juste. Et toutes les troupes qui s'étoient assemblées à ce spectacle, voyant les choses qui étoient arrivées, s'en retournoient, frappant leurs poitrines. Et tous ceux de sa connoissance, et les femmes qui l'avoient suivi de Galilée, se tenoient loin, regardant ces choses.

LE VENDREDI SAINT.

Les Collectes.

VEUILLE, Seigneur, regarder favorablement cette tienne famille, pour laquelle notre Seigneur Jésus-Christ a bien voulu être trahi, et livré entre les mains des méchants, pour souffrir la mort de la croix; lequel maintenant vit et règne avec toi et avec le Saint Esprit, un seul béni éternellement. *Amen.*

DIEU tout-puissant et éternel, qui conduis et sanctifies par ton Saint Esprit tout le corps de l'église; reçois les prières et les supplications que nous te présentons pour toutes les différentes conditions de ceux qui

acuérdete de mí, quando viniere a tu reyno. Y Jesus le dixo: En verdad te digo: Que hoy serás conmigo en el Paraiso. Y era ya casi la hora de sexta, y toda la tierra se cubrió de tinieblas hasta la hora de nona. Y se obscureció el Sol: y el velo del templo se rasgó por medio. Y Jesus, dando una grande voz, dixo: Padre, en tus manos encomiendo mi espíritu. Y diciendo esto, espiró. Y quando vió el Centurion lo que habia acontecido, glorificó á Dios, diciendo: Verdaderamente este hombre era justo. Y todo el gentio, que asistia á este espectáculo, y veía lo que pasaba, se volvía, dándose golpes en los pechos. Y todos los conocidos de Jesus, y las mugeres, que le habian seguido de Galilée, estaban de lejos mirando estas cosas.

EL VIERNES SANTO.

Las Colectas.

DIOS Todo-poderoso, te suplicamos que mires con ojos de misericordia á esta tu familia por la qual nuestro Señor Jesu Christo tuvo á bien ser entregado á traycion en manos de hombres malvados, y sufrir muerte de cruz; y ahora vive y reyna contigo y el Espíritu Santo, un solo Dios, por los siglos de los siglos. *Amen.*

DIOS Todo-poderoso, y Eterno, que por tu Santo Espíritu riges y santificas todo el cuerpo de la Iglesia; convierte tus oídos á las oraciones que te ofrecemos por todos los miembros de tu Iglesia de qualquier esta-

ρίας και δέησεις ὑπὲρ πάσης καθόλου τῶν ἀνθρώπων ἐν τῇ ἁγίᾳ Ἐκκλησίᾳ σου τάξεως προσφέροντες, ὥστε ἕκαστον τοπαράπαν αὐτῆς μέλος ἐν τῇ ἑαυτοῦ κλήσει καὶ ὑπηρεσίᾳ ὡς ἀληθῶς καὶ εὐσεβῶς σοι λατρεύειν, διὰ τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀμήν.

ΕΛΕΗΜΩΝ Θεός, ὁ πάντας τοὺς ἀνθρώπους δημιουργήσας, καὶ οὐδὲν ὦν ἐκτίσω μίσῃσας, ὁ μὴ βουλόμενος τὸν θάνατον ἁμαρτωλοῦ, ἀλλὰ μᾶλλον ἵνα ἀποστρέψῃ καὶ ζῇ, ἐλέησον Κύριε τοὺς Ἰουδαίους τε καὶ τοὺς Τοῦρκους, καὶ τὰς Ἀπίστους, καὶ τοὺς Αἰρετικούς, καὶ ἀφαιροῦ αὐτοὺς τὴν ἄνοιαν, τὴν τε τῆς καρδίας πώρωσιν, καὶ τὴν τοῦ λόγου σου καταφρόνησιν, καὶ οὕτως, εὐλογητὴ Κύριε, εἰς τὴν ποιμήνην σου αὐτοὺς ἐπανάγαγε, ἵνα μετὰ τοῦ καταλείμματος τῶν ὄντως Ἰσραηλιτῶν διασωθῶσι, καὶ γενηθῶσι μία ποιμὴν ὑφ' ἐνὸς Ποιμένου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν, τοῦ συζῶντος καὶ συμβασιλεύοντος σοι καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, ἐνὲ Θεῷ, εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Ἑβρ. ι'. α'.

ΣΚΙΑΝ γάρ ἔχων ὁ νόμος τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, ἔκ αὐτὴν τὴν εἰκόνα τῶν πραγμάτων, κατ' ἐναντίον ταῖς αὐταῖς θυσίαις, ἅς προσφέρουσιν εἰς τὸ διηκεῖν, οὐδέποτε δύναται τοὺς prosperoμένους τελειῶσαι. Ἐπεὶ οὐκ ἂν ἐπαύσαντο προσφερόμεναι; διὰ τὸ μηδεμίαν ἔχειν ἔτι συνειδήσιν ἁμαρτιῶν τοὺς λατρεύοντας, ἅπασι κεκαυρημένους. Ἀλλ' ἐν αὐταῖς ἀνάμνησις ἁμαρτιῶν κατ' ἐναντίον. Ἀδύνατον γὰρ αἷμα ταύρων καὶ τρίγων ἀφαιρεῖν ἁμαρτίας. Διὸ εἰσπρόχρονος εἰς τὸν κόρον,

nibus ordinibus eorum qui sanctæ Ecclesiæ tuæ accensentur, propitius exandi; ut omnes et singuli, pro suo quisque munere et ministerio, pie ac sincere tibi serviant, per Dominum et Servatorem nostrum, Jesum Christum. Amen.

O MISERICORS Deus, omnium hominum creator! qui nihil odisti eorum quæ condidisti, neque vis mortem peccatoris, sed potius ut convertatur ac vivat; misere Judæorum, Turcarum, Infidelium ac Hæreticorum omnium; aufer ab iis omnem ignorantiam ac duritiem cordis, et contemptum verbi tui, et eos ita adducas, misericors Domine, ad gregem tuum, ut serventur inter reliquias veri Israelis, fiantque unum ovile sub uno pastore, Jesu Christo, Domino nostro, qui vivit et regnat una tecum et cum Spiritu Sancto, unus Deus, in sæcula sæculorum. Amen.

Epistola. Heb. x. 1.

UMBRAM enim habens lex futurorum bonorum, non ipsam imaginem rerum, per singulos annos eisdem ipsis hostiis, quas offerunt indesinenter, nunquam potest accedentes perfectos facere: alioquin cessasset offerri; ideo quod nullam haberent ultra conscientiam peccati cultores semel

τάς παρακαλέσεις μας τὰς ὁποίας σοῦ προσφέρομεν ὑπὲρ κάθε τάξεως τῶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ σου ἀνθρώπων, ὅπως κάθε μέλος αὐτῆς, εἰς τὴν ἑαυτοῦ κλήσιν καὶ ὑπηρεσίαν, δυναθῇ ἀληθῶς, καὶ εὐσεβῶς ἵνα σέ δουλεύσῃ, διὰ τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀμήν.

ΕΛΕΗΜΩΝΑ Θεέ, ὁ πλάσας πάντας τοὺς ἀνθρώπους, καὶ ὁ μὴ μισῶν οὐδὲν ἄφ' ὅτι ἔπλασας, ὁ μὴ ἐπιθυμῶν τὸν θάνατον τοῦ ἁμαρτωλοῦ, ἀλλὰ μᾶλλον ἵνα μετανοήσῃ καὶ ἵνα ζῇ, ἐλέησον Κύριε πάντας τοὺς Ἰουδαίους καὶ τοὺς Τοῦρκους, καὶ τοὺς Ἀπίστους, καὶ τοὺς Αἰρετικούς, καὶ σῶσον αὐτοὺς ἀπὸ τῆ σκοτεινότητος τῆς ἀμαθίας, ἀπὸ σκληρότητος καρδίας, καὶ τὴν τῶν λόγων σου καταφρόνησιν καὶ οὕτως, εὐλογητὴ Κύριε, μετάφερε τοὺς εἰς τὸ κοπάδιόν σου, ὅπως μετὰ τῶν ἐπιλοιπῶν καὶ ἀληθῶς Ἰσραηλιτῶν, σωθῶσι καὶ γενηθῶσιν ἓνα κοπάδιον ὑφ' ἐνὸς βωσκέ, τῷ Ἰησοῦ Χριστῇ, τῷ Κυρίῳ ἡμῶν, τοῦ ζῶντος καὶ βασιλεύοντος, μετὰ σοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, ἐνὸς Θεοῦ, εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Ἑβρ. ι'. α'.

ΕΠΕΙΔΗ ὁ νόμος ἔχων σκιά τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, καὶ ὄχι τὴν αὐτὴν εἰκόνα τῶν πραγμάτων, δὲν δύναται ποτὲ ἵνα τελειώσῃ τοὺς τῷ Ἑρῷ πλησιάζοντας, διὰ μέσου τῶν κατὰ χρόνον προσφερομένων αὐτῶν θυσιῶν. Διότι ἀλλῶς ἤβελον παύσῃ ἀπὸ τοῦ ἵνα προσφώνωνται. Καὶ γὰρ οἱ λητορχοῦντες, μίαν φορὴν καθαρισμένοι, δὲν ἤβελον ἔχει πλέον καμμία συνειδήσιν ἁμαρτιῶν. Ἀλλ' εἰς αὐτὰς τὰς θυσίας γίνεται εἰς κάθε χρόνον ἀνάμνησις ἁμαρ-

di tutti quelli che sono della tua santa chiesa, acciocchè ogni membro d' essa, nella sua vocazione e ministero, ti serva piamente e fedelmente, per Gesù Cristo, nostro Signore e Salvatore. Amen.

ODIO misericordioso, che hai creati tutti gli uomini, e non abborisci niente di tutto quello che hai creato, nè desideri la morte del peccatore, ma piuttosto che si converta e viva, abbi pietà di tutti gli Ebrei, Turchi, Infedeli, ed Eretici, e toglia da loro ogni sorta d' ignoranza, induramento di cuore, e disprezzo della tua parola, e raccogliili talmente al tuo gregge, o Signore, che siano salvati co' l' restante dei veri Israeliti, e siano resi un sol ovile sotto un pastore, Gesù Cristo, nostro Signore, il qual vive e regna con te, e lo Spirito Santo, un sol Dio, ne' secoli de' secoli. Amen.

L'Epistola. Ebr. x. 1.

AVENDO la legge l' ombra de' futuri beni, non l' immagine viva stessa delle cose, non può giammai per que' sacrificj che sono gli stessi ogni anno, i quali son del continuo offerti, santificar quelli che vi s' accostano. Altrimenti, sarebber restati d' esser offerti; perciocchè coloro che fanno il servizio divino, essendo una volta purificati, non avrebbero più avuta alcuna coscienza di peccati. Ma in essi si fa ogni anno commemorazione de' peccati; perciocchè egli è impossibile che'l sangue di tori, e di caproni tolga i peccati. Perciò, entrando egli nel mondo, dice: tu non hai voluto sacrificio,

holy Church, that every member of the same, in his vocation and ministry, may truly and godly serve thee: through our Lord and Saviour Jesus Christ. *Amen.*

O MERCIFUL God, who hast made all men, and hatest nothing that thou hast made, nor wouldest the death of a sinner, but rather that he should be converted and live; Have mercy upon all Jews, Turks, Infidels, and Hereticks, and take from them all ignorance, hardness of heart, and contempt of thy Word; and so fetch them home, blessed Lord, to thy flock, that they may be saved among the remnant of the true Israelites, and be made one fold under one shepherd, Jesus Christ our Lord, who liveth and reigneth with thee and the Holy Spirit, one God, world without end. *Amen.*

The Epistle. Heb. 10. 1.

THE law having a shadow of good things to come, and not the very image of the things, can never with those sacrifices, which they offered year by year continually, make the comers thereunto perfect: for then would they not have ceased to be offered? because that the worshippers once purged should have had no more conscience of sins. But in those sacrifices there is a remembrance again made of sins every year. For it is not possible that the blood of bulls and of goats should take away sins. Wherefore, when he cometh into the world, he saith, Sacrifice and offering thou wouldest not,

deiner heiligen Kirche gehören, dir darbringen, daß jedes Mitglied derselben in seinem Berufe und Amte dir treulich und gottselig dienen möge, durch unsern Herrn und Erlöser Jesum Christum. *Amen.*

O barmherziger Gott, der du alle Menschen geschaffen hast, und keines deiner Geschöpfe hasst, auch nicht willst des Sünders Tod, sondern das er sich bekehre und lebe! Erbarme dich aller Juden, Türken, Ungläubigen und Ketzer; nimm alle Unwissenheit, Hergeshärtigkeit und Verachtung deines Wortes von ihnen weg, und bringe sie, gütiger Gott, zu deiner Heerde zurück, daß sie mit den übergebliebenen wahren Israeliten gerettet und eine Heerde unter einem Hirten, Jesu Christo, unserm Herrn, werden mögen, der mit dir und dem heiligen Geiste, ein einiger Gott, lebt und regiert in alle Ewigkeit. *Amen.*

Die Epistel. Hebr. 10, 1—25.

Denn das Gesetz hat den Schatten von den zukünftigen Gütern, nicht das Wesen der Güter selbst. Alle Jahre muß man opfern immer einerley Opfer, und kann nicht, die da opfern, vollkommen machen. Sonst hätte das Opfern aufgehört, wo die, so dem Gottesdienste sind, kein Gewissen mehr hätten von ihren Sünden, wenn sie einmal gereinigt wären. Sondern es geschieht nur durch dieselbigen ein Gedächtniß der Sünden alle Jahre. Denn es ist unmöglich durch Opfern und Blut Sünden wegzunehmen. Darum, da er in die Welt kommt, spricht er: Opfer und Gaben hast du nicht gewollt, den Leib aber hast du mir zubereitet. Brandopfer und Sündopfer gefallen dir nicht. Da sprach ich: Siehe, ich komme, im Buch stehet vornehmlich von

le composent, afin que chacun de ses membres te puisse servir en toute sincérité et en toute piété, selon sa charge et sa vocation, par Jésus-Christ notre Seigneur et Sauveur. *Amen.*

O DIEU miséricordieux, qui as créé tous les hommes, et qui ne hais rien de ce que tu as fait, qui aussi ne demandes point la mort du pécheur, mais plutôt qu'il se convertisse et qu'il vive; aie pitié de tous les Juifs, de tous les Turcs, de tous les Infidèles, et de tous les Hérétiques; ôte-leur toute ignorance, tout endurcissement de cœur, et tout mépris de ta parole. Veuille, ô notre bon Dieu, les ramener à ta bergerie, afin qu'ils soient sauvés avec le reste des véritables Israélites, ne faisant plus qu'un seul troupeau sous un seul pasteur, Jésus-Christ notre Sauveur, qui vit et qui règne avec toi et avec le Saint Esprit, un seul Dieu béni éternellement. *Amen.*

L'Épître, Hébr. x. 1.

LA Loi ayant l'ombre des biens à venir, et non la vive image des choses, ne peut jamais, par les mêmes sacrifices que l'on offre continuellement chaque année, sanctifier ceux qui s'y adressent: autrement n'eussent-ils pas cessé d'être offerts; puisque les sacrifiants étant une fois purifiés, ils n'eussent plus eu aucune conscience de péché. Or il y a dans ces sacrifices une commémoration des péchés réitérée d'année en année. Car il est impossible que le sang des taureaux et des boucs ôte les péchés: c'est pourquoi, Jésus-Christ, en entrant au monde, a dit: tu n'as point voulu de sacrifice ni d'offrande, mais tu m'as approprié un

do y condicion, que sean; y haz que cada qual en su vocation y ministerio te sirva devota y sinceramente, mediante nuestro Señor y Redentor Jesu Christo. *Amen.*

DIOS Misericordioso, Criador del Genero Humano, que no aborreces ninguna de tus obras, ni quieres la muerte del pecador, antes bien que se convierta y viva; compadecete de los Judios, Turcos, Infieles y Hereges, aparta de ellos toda ignorancia, dureza de corazon, y menosprecio de tu Palabra; y por tu misericordia, conducelos de tal modo á tu rebaño, que sean salvos con el residuo de los verdaderos Israelitas, y se reunan en un aprisco y baxo un solo Pastor, Jesu Christo nuestro Señor, que vive y reyna contigo y el Espiritu Santo, un sólo Dios, por los siglos de los siglos. *Amen*

La Epistola. Heb. 10. 1.

PORQUE la Ley teniendo la sombra de los bienes venideros, no la misma imagen de las cosas, nunca podia por aquellas mismas victimas que se ofrecen sin cesar cada año, hacer perfectos á los que se llegan: de otra manera hubieran cesado de ofrecerse: porque no se tendrian por pecadores de allí adelante, los que una vez habian sido purificados: mas en los mismos sacrificios se hace memoria de los pecados cada año. Porque es imposible que con sangre de toros, y de machos de cabrio se quiten los pecados. Por lo qual entrando en el mundo, dice: Sacrificio, y ofrenda no quisiste: mas me apropiaste cuerpo: holocausto

λεγει' Θυσίαν καὶ προσφοράν οὐκ ἠθέλησας, σῶμα δὲ κατηρτίσω μοι. Ὁλοκαυτώματα καὶ περὶ ἁμαρτίας οὐκ εὐδόκησας. Τότε εἶπον· Ἰδὸν ἦκα (ἐν κεφαλίδι βιβλίου γέγραπται περὶ ἐμοῦ) τοῦ ποιῆσαι, ὁ Θεός, τὸ θέλημά σου. Ἀνώτερον λέγων· Ὅτι θυσίαν καὶ προσφοράν καὶ ὀλοκαυτώματα καὶ περὶ ἁμαρτίας οὐκ ἠθέλησας, οὐδὲ εὐδόκησας (αἵτινες κατὰ τὸν νόμον προσφέρονται)· Τότε εἶρηκεν· Ἰδὼ ἦκα τοῦ ποιῆσαι, ὁ Θεός, τὸ θέλημά σου. Ἀναιρεῖ τὸ πρῶτον, ἵνα τὸ δεύτερον στήσῃ. Ἐν ᾧ θελήματι ἡγιασμένοι ἐσμέν οἱ διὰ τῆς προσφοράς τοῦ σώματος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐφάπαξ. Καὶ πᾶς μὲν ἱερεὺς ἐστήκε καθ' ἡμέραν λειτουργῶν, καὶ τὰς αὐτὰς πολλάκις προσφέρων θυσίας, αἵτινες οὐδέποτε δύνανται περιελεῖν ἁμαρτίας· Αὐτὸς δὲ, μίαν ὑπὲρ ἁμαρτιῶν προσενέγκας θυσίαν, εἰς τὸ διηνεκές ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τοῦ Θεοῦ. Τὸ λοιπὸν ἐκδεχόμενος ἕως τεθῶσιν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ ὑποπόδιον τῶν ποδῶν αὐτοῦ. Μὴ γὰρ προσφορά τετελείωκεν εἰς τὸ διηνεκές τοὺς ἁγιαζομένους. Μαρτυρεῖ δὲ ἡμῖν καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον. Μετὰ γὰρ τὸ προειρηκέναι· Αὕτη ἡ διαθήκη ἦν διαθησομένη πρὸς αὐτοὺς μετὰ τὰς ἡμέρας ἐκεῖνας, λέγει Κύριος, διδούς νόμους μου ἐπὶ καρδίας αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τῶν διανοιῶν αὐτῶν ἐπιγράψω αὐτούς· Καὶ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν καὶ τῶν ἀνομιῶν αὐτῶν οὐ μὴ μνησθῶ ἐτι. Ὅπου δὲ ἄφεσις τούτων, οὐκ ἐτι προσφορά περὶ ἁμαρτίας. Ἐχόντες οὖν, ἀδελφοί, παρρησίαν εἰς τὴν εἰσοδὸν τῶν ἁγίων ἐν τῷ αἵματι Ἰησοῦ, ἣν ἐνεκαίνισεν ἡμῖν ὁδὸν πρόσφατον καὶ ζῶσαν, διὰ τοῦ καταπετάσματος, τετέστι τῆς σαρκὸς αὐτοῦ· Καὶ ἱερέα μέγαν ἐπὶ τὸν οἶκον τῆς Θεᾶς· Προσερχόμεθα μετὰ ἀληθινῆς καρδίας ἐν

ταῖς. Ἐπειδὴ εἶναι ἀδύνατον ἡ ἀφαιρῆ ἁμαρτίας τὸ αἷμα τῶν ταῖρων καὶ τραγῶν. Διατούτο ἐρχόμενος εἰς τὸν κόσμον λέγει· Θυσίαν καὶ προσφοράν δὲν ἠθέλησας, ἀλλὰ μοι ἐτοιμάσας σῶμα. Ὁλοκαυτώματα καὶ θυσίαν περὶ ἁμαρτίας δὲν σοῦ ἤρεσαν. Τότε εἶπον· Ἰδὸν ἔρχομαι (εἰς τὴν κεφαλίδα τοῦ βιβλίου ἐγράφη περὶ ἐμοῦ) να κάμω ὡς Θεὸς τὸ θέλημά σου. Λέγων ἄνωτέρω· Ὅτι θυσίαν καὶ προσφοράν καὶ ὀλοκαυτώματα, καὶ θυσίαν περὶ ἁμαρτίας δὲν ἠθέλησας, οὔτε συ ἤρεσαν (αἱ ὅποιαι κατὰ τὸν νόμον προσφέρονται). Τότε εἶπεν· Ἰδὸν ἔρχομαι να κάμω, ὡς Θεὸς τὸ θέλημά σου. Ἐκβάνει τὸ πρῶτον, διὰ ἡ στήθιν τὸ δεύτερον. Εἰς τὸ ὅποιον θέλημά ἐίμεθα ἡγιασμένοι διὰ τῆς προσφοράς τοῦ σώματος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἡ ὁποία ἐγίνε μίαν φoράν. Καὶ κάθε ἱερεὺς ἐστὶ καθ' ἡμέραν λειτουργῶν, καὶ προσφέρων πολλάκις τὰς αὐτὰς θυσίας, αἱ ὁποῖαι δὲν δύνανται ποτε να ἐξαλείψωσιν ἁμαρτίας. Αὐτὸς δὲ, προσοίσας μίαν θυσίαν ὑπὲρ ἁμαρτιῶν, ἐκάθισε διὰ πάντα εἰς τὴν δεξιὰν τοῦ Θεοῦ. Κ' εἰς τὸ λοιπὸν προσμένει ἕως ὅπου βαλθῶσιν οἱ ἐχθροὶ τοῦ ὑποπόδιον τῶν ποδῶν του. Ὅτι με μίαν προσφοράν τετέλειωσε διὰ πάντα τοὺς ἁγιαζομένους. Καὶ μᾶς τὸ μαρτυρεῖ καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον. Ἐπειδὴ ἔπειτα ὅπου προεῖπεν. Αὕτη εἶναι ἡ διαθήκη τῶν ὁποίων ἐγὼ θέλω διαθέσειν πρὸς αὐτοὺς μετὰ τὰς ἡμέρας ἐκεῖνας, λέγει ὁ Κύριος, καὶ θέλω διώσειν τοὺς νόμους μου εἰς τὰς καρδίας των καὶ θέλω τοὺς γράψειν εἰς τὰς διανοίας των. Καὶ δὲν θέλω ἐνθυμηθῆν πλέον τὰς ἁμαρτίας των καὶ τὰς ἀνομίας των· Ἐκεῖ δὲ ὅπου εἶναι συγχώρησις τούτων, δὲν χρειάζεται πλέον προσφορά περὶ

mundati: sed in ipsis commemoratio peccatorum per singulos annos fit. Impossibile enim est sanguine taurorum et hircorum auferri peccata. Ideo ingrediens mundum dicit: Hostiam et oblationem noluisti: corpus autem aptasti mihi: holocaustomata pro peccato non tibi placuerunt. Tunc dixi: Ecce venio: in capite libri scriptum est de me: Ut faciam, Deus, voluntatem tuam. Superius dicens: Quia hostias, et oblationes, et holocaustomata pro peccato noluisti, nec placita sunt tibi, quæ secundum legem offeruntur, tunc dixi: Ecce, venio, ut faciam, Deus, voluntatem tuam: aufert primum, ut sequens statuatur. In qua voluntate sanctificati sumus per oblationem corporis Jesu Christi semel. Et omnis quidem sacerdos præsto est quotidie ministrans, et easdem sæpe offerens hostias, quæ nunquam possunt auferre peccata: hic autem unam pro peccatis offerens hostiam, in sempiternum sedet in dextera Dei, de cætero expectans, donec ponantur inimici ejus scabellum pedum ejus. Una enim oblatione, consummavit in sempiternum sanctificatos. Contestatur autem nos et Spiritus sanctus. Postquam enim dixit: Hoc autem testamentum, quod testabor ad illos post dies illos, dicit Dominus, dando leges meas in cordibus eorum, et in mentibus eorum superscribam eas: et peccatorum et iniquitatum eorum jam non recordabor amplius. Ubi autem horum remissio, jam non est oblatio pro peccato. Habentes itaque, fratres, fiduciam in introitu Sanctorum in sanguine Christi, quam initiavit nobis viam novam, et viventem per velamen, id est, carnem suam, et sacerdotem magnum super domum Dei: accedamus cum vero corde in plenitudine fidei,

nè offerta, ma tu m' hai apparecchiato un corpo; e non hai gradito olocausti, nè sacrificj per il peccato. Allora io ho detto: ecco io vengo; egli è scritto di me nel libro, io vengo per fare, o Dio, la tua volontà. Avendo detto innanzi, tu non hai voluto nè gradito sacrificio, nè offerta, nè olocausti, nè sacrificj per il peccato, i quali s' offrono secondo la legge; allora egli ha detto: ecco, io vengo per fare, o Dio, la tua volontà; egli toglie il primo per istabilire il secondo. E per questa volontà siamo santificati noi, che lo siamo per l'offerta del corpo di Gesù Cristo, fatta una volta per sempre. Ed oltre a ciò ogni sacerdote è in piè ogni giorno ministrando, ed offerendo spesse volte i medesimi sacrificj, i quali giammai non possono togliere i peccati. Ma esso, avendo offerto un unico sacrificio per i peccati, s' è posto a sedere in perpetuo alla destra di Dio. Nel rimanente, aspettando finchè i suoi nemici sieno posti per iscabello d' suoi piedi; conciosiacosachè per una unica offerta egli abbia in perpetuo appieno purificati coloro che son santificati. Or lo spirito santo ancora celo testifica: perciocchè, dopo aver innanzi detto, quest' è il patto ch' io farò con loro dopo que' giorni; il Signore dice, io metterò le mie leggi ne' lor cuori, e le scriverò nelle lor menti. E non mi ricorderò più de' lor peccati, nè delle lor iniquità. Or dove è remission di queste cose, non v' è più offerta per il peccato. Avendo adunque, Fratelli, libertà d' entrar nel santuario in virtù del sangue di Gesù, che è la via recente e vivente la quale egli ci ha dedicata, per la cortina, cioè, per la sua carne; ed un sommo sacerdote sopra la casa di Dio, accostiamoci con un vero cuore in piena certezza di fede,

but a body hast thou prepared me: In burnt-offerings and sacrifices for sin thou hast had no pleasure: Then said I, Lo, I come (in the volume of the book it is written of me) to do thy will, O God. Above, when he said, Sacrifice and offering, and burnt-offerings, and offering for sin thou wouldest not, neither hadst pleasure therein, which are offered by the Law: then said he, Lo, I come to do thy will, O God. He taketh away the first, that he may establish the second. By the which will we are sanctified, through the offering of the body of Jesus Christ once for all. And every priest standeth daily ministering, and offering oftentimes the same sacrifices, which can never take away sins. But this man, after he had offered one sacrifice for sins, for ever sat down on the right hand of God; from henceforth expecting till his enemies be made his foot-stool. For by one offering he hath perfected for ever them that are sanctified: Whereof the Holy Ghost also is a witness to us: for after that he had said before, This is the covenant that I will make with them after those days, saith the Lord, I will put my laws into their hearts, and in their minds will I write them; and their sins and iniquities will I remember no more. Now where remission of these is, there is no more offering for sin. Having therefore, brethren, boldness to enter into the holies by the blood of Jesus, by a new and living way, which he hath consecrated for us, through the veil, that is to say, his flesh; and having an High Priest over the house of God; let us draw near with a true heart, in full assurance of faith, having our hearts sprinkled from an evil conscience, and our bodies washed with pure water,

mir geschrieben, daß ich thun soll, Gott, deinen Willen. Proben, als er gesagt hatte: Opfer und Gaben, Brandopfer und Sündopfer hast du nicht gewollt, sie gefallen dir auch nicht (welche nach dem Gesetz geopfert werden); da sprach er: Siehe, ich komme zu thun, Gott, deinen Willen. Da hebt er das erste auf, daß er das andere einsetze. In welchem Willen wir sind geheiligt, einmal geschehen durch das Opfer des Leibes Jesu Christi. Und ein jeglicher Priester ist eingesetzt, daß er alle Tage Gottesdienst pflege, und oftmals einerley Opfer thue, welche nimmermehr können die Sünden abnehmen. Dieser aber, da er hat ein Opfer für die Sünde geopfert, das ewiglich gilt, sitzt er nun zur Rechten Gottes, und wartet hinfort, bis daß seine Feinde zum Schemel seiner Füße gelegt werden. Denn mit einem Opfer hat er in Ewigkeit vollendet, die geheiligt werden. Es bezeugt uns aber das auch der heilige Geist. Denn nachdem er zuvor gesagt hatte: Das ist das Testament, das ich ihnen machen will nach diesen Tagen, spricht der Herr: Ich will mein Gesetz in ihr Herz geben, und in ihre Sinne will ich es schreiben, und ihrer Sünden und ihre Ungerechtigkeiten will ich nicht mehr gedenken. Wo aber derselbigen Vergebung ist, da ist nicht mehr Opfer für die Sünde. So wir denn nun haben, lieben Brüder, die Freudigkeit zum Eingange in das Heilige durch das Blut Jesu, welchen er uns zubereitet hat zum neuen und lebendigen Wege, durch den Vorhang, das ist, durch sein Fleisch; und haben einen Hohenpriester über das Haus Gottes; so laßt uns hinzu gehen, mit wahrhaftigem Herzen, in völligem Glauben, besprenget in unserm Herzen, und los von dem bösen Gewissen, und ges-

corps: tu n'as point pris plaisir aux holocaustes ni à l'oblation pour le péché: alors j'ai dit: me voici, je viens, (il est écrit de moi au commencement du livre,) que je fasse, ô Dieu, ta volonté. Ayant dit, auparavant: tu n'as point voulu de sacrifice ni d'offrande, ni d'holocaustes, ni d'oblation pour le péché, et tu n'y as point pris plaisir, (lesquelles choses sont pourtant offertes selon la loi;) alors il a dit: me voici, je viens afin de faire, ô Dieu, ta volonté. Il ôte donc le premier, afin d'établir le second. Or c'est par cette volonté que nous sommes sanctifiés, savoir, par l'oblation qui a été faite une seule fois du corps de Jésus-Christ. Tout sacrificeur donc assiste chaque jour administrant et offrant souvent les mêmes sacrifices, qui ne peuvent jamais ôter les péchés. Mais celui-ci, ayant offert un seul sacrifice pour les péchés, s'est assis pour toujours à la droite de Dieu; attendant ce qui reste, savoir, que ses ennemis soient mis pour le marche-pied de ses pieds. Car par une seule oblation, il a consacré pour toujours ceux qui sont sanctifiés. Et c'est aussi ce que le Saint Esprit nous témoigne: car après avoir dit premièrement: c'est ici le testament que je disposerai envers eux après ces jours-là, dit le Seigneur, c'est que je mettrai mes lois dans leurs cœurs, et les écrirai dans leurs entendemens; et je ne me souviendrai plus de leurs péchés ni de leurs iniquités. Or, où il y a remission de ces choses, il n'y a plus d'oblation pour le péché. Puis donc, mes frères, que nous avons la liberté d'entrer dans les lieux saints par le sang de Jésus, qui est le chemin nouveau et vivant qu'il nous a consacré; que nous avons, dis-je, la liberté d'y entrer par le voile, c'est-à-dire, par sa propre chair; et que nous avons un

tos por el pecado no te agradaron. Entónces dixe: Heme aquí que vengo: en el principio del libro está escrito de mí: Para hacer, ó Dios, tu voluntad. Diciendo arriba: Sacrificios, y ofrendas, y holocaustos por pecado no quisiste, ni te son agradables las cosas, que se ofrecen segun la Ley, entónces dixe: Heme aquí que vengo, para hacer, ó Dios, tu voluntad: quita lo primero, para establecer lo segundo. En la qual voluntad somos santificados por la ofrenda del cuerpo de Jesu-Christo hecha una vez. Y así todo Sacerdote se presenta cada día á exercer su ministerio, y á ofrecer muchas veces unos mismos sacrificios, que nunca pueden quitar los pecados: mas este, habiendo ofrecido un solo sacrificio por los pecados, está sentado para siempre á la diestra de Dios, esperando lo que resta, hasta que sus enemigos sean puestos por estrado de sus pies. Porque con una sola ofrenda hizo perfectos para siempre á los que ha santificado. Y el Espíritu Santo tambien nos lo atestigua. Porque despues de haber dicho: Este es el testamento que yo haré con ellos despues de aquellos dias, dice el Señor: Dando mis Leyes, las escribiré sobre los corazones de ellos, y sobre sus entendimientos: y nunca jamas me acordaré de los pecados de ellos ni de las maldiciones de ellos. Pues en donde hay remision de estos, no es ya menester ofrenda por el pecado. Por tanto, hermanos, teniendo confianza de entrar en el Santuario por la sangre de Christo, por un camino nuevo, y de vida que nos consagró el primero por el velo, esto es, por su carne, y que tenemos un grande Sacerdote sobre la casa de Dios: llaguemonos á él con verdadero corazon, con fé cumplida, purificados los co-

πληροφορία πιστεως, ἔρραντισμένοι τὰς καρδίας ἀπὸ συνειδήσεως πονηρᾶς καὶ λεληγμένοι τὸ σῶμα ὕδατι καθιρῶ, κατέχωμεν τὴν ὁμολογίαν τῆς ἐλπίδος ἀκλινῇ (πιστὸς γάρ ὁ ὑπαγγελλόμενος) καὶ κατανοῶμεν ἀλλήλους εἰς παροξυσμὸν ἀγάπης καὶ καλῶν ἔργων. Μὴ ἐγκαταλείποντες τὴν ἐπισυναγωγὴν ἑαυτῶν, καθὼς ἔθος τις, ἀλλὰ παρακαλοῦντες καὶ τὸ σῶμα μᾶλλον ὥσφ βλέπετε ἐγγίζουσιν τὴν ἡμέραν.

Εὐαγγέλιον. Ἰωαν. ιθ'. α'.
ΤΟΤΕ οὖν ἔλαβεν ὁ Πιλάτος τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἐμαστίγωσε. Καὶ οἱ στρατιῶται, πλέξαντες στέφανον ἔξ ἀκανθῶν, ἐπέθηκαν αὐτὸν τῇ κεφαλῇ, καὶ ἱμάτιον πορφυροῦν περιέβαλον αὐτόν, καὶ ἔλεγον· Χαῖρε ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων καὶ ἐδίδουν αὐτῷ ραπίσματα. Ἐξῆλθεν οὖν πάλιν ἔξω ὁ Πιλάτος, καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἰδε, ἄγω ὑμῖν αὐτὸν ἔξω, ἵνα γνῶτε ὅτι ἐν αὐτῷ οὐδεὶς αἰτίαν εὐρίσκω. Ἐξῆλθεν ἔν ὁ Ἰησοῦς ἔξω, φορῶν τὸν ἀκάνθινον στέφανον, καὶ τὸ πορφυροῦν ἱμάτιον. Καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἰδε ὁ ἄνθρωπος. Ὅτε οὖν εἶδον αὐτὸν οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ὑπηρέται, ἐκραύγασαν, λέγοντες· Σταύρωσον, σταύρωσον. Λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· Δάβετε αὐτὸν ὑμεῖς, καὶ σταυρώσατε· ἐγὼ γὰρ οὐχ εὐρίσκω ἐν αὐτῷ αἰτίαν. Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι· Ἡμεῖς νόμον ἔχομεν, καὶ κατὰ τὸν νόμον ἡμῶν ὀφείλει ἀποθάνειν, ὅτι ἑαυτὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ ἐποίησεν. Ὅτε οὖν ἤκουσεν ὁ Πιλάτος τοῦτον τὸν λόγον, μᾶλλον ἐφοβήθη. Καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ πραιτώριον πάλιν, καὶ λέγει τῷ Ἰησοῦ· Πόθεν εἰ σὺ; Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπόκρισιν οὐκ ἔδωκεν αὐτῷ. Λέγει οὖν αὐτῷ ὁ Πιλάτος· Ἐμοὶ οὐ λαλεῖς;

ἀμαρτίας. Ἐχόντες λοιπὸν, ἀδελφοί, παρρησιαν εἰς τὴν εἰσοδὸν τῶν ἁγίων διὰ τὸ αἷμα τοῦ Ἰησοῦ, δρόμος, τὸν ὁποῖον μᾶς ἤνοιξεν νέον καὶ ζῶντα διὰ μέσου τοῦ βημοθύρου, δηλαδή τῆς σαρκὸς τοῦ καὶ ἔχοντες ἐπὶ μέγαν ἱερέα ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ ἅς πληροῖσθωμεν μὲ καθαρίαν καρδίαν, καὶ πληροφορίαν πιστεως, καὶ μὲ καρδίᾳ πλυμμένους ἀπὸ πονηρᾶς συνειδήσεως, καὶ μὲ σῶμα λουμένον εἰς καθαρὸν νερόν, καὶ ἅς κρατοῦμεν τὴν ὁμολογίαν τῆς ἐλπίδος ἀσίλευτον, ὅτι ὅστις μᾶς ἔταξεν εἶναι πιστὸς καὶ ἅς φροντίσωμεν ἵνα συνησυναθροίζωμεθα, καθὼς ἰνὸς συνήθισεν, ἀλλὰ παρακαλοῦντες εἰς τοῦτο καὶ τόσω περισσότερον, ὥσφ βλέπετε πλησιάζουσιν τὴν ἡμέραν.

Εὐαγγέλιον. Ἰωαν. ιθ'. α'.
ΤΟΤΕ λοιπὸν ἔλαβεν ὁ Πιλάτος τὸν Ἰησοῦν καὶ τὸν ἐμαστίγωσε. Καὶ οἱ στρατιῶται, πλέξαντες στέφανον ἀκάνθινον ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ τὸν ἔθεσαν, καὶ τὸν ἐσκέπασαν μὲ πορφυροῦν φόρεμα, καὶ ἔλεγον· Χαῖρε ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων καὶ τὸν ἔρράπιζον. Ἐκβῆκε λοιπὸν πάλιν ἔξω ὁ Πιλάτος, καὶ τοῖς λέγει· Ἰδε, πᾶς τὸν φέρω ἔξω, ἵνα μάθητε ὅτι οὐτ' ἐνὰ πταίσμα εὐρίσκω εἰς αὐτόν. Ἐκβῆκε λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς ἔξω, φορῶν τὸν ἀκάνθινον στέφανον καὶ τὸ πορφυροῦν φορέμα. Καὶ ὁ Πιλάτος λέγει· Ἰδε ὁ ἄνθρωπος. Ὅτε λοιπὸν τὸν εἶδον οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ὑπηρέται, ἐφώνησαν, λέγοντες· Σταύρωσον, σταύρωσον. Τοῖς λέγει ὁ Πιλάτος· Δάβετε αὐτὸν ἐσεῖς, καὶ σταυρώσατέ τον. Ἐπειδὴ ἐγὼ δὲν εὐρίσκω πταίσμα εἰς αὐτόν. Τὰ ἀπεκρίθησαν οἱ Ἰουδαῖοι. Ἡμεῖς ἔχομεν νόμον, καὶ

aspersi corda a conscientia mala, et abluti corpus aqua munda, teneamus spei nostræ confessionem indeclinabilem, (fidelis enim est qui repromisit) et consideremus invicem in provocationem caritatis, et bonorum operum; et non deserentes collectionem nostram, sicut consuetudinis est quibusdam, sed consolantes, et tanto magis, quanto videritis appropinquantem diem.

avendo i cuori concosersi e netti di mala coscienza, e'l corpo lavato d'acqua pura; riteniamo ferma la confessione della nostra speranza: perciocchè fedele è colui ch' ha fatte le promesse, e prendiam guardia gli uni agli altri per incitarci alla carità ed alle buone opere: non abbandonando la comune vostra raunanza, come alcuni sono usi di fare; ma esortandoci gli uni gli altri; e tanto più che voi vedete approssimarsi il giorno.

Evangelium. S. Joan. xix. 1.

TUNC ergo apprehendit Pilatus Jesum, et flagellavit. Et milites, plectentes coronam de spinis, imposuerunt capiti ejus: et veste purpurea circumdederunt eum. Et veniebant ad eum, et dicebant: Ave, rex Judæorum; et dabant ei alapas. Exivit ergo iterum Pilatus foras, et dicit eis: Ecce, adduco vobis eum foras, ut cognoscatis quia nullam invenio in eo causam. (Exivit ergo Jesus, portans coronam spineam, et purpureum vestimentum.) Et dicit eis: Ecce homo. Cum ergo vidissent eum Pontifices et ministri, clamabant, dicentes: Crucifige, crucifige eum. Dicit eis Pilatus: Accipite eum vos, et crucifigite: ego enim non invenio in eo causam. Responderunt ei Judæi: Nos legem habemus, et secundum legem debet mori, quia filium Dei se fecit. Cum ergo audisset Pilatus hunc sermonem, magis timuit. Et ingressus est prætorium iterum: et dixit ad Jesum: Unde es tu? Jesus autem responsum non dedit ei. Dicit ergo ei Pilatus: Mihi non loqueris? nescis quia potestatem habeo crucifigere te, et po-

L' Evangelo. S. Giov. xix. 1.
PILATO adunque prese Gesù, e lo flagellò. Ed i soldati, contesta una corona di spine gliela posero in sul capo, e gli misero attorno un manto di porpora; e dicevano: ti salutiamo, o re de' Giudei, e gli davano delle bacchettate. E Pilato uscì di nuovo, e disse loro: ecco io velo meno fuori, acciocchè sappiate ch' io non trovo in lui alcuna colpa. Gesù dunque uscì, portando la corona di spine e l'manto di porpora. E Pilato disse loro: ecco l' uomo. Ed i principali sacerdoti ed i sergenti, quando lo videro, gridarono, dicendo: crocifiggilo, crocifiggilo. Pilato disse loro, prendetelo voi e crocifiggetelo; perciocchè io non trovo alcuna colpa in lui. I Giudei gli risposero: noi abbiamo una legge; e secondo la nostra legge egli dee morire; perciocchè egli s'è fatto figliuol di Dio. Pilato, adunque, quando ebbe udite quelle parole, temette maggiormente; e rientrò nel palazzo, e disse a Gesù: donde sei tu? Ma Gesù non gli diede alcuna risposta. Laonde Pilato gli disse: non parli tu? Non sai tu ch' io ho podestà di crocifiggerti, e podestà di

Let us hold fast the profession of our faith without wavering; for he is faithful that promised; and let us consider one another to provoke unto love, and to good works; not forsaking the assembling of ourselves together, as the manner of some is; but exhorting one another: and so much the more, as ye see the day approaching.

The Gospel. St. John xix. 1.

PILATE therefore took Jesus, and scourged him. And the soldiers platted a crown of thorns, and put it on his head, and they put on him a purple robe, and said, Hail, King of the Jews: and they smote him with their hands. Pilate therefore went forth again, and saith unto them, Behold, I bring him forth to you, that ye may know that I find no fault in him. Then came Jesus forth, wearing the crown of thorns, and the purple robe. And Pilate saith unto them, Behold the man! When the chief priests therefore and officers saw him, they cried out, saying, Crucify him, crucify him. Pilate saith unto them, Take ye him, and crucify him: for I find no fault in him. The Jews answered him, We have a law, and by our law he ought to die, because he made himself the Son of God. When Pilate therefore heard that saying, he was the more afraid; and went again into the judgement-hall, and saith unto Jesus, Whence art thou? But Jesus gave him no answer.

waschen am Leibe mit reinem Wasser; und lassen uns halten an dem Bekenntniß der Hoffnung, und nicht wanken; denn er ist treu, der sie verheißen hat. Und laßt uns unter einander unser selbst wahrnehmen, mit Reizen zur Liebe und guten Werken; und nicht verlassen unsere Versammlung, wie etliche pflegen; sondern uns unter einander ermahnen, und das so viel mehr, so viel ihr sehet, daß sich der Tag naht.

Das Evangelium. Joh. 19, 1—37.

Da nahm Pilatus Jesus, und geißelte ihn. Und die Kriegsknechte suchten eine Krone von Dornen, und setzten sie auf sein Haupt, und legten ihm ein Purpurkleid an, und sprachen: Sey gegrüßet, lieber Judenkönig! und gaben ihm Waschenstreiche. Da gieng Pilatus wieder heraus, und sprach zu ihnen: Sehet, ich führe ihn heraus zu euch, daß ihr erkennet, daß ich keine Schuld an ihm finde. Also gieng Jesus heraus, und trug eine Dornenkrone und Purpurkleid. Und er spricht zu ihnen: Sehet, welch ein Mensch! Da ihn die Hohenpriester und die Diener sahen, schrien sie, und sprachen: Kreuzige, kreuzige. Pilatus spricht zu ihnen: Nehmet ihr ihn hin, und kreuziget ihn: denn ich finde keine Schuld an ihm. Die Juden antworteten ihm: Wir haben ein Gesetz, und nach dem Gesetz soll er sterben, denn er hat sich selbst zum Gottes Sohne gemacht. Da Pilatus das Wort hörte, fürchtete er sich noch mehr; und gieng wieder hinein in das Richterhaus, und spricht zu Jesu: Von wannen bist du? Aber Jesus gab ihm keine Antwort. Da sprach Pilatus zu ihm: Redest du nicht mit mir? Weist du nicht, daß ich Macht

grand Sacrificateur établi sur la maison de Dieu; allons avec un vrai cœur, et avec une pleine certitude de foi, ayant les cœurs purifiés de mauvaise conscience, et le corps lavé d'eau nette. Retenons la profession de notre espérance sans varier; (car celui qui nous a fait les promesses est fidèle;) et prenons garde l'un à l'autre, afin de nous inciter à la charité et aux bonnes œuvres; ne quittant point notre assemblée, comme quelques-uns ont accoutumé de faire; mais nous exhortant l'un l'autre: et cela d'autant plus, que vous voyez approcher le jour.

L'Evangile, St. Jean, xix. 1.

PILATE fit donc alors prendre Jésus, et le fit fouetter. Et les soldats plièrent une couronne d'épines qu'ils mirent sur sa tête, et le vêtirent d'un vêtement de pourpre; puis ils lui disoient: Roi des Juifs, bien te soit! Et ils lui donnoient des coups avec leurs verges. Et Pilate sortit encore dehors, et leur dit: voici, je vous l'amène dehors, afin que vous sachiez que je ne trouve aucun crime en lui. Jésus donc sortit, portant la couronne d'épines et le vêtement de pourpre. Et Pilate leur dit: voici l'homme! Mais quand les principaux sacrificateurs et les sergens le virent, ils s'écrièrent, en disant: crucifie, crucifie. Pilate leur dit: prenez-le vous-mêmes, et le crucifiez: car je ne trouve point de crime en lui. Les Juifs lui répondirent: nous avons une loi, et selon notre loi il doit mourir, car il s'est fait Fils de Dieu. Or quand Pilate eut ouï cette parole, il craignit encore davantage; et il rentra dans

razones de conciencia mala, y lavados los cuerpos con agua limpia, Conservemos firme la profesion de nuestra esperanza, (porque fiel es el que hizo la promesa) y considerémonos los unos á los otros, para estimularnos á caridad, y á buenas obras: no abandonando nuestra congregacion, como es costumbre de algunos, mas alentándonos; y tanto mas, quanto viereis que se acerca el dia.

El Evangelio. S. Juan xix. 1.

PILATO pues tomó entónces á Jesus, y azotóle. Y los soldados texiendo una corona de espinas, se la pusieron sobre la cabeza, y le vistieron un manto de púrpura. Y venian á él, y decian: Dios te salve, Rey de los Judíos: y le daban de bofetadas. Pilato pues salió otra vez fuera, y les dixo: Ved que os le saco fuera, para que sepaís que no hallo en él causa alguna. Y salió Jesus llevando una corona de espinas, y un manto de púrpura. Y Pilato les dixo: Ved aquí el hombre. Y quando le vieron los Pontífices, y los Ministros daban voces diciendo: Crucifícale, crucifícale. Pilato les dice: Tomadle allá vosotros, y crucifícadle: porque yo no hallo en él causa. Los Judíos le respondieron: Nosotros tenemos ley, y segun la ley debe morir, porque se hizo Hijo de Dios. Quando Pilato oyó estas palabras, temió mas. Y volvió á entrar en el pretorio, y dixo á Jesus: ¿De dónde eres tu? Mas Jesus no le dió respuesta. Y

οὐκ οἶδας ὅτι ἐξουσίαν ἔχω σταυρῶσαί σε, καὶ ἐξουσίαν ἔχω ἀπολῦσαί σε; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Οὐκ εἶχες ἐξουσίαν οὐδεμίαν κατ' ἐμοῦ, εἰ μὴ ἦν σοι δεδομένον ἄνωθεν διὰ τοῦτο ὁ παραδόξους με σοί, μείζονα ἁμαρτίαν ἔχει. Ἐκ τούτου ἐζητεῖ ὁ Πιλάτος ἀπολῦσαι αὐτόν· οἱ δὲ Ἰουδαῖοι ἔκραζον, λέγοντες· Ἐάν τοῦτον ἀπολύῃς, οὐκ εἶ φίλος τοῦ Καίσαρος· πᾶς ὁ βασιλεὺς αὐτὸν ποιῶν, ἀντιλέγει τῷ Καίσαρι. Ὁ οὖν Πιλάτος, ἀκούσας τοῦτον τὸν λόγον, ἤγαγεν ἔξω τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἐκτίθειεν ἐπὶ τοῦ βήματος εἰς τόπον λεγόμενον Λιθόστρωτον, Ἑβραϊστὶ δὲ Γαββαθᾶ. Ἦν δὲ παρασκευὴ τῆ πᾶσχα, ὥρα δὲ ὥσεί ἐκτη· καὶ λέγει τοῖς Ἰουδαίοις· Ἴδε ὁ βασιλεὺς ὑμῶν. Οἱ δὲ ἐκράγασαν· Ἀρον, ἄρον, σταύρωσον αὐτόν. Λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· Τὸν βασιλεὺς ὑμῶν σταυρώσω; Ἀπεκρίθησαν οἱ Ἀρχιερεῖς· Οὐκ ἔχομεν βασιλεῖα εἰ μὴ Καίσαρα. Τότε οὖν παρέδωκεν αὐτὸν αὐτοῖς ἵνα σταυρωθῇ. Παρέλαβον δὲ τὸν Ἰησοῦν καὶ ἀπήγαγον. Καὶ βασάζων τὸν σταυρόν αὐτὸς ἐξήλθεν εἰς τὸν λεγόμενον Κρανίου τόπον, ὃς λέγεται Ἑβραϊστὶ Γολγοθᾶ· Ὅπου αὐτὸν ἐσταύρωσαν, καὶ μετ' αὐτοῦ ἄλλους δύο, ἐντεῦθεν καὶ ἐντεῦθεν, μέσον δὲ τὸν Ἰησοῦν. Ἐγραψε δὲ καὶ τίτλον ὁ Πιλάτος, καὶ ἔθηκεν ἐπὶ τοῦ σταυροῦ· ἦν δὲ γεγραμμένων· ἸΗΣΟΥΣ ὁ ΝΑΖΩΡΑΙΟΣ ὁ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΙΟΥΔΑΙΩΝ. Τούτων οὖν τὸν τίτλον πολλοὶ ἀνέγνωσαν τῶν Ἰουδαίων· ὅτι ἐγγὺς ἦν τῆς πόλεως ὁ τόπος ὅπου ἐσταυρώθη ὁ Ἰησοῦς· καὶ ἦν γεγραμμένων Ἑβραϊστὶ, Ἑλληνιστί, Ῥωμαϊστὶ. Ἐλέγον οὖν τῷ Πιλάτῳ οἱ Ἀρχιερεῖς τῶν Ἰουδαίων· Μὴ γράφῃ· Ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων· ἀλλ' ὅτι ἐκεῖνος εἶπε· Βασιλεὺς εἰμὶ τῶν Ἰουδαίων. Ἀπεκρίθη ὁ Πιλάτος· Ὁ

κατὰ τὸν νόμον μας πρέπει νὰ ἀποθάνῃ, ὅτι ἔκαμε τὸν ἐαυτὸν τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ. Ὅτε λοιπὸν ἤκουσεν ὁ Πιλάτος τοῦτον τὸν λόγον, ἐφοβήθη μεγάλως. Καὶ ἐμβήκεν εἰς τοὺς πραιτωρίων πάλιν καὶ λέγει τοῦ Ἰησοῦ· Πῶθεν εἶσαι σύ; Ὁ δὲ Ἰησοῦς δὲν τῇ ἔδωκεν ἀπόκρισιν. Τοῦ λέγει λοιπὸν ὁ Πιλάτος. Καὶ δὲν μοὶ ὁμίλει; δὲν βλέπεις ὅτι ἔχω ἐξουσίαν νὰ σὲ σταυρώσω, καὶ νὰ σὲ ἐλευθερώσω ἔχω ἐξουσίαν; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Δὲν εἶχες ἡδεμίαν ἐξουσίαν ἐναντίον μου, εἴαν δὲν σοὶ ἐδίδετο ἀπ' ἄνωθεν· διὰ τοῦτο ὅστις εἰς ἐσὲ μὲ παρέδωκε, μεγαλότεραν ἁμαρτίαν ἔχει. Ἀπὸ τότε ἐζητεῖ ὁ Πιλάτος νὰ τὸν ἐλευθερώσῃ· οἱ δὲ Ἰουδαῖοι ἔκραζον, λέγοντες· Ἐάν ἐλευθερώσῃς τοῦτον, δὲν εἶσαι φίλος τῷ Καίσαρι· ὅποιος λέγει βασιλεὺς τὸν ἐαυτὸν τῷ, γίνεται ἐναντίος τῷ Καίσαρι. Ὁ Πιλάτος λοιπὸν, ἄκυσας τίτων τὸν λόγον, ἔφερον ἔξω τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἐκτίθειεν ἐπὶ τὸν βήματος εἰς τόπον λεγόμενον Λιθόστρωτον, εἰς δὲ τὸ Ἑβραϊκόν, Γαββαθᾶ. Ἦτο δὲ ἡ παρασκευὴ τῆ πᾶσχα, καὶ ἡ ὥρα κατὰ τὴν ἑκτὴν καὶ λέγει πρὸς τοὺς Ἰουδαίους· Ἴδε ὁ βασιλεὺς σας. Οἱ δὲ ἐφώνησαν· Σηκω, Σηκω, σταύρωσον αὐτόν. Τὸς λέγει ὁ Πιλάτος· Ἐχὼ ἐγὼ νὰ σταυρώσω τὸν βασιλεῖά σας; Ἀπεκρίθησαν οἱ Ἀρχιερεῖς· Δὲν ἔχομεν βασιλεῖα ἄλλον παρὰ τὸν Καίσαρα. Τότε λοιπὸν τὸς τὸν παρέδωκεν ὅπως σταυρωθῇ. Ἐλαβον δὲ τὸν Ἰησοῦν, καὶ τὸν ἔφερον. Καὶ βαστάζων τὸν σταυρόν τῷ ἐκβήκεν εἰς τὸν τόπον τὸν λεγόμενον Κρανίον, εἰς τὸ Ἑβραϊκόν λεγόμενον, Γολγοθᾶ. Ἐκεῖ τὸν ἐσταύρωσαν, καὶ μετ' αὐτῆς ἄλλας δύο, ἀπὸ τὸ ἓνα καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος καὶ εἰς τὴν μέσην τὸν Ἰησοῦν. Ὁ δὲ Πιλάτος ἔγραψε καὶ τίτλον καὶ τὸν ἔβαλεν ἐπὶ τῷ σταυρῷ· ἦτο δὲ γεγραμμένων· ἸΗΣΟΥΣ ὁ ΝΑΖΩΡΑΙΟΣ ὁ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ

testatem habeo dimittere te? Respondit Jesus: Non haberes potestatem adversum me ullam, nisi tibi datum esset desuper. Propterea, qui me tradidit tibi, majus peccatum habet. Et exinde quærebat Pilatus dimittere eum. Judæi autem clamabant, dicentes: Si hunc dimittis, non es amicus Cæsaris. Omnis enim, qui se regem facit, contradicit Cæsari. Pilatus autem, cum audisset hos sermones, adduxit foras Jesum: et sedit pro tribunali, in loco, qui dicitur Lithostrotos, Hebraice autem Gabbatha. Erat autem Parasceve Paschæ, hora quasi sexta: et dicit Judæis: Ecce rex vester. Illi autem clamabant: Tolle, tolle; crucifige eum. Dicit eis Pilatus: Regem vestrum crucifigam? Responderunt Pontifices: Non habemus regem, nisi Cæsarem. Tunc ergo tradidit eis illum, ut crucifigeretur. Susceperunt autem Jesum, et eduxerunt. Et bajulans sibi crucem exivit in eum, qui dicitur Calvariæ, locum, Hebraice autem Golgotha; ubi crucifixerunt eum, et cum eo alios duos hinc et hinc, medium autem Jesum. Scripsit autem et titulum Pilatus: et posuit super crucem. Erat autem scriptum: JESUS NAZARENUS, REX JUDÆORUM. Hunc ergo titulum multi Judæorum legerunt, quia prope civitatem erat locus, ubi crucifixus est Jesus: et erat scriptum Hebraice, Græce, et Latine. Dicebant ergo

liberarti? Gesù rispose: non avresti tu alcuna podestà contr' a me, se non ti fosse data da alto: perciò colui che mi t'ha dato nelle mani ha maggior peccato. Da quell' ora Pilato cercava di liberarlo; ma i Giudei gridavano dicendo: se tu liberi costui, tu non sei amico di Cesare. Chiunque si fare s' oppone a Cesare. Pilato, adunque, avendo udite queste parole, menò fuori Gesù, e si pose a sedere in sul tribunale, nel luogo detto lastrico; ed in ebreo, Gabbatha. Or era la preparazione della Pasqua, ed era intorno all' ora sesta, e disse ai Giudei: ecco il vostro re. Ma essi gridarono, togliilo, togliilo, crocifiggilo. Pilato disse loro: crocifiggerò io il vostro re? I principali sacerdoti risposero, noi non abbiamo altro re che Cesare. Allora adunque egli lo diede loro nelle mani, acciocchè fosse crocifisso. Ed essi presero Gesù e lo menarono via. Ed egli, portando la sua croce uscì al luogo detto del Teschio, il quale in Ebreo, si chiama Golgotha; e quivi lo crocifissero, e con lui due altri, l' uno di qua e l' altro di là, e Gesù in mezzo. Or Pilato scrisse ancora un titolo, e lo pose sopra la croce, e v' era scritto, GESU NAZARENO, RE DE' GIUDEI. Molti adunque de' Giudei lessero questo titolo; perciocchè l' luogo ove Gesù fu crocifisso era vicino della città, e quello era scritto in Ebreo, in Greco, ed in Latino. Laonde i principali sacerdoti dei Giudei dissero a Pilato; non iscrivere re de' Giudei; ma costui ha detto, io sono il re de' Giudei. Pilato rispose: ciò che ho scritto, ho scritto. Or i soldati, quando ebber crocifisso Gesù, presero i suoi panni, e ne fecero quattro parti, una parte per ciascun soldato, e la tunica. Or la tunica

Then saith Pilate unto him, Speakest thou not unto me? knowest thou not that I have power to crucify thee, and have power to release thee? Jesus answered, Thou couldst have no power at all against me, except it were given thee from above: therefore he that delivered me unto thee hath the greater sin. And from thenceforth Pilate sought to release him: but the Jews cried out, saying, If thou let this man go, thou art not Cæsar's friend: whosoever maketh himself a king speaketh against Cæsar. When Pilate therefore heard that saying, he brought Jesus forth, and sat down in the judgement-seat, in a place that is called the Pavement, but in the Hebrew, Gabbatha. And it was the preparation of the passover, and about the sixth hour: and he saith unto the Jews, Behold your King! But they cried out, Away with him, away with him, crucify him. Pilate saith unto them, Shall I crucify your King? The chief priests answered, We have no king but Cæsar. Then delivered he him therefore unto them to be crucified: and they took Jesus, and led him away. And he, bearing his cross, went forth into a place called the place of a scull, which is called in the Hebrew, Golgotha: where they crucified him, and two other with him, on either side one, and Jesus in the midst. And Pilate wrote a title, and put it on the cross; and the writing was, JESUS OF NAZARETH THE KING OF THE JEWS. This title then read many of the Jews: for the place where Jesus was crucified was nigh to the city: and it was written in Hebrew, and Greek, and Latin. Then said the chief priests of the Jews to Pilate, Write not, The King of the Jews; but that he said, I am the King of the Jews.

le prétoire, et dit à Jésus: d'où es-tu? mais Jésus ne lui donna point de réponse. Et Pilate lui dit: ne parles-tu point à moi? ne sais-tu pas que j'ai le pouvoir de te crucifier, et le pouvoir de te délivrer? Jésus lui répondit: tu n'aurois aucun pouvoir sur moi, s'il ne t'étoit donné d'en haut: c'est pourquoi, celui qui m'a livré à toi a fait un plus grand péché. Depuis cela, Pilate tâchoit de le délivrer; mais les Juifs crioient en disant: si tu délivres celui-ci, tu n'es point ami de Cæsar; car quiconque se fait roi, est contraire à Cæsar. Quand Pilate eut ouï cette parole, il amena Jésus dehors, et s'assit au siège judicial, dans le lieu qui est appelé Pavement, et en hébreu, Gabbatha. Or c'étoit la préparation de la Pâque, et il étoit environ six heures: et Pilate dit aux Juifs: voilà votre Roi! Mais ils crioient: ôte, ôte, crucifie-le. Pilate leur dit: crucifierai-je votre Roi? Les principaux sacrificateurs répondirent: nous n'avons point d'autre roi que Cæsar. Alors donc il le leur livra pour être crucifié. Ils prirent donc Jésus, et l'emmenèrent: et Jésus portantsa croix, vint au lieu appelé le têt, et en hébreu, Golgotha; où ils le crucifièrent, et deux autres avec lui, l'un deçà, et l'autre delà, et Jésus au milieu. Or Pilate fit un écriteau, qu'il mit sur la croix, où étoient écrits ces mots, JESUS NAZARIEN LE ROI DES JUIFS. Et plusieurs des Juifs lurent cet écriteau; parce que le lieu où Jésus étoit crucifié, étoit près de la ville: et que cet écriteau étoit en hébreu, en grec, et en latin. C'est pourquoi les principaux sacrificateurs des Juifs dirent à Pilate: n'écris point, le Roi des Juifs; mais que celui-ci a dit: je suis le Roi des Juifs. Pilate répondit: ce que j'ai écrit, je l'ai écrit. Or

habe, dich zu kreuzigen, und Macht habe, dich los zu geben? Jesus antwortete: Du hättest keine Macht über mich, wenn sie dir nicht wäre von oben herab gegeben; darum, der mich dir überantwortet hat, der hat es größere Sünde. Von dem an trachtete Pilatus, wie er ihn los ließe. Die Juden aber schrien, und sprachen: Lassst du diesen los, so bist du des Kaisers Freund nicht; denn wer sich zum Könige macht, der ist wider den Kaiser. Da Pilatus das Wort hörte, führte er Jesum heraus, und setzte sich auf den Richtstuhl, an der Stätte, die da heißt Hochpflaster, auf ebräisch aber Gabbatha. Es war aber der Rüsttag in den Östern, um die sechste Stunde. Und er spricht zu den Juden: Sehet, das ist euer König. Sie schrien aber: Weg, weg mit dem, kreuzige ihn. Spricht Pilatus zu ihnen: Soll ich euren König kreuzigen? Die Hohenpriester antworteten: Wir haben keinen König, denn den Kaiser. Da überantwortete er ihn, daß er gekreuziget würde. Sie nahmen aber Jesum, und führten ihn hin. Und er trug sein Kreuz, und gieng hinaus zur Stätte, die da heißt Schädelstätte, welche heißt auf ebräisch Golgotha. Allda kreuzigten sie ihn, und mit ihm zweien andere zu beiden Seiten, Jesum aber mitten inne. Pilatus aber schrieb eine Ueberschrift, und setzte sie auf das Kreuz; und war geschrieben: Jesus von Nazareth, der Juden König. Diese Ueberschrift sahen viele Juden; denn die Stätte war nahe bey der Stadt, da Jesus gekreuziget ist. Und es war geschrieben auf ebräischer, griechischer und lateinischer Sprache. Da sprachen die Hohenpriester der Juden zu Pilato: Schreibe nicht: Der Juden König; sondern, daß er gesagt habe: Ich bin der Juden

Pilato le dice: ¿A mí no me hablas? ¿no sabes que tengo poder para crucificar, y que tengo poder para soltarle? Respondió Jesus: No tendrias poder alguno sobre mí, si no te hubiera sido dado de arriba. Por tanto, el que á tí me ha entregado, mayor pecado tiene. Y desde entónces procuraba Pilato soltarle. Mas los Judíos gritaban diciendo: Si á este sueltas, no eres amigo de Cæsar. Porque todo aquel que se hace Rey, contradice á Cæsar. Pilato pues quando oyó estas palabras, sacó fuera á Jesus, y se sentó en su Tribunal en el lugar que se llama Lithóstrotos, y en el Hebreo Gabbatha. Y era el dia de la preparacion de la Pascua, y como la hora de sexta, y dice á los Judíos: Ved aquí vuestro Rey. Y ellos gritaban: Quita, quita, crucifícale. Les dice Pilato: ¿A vuestro Rey he de crucificar? Respondiéron los Pontífices: No tenemos Rey, sino á Cæsar. Y entónces se lo entregó para que fuese crucificado. Y tomarón á Jesus, y le sacaron fuera. Y llevando su Cruz áuestas, salió para aquel lugar, que se llama Calvario, y en Hebreo Golgotha; y allí lo crucificaron, y con él á otros dos, de una parte y otra, y á Jesus en medio. Y Pilato escribió tambien un título, y lo puso sobre la Cruz, y lo escrito era: JESUS NAZARENO, REY DE LOS JU-DIOS. Y muchos de los Judíos leyéron este título; porque estaba cerca de la ciudad el lugar en donde crucificaron á Jesus. Y estaba escrito en Hebreo, en Griego, y en Latin. Y decian á Pilato los Pontífices de los Judíos: No escribas Rey de los Judíos; sino que él dixo: Rey soy de los Judíos. Respondió Pilato: Lo que he escrito, he escrito. Los soldados, despues de haber crucificado á Jesus, tomarón sus ves-

γέγραφα, γέγραφα. Οἱ οὖν στρατιῶται, ὅτε ἐσαύρωσαν τὸν Ἰησοῦν, ἔλαβον τὴν ἱμάτιν αὐτοῦ, καὶ ἐποίησαν τέσσαρα μέρη, ἐκάστῳ στρατιῳτῇ μέρος, καὶ τῶν χιτῶνα ἦν δὲ ὁ χιτῶν ἄρραφος, ἐκ τῶν ἄνωθεν υφαντὸς δι' ὅλου. Εἶπον οὖν πρὸς ἀλλήλους· Μὴ σχίσωμεν αὐτὸν, ἀλλὰ λάχωμεν περὶ αὐτοῦ, τίνος ἔσται. Ἰνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ ἡ λέγουσα· Διεμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἐν αὐτοῖς, καὶ ἐπὶ τὸν ἱκατισμόν μου ἔβαλον κλῆρον. Οἱ μὲν ἄν στρατιῳται ταῦτα ἐποίησαν. Εἰσῆλθον δὲ παρὰ τῷ σταυρῷ τοῦ Ἰησοῦ ἡ μητὴρ αὐτοῦ, καὶ ἡ ἀδελφὴ τῆς μητρὸς αὐτοῦ, Μαρία ἡ τοῦ Κλωπᾶ, καὶ Μαρία Μαγδαληνῇ. Ἰησοῦς οὖν ἰδὼν τὴν μητέρα, καὶ τὸν μαθητὴν παρεστῶτα ὃν ἠγάπα, λέγει τῇ μητρὶ αὐτοῦ· Γυναί, ἰδὲ ὁ υἱός σου. Εἰτα λέγει τῷ μαθητῇ· Ἰδοὺ ἡ μήτηρ σου. Καὶ ἀπ' ἐκείνης τῆς ὥρας ἔλαβεν αὐτὴν ὁ μαθητὴς εἰς τὰ ἴδια. Μετὰ τοῦτο εἰδὼς ὁ Ἰησοῦς ὅτι πάντα ἤδη τετέλεσται ἵνα τελειωθῇ ἡ γραφὴ, λέγει· Διψῶ. Σκεῦος οὖν ἔκειτο ὄξους μεστὸν· οἱ δὲ, πλησαντες σπόγγον ὄξους, καὶ ὑσώπῳ περιθέντες, προσήγγικαν αὐτοῦ τῷ στόματι. Ὅτε οὖν ἔλαβε τὸ ὄξος ὁ Ἰησοῦς, εἶπε· Τετέλεσται· καὶ κλινὰς τὴν κεφαλὴν, παρέδωκε τὸ πνεῦμα. Οἱ οὖν Ἰουδαῖοι, ἵνα μὴ μείνῃ ἐπὶ τοῦ σταυροῦ τὰ σώματα ἐν τῷ σαββάτῳ, ἐπεὶ παρασκευὴ ἦν, (ἦν γὰρ μεγάλη ἡ ἡμέρα ἐκείνη τὴ σαββάτην,) ᾠρώτησαν τὸν Πιλάτον ἵνα καταγάγῃν αὐτῶν τὰ σκέλη, καὶ ἀρθῶσιν. Ἦλθον οὖν οἱ στρατιῳται, καὶ τοῦ μὲν πρώτου κατέαξαν τὰ σκέλη, καὶ τοῦ ἄλλου τοῦ συσταυρωθέντος αὐτῷ. Ἐπὶ δὲ τὸν Ἰησοῦν ἐλθόντες, ὡς εἶδον αὐτὸν ἤδη τεθνήκῃ, οὐ κατέαξαν αὐτοῦ τὰ σκέλη· Ἀλλ' εἰς τῶν στρατιῳτῶν λόγῃ αὐτοῦ τὴν

ΙΟΥΔΑΙΩΝ· Τῶτον λοιπὸν τὸν τίτλον ἀνέγνωσαν πολλοὶ Ἰουδαῖοι· ὅτι πλησίον τῆς πόλεως ἦτο ὁ τόπος ὅπῃ ἐσαυρώθη ὁ Ἰησοῦς· καὶ ἦτο γραμμένος εἰς τὸ Ἑβραϊκόν, εἰς τὸ Ἑλληνικόν, καὶ εἰς τὴν τῶν Ῥωμαίων διάλεκτον. Ἐλεγον λοιπὸν τῶν τῶν Πιλάτον ὁ Ἀρχιερεῖς τῶν Ἰουδαίων· Μὴ γράφεις· Ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων· ἀλλ' ὅτι ἐκείνος εἶπεν· Εἰμὶ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων. Ἀπεκρίθη ὁ Πιλάτος· Ὅτι ἔγραψα, ἔγραψα. Οἱ στρατιῳται λοιπὸν, ὅτε ἐσαύρωσαν τὸν Ἰησοῦν, ἔλαβον ἰα φορέματά τε, καὶ τὰ διεμοίρασαν εἰς τέσσαρα μέρη, ἓνα εἰς καθὲν στρατιῳτην, καὶ τὸ ἐπανωφόρεμά του· ἦτο δὲ τὸ ἐπανωφόρεμά του ἄρραφον πλεγμένον ἀπ' ἐρίων ἕως κάτω. Εἶπον λοιπὸν πρὸς ἀλλήλους· Ἀσμή τὸ σχίσωμεν, ἀλλὰ ἄς λάχωμεν δι' αὐτό, τίνος πρέπει· να εἶναι. Ἰνα τελειωθῇ ἡ γραφὴ ἡ λέγουσα· Διεμοίρασαν τὰ φορέματά μου, καὶ ἐπὶ τὸ ἐπανωφόρεμά μου ἔβαλον κλῆρον. Οἱ στρατιῳται λοιπὸν ἐποίησαν ταῦτα. Ἐσεκούρησε δὲ τὴν ταυρὴν πλησίον, ἡ μητέρα τῆς Ἰησοῦ, καὶ ἡ ἀδελφὴ τῆς μητρὸς τῆς, Μαρία ἡ γυναῖκα τοῦ Κλωπᾶ, καὶ Μαρία ἡ Μαγδαληνῇ. Ὁ Ἰησοῦς λοιπὸν ἰδὼν τὴν μητέρα του, καὶ τὸν ὅποιον ἠγάπα μαθητὴν ἐκεῖ παρὼν, λέγει τῆς μητρὸς τῆς. Γυναίκα, ἰδὲ ὁ υἱός σου· ἔπειτα λέγει τοῦ μαθητῆς· ἰδὲ ἡ μητέρα σου. Καὶ ἀπ' ἐκείνης τῆς ὥρας τὴν ἔλαβεν ὁ μαθητὴς εἰς τὴν οἰκίαν τε. Μετὰ τῆτος οὗ εἶδεν ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἤδη πάντα ἦσαν τελειωμένα, διὰ ἵνα τελειωθῇ καὶ ἡ γραφὴ, λέγει· Διψῶ. Εἰρρίσκετο ἐκεῖ ὑγγέιον γεμάτο ὀξυδίου, αὐτοῖς δὲ γεμίσαντες ἀπ' αὐτῆς σπογγάριον, καὶ βάλλοντές το εἰς τὴν ἄκραν καλαμῖν, τὸ ἐπλησίαζον εἰς τὸ στόμα τῆς. Ὅτε λοιπὸν ἔλαβε τὸ ὀξύδιον, ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἐτετέλεσται· καὶ σκύψας τὴν κεφαλὴν τῆς, ἔφισε τὸ πνεῦμα. Οἱ Ἰουδαῖοι

Pilato Pontifices Judæorum : Noli scribere, Rex Judæorum : sed, Quia ipse dixit : Rex sum Judæorum. Respondit Pilatus : Quod scripsi, scripsi. Milites ergo, cum crucifixissent eum, acceperunt vestimenta ejus, (et fecerunt quatuor partes : unicuique militi partem) et tunicam. Erat autem tunica inconsutilis, desuper contexta per totum. Dixerunt ergo ad invicem : Non scindamus eam ; sed sortiamur de illa, cuius sit : ut Scriptura impleretur, dicens : Partiti sunt vestimenta mea sibi : et in vestem meam miserunt sortem. Et milites quidem hæc fecerunt. Stabant autem juxta crucem Jesu mater ejus, et soror matris ejus, Maria Cleophæ, et Maria Magdalene. Cum vidisset ergo Jesus matrem, et discipulum stantem, quem diligebat, dicit matri suæ : Mulier, ecce filius tuus. Deinde dicit discipulo : Ecce mater tua. Et ex illa hora accepit eam discipulus in sua. Postea sciens Jesus quia omnia consummata sunt, ut consummaretur Scriptura, dixit : Sitio. Vas ergo erat positum aceto plenum. Illi autem spongiam plenam aceto, hyssopo circumponentes, obtulerunt ori ejus. Cum ergo accepisset Jesus acetum, dixit : Consummatum est. Et, inclinato capite, tradidit spiritum. Judæi ergo, (quoniam Parasceve erat) ut non remaneret in cruce corpora sabbato, (erat enim magnus dies

era senza cucitura, tessuta tutta al di lungo fin da capo. Laonde dissero gli uni agli altri, non istracciamola, ma tiriamone la sorte a chi ha da essere; acciocchè s' adempiesse la scrittura che dice: hanno spartiti fra loro i miei panni, ed hanno tratta la sorte sopra la mia veste. I soldati adunque fecero queste cose. Or presso della croce di Gesù stava sua madre e la sorella di sua madre, Maria di Cleopa, e Maria Maddalena. Laonde Gesù, veggendo quivi presente sua madre, e l' discepolo ch' egli amava, disse a sua madre: donna, ecco il tuo figliuolo. Poi disse al discepolo: ecco tua madre, e da quell' ora quel discepolo l' accolse in casa sua. Poi Gesù, sapendo ch' ogni cosa era già compiuta, acciocchè la scrittura s' adempiesse, disse: io ho sete. Or quivi era posto un vaso pien d' aceto. Coloro adunque, empiti di quell' aceto una spugna, e postala intorno a dell' isopo, gliela posero alla bocca. Quando adunque Gesù ebbe preso l' aceto, disse: ogni cosa è compiuta. E chinato il capo, rendè lo spirito. Or i Giudei, perchè era la preparazione, prepararono Pilato che si fiaccassero loro le gambe, e che si togliessero via; acciocchè i corpi non restassero in sulla croce in Sabbatho; (poichè il Sabbatho era un gran giorno.) I soldati adunque vennero e fiaccarono le gambe al primo, e poi anche all' altro, ch' era stato crocifisso con lui. Ma, essendo venuti a Gesù, come videro ch' egli già era morto, non gli fiaccarono le gambe. Ma uno de' soldati gli forò il costato con una lancia, e subito n' uscì sangue ed acqua. E colui che l' ha veduto non rende testimonianza; e la sua testimonianza è verace; ed esso sa ch' egli dice cose vere, acciocchè voi

Pilate answered, What I have written, I have written. Then the soldiers, when they had crucified Jesus, took his garments, and made four parts, to every soldier a part; and also his coat: now the coat was without seam, woven from the top throughout. They said therefore among themselves, Let us not rend it, but cast lots for it, whose it shall be: that the Scripture might be fulfilled, which saith, They parted my raiment among them, and for my vesture they did cast lots. These things therefore the soldiers did. Now there stood by the cross of Jesus, his mother, and his mother's sister, Mary the wife of Cleophas, and Mary Magdalene. When Jesus therefore saw his mother, and the disciple standing by, whom he loved, he saith unto his mother, Woman, behold thy son. Then saith he to the disciple, Behold thy mother. And from that hour that disciple took her unto his own home. After this, Jesus, knowing that all things were now accomplished, that the Scripture might be fulfilled, saith, I thirst. Now there was set a vessel full of vinegar: and they filled a sponge with vinegar, and put it upon hyssop, and put it to his mouth. When Jesus therefore had received the vinegar, he said, It is finished: and he bowed his head, and gave up the ghost. The Jews therefore, because it was the preparation, that the bodies should not remain upon the cross on the sabbath-day, (for that sabbath-day was an high day,) besought Pilate that their legs might be broken, and that they might be taken away. Then came the soldiers, and brake the legs of the first, and of the other which was crucified with him. But when they came to Jesus, and saw that he was dead already, they brake

quand les soldats eurent crucifié Jésus, ils prirent ses vêtements, et en firent quatre parts; une part pour chaque soldat; ils prirent aussi la saie: mais la saie étoit sans couture, tissue depuis le haut jusqu'en bas. Et ils dirent entr'eux: ne la mettons point en pièces, mais jetons-la au sort, pour savoir à qui elle sera. Et cela arriva ainsi, afin que l'Ecriture fût accomplie, disant: ils ont partagé entr'eux mes vêtements, et ils ont jeté ma robe au sort. Les soldats donc firent ces choses. Or, près de la croix de Jésus étoit sa mère, et la sœur de sa mère, savoir, Marie, femme de Cléopas, et Marie Madelaine. Et Jésus voyant sa mère, et auprès d'elle le disciple qu'il aimoit, il dit à sa mère: femme, voilà ton fils. Puis il dit au disciple: voilà ta mère. Et dès cette heure-là ce disciple la reçut chez lui. Après cela, Jésus sachant que toutes choses étoient déjà accomplies, dit, afin que l'Ecriture fût accomplie: j'ai soif. Et il y avoit là un vase plein de vinaigre: ils emplirent donc de vinaigre une éponge, et la mirent autour de l'hysope, et la lui présentèrent à la bouche. Et quand Jésus eut pris le vinaigre, il dit: tout est accompli; et ayant baissé la tête, il rendit l'esprit. Alors les Juifs, afin que les corps ne demeurassent point en croix au jour du sabbat, parce que c'étoit la préparation, (or c'étoit un grand jour de sabbat,) prièrent Pilate qu'on leur rompit les jambes, et qu'on les ôtât. Les soldats donc vinrent et rompirent les jambes au premier, et de même à l'autre qui étoit crucifié avec lui. Puis étant venus à Jésus, et voyant qu'il étoit déjà mort, ils ne lui rompirent point les jambes. Mais un des soldats lui perça le côté avec une lance, et incontinent il en sortit du sang et de l'eau.

König. Pilatus antwoortete: Was ich geschrieben habe, das habe ich geschrieben. Die Kriegsknechte aber, da sie Jesum gekreuziget hatten, nahmen sie seine Kleider, und machten vier Theile, einem jeden Kriegsknecht einen Theil, dazu auch den Rock. Der Rock aber war ungenähet, von oben an gemirkt durch und durch. Da sprachen sie unter einander: Laßt uns den nicht zertheilen, sondern darum lossen, weil er seyn soll, auf daß erfüllt werde die Schrift, die da sagt: Sie haben meine Kleider unter sich getheilet, und haben über meinen Rock das Loos geworfen. Solches thaten die Kriegsknechte. Es standen aber bey dem Kreuze Jesu seine Mutter, und seiner Mutter Schwester, Maria, Cleophas Weib, und Maria Magdalena. Da nun Jesus seine Mutter sah, und den Jünger dabeu stehen, den er lieb hatte, spricht er zu seiner Mutter: Weib, siehe, das ist dein Sohn. Darnach spricht er zu dem Jünger: Siehe, das ist deine Mutter. Und von der Stunde an nahm sie der Jünger zu sich. Darnach, als Jesus wußte, daß schon alles vollbracht war, daß die Schrift erfüllet würde, spricht er: Mich durstet. Da stand ein Gefäß voll Essig. Sie aber füllten einen Schwamm mit Essig, und legten ihn um einen Ysop, und hielten es ihm dar zum Mund. Da nun Jesus den Essig genommen hatte, sprach er: Es ist vollbracht; und neigte das Haupt, und verschied. Die Juden aber, biereil es der Rüsttag war, daß nicht die Beichname am Kreuze blieben des Sabbaths über; (denn des selbigen Sabbaths Tag war groß,) baten sie Pilatum, daß ihre Beine gebrochen, und sie abgenommen würden. Da kamen die Kriegsknechte, und brachen dem ersten die Beine, und dem andern,

tiduras, (y las hiciéron quatro partes, para cada soldado su parte) y la túnica. Mas la túnica no tenía costura, sino que era toda texida desde arriba. Y dixéron unos á otros: No la partamos, mas echemos suertes sobre ella, cuya será: para que se cumpliese la Escritura, que dice: Repartieron mis vestidos entre sí, y echaron suerte sobre mi vestidura. Y los soldados ciertamente hiciéron esto. Y estaban into á la Cruz de Jesus su Madre, y la hermana de su Madre Maria de Cleophas, y Maria Magdalena. Y como vió Jesus á su Madre, y al discípulo que amaba, que estaba allí, dixo á su Madre: Mujer, he ahí tu hijo. Despues dixo al discípulo. He ahí tu Madre. Y desde aquella hora el discípulo la recibió por suya. Despues de esto sabiendo Jesus, que todas las cosas eran ya cumplidas, para que se cumpliese la Escritura, dixo: Sed tengo. Habia allí un vaso lleno de vinagre. Y ellos poniendo al rededor de un hisopo una esponja empapada en vinagre, se la aplicaron á la boca. Y luego, que Jesus tomó el vinagre, dixo: Consumado es. E inclinando la cabeza, dió el espíritu. Y los Judios (porque era la Parasceve, para que no quedasen los cuerpos en la cruz el Sábado, porque aquel era el grande dia de Sábado) rogáron á Pilato, que les quebrasen las piernas, y que fuesen quitados. Viniéron pues los Soldados: y quebráron las piernas al primero, y al otro, que fué crucificado con él. Mas quando viniéron á Jesus, viendolo ya muerto, no le quebrantáron las piernas: mas uno de los Soldados le abrió el costado con una lanza, y salió luego sangre y agua. Y el que lo vió, dió testimonio, y verdadero es el testimonio de él: y el sabe

πλευράν ἔνυξε, καὶ εὐθὺς ἐξῆλθεν αἷμα καὶ ὕδωρ. Καὶ ὁ ἑωρακὼς μεμαρτύρηκε, καὶ ἀληθινὴ αὐτοῦ ἐστὶν ἡ μαρτυρία· καὶ οὐδεὶς οἶδεν ὅτι ἀληθὴ λέγει, ἵνα ὑμεῖς πιστεῦσητε. Ἐγένετο γὰρ ταῦτα ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ· Ὅσων ἔ συντριβήσεται αὐτοῦ. Καὶ πάλιν ἑτέρα γραφὴ λέγει· Ὅσωνται εἰς ὃν ἐξεκέντησαν.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

Συναπτή.

ΧΑΡΙΣΑΙ ἡμῖν, Κύριε ἵνα ὥσπερ εἰς τὸν θάνατον ἐβαπτίσθημεν τοῦ εὐλογοῦ τοῦ Υἱοῦ σου τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, οὕτω διὰ συνεχοῦς τῶν φθαρτῶν παθημάτων νεκρώσεως συνταφῶμεν αὐτῷ καὶ διὰ τοῦ τάφου καὶ τῆς πύλης θανάτου εἰς τὴν περιχαρὴ ἡμῶν ἀνάστασιν διέλθωμεν, ἕνεκα τῆς ἀξίας τῆς ἀποθανόντος καὶ ταφέντος καὶ ἀναστάντος ὑπὲρ ἡμῶν τοῦ Υἱοῦ σου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

'Επιστολή. α'. Περ. γ'. ιζ'.

ΚΡΕΙΤΤΟΝ γὰρ ἀγαθοποιῶντας, εἰ θέλει τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, πείσχειν, ἢ κακοποιῶντας. Ὅτι καὶ Χριστὸς ἀπαξ περὶ ἁμαρτιῶν ἔπαθε, δίκαιος ὑπὲρ ἀδίκων· ἵνα ἡμᾶς προσ-

ille Sabbati) rogaverunt Pilatum ut frangerentur eorum crura, et tollerentur. Venerunt ergo milites: et primi quidem fregerunt crura, et alterius, qui crucifixus est cum eo. Ad Jesum autem cum venissent, ut viderunt eum jam mortuum, non fregerunt ejus crura: sed unus militum lancea latus ejus aperuit, et continuo exivit sanguis, et aqua. Et qui vidit, testimonium perhibuit: et verum est testimonium ejus. Et ille scit quia vera dicit: ut et vos credatis. Facta sunt enim hæc: ut et Scriptura impleretur: Os non comminuetis ex eo. Et iterum alia Scriptura dicit: Videbunt in quem transfixerunt.

VIGILIA PASCHATIS.

Collecta.

CONCEDE, Domine, ut, quemadmodum in mortem Filii tui benedicti, Servatoris nostri Jesu Christi, baptizamus, ita mortificatis indesinenter pravis nostris affectibus sepeliatur cum eo, sicque per sepulcrum et portam mortis ad lætam resurrectionem nostram perveniamus, propter merita ipsius, qui mortuus ac sepultus est, quique resurrexit pro nobis, Filii tui Jesu Christi, Domini nostri. Amen.

Epistola. 1 S. Pet. iii. 17.

MELIUS est enim bene facientes (si voluntas Dei velit) pati, quam male facientes; quia et Christus semel pro peccatis nostris mortuus est, justus pro iniustis, ut nos of-

λοιπόν, ἵνα μὴ μείνωσιν ἐπὶ τῇ σαυρῇ τὰ σώματα τῷ σαββάτῳ, ἐπεὶ δὴ ἦτο παρασκευὴ, (ἦτο γὰρ μεγάλη ἡ ἡμέρα ἐκείνη τῷ σαββάτῳ,) ἠρώτησαν τὸν Πιλάτον, ἵνα τὸς σπάσῃσι τὰ σκέλη, καὶ ἵνα τῆς σηκώσωσιν ἀπ' ἐκεῖ. Ἦλθον λοιπόν οἱ στραῖται, καὶ ἔσπασαν τὰ σκέλη τῶν πρώτων, καὶ τῇ ἄλλῃ τῇ μετ' αὐτὸν σαυρωθέντος. Ἐπειδὴ δὲ ἐλθόντες εἰς τὸν Ἰησοῦν, τὸν εὖρον ἤδη ἀποθαιμένον, δὲν τοῦ ἔσπασαν τὰ σκέλη. Ἀλλ' ἕνας ἀπὸ τῶν στρατιωτῶν μετ' αὐτὸν λόγχην τῇ τῇ ἐκέντησε τὴν πλευράν, καὶ ἐκβῆκεν εὐθὺς αἷμα καὶ νερόν. Καὶ ὁ ἰδὼν ἐμαρτύρησε, καὶ ἀληθινὴ εἶναι ἡ μαρτυρία τῇ καὶ ἐκεῖνος εἶδεν ὅτι λέγει τὴν ἀλήθειαν, ὅπως ἔσεῖς πιστεῦσητε. Ἐπεὶ δὴ ταῦτα ἐγένοντο ἵνα τελεσθῇ ἡ γραφὴ· κώκκαλον δὲν θέλει τῇ σπασθῇ. Καὶ πάλιν ἄλλη γραφὴ, λέγει· θέλωσιν ἰδεῖν ποῖον ἐκέντησαν.

ΠΑΡΑΜΟΝΗ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

Συναπτή.

ΧΑΡΙΣΑΙ μας, Κύριε, ὥςτε καθὼς ἐβαπτίσθημεν εἰς τὸν θάνατον τοῦ εὐλογοῦ τοῦ σα Υἱοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὥςτε ἵνα ταφῶμεν μετ' αὐτὸν διὰ τὴν συνεχὴ ἀπονέκρωσιν τῶν φθαρτῶν παθημάτων μας, καὶ διὰ τῆς τῆς πύλης θύρας τῆς θανάτου ἀπεράσσωμεν εἰς τὴν περιχαρὴ ἀνάστασιν, διὰ τῆς ἀξίας τῆς ὑπὲρ ἡμῶν ἀποθανόντος, καὶ ταφέντος, καὶ ἀναστάντος Υἱοῦ σου Ἰησοῦ Χριστοῦ τῆς Κυρίας ἡμῶν. Ἀμήν.

'Επιστολή. α'. Περ. γ'. ιζ'.

ΕΠΕΙΔΗ εἶναι καλλίτερον, ἢ ἂν ἦναι τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, ἵνα πάθωμεν διὰ καλὰ, παρὰ διὰ κακὰ ἔργα. Ὅτι καὶ Χριστὸς ἔπαθε μίαν φοράν διὰ τὰς ἁμαρτίας, ὁ δίκαιος ὑπὲρ ἀδίκων· ὅπως μᾶς φέρεῖ

crediate; perciocché queste cose son avvenute, acciocché la scrittura fosse adempita. Niun osso di esso sarà fiaccato. Ed ancora un'altra scrittura dice: essi vedranno colui che hanno trafitto.

LA VIGILIA DI PASQUA.

La Colletta.

FACCI la grazia, o Signore, che, siccome siamo battezzati nella morte del tuo benedetto figliuolo Gesù Cristo nostro salvatore, siamo altresì sepolti con lui per la continua mortificazione de' nostri affetti, e che per la fossa e porta della morte passiamo alla lieta risurrezione, per i meriti di quello che morì, fù sepolto, e risuscitò per noi, tuo figliuolo, Gesù Cristo, nostro Signore. Amen.

L' Epistola. 1 S. Pietr. iii. 17.

MEGLIO è, se pur tale è la volontà di Dio, che patiate facendo bene, anzi che facendo male. Conciosiacosachè Cristo ancora abbia sofferito una volta per i peccati, il giusto per gl' ingiusti, acciocchè ci con-

not his legs. But one of the soldiers with a spear pierced his side, and forthwith came thereout blood and water. And he that saw it bear record, and his record is true: and he knoweth that he saith true, that ye might believe. For these things were done that the Scripture should be fulfilled, A bone of him shall not be broken. And again, another Scripture saith, They shall look on him whom they pierced.

EASTER EVEN.

The Collect.

GRANT, O Lord, that as we are baptized into the death of thy blessed Son our Saviour Jesus Christ, so by continual mortifying our corrupt affections we may be buried with him; and that through the grave, and gate of death, we may pass to our joyful resurrection; for his merits, who died, and was buried, and rose again for us, thy Son Jesus Christ our Lord. *Amen.*

The Epistle. 1 St. Peter iii. 17.

IT is better, if the will of God be so, that ye suffer for well-doing, than for evil-doing. For Christ also hath once suffered for sins, the just for the unjust, that he might bring us to God, being put to death in the flesh, but quickened by the Spirit. By which also he went and preached unto the spirits in prison; which sometime were disobe-

der mit ihm gekreuziget war. Als sie aber zu Jesu kamen, da sie sahen, daß er schon gestorben war, brachen sie ihm die Beine nicht; sondern der Kriegsknechte einer öffnete seine Seite mit einem Speere, und alsobald gieng Blut und Wasser heraus. Und der das gesehen hat, der hat es bezeuget, und sein Zeugniß ist wahr; und derselbige weiß, daß er die Wahrheit sagt, auf daß auch ihr glaubet. Denn solches ist geschehen, daß die Schrift erfüllet würde: Ihr soll ihm kein Bein zerbrechen. Und abermal spricht eine andere Schrift: Sie werden sehen, in welchen sie gestochen haben.

Am Abend vor Ostern.

Die Collecte.

Verleihe, o Herr, daß, wie wir in den Tod deines geliebten Sohnes unseres Heilandes, Jesu Christi, getauft sind, wir auch durch beständige Tödtung unserer bösen Lüste und Begierden, mit ihm begraben werden mögen, um durch das Grab und die Pforte des Todes zu unserer freudigen Auferstehung zu gelangen, um der Verdienste deines Sohnes, Jesu Christi, unseres Herrn willen, der für uns gestorben, begraben und wieder auferstanden ist. *Amen.*

Die Epistel. 1 Petri, 3, 17 bis Ende.

Denn es ist besser, so es Gottes Wille ist, daß ihr von Wohlthat wegen leidet, denn von Uebelthat wegen. Sientmal auch Christus einmal für unsere Sünden gelitten hat, der Gerechte für die Ungerechten, auf daß er uns Gott

Et celui qui l'a vu l'a témoigné, et son témoignage est digne de foi: et celui-là sait qu'il dit vrai, afin que vous le croyiez. Car ces choses-là sont arrivées, afin que cette Ecriture fût accomplie: pas un de ses os ne sera cassé: et encore une autre Ecriture qui dit: ils verront celui qu'ils ont percé.

LA VEILLE DE PAQUES.

La Collecte.

FAIS, Seigneur, que comme nous sommes baptisés en la mort de ton Fils Jesus-Christ, notre Sauveur, nous soyons ensevelis avec lui par une continuelle mortification de nos affections corrompues; et qu'au travers du sepulcre et de la porte de la mort, nous passions à la joie de notre résurrection, par les mérites de celui qui est mort, qui a été enseveli, et qui est ressuscité pour nous, Jesus-Christ, ton Fils, notre Seigneur. *Amen.*

L'Epître, 1 St. Pierre, iii. 17.

IL vaut mieux que vous souffriez en faisant bien, si la volonté de Dieu est que vous souffriez, qu'en faisant mal. Car aussi Christ a souffert une fois pour les péchés, lui juste pour les injustes, afin de nous amener à Dieu, étant mort en la chair, mais vivifié par l'esprit: par lequel aussi étant allé,

que dice verdad, para que vosotros tambien creais. Porque estas cosas fueron hechas, para que se cumpliese la Escritura; No desmenuzáreis hueso de él. Y tambien dice otra Escritura: Verán en el que tras pasaron.

LA VIGILIA DE PASCUA.

La Colecta.

CONCEDE, O Señor, que como estamos bautizados en la muerte de tu Bendito Hijo nuestro Salvador Jesu-Christo; así tambien, por la continua mortificacion de nuestras malas inclinaciones, seamos sepultados con él; para que pasando por el sepulcro y las puertas de la muerte lleguemos a una resurreccion llena de alegría; por los meritos del que murió, fue sepultado, y resucitó por nosotros, tu Hijo Jesu-Christo nuestro Señor. *Amen.*

La Epistola. S. Ped. iii. 17.

PORQUE mejor es haciendo bien, si es voluntad de Dios, padecer, que haciendo mal. Porque tambien Christo una vez murió por nuestros pecados, el justo por los injustos, para ofrecernos a Dios, siendo a la verdad muerto en la carne, mas vivificado por el espíritu. En el que tambien fué a predicar a aquellos espíritus, que estaban

αγάγῃ τῷ Θεῷ, θανατωθεὶς μὲν σαρκί, ζωοποιηθεὶς δὲ τῷ πνεύματι· Ἐν ᾧ καὶ τοῖς ἐν φυλακῇ πνεύμασι πορευθεὶς ἐκίρυξεν, ἀπειθήσαί ποτε, ὅτε ἡπαξ ἐξεδέχετο ἡ τοῦ Θεοῦ μακροθυμία ἐν ἡμέραις Νῶε, κατασκευαζομένης κιβωτοῦ, εἰς ἣν ὀλίγοι, τούτεστιν ὅκτωι, ψυχαὶ διεσώθησαν δι' ὕδατος. Ὡς καὶ ἡμᾶς ἀντιτυπον νῦν σώζει βάπτισμα, (ὃ σαρκὸς ἀπόθεσις ὀνομαζομένη, ἀλλὰ συνειδήσεως ἀγαθῆς ἐπερώτημα εἰς Θεόν) δι' ἀναστάσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὃς ἐστὶν ἐν δεξιᾷ τοῦ Θεοῦ, πορευθεὶς εἰς ἔρανον, ὑποταγέντων αὐτῷ ἀγγέλων καὶ ἐξουσιῶν καὶ δυνάμεων.

Εὐαγγέλιον. Ματθ'. κζ'. νζ'.

ΟΨΙΑΣ δὲ γενομένης, ἦλθεν ἄνθρωπος πλῆσις ἀπὸ Ἀριμαθαίας, τοῖνομα Ἰωσήφ, ὃς καὶ αὐτὸς ἐμαθήτευσε τῷ Ἰησοῦ. Οὗτος, προσελθὼν τῷ Πιλάτῳ, ᾗτησατο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. Τότε ὁ Πιλάτος ἐκέλευεν ἀποδοθῆναι τὸ σῶμα. Καὶ λαβὼν τὸ σῶμα ὁ Ἰωσήφ, ἐνέτιλξεν αὐτὸ σινδόνι καθαρᾷ. Καὶ ἔθηκεν αὐτὸ ἐν τῷ καινῷ αὐτοῦ μνημεῖῳ, ὃ ἐλατόμησεν ἐν τῇ πέτρᾳ· καὶ, προσκυλίσας λίθον μέγαν τῇ θύρᾳ τοῦ μνημείου, ἀπῆλθεν. Ἦν δὲ ἐκεῖ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, καὶ ἡ ἄλλη Μαρία, καθήμεναι ἀπέναντι τοῦ τάφου. Τῇ δὲ ἐπαύριον, ἥτις ἐστὶ μετὰ τὴν παρασκευὴν, συνήχθησαν οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι πρὸς Πιλάτον, λέγοντες· Κύριε, ἐμνησθήμεν ὅτι ἐκεῖνος ὁ πλάνος εἶπεν ἔτι ζῶν· Μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἐγειρόμαι. Κέλευσον οὖν ἀσφαλισθῆ-

πρὸς τὸν Θεόν, θανατωθεὶς μὲν κατὰ τὸ σῶμα, ζωοποιηθεὶς δὲ κατὰ τὸ πνεῦμα. Εἰς τὸ ὅποιον πορευθεὶς, ἐκήρυξε πρὸς τὰ ἐν φυλακῇ πνεύματα τὰ ὅποια ἀπείθησαν ὅταν μίαν φορὴν ἡ μακροθυμία τῷ Θεῷ ἐπρόσκειμεν εἰς τὰς ἡμέρας τῆς Νῶε ὅταν ἐκτασκευάζετο ἡ κιβωτός, εἰς τὴν ὁποίαν ὀλίγοι, δηλαδὴ ὅκτω ψυχαὶ, διεσώθησαν διὰ μέσῃ τῶ νερῷ. Τῇ ὁποῖα τὸ ἀντιτυπον, τὸ βάπτισμα, ὅχι ἡ καθαρσις τῆς λέρας τῆς σαρκὸς ἀλλὰ τὸ ἐρώτημα τῆς εἰς Θεὸν کاملῆς συνειδήσεως, τῶρα καὶ ἡμᾶς σώζει διαμέσῃ τῆς τῷ Ἰησοῦ Χριστῷ ἀναστάσεως, ὅστις εἶναι εἰς τὰ δεξιὰ τῷ Θεῷ, πορευθεὶς εἰς τὸν ἔρανον, καὶ εἰς αὐτὸν οἱ ἄγγελοι, καὶ αἱ ἐξουσίαι καὶ αἱ δυνάμεις, ὑποταχέντες.

Εὐαγγέλιον. Ματθ'. κζ'. νζ'.

ΩΣΑΝ δὲ ἐβραδίασεν, ἦλθεν ἄνθρωπος πλῆσις ἀπὸ Ἀριμαθαίας, ὀνομαζόμενος Ἰωσήφ, ὁ ὁποῖος ἦτο καὶ αὐτὸς μαθητὴς τῷ Ἰησοῦ. Οὗτος ἔλθων πρὸς τὸν Πιλάτον, ἐζήτησε τὸ σῶμα τῷ Ἰησοῦ. Τότε ὁ Πιλάτος ἐπροστίξε· να τὸ δωθῇ τὸ σῶμα. Καὶ λαβὼν τὸ σῶμα ὁ Ἰωσήφ, το ἐτίλξεν εἰς σινδόνι καθαρὸν. Καὶ τὸ ἔβαλεν εἰς τὸ νέον τῆς μνήμας τὸ ὅποιον ἔσκαψεν εἰς τὴν πέτραν· καὶ κυλίσας λίθον μέγαν πρὸς τὸ ἔμβασμα τῷ μνηματός, ἀνεχώρησεν. Ἦτο δὲ ἐκεῖ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, καὶ ἡ ἄλλη Μαρία, καθήμεναι ἀντίκρυ τῷ τάφῳ. Τὴν δὲ αὔριον ἡμέραν, ἦγαν τὴν παραμονὴν, ἐσυνάχθησαν οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι, πρὸς τὸν Πιλάτον λέγοντες· Κύριε ἐμνησθήμεν ὅτι ἐκεῖνος ὁ πλάνος εἶπεν ἔτι ζωντανός· Μετὰ τρεῖς ἡμέρας θέλῳ ἀνασταθῆναι. Πρόσταξον λοιπὸν να σφα-

ferret Deo, mortificatus quidem carne, vivificatus autem spiritu. In quo et his, qui in carcere erant, spiritibus veniens praedicavit: qui increduli fuerant aliquando, quando expectabant Dei patientiam in diebus Noe, cum fabricaretur arca; in qua pauci, id est octo animae salvae factae sunt per aquam. Quod et vos nunc similis formae salvos facit baptisma: non carnis depositio sordium, sed conscientiae bonae interrogatio in Deum, per resurrectionem Jesu Christi, qui est in dextera Dei, deglutiens mortem, ut vitae aeternae haeredes efficeremur: profectus in caelum, subjectis sibi angelis, et potestatibus, et virtutibus.

Evangelium. S. Matth. xxvii. 57.

CUM autem sero factum esset, venit quidam homo dives ab Arimathaea, nomine Joseph, qui et ipse discipulus erat Jesu. Hic accessit ad Pilatum, et petit corpus Jesu. Tunc Pilatus jussit reddi corpus. Et accepto corpore, Joseph involvit illud in sindone munda, et posuit illud in monumento suo novo, quod exciderat in petra. Et advolvit saxum magnum ad ostium monumenti, et abiit. Erat autem ibi Maria Magdalene, et altera Maria, sedentes contra sepulcrum. Altera autem die, quae est post Parasceven, conveniunt principes sacerdotum et Pharisei ad Pilatum, dicentes: Domine, recordati sumus, quia seductor ille dixit, adhuc vivens: Post tres dies resurgam. Jube ergo custodiri sepul-

duces a Dio; essendo mortificato in carne, ma vivificato per lo spirito nel quale ancora andò già, e predicò agli spiriti che sono in carcere; i quali già furono ribelli, quando la pazienza di Dio aspettava a' giorni di Noè, mentre s'apparecchiava l'arca; nella quale poche anime, cioè, otto furono salvate per mezzo le acque; alla qual figura corrispondendo il battesimo, non il nettamento delle brutture della carne, ma la domanda di buona coscienza appo Iddio, ora salva ancora noi, per la risurrezione di Gesù Cristo, il quale essendo andato in cielo è alla destra di Dio, essendogli sottoposti gl' angeli, le autorità, e le potenze.

L'Evangelo. S. Matt. xxvii. 57.

IN sulla sera venne un uomo ricco d' Arimatea, chiamato per nome Giosèffo; il quale era stato anche egli discepolo di Gesù. Costui venne a Pilato e chiese il corpo di Gesù. Allora Pilato comandò che 'l corpo gli fosse renduto. E Giosèffo preso il corpo, lo involse in un lenzuolo netto, e lo pose nel suo monumento nuovo, il quale egli avea fatto tagliar nella rupe; ed avendo rotolata una gran pietra fin sull'apertura del monumento, senè andò. Or Maria Maddalena, e l'altra Maria, erano quivi sedendo di rincontro al sepolcro. E 'l giorno seguente, ch'era il giorno d'appresso la preparazione, i principali sacerdoti ed i farisei si raunarono appresso di Pilato, dicendo: Signore, e' ci ricorda che quel seduttore, mentre vivea ancora, disse: io risusciterò

dient, when once the long-suffering of God waited in the days of Noah, while the ark was a preparing; wherein few, that is, eight souls, were saved by water. The like figure whereunto, even baptism, doth also now save us, (not the putting away the filth of the flesh, but the answer of a good conscience toward God,) by the resurrection of Jesus-Christ: who is gone into heaven, and is on the right hand of God, angels and authorities and powers being made subject unto him.

The Gospel. St. Matth. xxvii. 57.

WHEN the even was come, there came a rich man of Arimathea, named Joseph, who also himself was Jesus' disciple. He went to Pilate, and begged the body of Jesus. Then Pilate commanded the body to be delivered. And when Joseph had taken the body, he wrapped it in a clean linen cloth, and laid it in his own new tomb, which he had hewn out in the rock; and he rolled a great stone to the door of the sepulchre, and departed. And there was Mary Magdalene, and the other Mary, sitting over against the sepulchre. Now the next day that followed the day of the preparation, the chief priests and Pharisees came together unto Pilate, saying, Sir, we remember that that deceiver said, while he was yet alive, After three days I will rise again. Command therefore that the sepul-

il a prêché aux esprits qui sont dans la prison, et qui avoient été autrefois incrédules, quand la patience de Dieu les attendoit une fois, durant les jours de Noé, tandis que l'arche se préparoit; dans laquelle un petit nombre, savoir huit personnes, furent sauvées de l'eau. A quoi aussi maintenant répond à l'opposite la figure qui nous sauve; c'est-à-dire, le baptême, (non point celui par lequel les ordures de la chair sont nettoyées, mais l'attestation d'une bonne conscience devant Dieu,) par la résurrection de Jésus-Christ: qui est à la droite de Dieu, étant allé au Ciel; et auquel sont assujettis les anges, et les dominations, et les puissances.

L'Evangile, St. Matth. xxvii. 57.

LE soir étant venu, un homme riche d'Arimathée, nommé Joseph, qui même avoit été disciple de Jésus, vint à Pilate, et demanda le corps de Jésus. Et en même temps Pilate commanda que le corps fût rendu. Ainsi Joseph prit le corps et l'enveloppa d'un linceul net, et le mit dans son sépulcre neuf, qu'il avoit taillé dans le roc; et après avoir roulé une grande pierre à la porte du sépulcre, il s'en alla. Et là étoient Marie Madelaine et l'autre Marie assises vis-à-vis du sépulcre. Or le lendemain qui est après la préparation du sabbat, les principaux sacrificateurs et les pharisiens s'assemblèrent vers Pilate, et lui dirent: Seigneur, il nous souvient que ce séducteur disoit, quand il étoit encore en vie: dans trois jours je ressusciterai. Commande donc que le sépulcre soit gardé sûrement jusques au troisième jour, de peur que ses disciples ne

soferte: und ist getödtet nach dem Fleische, aber lebendig gemacht nach dem Geiste. In demselbigen Tag er auch hingegangen, und hat geprediget den Heilern im Gefängnisse, die etwa nicht glaubten, daß Gott einmal barrete und Gebuld hatte zu den letzten Noë, da man die Arche zurüstete, in welcher wenige, das ist acht Seelen, behalten wurden durchs Wasser. Welches nun auch uns selig macht in der Taufe, die durch jenes bedeutet ist: nicht das Abthun des Unflats am Fleische, sondern der Bund eines guten Gewissens mit Gott, durch die Auferstehung Jesu Christi, welcher ist zur Rechten Gottes, in den Himmel gefahren, und sind ihm unterthan die Engel, und die Gewaltigen, und die Kräfte.

Das Evangelium. Matth. 27, 57 bis Ende.

Am Abend aber kam ein reicher Mann von Arimathea, der hieß Joseph, welcher auch ein Jünger Jesu war, der gieng zu Pilato, und bat ihn um den Leib Jesu. Da befahl Pilatus, man sollte ihm geben. Und Joseph nahm den Leib, und wickelte ihn in eine reine Leinwand, und legte ihn in sein eigenes neues Grab, welches er hatte lassen in einen Fels hauen, und setzte einen großen Stein vor die Thür des Grabes, und gieng davon. Es war aber allda Maria Magdalene, und die andere Maria, die setzten sich neben das Grab. Des andern Tages, der da folgt nach dem Rüsttage, kamen die Hohenpriester und Pharisäer sämtlich zu Pilato, und sprachen: Herr, wir haben gedacht, daß dieser Verführer sprach, daß er noch lebte: Ich will nach dreien Tagen auferstehen. Darum befehl, daß man das Grab vermaure

en cárcel: los que en otro tiempo habian sido incrédules, quando en los dias de Noé contaban sobre la paciencia de Dios, mientras que se fabricaba el arca: en la qual pocas personas, es á saber, ocho se salvaron por agua. Lo que era figura del bautismo de ahora, el qual os hace salvos: no la purificación de las inmundicias de la carne, mas la promesa de buena conciencia para con Dios por la Resurreccion de Jesu-Christo, el qual está á la diestra de Dios, despues de haber devorado la muerte, para que fuésemos herederos de la vida eterna: habiendo subido al Cielo, y estándole sumisos los Angeles, y las Potestades, y Virtudes.

El Evangelio. S. Matth. xxvii. 57.

Y QUANDO fué tarde, vino un hombre rico de Arimathea llamado Joseph, el qual era tambien discípulo de Jesus. Este llegó á Pilato, y le pidió el cuerpo de Jesus. Pilato entónces mandó que se le diese el cuerpo. Y tomando Joseph el cuerpo, le envolvió en una sábana limpia. Y lo puso en un sepulcro suyo nuevo, que habia hecho abrir en una Peña. Y revolvio una grande losa á la entrada del sepulcro, y se fué. Y María Magdalena, y la otra María, estaban allí sentadas enfrente del sepulcro. Y otro dia, que es el que se sigue al de la Parasceve, los Príncipes de los Sacerdotes y los Phariseos acudieron juntos á Pilato, diciendo: Señor, nos acordamos, que dixo aquel impostor, quando todavía estaba en vida: Despues de tres dias resucitaré. Manda pues que se guarde el sepulcro hasta el ter-

DIES PASCHATIS.

ναί τὸν τάφον ἕως τῆς τρίτης ἡμέρας, μήποτε ἐλθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ νυκτός, κλέψωσιν αὐτόν, καὶ εἰπωσὶ τῷ λαῷ· Ἠγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν καὶ ἔσται ἡ ἐσχάτη πλάνη χειρὸν τῆς πρώτης. Ἐφῆν δὲ αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· Ἐχέτε κουστωδιάν· ὑπάγετε, ἀσφαλίσασθε ὡς οἴδατε. Οἱ δὲ πορευθέντες, ἡσφαλίσαντο τὸν τάφον, σφραγίσαντες τὸν λίθον, μετὰ τῆς κησῶδιας.

ΗΜΕΡΑ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

Ἐν ταῖς Ἑθνηαῖς Εὐχαῖς, ἀντὶ τοῦ Ψαλμοῦ· Δεῦτε, ἀγαλλιασώμεθα, ταῦτα τὰ τροπάρια ἀσθῆσεται ἡ λεχθήσεται.

ΤΟ ΠΑΣΧΑ ἡμῶν ὑπὲρ ἡμῶν ἐθύθη Χριστός ὥστε ἐορτάζωμεν μὴ ἐν ζήμῃ παλαιᾷ, μηδὲ ἐν ζήμῃ κακίας καὶ πονηρίας, ἀλλ' ἐν ἀζύμοις εἰλικρινείας καὶ ἀληθείας. α'. Κορ. ε'. ζ'.

ΧΡΙΣΤΟΣ ἡγερθεὶς ἐκ νεκρῶν, ἐκ ἔτι ἀποθνήσκει, θάνατος αὐτοῦ οὐκ ἔτι κυριεύει· ὁ γὰρ ἀπέθανε τῇ ἁμαρτίᾳ ἀπέθανεν ἐφ' ἡμᾶς· ὁ δὲ ζῇ, ζῇ τῷ Θεῷ· οὕτω καὶ ὑμεῖς λογιζέσθε ἑαυτοὺς νεκροὺς μὲν εἶναι τῇ ἁμαρτίᾳ, ζῶντας δὲ τῷ Θεῷ, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν. Ῥωμ. ε'. θ', ε', ια'.

ΧΡΙΣΤΟΣ ἐγήγερται ἐκ νεκρῶν, ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμημένων ἐγένετο· ἐπειδὴ γὰρ δι' ἀνθρώπου ὁ θάνατος, καὶ δι' ἀνθρώπου ἀνάστασις νεκρῶν.

cum usque in diem tertium; ne forte veniant discipuli ejus, et furentur eum, et dicant plebi: Surrexit a mortuis: et erit novissimus error pejor priore. Ait illis Pilatus: Habetis custodiam: ite; custodite, sicut scitis. Illi autem, abeuntes, munierunt sepulcrum, signantes lapidem, cum custodibus.

DIES PASCHATIS.

¶ *Ad Matutinas, loco Psalmi, Venite exultemus, &c. cantabuntur, seu recitabuntur, hæ Antiphonæ.*

PASCHA nostrum Christus immolatus est pro nobis; itaque epulemur, non in fermento veteri, neque in fermento malitiæ et nequitiae; sed in Azymis sinceritatis et veritatis. 1 Cor. v. 7.

CHRISTUS, resurgens ex mortuis, jam non moritur: mors illi ultra non dominabitur. Quod enim mortuus est, peccato mortuus est semel: quod autem vivit, vivit Deo. Ita et vos existimate, vos mortuos quidem esse peccato, viventes autem Deo, in Christo Jesu, Domino nostro. Rom. vi. 9.

NUNC Christus surrexit a mortuis, primitiæ dormientium. Quoniam quidem per hominem mors, et per hominem resur-

risit, ὁ τάφος ἕως τῆς τρίτης ἡμέρας, μήποτε ἐλθόντες οἱ μαθηταὶ τὴν νύκτα, τ' κλέψωσι, καὶ εἰπωσὶ πρὸς τὸν λαόν· Ἀνέστη ἀπὸ τῆς νεκρῶς καὶ θέλει εἶσθαι ἡ ὑστέρη πλάνη χειρὸς τῆς πρώτης. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτοὺς ὁ Πιλάτος· Λάβετε κουστωδιάν· ὑπάγετε, καὶ καθὼς δύνασθε φυλάξατέ το. Αὐτοὶ δὲ πορευθέντες, ἐφύλαξον τὸν τάφον, σφραγίσαντες τὸν λίθον, μὴ λησμονοῦντες τὴν κουστωδιάν.

ΗΜΕΡΑ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

Ἐν ταῖς τῆς αὐγῆς προσευχαῖς, ἀντὶ τοῦ Ψαλμοῦ· Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα, ψάλλονταί, ἡ διαβάζονται, ταῦτα τὰ τροπάρια.

Ο ΧΡΙΣΤΟΣ, τὸ Πάσχα μας ἐθυσιάσθη ὑπὲρ ἡμῶν, ὥστε ἐορτάζωμεν ὄχι μὲ παλαιὰν ζήμην, μηδὲ μὲ ζήμην κακίας καὶ πονηρίας, ἀλλὰ μὲ ἀζύμον εἰλικρινείας, καὶ ἀληθείας. α'. Κορ. ε'. ζ'.

Ο ΧΡΙΣΤΟΣ ἡγερθεὶς ἐκ νεκρῶν, δὲν ἀποθνήσκει πλέον, ὁ θάνατος δὲν τὸν κυριεύει πλέον· ἐπειδὴ καθ' ὃ ἀπέθανεν, ἀπέθανε κατὰ τὴν ἁμαρτίαν μίαν φοράν· ἀλλὰ καθ' ὃ ζῇ, ζῇ εἰς τὸν Θεόν· οὕτω καὶ ἐσεῖς στοχασθῆτε τὸν ἑαυτὸν σας νεκρὸν ὅσον εἰς τὴν ἁμαρτίαν ἀλλ' ὅτι ζῆτε εἰς τὸν Θεόν διὰ μέσῃ τῇ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου μας. Ῥωμ. ε'. θ', ε', ια'.

Ο ΧΡΙΣΤΟΣ ἔγειρεν ἐκ νεκρῶν, καὶ ἔγενεν ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμημένων· καὶ ἐπειδὴ δι' ἑνὸς ἀνθρώπου εἶναι ὁ θάνατος δι' ἑνὸς ἀνθρώπου

infra tre giorni. Ordina adunque, che'l sepolcro sia sicuramente guardato sino al terzo giorno, che talora i suoi discepoli non vengano di notte, e no'l rubino, e dicano al popolo: egli è risuscitato da' morti; onde l'ultimo inganno non sia peggiore del primiero. Ma Pilato disse loro: voi avete la guardia: andate, assicuratelo come potete. Essi adunque andati, assicurarono il sepolcro, suggellando la pietra, oltre la guardia.

LA PASQUA.

Alla preghiera della mattina, in vece del salmo Venite, &c. queste antifone saranno cantate, o recitate.

CRISTO, nostra Pasqua, è stato immolato per noi, perciò facciam festa, non con vecchio lievito di malvagità, e di nequizia, ma con azzimi di sincerità, e di verità. 1 Cor. v. 7, 8.

CRISTO, essendo risuscitato da' morti, non muore più: la morte non signoreggia più sopra lui. Perciocchè ciò in che egli è morto è morto al peccato una volta; ma ciò, in che egli vive, vive a Dio. Così ancora voi riputate, che ben siete morti al peccato; ma che vivete a Dio in Cristo Gesù, nostro Signore. Rom. vi. 9, 10, 11.

CRISTO è risuscitato da' morti, e fatto primizie di coloro che dormono. Perciocchè, poichè per un uomo venne la morte

DIES PASCHATIS.

shre be made sure until the third day, lest his disciples come by night and steal him away, and say unto the people, He is risen from the dead: so the last error shall be worse than the first. Pilate said unto them, Ye have a watch; go your way, make it as sure as you can. So they went and made the sepulchre sure, sealing the stone, and setting a watch.

EASTER-DAY.

At Morning Prayer, instead of the Psalm, O come let us sing, &c. these Anthems shall be sung or said.

CHRIST our passover is sacrificed for us: therefore let us keep the feast;

Not with the old leaven, nor with the leaven of malice and wickedness: but with the unleavened bread of sincerity and truth. 1 Cor. v. 7.

CHRIST being raised from the dead dieth no more: death hath no more dominion over him.

For in that he died, he died unto sin once: but in that he liveth, he liveth unto God.

Likewise reckon ye also yourselves to be dead indeed unto sin: but alive unto God through Jesus Christ our Lord. Rom. vi. 9.

CHRIST is risen from the dead: and become the first-fruits of them that slept.

For since by man came death: by man came also the resurrection of the dead.

Am den dritten Tag, auf daß nicht seine Jünger kommen und stehlen ihn, und sagen zum Volke: Er ist auferstanden von den Todten; und werde der letzte Betrug ärger, denn der erste. Pilatus sprach zu ihnen: Da habt ihr die Hüter; gehet hin, und verwahret es, wie ihr wißet. Sie giengen hin, und verwahreten das Grab mit Hüttern, und versiegelten den Stein.

Am Oster-Sonntage.

Bei dem Morgengebete sollen statt des Psalms: O kommt, laßt uns, u. s. w. die folgenden Sprüche gesungen oder gelesen werden.

Wir haben ein Osterlamm, das ist Christus, für uns geopfert. Darum laßt uns Ostern halten, nicht im alten Sauerteige, auch nicht im Sauerteige der Bosheit und Schalkheit, sondern im dem Süßteige der Lauterkeit und der Wahrheit.—1 Cor. 5, 7—8.

Christus, von den Todten auferweckt, stirbt hinfort nicht; der Tod wird hinfort über ihn nicht herrschen: denn, daß er gestorben ist, das ist er der Sünde gestorben, zu einem Mal; daß er aber lebet, das lebet er Gotte. Also auch ihr, haltet euch dafür, daß ihr der Sünde gestorben seyd, und lebet Gotte, in Christo Jesu, unserm Herrn.—Röm. 6, 9. 10. 11.

Christus ist auferstanden von den Todten, und der Erstling worden unter denen, die da schlafen. Sondern durch einen Menschen der Tod, und durch einen Menschen die Auferstehung der Todten kommt. Wenn, gleichwie sie in Adam alle sterben, also wer-

viennent de nuit et ne le dérobent, et qu'ils ne disent au peuple: il est ressuscité des morts; car ce dernier abus seroit pire que le premier. Mais Pilate leur dit: vous avez la garde; allez et assurez-le comme vous l'entendrez. Ils s'en allèrent donc, et assurèrent le sépulchre, scellant la pierre, et y mettant des gardes.

LE JOUR DE PAQUES.

Aux Prières du Matin, au lieu du Pseaume, Venez chantons à l'Eternel, &c. on chantera ou l'on récitera ces Antiennes.

CHRIST notre Pâques a été sacrifié pour nous: c'est pourquoi faisons la fête;

Non point avec le vieux levain, ni avec un levain de méchanceté et de malice; mais avec les pains sans levain de la sincérité et de la vérité.

CHRIST, étant ressuscité des morts, ne meurt plus; et la mort n'a plus de domination sur lui.

Car ce qu'il est mort, il est mort pour une fois au péché: mais ce qu'il est vivant, il est vivant à Dieu.

Vous aussi, tout de même, faites votre compte que vous êtes morts au péché; mais vivans à Dieu en Jésus-Christ notre Seigneur.

CHRIST est ressuscité des morts; et il a été fait les prémices de ceux qui dorment.

Car puisque la mort est par un seul homme, la résurrection des morts est aussi par un seul homme.

cero día: no sea que vengan sus discípulos, y lo hurten, y digan á la plebe: Resucitado de entre los muertos: y será el postrer error peor que el primero. Pilato les dixo: Guardas teneis, id, y guardadlo como sabeis. Ellos pues fueron, y para asegurar el sepulcro, sellaron la piedra, y pusieron guardas.

EL DIA DE PASCUA.

A la Oracion Matutina en lugar del Psalmo, Venid, &c. se cantarán ó rezarán estas Antifonas.

CHRISTO, que es nuestra Pascua, ha sido inmolado: y así solemnicemos el convite. No con levadura vieja, ni con levadura de maldad, ni de pecado; mas con azimos de sinceridad y de verdad. 1 Cor. v. 7.

HABIENDO Christo resucitado de entre los muertos, ya no muere; la muerte no se enseñoreará mas de él. Porque en quanto al haber muerto por el pecado, murió una vez: mas en quanto al vivir, vive para Dios. Así tambien vosotros consideraos, que estais de cierto muertos al pecado, pero vivos para Dios en nuestro Señor Jesu-Christo. Rom. vi. 9.

CHRISTO resucitó de entre los muertos primicias de los que duermen, porque como la muerte fué por un hombre, tambien por un hombre la resurreccion de los muertos. Y así como en Adam mueren todos, así

ὥσπερ γὰρ ἐν τῷ Ἀδάμ πάντες ἀποθνήσκουσιν, οὕτω καὶ ἐν τῷ Χριστῷ πάντες ζωοποιηθήσονται. α'. Κορ. ιε'. κ'.

Δόξα Πατρί. } καὶ τὰ λοιπά.
Ὡς ἦν ἐν ἀρχῇ. }

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ Θεός, ὁ διὰ μονογενοῦς σὺν Υἱοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, τὸν θάνατον νικήσας, καὶ τὴν τῆς αἰδίου ζωῆς θύραν ἡμῖν ἀνοίξας, ταπεινῶς δεόμεθά σου, ἵνα καθὼς τῇ ἐξαιρέτῳ σου χάριτι ἡμᾶς προφθάνων, ἀγαθὰ ταῖς διανοίαις ἡμῶν ἐμβάλλῃς ἐπιθυμίας, οὕτω συνεχεῖ τῇ βοηθείᾳ σου, αὐτὰς εἰς χρηστὸν τέλος ἐπαγιάζωμεν, δι' Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν, τοῦ συζώντος καὶ συμβασιλεύοντός σοι καὶ Πνεύματι ἁγίῳ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Κολ. γ'. α'.

Εἰ οὖν συνηγέρθητε τῷ Χριστῷ, τὰ ἄνω ζητεῖτε, οὗ ὁ Χριστὸς ἐστὶν ἐν δεξιᾷ τοῦ Θεοῦ καθήμενος. Τὰ ἄνω φρονεῖτε, μὴ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς. Ἀπεθάνετε κ' ἡ ζωὴ ὑμῶν κέκρυπται σὺν τῷ Χριστῷ ἐν τῷ Θεῷ. Ὅταν ὁ Χριστὸς φανερωθῇ, ἡ ζωὴ ὑμῶν, τότε καὶ ὑμεῖς σὺν αὐτῷ φανερωθήσεσθε ἐν δόξῃ. Νεκρώσατε ἔν τὰ μέλη ὑμῶν τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, πορνείαν, ἀκαθαρσίαν, πάθος, ἐπιθυμίαν κακὴν, καὶ τὴν πλεονεξίαν, ἥτις ἐστὶν εἰδωλολατρεία. Δι' αὐτὴν ἔρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῆς

rectio mortuorum. Et, sicut in Adam omnes mortui sunt, ita et in Christo omnes vivificabuntur. 1 Cor. xv. 20.

Gloria Patri, et Filio, et Spiritui Sancto; Sicut erat in principio, et nunc, et semper, et in sæcula sæculorum. Amen.

Collecta.

OMNIPOTENS Deus! qui, per Jesum Christum, unigenitum Filium tuum, vitæ æternæ nobis aditum, devicta morte, reserasti; supplices te rogamus, ut, quemadmodum, speciali gratia tua nos prævenientes, in animos nostros pia desideria inducis, sic, eadem nobis continuo opitulante, ad effectum ea perducamus, per Jesum Christum, Dominum nostrum, qui vivit et regnat una tecum et cum Spiritu Sancto, semper unus Deus, in sæcula sæculorum. Amen.

Epistola. Coloss. iii. 1.

IGITUR, si consurrexistis cum Christo, quæ sursum sunt quaerite, ubi Christus est in dextera Dei sedens: quæ sursum sunt sapite, non quæ super terram. Mortui enim estis, et vita vestra est abscondita cum Christo in Deo. Cum Christus apparuerit, vita vestra, tunc et vos apparebitis cum ipso in gloria. Mortificate ergo membra vestra, quæ sunt super terram: fornicationem, immunditiam, libidinem, concupiscentiam malam, et avaritiam, quæ est simulacrorum servitus: propter quæ venit

εἶναι καὶ ἡ ἀνάστασις τῶν νεκρῶν, ἐπειδὴ καθὼς διὰ τὸν Ἀδάμ πάντες ἀποθνήσκουσιν ὕτω καὶ διὰ τὸν Χριστὸν πάντες θέλουσι ζωοποιηθῇν. α'. Κορ. ιε'. κ'.

Δόξα Πατρί. } κ. τ. λ.
Καθὼς ἦτο εἰς τὴν ἀρχὴν. }

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ Θεὸς, ὁ διὰ τοῦ μονογενοῦς σὺν υἱῷ Ἰησῷ Χριστῷ, νικήσας τὸν θάνατον, καὶ ἀνοίξας δι' ἡμᾶς τὴν θύραν τῆς αἰωνίᾳ ζωῆς, ταπεινῶς σέ παρακαλῶμεν, ὅπως καθὼς διὰ τῆς μερικῆς σὺ χάριτος προλαβήσης βίνεις εἰς τὸν νῦν μας καλὴς ἐπιθυμίας, ὥτω ἵνα δυνηθώμεν διὰ τῆς ἀκαταπαύστης βοηθείας σὺ ἵνα φερωμεν αὐτὰς εἰς καλὸν τέλος, δι' Ἰησῷ Χριστῷ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν, τῷ ζῶντος καὶ βασιλεύοντος μετὰ σὺ κ' τῷ Πνεύματος ἁγίου, εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Κολ. γ'. α'.

Εἰ ἂν λοιπὸν μετὰ τὸν Χριστὸν ἀναστήθητε, ζητεῖτε τὰ ἄνω ὅσα ὁ Χριστὸς εἶναι εἰς τὰ δεξιὰ καθημένος τῷ Θεῷ. Φρονεῖτε περὶ τῶν ἄνω, μὴ περὶ τῶν ἐπὶ τῆς γῆς πραγμάτων. Ἐπειδὴ Ἀπεθάνετε κ' ἡ ζωὴ σας ἐκρύφθη εἰς τὸν Θεόν μετὰ τὸν Χριστόν. Ὅταν ἡ ζωὴ μας ὁ Χριστὸς φανερωθῇ, τότε καὶ σεῖς θέλετε μ' αὐτὸν φανερωθῇ εἰς τὴν δόξαν. Νεκρώσατε λοιπὸν τὰ μέλη σας τὰ ἐπὶ τῆς γῆς ὄντα, πορνείαν, ἀκαθαρσίαν, πάθος, ἐπιθυμίαν κακὴν καὶ τὴν πλεονεξίαν ἡ ὅποια εἶναι εἰδωλολατρεία. Διὰ τὰ ὅποια πράγματα ἔρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ

per un uomo altresì venne la risurrezion de' morti: imperocchè siccome in Adamo tutti muoiono, così in Cristo tutti saranno vivificati, 1 Cor. xv. 20, 21, 22.

Gloria sia al Padre, ed al Figliuolo, ed allo Spirito Santo, &c.

La Collecta.

IDDIO onnipotente, che hai per l'unigenito tuo figliuolo Gesù Cristo, superata la morte, ed aperta a noi la porta della vita eterna; ti supplichiamo umilmente, che siccome per tua grazia speciale preveniente c'infondi nelle menti buoni desiderj, così possiamo con la tua continua assistenza, recarne il tutto a buon effetto, per Gesù Cristo, nostro Signore, che vive e regna con te, e lo Spirito Santo, sempre un Dio, ne' secoli de' secoli. Amen.

L' Epistola. * Coloss. iii. 1.

SE dunque voi siete risuscitati con Cristo, cercate le cose di sopra dove Cristo è a sedere alla destra di Dio. Pensate alle cose di sopra, e non a quelle che son sopra la terra. Perciocchè voi siete morti, e la vita vostra è nascosta con Cristo in Dio: quando Cristo, che è la nostra vita, apparirà, allora ancora voi apparirete con lui in gloria. Mortificate, adunque, le vostre membra che son sopra la terra: fornicazione, immondizia, lussuria nefanda, mala concupiscenza ed avarizia, ch'è idolatria; per le quali cose viene l'ira di Dio sopra i

DIES PASCIATIS.

For as in Adam all die: even so in Christ shall all be made alive. 1 Cor. xv. 20.

Glory be to the Father, and to the Son: and to the Holy Ghost;

As it was in the beginning, is now, and ever shall be: world without end. Amen.

The Collect.

ALMIGHTY God, who through thine only-begotten Son Jesus Christ hast overcome death, and opened unto us the gate of everlasting life; We humbly beseech thee, that, as by thy special grace preventing us thou dost put into our minds good desires, so by thy continual help we may bring the same to good effect; through Jesus Christ our Lord, who liveth and reigneth with thee and the Holy Ghost, ever one God, world without end. Amen.

The Epistle. Coloss. iii. 1.

IF ye then be risen with Christ, seek those things which are above, where Christ sitteth on the right hand of God. Set your affection on things above, not on things on the earth: For ye are dead, and your life is hid with Christ in God. When Christ, who is our life, shall appear, then shall ye also appear with him in glory. Mortify therefore your members which are upon the earth; fornication, uncleanness, inordinate affection, evil concupiscence, and covetousness, which is idolatry: For which things' sake the wrath of God cometh on the children

Car comme tous meurent en Adam, pareillement aussi tous sont vivifiés en Christ.

Gloire soit au Père, &c.

Comme il étoit au commencement, &c.

La Collecte.

DIEU tout-puissant, qui par Jésus-Christ ton Fils unique, as vaincu la mort, et nous as ouvert la porte de la vie éternelle; nous te supplions humblement, que comme par ta grâce prévenante tu nous inspires de bons desirs, tu daignes aussi faire que par un continuel secours de cette même grâce nous puissions les mettre en effet, par Jésus-Christ notre Seigneur; qui vit et qui règne avec toi et avec le Saint-Esprit, un seul Dieu béni éternellement. Amen.

L'Épître. Col. iii. 1.

SI donc vous êtes ressuscités avec Christ, cherchez les choses qui sont en haut, où Christ est assis à la droite de Dieu. Pensez aux choses qui sont en haut, et non point à celles qui sont sur la terre; car vous êtes mort, et votre vie est cachée avec Christ en Dieu. Quand Christ, qui est votre vie, paroîtra, vous paroîtrez aussi avec lui en gloire. Mortifiez donc vos membres qui sont sur la terre; la paillardise, la souillure, les affections déréglées, la mauvaise conversation, et l'avarice, qui est une idolâtrie; pour lesquelles choses la colère de Dieu vient sur les enfans de rebellion; et dans

den sie in Christo alle lebendig gemacht werden. 1 Cor. 15, 20—22.

Ehre sey dem Vater, und dem Sohne und dem heiligen Geiste.

Die Gem. Wie es im Anfange war, wie es jetzt ist, und immerdar seyn wird, von Ewigkeit zu Ewigkeit. Amen.

Die Collecte.

Almächtiger Gott, der du durch deinen eingeborenen Sohn, Jesum Christum, den Tod überunden, und uns die Pforte zum ewigen Leben eröffnet hast! Demüthig bitten wir dich, verleihe, daß wir die guten Entschliessungen, die du durch deine besondere und zuvorkommende Gnade in unseren Seelen erweckst, mit deiner fortbauenden Hilfe in Ausführung bringen mögen, durch Jesum Christum, unsern Herrn, der, mit dir und dem heiligen Geiste ein einiger Gott, lebt und regiert in Ewigkeit. Amen.

Die Epistel. Col. 3, 1—7.

Seid ihr nun mit Christo auferstanden, so suchet, was droben ist, da Christus ist, sitzend zu der Rechten Gottes. Trachtet nach dem, was droben ist, nicht nach dem, was auf Erden ist. Denn ihr seid gestorben, und euer Leben ist verborgen mit Christo in Gott. Wenn aber Christus, euer Leben, sich offenbaren wird, dann werdet ihr auch offenbar werden mit ihm in der Herrlichkeit. So tödtet nun eure Glieder, die auf Erden sind, Mureren, Unreinigkeit, schändliche Brunst, böse Lust, und den Geiz, welcher ist Abgötterey; um welcher willen kommt der Zorn Gottes über die

tambien todos serán vivificados en Christo. 1 Cor. xv. 20.

Gloria sea al Padre, y al Hijo: y al Espíritu Santo;

Como era al principio, es ahora: y será eternamente. Amen.

La Colecta.

DIOS Todo-poderoso, que por Christo tu Hijo Unico triunfaste de la muerte, y nos abriste la puerta de la Vida eterna; suplicamoste, que como nos previenes con tu gracia, inspirandonos buenos deseos; así por tu continuo auxilio los llevemos á efecto; mediante Jesu-Christo nuestro Señor, que vive y reyna contigo, en unidad del Espíritu Santo, por todos los siglos de los siglos. Amen.

La Epistola. Col. iii. 1.

POR lo qual, si resucitasteis con Christo: buscad las cosas, que son de arriba, en donde está Christo sentado á la diestra de Dios: pensad en las cosas de arriba, no en las de la tierra. Porque estais ya muertos y vuestra vida está escondida con Christo en Dios. Quando apareciere Christo, que es vuestra vida: entonces tambien vosotros aparecereis con él en gloria. Mortificad pues vuestros miembros, que están sobre la tierra: fornicacion, impureza, lascivia, deseos malos, y avaricia, que es servicio de ídolos; por las quales cosa viene la ira de Dios sobre los hijos de la incredulidad: en

ἀπειθείας· Ἐν οἷς καὶ ὑμεῖς περιεπατήσατέ ποτε, ὅτε ἐζήτε ἐν αὐτοῖς.

Εὐαγγέλιον. Ἰωάν. κ'. α'.

Τῇ δὲ μιᾷ τῶν σαββάτων Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ ἔρχεται πρῶτῃ, σκοτίας ἔτι οὔσης, εἰς τὸ μνημεῖον· καὶ βλέπει τὸν λίθον ῥημένον ἐκ τοῦ μνημείου. Τρέχει ἔν κ' ἔρχεται πρὸς Σίμωνα Πέτρον, καὶ πρὸς τὸν ἄλλον μαθητὴν ὃν ἐφίλει ὁ Ἰησοῦς, καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἦραν τὸν Κύριον ἐκ τοῦ μνημείου, καὶ οὐκ οἶδαμεν ποῦ ἔθηκαν αὐτόν. Ἐξῆλθεν οὖν ὁ Πέτρος, καὶ ὁ ἄλλος μαθητὴς, καὶ ἦρχοντο εἰς τὸ μνημεῖον. Ἐτρεχον δὲ οἱ δύο ὅμοι, καὶ ὁ ἄλλος μαθητὴς προέδραμε τάχιον τοῦ Πέτρον, καὶ ἦλθε πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον. Καὶ παρακύψας βλέπει κείμενα τὰ ὀθόνια· ἡ μὲν οὖν εἰσῆλθεν. Ἐρχεται οὖν Σίμων Πέτρος ἀκολουθῶν αὐτῷ, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ θεωρεῖ τὰ ὀθόνια κείμενα, καὶ τὸ σουδάριον, ὃ ἦν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, ἡ μετὰ τῶν ὀθνίων κείμενον, ἀλλὰ χωρὶς ἐντετυλιγμένον εἰς ἓνα τόπον. Τότε ἔν εἰσῆλθε καὶ ὁ ἄλλος μαθητὴς ὁ ἐλθὼν πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ εἶδε, καὶ ἐπίστευσεν. Οὐδέπω γὰρ ἤδεισαν τὴν γραφὴν, ὅτι δεῖ αὐτὸν ἐκ νεκρῶν ἀναστῆναι. Ἀπῆλθον οὖν πάλιν πρὸς εαυτοὺς οἱ μαθηταί.

HMEPA β'. EN TΩ ΠΑΣΧΑ.

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ Θεός, ὁ διὰ μονογενοῦς σου Υἱοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, τὸν θάνατον νικῆσας, καὶ τὴν τῆς αἰῶδιον ζωῆς θύραν ἡμῖν ἀνοίξας, τα-

ira Dei super filios incredulitatis: in quibus et vos ambulastis aliquando, cum viveretis in illis.

Evangelium. S. Joan. xx. 1.

UNA autem sabbati, Maria Magdalene venit mane, cum adhuc tenebrae essent, ad monumentum: et vidit lapidem sublatum a monumento. Cucurrit ergo, et venit ad Simonem Petrum, et ad alium discipulum, quem amabat Jesus, et dicit illis: Tulerunt Dominum de monumento: et nescimus ubi posuerunt eum. Exiit ergo Petrus, et ille alius discipulus, et venerunt ad monumentum. Currebant autem duo simul, et ille alius discipulus praecurrit citius Petro, et venit primus ad monumentum. Et cum se inclinasset, vidit posita linteamina: non tamen introivit. Venit ergo Simon Petrus sequens eum, et introivit in monumentum, et vidit linteamina posita: et sudarium, quod fuerat super caput ejus, non cum lintaminibus positum, sed separatim involutum in unum locum. Tunc ergo introivit et ille discipulus, qui venerat primus ad monumentum: et vidit, et credidit: nondum enim sciebant Scripturam quia oportebat eum a mortuis resurgere. Abierunt ergo iterum discipuli ad semetipsos.

FERIA SECUNDA POST PASCHA.

Collecta.

OMNIPOTENS Deus! qui, per Jesum Christum, unigenitum Filium tuum, vitae aeternae nobis aditum, devicta morte, rese-

Θεοῦ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῆς ἀπειθείας εἰς τὰ ὅποια καὶ σεῖς τότε περιεπατήσατε, ὅτε ἐζήτε εἰς αὐτά.

Εὐαγγέλιον. Ἰωάν. κ'. α'.

Τὴν πρῶτην ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ ἔρχεται τὸ πρῶτον, ἀκύμην σκοτάδι, εἰς τὸ μνημεῖον· καὶ βλέπει τὸν λίθον σηρμένον ἀπὸ τοῦ μνημείου. Τρέχει λοιπὸν καὶ ἔρχεται πρὸς Σίμωνα τὸν Πέτρον, καὶ πρὸς τὸν ὁποῖον ὁ Ἰησοῦς ἠγάπα ἄλλον μαθητὴν καὶ τοὺς λέγει· Ἐκβαλον τὸν Κύριον ἀπὸ τοῦ μνημείου, καὶ δὲν γνωρίζομεν πῶς τὸν ἔβαλαν. Ἐκβῆκεν λοιπὸν ὁ Πέτρος καὶ ὁ ἄλλος μαθητὴς καὶ ἦρχοντο εἰς τὸ μνημεῖον. Ἐτρεχον δὲ οἱ δύο ὅμοι, καὶ ὁ ἄλλος μαθητὴς προέδραμε ταχύτερον ἀπὸ τοῦ Πέτρον, καὶ ἦλθε πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον. Καὶ σκύψας βλέπει τὰ σινδόνια ἐκεῖ κείμενα ὅμως δὲν ἐμβῆκεν. Ἐρχεται λοιπὸν Σίμων ὁ Πέτρος ἀκολουθῶν αὐτόν καὶ ἐμβῆκεν εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ θεωρεῖ τὰ σινδόνια ἐκεῖ κείμενα καὶ τὸ σουδάριον, ὁποῖον ἦτο ἐπὶ τῆς κεφαλῆς του, κείμενον ὅχι μετὰ τῶν σινδονίων, ἀλλὰ ἐκχωριστὰ ἐντετυλιγμένον εἰς ἓνα τόπον. Τότε λοιπὸν ἐμβῆκε καὶ ὁ ἄλλος μαθητὴς ὁ ἐλθὼν πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ εἶδε καὶ ἐπίστευσεν. Ἐπειδὴ δὲν ἐγνωρίζον ἔτι τὴν γραφὴν, ὅτι ἐπρεπεῖν αὐτοῖς ἡ ἀνασταθῆ ἀπὸ τῶν νεκρῶν, ἀνεχώρησαν λοιπὸν πάλιν οἱ μαθηταί εἰς τὰς κατοικίας των.

ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ Θεός, ὁ διὰ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, νικῆσας τὸν θάνατον, καὶ ἀνοίξας δεῖ ἡμᾶς τὴν θύραν τῆς αἰώνις ζωῆς,

figliuoli della disubbidienza; nelle quali già camminaste ancora voi, quando vivevate in esse.

L' Evangelo. S. Giovan. xx. 1.

IL primo giorno della settimana, la mattina, essendo ancora scuro, Maria Maddalena venne al monumento, e vide che la pietra era stata rimossa dal monumento. Laonde ella sene corse e venne a Simon Pietro ed all' altro discepolo il qual Gesù amava, e disse loro: hanno tolto dal monumento il Signore, e noi non sappiamo ove l' abbian posto. Pietro, adunque, e l' altro discepolo uscirono fuori e vennero al monumento. Or correvano amendue insieme; ma quell' altro discepolo corse innanzi più prestamente che Pietro, e venne il primo al monumento. E chinatosi vide il lenzuolo che giaceva nel monumento; ma non v' entrò. E Simon Pietro che lo seguiva, venne ed entrò nel monumento e vide il lenzuolo che giaceva, e lo sciugatoio ch' era sopra 'l capo di Gesù il qual non era con il lenzuolo, ma era involto da parte in un luogo. Allora dunque, l' altro discepolo ch' era venuto il primo al monumento, v' entrò anch' egli, e vide, e credette; perciocchè essi non avevano ancora conoscenza della scrittura, che conveniva ch' egli risuscitasse da' morti. I discepoli adunque sene andarono di nuovo a casa loro.

LUNEDI DELLA PASQUA.

La Colletta.

IDDIO onnipotente, che hai per l' unigenito tuo figliuolo, Gesù Cristo, superata la morte, e aperta a noi la porta della vita

of disobedience. In the which ye also walked some time, when ye lived in them.

The Gospel. St. John xx. 1.

THE first day of the week cometh Mary Magdalene early, when it was yet dark, unto the sepulchre, and seeth the stone taken away from the sepulchre. Then she runneth and cometh to Simon Peter, and to the other disciple whom Jesus loved, and saith unto them, They have taken away the Lord out of the sepulchre, and we know not where they have laid him. Peter therefore went forth, and that other disciple, and came to the sepulchre. So they ran both together; and the other disciple did outrun Peter, and came first to the sepulchre; and he, stooping down and looking in, saw the linen clothes lying; yet went he not in. Then cometh Simon Peter following him, and went into the sepulchre, and seeth the linen clothes lie; and the napkin that was about his head, not lying with the linen clothes, but wrapped together in a place by itself. Then went in also that other disciple which came first to the sepulchre, and he saw, and believed. For as yet they knew not the Scripture, that he must rise again from the dead. Then the disciples went away again unto their own home.

MONDAY IN EASTER-WEEK.

The Collect.

ALMIGHTY God, who through thy only-begotten Son Jesus Christ hast overcome death, and opened unto us the gate of ever-

Kindes des Unglaubens; in welchen auch ihr weis und gewandelt habt, da ihr darinnen lebet.

Das Evangelium. Joh. 20, 1-10.

Am der Sabbathen einem kommt Maria Magdalene früh, da es noch finster war, um Graben, und siehet, daß der Stein vom Grabe hinweg war. Da läuft sie, und kommt zu Simon Petro, und zu dem andern Jünger, welchen Jesus lieb hatte, und spricht zu ihnen: Sie haben den Herrn weggenommen aus dem Grabe, und wir wissen nicht, wo sie ihn hingelegt haben. Da gieng Petrus und der andere Jünger hinaus, und kamen zum Grabe. Es liefen aber die zween mit einander, und der andere Jünger lief zuvor schneller, denn Petrus, und kam am ersten zum Grabe, klettert hinein, und siehet die Leinen gelegt, er sieht aber nicht hinein. Da kam Simon Petrus ihm nach, und gieng hinein in das Grab, und siehet die Leinen gelegt, und das Schweißstuch, das Jesus um das Haupt gebunden war, nicht bey den Leinen gelegt, sondern beiseits, eingewickelt, an einem besondern Orte. Da gieng auch der andere Jünger hinein, der am ersten zum Grabe kam, und sah, und glaubte es. Denn sie mußten die Schrift noch nicht, daß er von den Todten auferstehen müste. Da giengen die Jünger wieder zusammen.

Am Oster-Montage.

Die Collecte.

Allmächtiger Gott, der du durch deinen eingeborenen Sohn, Jesum Christum, den Tod überunden, und uns die Pforte zum ewigen

lesquelles vous avez marché autrefois, quand vous viviez en elles.

L'Evangile. St. Jean xx. 1.

LE premier jour de la semaine, Marie Madelaine vint le matin au sépulcre, comme il faisoit encore obscur, et elle vit que la pierre étoit ôtée du sépulcre. Et elle courut et vint à Simon Pierre, et à l'autre disciple que Jesus aimoit, et elle leur dit: on a enlevé le Seigneur hors du sépulcre, mais nous ne savons point où on l'a mis. Alors Pierre partit avec l'autre disciple, et ils s'en allèrent au sépulcre. Et ils courroient tous deux ensemble; mais l'autre disciple courroit plus vite que Pierre, et il arriva le premier au sépulcre; et s'étant baissé, il vit les linges mis à côté; mais il n'y entra point. Alors Simon Pierre qui le suivait, arriva, et entra dans le sépulcre, et vit les linges mis à côté, et le couvre-chef qui avoit été sur la tête de Jésus, lequel n'étoit point mis avec les linges, mais étoit enveloppé dans un lieu à part. Alors l'autre disciple qui étoit arrivé le premier au sépulcre y entra aussi, et il vit et crut. Car ils ne savoient pas encore l'Ecriture qui porte, qu'il devoit ressusciter des morts. Et les disciples s'en retournèrent chez eux.

LE LUNDI DE LA SEMAINE DE PAQUES.

La Collecte.

DIEU tout-puissant, qui par Jésus-Christ ton Fils unique, as vaincu la mort, et nous as ouvert la porte de la vie éternelle; nous

las quales vosotros tambien anduvisteis en otro tiempo, quando viviais en ellas.

El Evangelio. S. Juan, xx. 1.

Y EL primer dia de la semana vino María Magdalena de mañana al sepulcro, quando aun era obscuro, y vió quitada la losa del sepulcro. Y fué corriendo á Simon Pedro, y al otro discípulo, á quien amaba Jesus, y les dixo: Han quitado al Señor del sepulcro, y no sabemos en donde lo han puesto. Salíó pues Pedro, y aquel otro discípulo, y fuéron al sepulcro. Y corrian los dos á la par: mas el otro discípulo se adelantó corriendo mas apriesa que Pedro, y llegó primero al sepulcro. Y habiéndose abaxado, vió los lienzos puestos: mas no entró dentro. Llegó pues Simon Pedro, que le venia siguiendo, y entró en el sepulcro, y vió los lienzos puestos, y el sudario, que habia tenido sobre la cabeza, no puesto con los lienzos, sino envuelto en un lugar aparte. Entónces entró tambien el otro discípulo, que habia llegado primero al sepulcro: y vió, y creyó: porque aun no entendian la Escritura, que era menester, que él resucitara de entre los muertos. Y se volvieron otra vez los discípulos á su casa.

EL LUNES DE PASCUA.

La Colecta.

DIOS Todo-poderoso, que por Christo tu Hijo Unico triunfaste de la muerte, y nos abriste la puerta de la Vida eterna.

πεινῶς δεόμεθά σου, ἵνα καθὼς τῇ ἑξαιρέτῳ σοὶ
 χίριτι ἡμῶς προφθάνων, ἀγαθὰς ταῖς διανοίαις
 ἡμῶν ἐμβίβλλεις ἐπιθυμίας, οὕτω συνεχεῖ τῇ
 βοήθειά σου, αὐτὰς εἰς χρηστὸν τέλος ἐπαγά-
 γωμεν, δι' Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν,
 τοῦ συζώντος καὶ συμβασιλεύοντός σοι καὶ
 Πνεύματι ἁγίῳ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
 Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Πράξ. ι'. λδ'.

ΑΝΟΙΞΑΣ δὲ Πέτρος τὸ στόμα, εἶπεν· Ἐπ'
 ἀληθείας καταλαμβάνομαι ὅτι ἄκ' ἐστὶ προσ-
 πολίτης ὁ Θεός· Ἀλλ' ἐν παντὶ ἔθνει ὁ
 φοβούμενος αὐτὸν, καὶ ἐργαζόμενος δικαιοσύ-
 νην, δεκτὸς αὐτῷ ἐστὶ. Τὸν λόγον ὃν ἀπέστειλε
 τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, εὐαγγελιζόμενος εἰρήνην
 διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ· οὗτός ἐστι πάντων Κύ-
 ριος· Ὑμεῖς οἰδατε τὸ γεγνημένον ῥῆμα καθ'
 ὅλης τῆς Ἰουδαίας, ἀρξάμενον ὑπὸ τῆς Γαλι-
 λαίας, μετὰ τὸ βάπτισμα ὁ ἐκήρυξεν Ἰωάννης·
 Ἰησοῦν τὸν ἀπὸ Ναζαρέτ, ὃς ἔχρισεν αὐτὸν ὁ
 Θεὸς Πνεύματι ἁγίῳ καὶ δυνάμει, ὃς διήλθεν
 εὐεργετῶν καὶ ἰώμενος πάντας τοὺς καταδυνα-
 στενομένους ὑπὸ τοῦ διαβόλου, ὅτι ὁ Θεὸς ἦν
 μετ' αὐτοῦ. Καὶ ἡμεῖς ἔσμεν μίτῳρες πάν-
 των ὧν ἐποίησεν ἐν τῇ χώρᾳ τῶν Ἰουδαίων
 καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ· ὃν ἀνείλον κρεμάσαντες
 ἐπὶ ξύλου. Τοῦτον ὁ Θεὸς ἤγειρε τῇ τρίτῃ
 ἡμέρᾳ, καὶ ἔδωκεν αὐτὸν, ἐμφανῆ γενέσθαι·
 Οὐ παντὶ τῷ λαῷ, ἀλλὰ μάλιστα τοῖς προκε-
 χειροτονημένοις ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, ἡμῖν, οἵτινες
 συνεφάγομεν καὶ συνεπίομεν αὐτῷ μετὰ τὸ
 ἀναστήναι αὐτὸν ἐκ νεκρῶν. Καὶ παρηγγεῖλεν
 ἡμῖν κηρύξαι τῷ λαῷ, καὶ διαμαρτύρασθαι ὅτι

ταπεινῶς σὲ παρακαλοῦμεν, ὅπως καθὼς διὰ
 τῆς μερικῆς σου χάριτος προλαβήσης βάνεις
 εἰς τὸν νοῦν μας καλὰς ἐπιθυμίας, οὕτω ἵνα
 δινηθῶμεν διὰ τῆς ἀκαταπύστου βοηθείας
 σοὶ ἵνα φέρωμεν αὐτὰς εἰς καλὸν τέλος, δι' Ἰησοῦ
 Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν, τοῦ ζώντος καὶ βασιλεύον-
 τος μετὰ σοῦ καὶ τοῦ Πνεύματος ἁγίου, εἰς τοὺς
 αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Πράξ. ι'. λδ'.

ΑΝΟΙΞΑΣ δὲ ὁ Πέτρος τὸ στόμα, εἶπεν· Ἐπ'
 ἀληθείας καταλαμβάνω ὅτι ὁ Θεὸς δὲν εἶναι
 προσπολίτης. Ἀλλὰ εἰς κάθε ἔθνος ὁ φο-
 βόμενος αὐτὸν, καὶ ὁ ἐργαζόμενος δικαιοσύνην,
 τῇ εἶναι δεκτὸς· κατὰ τὸν ὅποιον ἀπέστειλε
 εἰς τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσραὴλ, λόγον, εὐαγγελι-
 ζόμενος εἰρήνην διὰ μέσον τοῦ Χριστοῦ Ἰησοῦ·
 ὅςτος εἶναι Κύριος πάντων. Σεις ἐξεύρετε τὸν
 καθ' ὅλης τῆς Ἰουδαίας γεγνημένον λόγον, ἀρχι-
 νῶν ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, ἑπειτα ἀπὸ τοῦ ὑπὸ
 τοῦ Ἰωάννη κηρυχθέντος βαπτίσματος· ὅτι ὁ
 Θεὸς ἔχρισεν με ἅγιον Πνεῦμα καὶ με δύναμιν
 τὸν ἀπὸ τῆς Ναζαρέτ Ἰησοῦν, ὁ ὁποῖος ἐπη-
 γαίνεν εὐεργετῶν, καὶ θεραπεύων πάντας τοὺς
 ὑπὸ τῆς δυναστείας κειμένους τῷ διαβόλῳ.
 Διότι ὁ Θεὸς ἦτο με αὐτόν. Καὶ ἡμεῖς ἡμεῖθα
 μάρτυρες πάντων τῶν ὁποίων ἐποίησε πραγμά-
 τως, καὶ εἰς τὴν χώραν τῶν Ἰουδαίων καὶ εἰς τὴν
 Ἱερουσαλὴμ· καὶ τὸν ὅποιον ἐθανάτωσαν κρε-
 μάσαντες τὸν ἐπὶ ξύλου. Τῷτον ὁ Θεὸς ἀνέστη-
 σεν τὴν τρίτην ἡμέραν καὶ τὸν ἔκαμε νὰ φανερωθῇ,
 ὅχι εἰς ὅλον τὸν λαόν, ἀλλ' εἰς τοὺς μάρτυρας
 τοὺς ὑπὸ τῷ Θεῷ προκεχειροτονημένους, ὁποῖον
 εἰς ἡμᾶς, οἱ ὁποῖοι με αὐτὸν ἐφάγομεν καὶ
 ἐπίομεν ἑπειτα ἀφ' ὧν ἀνέστη ἐκ νεκρῶν. Καὶ
 μᾶς ἐπαράγγειλε νὰ κηρύξωμεν εἰς τὸν λαόν

rasti; supplices te rogamus, ut, quemadmo-
 dum, speciali gratia tua nos praeveniente, in
 animos nostros pia desideria inducis, sic, ead-
 dem continuo nobis opitulante, ad effectum
 ea perducamus, per Jesum Christum, Domi-
 num nostrum, qui vivit et regnat una tecum
 et cum Spiritu sancto, semper unus Deus, in
 saecula saeculorum. Amen.

eterna; noi ti supplichiamo umilmente
 che, siccome per tua grazia speciale perve-
 niente ci infondi nelle menti buoni desiderj,
 così possiamo colla tua continua assistenza,
 recarne il tutto a buon effetto, per Gesù
 Cristo, nostro Signore che vive e regna con
 te, e lo Spirito Santo, sempre un Dio, ne se-
 coli de' secoli. Amen.

Pro Epistola. Act. x. 34.

Per l' Epistola. Fatti de gli Apost. x. 34.

ΑΠΕΡΙΕΝΣ autem Petrus os suum, dixit:
 In veritate comperi quia non est persona-
 rum acceptor Deus; sed, in omni gente, qui
 timet eum, et operatur iustitiam, acceptus
 est illi. Verbum misit Deus filiis Israel,
 annuntians pacem per Jesum Christum:
 (hic est omnium Dominus.) Vos scitis,
 quod factum est verbum per universam
 Judæam: incipiens enim a Galilæa, post
 baptismum, quod prædicavit Joannes, Jesus
 a Nazareth; quomodo unxit eum Deus
 Spiritu sancto, et virtute, qui pertransiit
 bene faciendo, et sanando omnes oppressos
 a diabolo, quoniam Deus erat cum illo.
 Et nos testes sumus omnium, quæ fecit in
 regione Judæorum, et Jerusalem, quem oc-
 ciderunt, suspendentes in ligno. Hunc Deus
 suscitavit tertia die, et dedit eum mani-
 festum fieri, non omni populo, sed testibus
 præordinatis a Deo; nobis, qui manduca-
 vimus et bibimus cum illo, postquam re-
 surrexit a mortuis. Et præcepit nobis
 prædicare populo, et testificari quia ipse

PIETRO, aperta la bocca disse: in verità
 io comprendo ch' Iddio non ha riguardo
 alla qualità delle persone: anzi che in
 qualunque nazione chi lo teme ed opera
 giustamente gli è accettabile; secondo la
 parola ch' egli ha mandata a' figliuoli d' Is-
 rael, evangelizzando pace per Gesù Cristo,
 ch' è il Signor di tutti. Voi sapete ciò ch' è
 avvenuto per tutta la Giudea, cominciando
 dalla Galilea, dopo l' battesimo che Gio-
 vanni predicò; come Iddio ha unto di Spi-
 rito Santo e di potenza Gesù di Nazaret, il
 quale andò attorno facendo beneficj, e sa-
 nando tutti coloro ch' erano posseduti dal
 diavolo; perciocchè Iddio era con lui. E
 noi siamo testimoni di tutte le cose, ch' egli
 ha fatte nel paese de' Giudei ed in Gerasa-
 lemme: il quale essi hanno ucciso, appic-
 candolo ad un legno. Esso ha Iddio ri-
 suscitato nel terzo giorno, ed ha fatto ch' egli è
 stato manifestato; non già a tutto l' popolo,
 ma a' testimoni prima da Dio ordinati, cioè
 a noi ch' abbiamo mangiato e bevuto con
 lui dopo che egli fu risuscitato da' morti.
 Ed egli ci ha comandato di predicare al
 popolo, e di testimoniare ch' egli è quello

lasting life; We humbly beseech thee, that, as by thy special grace preventing us thou dost put into our minds good desires, so by thy continual help we may bring the same to good effect; through Jesus Christ our Lord, who liveth and reigneth with thee and the Holy Ghost, ever one God, world without end. *Amen.*

For the Epistle. Acts x. 34.

PETER opened his mouth, and said, Of a truth I perceive that God is no respecter of persons; but in every nation he that feareth him, and worketh righteousness, is accepted with him. The word which God sent unto the children of Israel, preaching peace by Jesus Christ; (he is Lord of all;) that word (I say) ye know, which was published throughout all Judea, and began from Galilee, after the baptism which John preached: how God anointed Jesus of Nazareth with the Holy Ghost and with power, who went about doing good, and healing all that were oppressed of the devil: for God was with him. And we are witnesses of all things which he did, both in the land of the Jews, and in Jerusalem; whom they slew, and hanged on a tree: Him God raised up the third day, and shewed him openly; not to all the people, but unto witnesses chosen before of God, even to us, who did eat and drink with him after he rose from the dead. And he commanded us to preach unto the people, and to testify that it is he who was ordained of

te supplions humblement, que comme par ta grâce prévenant tu nous inspires de bons desirs, tu daignes aussi faire que par un continuél secours de cette même grâce nous puissions les mettre en effet, par Jesus-Christ notre Seigneur; qui vit et qui règne avec toi et avec le Saint Esprit, un seul Dieu béni éternellement. *Amen.*

Pour l'Épître. Actes x. 34.

PIERRE, prenant la parole, dit: en vérité je reconnois que Dieu n'a point d'égard à l'apparence des personnes; mais qu'en toute nation celui qui le craint, et qui s'a donne à la justice, lui est agréable. C'est ce qu'il a envoyé signifier aux enfans d'Israël, en annonçant la paix par Jésus-Christ, qui est le Seigneur de tous. Vous savez ce qui est arrivé dans toute la Judée, en commençant par la Galilée, après le baptême que Jean a prêché, savoir, comment Dieu a oint du Saint Esprit et de force Jésus le Nazarien, qui a passé de lieu en lieu faisant du bien, et guérissant tous ceux qui étoient opprésés du diable; car Dieu étoit avec lui. Et nous sommes témoins de toutes les choses qu'il a faites, tant au pays des Juifs, qu'à Jérusalem; et comment ils l'ont fait mourir, le pendant au bois. Mais Dieu l'a ressuscité le troisième jour, et l'a donné pour être manifesté; non à tout le peuple, mais aux témoins auparavant ordonnés de Dieu, à nous, dis-je, qui avons mangé et bu avec lui après qu'il a été ressuscité des morts. Et il nous a commandé de prêcher au peuple, et de témoigner que c'est lui qui est ordonné de

Leben eröffnet hast! Wir bitten dich demüthig, wie du durch deine besondere und zuvorkommende Gnade gute Entschliessungen in unsere Herzen giebst, so verleihe auch, daß wir dieselben durch deinen besondern Beistand glücklich ausführen mögen, durch unsern Herrn, Jesum Christum, der mit dir und dem heiligen Geiste lebt und regiert, ein einziger Gott, in alle Ewigkeit. *Amen.*

Die Epistel. Ap. Gesch. 10, 34—43.

Petrus aber that seinen Mund auf, und sprach: Nun erfahre ich mit der Wahrheit, daß Gott die Person nicht anseheth, sondern in allerley Volke, wer ihn fürchtet und recht thut, der ist ihm angenehm. Ihr wiisset wohl von der Predigt, die Gott zu den Kindern Israel gesandt hat, und verkündigen lassen den Frieden durch Jesum Christum, welcher ist ein Herr über Alles, die durch das ganze jüdische Land geschoben ist, und angestanden in Galiläa, nach der Taufe, die Johannis predigte, wie Gott denselbigen Jesum von Nazareth gesalbet hat mit dem heiligen Geiste und Kraft; der umher gezogen ist, und hat wohl gethan, und gesund gemacht alle, die vom Teufel überwältiget waren, denn Gott war mit ihm. Und wir sind Zeugen alles dessen, das er gethan hat im jüdischen Lande, und zu Jerusalem. Den haben sie getödtet, und an ein Holz gehängt. Denselbigen hat Gott auferwecket am dritten Tage, und ihn lassen offenbar werden, nicht allem Volke, sondern uns, den vorernähnten Zeugen von Gott, die wir mit ihm gegessen und getrunken haben, nachdem er auferstanden ist von den Todten. Und er hat uns geboten, zu predigen dem Volke, und zu zeugen, daß

suplicamoste, que como nos previenes con tu gracia, inspirandonos buenos deseos; así por tu continuo auxilio los llevemos a efecto; mediante Jesu-Christo nuestro Señor, quo vive y reyna contigo, en unidad del Espíritu Santo, por todos los siglos de los siglos. *Amen.*

Por la Epistola. Hech. x. 34.

ENTONCES Pedro abrió su boca, y dixo: Verdaderamente reconozco, que Dios no es aceptador de personas, mas en qualquiera gente, del que le teme, y obra justicia, se agrada. Dios envió palabra á los hijos de Israel, anunciándoles paz por Jesu-Christo: (este es el Señor de todos:) vosotros sabeis la palabra que ha sido hecha por toda la Judéa; y comenzando desde la Galiléa despues del bautismo que predicó Juan, á Jesus de Nazareth; como Dios lo ungió de Espíritu Santo, y de virtud, el qual anduvo haciendo bienes, y sanando á todos los oprimidos del diablo, porque Dios era con él. Y nosotros somos testigos de todo quanto hizo en la region de los Judios, y en Jerusalem: al qual ellos mataron, colgándolo en un leño. A este lo resucitó Dios al tercero dia, y quiso que se manifestase, no á todo el pueblo, sino á los testigos que Dios habia ordenado ántes: á nosotros, que comimos, y bebimos con él, despues que resucitó de entre los muertos. Y nos mandó que predicásemos al pueblo, y que diésemos testimonio de que el es el que Dios ha puesto por Juez de vivos, y de muertos.

αὐτὸς ἐστὶν ὁ ὠρισμένος ὑπὸ τοῦ Θεοῦ κριτὴς ζώντων καὶ νεκρῶν. Τούτῳ πάντες οἱ προφήται μαρτυροῦσιν, ἄφρασιν ἁμαρτιῶν λαβεῖν διὰ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ πάντα τὸν πιστεύοντα εἰς αὐτόν.

Εὐαγγέλιον. Λουκ. κδ'. ιγ'.

ΚΑΙ ἰδοὺ, δύο ἐξ αὐτῶν ἦσαν πορευόμενοι ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ εἰς κώμην ἀπέχουσαν σταδίας ἐξήκοντα ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ, ἣ ὄνομα Ἑμμαῶς. Καὶ αὐτοὶ ὠμίλουν πρὸς ἀλλήλους περὶ πάντων τῶν συμβεβηκότων τούτων. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ὁμίλῳ αὐτοῦς, καὶ συζητεῖν, καὶ αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς ἐγγίσας συνεπορεύετο αὐτοῖς. Οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν ἐκρατοῦντο τῇ μὴ ἐπιγνῶναι αὐτόν. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς· Τίνες οἱ λόγοι οὗτοι, οὓς ἀντιβάλλετε πρὸς ἀλλήλους περιπατοῦντες, καὶ ἐστε σκυθρωποὶ; Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ εἰς, ὃ ὄνομα Κλεόπας, εἶπε πρὸς αὐτόν· Σὺ μόνος παροικεῖς ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἅκ ἔγνωμεν τὰ γεγόμενα ἐν αὐτῇ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις; Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ποῖα; Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Τὰ περὶ Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου, ὃς ἐγένετο ἀνὴρ προφήτης, δυνατὸς ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ ἐναντίον τοῦ Θεοῦ καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ· ὅπως τε παρέδωκεν αὐτόν οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ἄρχοντες ἡμῶν εἰς κρίμα θανάτου, καὶ ἐσταύρωσαν αὐτόν. Ἡμεῖς δὲ ἠλπίζομεν ὅτι αὐτὸς ἐστὶν ὁ μέλλων λυτρώσθαι τὸν Ἰσραὴλ· ἀλλὰ γε σὺν πᾶσι τούτοις, τρίτην ταύτην ἡμέραν ἄγε σήμερον, ἄφ' οὗ ταῦτα ἐγένετο. Ἀλλὰ καὶ γυναῖκες τινες ἐξ ἡμῶν ἐξέστησαν ἡμᾶς, γεγόμεναι ὄρθραι ἐπὶ τὸ μνημεῖον. Καὶ μὴ εὐροῦσαι τὸ σῶμα αὐτοῦ, ἦλθον. Λέγουσαι καὶ ὀπτασίαν ἀγγέλων ἐωράκεναι, οἱ λέγουσιν αὐτὸν ζῆν. Καὶ ἀπῆλθόν τινες τὸν σὺν ἡμῖν ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ εὗρον οὕτω

καὶ ἡ μαρτυρήσωμεν ὅτι αὐτὸς εἶναι ὁ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ὠρισμένος κριτὴς τῶν ζώντων καὶ νεκρῶν. Πάντες οἱ προφῆται μαρτυροῦσι περὶ αὐτοῦ, ὅτι ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν θέλει λάβεῖν συγχωρεσιν ἁμαρτιῶν διὰ τοῦ ὀνόματος του.

Εὐαγγέλιον. Λουκ. κδ'. ιγ'.

ΚΑΙ ἰδὼν, δύο ἀπ' αὐτοῦς ἐπορεύοντο αὐτὴν τὴν ἡμέραν εἰς χωρίον μακρὰν ἐξήντα στάδια ἀπὸ τῆς Ἱερουσαλὴμ, λεγόμενον Ἑμμαῶς. Καὶ αὐτοὶ ὠμίλουν ἀναμεταξύ της περὶ πάντων τῶν συμβεβηκότων. Καὶ ἔλαχεν, ὅταν αὐτοὶ ὠμίλουν καὶ ἐδιαλόγισον, ἡ πλῆσις αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἡ συνεπιπατῆ με αὐτῶς. Τὰ ὁμάρτια τῶν ὁμῶς ἐκρατοῦντο διὰ τὴν μὴ τὸν γνῶρισωσιν. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτῶς· τί λόγοι εἶναι τούτοις τῶς ὁποῖς κἀμετε ἀναμεταξύ σας περιπατοῦντες; καὶ διὰτὶ εἰσθε λυπημένοι; Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἕνας, λεγόμενος Κλεόπας, εἶπε πρὸς αὐτόν· Σὺ μόνος ξενίζεις εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ, καὶ δὲν ἔμαθας τὰ γεγόμενα εἰς αὐτὴν ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις; Καὶ τοῖς εἶπε· Ποῖα; Αὐτοὶ δὲ τοῦ εἶπον· Τὰ πράγματα περὶ τοῦ Ναζωραίου Ἰησοῦ, ὁ ὁποῖος ἐγένετο ἄνθρωπος, προφήτης, δυνατὸς κατὰ τὰ ἔργα καὶ κατὰ τὸν λόγον εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Θεοῦ καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ· καὶ ὅτι οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Ἀρχόντες μας τὸν παρέδωκαν εἰς κρίσιν βανάτης καὶ τὸν ἐσταύρωσαν· ἡμεῖς δὲ ἠλπίζομεν ὅτι αὐτὸς εἶναι ὁ μέλλων ἡμᾶς λυτρώσθαι τὸν Ἰσραὴλ. ὅμως μ' ὅλον τοῦτο, σήμερον εἶναι ἡ τρίτη ἡμέρα, ἄφ' οὗ ταῦτα ἐγένοντο. Ἀλλὰ καὶ γυναῖκες τινες ἀπ' ἡμᾶς μᾶς ἐξέστησαν, ἐπηγαίνόμεναι πρὸς τὸ μνημεῖον. Καὶ μὴ εὐροῦσαι τὸ σῶμα τῶ, ἦλθον λέγσαι ὅτι εἶδον ὀπτασίαν ἀγγέλων, οἱ ὁποῖοι λέγεσιν ὅτι αὐτὸς ζῇ.

est, qui constitutus est a Deo iudex vivorum, et mortuorum. Huic omnes Prophetæ testimonium perhibent, remissionem peccatorum accipere per nomen ejus omnes, qui credunt in eum.

Evangelium. S. Luc. xxiv. 13.

ECCE, duo ex illis ibant ipsa die in castellum, quod erat in spatio stadiorum sexaginta ab Jerusalem, nomine Emmaus. Et ipsi loquebantur ad invicem de his omnibus, quæ acciderant. Et factum est, dum fabularentur, et secum quærerent, et ipse Jesus appropinquans ibat cum illis: oculi autem illorum tenebantur, ne eum agnoscerent. Et ait ad illos: Qui sunt hi sermones, quos confertis ad invicem ambulantes, et estis tristes? Et respondens unus, cui nomen Cleophas, dixit ei: Tu solus peregrinus es in Jerusalem, et non cognovisti quæ facta sunt in illa his diebus? Quibus ille dixit: Quæ? Et dixerunt: De Jesu Nazareno, qui fuit vir propheta, potens in opere et sermone, coram Deo, et omni populo: et quomodo eum tradiderunt summi sacerdotes et principes nostri in damnationem mortis, et crucifixerunt eum. Nos autem sperabamus quia ipse esset redempturus Israel: et nunc, super hæc omnia, tertia dies est hodie, quod hæc facta sunt. Sed et mulieres quædam ex nostris terruerunt nos, quæ ante lucem fuerunt ad monumentum, et non invento corpore ejus, venerunt, dicentes se etiam visionem angelorum vidisse, qui dicunt eum vivere. Et abierunt quidam ex nostris ad monumentum: et ita invenerunt, sicut mulieres dix-

che da Dio è stato costituito giudice de' vivi e de' morti: a lui rendono testimonianza tutti i profeti, che chiunque crede in lui, riceve la remission de' peccati nel nome suo.

L' Evangelo. S. Luc. xxiv. 13.

ECCO due de' suoi discepoli in quell' istesso giorno andavano in un castello, il cui nome era Emmaus, distante da Gerusalemme sessanta stadj. Ed essi ragionavano fra loro di tutte queste cose, ch'erano avvenute. Ed accadde che, mentre ragionavano e discorrevano insieme, Gesù s' accostò, e si mise a camminar con essi: Ma gli occhj loro erano ritenuti, per non conoscerlo. Ed egli disse loro: quali sono questi ragionamenti che voi tenete tra voi, camminando? E perchè siete mesti? E l' uno, il cui nome era Cleopa, rispondendo, gli disse: tu straniero in Gerusalemme, non sai le cose che in essa sono avvenute in questi giorni? Ed egli disse loro: quali? Ed essi gli dissero: il fatto di Gesù Nazareno, il quale era un uomo profeta, potente in opere, ed in parole davanti a Dio, e davanti a tutto 'l popolo; e come i principali sacerdoti, ed i nostri magistrati l' hanno dato ad esser giudicato a morte, e l' hanno crocifisso. Or noi speravamo ch' egli fosse colui ch' avesse a riscattare Israel. Ma ancora, oltr' a tutto ciò, benché siano tre giorni che queste cose sono avvenute, certe donne d' infra noi ci hanno fatti stupire; perciocché, essendo andate la mattina a buon' ora al monumento, e non avendo trovato il corpo d' esso non venute, dicendo d' aver veduta una vision d' angeli, i quali dicono ch' egli vive. Ed alcuni

God to be the Judge of quick and dead. To him give all the prophets witness, that through his Name whosoever believeth in him shall receive remission of sins.

The Gospel. St. Luke xxiv. 13.

BEHOLD, two of his disciples went that same day to a village called Emmaus, which was from Jerusalem about threescore furlongs. And they talked together of all these things which had happened. And it came to pass, that while they communed together, and reasoned, Jesus himself drew near, and went with them. But their eyes were holden, that they should not know him. And he said unto them, What manner of communications are these that ye have one to another, as ye walk, and are sad? And the one of them, whose name was Cleopas, answering, said unto him, Art thou only a stranger in Jerusalem, and hast not known the things which are come to pass there in these days? And he said unto them, What things? And they said unto him, Concerning Jesus of Nazareth, who was a prophet mighty in deed and word, before God and all the people; And how the chief priests and our rulers delivered him to be condemned to death, and have crucified him. But we trusted that it had been he which should have redeemed Israel: and besides all this, to-day is the third day since these things were done. Yea, and certain women also of our company made us astonished, which were early at the sepulchre; and when they found not his body, they came, saying, that they had also seen a vision of angels, which said that he was alive. And

er ist verordnet von Gott ein Richter der Lebendigen und der Todten. Von diesem zeugen alle Propheten, daß durch seinen Namen alle, die an ihn glauben, Vergebung der Sünden empfangen sollen.

Das Evangelium. Luc. 24, 13—36.

UND siehe, zween aus ihnen giengen an demselbigen Tage in einen Flecken, der war von Jerusalem sechzig Feldweges weit, desß Name heißet Emmaus. Und sie redeten mit einander von allen diesen Geschichten. Und es geschah, da sie so redeten, und befragten sich mit einander, nabete Jesus zu ihnen, und wandelte mit ihnen. Aber ihre Augen wurden gehalten, daß sie ihn nicht kannten. Er sprach aber zu ihnen: Was sind das für Reden, die ihr zwischen euch handelt unterweges, und seyd traurig? Da antwortete einer, mit Namen Kleophas, und sprach zu ihm: Bißt du allein unter den Fremdlingen zu Jerusalem, der nicht wisse, was in diesen Tagen darinnen geschehen ist? Und er sprach zu ihnen: Welches? Sie aber sprachen zu ihm: Das von Jesu von Nazareth, welcher war ein Prophet, mächtig von Thaten und Worten, vor Gott und allem Volke; wie ihn unsere Hohenpriester und Obersten überantwortet haben zur Verdammniß des Todes, und gekreuziget. Wir aber hofften, er sollte Israel erlösen. Und über das alles ist heute der dritte Tag, daß solches geschehen ist. Auch haben uns erschreckt etliche Weiber der Unsern, die sind früh bey dem Grabe gewesen, haben seinen Leib nicht gefunden, kommen und sagen, sie haben ein Gesicht der Engel gesehen, welche sagen, er lebe. Und etliche unter uns giengen hin zum Grabe, und fanden es also, wie die Weiber

Dieu pour être le juge des vivans et des morts. Tous les prophètes lui rendent témoignage, que quiconque croira en lui recevra la remission de ses péchés, par son nom.

L'Evangile. St. Luc xxiv. 13.

VOICI, d'entre eux étoient ce jour-là en chemin pour aller à une bourgade nommée Emmaüs, qui étoit loin de Jérusalem d'environ soixante stades. Et ils s'entretenoient ensemble de toutes ces choses qui étoient arrivées. Et il arriva, que comme ils parloient et conféroient entre eux, Jésus lui-même s'étant approché, se mit à marcher avec eux; mais leurs yeux étoient retenus, afin qu'ils ne le pussent reconnoître. Et il leur dit: quels sont ces discours que vous tenez entre vous en marchant; et pourquoi êtes-vous tout tristes? Et l'un d'eux, qui avoit nom Cleopas, répondit, et lui dit: es-tu seul étranger dans Jérusalem, qui ne saches point les choses qui y sont arrivées ces jours-ci? Et il leur dit: quelles? Ils répondirent: c'est touchant Jésus le Nazarien, qui a été homme prophète puissant en œuvres et en paroles devant Dieu et devant tout le peuple; et comment les principaux sacrificateurs et nos gouverneurs l'ont livré pour être condamné à mort, et l'ont crucifié. Or nous espérons que ce seroit lui qui délivreroit Israël: mais avec tout cela, c'est aujourd'hui le troisième jour que ces choses sont arrivées. Toutefois quelques femmes des nôtres nous ont fort étonnés, car elles ont été de grand matin au sépulchre; et n'ayant point trouvé son corps, elles sont revenues en disant, que même elles avoient vu une apparition d'anges qui disoient qu'il est vivant. Et quelques-uns des nôtres sont allés au sépulchre, et ont trouvé ainsi que

A este dan testimonio todos los Prophetas, que todos los que crean en él, recibirán perdon de los pecados por su nombre.

El Evangelio. S. Luc. xxiv. 13.

Y DOS de ellos aquel mismo día iban á una aldea llamada Emmaüs, que distaba de Jerusalén sesenta estadios. Y ellos iban conversando entre sí de todas estas cosas, que habian acaecido. Y como fuesen hablando y conferenciando el uno con el otro, se llegó á ellos el mismo Jesus, y caminaba en su compañía: mas los ojos de ellos estaban detenidos, para que no le conociesen. Y les dixo: ¿Qué pláticas son esas, que tratáis entre vosotros caminando, y por qué estais tristes? Y respondiendole uno de ellos, llamado Cleophas, le dixo: ¿Tú solo eres forastero en Jerusalem, y no sabes lo que allí ha pasado estos dias? El les dixo: ¿Qué cosa? Y respondieron: De Jesus Nazareno, que fué un varon Profeta poderoso en obras y en palabras delante de Dios y de todo el pueblo; y como le entregáron los Sumos Sacerdotes y nuestros Principes á condenacion de muerte, y le crucificáron: mas nosotros esperábamos, que él era el que habia de redimir á Israel: y ahora sobre todo esto hoy es el tercer dia, que han acontecido estas cosas. Aunque tambien unas mugeres de las nuestras nos han espantado, las quales ántes de amanecer, fuéron al sepulcro, y no habiendo hallado su cuerpo, volviéron, diciendo que habian visto allí vision de Angeles, los quales dicen que él vive: y algunos de los nuestros fuéron al sepulcro: y lo halláron, así como las mugeres lo habian referido;

καθὼς καὶ αἱ γυναῖκες εἶπον· αὐτὸν δὲ οὐκ εἶδον. Καὶ αὐτὸς εἶπε πρὸς αὐτοὺς· Ὁ ἀνόητοι καὶ βραδεῖς τῇ καρδίᾳ τοῦ πιστεύειν ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἐλάλησαν οἱ προφῆται. Οὐχὶ ταῦτα ἔδει παθεῖν τὸν Χριστόν, καὶ εἰσελθεῖν εἰς τὴν δόξαν αὐτοῦ; Καὶ ἀρξάμενος ἀπὸ Μωσέως, καὶ ἀπὸ πάντων τῶν προφητῶν, διηρμήνευεν αὐτοῖς ἐν πάσαις ταῖς γραφαῖς τὰ περὶ ἐαυτοῦ. Καὶ ἤγγισαν εἰς τὴν κώμην οὗ ἐπορεύοντο· καὶ αὐτὸς προσποιεῖτο πορρωτέρω πορεύεσθαι. Καὶ παρεβίασαντο αὐτόν, λέγοντες· Μείνον μεθ' ἡμῶν, ὅτι πρὸς ἐσπέραν ἐστὶ, καὶ κέκλικεν ἡ ἡμέρα. Καὶ εἰσηλθε τοῦ μείναι σὺν αὐτοῖς. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κατακλιθῆναι αὐτὸν μετ' αὐτῶν. λαβὼν τὸν ἄρτον, εὐλόγησε, καὶ κλάσας ἐπέδιδον αὐτοῖς. Αὐτῶν δὲ διηνοιχθῆσαν οἱ ὀφθαλμοί, καὶ ἐπέγνωσαν αὐτόν· καὶ αὐτὸς ἄφαντος ἐγένετο ἀπ' αὐτῶν. Καὶ εἶπον πρὸς ἀλλήλους· Οὐχὶ ἡ καρδία ἡμῶν καιρομένη ἦν ἐν ἡμῖν, ὡς ἐλάλει ἡμῖν ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ ὡς διηνοιγεν ἡμῖν τὰς γραφάς; Καὶ ἀναστάντες αὐτῇ τῇ ὥρᾳ, ἵπεστρεψεν εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ εὗρον συνηθροισμένους τούς ἑνδεκα καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς. Λέγοντας· Ὅτι ἡγέρθη ὁ Κύριος ὄντως, καὶ ὤφθη Σίμωνι. Καὶ αὐτοὶ ἐξηγοῦντο τὰ ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ ὡς ἐγνώσθη αὐτοῖς ἐν τῇ κλίσει τοῦ ἄρτου.

HMEPA γ'. EN TW ΠΑΣΧΑ.

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ Θεός, ὁ διὰ μονογενοῦς σου Υἱοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, τὸν θάνατον νικήσας, καὶ τὴν τῆς αἰδίου ζωῆς θύραν ἡμῖν ἀνοίξας, ταπεινῶς δεόμεθά σου, ἵνα καθὼς τῇ ἐξαίρετῳ

erunt; ipsum vero non invenerunt. Et ipse dixit ad eos; O stulti, et tardi corde ad credendum in omnibus, quæ locuti sunt Prophetae! Nonne hæc oportuit pati Christum, et ita intrare in gloriam suam? Et incipiens a Moysæ, et omnibus Prophetis, interpretabatur illis, in omnibus Scripturis, quæ de ipso erant. Et appropinquaverunt castello, quo ibant: et ipse se finxit longius ire. Et coegerunt illum, dicentes: Mane nobiscum, quoniam advesperascit, et inclinata est jam dies. Et intravit cum illis. Et factum est, dum recumberet cum eis, accepit panem, et benedixit, ac fregit, et porrigebat illis. Et aperti sunt oculi eorum, et cognoverunt eum: et ipse evanuit ex oculis eorum. Et dixerunt ad invicem: Nonne cor nostrum ardens erat in nobis, dum loqueretur in via, et aperiret nobis Scripturas? Et surgentes eadem hora regressi sunt in Jerusalem: et invenerunt congregatos undecim, et eos, qui cum illis erant, dicentes, Quod surrexit Dominus vere, et apparuit Simoni. Et ipsi narrabant, quæ gesta erant in via; et quomodo cognoverunt eum in fractione panis.

FERIA TERTIA POST PASCHA.

Collecta.

OMNIPOTENS Deus! qui, per Jesum Christum, unigenitum Filium tuum, vitæ æternæ nobis aditum, devicta morte, reserasti; supplices te rogamus, ut, quemadmo-

Καὶ τινὲς ἀφ' ἡμᾶς ἤλθον εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ εὗρον ὅτι αἱ γυναῖκες εἶπον τ' ἀληθῆ· καὶ αὐτὸν ὅμως δὲν εἶδον. Καὶ αὐτὸς εἶπε πρὸς αὐτάς. Ὁ ἀνόητοι καὶ βραδύκαρδοι εἰς τὸ πιστεύειν τὰ ὅσα ἐλάλησαν οἱ προφῆται. Δὲν ἔπρεπεν ὁ Χριστὸς ἵνα πάθῃ ταῦτα, καὶ ἵνα ἐμβῇ εἰς τὴν δόξαν τῆς; Καὶ ἀρχίσας ἀπὸ τὸν Μωϋσῆ, καὶ ἀπὸ πάντας τὰς προφητας, τὰς ἡρμήνευεν εἰς πάσας τὰς γραφάς τὰ γεγραμμένα περὶ αὐτοῦ. Καὶ ἐφθασαν εἰς τὴν χωρὰν εἰς τὴν ὅποιαν ἐπορεύοντο· καὶ αὐτὸς ἐκάμωσεν ὅτι εἶχε ἵνα ἐπάγῃ μακρότερα. Καὶ τὸν ἐβίασαν, λέγοντες· Μείναι μ' ἡμᾶς, ὅτι βραδύνει, καὶ ἡ ἡμέρα ἐτελείωσε. Καὶ ἐμβῆκε διὰ ἵνα μείνῃ μ' αὐτάς. Καὶ ἔλαχε καθήμενος μ' αὐτάς εἰς τὴν τράπεζαν, λαβὼν τὸν ἄρτον, ἵνα εὐλογήσῃ, καὶ κῶψας τὸν ἵνα τὰς τὸν διαμοιράσῃ. Τὰ ὁμμάτια τῶν ἡνιοχθῆσαν, καὶ τὸν ἐγνώρισαν, καὶ τὸς ἐγένετο ἄφαντος. Καὶ εἶπον ἀναμεταξύ των. Δὲν ἐκίνοτο ἡ καρδία μας, ὡς ἂν μᾶς ἐλάλει εἰς τὸν δρόμον, καὶ ὡς ἂν μᾶς ἐξήγει τις γραφάς; Καὶ εἰς αὐτὴν τὴν στιγμὴν σκωθῆντες, υπέστρεψον εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, καὶ εὗρον συνηθροισμένους τὰς ἑνδεκα, καὶ τὰς ὄντας μ' αὐτούς. Λέγοντας· Ὅτι ἀληθῶς ἡγέρθη ὁ Κύριος, καὶ ἐφάνη εἰς τὸν Σίμωνα. Καὶ αὐτοὶ ἐξηγοῦντο τὰ ὅσα τὰς ἐσυνέβησαν εἰς τὸν δρόμον, καὶ ὅτι τὸν ἐγνώρισαν εἰς τὸ μοῖρασμα τοῦ ἄρτου.

ΤΡΙΤΗ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ Θεός, ὁ διὰ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, νικήσας τὸν θάνατον, καὶ ἀνοίξας δι' ἡμᾶς τὴν θύραν τῆς αἰωνίης ζωῆς, ταπεινῶς σέ παρακαλοῦμεν, ὅπως καθὼς διὰ

de nostri sono andati al monumento ed hanno trovato così, come le donne avevano detto; ma non hanno veduto Gesù. Allora egli disse loro: o insensati e tardi di cuore a credere tutte le cose che i profeti hanno dette. Non conveniva egli che Cristo soffrisse queste cose, e così entrasse nella sua gloria? E cominciando da Moisé, e seguendo per tutti i profeti dichiarò loro in tutte le scritture le cose, ch' erano per lui. Ed, essendo giunti al castello ove andavano, egli fece vista d'andar più lungi. Ma essi gli fecer forza, dicendo: rimani con noi, perciocché si fa sera, e'l giorno è già al fine. Egli adunque entrò nell'albergo per rimaner con loro. E quando egli si fu messo a tavola con essi, prese il pane, e fece la benedizione; e rotolo, lo distribuì loro. Egli occhj loro furono aperti, e lo riconobbero. Ma egli sparì; ed essi dissero l'uno all'altro: non ardeva il cuor nostro in noi, mentre egli ci parlava per la via, e ci palesava le scritture? Ed in quella stessa ora si levarono, e ritornarono in Gerusalemme, e trovarono raunati gli undici, e quelli ch' erano con loro; i quali dicevano, il Signore è veramente risuscitato, ed è apparito a Simon, ed essi ancora raccontarono le cose avvenute loro per la via, e come egli era stato riconosciuto da loro nel rompere il pane.

MARTEDI DELLA PASQUA.

La Colletta.

IDDIO onnipotente, che hai per l'unigenito tuo figliuolo, Gesù Cristo, superata la morte e aperta a noi la porta della vita eterna; noi ti supplichiamo umilmente che,

certain of them which were with us went to the sepulchre, and found it even so as the women had said; but him they saw not. Then he said unto them, O fools, and slow of heart to believe all that the prophets have spoken: ought not Christ to have suffered these things, and to enter into his glory? And beginning at Moses, and all the prophets, he expounded unto them in all the Scriptures the things concerning himself. And they drew nigh unto the village whither they went; and he made as though he would have gone further: but they constrained him, saying, Abide with us, for it is toward evening, and the day is far spent. And he went in to tarry with them. And it came to pass, as he sat at meat with them, he took bread, and blessed it, and brake, and gave to them. And their eyes were opened, and they knew him, and he vanished out of their sight. And they said one to another, Did not our heart burn within us, while he talked with us by the way, and while he opened to us the Scriptures? And they rose up the same hour, and returned to Jerusalem, and found the eleven gathered together, and them that were with them, saying, The Lord is risen indeed, and hath appeared to Simon. And they told what things were done in the way, and how he was known of them in breaking of bread.

TUESDAY IN EASTER-WEEK.

The Collect.

ALMIGHTY God, who through thy only-begotten Son Jesus Christ hast overcome

sagten, aber ihn fanden sie nicht. Und er sprach zu ihnen: O ihr Thoren und träges Herzens, zu glauben allem dem, das die Propheten geredet haben! mußte nicht Christus solches leiden, und zu seiner Herrlichkeit eingehen? Und sieng an von Mose und allen Propheten, und legte ihnen alle Schriften aus, die von ihm gesagt waren. Und sie kamen nahe zum Gleden, da sie hingiengen; und er stellte sich, als wollte er weiter gehen. Und sie nöthigten ihn, und sprachen: Bleibe bey uns, denn es will Abend werden, und der Tag hat sich geneiget. Und er gieng hinein, bey ihnen zu bleiben. Und es geschah, da er mit ihnen zu Tische saß, nahm er das Brodt, dankte, brach es und gab es ihnen. Da wurden ihre Augen geöffnet und erkannten ihn. Und er verschwand vor ihnen. Und sie sprachen unter einander: Brannte nicht unser Herz in uns, da er mit uns rebete auf dem Wege, als er uns die Schrift öffnete? Und sie standen auf zu derselbigen Stunde, lehrten wieder gen Jerusalem, und fanden die Eilffe versammelt, und die bey ihnen waren, welche sprachen: Der Herr ist wahrhaftig auferstanden, und Simoni erschienen. Und sie erzählten ihnen, was auf dem Wege geschehen war, und wie er von ihnen erkannt wäre an dem, da er das Brodt brach.

Am Oster-Dienstage.

Die Collecte.

ALLMÄCHTIGER Gott, der du durch deinen eingebornen Sohn, Jesum Christum, den Tod überwinden und uns die Pforte zum ewigen Leben eröffnet hast! Wir bitten dich demüthig, verleihe

les femmes avoient dit; mais pour lui, ils ne l'ont point vu. Alors il leur dit: ô gens dépourvus de sens, et tardifs de cœur à croire toutes les choses que les prophètes ont prononcées! ne falloit-il pas que le Christ souffrit ces choses? et qu'il entrât en sa gloire? Puis commençant par Moysé, et continuant par tous les prophètes, il leur expliquoit dans toutes les Ecritures les choses qui le regardoient. Et comme ils furent près de la bourgade où ils alloient, il faisoit semblant d'aller plus loin. Mais ils le forcèrent en lui disant: demeure avec nous; car le soir approche, et le jour est déjà décliné. Il entra donc pour demeurer avec eux; et il arriva que, comme il étoit à table avec eux, il prit le pain, et rendit grâces; et l'ayant rompu il le leur distribua. Alors leurs yeux furent ouverts, en sorte qu'ils le reconnurent: mais il disparut de devant eux. Et ils dirent entre eux: notre cœur ne brûloit-il pas au dedans de nous, lorsqu'il parloit à nous par le chemin, et qu'il nous expliquoit les Ecritures? Et se levant dans ce moment, ils s'en retournèrent à Jérusalem, où ils trouvèrent les onze assemblés, et ceux qui étoient avec eux, qui disoient: le Seigneur est véritablement ressuscité, et il est apparu à Simon. Et ceux-ci aussi racontèrent les choses qui leur étoient arrivées en chemin, et comment il avoit été reconnu d'eux en rompant le pain.

LE MARDI DE LA SEMAINE DE PAQUES.

La Collecte.

DIEU tout-puissant, qui par Jésus-Christ ton Fils unique, as vaincu la mort, et nous

mas á él no lo halláron. Y Jesus les dixo: ¡O necios y tardos de corazon, para creer todo lo que los Prophetas han dicho! ¿Pues que, no fué menester, que el Christo padeciese estas cosas, y que así entrase en su gloria? Y comenzando desde Moysés, y de todos los Prophetas, se lo declaraba en todas las Escrituras, que hablan de él. Y se acercaron al castillo, á donde iban; y él dió muestras de ir mas lejos. Mas lo detuviéron por fuerza, diciendo: Quédate con nosotros, porque se hace tarde, y está ya inclinado el dia. Y entró con ellos. Y estando sentado con ellos á la mesa, tomó el pan, y lo bendixo, y habiéndolo partido, se lo daba. Y fueron abriendo los ojos de ellos, y lo conocieron: y él entonces se desapareció de su vista. Y dixéron uno á otro: ¿Por ventura no ardia nuestro corazon dentro de nosotros, quando en el camino nos hablaba, y nos explicaba las Escrituras? Y levantándose en la misma hora, volvieron á Jerusalem: y halláron congregados á los once, y á los que estaban con ellos, que decian: Ha resucitado el Señor verdaderamente, y ha aparecido á Simon. Y ellos contaban lo que les habia acontecido en el camino: y como le habian conocido al partir el pan.

EL MARTES DE PASCUA.

La Colecta.

DIOS Todo-poderoso, que por Christo tu Hijo Unico triunfaste de la muerte, y nos abriste la puerta de la Vida eterna; suplicamoste, que como nos previenes con tu

σου χάριτι ἡμᾶς προφθάνων, ἀγαθὰς ταῖς δια-
νοίαις ἡμῶν ἐμβάλλεις ἐπιθυμίας, οὕτω συνε-
χεῖ τῇ βοηθείᾳ σου, αὐτὰς εἰς χρῆστον τέλος
ἐπαγάγωμεν, δι' Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου
ἡμῶν, τοῦ συζώντος καὶ συμβασιλεύοντός
σοι καὶ Πνεύματι ἁγίῳ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Πραξ. ιγ'. κς'.

ἈΝΔΡΕΣ ἀδελφοί, υἱοὶ γένους Ἀβραάμ, καὶ
οἱ ἐν ὑμῖν φοβούμενοι τὸν Θεόν, ὑμῖν ὁ λόγος
τῆς σωτηρίας ταύτης ἀπεστάλη. Οἱ γὰρ κα-
τοικοῦντες ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ οἱ ἄρχοντες
αὐτῶν, τοῦτον ἀγνοήσαντες, καὶ τὰς φωνὰς
τῶν προφητῶν τὰς κατὰ πᾶν σάββατον ἀνα-
γινωσκομένας, κρίναντες, ἐπλήρωσαν. Καὶ
μηδεμίαν αἰτίαν θανάτου εὐρόντες, ᾗτήσαντο
Πιλάτον ἀναιρεθῆναι αὐτόν. Ὡς δὲ ἐτέλεσαν
ἅπαντα τὰ περὶ αὐτοῦ γεγραμμένα, καθε-
λόντες ἀπὸ τοῦ ξύλου, ἔθηκαν εἰς μνημεῖον.
Ὁ δὲ Θεὸς ἤγειρεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν. Ὡς
ὥφθη ἐπὶ ἡμέρας πλείους τοῖς σιναναβᾶσιν
αὐτῷ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας εἰς Ἱερουσαλὴμ,
οἵτινές εἰσι μάρτυρες αὐτοῦ πρὸς τὸν λαόν.
Καὶ ἡμεῖς ὑμᾶς εὐαγγελιζόμεθα τὴν πρὸς τὰς
πατέρας ἐπαγγελίαν γενομένην, ὅτι ταύτην ὁ
Θεὸς ἐκπεπλήρωκε τοῖς τέκνοις αὐτῶν ἡμῖν,
ἀναστήσας Ἰησοῦν. Ὡς καὶ ἐν τῷ ψαλμῷ
τῷ δευτέρῳ γέγραπται· Υἱός μου εἰ σύ, ἔγω
σήμερον γεγέννηκά σε. Ὅτι δὲ ἀνέστησεν
αὐτόν ἐκ νεκρῶν, μηκέτι μέλλοντα ὑπο-
στρέφειν εἰς διαφθοράν, οὕτως εἴρηκεν· Ὅτι
δῶσω ὑμῖν τὰ ὅσια Δαβὶδ τὰ πιστά. Διό

dum, speciali gratia tua nos præveniente,
in animos nostros pia desideria inducis, sic,
eadem continuo nobis opitulante, ad effec-
tum ea perducamus, per Jesum Christum,
Dominum nostrum, qui vivit et regnat una
tecum et cum Spiritu Sancto, semper unus
Deus, in sæcula sæculorum. Amen.

Epistola. Act. xiii. 26.

ΥἱΟΙ fratres, filii generis Abraham, et
qui in vobis timent Deum, vobis verbum
salutis hujus missum est. Qui enim habi-
tabant Jerusalem, et principes ejus, hunc
ignorantes, et voces prophetarum, quæ per
omne sabbatum leguntur, judicantes, imple-
verunt: et nullam causam mortis invenien-
tes in eo, petierunt a Pilato, ut interfice-
rent eum. Cumque consummassent omnia,
quæ de eo scripta erant, deponentes eum
de ligno, posuerunt eum in monumento.
Deus vero suscitavit eum a mortuis tertia
die: qui visus est per dies multos his,
qui simul ascenderant cum eo de Galilæa in
Jerusalem: qui usque nunc sunt testes
ejus ad plebem. Et nos vobis annuntia-
mus eam, quæ ad patres nostros repromis-
sio facta est: quoniam hanc Deus adimple-
vit filiis nostris, resuscitans Jesum, sicut et
in Psalmo secundo scriptum est: Filius
meus es tu: ego hodie genui te. Quod au-
tem suscitavit eum a mortuis, amplius jam
non revocaturum in corruptionem, ita dixit,
quia Dabo vobis sancta David fidelia.
Ideoque et alias dicit: Non dabis Sanctum

τῆς μερικῆς σὴ χάριτος προλαβέσης βάνεις
τὸν νοὺν μας καλὰς ἐπιθυμίας, οὕτω ἵνα
δυνηθῶμεν διὰ τῆς ἀκαταπαύστου βοηθείας
σὴ ἵνα φέρωμεν αὐτὰς εἰς καλὸν τέλος, δι' Ἰησοῦ
Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν, τοῦ ζώντος καὶ βα-
σιλεύοντος μετὰ σοῦ καὶ τοῦ Πνεύματος ἁγίου,
εἰς τὸς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Πραξ. ιγ'. κς'.

ἈΝΔΡΕΣ ἀδελφοί, υἱοὶ τοῦ γένους Ἀβραάμ,
καὶ ὅσοι ἀπὸ σᾶς φοβᾶσθε τὸν Θεόν, ὁ λόγος
ταύτης τῆς σωτηρίας ἀπεστάλη. Ἐπειδὴ οἱ
κατοικοῦντες ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ οἱ ἄρχοντες
τῶν, τοῦτον ἀγνοήσαντες, καὶ κρίναντες, τὰς
φωνὰς ἐπλήρωσαν τῶν προφητῶν τὰς ἀναγι-
νωσκομένας κατὰ σάββατον. Καὶ μηδεμίαν
αἰτίαν θανάτου εὐρόντες, ἐζήτησαν τὸν Πιλάτον
ἵνα τὸν θανατώσῃ. Ὡς δὲ ἐτελείωσαν πάντα
τὰ περὶ αὐτοῦ γεγραμμένα, κατεβάσαντες αὐ-
τόν ἀπὸ τοῦ ξύλου, τὸν ἔβαλαν εἰς τὸ μνη-
μεῖον. Ὁ δὲ Θεὸς τὸν ἤγειρεν ἀπὸ τῶν νεκρῶν.
Καὶ ἐφάνη διὰ πολλὰς ἡμέρας εἰς τὰς ἀνα-
βάνας μὲν αὐτόν ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας εἰς τὴν
Ἱερουσαλὴμ, οἱ ὅποιοι εἶναι οἱ πρὸς τὸν λαόν
μάρτυρές τε. Καὶ ἡμεῖς σᾶς εὐαγγελίζομεν
τὴν γενομένην πρὸς τοὺς πατέρας εὐαγγελίαν
ὅτι ὁ Θεὸς ἐτελείωσε ταύτην εἰς ἡμᾶς τὰ τέκνα
τῶν ἀναστήσας τὸν Ἰησοῦν. Καθὼς ἐγράφη
εἰς τὸν δεύτερον ψαλμόν. Σὺ εἶσαι Υἱός μου,
ἐγὼ σὲ ἐγέννησα σήμερον. Καὶ διότι τὸν ἀνέστη-
σεν ἐκ νεκρῶν διὰ τὴν μὴ διαφθορὰν πλέον, οὕ-
τως εἶπεν. Ὅτι θέλω σᾶς ὁῶσιν τὰς πιστὰς
χάριτας τὰς τοῦ Δαβὶδ ταμιεύνας. Διὰ τοῦτο

siccome per tua grazia speciale preveniente
c'infondi nelle menti buoni desideri, così
possiamo colla tua continua assistenza, re-
carne il tutto a buon effetto per Gesù
Cristo nostro Signore, che vive e regna con
te, e lo Spirito Santo, sempre un Dio, ne' se-
coli de' secoli. Amen.

L' Epistola. Fatti degli Apost. xiii. 26.

UOMINI fratelli, figliuolo della progenie
d' Abraam, e que' di voi che temete Iddio, a
voi è stata mandata la parola di questa sa-
lute; perciocchè gli abitanti di Gera-
salem ed i lor rettori, non avendo ricono-
sciuto questo Gesù, condannandolo hanno
adempiti i detti de' profeti, che si leggono
ogni Sabato. E, benchè non trovassero in
lui alcuna cagion di morte, richiesero Pilato
che fosse fatto morire. E, dopo ch' ebbero
compiute tutte le cose che sono scritte di
lui, egli fu tratto giù dal legno e fu posto
in un sepolcro. Ma Iddio lo suscitò
dai morti. Ed egli fu veduto per molti
giorni da coloro ch' erano con lui saliti da
Galilea in Gerusalemme, i quali sono i suoi
testimoni appo' il popolo. E noi ancora
v' evangeliziamo la promessa fatta a' padri,
dicendovi, ch' Iddio l' ha adempiuta inverso
di noi, lor figliuoli, avendo risuscitato Gesù,
siccome ancora è scritto nel salmo secondo:
tu sei il mio figliuolo, oggi t' ho generato.
E, perciocchè egli l' ha risuscitato dai morti
per non tornar più nella corruzione, egli ha
detto così: io vi darò le fedeli grazie pro-
messe a David. Perciò ancora egli dice in

death, and opened unto us the gate of everlasting life; We humbly beseech thee, that, as by thy special grace preventing us thou dost put into our minds good desires, so by thy continual help we may bring the same to good effect: through Jesus Christ our Lord, who liveth and reigneth with thee and the Holy Ghost, ever one God, world without end. *Amen.*

For the Epistle. Acts xiii. 26.

MEN and brethren, children of the stock of Abraham, and whosoever among you feareth God, to you is the word of this salvation sent. For they that dwell at Jerusalem, and their rulers, because they knew him not, nor yet the voices of the prophets which are read every sabbath-day, they have fulfilled them in condemning him. And though they found no cause of death in him, yet desired they Pilate that he should be slain. And when they had fulfilled all that was written of him, they took him down from the tree, and laid him in a sepulchre. But God raised him from the dead: and he was seen many days of them which came up with him from Galilee to Jerusalem, who are his witnesses unto the people. And we declare unto you glad tidings, how that the promise which was made unto the fathers, God hath fulfilled the same unto us their children, in that he hath raised up Jesus again; as it is also written in the second Psalm, Thou art my Son, this day have I begotten thee. And as concerning that he raised him up from the dead, now no more to return to corruption, he said on

as ouvert la porte de la vie éternelle; nous te supplions humblement que, comme par ta grâce prevenante, tu nous inspires de bons desirs, tu daignes aussi faire que par un continuel secours de cette même grâce, nous puissions les mettre en effet par Jesus-Christ notre Seigneur: qui vit et qui règne avec toi et avec le Saint Esprit, un seul Dieu béni éternellement. *Amen.*

Pour l'Épître, Actes xiii. 26.

HOMMES frères, enfans de la race d'Abraham, et ceux d'entre vous qui craignez Dieu, c'est à vous que la parole de ce salut a été envoyée. Car les habitans de Jérusalem et leurs gouverneurs ne l'ayant point connu, ont même, en le condamnant, accompli les paroles des prophètes, qui se lisent chaque sabbat. Et quoiqu'ils ne trouvassent rien en lui qui fût digne de mort, ils prièrent Pilate de le faire mourir. Et après qu'ils eurent accompli toutes les choses qui avoient été écrites de lui, on l'ôta du bois, et on le mit dans un sépulchre. Mais Dieu l'a ressuscité des morts: et il a été vu durant plusieurs jours par ceux qui étoient montés avec lui de Galilée à Jérusalem, qui sont ses témoins devant le peuple. Et nous vous annonçons, quant à la promesse qui a été faite à nos pères, que Dieu l'a accomplie envers nous qui sommes leurs enfans, ayant suscité Jésus, selon qu'il est écrit au psaume second: tu es mon Fils, je t'ai aujourd'hui engendré. Et pour montrer qu'il l'a ressuscité des morts, pour ne devoir plus retourner au sépulchre, il a dit ainsi: je vous donnerai les saintetés de David assurées. C'est pourquoi il dit aussi dans un autre

ns keinen Beistand, daß wir stets die guten Entschlüssen glücklich in Ausföhrung bringen mögen, die du durch deine besondere und zuvorkommende Gnade in unseren Seelen erweckst, durch unsern Herrn, Jesum Christum, der ein einiger Gott mit dir und dem heiligen Geiste, in alle Ewigkeit lebt und regiert. *Amen.*

Die Epistel. Ap. Gesch. 13, 26—41.
Ihr Männer, lieben Brüder, ihr Kinder des Geschlechts Abrahams, und die unter euch Gott fürchten! euch ist das Wort dieses Heils gesandt. Denn die zu Jerusalem wohnen, und ihre Obersten, diemeil sie diesen nicht kannten, noch die Stimme der Propheten, (welche auf alle Sabbath gelesen werden) haben sie dieselben mit ihren Urtheilen erfüllet. Und wiewohl sie keine Ursache des Todes an ihm fanden, baten sie doch Pilatum, ihn zu tödten. Und als sie alles vollendet hatten, was von ihm geschrieben ist, nahmen sie ihn von dem Holze, und legten ihn in ein Grab. Aber Gott hat ihn auferwecket von den Todten. Und er ist erschienen viele Tage denen, die mit ihm hinauf von Galiläa gen Jerusalem gegangen waren, welche sind seine Zeugen an das Volk. Und wir auch verkündigen euch die Verheißung, die zu unsern Vätern geschehen ist, daß dieselbige Gott uns, ihren Kindern, erfüllet hat, in dem, daß er Jesum auferwecket hat; wie denn im andern Psalm geschrieben steht: Du bist mein Sohn, heute habe ich dich gezeuget. Daß er ihn aber hat von den Todten auferwecket, daß er hinfort nicht mehr soll verwesten, spricht er also: Ich will euch die Gnade, David verheissen, treulich halten. Darum spricht

gracia, inspirandonos buenos deseos; así por tu continuo auxilio los llevamos á efecto: mediante Jesu Christo nuestro Señor, que vive y reyna contigo, en unidad del Espíritu Santo, por todos los siglos de los siglos. *Amen.*

Por la Epistola. Hech. xiii. 26.

VARONES hermanos, hijos del linage de Abraham, y los que entre vosotros temen á Dios, á vosotros es enviada la palabra de esta salud. Porque los que moraban en Jerusalem, y los Principes de ella, no conociendo á este, ni á las voces de los Prophetas, que cada Sábado se leen, las cumplieron sentenciándole: y no hallando en él ninguna causa de muerte, pidieron á Pilato, que se le quitase la vida. Y quando hubieron cumplido todas las cosas, que estaban escritas de él, quitándolo del madero, lo pusieron en un sepulcro. Mas Dios lo resucitó al tercero dia de entre los muertos: y lo vieron muchos dias aquellos, que subieron juntamente con él de la Galiléa á Jerusalem: los quales hasta ahora dan testimonio de él al pueblo. Y nosotros os anunciamos aquella promesa, que fué hecha á nuestros padres: la qual ciertamente ha cumplido Dios á nuestros hijos, resucitando á Jesus, como tambien está escrito en el Psalmo segundo: Tú eres mi Hijo, yo hoy te he engendrado. Y que le haya resucitado de entre los muertos, para nunca mas volver á corrupcion, lo dixo de esta manera: Os daré las cosas santas de David firmes. Y por esto dice tambien en otro lugar: No

καὶ ἐν ἑτέρῳ λέγει· Οὐ δώσεις τὸν ὅσιόν σου ἰδεῖν διαφθοράν. Δαβὶδ μὲν γὰρ ἰδίᾳ γενεᾷ ὑπηρετήσας τῇ τοῦ Θεοῦ βουλῇ, ἐκοιμήθη, καὶ προστεθῇ πρὸς τοὺς πατέρας αὐτοῦ, καὶ εἶδε διαφθοράν· Ὁν δὲ ὁ Θεὸς ἡγειρεν, οὐκ εἶδε διαφθοράν. Γνωστὸν οὖν ἔστω ὑμῖν, ἄνδρες ἀδελφοί, ὅτι δια τούτῃ ὑμῖν ἄφεσις ἁμαρτιῶν καταγγέλλεται. Καὶ ἀπὸ πάντων ὧν οὐκ ἠδυνήθητε ἐν τῷ νόμῳ Μωσέως δικαιωθήναι, ἐν τούτῳ πᾶς ὁ πιστευὼν δικαιούται. Βλέπετε οὖν μὴ ἐπέλθῃ ἐφ' ὑμᾶς τὸ εἰρημένον ἐν τοῖς προφήταις· Ἰδετε οἱ καταφρονῆται, καὶ θαυμάσατε, καὶ ἀφανίσθητε· ὅτι ἔργον ἐγὼ ἐργάζομαι ἐν ταῖς ἡμέραις ὑμῶν, ἔργον ἢ οὐ μὴ πιστεύσητε, ἐάν τις ἐκδιηγῆται ὑμῖν.

Εὐαγγέλιον. Λουκ. κδ'. λς.

ΑΥΤΟΣ ὁ Ἰησοῦς ἔστι ἐν μέσῳ αὐτῶν, καὶ λέγει αὐτοῖς· Εἰρήνη ὑμῖν. Πτοηθέντες δὲ καὶ ἔμβοιον γενόμενοι ἐδόκον πνεῦμα θεωρεῖν. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Τὶ τετραγόμενοι ἐσέ, καὶ διατὶ διαλογισμοὶ ἀνιβαίνουσιν ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν; Ἰδετε τὰς χεῖράς μου καὶ τοὺς πόδας μου, ὅτι αὐτὸς ἐγὼ εἰμὶ· ψηλαφίσατέ με καὶ ἴδετε· ὅτι πνεῦμα σάρκα καὶ ὥστέα οὐκ ἔχει, καθὼς ἐμεθεωρεῖτε ἔχοντα. Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐπέδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας. Ἐτι δὲ ἀπιστούντων αὐτῶν ἀπὸ τῆς χαρῆς, καὶ θαυμαζόντων, εἶπεν αὐτοῖς· Ἐχετε τι βρώσιμον ἐνθάδε; Οἱ δὲ ἐπέδωκαν αὐτῷ ἰχθύος ὑπὸ τοῦ μέρους, καὶ ἀπὸ μελισσίου κρήνιον. Καὶ λαβὼν, ἐνώπιον αὐτῶν ἔφαγεν· Εἶπε δὲ αὐτοῖς· Οὗτοι οἱ λόγοι οὖν

λέγει καὶ εἰς ἄλλον τόπον. Δὲν θέλεις συγχωρῆσαι τὸν ἀγαθὸν σὺ ἢ ἀδιαφθάρῃ. Διότι ἀληθῶς ὁ Δαβὶδ θελεύσας εἰς τὸν καιρὸν τοῦ κατὰ τὴν βεβληντὸς Θεοῦ, ἀπέθανε, καὶ προστεθῇ πρὸς τὰς πατέρας τῆς, καὶ εἶδε διαφθοράν. Ἐκείνος ὅμως ὁ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ἐγεγέρθει δὲν διεφθάρει. Μαθετε λοιπὸν, ἄνδρες ἀδελφοί, ὅτι δι' αὐτῆς, σὰς καταγγέλλεται συγχώρησις ἁμαρτιῶν. Καὶ ἀπὸ πάντας τὰς ἁμαρτίας ἀπὸ τὰς ὁποίας δὲν ἐδυνήθητε ἢ ἀδικαῶν, διὰ τὸν τοῦ Μωσέως νόμον, δικαιούται ὁ εἰς αὐτὸν πιστεύων. Βλέπετε, λοιπὸν μὴ σὰς λάχῃ τοῖς τὰς προφῆτας εἰρημένον. Ἰδετε σεῖς οἱ καταφρονῆται, καὶ θαυμάσατε, καὶ ἀφανίσθητε· ὅτι ἐγὼ καμῶν ἔργον εἰς τὰς ἡμέρας σας, ἔργον τὸ ὁποῖον δὲν θέλετε πιστεύειν, ἐάν τις σὰς τὸ διηγῇ.

Εὐαγγέλιον. Λουκ. κδ'. λς'.

ΑΥΤΟΣ ὁ Ἰησοῦς ἔμεινεν εἰς τὴν μέσσην των, καὶ τῆς λέγει· Εἰρήνη μὲ σὰς. Σκοτισμένοι δὲ καὶ πεφοβισμένοι ἐπισυνέκρινον ὅτι ἐθεώρουν πνεῦμα. Καὶ τοῖς εἶπε· Τί εἶσθε ταραγμένοι, καὶ διατὶ εἰς τὰς καρδίας σας ἐμβαινῶσι διαλογισμοί; Ἰδετε τὰς χεῖράς μου, καὶ τὸς πόδας μου, ὅτι ἐγὼ εἰμὶ αὐτός. Ἐγγίστατέ με καὶ ἴδετε· ὅτι πνεῦμα, κορμὶ καὶ κώκκαλα δὲν ἔχει, καθὼς θεωρεῖτε ὅτι ἐγὼ ἔχω. Καὶ τῷτο εἰπὼν τοὺς ἔδειξε τὰς χεῖρας καὶ τὸς πόδας. Αὐτοὶ δὲ ἀκώμῃ ἀπιστοῦντες ἀπὸ τὴν χαρὰν, καὶ θαυμάζοντες τῶς εἶπεν· Ἐχετε ἐδῶ τίποτε εἰς φαγητόν; Οἱ δὲ τοῦ ἔδωσαν ὀψαρίου μέρους τι ὀψημενον, καὶ κρήνιον. Καὶ λαβὼν, ἐμπροσθέντων ἔφαγε· καὶ τῶς εἶπεν· Οὗτοι οἱ λόγοι εἶναι. Τοὺς

tuum videre corruptionem. David enim, in sua generatione cum administrasset voluntati Dei, dormivit: et appositus est ad patres suos, et vidit corruptionem. Quem vero Deus suscitavit a mortuis, non vidit corruptionem. Notum igitur sit vobis, viri fratres, quia per hunc vobis remissio peccatorum annuntiatur, et ab omnibus, quibus non potuistis in lege Moysi justificari, in hoc omnis qui credit, justificatur. Videte ergo, ne superveniat vobis, quod dictum est in Prophetis: Videte, contemptores, et admiramini, et disperdimini: quia opus operor ego in diebus vestris, opus quod non credetis, siquis enarraverit vobis.

Evangelium. S. Luc. xxiv. 36.

STETIT Jesus in medio eorum, et dicit eis: Pax vobis: ego sum: nolite timere. Conturbati vero, et conterriti, existimabant se spiritum videre. Et dixit eis: Quid turbati estis, et cogitationes ascendant in corda vestra? Videte manus meas, et pedes, quia ego ipse sum: palpite, et videte; quia spiritus carnem et ossa non habet, sicut me videtis habere. Et, cum hoc dixisset, ostendit eis manus et pedes. Adhuc autem illis non credentibus, et mirantibus præ gaudio, dixit: Habetis hic aliquid, quod manducetur? At illi obtulerunt ei partem piscis assi, et favum mellis. Et, cum manducasset coram eis, sumens reliquias, dedit eis. Et dixit ad eos: Hæc

un altro luogo: tu non permetterai, che l' tuo santo veggia corruzione. Conciosiacchè veramente David, avendo servito al consiglio di Dio nella sua età, si sia addormentato e sia stato aggiunto a suoi padri, ed abbia veduta corruzione. Ma colui ch' Id-dio ha risuscitato non ha veduta corruzione. Siavi adunque noto, Fratelli, che per costui v'è annunziata la remission de' peccati, e che di tutte le cose, onde per la legge di Moisé non siete potuti esser giustificati, chiunque crede è giustificato per lui. Guardatevi adunque, che non venga sopra voi ciò ch' è detto ne' profeti: vedete, o sprezzatori, e maravigliatevi: riguardate e siate smarriti: perciocchè io fo un' opera a' di vostri, la quale voi non crederete, quando alcuno ve la racconterà.

L' Evangelo. S. Luc. xxiv. 36.

GESU stesso comparve nel mezzo di loro, e disse: pace a voi; ma essi smarriti, ed impauriti pensavano vedere uno spirito. Ed egli disse loro, perchè siete turbati? E perchè si levano ragionamenti ne' cuori vostri? Vedete le mie mani, ed i miei piedi, perciocchè io son desso: palpatemi, e vedete, perchè uno spirito non ha carne né ossa, come ne vedete aver io. E, detto questo, mostrò loro le mani ed i piedi. Ma, non credendo essi ancora per l' allegrezza, e maravigliandosi, egli disse loro: avete voi qui alcuna cosa da mangiare? Ed essi gli diedero un pezzo di pesce arrostito ed un favo di miele. Ed egli presolo mangiò in

this wise, I will give you the sure mercies of David. Wherefore he saith also in another Psalm, Thou shalt not suffer thine Holy One to see corruption. For David, after he had served his own generation by the will of God, fell on sleep, and was laid unto his fathers, and saw corruption: But he whom God raised again saw no corruption. Be it known unto you therefore, men and brethren, that through this man is preached unto you the forgiveness of sins: And by him all that believe are justified from all things, from which ye could not be justified by the law of Moses. Beware therefore, lest that come upon you which is spoken of in the prophets; Behold, ye despisers, and wonder, and perish: for I work a work in your days, a work which ye shall in no wise believe, though a man declare it unto you.

The Gospel. St. Luke xxiv. 36.

JESUS himself stood in the midst of them, and saith unto them, Peace be unto you. But they were terrified and affrighted, and supposed that they had seen a spirit. And he said unto them, Why are ye troubled, and why do thoughts arise in your hearts? Behold my hands and my feet, that it is I myself: handle me, and see; for a spirit hath not flesh and bones, as ye see me have. And when he had thus spoken, he shewed them his hands and his feet. And while they yet believed not for joy, and wondered, he said unto them, Have ye here any meat? And they gave him a piece of a broiled fish, and of an honeycomb. And he took it, and did eat before them. And he said unto them, These are the words

endroit: tu ne permettras point que ton Saint sente la corruption. Car certes David, après avoir servi son temps au conseil de Dieu, s'est endormi, et a été mis avec ses pères, et a senti la corruption; mais celui que Dieu a ressuscité, n'a point senti de corruption. Sachez donc, hommes frères, que c'est par lui que vous est annoncée la remission des péchés; et que de tout ce dont vous n'avez pu être justifiés par la loi de Moïse, quiconque croit est justifié par lui. Prenez donc garde qu'il ne vous arrive ce qui est dit dans les prophètes: voyez, contempteurs, et vous en étonnez, et soyez dissipés; car je m'en vais faire une œuvre en votre temps, une œuvre que vous ne croirez point, si quelqu'un vous la raconte.

L'Evangile, St. Luc xxiv. 36.

JESUS se présenta lui-même au milieu d'eux, et leur dit: que la paix soit avec vous. Mais eux, tout troublés et épouvantés, croyoient voir un esprit. Et il leur dit: pourquoï vous troublez-vous? et pourquoï monte-t-il des pensées dans vos cœurs? Voyez mes mains et mes pieds, car c'est moi-même: touchez-moi, et me considérez bien; car un esprit n'a ni chair ni os comme vous voyez que j'ai. Et en disant cela, il leur montra ses mains et ses pieds. Mais comme encore de joie ils ne croyoient point, et qu'ils s'étonnoient, il leur dit: avez-vous ici quelque chose à manger? Et ils lui présentèrent une pièce de poisson rôti, et d'un rayon de miel. Et l'ayant pris, il en mangea devant eux. Puis il leur dit; ce sont ici les discours que je vous tenois, quand

er auch am andern Orte: Du wirst es nicht zugeben, daß dein Heiliger die Verwerfung sehe. Denn David, da er zu seiner Zeit gedienet hatte dem Willen Gottes, ist er entschlafen, und zu seinen Vätern methan, und hat die Verwerfung gesehen. Den aber Gott auferwecket hat, der hat die Verwerfung nicht gesehen. So sey es nun euch kund, lieben Brüder, daß euch verümbiget wird Vergebung der Sünden durch diesen, und von dem allen, durch welches ihr nicht konntet im Gesetze Moses gerecht werden. Wer aber an diesen glaubt, der ist gerecht. Sehet nun zu, daß nicht über euch komme, das in den Propheten gesagt ist: Sehet, ihr Verächter, und vermundert euch, und werdet zu nichts; denn ich thue ein Werk zu euren Zeiten, welches ihr nicht glauben werdet, so es euch jemand erzählen wird.

Das Evangelium. Luc. 24, 36—48.

Da sie aber davon redeten, trat er selbst, Jesus, mitten unter sie, und sprach zu ihnen: Friede sey mit euch! Sie erschraken aber, und fürchteten sich, meineten, sie sahen einen Geist. Und er sprach zu ihnen: Was seht ihr so erschrocken? und warum kommen solche Gedanken in eure Herzen? Sehet meine Hände, und meine Füße, ich bin es selber; fählet mich, und sehet, denn ein Geist hat nicht Fleisch und Bein, wie ihr sehet, daß ich habe. Und da er das sagte, zeigte er ihnen Hände und Füße. Da sie aber noch nicht glaubten vor Freuden, und sich vermunderten, sprach er zu ihnen: Habt ihr hier etwas zu essen? Und sie legten ihm vor ein Stück vom gebratenen Fische und Honigseim. Und er nahm's, und aß vor ihnen. Er aber sprach zu ihnen: Das sind

permitirás que tu Santo vea corrupcion. Porque David en su tiempo habiendo servido, segun la voluntad de Dios murió: y fue puesto con sus padres, y vió corrupcion. Pero aquel, que Dios ha resucitado de entre los muertos, no vió corrupcion. Séaos pues notorio, varones hermanos, que por este se os anuncia remision de pecados, y de todo lo que no pudisteis ser justificados por la Ley de Moysés, en este es justificado todo aquel que cree. Pues guardaos que no venga sobre vosotros, lo que dixéron los Prophetas: mirad, menospreciadores, y maravillaos, y desapareced: que yo obro una obra en vuestros dias, obra que no creereis, si alguno os la contare.

El Evangelio. S. Luc. xxiv. 36.

JESUS se puso en medio de ellos, y les dixo: Paz á vosotros: Yo soy, no temais. Mas ellos turbados y espantados, pensaban que veían algun espíritu. Y les dixo: ¿Por qué estais turbados, y suben pensamientos á vuestros corazones? Ved mis manos y mis pies, que yo mismo soy: palpad y ved: que el espíritu no tiene carne ni huesos, como veis que yo tengo. Y dicho esto, les mostró las manos y los pies. Mas como aun no lo acabasen de creer, y estuviesen maravillados de gozo, les dixo: Teneis aquí algo de comer? Y ellos le presentaron parte de un pez asado, y un panal de miel. Y habiendo comido delante de ellos, tomó las sobras, y se las dió. Y les dixo: Estas

DOMINICA PRIMA POST PASCHA.

ἐλάλησα πρὸς ὑμᾶς ἔτι ὡν σὺν ὑμῖν, ὅτι δεῖ πληρωθῆναι πάντα τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ νόμῳ Μωσέως, καὶ προφῆταις, καὶ ψαλμοῖς περὶ ἐμοῦ. Τότε διηγοίεν αὐτῶν τὸν νοῦν, τοῦ συνιέναι τὰς γραφάς. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ὅτι οὕτω γέγραπται, καὶ οὕτως ἔδει παθεῖν τὸν Χριστὸν, καὶ ἀναστῆναι ἐκ νεκρῶν τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, καὶ κηρυχθῆναι ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ μετάνοιαν καὶ ἄφεσιν ἁμαρτιῶν εἰς πάντα τὰ ἔθνη, ἀρχάμενον ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ. Ὑμεῖς δὲ ἔστε μάρτυρες τούτων.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΩΤΗ ΜΕΤΑ ΤΟ ΠΑΣΧΑ.

Συναπτή.

ΠΑΤΕΡ παντοδύναμε, ὁ τὸν ἰδίον σου Υἱὸν ὠρησάμενος παραδοθῆναι διὰ τὰ παραπτώματα ἡμῶν, καὶ ἐγερθῆναι διὰ τὴν δικαιοσύνην ἡμῶν· Χάρισαι ἡμῖν παλαιὰν τῆς κακίας καὶ πονηρίας ζύμην οὕτως ἐκκαθῆραι, ὥστε ἐν τῇ τοῦ βίου ἐιλικρινείᾳ τε καὶ ἀληθείᾳ σοὶ λατρεύειν, διὰ τῆς ἀξίας τοῦ αὐτοῦ Υἱοῦ σου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. α'. Ἰωάν. ε'. δ'.

ΟΤΙ πᾶν τὸ γεγεννημένον ἐκ τοῦ Θεοῦ, νικᾷ τὸν κόσμον· καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ νίκη ἣ νικήσασα τὸν κόσμον, ἡ πίστις ἡμῶν. Τίς ἐστὶν ὁ νικῶν

sunt verba, quæ locutus sum ad vos, cum adhuc essem vobiscum, quoniam necesse est impleri omnia, quæ scripta sunt in lege Moysi, et Prophetis, et in Psalmis, de me. Tunc aperuit illis sensum, ut intelligerent Scripturas; et dixit eis, quoniam sic scriptum est; et sic oportebat Christum pati, et resurgere a mortuis tertia die; et prædicari, in nomine ejus, pœnitentiam et remissionem peccatorum in omnes gentes, incipientibus ab Ierosolyma. Vos autem testes estis horum.

DOMINICA PRIMA POST PASCHA.

Collecta.

OMNIPOTENS Pater! qui Filium tuum unigenitum dedisti, ut pro peccatis nostris moreretur, et propter justificationem nostram resurgeret; concede, ut, abjecto malitiæ et nequitie fermento, in puritate vitæ et veritate semper tibi serviamus, per merita ejusdem Filii tui, Jesu Christi, Domini nostri. Amen.

Epistola. 1 S. Joan. v. 4.

OMNE, quod natum est ex Deo, vincit mundum; et hæc est victoria, quæ vincit mundum, fides nostra. Quis est, qui vincit

ὁποίους ἐλάλησα πρὸς ὑμᾶς, ἔτι μὲ σὺς εὐρισκομένους, ὅτι πρέπει 'να τελειωθῶσι πάντα τὰ γεγραμμένα εἰς τὸν νόμον Μωσέως, καὶ εἰς τὰς προφῆτας, καὶ εἰς τὰς ψαλμοὺς, περὶ ἐμοῦ. Τότε τὰς ἡνείκεν τὸν νοῦν ὅπως καταλάβωσι τὰς γραφάς· καὶ τὰς εἶπεν· Ὅτι αὐτὸ ἐγράφη, καὶ αὐτὸ ἐπρέπε 'να πάθῃ ὁ Χριστὸς, καὶ τὴν τρίτην ἡμέραν 'να ἀνασταθῇ ἐκ νεκρῶν, καὶ 'να κηρυχθῇ εἰς τὸ ὄνομά τε μετάνοια καὶ συγχώρησις ἁμαρτιῶν εἰς πάντα τὰ ἔθνη, ἀρχινόντας ἀπὸ τῆς Ἱερουσαλὴμ.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΩΤΗ ΜΕΤΑ ΤΟ ΠΑΣΧΑ.

Συναπτή.

ΠΑΤΕΡ παντοδύναμε ὁ τὸν μονογενῆ σου υἱὸν ὠρησάς, ἵνα ἀποθάνῃ διὰ τὰς ἁμαρτίας μας, καὶ 'να ἀνασταθῇ διὰ τὴν δικαιοσύνην μας, χάρισαι μας 'να ἀπορρίψωμεν τοιοῦτωτρόπως τὴν ζύμην τῆς κακίας καὶ πονηρίας ὥστε 'να σὲ θαυλεύσωμεν πάντα ἐν καθιρότητι ζωῆς καὶ ἀληθείας διὰ τῆς ἀξίας αὐτοῦ τοῦ υἱοῦ σου Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. α'. Ἰωάν. ε'. δ'.

ΟΤΙ πᾶν τὸ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ γεγεννημένον νικᾷ τὸν κόσμον, καὶ αὕτη εἶναι ἡ νίκη ἣ νικήσασα τὸν κόσμον, ἡ πίστις μας. Ποῖος εἶναι ὁ νικῶν τὸν

lor presenza. Poi disse loro: questi sono i ragionamenti ch'io vi teneva, essendo ancora con voi: che conveniva che tutte le cose scritte di me nella legge di Moisé e ne' profeti, e ne' salmi fossero adempiute. Allora egli asperse loro la mente, per intendere le scritture, e disse loro: così è scritto, e così conveniva che 'l Cristo soffrisse, ed al terzo giorno risuscitasse da' morti; e che nel suo nome si predicasse penitenza, e remissione de' peccati fra tutte le genti, cominciando da Gerusalemme. Or voi siete testimoni di queste cose.

LA PRIMA DOMENICA DOPO LA PASQUA.

La Collecta.

PADRE onnipotente, che hai dato l' unico tuo figliuolo, acciocchè morisse per i nostri peccati, e che risuscitasse per la nostra giustificazione; facci la grazia di rigettar in tal modo il lievito di malizia e malvagità che ti serviamo sempremai in purità di vita e verità, per i meriti di esso Gesù Cristo, tuo figliuolo, nostro Signore. Amen.

L' Epistola. 1 S. Giov. v. 4.

TUTTO quello ch'è nato da Dio vince il mondo; e quest' è la vittoria che ha vinto il mondo, sennon colui che crede, che Gesù

which I spake unto you, while I was yet with you, that all things must be fulfilled which were written in the law of Moses, and in the Prophets, and in the Psalms concerning me. Then opened he their understanding, that they might understand the Scriptures, and said unto them, Thus it is written, and thus it beloveth Christ to suffer, and to rise from the dead the third day; and that repentance and remission of sins should be preached in his Name among all nations, beginning at Jerusalem. And ye are witnesses of these things.

THE
FIRST SUNDAY AFTER EASTER.

The Collect.

ALMIGHTY Father, who hast given thine only Son to die for our sins, and to rise again for our justification; Grant us so to put away the leaven of malice and wickedness, that we may alway serve thee in pureness of living and truth; through the merits of the same thy Son Jesus Christ our Lord. *Amen.*

The Epistle. 1 St. John v. 4.

WHATSOEVER is born of God overcometh the world; and this is the victory that overcometh the world, even our faith. Who is he that overcometh the world, but he that believeth that Jesus is the Son of

j'étois encore avec vous, qu'il falloit que toutes les choses qui sont écrites de moi dans la loi de Moÿse, et dans les prophètes, et dans les pseumes fussent accomplies. Alors il leur ouvrit l'entendement, pour entendre les Ecritures; et il leur dit: il est ainsi écrit, et ainsi il falloit que le Christ souffrît, et qu'il resuscitât des morts le troisième jour; et qu'on prêchât en son nom la repentance et la remission des péchés parmi toutes les nations, en commençant par Jérusalem. Et vous êtes témoins de ces choses.

LE PREMIER DIMANCHE APRES
PAQUES.

La Collecte.

O DIEU et Père céleste, qui as voulu que ton Fils bien-aimé mourût pour nos offenses, et qu'il resuscitât pour notre justification; fais par ta grâce que nous renoncions à tout levain de malice et de méchanceté, pour te servir constamment en sincérité et en pureté de vie, par les mérites de Jesus-Christ ton Fils notre Seigneur. *Amen.*

L'Épître, 1 St. Jean, v. 4.

TOUT ce qui est né de Dieu, surmonte le monde; et ce qui nous fait remporter la victoire sur le monde, c'est notre foi. Qui est celui qui surmonte le monde, sinon celui qui croit que Jésus est le Fils de Dieu?

die Weiden, die ich zu euch sagte, da ich noch bey euch war; denn es muß alles erfüllet werden, was von mir geschriben ist im Geseze Moyses, in den Propheten, und in den Psalmen. Da öffnete er ihnen das Verstandniß, daß sie die Schrift verstanden. Und sprach zu ihnen: Also ist es geschriben, und also mußte Christus leiden, und auferstehen von den Toten am dritten Tage, und prebigen lassen in seinem Namen Buße und Vergebung der Sünden unter allen Völkern, und anheben zu Jerusalem. Ihr aber seyd bey alles Zeugen.

Am Ersten Sonntage nach Ostern.

Die Collecte.

ALLMÄCHTIGER Vater, der du deinen eingeborenen Sohn, um unserer Sünde willen, in den Tod gegeben und, um unserer Gerechtigkeit willen, wieder auferweckt hast! Verleihe, daß wir uns von dem Sauerteige der Bosheit und Schalktheit so reinigen mögen, um dir in Lauterkeit des Lebens und der Wahrheit stets zu dienen, durch das Verdienst deines Sohnes, Jesu Christi, unseres Herrn. *Amen.*

Die Epistel. 1 Joh. 5, 4—12.

DENN alles, was von Gott geboren ist, überwindet die Welt: und unser Glaube ist über Sieg, der die Welt überwunden hat. Wer ist aber, der die Welt überwindet, ohne der da glaubet, daß Jesus Gottes Sohn ist? Dieser ist es, der da kommt mit Wasser und Blut, Jesus Christus,

son las palabras, que os hablé, estando aun con vosotros, que era necesario, que se cumpliese todo lo que está escrito de mí en la ley de Moysés, y en los Prophetas, y en los Psalmos. Entonces les abrió el sentido, para que entendiesen las Escrituras. Y les dixo: Así está escrito, y así era menester, que el Christo padeciese, y resucitase al tercero día de entre los muertos: y que se predicase en su nombre penitencia y remision de pecados á todas las naciones, comenzando de Jerusalén. Y vosotros testigos sois de estas cosas.

LA PRIMERA DOMINICA DESPUES
DE PASCUA.

La Colecta.

PADRE Omnipotente, que entregaste tu hijo unigenito a morir por nuestros pecados, y resucitar para nuestra justificacion: concedenos que apartando de nosotros la levadura de malicia é iniquidad, te sirvamos siempre en pureza de vida y verdad, por los meritos del mismo tu Hijo Jesus-Christo nuestro Señor. *Amen.*

La Epistola. S. Juan v. 4.

TODO lo que nace de Dios, vence al mundo; y esta es la victoria que vence al mundo, nuestra fé. ¿Quién es el que vence al mundo sino el que cree que Jesus es el Hijo de Dios? este es Jesu-Christo, que vino por agua, y por sangre; no por agua tan

τὸν κόσμον, εἰ μὴ ὁ πιστεύων ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ; Οὗτός ἐστιν ὁ ἐλθὼν δι' ὕδατος καὶ αἵματος, Ἰησοῦς ὁ Χριστός· οὐκ ἐν τῷ ὕδατι μόνον, ἀλλ' ἐν τῷ ὕδατι καὶ τῷ αἵματι· καὶ τὸ Πνεῦμά ἐστι τὸ μαρτυροῦν, ὅτι τὸ Πνεῦμά ἐστιν ἡ ἀλήθεια. "Ὅτι τρεῖς εἰσιν οἱ μαρτυροῦντες ἐν τῷ οὐρανῷ, ὁ Πατήρ, ὁ Λόγος, καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα· καὶ οὗτοι οἱ τρεῖς ἐν εἰσι. Καὶ τρεῖς εἰσιν οἱ μαρτυροῦντες ἐν τῇ γῇ, τὸ πνεῦμα, καὶ τὸ ὕδωρ, καὶ τὸ αἶμα· καὶ οἱ τρεῖς ἐπὶ τὸ ἐν εἰσιν. Εἰ τὴν μαρτυρίαν τῶν ἀνθρώπων λαμβάνομεν, ἡ μαρτυρία τοῦ Θεοῦ μείζων ἐστίν· ὅτι αὕτη ἐστὶν ἡ μαρτυρία τοῦ Θεοῦ, ἣν μεμαρτύρηκε περὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ. Ὁ πιστεύων εἰς τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ, ἔχει τὴν μαρτυρίαν ἐν ἑαυτῷ· ὁ μὴ πιστεύων τῷ Θεῷ, ψεύστην πεποίηκεν αὐτὸν, ὅτι οὐ πεπιστευκεν εἰς τὴν μαρτυρίαν ἣν μεμαρτύρηκεν ὁ Θεὸς περὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ. Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ μαρτυρία, ὅτι ζῶνι αἰώνιον ἔδωκεν ἡμῖν ὁ Θεός· καὶ αὕτη ἡ ζωὴ ἐν τῷ υἱῷ αὐτοῦ ἐστίν. Ὁ ἔχων τὸν υἱόν, ἔχει τὴν ζωὴν· ὁ μὴ ἔχων τὸν υἱόν τοῦ Θεοῦ, τὴν ζωὴν οὐκ ἔχει.

Εὐαγγέλιον. Ἰωάν. κ'. ιθ'.
 ΟΥΣΗΣ οὖν ὧστας τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τῇ μιᾷ τῶν σαββάτων, καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων ὅπου ἦσαν οἱ μαθηταὶ συνηγμένοι διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον, καὶ λέγει αὐτοῖς· Εἰρήνῃ ὑμῖν. Καὶ τοῦτο εἰπὼν, ἔδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τὴν πλευράν αὐτοῦ. Ἐχάρησαν οὖν οἱ μαθηταὶ ἰδόντες τὸν Κύριον. Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς πάλιν· Εἰρήνῃ ὑμῖν· καθὼς ἀπέσταλκέ με ὁ πατήρ, καὶ γὰρ πέμπω ὑμᾶς. Καὶ τοῦτο εἰπὼν, ἐνεφύσησε, καὶ λέγει αὐτοῖς· Λάβετε Πνεῦμα ἅγιον. Ἄν τινων ἀφῆτε τὰς ἁμαρ-

κόσμον, εἰ μὴ ὁ πιστεύων, ὅτι ὁ Ἰησοῦς εἶναι ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ; Οὗτος εἶναι ὅστις ἦλθεν διὰ νεροῦ καὶ αἵματος, Ἰησοῦς ὁ Χριστός· ὅχι μόνον διὰ νεροῦ, ἀλλὰ διὰ νεροῦ καὶ δι' αἵματος· καὶ τὸ πνεῦμα εἶναι ἡ μαρτυρία, ὅτι τὸ πνεῦμα εἶναι ἡ ἀλήθεια. "Ὅτι τρεῖς εἰναι ἐκεῖνοι ὅπου μαρτυροῦσιν εἰς τὸν οὐρανόν, ὁ Πατήρ, ὁ Λόγος, καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα· καὶ ἐτούτι οἱ τρεῖς ἓνα εἶναι. Καὶ τρεῖς εἶναι ἐκεῖνοι ὅπου μαρτυροῦσιν εἰς τὴν γῆν, τὸ πνεῦμα, καὶ τὸ νερόν, καὶ τὸ αἶμα· καὶ οἱ τρεῖς εἶναι ἓνα μόνον καὶ ἴδιον πρᾶγμα. Ἐάν λαμβάνομεν τὴν μαρτυρίαν τῶν ἀνθρώπων, ἡ μαρτυρία τοῦ Θεοῦ εἶναι ἀξιοτέρα· ὅτι αὕτη εἶναι ἡ μαρτυρία τοῦ Θεοῦ, τὴν ὁποίαν μεμαρτύρησε περὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ. Ὁ πιστεύων εἰς τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ ἔχει εἰς τὸν ἑαυτὸν τοῦ τὴν μαρτυρίαν· ὁ μὴ πιστεύων εἰς τὸν Θεόν, τὸν καίμει ψεύστην ὅτι δὲν ἐπίστευσε εἰς τὴν μαρτυρίαν, τὴν ὁποίαν ἐμαρτύρησεν ὁ Θεὸς περὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ. Καὶ ἡ μαρτυρία εἶναι αὕτη· ὅτι ὁ Θεὸς μᾶς ἔδωκε ζωὴν αἰώνιον, καὶ αὕτη ἡ ζωὴ εὐρίσκεται εἰς τὸν υἱόν αὐτοῦ. Ὅστις ἔχει τὸν υἱόν, ἔχει τὴν ζωὴν· ὁ μὴ ἔχων τὸν υἱόν, ζωὴν δὲν ἔχει.

Εὐαγγέλιον. Ἰωάν. κ'. ιθ'.
 ὩΣΑΝ λοιπὸν ἐβραδίαπενέκινον τὴν ἡμέραν τὴν πρώτην τῆς ἐβδομάδος, καὶ αἱ θύραι εὐρισκόμεναι κλεισμέναι, ὅπως οἱ μαθηταὶ ἦσαν συναγμένοι διὰ τὸν φόβον Ἰουδαίων, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐμβήκεν εἰς τὸ μέσον τῆς λέγων· Εἰρήνῃ με σᾶς. Καὶ τοῦτο εἰπὼν τοῖς ἔδειξε τὰς χεῖρας καὶ τὴν πλευράν του. Ἐχάρησαν λοιπὸν οἱ μαθηταί, ἰδόντες τὸν Κύριον. Πάλιν λοιπὸν τῆς εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· Εἰρήνῃ με σᾶς· καθὼς μ' ἐπέλεον ὁ Πατήρ καὶ γὰρ σᾶς πέμπω. Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐνεφύσησε καὶ τὰς λέγει· Λάβετε πνεῦμα ἅγιον. Ἐάν τινος συγχωρήσῃτε

mundum, nisi qui credit quoniam Jesus est Filius Dei? Hic est, qui venit per aquam et sanguinem, Jesus Christus; non in aqua solum, sed in aqua et sanguine. Et Spiritus est, qui testificatur, quoniam Christus est veritas; quoniam tres sunt, qui testimonium dant in Caelo; Pater, Verbum, et Spiritus Sanctus: et hi tres unum sunt. Et tres sunt, qui testimonium dant in terra; spiritus, et aqua, et sanguis: et hi tres unum sunt. Si testimonium hominum accipimus, testimonium Dei majus est, quoniam hoc est testimonium Dei, quod majus est, quoniam testificatus est de Filio suo. Qui credit in Filium Dei, habet testimonium Dei in se. Qui non credit filio, mendacem facit eum, quia non credit in testimonium quod testificatus est Deus de Filio suo. Et hoc est testimonium, quoniam vitam æternam dedit nobis Deus; et hæc vita in Filio ejus est. Qui habet Filium, habet vitam: qui non habet Filium, vitam non habet.

è il figliuol di Dio? Quest' è quel ch' è venuto con acqua e sangue, cioè, Gesù Cristo: non con acqua solamente, ma con sangue e con acqua; e lo spirito e quel che ne rende testimonianza: conciosiacosachè lo spirito sia la verità; perciocchè tre son quelli che testimoniano nel cielo, il padre, il figliuolo, e lo spirito santo: e questi tre sono una stessa cosa. Tre ancora son quelli che testimoniano il verbo sopra la terra, lo spirito, e l' acqua, e'l sangue; e questi tre si riferiscono a quella sola cosa. Se noi riceviamo la testimonianza degli uomini, la testimonianza di Dio è pur maggiore. Perché questa è la testimonianza di Dio, la quale egli ha testimoniata del suo figliuolo. Chi crede nel figliuol di Dio, ha quella testimonianza in sé stesso; chi non crede a Dio, lo fa bugiardo; poichè non ha creduto alla testimonianza, ch' Iddio ha testimoniata intorno al suo figliuolo. E la testimonianza è questa, ch' Iddio ci ha data la vita eterna, e che questa vita è nel suo figliuolo. Chi ha il figliuolo ha la vita; chi non ha il figliuolo di Dio, non ha vita.

Evangelium. S. Joan. xx. 19.

L' Evangelo. S. Giovan. xx. 19.

CUM sero esset die illo, una Sabbatorum, et fores essent clausæ, ubi erant discipuli congregati, propter metum Judæorum; venit Jesus, et stetit in medio; et dixit eis: Pax vobis! Et, cum hoc dixisset, ostendit eis manus et latus. Gavisi sunt ergo discipuli, viso Domino. Dixit ergo eis iterum: Pax vobis! Sicut misit in Patrem, et ego mitto vos. Et hoc cum dixisset, insufflavit, et dixit eis: Accipite Spiritum Sanctum. Quorum remiseritis peccata, re-

QUANDO fu sera, in quell' istesso giorno ch' era il primo della settimana, ed essendo le porte del luogo, ove erano raunati i discepoli, serrate, per tema de' Giudei, Gesù venne e si presentò quivi in mezzo, e disse loro: pace a voi. E detto questo, mostrò loro le sue mani, e'l costato. I discepoli adunque, veduto il Signore, si rallegrarono. E Gesù di nuovo disse loro: pace a voi, come il padre m' ha mandato, così vi mando io. E detto questo, soffiò loro nel viso, e disse loro: ricevete lo spirito; a chi voi

God? This is he that came by water and blood, even Jesus Christ; not by water only, but by water and blood: and it is the Spirit that beareth witness, because the Spirit is truth. For there are three that bear record in heaven, the Father, the Word, and the Holy Ghost: and these three are one. And there are three that bear witness in earth, the spirit, and the water, and the blood: and these three agree in one. If we receive the witness of men, the witness of God is greater; for this is the witness of God, which he hath testified of his Son. He that believeth on the Son of God hath the witness in himself: he that believeth not God, hath made him a liar, because he believeth not the record that God gave of his son. And this is the record, that God hath given to us eternal life; and this life is in his Son. He that hath the Son hath life; and he that hath not the Son of God hath not life.

The Gospel. St. John xx. 19.

THE same day at evening, being the first day of the week, when the doors were shut, where the disciples were assembled for fear of the Jews, came Jesus and stood in the midst, and saith unto them, Peace be unto you. And when he had so said, he shewed unto them his hands and his side. Then were the disciples glad when they saw the Lord. Then said Jesus to them again, Peace be unto you: As my Father hath sent me, even so send I you. And when he had said this, he breathed on them, and saith unto them, Receive ye the holy Ghost.

nicht mit Wasser allein, sondern mit Wasser und Blut. Und der Geist ist es, der da zeuget, daß Geist Wahrheit ist. Denn drey sind, die da zeugen im Himmel: Der Vater, das Wort, und der heilige Geist; und diese drey sind Eins. Und drey sind, die da zeugen auf Erden: Der Geist, und das Wasser und das Blut; und die drey sind beysammen. So wir der Menschen Zeugniß annehmen, so ist Gottes Zeugniß größer; denn Gottes Zeugniß ist das, was er gezeuget hat von seinem Sohne. Wer da glaubet an den Sohn Gottes, der hat solches Zeugniß bey ihm. Wer Gott nicht glaubet, der macht ihn zum Lügner, denn er glaubet nicht dem Zeugnisse, das Gott zeuget von seinem Sohne. Und das ist das Zeugniß, daß uns Gott das ewige Leben hat gegeben, und solches Leben ist in seinem Sohne. Wer den Sohn Gottes hat, der hat das Leben: wer den Sohn Gottes nicht hat, der hat das Leben nicht.

Das Evangelium. Joh. 20, 19—23.

Am Abend aber desselbigen Sabbathes, da die Jünger versammelt, und die Thüren verschlossen waren, aus Furcht vor den Juden, kam Jesus, und trat mitten ein, und spricht zu ihnen: Friede sey mit euch! Und als er das sagte, zeigte er ihnen die Hände und seine Seite. Da wurden die Jünger froh, daß sie den Herrn sahen. Da sprach Jesus abermal zu ihnen: Friede sey mit euch! Gleichwie mich der Vater gesandt hat, so sende ich euch. Und da er das sagte, blies er sie an, und spricht zu ihnen: Nehmet hin den heiligen Geist; welchen ihr die Sünden erlasset, denen sind

C'est ce Jésus qui est venu par eau et par sang; et non seulement par l'eau, mais par l'eau et le sang; et c'est l'esprit qui en témoigne: or l'esprit est la vérité. Car il y en a trois dans le ciel qui rendent témoignage, le Père, la Parole, et le Saint Esprit: et ces trois-là ne sont qu'un. Il y en a aussi trois qui rendent témoignage en la terre, savoir, l'esprit, l'eau, et le sang: et ces trois-là se rapportent à un. Si nous recevons le témoignage des hommes, le témoignage de Dieu est plus grand; or c'est là le témoignage de Dieu, lequel il a rendu de son Fils. Celui qui croit au Fils de Dieu, il a au dedans de lui-même le témoignage de Dieu: mais celui qui ne croit point Dieu, il l'a fait menteur, car il n'a point cru au témoignage que Dieu a rendu de son Fils. Et c'est ici le témoignage, savoir, que Dieu nous a donné la vie éternelle; et cette vie est en son Fils. Celui qui a le Fils, a la vie; celui qui n'a point le Fils de Dieu, n'a point la vie.

L'Evangile, St. Jean, xx. 19.

QUAND le soir de ce jour-là, qui étoit le premier de la semaine, fut venu, et que les portes du lieu où les disciples étoient assemblés à cause de la crainte qu'ils avoient des Juifs étoient fermées, Jésus vint et fut là au milieu d'eux, et il leur dit: paix vous soit. Et quand il leur eut dit cela, il leur montra ses mains et son côté. Et les disciples eurent une grande joie, quand ils virent le Seigneur. Et Jésus leur dit encore: paix vous soit: comme mon Père m'a envoyé, ainsi je vous envoie. Et quand il eut dit cela, il souffla sur eux, et leur dit: recevez le Saint Esprit: à quiconque vous

solamente, sino por agua, y sangre. Y el espíritu es el que dá testimonio, que Cristo es la verdad. Porque tres son los que dan testimonio en el Cielo: el Padre, el Verbo, y el Espíritu Santo: y estos tres son una misma cosa. Y tres son los que dan testimonio en la tierra: el Espíritu, y el agua, y la sangre: y estos tres son una misma cosa. Si recibimos el testimonio de los hombres, mayor es el testimonio de Dios: pues este es el testimonio de Dios, que es el mayor, porque él ha testificado de su Hijo. El que cree en el Hijo de Dios, tiene en sí el testimonio de Dios. El que no cree al Hijo, le hace mentiroso: porque no cree en el testimonio que Dios ha dado de su Hijo. Y este es el testimonio, que Dios nos ha dado vida eterna. Y esta vida está en su Hijo. El que tiene al Hijo, tiene la vida: el que no tiene al Hijo, no tiene la vida.

El Evangelio. S. Juan xx. 19.

Y COMO fué la tarde de aquel día, el primero de la semana, y estando cerradas las puertas, en donde se hallaban juntos los discípulos por miedo de los Judíos, vino Jesús, y se puso en medio, y les dixo: Paz á vosotros. Y quando esto hubo dicho, les mostró las manos y el costado. Y se gozaron los discípulos viendo al Señor. Y otra vez les dixo: Paz á vosotros. Como el Padre me envió, así tambien yo os envío. Y dichas estas palabras, sopló sobre ellos, y les dixo: Recibid el Espíritu Sante: á los que perdonáreis los pecados, perdonados

τίας, ἀφίενται αὐτοῖς· ἂν τινων κρατῆτε, κρατήνται.

τὰς ἁμαρτίας, θέλουσι συγχωρήθην καὶ ἕαν-
τινος κρατῆτε θέλουσι κρατηθῆν.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΜΕΤΑ ΤΟ ΠΑΣΧΑ.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΜΕΤΑ ΤΟ ΠΑΣΧΑ.

Συναπτή.
ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ Θεός, ὁ τὸν μονογενῆ Υἱόν σου δούς οὐ μόνον θυσίαν ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας, ἀλλὰ καὶ ζωῆς εὐσεβεῖς ὑπογραμμὸν ἡμῖν εἶναι· Δὸς ἡμῖν χάριν τὴν τε ἀδιαίτητον αὐτῆς εὐεργεσίαν ταύτην μετὰ τῆς εὐχαριστίας ἀεὶ ἀποδέσασθαι, καὶ κατ' ἐκάστην σπουδάζειν τοῖς τοῦ ἁγιωτάτου βίου αὐτοῦ εὐλογητοῖς ἔχνεσιν ἐπακολουθεῖν, δι' αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. α'. Πέτρ. β'. ιθ'.

ΤΟΥΤΟ γὰρ χάρις, εἰ διὰ σινείδῃσιν Θεοῦ ὑποφέρει τις λύπας, πάσχων ἀδίκως. Ποῖον γὰρ κλέος, εἰ ἁμαρτίνοντες καὶ κολαφιζόμενοι ὑπομενεῖτε; ἀλλ' εἰ ἀγαθοποιούντες καὶ πάσχοντες ὑπομενεῖτε, τοῦτο χάρις παρά Θεῷ. Εἰς τοῦτο γὰρ ἐκλήθητε, ὅτι καὶ Χριστὸς ἔπαθεν ὑπὲρ ἡμῶν, ἡμῖν ὑπολιμπάνων ὑπογραμμῶν, ἵνα ἐπακολουθήσῃτε τοῖς ἔχνεσιν αὐτοῦ· Ὅς ἁμαρτίαν οὐκ ἐποίησεν, οὐδὲ εὑρέθη δόλος ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ· Ὅς λοιδορούμενος οὐκ ἀντελοιδόρει, πάσχων οὐκ ἠπεῖλει· παρεδίδοι δὲ τῷ κρίνοντι δικαίως· Ὅς τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν αὐτὸς ἀνήνεγκεν ἐν τῷ σώματι αὐτῆς ἐπὶ τὸ ξύλον· ἵνα ταῖς ἁμαρτίαις ἀπογενόμενοι, τῇ δικαιοσύνῃ ζήσωμεν· οὐ τῷ μῶλωπι

mittuntur eis; et, quorum retinueritis, retenta sunt.

ΕΠΕΙΔΗ τοῦτο εἶναι ἡ χάρις, ἕαν τις πάσχω ἀδίκως ὑποφέρει λύπας διὰ σινείδῃσιν Θεοῦ. Διὰ τί δόξαν θέλετε ἔχειν, ἕαν σεις ἁμαρτίνοντες καὶ δερνόμενοι τὰς ὑπομενεῖτε; ἀλλ' ἕαν ἀγαθοποιούντες καὶ πάσχοντες ὑπομενεῖτε, τοῦτο εἶναι χάρις ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. Ὅτι εἰς τοῦτο ἐκαλέσθητε· ὅτι καὶ ὁ Χριστὸς ἔπαθε δι' ἡμᾶς, ἀφίνων εἰς ἑσᾶς παράδειγμα ὡς ἀκολουθήσῃτε τὰ πατήματα του· αὐτὸς ἁμαρτίαν δὲν ἔκαμεν, ἢ εἰς τὸ στόμα του εὑρέθη δόλος· αὐτὸς ὑβρίζομενος δὲν ἀνθύβριζε, πάσχων δὲν ἐφοβέριζεν, ἀλλὰ παρέδιδε τὸν ἑαυτον τῇ εἰς τὸν κρίνοντα δικαίως· αὐτὸς ἔσηκωσε τὰς ἁμαρτίας μας εἰς τὸ σῶμα τῆς ἐπ' αὐτῆς εἰς τὸ ξύλον, ὡς τὰς ἁμαρτίας ἀποφεύγοντες ζήσωμεν δικαίως, καὶ διὰ τὴν πληγὴν τῆς ἰατρει-

avrete rimessi i peccati, saran rimessi, ed anche gli avrete ritenuti saran ritenuti.

LA SECONDA DOMENICA DOPO
LA PASQUA.

La Colletta.

DOMINICA SECUNDA POST PASCHA.

Collecta.

OMNIPOTENS Deus! qui Filium tuum unigenitum dedisti, ut esset nobis et sacrificium pro peccato, et exemplum piæ vitæ; da, ut gratissimis mentibus illud ipsius inæstimabile in nos collatum beneficium accipiamus, vitæque illius sanctissimæ beata vestigia indesinenter sequi studeamus, per eundem Jesum Christum, Dominum nostrum. Amen.

Epistola. 1 S. Pet. ii. 19.

HÆC est gratia, si, propter Dei conscientiam, sustinet quis tristitias, patiens injuste. Quæ enim est gloria, si, peccantes, et colaphizati, suffertis? Sed si, bene facientes, patienter sustinetis, hæc est gratia apud Deum. In hoc enim vocati estis: quia et Christus passus est pro nobis, vobis relinquens exemplum, ut sequamini vestigia ejus: qui peccatum non fecit, nec inventus est dolus in ore ejus: qui, cum malediceretur, non maledicebat; cum pateretur, non comminabatur: tradebat autem iudicanti se injuste: qui peccata nostra ipse pertulit in corpore suo super lignum; ut, peccatis mortui, justitiæ vivamus: cujus

IDDIO onnipotente, che hai dato l'unico tuo figliuolo, per esserci così un sacrificio per il peccato, come un esempio di santità di vita, facci la grazia di poter ricever quel preziosissimo beneficio colla debita riconoscenza, e affaticarci sempre a seguitare le orme benedette della sua vita santissima, per lo stesso Gesù Cristo, nostro Signore. Amen.

L' Epistola. 1 S. Pietr. ii. 19.

QUESTO è cosa grata, se alcuno per la coscienza di Dio soffre molestie, patendovi ingiustamente. Imperocchè, qual gloria è egli, se peccando ed essendone puniti voi il soffrite? Ma se facendo bene eppur patendo, voi il soffrite, ciò è cosa grata a Iddio. Conciosiacoçachè a questo siate stati chiamati, perchè Cristo ha patito anch' egli per noi, lasciandoci un esempio acciocchè voi seguitiate le sue pedate. Il qual non fece alcun peccato, nè fu trovata frode alcuna nella sua bocca; il quale oltraggiato, non oltraggiava; patendo, non minacciava; ma si rimetteva in mani di colui che giudica giustamente; il quale ha portato egli stesso i nostri peccati nel suo corpo in sul legno; acciocchè, morti al peccato, viviamo alla giustizia; per lo cui lividore voi siete stati

Whosesoever sins ye remit, they are remitted unto them; and whosesoever sins ye retain, they are retained.

The SECOND SUNDAY after EASTER.

The Collect.

ALMIGHTY God, who hast given thine only Son to be unto us both a sacrifice for sin, and also an ensample of godly life; Give us grace that we may always most thankfully receive that his inestimable benefit, and also daily endeavour ourselves to follow the blessed steps of his most holy life; through the same Jesus Christ our Lord. *Amen.*

The Epistle. 1 St. Peter ii. 19.

THIS is thank-worthy, if a man for conscience toward God endure grief, suffering wrongfully. For what glory is it, if, when ye be buffeted for your faults, ye shall take it patiently? But if, when ye do well, and suffer for it, ye take it patiently; this is acceptable with God. For even hereunto were ye called: because Christ also suffered for us, leaving us an example, that ye should follow his steps: who did no sin, neither was guile found in his mouth: who, when he was reviled, reviled not again; when he suffered, he threatened not; but committed himself to him that judgeth righteously: who his own self bare our sins in his own body on the tree, that we, being dead to sins should live unto righteousness: by whose stripes ye were healed. For ye

sie erlassen; und welchen ihr sie behaltet, denen sind sie behalten.

Am zweiten Sonntage nach Ostern.

Die Collecte.

Allmächtiger Gott, der du uns deinen einigen Sohn gegeben hast, um sowohl das Opfer für unsere Sünden, als auch das Vorbild eines göttlichen Lebens zu werden. Verleihe uns Gnade, daß wir diese seine unschätzbaren Wohlthaten immer aufs dankbarste annehmen, und uns auch täglich bemühen, in die gesegneten Fußstapfen seines allerheiligsten Lebens zu treten, durch denselben deinen lieben Sohn, Jesum Christum, unsern Herrn. *Amen.*

Die Epistel. 1 Petri, 2, 19—25.

Denn das ist Gnade, so jemand um des Gewissens willen zu Gott das Uebel verträgt, und leidet das Unrecht. Denn was ist das für ein Ruhm, so ihr um Richtigkeit willen Streiche leidet? Aber wenn ihr um Wohlthat willen leidet und erduldet, das ist Gnade bey Gott. Denn das zu seyd ihr berufen. Sientmal auch Christus gelitten hat für uns, und uns ein Vorbild gelassen, daß ihr sollt nachfolgen seinen Fußstapfen; welcher keine Sünde gethan hat, ist auch kein Betrug in seinem Munde erfunden; welcher nicht wieder schalt, da er gescholten ward, nicht drohete, da er litte, er stellte es aber dem heim, der da recht richtet, welcher unsere Sünden selbst geopfert hat an seinem Leibe auf dem Holze, auf daß wir, der Sünde abgehoben, der Gerechtigkeit leben, durch

pardonnerez les péchés, ils' seront pardonnés; et à quiconque vous les retiendrez, ils seront retenus.

LE SECOND DIMANCHE APRES PAQUES.

La Collecte.

DIEU tout-puissant, qui nous as donné ton Fils unique en sacrifice pour le péché, et en exemple d'une sainte vie; fais-nous la grâce, que nous recevions avec une parfaite reconnaissance un si inestimable bienfait, et que nous puissions constamment marcher sur ses traces, par le même Jésus-Christ notre Seigneur. *Amen.*

L'Epître, 1 St. Pierre, ii. 19.

C'EST une chose agréable, si quelqu'un à cause de la conscience qu'il a envers Dieu endure des afflictions, souffrant injustement. Autrement, quel honneur vous sera-ce, si recevant des soufflets pour avoir mal fait, vous le souffrez patiemment? Mais si en faisant bien, vous êtes pourtant affligés, et que vous le souffriez patiemment; voilà où Dieu prend plaisir. Car aussi vous êtes appelés à cela: vu même que Christ a souffert pour nous, nous laissant un patron, afin que vous suiviez ses traces: lui qui n'a point commis de péché, et dans la bouche duquel il n'a point été trouvé de fraude: qui, lorsqu'on lui disoit des outrages, n'en rendoit point; et quand on lui faisoit du mal, n'usoit point de menaces; mais il se remettoit à celui qui juge justement: lequel même a porté nos péchés en son corps sur le bois, afin qu' étant morts au péché, nous vivions à la justice; et par la meurtrissure duquel même vous avez été guéris.

les son: y á los que se los retuviereis, les son retenidos.

LA SEGUNDA DOMINICA DESPUES DE PASCUA.

La Colecta.

DIOS Todo-poderoso, que nos has dado tu Unico Hijo para que sea sacrificio por el pecado, y dechado de santidad de vida; haz que recibamos este inestimable beneficio con perpétuo agradecimiento, y que nos esforcemos cada día á seguir los sagrados pasos de su santísima vida, mediante el mismo Jesu-Christo nuestro Señor. *Amen.*

La Epistola. 1. S. Ped. ii. 19.

ESTA es gracia, si alguno por respeto á Dios sufre molestias, padeciendo injustamente. Porque ¿qué gloria es, si pecando sois abofeteados, y lo sufris? Mas si haciendo bien, sufris con paciencia: esta es gracia delante de Dios. Pues para esto fuisteis llamados: puesto que Christo padeció tambien por nosotros, dexándoos exemplo para que sigais sus pisadas. Que no hizo pecado, ni fué hallado engaño en su boca: el que quando le maldecian, no maldecía: padeciendo, no amenazaba; mas se entregaba á aquel que le juzgaba injustamente: el mismo que llevó nuestros pecados en su cuerpo sobre el madero: para que muertos á los pecados, vivamos á la justicia: por cuyas llagas habeis sido sana-

αὐτοῦ ἰάθητε. Ἦτε γὰρ ὡς πρόβατα πλανώμενα· ἀλλ' ἐπεστράφητε νῦν ἐπὶ τὸν ποιμένα καὶ ἐπίσκοπον τῶν ψυχῶν ὑμῶν.

Εὐαγγέλιον. Ἰωάν. ι'. ια'.

ΕΓΩ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός. Ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τίθησιν ὑπὲρ τῶν προβάτων· Ὁ μισθωτὸς δέ, καὶ οὐκ ὢν ποιμὴν, οὐκ εἰσὶ τὰ πρόβατα ἴδια, θεωρεῖ τὸν λύκον ἐρχόμενον, καὶ ἀφίησι τὰ πρόβατα, καὶ φεύγει· καὶ ὁ λύκος ἀρπάζει αὐτὰ, καὶ σκορπίζει τὰ πρόβατα. Ὁ δὲ μισθωτὸς φεύγει, ὅτι μισθωτὸς ἐστὶ, καὶ οὐ μέλει αὐτῷ περὶ τῶν προβάτων. Ἐγὼ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός, καὶ γινώσκω τὰ ἐμὰ, καὶ γινώσκονται ὑπὸ τῶν ἐμῶν. Καθὼς γινώσκει με ὁ πατήρ, καὶ γὼ γινώσκω τὸν πατέρα· καὶ τὴν ψυχὴν μου τίθημι ὑπὲρ τῶν προβάτων. Καὶ ἄλλα πρόβατα ἔχω, ἃ οὐκ ἐστὶν ἐκ τῆς αὐλῆς ταύτης· κακεῖνά με δεῖ ἀγαγεῖν, καὶ τῆς φωνῆς μου ἀκούσους· καὶ γενήσεται μία ποίμνη, εἰς ποιμὴν.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΡΙΤΗ ΜΕΤΑ ΤΟ ΠΑΣΧΑ.

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ Θεός, ὁ τοῖς ἐν τῇ πλάνῃ οὖσι τὸ τῆς ἀληθείας σου φῶς ἀποδεικνύς, ἐφ' ᾧ εἰς τὴν τῆς δικαιοσύνης ὁδὸν ἐπανελθεῖν δινασθαι, δώρησαι πᾶσι τοῖς τῆς Χριστιανικῆς εὐσεβείας συγκοινωνοῖς γεγεννημένοις, τὰ τῇ ἐξομολογήσει αὐτῶν ἐναντία φεύγειν, καὶ τοῖς αὐτῇ συμφωνοῦσιν ἐπακολουθεῖν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

livore sanati estis. Eratis enim, sicut oves errantes: sed conversi estis nunc ad Pastorem et Episcopum animarum vestrarum.

Evangelium. S. Joan. x. 11.

DIXIT Jesus: Ego sum Pastor bonus. Bonus Pastor animam suam dat pro ovibus suis. Mercenarius autem, et qui non est Pastor, cujus non sunt oves propriæ, videt lupum venientem, et dimittit oves, et fugit: et lupus rapit et dispergit oves. Mercenarius autem fugit, quia mercenarius est, et non pertinet ad eum de ovibus. Ego sum Pastor bonus: et cognosco oves meas, et cognoscunt me meæ. Sicut novit me Pater, et ego agnosco Patrem: et animam meam pono pro ovibus meis. Et alias oves habeo, quæ non sunt ex hoc ovili: et illas oportet me adducere: et vocem meam audient; et fiet unum ovile, et unus Pastor.

DOMINICA TERTIA POST PASCHA.

Collecta.

OMNIPOTENS Deus! qui in errore versantibus veritatis tuæ lumen ostendis, ut in justitiæ viam redeant; concede omnibus, qui in Christianæ Religionis societatem admissi sunt, ut ea omnia repudient quæ professioni suæ adversantur; ea vero omnia quæ illi consentanea sunt, sectentur, per Dominum nostrum, Jesum Christum. Amen.

θητε· ὅτι ἦσθε ὡς πρόβατα πλανώμενα, τῶρα ὅμως ἐπιστρέψετε εἰς τὸν Ποιμένα καὶ Ἐπίσκοπον τῶν ψυχῶν σας.

Εὐαγγέλιον. Ἰωάνν. ι'. ια'.

ΕΓΩ εἰμαι ὁ ποιμὴν ὁ καλός· ὁ ποιμὴν ὁ κτελός, βάνει τὴν ψυχὴν τῶν ὑπὲρ τῶν προβάτων. Ὁ δὲ πληρωμένος, ὁ ὅποιος δὲν εἶναι ποιμὴν, καὶ τοῦ ὁποῖα δὲν εἶναι τὰ πρόβατα, θεωρεῖ ἐρχόμενον τὸν λύκον, καὶ τὰ πρόβατα ἀφίνει καὶ φεύγει· καὶ ὁ λύκος τὰ ἀρπάζει, καὶ τὰ σκορπίζει. Ὁ δὲ πληρωμένος φεύγει, ὅτι εἶναι πληρωμένος καὶ δὲν τοῦ μέλει περὶ τῶν προβάτων. Ἐγὼ εἰμαι ὁ ποιμὴν ὁ καλός, καὶ γνωρίζω τὰ ἰδιῶτά μου, καὶ τὰ ἰδιῶτά μου με γνωρίζουσι, καθὼς με γνωρίζει ὁ Πατήρ οὕτω καὶ γὼ γνωρίζω τὸν πατέρα· καὶ βάνω τὴν ψυχὴν μου ὑπὲρ τῶν προβάτων. Ἐχω καὶ ἄλλα πρόβατα τὰ ὁποῖα δὲν εἶναι ἀπὸ τῆς αὐλῆς ταύτης, ὅμως πρέπει νὰ τὰ συνάξω, ἵνα ἀκούσωσι τὴν φωνὴν μου, καὶ τότε θέλει γενεῖν μία ποίμνη, καὶ ἕνας ποιμὴν.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΡΙΤΗ ΜΕΤΑ ΤΟ ΠΑΣΧΑ.

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΟΡ Θεὸς, ὁ δείχνων τῶν πλανωμένων τὸ φῶς τῆς ἀληθείας σου, ὅπως ἐπιστρέψωσιν εἰς τὸν δρόμον τῆς δικαιοσύνης, δώρησαι εἰς πάντας τὸς ἐν τῇ Χριστοῦ θρησκείᾳ συγκοινωνούντας τὴν χάριν· νὰ ἀποφύγωσι τὰ ὅσα εἶναι εἰς τὴν ἐξομολογήσιν τῶν ἐναντία, ἀκολουθοῦντες τὰ εἰς αὐτὴν σύμφωνα, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

sanati; perciocchè voi eravate come pecore erranti, ma ora siete stati convertiti al pastore ed al vescovo delle anime vostre.

l' Evangelo. S. Giov. x. 11.

GESU disse: io sono il buon pastore; il buon pastore mette la sua vita per le pecore. Ma il mercenario, e quel che non è pastore, e di cui non sono le pecore, se vede venire il lupo, abbandona le pecore, e sene fugge, e il lupo rapisce e disperge le pecore. Or il mercenario sene fugge, perciocchè egli è mercenario, e non si cura delle pecore. Io sono il buon pastore, e conosco le mie pecore, e son conosciuto dalle medesime. Siccome il padre mi conosce, ed io conosco il padre, e metto la mia vita per le pecore. Io ho anche delle altre pecore, che non son di quest' ovile: quelle ancora mi convien addurre, ed esse udiranno la mia voce, e vi sarà un sol gregge ed un sol pastore.

LA TERZA DOMENICA DOPO
LA PASQUA.

Collecta.

IDDIO onnipotente, che fai vedere a quelli che sono in errore la luce della tua verità, acciocchè ritornino nella via di giustizia; fa la grazia a tutti quelli che sono ammessi nella comunione della religione di Cristo per poter schivare le cose che sono contrarie alla lor professione, e seguir tutte quelle che sono conformi ad essa, per Gesù Cristo, nostro Signore. Amen.

DOMINICA TERTIA A PASCHATE.

were as sheep going astray; but are now returned unto the Shepherd and Bishop of your souls.

The Gospel. St. John x. 11.

JESUS said, I am the good shepherd: the good shepherd giveth his life for the sheep. But he that is an hireling, and not the shepherd, whose own the sheep are not, seeth the wolf coming, and leaveth the sheep, and fleeth; and the wolf catcheth them, and scattereth the sheep. The hireling fleeth, because he is an hireling, and careth not for the sheep. I am the good shepherd, and know my sheep, and am known of mine. As the Father knoweth me, even so know I the Father: and I lay down my life for the sheep. And other sheep I have, which are not of this fold; them also I must bring, and they shall hear my voice; and there shall be one fold, and one shepherd.

The THIRD SUNDAY after EASTER.

The Collect.

ALMIGHTY God, who shewest to them that be in error the light of thy truth, to the intent that they may return into the way of righteousness; Grant unto all them that are admitted into the fellowship of Christ's Religion, that they may eschew those things that are contrary to their profession, and follow all such things as are agreeable to the same; through our Lord Jesus Christ. *Amen.*

welches Wunden ihr seyd heil worden. Denn ihr waret wie die irrende Schafe; aber ihr seyd nun bekehrt zu dem Hirten und Bischöfe eurer Seelen.

Das Evangelium. Joh. 10, 11—16.

Ich bin ein guter Hirte. Ein guter Hirte läßt sein Leben für die Schafe. Ein Miethling aber, der nicht Hirte ist, daß die Schafe nicht eigen sind, siehet den Wolf kommen, und verläßt die Schafe, und fliehet; und der Wolf erhaschet und zerstreuet die Schafe. Der Miethling aber fliehet, denn er ist ein Miethling, und achtet der Schafe nicht. Ich bin ein guter Hirte, und erkenne die Meinen, und bin bekannt den Meinen, wie mich mein Vater kenne, und ich kenne den Vater. Und ich lasse mein Leben für die Schafe. Und ich habe noch andere Schafe, die sind nicht aus diesem Stalle, und dieselbigen muß ich herführen, und sie werden meine Stimme hören, und wird eine Heerde und ein Hirte werden.

Am Dritten Sonntage nach Ostern.

Die Collecte.

Allmächtiger Gott, der du den Sündenden das Licht deiner Wahrheit in der Absicht zeigst, daß sie auf den Weg der Gerechtigkeit zurückkehren mögen! Verleihe allen, die in die Gemeinshaft der Religion Christi aufgenommen sind, daß sie alles fliehen, was ihrem Befehnteis zuwider, und nur demjenigen folgen, was demselben gemäß ist, durch unsern Herrn, Jesum Christum. *Amen.*

Car vous étiez comme des brebis errantes; mais maintenant vous êtes convertis au pasteur et évêque de vos ames.

L'Evangile, St. Jean, x. 11.

JESUS leur dit: je suis le bon berger: le bon berger met sa vie pour ses brebis. Mais le mercenaire, et celui qui n'est point berger, à qui n'appartiennent point les brebis, voyant venir le loup, abandonne les brebis, et s'enfuit; et le loup ravit et disperse les brebis. Ainsi le mercenaire s'enfuit, parce qu'il est mercenaire, et qu'il ne se soucie point des brebis. Je suis le bon berger, et je connois mes brebis, et mes brebis me connoissent. Comme le Père me connoit, je connois aussi le Père; et je mets ma vie pour mes brebis. J'ai encore d'autres brebis, qui ne sont pas de cette bergerie; et il me les faut aussi amener, et elles entendront ma voix; et il y aura un seul troupeau, et un seul berger.

LE TROISIEME DIMANCHE APRES PAQUES.

La Collecte.

DIEU tout-puissant, qui montres la lumière de ta vérité à ceux qui sont dans les ténèbres de l'erreur, afin qu'ils rentrent dans les voies de la justice; fais la grâce à tous ceux qui sont dans la société de l'église de ton Fils, de vivre conformément à la profession qu'ils font d'être chrétiens, et d'éviter tout ce qui est contraire à leur sainte vocation, par Jesus-Christ notre Seigneur. *Amen.*

dos. Porque erais como ovejas descarriadas: mas ahora os habeis convertido al Pastor y Obispo de vuestras almas.

El Evangelio. S. Juan x. 11.

Yo soy el buen Pastor. El buen Pastor da su vida por sus ovejas. Mas el asalariado, y que no es el pastor, del que no son propias las ovejas, ve venir al lobo, y dexa las ovejas, y huye: y el lobo arrebatada, y esparce las ovejas: y el asalariado huye, porque es asalariado, y porque no tiene parte en las ovejas. Yo soy el buen Pastor: y conozco mis ovejas, y las mías me conocen. Como el Padre me conoce, así conozco yo al Padre: y pongo mi alma por mis ovejas. Tengo también otras ovejas, que no son de este aprisco: es necesario que yo las traiga, y oirán mi voz, y será hecho un solo aprisco, y un pastor.

LA TERCERA DOMINICA DESPUES DE PASCUA.

La Colecta.

DIOS Todo-poderoso, que manifiestas la luz de tu Verdad á los que andan errados, para que puedan volver al camino de Justicia; concede, que todos los que profesan la Religion Christiana, eviten todo lo que es contrario á su profesion, y sigan lo que es conforme á ella, mediante nuestro Señor Jesu-Christo. *Amen.*

Ἐπιστολή. α'. Πέτρ. β'. ια'.

ΑΓΑΠΗΤΟΙ, παρακαλῶ, ὡς παροίκους καὶ παρεπίδημους, ἀπέχεσθαι τῶν σαρκικῶν ἐπιθυμιῶν, αἵτινες στρατεύονται κατὰ τῆς ψυχῆς. Τὴν ἀναστροφὴν ἡμῶν ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἔχοντες καλὴν ἵνα ἐν ᾧ καταλαλοῦσιν ἡμῶν ὡς κακοποιῶν, ἐκ τῶν καλῶν ἔργων ἐποπτεύσαντες, δοξάσωσι τὸν Θεὸν ἐν ἡμέρᾳ ἐπισκοπῆς. Ὑποτάγητε οὖν πάσῃ ἀνθρωπινῇ κτίσει, διὰ τὸν Κύριον· εἴτε βασιλεῖ, ὡς ὑπερέχοντι· εἴτε ἡγεμόσιν, ὡς δι' αὐτοῦ πεμπόμενοι εἰς ἐκδόκῃσιν μὲν κακοποιῶν, ἐπαινῶν δὲ ἀγαθοποιῶν. Ὅτι οὕτως ἐστὶ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, ἀγαθοποιούντας φειδῶν τὴν τῶν ἀφρόνων ἀνθρώπων ἀγνώσιαν. Ὡς ἐλευθεροί, καὶ μὴ ὡς ἐπικύλημα ἔχοντες τῆς κακίας τὴν ἐλευθερίαν, ἀλλ' ὡς δοῦλοι Θεοῦ. Πάντας τιμῆσατε. Τὴν ἀδελφότητα ἀγαπάτε. Τὸν Θεὸν φοβεῖσθε. Τὸν βασιλέα τιμᾶτε.

Εὐαγγέλιον. Ἰωαν. ις'. ις'.

ΜΙΚΡΟΝ, καὶ οὐ θεωρεῖτέ με καὶ πάλιν μικρόν, καὶ ὄψεσθέ με, ὅτι ἐγὼ ὑπάγω πρὸς τὸν πατέρα. Εἶπον οὖν ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ πρὸς ἀλλήλους· Τί ἐστὶ τοῦτο ὃ λέγει ἡμῖν Μικρόν, καὶ οὐ θεωρεῖτέ με καὶ πάλιν μικρόν, καὶ ὄψεσθέ με καὶ; Ὅτι ἐγὼ ὑπάγω πρὸς τὸν πατέρα; Ἐλεγον οὖν· Τοῦτο τί ἐστὶν ὃ λέγει, τὸ μικρόν; οὐκ οἶδαμεν τί λαλεῖ. Ἐγὼ οὖν ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἤθελον αὐτὸν ἐρωτᾶν, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Περὶ τούτου ζητεῖτε μετ' ἀλλήλων, ὅτι εἶπον· Μικρόν, καὶ οὐ θεωρεῖτέ με καὶ πάλιν

Epistola. 1 S. Pet. ii. 11.

CARISSIMI! obsecro vos, tanquam advenas et peregrinos, abstinere vos a carnalibus desideriis, quæ militant adversus animam; conversationem vestram inter Gentes habentes bonam; ut in eo, quod detrectant de vobis, tanquam de malefactoribus, ex bonis operibus vos considerantes, glorificent Deum in die visitationis. Subjecti igitur estote omni humanæ creaturæ propter Deum; sive Regi, quasi præcellenti; sive ducibus, tanquam ab eo missis ad vindictam malefactorum, laudem vero bonorum; quia sic est voluntas Dei, ut, benefacientes, obmutescere faciatis imprudentium hominum ignorantiam; quasi liberi, et non quasi velamen habentes malitiæ libertatem, sed sicut servi Dei. Omnes honorate; fraternitatem diligite; Deum time; Regem honorificate.

Evangelium. S. Joan. xvi. 16.

DIXIT Jesus discipulis suis: Modicum, et jam non videbitis me: et iterum modicum, et videbitis me; quia vado ad Patrem. Dixerunt ergo ex discipulis ejus ad invicem: Quid est hoc, quod dicit nobis, Modicum, et non videbitis me: et iterum modicum, et videbitis me; quia vado ad Patrem? Dicebant ergo, Quid est hoc, quod dicit modicum? Nescimus, quid loquitur. Cognovit autem Jesus, quia volebant eum interrogare: et dixit eis; De hoc quaeritis inter vos, quia dixi, modicum, et non videbitis me; et iterum modicum,

Ἐπιστολή. α'. Πέτρ. β'. ια'.

ΑΓΑΠΗΤΟΙ, παρακαλῶ, ὡς ξένοι καὶ παρεπίδημοι φυλάγεσθε ἀπὸ τῶν σαρκικῶν ἐπιθυμιῶν, αἱ ὅποια πολεμοῦσι κατὰ τῆς ψυχῆς· ἵνα ἔχετε καλὴν τὴν συναναστροφὴν σας εἰς τὰ ἔθνη· ὥστε ἐν ᾧ λαθασιν ἐναντίον σας λέγοντές σας κακοποιᾶς, δοξάσωσι τὸν Θεὸν τὴν ἡμέραν τῆς ἐπισκοπῆς σας, βλέποντες τὰ καλὰ σας ἔργα. Ὑποταχθῆτε λοιπὸν εἰς κάθε ἀνθρωπίνην τάξιν διὰ τὸν Κύριον· κἀν τι εἰς βασιλεῖα, ὡς εἰς ὑπερέχοντα· ἢ εἰς ἡγεμόνας, ὡς ἐν αὐτῷ πεμπόμενοι εἰς ἐκδόκῃσιν κακοποιῶν, καὶ εἰς ἐπαινῶν ἀγαθοποιῶν (ὅτι τοῦτο εἶναι τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ ἵνα κλείετε ἀγαθοποιούντες τὸ σῶμα τῶν ἀφρόνων ἀνθρώπων) ὡς ἐν ἐλευθεροί, καὶ μὴ ὡς ἐπικύματα τῆς κακίας τὴν ἐλευθερίαν ὡς σκέπασμα τῆς κακίας ἀλλὰ ὡς δοῦλοι τοῦ Θεοῦ. Τιμῆσατε πάντας· ἀγαπάτε τὴν ἀδελφότητα. Φοβεῖσθε τὸν Θεόν· τὸν βασιλέα τιμᾶτε.

Εὐαγγέλιον. Ἰωάν. ις'. ις'.

ΘΕΛΕΙ περάσειν ὀλίγος καιρὸς καὶ δὲν θέλετε με ἰδεῖν καὶ πάλιν ὀλίγον, καὶ θέλετε με ἰδεῖν, ὅτι ὑπάγω πρὸς τὸν πατέρα. Εἶπον λοιπὸν τινες τῶν μαθητῶν τοῦ ἀναμεταξύ των· τί εἶναι τὸ ὅτι μᾶς λέγει· θέλει περάσειν ὀλίγος καιρὸς καὶ δὲν θέλετε με ἰδεῖν, καὶ πάλιν ὀλίγον, καὶ θέλετε με ἰδεῖν; καὶ Ὅτι ἐγὼ ὑπάγω πρὸς τὸν πατέρα; Ἐλεγον λοιπὸν· Τί εἶναι τοῦτο τὸ ὅποιον λέγει, τὸ ὀλίγον; Δὲν ἐξεύρομεν τί λέγει· Ἐγὼ ἠρώσῃμι τὸν Ἰησοῦς ὅτι ἤθελον ἵνα τὸν ἐρωτήσωσι καὶ τοῖς εἶπε· Ἀναμεταξύ σας ζη-

L' Epistola. 1 S. Piet. ii. 11.

DILETTI, io v' esorto che, come avventizi e forestieri, v' asteniate dalle carnali concupiscenze, le quali guerreggiano contro all' anima. Avendo conversazione onesta fra i Gentili; acciocchè, là dove parlano di voi come di malfattori, glorifichino Iddio nel giorno della visitazione, per le vostre buone opere ch' avranno vedute. Siate adunque soggetti ad ogni podestà creata dagli uomini per l' amor del Signore: al Re, come sovrano; ed a' governatori, come persone mandate da lui in vendetta de' malfattori, ed in lode di quelli che fanno bene. Perciocchè tale è la volontà di Dio, che, facendo bene, turiate la bocca all' ignoranza degli uomini stolti. Come liberi, ma non avendo la libertà per coperta di malizia; anzi come servi di Dio. Onorate tutti; amate la fratellanza; temete Iddio; rendete onore al Re.

L' Evangelo. S. Giovan. xvi. 16.

GESU disse a' suoi discepoli; fra poco voi non mi vedrete; e di nuovo fra poco voi mi vedrete; perciocchè io mene vo al padre. Laonde alcuni de' suoi discepoli dissero gli uni agli altri: che cosa è questo che egli ci dice: fra poco voi non mi vedrete; e di nuovo, fra poco mi vedrete, perciocchè io mene vo al padre? Dicevano adunque, che cosa è questo, fra poco, ch' egli dice? noi non sappiamo ciò ch' egli si dica. Gesù, adunque conobbe che lo volevano interrogare; e disse loro: domandate voi agli altri ciò ch' io ho detto; fra poco voi non mi ve-

The Epistle. 1 St. Peter ii. 11.

DEARLY beloved, I beseech you as strangers and pilgrims, abstain from fleshly lusts, which war against the soul; having your conversation honest among the Gentiles; that, whereas they speak against you as evil-doers, they may, by your good works which they shall behold, glorify God in the day of visitation. Submit yourselves to every ordinance of man for the Lord's sake; whether it be to the King, as supreme; or unto governors, as unto them that are sent by him, for the punishment of evil-doers, and for the praise of them that do well. For so is the will of God, that with well-doing ye may put to silence the ignorance of foolish men: as free, and not using your liberty for a cloke of maliciousness; but as the servants of God. Honour all men. Love the brotherhood. Fear God. Honour the King.

The Gospel. St. John xvi. 16.

JESUS said to his disciples, A little while and ye shall not see me; and again, a little while and ye shall see me; because I go to the Father. Then said some of his disciples among themselves, What is this that he saith unto us, A little while and ye shall not see me; and again, a little while and ye shall see me; and, Because I go to the Father? They said therefore, What is this that he saith, A little while? we cannot tell what he saith. Now Jesus knew that they were desirous to ask him, and said unto them,

Die Epistel. 1 Petri, 2, 11—17.

Lieben Brüder, ich ermahne euch, als die Fremdlinge und Pilgrime: Enthaltet euch von fleischlichen Lüste, welche wider die Seele streiten, und führet einen guten Wandel unter den Heiden, auf daß die, so von euch aftern, als von Uebelthätern, eure guten Werke sehen, und Gott preisen, wenn es nun an den Tag kommen wird. Seid unterthan aller menschlichen Ordnung, um des Herrn willen, es sey dem Könige, als dem Obersten, oder den Hauptleuten, als den Gesandten von ihm zur Rache über die Uebelthäter, und zum Lobe der Frommen. Denn das ist der Wille Gottes, daß ihr mit Wohlthaten verstopfet die Unwissenheit der thörigten Menschen, als die Fregen, und nicht als hättet ihr die Freiheit zum Dedel der Bosheit, sondern als die Knechte Gottes. Thut Ehre jedermann. Habt die Brüder lieb. Fürchtet Gott. Ehret den König.

Das Evangelium. Joh. 16, 16—22.

Ueber ein Kleines, so werdet ihr mich nicht sehen, und aber über ein Kleines, so werdet ihr mich sehen, denn ich gehe zum Vater. Da sprachen etliche unter seinen Jüngern unter einander: Was ist das, das er sagt zu uns: Ueber ein Kleines, so werdet ihr mich nicht sehen, und aber über ein Kleines, so werdet ihr mich sehen, und daß ich zum Vater gehe? Da sprachen sie: Was ist das, das er sagt, über ein Kleines? Wir wissen nicht, was er redet. Da merkte Jesus, daß sie ihn fragen wollten, und sprach zu ihnen: Davon fragt ihr unter einander, daß ich gesagt habe: Ueber ein Kleines, so werdet

L'Epître, 1 St. Pierre, ii. 11.

BIEN-AIMES, je vous exhorte que comme étrangers et voyageurs vous vous absteniez des convoitises charnelles, qui font la guerre à l'ame; ayant une conversation honnête avec les Gentils; afin qu'au lieu qu'ils médisent de vous comme de malfaiteurs, ils glorifient Dieu au jour de la visitation, pour vos bonnes œuvres qu'ils auront vues. Rendez-vous donc sujets à tout ordre humain pour l'amour de Dieu: soit au roi, comme à celui qui est par-dessus les autres; soit aux gouverneurs, comme à ceux qui sont envoyés par lui, pour exercer vengeance sur les malfaiteurs, et à la louange de ceux qui font bien. Car c'est là la volonté de Dieu, qu'en faisant bien vous fermiez la bouche à l'ignorance des hommes fous; comme libres, et non pas comme ayant la liberté pour couverture de malice: mais comme serviteurs de Dieu. Portez honneur à tous; aimez la fraternité; craignez Dieu; honorez le roi.

L'Evangile, St. Jean, xvi. 16.

JESUS dit à ses disciples: un peu de temps, et vous ne me verrez point; et encore un peu de temps, et vous me verrez; car je m'en vais à mon Père. Et quelques-uns de ses disciples dirent entre eux: qu'est-ce qu'il nous dit: un peu de temps, et vous ne me verrez point; et encore un peu de temps, et vous me verrez; car je m'en vais à mon Père? Ils disoient donc: qu'est-ce qu'il dit: un peu de temps? nous ne savons ce qu'il dit. Et Jésus, connoissant qu'ils vouloient l'interroger, leur dit:

La Epistola. 1. S. Ped. ii. 11.

RUEGOOS, muy amados mios, como á extrangeros, y peregrinos, que os abstengais de los deseos carnales, que combaten contra el alma, teniendo buena conversacion entre los Gentiles: para que así como ahora murmuran de vosotros como de malhechores, considerándoos por vuestras buenas obras, glorifiquen á Dios en el dia de la visitacion. Someteos pues á toda humana criatura, y esto por Dios: ya sea al Rey, como soberano que es: y ya á los Gobernadores, como enviados por él para tomar venganza de los malhechores, y para alabanza de los buenos: porque así es la voluntad de Dios, que haciendo bien hagais enmudecer la ignorancia de los hombres imprudentes: Como libres, y no teniendo la libertad como velo para cubrir la malicia, mas como siervos de Dios: honrad á todos: amad la hermandad: temed á Dios; dad honra al Rey.

El Evangelio. S. Juan xvi. 16.

JESUS dixo á sus Discípulos, un poco, y ya no me vereis: y otro poco, y me vereis: porque voy al Padre. Entonces algunos de sus discípulos se dixeron unos á otros: ¿Qué es esto que nos dice: Un poco, y no me vereis: y otro poco, y me vereis, y porque voy al Padre? Y decian: ¿Qué es esto que nos dice, Un poco? no sabemos lo que dice. Y entendió Jesus que le querian preguntar, y les dixo: Disputais entre voso-

DOMINICA QUARTA POST PASCHA.

μικρόν, καὶ ὄψεσθέ με; Ἀμὴν ἡμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι κλαύσετε καὶ θρηνήσετε ὑμεῖς, ὁ δὲ κόσμος χαρήσεται· ὑμεῖς δὲ λυπηθήσεσθε, ἀλλ' ἡ λύπη ὑμῶν εἰς χαρὰν γενήσεται. Ἡ γυνὴ ὅταν τίκτη, λύπην ἔχει, ὅτι ἦλθεν ἡ ὥρα αὐτῆς· ὅταν δὲ γεννήσῃ τὸ παιδίον, οὐκ ἐτι μνημονεύει τῆς θλίψεως, διὰ τὴν χαρὰν, ὅτι ἐγεννήθη ἄνθρωπος εἰς τὸν κόσμον. Καὶ ὑμεῖς οὖν λύπην μὲν νῦν ἔχετε· πάλιν δὲ ὄψεσθαι ὑμᾶς, καὶ χαρήσεται ὑμῶν ἡ καρδία, καὶ τὴν χαρὰν ὑμῶν οὐδεὶς αἶρει ἀφ' ὑμῶν.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΜΕΤΑ ΤΟ ΠΑΣΧΑ.

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ Θεός, ὁ μόνος τὰ τῶν ἁμαρτωλῶν ἀνθρώπων θελήματά τε καὶ παθήματα κατευθύνει δυνάμενος· Δώρησαι τῷ λαῷ σου ἀγαπᾶν ἃ προστάτεις, καὶ ὀρέεσθαι ὧν ἐπαγγέλλῃ, ὥστε ἐν ταῖς ποικίλαις τε καὶ πολλαπλασίαις τοῦ κόσμου μεταβολαῖς, ἐκεῖ τὴς ἡμῶν καρδίας βεβαίως στηριχθῆναι, ὅπου ἄληθινὰς τὰς χαρὰς εὐρεῖν ἐστὶ, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμὴν.

Ἐπιστολή. Ἰακωβ. α'. ιζ'.

ΠΑΣΑ δόσις ἀγαθῇ, καὶ πᾶν δώρημα τέλειον ἄνωθέν ἐστι, καταβαῖνον ἀπὸ τοῦ πατρὸς τῶν φώτων, παρ' ᾧ οὐκ ἐν παραλλαγῇ ἢ τροπῇ ἀποσκίασμα. Βουληθεὶς ἀπεκίνησεν ἡμᾶς

et videbitis me? Amen, Amen, dico vobis, quia plorabitis et flebitis vos, mundus autem gaudebit: vos autem contristabimini; sed tristitia vestra vertetur in gaudium. Mulier, cum parit, tristitiam habet, quia venit hora ejus: cum autem pepererit puerum, jam non meminit pressuræ, propter gaudium, quia natus est homo in mundum. Et vos igitur nunc quidem tristitiam habetis: iterum autem videbo vos; et gaudebit cor vestrum: et gaudium vestrum nemo tollet a vobis.

DOMINICA QUARTA POST PASCHA.

Collecta.

OMNIPOTENS Deus! qui solus potes regere pervicaces hominum peccatorum voluntates et affectus; da populo tuo amare quod præcipis, idque optare quod promittis; ut, inter varias multiplicesque mundi mutationes, corda nostra ibi stabiliter fixa sint, ubi gaudia vera reposita sunt; per Jesum Christum, Dominum nostrum. Amen.

Epistola. S. Jacob. i. 17.

OMNE datum optimum, et omne donum perfectum, desursum est, descendens a Patre luminum, apud quem non est transmutatio, nec vicissitudinis obumbratio. Vo-

τεῖτε, Περὶ τὸ ὁποῖον εἶπον· Θέλει περάσειν ὀλίγος καιρὸς καὶ δὲν θέλετε μεῖς ἰδεῖν· καὶ πάλιν ὀλίγον καὶ θέλετε μεῖς ἰδεῖν; Ἀμὴν, Ἀμὴν σὰς λέγω, ὅτι σεῖς θέλετε κλαύσειν, καὶ θρηνήσειν, ὁ δὲ κόσμος θέλει χαρεῖν· σεῖς δὲ θέλετε λυπηθῆναι, ἀλλ' ἡ λύπη σας θέλει γένειν χαρὰν. Ἡ γυναῖκα ὅταν γενῶ, ἔχει λύπην, ὅτι ἦλθεν ἡ ὥρα τῆς· ὅταν δὲ γεννήσῃ τὸ παιδίον, δὲν ἐνθυμᾷτε πλέον τὴν θλίψιν, διὰ τὴν χαρὰν, ὅτι ἐγεννήθη ἄνθρωπος εἰς τὸν κόσμον. Καὶ σεῖς λοιπόν, τῶρα μὲν ἔχετε λύπην· πάλιν δὲ θέλω σὰς ἰδεῖν, καὶ ἡ καρδία σας θέλει χαρεῖν, καὶ οὐδεὶς θέλει ἀφαιρεῖσιν ἀπὸ σας τὴν χαρὰν σας.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΜΕΤΑ ΤΟ ΠΑΣΧΑ.

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ Θεός, ὁ ὅποιος μόνος δύναιται ἵνα κυβερνήσῃ τὰ θελήματα καὶ πάθη τῶν ἁμαρτωλῶν ἀνθρώπων. Δώρησαι εἰς τὸν λαόν σου ἵνα ἀγαπᾷ τὰ ὅσα προστάτεις, καὶ ἵνα ἐπιθυμῇ τὰ ὅσα τίξεις, ὥστε εἰς τὰς διαφόρους καὶ πολλαπλασίας μεταβολὰς τοῦ κόσμου αἱ καρδίαι μας στερεωθῶσι βεβαίως ἐκεῖ ὅπου εὐρίσκεται ἡ ἀληθινὴ χαρὰ, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμὴν.

Ἐπιστολή. Ἰακωβ. α'. ιζ'.

ΠΑΣΑ δόσις καλὴ, καὶ πᾶν δώρημα τέλειον, εἶναι ἀπ' ἄνωθεν καταβαῖνον ἀπὸ τοῦ πατρὸς τῶν φωτῶν πρὸς τὸν ὅποιον ἔτε παραλλαγῇ ἢ μεταλλαγῇ ἀποσκίασμα εὐρίσκεται. Θε-

drete, e di nuovo, fra poco voi mi vedrete? In verità, in verità, io vi dico che voi piangerete e farete cordoglio, e il mondo si rallegrerà, e voi sarete contristati; ma la vostra tristizia sarà mutata in letizia. La donna quando partorisce, sente dolore; perciocchè il suo termine è venuto; ma dopo che ha partorito il fanciullino, ella non si ricorda più dell'angoscia, per l'allegrezza che sia nata una creatura umana al mondo. Voi dunque altresì avrete ora tristizia, ma io vi vedrò di nuovo, e l'vostro cuore si rallegrerà, e niuno vi torrà la vostra letizia.

LA QUARTA DOMENICA DOPO LA PASQUA.

La Collecta.

IDDIO onnipotente che solo puoi governar le sfrenate volontà ed affetti de' peccatori, fa la grazia al tuo popolo di poter amar le cose che tu comandi, e bramar quelle che tu prometti, acciocchè fra tutte le varie vicissitudini del mondo, i nostri cuori s'iano fermamente fissi, dove si trovano i veri gaudj, per Gesù Cristo, nostro Signore. Amen.

L' Epistola. S. Giac. i. 17.

OGNI buona donazione ed ogni dono perfetto è da alto, discendendo dal padre de' lumi, appo 'l quale non v'è mutamento, nè ombra di rivolgimento. Egli ci ha di sua

Do ye enquire among yourselves of that I said, A little while and ye shall not see me; and again, a little while and ye shall see me? Verily, verily I say unto you, That ye shall weep and lament, but the world shall rejoice: and ye shall be sorrowful, but your sorrow shall be turned into joy. A woman, when she is in travail, hath sorrow, because her hour is come: but as soon as she is delivered of the child, she remembereth no more the anguish, for joy that a man is born into the world. And ye now therefore have sorrow: but I will see you again, and your heart shall rejoice, and your joy no man taketh from you.

The FOURTH SUNDAY after EASTER.

The Collect.

O ALMIGHTY God, who alone canst order the unruly wills and affections of sinful men; Grant unto thy people, that they may love the thing which thou commandest, and desire that which thou dost promise; that so, among the sundry and manifold changes of the world, our hearts may surely there be fixed, where true joys are to be found; through Jesus Christ our Lord. Amen.

The Epistle. St. James i. 17

EVERY good gift, and every perfect gift is from above, and cometh down from the Father of lights, with whom is no variableness, neither shadow of turning. Of his

ihz mich nicht sehen, und aber über ein Kleines, so werdet ihr mich sehen. Wahrlich, wahrlich, ich sage euch: Ihr werdet meinen und heulen, aber die Welt wird sich freuen; ihr aber werdet traurig seyn, doch eure Traurigkeit soll in Freude verkehret werden. Ein Weib, wenn sie gebieret, so hat sie Traurigkeit, denn ihre Stunde ist gekommen: wenn sie aber das Kind geboren hat, denkt sie nicht mehr an die Angst, um der Freude willen, daß der Mensch zur Welt geboren ist. Und ihr habt auch nun Traurigkeit: aber ich will euch wieder sehen, und euer Herz soll sich freuen, und eure Freude soll niemand von euch nehmen.

Am vierten Sonntage nach Ostern.

Die Collecte.

O Allmächtiger Gott, der du allein den widerspenstigen Willen und die unordentlichen Begierden sundhafter Menschen bezähmen kannst! Verleihe, daß dein Volk nur das liebet, was du begehrest, und nur nach dem verlange, was du verheißest, damit unsre Herzen, bei den vielen und mannigfaltigen Veränderungen in der Welt, nur dahin gerichtet seyn mögen, wo wahre Freuden zu finden sind, durch deinen lieben Sohn unsern Herrn, Jesum Christum. Amen.

Die Epistel. Jacobi, 1, 17—21.

Alle gute Gabe, und alle vollkommene Gabe kommt von oben herab, von dem Vater des Lichts, bei welchem ist keine Veränderung, noch Wechsel des Lichts und der Finsterniß. Er hat

vous demandez entre vous touchant ce que j'ai dit: un peu de temps, et vous ne me verrez plus; et puis encore un peu de temps, et vous me verrez? En vérité, en vérité je vous dis, que vous pleurerez et lamenterez, et le monde se réjouira; vous serez, dis-je, contristés, mais votre tristesse sera changée en joie. Quand la femme enfante, elle sent des douleurs, parce que son terme est venu; mais après qu'elle a fait un petit enfant, il ne lui souvient plus de l'angoisse, à cause de la joie qu'elle a de ce qu'une créature humaine est née au monde. Vous avez donc aussi maintenant de la tristesse: mais je vous reverrai encore, et votre cœur se réjouira, et personne ne vous ôtera votre joie.

LE QUATRIEME DIMANCHE APRES PAQUES.

La Collecte.

DIEU tout-puissant, qui seul peux réprimer les volontés et les affections déréglées des pécheurs; fais la grâce à ton peuple d'aimer ce que tu commandes, et de désirer ce que tu promets; afin que, parmi les diverses vicissitudes de ce monde, nos cœurs s'attachent où se trouve le véritable bonheur, par Jésus-Christ notre Seigneur. Amen.

L'Épître, St. Jacq. i. 17.

TOUTE bonne donation, et tout don parfait est d'en haut, descendant du Père des lumières, pardevers lequel il n'y a point de variation, ni d'ombre de changement. Il

tros de esto que dixez: Un poco, y no me vereis; y otro poco, y me vereis. En verdad os digo; Que vosotros lloraréis, y gemiréis, mas el mundo se gozará, y vosotros estareis tristes, mas vuestra tristeza se convertirá en gozo. La muger quando pare está triste, porque viene su hora; mas quando ha parido un niño, ya no se acuerda del apuro: por el gozo de que ha nacido un hombre en el mundo. Pues tambien vosotros ahora ciertamente teneis tristeza; mas otra vez os he de ver, y se gozará vuestro corazon: y ninguno os quitará vuestro gozo.

LA QUARTA DOMINICA DESPUES DE PASCUA.

La Colecta.

DIOS Todo-poderoso, que eres el unico que puede manejar las rebeldes voluntades y afectos de los pecadores: concede á tu pueblo la gracia de que ame tus mandatos, y aspire á tus promesas; para que de este modo, en medio de los acontecimientos y mudanzas de este mundo, nuestros corazones esten puestos y fixos en la sola mansion de verdaderos deleytes, mediante Jesu-Christo nuestro Señor. Amen.

La Epistola. Santiago i. 17.

TODA dávida excelente, y todo don perfecto es de lo alto, que desciende del Padre de las lumbres, en el qual no hay mudanza ni sombra de variacion. Porque de su vo-

λόγῳ ἀληθείας, εἰς τὸ εἶναι ἡμᾶς ἀπαρχὴν
τινα τῶν αὐτοῦ κτισμάτων. Ὡστε, ἀδελφοί
μου ἀγαπητοί, ἔστω πᾶς ἄνθρωπος ταχύς εἰς
τὸ ἀκοῦσαι, βραδύς εἰς τὸ λαλήσαι, βραδύς
εἰς ὀργὴν Ὅργῃ γὰρ ἄνδρος δικαιοσύνη Θεοῦ
οὐ κατεργάζεται. Διὸ ὑποθέμενοι πᾶσαν
ῥηπαρίαν καὶ περισσεῖαν κακίας, ἐν πραύτητι
δέξασθε τὸν ἐμφυτον λόγον, τὸν δυνάμενον
σῶσαι τὰς ψυχὰς ὑμῶν.

Εὐαγγέλιον. Ἰωάν. ις'. ε'.

ΝΥΝ δὲ ὑπάγω πρὸς τὸν πέμψαντά με, καὶ
οὐδεὶς ἐξ ὑμῶν ἐρωτᾷ με· Ποῦ ὑπάγεις; Ἀλλ'
ὅτι ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἡ λύπη πεπλήρω-
κεν ὑμῶν τὴν καρδίαν. Ἀλλ' ἐγὼ τὴν ἀλή-
θειαν λέγω ὑμῖν, συμφέρει ὑμῖν ἵνα ἐγὼ
ἀπέλθω· ἐάν γάρ μὴ ἀπέλθω, ὁ Παρίκλητος
οὐκ ἐλεύσεται πρὸς ὑμᾶς· ἐάν δὲ πορευθῶ,
πέμψω αὐτὸν πρὸς ὑμᾶς. Καὶ ἔλθων ἐκεῖνος
ἐλέγξει τὸν κόσμον περὶ ἁμαρτίας, καὶ περὶ
δικαιοσύνης, καὶ περὶ κρίσεως. Περὶ ἁμαρτίας
μὲν, ὅτι οὐ πιστεύουσιν εἰς ἐμέ· Περὶ δικαιο-
σύνης δὲ, ὅτι πρὸς τὸν πατέρα μου ὑπάγω, καὶ
οὐκ ἔτι θεωρεῖτέ με· Περὶ δὲ κρίσεως, ὅτι ὁ
ἄρχων τοῦ κόσμου τούτου κέκριται. Ἐτι
πολλὰ ἔχω λέγειν ὑμῖν, ἀλλ' οὐ δύνασθε
βαστάζειν ἅρτι. Ὅταν δὲ ἔλθῃ ἐκεῖνος, τὸ
Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὀδηγήσει ὑμᾶς εἰς πᾶ-
σαν τὴν ἀλήθειαν· οὐ γὰρ λαλήσει ἀφ' ἑαυτοῦ,
ἀλλ' ὅσα ἂν ἀκούσῃ λαλήσει, καὶ τὰ ἐρχόμενα
ἀναγγελεῖ ὑμῖν. Ἐκεῖνος ἐμὲ δοξάσει, ὅτι
ἐκ τοῦ ἐμοῦ λήφεται, καὶ ἀναγγελεῖ ὑμῖν.
Πάντα ὅσα ἔχει ὁ πατήρ, ἐμὶ ἐστὶ διὰ τοῦτο

λήσας μᾶς ἐγέννησεν με τὸν λόγον τῆς ἀλη-
θείας εἰς τὸ να εἴμεθα ἀπαρχὴ τις τῶν κτισ-
μάτων τῆ. Ὡστε ἀδελφοί μὲ ἀγαπητοί, ὅς
εἶναι κίθε ἄνθρωπος ταχύς εἰς τὸ ἀκοῦσαι, βρα-
δύς εἰς τὸ λαλεῖν, βραδύς εἰς τὴν ὀργήν.
Ἐπειδὴ ἡ ὀργὴ τοῦ ἀνθρώπου δὲν φέρνει τὴν
δικαιοσύνην τοῦ Θεοῦ. Διὸ ἀφίνοντες πᾶσαν
ῥηπαρίαν καὶ περισσευσιν κακίας, δεχθῆτε με
πραύτητα τὸν ἐμφυτον λόγον, τὸν δυνάμενον
ἵνα σῶσῃ τὰς ψυχὰς σας.

Εὐαγγέλιον. Ἰωαν. ις'. ε'.

ΤΩΡΑ δὲ ὑπάγω πρὸς τὸν πέμψαντά με· καὶ
οὐδεὶς ἀπὸ σας μ' ἐρωτᾷ· Ποῦ ὑπάγεις; Ἀλλ'
ὅτι ταῦτα σας εἶπα, ἡ λύπη ἐγένετο τὴν καρ-
δίαν σας· ἐγὼ ὅμως σας λέγω τὴν ἀλήθειαν·
σας συμφέρει ἐάν ἐγὼ ὑπάγω. Διότι ἐάν ἐγὼ
δὲν ὑπάγω, ὁ παρίκλητος δὲν θέλει ἔλθειν
πρὸς σας· εἴν δὲ πορευθῶ θέλω τὸν πέμψαντα
πρὸς σας. Καὶ ἔλθων ἐκεῖνος θέλει ἐλέγξειν
περὶ ἁμαρτίας τὸν κόσμον καὶ περὶ δικαιοσύνης
καὶ περὶ κρίσεως. Περὶ ἁμαρτίας μὲν, ὅτι δὲν
πιστεύουσιν εἰς ἐμέ, περὶ δικαιοσύνης δὲ, ὅτι
ὑπάγω πρὸς τὸν πατέρα μου καὶ δὲν θέλετε με
ἰδεῖν πλέον· περὶ δὲ κρίσεως, ὅτι ὁ ἄρχων
τῆς τοῦ κόσμου ἐκρίθη. Πολλὰ ἔχω ἀκόμη να
σας εἶπω, ἀλλὰ δὲν δύνασθαι ἵνα τὰ καταλά-
βετε τῶρα. Ὅταν δὲ ἔλθῃ ἐκεῖνος, τὸ πνεῦμα
τῆς ἀληθείας, θέλει σας ὀδηγήσειν εἰς πᾶσαν
τὴν ἀλήθειαν. Ἐπειδὴ δὲν θέλει λαλήσειν
ἀφ' ἑαυτοῦ του, ἀλλ' ὅσα καὶ ἀκούσῃ θέλει λαλή-
σειν καὶ σας ἀναγγελεῖ τὰ ἐρχόμενα. Ἐκεῖνος
θέλει με δοξάσειν, ὅτι ἀπὸ τοῦ ἰδικόν μου θέλει
λάβειν, καὶ σας τὸ ἀναγγελεῖ. Πάντα ὅσα
ἔχει ὁ Πατήρ, εἶναι ἰδικὰ μου· Διατοῦτο εἶπον

luntarie enim genuit nos verbo veritatis, ut
simus initium aliquod creaturæ ejus. Sci-
tis, fratres mei dilectissimi. Sit autem om-
nis homo velox ad audiendum, tardus au-
tem ad loquendum, et tardus ad iram. Ira
enim viri iustitiam Dei non operatur. Propter
quod, abicientes omnem immunditiam et
abundantiam malitiæ, in mansuetudine susci-
pitis insitum verbum, quod po-
test salvare animas vestras,

Evangelium. S. Joan. xvi. 5.

DIXIT Jesus discipulis suis: Nunc vado
ad eum, qui misit me; et nemo ex vobis in-
terrogat me, Quo vadis? Sed, quia hæc locu-
tus sum vobis, tristitia implevit cor vestrum.
Sed ego veritatem dico vobis: expedit vobis,
ut ego vadam. Si enim non abiero, Para-
cletus non veniet ad vos: si autem abiero,
mittam eum ad vos. Et, cum venerit ille,
arguet mundum de peccato, et de iustitia,
et de iudicio: de peccato quidem, quia non
crediderunt in me: de iustitia vero, quia
ad Patrem vado, et jam non videbitis me:
de iudicio autem, quia princeps hujus
mundi jam judicatus est. Adhuc habeo
multa vobis dicere: sed non potestis por-
tare modo. Cum autem venerit ille, Spi-
ritus veritatis, docebit vos omnem veritatem.
Non enim loquetur a semet ipso: sed, quæ-
cumque audiet, loquetur; et, quæ ventura
sunt, annuntiabit vobis. Ille me glorificabit,
quia de meo accipiet, et annuntiabit vobis.
Omnia, quæcumque habet Pater, mea sunt.

volontà generati per la parola della verità
acciocchè siano, in certo modo, le primizie
delle sue creature. Perciò, fratelli miei di-
letti, sia ogni uomo pronto ad udire, tardo a
parlare, e lento all'ira, perciocchè l'ira
dell'uomo non mette in opera la giustizia di
Dio. Perciò, deposta ogni lordura e feccia
di malizia, ricevete con mansuetudine la
parola innestata in voi, la quale può salvare
le anime vostre.

L' Evangelo. S. Giovan. xvi. 5.

GESU disse ai suoi discepoli: ora io me-
ne vò a colui che m'ha mandato, e niun di
voi mi domanda, ove vai? anzi, perciocchè
io v'ho dette queste cose, la tristizia v'ha
ripieno il cuore; ma pure io vi dico la verità;
egli v'è utile che io me ne vada: perciocchè
se io non me ne vò, il consolatore non verrà
a voi; ma se io mene vò velo manderò; e
quando esso sarà venuto, convincerà il
mondo di peccato, di giustizia, e di giudi-
zio: di peccato, perciocchè non credono in
me, e di giustizia, perciocchè io mene vò al
padre mio, e voi non mi vedrete più; e di
giudizio, perciocchè il principe di questo
mondo è già giudicato. Io ho ancora cose
assai a dirvi, ma voi non le potete ora ca-
pire. Ma quando colui sarà venuto, cioè,
lo spirito di verità, egli vi guiderà in ogni
verità, perciocchè egli non parlerà da se
stesso, ma dirà tutte le cose ch'avrà udite, e
v'annunzierà le cose a venire. Esso mi
glorificherà, perciocchè prenderà del mio e
ve l'annunzierà tutte le cose ch'ha il

own will begat he us with the Word of truth, that we should be a kind of first-fruits of his creatures. Wherefore, my beloved brethren, let every man be swift to hear, slow to speak, slow to wrath; for the wrath of man worketh not the righteousness of God. Wherefore lay apart all filthiness and superfluity of naughtiness, and receive with meekness the engrafted Word, which is able to save your souls.

The Gospel. St. John xvi. 5.

JESUS said unto his disciples, Now I go my way to him that sent me, and none of you asketh me, Whither goest thou? But, because I have said these things unto you, sorrow hath filled your heart. Nevertheless, I tell you the truth; it is expedient for you that I go away: for if I go not away, the Comforter will not come unto you; but if I depart, I will send him unto you. And when he is come, he will reprove the world of sin, and of righteousness, and of judgement: of sin, because they believe not on me; of righteousness, because I go to my Father, and ye see me no more; of judgement, because the prince of this world is judged. I have yet many things to say unto you, but ye cannot bear them now. Howbeit, when he, the Spirit of truth, is come, he will guide you into all truth: for he shall not speak of himself; but whatsoever he shall hear, that shall he speak: and he will shew you things to come. He shall glorify me: for he shall receive of mine, and shall shew it unto you. All

nous a, de sa propre volonté, engendrés par la parole de la vérité, afin que nous fussions comme les prémices de ses créatures. Ainsi, mes frères bien-aimés, que tout homme soit prompt à écouter, lent à parler, et lent à la colère; car la colère de l'homme n'accomplit point la justice de Dieu. C'est pourquoi, rejetant toute orduie et toute superfluité de malice, recevez avec douceur la parole plantée en vous, laquelle peut sauver vos âmes.

L'Evangile, St. Jean, xvi. 5.

JESUS dit à ses disciples: je m'en vais à celui qui m'a envoyé, et aucun de vous ne me demande, où vas-tu? mais parce que je vous ai dit ces choses, la tristesse a rempli votre cœur. Toutefois, je vous dis la vérité; il vous est expédient que je m'en aille: car si je ne m'en vais, le Consolateur ne viendra point à vous; mais si je m'en vais, je vous l'enverrai. Et quand il sera venu, il convaincra le monde de péché, de justice, et de jugement. De péché, parce qu'ils ne croient point en moi: de justice, parce que je m'en vais à mon Père, et que vous ne me verrez plus; de jugement, parce que le prince de ce monde est déjà jugé. J'ai à vous dire encore plusieurs choses, mais vous ne les pouvez point porter maintenant: mais quand celui-là, savoir, l'Esprit de vérité, sera venu, il vous conduira en toute vérité: car il ne parlera point de soi-même; mais il dira tout ce qu'il aura ouï: et il vous annoncera les choses à venir. Celui-là me glorifiera; car il prendra du mien, et il vous l'annoncera. Tout ce que mon

uns gezeuget nach seinem Willen, durch das Wort, der Wahrheit, auf daß wir wären Erstlinge seiner Kreaturen. Darum, lieben Brüder, ein jeglicher Mensch sey schnell zu hören, langsam aber zu reden, und langsam zum Zorne. Denn des Menschen Zorn thut nicht, was vor Gott recht ist. Darum so leget ab alle Unsauberkeit und alle Bosheit, und nehmet das Wort an mit Sanftmuth, das in euch gepflanjet ist, welches kann eure Seelen felig machen.

Das Evangelium. Joh. 16. 5—15.

Nun aber gehe ich hin zu dem, der mich gesandt hat, und niemand unter euch fragt mich: Wo gehst du hin? Sondern, diemal ich solches zu euch geredet habe, ist euer Herz voll Trauens worden. Aber ich sage euch die Wahrheit: Es ist euch gut, daß ich hingehe. Denn so ich nicht hingehe, so kommt der Tröster nicht zu euch. So ich aber hingehe, will ich ihn zu euch senden. Und wenn derselbige kommt, der wird die Welt strafen, um die Sünde, und um die Gerechtigkeit, und um das Gericht. Um die Sünde, daß sie nicht glauben an mich; um die Gerechtigkeit aber, daß ich zum Vater gehe, und ihr mich hinfür nicht sehet; um das Gericht, daß der Fürst dieser Welt gerichtet ist. Ich habe euch noch viel zu sagen, aber ihr könntet es jetzt nicht tragen. Wenn aber jener, der Geist der Wahrheit, kommen wird, der wird euch in alle Wahrheit leiten. Denn er wird nicht von ihm selbst reden, sondern was er hören wird, das wird er reden, und was zukünftig ist, wird er euch verkündigen. Derselbige wird mich verklären; denn von dem Meinen wird er es nehmen, und euch verkündigen. Alles was der

luntad nos ha engendrado por palabra de verdad, para que seamos como prinicipias de sus criaturas. Vosotros lo sabeis, hermanos míos muy amados. Por esto todo hombre sea pronto para oír: pero tardo para hablar, y tardo para ayrase. Porque la ira del varon no obra la justicia de Dios. Por tanto desechando toda inmundicia, y abundancia de malicia, recibid con mansedumbre la palabra, que ha sido ingerida en vosotros, y que puede salvar vuestras almas.

El Evangelio. S. Juan xvi. 5.

JESUS dixo á sus discípulos: ahora voy á aquel que me envió; y ninguno de vosotros me pregunta: ¿A dónde vas? Antes porque os he dicho estas cosas, la tristeza ha ocupado vuestro corazón. Mas yo os digo la verdad: que conviene á vosotros que yo me vaya: porque si no me fuere, no vendrá á vosotros el Consolador: mas si me fuere, os lo enviaré. Y quando él viniere, argüirá al mundo de pecado, y de justicia, y de juicio. De pecado ciertamente: porque no han creído en mí. Y de justicia: porque voy al Padre, y ya no me vereis. Y de juicio: porque el Príncipe de este mundo ya es juzgado. Aun tengo que deciros muchas cosas: mas no las podeis llevar ahora. Mas quando viniere aquel Espíritu de verdad, os enseñará toda la verdad. Porque no hablará de sí mismo: mas hablará todo lo que oyere, y os anunciará las cosas que han de venir. El me glorificará: porque de lo mío tomará, y lo anunciará á vosotros. Todas quantas cosas

εἶπον· "Ὅτι ἐκ τοῦ ἔμοῦ λήψεται, καὶ ἀναγγε-
λεῖ ὑμῖν.

ὅτι θέλει λάβειν ἀπὸ τοῦ ἰδικόν μου καὶ σὰς τοῦ
ἀναγγεῖλει.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΕΜΠΤΗ ΜΕΤΑ ΤΟ ΠΑΣΧΑ.

Συναπτή.

ΚΥΡΙΕ, ἐξ οὗ πάντα τὰ ἀγαθὰ ἀπορρεῖ, χά-
ρισαι ἡμῖν τοῖς ταπεινοῖς δούλοις σου, διὰ τε
τῆς ἁγίας ἐπιπνοίας σου τὰ ἀγαθὰ ὄντα ἐνθυ-
μεῖσθαι, καὶ διὰ τῆς φιλανθρώπου ὁδηγίας σου
τὰ αὐτὰ ἐπιτελεῖν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ
Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Ἰακ. α'. κβ'.

ΓΙΝΕΣΘΕ δὲ ποιηταὶ λόγον, καὶ μὴ μόνον
ἄκροαταί, παραλογιζόμενοι ἑαυτούς. "Ὅτι εἴ
τις ἄκροατὴς λόγον ἐστὶ καὶ οὐ ποιητὴς, ὅτος
ἔοικεν ἀνδρὶ κατανοοῦντι τὸ πρόσωπον τῆς
γενέσεως αὐτοῦ ἐν ἐσόπτρῳ. Κατενόησε γὰρ
ἑαυτὸν, καὶ ἀπελήλυθε, καὶ εὐθέως ἐπελάθετο
ὁποῖος ἦν. Ὁ δὲ παρακύνῃς εἰς νόμον τέλειον
τὸν τῆς ἐλευθερίας, καὶ παραμείνας, οὗτος οὐκ
ἄκροατὴς ἐπιλησμονῆς γενόμενος, ἀλλὰ ποιη-
τὴς ἔργου, οὗτος μακάριος ἐν τῇ ποιήσει αὐτῆς
ἔσται. Εἴ τις δοκεῖ θρησκός εἶναι ἐν ὑμῖν, μὴ
χαλιναγωγῶν γλῶσσαν αὐτοῦ, ἀλλ' ὑπατῶν
καρδίαν αὐτοῦ, τοῦτον μάταιος ἡ θρησκεία.
Θρησκεία καθαρὰ καὶ ἁμίαντος παρὰ τῷ Θεῷ
καὶ πατρὶ, αὕτη ἐστίν, ἐπισκέπτεσθαι ὀρφανὸς
καὶ χήρας ἐν τῇ θλίψει αὐτῶν, ἄσπιλον ἑαυτὸν
τηρεῖν ἀπὸ τοῦ κόσμου.

Propterea dixi, quia de meo accipiet, et
annuntiabit vobis.

DOMINICA QUINTA POST PASCHA.

Collecta.

DOMINE! a quo bona cuncta procedunt,
largire nobis supplicibus famulis tuis, ut,
quæ vera sunt, ea, afflante sancto tuo Spi-
ritu, cogitemus, et, te benigne regente,
eadem præstemus, per Dominum nostrum,
Jesum Christum. Amen.

Epistola. S. Jacob. i. 22.

ESTOTE factores verbi, et non auditores
tantum, fallentes vosmet ipsos: quia, si
quis auditor est verbi, et non factor, hic
comparabitur viro consideranti vultum na-
tivitatis suæ in speculo. Consideravit
enim se, et abiit, et statim oblitus est, qua-
lis fuerit. Qui autem perspexerit in legem
perfectam libertatis, et permanserit in ea,
non auditor obliviosus factus, sed factor
operis; hic beatus in facto suo erit. Si
quis autem putat se religiosum esse, non
refrenans linguam suam, sed seducens cor
suum; hujus vana est religio. Religio
munda et immaculata apud Deum et Pa-
trem hæc est: visitare pupillos et viduas
in tribulatione eorum; et immaculatum se
custodire ab hoc sæculo.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΕΜΠΤΗ ΜΕΤΑ ΤΟ ΠΑΣΧΑ.

Συναπτή.

ΚΥΡΙΕ, ἐξ ἧς προέρχονται πάντα τὰ καλὰ,
χάρισται εἰς ἡμᾶς τὰς ταπεινοὺς ὁδῶν σε, τὴν
δύναμιν ἵνα στοχαζώμεθα διὰ τὴν ἁγίαν σου
ἐπιπνοίαν πάντοτε τὰ καλὰ, καὶ διὰ τὴν φιλάν-
θρωπὸν σε ὁδηγίαν ἵνα τὰ βάλωμεν εἰς πρᾶξιν
διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Ἰακ. α'. κβ'.

ΓΙΝΕΣΘΕ ποιηταὶ τῶν τοῦ λόγου, καὶ μὴ μόνον
ἄκροαταί, ὑπατῶντες τὸν ἑαυτὸν σας. "Ὅτι ἐάν
τις εἶναι ἄκροατὴς τοῦ λόγου, καὶ ὄχι ποιητὴς,
ὅτος ὁμοιάζει ἀνθρώπῳ παρατηροῦντος τὸ
γνωστὸν τε πρόσωπον εἰς τὸν καθόπτρῳ.
"Ὅτι εἶδε τὸν ἑαυτὸν τε, καὶ ἀνεχώρησε, καὶ
εὐθέως ἀτόχησεν ὁποῖος ἦτο. Ὁ δὲ παρατη-
ρήσας ἀπὸ πλησίον εἰς τὸν τέλειον νόμον τὸν
τῆς ἐλευθερίας καὶ ἀπομείνας, ὅτος γενόμενος
μὴ ἀλησμονητικὸς ἄκροατὴς, ἀλλὰ ποιητὴς
ἔργου, ὅτος θελεῖ εἶναι μακάριος εἰς τὴν ποιή-
σιν τε. Ἐάν τις ἀπὸ σῶς φαίνεται ἵνα εἶναι
θεοσεβής, καὶ δὲν κρατεῖ τὴν γλῶσσαν του
ἀλλ' ὑπατεῖ τὴν καρδίαν τε, ματαῖα ἡ θρησ-
κεία τε. Ἡ καθαρὰ, καὶ ἁμίαντος θρησκεία
πλησίον τοῦ Θεοῦ εἶναι τήτῃ ἵνα ἐπισκέπτω-
μεν τὰς ὀρφανὰς καὶ τὰς χήρας εἰς τὴν θλίψιν
των, καὶ ἐν φυλάτῳμεν τὸν ἑαυτὸν μας
ἄσπιλον ἀπὸ τοῦ κόσμου.

padre son mie: perciò ho detto ch' egli
prenderà del mio, e vel' annunzierà.

LA QUINTA DOMENICA DOPO
LA PASQUA.

La Collecta.

O SIGNORE, da cui procede tutto ciò
che vi è di buono; fa la grazia a noi, tuoi
umili servitori, che per la tua sacra ispira-
zione possiamo pensare sempre a quel ch' è
buono, e per la tua condotta misericordiosa
eseguiamolo, per Gesù Cristo, nostro Si-
gnore. Amen.

L' Epistola. S. Giac. i. 22.

SIATE stimatori della parola, e non solo
uditore, ingannando voi stessi, perciocché
se alcuno è uditor della parola e non esti-
matore, egli è simile ad un uomo che consi-
dera la sua natia faccia in uno specchio.
Imperocché dopo ch' egli s' è mirato, egli
sene va, e subito ha dimenticato quale egli
fosse. Ma chi avrà riguardato bene adden-
tro nella legge perfetta, ch' è la legge della
libertà, e sarà perseverato, esso, non essen-
do uditor dimentichevole, ma stimator
dell' opera, sarà beato nel suo operare. Se
alcuno pare esser religioso fra voi, e non
tiene a freno la sua lingua, anzi sedduce il
cuor suo, la religion del tale è vana. La
religion pura ed immacolata appo Iddio il
Padre è questa: visitar gli orfani e le vedove
nelle loro afflizioni, e conservarsi puro dal
mondo.

things that the Father hath are mine: therefore said I, that he shall take of mine, and shall shew it unto you.

The FIFTH SUNDAY after EASTER.

The Collect.

O LORD, from whom all good things do come; Grant to us thy humble servants, that by thy holy inspiration we may think those things that be good, and by thy merciful guiding may perform the same; through our Lord Jesus Christ. *Amen.*

The Epistle. St. James i. 22.

BE ye doers of the Word, and not hearers only, deceiving your own selves. For if any be a hearer of the Word, and not a doer, he is like unto a man beholding his natural face in a glass. For he beholdeth himself, and goeth his way, and straightway forgetteth what manner of man he was. But whoso looketh into the perfect law of liberty, and continueth therein, he being not a forgetful hearer, but a doer of the work, this man shall be blessed in his deed. If any man among you seem to be religious, and bridleth not his tongue, but deceiveth his own heart, this man's religion is vain. Pure religion, and undefiled before God and the Father, is this, To visit the fatherless and widows in their affliction, and to keep himself unspotted from the world.

Vater hat, das ist mein; darum habe ich gesagt: Er wird es von dem Meinem nehmen, und euch verkündigen.

Am fünften Sonntage nach Ostern.

Die Collecte.

O Herr, von dem alles Gute kommt! Verleihe, daß wir, deine demüthigen Diener, durch einen heiligen Antrieh nur das, was gut ist, denken und dasselbe unter deiner gnädigen Leitung auch vollbringen mögen, durch unsern Herrn, Jesum Christum. *Amen.*

Die Epistel. Jacobi, 1, 22 bis zum Ende.
Send aber Thäter des Wortes, und nicht Hörer allein, damit ihr euch selbst betrüget. Denn so jemand ist ein Hörer des Wortes, und nicht ein Thäter, der ist gleich einem Manne, der sein natürliches Angesicht im Spiegel beschauet. Denn nachdem er sich beschauet hat, gehet er von Stund an davon, und vergißt, wie er gestaltet war. Wer aber durchschauet in das vollkommene Gesetz der Freiheit, und darinnen beharret, und ist nicht ein vergesslicher Hörer, sondern ein Thäter, derselbige wird selig seyn in seiner That. So aber sich jemand unter euch läßt bücken, er diene Gott, und läßt seine Zunge nicht im Zaume, sondern verhehet sein Herz; des Gottesdienst ist eitel. Ein leerer und unbesetzter Gottesdienst vor Gott dem Vater ist der: Die Waisen und Wittnen in ihrer Noth befeugen, und sich von der Welt unbesetzt halten.

Père a, est mien: c'est pourquoi j'ai dit, qu'il prendra du mien, et qu'il vous l'annoncera.

LE CINQUIEME DIMANCHE APRES PAQUES.

La Collecte.

O DIEU, de qui descend tout don parfait; fais nous la grâce, que par tes saintes inspirations nous ayons toujours de bonnes pensées, et que sous ta direction nous puissions les mettre en effet, par Jésus-Christ notre Seigneur. *Amen.*

L'Épître, St. Jacq. i. 22.

METTEZ en exécution la parole, et ne l'écoutez pas seulement, en vous trompant vous-mêmes par de vains discours. Car si quelqu'un écoute la parole, et ne la met point en exécution, il est semblable à un homme qui considère dans un miroir sa face naturelle: car après s'être considéré soi-même, et s'en être allé, il a aussitôt oublié quel il étoit. Mais celui qui aura regardé au-dedans de la loi parfaite qui est la loi de la liberté, et qui aura persévéré, n'étant point un auditeur oublieux, mais mettant en effet l'œuvre, celui-là sera heureux dans ce qu'il aura fait. Si quelqu'un entre vous pense être religieux, et il ne tient point en bride sa langue, mais séduit son cœur, la religion d'un tel homme est vaine. La religion pure et sans tache envers notre Dieu et notre Père, c'est de visiter les orphelins et les veuves dans leurs tribulations, et de se conserver sans être entaché de ce monde.

tiene el Padre, mias son. Por eso os dixe que de lo mio tomará, y lo anunciará a vosotros.

LA QUINTA DOMINICA DESPUES DE PASCUA.

La Colecta.

O SEÑOR, de quien procede todo lo bueno; concede á tus humildes siervos, que por medio de tu santa Inspiracion nuestros pensamientos se dirijan al bien, y por tu direccion misericordiosa lo executemos; mediante nuestro Señor Jesu-Christo. *Amen.*

La Epistola. Santiago i. 22.

SED pues hacedores de la palabra, y no oidores tan solamente, engañandoos á vosotros mismos. Porque si alguno es oidor de la palabra, y no hacedor: este será comparado á un hombre, que contempla en un espejo su rostro nativo: porque se consideró á sí mismo, y se fué; y luego se olvidó qual haya sido. Mas el que contemplare en la Ley perfecta, que es la de la libertad, y perseverare en ella, siendo no oidor olvidadizo, sino hacedor de obra: este será bienaventurado en su hecho. Si alguno pues se tiene por religioso, y no refrena su lengua, sino que engaña su corazón, la religion de este es vana. La religion pura y sin mancha delante de Dios y Padre, es esta: Visitar los huérfanos, y las viudas en sus tribulaciones, y guardar se sin ser inficionado de este siglo.

Εὐαγγέλιον. Ἰωάν. ις'. κγ'.

ΑΜΗΝ ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ὅτι ὅσα ἂν αἰτήσητε τὸν πατέρα ἐν τῷ ὀνόματί μου, δώσει ὑμῖν. Ἔως ἄρτι οὐκ ᾔτησατε οὐδὲν ἐν τῷ ὀνόματί μου· αἰτεῖτε, καὶ λήψετε, ἵνα ἡ χαρὰ ὑμῶν ᾖ πεπληρωμένη. Ταῦτα ἐν παροιμίαις λέγαλκα ὑμῖν· ἀλλ' ἔρχεται ὥρα ὅτε οὐκ ἔτι ἐν παροιμίαις λαλήσω ὑμῖν, ἀλλὰ παρρησία περὶ τοῦ πατρὸς ἀναγγελῶ ὑμῖν. Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐν τῷ ὀνόματί μου αἰτήσεσθε· καὶ οὐ λέγω ὑμῖν ὅτι ἐγὼ ἐρωτήσω τὸν πατέρα περὶ ὑμῶν· αὐτὸς γὰρ ὁ πατὴρ φιλεῖ ὑμᾶς, ὅτι ὑμεῖς ἐμὲ πεφίληκατε, καὶ πεπιστεύκατε ὅτι ἐγὼ παρὰ τοῦ Θεοῦ ἐξῆλθον. Ἐξῆλθον παρὰ τοῦ πατρὸς, καὶ ἐλήλυθα εἰς τὸν κόσμον· πάλιν ἀφίμι τὸν κόσμον, καὶ πορεύομαι πρὸς τὸν πατέρα. Λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτῷ· Ἰδε, νῦν παρρησία λαλεῖς, καὶ παροιμίαν ἡδεύμιν λέγεις. Νῦν οἶδαμεν ὅτι οἶδας πάντα, καὶ οὐ χρειαν ἔχεις ἵνα τίς σε ἐρωτᾷ· ἐν τούτῳ πιστεύομεν ὅτι ἀπὸ Θεοῦ ἐξῆλθες. Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἄρτι πιστεύετε; Ἰδὲ, ἔρχεται ὥρα, καὶ νῦν ἐλήλυθεν, ἵνα σκορπισθῇ ἕκαστος εἰς τὰ ἴδια, καὶ ἐμὲ μόνον ἀφήτε, καὶ οὐκ εἰμι μόνος, ὅτι ὁ πατὴρ μετ' ἐμοῦ ἐστι. Ταῦτα λελάλκα ὑμῖν, ἵνα ἐν μοίᾳ εἰρήνην ἔχητε· ἐν τῷ κόσμῳ θλίβιν ἐξέτε· ἀλλὰ θαρσεῖτε, ἐγὼ νενίκηκα τὸν κόσμον.

ΗΜΕΡΑ ΤΗΣ ΑΝΑΒΑΣΕΩΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ.

Συναπτή.

ΠΑΡΑΣΧΟΥ ἡμῖν, Παντοκράτωρ Θεός, ἵνα καθὼς τὸν μονογενῆ ἱὸν σου εἰς τοὺς οὐρανὸς

Evangelium. S. Joan. xvi. 23.

ΑΜΕΝ, amen, dico vobis: si quid petieritis Patrem in nomine meo, dabit vobis. Usque modo non petistis quidquam in nomine meo. Petite; et accipietis; ut gaudium vestrum sit plenum. Hæc in proverbii locutus sum vobis: venit hora, cum jam non in proverbii loquar vobis; sed palam de Patre annuntiabo vobis. In illo die, in nomine meo petetis; et non dico vobis quia ego rogabo Patrem de vobis: ipse enim Pater amat vos, quia vos me amastis, et credidistis, quia ego a Deo exivi. Exivi a Patre, et veni in mundum: iterum relinquo mundum, et vado ad Patrem. Dicunt ei discipuli ejus: Ecce, nunc palam loqueris; et proverbium nullum dicis. Nunc scimus quia scis omnia: et non opus est tibi, ut quis te interroget. In hoc credimus quia a Deo existis. Respondit eis Jesus: Modo creditis? Ecce, venit hora, et jam venit, ut dispergimini unusquisque in propria, et me solum relinquantis: et non sum solus, quia Pater mecum est. Hæc locutus sum vobis, ut in me pacem habeatis. In mundo pressuram habebitis: sed confidite: ego vici mundum.

DIES ASCENSIONIS DOMINI.

Collecta.

CONCEDE, quæsumus, omnipotens Deus! ut, qui Jesum Christum, Filium tuum uni-

Εὐαγγέλιον. Ἰωάν. ις'. κγ'.

ΑΜΗΝ, ἀμὲν σὰς λέγω, ὅτι ὅσα ζητήσητε ἀπὸ τὸν πατέρα μᾶς, εἰς τὸ ὄνομά μᾶς θέλει σᾶς δώσειν. Ἔως τῶρα δὲν ἐζητήσατε τί ποτε εἰς τὸ ὄνομά μᾶς ζητήσατε καὶ θέλετε λάβειν, ἵνα γίνῃ τέλεια ἡ χαρὰ σας. Περὶ τῶν σᾶς ἐλάλησα ἐν παροιμίαις· ἡ ὥρα ἔρχεται, ὅτε δὲν θέλω σὰς λαλήσει πλέον ἐν παροιμίαις, ἀλλὰ θέλω σὰς ἀναγγεῖλειν παρρησία περὶ τοῦ πατρὸς. Εἰς ἐκείνην τὴν ἡμέραν θέλετε ζητήσκειν εἰς τὸ ὄνομά μᾶς· καὶ δὲν σὰς λέγω ὅτι θέλω ἐγὼ διὰ σὰς ἐρωτήσκειν τὸν πατέρα μᾶς· ἐπειδὴ αὐτὸς ὁ πατὴρ σὰς ἀγαπᾷ, ὅτι σεῖς μὲ ἀγαπήσατε, καὶ ἐπιστεύσατε, ὅτι ἐγὼ προῆλθον ἀπὸ τοῦ Θεοῦ. Ἐγὼ προῆλθον ἀπὸ τοῦ πατρὸς καὶ ἦλθον εἰς τὸν κόσμον, πάλιν παραιτῶ τὸν κόσμον καὶ πορεύομαι, πρὸς τὸν πατέρα. Τοῖς λέγεσιν οἱ μαθηταὶ αὐτῷ· Ἰδε, τῶρα λαλεῖς παρρησία, καὶ παροιμίαν ἡδεύαμεν λέγεις. Τῶρα οἶδαμεν, ὅτι νικῶντες πάντα, καὶ δὲν ἔχεις χρειαν ἵνα σε ἐρωτᾷ τις· εἰς τὴν πίστιν σου ὅτι προέρχεσαι ἀπὸ Θεοῦ. Τοῖς ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Τώρα πιστεύετε; Ἰδὲ, ἡ ὥρα ἔρχεται, καὶ ἦλθεν ἡδὴ, εἰς τὴν ὅτιαν θέλετε σκορπισθῇ ἕκαστος εἰς τὴν ἰδίαν τὴν οἰκίαν, καὶ μὲ ἀφίσετε μόνον· καὶ δὲν εἰμαι μόνος, ὅτι ὁ πατὴρ μᾶς εἶναι μετ' ἐμοῦ. Ταῦτα σὰς ἐλάλησα, ἵνα ἔχητε εἰρήνην εἰς ἐμέ. Εἰς τὸν κόσμον ἔχετε θλίβιν· ἀλλὰ θαρρεῖτε, ἐγὼ τὸν κόσμον νενίκηκα.

ΗΜΕΡΑ ΤΗΣ ΑΝΑΛΗΨΕΩΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ.

Συναπτή.

ΔΟΣ μας τὴν χάριν, Παντοκράτωρ Θεέ, ὅτι καθὼς πιστεύομεν εἰς τὴν ἀνάληψιν τοῦ μονογενεῖ

L' Evangelio. S. Giov. xvi. 23.

IN verità, in verità, io vi dico che tutte le cose che domanderete al padre nel nome mio, egli ve le darà. Fino ad ora voi non avete domandato nulla nel nome mio: do mandate, e riceverete, acciocchè la vostra letizia sia compiuta. Io vi ho ragionate queste cose in similitudini, ma l' ora viene, ch' io non vi parlerò più in similitudini, ma apertamente vi ragionerò del padre. In quel giorno voi chiederete nel nome mio, ed io non vi dico ch' io pregherò il padre per voi; perciocchè il padre stesso v'ama: perciocchè voi m' avete amato, ed avete creduto ch' io son proceduto da Dio. Io son proceduto dal padre, e son venuto nel mondo: di nuovo io lascio il mondo e vado al padre. I suoi discepoli gli dissero: eccoti tu parli ora apertamente e non dici alcuna similitudine. Ora sappiamo noi che tu sai ogni cosa, e non hai bisogno ch' alcuno ti domandi; perciò crediamo che tu sei proceduto da Dio. Gesù rispose loro: ora credete voi? Ecco, l' ora viene, e già è venuta, che sarete dispersi, ciascuno in casa sua, e mi lascerete solo; ma io non son solo, perciocchè il padre è meco. Io vi ho dette queste cose, acciocchè abbiate pace in me: voi avrete tribolazione nel mondo; ma state di buon cuore, io ho vinto il mondo.

IL GIORNO DELL' ASCENSIONE.

I.a Collecta.

FACCI la grazia, o Dio onnipotente, che siccome crediamo che 'l tuo unigenito figlio

The Gospel. St. John xvi. 23.

VERILY, verily I say unto you, Whatsoever ye shall ask the Father in my Name, he will give it you. Hitherto have ye asked nothing in my Name: ask, and ye shall receive, that your joy may be full. These things have I spoken unto you in proverbs: but the time cometh when I shall no more speak unto you in proverbs, but I shall shew you plainly of the Father. At that day ye shall ask in my Name: and I say not unto you, that I will pray the Father for you; for the Father himself loveth you, because ye have loved me, and have believed that I came out from God. I came forth from the Father, and am come into the world: again, I leave the world, and go to the Father. His disciples said unto him, I, o, now speakest thou plainly, and speakest no proverb. Now are we sure that thou knowest all things, and needest not that any man should ask thee: by this we believe that thou camest forth from God. Jesus answered them, Do ye now believe? Behold, the hour cometh, yea, is now come, that ye shall be scattered every man to his own, and shall leave me alone: and yet I am not alone, because the Father is with me. These things I have spoken unto you, that in me ye might have peace. In the world ye shall have tribulation; but be of good cheer, I have overcome the world.

THE ASCENSION-DAY.

*The Collect.***GRANT**, we beseech thee, Almighty God,

Das Evangelium. Joh. 16, 23 bis Ende.
Wahrlich, wahrlich, ich sage euch: So ihr den Vater etwas bitten werdet in meinem Namen, so wird er es euch geben. Bisher habt ihr nichts gebeten in meinem Namen. Bittet, so werdet ihr nehmen, daß eure Freude vollkommen sey. Solches habe ich zu euch durch Sprüchwort geredet. Es kommt aber die Zeit, daß ich nicht mehr durch Sprüchwort mit euch reden werde, sondern euch frey heraus verkündigen von meinem Vater. An demselbigen Tage werdet ihr bitten in meinem Namen. Und ich sage euch nicht, daß ich den Vater für euch bitten will: denn er selbst, der Vater, hat euch lieb, darum, daß ihr mich liebet, und glaubet, daß ich von Gott ausgegangen bin. Ich bin vom Vater ausgegangen, und gekommen in die Welt; wiederum verlasse ich die Welt, und gehe zum Vater. Sprechen zu ihm seine Jünger: Siehe, nun redest du frey heraus, und sagest kein Sprüchwort. Nun wissen wir, daß du alle Dinge weißt, und bedarfst nicht, daß dich jemand frage. Darum glauben wir, daß du von Gott ausgegangen bist. Jesus antwortete ihnen: Jetzt glaubet ihr. Siehe, es kommt die Stunde, und ist schon gekommen, daß ihr zerstreuet werdet, ein jeglicher in das Seine, und mich allein laßet: aber ich bin nicht allein, denn der Vater ist bey mir. Solches habe ich mit euch geredet, daß ihr in mir Frieden habet. In der Welt habt ihr Angst; aber seid getrost, ich habe die Welt überwunden.

Am Himmelfahrts-Tage.

*Die Collecte.***Bir bitten dich, allmächtiger Gott!***L'Evangile, St. Jean, xvi. 23.*

EN vérité, en vérité je vous dis, que toutes les choses que vous demanderez au Père en mon nom, il vous les donnera. Jusqu'à présent vous n'avez rien demandé en mon nom: demandez, et vous recevrez, afin que votre joie soit accomplie. Je vous ai dit ces choses par des similitudes; mais l'heure vient que je ne parlerai plus à vous par des paraboles, mais je vous parlerai ouvertement de mon Père. En ce jour-là vous demanderez en mon nom: et je ne vous dis pas que je prierai le Père pour vous; car le Père lui-même vous aime, parce que vous m'avez aimé, et que vous avez cru que je suis issu de Dieu. Je suis issu du Père, et suis venu au monde: et encore, je laisse le monde, et je m'en vais au Père. Ses disciples lui dirent: voici, maintenant tu parles ouvertement, et tu n'uses plus de paraboles. Maintenant nous connoissons que tu sais toutes choses, et que tu n'as pas besoin que personne t'interroge; par cela nous croyons que tu es issu de Dieu. Jésus leur répondit: croyez-vous maintenant? voici, l'heure vient, et elle est déjà venue, que vous serez dispersés l'un de ça et l'autre de là, et vous me laisserez seul, mais je ne suis point seul, car le Père est avec moi. Je vous ai dit ces choses, afin que vous ayez la paix en moi. Vous aurez de l'angoisse au monde; mais ayez bon courage, j'ai vaincu le monde.

LE JOUR DE L'ASCENSION.

*La Collecte.***FAIS**-nous la grâce, ô Dieu tout-puissant,*El Evangelio. S. Juan xvi. 23.*

EN verdad, en verdad os digo: Que os dará el Padre todo lo que le pidieréis en mi nombre. Hasta aquí no habeis pedido nada en mi nombre. Pedid, y recibiréis, para que vuestro gozo sea cumplido. Estas cosas os he hablado en parábolas. Viene la hora en que ya no os hablaré por parábolas: mas os anunciaré claramente de mi Padre. En aquel día pediréis en mi nombre: y no os digo que yo rogaré al Padre por vosotros: porque el mismo Padre os ama, porque vosotros me amasteis, y habeis creído que yo salí de Dios. Salí del Padre, y vine al mundo: otra vez dexo el mundo, y voy al Padre. Sus discípulos le dicen: He aquí ahora hablas claramente, y no dices ningún proverbio. Ahora conocemos, que sabes todas las cosas, y que no es menester que nadie te pregunte: en esto creemos, que has salido de Dios. Jesus les respondió: ¿Ahora creéis? he aquí viene, y ya es venida la hora, en que seas esparcidos cada uno por su parte, y que me dexéis solo: mas no estoy solo, porque el Padre está conmigo. Esto os he dicho, para que tengais paz en mí. En el mundo tendreis apretura: mas tened confianza, que yo he vencido al mundo.

EL DIA DE LA ASCENSION.

*La Colecta.***OTORGANOS**, ó Dios Omnipotente, que

ἀναβεβηκέναι πιστευόμεν, οὕτω τῇ καρδίᾳ καὶ τῷ νοί κἀκείσε ἀναβαίνωμεν, καὶ μετ' αὐτοῦ ἀδιαλείπτως οἰκώμεν, ὃς ζῇ καὶ βασιλεύει μετὰ σοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, εἰς Θεός, εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Πραξ. α'. α'.

ΤΟΝ μὲν πρῶτον λόγον ἐποιήσαμην περὶ πάντων, ὧ θεόφιλε, νῶ ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς ποιεῖν τε καὶ διδάσκειν, Ἀχρι ἥς ἡμέρας, ἐντελειάμενος τοῖς ἀποστόλοις διὰ Πνεύματος ἁγίου, οὓς ἐξελέξατο, ἀνελήφθη. Οἷς καὶ παρέστησεν ἑαυτὸν ζῶντα μετὰ τοῦ παθεῖν αὐτόν, ἐν πολλοῖς τεκμηρίοις, δι' ἡμερῶν τεσσαράκοντα ὑπανόμενος αὐτοῖς, καὶ λέγων τὰ περὶ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ. Καὶ συναλιζόμενος παρήγγειλεν αὐτοῖς ἀπὸ Ἱερουσαλὺμ μὴ χωρίζεσθαι, ἀλλὰ περιμένειν τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ πατρὸς, ἣν ἠκούσατέ μου. Ὅτι Ἰωάννης μὲν ἐβάπτισεν ὕδατι, ὑμεῖς δὲ βαπτισθήσεσθε ἐν Πνεύματι ἁγίῳ οὐ μετὰ πολλὰς ταύτας ἡμέρας. Οἱ μὲν οὖν συνεληθόντες ἐπὶ τῶν αὐτῶν, λέγοντες· Κύριε, εἰ ἐν τῷ χρόνῳ τούτῳ ἀποκαθιστάνεις τὴν βασιλείαν τῷ Ἰσραὴλ; Εἶπε δὲ πρὸς αὐτοὺς· Οὐχ ὑμῶν ἐστι γνώων ἡμεῖς ἢ καιροὺς, οὐδ' ὁ πατὴρ ἔθετο ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ. Ἀλλὰ λήψεσθε δύναμιν ἐπεληθόντος τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἐφ' ὑμᾶς, καὶ ἐσσεσθέ μοι μάρτυρες ἐν τῇ Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐν πάσῃ τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ Σαμαρείᾳ, καὶ ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς. Καὶ ταῦτα εἰπὼν, βλέπόντων αὐτῶν ἐπήρθη, καὶ νεφέλῃ ὑπέλαβεν αὐ-

αυτὸν ὁ Κύριος ἡμῶν, Ἰησοῦς Χριστὸς, ὅπως ἀναβῶμεν καὶ ἡμεῖς μετὰ τὴν καρδίαν καὶ μετὰ τὸν νοῦν, καὶ μένωμεν αἰώνως μετὰ αὐτόν, τὸν ζῶντα καὶ συμβασιλεύοντα μετὰ σοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, ἓνα μόνον Θεόν, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Πραξ. α'. α'.

ΕΓΩ, ὦ θεόφιλε, ἔγραψα τὸν πρῶτον λόγον περὶ πάντων ὧσων ἀρχισεν ὁ Ἰησοῦς να καίμεν καὶ να διδάσκῃ, ἕως ἐκείνης τῆς ἡμέρας εἰς τὴν ὁποίαν ἀνελήφθη, μετὰ τὰς διὰ τοῦ ἁγίου Πνεύματος πρὸς τῆς Ἀποστόλων προσταγὰς. Πρὸς τὰς ὁποίας ἐδεξεζέω τὸν ἑαυτὸν τῶν ὕστερον ἀπὸ τὸ πάθος τῶν, εἰς πολλὰ σημεῖα, φαινόμενος εἰς αὐτὰς σαράντα ἡμέρας, καὶ λέγων τὰ περὶ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ. Καὶ μετὰ αὐτοῦ συναναστρέφοντες τοὺς ἐπαγγέλλει να μὴ ἀναχωρήσῃ ἀπὸ τὴν Ἱερουσαλὴμ, ἀλλὰ να προσμένῃ τὸ ὅποιον σὰς εἶπον ταξίμῳ τοῦ Πατρὸς. Ὅτι ὁ μὲν Ἰωάννης ἐβάπτισε μετὰ νερόν, σὺς δὲ θέλετε ὅχι μετὰ πολλὰς ἡμέρας βαπτισθῆναι μετὰ Πνεῦμα ἅγιον. Καὶ οἱ ἀπόστολοι συναχθέντες τὸν ἡρώτων, λέγοντες· Κύριε, μή πως θέλεις εἰς τοῦτον τὸν χρόνον ἐπιστρέψαι εἰς τὸν Ἰσραὴλ τὴν βασιλείαν τῆς; Εἶπε δὲ πρὸς αὐτὰς· Δὲν ἐδώθη εἰς ἐσὰς ἡ γῆν ἡμεῖς τῶν χρόνων ἢ καιρῶν, τὴν ὁποίαν ὁ πατὴρ κρατεῖ διὰ τὸν ἑαυτὸν τῶν. Ἀλλὰ θέλετε λαβεῖν τὴν δύναμιν τοῦ ἐπὶ σὰς ἐληθόντος Πνεύματος ἁγίου καὶ θέλετε μοι εἶσθαι μάρτυρες καὶ εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ, καὶ εἰς τὴν Ἰουδαίαν, καὶ εἰς τὴν Σαμαρείαν, καὶ ἕως τῶν ἐσχάτων τῆς γῆς. Καὶ ταῦτα εἰπὼν, βλέποντες ἐκεῖνοι ὑψώθη καὶ ἓνα σύννε-

genitum, in cœlos ascendisse credimus, ipsi quoque corde ac mente illuc ascendamus, et cum eo in perpetuum habitemus, qui vivit et regnat una tecum, et cum Spiritu Sancto, unus Deus, in sæcula sæculorum. Amen.

uolo, Gesù Cristo, nostro Signore, è salito in cielo, così vi ascendiamo ancora noi cuore e col mente, e vi facciamo una eterna dimora con lui, che vive e regna con te, e lo spirito santo, un sol Dio, ne' secoli de' secoli. Amen.

Pro Epistola. Act. i. 1.

Per l' Epistola. Atti i. 1.

PRIMUM sermonem feci de omnibus, o Theophile, quæ cœpit Jesus facere et docere usque in diem, quæ, præcipiens Apostolis per Spiritum Sanctum, quos elegit, assumptus est: quibus et præbuit seipsum vivum post passionem suam, in multis argumentis, per dies quadraginta apparens eis, et loquens de regno Dei. Et convocans, præcepit eis ab Ierosolymis ne discederent, sed expectarent promissionem Patris, quam audistis (inquit) per os meum; quia Joannes quidem baptizavit aqua; vos autem baptizabimini Spiritu Sancto, non post multos hos dies. Igitur, qui conveniant, interrogabant eum, dicentes: Domine, si in tempore hoc restitues regnum Israel? Dixit autem eis: Non est vestrum nosse tempora, vel momenta, quæ Pater posuit in sua potestate: sed accipietis virtutem supervenientis Spiritus Sancti in vos: et eritis mihi testes in Jerusalem, et in omni Judæa, et Samaria, et usque ad ultimum terræ. Et, cum hæc dixisset, videntibus illis, elevatus est: et nubes suscepit eum ab oculis

IO ho fatto il primo trattato, o Teofilo, intorno a tutte le cose che Gesù prese a fare ed ad insegnare infino al giorno ch' egli fu accolto in alto, dopo aver dati mandamenti per lo spirito santo agli Apostoli, i quali egli avea eletti, a' quali ancora, dopo avere sofferto, si presentò vivente con molte certe prove, essendo da loro veduto per quaranta giorni, e ragionando delle cose appartenenti al regno di Dio, e ritrovandosi con loro, ordinò che non si dipartissero di Gerusalemme, ma ch' aspettassero la promessa del padre la quale, disse egli, voi avete udita da me. Perciocchè Giovanni battezzò con acqua, ma voi sarete battezzati con lo spirito santo fra qui e non molti giorni. Essi adunque, essendo raunati, gli domandarono, dicendo: sarà egli in questo tempo che tu restituirai il regno ad Israel? ma egli disse loro: egli non istà a voi di sapere i tempi e le stagioni le quali il padre ha messe nella sua propria podestà. Ma voi riceverete la virtù dello spirito santo, in qual verrà sopra voi: e mi sarete testimoni ed in Gerusalemme, ed in tutta la Giudea ed in Samaria, ed infino all' estremità della terra. E, dette queste cose, fu elevato, esse

that like as we do believe thy only-begotten Son our Lord Jesus Christ to have ascended into the heavens; so we may also in heart and mind thither ascend, and with him continually dwell, who liveth and reigneth with thee and the Holy Ghost, one God, world without end. *Amen.*

For the Epistle. Acts i. 1.

THE former treatise have I made, O Theophilus, of all that Jesus began both to do and teach, until the day in which he was taken up, after that he through the Holy Ghost had given commandments unto the Apostles whom he had chosen: to whom also he shewed himself alive after his passion, by many infallible proofs; being seen of them forty days, and speaking of the things pertaining to the Kingdom of God: and, being assembled together with them, commanded them that they should not depart from Jerusalem, but wait for the promise of the Father, which, saith he, ye have heard of me. For John truly baptized with water, but ye shall be baptized with the Holy Ghost not many days hence. When they therefore were come together, they asked of him, saying, Lord, wilt thou at this time restore again the kingdom to Israel? And he said unto them, It is not for you to know the times or the seasons, which the Father hath put in his own power. But ye shall receive power after that the Holy Ghost is come upon you; and ye shall be witnesses unto me, both in Jerusalem, and in all Judæa, and in Samaria, and unto the uttermost part of the earth. And when he had spoken these things, while

que comme nous croyons que ton Fils unique Jésus-Christ notre Seigneur est monté aux cieux; nous y montions aussi du cœur et de la pensée, pour habiter continuellement avec lui, qui vit et qui règne avec toi et avec le Saint Esprit, un seul Dieu béni éternellement. *Amen.*

Pour L'Épître, Act. i. 1.

NOUS avons fait le premier traité, ô Théophile, touchant toutes les choses que Jésus s'est mis à faire et à enseigner, jusqu'au jour qu'il fut reçu en haut, après avoir donné par le Saint Esprit ses ordres aux Apôtres qu'il avoit élus. A qui aussi, après avoir souffert, il se présenta soi-même vivant, avec plusieurs preuves assurées, étant vu par eux durant quarante jours, et parlant des choses qui regardent le royaume de Dieu. Et les ayant assemblés, il leur commanda de ne partir point de Jérusalem, mais d'y attendre l'effet de la promesse du Père, laquelle, dit-il, vous avez ouïe de moi. Car Jean a baptisé d'eau; mais vous serez baptisés du Saint Esprit dans peu de jours. Eux donc étant assemblés, l'interrogèrent, disant: Seigneur, sera-ce en ce temps-ci que tu rétabliras le royaume à Israël? Mais il leur dit: ce n'est point à vous de connoître les temps ou les saisons, que le Père a réservés en sa propre puissance. Mais vous recevrez la vertu du Saint Esprit qui viendra sur vous; et vous me serez témoins, tant à Jérusalem qu'en toute la Judée, et dans la Samarie, et jusqu'au bout de la terre. Et quand il eut

Gieb, daß wir bey dem Glauben, daß dein eingeborener Sohn, Jesus Christus, unser Herr, zum Himmel aufgestiegen ist, auch unsere Herzen und Gesinnungen sich dahin erheben und ewig bey ihm wohnen mögen, der mit dir und dem heiligen Geiste, ein einziger Gott, lebt und regiert, von Ewigkeit zu Ewigkeit. *Amen.*

Die Epistel. Ap. Gesch. 1, 1—11.

Die erste Rede habe ich zwar gethan, lieber Theophile, von allem dem, das Jesus anfangs, beides zu thun und zu lehren, bis an den Tag, da er aufgenommen ward, nachdem er den Aposteln (welche er hatte erwählt) durch den heiligen Geist Befehl gethan hatte. Welches er sich nach seinem Leiden lebendig erzeiget hatte, durch mancherley Erweisungen, und ließ sich sehen unter ihnen vierzig Tage lang, und redete mit ihnen vom Reiche Gottes. Und als er sie versammelt hatte, befahl er ihnen, daß sie nicht von Jerusalem weichen, sondern warteten auf die Verheißung des Vaters, welche ihr habt gehört, sprach er, von mir. Denn Johannes hat mit Wasser getauft; Ihr aber sollt mit dem heiligen Geiste getauft werden, nicht lange nach diesen Tagen. Die aber, so zusammen gekommen waren, fragten ihn, und sprachen: Herr, wirst du auf diese Zeit wieder aufrichten das Reich Israel? Er sprach aber zu ihnen: Es gebühret euch nicht zu wissen Zeit oder Stunde, welche der Vater seiner Macht vorbehalten hat; sondern ihr werdet die Kraft des heiligen Geistes empfangen, welcher auf euch kommen wird; und werdet meine Zeugen seyn zu Jerusalem, und in ganz Judäa und Samaria, und bis an das Ende der Erde. Und da er solches ge-

como creemos que tu Unigenito Hijo subió á los cielos; tambien subamos allá con nuestro corazon y nuestra mente, y habitemos siempre con El, que vive y reyna contigo, y el Espíritu Santo. Un solo Dios, por los siglos de los siglos. *Amen.*

En lugar de Epistola. Act. i. 1.

HE hablado, ó Theophilo, en mi primer discurso de todas las cosas, que Jesus comenzó á hacer, y enseñar hasta el día, en que despues de haber instruido por el Espíritu Santo á los Apóstoles, que habia escogido, fué recibido arriba: á los quales se mostró tambien vivo despues de su Pasion con muchas pruebas, apareciéndoseles por quarenta días, y hablándoles del reyno de Dios. Y comiendo con ellos, les mandó que no se fuesen de Jerusalem, sino que esperasen la promesa del Padre, que oisteis, dixo, de mi boca: porque Juan en verdad bautizó en agua, mas vosotros sereis bautizados en Espíritu Santo, no mucho despues de estos días. Entónces los que se habian congregado, le preguntaban, diciendo: ¿Señor, si restituirás en este tiempo el reyno á Israel? y les dixo: No toca á vosotros saber los tiempos ó los momentos, que puso el Padre en su propio poder: mas recibiréis la virtud del Espíritu Santo, que vendrá sobre vosotros, y me sereis testigos en Jerusalem, y en toda la Judéa, y Samaria, y hasta las extremidades de la tierra. Y quando esto hubo dicho, viéndolo ellos,

τὸν ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν. Καὶ ὡς ἀτενίζοντες ἦσαν εἰς τὸν οὐρανόν, πορευομένου αὐτοῦ, καὶ ἰδοὺ ἄνδρες δύο παρεστήκεισαν αὐτοῖς ἐν ἐσθῇτι λευκῇ· Οἱ καὶ εἶπον· Ἄνδρες Γαλιλαῖοι, τί ἐστήκατε ἐμβλέποντες εἰς τὸν οὐρανόν; οὗτος ὁ Ἰησοῦς, ὁ ἀναληφθεὶς ἀπ' ἡμῶν εἰς τὸν οὐρανόν, οὕτως ἐλεύσεται ὁν τρόπον ἔθεασαθε αὐτὸν πορευόμενον εἰς τὸν οὐρανόν.

ΥΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ. ΜΑΡΚ. ΙΣ'. ΙΔ'.
ΥΣΤΕΡΟΝ, ἀνακειμένοις αὐτοῖς τοῖς ἑνδεκά ἐφανέρωθη, καὶ ὠνείδισε τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν, καὶ σκληροκαρδίαν, ὅτι τοῖς θεασαμένοις αὐτὸν ἐξηγερμένοι οὐκ ἐπίστευσαν. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Πορευθέντες εἰς τὸν κόσμον ἅπαντα, κηρύξατε τὸ εὐαγγέλιον πάσῃ τῇ κτίσει. Ὁ πιστεύσας καὶ βαπτισθεὶς, σωθήσεται· ὁ δὲ ἀπιστήσας, κατακριθήσεται. Σημεῖα δὲ τοῖς πιστεύσασιν ταῦτα παρακολουθήσει. Ἐν τῷ ὀνόματί μου δαιμόνια ἐκβαλοῦσι· γλώσσαις λαλήσουσι καιναῖς· Ὁφεῖς ἄρουσι· κἂν θανάσιμόν τι πῶσιν, οὐ μὴ αὐτοὺς βλάψει· ἐπὶ ἁρρώστοις χεῖρας ἐπιθήσουσι, καὶ καλῶς ἐξουσιν. Ὁ μὲν οὖν Κύριος, μετὰ τὸ λαλήσαι αὐτοῖς, ἀνελήφθη εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ ἐκάθισεν ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ. Ἐκεῖνοι δὲ ἐξελθόντες ἐκήρυξαν πανταχοῦ, τοῦ Κυρίου συνερχοῦντος, καὶ τὸν λόγον βεβαιούντος διὰ τῶν ἐπακολουθούντων σημείων.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΑΝΑΒΑΣΙΝ.

Συναπτή.

Ο ΘΕΟΣ Βασιλεῦ τῆς δόξης, ὁ τὸν μονογενῆ Υἱόν σου Ἰησοῦ Χριστὸν μετὰ μεγάλου τοῦ

eorum. Cumque intuerentur in cælum euntem illum, ecce, duo viri asciterunt juxta illos in vestibus albis, qui et dixerunt: Viri Galilæi, quid statis aspicientes in cælum? Hic Jesus, qui assumptus est a vobis in cælum, sic veniet, quemadmodum vidistis eum euntem in cælum.

Evangelium. S. Marc. xvi. 14.

NOVISSIME, recumbentibus illis undecim apparuit; et exprobravit incredulitatem eorum, et duritiam cordis; quia iis, qui viderant eum resurrexisse, non crediderunt. Et dixit eis: Euntes in mundum universum, prædicate Evangelium omni creaturæ. Qui crediderit, et baptizatus fuerit, salvus erit: qui vero non crediderit, condemnabitur. Signa autem eos, qui crediderint, hæc sequentur. In nomine meo dæmonia ejicient: linguis loquentur novis: serpentes tollent; et, si mortiferum quid biberint, non eis nocebit: super ægros manus imponent; et bene habebunt. Et Dominus quidem Jesus, postquam locutus est eis, assumptus est in cælum, et sedet a dextris Dei. Illi autem, profecti, prædicaverunt ubique; Domino cooperante, et sermonem confirmante, sequentibus signis.

DOMINICA POST ASCENSIONEM.

Collecta.

DEUS, Rex gloriæ! qui Jesum Christum, Filium tuum unigenitum, cum ingenti tri-

phon τὸν ἐδέχθη, καὶ τὸν ἐπῆρεν ἀπὸ τὴν ὄψιν των. Καὶ καθὼς ἀτενίζον πρὸς τὸν ἕρανόν, ἐν ᾧ αὐτὸς ἐπορεύετο, ἰδὼς, δύο ἄνδρες τοῖς ἐπαρ' ῥησιασθῆσαν ἀσπροενδύμενοι, καὶ λέγοντες· Ἄνδρες Γαλιλαῖοι, τί στέκεσθε βλέποντες εἰς τὸν ἕρανόν; ἔτος ὁ Ἰησοῦς, ὁ ἀναληφθεὶς ἀπὸ σᾶς εἰς τὸν ἕρανόν, καθὼς τὸν ἔθεωρεῖστέ ἐ πορευόμενον εἰς τὸν ἕρανόν, οὕτω πάλιν θέλει ἐλθεῖν.

ΥΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ. ΜΑΡ. ΙΣ'. ΙΔ'.
ΥΣΤΕΡΟΝ, καθήμενοι οἱ ἑνδεκά τοῖς ἐφανερῶθη· καὶ ὠνείδισε τὴν ἀπιστίαν των, καὶ σκληροκαρδίαν, ὅτι δεν ἐπίστευσαν τῆς ὁσας τὸν εἶδον ἀνασταμένον. Καὶ τοῖς εἶπε· Πορευθέντες εἰς ἅπαντα τὸν κόσμον, κηρύξατε τὸ εὐαγγέλιον εἰς ὅλην τὴν κτίσιν. Ὁ πιστεύσας καὶ βαπτισθεὶς θέλει σωθῆν· ὁ δὲ ἀπιστήσας, θέλει καταδικασθῆν. Καὶ ταῦτα τὰ σημεῖα, θέλουσιν ἀκολουθῆσιν τῆς πιστείουσας. Εἰς τὸ ὄνομά μου θέλουσιν ἐκβάλλειν δαιμόνια· καὶ νέας γλώσσας λαλήσουσι· καὶ φεῖδια πιάσουσι· καὶ ἂν πῶσι φαρμάκιον δεν θέλει τοὺς βλάψειν· θέλουσιν βάλλειν τὰς χεῖρας των ἐπὶ τῆς ἁρρώστους, καὶ αὐτοὶ θέλουσιν ἰατρευθῆν. Ὁ μὲν κύριος λοιπόν, ἀφ' ἧ τοῖς ἐλάλησεν ἀνελήφθη εἰς τὸν ἕρανόν, καὶ ἐκάθισεν εἰς τὰ δεξιά τοῦ Θεοῦ· ἐκεῖνοι δὲ ἐκβάνοντες ἐκήρυξαν ὅλοθεν συνερχοῦντος τοῦ Κυρίου, καὶ βεβαιούντος τὸν λόγον, διὰ τῶν ἐπακολουθούντων σημείων.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΑΝΑΛΗΨΙΝ.

Συναπτή.

ΘΕΕ, βασιλεῦ τῆς δόξης, ὁ ἠψύσας τὸν μονογενῆ σου υἱόν Ἰησοῦν Χριστόν, μετὰ μεγάλου

veggendolo; ed una nuvola lo ricevette, e lo tolse d' innanzi agli occhi loro. E come essi avevano gli occhi fissi in cielo, mentre egli sen' andava, ecco due uomini si presentarono loro in vestimenti bianchi: quali ancora dissero; nomini Galilei, perchè vi fermate, riguardando verso 'l cielo? questo Gesù, il quale è stato accolto in cielo d' appresso voi, verrà nella medesima maniera che voi l' avete veduto andare in cielo.

L'Evangelo, St. Mar. xvi. 14.

GESU apparve agli undici, mentre erano a tavola, e rimproverò loro la lor incredulità e durezza di cuore, perciocchè non avevano creduto a coloro che l' avevano veduto risuscitato. Ed egli disse loro; andate per tutto 'l mondo, e prediccate l' Evangelo ad ogni creatura. Chi avrà creduto, e sarà battezzato sarà salvato, ma chi non avrà creduto sarà condannato. Or questi segni accompagneranno coloro ch' avranno creduto: cacceranno i demoni nel mio nome, parleranno nuovi linguaggi, torranno via i serpenti; ed avvenne che abbiano bevuta alcuna cosa mortifera, quella non farà loro alcun nuocimento; metteranno le mani sopra gl' infermi, ed essi staranno bene. Il Signore adunque, dopo ch' ebbe lor parlato, fù raccolto nel cielo e sedette alla destra di Dio. Ed essi, essendo usciti, predicarono in ogni luogo, operando insieme con loro il Signore, e confermando la parola per i segni che seguivano.

LA DOMENICA DOPO L'ASCENSIONE.

La Collecta.

O DIO, re di gloria, che hai esaltato il tuo unico tuo figliuolo, Gesù Cristo, con gran-

they beheld, he was taken up, and a cloud received him out of their sight. And while they looked stedfastly toward heaven, as he went up, behold, two men stood by them in white apparel; which also said, Ye men of Galilee, why stand ye gazing up into heaven? This same Jesus, which is taken up from you into heaven, shall so come, in like manner as ye have seen him go into heaven.

The Gospel. St. Mark xvi. 14.

JESUS appeared unto the eleven as they sat at meat, and upbraided them with their unbelief and hardness of heart, because they believed not them which had seen him after he was risen. And he said unto them, Go ye into all the world, and preach the Gospel to every creature. He that believeth and is baptized shall be saved; but he that believeth not shall be damned. And these signs shall follow them that believe: In my Name shall they cast out devils; they shall speak with new tongues; they shall take up serpents; and if they drink any deadly thing, it shall not hurt them; they shall lay hands on the sick, and they shall recover. So then after the Lord had spoken unto them, he was received up into heaven, and sat on the right hand of God. And they went forth and preached every where, the Lord working with them, and confirming the Word with signs following.

SUNDAY AFTER ASCENSION-DAY.

The Collect.

O GOD the King of glory, who hast ex-

agt, ward er aufgehoben zusehens, und eine Wolke nahm ihn auf vor ihren Augen weg. Und als sie ihm nachsahen gen Himmel fahrend, siehe, da stanzten bey ihnen zweyen Männer in weißen Kleidern, welche auch sagten: Ihr Männer von Galiläa, was sehet ihr, und sehet gen Himmel? Dieser Jesus, welcher von euch ist aufgenommen gen Himmel, wird kommen, wie ihr ihn gesehen habt gen Himmel fahren. Das Evangelium. Marc. 16; 14 bis Ende.

Bleibst, da die Gölse zu Tische saßen, offenbarte er sich, und schalt ihren Unglauben, und ihres Herzens Härtekeit, daß sie nicht geglaubt hatten denen, die ihn gesehen hatten auferstanden, und sprach zu ihnen: Gehet hin in alle Welt, und prediget das Evangelium aller Kreatur. Wer da glaubet und getauft wird, der wird selig werden; wer aber nicht glaubet, der wird verdammet werden. Die Zeichen aber, die da folgen werden denen, die da glauben, sind die: In meinem Namen werden sie Teufel austreiben, mit neuen Zungen reden, Schlangen vertreiben, und so sie etwas tödliches trinken, wird es ihnen nicht schaden; auf die Kranten werden sie die Hände legen, so wird es besser mit ihnen werden. Und der Herr, nachdem er mit ihnen geredet hatte, ward er aufgehoben gen Himmel, und sitzt zur rechten Hand Gottes. Sie aber zogen aus, und predigten an allen Orten; und der Herr wirkte mit ihnen, und bekräftigte das Wort durch mitfolgende Zeichen.

Am Sonntage nach Himmelfahrt.

Die Collecte.

O Gott, König der Ehren, der du

dit ces choses, il fut élevé, eux le regardant: et une nuée le soutenant, l'emporta de devant leurs yeux. Et comme ils avoient les yeux arrêtés vers le ciel, à mesure qu'il s'en alloit, voici, deux hommes en vêtements blancs se présentèrent devant eux, qui leur dirent: hommes Galiléens, pourquoi vous arrêtez-vous à regarder au ciel? Ce Jésus qui a été élevé d'avec vous au ciel, viendra ainsi que vous l'avez contemplé montant au ciel.

L'Evangile. St. Marc. xvi. 14.

JESUS se montra aux onze qui étoient assis ensemble; et il leur reprocha leur incrédulité et leur dureté de cœur, en ce qu'ils n'avoient point cru ceux qu'il avoient vu ressuscité. Et il leur dit: allez par tout le monde, et prêchez l'Evangile à toute créature. Celui qui aura cru et qui aura été baptisé sera sauvé; mais celui qui n'aura point cru sera condamné. Et ce sont ici les signes qui accompagneront ceux qui auront cru: ils jetteront hors les diables en mon nom; ils parleront de nouveaux langages; ils chasseront les serpents; et quand ils auront bu quelque chose mortelle, elle ne leur nuira point; ils poseront les mains sur les malades, et ils se porteront bien. Or le Seigneur, après leur avoir parlé, fut élevé en haut au ciel, et s'assit à la droite de Dieu. Et eux étant partis, prêchèrent par-tout; et le Seigneur coopéroit avec eux, et confirmoit la parole par les prodiges qui l'accompagnoient.

LE DIMANCHE APRES L'ASCENSION.

La Collecte.

O DIEU le Roi de gloire, qui as élevé en

se fué elevando: y le recibió una nube, que le ocultó á sus ojos. Y estando mirando al Cielo quando él se iba, he aquí se pusieron al lado de ellos dos varones con vestiduras blancas, los quales tambien les dixeron: ¿Varones Galileos, qué estais mirando al Cielo? este Jesus, que de vuestra vista se ha subido al Cielo, así vendrá, como le habeis visto ir al Cielo.

El Evangelio. S. Marc. xvi. 14.

ESTANDO sentados á la mesa los once, se les apareció; y les afeó su incredulidad y dureza de corazon; por no haber creído á los que le habian visto resucitado. Y les dixo: Id por todo el mundo, y predicad el Evangelio á toda criatura. El que creyere, y fuere bautizado, será salvo; mas el que no creyere, será condenado. Y estas señales seguirán á los que creyeren: Lanzarán demonios en mi nombre: hablarán nuevas lenguas: quitarán serpientes, y si bebieren alguna cosa mortifera, no les dañará: pondrán las manos sobre los enfermos, y sanarán. Y el Señor Jesus despues que les habló, fué recibido, arriba en el cielo, y está sentado á la diestra de Dios. Y ellos salieron, y predicaron en todas partes, obrando el Señor con ellos, y confirmando su doctrina con los milagros, que la acompañaban.

LA DOMINICA DESPUES DE LA ASCENSION.

La Colecta.

O DIOS Rey de la Gloria, que has ensal-

θριάμβον εἰς τὴν ἐν οὐρανῷ βασιλείαν σου ὑπερυψώσας, μὴ ἄφες ἡμᾶς ὀφρανᾶς, δεόμεθά σου, ἀλλὰ κατὰπεμψον ἡμῖν τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον, τοῦ παρηγορησαι ἡμᾶς, καὶ εἰς ἐκεῖνον τὸν τόπον ὑψώσαι, εἰς ὃν ὁ Κύριος ἡμῶν καὶ Σωτὴρ Ἰησοῦς Χριστὸς πρὸ ἡμῶν ἀπήλθεν, ὁ σὺζών καὶ συμβασιλεύων σοὶ καὶ Πνεύματι ἁγίῳ, εἰς Θεός, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. α'. Πέτρ. δ'. ζ'.

ΠΑΝΤΩΝ δὲ τὸ τέλος ἤγγικε* σωφρονήσατε οὖν καὶ νήψατε εἰς τὰς προσευχάς. Πρὸ πάντων δὲ τὴν εἰς ἑαυτοὺς ἀγάπην ἐκτενῆ ἔχοντες* ὅτι ἡ ἀγάπη καλύψει πλῆθος ἁμαρτιῶν. Φιλόξενοι εἰς ἀλλήλους, ἄνευ γογγυσμῶν. Ἐκαστος καθὼς ἔλαβε χάρισμα, εἰς ἑαυτοὺς αὐτὸ διακονοῦντες, ὡς καλοὶ οἰκονόμοι ποικίλης χάριτος Θεοῦ. Εἴ τις λαλεῖ, ὡς λόγια Θεοῦ* Εἴ τις διακονεῖ, ὡς ἐξ ἰσχύος ἢ χρηρηγεί ὁ Θεός* ἵνα ἐν πᾶσι δοξάζεται ὁ Θεὸς διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ᾧ ἐστὶν ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐαγγέλιον. Ἰωάν. ιε'. κς'.

ΟΤΑΝ δὲ ἔλθῃ ὁ Παράκλητος, ὃν ἐγὼ πέμψω ὑμῖν παρὰ τοῦ πατρὸς, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁ παρὰ τοῦ πατρὸς ἐκπορεύεται, ἐκεῖνος μαρτυρήσει περὶ ἐμοῦ. Καὶ ὑμεῖς δὲ μαρτυρεῖτε, ὅτι ἀπ' ἀρχῆς μετ' ἐμοῦ ἔστε. Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἵνα μὴ σκανδαλισθῇτε. Ἀποσυν-

θριάμβον εἰς τὴν ἐν τῷ ὕρανῳ βασιλείᾳ σου παρακαλοῦμεν ἱη μᾶς ἀφίσης ἀπαρηγορήτας* ἀλλὰ πέμψον μας τὸ πνεῦμά σου τὸ ἅγιον καὶ μᾶς θεραπεύσῃ καὶ ὑψώσῃ εἰς τὸν αὐτὸν τόπον ὅπου ὁ λυτρωτὴς ἡμῶν Ἰησοῦς πρότερόν μας εἰσήλθεν, ὁ ζών καὶ συμβασιλεύων μετὰ σοῦ καὶ τοῦ Πνεύματος ἁγίου εἰς Θεὸς εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. α'. Πέτρ. δ'. ζ'.

ΠΑΝΤΩΝ δὲ ἐφθασε τὸ τέλος, σωφρονήσατε λοιπὸν καὶ ἐξυπνήσατε εἰς τὰς προσευχάς* καὶ προτιμήσατε τὴν πρὸς ἀλλήλους δυνατὴν ἀγάπην* ὅτι ἡ ἀγάπη θέλει σκεπάσειν πλῆθος ἁμαρτιῶν. Ὃς εἰσθε φιλόξενοι ἀναμεταξύ σας χωρὶς γογγυσμοῦ* καθὼς ἔλαβε καθ' ἓνας χάρισμα, ὡς τὸ διακονῆ τῶν ἄλλων, ὡς ἀν καλοὶ οἰκονόμοι τῆς πολυτρόπης χάριτος τοῦ Θεοῦ* Ἐάν τις λαλεῖ, ὡς λαλεῖ ὡς ἀν τὰ λόγια τοῦ Θεοῦ* Ἐάν τις διακονεῖ ὡς διακονῇ ὡς ἀν ἀπὸ τὴν ὅποιαν τοῦ χαρίζεῖ ὁ Θεὸς δύναμιν* ἵνα εἰς κτίθε πράγμα δοξάζετε ὁ Θεὸς διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς τὸν ὅποιον εἶναι ὁ δόξα καὶ ἡ δύναμις εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐαγγέλιον. Ἰωάν. ιε'. κς'.

ΟΤΑΝ δὲ ἔλθῃ ὁ ὅποιον ἐγὼ θέλω πέμψειν ἀπὸ τὸν Πατέρα, Παράκλητος (τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, τὸ ἀπὸ τοῦ Πατρὸς προερχόμενον) ἐκεῖνος θέλει μαρτυρήσει περὶ ἐμοῦ. Καὶ σεις ἀκόμῃ θέλετε μαρτυρῆσαι, ὅτι ἀπὸ τῆς ἀρχῆς εἰσθε μετ' ἐμοῦ. Ταῦτα σὰς ἐλάλησα ἵνα μὴ σκανδαλισθῇτε. Θέλοντες σὰς

umpha in regnum tuum caeleste exaltasti; nos omni consolatione destitutos, quaesumus, ne relinque: sed Sanctum tuum Spiritum mitte nobis, qui nos consoletur, quique nos evehat ad eandem gloriam, ad quam prior ascendit Servator noster, Christus, qui vivit et regnat una tecum, et cum Spiritu Sancto, unus Deus, in saecula saeculorum. Amen.

trionfo al tuo regno celeste, noi ti supplichiamo di non lasciarti privi di consolazione; anzi piacciati mandarci il tuo Santo Spirito per consolarci, e esaltarci a quel medesimo luogo, dove il nostro salvatore Cristo è passato innanzi, il qual vive e regna con te, e lo Spirito Santo, un sol Dio ne' secoli de' secoli. Amen.

Epistola. 1 S. Pet. iv. 7.

OMNIUM finis appropinquavit. Estote itaque prudentes; et vigilate in orationibus: ante omnia autem, mutuam in vobismet ipsis caritatem continuam habentes, quia caritas operit multitudinem peccatorum: hospitales invicem sine murmuratione; unusquisque, sicut accepit gratiam, in alterutrum illam administrantes, sicut boni dispensatores multiformis gratiae Dei. Si quis loquitur, quasi sermones Dei: si quis ministrat, tanquam ex virtute, quam administrat Deus; ut in omnibus honorificetur Deus, per Jesum Christum, cui est gloria, et imperium, in saecula saeculorum. Amen.

Evangelium. S. Joan. xv. 26.

CUM venerit Paracletus, quem ego mitto vobis a Patre, Spiritum veritatis, qui a Patre procedit; ille testimonium perhibebit de me: et vos testimonium perhibebitis, quia ab initio mecum estis. Haec locutus sum vobis, ut non scandalizemini.

L' Epistola. 1 S. Pietr. iv. 7.

LA fine d' ogni cosa è vicina, siate adunque temperati e vigilantissimi all' orazione. Avendo innanzi ad ogni cosa, la carità intensa gli uni inverso gli altri, perciocchè la carità coprirà la moltitudine di peccati. Siate volentieri albergatori gli uni degli altri, senza mormori, secondo che ciascuno ha ricevuto alcun dono, amministratelo gli uni agli altri, come buoni dispensatori della diversa grazia di Dio. Se alcuno parla, parli come gli oracoli di Dio; se alcuno ministra, faccialo come dal potere che Iddio fornisce; acciocchè in ogni cosa sia glorificato Iddio per Gesù Cristo a cui appartiene la gloria, e l' imperio, ne' secoli de' secoli. Amen.

L' Evangelio. S. Giovan. xv. 26. e parte del Capo xvi.

QUANDO sarà venuto il consolatore, il quale io vi manderò dal padre che è lo spirito della verità, il qual procede dal padre mio esso testimonierà di me. E voi ancora ne testimonierete: conciosiacosachè dal principio siate meco. Io vi ho dette queste cose, acciocchè non siate scandalizzati. Vi

alted thine only Son Jesus Christ with great triumph unto thy kingdom in heaven; We beseech thee, leave us not comfortless; but send to us thine Holy Ghost to comfort us, and exalt us to the same place whither our Saviour Christ is gone before, who liveth and reigneth with thee and the Holy Ghost, one God, world without end. *Amen.*

The Epistle. 1 Peter iv. 7.

THE end of all things is at hand; be ye therefore sober, and watch unto prayer. And above all things have fervent charity among yourselves: for charity shall cover the multitude of sins. Use hospitality one to another without grudging. As every man hath received the gift, even so minister the same one to another, as good stewards of the manifold grace of God. If any man speak, let him speak as the oracles of God: if any man minister, let him do it as of the ability which God giveth; that God in all things may be glorified through Jesus Christ, to whom be praise and dominion for ever and ever. *Amen.*

The Gospel. St. John xv. 26. and part of Chapter xvi.

WHEN the Comforter is come, whom I will send unto you from the Father, even the Spirit of truth, which proceedeth from the Father, he shall testify of me. And ye also shall bear witness, because ye have been with me from the beginning. These things have I spoken unto you, that ye should not be offended. They shall put

beinen einigen Sohn, Jesum Christum, mit großem Triumphe zu deinem himmlischen Reiche erhoben hast! Wir flehen zu dir, laß uns nicht ohne Trost, sondern sende deinen heiligen Geist, uns zu erquickend, und erhöhe uns zu demselben Orte, wohin unser Heiland, Jesus Christus, vorangegangen ist, der mit dir und dem heiligen Geiste lebt und regiert, ein einiger Gott, von Ewigkeit zu Ewigkeit. *Amen.*

Die Epistel. 1 Petri, 4, 7—11.

Es ist aber nahe gekommen das Ende aller Dinge. So seyd nun mäßig und nüchtern zum Gebet. Vor allen Dingen aber habt unter einander eine brünstige Liebe; denn die Liebe deckt auch der Sünden Menge. Seyd gastfrei unter einander ohne Murren. Und dienet einander, ein jeglicher mit der Gabe, die er empfangen hat, als die guten Haushalter der mancherley Gnade Gottes. So jemand rebet, daß er es rede als Gottes Wort; so jemand ein Amt hat, daß er es thue; als aus dem Vermögen, das Gott reichet, auf daß in allen Dingen Gott gepriesen werde durch Jesum Christum, welchem sey Ehre und Gewalt von Ewigkeit zu Ewigkeit! *Amen.*

Das Evangelium. Joh. 15, 26 bis Cap. 16, 4.

Wenn aber der Tröster kommen wird, welchen ich euch senden werde vom Vater, der Geist der Wahrheit, der vom Vater ausgehet, der wird zeugen von mir. Und ihr werdet auch zeugen, denn ihr seyd von Anfang her mir gewesen. Solches habe ich zu euch geredet, daß ihr euch nicht ärgert. Sie werden euch in den Bann thun.

grand triomphe. Jésus-Christ ton Fils unique dans ton royaume céleste; nous te supplions de ne nous pas laisser sans consolation, mais de nous envoyer ton Saint Esprit, qui nous console et nous élève au lieu où notre Sauveur Jésus-Christ est allé avant nous; et où il vit et règne avec toi et avec le Saint Esprit, un seul Dieu béni éternellement. *Amen.*

L'Épître, 1re St. Pierre, iv. 7.

LA fin de toutes choses est proche: soyez donc sobres, et vigilans à prier. Mais sur tout ayez entre vous une ardente charité; car la charité couvrira une multitude de péchés. Soyez hospitaliers les uns envers les autres sans murmures. Que chacun selon le don qu'il a reçu, l'emploie pour le service des autres, comme bons dispensateurs de la différente grâce de Dieu. Si quelqu'un parle, qu'il parle comme annonçant les paroles de Dieu; si quelqu'un administre, qu'il administre comme par la puissance que Dieu lui en a fournie; afin qu'en toutes choses Dieu soit glorifié par Jésus-Christ, auquel appartient la gloire et la force aux siècles. *Amen.*

L'Evangile, St. Jean, xv. 26. et partie du chap. xvi.

QUAND le Consolateur sera venu, lequel je vous enverrai de la part de mon Père, savoir, l'Esprit de vérité, qui procède de mon Père, celui-là rendra témoignage de moi. Et vous aussi en rendrez témoignage, car vous êtes dès le commencement avec moi. Je vous ai dit ces choses, afin que vous ne soyez point scandalisés. Ils vous chasse-

zado con gran triunfo á Jesu-Christo tu Único Hijo á tu Reyno Celestial: Nosotros te suplicamos, que no nos dexes desconsolados; mas que te plega enviarnos tu Espíritu Santo para que nos consuele, y finalmente lleve al lugar adonde nuestro Salvador Jesu-Christo ha ido delante de nosotros: que vive y reyna contigo, en Unidad del Espíritu Santo, por todos los siglos de los siglos. *Amen.*

La Epistola. 1. S. Ped. iv. 7.

MAS el fin de todas las cosas se ha acercado. Por tanto sed prudentes, y velad en oraciones. Y ante todas cosas teniendo entre vosotros mismos constante caridad: porque la caridad cubre la muchedumbre de pecados. Exercitad la hospitalidad los unos con los otros sin murmuracion. Cada uno segun la gracia que recibió, comuniquela á los otros, como buenos dispensadores de la gracia de Dios que es de muchas maneras. Si alguno hable, sean como palabras de Dios: si alguno ministre, sea conforme á la virtud que Dios da: para que en todas cosas sea Dios honrado por Jesu-Christo: el qual tiene la gloria, y el imperio en los siglos de los siglos: *Amen.*

El Evangelio. S. Juan xv. 26.—xvi. 1.

PERO quando viniere el Consolador que yo os enviaré del Padre, el Espíritu de verdad, que procede del Padre, él dará testimonio de mí. Y vosotros dareis testimonio, porque estais conmigo desde el principio. Esto os he dicho para que no os escandaliz-

DIES PENTECOSTES.

ἡ ἀγάπη ποιοῦσιν ἡμᾶς· ἀλλ' ἔρχεται ὥρα ἵνα πᾶς ὁ ἀποκτείνων ἡμᾶς, δόξῃ λατρεῖαν προσφέρειν τῷ Θεῷ. Καὶ ταῦτα ποιήσουσιν ἡμῖν, ὅτι οὐκ ἐγνώσαν τὸν πατέρα, οὐδὲ ἐμέ, Ἀλλὰ ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἵνα ὅταν ἔλθῃ ἡ ὥρα, μνημονεύετε αὐτῶν, ὅτι ἐγὼ εἶπον ὑμῖν.

διώξειν ἀπὸ τὰς συναγωγὰς· ἀλλὰ ἡ ὥρα ἔρχεται εἰς τὴν ὁποίαν ὅποιοι σὰς θανατώσι, θέλει νομίσαι ὅτι προσφέρει θυσίαν τῷ Θεῷ. Καὶ θέλωσι κἀμὶν ταῦτα, διότι δὲν ἐγνώρισαν τὸν πατέρα, ἕτε' μέ. Ἀλλὰ ταῦτα σὰς ἐλάλησα, ὥστε ὅταν ἔλθῃ ἡ ὥρα, ἐνθυμηθῆτε ὅτι σὺς τὰ εἶπον.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ.

Συναπτή.

ΘΕΟΣ, ὃς περὶ πον τὸν νῦν χρόνον πιστοῦ τοῦ λαοῦ σου καρδίας ἐδίδαξας τὸ φῶς τῆ ἀγίας Πνεύματος αὐτοῖς καταπέμψων· Δὸς ἡμῖν διὰ τοῦ αὐτοῦ Πνεύματος τὰ ὀρθὰ φρονεῖν, καὶ ἐν τῇ αὐτοῦ ἀγίᾳ παρακλησίᾳ πανταχοῦ χαίρειν, διὰ τῆς ἀξίας Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν, τοῦ σοῦ συζώντος καὶ συμβασιλεύοντος, ἐν τῇ μοναδί τοῦ αὐτοῦ ἀγίου Πνεύματος, εἰς Θεός εἰς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ἐπιστολὴ. Πράξ. β'. α'.

ΚΑΙ ἐν τῷ συμπληροῦσθαι τὴν ἡμέραν τῆς Πεντηκοστῆς, ἦσαν ἅπαντες ὁμοθυμαδὸν ἐπιτοαυτό. Καὶ ἐγένετο ἄφνω ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἦχος ὥσπερ φερομένης πνοῆς βιαιᾶς, καὶ ἐπλήρωσεν ὅλον τὸν οἶκον οὗ ἦσαν καθήμενοι. Καὶ ὠφθῆσαν αὐτοῖς διαμεριζόμεναι γλώσσαι ὥσπερ πυρὸς· ἐκάθισέ τε ἐφ' ἓνα ἕκαστον αὐτῶν. Καὶ ἐπληρώθησαν ἅπαντες Πνεύματος ἀγίου, καὶ ᾄδοντο λαλεῖν ἑτέροις γλώσσαις, καθὼς τὸ Πνεῦμα ἐδίδου αὐτοῖς ὑποφθέγγεσθαι.

Absque synagoga facient vos: sed venit hora, ut omnis, qui interficit vos, arbitretur obsequium se præstare Deo. Et hæc facient vobis, quia non noverunt Patrem, neque me. Sed hæc locutus sum vobis, ut, cum venerit hora, eorum reminiscamini, quia ego dixi vobis.

Ἐπιστολὴ. Πράξ. β'. α'.

ἈΦ' ἧλθεν ἡ ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς, ἦσαν ἅπαντες ὁμοῦ εἰς ἓνα τόπον. Καὶ ἔξαφνα φωνὴ ἐβόησεν ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, ὥσάν ἀνέμου βιαιᾶς, καὶ ἐγένετο ὅλην τὴν οἰκίαν, εἰς τὴν ὁποίαν ἐκάθοντο· καὶ ἐφάνησαν εἰς αὐτὰς διαμεριζόμεναι γλώσσαι ὥσάν πυρὸς· καὶ κίθε μία ἐκάθισεν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ἑκάστου αὐτῶν, καὶ ἐγεμίσθησαν πάντες ἀπὸ Πνεύματος ἀγίου, καὶ ᾄδοντο ἑαυτοῖς γλώσσαις, καθὼς τὸ Πνεῦμα τὰς ἐδίδοι ἵνα λαλήσωσιν.

sbhandiranno delle sinagoge; anzi l'ora viene che chiunque v' ucciderà penserà far servizio a Dio. E vi faranno queste cose perciocchè non hanno conosciuto il padre, nè me. Ma io vi ho dette queste cose, acciocchè quando quell' ora sarà venuta, voi vi ricordiate ch' io ve l' ho dette.

IL GIORNO DELLA PENTECOSTE.

La Colletta.

O DIO, che in questo tempo insegnasti i cuori de' tuoi fedeli, mandando loro la luce del tuo Santo Spirito; facci la grazia che per quel medesimo spirito, abbiamo una vera intelligenza in ogni cosa, e ci ralleghiamo sempremai nella sua santa consolazione, per i meriti di Gesù Cristo, nostro Salvatore che vive e regna con te, nell' unità dell' istesso spirito, un Dio eternamente. Amen.

Per l' Epistola. Atti degli Apost. ii. 1.

COME il giorno della Pentecoste fù giunto, tutti erano insieme di parli consentimento, e di subito si fece dal cielo un suono come di vento impetuoso che soffiava; ed esso riempì tutta la casa dove essi sedevano. Ed apparvero loro delle lingue spartite come di fuoco, e ciascuna d' esse si posò sopra ciascuno di loro. E tutti furono ripieni dello Spirito Santo, e cominciarono a parlare lingue straniere, secondo che lo spirito dava loro a ragionare. Or in Geru-

DIES PENTECOSTES.

Collecta.

DEUS! qui (quasi hoc tempore) fidelis populi tui corda docuisti, Sancti Spiritus tui lumine in eos immisso; da nobis, per eundem Spiritum, in omnibus recta sapere, et in ejus sancta consolatione semper lætari, per merita Jesu Christi, Servatoris nostri, qui vivit et regnat tecum, in unitate ejusdem Spiritus, unus Deus, in sæcula sæculorum. Amen.

Pro Epistola. Act. ii. 1.

CUM complerentur dies Pentecostes, erant omnes pariter in eodem loco: et factus est repente de cælo sonus, tanquam adveniens spiritus vehementis; et replevit totam domum, ubi erant sedentes. Et apparuerunt illis dispersitæ linguæ, tanquam ignis; seditque supra singulos eorum.

you out of the synagogues : yea, the time cometh, that whosoever killeth you will think that he doeth God service. And these things will they do unto you, because they have not known the Father, nor me. But these things have I told you, that when the time shall come, ye may remember that I told you of them.

WHIT-SUNDAY.

The Collect.

GOD, who as at this time didst teach the hearts of thy faithful people, by the sending to them the light of thy Holy Spirit; Grant us by the same Spirit to have a right judgement in all things, and evermore to rejoice in his holy comfort; through the merits of Christ Jesus our Saviour, who liveth and reigneth with thee, in the unity of the same Spirit, one God, world without end. *Amen.*

For the Epistle. Acts ii. 1.

WHEN the day of Pentecost was fully come, they were all with one accord in one place. And suddenly there came a sound from heaven, as of a rushing mighty wind, and it filled all the house where they were sitting. And there appeared unto them cloven tongues, like as of fire, and it sat upon each of them : and they were all filled with the Holy Ghost, and began to speak with other tongues, as the Spirit gave them utterance. And there were dwelling at Je-

Es kommt aber die Zeit, daß wer euch tödtet, wird meinen, er thue Gott einen Dienst daran. Und solches werden sie euch darum thun, daß sie weder meinen Vater noch mich erkennen. Aber solches habe ich zu euch geredet, auf daß, wenn die Zeit kommen wird, daß ihr daran gedenket, daß ich es euch gesagt habe. Solches aber habe ich euch von Anfang nicht gesagt, denn ich war bei euch.

Am Pfingst-Feste.

Die Collecte.

O Gott, der du einst, um diese Zeit, die Herzen deines treuen Volks durch die Sendung des Lichts deines heiligen Geistes belehrt hast ! Verleihe, daß wir durch denselben Geist zu einem richtigen Verständnisse in allen Dingen gelangen, und seines himmlischen Trostes uns immer mehr erfreuen mögen, durch die Verdienste unseres Heilandes, Jesu Christi, der mit dir, in Einigkeit desselben Geistes, lebst und regierst, ein einziger Gott, in alle Ewigkeit. *Amen.*

Die Epistel. Ap. Gesch. 2, 1—11.

Und als der Tag der Pfingsten erfüllte war, waren sie alle einmütig des einander. Und es geschah schnell ein Drausen vom Himmel, als eines gewaltigen Windes, und erfüllte das ganze Haus, da sie saßen. Und man sah an ihnen die Zungen zertheilet, als wären sie feurig. Und er setzte sich auf einen jeglichen unter ihnen; und wurden alle voll des heiligen Geistes, und fiengen an zu predigen mit andern Zungen, nach dem der Geist ihnen gab auszusprechen. Es waren aber

ront des synagogues : même le temps vient, que quiconque vous fera mourir, croira rendre service à Dieu. Et ils vous feront ces choses, parce qu'ils n'ont point connu le Père, ni moi; mais je vous ai dit ces choses, afin que quand l'heure sera venue, il vous souvienne que je vous les ai dites.

LE JOUR DE LA PENTECOTE.

La Collecte.

O DIEU, qui dans un temps pareil à celui-ci, éclairas ton peuple fidèle, par l'envoi et par la lumière de ton Saint Esprit; fais-nous la grâce que par ce même Esprit nous puissions juger sagement de toutes choses, et nous réjouir toujours dans le sentiment de ses consolations, par les mérites de Jésus-Christ notre Sauveur, qui vit et qui régne avec toi, ô notre Dieu, dans l'unité du même Esprit, aux siècles des siècles. *Amen.*

Pour l'Épître. Act. ii. 1.

COMME le jour de la Pentecôte s'accomplissoit, ils étoient tous d'un accord dans un même lieu. Et il se fit tout à coup un son du ciel, comme est le son d'un vent qui souffle avec véhémence, et il remplit toute la maison où ils étoient assis. Et il leur apparut des langues divisées, comme de feu, qui se posèrent sur chacun d'eux; et ils furent tous remplis du Saint Esprit, et commencèrent à parler des langues étrangères, selon que l'Esprit leur donnoit à parler. Or il y avoit à Jérusalem des Juifs qui y séjournoient, hommes dévots, de

ceis. Os echarán delas Sinagogas : mas viene la hora en que qualquiera que os mate, pensará que hace servicio á Dios. Y os harán esto, porque no conociéron al Padre, ni á mí. Mas esto os he dicho : para que quando viniere la hora, os acordeis de ello, que yo os lo dixé.

EL DIA DE PENTECOSTES.

La Colecta.

O DIOS, que en semejante dia instruiste los corazones de tus fieles enviandoles la luz de tu Santo Espíritu; concedenos por medio del mismo Espíritu un juicio acertado en todo, y un gozo no interrumpido en sus santos consuelos; por los meritos de Christo Jesus nuestro Salvador que vive y reyna contigo en unidad del mismo Espíritu, un solo Dios, por los siglos de los siglos. *Amen.*

En lugar de Epistola. Act. ii. 1.

Y CUANDO se cumplian los dias de Pentecostes, estaban todos unánimes en un mismo lugar; y vino de repente un estruendo del Cielo, como de viento, que sobaba con impetu, y llenó toda la casa en donde estaban sentados. Y se les aparecieron unas lenguas repartidas como de fuego, y reposó sobre cada uno de ellos; y fueron todos llenos de Espíritu Santo, y comenzaron á hablar en varias lenguas, como el Espíritu Santo les daba que hablasen. Y residian

Ἦσαν δὲ ἐν Ἱερουσαλὴμ κατοικοῦντες Ἰσδαῖοι, ἄνδρες εὐλαβεῖς, ἀπὸ παντὸς ἔθνους τῶν ὑπὸ τὸν οὐρανόν. Γενομένης δὲ τῆς φωνῆς ταύτης, συνήλθε τὸ πλῆθος, καὶ συνεχύθη ὅτι ἤκουον εἰς ἕκαστος τῇ ἰδίᾳ διαλέκτῳ λαλοῦντων αὐτῶν. Ἐξίσταντο δὲ πάντες καὶ ἐθαύμαζον, λέγοντες πρὸς ἀλλήλους· Οὐκ ἴδου πάντες οὗτοι εἰσι οἱ λαλοῦντες Γαλιλαῖοι; Καὶ πῶς ἡμεῖς ἀκούομεν ἕκαστος τῇ ἰδίᾳ διαλέκτῳ ἡμῶν ἐν ᾗ ἐγεννήθημεν; Πάρθοι καὶ Μηδοὶ καὶ Ἑλαμίται, καὶ οἱ κατοικοῦντες τὴν Μεσοποταμίαν, Ἰουδαίαν τε καὶ Καππαδοκίαν, Πόντον καὶ τὴν Ἀσίαν, Φρυγίαν τε καὶ Παμφυλίαν, Αἴγυπτον, καὶ τὰ μέρη τῆς Λιβύης τῆς κατὰ Κυρήνην, καὶ οἱ ἐπιδημούντες Ῥωμαῖοι, Ἰουδαῖοι τε καὶ προσήλυτοι, Κρήτες καὶ Ἀραβες, ἀκούομεν λαλοῦντων αὐτῶν ταῖς ἡμετέραις γλώσσαις τὰ μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ.

Εὐαγγέλιον. Ἰωάν. ιδ'. ιε'.

ΕΑΝ ἀγαπᾷτε με, τὰς ἐντολάς τὰς ἐμὰς τηρήσατε. Καὶ ἐγὼ ἐρωτήσω τὸν πατέρα, καὶ ἄλλον παράκλητον δώσει ὑμῖν, ἵνα μὲν μεθ' ὑμῶν εἰς τὸν αἰῶνα, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας· ὃ ὁ κόσμος οὐ δύναται λαβεῖν· ὅτι οὐ θεωρεῖ αὐτό, οὐδὲ γινώσκει αὐτό· ὑμεῖς δὲ γινώσκετε αὐτό, ὅτι παρ' ὑμῖν μένει, καὶ ἐν ὑμῖν ἔσται. Οὐκ ἀφήσω ὑμᾶς ὀρφανούς· ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς. Ἐτι μικρόν, καὶ ὁ κόσμος με οὐκ ἔτι θεωρεῖ· ὑμεῖς δὲ θεωρεῖτέ με· ὅτι ἐγὼ ζῶ, καὶ ὑμεῖς ζήσεσθε. Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ γινώσθετε ὑμεῖς ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πατρὶ μου, καὶ ὑμεῖς ἐν ἐμοί, καὶ γὰρ ἐν ὑμῖν. Ὁ ἔχων τὰς ἐντολάς μου, καὶ τηρῶν αὐτάς, ἐκεῖνός ἐστιν ὁ ἀγαπῶν με· ὁ δὲ ἀγαπῶν με

Et repleti sunt omnes Spiritu Sancto; et cœperunt loqui variis linguis, prout Spiritus dabat eloqui illis. Erant autem in Jerusalem habitantes Judæi, viri religiosi, ex omni natione, quæ sub cœlo est. Facta autem hac voce, convenit multitudo; et mente confusa est; quoniam audiebat unusquisque lingua sua illos loquentes. Stupebant autem omnes, et mirabantur, dicentes: Nonne, ecce, omnes isti, qui loquuntur, Galilæi sunt? et quomodo nos audivimus unusquisque linguam nostram, in qua nati sumus? Parthi, et Medi, et Elamitæ, et qui habitant Mesopotamiam, Judæam, et Cappadociam, Pontum, et Asiam, Phrygiam, et Pamphyliam, Ægyptum, et partes Libyæ, quæ est circa Cyrenen, et advenæ Romani, Judæi quoque, et proselyti, Cretes, et Arabes; audivimus eos loquentes nostris linguis magnalia Dei.

Evangelium. S. Joan. xiv. 15.

JESUS dixit discipulis suis: Si diligitis me, mandata mea servate. Et ego rogabo Patrem; et alium Paracletum dabit vobis, ut maneat vobiscum in æternum, Spiritum veritatis, quem mundus non potest accipere; quia non videt eum, nec scit eum. Vos autem cognoscetis eum; quia apud vos manebit, et in vobis erit. Non relinquam vos orphanos: veniam ad vos. Adhuc modicum, et mundus me jam non videt; vos autem videtis me; quia ego vivo, et vos vivetis. In illo die vos cognoscetis, quia ego sum in Patre meo, et vos in me, et ego in vobis. Qui habet mandata mea, et servat ea, ille est, qui diligit me.

Ἦσαν δὲ κατοικοῦντες εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ Ἰουδαῖοι τινες, ἄνδρες εὐλαβεῖς, ἀπὸ κάθε ἔθνους τῆς οἰκισμένης. Ὡσάν δὲ ἐγένιν αὐτὴ ἡ φωνή, ἐσυνάχθη τὸ πλῆθος καὶ ἐσυνήσθη, ὅτι ἕκαστος ἀπ' αὐτῆς ἤκουε τὴν γλῶσσάν του λαλομένην ἀπ' αὐτῶν. Ἐτρόμαξαν δὲ πάντες καὶ ἐθαύμασαν λέγοντες ἀναμεταξύ τῶν. Ἰδὲ, τοῦτοι πάντες οἱ λαλοῦντες δὲν εἶναι Γαλιλαῖοι; πῶς λοιπὸν ἀκούομεν καθένας τὴν πατριὸν διάλεκτόν μας; Πάρθοι, καὶ Μηδοί, καὶ Ἑλαμίται, καὶ οἱ κατοικοῦντες τὴν Μεσοποταμίαν, τὴν Ἰουδαίαν καὶ Καππαδοκίαν, Πόντον καὶ τὴν Ἀσίαν, Φρυγίαν καὶ Παμφυλίαν, Αἴγυπτον καὶ τὰ μέρη τῆς Λιβύης τῆς κατὰ Κυρήνην, καὶ οἱ ἐπιδημούντες Ῥωμαῖοι, Ἰσδαῖοι καὶ προσήλυτοι, Κρήτες καὶ Ἀραβες, πάντες ἡμεῖς ἀκούομεν ὅτι λαλοῦσι με τὰς διαφόρους διαλέκτους μας περὶ τῶν μεγαλειῶν τοῦ Θεοῦ.

Εὐαγγέλιον. Ἰωάν. ιδ'. ιε'.

ΕΑΝ με ἀγαπᾷτε φυλάξατε τὰς ἐντολὰς μου. Καὶ ἐγὼ θελῶ παρακαλεῖν τὸν Πατέρα· ἵνα σὰς δώσῃ ἄλλον παράκλητον, ὅπως μείνῃ μετὰ σας εἰς τὸν αἰῶνα· τὸ πνεῦμα δηλαδὴ τῆς ἀληθείας, ὅποιον ὁ κόσμος δὲν δύναται· ἵνα λάβῃ, ὅτι ἔτε τὸ θεωρεῖ, ἔτε τὸ γινώριζε· σεις δὲ τὸ γινώριζετε, ὅτι μένει μετὰ σας, καὶ μετὰ σας θέλει εἶναι. Δὲν θέλω σὰς ἀφήσειν ὀρφανὸν· ἔρχομαι πρὸς ἐσάς. Ἀκόμω ὀλίγον καὶ ὁ κόσμος δὲν θέλει με ἰδεῖν πλέον· σεις δὲ με βλέπετε· ὅτι ἐγὼ ζῶ, καὶ σεις θέλετε ζῆσιν. Ἐκείνῃ τὴν ἡμέραν θέλετε γινώρισειν σεις, ὅτι ἐγὼ εἰμαι εἰς τὸν Πατέρα μου, καὶ σεις εἰς ἐμέ, καὶ γὰρ ἐν ἐσάς. Ὁ ἔχων τὰς ἐντολάς μου καὶ φυλάττειν αὐτάς, ἐκεῖνός ἐστιν ὁ ἀγαπῶν με· ὁ δὲ ἀγαπῶν με

salemme dimoravano de' Giudei, uomini religiosi d' ogni nazione di sotto l' cielo. Or, essendosi fatto quel suono, la moltitudine si raunò e fu confusa; perciocchè ciascuno di loro gli udiva parlar nel suo proprio linguaggio, e tutti stupivano e si maravigliavano, dicendo gli uni agli altri: ecco, tutti costoro che parlano, non sono eglino Galilei? Come adunque gli udiamo noi parlar ciascuno nel nostro proprio natio linguaggio? Noi Parti, e Medi, ed Elamiti, e quelli ch' abitano in Mesopotamia, in Giudea, ed in Cappadocia, in Ponto, e nell' Asia, nella Frigia e Panfilia, nell' Egitto e le parti della Libia ch' è di rincontro a Cirene, e noi avventicci Romani, e Giudei e Proseliti, Cretesi, ed Arabi, gli udiamo ragionar le cose grandi di Dio ne' nostri linguaggi.

L'Evangelio. S. Giovan. xiv. 15.

GESU disse a' suoi discepoli: se voi mi amate, osservate i miei comandamenti. Ed io pregherò il padre ed egli vi darà un altro consolatore che dimori con voi in perpetuo; cioè, lo spirito della verità il quale il mondo non può ricevere: perciocchè non lo vede e non lo conosce: ma voi lo conoscete, conoscerete che io sono nel Padre mio e che perciocchè dimora appresso di voi e sarà in voi. Io non vi lascerò orfani; io tornerò a voi fra quì ed un poco di tempo, il mondo non mi vedrà più; ma voi mi vedete; perciocchè io vivo, e voi ancora vivete; in quel giorno voi siete in me ed io in voi. Chi ha i miei comandamenti, e gli osserva, esso è quel che mi ama; e chi mi ama sarà amato dal padre mio, ed io ancora

rusalem Jews, devout men, out of every nation under heaven. Now when this was noised abroad, the multitude came together, and were confounded, because that every man heard them speak in his own language. And they were all amazed, and marvelled, saying one to another, Behold, are not all these which speak Galileans? And how hear we every man in our own tongue wherein we were born? Parthians, and Medes, and Elamites, and the dwellers in Mesopotamia, and in Judæa, and Cappadocia, in Pontus, and Asia, Phrygia, and Pamphylia, in Egypt, and in the parts of Lybia about Cyrene, and strangers of Rome, Jews, and Proselytes, Cretes and Arabians, we do hear them speak in our tongues the wonderful works of God.

The Gospel. St. John xiv. 15.

JESUS said unto his disciples, If ye love me, keep my commandments. And I will pray the Father, and he shall give you another Comforter, that he may abide with you for ever; even the spirit of truth, whom the world cannot receive, because it seeth him not, neither knoweth him; but ye know him for he dwelleth with you, and shall be in you. I will not leave you comfortless; I will come to you. Yet a little while, and the world seeth me no more; but ye see me: because I live, ye shall live also. At that day ye shall know, that I am in my Father, and ye in me, and I in you. He that hath my commandments, and keepeth them, he it is that loveth me; and he that loveth me

toute nation qui est sous le ciel. Et ce bruit ayant été fait, une multitude vint ensemble, qui fut toute émue de ce que chacun les entendoit parler en sa propre langue. Ils en étoient donc tous surpris, et s'en étonnoient, disant l'un à l'autre: voici, tous ceux-ci qui parlent, ne sont-ils pas Galiléens? Comment donc chacun de nous les entendons-nous parler la propre langue du pays où nous sommes nés. Parthes, Médés, Elamites, et nous qui habitons, les uns dans la Mésopotamie, les autres en Judée, et en Cappadoce, au pays du Pont, et en Asie, en Phrygie, en Pamphylie, en Egypte, et dans les quartiers de la Lybie qui est près de Cyrène, et nous qui demeurons à Rome, tant Juifs que prosélytes, Crétois et Arabes; nous les entendons parler, chacun en notre langue, les choses magnifiques de Dieu.

L'Evangile, St. Jean, xiv. 15.

JESUS dit à ses disciples: si vous m'aimez, gardez mes commandemens: et je prierai le Père, et il vous donnera un autre Consolateur, pour demeurer avec vous éternellement; savoir, l'Esprit de vérité, lequel le monde ne peut point recevoir, parce qu'il ne le voit point, et qu'il ne le connoît point: mais vous le connoissez; car il demeure avec vous, et il sera en vous. Je ne vous laisserai point orphelins; je viendrai vers vous. Encore un peu de temps, et le monde ne me verra plus; mais vous me verrez: et parce que je vis, vous aussi vivrez. En ce jour-là vous connoîtrez que je suis en mon Père, et vous en moi, et moi en vous. Celui qui a mes commandemens, et qui les garde, c'est celui qui m'aime; et

Juden zu Jerusalem wohnend, die waren gottesfürchtige Männer, aus allerley Volk, das unter dem Himmel ist. Da nun diese Stimme geschah, kam die Menge zusammen, und wurden bestürzt, denn es hörte ein jeglicher, daß sie mit seiner Sprache redeten. Sie entsetzten sich aber alle, verwunderten sich, und sprachen unter einander: Siehe, sind nicht diese alle, die da reden, aus Galiläa? Wie hören wir denn ein jeglicher seine Sprache, darinnen wir geboren sind? Parther, und Meder, und Elamiter, und die wir wohnen in Mesopotamien, und in Judäa und Cappadocien, Pontus und Asien, Phrygien und Pampholien, Egypten, und an den Enden der Lybien bey Cyrene, und Ausländer von Rom, Juden und Judengesessenen, Creter und Araber; wir hören sie mit unsern Zungen die großen Thaten Gottes reden.

Das Evangelium. Joh. 14, 15 bis Ende.

Liebet ihr mich, so haltet meine Gebote. Und ich will den Vater bitten, und er soll euch einen andern Tröster geben, daß er bey euch bleibe ewiglich; den Geist der Wahrheit, welchen die Welt nicht kann empfangen, denn sie sehet ihn nicht, und kennet ihn nicht. Ihr aber kennet ihn, den er bleibet bey euch, und wird in euch seyn. Ich will euch nicht Waisen lassen; ich komme zu euch. Es ist noch um ein Kleines, so wird mich die Welt nicht mehr sehen. Ihr aber sollt mich sehen, denn ich lebe, und ihr sollt auch leben. An demselbigen Tage werdet ihr erkennen, daß ich in meinem Vater bin, und ihr in mir, und ich in euch. Wer meine Gebote hat und hält sie, der ist es, der mich liebet. Wer mich aber liebet, der wird

entonces en Jerusalem Judíos, varones religiosos de todas las naciones que hay debaxo del Cielo. Y hecha esta voz, acudió mucha gente, y quedó pasmada, porque los oía hablar cada uno en su propia lengua. Y estaban todos atónitos, y se maravillaban, diciendo: ¿No veis que son Galileos todos estos que hablan? ¿Pues cómo los oímos nosotros hablar cada uno en nuestra lengua, en que nacimos? Partos y Medos, y Elamitas, y los que moran en la Mesopotamia, en Judéa y Capadocia, Ponto y Asia, en Frigia y Panfilia, Egipto, y tierras de la Libia, que está comarcana á Cirene, y los que han venido de Roma, Judios tambien, y Prosélitos, Cretenses, y Arabes: los habemos oído hablar en nuestras lenguas las grandezas de Dios,

El Evangelio. S. Juan xiv. 15.

JESUS dixo á sus Discipulos, si me amais, guardad mis mandamientos. Y yo rogare al Padre, y os dará otro Consolador, para que more siempre con vosotros, el Espíritu de la verdad, á quien no puede recibir el mundo, porque ni lo vé, ni lo conoce: mas vosotros lo conoceréis: porque morará con vosotros, y estará en vosotros. No os dexaré huérfanos: vendré á vosotros. Todavía un poquito: y el mundo ya no me ve. Mas vosotros me veis: porque yo vivo, y vosotros viviréis. En aquel día vosotros conoceréis que yo estoy en mi Padre, y vosotros en mí, y yo en vosotros. Quien tiene mis mandamientos, y los guarda, aquel es el que me ama. Y el que me ama, será amado de mi Padre: y yo le amaré, y

ἀγαπηθῆσεται ὑπὸ τοῦ πατρὸς μου· καὶ ἐγὼ ἀγαπήσω αὐτόν, καὶ ἐμφανίσω αὐτῷ ἑαυτόν. Λέγει αὐτῷ Ἰούδας, (ὃς ὁ Ἰσκαριώτης,) Κύριε, τί γέγονεν ὅτι ἡμῖν μέλλεις ἐμφανίζειν σεαυτόν, καὶ οὐχὶ τῷ κόσμῳ; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἐάν τις ἀγαπᾷ με, τὸν λόγον μου τηρήσει· καὶ ὁ πατήρ μου ἀγαπήσει αὐτόν, καὶ πρὸς αὐτόν ἐλευσόμεθα, καὶ μονὴν παρ' αὐτῷ ποιήσομεν. Ὁ μὴ ἀγαπῶν με, τοὺς λόγους μου οὐ τηρεῖ· καὶ ὁ λόγος ὃν ἀκούετε οὐκ ἔστιν ἐμός, ἀλλὰ τοῦ πέμψαντός με πατρὸς. Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, παρ' ὑμῖν μένων. Ὁ δὲ Παράκλητος, τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, ὃ πέμψει ὁ πατήρ ἐν τῷ ὀνόματί μου, ἐκεῖνος ἡμᾶς διδάξει πάντα, καὶ ὑπομνήσει ἡμᾶς πάντα ἃ εἶπον ὑμῖν. Εἰρήνην ἀφίημι ὑμῖν, εἰρήνην τὴν ἣν δίδωμι ὑμῖν· οὐ καθὼς ὁ κόσμος δίδωσιν, ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν. Μὴ ταρσασέσθω ὑμῶν ἡ καρδία, μηδὲ δειλιάτω. Ἠκούσατε ὅτι ἐγὼ εἶπον ὑμῖν Ὑπάγω καὶ ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς· εἰ ἡγαπατέ με, ἐχάρητε ἂν, ὅτι εἶπον, πορεύομαι πρὸς τὸν πατέρα· ὅτι ὁ πατήρ μου μείζων μου ἐστί. Καὶ νῦν εἴρηκα ὑμῖν πρὶν γενέσθαι· ἵνα ὅταν γένηται, πιστεύσητε. Οὐκ ἔτι πολλὰ λαλήσω μεθ' ὑμῶν· ἔρχεται γὰρ ὁ τοῦ κόσμου τέρας ἄρχων, καὶ ἐν ἐμοὶ οὐκ ἔχει οὐδέν. Ἀλλ' ἵνα γνῶ ὁ κόσμος ὅτι ἀγαπῶ τὸν πατέρα, καὶ καθὼς ἐνετείλατό μοι ὁ πατήρ, οὕτω ποιῶ.

Θέλει ἀγαπηθῆναι ἀπὸ τὸν Πατέρα μὴ· καὶ ἐγὼ θέλω τὸν ἀγαπήσειν, καὶ δεῖξω τὸν αὐτόν μὴ εἰς αὐτόν. Τοῦ λέγει ὁ Ἰούδας (ὃς ὁ Ἰσκαριώτης) Κύριε τί ἐγένετο ὅτι μέλλεις νὰ φανερώσης τὸν αὐτόν σε εἰς ἡμᾶς καὶ ὄχι εἰς τὸν κόσμον; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ τοῦ εἶπε Ἐάν τις μὲ ἀγαπᾷ θέλει φυλάξῃ τὸν λόγον μου, καὶ τὸν ἀγαπήσει ὁ Πατήρ μου, καὶ θέλομεν ἔλθειν εἰς αὐτόν, καὶ κατοικήσομεν παρ' αὐτῷ. Ὁ μὴ ἀγαπῶν με δὲν φυλάττει τὰς λόγους μου, καὶ ὁ, ὅποιον ἀκούετε, λόγους δὲν εἶναι λόγους μου ἀλλὰ τοῦ Πατρὸς μου τοῦ πέμψαντός με. Ταῦτα σὰς ἐλάλησα εὐρισκόμενος μὲ σὰς· ὁ δὲ παράκλητος, τὸ Πνεῦμα δηλαδὴ τὸ ἅγιον, τὸ ὅποιον θέλει πέμψῃ ὁ Πατήρ εἰς τὸ ὄνομα μου, ἐκεῖνος θέλει σὰς διδάξῃν τὰ πάντα, καὶ σὰς ἐνθυμήσῃ τὰ ὅσα σὰς εἶπα. Σὰς ἀφίημι εἰρήνην· σὰς δίδω τὴν εἰρήνην μου, ὃς καθὼς δίδει ὁ κόσμος, ἐγὼ σὰς δίδω. Ἀς μὴ ταρσασέσθω ἡ καρδία σας, ὅτι ἐγὼ εἶπον ὑμῖν Ὑπάγω καὶ ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς· εἰ ἡγαπατέ με, ἐχάρητε ἂν, ὅτι εἶπον, πορεύομαι πρὸς τὸν πατέρα· ὅτι ὁ Πατήρ μου μείζων μου ἐστί. Καὶ νῦν εἴρηκα ὑμῖν πρὶν γενέσθαι· ἵνα ὅταν γένηται, πιστεύσητε. Οὐκ ἔτι πολλὰ λαλήσω μεθ' ὑμῶν· ἔρχεται γὰρ ὁ τοῦ κόσμου τέρας ἄρχων, καὶ ἐν ἐμοὶ οὐκ ἔχει οὐδέν. Ἀλλ' ἵνα γνῶ ὁ κόσμος ὅτι ἀγαπῶ τὸν πατέρα, καὶ καθὼς ἐνετείλατό μοι ὁ πατήρ, οὕτω ποιῶ.

Qui autem diligit me, diligetur a Patre meo: et ego diligam eum, et manifestabo ei meipsum. Dicit ei Judas, (non ille Iscariotes:) Domine, quid factum est, quia manifestaturus es nobis teipsum, et non mundo? Respondit Jesus, et dixit ei: Si quis diligit me, sermonem meum servabit; et Pater meus diligit eum. Et ad eum venimus, et mansionem apud eum faciemus. Qui non diligit me, sermones meos non servat. Et sermonem quem audistis, non est meus, sed ejus qui misit me, Patris. Hæc locutus sum vobis, apud vos manens. Patet factus autem Spiritus Sanctus, quem mittet Pater in nomine meo, ille vos docebit omnia; et suggeret vobis omnia, quæcumque dixerò vobis. Pacem relinquo vobis: pacem meam do vobis: non, quomodo mundus dat, ego do vobis. Non turbetur cor vestrum, neque formidet. Audistis, quia ego dixi vobis, Vado, et venio ad vos. Si diligeretis me, gauderetis utique, quia vado ad Patrem; quia Pater major est me. Et nunc dixi vobis priusquam fiat; ut, cum factum fuerit, credatis. Jam non multa loquar vobiscum. Venit enim princeps mundi hujus; et in me non habet quidquam. Sed, ut cognoscat mundus quia diligo Patrem, et, sicut mandatum dedit mihi Pater, sic facio.

l'amerò e me gli manifesterò. Giuda non l'Iscaiot, gli disse: Signore, che vuol dire che tu ti manifesterai a noi, e non al mondo? Gesù rispose e gli disse: se alcuno mi ama, osserverà la mia parola, e l'padre mio l'amerà, e noi verremo a lui e faremo dimora appo lui. Chi non mi ama, non osserva le mie parole; e la parola che voi udite, non è mia, ma del padre che m'ha mandato. Io vi ho ragionate queste cose, dimorando appresso di voi: ma il consolatore, cioè, lo spirito santo, il qual il padre manderà nel nome mio, esso v' insegnerà ogni cosa, e vi ramminerà tutte le cose che io v' ho dette. Io vi lascio pace; ma io vi do la mia pace, non ve la do come il mondo la dà. Il vostro cuore non sia turbato e non si spaventì. Voi avete udito ciò ch' io vi ho detto, io mene vò e tornerò a voi: se voi m' amaste, certo voi vi rallegrereste di ciò ch' ho detto, io mene vò al Padre, conciosiacosachè l' padre sia maggiore di me. Ed ora io ve l' ho detto innanzi che sia avvenuto; affinché quando avverrà voi crediate. Io non parlerò più fra molto con voi, perciocchè il principe di questo mondo viene e non ha nulla in me, ma questo è acciocchè l' mondo conosca che io amo il padre e che fo come il padre m' ha ordinato.

shall be loved of my Father, and I will love him, and will manifest myself to him. Judas saith unto him, (not Iscariot,) Lord, how is it that thou wilt manifest thyself unto us, and not unto the world? Jesus answered and said unto him, If a man love me, he will keep my words, and my Father will love him, and we will come unto him, and make our abode with him. He that loveth me not keepeth not my sayings: and the word which ye hear is not mine, but the Father's which sent me. These things have I spoken unto you, being yet present with you. But the Comforter, which is the Holy Ghost, whom the Father will send in my Name, he shall teach you all things, and bring all things to your remembrance, whatsoever I have said unto you. Peace I leave with you, my peace I give unto you; not as the world giveth, give I unto you. Let not your heart be troubled, neither let it be afraid. Ye have heard how I said unto you, I go away, and come again unto you. If ye loved me, ye would rejoice, because I said, I go unto the Father: for my Father is greater than I. And now I have told you before it come to pass, that when it is come to pass, ye might believe. Hereafter I will not talk much with you: for the prince of this world cometh, and hath nothing in me. But that the world may know that I love the Father; and as the Father gave me commandment, even so I do.

celui qui m'aime, sera aimé de mon Père, et je l'aimerai, et me déclarerai à lui. Jude (non pas Iscariot) lui dit: Seigneur, d'où vient que tu te déclareras à nous, et non pas au monde? Jésus répondit, et lui dit: si quelqu'un m'aime il gardera ma parole; et mon Père l'aimera, et nous viendrons à lui, et nous ferons notre demeure chez lui. Celui qui ne m'aime point, ne garde point mes paroles; et la parole que vous entendez n'est point ma parole, mais c'est celle du Père qui m'a envoyé. Je vous ai dit ces choses, demeurant avec vous. Mais le Consolateur, qui est le Saint Esprit, que le Père enverra en mon nom, vous enseignera toutes choses, et vous réduira en mémoire toutes les choses que je vous ai dites. Je vous laisse la paix, je vous donne ma paix: je ne vous la donne point comme le monde la donne. Que votre cœur ne soit point troublé, et ne soit point craintif. Vous avez entendu que je vous ai dit, je m'en vais, et je reviens à vous. Si vous m'aimiez, vous seriez certes joyeux de ce que j'ai dit, je m'en vais au Père; car le Père est plus grand que moi. Et maintenant je vous l'ai dit avant que cela soit arrivé, afin que quand il sera arrivé, vous croyiez. Je ne parlerai plus guères avec vous: car le prince de ce monde vient, mais il n'a rien en moi. Mais afin que le monde connaisse que j'aime le Père, et que je fais comme le Père m'a commandé.

von meinem Vater geliebet werden, und ich werde ihn lieben und mich ihm offenbaren. Spricht zu ihm Judas, nicht der Ischariot: Herr, was ist es, daß du uns dich willst offenbaren, und nicht der Welt? Jesus antwortete, und sprach zu ihm: Wer mich liebet, der wird mein Wort halten, und mein Vater wird ihn lieben, und wir werden zu ihm kommen, und Wohnung bey ihm machen. Wer aber mich nicht liebet, der hält meine Worte nicht. Und das Wort, das ihr höret, ist nicht mein, sondern des Vaters, der mich gesandt hat. Solches habe ich zu euch geredet, weil ich bey euch gewesen bin. Aber der Tröster, der heilige Geist, welchen mein Vater senden wird in meinem Namen, derselbige wird es euch alles lehren, und euch erinnern alles des, daß ich euch gesagt habe. Den Frieden lasse ich euch, meinen Frieden gebe ich euch. Nicht gebe ich euch, wie die Welt giebt. Euer Herz erschrecket nicht, und fürchte sich nicht. Ihr habt gehöret, daß ich euch gesagt habe: Ich gehe hin, und komme wieder zu euch. Hättet ihr mich lieb, so würdet ihr euch freuen, daß ich gesagt habe: Ich gehe zum Vater; denn der Vater ist größer, denn ich. Und nun habe ich es euch gesagt, ehe denn es geschehet, auf daß, wenn es nun geschehen wird, daß ihr glaubet. Ich werde hinfort mehr nicht viel mit euch reden, denn es kommt der Fürst dieser Welt, und hat nichts an mir. Aber auf daß die Welt erkenne, daß ich den Vater liebe, und ich also thue, wie mir der Vater geboten hat, stehet auf, und laßt uns von hinnen gehen.

me le manifestaré á mí mismo. Le dice entonces Judas, no aquel Iscariotes: ¿Señor, qué es la causa, que te has de manifestar á nosotros, y no al mundo? Jesus respondió, y le dixo: Si alguno me ama, guardará mi palabra, y mi Padre le amará, y vendrémos á él, y haremos morada en él. El que no me ama, no guarda mis palabras. Y la palabra que habeis oido, no es mía: sino del Padre, que me envió. Estas cosas os he hablado estando con vosotros. Y el Consolador, el Espíritu Santo, que enviará el Padre en mi nombre, él os enseñará todas las cosas, y os recordará todo aquello que yo os hubiere dicho. La paz os dexo, mi paz os doy: no os la doy yo como la da el mundo. No se turbe vuestro corazón, ni se acobarde. Ya habeis oido que os he dicho: Voy, y vengo á vosotros. Si me amáseis, os gozaríais ciertamente, porque voy al Padre: porque el Padre es mayor que yo. Y ahora os lo he dicho ántes que sea: para que lo creais, quando fuere hecho. Ya no hablaré con vosotros muchas cosas, porque viene el Principe de este mundo, y no tiene nada en mí. Mas para que el mundo conozca que amo al Padre, y como me dió el mandamiento el Padre, así hago.

Συναπτή.

ΘΕΟΣ, ὃς περὶ πον τὸν νῦν χρόνον πιστοῦ τῇ λαοῦ σου καρδίας ἐδίδαξας τὸ φῶς τοῦ ἁγίου Πνεύματος αὐτοῖς καταπέμψων· Δὸς ἡμῖν διὰ τοῦ αὐτοῦ Πνεύματος τὰ ὀρθὰ φρονεῖν, καὶ ἐν τῇ αὐτοῦ ἁγίᾳ παρακληθεῖ πανταχοῦ χαίρειν, διὰ τῆς ἀξίας Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν, τοῦ σοὶ συζῶντος καὶ συμβασιλεύοντος, ἐν τῇ μονάδι τοῦ αὐτοῦ ἁγίου Πνεύματος, εἰς Θεὸς εἰς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Πράξ. ι'. λδ'.

ΑΝΟΙΞΑΣ δὲ Πέτρος τὸ στόμα, εἶπεν· Ἐπ' ἀληθείας καταλαμβάνομαι ὅτι οὐκ ἔστι προσ-
πολιήτης ὁ Θεός· Ἄλλ' ἐν παντί ἔθνει ὁ φο-
βούμενος αὐτὸν, καὶ ἐργαζόμενος δικαιοσύνην,
δεκτὸς αὐτῷ ἔστι. Τὸν λόγον ὃν ἀπέστειλε
τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, εὐαγγελιζόμενος εἰρήνην
διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ· οὗτός ἐστι πάντων Κύ-
ριος· Ὑμεῖς οἰδατε τὸ γεγόμενον ῥῆμα καθ'
ὅλης τῆς Ἰουδαίας, ἀρξάμενον ἀπὸ τῆς Γαλι-
λαίας, μετὰ τὸ βίβησιμα ὁκλήρου ἐν Ἰωάννῃ·
Ἰησοῦν τὸν ἀπὸ Ναζαρέτ, ὃς ἔχρισεν αὐτὸν ὁ
Θεὸς Πνεύματι ἁγίῳ καὶ δυνάμει, ὃς διήλθεν
εὐεργετῶν καὶ ἰωμενος πάντας τοὺς καταδυνα-
στευομένους ὑπὸ τοῦ διαβόλου, ὅτι ὁ Θεός
ἦν μετ' αὐτοῦ. Καὶ ἡμεῖς ἔσμεν μάρτυρες
πάντων ὃν ἐποίησεν ἐν τε τῇ χώρᾳ τῶν Ἰου-
δαίων καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ· ὃν ἀνείλον κρεμά-
σαντες ἐπὶ ξύλου. Τῶτον ὁ Θεός ἤγειρε τῇ
τρίτῃ ἡμέρᾳ, καὶ ἔδωκεν αὐτὸν ἐμφανῆ γε-

FERIA SECUNDA POST
PENTECOSTEN.

Collecta.

DEUS! qui (quasi hoc tempore) fidelis po-
puli tui corda docuisti, Sancti Spiritus tui
lumine in eos immisso; da nobis, per eundem
Spiritus, in omnibus recta sapere, et in
eius sancta consolatione semper latari, per
merita Jesu Christi, Servatoris nostri, qui
vivit et regnat tecum, in unitate ejusdem
Spiritus, unus Deus, in sæcula sæculorum,
Amen.

Pro Epistola. Act. x. 34.

APERIENS autem Petrus os suum, dixit:
In veritate comperi, quia non est persona-
rum acceptor Deus; sed in omni gente, qui
timet eum, et operatur justitiam, acceptus
est illi. Verbum misit Deus filiis Israel,
annuntians pacem per Jesum Christum:
(hic est omnium Dominus.) Vos scitis,
quod factum est verbum per universam Ju-
dæam, incipiens enim a Galilæa, post bap-
tismum, quod prædicavit Joannes, Jesum
a Nazareth: quomodo unxit eum Deus
Spiritu Sancto et virtute; qui pertransiit
bene faciendo, et sanando omnes oppressos
a Diabolo; quoniam Deus erat cum illo. Et
nos sumus testes omnium, quæ fecit in re-
gione Judæorum, et Jerusalem; quem occi-
derunt, suspendentes in ligno. Hunc Deus

Συναπτή.

ΘΕΕ ὁ διδάξας τῷ παρόντι καιρῷ τὴν καρδίαν
τοῦ πιστοῦ σου λαοῦ, πέμπων εἰς αὐτὸν τὸ
φῶς τοῦ ἁγίου σου Πνεύματος, δὸς μας τὴν
χάριν ἵνα ἀποκτήσωμεν διὰ τὸ αὐτοῦ Πνεῦμα
τὴν καθέ πράγματος ἀληθὴ γνῶσιν καὶ ἵνα
χαρῶμεν πάντοτε διὰ τὴν ἁγίαν τε παρίκλη-
σιν διὰ τὰς ἀξίας Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος
ἡμῶν, τοῦ ζῶντος καὶ συμβασιλεύοντος μετὰ
σοῦ εἰς τὴν μονάδα τοῦ αὐτοῦ ἁγίου Πνεύματος
εἰς τοὺς αἰῶνας ἑνὸς Θεός. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Πράξ. ι'. λδ'.

ΑΝΟΙΞΑΣ δὲ ὁ Πέτρος τὸ στόμα, εἶπεν· Ἐπ'
ἀληθείας καταλαμβάνω ὅτι ὁ Θεός δεν εἶναι
προσωπολήπτης. Ἀλλὰ εἰς κάθε ἔθνος ὁ φο-
βούμενος αὐτόν, καὶ ἔργαζόμενος δικαιοσύνην,
τῷ εἶναι δεκτός· κατὰ τὸν ὅποιον ἀπέστειλεν
εἰς τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσραὴλ, λόγον εὐαγγελι-
ζόμενος εἰρήνην διὰ μέσον τοῦ Χριστοῦ Ἰησοῦ·
ὅτις εἶναι Κύριος πάντων. Σεῖς ἐξεύρετε τὸν
καθ' ὅλης τῆς Ἰουδαίας γεγόμενον λόγον, ἀρχι-
νῶν ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, ἔπειτα ἀπὸ τοῦ ὑπο-
τοῦ Ἰωάννη κηρυχθέντος βαπτίσματος· ὅτι ὁ
Θεός ἔχρισε με ἅγιον Πνεῦμα καὶ με δύναν
τὸν ἀπὸ τῆς Ναζαρέτ Ἰησοῦν, ὁ ὁποῖος ὑπῆ-
γάινεν εὐεργετῶν, καὶ θεραπεύων πάντας τοὺς
ὑπὸ τῆς δυναστείας κειμένους τοῦ διαβόλου.
Διότι ὁ Θεός ἦτο με αὐτόν. Καὶ ἡμεῖς ἡμεῖθα
μάρτυρες πᾶντων τῶν ὁποίων ἐποίησε πραγμά-
των, καὶ εἰς τὴν χώραν τῶν Ἰουδαίων καὶ εἰς τὴν
Ἱερουσαλὴμ· καὶ τὸν ὅποιον ἐθανάτωσαν κρε-
μάσαντες τὸν ἐπὶ ξύλου. Τῶτον ὁ Θεός ἀνέστησε
τὴν τρίτην ἡμέραν καὶ τὸν ἔκαμε ἵνα φανερωθῇ,

IL LUNEDI DI PENTECOSTE.

La Colletta.

O DIO, che in questo tempo insegnasti i
cuori de' tuoi fedeli, mandando loro la luce
del tuo santo spirito: facci la grazia che
per quel medesimo spirito, abbiamo una vera
intelligenza in ogni cosa; e ci ralleghiamo
sempremai nella tua santa consolazione,
per i meriti di Gesù Cristo, nostro salva-
tore, che vive e regna con te, nell' unità
dell' istesso spirito, un Dio eternamente.
Amen.

Per l' Epistola. Atti, x. 14.

ALLORA Pietro, aperta la bocca, disse:
in verità io comprendo, ch' Iddio non ha
riguardo alla qualità delle persone. Anzi
che chi, in qualunque nazione, lo teme ed
opera giustamente, gli è accettevole, secon-
do la parola ch' egli ha mandata a' figliuoli
d' Israel, evangelizzando pace per Gesù
Cristo, ch' è il signor di tutti. Voi sapete
ciò ch' è avvenuto per tutta la Giudea,
cominciando dalla Galilea dopo 'l battesimo
che Giovanni predicò, come Iddio ha unto
di spirito santo e di potenza Gesù di Naza-
ret; il quale andò attorno, facendo benefici
e sanando tutti coloro ch' erano posseduti
dal diavolo, perciocchè Iddio era con lui,
e noi siamo testimoni di tutte le cose ch'
egli ha fatte nel paese de' Giudei ed in Ge-
rusalemme il quale ancora essi hanno uc-
ciso, appiccandolo al legno. Esso ha Iddio

GOD, who as at this time didst teach the hearts of thy faithful people, by the sending to them the light of thy Holy Spirit; Grant us by the same Spirit to have a right judgement in all things, and evermore to rejoice in his holy comfort; through the merits of Christ Jesus our Saviour, who liveth and reigneth with thee, in the unity of the same Spirit, one God, world without end. *Amen.*

For the Epistle. Acts x. 34.

THEN Peter opened his mouth, and said, Of a truth I perceive that God is no respecter of persons; but in every nation he that feareth him, and worketh righteousness, is accepted with him. The Word which God sent unto the children of Israel, preaching peace by Jesus Christ; (he is Lord of all;) that Word, I say, ye know, which was published throughout all Judæa, and began from Galilee, after the baptism which John preached: how God anointed Jesus of Nazareth with the Holy Ghost, and with power; who went about doing good, and healing all that were oppressed of the devil: for God was with him. And we are witnesses of all things which he did, both in the land of the Jews, and in Jerusalem; whom they slew, and hanged on a tree: Him God raised up the third day,

Am Pfingst-Montage.

Die Collecte.

O Gott, der du, um diese Zeit, die Herzen deines gläubigen Volks durch das ihnen gesandte Licht deines heiligen Geistes unterwiesen hast! Verleihe, daß wir, durch denselben guten Geist, einen rechten Verstand von allen Dingen haben, und uns seines heiligen Trostes immerdar freuen mögen, um des Verdienstes Jesu Christi, unseres Herrn, willen, der mit dir, in Einigkeit desselben Geistes, lebst und regiert, ein einiger Gott, in Ewigkeit. *Amen.*

Die Epistel. Ap. Gesch. 10, 43 bis Ende.

Petrus aber that seinen Mund auf, und sprach: Nun erfahre ich mit der Wahrheit, daß Gott die Person nicht ansiehet: sondern in allerley Volke, wer ihn fürchtet und recht thut, der ist ihm angenehm. Ihr wiisset wohl von der Prezigkeit, die Gott zu den Kindern Israel gesandt hat, und verkündigen lassen den Frieden durch Jesum Christum, welcher ist ein Herr über Alles, die durch das ganze jüdische Land geschehen ist, und angegangen in Galiläa, nach der Taufe, die Jos bannis predigte; wie Gott denselbigen Jesum von Nazareth gesalbet hat mit dem heiligen Geiste und Kraft; der umher gezogen ist, und hat wohl gethan, und gesund gemacht alle, die vom Teufel überwältiget waren, denn Gott war mit ihm. Und wir sind Zeugen alles des, was er gethan hat im jüdischen Lande, und zu Jerusalem. Den haben sie getödtet, und an ein Holz gehängt. Denselbigen hat Gott auferwecket am dritten Tage, und ihn lassen offenbar werden, nicht allem Volke,

O DIEU, qui dans un temps pareil à celui-ci, éclairas ton peuple fidèle, par l'envoi et par la lumière de ton Saint Esprit; fais-nous la grâce que par ce même Esprit nous puissions juger sainement de toutes choses, et nous réjouir toujours dans le sentiment de ses consolations, par les mérites de Jésus-Christ notre Sauveur, qui vit et règne avec toi, ô notre Dieu, dans l'unité du même Esprit, aux siècles des siècles. *Amen.*

Pour l'Épître, Actes, x. 34.

ALORS Pierre, prenant la parole, dit: en vérité je reconnois que Dieu n'a point d'égard à l'apparence des personnes; mais qu'en toute nation celui qui le craint, et qui s'adonne à la justice, lui est agréable. C'est ce qu'il a envoyé signifier aux enfans d'Israël, en annonçant la paix par Jésus-Christ, qui est le Seigneur de tous. Vous savez ce qui est arrivé dans toute la Judée, en commençant par la Galilée, après le baptême que Jean a prêché: savoir, comment Dieu a oint du Saint Esprit et de force Jésus le Nazarien; qui a passé de lieu en lieu en faisant du bien, et en guérissant tous ceux qui étoient opprésés du diable; car Dieu étoit avec lui. Et nous sommes témoins de toutes les choses qu'il a faites, tant au pays des Juifs qu'à Jérusalem; et comment ils l'ont fait mourir, le pendant

EL LUNES DE PENTECOSTES.

La Colecta.

O DIOS, que en semejante dia instruiste los corazones de tus fieles enviándoles la luz de tu Santo Espíritu; concedenos por medio del mismo Espíritu un juicio acertado en todo, y un gozo no interrumpido en sus santos consuelos: por los meritos de Christo Jesus nuestro Salvador que vive y reyna contigo en unidad del mismo Espíritu, un solo Dios, por los siglos de los siglos. *Amen.*

En lugar de Epistola. Act. x. 34.

ENTONCES Pedro abrió su boca, y dixo: Verdaderamente reconozco, que Dios no es aceptador de personas, mas en qualquiera gente, del que le teme, y obra justicia; se agrada. Dios envió palabra á los hijos de Israël, anunciándoles paz por Jesu-Cristo: (este es el Señor de todos:) vosotros sabeis la palabra que ha sido hecha por toda la Judæa: y comenzando desde la Galilæa despues del bautismo que predicó Juan, á Jesus de Nazareth; como Dios lo ungió de Espíritu Santo, y de virtud, el qual anduvo haciendo bienes, y sanando á todos los oprimidos del diablo, porque Dios era con él. Y nosotros somos testigos de todo quanto hizo en la region de los Judíos, y en Jerusalem: al qual ellos mataron, colgándolo en un leño. A este lo resucitó Dios al tercero dia, y quiso que se manifestase, no á todo el pueblo, sino á los

νέσθαι· Οὐ παντὶ τῷ λαῷ, ἀλλὰ μάρτυσι τοῖς προκεχειροτονημένοις ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, ἡμῖν, οἵτινες συνεφέγομεν καὶ συνεπιόμεν αὐτῷ μετὰ τὸ ἀναστήναι αὐτὸν ἐκ νεκρῶν. Καὶ παρήγγειλεν ἡμῖν κηρύττειν τῷ λαῷ, καὶ διαμαρτύρασθαι ὅτι αὐτὸς ἐστὶν ὁ ὠρισμένος ὑπὸ τοῦ Θεοῦ κριτὴς ζώντων καὶ νεκρῶν. Τούτῳ πῖντες οἱ προφῆται μαρτυροῦσιν, ἄφεςιν ἁμαρτιῶν λαβεῖν διὰ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ πάντα τὸν πιστεύοντα εἰς αὐτόν. "Ἐτι λαλοῦντος τοῦ Πέτρου τὰ ῥήματα ταῦτα, ἐπέπεσε τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐπὶ πάντας τὰς ἀκούοντας τὸν λόγον. Καὶ ἐξέστησαν οἱ ἐκ περιτομῆς πιστοὶ ὅσοι συνῆλθον τῷ Πέτρῳ, ὅτι καὶ ἐπὶ τὰ ἔθνη ἡ δωρεὰ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι ἐκκέχυται. "Ἦκου γὰρ αὐτῶν λαλούντων γλώσσαις, καὶ μεγαλυνόντων τὸν Θεόν. Τότε ἀπεκρίθη ὁ Πέτρος· Μήτι τὸ ὕδωρ κωλύσαι δύνатаί τις, τοῦ μὴ βαπτισθῆναι τούτους, οἵτινες τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἔλαβον καθὼς καὶ ἡμεῖς; Προστέταξτε αὐτοὺς βαπτισθῆναι ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου. Τότε ἠρώτησαν αὐτὸν ἐπιμείναι ἡμέρας τινάς.

Εὐαγγέλιον. Ἰωάν. γ'. 15.

Οὕτω γὰρ ἠγάπησεν ὁ Θεὸς τὸν κόσμον, ὥστε τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἔδωκεν, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόληται, ἀλλ' ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον. Οὐ γὰρ ἀπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ εἰς τὸν κόσμον, ἵνα κρίνῃ τὸν κόσμον, ἀλλ' ἵνα σωθῇ ὁ κόσμος δι' αὐτόν. "Ὁ πιστεύων εἰς αὐτόν, οὐ κρίνεται· ὁ δὲ μὴ πιστεύων, ἥδη κέκριται" ὅτι μὴ πεπιστεύκεν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ μονογενοῦς υἱοῦ τοῦ Θεοῦ. Αὕτη δὲ ἐστὶν ἡ κρίσις, ὅτι τοῦ φῶς ἐλήλυθεν εἰς τὸν κόσμον, καὶ ἠγάπησαν οἱ ἄνθρωποι μᾶλλον τὸ σκότος, ἢ τὸ φῶς· ἦν γὰρ πονηρὰ αὐτῶν τὰ ἔργα. Πᾶς γὰρ ὁ φαῦλα

"Οχι εἰς ὅλον τὸν λαόν, ἀλλ' εἰς τὰς μάρτυρας τὰς ὑπὸ τῷ Θεῷ προκεχειροτονημένους, δηλαδὴ εἰς ἡμᾶς, οἱ ὁποῖοι μετ' αὐτὸν ἐφέγομεν καὶ ἐπιόμεν ἔπειτα ἀφ' ἡ ἀνάστη ἐκ νεκρῶν. Καὶ ἡμᾶς ἐπαγγέλλει νὰ κηρύτσωμεν εἰς τὸν λαόν καὶ νὰ μαρτυρήσωμεν ὅτι αὐτὸς εἶναι ὁ ὑπὸ τῷ Θεῷ ὠρισμένος κριτὴς τῶν ζώντων καὶ τῶν νεκρῶν. Πάντες οἱ προφῆται μαρτυροῦσι περὶ αὐτοῦ, ὅτι ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν θέλει λάβεῖν συγχώρεσιν ἁμαρτιῶν διὰ τοῦ ὀνόματος του. Ἀκόμι λαλοῦντος τοῦ Πέτρου τοὺς λόγους τούτους, ἔπεσε τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐπὶ πάντας τοὺς ἀκούοντας τὸν λόγον. Καὶ ἐθαύμασαν οἱ τῆς περιτομῆς πιστοὶ οἱ ἐλθόντες μετὰ τὸν Πέτρον, ὅτι ἡ δωρεὰ τῷ ἁγίῳ πνεύματι ἐκχύθη καὶ ἐπὶ τὰ ἔθνη, ἦκουον γὰρ αὐτοὺς λαλοῦντας γλώσσαις καὶ μεγαλύνοντας τὸν Θεόν. Τότε ἀπεκρίθη ὁ Πέτρος. Μήπως δύναται κανεῖν νὰ ἐμποδίσῃ τὸ νερόν, νὰ μὴ βαπτισθῶσιν ἐτούτοι, οἱ ὁποῖοι ἔλαβον τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον καθὼς καὶ ἡμεῖς; Καὶ τοὺς ἐπρόσταξε νὰ βαπτισθῶσιν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου· Τότε ἠρώτησαν νὰ μείνῃ ἡμέρας τινάς.

Εὐαγγέλιον. Ἰωάν. γ'. 15.

ΕΠΕΙΔΗ οὕτω ἠγάπησεν ὁ Θεὸς τὸν κόσμον, ὥστε ἔδωκε τὸν υἱὸν του τὸν μονογενῆ, ὥστε πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτόν μὴ χαθῇ, ἀλλὰ ἀπολαύσῃ τὴν αἰώνιον ζωὴν. Ἐπειδὴ ὁ Θεὸς δὲν ἀπέστειλε τὸν υἱὸν του εἰς τὸν κόσμον ἵνα κρίνῃ τὸν κόσμον, ἀλλ' ἵνα σωθῇ ὁ κόσμος δι' αὐτόν. "Ὁ πιστεύων εἰς αὐτόν δὲν κρίνεται" ὁ δὲ μὴ πιστεύων, ἥδη ἐκρίθη, ὅτι δὲν ἐπίστευσεν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ μονογενοῦς υἱοῦ τῷ Θεῷ. "Αὕτη δὲ εἶναι ἡ καταδίκησις, ὅτι τὸ φῶς ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον, καὶ οἱ ἄνθρωποι

suscitavit tertia die; et dedit eum manifestum fieri, non omni populo, sed testibus præordinatis a Deo, nobis, qui manducavimus et bibimus cum illo, postquam resurrexit a mortuis. Et præcepit nobis prædicare populo, et testificari, quia ipse est, qui constitutus est a Deo iudex vivorum et mortuorum. Huic omnes Prophætæ testimonium perhibent, remissionem peccatorum accipere, per nomen ejus, omnes qui credunt in eum. Adhuc loquente Petro verba hæc, cecidit Spiritus Sanctus super omnes, qui audiebant verbum. Et obstupuerunt ex circumcissione fideles, qui venerant cum Petro; quia et in nationes gratia Spiritus Sancti effusa est. Audiebant enim illos loquentes linguis, et magnificantes Deum. Tunc respondit Petrus, Numquid aquam quis prohibere potest, ut non baptizentur hi, qui Spiritum Sanctum acceperunt, sicut et nos? Et jussit eos baptizari in nomine Domini Jesu Christi. Tunc rogaverunt eum, ut maneret apud eos aliquot diebus.

Evangelium. S. Joan. iii. 16.

SIC Deus dilexit mundum, ut Filium suum unigenitum daret; ut omnis, qui credit in eum, non pereat, sed habeat vitam æternam. Non enim misit Deus Filium suum in mundum, ut judicaret mundum; sed ut salvetur mundus per ipsum. Qui credit in eum, non judicatur: qui autem non credit, jam judicatus est, quia non credidit in nomine unigeniti Filii Dei. Hoc est autem judicium; quia lux venit in mundum, et dilexerunt homines magis tenebras, quam lucem; erant enim eorum mala opera.

resuscitato nel terzo giorno, ed ha fatto che egli è stato manifestato: non già a tutto 'l popolo, ma a' testimoni prima da Dio ordinati, cioè, a noi ch' abbiamo mangiato e bevuto con lui dopo ch' egli fù risuscitato da' morti. Ed egli ci ha comandato di predicare al popolo e di testimoniare ch' egli è quello che da Dio è stato costituito giudice de' vivi e de' morti. A lui rendono testimonianza tutti i profeti, che chiunque crede in lui riceve remissione de' peccati per il nome suo. Mentre Pietro teneva ancora questi ragionamenti, lo Spirito Santo cadde sopra tutti coloro ch' udivano la parola. E tutti i fedeli della circoncisione, quali erano venuti con Pietro, stupirono ch' il dono dello spirito santo fosse sparso eziandio sopra i gentili, perchè gli udissero parlar diverse lingue e magnificare Iddio. Allora Pietro prese a dire: può alcuno vietar l' acqua, che non sieno battezzati costoro ch' hanno ricevuto lo spirito come ancora noi? ed egli comandò che fossero battezzati nel nome del Signor Gesù: allora essi lo pregarono che dimorasse quivi alquanti giorni.

L' Evangelo. S. Giovan. iii. 16.

IDDIO ha tanto amato il mondo, ch' egli ha dato il suo unigenito figliuolo, acciò che chiunque crede in lui non perisca, ma abbia vita eterna. Conciosiacosachè Iddio non abbia mandato il suo figliuolo nel mondo, acciò che condanni il mondo: anzi, acciò che il mondo sia salvato per lui. Chi crede in lui non sarà condannato, ma chi non crede già è condannato perciocchè non ha creduto nel nome dell' unigenito figliuolo di Dio. Or questo è la condannazione del mondo, che la luce è venuta nel mondo, e gli uomini

and shewed him openly; not to all the people, but unto witnesses chosen before of God; even to us who did eat and drink with him after he rose from the dead. And he commanded us to preach unto the people, and to testify that it is he which was ordained of God to be the Judge of quick and dead. To him give all the prophets witness, that through his Name whosoever believeth in him shall receive remission of sins. While Peter yet spake these words, the Holy Ghost fell on all them which heard the word. And they of the circumcision, which believed, were astonished, as many as came with Peter, because that on the Gentiles also was poured out the gift of the Holy Ghost. For they heard them speak with tongues, and magnify God. Then answered Peter, Can any man forbid water, that these should not be baptized, which have received the Holy Ghost as well as we? And he commanded them to be baptized in the Name of the Lord. Then prayed they him to tarry certain days.

The Gospel. St. John iii. 16.

GOD so loved the world, that he gave his only-begotten Son, that whosoever believeth in him should not perish, but have everlasting life. For God sent not his Son into the world to condemn the world, but that the world through him might be saved. He that believeth on him is not condemned: but he that believeth not is condemned already; because he hath not believed in the Name of the only-begotten Son of God. And this is the condemnation, that light is come into the world, and men loved

au bois. Mais Dieu l'a ressuscité le troisième jour, et l'a donné pour être manifesté, non à tout le peuple, mais aux témoins auparavant ordonnés de Dieu, à nous, dis-je, qui avons mangé et bu avec lui après qu'il a été ressuscité des morts. Et il nous a commandé de prêcher au peuple, et de témoigner que c'est lui qui est ordonné de Dieu pour être le juge des vivans et des morts. Tous les prophètes lui rendent témoignage, que quiconque croira en lui, recevra la rémission de ses péchés par son nom. Comme Pierre tenoit encore ce discours, le Saint Esprit descendit sur tous ceux qui écoutoient la parole. Mais les fidèles de la circoncision, qui étoient venus avec Pierre, s'étonnèrent de ce que le don du Saint Esprit étoit aussi répandu sur les Gentils: car ils les entendoient parler diverses langues, et glorifier Dieu. Alors Pierre, prenant la parole, dit: qu'est-ce qui pourroit s'opposer à ce que ceux-ci, qui ont reçu comme nous le Saint Esprit, ne soient baptisés d'eau? Il commanda donc qu'ils fussent baptisés au nom du Seigneur. Alors ils le prièrent de demeurer là quelques jours.

L'Evangile. St. Jean, iii. 16.

DIEU a tant aimé le monde, qu'il a donné son Fils unique, afin que quiconque croit en lui ne périsse point, mais qu'il ait la vie éternelle. Car Dieu n'a point envoyé son Fils au monde pour condamner le monde, mais afin que le monde soit sauvé par lui. Celui qui croit en lui, ne sera point condamné: mais celui qui ne croit point, est déjà condamné; parce qu'il n'a point cru au nom du Fils unique de Dieu. Or c'est ici la condamnation, que la lumière est venue au monde, et que les hommes

sondern uns, den vorerwählten Zeugen von Gott, die wir mit ihm gegessen und getrunken haben, nachdem er auferstanden ist von den Todten. Und er hat uns geboten zu predigen dem Volke, und zu zeugen, daß er ist verordnet von Gott ein Richter der Lebendigen und der Todten. Von diesem zeugen alle Propheten, daß durch seinen Namen alle, die an ihn glauben, Vergebung der Sünden empfangen sollen. Da Petrus noch diese Worte redete, fiel der heilige Geist auf alle, die dem Worte zuhöreten. Und die Gläubigen aus der Beschneidung, die mit Petro gekommen waren, entsetzten sich, daß auch auf die Heiden die Gabe des heiligen Geistes ausgegossen ward. Denn sie hörten, daß sie mit Zungen redeten, und Gott hoch priesen. Da antwortete Petrus: Was auch jemand das Wasser wehren, daß diese nicht getauft werden, die den heiligen Geist empfangen haben, gleichwie auch wir? Und befahl sie zu taufen in dem Namen des Herrn. Da baten sie ihn, daß er etliche Tage da bleibe.

Das Evangelium. Joh. 3, 16—21.

Wiso hat Gott die Welt geliebt, daß er seinen eingebornen Sohn gab, auf daß alle, die an ihn glauben, nicht verloren werden, sondern das ewige Leben haben. Denn Gott hat seinen Sohn nicht gesandt in die Welt, daß er die Welt richte, sondern daß die Welt durch ihn selig werde. Wer an ihn glaubet, der wird nicht gerichtet; wer aber nicht glaubet, der ist schon gerichtet, denn er glaubet nicht an den Namen des eingebornen Sohnes Gottes. Das ist aber das Gericht, daß das Licht in die Welt gekommen ist, und die Menschen liebten die Finsterniß mehr, denn das Licht, denn ihre

testigos que Dios habia ordenado ántes: á nosotros, que comimos, y bebimos con él despues que resucitó de entre los muertos. Y nos mandó que predicásemos al pueblo, y que diésemos testimonio de que él es el que Dios ha puesto por Juez de vivos, y de muertos. A este dan testimonio todos los Prophetas, que todos los que crean en él, recibirán perdon de los pecados por su nombre. Estando aun diciendo Pedro estas palabras, descendió el Espíritu Santo sobre todos quantos oían la palabra. Y se espantaron los fieles que eran de la circoncision, y habian venido con Pedro, de que la gracia del Espíritu Santo se difundiese tambien sobre los Gentiles. Porque los oían hablar en lenguas, y decir grandes cosas de Dios. Entonces respondió Pedro: ¿Por ventura puede alguno impedir el agua del bautismo á estos que han recibido el Espíritu Santo, así como nosotros? Y mandó que fuesen bautizados en el nombre del Señor Jesu-Christo. Entonces le rogáron que se quedase con ellos algunos dias.

El Evangelio. S. Juan iii. 16.

DE tal manera, amó Dios al mundo, que dió á su Hijo Unigénito: para que todo aquel que cree en él, no perezca, sino que tenga vida eterna. Porque no envió Dios su Hijo al mundo, para juzgar al mundo, sino para que el mundo se salve por él. Quien en él cree, no es juzgado: mas el que no cree, ya ha sido juzgado: porque no cree en el nombre del Unigénito Hijo de Dios. Mas este es el juicio: que la luz vino al mundo, y los hombres amaron mas las tinieblas, que la luz: porque sus obras eran malas. Porque

πράσων, μισεῖ τὸ φῶς, καὶ οὐκ ἔρχεται πρὸς τὸ φῶς, ἵνα μὴ ἐλεγχθῇ τὰ ἔργα αὐτοῦ. Ὁ δὲ ποιὼν τὴν ἀληθειαν, ἔρχεται πρὸς τὸ φῶς, ἵνα φανερωθῇ αὐτοῦ τὰ ἔργα, ὅτι ἐν Θεῷ ἔστιν εἰργασμένα.

ΗΜΕΡΑ γ'. EN TH. ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗ.

Συναπτή.

ΘΕΟΣ, ὃς περὶ τοῦ τὸν νῦν χρόνον πιστοῦ τῆ λαοῦ σου καρδίας ἐδίδαξας τὸ φῶς τοῦ ἁγίου Πνεύματος αὐτοῖς καταπέμπων· δὸς ἡμῖν διὰ τοῦ αὐτοῦ Πνεύματος τὰ ὀρθὰ φρονεῖν, καὶ ἐν τῇ αὐτοῦ ἁγίᾳ παρακλήσει πανταχοῦ χαίρειν, διὰ τῆς ἀξίας Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν, τοῦ σοῦ συζῶντος καὶ συμβασιλεύοντος, ἐν τῇ μονάδι τοῦ αὐτοῦ ἁγίου Πνεύματος, εἰς Θεὸς εἰς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Πράξ. η'. ιδ'.

ΑΚΟΥΣΑΝΤΕΣ δὲ οἱ ἐν Ἱερουσολύμοις ἀπόστολοι ὅτι δέδεκται ἡ Σαμαρεία τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ἀπέστειλαν πρὸς αὐτοὺς τὸν Πέτρον καὶ Ἰωάννην· οἵτινες καταβάντες προσήγγαυτο περὶ αὐτῶν, ὅπως λάβωσι Πνεῦμα ἅγιον. (Οὕτω γὰρ ἦν ἐπ' οὐδενὶ αὐτῶν ἐπιπεπωκός, μόνον δὲ βεβαπτισμένοι ὑπῆρχον εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.) Τότε ἐπέτιθον τὰς χεῖρας ἐπ' αὐτούς, καὶ ἐλάβανον Πνεῦμα ἅγιον.

Εὐαγγέλιον. Ἰωάν. ι'. α'.

ΑΜΗΝ ἀμὴν λέγω ὑμῖν· Ὁ μὴ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας εἰς τὴν αὐλὴν τῶν προβάτων,

Omnis enim, qui male agit, odit lucem; et non venit ad lucem, ut non arguantur opera ejus. Qui autem facit veritatem, venit ad lucem, ut manifestentur opera ejus, quia in Deo sunt facta.

FERIA TERTIA POST PENTECOSTEN.

Collecta.

DEUS! qui (quasi hoc tempore) fidelis populi tui corda docuisti, Sancti Spiritus tui lumine in eos immisso; da nobis, per eundem Spiritum, in omnibus recta sapere, et in ejus sancta consolatione semper letari, per merita Jesu Christi, Servatoris nostri, qui vivit et regnat tecum, in unitate ejusdem Spiritus, unus Deus, in sæcula sæculorum. Amen.

Pro Epistola. Act. viii. 14.

CUM audissent Apostoli, qui erant in Ierosolymis, quod recepisset Samaria verbum Dei, miserunt ad eos Petrum et Joannem. Qui cum venissent, oraverunt pro ipsis, ut acciperent Spiritum Sanctum. Non dum enim in quemquam eorum venerat; sed baptizati tantum erant in nomine Domini Jesu. Tunc imponebant manus super illos; et accipiebant Spiritum Sanctum.

Evangelium. S. Joan. x. 1.

AMEN, amen, dico vobis: qui non intrat per ostium in ovile ovium, sed ascendit

θρῶποι ἡγάπησαν μάλλον τὸ σκότος, ἢ τὸ φῶς· ἐπεὶδὴ τὰ ἔργα τῶν ἠτο πονηρά. Πᾶς γὰρ ὅστις ἐργάζεται πανούργως, μισεῖ τὸ φῶς, καὶ δὲν ἔρχεται πρὸς τὸ φῶς, διὰ ἵνα μὴ ἐλεγχθῶσι τὰ ἔργα του. Ὁ δὲ ποιὼν τὴν ἀληθειαν, ἔρχεται πρὸς τὸ φῶς διὰ ἵνα φανερωθῶσι τὰ ἔργα του, ὅτι τὰ ἐργάσθη εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ.

ΤΡΙΤΗ ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ.

Συναπτή.

ΘΕΕ ὁ διδάξας τῷ παρόντι καιρῷ τὴν καρδίαν τοῦ πιστοῦ σου λαοῦ, πέμπων εἰς αὐτὸν τὸ φῶς τοῦ ἁγίου σου πνεύματος, δὸς μας τὴν χάριν ἵνα ἀποκτήσωμεν διὰ τὸ αὐτὸ πνεῦμα τὴν καθέ πράγματος ἀληθῆ γνῶσιν, καὶ να χαρῶμεν πάντοτε διὰ τὴν ἁγίαν του παρακλήσιν διὰ τῆς ἀξίας Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν, τοῦ ζῶντος καὶ συμβασιλεύοντος μετὰ σοῦ εἰς τὴν μονάδα τοῦ αὐτοῦ ἁγίου Πνεύματος, εἰς τοὺς αἰῶνας ἑνὰς Θεός. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Πράξ. η'. ιδ'.

ΑΚΟΥΣΑΝΤΕΣ δὲ οἱ ὄντες ἐν Ἱερουσαλὴμ ἀπόστολοι, ὅτι ἐδέχθη τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ἐστειλαν πρὸς αὐτοὺς τὸν Πέτρον καὶ τὸν Ἰωάννην· οἱ ὅποιοι ἐκεῖ καταβάντες, προσεγγήθησαν δι' αὐτὰς, ὅπως λάβωσι πνεῦμα ἅγιον. Διατὶ δὲν εἶχον ἀκόμ τι πείσειν εἰς κατὰ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. Τότε ἐβαλον τὰς χεῖρας ἐπ' αὐτὰς, καὶ ἔλαβον τὸ πνεῦμα ἅγιον.

Εὐαγγέλιον. Ἰωάν. ι'. α'.

ΑΜΗΝ, ἀμὴν σὺ λέγω, ὁ μὴ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας εἰς τὴν αὐλὴν τῶν προβάτων,

hanno amate le tenebre più che la luce: perciocchè le lor opere erano malvage. Conciosiacosachè chiunque fa cose malvage, odia la luce, e non venga alla luce, acciò che le sue opere non sieno convinte. Ma colui che fa opere di verità, viene alla luce, acciò che le opere sue sieno palesate: perciocchè son fatte in Dio.

IL MARTEDI DI PENTECOSTE.

La Colletta.

O DIO, che in questo tempo insegnasti i cuori de' tuoi fedeli, dando loro la luce del tuo santo spirito; facci la grazia che per quel medesimo spirito, abbiamo una vera intelligenza in ogni cosa, e ci rallegriamo sempremai nella sua santa consolazione, per i meriti di Gesù Cristo, nostro Salvatore, che vive e regna con te, nell'unità dell' istesso spirito, un Dio eternamente. Amen.

Per l' Epistola. Atti viii. 14.

GLI Apostoli ch' erano in Gerusalemme avendo inteso che Samaria avea ricevuta la parola di Dio, mandarono loro Pietro, Giovanni, i quali, essendo discesi là, orarono per loro, acciò che ricevessero lo spirito santo, perciocchè esso non era ancora caduto sopra alcun di loro; ma solamente erano stati battezzati nel nome del Signore. Gesù allora imposero loro le mani ed essi ricevettero lo spirito santo.

L' Evangelo. S. Giovan. x. 1.

IN verità, in verità, io vi dico che chi non entra per la porta nell' ovile delle pecore

FERIA TERTIA IN PENTECOSTES.

darkness rather than light, because their deeds were evil. For every one that doeth evil hateth the light, neither cometh to the light, lest his deeds should be reproved. But he that doeth truth cometh to the light, that his deeds may be made manifest, that they are wrought in God.

TUESDAY IN WHITSUN-WEEK.

The Collect.

GOD, who as at this time didst teach the hearts of thy faithful people, by the sending to them the light of thy Holy Spirit; Grant us by the same Spirit to have a right judgement in all things, and evermore to rejoice in his holy comfort; through the merits of Christ Jesus our Saviour, who liveth and reigneth with thee, in the unity of the same Spirit, one God, world without end. *Amen.*

For the Epistle. Acts viii. 14.

WHEN the Apostles, which were at Jerusalem, heard that Samaria had received the word of God, they sent unto them Peter and John; who, when they were come down, prayed for them, that they might receive the Holy Ghost: for as yet he was fallen upon none of them; only they were baptized in the Name of the Lord Jesus. Then laid they their hands on them, and they received the Holy Ghost.

The Gospel. St. John x. 1.

VERILY, verily I say unto you, He that entereth not by the door into the sheep-

Werle waren böse. Wer arges that, der hasset das Licht, und kommt nicht an das Licht, auf daß seine Werke nicht gestraft werden. Wer aber die Wahrheit that, der kommt an das Licht, daß seine Werke offenbar werden, denn sie sind in Gott gethan.

Am Pfingst-Dienstage.

Die Collecte.

O Gott, der du einst um diese Zeit die Herzen deines treuen Volkes durch das ihnen gesandte Licht deines heiligen Geistes belehrt hast! Verleihe, daß wir durch denselben Geist zu einem richtigen Verständnisse in allen Dingen gelangen und seines himmlischen Trostes immer froher werden mögen, durch die Verdienste unseres Heilandes, Jesu Christi, der mit dir, in Einigkeit desselben Geistes, ein einziger Gott, lebst und regiert von Ewigkeit zu Ewigkeit. *Amen.*

Die Epistel. Ap. Gesch. 8, 14—17.

Da aber die Apostel hörten zu Jerusalem, daß Samaria das Wort Gottes angenommen hatte, sandten sie zu ihnen Petrus und Johannes. Welche, da sie hinab kamen, beteten sie über sie, daß sie den heiligen Geist empfiengen. Denn er war noch auf keinen gefallen, sondern waren allein getauft in dem Namen Christi Jesu. Da legten sie die Hände auf sie, und sie empfiengen den heiligen Geist.

Das Evangelium. Joh. 10, 1—11.

Wahrlich, wahrlich, ich sage euch: Wer nicht zur Thür hinein gehet in den Schafstall, sondern steigt anderswo hinein, der ist ein Dieb.

ont mieux aimé les ténérés que la lumière, parce que leurs œuvres étoient mauvaises. Car quiconque s'adonne à des choses mauvaises, hait la lumière, et ne vient point à la lumière, de peur que ses œuvres ne soient redarguées. Mais celui qui s'adonne à la vérité, vient à la lumière, afin que ses œuvres soient manifestées, parce qu'elles sont faites selon Dieu.

LE MARDI DE LA SEMAINE DE LA PENTECOTE.

La Collecte.

O DIEU, qui dans un temps pareil à celui-ci, éclairas ton peuple fidèle par l'envoi et par la lumière de ton Saint Esprit; fais-nous la grâce que par ce même Esprit nous puissions juger sainement de toutes choses, et nous réjouir toujours dans le sentiment de ses consolations, par les mérites de Jésus-Christ notre Sauveur, qui vit et règne avec toi, ô notre Dieu, dans l'unité du même Esprit, aux siècles des siècles. *Amen.*

Pour L'Épître, Actes, viii. 14.

QUAND les Apôtres qui étoient à Jérusalem, eurent entendu que la Samarie avoit reçu la parole de Dieu, ils leur envoyèrent Pierre et Jean, qui y étant descendus, prièrent pour eux, afin qu'ils reçussent le Saint Esprit: (car il n'étoit pas encore descendu sur aucun d'eux; mais seulement ils étoient baptisés au nom du Seigneur Jésus.) Puis ils leur imposèrent les mains, et ils reçurent le Saint Esprit.

L'Evangile, St. Jean, x. 1.

EN vérité, en vérité je vous dis, que celui qui n'entre point par la porte dans la

todo hombre que obra mal, aborrece la luz, y no viene á la luz, para que sus obras no sean reprehendidas: mas el que obra verdad, viene á la luz, para que puedan sus obras, porque son hechas en Dios.

EL MARTES DE PENTECOSTES.

La Colecta.

O DIOS, que en semejante día instruiste los corazones de tus fieles enviándoles la luz de tu Santo Espíritu; concedenos por medio del mismo Espíritu un juicio acertado en todo, y un gozo no interrumpido en sus santos consuelos: por los meritos de Christo Jesus nuestro Salvador que vive y reyna contigo en unidad del mismo Espíritu, solo Dios, por los siglos de los siglos. *Amen.*

Por la Epistola. Act. viii. 14.

QUANDO oyéron los Apóstoles, que estaban en Jerusalem, que Samaria habia recibido la palabra de Dios, les enviaron á Pedro y á Juan. Los quales llegados que fueron, hicieron por ellos oracion para que recibiesen el Espíritu Santo. Porque no habia venido aun sobre ninguno de ellos, sino que habian sido solamente bautizados en el nombre del Señor Jesus. Entonces ponian las manos sobre ellos, y recibian el Espíritu Santo.

El Evangelio. S. Juan x. 1.

EN verdad, en verdad os digo: Que el que no entra por la puerta en el aprisco de las ovejas, mas sube por otra parte, aquel

ἀλλὰ ἀναβαίνων ἀλλαχόθεν, ἐκεῖνος κλέπτης ἐστὶ καὶ ληστής. Ὁ δὲ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας, ποιμὴν ἐστὶ τῶν προβάτων. Τούτῳ ὁ θυρωρὸς ἀνοίγει, καὶ τὰ πρόβατα τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούει· καὶ τὰ ἴδια πρόβατα καλεῖ κατ' ὄνομα, καὶ ἐξάγει αὐτά. Καὶ ὅταν τὰ ἴδια πρόβατα ἐκβῇ, ἔμπροσθεν αὐτῶν πορεύεται· καὶ τὰ πρόβατα αὐτῷ ἀκολουθεῖ, ὅτι οἶδασι τὴν φωνὴν αὐτοῦ. Ἄλλοτρίῳ δὲ οὐ μὴ ἀκολουθήσωσιν, ἀλλὰ φεύγονται ἀπ' αὐτοῦ· ὅτι οὐκ οἶδασι τῶν ἀλλοτρίων τὴν φωνήν. Ταύτην τὴν παροιμίαν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἐκεῖνοι δὲ οὐκ ἔγνωσαν τίνα ἦν ἢ ἐλάλει αὐτοῖς. Εἶπεν οὖν πάλιν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα τῶν προβάτων. Πάντες ὅσοι πρὸ ἐμῆ ἦλθον, κλέπται εἰσὶ καὶ λησταί· ἀλλ' οὐκ ἤκουσαν αὐτῶν τὰ πρόβατα. Ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα· δι' ἐμοῦ ἐάν τις εἰσέλθῃ, σωθήσεται· καὶ εἰσελεύσεται καὶ ἐξελεύσεται, καὶ μὴν εὐρήσκει. Ὁ κλέπτης οὐκ ἔρχεται εἰ μὴ ἵνα κλέψῃ καὶ θύσῃ καὶ ἀπολέσῃ· ἐγὼ ἦλθον ἵνα ζῶν ἔχωσι, καὶ περισσὺν ἔχωσιν.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ καὶ αἰδίδε Θεός, ὁ ἡμῖν τοῖς δούλοις σου χαρισάμενος, ἐν τῇ τῆς ἀληθῆς πίστεως ὁμολογίᾳ τῆς αἰωνίου Τριάδος δόξαν ἐπιγινώσκειν, καὶ ἐν τῇ τῆς μεγαλειότητος δυνάμει τὴν μονάδα σέβεσθαι· Δεόμεθά σου, ἵνα ἐν τῇ βεβαιότητι τῆς πίστεως ταύτης ἡμᾶς διαφυλάξῃς, καὶ ἀπὸ πασῶν ἀναγκῶν ῥύσασθαι ἀξιώσῃς, ὃς ζῆς καὶ βασιλεύεις, εἰς Θεός, εἰς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

aliunde, ille fur est, et latro. Qui autem intrat per ostium, pastor est ovium. Huic ostiarius aperit; et oves vocem ejus audiunt: et proprias oves vocat nominatim, et educit eas. Et, cum proprias oves emisit, ante eas vadit: et oves illum sequuntur, quia sciunt vocem ejus. Alienum autem non sequuntur: sed fugiunt ab eo; quia non noverunt vocem alienorum. Hoc proverbium dixit eis Jesus. Illi autem non cognoverunt quid loqueretur eis. Dixit ergo eis iterum Jesus: Amen, amen, dico vobis, quia ego sum ostium ovium. Omnes, quotquot venerunt, fures sunt, et latrones: et non audierunt eos oves. Ego sum ostium. Per me si quis introierit, salvabitur: et ingredietur, et egredietur, et pascua inveniet. Fur non venit, nisi ut furetur, et mactet, et perdat. Ego veni, ut vitam habeant, et abundantius habeant.

DOMINICA TRINITATIS.

Collecta.

OMNIPOTENS et æterne Deus! qui nobis famulis tuis gratiam largitus es, ut, veræ fidei confessione, Trinitatis æternæ gloriā agnosceremus, et in divinæ Majestatis potentia Unitatem veneremur; quæsumus, ut, in ejusdem fidei firmitate tuo beneficio permanentes, ab omnibus adversis nos immunes semper præstare velis, qui vivis et regnas, unus Deus, in sæcula sæculorum. Amen.

ἀλλὰ ἀναβαίνων ἄλλοθεν ἐκεῖνος εἶναι κλέπτης καὶ ληστής, ὁ δὲ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας εἶναι ποιμὴν τῶν προβάτων. Αὐτοῦ ἀνοίγει ὁ θυρωρὸς καὶ τὰ πρόβατα ἀκῆσαι τὴν φωνήν τε, καὶ κατ' ὄνομα καλεῖ τὰ πρόβατα τα, καὶ τὰ ὁδοῦ γέει· ἔξω. Καὶ ὅταν τὰ ἴδια πρόβατα ἐκβῇ, πορεύεται ἔμπροσθεν τῶν, καὶ τὸν ἀκολουθεῖ τὰ πρόβατα, ὅτι γνωρίζουσι τὴν φωνήν τε. Ξένον δὲ δὲν ἀκολουθῶσιν, ἀλλὰ θέλουσιν φύγειν ἀπ' αὐτῷ· ὅτι δὲν γνωρίζουσι τὴν φωνήν τῶν ξένων. Ταύτην τὴν παροιμίαν τὸς εἶπεν ὁ Ἰησοῦς ἐκεῖνοι δὲ δὲν ἐγνώρισαν τίνα ἦτο τὸ ὅποια τὸς ἐλάλει πράγματα. Ὁ Ἰησοῦς λοιπὸν τὸς εἶπε πάλιν. Ἀμήν, ἀμήν σὰς λέγω, ὅτι ἐγὼ εἰμαι ἡ θύρα τῶν προβάτων. Πάντες ὅσοι ἦλθον, εἶναι κλέπται καὶ λησταί· τὰ πρόβατα ὅμως δὲν τὸς ἤκουσαν. Ἐγὼ εἰμαι ἡ θύρα· ἐάν τις ἐμὲν δὲ εἰς, θέλει σωθῆναι, καὶ ἐμὲν καὶ ἔκβῃ, καὶ εὐρεῖ βωσκίην. Ὁ κλέπτης δὲν ἔρχεται, εἰ μὴ διὰ ἵνα κλέψῃ, σκοτώσῃ, καὶ ἀπολέσῃ τὰ πρόβατα· ἐγὼ ἦλθον ὅπως ἔχωσι ζωὴν, καὶ περισσὴν εὐπορίαν.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ καὶ αἰώνιε Θεέ, ὁ δώσας τὴν χάριν εἰς ἡμᾶς τὸς ὁδὸς σου· ἵνα ἀναγνωρίσωμεν διὰ τὴν ὁμολογίαν τῆς ἀληθῆς πίστεως τὴν δόξαν τῆς αἰωνίου Τριάδος καὶ ἵνα σεβώμεθα τὴν μονάδα εἰς τὴν δύναμιν τῆς ἡραυῖς μεγαλειότητος, παρακαλῶμεν σε ἵνα μᾶς διαφυλάξῃς σταθερὸς εἰς ταύτην τὴν πίστιν, καὶ ἵνα μᾶς λυτρώσῃς πάντα ἀπὸ κάθε δυστυχίας, σὺ ὁ ὅποιος ζεῖς, καὶ βασιλεύεις ἕνας monos Θεός, εἰς τὸς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ma vi sale altronde, esso è rubatore e ladro. Ma chi entra per la porta è pastore delle pecore. A costui apre il portinaio; le pecore ascoltano la sua voce, ed egli chiama le sue pecore per nome e le conduce fuori. E quando ha messe fuori le sue pecore, va davanti a loro, e le pecore lo seguivano, perciocché conoscono la sua voce. Ma non seguiranno lo straniero; anzi sene fuggiranno da lui; perciocché non conoscono la voce degli stranieri. Questo similitudine disse loro Gesù, ma essi non riconobbero quali fossero le cose ch' egli ragionava loro. Laonde Gesù da capo disse loro: in verità, in verità, io vi dico ch' io son la porta delle pecore. Tutti quanti che loro che son venuti sono stati rubatori e ladroni; ma le pecore non gli hanno ascoltato. Io son la porta; se alcuno entra per me, sarà salvato, ed entrerà, ed uscirà, e troverà pastura. Il ladro non viene se non per rubare, ed ammazzare, e distruggere le pecore; ma io son venuto, acciocché abbiano vita ed abbondino.

LA DOMENICA DELLA TRINITÀ.

La Collecta.

IDDIO eterno e onnipotente, che hai fatto la grazia a noi, tuoi servitori, di riconoscere per la confessione della vera fede, gloria della Trinità eterna, e nella potenza della maestà divina, adorare la unità, noi ti supplichiamo di mantenerci fermi in questa fede, e difonderci sempremai da ogni sorta d' avversità, che vivi e regni tu sol Dio, ne' secoli de' secoli. Amen.

fold, but climbeth up some other way, the same is a thief and a robber. But he that entereth in by the door is the shepherd of the sheep: to him the porter openeth; and the sheep hear his voice, and he calleth his own sheep by name, and leadeth them out. And, when he putteth forth his own sheep, he goeth before them, and the sheep follow him; for they know his voice. And a stranger will they not follow; but will flee from him; for they know not the voice of strangers. This parable spake Jesus unto them: but they understood not what things they were which he spake unto them. Then said Jesus unto them again; Verily, verily, I say unto you, I am the door of the sheep. All that ever came before me are thieves and robbers; but the sheep did not hear them, I am the door; by me if any man enter in, he shall be saved, and shall go in and out, and find pasture. The thief cometh not but for to steal, and to kill, and to destroy; I am come that they might have life, and that they might have it more abundantly.

TRINITY-SUNDAY.

The Collect.

ALMIGHTY and Everlasting God, who hast given unto us thy servants grace by the confession of a true faith to acknowledge the glory of the Eternal Trinity, and in the power of the Divine Majesty to worship the Unity; We beseech thee, that thou wouldest keep us stedfast in this faith, and evermore defend us from all adversities, who livest and reignest, one God, world without end. *Amen.*

und ein Mörder. Der aber zur Thür hinein gehet, der ist ein Hirte der Schafe. Demselbigen thut der Thürhüter auf, und die Schafe hören seine Stimme, und er ruft seine Schafe mit Namen, und führet sie aus. Und wenn er seine Schafe hat ausgelassen, gehet er vor ihnen hin, und die Schafe folgen ihm nach, denn sie kennen seine Stimme. Einem Fremden aber folgen sie nicht nach, sondern fliehen von ihm; denn sie kennen der Fremden Stimme nicht. Diesen Spruch sagte Jesus zu ihnen; sie vernahmen aber nicht, was es war, das er zu ihnen sagte. Da sprach Jesus wieder zu ihnen: Wahrlich, wahrlich, ich sage euch. Ich bin die Thür zu den Schafen. Alle, die vor mir gekommen sind, die sind Diebe und Mörder gewesen, aber die Schafe haben ihnen nicht gehorcht. Ich bin die Thür; so jemand durch mich einget, der wird selig werden, und wird ein- und ausgehen, und Weide finden. Ein Dieb kommt nicht, denn daß er stehle, würge und umbringe. Ich bin gekommen, daß sie das Leben und volle Gnüge haben sollen.

Am Sonntage Trinitatis.

Die Collecte.

Altmächtiger Gott, der du uns, deinen Dienern, die Gnade verliehen hast, durch das Bekenntniß des wahren Glaubens, die Herrlichkeit deiner ewigen Dreieinigkeit zu erkennen, und in der Macht der göttlichen Majestät die Einheit anzubeten! Wir bitten dich, erhalte uns beständig in diesem Glauben und behüte uns stets vor allem Uebel, der du, ein einziger Gott, lebst und regierst, in alle Ewigkeit. *Amen.*

bergerie des brebis, mais y monte par ailleurs, est un larron et un voleur. Mais celui qui entre par la porte est le berger des brebis: le portier ouvre à celui-là, et les brebis entendent sa voix; et il appelle ses propres brebis par leur nom, et les mène dehors. Et quand il a mis ses brebis dehors, il va devant elles, et les brebis le suivent, parce qu'elles connoissent sa voix; mais elles ne suivront point un étranger, au contraire elles le fuiront; parce qu'elles ne connoissent point la voix des étrangers. Jésus leur dit, cette parabole: mais ils ne comprirent point ce qu'il leur disoit. Jésus donc leur dit encore: en vérité, en vérité, je vous dis, que je suis la porte des brebis: tout autant qu'il en est venu avant moi sont des larrons et des voleurs: mais les brebis ne les ont point écoutés. Je suis la porte; si quelqu'un entre par moi il sera sauvé, et il entrera et sortira, et il trouvera de la pâture. Le larron ne vient que pour dérober, et pour tuer et détruire; je suis venu afin qu'elles aient la vie, et qu'elles l'aient même en abondance.

LE DIMANCHE DE LA TRINITE.

La Collecte.

DIEU tout-puissant et éternel, qui as fait la grâce à tes serviteurs de reconnoître, par la confession d'une foi véritable, la gloire de l'éternelle Trinité, et d'adorer l'Unité dans la puissance de la Majesté Divine; nous te supplions de nous affermir dans cette foi, et de nous défendre pour jamais de toute adversité, ô toi, qui vis et qui régnes à toujours, un seul Dieu béni éternellement. *Amen.*

es ladrón y salteador. Mas el que entra por la puerta, pastor es de las ovejas. A este abre el portero, y las ovejas oyen su voz, y á las ovejas propias llama por su nombre, y las saca. Y quando ha sacado fuera sus ovejas, vá delante de ellas; y las ovejas le siguen, porque conocen su voz. Mas al extraño no le siguen, ántes huyen de él: porque no conocen la voz de los extraños. Este proverbio les dixo Jesus. Mas ellos no entendieron lo que les decia. Y Jesus les dixo otra vez: En verdad, en verdad os digo, que yo soy la puerta de las ovejas. Todos quantos vinieron, ladrones son y salteadores, y no los oyeron las ovejas. Yo soy la puerta. Quien por mí entrare, será salvo: y entrará, y saldrá, y hallará pastos. El ladrón no viene, sino para hurtar, y para matar, y para destruir. Yo he venido para que tengan vida, y para que la tengan en mas abundancia.

LA DOMINICA DE LA TRINIDAD.

La Colecta.

DIOS Omnipotente y Eterno, que por la confesion de una fe verdadera nos has dado gracia para reconocer la gloria de la Unidad en el poder de la Magestad Divina; conservanos firmes en esta fe, y defendenos por siempre de toda adversidad; que vives y reynas, un solo Dios, por los siglos de los siglos. *Amen.*

Ἐπιστολή. Ἀποκαλ. δ'. α'.

ΜΕΤΑ ταῦτα εἶδον, καὶ ἰδοὺ θύρα ἡνεωγμένη ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἡ φωνὴ ἡ πρώτη ἦν ἡκούσα ὡς σάλπιγγος λαλούσης μετ' ἐμοῦ, λέγουσα· Ἀνάβα ὧδε, καὶ δεῖξαι σοὶ ἃ δεῖ γενέσθαι μετὰ ταῦτα. Καὶ εὐθὺς ἐγενόμην ἐν πνεύματι· καὶ ἰδοὺ, θρόνος ἔκειτο ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τοῦ θρόνου καθημένος. Καὶ ὁ καθημένος ἦν ὅμοιος ὁράσει λίθῳ ἰασπιδί, καὶ σαρδίῳ· καὶ ἱρις κυκλόθεν τοῦ θρόνου ὅμοιος ὁράσει σμαραγδίνῳ. Καὶ κυκλόθεν τοῦ θρόνου θρόνοι ἑκοσὶ καὶ τέσσαρες· καὶ ἐπὶ τοὺς θρόνους εἶδον τοὺς ἑκοσὶ καὶ τέσσαρας πρεσβυτέρους καθημένους, περιβεβλημένους ἐν ἱματίοις λευκοῖς· καὶ ἔσχον ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν στεφάνους χρυσοῦς. Καὶ ἐκ τοῦ θρόνου ἐκπορεύοντα ἄστραπαὶ καὶ βρονταὶ καὶ φωναὶ καὶ ἐπτά λαμπάδες πυρὸς καίμεναι ἐνώπιον τοῦ θρόνου, αἱ εἰσι τὰ ἐπτά πνεύματα τοῦ Θεοῦ. Καὶ ἐνώπιον τοῦ θρόνου θάλασσα ὕαλινη, ὁμοία κρυστάλλῳ· καὶ ἐν μέσῳ τοῦ θρόνου καὶ κύκλῳ τοῦ θρόνου τέσσαρα ζῶα γέμοντα ὀφθαλμῶν ἐμπροσθεν καὶ ὀπίσθεν. Καὶ τὸ ζῶον τὸ πρῶτον ὅμοιον λέοντι, καὶ τὸ δεύτερον ζῶον ὅμοιον μόσχῳ, καὶ τὸ τρίτον ζῶον ἔχον τὸ πρόσωπον ὡς ἄνθρωπος, καὶ τὸ τέταρτον ζῶον ὅμοιον ἀετὶ πεττωμένῳ. Καὶ τέσσαρα ζῶα, ἐν καθ' ἑαυτῷ, εἶχον ἀνά πτέρυγας ἐξ κυκλόθεν, καὶ ἔσθωθεν γέμοντα ὀφθαλμῶν· καὶ ἀνάπαιυσιν οὐκ ἔχουσιν ἡμέρας καὶ νυκτός, λέγοντα· Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος Κύριος ὁ Θεός ὁ παντοκράτωρ, ὁ ἦν καὶ ὁ ὢν καὶ ὁ ἐρχόμενος. Καὶ ὅταν δώσουσι τὰ ζῶα δόξαν καὶ τιμὴν καὶ εὐχαριστίαν τῷ καθημένῳ ἐπὶ τοῦ θρόνου, τῷ ζῶντι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων,

Ἐπιστολή. Ἀποκαλ. δ'. α'.

ΥΣΤΕΡΟΝ ἀπὸ ταῦτα εἶδον, καὶ ἰδὼς θύρα ἡνεωγμένη εἰς τὸν οὐρανόν· καὶ ἡ φωνὴ ἡ πρώτη τὴν ὁποίαν ἤκουσα ὡσὶν σάλπιγγα, λαλῶσαν μετ' ἐμοῦ, λέγων· Ἀνάβα ἔδω, καὶ θέλω σοὶ δεῖξαι τὰ ὅποια θέλῃσι συνέβειν πράγματα μετὰ ταῦτα. Καὶ παρεῖθυσ ἔγινον Πνεῦμα, καὶ ἰδὼς θρόνος ἦτο εἰς τὸν ἄραν καὶ ἐπὶ τῷ θρόνῳ καθημένος τις. Καὶ ὁ καθημένος ὁμοίωζεν εἰς τὴν ὕαριν Πέτρας ἰασπίδος καὶ σαρδίου. Καὶ κυκλόθεν τοῦ θρόνου ἦτο τὸ ἄραν τὸξον, καὶ ὁμοίωζεν σμαραγδία. Καὶ κυκλόθεν τῷ θρόνῳ, θρόνοι εἰκοσιτέσσαρες καὶ ἐπὶ τὰς θρόνους εἰκοσιτέσσαρας πρεσβυτέρους καθημένους, ἀσποφορεμένους, καὶ ἔχοντες ἐπὶ τὰς κεφαλὰς τῶν στέμματα χρυσαῖ. Καὶ ἀπὸ τοῦ θρόνου ἔβραινον ἄστραπαὶ καὶ φωναὶ καὶ βρονταὶ· καὶ ἐπτά λαμπάδες πυρὸς καίμεναι ἐμπροσθεν τοῦ θρόνου· αἱ ὅποια εἶναι τὰ ἐπτά πνεύματα τοῦ Θεοῦ· καὶ ἐμπροσθεν τῷ θρόνῳ ὡσὶν ὕαλινη θάλασσα καθ' ὁμοίωσιν κρυστάλλῳ, καὶ εἰς τὸ μέσον τῷ θρόνῳ, καὶ τριγύρω τῷ τέσσαρα ζῶα γέμοντα ὀφθαλμῶν ἐμπρός καὶ ὀπίσω. Καὶ τὸ ζῶον τὸ πρῶτον καθ' ὁμοίωσιν λέοντος, καὶ τὸ δεύτερον ζῶον καθ' ὁμοίωσιν μόσχου, καὶ τὸ τρίτον ζῶον ἔχον τὸ πρόσωπον ἀνθρώπου, καὶ τὸ τέταρτον ζῶον καθ' ὁμοίωσιν ἀετὶ πεττινῶτος. Καὶ τὰ τέσσαρα ζῶα, τὸ καθ' ἑνα ἑξαχριστῶν, εἶχον ἑξὶ πτερύγας τριγύρω, καὶ ἔσθωθεν ἦτο γεματά ὀφθαλμῶν· καὶ νύκτα καὶ ἡμέραν ἀνάπαιυσιν δὲν ἔχουσιν, λέγοντες· Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος Κύριος ὁ Θεός ὁ παντοκράτωρ, ὁ ὅσιος ἦτο, καὶ εἶναι, καὶ θελεῖ ἔλθειν. Καὶ ὅταν ἔδωσαν τὰ ζῶα δόξαν καὶ τιμὴν καὶ εὐχαριστίαν εἰς τὸν καθημένον ἐπὶ τοῦ θρόνου, εἰς τὸν ζῶντα, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων,

Per l' Epistola. Apocal. iv. 1.

Pro Epistola. Apocal. iv. 1.

POST hæc vidi; et ecce ostium apertum in cælo. Et vox prima, quam audivi, tanquam tubæ loquentis mecum, dicens. Ascende huc; et ostendam tibi, quæ oportet fieri post hæc. Et statim fui in spiritu: et, ecce, sedes erat posita in cælo, et supra sedem sedens. Et qui sedebat, similis erat aspectui lapidis iaspidis et sardinis. Et iris erat in circuitu sedis, similis visioni smaragdine. Et, in circuitu sedis, sedili viginti quatuor: et, super thronos, viginti quatuor seniores sedentes, circumamicti vestimentis albis; et in capitis eorum coronæ aureæ. Et de throno procedebant fulgura, et voces, et tonitrua: et septem lampades ardentes ante thronum, quæ sunt septem spiritus Dei. Et in conspectu sedis, tanquam mare vitreum, simile crystallo; et in medio sedis, et, in circuitu sedis, quatuor animalia plena oculis ante et retro. Et animal primum, simile leoni; et secundum animal, simile vitulo; et tertium animal, habens faciem quasi hominis; et quartum animal, simile aquilæ volanti. Et quatuor animalia, singula eorum habebant alas senas: et in circuitu et intus plena sunt oculis; et requiem non habebant die ac nocte, dicentia, Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dominus Deus omnipotens, qui erat, qui est, et qui venturus est. Et, cum darent illa animalia gloriam et honorem et benedictionem sedenti super thronum, viventi

DOPPO queste cose io vidi, ed ecco, una porta era aperta nel cielo: e la prima voce che ho sentita era a guisa di tromba, parlante meco, dicendo: sali quà ed io ti mostrerò le cose che devono avvenire da ora innanzi. E subito io fui rapito in ispirito: ed ecco un trono era posto nel cielo, ed in sul trono v'era uno a sedere. E colui che sedea era nell'aspetto somigliante ad una pietra di diaspro e sarda, ed intorno al trono v'era l'arco celeste, somigliante in vista ad uno smeraldo. Ed intorno al trono v'erano ventiquattro troni, ed in su i ventiquattro troni vidi sedere i ventiquattro vecchi, vestiti di vestimenti bianchi, ed avevano in su le lor teste delle corone d'oro. E dal trono procedevano folgori, e suoni e tonitru, e v'erano sette lampane ardenti davanti al trono le quali sono i sette spiriti di Dio. E davanti al trono v'era come un mar di vetro, simile al cristallo; e quivi in mezzo ove era il trono, e d'intorno ad esso, v'erano quattro animali, pieni d'occhi davanti e dietro. E l' primo animale, era simile ad un leone, e l' secondo animale simile ad un vitello, e l' terzo animale aveva la faccia come un' uomo, e l' quarto animale era simile ad una aquila volante. Ed i quattro animali avevano ciascheduno sei ale d' intorno, e dentro erano pieni d'occhi, e non restano mai nè giorno, nè notte, di dire, Santo, Santo, Santo è il Signore Iddio, l' Onnipotente che era, che è, e che ha da venire. E quando gli animali rendevano gloria, ed onore, e grazia a colui che sedeva in sul trono, a colui che vive ne' secoli de' secoli, i ventiquattro vecchi si

For the Epistle. Rev. iv. 1.

AFTER this I looked, and behold, a door was opened in heaven: and the first voice which I heard was as it were of a trumpet talking with me; which said, Come up hither, and I will shew thee things which must be hereafter. And immediately I was in the Spirit; and behold, a throne was set in heaven, and one sat on the throne: and he that sat was to look upon like a jasper and a sardine stone: and there was a rainbow round about the throne, in sight like unto an emerald. And round about the throne were four and twenty seats; and upon the seats I saw four and twenty elders sitting, clothed in white raiment; and they had on their heads crowns of gold: And out of the throne proceeded lightnings, and thunderings, and voices. And there were seven lamps of fire burning before the throne, which are the seven spirits of God. And before the throne there was a sea of glass like unto crystal: and in the midst of the throne, and round about the throne, were four beasts full of eyes before and behind. And the first beast was like a lion, and the second beast like a calf, and the third beast had a face as a man, and the fourth beast was like a flying eagle. And the four beasts had each of them six wings about him; and they were full of eyes within: and they rest not day and night, saying, Holy, holy, holy, Lord God Almighty, which was, and is, and is to come. And when those beasts give glory, and honour, and thanks, to him that sat on the throne, who liveth for ever and ever, the four and twenty elders fall down before him that sat on the throne, and

Pour l'Épître, Apoc. iv. 1.

APRÈS ces choses je regardai, et voici, une porte fut ouverte au ciel: et la première voix que j'avois ouïe comme d'une trompette, et qui parloit à moi, me dit: monte ici, et je te montrerai les choses qui doivent arriver à l'avenir. Et incontinent je fus ravi en esprit; et voici, un trône étoit posé au ciel, et quelqu'un étoit assis sur le trône: et celui qui y étoit assis, paroissoit semblable à une pierre de jaspé et de sardoine; et autour du trône paroissoit un arc-en-ciel, semblable à une émeraude. Et il y avoit autour du trône vingt-quatre sièges; et je vis sur les sièges vingt-quatre anciens assis, vêtus d'habillemens blancs, et ayant sur leurs têtes des couronnes d'or. Et du trône sortoient des éclairs, et des tonnerres, et des voix. Et il y avoit devant le trône sept lampes de feu ardentes, qui sont les sept esprits de Dieu. Et au-devant du trône il y avoit une mer de verre, semblable à du cristal. Et au milieu du trône, et autour du trône, quatre animaux pleins d'yeux devant et derrière. Et le premier animal étoit semblable à un lion, et le second animal semblable à un veau, et le troisième animal avoit la face comme un homme, et le quatrième animal étoit semblable à une aigle volante. Et les quatre animaux avoient chacun à part soi six ailes à l'entour; et par dedans ils étoient pleins d'yeux: et ils n'ont point de cesse ni jour ni nuit, disant: saint, saint, saint, le Seigneur Dieu tout-puissant, qui étoit, et qui est, et qui est à venir. Or quand les animaux donnoient gloire, et bonheur, et action de grâces à celui qui étoit assis sur le trône, à celui qui est vivant aux siècles des siècles, les

Die Epistel. Offen. 4, 1 bis Ende.

Darnach sahe ich, und siehe, eine Thür war aufgethan im Himmel; und die erste Stimme, die ich gehört hatte mit mir reden, als eine Pfauene, die sprach: Steige her, ich will dir zeigen, was nach diesem geschehen soll. Und alsobald war ich im Geiste. Und siehe, ein Stuhl ward gesetzt im Himmel, und auf dem Stuhle saß einer. Und der da saß, war gleich anzusehen wie der Stein Jaspis und Sardonis, und ein Regenbogen war um den Stuhl, gleich anzusehen wie ein Smaragd. Und um den Stuhl waren vier und zwanzig Stühle, und auf den Stühlen saßen vier und zwanzig Aelteste mit weißen Kleidern angezogen, und hatten auf ihren Häuptern goldene Kronen. Und von dem Stuhle giengen aus Blitze, Donner und Stimmen; und sieben Fackeln mit Feuer brannten vor dem Stuhle, welches sind die sieben Geister Gottes. Und vor dem Stuhle war ein gläsernes Meer, gleich dem Kristalle; und mitten im Stuhle und um den Stuhl vier Thiere, voll Augen, vornen und hinten. Und das erste Thier war gleich einem Löwen, und das andere Thier war gleich einem Kalbe, und das dritte hatte ein Antlitz wie ein Mensch, und das vierte Thier gleich einem fliegenden Adler. Und ein jegliches der vier Thiere hatte sechs Flügel umher, und waren innenwiegend voll Augen, und hatten keine Ruhe Tag und Nacht, und sprachen: Heilig, heilig, heilig ist Gott, der Allmächtige, der da war, und der da ist, und der da kommt! Und da die Thiere gaben Preis, und Ehre, und Dank dem, der da auf dem Stuhle saß, der da lebet von Ewigkeit zu Ewigkeit, fielen die

En lugar de Epistola, Apoc. iv. 1.

DESPUES de esto miré: y ví una puerta abierta en el Cielo, y la primera voz que oí, era como de trompeta, que hablaba conmigo, diciendo: Sube acá, y te mostraré las cosas que es necesario sean hechas despues de estas. Y luego fui en espíritu: y he aquí un trono, que estaba puesto en el Cielo, y sobre el trono estaba uno sentado. Y el que estaba sentado, era al parecer semejante á una piedra de jaspé, y de sárdia: y habia al rededor del trono un Iris, de color de esmeralda. Y al rededor del trono veinte y quatro sillas, y sobre las sillas veinte y quatro Ancianos sentados, vestidos de ropas blancas, y en sus cabezas coronas de oro: y del trono salian relámpagos, y voces, y truenos: y delante del trono siete lámparas ardiendo, que son los siete Espíritus de Dios. Y á la vista del trono habia como un mar transparente como el vidrio semejante al cristal: y en medio del trono, y al rededor del trono, quatro animales llenos de ojos delante y detras. Y el primer animal semejante á un Leon, y el segundo animal semejante á un Becerro; y el tercer animal, que tenia cara como de Hombre, y el quarto animal semejante á una Aguila volando. Y los quatro animales, cada uno dellos tenia seis alas: y al rededor, y dentro están llenos de ojos: y no cesaban dia y noche de decir: Santo, Santo, Santo, el Señor Dios omnipotente, el que era, y el que es, y el que ha de venir. Y quando aquellos animales daban gloria, y honra, y bendicion al que estaba sentado sobre el trono, que vive en los siglos de los siglos, los veinte y quatro Ancianos se postraban delante del que estaba sentado en el trono, y adoraban al que

αἰώνων, Περσούνται οἱ εἰκοσι καὶ τέσσαρες πρεσβύτεροι ἐνώπιον τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ θρόνου, καὶ προσκυνοῦσι τῷ ζῶντι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, καὶ βάλλουσι τοὺς στεφάνους αὐτῶν ἐνώπιον τοῦ θρόνου, λέγοντες· "Αἷος εἶσαι, Κύριε, λαβεῖν τὴν δόξαν καὶ τὴν τιμὴν καὶ τὴν δυνάμιν· ὅτι σὺ ἐκτίσας τὰ πάντα, καὶ διὰ τὸ θέλημά σου εἰσὶ, καὶ ἐκτίσθησαν.

ἐπιπτον οἱ εἰκοσιτέσσαρες πρεσβύτεροι ἑμπροσθεν τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ θρόνου, καὶ ἐπροσκύνουν τὸν ζῶντα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, καὶ ἔρριπτον τοὺς στεφάνους τῶν ἑμπροσθεν τοῦ θρόνου, λέγοντες· "Αἷος εἶσαι, Κύριε, ἵνα λάβῃς τὴν δόξαν, καὶ τὴν τιμὴν, καὶ τὴν δυνάμιν· ὅτι σὺ ἐκτίσας τὰ πάντα, καὶ διὰ τὸ θέλημά σου, εἶναι, καὶ ἐκτίσθησαν.

ΗΝ δὲ ἀνθρώπος ἐκ τῶν Φαρισαίων, Νικόδημος ὄνομα αὐτῷ, ἄρχων τῶν Ἰουδαίων· οὗτος ἦλθε πρὸς τὸν Ἰησοῦν νυκτός, καὶ εἶπεν αὐτῷ· "Ραββί, οἶδαμεν ὅτι ἀπὸ Θεοῦ ἐλήλυθας διδάσκαλος· οὐδεὶς γάρ ταῦτα τὰ σημεῖα δύναται ποιεῖν ἃ σὺ ποιεῖς, ἐὰν μὴ ἡ ὁ Θεὸς μετ' αὐτοῦ. "Απεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτῷ· "Ἀμὴν ἁμὴν λέγω σοι, ἐὰν μὴ τις γεννηθῇ ἄνωθεν, οὐ δύναται ἰδεῖν τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. Λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ Νικόδημος· Πῶς δύναται ἄνθρωπος γεννηθῆναι γερῶν ὢν; καὶ δύναται εἰς τὴν κοιλίαν τῆς μητρὸς αὐτοῦ δευτέρον εἰσελθεῖν, καὶ γεννηθῆναι; "Απεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· "Ἀμὴν ἁμὴν λέγω σοι, ἐὰν μὴ τις γεννηθῇ ἐξ ὕδατος καὶ Πνεύματος, οὐ δύναται εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. Τὸ γεγεννημένον ἐκ τῆς σαρκὸς, σὰρξ ἐστὶ καὶ τὸ γεγεννημένον ἐκ τοῦ Πνεύματος, πνεῦμα ἐστὶ. Μὴ θαυμάσης ὅτι εἶπόν σοι· Δεῖ ὑμᾶς γεννηθῆναι ἄνωθεν. Τὸ πνεῦμα ὅπου θέλει πνεῖ, καὶ τὴν φωνὴν αὐτοῦ ἀκούεις, ἀλλ' οὐκ οἶδας πόθεν ἔρχεται, καὶ ποῦ ὑπάγει· οὕτως ἐστὶ πᾶς ὁ γεγεννημένος ἐκ τοῦ Πνεύματος. "Απεκρίθη Νικόδημος, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Πῶς δύναται ταῦτα γενέσθαι; "Απεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Σὺ εἰ ὁ διδάσκαλος τοῦ Ἰσραὴλ,

ΗΤΟ δὲ ἄνθρωπος ἐκ τῶν Φαρισαίων, λεγόμενος Νικόδημος, ἄρχοντας τῶν Ἰουδαίων· οὗτος ἦλθε πρὸς αὐτὸν τὴν νύκτα καὶ τῇ εἶπε· "Ραββί, ἐξεύρομεν ὅτι ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ἦλθας διδάσκαλος· διότι ταῦτα τὰ ὅποια σὺ κρίνεις σημεῖα, οὐδεὶς δύναται ἵνα τὰ κάμῃ ἐὰν δὲν ᾦ αὐτὸ ὁ Θεὸς μετ' αὐτόν. "Απεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ τοῦ εἶπεν· "Ἀμὴν ἁμὴν σοι λέγω, ἐὰν τις μὴ γεννηθῇ ἀπ' ἄνωθεν, δὲν δύναται ἵνα ἰδῇ τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. Λέγει πρὸς αὐτόν ὁ Νικόδημος· Πῶς δύναται ἄνθρωπος ἵνα γεννηθῇ ἀφ' οὗ γηράσῃ; μήπως δύναται ἵνα ἔμβῃ δευτέρον εἰς τὴν κοιλίαν τῆς μητρὸς του, καὶ ἵνα γεννηθῇ; "Απεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· "Ἀμὴν ἁμὴν λέγω, ἐὰν τις μὴ γεννηθῇ ἀπὸ νεροῦ καὶ πνεύματος, δὲν δύναται ἵνα ἔμβῃ εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. Τὸ γεγεννημένον ἀπὸ τῆς σάρκα εἶναι σάρκα· καὶ τὸ γεγεννημένον ἀπὸ πνεύματος, εἶναι πνεῦμα. Μὴ θαυμάσης, ὅτι σὺ εἶπον· ὅτι πρέπει ἵνα γεννηθῇτε ἀπ' ἄνωθεν. Ὁ ἀνεμος φυσᾷ ὅπου θέλει, καὶ τὴν φωνὴν του ἀκούεις, ἀλλὰ δὲν ἐξεύρεις πόθεν ἔρχεται, καὶ ποῦ ὑπάγει· οὕτως εἶναι κάθε γεγεννημένος ἀπὸ τοῦ πνεύματος. "Απεκρίθη ὁ Νικόδημος καὶ τοῦ εἶπε· Πῶς δύναται ἵνα γένωνται ταῦτα; "Απεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ τοῦ εἶπε· Σὺ εἶσαι

in sæcula sæculorum, prociðebant viginti quatuor seniores ante sedentem in throno; et adorabant viventem in sæcula sæculorum; et mittebant coronas suas ante thronum, dicentes: Dignus es, Domine, Deus noster, accipere gloriam, et honorem, et virtutem; quia tu creasti omnia; et propter voluntatem tuam erant et creata sunt.

gittavano giù davanti a colui che sedeva in sul trono, ed adoravano colui che vive ne' secoli de' secoli: e gittavano le lor corone davanti al trono: dicendo, degno sei, o Signore, ed Iddio nostro, o Santo, di ricever la gloria, l' onore, e la potenza: perciòchè tu hai create tutte le cose: e per la tua volontà sono, e sono state create.

Evangelium. S. Joan. iii. 1.

L' Evangelo. S. Giovan. iii. 1.

ERAT homo ex Phariseis, Nicodemus nomine, princeps Judæorum. Hic venit ad Jesum nocte, et dixit ei: Rabbi, scimus quia a Deo venisti magister. Nemo enim potest hæc signa facere, quæ tu facis, nisi fuerit Deus cum eo. Respondit Jesus, et dixit ei: Amen, amen, dico tibi, nisi quis natus fuerit denuo, non potest videre regnum Dei. Dicit ad eum Nicodemus: Quomodo potest homo nasci, cum sit senex? Numquid potest in ventrem matris suæ ite- rum introire, et renasci? Respondit Jesus: Amen, amen, dico tibi, nisi quis renatus fuerit ex aqua et Spiritu Sancto, non potest introire in regnum Dei. Quod natum est ex carne, caro est: et quod natum est ex spiritu, spiritus est. Non mireris, quia dixi tibi: Oportet vos nasci denuo. Spiritus, ubi vult, spirat; et vocem ejus audis; sed nescis unde veniat, aut quo vadat: sic est omnis, qui natus est ex spiritu. Respondit Nicodemus, et dixit ei: Quomodo possunt hæc fieri? Respondit Jesus, et dixit ei: Tu es magister in Israel, et hæc ignoras? Amen, amen, dico tibi, quia, quod scimus, loquimur; et, quod vidimus, testamur; et testimo-

OR v' era un uomo, d' infri à Farisei, il cui nome era Nicodemo, rettor de' Giudei. Costui venne a Gesù di notte, e gli disse. Maestro, noi sappiamo che tu sei un dottore venuto da Dio: conciosiacosachè niuno possa fare i segni che tu fai, se Iddio non è con lui. Gesù rispose, e gli disse, In verità, in verità io ti dico, che, se alcuno non è nato di nuovo, non può vedere il Regno di Dio. Nicodemo gli disse, Come può un uomo, essendo vecchio, nascere? può egli entrare una seconda volta nel corpo di sua madre, e nascere? Gesù rispose, In verità, in verità io ti dico, che, se alcuno non è nato d' acqua, e di Spirito, non può entrar nel Regno di Dio. Ciò ch' è nato della carne è carne: ma ciò ch' è nato dello Spirito è Spirito. Non maravigliarti ch' io t' ho detto che vi convien nascere di nuovo. Il vento soffia ove egli vuole, e tu odi il suo suono, ma non sai onde egli viene, nè ove egli va: così è chiunque è nato dello Spirito. Nicodemo rispose, e gli disse, Come possono farsi queste cose? Gesù rispose, e gli disse, Tu sei il dottore d' Israel, e non sai queste cose? In verità, in verità

worship him that liveth for ever and ever, and cast their crowns before the throne, saying, Thou art worthy, O Lord, to receive glory, and honour, and power; for thou hast created all things, and for thy pleasure they are and were created.

The Gospel. St. John iii. 1.

THERE was a man of the Pharisees, named Nicodemus, a ruler of the Jews: the same came to Jesus by night, and said unto him, Rabbi, we know that thou art a teacher come from God; for no man can do these miracles that thou doest, except God be with him. Jesus answered and said unto him, Verily, verily, I say unto thee, Except a man be born again, he cannot see the Kingdom of God. Nicodemus saith unto him, How can a man be born when he is old? can he enter the second time into his mother's womb, and be born? Jesus answered, Verily, verily, I say unto thee, Except a man be born of water, and of the Spirit, he cannot enter into the Kingdom of God. That which is born of the flesh is flesh; and that which is born of the Spirit is spirit. Marvel not that I said unto thee, Ye must be born again. The wind bloweth where it listeth, and thou hearest the sound thereof, but canst not tell whence it cometh, and whither it goeth; so is every one that is born of the Spirit. Nicodemus answered and said unto him, How can these things be? Jesus answered and said unto him, Art thou a master of Israel, and knowest not these things? Verily, verily I say unto thee,

vingt-quatre anciens se prosternoient devant celui qui étoit assis sur le trône, et adoroient celui qui est vivant aux siècles des siècles; et ils jetoient leurs couronnes devant le trône, en disant: Seigneur, tu es digne de recevoir gloire, et honneur, et puissance; car tu as créé toutes choses, et à ta volonté elles sont, et elles ont été créées.

L'Evangile, St. Jean, iii. 1.

ILY avoit un homme d'entre les pharisiens, nommé Nicodème, qui étoit un des principaux d'entre les Juifs, lequel vint de nuit à Jésus, et lui dit: maître, nous savons que tu es un docteur venu de Dieu; car personne ne peut faire ces signes que tu fais, si Dieu n'est avec lui. Jésus répondit, et lui dit: en vérité, en vérité je te dis, si quelqu'un n'est né de nouveau, il ne peut point voir le royaume de Dieu. Nicodème lui dit: comment peut naître un homme quand il est vieux? peut-il encore entrer dans le sein de sa mère, et naître? Jésus répondit: en vérité, en vérité je te dis, si quelqu'un n'est né d'eau et d'esprit, il ne peut point entrer dans le royaume de Dieu. Ce qui est né de la chair, est chair; et ce qui est né de l'esprit, est esprit. Ne t'étonne pas de ce que je t'ai dit, il vous faut être nés de nouveau. Le vent souffle où il veut, et tu en entends le son; mais tu ne sais d'où il vient, ni où il va: il en est ainsi de tout homme qui est né de l'esprit. Nicodème répondit, et lui dit: comment se peuvent faire ces choses? Jésus répondit, et lui dit: tu es docteur d'Israël, et tu ne connois point ces choses? En vérité, en vérité je te dis, que ce que nous savons, nous le disons, et ce que nous avons vu, nous le témoignons; mais vous ne recevez point notre

vier und zwanzig Aeltesten vor den, der auf dem Stuhle saß, und beteten an den, der da lebet von Ewigkeit zu Ewigkeit, und warfen ihre Kronen vor den Stuhl, und sprachen: Herr, du bist würdig zu nehmen Preis, und Ehre, und Kraft, denn du hast alle Dinge geschaffen, und durch deinen Willen haben sie das Wesen, und sind geschaffen.

Das Evangelium. Joh. 3. 1—15.

ES war aber ein Mensch unter den Pharisäern, mit Namen Nicodemus, ein Oberster unter den Juden, der kam zu Jesu bey der Nacht, und sprach zu ihm: Meister, wir wissen, daß du bist ein Lehrer von Gott gekommen, denn niemand kann die Zeichen thun, die du thust, es sey denn Gott mit ihm. Jesus antwortete, und sprach zu ihm: Wahrlich, wahrlich, ich sage dir: Es sey denn, daß jemand von neuem geboren werde, kann er das Reich Gottes nicht sehen. Nicodemus spricht zu ihm: Wie kann ein Mensch geboren werden, wenn er alt ist? Kann er auch wiederum in seiner Mutter Leib gehen, und geboren werden? Jesus antwortete: Wahrlich, wahrlich, ich sage dir: Es sey denn, daß jemand geboren werde aus dem Wasser und Geist, so kann er nicht in das Reich Gottes kommen. Was vom Fleisch geboren wird, das ist Fleisch; und was vom Geist geboren wird, das ist Geist. Laß dich nicht wundern, daß ich dir gesagt habe: Ihr müßet von neuem geboren werden. Der Wind bläset, wo er will, und du hörst sein Säusen wohl; aber du weißt nicht, von wannen er kommt, und wohin er fährt. Also ist ein jeglicher, der aus dem Geiste geboren ist. Nicodemus antwortete, und sprach zu ihm: Wie mag solches zugehen? Jesus

vive en los siglos de los siglos, y echaban sus coronas delante del trono, diciendo: digno eres Señor Dios nuestro, de recibir gloria, y honra, y virtud: porque tú has criado todas las cosas, y por tu voluntad eran, y fueron criadas.

El Evangelio. S. Juan iii. 1.

YHABIA un hombre de los Fariseos, llamado Nicodemo, Príncipe de los Judios. Este vino á Jesus de noche, y le dixo: Rabbi, sabemos, que eres Maestro venido de Dios: porque ninguno puede hacer estos milagros, que tú haces, si Dios no estuviere con él. Jesus respondió, y le dixo: En verdad, en verdad te digo, que no puede ver el reyno de Dios, sino aquel que renaciere de nuevo. Nicodemo le dixo: Cómo puede un hombre nacer, siendo viejo? ¿por ventura puede volver al vientre de su madre, y nacer otra vez? Jesus respondió: En verdad te digo, que no puede entrar en el reyno de Dios, sino aquel que fuere renacido de agua y de Espíritu Santo. Lo que es nacido de carne, carne es: y lo que es nacido de espíritu, espíritu es. No te maravilles, porque te dixe: os es necesario nacer otra vez. El Espíritu donde quiere sopla: y oyes su voz, mas no sabes de dónde viene, ni á dónde va: así es todo aquel que es nacido de espíritu. Respondió Nicodemo, y le dixo: ¿Cómo puede hacerse esto? Respondió Jesus, y le dixo: ¿Tú eres Maestro en Israel, y esto ignoras?

καὶ ταῦτα οὐ γινώσκεις; Ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι, ὅτι ὁ οἶδαμεν λαλοῦμεν, καὶ ὁ ἑώρακαμεν μαρτυροῦμεν καὶ τὴν μαρτυρίαν ἡμῶν οὐ λαμβάνετε. Εἰ τὰ ἐπίγεια εἶπον ὑμῖν, καὶ ἡ πιστεύετε πῶς, εἰάν εἴπω ὑμῖν τὰ ἐπουράνια, πιστεύσετε; Καὶ οὐδεὶς ἀναβέβηκεν εἰς τὸν οὐρανόν, εἰ μὴ ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβάς, ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὁ ὢν ἐν τῷ οὐρανῷ. Καὶ καθὼς Μωσὴς ὕψωσε τὸν ὄφιν ἐν τῇ ἐρήμῳ, οὕτως ὕψωθῆναι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου· ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπολῇται, ἀλλ' ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον.

ὁ διδάσκαλος τοῦ Ἰσραὴλ καὶ δὲν γινώσκεις ταῦτα; Ἀμὴν, ἀμὴν σοὶ λέγω, ὅτι λαλοῦμεν ὁ, τι γνωρίζομεν, καὶ μαρτυροῦμεν ὅ, τι εἶδομεν, σεῖς ὅμως δὲν λαμβάνετε τὴν μαρτυρίαν μας. Ἐάν σὰς εἶπον τὰ ἐπίγεια, καὶ δὲν πιστεύετε· Πῶς εἰάν σὰς εἴπω τὰ ἐπουράνια θέλετε πιεῦσαι; Καὶ κανένας ἀνέβηκεν εἰς τὸν οὐρανόν, εἰ μὴ ὁ ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ καταβάς, ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὅπου εἶναι εἰς τὸν οὐρανόν. Καὶ καθὼς ὁ Μωσὴς ἵψωσε τὸν ὄφιν εἰς τὴν ἐρήμον, οὕτω πρέπει· να ὕψωθῇ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, ὅπως ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ χαθῇ, ἀλλ' ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΩΤΗ ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΩΤΗ ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

Συναπτή.

Ο ΘΕΟΣ, ὁ πάντων τῶν ἐπὶ σοὶ πεποιοῦτων ἰσχύς ὢν, εὐσπλαγγῶς τὰς ἱκετηρίας ἡμῶν πρόσδεξαι, καὶ ἐπειδὴ ἄνευ σου ἡ τῆς ἡμετέρας θνητῆς φύσεως ἀσθένεια οὐχ οἷα τ' ἐστίν, οὐδοσιῶν ἀγαθὸν ἀπεργάσασθαι, παράσχου ἡμῖν τὴν τῆς χάριτος σου βοήθειαν, ὥπως τῷ φυλάξασθαι τὰς ἐντολάς σου νοὶ καὶ ἔργῳ σοι ἀρέσκωμεν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμὴν.

Ἐπιστολή. α'. Ἰωάν. δ'. ζ'.

ΑΓΑΠΗΤΟΙ, ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, ὅτι ἡ ἀγάπη ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστὶ καὶ πᾶς ὁ ἀγαπῶν ἐκ τοῦ Θεοῦ γεγέννηται, καὶ γινώσκει τὸν Θεόν. Ὁ μὴ ἀγαπῶν, οὐκ ἐγνώ τὸν Θεόν· ὅτι ὁ Θεὸς ἀγάπη ἐστίν. Ἐν τῷ τῷ ἐφανερώθη ἡ ἀγάπη

nium nostrum non accipitis. Si terrena dixi vobis, et non creditis; quomodo, si dixero vobis caelestia, credetis? Et nemo ascendit in caelum, nisi qui descendit de caelo. Filius hominis, qui est in caelo. Et, sicut Moyses exaltavit serpentem in deserto, ita exaltari oportet Filium hominis; ut omnis, qui credit in ipsum, non pereat, sed habeat vitam aeternam.

DOMINICA PRIMA POST TRINITATEM.

LA PRIMA DOMENICA DOPO LA TRINITA.

Collecta.

La Collecta.

DEUS, omnium in te confidentium fortitudo! precibus nostris propitius adesto; et, quia sine te nihil boni praestare potest humana infirmitas, gratiae tuae auxilium nobis largire, ut, in exsequendis mandatis tuis, et voluntate et factis tibi accepti simus, per Jesum Christum, Dominum nostrum. Amen.

io ti dico, che noi parliamo ciò che sappiamo, testimonianza ciò c'abbiamo veduto: ma voi non ricevete la nostra testimonianza. Se io v'ho dette le cose terrene, e non credete; come crederete, se io vi dico le cose celesti? Or niuno è salito in cielo, se non colui ch'è disceso dal cielo: cioè, il Figliuol dell' uomo, che è nel cielo. E, come Moisé alzò il serpente nel deserto, così conviene che l' Figliuol dell' uomo sia innalzato. Acciocché chiunque crede in lui non perisca, ma abbia vita eterna.

Epistola. 1 S. Joan. iv. 7

CARISSIMI! diligamus nos invicem; quia caritas ex Deo est. Et omnis, qui diligit, ex Deo natus est, et cognoscit Deum. Qui non diligit, non novit Deum, quoniam Deus caritas est. In hoc apparuit caritas Dei in nobis quoniam Filium suum uni-

O DIO, che sei la fortezza di tutti quelli che si confidano in te, sianti grate le nostre orazioni; e perchè, per cagione della nostra natura mortale, non possiamo nulla senza te, dacci l' assistenza della tua grazia, acciocché, osservando i tuoi comandamenti, ti compiaciamo non solo di volontà, ma eziandio nelle nostre opere per Gesù Cristo, nostro Signore. Amen.

L' Epistola. S. Giovan. iv. 7. DILETTI, amiamo gli uni gli altri: perciocché la carità è da Dio; e chiunque ama è nato da Dio, e conosce Iddio. Chi non ama non ha conosciuto Iddio: conciosia-cosach' Iddio sia carità. In questo s'è manifestata la carità di Dio inverso noi, ch' Iddio ha mandato il suo unigenito nel mondo, acciocché per lui viviamo. In questo è la carità, non che noi abbiamo amato

We speak that we do know, and testify that we have seen; and ye receive not our witness. If I have told you earthly things, and ye believe not; how shall ye believe, if I tell you of heavenly things? And no man hath ascended up to heaven, but he that came down from heaven, even the Son of man, who is in heaven. And as Moses lifted up the serpent in the wilderness, even so must the Son of man be lifted up: that whosoever believeth in him should not perish, but have eternal life.

THE FIRST SUNDAY AFTER TRINITY.

The Collect.

O GOD, the strength of all them that put their trust in thee, mercifully accept our prayers; and because through the weakness of our mortal nature we can do no good thing without thee, grant us the help of thy grace, that in keeping of thy commandments we may please thee, both in will and deed; through Jesus Christ our Lord. *Amen.*

The Epistle. 1 St. John iv. 7.

BELOVED, let us love one another: for love is of God, and every one that loveth is born of God, and knoweth God. He that loveth not knoweth not God; for God is love. In this was manifested the love of

antwortete, und sprach zu ihm: Bist du ein Meister in Israhel, und weißt das nicht? Wahrlich, wahrlich, ich sage dir: Wir reden, das wir wissen, und zeugen, das wir gesehen haben, und ihr nehmet unser Zeugniß nicht an. Glaubet ihr nicht, wenn ich euch von irdischen Dingen sage, wie würdet ihr glauben, wenn ich euch von himmlischen Dingen sagen würde? Und niemand fährt gen Himmel, denn der vom Himmel hernieder gekommen ist, nämlich des Menschen Sohn, der im Himmel ist. Und wie Moses in der Wüste eine Schlange erhob, also muß des Menschen Sohn erhöht werden, auf daß alle, die an ihn glauben, nicht verloren werden, sondern das ewige Leben haben.

Am ersten Sonntage nach Trinitatis.

Die Collecte.

O Gott, der du die Stärke aller dezer bist, die ihr Vertrauen auf dich setzen! Vernimm gnädig unser Gebet, und da wir, wegen der Schwachheit unserer sterblichen Natur, ohne dich nichts Gutes zu thun vermögen, so verleihe uns den Beistand deiner Gnade, daß wir deine Gebote halten, um sowohl mit unsern Gedanken, wie mit unsern Werken dir wohlzugefallen, durch Jesum Christum, unsern Herrn. *Amen.*

Die Epistel. 1 Joh. 4, 7 bis Ende.

Ihr Lieben, laßt uns unter einander lieb haben; denn die Liebe ist von Gott, und wer lieb hat, der ist von Gott geboren und kennet Gott. Wer nicht lieb hat, der kennet Gott nicht; denn Gott ist die Liebe. Daran ist erschienen die Liebe Gottes gegen uns, daß Gott seinen eingebornen

témoinage. Si je vous ai dit des choses terrestres, et vous ne les croyez point, comment croirez-vous si je vous dis des choses célestes? Car personne n'est monté au ciel, sinon celui qui est descendu du ciel, savoir, le Fils de l'homme qui est au ciel. Or, comme Moïse éleva le serpent au désert, ainsi il faut que le Fils de l'homme soit élevé; afin que quiconque croit en lui ne périsse point, mais qu'il ait la vie éternelle.

LE PREMIER DIMANCHE APRES LA TRINITE.

La Collecte.

O DIEU, qui es la force de tous ceux qui mettent leur confiance en toi, exauce nos prières par ta miséricorde; et puisqu'à cause de la faiblesse de notre nature nous ne saurions faire aucun bien sans toi, accorde-nous le secours de ta grâce, afin qu'observant tes saints commandemens nous te soyons agréables dans nos pensées et dans nos actions, par Jésus-Christ notre Seigneur. *Amen.*

L'Épître. 1 St. Jean, iv. 7.

BIEN-AIMÉS, aimons-nous l'un l'autre; car la charité est de Dieu: et quiconque aime, est né de Dieu, et connoît Dieu. Celui qui n'aime point, n'a point connu Dieu; car Dieu est charité. En ceci est manifestée la charité de Dieu envers nous,

En verdad, en verdad te digo, que lo que sabemos, eso hablamos; y lo que hemos visto, atestiguamos, y no recibis nuestro testimonio. Si os he dicho cosas terrenas, y no las creéis: ¿cómo creeréis, si os dixere las celestiales? Y ninguno subió al Cielo, sino el que descendió del Cielo, el Hijo del hombre, que está en el Cielo. Y como Moisés levantó la serpiente en el desierto; así tambien es necesario, que sea levantado el Hijo del hombre: para que todo aquel, que cree en él, no perezca, sino que tenga vida eterna.

LA PRIMERA DOMINICA DESPUES DE LA TRINIDAD.

La Colecta.

O DIOS, que eres la fortaleza de quantos ponen su esperanza en tí, escucha misericordioso nuestro ruego; y puesto que á causa de la fragilidad de nuestra naturaleza nada podemos sin tí, concedenos el auxilio de tu gracia para que guardando tus mandamientos podamos agradarte tanto de corazon como de obra; mediante Jesu-Christo nuestro Señor. *Amen.*

La Epistola. 1 S. Juan iv. 7.

CARISIMOS, amémonos los unos á los otros: porque la caridad procede de Dios: Y todo aquel que ama, de Dios es nacido, y conoce á Dios. El que no ama, no conoce á Dios: porque Dios es caridad. En esto se demostró la caridad de Dios hacía

τοῦ Θεοῦ ἐν ἡμῖν, ὅτι τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἀπέσταλκεν ὁ Θεὸς εἰς τὸν κόσμον, ἵνα ζήσωμεν δι' αὐτοῦ. Ἐν τούτῳ ἐστὶν ἡ ἀγάπη, οὐχ ὅτι ἡμεῖς ἠγαπήσαμεν τὸν Θεόν, ἀλλ' ὅτι αὐτὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς, καὶ ἀπέστειλε τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἰλασμὸν περὶ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν. Ἀγαπητοί, εἰ οὕτως ὁ Θεὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς, καὶ ἡμεῖς ὑφείλομεν ἀλλήλους ἀγαπᾶν, Θεὸν οὐδεὶς πώποτε θεύεται. Ἐάν ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν μένει, καὶ ἡ ἀγάπη αὐτοῦ τετελειωμένη ἐστὶν ἐν ἡμῖν. Ἐν τούτῳ γινώσκουμεν ὅτι ἐν αὐτῷ μένομεν, καὶ αὐτὸς ἐν ἡμῖν, ὅτι ἐκ τοῦ Πνεύματος αὐτοῦ δέδωκεν ἡμῖν. Καὶ ἡμεῖς τεθεάμεθα, καὶ μαρτυροῦμεν ὅτι ὁ πατὴρ ἀπέσταλκε τὸν υἱὸν σωτῆρα τοῦ κόσμου. Ὅς ἂν ὁμολογήσῃ ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ μένει, καὶ αὐτὸς ἐν τῷ Θεῷ. Καὶ ἡμεῖς ἐγνώκαμεν καὶ πεπιστεύκαμεν τὴν ἀγάπην ἣν ἔχει ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν. Ὁ Θεὸς ἀγάπη ἐστὶ καὶ ὁ μένων ἐν τῇ ἀγάπῃ, ἐν τῷ Θεῷ μένει, καὶ ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ. Ἐν τούτῳ τετελείωται ἡ ἀγάπη μεθ' ἡμῶν, ἵνα παρρησίαν ἔχωμεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως ὅτι καθὼς ἐκεῖνος ἐστὶ, καὶ ἡμεῖς ἕσμεν ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ. Φόβος οὐκ ἐστὶν ἐν τῇ ἀγάπῃ, ἀλλ' ἡ τελεία ἀγάπη ἔξω βάλλει τὸν φόβον ὅτι ὁ φόβος κόλασιν ἔχει ὁ δὲ φοβούμενος οὐ τετελείωται ἐν τῇ ἀγάπῃ. Ἡμεῖς ἀγαπῶμεν αὐτὸν, ὅτι αὐτὸς πρῶτος ἠγάπησεν ἡμᾶς. Ἐάν τις εἴπῃ, Ὅτι ἀγαπῶ τὸν Θεόν, καὶ τὸν ἀδελφόν αὐτῆς μισῇ, ψεύστης ἐστίν ὁ γὰρ μὴ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφόν αὐτοῦ ὃν ἑώρακε, τὸν Θεόν, ὃν οὐχ ἑώρακε, πῶς δύναται ἀγαπᾶν; Καὶ ταύτην τὴν ἐντολὴν ἔχομεν ἀπ' αὐτοῦ, ἵνα ὁ ἀγαπῶν τὸν Θεόν, ἀγαπᾷ καὶ τὸν ἀδελφόν αὐτοῦ.

εἰς τὸν κόσμον τὸν υἱὸν τοῦ τὸν μονογενῆ ἵνα ζήσωμεν δι' αὐτοῦ. Εἰς τοῦτο εἶναι ἡ ἀγάπη, οὐχ ὅτι ἡμεῖς ἠγαπήσαμεν τὸν Θεόν, ἀλλ' ὅτι αὐτὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς, καὶ ἔστειλε τὸν υἱὸν τοῦ δια ἵνα καθάρσῃ τὰς ἁμαρτίας μας. Ἀγαπητοί, ἐάν ὁ Θεὸς μᾶς ἠγάπησεν οὕτως καὶ ἡμεῖς πρέπει να ἀγαπήσωμεν ὅ ἕνας τὸν ἄλλον. Κάνεις ποτέ δέν εἶδε τ' Θεόν. Ἐάν ἀγαπῶμεν ὅ ἕνας τ' ἄλλον ὁ Θεὸς μένει εἰς ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀγάπη τς εἶναι τετελειωμένη εἰς ἡμᾶς. Εἰς τῷτο γνωρίζομεν ὅτι μένομεν εἰς αὐτόν, καὶ αὐτὸς εἰς ἡμᾶς, διότι μᾶς ἐχάρισεν ἀπὸ τοῦ πνευμά τς. Καὶ ἡμεῖς εἶδομεν, καὶ μαρτυροῦμεν, ὅτι ὁ πατέρας ἔστειλε τὸν υἱὸν σωτῆρα τοῦ κόσμου. Ὅποιος θέλει ὁμολογήσῃν, ὅτι ὁ Ἰησοῦς εἶναι ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Θεὸς μένει εἰς αὐτόν, καὶ αὐτὸς εἰς τὸν Θεόν. Καὶ ἡμεῖς ἐγνωρίσαμεν καὶ ἐπιστεῦσαμεν τὴν ἀγάπην, τὴν ὅποιαν ἔχει ὁ Θεὸς εἰς ἡμᾶς ὁ Θεὸς εἶναι ἀγάπη, καὶ ὁ μένων εἰς τὴν ἀγάπην, μένει εἰς τὸν Θεόν, καὶ ὁ Θεὸς εἰς αὐτόν. Εἰς τοῦτο τελειώνεται ἡ ἀγάπη μεθ' ἡμᾶς, ἵνα ἐλπίσωμεν εἰς τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως, ὅτι καθὼς ἐκεῖνος εἶναι οὕτως καὶ ἡμεῖς εἴμεθα εἰς τοῦτον τὸν κόσμον. Φόβος δέν εἶναι εἰς τὴν ἀγάπην, ἀλλ' ἡ τελεία ἀγάπη διώχνει τὸν φόβον, ὅτι ὁ φόβος ἔχει κόλασιν καὶ ὁ φοβούμενος δέν τελειώνεται εἰς τὴν ἀγάπην. Ἡμεῖς τὸν ἀγαπῶμεν ὅτι αὐτὸς πρῶτος μᾶς ἠγάπησεν. Ἐάν τις εἴπῃ, Ὅτι ἀγαπῶ τὸν Θεόν, καὶ μισῇ τὸν ἀδελφόν τοῦ, εἶναι ψεύστης, ἐπειδὴ, ὅστις δέν ἀγαπᾷ τὸν ὅποιον εἶδεν ἀδελφόν τοῦ, πῶς δύναται να ἀγαπήσῃ τὸν ὅποιον δέν εἶδε Θεόν; Καὶ ταύτην τὴν ἐντολὴν τὴν ἔχομεν ἀπ' αὐτοῦ, ἵνα ὁ ἀγαπῶν τὸν Θεόν, ἀγαπᾷ καὶ τὸν ἀδελφόν τοῦ.

genitum misit Deus in mundum, ut vivamus per eum. In hoc est caritas; non quasi nos dilexerimus Deum, sed quoniam ille prior dilexit nos, et misit Filium suum, propitiationem pro peccatis nostris. Carissimi! si sic Deus dilexit nos; et nos debemus alterutrum diligere. Deum nemo vidit unquam. Si diligamus invicem, Deus in nobis manet; et caritas ejus in nobis perfecta est. In hoc cognoscimus, quoniam in eo manemus, et ipse in nobis, quoniam de Spiritu sancto suo dedit nobis. Et nos vidimus, et testificamur, quoniam Pater misit Filium suum, Salvatorem mundi. Quisquis confessus fuerit quoniam Jesus est Filius Dei, Deus in eo manet, et ipse in Deo. Et nos cognovimus, et credidimus caritati, quam habet Deus in nobis. Deus caritas est; et qui manet in caritate, in Deo manet, et Deus in eo. In hoc perfecta est caritas Dei nobiscum, ut fiduciam habeamus in die judicii: quia, sicut ille est, et nos sumus in hoc mundo. Timor non est in caritate: sed perfecta caritas foras mittit timorem, quoniam timor poenam habet: qui autem timet, non est perfectus in caritate. Nos ergo diligamus Deum, quoniam Deus prior dilexit nos. Si quis dixerit, quoniam Diligo Deum, et fratrem suum oderit, mendax est. Qui enim non diligit fratrem suum, quem videt; Deum, quem non videt, quomodo potest diligere? Et hoc mandatum habemus a Deo, ut, qui diligit deum diligat et fratrem suum.

Iddio, ma ch' egli ha amati noi, ed ha mandato il suo Figliuolo, per esser purgamento de' nostri peccati. Diletti, se Iddio ci ha così amati, ancora noi dobbiamo amar gli uni gli altri. Niuno vide giammai Iddio: se noi amiamo gli uni gli altri, Iddio dimora in noi, e la sua carità è compiuta in noi. Per questo conosciamo che dimoriamo in lui, ed egli in noi, perciocchè egli ci ha donato del suo Spirito. E noi siamo stati spettatori, e testimoniamo che 'l Padre ha mandato il Figliuolo, per esser Salvatore del mondo. Chi avrà confessato che Gesù è il Figliuolo di Dio, Iddio dimora in lui, ed egli in Dio. E noi abbiām conosciuta, e creduta la carità ch' Iddio ha inverso noi: Iddio è carità; chi dimora nella carità dimora in Dio, ed Iddio dimora in lui. In questo è compiuta la carità inverso noi, acciocchè abbiām confidenza nel giorno del giudicio che, quale egli è, tali siamo ancora noi in questo mondo. Paura non è nella carità: anzi la compiuta carità caccia fuori la paura: conciosiacosachè la paura abbia pena: e chi teme non è compiuto nella carità. Noi l' amiamo, perciocchè egli ci ha amati il primo. Se alcuno dice, Io amo Iddio, ed odia il suo fratello, è bugiardo: perciocchè, chi non ama il suo fratello, ch' egli ha veduto, come può amare Iddio, ch' egli non ha veduto? E questo comandamento abbiām da lui, che chi ama Iddio, ami ancora il suo fratello.

God towards us, because that God sent his only-begotten Son into the world, that we might live through him. Herein is love, not that we loved God, but that he loved us, and sent his Son to be the propitiation for our sins. Beloved, if God so loved us, we ought also to love one another. No man hath seen God at any time. If we love one another, God dwelleth in us, and his love is perfected in us. Hereby know we that we dwell in him, and he in us; because he hath given us of his Spirit. And we have seen, and do testify, that the Father sent the Son to be the Saviour of the world. Whosoever shall confess that Jesus is the Son of God, God dwelleth in him, and he in God. And we have known and believed the love that God hath to us. God is love; and he that dwelleth in love dwelleth in God, and God in him. Herein is our love made perfect, that we may have boldness in the day of judgement; because as he is, so are we in this world. There is no fear in love; but perfect love casteth out fear; because fear hath torment: He that feareth is not made perfect in love. We love him, because he first loved us. If a man say, I love God, and hateth his brother, he is a liar: for he that loveth not his brother, whom he hath seen, how can he love God, whom he hath not seen? And this commandment have we from him, That he who loveth God love his brother also.

que Dieu a envoyé son Fils unique au monde, afin que nous vivions par lui. En ceci est la charité, non que nous ayons aimé Dieu, mais en ce que lui nous a aimés, et qu'il a envoyé son Fils pour être la propitiation pour nos péchés. Mes bien-aimés, si Dieu nous a ainsi aimés, nous devons aussi nous aimer l'un l'autre. Personne n'a jamais vu Dieu. Si nous nous aimons l'un l'autre, Dieu demeure en nous, et sa charité est accomplie en nous. A ceci nous connoissons que nous demeurons en lui, et lui en nous, qu'il nous a donné de son Esprit. Et nous l'avons vu, et nous témoignons que le Père a envoyé le Fils pour être le Sauveur du monde. Quiconque confessera que Jésus est le Fils de Dieu, Dieu demeure en lui, et lui en Dieu. Et nous avons connu et cru la charité que Dieu a pour nous. Dieu est charité; et celui qui demeure en la charité, demeure en Dieu, et Dieu en lui. En ceci est accomplie la charité envers nous, afin que nous ayons assurance pour le jour du jugement, que tel qu'il est, nous sommes tels en ce monde. Il n'y a point de peur dans la charité, mais la parfaite charité chasse dehors la peur; car la peur apporte de la peine: or celui qui a peur, n'est pas accompli dans la charité. Nous l'aimons parce qu'il nous a aimés le premier. Si quelqu'un dit: j'aime Dieu, et cependant il hait son frère, il est menteur: car comment celui qui n'aime point son frère lequel il voit, peut-il aimer Dieu, lequel il ne voit point? Et nous avons ce commandement de sa part, que celui qui aime Dieu, aime aussi son frère.

Sohn gesandt hat in die Welt, daß wir durch ihn leben sollen. Darinnen stehet die Liebe: nicht, daß wir Gott geliebet haben, sondern daß er uns geliebet hat, und gesandt seinen Sohn zur Verzeihung für unsere Sünden. Ihr Lieben, hat uns Gott also geliebet; so sollen wir uns auch unter einander lieben. Niemand hat Gott jemals gesehen. So wir uns unter einander lieben, so bleibet Gott in uns, und seine Liebe ist völlig in uns. Daran erkennen wir, daß wir in ihm bleiben und er in uns, daß er in uns von seinem Geiste gegeben hat. Und wir haben gesehen und zeugen, daß der Vater den Sohn gesandt hat zum Heilande der Welt. Welcher nun bekennet, daß Jesus Gottes Sohn ist, in dem bleibet Gott, und er in Gott. Und wir haben erkannt und geglaubt die Liebe, die Gott zu uns hat. Gott ist die Liebe, und wer in der Liebe bleibet, der bleibet in Gott, und Gott in ihm. Daran ist die Liebe völlig bei uns, auf daß wir eine Freude haben am Tage des Gerichts, denn gleichwie er ist, so sind auch wir in dieser Welt. Furcht ist nicht in der Liebe, sondern die völlige Liebe treibet die Furcht aus, denn die Furcht hat Pein. Wer sich aber fürchtet, der ist nicht völlig in der Liebe. Lasset uns ihn lieben, denn er hat uns zu erst geliebet. So jemand spricht: Ich liebe Gott, und hasset seinen Bruder, der ist ein Lügner. Denn wer seinen Bruder nicht liebet, den er siehet, wie kann er Gott lieben, den er nicht siehet? Und dieß Gebot haben wir von ihm, daß wer Gott liebet, daß der auch seinen Bruder liebet.

nosotros, en que Dios envió al mundo á su Hijo Unigenito, para que vivamos por él. En esto consiste la caridad: no que nosotros hayamos amado á Dios, sino que él nos amó primero á nosotros, y envió su Hijo en propiciacion por nuestros pecados. Carísimos, si Dios nos amó de esta manera; tambien debemos amarnos los unos á los otros. Ninguno vió jamas á Dios. Si nos amáremos los unos á los otros, Dios está en nosotros, y su caridad es perfecta en nosotros. En esto conocemos que estamos en él, y él en nosotros: en que nos ha dado de su Espíritu. Y nosotros lo vimos, y damos testimonio, que el Padre envió á su Hijo para ser Salvador del mundo. Qualquiera que confesare que Jesus es el Hijo de Dios, Dios está en él, y él en Dios. Y nosotros hemos conocido, y creído á la caridad, que Dios tiene por nosotros. Dios es Caridad, y quien permanece en caridad, en Dios permanece, y Dios en él. Por esto fué consumada la caridad de Dios con nosotros, para que tengamos confianza en el dia del juicio; pues como él es, así somos nosotros en este mundo. En la caridad no hay temor: mas la caridad perfecta echa fuera el temor; porque el temor tiene pena: y así el que teme, no es perfecto en la caridad. Pues amemos nosotros á Dios, porque Dios nos amó primero. Si alguno dixere yo amo á Dios, y aborreciere á su hermano, mentiroso es. Porque quien no ama á su hermano á quien ve, ¿cómo puede amar á Dios á quien no ve? Y este mandamiento tenemos de Dios: que el que ama á Dios, ame tambien á su hermano.

Εὐαγγέλιον. Δουκ. ις'. ιθ'.

ΑΝΘΡΩΠΟΣ δέ τις ἦν πλούσιος, καὶ ἐνεδιδύσκετο πορφύραν καὶ βίβσον, εὐφραίνόμενος καθ' ἡμέραν λαμπρῶς. Πτωχὸς δέ τις ἦν ὀνόματι Λάζαρος, ὃς ἐβέβηλο πρὸς τὸν πύλωνα αὐτοῦ ἡλκωμένος, καὶ ἐπιθυμῶν χορτασθῆναι ἀπὸ τῶν ψυχίων τῶν πιπτόντων ἀπὸ τῆς τραπέζης τοῦ πλουσίου· ἀλλὰ καὶ οἰκνῶν ἐρχόμενοι ἀπέλειχον τὰ ἔλκη αὐτοῦ. Ἐγένετο δὲ ἀποθανεῖν τὸν πτωχόν, καὶ ἀπενεχθῆναι αὐτὸν ὑπὸ τῶν ἁγγέλων εἰς τὸν κόλπον τοῦ Ἀβραάμ· ἀπέθανε δὲ καὶ ὁ πλούσιος, καὶ ἐτάφη. Καὶ ἐν τῷ ᾧ ἑπάρας τὸς ὀφθαλμοὺς αὐτῷ, ὑπάρχων ἐν βασάνοις, ὁρᾷ τὸν Ἀβραάμ ἀπὸ μακρόθεν, καὶ Λάζαρον ἐν τοῖς κόλποις αὐτοῦ. Καὶ αὐτὸς φωνήσας εἶπε· Πάτερ Ἀβραάμ, ἐλέησόν με. καὶ πέμψον Λάζαρον, ἵνα βαψῇ τὸ ἄκρον τοῦ δακτύλου αὐτοῦ ὕδατος, καὶ καταψύξῃ τὴν γλῶσσάν μου· ὅτι ὀδυνῶμαι ἐν τῇ φλογὶ ταύτῃ. Εἶπε δὲ ὁ Ἀβραάμ· Τέκνον, μνήσθητι ὅτι ἀπέλαβες σὺ τὰ ἀγαθὰ σου ἐν τῇ ζωῇ σου, καὶ Λάζαρος ὁμοίως τὰ κακὰ· νῦν δὲ ὁδὲ παρακαλεῖται, σὺ δὲ ὀδυνᾷσαι. Καὶ ἐπὶ πᾶσι τοῖσιν, μεταξὺ ἡμῶν καὶ ὑμῶν χάσμα μέγα ἐστὶρκαται, ὅπως οἱ θέλοντες διαβῆναι ἐντεύθεν πρὸς ὑμᾶς μὴ δύνανται, μηδὲ οἱ ἐκείθεν πρὸς ἡμᾶς διαπερῶσιν. Εἶπε δὲ ὁ Ἐρωτῶν σὺν σε, πάτερ, ἵνα πέμψῃς αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον τοῦ πατρός μου· Ἐγὼ γὰρ πέντε ἀδελφούς· ὅπως διαμαρτήρηται αὐτοῖς, ἵνα μὴ καὶ αὐτοὶ ἔλθωσιν εἰς τὸν τόπον τούτον τῆς βασάνου. Λέγει αὐτῷ Ἀβραάμ· Ἐχουσι Μωσέα, καὶ τοὺς προφήτας· ἀκούσάτωσαν αὐτῶν. Ὁ δὲ εἶπεν· Οὐχί, πάτερ Ἀβραάμ· ἄλλ' ἐάν τις ἀπὸ νεκρῶν πορευθῇ πρὸς αὐτοὺς, μετανοήσουσιν. Εἶπε δὲ αὐτῷ· Εἰ Μωσέως καὶ

Εὐαγγέλιον. Δουκ. ις'. ιθ'.

ΑΝΘΡΩΠΟΣ τις ἦτο πλούσιος, καὶ ἐνδύνετο με πορφύραν καὶ βύβσον, εὐφραίνόμενος καθ' ἡμέραν λαμπρῶς. Ἦτο δὲ καὶ τις πτωχὸς ὀνομαζόμενος Λάζαρος ρεῖμνόμενος πρὸς τὴν θύραν τοῦ πλουσίου, ἡλκωμένος, καὶ ἐπιθυμῶν ἵνα χορτάσῃ ἀπὸ τῶν ψυχίων τῶν πιπτόντων ἀπὸ τῆς τραπέζης τοῦ πλουσίου· καὶ οἱ σκύλοι ἤρχοντο καὶ ἐγλυφον τὰ ἔλκη του. Ἐτυχὲ λοιπὸν καὶ ὁ πτωχὸς ἀπέθανε, καὶ οἱ Ἀγγελοι τὸν ἔφεραν εἰς τὸν κόλπον τοῦ Ἀβραάμ· ἀπέθανε δὲ καὶ ὁ πλούσιος καὶ ἐτάφη. Καὶ εὐρίσκομένους εἰς τὰ βάσανα μέγα εἰς τὸν ᾧ ἑπάρσας τοὺς ὀφθαλμοὺς του, βλέπει τὸν Ἀβραάμ ἀπὸ μακρόθεν καὶ τὸν Λάζαρον εἰς τὸν κόλπον του. Καὶ αὐτὸς φωνάξας εἶπε· Πάτέρα Ἀβραάμ, ἐλέησόν με καὶ πέμψον τὸν Λάζαρον, ἵνα βετίσῃ τὸ ἄκρον τοῦ δακτύλου του εἰς τὸ νερὸν, καὶ δροσίῃ τὴν γλῶσσάν μου. Ὅτι βασανίζομαι εἰς ταύτην τὴν φλόγαν. Εἶπε δὲ ὁ Ἀβραάμ· Τέκνον, ἐνθυμήσου ὅτι ἀπέλαβες τὰ ἀγαθὰ σου εἰς τὴν ζωὴν σου, καὶ ὁ Λάζαρος ὁμοίως τὰ κακὰ· ἀλλὰ τῶρα αὐτὸς θεραπεῖεται σὺ δὲ βασανίζεσαι. Καὶ πλέον ἀπ' αὐτὰ, ἀνάμεσα ἡμᾶς καὶ σᾶς εἶναι μεγάλον χάσμα, ὅπως οἱ θέλοντες ἀπ' ἐδῶ ἵνα ἀπεράσωσιν αὐτοῦ μὴ δύνανται, μηδὲ οἱ ἐκείθεν δύνανται ἵνα διαπερίσωσι πρὸς ἡμᾶς. Εἶπε δὲ αὐτὸς. Ἐρωτῶ σε λοιπὸν, πάτέρα, ἵνα τὸν πέμψῃς εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ πατρός μου· ἐπεὶ δὲ ἔχω πέντε ἀδελφούς· ὅπως τοὺς διαμαρτυρηθῇ, διὰ ἵνα μὴ ἔλθωσιν εἰς τὸν τόπον τούτον τῆς βασάνου. Τοῦ λέγει ὁ Ἀβραάμ· Ἐχουσι τὸν Μωσέα καὶ τοὺς προφήτας· ἄς ἀκούσωσιν αὐτούς. Ὁ δὲ εἶπεν· Ὁχι, Πατέρα Ἀβραάμ· ἄλλ' ἐάν τις ἀπὸ τῶν ἀποθαμένων

L' Evangelio. S. Luc. xvi. 19.

Evangelium. S. Luc. xvi. 19.

HOMO quidam erat dives, qui induebatur purpura et bysso, et epulabatur quotidie splendide. Et erat quidam mendiculus, nomine Lazarus, qui jacebat ad januam ejus, ulceribus plenus, cupiens saturari de micis, quæ cadebant de mensa divitis; et nemo illi dabat: sed et canes veniebant, et lingebant ulcera ejus. Factum est autem, ut moreretur mendiculus, et portaretur ab Angelis in sinum Abrahamæ. Mortuus est autem et dives, et sepultus est in inferno. Elevans autem oculos suos, cum esset in tormentis, vidit Abraham a longe, et Lazarum in sinu ejus: et ipse clamans dixit: Pater Abraham! miserere mei; et mitte Lazarum, ut intingat extremum digiti sui in aquam, ut refrigeret linguam meam, quia crucior in hac flamma. Et dixit illi Abraham: Fili, recordare, quia recepisti bona in vita tua, et Lazarus similiter mala: nunc autem hic consolatur; tu vero cruciaris. Et, in his omnibus, inter nos et vos, chaos magnum firmatum est; ut hi, qui volunt hinc transire ad vos, non possint, neque inde huc transmeare. Et ait, Rogo ergo te, pater, ut mittas eum in domum patris mei: habeo enim quinque fratres; ut testetur illis, ne et ipsi veniant in hunc locum tormentorum. Et ait illi Abraham: Habent Moysen et prophetas; audiant illos. At ille dixit: Non, pater Abraham! sed, si quis ex mortuis irerit ad eos, poenitentiam agent.

V' ERA un uomo ricco, il qual si vestiva di porpora, e di bisso: ed ogni giorno godeva splendidamente. V' era altresì un mendico, chiamato Lazaro, il quale giaceva alla porta d' esso, pieno d' ulceri. E desiderava saziarsi delle miche che cadevano della tavola del ricco: anzi ancora i cani venivano, e leccavano le sue ulceri. Or avvenne che 'l mendico morì e fu portato dagli Angeli nel seno d' Abraham: il ricco morì anch' egli, e fu seppellito. Ed essen- do ne' tormenti nell' inferno, alzò gli occhi, e vide da lungi Abraham, e Lazaro nel seno d' esso. Ed egli, gridando, disse, Padre Abraham, abbi pietà di me, e manda Lazaro, acciò che intinga la punta del dito nell' acqua, e mi rinfreschi la lingua: perciocché io son tormentato in questa fiamma. Ma Abraham disse, Figliuolo, ricordati che tu hai ricevuti i tuoi beni in vita tua, e Lazaro altresì i mali: ma ora egli è consolato, e tu sei tormentato. Ed oltr' a tutto ciò, fra noi e voi è posta una gran voraggine: talchè coloro che vorrebbero di qui passare a voi non possono: parimente coloro che son di là non passano a noi. Ed egli disse, Ti prego adunque, o Padre, che tu lo mandi in casa di mio padre. Perciocché io ho cinque fratelli: acciò che testifichi loro: che tal ora anch' essi non vengano in questo luogo di tormento. Abraham gli disse, hanno Moisé, ed i profeti: ascoltin quelli. Ed egli disse, No, Padre Abraham: ma, se alcun de' morti va a loro, si ravvedranno.

THERE was a certain rich man, which was clothed in purple, and fine linen, and fared sumptuously every day. And there was a certain beggar named Lazarus, which was laid at his gate full of sores, and desiring to be fed with the crumbs, which fell from the rich man's table: moreover, the dogs came and licked his sores. And it came to pass, that the beggar died, and was carried by the angels into Abraham's bosom. The rich man also died, and was buried: and in hell he lifted up his eyes being in torments, and seeth Abraham afar off, and Lazarus in his bosom. And he cried and said, Father Abraham, have mercy on me, and send Lazarus, that he may dip the tip of his finger in water, and cool my tongue; for I am tormented in this flame. But Abraham said, Son, remember that thou in thy life-time receivest thy good things, and likewise Lazarus evil things; but now he is comforted, and thou art tormented. And beside all this, between us and you there is a great gulf fixed: so that they who would pass from hence to you cannot; neither can they pass to us, that would come from thence. Then he said, I pray thee therefore, father, that thou wouldest send him to my father's house: for I have five brethren; that he may testify unto them, lest they also come into this place of torment. Abraham saith unto him, They have Moses and the prophets; let them hear them. And he said, Nay, father Abraham; but if one went unto them from the dead, they will repent. And he said unto him, If

IL y avoit un homme riche, qui se vêtait de pourpre et de fin lin, et qui tous les jours se traitoit bien et magnifiquement. Il y avoit aussi un pauvre, nommé Lazare, couché à la porte du riche, et tout plein d'ulcères, et qui desiroit d'être rassasié des miettes qui tomboient de la table du riche: et même les chiens venoient et lui léchoient ses ulcères. Et il arriva, que le pauvre mourut, et fut porté par les anges au sein d'Abraham: le riche mourut aussi, et fut enseveli. Et étant en enfer, et élevant ses yeux, comme il étoit dans les tourmens, il vit de loin Abraham, et Lazare dans son sein. Et s'écriant, il dit: père Abraham, aie pitié de moi, et envoie Lazare, qui, mouillant dans l'eau le bout de son doigt, vienne rafraîchir ma langue; car je suis grièvement tourmenté dans cette flamme. Et Abraham répondit: mon fils, souviens-toi que tu as reçu tes biens en ta vie, et que Lazare y a eu ses maux: mais il est maintenant consolé, et tu es grièvement tourmenté. Et outre tout cela, il y a un grand abîme entre nous et vous; tellement que ceux qui veulent passer d'ici vers vous, ne le peuvent, ni delà passer ici. Et il dit: je te prie donc, père, de l'envoyer en la maison de mon père: car j'ai cinq frères; afin qu'il leur rende témoignage de l'état où je suis, de peur qu'eux aussi ne viennent dans ce lieu de tourment. Abraham lui répondit: ils ont Moïse et les prophètes; qu'ils les écoutent. Mais il dit: non, père Abraham; mais si quelqu'un des morts va vers eux, ils se repentiront. Et Abraham lui dit: s'ils n'écoutent point Moïse

Das Evangelium. Luc. 16, 19 bis Ende.

Es war aber ein reicher Mann, der kleidete sich mit Purpur und köstlicher Leinwand, und lebte alle Tage herrlich und in Freuden. Es war aber ein Armer, mit Namen Lazarus, der lag vor seiner Thüre voller Schwären, und begehrte sich zu sättigen von den Brotsamen, die von des Reichen Tische fielen; doch kamen die Hunde, und litten ihm seine Schwären. Es begab sich aber, daß der Arme starb, und ward getragen von den Engeln in Abrahams Schooß. Der Reiche aber starb auch, und ward begraben. Als er nun in der Hölle und in der Qual war, hob er seine Augen auf, und sahe Abraham von ferne, und Lazarum in seinem Schooße, rief und sprach: Vater Abraham, erbarme dich meiner, und sende Lazarum, daß er das Aeußerste seines Fingers ins Wasser tauche, und kühle meine Zunge; denn ich leide Pein in dieser Flamme. Abraham aber sprach: Gedulde, Sohn, daß du dein Gutes empfangen hast in deinem Leben, und Lazarus dagegen hat Böses empfangen; nun, aber wirdest er getröstet, und du wirst gepeinigt. Und über das alles ist zwischen uns und euch eine große Kluft besetzt, daß die da wollten von hinnen hinab fahren zu euch, können nicht, und auch nicht von dannen zu uns herüber fahren. Da sprach er: So bitte ich dich, Vater, daß du ihn sendest in meines Vaters Haus; denn ich habe noch fünf Brüder, daß er ihnen bezeuge, auf daß sie nicht auch kommen an diesen Ort der Qual. Abraham sprach zu ihm: Sie haben Moses und die Propheten; laß sie dieselbigen hören. Er aber sprach: Nein, Vater Abraham; sondern wenn einer von den Todten zu ihnen gienge,

El Evangelio. S. Luc. xvi. 19.

HABIA un hombre rico, que se vestia de púrpura y de lino finísimo: y cada día tenía convites espléndidos. Y había allí un mendigo llamado Lázaro, que yacía á la puerta del rico, lleno de llagas, deseando hartarse de las migajas, que caían de la mesa del rico, y ninguno se las daba: mas venían los perros, y le lamían las llagas. Y aconteció, que quando murió aquel pobre, lo llevaron los Angeles al seno de Abraham. Y murió tambien el rico, y fué sepultado en el infierno. Y alzando los ojos, quando estaba en los tormentos, vió de lejos á Abraham, y á Lázaro en su seno: y él, levantando el grito, dixo: Padre Abraham, compadécete de mí, y envía á Lázaro, que moje la extremidad de su dedo en agua, para refrescar mi lengua, porque soy atormentado en esta llama. Y Abraham le dixo: Hijo, acuérdate, que recibiste tú bienes en tu vida, y Lázaro tambien males: pues ahora es él aquí consolado, y tú atormentado. Fuera de que hay una sima impenetrable entre nosotros y vosotros: de manera que los que quisieren pasar de aquí á vosotros, no pueden, ni de ahí pasar acá. Y dixo: Pues te ruego, padre, que lo envíes á casa de mi padre: porque tengo cinco hermanos, para que les des testimonio, no sea que vengan ellos tambien á este lugar de tormentos. Y Abraham le dixo: Tienen á Moisés, y á los Prophetas: oygánlos. Mas él dixo: No, padre Abraham; mas si alguno de los muertos fuere á ellos, harán penitencia. Y Abraham le dixo: Si-

DOMINICA SECUNDA POST TRINITATEM.

τῶν προφητῶν οὐκ ἀκούουσιν, οὐδὲ ἴαν τις ἐκ νεκρῶν ἀναστῇ πεισθίσονται.

πορευθῇ πρὸς αὐτοὺς, θέλουσι μετανοήσῃν. Ὁ Ἀβραάμ δὲ τοῦ εἶπεν· Ἐάν δεν ἀκούουσιν τὸν Μωυσή καὶ τοὺς προφήτας, οὐδὲ ἴαν τις τῶν ἀποθαμμένων ἀνασταθῇ, θέλῃσι πισεύσῃν.

ΚΥΡΙΑΚΗ β'. ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

Συναπτή.

ΚΥΡΙΕ, ὃς τοῖς ὑπὸ σοῦ ἐν βεβαίῳ σου φόβῳ καὶ ἀγάπῃ ἐκτρέφομένοις βοηθῶν, καὶ γε καὶ αὐτὰς διευθύνων ἐδέποτε ἐκλείπεις· Φύλαξον ἡμᾶς, δεόμεθα σου, ὑπὸ τῇ τῆς ἀγαθῆς σου προνοίας προστασίᾳ, καὶ τοῦ ἁγίου σου Ὁνόματος φόβον τε καὶ ἀγάπην ἡμῖν διηνεκῇ ἐμποίησον, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. α'. Ἰωάν. γ'. ιγ'.

ΜΗ θαυμάζετε, ἀδελφοί μου, εἰ μισεῖ ἡμᾶς ὁ κόσμος. Ἡμεῖς οἶδαμεν ὅτι μεταβεβήκαμεν ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζωὴν, ὅτι ἀγαπῶμεν τοὺς ἀδελφούς· ὁ μὴ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφόν, μένει ἐν τῷ θανάτῳ. Πᾶς ὁ μισῶν τὸν ἀδελφόν αὐτοῦ, ἀνθρωποκτόνος ἐστὶ· καὶ οἴδατε ὅτι πᾶς ἀνθρωποκτόνος οὐκ ἔχει ζωὴν αἰώνιον ἐν αὐτῷ μένουσαν. Ἐν τοιῷτ' ἐγνώκαμεν τὴν ἀγάπην, ὅτι ἐκείνους ὑπὲρ ἡμῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἔθηκε· καὶ ἡμεῖς ὑφείλομεν ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν τὰς ψυχὰς τιθέναι. Ὅς δ' ἂν ἔχη τὸν βίον τοῦ κόσμου, καὶ θεωρῇ τὸν ἀδελφόν αὐτοῦ χρεῖαν ἔχοντα, καὶ κλείσῃ τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ ἀπ' αὐτοῦ, πῶς ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ μένει ἐν αὐτῷ; Τεκνία μου, μὴ ἀγαπῶμεν λόγῳ

Ait autem illi: Si Moysen et Prophetas non audiunt, neque, si quis ex mortuis resurrexerit, credent.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

Συναπτή.

ΚΥΡΙΕ, ὁ βοηθῶν καὶ κυβερνῶν ἀκαταπαύστως τοὺς ὅσους ἀνατρέφεις εἰς τὸν σταθερὸν φόβον καὶ ἀγάπην σου· κρίτησόν μας παρακαλούμεν σε ὑπὸ τὴν ὑπεράσπισιν τῆς ἀγαθῆς σου προνοίας, καὶ δῶσαι μας ἵνα ἔχωμεν αἰωνίως τὸν φόβον, καὶ ἀγάπην τοῦ ἁγίου σου ὀνόματος διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

ΜΗ θαυμάζετε ἀδελφοί μου, εἰ ὁ κόσμος σᾶς μισεῖ. Ἡμεῖς γνωρίζομεν ὅτι ἐμεταφέρθημεν ἀπὸ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζωὴν, ὅτι ἀγαπῶμεν τοὺς ἀδελφούς· ὁ μὴ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφόν, μένει εἰς τὸν θάνατον. Πᾶς ἀνθρωποκτόνος, καὶ ἐξείρετε ὅτι καὶθε ἀνθρωποκτόνος ἔχει ζωὴν αἰώνιον μένουσαν εἰς αὐτόν. Εἰς τοῦτο ἐγνωρίσαμεν τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ, ὅτι αὐτὸς ἔβαλε τὴν ψυχὴν τοῦ δι' ἡμᾶς· καὶ ἡμεῖς πρέπει ἵνα βάλλωμεν τὴν ψυχὴν μας διὰ τοὺς ἀδελφούς. Ὅποιος δὲ ἔχει ἀπὸ τὰ καλὰ τοῦ κόσμου καὶ βλέπει τὸν ἀδελφόν του εἰς χρεῖαν καὶ κλείει τὰ σπλάγχνα του, πῶς ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ μένει εἰς αὐτόν; Τεκνία μου, μὴ ἀγαπῶμεν μὲ λόγον ἢ μὲ γλῶσσαν, ἀλλὰ μὲ τὰ ἔργα, καὶ μὲ τὴν ἀλήθειαν. Καὶ εἰς τοῦτο γνωρίζομεν ὅτι εἰμεθα ἐκ τῆς ἀληθείας

Ed egli gli disse, Se non ascoltano Moisé, ed i profeti, non pur crederanno, avvegna- ché alcun de' morti risusciti.

DOMINICA SECUNDA POST TRINITATEM.

Collecta.

DOMINE! qui eos semper juvas ac dirigis, quos in constanti tui timore et amore instituere dignaris; custodi nos. quæsumus, sub bonæ tuæ providentiæ tutela; sanctique tui nominis timorem pariter et amorem fac nos habere perpetuum, per Jesum Christum, Dominum nostrum. Amen.

Epistola. 1S. Joan. iii. 13.

NOLITE mirari, fratres, si odit vos mundus. Nos scimus, quoniam translatus sumus de morte ad vitam, quoniam diligimus fratres. Qui non diligit, manet in morte. Omnis, qui odit fratrem suum, homicida est. Et scitis, quoniam omnis homicida non habet vitam æternam in semet ipso manentem. In hoc cognovimus caritatem Dei, quoniam ille animam suam pro nobis posuit: et nos debemus pro fratribus animas ponere. Qui habuerit substantiam hujus mundi, et viderit fratrem suum necessitatem habere, et

LA SECONDA DOMENICA DOPO LA TRINITA.

La Colletta.

O SIGNORE, che non manchi mai d' assistere e governar quegli che tu allevi nel tuo fermo timore ed amore, mantienli, non ti supplichiamo, sotto la protezione della tua buona provvidenza, e facci aver sempre premai il timore, e amore del tuo santo nome, per Gesù Cristo, nostro Signore Amen.

L' Epistola. 1S. Giovan. iii. 13.

NON vi maravigliate, fratelli miei, se il mondo v' odia. Noi perciocchè amiamo fratelli, sappiamo che siamo stati trasportati dalla morte alla vita: chi non ama il fratello dimora nella morte. Chiunque odia il suo fratello è micidiale: e voi sapete ch' alcun micidiale non ha la vita eterna dimorante in sé. In questo noi abbiamo conosciuto l' amor di Dio, ch' essa ha posta l' anima sua per noi: ancora non dobbiam porre l' anime per li fratelli. Or se alcuno ha de' beni del mondo, e vede il suo fratello aver bisogno, e gli chiude le sue viscere; come dimora l' amor di Dio in lui? Figliuoletti miei, non amiamo di parola, nè della lingua: d' opera, ed in verità. Ed in questo conosciamo che noi siamo della

DOMINICA SECUNDA A TRINITATE.

they hear not Moses and the prophets, neither will they be persuaded, though one rose from the dead.

et les prophètes, ils ne seront pas non plus persuadés, quand quelqu'un des morts ressusciteroit.

SECOND SUNDAY AFTER TRINITY.

The Collect.

O LORD, who never failest to help and govern them whom thou dost bring up in thy stedfast fear and love; Keep us, we beseech thee, under the protection of thy good providence, and make us to have a perpetual fear and love of thy holy Name; through Jesus Christ our Lord. *Amen.*

The Epistle. 1 St. John iii. 13.

MARVEL not, my brethren, if the world hate you. We know that we have passed from death unto life, because we love the brethren. He that loveth not his brother abideth in death. Whosoever hateth his brother is a murderer: and ye know that no murderer hath eternal life abiding in him. Hereby perceive we the love of God, because he laid down his life for us: and we ought to lay down our lives for the brethren. But whoso hath this world's good, and seeth his brother have need, and shutteth up his bowels of compassion from him; how dwelleth the love of God in him? My little children, let us not love in word, neither in tongue; but in deed, and in truth.

So würden sie Buße thun. Er sprach zu ihm: Hören sie Moses und die Propheten nicht, so werden sie auch nicht glauben, ob jemand von den Todten auferstünde.

Am zweiten Sonntage nach Trinit.

Die Collecte.

O Herr, der du nie aufhörst, diejenigen zu unterstützen und zu leiten, die du in deiner beständigen Furcht und Liebe erziehest! Bewahre, uns, wir bitten dich, unter dem Schutze deiner gütigen Vorsehung; und gieb, daß wir unablässig deinen heiligen Namen fürchten und lieben mögen, durch Jesus Christum, unsern Herrn. *Amen.*

Die Epistel. 1 Joh. 3, 13 bis Ende.

Verwundert euch nicht, meine Brüder, ob euch die Welt hasset. Wir wissen, daß wir aus dem Tode in das Leben gekommen sind; denn wir lieben die Brüder. Wer den Bruder nicht liebet, der bleibet im Tode. Wer seinen Bruder hasset, der ist ein Todtschläger; und ihr wisset, daß ein Todtschläger nicht hat das ewige Leben bei ihm bleibend. Daran haben wir erkannt die Liebe, daß er sein Leben für uns gelassen hat; und wir sollen auch das Leben für die Brüder lassen. Wenn aber jemand dieser Welt Güter hat, und siehet seinen Bruder darben, und schließt sein Herz vor ihm zu; wie bleibet die Liebe Gottes bei ihm? Meine Kindlein, laßt uns nicht lieben mit Worten, noch mit der Zunge; sondern mit der That und mit der Wahrheit. Daran erkennen wir, daß wir aus der Wahrheit sind, und können unser Herz vor ihm stillen, daß, so uns unser Herz verdammet,

LE SEC. DIM. APRES LA TRINITE.

La Collecte.

O SEIGNEUR, qui ne manques point de conduire et d'assister ceux à qui tu as fait la grâce de t'aimer et de te craindre; garde-nous sous la puissante protection de ta providence, et nous affermis pour jamais dans la crainte et dans l'amour de ton saint nom, par Jésus-Christ notre Seigneur. *Amen.*

L'Épître, 1 St. Jean, iii. 13.

MES frères, ne vous étonnez point si le monde vous hait. En ce que nous aimons nos frères, nous savons que nous sommes transférés de la mort à la vie. Celui qui n'aime point son frère, demeure en la mort. Quiconque hait son frère, est meurtrier: et vous savez qu'aucun meurtrier n'a la vie éternelle demeurante en lui. A ceci nous avons connu la charité, c'est qu'il a mis sa vie pour nous: nous devons donc aussi mettre nos vies pour nos frères. Or celui qui aura des biens de ce monde, et qui voyant son frère avoir nécessité, lui fermera ses entrailles, comment est-ce que la charité de Dieu demeure en lui? Mes petits enfants, n'aimons pas de parole, ni de la langue; mais par des effets, et en vérité. Car c'est par là que nous connoissons que nous sommes de la vérité, et nous assurons ainsi nos cœurs devant lui. Que si notre cœur nous condamne, certes Dieu est plus grand que

no oyen á Moisés, y á los Prophetas; tanpoco crearán, aun quando alguno de los muertos resucitare.

LA SEGUNDA DOMINICA DESPUES DE LA TRINIDAD.

La Colecta.

O SEÑOR, que nunca dexas de ayudar y dirigir á los que enseñas á amarte y temerte con perseverancia; conservanos bajo el amparo de tu benigna Providencia, y haz que amemos y temamos sin cesar tu Santo Nombre, mediante Jesu-Christo nuestro Señor. *Amen.*

La Epistola. 1 S. Juan iii. 13.

NO extrañéis, hermanos, si os aborrece el mundo. Nosotros sabemos que hemos sido trasladados de muerte á vida, en que amamos á los hermanos. El que no ama, está en muerte: qualquiera que aborrece á su hermano, es homicida. Y sabéis que ningún homicida tiene vida eterna que permanezca en sí mismo. En esto hemos conocido la caridad de Dios, en que puso el su vida por nosotros: y nosotros debemos poner nuestra vida por los hermanos. El que tuviere riquezas de este mundo, y viere á su hermano tener necesidad, y le cerrare sus entrañas; ¿cómo está la caridad de Dios en él? Hijitos míos, no amemos de palabra, ni de lengua, sino de obra, y de verdad. En esto conocemos que somos de la verdad: y que nosotros persuadiremos

μηδὲ γλώσση, ἀλλ' ἔργῳ καὶ ἀληθείᾳ. Καὶ ἐν τούτῳ γινώσκουμεν ὅτι ἐκ τῆς ἀληθείας ἐσμέν, καὶ ἔμπροσθεν αὐτοῦ πείσουμεν τὰς καρδίας ἡμῶν. "Ὅτι ἐὰν καταγινώσκῃ ἡμῶν ἡ καρδία, ὅτι μείζων ἐστὶν ὁ Θεὸς τῆς καρδίας ἡμῶν, καὶ γινώσκει πάντα. Ἀγαπητοί, ἐὰν ἡ καρδία ἡμῶν μὴ καταγινώσκῃ ἡμῶν, παρρησίαν ἔχομεν πρὸς τὸν Θεόν. Καὶ ὁ ἐὰν αὐτῶμεν, λαμβάνομεν παρ' αὐτοῦ, ὅτι τὰς ἐντολάς αὐτοῦ τηροῦμεν, καὶ τὰ ἄρεστά ἐνώπιον αὐτοῦ ποιοῦμεν. Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἐντολὴ αὐτοῦ, ἵνα πιστεύσωμεν τῷ ὀνόματι τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, καθὼς ἔδωκεν ἐντολὴν ἡμῖν. Καὶ ὁ τηρῶν τὰς ἐντολάς αὐτοῦ, ἐν αὐτῷ μένει, καὶ αὐτὸς ἐν αὐτῷ· καὶ ἐν τούτῳ γινώσκουμεν ὅτι μένει ἐν ἡμῖν, ἐκ τοῦ Πνεύματος οὗ ἡμῖν ἔδωκε.

Εὐαγγέλιον. Δουκ. ιδ'. ις'.

ΑΝΘΡΩΠΟΣ τις ἐποίησε δεῖπνον μέγα, καὶ ἐκάλεσε πολλούς· Καὶ ἀπέστειλε τὸν δούλον αὐτοῦ τῇ ὥρᾳ τοῦ δεῖπνον εἰπεῖν τοῖς κεκλημένοις· "Ερχεσθε, ὅτι ἤδη ἑτοιμὰ ἐστὶ πάντα. Καὶ ἤρξαντο ἀπὸ μᾶς παριτείσθαι πάντες, Ὁ πρῶτος εἶπεν αὐτῷ· Ἀγρόν ἠγόρασα, καὶ ἔχω ἀνάγκη· ἐξελθεῖν καὶ ἰδεῖν αὐτόν· ἔρωτῶ σε, ἔχε με παρητημένον. Καὶ ἕτερος εἶπε· Ζεύγη βοῶν ἠγόρασα πέντε, καὶ πορεύομαι δοκιμᾶσαι αὐτὰ· ἔρωτῶ σε, ἔχε με παρητημένον. Καὶ ἕτερος εἶπε· Τυναῖκα ἔγνηκα, καὶ διὰ τοῦτο οὐ δύναμαι ἐλθεῖν. Καὶ παραγενόμενος ὁ δούλος ἐκεῖνος ἀπηγγεῖλε τῷ κυρίῳ αὐτοῦ ταῦτα. Τότε ὀργισθεὶς ὁ οἰκοδεσπότης εἶπε τῷ δούλῳ αὐτοῦ· "Εξελθε ταχέως εἰς τὰς πλατείας καὶ ῥύμας τῆς πόλεως, καὶ τὰς πλῆχας καὶ ἀναπήρους καὶ χωλοὺς καὶ τυφλοὺς εἰσάγαγε ὧδε. Καὶ εἶπεν ὁ ὄχλος· Κύριε, γέγονεν

καὶ θέλομεν βεβαιώσιν ἔμπροσθεν τοῦ τὰς καρδίας μας· ὅτι ἐὰν μᾶς καταδικάζῃ ἡ καρδία μας, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς μεγαλύτερους ἀπὸ τῆν καρδίας μας γινώσκει τὰ πάντα. Ἀγαπητοί ἐὰν ἡ καρδίας σας δὲν σὰς καταδικάσῃ ἡμεῖς ἔχομεν βάρρος εἰς τὸν Θεόν, καὶ ὅτι καὶ ἐν ζητοῦμεν λαμβάνομεν ἀπ' αὐτόν, ὅτι φυλάττομεν τὰς ἐντολάς του καὶ ποιῶμεν τὰ ὅσα τῷ ἄρεσκει. Καὶ αὕτη εἶναι ἡ ἐντολὴ του, ἵνα πιστεύσωμεν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἀγαπῶμεν ὁ ἕνας τὸν ἄλλον καθὼς μᾶς ἔδωκεν ἐντολὴν. Καὶ ὁ φυλάττων τὰς ἐντολάς του μένει εἰς αὐτόν καὶ αὐτὸς εἰς ἐκεῖνον, καὶ εἰς τοῦτο γνωρίζομεν ὅτι αὐτὸς μένει εἰς ἡμᾶς, ὁπλοῦς εἰς τὸ ἵνα μᾶς ἔδωκεν ἀπὸ τοῦ πνεύματος του.

Εὐαγγέλιον. Δουκ. ιδ'. ις'.

ΑΝΘΡΩΠΟΣ τις ἐκάλεσε μέγα δεῖπνον, καὶ ἐκάλεσε πολλούς. Καὶ κατὰ τὴν ὥραν τῇ δεῖπνῃ ἔστειλε τὸν δούλον του, ἵνα εἴπῃ πρὸς τοὺς καλεσμένους. "Ερχεσθε, ὅτι ἤδη ἑτοιμὰ εἶναι πάντα. Καὶ ἄρχισαν ὅλοι ὁμοῦ νὰ παριτείσθαι· ὁ πρῶτος τοῦ εἶπεν, ἠγόρασα χωράφιον, καὶ ἔχω ἀνάγκη· νὰ ὑπάγω· νὰ τὸ ἤδω, ἔρωτῶ σε ἔχε με παρητημένον. Καὶ ἕτερος εἶπεν· ἠγόρασα πέντε ζευγίρια βωδία, καὶ πορεύομαι νὰ τὰ δοκιμᾶσω· ἔρωτῶ σε, ἔχε με παρητημένον. Καὶ ἕτερος εἶπε· Τυναῖκα ἔπῃρα εἰς γαίμον· καὶ διατοῦτο δὲν δύναμαι νὰ ἔλθω. Καὶ πηγαίνόμενος ἐκεῖνος ὁ δούλος εἶπε ταῦτα τοῦ κυρίου του. Τότε ὀργισθεὶς ὁ οἰκοδεσπότης εἶπε τοῦ δούλου του· "Υπάγε ταχέως εἰς τὰς πλατείας καὶ τὰς ρούγας τῆς πόλεως, καὶ φέρε ὧδε τοὺς πτωχοὺς καὶ βλαμμένους καὶ χωλοὺς καὶ τυφλοὺς. Καὶ εἶπεν ὁ δούλος· Κύριε, ἔγινε καθὼς ἐπρόσταξας

clausurit viscera sua ab eo, quomodo caritas Dei manet in eo? Filioli mei, non diligamus verbo, neque lingua, sed opere et veritate. In hoc cognoscimus, quoniam ex veritate sumus: et in conspectu ejus suadebimus corda nostra: quoniam, si reprehenderit nos cor nostrum, major est Deus corde nostro, et novit omnia. Carissimi! si cor nostrum non reprehenderit nos, fiduciam habemus ad Deum. Et, quicquid petierimus, accipiemus ab eo; quoniam mandata ejus custodimus, et ea, quæ sunt placita coram eo, facimus. Et hoc est mandatum ejus; ut credamus in nomine Filii ejus, Jesu Christi; et diligamus alterutrum, sicut dedit mandatum nobis. Et, qui servat mandata ejus, in illo manet; et ipse in eo: et in hoc scimus quoniam manet in nobis, de spiritu quem dedit nobis.

Evangelium. S. Luc. xiv. 16.

HOMO quidam fecit cenam magnam; et vocavit multos. Et misit servum suum hora cænæ, dicere invitatis, ut venirent, quia jam parata sunt omnia. Et cæperunt omnes simul excusare. Primus dixit ei: Villam emi, et necesse habeo exire, et videre illam. Rogo te, habe me excusatum. Et alter dixit: Jugu boum emi quinque, et eo probare illa. Rogo te, habe me excusatum. Et alius dixit: Uxorem duxi; et ideo non possum venire. Et reversus servus nuntiavit hæc domino suo. Tunc iratus paterfamilias dixit servo suo: Exi cito in plateas et vicos civitatis: et pauperes, ac debiles, et cæcos, et claudos, introduce huc. Et ait servus: Domine, factum est ut im-

verità, ed accetteremo i cuori nostri nel suo cospetto. Perciò che, se l' cuor nostro ci condanna, Iddio è pur maggiore del cuor nostro, e conosce ogni cosa. Diletti, se l' cuor nostro non ci condanna, noi abbiamo confidenza appo Iddio. E qualunque cosa chiediamo, la riceviamo da lui: perciò che osserviamo i suoi comandamenti, e facciamo le cose che gli sono grate. E quest' è il suo comandamento, che crediamo al Nome del suo Figliuol Gesù Cristo, ed amiamo gli uni gli altri, siccome egli ne ha dato il comandamento. E chi osserva i suoi comandamenti dimora in lui, ed egli in esso: e per questo conosciamo ch' egli dimora in noi; cioè, dallo Spirito ch' egli ci ha donato.

L' Evangelo. S. Luc. xiv. 16.

UN uomo fece una gran cena, e v' invitò molti. Ed allora della cena, mandò l' suo servidore a dire agl' invitati, Venite: perciò che ogni cosa è già apparecchiata. Ma in quel medesimo punto tutti cominciarono a scusarsi. Il primo gli disse, Io ho comperata una possessione, ed io ho necessità di andare fuori a vederla: io ti prego abbimi per excusato. Ed un altro disse, Io ho comperate cinque paia di buoi, e vo a provargli: io ti prego abbimi per excusato. Ed un altro disse, Io ho sposato moglie, e perciò non posso venire. E quel servidore venne, a rapportò queste cose al suo signore. Allora il padron di casa, adiratosi, disse: suo servidore, Vattene prestamente per piazze, e per le strade della città, e merca i mendici, ed i monchi, ed i zoppi, ed i ciechi. Poi il servidore gli disse, Signor, egli è stato fatto come tu ordinasti, ed an-

And hereby we know that we are of the truth, and shall assure our hearts before him. For if our heart condemn us, God is greater than our heart, and knoweth all things. Beloved, if our heart condemn us not, then have we confidence toward God. And whatsoever we ask, we receive of him, because we keep his commandments, and do those things that are pleasing in his sight. And this is his commandment, That we should believe on the Name of his Son Jesus Christ, and love one another, as he gave us commandment. And he that keepeth his commandments dwelleth in him, and he in him: and hereby we know that he abideth in us, by the Spirit which he hath given us.

The Gospel. St. Luke xiv. 16.

ACERTAIN man made a great supper, and bade many; and sent his servant at supper-time to say to them that were bidden, Come, for all things are now ready. And they all with one consent began to make excuse. The first said unto him, I have bought a piece of ground, and I must needs go and see it; I pray thee have me excused. And another said, I have bought five yoke of oxen, and I go to prove them; I pray thee have me excused. And another said, I have married a wife, and therefore I cannot come. So that servant came, and shewed his lord these things. Then the master of the house being angry said to his servant, Go out quickly into the streets and lanes of the city, and bring in hither the poor, and the maimed, and the halt, and the blind. And the servant said, Lord, it is done as

notre cœur, et il connoît toutes choses. Mes bien-aimés, si notre cœur ne nous condamne point, nous avons assurance envers Dieu. Et quoi que nous demandions, nous le recevons de lui, parce que nous gardons ses commandemens, et que nous faisons les choses qui lui sont agréables. Et c'est ici son commandement, que nous croyons au nom de son Fils Jesus-Christ, et que nous nous aimions l'un l'autre, comme il nous en a donné le commandement. Et celui qui garde ses commandemens demeure en Jesus-Christ, et Jesus-Christ demeure en lui: et par ceci nous connoissons qu'il demeure en nous, savoir, par l'esprit qu'il nous a donné.

L'Evangile, S. Luc. xiv. 16.

UN homme fit un grand souper, et y convia beaucoup de gens: et à l'heure de souper il envoya son serviteur pour dire aux conviés: venez, car tout est déjà prêt. Mais ils commencèrent tous unanimement à s'excuser. Le premier lui dit: j'ai acheté un héritage, et il me faut nécessairement partir pour l'aller voir; je te prie tiens-moi pour excusé. Un autre dit: j'ai acheté cinq couples de bœufs, et je m'en vais les éprouver; je te prie tiens-moi pour excusé. Et un autre dit: j'ai pris une femme en mariage, c'est pourquoi je n'y puis aller. Ainsi le serviteur s'en retourna, et rapporta ces choses à son maître. Alors le père de famille, tout en colère, dit à son serviteur: va-t'en vite dans les places et dans les rues de la ville, et amène ici les pauvres, et les impotens, et les boiteux, et les aveugles. Puis le serviteur dit: maître, il a été fait ainsi que tu as commandé, et il y a encore de la place. Et le maître dit au serviteur:

daß Gott größer ist, denn unser Herz, und erkennet alle Dinge. Ihr Lieben, so uns unser Herz nicht verdammet, so haben wir eine Freudigkeit zu Gott; und was wir bitten, werden wir von ihm nehmen, denn wir halten seine Gebote, und thun, was vor ihm gefällig ist. Und das ist sein Gebot, daß wir glauben an den Namen seines Sohnes Jesu Christi, und lieben uns unter einander, wie er uns ein Gebot gegeben hat. Und wer seine Gebote hält, der bleibet in ihm, und er in ihm. Und daran erkennen wir, daß er in uns bleibet, an dem Geiste, den er uns gegeben hat.

Das Evangelium. Luc. 14, 16—24.

Er aber sprach zu ihm: Es war ein Mensch, der machte ein großes Abendmahl, und lud viele dazu. Und sandte seinen Knecht aus zur Stunde des Abendmahls, zu sagen den Geladenen: Kommt, denn es ist alles bereit. Und sie fiengen an alle nach einander sich zu entschuldigen. Der erste sprach zu ihm: Ich habe einen Acker gekauft, und muß hinaus gehen, und ihn besäen; ich bitte dich, entschuldige mich. Und der andere sprach: Ich habe fünf Joch Ochsen gekauft, und ich gehe jetzt hin, sie zu besäen; ich bitte dich, entschuldige mich. Und der dritte sprach: Ich habe ein Weib genommen, darum kann ich nicht kommen. Und der Knecht kam, und sagte das seinem Herrn wieder. Da ward der Hausherr zornig, und sprach zu seinem Knechte: Gehe aus bald auf die Straßen und Gassen der Stadt, und führe die Armen, und Krüppel, und Lahmen, und Blinden herein. Und der Knecht sprach: Herr, es ist geschehen, was du befohlen hast; es ist aber noch Raum da. Und der

nuestros corazones delante de Dios. Porque si nuestro corazon nos reprehendiere; mayor es Dios, que nuestro corazon, y sabe todas las cosas. Carísimos, si nuestro corazon no nos reprehende, confianza tenemos delante de Dios; y quanto le pidiéremos, recibiremos de él: porque guardamos sus mandamientos, y hacemos las cosas que son agradables en su presencia. Y este es su mandamiento: Que creamos en el nombre de su Hijo Jesu-Christo: y nos amemos unos a otros, como nos lo ha mandado. Y el que guarda sus mandamientos, está en Dios, y Dios en él: y en esto sabemos que él permanece en nosotros por el espíritu que nos ha dado.

El Evangelio. S. Luc. xiv. 16.

UN hombre hizo una gran cena, y convidó á muchos; y quando fué la hora de la cena, envió uno de sus siervos á decir á los convidados, que viniesen, porque todo estaba aparejado. Y todos á una comenzaron á excusarse. El primero le dixo: He comprado una granja, y necesito ir á verla: te ruego que me tengas por excusado. Y dixo otro: He comprado cinco yuntas de bueyes, y quiero ir á probarlas: te ruego que me tengas por excusado. Y dixo otro: He tomado muger, y por eso no puedo ir allá. Y volviendo el siervo, dió cuenta á su señor de todo esto. Entonces ayrado el padre de familias, dixo á su siervo: Sal luego á las plazas, y á las calles de la ciudad: y trae me acá quantos pobres, y lisiados, y ciegos, y coxos hallares. Y dixo el siervo: Señor, hecho está, como lo mandaste, y aun hay lugar. Y dixo el Señor

ὡς ἐπέταξας, καὶ ἔτι τόπος ἐστί. Καὶ εἶπεν ὁ κύριος πρὸς τὸν δούλον· "Ἐξέλθε εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ φραγμούς, καὶ ἀνάγκασον εἰσελθεῖν, ἵνα γεμισθῇ ὁ οἶκός μου. Λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι οὐδεὶς τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων τῶν κεκλημένων γεύσεται μου τοῦ δείπνου.

καὶ ἀκόμι εἶναι τόπος. Καὶ εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τὸν δούλον. "Υπαγε εἰς τοὺς δρόμους καὶ εἰς τοὺς φραγμούς, καὶ ἀνάγκασον αὐτοὺς ἵνα ἔμβωσι διὰ να γεμισθῇ ἡ οἰκία μου. Ἐπειδὴ σὰς λέγω, ὅτι κἀνεὶς ἀπὸ ἐκείνων τοὺς ἀνθρώπων τοὺς καλεσμένους θέλει δοκιμάσειν ἀπὸ τοῦ δείπνου μου.

ΚΥΡΙΑΚΗ γ'. ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

Συναπτή.

ΔΕΟΜΕΘΑ σου, Κύριε, οἰκτιρμόνως ἡμῶν εἰσάκουσον, καὶ χάρισαι, ἵνα ἡμεῖς οἱς ἐκτενῇ τοῦ εὐχεσθῆαι ἐπιθυμίαν ἔδωκας, δυνατῇ σου βοηθείᾳ ἐν πᾶσι τοῖς κινδύνοις καὶ δυστυχίμασι φρουρηθῶμεν τε καὶ παρακληθῶμεν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

'Επιστολή. α'. Πέτρ. ε'. ε'.

ΠΑΝΤΕΣ δὲ ἀλλήλοις ὑποτασσόμενοι, τὴν ταπεινοφροσύνην ἐγκομβύσασθε· ὅτι ὁ Θεὸς ὑπερῃφάνοις ἀντιτάσσεται, ταπεινοὺς δὲ δίδωσι χάριν. Ταπεινώθητε οὖν ὑπὸ τὴν κραταίαν χεῖρα τοῦ Θεοῦ, ἵνα ὑμᾶς ὑψώσῃ ἐν κινήσει. Πᾶσαν τὴν μέριμναν ὑμῶν ἐπιρρίψαντες ἐπ' αὐτόν, ὅτι αὐτῷ μέλει περὶ ὑμῶν. Νήψατε, ἡγρηγόρησατε· ὅτι ὁ ἀντίδικος ὑμῶν διάβολος, ὡς λέων ὠρυόμενος, περιπατεῖ, ζητῶν τίνα καταπίῃ. Ὡς ἀντίστητε στερεοὶ τῇ πίστει, εἰδότες τὰ αὐτὰ τῶν παθημάτων τῇ ἐν κόσμῳ ὑμῶν ἀδελφότητι ἐπιτελεῖσθαι. Ὁ δὲ Θεὸς πάσης χάριτος, ὁ καλέσας ἡμᾶς εἰς τὴν αἰώνιον αὐτοῦ δόξαν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ὀλίγον

ΚΥΡΙΑΚΗ γ'. ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

Συναπτή.

Ω ΘΕΕ, σὲ παρακαλοῦμεν εἰσάκουσόν μας οἰκτιρμόνως, καὶ δός μας τὴν χάριν καθὼς ἔθεσας εἰς ἡμᾶς τὴν θερμὴν ἐπιθυμίαν τοῦ να σὲ παρακαλοῦμεν, οὕτω διὰ τὴν δυνατὴν σου βοήθειαν να ὑπερασπισθῶμεν καὶ θεραπευθῶμεν εἰς κάθε εἶδους κινδύνων καὶ δυστηχιῶν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

'Επιστολή. α'. Πέτρ. ε'. ε'.

ΠΑΝΤΕΣ ὑποταχθῆτε ὁ ἕνας εἰς τὸν ἄλλον καὶ στολισθῆτε με ταπεινοφροσύνην, διότι ὁ Θεὸς ἐναντιώνεται τῶν ὑπερῃφάνων, καὶ δίδει χάριν τῶν ταπεινῶν. Ταπεινώθητε λοιπὸν ὑπὸ τὴν κραταίαν χεῖρα τοῦ Θεοῦ διὰ να μᾶς ὑψώσῃ εἰς καιρὸν· ῥίψατε ἐπ' αὐτόν κάθε μέριμνάν σας, ὅτι τοῦ μέλει περὶ ἑσᾶς. Ἀς εἰσθε ἐγκρατεῖς καὶ ἐξυπνοὶ· ὅτι ὁ ἀντίδικός σας ὁ διάβολος, ὡς ἄνθρωπος λέων βρυόμενος, περιπατεῖ, ζητῶν τίνα να καταπίῃ. Τὸν ὅποιον ἀντισταθῆτε ὄντες καρτεροὶ εἰς τὴν πίστιν, γνωρίζοντες ὅτι τὰ αὐτὰ παθήματα τελειώνονται, εἰς τὴν ἐν τῷ κόσμῳ ἀδελφότητά σας. Ὁ δὲ Θεὸς πάσης χάριτος ὁ ὅποιος σᾶς ἐκάλεσεν εἰς τὴν αἰώνιον τὸν δόξαν ἐν τῷ Χριστῷ Ἰησοῦ μετὰ ὀλίγον πάθος· αὐτὸς θέλει σᾶς

perasti; et adhuc locus est. Et ait dominus servo: Exi in vias, et sepes: et compelle intrare, ut impleatur domus mea. Dico autem vobis, quod nemo virorum illorum, qui vocati sunt, gustabit cenam meam.

cora v' è luogo. E'l signore disse al servitore, Va fuori per le vie, e per le siepi, e costringigli ad entrare: acciò che la mia casa sia ripiena. Perciò che io vi dico che niuno di quegli uomini ch' erano stati invitati assaggerà della mia cena.

DOMINICA TERTIA POST TRINITATEM.

Collecta.

QUÆSUMUS, Domine! ut nos clementer exaudias, et ut nobis, quibus tibi supplicandi sincerum affectum ingenerasti, potentis tuæ defensionis, in periculis ac rebus adversis omnibus, auxilium pariter atque consolationem indulgeas, per Jesum Christum, Dominum nostrum. Amen.

Epistola. 1 S. Pet. v. 5.

ADOLESCENTES! subditi estote senioribus. Omnes autem invicem humilitatem insinuate, quia Deus superbis resistit, humilibus autem dat gratiam. Humiliamini igitur sub potenti manu Dei, ut vos exaltet in tempore visitationis: omnem sollicitudinem vestram projicientes in eum; quoniam ipsi cura est de vobis. Sobrii estote, et vigilate; quia adversarius vester Diabolus, tanquam leo rugiens, circuit, querens, quem devoret. Cui resistite, fortes in fide; scientes eandem passionem ei, quæ in mundo est, vestræ fraternitati fieri. Deus autem omnis gratiæ, qui vocavit nos in æternam suam gloriam in Christo Jesu, modi-

LA TERZA DOMENICA DOPO LA TRINITA.

La Colletta.

O SIGNORE, noi ti preghiamo d' esaudirci misericordiosamente, e farci la grazia che, siccome ci hai dato un ardente desiderio di pregarti, siamo anche, per il tuo aiuto potente, difesi e consolati in ogni sorta di pericoli ed avversità, per Gesù Cristo nostro Signore. Amen.

L' Epistola. 1 S. Pietr. v. 5.

SOTTOMETTETEVI tutti gli uni agli altri: siate adorni d'umiltà: perciocchè Iddio resiste a' superbi, e dà grazia agli umili. Umiliatevi adunque sotto alla potente mano di Dio, acciò che egli v' innalzi, quando sarà il tempo. Gittando sopra lui tutta la vostra sollecitudine: perciocchè egli ha cura di voi. Siate sobrii, vegghiate: perciocchè il vostro avversario, il diavolo, a guisa di leon ruggente, va attorno, cercando chi egli possa divorare. Al quale resistete essendo fermi nella fede: sapendo che la medesima sofferenza si compiono nella vostra fratellanza, ch' è per lo mondo. O l' Iddio d' ogni grazia, il quale v' ha chiamati alla sua eterna gloria in Cristo Gesù, dopo c' avrete sofferto per poco tempo

thou hast commanded, and yet there is room. And the lord said unto the servant, Go out into the high-ways and hedges, and compel them to come in, that my house may be filled. For I say unto you, That none of those men which were bidden shall taste of my supper.

THE THIRD SUNDAY AFTER TRINITY.

The Collect.

O LORD, we beseech thee mercifully to hear us; and grant that we, to whom thou hast given an hearty desire to pray, may by thy mighty aid be defended and comforted in all dangers and adversities; through Jesus Christ our Lord. *Amen.*

The Epistle. 1 St. Peter v. 5.

ALL of you be subject one to another, and be clothed with humility; for God resisteth the proud, and giveth grace to the humble. Humble yourselves therefore under the mighty hand of God, that he may exalt you in due time; casting all your care upon him, for he careth for you. Be sober, be vigilant; because your adversary the devil, as a roaring lion, walketh about seeking whom he may devour: whom resist stedfast in the faith, knowing that the same afflictions are accomplished in your brethren that are in the world. But the God of all grace, who hath called us unto his eternal glory by Christ Jesus, after that ye have suffered a while, make you perfect, stablish, strengthen, settle you. To him be

Herr sprach zu dem Knechte: Gehe aus auf die Landstraßen, und an die Zäune, und nöthige sie herein zu kommen, auf daß mein Haus voll werde. Ich sage euch aber, daß der Männer keiner, die geladen sind, mein Abendmahl schmecken wird.

Am dritten Sonntage nach Trinit.

Die Collecte.

O Herr, wir bitten dich, erhöre uns gnädig und verleihe, daß wir, denen du eine herzliche Reigung zum Beten eingestoßt hast, durch deine mächtige Hülfe in allen Gefahren und Widermärtigkeiten beschützt und getröstet werden mögen durch unsern Herrn, Jesum Christum. *Amen.*

Die Epistel. 1 Petri 5, 5—11.

Desselbigen gleichen, ihr Jungen, seyd unterthan den Ältesten. Allesamt seyd unter einander unterthan, und haltet fest an der Demuth. Denn Gott widerstehet den Hoffärtigen, aber den Demüthigen giebt er Gnade. So demüthiget euch nun unter die gewaltige Hand Gottes, daß er euch erhöhe zu seiner Zeit. Alle eure Sorge werfet auf ihn; denn er forget für euch. Seyd nüchtern und wachet; denn euer Widersacher, der Teufel, gehet umher, wie ein brüllender Löwe, und suchet, welchen er verschlinge. Dem widerstehet best im Glauben, und wisset, daß eben dieselbigen Leiden über eure Brüder in der Welt gehen. Der Gott aber aller Gnade, der uns berufen hat zu seiner ewigen Herrlichkeit in Christo Jesu, derselbige wird euch, die ihr eine kleine Zeit leidet, vollbereiten, stärken,

va dans les chemins et le long des haies, et ceux que tu trouveras, contrains-les d'entrer, afin que ma maison soit remplie: car je vous dis, qu'aucun de ces hommes qui avoient été convies ne goûtera de mon souper.

LE TROI. DIM. APRES LA TRINITE.

La Collecte.

O SEIGNEUR, nous te supplions de nous exaucer par ta miséricorde; et puisque tu nous as donné une ardente affection de te prier, accorde-nous aussi ton secours puissant pour nous consoler, et nous défendre au milieu de toutes sortes de dangers et de disgrâces, par Jésus-Christ notre Seigneur. *Amen.*

L'Épître, 1 St. Pierre, v. 5.

AYANT tous de la soumission l'un pour l'autre, soyez parés par dedans d'humilité; parce que Dieu résiste aux orgueilleux, mais il fait grâce aux humbles. Humiliez-vous donc sous la puissante main de Dieu, afin qu'il vous élève quand il en sera temps: déchargeant tout votre souci sur lui; car il a soin de vous. Soyez sobres, et veillez: car le diable votre adversaire tourne autour de vous, comme un lion rugissant, cherchant qui il pourra dévorer. Résistez-lui donc, en demeurant fermes dans la foi; sachant que les mêmes souffrances s'accomplissent en la compagnie de vos frères qui est dans le monde. Or le Dieu de toute grâce, qui nous a appelés à sa gloire éternelle en Jésus-Christ, après que vous aurez souffert un peu de temps, vous rende accomplis, vous affermis, vous fortifie, et vous établisse. A

al siervo: Sal á los caminos, y á los cercados; y fuérzalos á entrar, para que se llene mi casa. Os digo, que ninguno de aquellos hombres, que fueron llamados, gustará mi cena.

LA TERCERA DOMINICA DESPUES DE LA TRINIDAD.

La Colecta.

O SEÑOR, suplicamoste nos oigas misericordiosamente; y concede que nosotros, á quienes tú has dado un cordial deseo de orar, seamos defendidos por tu poderoso auxilio, y animados en todos peligros y adversidades, mediante Jesu-Christo nuestro Señor. *Amen.*

La Epistola. 1 S. Ped. v. 5.

ASIMISMO, mancebo, obedeced á los ancianos. Y todos inspiraos la humildad los unos á los otros, porque Dios resiste á los soberbios, y da gracia á los humildes. Pues humillaos baxo la poderosa mano de Dios, para que os ensalce en el tiempo de su visita: echando sobre él toda vuestra solicitud; porque él tiene cuidado de vosotros. Sed sobrios, y velad; porque el diablo vuestro adversario anda como leon rugiendo al rededor de vosotros, buscando á quien tragar: resistidle fuertes en la fe: sabiendo que vuestros hermanos esparcidos por el mundo, sufren la misma tribulacion. Mas el Dios de toda gracia, el que nos llamó en Jesu-Christo á su eterna gloria, despues que hayais padecido un poco, él os perficionará, fortificará, y consolidará. A

DOMINICA QUARTA POST TRINITATEM.

παθύντας, αὐτὸς καταρτίσαι ὑμᾶς, στηρίξει, σθενώσει, θεμελιώσει. Αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐαγγέλιον. Λουκ. ιε'. α'.

ΗΞΑΝ δὲ ἐγγιζόντες αὐτῷ πάντες οἱ τελῶναι καὶ οἱ ἁμαρτωλοὶ, ἀκύνειν αὐτοῦ. Καὶ διεγόγγυζον οἱ Φαρισαῖοι καὶ οἱ Γραμματεῖς, λέγοντες· Ὅτι οὗτος ἁμαρτωλοὺς προσδέχεται, καὶ συνεσθίει αὐτοῖς. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτοὺς τὴν παραβολὴν ταύτην, λέγων· Τίς ἄνθρωπος ἐξ ὑμῶν ἔχων ἑκατὸν πρόβατα, καὶ ἀπολέσας ἓν ἐξ αὐτῶν, οὐ καταλείπει τὰ ἐννενηκονταενέα ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ πορεύεται ἐπὶ τὸ ἀπολωλός, ἕως εὕρῃ αὐτό; Καὶ εὕρων ἐπιτίθῃσιν ἐπὶ τοὺς ὤμους αὐτοῦ χαίρων, καὶ ἔλθων εἰς τὸν οἶκον, συγκαλεῖ τοὺς φίλους καὶ τοὺς γείτονας, λέγων αὐτοῖς· Συγχάριτέ μοι, ὅτι εὔρον τὸ πρόβατόν μου τὸ ἀπολωλός. Λέγω ὑμῖν, ὅτι οὕτω χαρὰ ἔσται ἐν τῷ ἐρανῷ ἐπὶ ἐνὶ ἁμαρτωλῷ μετανοοῦντι, ἢ ἐπὶ ἐννενηκονταενέα δικαίοις, οἵτινες οὐ χρεῖαν ἔχουσι μετανοίας. Ἢ τίς γυνὴ δραχμίας ἔχουσα δέκα, εἴαν ἀπολέσῃ δραχμὴν μίαν, ἢ ἅπτεϊ λύχνον, καὶ σαροῖ τὴν οἰκίαν, καὶ ζητεῖ ἐπιμελῶς, ἕως οὗτο εὕρῃ; Καὶ εὐρούσα συγκαλεῖται τὰς φίλας καὶ τὰς γείτονας, λέγουσα· Συγχάριτέ μοι, ὅτι εὔρον τὴν δραχμὴν ἣν ἀπώλεσα. Οὕτω, λέγω ὑμῖν, χαρὰ γίνεται ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων τοῦ Θεοῦ ἐπὶ ἐνὶ ἁμαρτωλῷ μετανοοῦντι.

ΚΥΡΙΑΚΗ Δ΄. ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

Συναπτή.

Ο ΘΕΟΣ, ὁ πάντων ἐπὶ σοὶ ἡλπικότων σκεπαστὴς ὢν, χωρὶς οὐ οὐδὲν ἰσχυρόν, οὐδὲν

cum passis ipse perficiet, confirmabit, solidabitque. Ipsi gloria et imperium in sæcula sæculorum. Amen.

Evangelium. S. Luc. xv. 1.

ERANT autem appropinquantes ei publicani, et peccatores, ut audirent illum. Et murmurabant Pharisei et Scribæ, dicentes, quia Hic peccatores recipit, et mandat cum illis. Et ait ad illos parabolam istam, dicens: Quis ex vobis homo, qui habet centum oves; et, si perdidit unam ex illis, nonne dimittit nonaginta novem in deserto, et vadit ad illam quæ perierat, donec inveniat eam? Et, cum invenerit eam, imponit in humeros suos gaudens. et veniens domum, convocat amicos et vicinos, dicens illis: Congratulamini mihi, quia inveni ovem meam, quæ perierat. Dico vobis, quod ita gaudium erit in cælo super uno peccatore poenitentem agente, quam super nonaginta novem iustis, qui non indigent poenitentia. Aut quæ mulier, habens drachmas decem, si perdidit drachmam unam, nonne accendit lucernam, et everrit domum, et quærit diligenter, donec inveniat eam? Et, cum invenerit, convocat amicas et vicinas, dicens: Congratulamini mihi, quia inveni drachmam, quam perdideram. Ita dico vobis, gaudium erit coram Angelis Dei, super uno peccatore poenitentem agente.

DOMINICA QUARTA POST TRINITATEM.

Collecta.

PROTECTOR omnium in te confidentium, Deus! sine quo nihil est validum, nihil

τελειώσει, στηρίξει, ἐνδυναμώσει, καὶ θεμελιώσει. Αὐτοῦ ἅς εἶναι ἡ δόξα, καὶ ἡ δύναμις εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐαγγέλιον. Λουκ. ιε'. α'.

ΠΑΝΤΕΣ δὲ οἱ τελῶναι καὶ οἱ ἁμαρτωλοὶ τὸν ἔγγιζον ὥπως τὸν ἀκούσωσι. Καὶ οἱ Φαρισαῖοι καὶ οἱ Γραμματεῖς ἐγόγγυζον λέγοντες· ὅτι οὗτος δέχεται τοὺς ἁμαρτωλοὺς, καὶ τρέφεται μετ' αὐτοῖς. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτοὺς τὴν παραβολὴν ταύτην, λέγων· Ποῖος ἀπὸ σᾶς ἔχων ἑκατὸν πρόβατα, καὶ χάσας ἓνα ἀπ' αὐτῶν, δὲν ἀφίνει τὰ ἐννενηντὰ ἐντὶ εἰς τὴν ἐρήμον, καὶ πορεύεται διὰ τὸ χαίμενον, ἕως τὸ εὕρῃ; Καὶ εὕρόντος το, τὸ βίνει ἐπὶ τοὺς ὤμους τοῦ χαίρων καὶ ἔλθων εἰς τὴν οἰκίαν, καλεῖ τοὺς φίλους καὶ τοὺς γείτονας καὶ τοὺς λέγει. Χαρήτε με, ὅτι εἵρον τὸ χαίμενον μου πρόβατον. Σᾶς λέγω, ὅτι ὁμοίως θέλει εἶναι χαρὰ εἰς τὸν οὐρανὸν διὰ τὴν μετανόησιν ἑνὸς ἁμαρτωλοῦ παρὰ διὰ ἐννενηκοντα δικαίων, οἵτινες δὲν ἔχουσι χρεῖαν μετανοίας. Ἢ, ποῖα γυναικα ἔχουσα δέκα δραχμίας, εἴαν χάσῃ μίαν δραχμὴν, δὲν ἀνάπτει τὸν λύχνον, καὶ σαρώει τὴν οἰκίαν καὶ ζητεῖ ἐπιμελῶς, ἕως οὗτο εὕρῃ; Καὶ εὐρούσα καλεῖ τὰς φιλενάδας, καὶ τὰς γειτόνισσας, λέγουσα· Χαρήτε με, ὅτι εἵρον τὴν ὅποιαν ἔχασα δραχμὴν. Οὕτω σᾶς λέγω, χαρὰ γίνεται ἐμπροσθεν εἰς τὸς ἀγγέλους διὰ ἑνὸς ἁμαρτωλοῦ μετανοοῦντα.

ΚΥΡΙΑΚΗ Δ΄. ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

Συναπτή.

Ω ΘΕΕ, ὑπερασπιστὰ πάντων τῶν ἐλπιούντων εἰς ἐσέ, χωρὶς τοῦ ὁποίου δὲν εὐρίσκεται

esso vi renda compiuti, vi raffermi, vi fortifichi, vi tondi. A lui sia la gloria, e l'imperio, ne' secoli de' secoli. Amen.

L' Evangelo. S. Luc. xv. 1.

OR tutti i publicani, e peccatori, s'accostavano a lui, per udirlo. Ed i Farisei, e gli Scribi, ne mormoravano: dicendo, Costui accoglie i peccatori, e mangia con loro. Ed egli disse loro questa parabola. Chi è uomo d' infra voi, il quale avendo cento pecore, se ne perde una, non lasci le novantanove nel deserto, e non vada dietro alla perduta, finchè l'abbia trovata? Ed, avendola trovata, non se la metta sopra le spalle tutto allegro? E, venuto a casa, non chiami insieme gli amici, ed i vicini: dicendo, Rallegratevi meco: perciocchè io ho trovata la mia pecora, ch'era perduta? Io vi dico, che così vi sarà letizia in cielo per un peccatore penitente, più che per novantanove giusti, che non hanno bisogno di penitenza; Ovvero, quale è la donna, c' avendo dieci dramme, se ne perde una, non accenda la lampana, e non ispazzi la casa, e non cerchi studiosamente, fin che l'abbia trovata? E, quando l'ha trovata, non chiami insieme l'amiche, e le vicine: dicendo, Rallegratevi meco: perciocchè io ho trovata la dramma, la quale io avea perduta? Così, vi dico, vi sarà allegrezza appo gli Angeli di Dio, per un peccatore penitente.

LA QUARTA DOMENICA DOPO LA TRINITA.

La Collecta.

O DIO, protettore di tutti quegli che si confidano in te, senza l'quale non ci è ni-

glory and dominion for ever and ever.
Amen.

The Gospel. St. Luke xv. 1.

THIEN drew near unto him all the Publicans and sinners for to hear him. And the Pharisees and Scribes murmured, saying, This man receiveth sinners, and eateth with them. And he spake this parable unto them, saying, What man of you having an hundred sheep, if he lose one of them, doth not leave the ninety and nine in the wilderness, and go after that which is lost, until he find it? And when he hath found it, he layeth it on his shoulders, rejoicing. And when he cometh home, he calleth together his friends and neighbours, saying unto them, Rejoice with me, for I have found my sheep which was lost. I say unto you, That likewise joy shall be in heaven over one sinner that repenteth, more than over ninety and nine just persons, which need no repentance. Either what woman having ten pieces of silver, if she lose one piece, doth not light a candle, and sweep the house, and seek diligently till she find it? And when she hath found it, she calleth her friends and her neighbours together, saying, Rejoice with me, for I have found the piece which I had lost. Likewise, I say unto you, There is joy in the presence of the angels of God over one sinner that repenteth.

FOURTH SUNDAY AFTER TRINITY.

The Collect.

O GOD, the protector of all that trust in thee, without whom nothing is strong, no

kräftigen, gründen. Demselbigen sey Ehre und Macht von Ewigkeit zu Ewigkeit! Amen.

Das Evangelium. Lucä 15, 1—10.

Es naheten aber zu ihm allerley Zöllner und Sünder, daß sie ihn hörten. Und die Phariseer und Schriftgelehrten murrten, und sprachen: Dieser nimmt die Sünder an, und isset mit ihnen. Er sagte aber zu ihnen dieß Gleichniß, und sprach: Welcher Mensch ist unter euch, der hundert Schafe hat, und so er der eins verlieret, der nicht lasse die neun und neunzig in der Wüste, und hingehe nach dem verlornen, bis daß er es finde? Und wenn er es gefunden hat, so legt er es auf seine Achseln mit Freuden. Und wenn er heim kommt, ruft er seine Freunde und Nachbarn, und spricht zu ihnen: Freuet euch mit mir, denn ich habe mein Schaf gefunden, das verloren war. Ich sage euch: Also wird auch Freude im Himmel seyn über einen Sünder, der Buße thut, vor neun und neunzig Gerechten, die der Buße nicht bedürfen. Oder, welches Weib ist, die zehn Groschen hat, so sie der einen verlieret, die nicht ein Licht anzünde, und kehre das Haus, und suche mit Fleiß, bis daß sie ihn finde? Und wenn sie ihn gefunden hat, ruft sie ihren Freunden und Nachbarinnen, und spricht: Freuet euch mit mir, denn ich habe meinen Groschen gefunden, den ich verloren hatte. Also auch, sage ich euch, wird Freude seyn vor den Engeln Gottes über einen Sünder, der Buße thut.

Am vierten Sonntage nach Trinit.

Die Collecte.

O Gott, du Beschützer aller derer,

lui soit gloire et force aux siècles des siècles. Amen.

L'Evangile. St. Luc, xv. 1.

OR tous les péagers et les gens de mauvaise vie s'approchoient de lui pour l'entendre. Mais les pharisiens et les scribes murmuroient, disant; celui-ci reçoit les gens de mauvaise vie, et mange avec eux. Mais il leur proposa cette parabole, disant: qui est l'homme d'entre vous qui ayant cent brebis, s'il en perd une, ne laisse les quatre-vingt dix-neuf au désert, et ne s'en aille après celle qui est perdue, jusqu'à ce qu'il l'ait trouvée; et qui, l'ayant trouvée, ne la mette sur ses épaules bien joyeux? et étant de retour en sa maison, n'appelle ses amis et ses voisins, et ne leur dise: réjouissez-vous avec moi, car j'ai trouvé ma brebis qui étoit perdue? Je vous dis, qu'ainsi il y aura de la joie au ciel pour un seul pécheur qui vient à se repentir, plus que pour quatre-vingt dix-neuf justes, qui n'ont pas besoin de repentance. Ou qui est la femme qui ayant dix drachmes, si elle perd une drachme, n'allume la chandelle, et ne balaye la maison, et ne la cherche diligemment, jusqu'à ce qu'elle l'ait trouvée? et qui, après l'avoir trouvée, n'appelle ses amis et ses voisins, en leur disant: réjouissez-vous avec moi, car j'ai trouvé la drachme que j'avois perdue? Ainsi je vous dis, qu'il y a de la joie devant les anges de Dieu, pour un seul pécheur qui vient à se repentir.

LE QU. DIM. APRES LA TRINITE.

La Collecte.

O DIEU, qui es le protecteur de tous ceux qui mettent leur confiance en toi, sans

él la gloria, y el imperio en los siglos de los siglos: Amen.

El Evangelio. S. Luc. xv. 1.

Y SE acercaban á él los Publicanos, y pecadores, para oírle. Y los Phariseos, y los Escribas murmuraban, diciendo: Este recibe pecadores, y come con ellos. Y les propuso esta parábola, diciendo: ¿Quién de vosotros es el hombre, que tiene cien ovejas, y si perdiere una de ellas, no dexa las noventa y nueve en el desierto, y vá á buscar la que se había perdido, hasta que la halle? Y quando la hallare, la pone sobre sus hombros gozoso: y viniendo á casa, llama á sus amigos, y vecinos, diciéndoles: Dadme el parabien, porque he hallado mi oveja, que se había perdido. Os digo, que así habrá mas gozo en el cielo sobre un pecador que hiciere penitencia, que sobre noventa y nueve justos, que no han menester penitencia. ¿O qué muger que tiene diez drachmas, si perdiere una drachma, no enciende el candil, y barre la casa, y la busca con cuidado hasta hallarla? Y despues que la ha hallado, junta las amigas, y vecinas, y dice: Dadme el parabien, porque he hallado la drachma, que había perdido. Así os digo, que habrá gozo delante de los Angeles de Dios por un pecador que hace penitencia.

LA QUARTA DOMINICA DESPUES DE LA TRINIDAD.

La Collecta

O DIOS, que eres el Defensor de los que

ἄγιον ἔστιν· Αἰῆσον ἐφ' ἡμᾶς καὶ πληθύνον τὸ ἔλεός σου, ἵν' ἡγουμένον σου καὶ προστα- τεύοντός ἡμῶν, οὕτω τὰ πρόσκαιρα διαπερῶ- μεν, ὥστε μὴ τῶν αἰωνίων ὑστερεῖσθαι· Τάτο χάρισαι, Πάτερ οὐράνιε, ἔνεκεν Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Ῥωμ. η'. ιη'.

ΛΟΓΙΖΟΜΑΙ γάρ ὅτι οὐκ ἄξια τὰ παθήματα τοῦ νῦν καιροῦ πρὸς τὴν μέλλουσαν δόξαν ἀποκαλυφθῆναι εἰς ἡμᾶς. Ἡ γὰρ ἀποκα- ρδοκία τῆς κτίσεως τὴν ἀποκάλυψιν τῶν νῦν τοῦ Θεοῦ ἀπεκδέχεται. Τῇ γὰρ ματαιότητι ἡ κτίσις ὑπετάγη, οὐχ ἐκούσα, ἀλλὰ διὰ τὸν ὑποτάξαντα ἐπ' ἐλπίδι· (ὅτι καὶ αὕτη ἡ κτίσις ἐλευθερώθησεται ἀπὸ τῆς δουλείας τῆς φθορᾶς εἰς τὴν ἐλευθερίαν τῆς δόξης τῶν τέκνων τοῦ Θεοῦ. Οἶδαμεν γάρ ὅτι πᾶσα ἡ κτίσις συστε- νάζει καὶ συνωδίνει ἅχρι τοῦ νῦν. Οὐ μόνον δέ, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ τὴν ἀπαρχὴν τοῦ Πνεύ- ματος ἔχοντες, καὶ ἡμεῖς αὐτοὶ ἐν ἑαυτοῖς στε- νάζομεν, νόθεσίαν ἀπεκδεχόμενοι, τὴν ἀπο- λύτρωσιν τοῦ σώματος ἡμῶν.

Εὐαγγέλιον. Λουκ. ζ'. λς'.

ΓΙΝΕΣΘΕ οὖν οἰκτίρμονες, καθὼς καὶ ὁ πατὴρ ἡμῶν οἰκτίρμων ἐστίν. Καὶ μὴ κρίνετε, καὶ οὐ μὴ κριθῆτε· μὴ καταδικάζετε, καὶ οὐ μὴ κατα- δικασθῆτε· ἀπολύνετε, καὶ ἀπολυθήσεσθε· Δί- δοτε, καὶ δοθήσεται ὑμῖν· μέτρον καλὸν, πε- πιεσμένον καὶ σσεαλευμένον καὶ ὑπερεκχυνό- μενον δώσωσιν εἰς τὸν κόλπον ὑμῶν· τῷ γὰρ αὐτῷ μέτρῳ ᾧ μετρεῖτε, ἀντιμετρηθήσεται ὑμῖν. Εἶπε δὲ παραβολὴν αὐτοῖς· Μήτι δύ- νηται τυφλὸς τυφλὸν ὁδηγεῖν; οὐχὶ ἀμφότε- ροι εἰς βόθρον περὶστυταί; Οὐκ ἐστὶ μαθητὴς

οὐδὲν δυνατόν, καὶ ἄγιον· Αἰῆσον ἐφ' ἡμᾶς καὶ πληθύνον τὸ ἔλεός σου ὥστε κυβερνημένοι καὶ ὁδηγοιμένοι ὑπὸ σοῦ, διαπερῶσμεν τοιαύ- τῳ τρόπῳ τὰ κοσμικὰ δυστυχύματα ὥπως μὴ χά- σωμεν τὰ αἰώνια καλὰ. Χάρισόν μας τοῦτο, ὦ Πάτερ οὐράνιε διὰ τὴν ἀγάπην τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Ῥωμ. η'. ιη'.

ΕΠΕΙΔΗ λογιζώ, ὅτι τὰ παρόντα παθήματα δὲν δύνανται ἵνα συγκριθῶσι, μὲ τὴν ὁποίαν μέλλει ἵνα μᾶς ἀποκαλυφθῇ δόξαν. Διότι ἡ θερμὴ ἐπιθυμία τῆς κτίσεως προσμένει τὴν ἀποκάλυψιν τῶν νῦν τοῦ Θεοῦ. Διότι ἡ κτίσις ὑπετάχθη εἰς τὴν ματαιότητα, ὅχι θεληματι- κῶς ἀλλὰ διὰ τὸν ὁποῖον τὴν ὑπόταξεν. Ἐλ- πίζοντας ὅτι καὶ αὕτη ἡ κτίσις θέλει ἐλευθε- ρωθῆν ἀπὸ τὴν δουλείαν τῆς φθορᾶς εἰς τὴν ἐλευθερίαν τῆς δόξης τῶν τέκνων τοῦ Θεοῦ. Ὅτι γνωρίζομεν ὅτι ἕως τῶρα πᾶσα ἡ κτίσις ἀναστενάζει καὶ συμπονῆτε. Καὶ ὅχι μόνον ἡ κτίσις, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ ἡμεῖς ἔχοντες τοὺς πρωτοκαρπούς τοῦ πνεύματος· καὶ ἡμεῖς αὐ- τοί, λέγω, ἀναστενάζομεν εἰς τὴν καρδίαν μας, προσμένοντες διὰ τῆς νόθεσις, τὴν ἀπολύτρωσιν τοῦ σώματός μας.

Εὐαγγέλιον. Λουκ. ζ'. λς'.

ΓΙΝΕΣΘΕ λοιπὸν ἐλεήμονες, καθὼς καὶ ὁ πα- τὴρ σας εἶναι ἐλεήμων· μὴ κρίνετε, καὶ δὲν θέλετε κριθῆν· μὴ καταδικάζετε καὶ δὲν θέλετε καταδικασθῆν· συγχωρῆτε καὶ θέλετε συγχω- ρεθῆν· δότε καὶ θέλει σὰς δώθῆν· μέτρον κα- λὸν, πατημένον καὶ σεισμένον, καὶ ὑπερεκχυ- νόμενον ὅτι τὸ ἴδιον θέλουσι σὰς δώσειν. Τὸ εἶπε δὲ παραβολὴν. Μήπως ἓνας τυφλὸς δύ- νηται να ὁδηγήσῃ ἄλλον τυφλόν; δὲν θέλουν

sanctum; adauge et multiplica super nos misericordiam tuam, ut, te rectore, te duce, sic transeamus per bona temporalia, ut non amittamus æterna. Hæc concede, o Pater cœlestis! propter Jesum Christum, Domini nostrum. Amen.

Epistola. Rom. viii. 18.

EXISTIMO, quod non sunt condignæ passionēs hujus temporis, ad futuram glori- am, quæ revelabitur in nobis. Nam expectatō creaturæ revelationem filiorum Dei expectat. Vanitati enim creatura sub- jectā est, non volens, sed propter eum, qui subjecit eam in spe: quia et ipsa creatura liberabitur a servitute corruptionis in li- bertatem gloriæ filiorum Dei. Scimus enim, quod omnis creatura ingemiscit, et parturit usque adhuc. Non solum autem illa; sed et nos ipsi, primitias spiritus habentes, et ipsi intra nos gemimus, adoptionem filiorum Dei expectantes, redemptionem corporis nostri.

Evangelium. S. Luc. vi. 36.

ESTOTE ergo misericordes, sicut et Pater vester misericors est. Nolite judicare, et non judicabimini. Nolite condemnare, et non condemnabimini. Dimittite, et dimit- temini. Date, et dabitur vobis: mensuram bonam, et confertam, et coagitatam, et super- effluentem, dabunt in sinum vestrum. Eadem quippe mensura, qua mensi fueritis, remetietur vobis. Dicebat autem illis et similitudinem: Numquid potest cæcus cæ- cum ducere? Nonne ambo in foveam cadunt?

ente di potente o santo, accresci e multi- plica sopra di noi la tua misericordia, ac- ciocchè, essendo tu il nostro governatore e conduttore, passiamo in tal modo per gli avvenimenti temporali, che non veniamo a perder le cose eterne. Concedici questo o Padre celeste, per l'amor di Gesù Cristo, nostro Signore. Amen.

L' Epistola. Rom. viii. 18.

IO fo ragione che le sofferenze del tempo presente non son punto ad agguagliare alla gloria che sarà manifestata inverso noi. Con- ciosiacosachè l' intento e l' desiderio del mondo creato aspetti la manifestazione de' figliuoli di Dio. Perciocchè il mondo crea- to è sottoposto alla vanità, non di sua pro- pria inclinazione, ma per colui che l' ha sottoposto ad essa. In speranza che il mondo creato ancora sarà liberato dalla corruzione e messo nella libertà della glo- ria de' figliuoli di Dio. Perciocchè noi sap- piamo che fino ad ora tutto 'l mondo crea- to geme insieme, e travaglia. E non solo esso, ma ancora noi stessi, c' abbiamo le primizie dello Spirito; noi stessi, dico, ge- miamo in noi medesimi, aspettando l' adot- tazione, la redenzion del nostro corpo.

L' Evangelo. S. Luc. vi. 36.

SIATE adunque misericordiosi, siccome è ancora il Padre vostro che è misericordioso. E non giudicate, e non sarete giudicati, non condannate, e non sarete condannati rimmettete, e vi sarà rimesso. Date, e vi sarà dato: buona misura, premuta, scossa, e traboccante, vi sarà data in seno: per- ciocchè, di qual misura misurate, sarà al- tresi misurato a voi. Or egli disse loro una similitudine, Può un cieco guidar per

thing is holy; Increase and multiply upon us thy mercy; that, thou being our ruler and guide, we may so pass through things temporal, that we finally lose not the things eternal: Grant this, O heavenly Father, for Jesus Christ's sake our Lord. *Amen.*

The Epistle. Rom. viii. 18.

I RECKON that the sufferings of this present time are not worthy to be compared with the glory which shall be revealed in us. For the earnest expectation of the creature waiteth for the manifestation of the sons of God. For the creature was made subject to vanity, not willingly, but by reason of him who hath subjected the same in hope: because the creature itself also shall be delivered from the bondage of corruption, into the glorious liberty of the children of God. For we know that the whole creation groaneth, and travaileth in pain together until now. And not only they, but ourselves also, which have the first-fruits of the Spirit, even we ourselves groan within ourselves, waiting for the adoption, to wit, the redemption of our body.

The Gospel. St. Luke vi. 36.

BE ye therefore merciful, as your Father also is merciful. Judge not, and ye shall not be judged: condemn not, and ye shall not be condemned: forgive, and ye shall be forgiven: give, and it shall be given unto you; good measure, pressed down, and shaken together, and running over, shall men give into your bosom. For with the same measure that ye mete withal, it shall be measured to you again. And he spake a parable unto them, Can the blind lead

lequel il n'y a rien de fort, ni de saint; augmente et multiplie tes miséricordes sur nous, afin que gouvernés par ta providence, et conduits par ton esprit, nous usions de telle sorte des biens de la vie présente, que nous ne perdions point les biens de l'éternité. Exauce-nous, ô Père céleste, pour l'amour de Jésus-Christ notre Seigneur. *Amen.*

L'Épître, Rom. viii. 18.

J'ESTIME que les souffrances du temps présent ne sont point à contrepeser à la gloire à venir qui doit être révélée en nous. Car le grand et ardent désir des créatures est, qu'elles attendent que les enfans de Dieu soient révélés. Parce que les créatures sont sujettes à la vanité, non de leur volonté, mais à cause de celui qui les y a assujettis: elles l'attendent, dis-je, dans l'espérance qu'elles seront aussi délivrées de la servitude de la corruption, pour être en la liberté de la gloire des enfans de Dieu. Car nous savons que toutes les créatures soupirent, et sont en travail ensemble jusques à maintenant: et non seulement elles, mais nous aussi, qui avons les prémices de l'Esprit, nous-mêmes, dis-je, soupirons en nous-mêmes, en attendant l'adoption, c'est-à-dire, la rédemption de notre corps.

L'Évangile, S. Luc, vi. 36.

SOYEZ donc miséricordieux, comme votre Père est miséricordieux: et ne jugez point, et vous ne serez point jugés: ne condamnez point, et vous ne serez point condamnés: quittez, et il vous sera quitté: donnez, et il vous sera donné; on vous donnera dans le sein bonne mesure, pressée, et entassée, et qui s'en ira par-dessus. Car de la mesure que vous mesurerez, on vous mesurera réciproquement. Il leur disoit aussi cette similitude: est-il possible qu'un aveugle

die auf dich trauen, und ohne den nichts mächtig und nichts heilig ist! Vermehre und vervielfaltige in uns deine Gnade, daß wir, unter deiner Leitung und Führung, so durch diese Zeitlichkeit wandeln mögen, um endlich das Ewige nicht zu verlieren. Verleihe dieß, o himmlischer Vater, um Jesu Christi, unseres Herrn, willen. *Amen.*

Die Epistel. Röm. 8, 18—23.

Denn ich halte es dafür, daß dieser Zeit Leiden der Herrlichkeit nicht werth sey, die an uns soll offenbart werden. Denn das ängstliche Harren der Kreatur wartet auf die Offenbarung der Kinder Gottes. Sintemal die Kreatur unterworfen ist der Eitelkeit, ohne ihren Willen, sondern um des willen, der sie unterworfen hat, auf Hoffnung. Denn auch die Kreatur frey werden wird von dem Dienste des vergänglichem Wesens, zu der herrlichen Freyheit der Kinder Gottes. Denn wir wissen, daß alle Kreatur sehnet sich mit uns, und ängstet sich noch immerdar. Nicht allein aber sie, sondern auch wir selbst, die wir haben des Geistes Erstlinge, sehnen uns auch bey uns selbst nach der Kindschaft, und warten auf unseres Leibes Erlösung.

Das Evangelium. Lucä 6, 36—42.

Darum seyd barmherzig, wie auch euer Vater barmherzig ist. Richtet nicht, so werdet ihr auch nicht gerichtet. Verdammet nicht, so werdet ihr auch nicht verdammet. Vergebet, so wird euch vergeben. Gebet, so wird euch gegeben. Ein voll, gedrückt, gerüttelt und überflüssig Maß wird man in euren Schooß geben; denn eben mit dem Maße, da ihr mit messet, wird man euch wieder messen. Und er sagte ihnen ein Gleichniß:

esperan en Ti, sin el qual no hay cosa fuerte, ni santa; Acrecienta y multiplica tu Misericordia para con nosotros, á fin que siendo tu nuestro director y guia pasemos de tal modo por las cosas temporales que no perdamos al fin las eternas: concedenos esto, O Padre Celestial, por amor de Jesu-Christo nuestro Señor. *Amen.*

La Epistola. Rom. viii. 18.

PORQUE entiendo, que no son de comparar los trabajos de este tiempo con la gloria venidera, que se manifestará en nosotros. Porque el gran deseo de la criatura espera la manifestacion de los hijos de Dios. Porque la criatura está sujeta á la vanidad, no de su grado, sino por aquel, que la sometió con esperanza: y porque la misma criatura será librada de la servidumbre de la corrupcion á la libertad gloriosa de los hijos de Dios. Porque sabemos, que todas las criaturas gimen, y están de parto hasta ahora. Y no solo ellas, mas tambien nosotros mismos, que tenemos las primicias del Espíritu: aun nosotros gemimos dentro de nosotros, esperando la adopcion de hijos de Dios, la redencion de nuestro cuerpo.

El Evangelio. S. Luc. vi. 36.

SED pues misericordiosos, como tambien vuestro Padre es misericordioso. No juzguéis, y no seréis juzgados: no condenéis, y no seréis condenados. Perdonad, y seréis perdonados. Dad, y se os dará: buena medida, y apretada, y remecida, y colmada darán en vuestro seno. Porque con la mis-

ἵπὲρ τὸν διδάσκαλον αὐτοῦ· κατηρτισμένοι δὲ πᾶς ἔσται ὡς ὁ διδάσκαλος αὐτοῦ. Τί δὲ βλέπεις τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ ἀδελφοῦ σου, τὴν δὲ δοκὸν τὴν ἐν τῷ ἰδίῳ ὀφθαλμῷ οὐ κατανοεῖς; Ἡ πῶς δύνασαι λέγειν τῷ ἀδελφῷ σου· Ἀδελφέ, ἄφες ἐκβάλλω τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ σου, αὐτὸς τὴν ἐν τῷ ὀφθαλμῷ σου δοκὸν οὐ βλέπων; Ὑποκριτά, ἐκβίλε πρῶτον τὴν δοκὸν ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ σου, καὶ τότε διαβλέψεις ἐκβαλεῖν τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ ἀδελφοῦ σου.

ΚΥΡΙΑΚΗ Ε΄. ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

Συναπτή.

ΠΑΡΑΣΧΟΥ ἡμῖν, ἱκετευόμεν σε, Κύριε, ἵνα διὰ τῆς κυβερνήσεώς σου ἡ διάθεσις τοῦ κόσμου τούτου εἰρηνικῶς οὕτω διοικῆται, ὥστε Ἐκκλησίαν σου ἐν εὐσεβείᾳ πάσῃ προεμῇ σοι λατρεῖν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. α΄. Πέτρ. γ΄. η΄.

Τὸ δὲ τέλος, πάντες ὁμόφρονες, συμπαθεῖς, φιλάδελφοι, εὐσπλαγχνοι, φιλόφρονες· Μὴ υποδιόντες κακὸν ἀντὶ κακοῦ, ἢ λοιδορίαν ἀντὶ λοιδορίας· τὸνναντίον δὲ, εὐλογοῦντες· εἰδότες ὅτι εἰς τοῦτο ἐκλήθητε, ἵνα εὐλογίαν κληρονομήσητε. Ὁ γὰρ θέλων ζῶν ἁγαπᾶν, καὶ ἰδεῖν ἡμέρας ἀγαθᾶς, πανσιῶτω τὴν γλῶσσαν αὐτοῦ ἀπὸ κακοῦ, καὶ χεῖλην αὐτοῦ τῇ μὴ λαλῆσαι δόλον· Ἐκκλινάτω ἀπὸ κακοῦ, καὶ ποιησάτω ἀγαθόν· ζητησάτω εἰρήνην, καὶ διωξάτω αὐτήν. Ὅτι οἱ ὀφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ

Non est discipulus supra magistrum: perfectus autem omnis erit, si sit sicut magister ejus. Quid autem vides festucam in oculo fratris tui; trabem autem, quæ in oculo tuo est, non consideras? Aut quomodo potes dicere fratri tuo: Frater, sine ejiciam festucam de oculo tuo; ipse in oculo tuo trabem non videns? Hypocrita! ejice primum trabem de oculo tuo: et tunc perspicies, ut educas festucam de oculo fratris tui.

DOMINICA QUINTA POST TRINITATEM.

Collecta.

DA nobis, quæsumus, Domine! ut hujus mundi cursus ita pacifice tua gubernatione dirigatur, ut Ecclesia tua tibi alacriter in pia quiete famuletur, per Jesum Christum, Dominum nostrum. Amen.

Epistola. 1 S. Pet. iii. 8.

OMNES unanimis, compatientes, fraternitatis amatores, misericordes, modesti, et humiles; non reddentes malum pro malo, nec maledictum pro maledicto, sed, e contrario, benedicentes; quia in hoc vocati estis, ut benedictionem hæreditate possideatis. Qui enim vult vitam diligere, et dies videre bonos, coerceat linguam suam a malo; et labia ejus ne loquantur dolum: declinet a malo, et faciat bonum: inquirat pacem, et sequatur eam; quia oculi Domini super justos, et aures ejus in preces

πέσειν καὶ οἱ δῶα εἰς λάκκον; δὲν εἶναι μαθητὴς μεγαλῆτερος ἀπὸ τὸν δάσκαλον του, ὅμως κάθε τέλειος μαθητὴς θέλει εἶναι ὡς τὸν δάσκαλον του· τί δὲ βλέπεις τὸ ξυλάκιον εἰς τὸν ὀφθαλμόν τοῦ ἀδελφοῦ σου, καὶ τὴν εἰς τὸν ἰδίον ὀφθαλμόν σου δοκὸν δὲν κατανοεῖς; ἢ πῶς δύνασαι ἵνα λέγεις τοῦ ἀδελφοῦ σου· Ἀδελφέ, ἄφες, ἵνα ἐκβάλω τὸ εἰς τὸν ὀφθαλμόν σου ξυλάκιον, αὐτὸς μὴ βλέπων τὴν εἰς τὸν ὀφθαλμόν σου δοκὸν; Ὑποκριτά, ἐκβαλε πρῶτον τὴν εἰς τὸν ὀφθαλμόν σου δοκὸν, καὶ τότε θέλεις ἰδεῖν πῶς ἡ ἐκβάλλω τὸ ξυλάκιον ἀπὸ τὸν τοῦ ἀδελφοῦ σου ὀφθαλμόν.

ΚΥΡΙΑΚΗ Ε΄. ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

Συναπτή.

ΔΟΣ μας τὴν χάριν, Κύριε, παρακαλοῦμέν σε, ὅτι ἡ διάθεσις τούτου τοῦ κόσμου ἵνα εἶναι οὕτω εἰρηνικῶς ὑπὸ σοῦ κυβερνημένη, ὥστε ἡ Ἐκκλησία σου ἵνα σὲ δουλεύῃ πάντα χαροποιῶς εἰς κάθε εὐσεβῇ ὑψηλῇ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. α΄. Πέτρ. γ΄. η΄.

ΑΣ εἶσθε, πάντες ὁμόφρονες, συμπαθητικοί, φιλάδελφοι, εὐσπλαγχνοι, ταπεινόφρονες, μὴ αποδιόντες κακὸν ἀντὶ κακοῦ, ἢ ὕβριν ἀντὶ ὕβρεως· ἀλλὰ τὸνναντίον εὐλογοῦντες· ἐξαιρουμένης ὅτι ἐκαλέσθητε διὰ τοῦτο, ἵνα κληρονομήσητε εὐλογίαν. Ἐπεὶ δὲ ὅποιος θέλει ἵνα ἀγαπήσῃ τὴν ζωὴν, καὶ ἵνα εἰδῇ καλὰς ἡμέρας, ἅς κρατήσῃ τὴν γλῶσσαν αὐτοῦ ἀπὸ κακοῦ, καὶ τὰ χεῖλη αὐτοῦ διὰ ἵνα μὴ λαλήσῃ δόλον· ἅς φύγῃ ἀπὸ τοῦ κακοῦ, καὶ ἅς κάμῃ καλόν· ἅς ζητήσῃ εἰρήνην καὶ ἅς τὴν ἀκολουθήσῃ. Ὅτι

la via un altro cieco? non caderanno essi amendue nella fossa? Niun discepolo è maggiore che l' suo maestro: ma ogni discepolo perfetto dee essere come l' suo maestro. Or, che guardi tu il fuscello ch' è nell' occhio del tuo fratello, e non avvisi la trave ch' è nell' occhio tuo proprio? Ovvero, come puoi dire al tuo fratello, Fratello, lasciala ch' io ti tragga il fuscello ch' è nell' occhio tuo; non veggendo tu stesso la trave ch' è nell' occhio tuo proprio? Ipocrita, trai prima dell' occhio tuo la trave ed allora avviserai di trarre il fuscello ch' è nell' occhio del tuo fratello.

LA QUINTA DOMENICA DOPO LA TRINITA.

La Collecta.

FACCI la grazia, o Signore, noi ti supplichiamo, che il corso di questo mondo sia così pacificamente governato da te, che la tua chiesa ti possa sempre servir gioiosamente in ogni pia tranquillità, per Gesù Cristo, nostro Signore. Amen.

L' Epistola. 1 S. Pietr. iii. 8.

SIATE tutti concordi, compassionevoli, fratellevoli, pietosi, benivoglienti. Non rendendo mal per male, od oltraggia per oltraggia: anzi, in contrario, benedicendo: sapendo ch' a questo siete stati chiamati, acciò che ereditate la benedizione. Perciò, chi vuole amar la vita, e veder buoni giorni, rattenga la sua bocca da male; e le sue labbra, che non proferiscano fraude. Ritraggasi dal male, e faccia il bene: cerchi la pace, e la procacci. Perciò che gli

the blind? shall they not both fall into the ditch? The disciple is not above his master; but every one that is perfect shall be as his master. And why beholdest thou the mote that is in thy brother's eye, but perceivest not the beam that is in thine own eye? Either how canst thou say to thy brother, Brother, let me pull out the mote that is in thine eye, when thou thyself beholdest not the beam that is in thine own eye? Thou hypocrite, cast out first the beam out of thine own eye, and then shalt thou see clearly to pull out the mote that is in thy brother's eye.

THE FIFTH SUNDAY AFTER TRINITY.

The Collect.

GRANT, O Lord, we beseech thee, that the course of this world may be so peaceably ordered by thy governance, that thy Church may joyfully serve thee in all godly quietness; through Jesus Christ our Lord. *Amen.*

The Epistle. 1 St. Peter iii. 8.

BE ye all of one mind, having compassion one of another, love as brethren, be pitiful, be courteous; not rendering evil for evil, or railing for railing; but contrariwise blessing; knowing that ye are thereunto called, that ye should inherit a blessing. For he that will love life, and see good days, let him refrain his tongue from evil, and his lips that they speak no guile: let him eschew evil, and do good; let him seek peace, and ensue it. For the eyes of the

puisse mener un autre aveugle? ne tomberont-ils pas tous deux dans la fosse? Le disciple n'est point pardessus son maître; mais tout disciple qui sera bien accompli sera rendu conforme à son maître. Et pourquoi regardes-tu le fêtu qui est dans l'œil de ton frère, et tu n'apperçois pas un chevron dans ton propre œil? Ou comment peux-tu dire à ton frère: mon frère, permets que j'ôte le fêtu qui est dans ton œil, toi qui ne vois point un chevron qui est dans ton œil? Hypocrite, ôte premièrement le chevron de ton œil, et après cela tu verras comment tu ôteras le fêtu qui est dans l'œil de ton frère.

LE CINQ. DIM. APRES LA TRINITE.

La Collecte.

SEIGNEUR, nous te supplions que le cours des affaires de ce monde soit tellement réglé et maintenu en paix par ta providence, que ton église puisse toujours te servir avec joie dans une sainte tranquillité, par Jesus-Christ notre Seigneur. *Amen.*

L'Épître. 1 St. Pierre, iii. 8.

SOYEZ tous d'un consentement, et pleins de compassion l'un envers l'autre, vous entr'aimant fraternellement, miséricordieux, et doux; ne rendant point mal pour mal, ni outrage pour outrage, mais au contraire bénissant; sachant que vous êtes appelés à cela, afin que vous héritiez la bénédiction. Car celui qui veut aimer sa vie, et voir ses jours bienheureux, qu'il garde sa langue de mal, et ses lèvres de prononcer aucune fraude: qu'il se détourne du mal, et qu'il fasse le bien; qu'il recherche la paix, et qu'il tâche de se la procurer. Car les yeux du Seigneur sont sur les justes,

Mag auch ein Blinder einem Blinden den Weg weisen? Werden sie nicht alle beide in die Grube fallen? Der Jünger ist nicht über seinen Meister; wenn der Jünger ist wie sein Meister, so ist er vollkommen. Was siehst du aber einen Splitter in deines Bruders Auge, und des Balkens in deinem Auge wirst du nicht gewahr? Oder wie kannst du sagen zu deinem Bruder: Halt stille, Bruder, ich will den Splitter aus deinem Auge ziehen; und du siehst selbst nicht den Balken in deinem Auge? Du Heuchler, ziehe zuvor den Balken aus deinem Auge, und besiehe dann, das du den Splitter aus deines Bruders Auge ziehest.

Am fünften Sonntage nach Trinit.

Die Collecte.

O Herr, wir bitten dich, verleihe, daß der Lauf der Welt, durch deine göttliche Regierung, so friedlich geordnet werden möge, daß deine Kirche dir ruhig und freudig in aller Gottseligkeit dienen könne, durch Jesum Christum, unsern Herrn. *Amen.*

Die Epistel 1 Petri 3, 8—15.

Endlich aber seyd allesamt gleichgesinnet, mitleidig, brüderlich, barmherzig, freundlich. Vergeltet nicht Böses mit Bösem, oder Scheltwort mit Scheltwort; sondern bagegen segnet, und wiisset, daß ihr daju berufen seyd, daß ihr den Segen ererbet. Denn wer leben will, und gute Tage sehen, der schweige seine Zunge, daß sie nichts Böses rede, und seine Lippen, daß sie nicht trügen. Er wende sich vom Bösen, und thue Gutes; er suche Frieden,

ma medida con que midiéreis, se os volverá á medir. Y les decía tambien una semejanza: ¿Acaso podrá un ciego guiar á otro ciego? ¿no caerán ambos en el hoyo? No es el discípulo sobre el Maestro: mas será perfecto todo aquel que fuere como su Maestro. ¿Y por qué miras la mota en el ojo de tu hermano; y no reparas en la viga, que tienes en tu ojo? ¿O cómo puedes decir á tu hermano: Déxame, hermano, saca la mota de tu ojo, no viendo tú la viga, que hay en tu ojo? Hipócrita, saca primero la viga de tu ojo, y después verás, para sacar la mota del ojo de tu hermano.

LA QUINTA DOMINICA DESPUES DE LA TRINIDAD.

La Colecta.

HAZ, o Señor, que el curso de este mundo sea por tu Orden tan pacíficamente gobernado, que tu Iglesia te pueda siempre servir gozosa en piadosa tranquilidad; mediante Jesu-Christo nuestro Señor. *Amen.*

La Epistola. 1 S. Ped, iii. 8.

Y FINALMENTE sed todos de un mismo corazón, compasivos, amadores de la hermandad, misericordiosos, modestos, humildes: no volviendo mal por mal, ni maldición por maldición, sino por el contrario bendiciendo: pues para esto fuisteis llamados, para que poseáis bendición por herencia. Porque el que quiere amar la vida, y ver los días buenos, refréne su lengua de mal, y sus labios no hablen engaño. Apartese del mal, y haga bien: busque paz, y vaya en pos de ella: porque los ojos del Señor sobre los justos, y sus orejas á los ruegos de ellos: mas el rostro del Señor

δικαίους, καὶ ὅτα αὐτοῦ εἰς δέξιν αὐτῶν πρόσωπον δὲ Κυρίου ἐπὶ ποιούντας κακίᾳ. Καὶ τίς ὁ κακῶσαν ἡμᾶς, ἐὰν τοῦ ἀγαθοῦ μιμηταὶ γένησθε; Ἀλλ' εἰ καὶ πάσχετε διὰ δικαιοσύνην, μακάριοι τὸν δὲ φόβον αὐτῶν μὴ φοβηθῆτε, μὴδὲ παραχθῆτε· Κύριον δὲ τὸν Θεὸν ἀγιάσατε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν.

Εὐαγγέλιον. Λουκ. ε'. α'.

ΕΓΕΝΕΤΟ δὲ ἐν τῷ τὸν ὄχλον ἐπικεῖσθαι αὐτῷ τοῦ ἀκοῦειν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ αὐτὸς ἦν ἐστὼς παρὰ τὴν λίμνην Γεννησαρέτ· Καὶ εἶδε δύο πλοῖα ἐστῶτα παρὰ τὴν λίμνην· οἱ δὲ ἄλλοις, ἀποβάντες ἀπ' αὐτῶν, ἀπέπλυναν τὰ δίκτυα. Ἐμβὰς δὲ εἰς ἐν τῶν πλοίων ὃ ἦν τοῦ Σίμωνος, ἠρώτησεν αὐτὸν ἀπὸ τῆς γῆς ἐπαναγαγεῖν ὀλίγον· καὶ καθίσας ἐδίδασκεν ἐκ τοῦ πλοίου τοὺς ὄχλους. Ὡς δὲ ἐπαύσατο λαλῶν, εἶπε πρὸς τὸν Σίμωνα· Ἐπανάγαγε εἰς τὸ βάθος, καὶ χαλάσατε τὰ δίκτυα ὑμῶν εἰς ἄγρην. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Σίμων, εἶπεν αὐτῷ· Ἐπιστάτα, δι' ὅλης τῆς νυκτὸς κοπιᾶσαντες, ἄδεν ἐλάβομεν· ἐπὶ δὲ τῷ ῥήματι σὺ χαλάσω τὸ δίκτυον. Καὶ τοῦτο ποιήσαντες, συνέκλεισαν ἰχθύων πλῆθος πολὺ διερρήγνυντο δὲ τὸ δίκτυον αὐτῶν. Καὶ κατένευσαν τοὺς μετόχους τοῖς ἐν τῷ ἑτέρῳ πλοίῳ, τοῦ ἐλθόντος συλλαβεῖσθαι αὐτοὺς· καὶ ἦλθον, καὶ ἐπλησαν ἀμφότερα τὰ πλοῖα, ὥστε βυθίζεσθαι αὐτά. Ἰδὼν δὲ Σιμὼν Πέτρος, προσέπεσε τοῖς γόνασι τοῦ Ἰησοῦ, λέγων· Ἐξέλθε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι ἀνὴρ ἁμαρτωλὸς εἰμι, Κύριε. Θάμβος γὰρ περιέσχεν αὐτὸν καὶ πάντας τοὺς σὺν αὐτῷ, ἐπὶ τῇ ἄγρᾳ τῶν ἰχθύων ἡ συνέλαβον. Ὁμοίως δὲ καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην, υἱὸς Ζεβεδαίου, οἱ ἦσαν κοινωνοὶ τῷ Σίμωνι. Καὶ εἶπε πρὸς τὸν Σίμωνα ὁ Ἰησοῦς· Μὴ φοβοῦ· ἀπὸ τού νῦν

οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ Κυρίου πέπτησιν ἐπὶ τὰς δικαιοσύνας, καὶ τὰ αὐτὰ τῇ δέχονται τὴν δέσιν των· τὸ δὲ πρόσωπον τῷ Κυρίῳ εἶναι ἐναντίον εἰς ὅσας κάμνησι κακόν. Καὶ ποῖος θέλει σὰς κακοποιήσιν, ἐὰν εἰς γίνεσθαι μιμηταὶ τῶν κλητῶν; ἀλλ' ἂν ἴσως καὶ πάσχετε διὰ δικαιοσύνην, μακάριοι ἐσεῖς· καὶ μὴ φοβηθῆτε τὸν φόβον τῶν, μὴδὲ παραχθῆτε, ἀλλὰ ἀγιάσατε Κύριον τὸν Θεόν, εἰς τὰς καρδίας σας.

Εὐαγγέλιον. Λουκ. ε'. α'.

ΕΛΑΧΕ δὲ ὄντος τῷ λαῷ ἐπὶ τὸν διὰ τὴν ἀκοήσιν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ αὐτὸς ἦτο πλησίον τῆς λίμνης Γεννησαρέτ, εἶδε δύο μοσχόφυλα ὅπου ἐστέκοντο παρὰ τὴν λίμνην· καὶ οἱ ψαράδες ἐκβάντες ἀπὸ αὐτὰ ἐξεπλυνον τὰ δίκτυα. Ἐμβὰς δὲ εἰς ἓνα τῶν σκαφίδιων, τὸ ὅποιον ἦτο τοῦ Σίμωνος, τὸν ἠρώτησε· να τὸν ἀπομακρύνῃ ὀλίγον ἀπὸ τῆς γῆς· καὶ καθίσας, ἀπὸ τοῦ σκαφίδιον ἐδίδασκε τὸν λαόν. Καὶ ἄφ' οὗ ἔπαυσε λαλῶν, εἶπε πρὸς τὸν Σίμωνα· τράβηξον βαθύτερα, καὶ ρίψατε τὰ δίκτυά σας εἰς ψάρευμα. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Σίμων τοῦ εἶπε· Διὰ ἑσκαλε, ἐκοπιάσαμεν ὅλην τὴν νύκτα καὶ δὲν ἐλάβομεν τίποτε· ὅμως ἐὰν τὸν λόγον σου θέλω ρίψην τὸ δίκτυον. Καὶ ποιήσαντες τοῦτο ἔπιασαν πολὺ πλῆθος ὀψαρίων, καὶ τὸ δίκτυον του ἔσπασε. Καὶ ἐννευσαν πρὸς τοὺς συντρόφους των τοὺς ἐπὶ τὸ ἄλλο σκαφίδιον· να ἐλθῶσιν εἰς βοήθειαν, καὶ ἦλθον καὶ ἐγέμνησαν καὶ τὰ δύο σκαφίδια, τὸσον ὅπου ἐβουδίαζον. Καὶ ἰδὼν Σίμων Πέτρος ἔπεσε γονατιστῶς ἔμπροσθεν τοῦ Ἰησοῦ, λέγων· Κύριε, ἐκβα ἀπὸ μέ, ὅτι εἰμι ἄνθρωπος ἁμαρτωλός. Διότι ἔπιασεν ὁ φόβος αὐτὸν καὶ πάντας τὰς μετ' αὐτῶν, διὰ τὸ πλῆθος τῶν ὀψαρίων· ὅπῃ ἔπιασαν· ὁμοίως καὶ τὸν Ἰάκωβον καὶ τὸν

eorum; vultus autem Domini super facientes mala. Et quis est, qui vobis noceat, si boni emulatores fueritis? Sed, et si quid patimini propter iustitiam, beati. Timorem autem eorum ne timueritis; et non conturbemini. Dominum autem Christum sanctificate in cordibus vestris.

Evangelium. S. Luc. v. 1.

FACTUM est, cum turbæ irruerent in eum, ut audirent verbum Dei, et ipse stabat secus stagnum Genesareth: et vidit duas naves stantes secus stagnum: piscatores autem descendebant, et lavabant retia. Ascendens autem in unam navem, quæ erat Simonis, rogavit eum a terra reducere pusillum. Et sedens docebat de navicula turbas. Ut cessavit autem loqui, dixit ad Simonem: Duc in altum, et laxate retia vestra in capturam. Et respondens Simon dixit illi: Præceptor, per totam noctem laborantes, nihil cepimus: in verbo autem tuo, laxabo rete. Et, cum hoc fecissent, concluderunt piscium multitudinem copiosam: rumpebatur autem rete eorum. Et annuerunt sociis, qui erant in alia navi, ut venirent, et adjuvarent eos. Et venerunt, et impleverunt ambas naviculas, ita ut pæne mergerentur. Quod cum videret Simon Petrus, procidit ad genua Jesu, dicens: Exi a me, quia homo peccator sum, Domine. Stupor enim circumdederat eum, et omnes qui cum illo erant, in captura piscium quam cæperant: similiter autem Jacobum et Joannem, filios Zebedæi, qui erant socii Simonis. Et ait ad Simonem Jesus: Noli

occhi del Signore sono sopra i giusti, e le sue orecchie sono intente alla loro orazione: ma il volto del Signore è contr' a quelli che fanno male. E chi sarà colui che vi faccia male, se voi seguite il bene? Ma, se pure ancora patite per giustizia, beati voi: or non temiate del timor loro, e non vi conturbate. Anzi santificate il Signore Iddio ne' cuori vostri.

L' Evangelio. S. Luc. v. 1.

AVVENNE che, essendogli la moltitudine addosso, per udir la parola di Dio, e stando egli in piè presso del lago di Genesareth: vide due navicelle ch' erano presso della riva del lago, delle quali erano smontati i pescatori, e levavano le lor reti. Ed essendo montato in una di quelle, la quale era di Simon, lo pregò che s' allargasse un poco lungi da terra. E postosi a sedere, ammaestrava le turbe d' insù la navicella. E come fu restato di parlare, disse a Simon, Allargate in acqua, e calate le vostre reti per pescare. E Simon, rispondendo, gli disse, Maestro, noi ci siamo affaticati tutta la notte, e non abbiám preso nulla: ma pure, alla tua parola, io calerò la rete. E, fatto questo, rinchiusero gran moltitudine di pesci: e la lor rete si rompeva. Ed accennarono a' lor compagni, ch' erano nell' altra navicella, che venissero per aiutarli. Ed essi vennero, ed empierono amendue le navicelle, talchè affondavano. E Simon Pietro, veduto questo, si gittò alle ginocchia di Gesù: dicendo, Signore, dipartiti da me: perciocchè io sono uomo peccatore. Conciofossecosachè spavento avesse occupato lui, e tutti coloro ch' erano con lui, per la presa de' pesci c' avevano fatta. Simigliantemente ancora Iacopo, e Giovanni,

Lord are over the righteous, and his ears are open unto their prayers: but the face of the Lord is against them that do evil. And who is he that will harm you, if ye be followers of that which is good? But and if ye suffer for righteousness' sake, happy are ye: and be not afraid of their terror, neither be troubled; but sanctify the Lord God in your hearts.

The Gospel. St. Luke v. 1.

IT came to pass, that as the people pressed upon him to hear the Word of God, he stood by the lake of Genesareth, and saw two ships standing by the lake; but the fishermen were gone out of them, and were washing their nets. And he entered into one of the ships, which was Simon's, and prayed him that he would thrust out a little from the land: and he sat down, and taught the people out of the ship. Now when he had left speaking, he said unto Simon, Launch out into the deep, and let down your nets for a draught. And Simon answering said unto him, Master, we have toiled all the night, and have taken nothing; nevertheless, at thy word I will let down the net. And when they had this done, they inclosed a great multitude of fishes, and their net brake. And they beckoned unto their partners which were in the other ship, that they should come and help them. And they came, and filled both the ships, so that they began to sink. When Simon Peter saw it, he fell down at Jesus' knees, saying, Depart from me, for I am a sinful man, O Lord. For he was astonished, and all that were with him, at the draught of the fishes

et ses oreilles sont attentives à leurs prières: mais la face du Seigneur est contre ceux qui font les maux. Or qui est-ce qui vous fera du mal, si vous suivez le bien? Que si, toutefois, vous souffrez quelque chose pour la justice, vous êtes bienheureux: mais ne craignez point les maux dont ils veulent vous faire peur, et n'en soyez point troublés; mais sanctifiez le Seigneur dans vos cœurs.

L'Evangile, St. Luc, v. 1.

IL arriva, comme la foule se jetoit toute sur lui pour entendre la parole de Dieu, qu'il se tenoit sur le bord du lac de Genesareth. Et voyant deux nacelles qui étoient au bord du lac, et dont les pêcheurs étoient descendus et lavoient leurs rêts; il monta dans l'une de ces nacelles, qui étoit à Simon, et il le pria de la mener un peu loin de terre. Puis s'étant assis, il enseignoit de dessus la nacelle les troupes. Et quand il eut achevé de parler, il dit à Simon: mène en pleine eau, et lâchez vos filets pour pêcher. Et Simon répondant, lui dit: Maître, nous avons travaillé toute la nuit, et nous n'avons rien pris; toutefois, à ta parole je lâcherai les filets. Ce qu'ayant fait, ils enfermèrent une si grande quantité de poissons, que leurs filets se rompoient. Et ils firent signe à leurs compagnons qui étoient dans l'autre nacelle, de venir les aider: et étant venus, ils remplirent les deux nacelles, tellement qu'elles s'enfonçoient. Et quand Simon Pierre eut vu cela, il se jeta aux genoux de Jésus, en lui disant: Seigneur, retire-toi de moi, car je suis un homme pêcheur. Parce que la frayeur l'avoit saisi, lui et tous ceux qui étoient avec lui, à cause de cette grande

und jage ihm nach. Denn die Augen des Herrn seßen auf die Gerechten, und seine Ohren auf ihr Gebet; das Angesicht aber des Herrn siehet auf die, so Böses thun. Und wer ist, der euch schaden könnte, so ihr dem Guten nachkommet? Und ob ihr auch leidet um der Gerechtigkeit willen, so seyd ihr doch selig. Fürchtet euch aber vor ihrem Troken nicht, und erschredet nicht. Heiliget aber Gott den Herrn in euren Herzen.

Das Evangelium. Luc. 5, 1—11.

Es begab sich aber, da sich das Volk zu ihm drang, zu hören das Wort Gottes, und er stand am See Genesareth, und sah zwei Schiffe am See stehen, die Fischer aber waren ausgetreten, und wuschen ihre Netze: trat er in der Schiffe eines, welches Simonis war, und bat ihn, daß er es ein wenig vom Lande führete. Und er setzte sich, und lehrte das Volk aus dem Schiffe. Und als er hatte aufgehört zu reden, sprach er zu Simon: Fahre auf die Höhe, und werfet eure Netze aus, daß ihr einen Zug thut. Und Simon antwortete, und sprach zu ihm: Meister, wir haben die ganze Nacht gearbeitet, und nichts gefangen, aber auf dein Wort will ich das Netz auswerfen. Und da sie das thaten, beschloffen sie eine große Menge Fische, und ihr Netz zerriß. Und sie winkten ihren Gefellen, die im andern Schiffe waren, daß sie kämen, und hülffen ihnen ziehen. Und sie kamen, und füllten beide Schiffe voll, also, daß sie sanken. Da das Simon Petrus sah, fiel er Jesu zu den Knien, und sprach: Herr, gehe von mir hinaus, ich bin ein sündiger Mensch. Denn es war ihn ein Schrecken angekommen, und alle, die mit ihm waren, über

está sobre los que hacen mal. ¿Y quién es el que os podrá dañar, si abrazais el bien? Y tambien si alguna cosa padecéis por la justicia, sois bienaventurados. Por tanto no temais por el temor de ellos, y no seáis turbados. Mas santificad en vuestros corazones al Señor Christo.

El Evangelio. S. Luc. v. 1.

Y ACONTECIO que atropellándose la gente, que acudia á él para oír la palabra de Dios, él estaba á la orilla del lago de Genesareth. Y vió dos barcos, que estaban á la orilla del lago: y los pescadores habian saltado en tierra, y lavaban sus redes. Y entrando en uno de estos barcos, que era de Simón, le rogó, que le apartase un poco de tierra. Y estando sentado enseñaba al pueblo desde el barco. Y luego que acabó de hablar, dixo á Simón: Entra mas adentro, y soldat vuestras redes para pescar. Y respondiéndolo Simón, le dixo: Maestro, toda la noche hemos estado trabajando, sin haber cogido nada: mas en tu palabra saltaré la red. Y quando esto hubieron hecho, cogieron un tan crecido número de peces, que se rompia su red. Y hiciéron señas á los otros compañeros, que estaban en el otro barco, para que viniesen á ayudarlos. Ellos vinieron, y de tal manera llenáron los dos barcos, que casi se sumergian. Y quando esto vió Simon Pedro, se arrojó á los pies de Jesús, diciendo: Señor, apartate de mí, que soy un hombre pecador. Porque él, y todos los que con él estaban, quedáron atónitos de la presa de los peces, que habian cogido: y asimismo

ἀνθρώπους ἔση ζωγρῶν. Καὶ καταγαγόντες τὰ πλοῖα ἐπὶ τὴν γῆν, ἀφέντες ἅπαντα, ἠκολούθησαν αὐτῷ.

Ἰωάννην τὰς υἱὰς τῶ Ζεβεδαίου οὕτως ἦσαν σύντροφοι τοῦ Σίμωνος. Καὶ εἶπε πρὸς τὸν Σίμωνα ὁ Ἰησοῦς. Μη φοβῆ· ἀπὸ τῶρα θέλεις ψαρεῦσιν ἀνθρώπων. Καὶ τραβόντες τὰ σκαφίδια εἰς τὴν γῆν, ἄφισαν τὰ πάντα καὶ τὸν ἀκολοῦθησαν.

ΚΥΡΙΑΚΗ 5^η. ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

Συναπτή.

Ο ΘΕΟΣ, ὁ τοῖς ἀγαπῶσί σε τὰ ἀγαθὰ ὑπερέχοντα πάντα τὸν νοῦν ἐτοιμάσας, ἔχκεον ἐν ἡμῶν καρδίαις τοιαύτην εἰς σέ ἀγάπην, ὅπως ἐπὶ πᾶσιν ἀγαπῶντές σε, τῶν ἐπιγυγελῶν σου, πᾶν ὅτιοῦν ἐπιποθεῖν δυνάμεθ' ἂν. Λίαν ὑπερβαλλουσῶν, ἐπιτύχωμεν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

'Επιστολή. 'Ρου. 5. γ'.

Η ἀγνοεῖτε ὅτι ὅσοι ἐβαπτίσθημεν εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν, εἰς τὸν θάνατον αὐτοῦ ἐβαπτίσθημεν; Συνετάφημεν οὖν αὐτῷ διὰ τοῦ βαπτίσματος εἰς τὸν θάνατον· ἵνα ὥσπερ ἠγέρθη Χριστὸς ἐκ νεκρῶν διὰ τῆς δόξης τοῦ πατρὸς, οὕτω καὶ ἡμεῖς ἐν καινότητι ζωῆς περιπατήσωμεν. Εἰ γὰρ σύμφυτοι γεγόναμεν τῷ ὁμοιώματι τοῦ θανάτου αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀναστάσεως ἐσόμεθα· τοῦτο γινώσκοντες, ὅτι ὁ παλαιὸς ἡμῶν ἄνθρωπος συνεσταυρώθη, ἵνα καταργηθῇ τὸ σῶμα τῆς ἁμαρτίας, τοῦ μηκέτι δουλεύειν ἡμᾶς τῇ ἁμαρτίᾳ. Ὁ γὰρ ἀποθανὼν δεδικαίωται ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας. Εἰ δὲ ἀπεθάνομεν σὺν Χριστῷ, πιστεύομεν ὅτι καὶ συζήσομεν αὐτῷ· Εἰδότες ὅτι Χριστὸς ἠγέρθη ἐκ νεκρῶν, οὐκ ἔτι ἀποθνήσκει· θάνατος αὐτοῦ οὐκ ἔτι

timere. Ex hoc jam homines eris capiens. Et, subductus ad terram navibus, relictis omnibus, secuti sunt eum.

DOMINICA SEXTA POST TRINIT.

Collecta.

DEUS! qui diligentibus te superantia caput humanum bona præparasti; tam eximium tui amorem cordibus nostris infunde, ut, te super omnia diligentes, promissiones tuas, quæ omne desiderium excedunt, consequamur, per Jesum Christum, Dominum nostrum. Amen.

Epistola. Rom. vi. 3.

AN ignoratis, fratres, quia quicumque baptizati sumus in Christo Jesu, in morte ipsius baptizati sumus? Consepulti enim sumus cum illo, per baptismum, in mortem; ut, quomodo Christus surrexit a mortuis per gloriam Patris, ita et nos in novitate vitæ ambulemus. Si enim complantati facti sumus similitudini mortis ejus; simul et resurrectionis erimus. Hoc scientes, quia vetus homo noster simul crucifixus est, ut destruat corpus peccati, ut ultra non serviamus peccato. Qui enim mortuus est, justificatus est a peccato. Si autem mortui sumus cum Christo, credimus quia etiam simul vivemus cum Christo: scientes quod Christus, resurgens ex mortuis, jam non

ΚΥΡΙΑΚΗ ΕΚΤΗ ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ

Συναπτή.

Ω ΘΕΕ ὁ ὁποῖος ἡτοιμάσας διὰ τοὺς ἀγαπών-
τας σε τὸσον ἑξαιρετα πρᾶγματα καὶ ὄντα
ὑπὲρ τὸν ἀνθρώπινον νοῦν, χύσαι εἰς τὴς καρ-
δίας μας τοσαύτην εἰς σέ ἀγάπην, ὥστε ἀγα-
πῶντές σε ὑπὲρ κάθε ἄλλο πρᾶγμα, ἀπολαύ-
σωμεν τὰς ὑπὲρ πᾶσαν ἐπιθυμίαν μας ἐπαγ-
γελίας σου, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου
ἡμῶν. Ἀμήν.

'Επιστολή. 'Ρωμ. 5. γ'.

ΑΓΝΟΕΙΤΕ σεῖς ὅτι ὅσοι ἐβαπτίσθημεν εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστόν, εἰς τὸν θάνατόν του ἐβαπτίσθημεν; διὰ μέσου τῆ βαπτίσματος λουπὸν ἐτάφημεν με αὐτόν εἰς τὸν θάνατον· ὅπως καθὼς ἠγέρθη ὁ Χριστὸς ἀπὸ τῶς νεκρῶς διὰ τῆς δόξης τοῦ Πατρὸς οὕτω καὶ ἡμεῖς περιπατήσωμεν εἰς τὴν νέαν ζωὴν. Ὅτι εἰ ἐν ἐνεκέντρῳ ἡμεῖς με τὸν Χριστόν, εἰς τὸ ὁμοίωμα τοῦ θανάτου τῆς, θέλομεν ἐγκεντρωθῆν καὶ εἰς τὸ ὁμοίωμα τῆς ἀναστάσεώς του. Τίτο γνωρίζοντες ὅτι ὁ παλαιὸς μας ἄνθρωπος, ἐσταυρώθη με τὸν Χριστόν, ἵνα χαλασθῇ τὸ σῶμα τῆς ἁμαρτίας καὶ ἵνα μὴ δουλεύσωμεν πλέον τῇ ἁμαρτίᾳ. Διότι ὅστις ἀπέθανεν ἐλευθερώθη ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας. Ἐάν δὲ ἀπεθάνομεν με τὸν Χριστόν, πιστεύομεν ὅτι θέλομεν ζῆσαι με αὐτόν· γνωρίζοντες, ὅτι ὁ Χριστὸς ἠγέρθη ἐκ νεκρῶν, δὲν ἀποθνήσκει πλέον, ὁ θάνατος

figliuoli di Zebedeo, ch' erano compagni di Simon. E Gesù disse a Simon, Non temere; da ora innanzi tu sarai prenditore d' uomini vivi. Ed essi, condotte le navicelle a terra, lasciarono ogni cosa, e lo seguirono.

LA SESTA DOMENICA DOPO LA TRINITA.

La Collecta.

O DIO, che hai preparato per quelli che ti amano, cose così eccellenti, che passano l' intelletto umano, spandi ne' cuori nostri un cotanto amore inverso te, che amandoti sopra ogni altra cosa, ottegiamo le tue promesse che eccedono tutto quel che possiamo bramare, per Gesù Cristo, nostro Signore. Amen.

L' Epistola. Rom. vi. 3.

IGNORATE voi, che noi tutti, che siamo stati battezzati in Gesù Cristo, siamo stati battezzati nella sua morte? Noi siamo adunque stati con lui seppelliti per lo Battesimo, a morte; acciòché, siccome Cristo è risuscitato da' morti per la gloria del Padre, noi ancora similantemente camminiamo in novità di vita. Perciòché, se siamo stati innestati con Cristo alla conformità della sua morte, certo lo saremo ancora a quella della sua risurrezione. Sapendo questo che il nostro vecchio uomo è stato con lui crocifisso, acciòché l' corpo del peccato sia annullato, affinché noi non serviamo più al peccato. Conciosiacosachè colui ch' è morto sia sciolto dal peccato. Or, se siamo morti con Cristo, noi crediamo, ch' al tresi vivremo con lui. Sapendo che Cristo,

which they had taken; and so was also James, and John, the sons of Zebedee, which were partners with Simon. And Jesus said unto Simon, Fear not, from henceforth thou shalt catch men. And when they had brought their ships to land, they forsook all, and followed him.

THE SIXTH SUNDAY AFTER TRINITY.

The Collect.

O GOD, who hast prepared for them that love thee such good things as pass man's understanding; Pour into our hearts such love toward thee, that we, loving thee above all things, may obtain thy promises, which exceed all that we can desire; through Jesus Christ our Lord. *Amen.*

The Epistle. Rom. vi. 3.

KNOW ye not, that so many of us as were baptized into Jesus Christ were baptized into his death? Therefore we are buried with him by baptism into death; that like as Christ was raised up from the dead by the glory of the Father, even so we also should walk in newness of life. For if we have been planted together in the likeness of his death, we shall be also in the likeness of his resurrection: knowing this, that our old man is crucified with him, that the body of sin might be destroyed, that henceforth we should not serve sin. For he that is dead is freed from sin. Now if we be dead with Christ, we believe that we shall also live with him; knowing that Christ being raised from the dead dieth no more;

biefen Fischzug, den sie mit einander gethan hatten; desselbigen gleichen auch Jacobum und Johannem, die Söhne Zebedäi, Simonis Gefellen. Und Jesus sprach zu Simon: Fürchte dich nicht, denn von nun an wirst du Menschen fassen. Und sie führten die Schiffe zu Lande, und verließen Alles und folgten ihm nach.

Am sechsten Sonntage nach Trinit.

Die Collecte.

O Gott, der du für alle, die dich lieben, solche Güter zubereitet hast, die den menschlichen Verstand übersteigen! Gieße in unsere Herzen eine solche Liebe zu dir, daß wir dich über Alles lieben, und deine Verheißungen, die alle unsere Wünsche übertreffen, erlangen mögen, durch Jesum Christum, unsern Herrn. *Amen.*

Die Epistel. Röm. 6, 3—11.

WISSET ihr nicht, daß alle, die wir in Jesum Christ getauft sind, die sind in seinen Tod getauft? So sind wir je mit ihm begraben durch die Taufe in den Tod, auf daß, gleichwie Christus ist auferweckt von den Todten, durch die Herrlichkeit des Vaters, also sollen auch wir in einem neuen Leben wandeln. So wir aber samt ihm gepflanzt werden zu gleichem Tode, so werden wir auch der Auferstehung gleich seyn, hiemit wir wissen, daß unser alter Mensch samt ihm gekreuzigt ist, auf daß der sündliche Leib aufhöre, daß wir hinfür der Sünde nicht dienen. Denn wer gestorben ist, der ist gerechtfertigt von der Sünde. Sind wir aber mit Christo gestorben, so glauben wir, daß wir auch mit ihm leben werden; und wissen, daß Christ

prise de poissons qu'ils venoient de faire, de même que Jacques et Jean fils de Zébédée, qui étoient compagnons de Simon. Alors Jésus dit à Simon: n'aie point de peur; dorenavant tu seras preneur d'hommes vivans. Et quand ils eurent amené les nacelles à terre, ils quittèrent tout, et le suivirent.

LE SIXI. DIM. APRES LA TRINITE.

La Collecte.

O DIEU, qui as préparé à ceux qui t'aiment des biens qui surpassent l'entendement humain; répands dans nos cœurs un tel amour pour toi, que t'aimant par-dessus toutes choses nous obtenions l'effet de tes promesses, qui surpassent tout ce que nous pouvons désirer, par Jésus-Christ notre Seigneur. *Amen.*

L'Épître, Rom. vi. 3.

NE savez-vous pas, que nous tous qui avons été baptisés en Jesus-Christ, avons été baptisés en sa mort? Nous sommes donc ensevelis avec lui en sa mort par le baptême; afin que comme Christ est ressuscité des morts par la gloire du Père, nous aussi pareillement marchions en nouveauté de vie. Car si nous avons été faits une même plante avec lui par la conformité de sa mort, nous le serons aussi par la conformité de sa résurrection; sachant ceci, que notre vieil homme a été crucifié avec lui, afin que le corps du péché soit réduit à néant, afin que nous ne servions plus le péché; car celui qui est mort, est quitte du péché. Or si nous sommes morts avec Christ, nous croyons que nous vivrons aussi avec lui; sachant, que Christ étant

mo Santiago, y Juan, hijos de Zebedéo, que eran compañeros de Simón. Y dixo Jesus á Simon: No temas: desde aquí en adelante serás pescador de hombres. Y tirados los barcos á tierra, lo dexáron todo, y le siguieron.

LA SEXTA DOMINICA DESPUES DE LA TRINIDAD.

La Colecta.

O DIOS, que has preparado para los que te aman bienes que exceden á los alcances del entendimiento humano; derrama en nuestros corazones tal amor á tí, que amadote sobre todas las cosas, alcancemos tus promesas que exceden á todo lo que podemos desear, mediante Jesu-Christo nuestro Señor. *Amen.*

La Epistola. Rom. vi. 3.

O NO sabeis, que todos los que hemos sido bautizados en Jesu-Christo, hemos sido bautizados en su muerte? Porque somos sepultados con él en muerte por el bautismo: para que como Christo resucitó de muerte á vida por la gloria del Padre; así tambien nosotros andemos en novedad de vida. Porque si fuimos plantados juntamente con él á la semejanza de su muerte: lo seremos tambien á la de su Resurreccion. Sabiendo esto, que nuestro viejo hombre ha sido crucificado juntamente con él, para que sea destruido el cuerpo del pecado, y no sirvamos ya mas al pecado. Porque el que es muerto, libre está del pecado. Y si somos muertos con Christo: creemos, que juntamente viviremos tambien con Christo: ciertos, que habiendo Christo resucitado

κυριεύει. Ὁ γὰρ ἀπέθανε, τῇ ἁμαρτίᾳ ἀπέθανεν ἐφάπαξ ὁ δὲ ζῇ, ζῇ τῷ Θεῷ. Οὕτω καὶ ὑμεῖς λογιζέσθε ἑαυτὰς νεκρὰς μὲν εἶναι τῇ ἁμαρτίᾳ, ζῶντας δὲ τῷ Θεῷ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν.

Εὐαγγέλιον. Ματθ. ε'. κ'.

ΛΕΓΩ γὰρ ὑμῖν, ὅτι ἐὰν μὴ περισσέυσῃ ἡ δικαιοσύνη ὑμῶν πλεῖον τῶν Γραμματέων καὶ Φαρισαίων, οὐ μὴ εἰσέλθῃτε εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. Ἠκούσατε ὅτι ἐρρέθη τοῖς ἀρχαίοις· Οὐ φονεύσεις· ὅς δ' ἂν φονεύσῃ, ἔνοχος ἔσται τῇ κρίσει. Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν, ὅτι πᾶς ὁ ὀργιζόμενος τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ εἰκὴ, ἔνοχος ἔσται τῇ κρίσει· ὅς δ' ἂν εἴπῃ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ, Ῥακά, ἔνοχος ἔσται τῷ σινεδρίῳ· ὅς δ' ἂν εἴπῃ, Μωρέ, ἔνοχος ἔσται εἰς τὴν γέενναν τοῦ πυρός. Ἐάν οὖν προσφέρῃς τὸ δῶρόν σου ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, κἀκεῖ μνησθῇς ὅτι ὁ ἀδελφός σου ἔχει τί κατὰ σου, ἄφες ἐκεῖ τὸ δῶρόν σου ἔμπροσθεν τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ ὑπάγε, πρῶτον διαλλάγῃ τῷ ἀδελφῷ σου, καὶ τότε ἔλθων πρόσφερε τὸ δῶρόν σου. Ἰσθὲ εὐνοῶν τῷ ἀντιδίκῳ σου ταχῶς, ὥς ὅτου εἴ ἐν τῇ ὁδῷ μετ' αὐτοῦ· μήποτε σε παραδῶ ὁ ἀντιδικὸς τῷ κριτῇ, καὶ ὁ κριτὴς σε παραδῶ τῷ ὑπέρετῃ, καὶ εἰς φυλακὴν βληθήσῃ. Ἀμὴν λέγω σοι, οὐ μὴ ἐξέλθῃς ἐκεῖθεν ὥς ἂν ἀποδῶς τὸν ἔσχατον κοδράντην.

δὲν τὸν κυριεύει πλέον ἐπειδὴ καθ' ὃ ἀπέθανεν, ἀπέθανε κατὰ τὴν ἁμαρτίαν μίαν φορὴν· ἀλλὰ καθ' ὃ ζῇ, ζῇ εἰς τὸν Θεόν· οὕτω καὶ ἔσεis στοχασθῇτε τὸν ἑαυτὸν σας νεκρόν ὅσον εἰς τὴν ἁμαρτίαν, ἀλλ' ὅτι ζητεῖτε εἰς τὸν Θεόν διὰ μέσας τῶ Ἰησοῦ Χριστοῦ τῶ Κυρίου μας.

Εὐαγγέλιον. Ματθ. ε'. κ'.

ΔΙΑΤΙ σὰς λέγω, ὅτι ἐὰν δὲν περισσέυσῃ ἡ δικαιοσύνη σας περισσότερον ἀπὸ τὴν τῶν Γραμματέων καὶ Φαρισαίων δὲν θέλει εἰσελεῖθε εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. Ἠκούσατε τὸ ὅτι ἐλαλήθη πρὸς τὰς παλαιάς. Μὴ φονεύσης, ὅποιος δὲ φονεύσῃ θέλει εἶναι πταίστης εἰς τὴν κρίσιν. Ἐγὼ δὲ σὰς λέγω, ὅτι καθὲν ἄνθρωπος ὀργιζόμενος κατὰ τὸν ἀδελφόν τιν διόχως αἰτίας, εἶναι πταίστης εἰς τὴν κρίσιν· ὅποιος δὲ ἂν εἴπῃ τῷ ἀδελφῷ τιν Ῥακά, πταίστης εἶναι εἰς τὸ σινεδρίον· ὅποιος δὲ ἂν εἴπῃ Μωρέ, πταίστης εἶναι εἰς τὴν γέενναν τοῦ πυρός. Ἐάν λοιπὸν προσφέρῃς τὸ δῶρόν σου ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, καὶ ἐκεῖ ἐθυμῇς ὅτι ὁ ἀδελφός σου ἔχει τί ἐναντίον σου· ἄφες ἐκεῖ τὸ δῶρόν σου ἔμπροσθεν τῇ θυσιαστηρίου καὶ ὑπάγε πρῶτα καὶ φιλιώσου μὲ τὸν ἀδελφόν σου, καὶ τότε ἔλθων, πρόσφερε τὸ δῶρόν σου. Φιλιώσου μὲ τὸν ἐναντίον σου ταχέως ὥς ὅτε εὑρίσκεισαι εἰς τὸν δρόμον μὲ αὐτόν, μήποτε ἐναντίος σου σὲ παραδῶσῃ εἰς τὸν κριτὴν, καὶ ἐκεῖ εὑρίσκεισαι εἰς τὴν φυλακὴν. Βέβαια σοὺ λέγω ὅτι δὲν θέλεις ἐκβεῖν ἀπ' ἐκεῖ ὥς ὅτου πληρώσῃς καὶ τὸν ὑστερον κοδράντην.

moritur: mors illi ultra non dominabitur. Quod enim mortuus est, peccato mortuus est semel: quod autem vivit, vivit Deo. Ita et vos existimate, vos mortuos quidem esse peccato, viventes autem Deo, in Christo Jesu, Domino nostro.

Evangelium. S. Matth. v. 20.

DICO enim vobis, quia, nisi abundaverit justitia vestra plus quam scribarum et Phariseorum, non intrabitis in regnum cœlorum. Audistis, quia dictum est antiquis, Non occides: qui autem occiderit, reus erit iudicio. Ego autem dico vobis, quia omnis, qui irascitur fratri suo, reus erit iudicio. Qui autem dixerit fratri suo, Raca, reus erit concilio. Qui autem dixerit, Fatue, reus erit Gehennæ ignis. Si ergo offers munus tuum ad altare, et ibi recordatus fueris quia frater tuus habet aliquid adversum te; relinque ibi munus tuum ante altare; et vade prius reconciliari fratri tuo: et tunc veniens, offers munus tuum. Esto consentiens adversario tuo cito, dum es in via cum eo: ne forte tradat te adversarius iudici, et iudex tradat te ministro, et in carcerem mittaris. Amen, dico tibi, non exibis inde, donec reddas novissimum quadrantem.

essendo risuscitato da' morti, non muorai più: la morte non signoreggia più sopra lui. Perciocchè, ciò ch' egli è morto è morto al peccato una volta: ma ciò ch' egli vive, vive a Dio. Così ancora voi reputate che ben siete morti al peccato; ma che vivete a Dio, in Cristo Gesù, nostro Signore.

L' Evangelo. S. Matt. v. 20.

PERCIOCCHÉ io vi dico che, se la vostra giustizia non abunda più che *quella degli Scribi*, e de' Farisei, voi non entrerete punto nel Regno de' cieli. Voi avete udito che fu detto agli antichi, Non uccidere: e chiunque ucciderà sarà sottoposto al Giudizio. Ma io vi dico, che chiunque s' adira al suo fratello senza cagione, sarà sottoposto al giudizio: e chi gli avrà detto Raca, sarà sottoposto al Concistorio: e chi gli avrà detto Fatue, sarà sottoposto alla Geenna del fuoco. Se dunque tu offerisci la tua offerta sopra l'Altare, e quivi ti ricordi che il tuo fratello ha qualche cosa contr' a te: lascia quivi la tua offerta dinanzi all'Altare, e va e riconciliati prima col tuo fratello: ed allora vieni, ed offerisci la tua offerta. Il presto amichevole accordo col tuo avversario, mentre sei tra via con lui: che talora il tuo avversario non ti dia in man del giudice, e l' giudice ti dia in man del sergente, e sii cacciato in prigione. Io ti dico in verità, che tu non uscirai di là, finchè tu abbia pagato l' ultimo quattrino.

death hath no more dominion over him. For in that he died, he died unto sin once; but in that he liveth, he liveth unto God. Likewise reckon ye also yourselves to be dead indeed unto sin, but alive unto God through Jesus Christ our Lord.

The Gospel. St. Matth. v. 20.

JESUS said unto his disciples, Except your righteousness shall exceed the righteousness of the Scribes and Pharisees, ye shall in no case enter into the Kingdom of heaven. Ye have heard that it was said by them of old time, Thou shalt not kill: and whosoever shall kill, shall be in danger of the judgement: But I say unto you, That whosoever is angry with his brother without a cause shall be in danger of the judgement: and whosoever shall say to his brother, Raca, shall be in danger of the council: but whosoever shall say, Thou fool, shall be in danger of hell-fire. Therefore if thou bring thy gift to the altar, and there rememberest that thy brother hath ought against thee; leave there thy gift before the altar, and go thy way, first be reconciled to thy brother, and then come and offer thy gift. Agree with thine adversary quickly, whiles thou art in the way with him; lest at any time the adversary deliver thee to the judge, and the judge deliver thee to the officer, and thou be cast into prison. Verily I say unto thee, Thou shalt by no means come out thence, till thou hast paid the uttermost farthing.

flus, von den Todten erweckt, hinfort nicht stirbt; der Tod wird hinfort über ihn nicht herrschen. Denn das er gestorben ist, das ist er der Sünde gestorben zu einem Mal; das er aber lebet, das lebet er Gotte. Also auch ihr, haltet euch dafür, daß ihr der Sünde gestorben seyd, und lebet Gotte in Christo Jesu, unserm Herrn.

Das Evangelium. Matth. 5, 20—26.

Denn ich sage euch: Es sey denn eure Gerechtigkeit besser, denn der Schriftgelehrten und Pharisaer, so werdet ihr nicht in das Himmelreich kommen. Ihr habt gehört, daß zu den Alten gesagt ist: Du sollst nicht tödten, wer aber tödtet, der soll des Gerichts schuldig seyn. Ich aber sage euch: Wer mit seinem Bruder zürnet, der ist des Gerichts schuldig; wer aber zu seinem Bruder sagt: Nacha, der ist des Raths schuldig; wer aber sagt: Du Narr, der ist des hellschen Feuers schuldig. Darum wenn du deine Gabe auf dem Altare opferst, und wirst alda eingedenk, daß dein Bruder etwas wider dich habe, so laß alda vor dem Altare deine Gabe, und gehe zuvor hin, und verfühne dich mit deinem Bruder, und alsdann komm, und opfere deine Gabe. Sey willfertig deinem Widersacher bald, dieweil du noch bei ihm auf dem Wege bist, auf daß dich der Widersacher nicht demaleins überantworte dem Richter, und der Richter überantworte dich dem Diener, und werdest in den Kerker geworfen. Ich sage dir: Wahrlich, du wirst nicht von dannen heraus kommen, bis du auch den letzten Heller bezahlest.

ressuscité des morts, ne meurt plus; et que la mort n'a plus de domination sur lui. Car ce qu'il est mort, il est mort pour une fois au péché: mais ce qu'il est vivant, il est vivant à Dieu. Vous aussi, tout de même, faites votre compte que vous êtes morts au péché; mais vivans à Dieu en Jésus-Christ notre Seigneur.

L'Evangile, St. Matth. v. 20.

JESUS dit à ses disciples: si votre justice ne surpasse celle des scribes et des pharisiens, vous n'entrerez point dans le royaume des cieux. Vous avez entendu qu'il a été dit aux anciens, tu ne tueras point: et qui tuera sera punissable par jugement. Mais moi je vous dis: que quiconque se met en colère sans cause contre son frère, sera punissable par jugement: et celui qui dira à son frère, racha, sera punissable par le conseil: et celui qui lui dira, fou, sera punissable par la géhenne du feu. Si donc tu apportes ton offrande à l'autel, et que là il te souvienne que ton frère a quelque chose contre toi; laisse là ton offrande devant l'autel, et va te réconcilier premièrement avec ton frère, puis viens et offre ton offrande. Sois bientôt d'accord avec ta partie adverse, tandis que tu es en chemin avec elle; de peur que ta partie adverse ne te livre au juge, et que le juge ne te livre au sergent, et que tu ne sois mis en prison. En vérité je te dis, que tu ne sortiras point de là, jusqu'à ce que tu aies rendu le dernier quadrain.

de entre los muertos, ya no muere; la muerte no se enseñoreará mas de él. Porque en quanto al haber muerto por el pecado, murió una vez: mas en quanto al vivir, vive para Dios. Así tambien vosotros consideraos, que estais de cierto muertos al pecado, pero vivos para Dios en nuestro Señor Jesu-Christo.

El Evangelio. S. Matth. v. 20.

PORQUE os digo, que si vuestra justicia no fuere mayor que la de los Escribas y de los Fariseos, no entraréis en el reyno de los cielos. Oisteis que fué dicho á los antiguos: No matarás, y quien matare, obligado quedará á juicio. Mas yo os digo, que todo aquel que se enoja con su hermano, obligado será á juicio: y quien dixere á su hermano racha, obligado será á concilio: y quien dixere insensato, quedará obligado á la gehenna del fuego. Por tanto si fueres á ofrecer tu ofrenda al altar, y allí te acordares, que tu hermano tiene alguna cosa contra ti; dexa allí tu ofrenda delante del altar, y ve primeramente á reconciliarte con tu hermano; y entonces ven á ofrecer tu ofrenda. Acomodate luego con tu contrario, mientras que estás con él en el camino: no sea que tu contrario te entregue al juez, y el juez te entregue al ministro; y seas echado en la cárcel. En verdad te digo, que no saldrás de allí, hasta que pagues el ultimo quadrante.

Συναπτή.

ΚΥΡΙΕ πάσης ισχύος και δυνάμεως, ὁ πάντων τῶν ἀγαθῶν δοτὴρ καὶ χορηγὸς ὢν· ταῖς ἡμῶν διανοίαις τοῦνομάτος σου τὴν ἀγάπην ἐμφύτευσον, τὴν τῆς ἀληθοῦς θρησκείας προκοπὴν ἡμῖν ἐμπόισον, ἐν ἀπάσῃ τῇ ἀγαθῇ ἡμᾶς διατρέψον, καὶ ἐν αὐτῇ διὰ τοῦ μεγάλου ἐλέους σου ἡμᾶς διαφύλαξον, δι' Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Ῥωμ. στ'. ιθ'.

ἈΝΘΡΩΠΙΝΟΝ λέγω, διὰ τὴν ἀσθένειαν τῆς σαρκὸς ὑμῶν. Ὡσπερ γὰρ παρεστήσατε τὰ μέλη ὑμῶν δοῦλα τῇ ἀκαθαρσίᾳ καὶ τῇ ἀνομίᾳ εἰς τὴν ἀνομίαν, οὕτω νῦν παραστήσατε τὰ μέλη ὑμῶν δοῦλα τῇ δικαιοσίῃ εἰς ἁγιασμόν. Ὅτε γὰρ δούλοι ἦτε τῆς ἁμαρτίας, ἐλεύθεροι ἦτε τῇ δικαιοσίῃ. Τίνα οὖν καρπὸν ἔχετε τότε ἐφ' οἷς νῦν ἐπαισχύνεσθε; τὸ γὰρ τέλος ἐκείνων, θάνατος. Νυνὶ δὲ ἐλευθερωθέντες ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας, δουλωθέντες δὲ τῷ Θεῷ, ἔχετε τὸν καρπὸν ὑμῶν εἰς ἁγιασμόν· τὸ δὲ τέλος, ζωὴν αἰώνιον. Τὰ γὰρ ὀψώνια τῆς ἁμαρτίας, θάνατος· τὸ δὲ χάρισμα τοῦ Θεοῦ, ζωὴ αἰώνιος ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν.

Εὐαγγέλιον. Μάρκ. η'. α'.

ΕΝ ἐκείναις ταῖς ἡμέραις, παμπόλλου ὄχλου ὄντος, καὶ μὴ ἔχοντων τί φάγωσι, προσκαλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, λέγει αὐτοῖς· Σπλαγχνίζομαι ἐπὶ τὸν ὄχλον, ὅτι ἤδη ἡμέρας τρεῖς προσμένονσί μοι, καὶ οὐκ ἔχουσιν τί φάγωσι. Καὶ εἰς ἀπολύσω αὐτούς νῆσταις εἰς οἶκον αὐτῶν, ἐκλυθίσονται ἐν

Συναπτή.

ΚΥΡΙΕ πάσης ἰσχύος καὶ δυνάμεως, αὐτοργεῖς καὶ δοτὴρ πάντων τῶν ἀγαθῶν, ἐμφύτευσον εἰς τὰς καρδίας μας τὴν ἀγάπην τοῦ ἁγίου σου νοήματος, αἰξήσον εἰς ἡμᾶς τὴν ἀληθινὴν εὐσεβείαν, θρέψον μας μέ καθε ἀρετὴν, καὶ διὰ τὴν ἀπειρόν σου χάριν διαφύλαξον μας ἐν αὐτῇ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Ῥωμ. ε'. ιθ'.

ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΣ λαλῶ διὰ τὴν ἀσθένειαν τῆς σαρκὸς σας· καθὼς λοιπὸν παρεστήσατε τὰ μέλη σας δόλως τῆς ἀκαθαρσίας καὶ τῆς ἀνομίας εἰς τὸ ἡμᾶς κάμνετε ἀνομίαν· οὕτω τῶρα παραστήσατε τὰ μέλη σας δόλως τῆς δικαιοσύνης εἰς ἁγιασμόν. Διότι ὅταν εἰσθε δούλοι τῆς ἁμαρτίας, ἦσθε ἐλεύθεροι ἀπὸ τὴν δικαιοσύνην. Ποῖον λοιπὸν καρπὸν εἴχετε τότε, εἰς τὰ ὅσα τῶρα ἐντρέπεσθε πράγματα; διαπαικίζοντες τὰ τέλη αὐτῶν εἶναι θάνατος. Τῶρα δὲ ἐλευθερωθέντες ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας, δουλωθέντες δὲ εἰς τὸν Θεόν, ἔχετε τὸν καρπὸν σας εἰς ἁγιασμόν, καὶ τὸ τέλος ζωὴν ἔχετε αἰώνιον. Ἐπειδὴ ἡ πληρωμὴ τῆς ἁμαρτίας εἶναι θάνατος τὸ δὲ χάρισμα τοῦ Θεοῦ, ζωὴ αἰώνιος, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν.

Εὐαγγέλιον. Μάρκ. η'. α'.

Εἰς ἐκείναις ταῖς ἡμέραις ὁ ὄχλος ἦτον πολλὸς, καὶ μὴ ἔχοντες τί φάγωσι, καλεσάμενος τοὺς μαθητὰς του, τοῖς λέγει. Σπλαγχνίζομαι τὸν ὄχλον· ὅτι ἤδη εἶναι τρεῖς ἡμέραι προσμένοντές με καὶ δὲν ἔχω τί φάγωσι· καὶ ἂν τοὺς ἀφήσω νηστῆς να ὑπάγωσιν εἰς τὴν οἰκίαν τῆς θέλῃσιν ἀποκάμειν εἰς τὸν δρόμον.

DOMINICA SEPTIMA POST TRINITATEM.

LA SETTIMA DOMENICA DOPO LA TRINITA.

Collecta.

La Collecta.

DEUS virtutum et omnis fortitudinis, bonorum omnium auctor et largitor! cordibus nostris amorem nominis tui inserere: veræ religionis incrementum in nobis promove: iis quæ bona sunt, nos innutri; et innutritos clementissime custodi, per Jesum Christum, Dominum nostrum. Amen.

O SIGNORE d' ogni forza e potenza, che sei l' autore, e donatore di tutto quel che è buono, pianta ne' cuori nostri l' amor del tuo santo Nome, accresci in noi vera divozione, pasturaci d' ogni virtù, e per tua grazia infinita, mantienici in essa per Gesù Cristo, nostro Signore. Amen.

L' Epistola. Rom. vi. 19.

IO parlo nella maniera degli uomini, per la debolezza della vostra carne; perciocchè siccome già prestate le vostre membra ad esser serve alla bruttura, ed all' iniquità, per commetter l' iniquità; così ora dovete prestare le membra ad esser serve alla giustizia, a santificazione. Perciocchè, allorchè voi eravate servi del peccato, voi eravate franchi della giustizia. Qual frutto adunque avevate allora nelle cose del peccato, quali ora vi vergognate? conciosiacosachè la fin d' esse sia la morte. Ma ora, essendovi stati frangati dal peccato, e fatti servi a Dio, voi avete il vostro frutto a santificazione, ed alla fine vita eterna. Perciocchè il salario del peccato è la morte: ma il dono di Dio è la vita eterna, in Cristo Gesù, nostro Signore.

L' Evangelo. S. Mar. viii. 1.

Epistola. Rom. vi. 19.

HUMANUM dico, propter infirmitatem carnis vestræ. Sicut enim exhibuistis membra vestra servire immunditiæ, et iniquitati ad iniquitatem; ita nunc exhibete membra vestra servire iustitiæ, in sanctificationem. Cum enim servi essetis peccati, liberi fuistis iustitiæ. Quem ergo fructum habuistis tunc in illis, in quibus nunc erubescitis? Nam finis illorum mors est. Nunc vero liberati a peccato, servi autem facti Deo, habetis fructum vestrum in sanctificationem, finem vero vitam æternam. Stipendia enim peccati mors. Gratia autem Dei, vita æterna, in Christo Jesu, Domino nostro.

Evangelium. S. Marc. viii. 1.

IN diebus illis, cum turba multa esset, nec habere quod manducarent; convocatis discipulis, ait illis Jesus: Misereor super turbam: quia, ecce, jam triduo sustinent me, nec habent, quod manducent. Et,

IN que' giorni, essendo la moltitudine grandissima, e non avendo da mangiare, Gesù chiamati a sé i suoi discepoli, disse loro, ho pietà di questa moltitudine: perciocchè già tre giorni continui dimora appresso me, e non ha da mangiare. E, se io gli

The Collect.

LORD of all power and might, who art the author and giver of all good things; Graft in our hearts the love of thy Name, increase in us true religion, nourish us with all goodness, and of thy great mercy keep us in the same; through Jesus Christ our Lord. *Amen.*

The Epistle. Rom. vi. 19.

I SPEAK after the manner of men, because of the infirmity of your flesh: for as ye have yielded your members servants to uncleanness, and to iniquity, unto iniquity; even so now yield your members servants to righteousness, unto holiness. For when ye were the servants of sin, ye were free from righteousness. What fruit had ye then in those things whereof ye are now ashamed? for the end of those things is death. But now being made free from sin, and become servants to God, ye have your fruit unto holiness, and the end everlasting life. For the wages of sin is death: but the gift of God is eternal life, through Jesus Christ our Lord.

The Gospel. St. Mark viii. 1.

IN those days the multitude being very great, and having nothing to eat, Jesus called his disciples unto him, and saith unto them, I have compassion on the multitude, because they have now been with me three days, and have nothing to eat:

Am siebenten Sonntage nach Trinit.

Die Collecte.

DHerr aller Stärke und aller Macht, der du der Urheber und Geber aller Guten bist! Pflanze in unsere Herzen die Liebe deines Namens, vermehre in uns die wahre Gottesfurcht, nähre in uns alles Gute und erhalte uns darin, nach deiner großen Barmherzigkeit, durch Jesum Christum, unsern Herrn. *Amen.*

Die Epistel. Röm. 6, 19 bis Ende.

Ich muß menschlich davon reden, um der Schwachheit willen eures Fleisches. Gleichwie ihr eure Glieder begeben habt zum Dienste der Unreinigkeit, und von einer Ungerechtigkeit zu der andern: also begehbet nun auch eure Glieder zum Dienste der Gerechtigkeit, daß sie heilig werden. Denn da ihr der Sünde Knechte waret, da waret ihr frey von der Gerechtigkeit. Was hattet ihr nun zu der Zeit für Frucht? Welcher ihr euch jetzt schämet: denn das Ende derselbigen ist der Tod. Nun ihr aber seyd von der Sünde frey, und Gottes Knechte geworden, habt ihr eure Frucht, daß ihr heilig werdet, das Ende aber das ewige Leben. Denn der Tod ist der Sünden Sold; aber die Gabe Gottes ist das ewige Leben, in Christo Jesu, unserm Herrn.

Das Evangelium. Marc. 8, 1—9.

Zu der Zeit, da viel Volks da war, und hatten nichts zu essen, rief Jesus seine Jünger zu sich, und sprach zu ihnen: Mich jammert des Volks, denn sie haben nun drey Tage bey mir verharret, und haben nichts zu essen, und wenn ich sie ungeessen von mir heim ließe gehen, würden

La Collecte.

DIEU tout-puissant, à qui appartient la force, et qui es l'auteur de tout bien et de tout don parfait; imprime dans nos cœurs l'amour de ton nom, augmente en nous la véritable piété, remplis-nous de toutes les vertus, et nous y affermis par Jésus-Christ notre Seigneur. *Amen.*

L'Épître. Rom. vi. 19.

JE parle à la façon des hommes, à cause de l'infirmité de votre chair: comme donc vous avez appliqué vos membres pour servir à la souillure et à l'iniquité, pour commettre l'iniquité; ainsi appliquez maintenant vos membres pour servir à la justice, en sainteté. Car lorsque vous étiez esclaves du péché, vous étiez libres quant à la justice. Quel fruit donc aviez-vous alors des choses dont maintenant vous avez honte? certes, leur fin est la mort. Mais maintenant que vous êtes affranchis du péché, et asservis à Dieu, vous avez votre fruit dans la sanctification, et pour fin la vie éternelle. Car les gages du péché, c'est la mort; mais le don de Dieu c'est la vie éternelle, par Jésus-Christ notre Seigneur.

L'Évangile. St. Marc. viii. 1.

EN ces jours-là, comme il y avoit là une fort grande multitude, et qu'ils n'avoient rien à manger, Jésus appela ses disciples, et leur dit: je suis ému de compassion envers cette multitude, car il y a déjà trois jours qu'ils ne bougent d'avec moi, et ils n'ont rien à manger: et si je les renvoie à

LA SEPTIMA DOMINICA DESPUES
DE LA TRINIDAD.*La Colecta.*

ODIOS Omnipotente, Autor y Dador de todo bien; inxiere en nuestros corazones el amor de tu Santo Nombre, acrecienta en nosotros la verdadera Religion, nutrenos con toda especie de virtudes, y haz por tu gran Clemencia, que perseveremos en ellas, mediante Jesu-Christo nuestro Señor. *Amen.*

La Epistola. Rom. vi. 19.

COSA humana os digo por la flaqueza de vuestra carne: que como para maldad ofrecisteis vuestros miembros, que sirviesen á la inmundicia, y á la iniquidad; así para santificación ofreced ahora vuestros miembros, que sirvan á la justicia. Porque quando erais siervos del pecado, fuisteis libres de la justicia. ¿Y qué fruto tuvisteis entonces en aquellas cosas, de que ahora os avergonzáis? Pues el fin de ellas es muerte. Mas ahora que estais libres del pecado, y que habeis sido hechos siervos de Dios; teneis vuestro fruto en santificación, y por fin la vida eterna. Porque los gages del pecado son muerte: mas la gracia de Dios es vida perdurable en nuestro Señor Jesu-Christo.

El Evangelio. S. Marc. viii. 1.

EN aquellos dias como el pueblo hubiese concurrido otra vez en grande número, y no tuviesen que comer, llamando Jesus á sus discípulos, les dixo: compasion tengo de estas gentes: porque tres dias ha que están conmigo, y no tienen que comer:

DOMINICA OCTAVA POST TRINITATEM.

τῇ ὁδῷ· τινὲς γάρ αὐτῶν μακρόθεν ἦκουσι. Καὶ ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· Πόθεν τοῦτο; δυνήσεται τις ὧδε χορτίσαι ἄρτων ἐπ' ἐρημίας; Καὶ ἐπρωτὰ αὐτοῖς· Πόσους ἔχετε ἄρτους; Οἱ δὲ εἶπον· Ἑπτὰ· Καὶ παρήγγειλε τῷ ὄχλῳ ἀναπεσεῖν ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ λαβὼν τούς ἐπτὰ ἄρτους, εὐχαριστήσας ἔκλασε, καὶ ἐδίδου τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, ἵνα παραθῶσι· καὶ παρέθηκαν τῷ ὄχλῳ. Καὶ εἶχον ἰχθυῖα ὀλίγα· καὶ εὐλογῆσας, εἶπε παραθεῖναι καὶ αὐτά. Ἐφαγον δὲ, καὶ ἐχορτάσθησαν· καὶ ἤσαν περισσεύματα κλασμάτων, ἐπτὰ σπυρίδας. Ἦσαν δὲ οἱ φαγόντες ὡς τετρακισχίλιοι· καὶ ἀπέλυσεν αὐτοὺς.

ΚΥΡΙΑΚΗ ἡ ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

Συναπτή.

Ὁ ΘΕΟΣ, οὐπὲρ ἀδιάλειπτος πρόνοια πάντα τὰ ἐν οὐρανῷ τε καὶ ἐπὶ τῆς γῆς διοικεῖ· Ταπεινῶς σου δεόμεθα, ἀπείργειν ἀφ' ἡμῶν πάντα τὰ βλαβερὰ, καὶ τὰ ἡμῖν ὠφέλιμα δωρεῖσθαι, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Ῥωμ. ἡ. ιβ'.

ΟΡΑ οὖν, ἀδελφοί, ὀφείλεται ἐσμέν οὐ τῇ σαρκί, τοῦ κατὰ σάρκα ζῆν. Εἰ γὰρ κατὰ σάρκα ζῆτε, μέλλετε ἀποθνήσκειν· εἰ δὲ πνεύματι τὰς πράξεις τοῦ σώματος θανατοῦτε, ζήσεσθε. Ὅσοι γὰρ πνεύματι Θεοῦ ἄγονται, οὗτοι εἰσιν υἱοὶ Θεοῦ. Οὐ γὰρ ἐλάβετε πνεῦμα δουλείας πάλιν εἰς φόβον, ἀλλ' ἐλάβετε

si dimiserò eos jejunos in domum suam, deficient in via: quidam enim ex eis de longe venerunt. Et responderunt ei discipuli sui: Unde illos quis poterit hic saturare panibus in solitudine? Et interrogavit eos: Quot panes habetis? Qui dixerunt, Septem. Et præcepit turbæ discumbere super terram. Et accipiens septem panes, gratias agens, fregit; et dabat discipulis suis, ut apponerent: et apposuerunt turbæ. Et habebant pisciculos paucos: et ipsos benedixit, et jussit apponi. Et manducaverunt, etsaturati sunt; et sustulerunt quod superfuera de fragmentis, septem sportas. Erant autem, qui manducaverant, quasi quatuor millia: et dimisit eos.

DOMINICA OCTAVA POST TRINITATEM.

Collecta.

DEUS! cujus nunquam deficiens providentia cuncta moderatur tam in cælo quam in terra; te supplices rogamus, ut noxia omnia a nobis avertas, et omnia profutura nobis largiaris, per Jesum Christum, Dominum nostrum. Amen.

Epistola. Rom. viii. 12.

FRATRES! debitores sumus; non carni, ut secundum carnem vivamus. Si enim secundum carnem vixeritis, moriemini. Si autem spiritu facta carnis mortificaveritis, vivetis. Quicumque enim spiritu Dei agun-

τον ἐπειδὴ κάπποιοι ὑπ' αὐτοὺς ἤλθασιν ἀπὸ μακρόθεν. Καὶ οἱ μαθηταὶ τῶν ἀπεκρίθησαν. Πόθεν δύναται τις ἐδῶ ἐν τῇ ἐρημίᾳ· να τὴν χορτάσῃ ψωμί; Καὶ τὸς ἐρωτᾷ· Πόσα ψωμῖα ἔχετε; Καὶ τὸς λέγων· Ἑπτὰ. Καὶ ἐπρόσταξε τὸν ὄχλον· να καθίσῃ ἐπὶ τὴν γῆν· κυμαλαβὼν δὲ τὰ ἐπτὰ ψωμῖα, εὐχαριστήσας τὰς ἐκοψε καὶ τὰ ἐδωκε τῶν μαθητῶν του· να τὰς βάλωσιν ἐμπροσθεν τῶ λαῷ, καὶ τὰ ἐπρόσφεραν τῇ λαῷ. Εἶχον καὶ ὀλίγα ὑψαράκια καὶ εὐλόγησας, εἶπε· να τὰ προσφέρωσι καὶ αὐτά. Ἐφαγον δὲ καὶ ἐχορτάσθησαν, καὶ ἐσηκώσαν τὰ περισσεύματα τῶν κομματίων ἐπτὰ κοφίνων. Ἐκείνοι δὲ ὅπῃ ἔφαγον ἦσαν ὥς τέσσαρες χιλιάδες· καὶ ὕστερα τοὺς ἀπόλυσε.

ΚΥΡΙΑΚΗ ἡ ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

Συναπτή.

Ὁ ΘΕΟΣ, τῇ ὁποίᾳ ἡ ἀκατάπαυστος πρόνοια κυβερνᾷ πάντα τὰ ἐν ἡμῶν καὶ ἐπὶ τῆς γῆς, σε παρακαλῶμεν ταπεινῶς, λυτρώσόν μας ἀπὸ κάθε βλαβερὸν πρᾶγμα, καὶ δώρησόν μας τὸ ὅσα μᾶς εἶναι ὠφέλιμα διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Ῥωμ. ἡ. ιβ'.

ΔΟΙΜΟΝ ἀδελφοί, ἡμεῖς εἰμεθα χρεώσταται ὅχι εἰς τὴν σάρκα, να ζῶμεν κατὰ τὴν σάρκα· ἐπειδὴ εἰν καὶ ζητε σαρκικῶς μέλλετε να ἀποθάνητε· ἀλλὰ εἰν με τὸ πνεῦμα θανατοῶσθε τὰς πράξεις τοῦ σώματος, θέλετε ζῆσιν. Ἐπειδὴ ὅσοι κυβερνῶνται ἀπὸ τοῦ πνεῦμα τοῦ Θεοῦ, οὗτοι εἶναι υἱοὶ Θεοῦ. Διατ

vando digiuni a casa, verranno meno tra via: perciocchè alcuni di loro son venuti di lontano. Ed i suoi discepoli gli risposero, Onde potrebbe alcuno saziar costoro di pane qui in luogo deserto? Ed egli comandò loro, Quanti pani avete? Ed essi dissero, Sette. Ed egli ordinò alla moltitudine, che si coricasse in terra: e, presi sette pani, e rendute grazie, gli ruppe, e diede a' suoi discepoli, acciocchè gli potessero dinanzi alla moltitudine: ed essi glielo posero dinanzi. Aveano ancora alcuni pochi pescetti: ed, avendo fatta la benedizione, comandò di porre quegli ancora dinanzi a loro. Ed essi mangiarono, e furono saziati: ed i discepoli levarono degli avanzati de' pezzetti sette panieri. (Or que' che aveano mangiato erano intorno a quattro mila) Poi gli licenziò.

L' OTTAVA DOMENICA DOPO LA TRINITA.

La Collecta.

O DIO, la cui continua provvidenza governa tutto quello che è in cielo, e in terra; noi ti supplichiamo umilissimamente, di liberarci da tutto quello che ci può esser nocivo, e darci quello che tu sai esserci utile per Gesù Cristo. Amen.

L' Epistola. Rom. viii. 12

PERCIO, fratelli, noi siamo debitori, non alla carne, per viver secondo la carne. Perciocchè, se voi vivete secondo la carne, voi morrete: ma, se per lo Spirito mortificate gli atti del corpo, voi viverete. Conciosia-

And if I send them away fasting to their own houses, they will faint by the way; for divers of them came from far. And his disciples answered him, From whence can a man satisfy these men with bread here in the wilderness? And he asked them, How many loaves have ye? And they said, Seven. And he commanded the people to sit down on the ground: And he took the seven loaves, and gave thanks, and brake, and gave to his disciples to set before them; and they did set them before the people. And they had a few small fishes; and he blessed, and commanded to set them also before them. So they did eat, and were filled: and they took up of the broken meat that was left, seven baskets. And they that had eaten were about four thousand. And he sent them away.

EIGHTH SUNDAY AFTER TRINITY.

The Collect.

O GOD, whose never-failing providence ordereth all things both in heaven and earth; We humbly beseech thee to put away from us all hurtful things, and to give us those things which be profitable for us, through Jesus Christ our Lord. Amen.

The Epistle. Rom. viii. 12.

BRETHREN, we are debtors, not to the flesh, to live after the flesh. For if ye live after the flesh, ye shall die; but if ye

sie auf dem Wege verschmachten. Denn etliche waren von ferne gekommen. Seine Jünger antworteten ihm: Woher nehmen wir Brodt hier in der Wüste, daß wir sie sättigen? Und er fragte sie: Wie viel habt ihr Brodt? Sie sprachen: Sieben. Und er gebot dem Volke, daß sie sich auf die Erde lagerten. Und er nahm die sieben Brodte, und dankte, und brach sie, und gab sie seinen Jüngern, daß sie dieselbigen vorlegten: und sie legten dem Volk vor. Und hatten ein wenig Fischelein, und er dankte, und hieß dieselbigen auch vortragen. Sie aßen aber und wurden satt, und hoben die übrigen Broden auf, sieben Körbe. Und ihrer waren bey vier tausend, die da gegessen hatten, und er ließ sie von sich.

Am achten Sonntage nach Trinitatis.

Die Collecte.

O Gott, dessen nie ruhende Vorsehung Alles ordnet und leitet, was im Himmel und auf Erden ist! In Demuth bitten wir dich, entferne von uns Alles, was uns schaden kann, und schenke uns, was uns nützlich ist, durch Jesum Christum, unsern Herrn. Amen.

Die Epistel. Röm. 8, 12—17.

So sind wir nun, liebe Brüder, Schulner, nicht dem Fleische, daß wir nach dem Fleische leben. Denn wo ihr nach dem Fleische lebet, so werdet ihr sterben müssen: wo ihr aber durch den Geist des Fleisches Geschäfte tödtet, so werdet ihr leben. Denn welche der Geist Gottes treibt, die sind Gottes Kinder. Denn ihr habt

jeun en leurs maisons, ils tomberont en défaillance par le chemin; car quelques-uns d'eux sont venus de loin. Et ses disciples lui répondirent: d'où les pourra-t-on rassasier de pain ici dans un désert? Et il leur demanda: combien avez-vous de pains? ils lui dirent: sept. Alors il commanda aux troupes de s'asseoir par terre: et il prit les sept pains, et après avoir rendu grâces il les rompit, et les donna à ses disciples, pour les mettre devant les troupes; et ils les mirent devant elles. Ils avoient aussi quelque peu de petits poissons; et après qu'il eut rendu grâces, il commanda qu'ils les leur missent aussi devant. Et ils en mangèrent, et furent rassasiés: et on remporta du reste des pièces de pain, sept corbeilles. Or ceux qui en avoient mangé étoient environ quatre mille. Et ensuite il leur donna congé.

LE HUITIEME DIMANCHE APRES LA TRINITE.

La Collecte.

O DIEU, dont la providence infaillible règle tout sur la terre et dans le ciel; éloigne de nous, nous t'en supplions, les choses qui pourroient nous nuire, et nous accorde celles qui nous sont véritablement utiles, par Jésus-Christ notre Seigneur. Amen.

L'Épître. Rom. viii. 12.

MES frères, nous sommes débiteurs, non point à la chair, pour vivre selon la chair: car si vous vivez selon la chair, vous mourrez; mais si par l'Esprit vous mortifiez les faits du corps, vous vivrez. Or tous ceux qui sont conduits par l'esprit de Dieu, sont

y si los enviare en ayunas á su casa, desfallecerán en el camino: pues algunos de ellos han venido de lejos. Y sus discipulos le respondieron: ¿De dónde podrá alguno hartarlos de pan aquí en esta soledad? Y les preguntó: ¿Quántos panes teneis? Ellos dixeron: Siete. Y mandó á la gente que se recostase sobre la tierra. Y tomando los siete panes, dando gracias, los partió, y dió á sus discípulos para que los distribuyesen, y los distribuyeron entre la gente. Tenian tambien unos pocos pececillos: y los bendixo, y mandó, que tambien se los distribuyesen. Y comieron, y se hartaron, y alzáron de los pedazos que habian sobrado, siete espuestas. Y eran los que habian comido como quatro mil: y los despidió.

LA OCTAVA DOMINICA DESPUES DE LA TRINIDAD.

La Colecta.

O DIOS, cuya infalible Providencia ordena todas las cosas en cielo y tierra; suplicámote con toda humildad, que te plegas de apartar de nosotros todo lo que nos puede dañar, y de otorgarnos lo que nos es útil y saludable, mediante Jesu-Christo nuestro Señor. Amen.

La Epistola. Rom. viii. 12.

POR tanto, hermanos, somos deudores no á la carne, para que vivamos segun la carne. Porque si viviéreis segun la carne, moriréis: mas si por el espíritu hiciéreis morir los hechos de la carne, vivireis. Por-

πνεῦμα νίθεσίας, ἐν ᾧ κρίζομεν, Ἰββᾶ ὁ πατήρ. Αὐτό τὸ πνεῦμα συμμάρτυρεί τῶ πνεύματι ἡμῶν ὅτι ἐσμέν τέκνα Θεοῦ. Εἰ δὲ τέκνα, καὶ κληρονόμοι κληρονόμοι μὲν Θεοῦ, συγκληρονόμοι δὲ Χριστοῦ· εἴπερ συμπάσχουμεν, ἵνα καὶ συνδόξασθῶμεν.

Εὐαγγέλιον. Μαθ. ζ'. ιε'.

ΠΡΟΣΕΧΕΤΕ δὲ ἀπὸ τῶν ψευδοπροφητῶν, οἵτινες ἔρχονται πρὸς ὑμᾶς ἐν ἐνδύμασι προβάτων, ἔσθωθεν δὲ εἰσι λύκοι ἄρπαγες. Ἀπὸ τῶν καρπῶν αὐτῶν ἐπιγινώσθε αὐτούς. Μή τι συλλέγουσιν ἀπὸ ἀκανθῶν σταφυλὴν, ἢ ἀπὸ τριβόλων σῦκα; οὕτω πᾶν δένδρον ἀγαθὸν καρποῦς καλοῦς ποιεῖ· τὸ δὲ σαπρὸν δένδρον καρποῦς πονηροῦς ποιεῖ. Οὐ δύναται δένδρον ἀγαθὸν καρποῦς πονηροῦς ποιεῖν, οὐδὲ δένδρον σαπρὸν καρποῦς καλοῦς ποιεῖν. Πᾶν δένδρον μὴ ποιοῦν καρπὸν καλὸν ἐκκόπτεται, καὶ εἰς πῦρ βιάλλεται. Ἄραγε ἀπὸ τῶν καρπῶν αὐτῶν ἐπιγινώσθε αὐτούς. Οὐ πᾶς ὁ λέγων μοι, Κύριε, Κύριε, εἰσελεύσεται εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν· ἀλλ' ὁ ποιῶν τὸ θέλημα τοῦ πατρὸς μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς.

ΚΥΡΙΑΚΗ Θ', ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

Συναπτή.

ΔΩΡΗΣΑΙ ἡμῖν, Κύριε, δεόμεθά σου, τὸ πνεῦμα τοῦ διαλογίζεσθαι τε καὶ ἐργάζεσθαι

tur, ii sunt filii Dei. Non enim accepistis spiritum servitutis iterum in timore: sed accepistis spiritum adoptionis filiorum Dei, in quo clamamus, Abba, (Pater.) Ipse enim spiritus testimonium reddit spiritui nostro, quod sumus filii Dei. Si autem filii; et hæredes; hæredes quidem Dei, cohæredes autem Christi; si tamen compatimur, ut et conglorificemur.

Evangelium. S. Matth. vii. 15.

ATTENDITE a falsis prophetis, qui veniunt ad vos in vestimentis ovium, intrinsecus autem sunt lupi rapaces. A fructibus eorum cognoscetis eos. Numquid de spinis colligunt uvas, aut de tribulis ficus? Sic omnis arbor bona fructus bonos facit; mala autem arbor malos fructus facit. Non potest arbor bona malos fructus facere, neque arbor mala bonos fructus facere. Omnis arbor, quæ non facit fructum bonum, excidetur, et in ignem mittetur. Igitur ex fructibus eorum cognoscetis eos. Non omnis, qui dicit mihi, Domine, Domine, intrabit in regnum cælorum; sed qui facit voluntatem Patris mei, qui in cælis est.

DOMINICA NONA POST TRINITATEM.

Collecta.

LARGIRE nobis, quæsumus, Domine, spiritum, cujus ope, recta omnia semper et

δὲν ἐλάβετε πνεῦμα θαλείας πάλιν εἰς φόβον, ἀλλ' ἐλάβετε πνεῦμα νίθεσίας, διὰ τὸ ὁποῖον κρίζομεν, Ἰββᾶ, ὁ πατήρ. Αὐτό τὸ πνεῦμα εἰς τὸ πνεῦμα μας συμμάρτυρεί, ὅτι εἴμεθα τέκνα τοῦ Θεοῦ· καὶ εἴμεθα τέκνα, εἴμεθα καὶ κληρονόμοι κληρονόμοι μὲν τοῦ Θεοῦ, συγκληρονόμοι δὲ τοῦ Χριστοῦ· εἴπερ καὶ πάθομεν με αὐτὸν, ἵνα δοξασθῶμεν ἀκάμ.

Εὐαγγέλιον. Μαθ. ζ'. ιε'.

ΦΥΛΑΓΕΣΘΕ ἀπὸ τῶν ψευδοπροφητῶν οἵτινες ἔρχονται πρὸς σᾶς με φόρεμα προβάτων, ἔσθωθεν δὲ εἰναι λύκοι ἄρπαγες. Ἀπὸ τοῦ καρποῦς τῶν θέλετε τὴν γνώρισε. Μήπως τρυγῶσι σταφύλια ἀπὸ ἀκανθῶν, καὶ σῦκα ἀπὸ τριβόλων; Οὕτω καθε δένδρον ἀγαθόν, καλὸς καρπὸς ποιεῖ· τὸ δὲ σαπρὸν δένδρον, ποιεῖ πονηρὸς καρπὸς. Δὲν δύναται δένδρον καλὸν ἢ δόση πονηρὸς καρπὸς, ὁδὲ δένδρον σαπρὸν ἢ δόση καλὸς καρπὸς. Κάθε δένδρον μὴ δίδον καρπὸν καλόν, κόπτεται καὶ βάνεται εἰς τὴν φωτίαν. Σεῖς λοιπὸν θέλετε τοῖς διαγνωρίσει ἀπὸ τῶν καρπῶν τῶν. Ὅχι κάθε ἄνθρωπος ὁ ὁποῖος μοῦ λέγει· Κύριε, Κύριε, θέλει ἔμβειν εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν, ἀλλὰ ὁ ποιῶν τὸ θέλημα τοῦ εἰς τὸν οὐρανὸν πατρὸς μου.

ΚΥΡΙΑΚΗ Θ', ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

Συναπτή.

ΣΕ παρακαλῶμεν Κύριε ἐμπνευσόν μας τοῖς τῶν τρόπων ὅπως ἡμεῖς στοχαζόμεθα, καὶ ἡμεῖς

cosachè tutti coloro, che son condotti per lo Spirito di Dio, sieno figliuoli di Dio. Perciocchè voi non avete dinuovo ricevuto lo Spirito di servitù, a timore; anzi avete ricevuto lo Spirito d' adozione, per il quale gridiamo Abba, Padre. Quel medesimo Spirito rende testimonianza allo spirito nostro, che noi siamo figliuoli di Dio. E se siamo figliuoli, siamo ancora eredi; eredi di Dio, e coeredi di Cristo; se pur sofferiamo con lui, acciocchè ancora con lui siamo glorificati.

L'Evangelo. S. Matt. vii. 15.

OR, guardatevi da' falsi profeti, i quali vengono a voi in abito di pecore; ma dentro son lupi rapaci. Voi gli riconoscerete da' frutti loro: colgoli uve dalle spine, o fichi da' triboli? Così, ogni buono alberco fa buoni frutti; ma l' albero malvagio fa frutti cattivi. L' albero buono non può far frutti cattivi, nè l' albero malvagio far frutti buoni. Ogni albero che non fa buon frutto è tagliato, e gittato nel fuoco. Voi adunque gli riconoscerete da' lor frutti. Non chiunque mi dice, Signore, Signore, entrerà nel Regno de' cieli; ma chi fa la volontà del Padre mio, ch' è ne' cieli.

LA DOMENICA NONA DOPO LA TRINITA.

La Collecta.

NOI ti supplichiamo, Signore, d' ispirarci in tal modo, che pensiamo e facciamo sempre

through the Spirit do mortify the deeds of the body, ye shall live. For as many as are led by the Spirit of God, they are the sons of God. For ye have not received the spirit of bondage again to fear; but ye have received the spirit of adoption, whereby we cry, Abba, Father. The Spirit itself beareth witness with our spirit, that we are the children of God: And if children, then heirs; heirs of God, and joint-heirs with Christ; if so be that we suffer with him, that we may be also glorified together.

The Gospel. St. Matth. vii. 15.

BEWARE of false prophets, which come to you in sheep's clothing, but inwardly they are ravening wolves. Ye shall know them by their fruits: Do men gather grapes of thorns, or figs of thistles? Even so every good tree bringeth forth good fruit; but a corrupt tree bringeth forth evil fruit. A good tree cannot bring forth evil fruit; neither can a corrupt tree bring forth good fruit. Every tree that bringeth not forth good fruit, is hewn down, and cast into the fire. Wherefore by their fruits ye shall know them. Not every one that saith unto me, Lord, Lord, shall enter into the kingdom of heaven; but he that doeth the will of my Father which is in heaven.

NINTH SUNDAY AFTER TRINITY.

The Collect.

GRANT to us, Lord, we beseech thee, the spirit to think and do always such things as be rightful; that we, who cannot

nicht einen knechtlichen Geist empfangen, daß ihr euch abermal fürchten müßtet, sondern ihr habt einen kindlichen Geist empfangen, durch welchen wir rufen: Abba, lieber Vater! Derselbige Geist giebt Zeugniß unserm Geiste, daß wir Gottes Kinder sind. Sind wir denn Kinder, so sind wir auch Erben, nämlich Gottes Erben, und Miterben Christi, so wir anders mit leiden, auf daß wir auch mit zur Herrlichkeit erhoben werden.

Das Evangelium. Matth. 7, 15—21.

Sehet euch vor, vor den falschen Propheten, die in Schafstheiden zu euch kommen, Inwendig aber sind sie reißende Wölfe. An ihren Früchten sollt ihr sie erkennen. Kann man auch Trauben lesen von den Dornen, oder Feigen von den Disteln? Also ein jeglicher guter Baum bringet gute Früchte, aber ein fauler Baum bringet arge Früchte. Ein guter Baum kann nicht arge Früchte bringen, und ein fauler Baum kann nicht gute Früchte bringen. Ein jeglicher Baum, der nicht gute Früchte bringet, wird abgehauen, und ins Feuer geworfen. Darum an ihren Früchten sollt ihr sie erkennen. Es werden nicht alle, die zu mir sagen: Herr, Herr! in das Himmelreich kommen, sondern die den Willen thun meines Vaters im Himmel.

Am neunten Sonntage nach Trinit.

Die Collecte.

Herr, wir bitten dich, verleihe uns den Geist immer zu denken und zu thun, was recht

enfants de Dieu. Car vous n'avez point reçu un esprit de servitude, pour être encore dans la crainte; mais vous avez reçu l'esprit d'adoption, par lequel nous crions: Abba, Père. C'est ce même esprit qui rend témoignage avec notre esprit, que nous sommes enfants de Dieu. Et si nous sommes enfants, nous sommes donc héritiers; héritiers, dis-je, de Dieu, et cohéritiers de Christ: si nous souffrons avec lui, afin que nous soyons aussi glorifiés avec lui.

L'Evangile. St. Matth. vii. 15.

DONNEZ-vous garde des faux prophètes, qui viennent à vous en habit de brebis, mais qui au dedans sont des loups ravissans. Vous les connoîtrez à leurs fruits. Cueille-t-on les raisins des épines, ou les figues des chardons? Ainsi, tout bon arbre fait de bon fruit; mais le mauvais arbre fait de mauvais fruit. Le bon arbre ne peut point faire de mauvais fruit; ni le mauvais arbre faire de bon fruit. Tout arbre qui ne fait point de bon fruit, est coupé, et jeté au feu. Vous les connoîtrez donc à leurs fruits. Tous ceux qui me disent: Seigneur, Seigneur, n'entreront pas dans le royaume des cieux: mais celui qui fait la volonté de mon Père qui est aux cieux.

LE NEUVIEME DIMANCHE APRES LA TRINITE.

La Collecte.

DONNE-nous, Seigneur, nous t'en supplions, l'esprit de discernement, pour ne rien penser et ne rien faire qui ne soit juste

que todos los que son movidos por el Espíritu de Dios, los tales son hijos de Dios. Porque no habeis recibido el espíritu de servidumbre para estar otra vez con temor; sino que habeis recibido el espíritu de adopción de hijos, por el qual clamamos: Abba, (Padre). Porque el mismo Espíritu dá testimonio á nuestro espíritu, que somos hijos de Dios. Y si hijos, tambien herederos: herederos verdaderamente de Dios, y coherederos de Christo: pero si padecemos con él, para que seamos tambien glorificados con él.

El Evangelio. S. Matth. vii. 15.

GUARDAOS de los falsos Prophetas, que vienen á vosotros con vestidos de ovejas, y dentro son lobos robadores. Por sus frutos los conoceréis. ¿Por ventura cogen uvas de los espinos, ó higos de los abrojos? Así todo árbol bueno lleva buenos frutos: y el mal árbol lleva malos frutos. No puede el árbol bueno llevar buenos frutos. Todo árbol, que no lleva buen fruto, será cortado, y metido en el fuego. Así pues, por los frutos de ellos los conoceréis. No todo el que me dice, Señor, Señor, entrará en el reyno de los cielos, sino el que hace la voluntad de mi Padre, que está en los cielos.

LA NONA DOMINICA DESPUES DE LA TRINIDAD.

La Collecta.

SUPPLICAMOSTE Señor, que te plega de darnos el Espíritu de pensar y hacer siempre lo que es justo y bueno; para que

τὰ ὄντως ὁρᾷ, ἵνα οἱ ἄνεν σου οὐδὲν ἄγαθόν ποιεῖν δυνάμενοι, παρὰ σου κραταιωθέντες, κατὰ τὸ θέλημά σου διαίkein τὸν βίον δυνήσῃμεν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. α' Κορ. ι'. α'.

Οὐ θέλω δὲ ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ἀδελφοί, ὅτι οἱ πατέρες ἡμῶν πάντες ὑπὸ τὴν νεφέλῃν ἦσαν, καὶ πάντες διὰ τῆς θαλάσσης διήλθον. Καὶ πάντες εἰς τὸν Μωσὴν ἐβαπτίσαντο ἐν τῇ νεφέλῃ καὶ ἐν τῇ θαλάσσῃ· καὶ πάντες τὸ αὐτὸ βρῶμα πνευματικὸν ἔφαγον· καὶ πάντες τὸ αὐτὸ πόμα πνευματικὸν ἔπιον· ἔπινον γὰρ ἐκ πνευματικῆς ἀκολουθούσης πέτρας· ἡ δὲ πέτρα ἦν ὁ Χριστός. Ἄλλ' οὐκ ἐν τοῖς πλείοσιν αὐτῶν εὐδόκησεν ὁ Θεός· κατεστρώθησαν γὰρ ἐν τῇ ἐρήμῳ. Ταῦτα δὲ τύποι ἡμῶν ἐγενήθησαν, εἰς τὸ μὴ εἶναι ἡμᾶς ἐπιθυμητὰς κακῶν, καθὼς καὶ ἐκεῖνοι ἐπεθύμησαν. Μηδὲ εἰδωλόλατραι γίνεσθε, καθὼς τινες αὐτῶν ὡς γέγραπται· Ἐκάθισεν ὁ λαὸς φαγεῖν καὶ πιεῖν, καὶ ἀνέστησαν παίξειν. Μηδὲ πορνεύουмен, καθὼς τινες αὐτῶν ἐπόρνευσαν, καὶ ἔπесον ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ εἰκοσιτρεῖς χιλιάδες. Μηδὲ ἐκπειρίζωμεν τὸν Χριστόν, καθὼς καὶ τινες αὐτῶν ἐπείρασαν, καὶ ὑπὸ τῶν ὄφρων ἀπώλοντο. Μηδὲ γογγύετε, καθὼς καὶ τινες αὐτῶν ἐγόγγυσαν, καὶ ἀπώλοντο ὑπὸ τοῦ ὀλοθρευτοῦ. Ταῦτα δὲ πάντα τύποι συνέβαινον ἐκείνοις· ἐγράφη δὲ πρὸς νοθεύειν ἡμῶν, εἰς ὅς τὰ τέλη τῶν αἰῶνων κατηγήθηεν. Ὡστε ὁ δοκῶν ἐστάναι, βλεπέτω μὴ πέσῃ. Πειρασμὸς ὑμᾶς οὐκ εἰ-

μωμεν πᾶν τὸ ὅτι εἶναι δίκαιον ὥστε ἡμεῖς οἵτινες δὲν δυνάμεθα ἡμᾶς ποιήσωμεν κἀνέναντι πρᾶγμα ἄγαθὸν δίχως τῆς βοήθειάς σου, ἐμπόρῃσωμεν κατὰ τὸ θέλημά σου ἡμᾶς ζήσωμεν δικαίως. Ἰησὺ Χριστῷ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. α' Κορ. ι'. α'.

ΑΔΕΛΦΟΙ δὲν θέλω ἡμᾶς ἡγνοῇτε ὅτι οἱ πατέρες μας ἦσαν πάντες ὑπὸ τὴν νεφέλῃν, καὶ πάντες ἀπέρασαν διὰ τῆς θαλάσσης, καὶ πάντες ἐβαπτίσθησαν εἰς τὸν Μωσὴν εἰς τὸ σύννεφον καὶ εἰς τὴν θάλασσαν καὶ πάντες ἔφαγον τὸ αὐτὸν πνευματικὸν φαγητόν, καὶ πάντες ἔπιον τὸ αὐτὸ πνευματικὸν πόμα· (ἐπεὶ δι' ἐπινον ὑπὸ τῆς πνευματικῆς ἀκολουθίας πέτρας· καὶ ἡ πέτρα ἦτο ὁ Χριστός·) ἀλλ' ὁ Θεὸς δὲν ἡγάπησε τὰς περισσοτέρους ἀπ' αὐτῶν· διότι διεσκορπίσθησαν εἰς τὴν ἐρήμον. Ταῦτα δὲ ἡμᾶς ἦτον τύποι, διὰ ἡμᾶς μὴ εἶμεθα ἡμεῖς ἐπιθυμητὰ κακῶν, καθὼς καὶ ἐκεῖνοι ἐπεθύμησαν. Μηδὲ γίνεσθε εἰδωλόλατραι, καθὼς τινὲς ἀπ' αὐτῶν, καθὼς ἐγράφη· Ἐκάθισεν ὁ λαὸς φαγεῖν καὶ πιεῖν, καὶ ἐσηκώθη ἡμᾶς παίξειν. Μηδὲ πορνεύωμεν, καθὼς τινὲς ἀπ' αὐτῶν ἐπόρνευσαν, καὶ μίαν μόνην ἡμέραν ἔπесον εἰκοσιτρεῖς χιλιάδες. Μηδὲ ὡς πειράζωμεν τὸν Χριστόν, καθὼς καὶ τινὲς ἀπ' αὐτῶν τὸν ἐπείρασαν καὶ ὑπὸ τῶν ὄφρων ἐθανατώθησαν. Μηδὲ γογγύετε, καθὼς καὶ τινὲς ἀπ' αὐτῶν ἐγόγγυσαν, καὶ ὑπὸ τῷ ὀλοθρευτῇ ἐθανατώθησαν. Καὶ ταῦτα πάντα ἐσυνέβησαν εἰς αὐτὰς τυπικῶς, καὶ ἐγράφησαν διὰ τὴν νουθεσίαν μας εἰς τοὺς αἰῶνας τὰ τέλη τῶν αἰῶνων ἐκατηγήθησαν. Ὡστε ὅστις πιστεύει ὅτι στέκεται ὀρθός, οὐκ ἐκτρέψῃ μὴ πέσῃ. Πειρασμὸς ἀκόμη δὲν σ-

cogitare et agere possimus; ut, qui, sine te, nihil recti facere possumus, per te juxta voluntatem tuam vivere valeamus, per Jesum Christum, Dominum nostrum. Amen.

Epistola. 1 Cor. x. 1.

NOLO vos ignorare, fratres, quoniam patres nostri omnes sub nube fuerunt, et omnes mare transierunt. Et omnes in Moyse baptizati sunt in nube et in mari; et omnes eandem escam spirituales manducaverunt; et omnes eundem potum spirituales biberunt. (Bibebant enim de spirituali, consequente eos, petra: petra autem erat Christus.) Sed non in pluribus eorum bene placitum est Deo: nam prostrati sunt in deserto. Hæc autem in figura facta sunt nostri, ut non simus concupiscentes malorum, sicut et illi concupierunt. Neque idololatras efficiamini, sicut quidam ex ipsis; quemadmodum scriptum est: Sedit populus manducare et bibere; et surrexerunt ludere. Neque fornicemur, sicut quidam ex ipsis fornicati sunt, et ceciderunt una die viginti tria millia. Neque tentemus Christum, sicut quidam eorum tentaverunt, et a serpentibus perierunt. Neque murmureritis, sicut quidam eorum murmuraverunt, et perierunt ab exterminatore. Hæc autem omnia in figura continebant illis: scripta autem sunt ad correptionem nostram, in quos fines sæculorum deveniunt. Itaque, qui se existimat stare, videat ne

quel ch' è giusto; acciochè noi che non possiamo far alcun bene senza te, siamo per la tua assistenza resi capaci di viver secondo la tua volontà, per Gesù Cristo, nostro Signore. Amen.

Per l' Epistola. 1 Cor. x. 1.

OR, fratelli, io non voglio ch' ignoriate che i nostri padri furono tutti sotto la nuvola, e che tutti passarono per lo mare, e che tutti furono battezzati in Moise, nella nuvola, e nel mare. E che tutti mangiarono il medesimo cibo spirituale. E che tutti bevvero la medesima bevanda spirituale: perciocchè beveano della pietra spirituale, che gli seguitava: or quella pietra era Cristo. Ma Iddio non gradì la maggior parte di loro: perciocchè furono abbattuti nel deserto. Or queste cose furono figure: noi: acciochè noi non appetiamo cose mangiabili, siccome anch' essi l' appetirono. E che non divengiate idolatri, come alcuni di loro: secondo ch' egli è scritto, Il popolo s' assettò per mangiare, e per bere: poi levò per sollazzare. E non fornichiamo, come alcuni di loro fornicarono, onde i caddero in un giorno ventitremila. E non tentiamo Cristo, come ancora alcuni di loro lo tentarono, onde perirono per li serpenti. E non mormorate, come ancora alcuni di loro mormorarono, onde perirono per lo distruttore. Or tutte queste cose avvennero loro per servir di figure: e sono scritte per ammonizion di noi, ne quali sono scontrati gli ultimi termini de' secoli. Perciò, chi si pensa star ritto, riguardi che

do any thing that is good without thee, may by thee be enabled to live according to thy will, through Jesus Christ our Lord. Amen.

The Epistle. 1 Cor. x. 1.

BRETHREN, I would not that ye should be ignorant, how that all our fathers were under the cloud, and all passed through the sea; and were all baptized unto Moses in the cloud, and in the sea; and did all eat the same spiritual meat, and did all drink the same spiritual drink: for they drank of that spiritual rock that followed them; and that rock was Christ. But with many of them God was not well pleased; for they were overthrown in the wilderness. Now these things were our examples, to the intent we should not lust after evil things, as they also lusted. Neither be ye idolaters, as were some of them: as it is written, The people sat down to eat and drink, and rose up to play. Neither let us commit fornication, as some of them committed, and fell in one day three and twenty thousand. Neither let us tempt Christ, as some of them also tempted, and were destroyed of serpents. Neither murmur ye, as some of them also murmured, and were destroyed of the destroyer. Now all these things happened unto them for ensamples: and they are written for our admonition, upon whom the ends of the world are come. Wherefore let him that thinketh he standeth, take heed lest he fall. There hath no temptation taken you, but such as is common to man: but God

et droit; afin que, comme sans toi nous ne pouvons faire aucun bien, nous recevions de toi la grâce et la force de vivre selon ta volonté sainte, par Jésus-Christ notre Seigneur. Amen.

L'Épître, 1 Cor. x. 1.

MES frères, je ne veux pas que vous ignoriez, que nos pères ont tous été sous la nuée, et qu'ils ont tous passé par la mer; et qu'ils ont tous été baptisés par Moïse en la nuée, et en la mer; et qu'ils ont tous mangé d'une même viande spirituelle, et qu'ils ont tous bu d'un même breuvage spirituel: car ils buvoient de la pierre spirituelle qui les suivoit: et la pierre étoit Christ. Mais Dieu n'a point pris plaisir en plusieurs d'eux; car ils ont été accablés au désert. Or ces choses ont été des exemples pour nous, afin que nous ne convoitions point des choses mauvaises, comme eux-mêmes les ont convoitées: et que vous ne deveniez point idolâtres, comme quelques-uns d'eux, ainsi qu'il est écrit: le peuple s'est assis pour manger et pour boire, et puis ils se sont levés pour jouer. Et afin que nous ne paillardions point, comme quelques-uns d'eux ont paillardé, et il en est tombé en un jour vingt-trois mille. Et que nous ne tentions point Christ, comme quelques-uns d'eux l'ont tenté, et ont été détruits par les serpens. Et que vous ne murmuriez point, comme quelques-uns d'eux ont murmuré, et sont périés par le destructeur. Or toutes ces choses leur arrivoient en exemple: et elles sont écrites pour notre instruction, comme étant ceux auxquels les derniers temps sont parvenus. Que celui donc qui croit demeurer debout prenne garde qu'il ne tombe. Aucune tentation

ist, damit wir, die wir ohne dich nichts Gutes zu thun vermögen, durch dich fähig gemacht werden, nach deinem Willen zu leben, durch Jesum Christum, unsern Herrn. Amen.

Die Epistel. 1 Cor. 10, 1—13.

Ich will euch aber, liebe Brüder, nicht verhalten, daß unsere Väter sind alle unter der Wolke gewesen, und sind alle durch das Meer gegangen, und sind alle unter Mose getauft, mit der Wolke und mit dem Meere, und haben alle einley geistliche Speise gegessen, und haben alle einley geistlichen Trank getrunken, sie tranken aber von dem geistlichen Fels, der mit folgte, welcher war Christus. Aber an ihrer vielen hatte Gott keinen Wohlgefallen, denn sie sind niedergeschlagen in der Wüste. Das ist aber uns zum Vorbilde gesehen, daß wir uns nicht gelüsten lassen des Bösen, gleichwie jene gelüstet hat. Werdet auch nicht Abgöttische, gleichwie jener etliche wurden, als geschrieben steht: Das Volk setzte sich nieder zu essen und zu trinken, und stand auf zu spielen. Auch laßt uns nicht Hurerey treiben, wie etliche unter jenen Hurerey trieben, und fielen auf einen Tag drey und zwanzig tausend. Laßt uns aber auch Christum nicht versuchen, wie etliche von jenen ihn versuchten, und wurden von den Schlangen umgebracht. Murret auch nicht, gleichwie jener etliche murreten, und wurden umgebracht durch den Verderber. Solches alles widerfuhr ihnen zum Vorbilde, es ist aber geschrieben uns zur Warnung, auf welche das Ende der Welt gekommen ist. Darum, wer sich läßt bücken, er stehe, mag wohl

nosotros que sin Ti nada podemos, seamos hechos por Ti capaces de vivir segun tu Santa Voluntad, mediante Jesu Christo nuestro Señor. Amen.

La Epistola. 1 Cor. x. 1.

PORQUE no quiero, hermanos, que ignoreis, que nuestros padres estuvieron todos debaxo de la nube, y todos pasaron la mar, y todos fueron bautizados en Moysés, en la nube, y en la mar: y todos comieron una misma vianda espiritual, y todos bebiéron una misma bebida espiritual: (porque bebían de una piedra espiritual, que los iba siguiendo: y la piedra era Christo). Mas de muchos de ellos Dios no se agradó: por lo qual fueron postrados en el desierto. Mas estas cosas fueron hechas en figura de nosotros, para que no seamos codiciosos de cosas malas, como ellos las codiciaron. Ni os hagais idolátras, como algunos de ellos: conforme está escrito: Se sentó el pueblo á comer y á beber, y se levantaron á jugar. Ni forniquemos, como algunos de ellos fornicaron, y murieron en un día veinte y tres mil. Ni tentemos á Christo, como algunos de ellos lo tentaron, y fueron muertos por las serpientes. Ni murmureis como murmuraron algunos de ellos, y los mató el exterminador. Todas estas cosas les acontecian á ellos en figura: mas fueron escritas para escarmiento de nosotros, en quienes los fines de los siglos han llegado. Y así el que piensa, que está en pie, mire no

ληφεν εἰ μὴ ἀνθρώπινος, πιστὸς δὲ ὁ Θεός· ὃς οὐκ ἔσται ὑμᾶς πειρασθῆναι ὑπὲρ ὃ δύνασθε, ἀλλὰ ποιήσει σὺν τῷ πειρασμῷ καὶ τὴν ἔκβασιν, τοῦ δύνασθαι ὑμᾶς ὑπενεγκεῖν.

Εὐαγγέλιον. Λουκ. ις'. α'.

ΕΛΕΓΕ δὲ καὶ πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ· "Ἄνθρωπός τις ἦν πλούσιος, ὃς εἶχεν οἰκονόμῳ· καὶ οὗτος διεβλήθη αὐτῷ ὡς διασκορπίζων τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ. Καὶ φωνήσας αὐτὸν, εἶπεν αὐτῷ· Τί τοῦτο ἀκούω περὶ σου; ἀπόδος τὸν λόγον τῆς οἰκονομίας σου· οὐ γάρ δυνασθῇς εἶτι οἰκονομεῖν. Εἶπε δὲ ἐν ἑαυτῷ ὁ οἰκονόμος· Τί ποιήσω, ὅτι ὁ κύριός μου ἀφαιρεῖται τὴν οἰκονομίαν ἀπ' ἐμοῦ; σκάπτειν οὐκ ἰσχύω, ἐπαίτεῖν αἰσχύνομαι. "Ἐγὼν τὴν ποιήσω, ἵνα ὅταν μετασταθῇ τῆς οἰκονομίας, δέξωνται με εἰς τοὺς οἴκους αὐτῶν. Καὶ προσκαλεσάμενος ἕνα ἕκαστον τῶν χρεωφειλετῶν τοῦ κυρίου ἑαυτοῦ, ἔλεγε τῷ πρώτῳ· Πόσον ὀφείλεις τῷ κυρίῳ μου; ὁ δὲ εἶπεν· Ἐκατὸν βάτους ἐλαίου. Καὶ εἶπεν αὐτῷ· Δέξαι σου τὸ γράμμα, καὶ καθίσας ταχέως γράψον πεντήκοντα. "Ἐπειτα ἐτέρῳ εἶπε· Σὺ δὲ πόσον ὀφείλεις; Ὁ δὲ εἶπεν· Ἐκατὸν κόρους σίτου. Καὶ λέγει αὐτῷ· Δέξαι σου τὸ γράμμα, καὶ γράψον ὀγδοήκοντα. Καὶ ἐπήνεσεν ὁ κύριος τὸν οἰκονόμον τῆς ἀδικίας, ὅτι φρονίμως ἐποίησεν· ὅτι οἱ υἱοὶ τοῦ αἰῶνος τούτου φρονιμώτεροι ὑπὲρ τοὺς υἱοὺς τοῦ φωτός εἰς τὴν γενεάν τὴν ἑαυτῶν εἰσι. Καὶ γὰρ ὑμῖν λέγω· Παύσατε ἑαυτοὺς φίλους ἐκ τοῦ μαμωνᾶ τῆς ἀδικίας, ἵνα ὅταν ἐκλίπητε, δέξωνται ὑμᾶς εἰς τὰς αἰωνίους σκηνάς.

cadat. Tentatio vos non apprehendit, nisi humana. Fidelis autem Deus est, qui non patietur vos tentari, supra id quod potestis: sed faciet etiam cum tentatione proveniunt, ut possitis sustinere.

Evangelium. S. Luc. xvi. 1.

DICEBAT Jesus ad discipulos suos: Homo quidam erat dives, qui habebat villicum; et hic diffamatus est apud illum, quasi dissipasset bona ipsius. Et vocavit illum, et ait illi: Quid hoc audio de te? Redde rationem villicationis tuæ: jam enim non poteris villicare. Ait autem villicus intra se: Quid faciam, quia dominus meus aufert a me villicationem? Fodere non valeo; mendicare erubescio. Scio, quid faciam; ut, cum amotus fuero a villicatione, recipiant me in domos suas. Convocatis itaque singulis debitoribus domini sui, dicebat primo, Quantum debes domini meo? At ille dixit, Centum cados olei. Dixitque illi, Accipe cautionem tuam: et sede cito; scribe quinquaginta. Deinde alii dixit: Tu, vero, quantum debes? Qui ait, Centum coros tritici. Ait illi, Accipe literas tuas, et scribe octoginta. Et laudavit dominus villicum iniquitatis; quia prudenter fecisset: quia filii hujus sæculi prudentiores filiis lucis in generatione sua sunt. Et ego vobis dico, facite vobis amicos de mammona iniquitatis; ut, cum defeceritis, recipiant vos in æterna tabernacula.

ἐπίασεν εἰ μὴ ἀνθρώπινος· ὁ Θεὸς εἶναι πιστὸς, ὁ ὁποῖος δὲν θέλει ἀφίσειν ἡμᾶς πειρασθῆναι ὑπὲρ τὴν δύναμιν ἡμῶν, ἀλλὰ μετὰ τὸν πειρασμὸν θέλει φέρειν καὶ τὴν ἔκβασιν, ὅπως δυναθῇτε ἡμᾶς τὸν ὑποφέρειν.

Εὐαγγέλιον. Λουκ. ις'. α'.

ΕΛΕΓΕ δὲ ὁ Ἰησοῦς πρὸς τοὺς μαθητὰς του. "Ἦτό τις ἄνθρωπος πλούσιος ὁ ὁποῖος εἶχεν οἰκονόμον, καὶ ὁτοῦ διεβλήθη πρὸς αὐτὸν ὅτι διασκορπίζε τὰ ὑπάρχοντά του. Καὶ καλέσας τον, τῷ εἶπε· Τί εἶναι τὸτο ὅπῃ ἀκῶα καλὰ σῶ; ὁὸς μοι λογαριασμὸν τῆς οἰκονομίας σου· ὅτι δὲν ἔμπορεῖς σὺ ἡμᾶς εἶσαι πλὴν οἰκονόμος μου. Εἶπε δὲ εἰς τὴν καρδίαν του ὁ οἰκονόμος· Τί ἔχω ἡμᾶς καμῶ; ὅτι ὁ Κύριός μου μὴ ἀφαιρεῖ τὴν οἰκονομίαν. Δὲν ἔμπορῶ ἡμᾶς σῶψῳ, ἡμᾶς ψομοκόρῳ ἐντρέπομαι· ἔξενρω τὸ ἔχω ἡμᾶς κάμῳ, ὅπως ὅταν ἀλλαχθῶ ἀπὸ τῆς οἰκονομίας, ἄλλοι μὲ δεχθῶσιν εἰς τὰς οἰκίας των. Καὶ προσκαλεσάμενος ἕνα πρὸς ἕνα τῶν χρεωφειλῆτας τῷ κυρίῳ του, ἔλεγε τῷ πρώτῳ· Ποσον χρεωστὰς τῷ κυρίῳ μου; Ὁ δὲ εἶπεν· Ἐκατὸν μέτρα λάδι. Καὶ τῷ εἶπε· Δέξαι τὸ γράμμα σου, καὶ καθίσας ταχέως γράψον πεντήκοντα. "Ἐπειτα εἶπε τῷ ἄλλῳ· Σὺ δὲ πόσον χρεωστὰς; Ὁ δὲ εἶπεν· Ἐκατὸν κοῖλα σῖτα. Καὶ του λέγει· Δέξαι τὸ γράμμα σου, καὶ γράψον ὀγδοήκοντα. Καὶ ἐπήνεσεν ὁ κύριος τὸν οἰκονόμον τῆς ἀδικίας, ὅτι ἐπραξε φρονίμως· ὅτι οἱ υἱοὶ τῆς αἰῶνος εἶναι φρονιμώτεροι ἀπὸ τοὺς υἱοὺς τῆς φωτός εἰς τὴν γενεάν της. Καὶ ἐγὼ σᾶς λέγω. Κάμειτε φίλους σας ἀπὸ τὸν πλῆτον της ἀδικίας· ὅπως ὅταν ἀποθάνητε σᾶς δεχθῶσιν εἰς τὰς αἰωνίους σκηνάς.

non caggia. Tentazione non v'ha ancora colti, senon umana: or Iddio è fedele, il qual non lascerà che siate tentati sopra le vostre forze: ma con la tentazione darà l'uscita, acciò che la possiate sostenere.

L'Evangelo S. Luc. xvi. 1.

OR egli disse ancora a' suoi discepoli, V'era un uomo ricco, c'aveva un fattore: ed esso fu accusato appo lui, come dissipando i suoi beni. Ed egli lo chiamò, e gli disse, Che cosa è questo ch'io odo di te? rendi ragione del tuo governo: perciocchè tu non puoi più esser mio fattore. E'l fattore disse fra sè medesimo, Che farò? conciosiacosachè 'l mio signore mi tolga il governo: io non posso zappare, e di mendicar mi vergogno. Io so ciò ch'io farò, acciò che, quando io sarò rimosso dal governo, altri mi riceva in casa sua. Chiamati adun que a uno a uno i debitori del suo signore, disse al primo Quanto dei al mio signore? Ed egli disse, Cento Bati d'olio. Ed egli gli disse, Prendi la tua scritta, e siediti, e scrivine prestamente cinquanta. Poi disse ad un altro, E tu, quanto dei? Ed egli disse, Cento Cori di grano. Ed egli gli disse, Prendi la tua scritta, e scrivine ottanta. E'l signore lodò l'ingiusto fattore, perciocchè avea fatto avvedutamente: conciosiacosachè i figliuoli di questo secolo sieno più avveduti, nella lor generazione, che i figliuoli della luce. Io altresì vi dico, Fatevi degli amici, delle ricchezze ingiuste: acciò che, quando verrete meno, vi ricevano ne' tabernacoli eterni.

is faithful, who will not suffer you to be tempted above that ye are able; but will with the temptation also make a way to escape, that ye may be able to bear it.

The Gospel. St. Luke xvi. 1.

JESUS said unto his disciples, There was a certain rich man which had a steward; and the same was accused unto him, that he had wasted his goods. And he called him, and said unto him, How is it that I hear this of thee? Give an account of thy stewardship; for thou mayest be no longer steward. Then the steward said within himself, What shall I do? for my lord taketh away from me the stewardship: I cannot dig, to beg I am ashamed. I am resolved what to do, that when I am put out of the stewardship, they may receive me into their houses. So he called every one of his lord's debtors unto him, and said unto the first, How much owest thou unto my lord? And he said, An hundred measures of oil. And he said unto him, Take thy bill, and set down quickly, and write fifty. Then said he to another, And how much owest thou? And he said, An hundred measures of wheat. And he said unto him, Take thy bill, and write fourscore. And the lord commended the unjust steward, because he had done wisely: for the children of this world are in their generation wiser than the children of light. And I say unto you, Make to yourselves friends of the mammon of unrighteousness; that when ye fail, they may receive you into everlasting habitations.

zusehen, daß er nicht falle. Es hat euch noch keine, denn menschliche Versuchung betreten; aber Gott ist getreu, der euch nicht läßt versuchen über euer Vermögen, sondern macht, daß die Versuchung so ein Ende gewinne, daß ihr es könnet ertragen.

Das Evangelium. Luc. 16. 1—9.

Er sprach aber auch zu seinen Jüngern: Es war ein reicher Mann, der hatte einen Haushalter, der ward vor ihm berüchtigt, als hätte er ihm seine Güter umgebracht. Und er forderte ihn, und sprach zu ihm: Wie höre ich das von dir? Thue Rednung von deinem Haushalten, denn du kannst hinfort nicht mehr Haushalter seyn. Der Haushalter sprach bey sich selbst: Was soll ich thun? Mein Herr nimmt das Amt von mir; graben mag ich nicht, so schäme ich mich zu betteln. Ich weiß wohl, was ich thun will, wenn ich nun von dem Amte gesetzt werde, daß sie mich in ihre Häuser nehmen. Und er rief zu sich alle Schuldner seines Herrn, und sprach zu dem ersten: Wie viel bist du meinem Herrn schuldig? Er sprach: Hundert Tonnem Oehl. Und er sprach zu ihm: Nimm deinen Brief, setze dich, und schreib fings sunstzig. Darnach sprach er zu dem andern: Du aber, wie viel bist du schuldig? Er sprach: Hundert Malter Weizen. Und er sprach zu ihm: Nimm deinen Brief, und schreib achtzig. Und der Herr lobte den ungerechten Haushalter, daß er klüglich gethan hätte. Denn die Kinder dieser Welt sind klüger, denn die Kinder des Lichts, in ihrem Geschlechte. Und ich sage euch auch: Macht euch Freunde mit dem ungerechten Mammon, auf daß, wenn ihr nun darbet, sie euch aufnehmen in die ewigen Hütten.

ne vous a saisis, qui n'aît été une tentation humaine: et Dieu est fidèle, qui ne permettra point que vous soyez tentés au delà de vos forces; mais avec la tentation il vous donnera l'issue, afin que vous la puissiez soutenir.

L'Evangile, St. Luc, xvi. 1.

JESUS dit à ses disciples: il y avoit un homme riche qui avoit un maître d'hôtel, lequel fut accusé devant lui comme dissipateur de ses biens. Sur quoi l'ayant appelé, il lui dit: qu'est-ce que j'entends dire de toi? rends compte de ton administration; car tu n'auras plus la puissance d'administrer mes biens. Alors le maître d'hôtel dit en lui-même: que ferai-je, puisque mon maître m'ôte l'administration? Je ne puis pas fouir la terre, et j'ai honte de mendier. Je sais ce que je ferai, afin que quand mon administration me sera ôtée, quelques-uns me reçoivent dans leurs maisons. Alors il appela chacun des débiteurs de son maître, et il dit au premier: combien dois-tu à mon maître? Il dit: cent mesures d'huile. Et il lui dit: prends ton obligation, et t'assieds vite, et n'en écris que cinquante. Puis il dit à un autre: et toi, combien dois-tu? Et il dit: cent mesures de froment. Et il lui dit: prends ton obligation, et n'en écris que quatre-vingts. Et le maître loua le maître d'hôtel inique, de ce qu'il avoit fait prudemment. Ainsi les enfans de ce siècle sont plus prudents en leur génération que les enfans de lumière. Et moi aussi je vous dis: faites vous des amis des richesses iniques; afin que quand vous serez délaissés, ils vous reçoivent dans les tabernacles éternels.

cayga. No os tome tentacion sino humana: mas fiel es Dios, que no permitirá que seáis tentados mas allá de vuestras fuerzas: ántes hará que saqueis provecho de la misma tentacion, para que podáis perseverar.

El Evangelio. S. Luc. xvi. 1.

Y DECIA tambien á sus discípulos: habia un hombre rico, que tenia un mayordomo: y este fué acusado delante de él, como dissipador de sus bienes. Y le llamó, y le dixo: ¿Qué es esto, que oigo decir de tí? dá cuenta de tu mayordomía: porque ya no podrás ser mi mayordomo. Entonces el mayordomo dixo entre sí: ¿Qué haré, porque mi señor me quita la mayordomía? Cavar no puedo, de mendigar tengo vergüenza. Yo sé lo que he de hacer, para que quando fuere removido de la mayordomía, me reciban en sus casas. Llamó pues á cada uno de los deudores de su señor, y dixo al primero: ¿Cuánto debes á mi señor? Y éste le respondió: Cien barriles de acयेte. Y le dixo: Toma tu escritura: y sientate luego, y escribe cincuenta. Despues dixo á otro: ¿Y tú cuánto debes? Y él respondió: Cien coros de trigo. El dixo: toma tu vale, y escribe ochenta. Y loó el Señor al mayordomo infiel, porque lo hizo cuerda-mente: porque los hijos de este siglo mas sabios son en su generacion, que los hijos de la luz. Y yo os digo: Que os ganeis amigos de las riquezas de iniquidad: para que quando fallaciéreis, os reciban en las eternas moradas.

Συναπτή.

ΑΝΕΛΘΩ τὰ ὅτα τοῦ ἐλέους σου, Κύριε, ταῖς ἱκετηρίαις τῶν ταπεινῶν δούλων σου, καὶ ἐφ' ᾧ τυχεῖν ὧν δέονται, ποιήσον αὐτοὺς αἰτεῖν τὰ σοὶ ἀρέσκοντα, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. α' Κορ. ιβ'. α'.

ΠΕΡΙ δὲ τῶν πνευματικῶν, ἀδελφοί, οὐ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν. Οἴδατε ὅτι ἔθνη ἦτε, πρὸς τὰ εἰδῶλα τὰ ἄφωνα, ὡς ἂν ἤγεσθε, ἀπαγόμενοι. Διὸ γνωρίζω ὑμῖν ὅτι οὐδεὶς ἐν Πνεύματι Θεοῦ λαλῶν, λέγει ἀνάθεμα Ἰησοῦν· καὶ οὐδεὶς δύναται εἰπεῖν Κύριον Ἰησοῦν εἰ μὴ ἐν Πνεύματι ἁγίῳ. Διαιρέσεις δὲ χαρισμάτων εἰσι, τὸ δὲ αὐτὸ Πνεῦμα· καὶ διαιρέσεις διακονιῶν εἰσι, καὶ ὁ αὐτὸς Κύριος· καὶ διαιρέσεις ἐνεργημάτων εἰσιν, ὁ δὲ αὐτὸς Θεός, ὁ ἐνεργῶν τὰ πάντα ἐν πᾶσιν. Ἐκάστω δὲ δίδεται ἡ φανέρωσις τοῦ Πνεύματος πρὸς τὸ συμφέρον. Ὡς γὰρ διὰ τοῦ Πνεύματος δίδεται λόγος σοφίας, ἄλλω δὲ λόγος γνώσεως, κατὰ τὸ αὐτὸ Πνεῦμα· ἐτέρω δὲ πίστις, ἐν τῷ αὐτῷ Πνεύματι· ἄλλω δὲ χαρίσματα ἱαμάτων, ἐν τῷ αὐτῷ Πνεύματι· ἄλλω δὲ ἐνεργήματα δυνάμεων, ἄλλω δὲ προφητεία, ἄλλω δὲ διακρίσεις πνευματικῶν, ἐτέρω δὲ γέννη γλωσσῶν, ἄλλω δὲ ἐρμηνεία γλωσσῶν. Πάντα δὲ ταῦτα ἐνεργεῖ τὸ ἐν καὶ τὸ αὐτὸ Πνεῦμα, διαιροῦν ἰδίᾳ ἐκάστω καθὼς βούλεται.

DOMIN. DECIMA POST TRIN.

Collecta.

PATEANT aures misericordiae tuae, Domine, precibus supplicantium famulorum tuorum: et, ut petita consequantur, fac eos, quae tibi grata sint, postulare, per Iesum Christum, Dominum nostrum. Amen.

Epistola. 1 Cor. xii. 1.

DE spiritualibus, nolo vos ignorare, fratres. Scitis, quoniam, cum gentes essetis, ad simulacra muta prout ducebamini euntes. Ideo notum vobis facio, quod nemo, in spiritu Dei loquens, dicit anathema Jesu. Et nemo potest dicere, Dominus Jesus, nisi in Spiritu Sancto. Divisiones vero gratiarum sunt; idem autem Spiritus; et divisiones ministrationum sunt; idem autem Dominus: et divisiones operationum sunt; idem vero Deus, qui operatur omnia in omnibus. Unicuique autem datur manifestatio spiritus ad utilitatem. Alii quidem per spiritum datur sermo sapientiae, alii autem sermo scientiae secundum eundem spiritum: alteri fides in eodem spiritu; alii gratia sanctorum in uno spiritu: alii operatio virtutum, alii prophetia, alii discretio spirituum, alii genera linguarum, alii interpretatio sermonum. Haec autem omnia operatur unus atque idem Spiritus, dividens singulis, prout vult.

Συναπτή.

ΑΣ δεχθῶσι τὰ αὐτὰ τῆς εὐπλαγχνίας σου Κύριε τὰς προσευχὰς τῶν ταπεινῶν δούλων σου, καὶ ἵνα ἀπολάβωσι τὸ ὅτι ἐρωτῶσι, κάμει ἡμεῖς ζητήσωσι τὰ ἀρέσκοντά σοι, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. α' Κορ. ιβ'. α'.

ΔΙΑ δὲ τὰ πνευματικὰ ὅμοια ἀδελφοί δὲν θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν. Ἐξεῖρετε ὅτι εἰσθε ἔθνη, διασπυρμένοι πρὸς τὰ εἰδῶλα τὰ ἄφωνα, κατὰ τὸ θέλημα τῶν διασπυρνόντων. Διατῆτο σὰς διδάσκω ὅτι κἀνεὶς λαλῶν μετὰ τὸ πνεῦμα τοῦ Θεοῦ, λέγει ἀνάθεμα τὸν Ἰησοῦν· καὶ κἀνεὶς δύναται ἵνα εἰπῇ κύριον τὸν Ἰησοῦν, παρὰ μετὰ πνεῦμα ἁγίου. Τὰ χαρίσματα εἶναι διάφορα, τὸ δὲ πνεῦμα εἶναι ἓν μόνον καὶ τὸ αὐτὸ. Εἶναι καὶ διάφοραι ὑπηρεσίαι, ὁ δὲ Κύριος ἓνας μόνος καὶ ὁ αὐτός. Ὁμοίως εἶναι καὶ διάφορα ἐνεργήματα, ὁ δὲ Θεός εἶναι ἓνας μόνος καὶ ὁ αὐτός, ὁ τὰ πάντα εἰς πάντα ἐνεργῶν. Εἰς καθ' ἓνα ὅμως ἐδόθη ἡ φανέρωσις τοῦ πνεύματος πρὸς τὸ συμφέρον. Διότι εἰς ἓνα δίδεται διὰ τοῦ πνεύματος λόγος σοφίας, ἄλλου δὲ κατὰ τὸ αὐτὸ πνεῦμα λόγος γνώσεως, ἄλλου δὲ πίστις εἰς τὸ αὐτὸ πνεῦμα, ἄλλου χαρίσματα θεραπείας διὰ τοῦ αὐτοῦ πνεύματος, καὶ ἄλλου ἐνεργήματα δυνάμεων, καὶ ἄλλου προφητεία, ἄλλου δὲ διακρίσεις πνευματικῶν, ἄλλου γέννη γλωσσῶν, καὶ ἄλλου ἐρμηνεία γλωσσῶν. Καὶ ταῦτα πάντα τὰ ἐνεργεῖ τὸ ἐν καὶ τὸ αὐτὸ πνεῦμα, μοιράζον μερικῶς τὰ χαρίσματά του καθὼς βούλεται.

LA DEC. DOM. DOPO LA TRIN.

La Collecta.

SIANO le orecchie della tua misericordia attente, o Signore, alle preghiere de' tuoi umili servitori, ed acciò che possino impetrar le loro suppliche, fagli chieder quel che ti è grato, per Gesù Cristo, nostro Signore. Amen.

Per l'Epistola. 1 Cor. xii. 1.

OR intorno a' doni spirituali, fratelli, io non voglio che siate in ignoranza. Voi sapete ch' eravate Gentili, trasportati dietro agl' idoli mutoli, secondo ch' eravate menati. Perciò, io vi fo assapere che niuno, parlando per lo Spirito di Dio, dice Gesù essere anatema: e che altresì niuno può dire Gesù essere il Signore, senon per lo Spirito santo. Or vi sono diversità di doni: ma non v'è senon un medesimo Spirito. Vi sono ancora diversità di ministeri: ma non v'è senon un medesimo Signore. Vi son parimente diversità d' operazioni: ma non v'è senon un medesimo Iddio, il quale opera tutte le cose in tutti. Or a' ciascuno è data la manifestazione dello Spirito, perciò ch' è utile, ed ispediente. Conciosiacosache ad uno sia data, per lo Spirito, parola di sapienza: ed ad un altro, secondo il medesimo Spirito, parola di scienza. E ad un altro, fede, nel medesimo Spirito: e ad un altro, doni delle guarigioni, per lo medesimo Spirito: e ad un altro, operar potenti operazioni: e ad un altro, profezia: e ad un altro, discernere gli spiriti. E ad un altro, diversità di lingue: e ad un altro, l' interpretazion delle lingue. Or tutte queste cose opera quell' uno e medesimo Spirito, distribuendo particolarmente i suoi doni a ciascuno, come egli vuole.

The Collect.

LET thy merciful ears, O Lord, be open to the prayers of thy humble servants; and that they may obtain their petitions, make them to ask such things as shall please thee, through Jesus Christ our Lord. Amen.

The Epistle. 1 Cor. xii. 1.

CONCERNING spiritual gifts, brethren, I would not have you ignorant. Ye know that ye were Gentiles, carried away unto these dumb idols, even as ye were led. Wherefore I give you to understand, that no man speaking by the Spirit of God, calleth Jesus accursed; and that no man can say that Jesus is the Lord, but by the Holy Ghost. Now there are diversities of gifts, but the same Spirit. And there are differences of administrations, but the same Lord. And there are diversities of operations, but it is the same God, which worketh all in all. But the manifestation of the Spirit is given to every man to profit withal. For to one is given by the Spirit the word of wisdom; to another the word of knowledge by the same Spirit; to another faith by the same Spirit; to another the gifts of healing by the same Spirit; to another the working of miracles; to another prophesy; to another discerning of spirits; to another divers kinds of tongues; to another the interpretation of tongues. But all these worketh that one and the self-same Spirit, dividing to every man severally as he will.

*Am zehnten Sonntage nach Trinit.**Die Collecte.*

D Herr, laß dein gnädiges Ohr den Gebeten deiner demüthigen Diener offen seyn; und damit sie erlangen, was sie von dir bitten, so lehre sie nur um das zu dir stehen, was dir wohlgefällig ist, durch Jesum Christum, unsern Herrn. Amen.

Die Epistel. 1 Cor. 12, 1—11.

Von den geistlichen Gaben aber will ich euch, lieben Brüder, nicht verhalten. Ihr wisset, daß ihr Heiden seyd gewesen, und hingegangen zu den stummen Götzen, wie ihr geführt wurdet. Darum thue ich euch kund, daß niemand Jesum verflucht, der durch den Geist Gottes redet; und niemand kann Jesum einen Herrn heißen ohne durch den heiligen Geist. Es sind mancherley Gaben, aber es ist ein Geist; und es sind mancherley Aemter, aber es ist ein Herr; und es sind mancherley Kräfte, aber es ist ein Gott, der da wirket alles in allen. In einem jeglichen erzeigen sich die Gaben des Geistes zum gemeinen Nutzen. Einem wird gegeben durch den Geist zu reden von der Weisheit; dem andern wird gegeben zu reden von der Erkenntniß, nach demselbigen Geiste; einem andern der Glaube, in demselbigen Geiste, einem andern die Gabe gesund zu machen, in demselbigen Geiste; einem andern Wunder zu thun; einem andern Weissagung; einem andern Geister zu untersuchen; einem andern mancherley Sprachen; einem andern die Sprachen ausulegen. Dieß aber alles wirkt derselbige eine Geist, und theilt einem jeglichen seines zu, nachdem er will.

La Collecte.

O MISERICORDIEUX Seigneur, prête l'oreille aux prières de tes humbles serviteurs; et afin qu'ils puissent obtenir ce qu'ils demandent, fais-leur la grâce de ne demander que des choses qui te soient agréables, par Jésus-Christ notre Seigneur. Amen.

L'Épître, 1 Cor. xii. 1.

POUR ce qui regarde les dons spirituels, je ne veux point, mes frères, que vous en soyez ignorans. Vous savez que vous étiez Gentils, transportés après les idoles muettes, selon que vous étiez menés. C'est pourquoi je vous fais savoir, que nul homme parlant par l'Esprit de Dieu, ne dit que Jesus est malediction; et que nul ne peut dire que par le Saint Esprit, que Jesus est le Seigneur. Or il y a diversité de dons, mais il n'y a qu'un même Esprit. Il y a aussi diversité de ministères, mais il n'y a qu'un même Seigneur. Il y a pareillement diversité d'opérations, mais il n'y a qu'un même Dieu, qui opère toutes choses en tous. Or à chacun est donné la manifestation de l'Esprit pour ce qui est expedient. Car à l'un est donnée par l'Esprit la parole de sagesse; et à l'autre, par le même Esprit, la parole de connoissance; et à un autre, la foi par ce même Esprit; à un autre, les dons de guérison par ce même Esprit; et à un autre, les opérations des miracles; à un autre, la prophétie; à un autre, le don de discerner les esprits; à un autre, la diversité de langues; et à un autre, le don d'interpréter les langues. Mais un seul et même Esprit fait toutes ces choses, distribuant particulièrement à chacun selon qu'il veut.

*LA DECIMA DOMINICA DESPUES DE LA TRINIDAD.**La Colecta.*

ABRANSE, o Señor, tus piadosos oídos a las oraciones de tus humildes siervos, y para que puedan alcanzar sus peticiones hazlos que pidan cosas que te sean agradables; mediante Jesu Christo nuestro Señor. Amen.

La Epistola. 1 Cor. 12. 1.

Y SOBRE los dones espirituales no quiero, hermanos, que vivais en ignorancia. Sabeis, que quando érais Gentiles, os ibais a los ídolos mudos, como érais llevados. Por tanto os hago saber, que ninguno que habla por Espíritu de Dios, dice anathema a Jesus. Y ninguno puede decir, Señor Jesus, sino por el Espíritu Santo. Pues hay repartimientos de gracias, mas uno mismo es el Espíritu. Y hay repartimientos de ministerios, mas uno mismo es el Señor; y hay repartimientos de operaciones, mas uno mismo es el Dios, que obra todas las cosas en todos; y a cada uno es dada la manifestacion del Espíritu para provecho. Porque a uno por el Espíritu es dada palabra de sabiduria; a otro palabra de ciencia segun el mismo Espíritu; a otro fe por el mismo Espíritu; a otro gracia de sanidades en un mismo Espíritu; a otro operacion de virtudes; a otro propheta; a otro discrecion de espiritus; a otro linages de lenguas; a otro interpretacion de palabras. Mas todas estas cosas obra solo uno y el mismo Espíritu, repartiendo a cada uno como quiere.

Εὐαγγέλιον. Δουκ. ιθ'. μα'.

ΚΑΙ ὡς ἤγγισεν, ἰδὼν τὴν πόλιν, ἔκλαυσεν ἐπ' αὐτῇ, λέγων· "Ὅτι εἰ ἔγνων καὶ σὺ, καὶ γε ἐν τῇ ἡμέρᾳ σου ταύτῃ, τὰ πρὸς εἰρήνην σου· νῦν δὲ ἐκρύβη ἀπὸ ὀφθαλμῶν σου. "Ὅτι ἤξουσιν ἡμέραι ἐπὶ σε, καὶ περιβαλοῦσιν οἱ ἔχθροί σου χάρακά σοι, καὶ περικυκλώσῃσι σε καὶ συνέξουσί σε πάντοθεν. Καὶ ἐδαφιοῦσί σε, καὶ τὰ τέκνα σου ἐν σοί· καὶ οὐκ ἀφήσουσιν ἐν σοί λίθον ἐπὶ λίθῳ, ἀν' ὧν οὐκ ἔγνων τὸν καιρὸν τῆς ἐπισκοπῆς σου. Καὶ εἰσελθὼν εἰς τὸ ἱερόν, ἤρξατο ἐκβάλλειν τοὺς πωλοῦντας ἐν αὐτῷ καὶ ἀγοράζοντας, λέγων αὐτοῖς· Γέγραπται· "Ὁ οἶκός μου οἶκος προσευχῆς ἐστίν· ἡμεῖς δὲ αὐτὸν ἐποιήσατε σπήλαιον ληστῶν. Καὶ ἦν διδάσκων τὸ καθ' ἡμέραν ἐν τῷ ἱερῷ·

ΚΥΡΙΑΚΗ ια'. ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

Συναπτή.

Ο ΘΕΟΣ, ὁ τὴν παντοδυναμίαν σου ἰσχὴν ἐν τῷ ἔλεειν καὶ οἰκτεῖραιν μάλιστα ἐμφανίζων, τοιοῦτον τῆς χάριτός σου μέτρον ἡμῖν δώρησαι, ὥστε τὴν τῶν ἐντολῶν σου ὁδὸν τρέχοντας, τῶν χρηστῶν ἐπαγγελιῶν σου ἐπιτυχεῖν, καὶ τοῦ ἐπουρανίου θησαυροῦ σου μετασχεῖν, δι' Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. α' Κορ. ιε'. α'.

ΓΝΩΡΙΖΩ δὲ ὑμῖν, ἀδελφοί, τὸ εὐαγγέλιον

Evangelium. S. Luc. xix. 41.

ΕΓ, ut appropinquavit, videns civitatem, flevit super illam, dicens, quia, Si cognovisses et tu, quidem in hac die tua, quae ad pacem tibi, nunc autem abscondita sunt ab oculis tuis. Quia venient dies in te; et circumdabunt te inimici tui vallo; et circumdabunt te, et coangustabunt te undique. Et ad terram prosternent te, et filios tuos qui in te sunt: et non relinquent in te lapidem super lapidem, eo quod non cognoveris tempus visitationis tuae. Et ingressus in templum, cepit ejicere vendentes in illo et ementes, dicens illis: Scriptum est, quia domus mea domus orationis est. Vos autem fecistis illam speluncam latronum. Et erat docens quotidie in templo.

DOMINICA UNDECIMA POST TRINITATEM.

Collecta.

Ο ΔΕΥΣ! qui omnipotentem virtutem tuam parcendo maxime et miserando manifestas; eam nobis gratiae tuae mensuram clementer impertire, qua nos, in mandatis tuis gnaviter ambulantes, tuas promissiones (utcumque immeriti) consequamur, et caelestis tui thesauri fiamus participes, per Jesum Christum, Dominum nostrum. Amen.

Epistola. 1 Cor. xv. 1.

NOTUM vobis facio, fratres, Evangelium,

Εὐαγγέλιον. Δουκ. ιθ'. μα'.

ΚΑΙ ὡς ἐπλησίασεν, ἰδὼν τὴν πόλιν, ἔκλαυσεν ἐπ' αὐτῇ, λέγων· "ὅτι ἂν ἐγνώριζας καὶ σὺ, καὶ ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ σου, τὰ φέροντα πρὸς τὴν εἰρήνην σε· τῶρα δὲ ἐκρύβησαν ἀπὸ τοῦ ὀφθαλμοῦ σου· ὅτι θέλεις σὴ ἔλθῃ ἡμέραι, καὶ οἱ ἔχθροί σου θέλῃσι βάλειν τρυγίῳ σου χάρακα, καὶ σὲ περικυκλώσῃσι, καὶ σὲ κρατήσῃσι πανταχῶς κύκλῳ, καὶ συτρίψῃσι σὲ ὡς τὰ τέκνα σου εἰς ἐσέ· καὶ δὲν θέλῃσιν ἀφήσειν εἰς ἐσέ λίθον ἐπὶ λίθῳ· ὅτι δὲν ἐγνώρισας τὸν καιρὸν τῆς ἐπισκοπῆς σε. Καὶ ἐμβαῖς εἰς τὸ ἱερόν, ἄρχῃς· ἢ ἐκβάλλῃ τὸς πωλῆντας καὶ ἀγοράζοντας εἰς αὐτό, λέγων τῶν· Ἐγράφη· "Ὁ οἶκός μου εἶναι οἶκος προσευχῆς· σεις δὲ τὸν ἀλλάξατε εἰς σπήλαιον ληστῶν." Καὶ καθ' ἡμέραν ἐδίδασκεν εἰς τὸ ἱερόν.

ΚΥΡΙΑΚΗ ια'. ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

Συναπτή.

ΘΕΕ, ὁ ἀποδείχνων τὴν παντοδυναμίαν σου, μάλιστα χάρισον μας διὰ τὴν εὐσπλαγχνίαν σου τοιοῦτον μέτρον τῶν πνευματικῶν δωρῶν σου ὥστε περιπατοῦντες εἰς τὴν ὁδὸν τῶν ἐντολῶν σου· ἵνα ἀπολαύσωμεν τὰς πολυτίμους ἐπαγγελίας σου καὶ μεταλάβωμεν τῶν ἐπουρανίων θησαυρῶν σου διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. α'. Κορ. ιε'. α'.

ΑΔΕΛΦΟΙ, σὰς δηλοποιῶ τὸ εὐαγγέλιον το

L' Evangelo. S. Luc. xix. 41.

E, COME egli fu presso della città, veggendola, pianse sopra lei; Dicendo, Oh, se tu ancora, almeno in questo giorno, avessi riconosciute le cose appartenenti alla tua pace! ma ora, elle son nascoste dagli occhi tuoi. Perciocchè ti sopraggiugneranno giorni, ne' quali i tuoi nimici ti faranno degli argini attorno, e ti circondaeranno, e t' assiederanno d' ogni intorno. Ed atterreranno te, ed i tuoi figliuoli dentro di te: e non lasceranno in te pietra sopra pietra: perciocchè tu non hai riconosciuto il tempo della tua visitazione. Poi, entrato nel Tempio, prese a cacciarne coloro che vendevano, e che comperavano in esso. Dicendo loro, Egli è scritto, La Casa mia è casa d' orazione: ma voi n' avete fatto una spilonca di ladroni. Ed ogni giorno egli insegna nel Tempio,

LA DOMENICA UNDECIMA DOPO LA TRINITA.

La Colletta.

Ο ΔΙΟ, che manifesti la tua onnipotenza, più particolarmente nel far grazia, dacci per tua misericordia, una tal misura de' tuoi doni spirituali, che correndo nella via de' tuoi comandamenti, ottegniamo le tue preziose promesse, e siamo resi partecipi de' tuoi tesori celesti, per Gesù Cristo, nostro Signore. Amen.

Per l' Epistola. 1 Cor. xv. 1.

OR, fratelli, io vi dichiaro, L' Evangelo,

The Gospel. St. Luke xix. 41.

AND when he was come near, he beheld the city, and wept over it, saying, If thou hadst known, even thou, at least in this thy day, the things which belong unto thy peace! but now they are hid from thine eyes. For the days shall come upon thee, that thine enemies shall cast a trench about thee, and compass thee round, and keep thee in on every side, and shall lay thee even with the ground, and thy children within thee: and they shall not leave in thee one stone upon another; because thou knewest not the time of thy visitation. And he went into the temple, and began to cast out them that sold therein, and them that bought, saying unto them, It is written, My house is the house of prayer: but ye have made it a den of thieves. And he taught daily in the temple.

ELEVENTH SUNDAY AFTER TRINITY.

The Collect.

O GOD, who declarest thy Almighty power most chiefly in showing mercy and pity; Mercifully grant unto us such a measure of thy grace, that we running the way of thy commandments may obtain thy gracious promises, and be made partakers of thy heavenly treasure, through Jesus Christ our Lord. *Amen.*

The Epistle. 1 Cor. xv. 1.

BRETHREN, I declare unto you the

Das Evangelium. Luc. 19. 41—47.

UND als er nahe hinzu kam, sah er die Stadt an, und weinete über sie, und sprach: Wenn du es wüßtest, so würdest du auch bedenken zu dieser deiner Zeit, was zu deinem Frieden dienet. Aber nun ist es vor deinen Augen verborgen. Denn es wird die Zeit über dich kommen, daß deine Feinde werden um dich und deine Kinder mit dir eine Mauerburg schlagen, dich belagern, und an allen Orten angreifen, und werden dich schleifen, und keinen Stein auf dem andern lassen, darum, daß du nicht erkannt hast die Zeit, darinnen du heimgesucht bist. Und er gieng in den Tempel, und fieng an auszutreiben, die darinnen verkauften und kauften, und sprach zu ihnen: Es steht geschrieben, mein Haus ist ein Bethaus, ihr aber habt es gemacht zu einer Hurergrube. Und er lehrte täglich im Tempel.

Am eilften Sonntage nach Trinitatis.

Die Collecte.

O Gott, der du deine allmächtige Kraft am meisten dadurch zu erkennen giebst, daß du Gnade und Mitleiden beweise! Wir bitten dich, verleihe uns gütigst ein solches Maas deiner Gnade, daß wir, indem wir auf dem Wege deiner Gebote wandeln, deine huldreichen Verheißungen erlangen und deiner himmlischen Schätze theilhaftig werden mögen, durch Jesum Christum, unsern Herrn. *Amen.*

Die Epistel. 1 Cor. 15. 1—11.

Sch erinnere euch aber, liebe Brüder,

L'Evangile, St. Luc, xix. 41.

ET quand il fut proche, voyant la ville, il pleura sur elle, disant: o si toi aussi eusses connu, au moins en cette tiennne journée, les choses qui appartiennent à ta paix! mais maintenant elles sont cachées devant tes yeux. Car les jours viendront sur toi, que tes ennemis t'assiégeront de tranchées, et t'environneront, et t'enserrent de tous côtés, et te raseront, toi et tes enfans qui sont au dedans de toi; et ils ne laisseront en toi pierre sur pierre; parce que tu n'as point connu le temps de ta visitation. Puis étant entré au temple, il commença à jeter dehors ceux qui y vendoient, et qui y achetoient, leur disant: il est écrit, ma maison est la maison de prière: mais vous en avez fait une caverne de voleurs. Et il étoit tous les jours enseignant dans le temple.

LE ONZIEME DIMANCHE APRES LA TRINITE.

La Collecte.

O DIEU, qui manifestes la toute-puissance de ta force, principalement lorsque tu fais miséricorde, et que tu as compassion: accorde-nous une telle mesure de ta grâce, que marchant dans les sentiers de tes commandemens, nous puissions obtenir l'effet de tes promesses, et être faits participants de tes trésors célestes, par Jésus-Christ notre Seigneur. *Amen.*

L'Épître, 1 Cor. xv. 1.

MES frères, je vous fais savoir l'Evangile

El Evangelio. S. Luc. 19. 41.

Y QUANDO llegó cerca, al ver la ciudad, lloró sobre ella, diciendo: ¡Ah si tú reconocieses siquiera en este tu día, lo que puede atraerle la paz! mas ahora está encubierto de tus ojos. Porque vendrán días contra ti, en que tus enemigos te cercarán de trincheras, y te pondrán cerco, y te estrecharán por todas partes: y te derribarán en tierra, y á tus hijos, que están dentro de ti, y no dexarán en ti piedra sobre piedra: por quanto no conociste el tiempo de tu visitacion. Y habiendo entrado en el templo, comenzó á echar fuera á todos los que vendian, y compraban en él, diciendoles: Escrito está: Mi casa, casa de oracion es. Mas vosotros la habeis hecho cueva de ladrones. Y cada día enseñaba en el templo.

LA UNDECIMA DOMINICA DESPUES DE LA TRINIDAD.

La Colecta.

O DIOS, que declaras tu Omnipotencia principalmente en manifestar misericordia y piedad; concédenos misericordiosamente tal medida de tu Gracia, que corriendo el camino de tus mandamientos, obtengamos tus benignas promesas, y seamos hechos participantes de tu celestial tesoro, mediante Jesu Christo nuestro Señor. *Amen.*

La Epistola. 1 Cor. 15. 1.

Os hago pues presente, hermanos, el
2 B 181

ὃ εὐηγγελισάμην ὑμῖν, ὃ καὶ παρελάβετε, ἐν ᾧ καὶ ἐστήκατε· δι' οὗ καὶ σώζεσθε, τίνι λόγῳ εὐηγγελισάμην ὑμῖν, εἰ κατέχετε· ἐκτός ἐστι μὴ εἰκὴ ἐπιστεύσατε. Παρέδωκα γὰρ ὑμῖν ἐν πρώτοις ὃ καὶ παρελάβον· ὅτι Χριστὸς ἀπέθανεν ὑπὲρ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν, κατὰ τὰς γραφάς· καὶ ὅτι ἐτάφη, καὶ ὅτι ἐγήγερται τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς γραφάς· καὶ ὅτι ὥφθη Κηφᾶ, εἰτα τοῖς δώδεκα. Ἐπειτα ὥφθη ἐπ' αὐτοὺς πεντακοσίους ἀδελφοὺς ἐφάπαξ, ἐξ ὧν οἱ πλείους μένουσιν ἕως ἄρτι, τινὲς δὲ καὶ ἐκοιμήθησαν. Ἐπειτα ὥφθη Ἰακώβῳ· εἰτα τοῖς ἀποστόλοις πᾶσιν. Ἐσχάτον δὲ πάντων, ὡς περὶ τῷ ἐκτρώματι, ὥφθη κἀμοί. Ἐγὼ γὰρ εἰμι ὁ ἐλάχιστος τῶν ἀποστόλων, οὗ οὐκ εἰμι ἱκανὸς καλεῖσθαι ἀπόστολος, διότι ἐδίωξα τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ. Χάριτι δὲ Θεοῦ εἰμι ὁ ἐλάχιστος τῶν ἀποστόλων, ὁ ὅποιος δὲν εἰμαι ἄξιος αὐτοῦ ἢ εἰς ἐμέ, οὐ κενὴ ἐγενήθη, ἀλλὰ περισσώτερον αὐτῶν πάντων ἐκοπίασα· οὐκ ἐγὼ δέ, ἀλλ' ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἡ σὺν ἐμοί. Εἴτε οὖν ἐγὼ, εἴτε ἐκεῖνοι, ἔτω κηρύσσομεν, καὶ οὕτως ἐπιστεύσατε.

Εὐαγγέλιον. Λουκ. ιη' θ'.

ΕΙΠΕ δὲ καὶ πρὸς τινες τοὺς πεποιοῦτάς ἐφ' ἑαυτοῖς ὅτι εἰσὶ δίκαιοι, καὶ ἐξουθενούντας τοὺς λοιποὺς, τὴν παραβολὴν ταύτην· ἄνθρωποι δύο ἐνέβησαν εἰς τὸ ἔλεον προσεύξασθαι· ὁ εἰς Φαρισαῖος, καὶ ὁ ἕτερος τελώνης. Ὁ Φαρισαῖος σταθεὶς πρὸς ἑαυτὸν ταῦτα προσήχητο· Ὁ Θεός, εὐχαριστῶ σοι, ὅτι οὐκ εἰμι ὡς περὶ οἱ λοιποὶ τῶν ἀνθρώπων, ἄρπαγες, ἄδικοι, μοιχοί, ἢ καὶ ὡς οὗτος ὁ τελώνης. Νηστεύω δις τοῦ σαββάτου, ἀποδεκατῶ πᾶν

ὅποιον σὰς εὐαγγέλιον, καὶ τὸ ἐπαρελάβετε, καὶ εἰς τὸ ὅποιον εἰσθε ὀρθοί· διὰ το ὅποιον σώζεσθαι, ἐν τὸ κατέχετε κατὰ τὸν ὅποιον τρόπον σὰς τὸ εὐαγγέλιον, ἐκτός ἐστι μὴ ἐπιστεύσατε ματαίως. Ἐπειδὴ πρῶτον σὰς ἐπαρέδωκα τὸ ὅτι ἐπαρέλαβον, ὅτι ὁ Χριστὸς ἀπέθανε διὰ τὰς ἁμαρτίας μας, κατὰ τὰς γραφάς. Καὶ ὅτι ἐτάφη, καὶ ἠγέρθη τὴν τρίτην ἡμέραν κατὰ τὰς γραφάς. Καὶ ὅτι ἐφάνη τῷ Κηφᾶ καὶ ἔπειτα τῶν δώδεκα. Ἐπειτα ἐφάνη εἰς μίαν φορὰν ἐπάνω ἀπὸ πεντακοσίων ἀδελφῶν, ἀπὸ τῶν ὁποίων οἱ περισσότεροι, εἰσίνονται ἕως τῆρας, τινὲς δὲ καὶ ἐκοιμήθησαν. Ἐπειτα ἐφάνη τοῦ Ἰακώβου ἔπειτα πᾶσιν τῶν ἀποστόλων. Καὶ ἔπειτα ἀπ' ὅλους ὡς ἂν εἰς ἀπόριξίμα ἐφάνη καὶ εἰς ἐμέ. Ἐπειδὴ ἐγὼ εἰμαι ὁ ἐλάχιστος τῶν ἀποστόλων, ὁ ὅποιος δὲν εἰμαι ἄξιος ἂν ὀνομασθῶ ἀπόστολος, ὅτι ἐδίωξα τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ. Χάριτι δὲ Θεοῦ εἰμαι τὸ ὅτι, εἰμαι· καὶ ἡ χάρις τοῦ ὁῦσα μετ' ἐμέ δὲν ἐστάθη ματαία, ἀλλὰ ἐκόπιασα περισσώτερον ἀπ' αὐτῶν πάντων· καὶ ὅχι ἐγὼ ἀλλὰ ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἡ οὔσα μετ' ἐμέ. Καὶ ἐγὼ λοιπὸν, καὶ ἐκεῖνοι οὕτω κηρύττομεν, καὶ οὕτως ἐπιστεύσατε.

Εὐαγγέλιον. Λουκ. ιη' θ'.

ΚΑΙ εἶπεν (ὁ Ἰησοῦς) τὴν παραβολὴν ταύτην, πρὸς τινες τοὺς πιστεύοντας εἰς τὴν καρδίαν, τοὺς ὅτι ἦσαν δίκαιοι, καὶ ἐκαταφρόνουν τοὺς ἄλλους. Ἄνθρωποι δύο ἐνέβησαν εἰς τὸ ἔλεον· διὰ ἂν εἴπωσι τὰς προσευχάς των· ὁ ἕνας ἦτο Φαρισαῖος καὶ ὁ ἄλλος τελώνης. Ὁ Φαρισαῖος στέκοντας ὀρθός, εἰς τὸν νοῦν του ἔλεγε ταῦτα τὰ λόγια· Ὁ Θεός, εὐχαριστῶ σε, ὅτι δὲν εἰμαι καθὼς οἱ λοιποὶ τῶν ἀνθρώπων, ἄρπαγες,

quod prædicavi vobis, quod et accepistis, in quo et statis, per quod et salvamini; quia ratione prædicaverim vobis, si tenetis, nisi frustra credidistis. Tradidi enim vobis imprimis, quod et accepi: quoniam Christus mortuus est pro peccatis nostris secundum Scripturas: et quia sepultus est, et quia resurrexit tertia die secundum Scripturas: et quia visus est Cephæ; et, post hoc, undecim. Deinde visus est plusquam quingentis fratribus simul; ex quibus multi manent usque adhuc; quidam autem dormierunt. Deinde visus est Jacobo; deinde Apostolis omnibus. Novissime autem omnium, tanquam abortivo, visus est et mihi. Ego enim sum minimus Apostolorum; quia non sum dignus vocari Apostolus, quoniam persecutus sum Ecclesiam Dei. Gratia autem Dei, sum id, quod sum; et gratia ejus in me vacua non fuit: sed abundantius illis omnibus laboravi: non ego autem, sed gratia Dei mecum. Sive enim ego, sive illi; sic prædicamus, et sic credidistis.

Evangelium. S. Luc. xviii. 9.

DIXIT Jesus ad quosdam, qui in se confidebant, tanquam justis, et aspernabantur cæteros, parabolam istam. Duo homines ascenderunt in templum, ut orarent; unus Phariseus, et alter publicanus. Phariseus stans, hæc apud se orabat: Deus! gratias ago tibi, quia non sum, sicut cæteri hominum, raptores, injusti, adulteri, velut etiam hic publicanus. Jejunio bis in Sabbato decimas do omnium, quæ possideo. Et publi-

il quale io v'ho evangelizzato, il quale ancora avete ricevuto, e nel quale state ritti: Per lo quale ancora siete salvati: lo ritenete voi nella maniera, che io ve l'ho evangelizzato? se non c'abbiate creduto in vano. Conciosiacosachè imprima io v'abbia dato ciò ch'ancora ho ricevuto: che Cristo è morto per li nostri peccati: secondo le Scritture. E ch'egli fu sepolto, e che risuscitò al terzo giorno: secondo le Scritture. E ch'egli apparve a Cefa, e a dipoi a' dodici. Appresso apparve ad una volta a più di cinquecento fratelli, de' quali la maggior parte resta infino ad ora: ed alcuni ancora dormono. Poi apparve a Jacobo, e poi a tutti gli Apostoli insieme. E dopo tutti, è apparito ancora a me, come all'abortivo. Perciocchè, io sono il minimo degli Apostoli, e non son pur degno d'esser chiamato Apostolo, perciocchè io ho perseguitata la Chiesa di Dio. Ma, per la grazia di Dio, io son quel che sono: e la grazia sua, ch'è stata verso me, non è stata vana: anzi ho vieppiù faticato ch'essi tutti, or non già io, ma la grazia di Dio, la quale è meco. Ed io adunque, ed essi, così predichiamo, e così avete creduto.

L' Evangelo. S. Luc. xviii. 9.

DISSE ancora questa parabola a certi, ch' si confidavano in loro stessi d'esser giusti e sprezzavano gli altri. Due uomini salirono al Tempio, per orare: l'uno era Fariseo, e l'altro publicano. Il Fariseo, stando in piè, orava in disparte, in questa maniera: O Dio, io ti ringrazio ch'io non son come gli altri uomini, rapaci, ingiusti, adulteri,

Gospel which I preached unto you, which also ye have received, and wherein ye stand; by which also ye are saved, if ye keep in memory what I preached unto you, unless ye have believed in vain. For I delivered unto you, first of all, that which I also received, how that Christ died for our sins, according to the Scriptures; and that he was buried, and that he rose again the third day, according to the Scriptures; and that he was seen of Cephas, then of the twelve: After that he was seen of above five hundred brethren at once; of whom the greater part remain unto this present; but some are fallen asleep: After that he was seen of James; then of all the Apostles: And last of all, he was seen of me also, as of one born out of due time: For I am the least of the Apostles, that am not meet to be called an Apostle, because I persecuted the Church of God. But by the grace of God I am what I am: and his grace, which was bestowed upon me, was not in vain; but I laboured more abundantly than they all; yet not I, but the grace of God which was with me. Therefore whether it were I, or they, so we preach, and so ye believed.

The Gospel. St. Luke xviii. 9.

JESUS spake this parable unto certain which trusted in themselves, that they were righteous, and despised others: Two men went up into the temple to pray; the one a Pharisee, and the other a Publican. The Pharisee stood and prayed thus with himself; God I thank thee, that I am not as other men are, extortioners, unjust, adulterers, or even as this Publican: I fast

que je vous ai annoncé, et que vous avez reçu, et auquel vous vous tenez fermes; et par lequel vous êtes sauvés, si vous retenez en quelle manière je vous l'ai annoncé, à moins que vous n'ayez cru en vain. Car avant toutes choses, je vous ai donné ce que j'avois aussi reçu, savoir, que Christ est mort pour nos péchés selon les Ecritures; et qu'il a été enseveli, et qu'il est ressuscité le troisième jour selon les Ecritures; et qu'il a été vu de Céphas, et ensuite des douze. Depuis il a été vu de plus de cinq cents frères à une fois, dont plusieurs sont encore vivans, et quelques-uns dorment. Ensuite il a été vu de Jacques; et puis de tous les apôtres. Et après tous, il a été vu aussi de moi, comme d'un avorton: car je suis le moindre des apôtres, qui ne suis pas digne d'être appelé apôtre, parce que j'ai persécuté l'Eglise de Dieu. Mais par la grâce de Dieu je suis ce que je suis; et sa grâce envers moi n'a point été vaine; mais j'ai travaillé beaucoup plus qu'eux tous; toutefois, non point moi, mais la grâce de Dieu qui est avec moi. Soit donc moi, soit eux, nous prêchons ainsi, et vous l'avez cru ainsi.

L'Evangile. St. Luc. xviii. 9.

JESUS dit cette parabole à quelques-uns qui se confioient en eux-mêmes d'être justes, et qui tenoient les autres pour rien. Deux hommes montèrent au temple pour prier; l'un pharisien et l'autre péager. Le pharisien, se tenant à l'écart, prioit en lui-même, disant de telles choses: ô Dieu! je te rends grâces de ce que je ne suis point comme le reste des hommes, qui sont ravisseurs, injustes, adultères; ni même comme ce péa-

des Evangelii, das ich euch verkündigt habe, welches ihr auch angenommen habt, in welchem ihr auch steht, durch welches ihr auch selig werdet, welches gestalt ich es euch verkündigt habe, so ihr es behalten habt, es wäre denn, daß ihr es umsonst geglaubt hättet. Denn ich habe euch zuvörderst gegeben, welches ich auch empfangen habe, daß Christus gestorben sey für unsere Sünden, nach der Schrift, und daß er begraben sey, und daß er auferstanden sey am dritten Tage, nach der Schrift, und daß er gesehen worden ist von Cephas, darnach von den Zwölfen, darnach ist er gesehen worden von mehr denn fünf hundert Brüdern auf einmal, derer noch viele leben, etliche aber sind entschlafen. Darnach ist er gesehen worden von Jacobo, darnach von allen Aposteln; am letzten nach allen ist er auch von mir, als einer unzeitigen Geburt, gesehen worden. Denn ich bin der geringste unter den Aposteln, als der ich nicht werth bin, daß ich ein Apostel heiße, darum, daß ich die Gemeine Gottes verfolgt habe. Aber von Gottes Gnaden bin ich, das ich bin, und seine Gnade an mir ist nicht vergeblich gewesen, sondern ich habe viel mehr gearbeitet, denn sie alle, nicht aber ich, sondern Gottes Gnade, die mit mir ist. Es sey nun ich oder jene, also predigen wir, und also habt ihr geglaubt.

Das Evangelium. Luc. 18, 9—14.

Er sagte aber zu etlichen, die sich selbst vermaßen, daß sie fromm wären, und verachteten die andern, ein solches Gleichniß: Es giengen zween Menschen hinauf in den Tempel zu beten, einer ein Phariseer, der andere ein Zöllner. Der Phariseer stand, und betete bey sich selbst also: Ich

Evangelio que os prediqué, el que tambien recibisteis, y en el que perseverais. Por el qual asimismo sois salvos, si lo guardais al tenor de lo que yo os prediqué, á no ser que en vano hayais creído. Porque desde el principio yo os enseñé lo mismo que habia aprendido; que Christo murió por nuestros pecados segun las Escrituras; y que se apareció á Cephas, y despues de esto á los once: despues fue visto por mas de quinientos hermanos estando juntos: de los quales aun hoy dia viven muchos, y otros ya finaron: despues apareció á Santiago, y luego á todos los Apóstoles; y el postrero de todos, como á un abortivo, me apareció tambien á mí. Porque yo soy el menor de los Apóstoles, que no soy digno de ser llamado Apóstol, porque perseguí la Iglesia de Dios. Mas por la gracia de Dios soy aquello que soy, y su gracia no ha sido vana en mí; antes he trabajado mas copiosamente, que todos ellos; mas no yo, sino la gracia de Dios conmigo: porque sea yo, ó sean ellos; así predicamos, y así habeis creído.

El Evangelio. S. Luc. 18. 9.

Y DIXO tambien esta parábola á unos, que fiaban en sí mismos, como si fuesen justos, y despreciaban á los otros: dos hombres subieron al templo á orar: el uno Fariseo, y el otro Publicano. El Fariseo estando en pie, oraba en su interior de esta manera: Dios, gracias te doy porque no soy como los otros hombres, robadores, injustos, adulteros; así como este Publicano. Ayuno

τα ὅσα κτῶμαι. Καὶ ὁ τελώνης μακρόθεν ἑστὼς οὐκ ἤθελεν οὐδὲ τους ὑφθαλμούς εἰς τὸν οὐρανὸν ἐπάραι· ἀλλ' ἔτυπεν εἰς τὸ στήθος αὐτοῦ, λέγων· Ὁ Θεός, ἱλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ. Λέγω ὑμῖν, κατέβη οὗτος δεδικαιωμένος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, ἡ ἐκεῖνος· ὅτι πᾶς ὁ ὑψῶν ἑαυτὸν, ταπεινωθήσεται, ὁ δὲ ταπεινῶν ἑαυτὸν, ὑψωθήσεται.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΒ'. ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ ἀίδιε Θεός, ὁ εἰς τὰς αἰτήσεις ἡμῶν προσδεξασθαι προθυμότερος ὢν, ἡ ἡμεῖς εἰς τὸ αἰτεῖσθαι, εἰωθῶς τε κρείττω τῆς τε δεήσεως ἡμῶν καὶ τῆς ἀξίας χαρίζεσθαι. Ἐκχεον ἐφ' ἡμᾶς τὸ δαψιλὲς τοῦ ἐλέους σου, ἀφείς ἡμῖν ἅπερ τὸ συνειδὸς ἐν ὀρώ-
δια ἔχει, καὶ δωροῦμενος τὰ ἀγαθὰ ἃ λαβεῖν ἀνάξιοι ἔσμεν, εἰ μὴ δι' ἀξίας τε καὶ μεσιτείας Ἰησοῦ Χριστοῦ Υἱοῦ σου τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. β'. Κορ. γ'. δ'.

ΠΕΠΟΙΘΗΣΙΝ δὲ τοιαύτην ἔχομεν διὰ τοῦ Χριστοῦ πρὸς τὸν Θεόν· Οὐχ ὅτι ἱκανοὶ ἔσμεν ἀφ' ἑαυτῶν λογισασθαι τι, ὡς ἐξ ἑαυτῶν, ἀλλ' ἡ ἱκανότης ἡμῶν ἐκ τοῦ Θεοῦ· ὃς καὶ ἱκάνωσεν ἡμᾶς διακόνους καίνης διαθήκης, οὐ γράμματος, ἀλλὰ πνεύματος· τὸ γὰρ γράμ-

canus, a longe stans, nolebat nec oculos ad cælum levare: sed percutiebat pectus suum, dicens, Deus! propitius esto mihi peccatori. Dico vobis, descendit hic justificatus in domum suam ab illo; quia omnis, qui se exaltat, humiliabitur: et qui se humiliat, exaltabitur.

DOMINICA DUODECIMA POST TRINITATEM.

Collecta.

OMNIPOTENS, æterne Deus! qui semper promptior es ad exaudiendum, quam nos ad orandum; quique plura largiri soles, quam vel petimus vel meremur; effunde super nos abundantiam misericordiæ tuæ; ea nobis condonans, quæ conscia mente formidamus; eaque concedens, quæ nec precibus quidem rogare digni sumus, nisi per merita et mediationem Filii tui, Domini nostri, Jesu Christi. Amen.

Epistola. 2 Cor. iii. 4.

FIDUCIAM talem habemus per Christum ad Deum; non quod simus sufficientes cogitare aliquid a nobis, quasi ex nobis: sed sufficientia nostra ex Deo est, qui et idoneos nos fecit ministros Novi Testamenti, non

ἄδικοι, μοιχοί, ἡ καὶ καθὼς ὁ τελώνης οὗτος· νηστεύων διὰ φοραῖς τὴν ἐβδομίαν, ἀποδεκα-
τῶ πάντα ὅσα ἀποκτῶ. Καὶ ὁ τελώνης ἐκείνῳ μακρόθεν δὲν ἤθελε μῆτε ἅνα σηκῶσιν τοὺς ὑφθαλμούς του εἰς τὸν οὐρανόν, ἀλλὰ ἐκτύπει τὸ στήθος του, λέγων· Θεέ, ἱλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ. Σὺς λέγω, οὗτος κατέβη δικαιο-
μένος εἰς τὸν οἶκόν του, περισσότερον ἀπὸ τὸν ἄλλον· ὅτι κἀθε ἄνθρωπος ὁ ὑψῶν τὸν ἑαυτὸν του, θέλει ταπεινωθῇ, καὶ ὁ ταπεινῶν τὸν ἑαυτὸν του θέλει ὑψωθῇ.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΒ'. ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ καὶ αἰώνιε Θεέ, ὁ ὅποιος εἰς αἰὶν προθυμότερος εἰς τὰ ἀκοίειν, παρὰ ἡμᾶς εἰς τὸ παρακαλεῖν, καὶ ὁ ὅποιος διδίδει πλέον ἀφ' ὅτι ἐπιθυμοῦμεν, ἢ ἀξίζωμεν, χάρι-
σον ἐπ' αὐτὴν μᾶς τὴν πολλὴν εὐσπλαγχνίαν σου συγχωρῶν τὰς ἁμαρτίας διὰ τὰς ὁποίας ἡ συνείδησις μᾶς ἐβοήθη, καὶ δίδων περισσό-
τερα καλὰ ἀπὸ ἐκείνα ὅπου ἡμεῖς εἰμεθα ἀξιοί· ἵνα λάβωμεν εἰ μὴ διὰ τὰς ἀξίας καὶ μεσιτείας τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Υἱοῦ σου, καὶ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. β'. Κορ. γ'. δ'.

ΕΧΟΜΕΝ τὸσον θάρρος εἰς τὸν Θεὸν διὰ τοῦ Χριστοῦ, ὅχι ὅτι εἰμεθα ἱκανοὶ ἀφ' ἑαυτοῦ μὴ ἵνα νοήσωμεν ὡς ἀφ' ἑαυτοῦ μᾶς· ἀλλ' ἡ ἱκανότης μᾶς εἶναι ἀπὸ τοῦ Θεοῦ. Ὁ ὅποιος μᾶς ἐκατίστησεν ἱκανοὺς διὰ ἵνα γίνωμεν

né anche come quel publicano. Io digiuno due volte la settimana, io pago la decima di tutto ciò ch' io posseggo. Ma l' pubblicoano, stando da lungi, non ardiva pur d' alzare gli occhi al cielo: anzi si batteva il petto: dicendo, O Dio, sii placato inverso me peccatore. Io vi dico, che costui ritornò in casa sua giustificato, più tosto che quell' altro: perciocchè chiunque s' innalza sarà abbassato, e chi s' abbassa sarà innalzato.

LA DUODECIMA DOMENICA DOPO LA TRINITA.

La Collecta.

IDDIO eterno ed onnipotente, che sei sempre più pronto ad esaudire che noi a pregare, e sei solito di darci più di quel che desideriamo, o meritiamo, spandi sopra di noi l' abbondanza della tua misericordia, mettendoci quei peccati per i quali le nostre coscienze sono spaventate, e dandoci più beni che non siamo degni di domandare: senon per i meriti, ed intercessione di Gesù Cristo tuo figliuolo, nostro Signore. Amen.

L' Epistola. 2 Cor. iii. 4.

OR una tal confidenza abbiamo noi per Cristo appo Iddio. Non già che siamo di noi stessi sufficienti pure a pensar cosa alcuna, come da noi stessi: ma la nostra sufficienza è da Dio. Il quale ancora ci ha renduti sufficienti ad esser ministri del nuovo patto, non di lettera, ma di Spirito.

twice in the week, I give tithes of all that I possess. And the Publican standing afar off, would not lift up so much as his eyes unto heaven, but smote upon his breast, saying, God be merciful to me a sinner! I tell you this man went down to his house justified rather than the other: for every one that exalteth himself shall be abased: and he that humbleth himself, shall be exalted.

TWELFTH SUNDAY AFTER TRINITY.

The Collect.

ALMIGHTY and everlasting God, who art always more ready to hear, than we to pray, and art wont to give more than either we desire, or deserve; Pour down upon us the abundance of thy mercy, forgiving us those things whereof our conscience is afraid, and giving us those good things which we are not worthy to ask, but through the merits and mediation of Jesus Christ thy Son our Lord. *Amen.*

The Epistle. 2 Cor. iii. 4.

SUCH trust have we through Christ to God-ward: Not that we are sufficient of ourselves to think any thing as of ourselves: but our sufficiency is of God. Who also hath made us able ministers of the New Testament; not of the letter, but of the Spirit:

danke dir, Gott, daß ich nicht bin wie andere Leute, Räuber, Ungerechte, Ehebrecher, oder auch wie dieser Zöllner. Ich faste zweimal in der Woche, und gebe den Zehnten von allem, das ich habe. Und der Zöllner stand von ferne, wolte auch seine Augen nicht aufheben gen Himmel, sondern schlug an seine Brust, und sprach: Gott, sey mir Sünder gnädig! Ich sage euch: Dieser gieng hinab gerechtfertiget in sein Haus vor jenem. Denn wer sich selbst erhöht, der wird erniedriget werden, und wer sich selbst erniedriget, der wird erhöht werden.

Am zwölften Sonntage nach Trinit.

Die Collecte.

Allmächtiger und ewiger Gott, der du immer bereitwilliger bist, uns zu erhören, als wir geneigt sind, zu dir zu heten, und der du gewöhnlich mehr gewährt, als wir verlangen oder versprechen! Laß den Reichtum deiner Gnade sich über uns ergießen; vergieb uns Alles, was unser Gewissen beunruhigt; und verleihe uns alles Gute, was wir nicht würdig sind, uns von dir zu erbitten, als nur durch die Verdienste und die Vermittelung Jesu Christi, deines Sohnes, unseres Herrn. *Amen.*

Die Epistel. 2 Cor. 3, 4—9.

Ein solches Vertrauen aber haben wir durch Christum zu Gott. Nicht, daß wir tüchtig sind von uns selber, etwas zu denken als von uns selber, sondern daß wir tüchtig sind, ist von Gott, welcher auch uns tüchtig gemacht hat, das Amt zu führen des neuen Testaments, nicht des Buchstabens, sondern des Geistes. Denn der

ger: je jeûne deux fois la semaine, je donne la dîme de tout ce que je possède. Mais le péager, se tenant loin, n'osoit pas même lever les yeux vers le ciel, mais se frappoit la poitrine, en disant: ô Dieu! sois appaisé envers moi qui suis pécheur. Je vous dis, que celui-ci descendit en sa maison justifié plutôt que l'autre: car quiconque s'élève, sera abaissé; et quiconque s'abaisse, sera élevé.

LE DOUZIEME DIMANCHE APRES LA TRINITE.

La Collecte.

DIEU éternel et tout-puissant, qui es tous jours plus prompt à nous exaucer, que nous ne le sommes à te prier, et qui as accoutumé de nous donner plus que nous ne méritons, et que nous ne demandons; répands abondamment tes grâces sur nous, nous pardonnant tout ce qui pourroit troubler notre conscience, et nous donnant les biens que nous ne sommes pas dignes de demander, sinon par les mérites et par l'intercession de Jésus-Christ ton Fils notre Seigneur. *Amen.*

L' Epître, 2 Cor. iii. 4.

NOUS avons une telle confiance en Dieu par Christ; non que nous soyons capables de nous-mêmes de penser quelque chose comme de nous-mêmes; mais notre capacité est de Dieu: qui nous a aussi rendus capables d'être ministres du nouveau testament, non de la lettre, mais de l'esprit; car la

dos veces en la semana: doy diezmos de todo lo que poseo. Mas el Publicano, estando lejos, no osaba ni aun alzar los ojos al cielo: sino que heria su pecho, diciendo: Dios, muéstrate propicio á mí pecador. Os digo, que éste, y no aquel, descendió justificado á su casa, porque todo hombre, que se ensalza, será humillado: y el que se humilla, será ensalzado.

LA DUODECIMA DOMINICA DES-PUES DE LA TRINIDAD.

La Colecta.

DIOS Eterno y Todo-poderoso, que estás siempre mas pronto para oírnos que nosotros lo estamos para suplicarte, y nos das siempre mas de lo que merecemos ó pedimos; derrama sobre nosotros la abundancia de tu Misericordia, perdonándonos todo lo que atemoriza nuestras conciencias, y dándonos todos los bienes que no somos dignos de pedir, á no ser por los meritos y mediación de Jesu Christo tu Hijo nuestro Señor. *Amen.*

La Epistola. 2 Cor. iii. 4.

Y TENEMOS tal confianza en Dios por Christo: no que seamos suficientes de nosotros mismos para pensar algo, como de nosotros: mas nuestra suficiencia viene de Dios: el que tambien nos ha hecho Ministros idóneos del nuevo testamento: no por la letra, mas por el espíritu; porque la letra

μα ἀποκτείνει, τὸ δὲ πνεῦμα ζωοποιεῖ. Εἰ δὲ ἡ διακονία τοῦ θανάτου ἐν γράμματι, ἔντε-
τινωμένη ἐν λίθοις, ἐγενήθη ἐν δόξῃ, ὥστε
μὴ δύνασθαι ἀτενίσαι τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ εἰς
τὸ πρόσωπον Μωσέως, διὰ τὴν δόξαν τοῦ
προσώπου αὐτοῦ, τὴν καταργουμένην πῶς
οὐχὶ μᾶλλον ἡ διακονία τοῦ πνεύματος ἔσται
ἐν δόξῃ; εἰ γὰρ ἡ διακονία τῆς κατακρίσεως,
δόξα πολλῶν μᾶλλον περισσεύει ἡ διακονία
τῆς δικαιοσύνης ἐν δόξῃ.

Εὐαγγέλιον. Μάρκ. ζ. λα'.

ΚΑΙ πάλιν ἐξελθὼν ἐκ τῶν ὁρίων Τύρου καὶ
Σιδῶνος, ἦλθε πρὸς τὴν θάλασσαν τῆς Γαλι-
λαίας, ἀνὰ μέσον τῶν ὁρίων Δεκαπόλεως.
Καὶ φέρονσιν αὐτῷ κωφὸν μοιγῶντα, καὶ
παρακαλοῦσιν αὐτὸν ἵνα ἐπιθῇ αὐτῷ τὴν χει-
ρα. Καὶ ἀπολαβόμενος αὐτὸν ἀπὸ τοῦ ὄχ-
λου κατ' ἰδίαν, ἔβαλε τοὺς δακτύλους αὐτοῦ
εἰς τὰ ὦτα αὐτοῦ καὶ πτύσας, ἤψατο τῆς
γλώσσης αὐτοῦ. Καὶ ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐ-
ρανόν, ἐστέναξε, καὶ λέγει αὐτῷ Ἐφθαί-
ᾳ ἔστι, διανοίχθητι. Καὶ εὐθὺς διανοίχθη-
σαν αὐτοῦ αἱ ὕκοαι, καὶ ἐλύθη ὁ δεσμός τῆς
γλώσσης αὐτοῦ, καὶ ἐλάλει ὀρθῶς. Καὶ διε-
στείλατο αὐτοῖς ἵνα μηδενὶ εἰπώσιν ὅσον δὲ
αὐτὸς αὐτοῖς διεστέλλετο, μᾶλλον περισσό-
τερον ἐκήρυσσον καὶ ὑπερπερισσὺς ἐξεπλήσ-
σοντο, λέγοντες Καλῶς πάντα πεποίηκε
καὶ τοὺς κωφούς ποιεῖ ἀκούειν, καὶ τοὺς ἀλά-
λους λαλεῖν.

δι᾿ αὐτοῦ τῆς νέας διαθήκης, ὅχι γράμματος
ἀλλὰ πνεύματος ἐπειδὴ τὸ γράμμα θανατώ-
νει τὸ δὲ πνεῦμα ζωοποιεῖ. Ἐὰν δὲ ἡ διακονία
τοῦ θανάτου ἡ ὅποια ἦτο μόνον εἰς γράμματα,
τυπωμένη ἐπὶ λίθου, ἐδοξάσθη, ὥστε ὅπῃ οἱ
υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ δὲν εὐόνοντο νὰ ἀτενίσωσιν
εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Μωσέως, διὰ τὴν δόξαν
τοῦ προσώπου του, τὴν πρόσκαιρον, πῶς δὲν
θέλει πολλῶν μᾶλλον δοξασθῇ ἡ διακονία
τοῦ πνεύματος. Ἐπειδὴ, ἐὰν ἡ διακονία τῆς
κατακρίσεως ἐδοξάσθη, πολλῶν μᾶλλον θέλει
περισεύσειν εἰς δόξαν ἡ διακονία τῆς δικαιο-
σύνης.

Εὐαγγέλιον. Μαρ. ζ. λα'.

ΚΑΙ πάλιν ἐλθὼν ἔξω ἀπὸ τὰ σύνορα τῆς
Τύρου καὶ τῆς Σιδῶνος, ἦλθεν εἰς τὴν θαλασ-
σαν τῆς Γαλιλαίας ἀνάμυστα εἰς τὰ σύνορα τῆς
Δεκαπόλεως. Καὶ τὸν φέρει κωφὸν ὁποῖον
μόλις ἐλάλει, καὶ τὸν παρακαλοῦσι νὰ ἐπι-
βάλῃ τὴν χειρὰ του ἐπ' αὐτόν. Καὶ ἐξεχωρί-
σας τὸν ἀπὸ τοῦ πλήθους ἀπὸ μέρους, ἔβαλε
τὰ δακτύλα του εἰς τὰ ὦτα του, καὶ πτύσας
ἐγγίγει τὴν γλῶσσαν του. Ἐπειτα ἀναβλέψας
εἰς τὸν οὐρανόν, ἀναστέναξε, καὶ τοῦ εἶπεν
Ἐφθαίᾳ, τὸ ὅποιον ἄνοιξε. Καὶ εὐθὺς
τὰ ὦτα του ἀνοίχθησαν, καὶ ἐλύθη ὁ δεσμός
τῆς γλώσσης του, καὶ ἐλάλει ὀρθῶς. Καὶ τὸς
ἐπρόσταξε νὰ μὴ τὸ εἰπῶσι κανένος ὅσον δὲ
αὐτὸς τοὺς τὸ ἐπαράγγειλε, τὸσσην μᾶλλον
περισσότερον τὸ ἐκήρυττον. Καὶ ὑπερπερι-
σσὺς θαύμαζον, λέγοντες Καλῶς ἔκαμε πάντα
καὶ τοὺς κωφούς κάνει νὰ ἀκούωσι καὶ
τοὺς ἀλάλους νὰ λαλῶσι.

litera, sed spiritu. Litera enim occidit:
spiritus autem vivificat. Quod si ministra-
tio mortis, literis deformata in lapidibus,
fuit in gloria, ita ut non possent intendere
filii Israel in faciem Moysi propter gloriam
vultus ejus, quæ evacuat; quomodo non
magis ministratio spiritus erit in gloria?
Nam si ministratio damnationis gloria est;
multo magis abundat ministerium justitiæ
in gloria.

Evangelium. S. Marc. vii. 31.

ITERUM exiens Jesus de finibus Tyri, ve-
nit per Sidonem ad mare Galilee, inter me-
dios fines Decapoleos: et adducunt ei sur-
dum et mutum: et deprecabantur eum, ut
imponat illi manum. Et apprehendens eum
de turba seorsum, misit digitos suos in auri-
culas ejus: et exspuens, tetigit linguam ejus:
et suspiciens in cælum, ingemuit; et ait
illi Ephphetha, quod est, Adaperire. Et
statim apertæ sunt aures ejus; et solu-
tum est vinculum linguæ ejus: et loqueba-
tur recte. Et præcepit illis, ne cui dice-
rent. Quanto autem eis præcipebat, tanto
magis plus prædicabant: et eo amplius ad-
mirabantur, dicentes, Bene omnia fecit:
et surdos fecit audire, et mutos loqui.

concosiacosachè la lettera uccida, ma lo
Spirito vivifichi. Or, se l' ministero della
morte, che non era senon in lettere, scolpito
in pietre, fu glorioso; tal che i figliuoli
d' Israel non potevano riguardar fiso nel
volto di Moisé, per la gloria del suo volto.
(la qual però dovea essere annullata) Come
non sarà più tosto con gloria il ministero
dello Spirito? Perciocchè, se l' ministero
della condannazione fu con gloria, molto
più abbonderà in gloria il ministero della
giustizia.

L' Evangelo. S. Mar. vii. 31.

POI Gesù, partitosi dinuovo da' confini del
Tiro, e di Sidon, venne presso al mar della
Galilea, per mezzo i confini di Decapoli.
E gli fu menato un sordo scilinguato: e fu
pregato che mettesse la mano sopra lui. Ed
egli, trattolo da parte d' infra la moltitudine,
gli mise le dita nelle orecchie: ed avendo
sputato, gli toccò la lingua. Poi, levati gli
occhi al cielo, sospirò: e gli disse Ephfata,
che vuol dire, Apriti. E subito l' orecchie
di colui furono aperte, e gli si sciolse il
scilinguagnolo, e parlava bene. E Gesù or-
dinò loro, che no l' dicessero ad alcuno.
Ma, più lo divietava loro, più lo predicava-
no. E stupivano sopra modo: dicendo
Egli ha fatto ogni cosa bene; egli fa udire
i sordi, e parlare a mutoli.

for the letter killeth, but the Spirit giveth life. But if the ministration of death written and engraven in stones was glorious, so that the children of Israel could not steadfastly behold the face of Moses for the glory of his countenance, which glory was to be done away; how shall not the ministration of the Spirit be rather glorious? For if the ministration of condemnation be glory, much more doth the ministration of righteousness exceed in glory.

The Gospel. St. Mark vii. 31.

JESUS departing from the coasts of Tyre and Sidon, came unto the sea of Galilee, through the midst of the coasts of Decapolis. And they bring unto him one that was deaf, and had an impediment in his speech; and they beseech him to put his hand upon him. And he took him aside from the multitude, and put his fingers into his ears, and he spit, and touched his tongue; and looking up to heaven, he sighed, and saith unto him, *Ephphatha*, that is, be opened. And straightway his ears were opened, and the string of his tongue was loosed, and he spake plain. And he charged them that they should tell no man; but the more he charged them, so much the more a great deal they published it; and were beyond measure astonished, saying, He hath done all things well; he maketh both the deaf to hear, and the dumb to speak.

THIRTEENTH SUNDAY AFTER TRINITY.

The Collect.

ALMIGHTY and merciful God, of whose

Buchstabe tödtet, aber der Geist macht lebendig. So aber das Amt, das durch die Buchstaben tödtet und in die Steine ist gebildet, Klarheit hatte, also, daß die Kinder Israel nicht konnten ansehen das Angesicht Moses, um der Klarheit willen seines Angesichts, die doch aufhöret: wie sollte nicht vielmehr das Amt, das den Geist giebt, Klarheit haben? Denn so das Amt, das die Verdammniß prediget, Klarheit hat, viel mehr hat das Amt, das die Gerechtigkeit prediget, überflüßigliche Klarheit.

Das Evangelium. Marc. 7, 31 bis Ende.

UND da er wieder ausgieng von den Grenzen Tyri und Sidon, kam er an das galiläische Meer, mitten unter die Grenze der zehn Städte. Und sie brachten zu ihm einen Tauben, der stumm war, und sie baten ihn, daß er die Hand auf ihn legte. Und er nahm ihn von dem Volke besonders, und legte ihm die Finger in die Ohren, und spülte, und rührte seine Zunge, und sah auf gen Himmel, seufzte, und sprach zu ihm: *Ephphatha*, das ist, thue dich auf. Und alsobald thaten sich seine Ohren auf, und das Band seiner Zunge ward los, und er rebete recht. Und er verbot ihnen, sie sollten es niemand sagen. Je mehr er aber verbot, je mehr sie es ausbreiteten, und verwunderten sich über die Maasse, und sprachen: Er hat alles wohl gemacht, die Tauben macht er hörend, und die Sprachlosen redend.

Am dreizehnten Sonntage nach Trin.

Die Collecte.

Allmächtiger, barmherziger Gott,

lettre tue, mais l'esprit vivifie. Or si le ministère de mort, écrit avec des lettres et gravé sur des pierres, a été glorieux, tellement que les enfans d'Israël ne pouvoient regarder le visage de Moïse, à cause de la gloire de son visage, laquelle devoit prendre fin; comment le ministère de l'Esprit ne sera-t-il pas plus glorieux? Car si le ministère de la condamnation a été glorieux, le ministère de la justice le surpasse de beaucoup en gloire.

L'Evangile, St. Marc, vii. 31.

JESUS étant encore parti des frontières de Tyr et de Sidon, vint à la mer de Galilée, par le milieu du pays de Décapolis. Et on lui amena un sourd, qui avoit la parole empêchée; et on le pria de poser les mains sur lui. Et Jésus, l'ayant tiré à part hors de la foule, lui mit les doigts dans les oreilles, et ayant craché, lui toucha la langue; puis regardant vers le ciel, il soupira, et lui dit: *epphatha*, c'est-à-dire, ouvre-toi. Et aussitôt ses oreilles s'ouvrirent, et le lien de sa langue se délia, et il parla aisément. Et Jésus leur commanda de ne le dire à personne; mais plus il le défendoit, plus ils le publioient. Et ils en étoient extrêmement étonnés, disant: il a tout bien fait; il fait ouïr les sourds, et parler les muets.

LE TREIZIEME DIMANCHE APRES LA TRINITE.

La Collecte.

O DIEU tout-puissant et miséricordieux,

mata, y el espíritu vivifica. Y si el ministerio de muerte gravado con letras sobre piedras, fué en gloria, de manera que los hijos de Israel no podian mirar á la cara de Moysés por la gloria de su semblante, la que habia de perecer: ¿cómo no será mucho mas en gloria el ministerio del Espíritu? Porque si el ministerio de condenacion fué gloria: mucho mas abunda en gloria el ministerio de la justicia.

El Evangelio. S. Marc. vii. 31.

Y SALIENDO otra vez de los confines de Tiro, fué por Sidón al mar de Galilée, atravesando el territorio de Decápolis. Y le traxéron un sordo y mudo, y le rogaban que pusiese la mano sobre él. Y sacándole aparte de entre la gente, le metió los dedos en sus orejas; y escupiendo, le tocó con su lengua; y mirando al cielo, gimió, y le dixo: *Ephphetha*, que quiere decir: Sé abierto. Y luego fuéron abiertas sus orejas, y fué desatada la ligadura de su lengua, y hablaba bien. Y les mandó que á nadie lo dixesen. Pero quanto mas se lo mandaba, tanto mas lo divulgaban; y tanto mas se maravillaban, diciendo: Bien lo ha hecho todo: á los sordos ha hecho oír, y á los mudos hablar.

LA DECIMATERCIA DOMINICA DESPUES DE LA TRINIDAD.

La Collecte.

DIOS Omnipotente y Misericordioso, por

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ καὶ οἰκτίρμων Θεός, ἐξ οὗ μόνου δωρεὰς γίνεται, ὅτι ὁ πιστός σου λαὸς τὴν ἀληθινὴν καὶ ἐπαινετὴν λατρείαν σοι προσφέρουσι· Δὸς ἡμῖν οὕτω πιστῶς σοι λατρεύειν ἐν τῷ βίῳ τούτῳ, ὥστε μὴ ἀπολείπεσθαι εἰς τὸ τέλος τοῦ τῶν ἐπουρανίων σῶν ἐπαγγελιῶν ἐπιτυχεῖν, διὰ τὴν ἀξίαν Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Γαλ. γ'. ις'.

ΤΩι δὲ Ἀβραάμ ἐρρήθησαν αἱ ἐπαγγελίαι, καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ. Οὐ λέγει· καὶ τοῖς σπέρμασιν, ὡς ἐπὶ πολλῶν· ἀλλ' ὡς ἐφ' ἑνός· καὶ τῷ σπέρματι σου· ὅς ἐστι Χριστός. Τοῦτο δὲ λέγω, διαθήκην προκεκρωμένην ὑπὸ τοῦ Θεοῦ εἰς Χριστόν, ὁ μετὰ ἐτὶ τετρακόσια καὶ τριάντα γεγονώς νόμος οὐκ ἀκυροί, εἰς τὸ καταργῆσαι τὴν ἐπαγγελίαν. Εἰ γὰρ ἐκ νόμου ἡ κληρονομία, οὐκ ἐτι ἐξ ἐπαγγελίας· τῷ δὲ Ἀβραάμ δι' ἐπαγγελίας κεχίρισται ὁ Θεός. Τί οὖν ὁ νόμος; Τῶν παραβιάσεων χάριν προστεθῇ, ἄχρι οὗ ἔλθῃ τὸ σπέρμα ὃ ἐπηγγέλται, διαταγῆς δι' ἀγγέλων, ἐν χειρὶ μεσίτου. Ὁ δὲ μεσίτης, ἑνός οὐκ ἔστιν· ὁ δὲ Θεός, εἰς ὅσων. Ὁ οὖν νόμος κατὰ τῶν ἐπαγγελιῶν τοῦ Θεοῦ; Μὴ γένοιτο· εἰ γὰρ ἐδόθη νόμος ὁ δυνάμενος ζωοποιῆσαι, ὅντως ἂν ἐκ νόμου ἦν ἡ δικαιοσύνη. Ἀλλὰ συνέκλεισεν ἡ γραφὴ τὰ πάντα ὑπὸ ἁμαρτίαν, ἵνα ἡ ἐπαγγελία ἐκ πίστεως Ἰησοῦ Χριστοῦ δοθῇ τοῖς πιστεύουσιν.

DOMINICA DECIMA TERTIA POST TRINITATEM.

Collecta.

OMNIPOTENS et misericors Deus! cuius beneficentia sola fit, ut fideles tui digne et laudabiliter tibi serviant: da (quæsumus) ita nos fideliter in hac vita tuo cultui operam navare, ut tandem promissiones tuas cælestes consequi valeamus, per merita Jesu Christi, Domini nostri. Amen.

Epistola. Galat. iii. 16.

ABRAHÆ dictæ sunt promissiones, et semini ejus. Non dicit, Et seminibus, quasi in multis; sed, quasi in uno, Et semini tuo, qui est Christus. Hoc autem dico; testamentum, confirmatum a Deo, quæ post quadringentos et triginta annos facta est lex, non irritum facit, ad evacuandam promissionem. Nam, si ex lege hæreditas, jam non ex promissione. Abrahæ autem per reprobationem donavit Deus. Quid igitur lex? Propter transgressiones posita est, donec veniret semen, cui promiserat, ordinata per angelos in manu mediatoris. Mediator autem unus non est: Deus autem unus est. Lex ergo adversus promissa Dei? Absit. Si enim data esset lex, quæ posset vivificare, vere ex lege esset iustitia. Sed conclusit Scriptura omnia sub peccato, ut promissio ex fide Jesu Christi daretur credentibus.

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΟΡ, καὶ εὐσπλαγχνε Θεὲ ἀπὸ τοῦ ὁποίου μόνον τὴν δωρεὰν τυχαίνει ὅτι ὁ πιστός σου λαὸς σοι προσφέρουσι τὴν ἀληθινὴν καὶ ἐπαινετὴν λατρείαν, δὸς μας τὴν χάριν· ἵνα σὲ δουλεύσωμεν τὸσον πιστῶς εἰς τούτην τὴν ζωὴν, ὥστε νὰ ἐπιτύχωμεν τὰς ἐπουρανίους ἐπαγγελίας διὰ τὰς ἀξίας τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Γαλ. γ'. ις'.

Εἰς τὸν Ἀβραάμ ἐλαλήθησαν αἱ ἐπαγγελίαι, καὶ εἰς τὸ σπέρμα του. Δὲν λέγει, Καὶ εἰς τὰ σπέρματα, ὥσαν λαλῶν διὰ πολλοῖς· ἀλλὰ δι' ἑνός· καὶ διὰ τὸ σπέρμα σου τὸ ὅποιον εἶναι ὁ Χριστός. Τοῦτο δὲ λέγω· Διαθήκην βεβαιωμένην πρῶτα ἀπὸ τὸν Θεὸν εἰς τὸν Χριστόν, ὁ νόμος ὁ γεννημένος τετρακοσίοις καὶ τριάντα χρόνους ὑστερον δὲν τὴν ἀβεβαιεῖ εἰς τὸ νὰ χαλάσῃ τὴν ἐπαγγελίαν. Διότι ἐὰν ἡ κληρονομία εἶναι ἀπὸ τὸν νόμον, δὲν εἶναι πλέον ἀπὸ τὴν ἐπαγγελίαν· ἀλλὰ ὁ Θεὸς διὰ τῆς ἐπαγγελίας ἔχαρισε τὴν κληρονομίαν τοῦ Ἀβραάμ. Τί λοιπὸν ἐδόθη ὁ νόμος; Προστεθῇ διὰ τὴν παράβασιν, ἕως οὗ ἔλθῃ τὸ σπέρμα εἰς τὸ ὅποιον ἐγένεν ἡ ἐπαγγελία, κοινωθηθεῖσα ὑπὸ τῶν ἀγγέλων διὰ τῆς χειρὸς μεσίτου. Καὶ ὁ μεσίτης δὲν εἶναι ἑνός, ὁ δὲ Θεὸς εἶναι ἕνας. Ἐδόθη λοιπὸν ὁ νόμος ἐναντίον τῶν ἐπαγγελιῶν τοῦ Θεοῦ; Μὴ γένοιτο· Διὰτὶ ἐὰν ὁ νόμος ἐδόθη ὁ δυνάμενος νὰ ζωοποιήσῃ, ὅντως ἡ δικαιοσύνη εἶναι ἐκ τῆς νόμου. Ἀλλὰ ἡ γραφὴ συνέκλεισε τὰ πάντα ὑπὸ τὴν ἁμαρτίαν, ὥπως ἡ ἐπαγγελία δοθῇ τοῖς πιστεύουσιν διὰ τῆς τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ πίστεως.

LA DOMENICA DECIMA TERZA DOPO LA TRINITA.

La Colletta.

IDDIO onnipotente e misericordioso, dal cui sol dono gratuito avviene, che i tuoi fedeli ti rendono vero e lodevol culto, facci la grazia di poter servirti così fedelmente in questa vita, che non veniamo poi a mancare delle tue promesse celesti, per i meriti di Gesù Cristo, nostro Signore. Amen.

L' Epistola. Gal. iii. 16.

OR le promesse furono fatte ad Abrahā, ed alla sua progenie: non dice, Ed alla progenie: come parlando di molte, ma come d' una, Ed alla tua progenie, ch' è Cristo. Or questo dico io, La Legge, venuta quattrocentant'anni appresso, non annulla il patto firmato prima da Dio in Cristo, per ridurre al niente la promessa. Perciocchè, se l' eredità è per la Legge, non è più per la promessa. Or Iddio donò quella ad Abrahā per la promessa. Perché dunque fu data la Legge? fu aggiunta per le transgressioni, fin che fosse venuta la progenie, alla quale era stata fatta la promessa: essendo pubblicata dagli Angeli, per man d' un Mediatore. Or il Mediatore non è d' uno: ma Iddio è uno. La Legge è ella dunque stata data contr' alle promesse di Dio? Così non sia: perciocchè, se fosse stata data la Legge, che potesse vivificare, veramente la giustizia sarebbe per la Legge. Ma la Scrittura ha rinchiuso ogni cosa sotto peccato, acciò che la promessa fosse data a' credenti per la fede di Gesù Cristo.

only gift it cometh, that thy faithful people do unto thee true and laudable service; Grant, we beseech thee, that we may so faithfully serve thee in this life, that we fail not finally to attain thy heavenly promises, through the merits of Jesus Christ our Lord. *Amen.*

The Epistle. Gal. iii. 16.

TO Abraham and his seed were the promises made. He saith not, And to seeds, as of many; but as of one; And to thy seed, which is Christ. And this I say, That the covenant that was confirmed before of God in Christ, the law, which was four hundred and thirty years after, cannot disannul, that it should make the promise of none effect. For if the inheritance be of the law, it is no more of promise; but God gave it to Abraham by promise. Wherefore then serveth the law? It was added because of transgressions, till the seed should come, to whom the promise was made; and it was ordained by angels in the hand of a mediator. Now a mediator is not a mediator of one; but God is one. Is the law then against the promises of God? God forbid: for if there had been a law given, which could have given life, verily righteousness should have been by the law. But the Scripture hath concluded all under sin, that the promise by faith of Jesus Christ might be given to them that believe.

der du allein deinem gläubigen Volke die Gabe verleihest, dir wahrhaften und wohlgefalligen Dienst zu erweisen! Wir bitten dich, gieb, daß wir in diesem Leben dir so treulich dienen mögen, um zuletzt deiner himmlischen Verheißungen unschickbar theilhaftig zu werden, durch die erbarmende Liebe Jesu Christi, unseres Herrn. *Amen.*

Die Epistel. Galat. 3, 16—22.

Nun ist je die Verheißung Abraham und seinem Saamen zugesagt. Er spricht nicht, durch die Saamen, als durch viele, sondern als durch einen, durch seinen Saamen, welcher ist Christus. Ich sage aber davon: das Testament, das von Gott zuvor bestätiget ist auf Christum, wird nicht aufgehoben, daß die Verheißung sollte durch das Gesetz aufhören, welches gegeben ist über vier hundert und dreißig Jahre hernach. Denn so das Erbe durch das Gesetz erworben würde, so würde es nicht durch Verheißung gegeben. Gott aber hat es Abraham durch Verheißung frey geschenkt. Was soll denn das Gesetz? Es ist dazu gekommen um der Sünde willen, bis der Saame käme, dem die Verheißung geschehen ist, und ist gestellt von den Engeln durch die Hand des Mittlers. Ein Mittler aber ist nicht eines einigen Mittler, Gott aber ist einig. Ist denn das Gesetz wider Gottes Verheißungen? Das sey ferne! Wenn aber ein Gesetz gegeben wäre, das da könnte lebendig machen, so käme die Gerechtigkeit wahrhaftig aus dem Gesetze. Aber die Schrift hat es alles beschloffen unter die Sünde, auf daß die Verheißung käme durch den Glauben an Jesum Christum, gegeben denen, die da glauben.

qui seul donnees à ton peuple fidèle de te rendre un juste et louable service; fais-nous la grâce, nous t'en supplions, de te servir si fidèlement sur la terre, que nous ne manquions point d'obtenir enfin dans le ciel l'effet de tes promesses, par les mérites de Jésus-Christ notre Seigneur. *Amen.*

L'Épître, Gal. iii. 16.

LES promesses ont été faites à Abraham, et à sa semence. Il n'est pas dit, et aux semences, comme s'il avoit parlé de plusieurs; mais comme parlant d'une seule, et à sa semence, qui est Christ. Voici donc ce que je dis: c'est que quant à l'alliance qui a été auparavant confirmée par Dieu en Christ, la loi, qui est venue quatre cent trente ans après, ne peut point l'annuller, pour abolir la promesse. Car si l'héritage est par la loi, il n'est point par la promesse; or Dieu l'a donné à Abraham par la promesse. A quoi donc sert la loi? Elle a été ajoutée à cause des transgressions, jusqu'à ce que vint la semence, à l'égard de laquelle la promesse avoit été faite; et elle a été ordonnée par les anges par le ministère d'un médiateur. Or le médiateur n'est pas d'un seul; mais Dieu est un seul. La loi donc a-t-elle été ajoutée contre les promesses de Dieu? ainsi n'arrive! car si la loi eût été donnée pour pouvoir vivifier, véritablement la justice seroit de la loi. Mais l'Écriture a tout enclos sous le péché, afin que la promesse par la foi en Jésus-Christ fût donnée à ceux qui croient.

cuyó don unicamente tus fieles te sirven sincera y loablemente; concede que te sirvamos tan fielmente en ésta vida, que no dexemos finalmente de obtener tus celestiales promesas, por los meritos de Jesu Christo nuestro Señor. *Amen.*

La Epistola. Gal. iii. 16.

LAS promesas fueron dichas á Abraham, y á su simiente. No dice: Y á las simientes, como de muchos; sino como de uno: Y á tu simiente, que es Christo. Mas digo esto: Que el testamento confirmado por Dios, la Ley que fue hecha quatrocientos y treinta años despues, no lo abroga para anular la promesa. Porque si la herencia es por la Ley, ya no es por la promesa. Y Dios por promesa le hizo á Abraham la donacion. ¿Pues para qué la Ley? Por causa de las transgresiones fué puesta, hasta que viniese la simiente, á quien habia hecho la promesa, ordenada por Angeles en manos de un mediador. Mas el mediador no es de uno solo: y Dios es uno. ¿Luego la Ley es contra las promesas de Dios? No por cierto. Porque si la Ley dada pudiese vivificar, la justicia en verdad seria por la Ley. Mas la Escritura todas las cosas encerró baxo de pecado, para que la promesa fuese dada á los creyentes por la fe en Jesu-Christo

Εὐαγγέλιον. Δουκ. ι'. κγ'.

ΚΑΙ στραφείς πρὸς τοὺς μαθητὰς, κατ' ἰδίαν εἶπε· Μακάριοι οἱ ὀφθαλμοὶ οἱ βλέποντες ἃ βλέπετε. Λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι πολλοὶ προφῆται καὶ βασιλεῖς ἠθέλησαν ἰδεῖν ἃ ὑμεῖς βλέπετε, καὶ οὐκ εἶδον· καὶ ἀκούσαι ἃ ἀκούετε, καὶ οὐκ ἤκασαν. Καὶ ἰδοὺ, νομικὸς τις ἀνέστη, ἐκπειρίζων αὐτόν, καὶ λέγων· Διδάσκαλε, τί ποιῆσας ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσω; ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτόν· Ἐν τῷ νόμῳ τί γέγραπται; πῶς ἀναγινώσκεις; ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν· Ἀγαπήσεις Κύριον τὸν Θεόν σα ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας σου· καὶ τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν. Εἶπε δὲ αὐτῷ· Ὅρθῳς ἀπεκρίθης· τοῦτο ποιεῖ, καὶ ζήσῃ. Ὁ δὲ, θέλων δικαιοῦν ἑαυτόν, εἶπε πρὸς τὸν Ἰησοῦν· Καὶ τίς ἐστὶ μου πλησίον; Ὑπολαβὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν· Ἀνθρωπὸς τις κατέβαιναν ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ εἰς Ἱεριχὼν, καὶ λησταὶς πéréπεσεν· οἱ κ' ἐκδύσαντες αὐτόν, καὶ πληγὰς ἐπιθέντες, ἀπὸ ληθόν, ἀφέντες ἡμίθην τυγχάνοντα. Κατὰ συγκυρίαν δὲ ἱερεὺς τις κατέβαιναν ἐν τῇ ὁδῷ ἐκεῖνῃ· καὶ ἰδὼν αὐτόν, ἀντιπροήλθεν. Ὁμοίως δὲ καὶ Λευίτης, γενόμενος κατὰ τὸν τόπον, ἐλθὼν καὶ ἰδὼν, ἀντιπαρήλθεν. Σαμαρεῖτης δὲ τις ὁδεύων, ἦλθε κατ' αὐτόν, καὶ ἰδὼν αὐτόν, ἐσπλαγχνίσθη· Καὶ προσελθὼν κατέδησε τὰ τραύματα αὐτοῦ, ἐπέχεων ἑλαῖον καὶ οἶνον· ἐπιβιάσας δὲ αὐτόν ἐπὶ τὸ ἴδιον κτῆνος, ἤγαγεν αὐτόν εἰς πανδοχεῖον, καὶ ἐπεμελήθη αὐτοῦ. Καὶ ἐπὶ τῆς αὔριον ἐξεληθὼν, ἐκβαλὼν δύο δηνάρια ἔδωκε τῷ πανδοχεῖ, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἐπιμελήθητι αὐτόν, καὶ ὁ, τι ἂν προσδαπανήσης, ἐγὼ ἐν τῷ ἐπανέρχεσθαί με ὑποδώσω σοι. Τίς οὖν τούτων τῶν τριῶν δο-

Εὐαγγέλιον. Δουκ. ι'. κγ'.

ΜΑΚΑΡΙΟΙ οἱ ὀφθαλμοὶ οἱ βλέποντες τὰ ὅσα βλέπετε. Ἐπειδὴ σὰς λέγω ὅτι πολλοὶ προφῆται καὶ βασιλεῖς ἐπεθύμησαν· να εἰδῶσι τὰ ὅσα εἰσεῖς βλέπετε, καὶ αὐτοὶ δὲν εἶδον, καὶ να ἀκούσωσι τὰ ὅσα ἀκούετε, καὶ δὲν ἤκασαν. Τότε νομικὸς τις ἐσηκώθη πειράζων αὐτόν, καὶ λέγων· Διδάσκαλε, τί ἔχω να κίμω διὰ να κληρονομήσω τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον; Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτόν· Τί ἐγράφη εἰς τὸν νόμον; Καὶ πῶς σὺ τοῦ διαβάεις; Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· Ἀγάπησαι κύριον τὸν Θεόν σα ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς δυνάμεώς σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας σου· καὶ τὸν πλησίον σου ὡς αὐτόν· τὸν ἑαυτὸν σου. Αὐτὸς δὲ τοῦ εἶπεν· Ἀπεκρίθης ὀρθῶς· κάμνω τοῦτο, καὶ θέλεις ζῆσθαι. Ὁ δὲ θέλων να δικαιώσῃ τὸν ἑαυτὸν τοῦ, εἶπε πρὸς τὸν Ἰησοῦν. Καὶ ποῖος εἶναι ὁ πλησίον μου; Ὑπολαβὼν λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν· Ἀνθρωπὸς τις κατέβαιναν ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ εἰς Ἱεριχὼν, καὶ ἐπεσεν εἰς τὰς χεῖρας ληστῶν, οἱ ὅποιοι ἐκδύσαντες τὸν, καὶ πληγώσαντες τὸν, ἀνεχώρησαν, ἀφέντες τὸν ἡμισαπεθαμένον. Ὁμοίως δὲ καὶ Λευίτης, ἐλθὼν κατὰ τὸν αὐτὸν τόπον, τὸν εἶδε, καὶ ἐκίαβη. Κατὰ τὴν δὲ Ἱερὺν κατέβαιναν ἀπὸ ἐκεῖνον τὸν δρόμον, τὸν ἐκύνταξε καὶ ἐτράβηξεν ἐμπρός. Σαμαρεῖτης δὲ τις ταξιδεύων, τὴν ἀπέρασε σημᾶ, καὶ εἰδὼν αὐτόν τὸν εὐσπλαγχνίσθη. Καὶ πλησίασας τὸν τοῦ ἔδεσε τὰς πληγὰς τὸν, χύσας εἰς αὐτὸς ἐλάδιον καὶ κρασίον· εἰτα τὸν ἀνέβασεν ἐπὶ τὸ ἄλογον τοῦ καὶ τὸν ἔφερε εἰς τὸ πανδοχεῖον, καὶ τὸν ἐπιμελήθη. Τὴν δὲ ἐρχομένην ἡμέρην, ἀναχωρήσας, ἐκβαλεὶ δύο δηνάρια καὶ τὰ ἔδωκε τοῦ πανδοχεῖος,

Evangelium. S. Luc. x. 23.

BEATI oculi, qui vident, quæ vos videtis. Dico enim vobis, quod multi prophetae et reges voluerunt videre quæ vos videtis; et non viderunt; et audire quæ auditis; et non audierunt. Et, ecce, quidam legisperitus surrexit, tentans illum, et dicens, Magister quid faciendo, vitam æternam possidebo? At ille dixit ad eum: In lege quid scriptum est? Quomodo legis? Ille respondens dixit, Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo, et ex tota anima tua, et ex omnibus viribus tuis, et ex omni mente tua; et proximum tuum, sicut teipsum. Dixitque illi: Recte respondisti: hoc fac; et vives. Ille autem, volens justificare seipsum, dixit ad Jesum: Et quis est meus proximus? Suscipiens autem Jesus, dixit: Homo quidam descendebat ab Jerusalem, in Jericho, et incidit in latrones, qui etiam despoliaverunt eum; et, plagis impositis, abiierunt, semimortuo relicto. Accidit autem ut sacerdos quidam descenderet eadem via; et, viso illo, præterivit. Similiter et Levita, cum esset secus locum, et videret eum, pertransivit. Samaritanus autem quidam, iter faciens, venit secus eum; et, videns eum, misericordia motus est. Et appropinquans, alligavit vulnera ejus, infundens oleum et vinum; et imponens illum in jumentum suum, duxit in stabulum, et curam ejus egit. Et altera die protulit duos denarios, et dedit stabulario; et ait: Curam illius habet; et, quodcumque supererogaveris, ego, cum rediero, reddam tibi. Quis horum trium videtur tibi proximus fuisse illi qui

L' Evangelo. S. Luc. x. 23.

E. RIVOLTOSI a' discepoli, disse loro in disparte, Beati gli occhi che veggono le cose che voi vedete. Perciocchè io vi dico, che molti profeti, e re, hanno desiderato di veder le cose che voi vedete, e non l' hanno vedute: e d' udir le cose che voi udite, e non l' hanno udite. Allora ecco, un certo dottor della Legge si levò, tentandolo, e dicendo, Maestro, facendo che, erederò la vita eterna? Ed egli gli disse, Nella Legge che è egli scritto? come leggi? E colui, rispondendo, disse, Ama il Signore Eddio tuo con tutto 'l tuo cuore, e con tutta l' anima tua, e con tutta la forza tua, e con tutta la mente tua: e 'l tuo prossimo come te stesso. Ed egli gli disse, Tu hai dirittamente risposto: fa ciò, e viverai. Ed egli, volendo giustificarsi, disse a Gesù, E chi è mio prossimo? E Gesù, replicando, disse, Un uomo scendeva di Gerusalemme in Jerico, e s' abbatte in ladroni: i quali, spogliatolo, ed anche dategli di molte ferite, se n' andarono, lasciandolo mezzo morto. Or a caso un sacerdote scendeva per quella stessa via: e, veduto colui, passò oltre dirincontro. Simigliantemente ancora un Levita, essendo venuto presso di quel luogo, e veduto colui, passò oltre dirincontro. Ma un Samaritano, facendo viaggio, venne presso di lui: e, veduto colui, n' ebbe pietà. Ed, accostatosi, fasciò le sue piaghe, versandovi sopra dell' olio, e del vino: poi lo mise sopra la sua propria cavalcatura, e lo menò nell' albergo, e si prese cura di lui. E 'l giorno appresso, partendo, trasse fuori due denari, e gli diede all' oste, e gli disse, Prenditi cura di costui: e tutto ciò che spenderai di più io te l' renderò quando io ritornerò. Quale adunque

The Gospel. St. Luke x. 23.

BLESSED are the eyes which see the things that ye see. For I tell you, that many prophets and kings have desired to see those things which ye see, and have not seen them; and to hear those things which ye hear, and have not heard them. And behold, a certain lawyer stood up, and tempted him, saying, Master, what shall I do to inherit eternal life? He said unto him, What is written in the law? How readest thou? And he answering, said, Thou shalt love the Lord thy God with all thy heart, and with all thy soul, and with all thy strength, and with all thy mind; and thy neighbour as thyself. And he said unto him, Thou hast answered right; this do, and thou shalt live. But he willing to justify himself, said unto Jesus, And who is my neighbour? And Jesus answering, said, A certain man went down from Jerusalem to Jericho, and fell among thieves, which stripped him of his raiment, and wounded him; and departed, leaving him half dead. And by chance there came down a certain priest that way, and when he saw him, he passed by on the other side. And likewise a Levite, when he was at the place, came and looked on him, and passed by on the other side. But a certain Samaritan, as he journeyed, came where he was; and when he saw him, he had compassion on him, and went to him, and bound up his wounds, pouring in oil and wine, and set him on his own beast, and brought him to an inn, and took care of him. And on the morrow, when he departed, he took out two pence, and gave them to the host, and said unto him, Take care of him; and whatsoever thou spendest more, when I

L'Evangile. St. Luc, x. 23.

BIENHEUREUX sont les yeux qui voient ce que vous voyez: car je vous dis, que plusieurs prophètes et plusieurs rois ont désiré de voir les choses que vous voyez, et ils ne les ont point vues; et d'entendre les choses que vous entendez, et ils ne les ont point entendues. Alors voici, un docteur de la loi s'étant levé pour l'éprouver, lui dit: Maître, que dois-je faire pour avoir la vie éternelle? Et il lui dit: qu'est-il écrit dans la loi? comment lis-tu? Et il répondit, et dit: tu aimeras le Seigneur ton Dieu de tout ton cœur, et de toute ton âme, et de toute ta force, et de toute ta pensée; et ton prochain comme toi-même. Et Jésus lui dit: tu as droitement répondu; fais cela, et tu vivras. Mais lui se voulant justifier, dit à Jésus: et qui est mon prochain? Et Jésus répondant, lui dit: un homme descendait de Jérusalem à Jéricho; et il tomba entre les mains des voleurs, qui le dépouillèrent, et qui, après l'avoir blessé de plusieurs coups, s'en allèrent, le laissant à demi-mort. Or par rencontre un sacrificeur descendait par le même chemin; et quand il le vit, il passa de l'autre côté. Un Lévitte aussi, étant arrivé en cet endroit-là, et voyant cet homme, passa tout de même de l'autre côté. Mais un Samaritain, faisant son chemin, vint à lui; et le voyant, il fut touché de compassion, et s'approchant, lui banda ses plaies, et y versa de l'huile et du vin, puis le mit sur sa bête, et le mena dans l'hôtellerie, et eut soin de lui: et le lendemain, en partant, il tira deux deniers, et les donna à l'hôte, en lui disant: aie soin de lui, et tout ce que tu dépenseras de plus, je te le rendrai à mon retour. Lequel donc de ces trois te

Das Evangelium. Luc. 10, 23—37.

Und er wandte sich zu seinen Jüngern, und sprach insonderheit: Selig sind die Augen, die da sehen, das ihr sehet. Denn ich sage euch: Viele Propheten und Könige wollten sehen, das ihr sehet, und haben es nicht gesehen, und hören, das ihr höret, und haben es nicht gehöret. Und siehe, da stand ein Schriftgelehrter auf, versuchte ihn, und sprach: Meister, was muß ich thun, daß ich das ewige Leben ererbe? Er aber sprach zu ihm: Wie siehst du im Gesetz geschrieben? Wie liebst du? Er antwortete, und sprach: Du sollst Gott, deinen Herrn, lieben von ganzem Herzen, von ganzer Seele, von allen Kräften, und von ganzem Gemüthe; und deinen Nächsten als dich selbst. Er aber sprach zu ihm: Du hast recht geantwortet, thue das, so wirst du leben. Er aber wollte sich selbst rechtfertigen, und sprach zu Jesu: Wer ist denn mein Nächster? Da antwortete Jesus, und sprach: Es war ein Mensch, der gieng von Jerusalem hinab gen Jericho, und fiel unter die Mörder, die zogen ihn aus, und schlugen ihn, und giengen davon, und ließen ihn halb todt liegen. Es begab sich aber ohngefähr, daß ein Priester dieselbige Straße hinab zog; und da er ihn sah, gieng er vorüber. Desselbigen gleichen auch ein Levit, da er kam bey die Stätte, und sah ihn, gieng er vorüber. Ein Samariter aber reisete, und kam dahin, und da er ihn sah, jammerte ihn sein, gieng zu ihm, verband ihm seine Wunden, und goß drein Oehl und Wein, und hob ihn auf sein Thier, und fahrete ihn in die Herberge, und pfegete sein. Des andern Tages reisete er, und zog heraus zweien Groschen, und gab sie dem Wirth,

El Evangelio. S. Luc, x. 23.

Y VOLVIENDOSE hacia sus discípulos, dixo: Bienaventurados los ojos, que vén lo que vosotros veis. Porque os digo, que muchos Prophetas, y Reyes quisieron ver lo que vosotros veis, y nó lo víeron; y oír lo que oís, y nó lo oyeron: y se levantó un Doctor de la Ley, y le dixo por tentarle: ¿Maestro, que haré para poseer la vida eterna? Y él le dixo: ¿En la Ley que hay escrito? ¿cómo lees? El respondiendo dixo: Amarás al Señor tu Dios de todo tu corazón, y de toda tu alma, y de todas tus fuerzas, y de todo tu entendimiento: y á tu próximo como á tí mismo. Y le dixo: Bien has respondido: Haz eso, y vivirás. Mas él queriéndose justificar á sí mismo, dixo á Jesus: ¿Y quién es mi próximo? Y Jesus, tomando la palabra, dixo: Un hombre baxaba de Jerusalem á Jerichó, y dió en manos de unos ladrones, los quales le despojaron: y despues de haberle herido, le dexaron medio muerto, y se fuéron. Aconteció pues, que pasaba por el mismo camino un Sacerdote: y quando le vió, pasó de largo. Y así mismo un Levita, llegando cerca de aquel lugar, y viéndole, pasó tambien de largo. Mas un Samaritano que iba su camino, se llegó cerca de él: y quando le levó, se movió á compasión. Y acercándose, le vendó las heridas, echando en ellas aceyte y vino: y poniéndolo sobre su bestia, lo llevó á una venta, y tuvo cuidado de él. Y otro día sacó dos denarios, y los dió al Mesonero, y le

καὶ σοι πλησίον γεγονέναι τοῦ ἐμπεσόντος εἰς τοὺς ληστὰς; ὁ δὲ εἶπεν. Ὁ ποιήσας τὸ ἔλεος μετ' αὐτοῦ. Εἶπεν οὖν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Πορεύου, καὶ σὺ ποιεῖς ὁμοίως.

ΚΥΡΙΑΚΗ 18'. ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ αἰδεῖ Θεός, χίρισαι ἡμῖν τὴν τῆς πίστεως ἐλπίδος τε καὶ ἀγάπης ἐπίδοσιν, καὶ πρὸς τὸ τῶν παρὰ σου ὑποσχεθέντων ἐπιτυχεῖν, ποίησον ἡμᾶς τὰ ὑπὸ σοῦ προσταχθέντα ἀγαπᾶν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

'Επιστολή. Γαλ. ε'. 15'.

ΛΕΓΩ δέ. Πνεύματι περιπατεῖτε, καὶ ἐπιθυμίαν σαρκῶς οὐ μὴ τελέσητε. Ἡ γὰρ σὰρξ ἐπιθυμεῖ κατὰ τοῦ Πνεύματος, τὸ δὲ Πνεῦμα κατὰ τῆς σαρκὸς· ταῦτα δὲ ἀντίκειται ἀλλήλοις, ἵνα μὴ, ἂν θελήτε, ταῦτα ποιήτε. Εἰ δὲ Πνεύματι ἄγεσθε, οὐκ ἐστὲ ὑπὸ νόμον. Φανερά δὲ ἐστὶ τὰ ἔργα τῆς σαρκὸς· ἅτινά ἐστι, μοιχεῖα, πορνεία, ἀκαθαρσία, ἀσέλγεια, εἰδωλολατρεία, φαρμακεία, ἔχθραι, ἔρεις, ζηλοὶ, θυμοὶ ἐριθτεῖαι, διχροστασίαι, αἰρέσεις, φθόνοι, φόνοι, μέθαι, κῶμοι, καὶ τὰ ὅμοια τούτοις· ἃ προλέγω ὑμῖν, καθὼς καὶ προεῖπον, ὅτι οἱ τὰ τοιαῦτα πράσσοντες βασιλείαν Θεοῦ οὐ κληρονομήσουσιν. Ὁ δὲ καρπὸς τοῦ Πνεύματος ἐστὶν ἀγάπη, χαρὰ, εἰρήνη, μακροθυμία, χρηστότης, ἀγαθωσύνη, πίστις, πραότης, ἐγκράτεια· κατὰ τῶν τοιούτων οὐκ ἐστὶ

incidium in latrones? At ille dixit, Qui fecit misericordiam in illum. Et ait illi Jesus: Vade, et tu fac similiter.

DOMINICA DECIMA QUARTA POST TRINITATEM.

Collecta.

OMNIPOTENS, æterne Deus! da nobis fidei, spei, et caritatis incrementa: atque, ut ea, quæ promittis, assequi valeamus, fac ea nos amare quæ præcipis, per Jesum Christum, Dominum nostrum. Amen.

Epistola. Gal. v. 16.

DICO autem: Spiritu ambulate, et desideria carnis non perficietis. Caro enim concupiscit adversus spiritum; spiritus autem adversus carnem: hæc enim sibi invicem adversantur: ut non, quæcunque vultis, illa faciat. Quod si spiritu ducimini, non estis sub lege. Manifesta sunt autem opera carnis; quæ sunt fornicatio, immunditia, impudicitia, luxuria, idolorum servitus, veneficia, inimicitie, contentiones, emulationes, iræ, rixæ, dissensiones, sectæ, invidiæ, homicidia, ebrietates, comissationes, et his similia: quæ prædico vobis, sicut prædixi, quoniam qui talia agunt, regnum Dei non consequentur. Fructus autem spiritus est caritas, gaudium, pax, patientia, benignitas, bonitas, longanimitas, mansuetudo, fides, modestia, continentia, castitas. Adversus hujusmodi non est lex. Qui

λέγων του· Ἐπιμελήθητι αὐτοῦ, καὶ τὸ παρ' ἐπάνω τῆς δαπάνης σου θέλω ἐπανερχόμενος σοῦ τὸ ἐπιστρέψαι. Ποῖος λοιπὸν τούτων τῶν τριῶν ἐστάθῃ ὁ πλησίον τοῦ πεσόντος εἰς τὰς χεῖρας τῶν ληστῶν; Καὶ αὐτὸς εἶπεν· Ὁ ἐλεήσας αὐτόν. Τοῦ εἶπε δὲ ὁ Ἰησοῦς· Πορεύου, καὶ σὺ κάμε τὸ ἴδιον.

ΚΥΡΙΑΚΗ 18'. ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ αἰώνιε Θεέ, δός μας τὴν αἵψῃσιν πίστεως, ἐλπίδος, καὶ ἀγάπης, καὶ ὅπως ἀποκτήσωμεν τὸ ὅτι ὑπόσχεσαι, κάμε μας ἵνα ἀγαπήσωμεν τὰς ἐντολὰς σου, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

'Επιστολή. Γαλ. ε'. 15'.

ΛΕΓΩ δέ· περιπατεῖτε κατὰ τὸ πνεῦμα, καὶ μὴ πληροφορεῖτε τὴν ἐπιθυμίαν τῆς σαρκός. Ἐπεὶ δὲ ἡ σὰρξ ἐπιθυμεῖ κατὰ τοῦ πνεύματος, καὶ τὸ πνεῦμα κατὰ τῆς σαρκός· καὶ ταῦτα δὲ ἀναμεταξύ των ἀντιπολεμοῦσιν ἵνα μὴ κάμετε τὸ ὅτι θέλετε. Ἐπεὶ δὲ ἂν τὸ πνεῦμα σὰς ὀδηγῇ, δὲν εἰσθε ὑπὸ τὸν νόμον. Φανερά δὲ εἶναι τὰ ἔργα τῆς σαρκός· τὰ ὅποια εἶναι μοιχεῖα, ἀκαθαρσία, ἀσέλγεια, εἰδωλολατρεία, φαρμακία, ἔχθραι, θυμοὶ, διχόνοι, διχόνοι, διχροστασίαι, αἰρέσεις, φθόνοι, μέθαι, ξεφαντώματα, καὶ τὰ παρόμοια, τὰ ὅποια σὰς προλέγω, καθὼς καὶ προεῖπα, ὅτι οἱ κἀμνοντες τὰ τοιαῦτα δὲν θέλει κληρονομήσουσιν τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. Ὁ καρπὸς ὅμως τῆς πνεύματος εἶναι ἀγάπη, χαρὰ, εἰρήνη, μακροθυμία, χρηστότης, ἀγαθωσύνη, πίστις, πραότης, ἐγκράτεια, ἐναντίον τοιούτων δὲν

di questi tre ti pare essere stato il prossimo di colui che s'abbattè ne' ladroni? Ed egli disse, Colui che usò misericordia inverso lui. Gesù adunque gli disse, Va, e fa tu il simigliante.

LA DOMENICA DECIMA QUARTA DOPO LA TRINITÀ.

La Colletta.

IDDIO eterno e onnipotente, dacci l'acrescimento di fede, speranza, e carità; e acciocchè possiamo ottenere quello che tu prometti, facci amare quello che tu comandi per Gesù Cristo, nostro Signore. Amen.

L' Epistola. Gal v. 16.

OR io dico, Caminate secondo lo Spirito e non adempiete la concupiscenza della carne. Conciosiacosachè la carne appetisce contr' allo Spirito, e lo Spirito contr' alla carne: e queste cose son ripugnanti l'una all'altra: acciocchè non facciate qualunque cosa volete. Che se siete condotti per lo Spirito, voi non siete sotto la Legge. Or manifeste son l'opere della carne: che sono, adulterio, fornicazione, immondizia, dissoluzione: Idolatria, avvelenamento, inimicizie, contese, gelosie, ire, risse, dissensionisette: Invidie, micidii, ebbrezze, ghiottonerie e cose a queste simiglianti: delle quali cose vi predico, come ancora già ho predetto che coloro che fanno cotali cose non erederanno il Regno di Dio. Ma il frutto dello Spirito è carità, allegrezza, pace, lentezza all'ira, benignità, bontà, fede, mansuetudine, continentenza. Contr' a cotali cose non v'è Legge.

come again I will repay thee. Which now of these three, thinkest thou, was neighbour unto him that fell among the thieves? And he said, He that showed mercy on him. Then said Jesus unto him, Go, and do thou likewise.

FOURTEENTH SUNDAY AFTER TRINITY.

The Collect.

ALMIGHTY and everlasting God, give unto us the increase of faith, hope, and charity; and that we may obtain that which thou dost promise, make us to love that which thou dost command, through Jesus Christ our Lord. *Amen.*

The Epistle. Gal. v. 16.

I SAY then, walk in the Spirit, and ye shall not fulfil the lust of the flesh. For the flesh lusteth against the Spirit, and the Spirit against the flesh; and these are contrary the one to the other; so that ye cannot do the things that ye would. But if ye be led by the Spirit, ye are not under the law. Now the works of the flesh are manifest, which are these, Adultery, fornication, uncleanness, lasciviousness, idolatry, witchcraft, hatred, variance, emulations, wrath, strife, seditions, heresies, envyings, murders, drunkenness, revellings, and such like: of the which I tell you before, as I have also told you in time past, that they who do such things shall not inherit the kingdom of God. But the fruit of the Spirit is love, joy, peace, long-suffering, gentleness, goodness, faith, meekness, temperance: against such there is no law.

und sprach zu ihm: Pflege sein, und so du was mehr mirst dartzun, will ich dir bezahlen, wenn ich wieder komme. Welcher dünkt dich, der unter diesen dreien der Nächste sey gewesen dem, der unter die Mörder gefallen war? Er sprach: Der die Barmherzigkeit an ihm that. Da sprach Jesus zu ihm: So gehe hin, und thue dergleichen.

Am vierzehnten Sonntage nach Trin.

Die Collecte.

Allmächtiger, ewiger Gott! Vermehre in uns Glauben, Hoffnung und Liebe, und damit wir erlangen, was du verheißest, so stöße uns wahre Lust zu deinen Geboten ein, durch Jesum Christum, unsern Herrn: Amen.

Die Epistel. Galat. 5, 16—24.

Ich sage aber: Wandelt im Geiste, so werdet ihr die Lüste des Fleisches nicht vollbringen. Denn das Fleisch gelüftet wider den Geist, und den Geist wider das Fleisch. Dieselbige sind wider einander, daß ihr nicht thut, was ihr wollt. Regieret euch aber der Geist, so seyd ihr nicht unter dem Geseze. Offenbar sind aber die Werke des Fleisches, als da sind Ehebruch, Hurerey, Unreinigkeit, Unzucht, Abgötterey, Zauberey, Feindschaft, Haber, Reid, Zorn, Zant, Zwietracht, Motten, Haß, Mord, Saufen, Fressen, und dergleichen; von welchen ich euch habe zuvor gesagt und sage noch zuvor, daß, die solches thun, werden das Reich Gottes nicht ererben. Die Frucht aber des Geistes ist Liebe, Freude, Friede, Geduld, Freundlichkeit, Güte, Glaube, Sanftmuth, Keuschheit. Wider

semble-t-il avoir été le prochain de celui qui étoit tombé entre les mains des voleurs? Il répondit: c'est celui qui a usé de miséricorde envers lui. Jésus donc lui dit: va, et toi aussi fais de même.

LE QUATORZIEME DIMANCHE APRES LA TRINITE.

La Collecte.

DIEU tout-puissant et éternel, augmentez nous la foi, l'espérance, et la charité: et afin que nous obtenions ce que tu nous promets, fais que nous aimions ce que tu nous commandes, par Jesus-Christ notre Seigneur. *Amen.*

L'Épître, Gal. v. 16.

JE vous dis donc, marchez selon l'Esprit, et vous n'accomplirez point les convoitises de la chair. Car la chair convoite contre l'Esprit, et l'Esprit contre la chair; et ces choses sont opposées l'une à l'autre; tellement que vous ne faites point les choses que vous voudriez. Or si vous êtes conduit par l'Esprit, vous n'êtes point sous la loi. Car les œuvres de la chair sont manifestes, lesquelles sont, l'adultère, la paillardise, la souillure, l'insolence, l'idolâtrie, l'empoisonnement, les inimitiés, les querelles, les débits, les colères, les dissensions, les divisions, les hérésies, les envies, les meurtres, les ivrogneries, les gourmandises, et les choses semblables à celles-là: au sujet desquelles je vous prédis, comme je vous l'ai déjà dit, que ceux qui commettent de telles choses n'heriteront point le royaume de Dieu. Mais le fruit de l'Esprit est la charité, la joie, la paix, un esprit patient, la bénignité, la bonté, la fidélité, la

dixo: Cuídamela: y quanto gastares de mas, yo te lo daré quando vuelva. ¿Qué de estos tres te parece que fué el próximo de aquel, que dió en manos de los ladrones? Aquel, respondió el Doctor, que usó con él de misericordia. Pues vé, le dixo entonces Jesus, y haz tú lo mismo.

LA DECIMAQUARTA DOMINICA DESPUES DE LA TRINIDAD.

La Colecta.

DIOS Eterno y Todo-poderoso, danos aumento de Fé, Esperanza y Caridad; y paraque obtengamos lo que prometes, haz que amemos lo que mandas, mediante Jesu-Christo nuestro Señor. *Amen.*

La Epistola. Gal. v. 16.

DIGO pues: Andad en Espíritu, y no cumplireis los deseos de la carne. Porque la carne codicia contra el espíritu; y el espíritu contra la carne; porque estas cosas son contrarias entre sí: para que no hagais todas las cosas que quisiereis. Y si sois guiados del espíritu, no estais baxo de la Ley. Mas las obras de la carne están patentes: como son fornicación, impureza, deshonestidad, luxuria, idolatría, hechicerías, enemistades, contiendas, zelos, iras, riñas, discordias, sectas, envidias, homicidios, embriagueces, glotonerías y otras cosas como estas, sobre las quales os denuncio, como ya lo dixé: Que los que tales cosas hacen, no alcanzarán el reyno de Dios. Mas el fruto del espíritu es: caridad, gozo, paz, paciencia, benignidad, bondad, longanimidad, mansedumbre, fé, modestia, continencia, castidad. Contra estas cosas no hay

νομος. Οἱ δὲ τοῦ Χριστοῦ τὴν σάρκα ἐσταύρωσαν συν τοῖς παθίμασι καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις.

Εὐαγγέλιον. Λουκ. ιζ'. ια'.

ΚΑΙ ἐγένετο ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ αὐτὸς διήρχετο διὰ μέσου Σαμαρείας καὶ Γαλιλαίας. Καὶ εἰσερχομένου αὐτοῦ εἰς τινα κώμην, ἀπήντησαν αὐτῷ δέκα λεπροὶ ἄνδρες, οἱ ἑστήσαν πόρρωθεν. Καὶ αὐτοὶ ἤραν φωνὴν, λέγοντες· Ἰησοῦ ἐπιστάτα, ἐλέησόν ἡμᾶς. Καὶ ἰδὼν εἶπεν αὐτοῖς· Πορευθέντες ἐπίδειξτε ἑαυτοὺς τοῖς ἱερεῦσι. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ὑπάρχειν αὐτοὺς, ἐκαθαρίσθησαν. Εἰς δὲ ἐξ αὐτῶν, ἰδὼν ὅτι λίθη, ὑπέστρεψε, μετὰ φωνῆς μεγάλης δοξάζων τὸν Θεόν. Καὶ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ, εὐχαριστῶν αὐτῷ· καὶ αὐτὸς ἦν Σαμαρεῖτης. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν· Οὐχὶ οἱ δέκα ἐκαθαρίσθησαν; οἱ δὲ ἑννέα πονοῦν; Οὐχὲν εὐρέθησαν ὑποστρέψαντες δοῦναι δόξαν τῷ Θεῷ, εἰ μὴ ὁ ἄλλογενὴς οὗτος. Καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἀναστὰς περεύου· ἡ πίστις σου σέσωκε σε.

ΚΥΡΙΑΚΗ ιε'. ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

Συναπτή.

ΔΙΑΤΗΡΗΣΟΝ, ἀντιβολοῦμέν σε, Κύριε, ἡδία· λείπτῃ τῷ ἐλέει σου τὴν Ἐκκλησίαν σου, καὶ ἐπειδὴ χωρὶς σου ἀνάγκη τὴν ἀνθρωπίνην

autem sunt Christi, carnem suam crucifixerunt, cum vitiis et concupiscentiis.

Evangelium. S. Luc. xvii. 11.

ET factum est, dum iret in Jerusalem, transibat per mediam Samariam et Galilæam. Et, cum ingrederetur quoddam castellum, occurrerunt ei decem viri leprosi, qui steterunt a longe, et levaverunt vocem, dicentes, Jesu, præceptor, miserere nostri. Quos ut vidit, dixit: Ite, ostendite vos sacerdotibus. Et factum est, dum irent, mundati sunt. Unus autem ex illis, ut vidit quia mundatus est, regressus est, cum magna voce magnificans Deum; et cecidit in faciem ante pedes ejus, gratias agens: et hic erat Samaritanus. Respondens autem Jesus, dixit: Nonne decem mundati sunt? et novem ubi sunt? Non est inventus, qui rediret, et daret gloriam Deo, nisi hic alienigena. Et ait illi, Surge; vade; quia fides tua te salvum fecit.

DOMINICA DECIMA QUINTA POST TRINITATEM.

Collecta.

ECCLESIAM tuam, quæsumus, Domine, perpetua tua misericordia custodi: et (quoniam, sine ope tua, non potest quin labatur

εἶναι νόμος. Οἱ δὲ τῷ Χριστῷ ἀφιερῶντες τὴν σάρκα ἐσταύρωσαν μετὰ τὰ παθήματα καὶ τὰς ἐπιθυμίας.

Εὐαγγέλιον. Λουκ. ιζ'. ια'.

ΕΤΥΧΕ, δὲ καθὼς ἐπήγγενεν εἰς Ἱερουσαλὴμ, αὐτὸς ἵνα ἀπερίσῃ ἀπὸ τὴν μέσσην τῆς Σαμαρείας καὶ τῆς Γαλιλαίας. Καὶ εἰσερχόμενος εἰς μίαν κώμην, δέκα λεπροὶ ἄνθρωποι τὸν ἀπήντησαν, καὶ ἔμειναν μακρόθεν· καὶ ἐσηκώσαν τὴν φωνὴν των, λέγοντες· Διδάσκαλε Ἰησοῦ, ἐλέησόν μας. Καὶ ἰδόντας τοὺς τοὺς εἶπε· Πορευθέντες δεῖξατε τὸν ἑαυτὸν σας τῶν ἱερέων. Καὶ ἔλαχεν ὅτι καθὼς ὑπάγεσθαι, ἐκαθαρίσθησαν· Καὶ ἕνας ἀπ' αὐτῶν, ἰδὼν ὅτι ἰατρεύθη, ὑπέστρεψε, δοξάζων τὸν Θεὸν μετὰ μεγάλης φωνῆς καὶ ἔπεσεν ἐπὶ τὸ πρόσωπον πρὸς τοὺς πόδας του, εὐχαριστῶν αὐτόν· καὶ αὐτὸς ἦτο Σαμαρεῖτης. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπε· Δὲν ἐκαθαρίσθησαν καὶ οἱ δέκα; καὶ τοὺς εἶπε· οἱ ἑννέα; Δὲν εὐρέθη κανεὶς ἀπ' αὐτοῖς ἵνα ὑποστρέψῃ δοξάζων τὸν Θεόν, εἰ μὴ τοῦτος ὁ ἄλλογενής; Καὶ τοῦ εἶπε· Σηκώθεις πορεύς ἡ πίστις σου σε ἔσωσε.

ΚΥΡΙΑΚΗ ιε'. ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

Συναπτή.

ΔΙΑΦΥΛΑΣΟΝ Κύριε, παρακαλοῦμέν σε, τὴν Ἐκκλησίαν σου μετὰ τὴν αἰώνιον εὐσπλαγχνίαν σου. Καὶ ἐπειδὴ ἡ ἀνθρωπίνη ἀσθενεία δύνανται ἵνα ὀρθοσταθῇ δίχως ἐσέ, φύλαξόν μας

Or coloro che son di Cristo hanno crucifisso la carne con gli affetti, e con le concupiscentenze.

L' Evangelo. S. Luc. xvii. 11.

OR avvenne che, andando in Gerusalemme, egli passava per mezzo la Samaria, e la Galilea. E, come egli entrava in un certo castello, dieci uomini lebbrosi gli vennero incontro, i quali si fermarono da lungi. E levavano la voce: dicendo, Maestro Gesù, abbi pietà di noi. Ed egli vedutogli, disse loro, Andate, mostratevi a' sacerdoti. Ed avvenne che, come essi andavano, furono mondati. Ed un di loro, veggendo ch' era guarito, ritornò, glorificando Iddio ad alta voce. E si gittò sopra la sua faccia a' piedi di Gesù, ringraziandolo. Or colui era Samaritano. E Gesù prese a dire, I dieci non sono egliino stati nettati? e dove sono i nove? E' non se n'è trovato alcuno, che sia ritornato per dar gloria a Dio, se non questo straniero. E disse a colui, Levati, e vattene: la tua fede t'ha salvato.

LA DOMENICA DECIMA QUINTA DOPO LA TRINITA.

La Collecta.

CUSTODISCI, o Signore, noi ti preghiamo la tua chiesa colla tua perpetua misericordia. E perciocchè la fragilità dell' uomo

And they that are Christ's have crucified the flesh, with the affections and lusts,

The Gospel. St. Luke xvii. 11.

AND it came to pass, as Jesus went to Jerusalem, that he passed through the midst of Samaria and Galilee. And as he entered into a certain village, there met him ten men that were lepers, which stood afar off. And they lifted up their voices, and said, Jesus, Master, have mercy on us. And when he saw them, he said unto them, Go shew yourselves unto the priests. And it came to pass, that as they went, they were cleansed. And one of them, when he saw that he was healed, turned back, and with a loud voice glorified God, and fell down on his face at his feet, giving him thanks; and he was a Samaritan. And Jesus answering, said, Were there not ten cleansed? but where are the nine? There are not found that returned to give glory to God, save this stranger. And he said unto him, Arise, go thy way, thy faith hath made thee whole.

FIFTEENTH SUNDAY AFTER TRINITY.

The Collect.

KEEP, we beseech thee, O Lord, thy Church, with thy perpetual mercy: And because the frailty of man without thee cannot but fall, keep us ever by thy help from all things hurtful, and lead us to all things profitable to our salvation, through Jesus Christ our Lord. *Amen.*

solche ist das Gesetz nicht. Welche aber Christo angehören, die kreuzigen ihr Fleisch samt den Lusten und Begierden.

Das Evangelium. Luc. 17, 11—19.

Und es begab sich, da er reisete gen Jerusalem, zog er mitten durch Samaria und Galiläa. Und als er in einen Markt kam, begegneten ihm zehn aussätzige Männer, die standen von ferne, und erhoben ihre Stimme, und sprachen: Jesu, lieber Meister, erbarme dich unser. Und da er sie sah, sprach er zu ihnen: Gehet hin, und zeigt euch den Priestern. Und es geschah, da sie hingiengen, wurden sie rein. Einer aber unter ihnen, da er sah, daß er gesund geworden war, kehrte er um, und pries Gott mit lauter Stimme, und fiel auf sein Angesicht zu seinen Füßen, und dankte ihm. Und das war ein Samariter. Jesus aber antwortete, und sprach! Sind ihrer nicht zehn rein geworden? Wo sind aber die Neun? Hat sich sonst keiner gefunden, der wieder umkehrte, und gabe Gott die Ehre, denn dieser Fremdling? Und er sprach zu ihm: Stehe auf, gehe hin, dein Glaube hat dir geholfen.

Am funfzehnten Sonntage nach Trin.

Die Collecte.

Wir bitten dich, o Herr, erhalte deine Kirche in deiner beständigen Gnade; und weil, ohne dich, die menschliche Schwachheit fallen muß, so behüte uns stets, durch deine Hülfe, vor allem, was uns schädlich ist, und leite uns zu demjenigen, was

douceur, la tempérance: la loi ne s'adresse point contre de telles choses. Or ceux qui sont de Christ ont crucifié la chair, avec ses affections et ses convoitises.

L'Evangile, St. Luc xvii. 11.

ALLANT à Jérusalem, Jésus passoit par le milieu de la Samarie et de la Galilée. Et comme il entroit dans une bourgade, dix hommes lépreux le rencontrèrent, et ils s'arrêtèrent de loin; et élevant leurs voix, ils lui dirent: Jésus, Maître, aie pitié de nous. Et quand il les eut vus, il leur dit: allez, montrez-vous aux sacrificateurs. Et il arriva, qu'en s'en allant, ils furent rendus nets. Et l'un d'eux, voyant qu'il étoit guéri, s'en retourna, glorifiant Dieu à haute voix; et se jeta en terre sur sa face aux pieds de Jésus, lui rendant grâces: or c'étoit un Samaritain. Alors Jésus, prenant la parole, dit: les dix n'ont-ils pas été rendus nets? et les neuf, où sont-ils? Il n'y a eu que cet étranger qui soit retourné pour rendre gloire à Dieu. Alors il lui dit: lève-toi, va-t-en, ta foi t'a sauvé.

LE QUINZIEME DIMANCHE APRES LA TRINITE.

La Collecte.

VEUILLES, ô Seigneur, par ta miséricorde, protéger continuellement ton église; et puisque la fragilité de l'homme est telle que nous ne pouvons demeurer fermes sans ton secours, garantis-nous de tout ce qui peut nous nuire, et conduis-nous à tout ce qui peut avancer notre salut, par Jésus-Christ notre Seigneur. *Amen.*

Ley. Y los que son de Christo, crucificáron su propia carne con sus vicios y concupiscencias.

El Evangelio. Luc. xvii. 11.

Y ACONTECIO, que yendo él á Jerusalem, pasaba por medio de Samaria, y de Galilea. Y entrando en una aldea, salieron á él diez hombres leprosos, que se pararon de lejos: y alzaron la voz, diciendo: Jesus maestro, ten misericordia de nosotros. El quando los vió, dixo: Id, mostraos á los Sacerdotes. Y aconteció, que mientras iban, quedáron limpios. Y uno de ellos, quando vió, que habia quedado limpio, volvió glorificando á Dios á grandes voces, Y se postró en tierra á los pies de Jesus, dándole gracias: y éste era Samaritano. Y respondió Jesus, y dixo: ¿Por ventura no son diez los que fueron limpios? ¿y los nueve dónde están? No hubo quien volviese, y diese gloria á Dios, sino este extrangero. Y le dixo: Levántate, vete, que tu fé te ha hecho salvo.

LA DECIMAQUINTA DOMINICA DESPUES DE LA TRINIDAD.

La Colecta.

SUPPLICAMOSTE, O Señor, que con tu perpetua Misericordia guardes tu Iglesia. Y puesto que la fragilidad humana sin tí no puede menos que caer, defendenos con tu auxilio, de quanto nos puede dañar, y dirigenos á quanto conduzca á nuestra sal-

ἀσθένειαν εὐπαράπτων εἶναι, τῇ σὴ βοηθείᾳ
μαφύλαξον ἡμᾶς ἀπὸ πάντων τῶν βλάπτειν
ἡμᾶς πεφυκότων, καὶ ἐπὶ τὰ πρὸς σωτηρίαν
χρήσιμα ὁδήγησον, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ
Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολὴ. Γαλ. σ'. ια'.

ΙΔΕΤΕ πηλίκους υἱὸν γραμμασιν ἔγραψα τῇ
ἐμῇ χειρί. Ὅσοι θέλουσιν εὐπροσώπησαι ἐν
σαρκί, ἔτοι ἀναγκάζουσιν ὑμᾶς περιτέμνεσθαι,
μόνον ἵνα μὴ τῷ σταυρῷ τοῦ Χριστοῦ διώκων-
ται. Οὐδὲ γὰρ οἱ περιτεμνόμενοι αὐτοὶ
νόμον φυλάσσουσιν· ἀλλὰ θέλουσιν ὑμᾶς πε-
ριτέμνεσθαι, ἵνα ἐν τῇ ὑμετέρᾳ σαρκὶ καυχῶ-
νται. Ἐμοὶ δὲ μὴ γένοιτο καυχᾶσθαι εἰ
μὴ ἐν τῷ σταυρῷ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χρι-
στοῦ· οὐ ἔμοι κόσμος ἐσταύρωται, κἀγὼ τῷ
κόσμῳ. Ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ οὔτε περὶ ὁμοί-
α τι ἰσχύει, οὔτε ἀκροβυστία, ἀλλὰ καινὴ κτίσις.
Καὶ ὅσοι τῷ κανόνι τούτῳ στοιχήσουσιν, εἰρήνη
ἐπ' αὐτοὺς καὶ ἔλεος, καὶ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ τοῦ
Θεοῦ. Τοῦ λοιποῦ, κόπους μοι μηδεὶς παρε-
χέτω· ἐγὼ γὰρ τὰ στίγματα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ
ἐν τῷ σώματί μου βαστάζω. Ἡ χάρις τοῦ
Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ τοῦ πνεύ-
ματος ὑμῶν, ἀδελφοί. Ἀμήν.

Εὐαγγέλιον. Μαθ. σ'. κδ'.

ΟΥΔΕΙΣ δύναται δυοὶ κυρίους δουλεύειν· ἢ
γὰρ τὸν ἓνα μισήσει, καὶ τὸν ἕτερον ἀγαπή-
σει· ἢ ἐνὸς ἀνέξεται, καὶ τοῦ ἑτέρου καταφρο-
νήσει· οὐ δύνασθε Θεῷ δουλεῖν καὶ μαμ-
μῶνᾳ. Διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν, Μὴ μεριμνᾶτε
τῇ ψυχῇ ὑμῶν, τί φάγητε καὶ τί πίνητε· μηδὲ
τῷ σώματι ὑμῶν, τί ἐνδύσησθε. Οὐχὶ ἡ ψυχὴ
πλείον ἐστὶ τῆς τροφῆς, καὶ τὸ σῶμα τοῦ ἐνδύ-
ματος; Ἐμβλέψατε εἰς τὰ πετεινὰ τοῦ ἔρανος,

πάντοτε ἀπὸ τοῦ κάθε βλαβερὸν, καὶ ὁδηγήσόν
μας, πρὸς τὰ εἰς τὴν ὑγίειαν μας χρησιμὰ διὰ
τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολὴ. Γαλ. σ'. ια'.

ΙΔΕΤΕ τί μακρὴν Ἐπιστολὴν σὰς ἔγραψα
ἰδίᾳ χειρί. Ὅσοι θέλουσιν ἵνα ἀρέσωσιν εἰς τὴν
σάρκα διὰ τὸ πρόσωπον, σὰς ἀναγκάζουσι νὰ
περιτέμνεσθε, διὰ νὰ μὴ διώκωνται διὰ τὸν
σταυρὸν τοῦ Χριστοῦ. Ἐπειδὴ οὔτε οἱ αὐτοὶ
περιτεμνόμενοι φυλάττουσι τὸν νόμον· ἀλλὰ
σὰς θέλουσι νὰ περιτέμνεσθε, ὅπως καυχῶν-
ται ἐν τῇ σάρκα σας. Ἀλλ' ὅπου εἰς ἐμὲ
μὴ γένοιτο νὰ καυχῶμαι εἰς ἄλλα παρὰ εἰς τὸν
σταυρὸν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, διὰ
τοῦ ὁποίου ὁ κόσμος ἔσταυρώθη εἰς ἐμένα, καὶ
ἐγὼ εἰς τὸν κόσμον. Διὰ τὴν εἰς τὸν Ἰησοῦν
Χριστόν, οὔτε ἡ περιτομὴ οὔτε ἡ ἀκροβυστία
ἔξισχει, ἀλλὰ ἡ νέα κτίσις. Καὶ ὅσοι περιπα-
τῶσι κατὰ τούτων τὸν κανόνα, ἅς ἔλθῃ ἐπὶ
αὐτοὺς εἰρήνη, καὶ ἔλεος, καὶ εἰς τὸν Ἰσραὴλ
τοῦ Θεοῦ. Τὸ λοιπὸν ἅς μὴ με ἐνοχλήσῃ κά-
νεις, ἐπειδὴ ἐγὼ βαστάζω εἰς τὸ κορμί μου τὰς
πληγὰς τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. Ἡ χάρις τοῦ Κυ-
ρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἅς εἶναι μετὰ τοῦ
πνεύματος σας, Ἀδελφοί. Ἀμήν.

Εὐαγγέλιον. Μαθ. σ'. κδ'.

ΟΥΔΕΙΣ δύναται νὰ δουλεύσῃ διώ Κυρίῳ
ἐπειδὴ ἡ θέλει μισήσει τὸν ἓνα, καὶ τὸν ἕτε-
ρον ἀγαπήσει· ἡ θέλει μέινειν παρὰ τὸ ἐνός,
καὶ καταφρονήσει τοῦ ἑτέρου. Δὲν ἐμπορεῖτε
νὰ δουλεύσητε τὸν Θεὸν καὶ τὸν μαμμῶνᾳ.
Διὰ τοῦτο σὰς λέγω· Μὴ φροντίζετε περὶ τῆς
ζωῆς σας, τί νὰ φάγητε, ἢ τί νὰ πίνητε, μηδὲ
περὶ τοῦ σώματός σας, μετὰ τὴν ἐνδύσθησιν· ἡ ζωὴ
σας δὲν ἀξίζει περισσώτερον ἀπὸ τῆς τροφῆς,
καὶ τὸ σῶμα ἀπὸ τοῦ ἐνδύματος; Παρατηρή-

humana fragilitas) præsenti tuo numine
nos ab omni noxa tutos præstare digneris,
et ad ea omnia benigne dirigere, quæ æternæ
nostræ salutis conducant, per Jesum
Christum, Dominum nostrum. Amen.

Epistola. Gal. vi. 11.

VIDETE, qualibus literis scripsi vobis mea
manu. Quicunque enim volunt placere in
carne, hi cogunt vos circumcidi, tantum
ut crucis Christi persecutionem non pati-
antur. Neque enim, qui circumciduntur,
legem custodiunt: sed volunt vos circum-
cidi, ut in carne vestra glorientur. Mihi
autem absit gloriari, nisi in cruce Domini
nostri Jesu Christi, per quem mihi mundus
crucifixus est, et ego mundo. In Christo
enim Jesu, neque circumcisio aliquid valet,
neque præputium, sed nova creatura. Et
quicunque hanc regulam secuti fuerint,
pax super illos, et misericordia, et super
Israel Dei. De cætero nemo mihi molestus
sit. Ego enim stigmata Domini Jesu in
corpore meo porto. Gratia Domini nostri
Jesu Christi cum spiritu vestro, fratres.
Amen.

Evangelium. S. Matth. vi. 24.

NEMO potest duobus dominis servire;
aut enim unum odio habebit, et alterum di-
liget; aut unum sustinebit, et alterum con-
temnet. Non potestis Deo servire, et mam-
monæ. Ideo dico vobis, ne solliciti sitis
animæ vestræ, quid manducetis; neque
corpori vestro, quid induamini. Nonne
anima plus est quam esca, et corpus plus
quam vestimentum? Respicite volatilia
cæli, quoniam non serunt, neque metunt,

tale, che senza te non può far che non cag-
gia, guardaci sempremai per la tua assis-
tenza, da tutto ciò ch' è nocivo, e guidaci a
tutto ciò ch' è utile alla nostra salute, per
Gesù Cristo, nostro Signore. Amen.

L' Epistola. Gal. vi. 11.

VOI vedete quanto gran lettere v' ho scritte
di mia propia mano. Tutti coloro che vo-
glion piacere nella carne, per bel sembiante,
vi costringono d' esser circoncesi: solo
acciocchè non sieno perseguiti dalla croce
di Cristo. Conciosiacosach' eglino stessi
che son circoncesi, non osservino la Legge;
ma vogliono che siate circoncesi, acciocchè
si glorino della vostra carne. Ma quant' è
a me, tolga Iddio ch' io mi glorii in altro
che nella croce del Signor nostro Gesù
Cristo, per la quale il mondo è crocifisso a
me, ed io al mondo. Perciocchè in Cristo
Gesù nè la Circoncisione, nè l' Preputio
non è d' alcun valore: ma la nuova crea-
tura. E sopra tutti coloro che cammineranno
secondo questa regola sia pace, e miseri-
cordia: e sopra l' Israel di Dio. Nel ri-
manente, niuno mi dia molestia: perciocchè
io porto nel mio corpo le stimate del Si-
gnor Gesù. Fratelli, sia la grazia del Signor
nostro Gesù Cristo con lo spirito vostro
Amen.

L' Evangelo. S. Matt. vi. 24.

NIUNO può servire a due signori: per-
ciocchè, o ne odierà l' uno, ed amerà l' al-
tro: ovvero, s' atterrà all' uno, e sprezzerà
l' altro: voi non potete servire a Dio, ed a
Mammona. Perciò, io vi dico, Non siate
con ansietà solleciti per la vita vostra, che
mangerete, o che berrete: nè per lo vostro
corpo, di che vi vestirete: non è la vita più
che l' nutrimento, e l' corpo più che l' vestire

The Epistle. Gal. vi. 11.

YE see how large a letter I have written unto you with mine own hand. As many as desire to make a fair shew in the flesh, they constrain you to be circumcised; only lest they should suffer persecution for the cross of Christ. For neither they themselves who are circumcised keep the law; but desire to have you circumcised? that they may glory in your flesh. But God forbid that I should glory, save in the cross of our Lord Jesus Christ, by whom the world is crucified unto me, and I unto the world. For in Christ Jesus neither circumcision availeth any thing, nor uncircumcision, but a new creature. And as many as walk according to this rule, peace be on them and mercy, and upon the Israel of God. From henceforth let no man trouble me; for I bear in my body the marks of the Lord Jesus. Brethren, the grace of our Lord Jesus Christ be with your spirit. Amen.

The Gospel. St. Matth. vi. 24.

NO man can serve two masters: for either he will hate the one, and love the other; or else he will hold to the one, and despise the other. Ye cannot serve God and Mammon. Therefore I say unto you, Take no thought for your life, what ye shall eat, or what ye shall drink; nor yet for your body, what ye shall put on: is not the life more than meat, and the body than

unsere Seligkeit befördern kann, durch Jesum Christum, unsern Herrn. Amen.

Die Epistel. Galat. 6, 11 bis Ende.

Sehet, mit wie vielen Worten habe ich euch geschrieben mit eigener Hand. Die sich wollen angenehm machen nach dem Fleische, die zwingen euch zu beschneiden, allein, daß sie nicht mit dem Kreuze Christi verfolgt werden. Denn auch sie selbst, die sich beschneiden lassen, halten das Gesetz nicht, sondern sie wollen, daß ihr euch beschneiden laßt, auf daß sie sich von eurem Fleische rühmen mögen. Es sey aber ferner von mir rühmen, denn allein von dem Kreuze unsers Herrn Jesu Christi, durch welchen mir die Welt gekreuziget ist, und ich der Welt. Denn in Christo Jesu gilt weder Beschneidung noch Vorhaut etwas, sondern eine neue Kreatur. Und wie viele nach dieser Regel einzeln gehen, über die sey Friede und Barmherzigkeit, und über den Israel Gottes. Hinfort mache mir niemand weiter Mühe; denn ich trage die Markzeichen des Herrn Jesu an meinem Leibe. Die Gnade unsers Herrn Jesu Christi sey mit eurem Geiste, lieben Brüder! Amen.

Das Evangelium. Matth. 6, 24 bis Ende.

Niemand kann zween Herren dienen.

Entweder er wird einen hassen, und den andern lieben, oder wird einem anhangen, und den andern verachten. Ihr kñnet nicht Gott dienen, und dem Mammon. Darum sage ich euch: Sorget nicht für euer Leben, was ihr essen und trinken werdet, auch nicht für euren Leib, was ihr anziehen werdet. Ist nicht das Leben mehr, denn die Speise? und der Leib mehr, denn die Kleidung? Sehet die Vögel unter

L'Épître. Gal. vi. 11.

VOUS voyez quelle grande lettre je vous ai écrite de ma propre main. Tous ceux qui cherchent une belle apparence en la chair, sont ceux qui vous contraignent d'être circoncis: afin seulement qu'ils ne souffrent point persécution pour la croix de Christ. Car ceux-là même qui sont circoncis, ne gardent point la loi; mais ils veulent que vous soyez circoncis, afin de se glorifier en votre chair. Mais pour moi, à Dieu ne plaise que je me glorifie, sinon en la croix de notre Seigneur Jésus Christ, par lequel le monde m'est crucifié, et moi au monde. Car en Jésus-Christ, ni la circoncision, ni le prépuce n'ont aucune vertu, mais la nouvelle créature. Et à l'égard de tous ceux qui marcheront selon cette règle, que la paix et la miséricorde soient sur eux, et sur l'Israël de Dieu. Au reste, que personne ne me donne de la fâcherie, car je porte en mon corps les flétrissures du Seigneur Jésus. Mes frères, que la grâce de notre Seigneur Jésus-Christ soit avec votre esprit. Amen.

L'Evangile. S. Matth. vi. 24.

NUL ne peut servir deux maîtres: car ou il haïra l'un, et aimera l'autre; ou il s'attachera à l'un, et méprisera l'autre. Vous ne pouvez servir Dieu et Mammon. C'est pourquoi je vous dis: ne soyez point en souci pour votre vie, de ce que vous mangerez, et de ce que vous boirez; ni pour votre corps, de quoi vous serez vêtus. La vie n'est-elle par plus que la nourriture, et le corps plus que le vêtement? Regardez

vacion; mediante Jesu Christo nuestro Señor. Amen.

La Epistola. Gal. vi. 11.

MIRAD qué carta os he escrito de mi mano. Porque todos los que quieren agradar en la carne, estos os apremian á que os circuncideis, solo por no padecer ellos la persecucion de la Cruz de Christo. Porque ni aun los que se circuncidan guardan la Ley: sino que quieren que vosotros seais circuncidados, para gloriarse en vuestra carne. Mas nunca Dios permita que yo me glorie, sino en la Cruz de nuestro Señor Jesu Christo; por el qual el mundo me es crucificado á mí, y yo al mundo. Porque en Jesu-Christo nada vale ni la circuncision, ni el prepucio, sino la nueva criatura. Y todos los que siguieren esta regla, paz sobre ellos, y misericordia, y sobre el Israel de Dios. De aqui adelante nadie me sea molesto; porque yo traygo en mi cuerpo las marcas del Señor Jesus. La gracia de nuestro Señor Jesu-Christo sea, hermanos, con vuestro Espiritu. Amen.

El Evangelio. S. Math. vi. 24.

NINGUNO puede servir á dos señores: porque ó aborrecerá al uno, y amará al otro: ó al uno sufrirá, y al otro despreciará. No podeis servir á Dios, y á las riquezas. Por tanto os digo, no andeis afanados para vuestra alma, qué comereis, ni para vuestro cuerpo, qué vestireis. ¿No es mas el alma, que la comida? y el cuerpo mas que el vestido? Mirad las aves del cielo, que no

ὅτι οὐ σπεύρουσιν, οὐδὲ θερίζουσιν, οὐδὲ συν-
 αίγουσιν εἰς ἀποθήκας καὶ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐ-
 ράνιος τρέφει αὐτὰ· οὐχ ἡμεῖς μᾶλλον διαφέ-
 ρετε αὐτῶν; Τίς δὲ ἐξ ὑμῶν μεριμνῶν δύναται
 προσθεῖναι ἐπὶ τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ πῆχυν ἓνα;
 Καὶ περὶ ἐνδύματος τί μεριμνᾷτε; καταμάθετε
 τὰ κρίνα τῆ ἀγρῆ πῶς αὐξάνει· οὐ κοπιᾷ, οὐδὲ
 νήθει. Λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι οὐδὲ Σολομὼν ἐν
 πάσῃ τῇ δόξῃ αὐτοῦ περιεβάλετο ὡς ἐν τοῖς
 ὄντα. Εἰ δὲ τὸν χόρτον τοῦ ἀγροῦ, σημερον
 ὄντα, καὶ αὐριον εἰς κλίβανον βαλλόμενον, ὁ
 Θεὸς οὕτως ἀμφιένυσσιν, οὐ πολλῶ μᾶλλον
 ὑμᾶς ὀλιγόπιστοι; Μὴ οὖν μεριμνήσητε, λέ-
 γοντες· Τί φάγωμεν, ἢ τί πῖωμεν, ἢ τί περι-
 βαλώμεθα; Πάντα γὰρ ταῦτα τὰ ἔθνη ἐπιζη-
 τεῖ· οἷδε γὰρ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος ὅτι
 χρῆζετε τούτων ἀπάντων. Ζητεῖτε δὲ πρῶτον
 τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, καὶ τὴν δικαιοσύνην
 αὐτοῦ, καὶ ταῦτα πάντα προστεθήσεται ὑμῖν.
 Μὴ οὖν μεριμνήσητε εἰς τὴν αὐρίον· ἡ γὰρ
 αὐρίον μεριμνήσει τὰ ἐαυτῆς. Ἀρκετὸν τῇ
 ἡμέρᾳ ἡ κακία αὐτῆς.

ΚΥΡΙΑΚΗ 15' ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

Συναπτή

ΚΑΘΑΙΡΟΙ καὶ ὑπερασπίζοι, Κύριε, τὴν Ἐκ-
 κλησίαν σου ὡς συνεχῆς σε οἰκτιρμός· καὶ ἐπει-
 δήπερ ἄνευ τῆς σῆς ἀντιλήψεως, οὐχ οἷα τ'
 εἶναι ἐν τῇ ἀσφαλείᾳ περιμένειν, σῶσον αὐτήν

neque congregant in horrea: et Pater vester
 celestis pascit illa. Nonne vos magis plu-
 ris estis illis? Quis autem vestrum, cogi-
 tans, potest adjicere ad staturam suam cu-
 bitum unum? Et de vestimento quid solli-
 citi estis? Considerate lilia agri, quomodo
 crescunt: non laborant, neque neut. Dico
 autem vobis, quoniam nec Salomon, in omni
 gloria sua, coopertus est sicut unum ex
 istis. Si autem fenum agri, quod hodie
 est, et cras in clibanum mittitur, Deus sic
 vestit: quanto magis vos, modicæ fidei!
 Nolite ergo solliciti esse, dicentes, Quid
 manducabimus? aut Quid bibemus? aut
 Quo operiemur? Hæc enim omnia gentes
 inquirunt. Scit enim Pater vester, quia his
 omnibus indigetis. Quærite ergo primum
 regnum Dei, et justitiam ejus; et hæc om-
 nia adjicientur vobis. Nolite ergo solli-
 citi esse in crastinum: crastinus enim dies
 sollicitus erit sibi ipsi. Sufficit diei malitia
 sua.

DOMINICA DECIMA SEXTA
POST TRINITATEM.

Collecta.

ECCLESIAM tuam, Domine, perpetua tua
 misericordia puram tutamque præstet: et
 (quia, sine ope tua, non potest salva consis-
 tere) tuā illam benignitas, præsensque auxi-

σατε τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, ὅτι οὐτε σπεύ-
 ρουσιν οὔτε θερίζουσιν, οὐτε συνάγουσιν εἰς
 ἀποθήκας καὶ ὁ πατὴρ σας ὁ οὐράνιος τὰ
 τρέφει· καὶ δὲν διαφέρετε σῆς πολὺ ἀπ' αὐτά;
 Τίς δὲ ἀπὸ σῆς φροντίζειν δύναται· να προσθε-
 σῇ μίαν πύχην εἰς τὴν ἡλικίαν του; Καὶ τί
 φροντίζεσθε περὶ τῆ ἐνδύματος; Καταμάθετε
 πῶς αὐξάνουσι τὰ λουλουδιὰ τοῦ λειβαδίου·
 δὲν κοπιᾷσιν οὐδὲ νέθουσι. Σᾶς λέγω ὁμῶς,
 ὅτι οὔτε ὁ Σολομὼν μὲ ὅλην του τὴν δόξαν
 ἐνδύθη ὡσάν ἓνα ἀπὸ τούτα. Καὶ ἐὰν τὸ
 χορτάριον τοῦ λειβαδίου, ὅπου σημερον εἶναι,
 καὶ αὐριον τὸ βάνουσιν εἰς τὴν φωτιάν, ὁ Θεὸς
 εἰς τούτον τὸν τρόπον τὰ στολίζει, πόσω μᾶλ-
 λον· σᾶς, ὀλιγόπιστοι; Μὴ φροντίζετε λοιπὸν,
 λέγοντες· Τί· να φάγωμεν; καὶ τί· να πῖωμεν;
 καὶ μέ· τί· να ἐκδύσθωμεν; Ἐπειδὴ τούτα ὅλα
 τὰ ζητῶσιν τὰ ἔθνη, ὁ πατὴρ σας ὁμῶς ὁ ἑρα-
 νιος ἐξέφρηε ὅτι ταῦτα πάντα χρειάζεσθε. Ζη-
 τεῖτε δὲ πρῶτον τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, καὶ τὴν
 δικαιοσύνην αὐτοῦ, καὶ ταῦτα πάντα θέλουσι
 σας προστεθῇ. Λοιπὸν μὴ φροντίζετε περὶ
 τῆς αὐρίου, διὰτὶ ἡ αὐρίον φροντίζει περὶ τῆς
 ἐαυτῆς. Ἀρκετὸν δὲ εἰς τὴν ἡμέρα ἡ κακία της.

ΚΥΡΙΑΚΗ 15' ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

Συναπτή.

ΚΑΘΑΡΙΣΟΝ καὶ ὑπεράσπισον, μετὰ τὴν ἀκα-
 τάπανστον εὐσπλαγχνίαν σου Κύριε τὴν ἐκκλη-
 σίαν σου· ἐπειδὴ δὲν ἔχει ἀσφάλειαν διχῶς
 τῆς βοηθείας σου· σῶσον αὐτὴν πάντα μετὰ τὴν

Riguardate agli uccelli del cielo: come non
 seminano, e non mietono, e non accolgono in
 granai: e pure il Padre vostro celeste gli nu-
 drisce: non siete voi da molto più di loro? E
 chi è colui di voi, che con la sua sollicitu-
 dine possa aggiugnere alla sua statura pure
 un cubito? Ed intorno al vestire, perchè siete
 con ansietà solleciti? avvisate come cres-
 cono i gigli della campagna: essi non fati-
 cano, e non filano. E pure io vi dico, che
 Salomone stesso, con tutta la sua gloria
 non fu vestito al pari dell' un di loro. Or
 se Iddio riveste in questa maniera l' erba
 de' campi, che oggi è, e domane è gittata
 nel forno; non vestirà egli molto più voi, o
 uomini di poca fede? Non siate adunque con
 ansietà solleciti: dicendo, Che mangeremo,
 o che berremo, o di che saremo vestiti?
 (Conciosiacosachè i pagani sieno quelli che
 procaccino tutte queste cose) perciocchè il
 Padre vostro celeste sa che voi avete biso-
 gno di tutte queste cose. Anzi cercate im-
 prima il Regno di Dio, e la sua giustizia:
 e tutte queste cose vi saranno sopraggiunte.
 Non siate adunque con ansietà solleciti
 del giorno di domane: perciocchè il giorno
 di domane sarà sollecito delle cose sue
 basta a ciascun giorno il suo male.

LA DOMENICA DECIMA SESTA
DOPO LA TRINITA.

La Collecta.

O SIGNORE, noi ti supplichiamo che la
 tua continua compassione purghi, e difenda
 la tua chiesa, e perchè non può restar in
 sicurezza senza il tuo soccorso, conserva

raiment? Behold the fowls of the air; for they sow not, neither do they reap, nor gather into barns; yet your heavenly Father feedeth them: are ye not much better than they? Which of you by taking thought can add one cubit unto his stature? And why take ye thought for raiment? consider the lilies of the field how they grow: they toil not, neither do they spin: and yet I say unto you, That even Solomon in all his glory was not arrayed like one of these. Wherefore, if God so clothe the grass of the field, which to-day is, and to-morrow is cast into the oven: shall he not much more clothe you, O ye of little faith? Therefore take no thought, saying, What shall we eat? or what shall we drink? or wherewithal shall we be clothed? (for after all these things do the Gentiles seek:) for your heavenly Father knoweth that ye have need of all these things. But seek ye first the kingdom of God, and his righteousness, and all these things shall be added unto you. Take therefore no thought for the morrow; for the morrow shall take thought for the things of itself: sufficient unto the day is the evil thereof.

THE SIXTEENTH SUNDAY AFTER TRINITY.

The Collect.

O LORD, we beseech thee, let thy continual pity cleanse and defend thy Church; and because it cannot continue in safety without thy succour, preserve it evermore by thy help and goodness through Jesus Christ our Lord. *Amen.*

dem Himmel an, sie säen nicht, sie erndten nicht, sie sammeln nicht in die Scheunen, und euer himmlischer Vater nähret sie doch. Seid ihr denn nicht viel mehr, denn sie? Wer ist unter euch, der seiner Pänge eine Elle zusehen möge, ob er gleich darum forget? Und warum forget ihr für die Kleidung? Schauet die Lilien auf dem Felde, wie sie wachsen, sie arbeiten nicht, auch spinnen sie nicht. Ich sage euch, daß auch Salomo in aller seiner Herrlichkeit nicht bekleidet gewesen ist, als derselben eine. So denn Gott das Gras auf dem Felde also kleidet, das doch heute stehet, und morgen in den Ofen geworfen wird, sollte er das nicht vielmehr euch thun? O ihr Kleingläubigen! Darum sollt ihr nicht sorgen und sagen: Was werden wir essen? was werden wir trinken? womit werden wir uns kleiden? Nach solchem allem trachtet die Heiden. Denn euer himmlischer Vater weiß, daß ihr daß alles bedürft. Trachtet am ersten nach dem Reiche Gottes, und nach seiner Gerechtigkeit, so wird euch solches alles zufallen. Darum forget nicht für den andern Morgen, denn der morgende Tag wird für das seine sorgen. Es ist genug, daß ein jeglicher Tag seine eigene Plage habe.

Am sechzehnten Sonntage nach Trin.

Die Collecte.

O Herr, wir bitten dich, laß durch deine fortdauernde Barmherzigkeit deine Kirche gereinigt und beschützt werden, und da sie, ohne deß den Bestand, nicht in Eiserbeit fortdauern kann, so erhalte sie stets durch deine Hilfe und Güte, um Jesu Christi, unseres Herrn willen. *Amen.*

les oiseaux du ciel; car ils ne sèment, ni ne moissonnent, ni n'assemblent dans des greniers; et cependant votre Père céleste les nourrit: n'êtes-vous par beaucoup plus excellent qu'eux? Et qui est celui d'entre vous qui puisse, par son souci, ajouter une coudée à sa stature? Et pourquoi êtes-vous en souci du vêtement? Apprenez comment croissent les lis des champs: ils ne travaillent, ni ne filent; cependant je vous dis, que Salomon même dans toute sa gloire n'a pas été vêtu comme l'un d'eux. Si donc Dieu revêt ainsi l'herbe des champs, qui est aujourd'hui, et qui demain sera mise au four; ne vous vêtira-t-il pas beaucoup plutôt, ô gens de petite foi? Ne soyez donc point en souci, disant: que mangerons-nous? ou, que boirons-nous? ou, de quoi serons-nous vêtus? (vu que les payens recherchent toutes ces choses;) car votre Père céleste connoît que vous avez besoin de toutes ces choses. Mais cherchez premièrement le royaume de Dieu, et sa justice, et toutes ces choses vous seront données par-dessus. Ne soyez donc point en souci pour le lendemain; car le lendemain se souciera de ce qui le concerne: à chaque jour suffit sa peine.

LE SEIZIEME DIMANCHE APRES LA TRINITE.

La Collecte.

O SEIGNEUR, nous te supplions de purifier et de défendre continuellement ton église: et parce qu'elle ne peut subsister sans ton secours, conserve-la toujours par ta bonté et par ton assistance, pour l'amour de Jésus-Christ notre Seigneur. *Amen.*

siembran ni siegan, ni allegan en troxes; y vuestro Padre Celestial las alimenta. ¿Pues no, sois vosotros mucho mas que ellas? ¿Y quién de vosotros discuriendo puede añadir un codo á su estatura? ¿Y por qué andais acongojados por el vestido? Considerad como crecen los lirios del campo: no trabajan, ni hilan. Ya digo, que ni Salomón en toda su gloria fué cubierto como uno de estos. Pues si al heno del campo, que hoy es, y mañana es echado en el horno, Dios viste así: ¿quánto mas á vosotros, hombres de poca fé? No os acongojeis pues, diciendo: ¿Qué comeremos, ó qué beberemos, ó con qué nos cubriremos? Porque los Gentiles se afanan por estas cosas: y vuestro Padre sabe, que teneis necesidad de todas ellas. Buscad pues primeramente el reyno de Dios, y su justicia: y todas estas cosas os serán añadidas. Y así no andeis cuidadosos por el día de mañana. Porque el día de mañana á sí mismo se traherá su cuidado. Le basta al día su propio afan.

LA DECIMASEXTA DOMINICA DES PUES DE LA TRINIDAD.

La Colecta.

O SENOR, te suplicamos, que tu continua piedad purifique y defienda tu Iglesia, y por quanto ella no puede continuar en seguridad sin tu socorro, preservala siempre con tu ayuda y bondad, mediante Jesu-Christo nuestro Señor. *Amen.*

παντάσιν τῇ βοηθείᾳ καὶ ἀγαθότητι σου, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολὴ. Ἐφεσ. γ'. ιγ'.

ΔΙΟ αἰτοῦμαι μὴ ἑκκαεῖν ἐν ταῖς θλίψεσί μου ὑμέρ ἡμῶν, ἧτις ἐστὶ δόξα ἡμῶν. Τοῦτου χάριν κάμπτω τὰ γόνατά μου πρὸς τὸν πατέρα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐξ οὗ πᾶσα πατρία ἐν οὐρανοῖς καὶ ἐπὶ γῆς ὀνομάζεται, ἵνα δῶῃ ἡμῖν κατὰ τὸν πλοῦτον τῆς δόξης αὐτοῦ, δυνάμει κραταιωθῆναι διὰ τοῦ πνεύματος αὐτοῦ, εἰς τὸν ἔσω ἄνθρωπον, κατοικῆσαι τὸν Χριστὸν διὰ τῆς πίστεως ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν, ἐν ἀγάπῃ ἑρριζωμένοι καὶ τεθεμελιωμένοι ἵνα ἑξισχύσῃ καταλαβεσθαι σὺν πᾶσι τοῖς ἁγίοις, τὸ πλῆτος, καὶ μικρός, καὶ βάθος, καὶ ὕψος, γινῶναι τε τὴν υπερβάλλουσαν τῆς γνώσεως ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ ἵνα πληρωθῆτε εἰς πᾶν τὸ πλῆρωμα τοῦ Θεοῦ. Τῷ δὲ δυναμένῳ ὑπὲρ πάντα ποιῆσαι ὑπὲρ ἐκ περισσοῦ ὧν αἰτούμεθα ἢ νοῦμεν κατὰ τὴν δύναμιν τὴν ἐνεργουμένην ἐν ἡμῖν, αὐτῷ ἡ δόξα ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, εἰς πάσας τὰς γενεὰς τοῦ αἰῶνος τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Εὐαγγέλιον. Λουκ. ζ'. ια'.

ΚΑΙ ἐγένετο ἐν τῇ ἐξῇ, ἐπορεύετο εἰς πόλιν καλουμένην Ναὶν καὶ συνεπορεύοντο αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἱκανοί, καὶ ὄχλος πολὺς. Ὡς δὲ ἤγγισε τῇ πόλει τῆς πόλεως, καὶ ἰδοὺ, ἔξεκομίζετο τεθνηκώς, υἱὸς μονογενῆς τῇ μητρὶ αὐτοῦ, καὶ αὐτῇ χήρᾳ καὶ ὄχλος τῆς πόλεως ἱκανὸς ἦν σὺν αὐτῇ. Καὶ ἰδὼν αὐτὴν ὁ Κύριος, ἐσπλαγχνίσθη ἐπ' αὐτῇ, καὶ εἶπεν αὐτῇ· Μὴ κλαίει. Καὶ προσελθὼν ἤψατο τῆς σοροῦ, (οἱ

πρόκειαν σου, καὶ ἀγαθότητα διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολὴ. Ἐφεσ. γ'. ιγ'.

ΔΙΑΤΟΥΤΟ παρακαλῶ να μὴ ἀποκάμετε διὰ τὰς θλίψεις μου τὰς διὰ σᾶς, τὸ ὅποιον εἶναι ἡ δόξα σας. Διὰ τοῦτο κλίνω τὰ γόνατά μου, ἐμπροσθεν τοῦ Πατρὸς τοῦ Κυρίου καὶ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀπὸ τοῦ ὁποῖου ὀνομάζεται πᾶσα ἡ πατρία τῶ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, ἵνα σᾶς δώσῃ κατὰ τὸν πλοῦτον τῆς δόξης του, να ἐνδυναμωθῆτε διὰ τοῦ πνεύματος του εἰς τὸν ἔσω ἄνθρωπον, καὶ να κατοικήσῃ ὁ Χριστὸς διὰ τῆς πίστεως εἰς τὰς καρδίας σας, ὅπως ἑρριζωμένοι καὶ τεθεμελιωμένοι εἰς τὴν ἀγάπην, ἐμπόρεσθῃ να καταλάβητε με πάντας τοὺς ἁγίους τί εἶναι τὸ πλῆτος, καὶ μικρός, καὶ βάθος, καὶ ὕψος, καὶ να γνωρίσετε τὴν ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ τὴν ὑπερβάλλουσαν τὴν γνώσιν, ἵνα πληρωθῆτε εἰς πᾶν τὸ πλῆρωμα τοῦ Θεοῦ. Καὶ εἰς τὸν δυναμένον να κίμῃ ὑπερπερισσὰ ἀπὸ πάντα ὅσα ζητοῦμεν ἡ νοοῦμεν, κατὰ τὴν δύναμιν τὴν ἐν ἡμᾶς ἐνεργουμένην, εἰς αὐτὸν ὡς δοθῇ δόξα εἰς τὴν ἐκκλησίαν εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστόν, εἰς πάσας τὰς γενεὰς τοῦ αἰῶνος τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Εὐαγγέλιον. Λουκ. ζ'. ια'.

ΕΤΥΧΕ δὲ τὴν ἐπαύριον να ὑπάγῃ ὁ Ἰησοῦς εἰς μίαν πόλιν ὀνομαζομένην Ναὶν καὶ συνεπορεύοντο με αὐτὸν οἱ μαθηταὶ τοῦ ταμιληθεῖς, καὶ ὄχλος πολὺς με αὐτούς. Καθὼς δὲ ἤγγισεν αὐτῷ τὴν πόλιν τῆς πόλεως, ἰδοὺ ἐφερένον να θάψωσιν ἀπεθαιμένον τινὰ, υἱὸν μονογενῆ τῆς μητρὸς του ὁ ὅποια καὶ αὐτὴ ἦτορ χήρα. Καὶ ταμιληθεὶς λαὸς ἀπὸ τῆς πόλεως ἤρχετο με αὐτὴν. Καὶ βλέπωντάς τὴν ὁ Κύριος, τὴν ἐσπλαγχνίσθη, καὶ τῆς εἶπε· Μὴ

lium, semper custodiat, per Jesum Christum, Dominum nostrum. Amen.

Epistola. Ephes. iii. 13.

PETO, ne deficiatis in tribulationibus meis pro vobis; quæ est gloria vestra. Hujus rei gratia, flecto genua mea ad Patrem Domini nostri Jesu Christi, ex quo omnis paternitas in cælis et in terra nominatur; ut det vobis, secundum divitias gloriæ suæ, virtute corroborari per Spiritum ejus in interioem hominem, Christum habitare per fidem in cordibus vestris: in caritate radicati et fundati, ut possitis comprehendere cum omnibus sanctis, quæ sit latitudo, et longitudo, et sublimitas, et profundum; scire etiam supereminentem scientiæ caritatem Christi, ut impleamini in omnem plenitudinem Dei. Ei autem, qui potens est omnia facere superabundanter quam petimus aut intelligimus, secundum virtutem quæ operatur in nobis, ipsi gloria in Ecclesia, et in Christo Jesu, in omnes generationes sæculi sæculorum. Amen.

Evangelium. S. Luc. vii. 11.

ET factum est: deinceps ibat [Jesus] in civitatem, quæ vocatur Naim: et ibant cum eo discipuli ejus, et turba copiosa. Cum autem appropinquaret portæ civitatis, ecce, defunctus efferebatur, filius unicus matris suæ: et hæc vidua erat: et turba civitatis multa cum illa. Quam cum vidisset Dominus, misericordia motus super eam, dixit illi: Noli flere. Et accessit, et tetigit lo-

sempremai con la tua assistenza e benignità, per Gesù Cristo, nostro Signore. Amen.

L' Epistola. Efes. iii. 13.

PER la qual cosa io richieggió che non vegniate meno dell' animo per le mie tribolazioni, che soffero per voi: il che è la vostra gloria. Per questa cagione, dico, io piego le mie ginocchia al Padre del Signore nostro Gesù Cristo: dal quale è nominata tutta la famiglia, ne' cieli, e sopra la terra: ch' egli vi dia, secondo le ricchezze della sua gloria, d' esser fortificati in virtù, per lo suo Spirito, nell' uomo interno. E che Cristo abiti ne' vostri cuori per la fede. Acciochè, essendo radicati, e fondati in carità, possiate comprendere, con tutti i santi, quale è la larghezza, e la lunghezza, e la profondità, e l' altezza. E conoscer la carità di Cristo, che sopravanza ogni conoscenza: acciochè siate ripieni fino a tutta la pienza di Dio. Or a colui, che può, secondo la potenza ch' opera in noi, fare infinitamente sopra ciò che noi chieggiamo, o pensiamo: A lui sia la gloria nella Chiesa, in Cristo Gesù, per tutte le generazioni del secolo de' secoli. Amen.

L' Evangelo. S. Luc. vii. 11.

ED avvenne nel giorno seguente, ch' egli andava in una città, detta Naim: ed i suoi discepoli in gran numero, ed una gran moltitudine andavano con lui. E come egli fu presso della porta della città, ecco, si portava a seppellire un morto, figliuolo unico di sua madre, la quale ancora era vedova: e gran moltitudine della città era con lei. E l' Signore, vedutala, ebbe pietà di lei: e le disse, Non piagnere. Ed acco-

The Epistle. Ephes. iii. 13.

I DESIRE that ye faint not at my tribulations for you, which is your glory. For this cause I bow my knees unto the Father of our Lord Jesus Christ, of whom the whole family in heaven and earth is named, that he would grant you, according to the riches of his glory, to be strengthened with might by his Spirit in the inner man; that Christ may dwell in your hearts by faith; that ye being rooted and grounded in love, may be able to comprehend with all saints, what is the breadth, and length, and depth, and height; and to know the love of Christ, which passeth knowledge, that ye might be filled with all the fulness of God. Now unto him that is able to do exceeding abundantly above all that we ask or think, according to the power that worketh in us, unto him be glory in the Church by Christ Jesus, throughout all ages, world without end. Amen.

The Gospel. St. Luke vii. 11.

AND it came to pass the day after, that Jesus went into a city called Nain; and many of his disciples went with him, and much people. Now when he came nigh to the gate of the city, behold, there was a dead man carried out, the only son of his mother, and she was a widow; and much people of the city was with her. And when the Lord saw her, he had compassion on her, and said unto her, Weep not. And

Die Epistel. Ephes. 3, 13 bis Ende.

Darum bitte ich, daß ihr nicht müde werdet, um meiner Trübsalen willen, die ich für euch leide, welche euch eine Ehre sind. Derohalben heuge ich meine Kniee gegen den Vater unsers Herrn Jesu Christi, der der rechte Vater ist über alles, was da Kinder heißt im Himmel und auf Erden, daß er euch Kraft gebe nach dem Reichthum seiner Herrlichkeit, stark zu werden durch seinen Geist an dem inwendigen Menschen, und Christum zu wohnen durch den Glauben in eurem Herzen, und durch die Liebe eingewurzelt und gegründet zu werden, auf daß ihr begreifen möget mit allen Heiligen, welches da sey die Breite, und die Länge, und die Tiefe, und die Höhe, auch erkennen, daß Christum lieb haben, viel besser ist, denn alles Wissen, auf daß ihr erfüllet werdet mit allerley Gottesfülle. Dem aber, der überschwänglich thun kann über alles, das wir bitten oder verstehen, nach der Kraft, die da in uns wirkt, dem sey Ehre in der Gemeine, die in Christo Jesu ist, zu aller Zeit, von Ewigkeit zu Ewigkeit! Amen.

Das Evangelium. Luc. 7, 11—17.

Und es begab sich darnach, daß er in eine Stadt mit Namen Nain gieng, und seiner Jünger giengen viele mit ihm, und viel Volks. Als er aber nahe an das Stadthor kam, siehe, da trug man einen Todten heraus, der ein einziger Sohn war seiner Mutter, und sie war eine Wittwe, und viel Volks aus der Stadt gieng mit ihr. Und da sie der Herr sah, jammerte ihn derselbigen, und sprach zu ihr: Weine nicht! Und trat hinzu, und

L'Épître, Eph. iii. 13.

JE vous prie de ne vous point relâcher à cause de mes afflictions que je souffre pour l'amour de vous, ce qui est votre gloire. A cause de cela, je fléchis mes genoux devant le Père de notre Seigneur Jésus-Christ, duquel toute la parenté est nommée dans les cieux et sur la terre, afin que, selon les richesses de sa gloire, il vous donne d'être puissamment fortifiés par son Esprit en l'homme intérieur; tellement que Christ habite dans vos cœurs par la foi; afin qu'étant enracinés et fondés dans la charité, vous puissiez comprendre avec tous les saints, quelle est la largeur et la longueur, la profondeur et la hauteur; et connoître la charité de Christ, laquelle surpasse toute connoissance, afin que vous soyez remplis de toute plénitude de Dieu. Or à celui qui, par la puissance qui agit en nous avec efficace, peut faire en toute abondance au delà de tout ce que nous demandons et pensons, à lui soit gloire dans l'Eglise en Jésus-Christ, dans tous les âges, aux siècles des siècles. Amen.

L'Évangile, St. Luc. vii. 11.

LE jour d'après, il arriva que Jésus alloit à une ville nommée Nain: et plusieurs de ses disciples, et une grosse troupe, alloient avec lui. Et comme il approchoit de la porte de la ville, voici, on portoit dehors un mort, fils unique de sa mère, qui étoit veuve; et une grande troupe de la ville étoit avec elle. Et quand le Seigneur l'eut vue, il fut touché de compassion envers elle, et il lui dit: ne pleure point. Puis s'étant approché, il

La Epistola. Ephes. iii. 13.

POR lo qual os pido, que no desmayeis en mis tribulaciones por vosotros: que es vuestra gloria. Por esta causa doblo mis rodillas al Padre de nuestro Señor Jesu-Christo, del que toda paternidad toma el nombre en los Cielos y en la tierra, para que segun las riquezas de su gloria, os dé que seais corroborados en virtud por su Espíritu en el hombre interior, para que Christo more por la fe en vuestros corazones, arraygados y cimentados en caridad, para que podais comprender con todos los Santos, qual sea la anchura, y la longura, y la altura, y la profundidad: y conocer tambien la caridad de Christo, que sobrepaja todo entendimiento, para que seais llenos de toda la plenitud de Dios. Y á aquel que es poderoso para hacer todas las cosas, mas abundantemente que pedimos ó entendemos, segun la virtud que obra en nosotros: A él la gloria en la Iglesia, y en Jesu-Christo por todas las edades del siglo de los siglos. Amen.

El Evangelio. S. Luc. vii. 11.

YACONTECIO despues, que iba á una ciudad, llamada Nain: y sus discípulos iban con él, y una grande muchedumbre de pueblo. Y quando llegó cerca de la puerta de la ciudad, he aquí que sacaban fuera á un difunto, hijo unico de su madre, la qual era viuda: y venia con ella mucha gente de la ciudad. Luego que la vió el Señor, movido de misericordia por ella, le dixo: No llores. Y se acercó, y tocó el fe-

δὲ βαστάζοντες ἔστησαν, καὶ εἶπε· Νευνίσκε, σοὶ λέγω, ἐγέρθητι. Καὶ ἀνεκάθισεν ὁ νεκρός, καὶ ἤρξατο λαλεῖν· καὶ ἔδωκεν αὐτὸν τῇ μητρὶ αὐτοῦ. Ἐλαβε δὲ φόβος πάντας, καὶ ἐδόξαζον τὸν Θεὸν, λέγοντες· Ὅτι προφήτης μέγας ἐγήγερται ἐν ἡμῖν, καὶ ὅτι ἐπεσκέψατο ὁ Θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ. Καὶ ἐξῆλθεν ὁ λόγος οὗτος ἐν ὅλῃ τῇ Ἰουδαίᾳ περὶ αὐτοῦ, καὶ ἐν πάσῃ τῇ περιχώρῳ.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΖ΄. ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

Συναπτή.

ΦΘΑΣΑΤΩ ἡμᾶς, δεόμεθά σου, Κύριε, καὶ ἐπακολουθεῖτω ἡμῖν διαπαντός ἡ χάρις σου, καὶ πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν αὐεὶ προθύμους ἡμᾶς ποιεῖτω, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολὴ. Ἐφεσ. δ'. α'.

ΠΑΡΑΚΑΛΩ οὖν ὑμᾶς ἐγὼ ὁ δέσμιος ἐν Κυρίῳ, ἀξίως περιπατῆσαι τῆς κλήσεως ἧς ἐκλήθητε, μετὰ πίστεως ταπεινωφροσύνης καὶ πραότητος, μετὰ μακροθυμίας, ἀνεχόμενοι ἀλλήλων ἐν ἀγάπῃ· σπουδαίοντες τηρεῖν τὴν ἐνότητα τοῦ πνεύματος ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης. Ἐν σῶμα καὶ ἐν Πνεύμα, καθὼς καὶ ἐκλήθητε ἐν μιᾷ ἐλπίδι τῆς κλήσεως ὑμῶν· εἰς Κύριον, μίᾳ πίστι, ἐν βάπτισμα· εἰς Θεὸς καὶ πατὴρ πάντων ὁ ἐπὶ πάντων, καὶ διὰ πάντων, καὶ ἐν πᾶσιν ὑμῖν.

culum; (hi autem qui portabant, steterunt) et ait: Adolescens, tibi dico, steterunt) et ait: Adolescens, tibi dico, surge. Et resedit, qui erat mortuus, et cepit loqui. Et dedit illum matri suæ. Accipit autem omnes timor: et magnificabant Deum, dicentes, quia Propheta magnus surrexit in nobis; et quia Deus visitavit plebem suam. Et exiit hic sermo in universam Judæam de eo, et in omnem circa regionem.

DOMINICA DECIMA SEPTIMA POST TRINITATEM.

Collecta.

TUA nos, Domine, semper gratia præveniat et sequatur, adeoque bonis omnibus operibus jugiter intentos efficiat, per Jesum Christum, Dominum nostrum. Amen.

Epistola. Ephes. iv. 1.

OBSECRO itaque vos ego vinctus in Domino, ad dignè ambuletis vocatione, qua vocati estis, cum omni humilitate et mansuetudine, cum patientia, supportantes invicem in caritate, solliciti servare unitatem spiritus in vinculo pacis. Unum corpus, et unus spiritus, sicut vocati estis in una spe vocationis vestræ: unus Dominus, una fides, unum baptisma. Unus Deus et Pater omnium, qui est super omnes, et per omnia, et in omnibus nobis.

κλαῖε. Καὶ πλησιάζουσ' ἐγγίσε τὸν σορον· καὶ οἱ βαστάζοντες ἐστάθησαν. Καὶ εἶπε Νεε, σοῦ λέγω, Ἀνάστα. Καὶ ἀνεκάθισεν ὁ νεκρός, καὶ ἤρχισε, ἵνα λαλή· καὶ τὸν ἔδωκε τῆς μητρὸς του. Φόβος δὲ ἐκυρίευσεν πάντας, καὶ ἐδόξαζον τὸν Θεὸν, λέγοντες· Μέγας προφήτης ἠγέρθη ἀνάμεσόν μας, ὁ Θεὸς ἐπίσκεψε τὸν λαὸν του. Καὶ ἐξῆλθεν ὁ λόγος οὗτος εἰς ὅλην τὴν Ἰουδαίαν περὶ αὐτοῦ, καὶ εἰς πᾶσαν τὴν περιχώρον.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΖ΄. ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

Συναπτή.

ΚΥΡΙΕ παρακαλοῦμέν σε ἵνα μᾶς προφθάσῃς καὶ συτροφεύῃς πάντοτε μετὰ τὴν χάριν σου, καὶ ποιήσῃς πάντα ἑτοίμους εἰς τὰ καλὰ ἔργα, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολὴ. Ἐφεσ. δ'. α'.

ΕΓΩ λοιπὸν ὁ δέσμιος, οὕτως παρακαλῶ εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου ἵνα περιπατήσητε ἀξίως τῆς κλήσεως, εἰς τὴν ὁποίαν ἐκαλέσθητε, μετὰ καθὲ ταπεινωφροσύνης καὶ πραότητος, μετὰ ὑπομονῆς, ὑποφερόντες μετὰ ἀγάπης ὁ ἕνας τὸν ἄλλον, σπουδαίοντες ἵνα φυλάξητε τὴν ἐνότητα τοῦ πνεύματος μετὰ τὸν συνδέσμον τῆς εἰρήνης. Εἶναι ἓνα μόνον σῶμα, καὶ ἓνα πνεῦμα· καθὼς καὶ σὲς ἐκαλέσθητε εἰς μίαν μόνον ἐλπίδα τῆς κρίσεώς σας. Εἶναι ἓνας μόνος Κύριος, μίᾳ πίστι, ἓνα βάπτισμα, ἓνας μόνος Θεὸς καὶ πατὴρ πάντων, ὁ ὁποῖος εἶναι ἐπάνω πάντων, καὶ διὰ πάντων, καὶ εἰς πάντας ἑσᾶς.

costatosi, toccò la bara: (or i portatori si fermarono) e disse, Giovanetto, io te 'l dico, levati. E 'l morto si levò a sedere, e cominciò a parlare. E Gesù lo diede a sua madre. E spavento gli occupò tutti, e glorificavano Iddio: dicendo, Un gran profeta è surto fra noi: Iddio ha visitato il suo popolo. E questo ragionamento intorno a lui si sparse per tutta la Giudea, e per tutto 'l paese circonvicino.

LA DOMENICA DECIMA SETTIMA DOPO LA TRINITA.

La Colletta.

SIGNORE, noi ti preghiamo di prevenirci e accompagnarci sempre con la tua grazia, e far che siamo del continuo disposti a buone opere, per Gesù Cristo, nostro Signore. Amen.

L' Epistola. Efes. iv. 1.

IO adunque, il prigioniero, v' esorto nel Signore, che camminiate condegnamente alla vocazione, della quale siete stati chiamati. Con ogni umiltà, e mansuetudine: con pazienza, comportandovi gli uni gli altri in carità. Studiandovi di servir l' unità dello Spirito per lo legame della pace. V' è un corpo unico, ed un unico Spirito: come ancora voi siete stati chiamati in una unica speranza della vostra vocazione. V' è un unico Signore, una fede, un Battesimo. Un Dio unico, e Padre di tutti, il quale è sopra tutte le cose, e fra tutte le cose, ed in tutti voi.

he came and touched the bier, (and they that bare him stood still;) and he said, Young man, I say unto thee, Arise. And he that was dead, sat up, and began to speak: and he delivered him to his mother. And there came a fear on all, and they glorified God, saying, That a great prophet is risen up among us, and that God hath visited his people. And this rumour of him went forth throughout all Judea, and throughout all the region round about.

THE SEVENTEENTH SUNDAY AFTER TRINITY.

The Collect.

LORD, we pray thee, that thy grace may always prevent and follow us, and make us continually to be given to all good works; through Jesus Christ our Lord. *Amen.*

The Epistle. Ephes. iv. 1.

I THEREFORE the prisoner of the Lord beseech you, that ye walk worthy of the vocation wherewith ye are called, with all lowliness and meekness, with long-suffering, forbearing one another in love: endeavouring to keep the unity of the spirit in the bond of peace. There is one body, and one Spirit, even as ye are called in one hope of your calling; one Lord, one faith, one baptism, one God and Father of all, who is above all, and through all, and in you all.

The Gospel. St. Luke xvi. 1.

IT came to pass, as Jesus went into the house of one of the chief Pharisees to eat

rährte den Sarg an, und die Träger standen. Und er sprach: Jüngling, ich sage dir, stehe auf. Und der Todte richtete sich auf, und fieng an zu reden. Und er gab ihn seiner Mutter. Und es kam sie alle eine Furcht an, und priesen Gott, und sprachen: Es ist ein großer Prophet unter uns aufgestanden, und Gott hat sein Volk heimgesucht. Und diese Rede von ihm erscholl in das ganze jüdische Land, und in alle umliegende Länder.

Am siebenzehnten Sonnt. nach Trin.

Die Collecte.

Herr, wir bitten dich, laß stets deine Gnade uns vorangehen und begleiten, daß wir unerschlaglich aller guten Werke uns befleißigen mögen, durch unsern Herrn, Jesum Christum. Amen.

Die Epistel. Ephes. 4, 1—6.

So ermahne nun euch ich Gefangener in dem Herrn, daß ihr wandelt, wie sich gebühret eurem Beruf, darinnen ihr berufen seyd, mit aller Demuth und Sanftmuth, mit Geduld, und vertraget einer den andern in der Liebe, und seyd fleißig zu halten die Einigkeit im Geiste, durch das Band des Friedens. Ein Leib und ein Geist, wie ihr auch berufen seyd auf einerley Hoffnung eures Berufs. Ein Herr, ein Glaube, eine Taufe, ein Gott und Vater unser aller, der da ist über euch alle, und durch euch alle und in euch allen.

Das Evangelium. Luc. 14, 1—11.

Und es begab sich, daß er kam in ein Haus eines Obersten der Pharisäer, auf einen Sab-

toucha la bière, (et ceux qui portoitent-le corps s'arrêtèrent; et il dit: jeune homme, je te dis, lève-toi. Et le mort se leva en son séant, et commença à parler: et Jésus le rendit à sa mère. Et ils furent tous saisis de crainte; et ils glorifioient Dieu, disant: certainement un grand prophète s'est levé parmi nous; et certainement Dieu a visité son peuple. Et le bruit de ce miracle se répandit dans toute la Judée, et dans tout le pays circonvoisin.

LE DIX-SEPTIEME DIMANCHE APRES LA TRINITE.

La Collecte.

SEIGNEUR, nous te prions que ta grâce nous prévienne, et nous accompagne sans cesse; et qu'elle nous porte continuellement à toutes sortes de bonnes œuvres, par Jésus-Christ notre Seigneur.

L'Épître, Eph. iv. 1.

JE vous prie donc, moi qui suis prisonier pour le Seigneur, de vous conduire d'une manière digne de la vocation à laquelle vous êtes appelés; avec toute humilité et douceur, avec un esprit patient, vous supportant l'un l'autre en charité; étant soigneux de garder l'unité de l'Esprit par le lien de la paix. Il y a un seul corps et un seul esprit, comme aussi vous êtes appelés à une seule espérance de votre vocation; il y a un seul Seigneur, une seule foi, un seul baptême, un seul Dieu et Père de tous, qui est sur tous, et parmi tous, et en vous tous.

L'Évangile, St. Luc. xiv. 1.

IL arriva aussi, que Jésus étant entré un jour de sabbat dans la maison d'un des

retro. (Y los que lo llevaban, se pararon.) Y dixo: Mancebo, á tí digo, levántate. Y se sentó el que habia estado muerto, y comenzó á hablar. Y le dio á su madre. Y tuvieron todos grande miedo, y glorificaban á Dios, diciendo: Un gran Propheta se ha levantado entre nosotros: y Dios ha visitado á su pueblo. Y la fama de este milagro corrió por toda la Judea, y por toda la comarca.

LA DECIMASEPTIMA DOMINICA DESPUES DE LA TRINIDAD.

La Colecta.

SEÑOR, suplicamoste, que tu gracia nos prevenga y acompañe continuamente; haciendo que nos empleemos continuamente en buenas obras; mediante Jesu-Christo nuestro Señor. Amen.

La Epistola. Ephes. iv. 1.

Y ASI os ruego yo el prisionero en el Señor, que andeis como conviene á la vocation, con que habeis sido llamados, con toda humildad y mansedumbre, con paciencia, sobrelevándoos unos á otros en caridad, solícitos en guardar la unidad del espíritu en vínculo de paz. Un cuerpo y un espíritu, como fuisteis llamados en una esperanza de vuestra vocation. Un Señor, una fe, un Bautismo. Un Dios y Padre de todos, que es sobre todos, y por todas las cosas, y en todos nosotros.

El Evangelio. S. Luc. xiv. 1.

Y ACONTECIO, que entrando Jesus un Sábado en casa de uno de los principales

Εὐαγγέλιον. Λουκ. ιδ'. α'.

Εὐαγγέλιον. Λουκ. ιδ'. α'.

ΚΑΙ ἐγένετο ἐν τῷ ἔλθειν αὐτὸν εἰς οἶκόν τινος τῶν ἀρχόντων τῶν Φαρισαίων σαββάτῳ φαγεῖν ἄρτον, καὶ αὐτοὶ ἦσαν παρατηροῦμενοι αὐτόν. Καὶ ἰδὼν ἄνθρωπος τις ἦν ὑδρωπικὸς ἔμπροσθεν αὐτοῦ. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς τοὺς νομικοὺς καὶ Φαρισαίους, λέγων· Εἰ ἔξεστι τῷ σαββάτῳ θεραπεύειν; Οἱ δὲ ἡσύχασαν. Καὶ ἐπιλαβόμενος ἰάσατο αὐτόν, καὶ ἀπέλυσε. Καὶ ἀποκριθεὶς πρὸς αὐτοὺς, εἶπε· Τινος ἡμῶν ὄνος ἡ βοῦς εἰς φρέαρ ἐμπεσεῖται, καὶ οὐκ εὐθὺς ἀνασπάσει αὐτὸν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου; Καὶ ἐκ ἰσχύσαν ἀναπαποκριθῆναι αὐτῷ πρὸς ταῦτα. Ἐλεγε δὲ πρὸς τοὺς κεκλημένους παραβολὴν, ἐπέχων πῶς τὰς πρωτοκλισίας ἐξελέγοντο, λέγων πρὸς αὐτούς· Ὅταν κληθῇς ὑπὸ τινος εἰς γάμους, μὴ κατακληθῇς εἰς τὴν πρωτοκλισίαν, μήποτε ἐντιμωτέρον σου ἢ κεκλημένος ὑπ' αὐτοῦ· καὶ ἐλθὼν ὁ σὲ καὶ αὐτὸν καλέσας, ἐρεῖ σοι· Δὸς τούτῳ τόπον· καὶ τότε ἄρξῃ μετ' αἰσχύνῃς τὸν ἔσχατον τόπον κατέχειν. Ἀλλ' ὅταν κληθῇς, πορευθεὶς ἀνάπεσον εἰς τὸν ἔσχατον τόπον, ἵνα ὅταν ἔλθῃ ὁ κεκληκὼς σε, εἶπῃ σοι· Φίλε, προσανάβηθι ἀνώτερον· τότε ἔσται σοι δόξα ἐνώπιον τῶν συνανακειμένων σοί. Ὅτι πᾶς ὁ ὑψὼν ἐαυτὸν, ταπεινωθήσεται, καὶ ὁ ταπεινὸν ἐαυτὸν ὑψωθήσεται.

ΚΥΡΙΑΚΗ ιη'. ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

Συναπτή.

ΧΑΡΙΣΑΙ Τῷ λαῷ σου, ἱκετεύομέν σε, Κίριε, τοῖς τοῦ κόσμου, καὶ τῆς σαρκὸς, καὶ τοῦ διαβόλου πειρασμοῖς ἀντιστῆναι, καὶ σοὶ τῷ

Evangelium. S. Luc. xiv. 1.

FACTUM est: cum intraret Jesus in domum cujusdam principis Phariseorum Sabbato manducare panem, et ipsi observabant eum. Et, ecce, homo quidam hydropicus erat ante illum. Et respondens Jesus dixit ad legisperitos, et Phariseos, dicens. Si licet Sabbato curare? At illi tacuerunt. Ipse vero apprehensus sanavit eum, ac dimisit. Et respondens ad illos, dixit: Cujus vestrum asinus aut bos in puteum cadet, et non continuo extrahet illum die Sabbati? Et non poterant ad hæc respondere illi. Dicebat autem et ad invitatos parabolam, intendens quomodo primos accubitus eligerent, dicens ad illos: Cum invitatus fueris ad nuptias, non discumbas in primo loco, ne forte honoratior te sit invitatus ab illo; et veniens is, qui te et illum vocavit, dicat tibi, Da huic locum; et tunc incipias cum rubore novissimum locum tenere. Sed, cum vocatus fueris, vade, recumbe in novissimo loco: ut, cum venerit qui te invitavit, dicat tibi, Amice, ascende superius. Tunc erit tibi gloria coram simul discumbentibus: quia omnis, qui se exaltat, humiliabitur; et qui se humiliat, exaltabitur.

DOMINICA DECIMA OCTAVA
POST TRINITATEM.

Collecta.

GRATIAM eam populo tuo concede, quæsumus, Domine, qua mundi, carnis, et Diaboli tentationibus resistere, et te, solum ve-

ΕΤΥΧΕ δὲ, καὶ ὁ Ἰησοῦς να ἔμειν εἰς τὴν οἰκίαν τινὸς τῶν ἀρχόντων τῶν Φαρισαίων σαββάτῳ διὰ να φαγεῖν, καὶ αὐτοὶ να τὸν παρατηρήσωσι. Καὶ ἰδὼν ἄνθρωπος τις ὑδρωπικός ἦτο αὐτοῦ ἔμπροσθεν του. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς τοὺς νομικούς, καὶ Φαρισαίους, λέγων· Συγχωρεῖται εἰς σάββατον να θεραπεύσωμεν; Οἱ δὲ ἡσύχασαν. Καὶ λαβὼν αὐτὸν τὸν ἰάτρευσεν καὶ τὸν ἀπέλυσε. Καὶ ἀποκριθεὶς πρὸς αὐτοὺς εἶπε· Ποίος ἀπὸ σᾶς, ἐὰν τὸ γομάριον ἢ τὸ βοιδίδιον του πέσει εἰς πηγάδι δὲν θέλει τὸ ἐκβάλειν ἐξω τὸ ὕγλην γοριώτερον κἀνεῖν σαββάτῳ; Καὶ εἰς ταῦτα δὲν ἐδυνήθησαν να τῷ ἀνταποκριθῶσιν. Ἐλεγε δὲ καὶ πρὸς τοὺς καλεσμένους παραβολὴν, βλεπόντας τοὺς διαλέγοντας τὰς πρωτοκλησίας, λέγων· Ὅταν καλεσθῇς ὑπὸ τινος εἰς γάμους, μὴ πάρε τὸν πρῶτον τόπον εἰς τὴν τριπέζην, μήποτε ἐντιμωτέρους σου καλεσθεῖς ὑπὸ τοῦ ιδίου, καὶ ἐλθὼν ὁ καλέσας σε καὶ αὐτὸν, σοῦ εἶπῃ· Δὸς τὸν τόπον σου αὐτοῦ· καὶ τότε ἀρχίσῃς με ἐντροπὴν να κρατίστῃς τὸν ἔσχατον τόπον. Ἀλλ' ὅταν καλεσθῇς, πορευθεὶς πέσαι εἰς τὸν ἔσχατον τόπον, ἵνα ὅταν ἔλθῃ ὁ καλέσας σε, σοῦ εἶπῃ. Φίλε ἀνάβηθι ἀνώτερω. Καὶ τότε θέλει σε εἶναι εἰς τιμὴν ἔμπροσ τῶν συγκαλεσμένων. Ὅτι ὅποιος ὑψάνει τὸν ἐαυτὸν του, θέλει ταπεινωθῇν, καὶ ὅποιος ταπεινώσῃ τὸν ἐαυτὸν του θέλει ὑψωθῇν.

ΚΥΡΙΑΚΗ ιη'. ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

Συναπτή.

ΚΥΡΙΕ, ἱκετεύομέν σε να δώσης τὴν χάριν τοῦ λαοῦ σου να ἀντιστῇ τῶν πειρασμῶν τοῦ κόσμου, τῆς σαρκὸς, καὶ τοῦ διαβόλου, καὶ

L' Evangelo. S. Luc. xiv. 1.

OR avvenne che, essendo egli entrato in casa d' un de' principali de' Farisei, in giorno di Sabato, a mangiare, essi l' osservavano. Ed ecco, un certo uomo idropico era quivi davanti a lui. E Gesù prese a dire a' Dottori della Legge, ed a' Farisei, E gli lecito di guarire alcuno in giorno di Sabato? Ed essi tacquero. Allora, preso colui per la mano, lo guarì, e lo licenziò. Poi fece lor motto, e disse, Chi è colui di voi, che se l' suo asino, o bue, cade in un pozzo, non lo ritragga prontamente fuori nel giorno del Sabato? Ed essi non gli potevano rispondere nulla in contrario a queste cose. Or, considerando come essi eleggevano i primi luoghi a tavola, propose questa parabola agl' invitati: dicendo, quando tu sarai invitato da alcuno a nozze, non metterti a tavola nel primo luogo: che talora alcuno più onorato di te non sia stato invitato dal medesimo. E che colui c' avrà invitato te, e lui, non venga, e ti dica, Fa luogo a costui: e ch' allora tu venga con vergogna a tener l' ultimo luogo. Ma, quando tu sarai invitato, va, mettiti nell' ultimo luogo: acciocché, quando colui che t' avrà invitato verrà, ti dica, Amico, sali più in su. Allora tu ne avrai onore appresso coloro che saranno teo a tavola. Perciocché chiunque s' innalza sarà abbassato, e chi s' abbassa sarà innalzato.

LA DOMENICA DECIMA OTTAVA
DOPO LA TRINITA.

La Collecta.

SIGNORE, noi ti supplichiamo di far la grazia al tuo popolo di poter resistere alle tentazioni del mondo, della carne, e del

DOMINICA DECIMA OCTAVA POST TRINITATEM.

bread on the sabbath-day, that they watched him. And behold, there was a certain man before him which had the dropsy. And Jesus answering spake unto the Lawyers and Pharisees, saying, Is it lawful to heal on the sabbath-day? And they held their peace. And he took him, and healed him, and let him go; and answered them, saying, Which of you shall have an ass, or an ox, fallen into a pit, and will not straightway pull him out on the sabbath-day? And they could not answer him again to these things. And he put forth a parable to those which were bidden, when he marked how they chose out the chief rooms, saying unto them, When thou art bidden of any man to a wedding, sit not down in the highest rooms; lest a more honourable man than thou be bidden of him; and he that bade thee and him come and say to thee, Give this man place; and thou begin with shame to take the lowest room. But when thou art bidden, go and sit down in the lowest room; that, when he that bade thee cometh, he may say unto thee, Friend, go up higher: thou shalt then have worship in the presence of them that sit at meat with thee. For whosoever exalteth himself shall be abased; and he that humbleth himself shall be exalted.

THE EIGHTEENTH SUNDAY AFTER TRINITY.

The Collect.

LORD, we beseech thee, grant thy people grace to withstand the temptations of the world, the flesh, and the devil; and with

bath, das Brodt zu essen, und sie hielten auf ihn. Und siehe, da war ein Mensch vor ihm, der war wassersüchtig. Und Jesus antwortete, und sagte zu den Schriftgelehrten, und Pharisaern, und sprach: Ist es auch recht auf den Sabbath heilen? Sie aber schwiegen still. Und er griff ihn an, und heilte ihn, und ließ ihn gehen. Und antwortete, und sprach zu ihnen: Welcher ist unter euch, dem sein Dyse oder Esel in den Brunnen fällt, und er nicht alsobald ihn herausziehet am Sabbatstage? Und sie konnten ihm darauf nicht wieder Antwort geben. Er sagte aber ein Gleichniß zu den Gästen, da er merkte, wie sie erwählten oben an zu sitzen, und sprach zu ihnen: Wenn du von jemand geladen wirst zur Hochzeit, so setze dich nicht oben an, daß nicht etwa ein Ehrlicherer, denn du, von ihm geladen sey, und so dann kommt, der dich und ihn geladen hat, spreche zu dir: Weiche diesem! und du mußt dann mit Schaam unten an sitzen. Sondern, wenn du geladen wirst, so gehe hin, und setze dich unten an, auf daß, wenn da kommt, der dich geladen hat, spreche zu dir: Freund, rüde hinauf. Dann wirst du Ehre haben vor denen, die mit dir zu Tische sitzen. Denn wer sich selbst erhöhet, der soll erniedrigt werden, und wer sich selbst erniedrigt, der soll erhöht werden.

Am achtzehnten Sonntage nach Trin.

Die Collecte.

Wir bitten dich, o Herr, verleihe deinem Volke die Gnade, daß es den Versuchungen der Welt, des Fleisches und des Teufels widerstehe und mit reinem Herzen und Gemüthe dir, dem einzi-

principaux des pharisiens pour prendre son repas, ils l'observoient. Et voici, un homme hydropique étoit là devant lui. Et Jésus, prenant la parole, parla aux docteurs de la loi et aux pharisiens, disant: est-il permis de guérir au jour du sabbat? et il ne dirent mot. Alors, ayant pris le malade, il le guérit, et le renvoya; puis s'adressant à eux, il leur dit: qui sera celui d'entre vous qui ayant un âne ou un bœuf qui vienne à tomber dans un puits, ne l'en retire incontinent le jour du sabbat? Et ils ne pouvoient répliquer à ces choses. Il proposoit aussi aux conviés une similitude, prenant garde comment ils choissoient les premières places à table? et il leur disoit; quand tu seras convié par quelqu'un à des noces, ne te mets point à table au plus haut lieu, de peur qu'il n'arrive qu'un plus honorable que toi soit convié par lui; et que celui qui aura convié et toi et lui, ne vienne et ne te dise: donne ta place à celui-ci; et qu'alors tu ne commences avec honte à te mettre au plus bas lieu. Mais quand tu seras convié, va et te mets au plus bas lieu, afin que quand celui qui t'a convié viendra, il te dise, mon ami, monte plus haut; et alors cela te tournera à honneur devant tous ceux qui seront à table avec toi. Car quiconque s'élève, sera abaissé: et quiconque s'abaisse, sera élevé.

LE DIX-HUITIEME DIMANCHE APRES LA TRINITE.

La Collecte.

O SEIGNEUR, nous te supplions de faire la grâce à ton peuple de résister aux tentations du monde, de la chair, et du diable;

Phariséos á comer pan, ellos le estaban acechando. Y he aquí un hombre hidrópico estaba delante de él. Y Jesus dirigiéndose su palabra á los Doctores de la Ley, y á los Phariséos, les dixo: ¿Si es lícito curar en Sábado? Mas ellos callaron. El entonces le tomó, le sanó, y le despidió. Y les respondió, y dixo: ¿Quién hay de vosotros, que viendo su asno, ó su buey caído en un pozo, no le saque luego en día de Sábado? Y no le podían replicar á estas cosas. Y observando tambien, como los convidados escogian los primeros asientos en la mesa, les propuso una parábola, y dixo: Quando fueres convidado á bodas, no te sientes en el primer lugar, no sea que haya allí otro convidado mas honrado que tú, y que venga aquel, que te convidó á tí y á él, y te diga: Dá el lugar á éste: y que entonces tengas que tomar el último lugar con vergüenza. Mas quando fueres llamado, vé, y sientate en el último puesto; para que quando venga el que te convidó, te diga: Amigo, sube mas arriba. Entonces serás honrado delante de los que estuvieron contigo á la mesa: Porque todo aquel, que se ensalza, humillado será: y el que se humilla, será ensalzado.

LA DECIMA OCTAVA DOMINICA DESPUES DE LA TRINIDAD.

La Colecta.

SENOR, te suplicamos, concedas gracia á tu Pueblo para evitar las tentaciones del mundo, de la carne, y del diablo, y para

μόνῳ ὄντι Θεῷ ἀγνή τῇ διανοίᾳ ἔπεσθαι διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. α' Κορ'. α'. δ.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΩ τῷ Θεῷ μου πάντοτε περὶ ὑμῶν, ἐπὶ τῇ χάριτι τοῦ Θεοῦ τῇ δοθείσῃ ὑμῖν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ὅτι ἐν παντί ἐπλουτίσθητε ἐν αὐτῷ, ἐν παντί λόγῳ καὶ πάσῃ γνώσει. Καθὼς τὸ μαρτύριον τοῦ Χριστοῦ ἔβεβαιώθη ἐν ὑμῖν. Ὡστε ὑμᾶς μὴ ὑστερεῖσθαι ἐν μηδενὶ χαρίσματι, ἀπεκδεχομένους τὴν ἀποκάλυψιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὃς καὶ βεβαιώσει ὑμᾶς ἕως τέλους ἀνεγκλήτους, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Εὐαγγέλιον. Ματθ. κβ'. λδ'.

ΟΙ δὲ Φαρισαῖοι, ἀκούσαντες ὅτι ἐφίμωσε τοὺς Σαδδουκαίους, συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτό. Καὶ ἐπρώτησεν εἰς ἐξ αὐτῶν νομικός, πειρίζων αὐτὸν, καὶ λέγων. Διδάσκαλε, ποία ἐντολὴ μεγάλη ἐν τῷ νόμῳ; Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ. Ἀγαπήσεις Κύριον τὸν Θεόν σου ἐν ὅλῃ τῇ καρδίᾳ σου, καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ψυχῇ σου καὶ ἐν ὅλῃ τῇ διανοίᾳ σου. Αὕτη ἐστὶ πρώτη καὶ μεγάλη ἐντολή. Δευτέρα δὲ ὁμοία αὐτῇ. Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτὸν. Ἐν ταύταις ταῖς δύο ἐντολαῖς ὅλος ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται κρέμνεται. Συνηγμένοι δὲ τῶν Φαρισαίων, ἐπρώτησεν αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς, λέγων. Τί ὑμῖν δοκεῖ περὶ τοῦ Χριστοῦ; τίνος υἱός ἐστι; Λέγουσιν αὐτῷ, τοῦ Δαβὶδ. Λέγει αὐτοῖς. Πῶς οὖν Δαβὶδ ἐν πνεύματι Κύριον αὐτὸν καλεῖ, λέγων. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου. Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου;

μὲ καρδίαν καὶ διανοίαν καθαρὴν ἵνα ἀκολουθήσῃ σὲ τὸν μόνον Θεόν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. α'. Κορ. α'. δ'.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΩ πάντοτε τὸν Θεόν μου διὰ σᾶς, ἐπὶ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ, τὴν εἰς ἡμᾶς δοθίσαν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὅτι εἰς κάθε πρᾶγμα δι' αὐτοῦ ἐπλουτίσθητε, εἰς κάθε δῶρον λόγου, καὶ εἰς κάθε γνώσιν, καθὼς τὸ μαρτύριον τοῦ Χριστοῦ ἔβεβαιώθη εἰς εἰς, ὥστε δὲν ὑστερεῖσθαι ἀπὸ κανένα δῶρον, προσμένοντες τὴν ἀποκάλυψιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅστις θέλει εἰς εἰς βεβαιώσει ἡμᾶς ἕως τέλους, ὅπως εἰσθε δίχως πλάισματος τὴν ἡμέραν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Εὐαγγέλιον. Ματθ. κβ'. λδ'.

ΟΙ δὲ Φαρισαῖοι ἀκούσαντες, ὅτι ἐσφάλισε τὸ στόμα τῶν Σαδδουκαίων, ἐσπανάθησαν οἱ μὲ καὶ ἠρώτησεν ἓνας ἀπ' αὐτῶν, νομικός, πειρίζων αὐτὸν καὶ λέγων. Διδάσκαλε ποία ἐντολὴ εἶναι ἡ μεγαλύτερα εἰς τὸν νόμον; Ὁ δὲ Ἰησοῦς τῷ εἶπεν. Ἀγαπήσον Κύριον τὸν Θεόν σου μὲ ὅλην τὴν καρδίαν σου, καὶ μὲ ὅλην τὴν ψυχὴν σου, καὶ μὲ ὅλην τὴν διανοίαν σου. Αὕτη εἶναι ἡ πρώτη καὶ ἡ μεγάλη ἐντολή. Δευτέρα δὲ ὁμοία αὐτῇ. Ἀγαπήσον τὸν πλησίον σου, ὥσπιν τὸν ἐαυτὸν σου ἀπ' αὐτῶν τὰς δύο ἐντολαὶς ὅλος ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται κρέμνεται. Συναγμένοι δὲ οἱ Φαρισαῖοι τοὺς ἠρώτησεν ὁ Ἰησοῦς, λέγων. Τί σᾶς φαίνεται περὶ τοῦ Χριστοῦ; τίνος εἶναι υἱός; τοῦ λέγουσι τοῦ Δαβὶδ. Τοῖς λέγει. Πῶς λοιπὸν ὁ Δαβὶδ τὸν ὀνομάζει ἐν πνεύματι, Κύριον; λέγων. Εἶπεν ὁ Κύριος τοῦ Κυρίου μου. Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ὅτε βάλω τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου. Ἐὰν λοιπὸν Δαβὶδ τὸν

rum Deum, puro affectu puraque mente secari possit, per Jesum Christum, Dominum nostrum. Amen.

Epistola. 1 Cor. i. 4.

GRATIAS ago Deo meo semper pro vobis, in gratia Dei, quæ data est vobis in Christo Jesu, quod in omnibus facti estis divites in illo, in omni verbo, et in omni scientia (sicut testimonium Christi confirmatum est in vobis), ita ut nihil vobis desit in ulla gratia, expectantibus revelationem Domini nostri Jesu Christi, qui et confirmabit vos usque in finem sine crimine, in die adventus Domini nostri, Jesu Christi.

Evangelium. S. Matt. xxii. 34.

PHARISÆI autem, audientes quod silentium imposuisset Sadducæis, convenerunt in unum: et interrogavit eum unus ex eis, legis doctor, tentans eum: Magister, quod est mandatum magnum in Lege? Ait illi Jesus: Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo, et in tota anima tua, et in tota mente tua. Hoc est maximum et primum mandatum. Secundum autem simile est huic: Diliges proximum tuum sicut teipsum. In his duobus mandatis tota Lex pendet, et Prophete. Congregatis autem Pharisæis, interrogavit eos Jesus, dicens: Quid vobis videtur de Christo? Cajus filius est? Dicunt ei, David. Ait illis: Quomodo ergo David in spiritu vocat eum Dominum, dicens, Dixit Dominus Domino meo, sede a dextris meis, donec ponam inimicos tuos scabellum pedum tuorum? Si ergo David

diavolo, e con cuori e animi puri seguir te il solo Dio, per Gesù Cristo, nostro Signore. Amen.

L' Epistola. 1 Cor. i. 4.

IO del continuo rendo grazie di voi all' Iddio mio, per la grazia di Dio, che v'è stata data in Cristo Gesù. Per ciò ch' in lui siete stati arricchiti in ogni cosa, in ogni dono di parola, ed in ogni conoscenza. Secondo che la testimonianza di Cristo è stata confermata fra voi. Talchè non vi manca dono alcuno, aspettando la manifestazione del Signor nostro Gesù Cristo. Il quale eziandio vi confermerà infino al fine, acciocchè siate senza colpa nel giorno del nostro Signore Gesù Cristo.

L' Evangelo. S. Matt. xxii. 34.

ED i Farisei, udito ch' egli avea chiusa la bocca a' Sadducei, si raunarono insieme. Ed un dottor della Legge lo domandò, tentandolo: e dicendo. Maestro, quale è il maggior comandamento della Legge? E Gesù gli disse, Ama il Signore Iddio tuo con tutto 'l tuo cuore, e con tutta 'l anima tua, e con tutta la mente tua. Quest' è il primo, e 'l gran comandamento. E 'l secondo, simile ad esso, è, Ama il tuo prossimo come te stesso. Da questi due comandamenti dipendono tutta la Legge, ed i Profeti. Ed essendo i Farisei raunati, Gesù gli domandò: dicendo, Che vi pare egli del Cristo? di cui è egli figliuolo? Essi gli dicono, Di David. Egli disse loro, Come adunque David lo chiama egli in ispirito Signore? dicendo, il Signore, ha detto al mio Signore, Siedi alla mia destra, sin ch' io abbia posti i tuoi nimici per iscannello de' tuoi piedi? Se dunque David lo chiama

DOMINICA DECIMA OCTAVA POST TRINITATEM.

pure hearts and minds to follow thee the only God; through Jesus Christ our Lord. Amen.

The Epistle. 1 Cor. i. 4.

I THANK my God always on your behalf, for the grace of God which is given you by Jesus Christ; that in every thing ye are enriched by him, in all utterance, and in all knowledge; even as the testimony of Christ was confirmed in you; so that ye come behind in no gift; waiting for the coming of our Lord Jesus Christ, who shall also confirm you unto the end, that ye may be blameless in the day of our Lord Jesus Christ.

The Gospel. St. Matth. xxii. 34,

WHEN the Pharisees had heard that Jesus had put the Sadducees to silence, they were gathered together. Then one of them, who was a Lawyer, asked him a question, tempting him, and saying, Master, which is the great commandment in the Law? Jesus said unto him, Thou shalt love the Lord thy God with all thy heart, and with all thy soul, and with all thy mind. This is the first and great commandment. And the second is like unto it, Thou shalt love thy neighbour as thyself. On these two commandments hang all the Law and the Prophets. While the Pharisees were gathered together, Jesus asked them, saying, What think ye of Christ? whose son is he? They say unto him, The son of David. He saith unto them, How then doth David in spirit call him Lord, saying, The Lord said unto my Lord, Sit thou on my right hand, till I make thine

et de te suivre en pureté de cœur et d'esprit, toi qui es le seul vrai Dieu, par Jesus-Christ notre Seigneur. Amen.

L'Épître, 1 Cor. i. 4.

JE rends toujours grâces à mon Dieu à cause de vous, pour la grâce de Dieu qui vous a été donnée en Jesus-Christ; de ce qu'en toutes choses vous êtes enrichis en lui de tout don de parole, et de toute connoissance; selon que le témoignage de Jésus-Christ a été confirmé en vous: tellement qu'il ne vous manque aucun don; pendant que vous attendez la manifestation de notre Seigneur Jésus-Christ, qui aussi vous affermira jusques à la fin, pour être irrépréhensibles en la journée de notre Seigneur Jésus-Christ.

L'Evangile, St. Matth. xxii. 34.

QUAND les pharisiens eurent appris qu'il avoit fermé la bouche aux sadducéens, ils s'assemblèrent d'un accord. Et l'un d'eux, qui étoit docteur de la loi, l'interrogea, pour l'éprouver, en disant: Maître, lequel est le grand commandement de la loi? Jésus lui dit: tu aimeras le Seigneur ton Dieu de tout ton cœur, et de toute ton ame, et de toute ta pensée: celui-ci est le premier et le grand commandement. Et le second, semblable à celui-là, est: tu aimeras ton prochain comme toi-même. De ces deux commandemens dépendent toute la loi et les prophètes. Et les pharisiens étant assembles, Jésus les interrogea, disant: que vous semble-t-il du Christ? de qui est-il fils? Ils lui répondirent: de David. Et il leur dit: comment donc David parlant par l'esprit l'appelle-t-il son Seigneur, disant: le Seigneur a dit à mon Seigneur: assieds-toi à ma droite, jusqu'à ce que j'aie mis tes ennemis pour le

gen Gotte, folgsam seyn möge, durch Jesum Christum, unsern Herrn. Amen.

Die Epistel. 1 Cor. 1, 4—8.

Ich danke meinem Gott allezeit errenthalten für die Gnade Gottes, die euch gegeben ist in Christo Jesu, daß ihr seht durch ihn an allen Stücken reich gemacht, an aller Lehre, und in aller Erkenntniß. Wie denn die Predigt von Christo in euch kräftig geworden ist, also, daß ihr keinen Mangel habt an irgend einer Gabe, und wartet nur auf die Offenbarung unsers Herrn Jesu Christi, welcher auch wird euch vest behalten bis ans Ende, daß ihr unskränkt seht auf den Tag unsers Herrn Jesu Christi.

Das Evangelium. Matth 22, 34 bis Ende.

Da aber die Phariseer hörten, daß er den Sadducäern das Maul gestopft hatte, versammelten sie sich. Und einer unter ihnen, ein Schriftgelehrter, versuchte ihn, und sprach: Meister, welches ist das vornehmste Gebot im Geseze? Jesus aber sprach zu ihm: Du sollst lieben Gott deinen Herrn, von ganzem Herzen, von ganzer Seele, und von ganzem Gemüthe. Dieß ist das vornehmste und größte Gebot. Das andere aber ist dem gleich: Du sollst deinen Nächsten lieben als dich selbst. In diesen zweyen Geboten hanget das ganze Gesez und die Propheten. Da nun die Phariseer bey einander waren, fragte sie Jesus, und sprach: Wie dünkt euch um Christo? Welch Sohn ist er? Sie sprachen: Davids. Er sprach zu ihnen: Wie nennet ihn denn David im Geiste einen Herrn, da er sagt: Der Herr hat gesagt zu meinem Herren: Setze dich zu meiner Rechten, bis daß ich

seguirte con corazones y ánimos puros, á tí que eres el solo Dios; mediante Jesu-Christo nuestro Señor. Amen.

La Epistola. 1 Cor. i. 4.

GRACIAS doy incesantemente á mi Dios por vosotros por la gracia de Dios, que os ha sido dada en Jesu-Christo. Porque en todas cosas sois enriquecidos en él, en toda palabra, y en toda ciencia: así como ha sido confirmado en vosotros el testimonio de Christo: de manera que nada os falta en ninguna gracia, esperando la manifestacion de nuestro Señor Jesu-Christo, el que tambien os confirmará hasta el fin sin culpa, en el dia del advenimiento de nuestro Señor Jesu-Christo.

El Evangelio. S. Math. xxii. 34.

MAS los Phariseos, quando oyeron que habia hecho callar á los Sadducéos, se juntaron á consejo: y le preguntó uno de ellos, que era Doctor de la Ley, tentándole: Maestro, ¿qual es el grande mandamiento en la Ley? Jesus le dixo: Amarás al Señor tu Dios de todo tu corazon, y de toda tu alma, y de todo tu entendimiento. Este es el mayor, y el primer mandamiento. Y el segundo semejante es á éste. Amarás á tu próximo, como á tí mismo. De estos dos mandamientos depende toda la Ley, y los Prophetas. Y estando juntos los Phariseos, les preguntó Jesus, diciendo: ¿Qué os parece del Christo? ¿de quién es hijo? Dícenle: de David. Díceles: ¿Pues cómo David en espíritu lo llama Señor, diciendo: Dixo el Señor á mi Señor: sientate

Εἰ οὖν Δαβὶδ καλεῖ αὐτὸν Κύριον, πῶς υἱὸς αὐτοῦ ἔστι; Καὶ οὐδεὶς ἐδύνατο αὐτῷ ἀποκριθῆναι λόγον· οὐδὲ ἐτόλμησε τις ἀπ' ἐκείνης τῆς ἡμέρας ἐπερωτῆσαι αὐτὸν οὐκέτι.

καλεῖ Κύριον, πῶς τοῦ εἶναι υἱὸς; Καὶ οὐδεὶς ἐδύνατο ἅνα τῇ ἀποκριθῇ λόγον, ὥδὲ ἐτόλμησε κανεὶς ἄπ' ἐκείνης τῆς ἡμέρας ἅνα τὸν ἐρωτήσει πλέον.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΘ'. ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

Συναπτή.

ΕΠΕΙΔΗ ἄνευ σου, Κύριε, οὐχ οἶοί τ' ἔσμεν σοὶ ἀρέσκειν, εὐμενῶς χίρισαι ἡμῖν, ἵνα τὸ ἅγιόν σου Πνεῦμα ἐν πᾶσι τοῖς ἡμῶν καρδίας διενθῆναι καὶ κυβερνήσαι δι' Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

'Επιστολή. 'Εφεσ. δ'. ιζ'.

ΤΟΥΤΟ οὖν λέγω καὶ μαρτύρομαι ἐν Κυρίῳ, μηκέτι ἡμᾶς περιπατεῖν, καθὼς καὶ τὰ λοιπὰ ἔθνη περιπατεῖ, ἐν ματαιότητι τῆς νοῦς αὐτῶν, ἔσκοτισμένοι τῇ διανοίᾳ, ὄντες ἀπηλλοτριωμένοι τῆς ζωῆς τοῦ Θεοῦ, διὰ τὴν ἀγνοίαν τὴν οὖσαν ἐν αὐτοῖς, διὰ τὴν πῶρσιν τῆς καρδίας αὐτῶν· οἷτινες ἀπηληγκότες ἑαυτοὺς παρέδωκαν τῇ ἀσελγείᾳ, εἰς ἐργασίαν ἀκαθαρσίας πρίσσης ἐν πλεονεξίᾳ. Ὑμεῖς δὲ οὐχ οὕτως ἐμάθετε τὸν Χριστόν· εἶχε αὐτὸν ἠκούσατε, καὶ ἐν αὐτῷ ἐοδόχθητε, καθὼς ἐστὶν ἀλήθεια ἐν τῷ Ἰησοῦ ὑποθέσθαι ἡμᾶς κατὰ τὴν προτέραν ἀνατροφήν τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον τὸν φθειρόμενον κατὰ τὰς ἐπιθυμίας τῆς ἀπάτης· ἀνανεοῦσθαι δὲ τῷ πνεύματι τοῦ νοῦς ὑμῶν, καὶ ἐνδύσασθαι τὸν καινὸν ἄνθρωπον, τὸν κατὰ Θεὸν κτισθέντα ἐν δικαιοσύνῃ καὶ ὁσιότητι τῆς ἀληθείας. Διὸ ἀποθέμενοι τὸ ψεῦδος, λαλεῖτε ἀλήθειαν ἕκαστος μετὰ τοῦ πλησίον

ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΘ'. ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

Συναπτή.

ΘΕΕ, ἐπεὶ δὲ δίχως τῆς κυβερνήσεώς σου δύνῃ ἐμποροῦμεν ἅ σου ἀρέσωμεν, δὸς μας τὴν χάριν διὰ τοῦ ἔλέου σου ἅ μᾶς ὀδηγήσῃ καὶ κυβερνήσῃ τὰς καρδίας τὸ ἅγιόν σου Πνεῦμα ἐν καθῆ χρείαν διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

'Επιστολή. 'Εφεσ. δ'. ιζ'.

ΤΟΥΤΟ λοιπὸν λέγω καὶ μαρτυρῶ ἐν Κυρίῳ ἅνα μὴ περιπατῆτε πλέον καθὼς περιπατοῦσα τὰ λοιπὰ ἔθνη ἐν ματαιότητι τοῦ νοῦς των, ἔσκοτισμένοι τὴν διανοίαν, ἀποξενωμένοι ἀπὸ τὴν ζωὴν τοῦ Θεοῦ, διὰ τὴν ἀγνοίαν τὴν οὖσαν ἐν αὐτοῖς διὰ τὴν πῶρσιν τῆς καρδίας των, οἷτινες γεννημένοι ἀνέσθητοι εἰς τὴν λύπην παρέδωκαν τὸν ἑαυτὸν τοὺς τῇ ἀσελγείᾳ εἰς τὴν ἐργασίαν πάσης ἀκαθαρσίας ἐν πλεονεξίᾳ. Σεῖς δὲ δὲν ἐμάθετε οὕτως τὸν Χριστόν, ἅνα καὶ ἀληθῶς τὸν ἠκούσατε, κ' εἰς αὐτὸν ἐδοδόχθητε, ὅτι ἡ ἀλήθεια εἶναι ἐν τῷ Ἰησοῦ ἅνα ῥίψετε κατὰ τὴν προτέραν ἀνατροφήν τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον, τὸν φθειρόμενον κατὰ τὰς ἐπιθυμίας τῆς ἀπάτης· καὶ ἅνα ἀνανεωθῆτε διὰ τοῦ πνεύματος τοῦ νοῦς σας, καὶ ἅνα ἐνδύθητε τὸν νέον ἄνθρωπον, τὸν κατὰ Θεὸν κτισθέντα ἐν δικαιοσύνῃ, καὶ ὁσιότητι τῆς ἀληθείας. Διατοῦτο ἀφίροντες τὸ ψεῦδος, λαλεῖτε ἀλήθειαν, ἕκαστος μετὰ τοῦ πλησίον του· ὅτι εἰμεθα μέλη ἑνάνα

vocat eum Dominum, quomodo filius ejus est? Et nemo poterat ei respondere verbum: neque ausus fuit quisquam ex illa die eum amplius interrogare.

Signore, come è egli suo figliuolo? E niuno poteva rispondergli nulla: niuno eziandio ardi più, da quel di innanzi, fargli alcuna domanda.

DOMINICA DECIMA NONA POST TRINITATEM.

Collecta.

DEUS Optime Maxime! te supplices precamur, ut (quoniam, sine tua ope, tibi placere nequimus) Sanctus tuus Spiritus in omnibus corda nostra dirigat ac moderetur, per Jesum Christum, Dominum nostrum. Amen.

Epistola. Ephes. iv. 17.

HOC igitur dico, et testificor in Domino, ut jam non ambuletis, sicut et Gentes ambulat in vanitate sensus sui, tenebris obscuratum habentes intellectum, alienati a vita Dei, per ignorantiam quæ est in illis, propter cæcitatem cordis ipsorum; qui, desperantes, semet ipsos tradiderunt impudicitia, in operationem immunditiae omnis, in avaritiam. Vos autem non ita didicistis Christum; si tamen illum audistis, et in ipso edocti estis, sicut est veritas in Jesu, deponere vos, secundum pristinam conversationem, veterem hominem, qui corrumpitur secundum desideria erroris. Renovamini autem spiritu mentis vestrae: et induite novum hominem, qui secundum Deum creatus est in justitia, et sanctitate veritatis. Propter quod, deponentes mendacium,

LA DOMENICA DECIMA NONA DOPO LA TRINITA.

La Colletta.

O DIO, poichè senza 'l tuo governo non possiamo compiacerti, facci la grazia per tua misericordia, che il tuo santo Spirito indirizzi e governi i cuori nostri in tutte le occorrenze, per Gesù Cristo, nostro Signore. Amen.

Per l' Epistola. Efes. iv. 17.

QUESTO dico adunque, e protesto nel Signore, che voi non camminate più, come camminano ancora gli altri Gentili, nella vanità della lor mente. Intenebrati nell' intelletto, alieni dalla vita di Dio, per l' ignoranza ch' è in loro, per l' induramento de' cuor loro. Iquali, essendo divenuti insensibili ad ogni dolore, si sono abbandonati alla dissoluzione, da operare ogni immundizia, con insaziabile cupidità. Ma voi non avete così imparato Cristo. Se pur l' avete udito, e siete stati in lui ammaestrati, secondo che la verità è in Gesù: di spogliare quant' è alla primiera conversazione, l' uomo vecchio, il qual si corrompe nelle concupiscenze della seduzione. E d' esser rinnovati per lo Spirito della vostra mente. E d' esser vestiti dell' uomo nuovo, creato secondo Iddio, in giustizia, e santità di verità. Perciò, deposta la menzogna, parlate

enemies thy foot-stool? If David then call him Lord, how is he his Son? And no man was able to answer him a word; neither durst any man from that day forth ask him any more questions.

THE NINETEENTH SUNDAY AFTER TRINITY.

The Collect.

O GOD, forasmuch as without thee we are not able to please thee; Mercifully grant, that thy Holy Spirit may in all things direct and rule our hearts; through Jesus Christ our Lord. *Amen.*

The Epistle. Ephes. iv. 17.

THIS I say therefore, and testify in the Lord, that ye henceforth walk not as other Gentiles walk, in the vanity of their mind; having the understanding darkened, being alienated from the life of God through the ignorance that is in them, because of the blindness of their heart: who, being past feeling, have given themselves over unto lasciviousness, to work all uncleanness with greediness. But ye have not so learned Christ; if so be that ye have heard him, and have been taught by him, as the truth is in Jesus: that ye put off, concerning the former conversation, the old man, which is corrupt according to the deceitful lusts; and be renewed in the spirit of your mind; and that ye put on the new man, which after God is created in righteousness and true holiness. Wherefore, putting away lying, speak every man truth with his neigh-

lege deine Feinde zum Schemel deiner Füße? So nun David ihn einen Herrn nennet, wie ist er denn sein Sohn? Und niemand konnte ihm ein Wort antworten, und durfte auch niemand von dem Tage an hinfort ihn fragen.

Am neunzehnten Sonnt. nach Trin.

Die Collecte.

O Gott, da wir, ohne dich, dir zu gefallen nicht vermögen, so verleihe gnädig, daß dein heiliger Geist unsere Herzen in allen Dingen lenke und regiere, durch Jesum Christum, unsern Herrn. *Amen.*

Die Epistel. Ephes. 4, 17 bis Ende.

So sage ich nun und zeuge in dem Herrn, daß ihr nicht mehr wandelt, wie die andern Heiden wandeln in der Eitelkeit ihres Sinnes, welcher Verstand verfinstert ist, und sind entfremdet von dem Leben, das aus Gott ist, durch die Unwissenheit, so in ihnen ist, durch die Blindheit ihres Herzens; welche ruchlos sind, und ergeben sich der Unzucht, und treiben allerley Unreinigkeit samt dem Geize. Ihr aber habt Christum nicht also gelernt, so ihr anders von ihm gehöret habt, und in ihm gelehret seyd, wie in Jesu ein rechtschaffenes Wesen ist. So leget nun von euch ab, nach dem vorigen Wandel, den alten Menschen, der durch Lüste in Irthum sich verderbet. Erneuert euch aber im Geiste eures Gemüths, und ziehet den neuen Menschen an, der nach Gott geschaffen ist, in rechtschaffener Gerechtigkeit und Heiligkeit. Darum leget die Lügen ab, und redet die Wahrheit, ein

marchepied de tes pieds? Si donc David l'appelle son Seigneur, comment est-il son fils? Et personne ne lui pouvoit répondre un seul mot; ni personne n'osa plus l'interroger, depuis ce jour-là.

LE DIX-NEUVIEME DIMANCHE APRES LA TRINITE.

La Collecte.

O DIEU, puisque sans toi nous ne saurions t'être agréables; fais nous la grâce que ton Saint Esprit nous dirige et nous conduise dans toutes nos voies, par Jésus-Christ notre Seigneur. *Amen.*

L'Épître, Eph. iv. 17.

JE vous dis donc, et je vous conjure de la part du Seigneur, de ne vous plus conduire comme le reste des Gentils qui suivent la vanité de leurs pensées; ayant leur entendement obscurci de ténèbres, et étant éloignés de la vie de Dieu à cause de l'ignorance qui est en eux, par l'endurcissement de leur cœur: lesquels ayant perdu tout sentiment, se sont abandonnés à la dissolution, pour commettre toute souillure à qui en feroit pis. Mais vous n'avez pas ainsi appris Christ; si toutefois vous l'avez écouté, et si vous avez été enseignés par lui, selon que la vérité est en Jésus, savoir, que vous dépouilliez le vieil homme quant à la conversation précédente, lequel se corrompt par les convoitises qui séduisent; et que vous soyez renouvelés dans l'esprit de votre entendement; et que vous soyez revêtus du nouvel homme, créé selon Dieu en justice et en vraie sainteté. C'est pourquoi, ayant dépouillé le mensonge, parlez

à mi derecha hasta que ponga tus enemigos por peana de tus pies? Pues si David le llama Señor; cómo es su hijo? Y nadie le podía responder palabra: ni alguno desde aquel día fue osado mas á preguntarle.

LA DECIMANONA DOMINICA DES- PUES DE LA TRINIDAD.

La Colecta.

O DIOS, pues que sin Tí no podemos agradarte; concede misericordiosamente que tu Santo Espíritu dirija y guie nuestros corazones en todo mediante Jesu-Christo nuestro Señor. *Amen.*

La Epistola. Ephes. iv. 17.

PUES esto digo y requiero en el Señor, que no andéis ya, como andan las Gentes en la vanidad de su sentido, teniendo el entendimiento oscurecido de tinieblas, enagenados de la vida de Dios, por la ignorancia que hay en ellos, por la ceguedad de su corazón, los que desesperando, se entregaron á sí mismos á la disolución, á obras de toda impureza, á la avaricia. Mas vosotros no habeis aprendido así á Christo, si es que lo habeis oído, y habeis sido enseñados en él, como está la verdad en Jesus. A despojarnos del hombre viejo, segun el qual fue vuestra antigua conversacion, que se vicia segun los deseos del error. Renovaos pues en el espíritu de vuestro entendimiento, y vestios del hombre nuevo, que fue criado segun Dios en justicia, y en santidad de verdad. Por lo qual dexando la mentira

αὐτοῦ ὅτι ἔσμεν ἀλλήλων μέλη. Ὁργίζεσθε, καὶ μὴ ἁμαρτάνετε ὁ ἥλιος μὴ ἐπιδύνετω ἐπὶ τῷ παροργισμῷ ὑμῶν. Μὴτε δίδετε τόπον τῷ διαβόλῳ. Ὁ κλέπτων μηκέτι κλεπτέως, μᾶλλον δὲ κοπιᾷ, ἐργαζόμενος τὸ ἀγαθὸν ταῖς χερσίν, ἵνα ἔχῃ μεταδίδοναι τῷ χρεῖαν ἔχοντι. Πᾶς λόγος σαπρὸς ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν μὴ ἐκπορεύεσθω ἄλλ' εἴ τις ἀγαθὸς πρὸς οἰκοδομὴν τῆς χρείας, ἵνα δῶ χάριν τοῖς ἀκούουσιν. Καὶ μὴ λυπεῖτε τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον τοῦ Θεοῦ, ἐν ᾧ ἐσφραγίσθητε εἰς ἡμέραν ἀπολυτρώσεως. Πᾶσα πικρία, καὶ θυμὸς, καὶ ὀργή, καὶ κραυγὴ, καὶ βλασφημία ἀρῆσθω ἀφ' ὑμῶν, σὺν πάσῃ κακίᾳ. Γίνεσθε δὲ εἰς ἀλλήλους χρηστοί, εὐσπλαγχνοὶ, χαρίζόμενοι ἑαυτοῖς, καθὼς καὶ ὁ Θεὸς ἐν Χριστῷ ἐχαρίσατο ὑμῖν.

Εὐαγγέλιον. Ματθ. θ'. α'.

ΚΑΙ ἔμβας εἰς τὸ πλοῖον, διεπέρασε, καὶ ἦλθεν εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν. Καὶ ἰδὼν, προσέφερον αὐτῷ παραλυτικὸν ἐπὶ κλίνης βεβλημένον καὶ ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς τὴν πίστιν αὐτῶν, εἶπε τῷ παραλυτικῷ Ὁράεις τέκνον, ἀφέωνται σοὶ αἱ ἁμαρτίαι σου. Καὶ ἰδὼν, τινὲς τῶν γραμματέων εἶπον ἐν ἑαυτοῖς Ὁὗτος βλασφημεῖ. Καὶ ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς τὰς ἐνθυμήσεις αὐτῶν, εἶπεν Ἰνατί ὑμεῖς ἐνθυμήσθε πονηρὰ ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν; Τί γάρ ἐστιν εὐκοπώτερον; εἰπεῖν Ἀφέωνται σοὶ αἱ ἁμαρτίαι ἢ εἰπεῖν Ἔγειραι καὶ περιπάτει; Ἰνα δὲ εἰδῇτε ὅτι ἐξουσίαν ἔχει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς ἀφίναί ἁμαρτίας (τότε λέγει τῷ παραλυτικῷ) Ἐγερθεῖς ἄρῶν σου τὴν κλίνην, καὶ ὑπάγε εἰς τὸν οἶκόν σου. Καὶ ἐγερθεῖς, ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ. Ἰδόντες δὲ οἱ ὄχλοι

τοῦ ἄλλου. Ὁργίζεσθαι καὶ μὴ ἁμαρτάνετε, ἄς μὴ βασιλεύσῃ ὁ ἥλιος εἰς τὴν ὀργὴν σας, μὴτε δίδετε τόπον τοῦ διαβόλου. Ὁ κλέπων ἄς μὴ κλέπῃ πλέον, μᾶλλον δὲ ἄς κοπιᾷ ἐργαζόμενος τὸ ἀγαθὸν μετὰ τὰς χεῖρας του, ὥπως ἔχῃ ἵνα δώσῃ τοῦ ἔχοντος χρεῖαν. Ἄς μὴ ἐκβῇ ἀπὸ τοῦ στόματος σας λόγος πονηρὸς, ἀλλὰ ἐὰν εἶναι λόγος ἀρκετὸς πρὸς οἰκοδομὴν ἵνα δώσῃ χάριν τοῖς ἀκούουσιν καὶ μὴ λυπεῖτε τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον τοῦ Θεοῦ, εἰς τὸ ὁποῖον ἐσφραγίσθητε τὴν ἡμέραν τῆς ἐλευθερώσεως. Ἄς ἐπαρθῇ ἀπὸ σᾶς πᾶσα πικρία, καὶ θυμὸς καὶ ὀργή καὶ κραυγὴ καὶ βλασφημία, μετὰ πάσης κακίας γίνεσθε δὲ ὁ ἕνας πρὸς τὸν ἄλλον χρηστοί, εὐσπλαγχνοὶ, συγχωροῦντες ὁ ἕνας τὸν ἄλλον καθὼς καὶ ὁ Θεὸς ἐν Χριστῷ σὰς ἐσυγχώρησε.

Εὐαγγέλιον. Ματθ. θ'. α'.

ΚΑΙ ἔμβας εἰς τὸ σκαφίδιον ἐπέρασε καὶ ἦλθεν εἰς τὴν ἰδίαν του πόλιν. Καὶ ἰδὼν τοὺς ἐφερον ἔμπροσθέν παραλυτικόν, βαλμένον ἐπὶ στρώματι. Καὶ ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς τὴν πίστιν των εἶπε τοῦ παραλυτικοῦ. Θάρρει, τέκνον, σοὶ συγχωροῦνται αἱ ἁμαρτίαι σου. Καὶ ἰδὼν τινὲς τῶν γραμματέων ἔλεγον εἰς τὴν καρδίαν των. Οὗτος βλασφημεῖ. Καὶ ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς τὰ διανοήματα των εἶπε διὰ τί διαλογίζεσθε κακὰ εἰς τὴν καρδίαν σας; ποῖον εἶναι εὐκολώτερον, ἢ εἰπεῖν σοὶ συγχωροῦνται αἱ ἁμαρτίαι σου ἢ εἰπεῖν Ἔγειραι καὶ περιπάτει; Ἰνα δὲ εἰδῇτε, ὅτι ἐξουσίαν ἔχει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς ἵνα συγχωρήσῃ ἁμαρτίας (τότε λέγει τῷ παραλυτικῷ) Ἐγερθεῖς λίβε τὸν κράββατόν σου, καὶ ὑπάγε εἰς τὸν οἶκόν σου. Καὶ ἐγερθεῖς ἀνεχώρησεν εἰς τὸν οἶκόν του. Ἰδόντες δὲ οἱ λαοὶ ἐθαύμασαν, καὶ ἐδόξασαν

loquimini veritatem unusquisque cum proximo suo; quoniam sumus invicem membra. Irascimini, et nolite peccare: sol non occidet super iracundiam vestram: nolite locum dare Diabolo. Qui furabatur, jam non furetur: magis autem laboret operando manibus suis quod bonum est, ut habeat unde tribuat necessitatem patienti. Omnis sermo malus ex ore vestro non procedat; sed, si quis bonus ad edificationem fidei, ut det gratiam audientibus. Et nolite contristare Spiritum Sanctum Dei, in quo signati estis in diem redemptionis. Omnis amaritudo, et ira, et indignatio, et clamor, et blasphemia, tollatur a vobis, cum omni malitia. Estote autem invicem benigni, misericordes, donantes invicem, sicut et Deus in Christo donavit vobis.

Evangelium. S. Matt. ix. 1.

ASCENDENS Jesus in naviculam, transfretavit; et venit in civitatem suam. Et, ecce, offerebant ei paralyticum jacentem in lecto. Et videns Jesus fidem illorum, dixit paralytico: Confide, fili: remittuntur tibi peccata tua. Et, ecce, quidam de Scribis dixerunt intra se, Hic blasphematur. Et cum vidisset Jesus cogitationes eorum, dixit: Ut quid cogitatis mala in cordibus vestris? Quid est facilius dicere, Dimittuntur tibi peccata tua; an dicere, Surge, et ambula? Ut autem sciatis, quia Filius hominis habet potestatem in terra dimittendi peccata; tunc ait paralytico: Surge; tolle lectum tuum; et vade in domum tuam. Et surrexit, et abiit in domum suam. Videntes autem turbæ timuerunt, et glorificaverunt

in verità ciascuno col suo prossimo: con i ciosiacosachè noi siamo membra gli uni degli altri. Adiratevi, e non peccate: il sole non tramonta sopra 'l vostro cruccio. E non date luogo al diavolo. Chi rubava non rubi più: anzi più tosto fatichi, facendo qualche buona opera con le proprie mani, acciochè abbia di che far parte a colui c' ha bisogno. Niuna parola malvagia esca dalla vostra bocca: ma, se ve n' è alcuna buona ad edificazione, secondo 'l bisogno: acciochè conferisca grazia agli ascoltanti. E non contristate lo Spirito santo di Dio, col quale siete stati suggellati per il giorno della redenzione. Sia tolta via da voi ogni amarezza, ed ira, e cruccio, e grido, e maldicenza, con ogni malizia. Ma siate gli uni inverso gli altri benigni, misericordiosi, perdonandovi gli uni agli altri, siccome ancora Iddio v' ha perdonato in Cristo.

L'Evangelo. S. Matt. ix. 1.

ED egli, entrato nella navicella, passò all' altra riva, e venne nella sua città. Ed ecco, gli fu presentato un paralitico, che giaceva in letto. E Gesù, veduta la fede loro, disse al paralitico, Figliuolo, stà di buon cuore, i tuoi peccati ti son rimessi. Ed ecco, alcuni degli Scribi dicevano fra sè stessi, Costui bestemmia. E Gesù, veduti i lor pensieri, disse, Perché pensate voi cose malvage ne' vostri cuori? Perciochè quale è più agevole, dire, I tuoi peccati ti son rimessi; ovvero dire, Levati, e cammina? Or, acciochè voi sappiate che 'l Figliuolo dell' uomo ha autorità in terra di rimettere i peccati, Tu, levati, (disse egli allora al paralitico) togli il tuo letto, e vattene a casa tua. Ed egli, levatosi, se n' andò a casa sua. E le turbe, veduto ciò, si maraviglia-

bour: for we are members one of another. Be ye angry and sin not: let not the sun go down upon your wrath: neither give place to the devil. Let him that stole steal no more; but rather let him labour, working with his hands the thing which is good, that he may have to give to him that needeth. Let no corrupt communication proceed out of your mouth, but that which is good to the use of edifying, that it may minister grace unto the hearers. And grieve not the Holy Spirit of God, whereby ye are sealed unto the day of redemption. Let all bitterness, and wrath, and anger, and clamour, and evil-speaking, be put away from you, with all malice. And be ye kind one to another, tender-hearted, forgiving one another, even as God for Christ's sake hath forgiven you.

The Gospel. St. Matth. ix. 1.

JESUS entered into a ship, and passed over, and came into his own city. And behold, they brought to him a man sick of the palsy, lying on a bed. And Jesus, seeing their faith, said unto the sick of the palsy, Son, be of good cheer, thy sins be forgiven thee. And behold certain of the scribes said within themselves, This man blasphemeth. And Jesus, knowing their thoughts, said, Wherefore think ye evil in your hearts? For whether is easier to say, Thy sins be forgiven thee? or to say, Arise, and walk? But that ye may know that the Son of Man hath power on earth to forgive sins, (then saith he to the sick of the palsy,) Arise,

en vérité chacun avec son prochain; car nous sommes membres les uns des autres. Courroucez-vous, et ne péchez point. Que le soleil ne se couche point sur votre courroux: et ne donnez point lieu au diable. Que celui qui déroboit, ne dérobe plus; mais que plutôt il travaille, en faisant de ses mains ce qui est bon, afin qu'il ait pour départir à celui qui en a besoin. Qu'aucun discours malhonorable ne sorte de votre bouche, mais seulement celui qui est bon à l'usage de l'édification, afin qu'il donne grâce à ceux qui l'entendent. Et ne contristez point le Saint Esprit de Dieu, par lequel vous avez été scellés pour le jour de la redemption. Que toute amertume, et colère, et courroux, et crierie, et médisance soient ôtées du milieu de vous, avec toute malice. Mais soyez benins les uns envers les autres, pleins de compassion, et vous pardonnant les uns aux autres, ainsi que Dieu vous a pardonné par Christ.

L'Evangile, St. Matth. ix. 1.

JESUS étant entré dans la nacelle, repassa la mer et vint en sa ville. Et voici, on lui présenta un paralytique couché dans un lit. Et Jésus voyant leur foi, dit au paralytique: aie bon courage, mon fils, tes péchés te sont pardonnés. Et voici, quelques-uns des scribes disoient en eux-mêmes: celui-ci blasphème. Mais Jésus voyant leurs pensées, leur dit: pourquoi pensez-vous du mal dans vos cœurs? Car lequel est le plus aisé, ou de dire: tes péchés te sont pardonnés; ou de dire: lève-toi et marche? Or afin que vous sachiez que le Fils de l'homme a le pouvoir sur la terre de pardonner les péchés, il dit alors au paralytique: lève-toi, charge ton lit, et t'en va en ta maison. Et il se leva, et s'en alla en sa

jedlicher mit seinem Nächsten, fintelmal wir unter einander Glieder sind. Zürnet und sunbiget nicht; lasset die Sonne nicht über eurem Zorn untergehen. Gebet auch nicht Raum dem Lasterer. Wer geschleht hat, der stehe nicht mehr, sondern arbeite, und schaffe mit den Händen etwas Gutes, auf daß er habe zu geben den Dürftigen. Lasset kein faul Geschwätz aus eurem Munde gehen, sondern was nützlich zur Besserung ist, da es noth thut, daß es holdselig sey zu hören. Und betrübet nicht den heiligen Geist Gottes, damit ihr versiegelt seyd auf den Tag der Erlösung. Alle Bitterkeit, und Grimm, und Zorn, und Geschrey, und Lästerung, sey ferne von euch, samt aller Bosheit. Seyd aber unter einander freundlich, herzlich, und vergebet einer dem andern, gleichwie Gott euch vergeben hat in Christo.

Das Evangelium. Matth. 9, 1—8.

Da trat er in das Schiff, und fuhr wieder herüber, und kam in seine Stadt. Und siehe, da brachten sie zu ihm einen Sichtsbrüchigen, der lag auf einem Bette. Da nun Jesus ihren Glauben sah, sprach er zu dem Sichtsbrüchigen: Sey getrost, mein Sohn, deine Sünden sind dir vergeben. Und siehe, eilige unter den Schriftgelehrten sprachen bey sich selbst: Dieser lästert Gott. Da aber Jesus ihre Gedanken sah, sprach er: Warum denket ihr so Arges in euren Herzen? Welches ist leichter, zu sagen: Du bist deine Sünden vergeben, oder zu sagen: Stehe auf und wandele? Auf daß ihr aber wisset, daß des Menschen Sohn Macht habe auf Erden, die Sünden zu

hablad verdad cada uno con su próximo; porque somos miembros los unos de los otros. Ayraos, y no pequeis; El sol no se ponga sobre vuestra ira: no deis lugar al diablo: El que hurtaba, ya no hurte; antes bien trabaje obrando de sus manos lo que es bueno, para que tenga de donde dar al que padece necesidad. Ninguna palabra mala salga de vuestra boca; sino solo la que sea buena para edificación de la fé, de manera que dé gracia á los que la oyen. Y no contristeis al Espíritu Santo de Dios, en el qual estais sellados para el día de la redención. Toda amargura, y enojo, e indignación, y gritería, y blasfemia con toda malicia, sea desterrada de entre vosotros. Antes sed los unos con los otros benignos, misericordiosos, perdonándoos los unos á los otros, como tambien Dios por Christo os ha perdonado.

Li Evangelio. S. Math. ix. 1.

Y ENTRANDO en un barco, pasó á la otra ribera, y fué á su ciudad. Y he aquí le presentaron un paralitico postrado en un lecho. Y viendo Jesus la fé de ellos, dixo al paralitico: Hijo, ten confianza, que perdonados te son tus pecados: Y luego algunos de los Escribas dixéron dentro de sí: Este blasfema. Y como viese Jesus los pensamientos de ellos, dixo: ¿Por qué pensais mal en vuestros corazones? ¿Qué cosa es mas fácil, decir: Perdonados te son tus pecados; ó decir: Levántate, y anda? Pues para que sepais, que el hijo del hombre tiene potestad sobre la tierra de perdonar pecados.

ἐθαύμασαν, καὶ ἐδόξασαν τὸν Θεόν, τὸν δόντα
ἐξουσίαν τοιαύτην τοῖς ἀνθρώποις.

τὸν Θεόν, τὸν δόντα τοιαύτην ἐξουσίαν τοῖς
ἀνθρώποις.

ΚΥΡΙΑΚΗ Κ'. ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ καὶ ἐλεήμων Θεός, ἐκ τῆς
μεγαλοδωρου σου χρηστότητος φύλαξον ἡμᾶς,
δεομεθά σκ, ἀπὸ πάντων τῶν ἡμᾶς βλάπτειν
πεφυκότων, ὥστε τὸ τέ σῶμα ἡμᾶς, καὶ τὴν
ψυχὴν ἡτοιμασμένους εἶναι, τὰ σοι δοκοῦντα
προθύμως ἀπεργάζεσθαι, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ
τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

'Επιστολή. Ἐφεσ. ε'. ιε'.

ΒΛΕΠΕΤΕ οὖν πῶς ἀκριβῶς περιπατεῖτε· μὴ
ὡς ἄσοφοι, ἀλλ' ὡς σοφοί· Ἐξαγοραζόμενοι
τὸν καιρὸν, ὅτι αἱ ἡμέραι πονηραὶ εἰσι. Διὰ
τοῦτο μὴ γίνεσθε ἄφρονες, ἀλλὰ συνιέντες τί
τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου. Καὶ μὴ μεθύσκεσθε
οἴνῳ, ἐν ᾧ ἐστὶν ἀσωτία, ἀλλὰ πληροῦσθε ἐν
Πνεύματι· Λαλοῦντες ἑαυτοῖς ψαλμοῖς καὶ
ᾠδαῖς, καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς· ᾄδοντες καὶ
ψάλλοντες ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν τῷ Κυρίῳ. Εὐ-
χαριστοῦντες πάντοτε ὑπὲρ πάντων, ἐν ὀνό-
ματι τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τῷ
Θεῷ καὶ πατρί· Ὑποτασσόμενοι ἀλλήλοις
ἐν φόβῳ Θεοῦ.

Εὐαγγέλιον. Ματθ. κβ'. α'.

ΙΗΣΟΥΣ εἶπεν, Ὁμοιωθῇ ἡ βασιλεία τῶν οὐ-
ρανῶν ἀνθρώπῳ βασιλεῖ, ὅστις ἐποίησε γά-
μους τῷ υἱῷ αὐτοῦ· καὶ ἀπέστειλε τοὺς δού-
λους αὐτοῦ καλέσαι τοὺς κεκλημένους εἰς τοὺς

Deum, qui dedit potestatem talem homi-
nibus.

DOMINICA VIGESIMA
POST TRINITATEM.

Collecta.

OMNIPOTENS ac summe misericors De-
us! pro solita tua clementia et benignitate,
ab omnibus quæ nocere possint, nos defen-
das, quæsumus; ut, mente pariter et corpore
parati, ea, quæ fieri vis, alacriter exsequa-
mur, per Jesum Christum, Dominum nos-
trum. Amen.

Epistola. Ephes. v. 15.

VIDETE itaque, fratres, quomodo caute
ambuletis, non quasi insipientes, sed ut sa-
pientes; redimentes tempus, quoniam dies
mali sunt. Propterea nolite fieri impru-
dentes, sed intelligentes quæ sit voluntas
Dei. Et nolite inebriari vino, in quo est
luxuria; sed impleamini Spiritu Sancto;
loquentes vobismet ipsis in psalmis et hym-
nis, et canticis spiritualibus; cantantes et
psallentes in cordibus vestris Domino; gra-
tias agentes semper pro omnibus, in nomine
Domini nostri, Jesu Christi, Deo et Patri;
subjecti invicem, in timore Christi.

Evangelium. S. Matt. xxii. 1.

RESPONDENS Jesus, dixit iterum in pa-
rabolis eis, dicens: Simile factum est reg-
num cælorum homini regi, qui fecit nup-

ΚΥΡΙΑΚΗ Κ'. ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΟΡ καὶ ἐλεήμων Θεέ, παρα-
καλοῦμέν σε διὰ τῆς πλουσιοπαρόχου ἀγαθό-
τητος, φύλαξόν μας ἀπὸ τοῦ ὅ,τι οἰνᾶται· να-
μᾶς βλάβη, ὅπως ὄντες ἡμεῖς πάντοτε ἔτοι-
μοι καὶ πρόθυμοι τῇ ψυχῇ καὶ τῷ σώματι
ποιήσωμεν μετὰ χαρᾶς τὸ ὑπὸ σου προστα-
χθέν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν
ἀμήν.

'Επιστολή. Ἐφεσ. ε'. ιε'.

ΒΛΕΠΕΤΕ λοιπὸν, πῶς νὰ περιπατεῖτε ἀκρι-
βῶς μὴ ὡς ἄσοφοι ἀλλ' ὡς σοφοί· Ἐξα-
γοραζόμενοι τὸν καιρὸν, ὅτι αἱ ἡμέραι εἶναι
πονηραὶ. Διὰ τοῦτο μὴ γίνεσθε ἄφρονες, ἀλλ'
λί φρονούντες τί εἶναι τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου.
Καὶ μὴ μεθᾶτε με κρασίον εἰς τὸ ὅποιον εἶναι
ἀσωτία, ἀλλὰ πληροῦσθε ἐν πνεύμα, λαλοῦντες
εἰς τὴν καρδίαν σας μὲ ψαλμούς καὶ ᾠμῶν
καὶ ᾠδὰς πνευματικὰς, ᾄδοντες καὶ ψάλλοντες
εἰς τὴν καρδίαν σας τῷ κυρίῳ· εὐχαριστοῦντες
πάντοτε ὑπὲρ πάντων τὸν Θεόν, καὶ πατέρα
εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ
ὑποτασσόμενοι ὅ· ἕνας εἰς τὸν ἄλλον εἰς τὸν
φύβον τοῦ Θεοῦ.

Εὐαγγέλιον. Ματθ. κβ'. α'.

ΚΑΙ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς πάλιν τοῖς εἶπε
εἰς παραβολὴν, λέγων· Ὁμοιωθῇ ἡ βασιλεία
τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ βασιλεῖ· ὁ ὅποιος
ἔκαμε τοὺς γάμους τοῦ υἱοῦ τοῦ καὶ ἀπέστειλε
τοὺς δούλους τῶ, νὰ κρᾶξωσι τοὺς καλεσμένους

rou, e glorificarono Iddio, ch' avea dato
total podestà agli uomini.

LA DOMENICA VENTESIMA DOPO
LA TRINITA.

La Colletta.

IDDIO onnipotente, e misericordiosissimo,
noi ti supplichiamo per tua abbonan-
tissima bontà, di guardarci da tutto quell
che ci può nuocere; acciocchè, essendo noi
sempre preparati e disposti così del corpo
come dell' anima, facciamo lietamente que
lo che tu richiedi da noi, per Gesù Cristo
nostro Signore. Amen.

L' Epistola. Efes. v. 15.

RIGUARDATE adunque come voi cam-
minate con diligente circospezione: non com-
stolti, ma come savi. Ricomperando
tempo: perciocchè i giorni son malvagi. Per-
ciò, non siate disavveduti, ma intendenti
qual sia la volontà del Signore. E non
v' inebbriate di vino, nel quale v' è disso-
luzione; ma siate ripieni dello Spirito. Pas-
sando a voi stessi con salmi, ed inni, e can-
zoni spirituali: cantando, e salmeggiando
col cuor vostro al Signore. Rendendo del
continuo grazie d' ogni cosa a Dio e Pa-
dre, nel Nome del Signor nostro Gesù
Cristo. Sottoponendovi gli uni agli altri
nel timor di Cristo.

L' Evangelo. S. Matt. xxii. 1.

EGESU, messi a parlare, da capo
gionò loro in parabole: dicendo, il Reg-
de' cieli è simile ad un re, il qual fece
nozze al suo figliuolo. E mandò i suoi
servitori a chiamar gl' invitati alle nozze

take up thy bed and go unto thine house. And he arose, and departed to his house. But when the multitude saw it, they marvelled, and glorified God, who had given such power unto men.

THE TWENTIETH SUNDAY AFTER TRINITY.

The Collect.

O ALMIGHTY and most merciful God, of thy bountiful goodness keep us, we beseech thee, from all things that may hurt us; that we, being ready both in body and soul may cheerfully accomplish those things that thou wouldest have done through Jesus Christ our Lord. *Amen.*

The Epistle. Ephes. v. 15.

SEE then that ye walk circumspectly, not as fools, but as wise, redeeming the time, because the days are evil. Wherefore be ye not unwise, but understanding what the will of the Lord is. And be not drunk with wine, wherein is excess; but be filled with the Spirit; speaking to yourselves in psalms, and hymns, and spiritual songs; singing and making melody in your heart to the Lord; giving thanks always for all things unto God and the Father, in the Name of our Lord Jesus Christ; submitting yourselves one to another in the fear of God.

The Gospel. St. Matth. xxii. 1.

JESUS said, The Kingdom of heaven is like unto a certain king, who made a marriage for his son; and sent forth his servants

ergeben, sprach er zu dem Nichtbrüchigen: Stehe auf, hebe dein Bette auf, und gehe heim. Und er stand auf, und gieng heim. Da das Volk das sah; verwunderte es sich, und pries Gott, der solche Macht den Menschen gegeben hat.

Am zwanzigsten Sonnt. nach Trin.

Die Collecte.

O allmächtiger und barmherziger Gott! Bewahre uns, wir bitten dich, nach deiner segensreichen Güte, vor allem, was uns schaden kann, daß wir, mit Leib und Seele, bereit seyn mögen, Alles, was du von uns forderst, freudig zu vollbringen, durch unsern Herrn, Jesum Christum. *Amen.*

Die Epistel. Ephes. 5, 15—21.

SO sehet nun zu, wie ihr vorsichtiglich wandelt, nicht als die Unweisen, sondern als die Weisen, und schidet euch in die Zeit, denn es ist böse Zeit. Darum werdet nicht unverständlich, sondern verständig was da sey des Herrn Willen. Und saufet euch nicht voll Weins, daraus ein unordentliches Wesen folgt, sondern werdet voll Geistes, und redet unter einander von Psalmen und Lobgesängen und geistlichen Liedern, singet und spielet dem Herrn in eurem Herzen, und saget Dank allezeit für alles, Gott und dem Vater, in dem Namen unsers Herrn Jesu Christi, und seyd unter einander unterthan in der Furcht Gottes.

Das Evangelium. Matth. 22, 1—14.

UND Jesus antwortete, und redete abermal durch Gleichnisse zu ihnen, und sprach: Das Himmelreich ist gleich einem Könige, der sei-

maison. Ce que les troupes ayant vu, elles s'en étonnèrent, et glorifièrent Dieu, de ce qu'il avoit donné une telle puissance aux hommes.

LE VINGTIEME DIMANCHE APRES LA TRINITE.

La Collecte.

DIEU tout-puissant et très-miséricordieux, préserve-nous, par ta grande bonté, de tout ce qui nous pourroit nuire; afin qu'étant bien disposés de corps et d'esprit, nous te servions avec joie selon ta sainte volonté, par Jésus-Christ notre Seigneur. *Amen.*

L'Épître. Eph. v. 15.

PRENEZ donc garde comment vous vous conduirez soigneusement, non point comme étant dépourvus de sagesse, mais comme étant sages; rachetant le temps, car les jours sont mauvais. C'est pourquoi ne soyez point sans prudence, mais entendez bien quelle est la volonté du Seigneur. Et ne vous enivrez point de vin, auquel il y a de la dissolution; mais soyez remplis de l'Esprit, vous entretenant par des psaumes, des cantiques, et des chansons spirituelles; chantant et psalmodiant de votre cœur au Seigneur; rendant toujours grâces pour toutes choses, au nom de notre Seigneur Jésus-Christ, à notre Dieu et Père; vous soumettant les uns aux autres, en la crainte de Dieu.

L'Évangile. St. Matth. xxii. 1.

ALORS Jésus, prenant la parole, leur parla encore par similitudes, disant: le royaume des cieus est semblable à un roi qui fit les noces de son fils. Et il envoya ses serviteurs

dos, dixo entónces al paralítico: Levántate, toma tu lecho, y vete á tu casa. Y levántose, y fuese á su casa. Y quando esto vieron las gentes, temieron, y loáron á Dios, que dió tal potestad á los hombres.

LA VIGESIMA DOMINICA DESPUES DE LA TRINIDAD.

La Colecta.

TODO-PODEROSO y Misericordiosísimo Dios, por tu piadosa bondad libranos de todo lo que nos puede dañar; afin que desembrazados en cuerpo y alma, podamos con buen ánimo poner por obra lo que tu quieres que hagamos, mediante Jesu-Christo nuestro Señor. *Amen.*

La Epistola. Ephes. v. 15.

Y ASI mirad, hermanos, que andeis avisadamente: no como necios, mas como sabios: redimiendo el tiempo, porque los dias son malos. Por tanto no seais indiscretos; mas entendid cuál es la voluntad de Dios. Y no os entreguéis con exceso al vino, en el que hay luxuria; mas llenaos de Espíritu Santo, hablando entre vosotros mismos en Psalms, y en Himnos, y canciones espirituales, cantando y loando al Señor en vuestros corazones, dando siempre gracias al Dios y Padre por todo en el nombre de nuestro Señor Jesu-Christo. Sometidos los unos á los otros en temor de Christo.

El Evangelio. S. Math. xxii. 1.

Y RESPONDIENDO Jesus, les volvió á hablar otra vez en parábolas, diciendo: Semejante es el reyno de los cielos á cierto

γέμονς· καὶ οὐκ ἤθελον ἔλθειν. Πάλιν ἀπέ-
στειλεν ἄλλους δούλους, λέγων· Εἰπάτε τοῖς
κεκλημένοις· Ἰδοὺ, τὸ ἄριστόν μου ἡτοίμασα,
οἱ ταυροὶ μου καὶ τὰ σιτιστῖά τεθυμένα, καὶ
πάντα ἔτοιμα· δεῦτε εἰς τοὺς γάμους. Οἱ δὲ
ἀμελήσαντες, ἀπῆλθον· ὁ μὲν εἰς τὸν ἴδιον
ἀγρὸν, ὁ δὲ εἰς τὴν ἐμπορίαν αὐτοῦ. Οἱ δὲ
λοιποὶ, κρατήσαντες τοὺς δούλους αὐτοῦ, ὕβρι-
σαν, καὶ ἀπέκτειναν. Ἀκούσας δὲ ὁ βασιλεὺς,
ὠργίσθη· καὶ πέμψας τὰ στρατεύματα αὐτοῦ,
ἀπώλεσε τοὺς φονεῖς ἐκείνους, καὶ τὴν πόλιν
αὐτῶν ἐνέπρησε. Τότε λέγει τοῖς δούλοις
αὐτοῦ· Ὁ μὲν γάμος ἑτοιμός ἐστιν, οἱ δὲ κε-
κλημένοι οὐκ ἦσαν ἄξιοι. Πορεύεσθε οὖν ἐπὶ
τὰς διεξόδους τῶν ὁδῶν, καὶ ὅσους ἂν εὑρήτε,
καλέσατε εἰς τοὺς γάμους. Καὶ ἐξεληθόντες
οἱ δούλοι ἐκείνοι εἰς τὰς ὁδοὺς, συνήγαγον
πάντας ὅσους εὑρον, πονηροὺς τε καὶ ἀγαθοὺς·
καὶ ἐπλήσθη ὁ γάμος ἀνακειμένων. Εἰσελ-
θὼν δὲ ὁ βασιλεὺς θεάσασθαι τοὺς ἀνακειμέ-
νους εἶδεν ἐκεῖ ἄνθρωπον οὐκ ἐνδεδυμένον ἑν-
δυμα γάμου· καὶ λέγει αὐτῷ· Ἐταῖρε, πῶς
εἰσῆλθες ὧδε μὴ ἔχων ἑνδυμα γάμου; Ὁ δὲ
ἐφωμῶθη. Τότε εἶπεν ὁ βασιλεὺς τοῖς διακό-
νοις· Δήσαντες αὐτοῦ πόδας καὶ χεῖρας, ἄρατε
αὐτόν, καὶ ἐκβάλετε εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτε-
ρον· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν
ὀδόντων. Πολλοὶ γὰρ εἰσι κλητοὶ, ὀλίγοι δὲ
ἐκλεκτοί.

εἰς τοὺς γάμους· καὶ δὲν ἠθέλησαν· να ἔλθωσι.
Πάλιν ἀπέστειλεν ἄλλους δούλους, λέγων·
Εἰπάτε τοῖς καλεσμένοις. Ἰδοὺ τὸ γεῦμά μου
εἶναι ἑτοιμασμένον· οἱ ταυροὶ μου καὶ τὰ
θηρεστικά μου εἶναι σφαγμένα, καὶ τὰ πάντα
εἶναι ἑτοιμα· ἔλατε εἰς τοὺς γάμους. Οἱ δὲ
ἀμελήσαντες ἀνεχώρησαν, ὁ ἓνας εἰς τὸ χω-
ράφιόν του, καὶ ἄλλος εἰς τὴν πραγματίαν του·
οἱ δὲ λοιποὶ λαβόντες τοὺς δούλους του τοὺς
ὑβρισαν, καὶ τοὺς ἐθανάτωσαν. Ἀκούσας δὲ
ὁ βασιλεὺς ὠργίσθη· καὶ πέμψας τὰ στρατεύ-
ματά του, ἐκάλασεν ἐκείνους τοὺς φονεῖς, καὶ
τὴν πόλιν τῶν ἔκαυσε. Τότε λέγει πρὸς τοὺς
δούλους του. Ὁ μὲν γάμος εἶναι ἑτοιμος, οἱ
δὲ καλεσμένοι δὲν ἦσαν ἄξιοι. Πορευθῆτε
λοιπὸν εἰς τοὺς δρόμους, καὶ ὅσους καὶ ἂν εὑ-
ρήτε, καλέσατε εἰς τοὺς γάμους. Καὶ ἐκβαί-
νοντες οἱ δούλοι ἐκείνοι εἰς τὰς ὁδοὺς, ἐσυνέ-
θρυσαν πάντας ὅσους εὑρον καὶ πονηροὺς καὶ
ἀγαθοὺς· καὶ ἐγέμνησεν ὁ γάμος ἀπὸ καλεσμέ-
νων. Ἐμβίς δὲ ὁ βασιλεὺς ἵνα εἶδῃ τοὺς
καλεσμένους, εἶδεν ἐκεῖ ἄνθρωπον μὴ ἐνδυμέ-
νον μὴ φόρεμα γάμου· καὶ τῇ λέγει· Φίλε, πῶς
ἐμβήκες ἐδῶ, μὴ ἔχων ἑνδυμα γάμου; Ὁ δὲ
δὲν ἠνοῖξε τὸ στόμα του. Τότε εἶπεν ὁ βασι-
λεὺς πρὸς τοὺς ὑπηρέτας, Δήσαντες τοὺς
πόδας καὶ τὰς χεῖράς του, φέρετέ τον, καὶ ἐκ-
βάλετέ τον εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον· ἐκεῖ
θέλει εἶναι ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν
ὀδόντων. Ἐπειδὴ πολλοὶ εἶναι κλητοὶ, ὀλίγοι
δὲ ἐκλεκτοί.

tias filio suo, et misit servos suos vocare
invitados ad nuptias: et nolebant venire.
Iterum misit alios servos, dicens, Dicite
invitatis, Ecce, prandium meum paravi:
tauri mei, et altitia occisa sunt, et omnia
parata. Venite ad nuptias. Illi autem ne-
lexerunt; et abierunt, alius in villam suam,
alius vero ad negotiationem suam; reliqui
vero tenuerunt servos ejus, et contumeliis
affectos occiderunt. Rex autem, cum au-
disset, iratus est; et, missis exercitibus suis,
perdidit homicidas illos; et civitatem illo-
rum succendit. Tunc ait servis suis: Nup-
tiæ quidem paratæ sunt: sed, qui invitati
erant, non fuerunt digni. Ite ergo ad exi-
tus viarum: et, quoscunque inveneritis,
vocate ad nuptias. Et egressi servi ejus in
vias, congregaverunt omnes, quos invene-
runt, malos et bonos: et impletæ sunt nup-
tiæ discumbentium. Intravit autem rex,
ut videret discumbentes: et vidit ibi homi-
nem non vestitum veste nuptiali. Et ait
illi: Amice, quomodo huc intrasti, non ha-
bens vestem nuptialem? At ille obmutuit.
Tunc dixit rex ministris: Ligatis manibus
et pedibus ejus, mittite eum in tenebras ex-
teriores: ibi erit fletus et stridor dentium.
Multi enim sunt vocati, pauci vero electi.

ma essi non vollero venire. Dinovò man-
dò altri servitori: dicendo, Dite agl' invita-
ti, Ecco io ho apparecchiato il mio des-
nare: i miei giovenchi, ed i miei animali
ingrassati sono ammazzati, ed ogni cosa
apparecchiata: venite alle nozze. Ma essi
non curandosene, se n' andarono, chi alla
sua possessione, chi alla sua mercatanzia.
E gli altri, presi i suoi servitori, gli co-
traggiarono, ed uccisero. E quel re, udito
ciò, s' adirò: e mandò i suoi eserciti, e co-
strusse que' micidiali, ed arse la lor città.
Allora egli disse a' suoi servitori, Ben so-
le nozze apparecchiate, ma i convitati non
n' erano degni. Andate adunque in su
capi delle strade, e chiamate alle nozze chi
unque troverete. E que' servitori, usciti
in su le strade, raunarono tutti coloro ch'
trovarono, cattivi, e buoni: e'l luogo delle
nozze fu ripieno di persone ch' erano a tu-
vola. Or il re, entrato per veder que-
ch' erano a tavola, vide quivi un uomo ch'
non era vestito di vestimento da nozze.
egli disse, Amico, come sei entrato qua, se-
za aver vestimento da nozze? E colui ebbe
la bocca chiusa. Allora il re disse a' ser-
vitori, Legategli le mani, e' piedi e toglietele
e gittatelo nelle tenebre difuori. Ivi sarà
il pianto, e lo stridor de' denti. Perciò
molti son chiamati, ma pochi eletti.

to call them that were bidden to the wedding; and they would not come. Again, he sent forth other servants, saying, Tell them which are bidden, Behold, I have prepared my dinner; my oxen and my fatlings are killed, and all things are ready; come unto the marriage. But they made light of it, and went their ways, one to his farm, another to his merchandize: and the remnant took his servants, and entreated them spitefully, and slew them. But when the king heard thereof, he was wrath; and he sent forth his armies, and destroyed those murderers, and burnt up their city. Then saith he to his servants, The wedding is ready, but they who were bidden were not worthy. Go ye therefore into the high-ways, and as many as ye shall find bid to the marriage. So those servants went out into the high-ways, and gathered together all, as many as they found, both bad and good; and the wedding was furnished with guests. And when the king came in to see the guests, he saw there a man which had not on a wedding garment. And he saith unto him, Friend, how camest thou in hither, not having a wedding-garment? And he was speechless. Then said the king to the servants, Bind him hand and foot, and take him away, and cast him into outer darkness: there shall be weeping and gnashing of teeth. For many are called, but few are chosen.

pour appeler ceux qui avoient été conviés aux noces; mais ils n'y voulurent point venir. Il envoya encore d'autres serviteurs, disant; dites à ceux qui étoient conviés: voici, j'ai apprêté mon dîner; mes taureaux et mes bêtes grasses sont tués, et tout est prêt; venez aux noces. Mais eux n'en tenant point de compte, s'en allèrent, l'un à sa métairie, et l'autre à son trafic; et les autres prirent ses serviteurs, et les outragèrent, et les tuèrent. Quand le roi l'entendit, il se mit en colère; et y ayant envoyé ses troupes, il fit périr ces meurtriers-là, et brûla leur ville. Puis il dit à ses serviteurs: eh bien! les noces sont apprêtées, mais ceux qui y étoient conviés n'en étoient pas dignes: allez donc aux carrefours des chemins, et autant de gens que vous trouverez, conviez-les aux noces. Alors ses serviteurs sortirent vers les chemins, et rassemblèrent tous ceux qu'ils trouvèrent, tant mauvais que bons; tellement que le lieu des noces fut rempli de gens qui étoient à table. Et le roi étant entré pour voir ceux qui étoient à table, y vit un homme qui n'étoit pas vêtu d'une robe de noce. Et il lui dit: compagnon, comment es-tu entré ici, sans avoir une robe de noce? Et il eut la bouche close. Alors le roi dit aux serviteurs: liez-le pieds et mains, emportez-le, et le jetez dans les ténèbres de dehors; là il y aura des pleurs et des grincemens de dents. Car il y a beaucoup d'appelés, mais peu d'élus.

dem Sohne Hochzeit machte, und sandte seine Knechte aus, daß sie die Gäste zur Hochzeit riefen, und sie wollten nicht kommen. Uebermal sandte er andere Knechte aus, und sprach: Saget den Gästen: Siehe, meine Mahlzeit habe ich bereitet, meine Ochsen und mein Rastvieh ist geschlachtet, und alles bereit; kommt zur Hochzeit. Aber sie verachteten das, und giengen hin, einer auf seinen Acker, der andere zu seiner Handthierung. Etliche aber griffen seine Knechte, höhneten und tödteten sie. Da das der König hörte, ward er zornig, und schickte seine Heere aus, und brachte diese Mörder um, und jündete ihre Stadt an. Da sprach er zu seinen Knechten: Die Hochzeit ist zwar bereitet, aber die Gäste waren es nicht werth. Darum gehet hin auf die Straßen, und ladet zur Hochzeit, wen ihr findet. Und die Knechte giengen aus auf die Straßen, und brachten zusammen, wen sie fanden, Böse und Gute, und die Tische wurden alle voll. Da gieng der König hinein die Gäste zu besuchen, und sah allda einen Menschen, der hatte kein hochzeitliches Kleid an, und sprach zu ihm: Freund, wie bist du herein gekommen, und hast doch kein hochzeitliches Kleid an? Er aber verstummte. Da sprach der König zu seinen Dienern: Bindet ihm Hände und Füße, und werfet ihn in die äußerste Finsterniß hinaus, da wird seyn Heulen und Zähneklappen. Denn viele sind berufen, aber wenige sind auserwählt.

rey, que hizo bodas á su hijo. Y envió sus siervos á llamar á los convidados á las bodas, mas no quisieron ir. Envío de nuevo otros siervos, diciendo: Decid á los convidados: He aquí he preparado mi banquete, mis toros, y los animales cebados están ya muertos, todo está pronto; venid á las bodas. Mas ellos lo despreciaron, y se fueron, el uno á su granja, y el otro á su tráfico: y los otros echaron mano de los siervos, y despues de haberlos ultrajado, los mataron. Y el Rey, quando lo oyó, se irritó: y enviando sus exercitos, acabó con aquellos homicidas, y puso fuego á su ciudad. Entonces dixo á sus siervos: Las bodas ciertamente están aparejadas, mas los que habian sido convidados, no fueron dignos. Pues id á las salidas de los caminos, y á quantos hallareis, llamadlos á las bodas. Y habiendo salido sus siervos á los caminos, congregaron quantos hallaron, malos y buenos: y se llenaron las bodas de convidados. Y entró el Rey para ver á los que estaban á la mesa, y vió allí un hombre, que no estaba vestido con vestidura de boda. Y le dixo: Amigo, ¿cómo has entrado aquí no teniendo vestido de boda? Mas él enmudeció. Entonces el Rey dixo á sus Ministros: Atado de pies y de manos, arrojadle en las tinieblas exteriores: allí será el llorar y el crugir de dientes. Porque muchos son los llamados, y pocos los escogidos.

Συναπτή.

ΠΑΡΑΣΧΟΥ, δεόμεθά σοι, ἐλεήμων Κύριε, τῷ πιστῷ λαῷ σου συγγνώμην τε καὶ εἰρήνην, ὥστε ἀπὸ πασῶν ἁμαρτιῶν αὐτοῦ κεκαθαρισμένοι, ἡσυχῇ τῇ διανοίᾳ ἐς αἰεὶ σοὶ λατρεύειν διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Ἐφεσ. σ'. ι'.

ΤΟ λοιπὸν, ἀδελφοί μου, ἐνδυναμοῦσθε ἐν Κυρίῳ, καὶ ἐν τῷ κρείτει της ἰσχύος αὐτοῦ. Ἐνδύσασθε τὴν πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ, τρὶς τὸ δύνασθαι ὑμᾶς στήναι πρὸς τὰς μεθοδείας τοῦ διαβόλου. Ὅτι οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἡ πύλη πρὸς αἶμα καὶ σάρκα, ἀλλὰ πρὸς τὰς ἀρχάς, πρὸς τὰς ἐξουσίας, πρὸς τοὺς κοσμοκράτορας τοῦ σκότους τοῦ αἰῶνος τούτου, πρὸς τὰ πνευματικὰ της πονηρίας ἐν τοῖς ἐπουρανίοις. Διὰ τοῦτο ἀναλάβετε τὴν πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ, ἵνα δυνήθητε ἀντιστῆναι ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ πονηρᾷ, καὶ ἅπαντα κατεργασάμενοι στήναι. Στῆτε οὖν περιζωσάμενοι τὴν ὁσφὺν ὑμῶν ἐν ἀληθείᾳ, καὶ ἐνδυσάμενοι τὸν θώρακα της δικαιοσύνης, καὶ ὑποδησάμενοι τοὺς πόδας ἐν ἐτοιμασίᾳ τοῦ εὐαγγελίου της εἰρήνης. Ἐπὶ πᾶσιν ἀναλαβόντες τὸν θυρεὸν της πίστεως ἐν ᾧ δυνήσεσθε πάντα τὰ βέλη τοῦ πονηροῦ τὰ πεπυρωμένα σβέσαι· καὶ τὴν περικεφαλαίαν τοῦ σωτηρίου δέξασθε, καὶ τὴν μάχαιραν τοῦ Πνεύματος, ὅ ἐστι ῥῆμα Θεοῦ· διὰ πάσης προσευχῆς καὶ δέησης προσευχόμενοι ἐν παντὶ καιρῷ ἐν Πνεύματι, καὶ εἰς αὐτὸ τοῦτο ἀγρυπνοῦντες ἐν πάσῃ προσκαρτερήσει καὶ δέσει περὶ πάντων τῶν ἁγίων, καὶ ὑπὲρ ἡμῶν, ἵνα μοι δοθῇ λόγος ἐν ἀνοίξει τοῦ στόματός μου ἐν παρήρσει, γνωρίσαι τὸ μυστήριον τοῦ

Συναπτή.

ΚΥΡΙΕ, ἐλεημονέστατε σέ παρακαλοῦμεν δοῦσαι τοῦ πιστοῦ λαοῦ σου συγχώρεσιν καὶ εἰρήνην, ὥπως καθαρισμένοι ἀπὸ κάθε ἁμαρτίας σου, σέ δουλεύσῃ ἐν ἡσυχίᾳ ἰοὺς, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Ἐφεσ. σ'. ι'.

ΤΟ λοιπὸν ἀδελφοί μου ἐνδυναμώθητε ἐν Κυρίῳ καὶ ἐν τῇ δυνάμει της ἰσχύος τοῦ Ἐνδύσασθε τὴν πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ, διὰ τὴν ἀντισταθῆναι ἐν ἀνισταθῶμεν πρὸς τὰς πονηρίας τοῦ διαβόλου· ὅτι δὲν ἔχομεν, ἵνα παλεώσῃ πρὸς αἶμα καὶ σάρκα, ἀλλὰ πρὸς τὰς ἀρχάς, πρὸς τὰς ἐξουσίας, πρὸς τοὺς κοσμοκράτορας τοῦ κόσμου τούτου, πρὸς τὰ πνευματικὰ της πονηρίας εἰς τὰ ἐπουράνια. Διὰ τοῦτο λάβετε τὴν πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ, ἵνα δυνήθητε ἵνα ἀντισταθῇτε τὴν πονηρίαν ἡμέραν, καὶ τελειώσαντες τὰ πάντα ἵνα ὀρθοσταθῶμεν. Ἀγωνίσατε λοιπὸν περιζωσάμενοι τὴν μέσην σας μετὰ ἀληθείᾳ, καὶ ἐνδυσάμενοι τὸν θώρακα της δικαιοσύνης, καὶ ὑποδησάμενοι τοὺς πόδας ἐν τῇ ἐτοιμασίᾳ τοῦ εὐαγγελίου της εἰρήνης. Καὶ παρὰ ταῦτα λαβόντες τὴν ἀσπίδα της πίστεως, μετὰ τὴν ὁποίαν ἵνα ἐμπορέσῃτε ἵνα σβέση πάντα τὰ πεπυρωμένα βέλη τοῦ πονηροῦ· λάβετε τὴν περικεφαλαίαν της σωτηρίας, καὶ τὴν μάχαιραν τοῦ πνεύματος, τὸ ὁποῖον εἶναι λόγος Θεοῦ· διὰ πάσης προσευχῆς καὶ δέησης προσευχόμενοι, εἰς κάθε καιρὸν καὶ εἰς κάθε πνεῦμα καὶ εἰς αὐτὸ τοῦτο ἀγρυπνοῦντες μετὰ κάθε ὑπομονῇ, καὶ δέσιν περὶ πάντων τῶν ἁγίων, καὶ ὑπὲρ ἡμῶν, ὥπως μοι δοθῇ λόγος ἐν ἀνοίξει τοῦ στόματός μου μετὰ παρήρσει διὰ τὸ δοῦναι τὸ μυστήριον τοῦ εὐαγγελίου, διὰ τοῦ

DOMINICA VIGESIMA PRIMA POST TRINITATEM.

Collecta.

LARGIRE, quæsumus, misericors Domine, fidelibus tuis veniam ac pacem, ut, ab omnibus peccatis mundati, secura tibi mente deserviant, per Jesum Christum, Dominum nostrum. Amen.

Epistola. Ephes. vi. 10.

DE cætero, fratres, confortamini in Domino, et in potentia virtutis ejus. Induite vos armaturam Dei, ut possitis stare adversus insidias Diaboli; quoniam non est nobis colluctatio adversus carnem et sanguinem, sed adversus principes et potestates, adversus mundi rectores tenebrarum harum, contra spiritualia nequitiae in cælestibus. Propterea accipite armaturam Dei, ut possitis resistere in die malo, et in omnibus perfecti stare. State ergo succincti lumbos vestros in veritate, et induti loricae iustitiae, et calceati pedes in præparatione Evangelii pacis: in omnibus sumentes scutum fidei, in quo possitis omnia tela nequissimi ignea extinguere. Et galeam salutis assumite; et gladium spiritus, (quod est verbum Dei) per omnem orationem et obsecrationem orantes omni tempore in spiritu: et in ipso vigilantes in omni instantia, et obsecratione pro omnibus sanctis; et pro me, ut detur mihi sermo in apertione oris mei cum fiducia, notum facere mysterium Evangelii; pro quo legatione fungor in ca-

LA DOMENICA VENTESIMA PRIMA DOPO LA TRINITA.

La Colletta.

O SIGNORE misericordioso, noi ti supplichiamo di dar al tuo popolo fedele perdono e pace, acciò che, essendo purgati da tutti i lor peccati, ti servino d'una mente tranquilla per Gesù Cristo, nostro Signore. Amen.

L'Epistola. Ephes. vi. 10.

NEL rimanente, fratelli miei, fortificatevi nel Signore, e nella forza della sua possanza. Vestite tutta l'armadura di Dio, per poter dimorar ritti e fermi contr' all'insidie del diavolo. Conciosiacosachè noi non abbiamo il combattimento contr' a sangue e carne: ma contr' a' principati, contr' alle podestà, contr' a' rettori del mondo, e delle tenebre di questo secolo; contr' agli spiriti maligni, ne' luoghi celesti. Perciò, prendete tutta l'armadura di Dio, acciò che possiate contrastare nel giorno malvagio, e, dopo aver compiuto ogni cosa, restar ritti in piè. Presentatevi adunque al combattimento, cinti di verità intorno a' lombi, e vestiti dell'usbergo della giustizia. Ed avendo i piedi calzati della preparazione dell'Evangelo della pace. Sopra tutto prendendo lo scudo della fede, col qual possiate spegnere tutti i dardi infocati del maligno. Pigliate ancora l'elmo della salute, e la spada dello Spirito, ch'è la parola di Dio. Orando in ogni tempo, con ogni maniera di preghiera, e supplicazione, in Spirito: ed a questo istesso veggiando, con ogni perseveranza, ed orazione per tutti i santi. E per me ancora, acciò che mi sia data parola con apertura di bocca, per far conoscere con libertà il misterio dell'Evangelo. Per lo quale io sono ambascia-

The Collect.

GRANT, we beseech thee, merciful Lord, to thy faithful people pardon and peace, that they may be cleansed from all their sins, and serve thee with a quiet mind; through Jesus Christ our Lord, *Amen.*

The Epistle. Ephes. vi. 10.

MY brethren, be strong in the Lord, and in the power of his might. Put on the whole armour of God, that ye may be able to stand against the wiles of the devil. For we wrestle not against flesh and blood, but against principalities, against powers, against the rulers of the darkness of this world, against spiritual wickedness in high places. Wherefore take unto you the whole armour of God, that ye may be able to withstand in the evil day, and, having done all, to stand. Stand therefore, having your loins girt about with truth; and having on the breastplate of righteousness; and your feet shod with the preparation of the Gospel of peace; above all, taking the shield of faith, wherewith ye shall be able to quench all the fiery darts of the wicked; and take the helmet of salvation, and the sword of the Spirit, which is the Word of God; praying always with all prayer and supplication in the Spirit, and watching thereunto with all perseverance, and supplication for all saints; and for me, that utterance may be given unto me, that I may open my mouth boldly, to make known the mystery of the Gospel, for which I am an ambassador in

La Collecte.

ACCORDE, à ton peuple fidèle, ô miséricordieux Seigneur, ton pardon et ta paix : afin qu'étant purifié de tous ses péchés, il te serve en tranquillité d'esprit, par Jesus-Christ notre Seigneur. *Amen.*

L'Épître. Eph. vi. 10.

MES frères, fortifiez-vous en notre Seigneur, et en la puissance de sa force. Soyez revêtus de toutes les armes de Dieu, afin que vous puissiez résister aux embûches du diable. Car nous n'avons point la lutte contre le sang et la chair, mais contre les principautés, contre les puissances, contre les seigneurs du monde gouverneurs des ténèbres de ce siècle, contre les malices spirituelles qui sont dans les lieux célestes. C'est pourquoi prenez toutes les armes de Dieu, afin que vous puissiez résister au mauvais jour, et après avoir tout surmonté, demeurez fermes. Soyez donc fermes, ayant vos reins ceints de la vérité, et étant revêtus de la cuirasse de la justice; et ayant les pieds chaussés de la préparation de l'Évangile de paix; prenant surtout le bouclier de la foi, par lequel vous puissiez éteindre tous les dards enflammés du malin. Prenez aussi le casque du salut, et l'épée de l'esprit, qui est la parole de Dieu; priant en votre esprit par toutes sortes de prières et de supplications en tout temps; veillant à cela avec une entière persévérance, et priant pour tous les saints, et pour moi aussi, afin qu'il me soit donné de parler à bouche ouverte et avec hardiesse, pour donner à connoître le mystère de l'Évangile, pour

Am ein und zwanzigsten Sonntage
nach Trinitatis.

Die Collecte.

Wir bitten dich, barmherziger Gott!

Schenke deinem gläubigen Volke Vergebung und Frieden, daß es von allen Sünden gereinigt merke und dir mit ruhigem Gemüthe dienen möge, durch Jesus Christum unsern Herrn. *Amen.*

Die Epistel. Ephes. 6, 10—20.

Zulezt, meine Brüder, seyd stark in dem Herrn, und in der Macht seiner Stärke. Ziehet an den Harnisch Gottes, daß ihr bestehen könnet gegen die listigen Anläufe des Teufels. Denn wir haben nicht mit Fleisch und Blut zu kämpfen, sondern mit Fürsten und Gewaltigen, nämlich mit den Herren der Welt, die in der Finsterniß dieser Welt herrschen, mit den bösen Geistern unter dem Himmel. Um deß willen, so ergreift den Harnisch Gottes, auf daß ihr an dem bösen Tage Widerstand thut, und alles wohl ausgerichtet, und das Feld behalten möget. So stehet nun, umgürtet eure Lenden mit Wahrheit, und angezogen mit dem Krebs der Gerechtigkeit und an Beinen geschnürt, als fertig zu treiben das Evangelium des Friedens, damit ihr bereit seyd. Vor allen Dingen aber ergreift den Schild des Glaubens, mit welchem ihr auslöschet könnet alle feurige Pfeile des Bösewichts. Und nehmet den Helm des Heils, und das Schwerdt des Geistes, welches ist das Wort Gottes. Und betet stets in allem Anliegen, mit Bitten und Flehen im Geist, und wachet dazu mit allem Anhalten und stehet für alle Heiligen, und für mich, auf daß mir gegeben werde das Wort mit freudigem Aufstun meines Mundes,

LA VIGESIMAPRIMA DOMINICA
DESPUES DE LA TRINIDAD.

La Colecta.

CONCEDE, Misericordioso Señor, á tus fieles perdon y paz, para que limpios de todos sus pecados, te sirvan con ánimo tranquilo: mediante Jesu-Christo nuestro Señor. *Amen.*

La Epistola. Ephes. vi. 10.

EN lo demas, hermanos, confortaos en el Señor, y en el poder de su virtud. Vestos la armadura de Dios, para que podais estar firmes contra las asechanzas del diablo. Porque nosotros no tenemos que luchar contra la carne, y la sangre: sino contra los Principados, y potestades, contra los gobernadores de estas tinieblas del mundo, contra los espíritus de maldad en los ayres. Por tanto tomad toda la armadura de Dios; para que podais resistir en el día malo, y estar cumplidos en todo. Estad pues firmes, ceñidos vuestros lomos en verdad, y vestidos de la loriga de la justicia, y teniendo los pies calzados en la preparación del Evangelio de la paz: sobre todo embranzando el escudo de la fé, con que podais apagar todos los dardos encendidos del maligno: Tomad tambien el yelmo de la salud; y la espada del Espíritu (que es la palabra de Dios) orando en todo tiempo con toda deprecacion, y ruego en espíritu; y velando para esto mismo con todo fervor, y rogando por todos los Santos: y por mí, para que me sea dada palabra en el abrir de mi boca con confianza, para hacer conocer el misterio del Evangelio: por el qual aun estando

εὐαγγελίον· ὑπὲρ οὗ πρεσβεῖω ἐν ἀλύσει· ἵνα ἐν αὐτῷ παρῆρσιώσωμαι, ὥς δεῖ με λαλῆσαι.

Εὐαγγέλιον. Ἰωάν. δ'. μζ'.

ΚΑΙ ἦν τις βασιλικὸς, οὗ ὁ υἱὸς ἡσθένει ἐν Καπερναῦμ. Οὗτος, ἀκούσας ὅτι Ἰησοῦς ἦκει ἐκ τῆς Ἰουδαίας εἰς τὴν Γαλιλαίαν, ἀπῆλθε πρὸς αὐτόν, καὶ ἠρώτα αὐτόν ἵνα καταβῇ καὶ ἰάσῃται αὐτοῦ τὸν υἱόν· ἡμελλε γάρ ἀποθνήσκειν. Εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς πρὸς αὐτόν· Ἐάν μὴ σημεῖα καὶ τέρατα ἴδῃτε, οὐ μὴ πιστεύσῃτε. Λέγει πρὸς αὐτόν ὁ βασιλικός· Κύριε, κατάβηθι πρὶν ἀποθανεῖν τὸ παιδίον μου· Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Πορεύου, ὁ υἱός σου ζῇ. Καὶ ἐπίστευσεν ὁ ἄνθρωπος τῷ λόγῳ ᾧ εἶπεν αὐτῷ Ἰησοῦς· καὶ ἐπορεύετο. Ἦδη δὲ αὐτοῦ καταβαίνοντος, οἱ δούλοι αὐτοῦ ἀπηντήσαν αὐτῷ, καὶ ἀπήγγειλαν, λέγοντες· Ὅτι ὁ παῖς σου ζῇ. Ἐπιθέτο οὖν παρ' αὐτῶν τὴν ὥραν ἐν ᾗ κοιμώτερον ἔσχε· καὶ εἶπον αὐτῷ· Ὅτι χθὲς ὥραν ἐβδόμην ἀφῆκον αὐτόν ὁ πυρετός. Ἔγνων οὖν ὁ πατήρ ὅτι ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, ἐν ᾗ εἶπον αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὅτι ὁ υἱός σου ζῇ. Καὶ ἐπίστευσεν αὐτός, καὶ ἡ οἰκία αὐτοῦ ὅλη. Τοῦτο πάλιν δεύτερον σημεῖον ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, ἔλθων ἐκ τῆς Ἰουδαίας εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

ΚΥΡΙΑΚΗ κβ'. ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

Συναπτή.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΝ τὴν οἰκίαν σου οὖσαν ἐν συνειδήσει τῇ εὐσεβείᾳ διατήρησον, ἀντιβολῶμεν σε,

tena, ita ut in ipso audeam, prout oportet me, loqui.

Evangelium. S. Joan. iv. 46.

ERAT quidam regulus, cujus filius infirmabatur Capharnaum. Hic cum audisset quia Jesus adveniret a Judæa in Galilæam, abiit ad eum: et rogabat eum, ut descenderet, et sanaret filium ejus: incipiebat enim mori. Dixit ergo Jesus ad eum: Nisi signa et prodigia videritis, non creditis. Dicit ad eum regulus: Domine, descende, priusquam moriatur filius meus. Dicit ei Jesus: Vade: filius tuus vivit. Creditit homo sermoni, quem dixit ei Jesus, et ibat. Jam autem eo descendente, servi occurrerunt ei, et nuntiaverunt, dicentes quia filius ejus viveret. Interrogabat ergo horam ab eis, in qua melius haberet: et dixerunt ei, quia Heri hora septima reliquit eum febris. Cognovit ergo pater, quia illa hora erat, in qua dixit ei Jesus, Filius tuus vivit. Et credidit ipse, et domus ejus tota. Hoc iterum secundum signum fecit Jesus, cum venisset a Judæa in Galilæam.

DOMINICA VIGESIMA SECUNDA
POST TRINITATEM.

Collecta.

ECCLESIAM, familiam tuam, quaesumus, Domine, in continua pietate custodi: ut ab

ὁποῖον εἶμαι πρέσβυς εἰς ἀλύσεις· ἵνα παρῆρσιώσω εἰς αὐτό, καὶ λαλήσω καθὼς πρέπει.

Εὐαγγέλιον. Ἰωάν. δ'. μζ'.

ΚΑΙ ἦτό τις βασιλικὸς, τοῦ ὁποίου ὁ υἱὸς ἠρώσκει, εἰς Καπερναοῦμ. Οὗτος ἀκούσας ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἦλθεν ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας εἰς τὴν Γαλιλαίαν, ὑπῆγε πρὸς αὐτόν, καὶ τὸν ἠρώτα, ἵνα κατάβῃ, καὶ θεραπεύσῃ τὸν υἱόν του· ἐπειδὴ ἡμελλε ἵνα ἀποθάνῃ. Εἶπε λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς πρὸς αὐτόν, ἐάν δὲν ἴδῃτε σημεῖα καὶ τέρατα, δὲν πεισεύετε. Λέγει πρὸς αὐτόν ὁ βασιλικός· Κύριε, κατάβα, πρὶν ἀποθανεῖν τὸ παιδίον μου. Τοῦ λέγει ὁ Ἰησοῦς· Πορεύου ὁ υἱός σου ζῇ. Καὶ ἐπίστευσεν ὁ ἄνθρωπος εἰς τὸν ὅποιον τῷ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς λόγον, καὶ ἐπορεύετο. Ἦδη δὲ αὐτὸς καταβαίνων, οἱ δούλοι του τὸν ἀπῆντησαν, καὶ τοῦ ἀπήγγειλαν λέγοντες· Ὅτι ὁ υἱός σου ζῇ. Ἠρώτα λοιπὸν αὐτοὺς περὶ τὴν ὥραν εἰς τὴν ὅποιαν ἐκαλλιτέρευσε. Καὶ τὸν εἶπον· Ὅτι χθὲς κατὰ τὴν ἐβδόμην ὥραν τὸν ἀφῆκεν ἡ θέρμη. Ὅθεν ἐγνώρισεν ὁ πατήρ ὅτι ἦτο ἐκείνῃ τὴν ὥραν κατὰ τὴν ὅποιαν τοῦ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· Ὅτι ὁ υἱός σου ζῇ. Καὶ ἐπίστευσεν αὐτὸς καὶ ἡ οἰκία του ὅλη. Τοῦτο πάλιν τὸ δεύτερον σημεῖον ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, ἔλθων ἐκ τῆς Ἰουδαίας εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

ΚΥΡΙΑΚΗ κβ'. ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

Συναπτή.

ΚΥΡΙΕ Παρακαλούμέν σε διατήρησον τὴν ἐκκλησίαν, τὴν οἰκίαν σου εἰς ἀκατάπαυστον

tore in catena: acciochè in quello io mi porti francamente, come mi convien parlare.

L'Evangelo. S. Giov. iv. 46.

GESU adunque venne dinuovo in Cana di Galilea, dove avea fatto dell' acqua vino. Or v' era un certo uffical reale, il cui figliuolo era infermo in Capernaum. Costui, avendo udito che Gesù era venuto di Giudea in Galilea, andò a lui, e lo pregò che scendesse, e guarisse il suo figliuolo: perciòchè egli stava per morire. Laonde Gesù gli disse, Se voi non vedete segni, e miracoli, voi non crederete. L' uffical reale gli disse, Signore, scendi prima che 'l mio fanciullo muoia. Gesù gli disse, Va, il tuo figliuolo vive. E quell' uomo credette alla parola che Gesù gli avea detta: e se n' andava. Or come egli già scendeva, i suoi servitori gli vennero incontro, e gli rapportarono, e dissero, Il tuo figliuolo vive. Ed egli domandò loro dell' ora ch' egli era stato meglio. Ed essi gli dissero, Ieri a sette ore la febbre lo lasciò. Laonde il padre conobbe ch' era nella stessa ora, che Gesù gli avea detto, Il tuo figliuolo vive: e credette egli, e tutta la sua casa. Questo secondo segno fece di nuovo Gesù, quando fu venuto di Giudea in Galilea.

LA DOMENICA VENTESIMA SECONDA DOPO LA TRINITA.

La Colletta.

SIGNORE, noi ti supplichiamo di mantenere la chiesa, tua famiglia, in continua

bonds; that therein I may speak boldly as I ought to speak.

The Gospel. St. John iv. 46.

THERE was a certain nobleman, whose son was sick at Capernaum. When he heard that Jesus was come out of Judæa into Galilee, he went unto him, and besought him that he would come down and heal his son; for he was at the point of death. Then said Jesus unto him, Except ye see signs and wonders, ye will not believe. The nobleman saith unto him, Sir, come down ere my child die. Jesus saith unto him, Go thy way, thy son liveth. And the man believed the word that Jesus had spoken unto him, and he went his way. And, as he was now going down, his servants met him, and told him, saying, Thy son liveth. Then enquired he of them the hour when he began to amend: and they said unto him, Yesterday at the seventh hour the fever left him. So the father knew that it was at the same hour, in the which Jesus said unto him, Thy son liveth; and himself believed, and his whole house. This is again the second miracle that Jesus did, when he was come out of Judæa into Galilee.

THE TWO AND TWENTIETH SUNDAY AFTER TRINITY.

The Collect.

LORD, we beseech thee to keep thy household the Church in continual godliness;

daß ich möge kund machen das Geheimniß des Evangelii, welches Bote ich bin in der Kette, auf daß ich darinnen freudig handeln möge, und reden, wie sich gebühret.

Das Evangelium. Joh. 4, 47 bis Ende.

Und es war ein Königscher, desß Sohn lag krank zu Capernaum. Dieser hörte, daß Jesus kam aus Judæa in Galilæa, und gieng hin zu ihm, und bat ihn, daß er hinab käme, und hülfte seinem Sohne, denn er war todtrank. Und Jesus sprach zu ihm: Wenn ihr nicht Zeichen und Wunder sehet, so glaubet ihr nicht. Der Königsche sprach zu ihm: Herr, komm hinab, ehe denn mein Kind stirbt. Jesus spricht zu ihm: Gehe hin, dein Sohn lebet. Der Mensch glaubte dem Worte, das Jesus zu ihm sagte, und gieng hin. Und indem er hinab gieng, begegneten ihm seine Knechte, verkündigten ihm, und sprachen: Dein Kind lebet. Da forschete er von ihnen die Stunde, in welcher es besser mit ihm geworden war. Und sie sprachen zu ihm: Gestern um die siebente Stunde verließ ihn das Fieber. Da merkte der Vater, daß es um die Stunde wäret, in welcher Jesus zu ihm gesagt hatte: Dein Sohn lebet. Und er glaubte mit seinem ganzen Hause. Das ist nun das andere Zeichen, das Jesus that, da er aus Judæa in Galilæam kam.

Am zwey und zwanzigsten Sonntage nach Trinitatis.

Die Collecte.

Herr, wir bitten dich, erhalte deine Hausgenossen, deine Kirche, in beständiger Gottse-

lequel je suis ambassadeur en la chaine; ain, dis je, que je parle librement, ainsi qu'il faut que je parle.

L'Evangile, St. Jean iv. 46.

IL y avoit à Capernaüm un seigneur de la cour duquel le fils étoit malade: qui ayant entendu que Jésus étoit venu de Judée en Galilée, s'en alla vers lui, et le pria de descendre pour guérir son fils, car il s'en alloit mourir. Mais Jésus lui dit: si vous ne voyez des prodiges et des miracles, vous ne croyez point. Et ce seigneur de la cour lui dit: Seigneur, descends avant que mon fils meure. Jésus lui dit: va-t-en, ton fils vit. Cet homme crut à la parole que Jésus lui avoit dite, et il s'en alla. Et comme déjà il descendoit, ses serviteurs vinrent au-devant de lui, et lui apportèrent des nouvelles, disant: ton fils vit. Et il leur demanda à quelle heure il s'étoit trouvé mieux. Et ils lui dirent: hier, sur les sept heures, la fièvre le quitta. Le père donc connut que c'étoit à cette même heure-là que Jésus lui avoit dit: ton fils vit. Et il crut avec toute sa maison. Jésus fit encore ce second miracle, quand il fut venu de Judée en Galilée.

LE VINGT-DEUXIEME DIMANCHE APRES LA TRINITE.

La Collecte.

VEUILLES, Seigneur, entretenir l'église qui est ta famille dans l'exercice d'une piété

en la cadena hago oficio de Embaxador, de manera que yo hable libremente por él, como debo hablar.

El Evangelio. S. Juan iv. 46.

VINO pues otra vez a Caná de Galilæa, en donde habia hecho el agua vino. Y habia en Capharnaüm un Señor de la Corte, cuyo hijo estaba enfermo. Este habiendo oido, que Jesus venia de la Judæa á la Galilæa, fué á él, y le rogaba, que descendiese, y sanase á su hijo: porque se estaba muriendo. Y Jesus le dixo: Si no viereis milagros y prodigios, no creéis. El de la Corte le dixo: Señor, ven ántes, que muera mi hijo. Jesus le dixo: Vé, que tu hijo vive. Creyó el hombre á la palabra, que le dixo Jesus, y se fué. Y quando se volvía, salieron á él sus criados, y le diéron nuevas, diciendo, que su hijo vivia. Y les preguntó la hora, en que habia comenzado á mejorar. Y le dixerón: Ayer á las siete le dexó la fiebre. Y entendió entónces el padre, que era la misma hora, en que Jesus le dixo: Tu hijo vive: y creyó él, y toda su casa. Este segundo milagro hizo Jesus otra vez, quando vino de la Judæa á la Galilæa.

LA VIGESIMASEGUNDA DOMINICA DESPUES DE LA TRINIDAD.

La Colecta.

SEÑOR, te suplicamos, guardes la Iglesia que es tu familia, en continua piedad; pa-

Κίριε, ἐφ' ἅπασων συμφορῶν διὰ τῆς ἀντιλήψεώς σου ἐλευθερωθεῖσαν εἰς τὸ τοῦ ὑπρετεῖν παντοίας πράξειςιν ἀγαθῶς εὐλαβῶς ἐαυτὴν ἐπιδίδουαι, πρὸς τὴν δόξαν τοῦ ὀνόματος σου, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Φιλ. α'. γ'.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ τῷ Θεῷ μου ἐπὶ πάσῃ τῇ μείᾳ ὑμῶν, πάντοτε ἐν πάσῃ δέξαι μου ὑπὲρ πάντων ὑμῶν μετὰ χαρᾶς τὴν δέησιν ποιούμενος, ἐπὶ τῇ κοινωνίᾳ ὑμῶν εἰς τὸ εὐαγγέλιον, ἀπὸ πρώτης ἡμέρας ἄχρι τοῦ νῦν. Πεποιθώς αὐτὸ τοῦτο, ὅτι ὁ ἐναρξάμενος ἐν ὑμῖν ἔργον ἀγαθόν, ἐπιτελέσει ἄχρις ἡμέρας Ἰησοῦ Χριστοῦ. Καθὼς ἐστὶ δίκαιον ἐμοὶ τοῦτο φρονεῖν ὑπὲρ πάντων ὑμῶν, διὰ τὸ ἔχειν με ἐν τῇ καρδίᾳ μου, ἐν τε τοῖς δεσμοῖς μου, καὶ τῇ ἀπολογίᾳ, καὶ βεβαιώσει τοῦ εὐαγγελίου, συγκοινωνοῦς μου τῆς χάριτος πάντας ὑμᾶς ὄντας. Μάρτυς γάρ μου ἐστὶν ὁ Θεός, ὡς ἐπιποθῶ πάντας ὑμᾶς ἐν σπλάγχνοις Ἰησοῦ Χριστοῦ. Καὶ τοῦτο προσεύχομαι, ἵνα ἡ ἀγάπη ὑμῶν ἔτι μᾶλλον καὶ μᾶλλον περισσεύῃ ἐν ἐπιγνώσει καὶ πίστει αἰσθήσει. Εἰς τὸ δοκιμάζειν ὑμᾶς τὰ διαφέροντα, ἵνα ἦτε εὐκρινεῖς καὶ ἀπρόσκοποι εἰς ἡμέραν Χριστοῦ. Πλεπληρωμένοι καρπῶν δικαιοσύνης τῶν διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς δόξαν καὶ ἔπαινον Θεοῦ.

Εὐαγγέλιον. Ματθ. ιη'. κα'.

ΤΟΤΕ προσελθὼν αὐτῷ ὁ Πέτρος, εἶπε· Κύριε, ποσάκις ἁμαρτήσῃ εἰς ἐμέ ὁ ἀδελφός μου, καὶ ἀφήσω αὐτῷ; ἕως ἐπτάκις; Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Οὐ λέγω σοι, ἕως ἐπτάκις, ἀλλ' ἕως

omnibus adversis, te protegente, immunis sit, et ad tibi serviendum in bonis operibus devoto affectu applicata, ad tui nominis gloriam, per Jesum Christum, Dominum nostrum. Amen.

Epistola. Philip. i. 3.

GRATIAS ago Deo meo in omni memoria vestri, (semper in cunctis orationibus meis, pro omnibus vobis, cum gaudio deprecationem faciens) super communicatione vestra in Evangelio Christi a prima die usque nunc: confidens hoc ipsum, quia qui cœpit in vobis opus bonum, perficiet usque in diem Christi Jesu: sicut est mihi iustum hoc sentire pro omnibus vobis; eo quod habeam vos in corde, et in vinculis meis, et in defensione, et confirmatione Evangelii, socios gaudii mei omnes vos esse. Testis enim mihi est Deus, quomodo cupiam omnes vos in visceribus Jesu Christi: et hoc oro, ut caritas vestra magis ac magis abundet in scientia, et in omni sensu; ut probetis potiora, ut sitis sinceri et sine offensa in diem Christi, repleti fructu iustitiæ, per Jesum Christum, in gloriam et laudem Dei.

Evangelium. S. Matt. xviii. 21.

PETRUS dixit [Jesu]: Domine, quoties peccabit in me frater meus, et dimittam ei? Usque septies? Dixit illi Jesus: Non dico tibi usque septies, sed usque septuagies sep-

εῦσεβειαν, ὅπως διὰ τῆς βοηθείας σου, μείνῃ ἐλεύθερη ἀπὸ κάθε συμφορᾶς, καὶ εὐλαβῶς ἔτοιμη ἵνα σὲ δουλεύσῃ εἰς καλὰ ἔργα, πρὸς δόξαν τοῦ ὀνόματός σου, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Φιλίπ. α'. γ'.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ τὸν Θεὸν διὰ τὴν πάντοτε πρὸς σᾶς ἐνθιμήσιν μὲ, (εἰς κάθε δέησίν μου, ὑπὲρ σᾶς πάντων, μετὰ χαρᾶς τὴν δέησιν μὲ ποιούμενος,) διὰ τὴν εἰς τὸ εὐαγγέλιον κοινωνίαν σᾶς ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας ἕως τῆς σήμερον. Βέβαιος εἰς τοῦτο, ὅτι ὅστις ἤρχισε τὸ ἀγαθὸν ἔργον εἰς ὑμᾶς, θέλει τὸ τελειώσῃν ἕως τῆς ἡμέρας τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Καθὼς εἶναι δίκαιον ἵνα φροντίζω τοῦτο ὑπὲρ σᾶς πάντων, διότι σᾶς ἔχω ἐν τῇ καρδίᾳ μου, ὑπὲρ σᾶς τοῖς συγκοινωνοῦς μου ὄντας εἰς τὴν χάριν, καὶ εἰς τοὺς δεσμούς μου, καθὼς καὶ εἰς τὴν ἀπολογία καὶ βεβαίωσιν τοῦ εὐαγγελίου. Ἐπειδὴ ὁ Θεός εἶναι μάρτυς μου ὅτι σᾶς ἀγαπῶ πάντας εἰς τὰ σπλάγχνα τοῦ Χριστοῦ Ἰησοῦ. Καὶ τοῦτο προσεύχομαι, ἵνα ἡ ἀγάπη σας περισσεύσῃ πάντα πλέον καὶ πλέον εἰς γνώσιν καὶ εἰσθήσιν, ὅπως δοκιμάσῃτε τὰ διαφέροντα, ἵνα εἰσθε εὐκρινεῖς καὶ ἀπρόσκοποι ἕως τῆς ἡμέρας τοῦ Χριστοῦ, γεμισμένοι ἀπὸ τοὺς καρπῶς τῆς δικαιοσύνης εἰς δόξαν καὶ ἔπαινον Θεοῦ.

Εὐαγγέλιον. Ματθ. ιη'. κα'.

ΤΟΤΕ ἐλθὼν ἐμπροσθέν του ὁ Πέτρος, εἶπε· Κύριε πόσας φορὰς ἁμαρτάνω εἰς ἐμέ ὁ ἀδελφός μου, ἔχω ἵνα τὸν συγχωρήσω; εἰς ἐπτά; τοῦ λέγει ὁ Ἰησοῦς· Δὲν σοὺ λέγω

pietà; che per la tua protezione sia esente d'ogni avversità, e piamente disposta a servirvi in buone opere, alla gloria del tuo nome, per Gesù Cristo, nostro Signore. Amen.

L' Epistola. Filip. i. 3

IO rendo grazie all' Iddio mio, di tutta la memoria ch' io ho di voi: (facendo sempre, con allegrezza, preghiera per tutti voi, in ogni mia orazione) per la vostra comunione nell' Evangelio, dal primo di infino ad ora. Avendo di questo stesso fidanzamento, che colui c' ha cominciata in voi l' opera buona, la compierà fino al giorno di Cristo Gesù. Siccome è ragionevole ch' io senta questo di tutti voi: perciocchè io v' ho nel cuore, voi tutti che siete miei consorti nella grazia, così ne' miei legami, come nella difesa e confermazione dell' Evangelio. Perciocchè Iddio m' è testimonio, come io v' amo tutti affettuosamente nelle viscere di Gesù Cristo. E di questo prego, che la vostra carità abbondi sempre di più in più in conoscenza, ed in ogni sentimento. Affinchè discerniate le cose contrarie: acciocchè siate sinceri, e senza intoppo, per lo giorno di Cristo. Rapieni di frutti di giustizia, che son per Gesù Cristo; alla gloria, e laude di Dio.

L' Evangelio. S. Matt. xviii. 21.

ALLORA Pietro, accostatoglisi, disse, Signore, quante volte, peccando il mio fratello contr' a me, gli perdonerò io? fino a sette volte? Gesù gli disse, Io non ti dico

that through thy protection it may be free from all adversities, and devoutly given to serve thee in good works, to the glory of thy Name; through Jesus Christ our Lord. *Amen.*

The Epistle. Phil. i. 3.

I THANK my God upon every remembrance of you, (always in every prayer of mine for you all making request with joy,) for your fellowship in the Gospel from the first day until now; being confident of this very thing, that he who hath begun a good work in you will perform it until the day of Jesus Christ; even as it is meet for me to think this of you all, because I have you in my heart, inasmuch as both in my bonds, and in the defence and confirmation of the Gospel, ye all are partakers of my grace. For God is my record, how greatly I long after you all in the bowels of Jesus Christ. And this I pray, that your love may abound yet more and more in knowledge, and in all judgment: that ye may approve things that are excellent, that ye may be sincere, and without offence, till the day of Christ: being filled with the fruits of righteousness, which are by Jesus Christ, unto the glory and praise of God.

The Gospel. St. Matth. xviii. 21.

PETER said unto Jesus, Lord, how oft shall my brother sin against me, and I forgive him? till seven times? Jesus saith unto him, I say not unto thee, until seven times; but until seventy times seven. There-

ligkeit, daß sie, unter deinem Schutze, von allen Widermärtigkeiten befreit bleiben und sich, mit frommem Eifer, deinem Dienste in guten Werken widmen möge, zur Ehre deines heiligen Namens, durch unsern Herrn, Jesum Christum. *Amen.*

Die Epistel. Philipp. 1, 3—11.

Ich danke meinem Gott, so oft ich euer gedenke, (welches ich allezeit thue in allem meinem Gebete für euch alle, und thue das Gebet mit Freuden) über eurer Gemeinschaft am Evangelio, vom ersten Tage an bis her. Und bin desselbigen in guter Zuversicht, daß, der in euch angefangen hat das gute Werk, der wird es auch vollführen, bis an den Tag Jesu Christi. Wie es denn mir billig ist, daß ich dermaßen von euch allen halte; darum, daß ich in meinem Herzen habe, in diesem meinem Gefängnisse, darinnen ich das Evangelium verankortete und bekräftigte, als die ihr alle mit mir der Gnade theilhaftig seyd. Denn Gott ist mein Zeuge, wie mich nach euch allen verlange von Herzensgrunde in Jesu Christo. Und darum bete ich, daß eure Liebe je mehr und mehr reich werde in allerley Erkenntniß und Erfahrung, daß ihr prüfen möget, was das Beste sey, auf daß ihr seyd lauter und unanständig bis auf den Tag Christi, erfüllet mit Früchten der Gerechtigkeit, die durch Jesum Christum geschehen (in euch) zur Ehre und Liebe Gottes.

Das Evangelium. Matth. 18, 21 bis Ende.

Da trat Petrus zu ihm, und sprach: Herr, wie oft muß ich denn meinem Bruder, der an mir sündigt, vergeben? Ist genug siebenmal? Jesus sprach zu ihm: Ich sage dir, nicht sieben-

continue; afin qu'exempte d'adversité sous ta puissante protection, elle s'adonne à ton service et à la pratique des bonnes œuvres, pour glorifier ton saint nom, par Jesus-Christ notre Seigneur. *Amen.*

L'Épître, Phil. i. 3.

JE rends grâces à mon Dieu, toutes les fois que je fais mention de vous; en priant toujours pour vous tous avec joie, dans toutes mes prières; à cause de votre attachement à l'Evangile, depuis le premier jour jusqu'à maintenant; étant assuré de cela même, que celui qui a commencé cette bonne œuvre en vous, l'achevera jusqu'à la journée de Jesus-Christ; comme il m'est raisonnable de penser cela de vous tous, parce que je retiens dans mon cœur que vous avez été tous participants de la grâce avec moi dans mes liens, et dans la défense et la confirmation de l'Evangile. Car Dieu m'est témoin que je vous aime tous d'une cordiale affection en Jesus-Christ. Et je le prie de ceci, que votre charité abonde encore de plus en plus, avec connoissance et toute intelligence; afin que vous discerniez les choses contraires, pour être purs et sans achoppement jusqu'à la journée de Christ; étant remplis de fruits de justice, qui sont par Jesus-Christ, à la gloire et à la louange de Dieu.

L'Evangile, St. Matth. xviii. 21.

PIERRE dit à Jesus: Seigneur, jusques à combien de fois mon frère péchera-t-il contre moi, et je lui pardonnerai? sera-ce jusqu'à sept fois? Jesus lui répondit: je ne te dis pas jusqu'à sept fois, mais jusqu'à sept fois septante fois. C'est pourquoi le

ra que por tu proteccion se vea libre de adversidades, y se entregue devotamente á tu servicio empleandose en buenas obras á gloria de tu nombre; mediante Jesu-Christo nuestro Señor. *Amen.*

La Epistola. Philip. i. 3.

GRACIAS doy á mi Señor cada vez que me acuerdo de vosotros, rogando siempre con gozo por todos vosotros en todas mis oraciones, sobre vuestra comunicacion en el Evangelio de Christo desde el primer dia hasta ahora. Teniendo por cierto esto mismo, que el que comenzó en vosotros la buena obra, la perfeccionará hasta el dia de Jesu-Christo. Como es justo que yo sienta esto de todos vosotros: porque os tengo en el corazon, y en mis prisiones, y en la defensa, y confirmacion del Evangelio, que sois vosotros todos compañeros de mi gozo. Porque Dios me es testigo, de qué modo os amo á todos vosotros en las entrañas de Jesu-Christo. Y esto ruego, que vuestra caridad abunde mas y mas en ciencia, y en todo conocimiento: para que aprobeis lo mejor, y seais sinceros, y sin tropiezo para el dia de Cristo, llenos de fruto de justicia por Jesu-Christo, para gloria y loor de Dios.

El Evangelio. S. Math. xviii. 21.

ENTONCES Pedro llegándose á él, dixo: ¿Señor, cuántas veces pecará mi hermano contra mí, y le perdonaré? ¿hasta siete veces? Jesus le dice: No te digo hasta siete, sino hasta setenta veces siete veces. Por

ἐβδομηκοντάκις ἑπτὰ. Διὰ τοῦτο ὠμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ βασιλεῖ, ὃς ἠθέλησε συναῖραι λόγον μετὰ τῶν δούλων αὐτοῦ. Ἀρξαμένου δὲ αὐτοῦ συνιρίζειν, προσήνεχθη αὐτῷ εἰς ὀφειλέτης μυρίων ταλάντων. Μὴ ἔχοντος δὲ αὐτοῦ ἀποδοῦναι ἐκέλευσεν αὐτὸν ὁ κύριος αὐτοῦ πρᾶξαι, καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ τὰ τέκνα, καὶ πάντα ὅσα εἶχε, καὶ ἀποδοθῆναι. Πесὼν οὖν ὁ ὄσλος προσεκύνει αὐτῷ λέγων· Κύριε, μακροθύμησον ἐπ' ἐμοί, καὶ πάντα σοὶ ἀποδώσω. Σπλαγχνισθεὶς δὲ ὁ κύριος τοῦ δούλου ἐκείνου, ἀπέλυσεν αὐτὸν καὶ τὸ δάνειον ἀῤῥῆκεν αὐτῷ. Ἐξελθὼν δὲ ὁ δούλος ἐκεῖνος, εὗρεν ἕνα τῶν συνδούλων αὐτοῦ, ὃς ὠφείλειεν αὐτῷ ἑκατὸν δηνάρια· καὶ κρατήσας αὐτὸν ἐπίνεγε, λέγων· Ἀπόδος μοι ὅ, τι ὀφείλεις. Πесὼν οὖν ὁ σύνδουλος αὐτοῦ εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ, παρεκάλει αὐτὸν, λέγων· Μακροθύμησον ἐπ' ἐμοί, καὶ πάντα ἀποδώσω σοι. Ὁ δὲ οὐκ ἠθέληεν· ἀλλ' ἀπελθὼν, ἔβαλεν αὐτὸν εἰς φυλακὴν, ἕως οὗ ἀποδῶ τὸ ὀφειλόμενον. Ἰδόντες δὲ οἱ σύνδουλοι αὐτοῦ τὰ γενόμενα, ἐλυπήθησαν σφόδρα· καὶ ἐλθόντες, διεσάφησαν τῷ κυρίῳ αὐτῶν πάντα τὰ γενόμενα· Τότε προσκαλεσάμενος αὐτὸν ὁ κύριος αὐτοῦ, λέγει αὐτῷ· Δούλε πονηρὲ, πᾶσαν τὴν ὀφειλὴν ἐκείνην ἀῤῥῆκί σοι, ἐπεὶ παρεκάλεσάς με· Οὐκ ἔδει καὶ σε ἐλεῆσαι τὸν σύνδουλον σου, ὥς καὶ ἐγὼ σε ἠλέησα; Καὶ ὀργισθεὶς ὁ κύριος αὐτοῦ παρέδωκεν αὐτὸν τοῖς βασανισταῖς, ἕως οὗ ἀποδῶ πᾶν τὸ ὀφειλόμενον αὐτῷ. Οὕτω καὶ ὁ πατήρ μου ὁ ἐπουράνιος ποιήσει ὑμῖν, ἂν μὴ ἀφῆτε ἕκαστος τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ ἀπὸ τῶν καρδιῶν ὑμῶν τὰ πταρπτώματα αὐτῶν.

ἕως ἑπτὰ ἀλλ' ἕως ἐβδομήντα ἑπτὰ. Διὰ τοῦτο ὠμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν βασιλεῶς, ὁ ὁποῖος ἠθέλησε ἵνα φέρῃ εἰς λογαριασμὸν τοὺς δούλους του. Ἀρχίσας λοιπὸν ἡ λογαριασμὸς τοῦ ἐφῆρθη ἔμπρος ἑνας χρεώστης μυρίων ταλάντων. Μὴ ἔχοντος δὲ αὐτῷ ἵνα ἀποδοῖ ἐπρόσταξεν ὁ Κύριος του ἵνα πωληθῇ αὐτὸς καὶ ἡ γυναῖκά του, καὶ τὰ τέκνα καὶ πάντα ὅσα εἶχε καὶ ἵνα πληρώσῃ. Πесὼν λοιπὸν ὁ δούλος τὸν ἐπρόσκινα λέγων· Κύριε μακροθύμησον ἐπὶ με, καὶ θέλω σοὶ ἀποδώσειν πάντα. Σπλαγχνισθεὶς δὲ ὁ κύριος, ἐκείνου τοῦ δούλου, τὸν ἀπέλυσεν καὶ τοῦ ἄφισε τὸ χρεὸς του. Ἐκβίς δὲ ἐκεῖνος ὁ δούλος ἦνεν ἕνα τῶν συνδούλων του ὁ ὁποῖος τοῦ ἔχρεώστα ἑκατὸν δηνάρια· καὶ κρατήσας τον τὸν ἐπίνεγε, λέγων· Ἀπόδος μοι τὸ ὅ, τι μοὶ χρεωστίς. Πесων λοιπὸν ὁ σύνδουλος του, τὸν παρεκάλει λέγων· Μακροθύμησον ἐπ' ἐμέ, καὶ πάντα θέλω σοὶ ἀποδώσειν. Ὁ δὲ οὐκ ἠθέληεν ἀλλ' ἀναχωρήσας τὸν ἔβαλε εἰς τὴν φυλακὴν, ἕως τοῦ ἀποδώσῃ τὸ χρεοστονόμενον. Ἰδόντες δὲ οἱ συνδούλοι του τὰ γενόμενα, ἐλυπήθησαν μεγάλως· καὶ ἐλθόντες ἐφᾶνέρωσαν τοῦ κυρίου των πάντα τὰ γενόμενα. Τότε προσκαλέσας τον ὁ κύριός του, του λέγει· Δούλε πονηρὲ, ὅλον τὸ χρεὸς σου ἐκείνῳ σοὶ ἄφισα, ἐπειδὴ με παρεκάλεσας· καὶ δὲν ἔπρεπε καὶ σύ ἵνα ἐλεῃσῃς τὸν σύνδουλόν σου, καθὼς καὶ ἐγὼ σε ἠλέησα; Καὶ ὀργισθεὶς ὁ Κύριός του τὸν παρέδωκεν εἰς τοὺς βασανιστάς, ἕως ἀποδώσῃ ὅλον τὸ χρεοστούμενον του. Οὕτω καὶ ὁ πατήρ μου ὁ ἐπουράνιος θέλει σᾶς κάμει, ἂν μὴ ἀφῆτε ἕκαστος τοῦ ἀδελφοῦ του, ἀπὸ τῆς καρδίας σας τὰ σφάλματά των.

ties. Ideo assimilatum est regnum cœlorum homini regi, qui voluit rationem ponere cum servis suis. Et, cum cepisset rationem ponere, oblatum est ei unus, qui debebat ei decem millia talenta. Cum autem non haberet unde redderet, iussit eum dominus ejus venundari, et uxorem ejus, et filios, et omnia quæ habebat, et reddi. Proci dens autem servus ille, orabat eum, dicens: Patientiam habe in me; et omnia reddam tibi. Misertus autem dominus servi illius, dimisit eum, et debitum dimisit ei. Egressus autem servus ille, invenit unum de conservis suis, qui debebat ei centum denarios: et tenens suffocabat eum, dicens: Redde, quod debes. Et procidens conservus ejus, rogabat eum, dicens: Patientiam habe in me; et omnia reddam tibi. Ille autem noluit: sed abiit, et misit eum in carcerem, donec redderet debitum. Videntes autem conservi ejus quæ fiebant, contristati sunt valde: et venerunt, et narraverunt domino suo omnia, quæ facta fuerant. Tunc vocavit illum dominus suus, et ait illi: Serve nequam! omne debitum dimisi tibi, quoniam rogasti me. Nonne ergo oportuit et te misereri conservi tui, sicut et ego tui miseris sum? Et iratus dominus ejus, tradidit eum tortoribus, quoad usque redderet ei universum debitum. Sic et Pater meus cœlestis faciet vobis, si non remiseritis unusquisque fratri suo de cordibus vestris.

fino a sette volte, ma fino a settanta volte sette. Perciò, il Regno de' cieli è assomigliato ad un re, il qual volle far ragione co' suoi servitori. Ed, avendo cominciato a far ragione, gli fu presentato uno, ch'era debitore di diecimila talenti. E, non avendo egli da pagare, il suo signore comandò ch'egli, e la sua moglie, ed i suoi figliuoli, e tutto quanto avea, fosse venduto, e che l'debito fosse pagato. Laonde il servitore, gittatosi in terra, si prostese davanti a lui: dicendo, Signore, abbi pazienza inverso me, ed io ti pagherò tutto. E l' signor di quel servitore, mosso da compassione, lo lasciò andare, e gli rimise il debito. Ma quel servitore, uscito fuori, trovò uno de' suoi conservi, il qual gli doveva cento denari: ed egli lo prese, e lo strangolava; dicendo, Pagami ciò che tu mi dei. Laonde il suo conservo, gittatoglisi a' piedi, lo pregava: dicendo, abbi pazienza inverso me, ed io ti pagherò tutto. Ma egli non volle: anzi andò, e lo cacciò in prigione, fin ch'avesse pagato il debito. Or i suoi conservi, veduto l' fatto, ne furono grandemente contristati, e vennero al lor signore, e gli dichiararono tutto l' fatto. Allora il suo signore lo chiamò a sè, e gli disse, Malvagio servitore, io ti rimisi tutto quel debito, perciò che tu me ne pregasti. Non ti si conveniva egli altresì aver pietà del tuo conservo, siccome io ancora avea avuto pietà di te? E l' suo signore, adiratosi, lo diede in man de' sergenti, da martoriarlo, infino a tanto ch'egli avesse pagato tutto ciò che gli era dovuto. Così ancora vi farà il vostro Padre celeste, se voi non rimettete di cuore ognuno al suo fratello i suoi falli.

fore is the Kingdom of heaven likened unto a certain king, which would take account of his servants. And when he had begun to reckon, one was brought unto him, which owed him ten thousand talents. But forasmuch as he had not to pay, his lord commanded him to be sold, and his wife and children, and all that he had, and payment to be made. The servant therefore fell down and worshipped him, saying, Lord, have patience with me, and I will pay thee all. Then the Lord of that servant was moved with compassion, and loosed him, and forgave him the debt. But the same servant went out, and found one of his fellow-servants, which owed him an hundred pence; and he laid hands on him, and took him by the throat, saying, Pay me that thou owest. And his fellow-servant fell down at his feet, and besought him, saying, Have patience with me, and I will pay thee all. And he would not; but went and cast him into prison, till he should pay the debt. So when his fellow-servants saw what was done, they were very sorry, and came and told unto their lord all that was done. Then his lord, after that he had called him, said unto him, O thou wicked servant, I forgave thee all that debt, because thou desiredst me: shouldest not thou also have had compassion on thy fellow-servant, even as I had pity on thee? And his lord was wroth, and delivered him to the tormentors, till he should pay all that was due unto him. So likewise shall my heavenly Father do also unto you, if ye from your hearts forgive not every one his brother their trespasses.

royaume des cieux est semblable à un roi qui voulut compter avec ses serviteurs. Et quand il eut commencé à compter, on lui en présenta un qui lui devoit dix mille talens; et parce qu'il n'avoit pas de quoi payer, son Seigneur commanda qu'il fût vendu, lui, et sa femme, et ses enfans, et tout ce qu'il avoit, et que la dette fût payée. Mais ce serviteur, se jetant à ses pieds, le supplioit, en disant: Seigneur, aie patience, et je te rendrai tout. Alors le Seigneur de ce serviteur, touché de compassion, le relâcha, et lui quitta la dette. Mais ce serviteur, étant sorti, rencontra un de ses compagnons de service qui lui devoit cent deniers: et l'ayant pris, il l'étrangloit, en lui disant: paie-moi ce que tu me dois. Mais son compagnon de service, se jetant à ses pieds, le prioit en disant: aie patience, et je te rendrai tout. Mais il n'en voulut rien faire; et il s'en alla, et le mit en prison, jusqu'à ce qu'il eût payé la dette. Or ses autres compagnons de service, voyant ce qui étoit arrivé, en furent extrêmement touchés; et ils s'en virent, et déclarèrent à leur Seigneur tout ce qui s'étoit passé. Alors son Seigneur le fit venir, et lui dit: méchant serviteur, je t'ai quitté toute cette dette, parce que tu m'en as prié: ne te falloit-il pas aussi avoir pitié de ton compagnon de service, comme j'avois eu pitié de toi? Et son Seigneur, étant en colère, le livra aux sergens, jusqu'à ce qu'il lui eût payé tout ce qui lui étoit dû. C'est ainsi que vous fera mon Père céleste, si vous ne pardonnez de tout votre cœur chacun à son frère ses fautes.

mal, sondern siebenzimal siebenmal. Darum ist das Himmelreich gleich einem Könige, der mit seinen Knechten rechnen wollte. Und als er anfang zu rechnen, kam ihm einer vor, der war ihm zehn tausend Pfund schuldig. Da er es nun nicht hatte zu bezahlen, hieß der Herr verkaufen ihn, und sein Weib, und seine Kinder, und alles, was er hatte, und bezahlen. Da fiel der Knecht nieder, und betete ihn an, und sprach: Herr, habe Geduld mit mir, ich will dir alles bezahlen. Da jammerte den Herrn desselbigen Knechts, und ließ ihn los, und die Schuld erließ er ihm auch. Da gieng derselbige Knecht hinaus, und fand einen seiner Mitknechte, der war ihm hundert Groschen schuldig, und er griff ihn an, und würgete ihn, und sprach: Bezahle mir, was du mir schuldig bist. Da fiel sein Mitknecht nieder, und bat ihn, und sprach: Habe Geduld mit mir, ich will dir alles bezahlen. Er wollte aber nicht, sondern gieng hin, und warf ihn ins Gefangniß, bis daß er bezahlete, was er schuldig war. Da aber seine Mitknechte solches sahen, wurden sie sehr betrübt, und kamen, und brachten vor ihren Herrn alles, was sich begeben hatte. Da forderte ihn sein Herr vor sich, und sprach zu ihm: Du Schalksknecht, alle diese Schuld habe ich dir erlassen, diereil du mich batest. Solltest du denn dich nicht auch erbarmen über deinen Mitknecht, wie ich mich über dich erbarmet habe? Und sein Herr ward zornig, und überantwortete ihn den Peinigern, bis daß er bezahlete alles, was er ihm schuldig war. Also wird euch mein himmlischer Vater auch thun, so ihr nicht vergebet von euren Herzen ein jeglicher seinem Bruder seine Fehler.

esto el reyno de los cielos es comparado á un hombre Rey, que quiso entrar en cuentas con sus siervos. Y habiendo comenzado á tomar las cuentas, le fué presentado uno, que le debía diez mil talentos. Y como no tuviese con que pagarlos, mandó su señor que fuese vendido él, y su muger, y sus hijos, y quanto tenía, y que se le pagase. Entónces el siervo, arrojándose á sus pies, le rogaba, diciendo: Señor, espérame, que todo te lo pagaré. Y compadecido el señor de aquel siervo, le dexó libre, y le perdonó la deuda. Mas luego que salió aquel siervo, halló á uno de sus consiervos, que le debía cien denarios: y travando de él, le queria ahogar, diciendo: Paga lo que me debes. Y arrojándose á sus pies su compañero, le rogaba, diciendo: Ten un poco de paciencia, y todo te lo pagaré. Mas él no quiso: sino que fué, y le hizo poner en la cárcel, hasta que pagase lo que le debía. Y viendo los otros siervos sus compañeros lo que pasaba, se enristecieron mucho: y fueron á contar á su señor todo lo que habia pasado. Entónces le llamó su señor, y le dixo: Siervo malo, toda la deuda te perdóné, porque me lo rogaste: ¿Pues no debias tú tambien tener compasion de tu compañero, así como yo la tuve de tí? Y enojado su señor le hizo entregar á los atormentadores, hasta que pagase todo lo que debía. Del mismo modo hará tambien con vosotros mi Padre celestial, si no perdonareis de vuestros corazones cada uno á su hermano.

Συναπτή.

Ο ΘΕΟΣ, ὁ ἡμῶν καταφυγή καὶ δύναμις ὢν, ὁ μόνος πάσης τῆς εὐσεβείας αἴτιος, εἰς ἐπίφορος γίνου πρὸς τὸ ἐνωτισθᾶν τὰς τῆς Ἐκκλησίας σου δεήσεις, κ' χάρισαι ἵνα ἂ πιστῶς αἰτούμεθα, ἐνεργῶς ἐπιτύχωμεν αὐτῶν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Φιλ. γ'. ιζ'

ΣΥΜΜΙΜΗΤΑΙ μου γίνεσθε, ἀδελφοί, καὶ σκοπεῖτε τοὺς οὕτω περιπατοῦντας, καθὼς ἔχετε τύπον ἡμᾶς. Πολλοὶ γὰρ περιπατοῦσιν, οὓς πολλὰκις ἔλεγον ὑμῖν, νῦν δὲ καὶ κλαίων λέγω τοὺς ἐχθροὺς τοῦ σταυροῦ τοῦ Χριστοῦ. Ὡν τὸ τέλος ἀπώλεια, ὢν ὁ θεὸς ἡ κοιλία, καὶ ἡ δόξα ἐν τῇ αἰσχύνῃ αὐτῶν, οἱ τὰ ἐπίγεια φρονούντες. Ἡμῶν γὰρ τὸ πολίτευμα ἐν οὐρανοῖς ὑπάρχει, ἐξ οὗ καὶ σωτήρα ἀπεκδεχόμεθα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν. Ὃς μετασχηματίζει τὸ σῶμα τῆς ταπεινώσεως ἡμῶν, εἰς τὸ γενέσθαι αὐτὸ σύμμορφον τῷ σώματι τῆς δόξης αὐτοῦ, κατὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ δύνασθαι αὐτὸν καὶ ὑποτάξαι ἑαυτῷ τὰ πάντα.

Εὐαγγέλιον. Ματθ. κβ'. ιε'.

ΤΟΤΕ πορευθέντες οἱ Φαρισαῖοι, συμβούλιον ἔλαβον ὅπως αὐτὸν παγιδεύσωσιν ἐν λόγῳ. Καὶ ἀποστέλλουσιν αὐτῷ τοὺς μαθητὰς αὐτῶν μετὰ τῶν Ἑρωδιανῶν, λέγοντες· Διδάσκαλε, οἶδαμεν ὅτι ἀληθὴς εἶ, καὶ τὴν ὁδὸν

DOMINICA VIGESIMA TERTIA
POST TRINITATEM.

Collecta.

DOMINE Deus! perfugium nostrum et robur, idemque omnis sanctimoniae auctor! pias, quæsumus, Ecclesie tuæ preces facilis et propitius exaudi: et annue, ut, quæ fideliter petimus, ea efficaciter consequamur, per Jesum Christum, Dominum nostrum. Amen.

Epistola. Philip. iii. 17.

IMITATORES mei estote, fratres: et observate eos, qui ita ambulant, sicut habetis formam nostram. Multi enim ambulant, quos sæpe dicebam vobis (nunc autem et fletus dico) inimicos crucis Christi; quorum finis interitus; quorum Deus venter est; et gloria in confusione ipsorum; qui terrena sapiunt. Nostra autem conversatio in cælis est; unde etiam salvatorem expectamus, Dominum nostrum, Jesum Christum, qui reformabit corpus humilitatis nostræ, configuratum corpori claritatis suæ, secundum operationem virtutis suæ, qua etiam possit subicere sibi omnia.

Evangelium. S. Matt. xxii. 15.

TUNC abeuntes Pharisei consilium inierunt, ut caperent eum in sermone. Et mittunt ei discipulos suos, cum Herodianis, dicentes: Magister, scimus quia verax es,

Συναπτή.

ΘΕΕ καταφυγή καὶ δύναμις μας αὐτουργῆ πάσης εὐσεβείας δεόμεθα σου ἐτοιμάσῃς να εἰσακοίσης τὰς τῆς ἐκκλησίας σου προσευχάς, καὶ δός μας τὴν χάριν ἵνα ἀποκτήσωμεν ἐναργῶς, τὰ πιστῶς ὑφ' ἡμῶν ζητούμενά σοι, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Φιλ. γ'. ιζ'.

ΓΕΝΗΘΗΤΕ μιμηταί μου, ἀδελφοί, καὶ σκοπεῖτε τοὺς οὕτω περιπατοῦντας, καθὼς ἔχετε τὸ παράδειγμα εἰς ἡμᾶς. Ἐπειδὴ πολλοὶ περιπατοῦσιν, ἐκείνοι δηλαδὴ περὶ τοὺς ὁποίους σὰς ἔλεγον συχνάκις, καὶ περὶ τοὺς ὁποίους τῶρα λέγω, κλαίων, τοὺς ἐχθροὺς τοῦ σταυροῦ τοῦ Χριστοῦ· καὶ τῶν ὁποίων τὸ τέλος εἶναι ἀπώλεια, καὶ ἡ κοιλία Θεός, καὶ ἡ δόξα ἡ ἐντροπή των, φρονούντες τὰ ἐπίγεια. Ἐπειδὴ ἡμεῖς πολιτενόμεθα ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἐξ οὗ προσμένομεν τὸν σωτήρα κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, ὁ μεταμορφῶν τὸ σῶμά μας τὸ ταπεινόν, καθ' ὁμοίωσιν τῷ σώματι τῆς δόξης τῆς κατὰ τὴν ἐνέργειαν μὲ τὴν ὅποιαν δύναται αὐτὸς ἵνα ὑποτάξῃ τὰ πάντα εἰς τὸν ἑαυτὸν τόν.

Εὐαγγέλιον. Ματθ. κβ'. ιε'.

ΤΟΤΕ πορευθέντες οἱ Φαρισαῖοι ἔλαβον συμβούλιον ὅπως τὸν παγιδεύσωσιν ἐν λόγῳ. Καὶ τοὺ ἀποστέλλουσιν τοὺς μαθητὰς των μετὰ τοὺς Ἑρωδιανούς, λέγοντες· Διδάσκαλε γνωρίζομεν ὅτι εἶσαι ἀληθὴς, καὶ τὸν δρόμον τοῦ Θεοῦ διδάσκεις ἐν ἀληθείᾳ, καὶ δὲν σοι μέλει

LA DOMENICA VENTESIMA TERZA
DOPO LA TRINITA.

La Collecta.

O DIO, nostro ricorso e forza, che sei l'autore d' ogni pietà, noi ti supplichiamo d' esser pronto ad esaudire le devote preghiere della tua chiesa, e concedi che otteniamo effettivamente quelle cose che domandiamo fedelmente, per Gesù Cristo, nostro Signore. Amen.

L' Epistola. Filip. iii. 17.

SIATE miei imitatori, fratelli: e considerate coloro che camminano così, come avete noi per esempio. Perciò che molti camminano, de' quali molte volte v' ho detto, ed ancora al presente lo dico piagnendo, che sono i nemici della croce di Cristo. Il cui fine è perdizione, il cui Dio è il ventre, e la cui gloria è alla confusione loro: i quali hanno il pensiero e l' affetto alle cose terrestri. Conciosiacosache noi viviamo ne' cieli, come nella nostra città: onde ancora aspettiamo il Salvatore, il Signore Gesù Cristo. Il qual transformerà il nostro corpo vile, acciò che sia renduto conforme al suo corpo glorioso, secondo la virtù per la quale può eziandio sottoporsi ogni cosa.

L' Evangelo. S. Matt. xxii. 15.

ALLORA i Farisei andarono, e tenner consiglio come l' irriterebbero in parole. E gli mandarono i lor discepoli, con gli Erodiani, a dirgli, Maestro, noi sappiamo

THE THREE AND TWENTIETH
SUNDAY AFTER TRINITY.

The Collect.

O GOD, our refuge and strength, who art the author of all godliness; Be ready, we beseech thee, to hear the devout prayers of thy Church; and grant that those things which we ask faithfully we may obtain effectually; through Jesus Christ our Lord. *Amen.*

The Epistle. Phil. iii. 17.

BRETHREN, be followers together of me, and mark them which walk so as ye have us for an ensample. (For many walk, of whom I have told you often, and now tell you even weeping, that they are the enemies of the cross of Christ; whose end is destruction, whose god is their belly, and whose glory is in their shame, who mind earthly things.) For our conversation is in heaven; from whence also we look for the Saviour, the Lord Jesus Christ; who shall change our vile body, that it may be fashioned like unto his glorious body, according to the working whereby he is able even to subdue all things unto himself.

The Gospel. St. Matth. xxii. 15.

THEN went the Pharisees and took counsel how they might entangle him in his talk. And they sent out unto him their disciples, with the Herodians, saying, Master, we know that thou art true, and teachest the way of

Am drey und zwanzigsten Sonntage
nach Trinitatis.

Die Collecte.

O Herr, der du unsere Zuflucht und unsere Stärke, und der Urheber aller Frömmigkeit bist! Wir setzen zu dir, du wollest bereit seyn, die andächtigen Gebete deiner Kirche zu hören, und verleihe, daß wir Alles, was wir gläubig bitten, wirklich erlangen mögen, durch Jesum Christum, unsern Herrn. *Amen.*

Die Epistel. Philipp. 3, 17 bis Ende.

Folget mir, lieben Brüder, und sehet auf die, die also wandeln, wie ihr uns habt zum Vorbilde. Denn viele wandeln, von welchen ich euch oft gesagt habe, nun aber sage ich auch mit Weinen, die Feinde des Kreuzes Christi, welcher Ende ist die Verdammniß, welchen der Bauch ihr Gott ist, und ihre Ehre zu Schanden wird, derer, die irdisch gesinnet sind. Unser Wandel aber ist im Himmel, von dannen wir auch warten des Heilandes Jesu Christi, des Herrn. Welcher unsern nichtigen Leib verklaren wird, daß er ähnlich werde seinem verklärten Leibe, nach der Wirkung, damit er kann auch alle Dinge ihm unterthänig machen.

Das Evangelium. Matth. 22, 15—21.

Da giengen die Pharisäer hin, und hielten einen Rath, wie sie ihn fingen in seiner Rede. Und sandten zu ihm ihre Jünger, sammt Herodis Dienern, und sprachen: Meister, wir wissen, daß du wahrhaftig bist, und lehrest den Weg Gottes recht, und du fragest nach niemand; denn du

LE VINGT-TROISIEME DIMANCHE
APRES LA TRINITE.

La Collecte.

O DIEU, notre retraite et notre force, qui es l'auteur de toute piété, prête l'oreille aux prières ardentes de ton église; et fais que les choses que nous demandons avec foi, nous les obtenions en effet, par Jésus-Christ notre Seigneur. *Amen.*

L'Épître, Phil. iii. 17.

SOYEZ tous ensemble mes imitateurs, mes frères, et considérez ceux qui marchent comme vous nous avez pour modèle. Car il y en a plusieurs qui marchent de telle manière, que je vous ai souvent dit, et maintenant je vous le dis encore en pleurant, qu'ils sont ennemis de la croix de Christ; desquels la fin est la perdition, desquels le Dieu est le ventre, et desquels la gloire est dans leur confusion, n'ayant d'affection que pour les choses de la terre. Mais notre conversation est celle des bourgeois des lieux, d'où aussi nous attendons le Sauveur, qui est notre Seigneur Jésus-Christ, qui transformera notre corps vil, afin qu'il soit rendu conforme à son corps glorieux, selon cette efficace par laquelle il peut même s'assujettir toutes choses.

L'Évangile, St. Matth. xxi. 15.

ALORS les pharisiens s'étant retirés, consultèrent ensemble comment ils le surprendroient en paroles: et lui envoyèrent leurs disciples, avec des Hérodiens, en disant: Maître, nous savons que tu es véritable, et

LA VIGESIMATERCIA DOMINICA
DESPUES DE LA TRINIDAD.

La Collecta.

O DIOS, nuestro Refugio y Fortaleza, que eres Autor de toda piedad; nosotros te suplicamos, que escuches los humildes ruegos de tu Iglesia; y haz que lo que te pedimos en fe, lo consigamos en efecto, mediante Jesu-Christo nuestro Señor. *Amen.*

La Epistola. Philip. iii. 17.

SED imitadores míos, hermanos, y no perdais de vista á los que así andan, segun que teneis nuestro exemplo. Porque muchos andan, de quienes otras veces os decia, (y ahora tambien lo digo llorando) que son enemigos de la Cruz de Christo. Cuyo fin es la perdicion: cuyo Dios es el vientre: y su gloria es para confusion de ellos, que gustan solo de lo terreno. Mas nuestra morada está en los cielos: de donde tambien esperamos al Salvador nuestro Señor Jesu-Christo, el qual reformará nuestro cuerpo abatido, para hacerlo conforme á su cuerpo glorioso, segun la operacion con que tambien puede sujetar á sí todas las cosas.

El Evangelio. S. Math. xxii. 15.

ENTONCES les Pharisiens se fuéron, y consultáron entre sí, como le sorprendrian en lo que hablase. Y le envian sus discípulos juntamente con los Herodianos, diciendo: Maestro, sabemos que eres veraz,

τοῦ Θεοῦ ἐν ἀληθείᾳ διδάσκεις, καὶ οὐ μέλει σοι περὶ οὐδενός· οὐ γὰρ βλέπεις εἰς πρόσωπον ἀνθρώπων· Εἶπε οὖν ἡμῖν, τί σοι δοκεῖ; ἔστι δούναι κήσων Καίσαρι, ἢ οὐ; Ἰνους δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν πονηρίαν αὐτῶν· εἶπε· Τί με πειράζετε, ὑποκριταί; Ἐπιδειξάτε μοι τὸ νόμισμα τοῦ κήσων. Οἱ δὲ προσήνεγκαν αὐτῷ δηνάριον. Καὶ λέγει αὐτοῖς· Τίνος ἡ εἰκὼν αὕτη καὶ ἡ ἐπιγραφή; Καὶ λέγουσιν αὐτῷ· Καίσαρος. Τότε λέγει αὐτοῖς· Ἀπόδοτε οὖν τῷ Καίσαρος, Καίσαρι, καὶ τὰ τοῦ Θεοῦ, τῷ Θεῷ. Καὶ ἀκούσαντες ἐθαύμασαν· καὶ ἀφέντες αὐτὸν, ἀπῆλθον.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΚΘ'. ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

Συναπτή.

ΔΕΟΜΕΘΑ σου, Κύριε, τῷ λαῷ σου τὰ παρπτώματα αὐτῶν ἀφίναί, ἵνα παρὰ τῆς σῆς μεγαλοδωρου χρηστότητος ἀπὸ δεσμῶν πασῶν τῶν ἁμαρτιῶν, ὧν διὰ τὴν ἡμῶν ἀσθένειαν ἡμάρτωμεν, τῇ σῇ εὐμενείᾳ ῥυθώσωμεν, τοῦτο χρίσαι, Πάτερ οὐράνιε, ἕνεκα Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ εὐλόγητου Κυρίου καὶ Σωτῆρος ἡμῶν. Ἀμήν.

'Επιστολή. Κολ. α'. γ'.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΜΕΝ τῷ Θεῷ πάντι πατρί τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, πάντοτε περὶ ἡμῶν προσευχόμενοι· Ἀκούσαντες τὴν πίστιν ἡμῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, καὶ τὴν ἀγάπην τὴν εἰς πάντας τοὺς ἁγίους, διὰ τὴν ἐλπίδα τὴν ἀποκειμένην ἡμῖν ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἣν προηκούσατε ἐν τῷ λόγῳ τῆς ἀληθείας τοῦ εὐαγγελίου, τοῦ παρόντος εἰς ὑμᾶς, καθὼς καὶ ἐν

et viam Dei in veritate doces: et non est tibi cura de aliquo; non enim respicis personam hominum. Dic ergo nobis, quid tibi videtur? licet census dare Cæsari, an non? Cognita autem Jesus nequitia eorum, ait: Quid me tentatis, hypocritæ? Ostendite mihi numisma census. At illi obtulerunt ei denarium. Et ait illis Jesus: Cujus est imago hæc, et superscriptio? Dicunt ei, Cæsaris. Tunc ait illis: Reddite ergo, quæ sunt Cæsaris, Cæsari; et quæ sunt Dei, Deo. Et audientes mirati sunt; et, relicto eo, abierunt.

DOMINICA VIGESIMA QUARTA
POST TRINITATEM.

Collecta.

POPULUM tuum, (quæsumus) Domine, a delictis suis absolue, ut a nexibus omnium peccatorum, quæ præ nostra fragilitate commisimus, universi tua benignitate liberemur, propter benedictum Dominum et Servatorem nostrum, Jesum Christum. Amen.

Epistola. Col. i. 3.

GRATIAS agimus Deo, et Patri Domini nostri Jesu Christi, semper pro vobis orantes, audientes fidem vestram in Christo Jesu, et dilectionem quam habetis in sanctos omnes, propter spem, quæ reposita est vobis in cælis, quam audistis in verbo veritatis Evangelii, quod pervenit ad vos; sicut et in universo mundo est; et fructificat et

περὶ οὐδενός· ἐπειδὴ δὲν βλέπεις εἰς πρόσωπον ἀνθρώπων. Εἶπε μάς λοιπόν, τί σοι φαίνεται; συγχωρεῖται ἡ δόσωμεν κήσων τοῦ Καίσαρος, ἢ ὄχι; Ἰωρῖσας δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν πονηρίαν τῶν, εἶπε· Τί με πειράζετε ὑποκριταί; Δείξατέ μου τὸ νόμισμα τοῦ κήσων. Οἱ δὲ τοῦ ἔφεραν δηνάριον. Καὶ τοὺς λέγει· Τίνος εἶναι αὕτη ἡ εἰκὼν καὶ ἡ ἐπιγραφή; Τῇ λέγουσι· τοῦ Καίσαρος. Τότε τοὺς λέγει· Δότε λοιπόν τὰ Καίσαρος τοῦ Καίσαρος· καὶ τὰ τοῦ Θεοῦ, τοῦ Θεοῦ. Καὶ ἀκίσαντες ἐθαύμασαν, καὶ ἀφέντες τὸν ἀνεχώρησαν.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΚΘ'. ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

Συναπτή.

ΚΥΡΙΕ, παρακαλοῦμέν σε, συγχώρησον τῷ λαῷ σου πάντα τὰ ἐλαττώματα αὐτοῦ, ὅπως διὰ τὴν παμπληθῆ εὐσπλαγχνίαν σου λυθώμεν πάντες ἀπὸ τῶν δεσμῶν τῆς δι' ἀσθένειάν μας ἁμαρτίας· χρίσον μας τοῦτο, οὐρίνιε Πάτέρα διὰ τὴν ἀγάπην τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ εὐλόγητου Σωτῆρος καὶ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

'Επιστολή. Κολ. α'. γ'.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΜΕΝ τὸν Θεὸν καὶ πατέρα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, πάντοτε ὑπὲρ ἑσᾶς προσευχόμενοι, ἀκούσαντες τὴν πίστιν σας εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν, καὶ τὴν εἰς πάντας τοὺς ἁγίους ἀγάπην, διὰ τὴν ἐλπίδα σας τὴν οὖσαν εἰς τοὺς οὐρανοὺς, τὴν ὁποίαν ἀκέσατε πρότερον εἰς τὸν λόγον τῆς ἀληθείας τοῦ εὐαγγελίου, τοῦ εἰς ἑσᾶς ἐλθόντος, καθὼς καὶ εἰς

che tu sei verace, e che insegni la via di Dio in verità, e che non ti curi d'alcuno: perciocchè tu non riguardi alla qualità delle persone degli uomini. Dicci adunque: Che ti pare egli? E egli lecito di dare il censo a Cesare, o no? E Gesù, riconosciuta la lor malizia, disse, Perché mi tentate, o ipocriti? Mostratemi la moneta del censo. Ed essi gli porsero un denaro. Ed egli disse loro, Di cui è questa figura, e questa soprascritta? Essi gli dissero, Di Cesare. Allora egli disse loro, Rendete dunque a Cesare le cose ch' appartengono a Cesare, ed a Dio le cose ch' appartengono a Dio. Ed essi, udito ciò, si maravigliarono, e lasciatalo, se n' andarono.

LA DOMENICA VENTESIMA DOPO
LA TRINITA.

Collecta.

O SIGNORE, noi ti supplichiamo di perdonar al tuo popolo tutte le lor offese, acciocchè per la tua abbondante misericordia, siamo tutti liberati dai legami di quei peccati che abbiamo commessi per fragilità; concedici questo, o Padre celeste, per l'amore di Gesù Cristo, nostro Signore e Salvatore benedetto. Amen.

Per l' Epistola. Coloss. i. 3.

NOI rendiamo grazie a Dio, e Padre del Signor nostro Gesù Cristo, facendo del continuo orazione per voi. Avendo udita la fede vostra in Cristo Gesù, e la vostra carità inverso tutti i santi. Per la speranza che v'è riposta ne' cieli, la quale innanzi avete udita nella parola della verità dell' Evangelo. Il quale è pervenuto a voi, come

God in truth, neither carest thou for any man: for thou regardest not the person of men. Tell us therefore, what thinkest thou? Is it lawful to give tribute unto Cæsar, or not? But Jesus perceived their wickedness, and said, Why tempt ye me, ye hypocrites? shew me the tribute-money. And they brought unto him a penny. And he saith unto them, Whose is this image and superscription? They say unto him, Cæsar's. Then saith he unto them, Render therefore unto Cæsar the things which are Cæsar's; and unto God the things that are God's. When they had heard these words, they marvelled, and left him and went their way.

THE FOUR AND TWENTIETH SUNDAY AFTER TRINITY.

The Collect.

O LORD, we beseech thee, absolve thy people from their offences; that through thy bountiful goodness we may all be delivered from the bands of those sins, which by our frailty we have committed: Grant this, O heavenly Father, for Jesus Christ's sake, our blessed Lord and Saviour. Amen.

The Epistle. Col. i. 3.

WE give thanks to God and the Father of our Lord Jesus Christ, praying always for you, since we heard of your faith in Christ Jesus, and of the love which ye have to all the saints; for the hope which is laid up for you in heaven, whereof ye heard before in the word of the truth of the Gospel: which is come unto you, as it is in all the world, and bringeth forth fruit, as it doth

ächtest nicht das Ansehen der Menschen. Darum sage uns, was dünkt dich? Ist es recht, daß man dem Kaiser Zins gebe, oder nicht? Da nun Jesus merkte ihre Schalkheit, sprach er: Ihr Heuchler, was versuchet ihr mich? Weisset mir die Zinsmünze. Und sie reichten ihm einen Groschen dar. Und er sprach zu ihnen: Wess ist das Bild und die Ueberschrift? Sie sprachen zu ihm: Des Kaisers. Da sprach er zu ihnen: So gebet dem Kaiser, was des Kaisers ist, und Gotte, was Gottes ist. Da sie das hörten, verwunderten sie sich, und ließen ihn, und giengen davon.

Am vier und zwanzigsten Sonntage nach Trinitatis.

Die Collecte.

O Herr, wir bitten dich, sprich uns, dein Volk, von unsern Vergehungen los, daß wir, durch deine milde Güte, von den Banden aller Sünden befreit werden, die wir aus Schwachheit begangen haben. Verleihe dies, o himmlischer Vater, um Jesu Christi, unsers theuren Herrn und Erlösers willen. Amen.

Die Epistel. Coloss. 1, 3—12.

Wir danken Gott, und dem Vater unsers Herrn Jesu Christi, und beten allezeit für euch. Nachdem wir gehört haben von eurem Glauben an Christum Jesum, und von der Liebe zu allen Heiligen, um der Hoffnung willen, die euch bezeugt ist im Himmel, von welcher ihr zuvor gehört habt, durch das Wort der Wahrheit im Evangelio. Das zu euch gekommen ist, wie

que tu enseignes la voie en vérité, et ne te soucies de personne; car tu ne regardes point à l'apparence des hommes. Dis-nous donc ce qu'il te semble de ceci: est-il permis de payer le tribut à Cæsar, ou non? Et Jésus connoissant leur malice, dit: hypocrites, pourquoi me tentez-vous? Montrez-moi la monnoie du tribut. Et ils lui présentèrent un denier. Et il leur dit: de qui est cette image et cette inscription? Ils lui répondirent: de Cæsar. Alors il leur dit: rendez donc à Cæsar les choses qui sont à Cæsar; et à Dieu celles qui sont à Dieu. Et ayant entendu cela, ils en furent étonnés, et le laissant, ils s'en allèrent.

LE VINGT-QUATRIEME DIMANCHE APRES LA TRINITE.

La Collecte.

NOUS te supplions, ô Seigneur, d'absoudre ton peuple de ses offenses; afin que par ta grande bonté nous soyons affranchis des liens de tous les péchés, que notre infirmité nous a fait commettre. Fais-nous cette grâce, ô Père celeste, pour l'amour de Jésus-Christ ton Fils, notre Seigneur et Sauveur. Amen.

L'Épître, Col. i. 3.

NOUS rendons grâces à Dieu, qui est le Père de notre Seigneur Jésus-Christ, et nous prions toujours pour vous, ayant ouï parler de votre foi en Jésus-Christ, et de votre charité envers tous les saints; à cause de l'espérance des biens qui vous sont réservés dans les cieux, et dont vous avez eu ci-devant connoissance par la parole de la vérité, c'est-à-dire, l'Evangile; qui est parvenu

y que enseñas el camino de Dios en verdad, y que no te cuidas de cosa alguna: porque no miras á la persona de los hombres. Dinos pues, ¿qué te parece, es lícito dar tributo al César, ó no? Mas Jesus conociendo la malicia de ellos, dixo: ¿Por qué me tentais, hypocritas? Mostradme la moneda del tributo. Y ellos le presentaron un denario. Y Jesus les dixo: ¿Cuya es esta figura, é inscripción? Dícenle: del César. Entónces les dixo: Pues pagad á César, lo que es del César; y á Dios, lo que es de Dios. Y quando oyéron, se maravilláron, y dexándole, se retiráron.

LA VIGESIMAQUARTA DOMINICA DESPUES DE LA TRINIDAD.

La Colecta.

O SEÑOR, nosotros te suplicamos, que absuelvas á tu Pueblo de sus ofensas; para que por tu Benignidad seamos libres de las ataduras de los pecados, que por nuestra fragilidad hemos cometido. Concede esto, ó Padre Celestial, por Jesu-Christo nuestro bendito Señor y Salvador. Amen.

La Epistola. Col. i. 3.

GRACIAS sea á vosotros, y paz de Dios nuestro Padre, y de nuestro Señor Jesu-Christo. Gracias damos al Dios, y Padre de nuestro Señor Jesu-Christo, orando siempre por vosotros: oyendo vuestra fe en Jesu-Christo, y el amor que teneis á todos los Santos por la esperanza que os está guardada en los cielos: de la qual habeis oído por la palabra muy verdadera del Evange-

παντὶ τῷ κόσμῳ* καὶ ἔστι καρποφοροῦμενον, καθὼς καὶ ἐν ὑμῖν, ἀπ' ἧς ἡμέρας ἠκούσατε καὶ ἐπέγνωτε τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ ἐν ἀληθείᾳ* καθὼς καὶ ἐμαίεσθε ἀπὸ Ἐπαφρᾶ τοῦ ἀγαπητοῦ συνδούλου ἡμῶν, ὅς ἐστι πιστὸς ὑπὲρ ὑμῶν διάκονος τοῦ Χριστοῦ* ὁ καὶ δηλώσας ἡμῖν τὴν ὑμῶν ἀγάπην ἐν πνεύματι. Διὰ τῆς τοῦ καὶ ἡμεῖς, ἀπ' ἧς ἡμέρας ἠκούσαμεν οὐ παύομεθα ὑπὲρ ὑμῶν προσευχόμενοι, καὶ αἰτῶμενοι ἵνα πληρωθῇτε τὴν ἐπίγνωσιν τοῦ θελήματος αὐτοῦ ἐν πάσῃ σοφίᾳ καὶ συνέσει πνευματικῇ* περιπατῆσαι ὑμᾶς ἀξίως τοῦ Κυρίου εἰς πᾶσαν ἀρέσκειαν* ἐν παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ καρποφοροῦντες καὶ αὐξανόμενοι εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τοῦ Θεοῦ, ἐν πάσῃ δυνάμει δυναμιζόμενοι κατὰ τὸ κράτος τῆς δόξης αὐτοῦ, εἰς πᾶσαν ὑπομονὴν καὶ μακροθυμίαν μετὰ χαρᾶς* εὐχαριστοῦντες τῷ πατρὶ τῷ ἱκανῶσαντι ὑμᾶς εἰς τὴν μερίδα τοῦ κλήρου τῶν ἁγίων ἐν τῷ φωτί.

Εὐαγγέλιον. Μαθ. θ'. ιη'.

ΤΑΥΤΑ αὐτοῦ λαλοῦντος αὐτοῖς, ἰδοὺ, ἄρχων ἐλθὼν προσέκυνε αὐτῷ λέγων, Ὅτι ἡ θυγάτηρ μου ἄρτι ἐτελείησεν* ἀλλὰ ἐλθὼν ἐπιθεῖς τὴν χειρά σου ἐπ' αὐτήν, καὶ ζήσεται. Καὶ ἐγερθεὶς ὁ Ἰησοῦς ἠκολούθησεν αὐτῷ, καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. (Καὶ ἰδοὺ γυνὴ αἰμορροῦσα δώδεκα ἔτη, προσελθοῦσα ὅπισθεν, ἤψατο τοῦ κρασπέδου τοῦ ἱματίου αὐτοῦ* Ἐλεγε γὰρ ἐν ἑαυτῇ* Ἐάν μόνον ἄψωμαι τοῦ ἱματίου αὐτοῦ, σωθήσομαι. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐπιστραφεὶς, καὶ ἰδὼν αὐτήν, εἶπε* Θάρσει θύγατερ* ἡ πίστις σου σέσωκε σε. Καὶ ἐσώθη ἡ γυνὴ ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης.) Καὶ ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἀρχόντος, καὶ ἰδὼν

πάντα τὸν κόσμον, καὶ καρποφορεῖ καὶ αὐτᾶν, καθὼς καὶ εἰς ἑσάς, ἀπ' ἐκείνης τῆς ἡμέρας κατὰ τὴν ὁποίαν ἠκούσατε καὶ ἐγνωρίσατε τὴν ἐν ἀληθείᾳ χάριν τοῦ Θεοῦ. Καθὼς καὶ ἐμαίεσθε ἀπὸ Ἐπαφρᾶ τοῦ ἀγαπητοῦ συνδούλου ἡμῶν, ὁ ὅποιος εἶναι πιστὸς διὰ σὰς διακονίας τοῦ Χριστοῦ* ὁ ὁποῖος μᾶς ἐδήλωσε τὴν ἐν πνεύματι ἀγάπην σας. Διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς ἀπὸ τῆς ὁποίας ἡμέρας ἠκούσαμεν, δὲν παύομεν ἵνα προσεύχωμεθα διὰ σὰς, ζητούντες, ἵνα πληρωθῇτε τὴν ἐπίγνωσιν τοῦ θελήματός τῆς εἰς πᾶσαν σοφίαν καὶ συνέσει πνευματικῇ* ἵνα περιπατῆσθε καθὼς πρέπει εἰς τὸν Κύριον εἰς κάθε ἀρέσκειαν, εἰς κάθε ἔργον ἀγαθὸν καρποφοροῦντες καὶ αὐξανόμενοι εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τοῦ Θεοῦ* εἰς πᾶσαν δυνάμιν δυναμιζόμενοι, κατὰ τὸ κράτος τῆς δόξης του, εἰς πᾶσαν ὑπομονὴν καὶ μακροθυμίαν μετὰ χαρᾶς* εὐχαριστῶντες τὸν πατέρα, καὶ Θεόν, τὸν ποιησάντα ἡμᾶς ἀξίους διὰ τὴν μερίδα τοῦ κλήρου τῶν εἰς τὸ φῶς ἁγίων.

Εὐαγγέλιον. Μαθ. θ'. ιη'.

ΤΑΥΤΑ πρὸς αὐτοὺς, αὐτὸς λέγων, ἰδὲ, ἄρχων ἕνας ἐλθὼν τὸν προσέκυνα, λέγων* Ὅτι ἡ θυγάτηρ μου τῶρα ἄρτι ἐτελείησεν* ἀλλὰ ἐλθὼν βάλε τὴν χειρά σου ἐπ' αὐτήν καὶ θέλει ἀναζήσῃ. Καὶ ὁ Ἰησοῦς σηκωθείς τὸν ἠκολούθησε καὶ οἱ μαθηταὶ τὸ ὅμιον. Καὶ ἰδοὺ γυναικὴ αἰμορροῦσα ἀπὸ δώδεκα χρόνων, προσελθοῦσα ὅπισθεν, ἔγγιξε τὸ κρασπέδον τοῦ φορέματός του. Ἐπειδὴ ἔλεγεν εἰς τὸν ἐαυτὸν τῆς, Ἐάν μόνον ἔγγιξω τὸ φορέμα τὸν θεραπεύσῃ. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐπιστραφεὶς καὶ ἰδὼν αὐτήν, εἶπεν* Ἐχε θάρρος, θυγατέρα, ἡ πίστις σου σέ σέσωκε. Καὶ ἐσώθη ἡ γυναῖκα ἀπὸ ἐκείνης τῆς ὥρας. Καὶ ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ

crescit, sicut in vobis, ex ea die qua audistis et cognovistis gratiam Dei in veritate; sicut didicistis ab Epaphra, carissimo conservo nostro, qui est fidelis pro vobis minister Christi Jesu; qui etiam manifestavit nobis dilectionem vestram in spiritu. Ideo et nos, ex qua die audivimus, non cessamus pro vobis orantes et postulantes, ut implemini agnitione voluntatis ejus in omni sapientia et intellectu spirituali; ut ambuletis digne, Deo per omnia placentes, in omni opere bono fructificantes, et crescentes in scientia Dei, in omni virtute confortati, secundum potentiam claritatis ejus, in omni patientia et longanimitate cum gaudio; gratias agentes Deo Patri, qui dignos nos fecit in partem sortis sanctorum in lumine.

Evangelium. S. Matt. ix. 18.

HÆC loquente ad eos [Jesu,] ecce, princeps unus accessit, et adoravit eum, dicens: Domine, filia mea modo defuncta est: sed veni; impone manum tuam super eam; et vivet. Et surgens Jesus, sequebatur eum, et discipuli ejus. (Et, ecce, mulier, quæ sanguinis fluxum patiebatur duodecim annis, accessit retro, et tetigit fimbriam vestimenti ejus. Dicebat enim intra se. Si tetigero tantum vestimentum ejus, salva ero. At Jesus conversus, et videns eam, dixit: Confide, filia: fides tua te salvam fecit. Et salva facta est mulier ex illa hora.) Et cum venisset Jesus in domum principis, et vidis-

ancora per tutto 'l mondo; e fruttifica, e cresce, siccome ancora fra voi, dal dì che voi udiste, e conoscesto la grazia di Dio in verità. Come ancora avete imparato da Epaphra, nostro caro conservo, il quale è fedel ministro di Cristo per voi. Il quale ancora ci ha dichiarata la vostra carità in ispirito. Perciò ancora noi, dal dì c'è abbiamo ciò udito, non restiamo di fare orazioni per voi, e di richiedere che siate ripieni della conoscenza della volontà d'esso, in ogni sapienza, ed intelligenza spirituale. Acciochè camminiate condegnamente al Signore, per compiacergli in ogni cosa, fruttificando in ogni opera buona, e crescendo nella conoscenza di Dio. Essendo fortificati in ogni forza, secondo la possanza della sua gloria, ad ogni sofferenza, e pazienza, con allegrezza. Rendendo grazie a Dio, e Padre, che ci ha fatti degni di partecipar la sorte de' santi nella luce.

L' Evangelo. S. Matt. ix. 18.

MENTRE egli ragionava loro queste cose, ecco, uno de' Capi della sinagoga venne, e gli s'inchinò, dicendo, La mia figliuola è pur ora trapassata: ma vieni, e metti la mano sopra lei, ed ella viverà. E Gesù, levatosi, lo seguì, insieme co' suoi discepoli. Ed ecco, una donna, inferma di flusso di sangue già da dodici anni, s'accostò di dietro, e toccò 'l lembo della sua veste. Perciochè ella diceva fra sé stessa, Se sol tocco la sua veste, sarò liberata. E Gesù, rivoltosi, e vedutala, le disse, Stà di buon

also in you, since the day ye heard of it, and knew the grace of God in truth. As ye also learned of Epaphras, our dear fellow-servant, who is for you a faithful minister of Christ; who also declared unto us your love in the Spirit. For this cause we also, since the day we heard it, do not cease to pray for you, and to desire that ye might be filled with the knowledge of his will in all wisdom and spiritual understanding: that ye might walk worthy of the Lord unto all pleasing, being fruitful in every good work, and increasing in the knowledge of God; strengthened with all might, according to his glorious power, unto all patience and long-suffering with joyfulness; giving thanks unto the Father, which hath made us meet to be partakers of the inheritance of the saints in light.

The Gospel. St. Matth. ix. 18.

WHILE Jesus spake these things unto John's disciples, behold, there came a certain ruler, and worshipped him, saying, My daughter is even now dead; but come and lay thine hand upon her, and she shall live. And Jesus arose, and followed him, and so did his disciples. (And behold, a woman, which was diseased with an issue of blood twelve years, came behind him, and touched the hem of his garment; for she said within herself, If I may but touch his garment, I shall be whole. But Jesus turned him about, and, when he saw her, he said, Daughter, be of good comfort, thy faith hath made thee whole. And the woman was made whole from that hour.) And when Jesus came into the ruler's house, and

jusqu'à vous, comme il l'est aussi dans tout le monde, et il y fructifie, de même que parmi vous, depuis le jour que vous avez entendu et connu la grâce de Dieu dans la vérité: comme vous avez été instruits aussi par Epaphras, notre cher compagnon de service, qui est fidèle ministre de Christ pour vous, et qui nous a appris quelle est la charité que vous avez en l'Esprit. C'est pourquoi, depuis le jour que nous avons appris ces choses, nous ne cessons point de prier pour vous, et de demander à Dieu que vous soyez remplis de la connoissance de sa volonté, en toute sagesse et intelligence spirituelle; afin que vous vous conduisiez dignement comme il est séant selon le Seigneur, en lui plaisant entièrement, fructifiant en toute bonne œuvre, et croissant en la connoissance de Dieu; étant fortifiés en toute force, selon la puissance de sa gloire, en toute patience et tranquillité d'esprit, avec joie; rendant grâces au Père, qui nous a rendus capables de participer à l'héritage des saints dans la lumière.

L'Evangile. St. Matth. ix. 18.

COMME Jésus disoit ces choses aux disciples de Jean, voici venir un seigneur, qui se prosterna devant lui, en lui disant: ma fille est déjà morte; mais viens et pose ta main sur elle, et elle vivra. Et Jésus s'étant levé, le suivit avec ses disciples. (Et voici, une femme travaillée d'une perte de sang depuis douze ans, vint par derrière, et toucha le bord de son vêtement; car elle disoit en elle-même: si seulement je touche son vêtement, je serai guérie. Et Jésus s'étant retourné et la regardant, lui dit: aie bon courage, ma fille, ta foi t'a sauvée. Et dans ce moment la femme fut guérie.) Or quand Jésus fut arrivé à la maison de ce

auch in alle Welt, und ist fruchtbar, wie auch in euch, von dem Tage an, da ihrs gehöret habt, und erkannt die Gnade Gottes in der Wahrheit. Wie ihr denn gelernt habt von Epaphra, unserm lieben Mittdiener, welcher ist ein treuer Diener Christi für euch, der uns auch eröffnet hat eure Liebe im Geiste. Derothalben auch wir, von dem Tage an, da wir es gehöret haben, hören wir nicht auf für euch zu beten, und zu bitten, daß ihr erfüllet werdet mit Erkenntniß seines Willens, in allerley geistlicher Weisheit und Verstand, daß ihr wandelt würdiglich dem Herrn zu allem Gefallen, und fruchtbar seyd in allen guten Werken, und wachset in der Erkenntniß Gottes, und gestärket werdet mit aller Kraft nach seiner herrlichen Macht, in aller Geduld und Langmüthigkeit mit Freuden; und dankset dem Vater, der uns tüchtig gemacht hat zu dem Erbtheile der Heiligen im Licht.

Das Evangelium. Matth. 9, 18—26.

Da er solches mit ihnen redete, siehe, da kam der Obersten einer, und fiel vor ihm nieder und sprach: Herr, meine Tochter ist jetzt gestorben, aber komm, und lege deine Hand auf sie, so wird sie lebendig. Und Jesus stand auf, und folgte ihm nach, und seine Jünger. Und siehe, ein Weib, das zwölf Jahre den Blutgang gehabt, trat von hinten zu ihm, und rührte seines Kleides Saum an. Denn sie sprach bey ihr selbst: Wächte ich nur sein Kleid anrühren, so wurde ich gesund. Da wandte sich Jesus um, und sah sie, und sprach: Sey getrost, meine Tochter, dein Glaube hat dir geholfen. Und das Weib ward gesund zu derselben Stunde. Und als er in des Obersten Haus kam,

lio: el qual ha llegado á vosotros, como está tambien en todo el mundo; y da fruto, y crece como entre vosotros, desde el dia en que oisteis, y conocisteis la gracia de Dios segun la verdad, como lo aprendisteis de Epaphras nuestro consiervo muy amado que es por vosotros fiel Ministro de Jesu-Christo, el que tambien nos informó de vuestro amor segun el espíritu: por eso nosotros tambien desde el dia que lo oimos, no cesamos de orar por vosotros, y de pedir que seais llenos del conocimiento de su voluntad, en toda sabiduría é inteligencia espiritual: para que andeis dignos de Dios, agradándole en todo: fructificando en toda buena obra, y creciendo en la ciencia de Dios: siendo confortados en toda virtud segun el poder de su gloria, en toda paciencia y longanimitad con gozo, dando gracias á Dios Padre, que nos hizo dignos de participar la suerte de los Santos en luz.

El Evangelio. S. Math. ix. 18.

DICIENDOLES él estas cosas, he aquí un príncipe se llegó á él, y le adoró, diciéndole: Señor, ahora acaba de morir mi hija: mas ven, pon tu mano sobre ella, y vivirá. Y levantándose Jesús, le fué siguiendo con sus discípulos. Y he aquí una muger, que padecía fluxo de sangre doce años habia, y llegándose por detras, tocó la orla de su vestido. Porque decia dentro de sí: Si tocare tan solamente su vestido, seré sana. Y volviéndose Jesús, y viendola, dixo: Tén confianza, hija, tu fé te ha sanado. Y quedó sana la muger desde aquella hora. Y quando vino Jesús á la casa de aquel Príncipe,

τοὺς αὐλητάς, καὶ τὸν ὄχλον θορυβοῦμενον, λέγει αὐτοῖς· ἀναχωρεῖτε· οὐ γὰρ ἀπὶ θανε τὸ κοράσιον, ἀλλὰ καθεῖδαι. Καὶ κατεγέλων αὐτοῦ. "Οτε δὲ ἐξεβλήθη ὁ ὄχλος, εἰσελθὼν ἐκράτησε τῆς χειρὸς αὐτῆς· καὶ ἠγέρθη τὸ κοράσιον. Καὶ ἐξηλθεν ἡ φήμη αὕτη εἰς ὅλην τὴν γῆν ἐκείνην.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΚΕ'. ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

Συναπτή.

ΠΑΡΟΞΥΝΟΝ. ἱκετεύομεν. Κύριε, τὰ τῶν πιστῶν σου βουλήματα, ἵνα τοὺς τῶν ἀγαθῶν ἔργων καρποὺς εὐπρόως ἐκφέρουντες, εὖ-πορον παρά σου κομιζώμεται μισθόν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

'Επιστολή. 'Ιερε. κγ'. ε'.

ΙΔΟΥ ἡμέραι ἔρχονται, λέγει Κύριος, καὶ ἀναστήσω τῷ Δαυὶδ βλῆσθημα δίκαιον, καὶ βασιλεύσει βασιλεὺς, καὶ συνήσει, καὶ ποιήσει κρίμα καὶ δικαιοσύνην ἐπὶ τῆς γῆς. Ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ σωθήσεται Ἰούδας, καὶ Ἰσραὴλ κατασκηνώσει πεποιθώς, καὶ τοῦτο τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ὁ καλέσει **ΚΥΡΙΟΣ, ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ ΗΜΩΝ.** Διατοῦτο ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται, λέγει Κύριος, καὶ οὐκ ἔρουσιν ἐτι. Ζῇ Κύριος, ὃς ἀνήγαγε τὸν οἶκον Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἀλλὰ, Ζῇ Κύριος, ὃς συνήγαγε πᾶν τὸ σπέρμα Ἰσραὴλ ἀπὸ γῆς Βορρᾶ, καὶ ἀπὸ πασῶν τῶν χωρῶν. οὐ ἔωσεν αὐτοὺς ἐκεῖ, καὶ ἀπεκατέστησεν αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν αὐτῶν.

Εὐαγγέλιον. 'Ιωάν. σ'. ε'.

ΕΠΑΡΑΣ οὖν ὁ Ἰησοῦς τοὺς ὀφθαλμοὺς, καὶ θασάμενος ὅτι πολὺς ὄχλος ἔρχεται πρὸς

set tibicines, et turbam tumultuantem, dicebat: Recedite: non est enim mortua puella, sed dormit. Et deridebant eum. Et cum ejecta esset turba, intravit, et tenuit manum ejus; et surrexit puella. Et exiit fama hæc in universam terram illam.

DOMINICA VIGESIMA QUINTA POST TRINITATEM.

Collecta.

EXCITA, quæsumus, Domine, tuorum fidelium voluntates; ut, uberes bonorum operum fructus ferentes, uberem a te mercedem consequantur, per Jesum Christum, Dominum nostrum, Amen.

Pro Epistola. Jer. xxiii. 5.

ECCE, dies veniunt; (dicit Dominus) et suscitabo David germen justum: et regnabit rex; et sapiens erit; et faciet judicium et justitiam in terra. In diebus illis salvabitur Juda, et Israel habitabit confidenter. Et hoc est nomen, quod vocabunt eum, Dominus justus noster. Propter hoc, ecce, dies veniunt: (dicit Dominus) et non dicent ultra, Vivit Dominus, qui eduxit filios Israel de terra Ægypti: sed Vivit Dominus, qui eduxit et adduxit semen domus Israel de Terra Aquilonis, et de cunctis terris, ad quas ejeceram eos illic; et habitabunt in terra sua.

Evangelium. S. Joan. vi. 5.

CUM sublevasset ergo oculos Jesus, et vidisset quia multitudo magna venit ad eum,

ἄρχοντας, καὶ ἰδὼν τοὺς μυρολογίδας καὶ τὸν λαὸν θορυβοῦμενον, τοὺς λέγει· Ἀναχωρεῖτε, ἐπειδὴ δὲν ἀπέθανε τὸ κοράσιον, ἀλλὰ κοιμάται. Καὶ τὸν ἐκαταγέλων. "Οτε δὲ ἐκβῆκεν ὁ ὄχλος, αὐτὸς ἐμβὰς ἐκράτησε τὴν χεῖρὶν τῆς καὶ ἀνέστη τὸ κοράσιον. Καὶ ἐκρήκεν ἡ φήμη αὕτη εἰς ὅλην ἐκείνην τὴν γῆν.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΚΕ'. ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

Συναπτή.

ΕΜΨΥΧΩΣΟΝ Κύριε, κοινωτοτρόπως τὰ βουλήματα τῶν πιστῶν σου. ὥπως καρποφορήντες παμπόλλὰ καὶ ἀγαθὰ ἔργα, ἀπολάβωσιν ἀπὸ σου μεγάλην τὴν πληροίαν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

'Επιστολή. 'Ιερε. κγ'. ε'.

ΙΔΟΥ αἱ ἡμέραι ἔρχονται, λέγει ὁ Κύριος, καὶ θέλω ἀναστήσειν τὸν Δαυὶδ δίκαιον βλασόν, ὁ ὁποῖος θέλει βασιλεύσειν ὡς βασιλεὺς, καὶ εὐτυχήσει, καὶ κρίνει, καὶ δικαιοῦσι ἐπὶ τῆς γῆς. Ἐν ταῖς ἡμέραις του θέλει σωθῆν ὁ Ἰούδας, καὶ ὁ Ἰσραὴλ θέλει κατοικήσειν ἀφ' ὧς καὶ τοῦτο θέλει εἶναι τὸ ὄνομα του, ὁ **ΚΥΡΙΟΣ ΤΟ ΔΙΚΑΙΟΝ ΜΑΣ.** Διατοῦτο, ἰδοὺ αἱ ἡμέραι ἔρχονται, λέγει ὁ Κύριος, ἐν ταῖς ὁποῖαις, δὲν θέλει πλέον λεγθῆν, ὁ Κύριος ζῇ. ὁ ἐξελεσθῆς τοὺς υἱοὺς τῶν Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου· ἀλλὰ ὁ Κύριος ζῇ ὁ ἐξελεσθῆς καὶ ὁδηγήσας τὸ σπέρμα τοῦ οἴκου Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Βορρᾶς καὶ ἐκ πάσης γῆς ἐκ τῆς ὁποίας τοὺς εἶχα διώξας, καὶ θελωσι κατοικήσειν ἐν τῇ ἐαυτῶν γῇ.

Εὐαγγέλιον. 'Ιωάν. σ'. ε'.

ΣΗΚΩΣΑΣ λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς τοὺς ὀφθαλμοὺς, καὶ βλέπων, ὅτι πολὺς ὄχλος ἔρχεται πρὸς

cuore, figliuola: la tua fede t'ha salvata. E da quell' ora la donna fu liberata. E, quando Gesù fu venuto in casa del Capo della sinagoga, ed ebbe veduti i sonatori, e la moltitudine che romoreggiava: Disse loro, Ritraetevi: perciocché la fanciulla non è morta, ma dorme. Ed essi si ridevano di lui. Ma, quando la moltitudine fu messa fuori, egli entrò, e prese la fanciulla per la mano, ed ella si destò. E la fama di ciò andò per tutto quel paese.

LA DOMENICA VENTESIMA QUINTA DOPO LA TRINITA.

La Collecta.

SUSCITA in tal modo, o Signore, i cuori del tuo popolo fedele che, producendo loro abbondantemente i frutti di buone opere, siano da te copiosamente rimunerati, per Gesù Cristo, nostro Signore. Amen.

L' Epistola. Gerem. xxiii. 5.

ECCO, i giorni vengono, dice il Signore. ch' io farò sorgere a David un Germoglio giusto; il quale regnerà da re, e prospererà, e farà giudicio, e giustizia nella terra. A' suoi di Giuda sarà salvato, ed Israel abiterà in sicurtà: e questo sarà il suo Nome, del quale sarà chiamato, **IL SIGNORE NOSTRA GIUSTIZIA.** Perciò, ecco, i giorni vengono, dice il Signore, che non si dira più, il Signore vive che, ha tratti i figliuoli d' Israel fuor del paese d' Egitto. Ma, il Signore vive, che ha tratta, e condotta la progenie della casa d' Israel fuor del paese di Settentrione, e di tutti i paesi dove io gli avea scacciati: ed essi abiteranno nella lor terra.

L' Evangelo. S. Giov. vi. 5.

GESU adunque, alzati gli occhi, e vedendo che gran moltitudine veniva a lui,

saw the minstrels and the people making a noise, he said unto them, Give place; for the maid is not dead, but sleepeth. And they laughed him to scorn. But when the people were put forth, he went in, and took her by the hand, and the maid arose. And the fame hereof went abroad into all that land.

THE FIVE AND TWENTIETH SUNDAY AFTER TRINITY.

The Collect.

STIR up, we beseech thee, O Lord, the wills of thy faithful people; that they, plentifully bringing forth the fruit of good works, may of thee be plentifully rewarded; through Jesus Christ our Lord. *Amen.*

For the Epistle. Jer. xxiii. 5.

BEHOLD, the days come, saith the Lord, that I will raise unto David a righteous Branch, and a King shall reign, and prosper, and shall execute judgement and justice in the earth. In his days Judah shall be saved, and Israel shall dwell safely: and this is his Name whereby he shall be called, **THE LORD OUR RIGHTEOUSNESS.** Therefore behold, the days come, saith the Lord, that they shall no more say, The Lord liveth, which brought up the children of Israel out of the land of Egypt; but, The Lord liveth, which brought up, and which led the seed of the house of Israel out of the north-country, and from all countries whither I had driven them; and they shall dwell in their own land.

und sah die Pfeifer und das Getümmel des Volks, sprach er zu ihnen: Weichet, denn das Wägglein ist nicht todt, sondern es schläft. Und sie verlachten ihn. Als aber das Volk ausgetrieben war, gieng er hinein, und ergriff sie bey der Hand; da stand das Wägglein auf. Und dieß Gerücht erscholl in dasselbige ganze Land.

Am fünf und zwanzigsten Sonntage nach Trinitatis.

Die Collecte.

Wir bitten dich, o Herr, erwecke und stärke den Willen deines gläubigen Volks, daß es recht viele Früchte guter Werke bringen und von dir reichlich belohnt werden möge, durch Jesum Christum, unsern Herrn. Amen.

Die Epistel Jerem. 23, 5—8.

Siehe, es kommt die Zeit, spricht der Herr, daß ich dem David ein gerechtes Gewächs erwecken wird, und soll ein König seyn, der wohl regieren wird, und Recht und Gerechtigkeit auf Erden anrichten. Zu desselbigen Zeit soll Juda geholfen werden, und Israel sicher wohnen. Und dieß wird sein Name seyn, daß man ihn nennen wird: Herr, der unsere Gerechtigkeit ist. Darum siehe, es wird die Zeit kommen, spricht der Herr, daß man nicht mehr sagen wird: So wahr der Herr lebt, der die Kinder Israel aus Egyptenland geführt hat, sondern: So wahr der Herr lebt, der den Saamen des Hauses Israel hat heraus geführt, und gebracht aus dem Lande der Mitternacht, und aus allen Ländern, dahin ich sie verstreut hatte, daß sie in ihrem Lande wohnen sollen.

seigneur, et qu'il eut vu les joueurs d'instrumens, et une troupe de gens qui faisoient un grand bruit, il leur dit: retirez-vous; car la jeune fille n'est pas morte, mais elle dort. Et ils se moquoient de lui. Après donc qu'on eut fait sortir toute cette troupe, il entra, et prit la main de la jeune fille, et elle se leva. Et le bruit s'en répandit par tout ce pays-là.

LE VINGT-CINQUIEME DIMANCHE APRES LA TRINITE.

La Collecte.

VEUILLES, ô notre bon Dieu, toucher tellement le cœur de tes fidèles, que portant abondamment les fruits de toutes sortes de bonnes œuvres, ils en obtiennent une abondante rétribution, par Jésus-Christ notre Seigneur. *Amen.*

Pour l'Épître, Jér. xxiii. 5.

VOICI, les jours viennent, dit l'Eternel, que je ferai lever à David un germe juste, qui régnera comme roi: il prospérera, et exercera jugement et justice sur la terre. En ses jours Juda sera sauvé, et Israël habitera en assurance: et c'est ici le nom duquel on l'appellera, l'Eternel notre justice. C'est pourquoi, voici, les jours viennent, dit l'Eternel, qu'on ne dira plus: l'Eternel est vivant, qui a fait remonter les enfans d'Israel du pays d'Egypte: mais l'Eternel est vivant, qui a fait remonter, et qui a ramené la postérité de la maison d'Israel, du pays de divers Paquilon, et de tous les pays auxquels je les avois chassés; et ils habiteront en leur terre.

y vió los tañedores de flautas, y una tropa de gente, que hacia ruido, dixo: Retiraos: pues la muchacha no es muerta, sino que duerme. Y se mofaban de él. Y quando fué echada fuera la gente, entró: y la tomó por la mano. Y se levantó la muchacha. Y corrió esta fama por toda aquella tierra.

LA VIGESIMAQUINTA DOMINICA DESPUES DE LA TRINIDAD.

La Colecta.

MUEVE, O Señor, de tal manera el corazón de tus fieles, que fructificando abundantemente en buenas obras, reciban de tí abundante premio; mediante Jesu-Christo nuestro Señor. *Amen.*

Por la Epistola. Jerem. xxiii. 5.

MIRAD que vienen los dias, dice el Señor; y levantará para David un pimpollo justo; y reynará Rey, que será sabio; y hará el juicio y la justicia en la tierra. En aquellos dias se salvará Judá, é Israel habitará con fiadamente; y este es el nombre, que le llamarán, el Señor nuestro justo. Por esto he aquí que vienen dias, dice el Señor, y no dirán ya mas: Vive el Señor, que sacó á los hijos de Israel de la tierra de Egipto: Sino: Vive el Señor, que sacó, y traxo el linage de la casa de Israel de tierra del Norte, y de todas las tierras, á las quales los habia yo echado allá; y habitarán en su tierra.

αὐτὸν, λέγει πρὸς τὸν Φίλιππον. Πόθεν ἀγοράσωμεν ἄρτους, ἵνα φάγωσιν οὗτοι; (τοῦτο δὲ ἔλεγε περὶ αὐτὸν αὐτὸς γὰρ ᾗδει τί ἐμελλε ποιεῖν.) Ἀπεκρίθη αὐτῷ Φίλιππος· Διακοσίων δηναρίων ἄρτοι οὐκ ἄρκουσιν αὐτοῖς, ἵνα ἕκαστος αὐτῶν βραχὺ τί λάβῃ. Λέγει αὐτῷ εἰς ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς Σίμωνος Πέτρου· ἔστι παιδάριον ἔν ᾧδε, ὃ ἔχει πέντε ἄρτους κριθίνους, καὶ δύο ὀψῖρια· ἅλλα ταῦτα τί ἐστὶν εἰς τοσούτους; εἶπε δὲ ὁ Ἰησοῦς· Ποιήσατε τοὺς ἀνθρώπους ἀναπεσεῖν. Ἦν δὲ χόρτος πολὺς ἐν τῷ τόπῳ. Ἀνέπεσον οὖν οἱ ἄνδρες τὸν ἀριθμὸν ὥσπερ πεντακισχίλιοι. Ἐλαβε δὲ τοὺς ἄρτους ὁ Ἰησοῦς, καὶ εὐχαριστήσας, διέδωκε τοῖς μαθηταῖς, οἱ δὲ μαθεῖν τοῖς ἀνακειμένοις· ὁμοίως καὶ ἐκ τῶν ὀψαριῶν ὅσον ἤθελον. Ὡς δὲ ἐνεπλήσθησαν, λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· Συναγάγετε τὰ περισσεύσαντα κλάσματα, ἵνα μὴ τὰ ἀπόληται. Συνήγαγον οὖν, καὶ ἐγένευσαν δώδεκα κοφίνους κλασμάτων ἐκ τῶν πέντε ἄρτων τῶν κριθίνων, ἃ ἐπερίσσευσεν τοῖς βεβρωκόσι. Οἱ οὖν ἄνθρωποι, ἰδόντες ὃ ἐποίησε σημεῖον ὁ Ἰησοῦς, ἔλεγον· Ὅτι οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ προφῆτης ὁ ἐρχόμενος εἰς τὸν κόσμον.

Εἰ πλείους ἔτι Κυριακαὶ εἰσι πρὸ Κυριακῆς τῆς Παρουσίας, ἡ Λειτουργία τινῶν τῶν Κυριακῶν μετὰ τὰ Ἐπιφάνια παραλειφθεῖσων, εἰς τὴν ἀναπλήρωσιν ἀναληφθήσεται τῶν ἐνθάδε λειπουσῶν. Εἰ δὲ ἐλάττους, ἀφεθείη ἂν τὸ περισσεῦον· μόνον δὲ προνοεῖσθω, ἵνα τελευταία αὕτη Συναπτή, Ἐπιστολὴ τε καὶ Εὐαγγέλιον αἱ λεχθήσονται ἐν τῇ ἐγγυτάτῳ πρὸ τῆς Παρουσίας Κυριακῇ.

dixit ad Philippum: Unde ememus panes, ut manducet hi? Hoc autem dicebat, tenens eum. Ipse enim sciebat, quid esset factur. Respondit ei Philippus: Ducentorum denariorum panes non sufficient eis, ut unusquisque modicum quod accipiat. Dicit ei unus ex discipulis ejus, Andreas, frater Simonis Petri: Est puer unus hic, qui habet quinque panes hordeaceos, et duos pisces: sed hæc quid sunt inter tantos? Dixit ergo Jesus: Facite homines discumbere. Erat autem fœnum multum in loco. Discubuerunt ergo viri, numero quasi quinque millia. Accipit ergo Jesus panes; et, cum gratias egisset, distribuit discumbentibus; similiter et ex piscibus, quantum volebant. Ut autem impleti sunt, dixit discipulis suis: Colligite, quæ superaverunt fragmenta, ne pereant. Collegerunt ergo, et impleverunt duodecim cophinos fragmentorum ex quinque panibus hordeaceis, quæ superfuerunt his qui manducaverant. Illi ergo homines, cum vidissent quod Jesus fecerat signum, dicebant, quia Hic est vere propheta, qui venturus est in mundum.

Si, ante Dominicam Adventus, plures fuerint Dominica quam quæ supra enumeratæ sunt, Collecta, Epistola, et Evangelium, earum Dominicarum quæ post Epiphaniam omisæ erant, recitabuntur iis Dominicis quæ hic supererunt: si pauciores extiterint, cætera omitterentur: modo hæc ultima Collecta, Epistola, et Evangelium, semper usurpentur Dominica proxima ante Adventum.

αὐτὸν, λέγει πρὸς τὸν Φίλιππον. Πόθεν ἀγοράσωμεν ψωμίαι, ἵνα φάγωσιν οὗτοι; (Τοῦτο δὲ ἔλεγε δοκιμαζὼν τὸν· ἐπεὶ αὐτὸς ἐγνώριζε τί ἐμελλε ἵνα κάμῃ.) Τοῦ ἀπεκρίθη Φίλιππος· Διακόσια δηνάρια δέν τοὺς φθάνουσιν, ἵνα ἕκαστος ἀπ' αὐτῶν λάβῃ τι ὀλίγον. Τὸν λέγει ἓνας τῶν μαθητῶν του, Ἀνδρέας, ὁ Ἀδελφὸς Σίμωνος Πέτρου. Εὐρίσκειται ἐδῶ ἓνα παιδάριον τὸ ὁποῖον ἔχει πέντε ψωμίαι κριθίνα, καὶ δύο ὀψῖρια· ἅλλα τί ταῦτα εἰς τοσούτους; Εἶπε δὲ ὁ Ἰησοῦς· Κάμετε τοὺς ἀνθρώπους ἵνα καθίσωσιν. Ἦτο δὲ χόρτος πολὺς εἰς τὸν τόπον. Ἐκάθισον λοιπὸν οἱ ἄνθρωποι ὄντες ἕως πέντε χιλιάδες τὸν ἀριθμὸν. Ἐλαβε δὲ τοὺς ἄρτους ὁ Ἰησοῦς, καὶ εὐχαριστήσας, τοὺς ἐδιαμοίρασεν εἰς τοὺς μαθητὰς, οἱ δὲ μαθεῖν τοῖς καθεζομένοις. Ὅμοιος δὲ καὶ ἀπὸ τῶν ὀψαριῶν, ὅσον ἤθελον. Ὡς δὲ ἐχόρτασαν, λέγει πρὸς τοὺς μαθητὰς του. Συνάγετε τὰ περισσεύσαντα κομμάτια ἵνα μὴ τίποτε χαθῇ. Ἐσίναζον λοιπὸν, καὶ ἐγένευσαν δώδεκα κοφίνους κομματίων ἀπὸ τῶν πέντε ἄρτων τῶν κριθίνων, τὰ ὅποια ἐπερίσσευσαν τῶν ὅσων ἔφαγον. Οἱ ἄνθρωποι λοιπὸν, ἰδόντες ὁποῖον ἔκαμε σημεῖον ὁ Ἰησοῦς, ἔλεγον· Ὅτι οὗτός ἐστὶν ἀληθῶς ὁ προφῆτης, ὁ ἐρχόμενος εἰς τὸν κόσμον.

Εἰς εἶναι περισσότεροι Κυριακαὶ πρὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Σαρανταμέρου, λαμβίνονται εἰς ἀναπλήρωσιν ἡ Λειτουργία τινῶν Κυριακῶν, ἀπὸ τὰς μετὰ τὰ ἐπιφάνια παραλειφθεῖσας. Καὶ εἰς ὀλιγοτέρας, τὸ περισσεῦον, ἀφίνεται· ἡ τελευταία ὅμως Συναπτή, Ἐπιστολὴ, καὶ Εὐαγγέλιον, ἀσπαραζομένη πάντοτε τὴν πρὸ τῆς Σαρανταμέρου Κυριακῇ.

disse a Filippo, Onde comperemo noi del pane, per dar mangiare a costoro? (Or diceva questo, per provarlo: perciocchè egli sapeva quel ch'era per fare) Filippo gli rispose, Del pane per dugento denari non basterebbe loro, perchè ciascuno d'essi non prendesse pure un poco. Andrea, fratello di Simon Pietro, l'uno de' suoi discepoli, gli disse, V'è qui un fanciullo, c'ha cinque pani d'orzo, e due pescetti: ma, che cosa s'è ciò per tanti? E Gesù disse, Fate che gli uomini s'asettino. Or v'era in quel luogo erba assai. La gente adunque s'asettò, ed erano in numero d'intorno a cinquemila. E Gesù prese i pani: e, rendute grazie, gli distribui a' discepoli, ed i discepoli alla gente assettata: il simigliante fece de' pesci, quanto ne volevano. E, dopo che furono saziati, Gesù disse a' suoi discepoli, Raccolgete i pezzi avanzati, che nulla se ne perda. Essi adunque gli raccolsero, ed empiérono dodici corbelli di pezzi di que' cinque pani d'orzo, ch' erano avanzati a coloro c'aveano mangiato. Laonde la gente, avendo veduto 'l miracolo che Gesù avea fatto, disse, Certo costui è il Profeta, che dee venire al mondo.

[Se vi saranno più domeniche avanti la domenica d'Avvento, l'ufficio d'alcune delle quelle domeniche che furono tralasciate dopo l'Epiphania, sarà usato per supplire a quelle che mancano qui. E se saranno meno, quel che ven'avanza, può esser benissimo omissso; ma però quest'ultima Collecta, Epistola ed Evangelio saranno sempre adoperate nella domenica prossima innanzi l'Avvento.]

The Gospel. St. John vi. 5.

WHEN Jesus then lift up his eyes, and saw a great company come unto him, he saith unto Philip, Whence shall we buy bread that these may eat? (And this he said to prove him; for he himself knew what he would do.) Philip answered him, Two hundred pennyworth of bread is not sufficient for them, that every one of them may take a little. One of his disciples, Andrew, Simon Peter's brother, saith unto him, There is a lad here, which hath five barley-loaves, and two small fishes; but what are they among so many? And Jesus said, Make the men sit down. Now there was much grass in the place. So the men sat down, in number about five thousand. And Jesus took the loaves, and, when he had given thanks, he distributed to the disciples, and the disciples to them that were set down, and likewise of the fishes, as much as they would. When they were filled, he said unto his disciples, Gather up the fragments that remain, that nothing be lost. Therefore they gathered them together, and filled twelve baskets with the fragments of the five barley-loaves, which remained over and above unto them that had eaten. Then those men, when they had seen the miracle that Jesus did, said, This is of a truth that Prophet that should come into the world.

If there be any more Sundays before Advent-Sunday, the Service of some of those Sundays that were omitted after the Epiphany shall be taken in to supply so many as are here wanting. And if there be fewer, the overplus may be omitted: Provided that

Das Evangelium. Joh. 6, 5—14.

Da hob Jesus seine Augen auf, und siehet, daß viel Volks zu ihm kommt, und spricht zu Philippo: Wo kaufen wir Brodt, daß diese essen? (Das sagte er aber ihn zu versuchen, denn er wußte wohl, was er thun wollte.) Philippus antwortete ihm: Zwey hundert Pfenning werth Brodts ist nicht genug unter sie, daß ein jeglicher unter ihnen ein wenig nehme. Spricht zu ihm einer seiner Jünger, Andreas, der Bruder Simonis Petri: Es ist ein Knabe hier, der hat fünf Gerstenbrodte, und zwey Fische; aber was ist das unter so viele? Jesus aber sprach: Schaffet, daß sich das Volk lagere. Es war aber viel Gras an dem Orte. Da lagerten sich bey fünf tausend Mann. Jesus aber nahm die Brodte, dankte, und gab sie den Jüngern, die Jünger aber denen, die sich gelagert hatten; dabeßelben gleichen auch von den Fischen, wie viel er wollte. Da sie aber satt waren, sprach er zu seinen Jüngern: Sammelt die übrigen Broden, daß nichts umkomme. Da sammelten sie, und füllten zwölf Körbe mit Broden, von den fünf Gersten-Brodten, die überblieben denen, die gespeiset worden. Da nun die Menschen das Zeichen sahen, das Jesus that, sprachen sie: Das ist wahrlich der Prophet, der in die Welt kommen soll.

Treten noch mehrere Sonntage vor dem Advent ein, so sollen die Collecten, Episteln und Evangelien derjenigen Sonntage, die nach Epiphonias ausgefallen sind, zur Ersetzung der hier fehlenden benutzt werden. Sind aber weniger Sonntage nach Trinitatis, so mögen die für die übrigen bestimm-

L'Evangile, St. Jean vi. 5.

JESUS ayant levé les yeux, et voyant que de grandes troupes venoient à lui, dit à Philippe: d'où achèterons-nous des pains, afin que ceux-ci aient à manger? (Or il disoit cela pour l'éprouver; car il savoit bien ce qu'il devoit faire.) Philippe lui répondit: quand nous aurions pour deux cents deniers de pain, cela ne leur suffiroit pas, quoique chacun d'eux n'en prit que tant soit peu. Et l'un de ses disciples, savoir, André, frère de Simon Pierre, lui dit: il y a ici un petit garçon qui a cinq pains d'orge, et deux poissons; mais qu'est-ce que cela pour tant de gens? Alors Jésus dit: faites asseoir les gens. (Or il y avoit beaucoup d'herbe en ce lieu-là.) Les gens donc s'assirent au nombre d'environ cinq mille. Et Jésus prit les pains, et après avoir rendu grâces, il les distribua aux disciples, et les disciples à ceux qui étoient assis; et pareillement des poissons, autant qu'ils en vouloient. Et après qu'ils furent rassasiés, il dit à ses disciples: amassez les pièces qui sont de reste, afin que rien ne soit perdu. Ils les amassèrent donc, et ils remplirent douze corbeilles des pièces des cinq pains d'orge qui étoient demeurées de reste à ceux qui en avoient mangé. Or ces gens ayant vu le miracle que Jésus avoit fait, disoient: celui-ci est véritablement le Prophète qui devoit venir au monde.

S'il reste des Dimanches avant le Dimanche de l'Avant, on prendra le service de quelqu'un des Dimanches qui auront été omis après l'Epiphanie pour suppléer ceux qui manquent ici. Et s'il y en a moins, on omettra le reste:

El Evangelio. S. Juan vi. 5.

Y HABIENDO alzado Jesus los ojos, y viendo que venia á él una tan gran multitud, dixo á Phelipe: ¿De dónde compraremos pan, para que coman estos? Esto decia por probarle: porque él sabia lo que habia de hacer. Phelipe le respondió: Doscientos denarios de pan no les bastan, para que cada uno tome un poco. Uno de sus discípulos, Andres hermano de Simón Pedro le dixo: Aquí hay un muchacho, que tiene cinco panes de cebada, y dos peces: ¿mas qué es esto para tanta gente? Y dixo Jesus: Haced sentar la gente. En aquel lugar habia mucho beno. Y se sentaron á comer, como en número de cinco mil hombres. Tomó pues Jesus los panes: y habiendo dado gracias, los repartió entre los que estaban sentados: y asimismo de los peces, quanto querian. Y quando se hubieron saciado, dixo á sus discípulos: Recoged los pedazos, que han sobrado, que no se pierdan. Y así recogieron, y llenaron doce canastos de pedazos de los cinco panes de cebada, que sobráron á los que habian comido. Aquellos hombres, quando vieron el milagro que habia hecho Jesus, decian: Este es verdaderamente el Propheta, que ha de venir al mundo.

Si hubiere algunas Dominicas mas antes de la Dominica de Adviento, se usaran los Oficios de algunas de las Dominicas que se omitieron despues de la Epiphania hasta llenar las que faltan. Y si fueren menos, se omitirán las

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ Θεός, ὁ τοιαύτην τῷ ἁγίῳ σου Ἀποστόλῳ Ἀνδρᾷ χάριν δωρησάμενος, ὥστε παραχρῆμα τῇ κλήσει τοῦ 'Υιοῦ σου 'Ιησοῦ Χριστοῦ προθύμως ὑπακούσαι, καὶ ἀμελητῇ ἀκολουθῆσαι αὐτῷ· Δὸς πᾶσιν ἡμῖν, ἵνα ὑπὸ τοῦ λόγου σου κεκλημένοι εὐθὺς ἐπιδῶμεν ἑαυτοὺς εἰς τὸ ευπειθῶς ἐπιτελεῖν τὰς ἀγίας σου ἐντολάς, διὰ τοῦ αὐτοῦ 'Ιησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

'Επιστολή. Ῥωμ. ι'. θ'

ΟΤΙ ἐὰν ὁμολογήσῃς ἐν τῷ στόματί σου Κύριον Ἰησοῦν, καὶ πιστεύσῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου ὅτι ὁ Θεὸς αὐτὸν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν, σωθήσῃ. Καρδίᾳ γὰρ πιστεύεται εἰς δικαιοσύνην, στόματι δὲ ὁμολογεῖται εἰς σωτηρίαν. Λέγει γὰρ ἡ γραφή· Πᾶς ὁ πιστεύων ἐπ' αὐτῷ, οὐ κατασχυνθήσεται. Οὐ γάρ ἐστι διαστολή Ἰουδαίου τε καὶ Ἑλλήνου· ὁ γὰρ αὐτὸς Κύριος πάντων, πλουτῶν εἰς πάντας τοὺς ἐπικαλουμένους αὐτόν. Πᾶς γὰρ ὃς ἂν ἐπικαλέσῃται τὸ ὄνομα Κυρίου, σωθήσεται. Πῶς οὖν ἐπικαλέσονται εἰς ὃν οὐκ ἐπίστευσαν; πῶς δὲ πιστεύουσιν οὐ οὐκ ἤκουσαν; πῶς δὲ ἀκούσονται χωρὶς κηρύσσοντος; πῶς δὲ κηρύξουσιν, εἴην μὴ ὑποσταλῶσι; καθὼς γέγραπται· Ὡς ὥραίοι οἱ πόδες τῶν εὐαγγελιζομένων εἰρήνην, τῶν εὐαγγελιζομένων τὰ ἀγαθὰ. Ἀλλ' οὐ πάντες ὑπήκουσαν τῷ εὐαγγελίῳ. Ἡσαΐας γὰρ λέγει· Κύριε, τίς ἐπίστευσε τῇ ἀκοῇ ἡμῶν; ἀρα ἡ πίστις ἐξ ἀκοῆς· ἢ δὲ ἀκοὴ διὰ ῥήματος Θεοῦ. Ἀλλὰ

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ Θεός, ὁ δωρησάμενος τῷ ἁγίῳ σου Ἀποστόλῳ Ἀνδρῶν τὴν χάριν, ὥστε προσκαλεσάμενος ὑπο τοῦ υἱοῦ σου Ἰησοῦ Χριστοῦ, εὐθὺς ὑπήκουσε, καὶ τὴν ἡκολούθησε, δὸς λοιπὸν τὴν χάριν καὶ πάντων ἡμῶν ὅπως καλεσθέντες ἀπὸ τὸν ἁγίον λόγον, εἴμεθα ἑτοιμοὶ νὰ ὑπακούσωμεν τὰς ἀγίας σου προσταγὰς διὰ τοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

'Επιστολή. Ῥωμ. ι'. θ'.

ΟΤΙ ἐὰν ὁμολογήσῃς μετὰ τὸ στόμα σου Κύριον τὸν Ἰησοῦν, καὶ πιστεύσῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου, ὅτι ὁ Θεὸς τὸν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν, θέλεις σωθῆναι. Ἐπειδὴ μετὰ τὴν καρδίαν πιστεύεται εἰς δικαιοσύνην· μετὰ τὸ στόμα ὁμολογεῖται εἰς σωτηρίαν. Ἐπειδὴ λέγει ἡ γραφή· Πᾶς ὁ πιστεύων ἐπ' αὐτῷ· δὲν θέλει πέσειν εἰς ἐντροπήν. Ἐπειδὴ δὲν εἶναι διαφορὰ ἀναμεταξύ Ἰουδαίου καὶ Ἑλλήνου. Ἐπειδὴ ὁ αὐτὸς καὶ ἴδιος εἶναι κύριος πάντων, πλουτῶν εἰς πάντας τοὺς ἐπικαλουμένους αὐτόν. Ἐπειδὴ ὅποιος καλέσει τὸ ὄνομα τοῦ κυρίου, θέλει σωθῆναι. Πῶς λοιπὸν θέλουσιν τὸν καλέσειν, οἳ μὴ πιστεύοντες εἰς αὐτόν; Καὶ πῶς θέλουσι πιστεύσειν εἰς ἐκεῖνον περὶ τοῦ οἵου δὲν ἤκουσαν; Καὶ πῶς θέλουσιν ἀκούειν, εἴην δὲν εὑρίσκηται ὁ κηρύσσων; Καὶ πῶς θέλει κηρύξειν ἐὰν μὴ σταλθῇ; Καθὼς ἐγράφη· Πᾶς ὥραίος οἱ πόδες τῶν εὐαγγελιζομένων τὴν εἰρήνην, τῶν εὐαγγελιζομένων τὰ ἀγαθὰ. Ἀλλὰ δὲν ἤκουσαν πάντες τὸ εὐαγγέλιον. Ἐπειδὴ ὁ Ἰσαΐας λέγει· Κύριε τίς ἐπίστευσεν εἰς τὴν ἀκοὴν μας. Ἀρα ἡ πίστις εἶναι ἐκ τῆς ἀκοῆς· ἢ δὲ ἀκοὴ διὰ λόγου Θεοῦ. Ἀλλὰ,

DIES SANCTI ANDREÆ.

LA FESTA DI S. ANDREA.

Collecta.

La Colletta.

OMNIPOTENS Deus! qui Sancto Andree, Apostolo tuo, dedisti, ut vocanti Filio tuo Jesu Christo statim paretet, eumque sine mora sequeretur; nobis omnibus concede, ut, per sanctum verbum tuum vocati, nosmet ipsi statim tradamus, ad sancta mandata tua omni obsequio adimplenda, per eundem Jesum Christum, Dominum nostrum. Amen.

DIO onnipotente, che hai dato al tuo santo apostolo S. Andrea una tal grazia, ch'essendo egli chiamato dal tuo figliuolo Gesù Cristo, subito gli ubbidì, e senza alcun indugio lo seguì, fa eziandio la grazia a noi tutti, ch'essendo chiamati per la tua santa parola, siamo pronti ad ubbidire a' tuoi santi comandamenti, per esso Gesù Cristo, nostro Signore. Amen.

Epistola. Rom. x. 9.

L' Epistola. Rom. x. 9.

SI confitearis in ore tuo Dominum Jesum, et in corde tuo credideris quod Deus illum excitavit a mortuis, salvus eris. Corde enim creditur ad iustitiam: ore autem confessio fit ad salutem. Dicit enim Scriptura: Omnis, qui credit in illum, non confundetur. Non enim est distinctio Judæi et Græci: nam idem Dominus omnium, dives in omnes qui invocant illum; omnis enim, qui invocaverit nomen Domini, salvus erit. Quomodo ergo invocabunt, in quem non crediderunt? Aut quomodo credent ei, quem non audierunt? Quomodo autem audient, sine prædicante? Quomodo vero prædicabunt, nisi mittantur? Sicut scriptum est: Quam speciosi pedes evangelizantium pacem, evangelizantium bonam! Sed non omnes obediunt Evangelio. Esaias enim dicit: Domine, quis credidit auditui nostro? Ergo fides ex auditu: auditus autem per verbum Christi. Sed dico, numquid non audierunt? Et quidem in omnem ter-

CHI se tu confessi con la tua bocca il Signore Gesù, e credi nel tuo cuore ch' Iddio l'ha risuscitato da' morti, sarai salvato. Conciosiasachè col cuore si creda a giustizia, e con la bocca si faccia confessione a salute. Perciochè la Scrittura dice, Chiunque crede in lui non sarà svergognato. Conciosiasachè non vi sia distinzione di Giudeo, e di Greco: perciocchè uno stesso è il Signore di tutti, ricco inverso tutti quelli che l'invocano. Imperocchè, chiunque avrà invocato il Nome del Signore sarà salvato. Come dunque invocheranno essi colui, nel quale non hanno creduto? e come crederanno in colui, del quale non hanno udito parlare? e come udiranno, se non v'è chi predichi? E come predicherà altri, se non è mandato? Siccome è scritto, Quanto sono belli i piedi di coloro ch' evangelizzano la pace, ch' evangelizzano le cose buone! Ma tutti non hanno ubbidito all' Evangelio: perciocchè Isaia dice, Signore, chi ha creduto alla nostra predicazione? La fede adunque è dall' udita, e l' udita è per la parola di Dio. Ma io dico, Non hanno egli udito

this last Collect, Epistle, and Gospel shall always be used upon the Sunday next before Advent.

pourvu qu'on dise toujours cette dernière Collecte, cette Epître, et cet Evangile, le Dimanche qui précède l'Avent.

SAINT ANDREW'S DAY.

The Collect.

ALMIGHTY God, who didst give such grace unto thy holy Apostle Saint Andrew, that he readily obeyed the calling of thy Son Jesus Christ, and followed him without delay; Grant unto us all, that we, being called by thy holy Word, may forthwith give up ourselves obediently to fulfil thy holy commandments; through the same Jesus Christ our Lord. *Amen.*

The Epistle. Rom. x. 9.

IF thou shalt confess with thy mouth the Lord Jesus, and shalt believe in thine heart that God hath raised him from the dead, thou shalt be saved. For with the heart man believeth unto righteousness, and with the mouth confession is made unto salvation. For the Scripture saith, Whosoever believeth on him shall not be ashamed. For there is no difference between the Jew and the Greek: for the same Lord over all is rich unto all that call upon him. For whosoever shall call upon the name of the Lord shall be saved. How then shall they call on him, in whom they have not believed? And how shall they believe in him, of whom they have not heard? And how shall they

ten Gebete und Vorlesungen ausgelassen werden: doch ist die vorstehende letzte Collecte, nebst der Epistel und dem Evangelio, jedesmal am nächsten Sonntage vor dem Advent zu gebrauchen.

Am Tage des heiligen Andreas.

Die Collecte.

ALLMÄCHTIGER Gott, der du deinem heiligen Apostel Andreas Gnade verliehen, daß er dem Rufe deines Sohnes, Jesu Christi, willig gehorchte und ihm unverzüglich nachfolgte! Sieh, daß wir alle, wenn dein heiliges Wort uns ruft, uns sogleich bereitwillig und gehorsam zeigen, deine heiligen Gebote zu erfüllen, durch Jesum Christum, unsern Herrn. *Amen.*

Die Epistel. Röm. 10, 9 bis Ende.

DENN so du mit deinem Munde bekennest Jesum, daß er der Herr sey, und glaubest in deinem Herzen, daß ihn Gott von den Todten auferwecket hat, so wirst du selig. Denn so man von Herzen glaubt, so wird man gerecht, und so man mit dem Munde bekennet, so wird man selig. Denn die Schrift spricht: Wer an ihn glaubt, der wird nicht zu Schanden werden. Es ist hier kein Unterschied unter Juden und Griechen; es ist aller zumal ein Herr, reich über alle, die ihn anrufen. Denn wer den Namen des Herrn wird anrufen, soll selig werden. Wie sollen sie aber anrufen, an den sie nicht glauben? Wie sollen sie aber glauben, von dem sie nichts gehört haben? Wie sollen sie aber hören ohne Prediger? wie sollen sie aber predigen wo sie nicht gesandt werden? wie denn geschrieben steht: wie lieblich

LE JOUR DE ST. ANDRE.

La Collecte.

DIEU tout-puissant, qui as fait la grâce à ton apôtre St. André d'obéir promptement à la vocation de ton Fils Jésus-Christ, et de le suivre sans délai; fais-nous aussi à tous la grâce, qu'étant appeles par ta sainte parole, nous nous portions incontinent à suivre en toute obéissance tes saints commandemens, par le même Jésus-Christ notre Seigneur. *Amen.*

L'Epître. Rom. x. 9.

SI tu confesses le Seigneur Jésus de ta bouche, et que tu croies en ton cœur que Dieu l'a ressuscité des morts, tu seras sauvé. Car de cœur on croit à justice, et de bouche on fait confession à salut. Car l'Ecriture dit: quiconque croit en lui ne sera point confus. Parce qu'il n'y a point de différence du Juif et du Grec; car il y a un même Seigneur de tous, qui est riche envers tous ceux qui l'invoquent. Car quiconque invoquera le nom du Seigneur sera sauvé. Mais comment invoqueront-ils celui en qui ils n'ont point cru? Et comment croiront-ils en celui dont ils n'ont point entendu parler? Et comment entendront-ils, s'il n'y a quelqu'un qui leur prêche? Et comment prêchera-t-on, sinon qu'il y en ait qui soient envoyés? ainsi qu'il est écrit: ô que les pieds de ceux qui annoncent la paix sont

que aquí sobren: cuidando que ésta última Collecta, Epistola, y Evangelio se usen el Domingo inmediato al Adviento.

EL DIA DE SAN ANDRES.

La Colecta.

DIOS Todo-poderoso, que por tu Gracia hiciste que tu Santo Apostol Andres obedeciese prontamente la vocacion de tu Hijo Jesu-Christo, y le siguiese sin dilacion alguna; da tambien gracia á todos nosotros, para que siendo llamados por tu santa Palabra, nos entreguemos sin tardanza á cumplir obedientemente tus santos mandamientos; mediante Jesu-Christo nuestro Señor. *Amen.*

La Epistola. Rom. x. 9.

PORQUE si confesares con tu boca al Señor Jesus, y creyeres en tu corazon, que Dios lo resucitó de entre los muertos, serás salvo. Porque de corazon se cree para justicia: mas de boca se hace la confesion para salud. Porque dice la Escritura: Todo el que cree en él, no será confundido. Porque no hay distincion de Judío y de Griego; puesto que uno mismo es el Señor de todos, rico para con todos los que le invocan. Porque todo aquel que invocare el nombre del Señor, será salvo. ¿Pues cómo invocarán á aquel, en quien no creyeron?

λέγω· Μὴ οὐκ ἤκουσαν; Μενούνγε εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν· Ἀλλὰ λέγω· Μὴ οὐκ ἔγνω Ἰσραὴλ; πρῶτος Μωσῆς λέγει· Ἐγὼ παραζηλώσω ὑμᾶς ἐπ' οὐκ ἔθνη, ἐπὶ ἔθνει ἀσυνέτῳ παροργιστὴ ὑμᾶς. Ἡσαΐας δὲ ἀποτολμᾷ, καὶ λέγει· Εὐρέθην τοῖς ἐμὲ μὴ ζητοῦσιν, ἐμφανὴς ἐγενήμην τοῖς ἐμὲ μὴ ἐπερωτῶσι. Πρὸς δὲ τὸν Ἰσραὴλ λέγει· Ὅλην τὴν ἡμέραν ἐξεπέτασα τὰς χεῖράς μου πρὸς λαὸν ἀπειθοῦντα καὶ ἀντιλέγοντα.

Εὐαγγέλιον. Ματθ. δ'. ιη'.

ΠΕΡΙΠΑΤΩΝ δὲ ὁ Ἰησοῦς παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας εἶδε δύο ἀδελφούς, Σίμωνα τὸν λεγόμενον Πέτρον, καὶ Ἀνδρέαν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, βάλλοντας ἀμφίβληστρον εἰς τὴν θάλασσαν (ἦσαν γὰρ ἁλιεῖς.) Καὶ λέγει αὐτοῖς· Δεῦτε ὑπίσω μου, καὶ ποιήσω ὑμᾶς ἁλιεῖς ἀνθρώπων. Οἱ δὲ, εὐθέως ἀφέντες τὰ δίκτυα, ἠκολούθησαν αὐτῷ. Καὶ προβάς ἐκεῖθεν, εἶδεν ἄλλους δύο ἀδελφούς, Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ἐν τῷ πλοίῳ μετὰ Ζεβεδαίου τοῦ πατρὸς αὐτῶν, καταρτίζοντας τὰ δίκτυα αὐτῶν, καὶ ἐκάλεσεν αὐτούς. Οἱ δὲ, εὐθέως ἀφέντες τὸ πλοῖον καὶ τὸν πατέρα αὐτῶν, ἠκολούθησαν αὐτῷ.

ἩΜΕΡΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΘΩΜΑ.

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ αἰώνιε Θεός, ὁ διὰ τὴν μείζω τῆς πίστεως βεβαίωσιν, τὸν ἅγιον

ram exivit sonus eorum, et in fines orbis terræ verba eorum. Sed dico, Numquid Israel non cognovit? Primus Moyses dicit: Ego ad æmulationem vos adducam in non gentem: in gentem insipientem, in iram vos mittam. Esaias autem audet, et dicit: Inventus sum a non quærentibus me: palam apparui iis, qui me non interrogabant. Ad Israel autem dicit: Tota die expandi manus meas ad populum non credentem, et contradicentem.

Evangelium. S. Matth. iv. 18.

AMBULANS Jesus juxta mare Galilææ, vidit duos fratres, Simonem (qui vocatur Petrus), et Andream fratrem ejus, mittentes rete in mare, (erant enim piscatores): et ait illis: Venite post me: et faciam vos fieri piscatores hominum. Ac illi continuo, relictis retibus, secuti sunt eum. Et procedens inde, vidit alios duos fratres, Jacobum Zebedæi, et Joannem fratrem ejus, in navi cum Zebedæo patre eorum, reficientes retia sua: et vocavit eos. Illi autem statim, relictis retibus et patre, secuti sunt eum.

DIES SANCTI THOMÆ APOSTOLI.

Collecta.

OMNIPOTENS et æternæ Deus! qui, ad majorem fidei confirmationem, Sanctum

λέγω. Μὴ καὶ δὲν ἤκουσαν; Βέβαια εἰς ὅλην τὴν γῆν ἐκβῆκεν ἡ βοή τους καὶ εἰς τὴν ἄκραν τῆς οἰκουμένης οἱ λόγοι των. Ἀλλὰ λέγω· Μὴ καὶ Ἰσραὴλ δὲν ἐγνώρισε; Πρῶτος Μωυσῆς λέγει· Ἐγὼ θέλω σὰς παρακινήσειν εἰς φθόνον δι' ἐνὸς ἔθνους τὸ ὅποιον δὲν εἶναι ἔθνος, θέλω σὰς παρακινήσειν εἰς ὕβριν μὲ ἔθνος ἀσύνετον. Ἡσαΐας δὲ τολμᾷ καὶ λέγει· Εὐρέθην ἀπ' ἐκείνων οἵτινες δὲν μὲ ἐζητοῦσαν, καὶ ἐφανερώθη ἐν εἰς τοὺς μὴ ζητοῦντάς με. Πρὸς δὲ τὸν Ἰσραὴλ λέγει· Ὅλην τὴν ἡμέραν ἀπλώσα τίς χεῖράς μου πρὸς ἀπειθοῦντα καὶ ἀντιλέγοντα λαόν.

Εὐαγγέλιον. Ματθ. δ'. ιη'.

ΠΕΡΙΠΑΤΩΝ δὲ παρὶ τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας εἶδε δύο ἀδελφούς, Σίμωνα τὸν λεγόμενον Πέτρον, καὶ Ἀνδρέαν τὸν ἀδελφὸν τῆς, ρίπτοντες δίκτυα εἰς τὴν θάλασσαν, ἐπεὶ ἦσαν ψαράδες. Καὶ τοὺς λέγει· Ἀκολουθήσατέ με, θέλω σὰς κάμειν να δικτυώσῃτε ἀνθρώπους καὶ πυρευθῆς ἐκεῖνοι ἀφίσαντες τὰ δίκτυα, τὸν ἠκολούθησαν. Καὶ παρωρῆσας, εἶδεν ἄλλους δύο ἀδελφούς, Ἰάκωβον τὸν υἱὸν τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν του, εἰς τὸ σκαφίδιον μὲ τὸν πατέρα των Ζεβεδαίου, ἐμπαλύνοντες τὰ δίκτυά τους· καὶ τοὺς ἐκάλεσε· καὶ παρευθῆς ἀφίσαντες τὸ σκαφίδιον, καὶ τὸν πατέρα τους τὸν ἠκολούθησαν.

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΘΩΜΑ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ.

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ καὶ αἰώνιε Θεέ, ὁ ὅποιος διὰ τὴν περισσοτέραν βεβαίωσιν τῆς πίστεως

Anzi, il lor suono è uscito per tutta la terra: e le lor parole fino agli estremi termini del mondo. Ma io dico, Israel non ha egli avuto alcun conoscimento? Moisé dice il primo, Io vi moverò a gelosia per una nazione che non è nazione, io vi provocherò a sdegno per una gente stolta. Ed Isaia arditamente dice, io sono stato trovato da coloro che non mi cercavano, son chiamato da coloro che non mi domandavano. Ma, intorno ad Israel, dice, Io ho tutto 'l dì stese le mani verso un popolo disubbidiente, e contradicente.

L' Evangelo. S. Matt. iv. 18.

OR Gesù, passeggiando lungo 'l mare della Galilea, vide due fratelli, Simon, detto Pietro; ed Andrea, suo fratello, i quali gittavano la rete nel mare: perciocchè erano pescatori. E disse loro, Venite dietro a me, ed io vi farò pescatori d' uomini. Ed essi, lasciate prontamente le reti, lo seguirono. Ed egli, passato più oltre, vide due altri fratelli, Iacopo, il figliuolo di Zebedeo; e Giovanni, suo fratello, in una navicella, con Zebedeo, lor padre; i quali racconciavano le lor reti: e gli chiamò. Ed essi, lasciata prestamente la navicella, e 'l padre loro, lo seguirono.

S. TOMASO L' APOSTOLO.

La Colletta.

IDDIO eterno e onnipotente, che per tanto maggior confermazione della fede, permet-

hear without a preacher? And how shall they preach, except they be sent? As it is written, How beautiful are the feet of them that preach the Gospel of peace, and bring glad tidings of good things! But they have not all obeyed the Gospel. For Esaias saith, Lord, who hath believed our report? So then faith cometh by hearing, and hearing by the Word of God. But I say, Have they not heard? Yes verily, their sound went into all the earth, and their words unto the ends of the world. But I say, Did not Israel know? First Moses saith, I will provoke you to jealousy by them that are no people, and by a foolish nation I will anger you. But Esaias is very bold, and saith, I was found of them that sought me not; I was made manifest unto them that asked not after me. But to Israel he saith, all day long I have stretched forth my hands unto a disobedient and gainsaying people.

The Gospel, St. Matth. iv. 18.

JESUS, walking by the sea of Galilee, saw two brethren, Simon called Peter, and Andrew his brother, casting a net into the sea, (for they were fishers;) and he saith unto them, Follow me; and I will make you fishers of men. And they straightway left their nets, and followed him. And going on from thence he saw other two brethren, James the son of Zebedee, and John his brother, in a ship with Zebedee their father, mending their nets; and he called them. And they immediately left the ship and their father, and followed him.

Sind die Füße derer, die den Frieden verkündigen, die das Gute verkündigen. Aber sie sind nicht alle dem Evangelio gehorsam. Denn Jesaias spricht: Herr, wer glaubt unserm Predigen? So kommt der Glaube aus der Predigt, das Predigen aber durch das Wort Gottes. Ich sage aber: Haben sie es nicht gehoret? Zwar es ist je in alle Lande ausgegangen ihr Schall, und in alle Welt ihre Worte. Ich sage aber: Hat es Israel nicht erkannt? Der erste Moses spricht: Ich will euch eifern machen über dem, das nicht mein Volk ist; und über einem unverständigen Volke will ich euch erzürnen. Jesaias aber darf wohl sagen: Ich bin erfunden von denen, die mich nicht gesucht haben, und bin erschienen denen, die nicht nach mir gefragt haben. Zu Israel aber spricht er: Den ganzen Tag hab ich meine Hände ausgestreckt zu dem Volke, das sich nicht sagen läßt, und widerspricht.

Das Evangelium. Matth. 4, 18—22.

Als nun Jesus an dem galiläischen Meere gieng, sah er zween Brüder, Simon, der da heißt Petrus, und Andreas, seinen Bruder, die warfen ihre Netze ins Meer, denn sie waren Fischer. Und er sprach zu ihnen: Folget mir nach, ich will euch zu Menschenfischern machen. Bald verließen sie ihre Netze, und folgten ihm nach. Und da er von dannen weiter gieng, sah er zween andere Brüder, Jacobum, den Sohn Zebedäi, und Johannem, seinen Bruder, im Schiffe, mit ihrem Vater Zebedäo, daß sie ihre Netze flickten; und er rief sie. Bald verließen sie das Schiff und ihren Vater, und folgten ihm nach.

beaux, les pieds, dis-je, de ceux qui annoncent de bonnes choses! Mais tous n'ont pas obéi à l'Evangile, car Esaïe dit: Seigneur, qui est-ce qui a cru à notre prédication? La foi donc est de l'ouïe; et l'ouïe par la parole de Dieu. Mais je demande: ne l'ont-ils point ouïe? Au contraire, leur son est allé par toute la terre, et leur parole jusques aux bouts du monde. Mais je demande: Israël ne l'a-t-il point connu? Moïse le premier dit: je vous provoquerai à la jalousie par celui qui n'est point peuple; je vous exciterai à la colère par une nation destituée d'intelligence. Et Esaïe s'enhardit tout-à-fait, et dit: j'ai été trouvé de ceux qui ne me cherchoient point; et je me suis clairement manifesté à ceux qui ne s'enqueroient point de moi. Mais quant à Israël, il dit: j'ai tout le jour étendu mes mains vers un peuple rebelle et contredisant.

L'Evangile, St. Matth. iv. 18.

COMME Jésus marchoit le long de la mer de Galilée, il vit deux frères, savoir, Simon, qui fut appelé Pierre, et André son frère, qui jetoient leurs filets dans la mer; car ils étoient pêcheurs. Et il leur dit: venez après moi, et je vous ferai pêcheurs d'hommes. Et ayant aussitôt quitté leurs filets, ils le suivirent. Et de là étant allé plus avant, il vit deux autres frères, Jacques fils de Zébédée, et Jean son frère, dans une nacelle avec Zébédée leur père, qui raccommoient leurs filets; et il les appela. Et ayant aussitôt quitté leur nacelle et leur père, ils le suivirent.

¿O cómo crearán á aquel, que no oyeron? ¿Y cómo oirán sin predicador? ¿Y cómo predicarán, si no fueren enviados? así como está escrito: ¡Qué hermosos los pies de los que anuncian el Evangelio de paz, de los que anuncian los bienes! Pero no todos obedecen al Evangelio. Porque isaias dice: Señor, ¿quién creyó á nuestro oído? Luego la fé es por el oído, y el oído por la palabra de Christo. Mas pregunto: ¿Qué, no han oído? Si ciertamente, pues por toda la tierra salió el sonido de ellos, y hasta los cabos de la redondez de la tierra la palabra de ellos. Mas pregunto: ¿Pues qué, Israel no lo ha conocido? Moysés dice el primero: Yo os provocaré á zelos con una que no es gente: yo os moveré á ira con una gente ignorante. Y Isaias osa decir: Fuí hallado de los que no me buscaban: claramente me descubrí á los que no preguntaban por mí. Y á Israel dice: Todo el día abrí mis manos á un pueblo incrédulo y rebelde.

El Evangelio. S. Math. iv. 18.

Yendo Jesus por la ribera de la mar de Galilea, vió dos hermanos, Simon, que es llamado Pedro, y Andres su hermano, que echaban la red en la mar, (pues eran pescadores) y les dixo: Venid en pos de mí, y haré que vosotros seais pescadores de hombres. Y ellos al instante dexadas las redes, le siguieron. Y pasando de allí, vió otros dos hermanos, Santiago de Zebedeo, y Juan su hermano, en un barco con Zebedeo su padre, que remendaban sus redes; y los llamó. Y ellos al punto dexadas las redes y el padre, le siguieron.

Ἀπόστολόν σου Θωμᾶν περὶ τῆς τοῦ Ἰωῦ ἀναστάσεως διατίξας ἑάσας Παράσχου ἡμῖν στερρῶς καὶ ἀναμφισβητήτως πιστεῦν εἰς τὸν Υἱόν σου Ἰησοῦν Χριστόν, ἵνα ἡ πίστις ἡμῶν ἐναντὶ σου αἰὲ ἀμώμητος οὕσα διατελῇ. Εἰσάκουσον ἡμῶν, Κύριε, διὰ τοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ᾧ μετὰ σοι καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἔστω πᾶσα τιμὴ καὶ δόξα, νῦν, καὶ αἰεὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Ἐφεσ. β'. ιθ'.

ΑΡΑ οὖν οὐκέτι ἔστέ ξένοι καὶ πάροικοι, ἀλλὰ συμπολίται τῶν ἁγίων καὶ οἰκεῖοι τοῦ Θεοῦ· ἔποικοδομηθέντες ἐπὶ τῷ θεμελίῳ τῶν ἀποστόλων καὶ προφητῶν, ὄντος ἀκρογωνιαίου αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ· ἐν ᾧ πᾶσα ἡ οἰκοδομὴ συναρμολογούμενη αὐξεῖ εἰς ναὸν ἅγιον ἐν Κυρίῳ· ἐν ᾧ καὶ ὑμεῖς συνοικοδομεῖσθε εἰς κατοικητήριον τοῦ Θεοῦ ἐν Πνεύματι.

Εὐαγγέλιον. Ἰωάν. κ'. κδ'.

ΘΩΜΑΣ δὲ, εἷς ἐκ τῶν δώδεκα, ὁ λεγόμενος Δίδυμος, οὐκ ἦν μετ' αὐτῶν ὅτε ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς. Ἐλέγον οὖν αὐτῷ οἱ ἄλλοι μαθηταί· Ἐωράκαμεν τὸν Κύριον. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἐάν μὴ ἴδω ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ τὸν τύπον τῶν ἥλων, καὶ βάλω τὸν δάκτυλόν μου εἰς τὸν τύπον τῶν ἥλων, καὶ βάλω τὴν χεῖρά μου εἰς τὴν πλευράν αὐτοῦ, οὐ μὴ πισ-

ᾤψας, τὸν ἅγιον Ἀπόστολόν σου Θωμᾶ, ἵνα διατίξῃ περὶ τῆς ἀνίστασεως τοῦ νιού, δὴς μας τὴν χάριν ἵνα πιστεύσωμεν οὕτω τελείως, καὶ δίχως διατάσεως εἰς τὸν Υἱόν σου Ἰησοῦν Χριστόν, ὥστε ἡ πίστις μας μείνῃ ἀμώμητος πάντοτε ἔμπροσθέν σου. Εἰσάκουσον μας, Κύριε, διὰ τοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ ὁποίου μετὰ σοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, αἰεὶ εἶναι πᾶσα τιμὴ καὶ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Ἐφεσ. β'. ιθ'.

ΑΡΑ λοιπὸν δὲν εἴσθε πλέον ξένοι καὶ πάροικοι, ἀλλὰ συμπολίται τῶν ἁγίων, καὶ οἰκεῖοι τοῦ Θεοῦ, οἰκοδομηθέντες ἐπὶ τῷ θεμελίῳ τῶν Ἀποστόλων καὶ Προφητῶν, ὧντας ὁ αὐτὸς Ἰησοῦς Χριστὸς, λίθος ἀκρογωνιαίος· ἐπὶ τὸν ὁποῖον πᾶσα οἰκοδομὴ συναρμολογούμενη αὐξάνει εἰς ναὸν ἅγιον ἐν κυρίῳ· εἰς τὸν ὁποῖον καὶ σεις κτίζεσθε εἰς κατοικητήριον τοῦ Θεοῦ ἐν πνεύματι.

Εὐαγγέλιον. Ἰωάν. κ'. κδ'.

ΘΩΜΑΣ δὲ, ἓνας ἐκ τῶν δώδεκα, ὁ λεγόμενος Δίδυμος, δὲν ἦτο μετ' αὐτοὺς ὅτε ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς· τοῦ ἔλεγον δὲ οἱ ἄλλοι μαθηταί· Εἶδομεν τὸν Κύριον. Ὁ δὲ τοὺς εἶπεν· Ἐάν μὴ ἴδω εἰς τὰς χεῖράς του τὸ σημεῖον τῶν καρφίων, καὶ βάλω τὸν δάκτυλόν μου εἰς τὸ σημεῖον τῶν καρφίων, καὶ βάλω τὴν χεῖράν μου εἰς τὴν πλευράν του, δὲν θέλω πιστεῦσιν. Καὶ μεθ'

tuum Apostolum Thomam de Filii tui resurrectione dubitare permisisti; da nobis adeo perfecte, et sine ulla dubitatione, in Filium tuum Jesum Christum credere, ut fides nostra in conspectu tuo nunquam reprehendi mereatur. Exaudi nos, Domine, per eundem Jesum Christum, cui, una tecum, et cum Spiritu Sancto, sit omnis honor et gloria nunc et semper. Amen.

Epistola. Ephes. ii. 19.

ERGO jam non estis hospites et advenæ: sed estis cives sanctorum, et domestici Dei, superædificati super fundamentum Apostolorum et Prophetarum, ipso summo angulari lapide Christo Jesu: in quo omnis ædificatio constructa crescit in templum sanctum in Domino, in quo et vos cœdificamini in habitaculum Dei in spiritu.

Evangelium. S. Joan. xx. 24.

THOMAS, unus ex duodecim, (qui dicitur Didymus) non erat cum eis, quando venit Jesus. Dixerunt ergo ei alii discipuli: Vidimus Dominum. Ille autem dixit eis: Nisi videro in manibus ejus fixuram clavorum, et mittam digitum meum in locum clavorum, et mittam manum meam in latus ejus, non credam. Et, post dies octo, ite-

testi che l' tuo santo apostolo Tomaso fosse dubbioso della risurrezione del tuo figliuolo, facci la grazia, di credere così perfettamente, e senza dubitar punto, nel tuo figliuolo Gesù Cristo, che la nostra fede non sia mai ripresa nel tuo cospetto. Esaudiscici, o Signore, per esso Gesù Cristo, a cui con te e lo Spirito santo, sia ogni onor e gloria, ora e in eterno.

L' Epistola. Efes. ii. 19.

VOI dunque non siete più forestieri, né avventicci: ma concittadini de' santi, e domestici di Dio. Essendo edificati sopra l' fondamento degli Apostoli, e de' Profeti, essendo Gesù Cristo stesso la pietra del capo del cantone. In cui tutto l' edificio ben composto cresce in Tempio santo nel Signore. Nel quale ancora voi siete insieme edificati, per essere un Tabernacolo di Dio, in l' spirito.

L' Evangelo. S. Giov. xx. 24.

OR Toma, detto Didimo, l' un de' dodici, non era con loro, quando Gesù venne. Gli altri discepoli adunque gli dissero, Noi abbiamo veduto l' Signore. Ma egli disse loro, Se io non veggio nelle sue mani il segnal de' chiodi, e se non metto il dito nel segnal de' chiodi, e la mano nel suo costato, io non lo crederò. Ed, otto giorni appresso, i discepoli erano dinuovo dentro la casa, e Toma era con loro. E Gesù venne, essendo le porte serrate, e si presentò quivi in mezzo, e disse, Pace a voi. Poi disse a Toma, Porgi quà il dito, e vedi le mie mani: porgi

The Collect.

ALMIGHTY and everliving God, who for the more confirmation of the faith didst suffer thy holy Apostle Thomas to be doubtful in thy Son's resurrection; Grant us so perfectly, and without all doubt, to believe in thy Son Jesus Christ, that our faith in thy sight may never be reproved. Hear us, O Lord, through the same Jesus Christ, to whom, with thee and the Holy Ghost, be all honour and glory, now and for evermore. *Amen.*

The Epistle. Ephes. ii. 19.

NOW therefore ye are no more strangers and foreigners, but fellow-citizens with the saints, and of the household of God; and are built upon the foundation of the Apostles and Prophets, Jesus Christ himself being the chief corner-stone: in whom all the building, fitly framed together, groweth unto an holy temple in the Lord; in whom ye also are builded together for an habitation of God, through the Spirit.

The Gospel. St. John xx. 24.

THOMAS, one of the twelve, called Didymus, was not with them when Jesus came. The other disciples therefore said unto him, We have seen the Lord. But he said unto them, Except I shall see in his hands the print of the nails, and put my finger into the print of the nails, and thrust my hand into his side, I will not believe. And after eight days again his disciples were within,

Am Tage des heiligen Thomas, des Apostels.*Die Collecte.*

Allmächtiger und ewiger Gott, der du, zu mehrerer Befestigung des Glaubens, es zuliehest, daß dein heiliger Apostel, Thomas, an der Auferstehung deines Sohnes zweifelte! Sieh, daß wir so vollkommen und ohne allen Zweifel an deinen Sohn, Jesum Christum, glauben, daß unser Glaube vor deinem Angesichte nie vermerzlich fern möge. Erhöre uns, o Herr, durch denselben Jesum Christum, dem mit dir und dem heiligen Geiste, sey Ehre und Preis, nun und in alle Ewigkeit. *Amen.*

Die Epistel. Ephes. 2, 19 bis zum Ende.

So seyd ihr nun nicht mehr Gäste und Fremdlinge, sondern Bürger mit den Heiligen, und Gottes Hausgenossen. Erbauet auf den Grund der Apostel und Propheten, da Jesus Christus der Eckstein ist. Auf welchem der ganze Bau in einandergefüget, wächst zu einem heiligen Tempel in dem Herrn, auf welchem auch ihr mit erbauet werdet, zu einer Wohnung Gottes im Geiste.

Das Evangelium. Joh. 20, 24 bis Ende.

Thomas aber, der Zwölften einer, der da heißt Zwilling, war nicht bey ihnen, da Jesus kam. Da sagten die andern Jünger zu ihm: Wir haben den Herrn gesehen. Er aber sprach zu ihnen: Es sey denn, daß ich in seinen Händen sehe die Nägelmale, und lege meinen Finger in die Nägelmale, und lege meine Hand in seine Seite, will ich es nicht glauben. Und über acht Tage waren abermal seine Jünger darinnen, und Thomas mit

La Collecte.

DIEU tout-puissant et éternel, qui as permis que Thomas, un de tes apôtres, doutât de la résurrection de ton Fils, pour avoir lieu d'en mieux confirmer la vérité; faisons la grâce de nous attacher à notre Sauveur par une foi vive, ferme, inébranlable, et qui te soit agréable. Exauce-nous, ô Dieu, par Jésus-Christ, auquel comme à toi et au Saint Esprit, soit honneur et gloire, aux siècles des siècles. *Amen.*

L'Épître, Eph. ii. 19.

VOUS n'êtes donc plus étrangers ni forains, mais concitoyens des saints, et domestiques de Dieu: étant édifiés sur le fondement des apôtres et des prophètes, et Jesus-Christ lui-même étant la maîtresse-pierre du coin, en qui tout l'édifice, posé et ajusté ensemble, se lève pour être un temple saint au Seigneur: en qui vous êtes édifiés ensemble pour être un tabernacle de Dieu en esprit.

L'Evangile, St. Jean xx. 24.

OR Thomas appelé Didyme, qui étoit l'un des douze, n'étoit point avec eux quand Jésus vint. Et les autres disciples lui dirent: nous avons vu le Seigneur. Mais il leur dit: si je ne vois les marques des clous en ses mains, et si je ne mets mon doigt où étoient les clous, et si je ne mets ma main dans son côté, je ne le croirai point. Et huit jours après, ses disciples étoient encore dans la maison, et Thomas avec eux: et

SANTO THOMAS EL APOSTOL.*La Colecta.*

DIOS Eterno y Todo poderoso, que para mayor confirmacion de la fé permitiste que tu Apostol Santo Thomas dudase de la resurreccion de tu Hijo; concedenos que creamos tan indubitable y perfectamente en el mismo tu Hijo Jesu-Christo, que nuestra fé no sea jamas reprobada en tu presencia. Oyenos, ó Señor, mediante el mismo Jesu-Christo, á quien contigo y el Santo Espiritu, sea todo honor y gloria ahora y siempre. *Amen.*

La Epistola. Ephes. ii. 19.

DE manera que ya no sois extrangeros, ni advenedizos: sino que sois Ciudadanos de los Santos y domésticos de Dios: edificados sobre el fundamento de los Apóstoles y Prophetas, en el mismo Jesu Christo, que es la principal piedra angular: en el qual todo el edificio que se ha levantado, crece para ser un templo santo en el Señor, en el qual vosotros sois tambien juntamente edificados, para morada de Dios en Espíritu.

El Evangelio. S. Juan xx. 24.

PERO Thomás uno de los doce, que se llamaba Didymo, no estaba con ellos quando vino Jesus. Y los otros discipulos le dixeron: Hemos visto al Señor. Mas él les dixo: Si no viere en sus manos la hendidura de los clavos, y metiere mi dedo en el lugar de los clavos, y metiere mi mano en su cos-

τείσω. Καὶ μεθ' ἡμέρας ὅκτω, πάλιν ἦσαν ἔσω οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ Θωμᾶς μετ' αὐτῶν. Ἐρχεται ὁ Ἰησοῦς τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον, καὶ εἶπεν· Εἰρήνη ὑμῖν. Εἰτα λέγει τῷ Θωμᾷ· Φέρε τὸν δάκτυλόν σου ὧδε, καὶ ἴδε τὰς χεῖράς μου· καὶ φέρε τὴν χεῖρά σου, καὶ βάλε εἰς τὴν πλευράν μου· καὶ μὴ γίνου ἄπιστος, ἀλλὰ πιστός. Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Θωμᾶς, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὅτι ῥακάκις με, Θωμᾶ, πεπίστευκας· μακάριοι οἱ μὴ ἰδόντες, καὶ πιστεύσαντες. Πολλὰ μὲν οὖν καὶ ἄλλα σημεῖα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς ἐνώπιον τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, ἃ οὐκ ἔστι γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ. Ταῦτα δὲ γέγραπται, ἵνα πιστεύσητε ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, καὶ ἵνα πιστεύοντες ζωὴν ἔχητε ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.

Ἡ ἘΠΙΣΤΡΟΦΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΑΥΛΟΥ.

Συναπτή.

Ο ΘΕΟΣ, ὁ διὰ τῆς τοῦ μακαρίου Ἀποστόλου τοῦ ἁγίου Παύλου κηρύξεως τὸ φῶς τοῦ Εὐαγγελίου δι' ὅλου τοῦ κόσμου ἐπιφάνας· Χάρις, δέομεθά σου, ἵνα ἡμεῖς τὴν θαυμαστὴν αὐτοῦ ἐπιστροφὴν διὰ μνήμης ἔχοντες, τὴν εὐχαριστίαν ἡμῶν δι' αὐτὴν σοὶ ἀναδείξωμεν, ἐν τῷ τῇ ἁγίᾳ διδαχῇ ὑπ' αὐτοῦ κηρυχθείᾳ ἀκολουθεῖν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Πραξ. θ'. α'.

Ο ΔΕ Σαῦλος ἔτι ἐμπνέων ἀπειλῆς καὶ φόβου εἰς τοὺς μαθητὰς τοῦ Κυρίου, προσελθὼν

rum erant discipuli ejus intus, et Thomas cum eis. Venit Jesus, januis clausis, et stetit in medio, et dixit eis: Pax vobis. Deinde dicit Thomæ: Infer digitum tuum huc, et vide manus meas; et affer manum tuam, et mitte in latus meum: et noli esse incredulus, sed fidelis. Respondit Thomas, et dixit ei: Dominus meus, et Deus meus! Dixit ei Jesus: Quia vidisti me, Thomas, credidisti: beati, qui non viderunt, et crediderunt. Multa quidem et alia signa fecit Jesus in conspectu discipulorum suorum, quæ non sunt scripta in libro hoc. Hæc autem scripta sunt, ut credatis, quia Jesus est Christus Filius Dei; et ut, credentes, vitam habeatis in nomine ejus.

CONVERSIO SANCTI PAULI.

Collecta.

DEUS! qui beati Pauli Apostoli prædicatione universum mundum Evangelii luce collustrasti; concede, quæsumus, ut, qui mirandam illius conversionem memoria recolimus, ob eam nos grati erga te animi testimonium exhibeamus, sanctam illam sequendo doctrinam, quam ipse prædicavit; per Jesum Christum, Dominum nostrum. Amen.

Pro Epistola. Act. ix. 1.

SAULUS, adhuc spirans minarum et cædis in discipulos Domini, accessit ad princi-

ἡμέρας ὅκτω, πάλιν ἦσαν μέσα οἱ μαθηταί του καὶ Θωμᾶς μετ' αὐτῶν. Ἐρχεται ὁ Ἰησοῦς διὰ τῶν θυρῶν κλεισμένων, καὶ ἐστάθη εἰς τὸ μέσον, καὶ εἶπεν· Εἰρήνη εἰς ἑσᾶς. Ἐπειτα λέγει τοῦ Θωμᾶ· Φέρε ἔδω τὸν δάκτυλόν σου, καὶ ἴδαις τὰς χεῖράς μου, καὶ φέρε τὴν χεῖράν σου, καὶ βάλε τὴν εἰς τὴν πλευράν μου· καὶ μὴ γίνῃς ἄπιστος ἀλλὰ πιστός. Ἀπεκρίθη ὁ Θωμᾶς καὶ τοῦ εἶπε· Κύριέ μου καὶ Θεέ μου. Τοῦ λέγει ὁ Ἰησοῦς· Διότι μέ εἶδας ἐπίστευσας μακάριοι οἱ μὴ ἰδόντες, καὶ πιστεύσαντες. Καὶ ἄλλα πολλὰ σημεῖα λοιπὸν ἔκαμεν ὁ Ἰησοῦς ομφροστὰ εἰς τοὺς μαθητὰς ἐστὶν, τὰ ὅποια δὲν εἶναι γραμμένα εἰς τὸ βιβλίον ἐτοῦτο· καὶ ἐτοῦτα ἐγράφηκαν, διὰ νὰ πιστεύσετε, ὅτι ὁ Ἰησοῦς εἶναι ὁ Χριστὸς ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, καὶ διὰ νὰ ἔχετε ζωὴν αἰώνιον πιστεύοντες εἰς τὸ ὄνομά του.

Ἡ ἘΠΙΣΤΡΟΦΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΑΥΛΟΥ.

Συναπτή.

ΘΕΕ, ὁ διὰ τὴν κήρυξιν τοῦ εὐλογημένου Ἀποστόλου σου ἁγίου Παύλου, ποιήσας νὰ φέγῃ τὸ φῶς τῆς Εὐαγγελίου σου εἰς ὅλον τὸν κόσμον, χάρις αἰ μάς σέ παρακαλοῦμεν ὅτι ἐνθυμούμενοι τὴν θαυμασίαν του Ἐπιστροφὴν, σέ εὐχαριστήσωμεν ἀκολουθοῦντες τὸν ἅγιον λόγον τὸν ὑπ' αὐτοῦ διδαχθέντα διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Πραξ. θ'. α'.

Ο ΔΕ Σαῦλος, ἀκόμῃ πνέων φοβερισμοὺς καὶ φόβους κατὰ τῶν μαθητῶν τοῦ Κυρίου, ἐλθὼν

anche la mano, e mettila nel mio costato: e non sii incredulo, anzi credente. E Toma rispose, e gli disse, Signor mio, ed Iddio mio. Gesù gli disse, Perciò che tu hai veduto, Toma, tu hai creduto: beati coloro che non hanno veduto, ed hanno creduto. Or Gesù fece ancora, in presenza de' suoi discepoli, molti altri miracoli, i quali non sono scritti in questo libro. Ma queste cose sono scritte, acciò che voi crediate che Gesù è il Cristo, il Figliuol di Dio: acciò che, credendo, abbiate vita nel Nome suo.

LA CONVERSIONE DI S. PAOLO.

La Collecta.

Ο ΔΙΟ che per la predicazione dell' apostolo benedetto S. Paolo, hai fatto risplendere la luce del tuo Evangelio per tutto 'l mondo, concedici, ti supplichiamo, che, ricordandoci della tua maravigliosa conversione, ne rendiamo grazie a te, nel seguitar la santa dottrina ch' egli ha insegnato per Gesù Cristo, nostro Signore. Amen.

Per l' Epistola. Atti ix. i.

OR Saulo, shuffando ancora minacce, ed uccisione contr' a' discepoli del Signore,

CONVERSIO SANCTI PAULI.

and Thomas with them : then came Jesus, the doors being shut, and stood in the midst, and said, Peace be unto you. Then saith he to Thomas, Reach hither thy finger, and behold my hands; and reach hither thy hand, and thrust it into my side; and be not faithless but believing. And Thomas answered and said unto him, My Lord, and my God. Jesus saith unto him, Thomas, because thou hast seen me, thou hast believed; blessed are they that have not seen, and yet have believed. And many other signs truly did Jesus in the presence of his disciples, which are not written in this book. But these are written, that ye might believe that Jesus is the Christ, the Son of God; and that believing ye might have life through his Name.

THE CONVERSION OF SAINT PAUL.

The Collect.

O GOD, who, through the preaching of the blessed Apostle Saint Paul, hast caused the light of the Gospel to shine throughout the world; Grant, we beseech thee, that we, having his wonderful conversion in remembrance may show forth our thankfulness unto thee for the same, by following the holy doctrine which he taught; through Jesus Christ our Lord. *Amen.*

For the Epistle. Acts ix. 1.

AND Saul, yet breathing out threatenings and slaughter against the disciples of the Lord, went unto the high priest, and desired

ihnen. Kommt Jesus, da die Thüren verschlossen waren, und tritt mitten ein, und spricht: Friede sey mit euch! Darnach spricht er zu Thoma: Reiche deinen Finger her, und siehe meine Hände, und reiche deine Hand her, und lege sie in meine Seite, und sey nicht ungläubig, sondern gläubig. Thomas antwortete, und sprach zu ihm: Mein Herr, und mein Gott! Spricht Jesus zu ihm: Diemeil du mich gesehen hast, Thoma, so glaubest du. Selig sind, die nicht sehen, und doch glauben. Auch viele andere Zeichen that Jesus vor seinen Jüngern, die nicht geschrieben sind in diesem Buche. Diese aber sind geschrieben, daß ihr glaubet, Jesus sey der Christ, der Sohn Gottes, und daß ihr durch den Glauben das Leben habt in seinem Namen.

Am Tage der Befehrung des heiligen Paulus.

Die Collecte.

O Gott, der du durch die Predigt deines gesegneten Apostels Paulus das Licht des Evangeliums in der Welt hast scheinen lassen! Wir bitten dich, verleihe, daß wir, deiner runderwollten Befehrung eingedenk, dir unsere Dankbarkeit dafür durch treue Befolgung deiner heiligen Lehren beweisen mögen, durch Jesum Christum, unsern Herrn. *Amen.*

Die Epistel. Apost. Gesch. 9, 1—22.

SAULUS aber schnaubte noch mit Drohen und Morden wider die Jünger des Herrn, und gieng zum Hohenpriester, und bat ihn um Briefe

Jésus vint, les portes étant fermées, et fut là au milieu d'eux, et il leur dit: paix vous soit. Puis il dit à Thomas: mets ton doigt ici, et regarde mes mains; avance aussi ta main, et la mets dans mon côté; et ne sois point incrédule, mais fidèle. Et Thomas répondit, et lui dit: mon Seigneur et mon Dieu. Jésus lui dit: parce que tu m'as vu, Thomas, tu as cru. Bienheureux sont ceux qui n'ont point vu, et qui ont cru. Jésus fit aussi en la présence de ses disciples plusieurs autres miracles, qui ne sont point écrits dans ce livre: mais ces choses sont écrites, afin que vous croyez que Jésus est le Christ, le Fils de Dieu, et qu'en croyant vous ayez la vie par son nom.

LA CONVERSION DE ST. PAUL.

La Collecte.

O DIEU, qui par la prédication du bienheureux Apôtre St. Paul, as fait resplendir la lumière de l'Evangile par tout le monde; nous te prions que, nous souvenant de sa merveilleuse conversion, nous t'en témoignions notre reconnaissance, en suivant la sainte doctrine qu'il a enseignée, par Jesus-Christ notre Seigneur. *Amen.*

Pour l'Épître, Actes ix. 1.

OR Saul, tout enflammé encore de menaces et de tuerie contre les disciples du Seigneur, s'étant adressé au souverain sacrificateur, lui

tado, no lo crearé. Y al cabo de ocho días, estaban otra vez sus discípulos dentro, y Tomás con ellos: vino Jesus cerradas las puertas, y se puso en medio, y dixo: Paz á vosotros. Y despues dixo á Thomás: Mete aquí tu dedo, y mira mis manos, y da acá tu mano, métela en mi costado: y no seas incrédulo, sino fiel. Respondió Thomás, y le dixo: Señor mio y Dios mio. Jesus le dixo: Porque me has visto, Thomás, has creído: Bienaventurados los que no vieron, y creyeron. Otros muchos milagros hizo tambien Jesus en presencia de sus discípulos, que no están escritos en este libro. Mas estos han sido escritos, para que creais que Jesus es el Christo, el Hijo de Dios: y para que creyendo, tengais vida en su nombre.

LA CONVERSION DE SAN PABLO.

La Colecta.

O DIOS, que por medio de la predicacion de tu bendito Apostol San Pablo, has hecho resplandecer la luz del Evangelio por todo el mundo; te suplicamos, que teniendo en memoria su maravillosa Conversion, te manifestemos nuestro agradecimiento por ella siguiendo la santa doctrina, que él enseña, mediante Jesu-Christo nuestro Señor. *Amen.*

Por la Epistola. Act. ix. 1.

SAULO pues respirando aun amenazas y muerte contra los discípulos del Señor, se presentó al Príncipe de los Sacerdotes, y le

τῶν Ἀρχιερεῶν, ᾗτήσατο παρ' αὐτοῦ ἐπιστολαίς, εἰς Δαμασκὸν πρὸς τὰς συναγωγάς, ὥπως εἴαν τινας εὕρῃ τῆς οδοῦ ὄντας ἄνδρας τε καὶ γυναῖκας, δεδεμένους ἀγάγῃ εἰς Ἱερουσαλὴμ. Ἐν δὲ τῷ πορεύεσθαι, ἐγένετο αὐτὸν ἐγγίξαι τῇ Δαμασκῷ καὶ ἐξαίφνης περιήστραψεν αὐτὸν φῶς ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ. Καὶ πῶσιν ἐπὶ τὴν γῆν, ἤκουσε φωνὴν λέγονσαν αὐτῷ· Σαούλ, Σαούλ, τί με διώκεις; εἶπε δέ· Τίς εἶ, Κύριε; Ὁ δὲ Κύριος εἶπεν· Ἐγώ εἰμι Ἰησοῦς ὃν σὺ διώκεις· σκληρὸν σοι πρὸς κέντρα λακτίζεις. Τότε μων τε καὶ θαμβῶν εἶπε· Κύριε, τί με θέλεις ποιῆσαι; Καὶ ὁ Κύριος πρὸς αὐτὸν· Ἀνάστηθι καὶ εἰσελθε εἰς τὴν πόλιν, καὶ λαληθήσεται σοι τί σε δεῖ ποιεῖν. Οἱ δὲ ἄνδρες οἱ συνοδεύοντες αὐτῷ, εἰστήκεισαν ἐννεοί, ἀκούοντες μὲν τῆς φωνῆς, μηδὲν δὲ θεωροῦντες. Ἠγέρθη δὲ ὁ Σαῦλος ἀπὸ τῆς γῆς· ἀνεγερμένων δὲ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ, οὐδὲνα ἔβλεπε· χειραγωγούμενος δὲ αὐτὸν, εἰσηγάγον εἰς Δαμασκόν. Καὶ ἡν ἡμέρας τρεῖς μὴ βλέπων· καὶ οὐκ ἔφαγεν, οὐδὲ ἔπιεν. Ἦν δὲ τις μαθητὴς ἐν Δαμασκῷ ὀνόματι Ἀνανία, καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Κύριος ἐν ὁράματι· Ἀνανία, Ὁ δὲ εἶπεν· Ἰδού ἐγώ, Κύριε. Ὁ δὲ Κύριος πρὸς αὐτὸν· Ἀναστάς πορεύθητι ἐπὶ τὴν ῥίμην τὴν καλουμένην Εὐθείαν, καὶ ζήτησον ἐν οἰκίᾳ Ἰούδα Σαῦλον ὀνόματι, Τурсέα· ἰδοὺ γὰρ προσέχεται· καὶ εἶδεν ἐν ὁράματι ἄνδρα ὀνόματι Ἀνανίαν εἰσελθόντα, καὶ ἐπιθέντα αὐτῷ χεῖρα, ὥπως ἀναβλέψῃ. Ἀπεκρίθη δὲ ὁ Ἀνανίας· Κύριε, ἀκήκοα ἀπὸ πολλῶν περὶ τοῦ ἀνδρὸς τούτου, ὅσα κακὰ ἐποίησε τοῖς ἁγίοις σου ἐν Ἱερουσαλὴμ. Καὶ ὥδε ἔχει ἔξουσιαν παρὰ τῶν Ἀρχιερέων, δηλοῦσαι πάντας τοὺς ἐπικαλουμένους τὸ ὄνομα

πρὸς τὸν ἄρχιερέα, ἐξῆτα ἀπ' αὐτοῦ ἐπιστολαίς πρὸς τὰς εἰς Δαμασκὸν συναγωγάς, ὥπως εἴαν εὕρῃ τινας τῆς αὐτῆς αἰρέσεως, ἄνδρας καὶ γυναῖκας, τοὺς φέρῃ δεμένους εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ. Καὶ πορεύοντες, ἔτυχεν αὐτοῦ πλησιάζοντος τὴν Δαμασκὸν· ἡ περιαστράφη ἔξαφνα τρίγυρῳ τοῦ φῶς ἀπὸ τὸν οὐρανόν· καὶ πέσας ἐπὶ τὴν γῆν ἤκουσε φωνὴν, λέγουσα πρὸς αὐτόν· Σαούλ, Σαούλ, τί με διώκεις; Καὶ αὐτὸς εἶπε· Ποῖος εἶσαι σὺ Κύριε; Ὁ δὲ Κύριος εἶπεν· Ἐγώ εἰμι Ἰησοῦς τὸν ὅποιον σὺ διώκεις· ἀλλὰ σήκα, καὶ ἔμβα εἰς τὴν πόλιν, καὶ θέλει σοὶ λαληθῇν τί πρέπει νὰ κάμῃς. Οἱ δὲ ἄνδρες οἱ συνοδεύοντες τὸν ἐξάτησαν ἐξιστημένοι, τὴν μὲν φωνὴν ἀκούοντες, μηδὲν δὲ θεωροῦντες. Ἠγέρθη δὲ ὁ Σαῦλος ἀπὸ τῆς γῆς· ἀνεγερμένοι δὲ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ, δὲν ἔβλεπεν οὐδὲνα· καὶ χειραγωγούμενος τὸν τὸν ἔφερον, εἰς τὴν Δαμασκόν. Καὶ ἦτο τρεῖς ἡμέρας τυφλός· καὶ δὲν ἔφαγεν οὐδὲ ἔπιεν. Ἦτο δὲ τις μαθητὴς εἰς τὴν Δαμασκὸν ὀνομαζόμενος Ἀνανίας· καὶ εἶπε τοῦ ὁ Κύριος δι' ὁράματος· Ἀνανία, Ὁ δὲ εἶπεν· Ἐγώ ἦλθον, ἰδοὺ Κύριε. Ὁ δὲ Κύριος εἶπε πρὸς αὐτόν· Σηκωθείς πορεύου εἰς τὴν ὁδὸν τὴν καλουμένην Ἰζία, καὶ ζήτησον εἰς τὴν οἰκίαν τῇ Ἰούδα, τὸν λεγόμενον Σαῦλος Ταρσεύς· ἐπειδὴ ἰδοὺ προσέχεται καὶ εἶδεν ἄνδρα δι' ὁράματος καλούμενον Ἀνανίας, ἐλθόντα καὶ ἐπιθέντα ἐπάνω τοῦ τῆς χεῖρα, ὥπως ἀναβλέψῃ. Ἀπεκρίθη δὲ ὁ Ἀνανίας. Κύριε, ἤκουσα ἀπὸ πολλοῖς περὶ τούτου τοῦ Ἀνδρὸς, πόσα κακὰ ἐποίησε τῶν ἁγίων σου εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ. Καὶ ἔδω ἔχει ἔξουσιαν ἀπὸ τῶν ἀρχιερέων, νὰ δέσῃ πάντας τοὺς ἐπικαλοῦντας τὸ ὄνομα σου. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτόν ὁ Κύριος. Πορεύου, ὅτι

pem sacerdotum; et petiit ab eo epistolas in Damascum ad synagogas; ut, si quos invenisset hujus viæ viros ac mulieres, vincitos perduceret in Jerusalem. Et, cum iter faceret, contigit, ut appropinquaret Damasco: et subito circumfulsit eum lux de cælo; et, cadens in terram, audivit vocem dicentem sibi: Saule! Saule! quid me persequeris? Qui dixit, Quis es, Domine? Et ille, Ego sum Jesus, quem tu persequeris. Durum est tibi contra stimulum calcitrare. Et tremens ac stupens, dixit: Domine, quid me vis facere? Et Dominus ad eum: Surge, et ingredere civitatem; et ibi dicetur tibi, quid oporteat facere. Viri autem illi, qui comitabantur cum eo, stabant stupefacti, audientes quidem vocem, neminem autem videntes. Surrexit autem Saulus de terra; et apertisque oculis, nihil videbat. Ad manus autem illum trahentes, introduxerunt Damascum. Et erat ibi tribus diebus non videns; et non manducavit, neque bibit. Erat autem quidam discipulus Damasci, nomine Ananias; et dixit ad illum in visu Dominus: Anania! At ille ait; Ecce ego, Domine. Et Dominus ad eum: Surge, et vade in vicum qui vocatur Rectus; et quaere, in domo Judæ, Saulum nomine, Tarsensem. Ecce enim, orat. (Et vidit virum, Ananiam nomine, introeuntem, et imponentem sibi manus, ut visum recipiat.) Respondit autem Ananias: Domine, audivi a multis de viro hoc, quanta mala fecerit Sanctis tuis in Jerusalem. Et hic habet potestatem a principibus sacerdotum alligandi omnes, qui invocant nomen tuum. Dixit autem ad eum Dominus: Vade, quoniam vas electionis est mihi iste, ut portet nomen meum coram gentibus, et regibus, et filiis Israel. Ego enim ostendam illi, quan-

venne al sommo Sacerdote. E gli chiese lettere alle sinagoghe in Damasco: acciò che, se pur ne trovava alcuni di questa setta, uomini, o donne, gli menasse legati in Gerusalemme. Or, mentre era in cammino, avvenne che, avvicinandosi a Damasco, disubito una luce dal cielo gli folgorò d'intorno. Ed, essendo caduto in terra, udì una voce che gli diceva, Saul, Saul, perchè mi perseguiti? Ed egli disse, Chi sei, Signore? E'l Signore disse, Io son Gesù, il qual tu perseguiti: egli t'è duro di ricalcitrar contr' agli stimoli. Ed egli, tutto tremante, e spaventato, disse, Signore, che vuoi tu ch' io faccia? E'l Signor gli disse, Levati, ed entra nella città, e ti sarà detto ciò che ti convien fare. Or gli uomini che facevano il viaggio con lui ristettero attoniti, udendo ben la voce, ma non vedendo alcuno. E Saulo si levò da terra: ed, aprendo gli occhi, non vedeva alcuno: e coloro, menandolo per la mano, lo condussero in Damasco. E fu tre giorni senza vedere, ne' quali non mangiò, e non bevve. Or in Damasco v'era un certo discepolo, chiamato per nome Anania, al quale il Signore disse in visione, Anania. Ed egli disse, Eccomi, Signore. E'l Signore gli disse, Levati, e vattene nella strada, detta Diritta: e cerca, in casa di Giuda, un uomo chiamato per nome Saulo, da Tarso: perciocchè, ecco, egli fa orazione. (Or egli avea veduto in visione un uomo, chiamato per nome Anania, entrare, ed imporgli la mano, acciò che ricoverasse la vista). Ed Anania rispose, Signore, io ho udito da molti di questo uomo, quanti mali egli ha fatti a' tuoi santi in Gerusalemme. E qui eziandio ha podestà da' principali sacerdoti di far prigioni tutti coloro che invocano il tuo Nome.

of him letters to Damascus to the synagogues, that if he found any of this way, whether they were men or women, he might bring them bound unto Jerusalem. And, as he journeyed, he came near Damascus, and suddenly there shined round about him a light from heaven. And he fell to the earth, and heard a voice saying unto him, Saul, Saul, why persecutest thou me? And he said, who art thou, Lord? And the Lord said, I am Jesus whom thou persecutest: it is hard for thee to kick against the pricks. And he, trembling and astonished, said, Lord, what wilt thou have me do? And the Lord said unto him, Arise, and go into the city, and it shall be told thee what thou must do. And the men which journeyed with him stood speechless, hearing a voice, but seeing no man. And Saul arose from the earth, and when his eyes were opened he saw no man; but they led him by the hand, and brought him into Damascus. And he was three days without sight, and neither did eat nor drink. And there was a certain disciple at Damascus, named Ananias, and to him said the Lord in a vision, Ananias. And he said, Behold, I am here, Lord. And the Lord said unto him, Arise, and go into the street which is called Straight, and enquire in the house of Judas for one called Saul of Tarsus: for behold, he prayeth, and hath seen in a vision a man named Ananias, coming in, and putting his hand on him, that he might receive his sight. Then Ananias answered, Lord I have heard by many of this man, how much evil he hath done to thy saints at Jerusalem; and here he hath authority from the chief priests to bind all that call on thy Name. But the Lord said unto him, Go thy way;

demanda des lettres de sa part pour porter à Damas aux synagogues, afin que s'il en trouvoit quelques-uns de cette secte, soit hommes, soit femmes, il les amenât liés à Jérusalem. Or il arriva qu'en marchant, il approcha de Damas; et tout à coup une lumière resplendit du ciel comme un éclair tout autour de lui. • Et étant tombé par terre, il entendit une voix qui lui disoit: Saul, Saul, pourquoi me persécutes-tu? Et il répondit: qui es-tu, Seigneur? Et le Seigneur dit: je suis Jésus que tu persécutes: il t'est dur de regimber contre les aiguillons. Et lui, tout tremblant et tout effrayé, dit: Seigneur, que veux-tu que je fasse? Et le Seigneur lui dit: lève-toi, et entre dans la ville, et là il te sera dit ce que tu dois faire. Et les hommes qui marchaient avec lui s'arrêtèrent tout épouvantés, entendant bien la voix, mais ne voyant personne. Et Saul se leva de terre; et ouvrant les yeux, il ne voyoit personne; c'est pourquoi ils le conduisirent par la main, et le menèrent à Damas, où il fut trois jours sans voir, et sans manger ni boire. Or il y avoit à Damas un certain disciple, nommé Ananias, à qui le Seigneur dit en vision: Ananias. Et il répondit: me voici, Seigneur. Et le Seigneur lui dit: lève-toi, et t'en va en la rue nommée la Droite, et cherche dans la maison de Judas un homme appelé Saul, qui est de Tarse; car voilà, il prie. (Or Saul avoit vu en vision un homme nommé Ananias, entrant, et lui imposant la main, afin qu'il recouvrât la vue.) Et Ananias répondit: Seigneur, j'ai oui parler à plusieurs de cet homme-là, et combien de maux il a fait à tes saints dans Jérusalem: il a même ici autorité de la part des principaux sacrificateurs de lier tous ceux qui invoquent ton nom. Mais le Sei-

gen Damascus an die Schulen, auf daß, so er etliche dieses Weges fände, Männer und Weiber, er sie gebunden führete gen Jerusalem. Und da er auf dem Wege war, und nahe bey Damascus kam, umleuchtete ihn plötzlich ein Licht vom Himmel. Und er fiel auf die Erde, und hörte eine Stimme, die sprach zu ihm: Saul, Saul, was verfolgest du mich? Er aber sprach: Herr, wer bist du? Der Herr sprach: Ich bin Jesus, den du verfolgest. Es wird dir schwer werden, wider den Stachel leiden. Und er sprach mit Zittern und Zagen: Herr, was willst du, daß ich thun soll? Der Herr sprach zu ihm: Stehe auf, und gehe in die Stadt, da wird man dir sagen, was du thun sollst. Die Männer aber, die seine Gefährten waren, standen und waren erstarrt, denn sie hörten eine Stimme, und sahen niemand. Saulus aber richtete sich auf von der Erde, und als er seine Augen aufthat, sah er niemand. Sie nahmen ihn aber bey der Hand, und fuhreten ihn gen Damascus. Und er war drey Tage nicht sehend, und aß nicht, und trank nicht. Da war aber ein Jünger zu Damascus, mit Namen Ananias, zu dem sprach der Herr im Gesichte: Anania! Und er sprach: Hier bin ich, Herr. Der Herr sprach zu ihm: Siehe auf, und gehe hin in die Gasse, die da heißt die Richtige, und frage in dem Hause Judas nach Saul, mit Namen von Tarsen, denn siehe, er betet. Und hat gesehen im Gesichte einen Mann, mit Namen Ananias, zu ihm hineinkommen, und die Hand auf ihn legen, daß er wieder sehend werde. Ananias aber antwortete: Herr, ich habe von vielen gehört von diesem Manne, wie viel Uebels er den Heiligen gethan hat zu Jerusalem; und er hat allhier Macht von den Hohenpriestern, zu binden alle,

pidió cartas para las Sinagogas de Damasco, con el fin de llevar presos á Jerusalem á quantos hallase de esta profesion, hombres y mugeres. Y yendo por el camino, aconteció que estando ya cerca de Damasco, repentinamente le rodeó un resplandor de luz del Cielo. Y cayendo en tierra, oyó una voz que le decia: Saulo, Saulo, ¿por qué me persigues? El dixo: ¿Quién eres, Señor? Y él: Yo soy Jesus, á quien tú persigues: dura cosa te es cecar contra el aguijon. Y temblando, y desparovido, dixo: Señor, ¿qué quieres que yo haga? Y el Señor á él: Levántate, y entra en la ciudad, y allí te se dirá lo que te conviene hacer. Y los hombres que le acompañaban, quedáron atónitos oyendo bien la voz, y no viendo á ninguno. Y Saulo se levantó de tierra, y abiertos los ojos no veía nada. Y ellos llevándole por la mano, le metieron en Damasco. Y estuvo allí tres dias sin ver, y no comió ni bebió. Y en Damasco habia un discípulo por nombre Ananías; y le dixo el Señor en vision: Ananias. Y él respondió: Heme aquí, Señor. Y el Señor á él: Levántate, y vé al barrio que se llama Derecho: y busca en casa de Judas á uno de Tarso llamado Saulo: porque he aquí está orando. (Y vió un hombre por nombre Ananias, que entraba á él, y que le imponia las manos para que recobrase la vista.) Y respondió Ananias: Señor, he oido decir á muchos de este hombre quantos males hizo á tus Santos en Jerusalem: y este tiene poder de los Principes de los Sacerdotes de prender á quantos invocan tu nombre. Mas el Señor le dixo: Vé, porque este me es un vaso escogido para llevar mi nombre delante de las gentes y de los Reyes y de los hijos de Israel. Porque yo le mostraré quantas cosas

τείσω. Καί μεθ' ἡμέρας ὀκτὼ πάλιν ἦσαν ἔσω οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ Θωμᾶς μετ' αὐτῶν. Ἐρχεται ὁ Ἰησοῦς τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον, καὶ εἶπεν· Εἰρήνη ἡμῖν. Εἶτα λέγει τῷ Θωμᾷ· Φέρε τὸν δάκτυλόν σου ἵδε, καὶ ἴδε τὰς χεῖράς μου· καὶ φέρε τὴν χεῖρά σου, καὶ βάλε εἰς τὴν πλευράν μου· καὶ μὴ γίνου ἄπιστος, ἀλλὰ πιστός. Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Θωμᾶς, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὅτι ἐώρακάς με, Θωμᾶ, πεπίστευκας· μακάριοι οἱ μὴ ἰδόντες, καὶ πιστεύσαντες. Πολλὰ μὲν οὖν καὶ ἄλλα σημεῖα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς ἐνώπιον τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, ἃ οὐκ ἔστι γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ. Ταῦτα δὲ γέγραπται, ἵνα πιστεύσητε ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἔστιν ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, καὶ ἵνα πιστεύοντες ζωὴν ἔχητε ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.

Ἡ ἘΠΙΣΤΡΟΦΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΑΥΛΟΥ.

Συναπτή.

Ο ΘΕΟΣ, ὁ διὰ τῆς τοῦ μακαρίου Ἀποστόλου τοῦ ἁγίου Παύλου κηρύξεως τὸ φῶς τοῦ Εὐαγγελίου δι' ὅλον τοῦ κόσμου ἐπιφάνας· Χάρις, δέουσα σου, ἵνα ἡμεῖς τὴν θανμαστικὴν αὐτοῦ ἐπιστροφὴν διὰ μνήμης ἔχοντες, τὴν εὐχαριστίαν ἡμῶν δι' αὐτὴν σοι ἀναδείξωμεν, ἐν τῷ τῇ ἁγίᾳ διδαχῇ ὑπ' αὐτοῦ κηρυχθεῖσῃ ἀκολουθεῖν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Πραξ. θ'. α'.

Ο ΔΕ Σαῦλος ἐτι ἐμπνέων ἀπειλῆς καὶ φόβου εἰς τοὺς μαθητὰς τοῦ Κυρίου, προσελθὼν

rum erant discipuli ejus intus, et Thomas cum eis. Venit Jesus, januis clausis, et stetit in medio, et dixit eis: Pax vobis. Deinde dicit Thomæ: Infer digitum tuum huc, et vide manus meas; et affer manum tuam, et mitte in latus meum: et noli esse incredulus, sed fidelis. Respondit Thomas, et dixit ei: Dominus meus, et Deus meus! Dixit ei Jesus: Quia vidisti me, Thomas, crediderunt: beati, qui non viderunt, et crediderunt. Multa quidem et alia signa fecit Jesus in conspectu discipulorum suorum, quæ non sunt scripta in libro hoc. Hæc autem scripta sunt, ut credatis, quia Jesus est Christus Filius Dei; et ut, credentes, vitam habeatis in nomine ejus.

CONVERSIO SANCTI PAULI.

Collecta.

DEUS! qui beati Pauli Apostoli prædicatione universum mundum Evangelii luce collustrasti; concede, quæsumus, ut, qui mirandam illius conversionem memoria recolimus, ob eam nos grati erga te animi testimonium exhibeamus, sanctam illam sequendo doctrinam, quam ipse prædicavit; per Jesum Christum, Dominum nostrum. Amen.

Pro Epistola. Act. ix. 1.

SAULUS, adhuc spirans minarum et cædis in discipulis Domini, accessit ad princi-

ἡμέρας ὀκτὼ, πάλιν ἦσαν μέσα οἱ μαθηταὶ του καὶ Θωμᾶς μετ' αὐτῶν. Ἐρχεται ὁ Ἰησοῦς διὰ τῶν θυρῶν κλεισμένων, καὶ ἑστάθη εἰς τὸ μέσον, καὶ εἶπεν· Εἰρήνη εἰς ἑσᾶς. Ἐπειτα λέγει τῷ Θωμᾷ· Φέρε ἐδὼ τὸν δάκτυλόν σου, καὶ ἴδ' αὖτε τὰς χεῖράς μου, καὶ φέρε τὴν χεῖράν σου, καὶ βάλε τὴν εἰς τὴν πλευράν μου· καὶ μὴ γίνῃς ἄπιστος ἀλλὰ πιστός. Ἀπεκρίθη ὁ Θωμᾶς καὶ τοῦ εἶπε· Κύριέ μου καὶ Θεέ μου. Τοῦ λέγει ὁ Ἰησοῦς· Διότι με εἶδας ἐπίστευσας μακάριοι οἱ μὴ ἰδόντες, καὶ πιστεύσαντες. Καὶ ἄλλα πολλὰ σημεῖα λοιπὸν ἔκαμεν ὁ Ἰησοῦς ὁμψροστὰ εἰς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, τὰ ὅποια δὲν εἶναι γραμμένα εἰς τὸ βιβλίον ἐτοῦτο· καὶ ἐτούτα ἐγράφηκαν, διὰ νὰ πιστεύσητε, ὅτι ὁ Ἰησοῦς εἶναι ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, καὶ διὰ νὰ ἔχετε ζωὴν αἰώνιον πιστεύοντες εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

Ἡ ἘΠΙΣΤΡΟΦΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΑΥΛΟΥ.

Συναπτή.

ΘΕΕ, ὁ διὰ τῆς κηρύξεως τοῦ εὐλογημένου Ἀποστόλου σου ἁγίου Παύλου, ποιήσας ἡμῶν φέγγη τὸ φῶς τῆς Εὐαγγελίου σου εἰς ὅλον τὸν κόσμον, χάρις αἰμαί μας σέ παρακαλοῦμεν ὅτι ἐνθυμούμενοι τὴν θανμασίαν τὴν Ἐπιστροφὴν, σέ εὐχαριστήσωμεν ἀκολουθοῦντες τὸν ἁγίον λόγον τὸν ὑπ' αὐτοῦ διδαχθέντα διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Πραξ. θ'. α'.

Ο ΔΕ Σαῦλος, ἀκόμῃ πνέων φοβερισμοὺς καὶ φόβους κατὰ τῶν μαθητῶν τοῦ Κυρίου, ἐλθὼν

anche la mano, e mettila nel mio costato: e non sii incredulo, anzi credente. E Toma rispose, e gli disse, Signor mio, ed Iddio mio. Gesù gli disse, Perciò che tu hai veduto, Toma, tu hai creduto: beati coloro che non hanno veduto, ed hanno creduto. Or Gesù fece ancora, in presenza de' suoi discepoli, molti altri miracoli, i quali non sono scritti in questo libro. Ma queste cose sono scritte, acciò che voi crediate che Gesù è il Cristo, il Figliuol di Dio: acciò che, credendo, abbiate vita nel Nome suo.

LA CONVERSIONE DI S. PAOLO.

La Collecta.

O DIO che per la predicazione dell' apostolo benedetto S. Paolo, hai fatto risplendere la luce del tuo Evangelio per tutto 'l mondo, concedici, ti supplichiamo, che, ricordandoci della sua maravigliosa conversione, ne rendiamo grazie a te, nel seguir la santa dottrina ch' egli ha insegnato per Gesù Cristo, nostro Signore. Amen.

Per l' Epistola. Atti ix. i.

OR Saulo, shuffando ancora minacce, ed uccisione contr' a' discepoli del Signore,

CONVERSIO SANCTI PAULI.

and Thomas with them : then came Jesus, the doors being shut, and stood in the midst, and said, Peace be unto you. Then saith he to Thomas, Reach hither thy finger, and behold my hands; and reach hither thy hand, and thrust it into my side; and be not faithless but believing. And Thomas answered and said unto him, My Lord, and my God. Jesus saith unto him, Thomas, because thou hast seen me, thou hast believed; blessed are they that have not seen, and yet have believed. And many other signs truly did Jesus in the presence of his disciples, which are not written in this book. But these are written, that ye might believe that Jesus is the Christ, the Son of God; and that believing ye might have life through his Name.

THE CONVERSION OF SAINT PAUL.

The Collect.

O GOD, who, through the preaching of the blessed Apostle Saint Paul, hast caused the light of the Gospel to shine throughout the world; Grant, we beseech thee, that we, having his wonderful conversion in remembrance may show forth our thankfulness unto thee for the same, by following the holy doctrine which he taught; through Jesus Christ our Lord. *Amen.*

For the Epistle. Acts ix. 1.

AND Saul, yet breathing out threatenings and slaughter against the disciples of the Lord, went unto the high priest, and desired

ihnen. Kommt Jesus, da die Thüren verschlossen waren, und tritt mitten ein, und spricht: Friede sey mit euch! Darnach spricht er zu Thoma: Reiche deinen Finger her, und siehe meine Hände, und reiche deine Hand her, und lege sie in meine Seite, und sey nicht ungläubig, sondern gläubig. Thomas antwortete, und sprach zu ihm: Mein Herr, und mein Gott! Spricht Jesus zu ihm: Dieweil du mich gesehen hast, Thoma, so glaubest du. Selig sind, die nicht sehen, und doch glauben. Auch viele andere Zeichen that Jesus vor seinen Jüngern, die nicht geschrieben sind in diesem Buche. Diese aber sind geschrieben, daß ihr glaubet, Jesus sey der Christ, der Sohn Gottes, und daß ihr durch den Glauben das Leben habt in seinem Namen.

Am Tage der Befehrung des heiligen Paulus.

Die Collecte.

O Gott, der du durch die Predigt deines gesegneten Apostels Paulus das Licht des Evangeliums in der Welt hast scheinen lassen! Wir bitten dich, verleihe, daß wir, seiner wunderbaren Befehrung eingedenk, dir unsere Dankbarkeit dafür durch treue Befolgung seiner heiligen Lehren beweisen mögen, durch Jesum Christum, unsern Herrn. *Amen.*

Die Epistel. Apost. Gesch. 9, 1—22.

SAULUS aber schnaubte noch mit Drohen und Morden wider die Jünger des Herrn, und gieng zum Hohenpriester, und bat ihn um Briefe

Jésus vint, les portes étant fermées, et fut là au milieu d'eux, et il leur dit: paix vous soit. Puis il dit à Thomas: mets ton doigt ici, et regarde mes mains; avance aussi ta main, et la mets dans mon côté; et ne sois point incrédule, mais fidèle. Et Thomas répondit, et lui dit: mon Seigneur et mon Dieu. Jésus lui dit: parce que tu m'as vu, Thomas, tu as cru. Bienheureux sont ceux qui n'ont point vu, et qui ont cru. Jésus fit aussi en la présence de ses disciples plusieurs autres miracles, qui ne sont point écrits dans ce livre: mais ces choses sont écrites, afin que vous croyez que Jésus est le Christ, le Fils de Dieu, et qu'en croyant vous ayez la vie par son nom.

LA CONVERSION DE ST. PAUL.

La Collecte.

O DIEU, qui par la prédication du bienheureux Apôtre St. Paul, as fait resplendir la lumière de l'Evangile par tout le monde; nous te prions que, nous souvenant de sa merveilleuse conversion, nous t'en témoignions notre reconnaissance, en suivant la sainte doctrine qu'il a enseignée, par Jesus-Christ notre Seigneur. *Amen.*

Pour l'Epître, Actes ix. 1.

OR Saul, tout enflammé encore de menaces et de tuerie contre les disciples du Seigneur, s'étant adressé au souverain sacrificateur, lui

tado, no lo creéré. Y al cabo de ocho dias, estaban otra vez sus discípulos dentro, y Thomás con ellos: vino Jesus cerradas las puertas, y se puso en medio, y dixo: Paz á vosotros. Y despues dixo á Thomás: Mete aquí tu dedo, y mira mis manos, y da acá tu mano, métela en mi costado: y no seas incrédulo, sino fiel. Respondió Thomás, y le dixo: Señor mio y Dios mio. Jesus le dixo: Porque me has visto, Thomás, has creído: Bienaventurados los que no vieron, y creyeron. Otros muchos milagros hizo tambien Jesus en presencia de sus discípulos, que no están escritos en este libro. Mas estos han sido escritos, para que creais que Jesus es el Christo, el Hijo de Dios: y para que creyendo, tengais vida en su nombre.

LA CONVERSION DE SAN PABLO.

La Colecta.

O DIOS, que por medio de la predicacion de tu bendito Apostol San Pablo, has hecho resplandecer la luz del Evangelio por todo el mundo; te suplicamos, que teniendo en memoria su maravillosa Conversion, te manifestemos nuestro agradecimiento por ella siguiendo la santa doctrina, que él enseñó, mediante Jesu-Christo nuestro Señor. *Amen.*

Por la Epistola. Act. ix. 1.

SAULO pues respirando aun amenazas y muerte contra los discípulos del Señor, se presentó al Príncipe de los Sacerdotes, y le

PURIFICATIO SANCTÆ MARIE VIRGINIS.

τὰς δώδεκα φυλὰς τοῦ Ἰσραὴλ. Καὶ πᾶς ὃς ἀφῆκεν οἰκίαν, ἢ ἀδελφούς, ἢ ἀδελφάς, ἢ πατέρα, ἢ μητέρα, ἢ γυναῖκα, ἢ τέκνα, ἢ ἀγροὺς, ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός μου, ἑκατονταπλασίονα λήφεται, καὶ ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσει. Πολλοὶ δὲ ἔσονται πρῶτοι, ἔσχατοι· καὶ ἔσχατοι, πρῶτοι.

δώδεκα θρόνους, κρίνοντας τὰς δώδεκα φυλὰς τοῦ Ἰσραὴλ. Καὶ ὅποιος ἀφίσεν οἰκίαν, ἢ ἀδελφούς, ἢ ἀδελφάς, ἢ πατέρα, ἢ μητέρα, ἢ γυναῖκα, ἢ τέκνα, ἢ ἀγροὺς ἐξ αἰτίας τοῦ ὀνόματός μου, θέλει λάβειν τὸ ἑκατονταπλασίον, καὶ κληρονομήσει ζωὴν αἰώνιον. Πολλοὶ δὲ πρῶτοι θέλουσιν εἶναι ἔσχατοι, καὶ ἔσχατοι, πρῶτοι.

H PARASTASIS TOY KYRIOY, HTOI H YPAPANTH, κοινῶς λεγομένη, ΚΑΘΑΡΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΜΑΡΙΑΣ ΤΗΣ ΠΑΡΘΕΝΟΥ.

H PARASTASIS TOY KYRIOY, HTOI H YPAPANTH, κοινῶς λεγομένη, Ο ΚΑΘΑΡΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΜΑΡΙΑΣ ΤΗΣ ΠΑΡΘΕΝΟΥ.

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ καὶ ἀείζων Θεός, τὴν Μεγαλειότητά σου ἱκετεύομεν, ἵνα καθὼς ὁ μονογενὴς σου Υἱὸς ἐν τῇ τῆς ἡμετέρας σαρκὸς οὐσίᾳ σήμερον ἐν τῷ ἱερῷ παρεστάθῃ, οὕτως ἡμεῖς καθαρὰς καὶ ἀγνὰς καρδίας ἔχοντες σοὶ παρασταθῶμεν, διὰ τοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Αἰς τὴν Μεγαλειότητά σου, ὅτι καθὼς ὁ μονογενὴς σου υἱὸς ἐπαριστάσθῃ εἰς ταύτην τὴν ἡμέραν εἰς τὸ ἱερὸν εἰς τὴν οὐσίαν τῆς σαρκὸς μας, οὕτως καὶ ἡμεῖς ἐν καθαρᾷ καὶ ἀγνῇ καρδίᾳ παρισταθῶμεν διὰ τοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Μαλ. γ'. α'.

ΙΔΟΥ ἐξαποστέλλω τὸν ἄγγελόν μου, καὶ ἐπιβλέψεται ὁδὸν πρό προσώπου μου, καὶ ἐξαίφνης ἥξει εἰς τὸν ναὸν ἑαυτοῦ Κύριος, ὃν ὑμεῖς ζητεῖτε, καὶ ὁ ἄγγελος τῆς διαθήκης, ὃν ὑμεῖς θέλετε· ἰδοὺ ἔρχεται, λέγει Κύριος παντοκράτωρ, καὶ τίς ὑπομενεῖ ἡμέραν εἰσόδου αὐτοῦ; ἢ τίς ὑποστήσεται ἐν τῇ ὑπαστάσει αὐτοῦ; διότι αὐτὸς εἰσπορεύεται ὡς πῦρ χωνευτηρίου, καὶ ὡς ποῖα πλυνόντων. Καθίεται χωνεύων καὶ καθαρῖζων ὡς τὸ ἀργύριον, καὶ ὡς τὸ χρυσίον, καὶ καθαρῖσει τὰς νύξας Λευὶ, καὶ χρεεῖ αὐτοὺς ὥσπερ τὸ χρυσίον καὶ τὸ ἀργύριον· καὶ ἔσονται τῷ Κυρίῳ προσάγοντες θυσίαν ἐν

ΙΔΟΥ θέλω στείλει τὸν ἄγγελόν μου καὶ διορθώσει τὴν ὁδὸν ἐμπροσθέν μου, καὶ ἔσχατος ὁ Κύριος τὸν ὅποιον ζητεῖτε, καὶ ὁ ἄγγελος τῆς διαθήκης τὸν ὅποιον σεῖς θέλετε, θέλει ἔλθειν εἰς τὸν ναὸν του. Ἰδοὺ ἔρχεται λέγει ὁ Κύριος ὁ παντοκράτωρ. Καὶ ποῖος θέλει ὑπομείνει εἰς τὴν ἡμέραν τῆς εἰσόδου αὐτοῦ; ἢ ποῖος θέλει βαστάξει τὴν ὕψιν του; διότι αὐτὸς πορεύεται ὡς πῦρ χωνευτηρίου, καὶ ὡς πῦρ τὴν ποῖα τῶν πλυνόντων. Καὶ θέλει καθήσειν χωνεύων καὶ καθαρῖζων ὡς τὸ ἀργύριον καὶ ὡς τὸ χρυσίον, καὶ θέλει καθαρῖσειν τοὺς νύξας Λευὶ, καὶ τοὺς τελειώσει ὡς τὸ χρυσίον καὶ τὸ ἀργύριον· καὶ θέλουσι προσφέρειν τῷ Κυρίῳ θυσίαν εἰς δικαιοσύνην.

domum, vel fratres, aut sorores, aut patrem, aut matrem, aut uxorem, aut filios, aut agros, propter nomen meum, centuplum accipiet; et vitam æternam possidebit. Multi autem erunt primi novissimi, et novissimi primi.

dicando le dodici tribù d'Israel. F, chiunque avrà abbandonato casa, o fratelli, o sorelle, o padre, o madre, o moglie, o figliuoli o possessioni, per lo mio Nome: ne riceverà cento cotanti, ed erederà la vita eterna. Ma molti primi saranno ultimi, e molti ultimi saranno primi.

PURIFICATIO SANCTÆ MARIE VIRGINIS.

VIRGINIS.

Collecta.

OMNIPOTENS, æterne Deus! Majestatem tuam rogamus supplices, ut, quemadmodum Filius tuus unigenitus, in carnis nostre substantia, tibi hodie in templo præsentatus est, sic nos tibi purgatis ac mundis cordibus præsentemur; per eundem filium tuum, Jesum Christum, Dominum nostrum. Amen.

LA PURIFICAZIONE DI SANTA MARIA VERGINE.

La Coletta.

IDDIO eterno e onnipotente noi suppliamo umilmente la tua maestà, che siccome l'unigenito tuo figliuolo fu presentato in questo giorno nel tempio, nella sostanza della nostra carne, così ti siamo noi presentati con puri e netti cuori, per esso Gesù Cristo, nostro Signore. Amen.

Pro Epistola. Malach. iii. 1.

L' Epistola. Mal. iii. 1.

ECCE, ego mitto Angelum meum; et præparabit viam ante faciem meam: et statim veniet ad templum suum dominator, quem vos quaeritis; et Angelus testamenti, quem vos vultis. Ecce, venit, dicit Dominus exercituum. Et quis poterit cogitare diem adventus ejus? Et quis stabit ad videndum eum? Ipse enim quasi ignis conflans, et quasi herba fullonum. Et sedebit conflans et emundans argentum; et purgabit filios Levi, et colabit eos, quasi aurum, et quasi argentum; et erunt Domino offerentes sa-

ECCE, io mando il mio Angelo, ed egli accennerà la via davanti a me: e subito il Signore, il qual voi cercate; e l'Angelo del Patto, il qual voi disiderate, verrà nel suo Tempio: ecco, egli viene: ha detto il Signore degli eserciti. E chi sosterrà il giorno della sua venuta? e chi durerà, quando egli apparirà? perciocchè egli è come il fuoco d'ardere, e come l'erba de' purgatori di panni. Ed egli sederà, struggendo e purgando l'argento: e metterà i figliuoli di Levi, e gli affinerà a guisa dell'oro, e dell'argento: ed essi offeriranno al Signore

PURIFICATIO SANCTÆ MARIE VIRGINIS.

tribes of Israel. And every one that hath forsaken houses, or brethren, or sisters, or father, or mother, or wife, or children, or lands, for my Name's sake, shall receive an hundred-fold, and shall inherit everlasting life. But many that are first shall be last, and the last shall be first.

The Presentation of Christ in the Temple, commonly called, THE PURIFICATION OF SAINT MARY THE VIRGIN.

The Collect.

ALMIGHTY and everliving God, we humbly beseech thy Majesty, that, as thy only-begotten Son was this day presented in the temple in substance of our flesh, so we may be presented unto thee with pure and clean hearts, by the same thy Son Jesus Christ our Lord. *Amen.*

For the Epistle. Mal. iii. 1.

BEHOLD, I will send my messenger, and he shall prepare the way before me: and the Lord, whom ye seek, shall suddenly come to his temple; even the messenger of the covenant, whom ye delight in; behold, he shall come, saith the Lord of hosts. But who may abide the day of his coming? and who shall stand when he appeareth? for he is like a refiner's fire, and like fullers' soap. And he shall sit as a refiner and purifier of silver; and he shall purify the sons of Levi,

Stühlen, und richten die zwölf Geschlechter Israels. Und wer verläßt Häuser, oder Brüder, oder Schwes-tern, oder Vater, oder Mutter, oder Weib, oder Kinder, oder Veder, um meines Namens willen, der wird es hundertfaltig nehmen, und das ewige Leben ererben. Aber viele, die da sind die Ersten, werden die Letzten, und die Letzten werden die Ersten seyn.

Am Tage der Darstellung Christi im Tempel, gewöhnlich die Reinigung der H. Jungfrau Maria genannt.

Die Collecte.

Allmächtiger Gott, der du immer-bar lebst! Demüthig stehen wir zu deiner göttlichen Majestät: Sieh, daß so wie dein eingeborener Sohn, in unsrerer von ihm angenommenen menschlichen Natur, an diesem Tage im Tempel dargestellt wurde, auch wir mit reinen und unbefleckten Herzen vor dir erscheinen mögen, durch denselben deinen Sohn, Jesum Christum, unsern Herrn. *Amen.*

Die Epistel. Maleachi 3, 1—5.

Siehe, ich will meinen Engel senden, der vor mir her den Weg bereiten soll. Und bald wird kommen zu seinem Tempel der Herr, den ihr suchet, und der Engel des Bundes, des ihr begehret. Siehe, er kommt, spricht der Herr Zebaoth. Wer wird aber den Tag seiner Zukunft erliden mögen? Und wer wird bestehen, wenn er wird erscheinen? Denn er ist wie das Feuer eines Goldschmieds, und wie die Seife der Wäcker. Er wird sitzen und schmelzen, und das Silber reinigen; er wird die

quitté, ou maisons, ou frères, ou sœurs, ou père, ou mère, ou femme, ou enfans, ou champs, à cause de mon nom, en recevra cent fois autant, et héritera la vie éternelle. Mais plusieurs qui sont les premiers seront les derniers, et les derniers seront les premiers.

La PRESENTATION de JESUS-CHRIST dans le TEMPLE, appelée communément la PURIFICATION de MARIE la SAINTE VIERGE.

La Collecte.

DIEU éternel et tout-puissant, nous supplions humblement ta Majesté, que, comme Jésus-Christ ton Fils unique t'a été présenté dans ce jour au temple dans notre propre chair, nous aussi comparoissions devant toi en pureté de cœur, par le même Jésus Christ ton Fils notre Seigneur. *Amen.*

Pour l'Épître, Malach. iii. 1.

VOICI, je m'en vais envoyer mon messenger, et il preparera la voie devant moi: et incontinent le Seigneur que vous cherchez, entrera dans son temple, l'Ange, dis-je, de l'alliance, lequel vous souhaitez: voici, il vient, a dit l'Eternel des armées. Mais qui pourra soutenir le jour de sa venue? et qui pourra subsister quand il paroitra? Car il sera comme le feu de celui qui raffine, et comme le savon des foulons. Et il sera assis comme celui qui raffine et qui purifie l'argent; il nettoiera les fils de Lévi, il les

de su magestad, os sentaréis tambien vosotros sobre doce sillas, para juzgar á las doce tribus de Israel. Y qualquiera que dexare casa, ó hermanos, ó hermanas, ó padre, ó madre, ó muger, ó hijos, ó tierras por mi nombre, recibirá ciento por uno, y poseerá la vida eterna. Mas muchos primeros, serán postreros; y postreros, primeros.

La PRESENTACION de CHRISTO en el TEMPLO comunmente llamada, la PURIFICACION de la SANTA VIRGEN MARIA.

La Colecta.

OMNIPOTENTE y Eterno Dios, humildemente suplicamos á tu Magestad, que como tu unigenito Hijo fué en este dia presentado en el templo en la substancia de nuestra carne; así seamos presentados á ti con corazones puros y limpios, por el mismo tu Hijo Jesu-Christo nuestro Señor. *Amen.*

Por la Epistola. Mal. iii. 1.

HE aquí yo envío mi Angel, y preparará el camino ante mi faz. Y luego vendrá á su templo el Dominador á quien vosotros buscáis, y el Angel del testamento que vosotros deseáis. He aquí viene, dice el Señor de los exercitos: ¿Y quién podrá pensar en el dia de su venida, y quién se parará para mirarlo? Porque el será como fuego der-

δικαιοσύνη. Καὶ ἄρσειε τῷ Κυρίῳ θυσία Ἰούδα καὶ Ἱερουσαλὴμ, καθὼς αἱ ἡμέραι τοῦ αἵωνος, καὶ καθὼς τὰ ἔτη τὰ ἔμπροσθεν. Καὶ προσάξω πρὸς ὑμᾶς ἐν κρίσει, καὶ ἔσομαι μάρτυς ταχὺς ἐπὶ τὰς φαρμακούς, καὶ ἐπὶ τὰς μοιχαλίδας, καὶ ἐπὶ τοὺς ὀνειδίζοντας τῷ ὀνόματί μου ἐπὶ ψεῦδει, καὶ ἐπὶ τοὺς ἀποστερῶντας μισθὸν μισθωτοῦ, καὶ τοὺς καταδυναστεύοντας χήραν, καὶ τοὺς κουνδυλίζοντας ὀρφανούς, καὶ τοὺς ἐκκλινόντας κρίσιν προσηλύτη, καὶ τοὺς μὴ φοβουμένους με, λέγει Κύριος παντοκράτωρ.

Εὐαγγέλιον. Λουκ. β'. κβ'.

ΚΑΙ ὅτε ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι τοῦ καθαρισμοῦ αὐτῶν κατὰ τὸν νόμον Μωσέως, ἀνήγαγον αὐτὸν εἰς Ἱερουσόλυμα, παραστήσαι τῷ Κυρίῳ, (καθὼς γέγραπται ἐν νόμῳ Κυρίου) "Ὅτι πᾶν ἄρσεν διανοίγων μήτραν, ἅγιον τῷ Κυρίῳ κληθήσεται") καὶ τῇ ὄνῃ θυσίᾳ, κατὰ τὸ εἰρημένον ἐν νόμῳ Κυρίου, ζεύγος τρυγόνων, ἢ δύο νεοσσὺς περιστερῶν. Καὶ ἰδὼν, ἦν ἄνθρωπος οὗτος δίκαιος καὶ εὐλαβής, προσδεχόμενος παράκλησιν τοῦ Ἰσραὴλ καὶ Πνεῦμα ἅγιον ἦν ἐπ' αὐτόν. Καὶ ἦν αὐτῷ κεχρηματισμένον ὑπὸ τοῦ Πνεύματος τοῦ ἁγίου, μὴ ἰδεῖν θάνατον πρὶν ἢ ἰδῇ τὸν Χριστὸν Κυρίου. Καὶ ἦλθεν ἐν τῷ Πνεύματι εἰς τὸ ἱερόν καὶ ἐν τῷ εἰσαγαγεῖν τοὺς γονεῖς τὸ παιδίον Ἰησοῦν, τοῦ ποιῆσαι αὐτοὺς κατὰ τὸ εἰθισμένον τοῦ νόμου περὶ αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς ἐδέξατο αὐτὸ εἰς τὰς ἀγκάλας αὐτοῦ, καὶ εὐλόγησε τὸν Θεόν, καὶ εἶπε· Νῦν ἀπολύεις τὸν δούλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ρῆμά σου,

crificia in iustitia. Et placebit Domino sacrificium Judæ et Jerusalem, sicut dies sæculi, et sicut anni antiqui. Et accedam ad vos in iudicio; et ero testis velox maleficis, et adulteris, et perjuriis, et qui calumniantur mercedem mercenarii, viduas et pupillos, et opprimunt peregrinum, nec timuerunt me, dicit Dominus exercituum.

Evangelium. S. Luc. ii. 22.

ET, postquam impleti sunt dies purgationis ejus secundum legem Moysi, tulerunt illum in Jerusalem, ut sisterent eum Domino; (sicut scriptum est in lege Domini, quia omne masculinum, adaperiens vulvam, sanctum Domino vocabitur;) et ut darent hostiam secundum quod dictum est in lege Domini; par turturum, aut duos pullos columbarum. Et, ecce, homo erat in Jerusalem, cui nomen Simeon; et homo iste justus et timoratus, expectans consolationem Israel; et Spiritus Sanctus erat in eo. Et responsum acceperat a Spiritu Sancto, non visurum se mortem, nisi prius videret Christum Domini. Et venit in spiritu in templum; et, cum inducerent puerum Jesum parentes ejus, ut facerent secundum consuetudinem legis pro eo, et ipse accepit eum in ulnas suas, et benedixit Deum, et dixit: Nunc dimittis servum tuum, Domine, secundum verbum tuum, in pace; quia

Καὶ ἡ θυσία τοῦ Ἰούδα καὶ τῆς Ἱερουσαλὴμ θέλει ἄρσειεν τοῦ Κυρίου, καθὼς τὸ παλαιόν, καὶ καθὼς τοὺς χρόνος τοῖς πρώτοις. Καὶ θέλω σὰς πλησιάζειν ἐν κρίσει, καὶ θέλωμεν σὰς εἶναι μάρτυς ταχὺς κατὰ τοὺς μίγους, καὶ τὰς πόρνas, καὶ τοὺς φέροντας ψευδοὺς τὸ ὄνομά μου εἰς ὄρκον, καὶ τοὺς ὑστεροῦντας τὸν μισθὸν τοῦ μισθωτοῦ καὶ τοὺς καταθλίβοντας τὴν χήραν, καὶ βιάζοντας τοὺς ὀρφανούς, καὶ τοὺς διαστρέφοντας τὰ δίκαια τῶν ξένων, καὶ τοὺς μὴ φοβουμένους με, λέγει ὁ Κύριος παντοκράτωρ.

Εὐαγγέλιον. Λουκ. β'. κβ'.

ΚΑΙ ὅτε ἐτελείωσαν αἱ ἡμέραι τῆ καθαρισμῆς, κατὰ τὸν τῷ Μωσέως νόμον, ἀνεβίβον αὐτὸν εἰς τὰ Ἱερουσόλυμα, ἵνα τὸν παραστήσαι πρὸς τὸν κύριον (καθὼς ἐγράφη εἰς τὸν νόμον τοῦ κυρίου) "Ὅτι κάθε ἀρσενικὸν ἀνοίγων μήτραν, θέλει καλεσθῇ ἅγιον εἰς τὸν κύριον" καὶ ἵνα δόσους τὴν θυσίαν κατὰ τὸ εἰρημένον εἰς τὸν νόμον τοῦ κυρίου ἕνα ζευγάριον τρυγόνas, ἢ δύο νεογεννημένα περιστέρια. Καὶ ἰδὼν, ἦτο ἄνθρωπος εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ, ὀνομαζόμενος Σιμεὼν καὶ ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἦτο δίκαιος καὶ εὐλαβής, προσμένον τὴν παρηγορίαν τοῦ Ἰσραὴλ καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἦτο ἐπ' αὐτόν καὶ τοῦ ἐφανερῶθαι ὑπὸ τοῦ πνεύματος τῇ ἁγίῳ, ὅτι δὲν ἤθελεν ἰδεῖν θάνατον πρὶν ἢ ἰδῇ τὸν Χριστὸν τοῦ κυρίου. Καὶ ἦλθε κινούμενος ἀπὸ τοῦ πνεύματος, εἰς τὸ ἱερόν καὶ ἐμβάζοντας οἱ γονεῖς τὸ παιδίον Ἰησοῦν ὅπως περὶ αὐτοῦ πράττουν αὐτοὶ κατὰ τὸ εἰθισμένον τοῦ νόμου, αὐτὸς τὸ ἐδέχθη εἰς τὰς ἀγκάλας του, καὶ εὐλόγησε τὸν Θεόν καὶ εἶπε· Τώρα ἀπολύσον τὸν δούλόν σου, Δέσποτα,

offerta in giustizia. E l'offerta di Giuda e di Gerusalemme, sarà piacevole al Signore, come a' di antichi, e come negli anni di prima. Ed io m'accederò a voi in giudizio; e sarò testimonio pronto contr'agli incantatori, e contr' agli adulteri, e contr' quelli che giurano falsamente, e contr' quelli che fraudano il mercenario della sua mercede; ed oppressano la vedova, e l'orfano; e pervertono il diritto del forestiere e non mi temono: ha detto il Signor degli eserciti.

L'Evangelo. S. Luc. ii. 22.

E, quando i giorni della purificazione di quella furono compiuti, secondo la Legge di Moisè, portarono il fanciullo in Gerusalemme, per presentarlo al Signore. (Come egli è scritto nella Legge del Signore, Ogni maschio ch'apre la matrice sarà chiamato santo al Signore) e per offerire il sacrificio secondo ciò ch'è detto nella Legge del Signore, d'un paio di tortole, o di due pioni. Or ecco, v'era in Gerusalemme un uomo, il cui nome era Simeon; e quell'uomo era giusto, e religioso, ed aspettava la consolazione d'Israel: e lo Spirito Santo era sopra lui. Egli era stato divinamente rivelato dallo Spirito Santo, ch'egli non vedrebbe la morte, che prima non avesse veduto il Cristo del Signore. Egli adunque per movimento dello Spirito, venne nel Tempio: e, come il padre e la madre vi portavano il fanciullino Gesù, per far di lui secondo l'usanza della Legge: Egli se l'prese nelle braccia, e benedisse l'Idio: e disse: Ora, Signore, ne mandi il tuo servitore in

and purge them as gold and silver, that they may offer unto the Lord an offering in righteousness. Then shall the offerings of Judah and Jerusalem be pleasant unto the Lord, as in days of old, and as in former years. And I will come near to you to judgement, and I will be a swift witness against the sorcerers, and against the adulterers, and against false swearers, and against those that oppress the hireling in his wages, the widow, and the fatherless, and that turn aside the stranger from his right, and fear not me, saith the Lord of hosts.

The Gospel. St. Luke ii. 22.

AND when the days of her purification, according to the Law of Moses, were accomplished, they brought him to Jerusalem, to present him to the Lord; (as it is written in the Law of the Lord, Every male that openeth the womb shall be called holy to the Lord;) and to offer a sacrifice, according to that which is said in the Law of the Lord, A pair of turtle-doves, or two young pigeons. And behold, there was a man in Jerusalem, whose name was Symeon; and the same man was just and devout, waiting for the consolation of Israel: and the Holy Ghost was upon him. And it was revealed unto him by the Holy Ghost, that he should not see death, before he had seen the Lord's Christ. And he came by the Spirit into the temple; and when the parents brought in the child Jesus, to do for him after the custom of the Law, then took he him up in his arms, and blessed God, and said, Lord, now lettest thou thy servant depart in peace, according to thy word: for mine

épurerà comme l'or et l'argent, et ils seront offerts à l'Eternel l'oblation dans la justice. L'oblation de Juda et de Jérusalem sera agréable à l'Eternel, comme dans les jours d'autrefois, et comme dans les premières années. Je m'approcherai de vous pour faire jugement; et je serai témoin subit contre les enchanteurs, et contre les adultères, et contre ceux qui jurent fausement, et contre ceux qui fraudent le loyer du mercenaire, qui oppriment la veuve et l'orphelin, et qui font tort à l'étranger, et ne me craignent point, a dit l'Eternel des armées.

L'Evangile, St. Luc ii. 22.

QUAND les jours de la purification de Marie furent accomplis, selon la loi de Moïse, ils le portèrent à Jérusalem, pour le présenter au Seigneur, selon ce qui est écrit dans la loi du Seigneur; que tout mâle ouvrant la matrice sera appelé saint au Seigneur; et pour offrir l'oblation prescrite dans la loi du Seigneur, savoir, une paire de tourterelles, ou deux pigeonneaux. Or voici, il y avoit à Jérusalem un homme qui avoit nom Siméon; et cet homme étoit juste et craignant Dieu, et il attendoit la consolation d'Israël, et le Saint Esprit étoit sur lui. Et il avoit été averti divinement par le Saint Esprit, qu'il ne verroit point la mort, que premièrement il n'eût vu le Christ du Seigneur. Lui donc, étant poussé par l'Esprit, vint au temple; et comme le père et la mère portèrent dans le temple le petit enfant Jésus, pour faire de lui selon l'usage de la loi, il le prit entre ses bras, et bénit Dieu, et dit: Seigneur, tu laisses maintenant aller ton serviteur en paix, selon ta

Kinder Levi reinigen und läutern, wie Gold und Silber. Dann werden sie dem Herrn Speisopfer bringen in Gerechtigkeit. Und wird dem Herrn wohl gefallen das Speisopfer Juda und Jerusalem, wie vorhin und vor langen Jahren. Und ich will zu euch kommen, und euch strafen, und will ein schneller Zeuge seyn wider die Zauberer, Ehebrecher und Vorneidigen, und wider die, so Gewalt und Unrecht thun den Tagelöhnern, Wittwen und Waisen, und den Frembling drücken, und mich nicht fürchten, spricht der Herr Zebaoth.

Das Evangelium. Luc. 2, 22—40.

Und da die Tage ihrer Reinigung nach dem Befehle Moßis kamen, brachten sie ihn gen Jerusalem, auf daß sie ihn darstellten dem Herrn; wie denn geschrieben steht in dem Gesetz des Herrn: Allerley Männlein, das zum ersten die Mutter bricht, soll dem Herrn geheiligt heißen, und daß sie gäben das Opfer, nachdem gesagt ist im Befehle des Herrn, ein Paar Turteltauben, oder zwei junge Tauben. Und siehe ein Mensch war zu Jerusalem, mit Namen Simeon, und derselbe Mensch war fromm und gottesfürchtig, und wartete auf den Trost Israels, und der heilige Geist war in ihm; und ihm war eine Antwort geworden von dem heiligen Geiste, er sollte den Lob nicht sehen, er hätte denn zuvor den Christ des Herrn gesehen. Und kam aus Anregen des Geistes in den Tempel. Und da die Eltern das Kind Jesus in den Tempel brachten, daß sie für ihn thäten, wie man pflegt nach dem Geß, da nahm er ihn auf seine Arme, und lobte Gott, und sprach: Herr, nun lässest du deinen Diener im Frieden fahren, wie du gesagt hast, denn

retidor, y como verba de bataneros; y se sentará para derretir, y para limpiar la plata, y purificará á los hijos de Levi, y los afinará como oro, y como plata, y ofrecerán al Señor sacrificios con justicia. Y será agradable al Señor el sacrificio de Judá, y de Jerusalem, como los dias del siglo, y como los años antiguos. Y me llegará á vosotros para hacer juicio, y seré yo al punto testigo contra los hechiceros, y adulteros, y perjuros, y los que defraudan el salario del jornalero, á las viudas y pupillos, y oprimen al extrangero, y no me temieron, dice el Señor de los exercitos.

El Evangelio. S. Luc. ii. 22.

Y DESPUES que fueron cumplidos los dias de la purificacion de María, segun la ley de Moysés, lo llevaron á Jerusalem, para presentarlo al Señor, como está escrito en la Ley del Señor: Que todo macho que abriere matriz, será consagrado al Señor. Y para dar la ofrenda, conforme está mandado en la Ley del Señor, un par de tórtolas, ó dos palominos. Y habia á la sazón en Jerusalem un hombre llamado Siméon, y este hombre justo y temeroso de Dios, esperaba la consolacion de Israel, y el Espíritu Santo era en él. Y habia recibido respuesta del Espíritu Santo, que él no vería la muerte, sin ver antes al Christo del Señor. Y vino por espíritu al templo. Y trayendo los padres al Niño Jesus, para hacer segun la costumbre de la Ley por él: Entónces él lo tomó en sus brazos, y bendixo á Dios, y dixo: Ahora, Señor, despidas á tu siervo, segun tu palabra, en paz: Porque han visto mis

DIES SANCTI MATTHIÆ.

ἐν εἰρήνῃ* ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριον σου* ὃ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν* φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραὴλ. Καὶ ἦν Ἰωσήφ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ θαυμάζοντες ἐπὶ τοῖς λαλομένοις περὶ αὐτοῦ. Καὶ εὐλόγησεν αὐτοὺς Συμεὼν, καὶ εἶπε πρὸς Μαριάμ τὴν μητέρα αὐτοῦ· Ἰδοὺ, οὗτος κεῖται εἰς πτώσιν καὶ ἀνάστασιν πολλῶν ἐν τῷ Ἰσραὴλ, καὶ εἰς σημεῖον ἀντιλεγόμενον* καὶ σου δὲ αὐτῆς τὴν ψυχὴν διελεύσεται ῥομφαία* ὥπως ἀν' ἀποκαλύψῃσιν ἐκ πολλῶν καρδιῶν διαλογισμοί. Καὶ ἦν Ἄννα προφῆτις, θυγάτηρ Φανουὴλ, ἐκ φυλῆς Ἀσὴρ* αὕτη προβεβηκυῖα ἐν ἡμέραις πολλαῖς, ζήσασα ἐτη μετὰ ἀνδρὸς ἐπὶ τῇ παρθενίᾳ αὐτῆς* Καὶ αὕτη χήρα ὡς ἐτῶν ὀγδοηκονταεσσάρων, ἣ οὐκ ἀφίστατο ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ, νηστειαῖς καὶ δεήσεσι λατρεύουσα νύκτα καὶ ἡμέραν. Καὶ αὕτη, αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἐπιστάσα, ἀνθωμολογεῖτο τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐλάλει περὶ αὐτοῦ πᾶσι τοῖς προσδεχομένοις λόγῳ αὐτῆς ἐν Ἱεροσολαίμῃ. Καὶ ὡς ἐτέλεσαν ἅπαντα τὰ κατὰ τὸν νόμον Κυρίου, ὑπέστρεψαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, εἰς τὴν πόλιν αὐτῶν Ναζαρέτ* τὸ δὲ παιδίον ἡῤῥανε, καὶ ἐκραταίουτο πνεύματι, πληροῦμενον σοφίας* καὶ χάρις Θεοῦ ἦν ἐπ' αὐτό.

HMEPA TOY AGIOY MATΘIOY.

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ Θεός, ὁ ἐν τάξει Ἰούδα τοῦ προδότην τὸν πιστὸν σου δοῦλον τὸν Μαθθίαν ἐκκληζόμενος ἐναριθμῶν εἶναι τοῖς δώδεκα

κατὰ τὸν λόγον σου εἰς εἰρήνῃν* ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριον σου, τὸ ὅποιον ἡτοίμασας ἐμπροσθεν πάντων τῶν λαῶν* φῶς φωτίζον τὰ ἔθνη, καὶ δοξάζον τὸν λαόν σου τὸν Ἰσραὴλ. Καὶ ὁ πατήρ σου καὶ ἡ μήτηρ του ἐθαύμαζον διὰ τὰ ὅσα ἐλάλει περὶ αὐτοῦ. Καὶ ὁ Συμεὼν τοὺς εὐλόγησεν καὶ εἶπε πρὸς Μαριάμ τὴν μητέρα του. Ἰδοὺ, οὗτος κεῖται διὰ τὴν πτώσιν καὶ τὴν ἀνάστασιν πολλῶν εἰς τὸν Ἰσραὴλ, καὶ εἰς σημεῖον ἀντιλεγόμενον* (καὶ εἰς ἐσέ τὴν ἰδίαν ἡ μάχαιρα θέλει ἐλθεῖν καὶ διαπεράσει τὴν ψυχὴν σου.) ὅπως φαναιρωθῶσιν οἱ διαλογισμοὶ πολλῶν καρδιῶν. Καὶ εὐρίσκειο ἐκεῖ Ἄννα ἡ προφῆτις, θυγάτηρ τοῦ Φανουὴλ, ἀπὸ τῆς φυλῆς Ἀσὴρ* αὕτη γερόντισσα πολλῶν χρόνων, ζήσασα μετὰ τὴν παρθενίαν τῆς ἑπτα χρόνου μετὰ τὸν ἀνδρα τῆς καὶ τῶρα ἦτο χήρα χρόνων ὀγδοηκονταεσσάρων, ἣ ὅποια δὲν ἐσάλευεν ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ, με νηστείας καὶ δεήσεις λατρεύουσα νύκτα καὶ ἡμέραν. Καὶ αὕτη, ταύτην τὴν ὥραν ἐλθούσα, ἐδόξαζε τὸν Κύριον, καὶ ἐλάλει περὶ τοῦ παιδίου πρὸς πάντας τοὺς εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ προσεμένοντας λύτρωσιν. Καὶ ἀφ' οὗ ἐτελείωσαν ἅπαντα τὰ κατὰ τὸν νόμον τοῦ κυρίου, ὑπέστρεψαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, εἰς τὴν πόλιν τῶν, τὴν Ναζαρέτ. Τὸ δὲ παιδίον ἡῤῥανε, καὶ ἐνδυναμιομένο εἰς τὸ πνεῦμα, γερμίζον σοφίαν, καὶ ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἦτο ἐπάνω του.

EORPH TOY AGIOY MATΘEOY.

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ Θεός, ὁ ἀναπληρώσας τὸν τοῦ προδότην Ἰούδα τὸν τόπον ἐκλέγων τὸν πιστὸν σου δοῦλον Μαθθίαν, ὥπως γίνῃ ἕνα

viderunt oculi mei salutare tuum, quod parasti ante faciem omnium populorum; Lumen ad revelationem gentium, et gloriam plebis tuæ Israel. Et erant pater ejus et mater mirantes super his quæ dicebantur de illo. Et benedixit illis Simeon, et dixit ad Mariam, matrem ejus: Ecce, positus est hic in ruinam, et in resurrectionem, multorum in Israel; et in signum, cui contradicetur. Et tuam ipsius animam pertransibit gladius, ut revelentur ex multis cordibus cogitationes. Et erat Anna prophetissa, filia Phanneel, de tribu Aser. Hæc processerat in diebus multis, et vixerat cum viro suo annis septem a virginitate sua. Et hæc vidua usque ad annos octoginta quatuor; quæ non discedebat de templo, jejuniis et obsecrationibus serviens nocte ac die. Et hæc, ipsa hora superveniens, conñtebatur Domino, et loquebatur de illo omnibus, qui expectabant redemptionem Israel. Et, ut perfecerunt omnia secundum legem Domini, reversi sunt in Galilæam, in civitatem suam Nazareth. Puer autem crescebat et confortabatur, plenus sapientia; et gratia Dei erat in illo.

DIES SANCTI MATTHIÆ.

Collecta.

OMNIPOTENS Deus! qui, in locum Judæ proditoris, fidelem famulum tuum Matthiam elegisti, qui esset unus ex numero

pace, secondo la tua parola. Poscia che gli occhi miei hanno veduta la tua salute. La qual tu hai preparata, per metterla davanti a tutti i popoli. Luce da alluminar le Genti, e la gloria del tuo popolo Israel. E Giuseppe, e la madre d'esso, si maravigliavano delle cose ch'erano dette di lui. E Simeone gli benedisse, e disse a Maria, madre d'esso. Ecco, costui è posto per la ruina, e per lo rilevamento di molti in Israel; e per segno al quale sarà contradetto. (Ed una spada trafiggerà a te stessa l'anima) acciò che i pensieri di molti cuori sieno rivelati. V'era ancora Anna profetessa, figliuola di Fanneel della tribù d'Aser: la quale era molto attempata, essendo vivuta sett'anni col suo marito dopo la sua verginità. Ed era vedova d'età d'intorno ad ottantaquattro anni; e non si partiva mai dal Tempio, servendo a Dio notte, e giorno, in digiuni, e orazioni. Ella ancora, sopraggiunta in quell'ora, lodava il Signore, e parlava di quel fanciullo a tutti coloro ch'aspettavano la Redenzione in Gerusalemme. Or, quando ebbero compiute tutte le cose che si convenivano far secondo la Legge del Signore, ritornarono in Galilea, in Nazaret, lor città. E l'fanciullo cresceva, e si fortificava in Spirito, essendo ripieno di sapienza; e la grazia di Dio era sopra lui.

LA FESTA DI S. MATTIA.

La Collecta.

IDDIO onnipotente, che per supplire Giuda il traditore, eleggesti il tuo fedel servitore Mattia, per esser del numero dei do

DIES SANCTI MATTHIÆ.

eyes have seen thy salvation, which thou hast prepared before the face of all people; a light to lighten the Gentiles, and the glory of thy people Israel. And Joseph and his mother marvelled at those things which were spoken of him. And Symeon blessed them, and said unto Mary his mother, Behold, this child is set for the fall and rising again of many in Israel; and for a sign which shall be spoken against; (yea, a sword shall pierce through thy own soul also;) that the thoughts of many hearts may be revealed. And there was one Anna a prophetess, the daughter of Phanuel, of the tribe of Aser; she was of a great age, and had lived with an husband seven years from her virginity: and she was a widow of about fourscore and four years; which departed not from the temple, but served God with fastings and prayers night and day. And she coming in that instant gave thanks likewise unto the Lord, and spake of him to all them that looked for redemption in Jerusalem. And when they had performed all things according to the Law of the Lord, they returned into Galilee to their own city Nazareth. And the child grew, and waxed strong in spirit, filled with wisdom; and the grace of God was upon him.

SAINT MATTHIAS' DAY.

The Collect.

O ALMIGHTY God, who into the place of the traitor Judas didst choose thy faithful servant Matthias to be of the number of the twelve Apostles; Grant that thy Church, being always preserved from false Apostles, may be ordered and guided by faithful and

meine Augen haben deinen Heiland gesehen, welschen du bereitet hast vor allen Völkern, ein Licht zu erleuchten die Heiden, und zum Preis deines Volks Israel. Und sein Vater und Mutter wunderten sich sehr, das von ihm geredet ward. Und Symeon segnete sie, und sprach zu Maria, seiner Mutter: Siehe, dieser wird gesetzt zu einem Falle und Aufstehen vieler in Israel, und zu einem Zeichen, dem widersprochen wird, (und es wird ein Schwert durch deine Seele dringen) auf daß vieler Herzen Gedanken offenbar werden. Und es war eine Prophetin, Hanna, eine Tochter Phanuels, vom Geschlechte Aser, die war wohl betaget, und hatte gelebt sieben Jahre mit ihrem Manne, nach ihrer Jungfrauschaft, und war eine Wittwe bey vier und achtzig Jahren, die kam nimmer vom Tempel, dienete Gott mit Fasten und Beten Tag und Nacht. Dieselbige trat auch hinzu zu derselbigen Stunde, und pries den Herren, und redete von ihm zu allen, die auf die Erlösung zu Jerusalem warteten. Und da sie es alles vollendet hatten nach dem Befehl des Herrn, kehrten sie wieder in Galiläam, zu ihrer Stadt Nazareth. Aber das Kind wuchs, und ward stark im Geiste, voller Weisheit, und Gottes Gnade war bey ihm.

Am Tage des heiligen Matthias.

Die Collecte.

D allmächtiger Gott, der du, an die Stelle des Verräthers Judas, deinen treuen Diener Matthias zu einem der zwölf Apostel erwählt hast! Verleihe, daß deine Kirche stets vor falschen Aposteln bewahrt bleiben, und nur von treuen und

parole; car mes yeux ont vu ton salut, lequel tu as préparé devant la face de tous les peuples; la lumière pour éclairer les nations, et pour être la gloire de ton peuple d'Israël. Et Joseph et sa mère s'étonnoient des choses qui étoient dites de lui. Et Siméon le bénit, et dit à Marie sa mère: voici, celui-ci est mis pour le trébuchement et pour le relèvement de plusieurs en Israël, et pour être un signe auquel on contredira, (et même aussi une épée percera ta propre ame,) afin que les pensées de plusieurs cœurs soient découvertes. Il y avoit aussi Anne la prophétesse, fille de Phanuel, de la tribu d'Aser, qui étoit déjà avancée en âge, et qui avoit vécu avec son mari sept ans depuis sa virginité; et veuve d'environ quatre-vingt-quatre ans; elle ne bougeoit point du temple, servant Dieu en jeûnes et en prières nuit et jour. Elle étant donc survenue en ce même moment, louoit aussi de sa part le Seigneur, et parloit de lui à tous ceux qui attendoient la délivrance à Jérusalem. Et quand ils eurent accompli tout ce qui est ordonné par la loi du Seigneur, ils s'en retournèrent en Galilée, à Nazareth leur ville. Et le petit enfant croissoit, et se fortifioit en esprit, étant rempli de sagesse; et la grâce de Dieu étoit sur lui.

LE JOUR DE SAINT MATTHIAS.

La Collecte.

DIEU tout-puissant, qui as élu Matthias ton fidèle serviteur pour être du nombre des douze en la place du traître Judas; fais que ton église étant toujours gardée de faux apôtres, soit conduite et gouvernée par de

ojos tu salud, la qual has aparejado ante la faz de todos los pueblos. Lumbre para ser revelada á los Gentiles, y para gloria de tu pueblo Israel. Y su padre y madre estaban maravillados de aquellas cosas que de él se decian. Y los bendixo Siméon, y dixo á María su madre: He aquí que éste es puesto para caída, y para levantamiento de muchos en Israel; y para señal á la que se hará contradiccion: y una espada traspasará tu alma de tí misma, para que sean descubiertos los pensamientos de muchos corazones. Y habia una Prophetisa llamada Ana, hija de Phanuel, de la tribu de Aser; ésta era ya de muchos dias, y habia vivido siete años con su marido desde su virginidad. Y ésta era viuda, como de ochenta y quatro años; que no se apartaba del templo, sirviendo dia y noche en ayunos y oraciones. Y como llegase ella en la misma hora, alababa al Señor: y hablaba de él á todos los que esperaban la redencion de Israel. Y quando lo hubieron todo cumplido conforme á la Ley del Señor, se volvieron á Galilea á su ciudad de Nazareth. Y el Niño crecía, y se fortificaba, estando lleno de sabiduría: y la gracia de Dios era en él.

EL DIA DE SAN MATHIAS.

La Colecta.

O DIOS Omnipotente, que en lugar de Judas el traydor, escogiste á tu fiel siervo Mathias para que fuese del numero de los doce Apostoles; concede que tu Iglesia, siendo siempre preservada de falsos Apostoles, sea ordenada y guiada por fieles, y

Ἀποστόλοις. Δώρησαι ὅπως ἡ Ἐκκλησία σου ἀπὸ τῶν ψευδαποστόλων αἰεὶ διαφυλαχθεῖσα, ὑπὸ πιστῶν καὶ τῶν ὄντως ποιμένων διοικηθῇ καὶ κυβερνηθῇ, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Πράξ. α. ιε'.

ΚΑΙ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις ἀναστὶς Πέτρος ἐν μέσῳ τῶν μαθητῶν, εἶπεν (ἦν τε ὄχλος ὀνομάτων ἑπτακτὸν ὡς ἑκατὸν εἰκοσιν) ἄνδρες ἀδελφοί, ἔδει πληρωθῆναι τὴν γραφὴν ταύτην, ἣν προεῖπε τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον διὰ στόματος Δαβὶδ, περὶ Ἰούδα τοῦ γενομένου ὁδηγοῦ τοῖς συλλαβούσι τὸν Ἰησοῦν ὅτι κατηγορημένος ἦν σὺν ἡμῖν, καὶ ἔλαχε τὸν κληρὸν τῆς διακονίας ταύτης. Οὗτος μὲν οὖν ἐκτῆσθαι χωρίον ἐκ τοῦ μισθοῦ τῆς ἀδικίας καὶ πρηνὴς γενόμενος ἐλάκησε μέσος, καὶ ἐξεχύθη πάντα τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ. Καὶ γνωστον ἐγένετο πᾶσι τοῖς κατοικοῦσιν Ἱερουσαλὴμ, ὥστε κληθῆναι τὸ χωρίον ἐκεῖνο τῇ ἰδίᾳ διαλέκτῳ αὐτῶν, Ἀκελδαμᾶ, τούτεστι, χωρίον αἵματος. Γέγραπται γάρ ἐν βιβλῳ ψαλμῶν Γενηθήτω ἡ ἐπιθυμία αὐτοῦ ἔρημος, καὶ μὴ ἔστω ὁ κατοικῶν ἐν αὐτῇ καὶ τὴν ἐπισκοπὴν αὐτοῦ λίβοι ἕτερος. Δεῖ οὖν τῶν συνελθόντων ἡμῖν ἀνδρῶν ἐν παντὶ χρόνῳ, ἐν ᾧ εἰσῆλθε καὶ ἐξῆλθεν ἐφ' ἡμᾶς ὁ Κύριος Ἰησοῦς, ἀρξάμενος ἀπὸ τοῦ βαπτίσματος Ἰωάννου ἕως τῆς ἡμέρας τῆς ἀληψῆς ἀφ' ἡμῶν, μάρτυρα τῆς ἀναστάσεως αὐτοῦ γενέσθαι σὺν ἡμῖν ἕνα τούτων. Καὶ ἔστησαν δύο, Ἰωσήφ τὸν καλούμενον Βαρσαβᾶν, ὃς ἐπεκλήθη Ἰσθπς, καὶ Ματθίαν. Καὶ προσευξάμενοι εἶπον· Σὺ Κύριε, καρδιονομῶσα

τῶν δώδεκα Ἀποστόλων, ὃς τῆς ἐκκλησίας σου τὴν χάριν ἔνα προφυλαχθῇ πάντα ἀπὸ τῶν ψευδαποστόλων, καὶ ἔνα διοικηθῇ καὶ ὁδηγηθῇ ὑπὸ πιστῶν, καὶ ἀληθῶν ποιμένων, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Πράξ. α. ιε'.

ΚΑΙ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις σηκωθείς ὁ Πέτρος ἐν τῷ μέσῳ τῶν μαθητῶν, εἶπεν (ἦτο δὲ πλῆθος ὀνομάτων ὀμῶς ἑκατὸν εἰκοσιν) ἄνδρες ἀδελφοί, ἔπρεπε ἔνα τελειωθῇ ἡ γραφὴ ἐκεῖνη τὴν ὅποιαν προημελέτησε τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον διὰ στόματος Δαβὶδ, περὶ τοῦ Ἰούδα τοῦ γενομένου ὁδηγοῦ τῶν συλλαβόντων τὸν Ἰησοῦν ὅτι ἦτο συγκατηγορημένος μὲ ἡμᾶς, καὶ ἔλαχε τὸν κληρὸν ταύτης τῆς διακονίας. Οὗτος λοιπὸν ἀπόκτησε χωράφιον μὲ τὸν μισθὸν τῆς ἀδικίας καὶ πῶσαν προμήντη, ἔσκασεν εἰς τὴν μέσην, καὶ ἐξεχύθησαν πάντα τὰ σπλάγχνα του καὶ αὐτὸ ἐκοινολογήσθη εἰς πάντας τοὺς κατοικοῦντας τὴν Ἱερουσαλὴμ, ὥστε καὶ ἐπωνομάσθη τὸ χωράφιον ἐκεῖνο κατὰ τὴν διαλέκτον τῶν, Ἀκελδαμᾶ, δηλαδὴ, χωράφιον αἵματος. Ἐπειδὴ, ἐγράφη εἰς τὸ βιβλίον τῶν Ψαλμῶν Ἀς γινῇ ἡ κατοικία τῆς ἐρήμου, καὶ ἂς μὴ εὐρεθῇ ὁ εἰς αὐτὴν κατοικῶν. Καὶ ἂς λίβοι ἕτερος τὸ ἀξίωμα του. Πρέπει λοιπὸν ὅτι ἀπὸ τοῦς μὲ ἡμᾶς συνελθόντας εἰς ὅλον τὸν καιρὸν εἰς τὸν ὅποιον ὁ κύριος Ἰησοῦς ἐκβῆκε καὶ ἐμβῆκεν εἰς ἡμᾶς, ἀρχινῶν ἀπὸ τῆς τοῦ βαπτίσματος Ἰωάννου, ἕως τῆς ἡμέρας τῆς ἀφ' ἡμῶν ἀναλήψεως του, ἔνα ποιήσωμεν μὲ μᾶς ἕνα μάρτυρα, τῆς ἀναστάσεως του. Καὶ ἐπροβαλὼν δύο τὸν Ἰωσήφ τὸν καλούμενον Βαρσαβᾶν, ὁ ἐπωνομασθεὶς Ἰούστος, καὶ Ματθίαν. Καὶ προσευχόμενοι εἶπον· Σὺ, κύριε, καρδιονομῶσα πάντων, δεῖξον

duodecim Apostolorum; da, ut Ecclesia tua a pseudapostolis tuta semper existens, a fidelibus et veris pastoribus semper dirigatur ac gubernetur; per Jesum Christum, Dominum nostrum. Amen.

dici apostoli, fa che la tua chiesa, essendosi sempre preservata da' falsi apostoli, sia governata e condotta da fedeli e veri Pastori, per Gesù Cristo, nostro Signore. Amen.

L' Epistola. Atti. i. 15.

Pro Epistola. Act. i. 15.

IN diebus illis exsurgens Petrus in medio fratrum, dixit: (erat autem turba hominum simul fere centum viginti) Viri fratres, oportet impleri Scripturam, quam predixit Spiritus Sanctus per os David, de Iuda, qui fuit dux eorum qui comprehenderunt Iesum; qui connumeratus erat in nobis, et sortitus erat sortem ministerii huius. Et hic quidem possedit agrum de mercede iniquitatis; et suspensus crepuit medius; et diffusa sunt omnia viscera ejus. Et notum factum est omnibus habitantibus Jerusalem; ita ut appellaretur ager ille, lingua eorum, Haceldama, hoc est, Ager Sanguinis. Scriptum est enim in libro Psalmorum: Fiat commoratio ejus deserta: et non sit, qui inhabitet in ea. Et episcopatum ejus accipiat alter. Oportet ergo, ex his viris, qui nobiscum erant congregati in omni tempore, quo intravit et exivit inter nos Dominus Iesus, incipiens a baptismo Joannis, usque in diem qua assumptus est a nobis, testem resurrectionis ejus nobiscum fieri unum ex istis. Et statuerunt duos; Joseph (qui vocabatur Barsabas, qui cognominatus est Justus), et Matthiam: et orantes dixerunt: Tu, Domine, qui corda nosti omni-

ED in que' giorni, Pietro, levatosi in mezzo de' discepoli, disse, (or la moltitudine delle persone tutte insieme era d' intorno a centventi persone) uomini fratelli, e' conveniva che questa Scrittura s' adempiesse, la quale lo Spirito santo predisse per la bocca di David, intorno a Giuda, che fu la guida di coloro che presero Gesù. Perciochè egli era stato assunto nel nostro numero, ed avea ottenuta la sorte di questo ministero. Egli adunque acquistò un campo del premio d' ingiustizia: ed, essendosi precipitato, crepò per lo mezzo, e tutte le sue interiora si sparsero. E ciò è venuto a notizia a tutti gli abitanti di Gerusalemme: talchè quel campo, nel lor proprio linguaggio, è stato chiamato, Aceldama: che vuol dire, Campo di sangue. Perciochè egli è scritto nel Libro de' Salmi, Divenga la sua stanza deserta, e non vi sia chi abiti in essa. Ed, un altro prenda il suo ufficio. Egli si conviene adunque, che, d' infra gli uomini che sono stati nella nostra compagnia, in tutto il tempo che l' Signor Gesù è andato e venuto fra noi: Cominciando dal Battesimo di Giovanni, fino al giorno ch' egli fu accolto in alto d' appresso noi, uno d' essi sia fatto testimonio con noi della risurrezzion d' esso. E ne furono presentati due, Giosèf, detto Barsaba, il quale era soprannominato Giusto: e Mattia. Ed orando, dissero, Tu, Signore, che conosci i cuori di tutti, mostra

true pastors; through Jesus Christ our Lord. *Amen.*

vrais et fidèles pasteurs, par Jésus-Christ notre Seigneur. *Amen.*

For the Epistle. Acts i. 15.

Pour l'Épître. Actes i. 15.

IN those days Peter stood up in the midst of the disciples and said, (the number of the names together were about an hundred and twenty,) Men and brethren, this Scripture must needs have been fulfilled, which the Holy Ghost by the mouth of David spake before concerning Judas, which was guide to them that took Jesus: for he was numbered with us, and had obtained part of this ministry. Now this man purchased a field with the reward of iniquity; and falling headlong he burst asunder in the midst, and all his bowels gushed out. And it was known unto all the dwellers at Jerusalem, insomuch as that field is called in their proper tongue, *Aceldama*, that is to say, The field of blood. For it is written in the book of Psalms, Let his habitation be desolate, and let no man dwell therein; and, His bishoprick let another take. Wherefore, of these men which have companied with us all the time that the Lord Jesus went in and out among us, beginning from the baptism of John, unto that same day that he was taken up from us, must one be ordained to be a witness with us of his resurrection. And they appointed two, Joseph called Barsabas, who was surnamed Justus, and Matthias. And they prayed, and said, Thou, Lord, which knowest the hearts of all men, shew whether of these two thou hast chosen; that he may take part of this ministry and apostleship, from which Judas by transgression fell, that he might go to

EN ces jours-là Pierre se leva au milieu des disciples, (or là étoit assemblée une compagnie d'environ six-vingts personnes.) et il dit: hommes frères, il falloit que fût accompli ce qui a été écrit, et que le Saint-Esprit a prédit par la bouche de David touchant Judas, qui a été le guide de ceux qui ont pris Jésus: car il étoit du nombre avec nous, et il avoit reçu sa part de ce ministère. Mais s'étant acquis un champ du salaire de la méchanceté, et s'étant précipité, il s'est crevé par le milieu, et toutes ses entrailles ont été répandues. Ce qui a été connu de tous les habitants de Jérusalem, tellement que ce champ-là a été appelé en leur propre langue, *haceldama*, c'est-à-dire, le champ du sang. Car il est écrit au livre des psaumes: que sa demeure soit déserte, et qu'il n'y ait nul qui y habite; et qu'un autre prenne son administration. Il faut donc que d'entre ces hommes qui se sont assemblés avec nous, tout le temps que le Seigneur Jésus est allé et venu entre nous, en commençant depuis le baptême de Jean, jusqu'au jour qu'il a été enlevé d'avec nous, quelqu'un d'entr'eux soit témoin avec nous de sa résurrection. Et ils en présentèrent deux, savoir, Joseph appelé Barsabas, qui étoit surnommé Juste, et Matthias. Et en priant, ils dirent: toi, Seigneur, qui connois les cœurs de tous, montre lequel de ces deux tu as élu: afin qu'il prenne sa part de ce ministère et apostolat dont Judas s'est détourné pour s'en aller en son lieu. Puis

mahren Hirten geordnet und geleitet werden möge, durch Jesum Christum, unsern Herrn. *Amen.*

verdaderos Pastores, mediante Jesu-Christo nuestro Señor. *Amen.*

Die Epistel. Apost. Gesch. 1, 15—26.

Por la Epistola. Act. i. 15.

Und in den Tagen trat auf Petrus unter die Jünger, und sprach: (Es war aber die Schaar der Namen zu Haufen über hundert und zwanzig.) Ihr Männer und Brüder, es mußte die Schrift erfüllet werden, welche zuvor gesagt hat der heilige Geist durch den Mund Davids, von Judas, der ein Vorgänger war derer, die Jesum hingen. Denn er war mit uns gelaßt, und hatte dieß Amt mit uns überkommen. Dieser hat erworben den Alder um den ungerechten Lohn, und sich erkentet, und ist mitten entzwey geborsten, und hat alle seine Eingeweide ausgeschüttet. Und es ist kund geworden allen, die zu Jerusalem wohnen, also, daß derselbige Alder genannt wird, auf ihre Sprache, *Haceldama*, das ist, ein Blutader. Denn es steht geschrieben im Psalmbuch: Ihre Bebauung müsse wüste werden, und sey niemand, der darinnen wohne, und sein Bisthum empfangen ein anderer. So muß nun einer unter diesen Männern, die bey uns gewesen sind die ganze Zeit über, welche der Herr Jesus unter uns ist aus und eingegangen, von der Taufe Johannis an, bis auf den Tag, da er von uns genommen ist, ein Zeuge seiner Auferstehung mit uns werden. Und sie stellten zwey, Joseph, genannt Barsabas, mit dem Zunamen Just, und Matthias, belegen, und sprachen: Herr, aller Herzen Kundiger, zeige an, welchen du erwählst, daß einer empfangen deßsen Dienst und Apostelamt, davon Judas abgewichen ist, daß er hingienge an seinen Ort. Und

EN aquellos dias levantándose Pedro en medio de los hermanos (y eran los que estaban allí juntos como unos ciento y veinte hombres) dixo: Varones hermanos, era necesario que se cumpliese la Escritura, que predixo el Espíritu Santo por boca de David acerca de Judas, que fué el caudillo de aquellos que prendieron á Jesus: El que era contado con nosotros, y tenia suerte en este ministerio. Este pues poseyó un campo del precio de la iniquidad, y colgándose rebentó por medio: y se derramaron todas sus entrañas. Y se hizo notorio á todos los moradores de Jerusalem, así que fué llamado aquel campo en su propia lengua, *Haceldama*, que quiere decir, campo de sangre. Porque escrito está en el Libro de los Psalmos: Sea hecha desierta la habitación de ellos, y no haya quien more en ella: y tome otro su Obispado. Conviene pues, que de estos varones, que han estado en nuestra compañía todo el tiempo que entró y salió con nosotros el Señor Jesus, comenzando desde el bautismo de Juan hasta el día en que fué tomado arriba de entre nosotros, que uno sea testigo con nosotros de su resurrección. Y señalaron á dos, á Joseph, que era llamado Barsabas, y tenia por sobrenombre el Justo: y á Matthias. Y orando dixerón: Tú, Señor, que conoces los corazones de todos, muéstranos de estos dos cuál has escogido, para que tome el lugar de este ministerio y Apostolado, del qual por su prevaricación cayó Judas para ir á

παντων, ἀνάδειξον ἐκ τούτων τῶν δύο ἓνα ὃν ἐξελέξω, λαβεῖν τὸν κλῆρον τῆς διακονίας ταύτης καὶ ἀποστολῆς, ἐξ ἧς παρέβη Ἰούδας, πορευθῆναι εἰς τὸν τόπον τὸν ἴδιον. Καὶ ἔδωκαν κλήρους αὐτῶν, καὶ ἔπεσεν ὁ κληρὸς ἐπὶ Ματθίαν, καὶ συγκατεψηφίσθη μετὰ τῶν ἑνδεκα ἀποστόλων.

Εὐαγγέλιον. Μαθ. ια'. κε'.

ἘΝ ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν· Ἐξομολογοῦμαι σοι, πῆτερ, Κύριε τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, ὅτι ἀπέκρυψας ταῦτα ἀπὸ σοφῶν καὶ συνετῶν, καὶ ἀπεκάλυψας αὐτὰ νηπιῖς. Ναὶ ὁ πατήρ, ὅτι οὕτως ἐγένετο εὐδοκία ἔμπροσθέν σου. Πάντα μοι παρεδόθη ὑπὸ τοῦ πατρὸς μου· καὶ οὐδεὶς ἐπιγινώσκει τὸν υἱόν, εἰ μὴ ὁ πατήρ· οὐδὲ τὸν πατέρα τις ἐπιγινώσκει, εἰ μὴ ὁ υἱός, καὶ ὃ ἐάν βούληται ὁ υἱὸς ἀποκαλύψαι. Δεῦτε πρὸς με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι, καὶ γὰρ ἀναπαύσω ὑμᾶς. Ἀρατε τὸν ζυγόν μου ἐφ' ὑμᾶς, καὶ μάθετε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι πρὸς ἐμὲ, καὶ ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ· καὶ εὐρήσετε ἀνάπαισιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν. Ὁ γὰρ ζυγὸς μου χρηστός, καὶ τὸ φορτίον μου ἑλαφρόν ἐστιν.

ἈΝΑΓΓΕΛΙΑ ΤΗΣ ΜΑΚΑΡΙΑΣ ΠΑΡΘΕΝΟΥ
ΜΑΡΙΑΣ, ΗΤΟΙ ΗΜΕΡΑ Η ΑΝΗΓΓΕΛΩΗ
ΤΗ ΜΑΡΙΑ Η ΘΕΟΤΟΚΙΑ.

Συναπτή.

ἘΓΧΕΟΝ ταῖς ἡμῶν καρδίαις, δεόμεθά σου, Κύριε, τὴν χάριν σου, ἵνα ὥσπερ τὴν τοῦ Υἱοῦ σου ἐνσάρκωσιν διὰ τῆς τοῦ Ἀγγέλου πρεσβείας ἐγνωκαμεν, οὕτω διὰ τοῦ αὐτοῦ σταυροῦ δε καὶ πάθους εἰς τὴν τῆς ἀναστάσεως αὐτοῦ

um, ostende, quem elegeris ex his duobus unum, accipere locum ministerii hujus et Apostolatus, de quo prævaricatus est Judas, ut abiret in locum suum. Et dederunt sortes eis; et cecidit sors super Matthiam: et annumeratus est cum undecim Apostolis.

Evangelium. S. Matth. xi. 25.

IN illo tempore, respondens Jesus dixit: Confiteor tibi, Pater, Domine cæli et terræ, quia abscondisti hæc a sapientibus et prudentibus, et revelasti ea parvulis. Ita, Pater, quoniam sic fuit placitum ante te. Omnia mihi tradita sunt a Patre meo; et nemo novit Filium, nisi Pater; neque Patrem quis novit, nisi Filius, et cui voluerit Filius revelare. Venite ad me, omnes, qui laboratis, et onerati estis; et ego reficiam vos. Tollite jugum meum super vos; et discite a me; quia mitis sum, et humilis corde. et invenietis requiem animabus vestris. Jugum enim meum suave est, et onus meum leve.

ANNUNTIATIO BEATÆ VIRGINIS.

Collecta.

MENTIBUS nostris, quæsumus, Domine, gratiam tuam infunde; ut, quemadmodum, Angelo annuntiante, Filii tui incarnationem cognovimus, sic, per crucem et passionem ejus, ad ejus resurrectionis gloriam

ποιον ἀπὸ τούτων δύο τούτους ἔχω· να ἐκλέξω, ὅπως λάβω τὸν κλῆρον ταύτης τῆς διακονίας καὶ ἀποστολῆς, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐπαρέβη ὁ Ἰούδας, ἀναπληρῶνόν τούτου τὸν τόπον. Καὶ ἔδωκαν τοὺς κλήρους τῶν· καὶ ἔπεσεν ὁ κληρὸς ἐπὶ τὸν Ματθίαν, καὶ συναριθμήθη μετὰ τῶν ἑνδεκα ἀποστόλων.

Εὐαγγέλιον. Μαθ. ια'. κε'.

ἘΝ ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Εὐχαριστῶ σε Πατέρα, Κύριε τῆς κρανῆς καὶ τῆς γῆς, ὅτι ἐκρύψας ταῦτα ἀπὸ τῶν σοφῶν καὶ τῶν φρονίμων, καὶ τὰ ἐφάνερως τῶν βρεφῶν. Ναὶ, ὦ πατέρα, ὅτι οὕτω ἠθέλησαν. Πάντα μοι ἐδόθησαν ὑπὸ τοῦ πατρὸς μου, καὶ ὅδε τις γινώρκει τὸν υἱόν, παρὰ ὁ Πατήρ· ὅδε τὸν πατέρα τις γινώρκει, παρὰ ὁ υἱός, καὶ ἐκεῖνος εἰς τὸν ὁποῖον ὁ υἱὸς ἠθέλησε· να τοῦ τὸν φανερώσῃ. Ἐλᾶτε εἰς ἐμὲ πάντες οἱ κοπιῶσασμένοι, καὶ φορτωμένοι, καὶ ἐγὼ θέλω σᾶς ἀναπαύειν· ἐπάρετε τὸν ζυγόν μου ἐπάνω σας, καὶ μάθετε ἀπ' ἐμὲ ὅτι εἰμὶ ἡμερὸς καὶ ταπεινός εἰς τὴν καρδίαν καὶ θέλετε εὐρεῖν τὴν ἀνάπαισιν τῶν ψυχῶν σας. Ἐπειδὴ ὁ ζυγός μου εἶναι καλός καὶ τὸ φορτίον μου ἑλαφρόν.

ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΡΑΣ.

Συναπτή.

ΚΥΡΙΕ, ἱκετένομέν σε· να χάσῃς τὴν χάριν σου ἐπὶ τὰς καρδίας μας, ὅπως καθὼς ἐγνωρίσαμεν τὴν ἐνσάρκωσιν τοῦ υἱοῦ σου Ἰησὺ Χριστῇ, διὰ τοῦ εὐαγγελισμοῦ ἐνὸς Ἀγγέλου, ἔτω διὰ τοῦ σταυροῦ σου καὶ πάθους χειραγωγηθῶμεν

qual di questi due tu hai eletto. Per ricevere la sorte di questo ministero, ed Apostolato, dal quale Giuda s'è sviato, per andare al suo luogo. E trassero le sorti loro: e la sorte cadde sopra Mattia, ed egli fu per comuni voti aggiunto agli undici Apostoli.

L' Evangelo. S. Matt. xi. 25.

IN quel tempo Gesù prese a dire, Io ti rendo gloria e lode, o Padre, Signor del cielo, e della terra, che tu hai nascoste queste cose a' savi, ed intendenti, e le hai rivelate a' piccioli fanciulli. Sì certo, o Padre: perciocché così t'è piaciuto. Ogni cosa m'è stata data in mano dal Padre mio, e niuno conosce il Figliuolo, senon il Padre: parimente, niuno conosce il Padre, senon il Figliuolo, e colui, a cui il Figliuolo avrà voluto rivelarlo. Venite a me, voi tutti che siete travagliati, ed aggravati: ed io v'allegerò. Togliete sopra voi il mio giogo, ed imparate da me ch'io son mansueto, ed umil di cuore: e voi troverete riposo all'anime vostre. Perciocché il mio giogo è dolce, e l'mio carico è leggiero.

L' ANNUNZIAZIONE DELLA BEATA
VIRGINE MARIA.

La Collecta.

O SIGNORE, noi ti supplichiamo di spander la tua grazia ne' cuori nostri, acciò che, siccome abbiamo avuto conoscenza dell'incarnazione del tuo figliuolo Gesù Cristo per l'annunziazione d'un angelo, così mediante la tua croce e passione siamo condotti alla

his own place. And they gave forth their lots; and the lot fell upon Matthias, and he was numbered with the eleven Apostles.

The Gospel. St. Matth. xi. 25.

AT that time Jesus answered and said, I thank thee, O Father, Lord of heaven and earth, because thou hast hid these things from the wise and prudent, and hast revealed them unto babes. Even so, Father, for so it seemed good in thy sight. All things are delivered unto me of my Father: and no man knoweth the Son, but the Father; neither knoweth any man the Father, save the Son, and he to whomsoever the Son will reveal him. Come unto me, all ye that labour and are heavy laden, and I will give you rest. Take my yoke upon you, and learn of me; for I am meek and lowly in heart: and ye shall find rest unto your souls. For my yoke is easy, and my burden is light.

THE ANNUNCIATION OF THE BLESSED VIRGIN MARY.

The Collect.

WE beseech thee, O Lord, pour thy grace into our hearts; that, as we have known the incarnation of thy Son Jesus Christ by the message of an angel, so by his cross and passion we may be brought unto the glory of his resurrection; through the same Jesus Christ our Lord. *Amen.*

For the Epistle. Isaiah vii. 10.

MOREOVER, the Lord spake again unto Ahaz, saying, Ask thee a sign of the Lord

sie warfen das Loos über sie, und das Loos fiel auf Matthias, und er ward zugeordnet zu den elf Aposteln.

Das Evangelium. Matth. 11, 25 bis Ende.

Zu derselbigen Zeit antwortete Jesus, und sprach: Ich preise dich, Vater und Herr Himmels und der Erde, daß du solches den Weisen und Klugen verborgen hast, und hast es den Unmündigen geoffenbaret. Ja, Vater, denn es ist also wohlgefallig gewesen vor dir. Alle Dinge sind mir übergeben von meinem Vater. Und niemand kennet den Sohn, denn nur der Vater, und niemand kennet den Vater, denn nur der Sohn, und wem es der Sohn will offenbaren. Kommet her zu mir alle, die ihr mühselig und beladen seid, ich will euch erquicken. Nehmet auf euch mein Joch, und lernet von mir, denn ich bin sanftmüthig und von Herzen demüthig, so werdet ihr Ruhe finden für eure Seelen. Denn mein Joch ist sanft, und meine Last ist leicht.

Am Tage der Verkündigung Mariä.

Die Collecte.

Wir bitten dich, o Herr, laß deine Gnade in unsere Herzen sich ergießen, daß, wie uns die Menschwerdung deines Sohnes, Jesu Christi, durch die Botschaft eines Engels bekannt geworden ist, wir auch, durch sein Kreuz und seine Leiden, zu der Herrlichkeit, die seine Auferstehung uns verheißt, gelangen mögen, durch Jesum Christum, unsern Herrn. *Amen.*

Die Epistel. Jesaja 7, 10—15.

Und der Herr redete abermal zu Ahaz, und sprach: Fordere dir ein Zeichen vom Herrn, deis

ils les tirèrent au sort; et le sort tomba sur Matthias, qui d'un commun accord fut mis au nombre des onze Apôtres.

L'Evangile. St. Matth. xi. 25.

EN ce temps-là Jésus prenant la parole, dit: je te rends grâces, ô Père, Seigneur du ciel et de la terre, de ce que tu as caché ces choses aux sages et aux entendus, et que tu les as révélées aux petits enfans. Il est ainsi, ô Père, parce que tel a été ton bon plaisir. Toutes choses m'ont été données en main par mon Père; mais personne ne connoît le Fils que le Père, et personne ne connoît le Père que le Fils, et celui à qui le Fils l'aura voulu révéler. Venez à moi, vous tous qui êtes travaillés et chargés, et je vous soulagerai. Chargez mon joug sur vous, et apprenez de moi, que je suis débonnaire et humble de cœur, et vous trouverez le repos de vos âmes; car mon joug est aisé, et mon fardeau est léger.

L'ANNONCIATION DE LA VIERGE MARIE.

La Collecte.

NOUS te prions, Seigneur, de répandre ta grâce dans nos cœurs; afin que comme par l'envoi d'un ange nous avons appris l'incarnation de ton Fils, nous soyons aussi conduits par sa croix et par sa passion à la gloire de sa résurrection, par le même Jésus-Christ notre Seigneur. *Amen.*

Pour l'Épître. Es. vii. 10.

L'ÉTERNEL continua de parler avec Achaz, en disant: demande un signe pour

su lugar. Y les echáron suertes, y cayó la suerte sobre Mathías, y fué contado con los once Apóstoles.

El Evangelio. S. Math. xi. 25.

EN aquel tiempo respondiéndolo Jesús, dixo: Doy gloria á ti, Padre, Señor del cielo y de la tierra, porque escondiste estas cosas á los sabios y entendidos, y las has descubier-to á los párvulos. Así es, Padre: porque así fué de tu agrado. Mi Padre puso en mis manos todas las cosas. Y nadie conoce al Hijo, sino el Padre; ni conoce ninguno al Padre, sino el Hijo, y aquel á quien lo quisiere revelar el Hijo. Venid á mí todos los que estais trabajados, y cargados, y yo os aliaré. Trahed mi yugo sobre vosotros, y aprended de mí, que manso soy, y humilde de corazon: y hallaréis reposo para vuestras almas. Porque mi yugo suave es, y mi carga ligera.

LA ANUNCIACION DE LA BENDITA VIRGEN MARIA.

La Colecta.

SUPPLICAMOSTE, ó Señor, difundas tu gracia en nuestros corazones, á fin que como por la embaxada de un Angel hemos conocido la Encarnacion de tu Hijo Jesu-Christo; así por su cruz y pasion seamos llevados á la gloria de su Resurreccion, mediante el mismo Jesu-Christo nuestro Señor. *Amen.*

Por la Epistola. Isa. vii. 10.

Y HABLO de nuevo el Señor á Achaz, diciendo: Pide para ti una señal del Señor

δόξαν ἀναγνώμεθα, διὰ τοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Ἡσαΐου ζ'. ι'.

ΚΑΙ προσέθετο Κύριος λαλῆσαι τῷ Ἀχαζ, λέγων, αἰτήσου σεαυτῷ σημεῖον παρὰ Κυρίου Θεοῦ σου εἰς βέβαιον, ἢ εἰς ὕψος. Καὶ εἶπεν Ἀχαζ, Οὐ μὴ αἰτήσω, οὐδὲ μὴ πειράσω Κύριον. Καὶ εἶπεν, Ἀκούσατε δὴ οἶκος Δαυὶδ· μὴ μικρὸν ἡμῖν ἄγωνα παρέχειν ἀνθρώποις, καὶ πῶς Κυρίῳ παρέχετε ἄγωνα; διατοῦτο δώσει Κύριος αὐτὸς ὑμῖν σημεῖον· ἰδοὺ ἡ παρθένος ἐν γαστρὶ λήψεται, καὶ τέξεται υἱόν, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐμμανοὴλ. Βούτυρον καὶ μέλι φάγεται πρὶν ἢ γινῶναι αὐτὸν ἢ προσελθεῖναι πονηρὰ, ἐκλεῖσθαι τὸ ἄγαθόν.

Εὐαγγέλιον. Λουκ. α'. κς'.

ΕΝ δὲ τῷ μηνὶ τῷ ἑκτῷ ἀπεστάλη ὁ ἄγγελος Γαβριὴλ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ εἰς πόλιν τῆς Γαλιλαίας, ἣ ὄνομα Ναζαρέτ, πρὸς παρθένον μεινωστυμένην ἀνδρὶ ᾧ ὄνομα Ἰωσήφ, ἐξ οἴκου Δαβὶδ· καὶ τὸ ὄνομα τῆς παρθένου, Μαρίας. Καὶ εἰσελθὼν ὁ ἄγγελος πρὸς αὐτήν, εἶπε· Χαίρε, κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ· εὐλογημένη σὺ ἐν γυναικίν. Ἡ δὲ ἰδοῦσα διεταρίχθη ἐπὶ τῷ λόγῳ αὐτοῦ· καὶ διελογίζετο ποταπὸς εἴη ὁ ὑπασμός οὗτος. Καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος αὐτῇ· Μὴ φοβοῦ, Μαρίας· εὖρες γὰρ χάριν παρὰ τῷ Θεῷ. Καὶ ἰδοὺ, συλλήψῃ ἐν γαστρὶ, καὶ τέξῃ υἱόν, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἸΗΣΟΥΝ. Οὗτος ἔσται μέγας, καὶ υἱὸς Ὑψίστου κληθήσεται· καὶ δώσει αὐτῷ Κύριος ὁ Θεὸς τὸν θρόνον Δαβὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. Καὶ βασιλεύσει

perducamur; per eundem Jesum Christum, Dominum nostrum. Amen.

Pro Epistola. Esai. vii. 10.

ADJECIT Dominus loqui ad Achaz, dicens: Pete tibi signum a Domino Deo tuo, in profundum inferni, sive in excelsum supra. Et dicit Achaz: Non petam; et non tentabo Dominum. Et dixit: Audite ergo, domus David. Numquid parum vobis est, molestos esse hominibus, quia molesti estis et Deo meo? Propter hoc, dabit Dominus ipse vobis signum. Ecce, Virgo concipiet, et pariet filium; et vocabitur nomen ejus Emmanuel. Butyrum et mel comedet, ut sciat reprobare malum, et eligere bonum.

Evangelium. S. Luc. i. 26.

IN mense autem sexto, missus est Angelus Gabriel a Deo in civitatem Galilææ, cui nomen Nazareth, ad virginem desponsatam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David: et nomen virginis Maria. Et ingressus Angelus ad eam, dixit: Ave, gratia plena! Dominus tecum. Benedicta tu in mulieribus. Quæ cum audisset, turbata est in sermone ejus; et cogitabat, qualis esset ista salutatio. Et ait Angelus ei: Ne timeas, Maria: invenisti enim gratiam apud Deum. Ecce, concipies in utero, et paries filium; et vocabis nomen ejus Jesum. Hic erit magnus, et Filius Altissimi vocabitur; et dabit illi Dominus Deus sedem David, patris ejus: et regnabit in domo Jacob in

εἰς τὴν δόξαν τῆς ἀναστάσεώς του, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Ἡσαΐ. ζ'. ι'.

ΚΑΙ ὁ Κύριος ἠκολούθησε λαλῶν πρὸς τὸν Ἀχαζ, λέγων· Ζήτη σὺ ἀπὸ τὸν Κύριον τὸν Θεόν σου σημεῖον, ἀπὸ ἐπάνω, ἢ ἀπὸ κάτω. Καὶ εἶπεν ὁ Ἀχαζ, δὲν θέλω ζητήσῃ, οὔτε πειρίσω τὸν Κύριον. Καὶ εἶπεν, Ἀκούσατε τώρα, οἶκος Δαυὶδ· μὴ πῶς δὲν σὺς φθίνῃς· να πειρίζετε τοὺς ἀνθρώπους ὅπου πειρίζετε καὶ τὸν Κύριον. Διατοῦτο ὁ Κύριος ἀφ' ἐαυτοῦ του θέλει σὺς δώσειν σημεῖον· ἰδὲ ἡ παρθένος θέλει ἐγκαταρῶθῃ, καὶ γενήσῃ υἱόν, καὶ θέλει καλέσειν τὸ ὄνομα τῆ Ἐμμανήλ. Βούτυρον καὶ μέλι, θέλει φάγειν πρὶν αὐτὸς γνωρίσῃ· να ὑποδοκιμάσῃ τὰ πονηρὰ, διαλέγων τὰ ἀγαθὰ.

Εὐαγγέλιον. Λουκ. α'. κς'.

ΕΝ δὲ τῷ ἑκτῷ μηνί, ὁ ἄγγελος Γαβριὴλ ἐστάλη ἀπὸ τοῦ Θεοῦ, εἰς πόλιν τῆς Γαλιλαίας, λεγομένην Ναζαρέτ, πρὸς παρθένον ἀραβωσμένην ἀνδρὸς, τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα ἦτο Ἰωσήφ, ἀπὸ τὴν γενεὴν τοῦ Δαυὶδ, καὶ τὸ ὄνομα τῆς παρθένου, Μαρίας. Καὶ ἐμβὰς ὁ ἄγγελος πρὸς αὐτήν εἶπε· Χαίρε, κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ· εἰς εἰσὶν εὐλογημένη ἀνάμεσα εἰς τὰς γυναῖκας. Ἡ δὲ ἰδοῦσα ἐταρίχθη, καὶ διελογίζετο, τί εἶναι τοῦτος ὁ χαίρετισμός. Καὶ τῆς εἶπεν ὁ ἄγγελος· Μὴ φοβῆ, Μαρίας· ἐπεὶ οὖν εὖρες χάριν παρὰ τῷ Θεῷ. Καὶ ἰδοὺ θέλεις ἐγκαταρῶθῃ, καὶ γενήσῃς υἱόν, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα τῆ Ἰησὺν. Οὗτος θέλει εἶναι μέγας, καὶ καλεσθῇ υἱὸς τοῦ ὑψίστου· καὶ θέλει τῷ δώσειν κύριος ὁ Θεὸς τὸν θρόνον Δαυὶδ τοῦ πατρὸς τῆς καὶ βασιλεύσει ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰακώβ.

gloria della sua risurrezione, per esso Gesù Cristo, nostro Signore. Amen.

Per l'Epistola. Isai. vii. 10.

ED il Signore continuò di parlare ad Achaz, dicendo: domandati un segno al Signore Iddio tuo: domandalo da alto, o da basso. Ed Achaz disse, Io non lo domanderò, e non tenterò il Signore. Ed *Isaia* disse, Ascoltate ora, casa di David: *Envi* egli troppo poca cosa di travagliar gli uomini, che anche travagliate l'Iddio mio? Perciò, il Signore stesso vi darà un segno. Ecco, la Vergine concepirà, e partorirà un Figliuolo: e tu chiamerai il suo nome Emmanuel. Egli mangerà burro, e mele, fin ch'egli sappia riprovare il male, ed eleggere il bene.

L' Evangelo. S. Luc. i. 26.

ED al sesto mese, l'Angelo Gabriel fu da Dio mandato in una città di Galilea, detta Nazaret: Ad una vergine, sposata ad un uomo, il cui nome era Josef, della casa di David: e l' nome della vergine era Maria. E l'Angelo, entrato da lei, disse, Bene stii, o favorita: il Signore sia teco: benedetta sii tu fra le donne. Ed ella, avendolo veduto, fu turbata delle sue parole: e discorreva in sé stessa qual fosse questo saluto. E l'Angelo le disse, Non temere, Maria: perció che tu hai trovata grazia appo Iddio, ed ecco, tu concepirai nel ventre, e partorirai un figliuolo, e gli porrai nome Gesù. Esso sarà grande, e sarà chiamato Figliuolo dell' Altissimo: e l' Signore Iddio gli darà il trono di David, suo padre. Ed egli regnerà sopra la casa di Jacob, in

thy God; ask it either in the depth, or in the height above. But Ahaz said, I will not ask, neither will I tempt the Lord. And he said, Hear ye now, O house of David; Is it a small thing for you to weary men, but will ye weary my God also? Therefore the Lord himself shall give you a sign; Behold, a Virgin shall conceive, and bear a son, and shall call his name Immanuel. Butter and honey shall he eat, that he may know to refuse the evil, and choose the good.

The Gospel. St. Luke i. 26.

AND in the sixth month the angel Gabriel was sent from God unto a city of Galilee named Nazareth, to a Virgin espoused to a man whose name was Joseph, of the house of David; and the Virgin's name was Mary. And the angel came in unto her, and said, Hail, thou that art highly favoured, the Lord is with thee; blessed art thou among women. And when she saw him she was troubled at his saying, and cast in her mind what manner of salutation this should be. And the angel said unto her, Fear not, Mary; for thou hast found favour with God. And behold, thou shalt conceive in thy womb, and bring forth a Son, and shalt call his name JESUS. He shall be great, and shall be called the Son of the Highest; and the Lord God shall give unto him the throne of his father David. And he shall reign over the house of Jacob for ever; and of his kingdom there shall be no end. Then said Mary unto the angel, How shall this be, seeing I know not a man? And the angel answered and said unto her, The Holy

toi de l'Eternel ton Dieu: demande-le soit au plus bas lieu, soit au plus haut. Et Ahas dit: je n'en demanderai point, et ne tenterai point l'Eternel. Alors Esaïe dit: écoutez maintenant, ô maison de David; vous est-ce peu de chose de travailler les hommes, que vous travailliez aussi mon Dieu? C'est pourquoi le Seigneur lui-même vous donnera un signe; voici, une vierge sera enceinte, et elle enfantera un fils, et appellera son nom Emmanuël. Il mangera du beurre et du miel, jusqu'à ce qu'il sache rejeter le mal, et choisir le bien.

L'Evangile, St. Luc i. 26.

OR au sixième mois, l'ange Gabriel fut envoyé de Dieu dans une ville de Galilée, appelée Nazareth, vers une vierge fiancée à un homme nommé Joseph qui étoit de la maison de David; et le nom de la vierge étoit Marie. Et l'ange étant entré dans le lieu où elle étoit, lui dit: bien te soit, ô toi qui es reçue en grâce; le Seigneur est avec toi; tu es benie entre les femmes. Et quand elle l'eut vu, elle fut fort troublée à cause de ses paroles; et elle considéroit en elle-même quelle étoit cette salutation. Et l'ange lui dit: Marie, ne crains point, car tu as trouvée grâce devant Dieu. Et voici, tu concevras et enfanteras un fils, et tu appelleras son nom Jésus. Il sera grand, et sera appelé le Fils du Souverain, et le Seigneur Dieu lui donnera le trône de David son père. Et il régnera sur la maison de Jacob éternellement, et il n'y aura point de fin à son règne. Alors Marie dit à l'ange: comment arrivera ceci, vu que je ne connois

nem Gott, es sey unten in der Hölle, oder droben in der Höhe. Aber Ahas sprach: Ich will es nicht fordern, daß ich den Herrn nicht versuche. Da sprach er: Wohlان, so höret ihr vom Hause Davids: Ist es euch zu wenig, daß ihr die Leute beleibiget, ihr müßet auch meinen Gott beleibigen? Darum so wird euch der Herr selbst ein Zeichen geben: Siehe, eine Jungfrau ist schwanger, und wird einen Sohn gebären, den reißt sie heißen Immanuel. Butter und Honig wird er essen, daß er wisse Böses zu verwerfen, und Gutes zu erwählen.

Das Evangelium. Lucä 1, 26—31.

Und im sechsten Monat ward der Engel Gabriel gesandt von Gott in eine Stadt in Galiläa, die heißet Nazareth, zu einer Jungfrau, die vertraut war einem Manne, mit Namen Joseph, vom Hause Davids, und die Jungfrau hieß Maria. Und der Engel kam zu ihr hinein, und sprach: Begrüßet seist du Holdselige, der Herr ist mit dir, du Gebenedeite unter den Weibern. Da sie aber ihn sah, erschrak sie über seiner Rede, und gedachte: Welch ein Gruß ist das? Und der Engel sprach zu ihr: Fürchte dich nicht, Maria, du hast Gnade bey Gott gefunden. Siehe, du wirst schwanger werden im Leibe, und einen Sohn gebären, dess Namen sollst du Jesus heißen. Der wird groß, und ein Sohn des Höchsten genannt werden, und Gott der Herr reißt ihm den Stuhl seines Vaters Davids geben; und er wird ein König seyn über das Haus Jacobs ewiglich, und seines Reichthums wird kein Ende seyn. Da sprach Maria zu dem Engel: Wie soll das zu geben, sintmal ich von keinem Manne weiß? Der Engel antwortete, und sprach zu ihr: Der heilige

tu Dios en lo profundo del infierno, ó arriba en lo alto. Y dixo Achaz: No la pediré, y no tentaré al Señor. Y dixo: Oid pues, casa de David: ¿Por ventura os parece poco el ser molestos á los hombres, sino que tambien lo sois á mi Dios? Por eso el mismo Señor os dará una señal. He aquí que concebirá una Virgen, y parará un Hijo, y será llamado su nombre Emmanuël. Manteca y miel comerá, hasta que sepa desecharlo malo, y escoger lo bueno.

El Evangelio. S. Luc. i. 26.

Y AL sexto mes el Angel Gabriel fué enviado de Dios á una ciudad de Galilea, llamada Nazareth, á una Virgen desposada con un varon, que se llamaba Joseph, de la casa de David, y el nombre de la Virgen era María. Y habiendo entrado el Angel, á donde estaba, dixo: Dios te salve, llena de gracia: El Señor es contigo: Bendita tu entre las mugeres. Y quando ella esto oyó, se turbó con las palabras de él, y pensaba, qué salutación fuése esta. Y el Angel le dixo: No temas, María, porque has hallado gracia delante de Dios: He aquí, concebirás en tu seno, y pararás un hijo, y llamarás su nombre JESUS. Este será grande, y será llamado Hijo del Altísimo, y le dará el Señor Dios el trono de David su padre: y reynará en la casa de Jacob por siempre, y no tendrá fin su reyno. Y dixo María al Angel: ¿Cómo será esto, porque no conozco varon? Y respondiendo el Angel, le

ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰακώβ εἰς τοὺς αἰῶνας, καὶ τῆς βασιλείας αὐτοῦ οὐκ ἔσται τέλος. Εἶπε δὲ Μαριάμ πρὸς τὸν ἄγγελον· Πῶς ἔσται τοῦτο, ἐπεὶ ἄνδρα οὐ γινώσκω; καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἄγγελος, εἶπεν αὐτῇ· Πνεῦμα ἅγιον ἐπελεήσειταί ἐπὶ σέ, καὶ δύναμις Ὑψίστου ἐπισκιάσει σοί· διὸ καὶ τὸ γεννώμενον ἅγιον κληθήσεται υἱὸς Θεοῦ. Καὶ ἰδοὺ, Ἐλισάβετ ἡ συγγενὴς σου, καὶ αὐτὴ συνελήφεν υἱόν ἐν γήραϊ αὐτῆς· καὶ οὗτος μὴν ἕκτος ἐστὶν αὐτῇ τῇ καλουμένῃ στείρᾳ. Ὅτι οὐκ ἀδυνατήσει παρὰ τῷ Θεῷ πᾶν ῥῆμα. Εἶπε δὲ Μαριάμ· Ἰδοὺ ἡ δοῦλη Κυρίου· γένοιτό μοι κατὰ τὸ ῥῆμά σου. Καὶ ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτῆς ὁ ἄγγελος.

ἩΜΕΡΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΜΑΡΚΟΥ.

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ Θεός, ὁ τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν σου τῇ οὐρανῷ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ σου τοῦ ἁγίου Μάρκου διδάχῃ συμβιβιάσας. Δὸς ἡμῖν χάριν, ἵνα μὴ ὡς νεῖποι κλυδωνιζόμενοι καὶ περιφερόμενοι παντὶ ἀνέμῳ τῆς διδασκαλίας, ἀλλὰ ἐν τῇ ἀληθείᾳ τοῦ ἁγίου σου εὐαγγελίου βεβαιωθῶμεν, δι' Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Εφεσ. δ'. ζ'.

ΕΝΙ δὲ ἐκάστῳ ἡμῶν ἐδόθη ἡ χάρις κατὰ τὸ μέτρον τῆς δωρεᾶς τοῦ Χριστοῦ. Διὸ λέγει Ἀναβὰς εἰς ὕψος, ἤχημαλῶτευσεν αἰχμαλωσίαν, καὶ ἔδωκε δόματα τοῖς ἀνθρώποις. Τὸ δὲ Ἀνέβη, τί ἐστὶν εἰ μὴ ὅτι καὶ κατέβη πρῶ-

εἰς τὰς αἰῶνας, καὶ ἡ βασιλεία τῆ δὲν θέλει ἔχειν τέλος. Εἶπε δὲ ἡ Μαριάμ πρὸς τὸν ἄγγελον· Πῶς θέλει συνέβειν τοῦτο, ἐπεὶ δὲν γνωρίζω ἄνδρα; Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἄγγελος τῆς εἶπε· Πνεῦμα ἅγιον θέλει ἔλθειν ἐπάνω σοι, καὶ σὲ ἐπισκιάσει ἡ δύναμις τῆ ὑψίστης διατῆς ἀπὸ σοῦ γεννημένον ἅγιον. θέλει καλεσθῆναι υἱὸς Θεοῦ. Καὶ ἰδὲ, Ἐλισάβετ, ἡ συγγενὴς σου καὶ αὐτὴ συνέλαβεν υἱόν εἰς τὰ γηράματά της, καὶ οὗτος εἶναι ὁ ἕκτος μῆνας τῆς ἐγκαστρώσεως αὐτῆς τῆς καλεμένης στείρας. Ὅτι ἔδεν εἶναι ἀδύνατον πρὸς τὸν Θεόν. Καὶ ἡ Μαριάμ εἶπεν· Ἰδὲ ἡ δόλη τῆς κυρίας· ὡς μοὶ συνέβη κατὰ τὸν λόγον σου. Καὶ ἀνεχώρησεν ἀπ' αὐτῆς ὁ ἄγγελος.

ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΜΑΡΚΟΥ.

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΔΥΝΑΜΕ Θεέ, ὁ διδάξας τὴν ἁγίαν σου Ἐκκλησίαν με τὴν οὐρίνιον διδασκαλίαν τῆ εὐαγγελιστῆ σου ἁγίου Μάρκου· Δός μου τὴν χάριν, ὅτι, μὴ ὄντες καθὼς παιδία συστροφόμενα ἐδῶ καὶ ἐκεῖ ἀπὸ κάθε μικρὸν πνεῦμα ματαιὰ διδασκαλίαν, στερεωθῶμεν εἰς τὴν ἀλήθειαν τοῦ ἁγίου σου Εὐαγγελίου, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τῆς Κυρίας ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Ἐφεσ. δ'. ζ'.

ΚΑΘ' ἐκάστου ἡμῶν ἐδόθη ἡ χάρις κατὰ τὸ μέτρον τῆς δωρεᾶς τοῦ Χριστοῦ. Διατοῦτο λέγει Ἀναβὰς εἰς ὑψηλὰ ἤχημαλῶτευσεν πολλοὺς αἰχμαλωτοὺς, καὶ ἔδωκε δῶρα τοῖς ἀνθρώποις. Τὸ δὲ, ἀνέβη, τί εἶναι εἰ μὴ ὅτι κα-

eterno: e' l suo Regno non avrà mai fine. E Maria disse all' Angelo, Come avverrà questo, poi ch' io non conosco uomo? E l' Angelo, rispondendo, le disse, Lo Spirito santo verrà sopra te, e la virtù dell' Altissimo t' adombrerà: per tanto ancora ciò che nascerà da te santo sarà chiamato figliuol di Dio. Ed ecco, Elisabet, tua cugina, ha eziandio conceputo un figliuolo nella sua vecchiezza: e questo è il sesto mese a lei ch' era chiamata sterile. Conciosiacosachè nulla sia impossibile appo Iddio. E Maria disse, Ecco la serva del Signore: siamo fatto secondo le tue parole. E l' Angelo si partì da lei.

DIES SANCTI MARCI.

Collecta.

OMNIPOTENS Deus! qui sanctam Ecclesiam tuam sancti Evangelistae tui Marci doctrina celestis instituiti; eam nobis gratiam concedas, ut non simus, quasi pueri, ad omnem doctrinae ventum fluctuantes, sed in sancti Evangelii tui veritate stabilimur; per Jesum Christum, Dominum nostrum. Amen

Epistola. Ephes. iv. 7.

UNIQUE nostrum data est gratia secundum mensuram donationis Christi. Propter quod, dicit: Ascendens in altum, captivam duxit captivitatem; dedit dona hominibus. (Quod autem ascendit, quid

IL GIORNO DI S. MARCO.

La Collecta.

IDDIO onnipotente, che hai istrutta la tua santa chiesa colla dottrina celeste del tuo evangelista S. Marco, facci la grazia, che, non essendo noi come fanciulli trasportati qua e là da ogni minimo soffio di vana dottrina, siamo stabiliti nella verità del tuo santo Evangelo, per Gesù Cristo, nostro Signore. Amen.

L' Epistola. Efes. iv. 7.

MA a ciascun di noi è stata data la grazia, secondo la misura del dono di Cristo. Per la qual cosa dice, Essendo salito in alto, egli ha menata in cattività moltitudine di prigioni, ed ha dati de' doni agli uomini.

Ghost shall come upon thee, and the power of the Highest shall overshadow thee: therefore also that holy thing which shall be born of thee shall be called the Son of God. And behold, thy cousin Elizabeth, she hath also conceived a son in her old age; and this is the sixth month with her who was called barren: for with God nothing shall be impossible. And Mary said, Behold the handmaid of the Lord; be it unto me according to thy word. And the angel departed from her.

SAINT MARK'S DAY.

The Collect.

O ALMIGHTY God, who hast instructed thy holy Church with the heavenly doctrine of thy Evangelist Saint Mark; Give us grace, that, being not like children carried away with every blast of vain doctrine, we may be established in the truth of thy holy Gospel; through Jesus Christ our Lord. *Amen.*

The Epistle. Ephes. iv. 7.

UNTO every one of us is given grace, according to the measure of the gift of Christ. Wherefore he saith, When he ascended up on high, he led captivity captive, and gave gifts unto men. (Now that he ascended, what is it but that he also descended first into the lower parts of the earth? He that descended

Geist wird über dich kommen, und die Kraft des Höchsten wird dich überschatten, darum auch das Heilige, das von dir geboren wird, wird Gottes Sohn genannt werden. Und siehe, Elisabeth, deine Geschiedte, ist auch schwanger mit einem Sohne, in ihrem Alter; und gehet jetzt im sechsten Monate, die im Gebraue ist, daß sie unfruchtbar sey. Denn der Gott ist kein Ding unmöglich. Maria aber sprach: Siehe, ich bin des Herrn Magd, mir geschehe, wie du gesagt hast. Und der Engel schied von ihr.

Am Tage des heiligen Marcus.

Die Collecte.

D allmächtiger Gott, der du deine heilige Kirche durch den himmlischen Unterricht deines Evangelisten, des heiligen Marcus, belehrt hast! Sieh uns Gnade, daß wir nicht, gleich den Kindern, von jeglichem Winde eitlem Lehre uns bewegen lassen, sondern in der Wahrheit deines heiligen Evangelii fest beharren mögen, durch Jesum Christum, unsern Herrn. *Amen.*

Die Epistel. Ephes. 4, 7—16.

Einem jeglichen aber unter uns ist gegeben die Gnade, nach dem Maße der Gabe Christi. Darum spricht er: Er ist aufgefahen in die Höhe, und hat das Gefängniß gefangen geführt, und hat den Menschen Gaben gegeben. Daß er aber aufgefahen ist, was ist es, denn daß er zuvor ist hinunter gefahren in die untersten Theile der Erde; der hinunter gefahren ist, das ist derselbige, der aufgefahren ist über alle Himmel, auf daß er

point d'homme? Et l'ange répondant, lui dit: le Saint Esprit surviendra en toi, et la vertu du Souverain te couvrira de son ombre; c'est pourquoi ce qui naîtra de toi saint sera appelé le Fils de Dieu. Et voici, Elizabeth ta cousine a aussi conçu un fils en sa vieillesse; et c'est ici le sixième mois à celle qui étoit appelée stérile. Car aucune chose ne sera impossible à Dieu. Et Marie dit; voici la servante du Seigneur; qu'il me soit fait selon ta parole. Et l'ange se retira d'avec elle.

LE JOUR DE SAINT MARC.

La Collecte.

DIEU tout-puissant, qui as instruit ton église par la doctrine céleste de ton évangéliste St. Marc; fais-nous la grâce, que n'étant plus comme des enfans flottans et emportés par le vent de toutes sortes de doctrines, nous demeurions bien affermis et bien fondés sur la vérité de ton saint Evangile, par Jésus-Christ notre Seigneur. *Amen.*

L'Épître, Eph. iv. 7.

LA grâce est donnée à chacun de nous, selon la mesure du don de Christ. C'est pourquoi il est dit: étant monté en haut, il a amené captive une grande multitude de captifs, et il a donné des dons aux hommes. (Or, ce qu'il est monté, qu'est-ce autre chose sinon que premièrement il étoit descendu dans les parties les plus basses de la terre?

dixo: El Espíritu Santo vendrá sobre tí, y te hará sombra la virtud del Altísimo. Y por eso lo Santo, que nacerá de tí, será llamado Hijo de Dios. Y he aquí Elisabeth tu parienta, tambien ella ha concebido un hijo en su vejez: y este es el sexto mes á ella, que es llamada la estéril: Porque no hay cosa alguna imposible para Dios. Y dixo Maria: He aquí la esclava del Señor, hágase en mí segun tu palabra. Y se retiró el Angel de ella.

EL DIA DE SAN MARCOS.

La Colecta.

DIOS Todo-poderoso, que has instruido á tu Iglesia con la celestial doctrina de tu Evangelista San Marcos; danos gracia para que no seamos como niños movidos por qualquier sopro de doctrina, antes bien estemos bien fundados y firmes en la verdad de tu Santo Evangelio, mediante Jesu-Christo nuestro Señor. *Amen.*

La Epistola. Ephes. iv. 7.

MAS á cada uno de nosotros ha sido dada la gracia segun la medida de la donacion de Christo. Por lo qual dice: Quando él subió á lo alto, llevó cautiva la cautividad: dió dones á los hombres. Y que subió, ¿que es, sino porque ántes habia descendido

τον εἰς τὰ κατώτερα μέρη τῆς γῆς; ὁ καταβὰς, αὐτὸς ἐστὶ καὶ ὁ ἀναβὰς ὑπεράνω πάντων τῶν οὐρανῶν, ἵνα πληρώσῃ τὰ πάντα. Καὶ αὐτὸς ἔδωκε, τοὺς μὲν, ἀποστόλους· τοὺς δὲ προφήτας· τοὺς δὲ, εὐαγγελιστάς· τοὺς δὲ, ποιμένας καὶ διδασκάλους· πρὸς τὸν καταρτισμὸν τῶν ἁγίων, εἰς ἔργον διακονίας, εἰς οἰκοδομὴν τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ· μέχρι καταστήσωμεν οἱ πάντες ἐν τῇ ἐνότητι τῆς πίστεως, καὶ τῆς ἐπιγνώσεως τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, εἰς ἄνδρα τέλειον, εἰς μέτρον ἡλικίας τοῦ πληρώματος τοῦ Χριστοῦ· ἵνα μηκέτι ὦμεν νήπιοι, κλυδωνιζόμενοι καὶ περιφερόμενοι παντὶ ἀνέμῳ τῆς διδασκαλίας, ἐν τῇ κυβείᾳ τῶν ἀνθρώπων, ἐν πανουργίᾳ πρὸς τὴν μεθοδεῖαν τῆς πλάνης· ἀληθεύοντες δὲ ἐν ἀγάπῃ, αὐξησώμεν εἰς αὐτὸν τὰ πάντα, ὅς ἐστιν ἡ κεφαλὴ, ὁ Χριστὸς· ἐξ οὗ πᾶν τὸ σῶμα συναρμολογούμενον καὶ συμβιβαζόμενον διὰ πίσεως ἀφῆς τῆς ἐπιχωρησίας, κατ' ἐνέργειαν ἐν μέτρῳ ἑνὸς ἐκάστου μέρους τὴν αἰῆσιν τοῦ σώματος ποιεῖται, εἰς οἰκοδομὴν ἑαυτοῦ ἐν ἀγάπῃ.

Εὐαγγέλιον. Ἰωάν. ιε'. α'.

Ἐγὼ εἰμὶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, καὶ ὁ πατήρ μου ὁ γεωργὸς ἐστὶ. Πᾶν κλῆμα ἐν ἐμοὶ μὴ φέρον καρπὸν, αἶρει αὐτό· καὶ πᾶν τὸ καρπὸν φέρον, καθαίρει αὐτό, ἵνα πλείονα καρπὸν φέρῃ. Ἠὲ ὑμεῖς καθαροὶ ἐσθε διὰ τὸν λόγον ὃν λελάληκα ὑμῖν. Μείνατε ἐν ἐμοί, καὶ γὰρ ἐν ἡμῖν· καθὼς τὸ κλῆμα οὐ δύναται καρπὸν φέρεν ἀφ' ἑαυτοῦ, εἰν μὴ μείνῃ ἐν τῇ ἁμπέλῳ, οὕτως οὐδὲ ὑμεῖς, εἰν μὴ ἐν ἐμοὶ μείνητε. Ἐγὼ εἰμὶ ἡ ἄμπελος, ὑμεῖς τὰ κλήματα· ὁ

κατέβη εἰς τὰ κατώτερα μέρη τῆς γῆς; Ὁ καταβὰς, εἶναι ὁ ἴδιος καὶ ὁ ἀναβὰς ὑπεράνω πάντων τῶν οὐρανῶν, ἵνα πληρώσῃ τὰ πάντα. Καὶ αὐτὸς ἔδωκε τοὺς μὲν ἀποστόλους, τὸς δὲ προφήτας, τοὺς δὲ εὐαγγελιστάς, τοὺς δὲ ποιμένας καὶ διδασκάλους, πρὸς τὸν καταρτισμὸν τῶν ἁγίων διὰ τὸ ἔργον τῆς διακονίας, καὶ εἰς οἰκοδομὴν τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ· ἕως καταστήσωμεν οἱ πάντες ἐν τῇ ἐνότητι τῆς πίστεως καὶ τῆς ἀναγνωρίσεως τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, ὡς ἄνδρες τέλειοι, εἰς μέτρον ἡλικίας τοῦ πληρώματος τοῦ Χριστοῦ· ἵνα μὴ εἰμεθα πλέον νήπιοι, κλυταζόμενοι καὶ περιφερόμενοι ἀπὸ κάθε ἄνεμου τῆς διδασκαλίας, εἰς τὰς ἀπάτας τῶν ἀνθρώπων, ἐν πανουργίᾳ πρὸς τὴν μεθοδεῖαν τῆς πλάνης· ἀληθεύοντες δὲ ἐν τῇ ἀγάπῃ ὡς αὐξησώμεν τὰ πάντα εἰς αὐτὸν ὁ ὅποιος εἶναι, ἡ κεφαλὴ, ὁ Χριστὸς· ἐξ οὗ πᾶν τὸ σῶμα, (συναρμολογούμενον, καὶ συμβιβαζόμενον διὰ πίσεως συνάψεως ὅπου ἔδοθη) καὶ τὴν μελρμένην εἰς κάθε μέρος ἐνέργειαν, λαμβάνει εἰς τὸ μέτρον ἐκάστου ἑνὸς μέρους τὴν αἰῆσιν τοῦ σώματος, οἰκοδομῶν τὸν ἑαυτὸν τοῦ ἐν ἀγάπῃ.

Εὐαγγέλιον. Ἰωάν. ιε'. α'.

Ἐγὼ εἰμὶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, καὶ ὁ πατήρ μου εἶναι ὁ γεωργός. Κάθε κλῆμα τὸ μὴ φέρον καρπὸν εἰς ἐμὲ, τὸ ρίπτει, καὶ κάθε ἑνὸς φέρον καρπὸν τὸ καθαρίζει· γὰρ φέρῃ περισσώτερον καρπὸν. Ἠὲ σεις εἰσθε ἑκκαθαρισμένοι διὰ τὸν ὅποιον σὺς ἐλάλησα λόγον. Μείνατε εἰς ἐμὲ, καὶ γὰρ εἰς ἐσῶς. Καθὼς τὸ κλῆμα δὲν δύναται γὰρ φέρῃ καρπὸν ἀφ' ἑαυτοῦ, εἰν μὴ μείνῃ εἰς τὴν ἁμπέλῳ· οὕτω οὐτε σεις, εἰν δὲν μείνητε εἰς ἐμὲ. Ἐγὼ εἰμὶ ἡ ἁμπε-

est, nisi quia et descendit primum in inferiores partes terræ? Qui descendit, ipse est, et qui ascendit supra omnes cælos, ut implet omnia.) Et ipse dedit quosdam quidem Apostolos, quosdam autem Prophetas, alios vero Evangelistas, alios autem Pastores et Doctores ad consummationem Sanctorum in opus ministerii, in ædificationem corporis Christi; donec occurramus omnes in unitatem fidei, et agnitionis Filii Dei, in virum perfectum, in mensuram ætatis plenitudinis Christi: ut jam non simus parvuli fluctuantes, et circumferamur omni vento doctrinæ, in nequitia hominum, in astutia ad circumventionem erroris. Veritatem autem facientes in caritate, crescimus in illo per omnia, qui est caput, Christus: ex quo totum corpus compactum, et connexum per omnem juncturam subministrationis, secundum operationem in mensuram uniuscujusque membri, augmentum corporis facit, in ædificationem sui in caritate.

Evangelium. S. Joan. xv. 1.

EGO sum vitis vera; et Pater meus agricola est. Omnem palmitem in me non ferentem fructum, tollet eum: et omnem, qui fert fructum, purgabit eum, ut plus fructus afferat. Jam vos mundi estis propter sermonem, quem locutus sum vobis. Manete in me, et ego in vobis. Sicut palmes non potest ferre fructum a semet ipso, nisi manserit in vite, sic nec vos, nisi in me manseritis. Ego sum vitis, vos palmities.

Or quello, E salito, che cosa è *altro*, senonchè prima ancora era disceso nelle parti più basse della terra? Colui ch'è disceso è quell'istesso, il quale ancora è salito sopra a tutti i cieli, acciòchè empia tutte le cose. Ed egli stesso ha dati gli uni Apostoli, e gli altri Profeti, e gli altri Evangelisti, e gli altri Pastori, e Dottori. Per lo perfetto adunamento de' santi, per l'opera del ministero, per l'edificazione del corpo di Cristo. Fin che ci scontriamo tutti nell'unità della fede, e della conoscenza del Figliuolo di Dio, in uomo compiuto, alla misura dell'età matura del corpo di Cristo. Acciòchè non siamo più bambini, fiottando, e traportati da ogni vento di dottrina, per la baratteria degli uomini, per la loro astuzia all'artificio ed insidie dell'inganno. Ma che, seguitando verità in carità, cresciamo in ogni cosa in colui ch'è il capo, cioè, in Cristo. Dal quale tutto 'l corpo ben composto, e connesso insieme per tutte le giunture della somministrazione, secondo la virtù ch'è nella misura di ciascun membro, prende l'accrecimento del corpo all'edificazione di sé stesso in carità.

L' Evangelo. S. Giov. xv. 1

IO son la vera vite, e 'l Padre mio è il vignaiuolo. Egli toglie via ogni tralcio ch' in me non porta frutto: ma ogni tralcio che porta frutto egli lo rimonda, acciòchè ne porti vieppiù. Già siete voi mondi, per la parola ch'io v'ho detta. Dimorate in me, ed io dimorerò in voi: siccome il tralcio non può portar frutto da sé stesso, se non dimora nella vite; così né anche voi, se non dimorate in me. Io son la vite, voi siete

is the same also that ascended up far above all heavens, that he might fill all things.) And he gave some Apostles, and some Prophets, and some Evangelists, and some Pastors and Teachers; for the perfecting of the saints, for the work of the ministry, for the edifying of the body of Christ; till we all come in the unity of the faith, and of the knowledge of the Son of God, unto a perfect man, unto the measure of the stature of the fulness of Christ; that we henceforth be no more children, tossed to and fro, and carried about with every wind of doctrine, by the sleight of men, and cunning craftiness, whereby they lie in wait to deceive; but speaking the truth in love, may grow up into him in all things, which is the head, even Christ: from whom the whole body fitly joined together, and compacted by that which every joint supplieth, according to the effectual working in the measure of every part, maketh increase of the body, unto the edifying of itself in love.

The Gospel. St. John xv. 1.

I AM the true vine, and my Father is the husbandman. Every branch in me that beareth not fruit he taketh away; and every branch that beareth fruit, he purgeth it, that it may bring forth more fruit. Now ye are clean through the word which I have spoken unto you. Abide in me, and I in you. As the branch cannot bear fruit of itself, except it abide in the vine; no more can ye, except ye abide in me. I am the vine, ye are

Celui qui est descendu, c'est le même qui est monté audessus de tous les cieux, afin qu'il remplît toutes choses.) Lui-même donc a donné les uns pour être apôtres, et les autres pour être prophètes, et les autres pour être évangélistes, et les autres pour être pasteurs et docteurs; pour l'assemblage des saints, pour l'œuvre du ministère, pour l'édification du corps de Christ; jusqu'à ce que nous nous rencontrions tous dans l'unité de la foi et de la connoissance du Fils de Dieu, en homme parfait, à la mesure de la parfaite stature de Christ: afin que nous ne soyons plus des enfans flottans et emportés çà et là à tous vents de doctrine, par la tromperie des hommes, et par leur ruse à séduire artificieusement; mais afin que, suivant la vérité avec la charité, nous croissions en toutes choses en celui qui est le Chef, c'est-à-dire, Christ; duquel tout le corps bien ajusté et serré ensemble par toutes les jointures du fournissement, prend l'accroissement du corps, selon la vigueur qui est dans la mesure de chaque partie, pour l'édification de soi-même en charité.

L'Evangile, St. Jean xv. 1.

JE suis le vrai cep, et mon Père est le vigneron. Il retranche tout le sarment qui ne porte point de fruit en moi; et il émonde tout celui qui porte du fruit, afin qu'il porte plus de fruit. Vous êtes déjà nets par la parole que je vous ai dite. Demeurez en moi, et moi en vous. Comme le sarment ne peut point de lui-même porter de fruit, s'il ne demeure au cep; vous ne le pouvez point aussi, si vous ne demeurez en moi. Je suis le cep, et vous en êtes les sarments.

alles erfüllete. Und er hat etliche zu Aposteln gesetzt, etliche aber zu Propheten, etliche zu Evangelisten, etliche zu Hirten und Lehrern; daß die Heiligen zugerichtet werden zum Werke des Amtes, das durch der Leib Christi erbauet werde; bis daß wir alle hinan kommen zu einerley Glauben und Erkenntniß des Sohnes Gottes, und ein vollkommener Mann werden, der da sey in der Maaße des vollkommenen Alters Christi; auf daß wir nicht mehr Kinder seyn, und uns mögen und wiegen lassen von allerley Wind der Lehre, durch Schalkheit der Menschen und Täuscherey, damit sie uns erschleichen zu verführen. Laßt uns aber rechtschaffen seyn in der Liebe, und wachsen in allen Stücken, an dem, der das Haupt ist, Christus, aus welchem der ganze Leib zusammengefüget, und ein Glied am andern hanget, durch alle Gelenke, dadurch eines dem andern Handreichung thut, nach dem Werke eines jeglichen Gliedes in seiner Maaße, und machet, daß der Leib wächst zu seiner selbst Besserung, und das alles in der Liebe.

Das Evangelium. Joh. 15, 1—11.

Ich bin ein rechter Weinstock, und mein Vater ein Weingärtner. Einen jeglichen Asten an mir, der nicht Frucht bringet, wird er wegnehmen, und einen jeglichen, der da Frucht bringet, wird er reinigen, daß er mehr Frucht bringe. Ihr seyd jetzt rein um des Worts willen, das ich zu euch geredet habe. Bleibet in mir, und ich in euch. Gleichwie der Aste kann keine Frucht bringen von ihm selber, er bleibe denn am Weinstock, also auch ihr nicht, ihr bleibet denn in mir. Ich bin der Weinstock, ihr seyd die Aeste. Wer

á los lugares mas baxos de la tierra? El que descendió, ese mismo es el que subió sobre todos los cielos, para llenar todas las cosas. Y el mismo dió á unos ciertamente Apóstoles, y á otros Prophetas, y á otros Evangelistas, y á otros Pastores y Doctores, para la consumacion de los Santos, en la obra del ministerio, para edificar el cuerpo de Christo: hasta que todos lleguemos en la unidad de la fé, y del conocimiento del Hijo de Dios, á varon perfecto, segun la medida de la edad cumplida de Christo: Para que no seamos ya niños fluctuantes, y nos dexemos traher en rededor de todo viento de doctrina, por la malignidad de los hombres que engañan con astucia en error. Antes siguiendo verdad en caridad, crezcamos en todas cosas en aquel que es la cabeza, Christo: por el qual todo el cuerpo coligado y unido por toda coyuntura por donde se le suministra el alimento, obrando á proporcion de cada miembro, toma aumento el cuerpo, para edificarse él en caridad.

El Evangelio. S. Juan xv. 1.

YO soy la verdadera vid; y mi Padre es el Labrador. Todo sarmiento que no diere fruto en mí, lo quitará; y todo aquel que diere fruto, lo limpiará, para que dé mas fruto. Vosotros ya estais limpios por la palabra, que os he hablado. Estad en mí; y yo en vosotros. Como el sarmiento no puede de sí mismo llevar fruto, si no estuviere en la vid; así ni vosotros, si no estuviereis en mí. Yo soy la vid, vosotros los

μένων ἐν ἐμοί, καὶ γὰρ ἐν αὐτῷ, οὗτος φέρει καρπὸν πολὺν· ὅτι χωρὶς ἐμοῦ οὐ δύνασθε ποιεῖν οὐδέν. Ἐάν μὴ τις μείνῃ ἐν ἐμοί, ἐβλήθη ἔξω ὡς τὸ κλῆμα, καὶ ἐξηράνθη· καὶ συνίγουσιν αὐτὰ, καὶ εἰς πῦρ βαλλουσι, καὶ καίεται. Ἐάν μείνῃτε ἐν ἐμοί, καὶ τὰ ῥήματά μου ἐν ὑμῖν μείνῃ, ὃ ἐάν θέλητε, αἰτήσεσθε, καὶ γενήσεται ὑμῖν. Ἐν τούτῳ ἐδοξάσθη ὁ πατήρ μου, ἵνα καρπὸν πολὺν φέρητε· καὶ γενήσεσθε ἐμοὶ μαθηταί. Καθὼς ἠγάπησέ με ὁ πατήρ, καὶ γὰρ ἠγάπησα ὑμᾶς· μένετε ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ ἐμῇ. Ἐάν τὰς ἐντολάς μου τηρήσῃτε, μενεῖτε ἐν τῇ ἀγάπῃ μου· καθὼς ἐγὼ τὰς ἐντολάς τοῦ πατρὸς μου τηρήκα, καὶ μένω αὐτοῦ ἐν τῇ ἀγάπῃ. Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἵνα ἡ χαρὰ ἡ ἐμὴ ἐν ὑμῖν μείνῃ, καὶ ἡ χαρὰ ὑμῶν πληρωθῇ.

ἡΜΕΡΑ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΚΑΙ
ΙΑΚΩΒΟΥ.

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ Θεός, ὃν ἀληθῶς γινῶναι ζωὴ ἐστιν αἰώνιος· Χάρισαι ἡμῖν ἐντελῶς εἰδέναι ὅτι Υἱὸς σου, ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἡ ὁδός, καὶ ἡ ἀλήθεια, καὶ ἡ ζωὴ τυγχάνει ὢν, ἵνα τοὺς ἵχνεσι τῶν ἁγίων Ἀποστόλων σου Φιλίππου καὶ Ἰακώβου ἐπακολουθοῦντες, ἐν τῇ ὁδῷ εἰς ζωὴν αἰώνιον ἀγοίσῃ βεβαίως περιπατῶμεν, διὰ τοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Ἰακώβ. α'. α'.

ΙΑΚΩΒΟΣ Θεοῦ καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ

Qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum; quia sine me nihil potestis facere. Si quis in me non manserit, mittetur foras, sicut palmes, et arescet; et colligent eum, et in ignem mittent; et ardet. Si manseritis in me, et verba mea in vobis manserint, quodcumque volueritis, petetis, et fiet vobis. In hoc clarificatus est Pater meus, ut fructum plurimum afferatis, et efficiamini mei discipuli. Sicut dilexit me Pater, et ego dilexi vos: manete in dilectione mea. Si praecepta mea servaveritis, manebitis in dilectione mea; sicut et ego Patris mei praecepta servavi, et maneo in ejus dilectione. Haec locutus sum vobis, ut gaudium meum in vobis sit, et gaudium vestrum impleatur.

DIES SANCTORUM PHILIPPI ET
JACOBI.

Collecta.

OMNIPOTENS Deus! quem vere nosse vita aeterna est; da nobis certo cognoscere Filium tuum, Dominum nostrum, Jesum Christum, esse viam, veritatem, et vitam; ut, sanctorum tuorum Apostolorum Philippi et Jacobi vestigia prementes, in via qua ducit ad vitam aeternam constanter ambulemus; per eundem Filium tuum, Jesum Christum, Dominum nostrum, Amen.

Epistola. S. Jacob. i. 1.

JACOBUS, Dei et Domini nostri Jesu

λος, σείς τὰ κλῆματα. Ὁ μὲν ἐν ἐμοί, γὰρ ἐν αὐτῷ οὗτος φέρει καρπὸν πολὺν· ὅτι χωρὶς ἐμοῦ δὲν δύναται ἡ κάμη οὐδέν. Ἐάν τις μὴ μείνῃ ἐν ἐμῇ ἐκβλήθη ἔξω, καθὼς τὸ κλῆμα· καὶ ἐξηράνθη, καὶ τὸν συνάγουσι, καὶ τὸ βάλλουσιν εἰς τὴν φωσφάν, καὶ καίεται. Ἐάν μείνῃτε ἐν ἐμῇ, καὶ οἱ λόγοι μου εἰς σὰς μένουσιν, ὅτι καὶ ἂν θέλητε ζητήσατε, καὶ θέλει σὰς γένειν. Ἐάν τοῦτο ἐδοξάσθῃ ὁ πατήρ μου, ἵνα φέρητε πολὺν καρπὸν, καὶ μοὶ γένητε μαθηταί. Καθὼς ἠγάπησέν ὁ πατήρ, καὶ ἐγὼ σὰς γένειν, μένετε ἐν τῇ ἀγάπῃ μου. Ἐάν τὰς ἐντολάς μου τηρήσῃτε, θέλετε μείναι ἐν τῇ ἀγάπῃ μου· καθὼς ἐγὼ τὰς ἐντολάς τοῦ πατρὸς μου ἐφύλαξα, καὶ μένω ἐν τῇ ἀγάπῃ του. Ταῦτα σὰς ἐλάλησα, ὅπως ἡ χαρὰ μου μείνῃ ἐν ὑμῖν καὶ ἡ χαρὰ σας τελειωθῇ.

ἡΜΕΡΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΦΙΛΙΠΠΟΥ, ΚΑΙ
ΙΑΚΩΒΟΥ.

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ Θεός, ἡ ἀληθὴς γνώρισις τοῦ ὁποίου εἶναι ζωὴ αἰώνιος, δὸς μας τὴν χάριν ἵνα μάθωμεν τελείως ὅτι ὁ Υἱὸς σου, ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς, εἶναι ὁ δρόμος, καὶ ἡ ἀλήθεια, καὶ ἡ ζωὴ· ὅπως, ἀκολουθοῦντες τὰ ἵχνη τῶν ἁγίων σου Ἀποστόλων Φιλίππου καὶ Ἰακώβου, περιπατήσωμεν στερεῶς ἐν τῷ δρόμῳ τοῦ φέροντός ἐν τῇ αἰωνίῳ ζωῇ, δι' αὐτοῦ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Ἰακώβ. α'. α'.

ΙΑΚΩΒΟΣ, Θεοῦ καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ

tralci: chi dimora in me ed io in lui, esso porta molto frutto: conciosiacosachè fuo di me non possiate far nulla. Se alcuno non dimora in me, è gittato fuori, come sermento, e si secca: poi cotali sermenti sono raccolti, e son gittati nel fuoco, e si bruciano. Se voi dimorate in me, e le mie parole dimorano in voi, voi domanderete ciò che vi vorrete, e vi sarà fatto. In questo è glorificato il Padre mio, che voi portiate molto frutto: e così sarete miei discepoli. Come il Padre m'ha amato, io altresì ho amato voi: dimorate nel mio amore. Se voi osservate i miei comandamenti, voi dimorerete nel mio amore: siccome io ho osservati i comandamenti del Padre mio, e dimoro nel suo amore. Queste cose v'ho io ragionate acciochè la mia allegrezza dimori in voi, la vostra allegrezza sia compiuta.

IL GIORNO DI S. FILIPPO
E S. IACOMO.

La Collecta.

O IDDIO onnipotente, la vera conoscenza del quale, è vita eterna, facci la grazia di sapere perfettamente che il tuo figliuolo Gesù Cristo, è la via, la verità e la vita: acciochè, seguendo le pedate de' tuoi santi apostoli S. Filippo e S. Iacomo, camminiamo fermamente nella via che conduce alla vita eterna, per esso Gesù Cristo, nostro Signore. Amen.

L'Epistola. S. Iacobi. i. 1.

IACOPO, servitor di Dio, e del Signore

the branches. He that abideth in me, and I in him, the same bringeth forth much fruit; for without me ye can do nothing. If a man abide not in me, he is cast forth as a branch, and is withered; and men gather them, and cast them into the fire, and they are burned. If ye abide in me, and my words abide in you, ye shall ask what ye will, and it shall be done unto you. Herein is my Father glorified, that ye bear much fruit; so shall ye be my disciples. As the Father hath loved me, so have I loved you: continue ye in my love. If ye keep my commandments, ye shall abide in my love; even as I have kept my Father's commandments, and abide in his love. These things have I spoken unto you, that my joy might remain in you, and that your joy might be full.

ST. PHILIP AND ST. JAMES'S DAY.

The Collect.

O ALMIGHTY God, whom truly to know is everlasting life; Grant us perfectly to know thy Son Jesus Christ to be the way, the truth and the life; that, following the steps of thy holy Apostles, Saint Philip and Saint James, we may stedfastly walk in the way that leadeth to eternal life: through the same thy Son Jesus Christ our Lord. *Amen.*

The Epistle. St. James i. 1.

JAMES, a servant of God and of the Lord Jesus Christ, to the twelve tribes which are

in mir bleibet, und ich in ihm, der bringet viele Frucht, denn ohne mich können ihr nichts thun. Wer nicht in mir bleibet, der wird wegwerfen, wie ein Aeste und verdorret, und man sammelt sie, und wirft sie ins Feuer, und muß brennen. So ihr in mir bleibet, und meine Worte in euch bleiben, werdet ihr bitten, was ihr wollt, und es wird euch widerfahren. Darinnen wird mein Vater geehret, daß ihr viele Frucht bringet, und werdet meine Jünger. Gleichwie mich mein Vater liebet, also liebe ich euch auch. Bleibet in meiner Liebe: So ihr meine Gebote haltet, so bleibet ihr in meiner Liebe, gleichwie ich meines Vaters Gebote halte, und bleibe in seiner Liebe. Solches rede ich zu euch, auf daß meine Freude in euch bleibe, und eure Freude vollkommen werde.

Am Tage des heil. Philippus und des heil. Jacobus.

Die Collecte.

O, allmächtiger Gott! Dich recht zu erkennen, ist das ewige Leben. Darum lehre uns vollkommen sehen und glauben, daß dein Sohn, Jesus Christus, der Weg, die Wahrheit und das Leben ist, damit wir, den Fußstapfen Philipp und Jacobus, deiner heiligen Apostel, folgen, standhaft auf der Bahn fortwandeln mögen, die zum ewigen Leben führt, durch denselben deinen Sohn, Jesum Christum, unsern Herrn. *Amen.*

Die Epistel. Jacobi 1, 1-12.

Jacobus, ein Knecht Gottes und des Herrn Jesu Christi, den zwölf Geschlechtern, die da sind hin und her, Freude zuvor! Meine lieben

Celui qui demeure en moi, et moi en lui, porte beaucoup de fruit; car hors de moi, vous ne pouvez rien faire. Si quelqu'un ne demeure en moi, il est jeté hors comme le sarment, et il se sèche: puis on l'amasse, et on le met au feu, et il brûle. Si vous demeurez en moi, et que mes paroles demeurent en vous, demandez tout ce que vous voudrez, et il vous sera fait. En ceci mon Père est glorifié, que vous portiez beaucoup de fruit; et vous serez alors mes disciples. Comme le Père m'a aimé, ainsi je vous ai aimés; demeurez en mon amour. Si vous gardez mes commandemens, vous demeurez en mon amour; comme j'ai gardé les commandemens de mon Père, et je demeure en son amour. Je vous ai dit ces choses, afin que ma joie demeure en vous, et que votre joie soit accomplie.

LE JOUR DE ST. PHILIPPE ET DE ST. JACQUES.

La Collecte.

DIEU tout-puissant, en la vraie connoissance duquel consiste la vie éternelle; faisons la grâce de connoître parfaitement que ton Fils Jésus-Christ est le chemin, la vérité, et la vie; afin que suivant les traces de tes apôtres St. Philippe et St. Jacques, nous marchions constamment dans le chemin qui mène à la vie éternelle, par le même Jésus-Christ ton Fils notre Seigneur. *Amen.*

L'Épître. St. Jacq. i. 1.

JACQUES, serviteur de Dieu et du Seigneur Jésus-Christ, aux douze tribus qui

sarmientos: el que está en mí, y yo en él, este lleva mucho fruto: porque sin mí no podréis hacer nada. El que no estuviere en mí, será echado fuera, así como el sarmiento, y se secará, y lo cogerán, y lo meterán en el fuego, y arderá. Si estuviereis en mí, y mis palabras estuviere en vosotros, pediréis quanto quisieréis, y os será hecho. En esto es glorificado mi Padre, en que lleveis mucho fruto, y en que seáis mis discípulos. Como el Padre me amó, así también yo os he amado. Perseverad en mi amor. Si guardareis mis mandamientos, perseverareis en mi amor; así como yo también he guardado los mandamientos de mi Padre, y estoy en su amor. Estas cosas os he dicho: para que mi gozo esté en vosotros, y vuestro gozo sea cumplido.

EL DIA DE SAN PHELIPE Y SANTIAGO.

La Colecta.

O DIOS Omnipotente, á quien conocer verdaderamente es vida eterna; concede que tu Hijo Jesu-Christo es el camino, la verdad, y la vida, para que siguiendo los pasos de tus Santos Apostoles, San Phelepe y Santiago, andemos con perseverancia el camino que guía á la vida eterna, mediante el mismo tu Hijo Jesu-Christo nuestro Señor. *Amen.*

La Epistola. Santiago i. 1.

SANTIAGO, siervo de Dios, y de nuestro Señor Jesu-Christo, á las doce tribus que

δοῦλος, ταῖς δώδεκα φυλαῖς ταῖς ἐν τῇ διασπορᾷ, χαίρειν. Πᾶσαν χαρὰν ἡγήσασθε, ἀδελφοί μου, ὅταν πειρασμοῖς περιπέσῃτε ποικίλοις· γινώσκοντες ὅτι τὸ δοκίμιον ὑμῶν τῆς πίστεως κατεργάζεται ὑπομονήν· ἡ δὲ ὑπομονὴ ἔργον τέλειον ἐχέτω, ἵνα ᾗτε τέλειοι καὶ ὁλόκληροι, ἐν μηδενὶ λειπόμενοι. Εἰ δέ τις ὑμῶν λείπεται σοφίας, αἰτείτω παρὰ τοῦ διδόντος Θεοῦ πᾶσιν ἀπλῶς, καὶ μὴ ὀνειδίζοντος· καὶ δοθήσεται αὐτῷ. Αἰτεῖται δὲ ἐν πίστει, μηδὲν διακρινόμενος· ὁ γὰρ διακρινόμενος ἔοικε κλύδωνι θαλάσσης ἀνεμίζομένην καὶ ῥιπίζομένην. Μὴ γὰρ οἶσθα ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος ὅτι λήψεται τι παρὰ τοῦ Κυρίου. Ἄνθρωπος διψυχος, ἀκατάστατος ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ. Καυχᾶσθω δὲ ὁ ἀδελφὸς ὁ ταπεινὸς ἐν τῷ ὕψει αὐτοῦ· ὁ δὲ πλούσιος, ἐν τῇ ταπεινώσει αὐτοῦ· ὅτι ὡς ἄνθος χόρτου παρελεύσεται. Ἀνέτειλε γὰρ ὁ ἥλιος σὺν τῷ καύσωνι, καὶ ἐξήρανε τὸν χόρτον, καὶ τὸ ἄνθος αὐτοῦ ἐξέπεσε, καὶ ἡ εὐπρέπεια τοῦ προσώπου αὐτοῦ ἀπώλετο· οὕτως καὶ ὁ πλούσιος ἐν ταῖς πορείαις αὐτοῦ μαρανθήσεται. Μακάριος ἄνθρωπος ὃς ὑπομένει πειρασμόν, ὅτι δοκιμὸς γενόμενος λήψεται τὸν στέφανον τῆς ζωῆς, ὃν ἐπηγγείλατο ὁ Κύριος τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν.

Εὐαγγέλιον. Ἰωάν. ιδ'. α'.

ΜΗ παραστέσω ὑμῶν ἡ καρδιά· πιστεύετε εἰς τὸν Θεόν, καὶ ἐμε πιστεύετε. Ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ πατρὸς μου μοναὶ πολλαὶ εἰσίν· εἰ δέ μὴ, εἶπον ἂν ὑμῖν· πορεύομαι ἐτοιμάσαι τόπον ὑμῖν. Καὶ ἐάν πορευθῶ, καὶ ἐτοιμάσω ὑμῖν τόπον, πάλιν ἔρχομαι, καὶ παραλήψομαι ὑμᾶς πρὸς ἐμαυτόν· ἵνα ὅπου εἰμὶ ἐγώ, καὶ

δοῦλος, ταῖς δώδεκα φυλαῖς ταῖς ἐν τῇ διασπορᾷ, χαίρειν. Νομίσαιτε πᾶσαν χαρὰν, ἀδελφοί μου, ὅταν πέσῃτε εἰς διαφόρους πειρασμούς· γινώσκοντες, ὅτι ἡ δοκιμὴ τῆς πίστεώς σας κατεργάζεται ὑπομονήν. Ἡ δὲ ὑπομονὴ ἔχει ἔργον τέλειον, ἵνα εἴσθε τέλειοι καὶ ὁλόκληροι, μηδὲνα πρᾶγμα χρειάζοντες. Ἐάν τις ἀπὸ σας ἔχει χρειάν σοφίας, ἀς τὴν ζητήσῃ παρὰ τοῦ Θεοῦ τοῦ δίδοντος πᾶσιν πλησιπαρόχως, καὶ μὴ ὀνειδίζοντος· καὶ θέλει τοῦ δοθεῖν. Ὃς ζητήσῃ ὁμῶς ἐν πίστει καὶ ἡ ἀμφιβάλλων, ἐπειδὴ ὁ ἀμφιβάλλων, ὁμοίως κῆματι θαλάσσης ἀπὸ τοῦ ἀνέμου διακινούμενον. Καὶ ὡς μὴ νομίσῃ ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος· να λάβῃ τι παρὰ τοῦ κυρίου. Ἄνθρωπος διψυχος, ἀκατάστατος εἰς κάθε δρόμον του. Ὃς καυχῇ λοιπὸν ὁ ἀδελφὸς ὁ ταπεινὸς εἰς τὸ ὕψος τοῦ· ὁ δὲ πλούσιος εἰς τὴν ταπεινώσιν του· ὅτι θέλει μαρανθῆσιν ἄνθος χόρτου. Επειδὴ ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος με τὴν καύσιν τῆς ἐξήρανε τὸν χόρτον, καὶ τὸ ἄνθος του ἐξέπεσε, καὶ ἡ εὐπρέπεια τοῦ προσώπου του ἐχρίθη· οὕτως καὶ ὁ πλούσιος θέλει μαρανθῆν εἰς τὸν δρόμον σου. Μακάριος ὁ ἄνθρωπος ὁ ὑπομένων πειρασμόν· ὅτι δοκιμασθεὶς λαμβάνει τὸν ὅποιον ὁ κύριος ἔταξε τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν στεφανὸν τῆς ζωῆς.

Εὐαγγέλιον. Ἰωάν. ιδ'. α'.

ΑΣ μὴ παραχθῇ ἡ καρδιά σας· πιστεύετε εἰς τὸν Θεόν καὶ εἰς ἐμέ πιστεύετε. Εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ πατρὸς μου εἶναι πολλὰ κατοικίαι· εἰ δέ μὴ σας τὸ λέγον. Πορεύομαι να σας ἐτοιμάσω τόπον· καὶ ἐάν πορευθῶ καὶ σας ἐτοιμάσω τόπον, πάλιν ἔρχομαι, να σας μεταλάβω με τὸν ἐαυτόν μου ἵνα ὅπου εἶμαι ἐγὼ εἰσθε

Christi servus, duodecim tribubus quæ sunt in dispersione, salutem. Omne gaudium existimate, fratres mei, cum in tentationes varias incideritis; scientes, quod probatio fidei vestræ patientiam operatur. Patientia autem opus perfectum habeat; ut sitis perfecti et integri, in nullo deficientes. Si quis autem vestrum indiget sapientia, postulet a Deo, qui dat omnibus affluenter, et non improperat; et dabitur ei. Postulet autem in fide, nihil hæsitans. Qui enim hæsitat, similis est fluctui maris, qui a vento movetur, et circumfertur. Non ergo existimet homo ille, quod accipiat aliquid a Domino. Vir duplex animo inconstans est in omnibus viis suis. Glorietur autem frater humilis in exaltatione sua; dives autem in humilitate sua, quoniam, sicut flos sæni, transibit. Exortus est enim sol cum ardore; et arefecit fœnum; et flos ejus decidit; et decor vultus ejus deperit: ita et dives in itineribus suis marcescit. Beatus vir, qui suffert tentationem; quoniam, cum probatus fuerit, accipiet coronam vitæ, quam repromisit Deus diligentibus se.

Evangelium. S. Joan. xiv. 1.

[*DIXIT* Jesus discipulis suis:] Non turbe-
tur cor vestrum. Creditis in Deum; et in
me credite. In domo Patris mei mansio-
nes multe sunt. Si quo minus, dixissem
vobis, quia vado parare vobis locum. Et,
si abiero, et præparavero vobis locum; ite-
rum venio, et accipiam vos ad meipsum;
ut, ubi sum ego, et vos sitis. Et, quo ego

Gesù Cristo, alle dodici tribù, che son nella
dispersione; salute. Reputate compiuta
allegrezza, fratelli miei, quando sarete ca-
duti in diverse tentazioni. Sapendo che la
prova della vostra fede produce pazienza.
Or abbia la pazienza una opera compiuta,
acciochè voi siate compiuti, ed interi, non
mancando di nulla. Che se alcun di voi
manca di sapienza, chieggala a Dio, che
dona a tutti liberalmente, e non fa onta: e
gli sarà donata. Ma chieggala in fede, sen-
za star punto in dubbio: perciocchè chi sta
in dubbio è simile al fiotto del mare, agitato
dal vento, e dimenato. Imperochè, non
pensi già quel tale uomo di ricevere nulla
dal Signore. Essendo uomo doppio di cuore,
instabile in tutte le sue vie. Or il fratello
ch'è in basso stato sì glori della sua altezz
za. E' il ricco, della sua bassezza: perciò
chè egli passerà come fior d'erba. Impero-
chè come quando è levato il sole come
l'arsura, egli ha tosto seccata l'erba, e l suo
fiore è caduto, e la bellezza della sua appa-
renza è perita; così ancora s'appassirà il
ricco nelle sue vie. Beato l'uomo che soffre
tentazione: perciocchè, essendosi ren-
duto approvato, egli riceverà la corona dell
vita, la quale il Signore ha promessa a co-
loro che l'amano.

L' Evangelo. S. Giovan. xiv. 1.

IL vostro cuore non sia turbato: voi cre-
dete in Dio, credete ancora in me. Nella
Casa del Padre mio vi son molte stanze: se
non, io ve l'avrei detto: io vo ad apparec-
chiarvi il luogo. E, quando io sarò andato
e v'avrò apparecchiato il luogo, verrò di
nuovo, e v' accoglierò appresso di me: ad

scattered abroad, greeting. My brethren, count it all joy when ye fall into divers temptations; knowing this, that the trying of your faith worketh patience. But let patience have her perfect work, that ye may be perfect and entire, wanting nothing. If any of you lack wisdom, let him ask of God, that giveth to all men liberally, and upbraideth not, and it shall be given him. But let him ask in faith, nothing wavering; for he that wavereth is like a wave of the sea, driven with the wind, and tossed. For let not that man think that he shall receive any thing of the Lord. A double-minded man is unstable in all his ways. Let the brother of low degree rejoice in that he is exalted; but the rich in that he is made low; because as the flower of the grass he shall pass away. For the sun is no sooner risen with a burning heat, but it withereth the grass, and the flower thereof falleth, and the grace of the fashion of it perisheth; so also shall the rich man fade away in his ways. Blessed is the man that endureth temptation; for when he is tried, he shall receive the crown of life, which the Lord hath promised to them that love him.

The Gospel. St. John xiv. 1.

AND Jesus said unto his disciples, Let not your heart be troubled; ye believe in God, believe also in me. In my Father's house are many mansions; if it were not so, I would have told you. I go to prepare a place for you: and if I go and prepare a place for you, I will come again, and receive you unto myself, that where I am,

Drüher, achtet es eitel Freude, wenn ihr in mancherley Ansehungn fallet. Und wisset, daß euer Glaube, so er reichschaffen ist, Geduld wirket. Die Geduld aber soll vest bleiben, bis ans Ende, auf daß ihr seyd vollkommen und ganz, und keinen Mangel habet. So aber jemand unter euch Weisheit mangelt, der bitte von Gott, der da giebt einfalltlich jedermann, und rücket es niemand auf, so wird sie ihm gegeben werden. Er bitte aber im Glauben, und zweifelse nicht; denn wer da zweifelt, der ist gleich wie die Meerswoge, die vom Winde getrieben und gewehet wird. Solcher Mensch denke nicht, daß er etwas von dem Herrn empfangen werde. Ein Zweifler ist unbeständig in allen seinen Wegen. Ein Bruder aber, der niedrig ist, rühme sich seiner Höhe. Und der da reich ist, der rühme sich seiner Niedrigkeit, denn wie eine Blume des Grasses wird er vergehen. Die Sonne gehet auf mit der Hitze, und das Gras verwelket, und die Blume fällt ab, und seine schöne Gestalt verdirbt; also wird der Reiche in seiner Höhe verwelken. Selig ist der Mann, der die Ansehungn erduldet, denn nachdem er bewähret ist, wird er die Krone des Lebens empfangen, welche Gott verheißen hat denen, die ihn lieb haben.

Das Evangelium. Joh. 14, 1—14.

Und er sprach zu seinen Jüngern: Euer Herz erschrecke nicht. Glaubet ihr an Gott, so glaubet ihr auch an mich. In meines Vaters Hause sind viele Wohnungen. Wenn es nicht so wäre, so wollte ich zu euch sagen: Ich gehe hin, euch die Stätte zu bereiten. Und ob ich hingienge, euch die Stätte zu bereiten, wil: ich doch wieder kommen, und euch zu mir nehmen, auf daß ihr

êtes dispersés, salut. Mes frères, tenez pour une parfaite joie quand vous tomberez en diverses tentations: sachant que l'épreuve de votre foi produit la patience. Mais il faut que la patience ait une œuvre parfaite, afin que vous soyez parfaits et accomplis, desorte que rien ne vous manque. Que si quelqu'un de vous manque de sagesse, qu'il la demande à Dieu, qui la donne à tous bénévolement, et qui ne la reproche point; et elle lui sera donnée. Mais qu'il la demande avec foi, ne doutant nullement; car celui qui doute est semblable au flot de la mer, agité du vent et jeté çà et là. Or qu'un tel homme ne s'attende point à recevoir aucune chose du Seigneur. L'homme double de cœur, est inconstant en toutes ses voies. Or que le frère qui est de basse condition, se glorifie en son élévation; et que le riche, au contraire, se glorifie en sa basse condition, car il passera comme la fleur de l'herbe. Car, comme le soleil ardent n'est pas plutôt levé que l'herbe est brûlée, et sa fleur est tombée, et sa belle apparence est perie, ainsi, le riche se flétrira avec ses entreprises. Bienheureux est l'homme qui endure la tentation; car quand il aura été éprouvé, il recevra la couronne de vie, que Dieu a promise à ceux qui l'aiment.

L'Evangile, St. Jean xiv. 1.

JESUS dit à ses disciples: que votre cœur ne soit point troublé; vous croyez en Dieu, croyez aussi en moi. Il y a plusieurs demeures dans la maison de mon Père; s'il étoit autrement, je vous l'eusse dit. Je vais vous préparer le lieu: et quand je m'en serai allé, et que je vous aurai préparé le lieu, je retournerai, et vous recevrai à moi; afin

están en dispersion, salud. Hermanos míos, tened por sumo gozo, quando fuereis envueltos en diversas tribulaciones: sabiendo que la prueba de vuestra fé obra paciencia. Mas la paciencia contiene obra perfecta, para que seáis perfectos y cabales, sin faltar en cosa alguna. Y si alguno de vosotros tiene falta de sabiduría, demandela á Dios, que la dá á todos copiosamente, y no zahiere; y le será concedida. Pero pidala con fé, sin dudar en nada: porque el que duda es semejante á la ola de la mar, quando la mueve el viento, y la trae acá y allá. Y así no piense aquel hombre que recibirá cosa alguna del Señor. El varon de ánimo doble, es inconstante en todos sus caminos. El hermano que es humilde, preciese en su exáltacion: y el rico en su humildad, porque él pasará como flor de yerba: porque salió el Sol con ardor, y secó la yerba, y cayó la flor de ella, y pereció su vistosa hermosura: así tambien el rico se marchitará en sus caminos. Bienaventurado el varon, que sufre tentacion: porque despues que fuere probado, recibirá la corona de vida, que Dios ha prometido á los que le aman.

El Evangelio. S. Juan xiv. 1.

NO se turbe vuestro corazon. Creéis en Dios, creed tambien en mí. En la casa de mi Padre hay muchas moradas. Si así no fuera, yo os lo hubiera dicho: pues voy á aparejaros el lugar. Y si me fuere, y os aparejare lugar; vendré otra vez, y os tomaré á mí mismo, para que en donde yo estoy, esteis tambien vosotros. Tambien sabeis adónde yo voy, y sabeis el camino.

ὑμεῖς ἦτε. Καὶ ὅπου ἐγὼ ὑπάγω, οἰδάτε, καὶ τὴν ὁδὸν οἰδάτε. Λέγει αὐτῷ Θωμᾶς· Κύριε, οὐκ οἶδαμεν ποῦ ὑπάγεις· καὶ πῶς δυνάμεθα τὴν ὁδὸν εἰδέναι; Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ εἰμι ἡ ὁδός, καὶ ἡ ἀλήθεια, καὶ ἡ ζωὴ· οὐδεὶς ἔρχεται πρὸς τὸν πατέρα, εἰ μὴ δι' ἐμέ. Εἰ ἐγνώκετέ με, καὶ τὸν πατέρα μου ἐγνώκατε ἂν· καὶ ἂν γινώσκετε αὐτόν, καὶ ἐώρακατε αὐτόν. Λέγει αὐτῷ Φίλιππος· Κύριε, δεῖξόν ἡμῖν τὸν πατέρα, καὶ ἀρκεῖ ἡμῖν. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Τόσουτον χρόνον μεθ' ὑμῶν εἰμι, καὶ οὐκ ἐγνώκας με, Φίλιππε; ὁ ἐώρακώς ἐμέ, ἐώρακε τὸν πατέρα· καὶ πῶς σύ λέγεις· Δεῖξόν ἡμῖν τὸν πατέρα; οὐ πιστεύετε ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πατρὶ, καὶ ὁ πατὴρ ἐν ἐμοὶ ἔστι; τα ρήματα ἃ ἐγὼ λαλῶ ὑμῖν, ἀπ' ἐμαυτοῦ οὐ λαλῶ· ὁ δὲ πατὴρ, ὁ ἐν ἐμοὶ μένων, αὐτὸς ποιεῖ τὰ ἔργα. Πιστεύετε μοι ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πατρὶ, καὶ ὁ πατὴρ ἐν ἐμοὶ· εἰ δὲ μὴ, διὰ τὰ ἔργα αὐτὰ πιστεύετε μοι. Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, τὰ ἔργα ἃ ἐγὼ ποιῶ, κακεῖνος ποιήσει, καὶ μείζονα τούτων ποιήσει· ὅτι ἐγὼ πρὸς τὸν πατέρα μου πορεύομαι. Καὶ ὁ, τὴν αἰτήσητε ἐν τῷ ὀνόματί μου, τοῦτο ποιήσω· ἵνα δοξασθῇ ὁ πατὴρ ἐν τῷ υἱῷ. Ἐάν τι αἰτήσητε ἐν τῷ ὀνόματί μου, ἐγὼ ποιήσω.

ἭΜΕΡΑ ΤΟΥ ΒΑΡΝΑΒΑ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ.

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ Κύριε Θεός, ὁ τὸν ἅγιόν σου Ἀπόστολον Βαρνάβαν διαφόροις τῷ ἁγίου Πνεύματος χαρίσμασι κοσμήσας· Δεόμεθα

vado, scitis, et viam scitis. Dicit ei Thomas: Domine, nescimus quo vadis; et quomodo possumus viam scire? Dicit ei Jesus: Ego sum via, et veritas, et vita. Nemo venit ad Patrem, nisi per me. Si cognovissetis me, et Patrem meum utique cognovissetis: et a modo cognoscetis eum, et vidistis eum. Dicit ei Philippus: Domine, ostende nobis Patrem, et sufficit nobis. Dicit ei Jesus: Tanto tempore vobiscum sum, et non cognovistis me, Philippe? Qui videt me, videt et Patrem. Quomodo tu dicis, Ostende nobis Patrem? Non creditis, quia ego in Patre, et Pater in me est? Verba, quæ ego loquor vobis, a meipso non loquor. Pater autem, in me manens, ipse facit opera. Non creditis, quia ego in Patre, et Pater in me est? Alioquin propter opera ipsa credite. Amen, amen, dico vobis: qui credit in me, opera, quæ ego facio, et ipse faciet, et majora horum faciet, quia ego ad Patrem vado. Et quodcumque petieritis Patrem in nomine meo, hoc faciam, ut glorificetur Pater in filio. Si quid petieritis me in nomine meo, hoc faciam.

SANCTUS BARNABAS APOSTOLUS.

Collecta.

DOMINE, Deus omnipotens! qui sanctum Apostolum tuum Barnabam eximiis Spiritus Sancti donis ornasti; ne nos (quæ-

καὶ σεῖς. Καὶ ὅπου ἐγὼ ὑπάγω, ἐμάθετε, καὶ τὴν ὁδὸν ὁμοίως ἐμάθετε. Τοῦ λέγει ὁ Θωμᾶς· Κύριε, δὲν οἶδαμεν ποῦ ὑπάγεις, καὶ πῶς δυνάμεθα νὰ γνωρίσωμεν τὴν ὁδόν; Τοῦ λέγει ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ εἰμαι ἡ ὁδὸς καὶ ἡ ἀλήθεια, καὶ ἡ ζωὴ· οὐδεὶς ἔρχεται πρὸς τὸν πατέρα, εἰ μὴ δι' ἐμέ. Ἐάν μ' ἐγνωρίζετε ἐγνωρίζετε καὶ τὸν πατέρα μου· ἀπὸ τῶρα τὸν γνωρίζετε καὶ τὸν εἰδετε. Τοῦ λέγει ὁ Φίλιππος· Κύριε, δεῖξόν μου τὸν πατέρα καὶ θάρσει μας. Τοῦ λέγει ὁ Ἰησοῦς· Τόσον χρόνον εἰμαι μετὰ σας, καὶ δὲν με ἐγνώρισας, Φίλιππε; Ὅποιος εἶδεν ἐμέ, εἶδε καὶ τὸν πατέρα καὶ πῶς σύ λέγεις· Δεῖξόν μου τὸν πατέρα; Δὲν πιστεύεις, ὅτι ἐγὼ εἰς τὸν πατέρα, καὶ ὁ πατέρας εἶναι εἰς ἐμέ; Τα λόγια τὰ ὅποια ἐγὼ σας λαλῶ, ἀπ' ἐμαυτοῦ δὲν λαλῶ· ὁ δὲ πατὴρ, ὁ μένων εἰς ἐμέ, αὐτὸς ποιεῖ τὰ ἔργα. Πιστεύετε μοι, ὅτι ἐγὼ εἰς τὸν πατέρα, καὶ ὁ πατέρας μου εἶναι εἰς ἐμέ; εἰ δὲ μὴ, διὰ τὰ ἔργα αὐτὰ πιστεύετε μοι. Ἀμὴν, ἀμὴν σας λέγω, ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, τὰ ἔργα τὰ ὅποια ἐγὼ κάμνω, καὶ ὁ κείνος θέλει κάμειν καὶ μεγαλότερα τούτων θέλει κάμειν· ὅτι ἐγὼ πορεύομαι πρὸς τὸν πατέρα μου, καὶ ὁ, τὴν αἰτήσητε εἰς τὸ ὄνομά μου τοῦτο θέλω κάμειν, ἵνα δοξασθῇ ὁ πατὴρ εἰς τὸν υἱόν. Ἐάν τι ζητήσητε εἰς τὸ ὄνομά μου ἐγὼ θέλω κάμειν.

ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΒΑΡΝΑΒΑ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ.

Συναπτή.

ΚΥΡΙΕ Παντοδύναμε Θεέ, ὁ στολίσας τὸν ἅγιόν σου Ἀπόστολον Βαρνάβαν μετὰ τὰ ἑξαιρέτα δῶρα τοῦ ἁγίου πνεύματος, μὴ μᾶς πα-

ciochè dove io sono, siate ancora voi. Voi sapete ove io vo, e sapete anche la via. Tu ma gli disse, Signore, noi non sappiamo ove tu vai: come dunque possiamo saper la via? Gesù gli disse, Io son la via, la verità, e la vita: niuno viene al Padre, se non per me. Se voi m'aveste conosciuto, conoscereste anche il Padre; e fin da ora lo conoscete, e l'avete veduto. Filippo gli disse, Signore, mostraci il Padre, e ciò ci basta. Gesù gli disse, Cotanto tempo sono io già con voi, e tu non m'hai conosciuto, Filippo? chi m'ha veduto ha veduto il Padre: come dunque dici tu, Mostraci il Padre? Non credi tu ch'io son nel Padre, e che 'l Padre è in me? le parole ch'io vi ragiono, non le ragiono da me stesso: e 'l Padre, che dimora in me, è quel che fa l'opere. Credetemi ch'io son nel Padre, e che 'l Padre è in me: se non credetemi per esse opere. In verità, in verità io vi dico, che chi crede in me farà anch'egli l'opere, le quali io fo: anzi ne farà delle maggiori di queste: perciocchè io me ne vo al Padre. Ed ogni cosa, che voi avrete chiesta nel Nome mio, quella farò: acciocchè il Padre sia glorificato nel Figliuolo. Se voi chiedete cosa alcuna nel Nome mio, io la farò.

IL GIORNO DI S. BARNABA APOSTOLO.

La Collecta.

O SIGNORE Iddio onnipotente, che hai dotato il tuo santo apostolo Barnaba di doni eccellenti dello Spirito Santo, non las-

there ye may be also. And whither I go ye know, and the way ye know. Thomas saith unto him, Lord, we know not whither thou goest, and how can we know the way? Jesus saith unto him, I am the way, the truth, and the life: no man cometh unto the Father but by me. If ye had known me, ye should have known my Father also: and from henceforth ye know him, and have seen him. Philip saith unto him, Lord, shew us the Father, and it sufficeth us. Jesus saith unto him, Have I been so long time with you, and yet hast thou not known me, Philip? He that hath seen me hath seen the Father; and how sayest thou then, Shew us the Father? Believest thou not that I am in the Father, and the Father in me? The words that I speak unto you I speak not of myself; but the Father that dwelleth in me, he doeth the works. Believe me, that I am in the Father, and the Father in me; or else believe me for the very works' sake. Verily, verily I say unto you, He that believeth on me, the works that I do shall he do also; and greater works than these shall he do; because I go unto my Father. And whatsoever ye shall ask in my Name, that will I do, that the Father may be glorified in the Son. If ye shall ask any thing in my name, I will do it.

SAINT BARNABAS THE APOSTLE.

The Collect.

O LORD God Almighty, who didst endue thy holy Apostle Barnabas with singular gifts of the Holy Ghost; Leave us not, we

sehb, wo ich bin. Und wo ich hingehet, das wisset ihr, und den Weg wisset ihr auch. Spricht zu ihm Thomas: Herr, wir wissen nicht, wo du hingehst, und wie können wir den Weg wissen? Jesus spricht zu ihm: Ich bin der Weg, und die Wahrheit, und das Leben, niemand kommt zum Vater, denn durch mich. Wenn ihr mich fenntet, so fenntet ihr auch meinen Vater. Und von nun an fenntet ihr ihn, und habt ihn gesehen. Spricht zu ihm Philippus: Herr, zeige uns den Vater, so genüget uns. Jesus spricht zu ihm: So lange bin ich bey euch, und du kennest mich nicht? Philippe, wer mich siehet, der siehet den Vater. Wie spricht du denn: Zeige uns den Vater? Glaubest du nicht, daß ich im Vater, und der Vater in mir ist? Die Worte, die ich zu euch rede, die rede ich nicht von mir selbst. Der Vater aber, der in mir wohnet, derselbige thut die Werke. Glaubet mir, daß ich im Vater, und der Vater in mir ist; wo nicht, so glaubet mir doch um der Werke willen. Wahrlich, wahrlich, ich sage euch: Wer an mich glaubet, der wird die Werke auch thun, die ich thue, und wird größere, denn diese, thun, denn ich gehe zum Vater. Und was ihr bitten werdet in meinem Namen, das will ich thun, auf daß der Vater geehret werde in dem Sohne. Was ihr bitten werdet in meinem Namen, das will ich thun.

Am Tage des heil. Barnabas, des Apostels.

Die Collecte.

O Herr, allmächtiger Gott, der du deinen heiligen Apostel, Barnabas, mit besondern Gaben deines heiligen Geistes ausgerüstet hast.

que là où je suis vous y soyez aussi. Et vous savez où je vais, et vous en savez le chemin. Thomas lui dit: Seigneur, nous ne savons point où tu vas; comment donc pouvons-nous savoir le chemin? Jésus lui dit: je suis le chemin, et la vérité, et la vie: nul ne vient au Père que par moi. Si vous me connoissiez, vous connoitriez aussi mon Père; mais dès maintenant vous le connoissez, et vous l'avez vu. Philippe lui dit: Seigneur, montre-nous le Père, et cela nous suffit. Jésus lui répondit: je suis depuis si long-temps avec vous, et tu ne m'as point connu? Philippe, celui qui m'a vu, a vu mon Père; et comment dis-tu, montre-nous le Père? Ne crois-tu pas que je suis en mon Père, et que le Père est en moi? Les paroles que je vous dis, je ne les dis pas de moi-même: mais le Père qui demeure en moi, est celui qui fait les œuvres. Croyez-moi que je suis en mon Père, et que le Père est en moi; sinon croyez-moi à cause de ces œuvres. En vérité, en vérité je vous dis: celui qui croit en moi, fera les œuvres que je fais, et il en fera même de plus grandes que celles-ci; parce que je m'en vais à mon Père. Et quoi que vous demandiez en mon nom, je le ferai, afin que le Père soit glorifié par le Fils. Si vous demandez en mon nom quelque chose, je le ferai.

LE JOUR DE ST. BARNABAS, APOSTRE.

La Collecte.

SEIGNEUR, Dieu tout-puissant, qui as enrichi ton saint apôtre Barnabas de dons excellens du Saint Esprit; ne permets pas

Thomás le dice: Señor, no sabemos adónde vas: pues cómo podemos saber el camino? Jesus le dice: Yo soy el camino, y la verdad, y la vida: Nadie viene al Padre, sino por mí. Si me conocieseis á mí, ciertamente conocierais también á mi Padre: y desde ahora le conocereis, y lo habeis visto. Phelipe le dice: Señor, muéstranos al Padre, y nos basta. Jesus le dice: ¿Tanto tiempo ha que estoy con vosotros, y no me habeis conocido? Phelipe, el que me vé á mí, vé también al Padre. ¿Cómo pues tú dices: Muéstranos al Padre? ¿No creéis que yo estoy en el Padre, y el Padre en mí? Las palabras que yo os hablo, no las hablo de mí mismo. Mas el Padre, que está en mí, él hace las obras. ¿No creéis que yo estoy en el Padre, y el Padre en mí? Y si no creedlo por las mismas obras. En verdad, en verdad os digo: El que en mí cree, él también hará las obras que yo hago, y mayores que estas hará: porque yo voy al Padre. Y todo lo que pidiereis al Padre en mi nombre, yo lo haré: para que sea el Padre glorificado en el Hijo. Si algo me pidiereis en mi nombre, lo haré.

SAN BERNABE EL APOSTOL.

La Collecta.

O SEÑOR Dios Todo-poderoso, que enriqueciste á tu Santo Apostol Bernabe con dones excelentes del Espiritu Santo; no permitas que nosotros seamos destituidos

σου, μὴ ἔῃν ἡμᾶς λειπομένους τῶν πολλὰ πλῆσιον σου δωρημάτων, μηδὲ τῆς χάριτός σου, ἐφ' ᾧ αἰεὶ χρῆσθαι αὐτοῖς πρὸς τὴν τιμὴν καὶ δόξαν σου, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Πράξ. ια'. κβ'.

ΗΚΟΥΣΘΗ δὲ ὁ λόγος εἰς τὰ ὅτα τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐν Ἱερουσαλὴμοις περὶ αὐτῶν· καὶ ἐξαπέστειλαν Βαρνάβαν διελθεῖν ἕως Ἀντιοχείας. Ὃς παραγενόμενος καὶ ἰδὼν τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ, ἐχάρη, καὶ παρεκάλει πάντας τῇ προθυσίᾳ τῆς καρδίας προσμένειν τῷ Κυρίῳ· ὅτι ἦν ἀνὴρ ἀγαθός, καὶ πλήρης πνεύματος ἁγίου καὶ πίστεως. Καὶ προστεθεὶς ὄχλος ἱκανὸς τῷ Κυρίῳ. Ἐξῆλθε δὲ εἰς Τάρσον ὁ Βαρνάβας ἀναζητῆσαι Σαῦλον· καὶ εὗρών αὐτὸν, ἤγαγεν αὐτὸν εἰς Ἀντιόχειαν· Ἐγένετο δὲ αὐτοὺς ἐνιαυτὸν ὅλον συναχθῆναι ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, καὶ διδάξαι ὄχλον ἱκανόν, χρηματίζαι τε πρῶτον ἐν Ἀντιοχείᾳ τοὺς μαθητὰς Χριστιανούς. Ἐν ταύταις δὲ ταῖς ἡμέραις κατῆλθον ἀπὸ Ἱεροσολύμων προφῆται εἰς Ἀντιόχειαν. Ἀναστὰς δὲ εἰς ἐξ αὐτῶν ὀνόματι Ἀγαβός, ἐσήμανε διὰ τοῦ Πνεύματος, λιμὸν μέγαν μέλλειν ἔσεσθαι ἐφ' ὅλην τὴν οἰκουμένην· ὅστις καὶ ἐγένετο ἐπὶ Κλαυδίου Καίσαρος. Τῶν δὲ μαθητῶν, καθὼς ἠμπορεῖτό τις, ὥρισαν ἕκαστος αὐτῶν εἰς διακονίαν πέμψαι τοὺς κατοικοῦσιν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ἀδελφοῖς· Ὃ καὶ ἐποίησαν, ἀποστείλαντες πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους διὰ χειρὸς Βαρνάβα καὶ Σαῦλον.

Εὐαγγέλιον. Ἰωάν. ιε'. ιβ'.

Αὕτη ἐστὶν ἡ ἐντολὴ ἡ ἐμὴ, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους καθὼς ἠγάπησα ὑμᾶς. Μείζονα

sumus) multiplicium tuorum munerum expertes destitutas, neve tuæ gratiæ, per quam recte iis utamur ad honorem et gloriam tuam; per Jesum Christum, dominum nostrum. Amen.

Pro Epistola. Act. xi. 22.

PERVENIT sermo ad aures Ecclesiæ quæ erat Ierosolymis, super istis; et miserunt Barnabam usque ad Antiochiam. Qui cum pervenisset, et vidisset gratiam Dei, gavisus est: et hortabatur omnes in proposito cordis permanere in Domino, quia erat vir bonus, et plenus Spiritu Sancto, et fide. Et apposita est multa turba Domino. Profectus est autem Barnabas Tarsum, ut quæreret Saulum; quem cum invenisset, perduxit Antiochiam. Et annum totum conversati sunt ibi in Ecclesia; et docuerunt turbam multam, ita ut cognominarentur primum Antiochiæ discipuli, Christiani. In his autem diebus, supervenerunt ab Ierosolymis prophætæ Antiochiam. Et surgens unus ex eis, nomine Agabus, significabat per spiritum famem magnam futuram in universo orbe terrarum, quæ facta est sub Claudio Cæsare. Discipuli autem, prout quisque habebat, proposuerunt singuli in ministerium mittere habitantibus in Judæa fratribus; quod et fecerunt, mittentes ad seniores per manus Barnabæ et Sauli.

Evangelium. S. Joan. xv. 12.

HOC est præceptum meum, ut diligatis invicem, sicut dilexi vos. Majorem hac dilectionem nemo habet, ut animam suam

ραίτησης, σὲ παρακαλοῦμεν, ὑστερημένους τῶν διαφθῶν δῶρων, οὐτὲ τῆς χάριτος τοῦ πάντοτε ἐπιχειροῦσιν αὐτὰ εἰς τιμὴν καὶ δόξαν σου, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Πράξ. ια'. κβ'.

ΗΚΟΥΣΘΗ δὲ ἡ φήμη τῶν ἀπὸ τῆς ἐν Ἱερουσαλὴμ ἐκκλησίας καὶ ἀπεστείλαν τὸν Βαρνάβαν· να ἀπερίσῃ ἕως τῆς Ἀντιοχείας. Αὐτὸς δὲ, φθάσας καὶ ἰδὼν τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ, ἐχάρη, καὶ παρεκάλει πάντας, μὲ ὅλην τὴν καρδίαν· να προσμείνωσι τὸν κύριον. Ἐκβήκε δὲ εἰς Τάρσον ὁ Βαρνάβας, ζητῶν τὸν Σαῦλον· καὶ εὗράμενός τον, τὸν ἔφερεν εἰς Ἀντιόχειαν. Ἐλαχε δὲ ὅτι αὐτοὶ ἐσυνάζοντο ἓνα ὅλον χρόνον εἰς τὴν ἐκκλησίαν, καὶ ἐδίδαν πολλὴν λαόν· καὶ πρῶτον εἰς τὴν Ἀντιόχειαν· οἱ μαθηταὶ ὀνομάσθησαν Χριστιανοί. Ἐν ταύταις δὲ ταῖς ἡμέραις ἦλθον ἀπὸ τῆς Ἱεροσολύμα προφῆται εἰς τὴν Ἀντιόχειαν. Καὶ σκηκωθείς ἓνας ἀπὸ αὐτοῦ, ὀνομαζόμενος Ἀγαβός, ἐφάνερωνε διὰ τοῦ πνεύματος, ὅτι ἔμελλε, να γίνῃ μεγάλη πείνα εἰς ὅλην τὴν οἰκουμένην· καθὼς ἐγένετο κατὰ τὸν καιρὸν τοῦ Κλαυδίου Καίσαρος. Ὅθεν οἱ μαθηταὶ ἕκαστος κατὰ τὰ ἔχει των, ἐδιώρισαν πάντες να πέμψωσι διακονίαν πρὸς τοὺς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ κατοικοῦντας ἀδελφοὺς· καὶ οὕτω ἔκαμαν, στείλαντες πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους διὰ χειρὸς Βαρνάβα καὶ Σαῦλον.

Εὐαγγέλιον. Ἰωάν. ιε'. ιβ'.

Αὕτη εἶναι ἡ ἐντολὴ μου· να ἀγαπᾶτε ἀλλήλους, καθὼς σὰς ἠγάπησα, ἄλλος δὲν ἔχει

ciarci, noi ti preghiamo, privi de tuoi varj doni, nè della grazia da poter usarne sempre al tuo onor ed alla tua gloria, per Gesù Cristo, nostro Signore. Amen.

Per l' Epistola. Atti xi. 22.

E LA fama di loro venne agli orecchi della Chiesa ch' era in Gerusalemme: là onde mandarono Barnaba, acciocchè passasse fino in Antiochia. Ed esso, essendovi giunto, e veduta la grazia del Signore, si rallegrò: e confortava tutti d' attenersi al Signore, con fermo proponimento di cuore. Perciocchè egli era uomo da bene, e pieno di Spirito santo, e di fede. E gran moltitudine fu agguinta al Signore. Poi Barnaba si partì per andare in Tarso, a ricercar Saulo; ed, avendolo trovato, lo menò in Antiochia. Ed avvenne che, per lo spazio d' un anno intiero, essi si raunarono nella Chiesa, ed ammaestrarono un gran popolo: ed i discepoli primieramente in Antiochia furono nominati Cristiani. Or in que' giorni certi profeti scesero di Gerusalemme in Antiochia. Ed un di loro, chiamato per nome Agabo, levatosi, significò per lo Spirito ch' una gran fame sarebbe in tutto 'l mondo: la quale ancora avvenne sotto Claudio Cesare. Là onde i discepoli, ciascuno secondo le sue facultà, determinarono di mandar a fare una sovvenzione a' fratelli c' abitavano nella Giudea. Il che ancora fecero, mandando quella agli Anziani per le mani di Barnaba, e di Saulo.

L' Evangelo. S. Giovan. xv. 12.

QUEST' è il mio comandamento, che voi v' amiate gli uni gli altri, come io ho amato

beseech thee, destitute of thy manifold gifts, nor yet of grace to use them alway to thy honour and glory; through Jesus Christ our Lord. *Amen.*

For the Epistle. Acts. xi. 22.

TIDINGS of these things came unto the ears of the Church which was in Jerusalem; and they sent forth Barnabas, that he should go as far as Antioch. Who, when he came, and had seen the grace of God, was glad; and exhorted them all, that with purpose of heart they would cleave unto the Lord. For he was a good man, and full of the holy Ghost, and of faith: and much people was added unto the Lord. Then departed Barnabas to Tarsus, for to seek Saul. And when he had found him, he brought him unto Antioch. And it came to pass, that a whole year they assembled themselves with the Church, and taught much people: and the disciples were called Christians first in Antioch. And in these days came prophets from Jerusalem unto Antioch. And there stood up one of them named Agabus, and signified by the Spirit, that there should be great dearth throughout all the world; which came to pass in the days of Claudius Cæsar. Then the disciples, every man according to his ability, determined to send relief unto the brethren which dwelt in Judæa. Which also they did, and sent it to the elders by the hands of Barnabas and Saul.

The Gospel. St. John xv. 12.

THIS is my commandment, That ye love one another, as I have loved you. Greater love hath no man than this, that a man lay

Wir bitten dich, laß es uns an deinen mannigfaltigen Gaben und auch an der Gnade nicht fehlen, sie stets zu deiner Ehre und Verherrlichung anzuwenden, durch Jesus Christum, unsern Herrn. *Amen.*

Die Epistel. Ap. Gesch. 11, 22 bis Ende.

Es kam aber diese Rede von ihnen vor die Ohren der Gemeine zu Jerusalem; und sie sandten Barnabas, daß er hingienge bis gen Antiochien. Welcher, da er hingekommen war, und sah die Gnade Gottes, ward er froh, und ermahnete sie alle, daß sie mit bestem Herzen an dem Herrn bleiben wollten. Denn er war ein frommer Mann, voll heiligen Geistes und Glaubens. Und es ward ein großes Volk dem Herrn zugethan. Barnabas aber zog aus gen Tarsen, Saulum wieder zu suchen. Und da er ihn fand, fuhrte er ihn gen Antiochien. Und sie blieben bey der Gemeine ein ganzes Jahr, und lehrten viel Volks; daher die Jünger am ersten zu Antiochien Christen genannt wurden. In denselbigen Tagen kamen Propheten von Jerusalem gen Antiochien. Und einer unter ihnen, mit Namen Agabus, stand auf, und deutete durch den Geist eine große Theurung, die da kommen sollte über den ganzen Kreis der Erde; welches geschah unter dem Kaiser Claudius. Aber unter den Jüngern beschloß ein jeglicher, nach dem er vermochte, zu senden eine Handreichung den Brüdern, die in Judæa wohnten. Wie sie denn auch thaten, und schickten es zu den Ältesten, durch die Hand Barnabas und Sauls.

Das Evangelium. Joh. 15, 12—16.

Das ist mein Gebot, daß ihr euch unter einander liebet, gleichwie ich euch liebe. Nie-

que nous soyons destitués de tes dons sans nombre, ni de la grâce d'en bien user tous jours à ton honneur et à ta gloire, par Jésus-Christ notre Seigneur. *Amen.*

Pour l'Épître, Act. xi. 22.

LE bruit en vint aux oreilles de l'église qui étoit à Jérusalem; c'est pourquoi ils envoyèrent Barnabas pour passer à Antioche: lequel y étant arrivé, et ayant vu la grâce de Dieu, il s'en réjouit; et il les exhortoit tous de persévérer avec fermeté de cœur au Seigneur. Car il étoit homme de bien, et plein du Saint Esprit et de foi; et un grand nombre de personnes se joignirent au Seigneur. Puis Barnabas s'en alla à Tarse pour chercher Saul; et l'ayant trouvé, il le mena à Antioche. Et il arriva que durant un an tout entier ils s'assemblèrent avec l'église, et enseignèrent un grand peuple: en sorte que ce fut premièrement à Antioche que les disciples furent nommés Chrétiens. Or en ces jours-là quelques prophètes descendirent de Jérusalem à Antioche; et l'un d'eux, nommé Agabus, se leva, et déclara par l'Esprit, qu'une grande famine devoit arriver dans tout le monde; et en effet elle arriva sous Claude César. Et les disciples, chacun selon son pouvoir, déterminèrent d'envoyer quelque chose pour subvenir aux frères qui demeuroient en Judée: ce qu'ils firent aussi, l'envoyant aux anciens par les mains de Barnabas et de Saul.

L'Évangile, St. Jean xv. 12.

C'EST ici mon commandement, que vous vous aimiez l'un l'autre, comme je vous ai aimés. Personne n'a un plus grand amour

de la abundancia de los tuyos, ni de la gracia de usar bien de ellos para honra y gloria de tu Santísimo Nombre; mediante Jesu-Christo nuestro Señor. *Amen.*

Por la Epistola. Act. xi. 22.

YLLEGO la fama de estas cosas á oídos de la Iglesia que estaba en Jerusalem: y enviaron á Antiochia á Bernabé. El quando llegó, y vió la gracia de Dios, se gozó: y exhortaba á todos á perseverar en el Señor en el propósito de su corazón: Porque era varón bueno, y lleno de Espíritu Santo, y de fe. Y se allegó al Señor grande número de gente. Y desde allí se fué Bernabé á Tarso en busca de Saulo: y quando lo hubo hallado, lo llevó á Antiochia. Y estuvieron todo aquel año en esta Iglesia: é instruyeron una grande multitud de gente, de manera que en Antiochia fueron primero los discípulos llamados Christianos. Y en estos días descendieron de Jerusalem á Antiochia unos Prophetas: y levantándose uno de ellos, por nombre Agabo, daba á entender por espíritu, que habia de haber una grande hambre por todo el mundo: esta vino en tiempo de Claudio. Y los discípulos, cada uno segun sus facultades, resolvieron enviar algun socorro á los hermanos que moraban en la Judæa: lo que executaron, enviándolo á los Ancianos por mano de Bernabé, y de Saulo.

El Evangelio. S. Juan xv. 12.

ESTE es mi mandamiento, que os améis los unos á los otros, como yo os amé. Ninguno tiene mayor amor que este, que es

DIES SANCTI JOANNIS BAPTISTÆ.

ταύτης ἀγάπην οὐδεὶς ἔχει, ἵνα τις τὴν ψυχὴν αὐτοῦ θῇ ὑπὲρ τῶν φίλων αὐτοῦ. Ὑμεῖς φίλοι μου ἐστέ, ἐάν ποιῇτε ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν. Οὐκέτι ὑμᾶς λέγω δούλους, ὅτι ὁ δούλος οὐκ οἶδε τί ποιεῖ αὐτοῦ ὁ κύριος· ὑμᾶς δὲ εἰρήκα φίλους, ὅτι πάντα ἃ ἤκουσα παρὰ τοῦ πατρὸς μου, ἐγνώρισα ὑμῖν. Οὐχ ὑμεῖς με ἐξελέξασθε, ἀλλ' ἐγὼ ἐξελέξαμην ὑμᾶς, καὶ ἐθήκα ὑμᾶς, ἵνα ὑμεῖς ὑπάγητε, καὶ καρπὸν φέρετε, καὶ ὁ καρπὸς ὑμῶν μένῃ· ἵνα ὁ, τι ἂν αἰτήσητε τὸν πατέρα ἐν τῷ ὀνόματί μου, ὅψ ὑμῖν.

ἀγάπην μεγαλιτέραν ταύτης, ἵνα βάλῃ τις τὴν ψυχὴν του ὑπὲρ τῶν φίλων του. Σεις φίλοι μου εἰσθε ἐάν κίμετε ὅσα ἐγὼ σᾶς προσάπτω. Δέν σᾶς λέγω πλέον δούλους· ὅτι ὁ δούλος δέν γνωρίζει τί πράττει ὁ κύριός του. Καὶ σᾶς ἠνόμασα φίλους, ὅτι τὰ ὅσα ἤκουσα παρὰ τοῦ πατρὸς μου, σᾶς ἐδίδαξα. Ὅχι σεις μέ ἐκλέξατε, ἀλλ' ἐγὼ σᾶς ἐκλέξα καὶ σᾶς ἐβάλα, ὅπως σεις ὑπάγητε, καὶ καρπὸν φέρετε, καὶ ὁ καρπὸς σᾶς μένῃ· ἵνα ὅ, τι καὶ ἂν ζητήσητε ἀπὸ τὸν πατέρα εἰς τὸ ὄνομά μου, αὐτὰ σᾶς δώσῃ.

ἩΜΕΡΑ ἸΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΒΑΠΤΙΣΤΟΥ.

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ Θεός, οὗ τῇ πρόνοιᾳ ὁ Ἰωάννης ὁ Βαπτιστὴς θαυμαστῶς ἐτέχθη, καὶ προεστάλθη τοῦ ἐτοιμάσαι τὴν ὁδὸν Ἰοῦ σου τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν, κηρύσσων τὴν μετανοίαν· Ποίησον ἡμᾶς οὕτω τὴν τε διδασκαλίαν καὶ ἁγίαν ζωὴν αὐτοῦ μιμεῖσθαι, ὥστε μετὰ τὸ αὐτοῦ κήρυγμα ἀληθῶς μετανοεῖν, καὶ τῷ αὐτοῦ ἀκολουθῶντας παραδείγματι τὴν ἀληθεῖαν βεβαίως ὁμολογεῖν, καὶ μετὰ παύσης τὴν ἁμαρτίαν ἐπιτιμῶν, καὶ ὑπὲρ τῆς ἀληθείας εὐγνωμόνως κακοπαθεῖν, δι' Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Ἡσα. μ'. α'.

ΠΑΡΑΚΑΛΕΙΤΕ παρακαλεῖτε τὸν λαόν μου, λέγει ὁ Θεός. Ἱερεῖς λαλήσατε εἰς τὴν καρδίαν Ἱερουσαλὴμ, παρακαλέσατε αὐτήν, ὅτι

ponat quis pro amicis suis. Vos amici mei estis, si feceritis quæ ego præcipio vobis. Jam non dico vos servos; quia servus nescit, quid faciat Dominus ejus. Vos autem dixi amicos; quia omnia, quæcunque audivi a Patre meo, nota feci vobis. Non vos me elegistis; sed ego elegi vos; et posui vos, ut eatis, et fructum afferatis, et fructus vester maneat; ut, quodcunque petieritis Patrem in nomine meo, det vobis.

DIES SANCTI JOANNIS BAPTISTÆ.

Collecta.

OMNIPOTENS Deus! cujus providentia famulus tuus, Joannes Baptista, mirifice natus est, et missus, ut Filio tuo, Servatori nostro, per prædicationem poenitentiae, viam pararet; fac nos illius doctrinam sanctamque vitam ita imitari, ut vere resipiscamus secundum ejus doctrinam, et, ad ejus exemplum, vera semper loquamur, libereque vitia reprehendamus, et fortiter veritatis ergo, quidvis perpetiamur, per Jesum Christum, Dominum nostrum. Amen.

Pro Epistola. Esai. xl. 1.

CONSOLAMINI, consolamini, popule meus! dicit Deus vester. Loquimini ad cor Jerusalem, et advocate eam; quoniam

ΕΟΡΤΗ, ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΒΑΠΤΙΣΤΟΥ.

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΔΥΝΑΜΕ Θεέ, διὰ τὴν πρόνοιαν τοῦ ὁποίου, Ἰωάννης ὁ Βαπτιστὴς θαυμασίως ἐγεννήθη καὶ ἐξάλθη ἵνα ἐτοιμάσῃ τὸν δρόμον τοῦ νιοῦ σου καὶ Σωτῆρος ἡμῶν, κηρύττων μετάνοιαν, ὅς μας ἵνα ἀκολουθήσωμεν οὕτω τὴν διδασκαλίαν καὶ ἁγίον του βίου, ὅπως ἀληθῶς μετανοήσωμεν κατὰ τὴν διδαχὴν του, καὶ εἰς μίμησίν του, καλῶσωμεν τιμῶντες τὴν ἀληθεῖαν, ἐπιτιμῶντες θαρσαλέως τὴν ἁμαρτίαν, καὶ πύσχοντες σταθερῶς διὰ τὴν ἀληθειαν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Ἡσαΐ. μ'. α'.

ΘΕΡΑΠΕΥΣΑΤΕ, θεραπεύσατε τὸν λαόν μου, λέγει ὁ Θεός. Ἱερεῖς λαλήσατε εἰς τὴν καρδίαν τῆς Ἱερουσαλὴμ, κηρυξατέ της ὅτι ἡ ταπεινώ-

voi. Niuno ha maggiore amor di questo, di metter la vita sua per li suoi amici. Voi sarete miei amici, se fatte tutte le cose ch'io vi comando. Io non vi chiamo più servi: perciocchè il servo non sa ciò che fa il suo signore: ma io v'ho chiamati amici, per ciòchè io v'ho fatte assaper le cose che ho udite dal Padre mio. Voi non avete eletto me, ma io ho eletti voi: e v'ho costituito acciocchè andiate, e portiate frutto, e l'vostro frutto sia permanente: acciocchè qualunque cosa chiederete al Padre nel mio Nome, egli ve la dia.

IL GIORNO DI S. GIOVAN. BATISTA.

La Colletta.

IDDIO onnipotente, per la cui provvidenza nacque miracolosamente il tuo servitore Giovan Battista, e fu mandato per preparare la via del tuo figliuolo nostro Salvatore, per la predicatione di penitenza, fac che seguitiamo noi in tal modo la sua dottrina e santa vita, che siamo veri penitenti secondo i suoi insegnamenti, e che, al suo esempio parliamo sempre la verità, riprendiamo il vizio senza timore, e paziamo costantemente per la verità di Gesù Cristo, nostro Signore. Amen.

Per l' Epistola. Isaia xl. 1.

CONSOLATE, consolate il mio popolo, dirà il vostro Dio. Parlate al cuore di Gerusalemme, e predicate che l' suo termin

down his life for his friends. Ye are my friends, if ye do whatsoever I command you. Henceforth I call you not servants; for the servant knoweth not what his lord doeth: but I have called you friends; for all things that I have heard of my Father I have made known unto you. Ye have not chosen me, but I have chosen you, and ordained you, that ye should go and bring forth fruit, and that your fruit should remain: that whatsoever ye shall ask of the Father in my Name, he may give it you.

que celui-ci, savoir, quand quelqu'un met sa vie pour ses amis, si vous faites tout ce que je vous commande. Je ne vous appelle plus serviteurs, car le serviteur ne sait point ce que son maître fait; mais je vous ai appelés mes amis, parce que je vous ai fait connoître tout ce que j'ai oui de mon Père. Ce n'est pas vous qui m'avez élu; mais c'est moi qui vous ai élus, et qui vous ai établis, afin que vous alliez, et portiez du fruit; et que votre fruit soit permanent, afin que tout ce que vous demanderez au Père en mon nom, il vous le donne.

SAINT JOHN BAPTIST'S DAY.

LE JOUR DE ST. JEAN BAPTISTE.

*The Collect.**La Collecte.*

ALMIGHTY God, by whose providence thy servant John Baptist was wonderfully born, and sent to prepare the way of thy Son our Saviour, by preaching of repentance; Make us so to follow his doctrine and holy life, that we may truly repent according to his preaching; and after his example constantly speak the truth, boldly rebuke vice, and patiently suffer for the truth's sake; through Jesus Christ our Lord. *Amen.*

DIEU tout-puissant, qui, après avoir fait naître miraculeusement Jean Baptiste, l'envoyas pour préparer le chemin à ton Fils notre Sauveur en prêchant la repentance; fais-nous la grâce de nous conformer si bien à sa doctrine et à son exemple, que nous ayons une véritable repentance telle qu'il l'a prêchée; et qu'à son imitation, nous propositions sincèrement la doctrine du salut, nous reprenions hardiment le vice, et nous souffrions patiemment pour la cause de la vérité, par Jesus-Christ notre Sauveur. *Amen.*

*For the Epistle. Isaiah xl. 1.**Pour l'Épître, Es. xl. 1.*

COMFORT ye, comfort ye my people, saith your God. Speak ye comfortably to Jerusalem, and cry unto her, That her war-

CONSOLEZ, consolez mon peuple, dira votre Dieu. Parlez à Jérusalem selon son cœur, et lui criez que son temps prefix est

mand hat größere Liebe, denn die, daß er sein Leben läßt für seine Freunde. Ihr seyd meine Freunde, so ihr thut, was ich euch gebiete. Ich sage hinfort nicht, daß ihr Knechte seyd, denn ein Knecht weiß nicht, was sein Herr thut. Euch aber habe ich gesagt, daß ihr Freunde seyd, denn alles, was ich habe von meinem Vater gehört, habe ich euch kund gethan. Ihr habt mich nicht erwählt; sondern ich habe euch erwählt, und gesetzt, daß ihr hingehet, und Frucht bringet, und eure Frucht bleibe, auf daß, so ihr den Vater bittet in meinem Namen, daß er es euch gebe.

poner su vida por sus amigos. Vosotros sois mis amigos, si hicierais las cosas que yo os mando. No os llamaré ya siervos, porque el siervo no sabe lo que hace su señor. Mas á vosotros os he llamado amigos: porque os he hecho conocer todas las cosas, que he oído de mi Padre. No me elegisteis vosotros á mí: mas yo os elegí á vosotros, y os he puesto para que vayais, y lleveis fruto: y que permanezca vuestro fruto: para que os de el Padre todo lo que le pidierais en mi nombre.

Am Tage des heiligen Johannes, des Täuflers.

SAN JUAN BAPTISTA.

*Die Collecte.**La Colecta.*

ALLMÄCHTIGER Gott, durch dessen Ver-
setzung dein Diener, der Täufer Johannes, auf
wunderbare Weise geboren und gesandt wurde, durch
die Predigt der Buße deinem Sohne, unserm Hei-
lande, den Weg zu bereiten! Gib, daß wir seiner
Lehre und seinem heiligen Wandel nachleben, sei-
ner Predigt gemäß wahre Buße thun, und nach
seinem Beispiele stets die Wahrheit reden, freymü-
thig das Laster strafen, auch um der Wahrheit wil-
len geduldig leiden mögen, durch unsern Herrn,
Jesum Christum. *Amen.*

DIOS Todo-poderoso, por cuya Providen-
cia tu siervo Juan Baptista nació milagro-
samente, y fué enviado para aparejar el
camino á tu Hijo nuestro Salvador, predi-
cando penitencia; concedenos que sigamos
de tal manera su santa vida y doctrina, que
nos arrepintamos verdaderamente segun el
predicó, y que á exemplo suyo hablemos la
verdad constantemente, reprehendamos li-
bremente los vicios, y suframos con toda
paciencia por causa de la verdad; mediante
Jesu-Christo nuestro Señor. *Amen.*

*Die Epistel. Jesaja 40, 1—11.**Por la Epistola. Isa. xl. 1.*

TRÖSTET, tröstet mein Volk, spricht
euer Gott; redet mit Jerusalem freundlich, und
prediget ihr, daß ihre Kitterschaft ein Ende hat,

CONSOLAOS, consolaos, pueblo mio, dice
vuestro Dios. Hablad al corazón de Jeru-
salém, y llamadla: porque se ha acabado

ἐπλήσθη ἡ ταπεινὸς αὐτῆς, λέλυται αὐτῆς ἡ ἁμαρτία, ὅτι ἐδεξάτο ἐκ χειρὸς Κυρίου διπλὰ τὰ ἁμαρτήματα αὐτῆς. Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ, Ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν Κυρίου, εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Πᾶσα φάραγξ πληρωθήσεται, καὶ πᾶν ὄρος καὶ βουνὸς ταπεινωθήσεται· καὶ ἔσται πάντα τὰ σκολιὰ εἰς εὐθείαν, καὶ ἡ τραχεὺς εἰς πεδία. Καὶ ὀφθήσεται ἡ δόξα Κυρίου, καὶ ὄψεται πᾶσα σὰρξ τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ, ὅτι Κύριος ἐλάλησε. Φωνὴ λέγοντος, Βόησον· καὶ εἰπα, Τί βοήσω; Πᾶσα σὰρξ χόρτος, καὶ πᾶσα δόξα ἀνθρώπου ὡς ἄνθος χόρτου. Ἐξηράνθη ὁ χόρτος, καὶ τὸ ἄνθος ἐξέπεσε, τὸ δὲ ῥῆμα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν μένει εἰς τὸν αἰῶνα. Ἐπ' ὅρος ὑψηλὸν ἀνάβηθι ὁ εὐαγγελιζόμενος Σιών, ὑψώσον τὴν ἰσχυί τὴν φωνήν σου ὁ εὐαγγελιζόμενος Ἱερουσαλὴμ· ὑψώσατε, μὴ φοβείσθε· εἰπὼν ταῖς πόλεσιν Ἰούδα, Ἰδοὺ ὁ Θεὸς ἡμῶν, Ἰδοὺ Κύριος· Κύριος μετὰ ἰσχύος ἔρχεται, καὶ ὁ βραχίον μετὰ Κυρίας ἰδοὺ ὁ μισθὸς αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔργον ἐναντίον αὐτοῦ. Ὡς ποιμὴν ποιμαίνει τὸ ποίμνιον αὐτοῦ, καὶ τῷ βραχίον αὐτοῦ συνάξει ἄρνας, καὶ ἐν γαστρὶ ἔχουσας παρακαλέσει.

Εὐαγγέλιον. Λουκ. α'. νζ'.

Τῇ δὲ Ἐλισάβετ ἐπλήσθη ὁ χρόνος τοῦ τεκεῖν αὐτήν· καὶ ἐγέννησεν υἱόν. Καὶ ἤκουσαν οἱ περίοικοι καὶ οἱ συγγενεῖς αὐτῆς, ὅτι ἐμεγάλυνε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ μετ' αὐτῆς· καὶ συνέχαιρον αὐτῇ. Καὶ ἐγένετο, ἐν τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ ἦλθον περιτεμεῖν τὸ παιδίον, καὶ

αἰς τῆς ἔφθασεν, ἐσυγχωρέθη ἡ ἁμαρτία τῆς ὅτι ἀπὸ τὴν χεῖρα τοῦ Κυρίου ἔλαβε διπλὰ τὴν τιμωρίαν τῶν ἁμαρτημάτων τῆς. Φωνὴ τοῦ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ, Ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου, κάμειτε ὁδοὺς τὸς δρόμους τοῦ Θεοῦ μας. Κάθε κοιτὰς θέλει γεμισθῇ, καὶ πᾶν ὄρος καὶ βουνὸν καταβασθῇ, καὶ θέλουσιν γένειν οἱ στραβοὶ δρόμοι ὁδοί, καὶ ὁ τραχεὺς τόπος πεδιάδα. Καὶ θέλει φαναιρωθῇ ἡ δόξα τοῦ Κυρίου, καὶ θέλει κάθε σάρκα ἰδεῖν τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ, ὅτι ὁ Κύριος ἐλάλησε. Φωνὴ λέγοντος, βοήσον· καὶ εἰπα, τί 'να βοήσω; ὅτι πᾶσα σάρκα εἶναι χόρτος. Ἐπ' ὅρος ὑψηλὸν ἀνάβηθι ὁ εὐαγγελιζόμενος Σιών ὁ χόρτος, καὶ τὸ ἄνθος ἐξέπεσε, τὸ δὲ ῥῆμα τοῦ Θεοῦ μας μένει εἰς τὸν αἰῶνα. Ὡς Σιών ἡ ἀναγγέλουσα τὰ ἀγαθὰ, ἀνάβα· Ἐπ' ὅρος ὑψηλὸν, Ὡς Ἱερουσαλὴμ ἡ ἀναγγέλουσα τὰ ἀγαθὰ ὑψώσον τὴν δύναμιν τῆς φωνῆς σου· ὑψώσατε, μὴ φοβείσθε. εἰπὼν πρὸς τὰς πόλεις Ἰούδα, Ἰδοὺ, ὁ Θεὸς σας. Ἰδοὺ ὁ Κύριος· ὁ Κύριος ἔρχεται κατὰ τὸν δυνατόν, καὶ ὁ βραχίον τὸν τὸν κυριεύει· ἰδοὺ ὁ μισθὸς τοῦ με αὐτόν, καὶ τὸ ἔργον του ἐναντίον του. Καθὼς ποιμὴν θέλει βωσκήσῃν τὸ κοπάδιόν του, καὶ με τὸν βραχίονί του θέλει συνάξει ἄρνια, καὶ γαληνῶς θέλει ὁδηγῇ τὰς ἐγχαστρωμένας.

Εὐαγγέλιον. Λουκ. α'. νζ'.

ΚΑΙ ἦλθεν ὁ καιρὸς ἐν ᾧ ἡ Ἐλισάβετ ἐμελέν· 'να γεννήσῃ· καὶ ἐγέννησεν υἱόν. Καὶ ἤκουσαν οἱ γείτονες καὶ οἱ συγγενεῖς τῆς, ὅτι ὁ Θεὸς ἐμεγάλυνε τὸ πρὸς αὐτὴν ἔλεος τοῦ· καὶ ἐσυγχάιροντο μετ' αὐτῇ. Καὶ ἔτυχεν, ἐν τῇ

completa est malitia ejus, dimissa est iniquitas illius; suscepit de manu Domini duplicia pro omnibus peccatis suis. Vox clamantis in deserto: Parate viam Domini; rectas facite in solitudine semitas Dei nostri. Omnis vallis exaltabitur; et omnis mons et collis humiliabitur; et erunt prava in directa, et aspera in vias planas: et revelabitur gloria Domini; et videbit omnis caro pater, quod os Domini locutum est. Vox dicentis, Clama: et dixi; Quid clamabo? Omnis caro fœnum, et omnis gloria ejus quasi flos agri. Exsiccatum est fœnum, et cecidit flos, quia Spiritus Domini sufflavit in eo. Vere fœnum est populus. Exsiccatum est fœnum, et cecidit flos: verbum autem Dei nostri manet in æternum. Super montem excelsum ascende tu, qui evangelizas Sion: exalta in fortitudine vocem tuam, qui evangelizas Jerusalem: exalta; noli timere. Dic civitatibus Juda: Ecce, Deus vester! Ecce! Dominus Deus in fortitudine veniet: et brachium ejus dominabitur. Ecce! merces ejus cum eo, et opus illius coram illo. Sicut pastor, gregem suum pascet; in brachio suo congregabit agnos, et in sinu suo levabit: fœtas ipse portabit.

Evangelium. S. Luc. i. 57.

ELIZABETH impletum est tempus parienti; et peperit filium. Et audierunt vicini et cognati ejus, quia magnificavit Dominus misericordiam suam cum illa; et congratulabantur ei. Et factum est, in die octavo

è compiuto, che la sua iniquità è assoluta: perchè ella ha ricevuto dalla mano del Signore il gastigo di tutti i suoi peccati al doppio. V' è una voce d' uno che grida. Accorciate nel deserto la via del Signore, addizizzate per la solitudine la strada all' Iddio nostro. Ogni valle sia alzata: ed ogni monte, e colle sia abbassato: e sieno i luoghi distorti ridirizzati, ed i luoghi erti ridotti in pianura. E la gloria del Signore si manifesterà, ed ogni carne la vedrà: perciò che la bocca del Signore ha parlato. V' è una voce che dice, Grida. Ed è stato detto. Che griderò? Grida, che ogni carne è fieno, e che tutto 'l bene ch' ella fa è come un fiore della campagna. Il fien si secca, il fieno s' appassa, quando lo spirito del Signore vi soffia contra: in verità il popolo non è altro che fieno. Il fien si secca il fior s' appassa: ma la parola di Dio dimora in eterno. O Sion, che rechi le buone novelle, sali sopra un alto monte: o Gerusalemme, che rechi le buone novelle, alza di forza la tua voce: alza, non temere: di alle città di Giuda, Ecco l' Iddio vostro. Ecco, il Signore Iddio verrà contr' al forte, e 'l suo braccio lo signorerà: ecco, la sua mercede è con lui, e la sua opera è dinanzi alla sua faccia. Egli pasturerà la sua greggia a guisa di pastore: egli s' accoglierà gli agnelli in braccio, e gli torrà in seno: egli condurrà pian piano le pregne.

L' Evangelio. S. Luc. i. 57. OR si compie il termine d' Elisabet, da partorire: e partorì un figliuolo. Ed i suoi vicini, e parenti, avendo udito che 'l Signore avea magnificata la sua misericordia inverso lei, se ne rallegravano con lei. Ed avvenne che nell' ottavo giorno vennero pe-

fare is accomplished; that her iniquity is pardoned: for she hath received of the Lord's hand double for all her sins. The voice of him that crieth in the wilderness, Prepare ye the way of the Lord, make straight in the desert a high-way for our God. Every valley shall be exalted, and every mountain and hill shall be made low, and the crooked shall be made straight, and the rough places plain. And the glory of the Lord shall be revealed, and all flesh shall see it together: for the mouth of the Lord hath spoken it. The voice said, Cry. And he said, What shall I cry? All flesh is grass, and all the goodliness thereof is as the flower of the field. The grass withereth, the flower fadeth, because the Spirit of the Lord bloweth upon it: surely the people is grass. The grass withereth, the flower fadeth; but the word of our God shall stand for ever. O Zion, that bringest good tidings, get thee up into the high mountain: O Jerusalem, that bringest good tidings, lift up thy voice with strength; lift it up, be not afraid: say unto the cities of Judah, Behold your God. Behold, the Lord God will come with strong hand, and his arm shall rule for him: behold, his reward is with him, and his work before him. He shall feed his flock like a shepherd; he shall gather the lambs with his arm, and carry them in his bosom, and shall gently lead those that are with young.

The Gospel. St. Luke i. 57.

ELISABETH'S full time came that she should be delivered; and she brought forth a son. And her neighbours and her cousins

denn ihre Missethat ist vergeben, denn sie hat zweifaltiges empfangen von der Hand des Herrn, um alle ihre Sünde. Es ist eine Stimme eines Predigers in der Wüste: Bereitet dem Herrn den Weg, macht auf dem Felside eine ebene Bahn unserm Gotte. Alle Thäler sollen erhöht werden, und alle Berge und Hügel sollen geniedriget werden, und was ungleich ist, soll eben, und was hödricht ist, soll schlecht werden, denn die Herrlichkeit des Herrn soll geoffenbaret werden, und alles Fleisch mit einander wird sehen, daß des Herrn Mund redet. Es spricht eine Stimme: Predige! Und er sprach: Was soll ich predigen? Alles Fleisch ist Heu, und alle seine Güte ist wie eine Blume auf dem Felde. Das Heu verdorret, die Blume verwelket, denn des Herrn Geist bläset darein. Ja, das Volk ist das Heu. Das Heu verdorret, die Blume verwelket; aber das Wort unsers Gottes bleibt ewiglich. Zion, du Predigerin, steige auf einen hohen Berg. Jerusalem, du Predigerin, hebe deine Stimme auf mit Macht, hebe auf, und fürchte dich nicht; sage den Städten Juda: Siehe, da ist euer Gott. Denn siehe, der Herr Herr kommt gewaltiglich, und sein Arm wird herrschen. Siehe, sein Lohn ist bey ihm, und seine Vergeltung ist vor ihm. Er wird seine Heerde weiden, wie ein Hirte; er wird die Lämmer in seine Arme sammeln, und in seinem Busen tragen, und die Schafmütter führen.

Das Evangelium. Luc. I, 57 bis Ende.

Und Elisabeth kam ihre Zeit, daß sie gebären sollte, und sie gebat einen Sohn. Und

accompli, que son iniquité est tenue pour acquittée, qu'elle a reçu de la main de l'Eternel le double pour tous ses péchés. La voix de celui qui crie au désert est: préparez le chemin de l'Eternel, dressiez parmi les landes les sentiers à notre Dieu. Toute vallée sera comblée, et toute montagne et tout côteau seront abaissés, et les lieux tortus seront redressés, et les lieux raboteux seront applanis. Alors, la gloire de l'Eternel se manifestera, et toute chair ensemble la verra; car la bouche de l'Eternel a parlé. La voix dit: crie. Et on a répondu: que crierais-je? Toute chair est comme l'herbe, et toute sa grâce est comme la fleur d'un champ. L'herbe est séchée, et la fleur est tombée, parce que le vent de l'Eternel a soufflé dessus: vraiment le peuple est comme l'herbe. L'herbe est séchée, et la fleur est tombée; mais la parole de notre Dieu demeure éternellement. Sion, qui annonces de bonnes nouvelles, monte sur une haute montagne: Jérusalem, qui annonces de bonnes nouvelles, élève ta voix avec force; élève-la, ne crains point: dis aux villes de Juda, voici votre Dieu. Voici, le Seigneur l'Eternel, viendra contre le fort, et son bras dominera sur lui; voici, son salaire est par devers lui, et son loyer marche devant lui. Il paîtra son troupeau comme un berger; il assemblera les agneaux entre ses bras, et les lèvera en son sein; il conduira celles qui allaient.

L'Evangile, St. Luc i. 57.

OR, le terme d'Elizabéth fut accompli pour enfanter; et elle enfanta un fils. Et ses voisins et ses parens, ayant appris que le

su afan, perdonada es su maldad: recibí de la mano del Señor al doble por todos sus pecados. Voz del que clama en el desierto: Aparejad el camino del Señor, enderezad en la soledad las sendas de nuestro Dios. Todo valle será alzado, y todo monte y collado será abatido, y lo torcido se enderezará, y lo áspero será caminos llanos. Y se descubrirá la gloria del Señor, y verá toda carne al mismo tiempo lo que habló la boca del Señor. Voz del que dice: Clama. Y dixe: ¿Qué he de clamar? Toda carne heno, y toda su gloria como flor del campo. Se secó el heno, y cayó la flor, porque el espíritu del Señor soplo en él. Verdaderamente heno es el pueblo: Se secó el heno, y cayó la flor: Mas la palabra del Señor nuestro permanece por siempre. Sube sobre un monte alto, tú que evangelizas á Sión: alza tu voz con esfuerzo, tú que evangelizas á Jerusalén: álzala, no temas. Dí á las ciudades de Judá: Ved aquí á vuestro Dios: Ved que el Señor Dios vendrá con fortaleza, y su brazo dominará: he aquí el galardón de él con él, y la obra de él delante de él. Como pastor apacentará su grey: con su brazo recogerá los corderos, y los alzará en su seno, él mismo llevará las ovejas paridas.

El Evangelio. S. Luc. i. 57.

MAS á Elisabeth se le cumplió el tiempo de parir, y parió un hijo. Y oyeron sus vecinos, y parientes, que el Señor habia se-

ἐκάλουν αὐτὸ ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, Ζαχαρίαν. Καὶ ἀποκριθεὶς ἡ μήτηρ αὐτοῦ, εἶπεν· Οὐχί· ἀλλὰ κληθήσεται Ἰωάννης. Καὶ εἶπον πρὸς αὐτὴν· Ὅτι οὐδὲς ἔστιν ἐν τῇ συγγενείᾳ σου, ὃς καλεῖται τῷ ὀνόματι τούτῳ. Ἐνένευον δὲ τῷ πατρὶ αὐτοῦ, τὸ τί ἂν θέλοι καλεῖσθαι αὐτόν. Καὶ αἰτήσας πινακίδιον, ἔγραψε, λέγων· Ἰωάννης ἔστι τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Καὶ ἐθαύμασαν πάντες. Ἀνεψύχθη δὲ τὸ στόμα αὐτοῦ παραχρῆμα, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ· καὶ ἐλάλει, εὐλογῶν τὸν Θεόν. Καὶ ἐγένετο ἐπὶ πάντας φόβος τοὺς περικοιῦντας αὐτούς· καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ὀρεινῇ τῆς Ἰουδαίας διελαλεῖτο πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα. Καὶ ἔθεντο πάντες οἱ ἀκούσαντες ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν, λέγοντες. Τί ἄρα τὸ παιδίον τοῦτο ἔσται; Καὶ χεὶρ Κυρίου ἦν μετ' αὐτοῦ. Καὶ Ζαχαρίας ὁ πατήρ αὐτοῦ ἐπλήσθη Πνεύματος ἁγίου· καὶ προεφῆτευσεν, λέγων· εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ· ὅτι ἐπεσκέψατο, καὶ ἐποίησεν λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ. Καὶ ἤγειρε κέρας σωτηρίας ἡμῖν, ἐν τῷ οἴκῳ Δαβὶδ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ· καθὼς ἐλάλησε διὰ στόματος τῶν ἁγίων τῶν ἀπ' αἰῶνος προφητῶν αὐτοῦ· σωτηρίαν ἐξ ἐχθρῶν ἡμῶν, καὶ ἐκ χειρὸς πάντων τῶν μισούντων ἡμᾶς· ποίησαι ἔλεος μετὰ τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ μνησθῆναι διαθήκης ἁγίας αὐτοῦ ὅρκον ὃν ὤμοσεν πρὸς Ἀβραάμ τὸν πατέρα ἡμῶν· τὸ δοῦναι ἡμῖν, ἀφόβως, ἐκ χειρὸς τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν ῥυσθῆντας, λατρεύειν αὐτῷ, ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ ἐνώπιον αὐτοῦ, πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν. Καὶ σὺ, παιδίον, προφήτης ὑψίστου κληθήσῃ· προπορεύῃ γὰρ πρὸ προσώπου Κυρίου, ἡτοιμάσαι ὁδὸς αὐτοῦ· τοῦ δοῦναι γνῶσιν σωτηρίας τῷ

ὄγδον ἡμέρα· να ἔλθωσι διὰ ἡμεῶν περιτομήσῃς τὸ παιδίον· καὶ τὸ ἐκάλουν, μετὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς του, Ζαχαρίαν. Καὶ ἀποκριθεὶς ἡ μήτηρ αὐτοῦ εἶπεν· Ὅχι· ἀλλὰ ὡς ὀνομασθήσεται Ἰωάννης. Καὶ εἶπον πρὸς αὐτὴν· Ὅτι κἀκεῖνοι εἶναι ἀπὸ τῆς συγγενείας σου, οὕτως ὀνομαζόμενοι. Καὶ μετὰ ταῦτα ἡρώτων τὸν πατέρα του, τὸ πῶς ἤθελε ἡμεῖς τὸ ὀνομάσῃ. Καὶ ζητήσας πινακίδιον, ἔγραψε, λέγων· Ἰωάννης εἶναι τὸ ὄνομα τῆς. Καὶ ἐθαύμασαν πάντες. Ἀνοίχθη δὲ τὸ στόμα του παρευθὺς, καὶ ἡ γλῶσσα τῆς· καὶ ἐλάλει εὐλογῶν τὸν Θεόν. Καὶ ἐφοβήθησαν πάντες οἱ γειτόνες τῶν· καὶ εἰς ὅλα τὰ ὅρια τῆς Ἰουδαίας διελαλοῦντο πάντα τὰ λόγια ταῦτα. Καὶ ἔκλειον μέσα εἰς τὴν καρδίαν τῶν· οἱ ἀκούσαντες, λέγοντες· Τί ἄρα θέλει εἶναι τὸ παιδίον τοῦτο; καὶ ἡ χεὶρ τοῦ Θεοῦ ἦτο μετ' αὐτοῦ. Καὶ Ζαχαρίας ὁ πατήρ του ἐγεμίσθη ἀπὸ ἁγίου πνεύματος, καὶ ἐπροφῆτευσεν λέγων· Εὐλογητὸς κύριος, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ· ὅτι ἐπέσκεψε, καὶ ἐλύτρωσε τὸν λαόν του καὶ ἀνέβασε τὸ κέρας τῆς σωτηρίας μας ἐν τῷ οἴκῳ Δαβὶδ τοῦ παιδὸς του· (καθὼς ἐλάλησε διὰ τῶν στόματος τῶν ἁγίων, τῶν ἀπὸ πάντων τῶν αἰῶνων προφητῶν του)· σωτηρίαν ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν μου, καὶ ἀπὸ τῆς χειρὸς πάντων τῶν μισούντων ἡμᾶς· καὶ ὅπως ἐλεήσει τοὺς πατέρας μας, καὶ ἐνθυμηθῇ τὴν ἁγίαν του διαθήκην, κατὰ τὸν ὅποιον ὤμοσεν ὅρκον πρὸς τὸν πατέρα μας Ἀβραάμ, καὶ να μᾶς χάρισῃ, φυλαχθέντες ἡμεῖς ἀπὸ τῆς χειρὸς τῶν ἐχθρῶν μας, να τὸν λατρεύσωμεν ἐρχόμενοι ὅπως καὶ δικαίως ἐμπροσθέν του, πάσας τὰς ἡμέρας μας. Καὶ σὺ παιδίον θέλεις καλεσθῆναι, προφήτης τοῦ ὑψίστου· ἐπεὶ προπορευόμενος πρὸ τοῦ προσώπου τοῦ Κυρίου, να ἐτοιμάσῃς

venerunt circumcidere puerum; et vocabant eum, nomine patris sui, Zachariam. Et respondens mater ejus dixit: Nequaquam; sed vocabitur Joannes. Et dixerunt ad illam, quia nemo est in cognatione tua, qui vocetur hoc nomine. Innuebant autem patri ejus, quem vellet vocari eum. Et, postulans pugillarem, scripsit, dicens. Joannes est nomen ejus; et mirati sunt universi. Apertum est autem illico os ejus, et lingua ejus; et loquebatur, benedicens Deum. Et factus est timor super omnes vicinos eorum; et super omnia montana Judææ divulgabantur omnia verba hæc. Et posuerunt omnes, qui audierant, in corde suo, dicentes: Quis, putas, puer iste erit? Etenim manus Domini erat cum illo. Et Zacharias, pater ejus, repletus est Spiritu Sancto; et prophetavit, dicens: Benedictus Dominus Deus Israel, quia visitavit, et fecit redemptionem plebi suæ; et erexit cornu salutis nobis in domo David pueri sui, sicut locutus est per os sanctorum, qui a sæculo sunt, prophetarum ejus: salutem ex inimicis nostris, et de manu omnium, qui oderunt nos: ad faciendam misericordiam cum patribus nostris, et memorari testamenti sui sancti. Jusjurandum, quod juravit ad Abraham patrem nostrum, datum se nobis; ut, sine timore, de manu inimicorum nostrorum liberati, serviamus illi in sanctitate et justitia coram ipso omnibus diebus nostris. Et tu, puer, propheta altissimi vocaberis. Præbiss enim ante faciem Domini, parare vias ejus, ad dandam scientiam salutis plebi ejus, in remissionem peccatorum eorum, per viscera misericordiae Dei nostri, in quibus visitavit nos oriens ex alto: illuminare his qui in tenebris et in umbra mortis sedent: ad dirigendos

circumcidere il fanciullo, e lo chiamavano Zacaria, del nome di suo padre. Ma sua madre prese a dire, No: anzi sarà chiamato Giovanni. Ed essi le dissero, Non v'è alcuno nel tuo parentado che si chiami per questo nome. E con cenni domandarono al padre d'esso, come voleva ch'egli fosse nominato. Ed egli, chiesta una tavoletta, scrisse in questa maniera, Il suo nome è Giovanni. E tutti si maravigliarono. Ed in quello stante la sua bocca fu aperta e la sua lingua sciolta: e parlava, benedicendo Iddio. E spavento ne venne su tutti i lor vicini: e tutte queste cose si divulgarono per tutta la contrada delle montagne della Giudea. E tutti coloro che l'udirono le riposero nel cuor loro: dicendo, Chi sarà mai questo fanciullo? E la mano del Signore era con lui. E Zacaria, suo padre, fu ripieno dello Spirito santo: e profetizzò, dicendo. Benedetto sia il Signore Iddio d'Israel: perciocchè egli ha visitato e riscattato il suo popolo. E ci ha rizzato il corno della salute, nella casa di David, suo servidore. Secondo ch'egli, per la bocca de' suoi santi profeti, che sono stati d'ogni secolo, ci avea promesso, salvazione da' nostri nemici, e di man di tutti coloro che ci odiano. Per usar misericordia inverso i nostri padri, e ricordarsi del suo santo patto: (Secondo il giuramento fatto ad Abraham, nostro padre) per concederci che, liberati di man de' nostri nemici, gli servissimo senza paura: in santità, ed in giustizia, nel suo cospetto, tutti i giorni della nostra vita. E tu, o picciol fanciullo, sarai chiamato Profeta dell'Altissimo: perciocchè tu andrai davanti alla faccia del Signore, per preparar le sue vie. Per dare al suo popolo conoscenza della salute, in remission de' lor peccati: per le

heard how the Lord had shewed great mercy upon her; and they rejoiced with her. And it came to pass, that on the eighth day they came to circumcise the child; and they called him Zacharias, after the name of his father. And his mother answered and said, Not so; but he shall be called John. And they said unto her, There is none of thy kindred that is called by this name. And they made signs to his father, how he would have him called. And he asked for a writing-table, and wrote, saying, His name is John. And they marvelled all. And his mouth was opened immediately, and his tongue loosed, and he spake, and praised God. And fear came on all that dwelt round about them; and all these sayings were noised abroad throughout all the hill-country of Judæa. And all they that had heard them laid them up in their hearts, saying, What manner of child shall this be? And the hand of the Lord was with him. And his father Zacharias was filled with the holy Ghost, and prophesied, saying, Blessed be the Lord God of Israel: for he hath visited and redeemed his people, and hath raised up an horn of salvation for us in the house of his servant David; as he spake by the mouth of his holy prophets, which have been since the world began; that we should be saved from our enemies, and from the hand of all that hate us; to perform the mercy promised to our fathers, and to remember his holy covenant; the oath which he sware to our father Abraham, that he would grant unto us, that we, being delivered out of the hands of our enemies, might serve him without fear, in holiness and righteousness before him all the days of our life. And thou, Child, shalt be called

Seigneur avoit amplement déclaré sa miséricorde envers elle, s'en réjouissoient avec elle. Et il arriva qu'au huitième jour ils vinrent pour circoncire le petit enfant; et ils l'appelloient Zacharie, du nom de son père. Mais sa mère prit la parole, et dit: non, mais il sera nommé Jean. Et ils lui dirent: il n'y a personne en ta parenté qui soit appelé de ce nom. Alors ils firent signe à son père qu'il déclarât comment il vouloit qu'il fût nommé. Et Zacharie ayant demandé des tablettes, écrivit: Jean est son nom; et tous en furent étonnés. Et à l'instant sa bouche fut ouverte et sa langue fut déliée, tellement qu'il parloit en louant Dieu. Et tous ses voisins en furent saisis de crainte; et toutes ces choses furent divulguées dans tout le pays des montagnes de Judée. Et tous ceux qui les entendirent, les mirent en leur cœur, disant: que sera-ce de ce petit enfant? Et la main du Seigneur étoit avec lui. Alors Zacharie son père fut rempli du Saint Esprit, et il prophétisa, disant: béni soit le Seigneur, le Dieu d'Israël, de ce qu'il a visité et délivré son peuple, et qu'il nous a élevé la corne du salut dans la maison de David, son serviteur: selon ce qu'il avoit dit par la bouche de ses saints prophètes, qui ont été de tout temps; que nous serions sauvés de la main de nos ennemis, et de la main de tous ceux qui nous haïssent; pour exercer miséricorde envers nos pères, et avoir mémoire de sa sainte alliance; qui est le serment qu'il a fait à Abraham notre père, savoir, qu'il nous donneroit, qu'étant délivrés de la main de nos ennemis, nous le servirions sans crainte, en sainteté et en justice devant lui tous les jours de notre vie. Et toi, petit enfant, tu seras appelé le

ihre Nachbarn und Gefreundte hörten, daß der Herr große Barmherzigkeit an ihr gethan hatte, und freuten sich mit ihr. Und es begab sich am achten Tage, kamen sie zu beschneiden das Kindlein, und hießen ihn, nach seinem Vater, Zacharias. Aber seine Mutter antwortete, und sprach: Mit nichten, sondern er soll Johannes heißen. Und sie sprachen zu ihr: Ist doch niemand in deiner Freundschaft, der also heiße. Und sie winkten seinem Vater, wie er ihn wollte heißen lassen. Und er forderte ein Täfelchen, schrieb, und sprach: Er heiße Johannes. Und sie verwunderten sich alle. Und alsobald ward sein Mund und seine Zunge aufgethan, und redete, und lobete Gott. Und es kam eine Furcht über alle Nachbarn. Und diese Geschichte ward alle ruchtbar auf dem ganzen jüdischen Gebirge. Und alle, die es hörten, nahmen es zu Herzen und sprachen: Was, meinst du, will aus dem Kindlein werden? Denn die Hand des Herrn war mit ihm. Und sein Vater Zacharias ward des heiligen Geistes voll, weissagete und sprach: Gelobet sey der Herr, der Gott Israels, denn er hat besucht und erlöset sein Volk. Und hat uns ausgerichtet ein Horn des Heils, in dem Hause seines Dieners Davids. Als er vorgezeiten geredet hat durch den Mund seiner heiligen Propheten, daß er uns erröthete von unsern Feinden, und von der Hand aller, die uns haßen, und die Barmherzigkeit erzeigte unsern Vätern, und gedächte an seinen heiligen Bund, und an den Eid, den er geschworen hat unserm Vater Abraham, uns zu geben, daß wir, erlöset aus der Hand unserer Feinde, ihm dienen ohne Furcht unser Lebenlang, in Heiligkeit und Gerechtigkeit, die ihm gefällig ist. Und du

ñalado con ella su misericordia, y se congratulaban con ella. Y aconteció que al octavo día vinieron á circuncidar al niño, y le llamaban del nombre de su padre, Zacharias. Y respondiendo su madre, dixo: De ningún modo, sino Juan será llamado. Y le dixéron: Nadie hay en tu linage, que se llame con este nombre. Y preguntaban por señas al padre del niño, cómo quería que se le llamase. Y pidiendo una tableta, escribió, diciendo: Juan es su nombre. Y se maravillaron todos. Y luego fué abierta su boca y su lengua, y hablaba bendiciendo á Dios. Y vino temor sobre todos los vecinos de ellos; y se extendieron todas estas cosas por todas las montañas de la Judea: y todos los que las oían, las conservaban en su corazón, diciendo: ¿Quién pensais, que será este niño? Porque la mano del Señor era con él. Y Zacharias su padre fué lleno de Espíritu Santo, y profetizó, diciendo: Bendito el Señor Dios de Israel, porque visitó, é hizo la redención de su pueblo: y nos alzó el cuerno de salud en la casa de David su siervo. Como habló por boca de sus Santos Prophetas, que ha habido de todo tiempo: Salud de nuestros enemigos, y de mano de todos los que nos aborrecen: para hacer misericordia con nuestros padres, y acordarse de su santo testamento. El juramento, que juró á nuestro padre Abraham, que él daría á nosotros: Para que librados de las manos de nuestros enemigos, le sirvamos sin temor, en santidad, y en justicia delante de él mismo, todos los días de nuestra vida. Y tu, Niño, Propheta del Altísimo serás llamado: porque irás ante la faz del Señor, para apartar sus caminos: para dar conocimiento de salud á su pueblo para la remisión de

DIES SANCTI PETRI.

λαῶν αὐτοῦ, ἐν ἀφέσει ἁμαρτιῶν αὐτῶν διὰ σπλάγχνα ἐλέους Θεοῦ ἡμῶν, ἐν οἷς ἐπεσκέψατο ἡμᾶς ἀνατολὴ ἔξ ὕψους· ἐπιχῶναι τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου καθημένοις, τοῦ κατευθῆναι τοὺς πόδας ἡμῶν εἰς ὁδὸν εἰρήνης. Τὸ δὲ παίδιον ἠΐξανε καὶ ἐκραταίουτο πνεύματι· καὶ ἦν ἐν ταῖς ἡμέραις ἕως ἡμέρας ἀναδείξεως αὐτοῦ πρὸς τὸν Ἰσραὴλ.

τοὺς ὁρόμους τοῦ ἡμῶν δώσης τοῦ λαοῦ του γνῶσιν σωτηρίας, εἰς συγχώρεσιν τῶν ἁμαρτιῶν των, διὰ τὰ σπλάγχνα τοῦ ἐλέους τῆς Θεότητος, διὰ τὰ ὅποια ἡ ἀνατολὴ ἡμῶν ἐπεσκέφθη ἡμᾶς ἀφ' ὕψους, ἡμῶν λαμψῆς εἰς τοὺς καθημένους ἐν σκότει, καὶ σκιᾷ θανάτου, καὶ κατευθῆναι τοὺς πόδας ἡμῶν εἰς τὴν ὁδὸν εἰρήνης. Τὸ δὲ παίδιον ἠΐξανε καὶ ἐνδυναμώμετο ἐν πνεύματι· καὶ ἦτο εἰς τὴν ἡμέραν, ἕως τῆς ἡμέρας τῆς πρὸς τὸν Ἰσραὴλ ἀναδείξεώς του.

ἩΜΕΡΑ ΑΓΙΟΥ ΠΕΤΡΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ.

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ Θεός, ὁ διὰ τοῦ Ἰουῦ σου Ἰησοῦ Χριστοῦ τῷ ἁγίῳ Πέτρῳ Ἀποστόλῳ πολλὰ ὑπερέχοντα δῶρα χαρισίμενος, καὶ αὐτῷ ποιμαίνειν σου τὰ πρόβατα ἰταμῶς ἐντειλάμενος· Παράσχου, δεόμεθα, ἵνα οἱ τε Ἐπίσκοποι πάντες καὶ Ποιμένες τὸν λόγον σου μετὰ σπουδῆς κηρύξωσι, καὶ ὁ λαὸς αὐτῷ εὐπειθῆς ᾖ, ἐφ' ᾧ τὴν αἰωνίου δόξης στέφανον κομιπασθαι, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Πραξ. ιβ'. α'.

ΚΑΤ' ἐκεῖνον δὲ τὸν καιρὸν ἐπέβλεπεν Ἡρώδης ὁ βασιλεὺς τῆς χειρὸς κακῶσαι τινὰ τῶν ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας. Ἀνείλε δὲ Ἰάκωβον τὸν

pedes nostros in viam pacis. Puer autem crescebat, et confortabatur spiritu: et erat in desertis usque in diem ostensionis suae ad Israël.

DIES SANCTI PETRI.

Collecta.

OMNIPOTENS Deus! qui, per Filium tuum, Dominum nostrum, Jesum Christum, Sancto Petro Apostolo tuo multa excellentia dona contulisti, et serio, uti gregem tuum diligenter pasceret, praecepisti; praestā, quæsumus, ut omnes Episcopi et Pastores diligenter sanctum verbum tuum praedicent; et ut populus eorum doctrinae sit obsequens, quo coronam aeternae gloriae consequantur, per Jesum Christum, Dominum nostrum. Amen.

Pro Epistola. Act. xii. 1.

ΕΟΔΕΜ tempore misit Herodes rex manus, ut affligeret quosdam de Ecclesia. Oc-

ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΕΤΡΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ.

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΔΥΝΑΜΕ Θεέ, ὁ χαρισίμενος τῇ ἀγάπῃ σου Ἀποστόλου Πέτρου παμπολλὰ καὶ ἐξαιρετα δῶρα διὰ τοῦ υἱοῦ σου Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ὁ προσταζόμενος ἐνμελῶς ἡμῶν βοσκίῃ τοῦ κοππιδίου σου, δῶσον, παρακαλούμεν σε, εἰς πάντας τοὺς ἐπισκόπους καὶ βοσκούς ἡμῶν κηρύξωσιν ἀκριβῶς τὸν ἅγιόν σου λόγον, καὶ εἰς τὸν λαὸν ἡμῶν τὸν φυλιττὴν μὲ ὑπακοὴν, καὶ οὕτως πάντες λάβωσι τὸν στέφανον τῆς αἰωνίας δόξης διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Πρίξ. ιβ'. α'.

ΚΑΙ ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ἔβαλεν Ἡρώδης ὁ βασιλεὺς τῆς χειρὸς τῇ ἡμῶν κακοποιήσει τινὰ τῶν ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας. Ἐθανάτωσε δὲ διὰ τοῦ μαχαίρου Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν Ἰωάννου.

viscere della misericordia dell' Iddio nostro, per le quali l' Oriente da alto ci ha visitati. Per rilucere a coloro, che giacevano nelle tenebre, e nell' ombra della morte: per indirizzare i nostri piedi nella via della pace. E l' piccol fanciullo cresceva, e si fortificava in ispirito: e stette ne' deserti, infino al giorno ch' egli si dovea mostrare ad Israël.

IL GIORNO DI S. PIETRO.

La Colletta.

ΙΔΔΙΟ onnipotente, che per il tuo figliuolo Gesù Cristo, desti al tuo apostolo S. Pietro molti eccellenti doni, e l' incaricasti con gran premura di pascere la tua greggia, fa, che supplichiamo, che tutti i vescovi e pastori predichino diligentemente la tua santa parola, e che il popolo l' osservi ubbidiente mente, e così ricevino tutti la corona della gloria eterna, per Gesù Cristo, nostro Signore. Amen.

Per l'Epistola. Atti xii. 1.

ΟΡ intorno a quel tempo il re Erode mise le mani a straziare alcuni di que'della Chiesa. E fece morire con la spada Iacopo, tra-

the Prophet of the Highest : for thou shalt go before the face of the Lord to prepare his ways ; to give knowledge of salvation unto his people, by the remission of their sins, through the tender mercy of our God, whereby the day-spring from on high hath visited us ; to give light to them that sit in darkness and in the shadow of death, to guide our feet into the way of peace. And the child grew, and waxed strong in spirit ; and was in the deserts till the day of his shewing unto Israel.

SAINT PETER'S DAY.

The Collect.

O ALMIGHTY God, who by thy Son Jesus Christ didst give to thy Apostle Saint Peter many excellent gifts, and commandest him earnestly to feed thy flock ; Make, we beseech thee, all Bishops and Pastors diligently to preach thy holy Word, and the people obediently to follow the same, that they may receive the crown of everlasting glory ; through Jesus Christ our Lord. *Amen.*

For the Epistle. Acts xii. 1.

ABOUT that time Herod the king stretched forth his hands to vex certain of the Church. And he killed James the brother of John with

Kindlein wirft ein Prophet des Höchsten heißen, du wirft vor dem Herrn hergehen, daß du seinen Weg bereitest, und Erkenntniß des Heils gebest seinem Volke, die da ist in Vergebung ihrer Sünden, durch die herzlichste Barmherzigkeit unsers Gottes, durch welche uns besucht hat der Ausgang aus der Hölle, auf daß er erscheine denen, die da sitzen im Finsterniß und Schatten des Todes, und richte unsere Füße auf den Weg des Friedens. Und das Kindlein wuchs, und ward stark im Geist, und war in der Wüste, bis daß er sollte hervor treten vor das Volk Israel.

Am Tage des heiligen Petrus.

Die Collecte.

Du allmächtiger Gott, der du durch deinen Sohn, Jesum Christum, deinem heiligen Apostel Petrus viele vortheilhafte Gaben verliehen und ihm ernstlich befohlen hast, deine Heerde zu weiden ! Sieh, wir bitten dich, daß alle Bischöfe und Seelfürger dein heiliges Wort mit Fleiß predigen, und ihre Gemeinen ihnen willig folgen mögen, damit sie die Krone der ewigen Herrlichkeit empfangen, durch Jesum Christum, unsern Herrn. *Amen.*

Die Epistel. Ap. Gesch. 12, 1—11.

UM dieselbige Zeit legte der König Herodes die Hände an etliche von der Gemeinde, sie zu peinigen. Er tödtete aber Jacobum, Johannis

prophète du Souverain ; car tu iras devant la face du Seigneur pour préparer ses voies ; et pour donner la connoissance du salut à son peuple, dans la rémission de leurs péchés, par les entrailles de la miséricorde de notre Dieu, desquelles l'Orient d'en haut nous a visités ; afin de reluire à ceux qui sont assis dans les ténèbres et dans l'ombre de la mort, et pour adresser nos pieds au chemin de la paix. Et le petit enfant croissoit, et se fortifioit en esprit ; et il fut dans les déserts jusqu'au jour qu'il devoit être manifesté à Israel.

LE JOUR DE ST. PIERRE.

La Collecte.

DIEU tout-puissant, qui par ton Fils Jésus-Christ as rempli de dons excellens ton apôtre St. Pierre, et lui as expressément commandé de paître ton troupeau ; nous te supplions que tous les évêques et tous les pasteurs prêchent diligemment ta sainte parole, et que le peuple s'y soumette en toute obéissance, afin que les uns et les autres puissent obtenir la couronne incorruptible de gloire, par Jésus-Christ notre Seigneur. *Amen.*

Pour l'Épître, Actes xii. 1.

EN ce même temps, le roi Hérode se mit à maltraiter quelques-uns de ceux de l'église ; et fit mourir par l'épée Jacques, frère de

sus pecados. Por las entrañas de misericordia de nuestro Dios, con que nos visitó de lo alto el Oriente : para alumbrar, á los que están de asiento en tinieblas, y en sombra de muerte : para enderezar nuestros pies á camino de paz. Y el niño crecía, y era fortificado en espíritu : y estuvo en los desiertos hasta el día, que se manifestó á Israel.

EL DIA DE SAN PEDRO.

La Colecta.

DIOS Todo-poderoso, que por tu Hijo Jesu-Christo dotaste de excelentes dones á tu Apostol San Pedro, y con todo empeño, le diste cargo de apacentar tu ganado ; te suplicamos que hagas que todos los obispos y pastores, prediquen diligentemente tu santa palabra, y que el pueblo la siga obedientemente de modo que, al cabo, reciba la corona incorruptible de gloria, mediante Jesu-Christo nuestro Señor. *Amen.*

Por la Epistola. Act. xii. 1.

Y EN el mismo tiempo el Rey Herodes envió tropas para maltratar á algunos de la Iglesia. Y mató á cuchillo á Santiago

ἀδελφὸν Ἰωάννον, μαχαίρα. Καὶ ἰδὼν ὅτι ἀρεστόν ἐστι τοῖς Ἰουδαίοις, προσέθετο συλλαβεῖν καὶ Πέτρον (ἦσαν δὲ ἡμέραι τῶν ἁζύμων) ὃν καὶ πιάσας ἔθετο εἰς φυλακὴν, παραδούς τέσσαρσι τετραδίοις στρατιωτῶν φυλάσσειν αὐτὸν, βουλόμενος μετὰ τὸ πᾶσχα ἀναγαγεῖν αὐτὸν τῷ λαῷ. Ὁ μὲν οὖν Πέτρος ἐτηρεῖτο ἐν τῇ φυλακῇ προσερχὴ δὲ ἦν ἐκτενὴς γινομένη ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας πρὸς τὸν Θεὸν ὑπὲρ αὐτοῦ. Ὅτε δὲ ἐμελλεν αὐτὸν προαίγει ὁ Ἡρώδης, τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ ἦν ὁ Πέτρος κοιμώμενος μετὰ δύο στρατιωτῶν, δεδεμένος ἀλύσει δισὶ, φύλακές τε πρὸ τῆς θύρας ἐτήρουν τὴν φυλακὴν. Καὶ ἰδοὺ, ἄγγελος Κυρίου ἐπέστη, καὶ φῶς ἔλαμψεν ἐν τῷ οἴκῳ· ματὶ πατάσας δὲ τὴν πλευρὰν τοῦ Πέτρον, ἤγειρεν αὐτὸν, λέγων· Ἀνάστα ἐν τάχει. Καὶ ἐξέπεσον αὐτοῦ αἱ ἀλύσεις ἐκ τῶν χειρῶν. Εἶπε τε ὁ ἄγγελος πρὸς αὐτόν· Περιζῶσαι, καὶ ὑπόδησαι τὰ σανδάλια σου. Ἐποίησε δὲ οὕτω. Καὶ λέγει αὐτῷ· Περιβαλὸν τὸ ἱμάτιόν σου, καὶ ἀκολουθεῖ μοι. Καὶ ἐξελθὼν ἠκολούθει αὐτῷ, καὶ οὐκ ᾔδει ὅτι ἀληθὲς ἐστὶ τὸ γινόμενον διὰ τοῦ ἀγγέλου· ἐδόκει δὲ ὄραμα βλέπειν. Διελθόντες δὲ πρῶτην φυλακὴν καὶ δευτέραν, ἦλθον ἐπὶ τὴν πύλην τὴν σιδηρᾶν, τὴν φέρουσαν εἰς τὴν πόλιν, ἥτις αυτομάτῃ ἠνοιχθῆ αὐτοῖς· καὶ ἐξελθόντες προῆλθον ρύμην μίαν· καὶ εὐθὺς ἀπέστη ὁ ἄγγελος ἀπ' αὐτοῦ. Καὶ ὁ Πέτρος, γενόμενος ἐν ἑαυτῷ, εἶπε· Νῦν οἶδὲ ἀληθῶς ὅτι ἐξαπέστειλε Κύριος τὸν ἄγγελον αὐτοῦ, καὶ ἐξέλκετό με ἐκ χειρὸς Ἡρώδου, καὶ πάσης τῆς προσδοκίας τοῦ λαοῦ τῶν Ἰουδαίων.

Ἐυαγγέλιον. Μαθ. ις'. ιγ'.

ΕΛΘΩΝ δὲ ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη Καισα-

Καὶ ἰδὼν ὅτι ἤρσκεν τοῖς Ἰουδαίοις, ἐπρόσθεσεν καὶ τὸτο, ἡ λάβη δηλαδὴ τὸν Πέτρον (ἦσαν δὲ αἱ ἡμέραι τῶν ἁζύμων) καὶ πιάσας τὸν τὸν ἔβαλεν εἰς τὴν φυλακὴν, παραδίδων τὸν εἰς δέκαξι στρατιώταις ἡ τὸν φυλάξωσι, βουλόμενος μετὰ τὸ πᾶσχα, ἡ τὸν φέρη ἔμμε προσθεν τοῦ λαοῦ. Ὁ μὲν Πέτρος λοιπὸν ἐφυλάγετο εἰς τὴν φυλακὴν. Καὶ οἱ ἐκκλησία προσήνυχτο ἐκτενῶς πρὸς τὸν Θεὸν ὑπὲρ αὐτοῦ. Ὅτε δὲ ἐμελλεν ὁ Ἡρώδης ἡ τὸν φέρη ἔμμε πρὸς τοῦ λαοῦ, τὴν νύκτα ἐκείνην ἦτο ὁ Πέτρος κοιμώμενος μετὰ δύο στρατιωτῶν, δεδεμένος μετὰ δύο ἀλύσεις, καὶ φύλακες πρὸ τῆς θύρας ἐτήρουν τὴν φυλακὴν. Καὶ ἰδοὺ ἄγγελος Κυρίου ἐπέστη, καὶ φῶς ἔλαμψεν εἰς τὴν οἰκίαν· κτυπήσας δὲ τὴν πλευρὰν τοῦ Πέτρον, τὸν ἔσηκωσε, λέγων· Σῆγω ταχέως. Καὶ τοῦ ἔπεσον αἱ ἀλύσεις ἐκ τῶν χειρῶν. Καὶ εἶπε τε ὁ ἄγγελος πρὸς αὐτόν· Περιζώσου καὶ βάλε τὰ σανδάλια σου. Καὶ ἐποίησεν οὕτω. Καὶ τοῦ λέγει· Βίβει τὸ ἐπιάνωφρομῆ σου καὶ ἀκολουθεῖ μοι. Καὶ ἐκβίβει τὸν ἠκολούθει, καὶ δὲν ἔξυφεν ὅτι εἶναι ἀληθὲς τὸ γινόμενον διὰ τοῦ ἀγγέλου· καὶ τοῦ ἐφαίνεται ὅτι ἐβλεπε ὄραμα. Ἐρχόμενοι δὲ διὰ τὴν πρῶτην φυλακὴν καὶ δευτέραν, ἦλθον ἐπὶ τὴν θύραν τὴν σιδηρᾶν, τὴν φέρουσαν εἰς τὴν πόλιν, ἡ ὅποια τοῖς ἠνοιχθῆ ἀπ' ἑαυτῆς τῆς. Καὶ ἐκβαίνοντες ἦλθον ἐμπροσθεν μίας ρύμνης, καὶ εὐθὺς ὁ ἄγγελος τὸν ἀφῆκε. Καὶ ὁ Πέτρος ἐλθὼν εἰς τὸν αὐτόν τὸν, εἶπε· Νῦν ἔξείρω ἀληθῶς ὅτι ὁ Κύριος ἀπέστειλε τὸν ἄγγελόν σου, καὶ με ἐλευθέρωσεν ἐκ χειρὸς Ἡρώδου, καὶ πάσης τῆς ἐλπίδος τοῦ λαοῦ τῶν Ἰουδαίων.

Ἐυαγγέλιον. Μαθ. ις'. ιγ'.

ΕΛΘΩΝ δὲ ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη τῆς Καισα-

cidit autem Jacobum, fratrem Joannis, gladio. Videns autem quia placeret Judæis, apposuit apprehendere et Petrum (erant autem dies Azymorum.) Quem cum apprehendisset, misit in carcerem, tradens quatuor quaternionibus militum custodiendum; volens, post Pascha, producere eum populo. Et Petrus quidem servabatur in carcere. Oratio autem fiebat sine intermissione ab Ecclesia ad Deum pro eo. Cum autem producturus eum esset Herodes, in ipsa nocte erat Petrus dormiens inter duos milites, vinctus catenis duobus: et custodes ante ostium custodiebant carcerem. Et, ecce, Angelus Domini astitit, et lumen refulsit in habitaculo: percussoque latere Petri, excitavit eum, dicens: Surge velociter. Et ceciderunt catenæ de manibus ejus. Dixit autem Angelus ad eum: Præcingere, et calcea te caligas tuas. Et fecit sic. Et dixit illi: Circumda tibi vestimentum tuum, et sequere me. Et exiens sequebatur eum; et nesciebat quia verum est, quod fiebat per Angelum: existimabat autem se visum videre. Transeuntes autem primam et secundam custodiam, venerunt ad portam ferream, quæ ducit ad civitatem; quæ ultro aperta est eis: et exeuntes, processerunt vicum unum: et continuo discessit Angelus ab eo. Et Petrus, ad se reversus, dixit; Nunc scio vere quia Dominus misit Angelum suum, et eripuit me de manu Herodis, et de omni expectatione plebis Judæorum.

Evangelium. S. Matth. xvi. 13.

VENIT Jēsus in partes Cæsariæ Philippi:

tel di Giovanni. E, veggendo che ciò era grato a' Giudei, aggiunse di pigliare ancora Pietro, (or erano i giorni degli Azzimi) e preso, lo mise in prigione, dandolo a guardare a quattro mute di soldati di quattordici l'una: volendone, dopo la Pasqua, dare uno spettacolo al popolo. Pietro adunque era guardato nella prigione: ma continue orazioni erano fatte dalla Chiesa per lui a Dio. Or la notte, avanti ch' Erode ne facesse un pubblico spettacolo, Pietro dormiva in mezzo di due soldati, legato di due catene: e le guardie davanti alla porta guardavano la prigione. Ed ecco, un Angelo del Signore sopraggiunse, ed una luce risplendè nella casa: e l'Angelo, percosso il fianco a Pietro, lo svegliò: dicendo, Levati prestamente. E le catene gli caddero dalle mani. E l'Angelo lo gli disse, Cigniti, e legati le scarpe. Ed egli fece così. Poi gli disse, Mettiti la tua vesta attorno, e seguimi. Pietro adunque essendo uscito, lo seguiva, e non sapeva che fosse vero quel che si faceva dall'Angelo: anzi, pensava vedere una visione. Or come ebbero passata la prima e la seconda guardia, vennero alla porta di ferro, che conduce alla città, la qual da se stessa s'aperse loro: ed, essendo usciti, passarono una strada, ed in quello stante l'Angelo si dipartì da lui. E Pietro, ritornato in se stesso, disse, Ora per certo conosco, che l' Signore ha mandato il suo Angelo, e m'ha liberato di man d' Erode, e di tutta l' aspettazione del popolo de' Giudei.

L' Evangelo. S. Matt. xvi. 13.

POI Gesù, essendo venuto nelle parti di

the sword. And, because he saw it pleased the Jews, he proceeded further to take Peter also. (Then were the days of unleavened bread.) And when he had apprehended him, he put him in prison, and delivered him to four quaternions of soldiers to keep him, intending after Easter to bring him forth to the people. Peter therefore was kept in prison; but prayer was made without ceasing of the Church unto God for him. And when Herod would have brought him forth, the same night Peter was sleeping between two soldiers, bound with two chains; and the keepers before the door kept the prison. And behold, the Angel of the Lord came upon him, and a light shined in the prison; and he smote Peter on the back, and raised him up, saying, Arise up quickly. And his chains fell off from his hands. And the angel said unto him, Gird thyself, and bind on thy sandals: and so he did. And he saith unto him, Cast thy garment about thee, and follow me. And he went out and followed him; and wist not that it was true which was done by the angel: but thought he saw a vision. When they were past the first and the second ward, they came unto the iron gate that leadeth unto the city, which opened to them of his own accord; and they went out, and passed on through one street, and forthwith the angel departed from him. And when Peter was come to himself, he said, Now I know of a surety, that the Lord hath sent his angel, and hath delivered me out of the hand of Herod, and from all the expectation of the people of the Jews.

Jean. Et voyant que cela étoit agréable aux Juifs, il continua en faisant prendre aussi Pierre. (Or c'étoit les jours des pains sans levain.) Et quand il l'eut fait prendre, il le mit en prison, et le donna à garder à quatre bande de quatre soldats chacune, le voulant produire au supplice devant le peuple, après la fête de Pâque. Ainsi Pierre étoit gardé dans la prison; mais l'église faisoit sans cesse des prières à Dieu pour lui. Or, dans le temps qu'Hérode étoit prêt de l'envoyer au supplice, cette nuit-là même Pierre dormoit entre deux soldats, lié de deux chaînes; et les gardes qui étoient devant la porte gardoient la prison. Et voici, un ange du Seigneur survint, et une lumière resplendit dans la prison; et l'ange, frappant le côté de Pierre, le réveilla, en lui disant: lève-toi légèrement. Et les chaînes tombèrent de ses mains. Et l'ange lui dit: ceins-toi, et chausse tes souliers; ce qu'il fit. Puis il lui dit: jête ta robe sur toi, et me suis. Lui donc sortant, le suivit, mais il ne savoit point que ce qui se faisoit par l'ange fût vrai; et il croyoit voir quelque vision. Et quand ils eurent passé la première et la seconde garde, ils vinrent à la porte de fer, par où l'on va à la ville, et cette porte s'ouvrit à eux d'elle-même; et étant sortis, ils passèrent une rue, et incontinent l'ange se retira d'auprès de lui. Alors Pierre, étant revenu à soi, dit: je connois à cette heure véritablement que le Seigneur a envoyé son ange, et qu'il m'a délivré de la main d'Hérode, et de toute l'attente du peuple Juif.

Bruder, mit dem Schwert. Und da er sah, daß es den Juden gefiel, fuhr er fort, und sieng Petrum auch. Es waren aber eben die Tage der süßen Brode. Da er ihn nun griff, legte er ihn ins Gefängniß, und überantwortete ihn vier Vierttheilen Kriegsknechten, ihn zu bewahren, und gedachte ihn nach den Ostern dem Volke vorzustellen. Und Petrus ward zwar im Gefängniß gehalten, aber die Gemeine betete ohne Aufhören für ihn zu Gott. Und da ihn Herodes wollte vorsehen, in derselbigen Nacht schlief Petrus zwischen zweien Kriegsknechten, gebunden mit zwei Ketten, und die Hüter vor der Thür hüteten des Gefängnisses. Und siehe, der Engel des Herrn kam daher, und ein Licht schien in dem Gemache; und er schlug Petrum an die Seite, und weckte ihn auf, und sprach: Stehe behende auf. Und die Ketten fielen ihm von seinen Händen. Und der Engel sprach zu ihm: Gürtel dich, und thue deine Schuhe an. Und er that also. Und er sprach zu ihm: Wirf deinen Mantel um dich, und folge mir nach. Und er gieng hinaus, und folgte ihm, und wußte nicht, daß ihm wahrhaftig solches geschähe durch den Engel, sondern es dünkte ihn, er sähe ein Gesicht. Sie giengen aber durch die erste und andere Hut, und kamen zu der eisernen Thür, welche zur Stadt führet, die that sich ihnen von ihr selbst auf, und traten hinaus, und giengen hin eine Gasse lang; und alsobald schied der Engel von ihm. Und da Petrus zu ihm selber kam, sprach er: Nun weiß ich wahrhaftig, daß der Herr seinen Engel gesandt hat, und mich errettet aus der Hand Herodis und von allem Warten des jüdischen Volks.

hermano de Juan. Y viendo que hacia placer á los Judios, pasó tambien á prender á Pedro. Eran entónces los dias de los Azymos. Y habiéndole hecho prender, le puso en la cárcel, y le dió á guardar á quatro piquetes de quatro soldados cada uno, queriendo sacarle al pueblo despues de la Pascua. Y mientras que Pedro era así guardado en la cárcel, la Iglesia hacia sin cesar oracion á Dios por él. Mas quando Herodes le habia de sacar, aquella misma noche estaba Pedro durmiendo entre dos soldados, aherrrojado con dos cadenas: y los guardas estaban delante de la puerta guardando la cárcel. Y he aquí sobrevino el Angel del Señor, y resplandeció lumbre en aquel lugar, y tocando á Pedro en el lado, lo despertó, y dixo: Levántate pronto. Y cayéron las cadenas de sus manos. Y el Angel le dixo: Cínete, y calzate tus sandalias. Y lo hizo así. Y le dixo: Echate encima tu ropa, y sígueme. Y salió, y le iba siguiendo: y no sabia que fuese verdad lo que hacia el Angel: mas pensaba que él veía vision. Y pasando la primera y la segunda guardia, llegaron á la puerta de hierro, que vá á la ciudad, la que se les abrió de suyo. Y habiendo salido, pasaron una calle: y luego se apartó de él el Angel. Entónces Pedro volviendo en sí, dixo: Ahora sé verdaderamente que el Señor ha enviado su Angel, y me ha librado de mano de Herodes, y de toda la expectacion del pueblo de los Judios.

ρείας τῆς Φιλίππου, ἠρώτα τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, λέγων· Τίνα με λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι εἶναι, τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου; οἱ δὲ εἶπον· Οἱ μὲν, Ἰωάννην τὸν Βαπτιστὴν· ἄλλοι δὲ, Ἡλίας· ἕτεροι δὲ, Ἰερεμίαν, ἢ ἓνα τῶν προφητῶν. Λέγει αὐτοῖς· Ὑμεῖς δὲ τίνα με λέγετε εἶναι; ἀποκριθεὶς δὲ Σίμων Πέτρος εἶπε· Σὺ εἶ ὁ Χριστὸς, ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτῷ· Μακάριος εἶ, Σίμων βῆρ Ἰωνᾶ· ὅτι σὰρξ καὶ αἷμα οὐκ ἀπεκάλυψέ σοι, ἀλλ' ὁ πατὴρ μου, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Κἀγὼ δὲ σοι λέγω, ὅτι σὺ εἶ Πέτρος, καὶ ἐπὶ ταύτῃ τῇ πέτρᾳ οἰκοδομήσω μου τὴν ἐκκλησίαν· καὶ πύλαι ᾄδου οὐ κατισχύσουσιν αὐτῆς. Καὶ ὁρώσω σοι τὰς κλεῖς τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν· καὶ ὃ ἐάν ᾄδῃς ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται δεδεμένον ἐν τοῖς οὐρανοῖς· καὶ ὃ ἐάν λύσῃς ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται λελυμένον ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

ἩΜΕΡΑ ΑΓΙΟΥ ἸΑΚΩΒΟΥ ΤΟΥ
ἈΠΟΣΤΟΛΟΥ.

Συναπτή.

ΠΑΡΑΣΧΟΥ, ἐλέημων ὁ Θεὸς, ἵνα καθάπερ ὁ ἅγιός σου Ἀπόστολος Ἰάκωβος ἀφείας τὸν αὐτὸν Πατέρα, καὶ πάνθ' ἃ ἐκτίσατο, εὐπειθῆς τῇ κλήσει τοῦ Ὑιοῦ σου Ἰησοῦ Χριστοῦ παραχρῆμα ἐγένετο καὶ αὐτῷ ἠκολούθει, οὕτω καὶ ἡμεῖς τὰ τοῦ κόσμου τε καὶ τῆς σαρκὸς πάθη καταλιμπάνοντες, ἔτοιμοι αἰεὶ ὦμεν ταῖς ἁγίαις ἐντολαῖς σου ἐπακολουθεῖν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

et interrogabat discipulos suos, dicens: Quem me dicunt homines esse Filium hominis? At illi dixerunt: Alii Joannem Baptistam, alii autem Eliam, alii vero Jeremiam, aut unum ex prophetis. Dicit illis Jesus: Vos autem quem me esse dicitis? Respondens Simon Petrus, dixit: Tu es Christus, Filius Dei vivi. Respondens autem Jesus, dixit ei: Beatus es, Simon Bar-Jona; quia caro et sanguis non revelavit tibi, sed Pater meus, qui in caelis est. Et ego dico tibi, quia tu es Petrus; et super hanc petram aedificabo Ecclesiam meam; et portae Inferi non praevalerunt adversus eam. Et tibi dabo claves regni caelorum. Et quodcumque ligaveris super terram, erit ligatum et in caelis; et quodcumque solveris super terram, erit solutum et in caelis.

DIES SANCTI JACOBI APOSTOLI.

Collecta.

MISERICORS Deus! concede, ut, sicut Sanctus Jacobus, Apostolus tuus, parente et omnibus quae habebat relictis, statim vocanti Filio tuo Jesu Christo obsequens fuit, et eum secutus est; ita nos, relictis omnibus mundanis et carnalibus affectibus, semper parati simus, ad exsequenda sancta tua mandata, per Dominum nostrum, Jesum Christum. Amen.

ρείας τῆς Φιλίππου, ἠρώτα τοὺς μαθητὰς του λέγων· Τίνα λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι ὅτι εἰμαι τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου; Οἱ δὲ εἶπον· Οἱ μὲν Ἰωάννην τὸν Βαπτιστὴν· ἄλλοι δὲ, Ἡλίαν· ἕτεροι δὲ, Ἰερεμίαν, ἢ ἓνα τῶν προφητῶν. Τοῖς λέγει· Σεῖς δὲ τίνα με λέγετε· να εἰμαι Ἀποκριθεὶς δὲ Σίμων Πέτρος εἶπε· Σὺ εἶσαι Χριστὸς, ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς τῷ εἶπε· Μακάριος εἶσαι Σίμων υἱὲ τοῦ Ἰωνᾶ· ὅτι σάρκα καὶ αἷμα δὲν σοὶ τὸ ἐφανερώσεν ἀλλὰ ὁ Πατὴρ μου, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Καὶ ἐγὼ δὲ σοὺ λέγω, ὅτι σὺ εἶσαι Πέτρος, καὶ ἐπὶ ταύτην τὴν πέτραν θέλω οἰκοδομήσῃν τὴν ἐκκλησίαν μου, καὶ αἱ θύραι τοῦ ᾄδου δὲν θέλουν τὴν νικήσουσι. Καὶ θέλω σοὶ ὁῶσειν τὰ κλεῖδιά της βασιλείας τῶν οὐρανῶν· καὶ ὅτι καὶ ἂν ὄσῃς ἐπὶ τῆς γῆς, θέλει εἶναι δεδεμένον ἐν τοῖς οὐρανοῖς· καὶ ὅτι καὶ ἂν λύσῃς ἐπὶ τῆς γῆς θέλει εἶναι λελυμένον ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΙΑΚΩΒΟΥ ΤΟΥ
ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ.

Συναπτή.

ΧΑΡΙΣΕΩΝ μας εὐσπλαγχνε Θεέ, ὅτι καθὼς ὁ ἅγιός σου ἀπόστολος Ἰάκωβος, ἀφείσας τὸν Πατέρα του καὶ πάντα τὰ ἔχῃ του, παρεῖθ' ἠκολούθησεν εὐπρεπῆς γενόμενος τῇ κλήσει τοῦ υἱοῦ σου Ἰησοῦ Χριστοῦ, οὕτω καὶ ἡμεῖς παραιτῶντες τὰ κοσμικά, καὶ σαρκικά παθήματα, εὐρεθῶμεν ἔτοιμοι εἰς τὸ ἀκολουθεῖν τῇς ἁγίας σου ἐντολᾶς, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Cesarea di Filippo, domandò i suoi discepoli, Chi dicono gli uomini ch' io, Figliuol dell' uomo, sono? Ed essi dissero, Alcuni Giovanni Battista; altri, Elia; altri, Geremia, od un de' profeti. Ed egli disse loro, E voi, chi dite ch' io sono? E Simon Pietro rispondendo, disse, Tue sei il Cristo, il Figliuol dell' Iddio vivente. E Gesù, rispondendo, gli disse, Tu sei beato, o Simon, Figliuol di Giona: conciosiacosachè la carne e l' sangue non t' abbia rivelato questo: ma il Padre mio, ch' è ne' cieli. Ed io altresì ti dico, che tu sei Pietro, e sopra questa pietra io edificherò la mia Chiesa: e le porte dell' inferno non la potranno vincere. E io ti darò le chiavi del Regno de' cieli: tutto ciò c' avrai legato in terra sarà legato in ne' cieli, e tutto ciò ch' avrai sciolto in terra sarà sciolto in ne' cieli.

IL GIORNO DI S. IACOPO
APOSTOLO.

La Collecta.

FACCI la grazia, o Dio misericordioso, che siccome il tuo apostolo S. Iacopo, abbandonando il suo padre e tutto l' suo aver, fu senza indugio ubbidiente alla vocazione del tuo figliuolo Gesù Cristo, e seguito, così ancora noi, rinunziandoci ad ogni mondo e carnale affetto, siamo sempre pronti a seguir i tuoi santi comandamenti, per Gesù Cristo nostro Signore. Amen.

The Gospel. St. Matth. xvi. 13.

WHEN Jesus came into the coasts of Cæsarea Philippi, he asked his disciples, saying, Whom do men say that I, the Son of man, am? And they said, Some say that thou art John the Baptist, some Elias, and others Jeremias, or one of the prophets. He saith unto them, But whom say ye that I am? And Simon Peter answered and said, Thou art Christ, the Son of the living God. And Jesus answered and said unto him, Blessed art thou, Simon Barjona: for flesh and blood hath not revealed it unto thee, but my Father which is in heaven. And I say also unto thee, That thou art Peter, and upon this rock I will build my Church; and the gates of hell shall not prevail against it. And I will give unto thee the keys of the kingdom of heaven: and whatsoever thou shalt bind on earth shall be bound in heaven; and whatsoever thou shalt loose on earth shall be loosed in heaven.

ST. JAMES THE APOSTLE.

The Collect.

GRANT, O merciful God, that as thine holy Apostle Saint James, leaving his father and all that he had, without delay was obedient unto the calling of thy Son Jesus Christ, and followed him; so we, forsaking all worldly and carnal affections, may be evermore ready to follow thy holy commandments; through Jesus Christ our Lord. *Amen.*

Das Evangelium. Matth. 16, 13—19.

Da kam Jesus in die Gegend der Stadt Cæsarea Philippi, und fragte seine Jünger, und sprach: Wer sagen die Leute, daß des Dienstigen Sohn sey? Sie sprachen: Etliche sagen, du seyst Johannes der Täufer; die andern, du seyst Elias; etliche, du seyst Jeremias, oder der Propheten einer. Er sprach zu ihnen: Wer sagt denn ihr, daß ich sey? Da antwortete Simon Petrus, und sprach: Du bist Christus, des lebendigen Gottes Sohn. Und Jesus antwortete, und sprach zu ihm: Selig bist du, Simon, Jonas Sohn, denn Fleisch und Blut hat dir das nicht geoffenbaret, sondern mein Vater im Himmel. Und ich sage dir auch: Du bist Petrus, und auf diesen Felsen will ich bauen meine Gemeine, und die Pforten der Hölle sollen sie nicht überwältigen. Und ich will dir des Himmelreichs Schlüssel geben. Alles, was du auf Erden binden wirst, soll auch im Himmel gebunden seyn, und alles, was du auf Erden lösen wirst, soll auch im Himmel los seyn.

Am Tage des heiligen Jacobus, des Apostels.

Die Collecte.

O, barmherziger Gott, verleihe, so wie dein heiliger Apostel Jacobus seinen Vater und alles, was er hatte, verließ, und ohne Zögern dem Rufe seines Sohnes, Jesu Christi, gehorchte und ihm nachfolgte, daß auch wir allen weltlichen und fleischlichen Lüsten entsagen und immer bereit seyn mögen, deinen heiligen Geboten zu folgen, durch unsern Herrn, Jesum Christum. *Amen.*

L'Evangile, St. Matth. xvi. 13.

JESUS, venant aux quartiers de Cæsarée de Philippe, interrogea ses disciples, en disant: qui disent les hommes que je suis, moi le Fils de l'homme? Et ils lui répondirent: les uns disent que tu es Jean Baptiste; les autres, Elie; et les autres, Jérémie, ou l'un des prophètes. Il leur dit: et vous, qui dites vous que je suis? Simon Pierre répondit, et dit: tu es le Christ, le Fils du Dieu vivant. Et Jésus répondit, et dit: tu es bienheureux, Simon, fils de Jona; car la chair et le sang ne te l'ont point révélé, mais mon Père qui est aux cieux. Et je te dis aussi, que tu es Pierre, et sur cette pierre j'édifierai mon église, et les portes de l'enfer ne prévaudront point contre elle. Et je te donnerai les clefs du royaume des cieux; et tout ce que tu auras lié sur la terre sera lié dans les cieux; et tout ce que tu auras délié sur la terre sera délié dans les cieux.

LE JOUR DE ST. JACQUES, APOTRE.

La Collecte.

O DIEU très-miséricordieux, fais-nous la grâce que comme ton bienheureux apôtre St. Jacques quitta sans délai son père et tout ce qu'il avoit, et fut obéissant à la vocation de ton fils Jésus-Christ, et le suivit; nous puissions aussi, en renonçant à toutes les affections de la chair et du monde, être toujours prêts à obéir à tes saints commandemens, par Jésus-Christ notre Seigneur. *Amen.*

El Evangelio. S. Math. xvi. 13.

Y VINO Jesus á las partes de Cæsarea de Philippo; y preguntaba á sus discípulos, diciendo: ¿Quién dicen los hombres que es el Hijo del hombre? Y ellos respondieron: Los unos, que Juan el Bautista, los otros que Elias, y los otros, que Jeremías, ó uno de los Prophetas. Y Jesus les dice: ¿Y vosotros quién decís que soy yo? Respondió Simon Pedro, y dixo: Tú eres el Christo, el Hijo del Dios el vivo. Y respondiendo Jesus, le dixo: Bienaventurado eres Simon hijo de Juan: porque no te lo reveló carne ni sangre, sino mi Padre, que está en los cielos. Y yo te digo, que tú eres Pedro, y sobre esta piedra edificaré mi Iglesia, y las puertas del infierno no prevalecerán contra ella. Y á ti daré las llaves del reyno de los cielos. Y todo lo que ligares sobre la tierra, ligado será en los cielos: y todo lo que desatares sobre la tierra, será tambien desatado en los cielos.

SANTIAGO EL APOSTOL.

La Colecta.

O DIOS Misericordioso; concede, que como tu Apostol Santiago, dexando su padre y todo lo que tenia, sin tardanza alguna obedeció á la vocacion de su Hijo Jesu-Christo, y le siguió; así nosotros demos de mano á todos nuestros afectos carnales y mundanos, para estar siempre dispuestos á seguir tus santos mandamientos; mediante Jesu-Christo nuestro Señor. *Amen.*

Ἐπιστολή. Πρίξ. ια'. κζ'.

ΕΝ ταύταις δὲ ταῖς ἡμέραις κατῆλθον ἀπὸ Ἱεροσολύμων προφῆται εἰς Ἀντιόχειαν. Ἀναστάς δὲ εἰς ἐξ αὐτῶν, ὀνόματι Ἀγαθος, ἐσημανε διὰ τοῦ Πνεύματος, λιμὸν μέγαν μέλειν ἐσεσθαι ἐφ' ὅλην τὴν οἰκουμένην· ὅστις καὶ ἐγένετο ἐπὶ Κλαυδίου Καίσαρος. Τῶν δὲ μαθητῶν, καθὼς ἠμπορεῖτο τις, ὥρισαν ἕκαστος αὐτὸν εἰς διακονίαν πέμψαι τοῖς κατοικοῦσιν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ἀδελφοῖς· ὁ καὶ ἐποίησαν, ἀποστείλαντες πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους διὰ χειρὸς Βαρνάβᾳ καὶ Σαύλου. Κατ' ἐκείνους δὲ τὸν καιρὸν ἐπέβαλεν Ἡρώδης ὁ βασιλεὺς τὰς χεῖρας κακῶσαι τινὰς τῶν ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας. Ἀνείλε δὲ Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν Ἰωάννου, μαχαίρα. Καὶ ἰδὼν ὅτι ἀρεστὸν ἔστι τοῖς Ἰουδαίοις, προσέθετο συλλαβεῖν καὶ Πέτρον.

Εὐαγγέλιον. Μαθ. κ'. κ'.

ΤΟΤΕ προσῆλθεν αὐτῷ ἡ μήτηρ τῶν υἱῶν Ζεβεδαίου, μετὰ τῶν υἱῶν αὐτῆς, προσκυνούσα, καὶ αἰτούσά τι παρ' αὐτοῦ. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ· Τί θέλεις; Λέγει αὐτῷ· Εἰπὲ ἵνα καθίσωσιν οὗτοι οἱ δύο υἱοί μου, εἰς ἐκ δεξιῶν σου, καὶ εἰς ἐξ ἐωνύμων, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν· Οὐκ οἶδατε τί αἰτεῖσθε. Δύνασθε πιεῖν τὸ ποτήριον ὃ ἐγὼ μέλλω πίνειν, καὶ τὸ βάπτισμα, ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι, βαπτισθῆναι; Λέγουσιν αὐτῷ· Δυνάμεθα. Καὶ λέγει αὐτοῖς· Τὸ μὲν ποτήριόν μου πίεσθε, καὶ τὸ βάπτισμα, ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι, βαπτισθῆσεσθε· τὸ δὲ καθίσασθαι ἐκ δεξιῶν μου καὶ ἐξ ἐωνύμων μου, οὐκ ἔστιν ἐμὸν δοῦναι, ἀλλ' οἷς ἡτοιμασται ὑπὸ

Ἐπιστολή. Πραξ. ια'. κζ'.

ΕΝ ταύταις δὲ ταῖς ἡμέραις ἦλθον ἀπὸ τοῦ Ἱεροσολύμων προφῆται εἰς τὴν Ἀντιόχειαν. Καὶ σηκωθείς ἕνας ἀπὸ αὐτῶν, ὀνομαζόμενος Ἀγαθος, ἐφάνερωνε διὰ τοῦ πνεύματος, ὅτι ἐμελλε ἵνα γίνῃ μεγάλη πείνα εἰς ὅλην τὴν οἰκουμένην· καθὼς ἐγένετο κατὰ τὸν καιρὸν τοῦ Κλαυδίου Καίσαρος. Ὅθεν οἱ μαθηταὶ ἕκαστος κατὰ τὰ ἔχη τῶν, ἐδιώρισαν πάντες ἵνα πέμψωσι διακονίαν πρὸς τοὺς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ κατοικοῦντας ἀδελφούς· καὶ οὕτω ἔκαμαν, στείλαντες πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους διὰ χειρὸς Βαρνάβᾳ καὶ Σαύλου. Καὶ ἐκείνους τὸν καιρὸν ἐβαλεν Ἡρώδης ὁ βασιλεὺς τὰς χεῖρας τῶν κακοποίησιν τινῶν τῶν ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας· Ἐθανάτωσε δὲ διὰ μαχαίρας Ἰάκωβον, τὸν ἀδελφὸν Ἰωάννου. Καὶ ἰδὼν ὅτι ἡρεσκε τοῖς Ἰουδαίοις, ἐπρόσθεσε καὶ τῷτο, να λάβῃ δηλαδὴ τὸν Πέτρον.

Εὐαγγέλιον. Μαθ. κ'. κ.

ΤΟΤΕ ἦλθε πρὸς αὐτὸν ἡ μητέρα τῶν υἱῶν Ζεβεδαίου μετὰ τοὺς υἱοὺς τῆς προσκυνούσας καὶ ζητούσας τι ὑπὸ αὐτοῦ. Ὁ δὲ τῆς εἶπε· Τί θέλεις; τοῦ λέγει. Εἰπὲ ἵνα καθίσωσιν οὗτοι οἱ δύο υἱοί μου, ἕνας ἀπὸ τὰ δεξιά σου, καὶ ὁ ἄλλος ἀπὸ τὰ ἱερὰ εἰς τὴν βασιλείαν σου. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπε· Δεν ἐξεύρετε τί τι γρυεῖτε. Δύνασθε να πιῇτε τὸ ὅποιον ἐγὼ μέλλω να πῶ ποτήριον; τοῦ λέγουσι· Δυνάμεθα. Καὶ τοῖς λέγει· Τὸ μὲν ποτήριόν μου θέλετε πιεῖν· ἀλλὰ τὸ να καθίσητε, εἰς τὰ δεξιά μου καὶ εἰς τὰ ἱερὰ δὲν ἔχω ἐξουσίαν να τοῦ δώσω, ἀλλὰ θέλει δοθῇν εἰς ἐκείνους διὰ

Pro Epistola. Act. xi. 27, et pars Cap. xii.

IN his diebus supervenerunt ab Ierosolymis prophetæ Antiochiam. Et surgens unus ex eis, nomine Agabus, significabat per spiritum, famem magnam futuram in universo orbe terrarum, quæ facta est sub Claudio Cæsare. Discipuli autem, prout quis habebat, proposuerunt singuli in ministerium mittere habitantibus in Iudæa fratribus: quod et fecerunt, mittentes ad seniores per manus Barnabæ et Sauli. Eodem autem tempore misit Herodes rex manus, ut affligeret quosdam de Ecclesia. Occidit autem Jacobum, fratrem Joannis, gladio. Videns autem quia placeret Judæis, apposuit ut apprehenderet et Petrum.

Evangelium. S. Matth. xx. 20.

TUNC accessit ad eum mater filiorum Zebedæi, cum filiis suis, adorans, et petens aliquid ab eo. Qui dixit ei: Quid vis? Ait illi; Dic, ut sedeant hi duo filii mei, unus ad dextram tuam, et unus ad sinistram, in regno tuo. Respondens autem, Jesus dixit: Nescitis, quid petatis. Potestis bibere calicem, quem ego bibiturus sum? Dicit ei: Possumus. Ait illis: Calicem quicum meum bibetis; sedere autem ad dextram meam vel sinistram, non est meum dare vobis, sed quibus paratum est a Patre meo. Et audientes decem, indignati sunt de duobus fratribus. Jesus autem vocavit eos ad se, et ait: Scitis quia principes gen-

Per l'Epistola. Atti xi. 27, e parte del Cap. xii.

OR in que' giorni certi profeti scesero da Gerusalemme in Antiochia. Ed un di loro chiamato per nome Agabo, levatosi, significò per lo Spirito ch' una gran fame sarebbe in tutto 'l mondo: la quale ancora avvenne sotto Claudio Cesare. Là onde i discepoli ciascuno secondo le sue facultà, determinarono di mandar a fare una sovvenzione a' fratelli c' abitavano nella Giudea. Il che ancora fecero, mandando quella agli Antiochiani per le mani di Barnaba, e di Saulo. Or intorno a quel tempo il re Erode mise le mani a straziare alcuni di que'della Chiesa. E fece morire con la spada Iacopo, fratello di Giovanni. E veggendo che ciò era gradito a' Giudei, aggiunse di pigliare ancora Pietro.

L' Evangelo. S. Matt. xx. 20.

ALLORA la madre de' figliuoli di Zebedeo s' accostò a lui, co' suoi figliuoli, adorandolo, e chidendogli qualche cosa. Ed egli le disse, Che vuoi? Ella gli disse, Ordinate che questi miei due figliuoli seggano, l' uno alla tua destra, l' altro alla sinistra nel tuo Regno. E Gesù, rispondendo, disse, Voi non sapete ciò che vi chieggiate: potete voi bere il calice che io berro, ed esser battezzati del battesimo del quale io sarò battezzato? Essi gli dissero, Sì possiamo. Ed egli disse loro, Voi certo berrete il mio calice, e sarete battezzati del battesimo del quale io sarò battezzato: ma, quant' è al sedere alla mia destra, od alla sinistra, non istà a me il darlo: ma sarà dato a coloro a cui è preparato dal Padre mio. E gli altri dieci

For the Epistle. Acts xi. 27. and part of Chap. xii.

IN those days came prophets from Jerusalem unto Antioch. And there stood up one of them named Agabus, and signified by the Spirit, that there should be great dearth throughout all the world; which came to pass in the days of Claudius Cæsar. Then the disciples, every man according to his ability, determined to send relief unto the brethren which dwell in Judæa. Which also they did, and sent it to the elders by the hands of Barnabas and Saul. Now about that time Herod the king stretched forth his hands to vex certain of the Church. And he killed James the brother of John with the sword. And, because he saw it pleased the Jews, he proceeded further to take Peter also.

The Gospel. St. Matth. xx. 20.

THEN came to him the mother of Zebedee's children with her sons, worshipping him, and desiring a certain thing of him. And he said unto her, What wilt thou? She saith unto him, Grant that these my two sons may sit, the one on thy right hand, and the other on the left, in thy kingdom. But Jesus answered and said, Ye know not what ye ask. Are ye able to drink of the cup that I shall drink of, and to be baptized with the baptism that I am baptized with? They say unto him, We are able. And he saith unto them, Ye shall drink indeed of my cup, and be baptized with the baptism that I am baptized with: but to sit on my right hand, and on my left, is not mine to give; but it

Pour l'Épître, Act. xi. 27, et partie du c. xii.

EN ces jours-là, quelques prophètes descendirent de Jérusalem à Antioche; et l'un d'eux, nommé Agabus, se leva, et déclara par l'Esprit, qu'une grande famine devoit arriver dans tout le monde: et en effet elle arriva sous Claude Cæsar. Et les disciples, chacun selon son pouvoir, déterminèrent d'envoyer quelque chose pour subvenir aux frères qui demeuroient en Judée; ce qu'ils firent aussi, l'envoyant aux anciens par les mains de Barnabas et de Saul. Et en ce temps, le roi Hérode se mit à maltraiter quelques-uns de ceux de l'église; et fit mourir par l'épée Jacques, frère de Jean. Et voyant que cela étoit agréable aux Juifs, il continua en faisant prendre aussi Pierre.

L'Evangile, St. Matth. xx. 20.

ALORS la mère des fils de Zébédée vint à Jésus avec ses fils, se prosternant, et lui demandant quelque chose. Et il lui dit: que veux-tu? Elle lui dit: ordonne que mes deux fils, qui sont ici, soient assis l'un à ta main droite et l'autre à ta gauche dans ton royaume. Et Jésus répondit, et dit: vous ne savez ce que vous demandez. Pouvez-vous boire la coupe que je dois boire, et être baptisés du baptême dont je dois être baptisé? Ils lui répondirent: nous le pouvons. Et il leur dit: il est vrai que vous boirez ma coupe, et que vous serez baptisés du baptême dont je serai baptisé; mais d'être assis à ma droite ou à ma gauche, ce n'est point à moi de le donner; mais il sera

Die Epistel. Ap. Gesch. 11, 27 bis 12, 30.

IN denselbigen Tagen kamen Propheten von Jerusalem gen Antiochien. Und einer unter ihnen, mit Namen Agabus, stand auf, und deutete durch den Geist eine große Theuerung, die da kommen sollte über den ganzen Kreis der Erde, welche geschah unter dem Kaiser Claudius. Aber unter den Jüngern beschloß ein jeglicher, nachdem er vermochte, zu senden eine Handreichung den Brüdern, die in Judäa wohnten. Wie sie denn auch thaten, und schickten es zu den Ältesten, durch die Hand Barnabas und Saulus. Um dieselbige Zeit legte der König Herodes die Hände an etliche von der Gemeine, sie zu peinigen. Er tödtete aber Jacobum, Johannes Bruders, mit dem Schwert. Und da er sah, daß es den Juden gefiel, fuhr er fort, und sieng Petrum auch.

Das Evangelium. Matth. 20, 20—28.

DA trat zu ihm die Mutter der Kinder Zebedai mit ihren Söhnen, fiel vor ihm nieder, und bat etwas von ihm. Und er sprach zu ihr: Was willst du? Sie sprach zu ihm: Laß diese meine zweien Söhne sitzen in deinem Reiche, einen zu deiner Rechten, und den andern zu deiner Linken. Aber Jesus antwortete und sprach: Ihr wißt nicht, was ihr bittet. Könnet ihr den Kelch trinken, den ich trinken werde; und auch taufen lassen mit der Taufe, da ich mit getauft werde? Sie sprachen zu ihm: Ja wohl. Und er sprach zu ihnen: Weissnen Kelch sollt ihr zwar trinken, und mit der Taufe, da ich mit getauft werde, sollt ihr getauft werden: aber das Sitzen zu meiner Rechten und Linken

En lugar de la Epistola. Act. xi. 27, y parte del Capitulo xii.

Y EN estos dias descendieron de Jerusalem á Antiochia unos Prophetas: Y levantándose uno de ellos, por nombre Agabo, daba á entender por espiritu, que habia de haber una grande hambre por todo el mundo: esta vino en tiempo de Claudio. Y los discípulos, cada uno segun sus facultades, resolvieron enviar algun socorro á los hermanos que moraban en la Judæa: lo que executaron, enviándolo á los Ancianos por mano de Bernabé, y de Saulo. Y en el mismo tiempo el Rey Herodes envió tropas para maltratar á algunos de la Iglesia. Y mató á cuchillo á Santiago hermano de Juan. Y viendo que hacia placer á los Judíos, pasó tambien á prender á Pedro.

El Evangelio. S. Math. xx. 20.

ENTONCES se acercó á él la madre de los hijos del Zebedé con sus hijos, adorándole, y pidiéndole alguna cosa. El le dixo: ¿Qué quieres? Ella le dixo: Dá que estos mis dos hijos se sienten en tu reyno, el uno á tu derecha, y el otro á tu izquierda. Y respondiendo Jesus, dixo: No sabeis lo que pedis. ¿Podéis beber el cáliz, que yo he de beber? Dícnle: Podemos. Díxoles: En verdad beberéis mi cáliz: mas el estar sentados á mi derecha ó á mi izquierda, no me pertenece á mí darlo á vosotros, sino á los que está preparado por mi Padre. Y quando los diez ovieron esto, se indignaron con-

DIES SANCTI BARTHOLOMÆI APOSTOLI.

του πατρός μου. Καὶ ἀκούσαντες οἱ δέκα, ἠγανάκτησαν περὶ τῶν δύο ἀδελφῶν. Ὁ δὲ Ἰησοῦς προσκαλεσάμενος αὐτοὺς, εἶπεν· Οἰδατε ὅτι οἱ ἄρχοντες τῶν ἐθνῶν κατακυριεύουσιν αὐτῶν, καὶ οἱ μεγάλοι κατεξουσιάζουσιν αὐτῶν. Οὐχ οὕτως δὲ ἔσται ἐν ὑμῖν· ἀλλ' ὅς ἐάν θέλῃ ἐν ὑμῖν μέγας γενέσθαι, ἔστω ὑμῶν διάκονος· καὶ ὅς ἐάν θέλῃ ἐν ὑμῖν εἶναι πρῶτος, ἔστω ὑμῶν δούλος. Ὡς περ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἦλθε διακονηθῆναι, ἀλλὰ διακονῆσαι, καὶ δοῦναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τῷ λύτρῳ ὑπὲρ πολλῶν.

ἡμέρα τοῦ ἁγίου Βαρθολομαίου.

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ αἰώνιε Θεός, ὁ δούς τῷ Ἀποστόλῳ σου Βαρθολομαίῳ χρίρην τὸν λόγον σου πιστεῦσαι τε καὶ διδάξαι· Χάρισαι, δεόμεθα, τῇ Ἐκκλησίᾳ σου ἀγαπᾶν τὸν λόγον ὃν ἐκεῖνος ἐπίστευσε, καὶ κηρύττειν τε καὶ ὑποδέχεσθαι αὐτόν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Πράξ. ε'. ιβ'.

ΔΙΑ δὲ τῶν χειρῶν τῶν ἀποστόλων ἐγένετο σημεῖα καὶ τέρατα ἐν τῷ λαῷ πολλά· καὶ ἦσαν ὁμοθυμαδὸν ἅπαντες ἐν τῇ στοᾷ Σολομῶντος. Τῶν δὲ λοιπῶν οὐδεὶς ἐτόλμα κολλᾶσθαι αὐτοῖς· ἀλλ' ἐμεγάλυνεν αὐτοὺς ὁ λαός. Μᾶλλον δὲ προσετίθεντο πιστεύοντες τῷ Κυρίῳ, πλήθης ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν ὥστε κατὰ τὴν πλατείαν ἐκφέρειν τοὺς

tium dominantur eorum: et, qui majores sunt, potestatem exercent in eos. Non ita erit inter vos: sed, quicumque voluerit inter vos major fieri, sit vester minister: et, qui voluerit inter vos primus esse, erit vester servus. Sicut filius hominis non venit ministrari, sed ministrare, et dare animam suam redemptionem pro multis.

DIES SANCTI BARTHOLOMÆI APOSTOLI.

Collecta.

OMNIPOTENS et æterne Deus! qui dedisti Apostolo tuo Bartholomæo, ut vere verbo tuo crederet, et illud annuntiaret; da (quæsumus) Ecclesiæ tuæ, ut verbum diligat, cui ille credidit; idemque ut annuntiet et recipiat, per Jesum Christum, Dominum nostrum. Amen.

Pro Epistola. Act. v. 12.

PER manus Apostolorum fiebant signa et prodigia multa in plebe (et erant unanimiter omnes in portico Salomonis: cæterorum autem nemo audebat se conjugere illis: sed magnificabat eos populus: magis autem augebatur credentium in Domino multitudo virorum ac mulierum:) ita ut in plateas

τούς ὁποίους τὸ ἡτοίμασεν ὁ πατήρ μου. Καὶ ἀκούσαντες οἱ δέκα, ἠγανάκτησαν περὶ τῶν δύο ἀδελφῶν. Ὁ δὲ Ἰησοῦς προσκαλεσάμενος αὐτοὺς, εἶπεν· Ἐξείρετε, ὅτι οἱ ἄρχοντες τῶν ἐθνῶν τὰ κατακυριεύουσι, καὶ οἱ μεγάλοι τὰ κατεξουσιάζουσι. Πρὸς σᾶς ὁμως δὲν θέλει εἶναι οὕτως· ἀλλ' ὅποιος καὶ ἂν θέλῃ νοῦν γινῆ ἀναμεταξύ σας, πρῶτος, ὡς εἶναι δούλος σας· καθὼς ὁ Υἱὸς τοῦ Ἀνθρώπου δὲν ἦλθε νοῦν ὑπηρετήσῃ, ἀλλὰ ἵνα ὑπηρετήσῃ, καὶ νοῦν βάλῃ τὴν ψυχὴν τοῦ ἀντὶ πολλῶν εἰς ἐξαγορὰσιν.

ἡμέρα τοῦ ἁγίου Βαρθολομαίου τοῦ ἀποστόλου.

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ αἰώνιε Θεέ, ὁ χάρισαι τοῦ ἁγίου σου ἀποστόλου Βαρθολομαίου σταθεράν πίστιν, καὶ τὴν τοῦ λόγου σου κηρύξιν· δός, σέ παρακαλοῦμεν, τῇ ἐκκλησίᾳ σου τὴν χρίρην ἵνα ἀγαπήσῃ τὸν εἰς ὅποιον αὐτὸς ἐπίστευσε λόγον, καὶ ἵνα τὸν κηρύξῃ. καὶ ὑποδέχῃ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Πράξ. ε'. ιβ'.

ΔΙΑ δὲ τῶν χειρῶν τῶν ἀποστόλων ἐγένοντο πολλά σημεῖα καὶ θαύματα εἰς τὸν λαόν· καὶ ἦσαν ὁμοῦ πάντες εἰς τὴν στοᾷ τοῦ Σολομῶντος. Κἀνεὶς δὲ ἀπὸ τῶν ἐπιλοιπῶν ἐτόλμα μα' ἵνα τοὺς πλησιάσῃ· ἀλλὰ ὁ λαὸς τοὺς ἐτίμα μεγάλως. Καὶ περισσώτερον ἤνανε τὸ πλῆθος τῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν γυναικῶν τὸν εἰς τὸν κύριον πιστευόντων, ὥστε ἐφέροντο ἔξω εἰς

avendo ciò udito, furono indegnati di que due fratelli. E Gesù, chiamatigli a sé, disse: Voi sapete che i principi delle genti le signoreggiano, e che i grandi usano podestà sopra esse. Ma non sarà così fra voi: anzi, chiunque fra voi vorrà divenir grande sia vostro ministro. E chiunque fra voi vorrà esser primo sia vostro servitore. Siccome il Figliuol dell' uomo non è venuto per esser servito, anzi per servire, e per dar l' anima sua per prezzo di riscatto per molti.

IL GIORNO DI S. BARTOLOMEO APOSTOLO.

La Colletta.

IDDIO eterno ed onnipotente, che desti al tuo apostolo Bartolomeo, la grazia di credere fermamente, e predicar la tua parola, noi ti preghiamo, la grazia alla tua chiesa d' amar quella parola ch' egli credette, e di anche di predicarla ed accettarla, per Gesù Cristo, nostro Signore. Amen.

Per l' Epistola. Atti v. 12.

E MOLTI segni e prodigi eran fatti fra il popolo per le mani degli Apostoli: ed essi tutti di pari consentimento si ritrovavano nel Portico di Salomone. E niuno degli altri ardiva aggiugnarsi con loro: ma il popolo gli magnificava. E di più in più s' aggiungevano persone che credevano al Signore, uomini, e donne, in gran numero. Tal che portavano gl' infermi per le piazze

shall be given to them for whom it is prepared of my Father. And when the ten heard it, they were moved with indignation against the two brethren. But Jesus called them unto him, and said, Ye know that the princes of the Gentiles exercise dominion over them, and they that are great exercise authority upon them. But it shall not be so among you: but whosoever will be great among you, let him be your minister; and whosoever will be chief among you, let him be your servant: even as the Son of man came not to be ministered unto, but to minister, and to give his life a ransom for many.

ST. BARTHOLOMEW THE APOSTLE.

The Collect.

O ALMIGHTY and everlasting God, who didst give to thine Apostle Bartholomew grace truly to believe and to preach thy Word: Grant, we beseech thee, unto thy Church, to love that Word which he believed, and both to preach and receive the same; through Jesus Christ our Lord. *Amen.*

For the Epistle. Acts v. 12.

BY the hands of the Apostles were many signs and wonders wrought among the people: (and they were all with one accord in Solomon's porch: and of the rest durst no man join himself to them: but the people magnified them: and believers were the more added to the Lord, multitudes both of men and women:) inasmuch that they

ten zu geben, siehet mir nicht zu, sondern denen es bereitet ist von meinem Vater. Da das die Jüden hörten, wurden sie unwillig über die zwei Brüder. Aber Jesus rief sie zu sich, und sprach: Ihr wißt, daß die weltlichen Fürsten herrschen, und die Oberherren haben Gewalt. So soll es nicht seyn unter euch, sondern, so jemand will unter euch gemaltig seyn, der sey euer Diener. Und wer da will der Vornehmste seyn, der sey euer Knecht. Gleichwie des Menschen Sohn ist nicht gekommen, daß er sich dienen lasse, sondern daß er diene, und gebe sein Leben zu einer Erlösung für viele.

Am Tage des heilig. Bartholomäus, des Apostels.

Die Collecte.

O, allmächtiger, ewiger Gott, der du deinem Apostel Bartholomäus Gnade verliehest, deinem Worte wahrhaftig zu glauben und dasselbe zu predigen! Wir bitten dich, gib, daß deine Kirche das Wort liebe, das er glaubte, und daß sie es nicht nur predige sondern auch annehme, durch unsern Herrn, Jesum Christum. *Amen.*

Die Epistel. Ap. Gesch. 5, 12—16.

ES geschahen aber viele Zeichen und Wunder im Volk durch der Apostel Hände. (Und waren alle in der Halle Salomons einmüthlich. Der andern aber burste sich keiner zu ihnen thun, sondern das Volk hielt groß von ihnen. Es wurden aber je mehr zugezogen, die da glaubten an den Herrn, eine Menge der Männer und der Weiber.)

donné à ceux à qui il est préparé par mon Père. Les dix autres, ayant oui cela, furent indignés contre les deux frères. Mais Jesus, les ayant appelés, leur dit: vous savez que les princes des nations les maîtrisent, et que les grands usent d'autorité sur elles. Mais il n'en sera pas ainsi entre vous: au contraire, quiconque voudra être grand entre vous, qu'il soit votre serviteur; et quiconque voudra être le premier entre vous, qu'il soit votre serviteur: de même que le Fils de l'homme n'est pas venu pour être servi, mais pour servir, et afin de donner sa vie en rançon pour plusieurs.

LE JOUR DE SAINT BARTHELEMI, APOTRE.

La Collecte.

O DIEU tout-puissant et éternel, qui as fait la grâce à ton apôtre Barthelemy de croire sincèrement et de prêcher ta parole; donne à ton eglise, et d'aimer ta parole qu'il a crue, et de recevoir et de prêcher ce qu'il a enseigné, par Jesus-Christ notre Seigneur. *Amen.*

Pour l'Épître, Actes v. 12.

BEAUCOUP de prodiges et de miracles se faisoient parmi le peuple par les mains des apôtres; et ils étoient tous d'un accord au portique de Salomon. Cependant nul des autres n'osoit se joindre à eux; mais le peuple les louoit hautement. Et le nombre de ceux qui croyoient au Seigneur, tant d'hommes que de femmes, se multiplioit de

tra los dos hermanos. Mas Jesus los llamó á sí, y dixo: ¿Sabéis que los Principes de las gentes avasallan á sus pueblos? y que los que son mayores, exercen potestad sobre ellos. No será así entre vosotros: mas entre vosotros todo el que quiera ser mayor, sea vuestro criado: y el que entre vosotros quiera ser primero, sea vuestro siervo. Así como el Hijo del hombre no vino para ser servido, sino para servir, y para dar su vida en redencion por muchos.

SAN BARTHOLOME EL APOSTOL.

La Colecta.

O DIOS Eterno y Todo-poderoso, que diste gracia á tu Apostol Bartholomé para creer y predicar sinceramente tu palabra; te suplicamos concedas á tu Iglesia, que ame lo que el creyó, y que predique lo que el enseñó, mediante Jesu-Christo nuestro Señor. *Amen.*

Por la Epistola. Act. v. 12.

Y POR las manos de los Apóstoles se hacian muchos milagros y prodigios en el pueblo: y estaban todos unánimes en la galería de Salomon. Y ninguno de los otros osaba juntarse con ellos: mas el pueblo los honraba en grande manera. Y se aumentaba mas el numero de hombres y de mugeres, que creian en el Señor, tanto que sacaban los enfermos á las calles, y los ponian

ἀσθενεῖς, καὶ τιθεῖναι ἐπὶ κλινῶν καὶ κραββάτων, ἵνα ἔρχομένου Πέτρου κἂν ἡ σκιά ἐπισκιάσῃ τινι αὐτῶν. Συνήρχετο δὲ καὶ τὸ πλῆθος τῶν περὶ πόλεων εἰς Ἱερουσαλήμ, φέροντες ἀσθενεῖς καὶ ὀχλουμένους ὑπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων οἵτινες ἐθεραπεύοντο ἅπαντες.

Εὐαγγέλιον. Λουκ. κβ'. κδ'.
ΕΓΕΝΕΤΟ δὲ καὶ φιλονεικία ἐν αὐτοῖς, τὸ, τίς αὐτῶν δοκεῖ εἶναι μείζων. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Οἱ βασιλεῖς τῶν ἐθνῶν κυριεύουσιν αὐτῶν· καὶ οἱ ἐξουσιάζοντες αὐτῶν εὐεργέται καλοῦνται. Ὑμεῖς δὲ οὐχ οὕτως· ἀλλ' ὁ μείζων ἐν ὑμῖν, γενέσθω ὡς ὁ νεώτερος· καὶ ὁ ἡγούμενος, ὡς ὁ διακονῶν. Τίς γάρ μείζων, ὁ ἀνακείμενος, ἢ ὁ διακονῶν; οὐχὶ ὁ ἀνακείμενος; ἐγὼ δὲ εἰμι ἐν μέσῳ ὑμῶν ὡς ὁ διακονῶν. Ὑμεῖς δὲ ἐστε οἱ διαμεμενηκότες μετ' ἐμοῦ ἐν τοῖς πειρασμοῖς μου. Κἀγὼ διατίθεται ὑμῖν, καθὼς διέθετό μοι ὁ πατήρ μου, βασιλείαν· ἵνα ἐσθίητε καὶ πίνητε ἐπὶ τῆς τραπέζης μου ἐν τῇ βασιλείᾳ μου· καὶ καθίσσητε ἐπὶ θρόνων, κρίνοντας τὰς δώδεκα φυλάς τοῦ Ἰσραὴλ.

ἡΜΕΡΑ ΑΓΙΟΥ ΜΑΤΘΑΙΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΚΑΙ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΟΥ.

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ Θεός, ὁ διὰ τοῦ Ὑιοῦ σου τὸν ἅγιον Ματθαῖον ἐκ τοῦ τελῶνου γενέσθαι Ἀπόστολόν τε καὶ Εὐαγγελιστὴν, καλέσας· Χάρισμα ἡμῖν, ἵνα πάσῃ τῇ φιλοπλουτίας τε

ejicerent infirmos, et ponerent in lectulis ac grabatis; ut, veniente Petro, saltem umbra illius obumbraret quemquam illorum, et liberarentur ab infirmitatibus suis. Concurrebat autem et multitudo vicinarum civitatum Jerusalem, afferentes ægros et vexatos a spiritibus immundis: qui curabantur omnes.

Evangelium. S. Luc. xxii. 24.

FACTA est autem et contentio inter eos, quis eorum videretur esse major. Dixit autem eis: Reges gentium dominantur eorum: et, qui potestatem habent super eos, Benefici vocantur. Vos autem non sic: sed, qui major est in vobis, fiat sicut minor: et qui præcessor est, sicut ministrator. Nam quis major est, qui recumbit, an qui ministrat? Nonne, qui recumbit? Ego autem in medio vestrum sum, sicut qui ministrat. Vos autem estis, qui permansistis mecum in temptationibus meis. Et ego dispono vobis, sicut disposuit mihi Pater meus regnum, ut edatis et bibatis super mensam meam in regno meo; et sedeat super thronos, judicantes duodecim tribus Israel.

DIES SANCTI MATTHÆI APOSTOLI.

Collecta.

OMNIPOTENS Deus! qui, per benedictum Filium tuum, vocasti Matthæum, ut ex publicano fieret Apostolus et Evangelista; largire nobis gratiam, qua omnes ava-

τὰς πλατείας τοὺς ἀσθενεῖς, καὶ τοὺς ἐβαζον ἐπὶ κραββάτοις, καὶ στρώματα, ὥπως ἐρχόμενος ὁ Πέτρος κἂν ἡ σκιά ἐπισκιάσῃ ἕνα ἀπ' αὐτούς· τὸ πλῆθος ἔτι τῶν περικειμένων πόλεων ἔτρεχεν εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, φέροντες ἀσθενεῖς, καὶ τοὺς ὑπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων τεθλιμμένους οἱ ὅποιοι πάντες ἐθεραπεύοντο.

Εὐαγγέλιον. Λουκ. κβ'. κδ'.
ΕΓΕΝΕΤΟ δὲ καὶ φιλονεικία ἀνάμεσόν τους, διὰ τὸ τίς φαίνεται ἀπ' αὐτῶν μεγαλύτερος. Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτοὺς· Οἱ βασιλεῖς τῶν ἐθνῶν, τὰ κυριεύουσιν τὰ ἔθνη· καὶ ὅσοι τὰ ἐξουσιάζουσι καλοῦνται εὐεργεταί. Σεῖς ὅμως δὲν εἰσθε οὕτως· ἀλλ' ὁ μεγαλύτερος σας, ὡς γένῃ ὥσιν ὁ μικρότερος· καὶ ὁ ἡγούμενος, ὡς ὁ διακονῶν. Τίς γάρ εἶναι μεγαλύτερος ὁ καθήμενος ἢ ὁ ὑπηρετής; ὁχὶ ὁ καθήμενος; ἐγὼ δὲ εἰμαι εἰς τὸ μέσον σας ὥσιν ὁ ὑπηρετής. Σεῖς δὲ εἰσθε οἱ μετ' ἐμοῦ μέιναντες εἰς τοὺς πειρασμοὺς μου. Καὶ ἐγὼ σὰς διαθέτω τὴν βασιλείαν, καθὼς ὁ Πατήρ μου μοῦ τὴν διέθεσεν· ἵνα φάγητε, καὶ πίνητε ἐπὶ τῆς τραπέζης μου εἰς τὴν βασιλείαν μου· καὶ καθίσσητε ἐπὶ θρόνους κρίνοντας τὰς δώδεκα φυλάς τοῦ Ἰσραὴλ.

ΕΩΡΘΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΜΑΤΘΑΙΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΚΑΙ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΟΥ.

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ Θεός, ὁ διὰ τοῦ υἱοῦ σου καλέσας ἀπὸ τοῦ τελῶνιον τὸν ἅγιον Ματθαῖον ἵνα γένῃ Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγελιστής· Χάρισμα καὶ ἡμῖν, ἀπολείποντες καθὲ φιλαργυρίαν,

e gli mettevano sopra letti, e letticelli: acciò che, quando Pietro venisse, l'ombra sua almeno adombrasse alcun di loro. La moltitudine ancora delle città circonvicine accorreva in Gerusalemme, portando i malati, e coloro ch'erano tormentati dagli spiriti immondi: i quali tutti erano sanati.

L' Evangelo. S. Luc. xxii. 24.

OR nacque ancora fra loro una contesa, chi di loro paresse che fosse il maggiore. Ma egli disse loro, Li re delle genti le signoreggiano, e coloro, c' hanno podestà sopra esse son chiamati benefattori. Ma non già così voi: anzi, il maggiore fra voi sia come il minore, e quel che regge come quel che ministra. Perciò che, quale è il maggiore, colui ch'è a tavola, o pur colui che serve? non è egli colui ch'è a tavola? or io sono in mezzo di voi come colui che serve. Or voi siete quelli che siete perseverati meco nelle mie tentazioni. Ed io altresì vi dispongo il Regno, siccome il Padre mio me l' ha disposto. Acciò che voi mangiate, e beviate, alla mia tavola, nel mio Regno: e sediate sopra de' troni, giudicando le dodici tribù d' Israel.

IL GIORNO DI S. MATTEO APOSTOLO.

La Colletta.

IDDIO onnipotente, che per il tuo benedetto figliuolo, chiamasti Matteo dal banco della gabella ad esser apostolo evangelista, fa la grazia eziandio a noi, d' abbandonare

brought forth the sick into the streets, and laid them on beds and couches, that at the least the shadow of Peter passing by might overshadow some of them. There came also a multitude out of the cities round about unto Jerusalem, bringing sick folks, and them which were vexed with unclean spirits; and they were healed every one.

The Gospel. St. Luke xxii. 24.

AND there was also a strife among them, which of them should be accounted the greatest. And he said unto them, The kings of the Gentiles exercise lordship over them; and they that exercise authority upon them are called benefactors. But ye shall not be so; but he that is greatest among you, let him be as the younger; and he that is chief, as he that doth serve. For whether is greater, he that sitteth at meat, or he that serveth? is not he that sitteth at meat? but I am among you as he that serveth. Ye are they which have continued with me in my temptations. And I appoint unto you a kingdom, as my Father hath appointed unto me; that ye may eat and drink at my table in my kingdom, and sit on thrones judging the twelve tribes of Israel.

SAINT MATTHEW THE APOSTLE.

The Collect.

O ALMIGHTY God, who by thy blessed Son didst call Matthew from the receipt of custom to be an Apostle and Evangelist; Grant us grace to forsake all covetous de-

Also, daß sie die Kranken auf die Gassen heraus-
trugen, und legten sie auf Betten und Bahren, auf
daß, wenn Petrus käme, sein Schatten ihrer eiltliche
überschattete. Es kamen auch herzu viele von den
umliegenden Städten gen Jerusalem, und brachten
die Kranken, und die von unfaubern Geistern gepei-
nigt waren, und wurden alle gesund.

Das Evangelium. Luc. 22, 24—30.

Es erhob sich auch ein Zank unter
ihnen, welcher unter ihnen sollte für den Größesten
gehalten werden. Er aber sprach zu ihnen: Die
weltlichen Könige herrschen, und die Gewaltigen heißen
man gnädige Herren. Ihr aber nicht also, sondern
der Größeste unter euch soll seyn wie der Jüngste,
und der Bornehmste wie ein Diener. Denn welcher
ist der Größeste? Der zu Tische sitzt, oder der da
dienet? Ist es nicht also, daß der zu Tische sitzt?
Ich aber bin unter euch wie ein Diener. Ihr aber
seid es, die ihr beharret habt bey mir in meinen An-
sehnungen. Und ich will euch das Reich beschreiben,
wie mirs mein Vater beschrieben hat, daß ihr essen
und trinken sollt über meinem Tische in meinem
Reiche, und sitzen auf Stühlen, und richten die
zwölf Geschlechter Israels.

Am Tage des heil. Apostels Matthäi.

Die Collecte.

O, allmächtiger Gott, der du Mat-
thäum, durch deinen hochgelobten Sohn, von der
Einnahme des Zolls zu einem Apostel und Evange-
listen beriefest! Verleihe uns Gnade, daß wir aller
Habsucht und aller unordentlichen Liebe zum Reich-

plus en plus. Et on apportoit les malades
dans les rues, et on les mettoit sur de petits
lits et sur des couchettes, afin que quand
Pierre viendrait, au moins son ombre pas-
sât sur quelqu'un d'eux. Le peuple aussi
des villes voisines s'assembloit à Jérusalem,
apportant les malades et ceux qui étoient
tourmentés des esprits immondes; et tous
étoient guéris.

L'Evangile, St. Luc xxii. 24.

IL arriva aussi une contestation entre eux,
pour savoir lequel d'entre eux seroit estimé
le plus grand. Mais il leur dit: les rois des
nations les maîtrisent; et ceux qui usent
d'autorité sur elles sont nommés bienfai-
teurs: mais il n'en sera pas ainsi de vous;
au contraire, que le plus grand entre vous,
soit comme le moindre; et celui qui gou-
verne, comme celui qui sert. Car lequel
est le plus grand, celui qui est à table, ou
celui qui sert? n'est-ce pas celui qui est à
table? or je suis au milieu de vous comme
celui qui sert. Or vous êtes ceux qui avez
persévéré avec moi dans mes tentations;
c'est pourquoi je vous dispose le royaume,
comme mon Père me l'a disposé; afin que
vous mangiez et que vous buviez à ma table
dans mon royaume, et que vous soyez assis
sur des trônes, jugeant les douze tribus
d'Israël.

LE JOUR DE SAINT MATTHIEU, APOTRE.

La Collecte.

DIEU tout-puissant, qui par ton Fils bien-
aimé as appelé Matthieu du lieu du péage,
à la charge d'apôtre et d'évangéliste; fais-
nous la grâce de renoncer à tous désirs.

en camillas y lechos, para que quando pa-
sase Pedro, al ménos su sombra tocasse á
alguno de ellos, y quedasen libres de sus
enfermedades. Y acudia tambien á Jerusa-
lém mucha gente de las ciudades comarca-
nas, trayendo los enfermos, y los que eran
atormentados de los espíritus inmundos:
los quales eran curados.

El Evangelio. S. Luc. xxii. 24.

Y SE movió tambien entre ellos contienda,
qual de ellos parecia ser el mayor. Mas él
les dixo: Los Reyes de las gentes se ense-
ñorean de ellas; y los que tienen poder so-
bre ellas, son llamados bienhechores. Mas
vosotros no así: ántes el que es mayor en-
tre vosotros, hágase como el menor: y el
que precede, como el que sirve. ¿Porque
qual es mayor, el que está sentado á la me-
sa, ó el que sirve? ¿no es mayor el que está
sentado á la mesa? Pues yo estoy en me-
dio de vosotros, así como el que sirve. Mas
vosotros sois los que habeis permanecido
conmigo en mis tentaciones. Y por esto
dispongo yo del reyno para vosotros, como
mi Padre dispuso de él para mí. Para que
comais y bebais á mi mesa en mi reyno, y
os sentéis sobre tronos, para juzgar á las
doce tribus de Israel.

SAN MATHEO EL APOSTOL.

La Colecta.

O TODO-PODEROSO Dios, que por boca
de tu bendito Hijo llamaste á San Matheo para
que de publicano se convirtiese en Apostol
y Evangelista; danos gracia para que demos

και πλεονεξίας σπουδή χαίρειν εἰπόντες, ἀκολουθούμεν τῷ αὐτῷ Ὑῶ σου Ἰησοῦ Χριστῷ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν, τῷ σοὶ συζῶντι καὶ συμβασιλεύοντι Θεῷ, ἐν μονίῃ τοῦ ἁγίου Πνεύματος εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. β'. Κορ. δ'. α'.

ΔΙΑ τοῦτο ἔχοντες τὴν διακονίαν ταύτην, καθὼς ἡλεήθημεν, ἐκ ἑκκακοῦμεν Ἄλλ' ἀπειπάμεθα τὰ κρυπτὰ τῶν αἰσχύνῃς, μὴ περιπατοῦντες ἐν πανουργίᾳ, μηδὲ δολοῦντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ τῇ φανερώσει τῆς ἀληθείας συνιστῶντες ἑαυτοὺς πρὸς πᾶσαν συνειδήσιν ἀνθρώπων, ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. Εἰ δὲ καὶ ἔστι κεκαλυμμένον τὸ εὐαγγέλιον ἡμῶν, ἐν τοῖς ἀπολλυμένοις ἔστι κεκαλυμμένον. Ἐν οἷς ὁ Θεὸς τοῦ αἰῶνος τούτου ἐτίφλωσε τὰ νοήματα τῶν ἀπίστων, εἰς τὸ μὴ αὐγίσσαι αὐτοὺς τὸν φωτισμὸν τοῦ εὐαγγελίου τῆς δόξης τοῦ Χριστοῦ, ὅς ἐστιν εἰκὼν τοῦ Θεοῦ. Οὐ γὰρ ἑαυτοὺς κηρύσσομεν, ἀλλὰ Χριστὸν Ἰησοῦν Κύριον ἑαυτοὺς δέ, δούλους ἡμῶν διὰ Ἰησοῦν. Ὅτι ὁ Θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ σκότους φῶς λάμψαι, ὅς ἔλαμψεν ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν, πρὸς φωτισμὸν τῶν γνώσεως τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ ἐν προσώπῳ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Εὐαγγέλιον. Ματθ. θ'. θ'.

ΚΑΙ παρίγων ὁ Ἰησοῦς ἐκείθεν, εἶδεν ἄνθρωπον καθήμενον ἐπὶ τῷ τελώνιον, Ματθαῖον λεγόμενον· καὶ λέγει αὐτῷ Ἀκολουθεῖ μοι· καὶ ἀναστὰς ἠκολούθησεν αὐτῷ. Καὶ ἐγένετο αὐτοῦ ἀνακεῖσθαι ἐν τῇ οἰκίᾳ, καὶ ἰδοὺ, πολλοὶ τελῶναι καὶ ἁμαρτωλοὶ ἔλθοντες, συνανέκειντο τῷ Ἰησοῦ καὶ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ. Καὶ ἰδόντες οἱ Φαρισαῖοι, εἶπον τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· Διατί μετὰ τῶν τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν ἔσθιει ὁ διδάσκαλος ὑμῶν; Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀκού-

και πλεονεξίαν ἀκολουθήσωμεν αὐτὸν τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν υἱὸν σου, τὸν ζῶντα καὶ συμβασιλεύοντα μετὰ σοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος, ἐν αἰῶνι. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. β'. Κορ. δ'. α'.

ΔΙΑ τοῦτο ἔχοντες τὴν διακονίαν ταύτην, καθὼς ἡλεήθημεν δὲν ὁκνοῦμεν ἄλλὰ προηγήμεν τὰ κρυπτὰ τῆς ἐντροπῆς, μὴ περιπατεῖν πανουργῶς, μηδὲ δολοῦντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ ἵνα συστήσωμεν τὸν ἑαυτὸν μας εἰς τὴν τῶν ἀνθρώπων συνειδήσιν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, διὰ τῆς φανερώσεως τῆς ἀληθείας. Ἐὰν δὲ καὶ τὸ εὐαγγέλιόν μας εἶναι σκεπασμένον, διὰ τοὺς ἀπολυμένους εἶναι σκεπασμένον, εἰς τοὺς ὁποίους ὁ Θεὸς τοῦ αἰῶνος τούτου ἐτίφλωσε τὰ νοήματα τῶν ἀπίστων, διὰ τὴν μὴ λάμψῃ ὁ φωτισμὸς τοῦ εὐαγγελίου τῆς δόξης τοῦ Χριστοῦ, ὁ ὅποιος εἶναι ἡ εἰκὼν τοῦ Θεοῦ. Διατί δὲν θέλομεν κηρύξειν τὸν ἑαυτὸν μας, ἀλλὰ Χριστὸν Ἰησοῦν Κύριον. Τὸν δὲ ἑαυτὸν μας, ὡς δούλους σας διὰ τὸν Ἰησοῦν. Ὅτι ὁ Θεὸς, ὁ εἰπὼν ἀπὸ τῆς σκότης, φῶς λάμψαι, εἶναι ὁ λάμψας ἐν ταῖς καρδίαις μας, πρὸς φωτισμὸν τῆς γνώσεως τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ ἐν προσώπῳ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Εὐαγγέλιον. Ματθ. θ'. θ'.

ΚΑΙ ὁ Ἰησοῦς ἀπελθὼν ἐκείθεν, εἶδεν ἄνθρωπον καθήμενον ἐπὶ τῷ τελώνιον, Ματθαῖον λεγόμενον· καὶ τοῦ λέγει Ἀκολουθεῖ μοι. Καὶ σηκωθείς τὸν ἠκολούθησε. Καὶ ἔτηξεν ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Ἰησοῦ ἢ ἐν τῇ οἰκίᾳ εἰς τὴν τριπτεζάναν, ἵνα ἔλθωσι πολλοὶ τελῶναι καὶ ἁμαρτωλοὶ συγκαθήμενοι τῷ Ἰησοῦ καὶ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ. Καὶ ἰδόντες οἱ Φαρισαῖοι εἶπον πρὸς τοὺς μαθητάς του· Διατί μετὰ τῶν τελωνῶν καὶ τῶν ἁμαρτωλῶν τρώγει ὁ διδάσκαλός σας; Ὁ δὲ

ras cupiditates, et immoderatum divitiarum studium, abjiciamus, et eundem Filium tuum, Jesum Christum, sequamur, qui vivit et regnat tecum, et cum Spiritu Sancto, unus Deus, in sæcula sæculorum. Amen.

Epistola. 2 Cor. iv. 1.

IDEO habentes administrationem, juxta quod misericordiam consecuti sumus, non defecimus; sed abdicamus occultam dedecoris, non ambulantes in astutia, neque adulterantes verbum Dei; sed in manifestatione veritatis commendantes nosmet ipsos ad omnem conscientiam hominum coram Deo. Quod si etiam opertum est Evangelium nostrum; in iis qui pereunt, est opertum; in quibus Deus hujus sæculi excecavit mentes infidelium, ut non fulgeat illis illuminatio Evangelii gloriæ Christi, qui est imago Dei. Non enim nosmet ipsos prædicamus, sed Jesum Christum, Dominum nostrum; nos autem servos vestros per Jesum: quoniam Deus, qui dixit de tenebris lucem splendescere, ipse illuxit in cordibus nostris, ad illuminationem scientiæ claritatis Dei, in facie Christi Jesu.

Evangelium. S. Matth. ix. 9.

ΕΤ, cum transiret inde Jesus, vidit hominem sedentem in telonio, Matthæum nomine. Et ait illi: Sequere me. Et surgens secutus est eum. Et factum est, discumbente eo in domo, ecce, multi publicani et peccatores, venientes, discumbebant cum Jesu, et discipulis ejus. Et videntes Pharisæi dicebant discipulis ejus: Quare cum publicanis et peccatoribus manducat ma-

ogni sorta d' avarizia, amor sfrenato di ricchezza, e di seguir esso Gesù Cristo tuo figliuolo, che vive e regna con te, e lo Spirito santo, un solo Dio, ne' secoli de' secoli. Amen.

L' Epistola. 2 Cor. iv. 1.

PERCIO, avendo questo ministero, secondo che ci è stata fatta misericordia, non veniam meno dell' animo. Anzi abbiavamo rinunziato a' nascondimenti della vergogna, non camminando con astuzia, e non falsando la parola di Dio: anzi rendendoci approvati noi stessi appo ogni coscienza degli uomini, davanti a Dio, per la manifestazione della verità. Che se pure ancora il nostro Evangelio è coperto, egli è coperto fra coloro che periscono. Fra quali l' Iddio di questo secolo ha accecate le menti degli increduli: acciòchè la luce dell' Evangelio della gloria di Cristo, il quale è l' immagine dell' invisibile Iddio, non risplenda loro. Conciosiasochè non predichiamo noi stessi, ma Cristo Gesù, il Signore: e che noi siamo vostri servitori, per Gesù. Perciòchè l' Iddio, che disse che la luce risplendesse dalle tenebre, è quel c' ha fatto schiarire il suo splendore ne' cuori nostri, per alluminarci nella conoscenza della gloria di Dio nella faccia di Gesù Cristo.

L' Evangelo. S. Matt. ix. 9.

POI Gesù, passando oltre, vide un uomo che sedeva al banco della gabella, chiamato Matteo: ed egli gli disse, Seguitami. Ed egli, levatosi, lo seguì. Ed avvenne che essendo Gesù a tavola in casa, ecco, molti publicani, e peccatori, vennero, e si misero a tavola con Gesù, e co' suoi discepoli. Ed i Farisei, veggendo ciò dissero a' discepoli d' esso, Perché mangia il vostro maestro co' publicani, e co' peccatori? E Gesù, aven-

sires, and inordinate love of riches, and to follow the same thy Son Jesus Christ, who liveth and reigneth with thee and the Holy Ghost, one God, world without end. *Amen.*

d'avarice et à tout amour déréglé des richesses, et de suivre ton Fils Jésus-Christ, qui vit et règne avec toi et le Saint Esprit un seul Dieu éternellement. *Amen.*

The Epistle. 2 Cor. iv. 1.

THEREFORE seeing we have this ministry, as we have received mercy, we faint not; but have renounced the hidden things of dishonesty, not walking in craftiness, nor handling the word of God deceitfully, but by manifestation of the truth commending ourselves to every man's conscience in the sight of God. But if our Gospel be hid, it is hid to them that are lost: in whom the God of this world hath blinded the minds of them which believe not, lest the light of the glorious Gospel of Christ, who is the image of God, should shine unto them. For we preach not ourselves, but Christ Jesus the Lord; and ourselves your servants for Jesus' sake. For God who commanded the light to shine out of darkness hath shined in our hearts, to give the light of the knowledge of the glory of God, in the face of Jesus Christ.

The Gospel. St. Matth. ix. 9.

AND as Jesus passed forth from thence, he saw a man named Matthew, sitting at the receipt of custom: and he saith unto him, Follow me. And he arose, and followed him. And it came to pass, as Jesus sat at meat in the house, behold, many Publicans and sinners came, and sat down with him and his disciples. And when the

thume entsagen und deinem Sohne, Jesu Christo, nachfolgen, der mit dir und dem heiligen Geiste lebt und regiert, ein einiger Gott, in alle Ewigkeit. *Amen.*

Die Epistel. 2 Cor. 4, 1—6.

Darum, dieweil wir ein solches Amt haben, nachdem uns Barmherzigkeit widerfahren ist, so werden wir nicht müde, sondern meiden auch heimliche Schande, und gehen nicht mit Schalkheit um, falschen auch nicht Gottes Wort, sondern mit Offenbarung der Wahrheit, und beweisen uns wohl gegen aller Menschen Gewissen vor Gott. Ist nun unser Evangelium verdeckt, so ist es in denen, die verloren werden verdeckt, bey welchen der Gott dieser Welt der Ungläubigen Sinne verblendet hat, daß sie nicht sehen das helle Licht des Evangelii von der Klarheit Christi, welcher ist das Ebenbild Gottes. Denn wir predigen nicht uns selbst, sondern Jesum Christum, daß er sey der Herr, wir aber eure Knechte um Jesus willen. Denn Gott, der da hieß das Licht aus der Finsterniß hervor leuchten, der hat einen hellen Schein in unsere Herzen gegeben, daß (durch uns) entsünde die Erleuchtung von der Erkenntniß der Klarheit Gottes in dem Angesichte Jesu Christi.

Das Evangelium. Matth. 9, 9—13.

Und da Jesus von dannen gieng, sah er einen Menschen am Zoll sitzen, der hieß Matthäus, und sprach zu ihm: Folge mir. Und er stand auf, und folgte ihm. Und es begab sich, da er zu Tische saß im Hause, siehe, da kamen viele Zollner und Sünder, und saßen zu Tische mit Jesu und seinen Jüngern. Da das die Pharisäer sahen, sprachen sie zu seinen Jüngern: Warum

L'Épître, 2 Cor. iv. 1.

C'EST pourquoi, ayant ce ministère selon la miséricorde que nous avons reçue, nous ne nous relâchons point: mais nous avons entièrement rejeté les cachettes de honte, ne marchant point avec ruse, et ne falsifiant point la parole de Dieu; mais nous rendant approuvés à toute conscience des hommes devant Dieu, par la manifestation de la vérité. Que si notre Evangile est encore couvert, il est couvert à ceux qui périssent: desquels le dieu de ce siècle a aveuglé les entendemens, c'est-à-dire, des incrédules, afin que la lumière de l'Evangile de la gloire de Christ, lequel est l'image de Dieu, ne leur resplendit point. Car nous ne nous prêchons pas nous-mêmes, mais nous prêchons Jésus-Christ le Seigneur; et nous déclarons que nous sommes vos serviteurs pour l'amour de Jésus. Car Dieu, qui a dit que la lumière resplendit des ténèbres, est celui qui a relui dans nos cœurs, pour donner l'illumination de la connoissance de la gloire de Dieu, en la face de Jésus-Christ.

L'Evangile, St. Matth. ix. 9.

PUIS Jésus, passant plus avant, vit un homme nommé Matthieu, assis au lieu du péage, et il lui dit: suis-moi. Et il se leva, et le suivit. Et comme Jésus étoit à table dans la maison de Matthieu, voici, plusieurs péagers et des gens de mauvaise vie qui étoient venus là, se mirent à table avec Jésus et ses disciples. Ce que les pharisiens

de mano á toda avaricia y desordenado deseo de riquezas, y para que podamos seguir al mismo Jesu-Christo tu Hijo, que en unidad del Espíritu Santo vive y reyna contigo eternamente. *Amen.*

La Epistola. 2 Cor. iv. 1.

POR lo qual teniendo nosotros esta administración, según la misericordia que hemos alcanzado, no desmayamos: antes desechamos los disimulos vergonzosos, no andando en astucia, ni adulterando la palabra de Dios, mas recomendándonos á nosotros mismos á toda conciencia de hombres delante de Dios en la manifestacion de la verdad. Y si nuestro Evangelio aun está encubierto; en aquellos que se pierden, está encubierto: en los quales el Dios de este siglo cegó los entendimientos de los incrédulos, para que no les resplandezca la luz del Evangelio de la gloria de Christo, el qual es la imagen de Dios. Porque no nos predicamos á nosotros mismos, sino á Jesu-Christo Señor nuestro; y que nosotros somos vuestros siervos por Jesus: porque Dios, que dixo que de las tinieblas resplandeciese la luz, el mismo resplandeció en nuestros corazones, para iluminacion del conocimiento de la gloria de Dios en la faz de Jesu-Christo.

El Evangelio. S. Math. ix. 9.

Y PASANDO Jesus de allí, vió á un hombre, que estaba sentado al Banco, llamado Mathéo, y le dixo: Sigueme. Y levantándose le siguió. Y acaeció que estando Je-

DIES SANCTI MICHAELIS, ET OMNIUM ANGELORUM.

σας εἶπεν αὐτοῖς· Οὐ χρεῖαν ἔχουσιν οἱ ἰσχύοντες ἰατροῦ, ἀλλ' οἱ κακῶς ἔχοντες. Πορευθέντες δὲ μάθετε τί ἐστιν· Ἐλεον θέλω, καὶ οὐ θυσίαν· οὐ γὰρ ἤλθον καλέσαι δικαίους, ἀλλ' ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν.

Ἰησοῦς ἀκούσας, τὸς εἶπε· Δὲν ἔχουσιν χρεῖαν οἱ γεροὶ ἰατροῦ, ἀλλὰ οἱ ἀσθενεῖς· Τώρα ἔμελλετε καὶ μάθετε ὅτι δηλοῖ· Ἐλεον θέλω καὶ οὐ θυσίαν. Διότι δὲν ἤλθον νὰ καλέσω δικαίους, ἀλλὰ τὸς ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν τοὺς δικαίους ἀλλὰ τὸς ἁμαρτωλοὺς.

ἡΜΕΡΑ ΤΟΥ ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΙ ΠΑΝΤΩΝ ΤΩΝ ΑΓΓΕΛΩΝ.

Συναπτή.

Ο ΘΕΟΣ, ὁ τὰς τῶν Ἀγγέλων τε καὶ ἀνθρώπων ὑπηρεσίας θαυμαστικῶς τινὶ τάγματι καταστήσας. Ἰλεως χάρισαι, ἵνα καθὼς οἱ ἅγιοι Ἀγγελοὶ σου ἐν οὐρανοῖς σοι ἀδιαλείπτως διακονοῦσιν, οὕτω διὰ προσταγμάτων σου βοηθοὶ καὶ φύλακες ἡμῖν ὦσιν ἐπὶ τῆς γῆς, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Ἀποκ. ιβ'. ζ'.

ΚΑΙ ἐγένετο πόλεμος ἐν τῷ οὐρανῷ· ὁ Μιχαὴλ καὶ οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ ἐπολέμησαν κατὰ τοῦ δράκοντος, καὶ ὁ δράκων ἐπολέμησε, καὶ οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· καὶ οὐκ ἴσχυσαν, οὔτε τόπος εὗρεθῇ αὐτῶν ἐν τῷ οὐρανῷ. Καὶ ἐβλήθη ὁ δράκων ὁ μέγας, ὁ ὄφης ὁ ἀρχαῖος, ὁ καλούμενος Διάβολος, καὶ ὁ Σατανᾶς, ὁ πλανῶν τὴν οἰκουμένην ὅλην, ἐβλήθη εἰς τὴν γῆν· καὶ οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ ἐβλήθησαν. Καὶ ἤκουσα φωνὴν μεγάλην λέγουσαν ἐν τῷ οὐρανῷ· Ἄρτι ἐγένετο ἡ σωτηρία καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ ἡ ἐξουσία τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ· ὅτι κατεβλήθη ὁ κατήγορος τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, ὁ

ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΜΙΧΑΗΛ, ΚΑΙ ΠΑΝΤΩΝ ΤΩΝ ΑΓΓΕΛΩΝ.

Συναπτή.

ΑἰΩνιε Θεέ, ὁ καταστήσας τὰς ὑπηρεσίας τῶν Ἀγγέλων, καὶ τῶν ἀνθρώπων ἐν θαυμαστικῷ τάγματι. Δός μας τὴν χάριν διὰ τὸ ἔλεος σου· ὅτι καθὼς οἱ ἅγιοι Ἀγγελοι ἀδιαλείπτως σοι δουλεύουσιν ἐν τῷ οὐρανῷ, οὕτω διὰ προσταγμάτων σου βοηθήσωσι καὶ φυλάξωσιν ἡμᾶς ἐπὶ τῆς γῆς διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Ἀποκ. ιβ'. ζ'.

ΚΑΙ ἐγένετο πόλεμος ἐν τῷ οὐρανῷ· ὁ Μιχαὴλ καὶ οἱ ἄγγελοι του, ἐπολέμησαν μετὰ τοῦ δράκοντος, καὶ ὁ δράκων ἐπολέμησε κατὰ τοὺς ἄγγελοι του, δὲν ἐνίκησαν ἡμῶς, καὶ ὁ τόπος αὐτῶν δὲν εὗρεθῇ πλέον εἰς τὸν οὐρανόν. Καὶ ὁ δράκων ὁ μέγας, ὁ ὄφης ὁ ἀρχαῖος, ὁ καλούμενος διάβολος, καὶ ὁ σατανᾶς, ὁ πλανῶν τὴν οἰκουμένην ὅλην, ἐρρίχθη εἰς τὴν γῆν, καὶ οἱ ἄγγελοι του ἐρρίφθησαν μετ' αὐτόν. Καὶ ἤκουσα φωνὴν μεγάλην ἐν τῷ οὐρανῷ, λέγουσαν· Τώρα ἤλθεν ἡ σωτηρία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ μας, καὶ ἡ ἐξουσία τοῦ Χριστοῦ τοῦ· ὅτι ὁ κατήγορος τῶν ἀδελφῶν μας, ὁ κατηγορῶν αὐτοὺς ἐμπροσθεν τοῦ Θεοῦ, ὁ κατήγορος αὐτῶν, ἐρρίφθη· καὶ αὐτοὶ

gister vester? At Jesus, audiens, ait: Non est opus valentibus medicus, sed male habentibus. Euntēs autem, discite, quid est, Misericordiam volo, et non sacrificium. Non enim veni vocare justos, sed peccatores.

dogli uditi, disse loro, Coloro che stanno bene non hanno bisogno di medico, ma solo di quei che sono ammalati. Or andate, ed imparate che cosa è, io voglio misericordia, e non sacrificio: perciocchè io non son venuto per chiamare a penitenza i giusti, anzi i peccatori.

DIES SANCTI MICHAELIS, ET OMNIUM ANGELORUM.

Collecta.

Ο SEMPITERNE Deus! qui, miro ordine, Angelorum hominumque ministeria dispensas; concede propitius, ut, quemadmodum Sancti Angeli tui tibi ministrant in cœlo, ita, ad nutum tuum, nobis hic in terra degentibus auxilio et tutelæ sint, per Jesum Christum, Dominum nostrum. Amen.

Pro Epistola. Apocal. xii. 7.

FACTUM est prœlium magnum in cœlo. Michael et Angeli ejus præliabantur cum dracone: et draco pugnabat, et Angeli ejus; et non valuerunt; neque locus inventus est eorum amplius in cœlo. Et projectus est draco ille magnus, serpens antiquus, qui vocatur Diabolus et Satanas, qui seducit universum orbem: et projectus est in terram; et Angeli ejus cum illo missi sunt. Et audiui vocem magnam in cœlo, dicentem: Nunc facta est salus et virtus, et reg-

S. MICAELE, E TUTTI GLI ANGELI.

La Colletta.

IDDIO eterno, che hai assegnati e costituiti i ministeri degli angeli, e degli uomini in un ordine maraviglioso, facci la grazia per la tua misericordia, che siccome i santi angeli ti servono continuamente in cielo, così per tuo appuntamento ci difendino ed aiutino qui in terra, per Gesù Cristo, nostro Signore. Amen.

Per l' Epistola. Apocal. xii. 7.

ESI fece battaglia nel cielo: Micael, ed i suoi Angeli, combatterono col dragone: il dragone parimente, ed i suoi Angeli, combatterono. Ma non vinsero, e l' luogo loro non fu più trovato nel cielo. E l' gran dragone, il serpente antico, ch' è chiamato diavolo, e Satana, il quale sodduce tutto l' mondo, fu gittato in terra: e furono con lui gittati ancora i suoi Angeli. Ed io udi una gran voce nel cielo, che diceva, Ora è venuta ad esser dell' Iddio nostro la salute, e la potenza, e l' Regno: e la podestà, del suo Cristo: perciocchè è stato gittato a baso l' accusator de' nostri fratelli, il quale gli

DIES SANCTI MICHAELIS, ET OMNIUM ANGELORUM.

Pharisees saw it, they said unto his disciples, Why eateth your Master with Publicans and sinners? But when Jesus heard that, he said unto them, They that be whole need not a physician, but they that are sick. But go ye and learn what that meaneth, I will have mercy, and not sacrifice; for I am not come to call the righteous, but sinners to repentance.

ST. MICHAEL AND ALL ANGELS.

The Collect.

O EVERLASTING God, who hast ordained and constituted the services of Angels and men in a wonderful order; Mercifully grant, that as thy holy Angels always do thee service in heaven; so by thy appointment they may succour and defend us on earth, through Jesus Christ our Lord. Amen.

For the Epistle. Rev. xii. 7.

THERE was war in heaven: Michael and his Angels fought against the dragon, and the dragon fought and his angels, and prevailed not, neither was their place found any more in heaven. And the great dragon was cast out, that old serpent, called the devil, and Satan, which deceiveth the whole world; he was cast out into the earth, and his angels were cast out with him. And I heard a loud voice saying in heaven, Now is come salvation and strength, and the kingdom of our God, and the power of his Christ; for the accuser of our brethren

ist euer Meister mit den Zöllnern und Sündern? Da das Jesus hörte, sprach er zu ihnen: Die Starken bedürfen des Arztes nicht, sondern die Kranken. Gehet aber hin, und lernet, was das sey: Ich habe Wohlgefallen an Barmherzigkeit, und nicht am Opfer. Ich bin gekommen, die Sünder zur Buße zu rufen, und nicht die Frommen.

Am Tage des heiligen Michael und aller Engel.

Die Collecte.

Ewiger Gott, der du, nach einer wundervollen Ordnung, die Dienste der Engel und der Menschen, bestimmt und vorgeschrieben hast! Verleihe gnädig, daß deine heiligen Engel, so wie sie dir im Himmel dienen, auf dein Geheiß auf Erden uns beschützen und uns behüten mögen, durch unsern Herrn, Jesum Christum. Amen.

Die Epistel. Offenb. 12, 7—12.

Und es erhob sich ein Streit im Himmel: Michael und seine Engel stritten mit dem Drachen, und der Drache stritt und seine Engel, und siegeten nicht, auch ward ihre Stätte nicht mehr gefunden im Himmel. Und es ward ausgeworfen der große Drache, die alte Schlange, die da heisset der Teufel und Satanas, der die ganze Welt verführet, und ward geworfen auf die Erde, und seine Engel wurden auch dahin geworfen. Und ich hörte eine große Stimme, die sprach im Himmel: Nun ist das Heil, und die Kraft, und das Reich und die Macht unsers Gottes seines Christus geworden; weil der Verflüger unsrer Brüder verwor-

ayant vu, ils dirent à ses disciples: pourquoi votre Maître mange-t-il avec des pécheurs et des gens de mauvaise vie? Mais Jésus, l'ayant entendu, leur dit: ceux qui sont en santé n'ont pas besoin de médecin, mais ceux qui se portent mal. Mais allez, et apprenez ce que veulent dire ces paroles, je veux miséricorde, et non pas sacrifice. Car je ne suis pas venu pour appeler à la repentance les justes, mais les pécheurs.

LE JOUR DE ST. MICHEL ET DE TOUS LES ANGES.

La Collecte.

O DIEU éternel, qui as établi et réglé les divers ministères des Anges et des hommes dans un ordre admirable; fais par ta grâce, que comme tes saints Anges te servent continuellement dans le ciel, ils nous secourent et nous défendent sans cesse par ton ordre sur la terre, par Jésus-Christ notre Seigneur. Amen.

Pour l'Épître, Apoc. xii. 7.

Il y eut une bataille au ciel: Michel et ses anges combattoient contre le dragon; et le dragon et ses anges combattoient, mais ils ne furent pas les plus forts; et leur place ne fut plus trouvée dans le ciel. Et le grand dragon, le serpent ancien, appelé le Diable et Satan, qui séduit tout le monde, fut précipité en la terre, et ses anges furent précipités avec lui. Alors j'ouïs une grande voix dans le ciel, qui disoit: maintenant est le salut, et la force, et le règne de notre Dieu, et la puissance de son Christ; car l'accusateur de nos frères, qui les accusoit

sus sentado á la mesa en la casa, viniéron muchos publicanos y pecadores, y se sentaron á comer con él, y con sus discípulos. Y viendo esto los Phariseos, decian á sus discípulos: ¿Por qué come vuestro Maestro con los publicanos y pecadores? Y oyéndolo Jesús, dixo: Los sanos no tienen necesidad de Médico, sino los enfermos. Id pues, y aprended qué cosa es: Misericordia quiero, y no sacrificio: Porque no he venido á llamar justos, sino pecadores.

SAN MIGUEL Y TODOS ANGELES.

La Colecta.

O DIOS Eterno, que has ordenado y constituido los servicios de los Angeles y los hombres en orden maravilloso; otorga misericordiosamente, que como tus santos Angeles te sirven siempre en el cielo; así por tu mandato nos socorran y defiendan en la tierra, mediante Jesu-Christo nuestro Señor. Amen.

En lugar de la Epistola. Apoc. xii. 7.

Y HUBO una grande batalla en el Cielo: Miguel y sus Angeles lidiaban con el dragon, y lidiaba el dragon, y sus Angeles; y no prevalecieron estos, y nunca mas fue hallado su lugar en el Cielo. Y fue lanzado fuera aquel grande dragon, aquella antigua serpiente, que se llama diablo y Satanas, que engaña á todo el mundo: y fue arrojado en tierra, y sus Angeles fueron lanzados con él. Y oí una grande voz en el Cielo, que decia: Ahora

κατηγορῶν αὐτῶν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἡμέρας καὶ νυκτός. Καὶ αὐτοὶ ἐνίκησαν αὐτὸν διὰ τὸ αἷμα τοῦ Ἀρνίου, καὶ διὰ τὸν λόγον τῆς μαρτυρίας αὐτῶν· καὶ οὐκ ἠγάπησαν τὴν ψυχὴν αὐτῶν ἄχρι θανάτου. Διὰ τοῦτο εὐφραίνεσθε οἱ οὐρανοὶ καὶ οἱ ἐν αὐτοῖς σκηνοῦντες. Οὐαὶ τοῖς κατοικοῦσι τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν, ὅτι κατέβη ὁ Διάβολος πρὸς ὑμᾶς ἔχων θυμὸν μέγαν, εἰδὼς ὅτι ὀλίγον καιρὸν ἔχει.

Εὐαγγέλιον. Μαθ. ιη'. α'.

ΕΝ ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ προσῆλθον οἱ μαθηταὶ τῷ Ἰησοῦ, λέγοντες· Τίς ἡμεῖς μείζων ἐστίν ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν; Καὶ προσκαλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς παῖδιον, ἔστησεν αὐτὸ ἐν μέσῳ αὐτῶν, καὶ εἶπεν· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, εἰ μὴ στραφῆτε, καὶ γένησθε ὡς τὰ παῖδια, οὐ μὴ εἰσελθῆτε εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. Ὅστις οὖν ταπεινώσῃ ἑαυτὸν ὡς τὸ παῖδιον τοῦτο, οὗτος ἐστὶν ὁ μείζων ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν. Καὶ ὅς ἐάν δέξηται παῖδιον τοιοῦτον ἐν ἐπὶ τῷ ὀνόματι μου, ἐμὲ δέχεται· Ὅς δ' ἂν σκανδαλίσῃ ἕνα τῶν μικρῶν τούτων τῶν πιστευόντων εἰς ἐμέ, συμφέρεται αὐτῷ ἵνα κρεμασθῇ μύλος ὀνίκος ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ, καὶ καταποντισθῇ ἐν τῷ πελάγῃ τῆς θαλάσσης. Οὐαὶ τῷ κόσμῳ ἀπὸ τῶν σκανδάλων· ἀνάγκη γάρ ἐστιν ἔλθειν τὰ σκάνδαλα· πλὴν οὐαὶ τῷ ἀνθρώπῳ ἑκείνῳ, δι' οὗ τὸ σκάνδαλον ἔρχεται. Εἰ δὲ ἡ χεὶρ σου, ἢ ὁ πούς σου σκανδαλίζει σε, ἔκκοψον αὐτά, καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ· καλὸν σοι ἐστὶν εἰσελθεῖν εἰς τὴν ζωὴν χωλὸν ἢ κυλλὸν, ἢ δύο χεῖρας ἢ δύο πόδας ἔχοντα βληθῆναι εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον. Καὶ εἰ ὁ ὀφθαλμός σου σκανδαλίζει σε, ἔξελε αὐτόν· καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ· καλὸν σοι ἐστὶ μονόφ-

ἐνίκησαν αὐτὸν διὰ τὸ αἷμα τοῦ Ἀρνίου, καὶ διὰ τὸν λόγον τῆς μαρτυρίας τῶν· καὶ δὲν ἠγάπησαν τὴν ψυχὴν τῶν ἑως τὸν θάνατον. Διατοῦτο εὐφραίνεσθε ὡ οὐρανοί, καὶ σεις οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτοῖς. Οὐαὶ τῇ γῇ καὶ τῇ θαλάσῃ, ὅτι ὁ διάβολος κατέβη πρὸς ὑμᾶς, ἔχων θυμὸν μέγαν, ἐξεύρων ὅτι ὀλίγον καιρὸν ἔχει.

Εὐαγγέλιον. Μαθ. ιη'. α'.

ΕΝ ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, ἦλθον οἱ μαθηταὶ πρὸς τὸν Ἰησοῦν, λέγοντες· Ποῖος εἶναι μεγαλιτερος εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν; Καὶ ὁ Ἰησοῦς καλέσας ἔμπροσθεν του παιδίου, τὸ ἔστησεν ἐν τῷ μέσῳ τῶν, καὶ εἶπεν· Ἀμὴν σὰς λέγω, εἰ μὴ ἐπιστραφῆτε, καὶ γεννηθῆτε ὡς τὰ παῖδια, δὲν θέλετε εἰσελθῆν εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. Ὅστις λοιπὸν ταπεινώσῃ τὸν ἑαυτὸν του, ὡς τὸ παῖδιον τοῦτο, οὗτος εἶναι ὁ μεγαλιτερος ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν. Καὶ ὁποῖος δεχθῇ ἕνα ἀπὸ τὰ τοιούτα παῖδια εἰς τὸ ὄνομά μου δέχεται ἐμέ. Ὅποιος δὲ σκανδαλίσῃ ἕνα ἀπὸ τὰ μικρὰ τοῦτα τὰ πιστεύοντα εἰς ἐμέ, κάλλιον οὐ αὐτὸν ἢ κρεμασθῇ λιθίριον μύλου ἀπὸ τὸν λαμὸν του, καὶ ἢ καταποντισθῇ εἰς τὸ βῆθος τῆς θαλάσσης. Οὐαὶ τῷ κόσμῳ ἀπὸ τῶν σκανδάλων. Διὰ τὴν εἶναι ἀνάγκη ἢ ἔλθωσι τὰ σκάνδαλα· ὅμως οὐαὶ τῷ ἀνθρώπῳ ἑκείνῳ διὰ τοῦ ὁποῖου τὸ σκάνδαλον ἔρχεται. Ἐὰν δὲ ἡ χεὶρ σου ἢ τὸ ποδάριόν σου σὲ σκανδαλίζει, κόψον αὐτά, καὶ ρίψε τα μακρὰν σου· κάλλιον εἶναι ἢ ἔλθῃς εἰς τὴν ζωὴν χωλὸς, ἢ κουτζος, παρὰ ἔχων δύο χεῖρας καὶ δύο πόδας ἢ ριφθῇς εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον. Καὶ εἰ ὁ ὀφθαλμός σου σὲ σκανδαλίζει, ἔκβαλε τον, καὶ ρίψε τον μακρὰν σου· κάλλιον διὰ σὲ ἢ ἔλθῃς

num Dei nostri, et potestas Christi ejus: quia projectus est accusator fratrum nostrorum, qui accusabat illos ante conspectum Dei nostri die ac nocte: et ipsi vice-runt eum propter sanguinem Agni, et propter verbum testimonii sui: et non dilexerunt animas suas usque ad mortem. Propterea lætaminī, celi, et qui habitatis in eis. Væ terræ et mari! quia descendit Diabolus ad vos habens iram magnam, sciens quod modicum tempus habet.

Evangelium. S. Matth. xviii. 1.

IN illa hora accesserunt discipuli ad Jesum, dicentes: Quis, putas, major est in regno cœlorum? Et advocans Jesus parvulum, statuit eum in medio eorum, et dixit: Amen, dico vobis, nisi conversi fueritis, et efficiamini sicut parvuli, non intrabitis in regnum cœlorum. Quicumque ergo humiliaverit se sicut parvulus iste, hic est major in regno cœlorum: et qui suscepit unum parvulum talem in nomine meo, me suscipit. Qui autem scandalizaverit unum de pusillis istis qui in me credunt, expedit ei, ut suspendatur mola asinaria in collo ejus, et demergatur in profundum maris. Væ mundo a scandalis! necesse est enim ut veniant scandala: verumtamen væ homini illi, per quem scandalum venit! Si autem manus tua vel pes tuus scandalizat te, abscinde eum, et projice abs te: bonum tibi est ad vitam ingredi debilem vel claudum, quam, duas manus vel duos pedes habentem, mitti in ignem æternum. Et, si oculus tuus scandalizat te, erue eum, et projice abs te: bonum tibi est, unum oculum

accusava davanti all' Iddio nostro, giorno e notte. Ma essi l'hanno vinto per lo sangue dell' Agnello, e per la parola della lor testimonianza: e non hanno amata la vita loro, fin là che l'hanno esposta alla morte. Perciò, rallegratevi, o cieli, e voi c' abitate in essi. Guai a voi, terra, e mare: perciò che il diavolo è disceso a voi, avendo grand' ira, sapendo ch' egli ha poco tempo.

L' Evangelo. S. Matt. xviii. 1.

IN quell' ora i discepoli vennero a Gesù: dicendo, Deh, che è il maggiore nel Regno de' cieli. E Gesù, chiamato a sè un picciol fanciullo, lo pose nel mezzo di loro. E disse, Io vi dico in verità, che se non siete mutati, e non divenite come i piccoli fanciulli, voi non entrerete punto nel Regno de' cieli. Ogni uomo adunque, che si sarà abbassato, come questo piccol fanciullo, è il maggiore nel Regno de' cieli. E chiunque riceve un tal piccol fanciullo, nel Nome mio, riceve me. Ma chi avrà scandalizzato un di questi piccioli che credono in me, meglio per lui sarebbe che gli fosse appiccata una macina da asino al collo, e che fosse sommerso nel fondo del mare. Guai al mondo per gli scandali: perciò che, bene è necessario che scandali avvengano: ma nondimeno, guai a quell' uomo per cui lo scandalo avviene. Or, se la tua mano, o l' tuo piè, ti fa intoppiare, mozzagli e gittagli via da te: meglio è per te d' entrar nella vita zoppo, o monco, che, avendo due mani, e due piedi, esser gittato nel fuoco eterno. Parimente, se l'occhio tuo ti fa intoppiare, cavalo, e gittalo via da te: meglio è per te d' entrar nella vita,

DIES SANCTI MICHAELIS, ET OMNIUM ANGELORUM.

ren is cast down, which accused them before our God day and night. And they overcame him by the blood of the Lamb, and by the word of their testimony; and they loved not their lives unto the death. Therefore rejoice, ye heavens, and ye that dwell in them. Wo to the inhabitants of the earth, and of the sea: for the devil is come down unto you, having great wrath, because he knoweth that he hath but a short time.

The Gospel. St. Matth. xviii. 1.

AT the same time came the disciples unto Jesus, saying, Who is the greatest in the Kingdom of heaven? And Jesus called a little child unto him, and set him in the midst of them, and said, Verily I say unto you, Except ye be converted, and become as little children, ye shall not enter into the Kingdom of heaven. Whosoever therefore shall humble himself as this little child, the same is greatest in the Kingdom of heaven. And whoso shall receive one such little child in my Name, receiveth me. But whoso shall offend one of these little ones which believe in me, it were better for him that a millstone were hanged about his neck, and that he were drowned in the depth of the sea. Wo unto the world because of offences; for it must needs be that offences come: but wo to that man by whom the offence cometh. Wherefore if thy hand or thy foot offend thee, cut them off, and cast them from thee: it is better for thee to enter into life halt or maimed, rather than having two hands or two feet to be cast into everlasting fire. And if thine eye offend thee, pluck it out and cast it from thee; it is better for thee to enter into life

devant notre Dieu jour et nuit, a été précipité. Et ils l'ont vaincu à cause du sang de l'Agneau, et à cause de la parole de leur témoignage; et ils n'ont point aimé leurs vies, mais les ont exposées à la mort. C'est pourquoi réjouissez-vous, cieux, et vous qui y habitez: mais malheur à vous, habitants de la terre et de la mer! car le Diable est descendu vers vous en grande fureur, sachant qu'il a peu de temps.

L'Evangile, St. Matth. xviii. 1.

EN cette même heure-là, les disciples vinrent à Jésus, en lui disant: qui est le plus grand au royaume des cieux? Et Jésus ayant appelé un petit enfant le mit au milieu d'eux, et leur dit: en vérité je vous dis, que si vous n'êtes changés, et ne devenez comme de petits enfans, vous n'entrerez point dans le royaume des cieux. C'est pourquoi, quiconque se sera humilié lui-même, comme est ce petit enfant, celui-là est le plus grand au royaume des cieux. Et quiconque reçoit un tel petit enfant en mon nom, il me reçoit. Mais quiconque scandalise un de ces petits qui croient en moi, il lui vaudroit mieux qu'on lui pendît une meule d'âne au cou, et qu'on le jetât au fond de la mer. Malheur au monde à cause des scandales! car il est nécessaire qu'il arrive des scandales; toutefois malheur à l'homme par qui le scandale arrive! Que si ta main ou ton pied te fait broncher, coupe-les, et les jette loin de toi; car il vaut mieux que tu entres boiteux ou manchot dans la vie, que d'avoir deux pieds ou deux mains, et d'être jeté au feu éternel. Et si ton œil te fait broncher, arrache-le, et le jette loin de toi; car il vaut mieux que tu entres

fen ist, der sie verklaget Tag und Nacht vor Gott. Und sie haben ihn überwunden durch des Lammes Blut, und durch das Wort ihres Zeugnisses, und haben ihr Leben nicht geliebet, bis an den Tod. Darum freuet euch, ihr Himmel, und die darinnen wohnen. Wehe denen, die auf Erden wohnen und auf dem Meere, denn der Teufel kommt zu euch hinab, und hat einen großen Zorn, und weiß, daß er wenig Zeit hat.

Das Evangelium. Matth. 18. 1—10.

Zu derselbigen Stunde traten die Jünger zu Jesu, und sprachen: Wer ist doch der Größeste im Himmelreich? Jesus rief ein Kind zu sich, und stellte es mitten unter sie, und sprach: Wahrlich, ich sage euch, es sey denn, daß ihr euch umkehret, und werdet wie die Kinder, so werdet ihr nicht in das Himmelreich kommen. Wer sich nun selbst erniedriget, wie dieß Kind, der ist der Größeste im Himmelreich. Und wer ein solches Kind aufnimmt in meinem Namen, der nimmt mich auf. Wer aber ärgert dieser Geringsten einen, die an mich glauben, dem wäre besser, daß ein Mühlstein an seinen Hals gehängt würde, und er eräufet würde im Meere, da es am tiefsten ist. Wehe der Welt der Uergerniß halben! Es muß ja Uergerniß kommen; doch wehe dem Menschen, durch welchen Uergerniß kommt! So aber deine Hand oder dein Fuß dich ärgert, so haue ihn ab, und wirf ihn von dir. Es ist besser, daß du zum Leben lahm, oder ein Krüppel eingehst, denn daß du zu zwey Hände oder zweien Füße habest, und werdest in das ewige Feuer geworfen. Und so dich dein Auge ärgert, reiße es aus, und wirf es von dir. Es ist dir besser, daß du

se ha cumplido la salud, y la virtud, y el reyno de nuestro Dios, y el poder de su Christo: porque es ya derribado el acusador de nuestros hermanos, que los acusaba delante de nuestro Dios día y noche. Y ellos le han vencido por la sangre del Cordero, y por la palabra de su testimonio, y no amaron sus vidas hasta la muerte. Por lo qual regocijaos, Cielos, y los que morais en ellos. Ay de la tierra, y de la mar, porque descendió el diablo á vosotros con grande ira, sabiendo, que tiene poco tiempo.

El Evangelio. S. Math. xviii. 1.

EN aquella hora se llegaron los discípulos á Jesus, diciendo: ¿Quien piensas que es mayor en el reyno de los cieios? Y llamando Jesus á un niño, lo puso en medio de ellos, y dixo: En verdad os digo, que sino os volviereis, é hiciereis como niños, no entraréis en el reyno de los cieios. Qualquiera pues que se humillare como este niño, este es el mayor en el reyno de los cieios. Y el que recibiere á un uno tal en mi nombre, á mí recibe. Y el que escandalizare á uno de estos pequenitos, que en mí creen, mejor le fuera que colgasen á su cuello una piedra de molino de asno, y le anegasen en el profundo de la mar. ¡Ay del mundo por los escándalos! Porque necesario es que vengan escándalos. Por tanto si tu mano, ó tu pie te escandaliza, córtale, y échale de tí: porque mas te vale entrar en la vida manco ó coxo, que teniendo dos manos ó dos pies, ser echado en el fuego eterno. Y si tu ojo te escandaliza, sácale, y échale de tí. porque mejor te es entrar en la vida con un solo ojo, que tener

θαλμον εἰς τὴν ζωὴν εἰσελθεῖν, ἣ δύο ὀφθαλμοὺς ἔχοντα βληθῆναι εἰς τὴν γένναν τοῦ πυρός. Ὁρᾶτε μὴ καταφρονήσητε ἑνὸς τῶν μικρῶν τούτων· λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι οἱ ἄγγελοι αὐτῶν ἐν οὐρανοῖς διὰ παντός βλέπουσι τὸ πρόσωπον τοῦ πατρὸς μου, τοῦ ἐν οὐρανοῖς.

μονόφθαλμος εἰς τὴν ζωὴν, παρὰ ἔχοντα δύο ὀφθαλμοὺς ἵνα βληθῇ εἰς τὴν γένναν τοῦ πυρός. Ἴδετε μὴ καταφρονήσητε ἑνα ἀπὸ τῶν μικρὰ ταῦτα· ἐπειδὴ σὰς λέγω, ὅτι οἱ ἄγγελοι τῶν εἰς τὸν οὐρανὸν βλέπουσι πάντα τὸ πρόσωπον τοῦ ἐν τοῖς οὐρανοῖς πατρὸς μου.

ἩΜΕΡΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΛΟΥΚΑ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΟΥ.

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΧΡΑΤΩΡ Θεός, ὁ Λουκᾶν τὸν Ἰατρὸν, οὗ ὁ ἔπαινος ἐν τῷ Εὐαγγελίῳ, Εὐαγγελιστὴν καὶ Ἰατρὸν εἶναι τῶν ψυχῶν καλέσας· Βουλομένῳ σοι εἶναι, ἵνα τοῖς ὑγιεινοῖς τῆς διδασκαλίας αὐτοῦ φαρμάκοις πᾶσαι τῶν ἡμετέρων ψυχῶν νόσοι θεραπεύωνται, διὰ τῆς ἀξίας τοῦ Υἱοῦ σου Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. β'. Τιμ. δ'. ε'.

ΣΥ δὲ νῆφε ἐν πᾶσι, κακοπάθησον, ἔργον ποιήσον εὐαγγελιστοῦ, τὴν διακονίαν σου πληροφόρησον. Ἐγὼ γὰρ ἤδη σπένδομαι, καὶ ὁ καιρὸς τῆς ἡμῆς ἀναλύσεως ἐφέστηκε. Τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἠγωνίσαι, τὸν δρόμον τετέλεκα, τὴν πίστιν τετήρηκα. Δοιπὸν, ἀποκείται μοι ὁ τῆς δικαιοσύνης στέφανος, ὃν ἀποδώσει μοι ὁ Κύριος ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ὁ δίκαιος κριτὴς· οὐ μόνον δὲ ἐμοί, ἀλλὰ καὶ πᾶσι τοῖς ἡγαπηκόσι τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ.

in vitam intrare, quam, duos oculos habentem, mitti in Gehennam ignis. Videte, ne contemnatis unum ex his pusillis. Dico enim vobis, quia Angeli eorum in cœlis semper vident faciem Patris mei, qui in cœlis est.

DIES SANCTI LUCÆ EVANGELISTÆ.

Collecta.

OMNIPOTENS Deus! qui vocasti Lucam medicum, cujus laus est in Evangelio, ut Evangelista fieret, et animarum quoque curam susciperet; præsta, (quæsumus) ut salubri doctrinæ illius medicina omnes animarum nostrarum morbi sanentur, per meritum Filii tui, Jesu Christi, Domini nostri. Amen.

Epistola. 2 Tim. iv. 5.

TU vigila in omnibus: labora: opus fac Evangelistæ: ministerium tuum imple. Sobrius esto. Ego enim jam delibor; et tempus resolutionis meæ instat. Bonum certamen certavi; cursum consummavi; fidem servavi. In reliquo, reposita est mihi corona justitiæ, quam reddet mihi Domi-

ἩΜΕΡΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΛΟΥΚΑ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΟΥ.

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΔΥΝΑΜΕ Θεέ, ὁ προσκαλεσάμενος Λουκᾶν τὸν Ἰατρὸν τοῦ ὁποίου ὁ ἔπαινος εἶναι εἰς τὸ εὐαγγέλιον, ὅπως γίνῃ εὐαγγελιστὴς καὶ ἰατρός τῆς ψυχῆς, ὅσον, ὅτι διὰ τὰ ὑγιεινὰ ἱατρικὰ τῆς διδασκαλίας του, ἵνα θεραπευθῶσι πᾶσαι αἱ ἀρρώστιαί τῶν ψυχῶν μας διὰ τῆς ἀξίας τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Υἱοῦ σου, καὶ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. β'. Τιμ. δ'. ε'.

ΣΥ δὲ ἀγρύπνη εἰς πάντα, κακοπάθησον, κάμε ἔργον εὐαγγελιστοῦ, πληροφόρησον τὴν διακονίαν σου. Ἐπειδὴ ἐγὼ εἶμαι ἑτοιμὸς ἵνα θυσιάσω, καὶ ὁ καιρὸς τοῦ χωρισμοῦ μοι ἐφθασεν· ἠγωνίστην τὸν καλὸν ἀγῶνα, ἐτελείωσα τὸν δρόμον, ἐφύλαξα τὴν πίστιν· λοιπὸν μοι φυλάττεται ὁ ὁποῖος θέλει ὑπὸ τοῦ Κυρίου τῷ δικαίῳ κριτοῦ, μοι δωθῇ στέφανος τῆς δικαιοσύνης· καὶ ὅχι εἰς ἐμὲ μόνον ἀλλὰ καὶ εἰς πάντας τοὺς τὴν ἐπιφάνειαν τὸν ἀγῶνα πῶντας. Σπούδασον ἵνα ἔλθῃς πρὸς μέ τὸν

avendo un occhio solo, che, avendone due, esser gittato nella geenna del fuoco. Guardate che non isprezziate alcuno di questi piccioli: perciocché io vi dico, che gli Angeli loro veggono del continuo ne' cieli la faccia del Padre mio, che è ne' cieli.

S. LUCA EVANGELISTA.

La Collecta.

IDDIO onnipotente, che chiamasti Luca medico, la cui laude è nell' Evangelio, a esser evangelista e medico dell'anima, presta che per le salutifere medicine della dottrina da lui recatati, sieno guarite tutte le malattie delle anime nostre, per i meriti di Gesù Cristo, nostro Signore. Amen.

L' Epistola. 2 Tim. iv. 5.

MA tu, sii vigilante in ogni cosa, sofferi affezioni, fa l' opera d' Evangelista, fa a pieno fede del tuo ministero. Perciocché quant' è a me, ad ora ad ora son per essere offerta a guisa d' offerta da spandere, e spando il tempo della mia tornata a casa. Io ho combattuto il buon combattimento, io ho finito il corso, io ho servata la fede. Nel rimanente, m' è riposta la corona della giustizia, della qual mi farà in quel giorno

DIES SANCTI LUCÆ EVANGELISTÆ.

with one eye, rather than having two eyes to be cast into hell-fire. Take heed that ye despise not one of these little ones; for I say unto you, That in heaven their angels do always behold the face of my Father which is in heaven.

SAINT LUKE THE EVANGELIST.

The Collect.

ALMIGHTY God, who calledst Luke the Physician, whose praise is in the Gospel, to be an Evangelist, and Physician of the soul; May it please thee, that, by the wholesome medicines of the doctrine delivered by him, all the diseases of our souls may be healed; through the merits of thy Son Jesus Christ our Lord. *Amen.*

The Epistle. 2 Tim. iv. 5.

WATCH thou in all things, endure afflictions, do the work of an evangelist, make full proof of thy ministry. For I am now ready to be offered, and the time of my departure is at hand. I have fought a good fight, I have finished my course, I have kept the faith. Henceforth there is laid up for me a crown of righteousness, which the Lord, the righteous Judge, shall give me at that day: and not to me only, but unto all them also that love his appearing. Do thy diligence to come shortly unto me: for Demas hath forsaken me, having loved this present world, and is departed unto Thessalonica; Crescens to Galatia, Titus unto Dalmatia. Only Luke is with me. Take Mark and bring him with thee: for he is profitable to

inüügig zum Leben eingeheßt, denn daß du zwey Augen habest, und werdest in das höllische Feuer geworfen. Sehet zu, daß ihr nicht jemand von diesen Kleinen verachtet. Denn ich sage euch: Ihre Engel im Himmel sehen allezeit das Angesicht meines Vaters im Himmel.

Am Tage des heiligen Lucas, des Evangelisten.

Die Collecte.

ALLMÄCHTIGER Gott, der du den Arzt Lucas, welchen das Evangelium rühmt, zu einem Evangelisten und Seelenarzte beriefest! Verleihe, daß alle Krankheiten unserer Seelen durch die heilsame Arznei seiner Lehre geheilt werden mögen, um des Verdienstes deines Sohnes, Jesu Christi, willen. *Amen.*

Die Epistel. 2 Tim. 4, 5—15.

Du aber sey nüchtern allenthalben, leide dich, thue das Werk eines evangelischen Predigers, richte dein Amt redlich aus. Denn ich werde schon geopfert, und die Zeit meines Abscheidens ist vorhanden. Ich habe einen guten Kampf gekämpft, ich habe den Lauf vollendet, ich habe Glauben gehalten. Hinfort ist mir bezeugt die Krone der Gerechtigkeit, welche mir der Herr an jenem Tage, der gerechte Richter, geben wird, nicht mir allein, sondern auch allen, die seine Erscheinung lieb haben. Fleißig dich, daß du bald zu mir kommest. Denn Demas hat mich verlassen, und diese Welt lieb gewonnen, und ist gen Thessalonich gezogen, Crescens in Galatien, Titus in Dalmatien. Lu-

dans la vie n'ayant qu'un œil, que d'avoir deux yeux, et d'être jeté dans la géhenne du feu. Prenez garde de ne mépriser aucun de ces petits; car je vous dis que dans les cieux leurs anges regardent toujours la face de mon Père qui est aux cieux.

LE JOUR DE SAINT LUC, L'EVANGELISTE.

La Collecte.

DIEU tout-puissant, qui as appelé Luc le médecin, dont la louange est en l'Evangile, pour être évangeliste et médecin spirituel; qu'il te plaise, que les remèdes salutaires de sa doctrine guérissent toutes les maladies de notre âme, par les mérites de ton Fils Jésus-Christ notre Seigneur. *Amen.*

L'Épître, 2 Tim. iv. 5.

MAIS toi, veille en toutes choses, souffre les afflictions, fais l'œuvre d'un évangeliste, rends ton ministère pleinement approuvé. Car pour moi, je m'en vais maintenant être mis pour asperision du sacrifice, et le temps de mon délogement est proche. J'ai combattu le bon combat, j'ai achevé la course, j'ai gardé la foi. Quant au reste, la couronne de justice m'est réservée, et le Seigneur, juste juge, me la rendra en cette journée-là; et non seulement à moi, mais aussi à tous ceux qui auront aimé son apparition. Hâte-toi de venir bientôt vers moi: car Demas m'a abandonné, ayant aimé le présent siècle; et il s'en est allé à Thessalonique, Crescens est allé en Galatie, et Tite en Dalmatie. Luc est seul avec moi.

dos ojos, y ser echado en la gehenna del fuego. Mirad que no tengais en poco á uno de estos pequenitos: porque os digo, que sus Angeles en los cielos siempre ven la cara de mi padre, que está en los cielos.

SAN LUCAS EL EVANGELISTA.

La Colecta.

OMNIPOTENTE Dios, que llamaste á Lucas el medico, cuyo loor está en el Evangelio, á ser Evangelista, y medico del alma; concédenos que por el saludable influxo de la doctrina que enseñó, sean sanas nuestras almas de todas sus dolencias; por los merecimientos de tu Hijo Jesu-Christo nuestro Señor. *Amen.*

La Epistola. 2 Tim. iv. 5.

MAS tú vela, trabaja en todas las cosas, haz la obra de Evangelista, cumple tu ministerio. Sé sóbrio. Porque yo ya estoy á punto de ser sacrificado, y cerca está el tiempo de mi muerte. Yo he peleado buena batalla, he acabado mi carrera, he guardado la fé. Por lo demas me está reservada la corona de la justicia, que el Señor justo Juez me dará en aquel día; y no solo á mí, sino tambien á aquellos que aman su vida. Procura venir presto á mí. Porque Demas me ha desamparado, amando este siglo, y se ha ido á Thessalonica; Crescente á Galacia, Tito á Dalmacia. Lucas está solo

Σπούδασον ἐλθεῖν πρὸς με ταχέως· Δημῶς γάρ με ἐγκατέλειπεν, ἀγαπήσας τὸν νῦν αἰῶνα, καὶ ἐπορεύθη εἰς Θεσσαλονικὴν· Κρήσκης εἰς Γαλατίαν, Τίτος εἰς Δαλματίαν. Ἀσκᾶς ἐστὶ μόνος μετ' ἐμοῦ. Μάρκον ἀναλαβὼν ἄγε μετὰ σεαυτοῦ· ἐστὶ γάρ μοι εὐχρηστός εἰς διακονίαν. Τυχικὸν δὲ ἀπέστειλα εἰς Ἔφεσον. Τὸν φαίλονην, ὃν ἀπέλειπον ἐν Τρωάδι παρὰ Κάρπῳ, ἐρχόμενος φέρε, καὶ τὰ βιβλία, μάλιστα τὰς μεμβράνας, Ἀλέξανδρος ὁ χαλκεὺς πολλὰς μοι κακὰ ἐνεδείξατο· ἠδοσθὲν αὐτῷ ὁ Κύριος κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ· ὃν κ' σὺ φυλάσσου· λίαν γὰρ ἀνθέστηκε τοῖς ἡμετέροις λόγοις.

Εὐαγγέλιον. Λουκ. ι'. α'.

ΜΕΤΑ δὲ ταῦτα ἀνέδειξεν ὁ Κύριος καὶ ἐτέρους ἐβδόμηκοντα, καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς ἀνὰ δύο πρὸ προσώπου αὐτοῦ εἰς πᾶσαν πόλιν καὶ τόπον οὗ ἐμελλεν αὐτὸς ἐρχεσθαι. Ἐλέγεν οὖν πρὸς αὐτοὺς· Ὁ μὲν θερισμὸς πολὺς, οἱ δὲ ἐργάται ὀλίγοι· δεήθητε οὖν τοῦ κυρίου τοῦ θερισμοῦ, ὅπως ἐκβιάλλῃ ἐργάτας εἰς τὸν θερισμὸν αὐτοῦ. Ὑπάγετε· ἰδοὺ, ἐγὼ ἀποστέλλω ὑμᾶς ὡς ἄρνας ἐν μέσῳ λύκων. Μὴ βαστάζετε βαλάντιον, μὴ πῆραν, μηδὲ ὑποδήματα· καὶ μηδὲνα κατὰ τὴν ὁδὸν ἀσπάσασθε. Εἰς ἣν δ' ἀν' οἰκίαν εἰσέρχησθε, πρῶτον λέγετε· Εἰρήνη τῷ οἴκῳ τούτῳ. Καὶ εἰ μὲν ἡ ἐκεῖ ὁ υἱὸς εἰρήνης, ἐπαναπαύσεται ἐπ' αὐτόν· ἡ εἰρήνη ὑμῶν· εἰ δὲ μήγε, ἐφ' ὑμᾶς ἀνακύψει. Ἐν αὐτῇ δὲ τῇ οἰκίᾳ μένετε, ἐσθίοντες καὶ πίνοντες τὰ παρ' αὐτῶν· ἄξιός γάρ ὁ ἐργάτης τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ ἐστὶ.

χέως. Ἐπειδὴ Δημῶς καὶ ἠφῆσεν, ἀγαπήσας τὸν παρόντα αἰῶνα, καὶ ἐπορεύθη εἰς τὴν Θεσσαλονικὴν. Κρήσκης εἰς τὴν Γαλατίαν. Τίτος εἰς Δαλματίαν. Λουκᾶς εἶναι μόνος μετ' ἐμοῦ. Λαβὼν τὸν Μάρκον φέρε τὸν μετ' ἐμοῦ· ἐπειδὴ μὴ εἶναι χρήσιμος πολλὰ εἰς τὴν διακονίαν. Ἐστειλα τὸν Τυχικὸν εἰς τὴν Ἔφεσον. Τὸν φαίλονην τὸν ὅποιον εἰς τὴν τρωάδα ἀφῆσκον τοῦ Κάρπου, ἐρχόμενος φέρε, καὶ τὰ βιβλία, μάλιστα τὰς μεμβράνας. Ἀλέξανδρος ὁ χαλκεὺς πολλὰ μοι ἐβλήεν· ἄλλα ὁ Κύριος ἂς τοῦ δώσῃ κατὰ τὰ ἔργα τοῦ· τὸν ὅποιον κ' σὺ φυλάσσου, ὅτι πολλὰ ἀντιπολέμησε· τοὺς λόγους μας.

Εὐαγγέλιον. Λουκ. ι'. α'.

ΚΑΙ Μετὰ ταῦτα ὁ κύριος ἐκατάστησεν ἄλλους ἐβδόμηκοντα μαθητὰς, καὶ τοὺς ἐστειλε δύο, δύο ἔμπροσθεν τοῦ εἰς πᾶσαν πόλιν καὶ τόπον, ὅπου ἐμελλε αὐτὸς ἔλθῃ. Ἐλέγε δὲ πρὸς αὐτοὺς· Ὁ μὲν θερισμὸς εἶναι πολὺς, οἱ δὲ ἐργάται ὀλίγοι· παρακαλέσατε λοιπὸν τὸν κύριον τοῦ θερισμοῦ, ὅπως ἐκβιάλλῃ ἐργάτας εἰς τὸν θερισμὸν τοῦ. Ὑπάγετε· ἰδοὺ, ἐγὼ σᾶς στέλλω ὡς ἄρνια εἰς τὴν μέσην λύκων. Μὴ βαστάζετε βαλάντιον, μὴ σᾶκκον μηδὲ ὑποδήματα· καὶ μὴ χαιρετήσατε κανένα εἰς τὸν δρόμον. Εἰς ὅποιαν δὲ οἰκίαν ἐμβήητε, πρῶτον λέγετε· Εἰρήνη ἐν τῇ οἰκίᾳ ταύτῃ· καὶ εἰ ἐκεῖ εὐρίσκειται υἱὸς εἰρήνης, ἐπάνω τοῦ θύλει ἀναπαύσειν ἡ εἰρήνη σας· εἰ δὲ μὴ, θέλει ἐπιστρέφειν ἐπάνω σας. Ἐν αὐτῇ δὲ τῇ οἰκίᾳ μένετε, τρώγοντες, καὶ πίνοντες ἀπὸ τὰ εἰς αὐτήν· ἐπειδὴ ὁ ἐργάτης εἶναι ἄξιός τε μισθοῦ τοῦ.

nus in illa die, justus iudex: non solum autem mihi, sed et iis qui diligunt adventum ejus. Festina ad me venire cito. Demas enim me reliquit, diligens hoc sæculum, et abiit Thessalonicam; Crescens in Galatiam; Titus in Dalmatiam. Lucas est mecum solus. Marcum assume, et adduc tecum: est enim mihi utilis in ministerium. Tychicum autem misi Ephesum. Penulam quam reliqui Troade apud Carpum, veniens affer tecum, et libros, maxime autem membranas. Alexander, ærarius, multa mala mihi ostendit: reddet illi Dominus secundum opera ejus: quem et tu devota; valde enim restitit verbis nostris.

Evangelium. S. Luc. x. 1.

DESIGNAVIT Dominus et alios septuaginta duos: et misit illos binos, ante faciem suam, in omnem civitatem et locum, quo erat ipse venturus. Et dicebat illis: Messis quidem multa; operarii autem pauci. Rogate ergo dominum messis, ut mittat operarios in messem suam. Ite: ecce, ego mitto vos, sicut agnos inter lupos. Nolite portare sacculum, neque peram, neque calceamenta: et neminem per viam salutaveritis. In quacunque domum intraveritis, primum dicite, Pax huic domui! Et si ibi fuerit filius pacis, requiescet super illum pax vestra; sin autem, ad vos revertetur. In eadem autem domo manete, edentes et bibentes, quæ apud illos sunt. Dignus est enim operarius mercede sua.

retribuzione il Signore, il giusto Giudice: e non solo a me, ma a tutti coloro ancora c' avranno amata la sua apparizione. Studiati di venir tosto a me. Perciochè Dema m' ha lasciato, avendo amato il presente secolo, e se n' è andato in Tessalonica, Crescente in Galazia, Tito in Dalmazia. Luca è solo meco: prendi Marco, e menalo teco: perciochè egli m' è molto utile al ministerio. Or io ho mandato Tichico in Efeso. Quando vi verrai, porta la cappa, ch' io ho lasciata in Troade, appresso di Carpo. ed i libri, principalmente le pergamene. Alessandro, il fabbro di rame, m' ha fatto del male assai: rendagli il Signore secondo le sue opere. Da esso ancora tu guardati: perciochè egli ha grandemente contrastato alle nostre parole.

L' Evangelo. S. Luc. x. 1.

OR, dopo queste cose, il Signore ne ordinò ancora altri settanta, e gli mandò a due a due dinanzi a sè, in ogni città, e luogo, ove egli avea da venire. Diceva loro adunque, Ben' è la raccolta grande, ma gli operai sono pochi: pregate adunque il signor della raccolta che spinga degli operai nella sua raccolta. Andate: ecco, io vi mando come agnelli in mezzo de' lupi. Non portate borsa, nè tasca, nè scarpe: e non salutate alcuno per lo cammino. Ed in qualunque casa sarete entrati, dite imprima, Pace sia in questa casa. E, se quivi è alcun figliuolo di pace, la vostra pace si poserà sopra esso: senon, ella ritornerà a voi. Or, dimorate in quella stessa casa, mangiando, e bevendo, ciò che vi sarà: perciochè l'operaio è degno del suo premio.

me for the ministry. And Tychicus have I sent to Ephesus. The cloak that I left at Troas with Carpus, when thou comest, bring with thee: and the books, but especially the parchments. Alexander the copper-smith did me much evil: the Lord reward him according to his works. Of whom be thou ware also, for he hath greatly withstood our words.

The Gospel. St. Luke x. 1.

THE Lord appointed other seventy also, and sent them two and two before his face into every city and place whither he himself would come. Therefore said he unto them, The harvest truly is great, but the labourers are few; pray ye therefore the Lord of the harvest, that he would send forth labourers into his harvest. Go your ways; behold, I send you forth as lambs among wolves. Carry neither purse, nor scrip, nor shoes, and salute no man by the way. And into whatsoever house ye enter, first say, Peace be to this house. And if the son of Peace be there, your peace shall rest upon it: if not, it shall turn to you again. And in the same house remain, eating and drinking such things as they give; for the labourer is worthy of his hire.

ST. SIMON AND ST. JUDE, APOSTLES.

The Collect.

O ALMIGHTY God, who hast built thy

cas ist allein bey mir. Marcum nimme zu dir, und bringe ihn mit dir, denn er ist mir nützlich zum Dienste. Tychicum habe ich gen Ephesus gesandt. Den Mantel, den ich zu Troas ließ bey Carpo, bringe mit, wenn du kommst, und die Bücher; sonderlich aber das Pergamen. Alexander, der Schmied, hat mir viel Böses erwiesen. Der Herr bezahle ihm nach seinen Werken. Vor welchem hüte du dich auch, denn er hat unsern Worten sehr widerstanden.

Das Evangelium. Luc. 10, 1—7.

Darnach sonderte der Herr andere Siebenzig aus, und sandte sie je zweien und zweien vor ihm her, in alle Städte und Dörfer, da er wollte hinkommen, und sprach zu ihnen: Die Erndte ist groß, der Arbeiter aber ist wenig; bittet den Herrn der Erndte, daß er Arbeiter entsende in seine Erndte. Gehet hin; siehe, ich sende euch als die Lämmer mitten unter die Wölfe. Traget keinen Beutel, noch Tasche, noch Schuhe, und grüßet niemand auf der Straße. Wo ihr in ein Haus kommt da sehet zuerst: Friede sey in diesem Hause! Und so daselbst wird ein Kind des Friedens sehn, so wird euer Friede auf ihm ruhen, wo aber nicht, so wird sich euer Friede wieder zu euch wenden. In demselbigen Hause aber bleibet, esset und trinket, was sie haben. Denn ein Arbeiter ist seines Lohnes werth.

Am Tage der heiligen Apostel Simonis und Judä.

Die Collecte.

O, allmächtiger Gott, der du deine

Prends Marc, et amène-le avec toi, car il m'est fort utile pour le ministère. J'ai aussi envoyé Tychique à Ephèse. Quand tu viendras, apporte avec toi le manteau que j'ai laissé à Troas chez Carpus, et les livres aussi, mais principalement les parchemins. Alexandre, le forgeron, m'a fait beaucoup de maux: le Seigneur lui rende selon ses œuvres. Garde-toi donc de lui, car il s'est fort opposé à nos paroles.

L'Evangile, St. Luc x. 1.

LE Seigneur en ordonna aussi soixante-dix autres, et les envoya deux à deux devant lui, dans toutes les villes, et dans tous les lieux où il devoit aller. Et il leur disoit: la moisson est grande, mais il y a peu d'ouvriers; priez donc le Seigneur de la moisson qu'il pousse des ouvriers dans sa moisson. Allez; voici, je vous envoie comme des agneaux au milieu des loups. Ne portez ni bourse, ni mallette, ni souliers; et ne saluez personne dans le chemin. Et en quelque maison que vous entriez, dites premièrement; paix soit à cette maison. Que s'il y a là quelqu'un qui soit digne de paix, votre paix reposera sur lui; sinon, elle retournera à vous. Et demeurez dans cette maison, mangeant et buvant de ce qui sera mis devant vous: car l'ouvrier est digne de son salaire.

LE JOUR DE ST. SIMON ET DE ST. JUDE, APOSTRES.

La Collecte.

DIEU tout-puissant, qui as édifié ton église

conmigo. Toma á Marcos, y tráhele contigo: porque me es del caso para el Ministerio. A Tychico envié á Epheso. Tráhete contigo á la venida el capote, que dexé en Troas en casa de Carpo, y los libros, y mayormente los pergaminos. Alexandro el Calderero muchos males me hizo: el Señor le pagará segun sus obras: y tú guardate tambien de él: porque hizo una fuerte resistencia á nuestras palabras.

El Evangelio. S. Luc. x. 1.

Y DESPUES de esto señaló el Señor tambien otros setenta y dos. Y los envió de dos en dos delante de sí á cada ciudad y lugar, adonde él habia de venir. Y les decía: La mies ciertamente es mucha, mas los trabajadores pocos. Rogad pues al Señor de la mies, que envíe trabajadores á su mies. Id: He aquí que yo os envío, como corderos en medio de lobos. No lleveis bolsa, ni alforja, ni calzado, ni saludeis á ninguno por el camino. En qualquiera casa que entráreis, primeramente decid: Paz sea á esta casa: y si hubiere allí hijo de paz, reposará sobre él vuestra paz; y si no, se volverá á vosotros. Y permaneced en la misma casa, comiendo y bebiendo lo que ellos tengan: porque el trabajador digno es de su salario.

SAN SIMON Y SAN JUDAS, APOSTOLES.

La Collecta.

DIOS Todo-poderoso, que edificaste tu

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ Θεός, ὁ τὴν Ἐκκλησίαν σου ἐπὶ τῷ θεμελίῳ τῶν Προφητῶν τε καὶ Ἀποστόλων οἰκοδομήσας, ἀκρογωνιαίῳ ὄντος τοῦ λίθου αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ· Δώρησαι ἡμῖν οὕτω συναρμολογεῖσθαι διὰ τῆς αὐτῶν διδασκαλίας ἐν ἐνότητι τοῦ Πνεύματος, ὥστε ναὸν ἁγίου σοι εὐπρόσδεκτον γενέσθαι, δι' Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Ἰούδα, α'.

ΙΟΥΔΑΣ Ἰησοῦ Χριστοῦ δούλος, ἀδελφὸς δὲ Ἰακώβου, τοῖς ἐν Θεῷ πατρὶ ἡγιασμένοις, καὶ Ἰησοῦ Χριστῷ τετηρημένοις κλητοῖς. Ἐλεος ὑμῖν καὶ εἰρήνη καὶ ἀγάπη πληθυνθεῖη. Ἀγαπητοί, πᾶσαν σπουδὴν ποιούμενος γράφειν ὑμῖν περὶ τῆς κοινῆς σωτηρίας, ἀνάγκη ἐσχον γράψαι ὑμῖν, παρακαλῶν ἐπαγωνίζεσθαι τῇ ἀπαξ παριουθείᾳ τοῖς ἁγίοις πίστει. Παρεσέδυσαν γάρ τινες ἄνθρωποι οἱ πάλαι προγεγραμμένοι εἰς τοῦτο τὸ κρίμα, ἀσεβεῖς, τὴν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν χάριν μετατιθέντες εἰς ἀσέλγειαν, καὶ τὸν μόνον δεσπότην Θεὸν καὶ Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν ἄρνούμενοι. Ὑπομνήσαι δὲ ὑμᾶς βούλομαι, εἰδότας ὑμᾶς ἀπᾶς τοῦτο, ὅτι ὁ Κύριος, λαὸν ἐκ γῆς Αἰγύπτου σώσας, τὸ δεύτερον τοὺς μὴ πιστεύσαντας ἀπώλεσεν. Ἀγγέλους τε τοὺς μὴ τηρήσαντας τὴν ἐαυτῶν ἀρχὴν, ἀλλὰ ἀπολιπόντας τὸ ἴδιον οἰκητήριον, εἰς κρίσιν μεγάλης ἡμέρας, δεσ-

DIES SS. SIMONIS ET JUDÆ
APOSTOLORUM.

Collecta.

OMNIPOTENS Deus! qui, super fundamentum Prophetarum et Apostolorum, Ecclesiam tuam ædificasti, cui et ipse Jesus Christus summus est lapis angularis; concede nobis, ut, per eorum doctrinam, in unitate spiritus ita conjungamur, ut quasi sacrum gratumque tibi templum fiamus, per Jesum Christum, Dominum nostrum. Amen.

Epistola. S. Judæ 1.

JUDAS, Christi Jesu servus, frater autem Jacobi, his qui sunt in Deo Patre dilectis, et Christo Jesu conservatis, et vocatis. Misericordia vobis, et pax, et caritas, adimpleatur. Carissimi! omnem sollicitudinem faciens scribendi vobis de communi vestra salute, necesse habui scribere vobis; deprecans superceteri semel traditæ Sanctis fidei. Subintroierunt enim quidam homines (qui olim præscripti sunt in hoc judicium) impij, Dei nostri gratiam transferentes in luxuriam, et solum dominatorem et Dominum nostrum, Jesum Christum, negantes. Commonere autem vos volo, scientes semel omnia, quoniam Jesus, populum de terra Egypti salvans, secundo eos, qui non crediderunt, perdidit. Angelos vero, qui non servaverunt suum principatum, sed dereliquerunt suum domicilium, in judicium magni diei, vinculis æternis sub caligine reservavit. Sicut Sodoma

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΔΥΝΑΜΕ Θεῷ, ὁ οἰκοδομήσας τὴν Ἐκκλησίαν σου ἐπὶ τῶν Ἀποστόλων καὶ Προφητῶν θεμελίῳ, Ἰησοῦ Χριστοῦ ὁ ἴδιος ὄλιαν λίθος ἀκρογωνιαίος, δὸς μας τὴν χάριν ἵνα συμμαζωχθῶμεν εἰς τοσαύτην ἑνωσιν πνεύματος διὰ τὴν διδασκαλίαν αὐτῶν, ὥστε ἵνα γίνωμεν ἕνας ἅγιος καὶ πρὸς σέ εὐπρόσδεκτος ναὸς, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Ἰουδ. α'. α'.

ΙΟΥΔΑΣ, δούλος Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἀδελφὸς Ἰακώβου πρὸς τοὺς ἐν τῷ Θεῷ καὶ πατρὶ, ἡγιασμένους, καὶ Ἰησοῦ Χριστῷ πεφυλαγμένους κλητοῦς· ἅς πληθύνῃ εἰς ἑσᾶς ἔλεος εἰρήνη καὶ ἀγάπη. Ἀγαπητοί, ἐπειδὴ ἐπιμελὼς σπυδαζομαι ἵνα σᾶς γράψω, περὶ τῆς κοινῆς σωτηρίας, ἡναγκάσθην ἵνα σᾶς γράψω παρακαλῶν, ἵνα ἀγωνίσασθε ὑπὲρ τῆς ἑνᾶ καιρὸν εἰς τοὺς ἁγίους διδασκλήσης πίστεως. Διότι ἐμβήκαν κρυφίως ἄνθρωποι τινες οἱ ὁποῖοι ἐκ παλαιότητος εἶναι προγεγραμμένοι εἰς τοῦτο τὸ κρίμα, ἀσεβεῖς, τὴν τοῦ Θεοῦ μας χάριν μεταλλάττοντες εἰς ἀσέλγειαν, καὶ ἄρνούμενοι τὸν μόνον δεσπότην καὶ Κύριον μας Ἰησοῦν Χριστόν. Θεσπὶν δὲ ἵνα σᾶς ἐνθυμίσω τοῦτο, ἐπειδὴ καὶ σεῖς ἄλλοτε τὸ ἐμάθετε, ὅτι ὁ κύριος σώσας λαὸν ἀπὸ τῆς γῆς Αἰγύπτου, ἐπειδὴ ἀπώλεσε τοὺς μὴ πιστεύσαντας· καὶ ἐφύλαξεν ὑπὸ τοῦ σκότους αἰωνίως δεδεμένους, διὰ τὴν μεγάλην ἡμέραν κρίσιν, τοὺς μὴ φυλάξαντας τὴν ἀρχὴν τους, ἀγγέλους, ἀλλὰ ἀπολιπόντας

S. SIMONE E S. GIUDA APOSTOLI.

La Colletta.

IDDIO onnipotente, che hai edificata la tua chiesa sopra il fondamento degli apostoli e profeti, essendone Gesù Cristo stesso la pietra del capo di cantone, facci la grazia d'esser talmente congiunti insieme in unione di spirito per la loro dottrina, che veniamo ad essere un tempio santo che ti sia grato, per Gesù Cristo, nostro Signore. Amen.

L' Epistola. S. Giud. i. 1.

GIUDA, servitor di Gesù Cristo, e frater di Iacopo: a' chiamati, santificati in Dio Padre, e conservati in Cristo Gesù. Misericordia, pace, e carità, vi sia moltiplicata. Diletti, conciosiacosach' io ponga ogni studio in iscrivervi della comune salute, m'è stato necessario scrivervi, per esortarvi di proseguir di combattere per la fede, ch'è stata una volta insegnata a' santi. Perciò che sono sottentrati certi uomini, i quali già innanzi ab antico sono stati scritti a questa condannazione: empi, i quali rivolgono la grazia dell' Iddio nostro a lascivia, e negano il solo Dio, e Padrone, il Signor nostro Gesù Cristo. Or io voglio ricordar questo a voi, c'avete saputo una volta questo, che 'l Signore, avendo salvato il suo popolo dal paese d' Egitto, poi appresso distrusse quelli che non credettero. Ed ha messi in guardia sotto caligine, con legami eterni, per lo giudicio del gran giorno, gli Angeli che non hanno guardata la loro origine, ma hanno lasciata la lor propria stanza. Come Sodoma, e Gomorra, e le città d' intorno, avendo puttaneggiato nella me-

Church upon the foundation of the Apostles and Prophets, Jesus Christ himself being the head corner-stone; Grant us so to be joined together in unity of spirit by their doctrine, that we may be made an holy temple acceptable unto thee; through Jesus Christ our Lord. *Amen.*

The Epistle. St. Jude 1.

JUDE, the servant of Jesus Christ, and brother of James, to them that are sanctified by God the Father, and preserved in Jesus Christ, and called: Mercy unto you, and peace, and love be multiplied. Beloved, when I gave all diligence to write unto you of the common salvation, it was needful for me to write unto you, and exhort you, that ye should earnestly contend for the faith which was once delivered unto the saints. For there are certain men crept in unawares, who were before of old ordained to this condemnation; ungodly men, turning the grace of our God into lasciviousness, and denying the only Lord God, and our Lord Jesus Christ. I will therefore put you in remembrance, though ye once knew this, how that the Lord, having saved the people out of the land of Egypt, afterward destroyed them that believed not. And the angels which kept not their first estate, but left their own habitation, he hath reserved in everlasting chains under darkness unto the judgment of the great day. Even as Sodom and Gomorrah, and the cities about them in like manner giving themselves over

sur le fondement des apôtres et des prophètes, Jésus-Christ lui-même étant la maîtresse-pierre du coin; fais que nous soyons tellement joints ensemble en l'unité de l'Esprit par leur doctrine, que nous soyons faits un saint temple qui te soit agréable, par Jésus-Christ notre Seigneur. *Amen.*

L'Épître, St. Jude 1.

JUDE, serviteur de Jésus-Christ, et frère de Jacques, aux appelés qui sont sanctifiés en Dieu le Père, et conservés par Jésus-Christ; miséricorde, et paix, et dilection vous soient multipliées. Mes bien-aimés, comme je m'étudie entièrement à vous écrire du salut qui nous est commun, il m'a été nécessaire de vous écrire, pour vous exhorter à soutenir le combat pour la foi qui a été une fois donnée aux saints. Car quelques-uns se sont glissés parmi vous, qui dès long-temps auparavant ont été écrits pour une telle condamnation; gens sans pitié, qui changent la grâce de notre Dieu en dissolution, et qui renoncent à Dieu, le seul dominateur, et à Jésus-Christ notre Seigneur. Or je veux vous faire souvenir d'une chose que vous savez déjà, c'est que le Seigneur ayant délivré le peuple du pays d'Égypte, détruisit ensuite ceux qui n'avoient point cru; et qu'il a réservé sous l'obscurité dans des liens éternels, jusqu'au jugement de la grande journée, les anges qui n'ont pas gardé leur origine, mais qui ont abandonné leur propre demeure: et que Sodome et Gomorrhe, et les villes voisines, qui s'étoient abandonnées en la même manière que celles-ci à l'impureté, et s'étoient débordées après une autre chair, ont été mises pour servir d'exemple, ayant reçu la

Kirche auf dem Grunde der Apostel und Propheten erbauet hast, dessen Eckstein Jesus Christus selbst ist! Sieh, daß wir durch ihre Lehre in Einigkeit des Geistes so zusammen verbunden werden, daß wir ein heiliger dir angenehmer Tempel seyn mögen, durch unsern Herrn, Jesum Christum. *Amen.*

Die Epistel. Juda 1, 1—8.

Judas, ein Knecht Jesu Christi, aber ein Bruder Jacobi, den Berufenen, die da geheiligt sind in Gott dem Vater, und behalten in Jesu Christo. Gott gebe euch viele Barmherzigkeit, und Frieden und Liebe! Ihr Lieben, nachdem ich vorhatte euch zu schreiben von unser aller Heil, hielt ich es für nöthig, euch mit Schriften zu ermahnen, daß ihr ob dem Glauben kämpfet, der einmal den Heiligen vorgegeben ist. Denn es sind etliche Menschen neben eingeschlichen, von denen vorzeiten geschrieben ist, zu solcher Strafe, die sind gottlos, und ziehen die Gnade unsers Gottes auf Ruchlosigkeit, und verleugnen Gott, und unsern Herrn Jesum Christum, den einigen Herrscher. Ich will euch aber erinnern, daß ihr wißt auf einmal dieß, daß der Herr, da er dem Volke aus Egypten half, zum andernmal brachte er um, die da nicht glaubten. Auch die Engel, die ihr Fürstenthum nicht behielten, sondern verließen ihre Verheißung, hat er behalten zum Gericht des großen Tages, mit ewigen Bänden in Finsterniß. Wie auch Sodom und Gomorra, und die umliegenden Städte, die gleicher Weise wie diese ausgehuret haben, und nach einem andern Fleisch gegangen sind, zum Exempel-gesetzt sind,

Iglesia sobre el cimientó de los Prophetas, y Apostoles, siendo Jesu-Christo la piedra; haz, que por medio de su doctrina de tal manera nos unamos en caridad, que seamos hechos templo agradable á tí; mediante Jesu-Christo nuestro Señor. *Amen.*

La Epistola. S. Judas i.

JUDAS siervo de Jesu-Christo, y hermano de Santiago, á aquellos que son amados en Dios Padre, y guardados y llamados en Jesu-Christo. Misericordia, y paz, y caridad cumplida sea á vosotros. Carísimos, deseando yo con ansia escribiros acerca de vuestra comun salud, me ha sido necesario escribiros ahora para exhortaros á que combatais por la fé, que ya fué dada á los Santos. Porque se han entrado disimuladamente ciertos hombres impíos, que están de antemano destinados para este juicio, los quales cambian la gracia de nuestro Dios en luxuria, y niegan que Jesu-Christo es solo nuestro Soberano y Señor. Mas quiero traer á la memoria, puesto que ya habeis sabido todo esto, como Jesus salvando al pueblo de tierra de Egypto, destruyó despues á aquellos que no creyeron: y que á los Angeles, que no guardaron su principio, sino que desampararon su lugar, los tiene reservados con cadenas eternas en tinieblas para el juicio del grande dia. Así como Sodoma y Gomorrha, y las ciudades comarcanas, que fornicaron como ellas, y yendo en pos de otra carne, fueron puestas

μοῖς ἰδιόμοις ὑπὸ ζόφον τετήρησαν. Ὡς Σόδομα καὶ Γόμορρα, καὶ αἱ περὶ αὐτὰς πόλεις, οἵμοιοι τοῖς τρόποις ἐκπορνεύσασαι, καὶ ἀπελθούσαι ὑπὲρ σαρκὸς ἐτέρας, προκείνται δέξιμα, πυρὸς αἰωνίου δίκην ὑπέχουσιν. Ὅμοιοι μὲντοι καὶ οὗτοι ἐνυπνιαζόμενοι, σάρκα μὲν μαινύσκει, κυριότητα δὲ ἀθετοῦσι, δόξιν δὲ βλασφημοῦσιν.

Εὐαγγέλιον. Ἰωάν. ιε'. ιζ'.

ΤΑΥΤΑ ἐντέλλομαι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους. Εἰ ὁ κόσμος ὑμᾶς μισεῖ, γινώσκετε ὅτι ἐμὲ πρῶτον ὑμῶν μεμίσηκεν. Εἰ ἐκ τοῦ κόσμου ἦτε, ὁ κόσμος ἂν τὸ ἴδιον ἐφίλει· ὅτι δὲ ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ ἐστὲ, ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς ἐκ τοῦ κόσμου, διὰ τοῦτο μισεῖ ὑμᾶς ὁ κόσμος. Μνημονεύετε τοῦ λόγου οὗ ἐγὼ εἶπον ὑμῖν· Οὐκ ἐστὶ δούλος μεῖζων τοῦ κυρίου αὐτοῦ· Εἰ ἐμὲ ἐδίωξαν, καὶ ὑμᾶς διώξουσιν· εἰ τὸν λόγον μου ἐτήρησαν, καὶ τὸν ὑμέτερον τηρήσουσιν. Ἀλλὰ ταῦτα πάντα ποιήσουσιν ὑμῖν διὰ τὸ ὄνομά μου, ὅτι οὐκ οἶδασιν τὸν πέμψαντά με. Εἰ μὴ ἦλθον καὶ ἐλάλησα αὐτοῖς, ἀμαρτίαν οὐκ εἶχον· νῦν δὲ πρόφασιν οὐκ ἔχουσι περὶ τῆς ἀμαρτίας αὐτῶν. Ὁ ἐμὲ μισῶν καὶ τὸν πατέρα μου μισεῖ. Εἰ τὰ ἔργα μὴ ἐποιῶσα ἐν αὐτοῖς, αὐδεῖς ἄλλος πεποιήκεν, ἀμαρτίαν οὐκ εἶχον· νῦν δὲ καὶ ἐωράκασι καὶ μεμισήκασι καὶ ἐμὲ καὶ τὸν πατέρα μου. Ἀλλ' ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος ὁ γεγραμμένος ἐν τῇ νόμῳ αὐτῶν· Ὅτι ἐμίσησάν με δωρεάν. Ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ Παράκλητος, ὃν ἐγὼ πέμψω ὑμῖν παρὰ τοῦ πατρὸς, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁ παρὰ τοῦ πατρὸς ἐκπορεύεται, ἐκεῖνος μαρτυρήσει περὶ ἐμοῦ. Καὶ ὑμεῖς δὲ μαρτυρεῖτε, ὅτι ἀπ' ἀρχῆς μετ' ἐμοῦ ἐστέ.

τὸ ἴδιον κατοικητήριον· Καθὼς Σόδομα καὶ Γόμορρα καὶ αἱ σύνοροι πόλεις ἐκπορνεύσασαι τὸν ὅμιον τρόπον, καὶ ἀκολοιθῆσασαι ἐτέραν σάρκα, παρεδειγματεύθησαν, φέρουσιν τὴν τοῦ αἰωνίου πυρὸς τιμωρίαν. Ὅμως παρόμοια καὶ τοῦτοι ὀνορευόμενοι τὴν μὲν σάρκα μολύνουσι, τὴν δὲ κυριότητα δυσφημοῦσι.

Εὐαγγέλιον. Ἰωάν. ιε'. ιζ'.

ΤΑΥΤΑ ἐγὼ σὰς προστάζω, να ἀγαπᾶτε ἀλλήλους. Εἰ ὁ κόσμος σὰς μισεῖ, ἐνθυμήθητε ὅτι πρότερον ἐμίσησεν ἐμέ. Εἰ ἐῖσαθε ἐκ τοῦ κόσμου, ὁ κόσμος ἠθέλει ἀγαπήσιν τὸ ἴδιον τον· ὅτι δὲ ἐκ τοῦ κόσμου δὲν εἰσθε, ἀλλ' ἐγὼ σὰς ἐδιόλεξα ἐκ τοῦ κόσμου, διατιτὶ σὰς μισεῖ ὁ κόσμος. Ἐνθυμήθητε τοὺς ὅσους σὰς εἶπον λόγους· Δὲν εἶναι δούλος μεγαλύτερος ἀπὸ τοῦ κυρίου του. Εἰ ἐδίωξαν ἐμέ, καὶ σὰς θέλουσι διώξιν· ἐάν ἐφίλαξαν τὸν λόγον μου θέλουσι φυλάξιν καὶ τὸν ἰδικόν σας. Ἀλλὰ ταῦτα πάντα θέλουσι σὰς κάμειν διὰ τὸ ὄνομά μου, ὅτι δὲ ἐγνώρισαν τὸν πέμψαντά με. Εἰ ἄν καὶ δὲν εἶχον ἔλθειν, καὶ λαλήσιν πρὸς αὐτοὺς δὲν ἠθέλον ἔχειν ἀμαρτίαν· τῶρα δὲ πρόφασιν δὲν ἔχουσι διὰ τὰς ἀμαρτίας των. Ὁ ἐμὲ μισῶν, μεσεῖ καὶ τὸν πατέρα μου. Ἀλλὰ ὅπως τελειωθῇ ὁ λόγος ὁ εἰς τὸν νόμον τοὺς γεγραμμένους· Ὅτι ἐμίσησάν με ἀνατιτῶς. (Ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ, ὁποῖον ἐγὼ θέλω πέμψιν ἀπὸ τὸν Πατέρα, Παράκλητος (τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, τὸ ἀπὸ τοῦ Πατρὸς, προερχόμενον) ἐκεῖνος θέλει μαρτυρήσιν περὶ ἐμοῦ. Καὶ σεις ἀκόμι θέλετε μαρτυρήσιν, ὅτι ἀπὸ τῆς ἀρχῆς εἰσαθε μετ' ἐμοῦ.

et Gomorrha, et finitimæ civitates simili modo exornicate, et abeuntes post carnem alteram, factæ sunt exemplum, ignis æterni pœnam sustinentes. Similiter et hi carnem quidem maculant, dominationem autem spernunt; majestatem autem blasphemant.

desima maniera che costoro, ed essendo andate dietro ad altra carne, sono state proposte per esempio, portando la pena dell'eterno fuoco. E pur similgiamente ancora costoro, trasognati, contaminano la carne, e sprezzano le signorie, e dicono male delle dignità.

Evangelium. S. Joan. xv. 17.

L' Evangelo. S. Giovan. xv. 17.

HÆC mando vobis, ut diligatis invicem. Si mundus vos odit; scitote quia me priorem vobis odio habuit. Si de mundo fuissetis, mundus, quod suum erat, diligeret: quia vero de mundo non estis, sed ego elegeri vos de mundo, propterea odit vos mundus. Mementote sermonis mei, quem dixi vobis: Non est servus major domino suo. Si me persecuti sunt, et vos persequuntur: si sermonem meum servaverunt, et vestrum servabunt. Sed hæc omnia facient vobis propter nomen meum; quia nesciunt eum, qui misit me. Si non venissem, et locutus fuissetis eis, peccatum non haberent. Nunc autem excusationem non habent de peccato suo. Qui me odit, et Patrem meum odit. Si opera non fecissem in eis, quæ nemo alius fecit, peccatum non haberent: nunc autem et viderunt, et oderunt et me, et Patrem meum: sed ut adimpleatur sermo, qui in lege eorum scriptus est, quia Odio me habuerunt gratis. Cum autem venerit Paracletus, quem ego mittam vobis a Patre, spiritum veritatis, qui a Patre procedit; ille testimonium perhibebit de me. Et vos testimonium perhibebitis, quia ab initio mecum estis.

IO vi comando queste cose, acciochè v' amiate gli uni gli altri. Se 'l mondo v' odia, sappiate ch' egli m' ha odiato prima di voi. Se voi foste del mondo, il mondo amerebbe ciò che sarebbe suo: ma, perciocchè voi non siete del mondo, anzi io v' ho eletti del mondo, perciò v' odia il mondo. Ricordatevi delle parole ch' io v' ho dette, Che 'l servitore non è da più del suo signore: se hanno perseguito me, perseguiteranno ancora voi: se hanno osservate le mie parole, osserveranno ancora le vostre. Ma vi faranno tutte queste cose per lo mio Nome: perciocchè non conoscono colui che m' ha mandato. Se io non fossi venuto, e non avessi lor parlato, non avrebbero alcun peccato: ma ora non hanno scusa alcuna del lor peccato. Chi odia me, odia eziandio il Padre mio. Se io non avessi fatte tra loro opere quali niuno altro ha fatte, non avrebbero alcun peccato: ma ora essi l' hanno vedute, ed hanno odiato me, e 'l Padre mio. Ma questo è, acciochè s' adempia la parola scritta nella lor Legge, M' hanno odiato senza cagione. Ma, quando sarà venuto il Consolatore, il quale io vi manderò dal Padre, che è lo Spirito della verità, il quale procede dal Padre mio, esso testimonierà di me. E voi ancora ne testimonierete: conciosiacosachè dal principio siate meco.

to fornication, and going after strange flesh, are set forth for an example, suffering the vengeance of eternal fire. Likewise also these filthy dreamers defile the flesh, despise dominion, and speak evil of dignities.

The Gospel. St. John xv. 17.

THESE things I command you, that ye love one another. If the world hate you, ye know that it hated me before it hated you. If ye were of the world, the world would love his own; but because ye are not of the world, but I have chosen you out of the world, therefore the world hateth you. Remember the word that I said unto you, The servant is not greater than the Lord: if they have persecuted me, they will also persecute you; if they have kept my saying, they will keep your's also. But all these things will they do unto you for my Name's sake, because they know not him that sent me. If I had not come and spoken unto them, they had not had sin: but now they have no cloke for their sin. He that hateth me, hateth my Father also. If I had not done among them the works which none other man did, they had not had sin; but now they have both seen, and hated, both me and my Father. But this cometh to pass, that the word might be fulfilled that is written in their law, They hated me without a cause. But when the Comforter is come, whom I will send unto you from the Father, even the Spirit of truth, which proceedeth from the Father, he shall testify of me. And ye also shall bear witness, because ye have been with me from the beginning.

und leiden des ewigen Feuers Pein. Desselbigen gleichen sind auch diese Träumer, die das Fleisch besiedeln, die Herrschastien aber verachten, und die Majestäten lästern.

Das Evangelium. Joh. 15, 17 bis Ende.

Das gebiete ich euch, daß ihr euch unter einander liebet. So euch die Welt hasset, so wisset, daß sie mich vor euch gehasset hat. Wäret ihr von der Welt, so hätte die Welt das Ihre lieb: dieneil ihr aber nicht von der Welt seyd, sondern ich habe euch von der Welt erwählt, darum hasset euch die Welt. Gedeket an mein Wort, das ich euch gesagt habe: Der Knecht ist nicht größer, denn sein Herr. Haben sie mich verfolgt, sie werden euch auch verfolgen; haben sie mein Wort gehalten, so werden sie eures auch halten. Aber das alles werden sie euch thun um meines Namens willen, denn sie kennen den nicht, der mich gesandt hat. Wenn ich nicht gekommen wäre, und hätte es ihnen gesagt, so hätten sie keine Sünde: nun aber können sie nichts vorwenden, ihre Sünde zu entschuldigen. Wer mich hasset, der hasset auch meinen Vater. Hätte ich nicht die Werke gethan unter ihnen, die kein anderer gethan hat, so hätten sie keine Sünde: nun aber haben sie es gesehen, und hassen doch beide, mich und meinen Vater. Doch das erfüllet werde der Spruch, in ihrem Gesetze geschrieben: Sie hassen mich ohne Ursach. Wenn aber der Tröster kommen wird, welchen ich euch senden werde vom Vater, der Geist der Wahrheit, der vom Vater ausgehet, der wird zeugen von mir. Und ihr werdet auch zeugen, denn ihr seyd vom Anfang bey mir gewesen.

punition du feu éternel. Nonobstant cela, ceux-ci tout de même, s'étant endormis dans le vice, souillent leur chair, méprisent la domination, et blâment les dignités.

L'Evangile, St. Jean xv. 17.

JE vous commande ces choses, afin que vous vous aimiez l'un l'autre. Si le monde vous a en haine, sachez qu'il m'a eu en haine avant vous. Si vous eussiez été du monde, le monde aimeroit ce que seroit sien; mais parce que vous n'êtes pas du monde, et que je vous ai élus du monde, à cause de cela le monde vous a en haine. Souvenez-vous de la parole que je vous ai dite, que le serviteur n'est pas plus grand que son maître. S'ils m'ont persécuté, ils vous persécuteront aussi; s'ils ont gardé ma parole, ils garderont aussi la vôtre. Mais il vous feront toutes ces choses à cause de mon nom; parce qu'ils ne connoissent point celui qui m'a envoyé. Si je ne fusse point venu, et que je n'eusse point parlé à eux, ils n'auroient point de péché; mais maintenant ils n'ont point d'excuse de leur péché. Celui qui m'a en haine, a aussi en haine mon Père. Si je n'eusse pas fait parmi eux les œuvres qu'aucun autre n'a faites, ils n'auroient point de péché; mais maintenant ils les ont vues, et toutefois ils ont eu en haine et moi et mon Père. Mais c'est afin que soit accomplie la parole qui est écrite en leur loi: ils m'ont eu en haine sans cause. Mais quand le Consolateur sera venu, lequel je vous enverrai de la part de mon Père, savoir, l'Esprit de vérité, qui procéde de mon Père, celui-là rendra témoignage de moi. Et vous aussi en rendrez témoignage, car vous êtes dès le commencement avec moi.

por escarmiento, sufriendo pena de fuego eterno. De la misma manera estos tambien contaminan su carne, y desprecian la dominacion, y blasfeman de la Magestad.

El Evangelio. S. Juan xv. 17.

ESTO os mando, que os ameis los unos á los otros. Si el mundo os aborrece: sabed que me aborreció á mí antes que á vosotros. Si fuerais del mundo, el mundo amaria lo que era suyo: mas porque no sois del mundo, ántes yo os escogí del mundo, por eso os aborrece el mundo. Acordaos de mi palabra, que yo os he dicho: El siervo no es mayor que su señor. Si á mí han perseguido, tambien os perseguirán á vosotros: si mi palabra han guardado, tambien guardarán la vuestra. Mas todas estas cosas os harán por causa de mi nombre: porque no conocen á aquel que me ha enviado. Si no hubiera venido, ni les hubiera hablado, no tendrian pecado: mas ahora no tienen excusa de su pecado. El que me aborrece, tambien aborrece á mi Padre. Si no hubiese hecho entre ellos obras, que ningun otro ha hecho, no tendrian pecado: mas ahora, y las han visto, y me aborrecen á mí y á mi Padre. Mas para que se cumpla la palabra que está escrita en su Ley: que me aborrecieron de grado. Pero quando viniere el Consolador que yo os enviaré del Padre, él dará testimonio de mí. Y vosotros dareis testimonio, porque estais conmigo desde el principio.

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ Θεός, ὁ τοὺς ἐκλεκτοὺς σου ἐν μίᾳ κοινωνίᾳ καὶ συμμαχίᾳ τοῦ μυστικοῦ σώματος τοῦ Ὑιοῦ σου Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ συμβιβάσας· Δὸς ἡμῖν τοὺς Ἁγίους σου ἐν πάσῃ ἀρετῇ καὶ εὐσεβεῖ ζωῇ οὕτω μιμεῖσθαι, ὥστε ἐπὶ τὴν ἀνεκδήγητον χάριν, ἣν τοῖς εἰλικρινεῖς σε ἀγαπῶσιν ἡτοιμάσας, ἀφικέσθαι, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν, Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Ἀποκ. ζ'. β'.

ΚΑΙ εἶδον ἄλλον ἄγγελον ἀναβαίνοντα ἀπὸ ἀνατολῆς ἡλίου, ἔχοντα σφραγίδα Θεοῦ ζῶντος· καὶ ἔκραξε φωνῇ μεγάλῃ τοῖς τέσσαρσιν ἄγγέλοις, οἷς ἐδόθη αὐτοῖς ἀδικῆσαι τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν, λέγων· Μὴ ἀδικήσητε τὴν γῆν, μήτε τὴν θάλασσαν, μήτε τὰ δένδρα, ἅχρις οὗ σφραγίσωμεν τοὺς δούλους τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν. Καὶ ἤκουσα τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐσφραγισμένων· ἑκατὸν χιλιάδες ἐσφραγισμένοι ἐκ πάσης φυλῆς υἱῶν Ἰσραὴλ. Ἐκ φυλῆς Ἰούδα, ἰβ' χιλιάδες ἐσφραγισμένοι· ἐκ φυλῆς Ῥουβὴν, ἰβ' χιλιάδες ἐσφραγισμένοι· ἐκ φυλῆς Γὰδ, ἰβ' χιλιάδες ἐσφραγισμένοι· ἐκ φυλῆς Ἀσὴρ, ἰβ' χιλιάδες ἐσφραγισμένοι· ἐκ φυλῆς Νεφθαλεὶμ, ἰβ' χιλιάδες ἐσφραγισμένοι· ἐκ φυλῆς Μανασσῆ, ἰβ' χιλιάδες ἐσφραγισμένοι· ἐκ φυλῆς Συμεὼν, ἰβ' χιλιάδες ἐσφραγισμένοι· ἐκ φυλῆς Λευὶ, ἰβ' χιλιάδες ἐσφραγισμένοι· ἐκ φυλῆς Ἰσαχάρ, ἰβ' χιλιάδες ἐσφραγισμένοι· ἐκ φυλῆς Ζαβουλὼν, ἰβ' χιλιάδες ἐσφραγισμένοι· ἐκ φυλῆς Ἰωσήφ, ἰβ' χιλιάδες ἐσφραγισμένοι.

DIES OMNIUM SANCTORUM.

Collecta.

ΟΜΝΙΠΟΤΕΝ Deus! qui omnes electos tuos conjunxisti in una communione, et societate mystici corporis Domini nostri Jesu Christi; da, ut Sanctos tuos in omnibus virtutibus et operibus bonis imitemur; ut ad ineffabilia illa gaudia, quæ præparasti iis qui te laud fecte diligunt, perveniamus, per Jesum Christum, Dominum nostrum. Amen.

Pro Epistola. Apocal. vii. 2.

ΕΤ vidi alterum Angelum ascendentem ab Ortu solis, habentem signum Dei vivi: et clamavit voce magna quatuor Angelis, quibus datum est nocere terræ et mari, dicens: Nolite nocere terræ, neque mari, neque arboribus, quoad usque signemus servos Dei nostri in frontibus suis. Et audivi numerum signatorum: centum quadraginta quatuor millia signati ex omni tribu filiorum Israel.

Ex tribu Juda duodecim millia signati.
Ex tribu Ruben duodecim millia signati.
Ex tribu Gad duodecim millia signati.
Ex tribu Aser duodecim millia signati.
Ex tribu Nephthali duodecim millia signati.
Ex tribu Manasse duodecim millia signati.
Ex tribu Simeon duodecim millia signati.
Ex tribu Levi duodecim millia signati.
Ex tribu Issachar duodecim millia signati.

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΔΥΝΑΜΕ Θεέ, ὁ ἐνίστας ὁμοῦ τοὺς ἐκλεκτοὺς σε, εἰς μίαν κοινωνίαν καὶ συντροφίαν ἐν τῷ μυστικῷ σώματι τοῦ Υἱοῦ σε Ἰησὺ Χριστῷ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν, δὸς μας τὴν χάριν να ἀκολουθήσωμεν τοιοῦτοτρόπως τοὺς εὐλογημένους σε ἁγίους εἰς τὸ ἐναρέτως καὶ εὐσεβεῖς ζῆν ὥστε να χαρῶμεν τὰς ἀδιηγήτους χάρις, τίς ὑπὸ σου διὰ τοὺς εἰλικρινεῖς ἀγαπῶντάς σε ἐτοιμασθεῖσας διὰ τὴν ἀγάπην τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Ἀποκάλ. ζ'. β'.

ΚΑΙ εἶδον ἄλλον ἄγγελον ἀναβαίνοντα ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς τοῦ ἡλίου, ἔχοντα σφραγίδα Θεοῦ ζῶντος· καὶ ἔκραξε φωνῇ μεγάλῃ πρὸς τοὺς τεσσάρους ἄγγέλους, εἰς τὰς ὁποίας ἐδόθη να ἀδικήσωσι τὴν γῆν, καὶ τὴν θάλασσαν, λέγων· Μὴ ἀδικήσητε τὴν γῆν, μήτε τὴν θάλασσαν μήτε τὰ δένδρα, ἕως οὗ ποὺ σφραγίσωμεν τοὺς δούλους τοῦ Θεοῦ μας ἐπὶ τῶν μετώπων των. Καὶ ἤκουσα τὸν ἀριθμὸν τῶν σφραγισμένων, ἑκατὸν τεσσαράκοντα τέσσαρες χιλιάδες σφραγισμένοι ἐκ πάσης φυλῆς υἱῶν Ἰσραὴλ. Ἐκ φυλῆς Ἰούδα, ἰβ' χιλιάδες σφραγισμένοι· ἐκ φυλῆς Ῥουβὴν, ἰβ' χιλιάδες σφραγισμένοι· ἐκ φυλῆς Γὰδ, ἰβ' χιλιάδες σφραγισμένοι· ἐκ φυλῆς Ἀσὴρ, ἰβ' χιλιάδες σφραγισμένοι· ἐκ φυλῆς Νεφθαλεὶμ, ἰβ' χιλιάδες σφραγισμένοι· ἐκ φυλῆς Μανασσῆ, ἰβ' χιλιάδες σφραγισμένοι· ἐκ φυλῆς Συμεὼν, ἰβ' χιλιάδες σφραγισμένοι· ἐκ φυλῆς Λευὶ, ἰβ' χιλιάδες σφραγισμένοι· ἐκ φυλῆς Ἰσαχάρ, ἰβ' χιλιάδες σφραγισμένοι· ἐκ φυλῆς Ζαβουλὼν, ἰβ' χιλιάδες σφραγισμένοι.

IL GIORNO DI TUTTI I SANTI.

La Collecta.

IDDIO onnipotente, che hai congiunti insieme i tuoi eletti in una comunione e società nel corpo mistico del tuo figliuolo Gesù Cristo, nostro Signore, facci la grazia di seguitar in tal modo i tuoi santi benedetti, in ogni virtuoso e pio vivere, che veniamo a goder quei giubili ineffabili, che tu hai preparati per quelli che t' amano sinceramente, per Gesù Cristo, nostro Signore. Amen.

Per l' Epistola. Apocal vii. 2.

POI vidi un altro Angelo, che saliva dal sol levante, il quale avea il suggello dell'Iddio vivente: ed egli gridò con gran voce a' quattro Angeli, a' quali era dato di danneggiar la terra, e'l mare. Dicendo, Non danneggiate la terra, nè'l mare, nè gli alberi, fin che noi abbiamo segnati i servitori dell'Iddio nostro in su le fronti loro. Ed io udi il numero de' segnati, ch'era di cenquarantaquattromila segnati di tutte le tribù de' figliuoli d' Israel.

Della tribù di Giuda, dodicimila segnati.
Della tribù di Ruben, dodicimila segnati.
Della tribù di Gad, dodicimila segnati.
Della tribù d' Aser, dodicimila segnati.
Della tribù di Neftali, dodicimila segnati.
Della tribù di Manasse, dodicimila segnati.
Della tribù di Simeon, dodicimila segnati.
Della tribù di Levi, dodicimila segnati.
Della tribù d' Issacar, dodicimila segnati.
Della tribù di Zabulon, dodicimila segnati.

The Collect.

O ALMIGHTY God, who hast knit together thine elect in one communion and fellowship, in the mystical body of thy Son Christ our Lord; Grant us grace so to follow thy blessed Saints in all virtuous and godly living, that we may come to those unspeakable joys, which thou hast prepared for them that unfeignedly love thee; through Jesus Christ our Lord. *Amen.*

For the Epistle. Rev. vii. 2.

AND I saw another angel ascending from the east having the seal of the living God; and he cried with a loud voice to the four angels, to whom it was given to hurt the earth, and the sea, saying, Hurt not the earth, neither the sea, nor the trees, till we have sealed the servants of our God in their foreheads. And I heard the number of them which were sealed; and there were sealed an hundred and forty and four thousand, of all the tribes of the children of Israel.

Of the tribe of Juda were sealed twelve thousand.

Of the tribe of Reuben were sealed twelve thousand.

Of the tribe of Gad were sealed twelve thousand.

Of the tribe of Aser were sealed twelve thousand.

Of the tribe of Nephthali were sealed twelve thousand.

Of the tribe of Manasses were sealed twelve thousand.

Of the tribe of Symeon were sealed twelve thousand.

Am Tage Allerheiligen.

Die Collecte.

D allmächtiger Gott, der du deine Auserwählten zu einer Gemeine verknüpft und zu einem geistlichen Leibe deines Sohnes Christi, uns feres Herrn, verbunden hast. Verleihe uns Gnade, daß wir deinen gesegneten Heiligen in allem, was zu einem Tugendhaften und frommen Wandel gehört, so nachzusehen mögen, um zu den unaussprechlichen Freuden zu gelangen, welche du denen, die dich ungeheuchelt lieben, bereitet hast, durch unsern Herrn, Jesum Christum. *Amen.*

Die Epistel. Offenb. 7, 2--12.

UND ich sah einen andern Engel aufsteigen von der Sonnen Aufgang, der hatte das Siegel des lebendigen Gottes, und schrie mit großer Stimme zu den vier Engeln, welchen gegeben ist zu beschädigen die Erde und das Meer. Und er sprach: Beschädiget die Erde nicht, noch das Meer, noch die Bäume, bis daß wir versiegeln die Knechte unsers Gottes an ihren Stirnen. Und ich hörte die Zahl derer, die versiegelt wurden, hundert und vier und vierzig tausend, die versiegelt waren von allen Geschlechtern der Kinder Israel. Von dem Geschlecht Juda zwölf tausend versiegelt; von dem Geschlecht Ruben zwölf tausend versiegelt; von dem Geschlecht Gad zwölf tausend versiegelt; von dem Geschlecht Aser zwölf tausend versiegelt; von dem Geschlecht Nephthali zwölf tausend versiegelt; von dem Geschlecht Manasse zwölf tausend versiegelt; von dem Geschlecht Simeon zwölf tausend versiegelt; von dem Geschlecht Levi zwölf tausend versiegelt; von dem Geschlecht Issachar zwölf tausend versiegelt; von dem Geschlecht

La Collecte.

DIEU tout-puissant, qui as joint ensemble tes élus dans une même société et dans une même communion, pour en faire le corps mystique de Jésus-Christ ton Fils notre Seigneur; fais-nous la grâce de suivre l'exemple de ceux de nos frères que tu as reçus dans la gloire éternelle, afin que, par l'imitation de leurs vertus, nous parvenions à leur bonheur, et que nous jouissions éternellement de ces biens inénarrables, que tu as préparés à ceux qui t'aiment en vérité. Exauce-nous par Jésus-Christ ton Fils notre Seigneur. *Amen.*

Pour l'Épître, Apoc. vii. 2.

PUIS je vis un autre ange qui montoit du côté de l'orient, tenant le sceau du Dieu vivant; et il cria à haute voix aux quatre anges qui avoient eu ordre de nuire à la terre et à la mer, et leur dit: ne nuisez point à la terre, ni à la mer, ni aux arbres, jusqu'à ce que nous ayons marqué les serviteurs de notre Dieu sur leurs fronts. Et j'entendis que le nombre des marqués étoit de cent quarante-quatre mille, qui furent marqués de toutes les tribus des enfans d'Israël, savoir:

De la tribu de Juda, douze mille marqués;
De la tribu de Ruben, douze mille marqués;

De la tribu de Gad, douze mille marqués;
De la tribu d'Aser, douze mille marqués;

De la tribu de Nephthali, douze mille marqués;

De la tribu de Manassé, douze mille marqués;

De la tribu de Siméon, douze mille marqués;

EL DIA DE TODOS SANTOS.

La Colecta.

DIOS Todo-poderoso, que en el cuerpo místico de tu Hijo Cristo nuestro Señor has reunido a todos tus escogidos por una sola comunión y hermandad; danos gracia para que de tal modo imitemos a tus Santos en su virtuosa y santa vida que al fin vengamos a gozar los indecibles gozos que tu has preparado para los que te aman sinceramente; mediante Jesu-Christo nuestro Señor. *Amen.*

En lugar de la Epistola. Apoc. vii. 2.

Y VI otro Angel que subia del nacimiento del Sol, y tenia la señal del Dios vivo: y clamó en alta voz a los quatro Angeles, á quienes era dado poder de dañar á la tierra, y á la mar, diciendo: No hagais mal á la tierra, ni á la mar, ni á los arboles, hasta que señalemos á los siervos de nuestro Dios en sus frentes. Y oí el número de los señalados, que eran ciento y quarenta y quatro mil señalados, de todas la Tribus de los hijos de Israel.

De la Tribu de Judá, doce mil señalados:
De la Tribu de Rubén, doce mil señalados:

De la Tribu de Gad, doce mil señalados:
De la Tribu de Asér, doce mil señalados:

De la Tribu de Nephthali, doce mil señalados:

De la Tribu de Manasés, doce mil señalados:

De la Tribu de Siméon, doce mil señalados:

νοί ἐκ φυλῆς Βενιαμίν, ἰβ' χιλιάδες ἑσφραγισμένοι. Μετὰ ταῦτα εἶδον, καὶ ἰδοὺ ὄχλος πολὺς, ὃν ἀριθμῆσαι αὐτὸν οὐδεὶς ἠδύνατο, ἐκ παντὸς ἔθνους καὶ φυλῶν καὶ λαῶν καὶ γλωσσῶν, ἐστῶτες ἐνώπιον τοῦ θρόνου καὶ ἐνώπιον τοῦ ἁγίου, περιβεβλημένοι στολὰς λευκάς καὶ φοίνικες ἐν ταῖς χερσίν αὐτῶν καὶ κράζοντες φωνῇ μεγάλῃ, λέγοντες· Ἡ σωτηρία τοῦ καθήμενου ἐπὶ τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ τῷ ἁγίῳ. Καὶ πάντες οἱ ἄγγελοι ἐστῆκεσαν κύκλῳ τοῦ θρόνου καὶ τῶν πρεσβυτέρων καὶ τῶν τεσσαρίων ζώων, καὶ ἔπεσον ἐνώπιον τοῦ θρόνου ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν, καὶ προσεκύνησαν τῷ Θεῷ, λέγοντες· Ἀμήν· ἡ εὐλογία καὶ ἡ δόξα καὶ ἡ σοφία καὶ ἡ εὐχαριστία καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ ἰσχὺς τῷ Θεῷ ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐυαγγέλιον. Ματθ. ε'. α'.

ἸΔΩΝ δὲ τοὺς ὄχλους, ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος καὶ καθίσαντος αὐτοῦ, προσήλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. Καὶ ἀνοίξας τὸ στόμα αὐτοῦ, ἐδίδασκεν αὐτοὺς, λέγων· μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. Μακάριοι οἱ πενθῶντες, ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται. Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν. Μακάριοι οἱ πενῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται. Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται. Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται. Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται. Μακάριοι οἱ διωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. Μακάριοι ἐστε ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς καὶ διώξωσι, καὶ

λίαντες σφραγισμένοι· ἐκ φυλῆς Ἰωσήφ, ἰβ' χιλιάδες σφραγισμένοι· ἐκ φυλῆς Βενιαμίν, ἰβ' χιλιάδες σφραγισμένοι. Μετὰ ταῦτα εἶδον, καὶ ἰδοὺ ὄχλος πολὺς, τὸν ὁποῖον ἔδειξεν ἔδιδόναι· να ἀριθμῆσιν ἐκ παντὸς ἔθνους, καὶ φυλῶν, καὶ λαῶν καὶ γλωσσῶν, στέκοντες ἔμπροσθεν τοῦ θρόνου καὶ ἔμπροσθεν τοῦ ἁγίου ἐνδύμενοι στολὰς λευκάς καὶ βαίᾳ εἰς τὰς χεῖρας τῶν καὶ κράζοντι φωνῇ μεγάλῃ, λέγοντες· Ἡ σωτηρία μας εἶναι τοῦ Θεοῦ τοῦ καθήμενου ἐπὶ τοῦ θρόνου καὶ τοῦ ἁγίου. Καὶ πάντες οἱ ἄγγελοι ἐστέκοντο τριγύρω τοῦ θρόνου, καὶ τῶν πρεσβυτέρων καὶ τῶν τεσσαρίων ζώων, καὶ ἔπεσον ἔμπροσθεν τοῦ θρόνου ἐπὶ τὰ πρόσωπά των, καὶ ἐπροσκύνησαν τὸν Θεόν, λέγοντες· Ἀμήν· ἡ εὐλογία καὶ ἡ δόξα, καὶ ἡ σοφία καὶ ἡ εὐχαριστία καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ ἰσχὺς εἶναι τοῦ Θεοῦ μας εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐυαγγέλιον. Ματθ. ε'. α'.

ἸΔΩΝ δὲ τοὺς ὄχλους, ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος καὶ καθίσας, οἱ μαθηταὶ τοῦ ἡλθον ἔμπρός του. Καὶ ἀνοίξας τὸ στόμα του, τοὺς ἐδίδασκεν, λέγων· Μακάριοι οἱ πτωχοὶ εἰς τὸ πνεῦμα, ὅτι αὐτῶν εἶναι ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. Μακάριοι οἱ τεθλιμμένοι, ὅτι αὐτοὶ θέλουσι θεραπευθῆναι. Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι θέλουσι κληρονομήσιν τὴν γῆν. Μακάριοι οἱ πενῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ θέλουσι χορτασθῆναι. Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ θέλουσιν ἐλεηθῆναι. Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ θέλουσιν ἰδεῖν τὸν Θεόν. Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ θέλουσιν ὀνομασθῆναι υἱοὶ, Θεοῦ. Μακάριοι οἱ διωγμένοι διὰ τῆς δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν

Ex tribu Zabulon duodecim millia signati.

Ex tribu Joseph duodecim millia signati.

Ex tribu Beniamin duodecim millia signati.

Post hæc vidi turbam magnam, quam dinumerare nemo poterat, ex omnibus gentibus et tribubus, et populis, et linguis; stantes ante thronum, et in conspectu Agni, amicti stolis albis; et palmæ in manibus eorum. Et clamabant voce magna, dicentes: Salus Deo nostro, qui sedet super thronum, et Agno! Et omnes Angeli stabant in circuitu throni, et seniorum, et quatuor animalium; et ceciderunt, in conspectu throni, in facies suas, et adoraverunt Deum, dicentes: Amen: benedictio, et claritas, et sapientia, et gratiarum actio, honor, et virtus, et fortitudo, Deo nostro, in sæcula sæculorum. Amen.

Evangelium. S. Matth. v. 1.

VIDENS autem Jesus turbas, ascendit in montem: et cum sedisset, accesserunt ad eum discipuli ejus. Et aperiens os suum, docebat eos, dicens: Beati pauperes spiritu, quoniam ipsorum est regnum cælorum. Beati mites, quoniam ipsi possidebunt terram. Beati, qui lugent, quoniam ipsi consolabuntur. Beati, qui esuriunt et sitiunt iustitiam, quoniam ipsi saturabuntur. Beati misericordes, quoniam ipsi misericordiam consequentur. Beati mundo corde, quoniam ipsi Deum videbunt. Beati pacifici, quoniam Filii Dei vocabuntur. Beati, qui persecutionem patiuntur propter iustitiam, quoniam ipsorum est regnum

Della tribù di Giosèf, dodicimila segnati. Della tribù di Benjamin, dodicimila segnati.

Dopo queste cose, io vidi, ed ecco una turba grande, la qual niuno poteva annoverare, di tutte le nazioni, e tribù, e popoli, e lingue, i quali stavano in piè davanti al trono, e davanti all' Agnello, vestiti di stole bianche, ed avevano delle palme nelle mani. E gridavano con gran voce: dicendo, La salute appartiene all' Iddio nostro, il quale siede sopra 'i trono; ed all' Agnello. E tutti gli Angeli stavano in piè intorno al trono, ed a' Vecchi, ed a' quattro animali: e si gittarono giù, in su le lor facce, davanti al trono; ed adorarono Iddio. Dicendo, Amen: la benedizione, e la gloria, e la sapienza, e le grazie, e l' onore, e la potenza, e la forza, appartengono all' Iddio nostro ne' secoli de' secoli. Amen.

L' Evangelo. S. Matt. v. 1.

ED egli, veggendo le turbe, salì sopra 'l monte: e, postosi a sedere, i suoi discepoli s' accostarono a lui. Ed egli, aperta la bocca, gli ammaestrava: dicendo, Beati i poveri in ispirito: perciocchè il Regno de' cieli è loro. Beati coloro che fanno cordoglio: perciocchè saranno consolati. Beati i mansueti: perciocchè essi erederanno la terra. Beati coloro che sono affamati, ed assetati di giustizia: perciocchè saranno saziati. Beati i misericordiosi: perciocchè misericordia sarà lor fatta. Beati i puri di cuore: perciocchè vedranno Iddio. Beati i pacifici: perciocchè saranno chiamati figliuoli d' Iddio. Beati coloro che son perseguiti per cagione di giustizia: perciocchè il Regno de' cieli è

Of the tribe of Levi were sealed twelve thousand.

Of the tribe of Isachar were sealed twelve thousand.

Of the tribe of Zabulon were sealed twelve thousand.

Of the tribe of Joseph were sealed twelve thousand.

Of the tribe of Benjamin were sealed twelve thousand.

After this I beheld, and lo, a great multitude, which no man could number, of all nations, and kindreds, and people, and tongues, stood before the throne, and before the Lamb, clothed with white robes, and palms in their hands; and cried with a loud voice, saying, Salvation to our God which sitteth upon the throne, and unto the Lamb. And all the angels stood round about the throne, and about the elders, and the four beasts, and fell before the throne on their faces, and worshipped God, saying, Amen; blessing, and glory, and wisdom, and thanksgiving, and honour, and power, and might, be unto our God for ever and ever. Amen.

The Gospel. St. Matth. v. 1.

JESUS, seeing the multitudes, went up into a mountain; and when he was set, his disciples came unto him. And he opened his mouth, and taught them, saying, Blessed are the poor in spirit: for their's is the kingdom of heaven. Blessed are they that mourn; for they shall be comforted. Blessed are the meek: for they shall inherit the earth. Blessed are they which do hunger and thirst after righteousness: for they shall be filled. Blessed are the merciful:

Zabulon zwölf tausend versiegelt; von dem Geschlecht Joseph zwölf tausend versiegelt; von dem Geschlecht Benjamin zwölf tausend versiegelt. Darnach saß ich, und siehe, eine große Schaar, welche niemand zählen konnte, aus allen Heiden, und Völkern, und Sprachen, vor dem Stuhle stehend, und vor dem Lamme, angethan mit weißen Kleidern, und Palmen in ihren Händen, schrien mit großer Stimme und sprachen: Heil sey dem, der auf dem Stuhl sitzt, unserm Gott und dem Lamme. Und alle Engel standen um den Stuhl, und um die Ältesten, und um die vier Thiere, und fielen vor dem Stuhl auf ihr Angesicht, und beteten Gott an, und sprachen: Amen, Lob und Ehre, und Weisheit, und Dank, und Preis, und Kraft, und Stärke sey unserm Gott, von Ewigkeit zu Ewigkeit, Amen.

Das Evangelium. Matth. 5, 1—12.

Da er aber das Volk sah, gieng er auf einen Berg, und setzte sich, und seine Junger traten zu ihm. Und er that seinen Mund auf, lehrte sie, und sprach: Selig sind, die da geistlich arm sind, denn das Himmelreich ist ihr. Selig sind, die da Weib tragen, denn sie sollen getröstet werden. Selig sind die Sanftmüthigen, denn sie werden das Erbreich besitzen. Selig sind, die da hungert und dürstet nach der Gerechtigkeit, denn sie sollen satt werden. Selig sind die Barmherzigen, denn sie werden Barmherzigkeit erlangen. Selig sind, die reinen Herzens sind, denn sie werden Gott schauen. Selig sind die Friedfertigen, denn sie werden Gottes Kinder heißen. Selig sind, die um Gerechtigkeit willen verfolgt werden, denn das Himmelreich

De la tribu de Levi, douze mille marqués; De la tribu d'Issachar, douze mille marqués;

De la tribu de Zabulon, douze mille marqués;

De la tribu de Joseph, douze mille marqués;

De la tribu de Benjamin, douze mille marqués.

Après cela je regardai, et voici, une grande multitude de gens, que personne ne pouvoit compter, de toutes nations, et tribus, et peuples, et langues, lesquels se tenoient devant le trône, et en la présence de l'Agneau, vêtus de longues robes blanches, et ayant des palmes en leurs mains. Et ils crioient à haute voix, en disant: le salut est de notre Dieu qui est assis sur le trône, et de l'Agneau. Et tous les anges se tenoient autour du trône, et des anciens, et des quatre animaux; et ils se prosternèrent devant le trône sur leurs faces, et adorèrent Dieu, en disant: Amen! louange, et gloire, et sagesse, et action de grâces, et honneur, et puissance, et force soient à notre Dieu, aux siècles des siècles. Amen.

L'Evangile. St. Matth. v. 1.

JESUS, voyant tout ce peuple, monta sur une montagne; puis s'étant assis, ses disciples s'approchèrent de lui. Et ayant ouvert sa bouche, il les enseignoit, en disant: Bienheureux sont les pauvres en esprit: car le royaume des cieux est à eux. Bienheureux sont ceux qui pleurent: car ils seront consolés. Bienheureux sont les déboulinaires: car ils hériteront la terre. Bienheureux sont ceux qui ont faim et soif de la justice: car ils seront rassasiés. Bienheureux sont

De la Tribu de Levi, doce mil señalados: De la Tribu de Isacár, doce mil señalados:

De la Tribu de Zabulón, doce mil señalados:

De la Tribu de Joseph, doce mil señalados:

Y de la tribu de Benjamin, doce mil señalados.

Después de esto vi una grande muchedumbre, que ninguno podia contar, de todas naciones, y tribus, y pueblos, y lenguas, que estaban en pie ante el trono, y delante del Cordero, cubiertos de vestiduras blancas, y palmas en sus manos: y clamaban en voz alta, diciendo: La salud á nuestro Dios, que está sentado sobre el trono, y al Cordero. Y todos los Angeles estaban en pie al redor del trono, y de los Ancianos, y de los quatro animales: y se dexaron caer ante el trono sobre sus rostros, y adoraron á Dios, diciendo, Amen. La bendicion, y la claridad, y la sabiduría, y la accion de gracias, y la honra, y la virtud, y la fortaleza á nuestro Dios en los siglos de los siglos, Amen.

El Evangelio. S. Math. v. 1.

Y VIENDO Jesus las gentes, subió á un monte, y después de haberse sentado, se llegaron á él sus discípulos, y abriendo su boca, los enseñaba, diciendo: Bienaventurados los pobres de espíritu; porque de ellos es el reyno de los cielos. Bienaventurados los mansos; porque ellos poseerán la tierra. Bienaventurados los que lloran; porque ellos serán consolados. Bienaventurados

ORDO SACRÆ COMMUNIONIS.

εἰπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ' ὑμῶν, ψευδό-
μενοι, ἔνεκεν ἐμοῦ. Χαίrete καὶ ἀγαλλιᾶσθε,
ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς·
οὕτω γὰρ ἐδίωξαν τοὺς προφῆτας τοὺς πρὸ
ὑμῶν. Ὑμεῖς ἔσπετε τὸ ἅλας τῆς γῆς· ἐάν δέ
τὸ ἅλας μαρανθῇ, ἐν τίνι ἀλισθῆσεται; εἰς
οὐδὲν ἰσχύει ἐτι εἰ μὴ βληθῆναι ἐξω, καὶ κα-
ταπατεῖσθαι ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων. Ὑμεῖς
ἐσπετε τὸ φῶς τοῦ κόσμου. Οὐ δύναται πόλις
κρυβῆναι ἐπάνω ὀρους κειμένη·

εἶναι ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. Θέλετε εἶσθε
Μακάριοι, ὅταν σᾶς ὑνειδίωσι, καὶ διώξωσι,
καὶ εἰπωσι, πᾶν πονηρὸν ῥῆμα ψευδὲς ἐναν-
τίον σας δι' ἐμέ. Χαίrete καὶ ἀγαλλιᾶσθε·
ὅτι ὁ μισθὸς σας εἶναι πολὺς εἰς τοὺς ἑρ-
αῖς. ἐπειδὴ οὕτω ἐδίωξαν τοὺς προφῆτας τοὺς πρὸ
ἐσᾶς.

Τύπος τῆς Λειτουργίας
ΔΕΙΠΝΟΥ ΤΟΥ ΚΥΡΙΑΚΟΥ

ἡ

ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΣΥΝΑΞΕΩΣ.

Ὅσοιπερ ἐν νῶ ἔχουσι μετέχειν τῆς παναγίας
Συνάξεως, τῷ Κηδεμόνι ἐνιότη γε τῇ προ-
τεραίᾳ τὰ αὐτῶν ὀνόματι ἐκδηλώσουσι.

Ἐάν δέ τις αὐτῶν προδήλως καὶ φανερώς μο-
χθηρὸς ᾖ, ἡ ὕβρις εἰς τὸν πελαγὴν ἢ λόγῳ ἢ
ἔργῳ ὑβρισάμενος, ὥστε ἐπ' αὐτὸν σκανδα-
λισθῆναι τὴν Ἐκκλησίαν· ὁ Κηδεμὼν ὑπομ-
νησθεὶς προσκαλεῖται αὐτὸν, καὶ νουθετήσει
μυδαμῶς τολμᾶν ἐγγίσαντα τραπεζῇ τῇ
Κυριακῇ, μέχρις οὐ προφανῶς ἐδήλωσεν,
ὅτι ἀληθῶς μετενόησεν ἐπὶ τοῖς ἁμαρτη-
θεῖσι, καὶ τὸν προτοῦ πονηρὸν αὐτοῦ βίον
μετερρύθμισεν, ὅπως ἡ Ἐκκλησία, πρώην
σκανδαλισθεῖσα, ἱκανὸν λάβοι· Ἐτι δέ ὅτι
τῷ πλησίον τῶν ἀδικηθέντων ἀντικατά-
λλαγμα ἔδωκεν, εἰ δέ μὴ, ἀλλὰ γε ὅτι πρό-

Σχῆμα τῆς Λειτουργίας
ΤΟΥ ΚΥΡΙΑΚΟΥ ΔΕΙΠΝΟΥ

ἡ

ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΣΥΝΑΞΕΩΣ.

Οἱ ἐπιθυμῶντες ἵνα μεταλάβωσι τῆς Παναγίας
Συνάξεως ἄς φέρωσι πρὸς τὸν Ἐκκλησιαστι-
κὸν Πατέρα τὰ ὀνόματά των, καὶ ὀλίγας
ἡμέρας πρότερον.

Καὶ ἐάν ἕνας ἀπ' αὐτῶν εἶναι γνωστὸς ἄνθρω-
πος πονηρᾶς ζωῆς, ἡ ὕβρις τῆς καὶ κακο-
πρίγμων, ὥστε ἵνα σκανδαλιστῇ ἡ Ἐκ-
κλησία· ὁ Πατέρας μαθὼν τὸ γινόμενον, ἄς
τὸν κράξῃ καὶ τὸν νουθετήσῃ λέγων· μὴ ἐγ-
γίξης τὴν Κυριακὴν τράπεζαν ἕως φανερώ-
σῃ τὴν μετάνοιάν σου, καὶ τὴν πρὸς τὸ
ἐναρέτως ζῆν ἐπιστροφὴν σου· ὅπως καὶ ἡ
πρότερον σκανδαλισθῆσα Ἐκκλησία πληρο-
φορηθῇ, καὶ ὁ ὑπὸ σου ἀδικημένος ἀνταπο-
δοθῇ· εἰ δέ μὴ τοῦτο, ὅτι εἶσαι πρόθυμος ἵνα

celorum. Beati estis, cum maledixerint
vobis homines, et persecuti vos fuerint, et
dixerint omne malum adversum vos, men-
tientes, propter me. Gaudete, et exultate,
quoniam merces vestra copiosa est in celis.
Sic enim persecuti sunt Prophetas, qui
fuerunt ante vos.

loro. Voi sarete beati, quando gli uomini
v' avranno vituperati, perseguiti; e, men-
tendo, avranno detto contr' a voi ogni mala
parola per cagion mia. Rallegratevi, e giu-
bilate: perciocchè il vostro premio è grande
ne' cieli: conciosiacosachè così abbiano per-
seguiti i profeti che sono stati innanzi a voi.

Ordo Administranda

CENÆ DOMINI,

seu

SACRÆ COMMUNIONIS.

L'Ordine per l'Amministrazione della

CENA DEL SIGNORE

O

SANTA COMUNIONE.

Tutti quelli che vogliono esser partecipi della
santa Comunione faranno sapere i lor nomi
al Piovano, almeno qualche tempo del giorno
precedente.

E se alcun di loro si troverà esser uomo aper-
tamente scandaloso e di cattiva vita, o ch' ab-
bia fatto torto al suo prossimo in parole, od
in fatti, in modo che la Congregazione ne sia
scandalizzata, il Piovano, avendone avuta
conoscenza, lo farà chiamare e l' ammonirà di
non presentarsi in modo veruno alla mensa del
Signore, prima d' aver dichiarato in pubblico
la sua penitenza e conversione dalla prima
vita scandalosa: acciò che la Congregazione
ne sia soddisfatta, su quale per innanzi era
offesa; e che ha risarcito colui al quale ave-
va fatto torto, o ch' almeno si dichiari esser

¶ Quotquot cupiunt participes fieri sacræ
Communions, nomina sua, pridie saltem
sacrorum, Ministro indicabunt.

¶ Si quis autem sit manifeste flagitiosus,
aut proximis suis verbo factove injuriam
intulerit, ita ut Ecclesia eo pacto sit
offensa; de hoc certior factus Minister
eum advocabit, et monebit, ne ullo modo
audeat ad Mensam Domini accedere, us-
que dum verè resipiscentiæ, et morum
emendationis, indicia manifesta præbue-
rit; ita ut Ecclesiæ, quam prius offende-
rat, sit satisfactum, ut et iis quos affe-
cerat injuria; aut saltem promittat, id sibi

ORDO SACRÆ COMMUNIONIS.

for they shall obtain mercy. Blessed are the pure in heart : for they shall see God. Blessed are the peace-makers : for they shall be called the children of God. Blessed are they which are persecuted for righteousness' sake : for their's is the kingdom of heaven. Blessed are ye, when men shall revile you, and persecute you, and shall say all manner of evil against you falsely for my sake. Rejoice, and be exceeding glad ; for great is your reward in heaven : for so persecuted they the prophets which were before you.

THE ORDER OF THE

Administration of the Lord's Supper,

OR

HOLY COMMUNION.

So many as intend to be partakers of the holy Communion shall signify their names to the Curate, at least some time the day before.

And if any of those be an open and notorious evil liver, or have done any wrong to his neighbours by word or deed, so that the Congregation be thereby offended ; the Curate, having knowledge thereof, shall call him and advertise him, that in any wise he presume not to come to the Lord's Table, until he hath openly declared himself to have truly repented and amended his former naughty life, that the Congregation may thereby be satisfied, which before were offended ; and

ist ihr. Selig seyd ihr, wenn euch die Menschen um meinet willen schmähen und verfolgen, und reden allerlei Uebels wider euch, so sie daran lügen. Seyd fröhlich und getrost, es wird euch im Himmel wohl belohnet werden. Denn also haben sie verfolgt die Propheten, die vor euch gewesen sind.

O r d n u n g ,

nach welcher

das Abendmahl des Herrn

oder

die heilige Communion zu halten ist.

Alle diejenigen, die sich vornehmen das heilige Abendmahl zu genießen, sollen wenigstens, am Tage zuvor, dem Prediger ihre Namen anzeigen. Fände sich irgend einer unter ihnen, der offenbar, und zum Aergerniß der Gemeinde, einen schlechten Lebenswandel geführt, oder sich durch Wort oder That gegen seinen Nächsten gröblich vergangen hätte, den soll der Prediger, wenn es ihm bekannt geworden ist, zu sich fordern, um ihm anzudeuten, daß er sich auf keine Weise unterstehen dürfe, zu des Herrn Tische zu kommen, bis er, um der mit ihm unzufriedenen Gemeinde Genugthuung zu geben, öffentlich erklärt haben werde, daß er seine bisherige schlechte Aufführung wahrhaft bereuet und sich wirklich gebeßert, auch diejenigen, welchen er unrecht gethan, schon entschädigt habe, oder doch wohl entschlossen sey, dieß so bald wie möglich zu thun.

les miséricordieux ; car miséricorde leur sera faite. Bienheureux sont ceux qui sont nets de cœur : car ils verront Dieu. Bienheureux sont ceux qui procurent la paix : car ils seront appelés enfans de Dieu. Bienheureux sont ceux qui sont persécutés pour la justice : car le royaume des cieux est à eux. Vous serez bienheureux, quand on vous aura injuriés et persécutés, et quand, à cause de moi, on aura dit contre vous en mentant quelque mauvaise parole que ce soit. Réjouissez-vous, et tressaillez de joie, parce que votre récompense est grande dans les cieux ; car on a ainsi persécuté les prophètes qui ont été avant vous.

ORDRE POUR

LA COMMUNION,

ou

ADMINISTRATION DE LA SAINTE CENE.

Tous ceux qui se proposent de participer à la sainte Cène, doivent en avvertir le ministre quelques jours avant, ou au moins la veille.

Et si quelqu'un étoit connu pour mener mauvaise vie, ou avoir par paroles ou par actions fait tort à son prochain, de sorte que l'église en soit scandalisée ; le ministre en ayant connoissance, l'avertira de ne pas présumer d'approcher de la table du Seigneur, qu'il n'ait

los que han hambre, y sed de justicia ; porque ellos serán hartos. Bienaventurados los misericordiosos ; porque ellos alcanzarán misericordia. Bienaventurados los de limpio corazon ; porque ellos verán á Dios. Bienaventurados los pacíficos ; porque hijos de Dios serán llamados. Bienaventurados los que padecen persecucion por la justicia ; porque de ellos es el reyno de los cielos. Bienaventurados sois, quando os maldixeren, y os persiguieren, y dixeren todo mal contra vosotros mintiendo, por mi causa. Gozaos y alegraos, porque vuestro galardón muy grande es en los cielos. Pues así tambien persiguieron á los Prophetas, que fueron ántes de vosotros.

El orden de la administracion de la

CENA DEL SEÑOR.

O

SANTA COMUNION.

Los que quisieren comulgar daran sus nombres al Cura el día ántes á mas tardar.

Y si alguno de ellos fuere de mal vivir pública y notoriamente ; ó hubiere hecho algun agravio á su proximo de obra, ó de palabra ; si llegare á noticia del Cura lo llamará y le advertirá que no sea osado en manera alguna á comulgar, si primero no da evidentes testimonios de su arrepentimiento, y enmienda

κειται αὐτῷ τοῦτο ποιησμένῳ, ὡς αὐτίκα προσηκόντως δύναιτο ἄν.

᾽Ωσαύτως διαπράξει ὁ Κηδεμὼν, ὅσάκις ἂν αἰσθοῖτο τινὰς ὑπόυλως καὶ ἀπέχθῳς ἀλλήλους διακείσθαι· οὐκ ἔλασας Κυριακῆς τραπέζης συμμετόχους εἶναι, πρὶν ἐνοῆσαι αὐτοὺς καταλλαγέντος. Ἦν δὲ τῶν διχοστατούντων ὁ μὲν ἐκὼν φαίνεται ἐκ βλάβους τῆς καρδίας τῷ φιλονεικοῦντι τῶν ἡμαρτημένων συγγινῶναι, καὶ προσέτι αὐτῷ ὁποῖωσιν ἰβρίσθῃν ἱκανὸν ποιῆσαι· ὁ δὲ ἐπὶ τῇ σκληρότητι καὶ αὐθαδεΐᾳ αὐτοῦ προσκαρτερῶν, εἰς τὸν εὐσεβῆ συμβιβασμὸν προαχθῆναι ἀπαναίνηται· Δεὶ τὸν Λειτουργὸν τὸν μὲν μετανοοῦντα εἰς τὴν ἁγίαν Σύναξιν προσδέξασθαι, τὸν δὲ αὐθίδη οὐ. Προνοεῖται δὲ ὅτι πᾶς Λειτουργὸς ὄντιναοῦν ἀπωθοῦμενος, καθ' ὃν τρόπον εἴρηται, ἐν ταύτῃ ἢ τῇ προίονσιν τῆς Διατάξεως ταύτης πρὶν οὖν, ὑπευθυνὸς ἔσται τοῖσι λόγον δοῦναι τῷ Διατάκτῃ πρὸς ἡμερῶν τὸ πλεῖστον γε δεκαεσσάρων. Ὁ δὲ Διατάκτης τῷ ἁμαρτάνοντι δίκην ἐπιθήσει κατὰ τὸν Κανόνα.

Τραπέζης, ἐν τῇ τῆς Συνάξεως καιρῷ, καθαρῇ τῇ συνδόνει περισκεπασμένης ἐν μέσῳ τῆς Ἐκκλησίας, ἢ ἐν τῇ Ἱεραιῇ καθεστῶσης, ἡγοῦν ὅπου Ὁρθρῖναι τε καὶ Ἑσπεριναὶ Εὐχαὶ ἐπιτελείσθαι νομίζονται, ὁ Ἱερεὺς πρὸς τὰ βόρεια τῆς Τραπέζης ἐστὼς, τὴν Κυριακὴν Εὐχὴν καὶ τὴν ἐξῆς Συναπτὴν λέξει.

ΠΑΤΕΡ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς· Ἁγιασθῇ τὸ ὄνομά σου· Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· Γενέσθῃ τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ

τὸ κῆρυξ κατὰ τὰς δυνάμεις σου τὸ ὕψι γροῦντερον.

Τὸν αὐτὸν τρόπον ἄς ἐπιχειρισθῇ ὁ Πατέρας, πρὸς ὅσους γνωρίζει πανούργους καὶ δυσχερεῖς, ἐμποδίζων αὐτοὺς ἵνα πλησιάζωσι τὴν ἁγίαν τράπεζαν, ἕως τὰς μίθῃ φιλομένων. Ἐὰν δὲ ἐνας τῶν ἐν διχονοίᾳ εὐχαρίστως καὶ ἐξ ὅλης καρδίας συγχωρήσῃ τοῦ ἄλλου τὴν ἁδικίαν, καὶ ανταποδοσῇ κατὰ τὸ πῶς αὐτὸς ἔπαισσε πρὸς τὸν ἄλλον, ὁ ἄλλος δὲ ἀπορρίψῃ κάθε εὐσεβῆ διαλλαγὴν μίλιστα δὲ ἀγαπήσῃ πεισματικῶς τὴν πανουργίαν, καὶ διασχερίαν τε· Τότε ὁ Πατέρας ἄς δέχεται τὸν μετανοοῦντα, καὶ μὴ τὸν ἰσχυρογνώμονα εἰς τὴν ἁγίαν σύναξιν. Ὅμως δὲ κάθε ἐκκλησιαστικὸς Πατέρας ἀποδιώξας τὰ, ὡς ἐδηλώθη ἐν τούτῳ καὶ τῷ προῖοντι τμήματι τῆς παρούσης Διατάξεως, εἶναι ὑπόχρεος ἵνα τὸ φανερώσῃ εἰς τὸν Διατάκτην μετὰ ἡμέρας δεκατέσσαρας τὸ περισσότερον. Καὶ ὁ Διατάκτης θέλει καταδιώξῃ τὸν πταίστην κατὰ τὸν Κανόνα.

Ἡ τράπεζα εἰς τὸν καιρὸν τῆς Συνάξεως σκεπασμένη ἀπὸ λευκῆν καὶ καθαρὰν ὀθόνην, ἄς εἶναι ἐν τῷ μέσῳ τῆς ἐκκλησίας ἢ τοῦ ἁγίου βήματος ὅπου συνήθως λέγονται αἱ προσευχαὶ τῆς αὐγῆς καὶ ἑσπέρας, καὶ ὁ Ἱερεὺς στεκόμενος κατὰ τὸ πρὸς τὸν βορρᾶ μέρος τῆς τραπέζης ἄς εἴπῃ τὴν Κυριακὴν Εὐχὴν καὶ τὴν ἀκόλουθον συναπτὴν, γονατίζοντας τοῦ λαοῦ.

ΠΑΤΕΡ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἄς ἁγιασθῇ τὸ ὄνομά σου, ἄς ἔλθῃ ἡ βασιλεία σου, ἄς γένη τὸ θέλημά σου καθὼς εἰς τὸν οὐρανὸν

facere propositum esse, quamprimum id commode fieri poterit.

¶ *Eundem agendi modum et ordinem tenebit Minister cum iis, inter quos simulates et odia intercedere intellexerit; nec sinet eos mensae Domini participes fieri, donec certior factus fuerit de eorum reconciliatione. Quod si alter eorum alteri offensam acceptam ex animo remittere paratus fuerit, aut pro illata a semet ipso injuria satisfacere; altero id detrectante, et in odio et malitia sua persistente, ita ut ad piam concordiam adduci nolit; tum Minister penitentem ad sacram Communionem admittet; pertinacem vero prohibebit. Ea tamen conditione hæc fient, ut Minister, qui quempiam a sacris arcuerit, prout habetur in hoc aut precedente hujus Rubricæ articulo, totam rem cum Ordinario communicet intra dies quatuordecim ad summum. Ordinarius autem, in eum qui sic offenderit, juxta Canonem inquirat.*

¶ *Quo tempore Cæna Domini celebrabitur, mensa, panno mundo linceo strata, stabit in medio vel Templi, vel Chori, ubi Matutina et Vespertina Preces debent recitari. Presbyter autem, stans ad Septentrionalem partem Mensæ, Orationem Dominicam, cum Collecta sequente, recitabit; populus in genua provolutus.*

PATER noster, qui es in cælis! Sanctificetur nomen tuum. Adveniat regnum tuum. Fiat voluntas tua, sicut in cælo,

risolutissimo di farlo al più presto che commodamente si potrà fare.

L'istesso sarà fatto dal Piovano, con quelli, fra quali s'accorge regnar malizia e rancore, non permettendo loro che vengano alla sacra Mensa, prima che sappia che siano ben reconciliati. E se uno di quelli che sono in discordia sia contento di perdonar all'altro cordialmente l'offesa ricevuta, e sodisfarne, in quanto egli può aver offeso, e che l'altro non voglia intender d'alcuna pia reconciliazione, anzi voglia restare nella sua ritrosità e malizia; in tal caso, il Piovano debbe ricever il penitente alla santa Cena, e non l'ostinato. Con questo rispetto però, ch'ogni Piovano, venendo a ricusare alcuno come è stato specificato in questo o nel precedente paragrafo di questa rubrica, sarà obbligato d'avvisarne l'Ordinario in termine di quattordici giorni dopo, alla più lunga. E l'Ordinario procederà contra l'offendente conforme al Canone.

La Mensa, al tempo della Comunione, essendo coperta d'una tovaglia polita e bianca, sarà posta nel corpo della chiesa, o nel coro, dove si suol dir la preghiera della mattina e sera e l'Presbitero, stando dal lato settentrionale della Mensa, dirà la Preghiera Domenicale, con la colletta seguente, il popolo, mettendosi in ginocchi.

PADRE nostro che sei ne' cieli, sia santificato il tuo nome, venga il tuo regno; sia fatta la tua volontà, in terra come l'è in

that he hath recompensed the parties, to whom he hath done wrong; or at least declare himself to be in full purpose so to do, as soon as he conveniently may.

The same order shall the Curate use with those betwixt whom he perceiveth malice and hatred to reign; not suffering them to be partakers of the Lord's Table, until he know them to be reconciled. And if one of the parties so at variance be content to forgive from the bottom of his heart all that the other hath trespassed against him, and to make amends for that he himself hath offended; and the other party will not be persuaded to a godly unity, but remain still in his frowardness and malice: the Minister in that case ought to admit the penitent person to the holy Communion, and not him that is obstinate. Provided that every Minister so repelling any, as is specified in this, or the next precedent Paragraph of this Rubrick, shall be obliged to give an account of the same to the Ordinary within fourteen days after at the farthest. And the Ordinary shall proceed against the offending person according to the Canon.

The Table, at the Communion-time having a fair white linen cloth upon it, shall stand in the Body of the Church, or in the Chancel, where Morning and Evening Prayer are appointed to be said. And the Priest standing at the North-side of the Table shall say the Lord's Prayer, with the Collect following, the people kneeling.

OUR Father which art in heaven, Hallowed be thy Name. Thy kingdom come. Thy will be done in earth, As it is in heaven.

Auf dieselbe Art soll der Prediger mit denen verfahren, unter welchen er Haß und Feindschaft herrschen sieht; er soll nicht zugeben, daß solche Personen dem Tische des Herrn nahen, bis er gewiß ist, daß sie sich wieder ausgesöhnt haben. Und wenn einer derselben sich willig zeigt, vom Grunde seines Herzens, alles zu vergeben, womit der andere ihn beleidigt, oder die Beleidigungen, die er selbst seinem Gegner zugefügt hat, wieder gut zu machen, dieser aber zu einer so gottseligen Versöhnung sich nicht bereben lassen will, sondern in seiner Abneigung und Feindseligkeit eigensinnig beharrt, so soll, in einem solchen Falle, der Prediger jenen, der sich so reuig und versöhnlich zeigt, zur heiligen Communion zulassen, diesen hartnäckigen und boshaften aber ausschließen.

Euch ist der Prediger verpflichtet, wenn er, um einer der vorbemerkten Ursachen Willen, jemand abweist, dem Bischöfe spätestens in vierzehn Tagen Anzeige davon zu thun: und der Bischof soll gegen den Sünder nach dem canonischen Rechte verfahren.

Bei der Communion soll die Tafel, mit einem reinen, weißen, leinenen Tuche bedekt mitten in der Kirche, oder im Chore da stehen, wo die Morgens- und Abends-Gebete, der Vorschrift gemäß, gelesen werden. Der Prediger stellt sich an die nördliche Seite der Tafel, und spricht, während die Gemeinde knieet, das Gebet des Herrn und die folgende Collecte.

Unser Vater, der du bist im Himmel! Geheiligt werde dein Name Dein Reich komme.

auparavant déclaré ouvertement qu'il est touché d'un vrai repentir, et a renoncé à son mauvais train de vie; de sorte que l'Eglise qu'il avoit scandalisée soit persuadée de son amendement, et qu'il ait fait réparation à ceux qu'il avoit offensés, ou du moins il doit déclarer qu'il est fermement résolu de le faire, sitôt qu'il sera en son pouvoir.

Le ministre en usera de même envers ceux entre lesquels il aperçoit de l'imitié et de la rancune, ne les admettant pas à la Communion qu'ils ne soient reconciliés. Que si l'une des parties pardonne de bon cœur le tort qui lui a été fait, et consent de réparer ses propres torts, tandis que l'autre rejetant ces témoignages de réconciliation, persiste dans son animosité: le ministre admettra à la Communion celui qui donne des signes de repentir, mais pas l'autre. Mais le ministre qui aura défendu l'approche de la table sainte à quelqu'un, pour les raisons qui sont ici spécifiées, sera obligé d'en informer l'ordinaire dans la quinzaine. Et l'ordinaire procédera contre l'impénitent selon le règlement.

Lorsqu'on célébrera la sainte Cène, la table couverte d'une belle nappe bien blanche, sera dans le corps de l'Eglise, ou dans le chœur, où se font les prières du matin et du soir. Et le prêtre debout au nord de la table, dira l'Oraison dominicale, avec la collecte suivante, le peuple étant à genoux.

NOTRE Père, qui es aux cieux. Ton nom soit sanctifié. Ton règne vienne. Ta volonté soit faite en la terre comme au ciel.

de vida, afin de satisfacer à la Iglesia á quien ha escandalizado; y si no contenta á los agraviados, ó á lo menos, promete hacerlo lo mas pronto que pueda.

De este mismo modo procederá el Cura con aquellos entre los quales entienda que hay odio y rencor: no permitiendoles de ninguna manera comulgar, hasta que sepa que se han reconciliado. Y si la una de las partes está pronta á perdonar de corazón á la otra, y á reparar los daños que hubiere hecho; y la otra parte no quiere avenirse, y dexar el odio y rencor; en tal caso el Cura admitirá á la comunión al que se arrepiente, mas no al pertinaz. Pero qualquier Ministro, que conforme á este párrafo, ó al anterior de la Rubrica, rehusare la Comunión á alguno, tendrá obligacion de dar cuenta de ello al Ordinario dentro de catorce dias á mas tardar. Y el Ordinario procederá contra la Persona culpada segun el Canon.

La Mesa estará cubierta al tiempo de la Communion con un mantel blanco y limpio, y puesta en la nave de la Iglesia ó en el Presbiterio, adonde está mandado que se diga la Oracion de Mañana, y Tarde. El Presbitero puesto en pie al lado Norte de la mesa dira la Oracion Dominica con la Colecta que sigue, estando el pueblo de rodillas.

PADRE nuestro, que estás en los cielos: Santificado sea tu Nombre. Ven-ga á nos tu reyno: Hagase tu Voluntad así en la tierra, como en el cielo: El

ἐπὶ τῆς γῆς, τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλῆταις ἡμῶν· Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥύσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. Ἀμήν.

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ Θεός, ᾧ πᾶσαι αἱ καρδίαι φανεραί, πᾶσαι ἐπιθυμίαι πρόδηλοι, καὶ οὐδὲν τοπαρίπαν τῶν ἀπορρήτων κεκρυμμένον ἐστί· Τῇ τοῦ ἁγίου Πνευμάτων σου ἐπινοίᾳ τοὺς καρδιῶν ἡμῶν διαλογισμοὺς καθάρισον, ὅπως ἐντελῶς σε ἀγαπῶμεν, καὶ ἀξιοπρεπῶς τὸ ἅγιον Ὄνομά σου μεγαλύνωμεν· διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Εἶτα ὁ Ἱερεὺς, πρὸς τὸν λαὸν ἐπιστραφεὶς, συμπάσας τὰς Δέκα Ἐντολὰς τρανῶς καταλέξει· καὶ ὁ λαὸς ἔτι γονυπετῶν, ἐφ' ἐνὶ ἐκίστῳ τῶν Ἐνταλμύτων, παρὰ Θεοῦ συγνώμην τε τῶν προεξημαρτημένων, καὶ χάριν τοῦ φυλάξαι αὐτὰ εἰς τὸν μετέπειτα χρόνον, τὸνδε τὸν τρόπον αἰτήσῃ.

Λειτουργός.

Ὁ Θεὸς ἐλάλησε ταῦτα τὰ ῥήματα εἰπών· Ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς σου· Οὐκ ἔσονται σοι Θεοὶ ἕτεροι πλὴν ἐμοῦ.

Λαός. Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, καὶ τὰς καρδίας ἡμῶν κλίνον ἐπὶ τὸ φυλάξαι ταύτην τὴν ἐντολήν.

Λειτουργός. Οὐ ποιήσεις σεαυτῷ εἰδωλον, οὐδὲ παντὸς ὁμοίωμα, ὅσα ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω,

et in terra. Panem nostrum quotidianum da nobis hodie. Et dimitte nobis debita nostra, sicut et nos dimittimus debitoribus nostris. Et ne nos inducas in tentationem. Sed libera nos a malo. Amen.

Collecta.

OMNIPOTENS Deus! cui omne cor patet, omnes affectus cogniti sunt, et nihil arcani est absconditum, purifica cogitationes cordium nostrorum per inspirationem Spiritus Sancti; ut te ex animo amemus, et sanctum nomen tuum debita veneratione celebremus, per Jesum Christum, Dominum nostrum. Amen.

¶ Tum Presbyter, conversus ad populum, Decalogum integrum clara voce recitabit. Populus autem, genibus adhuc nixus, post unumquodque mandatum, veniam petet a Deo pro illius violatione tempore præterito, et rogabit, ut sibi gratia concedatur, qua illud servet in futurum; in hunc modum.

Minister.

HÆC Deus verba locutus est; dixitque: Ego sum Dominus Deus tuus. Non habebis Deos alienos coram me.

Populus. Domine! miserere nostri; et corda nostra, ad servandum hoc mandatum, inclina.

Minister. Non facies tibi sculptile, neque omnem similitudinem quæ est in cælo

οὐτῶ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Δὸς ἡμῖν σήμερον τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν καθημερινόν· Καὶ συγχώρεσε τὰ σφάλματά μας, καθὼς καὶ ἡμεῖς συγχωροῦμεν τοὺς βλάπτοντας ἡμᾶς. Καὶ μὴ μᾶς βιάλλῃς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ἐλευθέρωσέ μας ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. Ἀμήν.

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΔΥΝΑΜΕ Θεὲ εἰς τὸν ὅποιον φανερὰ εἶναι πᾶσα καρδία, γνωστὴ πᾶσα ἐπιθυμία, ἀπὸ τὸν ὅποιον οὐδὲν τῶν ἀπορρήτων εἶναι κρυπτόν· Ἐκκαθάρισον τοὺς στοχασμοὺς μας διὰ τῆς τῆς ἁγίου σου Πνεύματος ἐμπνεύσεως ὅπως σε ἀγαπήσωμεν τελείως, καὶ ἀξιοπρεπῶς μεγαλύνωμεν τὸ ἅγιον σου ὄνομα, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπειτα ὁ Ἱερεὺς, ἐπιστραφεὶς πρὸς τὸν λαόν, ἀναγινώσκει ἑστέρα τὰς ΔΕΚΑ ΕΝΤΟΛΑΣ. καὶ τοῦ λαοῦ ἔτι γονατίζοντος, ἔπειτα ἀφ' ἐνὸς ἐκίστου ἐντολῆς θέλει ζητήσῃν ἀπὸ τῆ Θεῆ διὰ τὰ προσημαρτημένα συγχώρησιν, καὶ χάριν ἵνα τὰς φυλάξῃ εἰς τὸ ἐξῆς, καθὼς ἀκολουθῶς.

Λειτουργός.

Ὁ ΘΕΟΣ εἶπε τοὺς λόγους τούτους· Ἐγὼ εἶμαι Κύριος ὁ Θεὸς σου· πλὴν ἐμὲ μὴ ἔχῃς ἄλλους θεοὺς.

Λαός. Κύριε ἐλέησόν μας, καὶ πρόκλινον τὴν καρδίαν μας ἵνα φυλάξῃ ταύτην τὴν ἐντολήν.

Λειτουργός. Μὴ κάμεις εἰδωλον, οὐδὲ τινα εἰκόνα τῶν ὁσων εἶναι ἄνω εἰς τὸν οὐρανόν, ἢ

cielo. Dacci oggi il nostro pane cotidiano, e rimettici i nostri debiti, siccome ancora noi gli rimettiamo a' nostri debitori, e non indurci in tentazione, ma liberaci dal male. Amen.

La Collecta.

IDDIO onnipotente, a cui sono palesi tutti i cuori, ogni desiderio conosciuto, e dal quale non può esser nascosto alcun segreto: purifica i pensieri de' nostri cuori, per l' ispirazione del tuo santo Spirito, acciò che t' amiamo perfettamente, e degnamente magnifichiamo il tuo santo Nome, per Gesù Cristo, nostro Signore. Amen.

E poi il presbitero voltatosi verso 'l popolo, reciterà distintamente I DIECI COMANDAMENTI. E continuandosi il popolo inginocchiato, dopo ciascuno comandamento domanderà a Dio misericordia delle trasgressioni di essi, per l' addietro, e grazia d' osservargli per l' avvenire, come segue.

Il Ministro.

IDDIO pronunciò queste parole, e disse: io sono il Signore Iddio tuo. Non averai altri Dii che me.

Il Popolo. Signore, abbi pietà di noi, e disponi i cuori nostri ad osservar questa legge.

Il Ministro. Non ti farai scoltura, nè immagine alcuna, delle cose che sono in cielo disopra, nè in terra disotto, nè nelle acque

Give us this day our daily bread. And forgive us our trespasses, As we forgive them that trespass against us. And lead us not into temptation; But deliver us from evil. Amen.

The Collect.

ALMIGHTY God, unto whom all hearts be open, all desires known, and from whom no secrets are hid; Cleanse the thoughts of our hearts by the inspiration of thy Holy Spirit, that we may perfectly love thee, and worthily magnify thy holy Name; through Christ our Lord. *Amen.*

Then shall the Priest, turning to the people, rehearse distinctly all the TEN COMMANDMENTS; and the people still kneeling shall, after every Commandment, ask God mercy for their transgression thereof for the time past, and grace to keep the same for the time to come, as followeth.

Minister.

GOD spake these words, and said; I am the Lord thy God: Thou shalt have none other gods but me.

People. Lord, have mercy upon us, and incline our hearts to keep this law.

Minister. Thou shalt not make to thyself any graven image, nor the likeness of any thing that is in heaven above, or in the earth beneath, or in the water under the

Dein Wille geschehe, wie im Himmel, also auch auf Erden. Unser tägliches Brodt gib uns heute. Vergieb uns unsere Schulden, wie wir vergeben unsern Schuldigern. Führe uns nicht in Versuchung, sondern erlöse uns von dem Uebel. Denn dein ist das Reich, und die Kraft, und die Herrlichkeit, in Ewigkeit. Amen.

Die Collecte.

Allmächtiger Gott, dem alle Herzen offen und alle Begierden bekannt sind, und vor dem kein Geheimniß verborgen bleibt! Heilige die Gedanken unserer Herzen durch den Einfluß deines heiligen Geistes, daß unsere Liebe zu dir vollkommen werden und wir auf eine würdige Art deinen heiligen Namen preisen mögen, durch Jesum Christum, unsern Herrn. Amen.

Dann soll sich der Prediger zu der Versammlung wenden, und alle zehn Gebote deutlich vorlesen; die Gemeinde soll, knieend, nach Ablesung jedes einzelnen Gebotes, um Gottes Barmherzigkeit, wegen ihrer vorigen Uebertretung desselben, und um seinen gnädigen Verstand stehen, es künftighin zu halten, wie folgt:

Der Prediger: Gott sprach diese Worte und sagte: Ich bin der Herr, dein Gott. Du sollst keine andere Götter neben mir haben.

Die Gemeinde: Herr, erbarme dich über uns, und mache unsere Herzen geneigt, dieß Gebot zu halten.

Pred. Du sollst dir kein Bildniß, noch irgend ein Gleichniß machen, weder des, das oben im Himmel, oder des, das unten auf Erden, oder des, das

Donne-nous aujourd'hui notre pain quotidien. Et nous pardonne nos offenses, comme nous pardonnons à ceux qui nous ont offensés. Et ne nous induis point en tentation, mais délivre-nous du mal. Amen.

La Collecte.

DIEU tout-puissant, à qui tous les cœurs sont découverts, à qui tous les desirs sont connus, et à qui nul secret n'est caché; sanctifie nos pensées et nos affections par l'opération de ton saint Esprit, afin que nous puissions t'aimer parfaitement, et célébrer dignement ton saint nom, par Jésus-Christ notre Seigneur. *Amen.*

Le prêtre se tournant vers le peuple, lira distinctement les dix Commandemens: et le peuple toujours à genoux, après chaque commandement, demandera pardon à Dieu de l'avoir transgressé, et implorera le secours de sa grâce pour le mieux observer à l'avenir, ainsi qu'il suit:

Le Ministre.

DIEU prononça toutes ces paroles, disant; je suis l'Eternel ton Dieu: tu n'auras point d'autres dieux devant ma face.

Le Peuple. Seigneur, aie pitié de nous, et incline nos cœurs à garder ce commandement.

M. Tu ne te feras point d'image taillée, ni aucune ressemblance des choses qui sont là-haut aux cieux, ni ici-bas sur la terre, ni dans les eaux sous la terre. Tu ne te pros-

pan nuestro de cada dia danosle hoy. Y perdonanos nuestras deudas, así como nosotros perdonamos á nuestros deudores. Y no nos dexes caer en tentacion; mas libranos de mal: Porque tuyo es el reyno, y el poder, y la gloria, por siempre jamas. Amen.

La Collecta.

TODO-PODEROSO Dios, para quien todos los corazones estan manifestos, á quien todos los deseos son conocidos, y ningún secreto está encubierto; purifica los pensamientos de nuestros corazones, con la inspiracion de tu Santo Espíritu, para que te podamos amar perfectamente, y celebrar dignamente tu santo Nombre, por Jesu-Christo nuestro Señor. Amen.

Luego clara y distintamente dirá el Presbítero los Diez Mandamientos; y continuando el pueblo de rodillas pedirá perdon á Dios, al fin de cada mandamiento, por haberlo quebrantado, y gracia para guardarlo en lo porvenir; del modo que se sigue.

El Ministro.

DIOS habló estas palabras y dixo: Yo soy el Señor tu Dios; no tendrás dioses ajenos delante de mí.

El Pueblo. Señor, apiadate de nosotros, é inclina nuestros corazones á guardar esta ley.

El Ministro. No harás para tí obra de escultura, ni figura alguna de lo que hay arriba en el cielo, ni de lo que hay abaxo en la tierra, ni de las cosas que estan en las

ἡ ὅσα ἐν τῇ γῇ κάτω, καὶ ὅσα ἐν τοῖς ὕδασι
ὑποκάτω τῆς γῆς. Οὐ προσκυνήσεις αὐτοῖς·
οὐδὲ μὴ λατρεύσεις αὐτοὺς, ἐγὼ γὰρ εἰμι Κύ-
ριος ὁ Θεός σου, Θεὸς ζῆλωτης, ἀποδιδοὺς
ἀμαρτίας πατέρων ἐπὶ τέκνα, ἕως τρίτης καὶ
τετάρτης γενεᾶς τοῖς μισοῦσί με, καὶ ποιῶν
ἐλεος εἰς χιλιάδας τὸν ἀγαπῶσί με, καὶ τοῖς
φυλάσσουσι τὰ προσταγμάτά μου.

Λαός. Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, καὶ τὰ ἐξῆς.

Λειτουργός. Οὐ λήψῃ τὸ ὄνομα Κυρίου
τοῦ Θεοῦ σου ἐπὶ ματαίῳ· οὐ γὰρ μὴ καθα-
ρίσῃ Κύριος ὁ Θεός σου τὸν λαμβάνοντα τὸ
ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ ματαίῳ.

Λαός. Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, καὶ τὰ ἐξῆς.

Λειτουργός. Μνήσθητι τὴν ἡμέραν τῶν
σαββάτων ἀγιάζειν αὐτήν· ἔξ ἡμέρας ἔργα,
καὶ ποιήσεις πάντα τὰ ἔργα σου· τῇ δὲ ἡμέ-
ρᾳ τῇ ἐβδόμῃ Σάββατα Κύριω τῷ Θεῷ σου·
οὐ ποιήσεις ἐν αὐτῇ πᾶν ἔργον, σὺ, καὶ ὁ υἱός
σου, καὶ ἡ θυγάτηρ σου, καὶ ὁ παῖς σου, καὶ
ἡ παιδίσκη σου, ὁ βοῦς καὶ τὸ ὑπόζυγιόν σου,
καὶ πᾶν κτήνός σου, καὶ ὁ προσήλυτος ὁ πα-
ροικῶν ἐν σοί· Ἐν γὰρ ἔξ ἡμέραις ἐποίησε
Κύριος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, καὶ τὴν θά-
λασσαν, καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς, καὶ κατέ-
παυσε τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ· διὰ τοῦτο εὐλό-
γησε Κύριος τὴν ἡμέραν τὴν ἐβδόμην, καὶ
ἡγίασεν αὐτήν.

Λαός. Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, καὶ τὰ ἐξῆς.

Λειτουργός. Τίμα τὸν πατέρα σου, καὶ
τὴν μητέρα σου, ἵνα εὖ σοι γένηται, καὶ ἵνα
μακροχρόνιος γένῃ ἐπὶ τῆς γῆς, ἥς Κύριος ὁ
Θεός σου δίδωσί σοι.

Λαός. Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, καὶ τὰ ἐξῆς.

desuper, et quæ in terra deorsum, nec
eorum quæ sunt in aquis sub terra. Non
adorabis ea, neque coles. Ego enim sum
Dominus Deus tuus fortis, zelotes, visitans
iniquitatem patrum in filios, in tertiam et
quartam generationem eorum qui oderunt
me; et faciens misericordiam in millia, his
qui diligunt me, et custodiunt præcepta
mea.

Populus. Domine! miserere nostri; et
corda nostra, ad servandum hoc manda-
tum, inclina.

Minister. Non assumes nomen Domini
Dei tui in vanum: nec enim habebit in-
sonitem Dominus eum, qui assumpserit no-
men Domini Dei sui frustra.

Populus. Domine! miserere nostri; et
corda nostra, ad servandum hoc manda-
tum, inclina.

Minister. Memento ut diem Sabbati
sanctifices. Sex diebus operaberis, et fa-
cies omnia opera tua. Septimo autem die
Sabbatum Domini Dei tui est. Non facies
omne opus in eo, tu, et filius tuus, et filia
tua, servus tuus, et ancilla tua, jumentum
tuum, et advena qui est intra portas tuas.
Sex enim diebus fecit Dominus cælum et
terram, et mare, et omnia quæ in eis sunt;
et requievit in die septimo. Idcirco benedi-
xit Dominus diei Sabbati, et sanctificavit
eum.

Populus. Domine! miserere nostri; et
corda nostra, ad servandum hoc manda-
tum, inclina.

Minister. Honora patrem tuum, et ma-
trem tuam, ut sis longævus super terram,
quam Dominus Deus tuus dabit tibi.

Populus. Domine! miserere nostri; et
corda nostra, ad servandum hoc manda-
tum, inclina.

τῶν ὅσων κάτω εἰς τὴν γῆν, ἡ ὑποκάτω τῶν
ὕδατων τῆς θαλάσσης, μὴδὲ τί προσκυνῇς,
μὴδὲ τὰ λατρεύσεις· ἐπειδὴ ἐγὼ εἰμι Κύριος
ὁ Θεός σου, Θεὸς ζῆλωτης, καὶ ζητῶν τὰς ἀμαρ-
τίας τῶν πατέρων ἐπὶ τὰ τέκνα ἕως τὴν τρίτην
καὶ τετάρτην γενεάν των μισούντων με· καὶ
ἐλεῶν χιλιάδας ἀπὸ τῶν ἀγαπῶντάς με καὶ
τοὺς φυλάσσοντας τὰ προσταγμάτά μου.

Λαός. Κύριε ἐλέησόν με, καὶ πρόκλινον τὴν
καρδίαν μας ἵνα φυλάξῃ ταύτην τὴν ἐντολήν.

Λειτουργός. Μὴ λάβῃς τὸ ὄνομα Κυρίου
τοῦ Θεοῦ σου ματαίως· ὅτι ὁ Θεός δὲν θέλει
νομιάζειν ἀθῶον τὸν λαμβάνοντα τὸ ὄνομά τι
ματαίως.

Λαός. Κύριε ἐλέησόν με, καὶ πρόκλινον τὴν
καρδίαν μας ἵνα φυλάξῃ ταύτην τὴν ἐντολήν.

Λειτουργός. Ἐνθυμήσου ἡ ἀγιάστῃς τὴν
ἡμέραν τοῦ σαββάτου· κοπίασε ἔξι ἡμέρας,
ἀλλ' ἡ ἐβδόμη τὸ Σάββατον εἶναι Κυρίου τῷ
Θεῷ σου· μὴ κοπίασῃς εἰς αὐτήν, σὺ, καὶ ὁ
υἱός σου, καὶ ἡ θυγατέρα σου, καὶ ὁ δούλος
σου καὶ ἡ δούλη σου καὶ τὰ ζῶά σου, καὶ ὁ εἰς
τὴν οἰκίαν σου ξένος· ἐπειδὴ εἰς ἔξι ἡμέρας ὁ
Θεός ἐποίησε τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν
θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς, καὶ τὴν
ἐβδόμην ἀναπαύθη· Διατοῦτο ὁ Κύριος εὐλό-
γησε τὴν ἐβδόμην ἡμέραν καὶ τὴν ἡγίασε.

Λαός. Κύριε ἐλέησόν με, καὶ πρόκλινον τὴν
καρδίαν μας ἵνα φυλάξῃ ταύτην τὴν ἐντολήν.

Λειτουργός. Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν
μητέρα σου ὅπως γένῃς μακρόβιος ἐπὶ τῆς γῆς
τὴν ὑπὸ τοῦ Κυρίου δοθήσαν σοι.

Λαός. Κύριε ἐλέησόν με, καὶ πρόκλινον τὴν
καρδίαν μας ἵνα φυλάξῃ ταύτην τὴν ἐντολήν.

sotto la terra: tu non te le inclinerai, nè le
adorerai, perciocchè io, il Signore Iddio tuo,
sono Dio geloso, che visito i peccati de' pa-
dri sopra i figliuoli, infino alla terza e quarta
generazione di quelli che m' odiano, ed uso
misericordia sino a mila a quelli che m' ama-
no ed osservano i miei comandamenti.

Il Popolo. Signore abbi pietà di noi, e
disponi i cuori nostri ad osservar questa
legge.

Il Ministro. Non userai il nome del Si-
gnor Iddio tuo in vano, perciocchè Iddio non
terrà per innocente colui ch' avrà usato il
suo nome in vano.

Il Popolo. Signore, abbi pietà di noi, e
disponi i cuori nostri ad osservar questa
legge.

Il Ministro. Ricordati di santificar il gior-
no del Sabbato. Sei giorni lavorerai, e farai
ogni tua opera, ma il settimo è il Sabbato
del Signor Iddio tuo. Non farai in esso ope-
ra alcuna, nè tu, nè l' tuo figliuolo, nè la
tua figliuola, nè l' tuo servitore, nè la tua
servente, nè l' tuo bestiame, nè l' tuo fores-
tiero ch' è dentro le tue porte; perchè in sei
giorni Iddio fece il cielo, e la terra, il mare,
e tutto ciò ch' in essi si contiene, e il setti-
mo si riposò; perciò il Signore ha benedetto
il settimo giorno, e l' ha santificato.

Il Popolo. Signore, abbi pietà di noi, e
disponi i cuori nostri ad osservar questa
legge.

Il Ministro. Onora tuo Padre, e tua Madre,
acciocchè i tuoi giorni siano prolungati so-
pra la terra, la quale il Signor Iddio tuo ti
dà.

Il Popolo. Signore, abbi pietà di noi, e
disponi i cuori nostri ad osservar questa
legge.

earth. Thou shalt not bow down to them, nor worship them: for I the Lord thy God am a jealous God, and visit the sins of the fathers upon the children, unto the third and fourth generation of them that hate me, and shew mercy unto thousands in them that love me, and keep my commandments.

People. Lord, have mercy upon us, and incline our hearts to keep this law.

Minister. Thou shalt not take the name of the Lord thy God, in vain: for the Lord will not hold him guiltless that taketh his Name in vain.

People. Lord, have mercy upon us, and incline our hearts to keep this law.

Minister. Remember that thou keep holy the Sabbath-day. Six days shalt thou labour, and do all that thou hast to do; but the seventh day is the Sabbath of the Lord thy God. In it thou shalt do no manner of work, thou, and thy son, and thy daughter, thy man-servant, and thy maid-servant, thy cattle, and the stranger that is within thy gates. For in six days the Lord made heaven and earth, the sea, and all that in them is, and rested the seventh day: wherefore the Lord blessed the seventh day, and hallowed it.

People. Lord, have mercy upon us, and incline our hearts to keep this law.

Minister. Honour thy father and thy mother; that thy days may be long in the land, which the Lord thy God giveth thee.

People. Lord, have mercy upon us, and incline our hearts to keep this law.

im Wasser unter der Erde ist. Vete sie nicht an, und diene ihnen nicht. Denn ich, der Herr dein Gott, bin ein eifriger Gott, der da heimsucht der Väter Missethat an den Kindern, bis ins dritte und vierte Glied, die mich hassen, und thue Barmherzigkeit an viel Tausenden, die mich lieb haben und meine Gebote halten.

Gem. Herr, erbarme dich unser, und mache unsere Herzen geneigt, dieß Gebot zu halten.

Pred. Du sollst den Namen des Herrn, deines Gottes, nicht mißbrauchen, denn der Herr wird den nicht ungestraft lassen, der seinen Namen mißbraucht.

Gem. Herr, erbarme dich unser, und neige unsere Herzen dieß Gebot zu halten.

Pred. Gedenke des Sabbathtages, daß du ihn heiligest. Sechs Tage sollst du arbeiten und alle deine Dinge beschicken: aber am siebenten Tage ist der Sabbath des Herrn, deines Gottes. Da sollst du kein Werk thun, noch dein Sohn, noch deine Tochter, noch dein Knecht, noch deine Magd, noch dein Vieh, noch dein Fremdling, der in deinen Thoren ist. Denn in sechs Tagen hat der Herr Himmel und Erde gemacht, und das Meer, und alles was darin ist, und ruhet am siebenten Tage. Darum segnete der Herr den Sabbathtag und heiligte ihn.

Gem. Herr, erbarme dich unser, und neige unsere Herzen dieß Gebot zu halten.

Pred. Du sollst deinen Vater und deine Mutter ehren, auf daß du lange lebest im Lande, das dir der Herr, dein Gott, giebt.

Gem. Herr, erbarme dich unser, und neige unsere Herzen dieß Gebot zu halten.

terperas point devant elles, et ne les serviras point: car je suis l'Eternel ton Dieu, le Dieu fort qui est jaloux, punissant l'iniquité des pères sur les enfans jusqu'à la troisième et à la quatrième génération de ceux qui me haïssent, et faisant miséricorde en mille générations à ceux qui m'aiment, et qui gardent mes commandemens.

Le P. Seigneur, aie pitié de nous, et incline nos cœurs à garder ce commandement.

M. Tu ne prendras point le nom de l'Eternel ton Dieu en vain: car l'Eternel ne tiendra point pour innocent celui qui aura pris son nom en vain.

Le P. Seigneur, aie pitié de nous, et incline nos cœurs à garder ce commandement.

M. Souviens-toi du jour du repos pour le sanctifier. Tu travailleras six jours, et tu feras toute ton œuvre; mais le septième jour est le repos de l'Eternel ton Dieu. Tu ne feras aucune œuvre en ce jour-là, ni toi, ni ton fils, ni ta fille, ni ton serviteur, ni ta servante, ni ton bétail, ni ton étranger qui est dans tes portes. Car l'Eternel a fait en six jours les cieux, et la terre, et la mer, et tout ce qui est en eux, et s'est reposé le septième jour; c'est pourquoi l'Eternel a béni le jour du repos, et l'a sanctifié.

Le P. Seigneur, aie pitié de nous, et incline nos cœurs à garder ce commandement.

M. Honore ton père et ta mère, afin que tes jours soient prolongés sur la terre que l'Eternel ton Dieu te donne.

Le P. Seigneur, aie pitié de nous, et incline nos cœurs à garder ce commandement.

aguas debaxo de la tierra. No las adorarás, ni les darás culto: yo soy el Señor tu Dios fuerte, zeloso, que visito la iniquidad de los padres sobre los hijos, hasta la tercera y quarta generacion de aquellos que me aborrecen, y que hago misericordia sobre millares con los que me aman, y guardan mis preceptos.

El Pueblo. Señor, apiadate de nosotros, é inclina nuestros corazones á guardar esta ley.

El Ministro. No tomarás el Nombre del Señor tu Dios en vano: porque el Señor no tendrá por inocente al que tomare el Nombre del Señor su Dios en vano.

El Pueblo. Señor, apiadate de nosotros, é inclina nuestros corazones á guardar esta ley.

El Ministro. Acuérdate de santificar el día de Sabado. Seis dias trabajarás, y haras todas tus haciendas; mas el séptimo día, Sabado es del Señor tu Dios: no harás obra ninguna en él, ni tú, ni tu hijo, ni tu hija; ni tu siervo, ni tu sierva, ni tu bestia, ni el extranjero que está dentro de tus puertas: porque en seis dias hizo el Señor el cielo, y la tierra, y la mar, y todo lo que hay en ellos, y reposó en el séptimo día; por esto bendixo el Señor al día de Sabado, y lo santificó.

El Pueblo. Señor, apiadate de nosotros, é inclina nuestros corazones á guardar esta ley.

El Ministro. Honra á tu Padre y á tu madre, para que seas de larga vida sobre la tierra, que el Señor tu Dios te dará.

El Pueblo. Señor, apiadate de nosotros, é inclina nuestros corazones á guardar esta ley.

Λειτουργός. Οὐ φονεύσεις.

Λαός. Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, καὶ τὰ ἐξῆς.

Λειτουργός. Οὐ μοιχεύσεις.

Λαός. Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, καὶ τὰ ἐξῆς.

Λειτουργός. Οὐ κλέψεις.

Λαός. Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, καὶ τὰ ἐξῆς.

Λειτουργός. Οὐ ψευδομαρτυρήσεις κατὰ τοῦ πλησίον σου μαρτυρίαν ψευδῇ.

Λαός. Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, καὶ τὰ ἐξῆς.

Λειτουργός. Οὐκ ἐπιθυμήσεις τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον σου· οὐκ ἐπιθυμήσεις τὴν οἰκίαν τοῦ πλησίον σου· οὔτε τὸν ἀγρόν αὐτοῦ, οὔτε τὸν παῖδα αὐτοῦ, οὔτε τὴν παιδίσκην αὐτοῦ, οὔτε τοῦ βοῦς αὐτοῦ, οὔτε τοῦ ὑποζυγίου αὐτοῦ, οὔτε ὅσα τῷ πλησίον σου ἐστί.

Λαός. Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, καὶ ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν ἐγγράψον, δεόμεθά σου, ἀπάσας ταύτας τὰς ἐντολάς σου.

Εἶτα ἐπιφέρεται ἑκατέρα τῶν ἐξῆς Εὐχῶν ὑπὲρ τοῦ Βασιλέως, ἐστῶτος ὡς πρότερον ἱερέως καὶ λέγοντος.

Δεηθῶμεν.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ Θεός, οὗ ἡ τε βασιλεία αἰ-
διός ἐστι, καὶ ἡ δύναμις ἄπειρος· ὁλόκληρον,
τὴν Ἐκκλησίαν σου ἐλέησον, καὶ οὕτω τὴν
καρδίαν τοῦ ἐκλεκτοῦ δούλου σου
τοῦ Βασιλέως ἡμῶν καὶ Κυβερνήτου διειθνε,
ἵνα αὐτὸς συνιῶν οὐτίνος ὑπηρετίης τυγχίνει-
ῶν, πρὸ πάντων τὴν τιμὴν καὶ δόξαν σου ζη-

Minister. Non occides.

Populus. Domine! miserere nostri; et
corda nostra, ad servandum hoc manda-
tum, inclina.

Minister. Non mœchaberis.

Populus. Domine! miserere nostri; et
corda nostra, ad servandum hoc manda-
tum, inclina.

Minister. Non furtum facies.

Populus. Domine! miserere nostri; et
corda nostra, ad servandum hoc manda-
tum, inclina.

Minister. Non loquëris contra proxi-
mum tuum falsum testimonium.

Populus. Domine! miserere nostri; et
corda nostra, ad servandum hoc manda-
tum, inclina.

Minister. Non concupisces domum
proximi tui; nec desiderabis uxorem ejus,
non servum, non ancillam, non bovem, non
asinum, nec omnia quæ illius sunt.

Populus. Domine! miserere nostri; et
hæc omnia mandata tua cordibus nostris,
quæsumus, inscribe.

¶ *Tum sequetur harum Collectarum alteru-
tra pro Rege; Presbytero (ut antea) stante,
ac dicente,*

Oremus.

OMNIPOTENS Deus! cujus regnum
æternum est, et potentia infinita; miserere
universæ Ecclesiæ; et cor electi famuli tui,
Regis et Gubernatoris nostri, ita

Λειτουργός. Μὴ φονεῖσεις.

Λαός. Κύριε ἐλέησόν με, καὶ πρόκλινον τὴν
καρδίαν μας ἵνα φυλάξῃ ταύτην τὴν ἐντολὴν.

Λειτουργός. Μὴ μοιχεύσεις.

Λαός. Κύριε ἐλέησόν με, καὶ πρόκλινον τὴν
καρδίαν μας ἵνα φυλάξῃ ταύτην τὴν ἐντολὴν.

Λειτουργός. Μὴ κλέψεις.

Λαός. Κύριε ἐλέησόν με, καὶ πρόκλινον τὴν
καρδίαν μας ἵνα φυλάξῃ ταύτην τὴν ἐντολὴν.

Λειτουργός. Μὴ ψευδομαρτυρήσεις κατὰ
τοῦ πλησίον σου μαρτυρίαν ψευδῇ.

Λαός. Κύριε ἐλέησόν με, καὶ πρόκλινον τὴν
καρδίαν μας ἵνα φυλάξῃ ταύτην τὴν ἐντολὴν.

Λειτουργός. Μὴ ἐπιθυμήσεις τὴν γυναῖκα
τοῦ πλησίον σου, οὐδὲ τὴν οἰκίαν, οὐδὲ τὸν
ἀγρόν του οὐδὲ τὸν δοῦλόν τε, οὐδὲ τὴν δούλην
του, οὐδὲ τὸ βοῦδιόν του οὐδὲ τὸν γαῖδαρόν τε
οὔτε κανένα ἀπὸ τὰ ὑπάρχοντα τοῦ πλησίον
σου.

Λαός. Κύριε ἐλέησον με, καὶ πρόκλινον τὴν
καρδίαν μας ἵνα φυλάξῃ ταύτην τὴν ἐντολὴν.

Ἀκολουθῶν ἔπειτα μία τῶν Συναπτῶν τούτων
ὑπὲρ τοῦ Βασιλέως, στέκοντος τοῦ ἱερέως
ὀρθοῦ, καθὼς πρῶτα, καὶ λέγοντος·

Ἄς παρακαλέσωμεν.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ Θεὸς τῷ ὁποίῳ ἡ βασιλεία,
εἶναι αἰώνιος, ἡ δὲ δύναμις ἄπειρος, ἐλέησον
ὅλην τὴν ἐκκλησίαν σου, καὶ κυβερνήσον ἕτω
τὴν καρδίαν τῷ ἐκλεκτῷ σου δούλῳ
Βασιλέως μας, καὶ Κυβερνήτῳ, ὥστε αἰσθα-
νόμενος τινας εἶναι ὑπηρετίης ὑπὲρ πάντα ζη-
τησὴ τὴν τιμὴν καὶ τὴν δόξαν σου· καὶ ὅπως

Il Ministro. Non ucciderai.

Il Popolo. Signore, abbi pietà di noi, e
disponi i cuori nostri ad osservar questa
legge.

Il Ministro. Non commetterai adulterio.

Il Popolo. Signore, abbi pietà di noi, e
disponi i cuori nostri ad osservar questa
legge.

Il Ministro. Non ruberai.

Il Popolo. Signore, abbi pietà di noi, e
disponi i cuori nostri ad osservar questa
legge.

Il Ministro. Non dirai falsa testimonian-
za contra 'l tuo prossimo.

Il Popolo. Signore, abbi pietà di noi, e
disponi i cuori nostri ad osservar questa
legge.

Il Ministro. Non concupirai la casa del
tuo prossimo, non concupirai la moglie del
tuo prossimo, nè 'l suo servitore, nè la sua
serva, nè 'l suo buie, nè 'l suo asino, nè al-
cuna cosa che sia sua.

Il Popolo. Signore, abbi pietà di noi, e
scrivi tutte queste tue leggi ne' cuori nostri,
te ne supplichiamo.

*Poi seguirà una di queste due collette per il re,
il presbitero stando in piedi come prima, e
dicendo,*

Preghiamo.

IDDIO onnipotente, il cui regno è eterno,
e forza infinita, abbi pietà di tutta la tua
chiesa, e governa in tal modo il cuore del
tuo servo eletto, nostro re, e go-

Minister. Thou shalt do no murder.

People. Lord, have mercy upon us, and incline our hearts to keep this law.

Minister. Thou shalt not commit adultery.

People. Lord, have mercy upon us, and incline our hearts to keep this law.

Minister. Thou shalt not steal.

People. Lord, have mercy upon us, and incline our hearts to keep this law.

Minister. Thou shalt not bear false witness against thy neighbour.

People. Lord, have mercy upon us, and incline our hearts to keep this law.

Minister. Thou shalt not covet thy neighbour's house, thou shalt not covet thy neighbour's wife, nor his servant, nor his maid, nor his ox, nor his ass, nor any thing that is his.

People. Lord, have mercy upon us, and write all these thy laws in our hearts, we beseech thee.

Then shall follow one of these two Collects for the King, the Priest standing as before, and saying,

Let us pray.

ALMIGHTY God, whose kingdom is everlasting, and power infinite; Have mercy upon the whole Church; and so rule the heart of thy chosen servant our

M. Tu ne tueras point.

Le P. Seigneur, aie pitié de nous, et incline nos cœurs à garder ce commandement.

M. Tu ne paillarderas point.

Le P. Seigneur, aie pitié de nous, et incline nos cœurs à garder ce commandement.

M. Tu ne déroberas point.

Le P. Seigneur, aie pitié de nous, et incline nos cœurs à garder ce commandement.

M. Tu ne diras point faux témoignage contre ton prochain.

Le P. Seigneur, aie pitié de nous, et incline nos cœurs à garder ce commandement.

M. Tu ne convoiteras point la maison de ton prochain. Tu ne convoiteras point la femme de ton prochain, ni son serviteur, ni sa servante, ni son bœuf, ni son âne, ni aucune chose qui soit à ton prochain.

Le P. Seigneur, aie pitié de nous, et imprime tous ces commandemens dans nos cœurs, nous t'en supplions.

Alors le Prêtre debout, comme auparavant, récitera une des deux collectes suivantes pour le Roi.

Prions Dieu.

DIEU tout-puissant, dont le règne est éternel, et dont la puissance est infinie; sois propice à toute ton église, et dispose tellement le cœur de ton serviteur élu notre Roi et notre Gouverneur,

El Ministro. No matarás.

El Pueblo. Señor, apiadate de nosotros, é inclina nuestros corazones á guardar esta ley.

El Ministro. No cometerás adulterio.

El Pueblo. Señor, apiadate de nosotros, é inclina nuestros corazones á guardar esta ley.

El Ministro. No hurtarás.

El Pueblo. Señor, apiadate de nosotros, é inclina nuestros corazones á guardar esta ley.

El Ministro. No dirás falso testimonio contra tu proximo.

El Pueblo. Señor, apiadate de nosotros, é inclina nuestros corazones á guardar esta ley.

El Ministro. No codiciarás la casa de tu próximo, ni desearás su muger, ni su siervo, ni su sierva, ni su buey, ni su asno, ni cosa ninguna de las que son de él.

El Pueblo. Señor, apiadate de nosotros, y graba todos estos mandamientos en nuestros corazones, como te lo suplicamos.

Entonces se seguirá una destas dos Colectas por el Rey, estando el Presbítero en pie como antes, y diciendo,

DIOS Todo-poderoso, cuyo Reyno es eterno y cuyo Poder infinito; sé propicio á tu Iglesia, y dirige de tal manera el corazón de tu escogido siervo N. nuestro Rey, que conociendo á quien sirve, ante todas cosas

Pred. Du sollst nicht tödten.

Gem. Herr, erbarme dich unser, und neige unsere Herzen dieß Gebot zu halten.

Pred. Du sollst nicht ehebrechen.

Gem. Herr, erbarme dich unser, und neige unsere Herzen dieß Gebot zu halten.

Pred. Du sollst nicht stehlen.

Gem. Herr, erbarme dich unser, und neige unsere Herzen dieß Gebot zu halten.

Pred. Du sollst nicht falsches Zeugniß reden wider deinen Nächsten.

Gem. Herr, erbarme dich unser, und neige unsere Herzen dieß Gebot zu halten.

Pred. Laß dich nicht gelüsten deines Nächsten Hauses; laß dich nicht gelüsten deines Nächsten Weibes, noch seines Knechts, noch seiner Magd, noch seines Ohsen, noch seines Esels, noch alles dessen, das dein Nächster hat.

Gem. Herr, erbarme dich unser, und neige unsere Herzen dieß Gebot zu halten.

Dann spricht der Prediger, stehend, eine der folgenden Collecten für den König.

Lasset uns beten:

Allmächtiger Gott, dessen Reich ewig, und dessen Macht unendlich ist! Erbarme dich deiner ganzen Kirche, und regiere das Herz deines auserwählten Dieners, unseres Königs und Herren, daß er erkenne, wessen Diener er ist, und vor allen Dingen deinen Ruhm und deine Ehre suchen möge. Gib auch, daß wir und alle seine Unterthanen wohl beherzigen, von wem er seine Macht habe, und in dir, und um deinet Willen, ihm treu-

ORDO SACRÆ COMMUNIONIS.

τήσῃ ἡμεῖς δὲ καὶ πάντες οἱ ἀρχόμενοι ὑπ' αὐτοῦ, κατὰ τὸ προσήκον ἐνθυμούμενοι, παρ' οὗ ἐξουσίαν ἐχειρίζεται, πιστῶς αὐτῷ δουλεύωμεν, τιμῶσμεν τε, καὶ ταπεινοφρόνως πειθαρχήσωμεν, ἐν σοὶ, καὶ διὰ σέ, κατὰ τὸ σὸν εὐλόγητον ῥῆμα καὶ πρόσταγμα διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν, τοῦ σοὶ καὶ Πνεύματι ἁγίῳ συζῶντος καὶ συμβασιλεύοντος, ἐνός Θεοῦ, εἰς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ αἰῶνι Θεός, ἐκ τοῦ ἁγίου λόγου σου διδασκόμεθα, ὅτι αἱ τῶν Βασιλέων καρδίαι ὑπὸ τῇ δεσποτείᾳ καὶ ἡγεμονίᾳ σου ὑπάρχουσιν, καὶ ὅτι σὺ κατὰ τὸ δοκῶν τῇ ἁγίᾳ σοφίᾳ σου, διατίθης καὶ κλίνεις αὐτάς· Ταπεινῶς δεόμεθά σου, οὕτω καρδίαν τοῦ δούλου σου Βασιλέως ἡμῶν καὶ Αἰσυνήντου εὐθίνει καὶ κυβερνήσαι, ὥστε ἐν πᾶσιν ἐνθυμήμασι, λόγοις τε, καὶ ἔργοις αὐτοῦ, τὴν τιμὴν καὶ δόξαν σου πανταχῇ ζητεῖν, ἅμα καὶ σπουδάζειν τὸν λαόν σου τῇ ἐαυτοῦ κηδεμονίᾳ ἐπιτετραμμένον, ἐν τῇ εὐπορίᾳ, εἰρήνῃ τε, καὶ εὐσεβείᾳ διασώζειν. Τοῦτο χάρισι, Πάτερ οἰκτιρῶν, ἔνεκεν Ἰησοῦ τῆς ἀγαπῆς σου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Τότε λεχθήσεται ἡ Προσευχὴ τῆς ἡμέρας· καὶ εὐθὺς μετὰ τὴν Προσευχὴν ὁ Ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὴν Ἐπιστολὴν, λέγων, Ἡ Ἐπιστολὴ (ἡ Περιοχὴ τῆς Γραφῆς διαταχθεῖσα ἀντὶ τῆς Ἐπιστολῆς) γέγραπται ἐν τῷ—Κεφαλαίῳ—ἀρχομένη ἀπὸ—κόμματος. Καὶ τελευτῆσεως τῆς Ἐπιστολῆς, ἔρει, Ὡδὲ τέλος ἔχει ἡ Ἐπιστολή. Τότε ἀναγινώσεται τὸ Εὐαγγέλιον (ἐστῶτος ἅπαντος τοῦ λαοῦ) λέγων,

dirige, ut ipse (gnarus cujus sit Minister) supra omnia honorem et gloriam tuam quaerat; nos vero, et quotquot ei subjecti sunt (debite pensitantes, a quo sit illius auctoritas) fideliter ei serviamus, illum honorem, in te, ac propter te, juxta sacrum verbum et mandatum tuum; per Jesum Christum, Dominum nostrum, qui, una tecum et cum Spiritu sancto, vivit et regnat, semper unus Deus, in saecula saeculorum. Amen.

¶ Aut.

OMNIPOTENS et sempiternus Deus! ex sacro verbo tuo discimus, corda regum in manu tua esse, eaque a te dirigi et inclinari, prout divinae tuae sapientiae optime visum fuerit. Supplices ergo te rogamus, uti cor famuli tui, Regis et Gubernatoris nostri, ita inclines atque dirigas, ut omni cogitatione, verbo, et opere, indesinenter quaerat honorem ac gloriam tuam; et populum tuum, curae suae demandatum, custodire, opibus, pace, ac pietate florentem, studeat. Hæc concede, o Pater misericors! propter dilectum Filium tuum, Jesum Christum, Dominum nostrum. Amen.

¶ Tum dicitur Collecta diei. Et, statim post Collectam, Presbyter leget Epistolam, dicens, Epistola [seu portio Scripturæ assignata pro Epistola] scripta est capite—Epist.—versu—Finita autem Epistola, dicit, Hic desinit Epistola. Tunc leget Evangelium (stante universo populo)

ἡμεῖς, καὶ πάντες οἱ ὑποκόοι τοῦ καλῶς σκοποῦντες ἐξ' οὗ τὸ κράτος ἔλαβε, πιστῶς τὸν δουλεύσωμεν, καὶ τιμῶσωμεν, καὶ ταπεινῶς τὸν ὑπακούσωμεν εἰς ἐσέ καὶ διὰ σέ, κατὰ τὸν ἅγιόν σου λόγον καὶ προσταγήν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου μας, ὁ μετὰ σοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος ζῶν, καὶ βασιλεύων διὰ πάντα, ἓνας Θεός μόνος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ, καὶ αἰῶνι Θεέ, εἰς τὸν λόγον σου ἐδιδάχθημεν, ὅτι ἡ καρδία τῶν βασιλέων εἶναι εἰς τὰς χεῖράς σου καὶ εἰς τὴν κυβερνήσιν σου, καὶ ὅτι τὰς διατίθης, κ' ἐρέεις κατὰ τὴν διακρίσιν τῆς θείας σου σοφίας, ταπεινῶς παρακαλοῦμέν σε, ἵνα διαβέης καὶ κυβερνήσης οὕτω τὴν καρδίαν τοῦ δούλου σου τοῦ Βασιλέως μας καὶ Κυβερνήτη ὥστε εἰς πάντα τοὺς διαλογισμούς τα, λόγους καὶ ἔργα, ζητήσῃ τὴν τιμὴν σου τὴν δόξαν σε, καὶ σπουδᾷ ἵνα σώσῃ τὸν εἰς τὴν ἐπιμελείαν του ἐμπιστευθέντα λαόν σου ἐν εὐπορίᾳ καὶ εἰρήνῃ καὶ εὐσεβείᾳ. Χάρισον τοῦτο, οἰκτιρμονα Πατέρα διὰ τὴν ἀγάπην Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ ἀγαπητοῦ σου Υἱοῦ, καὶ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἀκολουθῶ νῦν ἡ Προσευχὴ τῆς ἡμέρας, καὶ εὐθὺς μετὰ τὴν Προσευχὴν, ὁ Ἱερεὺς διαβάσει τὴν Ἐπιστολὴν, λέγων, ἡ Ἐπιστολή, (ἡ τὸ διὰ τὴν Ἐπιστολὴν διαταγμένον τῆς Γραφῆς ἀποσπασμάτιον,) εὐρίσκεται ἐν τῷ—Κεφαλαίῳ—ἀρχινῶσα ἀπὸ τὸν—εἰχον—καὶ τελειώσας τὴν Ἐπιστολὴν, λέγει, Ἐδὼ τελειώνει ἡ Ἐπιστολή. Ἐπεὶτα διαβάσει τὸ Εὐαγγέλιον (ὀρθοσταθούντος τοῦ λαοῦ)

vernatore, ch' egli, sapendo di cui è il ministro cerchi sopra ogn' altra cosa il tuo onor e gloria; e che noi, e tutti i suoi sudditi, considerando bene da chi tiene la sua autorità, lo serviamo fedelmente, onoriamo, ed umilmente ubidiamogli in te e per te, secondo la tua santa parola ed ordinanza, per Gesù Cristo, nostro Signore, il quale, con te, e lo Spirito santo, vive e regna per sempre, un solo Dio, ne' secoli de' secoli. Amen.

Ovvero questa.

IDDIO eterno ed onnipotente, noi siamo insegnati nella tua santa parola, che i cuori dei re sono nella tua mano e governo, e che gli disponi e volti come ti pare più espediente nella tua sapienza divina, noi ti preghiamo umilmente, di disporre e governare in tal modo, il cuore di tuo servitore, nostro re e governatore, che in tutti i suoi pensieri, parole, ed opere cerchi il tuo onor e gloria, e si studi di mantenere il tuo popolo, commesso alla tua cura in prosperità, pace, e pietà. Concedici questo, o Padre misericordioso, per l' amor di Gesù Cristo, tuo diletto figliuolo, nostro Signore. Amen.

Poi seguirà la Colletta del giorno, o subito dopo la Colletta il Presbitero leggerà l' Epistola del giorno.—E finita che sarà l' Epistola,

King and Governour, that he (knowing whose minister he is) may above all things seek thy honour and glory: and that we, and all his subjects (duly considering whose authority he hath) may faithfully serve, honour, and humbly obey him, in thee, and for thee, according to thy blessed Word and ordinance; through Jesus Christ our Lord, who with thee and the Holy Ghost liveth and reigneth, ever one God, world without end. *Amen.*

Or,

ALMIGHTY and everlasting God, we are taught by thy holy Word, that the hearts of Kings are in thy rule and governance, and that thou dost dispose and turn them as it seemeth best to thy godly wisdom: We humbly beseech thee so to dispose and govern the heart of thy Servant, our King and Governour, that, in all his thoughts, words, and works, he may ever seek thy honour and glory, and study to preserve thy people committed to his charge, in wealth, peace, and godliness: Grant this O merciful Father, for thy dear Son's sake Jesus Christ our Lord. *Amen.*

Then shall be said the Collect of the Day.

And immediately after the Collect the Priest shall read the Epistle, saying, The Epistle [or, The portion of Scripture appointed for the Epistle] is written in the Chapter of—beginning at the—Verse. And the Epistle ended, he shall say, Here endeth the Epistle. Then shall he read the Gospel (the people all standing up) say—

lich dienen, ihn ehren, und in Demuth ihm gehorchen, nach deinem heiligen Worte und Befehle, durch Jesum Christum unsern Herrn, der mit dir und dem heiligen Geiste, ein einiger Gott, lebt und regiert in alle Ewigkeit. *Amen.*

Ober:

Allmächtiger und ewiger Gott; dein heiliges Wort lehrt uns, daß die Herzen der Könige unter deiner Leitung und Regierung stehen, und daß du sie lenkest und führest, wie es deiner göttlichen Weisheit am besten gefällt. Demüthig bitten wir dich, du wollest das Herz deines Dieners, unseres Königs und Herrn, so leiten und regieren, daß er in allen seinen Gedanken, Worten und Werken stets deine Ehre und deinen Ruhm suchen, und dein ihm anvertrautes Volk in Wohlstand, Frieden und Gottseligkeit zu erhalten sich bestreben möge. Verleihe dieses, o barmherziger Vater, um deines geliebten Sohnes Jesu Christi, unseres Herrn willen. *Amen.*

Dann soll die für diesen Tag verordnete Collecte und gleich nach derselben die Epistel von dem Prediger gelesen werden, nachdem er bemerkt hat: die Epistel, (oder der Abschnitt der heiligen Schrift, der, statt der Epistel, verordnet worden) ist enthalten im ..ten Capitel des und fangt mit dem ..ten Verse an. Nach Vorlesung der Epistel soll er sprechen: Hier endigt die Epistel.

Dann soll das Evangelium vorgelesen werden. Die ganze Versammlung steht auf, und der

que sachant de qui il est le ministre, il cherche sur toutes choses la gloire de ton saint nom. Fais-nous aussi la grâce, à nous tous qui sommes ses sujets, que considérant bien de qui il tient son autorité, nous lui rendions honneur, service, et obéissance en toute humilité et en toute fidélité, en toi, et pour l'amour de toi, selon ta sainte parole, et selon le commandement que tu nous en as fait, par Jésus-Christ notre Seigneur, qui en l'unité du Saint Esprit vit et règne avec toi, un seul Dieu béni éternellement. *Amen.*

On,

DIEU éternel et tout-puissant, puisque tu nous enseignes dans ta sainte Parole, que les cœurs des rois sont en ta main, et que tu les tournes selon le bon plaisir de ta sagesse; nous te supplions très-humblement de conduire et de diriger tellement le cœur de ton serviteur notre Roi et notre Gouverneur, qu'en toutes ses pensées, ses paroles, et ses actions, il cherche toujours la gloire de ton saint nom; et qu'il s'étudie à maintenir en prospérité, en paix, et en piété, le peuple dont tu lui as confié la conduite. Exauce-nous, ô Père de miséricorde, pour l'amour de Jésus-Christ ton Fils notre Seigneur. *Amen.*

Alors on répétera la collecte du jour. Et immédiatement après la collecte, le prêtre lira l'épître, disant: l'épître (ou la portion de l'Écriture qui se doit lire pour l'épître) est écrite au chap—de—commençant au verset—Et quand il aura achevé de lire l'épître, il dira: ici finit l'épître. Ensuite il lira l'évangile, (le peuple debout) disant: le

busque tu honra y gloria; y que nosotros y todos sus subditos, teniendo presente de quien deriva su autoridad, lo honremos, sirvamos, y obedezcamos con toda humildad y lealtad, en ti, y por ti, según tu santa palabra y tu disposicion; mediante Jesu-Christo nuestro Señor, que vive y reyna contigo en unidad del Espíritu Santo eternamente. *Amen.*

O.

DIOS Eterno y Todo-poderoso, pues tú nos enseñas por tu santa palabra, que estan en tu mano los corazones de los reyes, y que tú los inclinas según el beneplacito de tu sabiduria divina; suplicamoste humildemente que guies, rijas, y gobiernes de tal manera el corazon de tu siervo N, nuestro Rey, que en todos sus pensamientos, palabras, y obras, busque siempre tu honra y gloria, y procure mantener el pueblo que tú le has encomendado, en prosperidad, paz, y piedad. Oyenos, ó Padre de misericordia, por amor de Jesu-Christo tu Hijo nuestro Señor. *Amen.*

Entonces se dirá la Colecta del día. E inmediatamente despues de la Colecta, el Presbitero leerá la Epistola, diciendo, La Epistola [ó, La Porción de la Escritura señalada en lugar de la Epistola] está escrita en el Capitulo—de—comenzando en el Verso—Y acabada la Epistola, dirá, Aquí acaba la Epistola. Entonces leerá el Evangelio (estando el Pueblo en pie) diciendo, El Santo

τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον γέγραπται ἐν τῷ—Κεφαλαίῳ, ἀρχόμενον ἀπὸ—κύματος. Καὶ τελευτηθέντος τοῦ Εὐαγγελίου ἀσθήσεται ἡ λεχθήσεται τὸ ἐπόμενον Σύμβολον, ἐπὶ ἐστῶτος ὡς πρότερον τοῦ λαοῦ.

λέγων· Τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον εὐρίσκεται ἐν τῷ --- κεφαλαίῳ, ἀρχινῶν ἀπὸ --- στίχων· καὶ τελεθίσας τὸ Εὐαγγέλιον, ψάλλει ἡ λέγει τὸ ἀκόλουθον Σύμβολον, ὀρθοσταθοῦντος τοῦ λαοῦ καθὼς καὶ πρῶτα.

ΠΙΣΤΕΥΩ εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα παντοκράτορα, Ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων· καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ· γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο· τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους, καὶ δι' ἡμετέρας σωτηρίας κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν, καὶ σαρκωθέντα διὰ Πνεύματος ἁγίου ἐκ Μαρίας τῆς Παρθένου, καὶ ἐνανθρωπήσαντα· σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου, καὶ παθόντα, καὶ ταφέντα· καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς, καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς, καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς, καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον καὶ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν· Καὶ πιστεύω μίαν ἁγίαν Καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν· Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν· Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν, καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

ΠΙΣΤΕΥΩ εἰς ἓνα Θεὸν Πατέρα Παντοκράτορα πλάστην τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς καὶ πάντων τῶν ὁρατῶν, καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν μονογενῆ υἱόν, γεννηθέντα ἐκ τοῦ Πατρὸς τοῦ πρὸ πάντων τῶν αἰώνων, Θεὸς ἐκ Θεοῦ, φῶς ἐκ φωτός, ἀληθὴς Θεὸς ἐξ ἀληθῆς Θεῶ, γεννηθεὶς ἀλλὰ ὅχι πλασθεὶς, ὃν ἐκ τῆς οὐσίας αὐτῆς τοῦ Πατρὸς ὅψ' οὐ πάντα ἐγένετο· ὁ ὁποῖος δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν σωτηρίαν ἡμῶν ἐκατέβη ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἐνσαρκώθη διὰ Πνεύματος ἁγίου ἐκ Μαρίας τῆς Παρθένου, καὶ ἐγενήθη ἄνθρωπος καὶ ἐπὶ ἐσταυρώθη δι' ἡμᾶς εἰς τὸν καιρὸν τοῦ Ποντίου Πιλάτου ἐπάθε καὶ ἐτίφθη, καὶ τὴν τρίτην ἡμέραν πάλιν ἀνέστη κατὰ τὰς Γραφάς καὶ ἀνέβη εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ κάθεται εἰς τὰ δεξιὰ τοῦ Πατρὸς. Καὶ μέλλει 'να ἔλθῃ πάλιν μετὰ δόξης ἵνα κρῖνῃ τοὺς ζῶντας καὶ τὰς νεκρούς, τοῦ ὁποῖου ἡ βασιλεία δὲν ἔχει τέλος. Καὶ πιστεύω εἰς τὸ ἅγιον Πνεῦμα, τὸ Κύριον καὶ χαρίσαντα ζωὴν, τὸ ἀπὸ τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ ἐκπορευόμενον, καὶ μετὰ τοῦ Πατρὸς καὶ τῷ Υἱῷ λατρεύμενον καὶ δοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Καὶ πιστεύω εἰς μίαν Καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ἀναγνωρίζω ἓνα βάπτισμα διὰ τὴν τῶν ἁμαρτιῶν ἄφεσιν. Καὶ προσμένω τὴν τῶν νεκρῶν ἀνάστασιν, καὶ τὴν ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

dicens, Sanctum Evangelium scriptum est capite---Evangelii---versu---Finito autem Evangelio, cantabitur, aut recitabitur, sequens Symbolum, stante adhuc universo populo, ut prius.

leggerà l' Evangelo, tutto 'l popolo stando in piedi, --E finito l' Evangelo, si canterà, o reciterà la confessione seguente, continuandosi il popolo in piedi, come innanzi.

CREDO in unum Deum, Patrem Omnipotentem, factorem cœli et terræ, atque visibilium omnium et invisibilium; et in unum Dominum nostrum, Jesum Christum, Filium Dei unigenitum, ex Patre natum ante omnia sæcula: Deum de Deo; lumen de lumine; Deum verum de Deo vero; genitum, non factum; consubstantialem Patri; per quem omnia facta sunt. Qui, propter nos homines, et propter nostram salutem, descendit de cœlis; et incarnatus est de Spiritu Sancto, ex Maria Virgine, et homo factus est; crucifixus etiam pro nobis sub Pontio Pilato. Passus et sepultus est; et resurrexit tertia die, secundum Scripturas: et ascendit in cœlum: et sedet ad dextram Patris: et iterum venturus est cum gloria, iudicare vivos et mortuos: cuius regni non erit finis.

Io credo in un Dio, padre onnipotente, creator del cielo e della terra, e d' ogni altra cosa, così visibile come invisibile, ed in un Signore Gesù Cristo, l' unigenito figliuolo di Dio, generato dal padre innanzi tutti i secoli. Dio di Dio, lume di lume, vero Dio di vero Dio, generato, non creato, essendo d' una medesima sostanza col padre, per il quale s' erano create tutte le cose, il quale, per noi, e per la nostra salute, scese dal cielo, e fu incarnato della vergine Maria per lo Spirito santo. E fu fatto uomo, ed anche fu crocifisso per noi, sotto Ponzio Pilato. Egli patì e fu sepolto, e risuscitò il terzo giorno, secondo le scritture, e salì in cielo, dove siede alla destra del padre; e ritornerà in gloria per giudicare i vivi ed i morti, il cui regno non avrà mai fine. Ed io credo nello Spirito santo, signore ed autore della vita, il qual procede dal padre, e dal figliuolo, ed il quale, insieme col padre ed il figliuolo, è adorato, e glorificato, che eziandio parlò per i profeti. E credo una chiesa cattolica ed apostolica. Io riconosco un battesimo, per la remissione de' peccati; ed aspetto la risurrezione de' morti, e la vita del secolo a venire. Amen.

Et in Spiritum Sanctum, Dominum et vivificantem, qui ex Patre Filioque procedit; qui cum Patre et Filio simul adoratur et conglorificatur; qui locutus est per Prophetas. Et unam sanctam, Catholicam et Apostolicam Ecclesiam. Confiteor unum baptismum in remissionem peccatorum; et expecto resurrectionem mortuorum, et vitam venturi sæculi. Amen.

ing, The holy Gospel is written in the—Chapter of—beginning at the—Verse. And the Gospel ended, shall be sung or said the Creed following, the people still standing, as before.

saint évangile est écrit au chap—de—commençant au verset—Et après l'évangile, on lira ou chantera la confession suivante, le peuple debout comme auparavant.

I BELIEVE in one God the Father Almighty, Maker of heaven and earth, And of all things visible and invisible :

And in one Lord Jesus Christ, the only-begotten Son of God, Begotten of his Father before all worlds, God of God, Light of Light, Very God of very God, Begotten, not made, Being of one substance with the Father, by whom all things were made : Who for us men, and for our salvation came down from heaven, And was incarnate by the Holy Ghost of the Virgin Mary, And was made man, And was crucified also for us under Pontius Pilate. He suffered and was buried, And the third day he rose again according to the Scriptures, And ascended into heaven, And sitteth on the right hand of the Father. And he shall come again with glory to judge both the quick and the dead : Whose kingdom shall have no end.

And I believe in the Holy Ghost, The Lord and Giver of life, Who proceedeth from the Father and the Son, Who with the Father and the Son together is worshipped and glorified, Who spake by the Prophets. And I believe one Catholick and Apostolick Church. I acknowledge one Baptism for

Je crois en un seul Dieu, le Père tout puissant, Créateur du ciel et de la terre, et de toutes les choses visibles et invisibles :

Et en un seul Seigneur Jésus-Christ, Fils unique de Dieu, engendré du Père avant tous les siècles, Dieu de Dieu, Lumière de Lumière, vrai Dieu de vrai Dieu, engendré, et non pas fait, étant de la même substance avec le Père, et par lequel toutes choses ont été faites : qui pour l'amour de nous, et pour notre salut, est descendu du ciel, et ayant pris chair de la vierge Marie par l'opération du Saint Esprit, a été fait homme, a été aussi crucifié pour nous sous Ponce Pilate, a souffert et a été enseveli, et est ressuscité le troisième jour selon les Ecritures, est monté aux cieux, et est assis à la droite du Père, et il reviendra avec gloire pour juger les vivans et les morts, et son règne n'aura point de fin.

Je crois au Saint Esprit, qui est le Seigneur et l'auteur de la vie, qui procède du Père et du Fils, et qui avec le Père et le Fils est adoré et glorifié, qui aussi a parlé par les prophètes.

Et je crois une sainte église catholique et apostolique ; je confesse un baptême en ré-

Prediger spricht: Das heilige Evangelium ist enthalten im ..ten Capitel des und fangt mit dem ..ten Verse an.

Nach Vorlesung des Evangeliums soll das folgende Glaubensbekenntniß gelesen oder gesungen werden. Die Gemeinde bleibt stehen.

Ich glaube an einen Gott, den allmächtigen Vater, Schöpfer des Himmels und der Erde und aller sichtbaren und unsichtbaren Dinge.

Und an einen Herrn Jesum Christum, den eingeborenen Sohn Gottes, von seinem Vater vor aller Welten Anfänge erzeugt, Gott von Gott, Licht vom Lichte, wahrer Gott, vom wahren Gotte erzeugt, nicht erschaffen, eines Wesens mit dem Vater, durch welchen alle Dinge geschaffen sind ; der für uns Menschen und zu unserer Erlösung vom Himmel hernieder kam, die menschliche Natur annahm, durch den heiligen Geist von der Jungfrau Maria, und wahrer Mensch wurde ; der auch um unsrer Willen unter Pontius Pilatus gekreuziget wurde ; er litt und ward begraben, und am dritten Tage stand er wieder auf, nach der Schrift, und fuhr auf zum Himmel und sitzt zur Rechten des Vaters, und er wird wieder kommen zu richten die Lebendigen und die Todten, dessen Reich kein Ende nehmen wird.

Und ich glaube an den heiligen Geist, den Herrn und Geber des Lebens, der vom Vater und vom Sohne ausgeht, der mit dem Vater und dem Sohne zugleich angebetet und verehrt wird, der durch die Propheten geredet hat. Und ich glaube an eine allgemeine Apostolische Kirche ; ich erkenne eine Taufe

Evangelio está escrito en el Capitulo—de—empezando al verso—*Y acabado el Evangelio se cantará ó rezará el Credo siguiente, estando el Pueblo en pie como se ha dicho.*

CREO en un solo Dios, Padre Todo-poderoso, Criador del cielo y de la tierra, y de todas las cosas visibles é invisibles :

Y en un solo Señor Jesu-Christo Hijo único de Dios, engendrado del Padre ante todos los siglos, Dios de Dios, Luz de Luz, Verdadero Dios de Verdadero Dios, engendrado, y no hecho, Consustancial al Padre, y por el qual todas las cosas fueron hechas : el qual por amor de nosotros y por nuestra salud, descendió del cielo, y tomando nuestra carne de la Virgen Maria, por el Espíritu Santo, fue hecho hombre. Y fue crucificado por nosotros debaxo del poder de Poncio Pilato. Padeció, y fué sepultado, y al tercero dia resuscitó segun las Escrituras, subió á los cielos, y está sentado á la Diestra de Dios Padre. Y vendrá otra vez con gloria á juzgar á los vivos y los muertos. Y su reyno no tendrá fin.

Y Creo en el Espíritu Santo, Señor y Dador de vida, procedente del Padre y del Hijo, el qual con el Padre y el Hijo juntamente es adorado, y glorificado, quien habló por los prophetas. Y creo una Santa Iglesia Catholica y Apostolica. Confieso

Τότε ὁ Κηδεμὼν τῷ λαῷ μνηύσει τίνας ἡμέρας ἑορτασίμους ἢ νηστευσίμους ἀγεσθαι δεῖ ἐν τῇ ἐπιούσῃ ἑβδομαδί. Καὶ τότε δὲ (εἰάν οὕτω συμβῇ) γνωρισμὸς ἔσται τῆς παναγίας Συναγωγῆς ἑσομένης· καὶ τὰ Βάββα ἢτοι προμνηστευτικά ἢ προτέλεια γράμματα τοῦ γάμου δημοσιωθήσεται· καὶ τὰ Βρέβια, καὶ αἱ Προσκλήσεις καὶ Ἀφορισμοὶ ἀναγνώσθησονται. Οὐδὲν δὲ κηρυχθήσεται ἢ δημοσιωθήσεται ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ μεταξὺ τῆς Λειτουργίας εἰ μὴ διὰ τοῦ Λειτουργοῦ, οὐδὲ γε δι' αὐτοῦ, εἰ μὴ ὁ, τι προστεταγμένοι ἂν εἴη ἐν τοῖς τοῦ βιβλίου τούτου κανόσιν, ἢ ὑπὸ τοῦ Βασιλέως ἢ τοῦ Διατάκτου ἐντεταλμένοι.

Εἴτα ἔψεται ἡ Δημηγορία, ἢ μία τῶν Ὁμιλιῶν.

Τότε εἰς τὴν Κυριακὴν τράπεζαν ἀναστρέψας ὁ Ἱερεὺς ἄρξει τῆς Προσφορᾶς, ἐν τῇ ἢ πλείω τῶν ἐπενεχθέντων γνωμιῶν κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτῷ, λέγων.

ΟΥΤΩ λάμψάτω τὸ φῶς ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὅπως ἴδωσιν ὑμῶν τὰ καλὰ ἔργα, καὶ δοξάσωσι τὸν Πατέρα ὑμῶν τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς. *Ματθ. ε'. ις'.*

Μὴ θησαυρίζετε ὑμῖν θησαυροὺς ἐπὶ τῆς γῆς, ὅπου σὴς καὶ βροῶσις ἀφινίζει, καὶ ὅπου κλέπται διορύσσουσι καὶ κλέπτουσι· θησαυ-

“Υστερα ὁ Ἐκκλησιαστής δηλοποιεῖ πρὸς τὸν λαὸν ποῖας ἑορτῆς καὶ νηστείας εἰς τὴν ἑβδομαδίᾳ ἔχουσι· να τηρηθῶσιν· ἐτι πλέον ἐἴν χρειασθῇ ἡ ἐξῆς Συναγίς θέλει δηλοποιηθῇ· καὶ αἱ Προκηρυξεις τῶν γάμων· καὶ βρέβια, καὶ αἱ Προσκλησεις καὶ οἱ ἀφορισμοὶ διαβάζονται. Καὶ δὲν θέλει προκηρυχθῇ, οὔτε κοινοποιηθῇ τι εἰς τὴν ἐκκλησίαν εἰς τὸν καιρὸν τῆς Λειτουργίας, εἰ μὴ ἀπὸ τὸν Λειτουργόν, οὔτε ἀπ’ αὐτόν τι· ἐἴν δὲν εἶναι διατεταγμένον εἰς τὰς κανόνας τοῦ βιβλίου τούτου, ἢ προσταγμένον ἀπὸ τὸν βασιλέα, ἢ τὸν Διατάκτην τοῦ τόπου.

“Επειτα ἀκολουθεῖ ὁ λόγος ἡ ἢ Ὁμιλία, τῶν ἤδη διορισμένων, ἢ μελλόντων· να διορισθῶσι.

“Υστερα ὁ Ἱερεὺς ἐπιστεύψας πρὸς τὴν ἁγίαν τράπεζαν, ἀρχινᾷ τὴν προσφορὰν, ἀναγιγνώσκων ἕνα ἢ πλείω ἀπὸ τοὺς στίχους τούτους, κατὰ τὴν γνώμιν του.

ΟΥΤΩΣ ἄς λάμψῃ τὸ φῶς σας ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὅπως ἴδωσι τὰ καλὰ σας ἔργα, καὶ δοξάσωσι τὸν Πατέρα σας τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς. *Ματθ. ε'. ις'.*

Μὴ θησαυρίζετε τοὺς θησαυροὺς σας ἐπὶ τῆς γῆς ὅπου τὸ σκωλίκιον, καὶ σκουρία ἀφα-

¶ *Tum Minister populo annuntiabit, si qui sint dies Festi, aut jejunii, per sequentem hebdomadam observandi. Tum etiam, si dabitur occasio, futura Communio prænnuntiabitur; et futurarum Nuptiarum sollemnitates; Brevia etiam, Citationes, et Excommunicationes, legentur. Nec quidquam promulgabitur aut publicabitur in Ecclesia, quo tempore Sacra peraguntur, præterquam ab ipso Ministro. Nec quidquam ab eo ipso, nisi quod Regulis hujus Libri continetur, aut a Regia Majestate imperatum fuerit, aut a loci Ordinario præscriptum.*

¶ *Tum sequetur Concio, sive una aliqua Homiliarum jam editarum, aut in posterum publica auctoritate edendarum.*

¶ *Tum Presbyter ad Mensam Domini revertetur, et Offertorium incipiet, una aut altera, aut etiam pluribus harum sententiarum recitatis; prout ipsi convenientius videbitur.*

SIC luceat lux vestra coram hominibus, ut videant opera vestra bona, et glorificent Patrem vestrum, qui in cælis est. *S. Matth. v. 16.*

Nolite thesaurizare vobis thesauros in terra; ubi ærugo et tinea demolitur; et ubi fures effodiunt, et furantur. Thesauri-

E poi il Piovano farà sapere al popolo quali feste, o vigilie hanno in quella settimana seguente da osservarsi. Ed in oltre, se sarà di bisogno, si darà notizia della Comunione; e si pubblicheranno i bandi di matrimonio; e brevi, citazioni, e scomuniche saranno letti. E non si bandirà, nè pubblicherà cosa veruna nella chiesa nel tempo dell' uffizio divino, se non dal Piovano, nè meno da lui, cosa veruna, fuor di quello che gli è prescritto nelle regole di questo libro, od impostogli dal re, o l' Ordinario del luogo.

Poi seguirà la predica, ovvero una delle omelie, come sono di già o saranno per l'avvenire autorizzate.

Allora il Presbitero ritornerà alla sacra Mensa, e comincerà l' Offertorio, leggendo una o più delle sentenze seguenti, come gli parrà più convenevole.

COSI risplenda la vostra luce nel cospetto degli uomini acciocchè veggano le vostre buone opere, e glorifichino il Padre vostro ch'è ne' cieli. *S. Matt. v. 16.*

Non vi fate tesori in terra, ove la tignuola, e la ruggine guastano, e dove i ladri

the remission of sins. And I look for the Resurrection of the dead. And the life of the world to come. Amen.

mission des péchés; et j'attends la résurrection des morts, et la vie du siècle à venir. Amen.

Then the Curate shall declare unto the people what Holy-days, or Fasting-days, are in the week following to be observed. And then also (if occasion be) shall notice be given of the Communion; and Briefs, Citations, and Excommunications read. And nothing shall be proclaimed or published in the Church, during the time of Divine Service, but by the Minister: nor by him any thing, but what is prescribed in the Rules of this Book, or enjoined by the King, or by the Ordinary of the place.

Le ministre annoncera au peuple les jeûnes et les fêtes, s'il y en a, de la semaine suivante; il annoncera également la sainte cène, si l'occasion le demande; il publiera les annonces de mariage; et lira des brevets, citations et excommunications. Et rien ne sera publié dans l'église pendant le service divin, que par le ministre; mais celui-ci ne doit faire aucune publication qui ne soit conforme aux règles de la liturgie, et aux ordres du souverain ou de l'ordinaire du lieu.

Then shall follow the Sermon, or one of the Homilies already set forth, or hereafter to be set forth, by authority.

Alors suivra le sermon, ou l'une des homélies, qui ont été ou qui seront publiées et autorisées.

Then shall the Priest return to the Lord's Table, and begin the Offertory, saying one or more of these Sentences following, as he thinketh most convenient in his discretion.

Alors le prêtre retournera à la table du Seigneur, et commencera l'offertoire, disant une ou plusieurs des sentences suivantes, selon qu'il jugera à propos.

LET your light so shine before men, that they may see your good works, and glorify your Father which is in heaven. *St. Matth. v. 16.*

AINSI, que votre lumière luise devant les hommes, afin qu'ils voient vos bonnes œuvres, et qu'ils glorifient votre Père qui est aux cieux. *St. Matth. v. 16.*

Lay not up for yourselves treasure upon the earth; where the rust and moth doth corrupt, and where thieves break through and steal: but lay up for yourselves trea-

Ne vous amassez point des trésors sur la terre, où la tigne et la rouille gâtent tout, et où les larrons percent et dérobent:

zur Vergebung der Sünden, und ich erwarte die Auferstehung der Todten und das Leben der zukünftigen Welt. Amen.

un bautismo para remision de pecados: y espero la Resurreccion de los muertos, y la vida del siglo venidero. Amen.

Dann soll der Prediger dem Volke anzeigen, welche Feiertage und Fasttage in der folgenden Woche zu halten sind, auch die Communion ankündigen, und darauf die verlobten Personen aufbieten und die offenen Briefe, in welchen die königliche Erlaubniß zum Einsammeln freiwilliger Beiträge erteilt wird, die Citationen und Excommunicationen vorlesen. Nur der Prediger und sonst niemand darf in der Kirche, während der Gottesdienste, etwas ankündigen, oder vorlesen, und auch dieser nichts anderes, als was entweder in den Vorschriften dieses Buches enthalten oder von dem Könige oder dem Bischöfe befohlen ist.

Entonces el Cura dirá al Pueblo qué dias de Fiesta ó Ayunos deben ser observados en la semana siguiente. Y así mismo si la ocasión lo requiere, se dará noticia de la Comunion; se publicarán las Amonestaciones de Matrimonio; y se leerán los Breves, Citaciones, y Excomuniones. Y nada se proclamará ó publicará en la Iglesia durante el servicio divino, sino por el Ministro: limitandose en este punto á lo que está prescrito en las reglas de este libro, ó mandado por el Rey, ó por su Ordinario.

Hierauf soll die Predigt folgen, oder eine von den Homilien, die schon herausgegeben worden oder künftig durch die Landesgesetze verordnet werden mögen.

Entonces se seguirá el Sermon, ó una de las Homilias ya dadas á luz, ó que en adelante serán dadas por Autoridad.

Dann soll der Prediger zur Communionstafel zurückgehen und das Almosen-Opfer (Offertorium) anfangen, indem er einen oder mehrere der folgenden Sprüche vorliest, deren Auswahl seinem Gutfinden überlassen bleibt.

Entonces el Presbítero volverá á la Mesa del Señor, y comenzará el Ofertorio, diciendo una ó mas de las Sentencias siguientes, como juzgue mas conveniente.

Lasset euer Licht leuchten vor den Leuten, daß sie eure gute Werke sehen, und euren Vater im Himmel preisen. *Matth. 5. 16.*

AESTE modo ha de brillar vuestra luz delante de los hombres; para que vean vuestras buenas obras, y den gloria á vuestro Padre, que está en los cielos. *S. Math. v. 16.*

Ihr sollt euch nicht Schätze sammeln auf Erden, da sie die Motten und der Rost fressen, und da die Diebe nachgraben und stehlen. Sammelset euch aber

No queráis atesorar para vosotros tesoros en la tierra, donde orin y polilla los consume; y en donde ladrones los desen-

ρίζετε δὲ ὑμῖν θησαυροὺς ἐν οὐρανῷ, ὅπου οὔτε σὴς οὔτε βροῦσι ἀφανίζει, καὶ ὅπου κλέπται οὐ διορίζουσιν, οὐδὲ κλέπτουσι. Ματθ. ζ'. ιθ'. κ'.

Πάντα οὖν ὅσα ἂν θέλητε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι, οὕτω καὶ ὑμεῖς ποιεῖτε αὐτοῖς· οὗτος γὰρ ἐστὶν ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται. Ματθ. ζ'. ιβ'.

Οὐ πᾶς ὁ λέγων μοι Κύριε, Κύριε, εἰσελεύσεται εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν· ἀλλ' ὁ ποιῶν τὸ θέλημα τοῦ Πατρὸς μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς. Ματθ. ζ'. κα'.

Σταθεῖς δὲ Ζαχαρίας εἶπε πρὸς τὸν Κύριον· Ἰδοὺ, τὰ ἡμίση τῶν ὑπαρχόντων μου, Κύριε, δίδωμι τοῖς πτωχοῖς· καὶ εἰ τίνος τι ἐσυκοφάντησα, ἀποδίδωμι τετραπλοῦν. Λουκ. ιθ'. ζ'.

Τίς στρατεύεται ἰδίοις ὀνῶνις ποτέ; τίς φυτεῖαι ἀμπελῶνα, καὶ ἐκ τοῦ καρποῦ αὐτοῦ οὐκ ἐσθίει; ἢ τίς ποιμαίνει ποίμνην, καὶ ἐκ τοῦ γάλακτος τῆς ποίμνης οὐκ ἐσθίει; α' Κορ. θ'. ζ'.

Εἰ ἡμεῖς ὑμῖν τὰ πνευματικὰ ἐσπείραμεν, μέγα εἰ ἡμεῖς ὑμῶν τὰ σαρκικὰ θερίσωμεν; α' Κορ. θ'. ια'.

Οὐκ οἴδατε ὅτι οἱ τὰ ἱερὰ ἐργαζόμενοι, ἐκ τοῦ ἱεροῦ ἐσθίουσιν; οἱ τῷ θυσιαστηρίῳ προσεδρεύοντες τῷ θυσιαστηρίῳ συμμερίζονται; οὕτω καὶ ὁ Κύριος διέταξε τοῖς τὸ εὐαγγέλι-

νίζει καὶ ὅπου κλέπται ξεκαρφώνουσι καὶ κλέπτουσι· θησαυρίζετε δὲ τοῖς θησαυροῖς σας ἐν τῷ οὐρανῷ, ὅπου οὔτε σκωλίκιον καὶ σκουρία ἀφανίζει, καὶ ὅπου κλέπται δὲν ξεκαρφώνουσι καὶ κλέπτουσι. Ματθ. ζ'. ιθ'. κ'.

Πάντα λοιπὸν ὅσα θέλετε ἵνα σᾶς κάμωσιν οἱ ἄνθρωποι, πράξατε καὶ σεῖς πρὸς αὐτοῖς· ἐπειδὴ οὗτος εἶναι ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται. Ματθ. ζ'. ιβ'.

Ὅχι ὁ καθ' ἑνας ὁ λέγων μοι Κύριε, Κύριε, θέλει ἔλθῃν εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν· ἀλλ' ὁ κείμενος τὸ θέλημα τοῦ Πατρὸς μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς. Ματθ. ζ'. κα'.

Στέκοντος δὲ τοῦ Ζαχαρίου, εἶπε πρὸς τὸν Κύριον· Ἰδοὺ, τὰ ἡμίση τῶν ὑπαρχόντων μου, Κύριε, δίδω τῶν πτωχῶν· καὶ εἰν' ἐδόλωσα τὴν τετραπλοῦν τοῦ ἀποδίδω. Λουκ. ιθ'. ζ'.

Τίς πολεμᾷ ποτέ ἐξοδεύον ἀπὸ τὰ ἴδια; τίς φυτεῖαι ἀμπελῶνα, καὶ δὲν τρώγει ἀπὸ τὸν καρπὸν του; ἢ τίς βόσκει κοπριάδιον, καὶ δὲν τρώγει ἀπὸ τὸ γάλα τοῦ κοπριάδιου; α' Κορ. θ'. ζ'.

Ἐὰν σᾶς ἐσπείραμεν τὰ πνευματικὰ, εἶναι θάναμα εἶν θερίσωμεν τὰ σαρκικὰ σας; α' Κορ. θ'. ια'.

Δὲν ἐξεύρετε ὅτι οἱ ἐργαζόμενοι τὰ ἱερὰ τρώγουσιν ἐκ τοῦ ἱεροῦ; καὶ οἱ παρὰ τῷ θυσιαστηρίῳ ἐνασχολούμενοι τῷ θυσιαστηρίῳ συμμετέχουσιν; Οὕτω καὶ ὁ Κύριος διέταξε

zate autem vobis thesauros in cælo; ubi neque ærugo neque tineæ demolitur; et ubi fures non effodiunt, nec furantur. *S. Matth. vi. 19, 20.*

Omnia, quæcumque vultis ut faciant vobis homines, et vos facite illis. Hæc est enim Lex, et Prophetæ. *S. Matth. vii. 12.*

Non omnis, qui dicit mihi, Domine, Domine, intrabit in regnum cælorum: sed, qui facit voluntatem Patris mei qui in cælis est, ipse intrabit in regnum cælorum. *S. Matth. vii. 21.*

Stans autem Zacchæus dixit ad Dominum: Ecce, dimidium bonorum meorum, Domine, do pauperibus; et si quid aliquem defraudavi, reddo quadruplum. *S. Luc. xix. 8.*

Quis militat suis stipendiis unquam? Quis plantat vineam, et de fructu ejus non edit? Quis pascit gregem, et de lacte gregis non manducat? *1 Cor. ix. 7.*

Si nos vobis spiritualia seminavimus; magnum est, si nos carnalia vestra metamus? *1 Cor. ix. 11.*

Nescitis, quoniam qui in sacrario operantur, quæ et de sacrario sunt, edunt: et qui altari deserviunt, cum altari participant? Ita et Dominus ordinavit iis, qui

sconficcano, e rubano. Anzi fatevi tesori in cielo, ove nè tignuola nè ruggine guasta, e ove i ladri non sconficcano, e non rubano. *S. Matt. vi. 19, 20.*

Tutte le cose che voi volete che gli uomini vi facciano, fatele altresì voi a loro, perciocchè questa è la legge, ed i profeti. *S. Matt. vii. 12.*

Non chiunque mi dice, Signore, Signore, entrerà nel regno de' cieli: ma chi fa la volontà del Padre mio, ch'è ne' cieli. *S. Matt. vii. 21.*

Zaccheo, presentatosi al Signore, gli disse: Signore, io dono la metà di tutti i miei beni a' poveri; e se ho frodato alcuno io gliene fo la restituzione a quattro doppi. *S. Luca, xix. 8.*

Chi guerreggia mai a suo proprio soldo? chi pianta una vigna, e non ne mangia del frutto? o chi pastura una greggia, e non mangia del latte della greggia. *1 Cor. ix. 7.*

Se noi v'abbiamo seminate le cose spirituali, è egli gran cosa se metiamo le vostre carnali? *1 Cor. ix. 11.*

Non sapete voi che coloro che fanno il servizio sacro, mangiano delle cose del tempio? e che coloro che vacano all'altare partecipano coll'altare? Così ancora il Signore

asures in heaven, where neither rust nor moth doth corrupt, and where thieves do not break through and steal. *St. Matth. vi.*

Whatsoever ye would that men should do unto you, even so do unto them; for this is the Law and the Prophets. *St. Matth. vii.*

Not every one that saith unto me, Lord, Lord, shall enter into the kingdom of heaven; but he that doeth the will of my Father which is in heaven. *St. Matth. vii.*

Zacchæus stood forth, and said unto the Lord, Behold, Lord, the half of my goods I give to the poor; and if I have done any wrong to any man, I restore four-fold. *St. Luke xix.*

Who goeth a warfare at any time of his own cost? Who planteth a vineyard, and eateth not of the fruit thereof? Or who feedeth a flock, and eateth not of the milk of the flock. *1 Cor. ix.*

If we have sown unto you spiritual things, is it a great matter if we shall reap your worldly things? *1 Cor. ix.*

Do ye not know, that they who minister about holy things live of the sacrifice; and they who wait at the altar are partakers with the altar? Even so hath the Lord also ordained, that they who preach the Gospel should live of the Gospel. *1 Cor. ix.*

Schätze im Himmel, da sie weder Motten noch Rost fressen, und da die Diebe nicht nachgraben noch stehlen. *Matth. 6, 19. 20.*

Alles nun, das ihr wollet, daß euch die Leute thun sollen, das thut ihr ihnen. Das ist das Gesetz und die Propheten. *Matth. 7, 12.*

Es werden nicht alle, die zu mir sagen, Herr, Herr! in das Himmelreich kommen, sondern die den Willen meines Vaters im Himmel. *Matth. 7, 21.*

Zachäus aber trat dar, und sprach zu dem Herrn: Siehe, Herr, die Hälfte meiner Güter gebe ich den Armen, und so ich jemand betrogen habe, das gebe ich vierfältig wieder. *Luc. 19, 8.*

Welcher ziehet jemals in den Krieg auf seinen eigenen Sold? Welcher pflanzt einen Weinberg, und isst nicht von seiner Frucht? Oder, welcher weidet eine Heerde, und isst nicht von der Milch der Heerde? *1 Cor. 9, 7.*

So wir euch das Geistliche säen, ist es ein großes Ding, ob wir euer Leibliches erndten? *1 Cor. 9, 11.*

Wisset ihr nicht, daß, die da opfern, essen vom Opfer, und die des Altars pflegen, genießen des Altars? Also hat auch der Herr befohlen, daß, die das Evangelium verkündigen, sollen sich vom Evangelio nähren. *1 Cor. 9, 13. 14.*

mais amassez-vous des trésors dans le ciel, où ni la tigne ni la rouille ne gâtent rien, et où les larrons ne percent ni ne dérobent.

St. Matth. vi. 19, 20.

Toutes les choses que vous voulez que les hommes vous fassent, faites-les leur aussi de même: car c'est la loi et les prophètes.

S. Matth. vii. 12.

Tous ceux qui me disent: Seigneur, Seigneur, n'entreront pas dans le royaume des cieus; mais celui qui fait la volonté de mon Père qui est aux cieus. *S. Mat. vii. 21.*

Zachée se présentant là, dit au Seigneur: voici, Seigneur, je donne la moitié de mes biens aux pauvres; et si j'ai fait tort à quelqu'un en quelque chose, j'en rends le quadruple.

S. Luc xix. 8.

Qui est-ce qui va jamais à la guerre à ses dépens? Qui est-ce qui plante la vigne, et ne mange pas de son fruit? Qui est-ce qui paît le troupeau, et ne mange pas du lait du troupeau?

1 Cor. ix. 7.

Si nous vous avons semé des biens spirituels, est-ce une grande chose que nous recueillions de vos biens charnels? *1 Co. ix. 11.*

Ne savez-vous pas que ceux qui s'emploient aux choses sacrées mangent de ce qui est sacré? et que ceux qui servent à l'autel, participent à l'autel? Le Seigneur a ordonné, tout de même, que ceux qui annoncent l'Evangile vivent de l'Evangile.

1 Cor. ix. 13, 14.

tierran, y roban. Mas atesorad para vosotros tesoros en el cielo, en donde ni los consume orin ni polilla: y en donde ladrones no los desentieran, ni roban. *S. Math. vi. 19, 20.*

Y así todo lo que quereis que los hombres hagan con vosotros, hacedlo tambien vosotros con ellos: porque esta es la Ley y los Prophetas. *S. Math. vii. 12.*

No todo el que me dice, Señor, Señor, entrará en el reyno de los cielos, sino el que hace la voluntad de mi Padre, que está en los cielos, ese entrará en el reyno de los cielos. *S. Math. vii. 21.*

Mas Zachéo, presentándose al Señor, le dixo: Señor, la mitad de quanto tengo doy á los pobres: y si en algo he defraudado a alguno, le vuelvo quatro tanto mas. *S. Luc. xix. 8.*

¿Quién jamás vá á campaña á sus expensas? ¿Quién planta viña, y no come del fruto de ella? ¿Quien apacienta ganado, y no come de la leche del ganado? *1 Cor. ix. 7.*

Si nosotros os sembramos las cosas espirituales, ¿es gran cosa, si recogemos las carnales que pertenecen á vosotros? *1 Cor. ix. 11.*

¿No sabeis, que los que trabajan en el santuario, comen de lo que es del santuario: y que los que sirven al altar, participan juntamente del altar? Así tambien el Señor ordenó, que los que anuncian el Evangelio, vivan del Evangelio. *1 Cor. ix. 13, 14.*

ὡν καταγγέλλουσιν, ἐκ τοῦ εὐαγγελίου ζῆν.
α'. Κορ. θ'. ιγ'. ιδ'.

Ὁ σπείρων φειδομένως, φειδομένως καὶ
θερίσει καὶ ὁ σπείρων ἐπ' εὐλογίαις, ἐπ' εὐ-
λογίαις καὶ θερίσει ἕκαστος καθὼς προαιρεί-
ται τῇ καρδίᾳ μὴ ἐκ λύπης, ἢ ἐξ ἀνάγκης
ίλαρόν γάρ δότην ἀγαπᾷ ὁ Θεός. β'. Κορ.
θ'. σ'. ζ'.

Κοινωνεῖτω δὲ ὁ κατηχοόμενος τὸν λόγον
τῷ κατηχοῦντι ἐν πᾶσιν ἀγαθοῖς. Μὴ πλα-
νᾷσθε Θεὸς οὐ μυκτηρίζεται ὁ γὰρ ἐάν
σπείρῃ ἄνθρωπος, τοῦτο καὶ θερίσει. Γαλάτ.
σ'. σ'. ζ'.

Ἄρα οὖν, ὡς καιρὸν ἔχομεν, ἐργαζώμεθα
τὸ ἀγαθὸν πρὸς πάντας, μάλιστα δὲ πρὸς
τοὺς οἰκείους τῆς πίστεως. Γαλάτ. σ'. ι'.

Ἔστι δὲ πορισμὸς μέγας ἡ εὐσέβεια μετ'
αὐταρκείας· οὐδὲν γάρ εἰσηνεγκαμεν εἰς τὸν
κόσμον, ὅλον ὅτι οὐδὲ ἐξενεγκεῖν τι δυνά-
μεθα. α'. Τιμ. σ'. σ'. ζ'.

Τοῖς πλουσίοις ἐν τῷ νῦν αἰῶνι παράγγελλε,
μὴ ὑψηλοφρονεῖν, μηδὲ ἠλπικεῖναι ἐπὶ πλοί-
τῳ ἀδηλότῳ, ἀλλ' ἐν τῷ θεῷ τῷ ζῶντι, τῷ
παρέχοντι ἡμῖν πλουσίως πάντα εἰς ἀπόλαυ-
σιν ἀγαθοεργεῖν, πλουτεῖν ἐν ἔργοις καλοῖς,
εὐμεταδότους εἶναι, κοινωνικοῖς, ἀποθησαυρί-
ζοντας ἐναντίως θεμέλιον καλὸν εἰς τὸ μέλ-
λον, ἵνα ἐπιλάβωνται τῆς αἰωνίου ζωῆς.
α' Τιμ. σ'. ιζ'. ιη'. ιθ'.

Οὐ γὰρ ἄδικος ὁ Θεὸς ἐπιλαβῆσθαι τοῦ ἔργου
ἡμῶν, καὶ τοῦ κόπου τῆς ἀγίας, ἧς ἐνεδεί-

Evangelium annuntiant, de Evangelio vi-
vere. 1 Cor. ix. 13, 14.

Hoc autem dico : qui parce seminat, parce
et metet : et qui seminat in benedictioni-
bus, de benedictionibus et metet. Unus-
quisque prout destinavit in corde suo ;
non ex tristitia, aut ex necessitate. Hila-
rem enim datorem diligit Deus. 2 Cor. ix.
6, 7.

Communicet autem is qui catechizatur
verbo, ei qui se catechizat, in omnibus
bonis. Nolite errare, Deus non irridetur.
Quæ enim seminaverit homo, hæc et metet.
Gal. vi. 6, 7.

Ergo, dum tempus habemus, operemur
bonum ad omnes, maxime autem ad domes-
ticos fidei. Gal. vi. 10.

Est autem quæstus magnus pietas cum
sufficiencia. Nihil enim intulimus in
hunc mundum : haud dubium, quod nec
auferre quid possumus. 1 Tim. vi. 6, 7.

Divitibus hujus sæculi præcipe non sub-
lime sapere, neque sperare in incerto divi-
tiarum, sed in Deo vivo (qui præstat nobis
omnia abunde ad fruendum) bene agere,
divites fieri in bonis operibus, facile tri-
buere, communicare, thesaurizare sibi fun-
damentum bonum in futurum, ut apprehen-
dant veram vitam. 1 Tim. vi. 17, 18, 19.

Non enim injustus Deus, ut obliviscatur
operis vestri, et dilectionis quam ostendistis

πρὸς τοὺς τὸ εὐαγγέλιον εὐαγγελιζομένους,
ἵνα ζήσωσιν ἐκ τοῦ εὐαγγελίου. α'. Κορ. θ',
ιγ'. ιδ'.

Ὁ σπείρων φειδομένως, φειδομένως θέλει
παῖλιν θερίσειν καὶ ὁ σπείρων ἐπ' εὐλογίαις,
θέλει ἐπ' εὐλογίαις παῖλιν θερίσειν ἕκαστος
κατὰ τὴν προαίρεσιν τῆς καρδίας του ἃς
πράξῃ· ὅχι μὲ λύπην, ἢ ἐξ ἀνάγκης, ὅτι ὁ
Θεὸς ἀγαπᾷ δότην ἱλαρόν. β'. Κορ. θ'. σ'. ζ'.

Ὁ διδασκῶν τὸν λόγον ἃς μοιράσῃ κάθε
ἀγαθὸν του μὲ τὸν διδασκόντα. Μὴ πλα-
νᾷσθε· Δὲν γελᾷται ὁ Θεός· ἐπεὶ δὲ ὅτι καὶ
ἂν σπείρῃ ἄνθρωπος τοῦτο καὶ θερίξει. Γα-
λάτ. σ'. σ'. ζ'.

Λοιπὸν ἔως ἔχομεν καιρὸν ἃς ἀγαθοποιή-
σωμεν πρὸς πάντας, μάλιστα δὲ πρὸς τοὺς οἰ-
κείους τῆς πίστεως. Γαλ. σ'. ι'.

Ἡ μὲ αὐταρκείαν εὐσέβεια εἶναι μέγα κέρ-
δος· ἐπεὶ δὲ ὅν ἐφέραμεν τίποτε εἰς τὸν
κόσμον, καὶ ὅλον ὅτι δὲν δυνάμεθα ἵνα
φέρωμεν τίποτε ἐξω. α'. Τιμ. σ'. σ'. ζ'.

Παράγγελλε πρὸς τοὺς πλουσίους τοῦ πα-
ρόντος αἰῶνος ἵνα διδώσι προθύμως, καὶ ἵνα
εἶναι κοινωνικοὶ ἀποθησαυρίζοντες διὰ τὸν
ἐαυτὸν τοὺς καλὸν θεμέλιον εἰς τὸ μέλλον,
ἵνα ἀπολαύσῃ τὴν αἰώνιον ζωὴν. α'. Τιμ.
σ'. ιζ'.

Ὅτι ὁ Θεὸς δὲν εἶναι ἄδικος ὅσον ἵνα ἀληθ-
μονήσῃ τὰ ἔργα σας, καὶ τὸν κόπον τῆς
ὀποίας ἐδείξατε εἰς τὸ ὄνομα τοῦ ἀγάπης,

ha ordinato a coloro ch'annunziano l'Evan-
gelo, che vivano dell' Evangelo. 1 Cor. ix.
13, 14.

Chi semina scarsamente, mieterà altresì
scarsamente : e chi semina liberalmente,
mieterà altresì benedizione. Ciascuno fac-
cia come è deliberato nel cuor suo, non di
mala voglia, nè per necessità, perciocchè Iddio
ama un donatore allegro. 2 Cor. ix. 6, 7.

Colui ch'è ammaestrato nella parola fac-
cia parte d'ogni suo bene a colui che l'am-
maestra. Non v'ingannate? Iddio non si
può beffare, perciocchè, ciò che l'uomo avrà
seminato, quello ancora mieterà. Gal. vi.
6, 7.

Mentre adunque abbiain tempo, facciam
del bene a tutti, ma principalmente a' do-
mestici della fede. Gal. vi. 10.

La pietà con contentamento d'animo, è
guadagno; perchè non abbiain portato nulla
nel mondo; e chiaro è che altresì non ne
possiamo portar nulla fuori. 1 Tim. vi. 6, 7.

Dinunzia a' ricchi nel presente secolo, che
siano pronti a distribuire, comunichevoli,
facendosi un tesoro d' un buon fondamento
per l'avvenire; acciocchè apprendano la vita
eterna. 1 Tim. vi. 17, 18, 19.

Iddio non è ingiusto, per dimenticar l'ope-
ra vostra, e la fatica della carità ch' avete
mostrata inverso l' suo nome, avendo mi-

He that soweth little shall reap little; and he that soweth plenteously shall reap plenteously. Let every man do according as he is disposed in his heart, not grudgingly, or of necessity; for God loveth a cheerful giver. 2 Cor. ix.

Let him that is taught in the word minister unto him that teacheth, in all good things. Be not deceived, God is not mocked: for whatsoever a man soweth that shall he reap. Gal. vi.

While we have time, let us do good unto all men; and especially unto them that are of the household of faith. Gal. vi.

Godliness is great riches, if a man be content with that he hath: for we brought nothing into the world, neither may we carry any thing out. 1 Tim. vi.

Charge them who are rich in this world, that they be ready to give, and glad to distribute; laying up in store for themselves a good foundation against the time to come that they may attain eternal life. 1 Tim. vi.

God is not unrighteous, that he will forget your works, and labour that proceedeth of

Ich meine aber das: wer da färglich säet, der wird auch färglich erndten; und wer da säet im Segen, der wird auch erndten im Segen. Ein jeglicher nach seiner Willführ, nicht mit Unwillen, oder aus Zwang. Denn einen fröhlichen Geber hat Gott lieb. 2 Cor. 9, 6. 7.

Der aber unterrichtet wird mit dem Wort, der theile mit allerley Gutes dem, der ihn unterrichtet. Irret euch nicht, Gott läßt sich nicht spotten. Denn was der Mensch säet, das wird er erndten. Galat. 6, 6. 7.

Als wir denn nun Zeit haben, so laffet uns Gutes thun an jedermann, allermeist aber an des Glaubens Genossen. Galat. 6, 10.

Es ist aber ein großer Gewinn, wer gottselig ist und läßt ihm genügen. Denn wir haben nichts in die Welt gebracht, darum offenbar ist, wir werden auch nichts hinaus bringen. 1 Tim. 6, 6. 7.

Den Reichen von dieser Welt gebeut, daß sie nicht stolz seyn, auch nicht hoffen auf den ungewissen Reichtum, sondern auf den lebendigen Gott, der uns dargiebt reichlich allerley zu genießen; daß sie Gutes thun, reich werden an guten Werken, gerne geben, behülflich seyn, Schätze sammeln, ihnen selbst einen guten Grund aufs Zukünftige, daß sie ergreifen das ewige Leben. 1 Tim. 6, 17: 19.

Denn Gott ist nicht ungerecht, daß er vergesse eures Werks und Arbeit der Liebe, die ihr bewiesen

Celui qui sème chichement, recueillera aussi chichement; et celui qui sème libéralement, recueillera aussi libéralement. Que chacun fasse selon qu'il s'est proposé en son cœur: non point à regret, ou par contrainte; car Dieu aime celui qui donne gaïement. 2 Cor. ix. 6, 7.

Que celui qui est enseigné en la parole, fasse participant de tous ses biens celui qui l'enseigne. Ne vous abusez point, Dieu ne peut être moqué: car ce que l'homme aura semé il le moissonnera aussi. Gal. vi. 6, 7.

Pendant que nous en avons le temps, faisons du bien à tous; mais principalement aux domestiques de la foi. Gal. vi. 10.

La piété avec le contentement d'esprit, est un grand gain; car nous n'avons rien apporté au monde, et aussi il est évident que nous n'en pouvons rien emporter. 1 Tim. vi. 6, 7.

Dénonce à ceux qui sont riches en ce monde, qu'ils soient prompts à donner, communicatifs; se faisant un trésor d'un bon fondement pour l'avenir, afin qu'ils obtiennent la vie éternelle. 1 Tim. vi. 17, 18, 19.

Dieu n'est pas injuste, pour oublier votre œuvre, et le travail de la charité que vous

Y digo esto: Que quien escasamente siembra, tambien segará escasamente; y el que siembra bendiciones, de bendiciones tambien segará. Cada uno, como propuso en su corazon, no con tristeza, ni como por fuerza; porque Dios ama al que alegremente dá. 2 Cor. ix. 6, 7.

Y el que es doctrinado en la palabra, comunique en todos los bienes al que le doctrina. No queráis errar: Dios no puede ser burlado. Porque aquello que sembrare el hombre, eso tambien segará. Gal. vi. 6, 7.

Y así miéntras tenemos tiempo, hagamos bien á todos, y mayormente á los domésticos de la fé. Gal. vi. 10.

Mas es grande ganancia la piedad con lo que basta. Porque nada metimos en este mundo: y es cierto que tampoco podremos sacar nada. 1 Tim. vi. 6, 7.

Manda á los ricos de este siglo, que no sean altivos, ni esperen en la incertidumbre de las riquezas; sino en el Dios vivo (que nos dá abundantemente todas las cosas para nuestro uso) que hazan bien, que se hazan ricos en buenas obras, que den, y que repartan francamente, que se hazan un tesoro, y un fundamento sólido para lo venidero, á fin de alcanzar la vida verdadera. 1 Tim. vi. 17, 18, 19.

Porque no es Dios injusto, de modo que se olvide de vuestra obra, y de la caridad, que mostrásteis en su nombre, lo que habeis su-

ἔασθε εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ, διακονήσαντες τοῖς ἁγίοις καὶ διακονοῦντες. Ἑβρ. ε'. ι'.

Τῆς εὐπορίας καὶ κοινωνίας μὴ ἐπιλανθάνεσθε, τοιαύτας γὰρ θυσίας εὐαριστεῖται ὁ Θεός. Ἑβρ. ιγ'. ιε'.

Ὅς δ' ἂν ἔχη τὸν βίον τοῦ κόσμου, καὶ θεωρῇ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ χρεῖαν ἔχοντα, καὶ κλείσῃ τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ ὑπὸ αὐτοῦ, πῶς ἢ ἀγάπη τῷ Θεοῦ μένει ἐν αὐτῷ; α'. Ἰωάν. γ'. ιζ'.

Ἐκ τῶν ὑπαρχόντων σου ποιεῖ ἐλεημοσύνην, καὶ μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ παντός πτωχοῦ, καὶ ἀπὸ σοῦ οὐ μὴ ἀποστραφῇ τὸ πρόσωπον τοῦ Θεοῦ. Τωβ. δ'. ζ'.

Ὡς σοι ὑπάρχει κατὰ τὸ πλῆθος, ποιήσον ἐξ αὐτῶν ἐλεημοσύνην ἕν ὀλίγον σοι ὑπάρχει, κατὰ τὸ ὀλίγον μὴ φοβοῦ ποιεῖν ἐλεημοσύνην. Θέμα γὰρ ἀγαθὸν θησαυρίζεις σεαυτῷ εἰς ἡμέραν ἀνάγκης. Τωβ. δ'. η'. θ'.

Δανεῖζει Θεὸς ὃ ἐλεῶν πτωχόν, κατὰ δὲ τὸ ὄμα αὐτοῦ ἀνταποδῶσει αὐτῷ. Παροιμ. ιθ'. ιζ'.

Μακάριος ὁ συνιών ἐπὶ πτωχόν καὶ πένητα ἔν ἡμέρᾳ πονηρῇ ῥύσεται αὐτὸν ὁ Κύριος. Ψαλμ. μ'. α'.

Μεταξὺ ἀναγιγνωσκομένων τούτων τῶν γνωμιῶν, Διῳκονοί, Οἰκονόμοι, ἢ ἄλλοι τινὲς ἱκανοὶ ἄνδρες εἰς τοῦτο τεταγμένοι, τὰς τοῖς πένησι δοθείσας ἐλεημοσύνας καὶ ἄλλα ἅτινα οὖν τοῦ λαοῦ ἐκοῖσια λήφονται ἐν τῷ πρέποντι δίσκῳ, (ὃν τοῦδε ἕνεκα ὑπὸ τῆς Παροικίας παρασκευασθῆναι δεῖ) καὶ εὐλαβῶς οἴσουσι τῷ Ἱερεῖ, ὃς ταπεινῶς παραστήσει καὶ ἐπιθήσει τῇ ἱερᾷ τραπέζῃ.

Καὶ ὅτε ἡ Σύναξις γίνεται, τοσοῦτον ἄρτον τε καὶ οἶνον τῇ τραπέζῃ ἐπιθήσει ὁ Ἱερεὺς,

διακονήσαντες, καὶ διακονοῦντες εἰς τὰς ἁγίας. Ἑβρ. ε'. ι'.

Μὴ ἀλησμόνησετε τὴν εὐεργεσίαν, καὶ κοινωνίαν ὅτι μὲ τοιαύτας θυσίας εὐαρεστεῖται ὁ Θεός. Ἑβρ. ιγ'. ιε'.

Ὁ ἔχων πλοῦτην κόσμον, καὶ θεωρήσας τὸν ἀδελφὸν τῷ ἔχοντα χρεῖαν, κλείσῃ τὰ σπλάγχνα τοῦ ὑπὸ αὐτοῦ πῶς θέλει μείνειν εἰς αὐτὸν ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ; α'. Ἰωάν. γ'. ιζ'.

Κάμε ἐλεημοσύνην ἀπὸ τῶν ὑπαρχόντων σου, καὶ μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ κανὲν πτωχόν, καὶ ἀπὸ σέ δὲν θέλει ἀποστραφῆναι τὸ πρόσωπον τῷ Θεῷ. Τωβ. δ'. ζ'.

Κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ὑπαρχόντων σου ποιήσον ἐλεημοσύνην, ἔν πολλὰ, πολλὴν, ἔν ὀλίγα, μὴ φοβηθῇς ἵνα κάμῃς κατὰ τὸ ὀλίγον τὴν ἐλεημοσύνην σου. Ἐπειδὴ θησαυρίζεις διὰ τὸν ἐαυτὸν σου, μέγαλον θησαυρὸν διὰ τὴν ἡμέραν ἀνάγκης. Τωβ. δ'. η'. θ'.

Δανεῖζει τοῦ Θεοῦ, ὃ ἐλεῶν τὸν πτωχόν, καὶ κατὰ τὸ ὄμα τοῦ τοῦ θέλει ἀνταποδοθῆναι. Παροιμ. ιθ'. ιζ'.

Μακάριος ὁ προνοῶν ἐπὶ πτωχόν καὶ πένητα ἔν ἡμέρᾳ πονηρᾷ ὁ Κύριος θέλει τὸν σώσειν. Ψαλμ. μ'. α'.

Ἐν ᾧ ἀναγιγνώσκονται οὗτοι οἱ στίχοι Διῳκονοί, Οἰκονόμοι, οἱ ἄλλοι τινὲς ἐπιτήδαιοι ἄνθρωποι εἰς τοῦτο τεταγμένοι, τὰς πρὸς τοὺς πτωχοὺς ἐλεημοσύνας, καὶ ἄλλα τινὰ δῶρα ἐκοῖσια τοῦ λαοῦ θέλουσι λάβειν εἰς πρέποντα δίσκον (ἐπὶ τὸ αὐτὸ παρασκευασθέντα ὑπὸ τῆς παροικίας) καὶ εὐλαβῶς τὰ φέρουσι πρὸς τὸν Ἱερέα ὁ ὁποῖος ταπεινῶς θέλει τὰ παραστήσει, καὶ τὰ βάλει ἐπὶ τὴν ἁγίαν τράπεζαν.

Καὶ ὅτε γίνεται ἡ Σύναξις, ὁ Ἱερεὺς θέλει

in nomine ipsius, qui ministrastis sanctis, et ministratis. *Heb.* vi. 10.

Beneficentiæ autem et communionis nolite oblivisci. Talibus enim hostis promeretur Deus. *Heb.* xiii. 16.

Qui habuerit substantiam hujus mundi, et viderit fratrem suum necessitatem habere, et clauserit viscera sua ab eo; quomodo caritas Dei manet in eo? 1. *S. Joan.* iii. 17.

Ex substantia tua fac eleemosynam; et noli avertere faciem tuam ab ullo paupere: ita enim fiet, ut nec a te avertatur facies Domini. *Tob.* iv. 7.

Quomodo potueris, ita esto misericors. Si multum tibi fuerit, abundanter tribue; si exiguum tibi fuerit, etiam exiguum libenter impertiri stude. Præmium enim bonum tibi thesaurizas in die necessitatis. *Tob.* iv. 8, 9.

Fœneratur Domino, qui miseretur pauperis; et vicissitudinem suam reddet ei. *Prov.* xix. 17.

Beatus, qui intelligit super egenum et pauperem. In die mala liberabit eum Dominus. *Psal.* xl. 1.

¶ *Dum ista recitantur, Diaconi, Aeditui, alive ad hoc idonei, quibus illud muneris demandatum est, Eleemosynam, in pauperum usus erogandam, colligent, ut et alias populi oblationes in pios usus, in patella*

nistrato, e ministrando ancora a' santi. *Ebr.* vi. 10.

Non dimenticate la beneficenza, e comunicazione: conciosiacosachè per tali sacrificii si renda servizio grato a Dio. *Ebr.* xiii. 16.

Se alcuno ha de' beni del mondo, e vede il suo fratello aver bisogno, e gli chiude le sue viscere: come dimora l'amor di Dio in lui? 1. *S. Gio.* iii. 17.

Fa limosine delle tue facoltà, e non istornar la tua faccia indietro d'alcun povero, e la faccia di Dio non si storrerà indietro da te. *Tob.* iv. 7.

Sii misericordioso secondo il tuo potere. Se avrai molte facoltà fanne limosina. Se avrai poco, non temere di far limosina secondo l' poco. Perciochè tu ti riporrai un buon tesoro per il giorno della necessità. *Tob.* iv. 8, 9, 10.

Chi dona al povero, presta al Signore, ed egli gli farà la sua retribuzione. *Prov.* ix. 17.

Beato colui che si porta saviamente inverso il povero misero: il Signore lo libererà nel giorno dell'avversità. *Sal.* xli. 1.

Mentre si leggeranno queste sentenze, i diaconi, sagrestiani od altri idonei a ciò deputati, riceveranno le limosine per i poveri e le altre divozioni del popolo in un decevol bu-

love; which love ye have shewed for his Name's sake, who have ministered unto the saints, and yet do minister. *Heb. vi.*

To do good, and to distribute, forget not; for with such sacrifices God is well pleased. *Heb. xiii.*

Whoso hath this world's good, and seeth his brother have need, and shutteth up his compassion from him, how dwelleth the love of God in him? 1 *St. John iii.*

Give alms of thy goods, and never turn thy face from any poor man; and then the face of the Lord shall not be turned away from thee. *Tobit iv.*

Be merciful after thy power. If thou hast much, give plentifully: if thou hast little, do thy diligence gladly to give of that little: for so gatherest thou thyself a good reward in the day of necessity. *Tobit iv.*

He that hath pity upon the poor lendeth unto the Lord: and look, what he layeth out, it shall be paid him again. *Prov. xix.*

Blessed be the man that provideth for the sick and needy: the Lord shall deliver him in the time of trouble. *Psal. xli.*

Whilst these Sentences are in reading, the Deacons, Church-wardens, or other fit person appointed for that purpose, shall receive the Alms for the poor, and other devotions of the people, in a decent basin to be provided by the Parish for that purpose; and reverently bring it to the Priest, who shall humbly present and place it upon the holy Table.

And when there is a Communion, the Priest shall then place upon the Table so much Bread and Wine, as he shall think sufficient.

habt an seinem Namen, da ihr den Heiligen dientet und noch dienet. *Ebr. 6, 10.*

Wohl zu thun und mitzutheilen vergesset nicht; denn solche Opfer gefallen Gott wohl. *Ebr. 13, 16.*

Wenn aber jemand dieser Welt Güter hat, und siehet seinen Bruder darben, und schließt sein Herz vor ihm zu, wie bleibt die Liebe Gottes bey ihm? 1 *Joh. 3, 17.*

Von deinen Gütern hilf den Armen, und wende dich nicht von den Armen, so wird dich Gott wieder gnädig ansehen. *Tob. 4, 7.*

Wo du kannst, da hilf den Dürftigen. Hast du viel, so gieb reichlich; hast du wenig, so gieb doch das Wenige mit treuem Herzen, denn du wirst sam- meln einem rechten Lohn in der Noth. *Tob. 4, 8, 9.*

Wer sich des Armen erbarmet, der leihet dem Herrn, der wird ihm wieder Gutes vergelten. *Sprüche, 19, 17.*

Wohl dem, der sich des Dürftigen annimmt, den wird der Herr erretten zur bösen Zeit. *Ps. 41, 1.*

Während diese Sprüche vorgelesen werden, sollen die Diakonen, Kirchenvorsteher oder andere dazu tüchtige und verordnete Personen die Almosen für die Armen und andere milde Gaben der Gemeine, in einem anständigen, zu diesem Zweck von dem Kirchspiele ange kauft, Besen sammeln, und mit Ehrerbietung dem Prediger bringen, der es in Demuth auf den heiligen Tisch zu stellen hat.

Auch soll der Prediger, an Communien-Tagen, so viel Brod und Wein, als ihm hinreichend scheint, auf den Tisch setzen und dann sprechen:

avez témoigné pour son nom, en ce que vous avez secouru les saints, et que vous les secourez encore. *Heb. vi. 10.*

Ne mettez point en oubli la bienfécence, et la communication: car Dieu prend plaisir à de tels sacrifices. *Heb. xiii. 16.*

Si quelqu'un a des biens de ce monde, et qui, voyant son frère avoir nécessité, lui fermara ses entrailles, comment est-ce que la charité de Dieu demeure en lui? 1 *S. Jean iii. 17.*

Fais l'aumône de tes biens, ne détourne point ta face du pauvre; et la face du Seigneur ne sera point détournée de toi. *Tob. iv. 7.*

Sois charitable selon ton pouvoir. Si tu as beaucoup, donne beaucoup. Si tu as peu, donne avec joie du peu que tu as: et tu t'amasseras un trésor pour la nécessité. *Tob. iv. 8, 9.*

Celui qui a pitié du pauvre, prête à l'Eternel; et il lui rendra son bienfait. *Prov. xix. 17.*

O que bienheureux est celui qui se porte sagement envers le chétif! l'Eternel le délivrera au jour de la calamité. *Psal. xl. 1.*

Pendant la lecture des sentences, les diacres, les curateurs de l'église, ou d'autres personnes commises à cet effet, recevront les aumônes pour les pauvres, et les autres libéralités du peuple, dans un bassin convenable appartenant à la paroisse: après quoi, ils remettront respectueusement ces charités au prêtre, qui doit les recevoir humblement, et les poser sur la table.

Pour célébrer la sainte Cène, le prêtre mettra sur la table autant de pain et de vin qu'il le jugera nécessaire; après quoi, il dira,

ministrado á los Santos, y ministráis. *Heb. vi. 10.*

Y no olvideis hacer bien y comunicar con otros vuestros bienes: porque de tales ofrendas se agrada Dios. *Heb. xiii. 16.*

El que tuviere riquezas de este mundo, y viere á su hermano tener necesidad, y le cerrare sus entrañas; ¿cómo está la caridad de Dios en él? 1 *S. Juan iii. 17.*

De tus haberes haz limosna, y no apartes tu rostro de ningún pobre: porque así será, que tampoco se apartará de tí el rostro del Señor. *Tob. iv. 7.*

Segun pudieres, así usa de misericordia. Si tuvieres mucho, da con abundancia: si tuvieres poco, aun lo poco procura darlo de buena gana. Porque te atesoras un grande premio para el dia de la necesidad. *Tob. iv. 8, 9, 10.*

A Dios da á logro el que hace misericordia con el pobre; y sus réditos se los dará á él. *Prov. xix. 17.*

Bienaventurado el que entiende sobre el necesitado, y el pobre: en el dia malo le librará el Señor. *Psal. xl. 1.*

Mientras que se leen estas Sentencias los Diakonos, Guardianes de la Iglesia, ó otra persona competente que se nombre á este efecto recogerá almosenas para los Pobres, y otras devotas ofrendas del pueblo en un plato ó bandeja decente que se proveerá por la Parroquia con este objeto; llevandolo todo con reverencia al Presbítero, quien lo presentará humildemente poniendolo sobre la santa Mesa.

Y quando haya Comunión, el Presbítero pondrá sobre la Mesa el Pan y Vino que juzgare suficiente. Lo qual hecho, el Presbítero dirá:

ὅσον ἄρκεϊν νομίσει* ἔπειτα δὲ ὁ Ἱερεὺς
λέξει τάδε.

Εὐχόμεθα ὑπὲρ καταστάσεως τῆς Καθόλου
Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, ἐπὶ τῆς γῆς στρα-
τευομένης.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ καὶ ἀείζωε Θεός, ὁ δι' ἁγί-
ον τοῦ Ἀποστόλου σου διδάξας ἡμᾶς, δέησεις,
προσευχάς, ἐντεύξεις τε, καὶ εὐχαριστίας
ὑπὲρ πάντων τῶν ἀνθρώπων ποιῆσαι! Ταπεινο-

* Ἐάν οὐδε-
μία ἐλεημοσύνη
ποιηθῇ, ἤδη
παραλείπειν
ταῦτα τὰς ῥή-
ματα (τὰς ἐ-
λεημοσύνας καὶ
προσευχὰς ἡ-
μῶν καί).

φρόνως ἀνιβολοῦμεν σε, [* τὰς
ἐλεημοσύνας, καὶ προσφορὰς
ἡμῶν καί] ταύτας τὰς προσευ-
χὰς ἅς τῇ θεῇ Μεγαλειότητι
σου προσφέρουμεν, ἐλεημονέ-
στατα ἀποδέχσθαι! ἱκετεύ-
οντές σε τῷ πνεύματι ἀλη-
θείας, ἐνότητος τε καὶ ὁμο-
νοίας Ἐκκλησίαν τὴν καθολι-
κὴν ἀδιαλείπτως ἐπιπνεῦσαι!
καὶ ὁρῆσαι ἵνα πάντες οἱ
τὸ ἅγιον Ὀνομά σου ὁμολογοῦντες, ἐν τῇ τοῦ
ἱεροῦ λόγῳ σου ἀληθείᾳ συμφωνεῖν, καὶ ἐν τῇ
ὁμονοίᾳ, καὶ εὐσεβεῖ ἀγάπῃ συγκатаβιοῦν
δυνηθῶσιν. Ἔτι δὲ δεόμεθά σου, Κύριε, σῶ-
σον καὶ σκέπασον ἀπαντας τοὺς Χριστιανούς
Βασιλεῖς, Ἀρχοντας καὶ Κυβερνήτας, μάλιστα
τὰ δὲ τὸν δούλόν σου, τὸν τὸν
ἡμῶν Βασιλέα, ἵνα ὑπ' αὐτοῦ ἔρῃμον καὶ
ἡσύχιον βίον διάγωμεν ἐν πίστῃ εὐσεβείᾳ
καὶ σεμνότητι καὶ χάρισαι τοῖς αὐτοῦ συμ-
βούλοις, καὶ πᾶσι τοῖς ὑπ' αὐτοῦ ἐν ἐξουσίᾳ
οὖσιν, ἀπροσωπολήπτως τε καὶ νομίμως
δικὴν δικάσαι, πρὸς τε τὴν τὴν πονη-
ρίαν καὶ κακίαν τιμωρίαν, καὶ τῆς ἀληθοῦς
θρησκείας σου καὶ ἀρετῆς προστασίαν. Πα-
ράσχου χάριν, Πάτερ οὐράνιε, πᾶσι τοῖς Ἐπισ-

βάειν τόσον ἄρτον καὶ κρατῖον ἐπὶ τὴν
τράπεζαν, ὅσον τοῦ φανεῖ ἄρκετόν ἐστι, ἔπειτα,
λέγει τάδε*

Ἀς παρακαλέσωμεν ὑπὲρ τῆς καταστάσεως
πίστος τῆς ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, τῆς ἐπὶ
τῆς γῆς στρατευοῦσης.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΟΡ καὶ ἀείζωε Θεός, ὁ διδάξας
ἡμᾶς διὰ τοῦ ἁγίου σου Ἀποστόλου τὰς πα-
ρακαλέσεις καὶ ἱκετηρίας, καὶ τὰς εὐχαριστίας
ὑπὲρ πάντων τῶν ἀνθρώπων! Ταπεινῶς σέ

καταδέξου (* τὰς ἐλεημοσύνας
μας καὶ τὰς προσφορὰς καί)
ταύτας τὰς τῇ θεῇ Μεγαλει-
ότητι σου προσφερομένας προσ-
ευχὰς ἱκετεύοντές σε, ἵνα
ἐπιπνεύσης ἀκαταπαύστως τὴν
καθολικὴν ἐκκλησίαν μετ' ὅ
Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ἐνότη-
τος καὶ ὁμονοίας. Καὶ ὁρῆ-
σαι ὅτι πάντες οἱ ὁμολογοῦντες τὸ ἅγιον σου
Ὀνομα, συμφωνήσωσιν εἰς τὴν ἀληθείαν τοῦ
ἁγίου σου λόγου καὶ ζήσωσιν εἰς ὁμόνοιαν,
καὶ εὐσεβεῖ ἀγάπῃ. Ἔτι σὲ παρακαλοῦμεν,
σῶσον καὶ διαφέντευσον πάντας τοὺς Χριστι-
ανούς Βασιλεῖς, Ἀρχοντας, καὶ Κυβερνήτας,
μάλιστα τὰ δὲ τὸν δούλόν σου

* Ἐάν καὶ
δὲν ἐγενήθη
καμμία ἐλε-
ημοσύνη, ἅς
παραληφθῶ-
σιν αἱ ἐν Πα-
τρὶν θείᾳ
ἐξεις.

seu lance idonea, a Parochianis in hunc
unum comparata; eamque ad Presbyterum
reverenter afferent; ab illo autem, cum
gestu modesto ac humili, super sacra men-
sa collocabitur.

¶ Quoties vero sacra Communio celebrabitur,
tum Presbyter tantum Panis et Vini super
Mensa reponet, quantum sufficere videbi-
tur. Quibus peractis, dicat Presbyter:

Oremus pro universo statu Ecclesiæ Christi
hic in terra militantis.

OMNIPOTENS et æternæ Deus! qui, per
sanctum Apostolum tuum, nos docuisti ora-
re, obsecrare, deprecari, et gratias agere pro
omnibus hominibus; te rogamus supplices,

* Si elemosynæ
oblaciones nulle
sint, tunc ista
[elemosynas atque
oblaciones nostras
accipias, et] quæ
unicuius inclusa
sunt, omittuntur.

ut clementer [* elemosynas
atque oblaciones nostras ac-
cipias, et] has nostras ora-
tiones, quas divinæ Majes-
tati tuæ offerimus, exaudi-
as; supplicantes, ut spi-
ritum veritatis, unitatis, et
concordiæ, universæ Eccle-
siæ tuæ inspires. Concede

etiam, ut, quotquot sanctum nomen tuum
confitentur, ii omnes in sancti verbi tui ve-
ritate consentiant, vivantque inter se in ca-
ritate concordēs. Insuper te rogamus sup-
plices, ut omnes reges, principes ac dynas-
tas, Christum profitentes, serves ac tuearis,
imprimis autem famulum tuum,

regem nostrum, ut sub eo pie et
tranquille vivamus. Da etiam consiliariis
ipsius universis, singulisque magistratu
aliquo sub ipso fungentibus, ut recte, ac
sine personarum acceptione, jus dicant, ne-

cino, provvisto alla spesa della Parrocchia
aposta; e riverentemente le porteranno al
Presbitero, il quale umilmente le presenterà
e metterà sulla sacra Mensa.

E quando si doterà celebrare la Comunione, il
Piovano metterà sopra la Mensa, la quantità
di pane, e vino ch' egli stimerà bastante
Dopo ch' il Presbitero dirà.

Preghiamo per tutto lo stato della chiesa di
Cristo militante qui in terra.

IDDIO eterno, ed onnipotente, che ci ha
insegnato per il tuo santo apostolo a fare
preghiere, e supplicazioni, e renderti grazie
per tutti gli uomini. Noi ti supplichiamo
umilmente [* d' accettar mi-
sericordiosamente queste nos-
tre limosine, ed oblazioni,
e] di ricever queste nos-
tre preghiere, che offriamo
alla tua divina maestà,
supplicandoti d' ispirar
sempremai la chiesa uni-
versale dello spirito di verità, unione,
concordia; e fa che tutti quelli che con-
fessano il tuo santo nome, siano d' accordo
nella verità della tua santa parola,
vivano in concordia, ed amore pio. Ti sup-
plichiamo inoltre di salvare e difender
tutti i re cristiani, principi, e governatori,
particolarmente il tuo servo

* Se non vi sono
limosine od obla-
zioni, saranno tro-
vate le lasciate pro-
role d' accettar le
nostre limosine
ed oblazioni.)

After which done, the Priest shall say,

Let us pray for the whole state of Christ's Church militant here in earth.

ALMIGHTY and everlasting God, who by thy holy Apostle hast taught us to make prayers, and supplications, and to give thanks, for all men; We humbly beseech thee most mercifully [to accept our alms and oblations, and] to receive these our prayers, which we offer unto thy Divine Majesty; beseeching thee to inspire continually the universal Church with the spirit of truth, unity, and concord:

And grant, that all they that do confess thy holy Name may agree in the truth of thy holy Word, and live in unity, and godly love. We beseech thee also to save and defend all Christian Kings, Princes, and Governours; and especially thy servant our King; that under him we may be godly and quietly governed: And grant unto his whole Council, and to all that are put in authority under him, that they may truly and indifferently minister justice, to the punishment of wickedness and vice, and to the maintenance of thy true religion, and virtue. Give grace, O heavenly Father, to all Bishops and Curates, that they may both by their life and doctrine set forth thy true and lively Word, and rightly and duly administer thy holy Sacraments: And to all thy people give thy

Prions Dieu pour toute l'Eglise chrétienne militante ici-bas en la terre.

DIEU éternel et tout-puissant, qui par ton saint apôtre nous as enseigné de t'adresser des prières, des supplications, et des actions de grâces pour tous les hommes; nous te supplions très-humblement (*d'accepter nos aumônes et nos oblations, et) d'écouter favorablement les prières que nous présentons à ta divine Majesté. Veuille, Seigneur, répandre continuellement sur l'église universelle l'esprit de vérité, d'union, et de concorde, en sorte que tous ceux qui confessent ton saint nom, s'accordent à faire profession de ta vérité, et vivent en concorde et en charité fraternelle. Nous te prions aussi de défendre et de sauver tous les rois, et tous les princes, et les magistrats chrétiens, particulièrement notre Roi, afin que sous son gouvernement nous puissions mener une vie paisible et tranquille en toute piété et honnêteté. Fais la grâce à tous ceux de son conseil, et à tous les autres qui sont établis en autorité sous lui, d'administrer la justice sans partialité, et avec tant d'équité et de droiture, que la méchanceté et le vice soient punis, et que la piété et la véritable religion soient avancées. Répands tes grâces, ô Père céleste, sur tous les évêques, et sur tous les ministres, afin que par leur vie et par leur doctrine, ils manifestent la vérité et l'efficacité de ta sainte Parole, et qu'ils administrent dignement et convenablement tes saints Sacramens. Répands tes grâces sur ton peuple; et particulièrement sur l'as-

*S'il n'y a point d'offrandes, on omettra ces paroles.

Laßet uns beten für die ganze streitende Kirche hier auf Erden.

Allmächtiger und ewiger Gott, der du uns durch deinen heiligen Apostel befohlen hast, Bitte, Gebet und Danksgiving für alle Menschen zu thun! Demüthig bitten wir dich, du wollest (diese unsere Almosen und Opfer) a Diese Worte werden unsere Gebete, die wir übergegangen, wenn deiner göttlichen Majestät Almosen und Opfer darbringen, gnädig annehmen. Wir flehen zu dir, nicht gesammelt werden. belebe ohne Unterlaß die allgemeine Kirche mit dem Gei-

ste der Wahrheit, der Eintracht und Einigkeit, und gib, daß alle, die deinen heiligen Namen bekennen, in der Wahrheit deines heiligen Wortes übereinstimmen, und in Einigkeit und gottseliger Liebe wandeln mögen. Wir bitten dich auch, erhalte und beschütze alle christliche Könige, Fürsten und Regenten, besonders deinen Diener, unsern König, daß wir unter ihm gottselig und friedlich regiert werden mögen; verleihe seinem ganzen Rathe und allen, die unter ihm Gewalt haben, daß sie treulich und ohne Ansehen der Person Gerechtigkeit handhaben, zur Bestrafung der Bosheit und des Lasters, und zur Erhaltung deiner wahren Religion und Tugend. Verleihe, o himmlischer Vater, allen Bischöfen und Geistlichen deine Gnade, daß sie sowohl durch ihren Wandel, wie durch ihre Lehre dein wahres und lebendiges Wort verkündigen und verbreiten, und deine heiligen Sakramente würdig verwalten. Gib deinem ganzen Volke, und besonders dieser hier gegenwärtigen Versammlung deine himmlische Gna-

Oremos por toda la Iglesia de Christo militante aquí en la tierra.

DIOS Eterno y Todo-poderoso, que por tu Santo Apostol nos mandas rogar, suplicar, y dar gracias por todo el género humano; pedimoste con toda humildad, que quieras (*acceptar nuestras limosnas, y oblaciones y) recibir las oraciones, que ofrecemos á tu divina Magestad, suplicandote que continuamente inspires y conserves á la iglesia universal el espíritu de verdad, union y concordia: y que hagas que todos los que profesan tu santo Nombre, convengan en la verdad de tu santa Palabra, y vivan unanimes y concordés en caridad fraterna. Asimismo te rogamus, que guardes y defiendas á todos los Reyes, Principes, y Gefes Christianos; y particularmente tu siervo N. nuestro Rey para que baxo su gobierno vivamos santa y pacíficamente: y concede á todos los de su consejo y á todos los que, baxo él, estan puestos en mando, que hagan justicia con toda equidad, para castigo de los vicios y maldades, y conservacion de tu verdadera Religion, y de la Virtud. Da gracia, (ó Padre Celestial) á todos los Obispos, y Curas, para que tanto con su vida como con su doctrina, presenten al mundo tu Palabra de Verdad y de Vida, y administren recta y debidamente tus santos Sacramentos. Da tu gracia celestial á todo tu pueblo, y especialmente á esta Congregacion que está aquí presente, aún que con toda humildad de corazon y debida reverencia escuchen y reciban tu santa Palabra, sirviendote en san-

* Si no hubiere limosnas, estas palabras (acceptar nuestras limosnas) se dexaran.

κόποις, καὶ Κηδεμόσιν, ὥστε τῷ τε βίῳ καὶ τῇ διδασκαλίᾳ αὐτῶν τὸν ἀληθινὸν καὶ ζῶντα λόγον σου ἀναγγέλλειν. ἔτι δὲ καὶ ὀρθῶς καὶ προσκλόντως ἱερὰ τὰ Μυστήριά σου τελεῖν. Καὶ ὁλοκλήρῳ τῷ λαῷ σου δώρησαι τὴν ἐπουράνιον σου χάριν, μάλιστα δέ, τουτὶ παρόντι τῷ Ὁμίλῳ, ἐφ' ᾧ πραεὶ τῇ διανοίᾳ, καὶ προποίῃ τῇ εὐλαβείᾳ τὸ ἅγιον ῥῆμα σου ἐνωτίσασθαι τε καὶ προσδέξασθαι, καὶ ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ σοὶ λατρεύειν πᾶσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτῶν. Καὶ ταπεινοφρονέστατα δεόμεθ' αὐτοῦ, Κύριε, διὰ τὴν χρηστότητά σου, παραμυθεῖσθαι, ἀντιλαβέσθαι, καὶ βοηθεῖν πᾶσι τοῖς ἐν τῷ νῦν βίῳ, συμφυρᾷ ἡ ἀληθῶς ἐνδεία, νόσῳ ἡ ἄλλη ἡττινίου κακοπαθεῖα ταλαίπαρουνμένοις. Ἐτι δὲ καὶ εὐλογοῦμεν τὸ ἅγιον Ὄνομα σου ὑπὲρ πάντων τῶν δούλων σου ἐν τῇ πίστει καὶ φόβῳ σου τὸν βίον τετελευτηκότων· δεόμενοι σου χάριν ἡμῖν δοῦναι, τῷ καλῷ αὐτῶν παραδειγματι οὕτω παρακολουθεῖν, ὥστε τῆς οὐρανίου Βασιλείας σου συμμετόχους αὐτοῖς γενήσασθαι. Τοῦτο χάρις, Πάτερ, ἐνεκα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ μόνου Μεσίτου καὶ Παρακλήτου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ὅτε ὁ Λειτουργὸς προμηνεὶ τῷ λαῷ περὶ τῆς ἁγίας Συναγωγῆς τελειωθισομένης, (ὅ καὶ πάντοτε ποιήσει ἐν τῇ Κυριακῇ ἢ ἄλλῃ τινὶ ἑορτασίμῳ ἡμέρᾳ ἡμέσως προϊούσῃ) μετὰ τὴν Δημηγορίαν ἢ Ὁμιλίαν τελευτήσαν, ταύτην τὴν ἐξῆς παραίνεσιν ἀναγνώσεται.

ΑΓΑΠΗΤΟΙ, τῇ ἡμέρᾳ δέδοκται μοι, ἂν Θεὸς θέλῃ, πᾶσι τοῖς εὐσεβῶς καὶ εὐλαβῶς

quitiā et vitia coercendo, et veram Dei religionem, et virtutem, tuendo et propagando. Eam autem gratiam omnibus episcopis et sacerdotibus largire, quā, cum moribus, tum doctrina, verum tuum vivumque verbum illustrent, recteque et rite Sacramenta administrent. Et populo tuo universo, huic autem cunctis præsertim, concede, ut, animo imiti ac debita reverentia, sanctum verbum tuum audiant et excipiant, tibi vere servientes in sanctitate et iustitia, omnibus diebus vitæ suæ. Maxima insuper cum animi demissione, te rogamus, Domine, ut, pro benignitate tua, eos omnes consoleris et adjuves, qui in angustiis, doloribus, inopia, morbo, aliisque rebus adversis, conflictantur. Atque sancto nomini tuo benedicimus, pro omnibus famulis tuis, qui in fide ac timore tuo ex hac vita migraverunt; suppliciter te rogantes, ut gratia nobis concedatur, quā, bona eorum exempla secuti, una cum illis regni tui celestis fiamus participes. Hæc nobis concede, Pater, propter Jesum Christum, mediatorem et advocatum nostrum unicum. Amen.

¶ *Quum Minister futuram Communionem sacram prænuntiat, (quam semper prænuntiabit Dominica, aut festo die aliquo, proxime præcedente) finita Concione, aut Homilia, sequentem exhortationem præleget.*

CARISSIMI ac dilectissimi! die proxime sequenti, mihi propositum est, fa-

ρῆσιν δὲ τῆς ἀληθοῦς θρησκείας σου, καὶ ἀρετῆς. Δὸς χάριν, ὦ οὐράνιε Πάτερ, εἰς πάντας τοὺς Ἐπισκόπους καὶ Κηδεμόνας, ὅπως πάντες διὰ τῆς ζωῆς των καὶ διδασκαλίας φανερίσωσι τὸν ἀληθινὸν καὶ ζῶντα λόγον, καὶ ὀρθῶς καὶ πρεπόντως ἡ ἀνακονήσωσι τὰ ἱερὰ Μυστήρια· πρὸς δὲ πάντα τὸν λαὸν δώρησαι τὴν ἐπουράνιον σου χάριν· μάλιστα δὲ πρὸς τὴν Συνάθροισιν ταύτην παρούσαν ὅπως με πρᾶν καρδίαν, καὶ πρέπουσαν εὐλάβειαν ἀκούσωσι καὶ δεχθῶσι τὸν ἅγιον σου λόγον, ἀληθῶς ὑπηρετούντες σε ἐν καθαρότητι καὶ δικαιοσύνῃ πᾶσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς των. Καὶ ταπεινοφρονέστατα σε παρακαλοῦμεν. Κύριε διὰ τὴν χρηστότητά σου ἡμετέρας καὶ βοηθήσῃς πάντας τοὺς ἐν τῇ διεξόδῳ τοῦ βίου τούτου τεθλιμμένους, λυπημένους, πτωχοὺς καὶ ἀρρώστους, ἢ ἄλλως κακοπαθόντας. Ἡμεῖς δὲ ἀκόμα εὐλογοῦμεν τὸ ἅγιον ὄνομα σου, ὅτι πάντες οἱ δοῦλοί σου ἄφησαν τὴν παρουσίαν ζωῆν, ἐν τῇ πίστει σου καὶ φοβούντες σε. Δεόμενοι σε ἡμεῖς χαρίσῃς ἡμεῖς ἀκολουθήσωμεν τὰ καλὰ των παραδειγμάτων ὅπως με αὐτοὺς συγκοινωνήσωμεν τὴν βασιλείαν των ἁγίων. Τοῦτο χάρισόν μας, ὦ Πάτερ, διὰ τὴν ἀγάπην τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, μόνου Μεσίτου καὶ Παρακλήτου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ὅτε ὁ Λειτουργὸς προδηλώσῃ τὴν ἡμέσως ἐπερχομένην ἑορτὴν τῆς ἁγίας Συνείσεως, μετὰ τὸν λόγον ἢ Ὁμιλίαν τὴν ἐξῆς διαβίβει παραίνεσιν.

ΑΓΑΠΗΤΟΙ, τῇ ἐρχομένη ἡμέρᾳ μελετᾷ Θεοῦ θέλοντος ἡμεῖς διακονήσῃ εἰς πάντας τὰς

tro re, acciochè sotto lui siamo piamente, e tranquillamente governati: e fa che tutto'l suo consiglio, e tutti quelli che sono posti in autorità sotto lui amministino fedelmente ed imparzialmente la giustizia, al gastigo d'iniquità e vizio, e sostenimento della vera religione, e virtù. Spandi le tue grazie, o Padre celeste, sopra tutti i vescovi, e piovani, in tal modo, che così per i loro esempi di vivere, come per la lor dottrina, manifestino la tua vera e viva parola, ed amministino dirittamente e debitamente i tuoi santi Sacramenti; e dona la tua grazia celeste a tutto'l tuo popolo; particolarmente alla congregazione qui presente, acciochè con cuor mansuetodebita riverenza ascoltino e ricevano la tua santa parola, servendoti fedelmente in santità e giustizia tutti i giorni delle vite loro. Ed inoltre ti supplichiamo umilissimamente per tua gran bontà, o Signore, di voler consolar e soccorrere tutti quelli che in questa vita sono in qualsivoglia tribolazione, angoscia, inopia, malattia, o qualunque altra avversità. E benediciamo il tuo santo nome per tutti i tuoi servitori che sono trapassati di questa vita nella tua fede e timore; pregandoti di farci la grazia di poter seguir così i loro buoni esempi, che siamo con loro resi partecipi del tuo regno celeste. Concedi questo, o Padre, per l'amor di Gesù Cristo nostro solo mediatore ed avvocato. Amen.

Dopo la predica l'esortazione.

DILETTISSIMI Fratelli, la—prossima intendendo, coll' aiuto di Dio, d'amministrar il

heavenly grace; and especially to this congregation here present; that, with meek heart and due reverence, they may hear, and receive thy holy Word; truly serving thee in holiness and righteousness all the days of their life. And we most humbly beseech thee of thy goodness, O Lord, to comfort and succour all them, who in this transitory life are in trouble, sorrow, need, sickness, or any other adversity. And we also bless thy holy Name for all thy servants departed this life in thy faith and fear; beseeching thee to give us grace so to follow their good examples, that with them we may be partakers of thy heavenly kingdom: Grant this, O Father, for Jesus Christ's sake, our only Mediator and Advocate. *Amen.*

When the Minister giveth warning for the celebration of the holy Communion, (which he shall always do upon the Sunday, or some Holy-day, immediately preceding,) after the Sermon, or Homily ended, he shall read this Exhortation following.

DEARLY beloved on—day next I purpose, through God's assistance, to administer to all such as shall be religiously and devoutly disposed the most comfortable Sacrament of the Body and Blood of Christ; to be by them received in remembrance of

de, daß sie mit demüthigen Herzen und mit schuldtiger Ehrerbietigkeit, dein heiliges Wort hören und annehmen, und durch alle Tage ihres Lebens in Heiligkeit und Gerechtigkeit dir treulich dienen mögen. Wir bitten dich demüthig, o Herr, um deiner Güte willen, tröste und stärke alle, die in diesem vergänglichem Leben in Unruhe und Traurigkeit, in Mangel und Krankheit, oder in andern Widerwärtigkeiten sich befinden. Auch preisen wir deinen heiligen Namen für alle deine Diener, die im Glauben an dich und in deiner Furcht aus diesem Leben abgeschieden sind, und bitten dich, gib uns Gnade, ihren guten Beyspielen so zu folgen, daß wir mit ihnen deines himmlischen Reiches theilhaftig werden. Verleihe dieß, o Vater, um Jesu Christi, unsers einzigen Mittlers und Fürsprechers willen. *Amen.*

Wenn der Prediger das heilige Abendmahl abkündigt, was jedesmal am zunächst vorübergehenden Sonntage oder Festtage geschehen muß, so soll er nach der Predigt oder der Homilie, die folgende Ermahnung lesen.

Wielgeliebte Brüder! Ich bin Willens, unter Gottes Beystande, am nächstkünftigen . . . tage, allen denen, die sich fromm und andächtig dazu vorbereitet haben werden, das tröstliche Sakrament des Leibes und Blutes Jesu Christi zu reichen, das sie zum Gedächtniß seines verdienstvollen Kreuzes und Leibes empfangen sollen, und wodurch wir allein die Vergebung unserer Sünden erlangen und des Himmelreichs theilhaftig werden. Es ist also unsere Pflicht, dem allmächtigen Gott, unserm himmlischen Vater, unsern demüthigen und

semblée ici présente; afin qu'ils écoutent ta sainte Parole avec respect; et qu'ils la reçoivent d'un cœur humble et soumis, pour te servir en justice et en vraie sainteté, tous les jours de leur vie. Aussi, Seigneur, nous te prions très-humblement qu'il te plaise par ta bonté, de consoler et de secourir tous ceux qui, pendant cette vie passagère, sont dans le trouble, dans l'affliction, dans la nécessité, dans la maladie, ou dans quelque autre adversité que ce soit. Et nous bénissons aussi ton saint nom, pour tous tes serviteurs qui sont décédés en ta foi et en ta crainte; te suppliant de nous faire la grâce de suivre si bien leur exemple, que nous ayons part avec eux à ton royaume céleste. Accorde-nous ces grâces, ô Père, pour l'amour de Jésus-Christ notre seul Médiateur et Avocat. *Amen.*

Lorsque le ministre annoncera la célébration de la sainte Cène, ce qu'il doit toujours faire le Dimanche ou un jour de fête qui précède immédiatement, à la fin du sermon ou de l'homélie, il lira l'exhortation suivante.

MES très-chers frères, je me propose, Dieu aidant, d'administrer, Dimanche prochain, à tous ceux qui auront les dispositions nécessaires de piété et de dévotion, le Sacrement plein de consolation du corps et du sang de Jésus-Christ; afin qu'ils le reçoivent en mémoire de sa Passion et de son Sacrifice, qui est le seul moyen par lequel nous obtenions la rémission de nos péchés, et la possession du royaume céleste. C'est

tividad y justicia todos los dias de su vida. Igualmente, ó Señor, te rogamos muy humildemente, que por tu bondad te dignes consolar y socorrer á todos los que en esta vida transitoria estan angustiados, tristes, necesitados, enfermos, ó en otra qualquiera adversidad. Y asimismo bendecimos tu santo Nombre, por todos tus siervos que han partido de esta vida en tu fé y temor; suplicandote nos des gracia para seguir de tal modo sus buenos exemplos, que con ellos seamos participes de tu reyno celestial. Otorganos esto, ó Padre, por amor de Jesu-Christo nuestro solo Medianero y Abogado. *Amen.*

Quando el Ministro anuncie la celebracion de la santa Comunión, (lo qual hará siempre en Domingo, ó algun dia de Fiesta inmediato y anterior) acabado el Sermon ó Homilia, leerá la Exortacion siguiente.

AMADOS míos en (tal dia) he determinado con el favor de Dios, administrar á todos los que se hallen dispuestos devota y religiosamente, el gran consuelo del Sacramento del Cuerpo y Sangre de Christo, para que lo reciban en memoria de su meritoria cruz y pasion, por cuyo medio, solamente, obtenemos remision de nuestros pecados, y somos hechos participes del reyno del cielo. Por tanto es de nuestro deber el dar las gracias mas humildes y sinceras á Dios

δικαικείμενος τὸ παραμυθητικώτατον ἐκείνου τοῦ σώματος καὶ αἵματος τοῦ Χριστοῦ Μυστήριον ὑπηρετεῖν, ὃ προσδέχσθαι αὐτοὺς δεῖ εἰς τὴν ἀνάμνησιν τοῦ ὑπερτιμωτάτου σταυροῦ καὶ πάθους αὐτοῦ, δι' οὗ μόνον τῆς ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν ἐπιτυγχάνομεν, καὶ μέτοχοι γινόμεθα τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν. Τοιγαρὺν προσήκει ἡμῖν, Παντοκράτορι Θεῷ τῷ οὐρανίῳ ἡμῶν Πατρὶ ταπεινοφρονέστατά τε καὶ ἐξ ὅλης καρδίας χάριν ἀπονέμειν, ἐφ' ᾧ τὸν Ὑιὸν αὐτοῦ, Σωτῆρα ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν ἡμῖν ἔδωκεν, οὗ μόνον ὑπὲρ ἡμῶν ἀποθάνειν, ἀλλὰ καὶ τὴν πνευματικὴν βρῖσιν καὶ τροφὴν ἡμῖν εἶναι ἐν ἁγίῳ ἐκείνῳ τῷ Μυστηρίῳ. Ὅπως οὖν τοῖς μὲν ἀξίως αὐτοῦ μεταλαβούσιν, οὕτως θεῖον καὶ παραμυθητικὸν ὂντος τοῦ πράγματος, τοῖς δὲ ἀναξίως αὐτοῦ μεταλαβεῖν τολμῶσιν ἐπικινδύνου, προσήκει μοι ὑμᾶς παρακαλεῖν ἐν τῷ μεταξὺ χρόνῳ τὴν τε τοῦ ἁγίου ἐκείνου Μυστηρίου ἀξιόητητα, καὶ τῆς ἀναξίας αὐτοῦ μεταλήψεως μέγαν τὸν κίνδυνον κατανοεῖν, καὶ τὰς ὑμῶν συνειδῆσαι οὕτως ἐρευνᾶν καὶ δοκιμᾶζειν, καὶ (τοῦτο δὲ οὐκ ἐπιπολαῖς καὶ τῶν τῷ Θεῷ ὑποκρινομένων δίκην, ἀλλ' οὕτως) ὥστε ὅσιους καὶ καθαρούς πρὸς οὐράνιον οὕτως ἐνώχιαν ἔρχεσθαι, ἔχοντας τὸ ἔνδυμα γάμου ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ἐν τῇ ἱερᾷ Γραφῇ ἀπητημένον, καὶ εὐπροσδέκτους εἶναι, ὡς ἀξίως τῆς ἱερᾶς ἐκείνης Τραπέζης κοινωνούντας.

Πρὸς δὲ ταῦτα μάλιστα συμφέρεται* Πρῶτον τὴν ἐαυτῶν ζωὴν τε καὶ ἀναστροφὴν κατὰ τὸν τῶν θεῶν ἐνταλμάτων κανόνα ἐξετάζειν, καὶ ὅπουδ' ἂν αἰσθάνησθε εἴτε διανοίᾳ, εἴτε λόγῳ ἢ ἔργῳ ἐπαικότες, ἐκεῖ τὰ ἁμαρτωλῶς βεβιωμένα θρηνεῖν, Θεῷ τῷ Παντοκράτορι

εὐλαβῶς καὶ ὁσίως διακεκείμενος, τὸ θεραπευτικώτατον μυστήριον τοῦ σώματος καὶ αἵματος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅπως αὐτοὶ τὸ μεταλάβωσιν εἰς ἐνθιμίῃσιν τοῦ ὑπερτιμωτάτου σταυροῦ καὶ πάθους διὰ τοῦ ὁποίου μόνον λαμβάνομεν τὴν τῶν ἁμαρτιῶν μας συγχώρεσιν, καὶ ἐγινόμεθα συγκοινωνοὶ τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν. Εἶναι τὸ χρέος μας λοιπὸν ἵνα ἀποδόσωμεν ταπεινοφρονέστατα καὶ ἐξ ὅλης τῆς καρδίας εὐχαριστίαν εἰς τὸν Παντοδύναμον Θεὸν τὸν οὐράνιον μας Πατέρα, ὅτι ἐσυγχώρησεν ὅχι μόνον, ὁ υἱὸς του καὶ Σωτὴρ μας Ἰησοῦς Χριστὸς ἵνα ἀποθάνῃ ὑπὲρ ἡμῶν, ἀλλὰ ἀκόμα ἵνα γίνῃ ἡ πνευματικὴ μας βρῶσις καὶ τροφὴ εἰς ἐκεῖνο τὸ ἱερὸν μυστήριον. Τὸ ὅποιον ὂν θεῖον καὶ θεραπευτικὸν πολλὰ εἰς τοὺς ἀξίως δέχοντας αὐτό, καὶ πολλὰ κινδυνώδες εἰς τοὺς τολμῶντας ἵνα τὸ μεταλάβωσιν ἀναξίως, χρέος μου εἶναι ἵνα σᾶς παραίνεσω ἐν τῷ ἀναμεταξὺ ἵνα μελετήσητε τὴν ἀξιώτητα τοῦ ἁγίου τούτου, καὶ τὸν μέγαν κίνδυνον τῶν ἀναξίως μεταλαμβανόντων αὐτό, καὶ οὕτως ἵνα ζητήσητε καὶ ἐξαίτιας τὴν συνειδήσιν σας, (ὅχι ὅμως ἐπιπολαῖς, καὶ κατὰ τὸν τρόπον τῶν εἰς τὸν Θεὸν ὑποκρινομένων) ἀλλὰ ὅπως ἔλθωμεν καθαροὶ καὶ ἡμίαντοι εἰς τὴν οὐράνιον ταύτην πανήγυριν, φοροῦντες τὸ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ἐν τῇ ἁγίᾳ γραφῇ ζητούμενον ἔνδυμα γάμου, καὶ δεχθῶμεν ὡς ἀξίον συμμετοχοὶ τῆς ἱερᾶς ταύτης τραπέζης.

Τὰ δὲ μέσαι καὶ ἡ πρὸς ταῦτα ὁδὸς εἶναι αὕτη* Πρῶτον μὲν ἡ ἐξαίτιας τῆς καρδίας σας καὶ συναστροφῆς σας κατὰ τὰς θείας ἐντολάς, καὶ ὅπου εὗρητε ὅτι ἐπταίσητε μέθλησιν μὲ λόγου, ἢ πράξεις, τότε περὶ τῶν ἡμαρτημένων σας κλαύσατε καὶ ὁμολογήσατέ

vente Deo, quotquot fuerint ea qua decet pietate ac devotione affecti, iis omnibus administrare maxime salutare illud Sacramentum corporis ac sanguinis Christi; ab iis participandum in memoriam meritorie illius crucis ac passionis, qua sola peccatorum nostrorum remissionem impetramus, et ad regni cælorum consortium pervenimus. Nostrum est itaque submisce atque ex animo gratias agere Omnipotenti Deo, Patri nostro cælesti, quod dederit Filium suum, Servatorem nostrum, Jesum Christum, non tantum ut pro nobis moreretur, verum etiam ut esset nobis spiritualis cibus et sustentatio in sancto illo Sacramento. Quod quidem cum adeo divinum ac salutare sit digne illud participantibus, adeo autem periculosum indigne illud sumere audientibus; meum est vos hortari, ut, interea temporis, dignitatem illius sancti mysterii perpendatis; magnumque illud, quod indignæ illius participationi imminet periculum; utque suam quisque conscientiam exploretis atque examinatis; idque non perfunctorie (ut solent hypocritæ), sed ita, ut sancti mundique ad tam cælestes epulas accedatis, induti veste illa nuptiali, quam requirit Deus in sacris Scripturis, et admittamini, tanquam digni, qui sacræ illius mensæ participes fiatis.

Ad hæc, via atque ratio prima est, ut vitam ac conversationem vestram explorare velitis ad normam mandatorum Dei; atque, ubicunque animadverteritis, seu verbo seu facto, scienter a vobis peccatum esse, ibi gemere ac lamentari ob peccata vestra, con-

forte vel Sacramento del corpo e sangue di Cristo a quelli che saranno divotamente e religiosamente disposti, per esser da loro ricevuto in memoria della sua croce e passione meritoria: per la qual sola, otteniamo remissione de' nostri peccati, e siamo resi partecipi del regno celeste. Perciò, è il debito nostro, di render umilissime grazie a Dio onnipotente nostro padre celeste perchè ha dato il suo figliuolo Gesù Cristo nostro Salvatore, non solo per morire per noi, ma per esser inoltre il nostro cibo e nutrimento spirituale in quel santo Sacramento, il quale, essendo così divino e consolatorio a quelli che lo ricevono degnamente, e così pericoloso a chi lo riceve indegnamente, è debito mio d' esortarvi intanto di pensar bene alla dignità di quel sacro misterio, e l' gran pericolo che vi è nel riceverlo indegnamente, e di ricercare così ed esaminar minutamente le vostre coscienze, e ciò non leggiermente, e come soglion fare gl' ipocriti; ma in tal modo che veniate santi, e netti ad un tal convito celeste, con vesti da nozze, come Dio lo richiede nella sacra scrittura, ed esser accolti come degni partecipi di quella sacra mensa.

La via e l' modo di pervenirci sono questi. In primo luogo d' esaminar i vostri andamenti, e conversazioni per la regola dei comandamenti di Dio; e dovunque troverete aver offeso, sia di volontà, parole, od azioni, far cordoglio per i vostri peccati, e confessarli a

his meritorious Cross and Passion; whereby alone we obtain remission of our sins, and are made partakers of the Kingdom of heaven. Wherefore it is our duty to render most humble and hearty thanks to Almighty God our heavenly Father, for that he hath given his Son our Saviour Jesus Christ, not only to die for us, but also to be our spiritual food and sustenance in that holy Sacrament. Which being so divine and comfortable a thing to them who receive it worthily, and so dangerous to them that will presume to receive it unworthily; my duty is to exhort you in the mean season to consider the dignity of that holy mystery, and the great peril of the unworthy receiving thereof; and so to search and examine your own consciences, (and that not lightly, and after the manner of dissemblers with God; but so) that ye may come holy and clean to such a heavenly Feast, in the marriage-garment required by God in holy Scripture, and be received as worthy partakers of that holy Table.

The way and means thereto is; First, to examine your lives and conversations by the rule of God's commandments; and whereinsoever ye shall perceive yourselves to have offended, either by will, word, or deed, there to bewail your own sinfulness, and to confess yourselves to Almighty God, with full purpose of amendment of life. And if ye shall perceive your offences to be such as are not only against God, but also against your neighbours; then ye shall reconcile yourselves unto them; being ready to make restitution and satisfaction, according to the uttermost of your powers, for all injuries and wrongs done by you to any other; and being likewise ready to forgive

pourquoi nous devons rendre grâces au Dieu tout-puissant et notre Père céleste, de ce qu'il a donné son Fils unique notre Sauveur, non-seulement afin qu'il mourût pour nous, mais encore afin qu'il nous fût une viande et une nourriture spirituelle dans ce saint Sacrement. C'est une chose si divine et si pleine de consolation pour ceux qui y participent dignement, et si dangereuse pour ceux qui y participent indignement, qu'il est de mon devoir de vous exhorter à bien considérer la dignité de ce saint mystère, et le grand danger qu'il y a d'y participer indignement: et pour cet effet, de sonder et d'examiner votre conscience, non pas légèrement, comme font ceux qui dissimulent avec Dieu; mais de telle sorte que vous puissiez venir à ce festin céleste en toute sainteté et pureté, et avec la robe de noces que Dieu demande dans sa Parole, et que vous y soyez admis comme dignes de communier à cette sainte table.

Pour cela, il faut premièrement que vous examiniez votre vie sur la règle des commandemens de Dieu; et qu'en tout ce en quoi vous reconnoîtrez que vous avez péché de volonté, de parole, ou d'action, vous déploriez en cela votre iniquité, et que vous en fassiez votre confession à Dieu, avec une entière résolution de vous en corriger à l'avenir. Que si vous trouvez que vous n'avez pas seulement offensé Dieu, mais encore votre prochain; vous vous réconcillerez avec lui, étant prêts à faire restitution, et à donner toute la satisfaction possible pour toutes les injures et pour tout le tort que vous aurez fait à autrui; et aussi entièrement disposés à pardonner à ceux qui vous auront offensés, que vous désirez d'obtenir de Dieu le pardon

herzlichen Dank dafür darzubringen, daß er uns seinen Sohn Jesum Christum gegeben hat, um nicht nur für uns zu sterben, sondern auch in diesem heiligen Sacramente unsere geistige Speise und Nahrung zu werden. Da dieß für alle, die es würdig empfangen, eine so göttliche und tröstliche Sache, für diejenigen aber, die es unwürdig genießen, so gefährlich ist: so erfordert es meine Pflicht, euch zu ermahnen, daß ihr unter der Zeit die Wichtigkeit dieses heiligen Geheimnisses und die große Gefahr des, die es unwürdig empfangen, wohl beherzigt, und euer eigenes Gewissen nicht nachlässig und leichtsinnig, wie die, welche mit Gott heucheln, sondern so ernstlich prüfet und untersucht, daß ihr heilig und rein in dem hochzeitlichen Kleide, das Gott in seinem heiligen Worte fordert, bey diesem himmlischen Mahle erscheinen, und als würdige Gäste, an diesem heiligen Tische aufgenommen werden möget.

Die Mittel und Wege hierzu sind, daß ihr zuerst euren Wandel und euer Betragen nach der Vorschrift der göttlichen Gebote prüfet, und daß ihr eure Sündhaftigkeit und alles, worin ihr bemerkt mit Gedanken, Worten oder Werken gefehlt zu haben, betrauret und beweinet, und mit dem festen Vorsatze euer Leben zu bessern, dem allmächtigen Gott bekennet. Würdet ihr dann finden, daß ihr nicht allein wider Gott, sondern auch wider euren Nächsten gesündigt habt, so sollt ihr euch mit demselben versöhnen und bereit seyn, ihm, für alles ihm angethane Unrecht, so weit es in euren Kräften ist, Erseß und Genugthuung zu leisten; auch sollt ihr willig seyn, denen zu vergeben, die euch beleidigt haben, wie ihr wollet, daß Gott euch alle eure

todo-poderoso, nuestro Padre celestial, por habernos dado á su hijo nuestro Salvador Jesu-Christo, no solo para que muriese por nosotros, sino tambien para ser nuestro alimento y comida espiritual en el santo Sacramento. El qual, como sea cosa tan divina y de consuelo á los que lo reciben dignamente, y tan peligrosa á los que se atreven á recibirlo indignamente, es de mi obligacion exhortaros, entretanto, que mediteis la dignidad de este santo misterio, y el gran peligro de recibirlo indignamente; y que portanto examineis vuestras conciencias (no por cima, y del modo que lo hacen los que tratan de engañar á Dios) sino de modo que vengais santificados y limpios á este festin celestial, con el vestido nupcial que Dios exige en la Santa Escritura, y seais recibidos como participes dignos de la Santa Mesa.

El modo de lograr esto es; primeramente, exáminar vuestras vidas y tratos por la norma de los mandamientos de Dios; y quantas faltas halláreis haber cometido por pensamiento, palabra, ú obra, otras tantas debeis confesar delante de Dios, llorando vuestra iniquidad, y proponiendo firmemente la enmienda. Y si notáreis que vuestros pecados no solo son contra Dios, sino contra vuestros proximos; os debeis reconciliar con ellos, y estar dispuestos á perdonar á los que os hayan ofendido, como quisierais vosotros ser perdonados por Dios; porque á no ser así, el Santo Sacramento solo contribuirá á aumentar vuestra condenacion. Así que, el que fuere blásemo contra Dios, el que fuere enemigo ó calumniador de la Palabra divina, el adultero, el envidioso, ó enconado contra su proximo, el pecador habitual de qualquier

ἐξομολογεῖν, μετὰ βεβαίας προθέσεως τῆς τοῦ βίου ἑπανορθώσεως. "Ὦν δὲ κατανοήσητε τὰ πλημμελήματα ὑμῶν οὐχ ὅπως κατὰ Θεοῦ, ἀλλὰ καὶ κατὰ τοῦ πέλας εἶναι, τότε καταλλαγήσεσθε πρὸς ἐκείνους, ἔτοιμοι ὄντες ἀποκατάστασιν καὶ ἱκανοδοσίαν ποιῆσθαι κατὰ δύναμιν, πᾶσι τοῖς ὑφ' ὑμῶν ὅπως οὖν ἀδικήτεσι καὶ ὑβρίσθεσι, καὶ γε ἔτοιμοι ὁμοίως ὄντες συγγνώμην τοῖς ἄλλοις οἰσπερ οὖν, οἳ καὶ ὑμῖν προσέπταισαν, καθὼς ὑμεῖς καὶ παρὰ τοῦ Θεοῦ τῆς τῶν ὑμετέρων πταισμάτων συγγνώμης τυχεῖν θέλοιτ' ἂν ἄλλως τε γὰρ ἡ τῆς παναγίας Συναξέως μετοχὴ οὐδὲν ἄλλ' ἢ τὴν κρίσιν ὑμῶν αὐξίνει. «Τοιγαρτοὶ εἰ τῆς ὑμῶν βλάβης οὐκ εἰσὶν Θεοῦ, ἐμποδιστὴς ἡ συγκοφάντης τοῦ λόγου αὐτοῦ, μοιχός, ἡ κακία ἡ φθόνος ἡ ἄλλη βαρεῖα ἤτις οὖν ἀνομία, ἔνοχος ἢ Μετανοεῖτε ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν, ὑμῶν, εἰ δὲ μὴ, τῇ ἱερᾷ ἐκείνῃ Τραπεζῇ μὴ ἐγγίζετε, μήποτε μετὰ τὸ μεταλαβεῖν τοῦ ἁγίου ἐκείνου Μυστηρίου ὁ Διάβολος εἰς ὑμᾶς εἰσέλθῃ, ὡς εἰσῆλθεν εἰς τὸν Ἰούδα, καὶ πασῶν τῶν ἀνομιῶν ὑμᾶς πληρώσῃ, καὶ εἰς τὴν σώματός τε καὶ ψυχῆς πανωλεθρίαν ἐπαγάγῃ.

Καὶ ἐπειδὴ μηδένα πρὸς τὴν ἁγίαν Συναξίν εἰ μὴ μετὰ βεβαίας πεποιθήσεως ἐν τῷ ἔλεει τοῦ Θεοῦ, καὶ ἡρεμίας συνειδήσεως ἑλθεῖν χορῇ, Τοιγαρτοὶ εἰ τις ἐν ὑμῖν μὴ δύναται τοῦτον τὸν τρόπον τὴν ἐαυτοῦ συνείδησιν κατηρεμῆσαι, ἄλλ' ἐτι πλείονος παραμυθίας, ἡ βουλῆς δεῖται, ἐλθέτω πρὸς ἐμὲ ἢ ἄλλον τινὰ φρόνιμον καὶ πεπαιδευμένον τοῦ θείου λόγου Ὑπηρετὴν, καὶ τὴν λύπην αὐτοῦ ἀναδείξάτω, ἵνα διὰ τῆς τοῦ ἁγίου τοῦ Θεοῦ λόγου διακονίας τὴν τῆς ἀφέσεως εὐεργεσίαν,

τα εἰς τὸν Θεὸν μὲ σταθεράν προαίρεσιν ἵνα ζησητε νέαν ζωὴν. Καὶ εἰς ἵδητε ὅτι τοιαῦτα εἶναι τὰ ἐλαττωματά σας, ὥστε ὅπου, ὅχι μόνον ὁ Θεός, ἀλλὰ καὶ οἱ πλησίον σας ἀδικῶσι, τότε ζητήσατε ἀπαλλαγὴν, ὄντες ἔτοιμοι, ἵνα ἀποδοσῇτε αὐτοῖς, καὶ να τοὺς πληρωφωρήσῃτε κατὰ τὴν δύναμιν σας διὰ καθὲ σας ὕβριν, καὶ ἀδικίαν ἔτοιμοι δὲ μᾶλλον καὶ εἰς τὸ συγχωρεῖν ἐκούσιος αὐτοὺς τοὺς ἀδικούντας, ὡς καθὼς σεῖς ζητῆτε συγχώρεσιν ἀπὸ τῷ Θεῷ ὅτι ἄλλως τὸ συμμετέχον τῆς Συναξέως δὲν κίμει ἄλλο παρὰ ἵνα αὐξάνει τὴν καταδικὴν σας. Λοιπὸν εἴαν τις ἀπὸ σῶς εἶναι βλάβος οὐκ εἰς τὸν Θεόν, καὶ ἐμποδιστὴς ἡ συγκοφάντης τῶν λόγων του, μοιχός, ἡ ζῶν ἐν πονηρίᾳ ἡ φθόνος, ἡ ἄλλη τινα βαρεῖα ἀνομία, ἢ ὡς μὴ ἐγγίξῃ τὴν ἁγίαν ἐκείνην τράπεζαν, μήπως συμμετέχων τῷ ἁγίῳ ἐκείνῳ μυστηρίῳ, ἐμβρῇ ὁ Διάβολος εἰς αὐτόν, καθὼς ἐμβῆκεν εἰς τὸν Ἰούδα, καὶ τὸν γεμίσῃ ἀπὸ κάθε ἁμαρτίας, καὶ τὸν τραβίξῃ εἰς τὴν παντοτὶν ἐξολόθρευσιν τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος.

Καὶ ἐπειδὴ εἶναι ἀναγκαῖον, ἵνα ἔχωσιν οἱ τὴν ἁγίαν συναξίν πλησιάζοντες μεγάλην ἐλπίδα εἰς τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ, καὶ ἀναπαυμένην συνείδησιν διὰ τοῦτο, εἴαν τις ἀπὸ σῶς δὲν δύναται ἵνα πληροφωρήσῃ τὴν συνείδησίν του ἀλλὰ μᾶλλον ἔχει χρεῖαν περισσοτέρας συμβουλῆς ἢ θεραπείας ὡς ἔλθῃ πρὸς με, ἢ ὡς ὑπάγῃ εἰς ἄλλον φρόνιμον καὶ πεπαιδευμένον ὑπηρετὴν τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ, καὶ φανερῶσῃ τὴν λύπην τε, ὅπως διὰ τὴν διακονίαν τῷ ἁγίῳ λόγῳ τοῦ Θεοῦ, αὐτὸς ἀποκτήσῃ τὴν ὠφέλειαν τῆς Συγχωρίσεως, καὶ τὴν πνευματικὴν βουλήν καὶ νοουθεσίαν πρὸς ἀνάπαισιν τῆς συ-

fiterique Omnipotenti Deo, cum firmo constantique vitæ emendandæ proposito. Quod si peccata vestra ejusmodi vobis esse videantur, ut non tantum Deum, verum etiam proximos vestros offenderint; tum eorum gratiam vobis conciliabitis, parati ad restituendum et satisfaciendum, quantum quidem in vobis erit, pro contumeliis et injuriis, quascunque aliis intuleritis; parati etiam ad condonandum iis qui in vos peccaverint, prout peccata vestra vobis a Deo condonari in votis est. Secus enim, sacræ Communionis participatio hoc unum præstat, quod reatum vestrum adaugebit. Quapropter, si quis vestrum sit blasphemus adversus Deum, aut verbi illius hostis et calumniator; si quis sit adulter, siquis malevolentia vel invidia laboret, aut alius cujuscunque sceleris sibi conscius sit; resipiscite a peccatis vestris: sin minus, nolite ad sacram illam mensam accedere; ne, post participatum sanctum illud Sacramentum, Diabolus in vos ingrediatur, quemadmodum in Judam ingressus est, et vos repleat omni iniquitate, et vos perducatur in exitum tum corporis tum animæ.

Quandoquidem vero neminem par est ad hanc sacram Communionem accedere, absque sancta fiducia in Dei misericordia, ac pacata conscientia; si quis vestrum conscientie suæ tranquillitatem comparare supradictis rationibus non valeat, sed ampliore consolatione aut consilio sibi opus esse putet; ad me accedat, aut alium prudentem ac doctum verbi Dei ministrum adeat; et id, quod gravatur, illi exponat; ut verbi Dei ministerio absolutionis beneficium consequatur, ut et spirituale consilium et admo-

Dio con ferma risoluzione di menar nuova vita. E se trovate che le vostre offese sono tali che non sono solo contra Dio, ma ancora contra i vostri prossimi, in tal caso dovete riconciliarvi con loro, essendo pronti a far restituzione, e soddisfare, quanto sarà possibile, per qualunque ingiuria o torto fatto altrui; ed anche perdonar volentieri a quelli che v'avranno offeso siccome desiderate che Dio perdoni a voi: perchè, altrimenti, il participar della santa Comunione non fa altro che accrescer la vostra condannazione. Perciò, se alcun di voi, è bestemmia di Dio, uno ch'impedisca o scandalizzi la sua parola, adultero, che viva con malizia o invidia, o in qualche altro grave peccato, siate penitenti per i vostri errori, od astenetevi da quella sacra Mensa: che talora può aver partecipato a quel santo Sacramento, il Diavolo non entrì in voi come entrò in Giuda, e vi riempia d'ogni iniquità, e vi meni all'ultima perdizione del corpo ed anima.

E perchè è necessario che quelli che vengono alla santa Comunione abbiano una ferma confidenza nella misericordia di Dio, ed una coscienza tranquilla: perciò, se alcuno fra di voi non può con questo sodisfar alla sua coscienza, anzi ha bisogno d'altro consiglio, o consolazione, venga da me, o vada da qualch' altro discreto e dotto ministro della parola di Dio, e gli palesi il suo scrupolo, acciò che per il ministerio della santa parola di Dio, possa ricever il beneficio d'assoluzione, ed insieme, consiglio spiri-

others that have offended you, as ye would have forgiveness of your offences at God's hand: for otherwise the receiving of the holy Communion doth nothing else but increase your damnation. Therefore if any of you be a blasphemer of God, an hinderer or slanderer of his Word, an adulterer, or be in malice, or envy, or in any other grievous crime, repent you of your sins, or else come not to that holy Table; lest, after the taking of that holy Sacrament, the devil enter into you, as he entered into Judas, and fill you full of all iniquities, and bring you to destruction both of body and soul.

And because it is requisite, that no man should come to the holy Communion, but with a full trust in God's mercy, and with a quiet conscience; therefore if there be any of you, who by this means cannot quiet his own conscience herein, but requireth further comfort or counsel, let him come to me, or to some other discreet and learned Minister of God's Word, and open his grief: that by the ministry of God's holy Word he may receive the benefit of absolution, together with ghostly counsel and advise, to the quieting of his conscience, and avoiding of all scruple and doubtfulness.

Or, in case he shall see the people negligent to come to the holy Communion, instead of the former, he shall use this Exhortation.

DEARLY beloved brethren, on — I intend, by God's grace, to celebrate the Lord's Supper: unto which, in God's behalf, I bid you all that are here present; and beseech

Sündnen verberge: denn sonst würd euch der Genuß des heiligen Abendmahls nur zur Vermehrung eurer Verdammniß gereichen. Wäre also jemand unter euch ein Gotteslästerer oder ein Widersacher und Verächter seines Wortes, oder ein Ehebrecher, oder der Bosheit, des Reides, oder irgend eines andern groben Lasters schuldig, der thue Buße für seine Sünden, oder komme nicht zu dieser heiligen Tafel, damit nicht, wenn er dieß heilige Mahl genossen hat, der Teufel in ihn, wie in den Judas fahre, ihn mit allerley Bosheit erfülle, und sowohl seinen Leib wie seine Seele ins Verderben stürze.

Weil es auch nöthig ist, daß jeder, der sich diesem heiligen Tische naht, volles Vertrauen auf Gottes Barmherzigkeit und ein ruhiges Gewissen besitze: so komme der, welcher auf die vorbeschriebene Art sein Gewissen noch nicht beruhigt hat, sondern weitem Trostes und Rathes bedarf, zu mir oder zu einem andern verschwiegenen und gelehrten Diener des göttlichen Wortes und entbede seinen Kummer, damit er, vermöge des Amtes dieses heiligen Wortes, die Frucht der Absolution und zugleich geistlichen Rath und Belehrung, zur Veruhigung seines Gewissens und zur Befreyung von allen Bedenklichkeiten und Zweifeln, erlangen möge.

Ober wenn der Prediger bemerken sollte, daß die Leute das heilige Abendmahl vernachlässigen, so hat er, statt der vorstehenden Ermahnung, die folgende zu gebrauchen:

Sehr geliebte Brüder! Ich bin gewillt am unter Gottes gnädigem Verstande das heilige Abendmahl zu halten, und ich lade euch alle, die ihr hier versammelt seyd, in Got-

de vos offenses: car autrement la participation à la sainte Cène ne feroit qu'aggraver votre condamnation. C'est pourquoy, si quelqu'un de vous est blasphemateur du nom de Dieu; s'il s'oppose à sa Parole, ou s'il en médit; s'il est adultère, malin, ou envieux; ou que vous vous trouviez coupables de quelque autre grand crime; repentez-vous de vos péchés, sans quoi n'approchez point de la table du Seigneur, de peur qu'après avoir participé à ce saint Sacrement, le diable n'entre en vous, comme il entra en Judas, qu'il ne vous remplisse de toute iniquité, et n'entraîne vos corps et vos ames dans une éternelle misère.

Et parce qu'il ne faut pas que personne vienne à la sainte Cène, sans une pleine confiance en la miséricorde de Dieu, et une conscience tranquille; s'il y a quelqu'un de vous qui ne puisse mettre son esprit en repos, et qui ait encore besoin de consolation ou de conseil, qu'il s'adresse à moi, ou à quelque autre ministre de la parole de Dieu, qui ait la prudence et les lumières nécessaires; afin que, lui découvrant son mal, il reçoive par le ministère de la parole de Dieu, l'assurance de l'absolution de ses péchés, avec les conseils spirituels qui peuvent appaiser sa conscience, et le délivrer de toute sorte de doutes et de scrupules.

Ou s'il remarque de l'indifférence ou de la froideur pour ce Sacrement, au lieu de l'exhortation précédente, il fera celle-ci.

MES très-chers frères, je me propose avec la grâce de Dieu, de célébrer — la sainte Cène du Seigneur: et je vous exhorte, vous tous qui êtes ici présents, à ne refuser pas

modo que sea; arrepientase; ó no se acerque á la Santa Mesa; no sea que al recibir el Santo Sacramento, tome el diablo posesion de su corazon, como lo hizo con Judas, y llenando la medida de sus maldades, complete la destruccion de su alma y cuerpo.

Y siendo indispensable que ninguno venga á la santa Comunión á no tener entera confianza en la misericordia de Dios, y una conciencia tranquila; si hubiere entre vosotros alguno, que no pueda sossegar su conciencia por los medios dichos, antes bien necesite de consuelo y consejo; venga á mí, ó á algun otro Ministro de la Palabra de Dios, hombre prudente y letrado, y descubra su afliccion; para que por el ministerio de la Palabra Divina reciba el beneficio de la absolucion, y de buen consejo, para sosiego de su conciencia, y evitar todo escrúpulo y duda.

O en caso que observe que el pueblo se desentendiende de venir á la santa Comunión, en lugar de la primera exhortacion usara la siguiente.

HERMANOS muy amados, en (tal dia) intento, con el favor de Dios, celebrar la Cena del Señor: á la qual llámo en el Nombre de Dios, á todos quantos estais presentes, vos

ἡμα δὲ καὶ τὴν πνευματικὴν βουλὴν τε καὶ νοουθεσίαν λαμβάνη, πρὸς τὴν τῆς συνειδήσεως ἀνάπανσιν, καὶ τὴν τῆς ἀπορίας τε καὶ δισταγμοῦ ὑποτροπήν.

Εἰ δέ που ὄρᾳ τὸν λαὸν εἰς τὴν ἁγίαν Σύναν ὁκνοῦντα προσέιναι, ἀντὶ τῆς προτέρας ταύτῃ χρήσεται τῇ παραινέσει.

ΑΓΑΠΗΤΟΙ Ἀδελφοὶ τῇ . . . δέδοκται μοι, ἂν Θεὸς θέλῃ, Δείπνον Κυριακὸν ἐορτάσαι, εἰς ὃ ἐν Ὁνόματι Θεοῦ ἅπαντας ἡμᾶς ὡς συλλεχθέντας καλῶ, καὶ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν ἔνεκεν ἀντιβολῶ, μὴ δῆτα ἀναίνεσθαι προσελθῆναι, καὶ ταῦτα ὡς εὐμενῶς ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ συγκεκλημένους τε καὶ παρηγγελμένους. Οἴδατε ὡς φορτικὸν τι καὶ ἀγωνιόμην ἔστιν, ὅτε τις τὴν λαμπρίαν εὐωχίαν ἡτοίμασε, παντοδαποῖς τε τοῖς ἐδέσμασι τὴν τράπεζαν οὗτοῦ ἐκόσμησεν, ὥστε μὴδὲν τὸ παράπαν ἑλλείπειν πλὴν ἢ τοὺς ἐστιάτορας μόνον ἀνακεῖσθαι ὅμως δὲ οἱ κεκλημένοι ἀπροφασίστως καὶ ἀγνωμονέστατα παρελθῆναι ἄπαρνοῦνται. Τίς ἄρα τῶν ὑμῶν τοιαῦτα πάσχων οὐκ ἂν ἀναγκασθῇ; τίς οὐκ ἂν νομίξῃ ἐαυτὸν τὰ δεινὰ καὶ ὑβριστικά πεπονθέναι; Τοιγαροῦν, Ἀδελφοὶ ἐν Χριστῷ ἀγαπητοί, βλέπετε, μὴ παναγίου τούτου τοῦ δείπνου ὑποστέλλοντες ἑαυτοὺς, τὸν Θεὸν καθ' ὑμῶν παροργίζετε. Ῥαδίως μὲν ἂν τις προφασίζηται, λέγων, Οὐ κοινωνήσω, ὅτι κοσμηκαὶς φροντισὶν ἐμποδίζομαι. Αἱ δὲ τοιαῦται προφάσεις οὐκ ἐπίσης ῥαδίως παρὰ τῷ Θεῷ ἐνδοκμοὶ οὗτ' ἐμπρόσδεκτοί εἰσιν. Ἐάν δέ τις εἴπῃ, ἐσχάτως ἁμαρτωλὸς εἰμι, διό φοβούμαι παρῆναι, διὰ τὸ οὖν οὐ μετανοεῖτε, οὐδὲ τὸν βίον ἐπανορθοῦτε; Ὅτε καλεῖ ἡμᾶς

νειδισθεὶς του, καὶ τὴν τῆς ἀπορίας ἐδισταγμῶν ἀποφυγῆς.

Ἡ εἰς ἰδὴ τὸν λαὸν ἀμελοῦμενον τὴν ἁγίαν Σύναν, ἀντὶ τῆς ἅως, ἅς ἀναγνώσῃ τὴν ἐπομένην παραινέσιν.

ΑΓΑΠΗΤΟΙ ἀδελφοί, τῇ . . . βούλομαι μετὰ τὴν χεῖρ τοῦ Θεοῦ, ἵνα ἐορτάσω τὸ Κυριακὸν Δείπνον εἰς τὸ ὅποιον, εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ, καλῶ πάντας τοὺς ἐδῶ παρόντας, καὶ παρακαλῶ διὰ τὴν ἀγάπην τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἵνα μὴ ἀπολείψητε, οὕτως εὐμενῶς καὶ ἀπὸ αὐτὸν τὸν Θεὸν ὄντες καλεσμένοι καὶ παρηγγελμένοι. Ἐξεύρετε πόσον λυπηρὸν, καὶ ἄφρονον εἶναι, ὅταν τις ἡτοίμασε λαμπρὸν συμπόσιον, καὶ παντὶ ἀγαθῷ ἐσκέπασε τὴν τραπεζάν του, ὥστε ἄλλο τι δὲν λείπει παρὰ ἵνα καθίσωσιν οἱ καλεσμένοι, καὶ ὅμως οἱ καλεσμένοι ἀπροφασίστως, καὶ ἀφρονέστατα ἄρνούνται ἵνα ἔλθωσι. Ποῖος ἀπὸ σᾶς δὲν ἤθελεν ἀναγκασθῆναι; Ποῖος δὲν ἤθελεν νομίσειν ὅτι ὑβρίσθη καὶ ἀδικήσῃ; Λοιπὸν ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί, ἰδετε, μὴ ἀμελοῦντες ἵνα ἔλθητε εἰς τοῦτον τὸν ἅγιον δείπνον, παροργίσσητε ἐναντίον σας τὸν Θεόν. Εὐκόλον τις λέγει δὲν ἀγαπῶ ἵνα κοινωνήσω, ἐπεὶδὴ ἄλλως, ἐμποδίζομαι ἀπὸ τῶν κοσμηκῶν πεπιχερησέων μου. Τοιαῦται προφάσεις δὲν δέχονται εὐκόλως ἀπὸ τὸν Θεὸν οὕτε συγχωροῦνται. Ἐάν τις λέγῃ Εἰμαι ὑπὲρ τὸ μέτρον ἁμαρτωλός, διατῶτο φοβούμαι ἵνα ἔλθω διατὶ λοιπὸν δὲν μετανοεῖτε καὶ ἐπανορθώνετε τὴν ζωὴν σας; ὅταν ὁ Θεὸς σᾶς καλέσῃ δὲν ἐντρέψασθε λέγοντες δὲν θέλομεν ἵνα ἔλθῃ; ὅταν μέλλετε ἵνα ἐπιστρέψετε εἰς τὸν Θεόν, θέλετε προφασίσαι, καὶ εἰπεῖν.

nitionem, ad sedandos conscientiae æstus, et dubitationes ac scrupulos omnes eximendos.

¶ *Aut si animadvertat quod populus negligat ad sacram Communionem accedere, loco præcedentis, hac utetur exhortatione.*

CARISSIMI ac dilectissimi fratres! constituti, favente Deo, Cœnam Domini celebrare: ad quam ego vos, quotquot adestis, omnes invito, nomine Dei; vosque obsecro, per Dominum Jesum Christum, ne ad illam accedere recusetis, tam amanter scilicet a Deo ipso vocati atque invitati. Nostis, quam graviter quamque iniquo animo, ferri solet, si quis lautum convivium apparaverit, et mensa omni genere epularum jam instructa, adeo ut nihil desit nisi ut convivæ accumbant; vocati tam ingrato animo sint, ut temere, nullaque de causa, accedere dedignentur. Quis vestrum, si cum eo sic ageretur, non commoveretur? Quis non ingentem fieri sibi injuriam putaret? Quamobrem, carissimi et in Christo eximie dilecti, cavete, ne, subducentes vos a sancta hac cœna, iram Dei in vos provocetis. Facile dicat quispiam, Cœnam Domini adire nolo, quoniam aliter sum mundanis negotiis impeditus. Verum ejusmodi excusationes non tam facile a Deo admittuntur aut probantur. Si quis dicat, Sum gravium peccatorum reus; ideoque metuo accedere; cur ergo non respicitis, et malos mores emendatis? Deo vocanti nonne pudet respondere, vos nolle accedere? Quum redendum est ad Deum, num causamini, vos

tuale, per il riposa della sua coscienza, ed esser liberato da ogni sorta di dubbie scru-poli.

O se per sorte vedesse che il Popolo si curasse poco di venir alla santa Communione, in luogo della precedente, userà questa esortazione.

DILETTISSIMI Fratelli nella—prossima—piacendo a Dio, celebrerò la santa Cena, alla quale nel nome di Dio invito voi tutti che siete qui presenti, e vi prego per l'amor del Signor nostro Gesù Cristo di non recusar di venirvi, essendovi così amorevolmente chiamati ed invitati da Dio stesso. Voi sapete quanto sia dispiacevole a chi, dopo avervi apparecchiato un gran convito, ornata la sua tavola di cibi d'ogni sorta, e che non mancando altro che gl' invitati per sederci, coloro, senza cagione alcuna, ingratamente recusano di venirvi. Qual di voi in tal caso non ne sarebbe offeso? Chi è quello che non lo stimerebbe un gran torto e disonore? Perciò, dilettissimi fratelli in Cristo, guardate bene che, ritirandovi da questa santa Cena, non provochiate Dio a sdegno contra di voi. E' cosa facile il dire, non voglio comunicare, perchè sono impedito da altre faccende di questo mondo. Ma tali scuse non sono di valore appo Iddio. Se alcuno dice: io sono un grave peccatore, e perciò temo di venirvi, perchè dunque non vi ravvedete con vera penitenza. Quando Dio vi chiama, non avete vergogna di dir che non volete venire? Quando doveste ritornar a Dio, volete scusarvi con dire che non siete

you, for the Lord Jesus Christ's sake, that ye will not refuse to come thereto, being so lovingly called and bidden by God himself. Ye know how grievous and unkind a thing it is, when a man hath prepared a rich feast, decked his table with all kind of provision, so that there lacketh nothing but the guests to sit down; and yet they who are called (without any cause) most unthankfully refuse to come. Which of you in such a case would not be moved? Who would not think a great injury and wrong done unto him? Wherefore most dearly beloved in Christ, take ye good heed, lest ye, withdrawing yourselves from this holy Supper, provoke God's indignation against you. It is an easy matter for a man to say, I will not communicate, because I am otherwise hindered with worldly business. But such excuses are not so easily accepted and allowed before God. If any man say, I am a grievous sinner, and therefore am afraid to come: wherefore then do ye not repent and amend? When God calleth you, are ye not ashamed to say ye will not come? When ye should return to God, will ye excuse yourselves and say ye are not ready? Consider earnestly with yourselves how little such feigned excuses will avail before God. They that refused the feast in the Gospel, because they had bought a farm, or would try their yokes of oxen, or because they were married, were not so excused, but counted unworthy of the heavenly feast. I, for my part, shall be ready; and, according to mine Office, I bid you in the Name of God, I call you in Christ's behalf, I exhort you, as ye love your own salvation, that ye will be partakers of this holy communion. And as the Son of God did vouch-

d'y venir, puisque vous y êtes si tendrement conviés de la part de Dieu même. Vous savez combien il est offensant pour un homme qui a préparé un festin et couvert sa table des mets les plus exquis, desorte qu'il n'y manque plus que ses conviés, de voir qu'ils refusent d'y venir sans aucune juste raison. Qui est-ce d'entre vous qui n'en fût indigné, et qui ne se crût méprisé dans une pareille occasion? Prenez donc garde, mes frères bien-aimés en Jésus-Christ, prenez garde qu'en vous abstenant de ce repas spirituel, vous ne provoquiez la colère de Dieu contre vous. Il est bien aisé de dire, je ne veux pas communier, parce que les affaires du monde m'en empêchent. Mais il n'est pas si aisé de faire agréer à Dieu ces sortes d'excuses. Si quelqu'un dit: je suis un grand pécheur, j'ai peur d'approcher de la sainte table: pourquoi donc ne vous repentez-vous pas, et ne changez-vous pas de vie? N'avez-vous pas honte, quand c'est Dieu qui vous appelle, de dire que vous ne voulez point aller à lui? Et quand vous devriez retourner à Dieu, est-ce une excuse suffisante de dire, que vous n'êtes pas encore prêts? Considérez sérieusement en vous-mêmes, de quel poids ces vaines excuses peuvent être devant Dieu. Ceux qui refusèrent de se trouver au festin dont il est parlé dans l'Evangile, parce que l'un avoit acheté un héritage, que l'autre vouloit éprouver ses bœufs, et que le troisième avoit pris une femme, au lieu d'être excusés, furent déclarés indignes du festin céleste. Pour moi, je serai prêt: et selon le devoir de ma charge, je vous convie au nom de Dieu; je vous appelle de la part de Jésus-Christ; je vous exhorte, si votre salut vous est cher, à venir participer

tes Namen dazu ein, und bitte euch, um des Herrn Jesu Christi willen, daß ihr euch nicht weigert, euch dabey einzustellen, da ihr von Gott selbst so lieblich gerufen und eingeladen werdet. Ihr wißet, wie kränkend und unfreundlich es ist, wenn jemand ein reiches Mahl bereitet hat und an der, mit allen Arten von Gerichten besetzten Tafel, nichts fehlt, als daß die Gäste sich niedersetzen, und dann die Eingeladenen, ohne alle Ursache, höchst undankbar, sich weigern zu kommen. Wer unter euch würde nicht, in einem solchen Falle, erbittert werden? wer würde nicht denken, daß ihm großes Unrecht geschehen sey, und daß man ihn sehr beleidigt habe? Hütet euch denn wohl, meine in Christo Vielgeliebten, daß ihr euch nicht diesem heiligen Abendmahl entziehet, und dadurch Gottes Unwillen wider euch reizet! Es ist leicht zu sagen: Ich will nicht communiciren, weil ich sonst an meinen weltlichen Geschäftten verhindert werden würde. Aber solche Entschuldigungen werden nicht so leicht vor Gott annehmlich werden und gelten. Wenn aber jemand sagt: Ich bin ein großer Sünder, darum fürchte ich mich zu kommen. Warum thut er denn nicht Buße und bessert sich? Wenn Gott euch ruft, solltet ihr euch nicht schämen zu sagen, daß ihr nicht kommen wollt? Wenn ihr euch wieder zu Gott kehren solltet, wollt ihr euch damit entschuldigen, daß ihr sagt, ihr seyd noch nicht bereit? Bedenkt es doch ernstlich, wie wenig solche leere Entschuldigungen vor Gott gelten werden! Die, von welchen das Evangelium sagt, daß sie nicht zur Mahlzeit kommen wollten, weil sie einen Acker, oder ein Joch Ochsen gekauft, oder ein Weib genommen hatten, wurden dadurch nicht entschuldigt, sondern

ruego por el Señor Jesu-Christo, no rehuséis acercaros á ella, siendo tan amantemente llamados y convidados por el mismo Dios. Habiéis conocido quan grave y enojadamente suele llevarse, si habiendose preparado un convite esplendido, y estando ya la mesa puesta con todo genero de manjares, de tal suerte que nada falte, sino que los convidados se asienten, son estos tan ingratos, que temerariamente (sin causa) se desdenan de acercarse. ¿Quien de vosotros, si así se obrae con él, no se resentiria? Quien no creeria que se le hacia una gran injuria? Asi que, carisimos en Christo, guardaos de que, nuyendo de esta santa Cena, no provoquéis la ira de Dios contra vosotros. Facilmente se dice, no quiero recibir la Cena del Señor, porque estoy impedido con negocios mundanos. Empero tales excusas no son admitidas tan facilmente por Dios ó aprobadas en su presencia. Si alguno dixere, soy reo de graves pecados, y por tanto temo acercarme; ¿porqué no se arrepiente y enmienda sus malas costumbres? ¿No os avergonzáis de responder, quando Dios os llama, no queremos acercarnos? Quando os debierais convertir á Dios, ¿dais por excusa, que todavia no estais preparados? Pesad con vosotros mismos, quan poco valdrán para con Dios tan fingidas excusas. Los que despreciaron el convite del Evangelio, porque habian comprado una casa de campo, ó querian probar una yunta de bueyes, ó habian contrahido matrimonio, no fueron excusados, sino tenidos por indignos del convite celestial. Yo, por mi parte, estoy pronto; y en virtud de mi oficio, os demando en el nombre de Dios, os llamo de parte de Jesu-Christo, y os exhorto, si deseáis vuestra salvacion, que seáis partícipes

ὁ Θεὸς, οὐκ ἐπαισχύνεσθε λέγοντες, παρελθεῖν μὴ βούλεσθαι; "Ὅτε δὲ υἱὰς πρὸς τὸν Θεὸν ἐπιστρέψετε, ἄρα προφασίσεσθε, λέγοντες μὴ ἔτοιμοι εἶναι; Ἀκριβῶς σκοπεῖτε ἐν ἑαυτοῖς, ὥς ὀλίγον ὠφελήσουσι παρὰ τῷ Θεῷ τοιαῦτα σκήψεις καὶ προφάσεις. Οἱ τὸ ἐν τῷ Εὐαγγελίῳ δεῖπνον ἠθετήσαντες, ὁ μὲν ἄγρον ἀγοράσας, ὁ δὲ ζεύγη βοῶν δοκιμάσων, ὁ δὲ γυναῖκα γημίας, οὐχ οὕτω παρητημένοι ἦσαν, ἀλλ' ἀνάξιοι τῆς οὐρανίου εὐχίας ἐνομίσθησαν. Ἐγὼ τοῦτον μέρος ἔτοιμος ἔσομαι, καὶ κατὰ τὸ προσῆκον ἐν τῷ Ὁνόματι τοῦ Θεοῦ παραγγέλλω ὑμῖν, ὑμᾶς προσκαλοῦμαι ἐν αὐτοῦ τοῦ Χριστοῦ μέρει, ὑμᾶς παρακαλῶ, εἰ πολυτίμητος ὑμῖν ἐστιν ἡ σωτηρία ὑμῶν, μετόχους γενέσθαι ταύτης τῆς ἁγίας Συνάξεως. Καὶ ὥσπερ ὁ Ὑἱὸς τοῦ Θεοῦ οὐκ ἀπηξίωσε τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν ἐπὶ τὸν σταυρὸν ἄχρι θανάτου διὰ τὴν ὑμῶν σωτηρίαν ἐκδιδόναι, οὕτω χρὴ ὑμᾶς εἰς τὴν τοῦ θανάτου αὐτοῦ ἀνάμνησιν, τῆσδε τῆς κοινωνίας συμμετασχεῖν. Ἐὰν δὲ τοῦτο δρώντες ὑμελήσητε, μεθ' ἑαυτῶν ἔννοεῖτε, ἡλικὴν ὕβριν εἰς τὸν Θεὸν ὑβρίζετε, καὶ ὅση τιμωρία ταῖς κεφαλαῖς ὑμῶν ἐπικρέματα; ὅταν τῆς Κυριακῆς τραπέζης ἔκουσας ἀπέχρησθε, καὶ τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν ἀφορίζεσθε, σίπερ τὴν ὥς μάλιστα ἐπουράνιον ταύτην τροφὴν εὐνοχεῖσθαι παρίασι. Ταῦτα ὑμεῖς ἐνθυμούμενοι, εἰς βελτίῳ τὸν νοῦν (Θεοῦ δίδοντος) ἐπανελεῖσεσθε, οὐ ἵνα τυγχάνητε, ἡμεῖς ταπεινὴς δεήσεις οὐ παυσόμεθα τῷ Θεῷ τῷ Πατρὶ ἡμῶν ἐπουρανίῳ προσφέροντες.

Τελουμένης ἤδη τῆς Συνάξεως, καὶ τῶν Συγκοινωνούντων ἐν δέοντι καθεστῶτων πρὸς

Δὲν εἴμεθα ἔτοιμοι; Ἀκριβῶς στοχασθῆτε, πόσον ὀλίγον ὠφέλιμοι εἶναι τοιαῦτα ὑποκριμένοι προφάσεις εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Θεοῦ. "Ὅσοι ἡμέλησαν τὸν δεῖπνον τοῦ εὐαγγελίου, διότι ἠγόρασαν χωράφιον, ἢ διότι ἐπιθυμοῦσι, ἢ δοκιμάσωσι τὰ ζεύγη τῶν βοιδίων, ἢ διότι ἐπύραν γυναῖκα, δὲν ἦσαν οὕτω παρητημένοι ἀλλ' ἐνομίσθησαν ἀνάξιοι τοῦ σιμῶσιον. "Ὅσον πρὸς ἐμὲ θέλω εἶμαι πρόθυμος, καὶ κατὰ τὸ ἐπάγγελμά μου, σὰς καλῶ εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ, καὶ σὰς τὸ παραγγέλλω διὰ τὴν ἀγίαν τοῦ Χριστοῦ, Σὰς παρακλῆς διὰ τὴν πρὸς τὴν σωτηρίαν σας ἀγάπην σας, γίνεσθε συγκοινωνῆται τῆς ἁγίας Συνάξεως ταύτης. Καὶ καθὼς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ἠθέλησε καὶ ἔδωκεν εἰς τὸν τοῦ σταυροῦ θάνατον τὴν ψυχὴν του διὰ τὴν σωτηρίαν σας, οὕτω εἶναι χρέος σας, ἢ συμμεταλάβετε τῆς κοινωνίας, εἰς ἐνθύμησιν τῆς θυσίας τοῦ θανάτου του, καθὼς αὐτὸς ἐπρόσταξε, τὸ ὅποιον ἐὰν ὑμελήσατε στοχασθῆτε πόσον μεγάλην ὕβριν κείμετε τοῦ Θεοῦ, καὶ πόσον λυπηρὰ τιμωρία κρέματα ἐπὶ τὰς κεφαλὰς σας, ὅταν θεληματικὸς ἀπέχρησθε ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τραπέζης καὶ ἀπομακρῖνησθε ἀπὸ τοῦ ἀδελφοῦ σας, τοὺς ἐρχομένους ἢ θρεφθῶσιν ἀπὸ τῆς τοῦ δεῖπνον θεοτάτης τροφῆς. Καὶ εἰς στοχασθῆτε ταῦτα ἀκριβῶς, σὲς μὲ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ θέλετε ἐπιστρέψαι εἰς ἀξιεπαίνεστον νοῦν, καὶ διὰ τὴν τύχην τούτου δὲν θέλομεν παύσειν ἢ παρακαλέσωμεν τὸν Θεὸν τὸν Πατοδύναμον, καὶ οὐράνιον Πατέρα μας.

Ἐν ᾧ ἡ σὺνάξις ἐορτάζεται, οἱ Συγκοινωνοῦντες, κατὰ τὸ δέον καθήμενοι πρὸς τὸ λαμ-

nondum esse paratos? Hoc apud vos diligenter reputate, quam parum apud Deum valituræ sint ejusmodi fictæ ac simulatæ excusationes. Qui convivium respuerant, (ut habetur in Evangelio) quia villam emissent, aut juga bovm experiri vellent, aut matrimonium contraxissent, non excusati, sed indigni habiti sunt cælesti convivio. Ego quidem præsto adero, ac, pro officio meo, invito vos Dei nomine; voco vos propter Christum; vos exhortor, quantum salus vestra vobis curæ est, ut sitis hujus sacræ Communionis participes. Et, quemadmodum Filius Dei, pro vestra salute, animam in cruce profundere dignatus est; ita hoc officii vobis incumbit, ut sacræ cœnæ sitis convivæ, in recordationem sacrificii mortis illius, prout ipse præcepit. Quod quidem si a vobis neglectum fuerit, apud vos reputate, quantam Deo faciatis injuriam; et quantum inde vobis imminet periculum; quandoquidem scientes volentes a mensa Domini abstinētis, secessum facientes a fratribus vestris, qui accedunt, ut pascantur epulis cibi illius admodum cælestis. Hæc si attente perpendieritis, ad meliorem mentem, Deo dante, reversuri estis. Quam ut consequamini, Omnipotentem Deum, Patrem nostrum cælestem, indesinenter rogabimus.

apprecchiati? Considerate bene fra voi stessi, quanto frivole saranno simil scuse nel cospetto di Dio. Quegli che rucarono d'andar al convito nell' Evangelo, scusandosi col dir ch'avevano comprato un podere, o che volevano provar i lor buoi, o perché s'erano ammogliati, non furono però scusati, anzi furono stimati indegni di quel convito celeste. Quanto a me, sarò preparato, e secondo l' mio ufficio v'invito tutta da parte di Dio, vi chiamo a nome di Cristo, v'esorto, come avete cara la vostra salute, che veniate a partecipare di questa santa Comunione. E siccome il figliuol di Dio si contentò di render l' anima sua per la morte della Croce, per la vostra salute, così è il debito vostro di ricever la Comunione, in commemorazione del sacrificio della sua morte, siccome egli ha comandato, il che se trascurerete, considerate bene quanta ingiuria farete a Dio, e per conseguenza, qual castigo vene sopra, quando vi asterrete ostinatamente di venir alla mensa del Signore, separandovi da' vostri fratelli, che vengono per esser pasciuti de' cibi di quel nutrimento celeste. Se peserete bene queste cose, avrete con l' aiuto di Dio, pensieri migliori; per l' ottenimento de' quali, noi non cesseremo mai di presentar le nostre umili supplicazioni a Dio onnipotente, nostro Padre celeste.

¶ Quum celebrabitur sacra Communio, communicantibus in locis idoneis ad sacrum

Al tempo della celebrazione della comunione essendo posti i partecipanti in luoghi conve-

safe to yield up his soul by death upon the Cross for your salvation; so it is your duty to receive the Communion in remembrance of the sacrifice of his death, as he himself hath commanded: which if ye shall neglect to do, consider with yourselves how great injury ye do unto God, and how sore punishment hangeth over your heads for the same; when ye wilfully abstain from the Lord's Table, and separate from your brethren, who come to feed on the banquet of that most heavenly food. These things if ye earnestly consider, ye will by God's grace return to a better mind: for the obtaining whereof we shall not cease to make our humble petitions unto Almighty God our heavenly Father.

At the time of the celebration of the Communion, the Communicants being conveniently placed for the receiving of the holy Sacrament, the Priest shall say this Exhortation.

DEARLY beloved in the Lord, ye that mind to come to the holy Communion of the Body and Blood of our Saviour Christ,

des himmlischen Mahls für unwürdig erklärt. Ich, meines Theils, werde bereit sein; ich lade euch ein, Kraft meines Amtes, im Namen Gottes; ich rufe euch an Christi Statt, und ermahne euch, so lieb euch eure Seligkeit ist, dieß heilige Abendmahl mit zu genießen. Und wie der Sohn Gottes um eurer Seligkeit willen sich entschloß, seinen Geist durch den Tod am Kreuze aufzugeben, so seyd ihr verpflichtet, nach seinem eigenen Befehle, zum Gedächtniß des Opfers seines Todes die heilige Communion zu empfangen. Wenn ihr dieß verfaumt, so bedenk, welch großes Unrecht ihr gegen Gott begehret, und welche schwere Strafe deßhalb über euren Häuptern schwebt, ihr, die ihr vorsätzlich euch des Tisches des Herrn enthaltet und euch von euren Brüdern trennet, die zu diesem Mahle kommen, um sich durch diese himmlische Speise zu erquickend. Uebersetzt ihr dieß alles nur recht ernstlich, so werdet ihr, durch Gottes Gnade, auf bessere Gedanken kommen, und daß euch das gelingen möge, darum wollen wir nicht aufhören, Gott den Allmächtigen, unsern himmlischen Vater, in Demuth anzuflehen.

Bei der Feier des heiligen Abendmahls, wenn die Communicanten zum Empfange desselben bereit stehen, soll der Prediger die folgende Ermahnung sprechen:

Geliebte in dem Herrn! Ihr, die ihr gemillet seyd, zu der heiligen Communion des Leibes und Blutes unseres Heilandes Christi zu kommen, müßet bedenken, wie der heilige Paulus alle ermahnet, sich wohl zu prüfen und zu untersuchen, ehe sie es wagen, von diesem Brodte zu essen und von dies-

à cette sainte Communion. Car, comme le Fils de Dieu a bien voulu offrir son sang et sa vie sur la croix pour votre salut, il est de votre devoir de faire commémoration de son sacrifice, en participant à son Sacrement, selon l'ordre que lui-même nous en a donné. Jugez quelle injure vous feriez à Dieu, en refusant de lui obéir; quels jugemens un tel mépris attireroit sur vos têtes, en vous abstenant volontairement de la sainte table, et vous séparant de vos frères qui viennent se repaître d'une nourriture toute céleste dans ce festin spirituel? Si vous considérez sérieusement toutes ces choses, vous ne pouvez manquer, avec le secours de la grâce de Dieu, de revenir à vous et de prendre un meilleur parti: et nous ne cesserons, dans l'espérance d'obtenir cet heureux changement, d'offrir en votre faveur nos prières au Dieu tout-puissant notre Père céleste.

Lors de la célébration de la sainte Cène, le prêtre fera cette exhortation.

MES très-chers frères en notre Seigneur, vous qui avez dessein de venir à la sainte Communion du corps et du sang de notre Sauveur Jésus-Christ, considérez attentivement comment St. Paul exhorte chacun à s'examiner et à s'éprouver soigneusement soi-même, avant que de manger de ce pain, et de boire de cette coupe. Car comme le

de esta santa Comunion. Si el hijo de Dios tuvo á bien dar su vida en la Cruz por vuestra salvacion, vosotros tambien debeis recibir la Comunion en memoria del sacrificio de su muerte, como él os ha mandado. Pensad quanta injuria haceis á Dios, y quan tremendo castigo os amenaza, si despreciais este mandato, si os apartais de la Santa Mesa, y os separais de vuestros hermanos que vienen á alimentarse en este festin celestial. Si pesáreis todo esto, la gracia de Dios os dará mejor disposicion que al presente: y para que así sea no cesaremos de presentar nuestras humildes oraciones á nuestro Padre Omnipotente.

Al tiempo de la celebracion de la Comunion, estando los Comunicantes colocados como mejor convenga para la recepcion del santo Sacramento, el Presbítero dirá esta exhortacion.

CARISIMOS en el Señor, los que intentais venir á la santa Comunion del Cuerpo y Sangre de nuestro Salvador Christo, considerad como exhorta San Pablo á todos á que se examinen y prueben antes que se atrevan á comer de aquel Pan, y beber de aquel caliz. Porque así como el beneficio es grande, si con corazon sincero y penitente y fe viva

τὸ λαμβάνειν τὸ ἅγιον Μυστήριον, λέξει ὁ Ἱερεὺς ταύτην τὴν παραίνεσιν.

ΑΓΑΠΗΤΟΙ ἐν Κυρίῳ, ὅσοι περ διανοεῖσθε παρελθεῖν εἰς τὴν κοινωνίαν τοῦ σώματος καὶ αἵματος τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν, τοῦ Χριστοῦ, σκοπεῖν αὐτοὺς χρῆ, πῶς ὁ Ἅγιος Παῦλος παραινεῖ πάντα ἀνθρώπους, ἀκριβῶς ἐξετάζειν, καὶ δοκιμαῖεν ἑαυτοὺς, πρὶν ἢ τολμᾶν ἐκ τοῦ ἄρτου ἐσθίειν, καὶ ἐκ τοῦ ποτηρίου πίνειν. Ὡς περ γὰρ μέγα ἐστὶ τὸ ὠφέλημα, εἰ μετὰ καρδίας ὄντως μετανοήσῃς, καὶ ζωῆς πίστεως τοῦ ἁγίου Μυστηρίου μεταλάβωμεν (τότε γὰρ πνευματικῶς τὴν τοῦ Χριστοῦ σάρκα ἐσθίομεν, καὶ αὐτοῦ τὸ αἶμα πίνομεν, τότε ἐν Χριστῷ οἰκοῦμεν, καὶ Χριστὸς ἐν ἡμῖν, τότε ἐνομιμεθα τῷ Χριστῷ καὶ Χριστὸς ἡμῖν) οὕτω καὶ μέγας ὁ κίνδυνος, εἴαν ἀναξίως αὐτοῦ μεταλάβωμεν· τότε γὰρ τοῦ σώματος καὶ αἵματος Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν καὶ Σωτῆρος ἔνοχοι ἔσμεν· τὸ κρίμα ἡμῖν αὐτοὺς ἐσθίομεν καὶ πίνομεν, μὴ διακρίνοντας τὸ σῶμα τοῦ Κυρίου· τὴν τοῦ Θεοῦ ὀργὴν καθ' ἡμῶν ἀνάπτουμεν· αὐτὸν τε ποικίλοις τοῖς νοσήμασι καὶ πολυδεισῆς τὸ θανάτου τρόποσι ἡμᾶς μαστιγῶσαι παροξύνομεν. Διακρίνετε οὖν ἑαυτοὺς, ἀδελφοί, ἵνα μὴ κριθῇτε ὑπὸ τοῦ Κυρίου· ἀληθῶς μετανοεῖτε ἐκ τῶν ἁμαρτημάτων ὑμῶν παρωχημένων· ζῶσαν καὶ βεβαίαν πίστιν ἔχετε εἰς τὸν Χριστὸν τὸν Σωτῆρα ἡμῶν· τὸν βίον ὑμῶν ἐπανορθοῦτε· εἰς πάντα ἀπαεπλῶς τὴν τελείαν ἀγάπην ἐπιδείκνυτε· οὕτω τῶν ἁγίων ἐκείνων Μυστηρίων συμμετοχοὶ ἐπιτήδειοι ἔσεσθε. Πρὸ πάντων δέ, ταπεινοφρονέστατα καὶ ἐξ ὅλης τῆς καρδίας εὐχαριστεῖν ὑμᾶς δεῖ Θεῷ τῷ Πατρί, τῷ Υἱῷ, καὶ Ἰνέυματι τῷ ἁγίῳ ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου ἀπο-

βάνειν τοῦ ἁγίου Μυστηρίου, ὁ Ἱερεὺς θέλει ἀναγνώσειν τὴν ἀκόλουθον παραίνεσιν.

ΑΓΑΠΗΤΟΙ ἐν Κυρίῳ, ὅσοι καὶ ἐννοεῖσθε· ἵνα ἔλθῃτε εἰς τὴν κοινωνίαν τοῦ σώματος καὶ αἵματος τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, πρέπει· ἵνα στοχασθῇτε πῶς ὁ Ἅγιος Παῦλος παραινεῖ πάντας τοὺς ἀνθρώπους, ἵνα ἐξετάσωσιν ἀκριβῶς, καὶ δοκιμάσωσι τὸν ἑαυτὸν τοὺς, πρὶν τολμήσωσι ἵνα φάγωσιν ἀπὸ τοῦ ἄρτου, καὶ ἵνα πῶσιν ἀπὸ τοῦ ποτηρίου. Ὅσον γὰρ εἶναι μέγα τὸ ὠφέλος, εἴαν με ἀληθῶς μετανοήσῃς καρδίας, καὶ ζωῆς πίστεως, μεταλάβωμεν τὸ ἅγιον μυστήριον (τότε γὰρ πνευματικῶς τρώγομεν τὴν σάρκα τοῦ Χριστοῦ, καὶ τὸ αἶμά τῃ πίνομεν, τότε ἐν Χριστῷ κατοικοῦμεν, καὶ ὁ Χριστὸς εἰς ἡμᾶς, τότε ἐνομιμεθα μετὰ τὸν Χριστὸν, καὶ ὁ Χριστὸς μετὰ ἡμᾶς) τόσον εἶναι μέγας ὁ κίνδυνος, εἴαν μεταλάβωμεν αὐτοῦ ἀναξίως· ὅτε τοῦ σώματος καὶ αἵματος τοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν καὶ Σωτῆρος εἴμεθα πτέσται· ἢ τρώγομεν καὶ πίνομεν τὴν κατάκρισιν μας μὴ διακρίνοντας τὸ σῶμα τοῦ Κυρίου· τὴν τοῦ Θεοῦ ὀργὴν ἐναντίον μας ἀνάπτουμεν· καὶ τὸν ἀναγκάζομεν ἵνα ὑμᾶς πληγώσῃ μετὰ διαφόρους ἁρρώστιας, καὶ διαφόρων λογίων θανάτου. Κρινετέ λοιπὸν τὸν ἑαυτὸν σας, ἀδελφοί, ἵνα μὴ σὰς κρινῇ ὁ Κύριος· μετανοήσατε ἀληθῶς διὰ τὰς ἁπερασμένας σας ἁμαρτίας· ἔχετε ζῶσαν καὶ σταθερὰν πίστιν εἰς τὸν Σωτῆρα ἡμῶν Χριστόν· ἐπανορθώσατε τὴν ζωὴν σας, καὶ μείνατε εἰς τελείαν ἀγάπην μετὰ πάντας τοὺς ἀνθρώπους· οὕτω θέλετε γίνεσθαι ἄξιοι συμμετοχοὶ τῶν ἁγίων τούτων μυστηρίων. Πρὸ πάντων δέ, πρέπει ἵνα δόσῃτε ταπεινότητά, καὶ ἐξ ὅλης τῆς καρδίας εὐχαριστήσῃς τῷ Θεῷ τῷ Πατρί,

sacramentum commode accipiendum dispositis, Presbyter hanc exhortationem recitabit.

nevoli per quell' effetto, il Presbitero farà la seguente esortazione.

CARISSIMI, ac dilectissimi in Domino! quibus propositum est accedere ad sanctam Communionem corporis ac sanguinis Christi, Servatoris nostri; oportet ut attendatis, quomodo Sanctus Paulus omnes homines exhortatur, ut seipsos probent diligenter, priusquam audeant panem illum comedere, et calicem illum bibere. Nam, sicuti magnam inde redundat in nos beneficium, si fide viva sancti illius Sacramenti fiamus participes (tum enim spiritualiter carnem Christi comedimus, et illius sanguinem bibimus; tum in Christo habitamus; et Christus in nobis; unum sumus cum Christo, et Christus nobiscum) ita nobis imminet ingens periculum, si indigne illud accipimus. Tum enim rei efficitur corporis et sanguinis Christi, Servatoris nostri: edimus et bibimus iudicium nostrum, non discernentes corpus Domini: iram Dei adversus nos accendimus; illum provocamus ad nos plectendos morbis ac variis generibus mortis. Qua propter, fratres, vos ipsos iudicate, ne a Domino iudicemini. Prætorum peccatorum vos serio pœniteat: viva ac solida fide Christum, Servatorem nostrum, amplectimini: vitam emendate, et omnes homines ex animo diligite; sic enim futuri estis idonei, qui horum sanctorum mysteriorum fiamus participes. Verum, ante omnia, vos oportet demisse atque ex animo gratias agere Deo, Patri, Filio, et Spiritui sancto, ob redemptionem mundi per mortem ac pas-

DILETTISSIMI fratelli nel Signore, voi che siete disposti a venire a questa santa Comunione del corpo, e sangue di Cristo, nostro Salvatore, dovete considerare, come S. Paolo esorta ogn' uno di provare ed esaminar sè stesso, prima di presumer di mangiare di quel pane, e bere di quel Calice. Perchè siccome il beneficio è grande, se riceviamo quel santo Sacramento con un cuore veramente contrito e fede viva, (perchè così mangiamo spiritualmente il corpo di Cristo, e beviamo il suo sangue; allora dimoriamo in Cristo, e Cristo in noi; siamo uniti a Cristo, e Cristo a noi) così dall' altro canto, il pericolo è grande, se lo riceviamo indegnamente. Perchè allora ci rendiamo colpevoli del corpo e del sangue di Cristo, nostro Salvatore: mangiamo e beviamo la nostra condannazione, non discernendo il corpo del Signore; accendiamo l' ira di Dio contra di noi; lo provochiamo ad infestarci di varie malattie, e morti; perciò giudicate voi stessi, fratelli, acciò che non siate giudicati dal Signore; pentitevi vivamente dei vostri peccati passati; abbiate una viva e ferma fede in Cristo, nostro Salvatore; riformate i vostri costumi, e siate in perfetta carità con tutti, e allora sarete degni partecipi di quei sacri misteri. E sopra tutto siete obbligati di render umilissime e sviscerate grazie a Dio padre, figliuolo, e spirito santo, per la redenzione del mondo per la morte,

must consider how Saint Paul exhorteth all persons diligently to try and examine themselves, before they presume to eat of that Bread, and drink of that Cup. For as the benefit is great, if with a true penitent heart and lively faith we receive that holy Sacrament; (for then we spiritually eat the flesh of Christ, and drink his blood; then we dwell in Christ, and Christ in us; we are one with Christ, and Christ with us;) so is the danger great, if we receive the same unworthily. For then we are guilty of the Body and Blood of Christ our Saviour; we eat and drink our own damnation, not considering the Lord's Body; we kindle God's wrath against us; we provoke him to plague us with divers diseases, and sundry kinds of death. Judge therefore yourselves, brethren, that ye be not judged of the Lord; repent you truly for your sins past; have a lively and stedfast faith in Christ our Saviour; amend your lives, and be in perfect charity with all men; so shall ye be meet partakers of those holy mysteries. And above all things ye must give most humble and hearty thanks to God, the Father, the Son, and the Holy Ghost, for the redemption of the world by the death and passion, of our Saviour Christ, both God and man; who did humble himself, even to the death upon the Cross, for us, miserable sinners, who lay in darkness and the shadow of death; that he might make us the children of God, and exalt us to everlasting life. And to the end that we should alway remember the exceeding great love of our Master, and only Saviour, Jesus Christ, thus dying for us, and the innumerable benefits which by his precious blood-shedding he hath obtained to us; he hath in-

bien qui nous en revient est grand, si, avec un cœur vraiment repentant et avec une foi vive, nous recevons ce saint Sacrement; (parce qu'alors nous mangeons spirituellement la chair de Jésus-Christ, et que nous buvons son sang; qu'alors nous habitons en Jésus-Christ, et que Jésus-Christ habite en nous; nous sommes un avec Jésus-Christ, et Jésus-Christ est un avec nous;) aussi le danger est grand, si nous le recevons indignement. Car alors nous sommes coupables du corps et du sang de Jésus-Christ notre Sauveur; nous mangeons et nous buvons notre propre jugement, ne discernant point le corps du Seigneur; nous allumons la colère de Dieu contre nous; nous le provoquons à nous châtier de diverses maladies, et de plusieurs différentes espèces de mort.

C'est pourquoi, mes frères, jugez-vous vous-mêmes, afin que vous ne soyez point jugés du Seigneur; repentez-vous sérieusement de vos fautes passées; ayez une ferme et vive foi en Jésus-Christ notre Sauveur; amendez-vous, et ayez une parfaite charité pour tous les hommes: par ce moyen, vous serez dignes de participer à ces saints mystères. Sur toutes choses, il faut que de tout votre cœur vous rendiez de très-humbles actions de grâces à Dieu le Père, le Fils, et le Saint Esprit, pour la rédemption du monde faite par la passion et la mort de Jésus-Christ notre Sauveur, Dieu et homme; qui s'est humilié jusques à la mort de la croix, pour nous misérables pécheurs qui étions dans les ténèbres et dans l'ombre de la mort, afin de nous élever à la dignité d'enfants de Dieu, et à la gloire éternelle. Et afin que nous nous souvenions continuellement de l'immense charité de notre Maître et notre Sauveur Jésus-Christ mourant ainsi pour

sem Kelche zu trinken. Denn wie uns dieß heilige Sakrament zum großen Segen gereicht, wenn wir es mit einem wahrhaft bußfertigen Herzen und mit lebendigem Glauben empfangen, (weil wir dann geistlich Christi Fleisch essen und sein Blut trinken; weil wir dann in Christo sind und Christus in uns ist und wir Eins mit Christo sind, und Christus mit uns;) so ist auch die Gefahr groß, wenn wir es unwürdig empfangen, weil wir dann schuldig sind an dem Leibe und Blute des Herrn, uns selbst das Gericht essen und trinken, indem wir nicht unterscheiden den Leib des Herrn, und weil wir Gottes Zorn auf uns laden und ihn reizen, uns mit allerlei Uebeln und verschiednen Arten des Todes zu plagen. Darum richtet euch selbst, Brüder! damit ihr nicht von dem Herrn gerichtet werdet; empfindet wahre Reue über eure bisherigen Sünden; habt lebendigen und festen Glauben an Christum, unsern Erlöser; bessert euren Wandel und lebt in vollkommener Liebe mit allen Menschen: so werdet ihr fähig und würdig seyn, dieser heiligen Geheimnisse theilhaftig zu werden. Vor allen Dingen aber müßet ihr Gott dem Vater, dem Sohne und dem heiligen Geiste demüthig und herzlich danken für die Erlösung der Welt durch das Leiden und Sterben unseres Heilandes Christi, der beides Gott und Mensch, sich selbst zum Tode am Kreuze für uns arme elende Sünder erniedrigt hat, die wir in Finsterniß und in dem Schatten des Todes lagen, um uns zu Gottes Kindern zu machen, und uns in sein himmlisches Reich zu erheben. Damit wir nun der unendlich großen Liebe unseres Herrn und Heilandes Jesu Christi und der durch sein theures Blutvergießen uns erworbenen unjähligen Wohlthaten uns stets erin-

recibimos este santo Sacramento, (porque entónces comemos espiritualmente la carne de Christo, y bebemos su Sangre: entónces nosotros moramos en Christo, y Christo en nosotros; somos uno con Christo, y Christo con nosotros): así es grande el peligro, si recibimos esto indignamente. Porque entónces somos reos del Cuerpo y Sangre de Christo nuestro Salvador; comemos y bebemos nuestra condenacion, no considerando el Cuerpo del Señor; encendemos la ira de Dios contra nosotros y lo provocamos a castigarnos con diversas enfermedades, y varios generos de muerte. Por lo qual juzgao a vosotros mismos, hermanos, para que no seais juzgados del Señor; arrepentios verdaderamente de vuestros pecados pasados; tened una fe viva y firme en Christo nuestro Salvador; enmendad vuestras vidas, y estad en perfecta caridad con todos, para que asi seais participes dignos de estos santos misterios. Y sobre todo es justo que deis muy humildes y cordiales gracias á Dios el Padre, el Hijo, y el Espíritu santo, por la redencion del mundo mediante la muerte y pasion de nuestro Salvador Christo, Dios y hombre, que se humilló hasta la muerte de la Cruz, por nosotros miserables pecadores, que estabamos en tinieblas, y en la sombra de muerte, para hacernos hijos de Dios, y exaltarnos á vida eterna. Y para que nos acordemos siempre del excesivo amor de nuestro Maestro y unico Salvador, Jesu-Christo, que así murió por nosotros, y de los innumerables beneficios que nos adquirió por la efusion de su preciosa sangre; tuvo á bien instituir y ordenar estos sagrados misterios, como arras y prendas de su amor, y para continua memoria de su muerte, para nuestro grande y eterno consuelo.

λутρώσεως διὰ θήνατον καὶ πάθους τοῦ Σω-
τῆρος ἡμῶν τοῦ Χριστοῦ Θεανθρώπου, τοῦ
ταπεινώσαντος ἑαυτὸν μέχρι θανάτου, θανά-
του δὲ σταυροῦ ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἀθλιωτάτων
ἀμαρτωλῶν, τὸν ἐν σκότει καὶ σκιά θανάτου
κειμένον, τὸν ποιῆσαι ἡμῶς τέκνα Θεοῦ,
καὶ ὑπερνήσωσαι ἡμᾶς εἰς ζωὴν αἰώνιον. Ἐφ'
ὧ δὲ καὶ υπερβιάλλουσιν τὴν ἀγάπην τοῦ δι-
δασκίλου καὶ μόνου Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστοῦ οὕτως ὑπὲρ ἡμῶν ἀποθανόντος, καὶ
τὰ ἀναριθμητὰ ἀγαθὰ, ἃ διὰ τιμωτάτων αἵ-
ματος αὐτοῦ ἐκχυθέντος ἡμῖν περιποιήσατο,
διὰ μνήμης ἔχωμεν ὅσα τὰ Μυστήρια, ὡς
ἐγγύγνα τῆς ἀγάπης, καὶ ὑπομνήματα τοῦ
θανάτου αὐτοῦ, εἰς μεγάλην καὶ αἰώνιον ἡ-
μῶν παραμυθίαν κατέστησε καὶ διέταξε.
Τούτῳ οὖν μετὰ τοῦ Πατρὸς καὶ Πνεύματος
ἀγίου, ὡς μάλιστα ὀφείλομεν, ἀδιάλειπτον
χαρὶν ἔχωμεν, τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ θελήματι παν-
τελῶς ὑποτασσόμενοι, καὶ φιλοτιμούμενοι αὐ-
τῷ δουλεύειν ἐν τῇ ἀληθινῇ ἀγιοσύνῃ καὶ δικαιο-
σύνῃ πᾶσας τὰς ἡμέρας τοῦ βίου ἡμῶν. Ἀμήν.
Τότε ὁ Ἱερεὺς τοὺς ἐπὶ τὸ τῆς παναγίας Συνά-
ξεως μετέχειν συνεχρομένους προσφωνήσει.

ΟΣΟΙΠΕΡ ὄντως καὶ ἀληθῶς ἐπὶ τοῖς ἀμαρ-
τήμασιν ἡμῶν μετανοεῖτε, καὶ πρὸς τοὺς πέ-
λας ἀγάπην ἔχετε, φιλικῶς τε καὶ εὐνοϊκῶς
διάκεισθε, καὶ τὸν καινὸν βίον διάγειν προθυ-
μείσθε, τὰς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ τηροῦντες, καὶ
τοαποτοῦδε ἐν ταῖς οἰαῖς ὁδοῖς αὐτοῦ πορεύ-
εσθαι σπουδαζόντες, ἐγγίετε μετὰ πίστεως,
καὶ τοῦτο Μυστήριον τὸ πανίγιον εἰς ὑπε-
τέραν παραμυθίαν λαμβάνετε, καὶ Παντοκρά-
τορι τῷ Θεῷ τὴν ταπεινὴν ἐξομολόγησιν
ἡμῶν εὐλαβῶς γονυπετοῦντες ποιεῖσθε.

sionem Christi, Servatoris nostri, veri Dei
simul et veri hominis, qui seipsum humi-
liavit usque ad mortem, mortem autem
crucis, pro nobis miseris peccatoribus, cum
habiteremus in tenebris et in umbra mortis,
ut nos faceret filios Dei, et ad vitam æternam
eveharet. Ut autem perpetua memoria
recoleremus immensam caritatem Domini
nostri et Servatoris unici, Jesu Christi, sic
pro nobis morientis; et innumera beneficia,
quæ sanguinis sui pretiosa effusione nobis
impetravit; sacrosancta mysteria, velut
amoris sui pignora, ad perpetuam mortis
suæ recordationem, instituit et ordinavit,
ad magnam atque æternam consolationem
nostram. Ipsi itaque, una cum Patre et
Spiritu Sancto, indesinenter (prout tenemur
maxime) gratias agamus; sanctissimæ illius
voluntati prorsus nos subicientes, et ope-
ram dantes, ut ei serviamus in sanctitate
et iustitia, omnibus diebus vitæ nostræ.
Amen.

¶ *Tum Presbyter ad accipiendam sacram
Communione accedentibus dicet.*

VOS, quos vere et serio peccatorum ves-
trorum pœnitet, quique proximos vera ca-
ritate complectimini, et vitam novam insti-
tuere decrevistis, mandatis Dei obsequendo,
et in viis ejus sanctis posthac ambulando;
cum fide accedite, et hoc sanctum Sacra-
mentum accipite, in solatium vestrum: at-
que Omnipotenti Deo, magna cum animi
demissione, confitemini, in genua modeste
provoluti.

¶ *Tum hæc generalis Confessio, eorum om-
nium nomine, quibus propositum est sa-*

καὶ Υἱῷ, καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, διὰ τὴν ἀπολύ-
τρωσιν τοῦ κόσμου διὰ τοῦ θανάτου καὶ πάθους
τῷ Σωτῆρος ἡμῶν, τῷ Χριστῷ Θεανθρώπῳ· τῷ τὸν
ἑαυτὸν τῇ ταπεινώσαντος ἕως θανάτου, θανάτῳ
δὲ σταυροῦ, δι' ἡμᾶς τὰς ἀθλιωτάτας ἀμαρτω-
λούς, ἐν σκότει καὶ σκιά θανάτου ὄντας, ἵνα
μᾶς κάμῃ τέκνα Θεοῦ, καὶ μᾶς ὑψώσῃ εἰς αἰώνιον
ζωὴν. Καὶ με σκοποῦν ὅπως ἡμεῖς ἐνθυμηθῶ-
μεν πάντα τὴν υπερβιάλλασαν μεγάλην ἀγά-
πην τοῦ διδασκάλου καὶ μόνου Σωτῆρος ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅτω ἀποθανόντος ὑπὲρ ἡμῶν καὶ
τὰς ἀναριθμητάς εὐεργεσίας τὰς ὁποίας διὰ
τῇ τιμωτάτῃ χυθέντος αἱματος τοῦ μᾶς ἐδια-
φύλαξεν· κατέσχευε καὶ ἐδιόρισεν ἅγια μυστήρια,
ὡσάν ἐγγύγνα τῆς ἀγάπης τῆς, καὶ ἀκατάπαντον
ὑπόμνημα τῆς θανάτου τῆς, εἰς μεγάλην καὶ αἰώ-
νιον παροχίαν μας. Αὐτῇ λοιπὸν, καὶ τοῦ
Πατρὸς καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος ὡς δόσωμεν
(καθὼς χρεωστοῦμεν) αἰώνιον εὐχαρίστησιν,
ὑποτάττοντες τὸν ἑαυτὸν μας ὁλοτελῶς εἰς
τὴν ὁσίαν τῇ θέλῃσιν, καὶ ἐπιθυμίαν, καὶ σπου-
δαζόντες· τὰ τὸν δαυλούμεν εἰς ἀληθεινὴν
ἀγιοσύνην καὶ δικαιοσύνην, πᾶσας τὰς ἡμέρας
τῆς ζωῆς μας. Ἀμήν.

Τότε ὁ Ἱερεὺς λέγει εἰπὲν πρὸς τὰς ἐρχομένας
ἡμῶν συμμεταλάβουσι τῆς ἁγίας κοινωνίας.

ΣΕΙΣ οἱ ἀληθῶς καὶ εἰλικρινῶς μετανοῶντες ἐπὶ
τὰ ἀμαρτήματά σας, καὶ ἀγαπῶντες, καὶ φιλοῦντες
τὸν πλησίον σας, καὶ βελόνομεν ἡμῶν ζῆσιν νεάν
ζωὴν, ἀκολουθεῖτε τὰς ἐντολὰς τῆς Θεοῦ, καὶ εἰς
τὸ ἐρχόμενον περιπαῖντες εἰς τὰς ἁγίας δρόμους
τῆς, πλησιάσατε μετὰ πίστιν, καὶ λάβετε τὸ ἅγιον
τῷτο Μυστήριον εἰς παρηγορίαν σας καὶ ταπεινῶς
ἐξομολογήθητε εἰς τὸν Παντοδύναμον Θεόν,
εὐλαβῶς γονατίζοντες.

e passione di Cristo, nostro Salvatore, Iddio
e uomo, che s'è umiliato insino alla morte
su la croce per noi miseri peccatori, che
giacevamo nelle tenebre ed ombra di morte,
acciochè egli ci facesse i figliuoli di Dio e
ci esaltasse alla vita eterna. Ed acciochè
ci ricordiamo sempre della grandissima
carità del nostro Signore, ed unico salvatore
Gesù Cristo, morto in tal modo per noi, ed
i benefici innumerevoli, che, per lo spargi-
mento del suo prezioso sangue egli ha otte-
nuti per noi; egli ha istituiti, ed ordinati
misteri sacri, come caparre del suo amore,
e per una continua commemorazione della
sua morte, a nostra grande ed infinita con-
solazione. Perciò a lui col padre e lo spi-
rito santo, rendiamo, come siam obbligatis-
simi, continue grazie, sottoponendoci inte-
ramente alla sua santissima volontà, stu-
diandoci a servirlo in vera santità e gius-
tizia tutti i giorni della vita nostra. *Amen.*

Allora, dirà il Presbitero a quelli che vengono
a ricever la sacra Comunione.

VOI che siete veramente addolorati per i
vostri peccati, e siete in carità co' vostri
prossimi, e vi proponete di menar una vita
nuova, secondo i comandamenti di Dio,
camminando per l'avvenire nelle sue sante
vie: fatevi innanzi con fede, e ricevete que-
sto santo Sacramento a vostra consolazione:
e fate la vostra umil confessione a Dio on-
nipotente, inginocchiandovi divotamente.

Allora si farà questa Confessione generale, a
nome di tutti quelli che sono disposti a farla.

stituted and ordained holy mysteries, as pledges of his love, and for a continual remembrance of his death, to our great and endless comfort. To him therefore, with the Father and the Holy Ghost, let us give (as we are most bounden) continual thanks; submitting ourselves wholly to his holy will and pleasure, and studying to serve him in true holiness and righteousness all the days of our life. *Amen.*

Then shall the Priest say to them that come to receive the holy Communion.

YE that do truly and earnestly repent you of your sins, and are in love and charity with your neighbours, and intend to lead a new life, following the commandments of God, and walking from henceforth in his holy ways; Draw near with faith, and take this holy Sacrament to your comfort; and make your humble confession to Almighty God, meekly kneeling upon your knees.

Then shall this general Confession be made, in the name of all those that are minded to receive the holy Communion, by one of the Ministers; both he and all the people kneeling humbly upon their knees, and saying,

ALMIGHTY God, Father of our Lord Jesus Christ, Maker of all things, Judge of all men; We acknowledge and bewail our manifold sins and wickedness, Which we, from time to time, most grievously have committed, By thought, word, and deed,

nern mögten, hat er heilige Geheimnisse, als Pfanden seiner Liebe und zum bleibenden Gedächtniß seines Todes, zu unserm großen ewigen Troste eingesetzt und verordnet. Lasset uns also, wie es uns geziemt, ihn sammt dem Vater und dem heiligen Geiste immerwährenden Dank darbringen, uns seinem heiligen Willen und Verlangen gänzlich unterwerfen und uns bestreben, ihm durch alle Tage unsres Lebens in wahrer Heiligkeit und Rechtshaffenzheit zu dienen. *Amen.*

Hierauf soll der Prediger zu denen, die das heilige Abendmahl empfangen wollen, also sprechen:

Ihr, die ihr wahrhaftig und ernstlich eure Sünden bereuet, in Liebe und Einigkeit mit euren Nächsten lebt und entschlossen seyd, einen besondern Wandel zu führen, den Geboten Gottes zu folgen und von nun an auf seinen heiligen Wegen zu gehen, tretet im Glauben herzu, nehmt dieß heilige Sacrament zu eurer Erquickung und Stärkung, und bekennet, demüthig knieend, eure Sünde vor Gott, dem Allmächtigen.

Man knien der Prediger und die Gemeine, während das folgende allgemeine Bekenntniß der Sünden im Namen aller derer gesprochen wird, die das heilige Abendmahl empfangen wollen.

Allmächtiger Gott, Vater unsres Herrn Jesu Christi! Schöpfer aller Dinge und Richter aller Menschen! Wir bekennen und beklagen unsere mannigfaltigen Sünden und Missethaten, wodurch wir von Zeit zu Zeit in Gedanken, Worten und Werken wider deine heilige Majestät uns

nous, et des biens infinis qu'il nous a acquis par l'effusion de son sang précieux, il a institué et ordonné ces saints mystères, comme des gages de son amour, et des monumens perpétuels de sa mort, à notre grande et éternelle consolation. A lui donc, avec le Père et le Saint Esprit, rendons de continuelles actions de grâces, comme nous y sommes obligés; nous soumettant entièrement à sa sainte volonté, et nous efforçant de le servir en justice et en vraie sainteté tous les jours de notre vie. *Amen.*

Le prêtre dira à ceux qui viennent recevoir la sainte Cène;

VOUS tous qui êtes touchés d'une véritable et sérieuse repentance de vos péchés, qui avez la charité que vous devez avoir pour votre prochain, et qui êtes résolus de mener une vie nouvelle, en vous conformant aux commandemens de Dieu, et en marchant à l'avenir dans ses saintes voies; approchez avec foi: venez recevoir ce saint Sacrament à votre consolation; et faites votre confession à Dieu, vous tenant humblement à genoux.

Un des ministres fera cette confession générale, au nom de tous ceux qui se proposent de participer à la sainte Cène, tous étant à genoux, et disant;

DIEU tout-puissant, Père de notre Seigneur Jésus-Christ, Créateur de toutes choses, et Juge de tous les hommes; nous reconnaissons et nous déplorons la multitude de nos péchés, et des iniquités que nous avons en tout temps malheureusement commises contre ta sainte Majesté, par nos

A él pues, con el Padre, y el Espíritu santo, demos (como estamos obligados) continuas gracias, sometienndonos enteramente á su santa voluntad y agrado, y esforzandonos á servirle en santidad y rectitud verdadera todos los dias de nuestra vida. *Amen.*

Entonces el Presbítero dirá á los que vienen á recibir la santa Comunión:

VOSOTROS los que os arrepentis verdaderamente de vuestros pecados, y estais en caridad y amor con vuestros proximos, y haceis proposito de vivir vida nueva, siguiendo los mandamientos de Dios, y andando de aqui adelante en sus santos caminos; llegaos aqui con fé, y tomad este santo Sacramento para vuestro consuelo, y haced vuestra humilde confesion á Dios Omnipotente, poniendoo humildemente de rodillas.

Entonces se hará esta Confesion general en el nombre de todos los que intentan comulgar, por uno de los Ministros, estando él y el Pueblo humildemente arrodillados, y diciendo:

OMNIPOTENTE Dios, Padre de nuestro Señor Jesu-Christo, Criador de todas las cosas, Juez de todos los hombres; nosotros confesamos y lloramos nuestros muchos pecados y maldades que hemos cometido gravemente en varias ocasiones, por pensamiento, palabra, y obra, contra tu divina Ma-

Τότε ἡ γενικὴ αὕτη ἔξομολόγησις ἐν ὀνόματι πάντων τῶν Κοινωνησιόντων, δι' ἐνὸς τῶν Λειτουργῶν, αὐτοῦ τε, καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ ταπεινῶς γονυπετούντων κ' λεγόντων.

ΘΕΟΣ ὁ Παντοκράτωρ, Πάτερ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, Ὁ τῶν πάντων κτιστῆς, τῶν ἀνθρώπων πάντων κριτὴς Ὁμολογοῦμεν καὶ πενθοῦμεν πολλαπλασίας ἡμῶν τὰς ἁμαρτίας καὶ ἀνομίας, Ἀς συγχῶς καὶ ἐπαλλήλως καὶ λίαν υπερπονηρῶς ἐποίησαμεν, Ἐννοία, λόγῳ καὶ ἔργῳ, Κατὰ τῆς θείας Μεγαλειότητός σου, τὴν ὁργὴν σου κ' δικαίαν νέμεσιν καθ' ἡμῶν παροξύνοντες. Ἐκτενῶς μετανοοῦμεν, καὶ ἐπὶ τούτοις τοῖς παραπτώμασιν ἡμῶν ἐκ καρδίας λυποῦμεθα. Ἀλγινὴ ἡμῖν ἔστιν ἡ ὑπόμνησις αὐτῶν, Καὶ τὸ βίρος αὐτῶν ἀφόρητον Ἐλέησον ἡμᾶς, Ἐλέησον ἡμᾶς, ἐλεημονέστατε Πάτερ, Ἐνεκεν τοῦ Ὑιοῦ σου τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, Ἄφες ἡμῖν πάντα τὰ παρεληλυθότα, Καὶ χάρισαι ἡμῖν τοῦντέθεν σοὶ διαπαντός, Ἐν καινότητι βίου δουλεύσαι καὶ ἀρέσαι, Πρὸς τὴν τὸν νόμότητός σου τιμὴν καὶ δόξαν Διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Εἶτα ἀναστὰς ὁ Πρεσβύτερος (ἢ ὁ Ἐπίσκοπος, εἰν παρῇ) καὶ πρὸς τὸν λαὸν στραφεὶς ταύτην τὴν ἀπόλυσιν ἀποφθέγγεται.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ Θεός, Πατὴρ ἡμῶν ἐπουράνιος, ὁ ἐκ μεγάλου τοῦ ἐλέους αὐτοῦ, ἐπαγγελίαις συγγνώμην ἔχεν ἁμαρτιῶν πᾶσι τοῖς τῇ ἐκ καρδίας μετανοίᾳ καὶ ἀληθινῇ πίστει πρὸς αὐτὸν ἐπιστρεφόμενοι ἰλασθεῖν ἡμῖν, καὶ ἀπὸ πάντων τῶν ἁμαρτιῶν ὑμῶν ῥύσαιτο ὑμᾶς, ἐν πάσῃ τῇ ἀγαθότητι σθενῶσαι καὶ βεβαιῶσαι ὑμᾶς, καὶ εἰς ζωὴν

Τότε αὕτη ἡ γενικὴ ἔξομολόγησις γίνεται εἰς τὸ ὄνομα πάντων τῶν βελομένων να δεχθῶσι τὴν ἁγίαν Σύναξιν, ἀπ' ἐνὸς τῶν Λειτουργῶν, αὐτῇ καὶ τῷ λαῷ γονατίζοντος ταπεινῶς καὶ λέγοντος.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ Θεέ, Πατέρα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, Κτίστα πάντων, κριτὴ πάντων τῶν ἀνθρώπων. Ὁμολογοῦμεν κ' λυπημέθα τὸ πλῆθος τῶν ἁμαρτιῶν μας καὶ τῶν ἐν παντὶ καιρῷ κατὰ τῆς θείας σου Μεγαλειότητος πονηρῶν ἀνομιῶν μας, μέ λόγῳ ἢ ἔργῳ παροξύνοντες δικαιοτάτα ἐναντίον τῆς ὁργῆς σα κ' τὴν νέμεσιν. Ἀληθῶς μετανοοῦμεν, καὶ ἐξ ὅλης τῆς καρδίας λυπώμεθα διὰ ταύτας τὰς ἁμαρτίας μας ἢ ἐνθύμησις αὐτῇ μᾶς ποεὶ καὶ μᾶς θλίβει, καὶ μᾶς εἶναι ἀνιπόφερτον τὸ βάρος. Ἐλέησον ἡμᾶς Ἐλέησον ἡμᾶς ἐλεημονέστατε Πατέρα διὰ τὸν υἱόν σου τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, συγχώρησόν μας τὰ ἀπερασμένα, κ' διὰ τὴν χάριν σα, κάμε, ὅπως σοὶ ἀρέσωμεν εἰς τὸ ἐρχόμενον, ζῶντες νέαν ζωὴν εἰς τιμὴν καὶ δόξαν τῷ ἁγίῳ σα ὀνόματος, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν. Ἀμήν. Ἐπειτα ὁ Ἱερεὺς (ἢ ὁ Ἐπίσκοπος ἐὰν εἰρήσκειται παρῶν) σηκώνεται, καὶ πρὸς τὸν λαὸν στραφεὶς ἀναγινώσκει ταύτην τὴν ἀπόλυσιν.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ Θεός, Πατέρας ἡμῶν ἐπεράνιος, ὁ διὰ τὸ μέγα ἐλέος τῷ τάξῃ τὴν ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν, ὥσων, με ἐκ ψυχῆς μετάνοιαν καὶ ἀληθινὴν πίσιν ἐπιστρέψῃσιν εἰς αὐτὸν ἄς σὰς ἐλεήσῃ, κ' συγχωρήσῃ πάντα τὰ ἁμαρτιάματά σας, καὶ ἄς σὰς λυτρώσῃ, ἄς σὰς βοηθήσῃ ἐνδυναμώσῃ εἰς κάθε καλόν, καὶ τελευταίον σὰς φέρῃ εἰς τὴν αἰώνιον ζωὴν, διὰ τὴν ἀγάπην σα Ἰησοῦ Χριστοῦ Κυρίῳ ἡμῶν. Ἀμήν.

cram Communionem accipere, fiet ab aliquo sacerdotum, ipso et populo universo in genua humiliter provolutis, ac dicentibus:

OMNIPOTENS Deus, Pater Domini nostri Jesu Christi, rerum omnium conditor, hominum omnium iudex! confitemur ac deploramus multiplicia peccata et scelera nostra, quæ subinde flagitiose admodum commisimus, cogitatione, verbo, et opere, contra divinam tuam Majestatem; iram atque indignationem tuam adversus nos justissime provocantes. Serio nos poenitet; et ex animo dolemus, ob ejusmodi delicta nostra. Eorum recordatio nobis acerba est, onus intolerabile. Miserere nostri, miserere nostri, Pater summe misericors! Propter filium tuum, Jesum Christum, Dominum nostrum, prætorum omnium veniam concede; da etiam, ut in posterum semper tibi serviamus et placeamus in novitate vite, ad nominis tui honorem et gloriam, per Jesum Christum, Dominum nostrum. Amen.

¶ Tum Presbyter (aut Episcopus, si adsit) assurgit, et, conversus ad cæterum, hanc absolutionem pronuntiabit:

OMNIPOTENS Deus, Pater noster cælestis, qui, pro summa sua misericordia, peccatorum remissionem promisit iis omnibus qui, serio atque ex animo poenitentes, cum vera fide ad eum se converterint, vestri miseretur; peccata vestra vobis omnia condonet, ab iisque vos liberet: vos confirmet et roboret in omni bono; vosque perducet ad vitam æternam, per Jesum Christum, Dominum nostrum. Amen.

la Santa Comunione, da uno de' Ministri essendo lui e tutto il popolo umilmente ginocchione, e dicendo.

IDDIO onnipotente, padre del nostro Signore Gesù Cristo, creatore d'ogni cosa, giudice di tutti gli uomini, noi confessiamo, e ci dogliamo dei nostri molti peccati ed iniquità che di quando in quando empientemente abbiamo commessi, di pensiero, parola e fatto, contro la tua divina maestà, provocando giustissimamente la tua ira ed indignazione contra di noi. Ci pentiamo da dover, e ci rincresce di cuore, per questi nostri misfatti, la memoria di essi ci riesce rammaricabile; il lor peso è insopportabile, abbi pietà di noi, abbi pietà di noi, o padre misericordiosissimo, per l'amor di Gesù Cristo tuo figliuolo, nostro Signore, perdonaci tutto ciò ch'è passato, e fa che sempre all'avvenire ti serviamo gratamente in novità di vita, all'onore e gloria del tuo nome per Gesù Cristo, nostro Signore. Amen.

Poi il Piovano (o l'Vescovo se è presente) rizzandosi in piedi, e voltandosi verso il popolo ne pronunzierà l'Assoluzione come segue.

IDDIO onnipotente, padre nostro celeste, il quale per sua gran misericordia ha promesso remissione di peccati a tutti quelli che con penitenza cordiale e fede vera si convertono a lui, abbi pietà di voi, vi perdoni e liberi da tutti i vostri peccati, vi confermi, e fortifichi in ogni bontà, e vi conduca alla vita eterna, per Gesù Cristo, nostro Signore. Amen.

ORDO SACRÆ COMMUNIONIS.

Against thy Divine Majesty, Provoking most justly thy wrath and indignation against us. We do earnestly repent, And are heartily sorry for these our misdoings; The remembrance of them is grievous unto us; The burden of them is intolerable. Have mercy upon us; Have mercy upon us, most merciful Father: For thy Son our Lord Jesus Christ's sake, Forgive us all that is past; And grant that we may ever hereafter Serve and please thee In newness of life, To the honour and glory of thy Name; Through Jesus Christ our Lord. *Amen.*

Then shall the Priest (or the Bishop, being present,) stand up, and turning himself to the people, pronounce this Absolution.

ALMIGHTY God, our heavenly Father, who of his great mercy hath promised forgiveness of sins to all them that with hearty repentance and true faith turn unto him; Have mercy upon you; pardon and deliver you from all your sins; confirm and strengthen you in all goodness; and bring you to everlasting life; through Jesus Christ our Lord. *Amen.*

Then shall the Priest say,

Hear what comfortable words our Saviour Christ saith unto all that truly turn to him.

COME unto me all that travail and are heavy laden, and I will refresh you. *St. Matth. xi. 28.*

So God loved the world, that he gave his only-begotten Son, to the end that all that

Schwer vergangen und deinen gerechten Zorn gereizt haben. Ernstlich bereuen wir diese unsere Vergehungen, sie sind uns von Herzen leid, ihr Andenken betrübt uns, ihre Last ist uns unerträglich. O, barmherziger Vater! sey uns gnädig, erbarme dich unser; um deines Sohnes unsers Herrn Jesu Christi willen, vergieb uns alles, was geschehen ist, und verleihe, daß wir hinfort dir unablässig dienen und durch Erneuerung unsers Lebens dir wohlgesällig werden mögen, zur Ehre und zum Preise deines Namens, durch Jesum Christum, unsern Herrn. *Amen.*

Dann soll der Prediger, oder der Bischof, wenn er gegenwärtig ist, aufstehen, sich zu der Gemeinde wenden und diese Absolution sprechen:

Der allmächtige Gott, unser himmlischer Vater, welcher nach seiner großen Barmherzigkeit die Vergebung der Sünden allen denen versprochen hat, die sich mit herzlichster Buße und mit wahrtem Glauben zu ihm bekehren, der erbarme sich über euch, der vergebe euch und entbinde euch von allen euren Sünden, der stärke und befestige euch in allem Guten, und bringe euch in sein ewiges Reich, durch Jesum Christum, unsern Herrn. *Amen.*

Dann soll der Prediger sprechen:

Höret die tröstlichen Worte, die unser Heiland Christus allen denen zuruft, die sich wahrhaftig zu ihm wenden:

Kommt her zu mir alle, die ihr mühselig und beladen seyd, ich will euch erquiden. *Matth. 11, 28.*

Also hat Gott die Welt geliebet, daß er seinen eingebornen Sohn gab, auf daß alle, die an ihn

pensées, par nos paroles, et par nos actions, provoquant très-justement ta colère et ton indignation contre nous. Nous sommes touchés d'une sérieuse repentance, et nous gémissons dans nos cœurs pour ces péchés que nous avons commis; le souvenir nous en est douloureux et affligeant; et la charge insupportable. Aie pitié de nous, aie pitié de nous, ô Père très miséricordieux; pour l'amour de Jésus-Christ ton Fils notre Seigneur, pardonne nous tout le passé; et fais, par ta grâce, que nous te soyons agréables à l'avenir en menant une vie toute nouvelle, à l'honneur et à la gloire de ton saint nom, par Jésus-Christ notre Seigneur. *Amen.*

Alors le prêtre (ou l'évêque s'il est présent,) se tenant debout, et tourné vers le peuple, prononcera cette absolution.

LE Dieu tout-puissant, notre Père céleste, qui par sa grande miséricorde a promis la rémission des péchés à tous ceux qui se convertissent à lui avec une véritable foi et une sérieuse repentance; veuille avoir pitié de vous, vous pardonner tous vos péchés et vous en délivrer, vous soutenir et vous affermir en tout bien, et vous conduire à la vie éternelle, par Jésus-Christ notre Seigneur. *Amen.*

Alors le prêtre dira,

Ecoutez les paroles de consolation que Jésus-Christ notre Sauveur adresse à tous ceux qui se convertissent à lui sans feinte.

VENEZ à moi, vous tous qui êtes travaillés et chargés, et je vous soulagerai. *St. Matth. xi. 28.*

Dieu a tant aimé le monde, qu'il a donné son Fils unique, afin que quiconque croit

gestad, provocando muy justamente tu ira é indignacion contra nosotros. Nosotros nos arrepentimos de corazon, y nos dolemos amargamente de todas estas culpas: su memoria nos aflige; su peso es intolerable. Ten misericordia de nosotros, misericordiosísimo Padre: Por tu Hijo nuestro Señor Jesu-Christo, perdónanos todo lo pasado, y concede que en adelante te sirvamos y agradecemos en novedad de vida, á honra y gloria de tu Nombre, mediante Jesu-Christo nuestro Señor. *Amen.*

Entonces el Presbitero (ó el Obispo si está presente) se levantará, y volviéndose al Pueblo, pronunciará esta Absolucion.

DIOS Todo-poderoso, nuestro Padre celestial, que por su gran misericordia ha prometido perdonar los pecados de todos los que con sincero arrepentimiento, y verdadera fe se convierten á él; tenga misericordia de vosotros: perdone todos vuestros pecados y os absuelva de ellos; os confirme y fortalezca en toda especie de virtud; y os conduzca á la vida eterna; mediante Jesu-Christo nuestro Señor. *Amen.*

Entonces el Presbitero dirá:

Oid qué palabras de tanto consuelo dice Christo á todos los que verdaderamente se convierten á él.

VENID á mí todos los que estais trabajando, y cargados, y yo os aliviare. *S. Matth. xi. 28.*

Porque de tal manera amó Dios al mundo, que dió á su Hijo Unigénito: para que

οἰώνιον καταγάγοι ἡμᾶς διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Τότε ἔρει ὁ Ἱερεὺς.

Εἰσακούσατε ὡς τὰ παραμυθητικὰ τῶν ῥημάτων ὁ Σωτὴρ ἡμῶν ὁ Χριστὸς λέγει ὑπὲρ πάντων αὐτῶν ἀληθῶς ἐπιστρεφόμενοις.

ΔΕΥΤΕ πρὸς με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι, καὶ γὰρ ἀναπαύσω ὑμᾶς, Μαθ. ια'. κη'.

Οὕτως ἠγάπησεν ὁ Θεὸς τὸν κόσμον, ὥστε τὸν Υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἔδωκεν, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπολῇται, ἀλλ' ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον. Ἰωάν. γ'. ις'.

Ἔτι δὲ ἀκούετε, ὃ λέγει ὁ Ἅγιος Παῦλος. Πιστὸς ὁ λόγος, καὶ πάσης ἀποδοχῆς ἄξιος, ὅτι Χριστὸς Ἰησοῦς ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον ἁμαρτωλοὺς σῶσαι. α'. Τιμ. α'. ιε'.

Πρὸς δὲ τοῖς ἐνωτίσασθε καὶ ὃ λέγει ὁ ἅγιος Ἰωάννης.

Ἐάν τις ἀμάρτη, Παράκλητον ἔχομεν πρὸς τὸν Πατέρα Ἰησοῦν Χριστὸν δίκαιον· καὶ αὐτὸς ἱλασμός ἐστι περὶ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν, οὐ περὶ τῶν ἡμετέρων δὲ μόνον, ἀλλὰ καὶ περὶ ὅλου τοῦ κόσμου. α'. Ἰωάν. β'. α'.

Ἐφ' οἷς ὁ Ἱερεὺς προΐων λέξει.

Ἄνω ἔχετε τὰς καρδίας ὑμῶν.

Ἀπόκρισις. Ἐχομεν πρὸς τὸν Κύριον. Ἱερεὺς. Εὐχαριστοῦμεν Θεῷ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν. Ἀπόκρισις. Ἀξίον ἐστὶ καὶ δίκαιον οὕτω ποιεῖν.

Τότε ἔρει ὁ Ἱερεὺς πρὸς τὴν Κυριακὴν τράπεζαν ἐπιστραφεὶς.

PANΥ ἄξιόν ἐστι, καὶ δίκαιον, καὶ παντελῶς τὸ δέον, ἵνα πάντοτε καὶ πανταχοῦ εὐχαριστήσωμεν σοι, Κύριε, * ἅγιε Πάτερ Παντοκράτωρ αἰώνιε Θεός. * Ταῦτα τὰ ῥή-
Οἷς ἐπαχθήσεται τὸ ἴδιον ματα Ἁγίε Πα-

¶ *Deinde Presbyter dicit:*

Audite suavissima verba Christi, Servatoris nostri, ad consolandum eos omnes qui ad ipsum revera convertuntur.

VENITE ad me, omnes, qui laboratis atque onerati estis: et ego reficiam vos. *S. Matth. xi. 28.*

Sic Deus dilexit mundum, ut Filium suum unigenitum daret; ut omnis, qui credit in eum, non pereat, sed habeat vitam æternam. *S. Joan. iii. 16.*

Audite porro, quid dicat Sanctus Paulus. Fidelis sermo, et omni acceptione dignus, quod Christus Jesus venit in hunc mundum, peccatores salvos facere. *1 Tim. i. 15.*

Audite etiam, quid dicat Sanctus Joannes. Si quis peccaverit, advocatum habemus apud Patrem, Jesum Christum justum; et ipse est propitiatio pro peccatis nostris. *1 S. Joan. ii. 1.*

¶ *Post quæ, perget Presbyter, dicens:*

Sursum corda.

Responsio. Elevamus ad Dominum.

Presbyter. Gratias agamus Domino Deo nostro.

Responsio. Dignum et justum est.

¶ *Tum Presbyter, ad mensam Domini conversus, dicit:*

VERE dignum et justum est, debitumque nostrum officium, tibi semper et ubique. Hæc verba gratias agere, Domine, [*Sancte Pater*] in * sancte Pater, Omnipotens Trinitatis tens, æterne Deus, omittentur.

Τότε λέγει ὁ Ἱερεὺς·

Ἀκούσατε πόσον θεραπευτικὰ λόγια, ὁ Σωτὴρ μας ὁ Χριστὸς λέγει εἰς πάντας τοὺς ἀληθῶς ἐπιστρεφόντας εἰς αὐτόν.

ΕΛΘΕΤΕ πρὸς με πάντες οἱ κοπιῶντες, καὶ πεφορτισμένοι, καὶ ἐγὼ θέλω σᾶς ἀναπαύσειν. Μαθ. ια'. κη'.

Οὕτως ἠγάπησεν ὁ Θεὸς τὸν κόσμον, ὥστε ἔδωκε τὸν Υἱὸν τοῦ τὸν μονογενῆ, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ χαθῇ, ἀλλ' ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον. Ἰωάν. γ'. ις'.

Ἐτι δὲ ἀκούετε, τὸ ὅτι λέγει ὁ ἅγιος Παῦλος.

Πιστὸς ὁ λόγος, καὶ πάσης ἀποδοχῆς ἄξιος, ὅτι Χριστὸς Ἰησοῦς ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον ἵνα σώσῃ ἁμαρτωλοὺς. α'. Τιμ. α'. ιε'.

Πρὸς ταῦτα ἀκούσατε καὶ ὅτι λέγει ὁ ἅγιος Ἰωάννης.

Ἐάν τις ἀμαρτάνῃ Παράκλητον ἔχομεν πρὸς τὸν Πατέρα Ἰησοῦν Χριστὸν δίκαιον· καὶ αὐτὸς εἶναι ἱλασμός περὶ τῶν ἁμαρτιῶν μας. α'. Ἰωάν. β'. α'.

Μετά ταῦτα ὁ Ἱερεὺς ἀκολουθῶν λέγων·

Ἐνδυναμώσατε τὰς καρδίας σας.

Ἀπόκρισις. Ἀς τὰς ἐνδυναμώσωμεν εἰς τὸν Κύριον.

Ἱερεὺς. Ἀς εὐχαριστήσωμεν τὸν Θεόν, τὸν Κύριον ἡμῶν.

Ἀπόκρισις. Τοῦτο εἶναι ἄξιον καὶ δίκαιον.

Τότε ὁ Ἱερεὺς λέγει ἐπιστραφεὶς πρὸς τὴν Κυριακὴν τράπεζαν.

ΑΞΙΩΤΑΤΟΝ εἶναι καὶ δικαιότατον, καὶ τὸ καθ' ἡμᾶς πρόπον, πάντοτε, καὶ πανταχοῦ ἵνα σέ εὐχαριστήσωμεν, Κύριε, * ἅγιε Πάτερ. λέξεις, ἅγιε Πα-

Ascoltate che parole di consolazione dice Cristo nostro Salvatore a tutti quelli che si convertono a lui.

VENITE a me, voi tutti che siete travagliati, ed aggravati, ed io v' alleggerirò. *S. Matt. xi. 28.*

Iddio ha tanto amato il mondo, ch' egli ha dato il suo unigenito figliuolo, acciocchè chiunque crede in lui, non perisca, ma abbia vita eterna. *S. Gio. iii. 16.*

Ascoltate anco quello che dice S. Paolo. Certa è questa parola, e degna d'esser accettata per ogni maniera: che Cristo Gesù è venuto nel mondo per salvare i peccatori. *1 Tim. i. 15.*

Ascoltate ancora quello che dice S. Giovanni.

Se alcuno ha peccato, noi abbiamo un avvocato appo' il padre, cioè Gesù Cristo il giusto. Esso è il purgamento de' peccati nostri. *1 S. Gio. ii. 1.*

Dopo che, il Presbitero procederà dicendo,

Innalzate i vostri cuori.
R. Noi gl' innalziamo al Signore.
P. Rendiamo grazie al nostro Signor Iddio.

R. Egli è convenevole e giusto di farlo.

E poi, voltandosi il Presbitero alla sacra Mensa dirà.

EGLI è molto convenevole, giusto, ed obbligo nostro grande che in ogni tempo e luogo rendiamo grazie a * Queste parole te, o Signore, * Padre San- (Padre Santo).

believe in him should not perish, but have everlasting life. *St. John iii. 16.*

Hear also what Saint Paul saith.

This is a true saying, and worthy of all men to be received, That Christ Jesus came into the world to save sinners. *1 Tim. i. 15.*

Hear also what Saint John saith.

If any man sin, we have an Advocate with the Father, Jesus Christ the righteous; and he is the propitiation for our sins. *1 St. John ii. 1.*

After which the Priest shall proceed, saying,

Lift up your hearts.

Answer. We lift them up unto the Lord.

Priest. Let us give thanks unto our Lord God.

Answer. It is meet and right so to do.

Then shall the Priest turn to the Lord's Table, and say,

It is very meet, right, and our bounden duty, that we should at all times, and in all

These words [Holy Father] must be omitted on Trinity Sunday. places, give thanks unto thee, O Lord, Holy Father, Almighty, Everlasting God.

Here shall follow the Proper Preface, according to the time, if there be any specially appointed; or else immediately shall follow,

THEREFORE with Angels and Archangels, and with all the company of heaven, we laud and magnify thy glorious Name;

glauben, nicht verloren werden, sondern das ewige Leben haben. *Joh. 3, 16.*

Höret auch, was der heilige Paulus sagt:

Das ist se gewißlich wahr, und ein theures werthes Wort, daß Christus Jesus kommen ist in die Welt, die Sünder selig zu machen. *1 Tim. 1, 15.*

Höret auch, was der heilige Johannes spricht:

So jemand sündigt, so haben wir einen Fürsprecher bey dem Vater, Jesum Christum, der gerecht ist, und derselbige ist die Versöhnung für unsere Sünde. *1 Joh. 2, 1.*

Darauf spricht der Prediger weiter.

Erhebet eure Herzen.

Antwort. Wir erheben sie zum Herrn.

Pred. Laßet uns dem Herrn, unserm Gotte, danken.

Antwort. Es ist billig und recht so zu thun.

Dann soll sich der Prediger zum Tische des Herrn wenden und sprechen:

Es ist sehr billig und recht, es ist unsere schuldige Pflicht, daß wir dir, o Herr! (heiliger Vater, a) allemächtiger ewiger Gott, zu allen Zeiten und an allen Orten danken.

Hier soll die besondere, der Zeit angemessene Worte reden folgen, wo eine solche bestimmt verordnet ist, oder sogleich das folgende gesprochen werden:

Da um loben und rühmen wir deinen herrlichen Namen, mit allen Engeln und Erzengeln und mit allen himmlischen Schaaren; wir

en lui ne pèrisse point, mais qu'il ait la vie éternelle. *St. Jean iii. 16.*

Ecoutez aussi ce que dit Saint Paul

Cette parole est certaine, et digne d'être entièrement reçue, que Jésus-Christ est venu au monde pour sauver les pécheurs. *1 Tim. i. 15.*

Ecoutez encore ce que dit Saint Jean.

Si quelqu'un a péché, nous avons un Avocat envers le Père, savoir, Jésus-Christ le juste; car c'est lui qui est la propitiation pour nos péchés. *1 St. Jean ii. 1.*

Le prêtre continuera, disant,

Élevez vos cœurs en haut.

Reponse. Nous les élevons au Seigneur.

P. Rendons grâces au Seigneur notre Dieu.

R. Il est raisonnable et il est juste que nous lui rendions grâces.

Le prêtre se tournant vers la table du Seigneur, dira,

Il est très-raisonnable, il est très-juste, et il est de notre devoir, qu'en tout temps, et en tous lieux, * Ces mots (Père nous te rendions grâces, ô saint) doivent être Seigneur, * Père saint, Dieu omis le Dimanche tout puissant et éternel. de la Trinité.

Ici suivra la préface propre selon le temps, s'il y en a; sinon et tout de suite après,

C'EST pourquoi avec les anges et les archanges, et avec toute l'armée des cieux, nous louons et nous magnifions ton nom glorieux;

todo aquel que cree en él, no perezca, sino que tenga vida eterna. *S. Juan iii. 16.*

Oid tambien lo que S. Pablo dice.

Fiel es esta palabra y digna de toda aceptación: que Jesu-Christo vino á este mundo para salvar á los pecadores, de los quales el primero soy yo. *1 Tim. i. 15.*

Oid tambien lo que dice San Juan.

Hijos míos, esto os escribo, para que no pequéis. Mas si alguno pecare, tenemos por Abogado con el Padre, á Jesu-Christo el justo: y él es propiciación por nuestros pecados. *1 S. Juan ii. 1.*

Después de lo qual, el Presbítero proseguirá, diciendo,

Levantad vuestros corazones.

Respuesta. Los levantamos al Señor.

Presbítero. Demos gracias á Dios, nuestro Señor.

Respuesta. Darselas es digno y justo.

Entonces el Presbítero volviéndose acia la Mesa del Señor, dirá,

ES verdaderamente digno, justo, y de nuestro deber, que en todos tiempos, y en todos lugares te demos gracias, ó Señor, * Santo Padre, Omnipotente Eterno Dios.

* Estas palabras [Santo Padre] se omitiran en la Dominica de la Trinitad.

Aquí se seguirá el Prefacio propio segun el tiempo, si hubiere alguno señalado; si nó, inmediatamente se seguirá:

PORTANTO con Angeles y Arcángeles, y con toda la compañía del cielo, alabamos y magnificamos tu glorioso Nombre, ensal-

τερ] παραλεί-
πασθαι δεῖν τῇ
Κυριακῇ τῆς
Τριάδος.

Προοίμιον κατὰ τὸν και-
ρὸν, εἰ ἄρα ἐπιταχθῇ τι,
εἰ δὲ μὴ, ἀμέσως ἐπιλεχ-
θήσεται τὰ ἐπόμενα.

Παντοκράτορα αἰώνιε Θεέ.
Ἐδῶ ἀκολουθᾷ τὸ Πρέπον
Προοίμιον κατὰ τὸν καιρὸν,
εἰάν τι διαταχθῇ, εἰ δὲ μὴ,
ἀμέσως τὰ ἐξῆς.

τέρα, πρέπει' να
παραλειφθῇσι
τὴν Κυριακὴν
τῆς Τριάδος.

ΔΙΟΠΕΡ μετ' Ἀγγέλων καὶ Ἀρχαγγέλων,
καὶ πάσης τῶν ἐπουρανίων δυνάμεων πανη-
γύρεως τὸ ἐνδοξότατον Ὀνομα σου ἀνυμνοῦμεν
καὶ μεγαλύνομεν ἁδιαλείπτως αἰνούντες σε
καὶ λέγοντες, Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος Κύριος ὁ
Θεὸς Σαβαώθ, πλήρεις οἱ οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ τῆς
δόξης σου Δόξα σοι, Κύριε ὑπερύψιστε. Ἀμήν.

ΙΔΙΑ ΠΡΟΟΙΜΙΑ.

Ἐν τοῖς Γενεθλίοις τοῦ Κυρίου, καὶ ταῖς ἑπτὰ
ἡμέραις ἐπεῖτα.

ΟΤΙ ἔδωκας Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν μονογενῆ
Υἱόν σου, ὡς περὶ ποντὸν χρόνον τοῦτον
ὑπὲρ ἡμῶν γεννηθῆναι, ὃς διὰ τῆς ἐνεργείας
τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἐγένετο ὄντως ἄνθρωπος
ἐξ οὐσίας Μαρίας τῆς Παρθένου τῆς μητρὸς
αὐτοῦ, καὶ ταῦτα ἄνεν τῆς κληίδος τῆς ἁμαρ-
τίας, ὥστε ἐκκαθᾶραι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἁμαρ-
τίας. Διόπερ μετ' Ἀγγέλων καὶ τὰ λοιπὰ.

Ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Πάσχα, καὶ ταῖς ἑπτὰ ἡμέ-
ραις ἐπεῖτα.

ΜΑΛΙΣΤΑ δὲ ὀφείλομεν αἰνεῖν σε, ὑπὲρ τῆς
ἐνδοξοτάτης τοῦ Υἱοῦ σου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ
Κυρίου ἡμῶν ἀναστάσεως ὅτι αὐτὸς ὁ ὄντως
Ἀμὸς τοῦ Πάσχα ἐστίν, ὃς ὑπὲρ ἡμῶν ἐθύθη,
καὶ ἤρε τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου ὃς διὰ τοῦ
θανάτου αὐτοῦ τὸν θάνατον κατήργησε, καὶ
διὰ τῆς ἑκ νεκρῶν ἀναστάσεως αὐτοῦ ζῶν
τὴν αἰώνιον ἀποκατέστησεν ἡμῖν Διόπερ
μετ' Ἀγγέλων καὶ τὰ ἐξῆς.

¶ *Hic sequetur Prefatio sollemnitate pecu-
liaris, si qua sit expresse assignata; alio-
gai statim subjungetur:*

IDEO, cum Angelis et Archangelis, cum-
que omni militia cœlestis exercitus, glorio-
sum nomen tuum laudamus et magnifica-
mus; te sine fine celebrantes, ac dicentes,
Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dominus Deus
Sabaoth. Pleni sunt cœli ac terra gloria
tua. Hosanna tibi, in excelsis Deus. Amen.

¶ PRÆFATIONES PROPRIÆ.

¶ *Natali die Christi, et septem diebus se-
quentibus.*

QUIA dedisti nobis unicum Filium tuum,
Jesum Christum, ut pro nobis (quasi hoc
tempore) nasceretur; qui, per operationem
Spiritus Sancti, factus est verus homo, ex
substantia Mariæ Virginis, matris suæ, id-
que sine labe peccati, ut nos ab omni pec-
cato mundaret. Ideo, cum Angelis, &c.

¶ *Die Paschatis, et septem diebus sequen-
tibus.*

IMPRIMIS autem te laudare tenemur
propter gloriosam resurrectionem Filii tui,
Jesu Christi, Domini nostri. Ipse enim
verus est paschalis agnus pro nobis oblati,
qui abstulit peccatum mundi; qui morte sua
mortem abolevit, et sua resurrectione vitam
æternam nobis restituit. Ideo, &c.

ΠΡΕΠΟΝΤΑ ΠΡΟΟΙΜΙΑ.

Εἰς τὰ Χριστούγεννα τοῦ Κυρίου, καὶ εἰς τὰς
ἑπτὰ ἀκολουθούσας ἡμέρας.

ΟΤΙ ἔδωκας Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν μονογενῆ
Υἱόν σου ἡ γεννηθῇ κατὰ τὸν καιρὸν τῶτον, ὁ
ὅποιος διὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ ἁγίου Πνεύματος
ἐγένετο τῷ ὄντι ἄνθρωπος ἀπὸ τῆς ὁσίας Μα-
ρίας τῆς Παρθένου, τῆς μητρὸς τῆς, καὶ ταῦτα
ἁμαρτίως, ὅπως καθαρῶς ἡμᾶς ἀπὸ κάθε
ἁμαρτίας. Λοιπὸν μετ' Ἀγγέλων, κ. τ. λ.

Εἰς τὴν ἑορτὴν τοῦ Πάσχα, καὶ εἰς τὰς ἑπτὰ
ἀκολουθούσας ἡμέρας.

ΜΑΛΙΣΤΑ δὲ πρέπει' να σὲ ἐπαινήσωμεν,
ὑπὲρ τῆς ἐνδοξοτάτης τοῦ Υἱοῦ σου Ἰησοῦ
Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν ἀναστάσεως ὅτι τῷ
ὄντι αὐτὸς εἶναι Ἀμὸς τοῦ Πάσχα, ὁ ὑπὲρ
ἡμῶν θυσιασθεὶς, καὶ ἀφαιρέσας τὰς ἁμαρτίας
τοῦ κόσμου ὁ ὅποιος διὰ τοῦ θανάτου σου
ἐκαλίκησεν τὸν θάνατον καὶ διὰ τῆς ἐκ νεκρῶν
ἀναστάσεώς σου, μετέδωκεν ἡμῖν αἰώνιον
ζωὴν. Λοιπὸν μετ' Ἀγγέλων, κ. τ. λ.

to, Iddio eterno ed omni- debbono esser tra-
potente. lasciate la Dome-
nicadella Trinita

*E quæ sequitur la prefazione propria secondo l'
tempo, se pure vene sarà una specialmente
assegnata; altrimenti sequirà.*

E PERCIO con angeli ed arcangeli, e con
tutto il core celeste, laudiamo, e magnifi-
chiamo il nome tuo glorioso, celebrandoti
del continuo, e dicendo; Santo, Santo, Santo,
Signor Iddio degli eserciti, il cielo e la
terra sono ripieni della tua gloria. Gloria
sia a te, o Signore Altissimo. Amen

PREFAZIONI PROPRIE.

Al giorno di Natale, e sette giorni dopo.

PERCHE tu desti Gesù Cristo tuo unico
figliuolo, acciò che nascesse come in questo
tempo per noi, il quale per l'operazione
dello Spirito santo fu fatto vero uomo, della
sostanza della Vergine Maria sua madre, e
cioè, senza macchia di peccato, per purgarci
d'ogni peccato. Perciò con angeli, &c.

Al giorno di Pasqua, e sette giorni dopo.

MA principalmente, siamo obligati di lau-
darti per la gloriosa risurrezione del tuo
figliuolo Gesù Cristo, nostro Signore, perchè
egli è il vero agnello pasquale ch'è stato
offerta per noi, e ha tolto via il peccato del
mondo; il quale, per la sua morte ha distrut-
ta la morte, e per la sua risurrezione ci ha
restituita la vita eterna. Perciò con an-
geli, &c.

ORDO SACRÆ COMMUNIONIS.

evermore praising thee, and saying, Holy, holy, holy, Lord God of hosts, heaven and earth are full of thy glory: Glory be to thee, O Lord most high. *Amen.*

PROPER PREFACES.

Upon Christmas-day, and seven days after.

BECAUSE thou didst give Jesus Christ thine only Son to be born as at this time for us; who, by the operation of the Holy Ghost, was made very man of the substance of the Virgin Mary his mother; and that without spot of sin, to make us clean from all sin. Therefore with Angels, &c.

Upon Easter-day, and seven days after.

BUT chiefly are we bound to praise thee for the glorious Resurrection of thy Son Jesus Christ our Lord: for he is the very Paschal Lamb, which was offered for us, and hath taken away the sin of the world; who by his death hath destroyed death, and by his rising to life again hath restored to us everlasting life. Therefore with Angels, &c.

Upon Ascension-day, and seven days after.

THROUGH thy most dearly beloved Son Jesus Christ our Lord; who after his most glorious Resurrection manifestly appeared to all his Apostles, and in their sight ascended up into heaven to prepare a place for us; that where he is, thither we might

preisen dich immerdar und sprechen: Heilig, heilig, heilig ist der Herr, der Gott der Heerschaaren! Himmel und Erde sind deines Ruhmes voll! Ehre sey dir, o Herr, du Allerhöchster! *Amen.*

Besondere Vorreden.

Am Christtage, und sieben Tage nachher.
Weil du Jesum Christum deinen einzigen Sohn gabeist, daß er um diese Zeit zu unserm Wesen geboren wurde, welcher durch Wirkung des heiligen Geistes, aus dem Wesen der Jungfrau Maria, seiner Mutter, wahrer Mensch wurde, ohne sündliche Befleckung, um uns von allen Sünden zu reinigen, darum loben und rühmen wir deinen herrlichen Namen, mit allen Engeln, u. s. w.

Am Ostertage, und sieben Tage nachher.
Besonders aber sind wir verbunden, dich zu preisen für die herrliche Auferstehung deines Sohnes, Jesu Christi, unseres Herrn: denn er ist das rechte Osterlamm, das für uns geopfert ist, und die Sünde der Welt hinweggenommen hat, der durch seinen Tod den Tod überwunden, und durch seine Auferstehung uns das ewige Leben wieder gegeben hat. Darum loben und preisen wir, u. s. w.

Am Himmelfahrtstage, und sieben Tage nachher.

Durch deinen geliebtesten Sohn, Jesum Christum unsern Herrn, welcher nach seiner herrlichen Auferstehung allen seinen Aposteln offenbar erschienen ist, und vor ihren Augen zum Himmel aufgestiegen ist, uns die Stätte zu bereiten, damit wir auch dahin erhoben werden, wo er ist, und mit ihm in Herrlichkeit regieren mögten. Darum loben und preisen wir, u. s. w.

t'exaltant continuellement, et disant: saint, saint, saint, Seigneur Dieu des armées, les cieux et la terre sont remplis de ta gloire: à toi soit gloire, ô Dieu très-haut. *Amen.*

PREFACES PROPRES.

Au jour de Noel, et aux sept jours suivans.

PARCE que tu as donné Jésus-Christ, ton Fils unique, lequel dans un temps pareil à celui-ci naquit pour nous, après avoir été conçu par l'opération du Saint Esprit, et fait vrai homme de la substance de la vierge Marie sa mère; et cela sans tache de péché, afin qu'il nous purifiât de tout péché. C'est pourquoi avec les anges, &c.

Au jour de Pâques, et aux sept jours suivans.

MAIS principalement nous sommes obligés de te louer pour la résurrection glorieuse de Jésus-Christ ton Fils notre Seigneur: car c'est lui qui est le véritable Agneau de Pâque, qui a été offert pour nous, et qui a ôté le péché du monde; qui par sa mort a détruit la mort, et par sa résurrection nous a donné la vie éternelle. C'est pourquoi avec les anges, &c.

Au jour de l'Ascension, et aux sept jours suivans.

PAR ton Fils bien-aimé Jésus-Christ notre Seigneur; qui après sa glorieuse résurrection est apparu à ses apôtres, et est monté aux cieux en leur présence, pour nous y préparer place; afin que là où il est, nous

zandote siempre, y diciendo, Santo, Santo, Santo, Señor Dios de los exercitos, llenos estan los cielos y la tierra de vuestra gloria. Gloria sea á tí, ó Señor Altísimo. *Amen.*

PREFACIOS PROPIOS.

El Dia de Navidad, y siete dias despues.

PORQUANTO nos diste tu Hijo Unico Jesu-Christo, para que naciese en semeiante dia por nosotros, el qual por obra del Espiritu Santo fué hecho verdadero hombre de la substancia de la Virgen Maria su Madre, y esto sin mancha de pecado, para que nos limpiase de todo pecado. Por tanto con Angeles, &c.

El Dia de Pascua de Resurreccion y siete dias despues.

MAS principalmente estamos obligados á bendecirte por la gloriosa Resurreccion de tu Hijo Jesu-Christo nuestro Señor: porque él es el verdadero Cordero Pascual, que fue ofrecido por nosotros, y ha quitado los pecados del mundo; el que por su muerte ha destruido la muerte, y por su restitution á vida nos ha restaurado á vida eterna. Por tanto con Angeles, &c.

El Dia de la Ascension, y siete dias despues.

POR medio de tu amadisimo Hijo Jesu-Christo nuestro Señor, que despues de su gloriosissima Resurreccion se apareció claramente á todos sus Apostoles, y en su presencia subió á los cielos á prepararnos morada, para que subamos adonde él está y

Ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς Ἀναβάσεως, καὶ ταῖς ἐπτά μετέπειτα ἡμέραις.

ΔΙΑ τὸν ἀγαπητὸν τοῦ Υἱοῦ σου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν ὃς μετὰ τὴν ἐνδοξοτάτην αὐτοῦ ἀνάστασιν προδήλως ἐφανερώθη πᾶσι τοῖς Ἀποστόλοις αὐτοῦ, καὶ ἐνώπιον αὐτῶν ἀνέβη εἰς τοὺς οὐρανοὺς ἐτοιμάσαι ἡμῖν τὸν τόπον, ἵνα ὅπου αὐτὸς ἐστὶν ἐκεῖσε καὶ ἡμεῖς ἀναβῶμεν, καὶ αὐτῷ ἐν δόξῃ συμβασιλεύσωμεν· Διόπερ μετ' Ἀγγέλων καὶ τὰ ἐξῆς.

Ἐν τῇ Πενήκοστῇ, κ' αὐτὴ ἐξ ἑπείδα ἡμέραις, ΔΙΑ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν καθ' οὗ τὴν παναληθῆ ὑπόσχεσιν τὸ ἅγιον Πνεῦμα ὡς περὶ πον τὸν χρόνον τοῦτον ἐκ τῶν οὐρανῶν κατέβη μετ' ἡχοῦ ὥσπερ φερομένης πνοῆς βιαίας, ἐν ὁμοιώματι διαμεριζομένων γλωσσῶν ὥσπερ πυρὸς, καθήμενον ἐφ' ἓνα ἕκαστον τῶν Ἀποστόλων, πρὸς τὸ διδάσκειν καὶ ὁδηγεῖν αὐτοὺς εἰς πᾶσαν τὴν ἀληθειαν· δωροῦμενοι αὐτοῖς τὸ, τε διαφορῶν γλωσσῶν χάρισμα, καὶ παρρησίαν μετὰ διαπύρου ζήλου πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν ἐντόνως καὶ βεβαίως κηρύττει καὶ Εὐαγγέλιον, δι' οὗ ἐκ σκότους καὶ πλάνης ἀγόμεθα εἰς τὸ λαμπρὸν φῶς καὶ τὴν ἀληθινὴν ἐπίγνωσιν σου τε καὶ τοῦ Υἱοῦ σου Ἰησοῦ Χριστοῦ· Διόπερ μετ' Ἀγγέλων καὶ τὰ λοιπὰ.

Ἐν τῇ ἑορτῇ τῆς Τριᾶδος μόνον. ΟΣ τυγχάνεις ὢν εἰς Θεὸς, εἰς Κύριος· οὐ μόνον ἐν πρόσωπον, ἀλλὰ τρία πρόσωπα ἐν τῇ μᾶ οὐσίᾳ· ὃ γὰρ πιστεύομεν περὶ τῆς δόξης τοῦ Πατρὸς, τοῦτο καὶ περὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ Πνεύματος ἁγίου ἅνευ ἡστυνοσύνης διαφορᾶς ἢ ἀνισότητος πεπεισμεθα· Διόπερ μετ' Ἀγγέλων, καὶ τὰ λοιπὰ.

¶ *Die Ascensionis, et septem diebus sequentibus.*

PER Jesum Christum, Dominum nostrum, Filium tuum prædilectum, qui, post gloriosissimam suam resurrectionem, manifeste apparuit omnibus Apostolis suis; ipsisque spectantibus, in cælos ascendit, ut locum nobis præpararet; adeo ut, ubi ipse est, eo nos etiam ascendamus, et cum ipso regnemus in gloria. Ideo, &c.

¶ *Die Pentecostes, et sex diebus sequentibus.*

PER Jesum Christum, Dominum nostrum, juxta cujus certissimam promissionem, Spiritus Sanctus (hoc quasi tempore) cum subito et ingenti sonitu de cælo descendit, tanquam flatus vehemens, ad instar linguarum ignearum, residens super Apostolos, ut eos doceret, et deduceret in omnem veritatem, impertito ipsis variarum linguarum munere; concessaque fiducia et ferventi zelo ad Evangelium constanter prædicandum omnibus gentibus. Quo facto educti sumus e tenebris et errore, ad puram lucem, et veram tui, adeoque Jesu Christi, Filii tui, cognitionem. Ideo, cum Angelis, &c.

¶ *In Festo Trinitatis tantum.*

QUI unus es Deus, unus Dominus; non una tantum persona, sed tres personæ in una substantia. Quod enim de gloria Patris, illud idem de Filio et de Spiritu Sancto, credimus, absque ulla differentia aut inæqualitate. Ideo, &c.

Εἰς τὴν ἑορτὴν τῆς Ἀναλήψεως, καὶ εἰς τὰς ἐπτά ἀκολουθούσας ἡμέρας.

ΔΙΑ τὸν ἀγαπητὸν σου Υἱὸν Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν ὃς ὁποῖος μετὰ τὴν ἐνδοξοτάτην αὐτοῦ ἀνάστασιν προδήλως ἐφανερώθη εἰς πάντας τοὺς Ἀποστόλους του, καὶ ἐμπροσθέν των ἀνέβη εἰς τοὺς οὐρανοὺς ἵνα μᾶς ἐτοιμάσῃ τὸν τόπον, καὶ ὅπου αὐτὸς εἶναι ἐκεῖ ἵνα ἀναβῶμεν κ' ἡμεῖς, καὶ μετ' αὐτὸν ἐν δόξῃ συμβασιλεύσωμεν. Λοιπὸν μετ' Ἀγγέλων, κ. τ. λ.

Εἰς τὴν Πεντηκοστὴν, καὶ εἰς τὰς ἀκολουθούσας ἑξὶ ἡμέρας.

ΔΙΑ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν κατὰ τὴν παναληθῆ ὑπόσχεσιν τοῦ ὁποῖου, ὡς ἵνα ἦτο εἰς τοῦτον τὸν καιρὸν, τὸ ἅγιον Πνεῦμα κατέβη ἐκ τῶν οὐρανῶν μετ' ἡχοῦ φερομένης ὥσπερ ἀνέμου βιαίου, καὶ καθ' ὁμοίωσιν γλωσσῶν πυρὸς, καθήμενον ἐπάνω εἰς καθ' ἓνα τῶν Ἀποστόλων, ὅπως τὰς διδάξῃ καὶ τοὺς ὁδηγήσῃ εἰς πᾶσαν τὴν ἀληθειαν· Χαρὶς εἰς αὐτοὺς, τὸ διαφορῶν γλωσσῶν δῶρον, καὶ παρρησίαν μετ' ἡλίου διαπύρῃ ἵνα κηρύξωσι τὸ Εὐαγγέλιον, μὴ σταθερότητα εἰς πάντα τὰ ἔθνη, διὰ τοῦ ὁποῖου ἐκβήμεν ἀπὸ τοῦ σκότους κ' πλάνης εἰς τὸ λαμπρὸν φῶς καὶ τὴν ἀληθινὴν γνῶσιν σου, καὶ τοῦ Υἱοῦ σου, Ἰησοῦ Χριστοῦ. Λοιπὸν μετ' Ἀγγέλων, κ. τ. λ.

Εἰς τὴν ἑορτὴν τῆς Τριᾶδος μόνον. Ο ὁποῖος εἷσαι ἓνας μόνος Θεός, ἓνας Κύριος· ὃχι μόνον ἐν πρόσωπον, ἀλλὰ Τρία πρόσωπα εἰς τὴν μίαν οὐσίαν· ὅ,τι γὰρ πιστεύομεν περὶ τῆς δόξης τοῦ Πατρὸς, τοῦτο πιστεύομεν καὶ περὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ Πνεύματος ἁγίου χωρὶς διαφορᾶς καμμίας ἢ ἀνισότητος. Λοιπὸν μετ' Ἀγγέλων, κ. τ. λ.

Al giorno dell'Ascensione, e sette giorni dopo.

PER il tuo diletto figlio Gesù Cristo nostro Signore, il quale dopo la sua gloriosissima risurrezione si mostrò apertamente a tutti i suoi apostoli, e salì in cielo in lor cospetto, per prepararci stanza; acciò ch'è dove è lui, possiamo ascender ancora noi, per regnar in gloria con esso lui. Perciò con angeli, &c.

Al giorno della Pentecoste, e sei giorni dopo.

PER Gesù Cristo nostro Signore, secondo la cui verissima promessa, lo Spirito santo discese come in questo tempo dal cielo con un gran suono subitaneo, come d' un vento impetuoso, nella somiglianza di lingue spartite come di fuoco, che si posarono sopra gli apostoli, per istruirgli, e condurli nella perfetta verità, dando loro non solo il dono di parlar molte lingue, ma ancora l'ardire con fervente zelo, di predicar l' Evangelo costantemente, a tutte le nazioni, onde siamo stati menati dalle tenebre ed errore, nella chiara luce, e vera conoscenza di te e del tuo figliuolo, Gesù Cristo. Perciò con angeli, &c.

Nella festa della Trinità solamente.

CHE sei un solo Dio, un solo Signore, non una sola persona, ma tre persone in una sostanza. Conciosiachè quello che crediamo della gloria del padre, crediamo l' istesso del figliuolo e dello Spirito santo senza distinzione veruna od inegualità. Perciò con angeli, &c.

also ascend, and reign with him in glory. Therefore with Angels, &c.

Upon Whit-sunday, and six days after.

THROUGH Jesus Christ our Lord; according to whose most true promise, the Holy Ghost came down as at this time from heaven with a sudden great sound, as it had been a mighty wind, in the likeness of fiery tongues, lighting upon the Apostles, to teach them, and to lead them to all truth; giving them both the gift of divers languages, and also boldness with fervent zeal constantly to preach the Gospel unto all nations; whereby we have been brought out of darkness and error into the clear light and true knowledge of thee, and of thy Son Jesus Christ. Therefore with Angels, &c.

Upon the Feast of Trinity only.

WHO art one God, one Lord; not one only Person, but three Persons in one Substance. For that which we believe of the glory of the Father, the same we believe of the Son, and of the Holy Ghost, without any difference or inequality. Therefore with Angels, &c.

After each of which Prefaces shall immediately be sung or said.

THEREFORE with Angels and Archangels, and with all the company of heaven, we laud and magnify thy glorious Name; evermore praising thee, and saying, Holy, holy, holy, Lord God of hosts, heaven and earth are full of thy glory: Glory be to thee, O Lord most High. *Amen.*

Am Pfingsttage, und sechs Tage nachher.
Durch Jesum Christum, unsern Herrn,
nach dessen wahrhaften Verheißung der heilige Geist
um diese Zeit mit plöglidem und großem Brausen,
wie eines gewaltigen Windes, vom Himmel herab-
kam, und sich, in der Gestalt feuriger Zungen auf
die Apostel senkte, um sie zu lehren und in alle
Wahrheit zu leiten, ihnen die Gabe zu verleihen,
in mancherley Sprachen zu reden, auch sie mit Muth
und brennendem Eifer zu erfüllen, das Evangelium
allen Völkern unablässig und standhaft zu predigen,
wodurch auch wir aus der Finsterniß und dem Ir-
thume zum hellen Lichte und zur wahren Erkennt-
niß von dir und deinem Sohne, Jesu Christo, ge-
bracht sind. Darum loben und preisen wir, u. s. w.

Am Feste der Dreieinigkeit allein.
Der du Ein Gott bist, Ein Herr,
nicht eine einzige Person, sondern drei Personen in
Einem Wesen: denn, was wir von der Herrlichkeit
des Vaters glauben, dasselbe glauben wir auch von
dem Sohne und dem heiligen Geiste, ohne einigen
Unterschied oder alle Ungleichheit. Darum loben und
preisen wir, u. s. w.

Nach jeder dieser Vorreden soll unmittelbar ge-
sungen oder gesprochen werden:

Darum loben und preisen wir deinen herrlichen
Namen, mit allen Engeln und Erzengeln, und mit
allen Bewohnern des Himmels, wir rühmen und er-
heben dich immerdar und sprechen: Heilig, heilig,
heilig ist der Herr, der Gott der Heerschaaren! Der
Himmel und die Erde sind deiner Ehre voll. Dir
sey Ehre, o Herr, du Allerhöchster! *Amen.*

y soyons aussi, pour régner avec lui en gloire. C'est pourquoi avec les anges, &c.

*Au jour de la Pentecôte, et aux sept jours
suivans.*

PAR Jésus-Christ notre Seigneur, lequel accomplissant fidèlement sa promesse, dans un temps pareil à celui-ci, envoya le Saint Esprit, avec un bruit comme d'un vent impétueux, en forme de langues de feu, qui se posèrent sur les apôtres, pour les instruire, et pour les conduire en toute vérité; leur donnant le don des langues, avec cette hardiesse et ce zèle nécessaires pour prêcher constamment à toutes les nations l'Evangile; par lequel nous avons passé de l'ignorance et de l'erreur, à la pure lumière et à la vraie connoissance de toi, et de ton Fils Jésus-Christ. C'est pourquoi avec les anges, &c.

À la fête de la Trinité seulement.

QUI es un seul Dieu, un seul Seigneur: non pas une seule personne, mais trois personnes en une seule essence. Car ce que nous croyons de la gloire du Père, nous le croyons aussi du Fils, et du Saint Esprit, sans aucune différence ou inégalité. C'est pourquoi avec les anges, &c.

*Après chacune desquelles préfaces, sera chanté
ou dit immédiatement,*

C'EST pourquoi avec les anges et les ar-
anges, et toute l'armée des cieux, nous louons
et nous magnifions ton nom glorieux; t'exal-
tant continuellement, et disant: saint, saint,
saint, Seigneur Dieu des armées, les cieux
et la terre sont remplis de ta gloire: à toi
soit gloire, ô Dieu très-haut. *Amen.*

reynemos con él en gloria. Por tanto con
Angeles, &c.

*En la Dominica de Pentecostes, y seis dias
despues.*

POR medio de Jesu-Christo nuestro Señor;
conforme á cuya fiel promesa, el Espíritu
Santo descendió del cielo en tal dia con un
subito y gran sonido, como de viento vehe-
mente, y á semejanza de lenguas de fuego,
posando sobre los Apóstoles para enseñar-
les, y guiarles á toda verdad, dándoles el
don de diversas lenguas, y valor para que
con zelo ardiente predicasen el Evangelio á
todas las naciones; por cuyo medio, noso-
tros hemos sido sacados de errores y tinie-
blas á la luz clara y verdadero conocimien-
to de tí, y de tu Hijo Jesu-Christo. Por
tanto con Angeles, &c.

En la Fiesta de Trinidad solamente.

QUE eres un Dios, un Señor, no una sola
persona, sino tres personas en una substan-
cia. Porque lo que creemos de la gloria
del Padre, lo mismo creemos del Hijo, y del
Espíritu Santo, sin ninguna diferencia ó
desigualdad. Por tanto con Angeles, &c.

*Despues de cada uno de los quales Prefacios
se cantará ó dirá:*

POR tanto con Angeles, y Arcángeles,
y con toda la compañía del cielo, alabamos
y magnificamos tu Nombre glorioso, ensal-
zandote siempre, y diciendo, Santo, Santo,
Santo, Señor Dios de los exercitos, llenos
están los cielos y la tierra de vuestra gloria,
Gloria sea á tí, ó Señor Altísimo. *Amen.*

Μεθ' ἕκαστον τούτων τῶν Προομιῶν ἡμέσως ἀσθίησεται ἡ λεχθήσεται.

ΔΙΟΠΕΡ μετ' Ἀγγέλων καὶ Ἀρχαγγέλων, καὶ πάσης τῶν ἐπουρανίων δυνάμεων πανηγύρεως τὸ ἐνδοξότατον Ὄνομά σε ἀννυνοῦμεν καὶ μεγαλλίνουμεν ἁδιαλείπτως αἰνούντες σε καὶ λέγοντες, Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς Σαβαώθ, πλήρεις οἱ οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου· Δόξα σοι, Κύριε ὑπερίντιστε. Ἀμήν. Εἴτα ὁ Ἱερεὺς ἐπὶ τὴν Κυριακὴν Τράπεζαν γονυπετῶν, ἐν ὀνόματι τῶν τῆς Συνάξεως μετὰληφθέντων ταύτην ῥεῖ τὴν εὐχὴν.

Οὐ θαρροῦμεν ἔλθειν ἐπὶ ταύτην τὴν Τράπεζάν σου, ἐλέημων Κύριε, τῇ ἡμετέρᾳ δικαιοσύνῃ, ἀλλὰ τῷ μεγέθει καὶ πληθύνει τῶν οἰκτιρμῶν σου πεποιθότες· Ἡμεῖς μὲν οὐκ ἄξιοι ἔσμεν οὐδὲ τὰ ψίχια ἀπὸ τῆς Τραπέζης σου πίπτοντα συλλέγειν. Σὺ δὲ ὁ αὐτὸς ὁ Κύριος, οὗ ἰδίον ἐστὶ τὸ ἐλεῆσαι· χάρισαι οὖν ἡμῖν, εὐμενέστατε Κύριε, οὕτω τὴν τοῦ ἀγαπητοῦ Ὑιού σου Ἰησοῦ Χριστοῦ σάρκα ἐσθίειν, καὶ τὸ αἷμα αὐτοῦ πίνειν, ὥστε τὰ ἁμαρτωλὰ ἡμῶν σώματα διὰ σώματος αὐτοῦ κεκαθαρίσθαι, καὶ τὰς ψυχὰς ἡμῶν διὰ τοῦ τιμιωτάτου αἵματος αὐτοῦ λεοσῶσθαι, ὅπως ἡμεῖς ἐν αὐτῷ διαπαντός οἰκῶμεν, καὶ αὐτὸς ἐν ἡμῖν, Ἀμήν. Ἐπειδὴ ὁ Ἱερεὺς ἐστὼς ἐμπροσθεν τῆς Τραπέζης τὸν ἄρτον καὶ τὸν οἶνον οὕτω διατάξω, ὥστε εὐχερεστερώς τε καὶ εὐσχημονεστερώς τὸν ἄρτον κλίσαι ἐνώπιον τοῦ λαοῦ, καὶ εἰς τὰς χεῖρας λαβεῖν τὸ ποτηριον, ἡν ἐξῆς τῆς Καθιερώσεως εὐχὴν λέξει.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ Θεός, Πάτερ ἡμῶν οὐράνιε, ὃς ἐκ σπλαγχνῶν τῶν οἰκτιρμῶν σου ἔδωκας Ὑιόν σου τὸν μονογενῆ ὑπὲρ τῆς ἡμῶν ἀπολυτρώσεως ἐπὶ τῷ σταυρῷ τὸν θάνατον ὑπο-

ὑστερα ἀπ' ἑκάστου τούτων τῶν Προομιῶν ἡμέσως ψάλλεται, ἡ διαβάζεται, τὸ **ΔΟΙΠΟΝ** μετ' Ἀγγέλων, καὶ Ἀρχαγγέλων, κ. τ. λ.

Τότε ὁ Ἱερεὺς γωνιάζων ἐπὶ τὴν Κυριακὴν Τράπεζαν, λέγει εἰς τὸ ὄνομα τῶν Συγκοινωνούντων τῆς Συνάξεως, τὴν ἐπομένην Προσευχὴν.

ΔΕΝ θαρροῦμεν ἔλθωμεν εἰς ταύτην τὴν Τράπεζάν σου, ἐλεήμων Κύριε, ἐλπίζοντες εἰς τὴν δικαιοσύνην μας, ἀλλὰ εἰς τὴν μεγαλειότησιν καὶ πλοῦτος τῶν οἰκτιρμῶν σου. Δὲν εἰμεθα ἄξιοι τόσον, ὅσον ἔνα συναξάμεν τὰς ψυχὰς ὑπὸ τῆς τραπέζης σε· ἀλλὰ Σὺ εἶσαι ὁ αὐτὸς Κύριος, τὸ ὅποιος, οἱ ποιότητες εἶναι πάντα τὰ ἐλεεῖν. Χάρισόν μας λοιπόν, εὐμενέστατε Κύριε, να φάγωμεν ἀπὸ τῆς σαρκός, τὴν ἀγαπῆται Ὑἱός σε, Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ να πῶμεν τὸ αἷμα τὸ ὥσε τὰ ἁμαρτωλὰ σώματα μας, ἐκκαθαρισθῶσι διὰ τῆς σώματός τε, καὶ τὰς ψυχὰς μας πεπλημμένας διὰ τοῦ τιμιωτάτου αἵματός τε, καὶ ὅπως δυνήθωμεν διὰ πάντα να κατοικήσωμεν εἰς αὐτόν, καὶ αὐτὸς εἰς ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὄταν ὁ Ἱερεὺς, ὀρθὸς ἐμπροσθεν τῆς τραπέζης διατάξῃ τὸν ἄρτον καὶ τὸν οἶνον, ὅπως εὐκόλως κόψῃ τὸν ἄρτον ἐμπρὸς εἰς τὸν λαόν, καὶ λάβῃ τὸ ποτήριον εἰς τὰς χεῖράς τε, θέλει εἰπεῖν τὴν προσευχὴν τῆς Καθιερώσεως καθὼς ἀκολούθως.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΟΡΑ Θεὲ Πατέρα ἐπουράνιε, ὅστις διὰ τὴν ἐσπλαγχνίαν σε, ἔδωκας τὸν μόνον σε Ὑιόν Ἰησοῦν Χριστόν ἕνα ἀποθάνειν ἐπὶ τὸν σταυρὸν διὰ τὴν λύτρωσίν μας, ὅστις προσφέρων μίαν μόνην φοράν τὸν ἑαυτὸν ταῦ ἔδωκεν ὁλόκληρον, τελείαν, καὶ ἄρκτην προσφο-

¶ *Post unamquamque ex his Prefationibus, protinus cantabitur aut recitabitur:*

IDEO, cum Angelis et Archangelis, cumque omni militia celestis exercitus, gloriosum nomen tuum laudamus, et magnificamus; te sine fine celebrantes, ac dicentes, Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dominus Deus Sabaoth. Pleni sunt cæli et terra gloria tua, Hosanna tibi, in excelsis Deus. Amen.

¶ *Tum Presbyter, in genua prostratus ad Mensam Domini, hanc sequentem Orationem dicet, eorum omnium nomine, qui sunt communicaturi.*

NON ideo ad hanc mensam tuam audemus accedere, Domine misericors, quod in nostra iustitia confidamus, sed in multitudine ac magnitudine miserationum tuarum. Non sumus digni, qui micæ colligamus sub mensa tua. Tu vero idem es Dominus, cujus proprium est semper misereri. Nobis igitur concede, Domine misericors, carnem Filii tui dilectissimi Jesu Christi sic edere, sicque sanguinem illius bibere, ut corpora nostra, peccatis inquinata, per illius corpus munda fiant, et animæ nostræ abluantur in pretioso ipsius sanguine; utque perpetuo in ipso habitemus, et ipse in nobis. Amen.

¶ *Quum Presbyter, stans ante Mensam Domini, Panem et Vinum ita disposuerit, ut expeditius ac decentius possit panem frangere coram Populo, et Calicem in manus sumere, dicet orationem consecrationis, prout hic sequitur.*

OMNIPOTENS Deus, Pater noster cælestis! qui, ex immensa tua misericordia, Jesum Christum, Filium tuum unicum, dedisti, ut mortem crucis subiret pro redemp-

Dopo ciascheduna delle quali prefazioni si dirà o canterà.

PERCIO con angeli ed arcangeli e con tutto il coro celeste, laudiamo, e magnificiamo il nome tuo glorioso, celebrandoti del continuo, e dicendo; Santo, Santo, Santo Signor Iddio degli escerciti, il cielo e la terra sono ripieni della tua gloria. Gloria sia a te, o Signore Altissimo. Amen.

Poi, inginocchiandosi il Presbitero alla Tavola del Signore dirà a nome di tutti quelli che parteciperanno della Comunione, la preghiera seguente.

NON presumiamo d'accostarci a questa tua mensa, o Signore misericordioso, confidando nella nostra giustizia, ma nelle tue numerosissime e grandi misericordie. Noi siamo degni neppure i bricioli di raccogliere sotto la tua tavola. Ma tu sei il medesimo Signore, la cui proprietà è sempre d'aver compassione. Perciò facci la grazia, benignissimo Signore, di mangiar il corpo e bere il sangue del tuo dilettissimo figliuolo Gesù Cristo in tal modo, che i nostri corpi peccanti siano purgati per il suo corpo, e le anime nostre lavate per il suo preziosissimo sangue e che sempre dimoriamo in lui, e lui in noi. Amen.

Quando il Prete, stando in piedi dinanzi la Tavola, avrà posto in tal ordine il pane e il vino, che possa tanto più commodamente e deconvolmente romper il pane in presenza del popolo, e pigliar il Calice in mano, egli dirà la Preghiera di Consecrazione, come segue.

IDDIO onnipotente, padre nostro celeste! che per le tue tenere misericordie hai dato

ORDO SACRÆ COMMUNIONIS.

Then shall the Priest, kneeling down at the Lord's Table, say in the name of all them that shall receive the Communion this Prayer following.

WE do not presume to come to this thy Table, O merciful Lord, trusting in our own righteousness, but in thy manifold and great mercies. We are not worthy so much as to gather up the crumbs under thy Table. But thou art the same Lord, whose property is always to have mercy: Grant us therefore, gracious Lord, so to eat the flesh of thy dear Son Jesus Christ, and to drink his blood, that our sinful bodies may be made clean by his body, and our souls washed through his most precious blood, and that we may evermore dwell in him, and he in us. *Amen.*

When the Priest, standing before the Table, hath so ordered the Bread and Wine, that he may with the more readiness and decency break the Bread before the people, and take the Cup into his hands, he shall say the Prayer of Consecration, as followeth.

ALMIGHTY God, our heavenly Father, who of thy tender mercy didst give thine only Son Jesus Christ to suffer death upon the Cross for our redemption; who made there (by his one oblation of himself once offered) a full, perfect, and sufficient sacrifice, oblation, and satisfaction, for the sins of the whole world; and did institute and in his holy Gospel command us to continue, a perpetual memory of that his precious death, until his coming again; Hear us, O merciful Father, we most humbly beseech thee; and grant that we receiving,

Dann soll der Prediger an der Tafel des Herrn niederknien, und im Namen aller Communizanten das folgende Gebet sprechen:

Barmherziger Gott! Wir vermessen uns nicht im Vertrauen auf unsere eigene Gerechtigkeit, sondern nur im Vertrauen auf deine mannigfaltige und große Gnade zu dieser deiner Tafel zu kommen. Wir sind nicht würdig, auch nur die Brosamen zu sammeln, die von deinem Tische fallen: aber du bist der Herr, der stets geneigt ist, Barmherzigkeit zu beweisen. Darum verleihe, o gnädigster Gott! daß wir das Fleisch deines Sohnes Jesu Christi so essen, und sein Blut so trinken, daß unsere sündhaften Leiber durch seinen Leib gereinigt, und unsere Seelen durch sein allertheuerstes Blut gewaschen werden, und daß wir unaussprechlich in ihm wohnen mögen, und Er in uns. *Amen.*

Dann soll der Prediger, vor der Tafel stehend, nachdem er Brod und Wein so gestellt hat, daß er leichter und anständiger das Brod vor dem Volke brechen, und den Kelch in die Hand nehmen kann, das folgende Segnungsgebet sprechen:

Allmächtiger Gott! unser himmlischer Vater! der du, nach deiner großen Barmherzigkeit, deinen einzigen Sohn dahin gabst, den Tod am Kreuze zu unserer Erlösung zu dulden, wo er (durch die einmal geschehene Opferung seiner selbst) ein völliges, vollkommenes und genügendes Opfer für die Sünden der ganzen Welt brachte, nachdem er ein bleibendes Denkmahl seines theuren Todes eingesetzt, und in seinem heiligen Evangelio befohlen

Alors le ministre, à genoux auprès de la table du Seigneur, dira la prière suivante, au nom de tous ceux qui participeront à la sainte Cène.

NOUS ne présumons point, ô miséricordieux Seigneur, d'approcher de ta sainte table, en nous confiant en notre propre justice, mais en la multitude de tes grandes compassions. Nous ne sommes pas dignes de recueillir les miettes qui tombent de ta table. Mais Seigneur, tu es toujours le même; et tu as ceci de propre, d'être toujours enclin à miséricorde. Fais-nous donc la grâce, ô Dieu très-miséricordieux, que nous mangions tellement la chair de ton Fils Jésus-Christ, et que nous buvions tellement son sang, que nos corps et nos âmes qui sont remplis de péché, soient purifiés par son corps et par son sang, et que nous demeurions toujours en lui, et lui en nous. *Amen.*

Alors le ministre se tenant debout à la table, afin qu'il puisse rompre le pain plus facilement et avec plus de bienséance devant le peuple, et tenir la coupe entre ses mains, dira la prière de la consécration de la manière qui suit:

DIEU tout-puissant, notre Père céleste qui dans tes grandes compassions as livré ton Fils unique Jésus-Christ notre Seigneur à la mort de la croix pour notre rédemption; lequel s'étant une fois offert soi-même, t'a présenté une oblation pure, un sacrifice parfait, une satisfaction suffisante pour les péchés de tout le monde; et a institué et commandé dans son saint Evangile la commémoration perpétuelle de sa mort pré-

Entonces el Presbitero arrodillandose delante de la Mesa del Señor, dirá en el nombre de todos los que han de recibir la Comunión, la Oración siguiente.

NOSOTROS no nos atrevemos a venir a esta tu Mesa, ó Señor misericordioso, confiados en nuestra rectitud, sino en tus muchas y grandes misericordias. Nosotros no somos dignos ni aun de recoger las migajas debaxo de tu Mesa. Mas tú, Señor, eres siempre el mismo; siempre misericordioso por naturaleza; concedenos por tanto, Señor, por tu clemencia, que de tal modo comamos la carne de tu amado Hijo Jesu-Christo, y bebamos su Sangre, que nuestros cuerpos pecadores sean limpios por su Cuerpo, y nuestras almas lavadas por su preciosísima Sangre, y que siempre vivamos en él, y él en nosotros. *Amen.*

El Presbitero puesto en pie dispondrá el pan y el vino, de modo que pueda con toda compostura dividir el pan a los ojos del pueblo, y tomar el caliz en sus manos. Habiendolo hecho así, dirá la Oración de Consagración, como sigue:

OMNIPOTENTE Dios, nuestro Padre celestial, que por tu gran misericordia entregaste a tu Unico Hijo Jesu-Christo a sufrir muerte en la Cruz por nuestra redención, el qual hizo allí (por su unica oblation de sí mismo una vez ofrecida) sacrificio, oblation, y satisfaccion entera, perfecta, y suficiente por los pecados de todo el mundo, é instituyó, y en su santo Evangelio nos mandó continuar perpetua memoria de aquella preciosa muerte, hasta su segunda

μένειν, ὅς (τῇ μιᾷ αὐτοῦ ἅπασι προσερχθέν-
τος προσφορά) τὴν ὁλόκληρον τελείαν καὶ
αὐτάρκη θυσίαν, προσφορὰν, καὶ ἱκανοδοσίαν,
ὑπὲρ τῶν παντὸς τοῦ κόσμου ἁμαρτιῶν ἐκεῖ
ἐποιήσατο^α· καὶ διέταξέ τε καὶ ἐν τῷ ἁγίῳ Εὐ-
αγγελίῳ αὐτοῦ παρήγγειλεν ἡμῖν, τὴν αἰδίον
μνημὴν φυλάττειν τοῦ πολυτίμου ἐκείνου θαν-
νίτου αὐτοῦ μέχρι τοῦ ἐπανερχέσθαι αὐτόν^β.
Εἰσάκουσον ἡμῶν, ταπεινοφρονέστατα ἀντι-
βολουμένε σε, ἐλθμονέστατε Πάτερ, καὶ χίρι-
σαι, ὅπως ἡμεῖς τούτων τῶν κτισμάτων σου,
ἄρτον δηλαδὴ καὶ οἶνον, κατὰ τὴν τοῦ Ὑιοῦ
σου τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ διατα-
γην μεταλαμβίνοντες, εἰς τὴν ἀνάμνησιν τοῦ
θνήσκοντος καὶ πάθους αὐτοῦ, ἅμα καὶ κοινωνοὶ
γενώμεθα τοῦ ὑπερευλογητοῦ σώματος καὶ

^α Ὡς δὲ τὸν
Ἱερέα ἰδὼ ληπά-
δων εἰς τὰς χεί-
ρας λαβεῖν.

^β Καὶ ἰδὼ τὸν
ἄρτον κλάσαι·
^γ Ὡς δὲ παντὶ
τῷ ἄρτῳ χεῖρας
ἐπιθεῖναι.

^δ Ὡς δὲ τὸ πο-
τήριον εἰς τὴν
χείρα λαβεῖν.

^ε Καὶ ἰδὼ παν-
τὶ τῷ σκευεῖ (εἴ-
τε κύλικι, εἴτε
λαγήνῳ) ἔνεσ-
τιν οἶνον καθιε-
ρωθῆσόμενος,
χείρα ἐπιθεῖναι.

αἱμάτων αὐτοῦ^δ ὅς ἐν τῇ νυκτὶ ἡ
παρεδότο^ε ἔλαβεν ἄρτον,
καὶ εὐχαριστήσας^β ἔκλασε
καὶ ἔδωκε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ,
λέγων, Λάβετε, φάγετε^γ· τοῦ-
τό ἐστι τὸ σῶμά μου τὸ ὑ-
πὲρ ὑμῶν κλάμενον, τοῦτο
ποιεῖτε εἰς τὴν ἑμὴν ἀνάμνη-
σιν^δ· ὡσαύτως καὶ μετὰ τὸ
δειπνήσαι, τὸ ποτήριον ἔλα-
βε, καὶ εὐχαριστήσας ἔδω-
κεν αὐτοῖς, λέγων, Πίνετε
ἐξ αὐτοῦ πάντες^ε· τοῦτο
γάρ ἐστι τὸ αἷμά μου τὸ
τῆς καινῆς Διαθήκης τὸ περὶ
ὑμῶν, καὶ περὶ πολλῶν ἐκ-
χυνόμενον εἰς ἄφεσιν ἁμαρ-
τιῶν τοῦτο ποιεῖτε, ὅσας
ἂν πίνετε, εἰς τὴν ἑμὴν ἀ-
νάμνησιν.

ρῶν, καὶ πληροφάνειαν διὰ τὰ ἁμαρτήματα
παντὸς τῆς κόσμου, καὶ ἐκατάστητε, καὶ εἰς τὸ
ἅγιόν τε εὐαγγέλιον μᾶς προστάτετε· να ἔχω-
μεν αἰώνιον μνημὴν, τὴν τιμὴν τῆς θανάτου, ὡς
ἔλλαθον πάλιν. Ἀκυσόν μας, ὁ ἐλεήμονα Πατέρα,
ταπεινῶς σε παρακαλῶμεν^α καὶ δόξον, ὅτι λαμ-
βίνοντες ταῦτα τὰ πλάσματά σε, τὸν ἄρτον,
καὶ τὸν οἶνον, κατὰ τὴν διαταγὴν τῆς Υἱοῦ σε τῇ
Σωτηρῶς ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς ἀνάμνησιν
τῆς θανάτου, καὶ τῆς πάθους τε, γίνωμεν κοινωνοὶ τῆς
ὑπερευλογητῆς σώματος καὶ αἱμάτων τοῦ. Ὁ

ὅποιος εἰς τὴν ἰδίαν νύκτα εἰς
τὴν ὁποίαν παρεδόξο^β ἔλα-
βεν ἄρτον, καὶ ὅταν εὐχαρίστη-
σεν^γ τὸν ἑκοίμην, καὶ τὸν ἔδωκε τῶν
μαθητῶν τε, λέγων· Λάβετε,
φάγετε, καὶ τὸ ἐστὶ τὸ σῶμά
μου, τὸ ὅποιον διὰ σὰς κόπτε-
ται, τὴν ποιεῖτε εἰς ἀνάμνη-
σιν μου. Ὡσαύτως μετὰ τὸν
δειπνῶν, ἔλαβε τὸ ποτήριον,
καὶ εὐχαρίστησας ἔδωκεν αὐτῶν
λέγων, Πίνετε ἐξ αὐτοῦ πάν-
τες, καὶ τὸ γὰρ ἐστὶ τὸ αἷμα
μου τῆς νέας Διαθήκης, τὸ
διὰ σὰς, καὶ διὰ πολλῶν ἐκχυ-
νόμενον εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν·
τὴν καίμετε ὅσας βολαῖς
τὸ πίνετε, εἰς τὴν ἀνάμνησιν
μου. Ἀμήν.

^α Ἐδῶ ὁ Ἱε-
ρεὺς λαμβάνει
εἰς τὰς χεῖρας
τὸν Δίσκον.

^β Τῶρα κόπτει
τὸν ἄρτον.
^γ Καὶ τῶρα
ἀπλώνει τὰς
χεῖράς τε ἐπὶ τῷ
ἄρτῳ.

^δ Ἐδῶ λαμ-
βάνει τὸ ποτή-
ριον εἰς τὴν
χείρα.

^ε Καὶ ἔδῳ ὁ
πλύνει τὰς χεί-
ρας τε ἐπὶ καθέ-
της αγγείου, ποτή-
ριον ἢ λαγήνα,
εἰς τὴν ὁποίαν
εἰρίσκεται τὸ
μέλλον να κα-
θιερωθῇ κρασι-
ον.

^α Ἐπειτα ὁ Ἱερεὺς πρῶτος θέ-
λει κοινωνῆσαι κατὰ τὰς
δύο τρόπους, ἔπειτα θέλει
διόσειν τὰ μυστήρια τῶν
Ἐπισκόπων, Πρεσβυτέρων,

tionem nostra; qui ibi (unica sui ipsius obla-
tione semel facta) plenum obtulit, perfec-
tumque et sufficiens sacrificium, oblationem,
et satisfactionem pro peccatis totius
mundi; et instituit, præcepitque nobis in
sancto Evangelio suo, perpetuam memoriam
pretiosæ suæ mortis celebrare, usque dum
predeat: exaudi nos, quesumus supplices,
Pater misericors; ac concede, ut nos, su-
mentes has creaturas panis et vini juxta
sanctam institutionem Filii tui, Servatoris
nostri, Jesu Christi, in memoriam mortis
ac passionis illius, participes fiamus beatis-
simi illius corporis ac sanguinis, qui, ea
nocte qua tradebatur, accepit^α panem; et, cum gra-
tias egisset, illum^β fregit,
et dedit discipulis suis, di-
cens: Accipite; comedite;
hoc est corpus meum,
quod pro vobis datur; hoc
facite in meam commem-
orationem. Similiter, post-
quam cœnatum est, accepit^γ
calicem, et, postquam
gratias egisset, dedit illis,
dicens: Bibite ex hoc om-
nes; hoc est enim sanguis
meus Novi Testamenti, qui
pro vobis et pro multis ef-
funditur in remissionem
peccatorum. Hoc facite,
quotiescunque biberitis, in
meam commemorationem.

^α Hic Presbyter
accipiat patinam
in manus.

^β Hic autem
frangat panem.

^γ Hic manu por-
recta tangat quic-
quid panis ibi fue-
rit.

^δ Hic calicem
manu prehendet.

^ε Et hic vasa
omnia (sive sint
calices, sive lage-
næ) in quibus est
vinum consecran-
dum, tangat por-
recta manu.

l' unico tuo figliuolo Gesù Cristo per patir
la morte sopra la croce, per il nostro riscat-
to, il quale vi fece, per l' oblazione di se-
stesso, offerta una sol volta, un intiero, per-
fetto, e bastevol sacrificio, oblazione, e ap-
pagamento per i peccati di tutto l' mondo;
ed istitui, e comandò nel suo santo Evan-
gelo di continuare una perpetua commemo-
razione di quella sua preziosa morte sin al-
la sua venuta seconda, esaudiscici, o padre
misericordioso, te ne preghiamo umilissi-
mamente, e facci la grazia, che ricevendo
noi queste tue creature di pane, e vino con-
forme l' istituzione del tuo figliuolo Gesù
Cristo, nostro Signore, in memoria della sua
morte e passione siamo resi partecipi del
suo beatissimo corpo e sangue, il quale la
notte che fu tradito^α prese
pane, e reso che ebbe gra-
zia^β lo ruppe, e lo diede,
a' suoi discepoli, dicen-
do: pigliate, mangiate;^γ que-
st' è il mio corpo ch' è dato
per voi, fate questo in me-
moria di me. Parimente
dopo Cena^δ prese il calice,
e dopo aver reso grazie, lo
diede loro, dicendo: beve-
tene tutti, perchè questo^ε
è mio sangue del Testa-
mento Nuovo, ch' è sparso
per voi, e per molti in re-
missione de' peccati: Fate questo ogni volta
che ne berrete, in memoria di me. Amen.

^α Qui il Prete
piglierà la patina
in mano.

^β E qui romperà
il pane.

^γ E qui porrà la
mano sopra tutto
il pane.

^δ Qui piglierà l'
calice in mano.

^ε E qui porta la
mano sopra ogni
vaso dove sarà vi-
no da consacrarsi.

¶ Tunc Minister sacram Communionem
primus ipse sumet sub utraque specie;
tum perget in manus eam tradere Epi-
scopis, Presbyteris, et Diaconis, eodem

Dopo questo, il Piovano stesso si comunicherà
prima in tutte due le specie, e poi seguirà
ad amministrarle ai Vescovi Preti, e Diaconi
(se ve ne sono quivi presenti) e dopo quello

ORDO SACRÆ COMMUNIONIS.

these thy creatures of bread and wine, according to thy Son our Saviour Jesus Christ's holy institution, in remembrance of his death and passion, may be partakers of his most blessed Body and Blood: who, in the same night that he was

^a Here the Priest is to take the Paten into his hands:

^b And here to break the Bread:

^c And here to lay his hand upon all the Bread.

^d Here he is to take the Cup into his hand:

^e And here to lay his hand upon every vessel (be it Chalice or Flagon) in which there is any Wine to be consecrated.

trayed ^a took Bread; and, when he had given thanks, ^b he brake it, and gave it to his disciples, saying, Take, eat, ^c this is my Body which is given for you: Do this in remembrance of me. Likewise after supper he took the Cup; and, when he had given thanks, he gave it to them, saying, Drink ye all of this; for this ^c is my Blood of the New Testament, which is shed for you and for many for the remission of sins: Do this, as oft as ye shall drink it, in remembrance of me. Amen.

Then shall the Minister first receive the Communion in both kinds himself, and then proceed to deliver the same to the Bishops, Priests, and Deacons, in like manner, (if any be present,) and after that to the people also in order, into their hands, all meekly kneeling. And, when he delivereth the Bread to any one, he shall say,

Gatte, es zu erhalten bis er komme. Demüthig bitten wir dich, o barmherziger Vater, erhöre uns, und verleihe, daß wir, die wir, der heiligen Vorschrift deines Sohnes unseres Heilandes Jesu Christi gemäße, diese deine Gaben, Brod und Wein, zum Gedächtniß seines Todes und seiner Leiden empfangen, auch seines gesegneten Leibes und Blutes theilhaftig werden mögen, der in derselben Nacht, da er verrathen ward, das Brod nahm, dankte, und es brach, und es seinen Jüngern gab und sprach: Nehmet, esset, das ist mein Leib, welcher für euch gegeben wird. Thut dieß zu meinem Gedächtniß. Des selbstigen gleichen, nach dem Abendmahl, nahm er den Kelch, dankte und gab ihnen den, und sprach: Trinket alle daraus, denn das ist mein Blut des neuen Testaments, das für euch vergossen wird, und für viele zur Vergebung der Sünden. Solches thut, so oft ihr es trinket, zu meinem Gedächtniß. Amen.

^a Hier soll der Prediger den Teller mit dem Brodte in die Hand nehmen.

^b Hier soll er das Brod brechen.

^c Und hier soll er die Hand auf das Brod legen.

^d Hier soll er den Kelch in seine Hand nehmen.

^e Hier soll er seine Hand auf jedes Gefäß legen, worin der einzufügende Wein enthalten ist, es sey ein Kelch oder eine Flasche.

Dann soll der Prediger die Communion unter beiderley Gestalt zuerst selbst empfangen, sie darauf, gleicher Weise, den Bischöfen, Priestern und Diaconen (wenn einige derselben zugegen sind) und hernach der Gemeine nach einander in die Hände reichen, wobei alle demüthig knien. Bei Darreichung des Brodtes soll er sprechen:

cieuse jusques à ce qu'il vienne; écoute nos prières, ô Père de miséricorde; et nous fais la grâce que recevant ces tiennes créatures de pain et de vin, selon la sainte institution de Jésus-Christ ton Fils notre Sauveur, en commémoration de sa mort et de sa passion, nous puissions être faits participants de son corps et de son sang précieux. En la même nuit qu'il fut livré, ^a il prit du pain, et ayant rendu grâces, ^b il le rompit, et le donna à ses disciples, disant: prenez, mangez, ^c ceci est mon corps qui est rompu pour vous; faites ceci en mémoire de moi. Pareillement aussi après le souper ^d il prit la coupe; et ayant rendu grâces, il la leur donna, disant: buvez-en tous; ^e car ceci est mon sang, le sang du nouveau Testament, lequel est répandu pour vous, et pour plusieurs, en remission des péchés: faites ceci, toutes les fois que vous en boirez, en mémoire de moi.

^a Ici le pretre prendra la patene: ^b Ici il rompra le pain:

^c Ici il mettra la main sur l'entier du pain:

^d Ici il prendra la coupe:

^e Ici il mettra la main sur tous les calices et vases qui contiendront du vin à etre consacrer.

Alors le prêtre se communiera le premier sous les deux espèces: il communiera ensuite les évêques, les autres prêtres, et les diaques, s'il y en a, et enfin le peuple, leur mettant le pain et le vin entre les mains, tous étant humblement à genoux. En donnant le pain à chacun d'eux, il lui dira:

venida; suplicamoste humildemente, ó Padre Misericordioso, que nos oigas, y concedas que recibiendo estas criaturas tuyas pan y vino segun la santa institucion de tu Hijo nuestro Salvador Jesu-Christo, en memoria de su muerte y pasion, seamos participantes de su benditissimo cuerpo y sangre: quien en la misma noche que fue entregado ^a tomó pan, y habiendo dado gracias ^b lo partió, y lo dió a sus Discipulos, diciendo, Tomad, comed, ^c este es mi cuerpo que es entregado por vosotros, haced esto en memoria de mi. Igualmente despues de la Cena ^d tomó la Copa, y habiendo dado gracias, la dió á ellos, diciendo, Bebed vosotros todos de esto, porque esto ^e es mi sangre del Nuevo Testamento, que es derramada por vosotros, y por muchos para remision de los pecados: haced esto quantas veces lo bebiereis en memoria mia. Amen.

^a Aqui el Presbitero tome la patena en sus manos:

^b Y parta el pan:

^c Y ponga su mano sobre todo el pan:

^d Aqui tome la copa en su mano:

^e Y aqui ponga su mano sobre cada vaso, (sea caliz o frasco) en que hubiere vino que consagrar.

Entonces el Ministro en primer lugar recibirá la Comunión en ambas especies, y entonces procederá á darla á los Obispos, Presbiteros, y Diaconos, de igual modo (si hubiere algunos presentes), y en seguida, al pueblo en el mismo orden, poniendo las especies en la mano de los comunicantes, que estaran devotamente de rodillas. Al dar el pan á cada qual, dirá:

Τότε ὁ Ἱερεὺς κοινωνήσῃ πρῶτος αὐτὸς, κ' μεταλήψεται τῶν ἁγίων Μυστηρίων ἀμφοτέρω τῶν εἰδῶν, εἴτα δὲ μεταδώσει αὐτὰ τοῖς Ἐπισκόποις, Πρεσβυτέροις κ' Διακόνους ὡσαύτως (ἢν τινες παρῶν) ἔπειτα δὲ καὶ τῷ λαῷ καθέξῃς γονυπετοῦντι, εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν. Καὶ παρέχων τινὲ τὸν ἄρτον, λέξει.

ΣΩΜΑ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τὸ περὶ σοὶ διδόμενον διαφυλάξαι τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν σου εἰς ζωὴν αἰώνιον· Τοῦτο λάβε καὶ φάγε εἰς τοῦ Χριστοῦ ἀνίμνησιν, τοῦ ὑπὲρ σου θενηκότος, καὶ σίτησαι αὐτὸν ἐν τῇ καρδίᾳ σου μετὰ πίστεως καὶ εὐχαριστίας.

Καὶ ὁ Λειτουργὸς παρέχων τινὲ τὸ ποτήριον ἔρει.

ΑἶΜΑ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τὸ περὶ σοὶ ἐκχυνόμενον διαφυλάξαι τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν σου εἰς ζωὴν αἰώνιον· Τοῦτο πῖε εἰς ἀνίμνησιν τοῦ αἵματος τοῦ Χριστοῦ τοῦ ὑπὲρ σου ἐκχυνθέντος, καὶ εὐχαριστήσων.

Ἐντὺν πρό τοῦ πάντας κοινωνήσαι πᾶς ὁ καθιερωθεὶς ἄρτος καὶ οἶνος ἀναλωθῇ, πλείω τελειώσῃ ὁ Ἱερεὺς κατὰ τὸν προτεταγμένον τιπὸν· ἀρχόμενος ἀπὸ τοῦδε [Ὁ Σωτὴρ ἡμῶν ὁ Χριστὸς ἐν τῇ νυκτὶ] εἰς εὐλογίαν τῷ ἄρτῳ· κ' ἀπὸ τοῦδε [Ἰλαυτὸς κ' μετὰ τὸ δειπνήσαι] εἰς εὐλογίαν τοῦ ποτηρίου.

Κοινωνήσάντων ἅπánτων, ἀναστρέψας ὁ Λειτουργὸς ἐπὶ τὴν Κυριακὴν τράπεζαν, εὐλαβῶς ἐπιθήσει αὐτῇ τὸ ἐκ τῶν ἁγιασθέντων συμβόλων λειπόμενον, καλῇ τῇ σινδόνι ἀνακαλύπτων.

Τότε ὁ Ἱερεὺς ἔρει τὴν Κυριακὴν Εὐχὴν, τῷ λαῷ ἐκάστην δέησιν μετ' αὐτὸν ἐπιλέγοντος.

ΠΑΤΕΡ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. κ. τ. λ.

modo, si qui adfuerint; tum plebi deinceps; omnibus submisce in genua provolutis. Unicusque autem panem porrigens, dicet:

CORPUS Domini nostri Jesu Christi, quod pro te traditum est, corpus et animam tuam servet in vitam æternam. En accipe, et comede hoc, in memoriam quod Christus mortuus est pro te. Vescitor illo, in corde tuo, cum fide et gratiarum actione.

¶ *Minister, Calicem porrigens unicuique, dicet:*

SANGUIS Domini nostri, Jesu Christi, qui pro te effusus est, corpus et animam tuam servet in vitam æternam. Bibe hoc in memoriam quod sanguis Christi pro te effusus est; et gratias age.

¶ *Si, quod panis aut vini consecratum fuerat, id totum absumpsum est priusquam omnes communicaverint; Presbyter majorem copiam consecrabit, juxta prius præscriptam formulam; incipiens a verbis (Servator noster, Christus, eadem nocte, qua, &c.) ad benedicendum Panis, et ab his (Similiter, postquam cœnatum) ad benedicendum Calici.*

¶ *Postquam omnes communicaverint, Minister redibit ad Mensam Domini; et reverenter super ea reponet quicquid super fuerit ex consecratis Elementis; positumque cooperiet mundo linteolo.*

¶ *Tum Presbyter recitabit Orationem Dominicam, Populo unamquamque Petitionem, post ipsum, iterante.*

PATER noster, qui es in cœlis, &c.

κ' Διακόνων, ὁμοίως, εἴν τινες αὐτῶν εἶναι παρόντες, καὶ τελευταῖον τῇ γονατίζοντος λαοῦ κατὰ τάξιν, εἰς τὰς χεῖρας των. Καὶ ἐν τῷ διαμοιράῳ κ' κεννός, τὸν ἄρτον θέλει εἰπεῖν·

ΤΟ Σῶμα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τὸ ὁποῖον ἐδόθη διὰ σέ, ἄς σὲ διαφυλάξῃ τὸ σῶμα κ' τὴν ψυχὴν εἰς ζωὴν αἰώνιον. Δάβέ, κ' φάγε τῆτο εἰς τὴν τῇ Χριστοῦ ἀνίμνησιν τοῦ διὰ σέ ὑποθανόντος, κ' θρένῃς εἰς αὐτὸν ἐν τῇ καρδίᾳ σου μετὰ πίστιν καὶ εὐχαριστίαν.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς ὁ δίδων τινὸς τὸ ποτήριον θέλει εἰπεῖν.

ΤΟ Αἶμα τῇ Κυρίῃ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστὸς τὸ διὰ σέ ἐκχυνόμενον, ἄς σὲ διαφυλάξῃ τὸ σῶμα κ' τὴν ψυχὴν εἰς ζωὴν αἰώνιον· τῆτο πῖε εἰς τὴν ἀνίμνησιν τῇ αἵματος τῇ Χριστοῦ, τοῦ διὰ σέ ὑποθανόντος, καὶ εὐχαριστήσων.

Ἐντὺν τὸ καθιερωθὲν κρασίον κ' ὁ ἄρτος, τελειώσῃ πρὶν μεταλάβωσι πάντες, ὁ Ἱερεὺς θέλει καθιερώσει κ' ἄλλο, κατὰ τὸ προτεταγμένον σχῆμα· ἀρχὼν ἀπὸ τῆς, "Ὁ ὁποῖος (Ἰησοῦς Χριστὸς Σωτὴρ ἡμῶν) εἰς τὴν ἰδίαν νύκτα," κ. τ. λ. διὰ τὴν εὐλογίαν τοῦ ἄρτου· καὶ ἀπὸ τῆς "Ἰλαυτὸς μετὰ τὸ δειπνόν," κ. τ. λ. εἰς εὐλογίαν τοῦ ποτηρίου.

Καὶ ἂν οὗ πάντες κοινωνήσωσιν ὁ Λειτουργὸς ἐπιστρέψας ἐπὶ τὴν ἁγίαν τράπεζαν, θέλει βίβλειν εὐλαβῶς ἐπάνω, τὸ ἐπιλείπον των ἁγιασθέντων συμβόλων, σκεπάζων αὐτὰ μετὰ καθαρὰν ὀθόνην.

Τότε ὁ Ἱερεὺς λέγει τὸ Πάτερ ἡμῶν, καὶ ὁ λαὸς ἀναλαμβάνει τὸ ἴδιον.

ΠΑΤΕΡ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς ἑρανοῖς, κ. τ. λ.

altresì al popolo per ordine, recandoglielo loro nelle mani, tutti umilmente inginocchiati; e quando porge il pane ad alcuno dirà.

IL corpo del nostro Signore Gesù Cristo, che fu dato per te, preservi il tuo corpo, ed anima alla vita eterna. Prendi e mangia questo, in ricordanza, che Cristo morì per te, e pasci da lui del tuo cuore per fede con ringraziamento.

E'l Piovano che darà il Calice, a qualcuno dirà.

IL sangue del nostro Signor Gesù Cristo, che fu sparso per te, preservi il tuo corpo, ed anima alla vita eterna. Bevi questo in ricordanza che 'l sangue di Cristo fu sparso per te, e siine grato.

Se non vi è abbastanza del pane consacrato per supplire a tutti i partecipanti; bisogna che 'l Prete ne consacrì dell' altro, secondo il formulario già prescritto; cominciando da [il nostro Salvatore Gesù Cristo, nella notte che fu tradito, &c.] per la benedizione del pane, &c. [Parimente dopo cena, &c.] per la benedizione del Calice.

Quando tutti avran finito di partecipare, il Piovano ritornerà alla tavola sacra e vi porrà il rimanente de' consecrati elementi, coprendogli d' un panno lino puro.

Poi, il Prete dirà il Padre Nostro, il popolo recitandolo dietro lui.

PADRE nostro che sei ne' cieli, &c.

THE Body of our Lord Jesus Christ, which was given for thee, preserve thy body and soul unto everlasting life. Take and eat this in remembrance that Christ died for thee, and feed on him in thy heart by faith with thanksgiving.

And the Minister that delivereth the Cup to any one shall say,

THE Blood of our Lord Jesus Christ, which was shed for thee, preserve thy body and soul unto everlasting life. Drink this in remembrance that Christ's Blood was shed for thee, and be thankful.

If the consecrated Bread or Wine be all spent before all have communicated, the Priest is to consecrate more according to the Form before prescribed; beginning at [Our Saviour Christ in the same night, &c.] for the blessing of the Bread; and at [Likewise after Supper, &c.] for the blessing of the Cup.

When all have communicated, the Minister shall return to the Lord's Table, and reverently place upon it what remaineth of the consecrated elements, covering the same with a fair linen cloth.

Then shall the Priest say the Lord's Prayer, the People repeating after him every Petition.

OUR Father, which art in heaven, &c.

Der Leib unsers Herrn Jesu Christi, der für dich dahin gegeben ist, erhalte deinen Leib und deine Seele zum ewigen Leben. Nimm und is dieses zum Gedächtniß, daß Christi für dich gestorben ist und genieß seiner, durch den Glauben in deinem Herzen, mit Danksagung.

Und wenn der Prediger den Kelch reichet, soll er sprechen:

Das Blut unsers Herrn Jesu Christi, welches für dich vergossen ist, erhalte deinen Leib und deine Seele zum ewigen Leben. Trink dieses zum Gedächtniß, daß Christi Blut für dich vergossen wurde, und sey dankbar.

Wären das eingesegnete Brod und der Wein verbraucht, bevor alle communicirt haben, so soll der Prediger auf die vorgeschriebene Weise noch mehreres einsengen, und die Einsengung des Brods mit den Worten anfangen: Unser Herr Jesus Christus in der Nacht, u. s. w. Die Einsengung des Kelchs aber mit den Worten: Dessen wir gleichen nach dem Abendmahl, u. s. w.

Nachdem alle communicirt haben, soll der Prediger zum Tische des Herrn treten, und was von dem segneten Brodte und Weine übrig geblieben ist, mit Ehrerbietung darauf niederlegen und es mit einem reinen, leinenen Tuche bedecken.

Dann soll der Prediger das Gebet des Herrn sprechen, und die Gemeine eine jede Bitte nach ihm wiederholen.

Unser Vater, der du bist &c.

LE corps de notre Seigneur Jésus-Christ qui a été donné pour toi, garde ton corps et ton ame pour la vie éternelle. Prends et mange ceci en mémoire que Jésus-Christ est mort pour toi, et te repais de lui dans ton cœur par la foi avec action de grâces.

Et en donnant la coupe à chacun d'eux, il lui dira:

LE sang de notre Seigneur Jésus-Christ qui a été répandu pour toi, garde ton corps et ton ame pour la vie éternelle. Bois ceci en mémoire que le sang de Jésus-Christ a été répandu pour toi, et lui en rends grâces.

Si le pain et le vin destinés à la Communion viennent à manquer avant que tous aient communiqué, le prêtre doit en consacrer davantage en la manière ci-devant prescrite, commençant par ces mots: Christ notre Sauveur, en la même nuit qu'il fut, &c. pour bénir le pain; et par ceux-ci, pareillement aussi, après le souper, &c. pour bénir la coupe.

Quand tous auront communiqué, le ministre retournera à la table du Seigneur; y posera avec respect ce qui reste des élémens consacrés, et les couvrira d'un linge blanc.

Alors le prêtre dira l'Oraison dominicale, le peuple répétant chaque demande après lui.

NOTRE Père, qui es aux cieux, &c.

EL Cuerpo de nuestro Señor Jesu-Christo, que fué dado por tí, preserve tu cuerpo y alma para la vida eterna. Toma y cómo esto en memoria de que Christo murió por tí, y apacientate de él en tu corazon por fé con accion de gracias.

Y el Ministro que da la Copa dirá á cada qual:

LA Sangre de nuestro Señor Jesu-Christo, que fué derramada por tí, preserve tu cuerpo y alma para la vida eterna. Bebe esto en memoria de que la sangre de Christo fué derramada por tí, y sé agradecido.

Si el Pan y el Vino consagrado se hubiere acabado antes que todos hayan comulgado; el Presbitero consagrará mas segun la forma arriba prescrita: comenzando en [Nuestro Salvador Christo en la misma noche, &c.] para la bendicion del Pan; y en [Igualmente despues de la Cena, &c.] para la bendicion de la Copa.

Quando todos hubieren comulgado, el Ministro volverá á la Mesa del Señor, y pondrá reverentemente sobre ella lo que queda de los Elementos consagrados, cubriendolos con un lienzo decente.

Entonces el Presbitero dirá la Oracion Dominical, repitiendo el Pueblo despues de cada Petition.

PADRE nuestro, que estas en los cielos, &c.

Εἴτα λελθῆσεται τὰ ἐπόμενα.

ΚΥΡΙΕ Πάτερ οὐράνιε, ἡμεῖς οἱ ταπεινοὶ δοῦλοί σου, τῆς πατρῴας ἀγαθότητός σου ἐκτενῶς δεόμεθα, ταύτην τὴν τῆς αἰνέσεως καὶ εὐχαριστίας θυσίαν ἡμῶν εὐμενῶς ἀποδέξασθαι· ταπεινοφρονέστατα ἀντιβολουντές σε, χαρίσασθαι ἡμῖν, ἵνα τῇ τε ἀξίᾳ καὶ θανάτῳ τοῦ Ἰοῦ σου Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ διὰ τῆς πίστεως ἐν τῷ αἵματι αὐτοῦ, ἡμεῖς τε καὶ πᾶσα ἡ Ἐκκλησία σου τῆς τε ἀφέσεως τῶν ἁμαρτημάτων ἡμῶν, καὶ πασῶν τῶν ἄλλων τοῦ πάθους αὐτοῦ εὐεργεσιῶν τύχωμεν. Καὶ τὸ νῦν, Κύριε, προσφέρομεν τε καὶ παριστάνομεν σοὶ ἡμᾶς αὐτοὺς, ψυχὰς τε καὶ σώματα ἡμῶν, γενέσθαι σοὶ θυσίαν λογικὴν ἁγίαν καὶ ζῶσαν· ταπεινῶς ἱκετεύοντες σε, ἵνα πάντες ἡμεῖς οἱ συμμέτοχοι ὄντες τῆς ἁγίας ταύτης Συνάξεως, τῆς χάριτός σου καὶ οὐρανίου εὐλογίας πληρώμεθα. Εἰ δὲ καὶ διὰ πολλὰς ἁμαρτημάτων ἡμῶν θυσίαν ἠντιναοῦν σοὶ προσφέρειν ἀνάξιοι ὄντες τυγχάνομεν· ἀλλ' οὐν ἀντιβολουμέν γέ σε τὴν προσήκουσαν ταύτην λειτουργίαν ἡμῶν, καὶ λατρείαν προσδέξασθαι, οὐ τὴν ἀξίαν ἡμῶν σκεψάμενοι, ἀλλ' ἀφέντα τὰς ἁμαρτίας, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν· δι' οὗ, καὶ μεθ' οὗ ἐν ἐνότητι τοῦ Πνεύματος ἁγίου, πᾶσα τιμὴ καὶ δόξα ἔστω σοὶ, Πάτερ παντοδύναμε, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἄλλως.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ καὶ ὑεῖζες Θεός, ἐξ ὅλης τῆς καρδίας εὐχαριστοῦμέν σοι ὅτι ἡμᾶς τοὺς τὰ πανάγια ταῦτα Μυστήρια ἐν δέοντι εἰλη-

¶ *Postea dicitur, ut habetur in sequentibus.*

O DOMINE ac Pater cœlestis! nos, humiles famuli, rogamus supplices paternam tuam bonitatem, ut hoc laudis et gratiarum actionis sacrificium clementer accipias; humillime supplicantes, ut, propter merita et mortem Filii tui, Jesu Christi, et per fidem in illius sanguinem, concedas, ut nos, cum universa Ecclesia, peccatorum nostrorum remissionem, cæteraque omnia beneficia passionis illius, consequamur. Hic autem offerimus ac præsentamus tibi, O Domine, nos ipsos, animas nostras et corpora, tibi hostiam rationalem sanctam et vivam; submisce rogantes, ut, quotquot participes sumus hujus sanctæ Communionis, tua gratia et cœlesti benedictione repleamur. Et, quantum, ob multiplicia peccata nostra, indigni sumus, qui ullum tibi sacrificium offeramus; attamen te rogamus supplices, ut acceptum habeas hoc debitum obsequium et hunc cultum nostrum, non intuens merita nostra, sed condonans delicta, per Jesum Christum, Dominum nostrum, per quem, et cum quo, in unitate Spiritus Sancti, tibi sit, Pater Omnipotens, omnis honor et gloria, in sæcula sæculorum. Amen.

¶ *Aut hoc.*

OMNIPOTENS et æterne Deus! ex animo tibi gratias agimus, quod nos, qui hæc sancta mysteria rite percepimus, pascere

Ἐπειτα ἀναγινώσκονται τὰ ἀκόλουθα.

ΚΥΡΙΕ, καὶ οὐράνιε Πατέρα, ἡμεῖς οἱ ταπεινοὶ δῆλοί σε θερμῶς ζητῶμεν τὴν πατρῴαν σου ἀγαθότητα, ὅπως εὐμενῶς καταδεχθῇς τὴν παρῶσάν μας θυσίαν, ἐπαίνας καὶ εὐχαριστίας, ταπεινοφρονέστατα παρακαλῶντές σε, ἵνα χάρις διὰ τὰς ἀξίας καὶ τὸν θάνατον τοῦ Υἱοῦ σου Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ διὰ τῆς ἐν τῷ αἵματι σου πίστεως, ἡμεῖς, καὶ πάσῃ τῇ Ἐκκλησίᾳ σου τὴν ἀφῆσιν τῶν ἁμαρτιῶν μας, καὶ πᾶσας τὰς εὐεργεσίας τῆς πάθους τῆς. Καὶ τῶρα, Κύριε σου προσφέρομεν, τὴν ψυχὴν μας καὶ τὸ σῶμά μας, ὅπως σὲ γίνῃ λογικὴ ἁγία καὶ ζῶσα θυσία· ταπεινῶς παρακαλῶντές σε ὅτι πάντες ἡμεῖς οἱ συνκοινωνοῦντες τῆς ἁγίας ταύτης συνάξεως, ἀναπληρωθέντες ἀπὸ τῆς χάριτός σε, ἀπολαύσωμεν τὴν ἑράνιον σε εὐλογίαν. Καὶ ἐὰν καὶ εἰμεθα ἀνάξιοι, διὰ τὰς πολλαπλασίας ἁμαρτίας μας να σὲ προσφέρωμεν θυσίαν, ὅμως σὲ δεόμεθα, δέξαι ταύτην τὴν λειτουργίαν μας καὶ λατρίαν· ὅχι κατὰ τὰς ἀξίας μας, ἀλλὰ συγχωρῶν τὰ ἀνομήματά μας διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τῆς Κυρίας ἡμῶν· διὰ τὴν ὁποίαν, καὶ μετὰ τῆς ὁποίας, εἰς τὴν ἐνότητα τοῦ ἁγίου Πνεύματος, πᾶσα τιμὴ, καὶ δόξα, ἅς σοὶ δοθῇ, παντοδύναμε Πατέρα, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ἢ,

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΟΡ, καὶ αἰεῖζες Θεέ, σὲ εὐχαριστοῦμεν ἐξ ὅλης τῆς καρδίας, ἐπεὶ διὰ σὲ ἡρεσεν· να θρῆψῃς ἡμᾶς τῆς προπόντως μεταλαβόντας

Dopo questa si dirà come segue.

O SIGNORE e padre celeste, noi, tuoi umili servitori preghiamo ardentemente la tua bontà paterna d' accettar misericordiosamente questo nostro sacrificio di laudi, e grazie, pregandoti umilissimamente di conceder, che per i meriti, e morte del tuo figliuolo Gesù Cristo, e per fede nel suo sangue, noi, e tutta la tua Chiesa, otteniamo remissione de' nostri peccati, ed ogn' altro beneficio della sua passione. E qui t' offeriamo, e presentiamo, o Signore, noi, le nostre anime, e corpi, in sacrificio ragionevole, santo, e vivo; pregandoti umilmente che noi tutti ch' abbiamo partecipato di questa santa comunione, siamo adempiti della tua grazia, e celeste benedizione. E quantunque siamo, a motivo de' nostri molti peccati, indegni d' offerirti alcun sacrificio; ti preghiamo nondimeno d' accettar questi nostri ossequi e culto, non avendo riguardo a' nostri meriti, anzi perdonando le nostre offese, per Gesù Cristo nostro Signore; per il quale, e con il quale, nell' unione dello Spirito santo, ti sia reso ogn' onor e gloria, o padre onnipotente, ne' secoli, de' secoli. Amen.

Ovvero questa.

IDDIO eterno, ed onnipotente, noi ti rendiamo laudi, e grazie dal più profondo de' nostri cuori, che t' ha piaciuto pascere noi

After shall be said as followeth.

O LORD and heavenly Father, we thy humble servants entirely desire thy fatherly goodness mercifully to accept this our sacrifice of praise and thanksgiving; most humbly beseeching thee to grant, that by the merits and death of thy Son Jesus Christ, and through faith in his blood, we and all thy whole Church may obtain remission of our sins, and all other benefits of his passion. And here we offer and present unto thee, O Lord, ourselves, our souls and bodies, to be a reasonable, holy, and lively sacrifice unto thee; humbly beseeching thee, that all we, who are partakers of this holy Communion, may be fulfilled with thy grace and heavenly benediction. And although we be unworthy, through our manifold sins, to offer unto thee any sacrifice, yet we beseech thee to accept this our bounden duty and service; not weighing our merits, but pardoning our offences, through Jesus Christ our Lord; by whom, and with whom, in the unity of the Holy Ghost, all honour and glory be unto thee, O Father Almighty, world without end. *Amen.*

Or this,

ALMIGHTY and everlasting God, we most heartily thank thee, for that thou dost vouchsafe to feed us, who have duly received

Darauf soll folgendes gesprochen werden:

O Herr, unser himmlischer Vater! wir, deine demüthigen Diener, stehen herzlich zu deiner väterlichen Güte, du wollest dieß Opfer unseres Lobes und unseres Dankes gnädig annehmen. Demüthig bitten wir dich, verleihe, daß wir und deine ganze Kirche, um des Verdienstes und des Todes deines Sohnes Jesu Christi willen, und durch den Glauben an sein Blut, Vergebung unserer Sünden, und alle andere Wohlthaten seines Leidens erlangen mögen. Und hier, o Herr, bieten und bringen wir dir uns selbst, unsere Seelen und Leiber zu einem lebendigen, heiligen und dir wohlgefälligen Opfer dar, und bitten dich demüthig, laß uns alle, die wir an diesem heiligen Abendmahl theilgenommen haben, mit deiner Gnade, und mit deinem himmlischen Segen erfüllet werden. Und obgleich wir, wegen unserer mannigfaltigen Sünden, unwürdig sind, dir irgend ein Opfer darzubringen: so bitten wir doch, du wollest diesen unsern pflichtmäßigen und schuldigen Dienst gnädig annehmen, nicht nach unserm Verdienste mit uns handeln, sondern unsere Fehler uns verzeihen, durch Jesum Christum unsern Herrn, durch welchen und mit welchem, in Einigkeit des heiligen Geistes, dir, o allmächtiger Vater, sey alle Ehre und Herrlichkeit in Ewigkeit. *Amen.*

Oder dieses Gebet:

Allmächtiger und ewiger Gott! Wir danken dir herzlich, daß du uns, die wir dieß heilige Geheimniß gebührend empfangen haben, mit der gei-

Après on dira ce qui suit:

O SEIGNEUR et Père céleste, nous tes humbles serviteurs, supplions très-instamment ta bonté paternelle, qu'il te plaise d'accepter par ta miséricorde ce sacrifice de louanges et d'actions de grâces que nous te présentons; te priant très-humblement de nous accorder, que par les mérites et la mort de ton Fils Jésus-Christ, et par la foi en son sang, nous et tous ton église obtenions la remission de nos péchés, avec tous les autres fruits de sa passion. Et maintenant, ô Seigneur, nous te présentons nos corps et nos âmes, nos personnes et tout ce qui est en nous, en sacrifice saint, vivant, et raisonnable; te suppliant très-humblement, que nous tous qui avons été faits participants de cette sainte Communion, soyons remplis de ta grâce et de ta bénédiction céleste. Et quoique nous soyons indignes, à cause de la multitude de nos péchés, de t'offrir aucun sacrifice; néanmoins nous te prions d'accepter ce devoir et ce service que nous te rendons; n'ayant point égard à ce que nous avons mérité, mais nous pardonnant nos offenses par Jésus-Christ notre Seigneur; par lequel, et avec lequel, en l'unité du Saint Esprit, te soit rendu, ô Père tout-puissant, tout honneur et toute gloire, aux siècles des siècles. *Amen.*

Ou ceci:

DIEU éternel et tout-puissant, nous te rendons grâces de tout notre cœur, de ce qu'il t'a plu de nous nourrir spirituellement

Despues se dirá lo que sigue.

O SEÑOR y Padre celestial, nosotros tus humildes siervos suplicamos á tu bondad paternal, que te plega aceptar este nuestro sacrificio de accion de gracias; rogandote muy humildemente nos otorgues, que por los meritos y muerte de tu Hijo Jesu-Christo, y por té en su sangre, nosotros y tu Iglesia toda obtengamos remision de nuestros pecados, y los demas beneficios de su pasion. Y aqui nos ofrecemos y presentamos á tí, O Señor, nuestras almas y cuerpos, para ser un razonable, santo, y vivo sacrificio á tí; suplicandote humildemente, que quantos somos partícipes de esta santa Comunión, seamos llenos de tu gracia y bendición celestial. Y aunque por nuestros muchos pecados somos indignos de ofrecerte sacrificio ninguno, con todo eso te suplicamos que recibas este homenaje, y acto de deber, no pesando nuestros meritos, sino perdonando nuestras ofensas, mediante Jesu-Christo nuestro Señor, por el qual, y con el qual, en unidad del Espíritu Santo, sea nonor y gloria á tí, ó Padre Omnipotente, por siempre jamas. *Amen.*

O esta.

DIOS Omnipotente y eterno, nosotros muy cordialmente te damos gracias, porque te dignas apacentar á los que hemos reci-

ORDO SACRÆ COMMUNIONIS.

φώτας, τῇ πνευματικῇ τοῦ τιμωτάτου σώματος τε καὶ αἵματος τοῦ Ἰοῦ σου τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τροφῇ ποιμαίνειν ἀξίους· κἀντέθεν πίστιν παρέχεις ἡμῖν περὶ τῆς εἰς ἡμᾶς εὐμενείας τε καὶ χρηστότητος σου, καὶ ὅτι τὰ ὄντως μέλη γεγόναμεν ἐν τῷ μυστικῷ σώματι τοῦ Ἰοῦ σου, ἔχουν τὴν εὐλογητῇ τῶν πιστῶν ἀπάντων ἀνθρώπων κοινωνία συνημμένα· ὅτι καὶ τῆς αἰωνίου βασιλείας σου, διὰ τὴν ἀξίαν τιματάτων τοῦ θανάτου καὶ πάθους τοῦ ἀγαπητοῦ Ἰοῦ σου, κατ' ἐλπίδα κληρονομοῖ ἑσμέν. Ταπεινοφρονέστατα δὲ ἀντιβιζομένον σε, Πάτερ οὐράνιε, οὕτω τῇ χρίστῃ σου ἡμῶν ἀντιλαμβάμεσθαι, ὅπως ἐν τῇ ἀγίᾳ ἐκείνῃ κοινωνίᾳ ἐμμένωμεν, καὶ πάντα τὰ ἔργα ἀγαθὰ ποιῶμεν, ἃ προτοίμασας ἵνα ἐν αὐτοῖς περπατήσωμεν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν, ᾧ μετὰ σοῦ καὶ Πνεύματος ἁγίου, πᾶσα τιμὴ καὶ δόξα εἰς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ταῦτα τὰ ἅγια μυστήρια, μὲ τὴν πνευματικὴν τροφὴν τοῦ τιμωτάτου σώματος τοῦ αἵματος τῆς Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ τῶν ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐκ διὰ τοῦ μᾶς βεβαίεις τὴν πρὸς ἡμᾶς ἀγάπην σου, καὶ ἐμμενέειν, ὅτι ἀληθὶν εἰμεθα μέλη εἰς τὸ μυστικὸν σῶμα τῆς Υἱοῦ σου, τὸ ὁποῖον εἶναι ἐν ἐνδοξασμένῃ συντροφίᾳ καθέ πιστοῦ ἀνθρώπου· καὶ ὅτι εἰμεθα ἐτεκλονόμοι κατ' ἐλπίδα τῆς αἰωνίας σου βασιλείας διὰ τὴν ἀξίαν τῶν τιμωτάτων πάθους καὶ θανάτου τῆς ἀγαπῆτῃς Υἱοῦ σου. Καὶ ταπεινοφρονέστατα παρακαλῶμέν σε, ἱερῶν Πατέρων, νὰ μὲς βοηθήσῃς ὥστε μὲς τὴν χάριν σου, ὅπως δυνηθῶμεν νὰ ἀκολουθήσωμεν εἰς τὴν ἁγίαν ἐκείνην κοινωνίαν, καὶ ποιήσωμεν πάντα τὰ ὁποῖα μᾶς προημάσας καλὰ ἔργα, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τῆ Κυρίου ἡμῶν, τῆ ὁποῖα μετὰ σοῦ, καὶ τῆς ἁγίας Πνεύματος, ἀς εἶναι πᾶσα τιμὴ καὶ δοξα, εἰς πάντες αἰῶνας. Ἀμήν.

Εἴτα λεχθήσεται ἢ ἀσθήσεται.

*Επειτα λέγεται ἢ ψάλλεται.

ΔΟΞΑ Θεῷ ἐν ἡσίστοις, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη,
ἐν ἀνθρώποις εὐδουλία. Σὲ αἰνοῦμεν, Σὲ εὐ-
λογοῦμεν, Σὲ προσκυνοῦμεν, Σὲ δοξάζομεν,
Σοὶ εὐχαριστοῦμεν, ὑπὲρ μεγάλης τῆς δόξης
σου, Κύριε Θεὸς, οὐράνιε Βασιλεῦ, Θεὸς ὁ
Πατὴρ ὁ Παντοκράτωρ.

Κύριε, Ὑιὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, Κύριε
Θεός, ὁ ἀμὴνς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ
αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τῶ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς·
"Ο αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου ἐλέησον
ἡμᾶς·" "Ο αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου
προσδέχου τὰς εὐχὰς ἡμῶν·" "Ο ἐν δεξιᾷ
Θεοῦ τοῦ Πατρὸς καθημένος, ἐλέησον ἡμᾶς.

ΔΟΞΑ εἰς τὸν Θεὸν εἰς τὰ ὑψηλὰ, καὶ εἰρήνη
ἐπὶ τῆς γῆς, πρὸς δὲ τὰς ἀνθρώπους εὐδοκία. Σὲ
ἐπαινῶμεν, σὲ εὐλογοῦμεν, σὲ προσκυνῶμεν, σὲ
δοξάζομεν, σὲ εὐχαριστοῦμεν διὰ τὴν μεγά-
λην σου δόξαν, Κύριε Θεέ, οὐράνιε βασιλεῦ,
Θεὲ παντοκράτορα Πατέρα.

Κύριε, γιέ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, Θεέ Κύριε, Ἀμὲν τῷ Θεῷ, γιέ τῷ Πατρὶ, ὁ ἐξαλείφον τὰς ἀμαρτίας τὸ κόσμὸν ἐλέησον ἡμᾶς. Ὁ ἐξαλείφον τὰς ἀμαρτίας τὸν κόσμὸν, ἐλέησον ἡμᾶς. Ὁ ἐξαλείφον τὰς ἀμαρτίας τὸν κόσμὸν, προσδέξαι τὰς προσευχὰς μας. Ὁ καθήμενος εἰς τὴ δεξιὰ τοῦ Θεοῦ τῷ Πατρὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

dignaris spiritali cibo pretiosissimi corporis et sanguinis Filii tui, Servatoris nostri, Jesu Christi, nobisque gratiam ac favorem tuum erga nos eo pacto confirmas; quodque sumus genuina membra Filii tui mystico corpori insita quod est benedicta omnium fidelium Ecclesia; et quod spe sumus etiam hæredes regni tui sempiterni, per meritâ pretiosissimæ mortis ac passionis Filii tui dilectissimi. Summa autem cum animi demissione rogamus, o Pater cœlestis! uti nobis gratia tua semper ita adsis, ut in sancta tua communione perseveremus, et in omnibus iis bonis operibus quæ tu nobis exsequenda constituisti; per Jesum Christum, Dominum nostrum, cui, una tecum, et cum Spiritu Sancto, sit omnis honor et gloria, in sæcula sæculorum. Amen.

ch'abbiamo debitamente ricevuti questi santi misteri, col cibo spirituale del preziosissimo corpo, e sangue del tuo figliuolo nostro Salvatore Gesù Cristo; e ci assicurì per quel mezzo, della tua grazia e bontà verso di noi; e che siamo veramente membra incorporate nel corpo mistico del tuo figliuolo, il qual è la compagnia benedetta de' fedeli; e che siam ancora eredi per speranza del tuo eterno regno, per i meriti della preziosissima morte e passione del tuo caro figliuolo. Ed insieme umilmente ti preghiamo, o padre celeste, d'assisterci in tal modo con la tua grazia, che possiamo continuare in quella santa comunione e far tutte quelle buone opere, nelle quali ci hai ordinato di camminare, per Gesù Cristo nostro Signore, al quale, con te e lo Spirito santo sia ogn' onor e gloria de' secoli de' secoli. Amen.

¶ Deinde dicatur aut cantetur.

E poi si reciterà o canterà.

GLORIA in excelsis Deo, et in terra pax, et benevolentia erga homines. Te laudamus; tibi benedicimus; te adoramus; te glorificamus; tibi gratias agimus propter summam gloriam tuam, Domine Deus, Rex cœli, Deus, Pater Omnipotens!

Domine, Fili unigenite, Jesu Christe, Domine Deus, Agnus Dei, Filius Patris, qui tollis peccata mundi! miserere nostri. Qui tollis peccata mundi, miserere nostri. Qui tollis peccata mundi, suscipe orationem nostram. Qui sedes ad dexteram Dei Patris, miserere nostri.

GLORIA sia a Dio ne' luoghi altissimi. pace in terra, benevolgenza inverso gli uomini. Noi ti laudiamo; noi ti benediciamo; noi t'adoriamo; noi te glorifichiamo; noi ti rendiamo grazie per la tua gloria grande, o Signor Iddio, re celeste, Iddio padre onnipotente.

O Signore, l'unigenito figliuolo Gesù Cristo; o Signor Iddio, agnel di Dio, figliuolo del padre, che togli i peccati del mondo, abbi pietà di noi. Tu che togli i peccati del mondo, abbi pietà di noi. Tu che togli i peccati del mondo, accetta la nostra preghiera. Tu che siedi alla destra di Dio padre, abbi pietà di noi.

ORDO SACRÆ COMMUNIONIS.

these holy mysteries, with the spiritual food of the most precious Body and Blood of thy Son our Saviour Jesus Christ; and dost assure us thereby of thy favour and goodness towards us; and that we are very members incorporate in the mystical body of thy Son, which is the blessed company of all faithful people; and are also heirs through hope of thy everlasting kingdom, by the merits of the most precious death and passion of thy dear Son. And we most humbly beseech thee, O heavenly Father, so to assist us with thy grace, that we may continue in that holy fellowship, and do all such good works as thou hast prepared for us to walk in; through Jesus Christ our Lord, to whom, with thee and the Holy Ghost, be all honour and glory, world without end. *Amen.*

Then shall be said or sung,

GLORY be to God on high, and in earth peace, good will towards men. We praise thee, we bless thee, we worship thee, we glorify thee, we give thanks to thee for thy great glory, O Lord God, heavenly King, God the Father Almighty.

O Lord, the only-begotten Son Jesu Christ; O Lord God, Lamb of God, Son of the Father, that takest away the sins of the world, have mercy upon us. Thou that takest away the sins of the world, have mercy upon us. Thou that takest away the sins of the world, receive our prayer. Thou that sittest at the

du corps et du sang précieux de ton Fils Jésus-Christ notre Sauveur, nous qui avons dûment participé à ces saints mystères: nous te remercions des assurances que tu nous y donnes de ta faveur; et de ce que nous sommes maintenant vrais membres du corps mystique de ton Fils, qui est la société bienheureuse de tous les fidèles, étant faites avec eux les héritiers de ton royaume éternel, par le mérite de la précieuse mort de ton Fils bien-aimé. Et nous te supplions, ô Père céleste, qu'il te plaise de nous assister tellement de ta grâce, que nous persévérons dans cette sainte communion, et que nous fassions les bonnes œuvres que tu as préparées afin que nous y marchions, par Jésus-Christ notre Seigneur; auquel, avec toi, et avec le Saint Esprit, soit tout honneur et toute gloire, aux siècles des siècles. *Amen.*

Alors sera dit ou chanté:

GLOIRE soit à Dieu aux lieux très-hauts, en terre paix, envers les hommes bonne volonté. Nous te louons, nous te bénissons, nous t'adorons, nous te glorifions, nous te rendons grâces pour ta grande gloire, ô Seigneur Dieu, Roi des cieux, Dieu le Père tout-puissant.

O Seigneur, Fils unique Jésus-Christ; ô Seigneur Dieu, Agneau de Dieu, Fils du Père, qui ôtes les péchés du monde, aie pitié de nous: toi qui ôtes les péchés du monde, aie pitié de nous: toi qui ôtes les péchés du monde, reçois nos prières: toi

stigen Speise des theuren Leibes und Blutes deines Sohnes, unseres Heilandes Jesu Christi zu nähren gewürdigt, und uns dadurch deiner Huld und Gnade versichert hast, daß wir wahre Glieder sind des geistigen und geheimnißvollen Leibes deines Sohnes, in der gesegneten Gemeine aller Gläubigen; ja auch, durch Hoffnung, Erben deines ewigen Reiches, durch die Verdienste des theuren Leidens und Sterbens deines lieben Sohnes. Demüthig bitten wir dich, himmlischer Vater, stehe uns bey mit deiner Gnade, daß wir in dieser heiligen Gemeinschaft beharren, und alle die guten Werke vollbringen mögen, zu welchen du uns bereitet hast, durch Jesum Christum, unsern Herrn, welchem sammt dir und dem heiligen Geiste sep Ehre und Preis in alle Ewigkeit. *Amen.*

bido debidamente estos santos misterios, con la vianda espiritual del preciosísimo Cuerpo y Sangre de tu Hijo nuestro Salvador Jesu-Christo; y nos aseguras por ello de tu favor y bondad para con nosotros; y de que somos verdaderos miembros incorporados en el cuerpo místico de tu Hijo, que es la bendita compañía de todo el pueblo fiel; siendo, por medio de la fé, herederos de tu reyno eterno, por los meritos de la preciosísima muerte y pasión de tu amado Hijo. Y te suplicamos muy humildemente, ó Padre celestial, que de tal modo nos asistas con tu gracia, que continuemos en tan santa compañía, y hagamos todas las buenas obras que tu has preparado, para que procedamos en ellas; mediante Jesu-Christo nuestro Señor, al qual contigo y el Espíritu Santo sea todo honor y gloria por siempre jamas. *Amen.*

Dann soll gesprochen oder gesungen werden:

Entónces se dirá ó cantará:

Ehre sey Gott in der Höhe, Friede auf Erden und den Menschen ein Wohlgefallen. Wir preisen, rühmen, verehren und verherrlichen dich, und danken dir für deine große Herrlichkeit, o Herr Gott! himmlischer König! Gott, allmächtiger Vater! O Herr, Jesu Christe, du eingeborne Sohn! Herr und Gott! Lamm Gottes! Sohn des Vaters! der du die Sünde der Welt trägst, erbarme dich unser! Du, der du die Sünde der Welt trägst, erbarme dich unser! Du, der du die Sünde der Welt

GLORIA á Dios en las alturas, y en la tierra, paz, buena voluntad para con los hombres. Nosotros te loamos, te bendecimos, te adoramos, te glorificamos, te damos gracias por tu gran gloria, ó Señor Dios, Rey Celestial, Dios Padre Omnipotente. O Señor, unigenito Hijo, Jesu-Christo; O Señor Dios, Cordero de Dios, Hijo del Padre, que quitas los pecados del mundo, ten misericordia de nosotros. Tu que quitas los pecados del mundo, ten misericordia de nosotros. Tu que quitas los pecados del mundo, recibe nuestro ruego. Tu que estás

ORDO SACRÆ COMMUNIONIS.

Σὺ γὰρ μόνος ἅγιος, σὺ μόνος Κύριος, σὺ μόνος ὦ Χριστέ, μετὰ Πνεύματος ἁγίου, ἐν δόξῃ τοῦ Πατρὸς ὕψιστος εἷς. Ἀμήν.

Τότε ὁ Ἱερεὺς (ἢ ὁ Ἐπίσκοπος, ἐὰν παρῇ) μετὰ ταύτης τῆς εὐλογίας αὐτοὺς ἀποπέμψει.

ΕΙΡΗΝΗ τοῦ Θεοῦ, ἡ πάντα τὸν νοῦν ὑπερέχουσα, φρουρησαί τὰς καρδίας ἡμῶν, καὶ τὰ νοήματα ἡμῶν, ἐν ἐπίγνωσει καὶ ἀγάπῃ τοῦ Θεοῦ καὶ Υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν καὶ ἡ εὐλογία τοῦ Παντοκράτορος Θεοῦ, τοῦ Πατρὸς, τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἡμῶν παρείη καὶ αἰεὶ μεθ' ἡμῶν διαμείναι. Ἀμήν.

Συναπταί, αἷς χρηστέον μετὰ τὴν Προσφορὰν, μὴ οὕσης Συνάξεως, ὅσημέραι μιά ἡ πλείοσι. Λεχθεῖν δ' ἂν αὐταὶ καὶ ἄλλως, ὅσας ἂν τύχη, μετὰ τὰς Συναπτάς τῆς Ἑωθινῆς ἢ Ἑσπερινῆς Εὐχῆς, Συνάξεως, ἢ Λειτουργίας, κατὰ τὸ δοκοῦν τῷ Λειτουργῷ.

ΑΝΤΙΔΑΒΟΥ ἡμῶν οἰκτιρμόνως, Κύριε, ἐν ταύταις ταῖς δεήσεσι καὶ προσευχαῖς ἡμῶν, καὶ εὐχυνε τὴν τῶν δούλων σου ὁδόν, πρὸς τὸ τῆς αἰωνίου ζωῆς τυχεῖν ἵνα ἐν πάσαις τῶν θνητοῦ βίου τούτου μεταβολαῖς καὶ περιπετείαις τῇ προσηνέῃ καὶ ἐτοιμῇ βοηθείᾳ σου ὑπερασπισθῶμεν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

ΠΑΝΤΟΔΥΝΑΜΕ Κύριε, καὶ αἰτίῃ Θεός, ἀξιόσπον, δεόμεθά σου, τὰς τε καρδίας καὶ τὰ

Quoniam tu solus sanctus, tu solus Dominus, tu solus, o Christe, cum Spiritu Sancto, altissimus in gloria Dei Patris. Amen.

¶ *Postremo Presbyter (aut Episcopus, si adsit) Ecclesiam dimittet cum hac benedictione:*

PAX Dei, quæ superat omnem intellectum, servet corda vestra et mentes vestras in cognitione et amore Dei, et Filii ejus, Jesu Christi, Domini nostri: et favor Omnipotentis Dei, Patris, Filii, et Spiritus Sancti, vobis adsit, semperque vobiscum maneat. Amen.

¶ *Collectæ, post Offertorium dicendæ, quando non celebratur Communio, quolibet die, una, aut altera, aut etiam plures. Dicit etiam poterunt, pro data occasione, post Collectas Matutinarum aut Vespertinarum Precum, vel Communions, aut Litaniæ, prout Ministro videbitur.*

ADESTO propitius, Domine, his nostris supplicationibus ac precibus; et viam famulorum tuorum ad consequendam vitam æternam dirige; ut, inter omnes mortalis hujus vitæ mutationes et casus, tuo semper clementissimo ac præsentissimo auxilio protegantur; per Jesum Christum, Dominum nostrum. Amen.

DOMINE Omnipotens, et æterne Deus! corda et corpora nostra (quæsumus) dirige-

Σὺ γὰρ μόνος ἅγιος, σὺ μόνος Κύριος, σὺ μόνος ὦ Χριστέ, μετὰ Πνεύματος ἁγίου εἷς αἰεὶ ἐν δόξῃ τοῦ Πατρὸς τοῦ ὕψιστου.

Τότε ὁ Ἱερεὺς, ἢ ὁ Ἐπίσκοπος μετὰ ταύτης τῆς εὐλογίας ἀπολύει τὰς ἐκκλησιαζόντας.

Η ΕΙΡΗΝΗ τοῦ Θεοῦ ἡ ὑπὲρ πάντα νοῦν, ἀσδιαφυλάξῃ τὰς καρδίας σας, καὶ τὸν νοῦν σας ἐν τῇ ἐπίγνωσιν καὶ ἀγάπῃ τῆ Θεοῦ καὶ τῆς Υἱοῦ τῆς Ἰησῆ Χριστῆ τῆς Κυρίας ἡμῶν καὶ ἡ εὐλογία τοῦ Παντοκράτορος Θεοῦ, τῆ Πατρὸς, τῆς Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος ὅς ἡναι καὶ ὡς μένῃ με σᾶς, διὰ πάντα. Ἀμήν.

Συναπταί, αἱ ὁποῖαι ἀναγινώσκονται μετὰ τὴν Προσφορὰν, μία ἡ πλείω τὴν ἡμέραν οὖσαν ἄνευ Συνάξεως καὶ συγχωρεῖται να διαβασθῶσιν ὅσας τὸ ζήτησις ἢ χρεια μετὰ τὰς Συναπτάς τῶν τῆς Αὐτῆς καὶ Ἑσπερας Προσευχῶν, καὶ τῆς Συνάξεως, ἡ καὶ τῆς Λειτουργίας κατὰ τὴν θέλησιν τοῦ Λειτουργοῦ.

ΒΟΗΘΗΣΟΝ μας εὐσπλαγγχνως, Κύριε, εἰς αὐτὰς τὰς προσευχαῖς μας, καὶ ἡτοίμασον τὴν ὁδὸν πρὸς τὴν αἰώνιον ζωὴν ὁδὸν τῶν δούλων σου, ὅπως εἰς πάσας τὰς μεταβολὰς, καὶ δυστυχίας τῆς φθαρτῆς βίης ὑπερασπισθῶσιν ὑπὸ φιλοφρόνῃ καὶ ἐτοιμῇ βοηθείας, διὰ Ἰησῆ Χριστῆ τῆς Κυρίας ἡμῶν. Ἀμήν.

ΠΑΝΤΟΔΥΝΑΜΕ Κύριε, καὶ αἰώνιῃ Θεὲ, καταδέξῃ σὲ παρακαλῶμεν, να ὁδηγήσης, ἀγιάσης, καὶ

Perchè tu solo sei il Santo, tu solo sei il Signore, tu sol, o Cristo, con lo Spirito santo, sei altissimo nella gloria di Dio padre. Amen.

E poi il Presbitero, o Vescovo, se è presente gli licenzierà con questa benedizione.

LA pace di Dio, che passa ogni intelletto, guardi i cuori, e le menti vostre nella conoscenza e carità di Dio, e del suo figliuolo Gesù Cristo, nostro Signore: e la benedizione di Dio onnipotente, il padre, il figliuolo, e lo Spirito santo, sia fra di voi, e rimanga con esso voi per sempre, Amen.

Collette da dirsi dopo l' Offertorio, quando non vi sarà Comunione ogni tal giorno una, o più; e le medesime se si potranno dire così spesso come richiede l'occasione, dopo le Collette, tanto della preghiera della mattina quanto della sera, Comunione, o Litania, alla discrezione del Piovano.

AIUTACI misericordiosamente, o Signore, in queste nostre preghiere, e supplicazioni, e disponi la via de' tuoi servitori all'ottenimento d'eterna salute, acciò che in tutti i cambiamenti, ed accidenti di questa vita mortale, siano sempre difesi per la tua assistenza pronta e favorevole, per Gesù Cristo, nostro Signore. Amen.

SIGNORE onnipotente e Dio Eterno, piaciati, noi ti supplichiamo, indirizzare, san-

right hand of God the Father, have mercy upon us.

For thou only art holy; thou only art the Lord; thou only, O Christ, with the Holy Ghost, art most high in the glory of God the Father. *Amen.*

Then the Priest (or Bishop if he be present) shall let them depart with this Blessing.

THE peace of God, which passeth all understanding, keep your hearts and minds in the knowledge and love of God, and of his Son Jesus Christ our Lord: and the blessing of God Almighty, the Father, the Son, and the Holy Ghost, be amongst you and remain with you always. *Amen.*

Collects to be said after the Offertory, when there is no Communion, every such day one or more; and the same may be said also, as often as occasion shall serve, after the Collects either of Morning or Evening Prayer, Communion, or Litany, by the discretion of the Minister.

ASSIST us mercifully, O Lord, in these our supplications and prayers, and dispose the way of thy servants towards the attainment of everlasting salvation; that, among all the changes and chances of this mortal life, they may ever be defended by thy most gracious and ready help; through Jesus Christ our Lord. *Amen.*

trägst, erhöere unser Gebet! Du, der du sitzest zur Rechten Gottes, des Vaters, erbarme dich unser.

Denn du allein bist heilig, du allein bist der Herr, du allein, o Christus, bist sammt dem heiligen Geiste, der Allerhöchste in der Herrlichkeit Gottes, des Vaters. *Amen.*

Dann soll der Priester (oder der Bischof, wenn er zugegen ist) die Gemeine mit folgendem Segen entlassen:

Der Friede Gottes, welches höher ist denn alle Vernunft, der bewahre eure Herzen und Sinne in der Erkenntniß und Liebe Gottes und seines Sohnes, Jesu Christi unsers Herrn! Und der Segen des allmächtigen Gottes, des Vaters, des Sohnes, und des heiligen Geistes sey mit euch und bleibe bey euch immerdar. *Amen.*

Von den folgenden Collecten sollen eine oder mehrere jedesmal nach dem Almosenopfer gelesen werden, wenn das heilige Abendmahl nicht gehalten wird; auch mag der Prediger dieselben gelegentlich, wenn er es gut findet, nach den Collecten, bey den Morgen- und Abend-Gebeten, der Communion und der Litaneen gebrauchen.

D Herr, stehe uns gnädig bey in diesem unserm demüthigen Gebet und Flehen, und erhalte uns, deine Diener, auf dem Wege, der zur ewigen Seligkeit führt, damit wir unter allen Veränderungen und Zufällen dieses sterblichen Lebens durch deine gnädige und nahe Hülfe stets beschützt werden mögen, um Jesu Christi unseres Herrn willen. *Amen.*

qui te siedi à la droite du Père, aie pitié de nous.

Car tu es seul saint, tu es seul Seigneur, tu es seul, ô Christ, avec le Saint Esprit, très-haut en la gloire de Dieu le Père. *Amen*

Alors le prêtre (ou l'évêque, s'il est présent, congédiera l'assemblée avec cette bénédiction.

LA paix de Dieu laquelle surpasse tout entendement, garde vos cœurs et vos sens en la connoissance et en l'amour de Dieu, et de son Fils Jésus-Christ notre Seigneur: et la bénédiction de Dieu tout-puissant, le Père, le Fils, et le Saint Esprit, soit avec vous tous, et y demeure éternellement. *Amen.*

Collectes qui se doivent lire après l'offertoire, quand il n'y a point de Communion, une ou plusieurs, chaque jour; on les peut aussi lire toutes les fois qu'il y en aura occasion, après les collectes des prières du matin ou du soir, après la communion, ou la litanie, à la discrétion du ministre.

EXAUCE en ta miséricorde, ô Seigneur, les prières et les supplications que nous te présentons; et dispose tellement nos voies pour l'acquisition du salut éternel, que parmi toutes les vicissitudes et tous les accidens de cette vie mortelle, nous trouvions toujours en toi un prompt secours et une favorable protection, par Jesus-Christ notre Seigneur. *Amen.*

sentado á la Diestra de Dios Padre, ten misericordia de nosotros.

Por que tu solo eres santo, tú solo eres el Señor; tú solo, ô Christo, con el Espíritu Santo, eres altísimo en la gloria de Dios Padre. *Amen.*

Entonces el Presbitero (ó el Obispo, si está presente) los despedirá con esta Bendicion.

LA Paz de Dios que sobrepaja todo entendimiento, guarde vuestros corazones y mentes en el conocimiento y amor de Dios, y de su Hijo Jesu-Christo nuestro Señor: y la bendición de Dios Omnipotente, el Padre, el Hijo y el Espíritu Santo, sea con vosotros, y more con vosotros eternamente. *Amen.*

Colectas despues del Ofertorio, en dias que no hay Comunión; una ó mas, segun parezca: y las mismas servirán quando haya ocasion, despues de la Oracion Matutina ó Vespertina, Comunión ó Letania, á discrecion del Ministro

ASISTENOS misericordiosamente, ó Señor, en estas nuestras suplicas y ruegos, y dispon el camino de tus siervos, para la consecucion de salvacion eterna: de modo que entre las mudanzas y acontecimientos de esta vida mortal, seamos siempre defendidos por Jesu-Christo nuestro Señor. *Amen.*

σώματα ἡμῶν ἐν ταῖς ὁδοῖς τῶν νόμων σου, καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν ἐντολῶν σου εὐθύνειν. ἀγιάζειν τε καὶ δικαίειν ὥστε τῷ ἰσχυροτάτῳ σκεπιάσματί σου νῦν τε καὶ ἔσται, τὸ τέ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν διαφυλαχθῆναι ἡμῶν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

ΠΑΡΑΣΧΟΥ, Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ἀντιβολοῦμέν σε, ὅπως ὦν ῥημάτων τοῖς ἔξω ὡς σήμερον ἡκούσαμεν, διὰ τῆς χάριτός σου ἔσω ταῖς καρδίαις ἡμῶν ἐμφυτεύωνται, ἵνα τοὺς τῆ καλοκαγαθοῦ βίου καρποὺς ἐκφέρωσιν, εἰς τὴν τοῦνομάτος σου δόξαν καὶ αἰνέσιν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

ΦΘΑΣΟΝ ἡμᾶς, Κύριε, ἐν πάσαις ταῖς πράξεσιν ἡμῶν τῇ εὐμενεστάτῃ χάριτί σου, καὶ προβιβαστοὶ ἡμᾶς συνεχεῖ τῇ βοηθείᾳ σου, ἵνα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις ἡμῶν, ἐν σοὶ ἀρχομένης, προΐσται, καὶ τελεσθῇσι, τὸ ἅγιον Ὄνομα σου δοξάσωμεν, καὶ τελευταῖον διὰ τοῦ ἐλέους σου, τῆς αἰωνίου ζωῆς ἐπιτύχωμεν διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ Θεὸς, ὁ πάσης σοφίας πηγὴ ὢν, ὁ τὰς χρεῖας ἡμῶν πρὶν τοῦ αἰτεῖσθαι, καὶ τὴν ἄγνοιαν ἡμῶν ἐν τῷ αἰτεῖσθαι συνιών Σπλαγχνισθῆτι, δεόμεθά σου, ἐπὶ ταῖς ἀσθενείαις ἡμῶν, καὶ ἅπερ διὰ τὴν ἀναξίότητα ἡμῶν οὐ τολιμῶμεν, ἀλλ' ὅτι καὶ διὰ τὴν τυφλότητα ἡμῶν οὐχ οἶοι τ' ἐσμέν αἰτεῖν, ἀξίωσον ἡμῶν χαρίσεσθαι, διὰ τὴν ἄξιαν τοῦ Ἰησοῦ σου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ Θεός, ὁ ἐπαγγεिलाμένος ἀκούει τὰς δέσεις τῶν ἐν Ὄνόματι τοῦ Ἰησοῦ

re, sanctificare, ac regere digneris, in viis legis tuæ, et in operibus mandatorum tuorum; ut, potentissima tua protectione, cum corpore tuo animo, hic, et in æternum, tuti simus; per Jesum Christum, Dominum et Servatorem nostrum. *Amen.*

ΔΑ, (quæsumus) Omnipotens Deus! ut, quæ verba hodie externis auribus audivimus, ea sic cordibus nostris per gratiam tuam inserantur, ut in nobis probæ vitæ fructum semper proferant, ad nominis tui honorem ac laudem; per Jesum Christum, Dominum nostrum. *Amen.*

ACTIONES nostras singulas, Domine, clementissimo tuo favore præveni, et perpetuo auxilio prosequere; ut, in omnibus operibus nostris, in te inceptis, continuatis, et finitis, sanctum nomen tuum glorificemus, et tandem, miseratione tua, vitam æternam consequamur, per Jesum Christum, Dominum nostrum. *Amen.*

OMNIPOTENS Deus, fons omnis sapientiæ! cui perspecta est indigentia nostra priusquam petamus, et nota ignorantia nostra dum petimus; infirmitates nostras miserere, quæsumus; et quæ, vel propter indignitatem nostram non audemus, vel propter cæcitatem petere non valemus, ea nobis largiri digneris, per merita Filii tui, Domini nostri, Jesu Christi. *Amen.*

OMNIPOTENS Deus! qui pollicitus es, te eorum preces exaudiri, qui in Filii

κυβερνήσης τόσον τὰς καρδίας μας ἐπὶ τὰ σώματά μας εἰς τὰς δρόμους τῶν νόμων σου, καὶ εἰς τὰ ἔργα τῶν προσαγῶν σε, ὅπως διὰ τὴν δυνατάτην ὑπεράσπισιν σε, τὰρα καὶ πάντα σωθῇ τὸ σῶμά μας καὶ ἡ ψυχὴ, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ Κυρίου, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν. Ἀμήν.

ΧΑΡΙΖΟΝ σὲ παρακαλοῦμεν, Παντοδύναμε Θεέ, ὅπως οἱ λόγοι, τὰς ὁποῖας ἡκούσαμεν σήμερον μὲ τὰ αὐτὰ τῇ σώματός μας, ἐμφυτευθῶσιν εἰς τὸ μέσον τῆς ψυχῆς μας, καὶ καρποφορήσωσιν ἀγαθὸν βίον, εἰς τιμὴν καὶ ἐπαινον τοῦ ὀνόματός σε, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν. Ἀμήν.

ΠΡΟΦΘΑΣΟΝ ἡμᾶς, Κύριε, εἰς πάντα τὰ ἔργα μας, μὲ τὴν εὐμενεστάτην χάριν σε, καὶ βοηθήσῃν μας μὲ τὴν δύναμιν σε ὅπως εἰς πάντα τὰ ἀρχινηθέντα, προκόπτοντα καὶ εἰς ἐσὲ τελειωθέντα ἔργα, δοξάσωμεν τὸ ἅγιόν σε ὄνομα, καὶ τελευταῖον διὰ τὸ ἐλεός σου ἀπολαύσωμεν αἰώνιον ζωὴν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν. Ἀμήν.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΟΡΑ Θεέ, πηγὴ πάσης σοφίας, ὁ πρὶν ἐρωτήσωμεν γνωρίζων τὰς χρεῖας μας, καὶ τὴν εἰς τὸ ζητεῖν ἄγνοιάν μας, ἱκετεύομέν σε ἐλέησον τὴν ἀσθενειαν μας καὶ ὅσα, ἀνέξιοι, ἄτολμοι, καὶ τυφλοὶ ὄντες δὲν ζητῶμεν καταδέξῃ ἡμᾶς χάριτος διὰ τὰς ἀξίας τῆς Ἰησοῦ Χριστοῦ, τῷ Υἱῷ σε καὶ Κυρίῳ ἡμῶν. Ἀμήν.

ΠΑΝΤΟΔΥΝΑΜΕ Θεέ, ὁ τάξας ἡμᾶς δόξης ἀκρόασιν πρὸς τὰς δέσεις τῶν ἐν τῷ ὀνόματι

tificare, e governare così i cuori, come i corpi nostri nelle vie delle tue leggi, e nelle opere de' tuoi comandamenti, acciò che per la tua potentissima protezione, in questo secolo, e quello a venire, siamo guardati de' corpi, ed anime, per il nostro Signore, e Salvatore Gesù Cristo. *Amen.*

FACCI la grazia, noi ti supplichiamo, Iddio onnipotente, che le parole ch'abbiamo udite questo giorno con le nostre orecchie esteriori, sieno talmente innestate interiormente ne' cuori nostri, che producano in noi il frutto del viver buono, all' onore e gloria del tuo nome, per Gesù Cristo, nostro Signore. *Amen.*

PREVIENCI, o Signore, in tutte le nostre azioni, per la tua grazia favorevole, e promuovici con la tua continua assistenza, acciò che in tutte le nostre operazioni principiate, continuate, e terminate in te, glorifichiamo il tuo santo nome, e finalmente per tua misericordia, ottegniamo la vita eterna per Gesù Cristo, nostro Signore. *Amen.*

IDDIO onnipotente, fonte d' ogni sapienza, che sai le nostre necessità prima che dimandiamo, e la nostra ignoranza nel dimandare; noi ti supplichiamo d' aver compassione delle nostre infermità, e darci le cose che per la nostra indigenza non osiamo, e che per la nostra cecità non sappiamo dimandarti, per i meriti del tuo figliuolo Gesù Cristo, nostro Signore. *Amen.*

IDDIO onnipotente, che hai promesso d' esaudire le suppliche di quelli che te le

O ALMIGHTY Lord, and everlasting God, vouchsafe, we beseech thee, to direct, sanctify, and govern, both our hearts and bodies, in the ways of thy laws, and in the works of thy commandments; that through thy most mighty protection, both here and ever, we may be preserved in body and soul; through our Lord and Saviour Jesus Christ. *Amen.*

GRANT, we beseech thee, Almighty God, that the words, which we have heard this day with our outward ears, may through thy grace be so grafted inwardly in our hearts, that they may bring forth in us the fruit of good living, to the honour and praise of thy Name; through Jesus Christ our Lord. *Amen.*

PREVENT us, O Lord, in all our doings with thy most gracious favour, and further us with thy continual help; that in all our works begun, continued, and ended in thee, we may glorify thy holy Name, and finally by thy mercy obtain everlasting life; through Jesus Christ our Lord. *Amen.*

ALMIGHTY God, the fountain of all wisdom, who knowest our necessities before we ask, and our ignorance in asking; We beseech thee to have compassion upon our infirmities; and those things, which for our unworthiness we dare not, and for our

Allmächtiger Herr, ewiger Gott!
Wir bitten dich, du wollest unsere Herzen und Leiber auf den Wegen deiner Gesetze und in den Werken, die du geboten hast, so leiten, heiligen und regieren, daß wir unter deinem mächtigen Schutze, hier und in Ewigkeit an Leib und Seele bewahrt bleiben mögen, durch Jesum Christum, unsern Herrn. *Amen.*

Wir bitten dich, allmächtiger Gott!
verleihe, daß die Worte, die wir heute äußerlich mit unsern Ohren vernommen haben, durch deine Gnade in das Innere unserer Herzen bringen, und Früchte eines guten Wandels in uns hervorbringen mögen, zur Ehre und zum Preise deines heiligen Namens, durch Jesum Christum, unsern Herrn. *Amen.*

O Herr, leite uns in allem unserm Thun durch deine zuvorkommende Huld und Gnade, und unterstütze uns durch deine beständige Hülfe, daß wir alle unsere Werke mit dir anfangen, fortsetzen und vollbringen, deinen heiligen Namen verherrlichen, und endlich, durch deine Barmherzigkeit, das ewige Leben erlangen mögen, um Jesu Christi unseres Herrn willen. *Amen.*

Allmächtiger Gott! Urquell aller Weisheit: Du weißt, was wir bedürfen, ehe wir dich darum bitten, und kennest unsere Unwissenheit, womit wir zu dir stehen. O, habe Mitleiden mit unserer Schwachheit, und was wir nicht würdig sind uns von dir zu erbitten oder wegen unserer

DIEU éternel et tout-puissant, nous te supplions qu'il te plaise de sanctifier, de conduire, et de gouverner nos corps et nos âmes dans les sentiers de ta loi, et dans l'obéissance à tes commandemens; afin que, par ta puissante protection, nous soyons préservés à jamais en corps et en âme, par Jésus-Christ notre Seigneur et Sauveur. *Amen.*

FAIS-NOUS la grâce, ô Dieu tout-puissant, que les paroles que nous avons aujourd'hui ouïes de nos oreilles extérieures, soient tellement gravées intérieurement dans nos cœurs, qu'elles produisent en nous les fruits d'une bonne et sainte vie, à l'honneur et à la gloire de ton saint nom, par Jésus-Christ notre Seigneur. *Amen.*

PREVIENS-NOUS, Seigneur, dans toutes nos actions par ta faveur et par ta grâce, et nous y accompagne de ton secours continuuel; afin qu'en toutes les œuvres que nous aurons commencées, continuées, et achevées en toi, nous puissions glorifier ton saint nom, et parvenir enfin à la vie éternelle par ta miséricorde, en Jésus-Christ notre Seigneur. *Amen.*

DIEU tout-puissant, qui es la source de toute sagesse, qui connois ce dont nous avons besoin avant que nous le demandions, et quelle est notre ignorance à demander; nous te supplions d'avoir compassion de nos infirmités; et qu'il te plaise de nous accorder les choses que nous n'osons de-

O SEÑOR Omnipotente, y Dios eterno, te suplicamos, que te dignes de dirigir, santificar y gobernar nuestros corazones y cuerpos en los caminos de tus leyes, y en las obras de tus mandamientos, para que por tu muy poderosa proteccion, aquí y siempre seamos preservados en cuerpo y alma, mediante nuestro Señor y Salvador Jesu-Christo. *Amen.*

CONCEDE, te suplicamos, Dios Omnipotente, que las palabras que hemos oído este día con nuestros oídos exteriores, sean de tal manera esculpidas interiormente en nuestros corazones, que produzcan en nosotros el fruto de bien vivir, á honor y alabanza de tu Nombre, mediante Jesu-Christo nuestro Señor. *Amen.*

PREVENNOS, ó Señor, en todas nuestras acciones, con tu benigno favor, y promuevenos con tu ayuda continua, para que en todas nuestras obras comenzadas, continuadas, y acabadas en tí, glorifiquemos tu santo Nombre, y finalmente por tu misericordia alcancemos Vida eterna, mediante Jesu-Christo nuestro Señor. *Amen.*

DIOS Omnipotente, fuente de toda sabiduría, que conoces nuestras necesidades antes que pidamos, y nuestra ignorancia en pedir; te suplicamos hayas compasion de nuestras flaquezas, y que te dignes concedernos todo lo que por temor de nuestra

σου αἰτούντων, οἰκτιρμόνως κλῖνον τὸ οὖς σου, ἀντιβολουμέν σε, Κύριε, ἡμῖν τοῖς νυνὶ τὰς προσευχὰς καὶ τὰς δεήσεις ἡμῶν σοι πεποιημένοι, καὶ δώρησαι ὅπως ἂ πιστῶς κατὰ τὸ θέλημά σου ἡγήσασιν, ἐνεργῶς ἐκπορισθῶσιν, εἰς τε τὴν τῆς χρείας ἡμῶν ἐπάρκειαν, καὶ τὴν τῆς δόξης σου ἀπόδειξιν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

ΕΝ ταῖς Κυριακαῖς καὶ ἄλλαις ἑορτασίμοις ἡμέραις (Συνάξεως μὴ οὔσης) ἅπαντα τὰ ἐν τῇ Συνάξει προστεταγμένα λεχθήσεται μέχρι τέλους τῆς Καθολικῆς εὐχῆς [Ὑπὲρ τῆ εὐκεσεστῶτος τῆς Καθόλου Χριστοῦ Ἐκκλησίας] προσθησεται δὲ καὶ μία ἡ πλείους, τῶν τελευταῖα προειρημένων Συναπτῶν. Τέλος δὲ εἰρηθήσεται ἡ Εὐλογία.

Ὁὐ τελεσθήσεται τὸ Κυριακὸν δεῖπνον, εἰν μὴ ἱκανὸς ἀριθμὸς παρῇ τῶν Κοινωνησειόντων μετὰ τοῦ Ἱερέως κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτῷ.

Εἰ δὲ καὶ μὴ πλείους ἢ εἴκοσι ἐν τῇ Παροικίᾳ ὦσιν ἱκανοὶ διὰ τὴν διάνοιαν τῆς Εὐχαριστίας μεταλαβεῖν, ὅμως δὲ ἡ ἁγία Σύναξις οὐκ ἔσται, πλὴν εἰ μὴ τέσσαρες ἢ τοῦλάχιστον τρεῖς τῷ Ἱερεὶ συκοινωνῶσιν.

Εν δὲ ταῖς Καθεδραῖαις ἢ Συνεδραῖαις Ἐκκλη-

γίς σὺ ζητούντων ἱκετεύομέν σε κλῖνον ἱλίως τὰ αὐτία σὺ πρὸς ἡμᾶς τοὺς ἄρτι παρακαλέσαντας καὶ δεηθέντας πρὸς σέ' ἡ χάρις σου, ὅτι, ὅσα, κατὰ τὴν θέλησίν σου πιστῶς ἐζητήσαμεν, ἡ δυνάμει σου ἡγήσασιν, ἐνεργῶς ἐκπορισθῶσιν, εἰς τε τὴν τῆς χρείας ἡμῶν ἐπάρκειαν, καὶ τὴν τῆς δόξης σου ἀπόδειξιν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Τὰς Κυριακάς, καὶ ἄλλας ἑορτάς (εἰν δὲν εἶναι Συνάξις) διαβιβάζονται τὰ διαταχθέντα πρότερον εἰς τὴν Σύναξιν, ἕως το τέλος τῆς καθολικῆς προσευχῆς ὑπὲρ τῆς προκοπῆς τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ προσθέτοντες μίαν ἢ δύο ἀπὸ τῶν ἁνωθεν Συναπτῶν, τελειώνοντας μετὰ τῆς εὐλογίας.

Τὸ δὲ Κυριακὸν Δεῖπνον δὲν θέλει τελεσθῆναι παρὲς ὅτε εὐρίσκεται ἱκανὸς ἀριθμὸς τῶν μετὰ τοῦ Ἱερέως συκοινωνούντων κατὰ τὴν γνώμην του.

Καὶ εἰν καὶ δὲν εὐρεθῶσιν εἰς τὴν Παροικίαν πλείω ἢ εἴκοσι ὑποκείμενα ἱκανὰ εἰς τὸ λαμβάνειν τὴν Κοινωνίαν, ὅμως εἰν δὲν εὐρίσκονται τέσσαρες (ἢ τρεῖς τοῦλάχιστον) συκοινωνοῦντες μετὰ τὸν Ἱερέα, δὲν θέλει γίνεσθαι ἡ Κοινωνία.

Εἰς δὲ τὰς Καθεδραῖας, ἢ Συνεδραῖας Ἐκκλη-

tui nomine petiverint; aures tuas nobis, qui orationes et supplicationes nostras jam tibi obtulimus, propitius inclina; et da, ut, quæ secundum voluntatem tuam vera fide petivimus, revera impetremus, ad indigentiam nostræ subsidium, et gloriæ tuæ patefactionem; per Jesum Christum, Dominum nostrum. Amen.

¶ *Diebus Dominicis, aliisque diebus feriatis, (si non celebratur sacra Communio) dicentur ea omnia quæ præscripta sunt in Officio pro sacra Communione, usque ad finem Precationis illius Generalis (pro Statu prospero Catholicæ Christi Ecclesiæ) atque una aut altera Collectarum jam memoratarum: quæ omnia sequetur benedictio.*

¶ *Non celebrabitur autem Cæna Domini, nisi adsit idoneus piorum numerus, qui cum Presbytero participant; ejus rei arbitrium pene ipsum erit.*

¶ *Quod si non sint supra viginti in Parochia idonei ad communicandum, non tamen celebrabitur sacra Communio, nisi quatuor (aut, ad minimum, tres) cum Presbytero communicent.*

¶ *In Cathedralibus autem aut Collegiatis*

fanno nel nome del tuo figliuolo, noi ti preghiamo di prestar le tue orecchie favorevoli, a noi che abbiamo adesso fatte le nostre preghiere e supplicazioni a te, e far che quanto abbiamo dimandato con fede, secondo la tua volontà, lo possiamo ottenere in effetto, al sovvenimento delle nostre necessità, ed avanzamento della tua gloria per Gesù Cristo, nostro Signore. Amen.

La Domeniche e altre feste (se non vi è Comunione) si leggerà quello ch'è assegnato alla Comunione, fin' al fine della Preghiera generale (Per il buon stato della Chiesa Cattolica di Cristo) insieme con una o più di quelle Collette ultimamente, recitate concludendo con la benedizione.

E non si celebrerà la cena del Signore se non che vi sia un numero di gente convenevole per comunicarsi col Prete, a sua discrezione.

E se non vi saranno più di venti persone nella Parocchia, genti idonee a far la Santa cena; con tutto ciò, non sarà celebrata se non che ve ne siano quattro, (o almeno tre) per partecipare col Prete.

E nelle Chiese Cattedrali, e Collegiate e Col-

blindness we cannot ask, vouchsafe to give us, for the worthiness of thy Son Jesus Christ our Lord. *Amen.*

ALMIGHTY God, who hast promised to hear the petitions of them that ask in thy Son's Name; We beseech thee mercifully to incline thine ears to us that have made now our prayers and supplications unto thee; and grant, that those things, which we have faithfully asked according to thy will, may effectually be obtained, to the relief of our necessity, and to the setting forth of thy glory; through Jesus Christ our Lord. *Amen.*

Upon the Sundays and other Holy-days (if there be no Communion) shall be said all that is appointed at the Communion, until the end of the general Prayer [For the whole state of Christ's Church militant here in earth] together with one or more of these Collects last before rehearsed, concluding with the Blessing.

And there shall be no celebration of the Lord's Supper, except there be a convenient number to communicate with the Priest, according to his discretion.

And if there be not above twenty persons in the Parish of discretion to receive the Communion; yet there shall be no Communion,

Blintheit nicht bitten können, das verleihe uns gnädig um der Würdigkeit deines Sohnes, Jesu Christi, unseres Herrn willen. *Amen.*

Allmächtiger Gott! der du verheißest, die Bitten derer zu erhören, die im Namen deines Sohnes zu dir beten. Wir bitten dich, neige gnädigst deine Ohren zu uns, die wir jetzt unsere Gebete vor dich gebracht haben, und verleihe, daß wir wirklich erlangen mögen, was wir gläubig und nach deinem Willen gebeten haben, zur Befriedigung unserer Bedürfnisse und zu deiner Verherrlichung, durch Jesum Christum, unsern Herrn. *Amen.*

Auch an den Sonn- und Festtagen, an welchen das heilige Abendmahl nicht gehalten wird, soll alles, was bey der Communion verordnet ist, bis an das Ende des allgemeinen Gebets (für die ganze streitende Kirche Christi hier auf Erden) zugleich mit einer oder mehreren der vorstehenden Collecten gelesen, und zum Beschluß der Segen gesprochen werden.

Des Herrn Abendmahl soll niemals gefeiert werden, wenn nicht eine, nach Gutbefinden des Predigers zu bestimmende, geziemende Anzahl von Communicanten zugegen ist.

Und wenn auch nicht über zwanzig zum heiligen Abendmahl zulässige Personen in einem Kirchspiele vorhanden wären, so soll doch keine Com-

mander à cause de notre indignité, et que nous ne pouvons demander à cause de notre aveuglement. Exauce-nous pour l'amour de ton Fils Jésus-Christ notre Seigneur. *Amen.*

DIEU tout-puissant, qui as promis d'écouter les requêtes de ceux qui t'invoquent au nom de ton Fils; nous te supplions d'incliner favorablement ton oreille vers nous qui venons de t'offrir nos prières et nos supplications; et fais-nous la grâce que tout ce que nous avons demandé avec foi selon ta sainte volonté, nous puissions l'obtenir, pour le soulagement de nos nécessités, et pour l'avancement de ta gloire, par Jésus-Christ notre Seigneur. *Amen.*

Les Dimanches et les jours de fête, s'il n'y a point de Communion, on dira pourtant tout ce qui se doit dire à la Cène, jusqu'à la fin de la prière (Pour toute l'église chrétienne militante ici-bas en la terre) avec une ou plusieurs de ces dernières collectes, concluant par la bénédiction.

On ne doit point célébrer de Cène, sans un nombre convenable de personnes pour communier avec le prêtre; le nombre et le choix des personnes sont laissés à sa prudence.

Mais quand même il n'y auroit dans toute la paroisse que vingt personnes d'un âge à pouvoir communier; il n'y aura point de Cène

indignidad no nos atrevemos á pedir, y por nuestra ceguedad no podemos rogarte. Concedenos todo esto por los merecimientos de tu Hijo Jesu-Christo nuestro Señor. *Amen.*

DIOS Omnipotente, que has prometido oír las peticiones de los que piden en Nombre de tu Hijo; te suplicamos que misericordiosamente inclines tus oídos á los que te hemos dirigido nuestros ruegos y súplicas, y concede que lo que hemos pedido fielmente segun tu voluntad, sea efectivamente obtenido, para alivio de nuestras necesidades, y adelantamiento de tu gloria, mediante Jesu-Christo nuestro Señor. *Amen.*

En Domingos y otros Dias Festivos (si no hubiere Comunión) se dira todo lo que está señalado para la Comunión, hasta el fin de la Oracion general [Oremos por toda la Iglesia de Christo militante aqui en la tierra] con una ó dos de las Colectas ultimas precedentes, concluyendo con la Bendicion.

Y no se celebrará la Cena del Señor á no haber numero suficiente que comuniquen con él, segun su buen juicio.

Y aunque la Parroquia sea tan pequeña que no haya arriba de veinte personas de Comunión, no se celebrará á no haber quatro ó á

ORDO SACRÆ COMMUNIONIS.

σίαις, καὶ τοῖς Συνεδρίοις ὅπου πλείους εἰ-
σιν Ἱερεῖς καὶ Διάκονοι, ἐκεῖ σύμπαντες
καθ' ἐκάστην Κυριακὴν τοῦλάχιστον σὺν
τῷ Ἱερεὶ τῆς Εὐχαριστίας μεταλήψονται,
ἐὰν μὴ εὐλογὸς τις αἰτία ἢ εἰς τούναντιον.

Πρὸς δὲ τὸ ἐκκόψαι πᾶσαν ἀφορμὴν τῆς διχο-
στασίας, ἢ καὶ δεισιδαιμονίας, ἣν ἂν ἔχοι-
τις, ἢ καὶ ἔχειν ἂν δύναται περὶ τοῦ ἄρτου
καὶ οἶνου, ἀρκετὸν ἔσται εἶναι τοιοῦτος μὲν
ὁ ἄρτος ἢ, οἷος κοινῇ ἐδώδιμος, ἄριστος δὲ
καὶ καθαρῶτατος ἄρτος πύρινος, ὅς ἐπιτη-
δεῖως πορισθῇ ἂν.

Καὶ ἣν μὲν περισσέυση τι τοῦ ἄρτου καὶ οἶ-
νου μὴ ἁγιασθέντος, ὁ Κηδεμὼν ἑαυτῷ ἔξει.
Ἦν δὲ τι τοῦ ἁγιασθέντος, περιλοιπὸν ἢ,
τῆς Ἐκκλησίας οὐκ ἐκκομισθῆσεται, ἀλλ'
ὁ Ἱερεὺς καὶ ἄλλοι τινὲς τῶν συγκοινωνη-
σάντων, οὗς αὐτῷ τότε προσκαλέσειεν ἂν,
εὐθὺς μετὰ τὴν Εὐλογίαν, εὐλαβῶς φάγον-
ται καὶ πίνονται αὐτό.

* Ἄρτος καὶ οἶνος ὑπὸ τοῦ Κηδεμόνος καὶ Ναο-
φυλάκων τῇ τῆς Παροικίας δαπάνῃ παρασ-
κευασθήσονται.

Σημειώτεον δὲ, ὅτι δεῖ ἕκαστον τῶν Παροι-
κῶν τρεῖς εἰς τοῦλάχιστον κατ' ἔτος κοινω-

σίας, καὶ εἰς τὰ Συνέδρια, ὅπου εὐρίσκονται
πλείοτεροι Ἱερεῖς καὶ Διάκονοι ἐκεῖ τοῦλά-
χιστον καθε κυριακὴν πάντες θέλουσι κοινω-
νῆσιν μετ' τὸν Ἱερέα εἰ μὴ καὶ ἔχωσιν εὐ-
λογὸν αἰτίαν εἰς τούναντιον.

Καὶ διὰ ἵνα ἀφαρέσωμεν κάθε ἀφορμὴν διχο-
νοίας, καὶ δεισιδαιμονίας τὴν ὁποῖαν δύνα-
ται τις ἵνα ἔχη περὶ τοῦ ἄρτου καὶ τοῦ
οἶνου, φθάνη ὁ ἄρτος ἵνα εἶναι, ἀπὸ τὸ ἐν
συνηθείᾳ ψωμίον, τὸ ἐκ σιταρὶς καθαρῶ-
τερον ὅμως καὶ καλλιώτερον ψωμίον, τὸ
ὁποῖον εἶναι δυνατόν ἵνα ψονισθῇ.

Καὶ εἰς μέρος τι ἄρτου ἢ οἶνου μείνη ἀνευλό-
γιστον, ὁ Ἱερεὺς θέλει τὸ λάβειν διὰ τὴν
ἰδίαν του χρῆσιν, ἐὰν ὅμως μείνη ἀπὸ τὸ εὐ-
λογημένον δὲν θέλει μετακομισθῆν ἔξω ἀπὸ
τῆς ἐκκλησίας, ἀλλ' ὁ Ἱερεὺς, καὶ ἄλλοι
ἀπὸ τῶν συγκοινωνησάντων, τοὺς ὁποῖους
αὐτὸς θέλει προσκαλέσειν, θέλουσιν ἀμέ-
σως μετὰ τὴν εὐλογίαν εὐλαβῶς φάγειν καὶ
πίνειν τὸ ἐπίλοιπον.

* Ὁ ἄρτος καὶ ὁ οἶνος ὑπὸ τοῦ Ἱερέως καὶ τῶν
δούλων τῆς ἐκκλησίας ἀγοράζεται δαπάνῃ
τῆς Παροικίας.

Σημείωσον δὲ, ὅτι ἕκαστος τῶν Παροίκων
πρέπει ἵνα κοινωνῇ τρεῖς βολαῖς τοῦλά-

*Ecclesiis, aut Collegiis, ubi sunt Presby-
teri et Diaconi complures, communicabit
eorum unusquisque una cum Presbytero,
ad minimum qualibet Dominica, nisi le-
gitimum secus faciendi causam habeat.*

¶ *Atque, ut præcідatur omnis occasio dissen-
sionis et superstitionis, quæ suboriri posset
circa Panem aut Vinum, satis erit, si
modo Panis sit vulgaris usus; sed lectis-
simus, et ex meliore tritico confectus, qui
commode parari queat.*

¶ *Quod si supersit aliquid panis aut vini non
consecrati, id sibi sumat Minister in pri-
vatos usus: sin vero consecrati panis aut
vini quidquam supersit, extra Ecclesiam
non efferetur: quin Presbyter, una cum
aliis communicantibus, quos tum advoca-
bit, statim a Benedictione, illud reveren-
ter comedet et bibet.*

¶ *Panem et vinum parant Minister et
Æditui, sumptibus Parochiæ.*

¶ *Animadvertas autem, unicuique Parochia-
norum ter, ad minimum, in anno commu-*

*leggi dove sono più Preti e Diaconi, celo-
breranno tutti la Santa Cena col Prete
ogni Domenica al meno, se non c'abbiano
qualche scusa ragionevole in contrario.*

*E per toglier via ogni occasione di disgusto, e
superstizione ch'alcuno potesse avere, toc-
cando il Pane, e'l Vino, basterà ch'l Pane
sia tale, qual suol mangiarsi; ma del miglio-
re e più puro fromento che si possa avere.*

*E se avanza del pane o vino non consacrato,
il Piovano ne godrà: ma se resterà di quello
ch'è stato consacrato, non sarà portato fuor
di chiesa, anzi il Prete, e tali altri comuni-
canti, che vorrà chiamare, subito dopo la
benedizione, lo mangeranno, e bevveranno,
riverentemente.*

*Il pane ed il vino per la Comunione sarà pro-
veduto dal Piovano ed edili a spese della
Parocchia.*

*E sia osservato ch'ogni parocchiano sarà obli-
gato di Comunicarsi tre volte all'anno al*

ORDO SACRÆ COMMUNIONIS.

except four (or three at the least) communicate with the Priest.

s'il n'y a du moins trois ou quatre communicans avec le prêtre.

And in Cathedral and Collegiate Churches, and Colleges, where there are many Priests and Deacons, they shall all receive the Communion with the Priest every Sunday at the least, except they have a reasonable cause to the contrary.

Dans les églises cathédrales et collégiales, où il y a plusieurs prêtres et diacres, il est de l'usage qu'ils communient tous les dimanches, à moins qu'il n'y ait de justes raisons qui les en empêchent.

And to take away all occasion of dissention, and superstition, which any person hath or might have concerning the Bread and Wine, it shall suffice that the Bread be such as is usual to be eaten; but the best and purest Wheat Bread that conveniently may be gotten.

Et pour ôter toute occasion de débat et de superstition que l'on pourroit avoir touchant le pain et le vin, il suffira que le pain soit comme celui qu'on mange ordinairement, pourvu qu'il soit du meilleur pain de froment qui se puisse commodément trouver.

And if any of the Bread and Wine remain unconsecrated, the Curate shall have it to his own use: but if any remain of that which was consecrated, it shall not be carried out of the Church, but the Priest and such other of the Communicants as he shall then call unto him, shall immediately after the Blessing, reverently eat and drink the same.

Que s'il y a de reste du pain et du vin qui n'ait point été consacré, le ministre en disposera comme du sien: que s'il en reste de ce qui a été consacré, on ne l'emportera point hors de l'église, mais le prêtre et ceux des communicans qu'il appellera alors, le mangeront et le boiront avec respect et gravité, immédiatement après la bénédiction.

The Bread and Wine for the Communion shall be provided by the Curate and the Churchwardens at the charges of the Parish.

Le ministre et les curateurs de l'église feront provision de pain et de vin pour la Cène, aux frais de la paroisse.

And note, that every Parishioner shall communicate at the least three times in the year, of which Easter to be one. And yearly at

Et remarquez, que chaque paroissien doit communier pour le moins trois fois l'année, dont l'une sera à Pâques. Alors chaque paroissien

munion gehalten werden, es sey denn, daß vier, oder wenigstens drey mit dem Prediger communiciren.

lo menos tres) personas que quieran recibirla con el Presbitero.

In Cathedral and Collegiate Churches and in the Colleges, bey welchen eine größere Zahl von Priestern und Diaconen angestellt sind, sollen diese sammtlich, wenigstens an jedem Sonntage, mit dem administrierenden Geistlichen, die Communion empfangen, es wäre denn, daß sie eine gültige Ursache zum Gegentheil hätten.

En Catedrales, Colegiatas, y Colegios donde hay varios Presbiteros y Diaconos, todos recibirán la Comunión con el Presbitero cada Domingo, á lo menos, á no haber justa causa que lo impida.

Um alle Gelegenheit zum Anstoß oder zum Unglauben zu vermeiden, welcher bey irgend jemand wegen des Brothes und Weines statt fände oder doch veranlaßt werden könnte, soll das Brod nur von der Art seyn, wie es gewöhnlich gegessen wird, aber vom besten und reinsten Weizen, so gut er zu haben ist.

Y para quitar toda ocasion de disputa y supersticion, que pudiera darse á algunos acerca del Pan y Vino, bastará que el Pan sea del que se come comunmente, y que sea del mejor y mas puro pan de trigo que se pueda haber á mano.

Was von dem vorhandenen Brode und Weine nicht eingesegnet worden, und nach der Communion übrig bleibt, soll der Prediger zu seinem eigenen Gebrauche behalten. Von dem eingesegneten Brode und Weine aber darf nichts aus der Kirche getragen werden, sondern der Prediger soll beides, gleich nachdem der Segen gesprochen worden, mit solchen andern Communicanten, die er dazu einladen will, ehrerbietig essen und trinken. Das nöthige Brod und den Wein zur Communion, sollen der Prediger und die Kirchenvorsteher, auf Kosten des Kirchspiels, anschaffen.

Y si quedare algun Pan y Vino por consagrar, el Cura lo guardará para su uso. Pero si quedare algo de lo que se consagró, no saldrá de la Iglesia, sino el Presbitero y los comunicantes que él llamare, lo comerán y beberán con reverencia, inmediatamente despues de la Bendicion.

El Pan y Vino para la Comunión serán provistos por el Cura y los Guardianes de la Iglesia, á costa de la Parroquia.

Auch ist zu bemerken, daß jeder Eingepfarrte wenigstens drey mal im Jahre, und von diesen einmal am Osterfeste, communiciren soll, und

Adviertase que cada Parroquiano comulgará á lo menos tres veces al año, de las quales la Pascua de Resurreccion será una. Y anualmente por Pascua de Resurreccion cada

νεῖν τῶν δὲ τριῶν ἐκείνων ἡμερῶν, ἐν αἷς κοινωνητέον, ἢ τοῦ Πάσχα μία ἔσται. Καὶ πᾶς ὁ Παρόικος κατ' ἔτος ἐπὶ τὸ Πάσχα μετὰ τοῦ Προεστώτος, Τοποτηρητοῦ, Κηδεμόνος, ἢ οὐτινοσούν αὐτοῖς ὑποκαθεστώτος, συναρεῖ τὸν λόγον, καὶ πάντα τὰ Ἐκκλησιαστικά χρέω κατὰ τὸ εἰωθὸς ὠφειλημένα αὐτῷ ἢ αὐτοῖς, ἐκτίσει, ἅπερ ἐκεῖ καὶ τότε ἐκτίσαι χρή.

Δειτουργίας ἦδη τελευτήσασης, τὰργύριον ἐν τῇ προσφορᾷ ὀρηθέν, εἰς τὰς καὶ εὐσέβειαν καὶ ἀγάπην χρείας ταχθήσεται, ὥς ἂν τῷ Δειτουργῷ καὶ τοῖς Ὀικονόμοις δοκοίη. Αὐτὰν δὲ τοῦτο διαφωνούντων, διαδοθήσεται ὥς ἂν ὁ Διατάκτης ὀρίσει.

“ ΕΠΕΙΔΗΠΕΡ ἐν ταύτῃ τῇ Δειτουργίᾳ τῆς τοῦ Κυριακοῦ δεῖπνον Τελέσεως προστέτακται, ὅπως γονυπετοῦντες αὐτὸ λαμβάνοιεν οἱ Συγκοινωνοῦντες (Ἐπερουὶν διάταξις εὐ τῆς διανοίας ἔχει, ταχθεῖσα δηλαδὴ εἰς σημασίαν τοῦ ταπεινοῦ τε ἡμῶν καὶ εὐχαρίστου ἀναγνωρισμοῦ τῶν τοῦ Χριστοῦ ἐνεργειῶν ἐν αὐτῷ πᾶσι τοῖς ἀξίοις Συγκοινωνοῖς διδομένων, ἐτι δὲ καὶ εἰς ἀποφυγὴν τῆς βεβηλώσεως τε καὶ τῆς ἐν τῇ ἁγίᾳ Συνάξει ἀταξίας, ἅλλως ἂν, ὥς εἰκός, ἐσομένης) “Ὁμῶς γε ἵνα μὴ εἴτε δι’ ἀγνοίαν καὶ ἀσθένειαν, εἴτε διὰ μοχθηρίαν καὶ αὐθάδειαν παρερμηνευθῇ, καὶ μωμηθῇ αὕτη ἡ Γονυκλισία, ἐν τοιούτοις δηλοῦται ὅτι οὐδεμία Προσκίνησις νοεῖται, οὐδὲ ὀφείλει γίνεσθαι οὔτε τῷ Μυστηριῳδεῖ ἄρτῳ καὶ οἶνῳ σωμα-

χιστον τὸν χρόνον ἐξ ὧν μία ἵνα ᾖ εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ Πάσχα. Καὶ καθὲρ χρόνον τὸ Πάσχα, ἕκαστος τῶν παρόικων θέλουσι λογαριάσειν, μετὰ τὸν Προεστώτα, Τοποτηρητὴν, καὶ Ἱερέα, ἢ μετὰ τοῖς ἐπιτρόποις τῶν, καὶ πληρώσῃσι τὰς ἐκκλησιαστικὰς φορολογίας, κατὰ τὸ εἰωθὸς χρεοστούμενας, ἐκεῖ καὶ κατ’ ἐκείνον τὸν καιρὸν.

Μετὰ τὴν Δειτουργίαν, τὸ ἐν τῇ προσφορᾷ δοθέν ἀργύριον, θέλει διορισθῇ διὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Δειτουργοῦ καὶ τῶν Ὀικονόμων, μελετηθείσαν, εὐσεβῇ καὶ ἐλεημοσυνικῇ χρήσιν. Ἐάν δὲ καὶ δὲν συμφωνήσῃσι, τότε κατὰ τὴν θέλησιν τοῦ Διατάκτου διαιμοιράζεται.

“ ΕΠΕΙΔΗ εἰς αὐτὴν τὴν Δειτουργίαν τοῦ ἁγίου Δείπνου προστίθεται, ὅτι ἡ κοινωνία λαμβάνεται γονατίζοντας (ἢ ὅποια προσταγὴ ἔχει καλὸν σκοπόν, δηλαδὴ εἰς σημασίαν τῆς ταπεινῆς μας ἀναγνωρίσεως τῶν τοῦ Χριστοῦ ἐνεργειῶν πρὸς τοὺς ἀξίους συνδειπνούντας, καὶ εἰς ἀποφυγὴν τῶν βεβηλώσεων καὶ ἀταξιῶν, τῶν δυναμένων εἰς τὴν ἁγίαν Σίναξιν ἵνα λάχουν) ὁμῶς ἵνα μὴ ὁ γονατισμὸς οὗτος δι’ ἀγνοίαν, ἢ ἀσθένειαν ἢ διὰ πονηρίαν, καὶ πείσμα παρεξηγηθῇ, καὶ διαφθαρῇ, γίνεται φανερόν, ὅτι δι’ αὐτοῦ δὲν νοεῖται οὔτε πρέπει ἵνα γίνεται Προσκίνησις πρὸς τὸν Μυστηριῳδῆ ἄρτον καὶ οἶνον ἐκεῖ σωματικῶς μεταλιφθέντα, οὔτε πρὸς σωμα-

nificandum esse; nominatim vero in festo Paschatis. Ac singulis annis quilibet Parochianus cum Parocho, Vicario, aut Ministro, et cum ejus eorumve Vicario aut Vicariis, rationes conferet; et ipsis ipsive persolvet omnia Ecclesiastica debita, tum solvenda, et solvi solita.

¶ *Sacris peractis, pecunia, ad offertorium collata, erogabitur in pios usus, a Ministro et Aedituis, prout ipsis visum fuerit. Quod si non fuerint concordēs, tum pro arbitrio Ordinarii erogabitur.*

meno, delle quali, la Pasqua ne sarà una. Ed ogn' anno a Pasqua, ogni parocchiano verrà a ragione col suo Piovano, Vicario o Curato o altro da lui o loro deputato, a pagargli ogni diritto Ecclesiastico secondo la consuetudine, che gli sarà dovuto, ed allora da esser pagato.

Dopo finito l' Ufficio divino i denari che sono stati Colletti all' Offertorio, saranno disposti a tali opere pie, e caritatevoli, quali saranno stimate più convenevoli nel giudicio del Piovano e gli edili; e se per sorte non s' accordassero, saranno disposti conforme quello che dirà l' Ordinario.

“ QUANDOQUIDEM, in hoc Officio pro administratione Cænæ Domini, præscribitur, ut communicantes illam sumant in genua provoluti; (quod quidem recte præscriptum est, nempe, ut hoc pacto submissum et gratum animum significemus pro beneficiis Christi, quæ in ea omnibus digne communicantibus tribuuntur; atque ut sic omnis absit a sacra Communioni profanatio et confusio, quæ alioqui oriri possent); attamen, ne genuflexio illa a quoquam seu ex ignorantia et infirmitate, seu ex malitia et obstinata pervicacia, secus quam par est, accipiat, aut etiam depravetur; hic declaramus, et omnibus notum facimus, ea genuflexione nullam adorationem deferri, aut deferri debere, panem aut vino sacramentali, quæ-

“ DOVE che è istituito in questo Ufficio per l' Amministrazione della Santa Cena, che i partecipanti la ricevono inginocchiati: (il qual ordine è a buon fine, per significar l' umil riconoscimento dei benefici di Cristo recati in essa ad ogni degno partecipante, e per isfuggire le profanazioni e disordini nella sacra Comunione, i quali ben potrebbero altrimenti avvenire) nulladimeno, acciochè quell' inginocchiarsi non venga, per ignoranza, e fragilità, o anche per malizia, e ostinazione, ad esser mal interpretato e corrotto; vien qui dichiarato, ch' in questo atto, non vi si intende alcuna adorazione, nè vi si debba fare, nè al pane, e vino sacramentale qui-

ORDO SACRÆ COMMUNIONIS.

Easter every Parishioner shall reckon with the Parson, Vicar, or Curate, or his or their Deputy or Deputies; and pay to them or him all Ecclesiastical Duties, accustomedly due, then and at that time to be paid.

sien paiera les droits ecclésiastiques qui sont dûs et payable en ce temps-là selon la coutume, au recteur, au vicaire ou au substitut, ou à celui ou ceux qu'ils auront commis à cet effet.

After the Divine Service ended, the money given at the Offertory shall be disposed of to such pious and charitable uses, as the Minister and Church-wardens shall think fit, Wherein if they disagree, it shall be disposed of as the Ordinary shall appoint.

A l'égard de l'offertoire, le ministre et les curateurs disposeront, après le service divin, de l'argent reçu, pour telles œuvres pies qu'ils jugeront à propos. Et dans le cas où ils différeroient entre eux sur la manière d'en disposer, la chose sera réglée par l'ordinaire.

daß jeder Eingepfarrte alle Jahre und Ostern mit dem Pfarrer, oder dem Vicarius, oder Adjunctus, oder auch mit dessen oder deren Bevollmächtigten abzurechnen und ihnen oder ihm alle hergebrachten und alsdann fälligen Kirchengebühren abzutragen hat.

Parroquiano ajustará cuentas con el Beneficiado, Vicario, ó Cura, ó su Agente pagando á él, ó ellos todos los Derechos Parroquiales que deba pagar en dicho tiempo, segun uso y costumbre.

Nachdem der öffentliche Gottesdienst beendigt ist, sollen die zum Almosenopfer gegebene Gelder, nach Gutbefinden des Predigers und der Kirchenvorsteher, zu frommen und milden Absichten verwandt werden. Sollten sie dabei nicht eins werden können, so hat der Bischof über die Verwendung zu entscheiden.

Acabado el Servicio Divino, el dinero que se recogió al Tiempo del Ofertorio, se empleará en obras de piedad y caridad á discrecion del Ministro y Guardianes. Pero sino pudieren convenirse, el Ordinario dispondra de la suma.

“ τικῶς ἐκεῖ μεταληφθεῖσιν, οὔτε τῇ Σωματι-
 “ κῇ τινι παρουσίᾳ τῆς τοῦ Χριστοῦ φυσικῆς
 “ Σαρκός καὶ Αἵματος. Ὁ γὰρ Μυστηριώδης
 “ ἄρτος καὶ οἶνος ἐτι μένουσιν ἐν ταῖς αὐταῖς
 “ φυσικαῖς αὐτῶν οὐσίαις· οὐκ οὖν προσκυνη-
 “ τέον αὐτοὺς (εἴη γὰρ ἂν τοῦτ' εἰδωλολα-
 “ τρεία, πᾶσι τοῖς πιστοῖς τῶν Χριστιανῶν
 “ βδελυκτῆ.) Καὶ τὸ φυσικὸν τοῦ Σωτῆρος
 “ ἡμῶν Χριστοῦ σῶμα καὶ αἷμα ἐν τῷ οὐρα-
 “ νῳ καὶ οὐκ ἐνθ' ἰδεῖ εἰσὶ τῇ τοῦ Φυσικοῦ
 “ Χριστοῦ Σώματος ἀληθείᾳ ἐναντίον ὄν, ἐν
 “ ἐνὶ χρόνῳ ἐν πλείοσι τόποις πλὴν ἐνός
 “ ὑπάρχειν.”

“ ματικὴν τινὰ παρουσίαν, τῆς φυσικῆς Σαρκός
 “ τοῦ Χριστοῦ, καὶ τοῦ αἵματος. Ὅτι ὁ ἄρτος
 “ καὶ ὁ οἶνος τοῦ Μυστηρίου μένουσιν εἰς τίς
 “ αὐτὰς φυσικὰς τῶν οὐσίας, καὶ διὰ τοῦτο
 “ δὲν προσκυνῶνται· (Ἐπεὶ δὲ τοῦτο ἤθελεν
 “ εἶσθαι εἰδωλολατρία ἣτις πρέπει 'να ἀπορ-
 “ ριφθῇ ἀπὸ κάθε πιστὸν Χριστιανόν·) Καὶ
 “ τὸ φυσικὸν σῶμα καὶ αἷμα τοῦ Σωτῆρος
 “ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ εὐρίσκονται εἰς τὸν
 “ οὐρανόν, καὶ ὅχι ἐδῶ· ὡν ἐναντίον εἰς τὴν
 “ ἀληθείαν τοῦ φυσικοῦ Σώματος τοῦ Χριστοῦ
 “ 'να εὐρίσκεται εἰς τὸν ἴδιον καιρὸν εἰς δια-
 “ φόρους τόπους πλὴν ἐνός.

“ ibi corporaliter accipiuntur, aut ulli præ-
 “ sentia corporali naturalis carnis aut san-
 “ guinis Christi. Quippe panis sacramentalis
 “ et sacramentale vinum manent in veris
 “ suis naturalibus substantiis; ideoque non
 “ debent adorari, (id enim idololatria foret,
 “ a qua fideles omnes Christiani abhorriere
 “ debent.) Et naturale corpus et sanguis
 “ Christi, Servatoris nostri, sunt in cælo,
 “ non autem hic; quandoquidem esse simul
 “ et semel in pluribus locis, veritati corpo-
 “ ris naturalis Christi adversatur.”

“ vi ricevuto corporalmente nè anco ad al-
 “ cuna corporea presenza della carne, e del
 “ sangue naturale di Cristo. Perchè il pane,
 “ e 'l vino del Sacramento, rimangono nelle
 “ loro sostanze naturali, e per ciò non deb-
 “ bono esser adorati, (perchè sarebbe idola-
 “ tria, da esser abborrita da ogni fedel Cris-
 “ tiano) e 'l corpo e sangue naturale del
 “ nostro salvatore Gesù Cristo sono in cielo,
 “ e non qui, essendo egli contrario alla verità
 “ del corpo naturale di Cristo, d' esser in
 “ un, e medesimo tempo in più luoghi.

PSALTERIUM DAVIDIS.

BIBΛΟΣ ΨΑΛΜΩΝ.

ΕΩΘΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

Ψαλ. α'. I.

ΜΑΚΑΡΙΟΣ ἄνθρωπος, ὃς οὐκ ἐπορεύθη ἐν βλαῇ ἁσεβῶν, καὶ ἐν ὁδῷ ἁμαρτωλῶν οὐκ ἔστη, καὶ ἐπὶ καθέδρᾳ λοιμῶν οὐκ ἐκάθισεν.

2 Ἄλλ' ἢ ἐν τῷ νόμῳ Κυρίου τὸ θέλημα αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ μελετήσῃ ἡμέρας καὶ νυκτός.

3 Καὶ ἔσται ὡς τὸ ξύλον τὸ πεφυτευμένον παρὰ τὰς διεξόδους τῶν ὑδάτων, ὃ τὸν καρπὸν αὐτοῦ δώσει ἐν καιρῷ αὐτοῦ, καὶ τὸ φύλλον αὐτοῦ οὐκ ἀπορῥήσεται, καὶ πάντα ὅσα ἂν ποιῇ, κατενδωθήσεται.

4 Οὐχ οὕτως οἱ ἁσεβεῖς, οὐχ οὕτως, ἀλλ' ἢ ὡς ὁ χυὸς ὃν ἐκρίπτει ὁ ἄνεμος ἀπὸ προσώπης τῆς γῆς.

5 Διὰ τοῦτο οὐκ ἀναστήσονται οἱ ἁσεβεῖς ἐν κρίσει, οὐδὲ ἁμαρτωλοὶ ἐν βλαῇ δικαίων.

6 Ὅτι γινώσκει Κύριος ὁδὸν δικαίων, καὶ ὁδὸς ἁσεβῶν ἀπολείται.

Ψαλ. β'. II.

ΙΝΑΤΙ ἐφύραξαν ἔθνη, καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν κενά; 2 Παρέστησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ οἱ ἄρχοντες συνήχθησαν ἐπιτοαντὸ κατὰ τοῦ Κυρίου, καὶ κατὰ τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ.

PSALTERIUM

DAVIDIS.

MATUTINÆ PRECES.

PSALMUS I.

BEATUS vir, qui non abiit in consilio impiorum, et in via peccatorum non stetit, et in cathedra pestilentiae non sedit:

2 Sed in lege Domini voluntas ejus, et in lege ejus meditabitur die ac nocte.

3 Et erit tamquam lignum, quod plantatum est secus decursus aquarum, quod fructum suum dabit in tempore suo: Et folium ejus non defluet: et omnia quaecumque faciet, prosperabuntur.

4 Non sic impii, non sic: sed tamquam pulvis, quem projicit ventus a facie terrae.

5 Ideo non resurgent impii in judicio: neque peccatores in concilio justorum.

6 Quoniam novit Dominus viam justorum: et iter impiorum peribit.

PSALMUS II.

QUARE fremuerunt Gentes, et populi meditati sunt inania?

2 Astiterunt reges terrae, et principes convenerunt in unum adversus Dominum, et adversus Christum ejus.

3 Dirumpamus vincula eorum: et proiciamus a nobis jugum ipsorum.

4 Qui habitat in caelis irridebit eos: et Dominus subsannabit eos.

OI

ΨΑΛΜΟΙ ΤΟΥ ΔΑΒΙΔ

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΗΣ ΑΥΓΗΣ.

Ψαλ. α'. I.

ΜΑΚΑΡΙΟΣ ὁ ἄνθρωπος ὁ ὁποῖος δὲν ἐπορεύθη κατὰ τὴν συμβουλὴν τῶν ἁσεβῶν, καὶ δὲν ἐμεινε με τοὺς ἁμαρτωλοὺς, μήτε ἐκάθισεν ἐπὶ τῇ καθέδρᾳ τῶν ἐμπεζόντων.

2 Ἀλλὰ εὐφρένεται ἐν τῷ νόμῳ τῆς Κυρίας, καὶ ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ μελετᾷ ἡμέραν καὶ νύκτα.

3 Αὐτὸς θέλει εἶναι ὡς πεφυτευμένον δένδρον εἰς τὰ παραπόταμα, τὸ ὅποιον ἐν καιρῷ θέλει δώσει τὸν καρπὸν αὐτοῦ.

4 Δὲν μαραίνεται τὸ φύλλον αὐτοῦ, ἀλλ' ἐπιτυχαίνει ὅτι καὶ ἂν φέρῃ.

5 Οὐχὶ οὕτως οἱ ἁσεβεῖς, οὐχὶ οὕτως, ἀλλ' ὡς ἄχिरα τὰ ὁποῖα ὁ ἄνεμος σαρώνει ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς.

6 Διὰ τοῦτο δὲν θέλει ὀρθοσταθῶσι οἱ ἁσεβεῖς ἐν κρίσει, οὐδὲ οἱ ἁμαρτωλοὶ ἐν συμβαλῇ δικαίων.

7 Ὅτι ὁ Κύριος γινώσκει τὴν ὁδὸν τῶν δικαίων, καὶ ἐξολοθρεύεται ἡ ὁδὸς τῶν ἁσεβῶν.

Ψαλ. β'. II.

ΤΙ θορυβοῦνται τὰ ἔθνη, καὶ μάταια μελετῶσιν οἱ λαοί;

2 Ἐγειραν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ οἱ ἄρχοντες ἐσυνήχθησαν κατὰ τοῦ Κυρίου καὶ κατὰ τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ. Λέγοντες,

II

SALTERIO

OSSIA

I SALMI DI DAVID.

LA PREGHIERA DELLA MATTINA.

SALMO I.

BEATO l'uomo che non è caminato nel consiglio degli empì, e non s'è fermato nella via de' peccatori, e non è seduto nella sedia degli schernitori.

2 Anzi il cui diletto è nella Legge del Signore, e medita in essa giorno e notte.

3 Egli sarà come un' albero piantato presso a ruscelli d'acque, il qual rende il suo frutto nella sua stagione, e le cui frondi non appassano: e tutto quello ch'egli farà, prospererà.

4 Così non saranno già gli empì: anzi saranno come pula sospinta dal vento.

5 Per ciò gli empì non istaranno ritti nel giudicio, nè i peccatori nella raunanza de' giusti.

6 Perciocchè il Signore conosce la via de' giusti: ma la via degli empì perirà.

SALMO II.

PERCHE tumultuano le genti, e mormono i popoli cose vane?

2 I re della terra si ritrovano, ed i principi consigliano insieme, contr' al Signore, e contr' al suo Unto.

3 Dicendo: rompiamo i lor legami, e gettiam via da noi le lor funi.

4 Colui che siede ne' cieli ne riderà: il Signore sì befferà di loro.

THE PSALMS OF DAVID.

THE FIRST DAY.

MORNING PRAYER.

PSALM I.

BLESSED is the man that hath not walked in the counsel of the ungodly, nor stood in the way of sinners: and hath not sat in the seat of the scornful.

2 But his delight is in the law of the Lord: and in his law will he exercise himself day and night.

3 And he shall be like a tree planted by the water-side: that will bring forth his fruit in due season.

4 His leaf also shall not wither: and look, whatsoever he doeth, it shall prosper.

5 As for the ungodly, it is not so with them: but they are like the chaff, which the wind scattereth away from the face of the earth.

6 Therefore the ungodly shall not be able to stand in the judgement: neither the sinners in the congregation of the righteous.

7 But the Lord knoweth the way of the righteous: and the way of the ungodly shall perish.

PSALM II.

WHY do the heathen so furiously rage together: and why do the people imagine a vain thing?

2 The kings of the earth stand up, and the rulers take counsel together: against the Lord, and against his Anointed.

Der Psalter.

Erster Tag.

Morgen-Gebete.

Der 1 Psalm.

1. Wohl dem, der nicht wandelt im Rath der Gottlosen; noch tritt auf den Weg der Sünder; noch sitzt, da die Spötter sitzen:

2. Sondern hat Lust zum Gesetz des Herrn, und redet von seinem Gesetz Tag und Nacht.

3. Der ist wie ein Baum, gepflanzt an den Wasserbächen, der seine Frucht bringet zu seiner Zeit, und seine Blätter verwelken nicht, und was er macht, das geräth wohl.

4. Aber so sind die Gottlosen nicht; sondern wie Spreu, die der Wind verstreuet.

5. Darum bleiben die Gottlosen nicht im Gericht; noch die Sünder in der Gemeinde der Gerechten.

6. Denn der Herr kennet den Weg der Gerechten, aber der Gottlosen Weg vergehet.

Der 2 Psalm.

1. Warum toben die Heiden, und die Leute reden so vergeblich?

2. Die Könige im Lande lehnen sich auf, und die Herren rathschlugen mit einander wider den Herrn und seinen Befehlten:

3. Laßet uns zerreißen ihre Bände, und von uns werfen ihre Seile.

4. Aber der im Himmel wohnet, laßet ihrer, und der Herr spottet ihrer.

LE LIVRE DES PSEAUMES.

PREMIER JOUR.

PRIERE DU MATIN.

PSEAUME I.

HEUREUX l'homme qui ne marche point suivant le conseil des méchants, qui ne s'arrête point dans la voie des pécheurs, et qui ne s'assied point au banc des moqueurs.

2 Mais qui prend son plaisir dans la loi de l'Eternel, tellement qu'il médite jour et nuit dans sa loi.

3 Car il sera comme un arbre planté près des ruisseaux d'eaux courantes, qui rend son fruit dans sa saison, et dont le feuillage ne flétrit point; et tout ce qu'il entreprendra prospérera.

4 Il n'en sera pas ainsi des méchants; mais ils seront comme la balle que le vent chasse loin.

5 C'est pourquoi les méchants ne subsisteront point dans le jugement, ni les pécheurs dans l'assemblée des justes.

6 Car l'Eternel connoit la voie des justes, mais la voie des méchants périra.

PSEAUME II.

POURQUOI les nations s'assonnent-elles, et les peuples projettent-ils des choses vaines?

2 Pourquoi les Rois de la terre se trouvent-ils en personne, et les princes consultent-ils ensemble contre l'Eternel, et contre son Oint?

3 Rompons, disent-ils, leurs liens, et jetons loin de nous leurs cordes.

4 Celui qui habite dans les cieus s'en rira; le Seigneur se moquera d'eux.

EL LIBRO DE LOS PSALMOS.

EL DIA PRIMERO.

ORACION MATUTINA.

PSALMO I.

BIENAVENTURADO el hombre, que no anduvo en consejo de impíos, y en camino de pecadores no se paró, y en cátedra de pestilencia no se sentó:

2 Sino que en la ley del Señor está su voluntad, y en su ley medita día y noche.

3 Y será como el árbol, que está plantado á las corrientes de las aguas, el qual dará su fruto en su tiempo: Y su hoja no caerá: y todo quanto él hiciere, irá en prosperidad.

4 No así los impíos, no así: sino como el tamo, que arroja el viento de la superficie de la tierra.

5 Por eso no se levantarán los impíos en el juicio: ni los pecadores en el concilio de los justos.

6 Porque conoce el Señor el camino de los justos: y el camino de los impíos perecerá.

PSALMO II.

POR qué bramaron las gentes, y los pueblos meditaron cosas vanas?

2 Asistieron los Reyes de la tierra, y se mancomunaron los príncipes contra el Señor, y contra su Christo.

3 Destricemos sus ataduras: y sacudamos de nosotros su yugo.

3 Δι' ἀρρήξωμεν τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν, καὶ ἀπορρίψωμεν ἅψ' ἡμῶν τὸν ζυγὸν αὐτῶν.

4 Ὁ κατοικῶν ἐν οὐρανοῖς ἐκγελίσεται αὐτοὺς, καὶ ὁ Κύριος ἐκμνησθήσεται αὐτοὺς.

5 Τότε λαλήσει πρὸς αὐτοὺς ἐν ὀργῇ αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ θυμῷ αὐτοῦ ταράξει αὐτοὺς.

6 Ἐγὼ δὲ κατεστήθην βασιλεὺς ὑπ' αὐτοῦ ἐπὶ Σιών ὁρος τὸ ἅγιον αὐτοῦ,

7 Διαγέλλων τὸ πρόσταγμα Κυρίου· Κύριος εἶπε πρὸς με, Υἱός μου εἰ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε.

8 Αἶτησά παρ' ἐμοῦ, καὶ δώσω σοι ἔθνη τὴν κληρονομίαν σου, καὶ τὴν κατάσχεσίν σου τὰ πέρατα τῆς γῆς.

9 Ποιμανεῖν αὐτοὺς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ, ὡς σκεύος κεραμέως συντρίβεις αὐτοὺς.

10 Καὶ νῦν βασιλεῖς σύνετε, παιδεύθητε πάντες οἱ κρίνοντες τὴν γῆν.

11 Δουλεῖσάτε τῷ Κυρίῳ ἐν φόβῳ, καὶ ἀγαλλιάσθε αὐτῷ ἐν τρόμῳ.

12 Δράσασθε παιδείας, μὴ ποτε ὀργισθῇ Κύριος, καὶ ἀπολείσθε ἐξ ὁδοῦ δικαίας· ὅταν ἐκκαυθῇ ἐν τάχει ὁ θυμὸς αὐτοῦ, μακάριοι πάντες οἱ πεπονήότες ἐπ' αὐτῷ.

Ψαλ. γ'. III.

ΚΥΡΙΕ τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπ' ἀνίστανται ἐπ' ἐμέ.

2 Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου, Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ· διάψαλμα.

3 Σὺ δὲ Κύριε ἀντιλήπτωρ μου εἰ, δόξα μου, καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

4 Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὁρῶν ἁγίου αὐτοῦ· διάψαλμα.

5 Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνώσα, ἐξηγέρθη, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεται μου.

5 Tunc loquetur ad eos in ira sua, et in furore suo conturbabit eos.

6 Ego autem constitutus sum rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, prædicans præceptum ejus.

7 Dominus dixit ad me: Filius meus es tu, ego hodie genui te.

8 Postula a me, et dabo tibi Gentes hereditatem tuam, et possessionem tuam terminos terræ.

9 Reges eos in virga ferrea, et tamquam vas figuli confringes eos.

10 Et nunc reges intelligite: erudimini qui judicatis terram.

11 Servite Domino in timore: et exultate ei cum tremore.

12 Apprehendite disciplinam nequando irascatur Dominus, et pereatis de via justa.

13 Cum exarserit in brevi ira ejus, beati omnes, qui confidunt in eo.

PSALMUS III.

DOMINE quid multiplicati sunt qui tribulant me? multi insurgunt adversum me.

2 Multi dicunt animæ meæ: Non est salus ipsi in Deo ejus.

3 Tu autem Domine susceptor meus es, gloria mea, et exaltans caput meum.

4 Voce mea ad Dominum clamavi: et exaudivit me de monte sancto suo.

5 Ego dormivi, et soporatus sum: et exurrexi, quia Dominus suscepit me.

6 Non timebo millia populi circumdantis me: exurge Domine, saluum me fac Deus meus.

3 Ἄς ἀποσπάσωμεν τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν, καὶ ἅς ῥίψωμεν ἅψ' ἡμῶν τὸν ζυγὸν αὐτῶν.

4 Ὁ κατοικῶν ἐν οὐρανοῖς θέλει τοὺς καταφρονῆσαι, καὶ θέλουσι εἶναι τὸ περιπαίγιον τοῦ Κυρίου.

5 Τότε θέλει λαλήσει πρὸς αὐτοὺς ἐν τῇ ὀργῇ αὐτοῦ, καὶ ταράξει αὐτοὺς ἐν τῷ θυμῷ αὐτοῦ.

6 Ἐγὼ δὲ κατεστήθην βασιλεὺς ὑπ' αὐτοῦ ἐπὶ τὸ ὄρος Σιών, τὸ ἅγιον αὐτοῦ,

7 Ἐρμηνεύων τὸ πρόσταγμα τοῦ Κυρίου, Ὁ Κύριος εἶπε πρὸς με, Υἱός μου εἶσαι, ἐγὼ σήμερον σὲ ἐγέννησα.

8 Ζήτησον παρ' ἐμῷ, καὶ εἰς κληρονομίαν δώσω σοι τὰ ἔθνη, καὶ εἶχ' ἐν τῷ πέρατι τῆς γῆς.

9 Θέλει τοὺς βοσκήσεις με σιδηρᾷ ῥάβδῳ, καὶ συντρίψει αὐτοὺς ὡς πηλῖνα ἀγγεῖα.

10 Φρονήσατε γοῦν ὡ βασιλεῖς, σπουδάσατε ὡ κριταὶ πάντες τῆς γῆς.

11 Δουλεύσατε τὸν Κύριον ἐν φόβῳ, καὶ ἀγαλλιασθήτε διὰ αὐτὸν ἐν τρόμῳ.

12 Φιλήσατε τὸν ὕδιν, μήποτε ὀργισθῇ ὁ Κύριος, καὶ χαθῇτε ἀπὸ τῆς ἀλθινης ὁδοῦ· εἰν ἀνάψ' πρὸς ὀλίγον ὁ θυμὸς αὐτοῦ, μακάριοι πάντες οἱ ἐλπίζοντες εἰς αὐτόν.

Ψαλ. γ'. III.

ΚΥΡΙΕ πῶς ἠύξησαν οἱ ἐχθροὶ μου; πολλοὶ ἐσκώκωθησαν κατ' ἐμέ.

2 Πολλοὶ λέγουσι περὶ τῆς ψυχῆς μου, Ὁ Θεὸς σωτηρίαν δέν ἔχει διὰ αὐτόν.

3 Ἀλλὰ σὺ Κύριε με ὑπερασπίζεις, σὺ ἡ δόξα μου καὶ τὸ ὕψωμα τῆς κεφαλῆς μου.

4 Ἐκραυγὴ ἡ φωνὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἤκουσέ μου ἀπὸ τοῦ ἁγίου ὅρους αὐτοῦ.

5 Ἐγὼ δὲ ἐπλάγισα καὶ ἐκοιμήθην, ἐξέπνευσα, ὅτι ὁ Κύριος με βοηθεῖ.

5 Allora parlerà loro nella sua ira, e li renderà smarriti nel suo cruccio acceso.

6 E dirà: pur nondimeno ho io consecrato il mio Re sopra Sion, monte della mia Santità.

7 Io spiegherò il decreto: il Signore m'ha detto: tu sei il mio figliuolo: oggi io t'ho generato.

8 Chiedimi, ed io ti darò per eredità le genti, ed i confini della terra per tua possessione.

9 Tu le fiaccherai con una verga di ferro, tu le triterai come un testo di vasellaio.

10 Ora dunque, o re, siate savi: giudici della terra, ricevete correzione.

11 Servite al Signore con timore, e gioite con tremore.

12 Bacciate il figliuolo, che talora egli non s'adiri, e che voi non periate nella vostra via, quando l'ira sua si sarà pure un poco accesa. Beati tutti coloro che si confidano in lui.

SALMO III.

O Signore, in quanto gran numero sono i miei nemici! molti si levano contr' a me.

2 Molti dicono dell' anima mia: non v'è salute alcuna appo Iddio per lui. Sela.

3 Ma, Signore, tu sei uno scudo d'intorno a me: tu sei la mia gloria, e quel che mi sollevi il capo.

4 Io ho colla mia voce gridato al Signore, ed egli m'ha risposto dal Monte della sua Santità. Sela.

5 Io mi son coricato, ed ho dormito: poi mi son risvegliato: perciocché il Signore mi sostiene.

6 Io non temerei di migliaia di popolo, quando si fossero accampate contr' a me d'ogn' intorno.

3 Let us break their bonds asunder: and cast away their cords from us.

4 He that dwelleth in heaven shall laugh them to scorn: the Lord shall have them in derision.

5 Then shall he speak unto them in his wrath: and vex them in his sore displeasure.

6 Yet have I set my King: upon my holy hill of Sion.

7 I will preach the law, whereof the Lord hath said unto me: Thou art my Son, this day have I begotten thee.

8 Desire of me, and I shall give thee the heathen for thine inheritance: and the utmost parts of the earth for thy possession.

9 Thou shalt bruise them with a rod of iron: and break them in pieces like a potter's vessel.

10 Be wise now therefore, O ye kings: be learned, ye that are judges of the earth.

11 Serve the Lord in fear: and rejoice unto him with reverence.

12 Kiss the Son, lest he be angry, and so ye perish from the right way: if his wrath be kindled, (yea, but a little), blessed are all they that put their trust in him.

PSALM III.

LORD, how are they increased that trouble me: many are they that rise against me.

2 Many one there be that say of my soul: There is no help for him in his God.

3 But thou, O Lord, art my defender: thou art my worship, and the lifter up of my head.

4 I did call upon the Lord with my voice: and he heard me out of his holy hill.

5 I laid me down and slept, and rose up again: for the Lord sustained me.

6 I will not be afraid for ten thousands of the people: that have set themselves against me round about.

5. Er wird einst mit ihnen reden in seinem Zorn, und mit seinem Grimm wird er sie schreden.

6. Aber ich habe meinen König eingefest, auf meinem heiligen Berge Zion.

7. Ich will von einer solchen Weise predigen, daß der Herr zu mir gesagt hat: Du bist mein Sohn, heute habe ich dich gezeugt;

8. Heiße von mir, so will ich dir die Heiden zum Erbe geben, und der Welt Ende zum Eigentum;

9. Du sollst sie mit einem eisernen Scepter zerschlagen, wie Töpfe sollst du sie zerschmeißen.

10. So laßt euch nun weisen, ihr Könige, und laßt euch züchtigen, ihr Richter auf Erden.

11. Dienet dem Herrn mit Furcht, und freuet euch mit Zittern.

12. Küßet den Sohn, daß er nicht zürne, und ihr kommet auf dem Wege; denn sein Zorn wird bald anbrennen; aber wohl allen, die auf ihn trauen.

Der 3 Psalm.

1. Ach Herr, wie sind meiner Feinde so viel, und setzen sich so viele wider mich!

2. Viele sagen von meiner Seele: Sie hat keine Hülfe bey Gott, Sela.

3. Aber Du, Herr, bist der Schild für mich, und der dich zu Ehren setzet, und mir mein Haupt aufrichtet.

4. Ich rufe an mit meiner Stimme den Herrn, so erhöhet er mich von seinem heiligen Berge, Sela.

5. Ich liege und schlafe, und erwache; denn der Herr hält mich.

6. Ich fürchte mich nicht vor viel hundert tausenden, die sich umher wider mich legen.

5 Il leur parlera alors dans sa colère; et il les épouvantera dans l'ardeur de son courroux.

6 J'ai sacré, *dira-t-il*, mon Roi sur Sion, la montagne de ma sainteté.

7 Je rapporterai l'ordonnance de l'Eternel: Il m'a dit: *C'est toi qui es mon fils*, je t'ai engendré aujourd'hui.

8 Demande-moi, et je te donnerai pour ton héritage les nations, et pour ta possession les bords de la terre.

9 Tu les briseras avec un sceptre de fer, et tu les mettras en pièces comme un vaisseau de potier.

10 Maintenant donc, ô Rois, ayez de l'intelligence; juges de la terre, recevez l'instruction.

11 Servez l'Eternel avec crainte, et réjouissez-vous avec tremblement.

12 Rendez hommage au Fils, de peur qu'il ne se courrouce, et que vous ne périissiez dans cette voie, quand sa colère s'embrasera tant soit peu. O qu'heureux sont tous ceux qui se retirent vers lui!

PSAUME III.

ETERNEL, combien ceux qui me persécutent sont-ils multipliés! Que ceux qui s'élèvent contre moi *sont* en grand nombre!

2 Plusieurs disent de mon âme: *Il n'y a* aucune délivrance pour lui auprès de Dieu. Sélah.

3 Mais toi, Eternel, tu es un bouclier autour de moi; tu es ma gloire, et celui qui me fait lever la tête.

4 J'ai crié de ma voix à l'Eternel, et il m'a répondu de la montagne de sa sainteté. Sélah.

5 Je me suis couché, et je me suis endormi, je me suis réveillé: car l'Eternel me soutient.

6 Je ne craindrai point les milliers des peuples qui se sont rangés contre moi tout autour.

4 El que habita en los cielos se burlará de ellos: y el Señor los escarnecerá.

5 Entónces les hablará él en su ira, y los conturbará en su furor.

6 Mas yo he sido por él establecido Rey sobre Sión monte santo suyo, para predicar su precepto.

7 El Señor me dixo: Mi hijo eres tú, yo te he engendrado hoy.

8 Pideme, y te daré las gentes en herencia tuya, y en posesion tuya los términos de la tierra.

9 Los gobernarás con vara de hierro, y como á vaso de alfarero los quebrantarás.

10 Y ahora, Reyes, entended: sed instruidos los que juzgais la tierra.

11 Servid al Señor con temor: y regocijaos en él con temblor.

12 Asid la enseñanza, no sea que alguna vez se enoje el Señor, y perezcais del camino justo.

13 Quando en breve se enardeciere su ira, bienaventurados todos los que confían en él

PSALMO III.

SEÑOR, por qué se han multiplicado los que me atribulan? muchos se levantan contra mí.

2 Muchos dicen á mi alma: No hay salud para él en su Dios.

3 Mas tú, Señor, eres mi amparador, mi gloria, y el que levantas mi cabeza.

4 Con mi voz llamé al Señor: y me oyó desde su monte santo.

5 Yo dormí, y tuve profundo sueño: y me levanté, porque el Señor me amparó.

6 No temeré yo los millares de pueblo, que me rodean: levántate, Señor, sálvame, Dios mío

6 Οὐ φοβηθήσῃς ἀπὸ μυριάδων λαοῦ, τῶν κυκλῶ ἐπιτιθεμένων μοι.

7 Ἀνίστα Κύριε, σῶσόν με ὁ Θεὸς μου· ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.

8 Τοῦ κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Ψαλ. δ'. IV.

ΕΝ τῷ ἐπικαλεῖσθαί με, εἰσήκουσέ με ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου· ἐν θλίψει ἐπλάτυνός μοι· οἰκτείρησόν με, καὶ εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.

2 Υἱοὶ ἀνθρώπων, ἕως πότε βαρυκαρδιοὶ; ἵνατί ἀγαπᾶτε ματαιότητα, καὶ ζητεῖτε ψεύδος; διάψαλμα.

3 Καὶ γινώτε ὅτι ἐθαυμάστωσε Κύριος τὸν ὄσκιον αὐτοῦ, Κύριος εἰσακούσεται μου ἐν τῷ κερραγέῃναι με πρὸς αὐτόν.

4 Ὁργίζεσθε καὶ μὴ ἁμαρτάνετε, ἃ λέγετε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, ἐπὶ ταῖς κοίταις ὑμῶν κατανήγητε· διάψαλμα.

5 Θύσατε θυσίαν δικαιοσύνης, καὶ ἐλπίζατε ἐπὶ Κύριον.

6 Πολλοὶ λέγῃσι, Τίς δείξει ἡμῖν τὰ ἁγιά; ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου Κύριε.

7 Ἐδοκας εὐφροσύνην εἰς τὴν καρδίαν μου, ἀπὸ καρποῦ σίτου καὶ οἴνου καὶ ἐλαίου αὐτῶν ἐπληθύνθησαν.

8 Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι, καὶ ὑπνώσω· ὅτι σὺ Κύριε κατὰ νόμον ἐπ' ἐλπίδι κατέκτισάς με.

Ψαλ. ε'. V.

ΤΑ ῥήματά μου ἐνώτισαι Κύριε, σύνες τῆς κρανυγῆς μου.

2 Πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεισέως μου, ὁ βα-

6 Δὲν φοβούμαι μυριάδας λαοῦ ἕαν με περικυκλώσωσι.

7 Ἀνίστα Κύριε, σῶσόν με, Θεέ μου· ὅτι σὺ ἔκρουσας πάντας τοὺς ἐχθρούς μου, καὶ ἐσυνέτριψας τοὺς ὀδόντας τῶν ἁμαρτωλῶν.

8 Ἡ σωτηρία εἰς τὰ χέρια τοῦ Θεοῦ· καὶ ἡ εὐλογία σου, Κύριε, ἐπὶ τὸν λαόν σου.

Ψαλ. δ'. IV.

ΑΚΟΥΣΟΝ μου ὅταν κράξω ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου, σὺ με ἐπαρηγόρησας ἐν θλίψει. Ἐλέησόν με, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.

2 Ἄνθρωποι, ἕως πότε ζητεῖτε ἐν βαρυκαρδίᾳ; τί ἀγαπᾶτε ματαιότητα, καὶ ζητεῖτε ψεύδος;

3 Μάθετε τώρα ὅτι ὁ Κύριος ἔκλεξε τὸν δίκαιον· ὁ Κύριος με ἀκούει ἂν κράξω.

4 Ζεῖτε εἰς φόβον τοῦ ἑὸς ἁμαρτιῶν· ὅσα λίγητε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, μελετήσατε εἰς τὴν ἡσυχίαν τῶν ὁσμάτων ὑμῶν.

5 Θύσατε θυσίαν δικαιοσύνης, καὶ ἐλπίζατε εἰς τὸν Κύριον.

6 Πολλοὶ λέγουσι Ποῖος δείξει ἡμῖν τὰ καλὰ; ὅταν τὸ πρῶν σέ παρακαλέσω μὴ με καταφρονήσεις,

7 Κύριε δείξον ἡμῖν τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου.

8 Σὺ ἐθεράπευσας τὴν καρδίαν μου πλεον ἂπὸ τοῦ τιταίρι, τὸ κρασί, καὶ τὸ λάδι αὐτῶν, ὅταν νῆυσεν.

9 Πλαγαίῳ ἐν εἰρήνῃ καὶ κοιμώμαι· ὅτι εἰς σέ Κύριε μόνον ὠφθαλμῶς κατοικῶ.

Ψαλ. ε'. V.

ΔΕΞΟΥ τοὺς λόγους μου Κύριε, ἄκουσον τῆς κρανυγῆς μου.

2 Πρόσχε τῇ φωνῇ τῆς δεισέως μου, βασιλεῦ καὶ Θεέ μου· ὅτι ἡ προσευχή μου ἔρχεται πρὸς σέ.

7 Quoniam tu percussisti omnes adversantes mihi in causa: dentes peccatorum contrivisti.

8 Domine est salus: et super populum tuum benedictio tua.

PSALMUS IV.

CUM invocarem exaudivit me Deus iustitiae meae: in tribulatione dilatasti mihi. Miserere mei, et exaudi orationem meam.

2 Filii hominum usquequo gravi corde? ut quid diligitis vanitatem, et quaeritis mendacium?

3 Et scitote quoniam mirificavit Dominus sanctum suum: Dominus exaudiet me cum clamavero ad eum.

4 Irascimini, et nolite peccare: quae dicitis in cordibus vestris, in cubilibus vestris compungimini.

5 Sacrificate sacrificium iustitiae, et sperate in Domino. multi dicunt: Quis ostendit nobis bona?

6 Signatum est super nos lumen vultus tui Domine: dedisti letitiam in corde meo.

7 A fructu frumenti, vini, et olei sui multiplicati sunt.

8 In pace in idipsum dormiam, et requiescam;

9 Quoniam tu Domine singulariter in spe constituisti me.

PSALMUS V.

VERBA mea auribus percipe Domine, intellige clamorem meum.

2 Intende voci orationis meae, rex meus et Deus meus.

3 Quoniam ad te orabo: Domine mane exaudies vocem meam.

7 Levati, Signore: salvami, Dio mio: perciocchè tu hai percossa la mascella di tutti i miei nemici: tu hai rotti i denti degli empì. 8 Il salvare appartiene al Signore: la tua benedizione è sopra il tuo popolo. Sela.

SALMO IV.

QUANDO io grido, rispondimi, o Dio della mia giustizia: quando io sono stato distretto, tu m'hai messo in largo: abbi pietà di me, ed esaudisci la mia orazione.

2 O uomini principali, infino a quando sarà la mia gloria in vituperio? infino a quando amerete vanità, ed andrete dietro a menzogna? Sela.

3 Or sappiate, ch'il Signore s'ha eletto un pietoso: il Signore m'esaudirà, quando io griderò a lui.

4 Tremate, e non peccate: ragionate nel cuor vostro, sopra i vostri letti, e restate. Sela.

5 Sacrificate sacrificii di giustizia, e confidatevi nel Signore.

6 Molti dicono: chi ci farà veder del bene? O Signore, alza la luce del tuo volto sopra noi.

7 Tu m'hai data maggiore allegrezza nel cuore, che non hanno quelli nel tempo ch'il lor frumento, ed il lor mosto è moltiplicato.

8 Io mi coricherò in pace, ed in pace ancora dormirò: perciocchè tu solo, Signore, mi fai abitare sicuramente.

SALMO V.

PORGI l' orecchio alle mie parole, o Signore: intendi la mia meditazione.

2 Re mio, e Dio mio, attendi alla voce del mio grido: perciocchè io t'indirizzo la mia orazione.

3 Signore, ascolta da mattina la mia voce: da mattina io ti spiego i miei desii, e sto aspettando.

7 Up, Lord, and help me, O my God: for thou smitest all mine enemies upon the cheek-bone; thou hast broken the teeth of the ungodly.

8 Salvation belongeth unto the Lord: and thy blessing is upon thy people.

PSALM IV.

HEAR me when I call, O God of my righteousness: thou hast set me at liberty when I was in trouble; have mercy upon me, and hearken unto my prayer.

2 O ye sons of men, how long will ye blaspheme mine honour: and have such pleasure in vanity, and seek after leasing?

3 Know this also, that the Lord hath chosen to himself the man that is godly: when I call upon the Lord, he will hear me.

4 Stand in awe, and sin not: commune with your own heart, and in your chamber, and be still.

5 Offer the sacrifice of righteousness: and put your trust in the Lord.

6 There be many that say: Who will shew us any good?

7 Lord, lift thou up: the light of thy countenance upon us.

8 Thou hast put gladness in my heart: since the time that their corn, and wine, and oil, increased.

9 I will lay me down in peace, and take my rest: for it is thou, Lord, only, that makest me dwell in safety.

PSALM V.

PONDER my words, O Lord: consider my meditation.

7. Auf, Herr, und hilf mir, mein Gott; denn du schlägst alle meine Feinde auf den Backen, und zerschmetterst der Gottlosen Zähne.

8. Von dem Herrn findet man Hilfe, und deinen Segen über dein Volk, Sela.

Der 4 Psalm.

1. Erhöre mich, wenn ich rufe, Gott meiner Gerechtigkeit, der du mich tröstest in Angst; sey mir gnädig, und erhöre mein Gebet.

2. Liebe Herren, wie lange soll meine Ehre geschändet werden? Wie habt ihr das Eitele so lieb, und die Lügen so gerne? Sela.

3. Erkennet doch, daß der Herr seine Heiligen rühmlich führet; der Herr höret, wenn ich ihn anrufe.

4. Zürnet ihr, so sündiget nicht. Redet mit eurem Herzen auf eurem Lager, und harret, Sela.

5. Opfert Gerechtigkeit, und hoffet auf den Herrn.

6. Viele sagen: Wie sollte uns dieser weisen, was gut ist? Aber Herr, erhebe über uns das Licht deines Antlitzes.

7. Du erfreuest mein Herz, ob jene gleich viel Wein und Korn haben.

8. Ich liege und schlafe ganz mit Frieden; denn allein Du, Herr, hilfst mir, daß ich sicher wohne.

Der 5 Psalm.

1. Herr, höre meine Worte, merke auf meine Rede,

7 Lève-toi, Éternel; mon Dieu, délivre-moi. Certainement tu as frappé à la joue tous mes ennemis; tu as rompu les dents des méchants.

8 La délivrance vient de l'Éternel; ta bénédiction est sur ton peuple: Sélah.

PSEAUME IV.

O DIEU de ma justice! puisque je crie, réponds-moi: quand j'étois pressé, tu m'as mis au large; aie pitié de moi, et exauce ma requête.

2 Fils des hommes, jusques à quand ma gloire sera-t-elle diffamée? jusques à quand aimerez-vous la vanité, et chercherez-vous le mensonge? Sélah.

3 Sachez que l'Éternel s'est choisi un homme qu'il aime. L'Éternel m'exaucera quand je crierai vers lui.

4 Soyez saisis de crainte, et ne péchez plus; pensez en vous-mêmes sur vos lits, et demeurez en repos. Sélah.

5 Sacrifiez des sacrifices de justice, et confiez-vous en l'Éternel.

6 Plusieurs disent: Qui nous fera jouir des biens? Fais lever sur nous la lumière de ta face, Éternel.

7 Tu as mis plus de joie dans mon cœur, qu'ils n'en ont lorsque leur froment et leur meilleur vin ont été abondans.

8 Je me coucherai et je dormirai aussi en paix; car c'est toi seul qui es l'Éternel; tu me feras habiter en assurance.

PSEAUME V.

ÉTERNEL, prête l'oreille à mes paroles, écoute ma méditation.

7 Por quanto tú has herido á todos los que se me oponen sin causa: has quebrantado los dientes de los pecadores.

8 Del Señor es la salud: y sobre tu pueblo tu bendicion.

PSALMO IV.

QUANDO yo invocaba, me oyó el Dios de mi justicia; en la tribulacion me ensanchaste. Apídate de mí, y oye mi oracion.

2 Hijos de los hombres, ¿hasta cuándo seréis de pesado corazon? ¿por qué amais la vanidad, y buskais la mentira?

3 Sabed pues que el Señor ha hecho maravilloso á su Santo: el Señor me oirá, quando clamare á él.

4 Airaos, y no queráis pecar: de lo que decid en vuestros corazones, compungios en vuestros lechos.

5 Sacrificad sacrificio de justicia, y esperad en el Señor. Muchos dicen: ¿Quien nos manifiesta los bienes?

6 Sellada está, Señor, sobre nosotros la lumbré de tu rostro: diste alegría en mi corazon.

7 Por el esquilmo de su trigo, vino, y acyete se han multiplicado.

8 En paz dormiré juntamente, y reposaré;

9 Porque tú, Señor, singularmente me has afirmado en la esperanza.

PSALMO V.

DA, Señor, oídos á mis palabras, entiendo mi clamor.

σιλεύς μου καὶ ὁ Θεός μου ὅτι πρὸς σὲ προσ-
εἴξομαι Κύριε,

3 Τοπρῶ εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς μου τοπρῶ
παραστήσωμαί σοι, καὶ ἐπόψομαι.

4 Ὅτι οὐχὶ Θεὸς θέλων ἀνομίαν σὺ εἶ· ἔδὲ
παροικῆσαι πονηρομένους,

5 Οὐδὲ διαμενοῦσι παράνομοι κατέναντι τῶν
ὀφθαλμῶν σου ἑμίσησας Κύριε πάντας τοὺς
ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν,

6 Ἀπολεῖς πάντας τὰς λαλῶντας τὸ ψεῦδος,
ἄνδρα αἱμάτων καὶ δόλιον βδελύσσεται Κύριος.

7 Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου εἰσε-
λεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου, προσκυνήσω πρὸς
ναὸν ἁγίόν σου ἐν φόβῳ σου

8 Κύριε ὁδήγησόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου
ἐνεκα τῶν ἐχθρῶν μου, κατεύθυνον ἐνώπιόν
σου τὴν ὁδόν μου.

9 Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἀλή-
θεια· ἡ καρδία αὐτῶν ματαία· τίφος ἀνεψγμέ-
νος ὁ λάρυγξ αὐτῶν ταῖς γλώσσαις αὐτῶν
ἐδολίουσαν.

10 Κρίνον αὐτοὺς ὁ Θεός· ἀποπεσάτωσαν
ἀπὸ τῶν διαιβουλῶν αὐτῶν κατὰ τὸ πλήθος
τῶν ἁσεβειῶν αὐτῶν ἔξωσον αὐτοὺς, ὅτι πα-
ρεπικράνεν σε Κύριε.

11 Καὶ εὐφρανθήτωσαν ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ
ἐλπίζοντες ἐπὶ σέ, εἰς αἰῶνα ἀγαλλιάσονται,
καὶ κατασκηνώσεις ἐν αὐτοῖς· καὶ κανχήσονται
ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σε,

12 Ὅτι σὺ ἐν ὁλοήσεις δίκαιον Κύριε, ὡς
ὅπλῳ εὐδοκίας ἐστεφανώσας ἡμᾶς.

ESPERINAE EYXAI.

ΨΑΛ. 5. VI.

ΚΥΡΙΕ μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μὴδὲ τῇ
ὀργῇ σου παιδεύσῃς με.

4 Mane astabo tibi et videbo: quoniam
non Deus volens iniquitatem tu es.

5 Neque habitabit juxta te malignus: ne-
que permanebunt inusti ante oculos tuos.

6 Odisti omnes, qui operantur iniqui-
tatem: perdes omnes, qui loquuntur inen-
daciū. Virum sanguinum et dolosum
abominabitur Dominus:

7 Ego autem in multitudo misericordiae
tuae. Introibo in domum tuam: adorabo
ad templum sanctum tuum in timore tuo.

8 Domine deduc me in justitia tua:
propter inimicos meos dirige in conspectu
tuo viam meam.

9 Quoniam non est in ore eorum veritas:
cor eorum vanum est.

10 Sepulchrum patens est guttur eorum,
linguis suis dolose agebant, judicia illos
Deus. Decidant a cogitationibus suis, se-
cundum multitudinem impietatum
eorum expelle eos, quoniam irritaverunt
te Domine.

11 Et latentur omnes, qui sperant in te,
in aeternum exultabunt: et habitabis in
eis. Et gloriabuntur in te omnes qui dili-
gunt nomen tuum,

12 Quoniam tu benedices justo. Domine,
ut scuto bonae voluntatis tuae coronasti
nos.

VESPERTINAE PRECES.

PSALMUS VI.

DOMINE, ne in furore tuo arguas me,
neque in ira tua corripas me.

2 Miserere mei Domine quoniam infirmus
sum: sana me Domine quoniam concur-
bata sunt ossa mea.

3 Κύριε ἄκουσον τὴν φωνήν μου τὴν ταχυνήν·
4 Ὅτι σὺ εἶσαι ὁ Θεός ὁ μὴ θέλων ἀνομίαν,
ὁ μὴ συγκατοικῶν μετὰ τῶν πονηρομένων.

5 Οὐδὲ οἱ παράνομοι χαίρουσι τὸ φῶς τῶν
ὀφθαλμῶν σου ἑμίσησας πάντας τοὺς ποιῶν-
τας τὴν ἀνομίαν.

6 Σὺ ἀφανίζεις πάντας τοὺς ψευδολογῶντας·
Ὁ Κύριος καταρᾶται τὸν δολερὸν καὶ τὸν φονέα.

7 Ἀλλ' ἐγὼ θέλω ἔλθω εἰς τὸν οἶκόν σου ἐν
τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου, καὶ προσκυνήσω ἐν
φόβῳ πρὸς τὸν ναόν σου τὸν ἅγιον.

8 Διὰ τοὺς ἐχθρούς μου, Κύριε ὁδήγησόν με
ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου· ποίησον εὐκόλον τὸν
δρόμον τῆς σωτηρίας μου.

9 Ὅτι τὸ στόμα αὐτῶν ποτὲ δὲν ἀληθεύεται,
καὶ ἡ καρδία αὐτῶν πονηρεύει.

10 Ὁ λάρυγξ αὐτῶν τάφος φένομαι ἀνεψγ-
μένος· ἡ πλάνη κινεῖ τὰς γλώσσας αὐτῶν.

11 Καταδίκασον αὐτοὺς ὁ Θεός ἅς συντρι-
φθῶσι διὰ τὰς πονηρίας τὰς πολλὰς τοῦ νοῦς
αὐτῶν· διώξον αὐτοὺς, ὅτι παρεπικράνεν σε,
Κύριε.

12 Καὶ ἅς εὐφρανθῶσι πάντες οἱ ἐλπίζοντες
ἐπὶ σέ, δοξαζόντές σε εἰς τὸν αἰῶνα ὡς ὑπε-
ρασπιστὴν, οὕτω καὶ οἱ χαίροντες ἐν τῇ ἀγάπῃ
τοῦ ὀνόματός σου.

13 Ὅτι σὺ Κύριε θέλεις εὐλογῆσαι τὸν δίκαιον,
σὺ περιέβαλας αὐτῷ εὐδοκίαν ὡς θώρακα.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΗΣ ΕΣΠΕΡΑΣ.

ΨΑΛ. 5. VI.

ΚΥΡΙΕ μὴ με ἐλέγξεις ἐν τῷ θυμῷ σου,
μὴδὲ με παιδεύσεις ἐν τῇ ὀργῇ σου.

2 Κύριε, ἐλπίσόν με, ὅτι εἰμαι ἀσθενής· ἴασαί
με ὅτι τὰ κακά μου ἐταράχθησαν.

4 Perciocchè tu non sei un Dio, che pren-
da piacere nell' impietà: il malvagio non
può dimorar teco.

5 Gli' insensati non possono comparir da-
vanti agli occhi tuoi: tu odi tutti gli ope-
ratori d' iniquità.

6 Tu farai perire tutti quelli, che parlano
con menzogna: il Signore abborriva l'uo-
mo di sangue e di frode.

7 Ma io, per la grandezza della tua beni-
gnità, entrerò nella tua Casa, ed adorerò
verso il Tempio della tua Santità, nel tuo
timore.

8 Signore, guidami per la tua giustizia,
per cagion de' miei insidiatori: addirizza
davanti a me la tua via.

9 Perciocchè nella bocca loro non v' è
drittura alcuna: l' interior loro non è al-
tro che malizie: la lor gola è un sepolcro
aperto, lusingano colla lor lingua.

10 Condannali, o Dio: scadano da' lor
consigli: scacciali per la moltitudine de'
lor misfatti: perciocchè si son ribellati
contr' a te.

11 E rallegrinsi tutti quelli, che si confi-
dano in te, e cantino in eterno, e sii lor
protettore: e festeggino in te quelli,
ch' amano il tuo Nome.

12 Perciocchè tu, Signore, benedirai il
giusto: tu l' intornierai di benivolenza,
come d' uno scudo.

PREGHIERA della SERA.

SALMO VI.

SIGNORE, non correggermi nella tua
ira, e non gastigarmi nel tuo cruccio.

2 Abbi pietà di me, o Signore: perciocchè
io son tutto fiacco: sanami, Signore: pec-
ciocchè le mie ossa son tutte smarrite.

2 O hearken thou unto the voice of my calling, my King, and my God: for unto thee will I make my prayer.

3 My voice shall thou hear betimes, O Lord: early in the morning will I direct my prayer unto thee, and will look up.

4 For thou art the God that hast no pleasure in wickedness: neither shall any evil dwell with thee.

5 Such as be foolish shall not stand in thy sight: for thou hatest all them that work vanity.

6 Thou shalt destroy them that speak leasing: the Lord will abhor both the blood-thirsty and deceitful man.

7 But as for me, I will come into thine house, even upon the multitude of thy mercy: and in thy fear will I worship toward thy holy temple.

8 Lead me, O Lord, in thy righteousness, because of mine enemies: make thy way plain before my face.

9 For there is no faithfulness in his mouth: their inward parts are very wickedness.

10 Their throat is an open sepulchre: they flatter with their tongue.

11 Destroy thou them, O God: let them perish through their own imaginations: cast them out in the multitude of their ungodliness; for they have rebelled against thee.

12 And let all them that put their trust in thee rejoice: they shall ever be giving of thanks, because thou defendest them; they that love thy Name shall be joyful in thee;

13 For thou, Lord, wilt give thy blessing unto the righteous: and with thy favourable kindness wilt thou defend him as with a shield.

2. Nimm mein Schreien, mein König und mein Gott; denn ich will vor dir beten.

3. Herr, frühe mollest du meine Stimme hören; frühe will ich mich zu dir schicken, und darauf merken.

4. Denn du bist nicht ein Gott, dem gottloses Wesen gefällt; wer böse ist, bleibet nicht vor dir.

5. Die Ruhmräthigen bestehn nicht vor deinen Augen; du bist feind allen Uebelhätern.

6. Du bringest die Lügner um; der Herr hat Greuel an den Blutgierigen und Falschen.

7. Ich aber will in dein Haus gehen auf deine große Güte, und anbeten gegen deinen heiligen Tempel in deiner Furcht.

8. Herr, leite mich in deiner Gerechtigkeit um meiner Feinde willen; richte deinen Weg vor mir her.

9. Denn in ihrem Munde ist nichts gewisses, ihr Inwendiges ist Herzeleid, ihr Rachen ist ein offenes Grab, mit ihren Zungen heucheln sie.

10. Schuldige sie, Gott, daß sie fallen von ihrem Vornehmen, stoße sie aus um ihrer großen Uebertretung willen; denn sie sind dir widerspenstig.

11. Daß sich freuen alle, die auf dich trauen; ewiglich laß sie rühmen, denn du beschirdest sie; frohlich laß seyn in dir, die deinen Namen lieben.

12. Denn Du, Herr, segnest die Gerechten; du trönest sie mit Gnade, wie mit einem Schilde.

2 Mon Roi et mon Dieu, sois attentif à la voix de mon cri; car je t'adresse ma requête.

3 Eternel, dès le matin tu entendras ma voix; dès le matin je me préparerai, je regarderai vers toi.

4 Car tu n'es point un Dieu qui prennes plaisir à la méchanceté; le méchant n'habitera point avec toi.

5 Les orgueilleux ne subsisteront point devant toi; tu as toujours hai tous les ouvriers d'iniquité.

6 Tu feras périr ceux qui profèrent le mensonge: l'Eternel a en abomination l'homme de sang, et le trompeur.

7 Mais moi, dans l'abondance de ta faveur, j'entrerai dans ta maison; je me prosternerai dans le palais de ta sainteté, avec le respect qui t'est dû.

8 Eternel, conduis-moi par ta justice, à cause de mes ennemis; dresse ton chemin devant moi.

9 Car il n'y a rien de droit dans leur bouche; leur intérieur n'est que malices, leur gosier est un sépulcre ouvert; ils flattent de leur langue.

10 O Dieu, fais-leur leur procès, qu'ils échouent dans leurs desseins; chasse-les, à cause du grand nombre de leurs crimes; car ils se sont rebellés contre toi.

11 Mais que tous ceux qui se retirent vers toi se réjouissent, qu'ils soient toujours comblés de joie; sois leur protecteur, et que ceux qui aiment ton nom se glorifient en toi.

12 Car, ô Eternel, tu béniras le juste, et tu l'environneras de ta bienveillance comme d'un bouclier.

2 Está atento á la voz de mi oracion, Rey mio, y Dios mio.

3 Porque á tí oraré: en la mañana, Señor, oirás mi voz.

4 En la mañana me pondré en tu presencia y veré: porque no eres tú Dios, que quieres la iniquidad.

5 Ni morará junto á tí el maligno; ni permanecerán los injustos delante de tus ojos.

6 Aborreces á todos los que obran iniquidad: perderás á todos los que hablan mentira. Al varon sanguinario, y fraudulento abominará el Señor:

7 Mas yo en la muchedumbre de tu misericordia, Entraré en tu casa: adoraré hácia tu santo templo con temor de tí.

8 Guíame, Señor, en tu justicia: á causa de mis enemigos endereza en tu presencia mi camino.

9 Porque no hay verdad en la boca de ellos: su corazón es vano.

10 Sepulcro abierto es su garganta, con sus lenguas urdian engaños, juzgalos, Dios. Caygan de sus pensamientos, lánzalos segun la muchedumbre de sus impiedades, porque te han irritado, Señor.

11 Y alegrénse todos los que esperan en tí, se regocijarán para siempre: y morará en ellos. Y en tí se gloriarán todos los que aman tu nombre,

12 Porque tú bendecirás al justo. Nos has coronado, Señor, de tu buena voluntad como con escudo.

2 Ἐλέησόν με Κύριε, ὅτι ἀσθενής εἰμι· ἵασαί με Κύριε, ὅτι ἐταράχθη τὰ ὀστέα μου.

3 Καὶ ἡ ψυχὴ μου ἐταράχθη σφόδρα· καὶ σὺ Κύριε ἕως πότε;

4 Ἐπιστρέφον Κύριε, ῥῦσαι τὴν ψυχὴν μου σῶσόν με ἐκενεν τοῦ ἐλέους σου.

5 Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ θανάτῳ ὁ μνημονεύων σου, ἐν δὲ τῷ ᾧ τις ἐξομολογήσεται σοι;

6 Ἐκοπίασα ἐν στενυγμῷ μου, λούσω καθ' ἐκάστην νύκτα τὴν κλίνην μου, ἐν δάκρυσί μου τὴν στρωμνὴν μου βρέξω.

7 Ἐταράχθη ἀπὸ θυμοῦ ὁ ὀφθαλμός μου, ἐπαλαιώθη ἐν πᾶσι τοῖς ἔχθροισι μου.

8 Ἀπόστητε ἀπ' ἐμοῦ πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, ὅτι εἰσήκουσε Κύριος τῆς φωνῆς τοῦ κλαυθμοῦ μου.

9 Εἰσήκουσε Κύριος τῆς δέησέως μου, Κύριος τὴν προσευχὴν μου προσεδέξατο.

10 Αἰσχυνθείσαν καὶ παραχθείσαν σφόδρα πάντες οἱ ἐχθροί μου, ἐπιστραφείσαν καὶ αἰσχυνθείσαν σφόδρα διὰ τάχους.

Ψαλ. ζ'. VII.

ΚΥΡΙΕ ὁ Θεός μου ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, σῶσόν με ἐκ πάντων τῶν διωκόντων με, καὶ ῥῦσαί με,

2 Μὴ ποτε ἀρπάξῃ ὡς λέων τὴν ψυχὴν μου, μὴ ὄντος λυτρουμένου, μηδὲ σώζοντος.

3 Κύριε ὁ Θεός μου εἰ ἐποίησα τοῦτο, εἰ ἔστιν ἀδικία ἐν χειρὶ μου,

4 Εἰ ἀνταπέδωκα τοῖς ἀνταποδιδοῦσί μοι κακά, ὑποπέσομαι ἄρα ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν μου κενός·

5 Καταδιώξαι ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου καὶ καταλάβει, καὶ καταπατήσῃ εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου, καὶ τὴν δόξαν μου εἰς χεὶρ κατασκηνώσῃ· διάψαλμα.

6 Ἀνάστηθι Κύριε ἐν ὀργῇ σου, ὑψώθητι ἐν τοῖς πέρασιν τῶν ἐχθρῶν μου· ἐξεγέρθητι Κύριε ὁ Θεός μου ἐν προσταγμάτι φ' ἐνετείλω,

3 Καὶ ἡ ψυχὴ μου δυνατὰ ἐταράχθη· καὶ σὺ Κύριε ἕως πότε ἐν θυμῷ.

4 Ἐπιστρέφον Κύριε, φύλαξον τὴν ψυχὴν μου· σῶσόν με διὰ τὸ ἐλεός σου.

5 Ὅτι ἐν τῇ ᾧ ᾠρα θανάτου, τίς σὲ ἐνθυμάται; καὶ ἐν τῷ ᾧ τίς σὲ δοξάζει.

6 Μὲ ἀπέκαμε ὁ στεναγμός μου· κάθε νύκτα τὰ δάκρυα λούουσι τὸν κράββατόν μου, καὶ βρέχουσι τὸ στρώμα μου.

7 Ὁ θυμός ἐθάμβησε τοὺς ὀφθαλμούς μου καὶ ἐγέρασεν ἐξ αἰτίας τῶν ἐχθρῶν μου.

8 Φύγετε ἀπ' ἐμὲ ἐσεῖς οἱ ἐργάται τῆς ἀνομίας, ὅτι ὁ Κύριος ἤκουσε τῆς φωνῆς τῆς κλαυθμῆς μου.

9 Ὁ Κύριος ἤκουσε τῆς δέησέως μου· Ὁ Κύριος ἐδέχθη τὴν προσευχὴν μου.

10 Ὃς ἐντραπῶσι καὶ ταραχθῶσι πάντες οἱ ἐχθροί μου· Ὃς ἀποστρέψωσι ἅτιμοι αἰφηνιδίως.

Ψαλ. ζ'. VII.

ΚΥΡΙΕ, Θεέ μου ἤλπισα ἐπὶ σέ, σῶσόν με ἀπὸ πάντων τῶν διώκτων μου, καὶ ἐλευθέρωσόν με.

2 Μὴ ποτε ἀρπάξῃ ὡς λέων τὴν ψυχὴν μου ὑστερομένους βοηθήσει.

3 Κύριε, Θεέ μου, ἐὰν ἐποίησα τοῦτο, ἐὰν ἔχω ἀδίκους χεῖρας,

4 Ἐὰν κακὸς ἀνταπέδωκα, ἐγὼ ὁ λυτρωτὴς τῶν ἀδίκων ἐχθρῶν μου.

5 Ὃς καταδιώξῃ ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου καὶ ἅς τὴν πιάσῃ· Ὃς καταπατήσῃ τὴν ζωὴν μου, καὶ ὡς βάλῃ χάμον τὴν δόξαν μου.

6 Σηκω Κύριε ἐν τῇ ὀργῇ σου κατὰ τῆς ὀργῆς τῶν ἐχθρῶν μου· Ἐλα Κύριε εἰς βοήθειάν μου· σὺ ἐδιόρησας τὴν κρίσιν.

7 Καὶ ὡς σὲ περικυκλώσῃ ἡ συναγωγὴ τῶν λαῶν. Καὶ δι' αὐτὴν ἐπιστρέψον εἰς ὕψος.

3 Et anima mea turbata est valde: sed tu Domine usquequo?

4 Convertere Domine, et eripe animam meam: saluum me fac propter misericordiam tuam,

5 Quoniam non est in morte qui memor sit tui: in inferno autem quis confitebitur tibi?

6 Laboravi in gemitu meo, lavabo per singulas noctes lectum meum: lacrymis meis stratum meum rigabo.

7 Turbatus est a furore oculus meus: inveteravi inter omnes inimicos meos.

8 Discedite a me omnes qui operamini iniquitatem: quoniam exaudivit Dominus vocem fletus mei.

9 Exaudivit Dominus deprecationem meam, Dominus orationem meam suscepit.

10 Erubescant, et conturbentur vehementer omnes inimici mei: convertantur et erubescant valde velociter.

PSALMUS VII.

DOMINE Deus meus in te speravi: saluum me fac ex omnibus persequentibus me, et libera me.

2 Nequando rapiat ut leo animam meam, dum non est qui redimat, neque qui saluum faciat.

3 Domine Deus meus si feci istud, si est iniquitas in manibus meis:

4 Si reddidi retribuentibus mihi mala, decida meritò ab inimicis meis inanis.

5 Persequatur inimicus animam meam, et comprehendat, et conculcet in terra vitam meam, et gloriam meam in pulverem deducat.

6 Exurge Domine in ira tua: et exaltare in

3 L'anima mia eziandio è grandemente smarrita: e tu, Signore, infino a quando?

4 Rivolgiti, o Signore: riscuotì l'anima mia: salvami, per amor della tua benignità.

5 Perciocchè nella morte non v'è memoria dite: chi ti celebrerà nel sepolcro?

6 Io m'affanno ne' miei sospiri: io allago tutta notte il mio letto, e bagno la mia lettiera colle mie lagrime.

7 L'occhio mio è consumato di fastidio: egli è invecchiato per cagion di tutti i miei nemici.

8 Ritraetevi da me, voi tutti operatori d'iniquità: perciocchè il Signore ha udita la voce del mio pianto.

9 Il Signore ha udita la mia supplicazione: il Signore ha accettata la mia orazione.

10 Tutti i miei nemici sieno confusi, e grandemente smarriti: voltin le spalle, e sieno svergognati in un momento.

SALMO VII.

SIGNORE, Iddio mio, io mi confido in te: salvami da tutti quelli, che mi perseguitano, e riscuotimi.

2 Che talora il mio nemico non rapisca l'anima mia, come un leone; e non la laceri, senza che vi sia alcuno che mi riscuota.

3 Signore Iddio mio, se ho fatto questo, se v'è perversità nelle mie mani:

4 Se ho renduto mal per bene a chi viveva in pace meco: io, che ho riscosso colui che m'era nemico senza cagione:

5 Perseguiti pure il nemico l'anima mia, e l'aggiunga, e calpesti la vita mia, mettendola per terra; e stanzi la mia gloria nella polvere.

6 Levati, Signore, nell'ira tua; innalzati

EVENING PRAYER.

PSALM VI.

O LORD, rebuke me not in thine indignation: neither chasten me in thy displeasure.

2 Have mercy upon me, O Lord, for I am weak: O Lord, heal me, for my bones are vexed.

3 My soul also is sore troubled: but, Lord, how long wilt thou punish me?

4 Turn thee, O Lord, and deliver my soul: O save me for thy mercy's sake.

5 For in death no man remembereth thee: and who will give thee thanks in the pit?

6 I am weary of my groaning; every night wash I my bed: and water my couch with my tears.

7 My beauty is gone for very trouble: and worn away because of all mine enemies.

8 Away from me, all ye that work vanity: for the Lord hath heard the voice of my weeping.

9 The Lord hath heard my petition: the Lord will receive my prayer.

10 All mine enemies shall be confounded, and sore vexed: they shall be turned back, and put to shame suddenly.

PSALM VII.

O LORD my God, in thee have I put my trust: save me from all them that persecute me, and deliver me;

2 Lest he devour my soul, like a lion, and tear it in pieces: while there is none to help.

3 O Lord my God, if I have done any such thing: or if there be any wickedness in my hands;

4 If I have rewarded evil unto him that dealt friendly with me: yea, I have delivered him that without any cause is mine enemy;

5 Then let mine enemy persecute my soul, and take me: yea, let him tread my life down upon the earth, and lay mine honour in the dust.

Abend-Gebete.

Der 6 Psalm

1. Ach, Herr, strafe mich nicht in deinem Zorn, und züchtige mich nicht in deinem Grimm.

2. Herr, sey mir gnädig, denn Ich bin schwach; heile mich, Herr, denn meine Gebeine sind erschrocken,

3. Und meine Seele ist sehr erschrocken; ach du Herr, wie so lange!

4. Wende dich, Herr, und errette meine Seele; hilf mir um deiner Güte willen.

5. Denn im Tode gedenket man deiner nicht; wer will dir in der Hölle danken?

6. Ich bin so müde von Seufzen, ich schwemme mein Bette die ganze Nacht, und neße mit meinen Thränen mein Lager.

7. Meine Gestalt ist verfallen vor Trauren, und ist alt geworden; denn ich allenthalben geängstigt werde.

8. Weichet von mir, alle Uebelthäter; denn der Herr höret mein Weinen,

9. Der Herr höret mein Flehen, mein Gebet nimmt der Herr an.

10. Es müssen alle meine Feinde zu Schanden werden, und sehr erschrecken, sich zurück kehren, und zu Schanden werden plötzlich.

Der 7 Psalm.

1. Auf dich, Herr, traue ich, mein Gott. Hilf mir von allen meinen Verfolgern, und errette mich,

2. Daß sie nicht wie Löwen meine Seele erschrecken, und zerreißen, weil kein Erretter da ist.

3. Herr, mein Gott, habe ich solches gethan, und ist Unrecht in meinen Händen;

4. Habe ich Böses vergolten denen, so friedlich

PRIERE DU SOIR.

PSEAUME VI.

ETERNEL, ne me reprends point dans ton indignation, et ne me châtie point dans ta colère.

2 Eternel, aie pitié de moi, car je suis sans aucune force; guéris-moi, Eternel, car mes os sont étonnés.

3 Même mon âme est fort troublée, et toi, Eternel, jusqu'à quand?

4 Eternel, retourne-toi; tire mon âme de peine; délivre-moi pour l'amour de ta miséricorde.

5 Car on ne se souvient point de toi dans la mort. *Qui est-ce qui te célébrera dans le sépulcre?*

6 Je me suis lassé dans mon gémissement; je baigne ma couche toutes les nuits, je trempe mon lit de mes larmes.

7 Mon œil est fondu de tristesse; il est vieilli, à cause de tous ceux qui me pressent.

8 Retirez-vous loin de moi, vous tous ouvriers d'iniquité; car l'Eternel a entendu la voix de mes larmes.

9 L'Eternel a oui ma supplication; l'Eternel a reçu ma requête.

10 Tous mes ennemis seront remplis de honte et effrayés; ils se retireront; ils seront saisis de honte subitement.

PSEAUME VII.

ETERNEL, mon Dieu, je me suis retiré vers toi; sauve-moi de tous ceux qui me poursuivent, et m'en délivre.

2 De peur qu'il ne me déchire comme un lion, me mettant en pièces sans qu'il y ait personne qui m'en retire.

3 Eternel, mon Dieu, si j'ai commis ce qu'on m'impute, s'il y a de l'iniquité dans mes mains;

4 Si j'ai rendu le mal à celui qui avoit la paix avec moi, et si je n'ai pas garanti celui

ORACION VESPERTINA.

PSALMO VI.

SEÑOR, no me reprehendas en tu furor, ni me castigues en tu ira.

2 Apádate de mí, Señor, porque estoy enfermo: sáname, Señor, porque mis huesos están conmovidos.

3 Y mi alma está perturbada en gran manera: ¿mas tú, Señor, hasta quando?

4 Vuélvete, Señor, y libra mi alma: sálvame por tu misericordia.

5 Porque en la muerte no hay quien se acuerde de tí: ¿y en el infierno quién te dará alabanza?

6 Trabajado me veo en mi gemido, lavaré cada noche mi lecho: regaré con mis lágrimas mi estrado.

7 A vista del furor se ha turbado mi ojo: he envejecido en medio de todos mis enemigos.

8 Apartaos de mí todos los que obráis iniquidad: porque ha oído el Señor la voz de mi llanto.

9 El Señor ha oído mi ruego, el Señor ha recibido mi oración.

10 Averguéncense, y en extremo sean conturbados todos mis enemigos: conviértanse, y averguéncense en gran manera luego al punto.

PSALMO VII.

SEÑOR Dios mio, en tí esperé: sálvame de todos los que me persiguen, y librame.

2 No sea que alguna vez como leon arrebathe mi alma, quando no haya quien redima, ni quien salve.

3 Señor Dios mio, si yo hice eso, si hay iniquidad en mis manos:

4 Si pagué con mal a los que me lo hacian,

7 Καὶ συναγωγὴ λαῶν κυκλώσει σε* καὶ ὑπὲρ ταύτης εἰς υἱὸς ἐπιστρέψον.

8 Κύριος κρινεὶ λαοὺς* κρίνον με Κύριε κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου, καὶ κατὰ τὴν ἀκακίαν μου ἐπ' ἐμοί.

9 Συντελεσθήτω δὴ πονηρία ἀμαρτωλῶν, καὶ κατεβυθυνεὶς δίκαιον, ἐτάζων καρδίᾳ καὶ νεφροῖς ὁ Θεός.

10 Δικαία ἡ βοήθειά μου παρὰ τοῦ Θεοῦ τῷ σιάζοντος τοὺς εὐθεὶς τῇ καρδίᾳ.

11 Ὁ θεὸς κριτὴς δίκαιος, καὶ ισχυρὸς, καὶ μακρόθυμος, μὴ ὀργὴν ἐπάγων καθ' ἐκάστην ἡμέραν.

12 Ἐάν μὴ ἐπιστραφῇτε, τὴν ῥομφαίαν αὐτῷ σπιλῶσει, τὸ τόξον αὐτοῦ ἐνέτεινε, καὶ ἠτοίμασεν αὐτό.

13 Καὶ ἐν αὐτῷ ἠτοίμασε σκεὴν θανάτου, τὰ βέλη αὐτοῦ τοὺς καίονμένους ἐξεργάσατο.

14 Ἰδοὺ ὠδίνησεν ἀδικίαν, συνέλαβε πόνον, καὶ ἔτεκεν ἀνομίαν.

15 Λάκκον ὥρυξε καὶ ἀνέσκαψεν αὐτόν, καὶ ἐμπέσκειται εἰς βόθρον ὃν εἰργάσατο.

16 Ἐπιστρέψει ὁ πόνος αὐτοῦ εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ κορυφὴν αὐτοῦ ἡ ἀδικία αὐτοῦ καταβήσεται.

17 Ἐξομολογήσομαι Κυρίῳ κατὰ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ, ψαλῷ τῷ ὀνόματι Κυρία τοῦ υἱώτου.

Ψαλ. η'. VIII.

ΚΥΡΙΕ ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ γῇ· ὅτι ἐπῆρθη ἡ μεγαλοπρέπεία σου ὑπὲρ πάντων τῶν οὐρανῶν.

2 Ἐκ στόματος νηπιῶν καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον· ἐνεκα τῶν ἐχθρῶν σου, τοῦ καταλῦσαι ἐχθρόν καὶ ἐκδικητήν.

3 Ὅτι ὁψομαι τοὺς οὐρανοὺς ἔργα τῶν

8 Ὁ Κύριος θέλει κρίνει τὰς λαοὺς* κρίνον με Κύριε κατὰ τὴν δικαιοσύνην σου, καὶ κατὰ τὴν ἀθωότητα τὴν εἰς ἐμέ.

9 Ἀς τελειώσῃ ἡ πονηρία τῶν ἀμαρτωλῶν· ἀλλὰ ὀδήγησον τὸν δίκαιον.

10 Σὺ δοκιμάζεις, Θεέ, τὰ νεφρὰ δικαίως, καὶ τὴν καρδίαν.

11 Ἡ βοήθειά μου ἐρχεται ἀπὸ τὸν Θεὸν τὸν σωόντα τοὺς ἐχόντας δικαίαν καρδίαν.

12 Ὁ Θεὸς κριτὴς εἶναι δίκαιος, δυνατὸς, καὶ μακρόθυμος· ἐξ αἰτίας ἡμῶν καθημερινῶς ὀργίζεται.

13 Ἀν μὴ ἐπιστραφῇτε ξεθηκῶναι τὴν μάχαιράν τῳ· ἐνέτεινε τὸ τόξον τῳ καὶ τὸ ἠτοίμασε.

14 Καὶ ἠτοίμασε ἐργαλεῖα θανάτου, καὶ τὰ ἀκόντια αὐτῷ κατὰ τὰς διώκτας τοὺς σκληροὺς.

15 Ἰδοὺ ὁ ἐχθρὸς μου γεννᾷ ἀδικίας· ἔθαψε πόνους, καὶ θέλει γενήσῃ ἀνομία.

16 Ἄνυξε καὶ ἔσκαψε λάκκον, καὶ ἔπεσεν εἰς τὸν βόθρον τὸν ὅποιον ἠτοίμασε δι' ἄλλους.

17 Ὁ κόπος αὐτοῦ ἐπιστρέφει εἰς τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ· καὶ καταπίπτει ἡ ἀδικία αὐτοῦ ἐπὶ τὴν κορυφὴν αὐτοῦ.

18 Ἀς δοξάσω τὸν Κύριον κατὰ τὴν δικαιοσύνην τῆς ἡσυχίας ψαλμῷ τῷ ὀνόματι Κυρία τῷ Υἱῷ σου.

Ψαλ. η'. VIII.

ΚΥΡΙΕ ὁ Κύριος ἡμῶν πόσον θαυμαστὸν εἶναι τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῇ· ὅτι ἡ μεγαλοπρέπεία σου ὑψώθη ὑπὲρ πάντων τῶν οὐρανῶν.

2 Ἀπὸ τοῦ στόματος τῶν νηπιῶν καὶ τῶν θηλαζόντων ἐξηγησας δόξαν ἐξ αἰτίας τῶν ἐχθρῶν σου, ἵνα παύσῃ ὁ ἐχθρὸς καὶ ὁ ἐκδικητής.

3 Ὅταν βλέπω τοὺς οὐρανοὺς ἔργα τῶν δικτύλων σου, τὴν σελήνην, καὶ τοὺς ἀστέρας τοὺς ὁποῖους σὺ ἐθεμελίωσας,

4 Κράξω, Καὶ τί ὁ ἄνθρωπος ὅτι ἐνθυμᾶσαι αὐτόν· καὶ τί ὁ Υἱὸς τῆς ἐπιμελῆσαι αὐτόν.

finibus inimicorum meorum. Et exurge Domine Deus meus in præcepto quod mandasti:

7 Et synagoga populorum circumdabit te. Et propter hanc in altum regredere:

8 Dominus judicat populos. Judica me Domine secundum justitiam meam, et secundum innocentiam meam super me.

9 Consumetur nequitia peccatorum, et diriges justum, scrutans corda et renes Deus. Justum

10 Adjutorium meum a Domino, qui salvos facit rectos corde.

11 Deus iudex justus, fortis, et patiens: numquid irascitur per singulos dies?

12 Nisi conversi fueritis, gladium suum vibrabit: arcum suum tetendit, et paravit illum.

13 Et in eo paravit vasa mortis, sagittas suas ardentibus effecit.

14 Ecce parturit iniquitatem: concepit dolorem, et peperit iniquitatem.

15 Lacum aperuit, et effodit eum: et incidit in foveam, quam fecit.

16 Convertetur dolor ejus in caput ejus: et in verticem ipsius iniquitas ejus descendet.

17 Confitebor Domino secundum justitiam ejus: et psallam nomini Domini altissimi.

PSALMUS VIII.

DOMINE Dominus noster, quàm admirabile est nomen tuum in universa terra! Quoniam elevata est magnificentia tua super cælos.

2 Ex ore infantium et lactentium perfe-

contr'a furori de' miei nemici, e destati in mio favore: tu hai ordinato il giudicio.

7 E circondati la raunanza de' popoli: e torna poi in luogo elevato di sopra ad essa.

8 Il Signore giudicherà i popoli: Signore, giudicami: giudica di me secondo la mia giustizia, e la mia integrità.

9 Deh, venga meno la malvagità de' malvagi, e stabilisci l'uomo giusto: conciosiacosachè tu sii l' Iddio giusto, che provi i cuori, e le reni.

10 Il mio scudo è in Dio, che salva quelli che son diritti di cuore.

11 Iddio è giusto giudice, ed un Dio che s' adira ogni giorno.

12 Se il mio nemico non si converte, egli aguzzerà la sua spada: già ha teso l' arco suo, e l' ha preparato.

13 Egli ha apparecchiate arme mortali: egli adopererà le sue saette contr' agli ardenti persecutori.

14 Ecco, il mio nemico partorisce iniquità: egli ha conceputo affanno, e partorirà inganno.

15 Egli ha cavata una fossa, e l' ha affondata: ma egli stesso è caduto nella fossa ch' egli ha fatta.

16 Il travaglio ch' egli dà altrui gli ritornerà sopra la testa, e la sua violenza gli scenderà sopra la sommità del capo.

17 Io loderò il Signore, secondo la sua giustizia; e salmegerò il Nome del Signore Altissimo.

SALMO VIII.

QUANT' è magnifico il Nome tuo per tutta la terra, o Signore, Signor nostro, che hai posta la tua Maestà sopra i cieli!

2 Per la bocca de' piccoli fanciulli, e di

6 Stand up, O Lord, in thy wrath, and lift up thyself, because of the indignation of mine enemies: arise up for me in the judgement that thou hast commanded.

7 And so shall the congregation of the people come about thee: for their sakes therefore lift up thyself again.

8 The Lord shall judge the people; give sentence with me, O Lord: according to my righteousness, and according to the innocency that is in me.

9 O let the wickedness of the ungodly come to an end: but guide thou the just.

10 For the righteous God: trieth the very hearts and reins.

11 My help cometh of God: who preserveth them that are true of heart.

12 God is a righteous Judge, strong, and patient: and God is provoked every day.

13 If a man will not turn, he will whet his sword: he hath bent his bow, and made it ready.

14 He hath prepared for him the instruments of death: he ordaineth his arrows against the persecutors.

15 Behold, he travaileth with mischief: he hath conceived sorrow, and brought forth ungodliness.

16 He hath graven and digged up a pit: and is fallen himself into the destruction that he made for other.

17 For his travail shall come upon his own head: and his wickedness shall fall on his own pate.

18 I will give thanks unto the Lord, according to his righteousness: and I will praise the Name of the Lord most High.

PSALM VIII.

O LORD our Governour, how excellent is thy Name in all the world: thou that hast

qui m'opprimoit à tort;

5 Que l'ennemi me poursuive et qu'il m'atteigne; qu'il foule aux pieds ma vie, et mette ma gloire dans la poussière. Sélah.

6 Lève-toi, Eternel, dans ta colère; élève-toi contre les fureurs de mes ennemis; réveille-toi en ma faveur; tu as ordonné la justice.

7 Que l'assemblée des peuples t'environne, et mets-toi au-dessus d'elle dans un lieu éminent.

8 Que l'Eternel juge les peuples. Juge-moi, Eternel, selon ma justice et selon mon intégrité; *telle qu'elle est en moi.*

9 Que la malice des méchants prenne fin et affermis l'homme juste, toi, dis-je, qui, sonde les cœurs et les reins, ô Dieu juste!

10 Mon bouclier est en Dieu, qui délivre ceux qui ont le cœur droit.

11 Dieu est un juste Juge; et le Dieu fort s'irrite tous les jours *contre le méchant.*

12 S'il ne se convertit pas, Dieu aiguîsiera son épée: il a tendu son arc, et il le tiendra prêt.

13 Il lui prépare des armes mortelles; il tirera *contre lui* des flèches ardentes.

14 Voici, le *méchant* est en travail pour enfauter la vanité; car il a conçu l'outrage, mais il enfantera ce qui le trompera.

15 Il a creusé une citerne, et l'a rendue profonde; mais il est tombé dans la fosse *qu'il a faite.*

16 Son travail retournera sur sa tête, et la violence lui descendra sur le sommet.

17 Je célébrerai l'Eternel à cause de sa justice, et je psalmodierai au nom du Dieu Très-Haut.

PSEAUME VIII.

ETERNEL, notre Seigneur, que ton nom est magnifique par toute la terre! Tu as établi ta majesté au-dessus des cieux.

mit mir lebten; oder die, so mir ohne Ursach feind waren, beschädigt:

5. So verfolge mein Feind meine Seele, und ergreife sie, und trete mein Leben zu Boden, und lege meine Ehre in den Staub, Sela.

6. Stehe auf, Herr, in deinem Zorn, erhebe dich über den Grimm meiner Feinde, und hilf mir wieder in das Amt, das du mir, befohlen hast,

7. Daß sich die Leute wieder zu dir sammeln; und um derselben willen komme wieder empor.

8. Der Herr ist Richter über die Leute. Richte mich, Herr, nach meiner Gerechtigkeit und Frömmigkeit.

9. Laß der Gottlosen Bosheit ein Ende werden, und fördere die Gerechten; denn du gerechter Gott, prüfest Herzen und Nieren.

10. Mein Schild ist bey Gott, der den frommen Herzen hilft.

11. Gott ist ein rechter Richter, und ein Gott, der täglich brohet.

12. Will man sich nicht bekehren, so hat er sein Schwerdt geseget, und seinen Bogen gespannt, und ziele,

13. Und hat darauf geleyet tödtlich Geschöß; seine Pfeile hat er zugerichtet zu verderben.

14. Siehe, der hat Böses im Sinn, mit Unglück ist er schwanger; er wird aber einen Fehl gebären.

15. Er hat eine Grube gegraben und ausgeführt, und ist in die Grube gefallen, die er gemacht hat.

16. Sein Unglück wird auf seinen Kopf kommen, und sein Frevel auf seinen Scheitel fallen.

17. Ich danke dem Herrn um seiner Gerechtigkeit willen, und will loben den Namen des Herrn, des Allerhöchsten.

cayga con razon baxo mis enemigos sin esperanza.

5 Persiga el enemigo á mi alma, y alcáncela, y pise en la tierra mi vida, y reduzca á polvo mi gloria.

6 Levántate, Señor, en tu ira: y muestratu grandeza en medio de mis enemigos. Y levántate, Señor Dios mio, segun el precepto, que tú ordenaste:

7 Y la multitud de los pueblos te rodeará. Y por amor de esta vuelve tú á lo alto:

8 El Señor juzga los pueblos. Júzgame, Señor, segun mi justicia, y segun la inocencia que hay en mí.

9 Se consumirá la malignidad de los pecadores, y encaminarás al justo, ó Dios, que escudrinás los corazones, y los riñones.

10 Justo es mi auxilio, que viene del Señor, el qual salva á los rectos de corazón.

11 Dios Juez justo, fuerte, y sufrido: ¿ acaso se enoja cada día?

12 Si vosotros no os convirtiereis, vibrará su espada: entesó su arco, y lo preparó.

13 Y en él ha preparado vasos de muerte, ha hecho su saetas para los que arden.

14 Mira como él parió la injusticia: concibió dolor, y parió la iniquidad.

15 Hoyo abrió, y cavólo: y cayó en el foso, que hizo.

16 Su dolor se volverá contra su cabeza: y sobre su mollera descenderá su iniquidad.

17 Glorificaré al Señor segun su justicia, y cantaré al nombre del Señor altísimo.

δακτύλων σου, σελήνην καὶ ἀστέρας, ἃ σὺ ἐθεικλιάσας·

4 Τί ἐστὶν ἄνθρωπος, ὅτι μινῆσκη αὐτοῦ, ἢ υἱὸς ἀνθρώπου, ὅτι ἐπισκέπηται αὐτόν;

5 Ἠλατίσας αὐτὸν βραχύτι παρ' ἀγγέλους, δόξη καὶ τιμῇ ἐστεφάνωσας αὐτόν,

6 Καὶ κατέστησας αὐτὸν ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου· πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ,

7 Πρόβατα καὶ βόας πάσας, ἔτι δὲ καὶ τὰ κτήνη τοῦ πεδίου,

8 Τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ τοὺς ἰχθύας τῆς θαλάσσης, τὰ διαπορευόμενα τριβὺς θαλασσῶν·

9 Κύριε ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῇ;

ΕΩΘΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

Ψαλ. θ'. IX.

ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΟΜΑΙ σοι Κύριε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμασιά σου.

2 Εὐφρανθήσομαι καὶ ἀγαλλιᾶσομαι ἐν σοί, ψαλῶ τῷ ὀνόματί σου ὕψιστε.

3 Ἐν τῷ ἀποστραφῆναι τὸν ἔχθρόν μου εἰς τὴν ὁπίσω, ἄσθενησουσι καὶ ἀπολούνται ἀπὸ προσώπου σου.

4 Ὅτι ἐποίησας τὴν κρίσιν μου καὶ τὴν δίκην μου, ἐκάθισας ἐπὶ θρόνῳ ὁ κρίνων δικαιοσύνην.

5 Ἐπετίμησας ἔθνεσι, καὶ ἀπώλετο ὁ ἄσεβης, τὸ ὄνομα αὐτῶν ἐξήλειψας εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

6 Τοῦ ἐχθροῦ ἐξέλιπον αἱ ῥομφααὶ εἰς τέλους, καὶ πόλεις καθεῖλες· ἀπώλετο τὸ μνημόσυνον αὐτῶν μετ' ἤχου,

7 Καὶ ὁ Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα μένει· ἡτοίμασεν ἐν κρίσει τὸν θρόνον αὐτοῦ,

5 Καὶ ἔπασας αὐτὸν λίγον τί κατώτερον τῶν ἀγγέλων, στεφανώσας αὐτόν ἐν δόξῃ καὶ τιμῇ.

6 Καὶ ἔδωκες αὐτῷ ἐξουσίαν ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου· καὶ ὑπέταξας πάντα ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ,

7 Πρόβατα, βόας, καὶ πάντα τὰ θύρια τῆς γῆς,

8 Καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ τὰ ὑψάρια τῆς θαλάσσης, καὶ ὅτι πορεύεται ὑπὸ τὰ κύματα.

9 Κύριε, ὁ Κύριος ἡμῶν, πόσον θαυμαστὸν εἶναι τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῇ.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΗΣ ΑΥΤΗΣ.

Ψαλ. θ'. IX.

ΘΕΛΕΙ σὲ δοξάσω Κύριε μετ' ὅλην τὴν καρδίαν μου, καὶ διηγῶμαι πάντα τὰ θαυμασιά σου.

2 Θέλει ευφρανθῆναι καὶ ἀγαλλιᾶσθαι εἰς ἐσέ· καὶ ὕψιστος εἰς τὸ ὄνομά σου, ὦ Ὑψίστε.

3 Ἐν ᾧ ὁ ἐχθρὸς μου ἀποστρέφεται εἰς τὴν ὁπίσω, θέλει πέσει καὶ χαθεῖ ἅπ' ἔμπροσ σου.

4 Ὅτι ἐβάσταξας τὴν κρίσιν καὶ τὸ δικαίον μου· ἐκάθισας ἐπὶ τῷ θρόνῳ ὡς κριτὴς δίκαιος.

5 Ἐφοβήσονται τὰ ἔθνη, καὶ ἀφάνισας τοὺς ἄσεβεις καὶ ἐξήλειψας τὸ ὄνομα αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα, τοῦ αἰῶνος.

6 Ὡς ἔχθρῳ, αἱ ἐξολοθρεύσεις ἐχάτησαν αἰωνίως· ἀφάνισας τὰς πόλεις καὶ τὸ ὄνομα αὐτῶν ἀλσημονήθη.

7 Καὶ ὁ Κύριος μένει εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ διὰ κρίσιν.

8 Καὶ αὐτὸς θέλει κρίνει δίκαιως τὴν οἰκονομένην, καὶ ὁρᾷ τοὺς λαούς.

9 Καὶ ὁ Κύριος θέλει εἶναι ὁ καταφύγιον τῶν πτωχῶν, καὶ ἡ εὐκαίρος βοήθεια τῶν ἐν θλίψει.

10 Καὶ οἱ γνώσκοντες τὸ ὄνομά σου θέλει ἐλπίσωσι εἰς ἐσέ, ὅτι σὺ δὲν παραιτᾷς Κύριε τοὺς ζητούντίς σε.

cisti laudem propter inimicos tuos, ut destruas inimicum et ultorem.

3 Quoniam videbo caelos tuos, opera digitorum tuorum: lunam et stellas quæ tu fundasti.

4 Quid est homo, quod memor es ejus? aut filius hominis, quoniam visitas eum?

5 Minuisti eum paulominus ab angelis, gloria et honore coronasti eum:

6 Et constituisti eum super opera manuum tuarum.

7 Omnia subiecisti sub pedibus ejus, oves et boves universas: insuper et pecora campi.

8 Volucres cæli, et pisces maris, qui perambulant semitas maris.

9 Domine Dominus noster, quàm admirabile est nomen tuum in universa terra!

MATUTINÆ PRECES.

PSALMUS IX.

CONFITEBOR tibi Domine in toto corde meo: narrabo omnia mirabilia tua.

2 Lætabor et exultabo in te: psallam nomini tuo Altissime,

3 In convertendo inimicum meum retrorsum: infirmabuntur, et peribunt a facie tua.

4 Quoniam fecisti judicium meum et causam meam: sedisti super thronum qui judicas justitiam.

5 Increpasti Gentes, et perii impius: nomen eorum delesti in æternum et in sæculum sæculi.

6 Inimici defecerunt frameæ in finem: et civitates eorum destruxisti. Perii memoria eorum cum sonitu:

quelle che poppano, tu hai fondata la tua gloria, per cagion de' tuoi nemici: per far restare il nemico, ed il vendicatore.

3 Quando io veggio i tuoi cieli che sono opera delle tue dita: la luna, e le stelle che tu hai disposte.

4 Io dico: che cosa è l'uomo, che tu m'abbi memoria? e che cosa è il figliuolo dell'uomo, che tu ne prenda cura?

5 È che tu l'abbi fatto poco minor degli Angeli, e l'abbi coronato di gloria, e d'onore?

6 E che tu facci signoreggiare sopra l'opere delle tue mani, ed abbi posto ogni cosa sotto i suoi piedi?

7 Pecore, e buoi, tutti quanti: ed anche le fiere della campagna.

8 Gli uccelli del cielo, ed i pesci del mare che guizzano per i sentieri del mare.

9 O Signore, Signor nostro, quanto è magnifico il Nome tuo in tutta la terra?

PREGHIERA della MATTINA.

SALMO IX.

IO celebrerò, o Signore, con tutt' il mio cuore: io narrerò tutte le tue maraviglie.

2 Io mi rallegrerò, e festeggerò in te: io salmegerò il tuo Nome, o Altissimo.

3 Perciocchè i miei nemici hanno volte le spalle, son caduti, e periti d' innanzi alla tua faccia.

4 Conciosiacosachè tu m'abbi fatta ragione, e dritto: tu ti sei posto a sedere sopra il trono, come giusto giudice.

5 Tu hai sgريدato le nazioni, tu hai distrutto l'empio, tu hai cancellato il lor nome in sempiterno.

6 O nemico, le disolazioni sono elle finite per durare in perpetuo? ed hai tu disfatte

set thy glory above the heavens!

2 Out of the mouth of very babes and sucklings hast thou ordained strength, because of thine enemies: that thou mightest still the enemy, and the avenger.

3 For I will consider thy heavens, even the works of thy fingers: the moon and the stars, which thou hast ordained.

4 What is man, that thou art mindful of him: and the son of man, that thou visitest him?

5 Thou madest him lower than the angels: to crown him with glory and worship.

6 Thou makest him to have dominion of the works of thy hands: and thou hast put all things in subjection under his feet;

7 All sheep and oxen: yea, and the beasts of the field;

8 The fowls of the air, and the fishes of the sea: and whatsoever walketh through the paths of the seas.

9 O Lord our Governour: how excellent is thy Name in all the world!

MORNING PRAYER.

PSALM IX.

I WILL give thanks unto thee, O Lord, with my whole heart: I will speak of all thy marvellous works.

2 I will be glad and rejoice in thee: yea, my songs will I make of thy Name, O thou most Highest.

3 While mine enemies are driven back: they shall fall and perish at thy presence.

4 For thou hast maintained my right and my cause: thou art set in the throne that judgest right.

5 Thou hast rebuked the heathen, and destroyed the ungodly: thou hast put out their name for ever and ever.

6 O thou enemy, destructions are come to a perpetual end: even as the cities which thou

2 Tu tires le fondement de ta puissance, de la bouche des petits-enfants et de ceux qui tentent, à cause de tes adversaires; afin de confondre l'ennemi et celui qui veut se venger.

3 Quand je regarde les cieux, l'ouvrage de tes doigts, la lune et les étoiles que tu as agencées;

4 Je dis: Qu'est-ce que l'homme mortel, que tu te souviennes de lui; et que le fils de l'homme, que tu le visites?

5 Car tu l'as fait un peu moindre que les anges, et tu l'as couronné de gloire et d'honneur.

6 Tu l'as établi dominateur sur les ouvrages de tes mains; tu lui as mis toutes choses sous les pieds.

7 Toutes les brebis et tous les bœufs, et même les bêtes des champs.

8 Les oiseaux des cieux, et les poissons de la mer, ce qui passe par les sentiers de la mer.

9 Éternel, notre Seigneur, que ton nom est magnifique par toute la terre!

PRIERE DU MATIN.

PSEAUME IX.

JE célébrerai l'Éternel de tout mon cœur; je raconterai toutes tes merveilles.

2 Je me réjouirai en toi, et je serai transporté de joie; je psalmodierai ton nom, ô Souverain!

3 Parce que mes ennemis ont tourné le dos; ils sont tombés, et ils ont péri de devant ta face.

4 Car tu m'as fait droit et justice, tu t'es assis sur ton trône, toi juste Juge.

5 Tu as réprimé les nations; tu as fait périr le méchant; tu as effacé leur nom pour toujours et à perpétuité.

6 O ennemi, as-tu achevé de désoler? As-tu aussi détruit les villes pour jamais? Leur

Der 8 Psalm.

1. Herr, unser Herrscher, wie herrlich ist dein Name in allen Landen, da man dir danket im Himmel?

2. Aus dem Munde der jungen Kinder und Säuglinge hast du eine Macht zugerichtet, um deiner Feinde willen, daß du vertilgest den Feind und den Nachzügigen.

3. Denn ich werde sehen die Himmel, deiner Finger Werk, den Mond und die Sterne, die du bereitest.

4. Was ist der Mensch, daß du seiner gedenkst, und des Menschen Kind, daß du dich seiner an nimmst?

5. Du wirst ihn lassen eine kleine Zeit von Gott verlassen sein; aber mit Ehre und Schmach wirst du ihn krönen.

6. Du wirst ihn zum Herrn machen über deiner Hände Werk; alles hast du unter seine Füße gethan;

7. Schaafe und Ossen allzumal, dazu auch die wilden Thiere,

8. Die Vögel unter dem Himmel, und die Fische im Meer, und was im Meer gebet.

9. Herr, unser Herrscher, wie herrlich ist dein Name in allen Landen!

Morgen-Gebete.

Der 9 Psalm.

1. Ich danke dem Herrn von ganzem Herzen, und erzähle alle deine Wunder.

2. Ich freue mich und bin fröhlich in dir, und lobe deinen Namen, du Allerhöchster,

3. Daß du meine Feinde hinter sich getrieben hast; sie sind gefallen und umgekommen vor dir.

4. Denn du führest mein Recht und Sache aus;

PSALMO VIII.

SEÑOR, Señor nuestro, ¡quán maravilloso es tu nombre en toda la tierra! Porque tu magnificencia se ha levantado sobre los cielos.

2 Por boca de niños y mamantes perfeccionaste la alabanza á causa de tus enemigos, para destruir al enemigo y al vengativo.

3 Pues yo he de ver tus cielos, obra de tus dedos: la Luna, y las estrellas, que tú has establecido.

4 ¡Qué es el hombre, que te acuerdas de él? ¿ó el hijo del hombre, que lo visitas?

5 Poco menor le hiciste que los Angeles, da gloria, y de honor le coronaste:

6 Y lo constituiste sobre las obras de tus manos.

7 Todas las cosas sujetaste debaxo de sus pies, las ovejas, y las vacas todas, y las demas bestias del campo.

8 Las aves del cielo, y los peces de la mar, que andan por los senderos de la mar.

9 Señor, Señor nuestro, ¡quán maravilloso es tu nombre en toda la tierra!

ORACION MATUTINA.

PSALMO IX.

YO te alabaré, Señor, con todo mi corazón: contaré todas tus maravillas.

2 Me alegraré, y me regocijaré en tí: cantaré á tu nombre, ó Altísimo.

3 Porque hiciste volver atrás á mi enemigo. serán debilitados, y perecerán delante de tí.

4 Porque has juzgado y defendido mi causa:

8 Καὶ αὐτὸς κρίνει τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ, κρίνει λαοὺς ἐν εὐθύτῃ.

9 Καὶ ἐγένετο Κύριος καταφυγὴ τῷ πέννι, βοηθὸς ἐν εὐκαιρίαις, ἐν θλίψει.

10 Καὶ ἔλπισάτωσαν ἐπὶ τῷ δ' οἱ γινώσκοντες τὸ ὄνομα σου, ὅτι οὐκ ἐγκατέλιπες τοὺς ἐκζητοῦντάς σε Κύριε.

11 Ψάλατε τῷ Κυρίῳ τῷ κατοικοῦντι ἐν Σιών, ἀναγγεῖλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ.

12 Ὅτι ἐκζητῶν τὰ αἵματα αὐτῶν ἐμνήσθη, οὐκ ἐπελάθετο τῆς δέσσεως τῶν πενήτων.

13 Ἐλῆσόν με Κύριε, ἴδε τὴν ταπείνωσίν μου ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, ὁ ὕψων με ἐκ τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου.

14 Ὅπως ἂν ἐξαγγείλω πάσας τῆς αἰνέσεις σου ἐν ταῖς πύλαις τῆς θυγατρὸς Σιών· ἀγαλλίσσομαι ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου.

15 Ἐνεπαύησαν ἔθνη ἐν διαφθορᾷ, ἣ ἐποίησαν ἐν παγίδι ταύτῃ ἣ ἐκρύψαν συνελήφθη ὁ πους αὐτῶν.

16 Γινώσκεται Κύριος κρίματα ποιῶν, ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν αὐτοῦ συνελήφθη ὁ ἁμαρτωλὸς· ᾧδὴ διαψάλματος.

17 Ἀποστραφήτωσαν οἱ ἁμαρτωλοὶ εἰς τὸν ἄδην, πάντα τὰ ἔθνη τὰ ἐπιλανθανόμενα τῷ Θεῷ.

18 Ὅτι ἐκ εἰς τέλος ἐπιλησθήσεται ὁ πτωχὸς, ἡ ὑπομονὴ τῶν πενήτων ἐκ ἀπολείται εἰς τὴν αἰῶνα.

19 Ἀνάστηθι Κύριε, μὴ κραταιοῦσθω ἄνθρωπος, κριθήτωσαν ἔθνη ἐνώπιόν σου.

20 Κατάσπασον Κύριε νομοθέτην ἐπ' αὐτὸς, γνῶτωσαν ἔθνη ὅτι ἄνθρωποι εἰσι· διάψαλμα.

Ψαλ. ι'. X.

INATI Κύριε ἀφίστηκας μακρόθεν, ὑπερορᾷς ἐν εὐκαιρίαις, ἐν θλίψει;

2 Ἐν τῷ ὑπερηφανεύεσθαι τὸν ἄσεβῃ, ἐμπν-

11 Ψάλατε τῷ Κυρίῳ τῷ κατοικοῦντι ἐν Σιών, ἀναγγεῖλατε τοῖς ἔθνεσι τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ.

12 Ὅτι ζητᾷ περὶ τῶν αἱμάτων, καὶ ἐνθυμᾷται, καὶ δὲν ἀλῆμονεῖ τὴν κραυγὴν τῶν πτωχῶν.

13 Ἐλῆσόν με Κύριε, ἴδε τὴν ταπείνωσίν μου ἐξ αἰτίας τῶν ἐχθρῶν μου, Σὺ ὅστις με ὕψωσας ἀπὸ τῶν θυρῶν τοῦ θανάτου,

14 Ὅπως δείξω πᾶσαν τὴν δόξαν σου εἰς τὰς θύρας τῆς θυγατρὸς τῆς Σιών· χαίρωμαι ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου.

15 Τὰ ἔθνη ἀνείξαν ἄβυσσον καὶ ἐκαταβύθισθησαν, ἐκρύψαν παγίδας καὶ ἐπιάσθησαν οἱ πόδες αὐτῶν.

16 Γινώσκεται ὅτι ὁ Κύριος κρίνει, καὶ ὅτι ὁ ἁμαρτωλὸς πιάνεται εἰς τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτῶν.

17 Πίπτουσιν οἱ ἁμαρτωλοὶ εἰς τὸν ἄδην, καὶ πάντα τὰ ἔθνη τὰ ἀλῆμονεῦντα τὸν Κύριον.

18 Ὅτι ὁ πτωχὸς δὲν θέλει πάντοτε ἀλῆμονεῖν, ἢ ἡ ὑπομονὴ τῶν πενήτων ἐκ ἀπολείται εἰς τὴν αἰῶνα.

19 Σῆκω Κύριε, ἃς μὴ ἐνδυναμώθῃ ἕνας ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων, ἃς κριθῶσι τὰ ἔθνη ἐνώπιόν σου.

20 Κύριε τρώμαζον αὐτοὺς, ἃς μάθωσι τὰ ἔθνη ὅτι ἄνθρωποι εἶναι αὐτοί.

Ψαλ. ι. X.

ΔΙΑΤΙ Κύριε στέκεσαι τὸσον μακρὰν; καὶ κρύπτεις τὸ πρόσωπόν σου ἐν καιρῷ θλίψεως;

2 Ἡ ὑπερηφάνεια τῶν ἄσεβων κατατρέχει τὸν πτωχόν, ἀλλὰ θέλει πιστωθῶν ἐν τῇ ἐαυτοῦ παγίδι.

3 Ὅτι ὁ ἁμαρτωλὸς ἐπαινεῖται ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις τῆς ψυχῆς τῆς, καὶ εὐλογεῖ τὸν κατηραμένον.

4 Ὁ ἁμαρτωλὸς δὲν φρονίζει ὑπὲρ τῷ Κυρίῳ· μήτε ἐννοιάζεται τελείως περὶ τοῦ Θεοῦ.

5 Ὁ δρόμος αὐτοῦ εἶναι πάντοτε ἄβυσσος.

le città? è pur perita la mia memoria d'esse?

7 Ma il Signore siede in eterno: egli ha fermato il suo trono per far giudizio.

8 Ed egli giudicherà il mondo in giustizia, egli renderà giudizio a' popoli in drittura.

9 Ed il Signore sarà un' alto ricetto al misero: un' alto ricetto a' tempi, ch' egli sarà in distretta.

10 Laonde, o Signore, quelli che conoscono il Nome tuo si confideranno in te: perciocchè tu non abbandoni quelli, che ti cercano.

11 Salmeggiate al Signore che abita in Sion: raccontate fra' popoli i suoi fatti.

12 Perciocchè egli ridomanda ragioni del sangue, eglise ne ricorda: egli non dimentica il grido de' poveri affitti.

13 Abbi pietà di me, o Signore: tu che mi tiri in alto dalle porte della morte, vedi l' afflizione ch' io soffero da quelli che m' odiano.

14 Acciocchè io racconti tutte le tue lodi nelle porte della figliuola di Sion, e festeggi della tua liberazione.

15 Le genti sono state affondate nella fossa ch' avevano fatta: il lor piè è stato preso nella rete ch' avevano nascosta.

16 Il Signore è stato conosciuto per lo giudizio, ch' egli ha fatto: l' empio è stato allacciato per l' opera delle sue proprie mani. Higgaion: Sela.

17 Gli empi, tutte le genti che dimenticano Iddio, andranno in volta nell' inferno.

18 Perciocchè il povero non sarà dimenticato in sempiterno: la speranza de' poveri non perirà in perpetuo.

19 Levati, o Signore: non lasciar, che l' uomo si rinforzi: sieno giudicate le genti davanti alla tua faccia.

20 Signore, metti spavento in loro: fa

ast destroyed; their memorial is perished with them.

7 But the Lord shall endure for ever: he hath also prepared his seat for judgement.

8 For he shall judge the world in righteousness: and minister true judgment unto the people.

9 The Lord also will be a defence for the oppressed: even a refuge in due time of trouble.

10 And they that know thy Name will put their trust in thee: for thou, Lord, hast never failed them that seek thee.

11 O praise the Lord which dwelleth in Zion: shew the people of his doings.

12 For, when he maketh inquisition for food, he remembereth them: and forgetteth not the complaint of the poor.

13 Have mercy upon me, O Lord; consider the trouble which I suffer of them that hate me: thou that liftest me up from the gates of death.

14 That I may shew all thy praises within the ports of the daughter of Zion: I will rejoice in thy salvation.

15 The heathen are sunk down in the pit at they made: in the same net which they hid privily, is their foot taken.

16 The Lord is known to execute judgement: he ungodly is trapped in the work of his own hands.

17 The wicked shall be turned into hell: and all the people that forget God.

18 For the poor shall not always be forgotten: the patient abiding of the meek shall not perish for ever.

19 Up, Lord, and let not man have the upper hand: let the heathen be judged in thy sight.

20 Put them in fear, O Lord: that the heathen may know themselves to be but men.

PSALM X.

V HY standest thou so far off, O Lord: and

du sthest auf dem Stuhl ein rechter Richter.

5. Du schillst die Heiden, und bringest die Gottlosen um; ihren Namen vertilgest du immer und ewiglich.

6. Die Schwerdter des Feindes haben ein Ende; die Städte hast du umgekehret; ihr Gedächtniß ist umgekommen samt ihnen.

7. Der Herr aber bleibet ewiglich, er hat seinen Stuhl bereitet zum Gericht.

8. Und Er wird den Erdboden recht richten, und die Leute regieren rechtschaffen.

9. Und der Herr ist des Armen Schutz, ein Schutz in der Noth.

10. Darum hoffen auf dich, die deinen Namen kennen; denn du verlässest nicht, die dich, Herr, suchen.

11. Lobet den Herrn, der zu Zion wohnet; versündiget unter den Leuten sein Thun.

12. Denn er gedenket und fraget nach ihrem Blut; er vergißt nicht des Schreiens der Armen.

13. Herr, sey mir gnädig, siehe an mein Elend unter den Feinden, der du mich erhebest aus den Thoren des Todes,

14. Auf daß ich erzähle allen deinen Preis in den Thoren der Tochter Zion, daß ich fröhlich sey über deiner Hülfe.

15. Die Heiden sind versunken in der Grube, die sie zugerichtet hatten; ihr Fuß ist gefangen im Netz, daß sie gestellet hatten.

16. So erkennet man, daß der Herr Recht schafft. Der Gottlose ist verstrickt in dem Werk seiner Hände, durch das Wort, Sela.

17. Ach, daß die Gottlosen müßten zur Hölle gebracht werden, alle Heiden, die Gottes vergessen.

mémoire est-elle périée avec elles?

7 L'Eternel sera assis éternellement; il a préparé son trône pour juger.

8 Il jugera le monde avec justice, et il fera droit aux peuples avec équité.

9 L'Eternel sera une haute retraite à celui qui sera foulé, une haute retraite au temps qu'il sera dans la détresse.

10 Et ceux qui connoissent ton nom, s'assureront sur toi; car, Eternel, tu n'abandonnes point ceux qui te cherchent.

11 Psalmodiez à l'Eternel qui habite en Sion, annoncez ses exploits parmi les peuples.

12 Car il fait enquête des meurtres, et il s'en souvient; il n'oublie point le cri des affligés.

13 Eternel, aie pitié de moi; regarde mon affliction, qui m'est causée par ceux qui me haïssent; toi qui m'enlèves hors des portes de la mort.

14 Afin que je raconte toutes tes louanges aux portes de la fille de Sion: Je me réjouirai de la délivrance que tu m'auras donnée.

15 Les nations ont été enfoncées dans la fosse qu'elles avoient faite; leur pied a été pris au filet qu'elles avoient caché.

16 L'Eternel s'est fait connoître; il a exercé le jugement; le méchant est enlacé dans l'ouvrage de ses mains. Higgajon. Sélah.

17 Les méchans retourneront au sépulcre; toutes les nations qui oublient Dieu y retourneront.

18 Car le pauvre ne sera point oublié pour toujours, et l'attente des affligés ne perira point à perpétuité.

19 Lève-toi, Eternel, et que l'homme mortel ne se fortifie pas; que les nations soient jugées devant ta face.

20 Eternel, jette-les dans la frayeur; que les nations sachent qu'elles ne sont que des hommes mortels. Sélah.

te sentaste sobre el trono tú, que juzgas con justicia.

5 Reprehendiste á las gentes, y pereció el impío: borraste el nombre de ellos eternamente por los siglos de los siglos.

6 Las espadas del enemigo se embotaron para siempre: y destruiste las ciudades de ellos. Pereció la memoria de ellos con el sonido:

7 Y el Señor permanece eternamente. Preparó su trono para juicio:

8 Y él mismo juzgará la redondez de la tierra en equidad, juzgará los pueblos con justicia.

9 Y el Señor se ha hecho refugio para el pobre: ayudador al tiempo oportuno, en la tribulacion.

10 Esperen pues en tí los que conocen tu nombre: porque no abandonaste á los que te buscan, Señor.

11 Cantad al Señor, que mora en Sión: anunciad entre las naciones sus consejos:

12 Porque demandando la sangre de ellos los tuvo presentes: no se olvidó del clamor de los pobres.

13 Apídate, Señor, de mí: mira mi abatimiento de parte de mis enemigos.

14 Tú, que me levantas desde las puertas de la muerte, para que publique todas tus alabanzas en las puertas de la hija de Sión.

15 Me regocijaré en tu salud: claváronse las gentes en la ruina, que me habian preparado. En el mismo lazo, que escondieron, quedó preso el pie de ellos.

16 Conocido será el Señor, que hace justicia: en las obras de sus manos fué preso el pecador.

17 Sean derribados los pecadores en el infierno, todas las gentes que se olvidan de Dios.

ρίζεται ὁ πτωχός, συλλαμβάνονται ἐν διαβου-
λίοις οἱς διαλογίζονται.

3 Ὅτι ἐπαινείται ὁ ἁμαρτωλὸς ἐν ταῖς ἐπιθυ-
μίαις τῆς ψυχῆς αὐτῆς, καὶ ὁ ἀδικῶν ἐνευλογεῖται.
4 Παροῦσεν τὸν Κύριον ὁ ἁμαρτωλός, κατὰ
τὸ πλήθος τῆς ὀργῆς αὐτοῦ οὐκ ἐκζητήσει· οὐκ
ἔστιν ὁ Θεὸς ἐνώπιον αὐτοῦ.

5 Βεβηλῆνται αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ ἐν παντὶ καιρῷ·
ἀνταναireῖται τὰ κρίματά σου ἀπὸ προσώπου
αὐτῆς, πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτῆς κατακυριεύσει.

6 Εἶπε γὰρ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ, Οὐ μὴ σαλευθῶ
ἀπὸ γεγεῆς εἰς γεγενῆς ἄνευ κακοῦ.

7 Οὐ ἄρα τὸ στόμα αὐτῆς γέμει καὶ πικρίας καὶ
δόλῳ, ὑπὸ τὴν γλῶσσαν αὐτῆς κόπος καὶ πόνος.
8 Ἐγκάθηται ἐνεδρα μετὰ πλουσίων ἐν
ἀποκρίσιν, τοῦ ἀποκτείνειν ἄθῳ· οἱ ὀφθαλ-
μοὶ αὐτοῦ εἰς τὸν πένητα ἀποβλέπουσιν.

9 Ἐνεδρεῖ ἐν ἀποκρίφῳ ὡς λέων ἐν τῇ μάν-
δρᾳ αὐτοῦ· ἐνεδρεῖ τοῦ ἀρπάσαι πτωχόν,
ἀρπάσαι πτωχόν ἐν τῷ ἐλκύσαι αὐτόν· ἐν τῇ
παγίδι αὐτοῦ ταπεινώσει αὐτόν,

10 Κύβητ καὶ πεσείται ἐν τῷ αὐτὸν κατακυ-
ριεύσαι τῶν πενήτων.

11 Εἶπε γὰρ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, Ἐπιλέλη-
σται ὁ Θεός, ἀπέστρεψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ τῇ
μὴ βλεπέῃ εἰς τέλος.

12 Ἀνάστηθι Κύριε ὁ Θεός, ὑψωθήτω ἡ
χειρ σου, μὴ ἐπιλάβῃ τῶν πενήτων.

13 Ἐνεκεν τίνος παροῦσεν ὁ ἀσεβὴς τὸν Θεόν;
εἶπε γὰρ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ, Οὐ ζητήσει.

14 Βλέπεις, ὅτι σὺ πόνον καὶ θυμὸν κάλανοις,
τῇ παροῦσιν αὐτὸς εἰς χειράς σου· σοὶ ἐγκάλυ-
λέλειπαι ὁ πτωχός, ὀρφανὸν σὺ ἦσθα βοηθός.

15 Σύντριψον τὸν βραχίονα τῆς ἁμαρτωλῆς καὶ
πονηροῦ, ζητηθήσεται ἡ ἁμαρτία αὐτοῦ καὶ οὐ
μὴ εὐρεθῇ.

eos: ut sciant Gentes quoniam homines
sunt.

PSALMUS X.

UT quid Domine recessisti longe, despic-
is in opportunitatibus, in tribulatione?

2 Dum superbit impius, incenditur pau-
per: comprehenduntur in consiliis quibus
cogitant.

3 Quoniam laudatur peccator in deside-
riis animæ suæ: et iniquus benedicitur.

4 Exacerbavit Dominum peccator, secun-
dum multitudinem iræ suæ non quæret.

5 Non est Deus in conspectu ejus: iniqui-
tates sunt viæ illius in omni tempore.
Auferuntur judicia tua a facie ejus: om-
nium inimicorum suorum dominabitur.

6 Dixit enim in corde suo: Non movebor
a generatione in generationem, sine malô.

7 Cujus maledictione os plenum est, et
amaritudine, et dolo: sub lingua ejus labor
et dolor.

8 Sedet in insidiis cum divitibus in oc-
cultis, ut interficiat innocentem.

9 Oculi ejus in pauperem respiciunt: in-
sidiatur in abscondito, quasi leo in spelun-
ca sua. Insidiatur ut rapiat pauperem:
raperet pauperem dum attrahit eum.

10 In laqueo suo humiliabit eum, incli-
nabit se, et cadet cum dominatus fuerit
pauperum.

11 Dixit enim in corde suo: Oblitus est
Deus, avertit faciem suam ne videat in
finem.

12 Exurge Domine Deus, exaltetur ma-
nus tua: ne obliviscaris pauperum.

13 Propter quid irritavit impius Deum?
dixit enim in corde suo: Non requirit.

ἡ κρίσις σε λείπει μακρὰν ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν
αὐτῆς, ὅθεν προκαλεῖ πάντας τὸς ἐχθρὸς αὐτῆς.

6 Διότι εἶπε μέσα του, θέλει μειῶν ἀπὸ γε-
γεῆς εἰς γεγενῆς ἄνευ κακοῦ.

7 Τὸ σῶμα τῆς γέμει ἀπὸ κατάρας, πικρίας καὶ δό-
λου, ὑπὸ τὴν γλῶσσαν τῆς φωνάζει κόπος καὶ πόνος.

8 Κάθηται ἐν ἐνεδρᾷ, καὶ σκοτάνει κρυφίως τὸν
ἄθῳ, οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἀγριοπίπτουσιν
ἐπὶ τὸν πτωχόν.

9 Ἐνεδρεῖ ἐν τῷ κρυπῷ ὡς λέων ἐν τῷ
σπηλαίῳ αὐτοῦ, ἵνα κλέψῃ τὸν πτωχόν.

10 Κλέπτει τὸν πτωχόν, ἀφ' οὗ τραβιξὲν
αὐτόν εἰς τὰ δίκτυα αὐτοῦ.

11 Σκύπτει, καὶ ταπεινώνεται, ἵνα πέσωσι οἱ
πτωχοὶ ἐν τῇ χειρὰς τῶν ἡγεμόνων αὐτοῦ.

12 Εἶπε γὰρ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, Ἀλησμόνη-
σεν ὁ Θεός αὐτὸς, ἐκρύψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ,
καὶ ἀπέστρεψε τὸς ὀφθαλμοὺς αὐτῆς διὰ πάντα.

13 Σῆκω Κύριε, Θεέ μου, ἃς ὑψωθῇ ἡ χειρ
σου· ἐνθυμήσου τοὺς πτωχούς.

14 Διὰ τίνος χάριν ἐβλαστήσῃς ὁ ἀσεβὴς
τὸν Θεόν; ἴσως εἶπεν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ ὁ
Θεὸς δὲν ἐξετάζει τοιαῦτα.

15 Ἄλλα σὺ, Θεέ, βλέπεις πάντα, καὶ τὸν
πόνον καὶ τὸν θυμὸν κατανοεῖς.

16 Καὶ λαμβάνεις πάντα εἰς τὰς χειράς σου.
Εἰς ἐσὲ ἀναπνεύει ὁ πτωχός, ὡς εἰς τὸν βοηθὸν
τῶν ὀρφανῶν.

17 Σύντριψον τὴν δύναμιν τοῦ ἁμαρτωλοῦ καὶ
πονηροῦ, τότε ἐάν ζητήσῃς τὴν ἁμαρτίαν αὐ-
τῆς, δὲν θέλει εὐρεῖς αὐτήν.

18 Βασίλευει Κύριος εἰς τὸ αἶμα, καὶ εἰς τὸ αἶμα
τῶν αἰώνων· τὰ ἔθνη ἐχάθησαν ἀπὸ τῆς γῆς τῆς.

19 Κύριε ἤκουσας τὴν ἐπιθυμίαν τῶν πτωχῶν
καὶ ἐτοιμάζεις τὴν καρδίαν αὐτῶν, καὶ τοὺς
μυήσεις,

che le genti conoscano, che non sono altro
che uomini. Sela.

SALMO X.

O Signore, perchè te ne stai lontano?
perchè ti nascondi a' tempi che siamo in
distretta?

2 L'empio colla sua superbia persegue il
povero afflitto: ma saranno presi nelle
macchinazioni c' hanno fatte.

3 Perciocchè l'empio si gloria de' desi-
deri dell' anima sua: e benedice l' avaro,
e dispetta il Signore.

4 L'empio, secondo l'alterezza del suo
volto, non si cura di nulla: tutti i suoi
pensieri sono, che non v' è Dio.

5 Le sue vie son profane in ogni tempo:
i tuoi giudicii gli sono una cosa troppo
alta, per averli davanti a sé: egli sofia con-
tr' a tutti i suoi nemici.

6 Egli dice nel suo cuore: io non sarò
giammai smosso: egli dice, che in veruna
età non caderà in alcun male.

7 La sua bocca è piena d' esecrazione, e
di frodi, e d' inganno: sotto la lingua sua
v' è perversità, ed iniquità.

8 Egli sta negli agguati per le ville: egli
uccide l' innocente in luoghi nascosti: i
suoi occhi spiano il povero.

9 Egli insidia il povero nel suo nascondi-
mento, come il leone nella sua spilonca:
egli l' insidia per predarlo: egli preda il
povero, traendolo nella sua rete.

10 Egli se ne sta quatto, e chino: e molti
poveri caggiono nelle sue forze.

11 Egli dice nel cuor suo: Iddio l' ha di-
menticato: egli ha nascosta la sua faccia,
egli giammai non lo vedrà.

12 Levati, Signore: o Dio, alza la tua
mano: non dimenticare i poveri afflitti.

13 Perchè l'empio dispetta egli Iddio?

- hidest thy face in the needful time of trouble ?
 2 The ungodly for his own lust doth persecute the poor : let them be taken in the crafty williness that they have imagined.
 3 For the ungodly hath made boast of his own heart's desire : and speaketh good of the covetous, whom God abhorreth.
 4 The ungodly is so proud, that he careth not for God : neither is God in all his thoughts.
 5 His ways are alway grievous : thy judgements are far above out of his sight, and therefore defieth he all his enemies.
 6 For he hath said in his heart, Tush, I shall never be cast down : there shall no harm happen unto me.
 7 His mouth is full of cursing, deceit, and fraud : under his tongue is ungodliness and vanity.
 8 He sitteth lurking in the thievish corners of the streets : and privily in his lurking dens doth he murder the innocent ; his eyes are set against the poor.
 9 For he lieth waiting secretly, even as a lion lurketh he in his den : that he may ravish the poor.
 10 He doth ravish the poor : when he getteth him into his net.
 11 He falleth down, and humbleth himself : that the congregation of the poor may fall into the hands of his captains.
 12 He hath said in his heart, Tush, God hath forgotten : he hideth away his face, and he will never see it.
 13 Arise, O Lord God, and lift up thine hand : forget not the poor.
 14 Wherefore should the wicked blaspheme God : while he doth say in his heart, Tush, thou God carest not for it.
 15 Surely thou hast seen it : for thou beholdest ungodliness and wrong.

18. Denn er wird des Armen nicht so ganz vergessen, und die Hoffnung der Elenden wird nicht verloren seyn emiglich.

19. Herr, stehe auf, daß Menschen nicht Ueberhand triegen; laß alle Heiden vor dir gerichtet werden.

20. Sieh ihnen, Herr, einen Meister, daß die Heiden erkennen, daß sie Menschen sind, Sela.

Der 10 Psalm.

1. Herr, warum trittst du so ferne ? Verbirge dich zur Zeit der Noth ?

2. Weil der Gottlose Uebermuth treibet, muß der Elende leiden. Sie hängen sich an einander, und erben den böse Tüde.

3. Denn der Gottlose rühmt sich seines Muthwillens, und der Geizige segnet sich, und läßt den Herrn.

4. Der Gottlose ist so stolz und zornig, daß er nach niemand fragt ; in allen seinen Tücken hält er Gott für nichts.

5. Er fährt fort mit seinem Thun immerdar ; seine Gerichte sind ferne von ihm ; er handelt trotz mit allen seinen Feinden.

6. Er spricht in seinem Herzen : Ich werde nimmermehr darnieber liegen ; es wird für und für keine Noth haben.

7. Sein Mund ist voll Fluchens, Falsches und Trugs ; seine Zunge richtet Mühle und Arbeit an.

8. Er siget und lauret in den Höfen, er ermüdet die Unschuldigen heimlich, seine Augen halten auf die Armen.

9. Er lauret im Verborgenen, wie ein Löwe in der Höhle ; er lauret, daß er den Elenden erfasse, und erpasse ihn, wenn er ihn in sein Netz ziehet.

10. Er zerschlägt, und brückt nieder, und sticht

PSEAUME X.
POURQUOI, Eternel, te tiens-tu loin, et te caches-tu, dans le temps que nous sommes dans la détresse ?

2 Le méchant dans son orgueil poursuit ardemment l'affligé. Ils seront pris par les machinations qu'ils ont préméditées.

3 Car le méchant se glorifie dans les desirs de son âme ; il estime heureux l'avare, et il irrite l'Eternel.

4 Le méchant, plein d'audace, ne se fait conscience de rien ; toutes ses pensées sont, qu'il n'y a point de Dieu.

5 Ses voies prospèrent en tout temps ; tes jugemens sont éloignés de devant lui ; il souffle contre ses ennemis.

6 Il dit en son cœur : Je ne serai ébranlé ; jamais il ne m'arrivera de mal.

7 Sa bouche est pleine de malédictions, de tromperies et de fraude ; il n'y a sous sa langue que tourment et qu'outrage.

8 Il se tient aux embûches des villages ; il tue l'innocent dans les lieux cachés ; ses yeux épient les affligés.

9 Il se tient aux embûches dans un lieu caché, comme un lion dans son fort ; il se tient aux embûches pour surprendre le foible ; il surprend le foible, l'attirant dans son filet.

10 Il se tapit, et se baisse, et puis les misérables tombent en sa puissance.

11 Il dit en son cœur : Le Dieu fort l'a oublié ; il a caché sa face, et il ne le verra jamais.

12 Eternel, lève-toi, ô Dieu fort, élève ta main, et n'oublie point les affligés.

13 Pourquoi le méchant braverait-il Dieu ? Il a dit en son cœur, que tu n'en feras point d'enquête.

14 Tu l'as vu ; car tu regardes, quand on outrage ou qu'on afflige quelqu'un, pour le

18 Pues el pobre no será siempre olvidado : la paciencia de los pobres no perecerá para siempre.

19 Levántate, Señor, no se fortifique el hombre : juzgadas sean las gentes en tu presencia.

20 Establece, Señor, sobre ellos un legislador : para que conozcan las gentes, que son hombres.

PSALMO X.

¿ POR qué, Señor, te has apartado lejos, no haces caso en las necesidades, en la tribulación ?

2 Mientras se ensoberbece el impío, se requema el pobre : son cogidos en los designios, que piensan.

3 Por quanto el pecador es alabado en los deseos de su alma : y el iniquo es bendecido.

4 Exasperó al Señor el pecador, no le buscará segun la muchedumbre de su indignacion.

5 No hay Dios delante de él : sus caminos en todos tiempos están contaminados. Quitados son sus juicios lejos de su vista : se enseñoreará de todos sus enemigos.

6 Porque ha dicho en su corazon : No será conmovido de generacion en generacion, sin mal.

7 Cuya boca llena está de maldicion, y de amargura, y de engaño : debaxo de su lengua trabajo y dolor.

8 Está de asiento en asechanzas con los ricos en lugares ocultos, para matar al inocente.

9 Sus ojos están vueltos contra el pobre : pone asechanzas en lo escondido, como el leon en su cueva. Pone asechanzas para arrebatar al pobre : para arrebatar al pobre, atrayéndole a sí.

10 El lo abatirá en su lazo, se inclinará, y se dexará caer, luego que se apoderará de los pobres.

11 Porque él ha dicho en su corazon : Se ha

16 Βασιλεύσει Κύριος εἰς τ' αἶωνα, καὶ εἰς τ' αἶωνα τῶν αἰώνων, ἀπολείψετε ἔθνη ἐκ τῆς γῆς αὐτοῦ.

17 Τὴν ἐπιθυμίαν τῶν πενήτων εἰσηκουσε Κύριος, τὴν ἐτοιμασίαν τῆς καρδίας αὐτῶν προσέσχεν τὸ οὖς σου.

18 Κρίναι ὀφρανὸν καὶ ταπεινῶν, ἵνα μὴ προσθῇ ἐτι μεγαλαυχεῖν ἄνθρωπος ἐπὶ τῆς γῆς.

Ψαλ. ια'. XI.

ΕΠΙ τῷ Κυρίῳ πέποιθα, πῶς ἐρεῖτε τὴν ψυχὴν μου,

2 Μεταναστεύειν ἐπὶ τὰ ὄρη ὡς στρουθίον;

3 Ὅτι ἰδοὺ οἱ ἁμαρτωλοὶ ἐνέτειναν τὸ τόξον, ἠτοίμασαν βέλη εἰς φαρέτραν, τῇ κατατοξεύσαι ἐν σκοτομῇν τοὺς εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

4 Ὅτι ἂ κατηρτίσω καθεῖλον, ὁ δὲ δίκαιος τί ἐποίησε;

5 Κύριος ἐν ναῷ ἁγίῳ αὐτοῦ, Κύριος, ἐν ἑρανῶ ὁ θρόνος αὐτῆ· οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῆ εἰς τὸν πένητα ἀποβλέπουσι, τὰ βλεφάρᾳ αὐτοῦ ἐξετάζει τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων,

6 Κύριος ἐξετάζει τὸν δίκαιον καὶ τὸν ἀσεβῆ, ὁ δὲ ἀγαπῶν ἀδικίαν μισεῖ τὴν ἐαυτοῦ ψυχὴν.

7 Ἐπιβρέξει ἐπὶ ἁμαρτωλὸς παγίδα, πῦρ καὶ θεῖον καὶ πνεῦμα καταγίδος ἡ μερίς τῆς ποτηρίου αὐτῶν.

8 Ὅτι δίκαιος Κύριος καὶ δικαιοσύνας ἠγάπησεν, εὐθύτητα εἶδε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ.

ΕΣΠΕΡΙΝΑ ΕΥΧΑΙ.

Ψαλ. ιβ'. XII.

ΣΩΣΘΕΝ με Κύριε, ὅτι ἐκλέλοιπεν ὅσιος, ὅτι ὠλιγώθησαν αἱ ἀλήθειαι ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων.

2 Μάταια ἐλάλησεν ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ, χεῖλη δόλια, ἐν καρδίᾳ καὶ ἐν καρδίᾳ ἐλάλησαν.

3 Ἐξολοθρεῖσαι Κύριος πάντα τὰ χεῖλη τὰ δόλια, καὶ γλωῶσαν μεγαλορρήμονα.

14 Vides, quoniam tu laborem et dolorem consideras: ut tradas eos in manus tuas. Tibi derelictus est pauper: orphano tu eris adjutor.

15 Contere brachium peccatoris et maligni: quæretur peccatum illius, et non invenietur.

16 Dominus regnabit in æternum, et in sæculum sæculi: peribitis Gentes de terra illius.

17 Desiderium pauperum exaudivit Dominus: præparationem cordis eorum audivit auris tua.

18 Judicare pupillo et humili, ut non apponatur ultra magnificare se homo super terram.

PSALM XI.

IN Domino confido: quomodo dicitis animæ meæ: Transmigre in montem sicut passer?

2 Quoniam ecce peccatores intenderunt arcum, paraverunt sagittas suas in pharetra, ut sagittent in obscuro rectos corde.

3 Quoniam quæ perfecisti, destruxerunt: justus autem quid fecit?

4 Dominus in templo sancto suo, Dominus in cælo sedes ejus:

5 Oculi ejus in pauperem respiciunt: palpebræ ejus interrogant filios hominum.

6 Dominus interrogat justum et impium: qui autem diligit iniquitatem, odit animam suam.

7 Pluet super peccatores laqueos: ignis, et sulphur, et spiritus procellarum pars calicis eorum.

8 Quoniam justus Dominus et justitias dilexit: æquitatem vidit vultus ejus.

20 Δικαιοκρίνων τοὺς ὀρφανούς καὶ τοὺς ταπεινούς, ἵνα μὴ σηκωθῇ ἄνθρωπος κανένας τῆς γῆς κατὰ αὐτῶν.

Ψαλ. ια'. XI.

ΗΛΠΙΣΑ εἰς τὸν κύριον καὶ τί λέγεις πρὸς τὴν ψυχὴν μου, πέταξον πάλιν ἐπὶ τὰ βενὰ ὡς παλίον,

2 Ὅτι ἰδοὺ οἱ ἁμαρτωλοὶ ἐνέτειναν τὸ τόξον, ἠτοίμασαν ἀκόλια εἰς φορέτραν, ἵνα τοξεύωσι κρυφὰ τοὺς εὐθεῖς ἐν τῇ καρδίᾳ.

3 Ἄν πέσωσι τὰ θεμέλια, τί ἔγινεν ὁ δίκαιος;

4 Ὁ Κύριος εὐρίσκεται ἐν τῷ ναῷ τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ ὁ Κύριος εὐρίσκεται ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἐκεῖ ὁ θρόνος αὐτοῦ.

5 Οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ βλέπουσι τὸν πτωχόν, καὶ ἐξετάζουσι τοὺς ἀνθρώπους.

6 Ὁ Κύριος ἐξετάζει τὸν δίκαιον καὶ τὸν ἀσεβῆ ὁ ἀγαπῶν τὴν ἀδικίαν μισεῖ τὴν ψυχὴν του.

7 Ὁ Κύριος θέλει βρέξει ἐπὶ τοὺς ἁμαρτωλὸς παγίδας, πῦρ καὶ θεῖναι καὶ χάλαζαν με ἄνεμον τοιαῦτα ἡ μερίς τοῦ ποτηρίου αὐτῶν.

8 Ὅτι δίκαιος ὁ Κύριος, καὶ ἠγάπησε δικαιοσύνας τὸ πρόσωπον αὐτῆ δὲν εἶδε παρὰ τὸ ὄρθον.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΗΣ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Ψαλ. ιβ'. XII.

ΣΩΣΘΕΝ με Κύριε, ὅτι δίκαιος δὲν ἔμεινε, ὅτι αἱ ἀλήθειαι ὠλιγώστευσαν ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων.

2 Μάταια ἐλάλησεν ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ· κολακίᾳ εἰς τὰ χεῖλη καὶ κακίᾳ ἔχουσιν εἰς τὴν καρδίαν αὐτῶν.

3 Ὁ Κύριος θέλει ἐξολοθρεῖσαι τὰ χεῖλη τὰ δόλια, καὶ τὴν ὑπερήφανον γλωῶσαν,

4 τῶν λεγόντων, μεγαλόνομεν διὰ τὴν γλωῶσαν ἡμῶν, ἡμεῖς εἰμεθα αὐτεξούσιοι, τίς εἶναι

perchè dice egli nel cuor suo, che tu non ne ridomanderai ragione?

14 Tu l'hai pur veduto: perciocchè tu riguardi l'oltraggio, e'l dispetto, per prendere il fatto in mano: il povero si rimette in te: tu sei l'aiutator dell'orfano.

15 Fiacca il braccio dell'empio: e poi, se tu ricerchi l'empietà del malvagio, non la troverai più.

16 Il Signore è re in sempiterno: le genti son perite dalla sua terra.

17 O Signore, tu esaudisci il desiderio degli umili: tu raffermi il cuor loro, le tue orecchie sono attente a loro.

18 Per far ragione all'orfano, ed al povero: acciocchè l'uomo di terra non continui più d'usar violenza.

SALMO XI.

IO mi confido nel Signore: come dite voi all'anima mia: fuggite al vostro monte, come un' uccelletto?

2 Certo, ecco, gli empi hanno teso l'arco, hanno accoccate le lor saette sopra la corda, per tirarle contr' a' dritti di cuore in luogo scuro.

3 Quando i fondamenti sono ruinati, che ha fatto il giusto?

4 Il Signore è nel Tempio della sua Santità: il trono del Signore è ne' cieli: i suoi occhi veggono, le sue palpebre esaminano i figliuoli degli uomini.

5 Il Signore esamina il giusto, e l'anima sua odia colui, che ama la violenza.

6 Egli farà piovere sopra gli empi brace, e fuoco, e solfo: e vento tempestoso, per la porzione del lor calice.

7 Perciocchè il Signore è giusto: egli ama la giustizia: la sua faccia riguarda l'uomo dritto.

16 That thou mayest take the matter into thine hand: the poor committeth himself unto thee; or thou art the helper of the friendless.

17 Break thou the power of the ungodly and malicious: take away his ungodliness, and thou shalt find none.

18 The Lord is King for ever and ever: and the heathen are perished out of the land.

19 Lord, thou hast heard the desire of the poor: thou preparest their heart, and thine ear hearkeneth thereto;

20 To help the fatherless and poor unto their right: that the man of the earth be no more exalted against them.

PSALM XI.

IN the Lord put I my trust: how say ye then to my soul, that she should flee as a bird unto the hill?

2 For lo, the ungodly bend their bow, and make ready their arrows within the quiver: that they may privily shoot at them which are true of heart.

3 For the foundations will be cast down: and what hath the righteous done?

4 The Lord is in his holy temple: the Lord's seat is in heaven.

5 His eyes consider the poor: and his eyelids try the children of men.

6 The Lord alloweth the righteous: but the ungodly, and him that delighteth in wickedness doth his soul abhor.

7 Upon the ungodly he shall rain snares, fire, and brimstone, storm and tempest: this shall be their portion to drink.

8 For the righteous Lord loveth righteousness: his countenance will behold the thing that is just.

zu Boden den Armen mit Gewalt.

11. Er spricht in seinem Herzen: Gott hat es vergeffen, er hat sein Ansehen verborgen, er wird es nimmermehr sehen.

12. Stehe auf, Herr Gott, erhebe deine Hand; vergiß der Elenden nicht.

13. Warum soll der Gottlose Gott lästern, und in seinem Herzen sprechen: Du fragst nicht darnach?

14. Du siehst ja, denn Du schauest das Elend und Jammer, es steht in deinen Händen; die Armen beschlen es dir, Du bist der Waisen Helfer.

15. Zerbrich den Arm des Gottlosen, und suche das Böse; so wird man sein gottlos Wesen nimmer finden.

16. Der Herr ist König immer und ewiglich, die Heiden müssen aus seinem Lande umkommen.

17. Das Verlangen der Elenden hörest du, Herr; ihr Herz ist gewiß, daß dein Ohr darauf merket.

18. Daß du Recht schaffest den Waisen und Armen, daß der Mensch nicht mehr tröste auf Erden.

Der 11 Psalm.

1. Ich traue auf den Herrn. Wie sagt ihr denn zu meiner Seele, sie soll fliegen wie ein Vogel auf eure Berge?

2. Denn siehe, die Gottlosen spannen den Bogen, und legen ihre Pfeile auf die Sehnen, damit heimlich zu schießen die Frommen.

3. Denn sie reißen den Grund um; was sollte der Gerechte aufrichten?

4. Der Herr ist in seinem heiligen Tempel, des Herrn Stuhl ist im Himmel; seine Augen sehen darauf, seine Augenlieder prüfen die Menschenkinder.

5. Der Herr prüfet den Gerechten; seine Seele hasset den Gottlosen, und die gern freveln.

prendre en ta protection; *c'est à toi que se remettent les desolés; tu aides l'orphelin.*

15 Roms le bras du méchant; *et pour ce qui est de l'inique, fais l'enquête de sa méchanceté, et tu ne le trouveras plus.*

16 L'Eternel *est* Roi à toujours, et à perpétuité; les nations ont péri de dessus sa terre.

17 Eternel, tu exauces le souhait des débonnaires; affermis leur cœur; que ton oreille les écoute attentivement;

18 Pour faire droit à l'orphelin et à celui qui est foulé; afin que l'homme mortel, *qui est de terre*, ne continue plus à donner de l'effroi.

PSEAUME XI.

JE me suis retiré vers l'Eternel: Comment donc dites-vous à mon âme: Sauve-toi en votre montagne *comme un oiseau*?

2 En effet, voilà, les méchants bandent l'arc: Ils ont ajusté leur flèche sur la corde, pour tirer en cachette contre ceux qui ont le cœur droit.

3 Car les fondemens sont renversés: *Et* qu'a fait l'homme de bien?

4 L'Eternel *est* dans le palais de sa sainteté; l'Eternel a son trône dans les cieus; ses yeux contemplent, et ses paupières sondent les fils des hommes.

5 L'Eternel sonde le juste et le méchant; et son âme hait celui qui aime l'extorsion.

6 Il fera pleuvoir sur les méchants des pièges, du feu, et du soufre; et un vent de tempête *sera* la portion de leur breuvage.

7 Car l'Eternel *qui est* juste, aime la justice; sa face regarde l'homme droit.

olvidado Dios, apartó su rostro para no ver jamás.

12 Levántate, Señor Dios, álzese tu mano: no te olvides de los pobres.

13 ¿Por qué ha irritado á Dios el impío? porque dixo en su corazon: No bará pesquisa.

14 Veslo tú, porque tú consideras el trabajo, y el dolor: para ponerlos á ellos en tus manos. A tí se ha dexado el pobre: al huérfano tú le serás ayudador.

15 Quebranta el brazo del pecador y del maligno: se buscará su pecado, y no será hallado.

16 El Señor reynará para siempre, y por los siglos de los siglos: seréis exterminadas, ó Naciones, de la tierra de él.

17 Oyó el Señor el deseo de los pobres: tu oreja oyó la preparacion de su corazon.

18 Para hacer justicia al pupilo y al humilde, para que el hombre no pretenda engrandecerse mas sobre la tierra.

PSALMO XI.

EN el Señor confío: ¿por qué decís á mi alma: Pásate al monte como páxaro?

2 Pues he aquí que los pecadores entesaron arco, prepararon sus saetas en la aljaba, para asañear en obscuridad á los rectos de corazon.

3 Por quanto han destruido lo que tú acabaste: ¿mas el justo qué ha hecho?

4 El Señor está en su templo santo, el Señor tiene su trono en el cielo: Sus ojos miran al pobre: sus párpados preguntan á los hijos de los hombres.

5 El Señor pregunta al justo, y al impío: mas aquel que ama la iniquidad, aborrece su alma.

6 Lloverá sobre los pecadores lazos: fuego, y azufre, y viento tempestuoso es la porcion del cáliz de ellos.

7 Porque justo es el Señor, y ha amado la justicia: su rostro ha mirado la equidad.

4 Τους εἰπόντας, Τὴν γλῶσσαν ἡμῶν μεγα-
λυνούμεν, τὰ χεῖλη ἡμῶν παρ' ἡμῶν ἐστὶ· τίς
ἡμῶν Κύριος ἐστιν;

5 Ἀπὸ τῆς ταλαιπωρίας τῶν πτωχῶν, καὶ ἀπὸ
τοῦ στεναγμοῦ τῶν πενήτων, νῦν ἀναστήσομαι,
λέγει Κύριος· θήσομαι ἐν σωτηρίῳ, παρρησιά-
σομαι ἐν αὐτῷ.

6 Τὰ λόγια Κυρίου, λόγια ἀγά· ἀργύριον
πεπυρωμένον, δοκίμιον τῇ γῇ, κεκαθαρισμένον
ἐπταπλασίως.

7 Σὺ Κύριε φυλάξεις ἡμᾶς· καὶ διαληρῆσεις ἡμᾶς
ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα.

8 Κύκλω οἱ ἄσεβεις περιπατοῦσι, κατὰ τὸ
ὕψος σα ἐπολυώρησας τὴς νείας τῶν ἀνθρώπων.

Ψαλ. ιγ'. XIII.

ΕΩΣ πότε Κύριε ἐπιλήσῃ με εἰς τέλος; ἕως
πότε ἀποστρέψεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμέ;

2 ἕως τίνος θήσομαι βουλὰς ἐν ψυχῇ μου,
ὁδὸν ἐν καρδίᾳ μου ἡμέρας; ἕως πότε ὕψο-
θήσεται ὁ ἐχθρὸς μου ἐπ' ἐμέ;

3 Ἐπιβλεψόν, εἰσάκουσόν μου Κύριε ὁ Θεὸς
μου· φώτισον τοὺς ὀφθαλμούς μου, μή ποτε
ὑπνώσω εἰς θάνατον.

4 Μὴ ποιε εἶποι ὁ ἐχθρὸς μου, Ἰσχυσα πρὸς αὐ-
τόν· οἱ θλιβόμεν με ἀγαλλιάσονται ἐάν σαλευθῶ.

5 Ἐγὼ δὲ ἐπὶ τῷ ἐλέει σου ἠλπισα· ἀγαλ-
λίσεται ἡ καρδία μου ἐν τῷ σωτηρίῳ σου.

6 Ἄσσω τῷ Κυρίῳ τῷ εὐεργετησάντι με, καὶ
ψαλῶ τῷ ὀνόματι Κυρίου τοῦ ὑψίστου.

Ψαλ. ιδ'. XIV.

ΕΙΠΕΝ ἄφρων ἐν καρδίᾳ αὐτῇ, Οὐκ ἐστὶ Θεός·
διέφθειραν καὶ ἐβδελύχθησαν ἐν ἐπιτηδεύμα-
σιν, ἐκ ἐστί ποιῶν χρησιότητα, ἐκ ἐστίν ἕως ἐνός.

2 Κύριος ἐκ τῶ ἑρῶν διέκυνεν ἐπὶ τὰς νείας τῶν
ἀνθρώπων, τοῦ ἰδεῖν εἰ ἐστὶ συνίων ἡ ἐκζητῶν
τὸν Θεόν.

VESPERTINÆ PRECES.

PSALMUS XII.

SALVUM me fac Domine, quoniam
defecit sanctus: quoniam diminutæ sunt
veritates a filiis hominum.

2 Vana locuti sunt unusquisque ad prox-
imum suum: labia dolosa, in corde et cor-
de locuti sunt.

3 Disperdat Dominus universa labia do-
losa, et linguam magniloquam.

4 Qui dixerunt: Linguam nostram mag-
nificabimus, labia nostra a nobis sunt,
quis noster Dominus est?

5 Propter miseriam inopum, et gemitum
pauperum nunc exurgam, dicit Dominus.
Ponam in salutari: fiducialiter agam in eo.

6 Eloquia Domini, eloquia casta: argen-
tum igne examinatum, probatum terræ
purgatum septuplum.

7 Tu Domine servabis nos: et custodies
nos a generatione hac in æternum.

8 In circuitu impii ambulans: secundum
altitudinem tuam multiplicasti filios ho-
minum.

PSALMUS XIII.

USQUEQUO Domine oblivisceris me in
finem? Usquequo avertis faciem tuam a me?

2 Quamdiu ponam consilia in anima mea,
dolorem in corde meo per diem?

3 Usquequo exaltabitur inimicus meus
super me?

4 Respice, et exaudi me Domine Deus
meus. Illumina oculos meos ne umquam
obdormiam in morte:

5 Ne quando dicat inimicus meus: Præ-
valui adversus eum. Qui tribulavit me,
exultabunt si motus fuero:

ὕψιλότερος ἡμῶν; καὶ τίς ὁ Θεός;

5 Διὰ τὴν ταλαιπωρίαν τῶν πτωχῶν καὶ τὸν
στεναγμὸν τῶν ἐνδύων,

6 Τώρα, λέγει Κύριος, θέλει σηκωθῶ· θέλει
φυλάξω καθ' ἓνα ἀπὸ ἐκείνων ἀπὸ τῶν ὁπίων
κατατρέχειας, καὶ θέλει τὸν ἀναπαύσω.

7 Καθαρὰ, τὰ λόγια τῆς Κυρίας, ἀργύριον καθυ-
ρισμένον ἐπταπλασίως ἐν πῆλεινι δοκιμῷ.

8 Σὺ Κύριε θέλει φυλάξεις καὶ διατηρήσεις
ἡμᾶς ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα.

9 Πανταχῇ περιπατοῦσι οἱ ἄσεβεις, ἐν ὕψο-
θῇσονται οἱ πονηροί.

Ψαλ. ιγ'. XIII.

ΚΥΡΙΕ ὡς πότε θέλει μὲ ἀλησημονήσεις; ὡς
πότε ἀποστρέψεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμέ;

2 ἕως πότε γυρεύσω συμβαλὰς εἰς τὴν ψυχὴν
μου, πικρένοντας τὴν καρδίαν μου ἡμέραν
καὶ νύκτα; ἕως πότε θέλει ὕψωθῇ ὁ ἐχθρὸς
μου ἐπ' ἐμέ;

3 Ἐπιβλεψόν, εἰσάκουσόν μου Κύριε, Θεέ
μου· φώτισον τοὺς ὀφθαλμούς μου μήποτε
κοιμηθῶ εἰς θάνατον.

4 Μήποτε εἶπῃ ὁ ἐχθρὸς μου, Ἐνίκησα αὐτόν·
εἰν νικῆθω οἱ θλιβόντες με θέλει χαρῶσι.

5 Ἐγὼ δὲ ἠλπισα ἐπὶ τῷ ἐλέει σου· καὶ ἡ καρ-
δία μου ἀγαλλιάζεται ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου.

6 Ἄς ψάλω τῷ Κυρίῳ τῷ εὐεργετῇ μου· ὡς
ψάλω τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου τοῦ ὑψίστου.

Ψαλ. ιδ'. XIV.

ΕΙΠΕΝ ὁ ἄφρων ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, Δὲν
εὕρισκεται Θεός.

2 Ἐφθάρησαν αἰχρῶς διὰ τὰ ἐπιχειρήματα
αὐτῶν· μόνος ἕνας αγαθὸς δὲν εὕρισκεται.

3 Ὁ Κύριος ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ ἐσκυβεν ἐπὶ τὰς
ἀνθρώπους, ἵνα ἰδῇ ἐὰν εὕρισκεται ἕνας φρόνη-
μος ζητῶν τὸν Θεόν.

PREGHIERA della SERA.

SALMO XII.

SALVA, Signore: perciocchè gli uomi-
ni pii son venuti meno, ed i veraci son
mancati fra i figliuoli degli uomini.

2 Ciascuno parla con menzogna col suo
prossimo, con labbra lusinghiere: parla-
no con un cuor doppio.

3 Il Signore ricida tutte le labbra lusinghi-
ere, la lingua che parla altieramente.

4 Di coloro, che dicono: noi saremo padro-
ni colle nostre lingue: le nostre labbra sono
appo noi: chi è signore sopra noi?

5 Per la disolazione de' poveri afflitti, per
le strida de' bisognosi, ora mi leverò, dice
il Signore: io metterò in salvo quelli con-
tr'a cui coloro parlano audacemente.

6 Le parole del Signore son parole pure,
argento affinato nel fornello di terra, pur-
gato per sette volte.

7 Tu, Signore, guarda coloro: preservali
da questa generazione in perpetuo.

8 Gli empj vanno attorno, quando i più vili
fra i figliuoli degli uomini sono innalzati.

SALMO XIII.

INFINO a quando, o Signore, mi di-
menticherai tu in perpetuo? infino a
quando nasconderai la tua faccia da me?

2 Infino a quando non farò altro tutto di
che consigliar nell' animo ed affannarmi
nel cuore? infino a quando s' innalzerà il
mio nemico sopra me?

3 Riguarda, rispondimi, Signore Iddio
mio: allumina gli occhi miei, che talora
io non dorma il sonno della morte.

4 Ch' il mio nemico non dica: io l' ho
vinto: e che i miei nemici non festeggino,
se io caggio.

5 Or, quant' è a me, io mi confido nella

EVENING PRAYER.

PSALM XII.

HELP me, Lord, for there is not one godly man left: for the faithful are minished from among the children of men.

2 They talk of vanity every one with his neighbour: they do but flatter with their lips, and dissemble in their double heart.

3 The Lord shall root out all deceitful lips: and the tongue that speaketh proud things;

4 Which have said, With our tongue will we prevail: we are they that ought to speak, who is lord over us?

5 Now for the comfortless troubles' sake of the needy: and because of the deep sighing of the poor,

6 I will up, saith the Lord: and will help every one from him that swelleth against him, and will set him at rest.

7 The words of the Lord are pure words: even as the silver, which from the earth is tried, and purified seven times in the fire.

8 Thou shalt keep them, O Lord: thou shalt preserve him from this generation for ever.

9 The ungodly walk on every side: when they are exalted, the children of men are put to rebuke.

PSALM XIII.

HOW long wilt thou forget me, O Lord, for ever: how long wilt thou hide thy face from me?

2 How long shall I seek counsel in my soul, and be so vexed in my heart: how long shall mine enemies triumph over me?

3 Consider, and hear me, O Lord my God: lighten mine eyes, that I sleep not in death.

4 Lest mine enemy say, I have prevailed against him: for if I be cast down, they that trouble me will rejoice at it.

5 But my trust is in thy mercy: and my heart is joyful in thy salvation.

6. Er wird regnen lassen über die Gottlosen Blik, Feuer und Schwefel, und wird ihnen ein Wetter zum Lohn geben.

7. Der Herr ist gerecht, und hat Gerechtigkeit lieb; darum, daß ihre Angesichter schauen auf das da recht ist.

Abend-Gebete.

Der 12 Psalm.

1. Hilf, Herr, die Heiligen haben abgenommen, und der Gläubigen ist wenig unter den Menschenkindern.

2. Einer redet mit dem andern unnütze Dinge, und heucheln, und lehren aus uneinigem Herzen.

3. Der Herr wolle auströten alle Heucheler, und die Zunge, die da stolz redet,

4. Die da sagen: Unsere Zunge soll überhand haben, uns gebühret zu reden; wer ist unser Herr?

5. Weil denn die Elenden verführt werden, und die Armen seuffzen, will ich auf, spricht der Herr; ich will eine Hilfe schaffen, daß man getroßt lehren soll.

6. Die Rede des Herrn ist lauter, wie durchläutert Silber im irdenen Tiegel, bewähret siebenmal.

7. Du, Herr, wollest sie bewahren, und uns beschützen vor dieſem Geschlecht ewiglich.

8. Denn es wird allenthalben voll Gottloser, wo solche lose Leute unter den Menschen herrschen.

Der 13 Psalm.

1. Herr, wie lange willst du meiner so gar vergessen? Wie lange verbirgſt du dein Antlitz vor mir?

2. Wie lange soll ich sorgen in meiner Seele, und mich ängsten in meinem Herzen täglich? Wie lange soll sich mein Feind über mich erheben?

3. Schau doch, und erhöere mich, Herr, mein Gott.

PRIERE DU SOIR.

PSEAUME XII.

DELIVRE-NOUS, ô Eternel, car l'homme de bien est défailli, et les hommes sincères ont pris fin parmi les fils des hommes.

2 Chacun dit des mensonges à son prochain, avec des lèvres flatteuses, et ils parlent avec un cœur double.

3 L'Eternel veuille retrancher toutes les lèvres flatteuses, et la langue qui parle avec orgueil.

4 Parce qu'ils disent: Nous aurons le dessous par nos langues; nos lèvres sont en notre puissance: Qui est Seigneur sur nous?

5 A cause de la misère des affligés, à cause du gémissement des pauvres, je me leverai maintenant, dit l'Eternel, je mettrai en sûreté celui auquel on tend des pièges.

6 Les paroles de l'Eternel sont des paroles pures; c'est un argent affiné au creuset, épuré par sept fois.

7 Toi, Eternel, garde-les, et préserve chacun d'eux à toujours de cette race de gens.

8 Car pendant que des gens abjects sont élevés parmi les fils des hommes, les méchants se promènent de toutes parts.

PSEAUME XIII.

ETERNEL, jusques à quand m'oublieras-tu toujours? Jusques à quand cacheras-tu ta face de moi?

2 Jusques à quand consulterai-je en moi-même, et affligerai-je mon cœur tout le jour? Jusques à quand mon ennemi s'élèvera-t-il contre moi?

3 Eternel mon Dieu, regarde, exauce-moi; éclaire mes yeux, de peur que je ne dorme du sommeil de la mort;

4 De peur que mon ennemi ne dise: J'ai eu le dessus, et que mes adversaires ne se réjouissent, si j'étois ébranlé.

ORACION VESPERTINA.

PSALMO XII.

SALVAME, Señor, porque faltò el santo: porque han venido á menos las verdades entre los hijos de los hombres.

2 Cada uno de ellos ha hablado cosas vanas á su próximo: labios engañosos han hablado con corazon doble.

3 Destruya el Señor todos los labios engañosos, y la lengua que habla arrogancias.

4 Los que dixeron: Engrandeceremos nuestra lengua, nuestros labios de nosotros son, ¿quien es Señor nuestro?

5 Por la miseria de los desvalidos, y el gemido de los pobres ahora me levantara, dice el Señor. Pondrélos en salvo: en esto yo obraré confiadamente.

6 Las palabras del Señor, palabras puras: plata ensayada al fuego, purificada en la tierra, y refinada siete veces.

7 Tú, Señor, nos salvarás: y nos guardarás de esta generacion para siempre.

8 Los impios andan al rededor: segun tu alteza multiplicaste los hijos de los hombres.

PSALMO XIII.

¿HASTA quando, Señor, me olvidarás para siempre? ¿Hasta cuándo apartas de mí tu rostro?

2 ¿Por cuánto tiempo echaré trazas en mi alma, con dolor todo el dia en mi corazon?

3 ¿Hasta cuándo será ensalzado mi enemigo sobre mí?

4 Mirame, y óyeme, Señor, Dios mio. Ilumina mis ojos para que yo nunca me duerma en la muerte:

5 No sea que alguna vez diga mi enemigo: He prevalecido contra él. Los que me atribulan, se regocijarán, si yo fuere conmovido:

6 Mas yo en tu misericordia esperé. So

3 Πάντες ἐξέκλιναν, ἅμα ἠχρεώθησαν. ἕκ ἐστι ποιωὺν χρηστότητα, ἕκ ἐστιν ἕως ἑνός· τάφος ἀνεωγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν, ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδόλοισαν, ἰὸς ἀσπίδων ὑπὸ τὰ χεῖλη αὐτῶν, ὡν τὸ στόμα ἀρὰν καὶ πικρίας γέμει, ὅς εἰς οὐ πόδες αὐτῶν ἐκχεαί αἷμα· σὺν ῥιμμά καὶ τάλαιπωρία ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν, καὶ ὁδὸν εἰρήνης ἐκ ἔγνωσαν· οὐκ ἐστὶ φόβος Θεοῦ ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν.

4 Οὐχὶ γλώσσονται πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, οἱ κατέσθοντες τὸν λαὸν μου βρώσει ἄρτου; τὸν Κύριον ἐκ ἐπεκαλέσαντο.

5 Ἐκεῖ ἐδελίασαν φόβῳ, οὗ οὐκ ἦν φόβος, ὅτι ὁ Θεὸς ἐν γενεᾷ δικαία.

6 Βαλὴν πτωχοῦ κατησχύνετε, ὅτι Κύριος ἐλπίς αὐτοῦ ἐστὶ.

7 Τίς δώσει ἐκ Σιών τὸ σωτήριον τῇ Ἰσραήλ; ἐν τῷ ἐπιστρέψαι Κύριον τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, ἀγαλλιάσθω Ἰακώβ, καὶ εὐφρανθῶ Ἰσραήλ.

ΕΘΝΙΑΙ ΕΥΧΑΙ.

Ψαλ. ιε'. XV.

ΚΥΡΙΕ, τίς παροικήσει ἐν τῷ σκηνώματί σου; καὶ τίς κατασκηνώσει ἐν τῷ ὄρει τῷ ἁγίῳ σου;

2 Πορευόμενος ἄμωμος, καὶ ἐργαζόμενος δικαιοσύνην· λαλῶν ἀληθεῖαν ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ.

3 "Ὅς οὐκ ἐδόλοισεν ἐν γλώσσῃ αὐτοῦ, οὐδὲ ἐποίησε τῷ πλησίον αὐτοῦ κακόν, καὶ οὐκ ἐδιδόμων οὐκ ἔλαβεν ἐπὶ τοὺς ἐγγίστα αὐτοῦ.

6 Ego autem in misericordia tua speravi. Exultabit cor meum in salutari tuo: cantabo Domino qui bona tribuit mihi: et psallam nomini Domini altissimi.

PSALMUS XIV.

DIXIT insipiens in corde suo: Non est Deus. Corrupti sunt, et abominabiles facti sunt in studiis suis: non est qui faciat bonum, non est usque ad unum.

2 Dominus de caelo prospexit super filios hominum, ut videat si est intelligens, aut requirens Deum.

3 Omnes declinaverunt, simul inutiles facti sunt: non est qui faciat bonum, non est usque ad unum. Sepulchrum patens est guttur eorum: linguis suis dolose agebant, venenum aspidum sub labiis eorum. Quorum os maledictione et amaritudine plenum est: veloces pedes eorum ad effundendum sanguinem. Contritio et infelicitas in viis eorum, et viam pacis non cognoverunt: non est timor Dei ante oculos eorum.

4 Nonne cognoscent omnes qui operantur iniquitatem, qui devorant plebem meam sicut escam panis?

5 Dominum non invocaverunt, illic trepidaverunt timore, ubi non erat timor.

6 Quoniam Dominus in generatione justa est, consilium inopis confudistis: quoniam Dominus spes ejus est.

7 Quis dabit ex Sion salutare Israel? cum averterit Dominus captivitatem plebis suae, exultabit Jacob, et laetabitur Israel.

MATUTINE PRECES.

PSALMUS XV.

DOMINE quis habitabit in tabernaculo tuo? aut quis requiescet in monte sancto tuo?

4 Ἀλλὰ πάντες παρεστράτησαν καὶ ἠχρήθησαν· δὲν εὐρίσκεται ἓνας ἀγαθὸς κατὰ τὰς πράξεις, ἓνας μόνος δὲν εὐρίσκεται.

5 Ὁ λάρυγξ αὐτῶν φέρεται τάφος ἀνοικτός, ἡ πονηρία ἐμψυχώνει τὰς γλώσσας αὐτῶν· πικροφάρμακον ἀσπίδος ῥέει τὰ χεῖλη αὐτῶν.

6 Τὸ στόμα κατάρas καὶ πικρίας γέμει· οἱ πόδες αὐτῶν τρέχουσι διὰ αἷμα.

7 Εἰς τὰς δρόμους αὐτῶν ἐμποδοστέκεται σὺν τριμμά καὶ τάλαιπωρία· ἄγνωστος δὲ αὐτὸς ἡ ὁδὸς τῆς εἰρήνης· οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν δὲν βλέπουσι τὸν φόβον τοῦ Θεοῦ.

8 Ἐχουσιν αὐτοὶ τὸσσην τύφλαν, ὅπου δὲν παύουσιν ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας, τρώγοντες ὡς ἄρτον τὸν λαὸν μου;

9 Οὐδὲ ἐκάλεσαν τὸν Κύριον· ἐφοβήθησαν ἐκεῖ ὅπου δὲν εὐρίσκετο φόβος. "Ὅτι ὁ Κύριος στέκεται ἐν τῇ γενεᾷ τῶν δικαίων.

10 Ἐκαταφρόνησαν τὴν συμβαλὴν τῇ πτωχῇ τοῦ ὁποίου ἡ ἐλπίς εἶναι ὁ Κύριος.

11 Τίς θέλει δώσει τῷ Ἰσραὴλ σωτήριον ἐκ Σιών; ὅταν ὁ Κύριος ἀλάξῃ τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, θέλει ἀγαλλιάσει Ἰακώβ καὶ εὐφρανθῇ Ἰσραήλ.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΗΣ ΑΥΤΗΣ.

Ψαλ. ιε'. XV.

ΚΥΡΙΕ τίς θέλει κατοικήσει ἐν τῷ σκηνώματί σου; ἡ τίς θέλει κατασκηνώσει ἐπὶ τὸ βεῖνόν σου τὸ ἅγιον;

2 "Ὅστις ζεῖ ἀθῶως, καὶ πράττει δικαίως καὶ λαλεῖ ἀλήθειαν εἰς τὴν καρδίαν αὐτοῦ.

3 "Ὅστις δὲν ἔχει ἐκκατασκευῇ γλώσσας, καὶ δὲν ἀδίκησε τὸν πλησίον αὐτοῦ καὶ δὲν ὠνεῖδῃσε τὸν γείτονα αὐτοῦ.

tua benignità, il mio cuore giubilerà nella tua liberazione:

6 Io canterò al Signore, perciocchè egli m'avrà fatta la mia retribuzione.

SALMO XIV.

Lo stolto ha detto nel suo cuore: non v'è Dio. Si con corrotti, son divenuti abominevoli nelle loro opere: non v'è alcuno che faccia bene.

2 Il Signore ha riguardato dal cielo sopra i figliuoli degli uomini, per veder se vi fosse alcuno ch'avesse intelletto, che cercasse Iddio.

3 Tutti son guasti, tutti quanti son divenuti puzzolenti: non v'è alcuno che faccia bene, non pure uno.

4 Tutti questi operatori d'iniquità che mangiano il mio popolo, come se mangiassero del pane, e non invocano il Signore, non hanno essi alcuno intendimento.

5 La saranno spaventati di grande spavento: perciocchè Iddio è colla gente giusta.

6 Fate voi onta al consiglio del povero afflitto, perciocchè il Signore è la sua confidenza.

7 Oh, venga pur da Sion la salute d'Israell quando il Signore ritirarà di cattività il suo popolo, Israel si rallegrerà.

PREGHIERA della MATTINA.

SALMO XV.

O Signore, chi dimorerà nel tuo Tabernacolo? chi abiterà nel Monte della tua Santità?

2 Colui che camina in integrità, e fa ciò che è giusto, e parla il vero di cuore;

3 Che non dice male colla sua lingua, e non fa male alcuno al suo compagno,

6 I will sing of the Lord, because he hath dealt so lovingly with me: yea, I will praise the Name of the Lord most Highest.

PSALM XIV.

THE fool hath said in his heart: There is no God.

2 They are corrupt, and become abominable in their doings: there is none that doeth good, no not one.

3 The Lord looked down from heaven upon the children of men: to see if there were any that would understand, and seek after God.

4 But they are all gone out of the way, they are altogether become abominable: there is none that doeth good, no not one.

5 Their throat is an open sepulchre, with their tongues have they deceived: the poison of asps is under their lips.

6 Their mouth is full of cursing and bitterness: their feet are swift to shed blood.

7 Destruction and unhappiness is in their ways, and the way of peace have they not known: there is no fear of God before their eyes.

8 Have they no knowledge, that they are all such workers of mischief: eating up my people as it were bread, and call not upon the Lord?

9 There were they brought in great fear, even where no fear was: for God is in the generation of the righteous.

10 As for you, ye have made a mock at the counsel of the poor: because he putteth his trust in the Lord.

11 Who shall give salvation unto Israel out of Sion? When the Lord turneth the captivity of his people: then shall Jacob rejoice, and Israel shall be glad.

MORNING PRAYER.

PSALM XV.

LORD, who shall dwell in thy tabernacle: or who shall rest upon thy holy hill?

Erleuchte meine Augen, daß ich nicht im Lode entblasse;

4. Daß nicht mein Feind rühme, er sey meiner mächtig geworden, und meine Widersacher sich nicht freuen, daß ich niederliege.

5. Ich hoffe aber darauf, daß du so gnädig bist; mein Herz freuet sich, daß du so gerne hilfst. Ich will dem Herrn singen, daß er so wohl an mir thut.

Der 14 Psalm.

1. Die Thoren sprechen in ihrem Herzen: Es ist kein Gott. Sie taugen nichts, und sind ein Greuel mit ihrem Wesen; da ist keiner, der Gutes thue.

2. Der Herr schauet vom Himmel auf der Menschen Kinder, daß er sehe, ob jemand klug sey; und nach Gott frage.

3. Aber sie sind alle abgerockt, und allesamt untüchtig; da ist keiner, der Gutes thue, auch nicht Einer.

4. Will denn der Uebelthäter keiner das merken, die mein Volk fressen, daß sie sich nähren? Aber den Herren rufen sie nicht an.

5. Dasselbst fürchten sie sich; aber Gott ist bey dem Geschlecht der Gerechten.

6. Ihr schandet des Armen Rath; aber Gott ist seine Zuversicht.

7. Ach, daß die Dulse aus Zion über Israel käme, und der Herr sein gefangen Volk erlösete! So würde Jakob fröhlich seyn, und Israel sich freuen.

Morgen-Gebete.

Der 15 Psalm.

1. Herr, wer wird wohnen in deiner Hütte? Wer wird bleiben auf deinem heiligen Berge?

2. Wer ohne Wandel einher gehet, und recht

5 Pour moi, je me confie en ta bonté; mon cœur se réjouira de ta délivrance. Je chanterai à l'Eternel, de ce qu'il m'aura fait ce bien.

PSEAUME XIV.

L'INSENSE a dit en son cœur: *Il n'y a point de Dieu. Ils se sont corrompus; ils ont fait des choses abominables; il n'y a personne qui fasse le bien.*

2 L'Eternel a regardé des cieus sur les fils des hommes, pour voir s'il y en a *quelqu'un* qui ait de l'intelligence, et qui cherche Dieu.

3 Ils se sont tous dévoyés; ils sont tous devenus puans; *il n'y a personne qui fasse bien, non pas même un.*

4 Tous ces ouvriers d'iniquité n'ont-ils point d'intelligence? Ils dévorent mon peuple, *comme s'ils mangeoient du pain, ils n'invoquent point l'Eternel.*

5 *C'est-là qu'ils seront saisis d'une grande frayeur; car Dieu est avec la race juste.*

6 Vous faites honte à l'affligé de son dessein, parce que l'Eternel est sa retraite.

7 O qui donnera de Sion la délivrance d'Israël! Lorsque l'Eternel ramènera son peuple captif, Jacob sera dans l'alegresse Israël se réjouira.

PRIERE DU MATIN.

PSEAUME XV.

ETERNEL, qui est-ce qui séjournera dans ton tabernacle? Qui est-ce qui habitera en la montagne de ta sainteté?

2 C'est celui qui marche en intégrité, qui fait ce qui est juste, et qui dit la vérité *ainsi qu'elle est* en son cœur.

regocijará mi corazon en tu salud: cantaré al Señor que me dió bienes: y tañeré psalmos al nombre del Señor altísimo.

PSALMO XIV.

DIXO el necio en su corazon: No hay Dios. Se han corrompido, y abominables se han hecho en sus deseos: no hay quien haga bien, no hay ni siquiera uno.

2 El Señor desde el cielo miró sobre los hijos de los hombres, para ver si hay quien tenga inteligencia, ó quien busque á Dios.

3 Todos se desviaron, se hicieron á una inútiles: no hay quien haga bien, no hay ni siquiera uno. Sepulcro abierto es la garganta de ellos: con sus lenguas urdian engaños, veneno de áspides debaxo de sus labios. Cuya boca está llena de maldicion y de amargura: sus pies ligeros para derramar la sangre. Quebranto y calamidad en los caminos de ellos, y no conocieron el camino de la paz: no hay temor de Dios delante de sus ojos.

4 ¿Acaso no vendrán á conocimiento todos los que obran iniquidad, los que devoran mi pueblo, como un pedazo de pan?

5 No invocaron al Señor, allí temblaron de miedo, donde no habia motivo de temor.

6 Porque Dios está con el linage de los justos, avergonzasteis el consejo del pobre: porque el Señor es su esperanza.

7 ¿Quién dará de Sión la salud de Israel? quando el Señor apartare el cautiverio de su pueblo, se regocijará Jacob, y se alegrará Israel.

ORACION MATUTINA.

PSALMO XV.

SEÑOR, ¿quién habitará en tu tabernáculo? ¿quién reposará en tu monte santo?

2 El que camina sin mancilla, y hace obras de justicia:

3 El que habla verdad en su corazon, el que

4 Ἐξουδένωτα ἐνώπιον αὐτοῦ πονηρευόμε-
νος, τοὺς δὲ φοβουμένους Κύριον δοξάζει· ὁ
ὁμνῶν τῷ πλησίον αὐτοῦ καὶ οὐκ ἠθετῶν·
5 Τὸ ἀργύριον αὐτοῦ οὐκ ἔδωκεν ἐπὶ τόκῳ, καὶ
δῶρα ἐπ' ἀθώοις οὐκ ἔλαβεν· ὁ ποιῶν ταῦτα,
οὐ σαλευθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα.

Ψαλ. ις'. XVI.

ΦΥΛΑΞΟΝ με Κύριε, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.

2 Εἶπα τῷ Κυρίῳ, Κύριός μου εἰ σὺ, ὅτι τῶν
ἀγαθῶν μου οὐ χρεῖαν ἔχεις.

3 Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτῶν, ἐθαυμά-
στωσε πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ ἐν αὐτοῖς.

4 Ἐπληθύνθησαν αἱ ἀσθενεῖαι αὐτῶν, μετὰ
ταῦτα ἐτάχυναν· οὐ μὴ συναγάγω τὰς συνα-
γωγὰς αὐτῶν ἐξ αἱμάτων, οὐδὲ μὴ μνησθῶ
τῶν ὀνομάτων αὐτῶν διὰ χειλέων μου.

5 Κύριος μερὶς τῆς κληρονομίας μου καὶ τοῦ
ποτηρίου μου, σὺ εἶ ὁ ἀποκαθιστῶν τὴν κλη-
ρονομίαν μου ἐμοί.

6 Σχοινία ἐπέπεσάν μοι ἐν τοῖς κρατίστοις.
καὶ γὰρ ἡ κληρονομία μου κρατίστη μου ἐστίν.
7 Ἐλογίσω τὸν Κύριον τὸν συνετίσαντά
με, ἔτι δὲ καὶ ἕως νυκτὸς ἐπαίδευσάν με οἱ
νεφροὶ μου.

8 Προωρώμην τὸν Κύριον ἐνώπιόν μου διαπαντός,
ὅτι ἐκ δεξιῶν μου ἐστίν ἵνα μὴ σαλευθῶ.

9 Διὰ τοῦτο ἠψφράνθη ἡ καρδία μου, καὶ
ἠγαλλιάσατο ἡ γλῶσσά μου, ἔτι δὲ καὶ ἡ
σὰρξ μου κατασκηνώσκει ἐπ' ἐλπίδι.

10 Ὅτι οὐκ ἐγκαταλείψει τὴν ψυχὴν μου εἰς
ῥῶν, ἥδὲ δώσεις τὸν ὅσιόν σου ἰδεῖν διαφθοράν.

2 Qui ingreditur sine macula, et operatur
justitiam:

3 Qui loquitur veritatem in corde suo,
qui non egit dolum in lingua sua: Nec
fecit proximo suo malum, et opprobrium
non accepit adversus proximos suos.

4 Ad nihilum deductus est in conspectu
ejus malignus: timentes autem Dominum
glorificat: Qui jurat proximo suo, et non
decipit:

5 Qui pecuniam suam non dedit ad usu-
ram, et munera super innocentem non
accepit: Qui facit hæc, non movebitur in
æternum.

PSALMUS XVI.

CONSERVA me Domine, quoniam spe-
ravi in te.

2 Dixi Domino: Deus meus es tu, quo-
niam bonorum meorum non eges.

3 Sanctis, qui sunt in terra ejus, miri-
ficavit omnes voluntates meas in eis.

4 Multiplicate sunt infirmitates eorum:
postea acceleraverunt. Non congregabo
conventicula eorum de sanguinibus: nec
memor ero nominum eorum per labia mea.

5 Dominus pars hereditatis mee, et cali-
cis mei: tu es, qui restitues hereditatem
meam mihi.

6 Funes ceciderunt mihi in præclaris:
etenim hereditas mea præclara est mihi.

7 Benedicam Dominum, qui tribuit mihi
intellectum: insuper et usque ad noctem
increpuerunt me renes mei.

8 Providebam Dominum in conspectu
meo semper: quoniam a dextris est mihi,
ne commovear.

9 Propter hoc lætatum es cor meum, et
exultavit lingua mea: insuper et caro mea
requiescet in spe.

10 Quoniam non derelinques animam me-

4 Ὅστις ἀποφεύγει τὰς πονηρίας, καὶ δοξά-
ζει τοὺς φοβουμένους τὸν Κύριον·

5 Ὅστις φυλάξει τὸν λόγον τὸν ὁποῖον ἔδωκε
τῷ πλησίον του·

6 Ὅστις δὲν ἐδάνεισε φυλοκερδῶς τὸ ἀργύριον
αὐτῇ καὶ δὲν ἔλαβε δῶρα ἐναντίον τῶν ἀθώων·

7 Ὅστις ποιήσει ταῦτα δὲν θέλει πέσει εἰς τὸν
αἰῶνα.

Ψαλ. ις'. XVI.

ΦΥΛΑΞΟΝ με Κύριε, ὅτι ἤλπισα εἰς ἐσέ.

2 Εἶπα τῷ Κυρίῳ Σὺ εἶσαι ὁ Κύριός μου, ὅτι
χρεῖαν δὲν ἔχεις τῶν ἀγαθῶν μου.

3 Πᾶσα χαρὰ μου εὐρίσκεται εἰς τοὺς ἐν τῇ
γῇ αὐτοῦ ἁγίους καὶ εἰς πάντας τοὺς ἐναρέτους.

4 Ἠύξησαν αἱ ἀσθενεῖαι αὐτῶν τρέχοντες κα-
τώπισθεν ἐτέρων Θεῶν.

5 Δὲν θέλει προσφέρω τὰς θυσίας αὐτῶν τὰς ἐξ'
αἱμάτων ἵτε θέλει ἐνθυμηθῶ τὸ ὄνημα αὐτῶν.

6 Ὁ Κύριος εἶναι ἡ μερὶς τῆς κληρονομίας μου
καὶ τῆς ποτηρίας μου· προφύλαξον Κύριε τὴν κλη-
ρονομίαν μου.

7 Ἐτυχα τὴν κληρονομίαν ἐξαιρέτου γῆς·
καὶ ἐξαιρετὴ εἶναι ἡ κληρονομία μου.

8 Ἀρ ευλόγησώ τ' Κύριον, αὐτὸς μὲ ἐσυμβή-
λευσε· τὰ νεφρά μου καὶ τὴν νύκτα ἄκαμι μὲ νη-
θετῆται.

9 Διαπαντὸς οἱ ὀφθαλμοί μου βλέψασι πρὸς τ'
Κύριον· αὐτὸς εὐρίσκεται ἐκ δεξιῶν μου ἵνα μὴ
πέσω.

10 Διὰ τοῦτο ἠψφράνθη ἡ καρδία μου καὶ ἠγαλ-
λιάσθη ἡ γλῶσσά μου, ἔτι καὶ τὸ σῶμά μου
ἔλαβεν ἐλπίδα.

11 Ὅτι δὲν θέλει ἀφίσεις τὴν ψυχὴν μου εἰς τ'
ῥῶν, ἥδὲ θέλει δώσεις φθοράν εἰς τ' ἁγίων σου.

e non leva alcun vituperio contr' al suo
prossimo;

4 Appo cui è sprezzato chi deve esser ri-
provato; e che onora quelli che temono il Si-
gnore; ed il quale, se ha giurato alcuna cosa,
benchè sia a suo danno, non però la ritratta;

5 Il quale non dà i suoi danari ad usura, e
non prende presenti contr' all' innocente:
Chi fa queste cose non sarà giammai
smosso.

SALMO XVI.

GUARDAMI, o Dio: perciocchè io mi
confido in te.

2 O anima mia, tu hai detto al Signore:
tu sei il Signore: tu non hai da far del mio
bene.

3 Tutta la mia affezione, è inverso i santi
che sono in terra, ed inverso gli uomini
onorati.

4 I tormenti di coloro, che corrono dietro
ad altri dîi saran moltiplicati: io non farò le
loro offerte da spandere, che son di sangue:
e non mi rehero nelle labbra i nomi loro.

5 Il Signore è la porzione della mia
parte, ed il mio calice: tu, Signore, mantie-
ni quello che m'è scaduto in sorte.

6 La sorte m'è scaduta in luoghi dilettevo-
li: una bella eredità m'è pur toccata.

7 Io benedirò il Signore, il qual mi con-
siglia: eziandio le notti le mie reni
m'ammaestranò.

8 Io ho sempre posto il Signore davanti
agli occhi miei: perciocchè egli è alla
mia destra, io non sarò giammai smosso.

9 Per ciò il mio cuore si rallegra, e la
mia lingua festeggia: anzi pur la mia
carne abiterà in sicurtà.

10 Perciocchè tu non lascerai l'anima
mia nel sepolcro, e non permetterai, ch'il
tuo Santo senta la corruzione della fossa

2 Even he, that leadeth an uncorrupt life: and doeth the thing which is right, and speaketh the truth from his heart.

3 He that hath used no deceit in his tongue, nor done evil to his neighbour: and hath not slandered his neighbour.

4 He that setteth not by himself, but is lowly in his own eyes: and maketh much of them that fear the Lord.

5 He that sweareth unto his neighbour, and disappointeth him not: though it were to his own hindrance.

6 He that hath not given his money upon usury: nor taken reward against the innocent.

7 Whoso doeth these things: shall never fall.

PSALM XVI.

PRESERVE me, O God: for in thee have I put my trust.

2 O my soul, thou hast said unto the Lord: Thou art my God, my goods are nothing unto thee.

3 All my delight is upon the saints, that are in the earth: and upon such as excel in virtue.

4 But they that run after another god: shall have great trouble.

5 Their drink-offerings of blood will I not offer: neither make mention of their names within my lips.

6 The Lord himself is the portion of mine inheritance, and of my cup: thou shalt maintain my lot.

7 The lot is fallen unto me in a fair ground: yea, I have a goodly heritage.

8 I will thank the Lord for giving me warning: my reins also chasten me in the night-season.

9 I have set God always before me: for he is on my right hand, therefore I shall not fall.

10 Wherefore my heart was glad, and my glory rejoiced: my flesh also shall rest in hope.

thut, und redet die Wahrheit von Herzen:

3. Wer mit seiner Zunge nicht verleumbet, und seinem Nächsten kein Arges thut, und seinen Nächsten nicht schmähet;

4. Wer die Gottlosen nichts achtet, sondern ehret die Gottesfürchtigen; wer seinem Nächsten schwöret, und hält es.

5. Wer sein Geld nicht auf Wucher giebt, und nimmt nicht Geschenk über den Unschuldigen. Wer das thut, der wird wohl bleiben.

Der 16 Psalm.

1. Bewahre mich, Gott; denn ich traue auf dich.

2. Ich habe gesagt zu dem Herrn: Du bist ja der Herr, ich muß um deinet willen leiden,

3. Für die Heiligen, so auf Erden sind, und für die Herrlichen; an denen habe ich all mein Gefallen.

4. Aber jene, die einem andern nachellen, werden großes Herzeleid haben. Ich will ihres Trankopfers mit dem Blut nicht opfern, noch ihren Namen in meinem Munde führen.

5. Der Herr aber ist mein Gut und mein Theil; Du erhältst mein Erbtheil.

6. Das Loos ist mir gefallen aufs Liebliche, mir ist ein schön Erbtheil geworden.

7. Ich lobte den Herrn, der mir gerathen hat; auch züchtigen mich meine Nieren des Nachts.

8. Ich habe den Herrn allezeit vor Augen; denn er ist mir zur Rechten, darum werde ich wohl bleiben.

9. Darum freuet sich mein Herz, und meine Ehre ist fröhlich, auch mein Fleisch wird sicher liegen.

10. Denn du wirst meine Seele nicht in der Hölle lassen, und nicht zugeben, daß dein Heiliger verwerfe.

11. Du thust mir kund den Weg zum Leben;

3 *Celui qui ne médit point par sa langue, qui ne fait point de mal à son ami, qui ne lève point de blâme contre son prochain;*

4 *Aux yeux duquel celui qui est méprisable est rejeté; mais il honore ceux qui craignent l'Eternel: et s'il a juré, fût-ce à son dommage, il n'en changera rien;*

5 *Celui qui ne donne point son argent à usure, et qui ne prend point de présent contre l'innocent. Celui qui fait ces choses ne sera jamais ébranlé.*

PSEAUME XVI.

GARDE-MOI, ô Dieu fort; car je me suis retiré vers toi.

2 *O mon âme, tu as dit à l'Eternel: Tu es le Seigneur; le bien que je fais ne vient point jusqu'à toi.*

3 *C'est dans les saints qui sont sur la terre, et dans ces personnes illustres, que je prends tout mon plaisir.*

4 *Que les idoles des impies se multiplient, et qu'ils courent après; je ne ferai point leurs aspersions de sang, et leur nom ne passera point par ma bouche.*

5 *L'Eternel est la portion de mon héritage, et de mon breuvage; et tu conserves mon lot.*

6 *Les cordeaux me sont échus dans des lieux agréables, et un très-bel héritage m'est échu.*

7 *Je bénirai l'Eternel, qui est mon conseil; même les nuits dans lesquelles mes pensées m'instruisent.*

8 *Je me suis toujours proposé l'Eternel devant moi; puisqu'il est à ma droite, je ne serai point ébranlé.*

9 *C'est pourquoi mon cœur s'est réjoui, et ma langue chante de joie; aussi ma chair habitera en assurance.*

10 *Car tu n'abandonneras point mon âme*

no trató engaño con su lengua: Ni hizo mal á su próximo, y no admitió la afrenta contra sus próximos.

4 El que en sus ojos mira como nonada al malvado: mas glorifica á los que temen al Señor: El que jura á su próximo, y no le engaña,

5 El que no dió á usura su dinero, ni tomó regalos contra el inocente. El que hace estas cosas, no será jamas conmovido.

PSALMO XVI.

CONSERVAME, Señor, porque en tí he esperado.

2 *Dixe al Señor: Mi Dios eres tú, por quanto no tienes necesidad de mis bienes.*

3 *Para los Santos, que están en la tierra de él, hizo maravillosas todas mis voluntades en ellos.*

4 *Se multiplicaron las enfermedades de ellos: despues se apresuraron. No congregaré sus conciliábulos sanguinarios: ni me acordaré de sus nombres, aun para pronunciarlos.*

5 *El Señor es la porcion de mi herencia y de mi cáliz: tú eres, el que me restituirás mi herencia.*

6 *Las suertes me cayéron en lugares hermosos: porque mi herencia es excelente para mí.*

7 *Bendeciré al Señor, que me dió inteligencia: y ademas aun durante la noche me reprehendieron mis riñones.*

8 *Miraba yo siempre al Señor delante de mí: porque está á mi derecha, para que no sea yo conmovido.*

9 *Por esto se alegró mi corazón, y regocijose mi lengua: y ademas tambien mi carne reposará en esperanza.*

10 *Porque no dexarás mi alma en el infierno: ni permitirás, que tu Santo vea la corrupcion.*

11 *Me hiciste conocer á mi los caminos de la*

11 Ἐγγώρισάς μοι οὐδὺν ζωῆς, πληρώσεις με εὐφροσύνης μετὰ τοῦ προσώπου σου, τερπνότητες δέξῃ σου εἰς τέλος.

Ψαλ. ιζ'. XVII.

ΕΙΣΑΚΟΥΣΟΝ Κύριε τῆς δικαιοσύνης μου, πρόσχες τῇ δεήσει μου· ἐνώτισαι τὴν προσευχήν μου οὐκ ἐν χειλεσι δολίοις.

2 Ἐκ προσώπου σου τὸ κρίμα μου ἐξέλθοι, οἱ ὀφθαλμοί μου ἰδέτωσαν εὐθιότητας.

3 Ἐδοκίμασας τὴν καρδίαν μου, ἐπεσκέψω νυκτὸς, ἐπύρωσάς με, καὶ οὐχ εὐρέθῃ ἐν ἐμοὶ ἀδικία· ὅπως ἂν μὴ λαλήσῃ τὸ στόμα μου.

4 Τὰ ἔργα τῶν ἀνθρώπων, διὰ τοὺς λόγους τῶν χειλέων σου ἐγὼ ἐφύλαξα ὁδοὺς σκληράς.

5 Κατάρτισαι τὰ διαβήματά μου ἐν ταῖς τρίβους σου, ἵνα μὴ σαλευθῇ τὰ διαβήματά μου.

6 Ἐγὼ ἐκέκραξα, ὅτι ἐπήκησάς με ὁ Θεός· κλῖνον ὅς σε ἐμοί, κτείσάκῃσιν τῶν ῥημάτων σου.

7 Θαυμάστισον τὰ ἔλεός σου, ὁ σώζων τὸς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ· ἐκ τῶν ἀνθεστηκόων τῇ δεξιᾷ σου.

8 Φύλαξόν με ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ· ἐν σκέπῃ τῶν πτερυγῶν σου σκετάσῃς με.

9 Ἀπὸ προσώπου ἀσεβῶν τῶν ταλαιπωρησάντων με· οἱ ἐχθροί μου τὴν ψυχὴν μου περιέσχον.

10 Τὸ στέαρ αὐτῶν συνέκλεισαν, τὸ στόμα αὐτῶν ἐλάλησεν ὑπερφηαίαν.

11 Ἐκβαλόντες με νυνὶ περικεύκλωσάν με, τὸς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἐβένιο ἐκκλίνειν ἐν τῇ γῇ.

12 Ὑπέλαβόν με ὡσεὶ λέων ἑτοιμὸς εἰς θήραν, καὶ ὡσεὶ σκύμνος οἰκῶν ἐν ἀποκρίφοις.

13 Ἀνάστηθι Κύριε, πρόσφασον αὐτοὺς, καὶ ὑποσκέψον αὐτούς, ῥύσαι τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ ἀσεβῶν, ῥομφαίαν σου.

14 Ἀπὸ ἐχθρῶν τῆς χειρὸς σου· Κύριε ἀπο-

12 Θέλει μὲ δεῖξεις τοὺς δρόμους τῆς ζωῆς, καὶ μετὰ τὸ προσῶπόν σου με γεμίσεις εὐφροσύνην ἐν τῇ δεξιᾷ σου ἡ τερπνότης μένει αἰωνίως.

Ψαλ. ιζ'. XVII.

ΕΙΣΑΚΟΥΣΟΝ, Κύριε, τὸ δικαίον μου· πρόσχες τῇ δεήσει μου· ἀκῆσον τὴν προσευχήν μου, ὅτι δὲν εὐγένη ἀπὸ χειλεὶ δολερά.

2 Ὅς ἐξέλθοι ἡ κρίσις μου ἐκ προσώπου σου· ὡς ἰδοῦν οἱ ὀφθαλμοί μου τὰ ἴσια.

3 Ἐδοκίμασας, καὶ ἐπέσκεψας νυκτὸς τὴν καρδίαν μου· με ἐδοκίμασας καὶ δὲν εὐρέθῃ ἀδικία εἰς ἐμέ· ἀποφάσισα· να μὴν ἀδικήσω.

4 Διότι οἱ ἄνθρωποι ἐπράσαν κατὰ τοὺς λόγους σου ἐφύλαξα ὁδοὺς σκληράς.

5 Βοήθησον τὰ εἰς τοὺς δρόμους σου πατήματά μου, ἵνα μὴ σφάλωσι, τὰ πόδια μου.

6 Ἐκράξα, ὦ Θεέ, ὅτι με ἐπήκουσας· μὴ σφαλίσῃς τὸ αὐτίον σου, ἀκῆσον τὸς λόγους μου.

7 Δείξον τὰ ἔλεός σου· σὺ ὁ σώζων τὸς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ ἀπὸ τοὺς πολεμοῦντας κατὰ τῆς δεξιᾶς σου.

8 Φύλαξόν με Κύριε, ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ· Κρίνον με ὑπὸ τὰ πτερά σου.

9 Ἀπὸ προσώπου ἀσεβῶν τῶν ἐνοχλήτων με· οἱ ἐχθροί μου περικυκλώνουσι τὴν ψυχὴν μου.

10 Ἐκλύθησαν εἰς πᾶχος, τὸ στόμα αὐτῶν ἐλάλησεν ὑπερφηαίαν.

11 Πανταχοῦ με προσμένουσι, φέροντες τριγύρον τοὺς ὀφθαλμούς αὐτῶν.

12 Ὡς λέων ἑτοιμὸς διὰ κυνήγι, καὶ ὡς λεωνταράκιον κυττάζον ἀπὸ τοῦ κρυφόν.

13 Σήκω Κύριε, πρόσφασον καὶ χρίλασον αὐτοὺς, φύλαξον τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ τῶν ἀσεβῶν.

14 Ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν τῆς χειρὸς σου, καὶ ἀπὸ τῆς πονηρίας τοῦ κόσμου, ἀπὸ τοὺς ἔχοντας

am in inferno: nec dabis sanctum tuum videre corruptionem. Notas mihi fecisti vias vitæ, adimplebis me lætitia cum vulu tuo: delectationes in dextera tua usque in finem.

PSALMUS XVII.

EXAUDI Domine justitiam meam: intende deprecationem meam: Auribus percipe orationem meam, non in labiis dolosis.

2 De vultu tuo iudicium meum prodeat: oculi tui videant æquitates.

3 Probasti cor meum, et visitasti nocte: igne me examinasti, et non est inventa in me iniquitas.

4 Ut non loquatur os meum opera hominum: propter verba laborum tuorum ego custodivi vias duras.

5 Perfecis gressus meos in semitis tuis: ut non moveantur vestigia mea.

6 Ego clamavi, quoniam exaudisti me Deus: inclina aurem tuam mihi, et exaudi verba mea.

7 Mirifica misericordias tuas, qui salvos facis sperantes in te.

8 A resistentibus dexterae tuae custodi me, ut pupillam oculi. Sub umbra alarum tuarum protege me:

9 A facie impiorum qui me affligerunt. Inimici mei animam meam circumdederunt.

10 Adipem suum concluserunt: os eorum locutum est superbiam.

11 Projicientes me nunc circumdederunt me: oculos suos statuerunt declinare in terram.

12 Susceperunt me sicut leo paratus ad prædam: et sicut catulus leonis habitans in abditis.

13 Exurge Domine, præveni eum, et sup-

11 Tu mi mostrerai il sentier della vita: sazieta d'ogni gioia è col tuo volto: ogni diletto è nella tua destra in sempiterno.

SALMO XVII.

O Signore, ascolta la giustizia, attendi al mio grido, porgi l'orecchio alla mia orazione, *ch'io ti fo* senza labbra di frode.

2 Proceda il mio giudicio dalla tua presenza: gli occhi tuoi veggano le dritture.

3 Tu hai provato il mio cuore, tu l'hai visitato di notte: tu m'hai messo al cimento, e non hai trovato *nulla*: la mia bocca non trapassa il mio pensiero.

4 Nell'opere degli uomini, per la parola delle tue labbra, io mi son guardato dalle vie de' violenti.

5 Sostieni i miei passi ne' tuoi sentieri, acciocchè i miei piedi non vacillino.

6 Io t'invoco, o Dio: perciocchè tu m'esaudisci: inchina a me il tuo orecchio, ascolta le mie parole.

7 Dimostra maravigliose le tue benignità, o tu che, colla tua destra, salvi quelli che si confidano *in te*, da quelli che si levano *contr' a loro*.

8 Guardami come la pupilla dell'occhio, nascondimi sotto l'ombra delle tue ale.

9 D'innanzi agli empì che mi disertano: e d'innanzi a' miei mortali nemici *che mi circondano*.

10 Son tutti massicci di grasso, parlano alteramente colla lor bocca.

11 Ora c'intorniano, *seguitandoci* alla traccia: mirano con gli occhi, per atterrarci.

12 Somigliano un leone che brama di lacerare: ed un leoncetto, che dimora in nascondimenti.

13 Levati, o Signore, va loro incontro per affrontarli: abattili: riscuotì l'anima

11 For why? thou shalt not leave my soul in hell: neither shalt thou suffer thy Holy One to see corruption.

12 Thou shalt shew me the path of life; in thy presence is the fulness of joy: and at thy right hand there is pleasure for evermore.

PSALM XVII.

HEAR the right, O Lord, consider my complaint: and hearken unto my prayer, that goeth not out of feigned lips.

2 Let my sentence come forth from thy presence: and let thine eyes look upon the thing that is equal.

3 Thou hast proved and visited mine heart in the night-season; thou hast tried me, and shalt find no wickedness in me: for I am utterly purposed that my mouth shall not offend.

4 Because of men's works, that are done against the words of thy lips: I have kept me from the ways of the destroyer.

5 O hold thou up my goings in thy paths: that my footsteps slip not.

6 I have called upon thee, O God, for thou shalt hear me: incline thine ear to me, and hearken unto my words.

7 Shew thy marvellous loving-kindness, thou that art the Saviour of them which put their trust in thee: from such as resist thy right hand.

8 Keep me as the apple of an eye: hide me under the shadow of thy wings,

9 From the ungodly that trouble me: mine enemies compass me round about to take away my soul.

10 They are inclosed in their own fat: and their mouth speaketh proud things.

11 They lie waiting in our way on every side: turning their eyes down to the ground;

12 Like as a lion that is greedy of his prey: and as it were a lion's whelp, lurking in secret places.

dans le sépulcre, et tu ne permettras point que ton bien-aimé sente la corruption.

11 Tu me feras connoître le chemin de la vie. Ta face est un rassasiement de joie; il y a des plaisirs dans ta droite pour jamais.

PSEAUME XVII.

ETERNEL, écoute ma juste cause; sois attentif à mon cri; prête l'oreille à la requête que je te fais, sans qu'il y ait de la tromperie dans mes lèvres.

2 Que mon droit sorte de ta présence, que tes yeux regardent à la justice de ma cause.

3 Tu as sondé mon cœur, tu l'as visité de nuit, tu m'as éprouvé, tu n'as rien trouvé; ma pensée ne va point au-delà de ma parole.

4 Pour ce qui est des actions des hommes, je me suis gardé, selon la parole que tu as prononcée de ta bouche, des sentiers des hommes violens.

5 Ayant affermi mes pas dans tes sentiers, les plantes de mes pieds n'ont point chancelé.

6 O Dieu fort, je t'invoque, parce que tu as accoutumé de m'exaucer; incline ton oreille vers moi, écoute ce que je dis.

7 Rends admirables tes bontés, toi qui délivres ceux qui se retirent vers toi, de devant ceux qui s'élèvent contre ta droite.

8 Garde-moi comme la prunelle de l'œil, et couvre-moi sous l'ombre de tes ailes;

9 De devant ces méchans qui me désolent, et de mes ennemis mortels, qui m'environnent.

10 La graisse leur cache le visage; leur bouche parle avec fierté.

11 Ils nous environnent présentement à chaque pas que nous faisons, ils épient pour nous jeter par terre.

12 Il ressemble au lion qui ne demande qu'à déchirer, et au lionceau qui se tient dans les lieux cachés.

vor dir ist Freude die Fülle, und liebliches Wesen zu deiner Rechten ewiglich.

Der 17 Psalm.

1. Herr, erhöhe die Gerechtigkeit, merke auf mein Geschrey; vernimm mein Gebet, das nicht aus falschem Munde gehet.

2. Sprich du in meiner Sache, und schaue du auf das Recht.

3. Du prüfest mein Herz, und besuchest es des Nachts, und läuterst mich, und findest nichts. Ich habe mir vorgesetzt, daß mein Mund nicht soll übertreten.

4. Ich bewahre mich in dem Wort deiner Lippen vor Menschen-Werk, auf dem Wege des Mörders.

5. Erhalte meinen Gang auf deinen Fußstegen, daß meine Tritte nicht gleiten.

6. Ich rufe zu dir, daß du, Gott, rollest mich erhöhen; neige deine Ohren zu mir, here meine Rede.

7. Beweise deine wunderliche Güte, du Heiland derer, die dir vertrauen, wider die, so sich wider deine rechte Hand setzen.

8. Behüte mich wie ein Augapfel im Auge; beschränke mich unter dem Schatten deiner Flügel.

9. Vor den Gottlosen, die mich versören, vor meinen Feinden, die um und um nach meiner Seele sehen.

10. Ihre Fellen halten zusammen, sie reden mit ihrem Munde stolz.

11. Wo wir gehen, so umgeben sie uns; ihre Augen richten sie dahin, daß sie uns zur Erde stürzen.

12. Gleichwie ein Löwe, der des Raubes begehret; wie ein junger Löwe, der in der Höhle sitzt.

13. Herr, mache dich auf, übermächtige ihn, und

vida, me llenarás de alegría con tu rostro: deleytes en tu derecha para siempre.

PSALMO XVII.

OYE, Señor, mi justicia: atiende á mi ruego. Percibe en tus oídos la oracion, que te hago no con labios engañosos.

2 De tu rostro salga mi juicio: tus ojos vean la equidad.

3 Probaste mi corazon, y le visitaste de noche: en fuego me acrisolaste, y no fué hallada iniquidad en mí.

4 Para que no hable mi boca obras de hombres: por amor á las palabras de tus labios yo he guardado caminos penosos.

5 Perfecciona mis pasos en tus senderos, para que no sean movidas mis pisadas.

6 Yo clamé, porque me oiste, ó Dios: inclina tu oreja á mí, y escucha mis palabras.

7 Haz que sean maravillosas tus misericordias, tú que salvas á los que esperan en tí.

8 De los que resisten á tu derecha guárdame, como á la niña del ojo. Baxo la sombra de tus alas amparame:

9 De la faz de los impíos que me afligieron. Mis enemigos cercaron mi alma,

10 Han cerrado sus entrañas: su boca ha hablado soberbia.

11 Despues de haberme ellos arrojado, ahora me han cercado: resolvieron fixar en tierra sus ojos.

12 Me recibieron como el leon preparado á la presa: y como un cachorro de leon, que mora en lugares escondidos.

13 Levántate, Señor, tómale la delantera, y

λύων ἀπὸ γῆς, διαμέρισον αὐτοὺς ἐν τῇ ζωῇ αὐτῶν, καὶ τῶν κεκρυμμένων σου ἐπλήσθῃ ἡ γαστήρ αὐτῶν ἑχորτάσθησαν ὑείων, καὶ ἀφῆκυν τὰ κατάλοιπα τοῖς νηπίοις αὐτῶν.

15 Ἐγὼ δὲ ἐν δικαιοσύνῃ ὁφθήσομαι τῷ προσώπῳ σου, χορτασθήσομαι ἐν τῷ ὕφθηναι τὴν ῥόξαν σου.

ΕΣΠΕΡΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

Ψαλ. ιη'. XVIII.

ΑΓΑΠΗΣΩ σε Κύριε ἰσχύς μου.

2 Κύριος στερῶμά μου, καὶ καταφυγή μου, καὶ ῥύστης μου ὁ Θεὸς μου βοηθός μου, ἐλπὼ ἐπ' αὐτόν ὑπερασπιστής μου, καὶ κέρας σωτηρίας μου, καὶ ἀντιλήπτωρ μου.

3 Αἰνῶν ἐπικαλέσσομαι Κύριον, καὶ ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου σωθήσομαι.

4 Περιέσχον με ὠδίνες θανάτου, καὶ χεῖμαρροι ἁνομίας ἐξετάραζάν με.

5 Ὡδίνες ἄδου περιέκλωσάν με, προέφθασάν με παγίδες θανάτου.

6 Καὶ ἐν τῷ θλίβεσθαί με ἐπεκαλεσάμην τὸν Κύριον, καὶ πρὸς τὸν Θεόν μου ἐκέκραξα ἤκουσεν ἐκ ν. 18 ἁγίου αὐτοῦ φωνῆς μου, καὶ ἡ κραυγὴ μου ἐνώπιον αὐτοῦ εἰσελεύσεται εἰς τὰ ὦτα αὐτοῦ.

7 Καὶ ἐσαλεύθη, καὶ ἐντρομος ἐγενήθη ἡ γῆ, καὶ τὰ θεμέλια τῶν ὀρέων ἐταράχθησαν, καὶ ἐσαλεύθησαν, ὅτι ὀργίσθη αὐτοῖς ὁ Θεός.

8 Ἀνέβη καπνὸς ἐν ὀργῇ αὐτοῦ, καὶ πῦρ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ κατεφλόγισεν, ἄνθρακες ἀνέφθησαν ἀπ' αὐτοῦ.

9 Καὶ ἔκλινεν οὐρανὸν καὶ κατέβη, καὶ γνώφος ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ.

10 Καὶ ἐπέβη ἐπὶ χερουβὶμ καὶ ἐπετάσθη, ἐπετάσθη ἐπὶ περὶ γῶν ἀνέμων.

μέρος ἐν ᾧ ζῶσιν καὶ τῶν ὁποίων ἡ κοιλία ἐγέμυσεν ἀπὸ τὰ κεκρυμμένα σου.

15 Ἐχόρτασαν τοὺς υἱούς των, καὶ ἀφῆκασιν τὰ κατάλοιπα τοῖς νηπίοις αὐτῶν.

16 Ἐγὼ δὲ θέλει εἰδῶ τὸ πρόσωπόν σου ἐν δικαιοσύνῃ, καὶ θέλει χορτασθῶ βλέποντας τὴν ῥόξαν σου.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΗΣ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Ψαλ. ιη'. XVIII.

ΘΕΛΕΙ σὲ ἀγαπήσω Κύριε, ἡ δύναμίς μου. Ὁ Κύριος εἶναι τὸ στερῶμα μου, ἡ καταφυγή μου καὶ ὁ σωτήρ μου. Ὁ Θεὸς εἶναι βοηθός μου, καὶ ἐλπίζω ἐπ' αὐτόν ὑπερασπιστής μου, κέρας τῆς σωτηρίας μου, καὶ διαφύλαξις μου.

2 Ἐπαινώντας θέλει καλέσω τὸν Κύριον, ὅπως θέλει φυλαχθῶ ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν μου.

3 Οἱ πόνοι θανάτου με ἔχουσι καὶ ἡ πλυμήνη τῆς ἁνομίας με ἐτάραξε.

4 Με περιέκλωσαν οἱ πόνοι τοῦ ἄδου, με προέφθασαν αἱ παγίδες τοῦ θανάτου.

5 Εἰς τὴν θλίψιν μου ἐκάλεσα τὸν Κύριον θέλει κρῖναι πρὸς τὸν Θεόν μου.

6 Θέλει ἀκούει τὴν φωνὴν μου ἐκ τοῦ ναβὲ τῆς ἁγίας ἡ κραυγὴ μου θέλει ἔλθει ἐμπρὸς τῆς ἐμῆς εἰς τὰ αὐτιά του.

7 Καὶ ἐσαλεύθη τρέμοντας ἡ γῆ, καὶ τὰ θεμέλια τῶν βουνῶν ἐταράχθησαν, καὶ ἐσαλεύθησαν ὅτι ὀργίσθη ὁ Θεός.

8 Ἐκάπνυσεν καὶ ἔλαμψε τὸ πρόσωπόν του φλόγα εὐγήκεν ἀπὸ τὸ στόμα του, καὶ ἀναψαν κάρβουνα.

9 Καὶ ἔκλινεν τὰς οὐράνας καὶ κατέβη καὶ ἔγινε σκότος ὑπο τοὺς πόδας του.

10 Καὶ ἐφέρετο ἐπὶ τὰ Χερουβὶμ, καὶ ἐπέταξεν ἐπέταξε με τὰ περὶ τῶν ἀνέμων.

planta eum: eripe animam meam ab impio, frameam tuam

14 Ab inimicis manus tuæ. Domine a paucis de terra divide eos in vita eorum: de absconditis tuis adimpletus est venter eorum. Saturati sunt filii: et dimiserunt reliquias suas parvulis suis.

15 Ego autem in iustitia apparebo conspectui tuo: satiabor cum apparuerit gloria tua.

VESPERTINÆ PRECES.

PSALMUS XVIII.

DILIGAM te Domine fortitudo mea:

2 Dominus firmamentum meum, et refugium meum, et liberator meus. Deus meus adiutor meus, et sperabo in eum. Protector meus, et cornu salutis meæ, et susceptor meus.

3 Laudans invocabo Dominum: et ab inimicis meis salvus ero.

4 Circumdederunt me dolores mortis: et torrentes iniquitatis conturbaverunt me.

5 Dolores inferni circumdederunt me: præoccupaverunt me laquei mortis.

6 In tribulatione mea invocavi Dominum, et ad Deum meum clamavi: Et exaudivit de templo sancto suo vocem meam: et clamor meus in conspectu ejus, introivit in aures ejus.

7 Commota est, et contremuit terra: fundamenta montium conturbata sunt, et commota sunt, quoniam iratus est eis.

8 Ascendit fumus in ira ejus: et ignis a facie ejus exarsit: carbonem succensum sunt ab eo.

9 Inclinauit cælos, et descendit: et caligo sub pedibus ejus.

mia dall' empio colla tua spada.

14 O Signore, *riscuotila colla tua mado*, dagli uomini, dagli uomini del mondo, la cui parte è in *questa* vita, ed il cui ventre tu empì delle tue conserve: onde i *lor* figliuoli son saziati, e lasciano il lor rimanente a' lor piccioli fanciulli.

15 Quant' è a me, per giustizia vedrò la tua faccia: io sarò saziato della tua sembianza, quando io mi risveglierò.

PREGHIERA della SERA.

SALMO XVIII.

EGLI dunque disse: o Signore, mia forza, io t'amerò affettuosamente.

2 Il Signore è la mia rocca, e la mia fortezza, ed il mio liberatore; il mio Dio, la mia rupe: io spererò in lui: il mio scudo, ed il corno della mia salute, il mio alto ricetto.

3 Io invocai il Signore, a cui si deve ogni lode; e fui salvato da' miei nemici.

4 Doglie di morte m'avevano circondato, e torrenti di scellerati m'avevano spaventato.

5 Legami di sepolcro m'avevano intorniato, lacci di morte m'avevano incontrato.

6 Nella mia distretta io invocai il Signore, e gridai all'Iddio mio: ed egli udì la mia voce dal suo Tempio, ed il mio grido pervenne davanti a lui a' suoi orecchi.

7 Allora la terra fu scossa, e tremò: ed i fondamenti de' monti furono smossi, e scrolati: perciocchè egli era acceso nell'ira.

8 Un fumo gli saliva per le nari: ed un fuoco consumante per la bocca, da lui procedevano braccia accese.

9 Ed egli abbassò i cieli, e discese, e *v'era* una caligine sotto a' suoi piedi.

13 Up, Lord, disappoint him, and cast him down: deliver my soul from the ungodly, which is a sword of thine;

14 From the men of thy hand, O Lord, from the men, I say, and from the evil world: which have their portion in this life, whose bellies thou fillest with thy hid treasure.

15 They have children at their desire: and leave the rest of their substance for their babes.

16 But as for me, I will behold thy presence in righteousness: and when I awake up after thy likeness, I shall be satisfied with it.

EVENING PRAYER.

PSALM XVIII.

I WILL love thee, O Lord, my strength; the Lord is my stony rock, and my defence: my Saviour, my God, and my might, in whom I will trust, my buckler, the horn also of my salvation, and my refuge.

2 I will call upon the Lord, which is worthy to be praised: so shall I be safe from mine enemies.

3 The sorrows of death compassed me: and the overflowings of ungodliness made me afraid.

4 The pains of hell came about me: the snares of death overtook me.

5 In my trouble I will call upon the Lord: and complain unto my God.

6 So shall he hear my voice out of his holy temple: and my complaint shall come before him, it shall enter even into his ears.

7 The earth trembled and quaked: the very foundations also of the hills shook, and were removed, because he was wroth.

8 There went a smoke out in his presence: and a consuming fire out of his mouth, so that coals were kindled at it.

demüthige ihn; errette meine Seele von dem Gottlosen mit deinem Schwerdt,

14. Von den Leuten deiner Hand, Herr, von den Leuten dieser Welt, welche ihr Theil haben in ihrem Leben, welchen du den Bauch füllest mit deinem Schatz, die da Kinder die Fülle haben, und lassen ihr Uebriges ihren Jungen.

15. Ich aber will schauen dein Antlitz in Gerechtigkeit; ich will satt werden, wenn ich erwache nach deinem Willen.

Abend-Gebete.

Der 18 Psalm.

1. Und sprach: Herzlich lieb habe ich dich, Herr, meine Stärke;

2. Herr, mein Fels, meine Burg, mein Erretter, mein Gott, mein Herr, auf den ich traue, mein Schild und Horn meines Heils, und mein Schutz.

3. Ich will den Herrn loben und anrufen, so werde ich von meinen Feinden erlöst.

4. Denn es umfingen mich des Todes Bande, und die Wäde Belials erschreckten mich.

5. Der HölLEN Bande umfingen mich, und des Todes Stride übermächtigten mich.

6. Wenn mir angst ist, so rufe ich den Herrn an, und schreie zu meinem Gott; so erhöhet er meine Stimme von seinem Tempel, und mein Geschrey kommt vor ihn zu seinen Ohren.

7. Die Erde bebete, und ward bewegt, und die Grundfeste der Berge regeten sich, und beteten, da er zornig war.

8. Dampf ging auf von seiner Nase, und verzehrend Feuer von seinem Munde, daß es davon blüete.

9. Er neigte den Himmel, und fuhr herab, und

13 Lève-toi, Eternel, devance-le, renverse-le; délivre mon âme du méchant par ton épée.

14 Eternel, délivre-moi par ta main de ces gens, des gens du monde, dont le partage est dans cette vie, et dont tu remplis le ventre de tes provisions, tellement que leurs enfans en sont rassasiés, et ils laissent leur reste à leurs petits-enfans.

15 Mais moi je verrai ta face en justice, et je serai rassasié de ta ressemblance, quand je serai reveillé.

PRIERE DU SOIR.

PSEAUME XVIII.

ETERNEL, qui es ma force, je t'aimerai d'une affection cordiale.

2 L'Eternel est mon rocher, ma forteresse, et mon libérateur; mon Dieu fort est mon rocher, je me retirerai vers lui: il est mon bouchier, la force qui me délivre, et me haute retraite.

3 Je crierai à l'Eternel, qui doit être loué, et je serai délivré de mes ennemis.

4 Les cordeaux de la mort m'avoient environné, et les torrens des méchans m'avoient épouvanté.

5 Les cordeaux du sépulcre m'avoient environné, les pièges de la mort m'avoient surpris.

6 Quand j'étois dans l'adversité, j'ai crié à l'Eternel, j'ai crié à mon Dieu; il a entendu ma voix de son palais, et le cri que j'ai jeté devant lui est parvenu à ses oreilles.

7 Alors la terre fut ébranlée et trembla; les fondemens des montagnes croulèrent, et furent ébranlés, parce qu'il étoit courroucé.

8 Une fumée montoit de ses narines, et de sa bouche un feu dévorant, tellement que des charbons en étoient embrasés.

échale la zancadilla: libra mi alma del impio, tu espada;

14 De enemigos de tu mano. Sepáralos, Señor, en vida de ellos de los que son pocos sobre la tierra: de tus cosas escondidas se hallenado su vientre, hartáronse de hijos y dexáron sus sobras: á sus pequenuelos.

15 Mas yo con justicia compareceré en tu presencia. seré saciado quando apareciere tu gloria.

ORACION VESPERTINA.

PSALMO XVIII.

TENGO de amarte, Señor, fortaleza mia;

2 El Señor es mi firmeza, y mi refugio, y mi libertador. Mi Dios, mi ayudador, y en el esperaré. Mi protector, y la fuerza de mi salud, y mi amparador.

3 Invocaré al Señor alabándole; y seré salvo de mis enemigos.

4 Cercáronme dolores de muerte: y torrentes de iniquidad me conturbáron.

5 Dolores de infierno me cercáron: me cogieron de sorpresa lazos de muerte.

6 En mi tribulación invoqué al Señor, y clamé á mi Dios: Y oyó desde su templo santo mi voz: y el clamor, que yo hice en su presencia, entró en sus orejas.

7 Commovióse, y tembló la tierra: los fundamentos de los montes se estremecieron, y se commovieron, porque se indignó contra ellos.

8 Subió humo en la ira de él, y salió fuego ardiendo de su rostro: por él fueron encendidos carbones.

11 Καὶ ἔθετο σκότος ἀποκρυφὴν αὐτῇ, κύκλω αὐτῇ ἡ σκηνὴ αὐτῇ, σκοτεῖνόν ὕδωρ ἐν νεφέλαις ἀέραν.

12 Ἀπὸ τῆς τηλαυγέσεως ἐνώπιον αὐτοῦ αἱ νεφέλαι διήλθον, χάλαζα καὶ ἄνθρακες πυρός.

13 Καὶ ἐβρόντησεν ἐξ οὐρανοῦ Κύριος, καὶ ὁ ὕψιστος ἔδωκε φωνὴν αὐτοῦ.

14 Καὶ ἐξαπέστειλε βέλη καὶ ἐσκορπίσεν αὐτὰς, καὶ ἀστράπας ἐπλήθυνε καὶ συνετάραξεν αὐτοὺς.

15 Καὶ ὥφθησαν αἱ πηγαὶ τῶν ὑδάτων, καὶ ἀνεκαλύφθη τὰ θεμέλια τῆς οἰκουμένης· ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου Κύριε, ἀπὸ ἐμπνεύσεως πνεύματος ὀργῆς σου.

16 Ἐξαπέστειλεν ἐξ ὕψους καὶ ἔλαβέ με, προσελάβετό με ἐξ ὑδάτων πολλῶν.

17 Ῥύσεται με ἐξ ἐχθρῶν μου δυνατῶν, καὶ ἐκ τῶν μισούντων με, ὅτι ἐστερεώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.

18 Προέφθασάν με ἐν ἡμέρᾳ κακώσεώς μου, καὶ ἐγένετο Κύριος ἀντιστήριγμά μου.

19 Καὶ ἐξηγαγέ με εἰς πλατυσμόν, ῥύσεται με, ὅτι ἠθέλησέ με.

20 Καὶ ἀνταποδώσει μοι Κύριος κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου, καὶ κατὰ τὴν καθαριότητα τῶν χειρῶν μου ἀνταποδώσει μοι.

21 Ὅτι ἐφύλαξα τὰς ὁδοὺς Κυρίου, καὶ οὐκ ἠσέβησα ἀπὸ τοῦ Θεοῦ μου.

22 Ὅτι πάντα τὰ κρίματά αὐτῷ ἐνώπιόν μου, καὶ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ οὐκ ἀπέστησαν ἀπ' ἐμοῦ.

23 Καὶ ἔσομαι ἄμωμος μετ' αὐτοῦ, καὶ φυλάξομαι ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου.

24 Καὶ ἀνταποδώσει μοι Κύριος κατὰ τὴν

11 Καὶ ἐκρύφθη εἰς τὸ σκότος· καὶ ἐσκοτεῖνόν ὕδωρ εἰς σύννεφα ἀνέμων, ἐτριγύρησε τὴν σκηνὴν του.

12 Ἀπὸ τὴν λαμπρότητα τοῦ προσώπου του ἐσκορπίσθησαν τὰ σύννεφα· χάλαζα καὶ κάρβουνα ἀναμμένα.

13 Καὶ ἐβρόντησεν ἐξ οὐρανοῦ ὁ Κύριος, καὶ ὁ ὕψιστος ἔδωκε φωνήν.

14 Ἔστειλε ἀστραπελέκρια καὶ τοὺς ἐσκώρπισε, καὶ ἀστράπας πολλὰς καὶ τὰς ἐτάραξε.

15 Καὶ ἐφάνθησαν αἱ πηγαὶ τῶν ὑδάτων, καὶ ἐξεσκεπάσθησαν τὰ θεμέλια τῆς οἰκουμένης ἀπὸ τὴν ἐπιτιμῆσίν σου Κύριε, ἀπὸ τὴν πνοῇ σου πνεύματος τὴν ὀργῆς σου.

16 Ἔστειλεν ἐξ ὕψους καὶ ἔλαβέ με· με εἴγαλε ἐξ ὑδάτων πολλῶν.

17 Θέλει με φυλάξει ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν μου τῶν δυνατῶν, καὶ ἀπὸ τῶν μισούντων με· ὅτι εἶναι δυνατότερός μου.

18 Μὲ προέφθασαν τὴν ἡμέραν τῆς κακώσεώς μου καὶ ὁ Κύριος ἐγένετο στίλος μου.

19 Καὶ ἔφερε με εἰς τόπον ἐλευθερίας· με ἐφύλαξεν ὅτι με ἠγάπησε.

20 Ὁ Κύριος θέλει μὲ ἀνταποδώσει κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου, καὶ κατὰ τὴν καθαριότητα τῶν χειρῶν μου.

21 Ὅτι ἐφύλαξα τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου καὶ δὲν ἤφκα τὸν Θεὸν καθὼς ὁ πονηρὸς.

22 Βλέπω πάντοτε τοὺς νόμους σου, καὶ δὲν θέλει ἀποφύγω τὰ δικαιώματά σου.

23 Ἦμουν ἄμωμος ἐμπρὸς τα, καὶ ἐφυλάχθην ἀπὸ ἀνομίας.

24 Ὁ Κύριος γοῶν θέλει μοῦ ἀνταποδώσει κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου, καὶ κατὰ τὴν καθαριότητα τῶν χειρῶν μου ἐνώπιον αὐτοῦ.

10 Et ascendit super cherubim, et volavit: volavit super pennas ventorum.

11 Et posuit tenebras latibulum suum, in circuitu ejus tabernaculum ejus: tenebrosa aqua in nubibus aeris.

12 Præ fulgore in conspectu ejus nubes transierunt, grando et carbones ignis.

13 Et intonuit de cælo Dominus, et Altissimus dedit vocem suam: grando et carbones ignis.

14 Et misit sagittas suas, et dissipavit eos: fulgura multiplicavit, et conturbavit eos.

15 Et apparuerunt fontes aquarum, et revelata sunt fundamenta orbis terrarum: Ab increpatione tua Domine, ab inspiratione spiritus iræ tuæ.

16 Misit de summo, et accepit me: et assumpsit me de aquis multis.

17 Eripuit me de inimicis meis fortissimis, et ab his qui oderunt me: quoniam confortati sunt super me.

18 Prævenērunt me in die afflictionis meæ: et factus est Dominus protector meus.

19 Et eduxit me in latitudinem: salvum me fecit, quoniam voluit me.

20 Et retribuet mihi Dominus secundum justitiam meam, et secundum puritatem manuum mearum retribuet mihi:

21 Quia custodivi vias Domini, nec impiegressi a Deo meo.

22 Quoniam omnia judicia ejus in conspectu meo: et justitias ejus non repuli a me.

23 Et ero immaculatus cum eo: et observabo me ab iniquitate mea.

24 Et retribuet mihi Dominus secundum iustitiam meam: et secundum puritatem manuum mearum in conspectu oculorum ejus.

10 E cavalcava sopra Cherubini, e volava: ed era portato a volo sopra l'ale del vento.

11 Egli aveva poste delle tenebre per suo nascondimento: egli aveva d'intorno a se il suo padiglione, oscurità d'acque, nubi dell'aria.

12 Le sue nubi si dileguarono per lo splendore, che scoppiava davanti a lui, con gragnuola, e brace accese.

13 Ed il Signore tonò nel cielo, e l'Altissimo diede fuori la sua voce, con gragnuola, e brace accese.

14 Ed avvenne le sue saette, e disperse coloro: egli lanciò folgori, e li mise in rotta.

15 E, per lo tuo sgridare, o Signore, e per lo soffiare del vento delle tue nari, i canali dell'acque apparvero, ed i fondamenti del mondo furono scoperti.

16 Egli da alto distese la mano, e mi prese, e mi trasse fuor di grandi acque.

17 Egli mi riscosse dal mio potente nemico, e da quelli che m'odiavano: perciocchè erano più forti di me.

18 Essi erano venuti incontro a me nel giorno della mia calamità: ma il Signore fu il mio sostegno.

19 E mi trasse fuori al largo: egli mi liberò, perciocchè egli mi gradisce.

20 Il Signore m'ha fatta retribuzione secondo la mia giustizia. egli m'ha renduto secondo la purità delle mie mani.

21 Perciocchè io ho osservate le vie del Signore, e non mi sono empientemente rivolto dall'Iddio mio.

22 Perciocchè io ho tenute davanti me tutte le sue leggi, e non ho rimossi d'innanzi a me i suoi statuti.

23 E sono stato intiero inverso lui, e mi son guardato dalla mia iniquità.

9 He bowed the heavens also, and came down: and it was dark under his feet.

10 He rode upon the cherubims, and did fly: he came flying upon the wings of the wind.

11 He made darkness his secret place: his pavilion round about him with dark water, and thick clouds to cover him.

12 At the brightness of his presence his clouds removed: hail-stones, and coals of fire.

13 The Lord also thundered out of heaven, and the Highest gave his thunder: hail-stones, and coals of fire.

14 He sent out his arrows, and scattered them: he cast forth lightnings, and destroyed them.

15 The springs of waters were seen, and the foundations of the round world were discovered, at thy chiding, O Lord: at the blasting of the breath of thy displeasure.

16 He shall send down from on high to fetch me: and shall take me out of many waters.

17 He shall deliver me from my strongest enemy, and from them which hate me: for they are too mighty for me.

18 They prevented me in the day of my trouble: but the Lord was my upholder.

19 He brought me forth also into a place of liberty: he brought me forth, even because he had a favour unto me.

20 The Lord shall reward me after my righteous dealing: according to the cleanness of my hands shall he recompense me.

21 Because I have kept the ways of the Lord: and have not forsaken my God, as the wicked doth.

22 For I have an eye unto all his laws: and will not cast out his commandments from me.

23 I was also uncorrupt before him: and eschewed mine own wickedness.

24 Therefore shall the Lord reward me after

9 Il abaissa donc les cieux, et descendit, ayant une obscurité sous ses pieds.

10 Et il étoit monté sur un cherubin, il voloît et étoit porté sur les ailes du vent.

11 Il mit autour de lui les ténèbres, pour sa retraite, comme une tente; les ténèbres des eaux qui sont les nuées de l'air.

12 De la splendeur qui étoit devant lui, les nuées furent écartées, et il y avoit de la grêle et des charbons de feu.

13 Et l'Eternel tonna des cieux, et le Souverain jeta sa voix avec de la grêle et des charbons de feu.

14 Il tira ses flèches, et les écarta; il lança des éclairs, et les mit en déroute.

15 Alors le fond des eaux parut, et les fondemens du monde furent découverts, parce que tu les menaçois, ô Eternel, et par le souffle du vent de ta colère.

16 Il étendit la main d'en haut, et m'enleva, et me tira des grosses eaux.

17 Il me délivra de mon ennemi puissant, et de ceux qui me haïssoient, quoiqu'ils fussent plus forts que moi.

18 Ils m'avoient surpris au jour de ma calamité; mais l'Eternel fut mon appui.

19 Il m'a mis au large, il m'a délivré, parce qu'il a pris son plaisir en moi.

20 L'Eternel m'a rendu selon ma justice, il m'a rendu selon la pureté de mes mains.

21 Car j'ai suivi les voies de l'Eternel, et je n'ai point commis d'infidélité contre mon Dieu.

22 Car j'ai eu devant moi tous ses statuts, et je n'ai point rejeté ses ordonnances loin de moi.

23 J'ai agi avec lui en intégrité, et je me suis gardé de l'iniquité.

24 L'Eternel m'a donc rendu selon ma

Dunkel war unter seinen Füßen.

10. Und er fuhr auf dem Cherub, und flog daher, er schwebete auf den Fittigen des Windes.

11. Sein Gezelt um ihn her war finster, und schwarze dicke Wolken, darinnen er verborgen war.

12. Vom Glanz vor ihm trenneten sich die Wolken, mit Hagel und Blitzen.

13. Und der Herr donnerte im Himmel, und der Höchste ließ seinen Donner aus mit Hagel und Blitzen.

14. Er schoß seine Strahlen, und zerstreute sie, er ließ sehr blitzen, und schredte sie.

15. Da sah man Wassergüsse, und des Erdbodens Grund ward aufgedeckt, von deinem Schelten, von dem Obem und Schnauben deiner Nase.

16. Er schickte aus von der Höhe, und holete mich, und zog mich aus großen Wassern.

17. Er errettete mich von meinen starken Feinden, von meinen Hassern, die mir zu mächtig waren,

18. Die mich übermächtigten zur Zeit meines Unfalls; und der Herr ward meine Zuversicht.

19. Und er führete mich aus in den Raum; er riß mich heraus, denn er hatte Lust zu mir.

20. Der Herr thut wohl an mir, nach meiner Gerechtigkeit, er vergilt mir nach der Reinigkeit meiner Hände.

21. Denn ich halte die Wege des Herrn, und bin nicht gottlos wider meinen Gott.

22. Denn alle seine Rechte habe ich vor Augen, und seine Gebote werfe ich nicht von mir.

23. Sondern ich bin ohne Wandel vor ihm, und hütete mich vor Sünden.

24. Darum vergilt mir der Herr nach meiner Gerechtigkeit, nach der Reinigkeit meiner Hände vor seinen Augen.

9 Incliné los cielos, y descendió: y obscuridad debaxo de sus pies.

10 Y subió sobre Cherubines, y voló: voló sobre alas de vientos.

11 Y se ocultó en las tinieblas, como en un pabellon suyo á su contorno: agua tenebrosa en las nubes del ayre.

12 Por el resplandor de su presencia se deshiciéron las nubes en pedrisco, y carbones de fuego.

13 Y tronó desde el cielo el Señor, y el Altísimo dió su voz: pedrisco y carbones de fuego.

14 Y envió sus saetas, y los desbarató: multiplicó relámpagos, y los aterró.

15 Y apareciéron los manantiales de las aguas, y quedáron descubiertos los cimientos de la tierra: A tu amenaza, ó Señor, al sople impetuoso de tu ira.

16 Envío desde lo alto, y me tomó, y me sacó de las muchas aguas.

17 Me libró de mis enemigos muy fuertes, y de aquellos que me aborrecian: porque fueron mas fuertes que yo.

18 Vinieron de repente sobre mí en el día de mi afliccion: y el Señor fué mi protector.

19 Y me sacó á la anchura: me salvó, porque me quiso.

20 Y me retribuirá el Señor conforme á mi justicia, y segun la pureza de mis manos me retribuirá:

21 Porque guardé los caminos del Señor, y no procedí impiamente contra mi Dios.

22 Porque están delante de mí todos sus juicios: y no he desechado de mí sus justicias.

23 Y seré sin mancilla delante de él: y me guardaré de mi iniquidad.

24 Y me retribuirá el Señor conforme á mi justicia: y segun la pureza de mis ma-

δικαιοσύνην μου, καὶ κατὰ τὴν καθαριότητα τῶν χειρῶν μου ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῆς.

25 Μετὰ ὅσιον ὁσιωθήσῃ, καὶ μετὰ ἀνδρός ἁθῶος ἁθῶς ἔσῃ·

26 Καὶ μετὰ ἐκλεκτῆς ἐκλεκτός ἔσῃ, καὶ μετὰ στρεβλοῦ διαστρεβύεις.

27 Ὅτι σὺ λαὸν ταπεινὸν σώσεις, καὶ ὀφθαλμοὺς ὑπερῃφάνων ταπεινώσεις.

28 Ὅτι σὺ φωτιεῖς λυχνον μου Κύριε, ὁ Θεός μου φωτιεῖς τὸ σκότος μου.

29 Ὅτι ἐν σοὶ ῥυσθήσομαι ἀπὸ πειρατηρίου, καὶ ἐν τῷ Θεῷ μου ὑπερβήσομαι τείχος.

30 Ὁ Θεός μου, ἄμωμος ἡ ὁδὸς αὐτοῦ, τὰ λόγια Κυρίου πεπρωμένα, ὑπερασπιστὴς ἐστὶ πάντων τῶν ἐλπίζοντων ἐπ' αὐτόν.

31 Ὅτι τίς Θεός πλὴν τοῦ Κυρίου; καὶ τίς Θεός πλὴν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν;

32 Ὁ Θεός ὁ περιζωννύων με δύναμι, καὶ ἔθετο ἄμωμον τὴν ὁδόν μου·

33 Ὁ καταρτιζόμενος τοὺς πόδας μου ὥσει ἐλάφου, καὶ ἐπὶ τὰ ὑψηλά ἰστών με·

34 Διδάσκων χεῖράς μου εἰς πόλεμον· καὶ ἔθου τόξον χαλκοῦν τοὺς βραχίονάς μου,

35 Καὶ ἔδωκας με ὑπερασπισμὸν σωτηρίας μου· καὶ ἡ δεξιὰ σου ἀντελάβετό μου, καὶ ἡ παιδεία σου ἀνῴρθωσέ με εἰς τέλος, καὶ ἡ παιδεία σου αὐτὴ με διδάξει.

36 Ἐπλάτυνας τὰ διαβήματά μου ὑποκάτω μου, καὶ οὐκ ἠσθένησαν τὰ ἔχη μου.

37 Καταλύω τὰς ἐχθρὰς μὲ, καὶ κατήλθην αὐτὰς, καὶ ἡ ἀποστροφὴ μου, ἕως ἀνέκλειψωσιν.

38 Ἐκθλίψω αὐτοὺς, καὶ οὐ μὴ δύνανται στήναι, πεσοῦνται ὑπὸ τοὺς πόδας μου.

39 Καὶ περιέζωσάς με δύναμι εἰς πόλεμον, συνεπόδισας πάντας τοὺς ἐπανισταμένους ἐπ' ἐμέ ὑποκάτω μου.

25 Ὅσιος μετὰ τοῦ ὁσίῃ, καὶ ἁθῶος ἁθῶς εἶσαι μετὰ ἀνδρός ἁθῶος.

26 Ἐκλεκτός με τὸν ἐκλεκτόν· ἄμμη με τὸν στρεβλὸν θέλεις μάθει στρεβλότητα.

27 Ὅτι θέλει σώσεις τ' λαὸν τὸν ἐν δυσυχίαν, καὶ ταπεινώσεις τὰς ὀφθαλμοὺς τῶν ὑπερῃφάνων.

28 Ἐτι θέλει ἀνάψει τὸν λυχνον μὲ· ὁ Κύριος ὁ Θεός μὲ θέλει φωτιεῖς τὸ σκότος μου.

29 Ὅτι μετὰ σὺ θέλει χαλάσω στρατεύματά με τὴν βοήθειαν τῷ Θεῷ θέλει πιδῶσω τείχει.

30 Ἀμωμος εἶναι ἡ ὁδὸς τοῦ Κυρίου, τὰ λόγια τῷ Θεῷ ὡσὰν καθαρισμένα εἰς φωτίαν· αὐτός εἶναι ὁ ὑπερασπιστὴς τῶν ἐλπίζοντων ἐπ' αὐτόν.

31 Ὅτι τίς εἶναι Θεός παρὶ ὁ Κύριος; ἡ τίς εἶναι ἐννατός παρὶ ὁ Θεός ἡμῶν;

32 Ὁ Θεός μὲ ἐνδυναμώνει, καὶ ποιεῖ ἄμωμον τὸν δρόμον μὲ.

33 Καὶ ποιεῖ τοὺς πόδας μου ὡσὰν πόδας ἐλάφου, καὶ μὲ φέρνει ἐπὶ τὰ ὑψηλά.

34 Διδάσκει εἰς πόλεμον τὰς χεῖράς μὲ, καὶ οἱ βραχίονές μὲ συντριβῶσι τόξον χαλκῶν.

35 Σὺ ἔδωκας μοι ὑπερασπισμὸν σωτηρίας· καὶ ἡ δεξιὰ σὺ θέλει με κρατῆσαι, καὶ ἡ παιδεία σὺ θέλει με ὑνώσει, ἡ παιδεία σὺ θέλει με διδάξει.

36 Θέλει πλατύνει τὰ διαβήματά μὲ ὑποκάτω μου ἵνα μὴ κινδυνεύσωσιν οἱ πόδες μὲ.

37 Θέλει διώξῃς τὰς ἐχθρὰς μὲ, καὶ τὰς φθίσῃ, καὶ δὲν θέλει ἐπιστρέψῃ ἕως ἂν τὰς ἀφανίσῃ.

38 Θέλει τὰς θλίνῃ ὥστε ἵνα μὴ δύνανται ἵνα σταθῶσι, καὶ πέσωσιν ὑπὸ τὰς πόδας μὲ.

39 Σὺ με ἔζωσας με δύναμι εἰς πόλεμον, καὶ ἐβάλεις ὑπὸ τοὺς πόδας μὲ, πάντας τοὺς ἐπανεσταμένους ἐπ' ἐμέ.

40 Ἀπὸ προσώπου μου ἔδιωξας τοὺς ἐχθρούς μου, καὶ ἐξολόθρευσας τοὺς μισούντάς με.

41 Θέλει φωνάξουσι καὶ δὲν εὑρουσι βοηθόν·

25 Cum sancto sanctus eris, et cum viro innocente innocens eris :

26 Et cum electo electus eris : et cum perverso perverteris.

27 Quoniam tu populum humilem saluum facies : et oculos superborum humiliabis.

28 Quoniam tu illuminas lucernam meam Domine : Deus meus illumina tenebras meas.

29 Quoniam in te eripiar a tentatione, et in Deo meo transgrediar murum.

30 Deus meus impolluta via ejus : eloquia Domini igne examinata : protector est omnium sperantium in se.

31 Quoniam quis Deus præter Dominum? aut quis Deus præter Deum nostrum?

32 Deus qui præcinxit me virtute : et posuit immaculatam viam meam.

33 Qui perfecit pedes meos tamquam cervorum, et super excelsa statuens me.

34 Qui docet manus meas ad prælium : et posuisti, ut arcum æreum, brachia mea.

35 Et dedisti mihi protectionem salutis tue : et dextera tua suscepit me : Et disciplina tua correxit me in finem : et disciplina tua ipsa me docebit.

36 Dilatasti gressus meos subtus me : et non sunt infirmata vestigia mea :

37 Persequar inimicos meos, et comprehendam illos : et non convertar donec deficiant.

38 Confringam illos, nec poterunt stare : cadent subtus pedes meos.

39 Et præcinxisti me virtute ad bellum : et supplantasti insurgentes in me subtus me.

40 Et inimicos meos dedisti mihi dorsum, et odientes me disperdidisti.

24 Edai il Signore m' ha renduto secondo la mia giustizia, secondo la purità delle mie mani nel suo cospetto.

25 Tu ti mostri pietoso inverso l'uomo pio, intiero inverso l'uomo intiero.

26 Tu ti mostri puro col puro, e procedi ritrosamente col perverso.

27 Perciocchè tu sei quel che salvi la gente afflitta, ed abassi gli occhi altieri.

28 Perciocchè tu sei quel che fai risplendere la mia lampana: il Signore Iddio mio allumina le mie tenebre.

29 Perciocchè per la tua virtù io rompo tutta una schiera : e per la virtù dell'Iddio mio salgo sopra il muro.

30 La via di Dio è intiera: la parola del Signore è purgata col fuoco : egli è lo scudo di tutti coloro che sperano in lui.

31 Perciocchè, chi è Dio, fuor ch' il Signore? e chi è Rocca, fuor che l'Iddio nostro?

32 Iddio è quel che mi cinge di prodezza, e c' ha appianata la mia via.

33 Egli rende i miei piedi simili a quelli delle cerva, e mi fa star ritto su i miei alti luoghi.

34 Egli ammaestra le mie mani alla battaglia, e colle mie braccia un' arco di rame è rotto.

35 Tu m' hai ancora dato lo scudo della tua salvezza, e la tua dextera m' ha sostenuto, e la tua benignità m' ha accresciuto.

36 Tu hai allargati i miei passi sotto di me, e le mie calcagna non son vacillate.

37 Io ho perseguitati i miei nemici, e gli ho aggiunti: e non me ne son tornato indietro, finchè non gli abbia distrutti.

38 Io gli ho rotti, e non son potuti risurgere: mi son caduti sotto i piedi.

39 E tu m' hai cinto di prodezza per guerra: ed hai abbattuti sotto di me quel

my righteous dealing: and according unto the cleanness of my hands in his eye-sight.

25 With the holy thou shalt be holy: and with a perfect man thou shalt be perfect.

26 With the clean thou shalt be clean: and with the froward thou shalt learn frowardness.

27 For thou shalt save the people that are in adversity: and shalt bring down the high looks of the proud.

28 Thou also shalt light my candle: the Lord my God shall make my darkness to be light.

29 For in thee I shall discomfit an host of men: and with the help of my God I shall leap over the wall.

30 The way of God is an undefiled way: the word of the Lord also is tried in the fire; he is the defender of all them that put their trust in him.

31 For who is God, but the Lord: or who hath any strength, except our God?

32 It is God, that girdeth me with strength of war: and maketh my way perfect.

33 He maketh my feet like harts' feet: and setteth me up on high.

34 He teacheth mine hands to fight: and mine arms shall break even a bow of steel.

35 Thou hast given me the defence of thy salvation: thy right hand also shall hold me up, and thy loving correction shall make me great.

36 Thou shalt make room enough under me for to go: that my footsteps shall not slide.

37 I will follow upon mine enemies, and overtake them: neither will I turn again till I have destroyed them.

38 I will smite them, that they shall not be able to stand: but fall under my feet.

39 Thou hast girded me with strength unto the battle: thou shalt throw down mine enemies under me.

40 Thou hast made mine enemies also to turn

justice, *et* selon la pureté de mes mains qu'il a connue.

25 Avec celui qui est bon, tu es bon; *et* avec l'homme qui a de l'intégrité, tu agis avec intégrité.

26 Tu es pur avec celui qui est pur; mais avec le pervers, tu agis selon sa perversité.

27 Car *c'est* toi qui sauves le peuple affligé, *et* qui abaisses les yeux des superbes.

28 Même *c'est* toi qui fais luire ma lampe; l'Eternel mon Dieu éclairera mes ténèbres.

29 Avec toi je me jeterai sur toute une bande, *et* avec mon Dieu je franchirai la muraille.

30 La voie du Dieu fort *est* entière; la parole de l'Eternel *est* purifiée par le feu; *c'est* un bouclier à tous ceux qui se retirent vers lui.

31 Car qui *est* Dieu, sinon l'Eternel? Et qui *est* un rocher, sinon notre Dieu?

32 *C'est* le Dieu fort qui environne de force, *et* qui a rendu mon chemin sûr.

33 Il a rendu mes pieds semblables à ceux des biches, *et* il m'a fait tenir debout sur mes lieux élevés.

34 *C'est* lui qui a formé mes mains au combat, tellement qu'un arc d'airain a été rompu avec mes bras.

35 Tu m'as aussi donné le bouclier de ton salut; ta droite m'a soutenu, *et* ta bonté m'a fait devenir grand.

36 Tu m'as fait marcher au large, *et* mes talons n'ont point glissé.

37 J'ai poursuivi mes ennemis, *et* je les ai atteints, *et* je ne m'en suis point retourné, jusqu'à ce que je les eusse consumés.

38 Je les ai transpercés, tellement qu'ils n'ont pu se relever, *mais* ils sont tombés sous mes pieds.

39 Car tu m'as revêtu de force pour le com-

25 Der den Heiligen bist du heilig, und bey den Frommen bist du fromm.

26 Und bey den Reinen bist du rein, und bey den Gerechten bist du gerecht.

27 Denn du hilfst dem elenden Volk, und die hohen Augen niedrigst du.

28 Denn du erleuchtest meine Leuchte; der Herr, mein Gott, machet meine Finsterniß Licht.

29 Denn mit dir kann ich Kriegswolt zerschmeißen, und mit meinem Gott über die Mauer springen.

30 Gottes Wege sind ohne Wandel; die Neben des Herrn sind durchläutert; er ist ein Schild allen, die ihm vertrauen.

31 Denn wo ist ein Gott, ohne der Herr? Oder ein Hort, ohne unser Gott?

32 Gott rüset mich mit Kraft, und machet meine Wege ohne Wandel.

33 Er macht meine Füße gleich den Hirschen, und stellet mich auf meine Höhe.

34 Er lehret meine Hand streiten; und lehret meinen Arm einen ehernen Bogen spannen.

35 Und giebst mir den Schild deines Heils, und deine Rechte stärket mich; und wenn du mich demüthigst, machst du mich groß.

36 Du machst unter mir Raum zu gehen, daß meine Knöchel nicht gleiten.

37 Ich will meinen Feinden nachjagen, und sie ergreifen, und nicht umkehren, bis ich sie umgebracht habe.

38 Ich will sie zerschmeißen, und sollen mir nicht widerstehen; sie müssen unter meine Füße fallen.

39 Du kannst mich rüsten mit Stärke zum Streit; du kannst unter mich werfen, die sich wider mich setzen.

40 Du giebst mir meine Feinde in die Gluck,

nos, que está delante de sus ojos.

25 Tú serás santo con el santo, y con el varon inocente serás inocente.

26 Con el escogido escogido serás, y con el torcido te torcerás.

27 Porque tú salvarás al pueblo humilde: y humillarás los ojos de los soberbios.

28 Porque tú, ó Señor, esclaresces mi antorcha: Dios mio, alumbra mis tinieblas.

29 Porque por tí seré libre de la tentacion, y con mi Dios traspassaré la muralla.

30 Dios mio, sin mancilla es el camino del Señor: sus palabras ensayadas al fuego: el es protector de todos los que esperan en él.

31 Porque ¿quien es Dios fuera del Señor? ¿ó qué Dios hay fuera de nuestro Dios?

32 Dios que me ha ceñido de fuerza: y ha hecho que mi camino fuese sin mancilla.

33 Que perfeccionó mis pies como los de los ciervos, y me estableció sobre lugares altos.

34 Que adiestra mis manos para la pelea: y formaste mis brazos, como arco de bronce.

35 Y me diste la proteccion de tu salud: y tu derecha me amparó: y tu enseñanza me corrigió hasta el fin: y esta tu misma enseñanza me instruirá.

36 Ensanchaste mis pasos debaxo de mí: y no se debilitaron mis pisadas.

37 Perseguiré á mis enemigos, y los alcanzaré: y no me volveré, hasta que desfallezcan.

38 Los quebrantaré, y no podrán tenerse en pie: caerán debaxo de mis pies.

39 Y me has ceñido de valor para la guerra: y has derribado debaxo de mí á los que se levantaban contra mí.

40 Y has hecho que mis enemigos me volviesen las espaldas, y has destruido á los que me aborrecian.

41 Alzáron el grito, y no habia quien los salvase, al Señor: y no los oyó.

40 Καὶ τοὺς ἐχθροὺς μου ἔδωκάς μοι νῶτον, καὶ τοὺς μισουντάς με ἐξώλωθρεςαι.

41 Ἐκέκραξαν, καὶ οὐκ ἦν ὁ σώζων· πρὸς Κύριον, καὶ οὐκ εἰσήκουεν αὐτῶν.

42 Καὶ λεπτύνω αὐτέας ὡς χῆν κατὰ πρόσωπον ἀνέμου, ὡς πηλὸν πλατειῶν λεανῶ αὐτούς.

43 Ῥύσαι με ἐξ ἀντιλογιῶν λαοῦ, καταστήσεις με εἰς κεφαλὴν ἔθνων· λαὸς ὃν οὐκ ἔγνων, ἐδούλευσέ μοι,

44 Εἰς ἀκοὴν ὠτίου ὑπήκουσέ μοι· υἱοὶ ἀλλότριος ἐνεύσαντό μοι,

45 Υἱοὶ ἀλλότριος ἐπαλαιώθησαν, καὶ ἐχώλαν ἀπὸ τῶν τριβῶν αὐτῶν.

46 Ζῆ Κύριος, καὶ εὐλογητὸς ὁ Θεὸς μου, καὶ ὑψώθητὸς ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

47 Ὁ Θεὸς ὁ διδὼς ἐκδικήσεις ἐμοί, καὶ ὑποτάξας λαοὺς ὑπ' ἐμέ.

48 Ὁ ρύστης μου ἐξ ἐχθρῶν ὀργίλων· ἀπὸ τῶν ἐπανισταμένων ἐπ' ἐμέ ὑψώσεις με, ἀπὸ ἀνδρῶν αὐδίου ῥύση με.

49 Διὰ τοῦτο ἐξομολογήσομαί σοι ἐν ἔθνεσι Κύριε, καὶ τῷ ὀνόματί σου ψαλῶ.

50 Μεγαλύνων τὰς σωτηρίας τοῦ βασιλέως αὐτοῦ, καὶ ποιῶν ἔλεος τῷ χριστῷ αὐτοῦ τῷ Δαυιδ, καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ, ἕως αἰῶνος.

ΕΘΝΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

Ψαλ. ιθ'. XIX.

Οἱ οὐρανοὶ διηγούνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα.

2 Ἡμέρα τῇ ἡμέρα ἐρευνεῖται ῥῆμα, καὶ νύξ νυκτὶ ἀναγγέλλει γνῶσιν.

3 Οὐκ εἰσὶ λαλαῖα οὐδὲ λόγοι, τῶν οὐχὶ ἀκρόνται αἱ φωναὶ αὐτῶν.

41 Clamaverunt, nec erat qui salvos faceret, ad Dominum: nec exaudivit eos.

42 Et comminam eos, ut pulverem ante faciem venti: ut lutum platearum delebo eos.

43 Eripiēs me de contradictionibus populi: constitues me in caput Gentium.

44 Populus, quem non cognovi, servivit mihi: in auditu auris obediuit mihi.

45 Filii alieni mentiti sunt mihi, filii alieni: inveterati sunt, et claudicaverunt a semitis suis.

46 Vivit Dominus, et benedictus Deus meus, et exaltetur Deus salutis meae.

47 Deus qui das vindictas mihi, et subdis populos sub me, liberator meus de inimicis meis iracundis.

48 Et ab insurgentibus in me exaltabis me: a viro iniquo eripies me.

49 Propterea confitebor tibi in nationibus Domine: et nomini tuo psalmum dicam,

50 Magnificans salutes regis ejus, et faciens misericordiam christo suo David, et semini ejus usque in saeculum.

MATUTINAE PRECES.

PSALMUS XIX.

CÆLI enarrant gloriam Dei, et opera manuum ejus annunciat firmamentum.

2 Dies diei eructat verbum, et nox nocti indicat scientiam.

3 Non sunt loquelæ, neque sermones, quorum non audiantur voces eorum.

4 In omnem terram exivit sonus eorum: et in fines orbis terræ verba eorum.

θέλει τοὺς κρᾶζονσι πρὸς τὸν Κύριον, ἀλλὰ δὲν θέλει τοὺς εἰσακούσει.

42 Θέλει τὰς τρίψω ὡς κόνιν εἰς τὸν ἄερα, καὶ τοὺς σαρώσω ὡς πηλὸν ὁρόμου.

43 Σώσῃ με ἀπὸ ταραχῆς λαῶ, κατὰστήσῃ με ἀρχηγὸν τῶν ἔθνῶν.

44 Λαὸς, τ' ὅποιον δὲν ἐγνώρησα, με ἐδούλευσεν.

45 Μόλις φωνάξω θέλει μὴ ὑπακούσῃσι· οἳ ἐξνοῦν, μόνον, θέλει ψεύσῃσιν εἰς ἐμέ.

46 Οἱ ξένοι θέλει πέσουν, καὶ θέλει φοβηθῇσι καὶ εἰς τὰ ὀχυρώματά των.

47 Ζῶῃ τῷ Κυρίῳ, καὶ εὐλογία τῷ Θεῷ· ὃς ὑψώθητὸς ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

48 Ὁ Θεὸς ὅστις μοι δίδει ἐκδικήσιν, ὅστις ὑπέταξε λαοὺς ὑπ' ἐμέ.

49 Αὐτὸς με σῶναι ἀπὸ τῶν σκληρῶν μου ἐχθρῶν· αὐτὸς με κάμνει ἀνώτερον τῶν ἐναντιῶν μου· καὶ θέλει με φυλάξει ἀπὸ ἀνδρῶν ἀδίκων.

50 Διὰ τῆτο ἀνάμεσα εἰς τὰ ἔθνη, θέλει σοὶ δοξάσω Κύριε, καὶ ψάλω τὸ ὄνομά σου.

51 Δίδει εὐτυχίαν μεγάλην τοῦ βασιλέως· καὶ δείχνει ἀγάπην πρὸς τὸν Δαβὶδ τὸν Χριστὸν αὐτοῦ, καὶ πρὸς τὸ σπέρμα του ἕως αἰῶνος.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΗΣ ΑΥΤΗΣ.

Ψαλ. ιθ'. XIX.

Οἱ οὐρανοὶ διηγούνται τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ, καὶ τὸ στερέωμα ἀναγγέλλει τὸ ἔργον τῶν χειρῶν τοῦ Θεοῦ.

2 Μία ἡμέρα ὁμολογεῖ τὴν ἄλλην· καὶ μὴ νύκτα βεβαιώνει τὴν ἄλλην.

3 Οὔτε φωνὴν, οὔτε ἔχουσι λόγους· αἱ φωναὶ αὐτῶν δὲν ἀκούονται.

4 Ἡ φωνὴ αὐτῶν ἐξῆλθεν εἰς πᾶσαν τὴν γῆν· οἱ λόγοι αὐτῶν εἰς τὰ πέρυτα τῆς οἰκουμένης.

5 Εἰς αὐτὰς ἔστησε κατασκηνῶμα διὰ τὸν ἥλιον· καὶ αὐτὸς ἐξέρχεται ὡς νυμφίος ἀπὸ τοῦ θρόνου.

che si levavano contr' a me.

40 Ed hai fatto voltar le spalle a' miei nemici davanti a me, ed io ho distrutti quelli che m' odiavano.

41 Essi gridarono, ma non vi fu chi li salvasse: gridarono al Signore, ma egli non rispose loro.

42 Ed io gli ho tritati, come polvere esposta al vento: io gli ho spazzati via, come il fango delle strade.

43 Tu m' hai scampato dalle brighe del popolo, tu m' hai costituito capo di nazioni: il popolo ch' io non conosceva m' ha stato sottoposto.

44 Al solo udir degli orecchi si son ridotti sotto la mia ubbidienza: gli stranieri sono infiniti inverso me.

45 Gli stranieri son divenuti fiacchi, e hanno tremato di paura, fin dentr' a' loro ripari.

46 Viva il Signore, e benedetta sia la mia Rocca, e sia esaltato l' Iddio della mia salute.

47 Iddio, che mi dà il modo di far mie vendette, e che mi sottomette i popoli.

48 Che mi scampa da' miei nemici, ed anche mi solleva da' quelli che m' assaltano, e mi riscuote dall' uomo violento.

49 Per ciò, o Signore, io ti celebrerò fra le genti, e salmegerò al tuo Nome.

50 Il quale rende magnifiche le vittorie del suo Re, ed usa benignità inverso David, suo Unto, ed inverso la sua progenie in perpetuo.

PREGHIERA della MATTINA.

SALMO XIX.

I cieli raccontano la gloria di Dio, e

their backs upon me : and I shall destroy them that hate me.

41 They shall cry, but there shall be none to help them : yea, even unto the Lord shall they cry, but he shall not hear them.

42 I will beat them as small as the dust before the wind : I will cast them out as the clay in the streets.

43 Thou shalt deliver me from the strivings of the people : and thou shalt make me the head of the heathen.

44 A people whom I have not known : shall serve me.

45 As soon as they hear of me, they shall obey me : but the strange children shall dissemble with me.

46 The strange children shall fail : and be afraid out of their prisons.

47 The Lord liveth, and blessed be my strong helper : & praised be the God of my salvation.

48 Even the God that seeth that I be avenged : and subdueth the people unto me.

49 It is he that delivereth me from my cruel enemies, and setteth me up above mine adversaries : thou shalt rid me from the wicked man.

50 For this cause will I give thanks unto thee, O Lord, among the Gentiles : and sing praises unto thy Name.

51 Great prosperity giveth he unto his King : and sheweth loving-kindness unto David his Anointed, and unto his seed for evermore.

MORNING PRAYER.

PSALM XIX.

THE heavens declare the glory of God : and

daß ich meine Hasser zerstöre.

41 Sie rufen, aber da ist kein Helfer; zum Herrn, aber er antwortet ihnen nicht.

42 Ich will sie zerstoßen, wie Staub vor dem Winde; ich will sie wegträumen, wie den Roth auf der Gasse.

43 Du hilfst mir von dem jantischen Volke, und machst mich ein Haupt unter den Heiden; ein Volk, das ich nicht kannte, bietet mir.

44 Es gehorcht mir mit gehorsamen Ohren; ja den fremden Kindern hat es wider mich gefehlet.

45 Die fremden Kinder verschmachten, und zapeln in ihren Banden.

46 Der Herr lebt, und gelobet sey mein Hort, und der Gott meines Heils müsse erhoben werden.

47 Der Gott, der mir Rache giebt, und zwinget die Völker unter mich;

48 Der mich errettet von meinen Feinden, und erhöht mich aus denen, die sich wider mich setzen; du hilfst mir von den Fremden.

49 Darum will ich dir danken, Herr, unter den Heiden, und deinem Namen lobsingen,

50 Der seinem Könige großes Heil beweiset, und wohlthat seinem Gesalbten, David, und seinem Samen ewiglich.

Morgen-Gebete.

Der 19 Psalm.

1 Die Himmel erzählen die Ehre Gottes, und die Werke verkündigen seiner Hände Werk.

2 Ein Tag sagt dem andern, und eine Nacht thut kund der andern.

3 Es ist keine Sprache noch Rede, da man nicht ihre Stimme höre.

bat; tu as fait plier sous moi ceux qui s'élevoient contre moi.

40 Tu as fait aussi que mes ennemis ont tourné le dos devant moi, et j'ai détruit ceux qui me haïssoient.

41 Ils crient, mais il n'y avoit point de Libérateur; ils crioient, dis-je, à l'Eternel, mais il ne leur répondoit point.

42 Et je les ai menues comme la poussière qui est emportée par le vent; je les ai foulés comme la boue des rues.

43 Tu m'as délivré des oppositions du peuple; tu m'as établi chef des nations; le peuple que je ne connoissois point m'a été assujetti.

44 Aussitôt qu'ils ont ouï parler de moi, ils se sont rendus obéissans; les étrangers m'ont menti.

45 Les étrangers se sont écoulés; ils ont tremblé de peur dans leurs retraites cachées.

46 L'Eternel est vivant, et mon rocher est béni. Que le Dieu de ma délivrance soit donc exalté!

47 Le Dieu fort est celui qui me donne les moyens de me défendre, et qui a rangé les peuple sous moi.

48 C'est lui qui m'a délivré de mes ennemis; même tu me mets au-dessus de ceux qui s'élèvent contre moi; tu me délivres de l'homme violent.

49 C'est pourquoi, ô Eternel, je te célèbre-rai parmi les nations, et je chanterai des Pseaumes à ton nom.

50 C'est lui qui délivre magnifiquement son Roi, et qui exerce sa miséricorde envers David son Oint, et envers sa postérité à jamais.

PRIERE DU MATIN.

PSEAUME XIX.

LES cieus racontent la gloire du Dieu fort,

42 Y los desmenuzaré como polvo al soplo del viento: como lodo de plaza los exterminaré.

43 Me sacarás de las contradicciones del pueblo: me establecerás en cabeza de las Gentes.

44 Un pueblo, que no conocí, me sirvió: á un oír de oreja me obedeció.

45 Los hijos agenos me mintieron, los hijos agenos se envejecieron, y coxeáron de sus senderos.

46 Vive el Señor, y sea bendito mi Dios, y sea ensalzado el Dios de mi salud.

47 Dios que me das venganzas, y sujetas los pueblos debaxo de mí, libertador mío de mis enemigos sañudos.

48 Y tú me ensalzarás sobre los que se levantan contra mí: del hombre iniquo me librarás.

49 Por tanto te alabaré, Señor, entre las naciones: y cantaré psalmo á tu nombre.

50 El qual engrandece las saludes de su Rey y hace misericordia á David su christo, y á su linage por todos los siglos.

ORACION MATUTINA.

PSALMO XIX.

LOS cieus declaran la gloria de Dios, y el firmamento anuncia las obras de sus manos.

2 Un día habla palabra á otro día, y una noche muestra sabiduría á otra noche.

3 No hay language, ni habla, de quien no sean oídas las voces de ellos.

4 Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐ-
τῶν, κ' εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκμένης τὰ ῥήματα
αὐτῶν· ἐν τῷ ἡλίῳ ἔθετο τὸ σκηνῶμα αὐτοῦ,
5 Καὶ αὐτὸς ὡς νιμφίος ἐκπορευόμενος ἐκ
παστοῦ αὐτοῦ· ἀγαλλιᾶσεται ὡς γίγας δρα-
μεῖν ὁδὸν αὐτοῦ.
6 Ἀπ' ἄκρου τοῦ οὐρανοῦ ἡ ἐξοδος αὐτοῦ· κ'
τὸ κατάντημα αὐτοῦ ἕως ἄκρου τοῦ οὐρανοῦ· κ'
ἐκ ἐστίν ὃς ἀποκρυβήσεται τὴν θέρμην αὐτοῦ.
7 Ὁ νόμος τοῦ Κυρίου ἄμωμος ἐπιστρέφων
ψυχάς· ἡ μαρτυρία Κυρίου πιστὴ σοφίς· εἰσα νηπία.
8 Τὰ δικαίωμα Κυρίου εὐθέα εὐφραίνοντα
καρδίαν, ἡ ἐντολὴ Κυρίου τηλαυγὴς φωτίζουσα
ὀφθαλμούς.
9 Ὁ φόβος Κυρίου ἀγνὸς διαμένων εἰς αἰῶνα
αἰῶνος, τὰ κρίματα Κυρίου ἀληθινὰ δεδικαιω-
μένα ἐπὶ τὸ αὐτό.
10 Ἐπιθυμητὰ ὑπὲρ χρυσίων καὶ λίθων τίμον
πολὺν, καὶ γλυκύτερα ὑπὲρ μέλι καὶ κηρίον.
11 Καὶ γὰρ ὁ δούλος σου φυλάσσει αὐτὰ, ἐν
τῷ φυλάσσειν αὐτὰ ἀνταπόδοσις πολλή.
12 Παραπτώματα τίς συνήσει; ἐκ τῶν κρυ-
φίων μου καθάρισόν με,
13 Καὶ ἀπὸ ἀλλοτριῶν φείσαι τῆ δόξης σου·
ἐάν μὴ μὴ κατακυριεύσωσι, τότε ἄμωμος ἔσο-
μαι, κ' καθαρισθῆσομαι ἀπὸ ἁμαρτίας μεγάλης.
14 Καὶ ἔσονται εἰς εὐδοκίαν τὰ λόγια τῆ στο-
ματός μου, κ' ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου ἐνωπιὸν
σὲ διαπαντός· Κύριε βοηθέ μου, κ' λυτρωτά μου.
Ψαλ. κ'. XX.

ΕΠΑΚΟΥΣΑΙ σὺ Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως,
ὑπερασπίσαι σου τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ.
2 Ἐξυποστείλαι σοι βοήθειαν ἐξ ἁγίου, καὶ
ἐκ Σιών ἀντιλάβοιτό σου.
3 Μνησθεὶς πάσης θυσίας σου, καὶ τὸ ὅλο-
καύτωμά σου πιανάτω· διάψαλμα.

θάλαμον, καὶ χέρεται ὡς γίγας εἰς πάλινμα.
6 Τρέχει ἀπὸ ἐνα μέρους τῶ οὐρανοῦ ἕως τὸ ἄλ-
λο· κ' ἰδοὺ κρύβεται ἀπὸ τῆς θερμότητος αὐτῆς.
7 Ἄμωμος ὁ νόμος τῆ Κυρίου, κ' ἐπιστρέφει τὰς
ψυχάς· βεβαία εἶναι ἡ μαρτυρία τῆ Κυρίου κ'
φωτίζει τοὺς ἄπλᾶς.
8 Τὰ δικαίωμα τῆ Κυρίου εἶναι δίκαια καὶ
εὐφραίνουσι τὴν καρδίαν· λαμπεὶ ἡ ἐντολὴ τῆ
Κυρίου καὶ φωτίζει τὸς ὀφθαλμούς.
9 Ἀγνὸς εἶναι ὁ φόβος τοῦ Κυρίου καὶ μένει
εἰς τὸν αἰῶνα· ἡ κρίσις τῆ Κυρίου ἀληθινή, κ'
ἐπιτοαὸν δίκαια.
10 Ἐπιθυμητὰ εἶναι ὑπὲρ χρυσίων καὶ λίθων
πολύτιμον· γλυκύτερα ἀπὸ μέλι καὶ κηρίον.
11 Αὐτὰ διδάσκουσι τὸν δούλον σὺ φυλάτ-
τοντάς τα ἡ ἀνταπόδοσις εἶναι πολλή.
12 Τίς ἐνθυμᾶται τὰ σφάλματά τε· καθάρισόν
με ἐκ τῶν κρυφίων μου σφαλμάτων.
13 Φύλαξον τὸν δούλον σου ἀπ' ἀλαζωνείας
ἵνα μὴ με κυριεύσῃ· τότε θέλει εἶμαι ἄμωμος,
κ' καθαρισμένος ἀπὸ μεγάλῃς ἁμαρτίας.
14 Καὶ τὰ λόγια τοῦ στοματός μου, καὶ ἡ με-
λέτη τῆς καρδίας μου θέλει εὐδωκῆσουσι αἰῶ-
νις ἔμπρός σου.
15 Κύριε, βοηθέ μου, καὶ λυτρωτά μου.
Ψαλ. κ'. XX.

Ο Κύριος ἥς σὲ ἐπακοίση ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως·
τὸ ὄνομα τῆ Θεῖς Ἰακώβ ἥς σὲ ὑπερασπίσῃ.
2 Ἀπὸ τοῦ Ἱερὸν τε ἥς σου στείλῃ βοήθειαν,
καὶ δαίνομαι ἀπὸ Σιών.
3 Ἄς ἐνθυμῇ πᾶσας τὰς θυσίας σου· ἥς
δεχθῇ τὸ ὀλοκαύτωμά σου.
4 Ἄς σου δώσῃ κατὰ τὴν καρδίαν σου· καὶ
ἥς ἀνταπλήρῃς κίτθε στοχασμὸν σου.
5 Θέλει ἀγαλλιάσομεν διὰ τὴν σωτηρίαν σου·
κ' μεγαλύνομεν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου τῆ Θεῖς

PSALMUS XX.

EXAUDIAT te Dominus in die tribula-
tionis: protegat te nomen Dei Jacob.
2 Mittat tibi auxilium de sancto: et de
Sion tueatur te.
3 Memor sit omnis sacrificii tui: et ho-

distesa annunzia l'opera delle sue mani.
2 Un giorno dietro all' altro quelli sgor-
gano parole: una notte dietro all' altra
dichiarano scienza.
3 Non hanno favella, nè parole: la lor vo-
ce non s' ode.
4 Ma la lor linea esce fuori per tutta la
terra, e le lor parole: vanno infino all' estre-
mità del mondo: *Idio* ha posto in essi un
tabernacolo al sole.
5 Ed egli esce fuori, come uno sposo dal-
la sua camera di nozze: egli gioisce, come
un uomo prode a correr l' aringo.
6 La sua uscita è da una estremità de' cie-
li, ed il suo giro arriva infino all' altra estre-
mità: e niente è nascosto al suo calore.
7 La Legge del Signore è perfetta, ella ris-
tore l' anima: la testimonianza del Signore
è verace, e rende savio il semplice.
8 Gli statuti del Signore son dritti, e ral-
legnano il cuore: il comandamento del Si-
gnore è puro, ed allumina gli occhi.
9 Il timor del Signore è puro, e dimora in
eterno: i giudicii del Signore son verità,
tutti quanti son giusti.
10 Sono più desiderabili ch'oro, anzi più
che gran quantità d' oro finissimo: e più
dolci che mele, anzi che quello che stilla
da' favi.
11 Il tuo servidore è eziandio avvisato
per essi: v' è gran mercede in osservarli.
12 Chi conosce i suoi errori? purgami di
quelli che mi sono occulti.
13 Rattieni eziandio il tuo servidore dalle
superbie, e fa, che non signoreggino in me:
allora io sarò intiero, e purgato di gran
misfatto.
14 Sieno grate nel tuo cospetto le parole
della mia bocca, e la meditazione del cuor
mio, o Signore, mia Rocca, e mio Redentore.

the firmament sheweth his handy-work.

2 One day telleth another: and one night certifieth another.

3 There is neither speech nor language: but their voices are heard among them.

4 Their sound is gone out into all lands: and their words into the ends of the world.

5 In them hath he set a tabernacle for the sun: which cometh forth as a bridegroom out of his chamber, and rejoiceth as a giant to run his course.

6 It goeth forth from the uttermost part of the heaven, and runneth about unto the end of it again: and there is nothing hid from the heat thereof.

7 The law of the Lord is an undefiled law, converting the soul: the testimony of the Lord is sure, and giveth wisdom unto the simple.

8 The statutes of the Lord are right, and rejoice the heart: the commandment of the Lord is pure, and giveth light unto the eyes.

9 The fear of the Lord is clean, and endureth for ever: the judgements of the Lord are true, and righteous altogether.

10 More to be desired are they than gold, yea, than much fine gold: sweeter also than honey, and the honey-comb.

11 Moreover, by them is thy servant taught: and in keeping of them there is great reward.

12 Who can tell how oft he offendeth: O cleanse thou me from my secret faults.

13 Keep thy servant also from presumptuous sins, lest they get the dominion over me: so shall I be undefiled, and innocent from the great offence.

14 Let the words of my mouth, and the meditation of my heart: be alway acceptable in thy sight,

15 O Lord: my strength, and my redeemer.

4 Ihre Schnur geht aus in alle Lande, und ihre Rede an der Welt Ende; er hat der Sonne eine Hütte in denselbigen gemacht.

5 Und dieselbige geht heraus, wie ein Bräutigam aus seiner Kammer, und freuet sich wie ein Held, zu laufen den Weg.

6 Sie geht auf an einem Ende des Himmels, und läuft um his nieden an dasselbe Ende; und bleibt nichts vor ihrer Hitze verborgen.

7 Das Gesetz des Herrn ist ohne Wandel, und erquicket die Seele. Das Zeugniß des Herrn ist gewiß, und machet die Uebernen weise.

8 Die Befehle des Herrn sind richtig, und erfreuen das Herz. Die Gebote des Herrn sind lauter, und erleuchten die Augen.

9 Die Furcht des Herrn ist rein, und bleibt ewiglich. Die Rechte des Herrn sind wahrhaftig, alles samt gerecht;

10 Sie sind köstlicher denn Gold und viel feines Gold; sie sind süßer denn Honig und Honigseim.

11 Auch wird dein Knecht durch sie erinnert; und wer sie hält, der hat großen Lohn.

12 Wer kann merken, wie oft er fehlet? Verzeih mir die verborgenen Fehler.

13 Bewahre auch deinen Knecht vor den Stolgen, daß sie nicht über mich herrschen: so werde ich ohne Wandel seyn, und unschuldig bleiben großer Missethat.

14 Laß dir wohlgefallen die Rede meines Mundes, und das Gespräch meines Herzens vor dir, Herr, mein Hort und mein Erlöser!

et l'étendue donne à connoître l'ouvrage de ses mains.

2 Un jour parle à un autre jour; et une nuit enseigne une autre nuit.

3 Il n'y a point en eux de langage, ni de paroles; et toutefois leur voix est entendue.

4 Leur voix va par toute la terre, et leurs discours jusqu'au bout du monde. Il a posé en eux un pavillon pour le soleil.

5 Tellement qu'il est semblable à un époux qui sort de sa chambre nuptiale, et il se réjouit comme un homme vaillant pour faire sa course.

6 Son départ est de l'un des bouts des cieux, et son tour s'achève à l'autre bout, et il n'y a rien qui se puisse cacher à sa chaleur.

7 La loi de l'Eternel est parfaite, elle restaure l'âme; le témoignage de l'Eternel est assuré, et donne la sagesse aux plus simples.

8 Les commandemens de l'Eternel sont droits, ils réjouissent le cœur; le commandement de l'Eternel est pur, et il fait que les yeux voient.

9 La crainte de l'Eternel est pure, elle subsiste à perpétuité; les jugemens de l'Eternel ne sont que vérité, et ils se trouvent également justes.

10 Ils sont plus désirables que l'or, même que beaucoup d'or fin; et plus doux que le miel, même que ce qui distille des rayons de miel.

11 Aussi ton serviteur en est-il éclairé; il y a un grand salaire dans leur observation.

12 Qui est-ce qui connoît ses fautes commises par erreur? Nettoie-moi des fautes cachées.

13 Préserve aussi ton serviteur des péchés commis par fierté; qu'ils ne dominent point sur moi; alors je serai intègre, et je serai innocent des grands péchés.

14 Que les paroles de ma bouche, et la méditation de mon cœur te soient agréables, ô

4 El sonido de ellos se ha divulgado por toda la tierra: y sus palabras hasta los fines de la tierra.

5 En el Sol puso su tabernáculo: y él como esposo, que sale de su thálamo: dió saltos como gigante para correr el camino,

6 Su salida es de la una extremidad del cielo: y corre hasta la otra extremidad de él: y no hay quien se esconda de su calor.

7 La ley del Señor sin mancilla, que convierte las almas: el testimonio del Señor fiel, que da sabiduría á los pequeños.

8 Las justicias del Señor derechas, que alegan los corazones: el precepto del Señor claro, que alumbra los ojos.

9 Santo el temor del Señor, permanente por todos los siglos: los juicios del Señor verdaderos, justos en sí mismos.

10 Son mas de codiciar que el oro y que las muchas piedras preciosas: y mas dulces que la miel y que el panal.

11 Porque tu siervo los guarda, en guardarlos hay grande galardón.

12 ¿Quien conoce los delitos? de los míos ocultos límpiame:

13 Y de los agenos perdona á tu siervo. Si ellos no se hicieron señores de mí, entonces seré sin mancilla: y seré limpio de un delito grandísimo.

14 Entonces te serán agradables las palabras de mi boca: y la meditacion de mi corazón será siempre en tu presencia. Señor, ayúdame, y Redentor mío.

4 Δὴ σοι κατὰ τὴν καρδίαν σου, καὶ πᾶσαν τὴν βουλὴν σου πληρῶσαι.

5 Ἀγαλλιασόμεθα ἐν τῷ σωτηρίῳ σου, καὶ ἐν ὀνόματι Θεοῦ ἡμῶν μεγαλυνησόμεθα· πληρῶσαι Κύριος πάντα τὰ αἰτήματά σου.

6 Νῦν ἔγνω ὅτι ἔσωσε Κύριος τὸν χριστὸν αὐτοῦ· ἐπακούσεται αὐτοῦ ἐξ οὐρανοῦ ἁγίου αὐτοῦ, ἐν δυναστείαις ἡ σωτηρία τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ.

7 Οὗτοι ἐν ἄρμασι καὶ οὗτοι ἐν ἵπποις, ἡμεῖς δὲ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν μεγαλυνησόμεθα.

8 Αὐτοὶ συνεποδίσθησαν καὶ ἔπесαν, ἡμεῖς δὲ ἀνέστημεν καὶ ἀνωρθώθημεν.

9 Κύριε σῶσον τὸν βασιλέα, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν, ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλεσώμεθά σε.

Ψαλ. κα'. XXI.

ΚΥΡΙΕ ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται ὁ βασιλεὺς, καὶ ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου ἀγαλλιάσεται σφόδρα.

2 Τὴν ἐπιθυμίαν τῆς ψυχῆς αὐτοῦ ἔδωκας αὐτῷ, καὶ τὴν θέσιν τῶν χειλέων αὐτοῦ οὐκ ἰστίρησας αὐτόν· διάψαλμα.

3 Ὅτι προσέφθασας αὐτόν ἐν εὐλογίαις χρηστότητος, ἔθηκες ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ στέφανον ἐκ λίθου τιμίου.

4 Ζῶν ἠτήσά το σε, καὶ ἔδωκας αὐτῷ μακρότητα ἡμερῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

5 Μεγάλῃ ἡ δόξα αὐτοῦ ἐν τῷ σωτηρίῳ σου, δόξαν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐπιθήσεις ἐπ' αὐτόν.

6 Ὅτι δώσεις αὐτῷ εὐλογίαν εἰς αἰῶνα αἰῶνος, εὐφρανεῖς αὐτόν ἐν χαρᾷ μετὰ τοῦ προσώπου σου.

ἡμῶν· ἄς σὴ χάριση ὁ Κύριος τὸ ὄ, τι ζητᾷς.

6 Τώρα ἔμαθον ὅτι ὁ Κύριος ἔσωσε τὸν Χριστόν τε, θέλει τὸν εἰσακούσει ἀπὸ τὰ ἄγια τοῦ οὐρανοῦ σου· καὶ τὸν βοηθήσει μετὰ τὴν σωτηρίαν δύναμι τῆς δεξιᾶς σου.

7 Πολλοὶ ἐλπίζουσιν εἰς ἡμάς, ἄλλοι εἰς ἄλλογα, ἡμεῖς δὲ εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

8 Ἐκεῖνοι ἔπесαν καὶ ἐσυντρίφθησαν, ἡμεῖς ἔσηκώθημεν ὀρθοί.

9 Κύριε σῶσον τὸν βασιλέα, καὶ τὴν ἡμέραν τὴν ὁποίαν σε ἐπικαλέσομεν εἰσακούσον μας.

Ψαλ. κα'. XXI.

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ θέλει εὐφρανθῇ, Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου· καὶ θέλει χαρεῖ μέγαλως ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου.

2 Τὴν ἔδωκας τὴν ἐπιθυμίαν τῆς καρδίας σου· καὶ δὲν τὴν ἠρήνησιν τὴν θέλησιν τῶν χειλέων σου.

3 Ὅτι τὸν προσέφθασας μετὰ εὐλογίαν χρηστότητος· ἔβαλας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ στέφανον ἀπὸ λίθου πολύτιμου.

4 Σοὺ ἐζήτησε ζῶν, καὶ τοῦ ἔδωκας μακρότητα ἡμερῶν εἰς τὸν αἰῶνα.

5 Διὰ τὸ σωτηρίῳ σου ἡ δόξα τοῦ εἶναι μεγάλῃ· θέλει βάλεις δόξαν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐπ' αὐτόν.

6 Ὅτι θέλει τοῦ δώσεις αἰώνιον εὐλογίαν, καὶ τὸν θεραπεύσεις μετὰ τὴν χαρὰν τῇ προσώπῳ σου.

7 Διὰ τὴν· ὅτι ὁ βασιλεὺς ἐλπίζει εἰς τὸν Κύριον· καὶ δὲν θέλει χάσει ποτὲ τὸ ἔλεος τοῦ ὑψίστου.

8 Ἡ χεὶρ σου θέλει βαρύνει ἐπὶ τοὺς ἐχθρούς σου· ἡ δεξιὰ σου θέλει εὐρεῖ πάντας τοὺς μισήντας σε.

9 Ὅτι θέλει τὰς καταστήσεις ὡς κείμενον πυρὸς εἰς τὴν ὥραν τῆς ὀργῆς σου. Ὁ Κύριος ἐν τῇ ὀργῇ σου θέλει τοὺς ἀφανίσαι· ἡ φωτὶα θέλει τοὺς καταφάγει.

locustuum tuum pingue fiat.

4 Tribuat tibi secundum cor tuum: et omne consilium tuum confirmet.

5 Laetabimur in salutari tuo: et in nomine Dei nostri magnificabimur.

6 Impleat Dominus omnes petitiones tuas: nunc cognovi quoniam saluum fecit Dominus CHRISTUM suum. Exaudiet illum de caelo sancto suo: in potentatibus salus dexterae ejus.

7 Hi in curribus, et hi in equis: nos autem in nomine Domini Dei nostri invocabimus.

8 Ipsi obligati sunt: et ceciderunt: nos autem surreximus et erecti sumus.

9 Domine saluum fac regem: et exaudi nos in die, qua invocaverimus te.

PSALMUS XXI.

DOMINE in virtute tua laetabitur rex: et super salutare tuum exultabit vehementer.

2 Desiderium cordis ejus tribuisti ei: et voluntate labiorum ejus non fraudasti eum.

3 Quoniam praevenisti eum in benedictionibus dulcedinis: posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso.

4 Vitam petiit a te: et tribuisti ei longitudinem dierum in saeculum, et in saeculum saeculi.

5 Magna est gloria ejus in salutari tuo: gloriam et magnum decorem impones super eum.

6 Quoniam dabis eum in benedictionem in saeculum saeculi: laetificabis eum in gaudio cum vultu tuo.

SALMO XX.

IL Signore ti risponda nel giorno che tu sarai in distretta: leviti ad alto in salvo il Nome dell' Iddio di Jacob.

2 Manditi soccorso dal Santuario, e sostengati da Sion.

3 Ricordisi di tutte le tue offerte, e riduca in cenere il tuo olocausto. Sela.

4 Diati ciò che è secondo il cuor tuo, ed adempisca ogni tuo consiglio.

5 Noi canteremo d' allegrezza per la tua vittoria, ed alzeremo bandiere nel Nome dell' Iddio nostro. Il Signore adempia tutte le tue domande.

6 Ora so, ch' il Signore ha salvato il suo Unto: egli gli risponderà dal cielo della sua Santità: la vittoria della sua destra è con gran potenza.

7 Gli uni si fidano in carri, e gli altri in cavalli: ma noi ricorderemo il Nome del Signore Iddio nostro.

8 Quelli sono andati in giù, e son caduti: ma noi siamo restati in piè, e ci siamo rizzati.

9 Salva, Signore: rispondaci il Re nel giorno, che noi grideremo.

SALMO XXI.

SIGNORE, il Re, si rallegrerà nella tua forza: e quanto festeggerà egli grandemente della tua vittoria!

2 Tu gli hai dato il desio del tuo cuore, e non gli hai rifiutato quel ch' egli ha pronunziato colle sue labbra. Sela.

3 Perciocchè tu gli sei venuto incontro con benedizioni di beni: tu gli hai posta sopra il capo una corona d'oro finissimo.

4 Egli t'aveva chiesta vita, e tu gli hai dato lunghezza di giorni in perpetuo.

5 La sua gloria è grande per la tua vittoria: tu hai messo sopra lui maestà, e magnificenza.

PSALM XX.

THE Lord hear thee in the day of trouble: the Name of the God of Jacob defend thee;
 2 Send thee help from the sanctuary: and strengthen thee out of Sion;
 3 Remember all thy offerings: and accept thy burnt-sacrifice;
 4 Grant thee thy heart's desire: and fulfil all thy mind.

5 We will rejoice in thy salvation, and triumph in the Name of the Lord our God: the Lord perform all thy petitions.

6 Now know I, that the Lord helpeth his Anointed, and will hear him from his holy heaven: even with the wholesome strength of his right hand.

7 Some put their trust in chariots, and some in horses: but we will remember the Name of the Lord our God.

8 They are brought down and fallen; but we are risen and stand upright.

9 Save, Lord, and hear us, O King of heaven: when we call upon thee.

PSALM XXI.

THE King shall rejoice in thy strength, O Lord: exceeding glad shall he be of thy salvation.

2 Thou hast given him his heart's desire: and hast not denied him the request of his lips.

3 For thou shalt prevent him with the blessings of goodness: and shalt set a crown of pure gold upon his head.

4 He asked life of thee, and thou gavest him a long life: even for ever and ever.

5 His honour is great in thy salvation: glory and great worship shalt thou lay upon him.

6 For thou shalt give him everlasting felicity: and make him glad with the joy of thy countenance.

Der 20 Psalm.

1 Der Herr erhöhe dich in der Noth; der Name des Gottes Jacobs schütze dich.

2 Er sende dir Hülfe vom Heiligthum, und stärke dich aus Zion.

3 Er gedente alles deines Speisopfers, und dein Brandopfer müsse fett seyn.

4 Er gebe dir, was dein Herz begehret, und erfülle alle deine Anschläge.

5 Wir rühmen, daß du uns hilfst, und im Namen unsers Gottes werfen wir Panier auf. Der Herr gewähre dich aller deiner Bitte.

6 Nun merke ich, daß der Herr seinem Gesalbten hilfst, und erhöhet ihn in seinem heiligen Himmel; seine rechte Hand hilfst gewaltiglich.

7 Jene verlassen sich auf Wagen und Rosse: wir aber denken an den Namen des Herrn, unsers Gottes.

8 Sie sind niedergestürzt, und gefallen: wir aber stehen aufgerichtet.

9 Hilf, Herr! der König erhöhe uns, wenn wir rufen.

Der 21 Psalm.

1 Herr, der König freuet sich in deiner Kraft, und wie sehr fröhlich ist er über deiner Hülfe.

2 Du giebst ihm seines Herzens Wunsch, und wergest nicht, was sein Mund bittet.

3 Denn du überschüttetest ihn mit gutem Segen; du setzest eine goldene Krone auf sein Haupt.

4 Er bittet dich ums Leben, so giebst du ihm langes Leben immer und ewiglich.

5 Er hat große Ehre an deiner Hülfe; du legst Lob und Schmutz auf ihn.

6 Denn du setzest ihn zum Segen ewiglich; du erfreuest ihn mit Freuden deines Antlitzes.

7 Denn der König hoffet auf den Herrn, und wirbt

Eternel, mon rocher et mon rédempteur.

PSEAUME XX.

QUE l'Eternel te réponde au jour que tu seras en détresse; que le nom du Dieu de Jacob te mette dans un état élevé!

2 Qu'il t'envoie son secours de son saint lieu, et qu'il te soutienne de Sion!

3 Qu'il se souviene de toutes tes oblations, et qu'il réduise en cendre ton holocauste! Sélah.

4 Qu'il te donne le désir de ton cœur, et qu'il accomplisse tous tes desseins:

5 Nous triompherons de ta délivrance, et nous marcherons à enseignes déployées au nom de notre Dieu. L'Eternel accomplira toutes tes demandes.

6 Déjà je connois que l'Eternel a délivré son Oint; il lui répondra des cieux de sa sainteté; la délivrance a été faite par sa droite avec force.

7 Les uns se vantent de leurs chariots, et les autres de leurs chevaux; mais nous nous vanterons du nom de l'Eternel notre Dieu.

8 Ceux-là ont plié et sont tombés; mais nous nous sommes relevés et affermis.

9 Eternel, conserve le Roi, exauce-nous au jour que nous t'invoquons.

PSEAUME XXI.

ETERNEL, le Roi se réjouira dans ta force, et combien n'aura-t-il pas de joie de ta délivrance!

2 Tu lui as donné le souhait de son cœur, et tu ne lui as point refusé ce qu'il a prononcé de ses lèvres. Sélah!

3 Car tu l'as prévenu par toutes sortes de bénédictions et de biens, et tu as mis sur sa tête une couronne d'or fin.

4 Il t'avait demandé la vie, et tu la lui as donnée, même une prolongation de jours à perpétuité.

PSALMO XX.

OYGATE el Señor en el día de la tribulación: amparete el nombre del Dios de Jacob.

2 Envíete socorro desde el Santuario: y desde Sión te defienda.

3 Tenga en memoria todo tu sacrificio: y tu holocausto sea pingüe.

4 Haga contigo segun tu corazon: y cumpla todos tus designios.

5 Nos rogocijaremos en tu salud: y en el nombre de nuestro Dios seremos engrandecidos.

6 Cumpla el Señor todas tus peticiones: ahora he conocido, que el Señor ha hecho salvo á su Christo. Le oirá desde su cielo santo: en los potentados la salud es de su derecha.

7 Estos fían en sus carros, y aquellos en sus caballos: mas nosotros invocaremos el nombre del Señor Dios nuestro.

8 Ellos fuéron atados, y cayéron: mas nosotros nos levantamos, y pusimos derechos.

9 Señor, salva al Rey: y óyenos en el día, en que te invocaremos.

PSALMO XXI.

SEÑOR, en tu poder se alegrará el Rey, y en tu salud se rogocijará en gran manera.

2 Le cumpliste el deseo de su corazon, y no le hiciste vana la demanda de sus labios.

3 Por quanto le preveniste con bendiciones de dulzura: le pusiste sobre su cabeza una corona de piedras preciosas.

4 Te pidió vida: y le diste longitud de dias por siglo, y por siglo de siglo.

5 Grande es su gloria en tu salud: gloria y grande hermosura pondrás sobre él.

6 Porque tú lo darás para bendicion por los siglos de los siglos: lo colmarás de gozo con tu rostro.

7 Porque el Rey espera en el Señor: y en la

7. "Οτι ὁ βασιλεὺς ἐλπίζει ἐπὶ Κύριον, καὶ ἐν τῷ ἐλέει τοῦ ὑψίστου οὐ μὴ σαλευθῇ.
8 Ἐνρεθῆει ἡ χεὶρ σὰ πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς σὰ, ἡ δεξιὰ σου εὖροι πάντας τοὺς μισούντάς σε.
9 Θήσεις αὐτὰς ὡς κλίβανον πυρὸς εἰς καιρὸν τοῦ προσώπου σου, Κύριος ἐν ὀργῇ αὐτοῦ συνταράξει αὐτοὺς, καὶ καταφάγεται αὐτὰς πῦρ.
10 Τὸν καρπὸν αὐτῶν ἀπὸ γῆς ὑπολείψῃ, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν ἀπὸ οὐδὲν ἀνθρώπων.
11 "Οτι ἐκλιναν εἰς σέ κακί, διελογίσαντο βουλήν ἣν οὐ μὴ δύνωνται στήσαι.
12 "Οτι θήσεις αὐτὰς νῶτον ἐν τοῖς περιλοιποῖς σου, ἐτοιμάσεις τὸ πρόσωπον αὐτῶν.
13 Ὑψώθητι Κύριε ἐν τῇ δυνάμει σου ἄσμεν καὶ ψαλοῦμεν τὰς δυνάστεϊας σου.

ΕΣΠΕΡΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

ψαλ. κβ'. XXII.

Ο ΘΕΟΣ ὁ Θεὸς μὴ πρόσχες μοι, ἵνατί ἐγκατέλιπες με; μακράν ἀπὸ τῆς σωτηρίας μου οἱ λόγοι τῶν παραπτωμάτων μου.
2 Ὁ Θεός μὴ κεκραξομαι ἡμέρας πρὸς σε καὶ οὐκ εἰσακούσῃ, καὶ νυκτὸς καὶ οὐκ εἰς ἄνοιαν ἐμοί.
3 Σὺ δὲ ἐν ἁγίῳ κατοικεῖς, ὁ ἔπαινος τῷ Ἰσραὴλ.
4 Ἐπὶ σοὶ ἤλπισαν οἱ πατέρες ἡμῶν, ἤλπισαν καὶ ἐρρόσω αὐτοὺς.
5 Πρὸς σέ ἐκέκραξαν καὶ ἐσώθησαν, ἐπὶ σοὶ ἤλπισαν καὶ οὐ κατησχύνθησαν.
6 Ἐγὼ δὲ εἰμι σκωλῆς καὶ οὐκ ἄνθρωπος, ὄνειδος ἀνθρώπων καὶ ἐξουθένημα λαοῦ.
7 Πάντες οἱ θεωρῶντές με ἐξεμυκτηρίσάν με, ἐλάλησαν ἐν χεῖλεσιν, ἐκίνησαν κεφαλὴν,
8 Ἠλπισεν ἐπὶ Κύριον, ῥυσάσθω αὐτὸν, σωσάτω αὐτὸν, ὅτι θέλει αὐτόν.

7 Quoniam rex sperat in Domino: et in misericordia Altissimi non commovebitur.
8 Inveniat manus tua omnibus inimicis tuis: dextera tua inveniat omnes, qui te oderunt.
9 Pones eos ut clibanum ignis in tempore vultus tui: Dominus in ira sua conturbabit eos, et devorabit eos ignis.
10 Fructum eorum de terra perdes: et semen eorum a filiis hominum.
11 Quoniam declinaverunt in te mala: cogitaverunt consilia, quæ non potuerunt stabilire.
12 Quoniam pones eos dorsum: in reliquiis tuis præparabis vultum eorum.
13 Exaltare Domine in virtute tua: cantabimus et psallemus virtutes tuas.

VESPERTINÆ PRECES.

PSALMUS XXII.

DEUS Deus meus respice in me: quare me dereliquisti? longe a salute mea verba delictorum meorum.
2 Deus meus clamabo per diem, et non exaudies: et nocte, et non ad insipientiam mihi.
3 Tu autem in sancto habitas, Laus Israel.
4 In te speraverunt patres nostri: speraverunt, et liberasti eos.
5 Ad te clamaverunt, et salvi facti sunt: in te speraverunt, et non sunt confusi.
6 Ego autem sum vermis, et non homo: opprobrium hominum, et abjectio plebis.
7 Omnes videntes me, deriserunt me: locuti sunt labiis, et moverunt caput.

10 Θέλει ἐξολοθρεύσεις τὸν καρπὸν τοὺς ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ τὸ σπέρμα τὰς ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων.
11 "Οτι ἐπλεσαν πανουργίας ἐναντίον σου: καὶ ἔφεραν διαλογισμοὺς τοὺς ὁποῖους δὲν ἐδύννηθησαν να βάλωσι εἰς πρᾶξιν.
12 "Οτι θέλει τοὺς καταστήσεις εἰς φυγὴν: καὶ ἐτοιμάσεις τὴν χορδὴν τοῦ τόξου σου ἐναντίον τοῦ προσώπου αὐτῶν.
13 Ἀς ὑψώθῃς Κύριε ἐν τῇ δυνάμει σὰ: θέλει ψάλομεν καὶ ἑπαινέσομεν τὰς δυνάστεϊας σου.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΗΣ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Ψαλ. κβ'. XXII.

ΘΕΕ μου, Θεέ μου πρόσχε πρὸς μέ: διατί με παρήτησας; διατί απομακρύνεσαι ἀπὸ τῆς σωτηρίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς παραπονώσεώς μου;
2 Ὡς Θεέ μου σὲ κραῶ τὴν ἡμέραν, καὶ δὲν με εἰσακούεις: καὶ δὲν ἔχω ἀνάπαυσιν τὴν νύκτα.
3 Σὺ δὲ κωλοῖκες ἐν ἁγίῳ, ὁ ἔπαινος τῷ Ἰσραὴλ.
4 Ἐπὶ σέ ἤλπισαν οἱ πατέρες μας, ἤλπισαν καὶ τὰς ἐσώσας.
5 Σὲ ἐκράξαν καὶ ἐσώθησαν, ἤλπισαν ἐπὶ σέ καὶ δὲν ἀτιμίσθησαν.
6 Ἀλλ' ἐγὼ εἰμαι σκόλῃς καὶ ὄχι ἄνθρωπος, ὄνειδος ἀνθρώπων, καὶ ὁ καταφρωνιμένος ἀπὸ τὸν λαόν.
7 Ὅσοι με βλέπουνσι, με περιπέζουσιν: με ἐχλευάζουσιν με τὰ χεῖλη, καὶ κινουσι τὴν κεφαλὴν, λέγοντες
8 Ἠλπισεν εἰς τὸν Κύριον, ἃς τὸν φυλάξῃ, ἃς τὸν σώσῃ, ἐπειδὴ καὶ τὸν ἀγαπᾷ.
9 Ὅτι σὺ με εὐχάλας ἀπὸ τὴν γαστέρα: συνήσουν ἡ ἐλπίς μου, ἀπὸ τὸν καιρὸν εἰς τὸν ὅποιον ἐβύβαινα τὰς δόγας τῆς μητρός μου.
10 Ἀνάπαυσα εἰς ἐσέ ἀπὸ τὴν γέννησίν μου: καὶ ἂψ ἡ εὐγῆκα ἀπὸ τὴν γαστέρα τῆς μητρός μου.

6 Perciocchè tu l' hai posto in benedizioni in perpetuo: tu l' hai rallegrato di letizia col tuo volto.
7 Perciocchè il Re si confida nel Signore, e nella benignità dell'Altissimo, egli non sarà giammai smosso.
8 La tua mano troverà tutti i tuoi nemici: la tua destra troverà quelli che t'odiano.
9 Tu li renderai simili ad un forno ardente, al tempo della tua ira: il Signore gli abisserà nel suo cruccio ed il fuoco li divorerà.
10 Tu farai perire il frutto loro dalla terra e la lor progenie dai figliuoli degli uomini.
11 Perciocchè hanno ordito del male contr'a te, ed hanno divisa una malizia della quale però non potranno venire a capo.
12 Perciocchè tu li metterai per tuo bersaglio: tu tirerai dritto colle corde de' tuoi archi contr' alla lor faccia.
13 Innalzati, Signore, colla tua forza: noi canteremo, e salmeggeremo la tua potenza.

PREGHIERA della SERA.

SALMO XXII.

DIO mio, Dio mio, perchè m'hai lasciato? perchè stai lontan dalla mia salute, e dalle parole del mio ruggire?
2 O Dio mio, io grido di giorno e tu non rispondi: di notte ancora, e non ho posa alcuna.
3 E pur tu sei il Santo, il Permanente, le lodi d' Israel.
4 I nostri padri si son confidati in te: si son confidati in te, e tu gli hai liberati.
5 Gridarono a te, e furon liberati: in te si confidarono, e non furon confusi.
6 Ma sono io un verme, e non un'uomo: il vituperio degli uomini, e lo sprezzato.

7 And why? because the King putteth his trust in the Lord: and in the mercy of the most Highest he shall not miscarry.

8 All thine enemies shall feel thy hand: thy right hand shall find out them that hate thee.

9 Thou shalt make them like a fiery oven in time of thy wrath: the Lord shall destroy them in his displeasure, and the fire shall consume them.

10 Their fruit shalt thou root out of the earth: and their seed from among the children of men.

11 For they intended mischief against thee: and imagined such a device as they are not able to perform.

12 Therefore shalt thou put them to flight: and the strings of thy bow shalt thou make ready against the face of them.

13 Be thou exalted, Lord, in thine own strength: so will we sing, & praise thy power.

EVENING PRAYER.

PSALM XXII.

MY God, my God, look upon me: why hast thou forsaken me: and art so far from my health, and from the words of my complaint?

2 O my God, I cry in the day-time, but thou hearest not: and in the night-season also I take no rest.

3 And thou continuest holy: O thou worship of Israel.

4 Our fathers hoped in thee: they trusted in thee, and thou didst deliver them.

5 They called upon thee, and were holpen. they put their trust in thee, and were not confounded.

6 But as for me, I am a worm, and no man: a very scorn of men, and the out-cast of the people.

7 All they that see me laugh me to scorn:

durch die Güte des Höchsten vest bleiben.

8 Deine Hand wird finden alle deine Feinde: deine Rechte wird finden, die dich hassen.

9 Du wirst sie machen wie einen Feuerofen, wenn du darein sehen wirst; der Herr wird sie verschlingen in seinem Zorn; Feuer wird sie fressen.

10 Ihre Frucht wirst du umbringen vom Erdboden, und ihren Samen von den Menschentöchtern.

11 Denn sie gedachten dir Uebels zu thun, und machten Anschläge, die sie nicht konnten ausführen.

12 Denn du wirst sie zur Schuler machen; mit deiner Sehne wirst du gegen ihr Antlitz zielen.

13 Herr, erhebe dich in deiner Kraft, so wollen wir singen und loben deine Macht.

Abend-Gebet.

Der 22 Psalm.

1 Mein Gott, mein Gott, warum hast du mich verlassen! Ich heule, aber meine Hülfe ist ferne.

2 Mein Gott, des Tages rufe ich, so antwortest du nicht, und des Nachts schweige ich auch nicht.

3 Aber du bist heilig, der du wohnest unter dem Sobe Israels.

4 Unsere Väter hofften auf dich, und da sie hofften, halfst du ihnen aus.

5 Zu dir schrien sie, und wurden errettet, sie hofften auf dich, und wurden nicht zu Schanden.

6 Ich aber bin ein Wurm und kein Mensch, ein Spott der Leute, und Verachtung des Volks.

7 Alle, die mich sehen, spotten meiner, sperren das Maul auf, und schütteln den Kopf.

8 Er klage es dem Herrn, der helfe ihm aus, und errette ihn, hat er Lust zu ihm.

9 Denn du hast mich aus meiner Mutter Leibe gezogen; du machst meine Zuversicht, da ich noch an

5 Sa gloire est grande par ta délivrance; tu as mis sur lui la majesté et la gloire.

6 Car tu l'as fait être un exemple de tes bénédictions pour toujours; tu l'as comblé de joie par ta face.

7 Puisque le Roi s'assure en l'Eternel, et dans la bonté du Souverain, il ne sera point ébranlé.

8 Ta main trouvera tous tes ennemis: Ta droite trouvera tous ceux qui te haïssent.

9 Tu les rendras comme un four embrasé, au temps de ton courroux; l'Eternel les engoutira en sa colère, et le feu les consumera.

10 Tu feras périr leur fruit de dessus la terre, et leur race d'entre les fils des hommes.

11 Car ils ont projeté du mal contre toi, et ils ont formé une entreprise dont ils ne pourront venir à bout.

12 Parce que tu les mettras en butte; et que tu coucheras tes flèches sur tes cordes contre leurs faces.

13 Elève-toi, Eternel, par ta force; et nous chanterons et psalmodierons ta puissance.

PRIERE DU SOIR.

PSEAUME XXII.

MON Dieu, mon Dieu, pourquoi m'as-tu abandonné, t'éloignant de ma délivrance et des paroles de mon gémissement?

2 Mon Dieu, je crie de jour, mais tu ne réponds point; et de nuit, et je n'ai point de repos.

3 Cependant tu es le saint; tu habites au milieu d'Israël, qui célèbre tes louanges.

4 Nos pères ont espéré en toi; ils ont espéré, et tu les as délivrés.

5 Ils ont crié vers toi, et ils ont été délivrés; ils se sont assurés en toi, et ils n'ont point été confus.

misericordia del Altísimo no será conmovido, 8 Sea hallada tu mano de todos tus enemigos: halle tu derecha á todos los que te aborrecen.

9 Los pondrás como horno de fuego al mostrarles tu cara: el Señor en su ira los turbará, y fuego los devorará.

10 Su fruto exterminarás de la tierra, y su linage de entre los hijos de los hombres.

11 Porque torcieron sobre tí males; pensaron designios, que no pudieran establecer.

12 Por eso los pondrás de espalda: de tus residuos prepararás el rostro de ellos.

13 Ensálzate, Señor, en tu poder: cantaremos, y teniendo alabaremos tus poderíos.

ORACION VESPERTINA.

PSALMO XXII.

DIOS, Dios mio, mírame: ¿por qué me has desamparado? las voces de mis delitos alejan de mí la salud.

2 Dios mio, clamaré durante el día, y no me oírás: y durante la noche, y no por necesidad mia.

3 Y tú habitas en el lugar santo, ó gloria de Israel.

4 En tí esperaron nuestros padres: esperaron, y los libraste.

5 Á tí clamaron, y fueron hechos salvos: en tí esperaron, y no quedaron avergonzados.

6 Mas yo soy gusano, y no hombre: opróbrio de los hombres, y desecho de la plebe.

7 Todos los que me veían, biciéron burla de mí: hablaron con los labios, y menearon la cabeza.

9 "Οτι σὺ εἰ ὁ ἐκσπάσας με ἐκ γαστροῦ, ἢ ἐλπίς μου ἀπὸ μαστῶν τῆς μητρὸς μου.

10 "Επὶ σὲ ἐπερρίφην ἐκ μήτρας· ἐκ κοιλίας μητρὸς μου Θεὸς μου εἰ σὺ.

11 Μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ· ὅτι θλίψις ἐγγύς, ὅτι οὐκ ἔστιν ὁ βοηθῶν.

12 Περιέκυκλώσάν με μόσχοι πολλοὶ, ταῦροι πίνοντες περιέσχον με.

13 "Ηνοῦσαν ἐπ' ἐμὲ τὸ στόμα αὐτῶν, ὡς λέων ὁ ἀρπάζων καὶ ὠρυόμενος.

14 "Ωσεὶ ὕδωρ ἐξεχύθη, καὶ διεσκορπίσθη πάντα τὰ ὕδατά μου, ἐγενήθη ἡ καρδία μου ὡσεὶ κηρὸς τηκόμενος ἐν μέσῳ τῆς κοιλίας μου.

15 "Εξηράνθη ὡσεὶ ὄστρακον ἡ ἰσχὺς μου, καὶ ἡ γλῶσσά μου κεκόλληται τῷ λάρυγγί μου, καὶ εἰς χεῖν θανάτου κατήγαγέ με.

16 "Οτι ἐκύκλωσάν με κύνες πολλοὶ, συναγωγῇ πονηρευομένων περιέσχον με· ὤρυξαν χεῖράς μου, καὶ πόδας,

17 "Εξηράνθησαν πάντα τὰ ὕδατά μου· αὐτοὶ δὲ κατενόησαν καὶ ἐπειδὶν με.

18 Διεμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς, καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμόν μου ἔβαλον κλῆρον.

19 Σὺ δὲ Κύριε μὴ μακρίνης τὴν βοήθειάν μου, εἰς τὴν ἀντίληψίν μου πρόσχε.

20 "Ρῖσαι ἀπὸ ῥομφαίας τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐκ χειρὸς κυνὸς τὴν μονογενὴ μου.

21 Σῶσόν με ἐκ στόματος λέοντος, καὶ ἀπὸ κεράτων μονοκερῶν τὴν ταπεινώσιν μου.

22 Διηγῆσομαι τὸ ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς μου, ἐν μέσῳ ἐκκλησίας ὑμνήσω σε.

23 Οἱ φοβούμενοι Κύριον αἰνέσατε αὐτόν, ἅπαν τὸ σπέρμα Ἰακώβ δοξάσατε αὐτόν, φοβηθήσων αὐτόν ἅπαν τὸ σπέρμα Ἰσραὴλ.

24 "Οτι οὐκ ἐξουδένωσεν οὐδὲ προσώχθισε τῇ δέήσει τοῦ πτωχοῦ, οὐδὲ ἀπέστρεψε τὸ

μὺς σου ἥσαν ὁ Θεὸς μου.

10 Μὴ ἀναχωρήσῃς, ὅτι ἡ θλίψις εἶναι πλῆσιόν μου, καὶ δὲν ἔχω βοηθόν.

12 Μὲ περιέκυκλωσαν μοσχάρια πολλὰ, καὶ παχείς ταῦροι μὲ σφίγγουσι.

13 "Ηνοῦσαν κατ' ἐμὲ τὸ στόμα αὐτῶν, ὡς λέωντες ἀρπαγες, καὶ βρῆχοντες.

14 "Εξεχύθηκα ὡσαν νερόν· καὶ πάντα τὰ κύματα μὲ διεσκορπίσθησαν. Ἡ καρδία μου εἰς τὸ μέσον τῆς κοιλίας μου ἐλύσεν ὡσαν κερὶ.

15 Ἡ δύναμις μου ἐξηράνθη ὡσαν κεραμίδιον· ἡ γλῶσσά μου ἐκόλληθη εἰς τὸν λάρυγγά μου. Καὶ σὺ μὲ ἐρρίψας εἰς χόμα θανάτου.

16 "Οτι σκύλοι πολλοὶ μὲ περιέκυκλωσαν· καὶ μὲ πολιορκεῖ ἡ συναγωγὴ τῶν πονηρευομένων.

17 Ἐτριπῆσαν τὰς χεῖράς μου καὶ τὰς πόδας μου· δύναμις ἡ ἐξαριθμῆσά ὅλα τὰ κακὰ μου· αὐτοὶ δὲ μὲ κυττάζουσι, καὶ μὲ παρατηροῦσι.

18 Διεμερίσαν ἀναμεταξύ τας τὰ φωρέματά μου, καὶ ἔβαλον κλῆρον ἐπὶ τὸν ἱματισμόν μου.

19 Σὺ δὲ Κύριε μὴ μακρίνης τὴν βοήθειάν μου ἀπ' ἐμοῦ· τρέξαι εἰς ἀντίληψίν μου.

20 Φύλαξον τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ μαχαίρας· καὶ τὸν μονογενὴ μου ἀπὸ τῶν δούλων τῶν σκύλων.

21 Σῶσόν με ἐκ στόματος λέοντος, καθὼς καὶ ἀπὸ τῶν κεράτων τῶν μονοκερῶν.

22 Θέλει διηγῆσθαι πρὸς τοὺς ἀδελφούς μου τὸ ὄνομά σου· εἰς τὴν μέσιν τῆς ἐκκλησίας θέλει σὲ ὑμῆσω.

23 Ἐπαινέσατε τὸν Κύριον, ὅσοι τ' ἐφοβήσθητε πάντες οἱ ἀπὸ τοῦ σπέρματος Ἰακώβ δοξάσατε αὐτόν, καὶ φοβηθήτε ἐσεῖς πάντες οἱ ἀπὸ τοῦ σπέρματος Ἰσραὴλ.

24 "Οτι δὲν ἐκαταφρόνησεν οὔτε ἐμίσησε τὴν δέησιν τοῦ πτωχοῦ· ἕτε ἀπέστρεψε τὸ προσώπον σου πρὸς αὐτόν, καὶ μὲ εἰσήκυσεν ὅταν τὸν ἐκράξαι.

8 Speravit in Domino, eripiat eum: sal-
vum faciat eum, quoniam vult eum.

9 Quoniam tu es, qui extraxisti me de
ventre: spes mea ab uberibus matris meae.

10 In te projectus sum ex utero: de ven-
tre matris meae Deus meus es tu,

11 Ne discesseris a me: Quoniam tribu-
latio proxima est: quoniam non est qui
adjuvet.

12 Circumdederunt me vituli multi: tau-
ri pingues obsederunt me.

13 Aperuerunt super me os suum, sicut
leo rapiens et rugiens.

14 Sicut aqua effusus sum; et dispersa
sunt omnia ossa mea. Factum est cor
meum tamquam cera liquescens in medio
ventris mei.

15 Aruit tamquam testa virtus mea, et
lingua mea adhesit faucibus meis: et in
pulverem mortis deduxisti me.

16 Quoniam circumdederunt me canes
multi: concilium malignantium obsedit
me. Foderunt manus meas et pedes
meos:

17 Dinumeraverunt omnia ossa mea.
Ipsi vero consideraverunt et inspexerunt
me:

18 Diviserunt sibi vestimenta mea, et
super vestem meam miserunt sortem.

19 Tu autem Domine ne elongaveris aux-
ilium tuum a me: ad defensionem meam
conspice.

20 Erue a framea Deus animam meam:
et de manu canis unicam meam.

21 Salva me ex ore leonis: et a cornibus
unicornium humilitatem meam.

22 Narrabo nomen tuum fratribus meis:
in medio ecclesiae laudabo te.

23 Qui timetis Dominum laudate eum:
universum semen Jacob glorificate eum:

fra il popolo.

7 Chiunque mi vede, si beffa di me, mi
stende il labbro, e scuote il capo.

8 Dicendo: egli si rimette nel Signore:
liberilo dunque: riscuotalo, poi ch' egli
lo gradisce.

9 Certo, tu sei quel che m' hai tratto fuor
del ventre: tu m' hai affidato da che io
era alle mamelle di mia madre.

10 Io fui gettato sopra te dalla matrice: tu
sei il mio Dio fin dal ventre di mia madre.

11 Non allontanarti da me: perciocchè
l'angoscia è vicina, e non v'è alcuno che
m' aiuti.

12 Grandi tori m'hanno circondato, pos-
senti tori di Basan m'hanno intornoiato.

13 Hanno aperta la lor gola contra me,
come un leon rapace, e ruggente.

14 Io mi scolo come acqua, e tutte le mie
ossa si scommettono: il mio cuore è come
cera, e si strugge nel mezzo delle mie in-
teriori.

15 Il mio vigore è asciutto come un testo,
e la mia lingua è attaccata alla mia gola:
tu m'hai posto nella polvere della morte.

16 Perciocchè cani m'hanno circondato;
uno stuolo di maligni m'ha intornoiato:
essi m'hanno forate le mani, ed i piedi.

17 Io posso contar tutte le mie ossa:
essi mi riguardano, e mi considerano.

18 Si spartiscono fra loro i miei vesti-
menti, e tranno la sorte sopra la mia vosta.

19 Tu dunque, Signore, non allontanar-
ti: tu che sei la mia forza, affrettati di
soccorrermi.

20 Riscuoti l'anima mia dalla spada, l'
unica mia dalla branca del cane.

21 Salvami dalla gola del leone, ed esaudi-
scimi, liberandomi dalle corna dell'liocorni.

22 Io racconterò il tuo Nome a' miei fra-

they shoot out their lips, and shake their heads, ying,

8 He trusted in God, that he would deliver him: let him deliver him, if he will have him.

9 But thou art he that took me out of my mother's womb: thou wast my hope, when I was inged yet upon my mother's breasts.

10 I have been left unto thee ever since I was born: thou art my God even from my mother's womb.

11 O go not from me, for trouble is hard at hand: and there is none to help me.

12 Many oxen are come about me: fat bulls of Basan close me in on every side.

13 They gape upon me with their mouths: as were a ramping and a roaring lion.

14 I am poured out like water, and all my bones are out of joint: my heart also in the midst of my body is even like melting wax.

15 My strength is dried up like a potsherd, and my tongue cleaveth to my gums: and thou hast brought me into the dust of death.

16 For many dogs are come about me: and the council of the wicked layeth siege against me.

17 They pierced my hands and my feet: I may tell all my bones: they stand staring and looking upon me.

18 They part my garments among them: and cast lots upon my vesture.

19 But be not thou far from me, O Lord: thou art my succour, haste thee to help me.

20 Deliver my soul from the sword: my darling from the power of the dog.

21 Save me from the lion's mouth: thou hast heard me also from among the horns of the unicorns.

22 I will declare thy Name unto my brethren in the midst of the congregation will praise thee.

meiner Mutter Brüsten war.

10 Auf dich bin ich geboren aus Mutterleib; du bist mein Gott von meiner Mutterleib an.

11 Sey nicht ferne von mir, denn Angst ist nahe, denn es ist hier kein Helfer.

12 Große Garren haben mich umgeben, fette Ochsen haben mich umringet;

13 Ihre Rachen sperren sie auf wider mich, wie ein Brüllender und reisender Löwe.

14 Ich bin ausgeschüttet wie Wasser, alle meine Gebeine haben sich zertrennet, mein Herz ist in meinem Leibe wie zerschmolzenes Wachs.

15 Meine Kräfte sind verdorret wie eine Scherbe, und meine Zunge klebet an meinem Gaumen; und du legest mich in des Todes Staub.

16 Denn Hunde haben mich umgeben, und der Bösen Rote hat sich um mich gemacht; sie haben meine Hände und Füße durchgraben.

17 Ich möchte alle meine Gebeine zählen, sie aber schauen, und sehen ihre Lust an mir.

18 Sie theilen meine Kleider unter sich, und werfen das Loos um mein Gewand.

19 Aber du, Herr, sey nicht ferne, meine Stärker, eile mir zu helfen.

20 Errette meine Seele vom Schwerdt, meine Einsame von den Hunden.

21 Hilf mir aus dem Rachen des Löwen, und errette mich von den Einhörnern.

22 Ich will deinen Namen predigen meinen Brüdern; ich will dich in der Gemeinde rühmen.

23 Rühmet den Herrn, die ihr ihn fürchtet; es ehre ihn aller Saame Jacobs, und vor ihm scheue sich aller Saame Israels.

24 Denn er hat nicht verachtet noch verschmähet

6 Mais moi, je suis un ver, et non point un homme; l'opprobre des hommes, et le mépris du peuple.

7 Tous ceux qui me voient se moquent de moi; ils me font la moue, ils hochent la tête.

8 Il se repose, disent-ils, sur l'Eternel; qu'il le délivre et qu'il le sauve, s'il a mis en lui son affection.

9 Certainement c'est toi qui m'as tiré du ventre de ma mère, qui as pris soin de moi, lorsque j'étois aux mamelles de ma mère.

10 J'ai été remis à tes soins dès ma naissance; tu es mon Dieu fort dès le ventre de ma mère.

11 Ne t'éloigne point de moi; car la détresse est près de moi, et il n'y a personne qui me secoure.

12 Plusieurs taureaux m'ont environné, des taureaux puissans de Basan m'ont enfermé.

13 Ils ont ouvert leur gueule contre moi; comme un lion déchirant et rugissant.

14 Je suis écoulé comme de l'eau, et tous mes os sont déjoints; mon cœur est comme de la cire, et s'est fondu dans mes entrailles.

15 Ma vigueur est desséchée comme de la terre cuite au feu; ma langue est attachée à mon palais; et tu m'as mis dans la poussière de la mort.

16 Car des chiens m'ont environné, et une assemblée de gens malins m'a entouré; ils ont percé mes mains et mes pieds.

17 Je compterois tous mes os; ils me considèrent et me regardent.

18 Ils partagent entr'eux mes vêtements, et jettent le sort sur mon habit.

19 Toi donc, Eternel, ne t'éloigne point; toi qui es ma force, hâte-toi de me secourir.

20 Délivre ma vie de l'épée, mon unique de la patte du chien.

21 Délivre-moi de la gueule du lion, et me

8 Esperó en el Señor, libréle: sálvele, puesto que le ama.

9 Porque tú eres, el que me sacaste del vientre: mi esperanza desde los pechos de mi madre.

10 Fui echado en tus brazos desde la matriz: desde el vientre de mi madre tú eres mi Dios.

11 No te alejes de mí: porque la tribulacion está cercana: pues no hay quien me ayude.

12 Me han cercado muchos becerros: toros gordos me han sitiado.

13 Abrierón sobre mí su boca, como leon robador, y rugiente.

14 Como agua he sido derramado, y se han desencaxado todos mis huesos. Mi corazón se ha hecho como cera, que se derrite en medio de mi vientre.

15 Secóse como un tiesto mi vigor, y mi lengua se pegó á mis fauces, y me has conducido hasta el polvo del sepulcro.

16 Por quanto me rodeáron muchos perros, y concilio de malignos me sitió. Horadáron mis manos y mis pies:

17 Contáron todos mis huesos. Y ellos me estuviéron observando, y mirando:

18 Se repartieron mis vestiduras, y sobre mi ropa echáron suerte.

19 Mas tú, Señor, no alejes de mí tu socorro: atiende á mi defensa.

20 Libra, ó Dios, á mi alma de la espada: y de mano del perro á mi única.

21 Sálvame á mí de la boca del leon, y á mi abatimiento de los cuernos de los unicornios.

22 Anunciaré tu nombre á mis hermanos: en medio de la Iglesia te alabaré.

23 Los que temeis al Señor, alabadle: todo el linage de Jacob glorificadle:

24 Temale todo el linage de Israel: porque no despreció, ni desdenó el ruego del pobre:

πρόσωπον αὐτοῦ ἀπ' ἑμοῦ· καὶ ἐν τῷ κεκρα-
γένει με πρὸς αὐτὸν εἰσηκουσέ μου.

25 Παρά σου ὁ ἔπαινος μου ἐν ἐκκλησίᾳ με-
γάλῃ, τὰς εὐχὰς μου ἀποδώσω ἐνώπιον τῶν
φοβουμένων αὐτόν.

26 Φάγονται πένητες καὶ ἐμπλησθήσονται,
καὶ αἰνέσουσι Κύριον οἱ ἐκζητοῦντες αὐτόν,
ζηῶνται αἱ καρδίαι αὐτῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

27 Μνησθήσονται καὶ ἐπιστραφήσονται πρὸς
Κύριον πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς, καὶ προσκινή-
σονται ἐνώπιον αὐτοῦ πᾶσαι αἱ παῖραι τῶν ἐθνῶν.

28 Ὅτι τοῦ Κυρίου ἡ βασιλεία, καὶ αὐτὸς
δεσπόζει τῶν ἐθνῶν.

29 Ἐφαγον καὶ προσεκύνησαν πάντες οἱ πόινες
τῆς γῆς· ἐνώπιον αὐτοῦ προσηκύλισαν μύλῃς οἱ κα-
ταβαλίνοντες εἰς τὴν γῆν· καὶ ἡ ψυχὴ μου αὐτῷ ζῇ.

30 Καὶ τὸ σπέρμα μου δουλεύσει αὐτῷ·
ἀναγγελήσεται τῷ Κυρίῳ γενεὰ ἡ ἐρχομένη·

31 Καὶ ἀναγγελούσιν τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ
λαῷ τῷ τεχνησομένῳ, ὃν ἐποίησεν ὁ Κύριος.

Ψαλ. κγ'. XXIII.

ΚΥΡΙΟΣ ποιμαίνει με, καὶ ὁδὸν με ὑστερήσει.

2 Εἰς τόπον χλοῆς ἔκει με κατεσκύνωσεν· ἐπὶ
ὕδατος ἀναπαύσεως ἐξέθρεψέ με.

3 Τὴν ψυχὴν μου ἐπέστρεψεν· ὠδήγησέν με
ἐπὶ τριβὺς δικαιοσύνης, ἐνεκέν τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

4 Ἐὰν γὰρ καὶ πορευθῶ ἐν μέσῳ σκιᾶς θανά-
του, οὐ φοβηθήσομαι κακὰ, ὅτι σὺ μετ' ἑμοῦ
εἶ· ἡ ῥάβδος σου καὶ ἡ βακτηρία σου, αὐ-
ταί με παρεκάλεσαν.

5 Ἦτοίμασας ἐνώπιόν μου τράπεζαν, ἐξεναντίας
τῶν θλιβόντων με· ἔσπινας ἐν ἐλαίῳ τὴν κεφα-
λήν μου, καὶ τὸ πόληρίον σου μεθίσκον ὡς κρίτισον.

6 Καὶ τὸ ἔλεός σου καταδιώκεται με πάσας

25 Ἐσέ ἔπεινάω εἰς τὴν μεγάλην ἐκκλησίαν·
θέλει ἀποτελέσω τὰς εὐχὰς μου, ἐμπροσθεν
τῶν ὄσων τὸν φοβούνται.

26 Οἱ πτωχοὶ θέλει φάγησι καὶ χορτασθῶσιν·
οἱ ζητῶντες τὸν Κύριον θέλει τὸν ἐπαινεῖσασιν·
αἱ καρδίαι σας θέλει ζήσουσιν αἰωνίως.

27 Πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς θέλει ἐνθυμηθῶσι,
καὶ ἐπιστρέψωσι πρὸς τὸν Κύριον· πᾶσαι αἱ πατρίαι
τῶν ἐθνῶν θέλει προσκυνήσασιν ἐμπρὸς τοῦ.

28 Ὅτι ἡ βασιλεία ἐστὶν τοῦ Κυρίου· καὶ αὐ-
τὸς ὀρίζει τὰ ἔθνη.

29 Ὅσοι ἐπάχνησαν εἰς τὴν γῆν, ἔφαγον καὶ
τὸν προσεκύνησαν.

30 Ὅσοι γίνονται χῶμα, γονατίζουσιν ἐμπρὸς
τοῦ· οὐδεὶς ἔδωκε ζωὴν εἰς τὴν ψυχὴν του.

31 Τὸ σπέρμα μου θέλει τὸν δουλεύσει· θέλει
εἶναι εἰς τὸν Κύριον διὰ μίαν γενεάν.

32 Καὶ θέλει ἀναγγεῖλαι τὴν δικαιοσύνην τῇ
πρὸς τὸν λαόν, ὁ ὁποῖος θέλει γεννηθῇ, καὶ τὸν
ὁποῖον ἔπλασεν ὁ Κύριος.

Ψαλ. κγ'. XXIII.

Ο ΚΥΡΙΟΣ εἶναι ὁ βοσκὸς μου, καὶ δὲν θέλει
μοῦ λείψει τί ποτε.

2 Θέλει με βοσκῆσαι εἰς τόπον χλοερὸν, καὶ
με θρέψει με ὕδατα ἀναπαύσεως.

3 Θέλει θεραπεύσει τὴν ψυχὴν μου· καὶ διὰ τὸ
ὄνομα τῷ θέλει με ὁδηγήσει εἰς ὁρόμους δικαιο-
σύνης.

4 Διότι ἐὰν καὶ πορευθῶ ἀνάμεσα σκιᾶς θανάτου,
δὲν θέλει φοβηθῶ κακὰ, ὅτι σὺ εἶσαι μετ' ἑμοῦ,
καὶ με ἀνάπαυσεν ἡ ῥάβδος σου καὶ ἡ βακτηρία σου.

5 Τράπεζαν ἡτοίμασας ἐμπρὸς με ἐξεναντίας
τῶν θλιβόντων με· ἤλειψας με ἔλαιον τὴν
κεφαλὴν μου· καὶ θέλει ἔχειλῃσει τὸ πόληρίον μου.

6 Καὶ τὸ ἔλεός σου θέλει με ἀκολυθήσει πάσας
τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου· καὶ θέλει κατοικήσω,

telli: io ti loderò in mezzo della Rau-
nanza.

23 Voi che temete il Signore, lodatelo:
glorificateolo voi, tutta la generazione d'Is-
rael, abbiate timor di lui.

24 Perciocchè egli non ha sprezzata, nè
disdegnata l'afflizione del afflito: e non
ha nascosta la sua faccia da lui: e, quan-
do ha gridato a lui, l'ha esaudito.

25 Da te io ho l'argomento della mia lode
in grande raunanza: io adempirò i miei
voti in presenza di quelli che ti temono.

26 I mansueti mangeranno, e saranno sa-
ziati: que' che cercano il Signore lo lode-
ranno: il vostro cuore vivrà in perpetuo.

27 Tutte l'estremità della terra ne avran-
no memoria, e si convertiranno al Signore,
e tutte le nazioni delle genti adoreranno
nel suo cospetto.

28 Perciocchè al Signore appartiene il
Regno, ed egli è quel, che signoreggia sopra
le genti.

29 Tutti i grassi della terra mangeranno,
ed adoreranno: parimente, tutti quelli, che
scendono nella polvere, e che non possono
mantenersi in vita, s'inchineranno davan-
ti a lui.

30 La lor posterità gli servirà: ella sarà
annoverata per generazione al Signore.

31 Essi verranno, ed annunzieranno la
sua giustizia: ed alla gente, c'ha da na-
scere, ciò ch'egli avrà operato.

SALMO XXIII.

IL Signore è il mio pastore: nulla mi
mancherà.

2 Egli mi fa giacere in paschi erbosi, mi
guida lungo l'acque chete.

3 Egli mi ristora l'anima: egli mi con-
duce per i sentieri di giustizia, per amor
del suo Nome.

24 Timeat eum omne semen Israel: quo-
niam non spreuit, neque desepxit depre-
cationem pauperis. Nec avertit faciem
suam a me: et cum clamarem ad eum
exaudivit me.

25 Apud te laus mea in ecclesia magna:
vota mea reddam in conspectu timentiu-
um eum.

26 Edent pauperes, et saturabuntur: et
laudabunt Dominum qui requirit eum:
vivent corda eorum in sæculum sæculi.

27 Remiscentur et convertentur ad
Dominum universi fines terre: Et adora-
bunt in conspectu ejus universæ familiæ
Gentium.

28 Quoniam Domini est regnum: et ipse
dominabitur Gentium.

29 Manducaverunt et adoraverunt omnes
pingues terræ: in conspectu ejus cadent
omnes qui descendunt in terram.

30 Et anima mea illi vivet: et semen
meum serviet ipsi.

31 Annuntiabitur Domino generatio
ventura: et annuntiabitur cæli justitiam
ejus populo qui nascetur, quem fecit
Dominus.

PSALMUS XXIII.

DOMINUS regit me, et nihil mihi de-
erit:

2 In loco pascuæ ibi me collocavit.
Super aquam refectionis educavit me:

3 Animam meam convertit. Deduxit me
super semitas justitiæ, propter nomen
suum.

4 Nam, et si ambulavero in medio um-
bræ mortis, non timebo mala: quoniam
tu mecum es. Virga tua, et baculus tuus:
ipsa me consolata sunt.

5 Parasti in conspectu meo mensam, ad-

23 O praise the Lord, ye that fear him: magnify him, all ye of the seed of Jacob, and fear him, all ye seed of Israel;

24 For he hath not despised, nor abhorred, the low estate of the poor: he hath not hid his face from him, but when he called unto him he heard him.

25 My praise is of thee in the great congregation: my vows will I perform in the sight of them that fear him.

26 The poor shall eat, and be satisfied: they shall seek after the Lord shall praise him: your heart shall live for ever.

27 All the ends of the world shall remember themselves, and be turned unto the Lord: and all the kindreds of the nations shall worship before him.

28 For the kingdom is the Lord's: and he is the Governour among the people.

29 All such as be fat upon earth: have eaten, and worshipped.

30 All they that go down into the dust shall kneel before him: and no man hath quickened his own soul.

31 My seed shall serve him: they shall be counted unto the Lord for a generation.

32 They shall come, and the heavens shall declare his righteousness: unto a people that shall be born, whom the Lord hath made.

PSALM XXIII.

THE Lord is my shepherd: therefore can I lack nothing.

2 He shall feed me in a green pasture: and lead me forth beside the waters of comfort.

3 He shall convert my soul: and bring me forth in the paths of righteousness, for his Name's sake.

4 Yea, though I walk through the valley of

das Elend des Armen, und sein Antlitz vor ihm nicht verborgen, und da er zu ihm schrie, hörte er es.

25 Dich will ich preisen in der großen Gemeinde; ich will meine Gelübde bezahlen vor denen, die ihn fürchten.

26 Die Elenden sollen essen, daß sie satt werden, und die nach dem Herrn fragen, werden ihn preisen; euer Herz soll ewiglich leben.

27 Es werde gedacht aller Welt Ende, daß sie sich zum Herrn bekehren, und vor ihm anbeten alle Geschlechter der Heiden.

28 Denn der Herr hat ein Reich, und er herrschet unter den Heiden.

29 Alle Ketten auf Erden werden essen und anbeten; vor ihm werden Kniee beugen alle, die im Staube liegen, und die, so kümmerlich leben.

30 Er wird einen Esamen haben, der ihm dienet; vom Herrn wird man verkündigen zu Kindeskind.

31 Sie werden kommen, und seine Gerechtigkeit predigen dem Volke, das geboren wird, daß es thut.

Der 23 Psalm.

1 Der Herr ist mein Hirt, mir wird nichts mangeln. 2 Er weidet mich auf einer grünen Aue, und führet mich zum frischen Wasser.

3 Er erquicket meine Seele; er führet mich auf rechter Straße, um seines Namens willen.

4 Und ob ich schon wanderte im finstern Thal, fürchte ich kein Unglück, denn du bist bey mir, dein Steden und Stab trosten mich.

5 Du bereitest vor mir einen Tisch gegen meine Feinde; du salbest mein Haupt mit Oehl, und schenkest mir voll ein.

6 Gutes und Barmherzigkeit werden mir folgen

réponds, me retirant d'entre les cornes des li-cornes.

22 J'annoncerai ton nom à mes frères, je te louerai au milieu de leur assemblée.

23 Vous qui craignez l'Eternel, louez-le; toute la race de Jacob glorifiez le, et toute la race d'Israël redoutez-le.

24 Car il n'a point méprisé ni dédaigné l'affliction de l'affligé; il n'a point détourné sa face de lui; mais quand il a crié à lui, il l'a exaucé.

25 Je te louerai dans une grande assemblée, je rendrai mes vœux en la présence de ceux qui te craignent.

26 Les humbles mangeront, et seront rassasiés; ceux qui cherchent l'Eternel le loueront; votre cœur vivra à perpétuité.

27 Tous les bouts de la terre s'en souviendront, et se convertiront à l'Eternel, et toutes les familles des nations se prosterneront devant toi.

28 Car le règne appartient à l'Eternel, et il domine sur les nations.

29 Tous les riches de la terre mangeront, et se prosterneront devant lui; tous ceux qui descendent en la poudre s'inclineront, même celui qui ne peut garantir sa vie.

30 La postérité le servira, et elle sera comptée à l'avenir parmi ceux qui servent le Seigneur.

31 Ils viendront et publieront sa justice au peuple qui naîtra, parce qu'il aura fait cela.

PSEALUME XXIII.
L'ETERNEL est mon berger, je n'aurai point de disette.

2 Il me fait reposer dans des parcs herbeux, et il me conduit le long des eaux tranquilles.

3 Il restaure mon âme, et il me mène par des sentiers unis, pour l'amour de son nom.

4 Même quand je marcherois par la vallée

Ni apartó de mí su rostro: y quando clamaba á él, me oyó.

25 Delante de tí mi alabanza en la Iglesia grande: yo cumpliré mis votos en presencia de los que le temen.

26 Comerán los pobres, y se saciarán, y alabarán al Señor los que le buscan: vivirán sus corazones de siglo en siglo.

27 Se acordarán, y se convertirán al Señor todos los términos de la tierra: y adorarán en su presencia todas las familias de las Gentes.

28 Por quanto del Señor es el reyno: y él mismo se enseñoreará de las Gentes.

29 Comierón y adorarán todos los opulentos de la tierra: delante de él se postrarán todos los que descendiéran á la tierra.

30 Y mi alma vivirá para él, y mi linage le servirá á él mismo.

31 Será llamada con el nombre del Señor la generacion, que ha de venir: y anunciarán los cielos la justicia de él al pueblo, que nacerá, e hizo el Señor.

PSALMO XXIII.

EL Señor me gobierna, y nada me faltará:

2 En un lugar de pastos allí me ha colocado. Me ha educado junto á una agua de refeccion:

3 Hizo á mi alma volver. Llévome por senderos de justicia, por amor de su nombre.

4 Pues aun quando anduviere en medio de sombra de muerte, no temeré males: porque tú estás conmigo. Tu vara, y tu cayado, ellos me consolaron.

5 Preparaste una mesa delante de mí, contra aquellos, que me atribulan. Ungiste corleón pingüe mi cabeza: y mi cáliz que embriaga i qué excelente es!

6 Y tu misericordia irá en pos de mí todos

τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου, καὶ τὸ κατοικεῖν με ἐν οἴκῳ Κυρίου εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

εἰς μακροτῆτα ἡμερῶν, ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Κυρίου.

ΕΘΩΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

Ψαλ. κδ'. XXIV.

ΤΟΥ Κυρίου ἡ γῆ καὶ τὸ πλῆρωμα αὐτῆς ἡ οἰκουμένη καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ.

2 Αὐτὸς ἐπὶ θαλασσῶν ἐθεμελίωσεν αὐτὴν, καὶ ἐπὶ ποταμῶν ἡτοίμασεν αὐτήν.

3 Τίς ἀναβήσεται εἰς τὸ ὄρος τοῦ Κυρίου, καὶ τίς στήσεται ἐν τόπῳ ἁγίῳ αὐτοῦ;

4 Ἀθῶος χερσὶ καὶ καθαρὸς τῇ καρδίᾳ, ὃς οὐκ ἔλαβεν ἐπὶ ματαίῳ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, καὶ οὐκ ὤμοσεν ἐπὶ δόλῳ τῷ πλησίον αὐτοῦ.

5 Οὗτος λήψεται εὐλογίαν παρὰ Κυρίου, καὶ ἐλεημοσύνην παρὰ Θεοῦ σωτῆρος αὐτοῦ.

6 Αὕτῃ ἡ γενεὰ ζητούντων αὐτόν, ζητούντων τὸ πρόσωπον τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ' διὰ ψαλμα.

7 Ἄρατε πύλας οἱ ἄρχοντες ἡμῶν, καὶ ἐπάρατε πύλας αἰώνιοι, καὶ εἰσελεύσεται ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης.

8 Τίς ἐστὶν οὗτος ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης; Κύριος κραταῖος καὶ δυνατὸς, Κύριος δυνατὸς ἐν πολέμῳ.

9 Ἄρατε πύλας οἱ ἄρχοντες ἡμῶν, καὶ ἐπάρατε πύλας αἰώνιοι, καὶ εἰσελεύσεται ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης.

10 Τίς ἐστὶν οὗτος ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης; Κύριος τῶν δυνάμεων, αὐτὸς ἐστὶν οὗτος ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης.

Ψαλ. κε'. XXV.

ΠΡΟΣ σέ Κύριε ἵστα τὴν ψυχὴν μου.

versus eos, qui tribulant me. Impinguasti in oleo caput meum: et calix meus inebrians quam præclarus est!

6 Et misericordia tua subsequetur me omnibus diebus vitæ meæ: Et ut inhabitem in domo Domini, in longitudinem dierum.

MATUTINÆ PRECES.

PSALMUS XXIV.

DOMINI est terra, et plenitudo ejus: orbis terrarum, et universi, qui habitant in eo.

2 Quia ipse super maria fundavit eum: et super flumina preparavit eum.

3 Quis ascendet in montem Domini? aut quis stabit in loco sancto ejus?

4 Innocens manibus et mundo corde, qui non accepit in vano animam suam, nec juravit in dolo proximo suo.

5 Ille accipiet benedictionem a Domino: et misericordiam a Deo salutari tuo.

6 Hæc est generatio quærentium eum, quærentium faciem Dei Jacob.

7 Attollite portas principes vestras, et elevamini portæ æternales: et introibit rex gloriæ.

8 Quis est iste rex gloriæ? Dominus fortis et potens: Dominus potens in prælio.

9 Attollite portas principes vestras, et elevamini portæ æternales: et introibit rex gloriæ.

10 Quis est iste rex gloriæ? Dominus virtutum ipse est rex gloriæ.

PSALMUS XXV.

AD te Domine levavi animam meam:

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΗΣ ΑΥΓΗΣ.

Ψαλ. κδ'. XXIV.

Η Γῆ εἶναι τῷ Κυρίῳ, καὶ ὅ, τι εἶναι εἰς αὐτήν, καὶ ἡ οἰκουμένη, καὶ πάντες οἱ κατοικῶντες εἰς αὐτήν.

2 Αὐτὸς τὴν ἐθεμελίωσεν ἐπὶ τὴν θάλασσαν, καὶ τὴν ἡτοίμασεν ἐπὶ τὰς ποταμους.

3 Τίς θέλει ἀναίβει εἰς τὸ βῆνον τῇ Κυρίῳ; ἢ τίς θέλει ὑψωθῇ εἰς τὸν τόπον τῶν ἁγίων;

4 Ὅστις ἔχει ἀθῶας χεῖρας καὶ καθαρὴν καρδίαν ὅστις δὲν ἐματαιοφρῶνησεν καὶ δὲν ὤμοσεν πρὸς τὸν πλησίον τοῦ πονηρῶς.

5 Οὗτος λαβένει εὐλογίαν ἀπὸ τὸν Κύριον, καὶ ἐλεημοσύνην ἀπὸ τὸν Θεόν τε τὸν σωτήρα.

6 Αὕτῃ εἶναι ἡ γενεὰ τῶν ζητούντων τὸν Κύριον, τῶν ζητούντων τὸ πρόσωπον τῇ Θεῷ τῷ Ἰακώβ.

7 Ὑψωθῆτε, ὦ θύρες, ὑψωθῆτε, ὦ αἰώνιοι θύρες, καὶ ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης θέλει ἔμβει.

8 Τίς εἶναι οὗτος ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης; Ὁ Κύριος εἶναι ἰσχυρὸς καὶ δυνατὸς, ὁ Κύριος εἶναι δυνατὸς εἰς πόλεμον.

9 Ὑψωθῆτε, ὦ θύρες, ὑψωθῆτε, ὦ αἰώνιοι θύρες, καὶ ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης θέλει ἔμβει.

10 Τίς εἶναι ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης; Ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων, αὐτὸς εἶναι ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης.

Ψαλ. κε'. XXV.

ΠΡΟΣ σέ Κύριε θέλει φέρω τὴν ψυχὴν μου ὡς θεὸς μου ἔλπισα ἐπὶ σέ, ὡς μη ἀτιμῆθῃ εἰς τὸν αἰῶνα, ὡς μὴ με καταγελάσωσιν οἱ ἐχθροί μου.

2 Ὅτι πάντες οἱ θαρῆντες εἰς σέ δὲν θέλει ἀτιμῶσιν θέλει ἀτιμῶσιν οἱ ἀνομῆρες ἀλόγως.

3 Δείξον μοι Κύριε τὰς ὁδούς σου, καὶ διδάξον μοι τὰς δρόμους σου.

4 Ὁδήγησόν με ἐπὶ τὴν ἀληθείαν σου, καὶ

4 Avvegna ché io caminassi nella valle dell'ombra della morte, io non temerei male alcuno: perciocché tu sei meco: la tua bacchetta, e la tua verga mi consolano.

5 Tu apparecchi davanti a me la mensa, al cospetto de' miei nemici: tu ungi il mio capo conoglio: la mia coppa trabocca.

6 Per certo, beni, e benignità m' accompagneranno tutti i giorni della mia vita ed io abiterò nella Casa del Signore per lunghi giorni.

PREGHIERA della MATTINA.

SALMO XXIV.

AL Signore appartiene la terra, e tutto quello che è in essa: il mondo, ed i suoi abitanti.

2 Perciocché egli l'ha fondata sopra i mari, e l'ha fermata sopra i fiumi.

3 Chi salirà al Monte del Signore? e chi starà nel luogo suo santo?

4 L'uomo innocente di mani, e puro di cuore: il qual non eleva l'animo a vanità, e non giura con frode.

5 Un tale riceverà benedizione dal Signore, e giustizia dall'Iddio della sua salute.

6 Tale è la generazione di quelli, che lo ricercano: tale è Jacob, che cerca la tua faccia, o Dio. Sela.

7 O porte, alzate i vostri capi: e voi, porte eterne, alzatevi: il Re di gloria entrerà.

8 Chi è questo Re di gloria? Egli è il Signore forte, e possente: il Signore poderoso in battaglia.

9 O porte, alzatevi, o porte eterne: ed il Re di gloria entrerà.

10 Chi è questo Re di gloria? Egli è il Signore degli eserciti: esso è il Re di gloria.

SALMO XXV.

O Signore, io levo l'anima mia a te.

the shadow of death, I will fear no evil: for thou art with me; thy rod and thy staff comfort me.

5 Thou shalt prepare a table before me against them that trouble me: thou hast anointed my head with oil, and my cup shall be full.

6 But thy loving-kindness and mercy shall follow me all the days of my life: and I will dwell in the house of the Lord for ever.

MORNING PRAYER.

PSALM XXIV.

THE earth is the Lord's, and all that therein is: the compass of the world, and they that dwell therein.

2 For he hath founded it upon the seas: and prepared it upon the floods.

3 Who shall ascend into the hill of the Lord: or who shall rise up in his holy place?

4 Even he that hath clean hands, and a pure heart: and that hath not lift up his mind unto vanity, nor sworn to deceive his neighbour.

5 He shall receive the blessing from the Lord: & righteousness from the God of his salvation.

6 This is the generation of them that seek him: even of them that seek thy face, O Jacob.

7 Lift up your heads, O ye gates, and be ye lift up, ye everlasting doors: and the King of glory shall come in.

8 Who is the King of glory: it is the Lord strong and mighty, even the Lord mighty in battle.

9 Lift up your heads, O ye gates, and be ye lift up, ye everlasting doors, and the King of glory shall come in.

10 Who is the King of glory: even the Lord of hosts, he is the King of glory.

PSALM XXV.

UNTIL thee, O Lord, will I lift up my soul;

mein Lebenlang, und ich werde bleiben im Hause des Herrn immerdar.

Morgen-Gebet.

Der 24 Psalm.

1 Die Erde ist des Herrn, und was darinnen ist; der Erdboden, und was darauf wohnet.

2 Denn er hat ihn an die Meere gegründet, und an den Wassern bereitet.

3 Wer wird auf des Herrn Berg gehen? und wer wird stehen an seiner heiligen Stätte?

4 Der unschuldige Hände hat, und reines Herzens ist, der nicht Lüge hat zu loser Ehre, und schworet nicht falschlich.

5 Der wird den Segen vom Herrn empfangen, und Gerechtigkeit von dem Gott seines Heils.

6 Das ist das Geschlecht, das nach ihm fraget, das da suchet dein Antlitz, Jacob.

7 Machet die Thore weit, und die Thüren in der Welt hoch, daß der König der Ehren einziehe.

8 Wer ist derselbe König der Ehren? Es ist der Herr stark und mächtig, der Herr mächtig im Streit.

9 Machet die Thore weit, und die Thüren in der Welt hoch, daß der König der Ehren einziehe.

10 Wer ist derselbe König der Ehren? Es ist der Herr Gebieter, er ist der König der Ehren.

Der 25 Psalm.

1 Nach dir, Herr, verlanget mich.

2 Mein Gott, ich hoffe auf dich. Laß mich nicht zu Schanden werden, daß sich meine Feinde nicht freuen über mich.

3 Denn keiner wird zu Schanden, der deiner hars

de l'ombre de la mort, je ne craindrois aucun mal; car tu es avec moi; c'est ton bâton et ta houlette qui me consolent.

5 Tu dresses la table devant moi, à la vue de ceux qui me persécutent; tu oins ma tête d'huile, et ma coupe est remplie.

6 Quoi qu'il en soit, les biens et la miséricorde m'accompagneront tous les jours de ma vie, et mon habitation sera dans la maison de l'Eternel pour long-temps.

PRIERE DU MATIN.

PSEAUME XXIV.

LA terre appartient à l'Eternel, et tout ce qui y est; la terre habitable, et ceux qui y habitent.

2 Car il l'a fondée sur les mers, et l'a établie sur les fleuves.

3 Qui est ce qui montera à la montagne de l'Eternel, et qui est-ce qui demeurera au lieu de sa sainteté?

4 Ce sera l'homme qui a les mains pures et le cœur net, dont l'âme n'est point portée à la fausseté, et qui ne jure point pour tromper.

5 Il recevra la benediction de l'Eternel, et la justice de Dieu, son Sauveur.

6 Telle est la génération de ceux qui le cherchent, qui cherchent ta face en Jacob. Selah.

7 Portes, élevez vos têtes; portes éternelles, haussez-vous, et le Roi de gloire entrera.

8 Qui est ce Roi de gloire? C'est l'Eternel fort et puissant dans les combats.

9 Portes, élevez vos têtes; élevez-les aussi, portes éternelles, et le Roi de gloire entrera.

10 Qui est ce Roi de gloire? C'est l'Eternel des armées; c'est lui qui est le Roi de gloire. Selah.

PSEAUME XXV.

ETERNEL, j'élève mon âme à toi.

2 Mon Dieu, je m'assure en toi; que je ne

los dias de mi vida: á fin que yo more en la casa del Señor, en longitud de dias.

ORACION MATUTINA.

PSALMO XXIV.

DEL Señor es la tierra y su plenitud: la redondez de la tierra, y todos sus habitantes.

2 Porque él la fundó sobre los mares, y la estableció sobre los rios.

3 ¿Quién subirá al monte del Señor? ¿ó quién estará en su lugar santo?

4 El inocente de manos y de corazón limpio, el que no tomó en vano su alma, ni juró con engaño á su próximo.

5 Este recibirá bendición del Señor, y misericordia de Dios Salvador suyo.

6 Esta es la generación de los que le buscan, de los que buscan el rostro del Dios de Jacob.

7 Alzad, ó Principes, vuestras puertas, y levantaos vosotras, ó puertas eternas: y entrará el Rey de la gloria.

8 ¿Quién es este Rey de la gloria? El Señor fuerte y poderoso, el Señor poderoso en la batalla.

9 Alzad, ó Principes, vuestras puertas, y levantaos vosotras, ó puertas eternas; y entrará el Rey de la gloria.

10 ¿Quién es este Rey de la gloria? El Señor de los poderios él es el Rey de la gloria.

PSALMO XXV.

ATI, Señor, levántame alma

2 Dios mio, en tí confío, no sea yo avergonzado:

3 Ni se me burlen mis enemigos: porque to

2 Ὁ Θεὸς μου ἐπὶ σοὶ πέποιθα, μὴ κατασ-
χυνθῆναι· μὴδὲ καταγελασάτωσαν μου οἱ ἐχ-
θροί μου.

3 Καὶ γὰρ πάντες οἱ ὑπομένοντές σε οὐ μὴ
κατασχυνθῶσιν· αἰσχυνθήτωσαν οἱ ἀνομῶνες
διακενῆς.

4 Τὰς ὁδοὺς σου Κύριε γινώρισόν μοι, καὶ τὰς
τρίβους σου δίδαξόν με.

5 Ὁδήγησόν με ἐπὶ τὴν ἀλήθειάν σου, καὶ
δίδαξόν με, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ὁ σωτὴρ μου, καὶ
σὲ ὑπομένει ὅλην τὴν ἡμέραν.

6 Μνησθητὶ τῶν οἰκτιρμῶν σου Κύριε, καὶ τὰ
ἔλεός σου, ὅτι ἀπὸ τοῦ αἰῶνος εἰσίν.

7 Ἀμαρτίας νεότητός μου, καὶ ἀγνοίας μου
μὴ μνησθῇς· κατὰ τὸ ἔλεός σου μνησθητί μου,
ἔνεκεν τῆς χρηστοτήτος σου Κύριε.

8 Χρηστος καὶ εὐθὺς ὁ Κύριος, διὰ τοῦτο νο-
μοθετῆσαι ἀμαρτάνοντας ἐν ὁδῷ.

9 Ὁδήγησέ με πρᾶξις ἐν κρίσει, διδάξέ με πρᾶξις
ὁδούς αὐτοῦ.

10 Πᾶσαι αἱ ὁδοὶ Κυρίου ἔλεος καὶ ἀλήθεια
τοῖς ἐκζητοῦσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ τὰ
μαρτύρια αὐτοῦ.

11 Ἐνεκα τοῦ ὀνόματός σου Κύριε, καὶ ἰλάσῃ
τῇ ἀμαρτία μου, πολλὴ γάρ ἐστι.

12 Τίς ἐστὶν ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον;
νομοθετῆσαι αὐτῷ ἐν ὁδῷ, ἢ ῥηρετίσται.

13 Ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσεται,
καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ κληρονομήσει γῆν.

14 Κραταίωμα Κύριος τῶν φοβουμένων αὐ-
τόν, καὶ ἡ διαθήκη αὐτοῦ τοῦ δηλῶσαι αὐτοῖς.

15 Οἱ ὀφθαλμοί μου διαπαντός πρὸς τὸν Κύριον,
ὅτι αὐτὸς ἐκπάσκει ἐκ παγίδος τῆς πόδας μου.

16 Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ καὶ ἐλέησόν με, ὅτι
μονογενὴς καὶ πτωχὸς εἰμι ἐγώ.

17 Αἱ θλίψεις τῆς καρδίας μου ἐπληθύνθη-

οἰδαζόν με ὅτι σὺ εἶσα· ὁ Θεὸς ὁ σωτὴρ μου· ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμπιστεύθην εἰς ἐσέ.

5 Ἐνθυμῶν σου τὴν ἐνπαλαγχίαν σου Κύριε
καὶ τὰ ἔλεός σου, ὅτι εἶσαι ἀπὸ τοῦ αἰῶνος.

6 Μὴ ἐνθυμηθῇς τὰς ἀμαρτίας τῆς νεότητός
μου, καὶ τὰ σφάλματά μου· ἀλλὰ διὰ τὴν χρηστό-
τητά σου Κύριε, ἐνθυμήσου με κατὰ τὸ ἔλεός σου.

7 Ἀγαθὸς καὶ δίκαιος ὁ Κύριος, καὶ διὰ τῆτο θέ-
λει βάλεῖ εἰς τὸ καλὸν δρόμον τὰς ἀμαρτωλούς.

8 Θέλει ὁδηγεῖν τὰς πρᾶξις εἰς τὰς ὁδοὺς τοῦ.
διδάξει τὰς πρᾶξις εἰς τὰς ὁδοὺς τοῦ.

9 Πᾶσαι αἱ ὁδοὶ Κυρίου, ἔλεος εἶναι καὶ ἀλήθεια
τοῖς ὁσοὶ ζητήσωσιν διαθήκην καὶ τὰ μαρτύρια τῆς

10 Διὰ τὸ ὄνομά σου Κύριε, ἐλεήσου τὴν
ἀμαρτίαν μου, ὅτι εἶναι πολλή.

11 Τίς εἶναι ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον; θέλει
ὁδηγεῖν αὐτὸν εἰς τὸν δρόμον τὸν ὅποιον ἐκλεξε-

12 Ἡ ψυχὴ τοῦ θέλει ἀναπαύσεται, καὶ τὸ
σπέρμα τοῦ θέλει κληρονομήσει τὴν γῆν.

13 Τὸ πνεῦμα τῆς Κυρίας εἶναι με ὅσας τὸν φό-
βοντες, καὶ θέλει τὰς φανερωθῇ ἡ διαθήκη τοῦ.

14 Οἱ ὀφθαλμοί μου εἶναι πάντα πρὸς τὸν
Κύριον, ὅτι αὐτὸς θέλει ἐλευθερώσει τοὺς

πόδας μου ἀπὸ τὰς παγίδας.

15 Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐλέησόν με, ὅτι
εἰμαι μονογενὴς καὶ πτωχός.

16 Αἱ θλίψεις τῆς καρδίας μου ἠνέστησαν, ἐλευ-
θερώσέ με ἀπὸ τὰς ἀνάγκης μου.

17 Ἴδε τὴν ταπεινώσιν μου καὶ τὸν κόπον
μου, καὶ συγχώρισον τὰς ἀμαρτίας μου.

18 Ἴδε τοὺς ἐχθρούς μου ὅτι ἐπληθύνθησαν
καὶ με ἐμίσησαν μετὰ ἄδικον μίσος.

19 Φύλαξον τὴν ψυχὴν μου, καὶ σώσόν με, ὥς με
ἀτιμῶν, ὅτι ἤλιπσα ἐπὶ σέ.

20 Ἄς με φυλάξῃ ἡ Ἀκακία καὶ ἡ δικαιοσύνη
ὅτι ἐμπιστεύθην εἰς ἐσέ.

2 Deus meus in te confido, non erubes-
cam:

3 Neque irrideant me inimici mei: ete-
nim universi, qui sustinent te, non con-
fundentur.

4 Confundantur omnes iniqua agentes
supervacue. Vias tuas Domine demon-
stra mihi: et semitas tuas edoce me.

5 Dirige me in veritate tua, et doce
me: quia tu es Deus salvator meus, et te
sustinui tota die.

6 Reminiscere miserationum tuarum
Domine, et misericordiarum tuarum,
quæ a sæculo sunt.

7 Delicta juventutis meæ, et ignorantias
meas ne memineris. Secundum miseri-
cordiam tuam memento mei tu: propter
bonitatem tuam Domine.

8 Dulcis et rectus Dominus: propter
hoc legem dabit delinquentibus in via.

9 Diriget mansuetos in iudicio: doce-
bit mites vias suas.

10 Universæ viæ Domini, misericordia
et veritas, requirentibus testamentum
eius et testimonia eius.

11 Propter nomen tuum Domine propitia-
beris peccato meo: multum est enim.

12 Quis est homo qui timet Dominum?
Ierem statuit ei in via, quam elegit.

13 Anima eius in bonis demorabitur: et
semper ejus hereditabit terram.

14 Firmamentum est Dominus timen-
tibus eum: et testamentum ipsius ut
manifestetur illis.

15 Oculi mei semper ad Dominum:
quoniam ipse evellet de laqueo pedes
meos.

16 Respice in me, et misereere mei:
quia unicus et pauper sum ego.

17 Tribulationes cordis mei multiplicatæ

2 Dio mio, io mi confido in te: *fa ch' io*
non sia confuso, e che i miei nemici non
facciano festa di me.

3 Ed anche, che niuno di quelli, che spee-
rano in te sia confuso: sien confusi quelli
che si portano disalmente senza cagione.

4 Signore, fammi conoscere le tue vie
insegnami i tuoi sentieri.

5 Inviarmi nella tua verità, ed amma-
estrarmi: perciocchè tu sei l'Iddio dell'
mia salute: io t'attendo tutto dì.

6 Ricordati, Signore, delle tue benignità
perciocchè *sono* ab eterno.

7 Non ridurti a memoria i peccati dell'
mia giovanezza, nè i miei misfatti: se-
condo la tua benignità, o Signore, per
amore della tua bontà, ricordati di me.

8 Il Signore è buono, e dritto: per cui
egli insegnerà la via a' peccatori.

9 Egli invierà i mansueti nella dritture
ed insegnerà la sua via agli umili.

10 Tutte le vie del Signore *son* benignità
e verità, inverso quelli che guardano
suo patto, e le sue testimonianze.

11 O Signore, per amor del tuo Nome
perdonami la mia iniquità: perciocchè
ella è grande.

12 Chi è l'uomo che tema il Signore? egli
gl' insegnerà la via ch' egli deve eleggere.

13 L'anima sua dimorerà per mezzo
beni, e la sua progenie erederà la terra.

14 Il Signore dà a conoscere il suo con-
siglio, ed il suo patto a quelli che lo temono.

15 I miei occhi *son* del continuo vers
il Signore: perciocchè egli trarrà i miei
piedi della rete.

16 Riguarda a me, ed abbi pietà
me: perciocchè io *son* solo, ed afflito.

17 L'angosce del mio cuore si son
aumentate: trammì delle mie distrette

my God, I have put my trust in thee: O let me not be confounded, neither let mine enemies triumph over me.

2 For all they that hope in thee shall not be ashamed: but such as transgress without a cause shall be put to confusion.

3 Shew me thy ways, O Lord: and teach me thy paths.

4 Lead me forth in thy truth, and learn me: for thou art the God of my salvation; in thee hath been my hope all the day long.

5 Call to remembrance, O Lord, thy tender mercies: and thy loving-kindnesses, which have been ever of old.

6 O remember not the sins and offences of my youth: but according to thy mercy think thou upon me, O Lord, for thy goodness.

7 Gracious and righteous is the Lord: therefore will he teach sinners in the way.

8 Them that are meek shall he guide in judgement: and such as are gentle, them shall he learn his way.

9 All the paths of the Lord are mercy and ruth: unto such as keep his covenant, and his testimonies.

10 For thy Name's sake, O Lord: be merciful unto my sin, for it is great.

11 What man is he, that feareth the Lord: him shall he teach in the way that he shall choose.

12 His soul shall dwell at ease: and his seed shall inherit the land.

13 The secret of the Lord is among them that fear him: and he will shew them his covenant.

14 Mine eyes are ever looking unto the Lord: or he shall pluck my feet out of the net.

15 Turn thee unto me, and have mercy upon me: for I am desolate, and in misery.

16 The sorrows of my heart are enlarged:

sois point confus; que mes ennemis ne triomphent point de moi.

3 Certainement aucun de ceux qui s'attendent à toi ne sera confus; mais ceux-là le seront, qui agissent perfidement en toute occasion.

4 Eternel, fais-moi connoître tes voies, enseigne-moi tes sentiers.

5 Fais-moi marcher dans ta vérité, et m'enseigne; car tu es le Dieu de ma délivrance; je m'attends à toi tout le jour.

6 Eternel, souviens-toi de tes compassions et de tes bontés; car elles sont de tout temps.

7 Ne te souviens point des péchés de ma jeunesse, ni de mes transgressions; selon ta miséricorde souviens-toi de moi, pour l'amour de ta bonté, ô Eternel!

8 L'Eternel est bon et droit; c'est pourquoi il enseignera aux pécheurs le chemin qu'ils doivent tenir.

9 Il fera marcher les débonnaires dans la droiture, et il enseignera sa voie aux humbles.

10 Toutes les voies de l'Eternel ne sont que bonté et que vérité, pour ceux qui gardent son alliance et ses témoignages.

11 Pour l'amour de ton nom, Eternel, tu me pardonneras mon iniquité, quoiqu'elle soit grande.

12 Qui est l'homme qui craint l'Eternel? Il lui enseignera le chemin qu'il doit choisir.

13 Son âme logera parmi les biens, et sa postérité possédera la terre en héritage.

14 Le secret de l'Eternel est pour ceux qui le craignent, et son alliance pour la leur faire connoître.

15 Mes yeux sont continuellement vers l'Eternel; car c'est lui qui tirera mes pieds des filets.

16 Tourne ta face vers moi, et aie pitié de moi; car je suis seul affligé.

17 Les détresses de mon cœur se sont aug-

ret; aber zu Schanden müssen sie werden, die losen Verächter.

4 Herr, zeige mir deine Wege, und lehre mich deine Steige.

5 Leite mich in deiner Wahrheit, und lehre mich; denn du bist der Gott, der mir hilfst. Täglich harre ich deiner.

6 Gedente, Herr, an deine Barmherzigkeit und an deine Güte, die von der Welt her gewesen ist.

7 Gedente nicht der Sünden meiner Jugend, und meiner Uebertretung: gedente aber meiner nach deiner Barmherzigkeit, um deiner Güte willen.

8 Der Herr ist gut und fromm, darum unterweist er die Sünder auf dem Wege.

9 Er leitet die Elenden recht, und lehret die Elenden seinen Weg.

10 Die Wege des Herrn sind eitel Güte und Wahrheit denen, die einen Bund und Zeugniß halten.

11 Um deines Namens willen, Herr, sey gnädig meiner Missethat, die da groß ist.

12 Wer ist der, der den Herrn fürchtet? Er wird ihn unterweisen den besten Weg.

13 Seine Seele wird im Guten wohnen, und sein Saame wird das Land besizen.

14 Das Geheimniß des Herrn ist unter denen, die ihn fürchten, und seinen Bund läßt er sie wissen.

15 Meine Augen sehen stets zu dem Herrn: denn er wird meinen Fuß aus dem Reize ziehen.

16 Wende dich zu mir, und sey mir gnädig: denn ich bin einsam und elend.

17 Die Angst meines Herzens ist groß, führe mich aus meinen Nöthen.

18 Siehe an meinen Jammer und Elend, und verzeih mir alle meine Sünde.

dos los que te esperan, no quedarán confusos.

4 Queden confusos todos los que hacen superfluamente cosas injustas. Muéstrame, Señor, tus caminos, y enséñame tus sendas.

5 Enderezame en tu verdad, y enséñame: porque tú eres el Dios Salvador mio, y te he aguardado todo el día.

6 Acuérdate de tus piedades, Señor, y de tus misericordias, que son desde el siglo.

7 No te acuerdes de los delitos de mi juventud, ni de mis ignorancias. Según tu misericordia ten memoria de mí tú, ó Señor, por tu bondad.

8 Dulce y recto es el Señor: por esto dará él la ley á los que pecan en el camino.

9 Enderezará á los mansos en justicia: enseñará á los apacibles sus caminos.

10 Todos los caminos del Señor, misericordia, y verdad, para los que buscan su testamento y sus testimonios.

11 Por tu nombre, Señor, perdonarás mi pecado: porque es grande.

12 ¿Quién es el hombre, que teme al Señor? él le prescribió la ley en el camino, que escogió.

13 Su alma morará en bienes, y su linage heredará la tierra.

14 Apoyo firme es el Señor para los que le temen; y el testamento de él es para que les sea manifestado á ellos.

15 Mis ojos siempre al Señor, porque él sacará del lazo mis pies.

16 Mirame, y ten misericordia de mí, porque yo soy solo y pobre.

17 Las tribulaciones de mi corazón se han multiplicado: sácame de mis angustias.

18 Mira mi abatimiento y mi trabajo; y perdona todos mis pecados.

19 Mira mis enemigos, como se han multiplicado, y con ódio injusto me han aborrecido.

σαν, ἐκ τῶν ἀναγκῶν μου ἐξάγαγέ με.

18 Ἴδε τὴν ταπείνωσίν μου καὶ τὸν κόπον μου, καὶ ἄφες πάσας τὰς ἀμαρτίας μου.

19 Ἴδε τοὺς ἐχθροὺς μου, ὅτι ἐπληθύνθησαν, καὶ μίσος ἀδικῶν ἐμίσησάν με.

20 Φύλαξόν τὴν ψυχὴν μου καὶ ῥύσαι με, μὴ καταισχυνθεῖν, ὅτι ἤλπισα ἐπὶ σέ.

21 Ἀκακοὶ καὶ εὐθείς ἐκολλώντό μοι, ὅτι ὑπέμειναι σε Κύριε.

22 Λύτρωσαι ὁ Θεὸς τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ.

Ψαλ. κς'. XXVI.

KPINON με Κύριε, ὅτι ἐγὼ ἐν ἀκακίᾳ μὴ ἐπορεύθην, καὶ ἐπὶ τῷ Κυρίῳ ἐλπίζων ἢ μὴ σαλευθῶ.

2 Δοκίμασόν με Κύριε καὶ πείρασόν με, πύρωσον τοὺς νεφροὺς μου καὶ τὴν καρδίαν μου.

3 Ὅτι τὸ ἔλεός σου κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν μὴ ἐστί, καὶ ἐνηρέστησα ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου.

4 Οὐκ ἐκάθισα μετὰ συνέδριον ματαιότητος, καὶ μετὰ παρανομούντων οὐ μὴ εἰσέλθω.

5 Ἐμίσησα ἐκκλησίαν πονηρευομένων, καὶ μετὰ ἀσεβῶν οὐ μὴ καθίσω.

6 Νύξομαι ἐν ἀθώῳ τὰς χεῖράς μου, καὶ κυκλώσω τὸ θυσιαστήριόν σου Κύριε.

7 Τοῦ ἀκοῦσαι φωνῆς αἰνεύσεως, καὶ διηγῆσθαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

8 Κύριε ἠγάπησα εὐπρέπειαν οἴκου σου, καὶ τόπον σκηνώματος δόξης σου.

9 Μὴ συναπολέσῃς μετὰ ἀσεβῶν τὴν ψυχὴν μου, καὶ μετὰ ἀνδρῶν αἱμάτων τὴν ζωὴν μου.

10 Ὡν ἐν χερσίν ἀνομίαι, ἡ δεξιὰ αὐτῶν ἐπλήσθη δόρων.

11 Ἐγὼ δὲ ἐν ἀκακίᾳ μου ἐπορεύθην, λύτρωσαί με καὶ ἐλέησόν με.

21 Ὁ Θεὸς λύτρωσαι τὸν Ἰσραὴλ ἀπὸ πασῶν τῶν θλίψεων τούτων.

Ψαλ. κς'. XXVI.

KPINON με Κύριε, ὅτι ἐγὼ ἐξησα ἐν ἀκακίᾳ, καὶ ἐλπίζοντας εἰς τὸν Κύριον δὲν θ-λει ἀσθενήσω.

2 Δοκίμασόν με Κύριε, δοκίμασόν με βάλει εἰς πείραν τὰ νεφρά μου, καὶ τὴν καρδίαν μου.

3 Ὅτι ἐχω πρό ὀφθαλμῶν τὸ ἔλεός σου, καὶ ἐπεριπάτησα ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου.

4 Δὲν ἐκάθισα εἰς συνέδριον ματαιότητος, καὶ δὲν εἰσῆλθα μετὰ παρανόμων.

5 Ἐμίσησα τὴν ἐκκλησίαν τῶν πονηρῶν δὲν θέλει καθίσω με τοὺς ἀσεβεῖς.

6 Εἰς ἀθωότητα θέλει νύξω τὰς χεῖράς μου, καὶ θέλει πλησιάσω τὸ θυσιαστήριόν σου Κύριε.

7 Διὰ τὸ ἡσυχάζω τὸν ἑαυτοῦ σου, καὶ διηγήσω πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

8 Κύριε ἠγάπησα τὴν εὐπρέπειαν τοῦ οἴκου σου, καὶ τὸν τόπον τῆς κατοικίας τῆς δόξης σου.

9 Μὴ συναφανίσῃς με τὸς ἀσεβεῖς τῆς ψυχῆς μου, καὶ τὴν ζωὴν μου μετὰ τὰς αἱματοπότας.

10 Εἰς τὰς χεῖρας τῶν ὁποίων κἀθετα ἡ ἀνομία καὶ ἡ δεξιὰ τῶν χεμεῖ ἀπὸ ὁδοῦ.

11 Ἐγὼ δὲ ἐξησα ἐν ἀκακίᾳ, λύτρωσαί με Κύριε, καὶ ἐλέησόν με.

12 Τὰ πατήματά μου εἶναι δίκαια, εἰς τὰς ἐκκλησίας θέλει σε εὐλογῆσω Κύριε.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΗΣ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Ψαλ. κς'. XXVII.

OKYPIOS εἶναι ὁ φωτισμὸς μου καὶ ὁ σωτήρ μου, τίνα θέλει φοβηθῶ; Ὁ Κύριος εἶναι ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου, ἀπὸ τίνος θέλει φοβηθῶ;

2 Ὅταν οἱ θλιβόντες με, καὶ οἱ ἐχθροί μου με περιεκύκλωσαν ἵνα φάγωσι τὰς σάρκας μου, αὐτοὶ ἠσθένησαν καὶ ἔπεσαν.

sunt: de necessitatibus meis erue me.

18 Vide humilitatem meam, et laborem meum: et dimitte universa delicta mea.

19 Respice inimicos meos quoniam multiplicati sunt, et odio iniquo oderunt me.

20 Custodi animam meam, et erue me: non erubescam quoniam speravi in te.

21 Innocentes et recti adhæserunt mihi: quia sustinui te.

22 Libera Deus Israel, ex omnibus tribulationibus suis.

PSALMUS XXVI.

JUDICA me Domine, quoniam ego in innocentia mea ingressus sum: et in Domino sperans non infirmabor.

2 Proba me Domine, et tenta me: ure renes meos et cor meum.

3 Quoniam misericordia tua ante oculos meos est: et complacui in veritate tua.

4 Non sedi cum concilio vanitatis: et cum iniqua gerentibus non introibo.

5 Odivi ecclesiam malignantium: et cum impiis non sedebo.

6 Lavabo inter innocentes manus meas: et circumdabo altare tuum Domine.

7 Ut audiam vocem laudis, et enarrem universa mirabilia tua.

8 Domine dilexi decorem domus tuæ, et locum habitationis gloriæ tuæ.

9 Ne perdas cum impiis Deus animam meam, et cum viris sanguinum vitam meam:

10 In quorum manibus iniquitates sunt: dextera eorum repleta est muneribus.

11 Ego autem in innocentia mea ingressus sum: redime me, et miserere mei.

18 Vedi la mia afflizione, ed il mio affanno: e perdonami tutti i miei peccati.

19 Vedi i miei nemici: perciocchè son molti, e m'odiano d'un odio pieno di violenza.

20 Guarda l'anima mia, e riscuotimi: fa ch'io non sia confuso: perciocchè io mi confido in te.

21 L'integrità, e la drittura mi guardino: perciocchè io ho sperato in te.

22 O Dio, riscuoti Israel da tutte le sue tribolazioni.

SALMO XXVI.

GIUDICAMI, Signore: perciocchè io son caminato nella mia integrità, e mi son confidato nel Signore: io non sarò smosso.

2 Provami, Signore, e sperimentami: metti al cimento le mie reni, ed il mio cuore.

3 Perciocchè io ho davanti agli occhi la tua benignità, e son caminato nella tua verità.

4 Io non son seduto con uomini bugiardi, e non sono andato co'dissimulati.

5 Io odio la raunanza de' maligni, e non son seduto con gli empi.

6 Io lavo le mie mani nell'innocenza, e circoisco il tuo Altare, o Signore.

7 Facendo risonar voce di lode, e raccontando tutte le tue maraviglie.

8 O Signore, io amo l'abitacolo della tua Casa, ed il luogo del Tabernacolo della tua gloria.

9 Non metter l'anima mia in un fascio co' peccatori, nè la mia vita con gli uomini di sangue.

10 Nelle cui mani è scelleratezza, e la cui destra è piena di presenti.

11 Ma io caminerò nella mia integrità: riscuotimi, ed abbi pietà di me.

12 Il mio piè stà fermo e ritto in luogo piano. Io benedirò il Signore nelle raunanze.

O bring thou me out of my troubles.

17 Look upon my adversity and misery: and forgive me all my sin.

18 Consider mine enemies, how many they are: and they bear a tyrannous hate against me.

19 O keep my soul, and deliver me: let me not be confounded, for I have put my trust in thee.

20 Let perfectness and righteous dealing wait upon me: for my hope hath been in thee.

21 Deliver Israel, O God: out of all his troubles.

PSALM XXVI.

BE thou my Judge, O Lord, for I have walked innocently: my trust hath been also in the Lord, therefore shall I not fall.

2 Examine me, O Lord, and prove me: try out my reins and my heart.

3 For thy loving-kindness is ever before mine eyes: and I will walk in thy truth.

4 I have not dwelt with vain persons: neither will I have fellowship with the deceitful.

5 I have hated the congregation of the wicked: and will not sit among the ungodly.

6 I will wash my hands in innocence, O Lord: and so will I go to thine altar;

7 That I may shew the voice of thanksgiving: and tell of all thy wondrous works.

8 Lord, I have loved the habitation of thy house: and the place where thine honour dwelleth.

9 O shut not up my soul with the sinners: nor my life with the blood-thirsty;

10 In whose hands is wickedness: and their right hand is full of gifts.

11 But as for me, I will walk innocently: O deliver me, and be merciful unto me.

12 My foot standeth right: I will praise the Lord in the congregations.

19 Siehe, daß meiner Feinde so viel ist, und hasse mich aus Frevol.

20 Bewahre meine Seele, und errete mich; laß mich nicht zu Schanden werden, denn ich traue auf dich.

21 Schlecht und recht das behüte mich: denn ich harre deiner.

22 Gott, erlöse Israel aus aller seiner Noth.

Der 26 Psalm.

1 Herr, schaffe mir Recht, denn ich bin unschuldig. Ich hoffe auf den Herrn, darum werde ich nicht fallen.

2 Prüfe mich, Herr, und versuche mich; läutere meine Nieren und mein Herz.

3 Denn deine Güte ist vor meinen Augen, und ich wandle in deiner Wahrheit.

4 Ich sitze nicht bey den eiteln Leuten, und habe nicht Gemeinschafft mit den Falschen.

5 Ich hoffe die Versammlung der Boshaften, und sitze nicht bey den Gottlosen.

6 Ich wäsche meine Hände in Unschuld, und halte mich, Herr, zu deinem Altar,

7 Da man höret die Stimme des Dankens, und da man prediget alle deine Wunder.

8 Herr, ich habe lieb die Stätte deines Hauses, und den Ort, da deine Ehre wohnet.

9 Raffe meine Seele nicht hin mit den Sündern, noch mein Leben mit den Blutdürstigen,

10 Welche mit bösen Tüden umgehen, und nehmen gern Geschenke.

11 Ich aber wandle unschuldig. Erlöse mich, und sey mir gnädig.

12 Mein Fuß gehet richtig. Ich will dich loben, Herr, in den Versammlungen.

mentées; délivre-moi de mes angoisses.

18 Regarde mon affliction et mon travail, et me pardonne tous mes péchés.

19 Regarde mes ennemis, car ils sont en grand nombre, et ils me haïssent d'une haine pleine de violence.

20 Garde mon âme, et me délivre; que je ne sois point confus, car je me suis retiré vers toi.

21 Que l'intégrité et la droiture me préserve, car je me suis attendu à toi.

22 O Dieu, rachète Israël de toutes ses détresses.

PSEAUME XXVI.

ETERNEL, fais-moi justice; car j'ai marché dans mon intégrité, et j'ai mis mon assurance en l'Eternel; je ne serai point ébranlé.

2 Eternel, sonde-moi et m'éprouve, examine mes reins et mon cœur.

3 Car ta bonté est devant mes yeux, et j'ai marché dans ta vérité.

4 Je ne me suis point assis avec les hommes vains, et je n'ai point fréquenté les gens couverts.

5 J'ai haï la compagnie des méchants, et je ne hante point les impies.

6 Je lave mes mains dans l'innocence, et je fais le tour de ton autel, ô Eternel;

7 Pour éclater en voix d'actions de grâces, et pour raconter toutes tes merveilles.

8 Eternel, j'aime la demeure de ta maison, et le lieu où est le pavillon de ta gloire.

9 N'assemble point mon âme avec les pécheurs, ni m'avie avec les hommes sanguinaires.

10 Dont les mains exécutent les crimes qu'ils ont médités, et dont la main droite est pleine de présens.

11 Mais moi, je marcherai dans mon intégrité. Rachète-moi, et aie pitié de moi.

12 Mon pied sera ferme dans le droit chemin. Je bénirai l'Eternel dans les assemblées.

20 Guarda mi alma, y librame: no quede yo sonrojado, porque he esperado en tí.

21 Los inocentes y los justos se han unido conmigo, porque te he aguardado á tí.

22 Libra, ó Dios, á Israel de todas sus tribulaciones.

PSALMO XXVI.

JUZGAME, Señor, porque yo he caminado en mi inocencia; y esperando en el Señor, no será debilitado.

2 Pruébame, Señor, y ensáyame: quema mis riñones y mi corazón.

3 Porque está tu misericordia delante de mis ojos, y me he complacido en tu verdad.

4 No me senté en congreso de vanidad; y no me entremeteré con los que tratan cosas injustas.

5 Aborrezco la sociedad de los malignos, y con los impíos no me sentaré.

6 Lavare mis manos entre los inocentes: y estaré, Señor, al rededor de tu altar:

7 Para oír la voz de la alabanza, y contar todas tus maravillas.

8 Señor, he amado la hermosura de tu casa, y el lugar de la morada de tu gloria.

9 No pierdas, ó Dios, mi alma con los impíos, y mi vida con los hombres sanguinarios:

10 En cuyas manos hay iniquidades: la derecha de ellos está colmada de regalos.

11 Mas yo he caminado en mi inocencia: redímeme, y ten misericordia de mí.

12 Mi pie ha estado en lo derecho: en las Iglesias te bendeciré, ó Señor.

12 Ὁ ποιὸς μου ἔστη ἐν εὐθύτητι, ἐν ἐκκλησίαις εὐλόγησά με Κύριε.

ESPIEFINAI EYXAI.

Ψαλ. κζ'. XXVII.

ΚΥΡΙΟΣ φωτισμός μου καὶ σωτήρ μου, τίνα φοβηθήσομαι; Κύριος ὑπερασπιστής τῆς ζωῆς μου, ἀπὸ τίνος δειλιάσω;

2 Ἐν τῷ ἐγγίζειν ἐπ' ἐμέ κακούντας, τῷ φαγεῖν τὰς σάρκας μου, οἱ θλίβοντες με καὶ οἱ ἐχθροί μου, αὐτοὶ ἠσθένησαν καὶ ἔπεσαν.

3 Ἐάν παρατάξῃται ἐπ' ἐμέ παρεμβολή, οὐ φοβηθήσεται ἡ καρδιά μου· εἴαν ἐπαναστή ἐπ' ἐμέ πόλεμος, ἐν ταύτῃ ἐγὼ ἐπιζῶ.

4 Μίαν ἡτῆσάμην παρὰ Κυρίου, ταύτην ἐκλήτησά με κατοικεῖν με ἐν οἴκῳ Κυρίου πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου, τῷ θεωρεῖν με τὴν τερπνότητα Κυρίου, καὶ ἐπισκεπτεσθαι τὸν ναὸν αὐτοῦ.

5 Ὅτι ἐκρύψα με ἐν σκηνῇ αὐτοῦ ἐν ἡμέρᾳ κακῶν μου, ἐσκεπασέ με ἐν ἀποκρίφῃ τῆς σκηνῆς αὐτοῦ· ἐν πέτρᾳ ὑψώσέ με,

6 Καὶ ἰνὸν ἰδοὺ ὑψώσε τὴν κεφαλὴν μου· ἐπ' ἐχθροὺς μου· ἐκύκλωσα κ' ἔθυσαν ἐν τῇ σκηνῇ αὐτοῦ θυσίαν ἀλαλαγμοῦ, ἄσσομαι καὶ ψαλῶ τῷ Κυρίῳ.

7 Εἰσάκουσον Κύριε τῆς φωνῆς μου ἥς ἐκέκραξα, ἐλέησόν με, καὶ εἰσάκουσον μου.

8 Σοὶ εἶπεν ἡ καρδιά μου, Ἐξεζήτησα τὸ πρόσωπόν σου, τὸ πρόσωπόν σου Κύριε ζητήσω.

9 Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, μὴ ἐκκλίνῃς ἐν ὀργῇ ἀπὸ τοῦ δούλου σου· βοηθός μου γενού, μὴ ἐγκαταλίπῃς με, καὶ μὴ ὑπερίδῃς με ὁ Θεὸς ὁ σωτήρ μου.

10 Ὅτι ὁ πατήρ μου καὶ ἡ μήτηρ μου ἐγκατέλιπόν με, ὁ δὲ Κύριος προσελέησέντό με.

11 Νομοθέτησόν με Κύριε ἐν τῇ ὁδῷ σου, καὶ ὁδή-

3 Ἐάν παραταχθῇ εἰς ἐναντίον μου ἡ καρδιά μου δέν θέλει βοηθῆ· εἴαν ἐπαναστῇ πόλεμος ἐναντίον μου θέλει με ὅλον τῷτο ἐλπίσω εἰς αὐτόν.

4 Μίαν χάριν ἐζήτησα τῷ Κυρίῳ, ταύτην θέλει πάλιν ζητήσω, Νὰ με κατοικήσῃ εἰς τὸν οἶκον τῷ Κυρίῳ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου· ἵνα θεωρήσω τὴν τερπνότητα τῷ Κυρίου, καὶ ἐπισκεφθῶ τὸν ναὸν τὸν ἁγίου.

5 Ὅτι εἰς τὰς ἡμέρας τῆς δυστυχίας μου με ἐκρύψεν εἰς τὴν σκηνὴν του. Θέλει με σκεπιάσει εἰς τὸ κρυφόν τῆς σκηνῆς του. Θέλει με ὑψώσει εἰς πέτραν.

6 Καὶ τώρα, ἰδοὺ ὑψώσε τὴν κεφαλὴν μου ἐπὶ τοὺς ἐχθρούς μου.

7 Ἐβαλα λοιπὸν καὶ ἔθυσαν εἰς τὴν σκηνὴν τῆς θυσίαν ἐπ' ἀνέσεως· θέλει ψάλλω καὶ τραγουδῶ ἐπαινον πρὸς τὸν Κύριον.

8 Εἰσάκουσον Κύριε τὴν φωνὴν μου, ὅταν σὲ κράξω· ἐλέησόν με Κύριε, καὶ εἰσάκουσόν με.

9 Ἡ καρδιά μου μοι ἀναφέρει ἀπὸ σέ, Ζήτησον τὸ πρόσωπόν μου. Κύριε θέλει ζητήσω τὸ πρόσωπόν σου.

10 Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, μὴ ἀπορίψῃς τὸν δούλον σου ἐν ὀργῇ.

11 Γίνε βοηθός μου, μὴ με ἀφίσῃς, μὴ με παραιτήσῃς ὡς θεέ, ὡς σωτήρ μου.

12 Ὅτι ὁ Πατήρ μου καὶ ἡ μήτηρ μου με παραιτήσαν, ἀλλ' ὁ Κύριος με ἐδέχθη.

13 Ὁδήγησόν με Κύριε εἰς τὰς ὁδούς σου, ὁδήγησόν με ἐν ὁρῶν ὁρῶν ἐξ αἰτίας ἱσθ' ἐχθρῶν μου.

14 Μὴ με παραδώσῃς εἰς τὴν θέλησιν τῶν θλιβόντων με· ὅτι ἐβάλθησαν μάρτυρες ἄδικοι ἐναντίον μου, καὶ ὅσοι ψευδόνται διὰ ἀδικίαν.

15 Ἐάν δέν ἐπίσεναν νὰ ἰδῶ τὰ ἀγαθὰ τοῦ Κυρίου εἰς τὴν γῆν τῶν ζώντων, ἐχάνομην.

12 Pes meus stetit in directo: in ecclesiis benedicam te Domine.

VESPERTINÆ PRECES.

PSALMUS XXVII.

DOMINUS illuminatio mea, et salus mea, quem timebo? Dominus protector vitæ meæ, a quo trepidabo?

2 Dum appropiant super me nocentes, ut edant carnes meas: Qui tribulant me inimici mei, ipsi infirmati sunt et ceciderunt.

3 Si consistant adversum me castra, non timebit cor meum. Si exurgat adversum me prælium, in hoc ego sperabo.

4 Unam petiit a Domino, hanc requiram, ut inhabitem in domo Domini omnibus diebus vitæ meæ: Ut videam voluptatem Domini, et visitem templum ejus.

5 Quoniam abscondit me in tabernaculo suo: in die malorum protexit me in abscondito tabernaculi sui.

6 In petra exaltavit me: et nunc exaltavit caput meum super inimicos meos. Circuivi, et immolavi in tabernaculo ejus hostiam vociferationis: cantabo, et psalmum dicam Domino.

7 Exaudi Domine vocem meam, qua clamavi ad te: miserere mei, et exaudi me.

8 Tibi dixit cor meum, exquisivit te facies mea: faciem tuam Domine requiram.

9 Ne avertas faciem tuam a me: ne declines in ira a servo tuo. Adjutor meus esto: ne derelinquas me, neque despicias me Deus salutaris meus.

10 Quoniam pater meus, et mater mea dereliquerunt me: Dominus autem assumpsit me.

PREGHIERA della SERA.

SALMO XXVII.

IL Signore è la mia luce, e la mia salute; di chi temerò? il Signore è la forza della mia vita; di chi avrò paura?

2 Quando i maligni, miei nemici, ed avversari, m'hanno assalito per divorar la mia carne, eglino stessi son traboccati, e caduti.

3 Avvegnachè tutt' un campo s' accampasse contr' a me, il mio cuore non avrebbe però paura: benchè unabattaglia si levasse contr' a me, io avrei confidenza in questo.

4 Io ho chiesta una cosa al Signore, quella procaccerò: ch' io dimori nella Casa del Signore tutti i giorni della mia vita: per mirar la bellezza del Signore, e visitare il suo tempio.

5 Perciocchè egli mi nasconderà nel suo Tabernacolo, nel giorno dell' avversità: egli m'occulterà nel nascondimento del suo Padiglione: egli mi leverà ad alto sopra una roccia.

6 Anzi pure ora il mio capo s' innalzerà sopra i miei nemici che son d' intorno a me: ed io sacrificherò nel suo Tabernacolo sacrificii con giubilo: io canterò, e salmegerò al Signore.

7 Signore, ascolta la mia voce, colla quale io grido: ed abbi pietà di me, e rispondimi.

8 Il mio cuore mi dice da parte tua: cercate la mia faccia, oh Signore.

9 Non nascondere il tuo volto da me, non rigettare in ira il tuo servidore: tu sei stato il mio aiuto: non lasciarmi, e non abbandonarmi, o Dio della mia salute.

10 Quantunque mio padre, e mia madre, m'avessero abbandonato, pure il Signore m'accoglierà.

11 O Signore, insegnami la tua via, e

EVENING PRAYER.

PSALM XXVII.

THE Lord is my light, and my salvation; whom then shall I fear: the Lord is the strength of my life; of whom then shall I be afraid?

2 When the wicked, even mine enemies, and my foes, came upon me to eat up my flesh: they stumbled and fell.

3 Though an host of men were laid against me, yet shall not my heart be afraid: and though there rose up war against me, yet will I put my trust in him.

4 One thing have I desired of the Lord, which I will require: even that I may dwell in the house of the Lord all the days of my life, to behold the fair beauty of the Lord, and to visit his temple.

5 For in the time of trouble he shall hide me in his tabernacle: yea, in the secret place of his dwelling shall he hide me, and set me up upon a rock of stone.

6 And now shall he lift up mine head: above mine enemies round about me.

7 Therefore will I offer in his dwelling an oblation with great gladness: I will sing, and speak praises unto the Lord.

8 Hearken unto my voice, O Lord, when I cry unto thee: have mercy upon me, and hear me.

9 My heart hath talked of thee, Seek ye my face: Thy face, Lord, will I seek.

10 O hide not thou thy face from me: nor cast thy servant away in displeasure.

11 Thou hast been my succour: leave me not, neither forsake me, O God of my salvation.

12 When my father and my mother forsake me: the Lord taketh me up.

13 Teach me thy way, O Lord: and lead me

Abend-Gebet.

Der 27 Psalm.

1 Der Herr ist mein Licht und mein Heil, vor wem sollte ich mich fürchten? Der Herr ist meines Lebens Kraft, vor wem sollte mir grauen?

2 Darum, so die Bösen, meine Widersacher und Feinde, an mich wollen, mein Fleisch zu fressen, müssen sie anlaufen und fallen.

3 Wenn sich schon ein Heer wider mich leget, so fürchtet sich dennoch mein Herz nicht. Wenn sich Krieg wider mich erhebet, so verlasse ich mich auf ihn.

4 Eins bitt ich vom Herrn, das hätte ich gern, daß ich im Hause des Herrn bleiben möge mein Lebenlang, zu schauen die schönen Gottesdienste des Herrn, und seinen Tempel zu besuchen.

5 Denn er bedekt mich in seiner Hütte zur bösen Zeit, er verbirget mich heimlich in seinem Gezelt, und erhöht mich auf einem Felsen;

6 Und wird nun erhöhen mein Haupt über meine Feinde, die um mich sind, so will ich in seiner Hütte Lob opfern; ich will singen, und lobsagen dem Herrn.

7 Herr, höre meine Stimme, wenn ich rufe; sey mir gnädig, und erhöhe mich.

8 Mein Herz hält dir vor dein Wort: Ihr sollt mein Antlitz suchen. Darum suche ich auch, Herr, dein Antlitz.

9 Verbirge dein Antlitz nicht vor mir, und verstoß nicht im Zorn deinen Knecht, denn du bist meine Hilfe. Laß mich nicht, und thue nicht von mir die Hand ab, Gott, mein Heil.

10 Denn mein Vater und meine Mutter verlassen mich, aber der Herr nimmt mich auf.

11 Herr, weise mir deinen Weg, und leite mich

PRIERE DU SOIR.

PSEAUME XXVII.

L'ETERNEL est ma lumière et ma délivrance; de qui aurai-je peur? L'Eternel est la force de ma vie; de qui aurai-je de la crainte?

2 Quand les méchants, mes adversaires et mes ennemis, sont venus contre moi, pour manger ma chair; eux-mêmes ont bronché, et sont tombés.

3 Quand toute une armée se camperoit contre moi, mon cœur ne craindroit rien; si la guerre s'élève contre moi, j'aurai cette confiance.

4 J'ai demandé une chose à l'Eternel, et je la rechercherai; c'est que j'habite dans la maison de l'Eternel tous les jours de ma vie, pour contempler la beauté de l'Eternel, et visiter soigneusement son palais.

5 Car il me cachera dans sa tente, au mauvais jour; il me tiendra caché dans le lieu secret de son tabernacle, il m'élèvera comme sur un rocher.

6 Même dès-à-présent ma tête s'élèvera par-dessus mes ennemis qui sont autour de moi; et je sacrifierai dans son tabernacle des sacrifices de cris de joie; je chanterai et psalmodierai à l'Eternel.

7 Eternel, écoute ma voix, je t'invoque; aie pitié de moi, et m'exauce.

8 Mon cœur me dit de ta part: Cherchez ma face. Je chercherai ta face, ô Eternel.

9 Ne cache point ta face de moi; ne rejette point ton serviteur dans ton courroux. Tu as été mon aide; ô Dieu de ma délivrance, ne me délaisse point, et ne m'abandonne point.

10 Quand mon père et ma mère m'auraient abandonné, toutefois l'Eternel me recueillera.

11 Eternel, enseigne-moi ta voie, et me con-

ORACION VESPERTINA.

PSALMO XXVII.

EL Señor es mi iluminación y mi salud, ¿á quién temeré? El Señor es protector de mi vida: ¿de quien temblaré?

2 Mientras que se llegan á mí los dañadores, para comer mis carnes: los enemigos míos que me atribulan, ellos mismos fueron debilitados, y cayéron.

3 Si se asentaren campamentos contra mí, no temerá mi corazón. Si se levantara batalla contra mí, entonces esperaré yo.

4 Una sola cosa he pedido al Señor, esta volveré á pedir, que more yo en la casa del Señor todos los dias de mi vida: para ver el deleite del Señor, y visitar su templo.

5 Porque me escondió en su tabernáculo: en el día de los males me puso á cubierto en lo escondido de su tabernáculo.

6 En la piedra me ensalzó, y ahora ha exáltado mi cabeza sobre mis enemigos. Di vueltas, y sacrificué en su tabernáculo hostia con voces de júbilo: cantaré, y diré psalmos al Señor.

7 Oye, Señor, mi voz con la que he clamado á tí: ten misericordia de mí, y oyeme.

8 Contigo habló mi corazón: mi rostro te ha buscado: tu rostro he de buscar yo, Señor.

9 No apartes de mí tu rostro: no te retires airado de tu siervo. Sé mi ayudador: no me desampares, ni me desprecies, Dios Salvador mio.

10 Porque mi padre y mi madre me dexaron: mas el Señor me tomó por su cuenta.

11 Prescribeme, Señor, la ley en tu camino, y guíame por la senda derecha á causa de mis enemigos.

γησόν με ἐν τρίβῳ εὐθείᾳ ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου.

12 Μὴ παραδῶς με εἰς ψυχῆς θλιβόντων με, ὅτι ἐπανέστησάν μοι μάρτυρες ἄδικοι, καὶ ἐψεύσατο ἡ ἀδικία ἐαυτῇ.

13 Πιστεύω τῷ ἰδεῖν τὰ ἀγαθὰ Κυρίου ἐν γῇ ζώοντων.

14 Ὑπόμεινον τὸν Κύριον, ἀνδρίζω, καὶ κραταίεσθω ἡ καρδία σου, καὶ ὑπόμεινον τὸν Κύριον.

Ψαλ. κθ'. XXVIII.

ΠΡΟΣ σὲ Κύριε ἐκέκραξα, ὁ Θεός μου μὴ παρασιωπήσης ἐπ' ἐμοί, καὶ ὁμοιωθῆσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

2 Εἰσάκουσον τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ θέσθαι με πρὸς σέ, ἐν τῷ αἶρειν με χειρὰς μου εἰς ναὸν ἁγίον σου.

3 Μὴ συνελκίσῃς μετὰ ἁμαρτωλῶν τὴν ψυχὴν μου, καὶ μετὰ ἐργαζομένων ἀδικίαν μὴ συναπολέσῃς με, τῶν λαλόντων εἰρήνην μετὰ τῶν πλησίων αὐτῶν, κακίᾳ δὲ ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν.

4 Δός αὐτοῖς κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν, καὶ κατὰ τὴν πονηρίαν τῶν ἐπιτηδευμάτων αὐτῶν κατὰ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν δός αὐτοῖς, ἀπόδος τὸ ἰνταπόδομα αὐτῶν αὐτοῖς.

5 Ὅτι οὐ συνήκαν εἰς τὰ ἔργα Κυρίου καὶ εἰς τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτῶν, καθελεῖς αὐτοὺς καὶ οὐ μὴ οἰκοδομήσεις αὐτοὺς.

6 Εὐλόγητος Κύριος, ὅτι εἰσήκουσε τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου.

7 Κύριος βοήθός μου καὶ ὑπερασπιστής μου ἐπ' αὐτῷ ἤλπισεν ἡ καρδία μου, καὶ ἐβοήθηθην, καὶ ἀνέβαλεν ἡ σάρξ μου καὶ ἐκ θελημάτων μου ἐφομολογήσομαι αὐτῷ.

8 Κύριος κραταίωμα τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, καὶ ὑπερασπιστὴς τῶν σωτηρίων τῷ χριστῇ αὐτῷ ἐστὶ.

11 Legem pone mihi Domine in via tua: et dirige me in semitam rectam propter inimicos meos.

12 Ne tradideris me in animas tribulationum me: quoniam insurrexerunt in me testes iniqui, et mentita est iniquitas sibi.

13 Credo videre bona Domini in terra viventium.

14 Expecta Dominum, viriliter age: et confortetur cor tuum, et sustine Dominum.

PSALMUS XXVIII.

AD te Domine clamabo, Deus meus ne sileas a me: nequando taceas a me, et assimilabor descendentibus in lacum.

2 Exaudi vocem meam deprecationis meæ dum oro ad te: dum extollo manus meas ad templum sanctum tuum.

3 Ne simul trahas me cum peccatoribus: et cum operantibus iniquitatem ne perdas me: Qui loquuntur pacem cum proximo suo, mala autem in cordibus eorum.

4 Da illis secundum opera eorum, et secundum nequitiam adinventionum ipsorum. Secundum opera manuum eorum tribue illis: redde retributionem eorum ipsis.

5 Quoniam non intellexerunt opera Domini, et in opera manuum ejus destrues illos, et non edificabis eos.

6 Benedictus Dominus: quoniam exaudivit vocem deprecationis meæ.

7 Dominus adjutor meus, et protector meus: in ipso speravit cor meum, et adjutus sum. Et refluunt caro mea: et ex voluntate mea confitebor ei.

8 Dominus fortitudo plebis suæ: et protector salvationum christi sui est.

16 Πρόσμενε τὸν Κύριον, γίνου ἀνδρῖος, ἐνδυναμόσου τὴν καρδίαν σου, καὶ πρόσμενε τῷ Κυρίῳ

Ψαλ. κθ'. XXVIII.

ΚΥΡΙΕ θέλει κράξω πρὸς σέ, ὦ θεέ μου, ὦ δυνάμεις μου, καὶ μὴ μείνῃς σιωπηλός, μήποτε σιωπῶντας, ὁμοιάσω τῶς καταβαίνοις εἰς λάκκον.

2 Εἰσάκουσον Κύριε τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου ὅταν ἰγῶ παρακαλέσω πρὸς σέ, ὅταν ὑψώσω τὰς χειράς μου, πρὸς τὸν ναὸν σου τὸν ἅγιον.

3 Μὴ με τραβίξῃς μετὰ τῶν ἁμαρτωλῶν μὴ με ἀπολέσῃς μετὰ τῶν ἐργαζομένων τῆς ἀδικίας, οἱ ὅποιοι ὁμιλεῖντες μετὰ τῶν πλησίων αὐτῶν ἔχασιν εἰρήνην εἰς τὰ χεῖλη, καὶ πανουργίας εἰς τὴν καρδίαν.

4 Κύριε δώσαι εἰς αὐτοὺς κατὰ τὰ ἔργα των, καὶ κατὰ τὴν πονηρίαν τῶν ἐπιτηδευμάτων αὐτῶν

5 Δώσαι τὰς ἀνταμειβὴν κατὰ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτῶν. Δώσαι τὰς τὸ ὅ, τὴ ἀξίζουσιν.

6 Διότι δὲν ἀποβλέψουσιν εἰς τὰ ἔργα τῆς Κυρίας, μήτε εἰς τὰ ἔργα τῶν χειρῶν τῆς Κυρίας ὁ Κύριος ἐν θέλει τὰς ἀφανίσει καὶ δὲν θέλει τὰς οἰκοδομήσει.

7 Εὐλόγητος ὁ Κύριος, ὅτι εἰσήκουσε τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου.

8 Ὁ Κύριος εἶναι βοηθός μου, καὶ ὑπερασπιστής μου, εἰς αὐτὸν ἤλπισεν ἡ καρδία μου, καὶ ἔλαβον βοήθειαν ἔχληρ ἡ ψυχὴ μου, καὶ θέλει τὸν ἐπαινέσω με τὸ ψάλσιμόν μου.

9 Ὁ Κύριος εἶναι ἡ δύναμις μου αὐτὸς εἶναι ἡ σωτηρία ὑπερίσπασιν τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ.

10 Σῶσον τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου θρέψαι τὰς, καὶ ὑψώσῃς τὰς αἰωνίως.

Ψαλ. κθ'. XXIX.

Ω γιοι Θεέ φέρετε πρὸς τὸν Κύριον, φέρετε τὰ ἀρνία σας πρὸς τὸν Κύριον, δότε δόξαν καὶ τιμὴν εἰς τὸν Κύριον.

2 Δότε τῷ Κυρίῳ τὴν δόξαν τῷ ὀνόματί σου προ-

guidami per un sentiero piano, per cagion de' miei nemici.

12 Non darmi, alle voglie de' miei nemici: perciocchè falsi testimoni, ed uomini ch' audacemente parlano di violenza, son surti contr' a me.

13 Oh, se non avessi creduto di vedere i beni del Signore nella terra de' viventi!

14 Attendi il Signore, fortificati: ed egli conforterà il tuo cuore: spera pur nel Signore.

SALMO XXVIII.

IO grido a te, Signore: Rocca mia, non tacere, senza rispondermi: che talora, se tu ti taci, io non sia renduto simile a quelli che scendono nella fossa.

2 Ascolta la voce delle mie supplicazioni, mentre io levo le mani verso l' Oracolo della tua Santità.

3 Non istrascinarli con gli empī, e con gli operatori d' iniquità: i quali parlano di pace co' lor prossimi, ma hanno della malizia nel cuore.

4 Rendi loro secondo le loro opere, e secondo la malvagità de' lor fatti: rendi loro secondo l' opere delle lor mani: dà loro la lor retribuzione.

5 Perciocchè non considerano i fatti del Signore, nè l' opere delle sue mani: egli li distruggerà, e non gli edificherà.

6 Benedetto sia il Signore: perciocchè egli ha udita la voce delle mie supplicazioni.

7 Il Signore è la mia forza, ed il mio scudo: in lui s'è confidato il mio cuore, ed io sono stato soccorso: onde il mio cuor festeggia, ed io lo celebrerò co' miei cantici.

8 Il Signore è la forza del suo popolo, ed è la fortezza delle salvazioni del suo Unto.

in the right way, because of mine enemies.

14 Deliver me not over into the will of mine adversaries: for there are false witnesses risen up against me, and such as speak wrong.

15 I should utterly have fainted: but that I believe verily to see the goodness of the Lord in the land of the living.

16 O tarry thou the Lord's leisure: be strong, and he shall comfort thine heart; and put thou thy trust in the Lord.

PSALM XXVIII.

UNTO thee will I cry, O Lord my strength: think no scorn of me; lest, if thou make as though thou hearest not, I become like them that go down into the pit.

2 Hear the voice of my humble petitions, when I cry unto thee: when I hold up my hands towards the mercy-seat of thy holy temple.

3 O pluck me not away, neither destroy me with the ungodly and wicked doers: which speak friendly to their neighbours, but imagine mischief in their hearts.

4 Reward them according to their deeds: and according to the wickedness of their own inventions.

5 Recompose them after the work of their hands: pay them that they have deserved.

6 For they regard not in their mind the works of the Lord, nor the operation of his hands: therefore shall he break them down, and not build them up.

7 Praise be the Lord: for he hath heard the voice of my humble petitions.

8 The Lord is my strength, and my shield; my heart hath trusted in him, and I am helped: therefore my heart danceth for joy, and in my song will I praise him.

9 The Lord is my strength: and he is the wholesome defence of his Anointed.

auf richtiger Bahn, um meiner Feinde willen.

12 Gib mich nicht in den Willen meiner Feinde: denn es stehen falsche Zeugen wider mich, und thun mir Unrecht ohne Scheu.

13 Ich glaube aber doch, daß ich sehen werde das Gute des Herrn im Lande der Lebendigen.

14 Harre des Herrn; sey getrost und unverzagt, und harre des Herrn.

Der 28 Psalm.

1 Wenn ich rufe zu dir, Herr, mein Hort, so schweige mir nicht, auf daß nicht, wo du schweigst, ich gleich werde denen, die in die Hölle fahren.

2 Höre die Stimme meines Flehens, wenn ich zu dir schreie, wenn ich meine Hände aufhebe zu deinem heiligen Chor.

3 Ziehe mich nicht hin unter den Gottlosen und unter den Uebeltätern, die freundlich reden mit ihrem Nächsten, und haben Böses im Herzen.

4 Gib ihnen nach ihrer That, und nach ihrem bösen Wesen; gib ihnen nach den Werken ihrer Hände; vergilt ihnen, was sie verdienen haben.

5 Denn sie wollen nicht achten auf das Thun des Herrn, noch auf die Werke seiner Hände; darum wird er sie zerbrechen, und nicht bauen.

6 Gelobet sey der Herr, denn er hat erhört die Stimme meines Flehens.

7 Der Herr ist meine Stärke und mein Schild; auf ihn hoffet mein Herz, und mir ist geholfen, und mein Herz ist fröhlich, und ich will ihm danken mit meinem Liede.

8 Der Herr ist ihre Stärke; er ist die Stärke, die seinem Gefalbten hilft.

9 Hilf deinem Volk, und segne dein Erbe, und weide sie, und erhöhe sie ewiglich.

duis par un sentier uni, à cause de mes ennemis.

12 Ne me livre point au désir de mes adversaires; car de faux témoins, et qui ne respirent que violence, se sont élevés contre moi.

13 N'eût été que j'ai cru que je verrois les biens de l'Eternel dans la terre des vivans, c'étoit fait de moi.

14 Attends-toi à l'Eternel, et demeure ferme, et il fortifiera ton cœur; attends-toi, dis-je, à l'Eternel.

PSEAUME XXVIII.

JE crie à toi, Eternel, mon rocher; ne sois point sourd à mon égard, de peur que si tu ne me réponds, je ne sois semblable à ceux qui descendent dans la fosse.

2 Exauce la voix de mes supplications, lorsque je crie à toi, et que j'élève mes mains vers l'oracle de ta sainteté.

3 Ne m'entraîne point avec les méchants, ni avec les ouvriers d'iniquité, qui parlent de paix avec leur prochain, quoiqu'il y ait de la malice dans leur cœur.

4 Donne-leur selon leurs œuvres, selon la malice de leurs actions, donne-leur selon les œuvres de leurs mains; rends-leur ce qu'ils ont mérité;

5 Parce qu'ils ne prennent point garde aux ouvrages de l'Eternel, ni aux œuvres de ses mains, il les ruinera, et ne les fera point subsister.

6 Béni soit l'Eternel, car il a exaucé la voix de mes supplications.

7 L'Eternel est ma force et mon bouclier; mon cœur a eu confiance en lui, j'ai été secouru, et mon cœur s'est réjoui; c'est pourquoi je le célébrerai par mon cantique.

8 L'Eternel est la force de son peuple, il est la force qui délivre son oint.

12 No me entregues á las almas de los que me atribulan: porque se han levantado contra mí testigos falsos, y la iniquidad ha mentido á sí misma.

13 Creo que he de ver los bienes del Señor en la tierra de los vivientes.

14 Espera al Señor, pórtate varonilmente; y confortese tu corazon, y aguarda al Señor.

PSALMO XXVIII.

ATI, Señor, clamaré, Dios mío, no estes en silencio conmigo: no sea que callando tú, sea yo como aquellos, que descenden al lago.

2 Oye, Señor, la voz de mi humilde ruego, quando oro á tí: quando levanto mis manos á tu templo santo.

3 No me arrebatas á una con los pecadores, y no me pierdas con los que obran la iniquidad: los quales hablan paz con su próximo; pero en sus corazones hay cosas malas.

4 Dales á ellos, segun sus sus obras, y segun la malicia de sus maquinaciones. Dales á ellos segun las obras de sus manos: retórnales su recompensa.

5 Por quanto no entendieron las obras del Señor, ni lo que han hecho las manos de él: tú los destruirás, y no los restablecerás.

6 Bendito el Señor; porque ha oído la voz de mi oracion.

7 El Señor es mi ayudador, y mi protector; en él esperó mi corazon, y fui ayudado. Y refloreció mi carne, y de mi corazon le alabaré.

8 El Señor es la fortaleza de su pueblo: y el protector que salva su Christo en muchos lances.

9 Haz salvo á tu pueblo, Señor, y bendice á tu herencia; y gobiérnalos, y ensálzalos hasta la eternidad.

9 Σῶσον τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, καὶ ποίμανον αὐτοὺς, καὶ ἔπιuron αὐτοὺς ἕως τοῦ αἰῶνος.

Ψαλ. κθ'. XXIX.

ΕΝΕΓΚΑΤΕ τῷ Κυρίῳ υἱοὶ Θεοῦ, ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ υἱοὺς κριῶν ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν καὶ τιμὴν,

2 Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν ὀνόματι αὐτοῦ προσκυνήσατε τῷ Κυρίῳ ἐν αὐλῇ ἁγία αὐτοῦ.

3 Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων, ὁ Θεὸς τῆς δόξης ἐβρόντησε, Κύριος ἐπὶ ὑδάτων πολλῶν.

4 Φωνὴ Κυρίου ἐν ἰσχύϊ, φωνὴ Κυρίου ἐν μεγαλοπρεπείᾳ.

5 Φωνὴ, Κυρίου συντρέβοντος κέδρους συντρίβει Κύριος τὰς κέδρους τοῦ Λιβάνου.

6 Καὶ λεπτινὴ αὐτὰς ὡς τὸν μόσχον τὸν Λιβάνου, καὶ ὁ ἡγαπημένος ὡς υἱὸς μονοκερώτων.

7 Φωνὴ Κυρίου διακόπτοντος φλόγα πυρός.

8 Φωνὴ Κυρίου συσσειόντος ἔρμημον, συσσει- σει Κύριος τὴν ἔρμημον Κάδης.

9 Φωνὴ Κυρίου καταρτιζομένη ἐλάφους, καὶ ἀποκαλύψει ὄρνιθους, καὶ ἐν τῷ ναῷ αὐτοῦ πᾶς τις λέγει δόξαν.

10 Κύριος τὸν κατακλυσμὸν κατοικεῖ καὶ καθιέται Κύριος βασιλεὺς εἰς τὸν αἶωνα.

11 Κύριος ἰσχύϊν τῷ λαῷ αὐτοῦ δώσει· Κύριος εὐλογήσει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ.

ΕΩΘΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

Ψαλ. λ'. XXX.

ΥΨΩΣΩ σε, Κύριε, ὅτι ὑπέλαβες με, καὶ ἥκ εἴφρανας τοὺς ἐχθρούς μου ἐπ' ἐμέ.

2 Κύριε ὁ Θεὸς μου ἐκέκραξα πρὸς σέ, καὶ ἴστω με.

3 Κύριε ἀνήγαγες ἐξ ἁδου τὴν ψυχὴν μου ἔσωσάς με ἀπὸ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον.

σκηνήσατε πρὸς τὸν Κύριον, με προσκύνησιν εὐλαβείας.

3 Ὁ Κύριος προστάττει τὰ κύματα· ὁ Θεὸς τῆς δόξης βροντᾷ.

4 Ὁ Κύριος, κινεῖ τὴν θάλασσαν· ἡ φωνὴ τῆ Κυρίου εἶναι φοβερὴ εἰς τὰ ἔργα· ἡ φωνὴ τοῦ Κυρίου εἶναι μεγαλοπρεπής.

5 Ἡ φωνὴ τῆ Κυρίου συντρίβει τὰς κέδρους· φωνὴ τῆ Κυρίου συντρίβει τὰς κέδρους τῆς Λιβάνου.

6 Καὶ τὰς κάμνει 'να πηδῶσι ὡς αὐτὸν μοσχάρων· καὶ τὸν Λιβάνου καὶ τὸν ἡγαπημένον, ὡς αὐτὸν υἱὸν μονοκερώτων.

7 Ἡ φωνὴ τῆ Κυρίου ἐκπηδᾷ ὡς αὐτὸν φλόγα πυρός· ἡ φωνὴ τῆ Κυρίου σείει τὴν ἔρμημον· ὁ Κύριος σείει τὴν ἔρμημον τῆς Κάδης.

8 Ἡ φωνὴ τῆ Κυρίου κάμνει τὰς ἐλάφους 'να γενώσι· ξεσκεπάζει τὰ δάσει· καθένας εἰς τὸν ναὸν τοῦ Κυρίου λέγει δόξαν.

9 Ὁ Κύριος κατοικεῖ ἐπὶ τὸν κατακλυσμὸν, ὁ Κύριος μένει βασιλεὺς εἰς τὸν αἶωνα.

10 Ὁ Κύριος θέλει δώσει δύναμιν εἰς τὸν λαόν τε· ὁ Κύριος θέλει εὐλογήσει τὸν λαὸν με εἰρήνῃ.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΗΣ ΑΥΓΗΣ.

Ψαλ. λ'. XXX.

ΘΕΛΕΙ σὲ ὑψώσω, Κύριε ὅτι με ἐκράτησας· καὶ δὲν εὐφρανας τὸς ἐχθρούς μου ἐπ' ἐμέ.

2 Κύριε θεέ μου σοῦ ἐφώνησα, καὶ με ἐθεράπευσας.

3 Κύριε ἐξέφερες τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ τοῦ ἁδου, με ἔσωσας ἀπὸ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον.

4 Σεις οἱ ἅγιοι αὐτὴ ψάλατε πρὸς τὸν Κύριον· εὐχαριστήσατε τὸν ἐνθυμῶντες τὴν ἡγιασμένην τε.

5 Ὅτι αὐτὸν θυμὸν τῆς ὀργῆς, καὶ ζωὴ ἐρχεται ἀπὸ τὸ θέλημά τε· ἡ θλίψις ἴσως βασιλεύει μίαν

9 Salvum fac populum tuum Domine, et benedic hereditati tuae: et rege eos, et extolle illos usque in æternum.

PSALMUS XXIX.

AFFERTE Domino filii Dei: afferte Domino filios arietum:

2 Afferte Domine gloriam et honorem, afferte Domino gloriam nomini ejus: adorete Dominum in atrio sancto ejus.

3 Vox Domini super aquas, Deus majestatis intonuit: Dominus super aquas multas.

4 Vox Domini in virtute: vox Domini in magnificentia.

5 Vox Domini confringentis cedros: et confringet Dominus cedros Libani:

6 Et comminuet eas tamquam vitulum Libani: et dilectus quemadmodum filius unicornium.

7 Vox Domini intercidentis flammam ignis:

8 Vox Domini concutientis desertum: et commovebit Dominus desertum Cades.

9 Vox Domini præparans cervos, et revelabit condensas: et in templo ejus omnes dicent gloriam.

10 Dominus diluvium inhabitare facit: et sedebit Dominus rex in æternum.

11 Dominus virtutem populo suo dabit: Dominus benedictet populo suo in pace.

MATUTINÆ PRECES.

PSALMUS XXX.

EXALTABO te Domine quoniam suscepisti me: nec delectasti inimicos meos super me.

2 Domine Deus meus clamavi ad te, et sanasti me.

3 Domine eduxisti ab inferno animam

9 Salva il tuo popolo, e benedici la tua eredità: e pascili, ed innalzali in perpetuo.

SALMO XXIX.

DATE al Signore, o figliuoli de' potenti; date al Signore gloria, e forza.

2 Date al Signore la gloria dovuta al suo Nome: adorare il Signore nel magnifico Santuario.

3 La voce del Signore è sopra l'acque: l'Iddio di gloria tuona: il Signore è sopra le grandi acque.

4 La voce del Signore è con potenza: la voce del Signore è con magnificenza.

5 La voce del Signore rompe i cedri, ed il Signore spezza i cedri del Libano.

6 Eli fa saltellar com'un vitello: il Libano stesso, e Sirion, come il figlio d'un liocorno.

7 La voce del Signore sparge, a guisa di schegge, fiamme di fuoco.

8 La voce del Signore fa tremare: il Signore fa tremare il deserto di Cades.

9 La voce del Signore fa partorir le cerva, e sfronda le selve: ma intanto ciascuno predica la sua gloria nel suo Tempio.

10 Il Signore nel diluvio siede, anzi il Signore siede re in eterno.

11 Il Signore darà forza al suo popolo: il Signore benedirà il suo popolo in pace.

PREGHIERA della MATTINA.

SALMO XXX.

SIGNORE, io t'esalterò: perciocchè tu m'hai tratto ad alto, e non hai ralleggrati di me i miei nemici.

2 Signore Iddio mio, io ho gridato a te, e tu m'hai sanato.

3 Signore, tu hai fatta salir l'anima mia fuor del sepolcro: tu m'hai salvata la vita, acciocchè io non iscendessi nella fossa.

4 Salmeggiate al Signore, voi suoi santi:

10 O save thy people, and give thy blessing unto thine inheritance: feed them, and set them up for ever.

PSALM XXIX.

BRING unto the Lord, O ye mighty, bring young rams unto the Lord: ascribe unto the Lord worship and strength.

2 Give the Lord the honour due unto his Name: worship the Lord with holy worship.

3 It is the Lord, that commandeth the waters: it is the glorious God, that maketh the thunder.

4 It is the Lord, that ruleth the sea; the voice of the Lord is mighty in operation: the voice of the Lord is a glorious voice.

5 The voice of the Lord breaketh the cedars: yea, the Lord breaketh the cedars of Libanus.

6 He maketh them also to skip like a calf; Libanus also, and Sirion, like a young unicorn.

7 The voice of the Lord divideth the flames of fire; the voice of the Lord shaketh the wilderness: yea, the Lord shaketh the wilderness of Cades.

8 The voice of the Lord maketh the hind to bring forth young, and discovereth the thick bushes: in his temple doth every man speak of his honour.

9 The Lord sitteth above the water-flood: and the Lord remaineth a King for ever.

10 The Lord shall give strength unto his people: the Lord shall give his people the blessing of peace.

MORNING PRAYER.

PSALM XXX.

I WILL magnify thee, O Lord, for thou hast set me up: and not made my foes to triumph over me.

2 O Lord my God, I cried unto thee: and thou hast healed me.

Der 29 Psalm.

1 Bringet her dem Herrn, ihr Gewaltigen, bringet her dem Herrn Ehre und Stärke.

2 Bringet dem Herrn Ehre seines Namens; betet an den Herrn im heiligen Schmuß.

3 Die Stimme des Herrn gehet auf den Wassern; der Gott her Ehren donnert, der Herr auf großen Wassern;

4 Die Stimme des Herrn gehet mit Macht; die Stimme des Herrn gehet herrlich.

5 Die Stimme des Herrn zerbricht die Ledern; der Herr zerbricht die Ledern im Libanon;

6 Und machet sie lösen (hüpfen) wie ein Kalb; Libanon und Sirion wie ein junges Einhorn.

7 Die Stimme des Herrn huet wie Feuerflammen;

8 Die Stimme des Herrn erregt die Wüste; die Stimme des Herrn erregt die Wüste Kades.

9 Die Stimme des Herrn erregt die Hindinnen, und entblöset die Wälder; und in seinem Tempel wird ihm jedermann Ehre sagen.

10 Der Herr sitzt, eine Sündfluth anzurichten; und der Herr bleibt ein König in Ewigkeit.

11 Der Herr wird seinem Volke Kraft geben; der Herr wird sein Volk segnen mit Frieden.

Morgen-Gebet.

Der 30 Psalm.

1 Ich presse dich, Herr, denn du hast mich erhöht, und lässest meine Feinde sich nicht über mich freuen.

2 Herr, mein Gott, da ich schrie zu dir, machtest du mich gesund.

3 Herr, du hast meine Seele aus der Hölle geführt; du hast mich lebendig behalten, da die in die Hölle führen.

9 Sauve ton peuple, et béni ton héritage; gouverne-les, et les élève éternellement.

PSEAUME XXIX.

FILS des princes, rendez à l'Eternel, rendez à l'Eternel la gloire et la force.

2 Rendez à l'Eternel la gloire due à son nom; prosternez-vous devant l'Eternel dans son sanctuaire magnifique.

3 La voix de l'Eternel est sur les eaux, le Dieu glorieux fait tonner, l'Eternel est sur les grandes eaux.

4 La voix de l'Eternel est forte, la voix de l'Eternel est magnifique.

5 La voix de l'Eternel brise les cédres, l'Eternel brise même les cédres du Liban.

6 Et les fait sauter comme un veau; le Liban et Scirjan, comme un faon de licorne.

7 La voix de l'Eternel jette des éclats de flamme de feu.

8 La voix de l'Eternel fait trembler le désert; l'Eternel fait trembler le désert de Kades.

9 La voix de l'Eternel fait avorter les biches, et découvre les forêts; mais chacun annonce sa gloire dans son palais.

10 L'Eternel a présidé sur le déluge; et l'Eternel présidera comme Roi éternellement.

11 L'Eternel donnera de la force à son peuple; l'Eternel bénira son peuple dans la paix.

PRIERE DU MATIN.

PSEAUME XXX.

ETERNEL, je t'exalterai, parce que tu m'as tiré du danger, et que tu m'as permis à mes ennemis de se réjouir de moi.

2 Eternel, mon Dieu, j'ai crié vers toi, et tu m'as guéri.

3 Eternel, tu as fait remonter mon âme du sépulcre, tu m'as rendu la vie, afin que je ne descendisse pas dans la fosse.

* PSALMO XXIX.

TRAHED al Señor, ó hijos de Dios, trahed al Señor corderos.

2 Rendid al Señor gloria y honor, rendid al Señor la gloria debida á su nombre: adorad al Señor en el átrio de su Santuario.

3 Voz del Señor sobre aguas; el Dios de la magestad tronó: el Señor sobre muchas aguas.

4 Voz del Señor en poder: voz del Señor en magnificencia.

5 Voz del Señor, que hace pedazos los cedros: y hará pedazos el Señor los cedros del Libano:

6 Y los desmenuzará como á un becerro del Libano: y el amado como el hijo del unicornio.

7 Voz del Señor, que corta llama de fuego:

8 Voz del Señor que sacude al desierto: y el Señor conmovió al desierto de Cades.

9 Voz del Señor, que prepara los ciervos, y descubrirá las espesuras: y en su templo todos anunciarán su gloria.

10 El Señor hace que venga diluvio, y se sentará el Señor como Rey para siempre.

11 El Señor dará fortaleza á su pueblo: el Señor bendecirá á su pueblo en paz.

ORACION MATUTINA.

PSALMO XXX.

YO te ensalzaré, Señor, porque me has amparado: y no has dado gusto á mis enemigos contra mí.

2 Señor Dios mio, á tí clamé, y me sanaste.

3 Señor, sacaste del infierno mi alma: me salvaste de los que descienden al lago.

4 Ψάlate τῷ Κυρίῳ οἱ ὅσοι αὐτοῦ, καὶ ἐξομολογήσθε τῇ μνήμῃ τῆς ἀγιοσύνης αὐτῆς.

5 "Οτι ὁργὴ ἐν τῷ θυμῷ αὐτοῦ, καὶ ζωὴ ἐν τῷ θελήματι αὐτοῦ τοσπέρας αὐλισθήσεται κλαυθμός, καὶ εἰς τοπρῶι ὑγαλλίασις.

6 Ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ εὐθυμίᾳ μου, Οὐ μὴ σαλευθῶ εἰς τὸν αἰῶνα.

7 Κύριε ἐν τῷ θελήματι σου παρέσχον τῷ κάλλει μου δύναμιν· ἀπέστρεψας δὲ τὸ πρόσωπόν σου, καὶ ἐγενήθην τεταραγμένος.

8 Πρὸς σέ Κύριε κεκράξομαι, καὶ πρὸς τὸν Θεόν μου δεηθήσομαι.

9 Τίς ὠφέλεια ἐν τῷ αἵματι μου, ἐν τῷ καταβῆναί με εἰς διαφθοράν; μὴ ἐξομολογήσεται σοι χεῖρος; ἡ ἀναγγελεῖ τὴν ἀλήθειάν σου;

10 "Ηκουσε Κύριος, καὶ ἤλῃσέ με, Κύριος ἐγενήθη βοηθός μου.

11 Ἐστροφάς τὸν κοπετόν μου εἰς χαρὴν ἔμοι, διέρρηξας τὸν σάκκον μου, καὶ περιέζωσάς με εὐφροσύνην.

12 "Οπως ἂν ψάλῃ μου ἡ δόξα μου, καὶ οὐ μὴ κατανηγῶ· Κύριε ὁ Θεός μου εἰς τὸν αἰῶνα ἐξομολογήσομαι σοι.

Ψαλ. λα'. XXXI.

ΕΠΙ σοὶ Κύριε ἤλπισα, μὴ κατασχυθεῖν εἰς τὸν αἰῶνα, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ῥῆσαι με καὶ ἐξελεῖ με.

2 Κλῖνον πρὸς με τὸ οὖς σου, τάχινον τοῦ ἐξελεῖσθαι με· γενοῦ μοι εἰς Θεὸν ὑπερασπιστήν, καὶ εἰς οἶκον καταφυγῆς τῆ σῴσαι με.

3 "Οτι κραταίωμά μου καὶ καταφυγή μου εἶ σύ, καὶ ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὁδηγήσεις με, καὶ διαθρέψεις με.

4 Ἐξήϊξίς με ἐκ παγίδος ταύτης τῆς ἔκρυψάν μοι, ὅτι σύ εἶ ὁ ὑπερασπιστής μου Κύριε.

νίκη, ἀλλὰ ἐπιστρέφει ἡ ὑγαλλίασις τὸ πρῶν.

6 Ἐγὼ δὲ εἶπα εἰς τὴν εὐτυχίαν μου, δὲν θέλει σαλευθῆναι εἰς τὸν αἰῶνα· Κύριε ἡ ἀγαθὸς σὺν σου ἐστερέωσε τὸ βουνόν μου.

7 Ἀπέστρεψας ἀπ' ἐμοῦ τὸ πρόσωπόν σου, καὶ ἐταράχην.

8 Πρὸς σέ Κύριε ἐφώνησα· παρεκάλεσα τὸν Θεόν μου.

9 Τί ὠφέλος εὐγαίνει ἀπὸ τοῦ αἵματός μου, ὅταν κατῆλθω εἰς διαφθοράν;

10 Μὴ σέ εὐχαριστεῖ τὸ χῶμα, ἡ ἀναγγελεῖ τὴν ἀλήθειάν σου;

11 "Ηκουσον, Κύριε, καὶ ἐλέησέ με· Κύριε γίνου βοηθός μου.

12 Ἐστροφάς τὴν θλίψιν μου εἰς χαρὴν· διέρρηξας τὸν σάκκον μου· καὶ με περιέζωσας με εὐφροσύνην.

13 Κάθε ἀγαθός, λοιπόν, θέλει σέ ἐπαινέσει ἀκαταπαύστως· Κύριε, Θεέ μου, θέλει σέ εὐχαριστήσω εἰς τὸν αἰῶνα.

Ψαλ. λα'. XXXI.

ΚΥΡΙΕ ἤλπισα εἰς σέ· ὥς μὴ ἀτιμηθῶ εἰς τὸν αἰῶνα· διαφύλαξόν με εἰς τὴν δικαιοσύνην σου.

2 Κλῖνον πρὸς με τὸ αὐτίον σου, τρέξον εἰς βοήθειάν μου.

3 Γίνου δύναμις μου καὶ ὑπεράσπισίς μου ἵνα με σώσῃς.

4 "Οτι σὺ εἶσαι ἡ δύναμις μου καὶ ἡ καταφυγή μου· ὁδήγησόν με, καὶ θρέψαι με διὰ τὸ ὄνομά σου.

5 Ἐλευθέρωσόν με ἀπὸ τῆς παγίδος τὴν ὅποιαν ἔκρυψαν διὰ μέ, ὅτι σὺ εἶσαι, Κύριε, ὁ ὑπερασπιστής μου.

6 Βιώνω τὸ πνεῦμά μου εἰς τὰς χεῖράς σου· ὅτι σὺ με ἐλύτρωσας, Κύριε, θεέ της ἀληθείας.

7 Ἐμίσησα ὅσας διαφυλάττονσι ψευδαλείας ματαιότητας· ἐγὼ δὲ ἤλπισα εἰς τὸν Κύριον.

meam: salvasti me a descendantibus in lacum.

4 Psallite Domino sancti ejus: et confitemini memorie sanctitatis ejus.

5 Quoniam ira in indignatione ejus: et vita in voluntate ejus. Ad vesperum demorabitur fletus: et ad matutinum letitia.

6 Ego autem dixi in abundantia mea: Non movebor in aeternum.

7 Domine in voluntate tua, praestitisti decori meo virtutem. Avertisti faciem tuam a me, et factus sum conturbatus.

8 Ad te Domine clamabo: et ad Deum meum deprecabor.

9 Quae utilitas in sanguine meo, dum descendo in corruptionem? Numquid confitebitur tibi pulvis, aut annunciat veritatem tuam?

10 Audivit Dominus, et misertus est mei: Dominus factus est adjutor meus.

11 Convertisti planctum meum in gaudium mihi: conscidisti saccum meum, et circumdedisti me letitia.

12 Ut cantet tibi gloria mea; et non compungar: Domine Deus meus in aeternum confitebor tibi.

PSALMUS XXXI.

IN te Domine speravi non confundar in aeternum: in iustitia tua libera me.

2 Inclina ad me aurem tuam, accelera ut eruas me. Esto mihi in Deum protectorem: et in domum refugii, ut salvum me facias.

3 Quoniam auxilium mea, et refugium meum es tu: et propter nomen tuum deduces me, et enutries me.

4 Educas me de laqueo hoc, quem absconderunt mihi: quoniam tu es protector meus.

5 In manus tuas commendo spiritum

e celebrate la memoria della sua santità.

5 Perciocchè l'ira sua *dura* solo un momento: ma la sua benivolenza *dura tutta* una vita: la sera appo noi alberga il pianto, ma la mattina v'è giubilo.

6 Quant' è a me, nella mia quiete, io diceva: io non sarò giammai smosso.

8 Signore, tu avevi, per lo tuo favore, stanziata la fortezza nel mio monte: *ma, tosto che* tu hai nascosta la tua faccia, io sono stato smarrito.

8 Io ho gridato a te, Signore, ed ho supplicato al Signore.

9 *Dicendo:* che utilità *avrai* nel mio sangue, s' io scendo nella fossa? la polvere ti celebrerà ella? predicherà ella la tua verità?

10 Ascolta, Signore, ed abbi pietà di me: Signore, siimi aiuto.

11 Tu hai mutato il mio duolo in festa: tu hai sciolto il mio ciliccio, e m'hai cinto d'allegrezza.

12 Acciocchè la *mia* gloria ti salmeggi, e non si taccia. Signore Iddio mio, io ti celebrerò in eterno.

SALMO XXXI.

SIGNORE, io mi son confidato in te: *fa* ch'io non sia giammai confuso: liberami per la tua giustizia.

2 Inclina a me il tuo orecchio, affrettati di liberarmi: siimi una rocca forte, ed un luogo di fortezza, per salvarmi.

3 Perciocchè tu *sei* la mia rocca, e la mia fortezza: e, per amor del tuo Nome, guidami, e conducimi.

4 Trammi fuor della rete, che m'è stata tesa di nascoso: poichè tu *sei* la mia fortezza.

5 Io rimetto'l mio spirito nelle tue mani: tu m'hai riscattato, o Signore Iddio di verità.

6 Io odio quelli ch'attendono alle vanità di menzogna: ma io mi confido nel Signore.

3 Thou, Lord, hast brought my soul out of hell: thou hast kept my life from them that go down to the pit.

4 Sing praises unto the Lord, O ye saints of his: and give thanks unto him for a remembrance of his holiness.

5 For his wrath endureth but the twinkling of an eye, and in his pleasure is life: heaviness may endure for a night, but joy cometh in the morning.

6 And in my prosperity I said, I shall never be removed: thou, Lord, of thy goodness hast made my hill so strong.

7 Thou didst turn thy face from me: and I was troubled.

8 Then cried I unto thee, O Lord: and gat me to my Lord right humbly.

9 What profit is there in my blood: when I go down to the pit?

10 Shall the dust give thanks unto thee: or shall it declare thy truth?

11 Hear, O Lord, and have mercy upon me: Lord, be thou my helper.

12 Thou hast turned my heaviness into joy: thou hast put off my sackcloth, and girded me with gladness.

13 Therefore shall every good man sing of thy praise without ceasing: O my God, I will give thanks unto thee for ever.

PSALM XXXI.

IN thee, O Lord, have I put my trust: let me never be put to confusion, deliver me in thy righteousness.

2 Bow down thine ear to me: make haste to deliver me.

3 And be thou my strong rock, and house of defence: that thou mayest save me.

4 For thou art my strong rock, and my castle: be thou also my guide, and lead me for thy Name's sake.

4 Psalmodiez à l'Eternel, vous ses bien-aimés, et célébrez la mémoire de sa sainteté.

5 Car il n'y a qu'un moment dans sa colère, mais il y a toute une vie dans sa faveur; les pleurs logent le soir, et le chant de triomphe survient au matin.

6 Quand j'étois dans ma prospérité je disois: Je ne serai jamais ébranlé.

7 Eternel, par ta faveur, tu avois mis la force dans ma montagne; mais sitôt que tu as caché ta face, je suis devenu tout éperdu.

8 Eternel, j'ai crié à toi: J'ai présenté ma supplication à l'Eternel, disant:

9 Quel profit y aura-t-il en mon sang, si je descends dans la fosse? La poudre te célébrera-t-elle? Annoncera-t-elle ta vérité?

10 Eternel, écoute, et aie pitié de moi: Eternel, sois-moi en aide.

11 Tu as changé mon deuil en réjouissance, tu as détaché le sac dont j'étois couvert, et tu m'as revêtu de joie.

12 Afin que dans ma gloire je te psalmodie, et que je ne me taise point. Eternel, mon Dieu, je te célébrerai à toujours.

PSEAUME XXXI.

ETERNEL, je me suis retiré vers toi; que je ne sois jamais confus! Délivre-moi par ta justice.

2 Incline ton oreille vers moi, délivre-moi promptement, sois pour moi une forte roche, et une maison bien munie, afin que je m'y puisse sauver.

3 Car tu es mon rocher et ma forteresse; c'est pourquoy, à cause de ton nom, mène-moi et conduis-moi.

4 Tire-moi hors des filets qu'on m'a tendus en cachette; car tu es m'a force.

5 Je remets mon esprit en ta main; tu m'as racheté, ô Eternel, qui es le Dieu de vérité.

6 J'ai haï ceux qui s'adonnent aux vanités

1 Ihr Heiligen, lobſinget dem Herrn: danſet und preiſet ſeine Heiligkeit.

5 Denn ſein Zorn währet einen Augenblick, und er hat Luſt zum Leben; den Abendlang währet das Weinen, aber des Morgens die Freude.

6 Ich aber ſprach, da mirs wohl gieng: Ich werde nimmermehr darnieder liegen.

7 Denn, Herr, durch dein Wohlgefallen haſt du meinen Berg ſtark gemacht: aber da du dein Antlig verbargſt, erſchrack ich.

8 Ich will, Herr, ruſen zu dir; dem Herrn will ich ſiehen.

9 Was iſt nüz an meinem Blute, wenn ich todt bin? Wird dir auch der Staub danken, und deine Treue verkündigen?

10 Herr, höre, und ſey mir gnädig; Herr, ſey mein Helfer!

11 Du haſt mir meine Klage verwandelt in einen Reigen; du haſt meinen Saß ausgezogen, und mich mit Freuden gegürtet.

12 Auf daß dir lobſinge meine Ehre, und nicht ſtille werde. Herr, mein Gott, ich will dir danken in Ewigkeit.

Der 31 Pſalm.

1 Herr, auf dich traue ich, laß mich nimmermehr zu Schanden werden; errette mich durch deine Gerechtigkeit.

2 Reize deine Ohren zu mir, eilend hilf mir. Sey mir ein ſtarker Fels, und eine Burg, daß du mir helfeſt.

3 Denn du biſt mein Fels und meine Burg, und um deines Namens willen wolleteſt du mich leiten und führen.

4 Du wolleteſt mich aus dem Netze ziehen, das ſie mir geſtellt haben; denn du biſt meine Stärke.

4 Santos del Señor, tañedle psalmos: y celebrad la memoria de su santidad.

5 Por quanto la ira está en su indignacion: y la vida en su voluntad. A la tarde habrá llanto, y á la mañana alegría.

6 Mas yo dixé en mi abundancia: No tendré jamas mudanza.

7 Señor, por tu voluntad diste firmeza á mi prosperidad. Apartaste de mí tu rostro, y quedé conturbado.

8 A tí, Señor, clamaré, y á mi Dios rogaré.

9 ¿Qué provecho hay en mi sangre, si desciendo á la corrupcion? ¿Por ventura te alabará el polvo, ó anunciará tu verdad?

10 Oyó el Señor, y se apiadó de mí: el Señor se hizo mi ayudador.

11 Me mudaste mi llanto en gozo: rasgaste mi saco, y me rodeaste todo de alegría:

12 Para que mi gloria te cante; y no tenga yo pena: Señor Dios mio, yo te alabaré eternamente.

PSALMO XXXI.

EN tí, Señor, esperé, no quede yo jamas confuso: librame por tu justicia.

2 Inclina tu oído á mí: apresúrate á librame. Sé para mí un Dios protector, y una casa de refugio, para que me hagas salvo.

3 Porque tú eres mi fortaleza, y mi refugio: y por causa de tu nombre me guiarás, y me sustentarás.

4 Me sacarás de este lazo, que han escondido para mí: porque tú eres mi protector.

5 En tus manos encomiendo mi espíritu: tú me has redimido, Señor, Dios de la verdad.

6 Aborreces á los que observan vanidades

5 Εἰς χεῖρας σου παραθήσομαι τὸ πνεῦμά μου, ἑλουργώσω με Κύριε ὁ Θεὸς τῆς ἀληθείας.
 6 Ἐμίσησας τοὺς διαφυλίσσοντας ματαιότητας διακένῃς ἐγὼ δὲ ἐπὶ τῷ Κυρίῳ ἤλπισα.
 7 Ἀγαλιάσομαι καὶ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ ἑλέει σου· ὅτι ἐπέιδες τὴν ταπεινώσιν μου, ἔσωσας ἐκ τῶν ἀναγκῶν τὴν ψυχὴν μου.
 8 Καὶ οὐ συνέκλεισάς με εἰς χεῖρας ἐχθρῶν, ἔστησας ἐν ἐνδρυχώρῳ τοὺς πόδας μου.
 9 Ἐλέησόν με Κύριε, ὅτι θλίβομαι· ἑταράχθη ἐν θυμῷ ὁ ὀφθαλμός μου, ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ γαστήρ μου.
 10 Ὅτι ἐξέλειπεν ἐν ὁδῷ μου, καὶ τὰ ἔτη μου ἐν στεναγμοῖς· ἠσθένησεν ἐν πτωχείᾳ ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὰ ὀσά μου ἑταράχθησαν.
 11 Παρὰ πάντας τοὺς ἐχθροὺς μου ἐγενήθην ὀνειδος, καὶ τοῖς γείτοσί μου σφόδρα, καὶ φόβος τοῖς γνωστοῖς μου· οἱ θεωροῦντές με ἔξω ἐφύγον ἀπ' ἐμοῦ.
 12 Ἐπελήσθην ὥσπερ νεκρὸς ἀπὸ καρδίας· ἐγενήθην ὥσπερ σκεῦος ἀπολωλὸς,
 13 Ὅτι ἤκουσα ψόγον πολλῶν παροικούντων κυκλῶντες ἐν τῷ συναχθῆναι αὐτοὺς ἅμα ἐπ' ἐμὲ, τοῦ λαβεῖν τὴν ψυχὴν μου ἑταράχθησαν.
 14 Ἐγὼ δὲ ἐπὶ σοὶ ἤλπισα Κύριε· εἶπα, Σὺ εἶ ὁ Θεός μου.
 15 Ἐν ταῖς χερσὶ σου οἱ κληροὶ μου· ῥύσαι με ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν μου, καὶ ἐκ τῶν καταδικαζόντων με.
 16 Ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου, σῶσόν με ἐν τῷ ἑλέει σου.
 17 Κύριε μὴ καταίσχυνηθῇν, ὅτι ἐπεκαλεσάμην σε· αἰσχυνηθήσαν οἱ ἀσεβεῖς, καὶ καταθελήσαν εἰς αἶδον.
 18 Ἀλαλα γεννηθῆτω τὰ χεῖλη τὰ δόλια, τὰ λαλοῦντα κατὰ τοῦ δικαίου ἀνομίαν ἐν υπερ-

8 Θέλει χαρὴ καὶ εὐφρανθῶ εἰς τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπαρητήρησας τὴν ταπεινώσιν μου, καὶ ἔσωσας τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ τῆς ἀνάγκης.
 9 Καὶ δὲν με ἐκλείσας εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἐχθρῶν, ἔβαλας εἰς πλάτος τοῦ ποταμοῦ μου.
 10 Κύριε, ἐλέησόν με ὅτι θλίβομαι· ὁ ὀφθαλμός μου ἑταράχθη ἀπὸ τὸν θυμὸν, καὶ ἡ ψυχὴ μου, καὶ τὸ σῶμά μου.
 11 Ὅτι διὰ τοὺς πόνους ἐγέρασεν ἡ ζωὴ μου· καὶ στεναγμοὺς ἤσθησαν οἱ χρόνιοί μου.
 12 Μὲ ἄφισεν ἡ δύναμις μου διὰ τὴν πονηρίαν μου· καὶ ἐκόπηκαν τὰ κώκαλά μου.
 13 Ἐγὼνα ὀνειδος ἀνάμεσα εἰς πάντας τοὺς ἐχθροὺς μου, μάλιστα ἀνάμεσα εἰς τοὺς γείτονας μου· καὶ οἱ γνώριμοί μου με φοβοῦντε, καὶ με ἀποφείγονσιν, ὅσοι με βλέποντες ἐξω.
 14 Ἀλησμονήθην, ὥσπερ νεκρὸς ἀπὸ τῆς μνημνῆς. Ἐγενήθην ὥσπερ κεραμίδιον τ' αἰσχυμνόν.
 15 Ὅτι ἤκουσα τὰς βλασφημίας τῶν πολλῶν· φόβος στέκεται πανταχῇ ὅταν αὐτοὶ ἐπισυνάγονται κατ' ἐμὲ· καὶ συμβουλεύονται· να λάβωσι τὴν ψυχὴν μου.
 16 Ἐγὼ δὲ ἤλπισα εἰς ἐσέ, Κύριε· καὶ εἶπα, Σὺ εἶσαι ὁ Θεός μου.
 17 Ὁ καιρὸς μου μένει εἰς τὰς χεῖράς σου· σῶσόν με ἀπὸ τὰς χεῖρας τῶν ἐχθρῶν μου, καὶ ἀπὸ τῶν καταδικαζόντων με.
 18 Δείξον τοῦ δούλου σου τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου· σῶσόν με διὰ τὸ ἔλεός σου.
 19 Κύριε, ἅς μὴ ἀτιμῇθῶ, διότι σέ ἐκέλευσα· ἅς ἀτιμῇθῶσιν οἱ ἀσεβεῖς, καὶ ἅς βαλθῶσιν εἰς τὴν σιγὴν τῶν μνημάτων.
 20 Ἄς γεννηθῶσιν ἀλαλα τὰ χεῖλη τὰ πονηρὰ, τί λαλοῦντα κατὰ τοῦ δικαίου, ἀνόμως, ὑπερήφανα, καὶ καταφρονητικῶς.
 21 Πολὺ εἶναι τὸ πλῆθος τῆς ἀγαθοσύνης σου

meum: redemisti me Domine Deus veritatis.

6 Odisti observantes vanitates, super vacue. Ego autem in Domino speravi:

7 Exultabo, et lætabor in misericordia tua. Quoniam respexisti humilitatem meam, salvasti de necessitatibus animam meam.

8 Nec conclusisti me in manibus inimici: statuisti in loco spatioso pedes meos.

9 Miserere mei Domine quoniam tribulor: conturbatus est in ira oculus meus, anima mea, et venter meus:

10 Quoniam defecit in dolore vita mea: et anni mei in gemitibus. Infirmata est in paupertate virtus mea: et ossa mea conturbata sunt.

11 Super omnes inimicos meos factus sum opprobrium et vicinis meis valde: et timor notis meis. Qui videbant me, foras fugerunt a me:

12 Oblivioni datus sum, tamquam mortuus a corde. Factus sum tamquam vas perditum:

13 Quoniam audivi vituperationem multorum commorantium in circuitu: In eodum convenient simul adversum me, accipere animam meam consiliati sunt.

14 Ego autem in te speravi Domine: dixi: Deus meus es tu:

15 In manibus tuis sortem meæ. Eripe me de manu inimicorum meorum, et a persequentibus me.

16 Illustra faciem tuam super servum tuum, salvum me fac in misericordia tua:

17 Domine non confundar, quoniam invocavi te. Erubescant impii, et deducantur in infernum.

18 Muta hiant labia dolosa. Quæ loquantur adversus justum iniquitatem,

7 Io festeggerò, e mi rallegrerò della tua benignità: perciocchè tu avrai veduta la mia afflizione, ed avrai presa conoscenza delle tribolazioni dell' anima mia.

8 E non m'avrai messo in man del nemico. ed avrai fatti star ritti i miei piedi al largo.

9 Abbi mercè di me, Signore: perciocchè io sono in distretta: l'occhio mio, l'anima mia, ed il ventre mio, son consumati di cordoglio.

10 Perciocchè la mia vita si vien meno di noia, ed i miei anni di sospirare: le mie forze sono scadute per le mie pene, e le mie ossa son consumate.

11 Per cagion di tutti i miei nemici, io sono stato in gran vituperio eziandio a' miei vicini, ed in ispavento a' miei conoscenti: quelli che mi veggono fuori se ne fuggono lontan da me.

12 Io son stato dimenticato dal cuore loro, come un morto: io son simile ad un vaso perduto.

13 Perciocchè io ho udito il vituperio di molti: spavento è d'ogni intorno, mentre prendono insieme consiglio contr' a me, e macchinano di tormi la vita.

14 Ma io, o Signore, mi confido in te: io ho detto: tu sei l'Iddio mio.

15 I miei tempi son nella tua mano: riscuotimi dalla mano de' miei nemici, e da quelli che mi perseguitano.

16 Fa risplendere il tuo volto sopra il tuo servidore: salvami per la tua benignità.

17 O Signore, fa ch' io non sia confuso: perciocchè io t' invoco: sieno confusi gli empì: abbian la bocca turata, e sieno posti nel sepolcro.

18 Ammutoliscono le labbra bugiarde, le quali parlano duramente contr' al giusto, con alterezza, e con isprezzo.

5 Draw me out of the net, that they have laid privily for me: for thou art my strength.

6 Into thy hands I commend my spirit: for thou hast redeemed me, O Lord, thou God of truth.

7 I have hated them that hold of superstitious vanities: and my trust hath been in the Lord.

8 I will be glad, and rejoice in thy mercy: for thou hast considered my trouble, and hast known my soul in adversities.

9 Thou hast not shut me up into the hand of the enemy: but hast set my feet in a large room.

10 Have mercy upon me, O Lord, for I am in trouble: and mine eye is consumed for very heaviness; yea, my soul and my body.

11 For my life is waxen old with heaviness: and my years with mourning.

12 My strength faileth me, because of mine iniquity: and my bones are consumed.

13 I became a reproof among all mine enemies, but especially among my neighbours: and they of mine acquaintance were afraid of me; and they that did see me without conveyed themselves from me.

14 I am clean forgotten, as a dead man out of mind: I am become like a broken vessel.

15 For I have heard the blasphemy of the multitude: and fear is on every side, while they conspire together against me, and take their counsel to take away my life.

16 But my hope hath been in thee, O Lord: I have said, Thou art my God.

17 My time is in thy hand; deliver me from the hand of mine enemies: and from them that persecute me.

18 Shew thy servant the light of thy countenance: and save me for thy mercy's sake.

19 Let me not be confounded, O Lord, for I

trompeuses; mais moi je me suis assuré en l'Eternel.

7 Je m'égaierai et me réjouirai dans ta bonté; parce que tu as regardé mon affliction, et tu as pris connoissance des détresses de mon âme.

8 Tu ne m'as point livré entre les mains de mon ennemi; mais tu as fait tenir debout mes pieds au large.

9 Eternel, aie pitié de moi, car je suis en détresse; mon regard est tout défaut de chagrin, et mon âme et mes entrailles.

10 Car ma vie se consume d'ennui, et mes ans par mes soupirs; ma force est déchue, pour la peine de mon iniquité, et mes os sont consumés.

11 J'ai été en opprobre à tous mes ennemis; je l'ai même été beaucoup à mes voisins; j'ai été en horreur à ceux de ma connoissance; ceux qui me voyoient dehors s'enfuyoient de moi.

12 J'ai été mis en oubli dans le cœur des hommes, comme un mort; j'ai été estimé comme un vaisseau de nul usage.

13 Car j'ai où le blâme de plusieurs; la frayeur m'a saisi de tous côtés, quand ils consultoient ensemble contre moi; ils ont consulté pour m'ôter la vie.

14 Toutefois, Eternel, je me suis assuré en toi; j'ai dit, tu es mon Dieu.

15 Mes temps sont en ta main: Délivre-moi de la main des mes ennemis, et de ceux qui me poursuivent.

16 Fais luire ta face sur ton serviteur; délivre-moi par ta bonté.

17 Eternel, que je ne sois point confus, puisque je t'ai invoqué; que les méchans soient confus, qu'ils aient la bouche fermée dans le sépulcre.

18 Que les lèvres qui mentent, et qui pro-

5 In deine Hände befehl ich meinen Geist; du hast mich erlöst, Herr, du treuer Gott.

6 Ich hoffe, die du halten auf lose Lehre; ich hoffe aber auf den Herrn.

7 Ich freue mich und bin fröhlich über deiner Güte, daß du mein Elend ansiehst, und erkennst meine Seele in der Noth,

8 Und übergiebst mich nicht in die Hände des Feindes; du stellst meine Füße auf weiten Raum.

9 Herr, sey mir gnädig, denn mir ist angst; meine Gestalt ist verfallen vor Trauren, dazu meine Seele und mein Bauch.

10 Denn mein Leben hat abgenommen vor Betrübniß, und meine Zeit vor Seufzen; meine Kraft ist verfallen vor meiner Missethat, und meine Geheine sind verschmachtet.

11 Es gehet mir so übel, daß ich bin eine große Schmach worden meinen Nachbarn, und eine Schen meinen Verwandten; die mich sehen auf der Gasse, suchen vor mir.

12 Meiner ist vergessen im Herzen wie eines Todten; ich bin geworden wie ein zerbrochenes Gefäß.

13 Denn viele schelten mich übel, daß jedermann sich vor mir scheuet; sie rathschlugen mit einander über mich, und denken mir das Leben zu nehmen.

14 Ich aber, Herr, hoffe auf dich, und spreche: Du bist mein Gott!

15 Meine Zeit steht in deinen Händen; errette mich von der Hand meiner Feinde, und von denen, die mich verfolgen.

16 Laß leuchten dein Antlitz über deinen Knecht; hilf mir durch deine Güte.

17 Herr, laß mich nicht zu Schanden werden, denn

inútilmente. Mas yo en el Señor esperé:

7 Me regocijaré, y alegraré en tu misericordia. Porque miraste mi abatimiento, salvaste de angustias a mi alma.

8 Y no me encerraste en las manos del enemigo: persiste en lugar ancho mis pies.

9 Ten misericordia de mí, Señor, que estoy atribulado: conturbado está con el pesar mi ojo, mi alma, y mi vientre:

10 Porque con el dolor ha desfallecido mi vida, y mis años con los gemidos. Se ha debilitado por la pobreza mi fuerza, y mis huesos están conturbados.

11 He sido hecho el oprobrio para todos mis enemigos principalmente a mis vecinos: y causa de temor a mis conocidos. Los que me veían, huyeron lejos de mí:

12 En su corazón he sido echado en olvido, como un muerto. He sido hecho como vasija quebrada:

13 Porque he oído el vituperio de muchos, que me estaban al rededor: quando tenían juntas contra mí, aconsejaron quitarme la vida.

14 Mas yo en tí esperé, Señor; dixé: Mi Dios eres tú:

15 Mis suertes están en tus manos. Sácame de la mano de mis enemigos, y de los que me persiguen.

16 Resplandezca la claridad de tu rostro sobre tu siervo, sálvame segun tu misericordia:

17 Señor, no quede yo confuso, porque te he invocado. Averguéncense los impíos, y sean conducidos al infierno:

18 Enmudezcan los labios engañosos: que hablan iniquidad contra el justo, con soberbia, y con desprecio.

19 ¡Cuán grande es, Señor, la abundancia de tu dulzura, que tienes escondida para los

have called upon thee: let the ungodly be put to confusion, and be put to silence in the grave.

20 Let the lying lips be put to silence: which cruelly, disdainfully, and despitefully speak against the righteous.

21 O how plentiful is thy goodness, which thou hast laid up for them that fear thee: and that thou hast prepared for them that put their trust in thee, even before the sons of men!

22 Thou shalt hide them privily by thine own presence from the provoking of all men: thou shalt keep them secretly in thy tabernacle from the strife of tongues.

23 Thanks be to the Lord: for he hath shewed me marvellous great kindness in a strong city.

24 And when I made haste, I said: I am cast out of the sight of thine eyes.

25 Nevertheless, thou heardest the voice of my prayer: when I cried unto thee.

26 O love the Lord, all ye his saints: for the Lord preserveth them that are faithful, and plentifully rewardeth the proud doer.

27 Be strong, and he shall establish your heart: all ye that put your trust in the Lord.

EVENING PRAYER.

PSALM XXXII.

BLESSED is he whose unrighteousness is forgiven, and whose sin is covered.

2 Blessed is the man unto whom the Lord imputeth no sin: and in whose spirit there is no guile.

3 For while I held my tongue: my bones consumed away through my daily complaining.

4 For thy hand is heavy upon me day and night: and my moisture is like the drought in summer.

5 I will acknowledge my sin unto thee: and mine unrighteousness have I not hid.

6 I said, I will confess my sins unto the Lord: and so thou forgavest the wickedness

ich rufe dich an: die Gottlosen müssen zu Schanden und geschweigt werden in der Hölle.

18 Versummen müssen falsche Mäuler, die da reden wider den Gerechten, steif, stolz, und hehnisch.

19 Wie groß ist deine Güte, die du verborgen hast denen, die dich fürchten, und erzeigst denen, die vor den Leuten auf dich trauen.

20 Du verbirgest sie heimlich bey dir vor jedermanns Trost; du verdeckst sie in der Hütte vor den zänkischen Zungen.

21 Gelobet sey der Herr, daß er hat eine wunderseliche Güte mir bewiesen, in einer festen Stadt.

22 Denn ich sprach in meinem Zagen: Ich bin von deinen Augen verstoßen; dennoch hörtest du meines Flehens Stimme, da ich zu dir schrie.

23 Liebet den Herrn, alle seine Heiligen. Die Gläubigen behütet der Herr, und vergilt reichlich dem, der Hochmuth übet.

24 Erzd getrost und unverzagt alle, die ihr des Herrn harret.

Abend-Gebet.

Der 32 Psalm.

1 Wohl dem, dem die Uebertretungen vergeben sind, dem die Sünde bedeket ist.

2 Wohl dem Menschen, dem der Herr die Missethat nicht zurechnet, in des Geiſt kein Falſch ist.

3 Denn da ichs wollte verschweigen, verſchmachtesten meine Gebeine, durch mein tägliches Heulen.

4 Denn deine Hand war Tag und Nacht schwer auf mir, daß mein Saft vertrodnete, wie es im Sommer durre wird.

5 Darum bekenne ich dir meine Sünde, und verhehle meine Missethat nicht. Ich sprach: Ich will

noncent des paroles dures contre le juste-avec orgueil et avec mépris, soient muettes.

19 O que tes biens sont grands! que tu as réservés pour ceux qui te craignent, et que tu fais pour ceux qui se retirent vers toi, aux yeux des fils des hommes!

20 Tu les caches dans le secret sous ta face, loin de l'orgueil des hommes; tu les preserves dans une tente, des langues qui les attaquent.

21 Béni soit l'Eternel, parce qu'il a rendu admirable sa bonté envers moi, comme si j'eusse été dans une ville munie.

22 Je disois dans ma précipitation: Je suis retranché de devant tes yeux; et toutefois tu as exaucé la voix de mes supplications, quand j'ai crié à toi.

23 Aimez l'Eternel, vous tous ses bien-aimés; l'Eternel garde les fidèles, et il rend à celui qui se conduit avec fierté tout ce qu'il a mérité.

24 Vous tous qui avez votre attente à l'Eternel, demeurez fermes, et il fortifiera votre cœur.

PRIERE DU SOIR.

PSEAUME XXXII.

O QU'HEUREUX est celui dont la transgression est quittée, et duquel le péché est couvert!

2 O qu'heureux est l'homme auquel l'Eternel n'impute point l'iniquité, et dans l'esprit duquel il n'y a point de fraude!

3 Quand je me suis tu, mes os se sont consumés, et quand je n'ai fait que crier tout le jour.

4 Parce que jour et nuit ta main s'appesantissoit sur moi; ma vigueur étoit changée en une sécheresse d'été. Selah.

5 Je t'ai fait connoître mon péché, et je n'ai point caché mon iniquité: J'ai dit: Je confesserai mes transgressions à l'Eternel; et tu as ôté la peine de mon péché. Selah.

que te temen! La has dado cumplida á aquellos, que esperan en ti, á la vista de los hijos de los hombres.

20 Los esconderás en el secreto de tu rostro de la conturbacion de los hombres. Los defenderás de la contradiccion de las lenguas en tu tabernáculo.

21 Bendito el Señor, porque maravillosamente ha hecho conmigo su misericordia en la ciudad fuerte.

22 Mas yo dixé en el transportamiento de mi ánima: Echado soy de la vista de tus ojos. Por tanto oíste la voz de mi oracion, quando clamaba á ti.

23 Amad al Señor todos sus Santos: porque el Señor demandará verdad, y retornará con medida colmada á los que obran con soberbia.

24 Portaos varonilmente, y confortése el corazón de todos vosotros, que esperais en el Señor.

ORACION VESPERTINA.

PSALMO XXXII.

BIENAVENTURADOS aquellos, cuyas iniquidades han sido perdonadas; y cuyos pecados han sido encubiertos.

2 Bienaventurado el varon, á quien el Señor no imputó pecado, ni en su espíritu hay engaño.

3 Porque callé, se envejecieron mis huesos, mientras que clamaba todo el día.

4 Porque día y noche se agravó sobre mí tu mano: me volví en mi miseria, mientras que se clava la espina.

5 Te hice manifestar mi pecado, y no tuve escondida mi injusticia. Dixé: Confesaré contra mí al Señor mi injusticia: y tú perdonaste la impiedad de mi pecado.

τὴν ἀσέβειαν τῆς καρδίας μου· διάψαλμα.

6 Ὑπὲρ ταύτης προσεύξεται πρὸς σέ πᾶς ὅσιος ἐν καιρῷ εὐθέτῳ· πλὴν ἐν κατακλυσμῷ ὑδάτων πολλῶν πρὸς αὐτὸν οὐκ ἐγγιούσι.

7 Σὺ μου εἶ καταφυγὴ ἀπὸ θλίψεως τῆς περιεσχέσης με, τὸ ἀγαλλιάμαί μου λύτρωσαί με ἀπὸ τῶν κυκλωσάντων με· διάψαλμα.

8 Συνετιῶ σε καὶ συμβιβῶ σε ἐν ὁδῷ ταύτῃ ἢ πορεύσῃ, ἐπιστηριῶ ἐπὶ σέ τὰς ὀφθαλμούς μου.

9 Μὴ γίνεσθε ὡς ἵππος καὶ ἡμίονος, οἳς ἔκ ἐστι σίνεσις· ἐν χαλινῷ καὶ κημῷ τὰς σιαγόνας αὐτῶν ἄγξαι τῶν μὴ ἐγγιζόντων πρὸς σέ.

10 Πολλὰ αἱ μάστιγες τοῦ ἁμαρτωλοῦ, τὸν δὲ ἐλπίζοντα ἐπὶ Κύριον ἔλεος κυκλώσει.

11 Εὐφράνθητε ἐπὶ Κύριον οἱ ἀγαλλιάσθε δίκαιοι, καὶ χαυχάσθε πάντες οἱ εὐθέσι τῇ καρδίᾳ.

Ψαλ. λγ'. XXXIII.

ΑΓΑΛΛΙΑΣΘΕ δίκαιοι ἐν τῷ Κυρίῳ, τοῖς εὐθέσι πρέπει αἰνεσις.

2 Ἐξομολογείσθε τῷ Κυρίῳ ἐν κιθάρᾳ, ἐν ψαλτήριῳ δεκάχορδῳ ψάλατε αὐτῷ.

3 Ἀσάτε αὐτῷ ᾠσμα καινόν, καλῶς ψάλατε ἐν ἀλαλαγμῷ.

4 Ὅτι εὐθὺς ὁ λόγος τοῦ Κυρίου, καὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν πίστει.

5 Ἀγαπᾷ ἐλεημοσύνην καὶ κρίσιν, τοῦ ἔλεους Κυρίου πλήρης ἡ γῆ.

6 Τῷ λόγῳ τοῦ Κυρίου οἱ οὐρανοὶ ἔστερέωθησαν, καὶ τῷ πνεύματι τοῦ στόματος αὐτοῦ πᾶσα ἡ δύναμις αὐτῶν.

7 Συνάγων ὥσει ἄσκον ὕδατα θαλάσσης, τιθεὶς ἐν θησαυροῖς ἄβυσσους.

8 Φοβηθήτω τὸν Κύριον πᾶσα ἡ γῆ, ὑπ' αὐτοῦ δὲ σαλευθήτωσαν πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν οἰκουμένην.

6 Εἶπα, θέλει ἐξαγορεύσω τὴν ἀνομίαν μου εἰς τὸν Κύριον· καὶ ἔγω ἐσυγχώρησας τὴν ἀσέβειαν τῆς καρδίας μου.

7 Διὰ τοῦτο καθέ δικαίος θέλει σε παρακαλέσει εἰς καιρὸν ὅπῃ δύναται· ἵνα σέ εἰρή· πλὴν εἰς καιρὸν κατακλυσμοῦ ὑδάτων πολλῶν δὲν θέλει τὸν πλησιάσουσιν.

8 Σὺ εἶσαι ἡ καταφυγὴ μου· σὺ θέλει με διαφυλάξεις ἀπὸ τὰς θλίψεων· σὺ θέλει με περικυκλώσεις με ψαλμῶν ἐλευθερώσεως.

9 Θέλει σε διδάξω, καὶ θέλει σέ ὁδηγήσω εἰς τὴν ὁδὸν ἐν τῇ ᾗ ὅπου ἔχεις· ἵνα πορευθῇς· θέλει σέ συντροφεύουσιν οἱ ὀφθαλμοί μου.

10 Μὴ γίνεσθαι ὡς ἄλογα καὶ μωρία τὰ ὅπου δὲν ἔχεις οἴσιν, καὶ πρέπει· ἵνα κρατιθῶσι με χαλινόν, καὶ μὴ στόμιον, ἵνα μὴ σέ πλανώσωσιν.

11 Πολλὰ εἶναι αἱ πληγαὶ τῶν ἁμαρτωλῶν· ἔλεος δὲ θέλει κυκλώσει τὸν ἐλπίζοντα εἰς τὸν Κύριον.

12 Δίκαιοι, εὐφρανθήτε καὶ ἀγαλλιάσθε εἰς τὸν Κύριον· χαρεῖτε πάντες οἱ ἔχοντες ὀρθὴν καρδίαν.

Ψαλ. λγ'. XXXIII.

ΑΓΑΛΛΙΑΣΕΤΕ, δίκαιοι, εἰς τὸν Κύριον· ἡ εὐχαρίστησις ἁρμόζει μετὰ τὸν δίκαιον.

2 Ἐπαινέσατε τὸν Κύριον μετὰ κιθάραν· ψάλατε πρὸς αὐτὸν μετὰ ψαλτήριον δεκάχορδον.

3 Ψάλατε πρὸς τὸν Κύριον νέα ψαλμῶματα· ψάλατε ἐπαινῶν μετὰ ὅλην τὴν καρδίαν.

4 Ὅτι ὁ λόγος τοῦ Κυρίου εἶναι ἀληθινός, καὶ πιστὰ πάντα τὰ ἔργα του.

5 Ἀγαπᾷ ἐλεημοσύνην καὶ κρίσιν· ἡ γῆ γέμει ἀπὸ τοῦ ἔλεος τοῦ Κυρίου.

6 Οἱ οὐρανοὶ ἔστερέωθησαν διὰ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ· καὶ πάντα τὰ στρατεύματα αὐτῶν διὰ τὴν πνοὴν τοῦ στόματός του.

7 Συνίθρησε τὰ νερὰ τῆς θαλάσσης ὡς εἰς ἄσκιον· καὶ ἔβαλε τὰς ἄβυσσους ὡς εἰς θησαυ-

6 Pro hac orabit ad te omnis sanctus, in tempore opportuno. Verumtamen in diluvio aquarum multarum, ad eum non approximabunt.

7 Tu es refugium meum a tribulatione, quæ circumdedit me: exultatio mea erue me a circumdantibus me.

8 Intellectum tibi dabo, et instruem te in via hac, qua gradieris: firmabo super te oculos meos.

9 Nolite fieri sicut equus et mulus, quibus non est intellectus. In camo et freno maxillas eorum constringe, qui non approximant ad te.

10 Multa flagella peccatoris, sperantem autem in Domino misericordia circumdabit.

11 Lætamini in Domino et exultate iusti, et gloriamini omnes recti corde.

PSALMUS XXXIII.

EXULTATE iusti in Domino: rectos decet collaudatio.

2 Confitemini Domino in cithara: in psalterio decem chordarum psallite illi.

3 Cantate ei canticum novum: bene psallite ei in vociferatione.

4 Quia rectum est verbum Domini, et omnia opera eius in fide.

5 Diligit misericordiam et iudicium: misericordia Domini plena est terra.

6 Verbo Domini cæli firmati sunt: et spiritu oris eius omnis virtus eorum.

7 Congregans sicut in utre aquas maris: ponens in thesauris abyssos.

8 Timeat Dominum omnis terra: ab eo autem commoveantur omnes inhabitantes orbem.

6 Per ciò ogni uomo pio ti farà orazione nel tempo che tu puoi esser trovato: nel tempo di diluvio di grandi acque, elle non pur perverranno a lui.

7 Tu sei il mio ricetta, tu mi guarderai di distretta, tu mi cironderai di canti di liberazione. Sela.

8 Io voglio ammaestrarti, ed insegnarti la via, per la quale devi camminare: e consigliarti, avendo l'occhio sopra te.

9 Non siate come il cavallo, nè come il mulo, che sono senza intelletto: la cui bocca conviene frenar con morso, e con freno: altrimenti, non s' accosterebbero a te.

10 Molti dolori avverranno all'empio: ma benignità intornierà colui che si confida nel Signore.

11 Rallegratevi nel Signore, e fate festa, o giusti: e giubilate, voi tutti che siete dritti di cuore.

SALMO XXXIII.

VOI giusti, giubilate nel Signore: la lode è decevole agli uomini dritti.

2 Celebrate il Signore colla cetra: salmeggiategli col saltero, e col decacordo.

3 Cantategli un nuovo canticum, sonate maestrevolmente con giubilo.

4 Perciocchè la parola del Signore è dritta, e tutte le sue opere son fatte con verità.

5 Egli ama la giustizia, e la dritture: la terra è piena della benignità del Signore.

6 I cieli sono stati fatti per la parola del Signore, e tutto il loro esercito per lo soffio della sua bocca.

7 Egli ha adunate l'acque del mare come in un mucchio: egli ha riposti gli abissi come in tesori.

8 Tutta la terra tema del Signore: abbiano spavento tutti gli abitanti del mondo.

of my sin.

7 For this shall every one that is godly make his prayer unto thee, in a time when thou mayest be found : but in the great water-floods they shall not come nigh him.

8 Thou art a place to hide me in, thou shalt preserve me from trouble : thou shalt compass me about with songs of deliverance.

9 I will inform thee, and teach thee in the way wherein thou shalt go : and I will guide thee with mine eye.

10 Be ye not like to horse and mule, which have no understanding : whose mouths must be held with bit and bridle, lest they fall upon thee.

11 Great plagues remain for the ungodly : but whoso putteth his trust in the Lord, mercy embraceth him on every side.

12 Be glad, O ye righteous, and rejoice in the Lord : and be joyful, all ye that are true of heart.

PSALM XXXIII.

REJOICE in the Lord, O ye righteous : for it becometh well the just to be thankful.

2 Praise the Lord with harp : sing praises unto him with the lute, and instrument of ten strings.

3 Sing unto the Lord, a new song : sing praises lustily unto him with a good courage.

4 For the word of the Lord is true : and all his works are faithful.

5 He loveth righteousness and judgement : the earth is full of the goodness of the Lord.

6 By the word of the Lord were the heavens made : and all the hosts of them by the breath of his mouth.

7 He gathereth the waters of the sea together, as it were upon an heap : and layeth up the deep as in a treasure-house.

8 Let all the earth fear the Lord : stand in

dem Herrn meine Uebertretungen bekennen ; da versagst du mir die Wissensthat meiner Sünde.

9 Dafür werden dich alle Heiligen bitten zur rechten Zeit ; darum, wenn große Wasserfluthen kommen, werden sie nicht an dieselbigen gelangen.

10 Du bist mein Schirm, du wollest mich vor Angst behüten, daß ich errettet ganz fröhlich rühmen könne.

11 Ich will dich unterweisen, und dir den Weg zeigen, den du wandeln sollst ; ich will dich mit meinen Augen leiten.

12 Seid nicht wie Rosse und Maulthiere, die nicht verständig sind, welchen man Zaum und Gebiß muß ins Maul legen, wenn sie nicht zu dir rollen.

13 Der Gottlose hat viel Plage : wer aber auf den Herrn hoffet, den wird die Güte umfassen.

14 Freuet euch des Herrn, ihr Gerechten, und seyd fröhlich, ihr Frommen.

Der 33 Psalm.

1 Freuet euch des Herrn, ihr Gerechten ; die Frommen sollen ihn schön preisen.

2 Danket dem Herrn mit Harfen, und lobset ihm auf dem Psalter mit zehn Saiten.

3 Singet ihm ein neues Lied ; machets gut auf Saitenspielen mit Schalle.

4 Denn des Herrn Wort ist wahrhaftig, und was er zusagt, das hält er gewiß.

5 Er liebet Gerechtigkeit und Gericht. Die Erde ist voll von der Güte des Herrn.

6 Der Himmel ist durchs Wort des Herrn gemacht, und alles sein Heer durch den Geist seines Mundes.

7 Er hält das Wasser im Meer zusammen, wie in einem Schlauch, und legt die Tiefe ins Verborgene.

8 Alle Welt fürchte den Herrn, und vor ihm scheue sich alles, was auf dem Erdboden wohnet.

6 C'est pourquoi tout homme de bien te suppliera au temps qu'on te trouve ; en sorte que quand de grandes eaux se déborderoient, elles ne l'atteindront point.

7 Tu es ma retraite, et tu me garantiras de la délivrance. Sélah.

8 Je te rendrai intelligent, m'a dit l'Eternel, et je t'enseignerai le chemin par lequel tu dois marcher, et mon oeil te guidera.

9 Ne soyez point comme le cheval, ni comme le mulet, qui sont sans intelligence ; desquels il faut emmuser la bouche avec un mors et un frein, pour s'en faire obéir.

10 Plusieurs douleurs arriveront au méchant ; mais la miséricorde environnera celui qui s'assure en l'Eternel.

11 Vous justes, réjouissez-vous en l'Eternel, et vous égayez ; chantez de joie, vous tous qui avez le cœur droit.

PSEAUME XXXIII.

VOUS justes, chantez de joie à l'Eternel ; sa louange est bienseante aux hommes droits.

2 Célébrez l'Eternel avec la harpe ; chantez-lui des pseaumes avec l'instrument à dix cordes.

3 Chantez-lui un cantique nouveau ; touchez agréablement les instrumens, avec un cri de joie.

4 Car la parole de l'Eternel est droite, et toutes ses œuvres sont avec fermeté.

5 Il aime la justice et l'équité ; la terre est remplie de la bonté de l'Eternel.

6 Les cieus ont été faits par la parole de l'Eternel, et toute leur armée par le souffle de sa bouche.

7 Il assemble les eaux de la mer comme un monceau ; il met les abîmes comme dans des trésors.

6 Por esta razon orará á tí todo Santo en el tiempo oportuno. Mas en el diluvio de muchas aguas, á él no se acercarán.

7 Tú eres mi refugio en la tribulacion, que me cercó : regocijo mio, librame de los que me rodean.

8 Inteligencia te daré, y te instruiré en este camino, por el que has de andar : tendré fixos sobre tí mis ojos.

9 No querás ser como el caballo y el mulo, que no tienen entendimiento. Con cabestro y freno aprieta las quixadas de aquellos, que no se acercan á tí.

10 Muchos son los azotes del pecador, mas al que en el Señor espera, misericordia lo cercará.

11 Alegraos en el Señor, y regocijaos, ó justos ; y gloriaos todos los rectos de corazón.

PSALMO XXXIII.

REGOCIJAOS, justos, en el Señor : á los rectos conviene el alabarlo.

2 Alabad al Señor con la cítara : tanedle psalmos con el psalterio de diez cuerdas.

3 Cantadle á él un cántico nuevo : tanedle psalmos diestramente acompañados de voces.

4 Porque recta es la palabra del Señor, y todas sus obras son en fidelidad.

5 Ama la misericordia y la justicia : de la misericordia del Señor está llena la tierra.

6 Por la Palabra del Señor se afirmaron los cielos : y por el Espíritu de su boca toda la virtud de ellos.

7 El congrega como en odre las aguas del mar : él pone los abismos en tesoros.

8 Tema al Señor toda la tierra : y sean conmovidos delante de él todos los que habitan el universo.

9 "Οτι αὐτὸς εἶπε καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνέτειλατο καὶ ἐκτίσθησαν.

10 Κύριος διασκεδάζει βουλὰς ἐθνῶν, ἀθετεῖ δὲ λογισμοὺς λαῶν, καὶ ἀθετεῖ βελὰς ἀρχόντων.

11 Ἡ δὲ βουλή τοῦ Κυρίου εἰς τὸν αἰῶνα μένει, λογισμοὶ τῆς καρδίας αὐτοῦ ἀπὸ γενεῶν εἰς γενεάς.

12 Μακάριον τὸ ἔθνος οὗ ἐστὶ Κύριος ὁ Θεὸς αὐτῶν, λαὸς ὃν ἐξελέξατο εἰς κληρονομίαν ἑαυτῶν.

13 Ἐξ οὐρανοῦ ἐπέβλεψεν ὁ Κύριος, εἶδε πάντας τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων,

14 Ἐξ ἐτοίμου κατοικητηρίου αὐτοῦ ἐπέβλεψεν ἐπὶ πάντας τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν.

15 Ὁ πλάσας κατὰ μόνας τὰς καρδίας αὐτῶν, ὁ σκίνει πάντα τὰ ἔργα αὐτῶν.

16 Οὐ σώζεται βασιλεὺς διὰ πολλὴν δύναμιν, καὶ γίγας οὐ σωθήσεται ἐν πλήθει ἰσχύος αὐτοῦ.

17 Ψευδὴς ἵππος εἰς σωτηρίαν, ἐν δὲ πλήθει δυνάμεως αὐτοῦ οὐ σωθήσεται.

18 Ἰδοὶ οἱ ὀφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ τὸς φοβημένους αὐτόν, τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ,

19 Ῥύσασθαι ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς αὐτῶν, καὶ διαθρῆναι αὐτοὺς ἐν λιμῶν.

20 Ἡ ψυχὴ ἡμῶν ὑπομένει τῷ Κυρίῳ, ὅτι βοηθὸς καὶ υπερασπιστὴς ἡμῶν ἐστίν.

21 Ὅτι ἐν αὐτῷ εὐφρανθήσεται ἡ καρδία ἡμῶν, καὶ ἐν τῷ ὀνόματι τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ ἡλιπίσαμεν.

22 Γένοιτο τὸ ἔλεός σου Κύριε ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἡλίπισαμεν ἐπὶ σέ.

Ψαλ. λδ'. XXXIV.

ΕΥΛΟΓΗΣΩ τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ, διαπαντός ἡ αἰνεῖς αὐτοῦ ἐν τῷ στόματί μου.

2 Ἐν τῷ Κυρίῳ ἐπαινεθήσεται ἡ ψυχὴ μου, ἀκουσάτωσαν πράξεις καὶ εὐφρανθήτωσαν.

ροφυλάκιον.

8" Ἀσφοβηθῇ τὸ Κύριον πᾶσα ἡ γῆ· εὐλαβεθήτε αὐτόν σεῖς πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν οἰκομένην.

9 "Οτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν· αὐτὸς ἐπρόταξε καὶ ἐκτίσθησαν.

10 Ὁ Κύριος διασκορπίζει τὰς συμβουλίας τῶν ἐθνῶν, καὶ χαλὰ τοὺς λογισμοὺς τῶν λαῶν, καὶ τὰς συμβουλὰς τῶν ἀρχόντων.

11 Ἡ δὲ συμβαλὴ τῆς κυρίας μένει αἰωνίως, καὶ ἡ λογισμὸς τῆς καρδίας τῆς ἀπὸ γενεῶν εἰς γενεάν.

12 Μακάριον τὸ ἔθνος τὸ γνωρίζον τὸν Κύριον διὰ θεόν· Μακάριος ὁ λαὸς, τὸν ὅποιον ἐκλεξεν ὁ κύριος εἰς κληρονομίαν τὸν.

13 Ὁ Κύριος ἐκύτταξεν ἀπὸ τοὺς οὐρανοὺς καὶ εἶδε πάντας τὰς ὑἱὰς τῶν ἀνθρώπων. Ἀπὸ τῆν καθέδραν τῆς κατοικίας του ἐκύτταξε πάντας τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τὴν γῆν.

14 Αὐτὸς ἐπλασε τὰς καρδίας αὐτῶν, καὶ γνωρίζει πάντα τὰ ἔργα αὐτῶν.

15 Δὲν σώζεται βασιλεὺς διὰ πολλὴν δύναμιν, οὔτε γίγας διὰ τὴν μεγάλην δύναμιν του.

16 Τὸ ἄλογον, ματαίως πιστεύεται· ἵνα εἶναι ἀρκετὸν διὰ σωτηρίαν ἀνθρώπου· ἡ δύναμις του δὲν θέλει σώσει κανένα.

17 Ἰδοὶ οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ Κυρίου εἶναι ἐφ' ὅσους τὸν φοβούνται, καὶ ἐλπίζουσιν εἰς τὸ ἔλεός του.

18 ἵνα σώσῃ ἀπὸ θανάτου τὰς ψυχὰς των, καὶ ἵνα τοὺς θρῆνῃ ἐν καιρῷ πένθους.

19 Ἡ ψυχὴ μας καὶ προσμένει τὸν Κύριον, ὅτι εἶναι βοηθὸς μας καὶ υπερασπιστὴς μας.

20 Καὶ ὅτι ἡ καρδία μας θέλει εὐφρανθῇ εἰς αὐτόν, ἐπειδὴ ἡλίπισαμεν εἰς τὸ ὄνομά του τὸ ἅγιον.

21 Ἀς ἔλθῃ ἐπάνω μας τὸ ἔλεός σου Κύριε· καθὼς ἡλίπισαμεν εἰς ἐσέ.

Ψαλ. λδ'. XXXIV.

ΠΑΝΤΑ θέλει εὐλογῆσω τὸν Κύριον· πάντα

9 Quoniam ipse dixit, et facta sunt: ipse mandavit, et creata sunt.

10 Dominus dissipat consilia gentium: reprobatur autem cogitationes populorum, et reprobatur consilia principum.

11 Consilium autem Domini in aeternum manet: cogitationes cordis ejus in generatione et generationem.

12 Beata gens, cujus est Dominus, Deus ejus: populus, quem elegit in hereditatem sibi.

13 De caelo respexit Dominus: vidit omnes filios hominum.

14 De praeparatio habitaculo suo respexit super omnes, qui habitant terram.

15 Qui finxit sigillatim corda eorum: qui intelligit omnia opera eorum.

16 Non salvatur rex per multam virtutem: et gigas non salvabitur in multitudine virtutis suae.

17 Fallax equus ad salutem: in abundantia autem virtutis suae non salvabitur.

18 Ecce oculi Domini super metuentes eum: et in eis, qui sperant super misericordia ejus.

19 Ut eruat a morte animas eorum: et alat eos in fame.

20 Anima nostra sustinet Dominum: quoniam adiutor et protector noster est.

21 Quia in eo letabitur cor nostrum: et in nomine sancto ejus speravimus.

22 Fiat misericordia tua Domine super nos: quemadmodum speravimus in te.

PSALMUS XXXIV.

BENEDICAM Dominum in omni tempore: semper laus ejus in ore meo.

9 Perciocchè egli disse la parola, e la cosa fu: egli comandò, e la cosa surse.

10 Il Signore dissipa il consiglio delle genti, ed annulla i pensieri de' popoli.

11 Il consiglio del Signore dimora in eterno, i pensieri del suo cuore dimorano per ogni età.

12 Beata la gente, di cui il Signore è l'Iddio: beato il popolo, il quale egli ha eletto per sua eredità.

13 Il Signore riguarda dal cielo, egli vede tutti i figliuoli degli uomini.

14 Egli mira, dalla stanza del suo seggio, tutti gli abitanti della terra.

15 Egli è quel c'ha formato il cuor d'essi tutti, che considera tutte le loro opere.

16 Il re non è salvato per grandezza d'esercito: l'uomo prode non iscampa per grandezza di forza.

17 Il cavallo è cosa fallace per salvare, e non può liberar colla grandezza della sua possa.

18 Ecco, l'occhio del Signore è inverso quelli che lo temono; inverso quelli che sperano nella sua benignità.

19 Per riscuoter l'anima loro dalla morte, e per conservarli in vita in tempo di fame.

20 L'anima nostra attende il Signore: egli è il nostro aiuto, ed il nostro scudo.

21 Certo, il nostro cuore si rallegrerà in lui: perciocchè noi ci siamo confidati nel Nome della sua Santità.

22 La tua benignità, o Signore, sia sopra noi, siccome noi abbiamo sperato in te.

SALMO XXXIV.

IO benedirò il Signore in ogni tempo: la sua lode sarà sempre nella mia bocca.

2 L'anima mia si glorierà nel Signore: gli umili l'udiranno, e si rallegreranno.

awe of him, all ye that dwell in the world.

9 For he spake, and it was done: he commanded, and it stood fast.

10 The Lord bringeth the counsel of the heathen to nought: and maketh the devices of the people to be of none effect, and casteth out the counsels of princes.

11 The counsel of the Lord shall endure for ever: and the thoughts of his heart from generation to generation.

12 Blessed are the people, whose God is the Lord Jehovah: and blessed are the folk that he hath chosen to him to be his inheritance.

13 The Lord looked down from heaven, and beheld all the children of men: from the habitation of his dwelling he considereth all them that dwell on the earth.

14 He fashioneth all the hearts of them: and understandeth all their works.

15 There is no king that can be saved by the multitude of an host: neither is any mighty man delivered by much strength.

16 A horse is counted but a vain thing to save a man: neither shall he deliver any man by his great strength.

17 Behold, the eye of the Lord is upon them that fear him: and upon them that put their trust in his mercy;

18 To deliver their soul from death: and to feed them in the time of dearth.

19 Our soul hath patiently tarried for the Lord: for he is our help, and our shield.

20 For our heart shall rejoice in him: because we have hoped in his holy Name.

21 Let thy merciful kindness, O Lord, be upon us: like as we do put our trust in thee.

PSALM XXXIV.

I WILL always give thanks unto the Lord: his praise shall ever be in my mouth.

9 Denn so er spricht, so geschieht's; so er gebet, so steht's da.

10 Der Herr machet zu nichts der Heiden Rath, und mendet die Gedanken der Völker.

11 Aber der Rath des Herrn bleibt ewiglich; seines Herzens Gedanken für und für.

12 Wohl dem Volk, daß der Herr ein Gott ist; das Volk, das er zum Erbe erwählt hat.

13 Der Herr schauet vom Himmel, und siehet aller Menschen Kinder;

14 Von seinem heiligen Thron siehet er auf alle, die auf Erden wohnen.

15 Er lenket ihnen allen das Herz; er merket auf alle ihre Werke.

16 Einem Könige hilft nicht seine große Macht; ein Kiese wird nicht errettet durch seine große Kraft.

17 Hoffe helfen auch nicht, und ihre große Stärke errettet nicht.

18 Siehe, des Herrn Auge steht auf die, so ihn fürchten, die auf seine Güte hoffen.

19 Daß er ihre Seele errette vom Tode, und ernähre sie in der Theurung.

20 Unsere Seele harret auf den Herrn; er ist unsere Hülfe und Schild.

21 Denn unser Herz freut sich seiner, und wir trauen auf seinen heiligen Namen.

22 Deine Güte, Herr, sey über uns, wie wir auf dich hoffen.

Der 34 Psalm.

1 Ich will den Herrn loben allezeit; sein Lob soll immerdar in meinem Munde seyn.

2 Meine Seele soll sich rühmen des Herrn, daß die Elenden hören, und sich freuen.

8 Que toute la terre craigne l'Eternel, que tous les habitants de la terre le redoutent.

9 Car il a parlé, et ce qu'il a dit a eu son être; il a commandé, et la chose a comparu.

10 L'Eternel dissipe le conseil des nations, et met à néant les desseins des peuples.

11 Mais ce que l'Eternel a résolu subsiste toujours; les desseins de son cœur durent d'âge en âge.

12 O qu'heureuse est la nation de laquelle l'Eternel est le Dieu, et le peuple qu'il s'est choisi pour héritage!

13 L'Eternel regarde des cieus, il voit tous les enfans des hommes.

14 Il prend garde du lieu de sa demeure sur tous les habitants de la terre.

15 C'est lui qui a formé le cœur de chacun d'eux, et qui prend garde à toutes leurs actions.

16 Le roi n'est point sauvé par une grosse armée, et l'homme puissant n'échappe point par sa grande force.

17 Le cheval manque pour sauver, et ne délivre pas par la grandeur de sa force.

18 Voici, l'œil de l'Eternel est sur ceux qui le craignent, sur ceux qui s'attendent à sa gratuité;

19 Afin qu'il les retire de la mort, et qu'il les entretienne en vie durant la famine.

20 Notre âme s'est attendue à l'Eternel; il est notre aide et notre bouclier.

21 Certainement notre cœur se réjouira en lui, parce que nous avons mis notre confiance en son saint nom.

22 Que ta bonté soit sur nous, ô Eternel, comme nous nous sommes attendus à toi.

PSEAUME XXXIV.

JE bénirai l'Eternel en tout temps, sa louange sera continuellement dans ma bouche.

9 Porque él dixo, y fueron hechas las cosas: él mandó, y fueron criadas.

10 El Señor disipa los designios de las naciones, y reprueba los pensamientos de los pueblos, y reprueba los designios de los Príncipes.

11 Mas el designio del Señor permanece eternamente: los pensamientos de su corazón de generacion en generacion.

12 Bienaventurada la gente, que tiene al Señor por su Dios: el pueblo, á quien escogió en herencia para sí.

13 Desde el cielo miró el Señor: vió todos los hijos de los hombres.

14 Desde su morada, que tiene preparada miró sobre todos los que habitan la tierra.

15 El que formó el corazón de ellos uno por uno: el que entiende todas las obras de ellos.

16 No se salva el Rey por mucho ejército: ni el gigante se salvará por su mucha fuerza.

17 Engañoso es el caballo para la salud; y en la abundancia de su fuerza no se salvará.

18 Hé aquí los ojos del Señor sobre los que le temen: y en aquellos, que esperan en su misericordia.

19 Para librar de muerte sus almas, y para alimentarlos en la hambre.

20 Nuestra alma aguarda al Señor: porque es nuestro ayudador y protector.

21 Porque en él se alegrará nuestro corazón, y en su santo nombre hemos esperado.

22 Hagase, Señor, tu misericordia sobre nosotros; de la manera que en tí hemos esperado.

PSALMO XXXIV.

BENDECIRE al Señor en todo tiempo: su alabanza siempre en mi boca.

2 En el Señor se gloriará mi alma: oigánlo los malos, y alegrense.

3 Μεγαλύνετε τὸν Κύριον σὺν ἑμοί, καὶ ὑψώσωμεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἑπιτοσαύτό.
 4 Ἐξέζητησα τὸν Κύριον, καὶ ἔπηκουσέ μου· καὶ ἐκ πασῶν τῶν παροικιῶν με ἐρύσασατό με.
 5 Προσέλθατε πρὸς αὐτὸν καὶ φωτίσθη. ε, καὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν οὐ μὴ κατασχυνθῇ.
 6 Οὗτος ὁ πτωχὸς ἐκέκραξε, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτόν, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ ἔσωσεν αὐτόν.
 7 Παρεμβαλεῖ ἄγγελος Κυρίου κύκλῳ τῶν φοβουμένων αὐτόν, καὶ ῥύσεται αὐτούς.
 8 Γεύσασθε καὶ ἴδετε ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος, μακάριος ὁ ἄνθρωπος ὃς ἐλπίζει ἐπ' αὐτόν.
 9 Φοβήθητε τὸν Κύριον πάντες οἱ ἅγιοι αὐτοῦ, ὅτι οὐκ ἔστιν ὑστέρημα τοῖς φοβημένοις αὐτόν.
 10 Παύσοιτο ἐπιπύχουσιν καὶ ἐπεινάσαν, οἱ δὲ ἐκζητοῦντες τὸν Κύριον οὐκ ἐλαττωθήσονται παντὸς ἀγαθοῦ διάσπασμα.
 11 Δεῦτε τέκνα, ἀκούσατέ μου, φόβον Κυρίου διδάξω ὑμᾶς.
 12 Τίς ἐστὶν ἄνθρωπος ὁ θέλων ζωὴν, ἀγαπῶν ἡμέρας ἰδεῖν ἀγαθὰ;
 13 Παῦσον τὴν γλῶσσάν σου ἀπὸ κακοῦ, καὶ χεῖλ σου τοῦ μὴ λαλήσαι δόλον.
 14 Ἐκκλινον ἀπὸ κακοῦ, καὶ ποιήσον ἀγαθόν, ζήτησον εἰρήνην, καὶ δίωξον αὐτήν.
 15 Ὁφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ δίκαιους, καὶ ὅτα αὐτοῦ εἰς δέησιν αὐτῶν.
 16 Πρόσωπον δὲ Κυρίου ἐπὶ ποιοῦντας κακά, τὸ ἐξολοθρεῖσαι ἐκ γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν.
 17 Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτῶν ἐρύσασατο αὐτούς.
 18 Ἐγγὺς Κύριος τοῖς συντετριμμένοις τὴν καρδίαν, καὶ τὰς ταπεινὰς τῷ πνεύματι σώσει.
 19 Πολλὰ αἱ θλίψεις τῶν δικαίων, καὶ ἐκ

θέλει ἔχω εἰς τὸ στόμα μου τὸν ἔπαιόν του.
 2 Ἡ ψυχῇ μου θέλει δοξασθῇ εἰς τὸν Κύριον· οἱ πρᾶξις θέλει ἀκέσῃ καὶ θέλει εὐφρανθῶσιν.
 3 Ἐπαινέσατε τὸν Κύριον μαζῶν μου· ὡς ὑψώσωμεν μαζῶν τὸ ὄνομα του.
 4 Ἐζητησα τὸν Κύριον καὶ μὴ ἤκασε, καὶ μὴ ἐλευθέρωσεν ἀπὸ κάθε φόβου.
 5 Ἐκτίτταξαν εἰς αὐτόν καὶ ἐφωτίσθησαν, καὶ τὸ πρόσωπον αὐτῶν δὲν ἠτιμήθει.
 6 Ἐκραξεν ὁ πτωχὸς καὶ ὁ Κύριος τὸν εἰσήκουσεν, καὶ τὸν ἔσωσεν ἀπὸ πάσας τὰς θλίψεις του.
 7 Ἀγγέλους Κυρίου στέκεται τριγύρῃ τῶν ὄσων τὸν φοβοῦνται, καὶ τοῖς ἔσωσε.
 8 Γεῦθητε καὶ ἴδετε πόσον ἀγαθὸς εἶναι ὁ Κύριος· μακάριος ὅστις ἐλπίζει εἰς αὐτόν.
 9 Φοβήθητε τὸν Κύριον σεῖς πάντες οἱ ἅγιοι τα, ὅτι δὲν εἶναι ὑστέρημα διὰ ὅσων τὸν φοβήσιν.
 10 Οἱ λέωνες ἐπλώχυσαν καὶ ἐπεινάσαν, ἀλλ' οἱ ζητῶντες τὸν Κύριον δὲν θέλει πτωχεύσασιν ἀπὸ τὰ καλὰ.
 11 Δεῦτε τέκνα, ἀκούσατέ με· θέλει οὖς διδάξω τὸν φόβον τοῦ Κυρίου.
 12 Ποῖος θέλει ζωὴν, καὶ ἀγαπᾷ ἵνα ἰδῇ ἡμέρας εὐτυχίας;
 13 Ἄς παύσῃ ἡ γλῶσσά σου ἀπὸ κακόν, καὶ τὰ χεῖλη σου ὡς μὴ λαλήσωσι δόλον.
 14 Φύγε ἀπὸ τὸ κακόν, καὶ κάμε τὸ καλόν, ζήτησον τὴν εἰρήνην, καὶ γύρουνον αὐτήν.
 15 Οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ Κυρίου εἰναι ἐπάνω εἰς τὰς δικαίους, καὶ τὰ αὐτὰ τα δέχονται τὴν δέησιν τῆς.
 16 Τὸ πρόσωπον τοῦ Κυρίου εἰναι ἀντίκρυ τῶν ποιοῦντων τὰ κακά, ἵνα ἐξολοθρεῖσιν ἀπὸ τὴν γῆν καὶ τὸ μνημόσυνόν των.
 17 Ἐκραξαν οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ Κύριος τὰς ἤκασε, καὶ τὰς ἐλευθέρωσεν ἀπὸ πάσας τὰς θλίψεις των.
 18 Ὁ Κύριος εἶναι σὺν αἰς ὅσας ἔχρει συντε-

2 In Domino laudabitur anima mea: audiant mansueti, et latentur.

3 Magnificate Dominum mecum: et exaltemus nomen ejus in idipsum.

4 Exquisivi Dominum, et exaudivit me: et ex omnibus tribulationibus meis eripuit me.

5 Accedite ad eum, et illuminamini: et facies vestrae non confundentur.

6 Iste pauper clamavit, et Dominus exaudivit eum: et de omnibus tribulationibus ejus salvavit eum.

7 Immitte angelus Domini in circuitu timentium eum: et eripiet eos.

8 Gustate, et videte quoniam suavis est Dominus: beatus vir, qui sperat in eo.

9 Timeate Dominum omnes sancti ejus: quoniam non est inopia timentibus eum.

10 Divites eguerunt et esurierunt: inquirentes autem Dominum non minuentur omni bono.

11 Venite filii, audite me: timorem Domini docebo vos.

12 Quis est homo qui vult vitam: diligit dies videre bonos?

13 Prohibe linguam tuam a malo: et labia tua ne loquantur dolum.

14 Diverte a malo, et fac bonum: inquire pacem, et persequere eam.

15 Oculi Domini super justos: et aures ejus in preces eorum.

16 Vultus autem Domini super facientes mala: ut perdat de terra memoriam eorum.

17 Clamaverunt justi, et Dominus exaudivit eos: et ex omnibus tribulationibus eorum liberavit eos.

18 Juxta est Dominus iis, qui tribulatione sunt corde: et humiles spiritu salvabit.

19 Multae tribulationes justorum: et de

3 Magnificate meco il Signore, ed esaltiamo tutti insieme il suo Nome.

4 Io ho cercato il Signore, ed egli m'ha risposto, e m'ha liberato da tutti i miei spaventi.

5 Quelli c' hanno riguardato a lui sono stati illuminati, e le lor facce non sono state svergognate.

6 Questo povero afflitto ha gridato, ed il Signore l'ha esaudito, e l'ha salvato da tutte le sue distrette.

7 Gli Angeli del Signore sono accampati intorno a quelli che lo temono, e li liberano.

8 Gustate, e vedete quanto il Signore è buono: beato l'uomo che spera in lui.

9 Temete il Signore, voi suoi Santi: poichè nulla manca a quelli che lo temono.

10 I leoncelli soffrono necessità, e fame: ma quelli che cercano il Signore non hanno mancamento d'alcun bene.

11 Venite, figliuoli, ascoltatevi: io v'insegnerò il timore del Signore.

12 Quale è l'uomo ch'abbia voglia di vivere, ch'ami lunghezza di giorni per veder del bene?

13 Guarda la tua lingua dal male, e le tue labbra da parlar frode.

14 Ritratti dal male, e fa il bene: cerca la pace, e procacciala.

15 Gli occhi del Signore sono verso i giusti, e le sue orecchie sono attente al grido loro.

16 La faccia del Signore è contr' a quelli che fanno male, per isterminar la lor memoria dalla terra.

17 I giusti gridano, ed il Signore gli esaudisce, e li libera da tutte le lor distrette.

18 Il Signore è presso di quelli c' hanno il cuor rotto, e salva quelli c' hanno lo spirito contrito.

2 My soul shall make her boast in the Lord : the humble shall hear thereof, and be glad.

3 O praise the Lord with me : and let us magnify his Name together.

4 I sought the Lord, and he heard me : yea, he delivered me out of all my fear.

5 They had an eye unto him, and were lightened : and their faces were not ashamed.

6 Lo, the poor crieth, and the Lord heareth him : yea, and saveth him out of all his troubles.

7 The angel of the Lord tarrieth round about them that fear him : and delivereth them.

8 O taste, and see, how gracious the Lord is : blessed is the man that trusteth in him.

9 O fear the Lord, ye that are his saints : for they that fear him lack nothing.

10 The lions do lack, and suffer hunger : but they who seek the Lord shall want no manner of thing that is good.

11 Come, ye children, and hearken unto me : I will teach you the fear of the Lord.

12 What man is he that lusteth to live : and would fain see good days ?

13 Keep thy tongue from evil : and thy lips, that they speak no guile.

14 Eschew evil, and do good : seek peace, and ensue it.

15 The eyes of the Lord are over the righteous : and his ears are open unto their prayers.

16 The countenance of the Lord is against them that do evil : to root out the remembrance of them from the earth.

17 The righteous cry, and the Lord heareth them : and delivereth them out of all their troubles.

18 The Lord is nigh unto them that are of a contrite heart : and will save such as be of an humble spirit.

2 Mon âme se glorifiera en l'Eternel ; les débonnaires l'entendront et s'en réjouiront.

3 Magnifiez l'Eternel avec moi, et exaltons son nom tous ensemble.

4 J'ai cherché l'Eternel, et il m'a répondu, et m'a délivré de toutes mes frayeurs.

5 L'a-t-on regardé ? On en est illuminé, et l'on n'en a point la face confuse.

6 Cet affligé a crié, et l'Eternel l'a exaucé, et l'a délivré de toutes ses détresses.

7 L'ange de l'Eternel campe autour de ceux qui le craignent, et les garantit.

8 Goûtez et voyez que l'Eternel est bon ! O qu'heureux est l'homme qui se retire vers lui !

9 Craignez l'Eternel, vous ses saints ; car rien ne manque à ceux qui le craignent.

10 Les lionceaux ont disette et ont l'aim ; mais ceux qui cherchent l'Eternel n'auront faute d'aucun bien.

11 Venez, enfans, écoutez-moi ; je vous enseignerai la crainte de l'Eternel.

12 Qui est l'homme qui prendra plaisir à vivre, et qui aime la longue vie pour jouir du bien ?

13 Garde ta langue de mal, et tes lèvres de parler avec tromperie.

14 Détourne-toi du mal, et fais le bien ; cherche la paix, et la poursuis.

15 Les yeux de l'Eternel sont sur les justes, et ses oreilles sont attentives à leur cri.

16 La face de l'Eternel est contre ceux qui font le mal, pour exterminer leur mémoire de la terre.

17 Quand les justes crient, l'Eternel les exauce, et il les délivre de toutes leurs détresses.

18 L'Eternel est près de ceux qui ont le cœur rompu, et il délivre ceux qui ont l'esprit brisé.

19 Le juste a des maux en grand nombre, mais l'Eternel le délivre de tous.

3 Preiset mit mir den Herrn, und laffet uns mit einander seinen Namen erheben.

4 Da ich den Herrn suchte, antwortete er mir, und errettete mich aus aller meiner Furcht.

5 Welche ihn ansehen und anlaufen, derer Angesicht wird nicht zu Schanden.

6 Da dieser Elende rief, hörte der Herr, und half ihm aus allen seinen Nöthen.

7 Der Engel des Herrn lagert sich um die her, so ihn fürchten, und hilft ihnen aus.

8 Schmedet und sehet wie freundlich der Herr ist ; wohl dem, der auf ihn trauet.

9 Fürchtet den Herrn, ihr seine Heiligen ; denn die ihn fürchten, haben keinen Mangel.

10 Die Reichen müssen darben und hungern : aber die den Herrn suchen, haben keinen Mangel an irgend einem Gut.

11 Kommet her, Kinder, höret mir zu, ich will euch die Furcht des Herrn lehren.

12 Wer ist der gut Leben begehret, und gern gute Tage hätte ?

13 Behüte deine Zunge vor Bösem, und deine Lippen, daß sie nicht falsch reden.

14 Laß vom Bösen, und thue Gutes ; suche Frieden, und jage ihm nach.

15 Die Augen des Herrn sehen auf die Gerechten, und seine Ohren auf ihr Schreien ;

16 Das Antlitz aber des Herrn stehet über die, so Böses thun, daß er ihr Gedächtniß ausrotte von der Erde.

17 Wenn die Gerechten schreien, so höret der Herr, und errettet sie aus aller ihrer Noth.

18 Der Herr ist nahe bey denen, die zerbrochenes Herzeng sind, und hilft denen, die zerschlagenes Ge-

3 Engrandeced al Señor conmigo, y ensalcemos su nombre todos á una.

4 Busqué al Señor, y me oyó : y me sacó de todas mis tribulaciones.

5 Llegaos á él, y seréis iluminados : y vuestros rostros no serán sonrojados.

6 Este pobre levantó el grito, y el Señor le oyó : y de todas sus tribulaciones le salvó.

7 Se meterá el Angel del Señor al rededor de los que le temen, y los librará.

8 Gustad, y ved que el Señor es suave : bienaventurado el hombre, que espera en él.

9 Temed al Señor todos sus Santos : porque no están en necesidad los que le temen.

10 Los ricos padecieron necesidad, y tuvieron hambre : mas los que buscan al Señor, de ningún bien serán menguados.

11 Venid, hijos, oidme : yo os enseñaré el temor del Señor.

12 ¿ Quién es el hombre, que quiere vida, y desea ver días buenos ?

13 Guarda tu lengua de lo malo, y tus labios no hablen engaño.

14 Apartate de lo malo, y haz lo bueno : busca la paz, y vete tras ella.

15 Los ojos del Señor sobre los justos, y sus orejas á los ruegos de ellos.

16 Mas el rostro del Señor sobre los que hacen cosas malas, para borrar de la tierra la memoria de ellos.

17 Clamaron los justos, y el Señor los oyó : y de todas sus tribulaciones los libró.

18 Cerca está el Señor de aquellos, que tienen el corazón atribulado ; y á los humildes de espíritu los salvará.

19 Muchas las tribulaciones de los justos : y de todas estas los librará el Señor.

πασῶν αὐτῶν ῥύσεται αὐτοῖς ὁ Κύριος.

20 Φυλάσσει πάντα τὰ ὕστα αὐτῶν, ἐν ἔξ
αὐτῶν οὐ συντριβήσεται.

21 Θάνατος ἁμαρτωλῶν πονηρὸς, καὶ οἱ μι-
σοῦντες τὸ δίκαιον πλημμελήσουσι.

22 Λυτρώσεται Κύριος ψυχὰς δούλων αὐτοῦ,
καὶ οὐ μὴ πλημμελήσουσι πάντες οἱ ἐλπίζοντες
ἐπ' αὐτόν.

ΕΘΝΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

Ψαλ. λε'. XXXV.

ΔΙΚΑΣΟΝ Κύριε τοὺς ἡδικοῦντάς με, πολέ-
μησον τοὺς πολεμοῦντάς με.

2 Ἐπιλαβοῦ ὄπλου καὶ θυρεοῦ, καὶ ἀνάστηθι
εἰς βοήθειάν μου.

3 Ἐκχεον ρομφαίαν, καὶ σίγηκλειςον ἐξε-
ναντίας τῶν καταδιωκόντων με, εἰπόν τῇ ψυχῇ
μου, Σωτηρία σου ἐγὼ εἰμι.

4 Λίσσυνθησαν καὶ ἐντραπήσαν οἱ ζη-
τοῦντες τὴν ψυχὴν μου, ἄποστραφεῖσαν
εἰς τὰ ὀπίσω καὶ κατασχυνθήσαν οἱ λο-
γίζομενοί μου κακά.

5 Γενηθήσαν ὥστε χεῖρας κατὰ πρόσωπον
ἀνέμων, καὶ ἄγγελος Κυρίου ἐκθλίβων αὐτοὺς.

6 Γενηθήτω ἡ ὁδὸς αὐτῶν σκότος καὶ ὀλίσ-
θημα, καὶ ἄγγελος Κυρίου καταδιώκων αὐτάς.

7 Ὅτι ὥρευν ἐκρυψάν μοι διαφθοράν παγί-
δος αὐτῶν, μάτην ἀνείδισα· τὴν ψυχὴν μου.

8 Ἐλθέτω αὐτοῖς παγὶς ἣν οὐ γινώσκουσι,
καὶ ἡ θήρις ἣν ἐκρυψαν, συλλαβέτω αὐτοὺς,
καὶ ἐν τῇ παγίδι πεσόνται ἐν αὐτῇ.

9 Ἡ δὲ ψυχὴ μου ἀγαλλιάσεται ἐπὶ τῷ Κυ-
ρίῳ, τερφθήσεται ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ αὐτοῦ.

10 Πάντα τὰ ὕστα μου ἐρούσι, Κύριε τίς

τριμμένην καρδίαν, καὶ θέλει σώσει ὅσους
ἔχουν πνεῦμα ταπεινόν.

19 Αἱ θλίψεις τῶν δικαίων εἶναι πολλαί, ἀλλ'
ὁ Θεὸς θέλει τὰς ἐλευθερώσει ἀπὸ πάσας.

20 Θέλει φυλάξει πάντα τὰ κώκαλά των,
ἐνα ἀπ' αὐτὰ δὲν θέλει συντριφθῇ.

21 Ἡ πονηρία θέλει θανατώσει τὰς ἁμαρτωλὰς,
καὶ οἱ μισοῦντες τὸ δίκαιον θέλει ἀφανισθῶσιν.

22 Ὁ Κύριος λυτρώσει τὰς ψυχὰς τῶν δούλων
του καὶ πάντες οἱ ἐλπίζοντες εἰς αὐτόν δὲν
θέλει ἀφανισθῶσιν.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΗΣ ΑΥΓΗΣ.

Ψαλ. λε'. XXXV.

ΑΝΤΙΣΤΑΣΟΥ, Κύριε, τῶν ἡδικοῦντων με,
πολέμησον τοὺς πολεμοῦντάς με.

2 Λάβε τὴν ἀσπίδα, καὶ τὰ ὄπλα, καὶ σῆκω εἰς
βοήθειάν μου.

3 Φέρε τὸ κοντάριον, καὶ ἐμποδωβάλλητι
ἐξεναντίας τῶν καταδιωκόντων με, λέγοντας
πρὸς τὴν ψυχὴν μου, Εγὼ εἰμαι σωτηρία σου.

4 Ἄς ἀτιμωθῶσιν, ἃς ἐντραπῶσιν οἱ ζητῶντες τὴν
ψυχὴν μου, ἃς ἀποστραφῶσιν εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ ἃς
ἀτιμωθῶσιν ὅσοι κατ' ἐμὲ συλλογίζονται κακά.

5 Ἄς γίνωσιν ὥσάν σκόνι πρὸς τὸν ἄερα· καὶ
ὁ ἄγγελος κυρίου ἃς τοὺς διασκορπίσῃ.

6 Ἄς γίνῃ ὁ δρόμος αὐτῶν σκότος καὶ ὀλίσθημα,
καὶ ὁ ἄγγελος κυρίου ἃς τοὺς καταδιώξῃ.

7 Ὅτι ἀναιτίως ἐκρυψαν τὰ δίκτυά των εἰς
ἀφανισμόν μου, ἀναιτίως ἐσκαψαν λάκκον
κατὰ τῆς ψυχῆς μου.

8 Ἄς τῷ ἔλθῃ αἰφνιδία διαφθορά, καὶ τὰ δίκ-
τυα, τὰ ὅποια ἄπλωσε κρυφίως, ἃς πιάσῃσιν
αὐτόν, ἃς πέσῃ εἰς τὴν παγίδα των.

9 Καὶ ἃς χαρῇ ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν Κύριον·
θέλει λάβει ἀγαλλίαςιν εἰς τὸ σωτήριόν του.

omnibus his liberabit eos Dominus.

20 Custodit Dominus omnia ossa eorum:
unum ex his non conteretur.

21 Mors peccatorum pessima: et qui
oderunt iustum delinquent.

22 Redimet Dominus animas servorum
suorum: et non delinquent omnes qui
sperant in eo.

MATUTINAE PRECES.

PSALMUS XXXV.

JUDICA Domine nocentes me, expugna
impugnantes me.

2 Apprehende arma et scutum: et ex-
urge in adiutorium mihi.

3 Effunde frameam, et conclude ad-
versus eos, qui per-equantur me: dic
animæ meæ: Salus tua ego sum.

4 Confundantur et revereantur, quæ-
rentes animam meam. Avertantur re-
trorsum, et confundantur cogitantes
mihi mala.

5 Fiant tamquam pulvis ante faciem
venti: et angelus Domini coarctans eos.

6 Fiat via illorum tenebræ et lubri-
cum: et angelus Domini persequens eos.

7 Quoniam gratis absconderunt mihi
interitum laquei sui: supervacue expro-
braverunt animam meam.

8 Veniat illi aqueus, quem ignorat:
et captio, quam abscondit, apprehendat
eum: et in laqueum cadat in ipsum.

9 Anima autem mea exultabit in Domi-
no: et delectabitur super salutari suo.

10 Omnia ossa mea dicent: Domine,

19 Molte son l'afflizioni del giusto: ma
il Signore lo libererà da tutte.

20 Egli guarda tutte l'ossa d'esso, e niu-
no ne può esser rotto.

21 La malvagità farà morire il malvagio,
e quelli ch'odiano il giusto saran distrutti.

22 Il Signore riscatta l'anima de' suoi
servidori, e niuno di quelli che sperano
in lui, sarà distrutto.

PREGHIERA della MATTINA.

SALMO XXXV.

O Signore, contendì con quelli che
contendono meco: guerreggia con quelli
che guerreggiano meco.

2 Prendi lo scudo, e la targa: e levati
in mio aiuto.

3 E trai fuori la lancia, e serra il passo
a quelli che mi perseguitano: di all'an-
ima mia: io son la tua salute.

4 Sien confusi, e svergognati quelli che
cercano l'anima mia, voltin le spalle, e
sieno svergognati quelli che macchinano
del male contr' a me.

5 Sien come pula al vento, e caccili
l'Angelo del Signore.

6 Sia la via loro tutta tenebre, e sdrucio-
li: e perseguali l'Angelo del Signore.

7 Perciocchè senza cagione hanno fatto
una fossa nascosta, per tendervi la lor rete:
senza cagione l'hanno cavata all'anima
mia.

8 Venga loro una sprovveduta ruina e
sieno presi colla lor propria rete, ch'hanno
tesa di nascosto: e caggiano nella ruina
che m'hanno apparecchiata.

9 Allora l'anima mia festeggerà nel Si-
gnore, e si rallegrerà nella sua salute.

10 Tutte l'ossa mie diranno: o Signore,

19 Great are the troubles of the righteous: but the Lord delivereth him out of all.

20 He keepeth all his bones: so that not one of them is broken.

21 But misfortune shall slay the ungodly: and they that hate the righteous shall be desolate.

22 The Lord delivereth the souls of his servants: and all they that put their trust in him shall not be destitute.

MORNING PRAYER.

PSALM XXXV.

PLEAD thou my cause, O Lord, with them that strive with me: and fight thou against them that fight against me.

2 Lay hand upon the shield and buckler: and stand up to help me.

3 Bring forth the spear, and stop the way against them that persecute me: say unto my soul, I am thy salvation.

4 Let them be confounded, and put to shame, that seek after my soul: let them be turned back, and brought to confusion, that imagine mischief for me.

5 Let them be as the dust before the wind: and the angel of the Lord scattering them.

6 Let their way be dark and slippery: and let the angel of the Lord persecute them.

7 For they have privily laid their net to destroy me without a cause: yea, even without a cause have they made a pit for my soul.

8 Let a sudden destruction come upon him unawares, and his net, that he hath laid privily, catch himself: that he may fall into his own mischief.

9 And, my soul, be joyful in the Lord: it shall rejoice in his salvation.

10 All my bones shall say, Lord, who is like

müth haben.

19 Der Gerechte muß viel leiden: aber der Herr hilft ihm aus dem allen;

20 Er bewahret ihm alle seine Gebeine, daß derer nicht eins zerbrochen wird.

21 Den Gottlosen wird das Unglück tödten; und die den Gerechten hassen, werden Schuld haben.

22 Der Herr erlöset die Seele seiner Knechte, und alle, die auf ihn trauen, werden keine Schuld haben.

Morgen-Gebete.

Der 35 Psalm.

1 Herr, habere mit meinen Habereen; streite wider meine Befreier.

2 Ergreife den Schild und Waffen, und mache dich auf, mir zu helfen.

3 Rüste den Speiß, und schütze mich wider meine Verfolger. Sprich zu meiner Seele: Ich bin deine Hülfe.

4 Es müssen sich schämen und geöhnet werden, die nach meiner Seele streben; es müssen zurück kehren, und zu Schanden werden, die mir übel wollen.

5 Sie müssen werden wie Spreu vor dem Winde, und der Engel des Herrn flosse sie weg.

6 Ihr Weg müsse finster und schlüpfrig werden, und der Engel des Herrn verfolge sie.

7 Denn sie haben mir ohne Ursach gestellet ihre Netze zu verderben, und haben ohne Ursach meiner Seele Gruben zugerichtet.

8 Er müsse unversehens überfallen werden, und sein Netz, das er gestellet hat, müsse ihn fangen, und müsse darinnen überfallen werden.

9 Aber meine Seele müsse sich freuen des Herrn, und frohlich seyn auf seine Hülfe.

20 Il garde tous ses os; pas un ne sera rompu.

21 La malice fera mourir le méchant; et ceux qui haïssent le juste, seront détruits.

22 L'Eternel rachète l'âme de ses serviteurs; et aucun de ceux qui se retirent vers lui, ne sera détruit.

PRIERE DU MATIN.

PSEAUME XXXV.

ETERNEL, débats contre ceux qui débattent contre moi; fais la guerre à ceux qui me font la guerre.

2 Prends le bouclier et la rondelle, et lève-toi pour venir à mon secours.

3 Avance la hallebarde, et ferme le passage devant ceux qui me poursuivent; dis à mon âme: Je suis ta délivrance.

4 Que ceux qui cherchent mon âme soient honteux et confus, et que ceux qui machinent mon mal soient repoussés en arrière, et qu'ils rougissent.

5 Qu'ils soient comme de la balle exposée au vent, et que l'ange de l'Eternel les chasse.

6 Que leur chemin soit ténébreux et très-glissant; que l'ange de l'Eternel les poursuive.

7 Car c'est sans cause qu'ils ont caché la fosse où étoient tendus leurs rets; c'est sans cause qu'ils ont creusé pour surprendre mon âme.

8 Que la ruine qu'il ne prévoit pas lui arrive, et que ses filets qu'il a cachés le surprennent; qu'il tombe dans cette même ruine.

9 Mais que mon âme s'égaie en l'Eternel, et se réjouisse en sa délivrance.

10 Tous mes os diront: Eternel, qui est

20 Guarda el Señor todos sus huesos: uno solo de ellos no será quebrantado.

21 Es pésima la muerte de los pecadores; y los que aborrecen al justo, serán culpados.

22 Redimirá el Señor las almas de sus siervos, y no será culpado ninguno de los que esperan en él.

ORACION MATUTINA.

PSALMO XXXV.

JUZGA, Señor, á los que me dañan, rinde á los que me combaten.

2 Echa mano á las armas y al escudo, y levántate en mi socorro.

3 Saca la espada, y cierra contra aquellos que me persiguen: dí á mi alma: Yo soy tu salud.

4 Queden confusos y avergonzados, los que buscan mi alma. Vuélvanse atrás, y sean confundidos los que piensan males contra mí.

5 Sean como el tamo á presencia del viento, y el Angel del Señor los estreche.

6 Sea su camino tinieblas y resbaladero, y el Angel del Señor los persiga.

7 Por quanto sin motivo me escondieron su lazo de muerte: sin causa cargaron de oprobrios á mi alma.

8 Venga sobre él un lazo, que no sabe; y la red que escondió, le pesque á él, y caiga en el mismo lazo.

9 Mas mi alma se regocijará en el Señor, y se deleytará á causa de su salud.

10 Todos mis huesos dirán: Señor, ¿quien

ὁμοίος σοι; ῥύόμενος πτωχὸν ἐκ χειρὸς
στερεωτέρων αὐτοῦ, καὶ πτωχὸν καὶ πένητα
ἀπὸ τῶν διαρπαζόντων αὐτόν.

11 Ἀναστάντες μάρτυρες ἄδικοι, ἃ οὐκ ἐγί-
νωσκον, ἐπρώτων με.

12 Ἀνταπεδίδόσαν μοι πονηρὰ ἀντὶ καλῶν,
καὶ ἀτεκνία τῇ ψυχῇ μου.

13 Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ αὐτῷ παρενοχλεῖν μοι, ἐνε-
δυόμην σάκκον· καὶ ἐταπεινῶν ἐν νηστείᾳ τὴν
ψυχὴν μου, καὶ ἡ προσευχή μου εἰς κόλπον
μου ἀποστραφίσεται.

14 Ὡς πλησίον ὡς ἀδελφῶν ἡμέτερον οὕτως
ἐυηρέστουν, ὡς πενθῶν καὶ σκυθρωπαῖζων οὕτως
ἐταπεινούμην.

15 Καὶ κατ' ἐμοῦ εὐφρόνισαν καὶ σινήχ-
θησαν ἐπ' ἐμέ μαστίγες καὶ οὐκ ἐγνων· διεσ-
χίσθησαν καὶ οὐ κατενύγησαν.

16 Ἐπέirasάν με, ἐξεμυκτήρισάν με μυκτηρι-
σίων, ἐβρυσαν ἐπ' ἐμέ τοὺς δόνοντας αὐτῶν.

17 Κύριε πότε ἐπόψῃ, ἀποκατάστησον τὴν
ψυχὴν μου ἀπὸ τῆς κακουργίας αὐτῶν, ἀπὸ
λέοντων τὴν μονογενὴ μου.

18 Ἐφομολογήσομαί σοι καὶ ἐν ἐκκλησίᾳ
πολλῇ, ἐν λαῷ βαρεὶ αἰνέσω σε.

19 Μὴ ἐπιχαρεῖσάν μοι οἱ ἐχθραίνοντές μοι
ματαιῶς, οἱ μισούντές με ὡρεάιν, καὶ δια-
ιέοντες ὀφθαλμοῖς.

20 Ὅτι ἐμοὶ μὲν εἰρηνικὰ ἐλάλουν, καὶ ἐπ'
ὀργῇ δόλους διελογίζοντο.

21 Καὶ ἐπλάτυναν ἐπ' ἐμέ τὸ στόμα αὐτῶν,
εἶπαν, Εὐγε, εὐγε, εἶδον οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν.

22 Εἶδες Κύριε, μὴ παρασιωπήσης, Κύριε μὴ
ἀποστῇς ἀπ' ἐμοῦ.

23 Ἐξεγέρθητι Κύριε, καὶ πρόσχες τῇ κρίσει μου,
ὁ Θεὸς μου καὶ ὁ Κύριός μου εἰς τὴν δίκην μου.

10 Πάντα τὰ κωκάλᾳ με θέλει ἐρωτήσῃς,
Κύριε τίς εἶναι ὁμοίος σοι; σὺ ἐλευθερώσεις τὸν
πτωχὸν ἀπὸ τῶν δυνατωτέρων τε, τὸν πτωχὸν
καὶ τὸν ἄθλιον ἀπὸ τῶν ὅσων τὸν διαρπαῖζουσιν.

11 Ἐσηκώθησαν ψευδομάρτυρες, καὶ με κα-
τηγοροῦσιν εἰς ὅσα δὲν ἐγνώρισα.

12 Μοὶ ἀνταπεδῶκασι πονηρὰ ἀντὶ καλῶν,
εἰς μεγάλην θλίψιν τῆς ψυχῆς μου.

13 Ὅμως ἐγὼ εἰς τὴν ἄρρωστίαν τοὺς ἐνδύ-
θηκα σάκκον, καὶ ἐταπεινῶν τὴν ψυχὴν μου
με νηστείαν, καὶ ἡ προσευχή μου θέλει γυρί-
σει πάλιν εἰς τὸ στήθος μου.

14 Ἐφέρθην ὡς πρὸς φίλον, ὡς πρὸς ἀδελ-
φόν· ἐπερίπατον τεθλίμμενος ὡς διὰ τὸν
θάνατον τῆς μητρός μου.

15 Αὐτοὶ δὲ ἐχίρηκαν διὰ τὴν θλίψιν μου, καὶ ἐσυ-
νάχθησαν· οἱ πλέοντα ταπεινοὶ ἐσυναχθήσαν κρυ-
φίως κατ' ἐμέ, με ἐπερίπαιζαν ἀκαταπαύστως.

16 Ἐνώθησαν με τοὺς ὑποκριτὰς ἵνα με περιπαί-
ξουσιν, οἱ ὅποιοι ἐτίξαν κατ' ἐμέ τὰς δόνοντας των.

17 Κύριε ἕως πότε θέλει εἶδεῖς τὰ τοιαῦτα;
Ἐλευθέρωσον τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ τῆς κακουργίας
αὐτῶν· καὶ τὸν μονογενὴ μου ἀπὸ τῆς λέοντος.

18 Θέλει οὕτω σε εὐχαριστήσω εἰς μεγάλην
ἐκκλησίαν· θέλει σὲ ἐπαινέσω εἰς πολὺν λαόν.

19 Οἱ ἐχθραίνοντές με ἄδικως, ἅς μὴ χαρῶσιν
ἐπ' ἐμέ· ἅς μὴ νεύσωσι με τὰ ὀμμάτια των οἱ
μισούντές με χωρὶς αἰτίας.

20 Καὶ διατί: Ὅτι δὲν λαλοῦσιν εἰρηνικὰ,
ἀλλὰ διαλογίζονται λόγους δολεροῦς κατὰ
τοὺς κατοικοῦντας εἰρηνικῶς.

21 Καὶ ἐπλάτυναν ἐπ' ἐμέ τὸ στόμα των, καὶ
εἶπαν Εὐγε, εὐγε, οἱ ὀφθαλμοὶ μας εἶδον.

22 Τὸ εἶδες Κύριε; μὴ παρασιωπήσης, Κύριε,
μὴ ἀποκριθῇς ἀπ' ἐμέ.

23 Σῆκω Κύριε, ἐγέρθητι, καὶ κρίνον τὴν κρίσιν μου.

quis similis tibi? Eripiens inopem de
manu fortiorum ejus: egenum et paupe-
ra a diripientibus eum.

11 Surgentes testes iniqui, quæ igno-
rabam interrogabant me.

12 Retribuebant mihi mala pro bonis:
sterilitatem animæ meæ.

13 Ego autem cum mihi molesti essent,
induebar cilicio. Humiliabam in jejuni-
o animam meam: et oratio mea in sinu meo
convertetur.

14 Quasi proximum, et quasi fratrem
nostrum, sic complacebam: quasi lugens
et contristatus sic humiliabar.

15 Et adversum me lætati sunt, et con-
venerunt: congregata sunt super me
flagella, et ignoravi.

16 Dissipati sunt, nec compuncti, ten-
taverunt me. subsannaverunt me sub-
sannatione: frenduerunt super me den-
tibus suis.

17 Domine quando respicies? restitue
animam meam a malignitate eorum, a
leonibus unicam meam.

18 Confitebor tibi in ecclesia magna, in
populo gravi laudabo te.

19 Non supergaudeant mihi qui adver-
santur mihi inique: qui oderunt me
gratis et annuunt oculis.

20 Quoniam mihi quidem pacifice lo-
quebantur: et in iracundia terræ loquen-
tes, dolos cogitabant.

21 Et dilataverunt super me os suum:
dixerunt: Euge, euge, viderunt oculi
nostri.

22 Vidisti Domine, ne sileas: Domine
ne discedas a me.

23 Exurge, et intende iudicio meo:
Deus meus, et Dominus meus in causam
meam.

chi è pari a te che riscuoti il povero af-
flitto da chi è più forte di lui: il povero
afflitto, ed il bisognoso, da chi lo spoglia?

11 Falsi testimoni si levano: mi doman-
dano cose delle quali non so nulla.

12 Mi rendono male per bene: rendono
sconforto all' anima mia.

13 E pure io, quando essi erano infermi,
mi vestiva d' un ciliccio, ed affliggeva l' a-
nima mia col digiuno, e la mia orazione
mi ritornava in seno.

14 Io andava attorno, come se fosse stato
per un mio amico, ovver fratello: io anda-
va chino, e vestito a bruno come uno che
faccia cordoglio di sua madre.

15 Ma, quando io son zoppicato, essi se-
ne son rallegrati, e si sono adunati insie-
me: gente da nulla s' è adunata contr' a
me, senza ch' io lo sapessi: m' hanno lace-
rato, senza mai restare.

16 Insieme con profani beffatori giuco-
lari; digrignando i denti contr' a me.

17 O Signore, infino a quando vedrai
queste cose? ritrai l' anima mia dalle mine
loro, l' unica mia dai leoncelli.

18 Io ti celebrerò in gran raunanza, io
ti loderò in mezzo d' un gran popolo.

19 Non rallegrinsi di me quelli che mi son
nemici a torto: non ammicchino con gli
occhi quelli che m' odiano senza cagione.

20 Perciocchè non parlano giammai di
pace: anzi macchinano frodi contr' a
pacifici della terra.

21 Ed allargano la lor bocca contr' a me,
e dicono: Eja, Eja: l' occhio nostro ha
pur veduto quello che desideravamo.

22 O Signore, tu hai vedute queste cose:
non tacere: o Signore, non allontanarti
da me.

23 Risvegliati, e destati, per farmi ra-

unto thee, who deliverest the poor from him that is too strong for him: yea, the poor, and him that is in misery, from him that spoileth him?

11 False witnesses did rise up: they laid to my charge things that I knew not.

12 They rewarded me evil for good: to the great discomfort of my soul.

13 Nevertheless, when they were sick, I put on sackcloth, and humbled my soul with fasting: and my prayer shall turn into mine own bosom.

14 I behaved myself as though it had been my friend, or my brother: I went heavily; as one that mourneth for his mother.

15 But in mine adversity they rejoiced, and gathered themselves together: yea, the very abjects came together against me unawares, making mouths at me, and ceased not.

16 With the flatterers were busy mockers: who gnashed upon me with their teeth.

17 Lord, how long wilt thou look upon this: O deliver my soul from the calamities which they bring on me, and my darling from the lions.

18 So will I give thee thanks in the great congregation: I will praise thee among much people.

19 O let not them that are mine enemies triumph over me ungodly: neither let them wink with their eyes that hate me without a cause.

20 And why? their communing is not for peace: but they imagine deceitful words against them that are quiet in the land.

21 They gaped upon me with their mouths, and said: Fie on thee, fie on thee, we saw it with our eyes.

22 This thou hast seen, O Lord: hold not thy tongue then, go not far from me, O Lord.

23 Awake, and stand up to judge my quar-

semblable à toi, qui délivres l'affligé de la main de celui qui est plus fort que lui, même l'affligé et le pauvre, de la main de celui qui l'opprime?

11 Des témoins violens s'élèvent contre moi, on me redemande des choses dont je ne sais rien.

12 Ils m'ont rendu le mal pour le bien, tâchant de m'ôter la vie.

13 Mais moi, quand ils ont été malades, je me vétois d'un sac, j'affligeois mon âme par le jeûne, je priois toujours pour eux dans mon cœur.

14 Je me suis conduit comme si c'eût été mon intime ami, comme si c'eût été mon frère; j'allois courbé en habit de deuil, comme celui qui pleurerait sa mère.

15 Mais quand j'ai été en danger de tomber, ils se réjouissoient et s'assembloient; des gens de néant se sont assemblés contre moi, sans que j'en susse rien; ils m'ont déchiré, et ils n'ont point cessé.

16 Avec les hypocrites et les railleurs, et ils ont grincé les dents contre moi.

17 Seigneur, combien de temps le verras-tu? Retire mon âme des désolations qu'ils me préparent, et mon unique d'entre les lionceaux.

18 Je te célébrerai dans une grande assemblée, je te louerai parmi un grand peuple.

19 Que ceux qui sont mes ennemis sans sujet ne se réjouissent point de moi; et que ceux qui me haïssent sans cause ne cliquent point l'œil.

20 Car ils ne parlent point de paix; mais ils inventent des choses pleines de fraude, contre les personnes paisibles de la terre.

21 Ils ont ouvert leur bouche autant qu'ils ont pu contre moi, et ils ont dit: Ah! notre œil l'a vu.

10 Alle meine Gebeine müssen sagen: Herr, wer ist deines gleichen? Der du den Elenden errettest von dem, der ihm zu stark ist, und den Elenden und Armen von seinen Räubern.

11 Es treten frevelhafte Zeugen auf, die zeihen mich, daß ich nicht schuldig bin.

12 Sie thun mir Arges um Gutes, mich in Herzeleid zu bringen.

13 Ich aber, wenn sie krank waren, zog einen Saß an, that mir weße mit Fasten, und betete von Herzen stets;

14 Ich hielt mich als wäre es mein Freund und Bruder; ich gieng traurig, wie einer, der Leide trägt über seine Mutter.

15 Die aber freuen sich über meinen Schaden, und rotten sich; es rotten sich die Hinfenden wider mich, ohne meine Schuld; sie reißen, und hören nicht auf;

16 Weit denen, die da beucheln und spotten um des Bauchs willen, heißen sie ihre Zähne zusammen über mich.

17 Herr, wie lange willst du zusehen? Errette doch meine Seele aus ihrem Getümmel, und meine Einsame von den jungen Löwen.

18 Ich will dir danken in der großen Gemeinde, und unter viel Volks will ich dich rühmen.

19 Laß sich nicht über mich freuen, die mir unbillig feind sind, noch mit den Augen spotten, die mich ohne Ursach hassen.

20 Denn sie trachten Schaden zu thun, und suchen falsche Sachen wider die Stillen im Lande;

21 Und sperren ihr Maul weit auf wider mich, und sprechen: Da, da! das sehen wir gern.

22 Herr, du siehest, schweige nicht, Herr, sey nicht ferne von mir.

es semejante á tí? Que libras al desvalido de mano de los mas fuertes que él; al necesitado y al pobre, de los que le roban.

11 Levantándose testigos iniquos, cosas que no sabia me preguntaban.

12 Retornábanme males por bienes: esterilidad á mi alma.

13 Mas yo, quando me eran molestos, me vestia de cilicio. Afigia mi alma con el ayuno, y mi oracion se volverá á mi seno.

14 Como á próximo, y como á hermano nuestro, así le complacia: como uno que trabe luto, y está en tristeza, así me abatía.

15 Y se alegraron, y contra mí se juntaron: amontonáronse sobre mí azotes, y no lo supe.

16 Fuéron disipados, y no compungidos, tentáronme, insultáronme con escarnio: rechináron sobre mí sus dientes.

17 Señor, quando te volverás á mirar? rescata mi alma de la malignidad de ellos, de los leones la única mia.

18 Te glorificaré en la Iglesia grande, en medio del espeso pueblo te alabaré.

19 No se gocen sobre mí los que me son contrarios injustamente: los que me aborrecen sin causa, y se hacen del ojo.

20 Porque á la verdad me hababan con muestras de paz: mas hablando en la conmocion de la tierra, maquinaban engaños.

21 Y ensancháron sobre mí su boca: dixéron: Bien, bien, nuestros ojos lo han visto.

22 Tú lo viste, Señor, no calles: Señor, no te apartes de mí.

23 Levántate, y entiende en mi juicio, Dios mio, y Señor mio, en mi causa.

24 Júzgame segun tu justicia, Señor Dios mio, y no se gocen sobre mí.

24 Κρίνόν με Κύριε κατὰ τὴν δικαιοσύνην σου Κύριε ὁ Θεός μου, καὶ μὴ ἐπιχαρείσθαι μου.
25 Μὴ εἰποῖσαν ἐν καρδίαις αὐτῶν, Εὐγε, εὐγε τῇ ψυχῇ ἡμῶν· μὴδὲ εἰποῖεν, Κατεπίομεν αὐτόν.

26 Λιχνυθῆσαν καὶ ἐντραπήσαν ἅμα οἱ ἐπιχίροντες τοῖς κακοῖς μὲ· ἐνδυσάσθωσαν αἰσχύνην καὶ ἐντροπὴν οἱ μεγαλορρήμονες ἐπ' ἐμέ.

27 Ἀγαλλιάσαντο καὶ εὐφρανθείωσαν οἱ θέλοντες τὴν δικαιοσύνην μου, καὶ ἐπὶ τῶν διαπαντός, Μεγαλυνεῖθι ὁ Κύριος, οἱ θέλοντες τὴν εἰρήνην τοῦ δούλου αὐτοῦ.

28 Καὶ ἡ γλῶσσά μου μελετήσῃ τὴν δικαιοσύνην σου, ὅλην τὴν ἡμέραν τὸν ἑπαινόν σου.

Ψαλ. λς'. XXXVI.

ΦΘΕΙΝ ὁ παρίνομος τῇ ἀμαρτανίᾳ ἐν ἑαυτῷ, ἡκῆσι φόβος Θεοῦ ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῆς.

2 Ὅτι ἐδόλωσεν ἐνώπιον αὐτοῦ, τοῦ εἰρεῖν τὴν ἀνομίαν αὐτοῦ καὶ μισῆσαι.

3 Τὰ ῥήματα τοῦ στόματος αὐτοῦ ἀνομία καὶ δόλος, οὐκ ἠβουλήθη συνίναί τοῦ ἀγαθῖναι.

4 Ἀνομίαν ἐλογίσαστο ἐπὶ τῆς κοίτης αὐτοῦ, παρέστη πάση ὁδῷ οὐκ ἀγαθῇ, τῇ δὲ κακία οὐ προσώχθισε.

5 Κύριε ἐν τῷ οὐρανῷ τὸ ἔλεός σου, καὶ ἡ ἀληθεία σου ὥς τῶν νεφελῶν.

6 Ἡ δικαιοσύνη σου ὡς ὄρη Θεοῦ, τὰ κρίματά σου ὡσεὶ ἄβυσσος πολλή· ἀνθρώπους καὶ κτήνη σώσεις Κύριε,

7 Ὡς ἐπληθύνω τὸ ἔλεός σου ὁ Θεός· οἱ δὲ υἱοὶ ἰσὺν ἀνθρώπων ἐν σκίπῃ ἰσὺν πτερόγων σὲ ἐλπῖσαι.

8 Μεθυθήσονται ἀπὸ πλότητος οἴκου σου, καὶ τὸν χειμάρρουν τῆς τρυφῆς σου ποτίεις αὐτούς.

9 Ὅτι παρὶ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτὶ σου ὀψόμεθα φῶς.

ὑπεράσπισον τὴν δίκην μου, θεέ μου, καὶ Κρίε μου.
24 Κρίνον με, Κύριε, κατὰ τὴν δικαιοσύνην σου καὶ ἵνα μὴ θριαμβεύσωσιν ἐκείνοι ἐπ' ἐμέ.

25 Ἄς μὴ εἰπῶσιν εἰς τὴν καρδίαν τῆς, Εὐγε, εὐγε ἐνχαρίστημεν ἅς μὴ εἰπῶσι, Τὸν ἐκατάπιπμεν.

26 Οἱ χαίροντες διὰ τὰς δυστυχίας μου ἅς ἀτιμωθῶσιν ἅμα καὶ ἅς ἐντροπισθῶσιν· ἅς ἐνδυσθῶσιν ἀτιμίαν καὶ ἐντροπὴν ὅσοι καυχῶνται κατ' ἐμέ.

27 Ἄς λάβωσι χαρὰν καὶ εὐφροσύνην οἱ θέλοντες τὴν δικαιοσύνην μου· καὶ ἅς εἰπῶσι πάντα, Εὐλόγη- μνος ὁ Κύριος, ὅς τις θέλει τὴν εἰρήνην τῷ δούλῳ ἱ.

28 Καὶ ἡ γλῶσσός μου θέλει μελετῆσαι τὴν δικαιοσύνην σου, καὶ τὸν ἑπαινόν σου ὅλην τὴν ἡμέραν.

Ψαλ. λς'. XXXVI.

Η ΚΑΡΔΙΑ μου μοὶ δέχνηται τὴν παρανομίαν τοῦ ἀμαρτωλοῦ, τοῦ ὁποίου οἱ ὀφθαλμοὶ δὲν βλέπουν τὸν φόβον τοῦ Θεοῦ.

2 Ὅτι εἶχεν ἐλπίδα εἰς τὴν καρδίαν τῆς, ὥς ὅπῃ ἐξεσκεπάσθησαν αἱ βδελυραὶ ἀμαρτίαι τῆς.

3 Τὰ λόγια τῆς στοματικῆς τῆς, εἶναι ἀνομία καὶ δολερὰ· παρήγγησε τὴν σοφίαν καὶ τὴν ἀγαθοσύνην.

4 Διέλογησεν ἀνομίαν ἐπὶ τὸ πρῶτόν τῆς, καὶ διὰ δρόμους ἀγαθούς δὲν ἐπορεύθη, ὥστε ἀπέρριψε κακὸν τὶς.

5 Τὸ ἔλεός σου, Κύριε, φθάνει εἰς τὸν ἑρανόν· καὶ ἡ βεβαιότης σου ὥς εἰς τὰ σύννεφα.

6 Ἡ δικαιοσύνη σου τέκεται ὡς τερεὸν βζόνον· ἡ κρίσις σου εἶναι ὡσὶν τὸ βάθος τῆς θαλάσσης.

7 Σὺ, Κύριε, θέλεις σώσεις ἀνθρώπων, καὶ ζωὰ· πόσον τίμιον εἶναι, ὃ θεός, τὸ ἔλεός σου· καὶ οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων θέλεις ἐλπίσουσιν ὑπὸ τὴν σκίαν τῶν πτερῶν σου.

8 Θέλεις χορτασθῶσι μετ' ἐμὴν εὐφορίαν τοῦ οἴκου σου· καὶ θέλεις τοὺς ποτίσεις μετ' ἐμὴν χαρὰν σου, ὥς ἀπὸ ποταμόν.

9 Ὅτι εἰς ἐσέ εἶναι ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς· καὶ εἰς

24 Judica me secundum justitiam tuam Domine Deus meus, et non supergaudeant mihi.

25 Non dicant in cordibus suis: Euge, euge, animæ nostræ: nec dicant: Devoravimus eum.

26 Erubescant et reverentur simul, qui gratulantur malis meis. Induantur confusione et reverentia qui magna loquuntur super me.

27 Exultent et lætentur qui volunt justitiam meam: et dicant semper: Magnificetur Dominus, qui volunt pacem servi ejus.

28 Et lingua mea meditabitur justitiam tuam, tota die laudem tuam.

PSALMUS XXXVI.

DIXIT injustus ut delinquat in semetipso: non est timor Dei ante oculos ejus.

2 Quoniam dolose egit in conspectu ejus: ut inveniatur iniquitas ejus ad odium.

3 Verba oris ejus iniquitas, et dolus: noluit intelligere ut bene ageret.

4 Iniquitatem meditatus est in cubili suo: astitit omni viæ non bonæ, malitiam autem non odit.

5 Domine in cælo misericordia tua: et veritas tua usque ad nubes.

6 Justitia tua sicut montes Dei: judicia tua abyssus multa. Homines, et jumenta salvabis Domine:

7 Quemadmodum multiplicasti misericordiam tuam Deus. Filii autem hominum, in tegmine alarum tuarum sperabunt.

8 Inebriabuntur ab ubertate domus

gione: Dio mio, e Signor mio, *risvegliati* per difendere la mia causa.

24 O Signore Iddio mio, giudicami secondo la tua giustizia, e fa ch'essi non si rallegriano di me.

25 E non dicano nel cuor loro: ehi anima nostra: e non dicano: noi l'abbiamo trangugiato.

26 Sieno svergognati, e confusi tutti quanti quelli che si rallegriano del mio male: sieno vestiti di vergogna, e di vituperio, quelli che si magnificano contr' a me.

27 Cantino, e rallegriinsi quelli c' hanno buona affezione alla mia giustizia, e dicano del continuo: magnifico sia il Signore che vuole la pace del suo servidore.

28 E la mia lingua risonerà la tua giustizia, e la tua laude, tutto dì.

SALMO XXXVI.

IL misfatto dell' empio mi dice dentro al cuore, *ch'egli* non ha timore alcuno di Dio d'avanti agli occhi.

2 Perciocchè egli si lusinga appo se stesso, per venire a capo della sua iniquità *che è pur* da odiare.

3 Le parole della sua bocca *sono* iniquità, e frode: egli non ha più intelletto da far bene.

4 Egli divisa iniquità sopra il suo letto: egli si ferma nella via *che non è* buona, egli non abborre il male.

5 O Signore, la tua benignità, *arriva* infino al cielo, e la tua verità infino alle nuvole.

6 La tua giustizia è simile a monti altissimi: i tuoi giudicii *sono* un grande abisso: o Signore, tu conservi uomini, e bestie.

7 O Dio, quanto preziosa è la tua benignità! per ciò i figliuoli degli uomini si riducono sotto l'ombra delle tue ale.

rel: avenge thou my cause, my God, and my Lord.

21 Judge me, O Lord my God, according to thy righteousness: and let them not triumph over me.

22 Let them not say in their hearts, There, there, so would we have it: neither let them say, We have devoured him.

23 Let them be put to confusion and shame together, that rejoice at my trouble: let them be clothed with rebuke and dishonour, that boast themselves against me.

24 Let them be glad and rejoice, that favour my righteous dealing: yea, let them say alway, Blessed be the Lord, who hath pleasure in the prosperity of his servant.

25 And as for my tongue, it shall be talking of thy righteousness: and of thy praise all the day long.

PSALM XXXVI.

MY heart sheweth me the wickedness of the ungodly: that there is no fear of God before his eyes.

2 For he flattereth himself in his own sight: until his abominable sin be found out.

3 The words of his mouth are unrighteous, and full of deceit: he hath left off to behave himself wisely, and to do good.

4 He imagineth mischief upon his bed, and hath set himself in no good way: neither doth he abhor any thing that is evil.

5 Thy mercy, O Lord, reacheth unto the heavens: and thy faithfulness unto the clouds.

6 Thy righteousness standeth like the strong mountains: thy judgements are like the great deep.

7 Thou, Lord, shalt save both man and beast: How excellent is thy mercy, O God: and the children of men shall put their trust under the shadow of thy wings.

23 Erwarte dich, und wache auf zu meinem Recht, und zu meiner Sache, mein Gott und Herr.

24 Herr, mein Gott, richte mich nach deiner Gerechtigkeit, daß sie sich über mich nicht freuen.

25 Laß sie nicht sagen in ihrem Herzen: Da, da! das wollten wir; laß sie nicht sagen: Wir haben ihn verschlungen.

26 Sie müssen sich schämen und zu Schanden werden alle, die sich meines Uebels freuen; sie müssen mit Schande und Schaam gekleidet werden, die sich wider mich rühmen.

27 Rühmen und freuen müssen sich, die mir gönnen, daß ich recht behalte, und immer sagen: Der Herr müsse hoch gelobet seyn, der seinem Knechte wohl will.

28 Und meine Zunge soll reden von deiner Gerechtigkeit, und dich täglich preisen.

Der 36 Psalm.

1 Es ist von Grund meines Herzens von der Gottlosen Wesen gesprochen, daß keine Gottesfurcht bey ihnen ist.

2 Sie schmüden sich unter einander selbst, daß sie ihre böse Sache fördern, und andere verunglimpfen.

3 Alle ihre Lehre ist schädlich und erlogen; sie lassen sich auch nicht weisen, daß sie Gutes thäten.

4 Sondern sie trachten auf ihrem Lager nach Schaden, und stehen fest auf dem bösen Wege, und scheuen kein Arges.

5 Herr, deine Güte reichet, so weit der Himmel ist, und deine Wahrheit, so weit die Wolken gehen.

6 Deine Gerechtigkeit stehet, wie die Berge Gottes, und dein Recht, wie große Tiefe. Herr, du hilffst beide Menschen und Vieh.

7 Wie theuer ist deine Güte, Gott, daß Mens-

22 O Eternel, tu l'as vu; ne te tais point; Seigneur, ne t'éloigne point de moi.

23 Réveille-toi, réveille toi, mon Dieu et mon Seigneur, pour me faire justice et pour maintenir ma cause.

24 Juge-moi selon ta justice, Eternel mon Dieu; et qu'ils ne se réjouissent point de moi.

25 Qu'ils ne disent point dans leur cœur: Courage, courage, réjouissons-nous; qu'ils ne disent point: Nous l'avons englouti.

26 Que ceux qui se réjouissent de mon mal soient honteux, et rougissent tous ensemble; et que ceux qui s'élèvent contre moi soient revêtus de honte et de confusion.

27 Mais que ceux qui sont affectionnés à ma justice se réjouissent avec un chant de triomphe, et qu'ils fassent éclater leur joie; qu'ils disent incessamment: Magnifié soit l'Eternel, qui veut la paix de son serviteur.

28 Alors ma langue parlera continuellement de ta justice et de ta louange.

PSEAUME XXXVI.

L'IMPIETE du méchant me dit au dedans du cœur, qu'il n'a point la crainte de Dieu devant les yeux.

2 Car il se flatte en lui-même quand son iniquité se présente à lui, et qu'il devrait la hair.

3 Les paroles de sa bouche ne sont qu'iniquité et que fraude; il refuse d'être intelligent et de bien faire.

4 Il médite l'iniquité dans son lit; il s'arrête au chemin qui n'est pas bon; il n'a point en horreur le mal.

5 Eternel, ta bonté atteint jusques aux cieux, et ta fidélité jusques aux nues.

6 Ta justice est comme de hautes montagnes; tes jugemens sont un grand abîme. Eternel tu conserves les hommes et les bêtes.

7 O Dieu, que ta bonté est précieuse! Aussi

25 No digan en sus corazones: Bien, bien para nuestra alma; ni digan: Lo hemos devorado.

26 Queden sonrojados y avergonzados á una, los que se gozan de mis males. Vestidos sean de confusion, y de vergüenza, los que hablaban con orgullo sobre mí.

27 Regocijense y alégrense los que quieren mi justicia: y digan siempre: Engrandecido sea el Señor, los que quieren la paz de su siervo.

28 Y mi lengua meditará tu justicia, todo el dia tu alabanza.

PSALMO XXXVI.

EL injusto dixo entre sí mismo que pecaria: no hay temor de Dios ante sus ojos.

2 Porque procedió con dolo en su presencia: será su iniquidad descubierta para odio.

3 Las palabras de su boca son iniquidad y engaño; no quiso tener inteligencia para hacer el bien.

4 Iniquidad meditó en su cama: paróse en todo camino malo, y no aborreció la malicia.

5 Señor, en el cielo tu misericordia, y tu verdad hasta las nubes.

6 Tu justicia como los montes de Dios: tus juicios son un abismo profundo. A los hombres y á las bestias salvarás, Señor:

7 Segun has multiplicado tu misericordia, ó Dios. Mas los hijos de los hombres á la sombra de tus alas esperarán.

8 Serán embriagados de la abundancia de

10 Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσίν σε, καὶ τὴν δικαιοσύνην σου τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ.

11 Μὴ ἐλθῶ μοι πῶς ὑπερφανίας, καὶ χεὶρ ἀμαρτωλῶν μὴ σαλευταί με.

12 Ἐκεῖ ἔπесον πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, ἐξώσθησαν καὶ οὐ μὴ δύνωνται στήναι.

ΕΣΠΕΡΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

Ψαλ. λζ'. XXXVII.

ΜΗ παραζήλου ἐν πονηρευμένοις, μηδὲ ζήλου τοὺς ποιοῦντας τὴν ἀνομίαν.

2 Ὅτι ὡς εἰς χόρτος ταχὺ ἀποξηρανθήσονται, καὶ ὡς εἰς λάχανα χλόης ταχὺ ἀποπεσούναι.

3 Ἐλπισον ἐπὶ Κύριον, καὶ ποίει χρηστότητα, καὶ κατασκήνου τὴν γῆν, καὶ ποιμανθήσῃ ἐπὶ τῷ πλούτῳ αὐτῆς.

4 Καταρίψῃσιν τοῦ Κυρίου, καὶ δώσει σοι τὰ αἰτήματα τῆς καρδίας σου.

5 Ἀποκάλυψον πρὸς Κύριον τὴν ὁδόν σου, καὶ ἔλπισον ἐπ' αὐτόν, καὶ αὐτὸς ποιήσῃ.

6 Καὶ ἐξοίσει ὡς φῶς τὴν δικαιοσύνην σου, καὶ τὸ κρίμα σου ὡς μεσημβρία.

7 Ὑποτάγηθι τῷ Κυρίῳ, καὶ ἰκέτευσον αὐτόν· μὴ παραζήλου ἐν τῷ κατενοοδυνέῳ ἐν τῇ ὁδῷ αὐτοῦ, ἐν ἀνθρώπῳ ποιοῦντι παρανομίας.

8 Παῦσαι ἀπὸ ὀργῆς καὶ ἐγκατάλιπε θυμόν, μὴ παραζήλου ὥς πονηρεύεσθαι.

9 Ὅτι οἱ πονηρευόμενοι ἐξολοθρευθήσονται, οἱ δὲ ὑπομένοντες τὸν Κύριον, αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν.

10 Καὶ ἐτι ὀλίγον καὶ οὐ μὴ ὑπάρξῃ

τὸ φῶς σου θέλει εἰδοῦμεν φῶς.

10 Ἄς ἀκολουθήσῃ τὸ ἔλεός σου ἵνα εἶναι μὲ τοὺς γνωρίζοντας σε· καὶ ἡ δικαιοσύνη σου με ὅσως ἔχουσι καρδίαν δικαίαν.

11 Ἄς μὴ ἐλθῇ ἐναντίον μου τὸ πόδι τῆς υπερφανίας· καὶ ἡ χεὶρα τοῦ ἀμαρτωλοῦ ἄς μὴ με σαλευσῇ.

12 Ἐκεῖ ἔπесαν πάντες οἱ ἐργαταί τῆς ἀνομίας ἔπесαν καὶ δὲν θέλει σηκωθῶσιν.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΗΣ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Ψαλ. λζ'. XXXVII.

ΜΗ θυμώσης ἐξ αἰτίας πονηρῶν, μηδὲ ζήλῃ τοὺς ποιοῦντας τὴν ἀνομίαν.

2 Ὅτι ὅλγιγῳ θέλει θερισθῶσιν ὡς ἀν χόρτα, καὶ ὡς ἀν λάχανα χλωρὰ θέλει μαραινθῶσιν.

3 Ἐλπισον εἰς τὸν Κύριον καὶ πράξει δικαίως, κατοικήσει τὴν γῆν καὶ θέλει τραφεῖς πιστός.

4 Λάβε χαρὰν εἰς τὸν Κύριον, καὶ θέλει σοῦ δώσει τὰ ζητήματα τῆς καρδίας σου.

5 Παράδωκε τῷ Κυρίῳ τὴν ὁδόν σου, καὶ ἔλπισον εἰς αὐτόν, καὶ αὐτὸς θέλει κάμει.

6 Καὶ θέλει ποιῆσει τὴν δικαιοσύνην σου καθαρὰν ὡς τὸ φῶς, καὶ τὴν ὀρθότητά σου ὡς ἀν τὸ μεσημέρι.

7 Ἠσίσχασον εἰς τὸν Κύριον καὶ ἰκέτευσεν αὐτόν· μὴ θυμώσης διὰ τὸν κατενοοδυνέον εἰς τὴν ὁδόν σου, διὰ τὸν ποιοῦντα παρανομίας.

8 Παῖσαι ἀπὸ ὀργῆς, καὶ ἄφισε τὸν θυμόν· μὴ θυμώσης μήπως πέσῃς εἰς πονηρίαν.

9 Ὅτι οἱ πονηρευόμενοι θέλει ἐξολοθρευθῶσι, καὶ οἱ προσμένοντες τὸν Κύριον θέλει κληρονομήσουσι τὴν γῆν.

10 Ἐτι ὀλίγον, καὶ ὁ ἀμαρτωλὸς ἐχάθει καὶ ζητήσας τὸν τόπον του, δὲν θέλει τὸν εὖρεῖς.

11 Οἱ δὲ ταπεινοὶ θέλει κληρονομήσουσι τὴν

tuae: et torrente voluptatis tuae potabis eos.

9 Quoniam apud te est fons vitae: et in lumine tuo videbimus lumen.

10 Præfende misericordiam tuam scientibus te, et justitiam tuam his, qui recto sunt corde.

11 Non veniat mihi pes superbiæ: et manus peccatoris non moveat me.

12 Ibi ceciderunt qui operantur iniquitatem: expulsi sunt, nec potuerunt stare.

VESPERTINÆ PRECES.

PSALMUS XXXVII.

NOLI æmulari in malignantibus: neque zelaveris facientes iniquitatem.

2 Quoniam tamquam fœnum velociter arefcunt: et quemadmodum olera herbarum cito decident.

3 Spera in Domino, et fac bonitatem: et inhabita terram, et pasceris in divitiis ejus.

4 Delectare in Domino: et dabit tibi petitiones cordis tui.

5 Revela Domino viam tuam, et spera in eo: et ipse faciet.

6 Et educet quasi lumen justitiam tuam: et judicium tuum tamquam meridiem.

7 Subditus esto Domino, et ora eum. Noli æmulari in eo, qui prosperatur in via sua: in homine faciente injustitias.

8 Desine ab ira, et derelinque furorem: noli æmulari ut maligneris.

9 Quoniam qui malignantur, exterminabuntur: sustinentes autem Dominum, ipsi hereditabunt terram.

10 Et adhuc pusillum, et non erit pec-

8 Son saziati del grasso della tua Casa: tu gli abbeverai del torrente delle tue delizie.

9 Perciocchè appo te è la fonte della vita: e per la tua luce noi veggiam la luce.

10 Stendi la tua benignità inverso quelli che ti conoscono, e la tua giustizia, inverso quelli che son dritti di cuore.

11 Non vengami adosso il piè del superbo, e la mano degli empì non mi smuova.

12 Ecco là, gli operatori d' iniquità son caduti: sono stati sospinti, e non son potuti risurgere.

PREGHIERA della SERA.

SALMO XXXVII.

NON crucciarti per cagion de' maligni: non portare invidia a quelli ch' operano perversamente.

2 Perciocchè saran di subito ricisi come fieno, e s' appasseranno come erbetta verde.

3 Confidati nel Signore, e fa bene: tu abiterai nella terra, e ti pasturerai in confidenza.

4 E prendi il tuo diletto nel Signore, ed egli ti darà le domande del tuo cuore.

5 Rimetti la tua via nel Signore: e confidati in lui, ed egli farà ciò che bisogna.

6 E produrrà fuori la tua giustizia, come la luce: e la tua drittura, come il mezzodì.

7 Attendi il Signore in silenzio: non crucciarti per colui che prospera nelle sua via, per l'uomo ch' opera scelleratezza.

8 Rimanti dell' ira, e lascia il cruccio: non isdegnarti sì veramente, che tu venga a far male.

9 Perciocchè i maligni saranno sterminati: ma coloro che sperano nel Signore possederanno la terra.

10 Fra breve spazio l'empio non sarà più: e, se tu puoni mente al suo luogo,

8 They shall be satisfied with the plenteousness of thy house: and thou shalt give them drink of thy pleasures, as out of the river.

9 For with thee is the well of life: and in thy light shall we see light.

10 O continue forth thy loving-kindness unto them that know thee: and thy righteousness unto them that are true of heart.

11 O let not the foot of pride come against me: and let not the hand of the ungodly cast me down.

12 There are they fallen, all that work wickedness: they are cast down, and shall not be able to stand.

EVENING PRAYER.

PSALM XXXVII.

FRET not thyself because of the ungodly: neither be thou envious against the evil doers.

2 For they shall soon be cut down like the grass: and be withered even as the green herb.

3 Put thou thy trust in the Lord, and be doing good: dwell in the land, and verily thou shalt be fed.

4 Delight thou in the Lord: and he shall give thee thy heart's desire.

5 Commit thy way unto the Lord, and put thy trust in him: and he shall bring it to pass.

6 He shall make thy righteousness as clear as the day: and thy just dealing as the noon-day.

7 Hold thee still in the Lord, and abide patiently upon him: but grieve not thyself at him, whose way doth prosper, against the man that doeth after evil counsels.

8 Leave off from wrath, and let go displea-

schenfinder unter dem Schatten deiner Flügel trauen.

8 Sie werden trunken von den reichen Gütern deines Hauses; und du trankst sie mit Wollust, als mit einem Strom.

9 Denn bey dir ist die lebendige Quelle, und in deinem Licht sehen wir das Licht.

10 Breite deine Güte über die, die dich kennen, und deine Gerechtigkeit über die Frommen.

11 Laß mich nicht von den Stolzen untertreten werden, und die Hand der Gottlosen stürze mich nicht.

12 Sondern laß sie, die Uebelhäter, dafelbst fallen, daß sie verstoßen werden, und nicht bleiben mögen.

Abend-Gebete.

Der 37 Psalm.

1 Erzürne dich nicht über die Bösen; sey nicht neidisch über die Uebelhäter.

2 Denn wie das Gras werden sie bald abgehauen, und wie das grüne Kraut werden sie verwelken.

3 Hoffe auf den Herrn, und thue Gutes; bleibe im Lande, und nähre dich redlich.

4 Habe deine Lust an dem Herrn, der wird dir geben, was dein Herz wünschet.

5 Befiehl dem Herrn deine Wege, und hoffe auf ihn; er wirds wohl machen,

6 Und wird deine Gerechtigkeit hervorbringen wie das Licht, und dein Recht wie den Mittag.

7 Sey stille dem Herrn, und warte auf ihn. Erzürne dich nicht über den, dem sein Muthwille glücklich fortgeht.

8 Stehe ab vom Zorn, und laß den Grimm; erzürne dich nicht, daß du auch übel thuest.

9 Denn die Bösen werden ausgerottet: die aber

les fils des hommes se retirent sous l'ombre de tes ailes.

8 Ils seront rassasiés de la graisse de ta maison, et tu les abreuveras au fleuve de tes délices.

9 Car la source de la vie est avec toi, et c'est par ta lumière que nous sommes éclairés.

10 Continue à déployer ta faveur sur ceux qui te connoissent, et ta justice sur ceux qui ont le cœur droit.

11 Que le pied de l'orgueilleux ne s'avance pas sur moi, et que la main des méchans ne m'ébranle pas.

12 C'est là que sont tombés les ouvriers d'iniquité; ils ont été renversés, et ils n'ont pu se relever.

PRIERE DU SOIR.

PSEAUME XXXVII.

NE t'irrite point à cause des gens malins, ne sois point jaloux de ceux qui s'adonnent à la perversité.

2 Car ils seront soudainement retranchés comme le foin, et ils se faneront comme l'herbe verte.

3 Assure-toi en l'Eternel, et fais ce qui est bon; habite la terre, et te repais de vérité.

4 Et prends ton plaisir en l'Eternel, et il t'accordera les demandes de ton cœur.

5 Remets ta voie sur l'Eternel, et t'assure en lui, et il travaillera pour toi.

6 Il manifestera ta justice comme la clarté, et ton bon droit comme le midi.

7 Sois tranquille, en regardant à l'Eternel, et attends-le. Ne t'irrite point à cause de celui qui fait bien ses affaires, à cause, dis-je, de l'homme qui vient à bout de ses entreprises.

tu casa, y les darás de beber en el torrente de tu deleyte.

9 Porque en tí está la fuente de la vida, y por tu lumbre veremos la lumbre.

10 Desplega ántes tu misericordia sobre los que te conocen, y tu justicia á aquellos, que son de corazon recto.

11 Pie de soberbia no venga sobre mí, y mano de pecador no me comueva.

12 Allí cayéron los que obran iniquidad: fuéron rempujados, y no pudieron tenerse en pie.

ORACION VESPERTINA.

PSALMO XXXVII.

NO tengas envidia á los malignos, ni zelos de los que hacen iniquidad.

2 Porque ellos como heno se secarán prontamente: y como hortaliza y yerbas luego decaerán.

3 Espera en el Señor, y haz obras buenas: y habitarás en la tierra, y te sustentará con las riquezas de ella.

4 Ten tu deleyte en el Señor, y te otorgara las peticiones de tu corazon.

5 Descubre al Señor tu camino, y espera en él: y él hará.

6 Y pondrá en claro como la luz tu justicia, y tu buena causa como el mediodia:

7 Está sujeto al Señor, y hazle oracion. No

ἀμαρτωλὸς, καὶ ζητήσεις τὸν τόπον αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ εὕρης.
 11 Οἱ δὲ πράξεις κληρονομήσουσι γῆν, καὶ κατακληρονομήσουσιν ἐπὶ πλῆθει εἰρήνης.
 12 Παραστήσεται ὁ ἀμαρτωλὸς τὸν δίκαιον, καὶ βρούξει ἐπ' αὐτὸν τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ.
 13 Ὁ δὲ Κύριος ἐκγελασεται αὐτόν, ὅτι προβλέπει ὅτι ἤξει ἡ ἡμέρα αὐτοῦ.
 14 Ῥομφαίαν ἐσπάσαντο οἱ ἀμαρτωλοὶ, ἐνέτειναν τὸς τοῦ αὐτῶν, τοῦ καταβαλεῖν πτωχὸν καὶ πένητα, τοῦ σφάζει τοὺς εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.
 15 Ἡ ρομφαία αὐτῶν εἰσέλθοι εἰς τὴν καρδίαν αὐτῶν, καὶ τὰ τόξα αὐτῶν συντριβέει.
 16 Κρείσσον ὀλίγον τῷ δικαίῳ ὑπὲρ πλουτοῦ ἀμαρτωλῶν πολὺν.
 17 Ὅτι βραχίονες ἀμαρτωλῶν συντριβήσονται, ὑποστηρίζει δὲ τοὺς δικαίους ὁ Κύριος.
 18 Γινώσκει Κύριος τὰς ὁδοὺς τῶν ἀμώμων, καὶ ἡ κληρονομία αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα ἔσται.
 19 Οὐ κατασχυνθήσονται ἐν καιρῷ πονηρῶ, καὶ ἐν ἡμέραις λιμοῦ χορτασθήσονται.
 20 Ὅτι οἱ ἀμαρτωλοὶ ἀπολοῦνται, οἱ δὲ ἔχθροί τοι Κυρίου ἴμα τῷ δοξασθῆναι αὐτοῦ καὶ ὑψωθῆναι, ἐκλείποντες ὥσπερ καπνὸς ἐξέλπουν.
 21 Δανεῖζεται ὁ ἀμαρτωλὸς, καὶ οὐκ ἀποτίσει, ὁ δὲ δίκαιος οἰκτερεῖ καὶ διδοί.
 22 Ὅτι οἱ εὐλογῶντες αὐτὸν κληρονομήσουσι γῆν, οἱ δὲ καταρώμενοι αὐτὸν ἐξολοθρευθήσονται.
 23 Παρὰ Κυρίῳ τὰ διαβήματα ἀνθρώπου κατευθύνεται, καὶ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ θηλήσει.
 24 Ὅταν πέσῃ οὐ καταρραχθήσεται, ὅτι Κύριος ἀντιστηρίζει χεῖρα αὐτοῦ.
 25 Νεώτερος ἐγενόμην, καὶ γὰρ ἐγήρασα, καὶ

γῆν καὶ θέλει θεραπευθῶσι με πλῆθος εἰρήνης.
 12 Ὁ ἀμαρτωλὸς παρατήρῃ τὸν δίκαιον καὶ τρίζει ἐπ' αὐτὸν τοὺς ὀδόντας του.
 13 Ὁ δὲ Κύριος θέλει γελάσει πρὸς αὐτόν, ὅτι προείδεν ὅτι ἔρχεται ἡ ἡμέρα του.
 14 Οἱ ἀμαρτωλοὶ ἐξεθήκωσαν τὴν μάχαιραν, ἐνέτειναν τὸ τὸς αὐτῶν, ἵνα καταβάλωσι τὸν πτωχὸν καὶ τὸν πένητα, καὶ σφάξωσι τοὺς δικαίους τὴν καρδίαν.
 15 Ἡ μάχαιρα αὐτῶν θέλει ἔλθει εἰς τὴν καρδίαν των, καὶ τὰ τόξα των θέλει συντριφθῶσιν.
 16 Τὸ ὀλίγον τοῦ δικαίου εἶναι καλῖτερον ἀπὸ τοῦ πολὺν πλουτοῦ τῶν ἀμαρτωλῶν.
 17 Ὅτι οἱ βραχίονες τῶν ἀμαρτωλῶν θέλει συντριφθῶσιν, ὁ κύριος βιάσθ' τοὺς δικαίους.
 18 Ὁ κύριος γινώσκει τὰς ἡμέρας τῶν ἀμώμων, καὶ ἡ κληρονομία των θέλει εἶναι εἰς τὸν αἰῶνα.
 19 Δὲν θέλει ἀτιμιθῶσιν ἐν καιρῷ θλίψεως, καὶ θέλει χορτασθῶσιν εἰς τὰς ἡμέρας τῆς εἰρήνης.
 20 Ὅτι οἱ ἀμαρτωλοὶ θέλει χαλασθῶσιν καὶ οἱ ἔχθροί τ' αὐτῶν θέλει λυθῶσιν ὥσπερ ξίγκι προβάτ, θέλει χαθῶσιν ὥσπερ καπνός.
 21 Ὁ ἀμαρτωλὸς δανεῖζεται καὶ δὲν ἐπιστρέφει ὁ δὲ δίκαιος εἶναι ἐλεήμων, καὶ φυλόδωρος.
 22 Ὅτι οἱ εὐλογημένοι ἀπ' αὐτοῦ θέλει κληρονομήσουσι τὴν γῆν, οἱ δὲ κατηραμένοι ἀπ' αὐτοῦ θέλει ἐξολοθρευθῶσιν.
 23 Ὁ Κύριος κατευθύνει τὰ διαβήματα τῶν ἀνθρώπων, καὶ ποιεῖ τοὺς ὁδούς των κατὰ τὴν θέλησιν του.
 24 Ἐὰν πέσῃ δὲν θέλει ἀποβαλθῇ, ὅτι ὁ Κύριος θέλει ἀπολῶσει τὴν χεῖρά τ' αὐτοῦ τὸν σηκώσῃ.
 25 Ἡμῶν νέος, καὶ ἐγήρασα, καὶ δὲ εἶδον δίκαιον παρητημένον, ἥτε τὸ σπέρμα τ' αὐτοῦ ψωμοζήτῶν.
 26 Ὁ δίκαιος ὅλην τὴν ἡμέραν ἐλεεῖ καὶ δανεῖζει, καὶ τὸ σπέρμα του θέλει λάβει εὐλογίαν.

catore: et quæres locum ejus, et non invenies.

11 Mansueti autem hereditabunt terram, et delectabuntur in multitudine pacis.

12 Observabit peccator justum: et stridit super eum dentibus suis.

13 Dominus autem iridebit eum: quoniam prospicit quod veniet dies ejus.

14 Gladium evaginaverunt peccatores: intenderunt arcum suum, ut trucident rectos corde.

15 Gladius eorum intret in corda ipsorum: et arcus eorum confringatur.

16 Melius est modicum justo, super divitias peccatorum multas.

17 Quoniam brachia peccatorum conterentur: confirmat autem justos Dominus.

18 Novit Dominus dies immaculatum: et hereditas eorum in æternum erit.

19 Non confundentur in tempore malo, et in diebus famis saturabuntur:

20 Quia peccatores peribunt. Inimici vero Domini mox ut honorificati fuerint et exaltati: deficientes, quemadmodum fumus deficient.

21 Mutuabitur peccator, et non solvet: justus autem miseretur et tribuet.

22 Quia benedicentes ei hereditabunt terram: maledicentes autem ei disperibunt.

23 Apud Dominum gressus hominis dirigentur: et viam ejus volet.

24 Cum ceciderit, non collidetur: quia Dominus supponit manum suam.

25 Junior fui, etenim senui: et non vi-

egli non vi sarà più.

11 Ma i mansueti possederanno la terra, e gioiranno in gran pace.

12 L'empio fa delle macchinazioni contr' al giusto, e digrigna i denti contr' a lui.

13 Il Signore si riderà di lui: perciocché egli vede, ch' il suo giorno viene.

14 Gli empi hanno tratta la spada, ed hanno teso il loro arco, per abbattere il povero afflitto, ed il bisognoso, per ammazzar quelli che camminano drittamente.

15 La loro spada entrerà lor nel cuore, e gli archi loro saranno rotti.

16 Meglio vale il poco del giusto, che l'abbondanza di molti empi.

17 Perciocché le braccia degli empi saranno rotte: ma il Signore sostiene i giusti.

18 Il Signore conosce i giorni degli uomini interi: e la loro eredità sarà in eterno.

19 Essi non saran confusi nel tempo dell'avversità: e saranno saziati nel tempo della fame.

20 Ma gli empi periranno, ed i nemici del Signore saranno consumati, ed andranno in fumo, come grasso d'agnelli.

21 L'empio prende in prestanza, e non rende: ma il giusto largisce, e dona.

22 Perciocché i benedetti dal Signore erederanno la terra: ma i maladetti da lui saranno sterminati.

23 I passi dell'uomo, la cui via il Signor gradisce, son da lui addezzati.

24 Se cade, non è però atterrato: per ciò che il Signore gli sostiene la mano.

25 Io sono stato fanciullo, e sono eziandio divenuto vecchio, e non ho veduto il giusto abbandonato, nè la sua progenie accattare il pane.

26 Egli tutto di dona, e presta: e la sua progenie è in benedizione.

sure : fret not thyself, else shalt thou be moved to do evil.

9 Wicked doers shall be rooted out : and they that patiently abide the Lord, those shall inherit the land.

10 Yet a little while, and the ungodly shall be clean gone : thou shalt look after his place, and he shall be away.

11 But the meek-spirited shall possess the earth : and shall be refreshed in the multitude of peace.

12 The ungodly seeketh counsel against the just : and gnasheth upon him with his teeth.

13 The Lord shall laugh him to scorn : for he hath seen that his day is coming.

14 The ungodly have drawn out the sword, and have bent their bow : to cast down the poor and needy, and to slay such as are of a right conversation.

15 Their sword shall go through their own heart : and their bow shall be broken.

16 A small thing that the righteous hath : is better than great riches of the ungodly.

17 For the arms of the ungodly shall be broken : and the Lord upholdeth the righteous.

18 The Lord knoweth the days of the godly : and their inheritance shall endure for ever.

19 They shall not be confounded in the perilous time : and in the days of dearth they shall have enough.

20 As for the ungodly, they shall perish ; and the enemies of the Lord shall consume as the fat of lambs : yea, even as the smoke, shall they consume away.

21 The ungodly borroweth, and payeth not again : but the righteous is merciful, and liberal.

22 Such as are blessed of God shall possess the land : and they that are cursed of him shall be rooted out.

des Herrn harren, werden das Land erben.

10 Es ist noch um ein kleines, so ist der Gottlose nimmer ; und wenn du nach seiner Stätte sehen wirst, wird er weg seyn.

11 Aber die Elenden werden das Land erben, und Fuß haben in großem Frieden.

12 Der Gottlose drohet dem Gerechten, und beißt seine Zähne zusammen über ihn.

13 Aber der Herr lachet seiner ; denn er siehet, daß sein Tag kommt.

14 Die Gottlosen ziehen das Schwerdt aus, und spannen ihren Bogen, das sie fallen den Elenden und Armen, und schlachten die Frommen.

15 Aber ihr Schwerdt wird in ihr Herz gehen, und ihr Bogen wird zerbrechen.

16 Das Wenige, das ein Gerechter hat, ist besser, denn das große Gut vieler Gottlosen.

17 Denn der Gottlosen Arm wird zerbrechen : aber der Herr erhält die Gerechten.

18 Der Herr kennet die Tage der Frommen, und ihr Tod wird ewiglich bleiben.

19 Sie werden nicht zu Schanden in der bösen Zeit, und in der Theurung werden sie genug haben.

20 Denn die Gottlosen werden umkommen, und die Feinde des Herrn, wenn sie gleich sind wie eine tödliche Aue, werden sie doch vergehen, wie der Rauch vergehet.

21 Der Gottlose borget und bezahlet nicht : der Gerechte aber ist barmherzig und milde.

22 Dann seine Gefegneten erben das Land : aber seine Verfluchten werden ausgerottet.

23 Von dem Herrn wird solches Mannes Gang gefordert, und hat Fuß an seinem Wege.

8 Réprime la colère, et laisse-là l'emportement ; ne t'irrite point, du moins pour faire le mal.

9 Car les méchants seront retranchés ; mais ceux qui s'attendent à l'Eternel hériteront la terre.

10 Encore un peu de temps, et le méchant ne sera plus ; tu considéreras son lieu, et il n'y sera plus.

11 Mais les débonnaires hériteront la terre, et jouiront à leur aise d'une grande prospérité.

12 Le méchant machine contre le juste, et grince les dents contre lui.

13 Le Seigneur se rira de lui, car il a vu que son jour approche.

14 Les méchants ont tiré l'épée, ils ont bandé leur arc, pour abattre l'affligé et le pauvre, et pour égorger ceux qui marchent droit.

15 Mais leur épée entrera dans leur propre cœur, et leurs arcs seront rompus.

16 Le peu du juste vaut mieux que l'abondance de biens de plusieurs méchants.

17 Car les bras des méchants seront rompus, mais l'Eternel soutient les justes.

18 L'Eternel connoît les jours de ceux qui sont intègres ; et leur héritage subsistera toujours.

19 Ils ne seront point confus dans les temps mauvais, mais ils seront rassasiés dans le temps de la famine.

20 Mais les méchants périront, et les ennemis de l'Eternel seront consumés, comme la graisse des agneaux ; ils s'en iront en fumée.

21 Le méchant emprunte, et ne rend point ; mais le juste a compassion, et il donne.

22 Car ceux qu'il bénira hériteront la terre ; mais ceux qu'il maudira seront retranchés.

quiera envidiar al que tiene prosperidad en su camino ; al hombre, que hace injusticias.

8 Déxate de la ira, y dexa el furor : no te muevas á emulacion para hacerte maligno.

9 Porque los que proceden malignamente, serán exterminados : mas los que aguardan al Señor, ellos heredarán la tierra.

10 Y aun de aquí á un poquito, no existirá el pecador ; y buscarás el lugar de él, y no lo hallarás.

11 Mas los mansos heredarán la tierra, y se deleitarán en muchedumbre de paz.

12 Acechará el pecador al justo, y cruxirá sus dientes contra él.

13 Mas el Señor se burlará de él : porque está previendo, que vendrá el día de él.

14 La espada desenvaynaron los pecadores entesaron su arco, para derribar al pobre, y al desvalido ; para despedazar á los rectos de corazon.

15 La espada de ellos entre en sus corazones, y el arco de ellos sea quebrado.

16 Mas vale un poco al justo, que muchas riquezas á los pecadores.

17 Porque los brazos de los pecadores serán quebrados : mas el Señor hace firmes á los justos.

18 Conoce el Señor los dias de los que son sin mancilla ; y la herencia de ellos será eterna.

19 No quedarán confusos en el tiempo malo, y en los dias de hambre serán saciados :

20 Porque los pecadores perecerán. Mas los enemigos del Señor luego que fueren honrados y ensalzados, serán deshechos enteramente como el humo.

21 El pecador tomará prestado, y no pagará : mas el justo se compadece, y dará.

22 Porque los que le bendicen, heredarán la tierra : mas los que le maldicen, perecerán.

οὐκ εἶδον δίκαιον ἐγκαταλειμμένον, οὐδὲ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ζητοῦν ἄρτους.

26 Ὅλην τὴν ἡμέραν ἔλκει καὶ δανεῖζει, καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ εἰς εὐλογίαν ἔσται.

27 Ἐκκλινον ἀπὸ κακοῦ, καὶ ποιήσον ἀγαθόν, καὶ κατασκήνουν εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

28 Ὅτι Κύριος ἀγαπᾷ κρίσιν, καὶ οὐκ ἐγκαταλείψει τοὺς ὁσίους αὐτοῦ, εἰς τὸν αἰῶνα φυλαχθήσονται· ἄνωμοι ἐκδικηθήσονται, καὶ σπέρμα ἁσεβῶν ἐξολοθρευθήσεται.

29 Δίκαιοι δὲ κληρονομήσουσι γῆν, καὶ κατασκηνώσουσιν εἰς αἰῶνα αἰῶνος ἐπ' αὐτῆς.

30 Στόμα δίκαιου μελετήσει σοφίαν, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ λαλήσει κρίσιν.

31 Ὁ νόμος τῆ Θεᾶς αὐτῇ ἔν καρδίᾳ αὐτοῦ, καὶ οὐχ ὑποσκελισθήσεται τὰ διαβήματα αὐτοῦ.

32 Κατανοεῖ ὁ ἁμαρτωλὸς τὸν δίκαιον, καὶ ζητεῖ τὸν θανατώσai αὐτόν.

33 Ὁ δὲ Κύριος οὐ μὴ ἐγκαταλίπῃ αὐτὸν εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ, οὐδὲ μὴ καταδικάσαι αὐτόν, ὅταν κρίνῃται αὐτῷ.

34 Ὑπόμεινον τὸν Κύριον, καὶ φύλαξον τὴν ὁδὸν αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει σε τοῦ κατακληρονομήσαι τὴν γῆν· ἐν τῷ ἐξολοθρευέσθαι ἁμαρτωλοῦς, ὅψει.

35 Εἶδον τὸν ἁσεβῆ ὑπερυψούμενον, καὶ ἐπαυρόμενον εἰς τὰς κέδρους τοῦ Λιβάνου.

36 Καὶ παρῆλθον, καὶ ἰδοὺ οὐκ ἦν, καὶ ἐζητήσα αὐτόν, καὶ οὐχ εἰρέθη ὁ τόπος αὐτοῦ.

37 Φύλασσε ἁκακίαν καὶ ἰδε εὐθύτητα, ὅτι ἐστὶν ἐγκατίλειμμα ἀνθρώπων εἰρηνικῶ.

38 Οἱ δὲ παρῖνομοι ἐξολοθρευθήσονται ἐπιτοαντὸ, τὰ ἐγκαταλείμματα τῶν ἁσεβῶν ἐξολοθρευθήσονται.

39 Σωτηρίᾳ δὲ τῶν δικαίων παρὰ Κυρίου, καὶ ἱπερασπιστῆς αὐτῶν ἐσιν ἐν καιρῷ θλίψεως.

27 Φύγε τὸ κακόν, καὶ πράξαι ἀγαθὰ, καὶ μένει αἰώνιος.

28 Ὅτι ὁ Κύριος ἀγαπᾷ τὸ δίκαιον, καὶ δὲν παραιτᾷ τοὺς ὁσίους τς, καὶ θέλει φυλαχθῶσιν εἰς τὸν αἰῶνα.

29 Οἱ ἄνωμοι θέλει τιμωρηθῶσι, καὶ τὸ σπέρμα τῶν ἁσεβῶν θέλει ἐξολοθρευθῇ.

30 Οἱ δίκαιοι θέλει κληρονομήσουσι τὴν γῆν· καὶ θέλει κατοικήσουσιν αἰώνως ἐπ' αὐτῆς.

31 Τὸ στόμα τοῦ δίκαιου μελετᾷ τὴν σοφίαν, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ θέλει λαλήσει κρίσιν.

32 Ἐχεῖ εἰς τὴν καρδίαν του τὸν νόμον τῆ Θεᾶς, καὶ τὰ διαβήματά τς δὲν θέλει γλυτρήσασιν.

33 Ὁ ἁμαρτωλὸς κατανοεῖ τὸν δίκαιον, καὶ ζητεῖ· να τὸν θανατώσῃ.

34 Ἀλλὰ ὁ Κύριος δὲν θέλει τὸν ἀφίσει εἰς τὰς χεῖράς τς ἔτε τὸν καταδικάσει ὅταν κριθῇ.

35 Ἐλπισον εἰς τὸν Κύριον, καὶ φυλάξον τὴν ὁδὸν του καὶ θέλει σε ὑψώσει διὰ ἴνα κατακληρονομήσῃς τὴν γῆν· ὅταν ἐξολοθρευθῶσιν οἱ ἁμαρτωλοὶ θέλει το εἰδεῖς.

36 Ἐγὼ αὐτὸς εἶδον τὸν ἁσεβῆ εἰς μεγάλην τιμὴν, καὶ βλασάνων ὡσάν τὰς κέδρας τῆς Λιβάνου.

37 Ἐπέρασα, καὶ ἰδοὺ, αὐτὸς ἐχάθη· καὶ τὸν ἐζητήσα καὶ ὁ τόπος του δὲν εἰρέθη.

38 Φύλαξον ἀθωότητα, καὶ τήρα δικαισύνην, ὅτι τῆτο φέρνει ἐν καιρῷ εἰρήνης του ἀνθρώπων.

39 Οἱ δὲ παρῖνομοὶ θέλει ἐξολοθρευθῶσιν ὁμοῦ, τὸ τέλος τῶν ἁσεβῶν εἶναι αὐτό, ὅτι θέλει ἐξολοθρευθῶσιν.

40 Ἡ δὲ σωτηρία τῶν δικαίων ἔρχεται παρὰ Κυρίου, αὐτὸς τὰς ὑπερασπίζει ἐν καιρῷ θλίψεως.

41 Καὶ ὁ Κύριος θέλει σταθῇ πληθύνον τους, καὶ θέλει τοὺς σώσει· θέλει τοὺς ἐλευθερώσει ἀπὸ τοῖς ἁμαρτωλοῦς, καὶ θέλει τοὺς σώσει ὅτι ἤλπισαν εἰς αὐτόν.

di justum derelictum, nec semen ejus quærens panem.

26 Tota die miseretur et commodat: et semen illius in benedictione erit.

27 Declina a malo, et fac bonum: et inhabitabit in sæculum sæculi.

28 Quia Dominus amat judicium, et non derelinquet sanctos suos: in æternum conservabuntur. Injusti punientur: et semen impiorum peribit.

29 Justi autem hereditabunt terram: et inhabitabunt in sæculum sæculi super eam.

30 Os justi meditabitur sapientiam, et lingua ejus loquetur judicium.

31 Lex Dei ejus in corde ipsis: et non supplantabuntur gressus ejus.

32 Considerat peccator justum: et quærit mortificare eum.

33 Dominus autem non derelinquet eum in manibus ejus: nec damnabit eum cum judicabitur illi.

34 Expecta Dominum, et custodi viam ejus: et exaltabit te ut hereditate capias terram: cum perierint peccatores videbis.

35 Vidi impium superexaltatum, et elevatum sicut cedros Libani.

36 Et transivi, et ecce non erat: et quæsi eum, et non est inventus locus ejus.

37 Custodi innocentiam, et vide æquitatem: quoniam sunt reliquæ homini pacifico.

38 Injusti autem disperibunt simul: reliquæ impiorum interibunt.

39 Salus autem justorum a Domino: et protector eorum in tempore tribulationis.

40 Et adjuvabit eos Dominus, et liberabit eos: et eruet eos a peccatoribus, et salvabit eos: quia speraverunt in eo.

27 Ritratte dal male, e fa il bene, e tu sarai stanziato in eterno.

28 Perciocchè il Signore ama la drittura, e non abbandonerà i suoi santi: essi saranno conservati in eterno: ma la progenie degli empj sarà sterminata.

29 I giusti erederanno la terra, ed abiteranno in perpetuo sopra essa.

30 La bocca del giusto risuona sapienza, e la sua lingua pronunzia drittura.

31 La Legge dell' Iddio suo è nel suo cuore: i suoi passi non vacilleranno.

32 L'empio spia il giusto, e cerca d'ucciderlo.

33 Il Signore non glielo lascerà nelle mani, e non permetterà, che sia condannato, quando sarà giudicato.

34 Aspetta il Signore, e guarda la sua via, ed egli t'innalzerà, acciocchè tu eredi la terra: quando gli empj saranno sterminati, tu lo vedrai.

35 Io ho veduto l'empio possente, e che si distendeva come un verde lauro.

36 Ma egli è passato via: ed ecco, egli non è più: ed io l'ho cercato, e non s'è ritrovato.

37 Guarda l'integrità, e riguarda alla drittura: perciocchè v'è mercede per l'uomo di pace.

38 Ma i trasgressori saranno distrutti tutti quanti: ogni mercede è ricisa agli empj.

39 Ma la salute de' giusti è dal Signore: egli è la lor fortezza nel tempo dell'afflizione.

40 Ed il Signore gli aiuta, e li libera: li libera dagli empj, e li salva: perciocchè hanno sperato in lui.

23 The Lord ordereth a good man's going: and maketh his way acceptable to himself.

24 Though he fall, he shall not be cast away: for the Lord upholdeth him with his hand.

25 I have been young, and now am old: and yet saw I never the righteous forsaken, nor his seed begging their bread.

26 The righteous is ever merciful, and lendeth: and his seed is blessed.

27 Flee from evil, and do the thing that is good: and dwell for evermore.

28 For the Lord loveth the thing that is right: he forsaketh not his that be godly, but they are preserved for ever.

29 The unrighteous shall be punished: as for the seed of the ungodly, it shall be rooted out.

30 The righteous shall inherit the land: and dwell therein for ever.

31 The mouth of the righteous is exercised in wisdom: and his tongue will be talking of judgement.

32 The law of his God is in his heart: and his goings shall not slide.

33 The ungodly seeth the righteous: and seeketh occasion to slay him.

34 The Lord will not leave him in his hand: nor condemn him when he is judged.

35 Hope thou in the Lord, and keep his way, and he shall promote thee, that thou shalt possess the land: when the ungodly shall perish, thou shalt see it.

36 I myself have seen the ungodly in great power: and flourishing like a green bay-tree.

37 I went by, and lo, he was gone: I sought him, but his place could no where be found.

38 Keep innocency, and take heed unto the thing that is right: for that shall bring a man peace at the last.

39 As for the transgressors, they shall perish together: and the end of the ungodly is, they

23 Les pas de l'homme de bien sont dirigés par l'Eternel, et il prend plaisir à ses voies.

24 S'il tombe, il ne sera point abattu; car l'Eternel lui soutient la main.

25 J'ai été jeune, et j'ai aussi atteint la vieillesse, mais je n'ai point vu le juste abandonné, ni sa postérité mendiant son pain.

26 Il est toujours ému de pitié, et il prête; et sa postérité est en bénédiction.

27 Retire-toi du mal, et fais le bien, et tu auras une habitation éternelle.

28 Car l'Eternel aime la droiture, et il n'abandonne point ses bien-aimés; c'est pourquoi ils sont toujours gardés; mais la postérité des méchans sera retranchée.

29 Les justes hériteront la terre, et y habiteront à perpétuité.

30 La bouche du juste parlera de la sagesse, et sa langue prononcera ce qui est droit.

31 La loi de son Dieu est dans son cœur; aucun de ses pas ne chancellera.

32 Le méchant épie le juste, et cherche à le faire mourir.

33 Mais l'Eternel ne l'abandonnera point entre les mains du méchant, et ne le laissera point condamner quand on le jugera.

34 Attends l'Eternel, et garde ses voies, et il t'élèvera, afin que tu hérites la terre; et tu verras que les méchans seront retranchés.

35 J'ai vu le méchant terrible et verdoyant comme un laurier verd.

36 Mais j'ai passé, et voilà, il n'étoit plus; je l'ai cherché, et il ne s'est plus trouvé.

37 Prends garde à l'homme intègre, et considère l'homme droit; car la fin d'un tel homme est la paix.

38 Mais les pécheurs seront tous ensemble détruits, et le reste des méchans sera retranché.

39 Mais la délivrance des justes viendra de

24 Fällt er, so wird er nicht weggeworfen: denn der Herr erhält ihn bey der Hand.

25 Ich bin jung gewesen und alt geworden, und habe noch nie gesehen den Gerechten verlassen, oder seinen Saamen nach Brod gehen.

26 Er ist allezeit barmherzig, und leihet gern; und sein Saame wird gesegnet seyn.

27 Laß vom Bösen, und thue Gutes, und bleibe immerdar.

28 Denn der Herr hat das Recht lieb, und verläßt sein Heiligen nicht, ewiglich werden sie bewahrt: aber der Gottlosen Saame wird ausgerottet.

29 Die Gerechten erben das Land, und bleiben ewiglich darinnen.

30 Der Mund des Gerechten redet die Weisheit, und seine Zunge lehret das Recht.

31 Das Gesetz seines Gottes ist in seinem Herzen, seine Tritte gleiten nicht.

32 Der Gottlose lauert auf den Gerechten, und gedenket ihn zu tödten.

33 Aber der Herr läßt ihn nicht in seinen Händen, und verdammet ihn nicht, wenn er verurtheilet wird.

34 Harre auf den Herrn, und halte seinen Weg, so wird er dich erheben, daß du das Land erbest; du wirst es sehen, daß die Gottlosen ausgerottet werden.

35 Ich habe gesehen einen Gottlosen, der war trotzig, und breitete sich aus, und grünete wie ein Lorbeerbaum.

36 Da man vorüber gieng, siehe, da war er dahin; ich fragte nach ihm, da ward er nirgend funden.

37 Bleibe fromm, und halte dich recht, denn solchem wirds zuletzt wohl geben.

38 Die Uebertreter aber werden vertilget mit eins ander, und die Gottlosen werden zuletzt ausgerottet.

23 Por el Señor serán dirigidos los pasos del hombre, y aprobará su camino.

24 Quando cayere, no se lastimará: porque el Señor pone la mano debaxo.

25 Jóven fui, pues soy viejo, y no he visto justo desamparado, ni su linage buscando pan.

26 Todo día se compadece, y da prestado: y el linage de él será en bendición.

27 Apartate de lo malo, y haz lo bueno: y habitarás por siempre.

28 Porque el Señor ama lo justo, y no desamparará á sus Santos; para siempre serán guardados. Los injustos serán castigados, y el linage de los impíos perecerá.

29 Mas los justos heredarán la tierra, y morarán sobre ella por siempre.

30 La boca del justo meditará sabiduría, y su lengua hablará lo justo.

31 La ley de su Dios está en su corazon, y á sus pasos no será echada zancadilla.

32 Atisba el pecador al justo, y busca cómo darle la muerte.

33 Mas el Señor no le dexará en manos de él: ni le condenará, quando de él fuere juzgado.

34 Espera al Señor, y guarda su camino: y te ensalzará para que tomes en herencia la tierra: quando perecieren los pecadores, verás.

35 Vi al impío sumamente ensalzado, y elevado como los cedros del Líbano.

36 Y pasé, y he aquí que no existía; y lo busqué, y no fué hallado el lugar de él.

37 Guarda la inocencia, y atiende á la equidad: porque hay residuos para el hombre pacífico.

38 Mas los injustos perecerán igualmente: las reliquias de los impíos serán destruidas.

39 Mas la salud de los justos viene del Señor, y él es su protector en tiempo de tribulación.

40 Καὶ βοηθήσει αὐτοῖς Κύριος, καὶ ῥύσεται αὐτούς, καὶ ἐξελεύεται αὐτοὺς ἐξ ἁμαρτωλῶν, καὶ σώσει αὐτούς, ὅτι ἠλπίσαν ἐπ' αὐτόν.

ΕΩΘΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

Ψαλ. λη'. XXXVIII.

ΚΥΡΙΕ μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

2 Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπαγήσιν μοι, καὶ ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμέ τὴν χεῖρά σου.

3 Οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου, οὐκ ἔστιν εἰρήνη τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου.

4 Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου, ὥσπερ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.

5 Προσώζειςαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μῶλωπές μου, ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.

6 Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμψθην ἕως τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορεύομην.

7 Ὅτι ἡ ψυχὴ μου ἐπλήσθη ἐμπαιγμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου.

8 Ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα, ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.

9 Καὶ ἐναντίον σε πάσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου οὐκ ἀπεκρύβη ἀπὸ σου.

10 Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.

11 Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἠγγίσαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἐγγιστά μου μακρόθεν ἔστησαν.

12 Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου· καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλη-

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΗΣ ΑΥΓΗΣ.

Ψαλ. λη'. XXXVIII.

ΚΥΡΙΕ μὴ με ἐπιτιμήσης εἰς τὸν θυμόν σου· μηδὲ με παιδεύσης εἰς τὴν ὀργήν σου.

2 Ὅτι τὰ ἀκόντιά σου ἐπείσαν εἰς ἐμέ, καὶ ἡ χεῖρά σου με ἐπλάκωσε.

3 Διὰ τὴν ὀργήν σου τὸ κορμί μου δὲν ἔχει ὑγίειαν, καὶ διὰ τὰς ἁμαρτίας μου τὰ κώκαλά μου δὲν ἔχουσιν ἀνάπαυσιν.

4 Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου κρέμονται ἐπάνω εἰς τὴν κεφαλὴν μου, καὶ ὥσπερ φόρτωμα βαρὺ ὑπὲρ τὴν δύναμιν μου.

5 Αἱ πληγαὶ μου βρωμοῦσι καὶ ἐσάπησαν διὰ τὴν ἀφροσύνην μου.

6 Ἐταλαιπώρησα, καὶ ἐθλίβην τόσον ὥστε ἐμνηροφόρεσα ὅλην τὴν ἡμέραν.

7 Ὅτι ἡ ψυχὴ μου ἐγέμισεν ἀπὸ ἀρρώστιας, καὶ εἰς τὸ κορμί μου δὲν εὐρησκαται ὑγίεια.

8 Ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην μεγάλως· ἔβρουξα διὰ τὸν ἀναστεναγμὸς τῆς καρδίας μου.

9 Κύριε, βλέπεις πίσαν ἐπιθυμίαν μου, καὶ οἱ ἀναστεναγμοί μου δὲν ἀπεκρύβησαν ἀπ' ἐσέ.

10 Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, μου ἔλιπεν ἡ δύναμις μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου δὲν εἶναι μετ' ἐμέ.

11 Οἱ φίλοι μου, καὶ οἱ πλησίον μου εἶδον ἄργως τὴν θλίψιν μου, καὶ οἱ συγγενεῖς μου ἐστάθησαν μακρὰν ἀπ' ἐμέ.

12 Καὶ οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου με ἐπαγίδευσαν, καὶ οἱ ζητοῦντες· να με ζημιώσωσιν ἐλάλησαν πονηρίας, καὶ ἐμελέτησαν πονηρίας ὅλην τὴν ἡμέραν.

13 Ἐγὼ δὲ ὥσπερ κωφὸς δὲν ἤκουον, καὶ ἡμουν ὥσπερ ἄλαλος ὁ ὁποῖος δὲν ἀνοίγει τὸ στόμα τε.

14 Καὶ ἐγενόμην ὥσπερ ἄνθρωπος ὅστις δὲν

MATUTINÆ PRECES.

PSALMUS XXXVIII.

DOMINE ne in furore tuo arguas me, neque in ira tua corripas me.

2 Quoniam sagittæ tuæ infixæ sunt mihi: et confirmasti super me manum tuam.

3 Non est sanitas in carne mea a facie iræ tuæ: non est pax ossibus meis a facie peccatorum meorum.

4 Quoniam iniquitates meæ supergressæ sunt caput meum: et sicut onus grave gravatæ sunt super me.

5 Putruerunt et corruptæ sunt cicatrices meæ, a facie insipientiæ meæ.

6 Miser factus sum, et curvatus sum usque in finem: tota die contristatus ingrediebar.

7 Quoniam lumbi mei impleti sunt illusionibus: et non est sanitas in carne mea.

8 Afflictus sum, et humiliatus sum nimis: rugiebam a gemitu cordis mei.

9 Domine, ante te omne desiderium meum: et gemitus meus a te non est absconditus.

10 Cor meum conturbatum est, dereliquit me virtus mea: et lumen oculorum meorum, et ipsum non est mecum.

11 Amici mei, et proximi mei adversum me appropinquaverunt, et steterunt. Et qui iuxta me erant, de longe steterunt:

12 Et vim faciebant qui querebant animam meam. Et qui inquirebant mala mihi, locuti sunt vanitates: et dolos tota die meditabantur.

13 Ego autem tamquam surdus non au-

PREGHIERA della MATTINA.

SALMO XXXVIII.

SIGNORE, non correggermi nella tua indignazione, e non gastigarli nel tuo cruccio.

2 Perciocchè le tue saette son discese in me, e la tua mano mi s'è calata addosso.

3 Egli non v'è nulla di sano nella mia carne, per cagion della tua ira: le mie ossa non hanno requie alcuna, per cagion del mio peccato.

4 Perciocchè le mie iniquità trapassano il mio capo: sono a guisa di grave peso, son pesanti più ch'io non posso portare.

5 Le mie posteme putono, e colano, per la mia follia.

6 Io son tutto travolto, e piegato: io vò attorno tutto di vestito a bruno.

7 Perciocchè i miei fianchi son pieni d'infiammazione, e non v'è nulla di sano nella mia carne.

8 Io son tutto fiacco, e trito: io ruggio per lo fremito del mio cuore.

9 Signore, ogni mio desiderio è nel tuo cospetto, ed i miei sospiri non ti sono occulti.

10 Il mio cuore è agitato, la mia forza mi lascia: la luce stessa de' miei occhi non è più appo me.

11 I miei amici, ed i miei compagni se ne stanno di rincontro alla mia piaga: ed i miei prossimi si fermano da lungi.

12 E questi che cercano l'anima mia tendono delle reti: e quelli che procacciano il mio male parlano di malizie, e ragionano di frodi tutto di.

13 Ma io, come se fossi sordo, non ascolto: e son come un mutolo che non apre la bocca.

14 E son come un'uomo che non ode, e

shall be rooted out at the last.

40 But the salvation of the righteous cometh of the Lord : who is also their strength in the time of trouble.

41 And the Lord shall stand by them, and save them : he shall deliver them from the ungodly, and shall save them, because they put their trust in him.

MORNING PRAYER.

PSALM XXXVIII.

PUT me not to rebuke, O Lord, in thine anger : neither chasten me in thy heavy displeasure.

2 For thine arrows stick fast in me : and thy hand presseth me sore.

3 There is no health in my flesh, because of thy displeasure : neither is there any rest in my bones, by reason of my sin.

4 For my wickednesses are gone over my head : and are like a sore burden, too heavy for me to bear.

5 My wounds stink, and are corrupt ; through my foolishness.

6 I am brought into so great trouble and misery : that I go mourning all the day long.

7 For my loins are filled with a sore disease : and there is no whole part in my body.

8 I am feeble, and sore smitten : I have roared for the very disquietness of my heart.

9 Lord, thou knowest all my desire : and my groaning is not hid from thee.

10 My heart panteth, my strength hath failed me : & the sight of mine eyes is gone from me.

11 My lovers and my neighbours did stand looking upon my trouble : and my kinsmen stood afar off.

12 They also that sought after my life laid snares for me : and they that went about to do

l'Eternel ; il sera leur force au temps de la détresse.

40 L'Eternel les aidera, et les délivrera ; il les délivrera des méchants, et il les sauvera, parce qu'ils ont espéré en lui.

PRIERE DU MATIN.

PSEAUME XXXVIII.

ETERNEL, ne me reprends point dans ton indignation, et ne me châtie point dans ton courroux.

2 Car tes flèches sont entrées au dedans de moi, et ta main s'est appesantie sur moi.

3 Il n'y a rien d'entier dans ma chair, à cause de ton indignation ; ni aucun repos dans mes os, à cause de mon péché.

4 Car mes iniquités ont surpassé ma tête, et sont comme un pesant fardeau ; elles sont plus pesantes que je ne puis porter.

5 Mes plaies sont puantes et corrompues, à cause de ma folie.

6 Je suis courbé et abattu au dernier point ; je marche en habit de deuil tout le jour.

7 Car mes reins sont pleins d'inflammation, il n'y a rien d'entier dans mon corps.

8 Je suis extrêmement affoibli et tout brisé ; je rugis dans le grand frémissement de mon cœur.

9 Seigneur, tout mon désir est devant toi, et mon gémissement ne t'est point caché.

10 Mon cœur est extrêmement agité, ma force m'a abandonné, et la clarté de mes yeux ; même je ne les ai plus.

11 Ceux qui m'aiment, et mes intimes amis, se tiennent éloignés de ma plaie : mes plus proches se tiennent loin.

12 Ceux qui en veulent à ma vie m'ont tendu des pièges, et ceux qui cherchent mon mal parlent de méchancetés, et méditent des tromperies chaque jour.

39 Aber der Herr hilft den Gerechten, der ist ihre Stärke in der Noth.

40 Und der Herr wird ihnen beistehen, und wird sie erretten ; er wird sie von den Gottlosen erretten, und ihnen helfen ; denn sie trauen auf ihn.

Morgen-Gebete.

Der 38 Psalm.

1 Herr, strafe mich nicht in deinem Zorn, und züchtige mich nicht in deinem Grimm.

2 Denn deine Pfeile stecken in mir, und deine Hand drückt mich.

3 Es ist nichts gesundes an meinem Leibe vor deinem Drogen, und ist kein Friede in meinen Gebeten vor meiner Sünde.

4 Denn meine Sünden gehen über mein Haupt, wie eine schwere Last sind sie mir zu schwer geworden.

5 Meine Wunden stinken und eitern vor meiner Thorheit.

6 Ich gehe krumm und sehr gebückt ; den ganzen Tag gehe ich traurig.

7 Denn meine Knochen verdorren ganz, und ist nichts gesundes an meinem Leibe.

8 Es ist mit mir gar anders, und bin sehr zerstorben. Ich heule vor Unruhe meines Herzens.

9 Herr, vor dir ist alle meine Begierde, und mein Seuffzen ist dir nicht verborgen.

10 Mein Herz, bebet, meine Kraft hat mich verlassen, und das Licht meiner Augen ist nicht bei mir.

11 Meine Lieben und Freunde stehen gegen mir, und scheuen meine Plage, und meine Nächsten treten ferne.

12 Und die mir nach der Seele sehen, stellen mir nach ; und die mir übel wollen, reden, wie sie Schas-

40 Y les ayudará el Señor, y los librará : y los sacará de los pecadores, y los salvará : porque esperaron en él.

ORACION MATUTINA.

PSALMO XXXVIII.

SEÑOR, no me reprehendas en tu furor, ni me castigues en tu ira.

2 Porque tus saetas se me han clavado, y has asentado sobre mí tu mano.

3 No hay sanidad en mi carne á causa de tu ira : no hay paz en mis huesos á causa de mis pecados.

4 Porque mis iniquidades pujaron sobre mi cabeza, y como carga pesada se agravaron sobre mí.

5 Pudriéronse, y corrompiéronse mis cicatrices, á causa de mi necesidad.

6 He sido hecho miserable, y encorvado estoy hasta lo sumo : todo el día caminaba contristado.

7 Porque llenos están de ilusiones mis lomos, y no hay sanidad en mi carne.

8 Afligido estoy, y abatido en gran manera : rugía con la fuerza del gemido de mi corazón.

9 Señor, delante de tí está todo mi deseo, y mi gemido no está escondido de tí.

10 Mi corazón está contrabado, me ha desamparado mi fuerza : y aun la misma lumbre de mis ojos no está ya conmigo.

11 Mis amigos, y mis mas allegados se acercaron, y pusieron contra mí. Y los que junto á mí estaban, se pusieron de lejos :

12 Y hacian violencia los que buscaban mi alma. Y los que me buscaban males, hablaban-

σαν ματαιότητας, καὶ δολιότητας ὕλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.

13 Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον, καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.

14 Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων, καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἑλεγμούς.

15 Ὅτι ἐπὶ σοὶ Κύριε ἤλπισα, σὺ εἰσακήσῃ Κύριε ὁ Θεός μου.

16 Ὅτι εἶπα, Μὴ ποτε ἐπιχαρῶσίν μοι οἱ ἐχθροί μου, καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου, ἐπ' ἐμὲ ἐμεγαλοῤῥημόνησαν.

17 Ὅτι ἐγὼ εἰς μάλιστα ἔτοιμος, καὶ ἡ ἀληθινότης μου ἐνώπιόν μου διαπαντός.

18 Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἀναγγελῶ, καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας μου.

19 Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι, καὶ κεκραϊαίνονται ὑπὲρ ἐμὲ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισήντές με ἀδίκως.

20 Οἱ ἀνταποδιδόντες κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν, ἐνδιεβάλλον με, ἔπει κατεδίωκον δικαιοσύνην.

21 Μὴ ἐγκαταλίπῃς με Κύριε ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῇς ἀπ' ἐμοῦ.

22 Πρόσχευς εἰς τὴν βοήθειάν μου Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

ΨΑΛ. λθ'. XXXIX.

Εἰπα, φυλάξω τὰς ὁδούς μου, τὴ μὴ ἁμαρτάνειν ἐν γλώσσῃ μου· ἐθέμην τῷ στόματι μου φυλακὴν, ἐν τῷ συστήναι τὸν ἁμαρτωλὸν ἐναντίον μου.

2 Ἐκωφώθην καὶ ἐταπεινώθην καὶ ἐσίγησα ἔξ ἁγαθῶν, καὶ τὸ ἀληγμά μου ἀνεκαίνισθ.

3 Ἐθερμάνθη ἡ καρδία μου ἐντός μου, καὶ ἐν τῇ μελέτῃ μου ἐκκαυθήσεται πῦρ· ἐλάλησα ἐν γλώσσῃ μου,

4 Γνώρισόν μοι Κύριε τὸ πέρας μου, καὶ τὸν ἄριστόν μου τῶν ἡμερῶν μου τίς ἐστίν, ἵνα γνῶ τί ὑστερῶ ἐγὼ.

ἀκούει, καὶ εἰς τοῦ ὁποίου τὸ στόμα δὲν εἰρύσκειται ἑλεγχός.

15 Ὅτι εἰς ἐσὲ ἤλπισα. Κύριε, σὺ θέλεις ἀποκριθῆς διὰ μέ, Κύριε, Θεέ μου.

16 Ὅτι εἶπα, ἵνα μὴ χαρῶσιν οἱ ἐχθροί μου κατ' ἐμὲ, ἐπειδὴ ὅταν γλυστρώσιν οἱ πόδες μου αὐτοὶ εὐφράινονται μεγάλως.

17 Ὅτι ἐγὼ, εἶμαι ἀληθῶς εἰς βάσανα· καὶ οἱ πόνοι μου μοῦ στέκονται πάντα ἐμπρός μου.

18 Ὅτι ὁμολογῶ τὴν ἀνομίαν μου, καὶ λήπουμαι διὰ τὰς ἁμαρτίας μου.

19 Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι, καὶ δυνατώτεροί μου· καὶ ἤρξησεν ὁ ἀριθμὸς τῶν μισούντων με ἀδίκως.

20 Ὅσοι δίδουν κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν, με ἐναντία, διότι ἀκολουθῶ τὴν δικαιοσύνην.

21 Μὴ με παρητήσῃς κύριε, Θεέ μου, μὴ ἀπομακρυνθῇς ἀπ' ἐμέ.

22 Τρέχα Κύριε εἰς τὴν βοήθειάν μου, ὦ Θεέ τῆς σωτηρίας μου.

Ψαλ. λθ'. XXXIX.

Εἰπα, θέλει φυλάξω τὰς ὁδούς μου, ἵνα μὴ ἁμαρτάνῃ ἐν γλώσσῃ μου.

2 Θέλει κρατῆσω τὸ στόμα μου μὲ χαλκῶν· ὅταν ἔχω πρὸ ὀφθαλμῶν τὸν ἁμαρτωλόν.

3 Ἐκρατήσα τὴν γλῶσσάν μου καὶ δὲν ἐλάλησα, ἐσίγησα καὶ εἰς τὰ ἀγαθὰ, ἀλλ' ἦτο πόνος, καὶ θλίψις διὰ μέ.

4 Ἐθερμάνθη ἡ καρδία μου μέσα μου, καὶ εἰς τὴν μελέτην μου ἀνάβη με κάνσιμον, καὶ τέλος ἡ γλῶσσά μου ἐλάλησεν.

5 Δίδον μοι Κύριε τὸ τέλος μου, καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν μου, ἵνα γνωρίσω πόσον ἔχω ἵνα ζήσω.

6 Ἰδοὺ, ἐκατίστησας τὰς ἡμέρας μου ὅχι μακροτέρας πιθανῆς, καὶ ἡ ἡλικία μου ὡς αὐτὴ οὐδὲν, ἐμπρός σου· ἀλλὰ κάθε ἄνθρωπος ζῶν.

diebam : et sicut mutus non aperiens os suum.

14 Et factus sum sicut homo non audiens : et non habens in ore suo redargutiones.

15 Quoniam in te Domine speravi : tu exaudies me Domine Deus meus.

16 Quia dixi : Nequando supergaudeant mihi inimici mei : et dum commoverunt pedes mei, super me magna locuti sunt.

17 Quoniam ego in flagella paratus sum : et dolor meus in conspectu meo semper.

18 Quoniam iniquitatem meam annuntiabo : et cogitabo pro peccato meo.

19 Inimici autem mei vivunt, et confirmati sunt super me : et multiplicati sunt qui oderunt me inique.

20 Qui retribuunt mala pro bonis, detrahebant mihi : quoniam sequebar bonitatem.

21 Ne derelinquas me Domine Deus meus : ne discesseris a me.

22 Intende in adiutorium meum, Domine Deus salutis meæ.

PSALMUS XXXIX.

DIXI : Custodiam vias meas : ut non delinquam in lingua mea. Posui ori meo custodiam, cum consisteret peccator adversum me.

2 Obmutui, et humiliatus sum, et silui a bonis : et dolor meus renovatus est.

3 Concaluit cor meum intra me : et in meditatione mea exardescet ignis.

4 Locutus sum in lingua mea : Notum fac mihi Domine finem meum, Et numerum dierum meorum quis est : ut sciam quid desit mihi.

5 Ecce mensurabiles posuisti dies meos :

come uno che non ha replica alcuna in bocca.

15 Perciocchè, o Signore, io t' aspetto, tu risponderai, o Signore Iddio mio.

16 Perciocchè io ho detto : *fa* che non si rallegrino di me : quando il mio piè vacilla, essi s' innalzano contr' a me.

17 Mentre son tutto presto a cadere, e la mia doglia è d' avanti a me del continuo :

18 Mentre io dichiaro la mia iniquità, e sono angosciato per lo mio peccato :

19 I miei nemici vivono, e si fortificano : e quelli che m' odiano a torto s' ingrandiscono.

20 Quelli, dico, che mi rendono mal per bene : che mi sono avversari, in scambio di ciò che ho lor procacciato del bene.

21 Signore, non abbandonarmi : Iddio mio, non allontanarti da me.

22 Affrettati al mio aiuto, o Signore, mia salute.

SALMO XXXIX.

IO aveva detto : io prenderò guardia alle mie vie, ch' io non pecchi colla mia lingua : io guarderò la mia bocca con un frenello, mentre l'empio sarà davanti a me.

2 Io sono stato mutolo, e cheto : ho esaudito taciuto il bene : ma la mia doglia s' è innasprita.

3 Il mio cuore s' è riscaldato dentro di me : un fuoco s' è acceso, mentre io ravvolgeva questo nell' animo mio : onde io ho parlato colla mia lingua, dicendo :

4 O Signore, fammi conoscere il mio fine, e quale è il termine de' miei dì : *fa*, ch' io sappia quanto io ho da vivere ancora in questo mondo.

5 Ecco, tu hai ridotti i miei dì alla misura d' un palmo, ed il tempo della mia vita è come niente appo te : certo, ogni uomo, quantunque sia in piè, è tutta vanità : Sela.

me evil talked of wickedness, and imagined deceit all the day long.

13 As for me, I was like a deaf man, and heard not: and as one that is dumb, who doth not open his mouth.

14 I became even as a man that heareth not: and in whose mouth are no reproofs.

15 For in thee, O Lord, have I put my trust: thou shalt answer for me, O Lord my God.

16 I have required that they, even mine enemies, should not triumph over me: for when my foot slipped, they rejoiced greatly against me.

17 And I, truly, am set in the plague: and my heaviness is ever in my sight.

18 For I will confess my wickedness: and be sorry for my sin.

19 But mine enemies live, and are mighty: and they that hate me wrongfully are many in number.

20 They also that reward evil for good are against me: because I follow the thing that good is.

21 Forsake me not, O Lord my God: be not thou far from me.

22 Haste thee to help me: O Lord God of my salvation.

PSALM XXXIX.

I SAID, I will take heed to my ways: that I offend not in my tongue.

2 I will keep my mouth as it were with a bridle: while the ungodly is in my sight.

3 I held my tongue, and spake nothing: I kept silence, yea, even from good words; but it was pain and grief to me,

4 My heart was hot within me, and while I was thus musing the fire kindled: and at the last I spake with my tongue;

5 Lord, let me know mine end, and the num-

ber thun wollen, und gehen mit eitel List'en um.

13 Ich aber muß sein wie ein Tauber, und nicht hören, und wie ein Stummer, der seinen Mund nicht aufthut.

14 Und muß sein wie einer, der nicht höret, und der seine Widerrede in seinem Munde hat.

15 Aber ich harre, Herr, auf dich; du, Herr, mein Gott, wirst erhören.

16 Denn ich denke, daß sie ja sich nicht über mich freuen. Wenn mein Fuß wankte, würden sie sich hoch rühmen wider mich.

17 Denn ich bin zu Leiden gemacht, und mein Schmerz ist immer vor mir.

18 Denn ich zeige meine Missethat an, und sorge für meine Sünde.

19 Aber meine Feinde leben, und sind mächtig; die mich unbillig hass'en, sind groß.

20 Und die mir Arges thun um Gutes, setzen sich wider mich, darum, daß ich ob dem Guten halte.

21 Verlaß mich nicht, Herr, mein Gott! sey nicht ferne von mir.

22 Eile mir beizustehen, Herr, meine Hülfe!

Der 39 Psalm.

1 Ich habe mir vorgesetzt, ich will mich hüten, daß ich nicht sündige mit meiner Zunge. Ich will meinen Mund zäumen, weil ich muß den Gottlosen so vor mir sehen.

2 Ich bin verstummet und still, und schweige der Freuden, und muß mein Leid in mich fressen.

3 Mein Herz ist entbrannt in meinem Leibe, und wenn ich daran gedente, werde ich entzündet; ich rede mit meiner Zunge.

4 Aber, Herr, lehre doch mich, daß es ein Ende mit mir haben muß, und mein Leben ein Ziel hat,

13 Mais moi je n'entends non plus qu'un sourd, et je suis comme un muet qui n'ouvre pas la bouche.

14 Je suis, dis-je, comme un homme qui n'entend point, et qui n'a point de replique dans sa bouche.

15 Puisque je me suis attendu à toi, Eternel, tu me répondras, Seigneur, mon Dieu.

16 C'est pourquoi j'ai dit: Qu'ils ne se réjouissent point à mon sujet; quand mon pied glisse ils s'élèvent contre moi.

17 Je suis prêt à tomber, et ma douleur est continuellement devant moi;

18 Je déclare mon iniquité, et je suis en peine pour mon péché.

19 Cependant mes ennemis vivent et se fortifient; ceux qui me haïssent sans sujet se multiplient.

20 Et ceux qui me rendent le mal pour le bien me sont opposés, parce que je m'attache au bien.

21 Eternel, ne m'abandonne point; mon Dieu, ne t'éloigne point de moi.

22 Hâte-toi de venir à mon aide, Seigneur, qui es ma délivrance.

PSEAUME XXXIX.

J'AI dit: Je prendrai garde à mes voies, afin que je ne pêche pas par ma langue, et je garderai ma bouche avec un frein, tant que le méchant sera devant moi.

2 J'ai été muet sans dire mot; j'ai même tu ce qui étoit bon; mais ma douleur s'est augmentée.

3 Mon cœur s'est échauffé au dedans de moi, et le feu de ma méditation s'est embrasé; j'ai parlé de ma langue, et j'ai dit:

4 Eternel, donne-moi à connoître ma fin, et quelle est la mesure de mes jours; que je sache de combien petite durée je suis.

5 Voilà, tu as réduit mes jours à la mesure

ron vanidades: y todo el día manquinaban engaños.

13 Mas yo como un sordo, no oía; y como un mudo, que no abre su boca.

14 Y me hice como hombre, que no oye; y que no tiene en su boca réplica.

15 Porque en tí, Señor, esperé: tú me oirás, Señor Dios mío.

16 Pues dije: No sea que alguna vez se gocen sobre mí mis enemigos: y mientras mis pies están vacilantes, hablaron con orgullo contra mí.

17 Porque aparejado estoy para los azotes, y mi dolor está siempre delante de mí.

18 Pues yo publicaré mi iniquidad, y andaré pensativo por mi pecado.

19 Mas mis enemigos viven, y se han hecho mas fuertes que yo: y se han multiplicado los que me aborrecen injustamente.

20 Los que vuelven males por bienes, murmuraban de mí: porque yo seguia lo bueno.

21 No me desampares, Señor Dios mío: no te apartes de mí.

22 Acude prontamente á socorrerme, Señor Dios de mi salud.

PSALMO XXXIX.

DIXE: Guardaré mis caminos, para no pecar con mi lengua. Puse guarda á mi boca, quando el pecador estaba puesto contra mí.

2 Enmudecí, y me humillé, y calle razones buenas: y mi dolor se renovó.

3 Se acaloró mi corazón dentro de mí, y en mi meditación se inflamará ruego.

4 Hablé con mi lengua: Hazme conocer, Señor, mi fin, y qual es el número de mis dias: para que sepa lo que me resta.

5 Ἰδὼ παλαιὰς ἔθου τὰς ἡμέρας μου, καὶ ὑπόστασις μὴ ὥσει ἔθεν ἐνώπιόν σου· πλὴν τὰ σύμ-
παιλα ματαίωτος, πᾶς ἄνθρωπος ζῶν· διάψαλμα.

6 Μέντοιγε ἐν εἰκόνι διαπορεύεται ἄνθρωπος, πλὴν μάτην τυράσσεται· θησαυρίζει, καὶ οὐ γινώσκει τίς συνάξει αὐτά.

7 Καὶ νῦν τίς ἡ ὑπομονή μου; ἔχι ὁ Κύριος· καὶ ἡ ὑπόστασις μου παρά σοί ἐστι· διάψαλμα.

8 Ἀπὸ πασῶν τῶν ἀνομίῶν μου ῥύσαι με, ὄνειδος ἄφρονι ἔδωκάς με.

9 Ἐκωφώθην καὶ οὐκ ἤνοιξα τὸ στόμα μου, ὅτι σὺ εἶ ὁ ποιήσας με.

10 Ἀπόστησον ἀπ' ἐμοῦ τὰς μαστίγας σου· ἀπὸ τῆς ἰσχύος τῆς χειρὸς σου ἐγὼ ἐξέλιπον.

11 Ἐν ἔλεγμοις ὑπὲρ ἀνομίας ἐπαίδευσας ἄνθρωπον· καὶ ἐξέτηξας ὡς ἀράχνην τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, πλὴν μάτην τυράσσεται πᾶς ἄνθρωπος· διάψαλμα.

12 Εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου Κύριε καὶ τῆς δεήσεώς μου, ἐνώτισαι τῶν δακρύων μου· μὴ παρασιωπήσης, ὅτι πάροικος ἐγὼ εἰμι ἐν τῇ γῇ καὶ παρεπίδημος, καθὼς πάντες οἱ πατέρες μου.

13 Ἄνες μοι ἵνα ἀναψύξω πρὸ τοῦ με ἀπελθεῖν, καὶ οὐκέτι μὴ ὑπάρξω.

Ψαλ. μ. XL.

ΥΠΟΜΕΝΩΝ ὑπέμεινα τὸν Κύριον, καὶ προσέσχε μοι, καὶ εἰσήκουσε τῆς δεήσεώς μου.

2 Καὶ ἀνήγαγέ με ἐκ λάκκου τλαιπωρίας, καὶ ἀπὸ πληθ. ἰλῶος· καὶ ἔσθλησεν ἐπὶ πέτραν τὰς πόδας μου, καὶ κατέβηκε τὰ διαβήματά μου.

3 Καὶ ἐνέβαλεν εἰς τὸ στόμα μου ἄσμα καίνον, ὕμνον τῶν Θεῶν ἡμῶν· ὅφονται πολλοὶ καὶ φοβηθήσονται, καὶ ἐλπιοῦσιν ἐπὶ Κύριον.

4 Μακάριος ἄνθρωπος, οὗ ἐστι τὸ ὄνομα Κυρίου

ναὶ εἶναι ὀλοτελῶς ματαιότης.

7 Ὅτι ὁ ἄνθρωπος, πορεύεται ὥσαν σκίῃ, καὶ παράττεται ματαιῶς· θησαυρίζει, καὶ δὲν γινώσκει τίς θέλει τὰ συνάξει.

8 Καὶ τώρα, τί εἶναι ἡ ὑπομονή μου; ναὶ ἡ ὑπομονή μου ἔχει θεμέλιον εἰς ἐσέ.

9 Σῶσόν με ἀπὸ πασῶν τῶν ἀνομιῶν μου, μὴ με δώσης τῷ ἄφρονι εἰς ὀνειδος.

10 Ἐβουζάβην, καὶ δὲν ἤνοιξα τὸ στόμα μου, ὅτι ἦτο ἔργον σου.

11 Ἀπομάκρυνον ἀπ' ἐμέ τὴν μαστίγιάν σου· ἀπὸ τῆς δυνάμει τῆς χειρὸς σου ἐγὼ ἀφανίζομαι.

12 Ὅταν με φοβερισμοὺς παιδεύεις τὸν ἄνθρωπον δι' ἁδικίαν, ὁ αἰσθάνεται τὴν εὐμορφίαν σου, καθὼς σκόληξ τὸ φόρεμα· ναὶ κάθε ἄνθρωπος εἶναι ματαιώτης.

13 Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, καὶ ἂς ἀκούσῃς τὰ αὐτὰ σου τὴν φωνήν μου, μὴ σιωπήσης ὅταν κλαύσω.

14 Ὅτι εἰμὶ ξένος ἐμπροσθέν σου, καὶ παρεπίδημος καθὼς ἦτον πάντες οἱ πατέρες μου.

15 Ἄφες με ὀλίγον ἵνα λάβω ἀναπνοήν, πρὶν ἀναχωρῶσά ἀπὸ τῶν ὁμίματα τῶν ἀνθρώπων.

Ψαλ. μ. XL.

ΕΠΡΟΣΜΕΝΑ με ὑπομονὴν τὸν Κύριον, καὶ προσέχει πρός ἐμέ, καὶ εἰσήκουσε τὴν δεήσιν μου.

2 Καὶ με ἐκβάλεν ἀπὸ τῶν λάκκων τῆς τλαιπωρίας, καὶ ἀπὸ πληθ. λασιπώρῃ, καὶ ἔσθλησε τὰς πόδας μου ἐπὶ πέτραν, καὶ ὁδήγησε τὰ πατήματά μου.

3 Καὶ ἔβαλεν εἰς τὸ στόμα μου ψάλμιον νέον, καὶ ὕμνον εὐχαριστήσεως πρὸς τὸν Θεόν.

4 Πολλοὶ θέλει ἰδοῦσι καὶ φοβηθούσιν· καὶ θέλει ἐλπιοῦσιν εἰς τὸν Κύριον.

5 Μακάριος ὅστις ἠλπισεν εἰς τὸν Κύριον, καὶ δὲν εἶδε τὰς ματαιοφρονήντας, καὶ τοὺς ψευδομανῆντας.

6 Κύριε, Θεέ μου, μεγάλα καὶ θαυμαστά· τὰ

et substantia mea tamquam nihilum ante te. Verumtamen universa vanitas, omnis homo vivens.

6 Verumtamen in imagine pertransit homo: sed et frustra conturbatur. Thesaurizat: et ignorat cui congregabit ea.

7 Et nunc quæ est expectatio mea? nonne Dominus? et substantia mea apud te est.

8 Ab omnibus iniquitatibus meis erue me: opprobrium insipienti dedisti me.

9 Obmutui, et non aperui os meum, quoniam tu fecisti:

10 Amove a me plagas tuas.

11 A fortitudine manus tuæ ego defeci in increpationibus: propter iniquitatem corripuisti hominem. Et tabescere fecisti sicut araneam animam ejus: verumtamen vane conturbatur omnis homo.

12 Exaudi orationem meam Domine, et deprecationem meam: auribus percipe lacrymas meas. Ne sileas: quoniam advena ego sum apud te, et peregrinus, sicut omnes patres mei.

13 Remitte mihi, ut refrigerer prius quam abeam, et amplius non ero.

PSALMUS XL.

EXPECTANS expectavi Dominum, et intendit mihi.

2 Et exaudivit preces meas: et eduxit me de lacu miseriae, et de luto fecit. Et statuit super petram pedes meos: et direxit gressus meos.

3 Et immisit in os meum canticum novum, carmen Deo nostro. Videbunt multi, et timebunt: et sperabunt in Domino.

4 Beatus vir, cujus est nomen Domini

6 Certo l'uomo va e viene in figura: certo in vano si travagliano tutti, ed adunano *de beni*, senza sapere chi gli raccorra.

7 Ma ora, Signore, che aspetto io? la mia speranza è in te.

8 Liberami da tutti i miei misfatti: non farmi essere il vituperio dello -tolto.

9 Io ammutolisco, io non aprirò la bocca: perciocchè tu hai fatto questo.

10 Toglimi d' addosso la tua piaga: io mi vengo meno, per la guerra che tu mi fai colla tua mano.

11 Se tu gastighi alcuno con gastigamenti d' iniquità, tu fai struggere tutto ciò che v' è di bello e d' eccellente in lui, come una tignuola: certo, ogni uomo è vanità.

12 Signore, ascolta la mia orazione, e porgi l' orecchio al mio grido, e non esser sordo alle mie lagrime: perciocchè io son forestiere appo te, ed avventiccio, come tutti i miei padri.

13 Cessati da me, acciocchè io mi rinforzi, innanzi ch' io me ne vada, e non sia più.

SALMO XL.

IO ho lungamente e pazientemente aspettato il Signore, ed egli s' è inchinato a me, ed ha ascoltato il mio grido.

2 Em' ha tratto fuor d' una fossa ruinosa, d' un fango pantanoso: ed ha rizzati i miei piedi sopra una roccia, ed ha fermati i miei passi.

3 Ed ha messo nella mia bocca un nuovo canticum *per lode dell' Iddio nostro*: molti vedranno questo, e temeranno, e si confideranno nel Signore.

4 Beato l' uomo che ha posto il Signore *per sua confidenza*, e non riguarda a' possenti superbi, nè a quelli che si rivolgono dietro a menzogna.

5 Signore Iddio mio, tu fai grandi le tue

ber of my days: that I may be certified how long I have to live.

6 Behold, thou hast made my days as it were a span long: and mine age is even as nothing in respect of thee; and verily every man living is altogether vanity.

7 For man walketh in a vain shadow, and disquieteth himself in vain: he heapeth up riches, & cannot tell who shall gather them.

8 And now, Lord, what is my hope: truly my hope is even in thee.

9 Deliver me from all mine offences: and make me not a rebuke unto the foolish.

10 I became dumb, and opened not my mouth: for it was thy doing.

11 Take thy plague away from me: I am even consumed by the means of thy heavy hand.

12 When thou with rebukes dost chasten man for sin, thou makest his beauty to consume away, like as it were a moth fretting a garment: every man therefore is but vanity.

13 Hear my prayer, O Lord, and with thine ears consider my calling: hold not thy peace at my tears.

14 For I am a stranger with thee: and a sojourner, as all my fathers were.

15 O spare me a little, that I may recover my strength: before I go hence, and be no more seen.

PSALM XL.

I WAITED patiently for the Lord: and he inclined unto me, and heard my calling.

2 He brought me also out of the horrible pit, out of the mire and clay: and set my feet upon the rock, and ordered my goings.

3 And he hath put a new song in my mouth: even a thanksgiving unto our God.

4 Many shall see it, and fear: and shall put their trust in the Lord.

5 Blessed is the man that hath set his hope

und ich davon muß.

5 Siehe, meine Tage sind einer Hand breit bey dir, und mein Leben ist wie nichts vor dir. Wie gar nichts sind alle Menschen, die doch so sicher leben!

6 Sie gehen daher wie ein Schemen (Schattenbild), und machen ihnen viel vergeltliche Unruhe; sie sammeln, und wissen nicht, wer es erliegen wird.

7 Nun, Herr, wozu soll ich mich trösten? Ich hoffe auf dich.

8 Errette mich von aller meiner Sünde, und laß mich nicht den Narren ein Spott werden.

9 Ich will schweigen, und meinen Mund nicht aufthun; du wirst wohl machen.

10 Wende deine Plage von mir; denn ich bin verschwächtet von der Strafe deiner Hand.

11 Wenn du einen züchtigest um der Sünde willen, so wird seine Schöne verkehret, wie von Motten. Ach, wie gar nichts sind doch alle Menschen!

12 Höre mein Gebet, Herr, und vernimm mein Schreien, und schweige nicht über meinen Thränen: denn ich bin beides dein Pilgrim und dein Bürger, wie alle meine Väter.

13 Laß ab von mir, daß ich mich erquide, ehe denn ich hinfahre, und nicht mehr hier sey.

Der 40 Psalm.

1 Ich harrete des Herrn; und er neigte sich zu mir, und hörte mein Schreien,

2 Und zog mich aus der grausamen Grube, und aus dem Schlamm, und stellte meine Füße auf einen Fels, daß ich gewiß treten kann;

3 Und hat mir ein neues Lied in meinen Mund gegeben, zu loben unsern Gott. Das werden Viele sehen, und den Herrn fürchten, und auf ihn hoffen.

4 Wohl dem, der seine Hoffnung setzt auf den

de quatre doigts, et les temps de ma vie est devant toi comme un rien. Certainement toute homme qui subsiste n'est que vanité. Sélah.

6 Certainement l'homme se promène parmi ce qui n'a que de l'apparence. Certainement ils se tourmentent en vain; on amasse des biens, et on ne sait qui les recueillera.

7 Et maintenant qu'ai-je attendu, Seigneur? Mon attente est à toi.

8 Délivre-moi de toutes mes transgressions, et ne m'expose pas à l'opprobre de l'homme insensé.

9 Je me suis tu, et je n'ai point ouvert la bouche, parce que c'est toi qui l'as fait.

10 Retire de moi la plaie que tu m'as faite: Je suis défailli par la guerre que tu me fais.

11 Aussitôt que tu reprends quelqu'un, et que tu le châties à cause de son péché, tu consumes comme la teigne ce qu'il aime le plus. Certainement tout homme est vanité. Sélah.

12 Eternel, écoute ma requête, prête l'oreille à mon cri, et ne sois point sourd à mes larmes. Car je suis voyageur devant toi et étranger, comme tous mes pères.

13 Détourne-toi de moi, afin que je reprenne mes forces, avant que je m'en aille, et que je ne sois plus.

PSEAUME XL.

J'AI patiemment attendu l'Eternel, et il s'est tourné vers moi, et a oui mon cri.

2 Il m'a fait remonter hors d'un puits qui menoit un grand bruit, et d'un borborygme fangeux; il a assuré mes pieds sur le roc, et il a affermi mes pas.

3 Et il a mis dans ma bouche un nouveau cantique de louange à notre Dieu. Plusieurs, voyant cela, craindront et s'assureront en l'Eternel.

4 O! qu'heureux est l'homme qui a pris

5 He aquí que has puesto medida á mis días, y mi substancia es como nada delante de tí. En verdad es universal vanidad, todo hombre viviente.

6 Ciertamente el hombre pasa como en sombra: y así en vano se conturba. Atesora, y no sabe para quien congregará aquellas cosas.

7 ¿Y ahora cuál es mi esperanza? ¿acaso no es el Señor? pues en tí está mi substancia.

8 Líbrame de todas mis iniquidades: tu me entregaste en escarnio al necio.

9 Enmudecí, y no abrí mi boca, porque tú lo hiciste:

10 Retira de mí tus plagas.

11 Por la fuerza de tu mano desfallecí en las correcciones: tú por causa de la iniquidad castigaste al hombre. E hiciste, que su alma se consumiese como araña: ciertamente en vano se conturba todo hombre.

12 Oye, Señor, mi oracion, y mi deprecacion: recibe en tus oídos mis lágrimas. No calles: porque avenedizo soy yo delante de tí, y peregrino, como todos mis padres.

13 Afloxa conmigo un poquito, para que tenga algun refrigerio ántes que me vaya, y ya no seré mas.

PSALMO XL.

AGUARDANDO aguardé al Señor, y me atendió.

2 Y oyó mis ruegos, y sacóme de un lago de miseria, y de un lodo cenagoso. Y asentó mis pies sobre piedra, y enderezó mis pasos.

3 Y puso en mi boca un nuevo cántico, una canción á nuestro Dios. Muchos lo verán, y temerán: y esperarán en el Señor.

4 Bienaventurado el varón, cuya esperanza

ἐλπίς αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἐπέβλεψεν εἰς ματαιότητας αὐ καὶ μανίας ψευδεῖς.

5 Πολλὰ ἐποίησας σὺ Κύριε ὁ Θεός μου τὰ θυμασίᾳ σου, καὶ τοῖς διαλογισμοῖς σου οὐκ ἔστι τις ὁμολογήσεται σοί ἡγήγειλα καὶ ἐλάλησα, ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ ἀριθμῶν.

6 Θυσίαν καὶ προσφοράν οὐκ ἠθέλησας, σῶμα δὲ κατηρτίσω μοι ὀλοκαύτωμα καὶ περὶ ἁμαρτίας οὐκ ἤτησας.

7 Τότε εἶπον, Ἰδοὺ ἤκω, ἐν κεφαλίδι βιβλίου γέγραπται περὶ ἐμοῦ,

8 Ὅτι ποιῶσαι τὸ θέλημά σου ὁ Θεός μου ἡβήληθην, καὶ τὸν νόμον σου ἐν μέσῳ τῆς καρδίας μου.

9 Εὐηγγελισάμην δικαιοσύνην ἐν ἐκκλησίᾳ μεγάλην, ἰδοὺ τὰ χεῖλή μου οὐ μὴ κωλύσω Κύριε σὺ ἔγνως

10 Τὴν δικαιοσύνην μου, οὐκ ἔκρυψα ἐν τῇ καρδίᾳ μου τὴν ἀληθείάν σου, καὶ τὸ σωτήριόν σου εἶπα οὐκ ἔκρυψα τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀληθείάν σου ἀπὸ συναγωγῆς πολλῆς.

11 Σὺ δὲ Κύριε μὴ μακρύνῃς τοὺς οἰκτιρμούς σου ἀπ' ἐμοῦ, τὸ ἔλεός σου καὶ ἡ ἀληθείά σου διαπαντός ἀντελάβοντό μου.

12 Ὅτι περίεσχον με κακά, ὧν οὐκ ἔξιν ἀριθμῶς, κατέλαβόν με αἱ ἀνομίαι μου, καὶ οὐκ ἠδυνάσθην τῷ βλέπειν ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς μου, καὶ ἡ καρδία μου ἐγκατέλιπέ με.

13 Εὐδόκησεν Κύριε τοῦ ρύσασθαι με, Κύριε εἰς τὸ βοηθησαί μοι πρόσχες.

14 Κατασχινθείσαν καὶ ἐντραπείσαν ἅμα οἱ ζητούντες τὴν ψυχὴν μου, τοῦ ἔξαιρέ αὐτήν ὑποστραφείσαν εἰς τὰ ὑπίσω, καὶ ἐντραπείσαν οἱ θελόντες μοι κακά.

15 Κομισάσθασαν παραχρῆμα αἰσχύνειν αὐτῶν, οἱ λέγοντές μοι, Εὐγε, εὐγε.

16 Ἀγαλλιάσαιντο καὶ εὐφρανθείσαν ἐπὶ

ἔργα σου καὶ οἱ πρὸς ἡμᾶς στοχασμοί σου καὶ ἀνθρώπων δὲν φθάειν αὐ τὰ διηγηθῆ.

7 Ἐὰν πασχῇς ἡ τὰ διηγηθῆ, καὶ ἡ λέγω περὶ αὐτῶν θέλει εἶναι περισσότερα ἀπ' ὅτι δύναμαι να εἶπω.

8 Δὲν ἠθέλησας θυσίαν καὶ προσφοράν ἄλλὰ μοῦ ἠνοίξας τὰ αὐτία.

9 Ὅλοκαύτωμα, καὶ θυσίαν περὶ ἁμαρτίας δὲν ἐζήτησας τότε εἶπον ἰδοὺ ἐρχομαι.

10 Εἰς τὸ σῶμα τοῦ βιβλίου περὶ ἐμοῦ ἐγράφη ἡ να ποιῶσαι, ὅ θεέ μου τὸ θέλημά σου, καὶ ἐγὼ θέλει τὸ κάμω καὶ ὁ νόμος σου εἶναι εἰς τὸ μέσον τῆς καρδίας μου.

11 Ὡμολόγησα τὴν δικαιοσύνην σου εἰς μεγάλην ἐκκλησίαν, καὶ ἰδοὺ δὲν θέλει κρατήσω τὰ χεῖλή μου, Κύριε, τὸ ἰεῦρεῖς.

12 Δὲν ἔκρυψα τὴν δικαιοσύνην σου εἰς τὴν καρδίαν μου, οἱ λόγοι μου ἦτον περὶ τῆς ἀληθείας σου καὶ τοῦ σωτηρίου σου.

13 Δὲν ἔκρυψα τὸ ἔλεός σου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, ἀπὸ τῆς μεγάλης συναγωγῆς.

14 Κύριε μὴ ἀπομακρύνῃς τῆς οἰκτιρμῶν σου ἀπ' ἐμέ, ἅς με προφυλάξῃ πάντοτε τὸ ἔλεός σου καὶ ἡ ἀληθείά σου.

15 Ὅτι με ἐπλάκωσαν μύρια κακά, αἱ ἀνομίαι μου με βασανίζουσι τόσον ὥστε δὲν ἐδυνάμην να εἶδω ἠνέστησαν ὑπὲρ τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς μου, καὶ ἡ καρδία μου ἐξέπεσεν.

16 Ὅς εἶναι ἡ σωτηρία μου χαρὰ τοῦ νοῦς σου Κύριε, πρέσῃ εἰς βοηθείαν μου.

17 Ὅς ἀτιμῶσιν καὶ ὡς ἐντροπείασθωσιν οἱ ζητούντες τὴν ψυχὴν μου ἡ να τὴν χαλάσωσιν ὡς ἀποστραφείσαν εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ ὡς αὐτιμῶσιν ὅσοι μοι θέλουσι κακόν.

18 Ὅς δυστυχίσωσι, καὶ ἐντροπῇ ὡς εἶναι ἡ ἀνταμοιβὴ τῶν ὧν μοι λέγουσι Εὐγε, εὐγε.

spes ejus : et non respexit in vanitates et insanias falsas.

5 Multa fecisti tu Domine Deus meus mirabilia tua : et cogitationibus tuis non est qui similis sit tibi. Annunciavi et locutus sum : multiplicati sunt super numerum.

6 Sacrificium et oblationem noluisti : aures autem perfecisti mihi. Holocaustum et pro peccato non postulasti :

7 Tunc dixi : Ecce venio. In capite libri scriptum est de me

8 Ut facerem voluntatem tuam : Deus meus volui, et legem tuam in medio cordis mei.

9 Annunciavi justitiam tuam in ecclesia magna, ecce labia mea non prohibebo : Domine tu scisti.

10 Justitiam tuam non abscondi in corde meo : veritatem tuam et salutem tuam dixi. Non abscondi misericordiam tuam, et veritatem tuam a concilio multo.

11 Tu autem Domine ne longe facias miserationes tuas a me : misericordia tua et veritas tua semper susceperunt me.

12 Quoniam circumdederunt me mala, quorum non est numerus : comprehenderunt me iniquitates meae, et non potui ut viderem. Multiplicate sunt super capillos capitis mei : et cor meum dereliqui me.

13 Complaceat tibi Domine ut eruas me : Domine, ad adjuvandum me respice.

14 Confundantur et revereantur simul, qui querunt animam meam, ut auferant eam. Convertantur retrorsum, et revereantur qui volunt mihi mala.

15 Ferant confestum confusionem suam, qui dicunt mihi : Euge, euge.

16 Exultent et lateant super te omnes quærentes te : et dicant semper : Magnifice-

maraviglie : ed i tuoi pensieri inverso noi non ponno per alcuna maniera esserti spiegati per ordine : se io imprendo di narrarti, e di parlarne, son tanti ch' io non posso annoverarli.

6 Tu non prendi piacere in sacrificio, nè in offerta : tu m'hai forate l'orecchie : tu non hai chiesto olocausto, nè sacrificio per lo peccato.

7 Allora io ho detto : eccomi venuto : egli è scritto di me nel volume del Libro.

8 Dio mio, io prendo piacere in far la tua volontà, e la tua Legge è nel mezzo delle mie interiora.

9 Io ho predicata la tua giustizia in gran raunanza : ecco, io non ho rattentate le mie labbra : tu lo sai, Signore.

10 Io non ho nascosta la tua giustizia dentro al mio cuore : io ho narrata la tua verità, e la tua salute : io non ho celata la tua benignità, nè la tua verità, in gran raunanza.

11 Tu, Signore, non rattenerne inverso me le tue compassioni : guardinmi del continuo la tua benignità, e la tua verità.

12 Perciocchè mali innumerabili m'hanno circondato : le mie iniquità m'hanno giunto, e pur non le posso vedere : sono in maggior numero che i capelli del mio capo, onde il cuor mi vien meno.

13 Piaciati, Signore, liberarmi : Signore, affrettati in mio aiuto.

14 Quelli che cercano l'anima mia, per farla perire, siano confusi, e svergognati tutti quanti : quelli che prendono piacere nel mio male, voltin le spalle, e sieno svergognati.

15 Quelli che mi dicono : Eia, Eia, sieno distrutti, per ricompensa del vituperio che mi fanno.

16 Rallegrinsi, e gioiscano in te tutti

in the Lord: and turned not unto the proud, and to such as go about with lies.

6 O Lord my God, great are the wondrous works which thou hast done, like as be also thy thoughts which are to us-ward: and yet there is no man that ordereth them unto thee.

7 If I should declare them, & speak of them: they should be more than I am able to express.

8 Sacrifice, and meat offering thou wouldest not: but mine ears hast thou opened.

9 Burnt-offerings, and sacrifice for sin, hast thou not required: then said I, Lo, I come,

10 In the volume of the book it is written of me, that I should fulfil thy will, O my God: I am content to do it; yea, thy law is within my heart.

11 I have declared thy righteousness in the great congregation: lo, I will not refrain my lips, O Lord, and that thou knowest.

12 I have not hid thy righteousness within my heart: my talk hath been of thy truth, and of thy salvation.

13 I have not kept back thy loving mercy and truth: from the great congregation.

14 Withdraw not thou thy mercy from me, O Lord: let thy loving-kindness and thy truth always preserve me.

15 For innumerable troubles are come about me: my sins have taken such hold upon me that I am not able to look up: yea, they are more in number than the hairs of my head, and my heart hath failed me.

16 O Lord, let it be thy pleasure to deliver me: make haste, O Lord, to help me.

17 Let them be ashamed, and confounded together, that seek after my soul to destroy it: let them be driven backward, and put to rebuke, that wish me evil.

18 Let them be desolate, and rewarded with shame: that say unto me, Fie upon thee, fie

l'Eternel pour son assurance, et qui ne regarde point aux orgueilleux, ni à ceux qui se détournent vers le mensonge!

5 Eternel mon Dieu, tu as fait que tes merveilles et tes pensées envers nous sont en si grand nombre, qu'il n'est pas possibles de les arranger devant toi. Veux-je les réiter et les dire? Elles sont en si grand nombre que je ne les saurois raconter.

6 Tu ne prends point plaisir au sacrifice, ni au gâteau; mais tu m'as percé les oreilles; tu n'as point demandé d'holocauste, ni d'oblation pour le péché.

7 Alors j'ai dit: Me voici, je suis venu, il est écrit de moi dans le volume du livre.

8 Mon Dieu, j'ai pris plaisir à faire ta volonté, et ta loi est au dedans de mes entrailles.

9 J'ai annoncé ta justice dans une grande assemblée: voilà, je n'ai point fermé mes lèvres, tu le sais, Eternel.

10 Je n'ai point renfermé ta justice au-dedans de mon cœur; j'ai déclaré ta fidélité et ta délivrance; je n'ai point caché ta bonté ni ta vérité dans la grande assemblée.

11 Toi donc, ô Eternel, ne m'épargne point tes compassions; que ta bonté et ta vérité me gardent continuellement.

12 Car des maux sans nombre m'ont environné; mes iniquités m'ont atteint, et je ne les ai pu voir; elles surpassent en nombre les cheveux de ma tête, et le cœur me manque.

13 Eternel, veuille me délivrer; Eternel, hâte-toi de venir à mon aide.

14 Que tous ceux qui cherchent ma vie pour la détruire soient couverts de honte, et rougissent! Et que ceux qui prennent plaisir à mon mal retournent en arrière, et soient confus!

15 Que ceux qui disent de moi, Ah, Ah, soient désolés et n'aient que la honte pour récompense!

Herrn, und sich nicht wendet zu den Hoffärtigen, und die mit Lügen umgeben.

5 Herr, mein Gott, groß sind deine Wunder, und deine Gedanken, die du an uns beweiseſt; dir ist nichts gleich; ich will sie verkündigen, und davon ſagen, wiewohl ſie nicht zu zählen ſind.

6 Opfer und Speisopfer gefallen dir nicht, aber die Ohren haſt du mir aufgethan; du willſt weder Brandopfer noch Sündopfer.

7 Da ſprach ich: Siehe, ich komme, im Buche iſt von mir geſchrieben;

8 Deinen Willen, mein Gott, thue ich gern, und dein Geſetz habe ich in meinem Herzen.

9 Ich will predigen die Gerechtigkeit in der großen Gemeine; ſiehe, ich will mir meinen Mund nicht ſtopfen laſſen, Herr, das weiſt du!

10 Deine Gerechtigkeit verberge ich nicht in meinem Herzen; von deiner Wahrheit und von deinem Heil rede ich; ich verhehle deine Güte und Treue nicht vor der großen Gemeine.

11 Du aber, Herr, wolleft deine Barmherzigkeit nicht von mir wenden; laß deine Güte und Treue allemege mich behüten.

12 Denn es hat mich umgeben Leiden ohne Zahl; es haben mich meine Sünden ergriffen, daß ich nicht ſehen kann; ihrer iſt mehr denn Haare auf meinem Haupte, und mein Herz hat mich verlaſſen.

13 Laß dirs gefallen, Herr, daß du mich erretteſt; eile, Herr, mir zu helfen.

14 Schämen müſſen ſich, und zu Schanden werden, die mir nach meiner Seele ſehen, daß ſie die umbringen; juriſch müſſen ſie ſallen, und zu Schanden werden, die mir Uebels gönnen.

15 Sie müſſen in ihrer Schande erſchrecken, die

es el nombre del Señor: y no volvió los ojos á vanidades, y necedades engañosas.

5 Has hecho tú, Señor Dios mío, muchas obras maravillosas; y no hay quien te sea semejante en tus pensamientos. Los anuncié, y hablé, se han multiplicado sobre todo número.

6 Sacrificio y ofrenda no quisiste: mas me formaste orejas perfectas. Holocausto, y hostia por el pecado no demandaste:

7 Entonces dije: He aquí que vengo, (en la cabeza del libro está escrito de mí)

8 Para hacer tu voluntad: Dios mío, quiselo, y tu ley en medio de mi corazón.

9 Anuncié tu justicia en la Iglesia grande, he aquí que no detendré mis labios: Señor, tú lo sabes.

10 No escondí tu justicia en mi corazón: dije tu verdad, y tu salud. No escondí tu misericordia, y tu verdad á una congregacion numerosa.

11 Mas tú, Señor, no alejes de mí tus misericordias: tu misericordia y tu verdad siempre me ampararon.

12 Por quanto me cercaron males, que no tienen número: ciñéronme mis iniquidades, y yo no pude verlas. Se han multiplicado mas que los cabellos de mi cabeza; y mi corazón me desamparó.

13 Agrádate, Señor, el librarme: Señor, vuelve los ojos para ayudarme.

14 Queden confusos y avergonzados á una, aquellos que buscan mi vida para quitármela. Vuélvanse atrás, y avergüencense los que me desean males.

15 Sufran luego al punto su confusion, los que me dicen: Bien, bien.

16 Regocijense, y alegrense sobre tí todos los que te buscan: y aquellos que aman á tu

σοὶ πάντες οἱ ζητοῦντές σε Κύριε, καὶ εἰπάτω-
σιν διαπαντός, Μεγαλυνήτω ὁ Κύριος, οἱ
ἀγαπῶντες τὸ σωτηρίον σου.

17 Ἐγὼ δὲ πτωχὸς καὶ πένης εἰμὶ, Κύριος
φροντίζει μου· βοηθός μου καὶ ὑπερασπιστὴς
μου εἶ συ ὁ Θεός μου, μὴ χρονίσῃς.

ΕΣΠΕΡΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

Ψαλ. μα'. XLI.

ΜΑΚΑΡΙΟΣ ὁ συνῶν ἐπὶ πτωχὸν καὶ πένητα,
ἐν ἡμέρα πονηρᾷ ῥύσεται αὐτὸν ὁ Κύριος.

2 Κύριος φυλάξει αὐτὸν καὶ ζήσῃ αὐτὸν,
καὶ μακαρίσαι αὐτὸν ἐν τῇ γῇ, καὶ μὴ παρα-
δοῖ αὐτὸν εἰς χεῖρας ἐχθροῦ αὐτοῦ.

3 Κύριος βοηθήσῃ αὐτῷ ἐπὶ κλινῇ ὁδίνης
αὐτοῦ, ὅλην τὴν κοίτην αὐτοῦ ἔστρεψας ἐν τῇ
ἀφύσσει αὐτοῦ.

4 Ἐγὼ εἶπα, Κύριε ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν
ψυχὴν μου, ὅτι ἡμαρτόν σοι.

5 Οἱ ἐχθροί μου εἶπαν κακά μοι, Πότε ἀπο-
θανεῖται καὶ ἀπολείται τὸ ὄνομα αὐτοῦ;

6 Καὶ εἰ εἰσπορεύετο τοῦ ἰδεῖν, μήτην ἐλά-
λει ἡ καρδιά αὐτοῦ, συνήγαγεν ἀνομίαν ἑαν-
τῷ, ἐξεστρεβέτο ἔξω, καὶ ἐλάλει ἐπὶ τὸ αὐτό.

7 Κατ' ἐμοῦ ἐψιθύριζον πάντες οἱ ἐχθροί μου,
κατ' ἐμοῦ ἐλογίζοντο κακά μοι.

8 Λόγον παράνομον κατέθεντο κατ' ἐμῷ. Μὴ ὁ
κοιμώμενος ἔχῃ προσθήσει τοῦ ἀναστῆναι;

9 Καὶ γὰρ ὁ ἄνθρωπος τῆς εἰρήνης μου ἐφ' ὃν
ἤλπισα, ὁ ἐσθίων ἄρτους μου ἐμεγάλυνεν
ἐπ' ἐμέ πτερισμῶν.

10 Σὺ δὲ Κύριε ἐλεησόν με, καὶ ἀνάστησόν
με, καὶ ἀνταποδώσω αὐτοῖς.

11 Ἐν τούτῳ ἔγνων, ὅτι θεθέληκάς με, ὅτι
οὐ μὴ ἐπιχαρῇ ὁ ἐχθρός μου ἐπ' ἐμέ.

19 Ἄς ἀγαλλιᾶσθαι καὶ ἄς εὐφρανθῶσιν εἰς
ἐσέ, ὅσοι, Κύριε, σὲ ζητοῦσιν· καὶ ὅσοι ἀγα-
πῶσι τὸ σωτήριόν σου ἄς λέγῃσι πάντοτε, Ἄς
ἐπαινεθῇ ὁ Κύριος.

20 Ἐγὼ δὲ εἶμαι πτωχὸς καὶ πένης, ἀλλ' ὁ
Κύριος φροντίζει διὰ μέ.

21 Σὺ εἶσαι βοηθός μου καὶ ὑπερασπιστής μου
μὴν ἀργοπορίσῃς ὡς θεός μου.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΗΣ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Ψαλ. μα'. XLI.

ΜΑΚΑΡΙΟΣ ὁ σὺν ἰσχυροῦ καὶ πτωχὸν καὶ πένη-
τα, ὁ Κύριος θέλει τὸ σῶσαι εἰς ἡμέραν θλίψεως.

2 Ὁ Κύριος θέλει τὸν διαφυλάξει, καὶ τὸν
ζωοποιήσει, καὶ τὸν εὐλόγησι εἰς τὴν γῆν, καὶ δὲν
θέλει τὸν παραδῶσαι εἰς τὰς χεῖρας τοῦ ἐχθροῦ.

3 Ὁ Κύριος τὸν βοηθεῖ ὅταν πέσῃ ἀρρώστος
εἰς τὸν κράββατόν του· ἐχαζίρευσας τὸ σπῆμα
τον εἰς τὸν κοιλὸν τῆς ἀρρώστιας του.

4 Ἐγὼ εἶπα, Κύριε ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν
ψυχὴν μου ὅτι ἡμαρτόν πρός σέ.

5 Οἱ ἐχθροί μου εἶπαν κακά κατὰ μέ. Πότε
θέλει ἀποθάνει, καὶ χαθεῖ τὸ ὄνομα του;

6 Καὶ ἐὰν ἦλθε· να με εἶδῃ ἐλάλει ματαιῶς,
καὶ ἡ καρδιά του ἐγενόυστο μέσα τὸν ἀνομίαν,
καὶ ἀναχωρῶν ἔξω ἐλάλει περὶ αὐτοῦ.

7 Πάντες οἱ ἐχθροί μου ψιθύριζον κατ' ἐμῷ,
καὶ λογιζόνσι πανουργίας κατ' ἐμοῦ.

8 Ἄς φέρουσι λόγον παράνομον κατ' ἐμοῦ·
καὶ τῶρα ὅπου ἐπέσεν ἄς μὴ σηκωθῇ πλέων.

9 Ἐπὶ ὁ φίλος μου ὁ ἀκριβὸς εἰς τὸν ὅποιον ἤλ-
πισα, ὁ φάγων ἀπὸ τοῦ ψωμί μου με ἐπαγίδενσε.

10 Σὺ δὲ Κύριε ἐλέησόν με, ὑψώσέ με καὶ
θέλει τοὺς ἀνταποδώσω.

11 Διὰ τοῦτο ἐγνώσθω τὴν πρός ἐμέ εἰσνοίαν
σου, ὅτι ὁ ἐχθρός μου δὲν ἐθριάμβευσεν ἐπ' ἐμέ.

tur Dominus: qui diligunt salutare tuum.

17 Ego autem mendicus sum, et pauper:
Dominus sollicitus est mei. Adjutor meus,
et protector meus tu es: Deus meus ne
tardaveris.

VESPERTINÆ PRECES.

PSALMUS XLI.

BEATUS qui intelligit super egenum, et
pauperem: in die mala liberabit eum
Dominus.

2 Dominus conservet eum, et vivificet
eum, et beatum faciat eum in terra: et non
tradat eum in animam inimicorum ejus.

3 Dominus opem ferat illi super lectum
doloris ejus: universum stratum ejus ver-
sasti in infirmitate ejus.

4 Ego dixi: Domine miserere mei: sana
animam meam, quia peccavi tibi.

5 Inimici mei dixerunt mala mihi: Quan-
do morietur, et peribit nomen ejus?

6 Et si ingrediebatur ut videret, vana
loquebatur, cor ejus congregavit iniqui-
tatem sibi. Egrediebatur foras, et loque-
batur

7 In idipsum. Adversum me susurra-
bant omnes inimici mei: adversum me
cogitabant mala mihi.

8 Verbum iniquum constituerunt adver-
sum me: Numquid qui dormit non ad-
jiciet ut resurgat?

9 Etenim homo pacis meæ, in quo spe-
ravi: qui edebat panes meos, magnificavit
super me supplantationem.

10 Tu autem Domine miserere mei, et
resuscita me: et retribuas eis.

11 In hoc cognovi quoniam voluisti me:
quoniam non gaudebit inimicus meus su-
per me.

quelli che ti cercano: quelli ch' amano la
tua salute dicano del continuo: magnifi-
cato sia il Signore.

17 Quant' è a me: io son povero, e biso-
gnoso: *ma pure* il Signore ha cura di me:
tu sei il mio aiuto, ed il mio liberatore: o
Dio mio non tardare.

PREGHIERA della SERA.

SALMO XLI.

BEATO colui che si porta saviamente
inverso il povero, e misero: il Signore lo
libererà nel giorno dell' avversità.

2 Il Signore lo guarderà, e lo manterrà
in vita: egli sarà renduto beato in terra: e
tu non lo darai, o Dio, alla voglia de' suoi
nemici.

3 Il Signore lo sosterrà, quando sarà nel
letto d' infermità: quando sarà in malattia,
tu gli rivolterai tutto il suo letto.

4 Io ho detto, Signore, abbi pietà di me:
sana l' anima mia: perciocchè io ho peccato
contr' a te.

5 I miei nemici tengono di malvagi ragio-
namenti di me, dicendo: quando morrà egli
mai? e quando sarà perito il suo nome?

6 E se alcun di loro viene a vedermi, parla
con menzogna: il suo cuore accoglie iniqui-
tà: e quando egli è uscito fuori, ne ragiona.

7 Tutti quelli che m' odiano bisbigliano in-
sieme contr' a me, pensano del male di me.

8 Dicendo: alcun maligno male gli è at-
taccato addosso: egli non si rileverà giam-
mai del male onde egli giace.

9 Eziandio l' uomo col quale io viveva
in buona pace, sul quale io mi confidava,
che mangiava il mio pane, ha alzato il cal-
cagno contr' a me.

10 Ma tu, Signore, abbi pietà di me, e rile-
vami: ed in farò loro la lor retribuzione.

upon thee.

19 Let all those that seek thee be joyful and glad in thee: and let such as love thy salvation say always, The Lord be praised.

20 As for me, I am poor and needy: but the Lord careth for me.

21 Thou art my helper and redeemer: make no long tarrying, O my God.

EVENING PRAYER.

PSALM XLI.

BLESSED is he that considereth the poor and needy: the Lord shall deliver him in the time of trouble.

2 The Lord preserve him, and keep him alive, that he may be blessed upon earth: and deliver not thou him into the will of his enemies.

3 The Lord comfort him, when he lieth sick upon his bed: make thou all his bed in his sickness.

4 I said, Lord, be merciful unto me; heal my soul, for I have sinned against thee.

5 Mine enemies speak evil of me: When shall he die, and his name perish?

6 And if he come to see me, he speaketh vanity: and his heart conceiveth falsehood within himself, & when he cometh forth he telleth it.

7 All mine enemies whisper together against me: even against me do they imagine this evil.

8 Let the sentence of guiltiness proceed against him: and now that he lieth, let him rise up no more.

9 Yea, even mine own familiar friend, whom I trusted: who did also eat of my bread, hath laid great wait for me.

10 But be thou merciful unto me, O Lord: raise thou me up again, & I shall reward them.

11 By this I know thou favourest me: that mine enemy doth not triumph against me.

12 And when I am in my health, thou up-

über mich schreien: Da, da!

16 Es müssen sich freuen und fröhlich seyn alle, die nach dir fragen; und die dein Heil lieben, müssen sagen allerwege: Der Herr sey hoch gelobet!

17 Denn ich bin arm und elend; der Herr aber setzet für mich. Du bist mein Helfer und Erreiter; mein Gott, verzeuch nicht.

Abend-Gebete.

Der 41 Psalm.

1 Wohl dem, der sich des Dürftigen annimmt; den rühret der Herr erretten zur bösen Zeit.

2 Der Herr wird ihn bewahren, und bey dem Leben erhalten, und ihm lassen wohl geben auf Erden, und nicht geben in seiner Feinde Willen.

3 Der Herr wird ihn erquiden auf seinem Liechsbette; du hilfst ihm von aller seiner Krankheit.

4 Ich sprach: Herr, sey mir gnädig, heile meine Seele; denn ich habe an dir gesündigt.

5 Meine Feinde reden Arges wider mich: Wann wird er sterben, und sein Name vergehen?

6 Sie kommen, daß sie schauen, und meynens doch nicht von Herzen: sondern suchen etwas, daß sie lästern mögen, gehen hin, und tragens aus.

7 Alle, die mich hassen, raunen mit einander wider mich, und denken Böses über mich.

8 Sie haben ein Dubenstüd über mich beschloffen: wenn er liegt, soll er nicht wieder aufstehen.

9 Auch mein Freund, dem ich mich vertrauete, der mein Brod aß, tritt mich unter die Füße.

10 Du aber, Herr, sey mir gnädig, und hilf mir auf: so will ich sie bezahlen.

11 Dabey merke ich, daß du Gefallen an mir hast, daß mein Feind über mich nicht auchjen wird.

16 Que tous ceux qui te cherchent, soient ravis de joie, et se réjouissent en toi: et que ceux qui aiment ta délivrance disent continuellement: Magnifie soit l'Eternel!

17 Je suis affligé et misérable, mais le Seigneur a soin de moi; tu es mon aide et mon libérateur; mon Dieu, ne tarde point.

PRIERE DU SOIR.

PSEAUME XLI.

HEUREUX celui qui se conduit sagement envers l'affligé! L'Eternel le délivrera au jour de la calamité.

2 L'Eternel le gardera, et le préservera en vie; il sera même rendu heureux sur la terre, et tu ne le livreras point au désir de ses ennemis.

3 L'Eternel le soutiendra quand il sera dans un lit de langueur; tu changeras entièrement son lit, quand il sera malade.

4 J'ai dit: Eternel, aie pitié de moi; guéris mon âme, car j'ai péché contre toi.

5 Ceux qui me haïssent, me souhaitant du mal, disent: Quand mourra-t-il? Et quand est-ce que son nom périra?

6 Si quelqu'un d'eux vient me visiter, il me parle fausement; son cœur rassemble de mauvais desseins. Est-il sorti? Il en parle.

7 Tous ceux qui me haïssent parlent tout bas entr'eux contre moi, et ils pensent à me faire du mal.

8 Quelque action (disent-ils) telle que commettent les méchans, est attachée à lui, et celui qui est couché ne se relevera pas.

9 Même celui qui avoit la paix avec moi, en qui je me fiois, qui mangeoit mon pain, a levé le talon contre moi.

10 Mais toi, Eternel, aie pitié de moi et me relève, et je le leur rendrai.

11 Je connois à ceci que tu m'aimes; c'est que mon ennemi n'a pas eu lieu d'éclater de

salud, digan siempre: Engrandecido sea el Señor.

17 Mas yo soy mendigo, y pobre: El Señor cuidadoso está de mí. Ayudador mio, y protector mio eres tú: Dios mio, no te tardes.

ORACION VESPERTINA.

PSALMO XLI.

BIENAVENTURADO el que entienda sobre el necesitado, y el pobre: en el día malo le librará el Señor.

2 El Señor lo guarde, y le dé vida, y lo haga bienaventurado en la tierra; y no lo entregue al deseo de sus enemigos.

3 El Señor le dé socorro sobre el lecho de su dolor: toda su cama mulliste en su enfermedad.

4 Yo dixé: Señor, ten misericordia de mí; sana mi alma, porque he pecado contra ti.

5 Mis enemigos dixéron cosas malas contra mí: ¿Quando morirá, y perecerá su nombre?

6 Y si entraba á verme, hablaba cosas vanas: su corazón recogió en sí iniquidad. Salía fuera, y hablaba

7 Junto con otros. Contra mí susurraban todos mis enemigos: contra mí meditaban males.

8 Palabra injusta decretaron contra mí: Por ventura el que duerme no se volverá á levantar?

9 Aun el hombre pacífico mio, de quien me fie; el que comia mis panes, me echó la zancadilla en gran manera.

10 Mas tú, Señor, ten misericordia de mí, y resucítame; y les daré su merecido.

11 En esto he conocido que me has querido: porque no se gozará mi enemigo sobre mí.

12 Ἐμοῦ δὲ διὰ τὴν ἀκακίαν ἀντελάβου, καὶ ἐβεβαίωσάς με ἐνώπιόν σου εἰς τὸν αἰῶνα.
13 Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ ἀπὸ τῶ αἰῶνος καὶ εἰς τὸν αἰῶνα· γένοιτο, γένοιτο.

ΨΑΛ. ΜΒ'. XLII.

Ο Νηρόπον ἐπιποθεὶ ἡ ἔλαφος ἐπὶ τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων, οὐλὰς ἐπιποθεὶ ἡ ψυχὴ μου πρὸς σέ ο Θεός.

2 Ἐδίδῃσεν ἡ ψυχὴ μου πρὸς τὸν Θεὸν τὸν ζῶντα· ποτε ἤσω καὶ ὀφθήσομαι τῷ προσώπῳ τοῦ Θεοῦ;

3 Ἐγενήθη τὰ δάκρυά μου ἔμοι ἄρτος ἡμέρας καὶ νυκτός, ἐν τῷ λέγεσθαί μοι καθ' ἐκάστην ἡμέραν, Ποῦ ἐστὶν ὁ Θεός σου;

4 Ταῦτα ἐμήθησιν, καὶ ἐξέχεα ἐπ' ἐμέ τὴν ψυχὴν μου, ὅτι διελύσονται ἐν τοπῇ σκηνῆς θαυμαστῆς ἕως τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ· ἐν φωνῇ ἀγαλλιᾶσεως καὶ ἑξομολογήσεως ἤχου ἑορταζόντων.

5 Ἰνατί περιλυτῶς εἰ ἡ ψυχὴ μου, καὶ Ἰνατί συνταρίσσεις με; ἔλπισον ἐπὶ τὸν Θεόν, ὅτι ἐξομολογήσομαι αὐτῷ, σωτήριον τῇ προσώπῳ μου.

6 Ὁ Θεός μου· πρὸς ἑαυτὸν ἡ ψυχὴ μου ἐταράχθη, διὰ τοῦτο μνησθήσομαι σου ἐκ γῆς Ἰσραὴν, καὶ Ἑρμωνίει ἀπὸ ὄρους μικροῦ.

7 Ἀβυσσος ἄβυσσον ἐπικαλεῖται εἰς φωνὴν τῶν καταράκτων σου· πάντες οἱ μετεωρισμοί σου, καὶ τὰ κύματά σου ἐπ' ἐμέ διηλθον.

8 Ἡμέρας ἐντελεῖται Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ, καὶ νυκτός δηλώσει· παρ' ἐμοὶ προσευχὴ τῷ Θεῷ τῆς ζωῆς μου.

9 Ἐρῶ τῷ Θεῷ, Ἀντιλήπτω μου εἶ, διὰ τί μου ἐπελάθου; Ἰνατί σκυθρωπάζων πορεύομαι ἐν τῷ ἐκθλίβειν τὸν ἐχθρόν μου;

10 Ἐν τῷ καταθλάσθαι τὰ ὀστέα μου, ὠνεῖδισάν με οἱ θλίβόντές με· ἐν τῷ λέγειν αὐτοῖς μοι καθ' ἐκάστην ἡμέραν, Ποῦ ἐστὶν ὁ Θεός σου;

12 Καὶ ὅταν εἰμαι εἰς ὑγιείαν σὺ μέ βασις, καὶ θέλει μέ παραστής ἔμπροσθέν σου εἰς τὸν αἰῶνα.
13 Εὐλογητὸς ὁ κύριος ὁ Θεός τοῦ Ἰσραὴλ, κόσμος χωρὶς τέλους. Ἀμήν.

ΨΑΛ. ΜΒ'. XLII.

ΚΑΘΩΣ ἡ ἔλαφος ἐπιθυμᾷ τὰς βρύσεις τῶν ὑδάτων, ὕτως ὁ Θεός, ἡ ψυχὴ μου σέ ἐπιθυμᾷ.

2 Ἐδίδῃσεν ἡ ψυχὴ μου τὸν Θεὸν τὸν ζῶντα· ποτε θέλει φθάσω· να εἰδῶ τὸ πρόσωπον τῆς Θεῆς;

3 Τὰ δάκρυά μου ἐγενήθησαν ἡ τροφή μου ἡμέραν καὶ νύκτα. ἐν καιρῷ ὅπου μοι λέγῃσι καθ' ἡμέραν ποῦ εἶναι τῶρα ὁ Θεός σου;

4 Ταῦτα ἐνθυμήθην, καὶ ἐξεχίθη ἡ ψυχὴ μου ἀπ' ἐμέ· ὅτι ὑπῆγα μετὰ τοῦ λαοῦ, φέρνοντάς τοις εἰς τὸν οἶκόν τοῦ Θεοῦ.

5 Μὲ φωνὴν ἀγαλλιᾶσεως καὶ εὐχαριστήσεως λαῶν πανηγυρίζοντων.

6 Διὰ τί λυπᾶσαι, ψυχὴ μου; διὰ τί τόσον μέ ἐνοχλεῖς.

7 Ἐλπισον εἰς τὸν Θεόν, ὅτι θέλει τὸν εὐχαριστήσω διὰ τὴν βοήθειαν τοῦ προσώπου σου.

8 Ὡς θεὸς ἡ ψυχὴ μου ἐταράχθη εἰς ἐμέ, διὰ τῆς θέλει σέ ἐνθυμηθῶ διὰ τὴν γῆν τῆς Ἰσραὴν, καὶ ἀπὸ τοῦ μικρὸν βεβῶν τοῦ Ἑρμωνίει.

9 Ἀβυσσος καλεῖ ἄβυσσον διὰ τὸν θόρυβον τῶν καταράκτων, πάντα τὰ κύματά σου καὶ αἱ βροχαὶ σου ἤλθον ἐπ' αὐτὸν μου.

10 Ὁ Κύριος ἐχάρισε τὴν ἡμέραν τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν νύκτα ἐβλάδα καὶ ἐπρόσφερα τὰς προσευχάς μου τῷ Θεῷ τῆς ζωῆς μου.

11 Θέλει εἰπῶ πρὸς τὸν Θεόν τῆς δυνάμεώς μου, διὰ τί με παρήτησας, διὰ τί πορεύομαι λυπούμενος ὅταν ὁ ἐχθρός μου μέ θλίβει.

12 Τὰ κώκαλά μου ἐκόπτησαν ὡς ἂν ἀπὸ μαχαίρας, καὶ οἱ θλίβόντές με μέ ὠνεῖδισαν.

13 Διὰ τί μοι λέγουσι καθ' ἡμέραν, Πᾶ εἶναι

12 Me autem propter innocentiam suscepisti: et confirmasti me in conspectu tuo in æternum.

13 Benedictus Dominus Deus Israel a sæculo, et usque in sæculum: fiat, fiat.

PSALMUS XLII.

QUEMADMODUM desiderat cervus ad fontes aquarum: ita desiderat anima mea ad te Deus.

2 Sitivit anima mea ad Deum fortem vivum: quando veniam et apparebo ante faciem Dei?

3 Fuerunt mihi lacrymæ meæ panes die ac nocte: dum dicitur mihi quotidie: Ubi est Deus tuus?

4 Hæc recordatus sum, et effudi in me animam meam: quoniam transibo in locum tabernaculi admirabilis, usque ad domum Dei: In voce exultationis, et confessionis: sonus epulantis.

5 Quare tristis es anima mea? et quare conturbas me? Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi: salutare vultus mei.

6 Et Deus meus. Ad meipsum anima mea conturbata est: propterea memor ero tui de terra Jordanis, et Hermonium a monte modico.

7 Abyssus abyssum invocat, in voce catartarum tuarum. Omnia excelsa tua, et fluctus tui super me transierunt.

8 In die mandavit Dominus misericordiam suam: et nocte canticum ejus. Apud me oratio Deo vitæ meæ.

9 Dicam Deo: Susceptor meus es, Quare oblitus es mei? et quare contristatus incedo, dum affligit me inimicus?

10 Dum confringuntur ossa mea, exprobraverunt mihi qui tribulant me inimici mei: Dum dicunt mihi per singulos dies: Ubi est Deus tuus?

11 Da questo conosco, che tu mi gradisci: ch' il mio nemico non trionfa di me.

12 Anzi tu m' hai sostenuto nella mia integrità, e m' hai stabilito nel tuo cospetto in perpetuo.

13 Benedetto sia il Signore, l' Iddio d' Israele, da un secolo infino all' altro secolo. Amen, Amen.

SALMO XLII.

COME il cervo agogna i rivi dell' acque, così l' anima mia agogna te, o Dio.

2 L' anima mia è assetata di Dio, dell' Iddio vivente. Quando verrò, e comparirò io nel cospetto di Dio?

3 Le mie lagrime sono il mio cibo giorno e notte, mentre m' è detto tutto dì: dove è il tuo Dio?

4 Io mi verso addosso l' anima mia quando mi riduco in memoria queste cose: ch' io passava in ischiera, e camminava con essa infino alla Casa di Dio, con voce di canto, e di lode, la moltitudine facendo festa.

5 Anima mia, perchè t' abbatti, e ti commuovi in me? aspetta Iddio: perciocchè ancora lo celebrerò: il suo aspetto è compiuta salvezza.

6 O Dio mio, l' anima mia s' abbatte in me: perciò mi ricordo dite dal paese del Giordano, e da' monti d' Hermon, dal monte Misar.

7 Un' abisso chiama l' altro abisso, al suon de' tuoi canali: tutti i tuoi flutti, e le tue onde, mi son passate addosso.

8 Il Signore di giorno manderà la sua benignità, e di notte io avrò appo me i suoi cantici, ed orazione all' Iddio della mia vita.

9 Io dirò a Dio, mia Rocca: perchè m' hai tu dimenticato? perchè vò io attorno vestito a bruno, per l' oppressione del nemico?

10 I miei nemici mi fanno onta, trafiggendomi fino all' ossa, mentre mi dicono

holdest me: and shalt set me before thy face for ever.

13 Blessed be the Lord God of Israel: world without end. Amen.

PSALM XLII.

LIKE as the hart desireth the water-brooks: so longeth my soul after thee, O God.

2 My soul is athirst for God, yea, even for the living God: when shall I come to appear before the presence of God?

3 My tears have been my meat day and night: while they tell say unto me, Where is now thy God?

4 Now when I think thereupon, I pour out my heart by myself: for I went with the multitude, and brought them forth into the house of God;

5 In the voice of praise and thanksgiving: among such as keep holy day.

6 Why art thou so full of heaviness, O my soul: & why art thou so disquieted within me?

7 Put thy trust in God: for I will yet give him thanks for the help of his countenance.

8 My God, my soul is vexed within me: therefore will I remember thee concerning the land of Jordan, and the little hill of Hermon.

9 One deep calleth another, because of the noise of the water-pipes: all thy waves and storms are gone over me.

10 The Lord hath granted his loving-kindness in the day-time: and in the night season did I sing of him, and make my prayer unto the God of my life.

11 I will say unto the God of my strength, Why hast thou forgotten me: why go I thus heavily, while the enemy oppresseth me?

12 My bones are smitten asunder as with a sword: while mine enemies that trouble me cast me in the teeth;

13 Namely, while they say daily unto me:

joie sur moi.

12 Tu m'as soutenu dans mon intégrité, et tu m'as établi devant toi pour toujours.

13 Béni soit l'Eternel, le Dieu d'Israël, de siècle en siècle. Amen! Amen!

PSEAUME XLII.

COMME un cerf brame après des eaux courantes, ainsi mon âme soupire après toi, ô Dieu.

2 Mon âme a soit de Dieu, du Dieu fort et vivant: Quand entreraï-je, et me présenterai-je devant la face de Dieu!

3 Mes larmes m'ont servi de pain jour et nuit, quand on me disoit chaque jour: Où est ton Dieu?

4 Je me souviendrai de ceci, et je le rappellerai dans mon âme; c'est que je le marcherai encore avec la troupe, et que je m'en irai avec elle jusqu'à la maison de mon Dieu, avec une voix de triomphe et de louange, et avec la multitude qui fera la fête.

5 Mon âme, pourquoi t'abats-tu; et frémis-tu en moi? Attends toi à Dieu; car je le célébrerai encore; son regard est la délivrance même.

6 Mon Dieu, mon âme est abattue en moi-même, parce que je me souviens de toi, depuis le pays du Jourdain, et des Hermoniens, et de la montagne de Mitsar.

7 Un abîme appelle un autre abîme au bruit de tes canaux: Toutes tes vagues, et tes flots ont passé sur moi.

8 L'Eternel enverra, durant le jour sa gratitude, et son cantique sera avec moi pendant la nuit, et je ferai ma requête au Dieu fort qui est ma vie.

9 Je dirai au Dieu fort qui est mon rocher: Pourquoi m'as-tu oublié? Pourquoi marcherai-je vêtu de deuil, sous l'oppression de celui qui me hait?

10 Mes ennemis m'ont outragé; ce qui m'a

12 Mich aber erhältst du um meiner Frömmigkeit willen, und stellst mich vor dein Angesicht ewiglich. 13 Gelobet sey der Herr, der Gott Israels, von nun an bis in Ewigkeit. Amen, Amen.

Der 42 Psalm.

1 Wie der Hirsch schreyet nach frischem Wasser, so schreyet meine Seele, Gott, zu dir.

2 Meine Seele dürstet nach Gott, nach dem lebendigen Gott. Wann werde ich dahin kommen, daß ich Gottes Angesicht schaue?

3 Meine Thränen sind meine Speise Tag und Nacht, weil man täglich zu mir sagt: Wo ist nun dein Gott?

4 Wenn ich denn daß inne werde, so schütte ich mein Herz heraus bey mir selbst: denn ich wollte gern hingehen mit dem Haufen, und mit ihnen wallen zum Hause Gottes, mit Frohlocken und Danken, unter dem Haufen, die da seern.

5 Was betrübt du dich, meine Seele, und bist so unruhig in mir? Harre auf Gott; denn ich werde ihm noch danken, daß er mir hilft mit seinem Angesicht.

6 Mein Gott, betrübt ist meine Seele in mir: darum gedente ich an dich, im Lande am Jordan und Hermonim, auf dem kleinen Berge.

7 Deine Fluthen tauschen daher, daß hier eine Tiefe, und da eine Tiefe brausen; alle deine Wass' fermogen und Wellen gehen über mich.

8 Der Herr hat des Tages verheißen seine Güte, und des Nachts singe ich ihm, und bete zu Gott meines Lebens.

9 Ich sage zu Gott, meinem Fels: Warum hast du meiner vergessen? Warum muß ich so traurig gehen, wenn mein Feind mich dränget?

10 Es ist als ein Mord in meinen Weinen, daß

12 Mas me has amparado por mi inocencia; y me has hecho firme delante de tí para siempre.

13 Bendito sea el Señor Dios de Israel, de siglo en siglo: así sea, así sea.

PSALMO XLII.

A LA manera que el ciervo desea las fuentes de las aguas: así te desea el alma mía, ó Dios.

2 Sedienta está mi alma del Dios fuerte, vivo: ¿quando vendré y pareceré ante la cara de Dios?

3 Mis lágrimas fueron para mí panes de día y de noche: mientras que se me dice cada día: ¿En dónde está tu Dios?

4 De estas cosas me he acordado, y derrame mi alma dentro de mí: porque yo he de pasar al lugar del tabernáculo admirable, hasta la casa de Dios: con voz de regocijo, y alabanza: sonido festivo del que está en banquete.

5 ¿Porqué estás triste, alma mía? ¿y porqué me conturbas? Espera en Dios, porque aun le tengo de alabar: salud de mi rostro.

6 Y Dios mío. Dentro de mí mismo está conturbada mi alma: por lo qual me acordaré de tí en la tierra del Jordán, y del Hermon, desde el monte pequeño.

7 Un abismo llama á otro abismo, al ruido de tus compuertas. Todas tus cosas altas, y tus olas sobre mí pasaron.

8 En el día mandó el Señor su misericordia: y en la noche su cántico. Dentro de mí oraré al Dios de mi vida.

9 Diciendo á Dios: Amparador mío eres, ¿porqué te has olvidado de mí? ¿y porqué ando contristado, mientras que me ahoga el enemigo?

10 Mientras que son quebrantados mis huesos, me zahirieron mis enemigos, que me atri-

11 Ἰνατί περίλυπος εἶ ἡ ψυχὴ μου, κ' ἰνατί συνταράσσει με; ἔλπισον ἐπὶ τὸν Θεόν, ὅτι ἐξομολογήσομαι αὐτῷ, ἡ σωτηρία τῷ προσώπου μου, καὶ ὁ Θεὸς μου.

Ψαλ. γλ'. XLIII.

KΡΙΝΟΝ με ὁ Θεός, καὶ δίκασον τὴν δίκην μου, ἐξ ἔθνους οὐχ ὅσιον, ἀπὸ ἀνθρώπου ἀδίκου καὶ δολίου ρῦσαι με.

2 Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς κραταίωμα μου, ἰνατί ἀπώσω με; καὶ ἰνατί σκυθρωπιά μου πορεύομαι ἐν τῷ ἐκθλίβειν τὸν ἐχθρὸν μου;

3 Ἐξαπόστειλον τὸ φῶς σου καὶ τὴν ἀληθειάν σου, αὐτὰ με ὠδήγησαν καὶ ἡγάγον με εἰς ὄρος ἁγίων σου, κ' εἰς τὰ σκηνώματά σου.

4 Καὶ εἰσελεύσομαι πρὸς τὸ θυσιαστήριον τοῦ Θεοῦ, πρὸς τὸν Θεὸν τὸν εὐφραίνοντα τὴν νεότητά μου, ἐξομολογήσομαί σοι ἐν κιθάρα ὁ Θεός μου.

5 Ἰνατί περίλυπος εἶ ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἰνατί συνταράσσει με; ἔλπισον ἐπὶ τὸν Θεόν, ὅτι ἐξομολογήσομαι αὐτῷ, σωτήριον τοῦ προσώπου μου, ὁ Θεός μου.

ΕΘΩΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

Ψαλ. γλ'. XLIV.

Ο ΘΕΟΣ ἐν τοῖς ὣσιν ἡμῶν ἡγάσαμεν, οἱ πατέρες ἡμῶν ἀνήγειλαν ἡμῖν, ἔργον ὁ ἐργάσω ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν, ἐν ἡμέραις ἀρχαίαις.

2 Ἡ χεὶρ σ' ἔθνη ἐξωλόθρευσεν, κ' κατεφύτευσεν αὐτοὺς, ἐκάκωσεν λαοὺς καὶ ἐξέβαλεν αὐτοὺς.

3 Οὐ γὰρ ἐν τῇ ρομφαίᾳ αὐτῶν ἐκληρονόμησαν γῆν, κ' ὁ βραχίον αὐτῶν ἐκ ἔσωσεν αὐτοὺς, ἀλλὰ ἡ δεξιὰ σου καὶ ὁ βραχίον σου, καὶ ὁ φωτισμὸς τοῦ προσώπου σου, ὅτι εὐδόκησας ἐν αὐτοῖς.

11 Quare tristis es anima mea? et quare conturbas me? Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi: salutare vultus mei, et Deus meus.

PSALMUS XLIII.

JUDICA me Deus, et discerne causam meam de gente non sancta, ab homine iniquo, et doloso erue me.

2 Quia tu es Deus fortitudo mea: quare me repulisti? et quare tristis incedo, dum affligit me inimicus?

3 Emitte lucem tuam et veritatem tuam: ipsa me deduxerunt, et adduxerunt in montem sanctum tuum, et in tabernacula tua.

4 Et introibo ad altare Dei: ad Deum, qui latificat juventutem meam. Confitebor tibi in cithara Deus Deus meus:

5 Quare tristis es anima mea? et quare conturbas me? Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi: salutare vultus mei, et Deus meus.

MATUTINÆ PRECES.

PSALMUS XLIV.

DEUS auribus nostris audivimus: patres nostri annuntiaverunt nobis. Opus, quod operatus es in diebus eorum: et in diebus antiquis.

2 Manus tua gentes disperdidit, et plantasti eos: afflixisti populos, et expulisti eos:

3 Nec enim in gladio suo possederunt terram, et brachium eorum non salvavit eos: Sed dextera tua, et brachium tuum, et illuminatio vultus tui: quoniam complacui in eis.

4 Tu es ipse rex meus et Deus meus: qui

τῶρα ὁ Θεός σου;

14 Διατί λυπάσαι, ψυχὴ μου; καὶ διατί τὸσον μὲ ἐνοχλεῖς;

15 Ἐλπίσον εἰς τὸν Θεόν, ὅτι θέλει τὸν εὐχαριστήσω, ὅτι εἶναι ἡ σωτηρία τοῦ προσώπου μου, καὶ ὁ Θεός μου.

Ψαλ. γλ'. XLIII.

KΡΙΝΟΝ με, ὦ Θεέ, ὑπεράσπισον τὸ δίκαιόν μου κατὰ τοῦ ἔθνους τῶν ἀνόμων, σῶσόν με ἀπὸ ἀνθρώπου ἀδίκου, καὶ πονηροῦ.

2 Ὅτι σὺ εἶσαι ὁ Θεός τῆς οὐρανό μου' διατί μὲ ἐδίωξας; διατί πορεύομαι λυπόμενος ὅταν ὁ ἐχθρὸς μου μὲ θλίβει;

3 Στείλον τὸ φῶς σ' καὶ τὴν ἀληθειάν σ' ἵνα μὲ ὠδήγησωσι, κ' μὲ φέρωσιν εἰς τὸ ἅγιον ὄρος σου, καὶ εἰς τὸν τόπον τῆς κατοικίας σου.

4 Καὶ ἵνα πορευθῶ πρὸς τὸ θυσιαστήριον τοῦ Θεοῦ, πρὸς τὸν Θεὸν τὸν εὐφραίνοντα τὴν νεότητά μου' καὶ θέλει τότε σέ εὐχαριστήσω, ὦ Θεέ, ὦ Θεέ μου μὲ κιθάραν.

5 Διατί λυπάσαι, ψυχὴ μου; διατί τὸσον μὲ ἐνοχλεῖς;

6 Ἐλπίσον εἰς τὸν Θεόν, ὅτι θέλει τὸν εὐχαριστήσω, ὅτι εἶναι ἡ σωτηρία τῷ προσώπῳ μου, κ' ὁ Θεός μου.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΗΣ ΑΥΤΗΣ.

Ψαλ. γλ'. XLIV.

ΗΚΟΥΣΑΜΕΝ μὲ τὰ αὐτία μας, ὦ Θεέ' οἱ πατέρες ἡμῶν μᾶς τὸ ἀνάφεραν' τὸ ἔργον ὅπ' ἔκαμες εἰς τὰς ἡμέρας αὐτῶν τὰς παλαιάς.

2 Ἡ χεὶρ σ' ἐξολόθρευσεν ἔθνη κ' τὰ κατεφύτευσαν' ἀφάνησας λαοὺς κ' τὰς εἰγάλες ἔξω.

3 Ὅτι δὲν ἐκληρονόμησαν τὴν γῆν μὲ τὴν μάχαιράν των, κ' τὸ χεῖρ των δὲν των ἔσωσεν.

4 Ἀλλὰ ἡ δεξιὰ σ' κ' τὸ χεῖρ σ' κ' ἡ λάμψις τῆς προσώπῳ σ', ὅτι τὰς ἔχεις ὑπὸ τὰ πτερά σ'.

tutto di: dove il tuo Dio?

11 Anima mia, perchè t'abbatti, e perchè ti commuovi in me? aspetta Iddio: perciocchè ancora lo celebrerò: *egli* è la compiuta salvezza della mia faccia, ed il mio Dio.

SALMO XLIII.

O Dio, fammi ragione, e dibatti la mia lite: liberami dalla gente spietata: dall'uomo frodolente, ed iniquo.

2 Perciocchè tu *sei* l'Iddio della mia forza: perchè m'hai scacciato? perchè vò io attorno vestito a bruno, per l'oppressione del nemico?

3 Manda la tua luce, e la tua verità: guidarmi esse, ed introduciami al Monte della tua Santità, e ne' tuoi tabernacoli.

4 Allora verrò all'Altare di Dio, all'Iddio dell'allegrezza, del mio giubilo: e ti celebrerò colla cetera, o Dio, Dio mio.

5 Perchè t'abbatti, anima mia? e perchè ti commuovi in me? aspetta Iddio: perciocchè ancora lo celebrerò: *egli* è la compiuta salvezza della mia faccia, ed il mio Dio.

PREGHIERA della MATTINA.

SALMO XLIV.

O Dio, noi abbiamo udite colle nostre orecchie, i nostri padri ci hanno raccontate l'opere che tu operasti a' di loro, a di antichi.

2 Tu, colla tua mano, scacciasti le genti, e piantasti i nostri padri: tu disersasti le nazioni, e propagginasti i nostri padri.

3 Perciocchè essi non conquistarono il paese colla loro spada, ed il braccio loro non li salvò: anzi la tua destra, ed il tuo braccio, e la luce del tuo volto: perciocchè tu li gradivi.

4 Tu, o Dio, *sei* l'istesso mio Re: ordina

Where is now thy God?

14 Why art thou so vexed, O my soul; and why art thou so disquieted within me?

15 O put thy trust in God: for I will yet thank him, which is the help of my countenance, and my God.

PSALM XLIII.

GIVE sentence with me, O God, and defend my cause against the ungodly people: O deliver me from the deceitful and wicked man.

2 For thou art the God of my strength, why hast thou put me from thee: and why go I so heavily, while the enemy oppresseth me?

3 O send out thy light and thy truth, that they may lead me: and bring me unto thy holy hill, and to thy dwelling.

4 And that I may go unto the altar of God, even unto the God of my joy and gladness: and upon the harp will I give thanks unto thee, O God, my God.

5 Why art thou so heavy, O my soul: and why art thou so disquieted within me?

6 O put thy trust in God: for I will yet give him thanks, which is the help of my countenance, and my God.

MORNING PRAYER.

PSALM XLIV.

WE have heard with our ears, O God, our fathers have told us: what thou hast done in their time of old;

2 How thou hast driven out the heathen with thy hand, and planted them in: how thou hast destroyed the nations, and cast them out.

3 For they gat not the land in possession through their own sword: neither was it their own arm that helped them;

4 But thy right hand, and thine arm, and the light of thy countenance: because thou hadst a favour unto them.

mich meine Feinde schmähen, wenn sie täglich zu mir sagen: Wo ist nun dein Gott?

11 Was betrübst du dich, meine Seele, und bist so unruhig in mir? Darre auf Gott! denn ich werde ihm noch danken, daß er meines Angesichts Hüfse und mein Gott ist.

Der 43 Psalm.

1 Richte mich, Gott, und führe meine Sache wider das unheilige Volk, und errette mich von den falschen und bösen Leuten.

2 Denn du bist der Gott meiner Stärke! Warum verläßest du mich? Warum lässest du mich so traurig gehen, wenn mich mein Feind dränget?

3 Sende dein Licht und deine Wahrheit, daß sie mich leiten, und bringen zu deinem heiligen Berge, und zu deiner Wohnung;

4 Daß ich hineingehe zum Altar Gottes, zu dem Gott, der meine Freude und Wonne ist, und dir, Gott, auf der Harfe danke, mein Gott!

5 Was betrübst du dich, meine Seele, und bist so unruhig in mir? Darre auf Gott, denn ich werde ihm noch danken, daß er meines Angesichts Hüfse, und mein Gott ist.

Morgen-Gebet.

Der 44 Psalm.

1 Gott, wir habens mit unsern Ohren gehört, unsere Väter habens und erzählt, was du gethan hast zu ihren Zeiten vor Alters.

2 Du hast mit deiner Hand die Heiden vertrieben, aber sie hast du eingefeset; du hast die Völker verderbet, aber sie hast du ausgebreitet.

3 Denn sie haben das Land nicht eingenommen durch ihr Schwert, und ihr Arm half ihnen nicht:

été une épée: dans les os, quand ils m'ont dit, chaque jour: Où est ton Dieu;

11 Mon âme, pourquoi t'abats-tu, et pour quoi frémis-tu en moi? Attends-toi à Dieu, car je le célébrerai encore; *il est la délivrance à laquelle je regarde; il est mon Dieu.*

PSEALME XLIII.

FAIS-MOI justice, ô Dieu, et soutiens ma cause contre la nation cruelle. Delivre-moi de l'homme trompeur et pervers.

2 Puisque tu es le Dieu de ma force, pourquoi m'as-tu rejeté? Pourquoi marcherai-je vêtu de deuil sous l'oppression de celui qui me hait?

3 Envoie ta lumière et ta vérité; qu'elles me conduisent, et m'introduisent à la montagne de ta sainteté, et dans tes tabernacles.

4 Alors j'entrerai jusqu'à l'autel de Dieu, vers le Dieu fort de ma joie et de mon ravissement, et je te célébrerai sur la harpe, ô Dieu, mon Dieu.

5 Mon âme, pourquoi t'abats-tu, et pour quoi frémis-tu en moi? Attends-toi à Dieu; car je le célébrerai encore; *il est la délivrance à laquelle je regarde; il est mon Dieu.*

PRIERE DU MATIN.

PSEALME XLIV.

O DIEU, nous avons ouï de nos oreilles, et nos pères nous ont raconté les exploits que tu as faits en leurs jours, aux jours d'autrefois.

2 Tu as chassé, par ta main, les nations, et tu as planté nos pères en leur place; tu as affligés ces peuples, et tu les as chassés.

3 Car nos pères n'ont point conquis le pays par leur épée, et leur bras ne les a point délivrés; mais c'est ta droite, et ton bras, et la lumière de ta face, parce que tu leur portois de l'affection.

4 O Dieu, c'est toi qui es mon Roi. Ordonne que les descendens de Jacob soient délivrés.

bulan: diciéndome todos los dias: ¿Dónde está tu Dios?

11 ¿Porqué estás triste, alma mía? ¿y porqué me conturbas? Espera en Dios, porque aun le tengo de alabar, salud de mi rostro, y Dios mio.

PSALMO XLIII.

JUZGAME, Dios, y discierne mi causa de una gente no santa; del hombre iniquo, y engañoso librame.

2 Porque tu eres, Dios, mi fortaleza: ¿porqué me has desechado? ¿y porqué ando triste, mientras que me aflige el enemigo?

3 Envía tu luz y tu verdad: estas me guiarán, y llevarán a tu santo monte, y á tus tabernáculos.

4 Y entraré al altar de Dios: al Dios, que alegra mi juventud. Te alabaré yo con la cítara, Dios, Dios mio:

5 ¿Porqué estás triste, alma mía? ¿y porqué me conturbas? Espera en Dios, porque aun le tengo de alabar, salud de mi rostro, y Dios mio.

ORACION MATUTINA.

PSALMO XLIV.

NOSOTROS, ó Dios, con nuestras orejas oímos: nuestros padres nos anunciaron la obra, que hiciste en los dias de ellos, y en los dias antiguos.

2 Tu mano destruyó las gentes, y los plantaste á ellos: afligiste los pueblos, y los echaste:

3 Porque no con su espada poseyeron latierra, su brazo no los salvó: sino tu derecha, y tu brazo, y la luz de tu rostro: porque te complaciste en ellos.

4 Tú mismo eres mi Rey y mi Dios; que

4 Σὺ εἰ αὐτὸς ὁ βασιλεὺς μου καὶ ὁ Θεός μου, ὁ ἐντελέμενος τὰς σωτηρίας Ἰακώβ.

5 Ἐν σοὶ τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν κερατιοῦμεν, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἐξουδενώσωμεν τοὺς ἐπαισισταμένους ἡμῶν.

6 Οὐ γὰρ ἐπὶ τῷ τόφῳ μου ἐλπῶ, καὶ ἡ ῥομφαία μου οὐ σώσει με.

7 Ἔσπασας γὰρ ἡμᾶς ἐκ τῶν θλιβόντων ἡμᾶς, καὶ τοὺς μισούντας ἡμᾶς κατήσχυνας.

8 Ἐν τῷ Θεῷ ἐπαινεθῇσόμεθα ὅλην τὴν ἡμέραν, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἐξομολογησόμεθα εἰς τὸν αἰῶνα διὰ ψαλμοῦ.

9 Νυνὶ δὲ ἀπώσω καὶ κατήσχυνας ἡμᾶς, καὶ οὐκ ἐξέλευσεν ἐν ταῖς δυνάμεσιν ἡμῶν.

10 Ἀπέσρεψας ἡμᾶς εἰς τὰ ὀπίσω παρὰ τὰς ἐχθροὺς ἡμῶν, καὶ οἱ μισῶντες ἡμᾶς διήρπαζον ἑαυτοὺς.

11 Ἐδωκας ἡμᾶς ὡς πρόβατα βρώσεως, καὶ ἐν τοῖς ἔθνεσι διέσπειρας ἡμᾶς.

12 Ἀπέδου τὸν λαόν σου ἄνευ τιμῆς, καὶ οὐκ ἦν πλῆθος ἐν τοῖς ἀλαλάμασιν αὐτῶν.

13 Ἐθὺς ἡμᾶς ὄνειδος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν, μνηκτρισμὸν καὶ καταγέλωτα τοῖς κύκλῳ ἡμῶν.

14 Ἐθὺς ἡμᾶς εἰς παραβολὴν ἐν τοῖς ἔθνεσι, κίνησιν κεφαλῆς ἐν τοῖς λαοῖς.

15 Ὅλην τὴν ἡμέραν ἡ ἐντροπή μου κατενιντίον μου ἐστὶ, καὶ ἡ αἰσχύνη τοῦ προσώπου μου ἐκάλυψε με.

16 Ἀπὸ φωνῆς ὀνειδίζοντος καὶ παραλαλῶντος, ἀπὸ προσώπου ἐχθροῦ καὶ ἐκδιώκοντος.

17 Ταῦτα πάντα ἤλθεν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐκ ἐλεαθόμεθα σὺ, καὶ οὐκ ἠδικήσαμεν ἐν διαθήκῃ σου.

18 Καὶ οὐκ ἀπέστη εἰς τὰ ὀπίσω ἡ καρδία ἡμῶν, καὶ ἐξέκλινας τὰς τρίβους ἡμῶν ἀπὸ τῆς ὁδοῦ σου.

19 Ὅτι ἐταπείνωσας ἡμᾶς ἐν τόπῳ κακῶς σεως, καὶ ἐπεκάλυψεν ἡμᾶς σκιά θανάτου.

5 Σὺ εἶσαι ὁ βασιλεὺς μου, καὶ ὁ Θεός μου. στείλον βοήθειαν τῷ Ἰακώβ.

6 Διὰ σὲ θέλει νικήσωμεν τοὺς ἐχθροὺς μας, καὶ εἰς τὸ ὄνομά σου θέλει καταπατήσωμεν ὅσους σηκάνονται ἐναντίον μας.

7 Ὅτι δὲν θέλει ἐλπίσω εἰς τὸ τόξον μου· ἡ μάχηρά μου δὲν θέλει με σώσει.

8 Ὅτι ἐνὶ μάς ἔσπασας ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς μας· καὶ ἀτίμησας τοὺς μισούντας μας.

9 Ὅλην τὴν ἡμέραν καυχόμεθα εἰς τὸν Θεόν· θέλει ὁμολογήσωμεν τὸ ὄνομά σου εἰς τὸ αἶμα.

10 Τώρα δὲ εἰσὶ μακρὰν, καὶ μᾶς ἠτίμησας καὶ δὲν συντροφείεις τὰ στρατεύματά μας.

11 Ἔστρεψας ἡμᾶς εἰς τὰ ὀπίσω ἀπὸ τοῦ πρόσωπου τῶν ἐχθρῶν μας, καὶ οἱ μισούντες μας διήρπαζον τὰ ἑαυτῶν.

12 Μᾶς ἔδωκας ὡς πρόβατα εἰς βρώσιν· καὶ μᾶς διεσκόρπισας εἰς τὰ ἔθνη.

13 Ἐπόλησας τὸν λαόν σου χωρὶς τιμῆς, καὶ δὲν ἦτο πλῆθος εἰς τὰς ἐπινικίας φωνάς των.

14 Μᾶς ἔβαλας ὡς ὄνειδος εἰς τοὺς γείτονας μας, καὶ ὡς μνηκτρισμὸν, καὶ γελοιώδες πρᾶγμα εἰς τοὺς τριγύρω μας.

15 Μᾶς ἐκατάσχεας παραιμίαν εἰς τὰ ἔθνη, καὶ οἱ λαοὶ κινῶσι τὴν κεφαλὴν των ἐναντίον μας.

16 Ἐχῶ ἐμπρός μου ὅλην τὴν ἡμέραν ἐντροπήν μου, καὶ ἡ αἰσχύνη τοῦ προσώπου μου με ἐσκέπασε.

17 Διὰ τὴν φωνὴν τοῦ ὀνειδίζοντος, καὶ τοῦ βλασφημούντου, διὰ τὸ πρόσωπον τοῦ ἐχθροῦ καὶ τοῦ διώκτον.

18 Ταῦτα πάντα ἤλθον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ δὲν σὲ ἠλθισμονήσαμεν, καὶ ἐπορεύθημεν κατὰ τὴν διαθήκην σου.

19 Καὶ ἡ καρδία μας δὲν ἀπεστράφη· καὶ τὰ διαβήματά μας εὐγῆκαν ἀπὸ τὴν ὁδόν σου.

mandas salutes Jacob.

5 In te inimicos nostros ventilabimus cornu, et in nomine tuo spernemus insurgentes in nobis.

6 Non enim in arcu meo sperabo: et gladius meus non salvabit me.

7 Salvasti enim nos de affligentibus nos: et odientes nos confundisti.

8 In Deo laudabimur tota die: et in nomine tuo confitebimur in sæculum.

9 Nunc autem repulisti et confundisti nos: et non egredieris Deus in virtutibus nostris.

10 Avertisti nos retrorsum post inimicos nostros: et qui oderunt nos, diripiebant sibi.

11 Dedisti nos tamquam oves escarum: et in gentibus dispersisti nos.

12 Vendidisti populum tuum sine pretio: et non fuit multitudo in commutationibus eorum.

13 Posuisti nos opprobrium vicinis nostris, subsannationem et derisum his, qui sunt in circuitu nostro.

14 Posuisti nos in similitudinem Gentibus: commotionem capitis in populis.

15 Tota die verecundia mea contra me est, et confusio faciei meæ cooperuit me.

16 A voce exprobrantis, et obloquentis: a facie inimici, et persequentis.

17 Hæc omnia venerunt super nos, nec oblitus sumus te: et inique non egimus in testamento tuo.

18 Et non recessit retro cor nostrum: et declinasti semitas nostras a via tua:

19 Quoniam humiliasti nos in loco afflic-

le salvazioni di Jacob.

5 Per te noi cozzaremo i nostri nemici: nel tuo nome noi calpesteremo coloro che si levano contr' a noi.

6 Perciocchè io non mi confido nel mio arco, e la mia spada non mi salverà.

7 Anzi tu ci salverai da' nostri nemici, e renderai confusi quelli che ci odiano.

8 Noi ci glorieremo tutto dì in Dio, e celebreremo il tuo Nome in perpetuo. Sela.

9 E pure tu ci hai scacciati, e ci hai svergognati, e non esci più co' nostri eserciti.

10 Tu ci hai fatte voltar le spalle dinanzi al nemico, e quelli che ci odiano ci hanno predati.

11 Tu ci hai ridotti ad esser come pecore da mangiare, e ci hai dispersi fra le genti.

12 Tu hai venduto il tuo popolo, senza danari, e non hai fatto alcuno avanzo de' lor prezzi.

13 Tu ci hai posti in vituperio appresso i nostri vicini, in beffa, ed in ischerno a quelli che stanno d' intorno a noi.

14 Tu ci hai messi ad esser proverbati fra le genti, ed hai fatto, che ci è scosso il capo contra fra i popoli.

15 Il mio vituperio è tutto di davanti a me, e la vergogna della mia faccia m' ha coperto.

16 Per la voce del vituperatore, e dell' oltraggiatore: per cagion del nemico, e del vendicatore.

17 Tutto questo ci è avvenuto, e non però t'abbiam dimenticato, e non ci s'iam portati dislealmente contr' al tuo patto.

18 Il cuor nostro non s'è rivolto indietro, ed i nostri passi non si sono sviati da' tuoi sentieri.

19 Quantunque tu ci abbi tritati, e messi in luogo di dragoni; e ci abbi coperti d' om-

5 Thou art my King, O God: send help unto Jacob.

6 Through thee will we overthrow our enemies: in thy Name will we tread them under, that rise up against us.

7 For I will not trust in my bow: it is not my sword that shall help me;

8 But it is thou that savest us from our enemies: and putttest them to confusion that hate us.

9 We make our boast of God all day long: and will praise thy Name for ever.

10 But now thou art far off, and putttest us to confusion: and goest not forth with our armies.

11 Thou makest us to turn our backs upon our enemies: so that they which hate us spoil our goods.

12 Thou lettest us be eaten up like sheep: and hast scattered us among the heathen.

13 Thou sellest thy people for nought: and takest no money for them.

14 Thou makest us to be rebuked of our neighbours: to be laughed to scorn, and had in derision of them that are round about us.

15 Thou makest us to be a by-word among the heathen; and that the people shake their heads at us.

16 My confusion is daily before me; and the shame of my face hath covered me;

17 For the voice of the slanderer and blasphe-mer: for the enemy and avenger.

18 And though all this be come upon us, yet do we not forget thee: nor behave ourselves frowardly in thy covenant.

19 Our heart is not turned back: neither our steps gone out of thy way;

20 No, not when thou hast smitten us into the place of dragons: and covered us with the shadow of death.

21 If we have, forgotten the Name of our

5 Par toi nous frapperons nos ennemis; par ton nom nous foulerons ceux qui s'élèvent contre nous.

6 Car je ne m'assure point en mon arc, et mon épée ne me délivrera point.

7 Mais tu nous délivreras de la main de nos ennemis, et tu rendras confus ceux qui nous haïssent.

8 Nous nous glorifierons en Dieu chaque jour, et nous célébrerons à jamais ton nom, Sélah.

9 Cependant tu nous as rejetés; tu nous as rendus confus, et tu ne sors plus avec nos armées.

10 Tu nous as fait retourner en arrière de devant l'ennemi, et ceux qui nous haïssent se sont enrichis de ce qu'ils ont pillé sur nous.

11 Tu nous as livrés comme des brebis qu'on doit manger, et tu nous as dispersés parmi les nations.

12 Tu as vendu ton peuple pour rien, et tu n'as point fait hausser leur prix.

13 Tu nous as mis en opprobre à nos voisins, en moquerie et raillerie à ceux qui habitent autour de nous.

14 Tu nous as mis en proverbe parmi les nations, et tu as fait que les peuples ont hoché la tête sur nous.

15 Ma confusion est toujours devant moi, et la honte de mon visage me couvre;

16 A cause des discours de celui qui me fait des outrages et qui m'injurie, et à cause de l'ennemi et du persécuteur.

17 Tout cela nous est arrivé, et néanmoins nous ne t'avons point oublié, et nous n'avons point violé ton alliance.

18 Notre cœur ne s'est point détourné en arrière, nos pas ne se sont point écartés de tes sentiers;

19 Bien que tu nous aies foulé parmi des

sondern deine Rechte, dein Arm, und das Zicht deines Angesichts; denn du hattest Wohlgefallen an ihnen.

4 Gott, du bist derselbe mein König, der du Jacob Hülfe verheißest.

5 Durch dich wollen wir unsere Feinde zerstoßen; in deinem Namen wollen wir untertreten, die sich wider uns setzen.

6 Denn ich verlasse mich nicht auf meinen Bogen, und mein Schwerdt kann mir nicht helfen;

7 Sondern du hilffst uns von unsern Feinden, und machst zu Schanden, die uns hassen.

8 Wir wollen täglich rühmen von Gott, und deinem Namen danken ewiglich.

9 Warum verstößest du uns denn nun, und lässest uns zu Schanden werden, und ziehest nicht aus unter unserm Heer?

10 Du lässest uns stiehen vor unserm Feinde, daß uns berauben, die uns hassen.

11 Du lässest uns aufstreifen wie Schaaf, und zerstreuest uns unter die Heiden.

12 Du verkaufst dein Volk umsonst, und nimmst nichts darum.

13 Du machst uns zur Schmach unsern Nachbarn, zum Spott und Hohn denen, die um uns her sind.

14 Du machst uns zum Beispil unter den Heiden, und daß die Völker das Haupt über uns schütteln.

15 Täglich ist meine Schmach vor mir, und mein Antlitz ist voller Schande,

16 Daß ich die Schänder und Lasterer höre, und die Feinde und Nachzügigen sehen muß.

17 Dieß alles ist über uns gekommen: und haben doch deiner nicht vergessen, noch untreulich in deinem Bunde gehandelt;

mandas las saludes de Jacob.

5 Por ti aventuraremos con fuerza á nuestros enemigos, y en tu nombre despreciaremos á los que se levantan contra nosotros.

6 Porque no esperaré en mi arco; y mi espada no me salvará.

7 Porque nos has salvado de los que nos afligian, y has avergonzado á los que nos aborrecian.

8 En Dios nos gloriaremos todo dia, y en tu nombre diremos alabanzas por siglo.

9 Mas ahora nos has desechado, y sonrojado: y no saldrás, ó Dios, con nuestros exercitos.

10 Nos hiciste volver las espaldas á nuestros enemigos; y que fuéramos presa de los que nos aborrecen.

11 Nos entregaste como ovejas de vianda: y nos esparciste entre las naciones.

12 Vendiste tu pueblo sin precio: y no hubo multitud en las ventas de ellos.

13 Pusistenos por oprobrio á nuestros vecinos, por escarnio y burla á aquellos, que están al rededor de nosotros.

14 Pusistenos por refrán á las naciones: por meneo de cabeza en los pueblos.

15 Mi ignominia está todo dia delante de mí, y la confusion de mi rostro me ha cubierto.

16 Por la voz del que zahiere, y vitupera: por la vista del enemigo, y del que persigue.

17 Todas estas cosas vinieron sobre nosotros, y no te hemos olvidado; y no hemos cometido iniquidad contra tu alianza.

18 Y no se ha vuelto atrás nuestro corazon: ni has apartado nuestras sendas de tu camino.

19 Porque nos has humillado en el lugar de la adiccion, y nos cubrió sombra de muerte.

20 Si olvidamos el nombre de nuestro Dios

20 Εἰ ἐπελαθόμεθα τοῦ ὀνόματος τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ εἰ διεπετάσαμεν χεῖρας ἡμῶν πρὸς Θεὸν ἄλλότριον,

21 Οὐχὶ ὁ Θεὸς ἐκζητήσει ταῦτα; αὐτὸς γὰρ γινώσκει τὰ κρύφια τῆς καρδίας.

22 Ὅτι ἐνεκά σου θανατούμεθα ὅλην τὴν ἡμέραν, ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς.

23 Ἐξεγέρθητι, ἰνατί ὑπνοῖς Κύριε; ἀνάστηθι, καὶ μὴ ἀπόσῃ εἰς τέλος.

24 Ἰνατί τὸ πρόσωπόν σου ἀποστρέφεις; ἐπὶ λανθάνει τῆς πτωχείας ἡμῶν καὶ τῆς θλίψεως ἡμῶν;

25 Ὅτι ἐταπεινώθη εἰς χοῦν ἡ ψυχὴ ἡμῶν, ἐκολλήθη εἰς γῆν ἡ γαστήρ ἡμῶν.

26 Ἀνάστα Κύριε, βοήθησον ἡμῖν, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἔνεκεν τοῦ ὀνόματος σου.

Ψαλ. με'. XLV.

ΕΞΗΡΕΥΞΑΤΟ ἡ καρδία μου λόγον ἀγαθόν, λέγω ἐγὼ τὰ ἔργα μου τῷ βασιλεῖ· ἡ γλῶσσά μου κάλαμος γραμματέως ὀξυγράφου.

2 Ὡραῖος κάλλει παρὰ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων, ἐξεχύθη χάρις ἐν χεῖρές σου, διὰ τοῦτο εὐλόγησέ σε ὁ Θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα.

3 Περιζῶσαι τὴν ῥομφαίαν σου ἐπὶ τὸν μηρὸν σου δυνατὲ· τῇ ὠραιότητι σε.

4 Καὶ τῷ κάλλει σου, καὶ ἔντεινον, καὶ κατενοδοῦ, καὶ βασιλεύε· ἔνεκεν ἀληθείας καὶ πραΰτητος καὶ δικαιοσύνης, καὶ ὁδηγήσει σε θυνιαστώσῃ ἡ δεξιὰ σου.

5 Τὰ βέλη σου ἠκονημένα δυνατὲ, λαοὶ ὑποκάτω σε πεσοῦνται, ἐν καρδίᾳ τῶν ἐχθρῶν τοῦ βασιλέως.

6 Ὁ θρόνος σου ὁ Θεὸς εἰς αἰῶνα αἰῶνος,

20 Ὅτι ἐταπεινώσας ἡμᾶς εἰς τόπον δυστυχίας, καὶ μᾶς ἐκέκασε σκία θανάτου.

21 Ἐὰν ἀλυσμονήσαμεν τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ ἀπλώσαμεν τὰ χεῖρα μας πρὸς ἄλλον Θεόν, δὲν θέλει ὁ Θεὸς ζητήσει ταῦτα; Ὅτι αὐτὸς γνωρίζει τὰ κρυφὰ τῆς καρδίας.

22 Ὅτι διὰ σέ θανατούμεθα ὅλην τὴν ἡμέραν, ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς.

23 Σῆκω, τί κοιμάσαι Κύριε; ἐξύπνησον καὶ μὴ ἀπομακρυνθῇς εἰς τέλος.

24 Διὰ τί ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου; καὶ ἀλυσμονεῖς τὴν πτωχείαν μας καὶ τὰς θλίψεις μας.

25 Ὅτι ἐταπεινώθη ἕως εἰς τὸ χῶμα ἡ ψυχὴ μας, ἡ κοιλία μας ἐκολλήθη εἰς τὴν γῆν.

26 Ἀνάστα, Κύριε, βοήθησον μας, καὶ λύτρωσαι μας διὰ τὴν χάριν τοῦ ὀνόματος σου.

Ψαλ. με'. XLV.

Η καρδία μὲ ἐξέδωσε λόγον ἀγαθόν, λέγω ἐγὼ τὰ ἔργα μου τὰ περὶ τοῦ βασιλέως.

2 Ἡ γλῶσσά μου εἶναι τὸ κοντίλι ἐνὸς ταχέως γραμματέως.

3 Εἶσαι ὠραιότερος παρὰ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων, χάρις ἐξεχύθη ἀπὸ τὰ χεῖρες σε, διὰ τοῦτο ὁ Θεὸς σέ εὐλόγησεν εἰς τὸν αἰῶνα.

4 Περιζῶσαι τὴν μάχαιράν σου ἐπὶ τὸν μηρὸν σου, ὡ δυνατὲ· κατὰ τὸν ἐπαῖνον σου καὶ τὸ ἀξιῶμά σου.

5 Πρόκοψε εἰς τὴν ὁδὸν τῆς τιμῆς· κατενοδοῦ καὶ βασιλεύε, ἐξ αἰτίας τῆς ἀληθείας καὶ πραΰτητος καὶ δικαιοσύνης, καὶ ἡ δεξιὰ σου θέλει σε ὁδηγήσει θαυμασιῶς.

6 Τὰ ἁκόντιά σου εἶναι ἠκονημένα ὡ δυνατὲ, καὶ οἱ λαοὶ θέλει πέσουν ὑποκίτω σου, εἰς τὴν καρδίαν τῶν ἐχθρῶν τοῦ βασιλέως.

7 Ὁ θρόνος σου, ὦ Θεέ, μένει εἰς τὸν αἰῶνα·

tionis, et cooperuit nos umbra mortis.

20 Si obliti sumus nomen Dei nostri, et si expandimus manus nostras ad Deum alienum:

21 Nonne Deus requirit ista? ipse enim novit abscondita cordis. Quoniam propter te mortificamur tota die: aestimati sumus sicut oves occisionis.

22 Exurge, quare obdormis Domine? exurge, et ne repellas in finem.

23 Quare faciem tuam avertis, oblivisceris inopiae nostrae et tribulationis nostrae?

24 Quoniam humiliata est in pulvere anima nostra: conglutinator est in terra venter noster.

25 Exurge Domine, adjuva nos: et redime nos propter nomen tuum.

PSALMUS XLV.

ERUCTAVIT cor meum verbum bonum: dico ego opera mea regi. Lingua mea calamus scribae, velociter scribens.

2 Speciosus forma praefiliis hominum, diffusa est gratia in labiis tuis: propterea benedixit te Deus in aeternum.

3 Accingere gladio tuo super femur tuum, potentissime,

4 Specie tua et pulchritudine tua intende, prospere procede, et regna. Propter veritatem et mansuetudinem, et justitiam: et deducet te mirabiliter dextera tua.

5 Sagittae tuae acutae, populi sub te cadent, in corda inimicorum regis.

6 Sedes tua Deus in saeculum saeculi: virga directionis tua virga regni tui.

7 Dilixisti justitiam, et odisti iniquitatem: propterea unxit te Deus Deus tuus

bra di morte.

20 Se noi avessimo dimenticato il Nome dell'Iddio nostro, ed avessimo stese le mani ad alcun dio strano:

21 Iddio non ne farebbe egli inchiesta: conciosiacosachè egli conosca i segreti del cuore.

22 Anzi, per cagion tua siamo uccisi tutto di, siamo reputati come pecore da macello.

23 Risvegliati: perchè dormi, Signore? destati, non iscacciarci in perpetuo.

24 Perchè nascondi la tua faccia? perchè dimentichi la nostra afflizione, e la nostra oppressione?

25 Conciosiacosachè la nostra anima sia abbassata fin nella polvere, ed il nostro ventre sia attaccato alla terra.

26 Levati in nostro aiuto, e riscuotici, per amor della tua benignità.

SALMO XLV.

IL mio core sgorga un buon ragionamento: io recito al Re le mie opere, la mia lingua sarà come la penna d'un veloce scrittore.

2 Tu sei più bello, ch'alcuno de' figliuoli degli uomini: grazia è sparsa sulle tue labbra: perciò Iddio t'ha benedetto in eterno.

3 O prode, cingiti la tua spada al fianco, che è la tua gloria, e la tua magnificenza.

4 E prospera nella tua gloria, cavalca sopra la parola di verità, e di mansuetudine, e di giustizia: e la tua destra ti farà vedere opere tremende.

5 Le tue saette sono agute: i popoli cadranno sotto a te: esse entreranno nel cuor de' nemici del Re.

God, and holden up our hands to any strange god: shall not God search it out? for he knoweth the very secrets of the heart.

22 For thy sake also are we killed all the day long: and are counted as sheep appointed to be slain.

23 Up, Lord, why sleepest thou: awake, and be not absent from us for ever.

24 Wherefore hidest thou thy face: and forgettest our misery and trouble?

25 For our soul is brought low, even unto the dust: our belly cleaveth unto the ground.

26 Arise, and help us: and deliver us for thy mercy's sake.

PSALM XLV.

MY heart is inditing of a good matter: I speak of the things which I have made unto the King.

2 My tongue is the pen: of a ready writer.

3 Thou art fairer than the children of men: full of grace are thy lips, because God hath blessed thee for ever.

4 Gird thee with thy sword upon thy thigh, O thou most Mighty: according to thy worship and renown.

5 Good luck have thou with thine honour: ride on, because of the word of truth, of meekness, and righteousness; and thy right hand shall teach thee terrible things.

6 Thy arrows are very sharp, and the people shall be subdued unto thee: even in the midst among the King's enemies.

7 Thy seat, O God, endureth for ever: the sceptre of thy kingdom is a right sceptre.

8 Thou hast loved righteousness, and hated iniquity: wherefore God, even thy God, hath

dragons, et couvert de l'ombre de la mort.

20 Si nous eussions oublié le nom de notre Dieu, et que nous eussions étendu nos mains à un Dieu étranger.

21 Dieu n'en feroit-il point la recherche? car c'est lui qui connoît les secrets du cœur.

22 Mais nous sommes tous les jours mis à mort à cause de toi, et nous sommes estimés comme des brebis de la boucherie.

23 Lève-toi. Pourquoi dors-tu, Seigneur? Réveille-toi, ne nous rejette point à jamais.

24 Pourquoi caches-tu ta face, et oublies-tu notre affliction et notre oppression?

25 Car notre âme est abattue jusques dans la poussière, et notre ventre est attaché contre terre.

26 Lève-toi à notre aide, et délivre-nous pour l'amour de ta bonté.

PSEAUME XLV.

MON cœur bouillonne pour prononcer une parole excellente. J'ai dit: Mes ouvrages seront pour le Roi; ma langue sera comme la plume d'un écrivain diligent.

2 Tu es plus beau qu'aucun des fils des hommes; la grâce est répandue sur tes lèvres; c'est pourquoi Dieu t'a béni éternellement.

3 O Prince puissant, ceins sur ta cuisse ton épée, ta majesté et ta magnificence.

4 Et prospère dans ta magnificence. Sois monté sur la parole de vérité, de débonnairété et de justice; et ta droite t'apprendra des choses merveilleuses.

5 Tes flèches sont aiguës, les peuples tomberont sous toi; elles entreront dans le cœur des ennemis du Roi.

6 Ton trône, ô Dieu, est à toujours et à perpétuité; le sceptre de ton règne est un sceptre d'équité.

18 Unser Herz, ist nicht abgefallen, noch unser Gang gemäßen von deinem Wege:

19 Daß du uns so erschlägest unter den Drachen, und bedeckst uns mit Finkerniß.

20 Wenn wir des Namens unsers Gottes vergessen hätten, und unsere Hände aufgehoben zum fremden Golt:

21 Das möchte Gott wohl finden; nun kennet er ja unsers Herzens Grund.

22 Denn wir werden ja um beinet willen täglich erzwungen, und sind geachtet wie Schlachthaus.

23 Ermede dich, Herr, warum schläfst du? Was stehst du auf, und verstoße uns nicht so gar.

24 Warum verbirgest du dein Antlitz, vergiffest unsers Elends und Dranges?

25 Denn unsere Seele ist gebeugnet zur Erde; unser Bauch klettert am Erdboden.

26 Mache dich auf, hilf uns, und erlöse uns, um deiner Güte willen.

Der 45 Psalm.

1 Mein Herz dichtet ein feines Lied; ich will singen von einem Könige; meine Zunge ist ein Griffel eines guten Schreibers.

2 Du bist der Schönste unter den Menschenkindern, holdselig sind deine Lippen: darum segnet dich Gott ewiglich.

3 Güte dein Schwerdt an deine Seite, du Held, und schmücke dich schön.

4 Es müsse dir gelingen in deinem Schmutz. Ziehe einher der Wahrheit zu gut, und die Elenden bey Recht zu behalten, so wird deine rechte Hand Wunder bereiten.

5 Scharf sind deine Pfeile, daß die Völker vor dir niederfallen, mitten unter den Feinden des Königs.

y si extendimos nuestras manos á un dios extraño:

21 ¿Acaso Dios no demandará estas cosas? porque él conoce los secretos del corazón. Pues por amor de tí somos entregados á muerte cada día: somos apreciados como ovejas del matadero.

22 Levántate, ¿por qué te duermes, Señor? levántate, y no nos deseches para siempre.

23 ¿Por qué apartas tu rostro, te olvidas de nuestra miseria, y de nuestra tribulación?

24 Porque nuestra alma está humillada hasta el polvo: pegado está con la tierra nuestro vientre.

25 Levántate, Señor, ayúdanos: y redímenos por amor de tu nombre.

PSALMO XLV.

REBOSO mi corazón palabra buena: digo yo mis obras al Rey. Mi lengua pluma de escribiente, que escribe velozmente.

2 Visto en hermosura mas que los hijos de los hombres, se derramó la gracia en tus labios: por esto te bendixo Dios para siempre.

3 Cíñete tu espada sobre tu muslo, ó valerosísimo,

4 Con tu belleza y tu hermosura enristra, marcha con prosperidad, y reyna, por medio de la verdad y la mansedumbre, y la justicia: y te guiará admirablemente tu derecha.

5 Tus saetas agudas en los corazones de los enemigos del Rey, debaxo de tí caerán los pueblos.

6 Tu trono, ó Dios, por siglo de siglo: vara de rectitud es la vara de tu reyno.

ράβδος εὐθύτητος ἡ ῥάβδος τῆς βασιλείας σου.

7 Ἠγάπησας δικαιοσύνην, καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν, διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ Θεός ὁ Θεός σου ἔλαιον ἀγαλλιᾶσεως παρὰ τοὺς μετόχους σου.

8 Σμύρνα καὶ κακίη καὶ κασία ἀπὸ τῶν ἱμαλίων σε, ἀπὸ βάρεων ἐλεφαντίνων, ἐξ ὧν ἠψφρανί σε.

9 Θυγατέρες βασιλέων ἐν τῇ τιμῇ σου· παρῆστη ἡ βασιλίςσα ἐκ δεξιῶν σε, ἐν ἱματισμῷ διαχρῶσθαι περιβεβλημένη, πεποικιλμένη.

10 Ἀκυσσον θυγατέρ καὶ ἰδε καὶ κλῖνον τὸ ἔς σε, καὶ ἐπιλίθῃς τῇ λαῇ σε, καὶ τῇ οἰκῇ τῆς πατρὸς σε.

11 Ὅτι ἐπεθύμησεν ὁ βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου, ὅτι αὐτὸς ἐστὶν ὁ Κύριός σου.

12 Καὶ προσκυνήσουσιν αὐτῷ θυγατέρες Τύρου ἐν δώρῳ, τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ τῆς γῆς.

13 Πᾶσα ἡ δόξα αὐτῆς θυγατρὸς τοῦ βασιλέως Ἐσεβῶν, ἐν κροσσωτοῖς χρυσοῖς.

14 Περιβεβλημένη, πεποικιλμένη ἄπενεχθῆσονται τῇ βασιλεῖ παρθέναι ὀπίσω αὐτῆς, αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθῆσονται σοι.

15 Ἀπενεχθῆσονται ἐν εὐφροσύνῃ καὶ ἀγαλλίασει, ἀχθήσονται εἰς ναὸν βασιλέως.

16 Ἀντὶ τῶν πατέρων σου ἐγενήθησαν σοι υἱοί, καταστήσεις αὐτοὺς ἄρχοντας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

17 Μνησθήσονται τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ, διὰ τὸ τοῖς λαοῖς ἐξομολογήσονται σοι εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ψαλ. μς'. XLVI.

Ο ΘΕΟΣ ἡμῶν καταφυγὴ καὶ δύναμις, βοηθὸς ἐν θλίψεσι ταῖς εὐρούσαις ἡμᾶς σφόδρα.

τὸ σκήπτρον τῆς βασιλείας σου, σκήπτρον δικαιοσύνης.

8 Ἠγάπησας δικαιοσύνην καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν, διὰ τὸ τοῦτο σέ ἔχρισεν ὁ Θεός, ὁ Θεός σε με ἔλαιον ἀγαλλιᾶσεως ὑπὲρ τοὺς ὁμοίους σου.

9 Τὰ φορέματά σε μυρίζουσιν ἀπὸ Σμύρνας, ἀλλοὴ καὶ Κασίαν, ἀπὸ ναῶν ἐλεφαντίνων, ἀπὸ τῶν ὁποίων ἠψφρανί σε.

10 Θυγατέρες βασιλέων εὐρίσκοντο ἀναμεταξύ εἰς τὰς γυναῖκας σε· ἐκ δεξιῶν σε ἐσέκετο ἡ βασιλίςσα εἰς ἔνδυμα ὀλόχρυσον, ποικιλόχρυσον.

11 Ἀκουσον, θυγατέρα, καὶ νόησον, καὶ κατέβασαι τὸ αὐτίον σου, καὶ ἀλησιμόνησον τὸν λαόν σου, καὶ τὸν οἶκόν τοῦ πατρὸς σου.

12 Ὅτι ἐπεθύμησεν ὁ βασιλεὺς τὴν εὐμωφίαν σου· ὅτι αὐτὸς εἶναι ὁ Κύριός σου, προσκύνησον αὐτόν.

13 Καὶ αἱ θυγατέρες Τύρου θέλει τὸν προσκυνήσουσι με δῶρα, καὶ οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ τῆς γῆς θέλει λιτανεύουσιν τὸ πρόσωπόν σου.

14 Κάθε δόξα εὐρίσκεται εἰς τὴν θυγατέρα τοῦ βασιλέως Ἐσεβῶν· τὸ ἔνδυμά της εἶναι ποικιλόχρυσον.

15 Θέλει φερθεῖ πρὸς τὸν βασιλέα ἐνδεδυμένη ποικίλως· θέλει σοῦ φερθῶσιν αἱ παρθέναι ὅπου τὴν συντροφεύουσιν.

16 Θέλει φερθῶσι με εὐφροσύνην καὶ ἀγαλλίαςιν, καὶ θέλει ἔμβουσιν εἰς τὸ βασιλικόν.

17 Ἀντὶ τῶν πατέρων σου, σοὶ ἐγενήθησαν υἱοί, τοὺς ὁποίους δύνασαι ἄνα καταστήσης ἄρχοντας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

18 Θέλει ἐνθυμῶν τὸ ὄνομά σου εἰς κάθε γενεάν, διὰ τὸ τοῖς λαοῖς θέλει σέ εὐχαριστήσῃν εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

oleo laticiae præ consortibus tuis.

8 Mirra, ha, gutta, et casia a vestimentis tuis, a domibus eburneis: ex quibus delectaverunt te

9 Filiae regum in honore tuo. Astitit regina a dextris tuis in vestitu deaurato: circumdata varietate.

10 Audi filia, et vide, et inclina aurem tuam: et obliviscere populum tuum, et domum patris tui.

11 Et concupiscet rex decorem tuum: quoniam ipse est Dominus Deus tuus, et adorabunt eum.

12 Et filiae Tyri in muneribus vultum tuum deprecabuntur: omnes divites plebis.

13 Omnis gloria ejus filiae regis ab intus, in fimbriis aureis

14 Circumamicta varietatibus. Adducuntur regi virgines post eam: proximæ ejus afferentur tibi.

15 Afferentur in lætitia et exultatione: adducuntur in templum regis.

16 Pro patribus tuis nati sunt tibi filii: constitues eos principes super omnem terram.

17 Memores erunt nominis tui in omni generatione et generationem. Propterea populi confitebuntur tibi in æternum: et in sæculum sæculi.

PSALMUS XLVI.

DEUS noster refugium, et virtus: adiutor in tribulationibus, quæ invenerunt nos nimis.

2 Propterea non timebimus dum turbabitur terra: et transferentur montes in cor maris.

3 Sonuerunt, et turbatæ sunt aquæ eo-

6 O Dio, il tuo trono è in sempiterno: lo scettro del tuo regno è uno scettro di drittura.

7 Tu hai amata la giustizia, ed hai odiata l'empietà: perciò Iddio, l'Iddio tuo, t'ha unto d'olio di letizia sopra i tuoi consorti.

8 Tutti i tuoi vestimenti son mirra, aloe, e cassia, che spandono il loro odore da palazzi d'avorio, dal luogo ove t'è dato diletto.

9 Figliuole di re sono fra i tuoi onori: la Sposa è alla tua man destra, adornata d'oro d'Ofir.

10 Ascolta, fanciulla, e riguarda, e porgi l'orecchio: e dimentica il tuo popolo, e la casa di tuo padre.

11 Ed il Re porrà amore alla tua bellezza: adoralo adunque, perciocchè egli è il tuo Signore.

12 E la figliuola di Tiro, ed i ricchi fra i popoli, ti supplicheranno con presenti.

13 La figliuola del Re è tutta gloriosa dentro, la sua vèsta è tutta trapunta d'oro.

14 Ella sarà condotta al Re in vesti ricamate, avendo dietro a sé le vergini sue compagne che ti saranno eziandio adottate, o Re.

15 Ti saranno condotte con letizia, e con gioia: ed entreranno nel palazzo del Re.

16 I tuoi figliuoli saranno in luogo de' tuoi padri: tu li costituirai principi per tutta la terra.

17 Io pubblicherò la memoria del tuo Nome, per ogni età: perciò, ti celebreranno i popoli in sempiterno.

SALMO XLVI.

IDDIO è nostro ricetto, e forza, ed aiuto prontissimo nelle distrette.

2 Perciò, noi non temeremo, quantunque la terra si tramutasse di luogo, ed i monti

anointed thee with the oil of gladness above thy fellows.

9 All thy garments smell of myrrh, aloes, and cassia: out of the ivory palaces, whereby they have made thee glad.

10 Kings' daughters were among thy honourable women: upon thy right hand did stand the queen in a vesture of gold, wrought about with divers colours.

11 Hearken, O daughter, and consider, incline thine ear: forget also thine own people, and thy father's house.

12 So shall the King have pleasure in thy beauty: for he is thy Lord God, and worship thou him.

13 And the daughter of Tyre shall be there with a gift: like as the rich also among the people shall make their supplication before thee.

14 The King's daughter is all glorious within: her clothing is of wrought gold.

15 She shall be brought unto the King in raiment of needle-work: the virgins that be her fellows shall bear her company, and shall be brought unto thee.

16 With joy and gladness shall they be brought: and shall enter into the King's palace.

17 Instead of thy fathers thou shalt have children: whom thou mayest make princes in all lands.

18 I will remember thy Name from one generation to another: therefore shall the people give thanks unto thee, world without end.

PSALM XLVI.

GOD is our hope and strength: a very present help in trouble.

2 Therefore will we not fear, though the earth be moved: and though the hills be carried into the midst of the sea.

3 Though the waters thereof rage and swell:

6 Gott, dein Stuhl bleibet immer und ewig; das Scepter deines Reichs ist ein gerades Scepter.

7 Du liebest Gerechtigkeit, und hassst gottloses Wesen: darum hat dich Gott, dein Gott, gesalbet mit Freudenöl, mehr denn deine Gefellen.

8 Deine Kleider sind eitel Myrrhen, Aloes und Rezia, wenn du aus den elfenbeinernen Pallaßten daher trittst, in deiner schönen Pracht.

9 In deinem Schmutz gehen der Könige Töchter; die Braut stehet zu deiner Rechten in eitel kostlichem Golde.

10 Höre, Tochter, schaue darauf, und neige deine Ohren; vergiß deines Volks und deines Vaters Hauses;

11 So wird der König Lust an deiner Schöne haben: denn er ist dein Herr, und sollt ihn anbeten.

12 Die Tochter Zor wird mit Geschenk da seyn, die Reichen im Volk werden vor dir stehen.

13 Des Königs Tochter ist ganz herrlich inwendig, sie ist mit goldenen Stücken getheibet.

14 Man führet sie in gestickten Kleidern zum Könige, und ihre Gespielen, die Jungfrauen, die ihr nachgehen, führet man zu dir.

15 Man führet sie mit Freuden und Wonnen, und gehen in des Königs Pallaß.

16 Anstatt deiner Väter wirst du Kinder kriegen; die wirst du zu Fürsten setzen aller Welt.

17 Ich will deines Namens gedenken von Kind zu Kindeskind: darum werden dir danken die Völker immer und ewiglich.

Der 46 Psalm.

1 Gott ist unsere Zuversicht und Stärke, eine Hilfe in den großen Nothen, die uns getroffen haben.

2 Darum fürchten wir uns nicht, wenn gleich die

7 Tu aimes la justice, et tu hais la méchanceté; c'est pourquoi, ô Dieu, ton Dieu t'a oint d'une huile de joie par-dessus tes semblables.

8 Tous tes vêtements sont parfumés de myrrhe, d'aloë, et de casse, quand tu sors des palais d'ivoire, par lesquels on t'a réjoui.

9 Des filles de Roi sont entre tes dames d'honneur; ta femme est à ta droite, parée d'or d'Ophir.

10 Ecoute, fille, et considère, incline ton oreille, et oublie ton peuple et la maison de ton père;

11 Et le Roi mettra son affection en ta beauté. Puisqu'il est ton Seigneur, prosterne-toi devant lui.

12 Et la fille de Tyr et les plus riches des peuples te feront hommage avec des présents.

13 La fille du Roi est toute pleine de gloire au-dedans; son vêtement est tissu d'or.

14 Elle sera présentée au Roi en des vêtements de broderie; et les filles qui la suivent, qui sont ses amies, te seront amenées.

15 Elles te seront présentées avec joie, et avec allégresse, et elles entreront au palais du Roi.

16 Tes enfans tiendront la place de tes pères; tu les établis pour princes par toute la terre.

17 Je rendrai ton nom mémorable dans tous les âges; c'est pourquoi les peuples te célébreront à toujours et à perpétuité.

PSEAUME XLVI.

DIEU est notre retraite, notre force, et notre secours dans les détresses, et un secours fort aisé à trouver.

2 C'est pourquoi nous ne craignons point, quand même la terre se bouleverseroit, et que les montagnes se renverseroient au milieu de la mer:

7 Amaste la justicia, y aborreciste la iniquidad: por eso te ungió Dios, el Dios tuyo con óleo de alegría sobre tus compañeros.

8 Mirraa, y goma, y canela en tus vestidos, desde las casas de marfil: en las que te recrearon.

9 Las hijas del Rey en honra tuya. Asistió la Reyna á tu derecha con vestidura dorada. rodeada de variedad.

10 Oye, hija, y mira, é inclina tu oreja; y olvida tu pueblo, y la casa de tu padre.

11 Y codiciará el Rey tu belleza: porque él es el Señor Dios tuyo, y le adorarán.

12 Y las hijas de Iyro con presentes te ofrecerán humildes ruegos, todos los ricos del pueblo.

13 Toda la gloria de la hija del Rey es de dentro, en franjas de oro.

14 Vestida de variedades á la redonda. Serán llevadas al Rey vírgenes en pos de ella: sus compañeras serán trahidas á ti.

15 Serán trahidas con alegría y con regocijo: serán llevadas al templo del Rey.

16 En lugar de tus padres te han nacido hijos: los establecerás Príncipes sobre toda la tierra.

17 Se acordarán de tu nombre por toda generacion y generacion. Por esto los pueblos te alabarán eternamente, y por siglo de siglo.

PSALMO XLVI.

EL Dios nuestro es refugio, y fuerza: ayudadore en las tribulaciones, que han dado con nosotros sobremanera.

2 Por eso no temeremos mientras que sea conmovida la tierra, y trasladados los montes al medio del mar.

2 Διὰ τοῦτο οὐ φοβηθήσόμεθα ἐν τῷ ταράσσει· σέσθαι τὴν γῆν, καὶ μετατίθεσθαι ὄρη ἐν καρδίαις θαλάσσων.

3 Ἦχησαν καὶ ἐταράχθησαν τὰ ὕδατα αὐτῶν, ἐταράχθησαν τὰ ὄρη ἐν τῇ κραταίωτι αὐτοῦ· διάψαλμα.

4 Τοῦ ποταμοῦ τὰ ὀρμήματα εὐφραίνουσι τὴν πόλιν τοῦ Θεοῦ, ἡγάσσε τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ ὁ ὕψιστος.

5 Ὁ Θεὸς ἐν μέσῳ αὐτῆς οὐ σαλευθήσεται, βοηθήσει αὐτῇ ὁ Θεὸς τῷ προσώπῳ.

6 Ἐταράχθησαν ἔθνη, ἔκλιναν βασιλεῖαι, ἔδωκε φωνὴν αὐτοῦ, ἔσαλεύθη ἡ γῆ.

7 Κύριος τῶν δυνάμεων μεθ' ἡμῶν, ἀντιλήπτωρ ἡμῶν ὁ Θεὸς Ἰακώβ· διάψαλμα.

8 Δεῦτε καὶ ἴδετε τὰ ἔργα τοῦ Κυρίου, ἃ ἔθετο τέρατα ἐπὶ τῆς γῆς,

9 Ἀνταναίρων πολέμους μέχρι τῶν περάτων τῆς γῆς, τόξον συντρίψει, καὶ συγκλάσει ὄπλον, καὶ θυρεοὺς κατακαύσει ἐν πυρὶ.

10 Σχολάσατε καὶ γνῶτε, ὅτι ἐγὼ εἰμὶ ὁ Θεός, ὑψωθήσομαι ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὑψωθήσομαι ἐν τῇ γῇ.

11 Κύριος τῶν δυνάμεων μεθ' ἡμῶν, ἀντιλήπτωρ ἡμῶν ὁ Θεὸς Ἰακώβ.

ΕΣΠΕΡΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

Ψαλ. μζ'. XLVII.

ΠΑΝΤΑ τὰ ἔθνη κροτίσατε χεῖρας, ὑαλαάξατε τῷ Θεῷ ἐν φωνῇ ὑγαλλιάσεως.

2 Ὅτι Κύριος ὑψιστος, φοβερός, βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

3 Ὑπέταξε λαοὺς ἡμῖν, καὶ ἔθνη ὑπὸ τοῖς πόδας ἡμῶν.

4 Ἐξέλεξατο ἡμῖν τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ, τὴν καλλονὴν Ἰακώβ, ἣν ἡγάπησε· διάψαλμα.

rum: conturbati sunt montes in fortitudine ejus.

4 Fluminis impetus latificat civitatem Dei: sanctificavit tabernaculum suum Altissimus.

5 Deus in medio ejus, non commovebitur: adjuvabit eam Deus mane diluculo.

6 Conturbatae sunt gentes, et inclinata sunt regna: dedit vocem suam, mota est terra.

7 Dominus virtutum nobiscum: susceptor noster Deus Jacob.

8 Venite, et videte opera Domini, quae posuit prodigia super terram:

9 Auferens bella usque ad finem terrae. Arcum conteret, et confringet arma: et scuta comburet igni:

10 Vacate, et videte quoniam ego sum Deus: exaltabor in gentibus, et exaltabor in terra.

11 Dominus virtutum nobiscum: susceptor noster Deus Jacob.

VESPERTINAE PRECES.

PSALMUS XLVII.

OMNES Gentes plaudite manibus: jubilate Deo in voce exultationis.

2 Quoniam Dominus excelsus, terribilis: rex magnus super omnem terram.

3 Subjecit populos nobis: et gentes sub pedibus nostris.

4 Elegit nobis hereditatem suam: speciem Jacob, quam dilexit.

Ψαλ. μζ'. XLVI.

Ο ΘΕΟΣ εἶναι ἡ καταφυγὴ καὶ ἡ δύναμις μας, εἰς θλίψεις ἑτοιμὴ βοήθεια.

2 Διὰ τοῦτο καὶ ἐάν ταραχθῇ ἡ γῆ δὲν θέλει φοβηθῶμεν· καὶ ἐάν τὰ ὄρη μετακομισθῶσιν εἰς τὴν καρδίαν τῆς θαλάσσης.

3 Ἐάν τὰ ὕδατα βοηθῶσι καὶ ταραχθῶσι, καὶ ἐάν κοινωθῶσιν τὰ βουνὰ διὰ τὴν θύελλάν τι.

4 Τῶ ποταμῷ τὰ ῥεύματα θέλῃσι εὐφραίνειν τὴν πόλιν τοῦ Θεοῦ, τὸ ἅγιον τῆς κατασκηνώσεως τοῦ ὕψιστου.

5 Ὁ Θεὸς εἶναι εἰς τὸ μέσον αὐτῆς καὶ δὲν θέλει σαλευθῇ, ὁ Θεὸς θέλει τὴν βοηθήσει τὸ πρῶτον.

6 Ἐταράχθησαν τὰ ἔθνη, περιετρίπησαν βασιλεῖαι ἄλλ· ὁ Θεὸς ἔδωκε φωνήν, καὶ ἐσαλεύθη ἡ γῆ.

7 Ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων εἶναι μεθ' ἡμῶν, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰακώβ εἶναι ἡ καταφυγὴ μας.

8 Δεῦτε καὶ ἴδετε τὰ ἔργα τοῦ Κυρίου, καὶ ποῖα ἐξολοθρεῖματα ἔβαλεν ἐπάνω εἰς τὴν γῆν.

9 Αὐτὸς ἀντιπολεμᾷ ἕως εἰς τὰ ἔσχατα τῆς γῆς, θέλει συντρίψει τὸ τόξον καὶ σπάσει τὰ ὄπλα, καὶ ἀμάξας θέλει κατακαίσει μετ' φωτίαν.

10 Σχολάσατε λαοὶ καὶ μάθετε ὅτι ἐγὼ εἰμὶ ὁ Θεός, θέλει ὑψωθῶ εἰς τοὺς λαοὺς θέλει ὑψωθῶ εἰς τὴν γῆν.

11 Ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων εἶναι μεθ' ἡμῶν ἡ καταφυγὴ μας εἶναι ὁ Θεὸς τοῦ Ἰακώβ.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΗΣ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Ψαλ. μζ'. XLVII.

ΚΤΥΠΗΣΑΤΕ τὰς χεῖρας σας πάντα τὰ ἔθνη, εὐφρόνησατε τὸν Θεόν μετ' φωνῇ ὑγαλλιάσεως.

2 Ὅτι ὕψιστος εἶναι ὁ Κύριος, φοβερός, καὶ βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

3 Ὑπέταξεν εἰς ἡμᾶς τοὺς λαοὺς, καὶ ὑπὸ

smossi *fosser sospinti* in mezzo del mare.

3 *E l'acque d'esso romoreggiassero, e s'intorbidassero: ed i monti fossero scrolati dall'altrezza d'esso.* Sela.

4 Il fiume, i ruscelli di Dio rallegreranno la sua Città, il luogo santo degli abitacoli dell'Altissimo.

5 Iddio è nel mezzo di lei, ella non sarà smossa: Iddio la soccorrerà allo schiarir della mattina.

6 Le genti romoreggiarono, i regni si commossero. Egli diede fuori la sua voce, la terra si strusse.

7 Il Signor degli eserciti è con noi: l'Iddio di Iacob è il nostro alto ricetto. Sela.

8 Venite, mirate i fatti del Signore; come egli ha operate cose stupende nella terra.

9 Egli ha fatte restar le guerre infino all'estremità della terra: egli ha rotti gli archi, e messe in pezzi le lance, ed arsi i carri col fuoco.

10 Restate, e conoscete, ch'io son Dio: io sarò esaltato fra le genti, io sarò esaltato nella terra.

11 Il Signor degli eserciti è con noi: l'Iddio di Iacob è il nostro alto ricetto. Sela.

PREGHIERA della SERA.

SALMO XLVII.

BATTETEVI a palme, o popoli tutti: giubilate a Dio con voce di trionfo.

2 Perciocchè il Signore è l'Altissimo, il Tremendo, gran Re sopra tutta la terra.

3 Egli ridurrà i popoli sotto noi, e le nazioni sotto i nostri piedi.

4 Egli ci ha scelta la nostra eredità, la gloria di Iacob, il quale egli ama. Sela.

and though the mountains shake at the tempest of the same.

4 The rivers of the flood thereof shall make glad the city of God : the holy place of the tabernacle of the most Highest.

5 God is in the midst of her, therefore shall she not be removed : God shall help her, and that right early.

6 The heathen make much ado, and the kingdoms are moved : but God hath shewed his voice, and the earth shall melt away.

7 The Lord of hosts is with us : the God of Jacob is our refuge.

8 O come hither, and behold the works of the Lord : what destruction he hath brought upon the earth.

9 He maketh wars to cease in all the world : he breaketh the bow, and knappeth the spear in sunder, and burneth the chariots in the fire.

10 Be still then, and know that I am God : I will be exalted among the heathen, and I will be exalted in the earth.

11 The Lord of hosts is with us : the God of Jacob is our refuge.

3 Et que ses eaux viendroient à bruir et à se troubler, et que les montagnes seroient ébranlées par l'élevation de ses vagues. Sélah.

4 Les ruisseaux du fleuve réjouiront la ville de Dieu, qui est le lieu saint des tabernacles du très-haut.

5 Dieu est au milieu d'elle ; elle ne sera point ébranlée. Dieu la secourra, en tournant son visage vers elle dès le matin.

6 Les nations se sont émues, les royaumes ont été ébranlés ; il a fait entendre son tonnerre, et la terre s'est fondue.

7 L'Eternel des armées est avec nous ; le Dieu de Jacob est notre haute retraite. Sélah.

8 Venez, contemplez les exploits de l'Eternel, et comment il a réduit la terre en solitude.

9 Il a fait cesser les guerres jusques au bout de la terre ; il rompt les arcs, il brise les lances, il brûle les chariots au feu.

10 Cessez, a-t-il dit, et reconnoissez que je suis Dieu : Je serai exalté parmi les nations ; je serai exalte par toute la terre.

11 L'Eternel des armées est avec nous ; le Dieu de Jacob est notre haute retraite. Sélah.

EVENING PRAYER.

PSALM XLVII.

O CLAP your hands together, all ye people : O sing unto God with the voice of melody.

2 For the Lord is high, and to be feared : he is the great King upon all the earth.

3 He shall subdue the people under us : and the nations under our feet.

4 He shall choose out an heritage for us : even the worship of Jacob, whom he loved.

Welt unterginge, und die Berge mitten ins Meer sanken.

3 Wenn gleich das Meer wüthete und wallete, und von seinem Ungeßüm die Berge einsfielen.

4 Dennoch soll die Stadt Gottes sein lustig bleiben mit ihren Brunnlein, da die heiligen Wohnungen des Höchsten sind.

5 Gott ist bey ihr darinnen, darum wird sie wohl bleiben ; Gott hilft ihr frühe.

6 Die Heiden müssen verzagen, und die Königreiche fallen ; das Erdreich muß vergehen, wenn er sich hören läßt.

7 Der Herr Zebaoth ist mit uns, der Gott Jacobs ist unser Schutz.

8 Kommt her, und schauet die Werke des Herrn, der auf Erden solches Zerßören anrichtet.

9 Der den Kriegen steuert in aller Welt ; der Wagen zerbricht, Spieße zerßlägt, und Wagen mit Feuer verbrennet.

10 Seid stille und erkennet, daß ich Gott bin. Ich will Ehre einlegen unter den Heiden, ich will Ehre einlegen auf Erden.

11 Der Herr Zebaoth ist mit uns, der Gott Jacobs ist unser Schutz.

Abend-Gebete.

Der 47 Psalm.

1 Frohloset mit Händen, alle Völker, und jauchzet Gott mit fröhlichem Schalle.

2 Denn der Herr, der Allerhöchste, ist erschrecklich, ein großer König auf dem ganzen Erdboden.

3 Er wird die Völker unter uns zwingen, und die Leute unter unsere Füße.

PRIERE DU SOIR.

PSEAUME XLVII.

PEUPLES, frappez tous des mains, poussez des cris de joie à Dieu, avec une voix de triomphe.

2 Car le Dieu très-haut est redoutable, et il est grand Roi sur toute la terre.

3 Il range les peuples sous nous, et les nations sous nos pieds.

4 Il nous a choisi notre héritage, qui est la gloire de Jacob, lequel il a aimé. Sélah.

3 Sonáron, y turbáronse sus aguas : se estre-meciéron los montes á la fortaleza de él.

4 El ímpetu del río alegra la ciudad de Dios : santificó su tabernáculo el Altísimo.

5 Dios en medio de ella, no será conmovida : la ayudará Dios por la mañana al rayar el alba.

6 Las naciones se conturbáron, y los reynos bamboleáron : dió su voz, movióse la tierra.

7 El Señor de los poderíos con nosotros : nuestro amparador el Dios de Jacob.

8 Venid, y ved las obras del Señor, las maravillas que puso sobre la tierra :

9 Que aparta las guerras hasta la extremidad de la tierra. Hará trizas el arco, y quemará las armas : y quemará al fuego los escudos.

10 Cesad, y ved que yo soy el Dios : seré ensalzado en las naciones, y seré ensalzado en la tierra.

11 El Señor de los poderíos con nosotros : nuestro amparador el Dios de Jacob.

ORACION VESPERTINA.

PSALMO XLVII.

TODAS las Naciones aplaudid con las manos : haced fiesta á Dios con voces de regocijo.

2 Porque el Señor es excelso, terrible : Rey grande sobre toda la tierra.

3 Sometió los pueblos á nosotros, y las gentes debaxo de nuestros pies.

4 Escogió para nosotros su heredad : la

5 Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ὑλαλαγμῷ, Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος.

6 Ψάlate τῷ Θεῷ ἡμῶν, ψάlate, ψάlate τῷ βασιλεῖ ἡμῶν, ψάlate.

7 Ὅτι βασιλεὺς πάσης τῆς γῆς ὁ Θεός, ψάlate συνετῶς.

8 Ἐβασίλευσεν ὁ Θεὸς ἐπὶ τὰ ἔθνη, ὁ Θεὸς κἀθήται ἐπὶ θρόνου ἁγίου αὐτοῦ.

9 Ἀρχοντες λαῶν συνήχθησαν μετὰ τῇ Θεῇ Ἀβραάμ, ὅτι τοῦ Θεοῦ οἱ κραταιοὶ τῆς γῆς σφῶδρα ἐπήρθησαν.

Ψαλ. μὴ'. XLVIII.

ΜΕΓΑΣ Κύριος, καὶ αἰνετὸς σφῶδρα ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐν ὅρει ἁγίῳ αὐτοῦ.

2 Εὐρίζων, ἀγαλλιάματι πάσης τῆς γῆς, ὄρη Σιών τὰ πλευρὰ τοῦ Βορρᾶ, ἡ πόλις τοῦ βασιλέως τοῦ μεγάλου.

3 Ὁ Θεὸς ἐν ταῖς βάρεσιν αὐτῆς γινώσκεται, ὅταν ἀντιλαμβάνηται αὐτῆς.

4 Ὅτι ἰδοὺ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς συνήχθησαν, ἥλθον ἐπὶ τὸ αὐτό.

5 Αὐτοὶ ἰδόντες οὕτως ἐθαύμασαν, ἐταράχθησαν, ἐσαλεύθησαν,

6 Τρόμος ἐπελάβετο αὐτῶν· ἐκεῖ ὠδίνες ὡς τικτούσης.

7 Ἐν πνεύματι βιαίῳ συντρίψεις πλοῖα θάρσις.

8 Καθ' ἃπερ ἠκῶσαμεν, οὕτως καὶ εἶδομεν, ἐν πόλει Κυρία τῶν δυνάμεων, ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ὁ Θεὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα· διάψαλμα.

9 Ὑπελάβομεν ὁ Θεὸς τὸ ἔλεός σου ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ σου.

10 Κατὰ τὸ ὄνομά σου ὁ Θεός, οὕτως καὶ ἡ αἰνεσίς σου ἐπὶ τὰ πέρατα τῆς γῆς, δικαιοσύνης πλήρης ἡ δεξιὰ σου.

τοὺς πόδας μας τὰ ἔθνη.

4 Θέλει ἐκλέξειν ἡμᾶς διὰ κληρονομίαν του, τὸν ἐνδοξασμὸν τῇ ἱακῶβ τὸν ὅποιον ἠγάπησε.

5 Ἀνέβη ὁ Θεός εἰς φωνὴν χαρᾶς, ὁ Κύριος εἰς φθόγγον σάλπιγγος.

6 Ψάlate τῷ Θεῷ ἡμῶν, ψάlate, ψάlate τῷ βασιλεῖ ἡμῶν, ψάlate.

7 Ὅτι ὁ Θεός ἐστὶν βασιλεὺς πάσης τῆς γῆς, ψάlate με φρόνησιν.

8 Ἐβασίλευσεν ὁ Θεός ἐπάνω εἰς τὰ ἔθνη, ὁ Θεός κἀθήται ἐπὶ τῷ ἁγίῳ θρόνῳ αὐτοῦ.

9 Οἱ ἀρχοντες τῶν λαῶν ἐσυνάχθησαν μετὰ τῆς λαδὸς τῇ Θεῇ τῇ Ἀβραάμ, ὅτι ὁ Θεός ὁ ὕψιστος ὑπερασπίζει τὴν γῆν ὥσάν με ἀσπίδα.

Ψαλ. μὴ'. XLVIII.

ΜΕΓΑΣ εἶναι ὁ Κύριος, καὶ πολλὰ ἐπαινετὸς εἰς τὴν πόλιν τῇ Θεῇ μας, εἰς τὸ ἅγιον ὄρος τῆς.

2 Εἰς τὸ ὄρος Σιών κατὰ τὰ μέρη τῆς βορρᾶς, εἶναι ἡ πόλις τῇ βασιλείῳ τῇ μεγάλῳ, τόπος χαρᾶς, καὶ ἡ ἀγαλλίασις πάσης τῆς οἰκκμένης.

3 Ὁ Θεός γνωρίζεται εἰς τὰ βασιλεία τῶν ὡσάν βεβαία ὑπεράσπισις.

4 Ὅτι ἰδοὺ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς ἐσυνάχθησαν, καὶ ἥλθον μαζῇ.

5 Ἰδόντες αὐτὰ ἐθαύμασαν, ἐταράχθησαν, ἐπεσαν.

6 Τὰς ἔλαβε τρόμος, ὥσάν λεχῶνα εἰς πόνους.

7 Θελεῖ συντρίψει τὰ καράβια τῆς θάλασσης μετὰ ἄνεμον βιαιόν.

8 Καθὼς ἠκούσαμεν, οὕτως καὶ εἶδομεν εἰς τὴν πόλιν τῇ Κυρίῳ τῶν δυνάμεων, εἰς τὴν πόλιν τῇ Θεῇ ἡμῶν. Ὁ Θεός τὴν ἐθεμελίωσεν εἰς τὸν αἰῶνα.

9 Ἠλπίσαμεν τὴν φιλανθρωπίαν σου Θεέ, εἰς τὴν μέσσην τῇ καιρῷ σου.

10 Ὡ Θεέ, κατὰ τὸ ὄνομά σου, οὕτως καὶ ἡ

5 Ascendit Deus in jubilo: et Dominus in voce tubæ.

6 Psallite Deo nostro, psallite: psallite Regi nostro, psallite.

7 Quoniam Rex omnis terræ Deus: psallite sapienter.

8 Regnabit Deus super gentes: Deus sedet super sedem sanctam suam.

9 Principes populorum congregati sunt cum Deo Abraham: quoniam dii fortes terræ, vehementer elevati sunt.

PSALMUS XLVIII

MAGNUS Dominus, et laudabilis nimis in civitate Dei nostri, in monte sancto ejus.

2 Fundatur exultatione universæ terræ mons Sion, latera Aquilonis, civitas Regis magni.

3 Deus in domibus ejus cognoscetur, cum suscipiet eam.

4 Quoniam ecce reges terræ congregati sunt: convenerunt in unum.

5 Ipsi videntes sic admirati sunt, conturbati sunt, commoti sunt:

6 Tremor apprehendit eos. Ibi dolores ut parturientis,

7 In spiritu vehementi conteres naves Tharsis.

8 Sicut audivimus, sic vidimus in civitate Domini virtutum, in civitate Dei nostri: Deus fundavit eam in æternum.

9 Suscepimus Deus misericordiam tuam, in medio templi tui.

10 Secundum nomen tuum Deus, sic et laus tua in fines terræ: justitia plena est dextera tua.

5 Iddio è salito con giubilo, il Signore è salito con suon di trombe.

6 Salmeggiate a Dio, salmeggiate: salmeggiate al Re nostro, salmeggiate.

7 Perciocchè Iddio è Re di tutta la terra: salmeggiate maestrevolmente.

8 Iddio regna sopra le genti: Iddio siede sopra il trono della sua Santità.

9 I principi de' popoli, il popolo dell'Iddio d'Abraam, si son raunati insieme: perciocchè a Dio appartengono gli scudi della terra: egli è grandemente esaltato.

SALMO XLVIII.

IL Signore è grande, e molto glorioso nella Città dell' Iddio nostro, nel monte della sua Santità.

2 Il Monte di Sion, il fondo verso il Settentrione, la Città del gran Re è in bella contrada, è la gioia di tutta la terra.

3 Iddio è riconosciuto ne' palazzi d' essa per alta fortezza.

4 Perciocchè ecco, i re s'erano adunati, ed erano tutti insieme passati oltre.

5 Come prima li videro, furono attoniti, si smarrirono, s'affrettarono di fuggire.

6 Tremor li colse quivi: doglia, come di donna che partorisce.

7 Furono rotti come per lo vento Orientale che rompe le navi di Tarsis.

8 Come avevamo udito, così abbiam veduto nella Città del Signor degli eserciti, nella Città dell' Iddio nostro: Iddio la stabilirà in perpetuo. Sela.

9 O Dio, noi abbiamo chetamente aspettata la tua benignità dentro al tuo Tempio.

10 O Dio, quale è il tuo Nome, tale è la tua lode, infino all' estremità della terra: la tua destra è piena di giustizia.

11 Il monte di Sion si rallegrerà, le figliuole di Iuda festeggeranno, per i tuoi

5 God is gone up with a merry noise : and the Lord with the sound of the trump.
 6 O sing praises, sing praises unto our God : O sing praises, sing praises unto our King.
 7 For God is the King of all the earth : sing ye praises with understanding.
 8 God reigneth over the heathen : God sitteth upon his holy seat.
 9 The princes of the people are joined unto the people of the God of Abraham : for God, which is very high exalted, doth defend the earth, as it were with a shield.

PSALM XLVIII.

GREAT is the Lord, and highly to be praised : in the city of our God, even upon his holy hill.

2 The hill of Sion is a fair place, and the joy of the whole earth : upon the north-side lieth the city of the great King ; God is well known in her palaces as a sure refuge.

3 For lo, the kings of the earth : are gathered, and gone by together.

4 They marvelled to see such things : they were astonished, and suddenly cast down.

5 Fear came there upon them, and sorrow : as upon a woman in her travail.

6 Thou shalt break the ships of the sea ; through the east-wind.

7 Like as we have heard, so have we seen in the city of the Lord of hosts, in the city of our God : God upholdeth the same for ever.

8 We wait for thy loving-kindness, O God : in the midst of thy temple.

9 O God, according to thy Name, so is thy praise unto the world's end : thy right hand is full of righteousness.

10 Let the mount Sion rejoice, and the daugh-

5 Dieu est monté avec un cri de joie ; l'Eternel est monté au bruit de la trompette.

6 Psalmodiez à Dieu, psalmodiez, psalmodiez à notre Roi, psalmodiez.

7 Car Dieu est Roi de toute la terre ; chantez ce cantique :

8 Dieu règne sur les nations ; Dieu est assis sur le trône de sa sainteté.

9 Les principaux des peuples se sont assemblés avec le peuple du Dieu d'Abraham ; car les puissans de la terre *appartiennent* à Dieu ; il est infiniment élevé.

PSEAUME XLVIII.

L'ETERNEL est grand, et digne d'être loué dans la ville de notre Dieu, et dans la montagne de sa sainteté.

2 Le plus beau lieu du pays, la joie de toute la terre, c'est la montagne de Sion au fond du septentrion ; c'est la ville du grand Roi.

3 Dieu est connu dans ses palais pour une haute retraite.

4 Car voici, les Rois s'étoient donné assignation, ils s'étoient avancés tous ensemble.

5 L'ont-ils vue ? Aussitôt ils ont été étonnés ; ils ont été éperdus, ils se sont enfuis à l'étourdie.

6 Ils ont été saisis de tremblement, et d'une douleur pareille à celle d'une femme qui est en travail ;

7 Ils ont été chassés comme par le vent d'orient, qui brise les navires de Tarscis.

8 Ce que nous avions entendu, c'est ce que nous avons vu dans la ville de l'Eternel des armées, dans la ville de notre Dieu, laquelle Dieu conservera à toujours. Sélah.

9 O Dieu, nous avons attendu ta faveur au milieu de ton peuple.

10 O Dieu, tel qu'est ton nom, telle est ta louange jusqu'aux bouts de la terre : Ta droite est pleine de justice.

4 Er erwählet uns zum Erbtheil, die Herrlichkeit Jacobs, den er liebet.

5 Gott fähret auf mit Jauchzen, und der Herr mit heller Posaune.

6 Lobſinget, lobſinget Gott ; lobſinget, lobſinget unſern Könige.

7 Denn Gott iſt König auf dem ganzen Erdboden ; lobſinget ihm klüglich.

8 Gott iſt König über die Heiden ; Gott ſißet auf ſeinem heiligen Stuhle.

9 Die Fürſten unter den Völkern ſind verſammelt zu einem Volk, dem Gott Abrahams ; denn Gott iſt ſehr erhöht bey den Schilden auf Erden.

Der 48 Psalm.

1 Groß iſt der Herr, und hochberühmt in der Stadt unſers Gottes, auf ſeinem heiligen Berge.

2 Der Berg Zion iſt wie ein ſchönes Zweiglein, deß ſich das ganze Land tröſtet ; an der Seite gegen Mitternacht liegt die Stadt des großen Königs.

3 Gott iſt in ihren Palläſten bekannt, daß er der Schutz ſey.

4 Denn ſiehe, Könige ſind verſammelt, und mit einander vorüber gezogen.

5 Sie haben ſich verwundert, da ſie ſolches ſahen ; ſie haben ſich entſetzt, und ſind geſtürzt.

6 Zittern iſt ſie daſelbſt angekommen, Angſt wie eine Gebälerin.

7 Du zerbrichſt Schiffe im Meer durch den Oſtwind.

8 Wie wir gehört haben, ſo ſehen wirs an der Stadt des Herrn Zebaoth, an der Stadt unſers Gottes. Gott erhält dieſelbe ewiglich.

9 Gott, wir warten deiner Güte in deinem Tempel.

10 Gott, wie dein Name, ſo iſt auch dein Ruhm,

hermosura de Jacob, á la que amó.

5 Subió Dios con voces de alegría, y el Señor con voz de trompeta.

6 Tañed psalmos á nuestro Dios, tañed psalmos : tañed psalmos á nuestro Rey, tañed psalmos.

7 Porque Dios es el Rey de toda tierra : tañed psalmos diestramente.

8 Reynará Dios sobre las Naciones : Dios está sentado sobre su santo trono.

9 Los Principes de los pueblos se congregaron con el Dios de Abraham : porque los dioses fuertes de la tierra en gran manera fueron ensalzados.

PSALMO XLVIII.

GRANDE es el Señor, y muy digno de alabanza en la ciudad de nuestro Dios, en su monte santo.

2 Fundado está con regocijo de toda la tierra el monte de Sión : los lados del Aquilón, ciudad del Rey grande.

3 Conocido será Dios en las casas de ella, quando la ampare.

4 Porque he aquí que los Reyes de la tierra se congregaron : se mancomunaron.

5 Ellos, quando la viéron así, se maravillaron, se conturbáron, se conmoviéron :

6 Temblor se apoderó de ellos. Allí dolores como de la que está de parto,

7 Con viento impetuoso harás pedazos las naves de Tharsis.

8 Como lo oímos, así lo vimos en la ciudad del Señor de los poderíos, en la ciudad de nuestro Dios : Dios la fundó para siempre.

9 Recibimos, Dios, tu misericordia, en medio de tu templo.

11 Εὐφρανθήτω τὸ ὄρος Σιών, ὡς ἀγαλλιάσθωσαν αἱ θυγατέρες τῆς Ἰουδαίας ἐνεκα τῶν κριμάτων σου Κύριε.

12 Κυκλώσατε Σιών, καὶ περιλάβετε αὐτήν, διηγῆσθε ἐν τοῖς πύργοις αὐτῆς.

13 Θέσθε τὰς καρδίας ὑμῶν εἰς τὴν δύναμιν αὐτῆς, καὶ καταδιέλεσθε τὶς βάρεις αὐτῆς, ὥπως ἂν διηγῆσθε εἰς γενεὰν ἑτέραν.

14 Ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ Θεὸς ἡμῶν εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, αὐτὸς ποιμαίνει ἡμᾶς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ψαλ. μθ'. XLIX.

ἈΚΟΥΣΑΤΕ ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη, ἐνωτίσασθε πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν οἰκουμένην,

2 Οἱ τε γηγενεῖς καὶ οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, ἐπιτῶντο τὸ πλοῦσις καὶ πένης.

3 Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.

4 Κλινῶ εἰς παραβολὴν τὸ οὖς μου, ἀνοίξω ἐν ψαλτηρίῳ τὸ πρόβλημα μου.

5 Ἰνατί φοβοῦμαι ἐν ἡμέρᾳ πονηρᾶ; ἡ ἀνομία τῆς πτέρνης μου κυκλώσει με.

6 Οἱ πεποιθότες ἐπὶ τῇ δυνάμει αὐτῶν, κ' ἐπὶ τῷ πλήθει τοῦ πλοῦτος αὐτῶν καυχώμενοι.

7 Ἀδελφοί οὐ λυτροῦται, λυτρώσεται ἄνθρωπος; οὐ δώσει τῷ Θεῷ ἐξίλασμα ἑαυτοῦ,

8 Καὶ τὴν τιμὴν τῆς λυτρώσεως τῆς ψυχῆς αὐτοῦ καὶ ἐκοπίασεν εἰς τὸν αἰῶνα,

9 Καὶ ζήσεται εἰς τέλος ὅτι οὐκ ὄψεται καταφθόραν,

10 Ὅταν ἰδῇ σοφοὺς ἀποθνήσκοντας, ἐπιτοαντὸ ἄφρων καὶ ἄνους ἀπολούνται, καὶ καταλείψουσιν ἄλλοτρίους τὸν πλοῦτον αὐτῶν.

11 Καὶ οἱ τάφοι αὐτῶν οἰκίαι αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα, σκηνώματα αὐτῶν εἰς γενεὴν καὶ γε-

ἐπαίνεσις σου εἰς τὰ μακρινὰ μέρει τῆς γῆς ἢ δεξιὰ σου γέμει ἀπὸ δικαιοσύνης.

10 Ὃς εὐφρανθή τὸ ὄρος Σιών, καὶ ὡς ἀγαλλιάσθωσαν αἱ θυγατέρες τῆς Ἰουδαίας, ἐξ' αἰτίας τῆς κρίσεώς σου.

11 Τριγυρίσατε τὴν Σιών, καὶ περιέλθετε εἰς αὐτὴν καὶ διηγῆσατε εἰς τοὺς πύργους αὐτῆς.

12 Παρατηρήσατε τὴν δύναμιν τῆς, καὶ μετρήσατε τὰ βασίλειά της, ὥπως ἂν διηγῆσθε αὐτὸ εἰς τοὺς μεταγενεστέρους.

13 Ὅτι οὗτος εἶναι ὁ Θεὸς μᾶς εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος αὐτὸς θέλει μᾶς ὁδηγήσει εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ψαλ. μθ'. XLIX.

ἈΚΟΥΣΑΤΕ ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη, ὥστε αὐτίον σέψι πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν οἰκουμένην,

2 Ὑψίλοι καὶ ταπεινοὶ, πτωχοὶ καὶ πλούσιοι καὶ πάντες ὁμοῦ.

3 Τὸ στόμα μου θέλει λαλήσει σοφίαν, καὶ σύνεσις εἶναι ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου.

4 Θέλει κλινῶ τὸ αὐτίον μου εἰς τὴν παραβολὴν, καὶ θέλει ἀνοίξω τὸ προβλημα μου ἐπὶ τὴν κιθάρα.

5 Διὰτὶ φοβοῦμαι εἰς ἡμέραν πονηρίας; καὶ ὅταν ἡ ἀνομία τῆς πτέρνης μου με περιτριγυρίζει.

6 Εὐρίσκονται τινεῖς οἱ ὁποῖοι ἐλπίζουσιν εἰς τὴν δύναμιν τῶν, καὶ εἰς τὸ πλῆθος τοῦ πλάτη τῶν καυχῶνται.

7 Ἄλλα ἀδελφός δὲν δύναται ἔνα λυτρώσει ἀδελφόν καὶ δι' αὐτὸν δὲν θέλει κάμειν σύμβασμα μετ' ὁ Θεόν.

8 Ὅτι μεγαλυτέρα ἡ τιμὴ τῆς λυτρώσεως τῆς ψυχῆς τε, κ' ὡς παύση διὰ πάντα.

9 Θέλει ζῆσει εἰς τέλος, ὅτι δὲν θέλει εἶδει καταφθόραν,

11 Lætetur mons Sion, et exultent filiae Judæ, propter judicia tua Domine.

12 Circumdate Sion, et complectimini eam: narrate in turribus ejus.

13 Ponite corda vestra in virtute ejus: et distribuite domos ejus, ut enarretis in progenie altera.

14 Quoniam hic est Deus, Deus noster in æternum, et in sæculum sæculi: ipse reget nos in sæcula.

PSALMUS XLIX

AUDITE hæc omnes Gentes: auribus percipite omnes, qui habitatis orbem:

2 Quique terrigenæ, et filii hominum: simul in unum dives et pauper.

3 Os meum loquetur sapientiam: et meditatio cordis mei prudentiam.

4 Inclino in parabolam aurem meam: aperiam in psalterio propositionem meam.

5 Cur timebo in die mala? iniquitas calcanei mei circumdabit me:

6 Qui confidit in virtute sua: et in multitudine divitiarum suarum gloriantur.

7 Frater non redimit, redimet homo: non dabit Deo placationem suam.

8 Et pretium redemptionis animæ suæ: et laborabit in æternum,

9 Et vivet adhuc in finem.

10 Non videbit interitum, cum viderit sapientes morientes: simul insipiens, et stultus peribunt. Et relinquent alienis divitias suas.

11 Et sepulchra eorum domus illorum in æternum. Tabernacula eorum in progenie et progenie: vocaverunt nomina sua in terris suis.

giudicii.

12 Circuite Sion, ed andate attorno a lei, contate le sue torri.

13 Ponete mente alle bastie, mirate l'altezza de'suoi palazzi: acciocchè lo raccontate all'età a venire.

14 Perciocchè questo Dio è il nostro Dio in sempiterno: egli ci guiderà infino alla morte.

SALMO XLIX.

UDITE questo, popoli tutti: porgete gli orecchi, voi tutti gli abitanti del mondo.

2 E plebei e nobili, e ricchi e bisognosi tutti insieme.

3 La mia bocca proferirà cose di gran sapienza: ed il ragionamento del mio cuore sarà di cose di grande intendimento.

4 Io inchinerò il mio orecchio alle sentenze, io spiegherò sopra la cetera i miei detti notevoli.

5 Perchè temerò ne' giorni dell'avversità, quando l'iniquità che m'è alle calcagna m'intornierà.

6 Ve ne son molti che si confidano ne' lor beni, e si gloriano della grandezza delle lor ricchezze.

7 Niuno però può riscuotere il suo fratello, nè dare a Dio il prezzo del suo riscatto.

8 Ed il riscatto della lor propria anima non può trovarsi, ed il modo ne mancherà in perpetuo.

9 Per fare, che continuino di vivere in perpetuo, e che non veggano la fossa.

10 Conciosiacosachè veggano, che i savi muoiono, e che parimente i pazzi, e gli stolti periscono, e lasciano i lor beni ad altri.

11 Il loro intimo pensiero è, che le lor case dimoreranno in eterno, e che le loro abitazioni dureranno per ogni età: impongono i nomi loro a delle terre.

ter of Judah be glad; because of thy judgements.

11 Walk about Sion, and go round about her: and tell the towers thereof.

12 Mark well her bulwarks, set up her houses: that ye may tell them that come after.

13 For this God is our God for ever and ever: he shall be our guide unto death.

PSALM XLIX.

O HEAR ye this, all ye people: ponder it with your ears, all ye that dwell in the world; 2 High and low, rich and poor: one with another.

3 My mouth shall speak of wisdom: and my heart shall muse of understanding.

4 I will incline mine ear to the parable: and shew my dark speech upon the harp.

5 Wherefore should I fear in the days of wickedness: and when the wickedness of my heels compasseth me round about?

6 There be some that put their trust in their goods: and boast themselves in the multitude of their riches.

7 But no man may deliver his brother: nor make agreement unto God for him;

8 For it cost more to redeem their souls: so that he must let that alone for ever;

9 Yea, though he live long: and see not the grave.

10 For he seeth that wise men also die, and perish together: as well as the ignorant and foolish, and leave their riches for other.

11 And yet they think that their houses shall continue for ever: and that their dwelling-places shall endure from one generation to another; and call the lands after their own names.

12 Nevertheless, man will not abide in ho-

bis an der Welt Ende; keine Rechte ist voller Gerechtigkeit.

11 Es freue sich der Berg Zion, und die Töchter Juda seien fröhlich, um deiner Rechte willen.

12 Macht euch um Zion, und umfanget sie, zählt ihre Thürme;

13 Setzt Gleich an ihre Mauern, und erhöhet ihre Palläste, auf daß man davon verkündige bey den Nachkommen,

14 Daß dieser Gott sey unser Gott immer und ewiglich. Er führet uns wie die Jugend.

Der 49 Psalm.

1 Höret zu, alle Völker, merket auf, alle, die in dieser Zeit leben.

2 Bedenke, gemeiner Mann und Herren, beyde Reiche und Arme mit einander.

3 Mein Mund soll von Weisheit reden, und mein Herz von Verstand sagen.

4 Wir wollen einen guten Spruch hören, und ein feines Gedicht auf der Harfe spielen.

5 Warum sollte ich mich fürchten in bösen Tagen, wenn mich die Missethat meiner Untertreter umgiebt?

6 Die sich verlassen auf ihr Gut, und trotzten auf ihren großen Reichtum.

7 Kann doch ein Bruder niemand erlösen, noch Gott jemand verschöner.

8 Denn es kostet zu viel, ihre Seele zu erlösen, daß ers muß lassen anstehen ewiglich.

9 Ob er auch gleich lange lebet, und die Grube nicht siehet.

10 Denn man wird sehen, daß solche Weisen doch sterben, sowohl als die Thoren und Narren umkommen, und müssen ihr Gut andern lassen.

11 La montagne de Sion se réjouira, et les filles de Juda auront de la joie, à cause de tes jugemens.

12 Faites le tour de Sion, considérez-la de tous côtés, et comptez ses tours.

13 Remarquez son rempart, et examinez ses palais; afin que vous le racontiez à la génération à venir.

14 Car ce Dieu sera notre Dieu à toujours et à perpétuité; il nous accompagnera jusques à la mort.

PSEAUME XLIX.

PEUPLES, écoutez tout ceci; vous tous les habitants du monde, prêtez l'oreille;

2 Tant les gens de bas état, que les personnes distinguées; tant les riches, que les pauvres.

3 Ma bouche prononcera des discours de sagesse, et ce que mon cœur a médité, sont des choses pleines de sens.

4 J'appliquerai mon oreille à un discours sentencieux; j'exposerai mes maximes sur ma harpe.

5 Pourquoi craindrai-je dans le mauvais temps, quand la malice de ceux qui me talonnent m'environnera?

6 Il y en a qui se confient en leurs biens, et qui se glorifient de l'abondance de leurs richesses.

7 Cependant personne n'en pourra en aucune manière racheter son frère, ni donner à Dieu sa rançon.

8 Car le rachat de leur âme est trop cher, et il ne se fera jamais.

9 En sorte qu'ils vivent toujours, et qu'ils ne voient jamais la fosse.

10 Car on voit que les sages meurent, et que le fou et l'abrutî périssent également, et laissent leurs biens à d'autres.

11 Leur intention est que leurs maisons

10 Segun tu nombre, ó Dios, así tambien tu alabanza hasta los extremos de la tierra: de justicia está llena tu derecha.

11 Alégrese el monte de Sión, y regocíjense las hijas de Judá, por tus juicios, Señor.

12 Dad vuelta al rededor de Sión, y abarcadla: contad las torres de ella.

13 Poned vuestros corazones en la fuerza de ella, y distribuid sus casas, para que lo conteis en otra generacion.

14 Porque este es Dios, Dios nuestro por siempre, y por siglo de siglo: él nos gobernará por los siglos.

PSALMO XLIX.

OID esto todas las naciones: escuchad, todos los que habitais la tierra:

2 Así los plebeyos, como los nobles: á una juntamente el rico y el pobre.

3 Mi boca hablará sabiduría; y la meditacion de mi corazon prudencia.

4 Inclinaré á la parábola mi oreja: expondré con el psalterio mi proposicion.

5; Por qué temeré en el día malo? la iniquidad de mi calcañar me rodeará.

6 Así los que confian en su poder, y se glorian en la muchedumbre de sus riquezas.

7 El hermano no redime, no redimirá hombre: no dará á Dios su propiciacion.

8 Ni el precio del rescate de su alma: y estará en trabajo eternamente.

9 Y vivirá todavía hasta el fin.

10 No verá la muerte, habiendo visto morir los sabios: igualmente el insensato, y el necio perecerán. Y dexarán á los extraños sus riquezas.

νεάν, ἐπεκαλέσαντο τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἐπὶ τῶν γαιῶν αὐτῶν.

12 Καὶ ἄνθρωπος ἐν τιμῇ ὢν, οὐ συνήκε, παρασυνεβλήθη τοῖς κτήνεσι τοῖς ἀνόητοις, καὶ ὁμοιωθῆ αὐτοῖς.

13 Αὕτη ἡ ὁδὸς αὐτῶν σκάνδαλον αὐτοῖς, καὶ μετὰ ταῦτα ἐν τῷ στόματι αὐτῶν εἰλογη- σουσεῖ διάψαλμα.

14 Ὡς πρόβατα ἐν ἄδῃ ἔθεντο, θάνατος ποι- मानεῖ αὐτοῖς· καὶ κατακυριεύσουσιν αὐτῶν οἱ εὐθείς τοπρωῖ, καὶ ἡ βοήθεια αὐτῶν παλαιω- θήσεται ἐν τῷ ἄδῃ ἐκ τῆς δόξης αὐτῶν.

15 Πλὴν ὁ Θεὸς λυτρώσεται τὴν ψυχὴν μου ἐκ χειρὸς ἄδου, ὅταν λαμβάνῃ με· διάψαλμα.

16 Μὴ φοβοῦ ὅταν πλουτήσῃ ἄνθρωπος, καὶ ὅταν πληθυνθῇ ἡ δόξα τοῦ οἴκου αὐτοῦ.

17 Ὅτι οὐκ ἐν τῷ ἀποθνήσκειν αὐτὸν λήψεται τὰ πάντα, οὐδὲ συγκαταβήσεται αὐτῷ ἡ δόξα αὐτοῦ.

18 Ὅτι ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ εὐλο- γηθήσεται, ἐξομολογήσεται σοι ὅταν ἀγαθύ- ης αὐτῷ.

19 Εἰσελεύσεται ἕως γενεᾶς πατέρων αὐτοῦ, ἕως αἰῶνος οὐκ ὤσεται φῶς.

20 Ἄνθρωπος ἐν τιμῇ ὢν, οὐ συνήκε, παρα- σινεβλήθη τοῖς κτήνεσι τοῖς ἀνόητοις, καὶ ὁμοιωθῆ αὐτοῖς.

ΕΩΘΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

Ψαλ. ν'. L.

ΘΕΟΣ θεῶν Κύριος ἐλάλησε, καὶ ἐκάλεσε τὴν γῆν ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου μέχρι δυσμῶν.

2 Ἦκ Σιών ἡ ἐμπρέπεια τῆς ὥραιότητος αὐτῆς.

3 Ὁ Θεὸς ἐμφανῶς ἤκει, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ

10 Ὅταν ἴδῃ σοφοὺς ἀποθνήσκοντας, καὶ ὅτι ἐν τῷ ἅμα ἄφρωνες καὶ λωλοὶ ἀπολούνται, καὶ ἀφίνουσι τοὺς ἄλλους τὸν πλοῦτόν των.

11 Καὶ ὅμως νομίζουσιν ὅτι αἱ οἰκίαι των θέλει μένουσιν αἰωνίως, καὶ τὰ κατασκευώ- ματά των ἀπὸ γενεᾶν εἰς γενεάν, καὶ ἐπικαλεῖται τὰ χωράφια των κατὰ τὸ ἑαυτὸν τοὺς θυομα.

12 Ὅμως ὁ ἄνθρωπος εἰς τιμὴν δὲν σοχάζεται ὅτι ὁμοιάζει τὸν ζῶον, καὶ ὅτι καθὼς αὐτὰ θέλει ἀποθάνει.

13 Αὕτη εἶναι ἡ ὁδὸς τῆς ἀγνοίας των, καὶ ἡ με- ταγενέστεροί των ἐπαινοῦσι τὰς παρομιμίας των.

14 Ἐβάλλησαν εἰς τὸν ἄδῃ ὡς πρόβατα· θάνατος τοὺς ἐβώσκησε, καὶ ταχέως οἱ δίκαιοι τὰς κατακυριεύσουσι, καὶ ἡ δύναμις των θέλει ἀφα- νισθῇ εἰς τὸν ἄδῃ, χάνωντες τὴν δόξαν των.

15 Πλὴν ὁ Θεὸς ἐλύτρωσε τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ τῆς νίκης τοῦ ἄδου, ἀν με λάβῃ.

16 Μὴ φοβοῦ ὅταν πλουτήσῃ ἄνθρωπος, καὶ αἰσθήσῃ ἡ δόξα τοῦ οἴκου του.

17 Ὅτι εἰς τὸν θάνατόν του θέλει ἀφίσειν πνίτα, καὶ ἡ δόξα των δὲν θέλει τὸν ἀκολυθήσει.

18 Ὅτι ζῶντας νομίζει τὸν ἑαυτὸν τι εὐτυχῇ, καὶ ὅτι ἐν ᾧ ποιῇ καλὸν εἰς τὸν ἑαυτὸν σε θέλει σέ ἐπαινεῖουσιν.

19 Θέλει ἀκολουθήσει τὴν γενεάν των πατέ- ρων αὐτοῦ, δὲν θέλει εἰδεῖ φῶς εἰς τὸν αἰῶνα.

20 Ἄνθρωπος εἰς τιμὴν δὲν στοχάζεται ὅτι ὁμοιάζει τῶν ζῶων καὶ ὅτι καθὼς αὐτὰ θέλει ἀποθάνει.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΗΣ ΑΥΤΗΣ.

Ψαλ. ν'. L.

Ο ΚΥΡΙΟΣ, ὁ δυνατὸς Θεὸς ἐλάλησε, καὶ ἐκάλεσε τὴν γῆν ἀπὸ τὴν ἀνατολὴν τοῦ ἡλίου ἕως τὴν δύσιν.

12 E pur l' uomo *che* è in onore non vi dimora *sempre*: anzi è renduto simile alle bestie *che* periscono.

13 Questa lor via è loro una pazzia: e pure i lor discendenti si compiacciono a seguire i lor precetti. Sela.

14 Saranno posti sotterra, come pecore: la morte li pasturerà: e gli uomini dritti signoreggeranno sopra loro in quella mat- tina: ed il sepolcro consumerà la lor bella apparenza, *che sarà portata via* dal suo abitacolo.

15 Ma Iddio riscoterà l'anima mia dal se- polcro: perciocchè egli m'accoglierà a sé.

16 Non temere, quando alcuno sarà ar- ricchito, quando la gloria della sua casa sarà accresciuta.

17 Perciocchè, quando egli morrà, non torrà *seco* nulla: la sua gloria non gli scenderà dietro.

18 Benchè egli abbia benedetta l'anima sua in vita sua; e *tali* ti lodino, se tu ti dai piacere, e buon tempo:

19 Quella verrà *là ove* è la generazione de' suoi padri: giannami in eterno non ve- dranno la luce.

20 L'uomo *che* è in istato onorevole, e non ha intelletto, è simile alle bestie *che* peri- scono.

PREGHIERA della MATTINA.

SALMO L.

IL Signore, l'Iddio degl' iddii, ha parla- to, ed ha gridato alla terra dal sol Levante, infino al Ponente.

2 Iddio è apparito in gloria da Sion, *luogo di compita bellezza*.

3 L'Iddio nostro verrà, e non se ne starà cheto: egli avrà davanti a sé un fuoco divo- rante, e d'intorno a sé una forte tempesta.

MATUTINE PRECES.

PSALMUS L.

DEUS deorum Dominus locutus est: et vocavit terram, A solis ortu usque ad oc- casum:

2 Ex Sion species decoris ejus.

3 Deus manifeste veniet: Deus noster et non silebit. Ignis in conspectu ejus ex-

nour : seeing he may be compared unto the beasts that perish : this is the way of them.

13 This is their foolishness : and their posterity praise their saying.

14 They lie in the hell like sheep, death gnaweth upon them, and the righteous shall have domination over them in the morning : their beauty shall consume in the sepulchre out of their dwelling.

15 But God hath delivered my soul from the place of hell : for he shall receive me.

16 Be not thou afraid, though one be made rich : or if the glory of his house be increased ;

17 For he shall carry nothing away with him when he dieth : neither shall his pomp follow him.

18 For while he lived, he counted himself an happy man : and so long as thou doest well unto thyself, men will speak good of thee.

19 He shall follow the generation of his fathers : and shall never see light.

20 Man being in honour hath no understanding : but is compared unto the beasts that perish.

MORNING PRAYER.

PSALM L.

THE Lord, even the most mighty God, hath spoken : and called the world, from the rising up of the sun, unto the going down thereof.

2 Out of Sion hath God appeared : in perfect beauty.

3 Our God shall come, and shall not keep silence : there shall go before him a consuming fire, and a mighty tempest shall be stirred up round about him.

4 He shall call the heaven from above : and

11 Das ist ihr Herz, daß ihre Häuser wahren immerdar, ihre Wohnungen bleiben für und für, und haben große Ehre auf Erden.

12 Dennoch können sie nicht bleiben in solcher Würde, sondern müssen davon wie ein Vieh.

13 Dieß ihr Thun ist eitel Thorheit : noch lobens ihre Nachkommen mit ihrem Munde.

14 Sie liegen in der Hölle wie Schaafe, der Tod naget sie : aber die Frommen werden gar bald über sie herrschen, und ihr Troß muß vergehen, in der Hölle müssen sie bleiben.

15 Aber Gott wird meine Seele erlösen aus der Hölle Gewalt, denn er hat mich angenommen.

16 Laß dichs nicht irren, ob einer reich wird, ob die Herrlichkeit seines Hauses groß wird.

17 Denn er wird nichts in seinem Sterben mitnehmen, und seine Herrlichkeit wird ihm nicht nachfahren.

18 Sondern er tröstet sich dieses guten Lebens, und preiset es, wenn einer nach guten Tagen trachtet.

19 So fahren sie ihren Vätern nach, und sehen das Licht nimmermehr.

20 Kurz, wenn ein Mensch in der Würde ist, und hat keinen Verstand, so fährt er davon wie ein Vieh.

Morgen-Gebete.

Der 50 Psalm.

1 Gott der Herr, der Mächtige, redet, und ruft der Welt vom Aufgang der Sonne bis zum Niedergang.

2 Aus Zion bricht an der schöne Glanz Gottes.

3 Unser Gott kommt und schweiget nicht. Fessendes Feuer gehet vor ihm her, und um ihn her ein großes Wetter.

durent toujours, et que leurs habitations subsistent d'âge en âge ; ils ont même donné leur nom à leurs terres.

12 Et cependant l'homme ne demeure point en honneur, mais il ressemble aux bêtes qui périssent.

13 Cette conduite qu'ils suivent est une folie, et cependant leurs successeurs approuvent leurs maximes. Sélah.

14 Ils seront mis au sépulchre comme des brebis ; la mort s'en repaîtra, et les hommes droits auront domination sur eux dès le matin ; et leur force sera consumée dans le sépulchre, après qu'ils auront été transportés de leur demeure.

15 Mais Dieu rachetera mon âme de la puissance du sépulchre quand il me prendra à soi. Sélah.

16 Ne crains donc point quand tu verras quelqu'un enrichi, et quand la gloire de sa maison sera multipliée.

17 Car quand il mourra, il n'emportera rien ; sa gloire ne descendra point après lui.

18 Bien qu'il se soit satisfait pendant sa vie, et qu'on le loue, parce qu'il se sera fait du bien,

19 Il viendra jusqu'à la génération de ses pères, qui ne verront jamais la lumière.

20 L'homme qui est en honneur, et qui n'a point d'intelligence, est semblable aux bêtes qui périssent.

PRIERE DU MATIN.

PSEAUME L.

LE Dieu fort, le Dieu, l'Eternel a parlé, et il a appelé toute la terre, depuis le soleil levant jusques au soleil couchant.

2 Dieu a fait resplendir sa lumière de Sion, qui est parfaite en beauté.

3 Notre Dieu viendra, et ne demeurera plus dans le silence ; il y aura un feu dévorant de-

11 Y sus sepulcros serán sus casas para siempre. Y sus habitaciones de generacion y generacion ; diéron sus nombres á sus tierras.

12 Y el hombre, quando estaba en honor, no lo entendió : ha sido comparado á las bestias insensatas, y se ha hecho semejante á ellas.

13 Este camino de ellos les sirve de ruina : y despues en su boca se complacerán.

14 Como ovejas son puestos en el infierno : ellos serán pasto de la muerte. Y los justos tendrán dominio sobre ellos en la mañana : y despues de su gloria todo su socorro se envenecerá en el infierno.

15 Mas Dios en verdad rescatará mi alma del poder del infierno, quando me tomare.

16 No temas, quando el hombre se enriqueciere : y quando se acrecentare la gloria de su casa.

17 Porque en muriendo, nada llevará consigo : ni su gloria descenderá con él.

18 Porque mientras él viva, será alabada su alma : te alabará, quando le hicieres bien.

19 Entrará hasta las generaciones de sus padres, y no verá lumbre jamás.

20 El hombre quando estaba en honor, no lo entendió : ha sido comparado á las bestias insensatas, y se ha hecho semejante á ellas.

ORACION MATUTINA.

PSALMO L.

EL Dios de los dioses, el Señor habló : y llamó á la tierra, desde el oriente del Sol hasta su occidente :

2 De Sión la gloria de su hermosura.

οὐ παρασιωπήσεται· πῦρ ἐναντίον αὐτοῦ καυθήσεται, καὶ κύκλω αὐτοῦ καταγίγς σφοδρά.
 4 Προσκαλέσεται τὸν οὐρανὸν ἄνω, καὶ τὴν γῆν διακρίναι τὸν λαὸν αὐτοῦ.
 5 Συναγάγετε αὐτῷ τοὺς ὁσίους αὐτοῦ, τοὺς διατιθεμένους τὴν διαθήκην αὐτοῦ ἐπὶ θυσίαις.
 6 Καὶ ἀναγγελοῦσιν οἱ οὐρανοὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ, ὅτι Θεὸς κριτὴς ἐστὶ διάψαλμα.
 7 Ἀκυσσον λαὸς μεκὶ λαλήσω σοι, Ἰσραὴλ, καὶ δικαιώσωμαί σοι, ὁ Θεὸς ὁ Θεός σε εἰμι ἐγώ.
 8 Οὐκ ἐπὶ ταῖς θυσίαις σε ἐλέγξω σε, τὰ δὲ ὀλοκαυτώματά σου ἐνώπιον μου ἐστὶ διαπαντός.
 9 Οὐδέξομαι ἐκ τοῦ οἴκου σου μόσχους, ἡδὲ ἐκ τῶν ποιμνίων σου χιμάρους.
 10 Ὅτι ἐμὰ ἐστὶ πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμῶν, κτῆνη ἐν τοῖς ὄρεσι, καὶ βόες.
 11 Ἐγνώκα πάντα τὰ πετεινά τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ὡραιότης ἀγροῦ μετ' ἐμοῦ ἐστιν.
 12 Ἐάν πενάσω, οὐ μὴ σοι εἰπῶ, ἐμὴ γὰρ ἐστὶν ἡ οἰκουμένη καὶ τὸ πληρωμὰ αὐτῆς.
 13 Μὴ φάγομαι κρέα ταύρων, ἢ αἷμα τράγων πίομαι·
 14 Οὓσον τῷ Θεῷ θυσίαν αἰνέσεως, καὶ ἀπόδος τῷ ὑψίστῳ τὰς εὐχάς σου.
 15 Καὶ ἐπικάλεσαί με ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, καὶ ἐξελοῦμαι σε, καὶ δοξάσεις με διάψαλμα.
 16 Τῷ δὲ ἁμαρτωλῷ εἶπεν ὁ Θεός, Ἰνατί σὺ διηγῇ τὰ δικαιώματά μου, καὶ ἀναλαμβάνεις τὴν διαθήκην μου διὰ στόματός σου·
 17 Σὺ δὲ ἐμίσησας παιδείαν, καὶ ἐξέβαλες τοὺς λόγους μου εἰς τὰ ὑπίσω.
 18 Εἰ θεεύρεις κλέπτην, συνέτρεχες αὐτῷ, καὶ μετὰ μοιχῶν τὴν μερίδα σου εἵπεις.
 19 Τὸ στόμα σου ἐπλεόνασε κακίαν, καὶ ἡ γλῶσσά σου περιέπλεκε δολιότητα.
 20 Καθημένος κατὰ τῇ ἀδελφῇ σου κατελάλεις,

2 Ἐκ Σιών ἐξήλθεν ὁ Θεός εἰς τὴν ὡραιότητα του.
 3 Ὁ Θεός θέλει φανεῖ, καὶ δὲν θέλει παρασιωπήσει. Πῦρ θέλει καίεται ἐμπρός τε, καὶ ἡ βία τῶν ἰσχυρῶν θέλει τὸν περιτριγυρίσει.
 4 Θέλει καλέσει ἀπ' ἄνω τὸν οὐρανόν, καὶ τὴν γῆν, ἵνα κρίνῃ τὸν λαόν αὐτοῦ.
 5 Συνιέξει μοι τοὺς ἁγίους μου, οἱ ὁποῖοι ἔθηκαν τὴν διαθήκην μου ἐπὶ θυσίας.
 6 Καὶ οἱ οὐρανοὶ θέλει ὁμολογήσουσι τὴν δικαιοσύνην μου· ὅτι ὁ Θεός ἐνὶ αἰῶνι κριτὴς.
 7 Ἀκουσον λαέ μου, καὶ θέλει σοὶ λαλήσω, καὶ μαρτυρήσω ἐναντίον σου ὡς Ἰσραὴλ, ἐγώ, ἐγώ, εἰμαι ὁ Θεός σου.
 8 Δὲν θέλει σὲ ἐλέγξω ἐξ αἰτίας τῶν θυσιῶν σου, καὶ ὅτι τὰ ὀλοκαυτώματά σου μοῦ στέκονται πάντοτε ἐμπρός μου.
 9 Δὲν θέλει δεχθῶ μοσχάρια ἀπὸ τοῦ οἴκου σου, καὶ τράγους ἀπὸ τὰ κοπάδια σου.
 10 Ὅτι ἰδικὰ μου εἶναι πάντα τὰ θηρία τοῦ δάσου καὶ τὰ κοπάδια καὶ αἱ ἀγέλαι τῶν βηνῶν.
 11 Ἐγνώρισα πάντα τὰ πετεινά τῆ ἑρᾶν καὶ τὰ ζῶα τῶν ἀγρῶν στέκονται ἐμπρός μου.
 12 Ἐάν πενάσω δὲν θέλει σοι τὸ εἰπῶ, ὅτι ἰδικὴ μὴ εἶναι ἡ οἰκουμένη καὶ τὸ πληρωμὰ της.
 13 Τρώγω ἐγὼ κρέας ταύρων, ἢ πίνω αἷμα τράγων·
 14 Θυσιάσαι τῷ Θεῷ θυσίαν εὐχαριστήσεως, πρόσφερε εἰς τὸν ὑψιστον τὰς παρακαλέσεις σου.
 15 Καὶ ἐπικάλεσαί με εἰς τὴν ἡμέραν τῆς θλίψεως, καὶ θέλει σὲ εἰσακούσω, καὶ σὺ θέλει με ἐπαινεῖς.
 16 Ἀλλὰ ὁ Θεός εἶπεν εἰς τὸν ἁμαρτωλόν, Διὰ τί σὺ διηγῇ τοὺς νόμους μου; καὶ ἔχεις τὴν διαθήκην μου εἰς τὸ στόμα σου.
 17 Σὺ δὲ ἐμίσησας παιδείαν, καὶ ἔρριψας

ardescet: et in circuitu ejus tempestas valida.

4 Advocabit cælum desursum: et terram discernere populum suum.

5 Congregate illi sanctos ejus: qui ordinant testamentum ejus super sacrificia.

6 Et annuntiabunt cæli justitiam ejus: quoniam Deus judex est.

7 Audi populus meus, et loquar: Israel, et testificabor tibi: Deus Deus tuus ego sum.

8 Non in sacrificiis tuis arguam te: holocausta autem tua in conspectu meo sunt semper.

9 Non accipiam de domo tua vitulos: neque de gregibus tuis hircos.

10 Quoniam meæ sunt omnes feræ silvarum, jumenta in montibus et boves.

11 Cognovi omnia volatilia cæli: et pulchritudo agri mecum est.

12 Si esuriero, non dicam tibi: meus est enim orbis terræ, et plenitudo ejus.

13 Numquid manducabo carnes tauro-rum? aut sanguinem hircorum potabo?

14 Immola Deo sacrificium laudis: et redde Altissimo vota tua.

15 Et invoca me in die tribulationis: eruam te, et honorificabis me.

16 Peccatori autem dixit Deus: Quare tu enarras justitias meas, et assumis testamentum meum per os tuum?

17 Tu vero odisti disciplinam: et projecisti sermones meos retrorsum:

18 Si videbas furem, currebas cum eo: et cum adulteris portionem tuam ponebas.

19 Os tuum abundavit malitia: et lingua tua concinnabat dolos.

20 Sedens adversus fratrem tuum loquebaris, et adversus filium matris tuæ ponebas scandalum:

4 Egli griderà da alto al cielo, ed alla terra, per giudicare il suo popolo.

5 *E dirà:* adunatemi i miei santi, i quali han fatto meco patto con sacrificio.

6 Ed i cieli racconteranno la sua giustizia: perciocchè egli è Iddio Giudice. Sela.

7 Ascolta, popol mio, ed io parlerò: ascolta, Israel, ed io ti farò le mie protestazioni. Io sono Iddio, l'Iddio tuo.

8 Io non ti riprenderò per i tuoi sacrificii, nè per i tuoi olocausti che mi sono continuamente presentati.

9 Io non prenderò giovenchi dalla tua casa, nè becchi dalle tue mandre.

10 Perciocchè mie sono tutte le bestie delle selve: *mio* è tutto il bestiame che è in mille monti.

11 Io conosco tutti gli uccelli de' monti, e le fiere della campagna sono a mio comando.

12 Se io avessi fame, io non te lo direi: perciocchè il mondo, e tutto quello ch'è in esso, è mio.

13 Mangio io carne di tori, o bevo io sangue di becchi?

14 Sacrifica lode a Dio, e paga all'Altissimo i tuoi voti.

15 Ed invocami nel giorno della distretta, e io te ne trarrò fuori, e tu mi glorificherai.

16 Ma all'empio Iddio ha detto: che hai tu da far di raccontare i miei statuti, e di recarti il mio patto in bocca?

17 Conciosiacosachè tu odii correzione, e getti dietro a te le mie parole.

18 Se tu vedi un ladro, tu prendi piacere d'essere in sua compagnia: e la tua parte è con gli adulteri.

19 Tu metti la tua bocca al male, e la tua lingua congegna frode.

20 Tu siedì, e parlavi contro al tuo fratello, e metti biasmo sopra il figliuol di tua madre.

the earth, that he may judge his people.

5 Gather my saints together unto me : those that have made a covenant with me with sacrifice.

6 And the heavens shall declare his righteousness : for God is Judge himself.

7 Hear, O my people, and I will speak : I myself will testify against thee, O Israel ; for I am God, even thy God.

8 I will not reprove thee because of thy sacrifices, or for thy burnt-offerings : because they were not always before me.

9 I will take no bullock out of thine house : nor he-goat out of thy folds.

10 For all the beasts of the forest are mine : and so are the cattle upon a thousand hills.

11 I know all the fowls upon the mountains : and the wild beasts of the field are in my sight.

12 If I be hungry, I will not tell thee : for the whole world is mine, and all that is therein.

13 Thinkest thou that I will eat bulls' flesh : and drink the blood of goats ?

14 Offer unto God thanksgiving : and pay thy vows unto the most Highest.

15 And call upon me in the time of trouble : so will I hear thee, and thou shalt praise me.

16 But unto the ungodly said God : Why dost thou preach my laws, and takest my covenant in thy mouth ;

17 Whereas thou hatest to be reformed : and hast cast my words behind thee ?

18 When thou sawest a thief thou consentedst unto him : and hast been partaker with the adulterers.

19 Thou hast let thy mouth speak wickedness : and with thy tongue thou hast set forth deceit.

20 Thou satest, and spakest against thy brother : yea, and hast slandered thine own mother's son.

vant lui, et autour de lui il y aura une grosse tempête.

4 Il appellera les cieux d'en-haut, et la terre, pour juger son peuple, *et il dira :*

5 Assemblez-moi mes bien-aimés, qui ont traité alliance avec moi sur les sacrifices.

6 Les cieux annonceront aussi sa justice ; car *c'est* Dieu qui est Juge. *Sélah.*

7 Écoute, mon peuple, et je *te* parlerai : Sois attentif, Israël, et je témoignerai contre toi. *C'est moi qui suis Dieu, et ton Dieu.*

8 Je ne te reprendrai point pour tes sacrifices, ni pour tes holocaustes, *qui sont* continuellement devant moi.

9 Je ne prendrai point de veau de ta maison, ni de bouc de tes parcs.

10 Car toutes les bêtes des forêts *sont* à moi, et les bêtes *qui paissent* en mille montagnes.

11 Je connois tous les oiseaux des montagnes, et toutes sortes de bêtes des champs *sont* à mon commandement.

12 Si j'avois faim, je ne *t'en* dirois rien ; car la terre habitable *est* à moi, et tout ce qui y est.

13 Mangerois-je la chair des gros taureaux, et boirois-je le sang des boucs ?

14 Sacrifie la louange à Dieu, et rends tes vœux au Souverain.

15 Et invoque-moi au jour de *ta* détresse ; je *t'en* délivrerai, et tu me glorifieras.

16 Mais Dieu a dit au méchant : *Est-ce* à toi de réciter mes statuts, et de prendre mon alliance en ta bouche ;

17 Puisque tu hais la correction, et *que* tu as jeté mes paroles derrière toi ?

18 Si tu vois un larron, tu cours avec lui, et ta portion *est* avec les adultères.

19 Tu lâches ta bouche au mal, et par ta langue tu trames la fraude.

20 Tu te sieds, et tu parles contre ton frère, et tu charges de blâme le fils de ta mère.

4 Er ruft Himmel und Erde, daß er sein Volk richte.

5 Versammlet mir meine Heiligen, die den Bund mehr achten, denn Opfer.

6 Und die Himmel werden seine Gerechtigkeit verkündigen : denn Gott ist Richter.

7 Höre, mein Volk, laß mich reden ; Israel, laß mich unter dir zeugen : Ich, Gott, bin dein Gott.

8 Deines Opfers halben strafe ich dich nicht : sind doch deine Brandopfer sonst immer vor mir.

9 Ich will nicht von deinem Hause Farren nehmen, noch Böcke aus deinen Ställen.

10 Denn alle Thiere im Walde sind mein, und das Vieh auf den Bergen, da sie bey Tausenden gehen.

11 Ich kenne alles Geflügel auf den Bergen, und allerley Thier auf dem Felde ist vor mir.

12 Wo mich hungerete, wollte ich dir nicht davon sagen : denn der Erdboden ist mein, und alles, was darinnen ist.

13 Wehnest du, daß ich Ochsenfleisch essen wolle, oder Dopsblut trinken ?

14 Opfere Gott Dank, und bezahle dem Höchsten deine Gelübde,

15 Und rufe mich an in der Noth, so will ich dich erretten, so sollst du mich preisen.

16 Aber zum Gottlosen spricht Gott : Was verkündigst du meine Rechte, und nimmst meinen Bund in deinen Mund ;

17 So du doch Zuflucht habest, und wirfst meine Worte hinter dich ?

18 Wenn du einen Dieb stehest, so läufst du mit ihm, und hast Gemeinschaft mit den Ehebrechern.

19 Dein Maul lässest du Böses reden, und deine Zunge treibe Falschheit.

3 Dios vendrá manifestamente : el Dios nuestro, y no callará. Fuego se encenderá en su presencia, y al rededor de él tempestad fuerte.

4 Llamará de arriba al cielo, y á la tierra para juzgar á su pueblo.

5 Congregad los Santos, que conciertan alianza con él en los sacrificios.

6 Y anunciarán los cielos la justicia de él : por quanto Dios es el Juez.

7 Oye, pueblo mio, y hablaré ; Israel, y atestiguaré contra tí : Dios, Dios tuyo soy yo.

8 No te agüiré sobre tus sacrificios : porque tus holocaustos están siempre delante de mí.

9 No recibiré de tu casa becerros, ni machos de cabrío de tus rebaños.

10 Porque mías son todas las fieras de las selvas, las bestias en los montes, y los bueyes.

11 Conozco todas las aves del cielo, y la hermosura del campo conmigo está.

12 Si tuviere hambre, no te lo diré : porque mía es la redondez de la tierra, y su plenitud.

13 ¿ Por ventura comeré carnes de toros ? ¿ ó beberé sangre de machos de cabrío ?

14 Sacrifica á Dios sacrificio de alabanza, y cumple al Altísimo tus votos.

15 E invócame en el día de la tribulacion : te libraré, y me honrarás.

16 Mas al pecador dixo Dios : ¿ Porqué tú hablas de mis mandamientos, y tomas mi testamento en tu boca ?

17 Puesto que tú has aborrecido la enseñanza, y has echado á la espalda mis palabras.

18 Si veías un ladrón, echabas á correr con él : y con los adulteros ponias tu porcion.

19 Tu boca abundó en malicia, y tu lengua urdia engaños.

20 Sentándote hablabas contra tu hermano, y ponias tropiezo contra el hijo de tu madre.

καὶ κατὰ τοῦ νιού τῆς μητρός σε ἐτίθεις σκάνδαλον.

21 Ταῦτα ἐποίησας, καὶ ἐσίγησα, ὑπέλαβες ἀνομίαν, ὅτι ἔσομαι σοι ὁμοίος· ἐλέγξω σε, καὶ παραστήσω κατὰ πρόσωπόν σου.

22 Σύνετε δὴ ταῦτα οἱ ἐπιλανθανόμενοι τοῦ Θεοῦ, μήποτε ἀρπάσῃ, καὶ μὴ ἡ ὁ ρυόμενος.

23 Θυσία αἰνέσεως δοξάσει με, καὶ ἐκεῖ ὁδὸς ἥ δείξω αὐτῷ τὸ σωτήριον Θεοῦ.

Ψαλ. να'. LI.

ΕΛΕΗΣΟΝ με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

2 Ἐπιπλεῖον πλύνον με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

3 Ὅτι τῇ ἀνομίᾳ μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

4 Σοὶ μόνῃ ἤμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα· ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

5 Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνέλεχθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

6 Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μου.

7 Ῥαντίεις με ὑσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

8 Ἀκουτίεις με ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνῃ, ἀγαλλιάσονται ὅσα τεταπεινωμένα.

9 Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

10 Καρδίαν καθαρὰν κτίσων ἐν ἐμοὶ ὁ Θεός,

21 Hæc fecisti, et tacui. Existimasti inique quod ero tui similis: arguam te, et statuam contra faciem tuam.

22 Intelligite hæc qui obliviscimini Deum: nequando rapiat, et non sit qui eripiat.

23 Sacrificium laudis honorificabit me: et illic iter, quo ostendam illi salutare Dei.

PSALMUS LI.

MISERERE mei Deus, secundum magnam misericordiam tuam. Et secundum multitudinem miserationum tuarum, dele iniquitatem meam.

2 Amplius lava me ab iniquitate mea: et a peccato meo munda me.

3 Quoniam iniquitatem meam ego cognosco: et peccatum meum contra me est semper.

4 Tibi soli peccavi, et malum coram te feci: ut iustificeris in sermonibus tuis, et vincas cum iudicaris.

5 Ecce enim in iniquitatibus conceptus sum: et in peccatis concepit me mater mea.

6 Ecce enim veritatem dilexisti: incerta et occulta sapientiæ tuæ manifestasti mihi.

7 Asperges me hyssopo, et mundabor: lavabis me, et super nivem dealbabor.

8 Auditui meo dabis gaudium et lætitiā: et exultabunt ossa humiliata.

9 Averte faciem tuam a peccatis meis: et omnes iniquitates meas dele.

10 Cor mundum crea in me Deus: et spiritum rectum innova in visceribus meis.

11 Ne projicias me a facie tua: et spi-

ρίσω σου τοὺς λόγους μου.

18 Ἐὰν ἐβλεπες κλέπτῃν, ἔτρεχες με αὐτὸν· καὶ ἔγινας σύντροφος μοιχῶν.

19 Τὸ στόμα σου ἐγέμει ἀπὸ κακίας, καὶ ἡ γλῶσσά σου ἔπλεκε ὀλιότητος.

20 Καθήμενος ἐλάλει κατὰ τῷ ἀδελφῷ σου, καὶ ἐβαλες σκάνδαλα κατὰ τοῦ νιού τῆς μητρός σου.

21 Ταῦτα ἐποίησας καὶ ἐσίγησα· καὶ ἄνομα ἐσοχάσθεις νομιζόντάς με ὁμοῖόν σου· ἀλλὰ θέλει σε φοβέρισω, καὶ βάλῃ ἐμπρός σου τὸ ὅ, τι ἐποίησας.

22 Στοχασθῆτε ταῦτα σεις οἱ ἀλησμονούντες τὸν Θεόν, μήποτε ἀρπασθεῖτε καὶ δὲν εὐρεθῇ ὁ λυτρώμενός σας.

23 Θυσία εὐχαριστήσεως με δοξάξει· καὶ τῷ λαοῦντι κατὰ τὴν ὁρῆν δόδον θέλει δείξω τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ.

Ψαλ. να'. LI.

ΕΛΕΗΣΟΝ με ὁ Θεέ, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῆς εὐσπλαγχνίας σου ἐξάλειψον τὰς ἁμαρτίας μου.

2 Πλύνον με ἀπὸ τὰς ἀνομίας μου, καὶ καθάρισόν με ἀπὸ τὰς ἁμαρτίας μου.

3 Ὅτι γνωρίζω τὴν ἀνομίαν μου, καὶ ἔχω πάντοτε ἐμπρός μου τὴν ἁμαρτίαν μου.

4 Ἡμαρτον μόνον ἐναντίον σου, καὶ ἐποίησα τὸ πονηρὸν ἐμπρός σου· ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν ᾧ κρίνεσαι.

5 Ἰδοὺ ὅτι ἐπλάσθην εἰς ἀνομίαν, καὶ ἡ μητέρα μου με συνέλαβε εἰς ἁμαρτίαν.

6 Ὅμως ἰδοὺ θέλεις ἀλήθειαν εἰς τὸ μέγα, καὶ κρυφίως θέλεις μου δείξαι σοφίαν.

7 Θέλει με ῥαντίσεις με ὑσώπων καὶ θέλει γίνω καθαρός, θέλει με πλύνεις καὶ θέλει γίνω λευκός ὑπὲρ χιόνα.

8 Θέλει με κάμεις· να ἀκούσω ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνῃ, καὶ τὰ τεταπεινωμένα κἀκαλῶ.

21 Tu hai fatte queste cose, ed io mi sono taciuto: e tu hai pensato, che del tutto io era simile a te. Io t'arguirò, e te le spiegherò in su gli occhi.

22 Deh, intendete questo, voi che dimenticate Iddio: che talora io non rapisca, e non vi sia alcuno che riscuota.

23 Chi sacrifica lode mi glorifica, e chi indirizza la sua via, io gli mostrerò la salute di Dio.

SALMO LI.

ABBI pietà di me, o Dio, secondo la tua benignità: secondo la moltitudine delle tue compassioni cancella i miei misfatti.

2 Lavami molto e molto della mia iniquità, e nettami del mio peccato.

3 Perciocchè io conosco i miei misfatti, ed il mio peccato è del continuo davanti a me.

4 Io ho peccato contr'a te solo, ed ho fatto quello che ti dispiace: acciocchè tu sii riconosciuto giusto nelle tue parole, e puro ne' tuoi giudicii.

5 Ecco, io sono stato formato in iniquità, e la madre mia m'ha concepito in peccato.

6 Ecco, t'è piaciuto insegnarmi verità nell'interiore, e sapienza nel di dentro.

7 Purgami con isopo, e sarò netto: lavami, e sarò più bianco, che neve.

8 Fammi udire gioia ed allegrezza: fa che l'ossa che tu hai tritate, festeggino.

9 Nascondi la tua faccia da' miei peccati, e cancella tutte le mie iniquità.

10 O Dio, crea in me un cuor puro, e rinvella dentro di me uno spirito dritto.

11 Non rigittarmi dalla tua faccia, e non togliermi lo Spirito tuo santo.

21 These things hast thou done, and I held my tongue, and thou thoughtest wickedly, that I am even such a one as thyself: but I will reprove thee, and set before thee the things that thou hast done.

22 O consider this, ye that forget God: lest I pluck you away, and there be none to deliver you.

23 Whoso offereth me thanks and praise, he honoureth me: and to him that ordereth his conversation right will I shew the salvation of God.

PSALM LI.

HAVE mercy upon me, O God, after thy great goodness: according to the multitude of thy mercies do away mine offences.

2 Wash me thoroughly from my wickedness: and cleanse me from my sin.

3 For I acknowledge my faults: and my sin is ever before me.

4 Against thee only have I sinned, and done this evil in thy sight: that thou mightest be justified in thy saying, and clear when thou art judged.

5 Behold, I was shapen in wickedness: and in sin hath my mother conceived me.

6 But lo, thou requirest truth in the inward parts: and shalt make me to understand wisdom secretly.

7 Thou shalt purge me with hyssop, and I shall be clean: thou shalt wash me, and I shall be whiter than snow.

8 Thou shalt make me hear of joy and gladness: that the bones which thou hast broken may rejoice.

9 Turn thy face from my sins: and put out all my misdeeds.

10 Make me a clean heart, O God: and renew a right spirit within me.

20 Du stehst und redest wider deinen Bruder, deiner Mutter Sohn verläumdest du.

21 Das thust du, und ich schweige; da meynest du, ich werde fern gleich wie du: aber ich will dich krasen, und will dir unter Augen stellen.

22 Werket doch das, die ihr Gottes vergeßet, daß ich nicht einmal hinreiße, und sey kein Retter mehr da.

23 Wer Dank opfert, der preiset mich; und das ist der Weg, daß ich ihm zeige das Heil Gottes.

Der 51 Psalm.

1 Gott, sey mir gnädig nach deiner Güte, und tilge meine Sünden nach deiner großen Barmherzigkeit.

2 Wasche mich wohl von meiner Missethat, und reinige mich von meiner Sünde.

3 Denn ich erkenne meine Missethat, und meine Sünde ist immer vor mir.

4 An dir allein habe ich gesündigt, und übel vor dir gethan, auf daß du recht behaltest in deinen Worten, und rein bleibest, wenn du gerichtet wirst.

5 Siehe, ich bin aus sündlichem Saamen gezeugt, und meine Mutter hat mich in Sünden empfangen.

6 Siehe, du hast Lust zur Wahrheit, die im Verborgenen liegt; du lässest mich wissen die heimliche Weisheit.

7 Entsündige mich mit Iffop, daß ich rein werde; wasche mich, daß ich Sündweiß werde.

8 Laß mich hören Freude und Wonne, daß die Gesänge fröhlich werden, die du zer schlagen hast.

9 Verberg dein Antlitz vor meinen Sünden, und tilge alle meine Missethat.

10 Schaffe in mir, Gott, ein reines Herz, und gib mir einen neuen geriffen Geist.

11 Verwerf mich nicht von deinem Angesicht, und

21 Tu as fait ces choses-là, et je me suis tu; et tu as cru que j'étois véritablement comme toi; Je t'en reprendrai, et j'exposerai tout en ta présence.

22 Ecoutez maintenant ceci, vous qui oubliez Dieu; de peur que je ne vous ravisse, et qu'il n'y ait personne qui vous délivre.

23 Celui qui me sacrifie la louange m'honorerà; et je ferai voir la délivrance de Dieu, à celui qui règle ses voies.

PSEAUME LI.

O DIEU, aie pitié de moi selon ta miséricorde; selon la grandeur de tes compassions, efface mes forfaits.

2 Lave-moi de plus en plus de mon iniquité, et nettoie-moi de mon péché.

3 Car je connois mes transgressions, et mon péché est continuellement devant moi.

4 J'ai péché contre toi, contre toi proprement; et j'ai fait ce qui est désagréable à tes yeux; ensorte que tu seras reconnu juste quand tu parleras, et trouvé pur quand tu me jugeras.

5 Voilà, j'ai été formé dans l'iniquité, et ma mère m'a échauffé dans le péché.

6 Voilà, tu aimes la vérité dans l'intérieur, et tu m'avois enseigné la sagesse dans le secret de mon cœur.

7 Purifie-moi de mon péché avec l'hyssope, et je serai net; lave-moi, et je serai plus blanc que la neige.

8 Fais-moi entendre la joie et la consolation, et que les os que tu as brisés, se réjouissent.

9 Détourne ta face de mes péchés, et efface toutes mes iniquités.

21 Esto hiciste, y callé. Injustamente creíste, que seré tal como tú: te argüire, y te pondré delante de tu cara.

22 Entended esto los que olvidais á Dios: no sea que os arrebate, y no haya quien os libre.

23 Sacrificio de alabanza me honrará; y allí el camino, por donde le mostraré la salud de Dios.

PSALMO LI.

TEN piedad de mí, ó Dios, segun tu grande misericordia. Y segun la multitud de tus piedades, borra mi iniquidad.

2 Lávame mas y mas de mi iniquidad, y límpame de mi pecado.

3 Porque yo conosco mi iniquidad; y mi pecado está siempre enfrente de mí.

4 Contra tí solo he pecado, y he hecho el mal delante de tí: para que seas justificado en tus palabras, y venzas quando eres juzgado.

5 Pues mira que yo he sido concebido en iniquidades, y en pecados me concibió mi madre.

6 He aquí que tú has amado la verdad: me has manifestado lo arcano y lo oculto de tu saber.

7 Me rociarás con hisopo, y seré limpiado: me lavarás, y mas que la nieve seré emblanquecido.

8 A mi oído darás gozo y alegría, y se regocijarán mis huesos abatidos.

9 Aparta tu rostro de mis pecados, y borra todas mis iniquidades.

10 Cria en mí, ó Dios, un corazon puro, y renueva en mis entrañas un espíritu recto.

και πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

11 Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σκ, καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιόν σου μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

12 Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.

13 Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσιν.

14 Ῥυσαί με ἐξ αἰμάτων ὁ Θεός, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

15 Κύριε τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

16 Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἂν, ὅλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

17 Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδία συντετριμμένη καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεός οὐκ ἐξουδενώσει.

18 Ἀγάθυνν Κύριε ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθῇ τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

19 Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης ἀναφορὰν, καὶ ὀλοκαυτώματα, τότε ἀνοίσῃς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ψαλ. νβ'. LII.

Τὶ ἐγκανῶ ἐν κακίᾳ ὁ δυνατὸς ἀνομίαν; ὅλην τὴν ἡμέραν.

2 Ἀδικίαν ἐλογίσατο ἡ γλῶσσά σου ὥσεί ξυρὸν ἠκονημένον ἐποίησας δόλον.

3 Ἠγάπησας κακίαν ὑπὲρ ἀγαθωσύνην, ἀδικίαν ὑπὲρ τὸ λαλῆσαι δικαιοσύνην διὰ ψαλμα.

4 Ἠγάπησας πάντα τὰ ῥήματα καταποντισμοῦ, γλῶσσαν δολίαν.

tum sanctum tuum ne auferas a me.

12 Redde mihi lætitiā salutaris tui: et spiritu principali confirma me.

13 Docebo iniquos vias tuas: et impii ad te convertentur.

14 Libera me de sanguinibus Deus, Deus salutis meæ: et exultabit lingua mea iustitiam tuam.

15 Domine, labia mea aperies: et os meum annuntiabit laudem tuam.

16 Quoniam si voluisses sacrificium, dedissem utique: holocaustis non delectaberis.

17 Sacrificium Deo spiritus contribulatus: cor contritum, et humiliatum Deus non despicies.

18 Benigne fac Domine in bona voluntate tua Sion: ut ædificentur muri Ierusalem.

19 Tunc acceptabis sacrificium iustitiæ, oblationes, et holocausta: tunc imponent super altare tuum vitulos.

PSALMUS LII.

QUID gloriaris in malitia, qui potens es in iniquitate?

2 Totā die in iustitiam cogitavit lingua tua: sicut novacula acuta fecisti dolum.

3 Dilexisti malitiam super benignitatem: iniquitatem magis quam loqui æquitatem.

4 Dilexisti omnia verba præcipationis, lingua dolosa.

5 Propterea Deus destruet te in finem, evellet te, et emigrabit te de tabernaculo tuo: et radicem tuam de terra viventium.

6 Videbunt iusti, et timebunt, et super eum ridebunt, et dicent:

μου θέλει ἀγαλλιασθῶσιν.

9 Ἀπόσπερνον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τὰς ἀμαρτίας μου καὶ ἐξάλειψον πάσας τὰς ἀνομίας μου.

10 Δώσας εἰς ἐμέ, ὦ Θεέ, καθαρὰν καρδίαν, καὶ ἀνανέωσον εἰς ἐμέ δικαίον πνεῦμα.

11 Μὴ με ἀπορρίψῃς ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, μήτε ἀπομακρύνῃς τὸ ἅγιόν σου πνεῦμα ἀπ' ἐμέ.

12 Δός μοι πάλιν τὴν ἀγαλλίασιν τῆς βοῆς θεοῦ σκ, καὶ τερέωσον εἰς ἐμέ τὸ πνεῦμά σου τὸ ἐλεῖθερον.

13 Καὶ θέλει διδάξω εἰς τοὺς ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ οἱ ἀσεβεῖς θέλει ἐπιστρέψουσιν ἐπὶ σέ.

14 Σῶσόν με ἀπ' αἱματοχυσίας, ὦ Θεέ τῆς σωτηρίας μου καὶ ἡ γλῶσσά μου θέλει ἐπαινέσει τὴν δικαιοσύνην σου.

15 Κύριε, θέλεις ἀνοίξῃς τὰ χεῖλη μου, καὶ τὸ στόμα μου θέλει εἰπεῖ τὸν ἔπαινόν σου.

16 Ὅτι ἐν ἡθέλεις θυσίαν σοὶ τὴν ἐδίδον ἐγώ, ἀλλὰ δὲν ἠγάπησας ὀλοκαυτώματα.

17 Συντετριμμένον πνεῦμα εἶναι ἡ θυσία τῇ Θεοῦ ὦ Θεέ, δὲν θέλει καταφρονήσεις συντετριμμένην, καὶ τεταπεινωμένην καρδίαν.

18 Εὐεργέτησον Κύριε εἰς τὴν εὐδοκίαν σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδόμησον τὰ τεῖχη τῆς Ἱερουσαλήμ.

19 Τότε θέλει δεχθεῖς θυσίαν δικαιοσύνης, καὶ ἀναφορὰν, καὶ ὀλοκαυτώματα, τότε θέλει σοὶ προσφέρουσι μόσχους ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου.

Ψαλ. νβ'. LII.

Τὶ κανχῶσαι ὦ δυνατὲ, ὅτι ἐμπορεῖς ἔνα παραινόμεναι;

2 Ἡ ἀγαθωσύνη τοῦ Θεοῦ εἶναι αἰώνιος.

3 Ἡ γλῶσσά σου ἐλόγισε ἠδικίαν, καὶ ὥσαν ξυράφιον ἠκονημένον κώπτεται με δόλον.

4 Σὺ ἠγάπησας κακίαν περισσότερον ἀπὸ

12 Rendimi l'allegrezza della tua salute: e fa che lo Spirito volontario mi sostenga.

13 Io insegnerò le tue vie a' trasgressori, ed i peccatori si convertiranno a te.

14 Liberami dal sangue, o Dio, Dio della mia salute: la mia lingua canterà con giubilo la tua giustizia.

15 Signore, aprimi le labbra, e la mia bocca racconterà la tua lode.

16 Perciò che tu non prendi piacere in sacrificio: altrimenti, io l'avrei offerto: tu non gradisci olocausto.

17 I sacrificii di Dio sono lo spirito rotto: o Dio, tu non isprezzi il cuor rotto, e contrito.

18 Fa del bene a Sion per la tua benivolenza: edifica le mura di Ierusalem.

19 Allora prenderai piacere in sacrificii di giustizia, in olocausti, ed in offerte da ardere interamente: allora s'offeriranno giovenchi sul tuo Altare.

SALMO LII.

Ο possente uomo, perchè ti glorii del male? la benignità del Signore dura sempre.

2 La tua lingua divisa malizie: ella è come un rasoio affilato, o tu, operator d'inganni.

3 Tu hai amato il male più ch' il bene, la menzogna più ch' il parlare drittamente.

4 Tu hai amate tutte le parole di ruina, o lingua frodolente.

5 Iddio altresì ti distruggerà in eterno: egli t'atterrerà, e ti divellerà dal tuo tabernacolo, e ti diradicherà dalla terra de' viventi. Sela.

6 Ed i giusti lo vedranno, e temeranno: e si rideranno di lui, dicendo:

11 Cast me not away from thy presence: and take not thy holy Spirit from me.

12 O give me the comfort of thy help again: and establish me with thy free Spirit.

13 Then shall I teach thy ways unto the wicked: and sinners shall be converted unto thee.

14 Deliver me from blood-guiltiness, O God, thou that art the God of my health: and my tongue shall sing of thy righteousness.

15 Thou shalt open my lips, O Lord: and my mouth shall shew thy praise.

16 For thou desirest no sacrifice, else would I give it thee: but thou delightest not in burnt-offerings.

17 The sacrifice of God is a troubled spirit: a broken and contrite heart, O God, shalt thou not despise.

18 O be favourable and gracious unto Sion: build thou the walls of Jerusalem.

19 Then shalt thou be pleased with the sacrifice of righteousness, with the burnt-offerings and oblations: then shall they offer young bullocks upon thine altar.

PSALM LII.

WHY boastest thou thyself, thou tyrant: that thou canst do mischief;

2 Whereas the goodness of God: endureth yet daily?

3 Thy tongue imagineth wickedness: and with lies thou cuttest like a sharp razor.

4 Thou hast loved unrighteousness more than goodness: to and talk of lies more than righteousness.

5 Thou hast loved to speak all words that may do hurt: O thou false tongue.

6 Therefore shall God destroy thee for ever: he shall take thee, and pluck thee out of thy

nimm deinen heiligen Geist nicht von mir.

12 Tröste mich wieder mit deiner Hülfe, und der freudige Geist enthalte mich.

13 Denn ich will die Uebertreter deine Wege lehren, daß sich die Sünder zu dir bekehren.

14 Errette mich von den Blutschulden, Gott, der du mein Gott und Heiland bist, daß meine Zunge deine Gerechtigkeit rühme.

15 Herr, thue meine Lippen auf, daß mein Mund deinen Ruhm verkündige.

16 Denn du hast nicht Lust zum Opfer, ich wollte dir sonst wohl geben, und Brandopfer gefallen dir nicht.

17 Die Opfer, die Gott gefallen, sind ein geängsteter Geist; ein geängsteter und erschlagener Herz mirst du, Gott, nicht verachten.

18 Thue wohl an Zion nach deiner Gnade; baue die Mauern zu Jerusalem.

19 Dann werden dir gefallen die Opfer der Gerechtigkeit, die Brandopfer und ganzen Opfer; dann wird man Farren auf deinem Altare opfern.

Der 52 Psalm.

1 Was trötest du denn, du Tyrant, daß du kannst Schaden thun, so doch Gottes Güte noch täglich währet?

2 Deine Zunge trachtet nach Schaden und schneidet mit Zügen, wie ein scharfes Säermesser.

3 Du redest lieber Böses, denn Gutes, und Falsch, denn Recht.

4 Du redest gern alles, was zum Verderben dienet, mit falscher Zunge.

5 Darum wird dich Gott auch ganz und gar zerstören, und erschlagen, und aus der Hütte reißen,

10 O Dieu, crée-moi un cœur net, et renouvelle au-dedans de moi un esprit droit.

11 Ne me rejette pas de devant ta face, et ne m'ôte pas l'esprit de ta sainteté.

12 Rends-moi la joie de ton salut, et que l'esprit franc me soutienne.

13 J'enseignerai tes voies aux méchants, et les pécheurs se convertiront à toi.

14 O Dieu, Dieu de mon salut, délivre-moi de tant de sang; ma langue chantera hautement ta justice.

15 Seigneur, ouvre mes lèvres, et ma bouche annoncera ta louange.

16 Car tu ne prends point plaisir aux sacrifices, autrement j'en donnerois; l'holocauste ne t'est point agréable.

17 Les sacrifices de Dieu sont l'esprit froissé; ô Dieu tu ne méprises point le cœur froissé et brisé.

18 Fais du bien selon ta bienveillance à Sion, et édifie les murs de Jérusalem.

19 Alors tu prendras plaisir aux sacrifices de justice, à l'holocauste et aux sacrifices, qui se consomment par le feu; alors on offrira de jeunes taureaux sur ton autel.

PSEAUME LII.

POURQUOI te glorifies-tu de ta malice, homme puissant? La bonté du Dieu fort dure tous les jours.

2 Ta langue invente des méchancetés, elle fait des tromperies comme un rasoir aîlé.

3 Tu aimes plus le mal que le bien, et le mensonge plus que de dire des choses justes. Sélah.

4 Tu aimes tous les discours qui vont à détruire, et le langage trompeur.

5 Aussi le Dieu fort te détruira pour jamais,

11 No me deseches de tu rostro, y no quites de mí tu Espíritu Santo.

12 Vuélveme la alegría de tu salud, y confortame con un espíritu principal.

13 Enseñaré á los iníquos tus caminos, y los ímpios se convertirán á tí.

14 Librame de las sangres, Dios, Dios de mi salud; y ensalzará mi lengua tu justicia.

15 Señor, abrámis mis labios, y mi boca anunciará tu alabanza.

16 Porque si hubieras querido sacrificio, lo hubiera sin duda ofrecido: tú no te deleytarás con holocaustos.

17 Sacrificio para Dios es el espíritu atribulado: al corazón contrito y humillado no lo despreciarás, ó Dios.

18 Haz bien, Señor, á Sión con tu buena voluntad, para que se edifiquen los muros de Jerusalén.

19 Entónces aceptarás sacrificio de justicia, ofrendas, y holocaustos: entónces pondrán sobre tu altar becerros.

PSALMO LII.

POR qué te glorías en la malicia, tú que eres poderoso en iniquidad?

2 Todo el día estuvo pensando injusticia tu lengua: como navaja aguda hiciste engaño.

3 Quisiste mas el mal que el bien, el lenguaje de la iniquidad mas que el de la justicia.

4 Amaste todas las palabras de derrumbamiento, ó lengua engañosa.

5 Por eso Dios te destruirá para siempre, te arrancará, y te trasladará de tu morada; y á tu raíz de la tierra de los vivientes.

5 Διὰ τοῦτο ὁ Θεὸς καθέλοι σε εἰς τέλος, ἐκ-
τίλαι σε ἕ μεταναστεύσαι σε ἀπὸ σκηνώματος,
κὶ τὸ ρίζωμά σου ἐκ γῆς ζώντων· διὰ ψαλμα.
6 Καὶ ὄνουνται δίκαιοι καὶ φοβηθήσονται,
καὶ ἐπ' αὐτὸν γελάσονται, καὶ ἐροῦσιν,
7 Ἰδοὺ ἄνθρωπος, ὃς οὐκ ἔθετο τὸν Θεὸν
βοηθὸν αὐτοῦ, ἀλλ' ἐπῆλπισεν ἐπὶ τὸ πλῆθος
τοῦ πλοῦτου αὐτοῦ, καὶ ἐνεδυναμώθη ἐπὶ τῇ
ματαιότητι αὐτοῦ.
8 Ἐγὼ δὲ ὥστε ἐλαία κατάκαρπος ἐν τῷ
οἴκῳ τῆ Θεοῦ, ἤλπισα ἐπὶ τὸ ἔλεος τῆ Θεῶ εἰς
τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος;
9 Ἐξομολογήσομαί σοι εἰς τὸν αἰῶνα, ὅτι
ἐποίησας, καὶ ὑπομενῶ τὸ ὄνομά σου, ὅτι
χρηστὸν ἐναντίον τῶν ὁσίων σου.

ΕΣΠΕΡΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

Ψαλ. νγ'. LIII.

Εἶπεν ἄφρων ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ, Οὐκ ἔστι
Θεός· διεφθείραν, καὶ ἐβδελύχθησαν ἐν ἀνο-
μίαις· οὐκ ἔστι ποιῶν ἀγαθόν.
2 Ὁ Θεὸς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκλυσεν ἐπὶ τοὺς
νιούς τῶν ἀνθρώπων, τοῦ ἰδεῖν εἰ ἔστι συνιών,
ἢ ἐκζητῶν τὸν Θεόν.
3 Πάντες ἐξέκλιναν, ἅμα ἡχρειώθησαν, οὐκ
ἔστι ποιῶν ἀγαθόν, οὐκ ἔστιν ἕως ἐνός.
4 Οὐχὶ γινώσκονται πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν
ἀνομίαν, οἱ κατεσθίοντες τὸν λαόν μου βρώ-
σει ἄρτου; τὸν Θεὸν οὐκ ἐπεκαλέσαντο.
5 Ἐκεῖ ἐφοβήθησαν φόβον, οὗ οὐκ ἦν φόβος·
ὅτι ὁ Θεὸς διεσκόπισεν ὅσα τὰ ἀνθρωπαρέσκων,
κατησχύνθησαν, ὅτι ὁ Θεὸς ἐξεδένωσεν αὐτάς.

7 Ecce homo qui non posuit Deum ad-
jutorem suum: Sed speravit in multitu-
dine divitiarum suarum: et prævaluit in
vanitate sua.
8 Ego autem, sicut oliva fructifera in
domo Dei, speravi in misericordia Dei in
æternum: et in sæculum sæculi.
9 Confitebor tibi in sæculum quia fecisti:
et expectabo nomen tuum, quoniam
bonum est in conspectu sanctorum tuo-
rum.

VESPERTINÆ PRECES.

PSALMUS LIII.

DIXIT insipiens in corde suo: Non
est Deus.
2 Corrupti sunt, et abominabiles facti
sunt in iniquitatibus: non est qui faciat
bonum.
3 Deus de cælo prospexit super filios
hominum: ut videat si est intelligens, aut
requirens Deum.
4 Omnes declinaverunt, simul inutiles
facti sunt: non est qui faciat bonum, non
est usque ad unum.
5 Nonne scient omnes qui operantur
iniquitatem, qui devorant plebem meam
ut cibum panis?
6 Deum non invocaberunt: illic trepi-
daverunt timore, ubi non erat timor.
Quoniam Deus dissipavit ossa eorum qui
hominibus placent: confusi sunt, quoniam
Deus sprevit eos.
7 Quis dabit ex Sion salutare Israel? cum

ἀγαθωσύνην, καὶ τὸ πνεῦμα ἀπὸ τοῦ ὀμιλεῖν
δικαίως.

5 Ἠγάπησας πάντα τὰ λόγια ὑβρίσεως, ὦ
γλῶσσα δολερή.
6 Διὰ τοῦτο ὁ Θεὸς θέλει σὲ ἐξολοθρεῦσει
διὰ πάντα, θέλει σ' ἐπάρει, καὶ σὲ βάλει ἔξω
ἀπὸ τὴν κατοικίαν σου, καὶ σὲ ἐκρίξῃ ἀπὸ
τῇ γῆν τῶν ζώντων.
7 Καὶ οἱ δίκαιοι θέλει τοὺς εἰδοῦσι καὶ φοβη-
θῶσι, καὶ θέλει γελάσουσιν ἐπ' αὐτόν.
8 Ἰδοὺ ἄνθρωπος ὅστις δὲν ἐνόμησε τὸν Θεὸν
βοηθὸν του, ἀλλ' ἤλπιεν ἐπὶ τὸ πλῆθος τοῦ
πλοῦτου του, καὶ ἐνδυναμώθη ἐπὶ τὴν ματαώ-
τητά του.
9 Ἐγὼ δὲ εἶμαι ὡσανεὶ ἐλαία χλορὴ εἰς τὸν οἶκον
τῆ Θεῶ, ἤλπισα ἐπὶ τὸ ἔλεος του Θεῶ εἰς τὸν
αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
10 Θέλει σὲ εὐχαρισῆσω εἰς τὸν αἰῶνα διὰ τὸ
ὅτι μοὶ ἐποίησας καὶ θέλει ἐλπίσω εἰς τὸ
ὄνομά σου ὅτι οἱ ἅγιοι σου τὸ ἀγαποῦσιν.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΗΣ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Ψαλ. νγ'. LIII.

Εἶπεν ὁ ἄφρων εἰς τὴν καρδίαν του, Δὲν εὑ-
ρίσκεται Θεός,
2 Διεφθάρησαν καὶ ἐβδελύχθησαν διὰ τὰς ἀνο-
μίας των ἕνας δὲν εὐρίσκεται ποιῶν τὸ ἀγαθόν.
3 Ὁ Θεὸς ἀπὸ τὸν οὐρανὸν ἐσκόπῃ ἐπὶ τοὺς
νιούς τῶν ἀνθρώπων, ἵνα ἰδεῖ ἐὰν εὐρίσκετο
ἕνας φρόνιμος ζητῶν τὸν Θεόν.
4 Ἀλλὰ πάντες παρεστράτευσαν, ἔγιναν
πάντες εὐκαταφρόνητοι, δὲν εὐρίσκεται ἕνας
ποιῶν τὸ ἀγαθόν, ἕνας μόνος δὲν εὐρίσκεται.
5 Ἔιναι αὐτοὶ ἀνόητοι οἱ ἐργάται τῆς ἀνο-
μίας, οἱ τρώγοντες τὸν λαόν μου ὡσαν ἄρτον;
αὐτοὶ δὲν ἐκάλεσαν τὸν Θεόν.

7 Ecco l'uomo che non aveva posto Id-
dio per sua fortezza: anzi si confidava
nella grandezza delle sue ricchezze, e si
fortificava nella sua malizia.
8 Ma io sarò come un' ulivo verdeggi-
ante nella Casa di Dio: io mi confido
nella benignità di Dio in sempiterno.
9 O Signore, io ti celebrerò in eterno:
perciocchè tu avrai operato: e spererò
nel tuo Nome, perciocchè è buono, ed è
presente a' tuoi santi.

PREGHIERA della SERA.

SALMO LIII.

LO stolto ha detto nel suo cuore: non
v'è Dio. Si son corrotti, e renduti abbomi-
nevoli in perversità: non v'è niuno che
faccia bene.
2 Iddio ha riguardato dal cielo sopra i fi-
gliuoli degli uomini, per veder se vi fosse
alcuno ch' avesse intelletto che cercasse
Iddio.
3 Tutti son corrotti, tutti son divenuti
puzzolenti: non v'è niuno che faccia be-
ne, non pur uno.
4 Non hanno essi alcun intendimento
questi operatori d' iniquità, che mangiano
il mio popolo, come se mangiassero del
pane, e non invocano Iddio?
5 Là saranno spaventati di grande spaven-
to, ove però non sarà cagion di spavento:
perciocchè il Signore dissipa l' ossa di coloro,
che s' accampano contr' a te, o Sion, tu gli hai
svergognati: perciocchè Iddio gli sdegna.
6 Oh, vengano pur da Sion le salvazioni
d' Israel! Quando Iddio trarrà di cattivi.

dwelling, and root thee out of the land of the living.

7 The righteous also shall see this, and fear: and shall laugh him to scorn;

8 Lo, this is the man that took not God for his strength: but trusted unto the multitude of his riches, and strengthened himself in his wickedness.

9 As for me, I am like a green olive-tree in the house of God: my trust is in the tender mercy of God for ever and ever.

10 I will always give thanks unto thee for that thou hast done: and I will hope in thy Name, for thy saints like it well.

EVENING PRAYER.

PSALM LIIL.

THE foolish body hath said in his heart: There is no God.

2 Corrupt are they, and become abominable in their wickedness: there is none that doeth good.

3 God looked down from heaven upon the children of men: to see if there were any, that would understand, and seek after God.

4 But they are all gone out of the way, they are altogether become abominable: there is also none that doeth good, no not one.

5 Are not they without understanding that work wickedness: eating up my people as if they would eat bread? they have not called upon God.

6 They were afraid where no fear was: for God hath broken the bones of him that besieged thee; thou hast put them to confusion, because God hath despised them.

7 Oh, that the salvation were given unto

und aus dem Lande der Lebendigen ausrotten.

6 Und die Gerechten werden sehen, und sich fürchten, und werden seiner lachen.

7 Siehe, das ist der Mann, der Gott nicht für seinen Trost hielt, sondern verließ sich auf seinen großen Reichtum, und war mächtig, Schanden zu thun.

8 Ich aber werde bleiben, wie ein grüner Oelbaum im Hause Gottes; verlasse mich auf Gottes Güte immer und ewiglich.

9 Ich danke dir ewiglich, denn du kannst wohl machen; und will harren auf deinen Namen, denn deine Heiligen haben Freude daran.

Abend-Gebete.

Der 53 Psalm.

1 Die Thoren sprechen in ihrem Herzen: Es ist kein Gott. Sie taugen nichts, und sind ein Gräuel geworden in ihrem bösen Wesen. Da ist keiner, der Gutes thut.

2 Gott schauet vom Himmel auf der Menschen Kinder, daß er sehe, ob jemand klug sey, der nach Gott frage.

3 Aber sie sind alle abgefallen, und allesammt unzüchtig: da ist keiner, der Gutes thue, auch nicht Einer.

4 Wollen denn die Uebelthäter ihnen nicht sagen lassen, die mein Volk fressen, daß sie sich nähren? Gott rufen sie nicht an.

5 Da fürchten sie sich aber, da nichts zu fürchten ist: denn Gott zerstreuet die Gebeine der Treiber. Du machst sie zu Schanden: denn Gott verschmähet sie.

6 Ach, daß die Hülfe aus Zion über Israel käme,

il te ravira, l'arrachera de ta tente, et te déracinera de la terre des vivans. Sélah.

6 Les justes le verront, et ils craindront; ils se riront de lui, et ils diront:

7 Voilà cet homme qui n'avoit point pris Dieu pour sa force; mais qui s'assuroit sur ses grandes richesses, et qui se fortifioit dans sa méchanceté.

8 Mais moi je serai comme un olivier verdoyant, dans la maison de Dieu; je m'assure en la bonté de Dieu pour toujours et à perpétuité.

9 O Dieu, je te célébrerai toujours de ce que tu auras fait cela; et j'espérerai en ton nom, car il est bon envers tes bien-aimés.

PRIERE DU SOIR.

PSEAUME LIIL.

L'INSENSE dit en son cœur: Il n'y a point de Dieu. Ils se sont corrompus, et ils se sont rendus abominables dans leurs iniquités; il n'y a personne qui fasse le bien.

2 Dieu a regardé des cieux sur les fils des hommes, pour voir s'il y en a quelqu'un qui soit intelligent, et qui cherche Dieu.

3 Ils se sont tous dévoyés; ils sont tous devenus puants; il n'y a personne qui fasse le bien, non pas même un.

4 Les ouvriers d'iniquité n'ont-ils point d'intelligence? Ils devorent mon peuple, comme s'ils mangeoient du pain: Ils n'invoquent point Dieu.

5 Ils sont extrêmement effrayés, lors même qu'ils ne craindront rien; car Dieu a dissipé les forces de celui qui campe contre toi. Tu les rendras confus, parce que Dieu les méprise.

6 Oh! qui donnera de Sion la délivrance

6 Lo verán los justos, y temerán, y de él se reirán, y dirán:

7 He aquí el hombre, que no tomó á Dios por su ayudador: sino que esperó en la muchedumbre de sus riquezas, y prevaleció en su vanidad.

8 Mas yo, como oliva fructífera en la casa de Dios, esperé en la misericordia de Dios por siempre, y por siglo de siglo.

9 Te alabaré para siempre, por lo que has hecho: y esperaré en tu nombre, porque es bueno delante de tus Santos.

ORACION VESPERTINA.

PSALMO LIIL.

DIXO el necio en su corazón: No hay Dios.

2 Se han corrompido, y hecho abominables en las iniquidades: no hay quien haga lo bueno.

3 Dios desde el cielo miró sobre los hijos de los hombres para ver si hay quien tenga inteligencia, ó que busque á Dios.

4 Todos se ladearon, se hicieron juntamente inútiles: no hay quien haga lo bueno, no hay ni siquiera uno.

5 ¿Pues qué, no vendrán á conocimiento todos los que obran iniquidad, los que devoran mi pueblo como manjar de pan?

6 No invocaron á Dios: allí temblaron de miedo, en donde no había que temer. Porque Dios dispós los huesos de aquellos, que agradan á los hombres: quedaron corridos porque Dios los despreció.

7 ¿Quién dará de Sión la salud de Israel?

6 Τίς δώσει ἐκ Σιών τὸ σωτήριον τῷ Ἰσραὴλ; ὃς ἐν τῷ ἀποστρέψαι Κύριον τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, ἀγαλλιᾶσεται Ἰακωβ, καὶ εὐφρανθήσεται Ἰσραὴλ.

Ψαλ. νδ'. LIV.

Ο ΘΕΟΣ ἐν τῷ ὀνόματί σου σῶσον με, καὶ ἐν τῇ δυνάμει σου κρίνον με.

2 Ὁ Θεὸς εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου.

3 Ὅτι ἄλλότριω ἐπανέστησαν ἐπ' ἐμέ, καὶ κραταίω ἐξήτησαν τὴν ψυχὴν μου, οὐ προέθεντο τὸν Θεὸν ἐνώπιον αὐτῶν διάνυσμα.

4 Ἰδοὺ γὰρ ὁ Θεὸς βοηθεῖ μοι, καὶ ὁ Κύριος ἀντιλήπτωρ τῆς ψυχῆς μου.

5 Ἀποστρέψει τὰ κακὰ τοῖς ἐχθροῖς μου, ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου ἐξολόθρευσον αὐτούς.

6 Ἐκουσίως θύσω σοι, ἐξομολογήσομαι τῷ ὀνόματί σου Κύριε, ὅτι ἀγαθόν.

7 Ὅτι ἐκ πάσης θλίψεως ἐρρύσω με, καὶ ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου ἐπέιδεν ὁ ὀφθαλμός μου.

Ψαλ. νε'. LV.

ΕΝΩΤΙΣΑΙ ὁ Θεὸς τὴν προσευχὴν μου, καὶ μὴ υπερβῇς τὴν δέσπιν μου.

2 Πρόσχε μοι, καὶ εἰσάκουσόν μου ἑλυπήθην ἐν τῇ ὀδολοσχίᾳ μου, καὶ ἐταράχθην.

3 Ἀπὸ φωνῆς ἐχθρῶν, καὶ ἀπὸ θλίψεως ἀμαρτωλῶν ὅτι ἐξέκλιναν ἐπ' ἐμέ ἀνομίαν, καὶ ἐν ὀργῇ ἐνεκόντο μοι.

4 Ἡ καρδία μου ἐταράχθη ἐν ἐμοί, καὶ δειλία θανάτου ἐπέπεσεν ἐπ' ἐμέ.

5 Φόβος καὶ τρόμος ἦλθεν ἐπ' ἐμέ καὶ ἐκάλυψέ με σκότος.

converterit Deus captivitatem plebis suæ,
exultabit Jacob, et lætabitur Israel.

PSALMUS LIV.

DEUS in nomine tuo saluum me fac: et in virtute tua iudica me.

2 Deus exaudi orationem meam: auri-
bus percipe verba oris mei.

3 Quoniam alieni insurrexerunt adver-
sum me, et fortes quæsierunt animam
meam: et non proposuerunt Deum ante
conspectum suum.

4 Ecce enim Deus adjuvat me: et Do-
minus susceptor est animæ meæ.

5 Ave'te mala inimicis meis: et in veri-
tate tua disperde illos.

6 Voluntarie sacrificabo tibi, et confite-
bor nomini tuo Domine: quoniam bonum
est:

7 Quoniam ex omni tribulatione eripu-
isti me: et super inimicos meos desepexit
oculus meus.

PSALMUS LV.

EXAUDI Deus orationem meam, et ne
despexeris deprecationem meam:

2 Intende mihi, et exaudi me. Contris-
tatus sum in exercitatione mea: et con-
turbatus sum

3 A voce inimici, et a tribulatione pec-
catoris. Quoniam declinaverunt in me
iniquitates: et in ira molesti erant mihi.

4 Cor meum conturbatum est in me: et
formido mortis cecidit super me.

5 Timor et tremor venerunt super me:
et contexerunt me tenebræ:

6 Ἐκεῖ ἐφοβήθησαν ὅπου δὲν ἦτο φόβος, ὅτι
ὁ Θεὸς διεσκόρπισε τὰ κώκαλα τοῦ πολιιορκη-
τός σε τοὺς ἔδωκας ἐντροπὴν, ὅτι ὁ Θεὸς τοὺς
καταφρονῇ.

7 Τίς θέλει δώσει ἀπὸ Σιών τὸ σωτήριον τοῦ
Ἰσραὴλ; εἰάν ὁ Θεὸς ἐλευθέρωνῃ τὸν λαόν του
ἀπὸ τῆς αἰχμαλωσίας.

8 Τότε θέλει λάβει ὁ Ἰακωβ ἀγαλλίασιν,
καὶ εὐφροσύνην ὁ Ἰσραὴλ.

Ψαλ. νδ'. LIV.

Ω ΘΕΕ σῶσόν με διὰ τὸ ὄνομά σου, καὶ κρί-
νόν με κατὰ τὴν δυνάμιν μου.

2 Ὡ Θεὲ εἰσάκουσον τὴν προσευχήν μου, καὶ
δῶσαι ἀκρόασιν εἰς τὰς λόγους τῆς στόματός μου.

3 Ὅτι ξένοι ἐπανέστησαν κατ' ἐμὴν καὶ δυνατοὶ
οἵτινες δὲν ἔχουσι Θεόν ἐμπρὸς εἰς τοὺς ὀφθαλ-
μούς των ἐξήτησαν τὴν ψυχὴν μου.

4 Ἰδοὺ ὁ Θεὸς με βοηθεῖ, ὁ Κύριος εἶναι ὁ
ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου.

5 Θέλει ἀποστρέφειν τὰ κακὰ ἐπ' αὐτῶν εἰς τοὺς
ἐχθρούς μου ἑξολόθρευσον αὐτοὺς εἰς τὴν
ἀληθειάν σου.

6 Θέληματικῶς θέλει σοῦ προσφέρω θυσίαν,
καὶ θέλει δοῦναι τὸ ὄνομά σου Κύριε, διότι
εἶναι ἀγαθόν.

7 Ὅτι με ἐλευθέρωσεν ἀπὸ πάσαν θλίψιν μου,
καὶ ὁ ὀφθαλμός μου εἶδεν τὸ θέλημά του εἰς
τοὺς ἐχθρούς μου.

Ψαλ. νε'. LV.

ΑΚΟΥΣΟΝ, ὦ Θεέ, τὴν προσευχὴν μου, καὶ μὴ
καταφρονήσης τὴν δέσπιν μου.

2 Πρόσχε εἰς ἐμέ, καὶ εἰσάκουσόν με, ἑλυ-
πήθην εἰς τὴν προσευχὴν μου, καὶ ἐταράχθην.

3 Ἀπὸ τῆς φωνῆς τοῦ ἐχθροῦ, καὶ ἀπὸ τῆς
ἐνόχλησιν τῆς ἀσεβείας ὅτι ἔχουσι στοχασμὸν ἵνα
με ἀδικήσωσιν, ὅτω δολερῶς ἤρχοντο ἐπ' ἐμέ.

vità il suo popolo, Iacob festeggerà, Israel
si rallegrerà.

SALMO LIV.

Ο Dio, salvami per lo tuo Nome, e fam-
mi ragione per la tua potenza.

2 Ο Dio, ascolta la mia orazione, porgi
gli orecchi alle parole della mia bocca.

3 Perciocchè degli uomini stranieri si son
levati contr' a me: e degli uomini violenti,
i quali non pongono Iddio davanti agli
occhi loro, cercano l'anima mia. Sela.

4 Ecco, Iddio è il mio aiutatore: il Signore
è fra quelli che sostengono l'anima mia.

5 Egli renderà il male a' miei nemici:
distruggili, per la tua verità.

6 Io ti farò sacrificio d'animo volonteroso:
Signore, io celebrerò il tuo Nome, per-
ciocchè è buono.

7 Perciocchè esso m'ha tratto fuor d'ogni
distretta, l'occhio mio ha veduto ne' miei
nemici ciò ch'io desiderava.

SALMO LV.

Ο Dio, dà l'orecchio alla mia orazione, e
non nasconderti dalla mia supplicazione.

2 Attendi a me, e rispondimi: io mi lagnò
nella mia orazione, e romoreggio.

3 Per lo gridar del nemico, per l'oppres-
sion dell'empio: perciocchè essi mi tra-
boccano addosso delle calamità, e mi ne-
micano con ira.

4 Il mio cuore è angosciato dentro di me,
e spavento mortali mi son caduti addosso.

5 Paura, e tremore m'è sopraggiunto: e
terrore m'ha coperto.

Israel out of Sion: Oh, that the Lord would deliver his people out of captivity!

8 Then should Jacob rejoice: and Israel should be right glad.

PSALM LIV.

SAVE me, O God, for thy Name's sake: and avenge me in thy strength.

2 Hear my prayer, O God: and hearken unto the words of my mouth.

3 For strangers are risen up against me: and tyrants, which have not God before their eyes, seek after my soul.

4 Behold, God is my helper: the Lord is with them that uphold my soul.

5 He shall reward evil unto mine enemies: destroy thou them in thy truth.

6 An offering of a free heart will I give thee, and praise thy Name, O Lord: because it is so comfortable.

7 For he hath delivered me out of all my trouble: and mine eye hath seen his desire upon mine enemies.

PSALM LV.

HEAR my prayer, O God: and hide not thyself from my petition.

2 Take heed unto me, and hear me: how I mourn in my prayer, and am vexed.

3 The enemy crieth so, and the ungodly cometh on so fast: for they are minded to do me some mischief; so maliciously are they set against me.

4 My heart is disquieted within me: and the fear of death is fallen upon me.

5 Fearfulness and trembling are come upon me: and an horrible dread hath overwhelmed me.

und Gott sein gefangenes Volk erlösete! So würde sich Jacob freuen, und Israel fröhlich seyn.

Der 54 Psalm.

1 Hilf mir, Gott, durch deinen Namen, und schaffe mir Recht durch deine Gewalt.

2 Gott, erhöre mein Gebet, vernimm die Rede meines Mundes.

3 Denn Stolze setzen sich wider mich, und Trotzige stehen mir nach meiner Seele, und haben Gott nicht vor Augen.

4 Siehe, Gott steht mir bey, der Herr erhält meine Seele.

5 Er wird die Bosheit meinen Feinden bezahlen. Zerstöre sie durch deine Treue,

6 So will ich dir ein Freudenopfer thun, und deinem Namen, Herr, danken, daß er so tröstlich ist.

7 Denn du errettest mich aus aller meiner Noth, daß mein Auge an meinen Feinden Lust siehet.

Der 55 Psalm.

1 Gott, höre mein Gebet, und verbirge dich nicht vor meinem Flehen.

2 Merke auf mich, und erhöre mich, wie ich so kläglich jage und heule:

3 Daß der Feind so schreyet, und der Gottlose dräunet, denn sie wollen mir einen Tück beweisen, und sind mir heftig gram.

4 Mein Herz ängstet sich in meinem Leibe, und des Todes Furcht ist auf mich gefallen.

5 Furcht und Zittern ist mich angekommen, und Grauen hat mich überfallen.

6 Ich sprach: O hätte ich Flügel wie Tauben, daß ich flüge und etwa bliebe!

d'Israël? Quand Dieu ramènera son peuple captif, Jacob sera dans l'âlégresse, Israël se réjouira.

PSEAUME LIV.

O DIEU, délivre-moi par ton nom, et fais-moi justice par ta puissance.

2 O Dieu, écoute ma requête, et prête l'oreille aux paroles de ma bouche.

3 Car des étrangers se sont élevés contre moi; et des gens violens, qui n'ont point Dieu devant leurs yeux, cherchent ma vie. Sélah

4 Voilà, Dieu est mon aide; le Seigneur est de ceux qui soutiennent mon âme.

5 Il fera retomber le mal sur ceux qui m'épient. Détruis les selon ta vérité.

6 Je t'offrirai des sacrifices volontaires; Eternel, je célébrerai ton nom, parce qu'il est bon.

7 Car il m'a délivré de toutes mes détresses; et mon œil a vu, en ceux qui me haïssent, ce qu'il espéroit de voir.

PSEAUME LV.

O DIEU, prête l'oreille à ma requête, et ne te cache point de ma supplication.

2 Ecoute-moi, et m'exauce. Je gémis dans ma méditation, et je me tourmente.

3 A cause du bruit que l'ennemi fait, et à cause de l'oppression du méchant; car ils m'imputent des crimes, et ils me haïssent avec fureur.

4 Mon cœur est comme en travail au-dedans de moi, et des frayeurs mortelles sont tombées sur moi.

5 La crainte et le tremblement se sont jetés sur moi, et l'effroi m'a couvert.

quando Dios haga volver el cáutiverio de su pueblo, se regocijará Jacob, y se alegrará Israel.

PSALMO LIV.

SALVAME, Dios, en tu nombre, y con tu poder juzgame.

2 Escucha, ó Dios, mi oracion: percibe en los oidos las palabras de mi boca.

3 Porque los extraños se han levantado contra mí, y los fuertes han buscado mi alma, y no han puesto á Dios delante de sí.

4 Mas he aquí que Dios me ayuda, y el Señor es el amparador de mi alma.

5 Retorna los males sobre mis enemigos, y en tu verdad destrúyelos.

6 Yo te ofreceré un sacrificio voluntario, y alabaré tu nombre, Señor: porque es bueno.

7 Por quanto de toda tribulacion me has sacado, y mis ojos han mirado con desprecio sobre mis enemigos.

PSALMO LV.

O YE, Dios, mi oracion, y no desprecies mi deprecacion.

2 Atiende á mí, y óyeme. Me he contristado en mi exercicio, y he sido conturbado.

3 Por la voz del enemigo, y por la tribulacion del pecador. Porque torcieron iniquidades sobre mí, y con enojo me eran molestos.

4 Mi corazon conturbado está dentro de mí y miedo de muerte cayó sobre mí.

5 Temor y temblor vinieron sobre mí, y cubrióome tinieblas:

6 Καὶ εἶπα, Τίς δώσει μοι πτέρυγας ὥσπερ περιστέρης; καὶ πετασθήσομαι καὶ καταπαύσω.
 7 Ἴδον ἐμάκρυνα φυγαδεύων, καὶ ἠλίσθη ἐν τῇ ἐρήμῳ διάψαλμα.
 8 Προσεδεχόμεν τὸν σώζοντά με ἀπὸ ὀλιγοψυχίας καὶ καταιγίδος.
 9 Καταπόντισον Κύριε καὶ καταδίελε τὰς γλώσσας αὐτῶν, ὅτι εἶδον ἀνομίαν καὶ ἀντιλογίαν ἐν τῇ πόλει.
 10 Ἡμέρας καὶ νυκτὸς κυκλώσει αὐτὴν ἐπὶ τὰ τεῖχη αὐτῆς, ἀνομία καὶ πόνος ἐν μέσῳ αὐτῆς.
 11 Καὶ ἰδοὺ, καὶ οὐκ ἐξέλιπεν ἐκ τῶν πλατειῶν αὐτῆς τόκος καὶ ὄλος.
 12 Ὅτι εἰ ἐχθρὸς ᾤνειδισέ με, ὑπῆνεγκα ἄν, καὶ εἰ ὁ μισὼν ἐπ' ἐμέ μεγαλορρήμονησεν, ἐκρίβην ἄν ἀπ' αὐτοῦ.
 13 Σὺ δὲ ἄνθρωπε ἰσόψυχε, ἡγεμὼν μου καὶ γυνώστει μου,
 14 Ὃς ἐπιταυτὸ ἐγλύκανας ἐδέσματα, ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ ἐπορεύθην ἐν ὁμονοίᾳ.
 15 Ἐλθέτω θάνατος ἐπ' αὐτοὺς, καὶ καταβήτωσαν εἰς ἄδου ζῶντες ὅτι πονηρία ἐν ταῖς παροικίαις αὐτῶν ἐν μέσῳ αὐτῶν.
 16 Ἐγὼ πρὸς τὸν Θεὸν ἐκέκραξα, καὶ ὁ Κύριος ἐσῆκουσέ μου.
 17 Ἐσπέρας καὶ πρωὶ καὶ μεσημβρίας διηγῆσομαι, καὶ ἀπαγγελῶ, καὶ ἐσακῶσαι τῆς φωνῆς μου.
 18 Δυστάσκει ἐν εἰρήνῃ τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ τῶν ἐγγιζόντων μοι, ὅτι ἐν πολλοῖς ἦσαν σὺν ἐμοί.
 19 Εἰσακούσεται ὁ Θεὸς καὶ ταπεινώσει αὐτοὺς, ὁ ὑπάρχων πρὸ τῶν αἰώνων διάψαλμα οὐ γὰρ ἔστιν αὐτοῖς ἀντάλλαγμα, καὶ οὐκ ἐφοβήθησαν τὸν Θεόν.
 20 Ἐξέτεινε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐν τῷ ὑποδιδόναι ἐβεβήλωσαν τὴν διαθήκην αὐτοῦ.
 21 Διεμερίσθησαν ἀπὸ ὀργῆς τοῦ προσώπου

4 Ἡ καρδία μου ἐταράχθη μέσα μου καὶ φόβος θανάτου ἐπῆσεν εἰς ἐμέ.
 5 Φόβος καὶ τρόμος ἦλθεν ἐπ' ἐμέ, καὶ σκότος με ἐσκέπασεν.
 6 Καὶ εἶπα τίς μοῦ δώσει πτερὰ ὥσάν περιεπαῖς; ὅτι ἤθελε πετάξω καὶ ἀναπαύσω.
 7 Ἴδου ἤθελε φύγω μακρὰν, καὶ κατοικήσω εἰς τὴν ἐρήμον.
 8 Ἦθελε φύγω ταχέως ἐξ αἰτίας τῆς βίας τῶν ἀνέμων καὶ τῆς καταιγίδος.
 9 Ἀφῆκον, Κύριε, καὶ κατακόψαι τὰς γλώσσας τῶν, ὅτι εἶδον ἀνομίαν καὶ ἀντιλογίαν εἰς τὴν πόλιν.
 10 Ἡμέρας καὶ νύκτα τραγουροῦσιν ἐπὶ τὰ τεῖχη τῆς, ἀνομία καὶ πόνος εὐρίσκεται εἰς τὸ μέσον τῆς.
 11 Καὶ ἰδοὺ, καὶ δὲν ᾤφισαν τὰς ὁδοὺς τῆς δόλος καὶ πανουργίας.
 12 Ὅτι ἐάν ἐχθρὸς με ᾤνειδιζε, ὑπομονή.
 13 Ἡ ὁ μισὼν με ὑπεριφανέυετο ἐναντίον μου, ἐκρυβόμεν ἅπ' αὐτοῦ.
 14 Ἀλλὰ σὺ ὦ ἄνθρωπε, σύντροφέ μου σὺ, ὁ ὁδηγός μου καὶ ὁ γνώριμος.
 15 Οἵτινες ἐκινολογήμεθα γλυκεῖαν ὁμιλίαν καὶ με ὁμόνοιοι ἐπορεύθην εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ.
 16 Ἀς ἐλθὼν θάνατος ἐπ' αὐτοὺς, καὶ ἄς κληθῶσιν ζῶντες εἰς τὸν ἄδην ὅτι πονηρία εἰς τὰς κατοικίας των καὶ εἰς τὴν μέσση των στέκεται.
 17 Ἐγὼ δὲ θέλει κρᾶψω πρὸς τὸν Θεόν, καὶ ὁ Κύριος θέλει με ἐλευθερώσει.
 18 Καὶ βράδι, καὶ πικρὸν, καὶ μέσημέρι θέλει παρακαλέσω, καὶ διηγηθῶ, καὶ θέλει ἀκῶσει τὴν φωνὴν μου.
 19 Αὐτὸς ἐλίτρωσε τὴν ψυχὴν μου καὶ τῇ ἔδωκεν εἰρήνην, εἰς τὴν μάχην με τοὺς πολεμοῦντάς με, ὅτι πολλοὶ ἦσαν οἱ μετ' ἐμοῦ.

6 Et dixi: Quis dabit mihi pennas sicut columbae, et volabo, et requiescam:
 7 Ecce elongavi fugiens: et mansi in solitudine.
 8 Expectabam eum, qui salvum me fecit a pusillanimitate spiritus, et tempestate.
 9 Praecipita Domine, divide linguas eorum: quoniam vidi iniquitatem, et contradictionem in civitate.
 10 Die ac nocte circumdabit eam super muros ejus iniquitas: et labor in medio ejus.
 12 Et injustitia. Et non defecit de plateis ejus usura, et dolus.
 12 Quoniam si inimicus meus maledixisset mihi, sustinuissem utique. Et si is, qui oderat me, super me magna locutus fuisset: abscondissem me forsitan ab eo.
 13 Tu vero homo unanimis: dux meus, et notus meus:
 14 Qui simul mecum dulces capiebas cibos: in domo Dei ambulavimus cum consensu.
 15 Veniat mors super illos: et descendant in infernum viventes: Quoniam nequitiae in habitaculis eorum: in medio eorum.
 16 Ego autem ad Deum clamavi: et Dominus salvabit me.
 17 Vespere, et mane, et meridie narrabo et annuntiabo: et exaudiet vocem meam.
 18 Redimet in pace animam meam ab his, qui appropinquant mihi: quoniam inter multos erant mecum.
 19 Exaudiet Deus, et humiliabit illos, qui est ante saecula. Non enim est illis commutatio: et non timuerunt Deum:
 20 Extendit manum suam in retribuendo. Contaminaverunt testamentum ejus:
 21 Divisi sunt ab ira vultus ejus: et ap-

6 Onde io ho detto: oh, avessi io dell'ale, come le colombe! io me ne volerei, e mi riparerei in alcun luogo.
 7 Ecco, io me ne fuggirei lontano, io dimorerei nel deserto. Sela.
 8 Io m' affrettarei di scampar dal vento impetuoso, e dal turbo.
 9 Disperditi, Signore: dividi le lor lingue: perciocchè io ho vedute violenze e risse nella città.
 10 Essa n' è circondata d' intorno alle sue mura, giorno e notte: ed in mezzo ad essa v' è iniquità, ed ingiuria.
 11 Dentro d' essa non v' è altro che malizie: frodi ed inganni non si muovono dalle sue piazze.
 12 Perciocchè non è stato un mio nemico che m' ha fatto vituperio: altrimenti, io l' avrei comportato: non è stato uno che m' avesse in odio che s' è levato contr' a me: altrimenti, io mi sarei nascosto da lui.
 13 Anzi, sei stato tu ch' eri, secondo la mia estimazione, il mio conduttore, ed il mio famigliare.
 14 Che comunicavamo dolcemente insieme i nostri segreti, ed andavamo di compagnia nella Casa di Dio.
 15 Metta loro la morte la mano addosso, scendano sotterra tutti vivi: perciocchè nel mezzo di loro, nelle lor dimore, non v' è altro che malvagità.
 16 Quant' è a me, io griderò a Dio, ed il Signore mi salverà.
 17 La sera, la mattina, sul mezzodì, orerò e romoreggerò: egli udirà la mia voce.
 18 Egli riscoterà l' anima mia dall' assalto, che m' è dato, e la metterà in pace: perciocchè essi sono contr' a me in gran numero.
 19 Iddio m' udirà, e gli abatterà: egli, dico, che dimora in ogni eternità: Sela:

6 And I said, O that I had wings like a dove: or then would I flee away, and be at rest.

7 Lo, then would I get me away far off: and remain in the wilderness.

8 I would make haste to escape: because of the stormy wind and tempest.

9 Destroy their tongues, O Lord, and divide them: for I have spied unrighteousness and strife in the city.

10 Day and night they go about within the walls thereof: mischief also and sorrow are in the midst of it.

11 Wickedness is therein: deceit and guile go not out of their streets.

12 For it is not an open enemy, that hath done me this dishonour: for then I could have borne it.

13 Neither was it mine adversary, that did magnify himself against me: for then peradventure I would have hid myself from him.

14 But it was even thou, my companion: my guide, and mine own familiar friend.

15 We took sweet counsel together: and walked in the house of God as friends.

16 Let death come hastily upon them, and let them go down quick into hell: for wickedness is in their dwellings, and among them.

17 As for me, I will call upon God: and the Lord shall save me.

18 In the evening, and morning, and at noon-day will I pray, and that instantly: and he shall hear my voice.

19 It is he that hath delivered my soul in peace from the battle that was against me: for there were many with me.

20 Yea, even God, that endureth for ever, shall hear me, and bring them down: for they will not turn, nor fear God.

21 He laid his hands upon such as be at peace with him: and he brake his covenant.

6 Et j'ai dit: O qui me donneroit des ailes de colombe! je m'envolerois, et je me poserois en quelque lieu.

7 Voilà, je m'enfuirais bien loin, et me tiendrais au désert. Sélah.

8 Je me hâterois de me sauver de ce vent poussé par un tourbillon.

9 Engloutis-les, Seigneur, retranche leur langue; car j'ai vu la violence et les disputes dans cette ville.

10 Elles l'environnent jour et nuit sur ses murailles; l'outrage et l'oppression sont au milieu d'elle.

11 Les méchancetés sont au milieu d'elle; la tromperie et les fraudes ne bougent d'aucune de ses places.

12 Car ce n'a point été mon ennemi qui m'a diffamé, autrement je l'eusse enduré; ce n'a point été celui qui me haïssoit qui s'est élevé contre moi, autrement je me fusse caché de lui.

13 Mais c'a été toi, ô homme que j'estimois un autre moi-même, mon conseiller et mon ami.

14 Nous prenions plaisir à nous communiquer nos secrets, et nous allions ensemble à la maison de Dieu, avec l'assemblée.

15 La mort se jettera sur eux; ils descendront tout vifs dans le sépulcre, car il n'y a que mal parmi eux et dans leur cœur.

16 Mais moi je crierai à Dieu, et l'Eternel me délivrera.

17 Le soir, le matin, et à midi, je parlerai et je crierai, et il entendra ma voix.

18 Il délivrera mon âme de la guerre qu'on me fait, et me donnera la paix, quoique j'aie affaire à beaucoup de gens.

19 Le Dieu fort l'entendra, et les humiliera; car il règne de tout temps. Sélah. Parce qu'il n'y a point de changement en eux, et qu'ils ne craignent point Dieu.

20 Chacun d'eux a jeté ses mains sur ceux

7 Siehe, so wollte ich mich ferne weg machen, und in der Wüste bleiben.

8 Ich wollte eilen, daß ich entrünne vor dem Sturmwinde und Wetter.

9 Mache ihre Zunge uneins, Herr, und laß sie untergehen: denn ich sehe Frevel und Haber in der Stadt.

10 Solches gehet Tag und Nacht um und um in ihren Mauern; es ist Mühe und Arbeit darinnen.

11 Schaden thun regieret darinnen, Lügen und Trügen läßt nicht von ihrer Gasse.

12 Wenn mich doch mein Feind schändete, wollte ichs leiden; und wenn mich mein Haßer pochte, wollte ich mich vor ihm verbergen.

13 Du aber bist mein Gefelle, mein Pfleger und mein Verwandter,

14 Die wir freundlich mit einander waren unter uns; wir wandelten im Hause Gottes zu Hausen.

15 Der Tod überreife sie, und müssen lebendig in die Hölle fahren: denn es ist eitel Bosheit unter ihrem Hausen in ihren Herzen.

16 Ich aber will zu Gott rufen, und der Herr wird mir helfen.

17 Des Abends, Morgens, und Mittags will ich klagen und heulen, so wird er meine Stimme hören.

18 Er erlöst meine Seele von denen, die an mich nollen, und schafft ihr Ruhe: denn ihrer ist viel wider mich.

19 Gott wird hören und sie bemüthigen, der alles mege bleibt. Denn sie werden nicht anders, und fürchten Gott nicht.

20 Denn sie legen ihre Hände an seine Friebsamen, und entheiligen seinen Bund.

21 Ihr Mund ist glätter denn Butter, und haben

6 Y dixé: ¿Quién me dará alas como de paloma, y volaré, y descansaré?

7 Hé aquí, que me alejé huyendo, é hice mansion en la soledad.

8 Aguardaba á aquel, que me salvó de la pusilanimidad de espíritu, y de la tempestad.

9 Precipitalos, Señor, pon division en sus lenguas: porque he visto la injusticia, y la contradiccion en la ciudad.

10 Dia y noche la cercará sobre sus muros iniquidad; y opresion en medio de ella,

11 E injusticia. Y no faltó de sus plazas la usura, y el engaño.

12 Porque si mi enemigo hubiera hablado mal de mí, hubiéralo yo aguantado por cierto. Y si aquel, que me aborrecia, hubiera hablado de mí con insolencia; tal vez me hubiera escondido de él.

13 Mas tú hombre de un corazon conmigo, mi guia, y mi conocido:

14 Que juntamente conmigo tomabas dulces manjares: en la casa del Señor anduvimos accords.

15 Venga la muerte sobre ellos, y descendan vivos al infierno: Porque hay bellaquerias en las habitaciones de ellos, en medio de ellos.

16 Mas yo á Dios he clamado, y el Señor me salvará.

17 Tarde, y mañana, y al mediodia contaré y anunciaré, y él oirá mi voz.

18 Redimirá en paz mi alma, librándola de los que se me arriman: porque estaban conmigo entre muchos.

19 Me oirá Dios, y los humillará el que es ántes de los siglos. Por quanto no hay en ellos mudanza, y no temieron á Dios:

20 Tendida tiene su mano para darles su merecido. Contaminaron la alianza de él,

21 Fueron dispersos por la ira de su rostro:

αὐτοῦ, καὶ ἤγγισεν ἡ καρδιά αὐτοῦ ἡπαλύνθησαν οἱ λόγοι αὐτοῦ ὑπὲρ ἔλαιον, καὶ αὐτοὶ εἰσι βολίδες.

22 Ἐπὶ ῥῖψον ἐπὶ Κύριον τὴν μέριμνά σου, καὶ αὐτὸς σε διαθρήψει, οὐ δώσει εἰς τὸν αἰῶνα σάλον τῷ δικαίῳ.

23 Σὺ δὲ ὁ Θεὸς κατάξεις αὐτοὺς εἰς φρέαρ διαφθορᾶς ἄνδρες αἱμάτων καὶ δολιότητος οὐ μὴ ἡμισεύσωσι τὰς ἡμέρας αὐτῶν· ἐγὼ δὲ ἐλπῶ ἐπὶ σὲ Κύριε.

EWΘINAI EYXAI.

Ψαλ. νς'. LVI.

ΕΛΕΗΣΟΝ με ὁ Θεός, ὅτι κατεπάτησέ με ἄνθρωπος, ὅλην τὴν ἡμέραν πολεμῶν ἐβλήψε με.
2 Κατεπάτησάν με οἱ ἐχθροὶ μου ὅλην τὴν ἡμέραν ἀπὸ ὕψους ἡμέρας· ὅτι πολλοὶ οἱ πολεμοῦντές με.

3 Φοβηθήσονται, ἐγὼ δὲ ἐλπῶ ἐπὶ σοί.
4 Ἐν τῷ Θεῷ ἐπαίνεσω τοὺς λόγους μου, ὅλην τὴν ἡμέραν· ἐν τῷ Θεῷ ἤλπισα, οὐ φοβηθήσομαι τί ποιήσει μοι σὰρξ.

5 Ὅλην τὴν ἡμέραν τοὺς λόγους μου ἐβδελύσσοντο, κατ' ἐμοῦ πάντες οἱ διαλογισμοὶ αὐτῶν εἰς κακόν.

6 Παροικήσουσι καὶ κατακρήνησουσιν αὐτοί, τὴν πτέρναν μου φυλάξουσιν· καθάπερ ὑπέμεινα τῇ ψυχῇ μου.

7 Ὑπὲρ τοῦ μηθενὸς σώσεις αὐτοὺς, ἐν ὀργῇ λαοὺς καταΐεις· ὁ Θεός.

8 Τὴν ζῶην μου ἐξηγγεῖλά σοι, ἔθε τὰ δάκρυά μου ἐνώπιόν σου, ὥς καὶ ἐν τῇ ἐπαγγελίᾳ σου.

propinquavit cor illius. Molliti sunt sermones ejus super oleum: et ipsi super jacula.

22 Jacta super Dominum curam tuam, et ipse te enutriet: non dabit in aeternum fluctuationem justo.

23 Tu vero Deus deduces eos, in puteum interitus. Viri sanguinum, et dolosi non dimidiabunt dies suos: ego autem sperabo in te Domine.

MATUTINAE PRECES.

PSALMUS LVI.

MISERERE mei Deus, quoniam conculecavit me homo: tota die impugnans tribulavit me.

2 Conculcaverunt me inimici mei tota die: quoniam multi bellantes adversum me.

3 Ab altitudine diei timebo: ego vero in te sperabo.

4 In Deo laudabo sermones meos, in Deo speravi: non timebo quid faciat mihi caro.

5 Tota die verba mea execrabantur: adversum me omnes cogitationes eorum, in malum.

6 Inhabitabunt et abscondent: ipsi calcaneum meum observabunt. Sicut sustinuerunt animam meam.

7 Pro nihilo salvos facies illos: in ira populos confringes. Deus,

8 Vitam meam annunciaui tibi: posuisti lacrymas meas in conspectu tuo, Sicut et in promissione tua:

20 Ὁ Θεός, ὁ ὑπάρχων πρὸ τῶν αἰῶνων, θέλει με εἰσακοῦσαι, καὶ τὰς ταπεινώσεις, ὅτι ἔτε ἐπιστρέφουσιν οὐτε φοβῶνται τὸν Θεόν.

21 Ἀπλᾶσε τὴν χεῖρά του ἐπάνω εἰς ὅσους εἶναι με αὐτὸν ἐν εἰρήνῃ, καὶ παρέβησαν τὴν συνθήκην.

22 Τὸ στόμα των μαλακότερον βουτήρου, ἔχοντες ὅμως πόλεμον εἰς τὰς καρδίας των, καὶ οἱ λόγοι αὐτῶν ἦσαν ἀπαλότεροι ἔλαιου, ὅμως αὐτοὶ ἦσαν τὰ κοντάριά των.

23 Ῥίψον τὰς φροντίδας σου ἐπὶ τὸν Κύριον, καὶ αὐτὸς θέλει σε θρέψει, καὶ δὲν θέλει ἀφίσει τὸν δίκαιον ἵνα πέσῃ ποτέ.

24 Σὺ δὲ ὁ Θεὸς θέλεις ρίψειν αὐτοὺς εἰς λάκκον διαφθορᾶς.

25 Οἱ ἄνθρωποι οἱ χαίροντες εἰς τὸ αἷμα καὶ εἰς δόλον δὲν θέλει εἶδῃσι τὸ ἥμισυ τῶν ἡμερῶν των· ἀλλὰ ἐγὼ ἐλπίζω εἰς ἐσὲ κύριε.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΗΣ ΑΥΤΗΣ.

Ψαλ. νς'. LVI.

ΕΛΕΗΣΟΝ με, ὁ Θεέ, ὅτι ἄνθρωπος με κατεπάτησε, καὶ πᾶσαν ἡμέραν, πολεμῶν με ἐβλήψε.
2 Οἱ ἐχθροὶ μου με κατεπάτησαν ὅλην τὴν ἡμέραν, ὅτι εἶναι πολλοὶ οἱ πολεμοῦντές με, ὁ ὕψιστε.

3 Ὅμως ἀγκαλὰ καὶ φοβηῖμαι, ἤλπισα εἰς ἐσέ.
4 Θέλει δοῦσόν των Θεὸν ἐξ αἰτίας τῶν λόγων του, ἤλπισα εἰς τὸν Θεόν, καὶ δὲν φοβηῖμαι τὸ ὅτι δύναται ἵνα μοὶ κήσῃ ἡ σάρκα.

5 Ἀμαυρόνζουσιν τοὺς λόγους μου· ἄλλο δὲν διαλογίζονται παρὰ ἵνα με ἀδικήσωσιν.

6 Ἐσυνάχθησαν κρυφίως καὶ ἐνόθήσαν, καὶ παρετήρουν τὰ πατήματά μου, προσμένοντες διὰ τὴν ψυχὴν μου.

7 Καθόλω μὴ σώσης αὐτὰς διὰ τὴν ἰδικίαν των,

perciochè giammai non si mutano, e non temono Iddio.

20 Hanno messa la mano addosso a quelli che vivevano in buona pace con loro, hanno rotto il lor patto.

21 Le lor bocche son più dolci che burro: ma ne' cuori loro v'è guerra: le lor parole son più morbide ch' olio, ma son tante coltellate.

22 Rimetti nel Signore il tuo peso ed egli ti sosterrà: egli non permetterà giammai ch' il giusto caggia.

23 Ma tu, o Dio, farai scender coloro nel pozzo della perdizione: gli uomini di sangue, e di frode non compranno a mezzo i giorni loro: ma io mi confiderò in te.

PREGHIERA della MATTINA.

SALMO LVI.

ΑΒΒΙ pietà di me, o Dio: perciochè gli uomini a gola aperta sono dietro a me: i miei assalitori mi stringono tuttodì.

2 I miei nemici sono dietro a me a gola aperta tuttodì: perciochè gran numero di gente m' assale da alto.

3 Nel giorno ch' io temerò, io mi confiderò in te.

4 Coll' aiuto di Dio, io non temerò cosa che mi possa far la carne.

5 Tuttodì fanno dolorose le mie parole: tutti i lor pensieri son contr' a me a male.

6 Si raunano insieme, stanno in agguato, spiano le mie pedate, come aspettando di coglier l' anima mia.

7 In vano sarebbe il salvar loro la vita: o Dio, trabocca i popoli nella tua ira.

8 Tu hai contate le mie fughe: riponi le

22 The words of his mouth were softer than butter, having war in his heart: his words were smoother than oil, and yet they be very swords.
23 O cast thy burden upon the Lord, and he shall nourish thee: and shall not suffer the righteous to fall for ever.
24 And as for them: thou, O God, shalt bring them into the pit of destruction.
25 The blood-thirsty and deceitful men shall not live out half their days: nevertheless, my trust shall be in thee, O Lord.

MORNING PRAYER.

PSALM LVI.

BE merciful unto me, O God, for man goeth about to devour me: he is daily fighting, and troubling me.
2 Mine enemies are daily in hand to swallow me up: for they be many that fight against me, O thou most Highest.
3 Nevertheless, though I am sometime afraid: yet put I my trust in thee.
4 I will praise God, because of his word: I have put my trust in God, and will not fear what flesh can do unto me.
5 They daily mistake my words: all that they imagine is to do me evil.
6 They hold all together, and keep themselves close: and mark my steps, when they lay wait for my soul.
7 Shall they escape for their wickedness: thou, O God, in thy displeasure shalt cast them down.
8 Thou tellest my sittings; put my tears into thy bottle: are not these things noted in thy book?

noch Krieg im Sinn; ihre Worte sind gelinder denn Dehl, und sind doch bloße Schwerdter.

22 Wirf dein Anliegen auf den Herrn, der wird dich versorgen, und wird den Gerechten nicht ewiglich in Unruhe lassen.

23 Aber, Gott, du wirfst sie hinunter stoßen in die tiefe Grube. Die Blutgierigen und Falschen werden ihr Leben nicht zur Hälfte bringen. Ich aber hoffe auf dich.

Morgen-Gebete.

Der 56 Psalm.

1 Gott, sey mir gnädig, denn Menschen wollen mich versenken; täglich streiten sie und ängsten mich.
2 Meine Feinde versenken mich täglich: denn viele streiten wider mich stolziglich.
3 Wenn ich mich fürchte, so hoffe ich auf dich.
4 Ich will Gottes Wort rühmen; auf Gott will ich hoffen, und mich nicht fürchten; was sollte mir Fleisch thun?
5 Täglich sehten sie meine Worte an; alle ihre Gedanken sind, daß sie mir Uebels thun.
6 Sie halten zu Haus, und lauern, und haben Acht auf meine Fersen, wie sie meine Seele erfassen.
7 Was sie Böses thun, das ist schon vergeben. Gott, stoße solche Leute ohne alle Gnade hinunter.
8 Zähle meine Flucht, fasse meine Thränen in deinen Saß; ohne Zweifel du zähldest sie.
9 Dann werden sich meine Feinde müssen zurück kehren, wenn ich rufe. So werde ich inne, daß du mein Gott bist.

qui vivoient paisiblement avec lui, et a violé son accord.

21 Les paroles de sa bouche sont plus coulantes que le beurre, mais la guerre est dans son cœur; ses paroles sont plus douces que l'huile, mais elles sont autant d'épées.

22 Décharge-toi de ton fardeau sur l'Eternel, et il te soulagera, il ne permettra jamais que le juste soit ébranlé.

23 Mais toi, ô Dieu, tu les précipiteras dans le puits de la perdition; les hommes sanguinaires et trompeurs ne parviendront pas à la moitié de leurs jours; mais moi je m'assurerai en toi.

PRIERE DU MATIN.

PSEAUME LVI.

O DIEU, aie pitié de moi; car l'homme mortel m'a englouti et m'opprime, m'attaquant tous les jours.

2 Mes ennemis m'ont englouti tout le jour; car, ô Très-Haut, plusieurs font la guerre contre moi.

3 Mais au jour auquel je serai dans la crainte, je m'assurerai en toi.

4 Je louerai Dieu à cause de sa promesse; je m'assure en Dieu, je ne craindrai rien: Que me feroit l'homme?

5 Tout le jour ils tordent mes discours, et ils ne pensent qu'à me faire du mal.

6 Ils s'assemblent, ils se tiennent cachés, ils observent mes pas, attendant comment ils surprendront mon âme.

7 Rejette-les à cause de leur iniquité; ô Dieu, précipite les peuples dans ta colère.

8 Tu as compté mes allées et mes venues; mets mes larmes en tes vaisseaux; ne sont-elles pas dans ton registre?

y arrimóse el corazon de él. Sus palabras son mas suaves que el aceyte, y ellas son dardos.

22 Arroja sobre el Señor tu cuidado, y él te sustentará: no dexará al justo en perpetua agitation.

23 Mas tú, Dios, los conducirás al pozo de la perdición. Los hombres sanguinarios, y engañadores no llegarán á la mitad de sus dias: mas yo en tí esperaré, Señor.

ORACION MATUTINA.

PSALMO LVI.

TEN misericordia de mí, ó Dios, porque me pateó el hombre: me atribuló combatiendo todo el día contra mí.

2 Pateáronme mis enemigos todo día; porque son muchos los que pelean contra mí.

3 En la altura del día temeré; mas yo en tí esperaré.

4 En Dios alabaré mis palabras, en Dios he esperado: no temeré lo que haga conmigo la carne.

5 Todo día abominaban mis palabras: contra mí todos los pensamientos de ellos, para lo malo.

6 Habitarán dentro, y se esconderán, ellos atisbarán mi calcañar. Como aguardaron mi alma,

7 Por cosa ninguna los harás salvos: con ira quebrantarás los pueblos.

8 O Dios, á tí te he manifestado mi vida: tú pusiste mis lágrimas delante de tí, confortame á tu promesa:

9 Ἐπιστρέψουσιν οἱ ἐχθροί μου εἰς τὰ ὀπίσω, ἐν ᾗ ἂν ἡμέρα ἐπικαλέσωμαι σε ἰδοὺ ἐγὼν ὅτι Θεός μου εἶ σύ.

10 Ἐπὶ τῷ Θεῷ αἰνέσω ῥῆμα, ἐπὶ τῷ Κυρίῳ αἰνέσω λόγον.

11 Ἐπὶ τῷ Θεῷ ἤλπισα, οὐ φοβηθήσομαι τί ποιήσει μοι ἄνθρωπος.

12 Ἐν ἐμοὶ ὁ Θεός αἱ εὐχαί, ὥς ὑποδώσω αἰνέσεώς σου.

13 Ὅτι ἐρρύσω τὴν ψυχὴν μου ἐκ θανάτου, καὶ τοὺς πόδας μου ἐξ ὀλισθήματος, τοῦ εὐ-
αρεσῆσαι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ἐν φωτὶ ζώντων.

Ψαλ. νζ'. LVII.

ΕΛΕΗΣΟΝ με ὁ Θεός, ἐλέησόν με, ὅτι ἐπὶ σοὶ πέποιθεν ἡ ψυχὴ μου· καὶ ἐν τῇ σκιᾷ τῶν πτερυγῶν σου ἐλιπύ, ὥς οὐ παρέλθῃ ἡ ἀνομία.

2 Κεκράξομαι πρὸς τὸν Θεὸν τὸν ὕψιστον, τὸν Θεὸν τὸν εὐεργετήσαντά με· διάψαλμα.

3 Ἐξαπέστειλεν ἐξ οὐρανό, ἔσωσέ με, ἔδωκεν εἰς ὄνειδος τοὺς καταπατήντάς με· ἔξαπέστειλεν ὁ Θεός τὸ ἔλεος αὐτοῦ καὶ τὴν ἀλήθειαν αὐτῇ.

4 Καὶ ἐρρύσατο τὴν ψυχὴν μου ἐκ μέσου σκύμων· ἐκοιμήθην τεταραγμένος· νιοὶ ἀνθρώπων, οἱ ὀδόντες αὐτῶν, ὅπλον καὶ βέλη.

καὶ ἡ γλῶσσα αὐτῶν, μάχαιρα ὀξεῖα.

5 Ὑψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς ὁ Θεός, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου.

6 Παγίδας ἡτοίμασαν τοῖς ποσὶ μου, καὶ κατέ-
κειραν τὴν ψυχὴν μου· ὤρυαν πρὸ προσώπου μου ὄρθρον, καὶ ἐνέπεσαν εἰς αὐτόν· διάψαλμα.

7 Ἐτοίμη ἡ καρδία μου ὁ Θεός, ἐτοίμη ἡ καρδία μου, ἄσσομαι καὶ ψαλῶ.

8 Ἐξεγέρθητι ἡ δόξα μου, ἐξεγέρθητι ψαλ-
τήριον καὶ κithάρα, ἐξεγερθήσομαι ὄρθρον.

9 Tunc convertentur inimici mei retror-
sum: In quacumque die invocavero te:
ecce cognovi quoniam Deus meus es.

10 In Deo laudabo verbum: in Domino laudabo sermonem: in Deo speravi, non timebo quid faciat mihi homo.

11 In me sunt Deus vota tua, quæ red-
dam, laudationes tibi.

12 Quoniam eripuisti animam meam de morte, et pedes meos de lapsu: ut placeam coram Deo in lumine viventium.

PSALMUS LVII.

MISERERE mei Deus, miserere mei: quoniam in te confidit anima mea. Et in umbra alarum tuarum sperabo, donec transeat iniquitas.

2 Clamabo ad Deum altissimum: Deum qui benefecit mihi.

3 Misit de cælo, et liberavit me: dedit in opprobrium conculcantes me. Misit Deus misericordiam suam, et veritatem suam,

4 Et eripuit animam meam de medio catulorum leonum: dormivi conturbatus. Filii hominum dentes eorum arma et sagittæ: et lingua eorum gladius acutus.

5 Exaltare super callos Deus: et in omnem terram gloria tua.

6 Laqueum paraverunt pedibus meis: et incurnaverunt animam meam. Foderunt ante faciem meam foveam: et inciderunt in eam.

7 Paratum cor meum Deus, paratum cor meum: cantabo, et psalmum dicam.

8 Exurge gloria mea, exurge psalterium et cithara: exurgam dilectulo.

σύ, ὦ Θεέ, εἰς τὴν ὀργὴν σα θέλει ἡς λαπεινώσει.

8 Σὺ ἐξαρτίσεις τὰς φυχὰς μου, ἐφύλαξαι τὰ δάκρυά μου, οὕτως ὁμολογεῖ τὸ βεβλίον σου.

9 Ὅταν σέ καλέσω, ἐκέκην τὴν ἡμέραν θέλει φύγῃσιν οἱ ἐχθροί μου, τὸ ἰξεύρω, ὅτι ὁ Θεός εἶναι μετ' ἐμοῦ.

10 Θέλει χαρῶ εἰς τὸν λόγον τῷ Θεῷ, εἰς τὸ ὄνομα τῷ Θεῷ θέλει λάβω ἀγαλλίασιν.

11 Ἠλπίσω εἰς τὸν Θεόν, καὶ δὲν φοβῆμαι, ὅτι καὶ μου κάμωσιν οἱ ἄνθρωποι.

12 Αἱ εὐχαὶ μου θέλει εἶναι εἰς ἐσέ, ὦ Θεέ· θέλει εἶναι αἱ εὐχαριστήσεις μου εἰς ἐσέ.

13 Ὅτι ἐλύτρωσας τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ θανάτου, καὶ τοὺς πόδας μου ἀπὸ ὀλίσθημα· ἵνα περιπατήσω ἔμπροσθεν τῷ Θεῷ εἰς τὸ φῶς τῶν ζώντων.

Ψαλ. νζ'. LVII.

ΕΛΕΗΣΟΝ με, ὦ Θεέ, ἐλέησόν με, ὅτι ἡ ψυχὴ μου ἤλπισεν εἰς ἐσέ, καὶ θέλει καταφύγω ὑπὸ τὴν σκιάν τῶν πτερυγῶν σου, ὥς παρέλθῃ ἡ τοιαύτη ἐπιβουλή.

2 Θέλει κράξω πρὸς τὸν Θεὸν τὸν ὕψιστον, τὸν Θεὸν τὸν εὐεργετήσαντά με.

3 Θέλει στείλει ἀπὸ τῶν οὐρανῶν· να με σώσῃ ἀπὸ τῶν ὀνειδισμῶν τῶν καταπατούντων με.

4 Θέλει στείλει ὁ Θεός τὸ ἔλεός του, καὶ τὴν ἀλήθειάν του, ἵνα σώσῃ τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ τοὺς λέοντας.

5 Ἐπλάγιασα με νιοὶ ἀνθρώπων εἰς φλόγας, τῶν ὁποίων οἱ ὀδόντες εἶναι ἀκόντια, καὶ βέλη.

καὶ ἡ γλῶσσα μάχαιρα ὀξεῖα.

6 Ὑψώθητι ὦ Θεέ ἐπάνω εἰς τοὺς οὐρανοὺς, καὶ φέρε τὴν δόξαν σου ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

7 Ἠτοίμασαν παγίδας διὰ τοὺς πόδας μου, καὶ ἐπλάκωναν τὴν ψυχὴν μου· ἔσκαψαν λάκκον ἔμπροσ μου, καὶ ἔπεσαν μέσα αὐτοὶ οἱ ἴδιοι.

8 Ἡ καρδία μου εἶναι ἐτοίμη ὦ Θεέ, ἡ καρδία

mie lagrime ne' tuoi barili: non sono elle nel tuo registro?

9 Allora i miei nemici volteranno le spalle, nel giorno ch' io griderò: questo so io, che Iddio è per me.

10 Coll' aiuto di Dio, io loderò la sua parola.

11 Io mi confido in Dio: io non temerò cosa, che mi possa far l' uomo.

12 Io ho sopra me i voti ch' io t' ho fatti, o Dio: io ti renderò lodi.

13 Conciosiacosachè tu abbi riscossa l' anima mia dalla morte: non hai tu guardati i miei piedi di ruina, acciocchè io camini nel cospetto di Dio nella luce de' videnti?

SALMO LVII.

ΑΒΒΙ pietà di me, o Dio: abbi pietà di me: perciocchè l'anima mia si confida in te, ed io ho la mia speranza nell'ombra delle tue ale, sin che sieno passate le calamità.

2 Io griderò all' Iddio altissimo: a Dio che dà compimento a' fatti miei.

3 Egli manderà dal cielo a salvarmi: egli renderà confuso colui ch' è dietro a me a gola aperta. Sela. Iddio manderà la sua benignità, e la sua verità.

4 L'anima mia è in mezzo a leoni: giaccio fra uomini incendiari, i cui denti son lance, e saette: la cui lingua è spada aguta.

5 Innalzati, o Dio, sopra i cieli: innalzisi la tua gloria sopra tutta la terra.

6 Essi avevano apparecchiata una rete a' miei passi, già tiravano a basso l'anima mia: avevano cavata una fossa davanti a me: ma essi vi son caduti dentro. Sela.

7 Il mio cuore è disposto, o Dio: il mio cuore è disposto: io canterò, e salmeggierò.

8 Gloria mia destati: destati salterò, e cetera: io mi risveglierò all' alba.

9 Whensoever I call upon thee, then shall mine enemies be put to flight: this I know; for God is on my side.

10 In God's word will I rejoice: in the Lord's word will I comfort me.

11 Yea, in God have I put my trust: I will not be afraid what man can do unto me.

12 Unto thee, O God, will I pay my vows: unto thee will I give thanks.

13 For thou hast delivered my soul from death, and my feet from falling: that I may walk before God in the light of the living.

PSALM LVII.

BEmerciful unto me, O God, be merciful unto me, for my soul trusteth in thee: and under the shadow of thy wings shall be my refuge, until this tyranny be over-past.

2 I will call unto the most high God: even unto the God that shall perform the cause which I have in hand.

3 He shall send from heaven: and save me from the reproof of him that would eat me up.

4 God shall send forth his mercy and truth: my soul is among lions.

5 And I lie even among the children of men, that are set on fire: whose teeth are spears and arrows, and their tongue a sharp sword.

6 Set up thyself, O God, above the heavens: and thy glory above all the earth.

7 They have laid a net for my feet, and pressed down my soul: they have digged a pit before me, and are fallen into the midst of it themselves.

8 My heart is fixed, O God, my heart is fixed: I will sing, and give praise.

9 Awake up, my glory; awake, lute and harp: I myself will awake right early.

10 Ich will rühmen Gottes Wort, ich will rühmen des Herrn Wort.

11 Auf Gott hoffe ich, und fürchte mich nicht: was können mir die Menschen thun?

12 Ich habe dir, Gott, gelobet, daß ich dir danken will.

13 Denn du hast meine Seele vom Tode errettet, meine Füße vom Gleiten, daß ich wandeln mag vor Gott im Lichte der Lebendigen.

Der 57 Psalm.

1 Sey mir gnädig, Gott, sey mir gnädig, denn auf dich trauet meine Seele, und unter dem Schatten deiner Flügel habe ich Zuflucht, bis daß das Unglück vorüber gebe.

2 Ich rufe zu Gott, dem Allerhöchsten, zu Gott, der meines Jammers ein Ende macht.

3 Er sendet vom Himmel, und hilft mir von der Schmach meines Verferkers. Gott sendet seine Güte und Treue.

4 Ich liege mit meiner Seele unter den Löwen. Die Menschenkinder sind Flammen, ihre Zähne sind Spieße und Pfeile, und ihre Zungen scharfe Schwerdter.

5 Erhebe dich, Gott, über den Himmel, und deine Ehre über alle Welt.

6 Sie stellen meinem Gange Rehe, und drücken meine Seele nieder; sie graben vor mir eine Grube, und fallen selbst darein.

7 Mein Herz ist bereit, Gott, mein Herz ist bereit, daß ich singe und lobe.

8 Wache auf, meine Ehre, wache auf, Psalter und Harfe; frühe will ich aufwachen.

9 Au jour auquel je crierai à toi, mes ennemis retourneront en arrière; je sais que Dieu est pour moi.

10 Je louerai Dieu à cause de sa promesse; je louerai l'Éternel à cause de sa parole.

11 Je m'assure en Dieu, je ne craindrai rien: Que me feroit l'homme?

12 O Dieu, je m'acquitterai des vœux que je t'ai faits; je te rendrai des actions de grâces.

13 Puisque tu as délivré mon âme de la mort, et mes pieds de chute; afin que je marche devant Dieu dans la lumière des vivans.

PSEAUME LVII.

AIE pitié de moi, ô Dieu, aie pitié de moi; car mon âme se tire vers toi, et je me retire sous l'ombre de tes ailes, jusqu'à ce que les calamités soient passées.

2 Je crierai au Dieu Souverain, au Dieu fort, qui accomplira son œuvre en moi.

3 Il enverra des cieus, et me délivrera; il rendra honteux celui qui me veut dévorer. Sélah. Dieu enverra sa bonté et sa vérité.

4 Mon âme est parmi des lions; je demeure parmi des boutefeux; parmi des hommes dont les dents sont des lances et des flèches, et dont la langue est une épée aigüe.

5 O Dieu, élève-toi sur les cieus; que ta gloire paroisse sur toute la terre!

6 Ils avoient tendu des pièges à mes pas, mon âme penchoit déjà. Ils avoient creusé une fosse devant moi, mais ils sont tombés au milieu d'elle. Sélah.

7 Mon cœur est disposé, ô Dieu, mon cœur est disposé; je chanterai et je psalmodierai.

8 Réveille-toi, ma gloire, réveille-toi, mon luth et ma harpe; je me réveillerai à l'aube du jour.

9 Entónces se volverán atrás mis enemigos: en qualquier dia que te he invocado, hé aquí que yo he conocido, que tú eres mi Dios.

10 En Dios alabaré la palabra, en el Señor alabaré el habla: en Dios esperé, no temeré lo que haga conmigo el hombre.

11 Sobre mí están, ó Dios, los votos tuyos, que cumpliré como alabanzas á ti.

12 Por quanto has librado mi alma de la muerte, y mis pies de caída: para que yo sea acepto delante de Dios en la luz de los vivientes.

PSALMO LVII.

APIADATE de mí, Dios, apiádate de mí: porque en ti confía mi alma. Y en la sombra de tus alas esperaré, hasta que pase la iniquidad.

2 Clamaré al Dios Altísimo, al Dios que me hizo bienes.

3 Envió del cielo, y me libró: cubrió de oprobrio á los que me pisaban. Envió Dios su misericordia, y su verdad.

4 Y sacó mi alma de medio de los cachorros de los leones: conturbado me dormí. Hijos de los hombres, los dientes de ellos son armas y saetas, y su lengua espada afilada.

5 Seas ensalzado, ó Dios, sobre los cielos, y tu gloria por toda la tierra.

6 Han armado un lazo á mis pies, y han encorvado mi alma. Cavaron delante de mí hoyo, y cayéron en él.

7 Preparado está mi corazón, ó Dios, preparado mi corazón: cantaré, y psalmeare.

8 Levántate gloria mia, levántate psalterio, y cítara: me levantaré de madrugada.

9 Ἐξομολογήσομαί σοι ἐν λαοῖς Κύριε, ψαλῶ σοι ἐν ἔθνεσιν.

10 Ὅτι ἔμεγαλύνθη ἕως τῶν οὐρανῶν τὸ ἔλεός σου, καὶ ἕως τῶν νεφελῶν ἡ ἀληθείά σου.

11 Ὑψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς ὁ Θεός, καὶ ἐπὶ πάντων τὴν γῆν ἡ δόξα σου.

Ψαλ. νη'. LVIII.

Εἰ ἀληθῶς ἄρα δικαιοσύνην λαλεῖτε, εὐθεῖα κρίνετε οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων.

2 Καὶ γάρ ἐν καρδίᾳ ἀνομίας ἐργάζεσθε ἐν τῇ γῇ, ἀδικίαν αἱ χεῖρες ὑμῶν συμπλέκουσιν.

3 Ἀπῆλλοτριώθησαν οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ μητρὸς, ἐπλανήθησαν ἀπὸ γαστρὸς, ἐλάλησαν ψευδῆ.

4 Θυμὸς αὐτοῖς κατὰ τὴν ὁμοίωσιν τοῦ ὄφeos, ὥσπερ ἀσπίδος κωφῆς, καὶ βουούσης τὰ ὦτα αὐτῆς,

5 Ἥτις οὐκ εἰσακούσεται φωνὴν ἐπαρόντων, φαρμάκου τε φαρμακευομένου παρὰ σοφοῦ.

6 Ὁ Θεὸς συνέντριψε τοὺς ὀδόντας αὐτῶν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν, τὰς μύλας τῶν λεόντων συνέθλασεν ὁ Κύριος.

7 Ἐξεβδωθήσονται ὡς ὕδωρ διαπορευόμενον, ἐντενεῖ το τὸ ζόον αὐτοῦ ἕως οὗ ἰσθηνήσουσιν.

8 Ὡσεὶ κηρὸς ὁ τακεῖς ἀνταναιρεθήσονται, ἔπεσε πῦρ, καὶ οὐκ εἶδον τὸν ἥλιον.

9 Πρὸ τοῦ συνιέναι τὰς ἀκάνθας ὑμῶν τὴν ῥάμον, ὥσπερ ζῶντας ὥσπερ ἐν ὕρῃ καταπίεται ὑμᾶς.

10 Εὐφρανθήσεται δίκαιος, ὅταν ἴδῃ ἐκδίκησιν ὑφ' ἑωῶν, τὰς χεῖρας αὐτοῦ νίψεται ἐν τῷ αἵματι τοῦ ἁμαρτωλοῦ.

11 Καὶ ἔρεῖ ἄνθρωπος, Εἰ ἄρα ἐστὶ καρπὸς

μου εἶναι ἔτοιμη. Θέλει ψάλλω, καὶ ἐπαινέσω.

9 Ἐξυπνήσων ὁ δόξα μου, ἐξυπνήσων ὁ ψαλτήριον καὶ κιθάρα μου· ἐγὼ αὐτὸς θέλει ἐξυπνήσω ἀπ' ὄρθρου.

10 Θέλει εὐχαρισήσω, Κύριε, εἰς τὴν μέσσην τῶν λαῶν. Θέλει σοὶ ψάλλω ἀνάμεσα εἰς τὰ ἔθνη.

11 Ὅτι ὁ ἐλεός σου ἔμεγαλύνθη ἕως τῶν ἡρα- νῶν καὶ ἡ ἀληθεία σου ἕως εἰς τὰ σύννεφα.

12 Ὑψώθητι ὁ Θεὸς ἐπάνω εἰς τὰς ἑρᾶνες, καὶ φέρε τὴν δόξαν σου ἐπὶ πάντων τὴν γῆν.

Ψαλ. νη'. LVIII.

ΛΑΛΕΙΤΕ ἀληθῶς περὶ δικαιοσύνης; κρίνετε ἐσέεις ὀρθῶς ὁ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων;

2 Ἀλλὰ ἐδῶς εἰς τὴν γῆν ἡ καρδία σας ἐργάζεται ἀνομίας, καὶ αἱ χεῖρές σας πλέκουσιν ἀδικίαν.

3 Οἱ ἁμαρτωλοὶ ἤρχησαν τὰς δόλας ἀπὸ τὴν γαστέρα τῆς μητρὸς τῶν, ἀπὸ τότε ἐπλανήθησαν καὶ ἐλάλησαν ψεῦματα.

4 Εἶναι φαρμακεροὶ ὡς ἄν φίδια, ὥσαν κωφὴν ἀσπίδα τὴν κλείουσα τὰ αὐτὰ της.

5 Ἡ ὁποῖα ἀποφεύγει τὴν φωνὴν τῶν θαυμα- τηργῶν, ὅσον σοφὸς καὶ ἄν θαυματαργῇ.

6 Ὡ Θεὸς σύντριψε τοὺς ὀδόντας τῶν εἰς τὸ στόμα τῶν, σπᾶσαι ὁ Κύριε τὰς συναγῶνας τῶν λεόντων ὡς ταπεινωθῶσαν ὡσαν τρεχόμενον νερόν, καὶ ἐντενεῖται τὸ ζόον σου ἕως ὅπου να χάσῃ τὴν δυνάμιν τους.

7 Ὡς λυθῶσαν ὡσαν σάλιγγα, καὶ ὡσαν καρ- πὸν γυναικὸς ὡς μὴ ἴδωσι τὸν ἥλιον.

8 Πρὶν ἀνθίσωσι τὰ ἀγκαθία σας, καὶ ἐν ᾧ φυτρώσουσιν ὡς τὰ κατακαύσει ἡ ὀργὴ τῆς ἡλίας.

9 Θέλει εὐφρανθῇ ὁ δίκαιος ὅταν ἴδῃ τὴν καταδίκην τῶν ὑφ' ἑωῶν καὶ νιφθῇ τὰς χεῖρας του εἰς τὸ αἷμα τοῦ ἁμαρτωλοῦ.

10 Καὶ οἱ ἄνθρωποι θέλει εἰποῦσι, Μὰ τὴν

9 Confitebor tibi in populis Domine: et psalmum dicam tibi in gentibus:

10 Quoniam magnificata est usque ad caelos misericordia tua, et usque ad nubes veritas tua.

11 Exaltare super caelos Deus: et super omnem terram gloria tua.

PSALMUS LVIII.

ΣI vere utique justitiam loquimini: recta judicate filii hominum.

2 Etenim in corde iniquitatis operamini: in terra injustitias manus vestrae concinnant.

3 Alienati sunt peccatores a vulva, erraverunt ab utero: locuti sunt falsa.

4 Furor illis secundum similitudinem serpentis: sicut aspidis surdus, et obturantis aures suas,

5 Quae non exaudiet vocem incantantium: et venefici incantantis sapienter.

6 Deus conteret dentes eorum in ore ipsorum: molas leonum confringet Dominus.

7 Ad nihilum devenient tamquam aqua decurrens: intendit arcum suum donec infirmetur.

8 Sicut cera, quae fluit, auferentur: supercecidit ignis, et non viderunt solem.

9 Priusquam intelligerent spinæ vestrae rhamnum: sicut viventes, sic in ira absorbet eos.

10 Laetabitur justus cum viderit vindictam: manus suas lavabit in sanguine peccatoris.

11 Et dicet homo: Si utique est fructus

9 Io ti celebrerò, o Signore, fra i popoli: io ti salmegerò fra le nazioni.

10 Perciò che la tua benignità è grande infino al cielo, e la tua verità infino alle nuvole.

11 Innalzati, o Dio, sopra i cieli: innalzisi la tua gloria sopra tutta la terra.

SALMO LVIII.

DI vero, parlate voi giustamente; giudicate voi drittamente, o figliuoli d'uomini?

2 Anzi voi fabbricate perversità nel cuor vostro: voi bilanciate la violenza delle vostre mani in terra.

3 Questi empì sono stati alienati fin dalla matrice: questi parlatori di menzogna sono stati sviati fin dal ventre della madre.

4 Hanno del veleno simile al veleno dal serpente: sono come l'aspido sordo che si tura l'orecchie.

5 Il qual non ascolta la voce degl'incantatori, nè di chi è saputo in fare incantazioni.

6 O Dio, stritola loro i denti nella lor bocca: o Signore, rompi i mascellari de' leoncelli.

7 Struggansi come acque, e vadansene via: tiri Iddio le sue saette, ed in uno stante sieno ricisi.

8 Trapassin, come una lumaca che si disfa: come l'abortivo d'una donna, non veggano il sole.

9 Avanti che le spine vostre sentano di pruno, come prima saran viventi, tempestile l'ardor dell'ira.

10 Il giusto si rallegrerà, quando avrà veduta la vendetta: egli bagnerà i suoi piedi nel sangue dell'empio.

11 E ciascuno dirà: certo, egli v'è frutto

10 I will give thanks unto thee, O Lord, among the people: and I will sing unto thee among the nations.

11 For the greatness of thy mercy reacheth unto the heavens: and thy truth unto the clouds.

12 Set up thyself, O God, above the heavens: and thy glory above all the earth.

PSALM LVIII.

ARE your minds set upon righteousness, O ye congregation: and do ye judge the thing that is right, O ye sons of men?

2 Yea, ye imagine mischief in your heart upon the earth: and your hands deal with wickedness.

3 The ungodly are froward, even from their mother's womb: as soon as they are born, they go astray, and speak lies.

4 They are as venomous as the poison of a serpent: even like the deaf adder that stoppeth her ears;

5 Which refuseth to hear the voice of the charmer: charm he never so wisely.

6 Break their teeth, O God, in their mouths; smite the jaw-bones of the lions, O Lord: let them fall away like water that runneth apace; and when they shoot their arrows let them be rooted out.

7 Let them consume away like a snail, and be like the untimely fruit of a woman: and let them not see the sun.

8 Or ever your pots be made hot with thorns: so let indignation vex him, even as a thing that is raw.

9 The righteous shall rejoice when he seeth the vengeance: he shall wash his footsteps in the blood of the ungodly.

9 Herr, ich will dir danken unter den Völkern, ich will dir lobsingen unter den Leuten.

10 Denn deine Güte ist so weit der Himmel ist, und deine Wahrheit so weit die Wolken gehen.

11 Erhebe dich, Gott, über den Himmel und deine Ehre über alle Welt.

Der 58 Psalm.

1 Seyd ihr denn stumm, daß ihr nicht reden wollt, was recht ist, und richten, was gleich ist, ihr Menschenkinder?

2 Ja, muthwillig thut ihr Unrecht im Lande, und gehet stracks durch mit euren Händen zu freveln.

3 Die Gottlosen sind verkehrt von Mutterleibe an; die Lügner irren von Mutterleibe an.

4 Ihr Wüthen ist gleich wie das Wüthen einer Schlange, wie eine taube Otter, die ihr Ohr zupfist.

5 Daß sie nicht höre die Stimme des Zauberers, des Beschwörers, der wohl beschwören kann.

6 Gott, zerbrich ihre Zähne in ihrem Raul; zerstoß, Herr, die Backenzähne der jungen Löwen.

7 Sie werden zergehen wie Wasser, das dahin fließet; sie zielen mit ihren Pfeilen, aber dieselben zerbrechen.

8 Sie vergehen, wie eine Schnecke verschmachtet; wie eine unzeitige Geburt eines Weibes sehen sie die Sonne nicht.

9 Ehe eure Dornen reif werden am Dornstrauch, wird sie ein Korn so frisch wegreißen.

10 Der Gerechte wird sich freuen, wenn er solche Raube siehet, und wird seine Füße baden in des Gottlosen Blut.

11 Daß die Leute werden sagen: Der Gerechte

9 Seigneur, je te célébrerai parmi les peuples, je te psalmodierai parmi les nations.

10 Car ta bonté est grande jusqu'aux cieux, et ta vérité jusqu'aux nues.

11 O Dieu, élève-toi sur les cieux; que ta gloire soit sur toute la terre!

PSEAUME LVIII.

VOUS, gens de l'assemblée, prononcez-vous véritablement ce qui est juste? Vous, fils des hommes, jugez-vous avec droiture?

2 Au contraire, vous formez dans votre cœur des desseins d'iniquité; et vous tenez dans vos mains des balances d'injustice sur la terre.

3 Les méchants se sont égarés dès leur naissance; ils se sont fourvoyés dès le ventre de leur mère, et ils ont parlé fausement.

4 Ils ont un venin semblable au venin du serpent, et ils sont comme l'aspic sourd, qui bouche son oreille,

5 Qui n'écoute point la voix des enchanteurs, du charmeur expert en charmes.

6 O Dieu, casse-leur les dents dans la bouche; Eternel, romps les dents machelières des lionceaux.

7 Ils s'écouleront comme l'eau, et ils se fondront; ils tendront leur arc, mais leurs flèches seront comme si elles étoient rompues.

8 Ils s'en iront comme un limaçon qui se fond; ils ne verront non plus le soleil que l'avorton d'une femme.

9 Avant que vos chaudières aient senti le feu des épines, l'ardeur de la colère comme un tourbillon les enlèvera chacun d'eux comme de la chair crue.

10 Le juste se réjouira quand il aura vu cette vengeance; il lavera ses pieds dans le sang du méchant.

11 Et chacun dira: Quoiqu'il en soit, il y a

9 Te alabaré entre los pueblos, Señor; y psalmearé á tí entre las naciones:

10 Porque tu misericordia ha sido engrandecida hasta los cielos, y tu verdad hasta las nubes.

11 Seas ensalzado, ó Dios, sobre los cielos, y tu gloria sobre toda la tierra.

PSALMO LVIII.

SI verdaderamente hablais justicia: juzgad con rectitud, hijos de los hombres.

2 Pues obráis iniquidades en el corazón: vuestras manos traman injusticias en la tierra.

3 Los pecadores desde la matriz se enagénaron, erraron desde el vientre: hablaron falso.

4 El furor de ellos es semejante al de la serpiente: como el del áspid sordo, y que tapa sus orejas,

5 Que no oirá, la voz de encantadores, ni del hechicero, que encanta diestramente.

6 Dios desmenuzará los dientes de ellos en la boca de ellos mismos: el Señor quebrantará las muelas de los leones.

7 Se reducirán á la nada como agua que corre: tuvo entesado su arco, hasta que sean debilitados.

8 Serán destruidos, como la cera que se derite: cayó fuego de arriba, y no vieron el Sol.

9 Antes que vuestras espinas entiendan ser cambron: así él en su ira los devorará, como aun vivos.

10 Se alegrará el justo quando viere la venganza: sus manos lavará en la sangre del pecador.

11 Y dirá el hombre: Si de cierto hay

τῷ δικαίῳ, ἅρα ἐστὶν ὁ Θεὸς κοίνων αὐτοῦς
ἐν τῇ γῇ.

ΕΣΠΕΡΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

Ψαλ. νθ'. LIX.

ΕΞΕΛΟΥ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου ὁ Θεός. καὶ
ἐκ τῶν ἐπιανισταμένων ἐπ' ἐμέ λύτρωσαί με.

2 Ῥυσαί με ἐκ τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνο-
μίαν, καὶ ἐξ ἀνδρῶν αἱμάτων σῶσόν με.

3 "Ὅτι ἰδοὺ ἐθήρευσαν τὴν ψυχὴν μου, ἐπέ-
θεντο ἐπ' ἐμέ κραταιοί· οὔτε ἡ ἀνομία μου, οὔτε
ἡ ἁμαρτία μου Κύριε·

4 "Ανευ ἀνομίας ἐδράμην καὶ κατεύθυνα·
ἐξεγέρθητι εἰς συνάντησίν μου, καὶ ἴδε.

5 Καὶ σὺ Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων ὁ Θεὸς
τοῦ Ἰσραὴλ, πρόσχες τῇ ἐπισκέψασθαι πάντα
τὰ ἔθνη, μὴ οἰκτειρήσῃς πάντας τοὺς ἐργαζο-
μένους τὴν ἀνομίαν· διάψαλμα.

6 Ἐπιστρέψουσιν εἰς ἑσπέραν, καὶ λιμώξου-
σιν ὡς κύων, καὶ κυκλώσουσι πόλιν.

7 Ἰδοὺ ἀποφθίγουνται ἐν τῷ στόματι αὐ-
τῶν, καὶ ῥομφαία ἐν τοῖς χεῖλεσιν αὐτῶν.
ὅτι τίς ἤκουσε;

8 Καὶ σὺ Κύριε ἐκγελάσῃ αὐτοὺς, ἐξουδενώ-
σεις πάντα τὰ ἔθνη.

9 Τὸ κράτος μου πρὸς σέ φυλάξω, ὅτι σὺ ὁ
Θεὸς ἀντιλήπτωρ μου εἶ.

10 Ὁ Θεός μου, τὸ ἔλεος αὐτοῦ προφθάσει
με, ὁ Θεός μου δεῖξει μοι ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου.

11 Μὴ ἀποκτείνῃς αὐτοὺς, μὴ ποτε ἐπιλά-
θωνται τοῦ νόμου σου· διασκόρπισον αὐτοὺς
ἐν τῇ δυνάμει σου, καὶ κατάγαγε αὐτοὺς ὁ
ὑπερασπιστὴς μου Κύριε.

12 Ἀμαρτίαν στόματος αὐτῶν, λόγον χει-

ἄλγηθειαν ὁ δίκαιος ἔχει ἄνταμοιβήν· βέβαια
εἶναι Θεὸς ὁ κρίνων αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΗΣ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Ψαλ. νθ'. LIX.

ΕΛΕΥΘΕΡΩΣΟΝ με ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν μου, ὦ Θεέ·
λύτρωσαί με ἀπὸ τῶν ἐπιανισταμένων ἐναντίον μου.

2 Σῶσόν με ἀπὸ τοῦ ἐργάτας τῆς ἀνομίας,
καὶ ἀπὸ τοῦ αἱματοπότα.

3 "Ὅτι ἰδοὺ κατηγόουν τὴν ψυχὴν μου, οἱ δυ-
νατοὶ ἐσυνίχθησαν ἐναντίον μου, καὶ δὲν εἶχα
ἀνομίαν, μήτε ἁμαρτίαν, ὦ Κύριε.

4 Τρέχουσι καὶ ἐτοιμάζονται, ἄλλα αἰτία δὲν
ἔχω· Σῆκω λοιπὸν εἰς βοήθειάν μου, καὶ ἴδε.

5 Σῆκω, Κύριε, ὦ Θεέ τῶν δυνάμεων, ὦ Θεέ
τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ ἐπίσκεψον πάντα τὰ ἔθνη, μὴ
ἐσπλαγχνισθῇς πάντως τῶν ἐργάτας τῆς ἀνομίας.

6 Πηγύνει βράδν ἐμπρὸς καὶ ὀπίσω, καὶ φοβε-
ρίζουσιν ὡς ἀν σκύλι καὶ περιτρέχουσιν τὴν πόλιν.

7 Ἰδοὺ ὁμιλοῦσι με τὸ στόμα των, καὶ μά-
χαιρα εἶναι τὰ χεῖλη των· ὅτι τίς ἤκουσε;

8 Ἀλλὰ σὺ, Κύριε, θέλεις τοὺς περιπατεῖν,
καὶ καταφρονεῖς πάντα τὰ ἔθνη.

9 Θέλει γνωρίσω τὴν δυνάμιν μου ἀπ' ἐσέ,
ὅτι σὺ εἶσαι ὁ Θεός μου ὑπερασπιστής.

10 Ὁ Θεός μου ἔδεξε τὸ ἔλεός μου τὸ πολὺ·
ὁ Θεός θέλει με εὐχαριστήσει εἰς τὰς ἐχθρας μου.

11 Μὴ τοὺς σκοτώνῃς, μήποτε ὁ λαός μου λησ-
μονήσῃ τοὺς νόμους σου, ἀλλὰ διασκόρπισαί
τους με τὴν δυνάμιν σου, καὶ χαμῆλοσέ τους,
Κύριε, ὑπερασπιστὴ μου.

12 Διὰ τὴν ἁμαρτίαν τοῦ στόματός των, καὶ
διὰ τοὺς λόγους τῶν χειλέων των θέλει πιασ-
θῶσιν εἰς τὴν υπερφάνειάν τους· καὶ διὰ τοῦτο· ὅτι
κατάραι καὶ ψεῖματα εἶναι ἡ διδοχὴ των.

justo: utique est Deus judicans eos in
terra.

pel giusto: v'è pur'un Dio giudice in terra.

VESPERTINÆ PRECES.

PSALMUS LIX.

ΕΡΙΠΕ me de inimicis meis Deus meus:
et ab insurgentibus in me libera me.

2 Eripe me de operantibus iniquitatem:
et de viris sanguinum salva me.

3 Quia ecce ceperunt animam meam:
irruerunt in me fortes.

4 Neque iniquitas mea, neque peccatum
meum Domine: sine iniquitate cucurri,
et direxi.

5 Exurge in occursum meum, et vide: et
tu Domine Deus virtutum, Deus Israel,
Intende ad visitandas omnes gentes: non
miserearis omnibus, qui operantur ini-
quitatem.

6 Convertentur ad vesperam: et famem
patientur ut canes, et circuibunt civita-
tem.

7 Ecce loquentur in ore suo, et gladius
in labiis eorum: quoniam quis audivit?

8 Et tu Domine deridebis eos: ad nihi-
lum deduces omnes gentes.

9 Fortitudinem meam ad te custodiam,
quia Deus susceptor meus es:

10 Deus meus in misericordia ejus præve-
niet me.

11 Deus ostendet mihi super inimicos
meos, ne occidas eos: nequando oblivis-
cantur populi mei. Disperge illos in vir-
tute tua: et depone eos protector meus
Domine:

PREGHIERA della SERA.

SALMO LIX.

DIO mio, riscuotimi da' miei nemici, le-
vami ad alto da quelli che si levano con-
tr' a me.

2 Riscuotimi dagli operatori d'iniquità,
e salvami dagli uomini di sangue.

3 Perciocchè, ecco, han posti agguati
all'anima mia: *uomini* possenti si son rau-
nati contr' a me; senza che *vi sia* in me, nè
misfatto, nè peccato, o Signore.

4 Benchè non *vi sia* iniquità *in me*, pur
corrono, e s' apparecchiarno: destati per
venire ad incontrarmi, e vedi.

5 Tu dico, Signore Iddio degli eserciti,
Iddio d'Israel, risvegliati per visitar tutte
le genti: non far grazia a tutti quelli che
perfidamente operano iniquità. Sela.

6 La sera vanno e vengono: romoreggia-
no come cani, e circuiscono la città.

7 Ecco, sgorgano *parole* colla loro bocca:
hanno de' coltelli nelle loro labbra: per-
ciocchè *dicono*: chi *ci* ode?

8 Ma tu, Signore, ti riderai di loro: tu
ti befferai di tutte le genti.

9 Mi guarderò dalla loro forza, *riducendomi*
a te: ché tu, o Dio, *sei* il mio alto ricetta.

10 L' Iddio mio benigno mi verrà ad in-
contrare: Iddio mi farà veder ne' miei
nemici *quello ch'io desidero*.

11 Non ucciderli già: che talora il mio
popolo non lo dimentichi: fagli, per la
tua potenza, andar vagando: ed abbattili,
o Signore, scudo nostro.

10 So that a man shall say, Verily there is a reward for the righteous: doubtless there is a God that judgeth the earth.

du fruit pour le juste; quoi qu'il en soit, il y a un Dieu qui juge en la terre.

EVENING PRAYER.

PSALM LIX.

DELIVER me from mine enemies, O God: defend me from them that rise up against me.

2 O deliver me from the wicked doers: and save me from the blood-thirsty men.

3 For lo, they lie waiting for my soul: the mighty men are gathered against me, without any offence or fault of me, O Lord.

4 They run and prepare themselves without my fault: arise thou therefore to help me, and behold.

5 Stand up, O Lord God of hosts, thou God of Israel, to visit all the heathen: and be not merciful unto them that offend of malicious wickedness.

6 They go to and fro in the evening: they grin like a dog, and run about through the city.

7 Behold, they speak with their mouth, and swords are in their lips: for who doth hear?

8 But thou, O Lord, shalt have them in derision: and thou shalt laugh at the heathen to scorn.

9 My strength will I ascribe unto thee: for thou art the God of my refuge.

10 God sheweth me his goodness plenteously: and God shall let me see my desire upon mine enemies.

11 Slay them not, lest my people forget it: but scatter them abroad among the people, and put them down, O Lord, our defence.

wird seiner ja genießen; es ist ja noch Gott Richter auf Erden.

Abend-Gebete.

Der 59 Psalm.

1 Errette mich, mein Gott, von meinen Feinden, und schütze mich vor denen, so sich wider mich setzen.

2 Errette mich von den Uebelthätern, und hilf mir von den Blutgierigen.

3 Denn siehe, Herr, sie lauern auf meine Seele; die Starken sammeln sich wider mich, ohne meine Schuld und Wissen.

4 Sie laufen ohne meine Schuld, und bereiten sich. Erwache und begegne mir, und siehe darein.

5 Du Herr, Gott Zebaoth, Gott Israels, wache auf, und suche heim alle Heiden; sey derer keinem gnädig, die so verwegene Uebelthäter sind.

6 Des Abends laß sie wiederum auch heulen, wie die Hunde, und in der Stadt umher laufen.

7 Siehe, sie plaudern mit einander, Schroedter sind in ihren Lippen: Wer sollte es hören?

8 Aber du, Herr, wirfst ihrer lachen, und aller Heiden Spotten.

9 Vor ihrer Macht halte ich mich zu dir; denn Gott ist mein Schutz.

10 Gott erzeiget mir reichlich seine Güte; Gott läßt mich meine Lust haben an meinen Feinden.

11 Erwürge sie nicht, daß es mein Volk nicht vergerbe; zerstreue sie aber mit deiner Macht, Herr, unser Schild, und stoße sie hinunter.

PRIERE DU SOIR.

PSEAUME LIX.

MON Dieu, délivre-moi de ceux qui me haïssent, garantis-moi de ceux qui s'élèvent contre moi.

2 Délivre-moi des ouvriers d'iniquité, et sauve-moi des hommes sanguinaires.

3 Car voici, ils m'ont dressé des embûches et des gens puissans se sont assemblés contre moi, bien qu'il n'y ait point de transgression ni de péché en moi, ô Eternel.

4 Ils courent çà et là, et se mettent en ordre, bien qu'il n'y ait point d'iniquité en moi. Réveille-toi pour venir au-devant de moi, et regarde mon état.

5 Toi donc, Eternel, Dieu des armées, Dieu d'Israël, réveille-toi pour visiter toutes les nations; ne fais grâce à aucun de ces prévaricateurs perfides. Selah.

6 Ils vont et viennent sur le soir, ils aboient comme des chiens, et ils font le tour de la ville.

7 Voici, ils vomissent de mauvais discours de leur bouche; des épées sont dans leurs lèvres; car, disent-ils: Qui est-ce qui nous entend?

8 Mais toi, Eternel, tu te riras d'eux; tu te moqueras de toutes les nations.

9 A cause de la force de mon ennemi, je regarde à toi; car Dieu est ma haute retraite.

10 Dieu qui me favorise, me prévient, Dieu me fera voir dans ceux qui me haïssent ce que j'attends.

11 Ne les tue pas encore, de peur que mon peuple ne l'oublie; dissipe-les par ta puissance, et les abats, ô Seigneur, qui es notre bouclier.

fruto para el justo; de cierto nay Dios, que los juzga sobre la tierra.

ORACION VESPERTINA.

PSALMO LIX.

SACAME, Dios mio, de mis enemigos, y librame de los que se levantan contra mí.

2 Sácame de los que obran iniquidad, y de los hombres sanguinarios salvame.

3 Pues he aquí que hiciéron presa de mí alma: se arrojaron sobre mí los fuertes.

4 Ni maldad mia, ni pecado mio, Señor: sin injusticia corrí, y enderezé.

5 Levántate á mí encuentro, y mira: y tú, Señor Dios de los poderios, Dios de Israel, atiende á visitar todas las naciones: no uses de piedad con ninguno de todos los que obran iniquidad.

6 Volverán á la tarde: y padecerán hambre como perros, y darán vueltas á la ciudad.

7 He aquí que hablarán en su boca, y espada en los labios de ellos: porque ¿quien ha oído?

8 Mas tú, Señor, te burlarás de ellos: anonadarás á todas las gentes.

9 Guardaré para tí mi fortaleza, porque tú eres Dios amparador mio:

10 Dios mio, la misericordia de él se me adelantará.

11 Dios me dará indicios acerca de mis enemigos, no los mates; porque tal vez no se olviden mis pueblos. Dispérsalos con tu poder, y abátelos, Señor, protector mio:

λέων αὐτῶν, καὶ πύλληφθῆσαν ἐν τῇ ὑπερφανίᾳ αὐτῶν· καὶ ἐξ ἁρᾶς καὶ ψεύδους διαγελήσονται.

13 Συντελείαι, ἐν ὕρῃ συντελείας, καὶ οὐ μὴ ὑπάρξουσιν· καὶ γνωσκονται ὅτι ὁ Θεὸς τοῦ ἱακὼβ δεσποῖ τῶν περάτων τῆς γῆς· διάψαλμα.

14 Ἐπιστρέψουσιν εἰς ἑσπέραν, καὶ λιμώξουσιν ὡς κύνων, καὶ κυκλώσουσι πόλιν.

15 Αὐτοὶ διασκορπισθήσονται τῇ φαγεῖν, ἐὰν δὲ μὴ χορτασθῶσι, καὶ γογγύσουσιν.

16 Ἐγὼ δὲ ᾄσομαι τῇ δυνάμει σου, καὶ ἀγαλλιάσομαι τοπρῶ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐγενήθης ἀντιλήπτωρ μου καὶ καταφυγὴ μου ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου.

17 Βοηθός μου, σοὶ ψαλῶ ὁ Θεὸς μου, ἀντιλήπτωρ μου εἰ ὁ Θεὸς μου, τὸ ἔλεός μου.

Ψαλ. ξ'. LX.

Ο ΘΕΟΣ ἀπόσω ἡμᾶς καὶ καθεῖλες ἡμᾶς, ὠργίσθης καὶ ὠκτείρησας ἡμᾶς.

2 Συνέσεισας τὴν γῆν καὶ συνετάραξας αὐτήν, ἵασαι τὰ συντρίμματα αὐτῆς, ὅτι ἔσαλευθῇ.

3 Ἐδεῖξας τῷ λαῷ σου σκληρά, ἐπότισας ἡμᾶς οἶνον κατανύξεως.

4 Ἐδωκας τοῖς φοβουμένοις σε σημειώσεις, τοῦ φυγεῖν ἀπὸ προσώπου τούτου· διάψαλμα.

5 Ὅπως ἂν ῥυθθῶσιν οἱ ἀγαπητοὶ σου, σῶσον τῇ δεξιᾷ σου καὶ ἐπακουσόν μου.

6 Ὁ Θεὸς ἐλάλησεν ἐν τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ, ἀγαλλιάσομαι καὶ διαμεριῶ Σίκιμα, καὶ τὴν κοιλάδα τῶν σκηνῶν διαμετρήσω.

7 Ἐμός ἐστι Γαλαὰδ, καὶ ἐμός ἐστι Μανασσῆ, καὶ Ἐφραὶμ κραταίωσις τῆς κεφαλῆς μου· Ἰούδας βασιλεὺς μου,

12 Delictum oris eorum, sermonem labiorum ipsorum: et comprehendantur in superbia sua. Et de execratione et mendacio annuntiabuntur.

13 In consumptione: in ira consumptionis, et non erunt. Et scient quia Deus dominabitur Jacob: et finium terræ.

14 Convertentur ad vesperam, et famem patientur ut canes: et circuibunt civitatem.

15 Ipsi dispergentur ad manducandum: si vero non fuerint saturati, et murmurabunt.

16 Ego autem cantabo fortitudinem tuam: et exultabo mane misericordiam tuam. Quia factus es susceptor meus, et refugium meum, in die tribulationis meæ.

17 Adjutor meus tibi psallam, quia Deus susceptor meus es: Deus meus misericordia mea.

PSALMUS LX.

DEUS repulisti nos, et destruxisti nos: iratus es, et misertus es nobis.

2 Commovisti terram, et conturbasti eam: sana contritiones ejus, quia comota est.

3 Ostendisti populo tuo dura: potasti nos vino compunctionis.

4 Dedisti metuentibus te significationem: ut fugiant a facie arcus: Ut liberentur dilecti tui:

5 Salvum fac dextera tua, et exaudi me.

6 Deus locutus est in sancto suo: Lætabor, et partibor Sichem: et convallem tabernaculorum metibor.

13 Ἀφανίσαι τοὺς μὲ τὴν ὕρῃν σου ἀφάνισαι τοὺς ἄνα χαθῶσι, καὶ μάθωσιν ὅτι ὁ Θεὸς τὸν ἱακὼβ κυβερνᾷ, καὶ τὰ πέρατα τῆς γῆς.

14 Βράϊον θέλει ἐπιστρέψουσι, καὶ φοβερίσασιν ὡς ἄν σκύλοι, καὶ περιτρέξουσιν τὴν πόλιν.

15 Αὐτοὶ θέλει σκορπισθῶσι διὰ τροφὴν, καὶ θέλει γογγύσουσιν ἀνὰ λαχὴν καὶ δὲν χορτασθῶσιν.

16 Ἐγὼ δὲ θέλω ψάλλειν εἰς τὴν δυνάμει σου· καὶ ἐπαυνέω τὸ ἔλεός σου πρῶτόν· ὅτι ἐγενήθης ὑπερασπιστὴς μου καὶ καταφυγὴ μου τὴν ἡμέραν τῆς θλίψεώς μου.

17 Εἰς ἐσὲ θέλω ψαλῶ, ὦ βοηθὲ μου, ὦ Θεέ μου, ὅτι σὺ εἶσαι ἡ καταφυγὴ μου, καὶ τὸ ἔλεός μου.

Ψαλ. ξ. LX.

Ω ΘΕΕ, σὺ μᾶς ἐδίωξας καὶ μᾶς ἐσκορπίσας, καὶ ὠργίσθης· ἐπιστρέψον τὴν ἀγάπην σου εἰς ἡμᾶς.

2 Ἐσεισας τὴν γῆν καὶ τὴν διαμοίρασας· διόρθωσον τὰ συντρίμματα τῆς, ὅτι σαλεύεται.

3 Ἐδεῖξας σκληρά εἰς τὸν λαόν σου· μᾶς ἐπότισας, μὲ θανατώδη οἶνον.

4 Ἐδωκας σημεῖον εἰς ὅσους σὲ φοβοῦνται, ἵνα θραιομβεύσωσιν εἰς τὴν ἀλήθειάν σου.

5 Καὶ οὕτω λυτρωθῶσιν οἱ ἀγαπητοὶ σου· σῶσον με μὲ τὴν δεξιάν σου, καὶ ἀκουσόν με.

6 Ὁ Θεὸς ἐλάλησεν εἰς τὴν ἀγιότητα του· θέλω ἀγαλλιασθῆν καὶ μερίσω τὴν Σίκιμα καὶ διαμετρήσω τὸν λόγον τῆς Σικιμῆ.

7 Ἰδικός μου εἶναι ὁ Γαλαὰδ, ἰδικός μου καὶ ὁ Μανασσῆ, καὶ ὁ Ἐφραὶμ εἶναι ἡ δύναμις τῆς κεφαλῆς μου· ὁ Ἰούδας εἶναι ὁ νομοθέτης μου.

8 Μωῦβ εἶναι τὸ ἀγγεῖον τῆς ἐλπίδος μου, ἄνω εἰς τὴν Ἰδουμαίαν· θ-λει εὐγάλω τὰ ὑποδήματά μου, καὶ εἰς ἐμέ οἱ ἀλλόφυλοι ὑπετάχθησαν.

9 Ποῖός με φέρνει εἰς τὴν περιπεφραγμένην πόλιν; ποῖός με ὁδηγεῖ ἕως τῆς Ἰδουμαίας;

12 Per lo peccato della lor bocca, per le parole delle lor labbra: e sieno colti per l'orgoglio loro, e perciocchè tengono ragionamenti d'execrazioni, e di menzogne.

13 Distruggili nel tuo furore: distruggili, sì che non sieno più: e sappiano che Iddio signoreggia in Iacoh, anzi fino all'estremità della terra. Sela.

14 Vadano pure e vengano la sera: romoreggino come cani, e circuiscano la città.

15 Andranno tapiando per trovar da mangiare: avvegnachè non sieno sazi, pur passeranno così la notte.

16 Ma io canterò la tua potenza, e la mattina loderò ad alta voce la tua benignità: perciocchè tu mi sei stato alto ricetta, e rifugio, nel giorno che sono stato distretto.

17 O mia forza, io ti salmeggerò: perciocchè Iddio è il mio alto ricetta, l' Iddio mio benigno.

SALMO LX.

Ο Διο, tu ci hai scacciati, tu ci hai dissipati, tu ti sei adirato: e poi, tu ti sei rivolto a noi.

2 Tu hai scrollata la terra, e l' hai schiantata: ristora le sue rotture: perciocchè è smossa.

3 Tu hai fatte sentire al tuo popolo cose dure: tu ci hai dato bere del vino di stordimento.

4 Ma ora, tu hai dato a quelli che ti temono una bandiera, per alzarla per amor della tua verità. Sela.

5 Acciocchè la tua diletta gente sia liberata. Salvami colla tua destra, e rispondimi.

6 Iddio ha parlato per la sua Santità: io trionferò: io spartirò Sichem, e misurerò la Valle di Succot.

12 For the sin of their mouth, and for the words of their lips, they shall be taken in their pride: and why? their preaching is of cursing and lies.

13 Consume them in thy wrath, consume them, that they may perish: and know that it is God that ruleth in Jacob, and unto the ends of the world.

14 And in the evening they will return: grin like a dog, and will go about the city.

15 They will run here and there for meat: and grudge if they be not satisfied.

16 As for me, I will sing of thy power, and will praise thy mercy betimes in the morning: for thou hast been my defence and refuge in the day of my trouble.

17 Unto thee, O my strength, will I sing: for thou, O God, art my refuge, and my merciful God.

PSALM LX.

O GOD, thou hast cast us out, and scattered us abroad: thou hast also been displeased; O turn thee unto us again.

2 Thou hast moved the land, and divided it: heal the sores thereof, for it shaketh.

3 Thou hast shewed thy people heavy things: thou hast given us a drink of deadly wine.

4 Thou hast given a token for such as fear thee: that they may triumph because of the truth.

5 Therefore were thy beloved delivered: help me with thy right hand, and hear me.

6 God hath spoken in his holiness, I will rejoice, and divide Sichem: and mete out the valley of Succoth.

12 Ihre Lehre ist eitel Sünde, und verharren in ihrer Hoffart, und predigen eitel Glücken und Widersprechen.

13 Vertilge sie ohne alle Gnade; vertilge sie, daß sie nichts seyn, und inne werden, daß Gott Herrscher sey in Jacob, in aller Welt.

14 Des Abends laß sie wiederum auch heulen wie Hunde, und in der Stadt umher laufen.

15 Laß sie hin und her laufen um Speise, und murren, wenn sie nicht satt werden.

16 Ich aber will von deiner Macht singen, und des Morgens rühmen deine Güte: denn du bist mein Schutz und Zuflucht in meiner Noth.

17 Ich will dir, mein Hort, lobsingeln: denn du, Gott, bist mein Schutz, und mein gnädiger Gott.

Der 60 Psalm.

1 Gott, der du uns verstoßen und zerstreuet hast, und zornig roarest, tröste uns wieder.

2 Der du die Erde bewegt und zerrissen hast, heile ihre Brüche, die so zerwundet ist.

3 Denn du hast deinem Volk ein Hartes erzeigt; du hast uns einen Trunk Wein gegeben, daß wir taumelten.

4 Du hast aber doch ein Zeichen gegeben denen, die dich fürchten, welches sie aufwarfen, und sie sicher machte.

5 Auf daß deine Lieben erlabet werden, so hilf nun mit deiner Rechten, und erhöhe uns.

6 Gott redet in seinem Heiligthum, daß bin ich froh, und will theilen Sichem, und abmessen das Thal Succoth.

12 Ils pèchent par leur bouche et par leurs lèvres; qu'ils soient donc pris par leur orgueil; car ils ne tiennent que des discours d'imprécation et de mensonge.

13 Consome-les avec fureur, consume-les en sorte qu'ils ne soient plus; et qu'on sache que Dieu domine en Jacob, et jusqu'aux bouts de la terre. *Sélah.*

14 Qu'ils aillent donc et viennent sur le soir, et qu'ils mènent du bruit comme des chiens, et fassent le tour de la ville.

15 Qu'ils aillent de lieu en lieu pour trouver à manger; et qu'ils passent la nuit sans être rassasiés.

16 Mais moi je chanterai ta force, et je louerai à haute voix ta bonté dès le matin, parce que tu m'as été une haute retraite, et mon refuge au jour que j'étois en détresse.

17 O Dieu, qui es ma force, je te psalmodierai; car Dieu est ma haute retraite, et le Dieu qui me favorise.

PSEAUME LX.

O DIEU, tu nous as rejetés, tu nous as dissipés, tu t'es courroucé; retourne-toi vers nous.

2 Tu as ému la terre, et tu l'as fendue; guéris ses brèches; car elle est ébranlée.

3 Tu as fait voir à ton peuple des choses dures; tu nous as abreuvés d'un vin d'étourdissement.

4 Mais depuis tu as donné un étendard à ceux qui te craignent, pour l'élever en haut, à cause de ta vérité. *Sélah.*

5 Afin que ceux que tu aimes soient délivrés. Sauve-moi par ta droite, et m'exauce.

6 Dieu a parlé dans son sanctuaire; je te réjouirai, je partagerai Sichem, et mesurerai la vallée de Succoth.

12 Por el delito de su boca, por las palabras de sus labios: y sean presos en su misma soberbia. Y por su execración y mentira serán anunciados.

13 Por el acabamiento: por la ira del acabamiento, y no serán. Y sabrán que Dios dominará á Jacob, y á los términos de la tierra.

14 Se volverán á la tarde, y padecerán hambre como perros, y darán vueltas á la ciudad.

15 Ellos mismos andarán dispersos para comer: y si no se hartaren, aun murmurarán.

16 Mas yo cantaré tu fortaleza, y alabaré con regocijo en la mañana tu misericordia. Porque te has hecho mi amparador, y mi refugio, en el día de mi tribulación.

17 Tañeré psalmos á tí, ayudador mío, porque eres Dios amparador mío: Dios mío, mi sericordia mía.

PSALMO LX.

DIOS, desechástenos, y nos destruiste. Te enojaste, y tuviste misericordia de nosotros.

2 Conmoviste la tierra, y la turbaste: sana sus quebradas, porque está conmovida.

3 Mostraste á tu pueblo cosas duras: distenos á beber vino de compuncion.

4 Distes á los que te temen una señal, para que huyan de la faz del arco; y se libren tus amados:

5 Sálvame con tu diestra, y óyeme.

6 Dios habló en su santuario: Me alegraré, y partiré á Sichem, y mediré el valle de las tiendas.

8 Μωάβ λέβης τῆς ἐλπίδος μου, ἐπὶ τὴν Ἰδουμαίαν ἐκέντω τὸ υπόδημά μου, ἐμοὶ ἀλλόφυλοι ὑπετάγησαν.

9 Τίς ἀπάξει με εἰς πόλιν περιοχῆς; τίς ὀδηγήσει με ἕως τῆς Ἰδουμαίας;

10 Οὐχὶ σὺ ὁ Θεὸς ὁ ὑπωσάμενος ἡμᾶς; καὶ οὐκ ἐξελύσῃ ὁ Θεὸς ἐν ταῖς δυνάμεσιν ἡμῶν;

11 Δὸς ἡμῖν βοήθειαν ἐκ θλίψεως, καὶ ματαία σωτηρία ἀνθρώπων.

12 Ἐν τῷ Θεῷ ποιήσομεν δύναμιν, καὶ αὐτοὺς ἐξουθενώσει τοὺς θλίβοντας ἡμᾶς.

Ψαλ. ξα'. LXI.

ΕΙΣΑΚΟΥΣΟΝ ὁ Θεὸς τῆς δεήσεώς μου, πρόσχωες τῇ προσευχῇ μου.

2 Ἀπὸ τῶν περάτων τῆς γῆς πρὸς σέ ἐκέκραξα, ἐν τῷ ἀκηδίασαι τὴν καρδίαν μου, ἐν πέτρᾳ ὑψώσας με ὀδηγήσάς με,

3 Ὅτι ἐγενήθης ἐλπίς μου, πύργος ἰσχυρός ἀπὸ προσώπου ἐχθροῦ.

4 Παροικῆσω ἐν τῷ σκηνώματί σου εἰς τοὺς αἰῶνας, σκεπασθήσομαι ἐν σκέπῃ τῶν πτερυγῶν σου διὰ ψάλλω.

5 Ὅτι σὺ ὁ Θεὸς εἰσήκουσας τῶν προσευχῶν μου, ἔδωκας κληρονομίαν τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄνομά σου.

6 Ἡμέρας ἐφ' ἡμέρας βασιλέως προσθήσεις, τὰ ἔτη αὐτοῦ ἕως ἡμέρας γενεᾶς καὶ γενεᾶς.

7 Διαμενεῖ εἰς τὸν αἰῶνα ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, ἔλεος καὶ ἀλήθειαν αὐτῇ τίς ἐκζητήσει αὐτῶν;

8 Οὕτως ψαλὸς τῷ ὀνόματί σου εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, τοῦ ὑποδοῦναί με τὰς εὐχάς μου ἡμέραν ἐξ ἡμέρας.

7 Meus est Galaad, et meus est Manasses: et Ephraim fortitudo capitis mei. Iuda rex meus:

8 Moab olla spei meæ. In Idumæam extendam calceamentum meum: mihi alienigenæ subditi sunt.

9 Quis deducet me in civitatem munitam? quis deducet me usque in Idumæam?

10 Nonne tu Deus, qui repulisti nos: et non egredieris Deus in virtutibus nostris?

11 Da nobis auxilium de tribulatione: quia vana salus hominis.

12 In Deo faciemus virtutem: et ipse ad nihilum deducet tribulantes nos.

PSALMUS LXI.

EXAUDI Deus deprecationem meam: intende orationi meæ.

2 A finibus terræ ad te clamavi dum anxietur cor meum, in petra exaltasti me. Deduxisti me,

3 Quia factus es spes mea: turris fortitudinis a facie inimici.

4 Inhabitabo in tabernaculo tuo in sæcula: protegar in velamento alarum tuarum.

5 Quoniam tu Deus meus exaudisti orationem meam: dedisti hereditatem timentibus nomen tuum.

6 Dies super dies regis adjicies: annos ejus usque in diem generationis et generationis.

7 Permanet in æternum in conspectu Dei: misericordiam et veritatem ejus quis requirit?

8 Sic psalmum dicam nomini tuo in sæ-

10 Δέν εἶμαι ἐν ᾧ Θεέ, ὁ δώξας ἡμᾶς; ᾧ Θεέ, δέν θέλει συνειρῆσαι ἐξω μέ τὴν δύναμιν μου;

11 Δὸς μοι βοήθειαν ἐν καιρῷ θλίψεως· ὅτι ματαία εἶναι ἡ βοήθεια ἀνθρώπου.

12 Μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ θέλει ποιήσομεν δυνατὰ, ὅτι αὐτὸς θέλει ταπεινώσει τοὺς θλίβοντάς μας.

Ψαλ. ξα'. LXI.

ΕΙΣΑΚΟΥΣΟΝ ὁ Θεὸς τὴν δεήσιν μου· δώσαι προσοχὴν εἰς τὴν προσευχήν μου.

2 Ἀπὸ τὰ πέρατα τῆς γῆς θέλω κράξειν πρὸς σέ, ὅταν ἡ καρδίᾳ μου θλίβεται.

3 Ὑψώσαι με εἰς πέτραν ὑψηλοτέραν μου· ὅτι ἐγενήθης ἐλπίς μου καὶ πύργος δυνάμεώς μου ἐναντίον τοῦ ἐχθροῦ μου.

4 Θέλει κατοικῆσω εἰς τὸ σκηνώμα σου αἰωνίως· καὶ θέλει σκεπασθῶ ὑπὸ τὴν σκέπην τῶν πτερυγῶν σου.

5 Ὅτι σὺ, ὦ Κύριε εἰσάκουσας τὴν προσευχήν μου καὶ ἔδωκας κληρονομίαν εἰς ὅσους φοβούνται τὸ ὄνομά σου.

6 Θέλει προσθήσει ἡμέρας εἰς τὰς ἡμέρας τοῦ βασιλέως· πολλὰ τὰ ἔτη αὐτοῦ καὶ ἀπὸ γενεᾶν εἰς γενεάν.

7 Θέλει μένει αἰωνίως ἐμπρὸς τοῦ Θεοῦ· ἐτοίμασον τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου, ἵνα τὸν διαφυλάξωσιν.

8 Οὕτως θέλει ψάλλω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ ὑποδώσω τὰς εὐχάς μου καθημερινῶς.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΗΣ ΑΥΤΗΣ.

Ψαλ. ξβ'. LXII.

ΔΕΝ θέλει ὑποταχθῇ τῷ Θεῷ ἡ ψυχὴ μου; εἰς τὸν αἰῶνα ὑπὸ αὐτὸν ἔρχεται ἡ σωτηρία μου.

7 Mio è Galaad, e mio è Manasse, ed Ephraim è la forza del mio capo: Iuda è il mio Legislatore.

8 Moab è la caldaia del mio lavatoio: io getterò le mie scarpe sopra Edom: o Palestina, fammi dell'acclamazioni.

9 Chi mi condurrà nella città della fortezza? chi mi menerà fino in Edom?

10 Non sarai desso tu, o Dio, che ci avevi scacciati, e non uscivi più fuori, o Dio, co' nostri eserciti?

11 Dacci aiuto, per uscir di distretta: perciocchè il soccorso degli uomini è vanità.

12 In Dio noi faremo prodezze, ed egli calpesterà i nostri nemici.

SALMO LXI.

O Dio, ascolta il mio grido, attendi alla mia orazione.

2 Io grido a te dall'estremità della terra, mentre il mio cuore spasma: conducimi la rocca che è troppo alta da salirvi da me.

3 Perciocchè tu mi sei stato un ricetto, una torre di fortezza d' innanzi al nemico.

4 Io dimorerò nel tuo Tabernacolo per molti secoli: io mi riparerò nel nascondimento delle tue ale. Sela.

5 Perciocchè tu, o Dio, hai esauditi i miei voti, tu m'hai data l'eredità di quelli che temono il tuo Nome.

6 Aggiungi giorni sopra giorni al re: sieno gli anni suoi a guisa di molte età.

7 Dimori in perpetuo nel cospetto di Dio: ordina benignità, e verità, che lo guardino.

8 Così salmeggerà il tuo Nome in perpetuo, per adempire ogni giorno i miei voti.

7 Gilead is mine, and Manasses is mine: Ephraim also is the strength of my head; Judah is my law-giver.

8 Moab is my wash-pot; over Edom will I cast out my shoe: Philistia, be thou glad of me.

9 Who will lead me into the strong city: who will bring me into Edom?

10 Hast not thou cast us out, O God: wilt not thou, O God, go out with our hosts?

11 O be thou our help in trouble: for vain is the help of man.

12 Through God will we do great acts: for it is he that shall tread down our enemies.

PSALM LXI.

HEAR my crying, O God: give ear unto my prayer.

2 From the ends of the earth will I call upon thee: when my heart is in heaviness.

3 O set me up upon the rock that is higher than I: for thou hast been my hope, and a strong tower for me against the enemy.

4 I will dwell in thy tabernacle for ever: and my trust shall be under the covering of thy wings.

5 For thou, O Lord, hast heard my desires: and hast given an heritage unto those that fear thy Name.

6 Thou shalt grant the King a long life: that his years may endure throughout all generations.

7 He shall dwell before God for ever: O prepare thy loving mercy and faithfulness, that they may preserve him.

8 So will I always sing praise unto thy Name: that I may daily perform my vows.

7 Gilead ist mein, mein ist Manasse, Ephraim ist die Macht meines Hauptes, Juda ist mein Fürst.

8 Moab ist mein Waschtopf, meinen Schuh strecke ich über Edom, Philistia jauchzet zu mir.

9 Wer will mich führen in eine feste Stadt? Wer geleitet mich bis in Edom?

10 Wirfst du es nicht thun, Gott, der du uns versorgest, und ziehest nicht aus, Gott, auf unser Heer?

11 Schaffe uns Beystand in der Noth: denn Menschenhülfe ist kein nütze.

12 Mit Gott wollen wir Thaten thun; er wird unsre Feinde untertreten.

Der 61 Psalm.

1 Höre, Gott, mein Geschrey, und mercke auf mein Gebet.

2 Hienieden auf Erden rufe ich zu dir, wenn mein Herz in Angst ist, du woldest mich führen auf einen hohen Felsen.

3 Denn du bist meine Zuversicht, ein starker Thurm vor meinen Feinden.

4 Ich will wohnen in deiner Hütte ewiglich, und trauen unter deinen Fittigen.

5 Denn du, Gott, hörest meine Gelübde; du belohnest die wohl, die deinen Namen fürchten.

6 Du giebst einem Könige langes Leben, daß seine Jahre währen immer für und für.

7 Daß er immer sitzen bleibet vor Gott. Erzeige ihm Güte und Treue, die ihn behüten.

8 So will ich deinem Namen lobfingen ewiglich, daß ich meine Gelübde bezahle täglich.

7 Galaad sera à moi, Manassé sera aussi à moi, Ephraïm sera la force de ma tête, et Juda mon législateur.

8 Moab sera le bassin où je me laverai; je jeterai mon soulier sur Edom; O Palestine, fais-moi des acclamations!

9 Qui sera-ce qui me conduira dans la ville forte? Qui sera-ce qui me conduira jusques en Edom?

10 Ne sera-ce pas toi, ô Dieu, qui nous avois rejetés, toi, ô Dieu, qui ne sortois plus avec nos armées?

11 Donne-nous du secours pour sortir de détresse; car la délivrance qui vient de l'homme n'est que vanité.

12 Nous ferons des actions de valeur en Dieu, et il foulera nos ennemis.

PSEAUME LXI.

O DIEU, écoute mon cri, et sois attentif à ma requête.

2 Je crierai à toi du bout de la terre, lorsque mon cœur se pâme; conduis-moi sur ce rocher, qui est trop élevé pour moi.

3 Car tu as été ma retraite et ma forte tour contre l'ennemi.

4 Je séjournerai dans ton tabernacle plusieurs siècles; je me retirerai sous le couvert de tes ailes. Selah.

5 Car tu as, ô Dieu, exaucé mes vœux, et tu m'as donné l'héritage de ceux qui craignent ton nom.

6 Tu ajouteras des jours aux jours du Roi; et ses années seront d'une génération à l'autre génération.

7 Il demeurera toujours en la présence de Dieu. Accorde lui ta bonté et ta fidélité pour le garder.

8 Ainsi je psalmodierai ton nom à perpétuité, et je te rendrai mes vœux chaque jour.

7 Mio es Galaad, y mio es Manassés: y Ephraïm fortaleza de mi cabeza. Judá mi Rey: 8 Moab olla de mi esperanza. Sobre la Iduméa extenderé mi calzado: sometidos me están los extrangeros.

9 ¿Quién me conducirá á la ciudad fortificada? ¿quién me conducirá hasta la Iduméa?

10 ¿Quién sino tú, ó Dios, que nos desechaste: y no saldrás, ó Dios, en nuestros ejercicios?

11 Danos socorro en la tribulacion: porque vana es la salud del hombre.

12 En Dios haremos proezas; y él mismo reducirá á nada á los que nos angustian.

PSALMO LXI.

ESCUCHA, ó Dios, mi deprecacion: atiende á mi oracion.

2 Desde los fines de la tierra á tí clamé: quando estaba angustiado mi corazon, en la piedra me ensalzaste. Guíasteme,

3 Porque has sido mi esperanza: torre de fortaleza contra el enemigo.

4 Habitaré en tu tabernáculo por los siglos: será protegido en la cubierta de tus alas.

5 Porque tú, Dios mio, has oido mi oracion: has dado herencia á los que temen tu nombre.

6 Añadirás dias á los dias del Rey: los años de él hasta el dia de una, y otra generacion.

7 El permanece eternamente en la presencia de Dios: ¡la misericordia, y verdad de él quien la echará de menos?

8 Así psalmearé á tu nombre por siglo de siglo: para cumplir mis votos de dia en dia.

ΕΘΘΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

Ψαλ. ξβ'. LXII.

ΟΥΧΙ τῷ Θεῷ ὑποταγίσεται ἡ ψυχὴ μου :
παρ' αὐτοῦ γὰρ τὸ σωτήριόν μου.

2 Καὶ γὰρ αὐτὸν Θεὸς μου καὶ σωτὴρ μου,
ἀντιλήπτωρ μὲ, οὐ μὴ σαλευθῶ ἐπὶ πλεῖον.

3 Ἔως πότε ἐπιτίθεσθε ἐπ' ἄνθρωπον ; φο-
νεῖτε πάντες ὡς τοίχῳ κεκλιμένῳ κ' φραγ-
μῷ ὁσμένῳ.

4 Πλὴν τὴν τιμὴν μου ἐβουλεύσαντο ἀπώ-
σαι· ἔδραμον ἐν δίφῳ τῷ σώματι αὐτῶν
εὐλόγην, κ' τῇ καρδίᾳ αὐτῶν κατηρῶντο· διά-
ψαλμα.

5 Πλὴν τῷ Θεῷ ὑποτάγητι ἡ ψυχὴ μου, ὅτι
παρ' αὐτοῦ ἡ ὑπομονὴ μου.

6 Ὅτι αὐτὸς Θεὸς μου καὶ σωτὴρ μου, ἀν-
τιλήπτωρ μου, οὐ μὴ μεταναστεύσω.

7 Ἐπὶ τῷ Θεῷ τὸ σωτήριόν μου, καὶ ἡ δόξα
μου· ὁ Θεὸς τῆς βοηθείας μου, καὶ ἡ ἐλπίς
μου ἐπὶ τῷ Θεῷ.

8 Ἐλπίσατε ἐπ' αὐτὸν πᾶσα συναγωγὴ λαοῦ·
ἐκστήτε ἐνώπιον αὐτοῦ τὰς καρδίας ὑμῶν, ὅτι
ὁ Θεὸς βοηθὸς ἡμῶν· διάψαλμα.

9 Πλὴν μάταιοι οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, ψευ-
δεῖς οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων ἐν ζυγοῖς τοῦ ἀδική-
σαι, αὐτοὶ ἐκ ματαιότητος ἐπίσταυτο.

10 Μὴ ἐλπίζετε ἐπ' ἀδικίαν, κ' ἐπὶ ἀρπάγ-
ματα μὴ ἐπιποθεῖτε· πλοῦτος ἔαν ῥῆν, μὴ
προστίθεσθε καρδίαν.

11 Ἀπαῖς ἐλάλησεν ὁ Θεός, δύο ταῦτα ἤκκασα,
ὅτι τὸ κράτος τοῦ Θεοῦ,

12 Καὶ σοῦ Κύριε τὸ ἔλεος, ὅτι σὺ ἀπο-
δίσεις ἐκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ.

2 Ὅτι αὐτὸς εἶναι Θεὸς μου καὶ σωτὴρ μου
κ' ὑπερασπιστὴς μου, κ' δὲν θέλει πέσω δεινῶς.

3 Ἔως πότε θέλει παγιδεύσете τὸς ἀνθρώπους ;
ἐσεῖς πάντες θέλει φονευθῆτε, κ' θέλετε κατα-
σταθῆν ὡσάν τεῖχος ἐγκρεμνιζόμενος, κ' ὡσάν
φραγμὸς σπασμένος.

4 Ὁ σκοπὸς τῶν ὁ μόνος εἶναι ἵνα ταπεινώ-
σωσιν τὴν τιμὴν μὲ· χαίρονται εἰς ψεύματα· κ'
εὐλογῶντες με τὸ σῶμα καὶ ῥῶσιν με τὴν κυριότητα.

5 Πλὴν, ὦ ψυχὴ μου, ὑποτάχθητι τῷ Θεῷ·
ὅτι εἰς ἐκεῖνον εἶναι ἡ ἐλπίς μου.

6 Ὅτι αὐτὸς εἶναι Θεὸς μου καὶ σωτὴρ μου, κ'
ὑπερασπιστὴς μου καὶ δὲν θέλει πέσω.

7 Εἰς τὸν Θεόν εἶναι τὸ σωτήριόν μου καὶ ἡ
δόξα μου ὁ Θεὸς τῆς δυνάμεως μου, καὶ ἡ ἐλπίς
μου εἶναι εἰς τὸν Θεόν.

8 Ἀς ἐλπίσῃ εἰς αὐτὸν κάθε συναγωγὴ λαῶν·
ἀνοίξατε τὰς καρδίας σας ἐμπρὸς του, ὅτι ὁ
Θεὸς εἶναι ἡ ἐλπίς μας.

9 Πλὴν οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων εἶναι ματαιοί·
ψευδεῖς εἶναι οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων εἰς ζυγὸν, καὶ
ἀδικοί· αὐτοὶ ὑπερβαίνει τὴν ματαιότητα.

10 Μὴ ἐλπίζετε εἰς τὴν ἀδικίαν, κ' εἰς τὰς ἀρπά-
γας, κ' ἀψίστατε τὴν ματαιότητα· ἐὰν αὐξηθῇσι
τὰ πλῆθη μὴ βάλετε τὴν καρδίαν σας εἰς αὐτά.

11 Μίαν φοράν ἐλάλησεν ὁ Θεός, κ' ἤκουσιν
δις τὰ αὐτά, ὅτι τὸ κράτος ὑπάρχει τοῦ Θεοῦ.

12 Καὶ τὸ ἔλεος τοῦ Κυρίου, ὅτι ἐσὶν δίδει
ἀνταμοιβὴν καθενὸς κατὰ τὰ ἔργα του.

Ψαλ. ξγ'. LXIII.

Ω ΘΕΕ μὲ, Θεέ μου πρῶτον θέλει σέ καλέσω.

2 Ἐδίδης ἐσέ σε ἡ ψυχὴ μου, ἡ σάρκα μὴ σε
ἐπιποθεῖ, εἰς ἔρημον, καὶ ἄβροχον γῆν.

3 Οὕτως ἐκύτταξά διὰ σέ εἰς τὸ ἅγιον ἵνα εἶδῳ
τὴν δυνάμιν σου, καὶ τὴν δόξαν σου.

culum sæculi : ut reddam vota mea de
die in diem.

MATUTINÆ PRECES.

PSALMUS LXII.

NONNE Deo subjecta erit anima mea ?
ab ipso enim salutare meum.

2 Nam et ipse Deus meus, et salutaris
meus : susceptor meus, non movebor ampli-
us.

3 Quousque irruitis in hominem ? inter-
ficitis universi vos : tamquam parieti in-
clinato et maceris depulsa ?

4 Verumtamen pretium meum cogitave-
runt repellere, cucurri in siti : ore suo
benedicebant, et corde suo maledicebant.

5 Verumtamen Deo subjecta esto anima
mea : quoniam ab ipso patientia mea.

6 Quia ipse Deus meus, et salvator meus :
adjutor meus, non emigrabo.

7 In Deo salutare meum, et gloria mea :
Deus auxilii mei, et spes mea in Deo est.

8 Sperate in eo omnis congregatio po-
puli, effundite coram illo corda vestra :
Deus adjutor noster in æternum.

9 Verumtamen vani filii hominum, men-
daces filii hominum in stateris : ut decipiant
ipsi de vanitate in idipsum.

10 Nolite sperare in iniquitate, et rapi-
nas nolite concupiscere : divitiarum si affluant,
nolite cor apponere.

11 Semel locutus est Deus, duo hæc au-
divi, quia potestas Dei est.

12 Et tibi Domine misericordia : quia tu
reddes unicuique juxta opera sua.

PREGHIERA della MATTINA.

SALMO LXII.

L'ANIMA mia s'acqueta in Dio solo, da
lui procede la mia salute.

2 Egli solo è la mia rocca, e la mia sa-
vezza, il mio alto ricetto : io non sarò gi-
ammai grandemente smosso.

3 Infino a quando v' avventerete sopra
un' uomo ? voi stessi sarete uccisi tutti
quanti : e sarete simili ad una parete chi-
nata, e ad un muricciuol sospinto.

4 Essi non consigliano d' altro che di so-
spigner giù quest' uomo dalla sua altezza :
prendono piacere in menzogna : benedi-
cono colla lor bocca, ma maledicono nel
loro interiore. Sela.

5 Anima mia, acquetati in Dio solo : per-
ciocchè la mia speranza pende da lui.

6 Egli solo è la mia rocca, e la mia sal-
vezza : egli è il mio alto ricetto, io non
sarò giammai smosso.

7 In Dio è la mia salvezza, e gloria : in
Dio è la mia forte roccia, il mio ricetto.

8 Confidatevi in lui, o popolo, in ogni tem-
po : spandete i vostri cuori nel suo cospetto :
Iddio è la nostra speranza. Sela.

9 Gli uomini volgari non sono altro che
vanità, ed i nobili altro che menzogna : se
 fosser messi in bilance, tutti insieme sareb-
bero più leggeri che la vanità stessa.

10 Non vi confidate in oppressione, nè in
rapina : non datevi alla vanità : se le ri-
chezze abbondano, non vi mettete il cuore.

11 Iddio ha parlato una volta, e due volte
ho udito l'istesso : ch'ogni forza appartiene
a Dio.

12 E ch' a te, Signore appartiene la beni-
gnità : perciocchè tu tenderai la retribu-
zione a ciascuno secondo le sue opere.

MORNING PRAYER.

PSALM LXII.

MY soul truly waiteth still upon God: for of him cometh my salvation.

2 He verily is my strength and my salvation: he is my defence, so that I shall not greatly fall.

3 How long will ye imagine mischief against every man: ye shall be slain all the sort of you; yea, as a tottering wall shall ye be, and like a broken hedge.

4 Their device is only how to put him out whom God will exalt: their delight is in lies; they give good words with their mouth, but curse with their heart.

5 Nevertheless, my soul, wait thou still upon God: for my hope is in him.

6 He truly is my strength and my salvation: he is my defence, so that I shall not fall.

7 In God is my health, and my glory: the rock of my might, and in God is my trust.

8 O put your trust in him alway, ye people: pour out your hearts before him, for God is our hope.

9 As for the children of men, they are but vanity: the children of men are deceitful upon the weights, they are altogether lighter than vanity itself.

10 O trust not in wrong and robbery, give not yourselves unto vanity: if riches increase, set not your heart upon them.

11 God spake once, and twice I have also heard the same: that power belongeth unto God;

12 And that thou, Lord, art merciful: for thou rewardest every man according to his work.

Morgen-Gebete.

Der 62 Psalm.

1 Meine Seele ist stille zu Gott, der mir hilft.
2 Denn er ist mein Hort, meine Hilfe, mein Schutz, daß mich kein Fall stürzen wird, wie groß er ist.

3 Wie lange stellet ihr alle Einem nach, daß ihr ihn erwürget, als eine hangende Wand und zerrißene Mauer?

4 Sie denken nur, wie sie ihn dämpfen, fleißig gen sich der Augen, geben gute Worte: aber im Herzen suchen sie.

5 Aber meine Seele harret nur auf Gott, denn er ist meine Hoffnung.

6 Er ist mein Hort, meine Hilfe, und mein Schutz, daß ich nicht fallen werde.

7 Der Gott ist mein Heil, meine Ehre, der Fels meiner Stärke, meine Zuversicht ist auf Gott.

8 Hoffet auf ihn allezeit, lieben Leute, schützet euer Herz vor ihm aus. Gott ist unsere Zuversicht.

9 Aber Menschen sind doch ja nichts, große Leute fehlen auch; sie wägen weniger denn nichts, so viel ihr ist.

10 Verlaßet euch nicht auf Unrecht und Frevel, haltet euch nicht zu solchem, das nichts ist; fällt euch Reichthum zu, so hanget das Herz nicht daran.

11 Gott hat ein Wort geredet, das habe ich etliche Mal gehöret, daß Gott allein mächtig ist.

12 Und du, Herr, bist gnädig, und bezahlest einem jeglichen, wie ers verdienet.

PRIERE DU MATIN.

PSEAUME LXII.

QUOI qu'il en soit, mon âme se repose sur Dieu, ma délivrance vient de lui.

2 Quoi qu'il en soit, il est mon rocher, ma délivrance et ma haute retraite; je ne serai pas beaucoup ébranlé.

3 Jusques à quand machinerez-vous des maux contre un homme? Vous serez tous mis à mort; vous serez comme un mur qui penche, et comme une paroie qui est ébranlée.

4 Ils ne font que consulter, pour le faire tomber de son élévation; ils prennent plaisir au mensonge; ils bénissent de leur bouche; mais ils maudissent dans le fond du cœur. *Sélah.*

5 Mais toi, mon âme, tiens-toi en repos regardant à Dieu; car mon attente est en lui.

6 Quoi qu'il en soit, il est mon rocher, ma délivrance et ma haute retraite; je ne serai point ébranlé.

7 C'est en Dieu qu'est ma délivrance et ma gloire; c'est en Dieu qu'est le rocher de ma force et ma retraite.

8 Peuples, confiez-vous en lui en tout temps, et répandez votre cœur en sa présence; Dieu est notre retraite. *Sélah.*

9 Ceux du bas état ne sont que vanité; les grands ne sont que mensonge; si on les mettoit tous ensemble dans une balance, ils se trouveroient plus légers que la vanité même.

10 Ne mettez point votre confiance dans l'oppression, ni dans la rapine; ne devenez point vains; quand les richesses abonderont, n'y mettez point votre cœur.

11 Dieu a parlé une fois, et je l'ai entendu deux fois; c'est que la force appartient à Dieu.

12 Et c'est à toi, Seigneur, qu'appartient la miséricorde: certainement tu rendras à chacun selon son œuvre.

ORACION MATUTINA.

PSALMO LXII.

PUES qué, mi alma no estará sujeta á Dios? puesto que de él es mi salud.

2 Pues él mismo es mi Dios, y mi Salvador: mi amparador, no será conmovido en adelante.

3 ¿Hasta cuándo os arrojaís contra un hombre? ¿os juntáis todos para acabarlo, como á pared ladeada, y cerca empujada?

4 Ciertamente pensaron desear mi estima, corrí sediento: con su boca bendecían, y con su corazón maldecían.

5 Mas tú, alma mía, estate sujeta á Dios: porque de él es mi paciencia.

6 Porque él es mi Dios, y mi Salvador: mi ayudador, no saldré fuera.

7 En Dios está mi salud, y mi gloria: Dios de mi socorro, y la esperanza mía en Dios está.

8 Esperad en él toda la congregación del pueblo, derramad ante él vuestros corazones: Dios es nuestro ayudador eternamente.

9 Ciertamente vanos son los hijos de los hombres, mentirosos los hijos de los hombres en balanzas: de manera que ellos juntos engañan sobre la vanidad.

10 No queráis confiar en la iniquidad, ni queráis codiciar las rapiñas: si abundan las riquezas, no queráis poner en ellas el corazón.

11 Una vez habló Dios: estas dos cosas oí, que el poder es de Dios,

12 Y que en tí, Señor, hay misericordia: porque tú darás á cada uno el retorno segun sus obras.

Ψαλ. ξγ'. LXIII.

Ο ΘΕΟΣ ὁ Θεός μου πρὸς σέ ὀρθρίζω, ἐδίψησέ σοι ἡ ψυχὴ μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σάρξ μου, ἐν γῇ ἐρήμῳ καὶ ἀβύτῳ καὶ ἀνδρῳ.
 2 Οὕτως ἐν τῷ ἁγίῳ ὤφθη σοι, τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου.
 3 Ὅτι κρείσσον τοῦ Θεοῦ σου ὑπὲρ ζωῆς, τὰ χεῖλη μου ἐπαίνεσού σε.
 4 Οὕτως εὐλόγησά σε ἐν τῇ ζωῇ μου, ἐν τῷ ὀνόματί σου ἅρις τὰς χεῖράς μου.
 5 Ὡσεὶ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθεῖη ἡ ψυχὴ μου, καὶ χεῖλη ἀγαλλιásεως αἰνεσεῖ τὸ ὄνομά σου.
 6 Εἰ ἐμνημόνεόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὀρθροῖς ἐμελέτων εἰς σέ.
 7 Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῇν περιούγων σου ἀγαλλιάσομαι.
 8 Ἐκολληθῇ ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἔμοῦ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.
 9 Αὐτοὶ δὲ εἰς μήτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς.
 10 Παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ρομφαίας, μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.
 11 Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαυθήσεται πᾶς ὁ ὀμνῶν ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

Ψαλ. ξδ'. LXIV.

Εἰσακούσων ὁ Θεός τῆς προσευχῆς μου ἐν τῷ δέσθαι με πρὸς σέ, ἀπὸ φόβου ἐχθροῦ ἐξελεύσῃ τὴν ψυχὴν μου.
 2 Ἐσκέπασάς με ἀπὸ συστροφῆς πονηρῶν, ἀπὸ πληθύος ἐργαζομένων ἁδίκων.
 3 Οἷτινες ἠκόνησαν ὡς ρομφαίαν τὰς γλώσσας αὐτῶν, ἐνέτειναν τὸς πρᾶγμα πικρὸν,

4 Ὅτι τὸ ἔλεόν σου καλλιώτερον εἶναι ἀπὸ ζωῆς τὰ χεῖλη μου θέλει σέ ἐπαίνεσούν.
 5 Ὅσον ζῆσω θέλει σέ εὐλογῶ, καὶ ὑψώσω τὰς χεῖράς μου εἰς τὸ ὄνομά σου.
 6 Ἡ ψυχὴ μου θέλει χορτάσκειν ὥσταν μὲ μνηλόν, καὶ πᾶχος, καὶ τὰ χεῖλη μου μὲ τὴν ἀγαλλίαν τῆς ἐπαίνεσος τοῦ ὀνοματός σου.
 7 Σὲ ἐνθυμήθην ἐπὶ τὸ στρώμα μου, καὶ σέ ἐμελέτων εἰς τὰ περιπατήματά μου.
 8 Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ὑπὸ τὴν σκέπην τῶν πτερῶν σου θέλει λάβω ἀγαλλίαν.
 9 Ἡ ψυχὴ μου ἐκρέμετο ἀπὸ σέ, ἡ δεξιὰ σου με ἐβάσταξεν.
 10 Καὶ αὐτοὶ οἱ ὁποῖοι ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, θέλει ὑπάγουν ὑποκάτω ἀπὸ τὴν γῆν.
 11 Ἄς πέσωσιν ἐπάνω εἰς τὴν μήτην τῆς μαχαίρας ἵνα γίνωσι μερίδες ἀλωπέκων.
 12 Ὁ δὲ βασιλεὺς θέλει χαρεῖν εἰς τὸν Κύριον, καὶ ὅσοι ὀμνύουσιν εἰς αὐτὸν θέλει λάβωσιν ἐπαῖνον, ὅτι τὸ τόμα τῶν λαλῶντων ἄδικα θέλει σφαλισθῇ.

Ψαλ. ξδ'. LXIV.

Εἰσακούσων ὁ Θεὸς τὴν προσευχήν μου ὅταν σέ περικαλῶ, καὶ φιλεῶν τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ τὸν φόβον τοῦ ἐχθροῦ.
 2 Σκέπασόν με ἀπὸ τῆς συνάνθρωπιν τῶν πονηρῶν, καὶ ἀπὸ τοῦ πληθὸς τῶν ἐργαζομένων ἁδίκων.
 3 Οἷτινες ἠκόνησαν τὰς γλώσσας τινῶν ὡς μαχαίραν καὶ ἐτόξευσαν μὲ λόγους πικροῦς.
 4 Καὶ τοξεύουσιν τὸν ἡμῶν κρυφίως ἔξωφρα τὸν τοξεύουσιν καὶ δίχως φόβου.
 5 Ἐνδυνάμωσαν τὸν ἐαυτὸν τοὺς μὲ λόγον πονηρόν, καὶ ἐσυλλογίσθησαν ἵνα κρύψωσι παγίους, λέγοντας, τίς θέλει μᾶς εἰδεῖν;
 6 Ἐσυλλογίσθησαν ἀνομίας καὶ τὰς ἐβαλον εἰς πρᾶξιν, καὶ κάθε ἄνθρωπος τὰς κρύπτει εἰς

PSALMUS LXIII.

DEUS Deus meus ad te de luce vigilo. Stitit in te anima mea, quam multipliciter tibi caro mea.
 2 In terra deserta, et in via, et iniquas: sic in sancto apparui tibi, ut viderem virtutem tuam, et gloriam tuam.
 3 Quoniam melior est misericordia tua super vitas: labia mea laudabunt te.
 4 Sic benedicam te in vita mea: et in nomine tuo levabo manus meas.
 5 Sicut adipe et pinguedine repleatur anima mea: et labiis exultationis laudabit os meum.
 6 Si memor fui tui super stratum meum, in matutinis meditabor in te:
 7 Quia fuisti adiutor meus. Et in velamento alarum tuarum exultabo,
 8 Adhæsit anima mea post te: me suscepit dextera tua.
 9 Ipsi vero in vanum quæsierunt animam meam, introibunt in inferiora terræ:
 10 Tradentur in manus gladii, partes vulpium erunt.
 11 Rex vero lætabitur in Deo, laudabuntur omnes qui jurant in eo: quia obstrutum est os loquentium iniqua.

PSALMUS LXIV.

EXAUDI Deus orationem meam cum deprecor: a timore inimici eripe animam meam.
 2 Protexisti me a conventu malignantium: a multitudine operantium iniquitatem.

SALMO LXIII.

Ο Dio, tu sei l'Iddio mio, io ti cerco: l'anima mia è assetata di te: la mia carne ti brama in terra arida, ed asciutta senz'acqua.
 2 Così t'ho io mirato nel Santuario, riguardando la tua forza, e la tua gloria.
 3 Perciocchè la tua benignità è cosa buona più che la vita, le mie labbra ti loderanno.
 4 Così ti benedirò in vita mia: io alzerò le mie mani nel tuo Nome.
 5 L'anima mia è saziata come di grasso, e di midolla: e la mia bocca ti loderà con labbra giubilanti.
 6 Quando io mi ricordo di te sul mio letto, quando io medito di te nelle veghie della notte.
 7 Perciocchè tu mi sei stato in aiuto, io giubilo all'ombra delle tue ale.
 8 L'anima mia è attaccata dietro a te: la tua destra mi sostiene.
 9 Ma quelli che cercano l'anima mia, per disartarla, entreranno nelle più basse parti della terra.
 10 Saranno atterrati per la spada, saranno la parte delle volpi.
 11 Ma il re si rallegrerà in Dio: chiunque giura per lui, si glorierà: perciocchè la bocca di quelli che parlano falsamente sarà turata.

SALMO LXIV.

Ο Dio, ascolta la mia voce, mentre io fo la mia orazione: guarda la vita mia dallo spavento del nemico.
 2 Nascondimi dal consiglio de' maligni, e dalla turba degli operatori d'iniquità.
 3 I quali hanno aguzzata la lor lingua come una spada: ed in luogo di siette, hanno tratte parole amare.

PSALM LXIII.

O GOD, thou art my God: early will I seek thee.

2 My soul thirsteth for thee, my flesh also longeth after thee: in a barren and dry land where no water is.

3 Thus have I looked for thee in holiness: that I might behold thy power and glory.

4 For thy loving-kindness is better than the life itself: my lips shall praise thee.

5 As long as I live will I magnify thee on this manner: and lift up my hands in thy Name.

6 My soul shall be satisfied, even as it were with marrow and fatness: when my mouth praiseth thee with joyful lips.

7 Have I not remembered thee in my bed: and thought upon thee when I was waking?

8 Because thou hast been my helper: therefore under the shadow of thy wings will I rejoice.

9 My soul hangeth upon thee: thy right hand hath upholden me.

10 These also that seek the hurt of my soul: they shall go down to the earth.

11 Let them fall upon the edge of the sword: that they may be a portion for foxes.

12 But the King shall rejoice in God; all they also that swear by him shall be commended: for the mouth of them that speak lies shall be stopped.

PSALM LXIV.

HEAR my voice, O God, in my prayer: preserve my life from fear of the enemy.

2 Hide me from the gathering together of the froward: and from the insurrection of wicked doers;

Der 63 Psalm.

1 Gott, du bist mein Gott, frühe mache ich zu dir; es dürstet meine Seele nach dir; mein Fleisch verzaget nach dir in einem trocknen und burren Lande, da kein Wasser ist.

2 Du selbst setze ich nach dir in deinem Heiligthum, wollte gerne schauen deine Macht und Ehre.

3 Denn deine Güte ist besser, denn Leben. Meine Lippen preisen dich.

4 Du selbst setze ich dich gerne loben mein Lebenslang, und meine Hände in deinem Namen aufheben.

5 Das wäre meines Herzens Freude und Wonne, wenn ich dich mit fröhlichem Munde loben sollte.

6 Wenn ich mich zu Bette lege, so denke ich an dich; wenn ich erwache, so rede ich von dir.

7 Denn du bist mein Helfer, und unter dem Schatzen deiner Flügel rühme ich.

8 Meine Seele hängt dir an; deine rechte Hand erhält mich.

9 Sie aber stehen nach meiner Seele, mich zu überfallen. Sie werden unter die Erde hinunter fahren.

10 Sie werden ins Schwerdt fallen, und den Füßsen zu Theil werden.

11 Aber der König freut sich in Gott. Wer bey ihm schwöret, wird gerühmet werden: denn die Zügmäuler sollen verstopfet werden.

Der 64 Psalm.

1 Höre, Gott, meine Stimme in meiner Klage; behüte mein Leben vor dem grausamen Feinde.

2 Verbirg mich vor der Versammlung der Bösen, vor dem Haufen der Uebelthäter,

PSEAUME LXIII.

O DIEU, tu es mon Dieu fort, je te cherche au point du jour; mon âme a soif de toi, ma chair te souhaite en cette terre déserte, où je suis altéré et sans eau;

2 Pour voir ta force et ta gloire, ainsi que je t'ai contemplé dans le sanctuaire.

3 Car ta bonte est meilleure que la vie; c'est pourquoi mes lèvres te loueront.

4 Et ainsi je te bénirai durant ma vie, et j'éleverai mes mains en invoquant ton nom.

5 Mon âme est rassasiée comme de moëlle et de graisse, et ma bouche te loue avec un chant de réjouissance;

6 Quand je me souviens de toi sur mon lit, et que je pense à toi durant les veilles de la nuit.

7 Parce que tu m'as été en aide, c'est pourquoi je me réjouirai sous l'ombre de tes ailes.

8 Mon âme a adhéré à toi pour te suivre, et ta droite me soutient.

9 Mais ceux qui demandent que mon âme tombe en ruine, entreront au plus bas de la terre.

10 Ils seront détruits par l'épée; ils seront la proie des renards.

11 Mais le Roi se réjouira en Dieu, et quiconque jure par lui s'en glorifiera; car la bouche de ceux qui parlent faussement sera fermée.

PSEAUME LXIV.

O DIEU, écoute ma voix quand je parle, garde ma vie de la crainte que j'ai de l'ennemi.

2 Mets-moi à couvert des desseins secrets des malins, et de la conjuration des ouvriers d'iniquité.

PSALMO LXIII.

DIOS Dios mio, á tí estoy en vela desde que amanece. De tí tuvo sed mi alma, de muy muchas maneras mi carne á tí.

2 En tierra yerma, y sin camino, y sin agua: en ella me presenté á tí como en el santuario, para ver tu poder, y tu gloria.

3 Porque tu misericordia es mejor que la vida: mis labios te alabarán.

4 Y así te bendeciré en mi vida, y en tu nombre alzaré mis manos.

5 Como de grosura y de gordura sea rellena mi alma: y con labios de regocijo te alabaré mi boca.

6 Si me he acordado de tí sobre mi lecho, en las madrugadas meditaré en tí:

7 Porque fuiste mi ayudador. Y en la cubierta de tus alas me regocijaré.

8 Mi alma se apegó á tí: tu diestra me ha amparado.

9 Mas ellos en vano buscaron mi alma, entrarán en lo mas baxo de la tierra:

10 Serán entregados en manos de espada, racion serán de raposas.

11 Mas el Rey se alegrará en Dios, alabados serán todos los que juran por él: pues fué tapada la boca de los que hablan cosas iniquas.

PSALMO LXIV.

ESCUCHA Dios, mi oracion, quando ruego: del temor del enemigo libra mi alma.

2 Me defendiste de la junta de los malignos: de la multitud de los que obran iniquidad.

4 Τοῦ κατατοξεύσαι ἐν ἀποκρίφοις ἁμῶν, ἐξάπινα κατατοξεύουσιν αὐτόν, καὶ οὐ φοβηθήσονται.

5 Ἐκραταίωσαν ἑαυτοῖς λόγον πονηρὸν, διηγῆσαντο τοῦ κρύψαι παγίδας· εἶπαν, Τίς ἐσθλάται αὐτοῖς;

6 Ἐξηρεῖνῃσαν ἀνομίαν, ἐξέλιπον ἐξερευνῶντες ἐξερευνῆσαι προσελεύσεται ἄνθρωπος, καὶ καρδία βαθεῖα,

7 Καὶ ὑψωθήσεται ὁ Θεός· βέλος νηπίων ἐγενήθησαν αἱ πληγαὶ αὐτῶν,

8 Καὶ ἐξουθένησαν αὐτὸν αἱ γλῶσσαι αὐτῶν ἐταράχθησαν πάντες οἱ θεωρῶντες αὐτούς,

9 Καὶ ἐφοβήθη πᾶς ἄνθρωπος· καὶ ἀνῆγγειλαν τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ, καὶ τὰ ποιήματα αὐτοῦ συνῆκαν.

10 Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν τῷ Κυρίῳ, καὶ ἑλπίει ἐπ' αὐτόν· καὶ ἐπαινεθῇσονται πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

ΕΣΠΕΡΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

Ψαλ. ξε'. LXV.

ΣΟΙ πρέπει ὕμνος ὁ Θεὸς ἐν Σιών, καὶ σοὶ ἀποδοθήσεται εὐχή.

2 Εἰσάκουσον προσευχῆς μου, πρὸς σέ πᾶσι σὰρξ ἦξει.

3 Λόγοι ἀνόμων ὑπερεδυνάμωσαν ἡμᾶς, καὶ τὰς ἀσεβείας ἡμῶν σὺ ἰλάσῃ.

4 Μακάριος, ὃν ἐξελέξω καὶ προσελάβον, κατασκευῶσαι ἐν ταῖς αὐλαῖς σου· πληθυσόμεθα ἐν τοῖς ἀγαθοῖς τοῦ οἴκου σου, ἅγιος ὁ ναὸς σου.

5 Θαυμαστὸς ἐν δικαιοσύνῃ· ἐπάκυσον ἡμῶν ὁ Θεὸς ὁ σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπίς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς, καὶ τῶν ἐν θαλάσῃ μακρᾷν.

3 Quia exacuerunt ut gladium linguas suas: intenderunt arcum rem amaram,

4 Ut sagittent in occultis immaculatum.

5 Subito sagittabant eum, et non timebunt: firnaverunt sibi sermonem nequam. Narraverunt ut absconderunt laqueos: dixerunt: Quis videbit eos?

6 Scrutati sunt iniquitates: defecerunt scrutantes scrutinio. Accedet homo ad cor altum:

7 Et exaltabitur Deus. Sagittæ parvulorum factæ sunt plagæ eorum:

8 Et infirmatæ sunt contra eos linguæ eorum. Conturbati sunt omnes qui videbant eos:

9 Et timuit omnis homo. Et annuntiaverunt opera Dei: et facta ejus intellexerunt.

10 Lætabitur justus in Domino, et sperabit in eo, et laudabuntur omnes recti corde.

VESPERTINÆ PRECES.

PSALMUS LXV.

TE decet hymnus Deus in Sion: et tibi reddetur votum in Jerusalem.

2 Exaudi orationem meam: ad te omnis caro veniet.

3 Verba iniquorum prævaluerunt super nos: et impletibus nostris tu propitiaberis.

τὸ βάθος τῇ καρδίᾳ σου.

7 Ἀλλ' ὁ Θεὸς θέλει τὸν τοξεύσειν με ταχύ ἐν βέλος, καὶ τοὺς πληγώσει.

8 Θέλει πέσουν ἐξ αἰτίας τῆς γλώσσης των· καὶ οἱ θεωρῶντες αὐτὸν θέλει γελᾶσθαι.

9 Καὶ ἐφοβήθη πᾶς ἄνθρωπος καὶ ἀνῆγγειλαν τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐγνωρίσαν τὰ ποιήματα του.

10 Ὁ δίκαιος θέλει εὐφρανθῇ εἰς τὸν Κύριον, καὶ θέλει ἐλπίσει εἰς αὐτόν· καὶ πάντες οἱ ἔχοντες ὀρθὴν καρδίαν θέλει λάβονσι χαρὰν.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΗΣ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Ψαλ. ξε'. LXV.

Εἰς τὴν Σιών σε ὕμνουσιν, ὦ Θεέ· καὶ εἰς ἐσθλάται θέλει πληροφορηθῇ ἡ εὐχή, εἰς Ἱερουσαλήμ.

2 Εἰσάκουσον τὴν προσευχήν μου, ὅτι ἐρχεται εἰς ἐσθλάται κάθε κορμί.

3 Οἱ λόγοι ἀνομίας ἐδυναμώθησαν εἰς ἐμέ, ἐλέησον τίς ἀσεβείας μας.

4 Μακάριος ὁ ἄνθρωπος τὸν ὅποιον σὺ ἐκλέξῃς καὶ δεχθῇς· ὅτι θέλεις τὸν φέρειν εἰς τὰς αὐλάς σου, καὶ τὸν γεμίσεις ἀπὸ τὰ καλὰ τοῦ οἴκου σου καὶ τοῦ ἁγίου σου ναοῦ.

5 Θέλει μᾶς θαυμάσεις με τὴν δικαιοσύνην σου, ὦ Θεέ τῆς σωτηρίας μας, σὺ, ἡ ἐλπίς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς, καὶ τῶν ὄντων μακρᾷν ἐν θαλάσῃ.

6 Ὁ στερεώσας τὰ ὄρη με τὴν δύναμίν του καὶ περιεζωμένους εἶναι με κράτος.

7 Ὁ καταπραῖνεν τὰ κοιλώματα τῆς θαλάσσης, καὶ τὴν ταραχὴν τῶν κυμάτων της, καὶ τὴν νῆαν τῶν ἐθνῶν.

8 Καὶ οἱ κατοικοῦντες τὰ πέρατα τῆς γῆς θέλουσι ταραχθῇ ἐξ αἰτίας τῶν σημείων σου, ὦ αἰτίε τοῦ ὁποῖον σοὶ δίδουσι τὰ τῆς αὐγῆς καὶ τῆς ἐσπέρας ἐπαῖνον.

4 Per saettar l'uomo intiero in luoghi nascosti: di subito improvviso lo saettano, e non hanno timore alcuno.

5 Fermano fra loro pensieri malvagi: dividano di tender di nascoso lacci; dicono: chi li vedrà?

6 Investigano malizie, ricercano tutto ciò che si può investigare, e quanto può l'interior dell'uomo, ed un cuor cupo.

7 Ma Iddio li saetterà: le lor ferite saranno como di saetta subitanea.

8 E le lor lingue saranno traboccate sopra loro: chiunque li vedrà fuggirà.

9 E tutti gli uomini temeranno, e racconteranno l'opera di Dio, e considereranno quello ch'egli avrà fatto.

10 Il giusto si rallegrerà nel Signore, e spererà in lui: e tutti quelli che son dritti di cuore, si glorieranno.

PREGHIERA della SERA.

SALMO LXV.

O Dio, lode t'aspetta in Sion: e *quivi* ti saran pagati i voti.

2 O tu ch'esaudisci i preghi, ogni carne verrà a te.

3 Cose inique m'avevano sopraffatto: ma tu purghi le nostre trasgressioni.

4 Beato colui che tu avrai eletto, ed avrà fatto accostare a te, acciocchè abiti ne' tuoi Cortili! noi saremo saziati de' beni della tua Casa, delle cose sante del tuo Tempio.

5 O Dio della nostra salute, confidenza di tutte l'estremità le più lontane della terra, e del mare, rispondici, per la tua giustizia, in maniere tremende.

3 Who have whet their tongue like a sword : and shoot out their arrows, even bitter words ;

4 That they may privily shoot at him that is perfect : suddenly do they hit him, and fear not.

5 They encourage themselves in mischief : and commune among themselves how they may lay snares, and say, that no man shall see them.

6 They imagine wickedness and practise it : that they keep secret among themselves, every man in the deep of his heart.

7 But God shall suddenly shoot at them with a swift arrow : that they shall be wounded.

8 Yea, their own tongues shall make them fall : insomuch that whoso seeth them shall laugh them to scorn.

9 And all men that see it shall say, This hath God done : for they shall perceive that it is his work.

10 The righteous shall rejoice in the Lord, and put his trust in him : and all they that are true of heart shall be glad.

EVENING PRAYER.

PSALM LXV.

THOU, O God, art praised in Sion : and unto thee shall the vow be performed in Jerusalem.

2 Thou that hearest the prayer : unto thee shall all flesh come.

3 My misdeeds prevail against me : O be thou merciful unto our sins.

4 Blessed is the man, whom thou chooseth, and receivest unto thee : he shall dwell in thy court, and shall be satisfied with the pleasures of thy house, even of thy holy temple.

5 Thou shalt shew us wonderful things in thy righteousness, O God of our salvation :

3 Welche ihre Zunge schärfen, wie ein Schwert, die mit ihren giftigen Worten zielen, wie mit Pfeilen,

4 Daß sie heimlich schießen den Frommen ; pöhlisch schießen sie auf ihn, ohne alle Scheu.

5 Sie sind kühne mit ihren bösen Anschlägen, und sagen, wie sie Stride legen wollen, und sprechen : Wer kann sie sehen ?

6 Sie erdichten Schalkheit, und haltens heimlich, sind verschlagen, und haben geschwinde Ränke.

7 Aber Gott wird sie pöhlisch schießen, daß es ihnen wehe thun wird.

8 Ihre eigene Zunge wird sie fällen, daß ihrer Spotten wird, wer sie sehet.

9 Und alle Menschen, die es sehen, werden sagen : Das hat Gott gethan, und merken, daß es sein Wert sey.

10 Die Gerechten werden sich des Herrn freuen, und auf ihn trauen, und alle frommen Herzen werden sich desselben rühmen.

Abend-Gebete.

Der 65 Psalm.

1 Gott, man lobet dich in der Stille zu Zion, und dir bezahlet man Gelübde.

2 Du erhörst Gebet, darum kommt alles Fleisch zu dir.

3 Unsere Missethat brüdt uns hart. Du wollest unsere Sünde vergeben.

4 Wohl dem, den du erwählest, und zu dir lässest, daß er wohne in deinen Höfen, der hat reichen Trost von deinem Hause, deinem heiligen Tempel.

5 Erhöre uns nach der runderbaren Gerechtigkeit, Gott, unser Heil, der du bist Zuversicht aller auf Erden, und ferne am Meer.

3 Lesquels ont aigüisé leur langue comme une épée, et ont tiré comme une flèche des discours pleins de fiel ;

4 Pour décocher contre celui qui est intègre, jusques dans le lieu où il se tient caché ; ils tirent contre lui soudainement, et ils n'ont point de crainte.

5 Ils s'obstinent dans leurs mauvaises entreprises ; ils parlent de tendre des pièges caches, et ils disent : Qui les verra ?

6 Ils cherchent curieusement des méchancetés ; ils ont sondé tout ce qui se peut sonder, même ce qui peut être au-dedans de l'homme, et au cœur le plus profond.

7 Mais Dieu a soudainement tiré ses flèches contre eux, leurs blessures s'en sont suivies.

8 Ils tomberont par leur propre langue, et tous ceux qui les verront se retireront.

9 Et tous les hommes craindront ; ils raconteront l'œuvre de Dieu ; et considéreront ce qu'il aura fait.

10 Le juste se réjouira en l'Eternel, et se retirera vers lui, et tous ceux qui ont le cœur droit s'en glorifieront.

PRIERE DU SOIR.

PSEAUME LXV.

O DIEU, ta louange t'attend en silence dans Sion, et le vœu te sera rendu.

2 Tu y entends les requêtes ; toute créature y viendra jusqu'à toi.

3 Les iniquités avoient prévalu sur moi, mais tu feras l'expiation de nos transgressions.

4 Qu'heureux est celui que tu auras élu, et que tu auras fait approcher de toi, afin qu'il habite dans tes parvis ! Nous serons rassasiés des biens de ta maison, et du saint lieu de ton palais.

5 O Dieu de notre délivrance, tu nous répondras, en faisant des choses terribles avec

3 Porque aguzáron como espada sus lenguas : entesáron el arco, cosa amarga,

4 Para asaetear en oculto al inocente.

5 Súbitamente lo asaetearán, y no temerán : se aferráron en una cosa perversa. Platicáron de que esconderian lazos ; dixéron : ¿ Quién los verá ?

6 Escudriñáron iniquidades : desfallecieron los escudriñadores en el escudriñamiento. Se acercará el hombre á lo profundo del corazón.

7 Y será Dios ensalzado. Las llagas de ellos son como de flechas de pequeños.

8 Y quedáron sin fuerza contra ellos mismos sus lenguas. Conturbados fuéron todos los que los veían,

9 Y todo hombre temió. Y anunciáron las obras de Dios, y entendieron los hechos de él.

10 Se alegrará el justo en el Señor, y esperará en él, y serán alabados todos los rectos de corazón.

ORACION VESPERTINA.

PSALMO LXV.

O DIOS, á tí te está bien el hymno en Sión : y á tí te se pagarán los votos en Jerusalem.

2 Oye mi oracion : á tí vendrá toda carne.

3 Palabras de iniquos prevalecieron sobre nosotros : y tú perdonarás nuestras impiedades.

4 Bienaventurado aquel, que escogiste, y tomaste : morará en tus átrios. Serémos colmados de los bienes de tu casa : santo es tu templo,

6 'Ετοιμάζων ὄρη ἐν τῇ ἰσχυί σου, περιεξωσμένους ἐν δύναστείᾳ.

7 'Ο συνταράσσων τὸ κύτος τῆς θαλάσσης, ἥχους κυμάτων αὐτῆς.

8 Ταραχθήσονται τὰ ἔθνη, καὶ φοβηθήσονται οἱ κατοικοῦντες τα πέρατα ἀπὸ τῶν σημείων σου· ἐξόδους πρωίας καὶ ἐσπείρας τέρψεις.

9 'Επεσκέψω τὴν γῆν καὶ ἐμίθυσας αὐτήν, ἐπλήθυνους τοῦ πλουτῖσαι αὐτήν· ὁ ποταμὸς τοῦ Θεοῦ ἐπληρώθη ὑδάτων· ἡτοίμασας τὴν τροφὴν αὐτῶν, ὅτι οὐτως ἡ εἰσποασία.

10 Τοὺς αὐλάκας αὐτῆς μέθυσον, πλήθυνον τὰ γεννήματα αὐτῆς, ἐν ταῖς σταγόσιν αὐτῆς εὐφρανθήσεται ἀνατέλλουσα.

11 Εὐλογήσεις τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρησιμότητός σε, καὶ τὰ πεδία σου πλησθήσονται πλοῖότητος.

12 Πιανθήσεται τὰ ὄρη τῆς ἐρήμου, καὶ ἀγαλλίασιν οἱ βουνοὶ περιζώνονται.

13 'Ενεδύσαντο οἱ κριοὶ τῶν προβάτων, καὶ αἱ κοιλιάδες πληθύνουσι σίτον, κεκράζονται, καὶ γὰρ ὑμνήσουσιν.

Ψαλ. ξς'. LXVI.

ΑΛΛΑΞΑΤΕ τῷ Θεῷ πᾶσα ἡ γῆ.

2 Ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, δότε δόξαν αἰνέσει αὐτοῦ.

3 Εἴπατε τῷ Θεῷ, 'Ὡς φοβερά τὰ ἔργα σου; ἐν τῷ πληθί τῆς δυνάμεώς σου ψεύσονται σε οἱ ἔχθροί σου.

4 Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνήσάτωσάν σοι, καὶ ψαλλάτωσάν σοι, ψαλλάτωσαν τῷ ὀνόματί σου· διὰ ψαλμα.

5 Δεῦτε καὶ ἴδετε τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ, φοβερόν

9 'Επέσκεψας τὴν γῆν, καὶ τὴν εὐλόγησας, καὶ ἠύξησας τὰ πλοῖότητι της.

10 'Ο ποταμὸς τῷ Θεῷ ἐγεμίσεν ἀπὸ ὕδατα· ἡτοίμασας τὰ σιτάριά του, καὶ προβλέπει διὰ τὴν γῆν.

11 Σὺ ποτίζεις τοὺς αὐλάκας της, σὺ βρέχεις εἰς τοὺς λόγγους της, καὶ τὴν τρυφέρνηεις μετὰς σταλαγματίας τῆς βροχῆς, καὶ εὐλογεῖς τοὺς βλαστοὺς της.

12 Σὺ στολίζεις τὸν χρόνον μετὰ τὸν στέφανον τῆς ἀγαθοσύνης σου· καὶ τὰ σύννεφά σε σπέρνουνσι πλοῖότη.

13 Θέλει πέσασιν ἐπάνω εἰς τὰ ὄρη τῆς ἐρήμιας, καὶ τὰ βενὰ θέλει σκεπασθῶσιν ἀπὸ ἀγαλλιασιν.

14 Τὰ χωρίφια θέλει γεμήσουσιν ἀπὸ κοπιάδια, ἐπὶ καὶ οἱ λόγγοι σκεπασθῶσιν ἀπὸ ἀσάχια, καὶ χαρὰ καὶ ὕμνος θέλει γεμίσειν τὴν οἰκμένην.

Ψαλ. ξς'. LXVI.

ΑΣ χαρὴ εἰς τὸν Θεόν πᾶσα ἡ γῆ, ψάλατε εἰς τὸ ὄνομά του, ὡς δοξασθῇ ὁ ἑπαινὸς του.

2 Εἴπατε πρὸς τὸν Θεόν, Πόσον φοβερά εἶναι τὰ ἔργα σου· διὰ τὸ πλῆθος τῆς δυνάμεώς σε, οἱ ἔχθροί σε θέλει ψεύσουσιν ἐναντίον σου.

3 Πᾶσα ἡ γῆ θέλει σέ προσκυνήσει, καὶ ψάλει, καὶ ὑμνήσει τὸ ὄνομά σου.

4 Δεῦτε καὶ ἴδετε τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ, πόσον φοβερόν εἶναι εἰς τὰς περὶ τῶν νιῶν τῶν ἀνθρώπων βαλάντια.

5 Μετέστρεψεν τὴν θάλασσαν εἰς ξηράν· καὶ ἐπείρασεν περὶ τοὺς ποταμοὺς· ἐκεῖ θέλει εὐφρανθῶμεν εἰς αὐτόν.

6 Τὸν κυβερνῶντα μετὰ τὴν δυνάμειν τῆς αἰωνίως· οἱ ὀφθαλμοὶ τῆς ἐπιβλέψαις ἐπὶ τὰ ἔθνη· οἱ ἀπειθεῖς δὲν θέλει ὑψώσῃ τὸν ἑαυτὸν τους.

7 Εὐλογεῖτε ἔθνη τὸν Θεὸν μας· καὶ ποιεῖτε ἀκουστήν τὴν φωνὴν τοῦ ἑπαινου.

6 Esso, colla sua potenza, ferma i monti, egli è cinto di forza.

7 Egli acqueta il rumor de' mari, lo strepito delle sue onde, ed il tumulto de' popoli.

8 Onde quelli ch' abitano nell' estremità della terra temono de' tuoi miracoli: tu fai giubilare i luoghi, onde esce la mattina, e la sera.

9 Tu visiti la terra, e l'abbeverì: tu l'arricchisci grandemente: i ruscelli di Dio son pieni d' acqua: tu apparecchi agli uomini il lor frumento, dopo che tu l' hai così preparata.

10 Tu adacquì le sue porche, tu pareggi i suoi solchi, tu la stemperi colle stille della tua pioggia, tu benedici i suoi germogli.

11 Tu coronì de' tuoi beni l' annata, e le tue orbite stillano grasso.

12 Le mandrie del deserto stillano, ed i colli son cinti di gioia.

13 Le pianure son rivestite di gregge, e le valli coperte di biade: danno voci d' allegrezza, ed anche cantano.

SALMO LXVI.

DATE voci d' allegrezza a Dio, voi tutti gli abitanti della terra.

2 Salmeggiate la gloria del suo Nome, tendete la sua lode gloriosa.

3 Dite a Dio, o quanto son tremende le tue opere! per la grandezza della tua forza, i tuoi nemici ti s' infingono.

4 Tutta la terra t'adora, e ti salmeggia: salmeggia il tuo Nome. Sela.

5 Venite, e vedete i fatti di Dio: egli è tremendo in opere, sopra i figliuoli degli uomini.

6 Egli convertì già il mare in asciutto:

PSALMUS LXVI.

JUBILATE Deo omnis terra,

2 Psalmum dicite nomini ejus: date gloriam laudi ejus.

3 Dicite Deo, quam terribilia sunt opera tua Domine! in multitudine virtutis tuae mentientur tibi inimici tui.

thou that art the hope of all the ends of the earth, and of them that remain in the broad sea.

6 Who in his strength setteth fast the mountains: and is girded about with power.

7 Who stilleth the raging of the sea: and the noise of his waves, and the madness of the people.

8 They also that dwell in the uttermost parts of the earth shall be afraid at thy tokens: thou that makest the outgoings of the morning and evening to praise thee.

9 Thou visitest the earth, and blessest it: thou makest it very plenteous.

10 The river of God is full of water: thou preparest their corn, for so thou providest for the earth.

11 Thou waterest her furrows, thou sendest rain into the little valleys thereof: thou makest it soft with the drops of rain, and blessest the increase of it.

12 Thou crownest the year with thy goodness: and thy clouds drop fatness.

13 They shall drop upon the dwellings of the wilderness: and the little hills shall rejoice on every side.

14 The folds shall be full of sheep: the valleys also shall stand so thick with corn, that they shall laugh and sing.

PSALM LXVI.

O BE joyful in God, all ye lands: sing praises unto the honour of his Name, make his praise to be glorious.

2 Say unto God, O how wonderful art thou in thy works: through the greatness of thy power shall thine enemies be found liars unto thee.

3 For all the world shall worship thee: sing of thee, and praise thy Name.

4 O come hither, and behold the works of

justice, *toi qui es l'assurance de tous ceux qui habitent jusqu'aux extrémités de la terre, et des mers les plus éloignées.*

6 Il tient fermes les montagnes par sa force, *et il est environné de puissance.*

7 Il apaise le bruit de la mer, le bruit de ses ondes, et l'émotion des peuples.

8 Ceux qui habitent aux bouts de la terre craignent à la vue de tes prodiges; tu donnes le matin et le soir des sujets de te louer.

9 Tu visites la terre, et après que tu l'as rendue altérée, tu l'arroses abondamment: Les ruisseaux de Dieu sont pleins d'eau, tu fais croître le froment après que tu l'as ainsi préparée.

10 Tu arroses ses sillons, et tu applanis ses rayons; tu l'amollis par la pluie menue, et tu bénis son germe.

11 Tu couronnes l'année de tes biens, et tes ornières distillent la graisse.

12 Elles distillent sur les loges du désert, et les coteaux sont parés de joie.

13 Les campagnes sont revêtues de troupeaux, et les vallées sont couvertes de froment; elles en triomphent et elles en chantent.

PSEAUME LXVI.

VOUS tous les habitants de la terre, poussez des cris de réjouissance à Dieu.

2 Psalmodiez la gloire de son nom, rendez sa louange glorieuse.

3 Dites à Dieu: O que tu es terrible en tes œuvres! Tes ennemis seront contraints de se soumettre à toi, à cause de la grandeur de ta force.

4 Toute la terre se prosternera devant toi, et te psalmodiera; elle psalmodiera ton nom. Selah.

5 Venez, et voyez les œuvres de Dieu: il est terrible dans ses exploits sur les fils des hommes.

6 Il a changé la mer en une terre sèche, on

6 Der die Berge fest setzet in seiner Kraft, und gerähet ist mit Macht.

7 Der du stillest das Draußen des Meeres, das Brausen seiner Wellen, und das Toben der Wälder;

8 Daß sich entsetzen, die an denselben Enden wohnen, vor deinen Zeichen. Du machest fröhlich, was da rohet, heides des Morgens und des Abends.

9 Du suchest das Land heim, und wässerst es, und machest es sehr reich. Gottes Brunnlein hat Wasser die Fülle. Du lässest ihr Getreide wohl gerathen, denn also bauest du das Land.

10 Du tränkest seine Furchen und feuchtest sein Gepflügtes; mit Regen machst du es reich, und segnest sein Gewächs.

11 Du krönest das Jahr mit deinem Gut, und deine Fußstapfen triefen von Fett;

12 Die Wohnungen in der Wüste sind auch fett, daß sie triefen, und die Hügel sind umher lustig.

13 Die Änger sind voll Schaafe, und die Äuen stehen dich mit Korn, daß man jauchzet und singet.

Der 66 Psalm.

1 Jauchzet Gott, alle Lande.

2 Lobset singet zu Ehren seinem Namen; rühmet ihn herrlich.

3 Sprechet zu Gott: Wie wunderbarlich sind deine Werke! Es wird deinen Feinden fehlen vor deiner großen Macht.

4 Alles Land bete dich an, und lobsinge dir, lobsinge deinem Namen.

5 Kommt her, und sehet an die Werke Gottes, der so wunderbar ist mit seinem Thun unter den Menschenkindern.

6 Er verroandelt das Meer ins Trockene, daß man

5 Maravilloso en equidad. Oyenos, Dios. Salvador nuestro, esperanza de todos los términos de la tierra, y en el mar léjos.

6 Que dispones los montes con tu fortaleza, cenido de poder:

7 Que mueves lo hondo del mar, y el estruendo de tus olas. Se turbarán las naciones,

8 Y los que habitan los términos temerán por tus señales: darás alegría á las salidas de la mañana y de la tarde.

9 Visitaste la tierra, y la embriagaste: enriquecistela de muchas maneras. El rio de Dios muy lleno está de aguas, preparaste la comida de ellos: porque tal es la preparacion de ella.

10 Embriaga sus arroyos, multiplica sus frutos: en sus lloviznas se alegrará dando frutos.

11 Bendecirás la corona del año de tu benignidad, y tus campos se rellenarán de abundancia.

12 Será pingüe lo hermoso del desierto: y se ceñirán de regocijo los collados.

14 Vestidos están los carneros de las ovejas, y los valles abundarán de trigo: gritarán, porque cantarán hymno.

PSALMO LXVI.

O LOS de toda la tierra, haced fiesta á Dios, 2 Psálmead á su nombre: dad la gloria á su alabanza.

3 Decid á Dios, ¡qué terribles son, Señor, tus obras! por la muchedumbre de tu poder mentirán á tí tus enemigos.

4 La tierra toda te adore, y tañan psalmos á tí: psalmée á tu nombre.

5 Venid, y ved las obras de Dios: terrible en los designios sobre los hijos de los hombres

6 El qual convirtió el mar en tierra seca,

ἐν βουλαῖς ὑπὲρ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων.

6 Ὁ μεταστρέφων τὴν θάλασσαν εἰς ξηρὰν, ἐν ποταμῷ διελεύσονται ποδί· ἐκεῖ εὐφρανθήσονται ἡμέα ἐπ' αὐτῷ,

7 Τῷ δεσπόζοντι ἐν τῇ δυναστείᾳ αὐτοῦ τοῦ αἰῶνος· οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἐπὶ τὰ ἔθνη ἐπιβλέπουσιν, οἱ παρατηραίνοντες μὴ ὑφούσθωσαν ἐν αὐτοῖς· διάψαλμα.

8 Εὐλογεῖτε ἔθνη τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ ἀκούσατε τὴν φωνὴν τῆς αἰνέσεως αὐτοῦ.

9 Τοῦ θεμένου τὴν ψυχὴν μου εἰς ζωὴν, καὶ μὴ δόντος εἰς σάλον τοὺς πόδας μου.

10 Ὅτι ἐδοκίμασας ἡμᾶς ὁ Θεός, ἐπύρσας ἡμᾶς ὡς πυροῦται τὸ ἀργύριον.

11 Εἰσήγαγες ἡμᾶς εἰς τὴν παγίδα, ἔθου θλίψεις ἐπὶ τὸν νύκτον ἡμῶν,

12 Ἐπεβίβασας ἀνθρώπους ἐπὶ τὰς κεφαλὰς ἡμῶν· διήλθομεν διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος, καὶ ἐξήγαγες ἡμᾶς εἰς ἀναψυχὴν.

13 Εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου ἐν ὀλοκαυτώματι, ἀποδώσω σοι τὰς εὐχάς μου.

14 Ἄς διέστειλε τὰ χεῖλή μου, καὶ ἐλάλησε τὸ στόμα μου ἐν τῇ θλίψει μου.

15 Ὀλοκαυτώματα μεμελεωμένα ἄνοισώ σοι μετὰ θυμιάματος & κριῶν, ποιήσω σοι βόαν μετὰ χιμάρων· διάψαλμα.

16 Δεῦτε ἀκούσατε, καὶ διηγήσομαι, πάντες οἱ φοβήμενοι τὸν Θεόν, ὅσα ἐποίησε τῇ ψυχῇ μου.

17 Πρὸς αὐτὸν τῷ στόματί μου ἐκέκραξα, & ἤνωσα ὑπὸ τὴν γλῶσσαν μου.

18 Ἀδικίαν εἰ ἐθεώρουν ἐν καρδίᾳ μου, μὴ εἰσακουσάτω Κύριος.

19 Διὰ τοῦτο εἰσῃκούσέ μου ὁ Θεός, προσέσχε τῇ φωνῇ τῆς προσευχῆς μου.

20 Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὃς οὐκ ἀπέστησε τὴν προσευχὴν μου, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἅπ' ἐμοῦ.

8 Τῇ κρατήσαντος τὴν ψυχὴν μας εἰς ζωὴν. & τῇ μὴ συγχωρῆντος τὰς πόδας μας· να γλιστρήσωσιν.

9 Ὅτι μᾶς ἐδοκίμασας ὁ Θεός, μᾶς ἐδοκίμασας καθὼς δοκιμάζεται τὸ ἀργύριον.

10 Μᾶς ἔφερας εἰς παγίδα· & ἔβαλας θλίψεις ἐπὶ τοὺς ὤμους μας.

11 Ἐβαλας ἀνθρώπους ἐπάνω εἰς τὰς κεφαλὰς μας· ἐπερίσμεν ἀπὸ φωτίαν καὶ νερόν, καὶ μᾶς ἔφερας εἰς τόπον ὑγείας.

12 Θέλει ἔμβω εἰς τὸν οἶκόν σου μὲ ὀλοκαυτώματα, & θέλει σὴ δώσω τὰς εὐχάς μου, τὰς ὁποίας σοὶ ἔταξαν τὰ χεῖλή μου, & τὸ στόμα μου σὴ μελετήσεν ἐν καιρῷ τῆς θλίψεώς μου.

13 Θέλει σοὶ προσφέρει πλούσια ὀλοκαυτώματα με θυμιάμα προβάτων, θέλει σοὶ προσφέρει αἶγας καὶ βόας.

14 Δεῦτε ἀκούσατε, σείς πάντες οἱ φοβήμενοι τὸν Θεόν, ὅτι διηγούμαι τὰ ὅσα ἐποίησε διὰ τὴν ψυχὴν μου.

15 Τὸ στόμα μου ἔκραξε πρὸς αὐτὸν, καὶ ἡ γλῶσσά μου τὸν ἐδόξασεν.

16 Ἐὰν ἡ καρδία μου ἔκλινε πρὸς ἀδικίαν ὁ Κύριος δὲν θέλει με ἀκούσει.

17 Διὰ τοῦτο με ἤκουσεν ὁ Θεός, καὶ ἐδέχθη τὴν φωνὴν τῆς προσευχῆς μου.

18 Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὅστις δὲν ἐκαταφρόνησε τὴν προσευχὴν μου, καὶ δὲν ἀπομάκρυνε τὸ ἔλεός του ἅπ' ἐμέ.

Ψαλ. ξζ'. LXVII.

Ω ΘΕΕ, ἐλέησον, καὶ εὐλόγησον ἡμᾶς, ἄς λήψῃ τὸ πρόσωπόν σου ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

2 Ἵνα γνωρισθῇ ἡ ὁδός σου ἐν τῇ γῇ, καὶ ἡ σωτηρία σου ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν.

3 Ἄς σέ ὁμολογήσωσιν οἱ λαοί, ὦ Θεέ, ἄς σέ ὁμολογήσωσιν οἱ λαοὶ πάντες.

4 Omnis terra adoret te, et psallat tibi: psalmum dicat nomini tuo.

5 Venite, et videte opera Dei: terribilis in consiliis super filios hominum.

6 Qui convertit mare in aridam, in flumine pertransibunt pede: ibi lætabimur in ipso.

7 Qui dominatur in virtute sua in æternum, oculi ejus super gentes respiciunt: qui exasperant non exaltentur in semetipsis.

8 Benedicite Gentes Deum nostrum: et audiam facite vocem laudis ejus.

9 Qui posuit animam meam ad vitam: et non dedit in commotionem pedes meos.

10 Quoniam probasti nos Deus: igne nos examinasti, sicut examinatur argentum.

11 Induxisti nos in laqueum, posuisti tribulationes in dorso nostro:

12 Imposuisti homines super capita nostra. Transivimus per ignem et aquam: et eduxisti nos in refrigerium.

13 Introibo in domum tuam in holocaustis: reddam tibi vota mea.

14 Quæ distinxerunt labia mea. Et locutum est os meum, in tribulatione mea.

15 Holocausta medullata offeram tibi cum incenso arietum: offeram tibi boves cum hircis.

16 Venite, audite, et narrabo, omnes qui timetis Deum, quanta fecit animæ meæ.

17 Ad ipsum ore meo clamavi, et exaltavi sub lingua mea.

18 Iniquitatem si aspexi in corde meo, non exaudiet Dominus.

19 Propterea exaudivit Deus, et attendit voci deprecationis meæ.

20 Benedictus Deus, qui non amovit orationem meam, et misericordiam suam a me.

il suo popolo passò il fiume a piè: quivi noi ci rallegrammo in lui.

7 Egli, colla sua potenza, signoreggia in eterno: i suoi occhi riguardano le genti: i ribelli non s'innalzeranno. Sela.

8 Voi popoli, benedite il nostro Dio: e fatte risuonare il suon della sua lode.

9 Egli è quel c'ha rimessa in vita l'anima nostra, e non ha permesso che i nostri piedi cadessero.

10 Perciocchè, o Dio, tu ci hai provati; tu ci hai posti al cimento, come si puon l'argento.

11 Tu ci avevi fatti entrar nella rete: tu avevi posto uno strettoio a' nostri lombi.

12 Tu avevi fatto cavalcar gli uomini sopra il nostro capo: eravamo entrati nel fuoco, e nell'acqua; ma tu ci hai tratti fuori in luogo di refrigerio.

13 Io entrerò nella tua Casa con olocausti, io ti pagherò i miei voti.

14 I quali le mie labbra han proferiti, e la mia bocca ha pronunziati, mentre io era distretto.

15 Io t'offrirò olocausti di bestie grasse, con profumo di montoni: io sacrificherò buoi, e becchi. Sela.

16 Venite, voi tutti che temete Iddio, ed udite: io vi racconterò quello ch'egli ha fatto all'anima mia.

17 Io gridai a lui colla mia bocca, ed egli fu esaltato sotto la mia lingua.

18 Se io avessi mirato ad alcuna iniquità nel mio cuore, il Signore non m'avrebbe ascoltato.

19 Ma certo Iddio m'ha ascoltato, egli ha atteso alla voce della mia orazione.

20 Benedetto sia Iddio che non ha rigettata la mia orazione, nè ritratta da me la sua benignità.

God : how wonderful he is in his doing toward the children of men.

5 He turned the sea into dry land : so that they went through the water on foot ; there did we rejoice thereof.

6 He ruleth with his power for ever ; his eyes behold the people : and such as will not believe shall not be able to exalt themselves.

7 O praise our God, ye people : and make the voice of his praise to be heard ;

8 Who holdeth our soul in life : and suffereth not our feet to slip.

9 For thou, O God, hast proved us ; thou also hast tried us, like as silver is tried.

10 Thou broughtest us into the snare : and laidest trouble upon our loins.

11 Thou sufferedst men to ride over our heads : we went through fire and water, and thou broughtest us out into a wealthy place.

12 I will go into thine house with burnt-offerings : and will pay thee my vows, which I promised with my lips, and spake with my mouth, when I was in trouble.

13 I will offer unto thee fat burnt-sacrifices, with the incense of rams : I will offer bullocks and goats.

14 O come hither, and hearken, all ye that fear God : and I will tell you what he hath done for my soul.

15 I called unto him with my mouth : and gave him praises with my tongue.

16 If I incline unto wickedness with mine heart : the Lord will not hear me.

17 But God hath heard me : and considered the voice of my prayer.

18 Praised be God who hath not cast out my prayer : nor turned his mercy from me.

zu Fuß über das Wasser gehet. Deß freuen wir uns in ihm.

7 Er herrschet mit seiner Gewalt ewiglich, seine Augen schauen auf die Völker. Die Abtrünnigen werden sich nicht erheben können.

8 Lobet, ihr Völker, unsern Gott, lasset seinen Ruhm weit erschallen,

9 Der unsere Seelen im Leben behält, und läßt unsere Füße nicht gleiten.

10 Denn, Gott, du hast uns versucht und geläutert, wie das Silber geläutert wird.

11 Du hast uns lassen in den Thurm werfen ; du hast auf unsere Lenden eine Last gelegt ;

12 Du hast Menschen lassen über unser Haupt fahren ; wir sind in Feuer und Wasser gekommen : aber du hast uns ausgeführt und erquidet.

13 Darum will ich mit Brandopfern gehen in dein Haus, und dir meine Gelübde bezahlen ;

14 Wie ich meine Lippen habe aufgethan, und mein Mund geredet hat in meiner Noth.

15 Ich will dir fette Brandopfer thun, von gebrannten Widdern ; ich will opfern Lämmer mit Böden.

16 Kommt her, höret zu alle, die ihr Gott fürchtet ; ich will erzählen, was er an meiner Seele gethan hat.

17 Zu ihm rief ich mit meinem Munde, und pries ihn mit meiner Zunge.

18 Wo ich Unrechtes vorbätte in meinem Herzen, so würde der Herr nicht hören.

19 Darum erhöhet mich Gott, und merket auf mein Flehen.

20 Gelobet sey Gott, der mein Gebet nicht verwirft, noch seine Güte von mir verwehet.

a passé le fleuve à pied sec ; c'est là que nous nous sommes réjouis en lui.

7 Il domine éternellement par sa puissance. Ses yeux considèrent les nations ; les rebelles ne pourront point s'élever. Selah.

8 Peuples, bénissez notre Dieu ; et faites retentir le son de sa louange.

9 C'est lui qui a rendu la vie à notre âme, et qui n'a pas permis que nos pieds bronchassent.

10 Car, ô Dieu, tu nous as sondés ; tu nous as affinés, comme on affine l'argent.

11 Tu nous avois amenés dans les filets ; tu avois mis nos reins à l'étroit.

12 Tu avois fait monter les hommes sur notre tête, et nous étions entres dans le feu et dans l'eau ; mais tu nous as fait sortir dans un lieu de rafraîchissement.

13 J'entrerai dans ta maison avec des holocaustes, et je te rendrai mes vœux ;

14 Lesquels mes lèvres ont proférés, et que ma bouche a prononcés, lorsque j'étois en détresse.

15 Je t'offrirai des holocaustes de bêtes grasses, avec la graisse des moutons, qu'on fait fumer, je te sacrifierai des taureaux avec des boucs. Selah.

16 Vous tous qui craignez Dieu, venez, écoutez, et je raconterai ce qu'il a fait à mon âme.

17 Je l'ai invoqué de ma bouche, et il a été exalté par ma langue.

18 Si j'eusse pensé quelque iniquité dans mon cœur, le Seigneur ne m'eût point écouté.

19 Mais certainement Dieu m'a écouté, et il a été attentif à la voix de ma requête.

20 Béni soit Dieu, qui n'a point rejeté ma requête, ni éloigné de moi sa bonté.

por el rio pasarán á pie : allí nos alegrarémolos en él.

7 El qual domina por su poder para siempre, los ojos de él están mirando sobre las naciones : los que le irritan, no se engrían dentro de sí mismos.

8 Bendecid, naciones, á nuestro Dios, y haced que se oiga la voz de su alabanza.

9 El qual asentó mi alma en vida, y no dió mis pies á un desliz.

10 Por quanto nos probaste, ó Dios : con fuego nos ensayaste, como se ensaya la plata.

11 Nos llevaste á lato, echaste tribulaciones sobre nuestra espalda :

12 Pusiste hombres sobre nuestras cabezas. Pasamos por el fuego y por el agua, y nos sacaste á refrigerio.

13 Entraré en tu casa con holocaustos : te cumpliré mis votos,

14 Que claramente explicaron mis labios, y habló mi boca en mi tribulacion.

15 Te ofreceré holocaustos medulosos con sahumerio de carneros : te ofreceré bueyes con machos de cabrio.

16 Venid, oid todos los que temeis á Dios, y contare quán grandes cosas ha hecho á mi alma.

17 A él con mi boca clamé, y lo ensalcé con mi lengua.

18 Si yo he visto iniquidad en mi corazon, no me escuchará el Señor.

19 Por esto escuchó Dios, y atendió á la voz de mi deprecation.

20 Bendito Dios, que no apartó mi oracion y su misericordia de mí.

Ψαλ. ξζ'. LXVII.

Ο ΘΕΟΣ οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογῆσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς· διάψαλμα.

2 Τοῦ γυνῶναι ἐν τῇ γῇ τὴν ὁδόν σου, ἐν πα-
σιν ἔθνεσι τὸ σωτήριόν σου.

3 Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ ὁ Θεός,
ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες.

4 Εὐφρανθήσων καὶ ἀγαλλιάσθωσαν ἔθνη,
ὅτι κρίνεις λαούς ἐν εὐθύτητι, καὶ ἔθνη ἐν τῇ
γῇ ὀδηγήσεις· διάψαλμα.

5 Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ ὁ Θεός,
ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες.

6 Γῇ ἔδωκε τὸν καρπὸν αὐτῆς· εὐλογῆσαι
ἡμᾶς ὁ Θεός, ὁ Θεός ἡμῶν.

7 Εὐλογῆσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, καὶ φοβηθήσων
αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς.

ΕΩΘΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

Ψαλ. η'. LXVIII.

ΑΝΑΣΤΗΤΩ ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήσων
οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν οἱ μισοῦντες
αὐτὸν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ.

2 Ὡς ἐκλείπει καπνὸς, ἐκλιπέτωσαν· ὡς τή-
κεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρὸς, οὕτως ἀπό-
λουντο οἱ ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ.

3 Καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήσων· ἀγαλλιάσ-
θωσαν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ· τερφθήτωσαν ἐν εὐ-
φροσύνῃ.

4 Ἀσάτε τῷ Θεῷ, ψάlate τῷ ὀνόματι αὐτοῦ,
ὁδοποιήσατε τῷ ἐπιβεβηκότι ἐπὶ ὄνυμων,
κίριος ὄνομα αὐτοῦ, καὶ ἀγαλλιᾶσθε ἐνώπιον
αὐτοῦ· ταραχθήσονται ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ.

5 Τοῦ πατρὸς τῶν ὀρφανῶν, καὶ κριτοῦ τῶν
χρηῶν, ὁ Θεός ἐν τόπῳ ἁγίῳ αὐτοῦ.

4 Ἄς εὐφρανθῶσι καὶ ἄς ἀγαλλιασθῶσι τὰ
ἔθνη, ὅτι κρίνεις δικαίως τοὺς λαούς, καὶ ὁδη-
γεῖς τὰ ἔθνη τῆς γῆς.

5 Ἄς σὲ ὁμολογησωσιν οἱ λαοὶ πάντες.
ὁμολογῶσιν οἱ λαοὶ πάντες.

6 Τότε ἡ γῇ θέλει δώσῃ τὸν καρπὸν αὐτῆς
καὶ ὁ Θεός εὐλογῆσαι ἡμᾶς, καὶ πάντα τὰ μέρει
τῆς γῆς θέλει φοβηθῶσιν αὐτόν.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΗΣ ΑΥΤΗΣ.

Ψαλ. η'. LXVIII.

ΑΣ σηκωθῇ ὁ Θεός, καὶ ἄς διασκορπισθῶσιν οἱ
ἐχθροὶ του, καὶ ἄς φύγωσιν ἀπ' ἐμπρός του οἱ
μισοῦντές του.

2 Καθὼς χάνεται ὁ καπνός, θέλει χαθῶσι· καὶ
καθὼς τὸ κεριὸν λύνει εἰς τὴν φωτίαν, ἄς ἀφα-
νισθῶσιν οἱ ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ τοῦ προσώπου τοῦ Θεοῦ.

3 Καὶ οἱ δίκαιοι ἄς εὐφρανθῶσιν, ἄς ἀγαλλι-
ασθῶσιν ἐμπρός εἰς τὸν Θεόν· ἄς χαρῶσιν ἐν
εὐφροσύνῃ.

4 Ψάlate εἰς τὸν Θεόν, ψάlate τὸ ὄνομα τῶν
ὑψώσατε τὸν περιπατοῦντα εἰς τοὺς οὐρανούς·
ἐπαίνεσατε τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου, καὶ λάβετε
ἀγαλλιᾶσιν ἐμπρός του.

5 Αὐτός ἐστίν ὁ πατήρ τῶν ὀρφανῶν, καὶ ὁ
βοηθὸς τῶν χρηρῶν, ὁ Θεός εἰς τὸν τόπον του
τὸν ἁγίον.

6 Αὐτὸς στερεώνει τὴν ὁμόνοιαν εἰς τὰς οἰκίας·
καὶ ἐλευθερώνει τοὺς αἰχμαλώτους· οἱ δὲ ἄπιστοι
θέλει κατοικήσουσιν εἰς ἀνάγκην.

7 Ὡς Θεὸς ὅταν ἐφάνης ἐμπροσθεν εἰς τὸν
λαόν σου ὅταν ἐπέρασας τὴν ἔρημον,

8 Ἡ γῇ ἐεοίσθη καὶ οἱ οὐρανοὶ ἔσταξαν ἀπὸ
τὸ πρόσωπον τοῦ Θεοῦ, καὶ τὸ Σίνα ὄρος, ἀπὸ
τὸ πρόσωπον τοῦ Θεοῦ τοῦ Ἰσραὴλ.

9 Ἐστῆλας, ὦ Θεέ, χαρὰν βροχῆς εἰς τὴν κλη-

PSALMUS LXVII.

DEUS misereatur nostri, et benedicat
nobis: illuminet vultum suum super nos,
et misereatur nostri.

2 Ut cognoscamus in terra viam tuam:
in omnibus gentibus salutare tuum.

3 Confiteantur tibi populi Deus: confi-
teantur tibi populi omnes.

4 Laetentur et exultent gentes: quoniam
iudicas populos in aequitate, et gentes in
terra dirigis.

5 Confiteantur tibi populi Deus, confi-
teantur tibi populi omnes:

6 Terra dedit fructum suum, Benedicat
nos Deus, Deus noster,

7 Benedicat nos Deus: et metuant eum
omnes fines terræ.

MATUTINÆ PRECES.

PSALMUS LXVIII.

EXURGAT Deus, et dissipentur inimi-
ci ejus, et fugiant qui oderunt eum, a
facie ejus.

2 Sicut deficit fumus, deficiant: sicut
fluit cera a facie ignis, sic pereant pecca-
tores a facie Dei.

3 Et justi exultent, et exultent in con-
spectu Dei: et delecentur in lætitia.

4 Cantate Deo, psallam dicite nomini

SALMO LXVII.

IDDIO abbia mercè di noi, e ci benedi-
ca: Iddio faccia risplendere il suo volto
verso noi. Sela.

2 Acciocchè la tua via si conosca in ter-
ra, e la tua salute fra tutte le genti.

3 I popoli ti celebreranno, o Dio: i po-
poli tutti quanti ti celebreranno.

4 Le nazioni si rallegeranno, e giubile-
ranno: chè tu giudicherai i popoli retta-
mente, e condurrà le nazioni nella terra.
Sela.

5 I popoli ti celebreranno, o Dio: i po-
poli tutti quanti ti celebreranno.

6 La terra produrrà il suo frutto: Iddio,
l' Iddio nostro ci benedirà.

7 Iddio ci benedirà, e tutte l' estremità
della terra lo temeranno.

PREGHIERA della MATTINA.

SALMO LXVIII.

LEVISI Iddio, ed i suoi nemici saranno
dispersi: e quelli che l' odiano, fuggi-
ranno d' innanzi al suo cospetto.

2 Tu li dissiperai come si dissipa il fumo:
gli empj periranno per la presenza di Dio,
come la cera è strutta per lo fuoco.

3 Ma i giusti si rallegeranno, e trionfe-
ranno nel cospetto di Dio, e gioiranno
con letizia.

4 Cantate a Dio, salmeggiate il suo Nome,
rilevate le strade a colui che cavalca per
luoghi deserti: egli si chiama per nome,
il Signore: e festeggiate davanti a lui.

5 Egli è il padre degli orfani, ed il giu-
dice delle vedove: Iddio nell' abitacolo
della sua Santità.

6 Iddio, che fa abitare in famiglia quelli
ch' erano soli: che trae fuori quelli ch' e-

PSALM LXVII.

GOD be merciful unto us, and bless us; and shew us the light of his countenance, and be merciful unto us.

2 That thy way may be known upon earth: thy saving health among all nations.

3 Let the people praise thee, O God: yea, let all the people praise thee.

4 O let the nations rejoice and be glad: for thou shalt judge the folk righteously, and govern the nations upon earth.

5 Let the people praise thee, O God: let all the people praise thee.

6 Then shall the earth bring forth her increase: and God, even our own God, shall give us his blessing.

7 God shall bless us: and all the ends of the world shall fear him.

MORNING PRAYER.

PSALM LXVIII.

LET God arise, and let his enemies be scattered: let them also that hate him flee before him.

2 Like as the smoke vanisheth, so shalt thou drive them away: and like as wax melteth at the fire, so let the ungodly perish at the presence of God.

3 But let the righteous be glad and rejoice before God: let them also be merry and joyful.

4 O sing unto God, and sing praises unto his Name: magnify him that rideth upon the heavens, as it were upon an horse; praise him in his Name JAH, and rejoice before him.

5 He is a Father of the fatherless, and defendeth the cause of the widows: even God in his holy habitation.

6 He is the God that maketh men to be of one mind in an house, and bringeth the prisoners out of captivity: but letteth the runagates

PSEAUME LXVII.

DIEU aie pitié de nous, et nous bénisse, et fasse luire sa face vers nous! *Sélah.*

2 Afin que ta voie soit connue dans la terre, et ta délivrance parmi toutes les nations.

3 Les peuples te célébreront, ô Dieu, tous les peuples te célébreront.

4 Les nations se réjouiront et chanteront de joie; car tu jugeras les peuples en équité, et tu conduiras les nations sur la terre. *Sélah.*

5 Les peuples te célébreront, ô Dieu, tous les peuples te célébreront.

6 La terre produira son fruit; Dieu, notre Dieu nous bénira.

7 Dieu nous bénira, et toutes les extrémités de la terre le craindront.

PRIERE DU MATIN.

PSEAUME LXVIII.

QUE Dieu se lève; et ses ennemis seront dispersés, et ceux qui le haïssent s'enfuiront de devant lui.

2 Tu les chasseras, comme la fumée est chassée par le vent; et comme la cire se fond au feu, ainsi périront les méchants devant Dieu.

3 Mais les justes se réjouiront et s'égaieront devant Dieu, et tressailliront de joie.

4 Chantez à Dieu, psalmodiez son nom, exaltez celui qui est monté sur les cieus; son nom est l'Eternel; réjouissez-vous en sa présence.

5 Il est le père des orphelins, et le juge des veuves; Dieu est dans la demeure de sa sainteté.

6 Dieu fait habiter en famille ceux qui étoient seuls; il délivre ceux qui étoient enchaînés; mais les rebelles demeurent dans un désert.

7 O Dieu, quand tu sortis devant ton peuple,

Der 67 Psalm.

1 Gott sey uns gnädig, und segne uns; er lasse uns sein Antlitz leuchten.

2 Daß wir auf Erden erkennen seinen Weg, unter allen Heiden sein Heil.

3 Es danken dir, Gott, die Völker; es danken dir alle Völker.

4 Die Völker freuen sich und jauchzen, daß du die Leute recht richtest, und regierst die Leute auf Erden.

5 Es danken dir, Gott, die Völker; es danken dir alle Völker.

6 Das Land giebt sein Gewächs. Es segne uns Gott, unser Gott.

7 Es segne uns Gott, und alle Welt fürchte ihn.

Morgen-Gebete.

Der 68 Psalm.

1 Es stehe Gott auf, daß seine Feinde zerstreuet werden, und die ihn hassen, vor ihm fliehen.

2 Vertreibe sie, wie der Rauch vertrieben wird; wie das Wachs zerschmelzet vom Feuer, so müssen umkommen die Gottlosen vor Gott.

3 Die Gerechten aber müssen sich freuen und fröhlich seyn vor Gott, und von Herzen sich freuen.

4 Singet Gott, lobsinget seinem Namen. Mazdet Bahn dem, der da sanft herfährt; er heißt Herr, und freuet euch vor ihm;

5 Der ein Vater ist der Waisen, und ein Richter der Wittwen. Er ist Gott in seiner heiligen Wohnung.

PSALMO LXVII.

DIOS tenga misericordia de nosotros, y nos bendiga: esclarezca su rostro sobre nosotros, y tenga misericordia de nosotros.

2 Para que conozcamos en la tierra tu camino: en todas las gentes tu salud.

3 Alábente, ó Dios, los pueblos; alábente los pueblos todos.

4 Alégrese, y regocijense las naciones: por quanto juzgas los pueblos en equidad, y diriges las naciones en la tierra.

5 Alábente, ó Dios, los pueblos: alábente los pueblos todos.

6 La tierra dió su fruto. Bendíganos Dios, el Dios nuestro,

7 Bendíganos Dios, y témanle todos los términos de la tierra.

ORACION MATUTINA.

PSALMO LXVIII.

LEVANTESE Dios, y sean dispersos sus enemigos, y huyan de su presencia, los que le aborrecen.

2 Como se desvanece el humo, así se desvanezcan: como se derrite la cera delante del fuego, así perezan los pecadores delante de Dios.

3 Y los justos banqueteen, y regocijense en la presencia de Dios, y deléyense en alegría.

4 Cantad á Dios, psalmead al nombre de él: aparejad el camino á aquel que sube sobre el Occidente: su nombre es Señor. Regocijaos delante de él, turbados quedarán á la presencia de él,

5 Padre de huérfanos, y juez de viudas, Dios está en su lugar santo:

6 Ὁ Θεὸς κατοικίζει μονοτρόπους ἐν οἴκῳ, ἐξάγων πεποδημένους ἐν ἀνδρείᾳ ὁμοίους τὰς παραπικραίνοντας, τὰς κατοικῆντας ἐν τάφοις.
 7 Ὁ Θεὸς, ἐν τῷ ἐκπορεύεσθαι σε ἐνώπιον τῆ λαοῦ σου, ἐν τῷ διαβαίνειν σε τὴν ἔρημον διάψαλμα.
 8 Γῆ ἐσείσθη, καὶ γῆρ οἱ οὐρανοὶ ἔσταξαν ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ τοῦ Σινά, ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ Ἰσραὴλ.
 9 Βροχὴν ἐκούσιον ἀφοριεῖς ὁ Θεὸς τῇ κληρονομίᾳ σου, καὶ ἡσθένησε, σὺ δὲ καθηρίσω αὐτήν.
 10 Τὰ ζῷά σου κατοικοῦσιν ἐν αὐτῇ, ἡτοίμασας ἐν τῇ χρηστότητί σου τῷ πτωχῷ.
 11 Ὁ Θεὸς Κύριος δώσει ῥῆμα τοῖς εὐαγγελιζομένοις δυνάμει πολλῇ.
 12 Ὁ βασιλεὺς τῶν δυνάμεων τοῦ ἀγαπητοῦ, τῇ ἀγαπῇ, ἡ ὡραιότητι τοῦ οἴκου διελέσθαι σκῦλα.
 13 Ἐάν κοιμηθῇτε ἀναμέσον τῶν κληρῶν, πτέρωτες περιστέρως περιηργυρωμένοι, καὶ τὰ μετὰφρενα αὐτῆς ἐν χλωροῦντι χροσίον.
 14 Ἐν τῷ διασέλλειν τὸν ἐπεράνιον βασιλεῖς ἐπ' αὐτῆς, χιονωθήσονται ἐν Σαλιῶν.
 15 Ὅρος τοῦ Θεοῦ ὅρος πῖον, ὅρος τετυρωμένον, ὅρος πῖον.
 16 Ἰνατί ὑπολαμβάνετε ὄρη τετυρωμένα; τὸ ὅρος ὁ εὐδόκησεν ὁ Θεὸς κατοικεῖν ἐν αὐτῷ καὶ γὰρ ὁ Κύριος κατασκευάσει εἰς τέλος.
 17 Τὸ ἄρμα τῆ Θεῆς μυριοπλάσιον, χιλιάδες εὐθνήνων, Κύριος ἐν αὐτοῖς ἐν Σινά ἐν τῷ ἁγίῳ.
 18 Ἀναβίς εἰς ὕψος, ἡχημαλῶτευσας αἰχμαλωσίαν ἔλαβες δόματα ἐν ἀνθρώπῳ, καὶ γὰρ ἀπειθοῦντες τοῦ κατασκευάσαι.
 19 Κύριος ὁ Θεὸς εὐλογητός, εὐλογητός Κύριος ἡμέραν καθ' ἡμέραν, καὶ κατενοῶσαι ἡμῖν ὁ Θεὸς τῶν σωτηρίων ἡμῶν διάψαλμα.

ρονομίαν σου, καὶ τὴν ἐνδυνάμωσας ἀσθενουμένην.
 10 Τὰ τέκνα σου καλοῦκται εἰς αὐτήν, καὶ ἡτοίμασας ἀπὸ τὴν ἀγαθοσύνην σου διὰ τὸν πτωχόν.
 11 Ὁ Θεὸς ὁ Κύριος ἔδωκε λόγον πολλῆς δυνάμεως εἰς τοὺς εὐαγγελιζομένους.
 12 Βασιλεῖς μετὰ τὰ στρατεύματά των ἔφυγον, ἐσκορπίσθησαν καὶ οἱ ἀγαπητοὶ τοῦ οἴκου τοῦ ἐμοῦ οὐρανὸν τὰ λάφυρα.
 13 Ἀγκαλὰ καὶ ἐπλάγιασες ἀνάμεσον εἰς τὰς κλήρας, ὅμως θέλεις κατασταθῇ ὡσάν τὰ τῆς περιεράς τὰ σκεπασμένα ἀπὸ μάλαμα πτερὰ.
 14 Ὅταν ὁ ἐπουράνιος ἔστειλιν βασιλεῖς ἵπτον λευκοὶ ὡσάν χιόνι εἰς Σελμῶν.
 15 Τὸ βουνὸν τοῦ Θεοῦ, βουνὸν εἶναι εὐκαρπον, βουνὸν ὑψηλόν, βουνὸν εὐκαρπον.
 16 Διατί ἀγαλλιάσῃ, βανὰ ὑψηλά; τί το εἶναι τὸ βουνὸν εἰς τὸ ὅποιον ἦρεσε τῷ Θεῷ να κατοικήσῃ, καὶ ὁ Κύριος θέλει κατασκευάσει εἰς αὐτὸ αἰωνίως.
 17 Αἱ ἀμάξαι τοῦ Θεοῦ εἶναι μυριοπλάσιαι, καὶ χιλιάδες οἱ ἄγγελοι, μετὰ τοὺς ὁποίους ὁ Θεὸς κατοικεῖ, καθὼς εἰς τὸν ἅγιόν του τόπον, εἰς τὸ Σινάιν.
 18 Σὺ ἀνέβηκας εἰς τὰ ὕψηλα, ἡχημαλῶτευσας αἰχμαλωσίαν, καὶ ἔλαβες δῶρα ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπων, καὶ ἀπὸ τοὺς ἐχθρῶν σου, ἵνα ὁ Θεός, ὁ Κύριος κατασκευάσῃ με αὐτοῦς.
 19 Κύριος ὁ Θεός εὐλογητός, εὐλογητός ὁ Κύριος καθ' ἡμέραν ὡς κατενοῶσαι ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῶν σωτηρίων μας.
 20 Αὐτοῦ εἶναι ὁ Θεός μας, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μας, καὶ διὰ τὸν Κύριον πεποιημένον ἀπὸ τ' θάνατον.
 21 Πλὴν ὁ Θεός θέλει πληγῶσαι τὴν κεφαλὴν τῶν ἐχθρῶν του, καὶ τὴν τριχῶδη κορυφὴν τῶν πορευομένων εἰς τὴν ὁδὸν τῆς ἀνομίας των.
 22 Εἶπεν ὁ Κύριος θέλω μεταφέρειν τὸν λαόν

ejus: iter facite ei, qui ascendit super occasum: Dominus nomen illi. Exultate in conspectu ejus, turbabuntur a facie ejus,

5 Patris orphanorum, et judicis viduarum. Deus in loco sancto suo:

6 Deus qui inhabitare facit unius moris in domo: Qui educit vinctos in fortitudine, similiter eos, qui exasperant, qui habitant in sepulchris.

7 Deus cum egredieris in conspectu Populi tui, cum pertransires in deserto:

8 Terra mota est, etenim celi distillaverunt a facie Dei Sinai, a facie Dei Israel.

9 Pluviam voluntariam segregabis Deus hereditati tuae: et infirmata est, tu vero perfectisti eam.

10 Animalia tua habitabunt in ea: parasti in dulcedine tua pauperi, Deus.

11 Dominus dabit verbum evangelizantibus, virtute multa.

12 Rex virtutum dilecti dilecti: et speciei domus dividere spolia.

13 Si dormiatis inter medios cleros, pennae columbae deargentatae, et posteriora dorsi ejus in pallore auri.

14 Dum discernit caelestis reges super eam, nive dealbabuntur in Selmon:

15 Mons Dei, mons pinguis. Mons coagulatus, mons pinguis:

16 Ut quid suspicamini montes coagulatos? Mons, in quo beneplacitum est Deo habitare in eo: etenim Dominus habitabit in finem.

17 Currus Dei decem millibus multiplex, millia latantium: Dominus in eis in Sina in sancto.

18 Ascendisti in altum, cepisti captivitatem: accepisti dona in hominibus. Ete-

rano prigionieri ne'ceppi: ma fa che i ribelli dimorano in terra disertata.

7 O Dio, quando uscisti davanti al tuo popolo, camminasti per lo deserto: Sela.

8 La terra tremò, i cieli eziandio gocciarono, per la presenza di Dio: Sinai stesso, per la presenza di Dio, dell' Iddio d' Israel.

9 O Dio, tu spandi la pioggia delle liberalità sopra la tua eredità: e, quando è travagliata, tu la ristori.

10 In essa dimora il tuo stuolo: o Dio, per la tua bontà, tu l' hai apparecchiata per i poveri afflitti.

11 Il Signore ha dato materia di parlare: quelle c' hanno recate le buone novelle, sono state una grande schiera.

12 Fuggiti, fuggiti se ne sono i re degli eserciti: e quelli che dimoravano in casa, hanno spartite le spoglie.

13 Se voi siete giaciuti fra i focolari szerete come l' ale d' una colomba, coperta d' argento, le cui penne son gialle d' oro.

14 Dopo che l' Onnipotente ebbe dispersi i re in quella, egli nevicò in Salmon.

15 O monte di Dio, o monte di Basan, o monte di molti gioghi, o monte di Basan!

16 Perché saltellate voi, o monti di molti gioghi? Iddio desidera questo Monte per sua stanza: anzi il Signore abiterà quivi in perpetuo.

17 La cavalleria di Dio cammina a doppie decine di migliaia, a doppie migliaia: il Signore è fra essi: Sinai è nel Santuario.

18 Tu sei salito in alto, tu ne hai menato in cattività numero di prigionieri, tu hai presi doni dagli uomini, eziandio ribelli: per fare ora una ferma dimora: o Signore Iddio.

19 Benedetto sia il Signore, il quale ogni giorno ci colma di beni: egli è l' Iddio della nostra salute. Sela.

continue in scarceness.

7 O God, when thou wentest forth before the people: when thou wentest through the wilderness,

8 The earth shook, and the heavens dropped at the presence of God: even as Sinai also was moved at the presence of God, who is the God of Israel.

9 Thou, O God, sentest a gracious rain upon thine inheritance: and refreshedst it when it was weary.

10 Thy congregation shall dwell therein: for thou, O God, hast of thy goodness prepared for the poor.

11 The Lord gave the word: great was the company of the preachers.

12 Kings with their armies did flee, and were discomfited: and they of the household divided the spoil.

13 Though ye have lien among the pots, yet shall ye be as the wings of a dove: that is covered with silver wings, and her feathers like gold.

14 When the Almighty scattered kings for their sake: then were they as white as snow in Salmon.

15 As the hill of Basan, so is God's hill: even an high hill, as the hill of Basan.

16 Why hop ye so, ye high hills? this is God's hill, in the which it pleaseth him to dwell: yea, the Lord will abide in it for ever.

17 The chariots of God are twenty thousand, even thousands of angels: and the Lord is among them, as in the holy place of Sinai.

18 Thou art gone up on high, thou hast led captivity captive, and received gifts for men: yea, even for thine enemies, that the Lord God might dwell among them.

19 Praised be the Lord daily: even the God who helpeth us, and poureth his benefits upon us.

6 Ein Gott, der den Einsamen das Haus voll Frieden giebt; der die Gefangenen ausführt zu rechter Zeit, und läßt die Abtrünnigen bleiben in der Dürre.

7 Gott, da du vor deinem Volk herzogest, da du einher giengest in der Wüste,

8 Da bebte die Erde, und die Himmel trafen vor diesem Gott in Sinai, vor dem Gott, der Israels Gott ist.

9 Nun aber giebst du, Gott, einen gnädigen Regen, und dein Erbe, das dürrer ist, erquickst du.

10 Daß deine Thiere darinnen wohnen können. Gott, du labest die Elenden mit deinen Gütern.

11 Der Herr giebt das Wort mit großen Schaaren Evangelisten.

12 Die Könige der Heerschaaren sind unter einander Freunde, und die Hantsehre theilet den Raub aus.

13 Wenn ihr zu Felde lieget, so glänzet es als der Tauben Flügel, die wie Silber und Gold schimmern.

14 Wenn der Allmächtige hin und wieder unter ihnen Könige setzet, so wird es helle, wo es dunkel ist.

15 Der Berg Gottes ist ein fruchtbarer Berg, ein großes und fruchtbares Gebirge.

16 Was hüpfet ihr großen Gebirge? Gott hat Fuß auf diesem Berge zu wohnen, und der Herr bleibet auch immer daselbst.

17 Der Wagen Gottes ist viel tausend Mal tausend; der Herr ist unter ihnen im heiligen Sinai.

18 Du bist in die Höhe gefahren, und hast das Gefängniß gefangen; du hast Gaben empfangen für die Menschen, auch die Abtrünnigen, daß Gott, der Herr, dennoch daselbst bleiben wird.

19 Gelobet sey der Herr täglich! Gott leget uns eine Last auf, aber er hilft uns auch

quand tu marchois par le desert. Sélah.

8 La terre trembla, même les cieux fondirent en eaux, pour la présence de Dieu; et ce mont de Sinai, pour la présence de Dieu, du Dieu d'Israël.

9 O Dieu, tu as fait dégoutter abondamment la pluie sur ton héritage, et quand il étoit épuisé, tu l'as rétabli.

10 Ton troupeau s'y est tenu, tu fournis de tes biens l'affligé, ô Dieu!

11 Le Seigneur a donné de quoi parler; les messagères de bonnes nouvelles ont été une grande armée.

12 Les Rois des armées se sont enfuis, ils se sont enfuis; et celle qui demouroit dans la maison a partagé leurs dépouilles.

13 Quand vous auriez couché entre les chemets arrangés, vous brillerez comme les ailes argentées d'un pigeon, comme les ailes qui ont la couleur jaune de l'or fin.

14 Quand le Tout-Puissant dissipa les Rois dans ce pays, il devint blanc comme la neige du mont de Tsalmon.

15 La montagne de Dieu est un mont de Bascan, une montagne élevée, un mont de Bascan.

16 Pourquoi vous élevez-vous, montagnes bossues? Dieu a choisi cette montagne pour y habiter, et l'Eternel y demeurera à jamais.

17 La cavalerie de Dieu se compte par vingt mille, par des milliers redoublés. Le Seigneur est parmi eux; c'est un autre Sinai en sainteté.

18 Tu es monté en haut, tu as mené captifs les prisonniers, tu as pris des dons pour les distribuer entre les hommes, et même entre les rebelles, afin qu'ils demeurent dans le lieu de l'Eternel notre Dieu.

19 Béni soit le Seigneur, qui nous comble chaque jour de ses biens, le Dieu fort est notre délivrance. Sélah.

6 Dios que hace morar los de una sola costumbre en casa: que saca los presos con fortaleza, como tambien a aquellos, que le irritan, los quales moran en los sepulcros.

7 Dios, quando salias á la vista de tu pueblo, quando pasabas por el desierto:

8 La tierra se movió; y los cielos destilaron á vista del Dios de Sinai, á vista del Dios de Israel.

9 Lluvia voluntaria segregará, Dios, para tu heredad; la que ha estado debilitada, mas tú la perfeccionaste.

10 En ella morarán tus animales: ó Dios, la preparaste para el pobre en tu dulzura.

11 El Señor dará habla con grande esfuerzo á los que dan buenas nuevas.

12 El Rey de los exércitos será del amado amado: y de la hermosura de la casa es el repartir los despojos.

13 Si durmieres entre medio de las suertes, seréis como alas de paloma argentadas, y lo posterior de la espalda de ella con amarillez de oro.

14 Mientras que á los Reyes juzga el Celestial sobre ella, se emblanquecerán como la nieve en el Selmón:

15 El monte de Dios, monte pingüe. Monte cuajado, monte pingüe:

16 ¿Mas por qué pensais en montes cuajados? Monte es este, en el que se agradó Dios de morar: porque el Señor morará en él hasta el fin.

17 El carro de Dios con muchas decenas de millares, millares de los que se alegran: el Señor entre ellos en el Sinai, en el Santuario.

18 Subiste á lo alto, cautivaste á la esclavitud: tomaste dones para los hombres: aun los que no creian, que moraba el Señor Dios.

19 Bendito el Señor un dia y todos los dias: próspero nos hará el camino el Dios de pues, tras saludes.

20 Ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Θεὸς τοῦ σώζειν, καὶ τοῦ Κυρίου αἱ διέοδοι τοῦ θανάτου.

21 Πλὴν ὁ Θεὸς συνθλάσει κεφαλὰς ἐχθρῶν αὐτοῦ, κορυφὴν, τριχὸς διαπορευομένων ἐν πλημμελείαις αὐτῶν.

22 Εἶπε Κύριος, Ἐκ Βασάν ἐπιτρέψω, ἐπιστρέψω ἐν βυθοῖς θαλάσσης.

23 Ὅπως ἂν βαφῇ ὁ ποὺς σου ἐν αἵματι, ἡ γλῶσσα τῶν κυνῶν σου ἐξ ἐχθρῶν παρ' αὐτοῦ.

24 Ἐβρωρήθησαν αἱ πορεῖαί σου ὁ Θεός, αἱ πορεῖαί τῷ Θεῷ μετὰ βασιλείως τῇ ἐν τῷ ἁγίῳ.

25 Προέφθασαν ἄρχοντες ἐχόμενοι ψαλλόντων, ἐν μέσῳ νεανίδων τυμπανιστριῶν.

26 Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν, τὸν Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραὴλ.

27 Ἐκεῖ Βενιαμὶν νεώτερος ἐν ἐκστάσει, ἄρχοντες Ἰούδα ἡγεμόνες αὐτῶν, ἄρχοντες Ζαβουλὼν, ἄρχοντες Νεφθαλί.

28 Ἐντεῖλαι ὁ Θεὸς τῇ δυνάμει σὺ, δυνάμωσον ὁ Θεὸς τοῦτο, ὁ καθήρισεν ἐν ἡμῖν.

29 Ἀπὸ τοῦ ναοῦ σου ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ, σοὶ οἰσουσι βασιλεῖς ὄντα.

30 Ἐπιτίμῃσιν τοῖς θηρίοις τοῦ καλὰμου· ἡ συναγωγὴ τῶν ταύρων ἐν ταῖς θυμῶσιν τῶν λαῶν, τοῦ μὴ ἀποκλεισθῆναι τοὺς δεδοκιμασμένους τῷ ἀργυρίῳ διασκορπίσιν ἔθνη τὰ τὸς πολέμους θέλοντα.

31 Ἦξουσιν πρέσβεις ἐξ Αἰγύπτου, Αἰθιοπία προφθάσει χεῖρα αὐτῇ τῷ Θεῷ.

32 Αἱ βασιλείαι τῆς γῆς ἴσατε τῷ Θεῷ, ψάλατε τῷ Κυρίῳ διὰ ψαλμα.

33 Ψάλατε τῷ Θεῷ τῷ ἐπιβεβηκότι ἐπὶ τὸν οὐρανὸν τοῦ οὐρανοῦ κατὰ ἀνατολὰς, ἰδοὺ δώσει ἐν τῇ φωνῇ αὐτοῦ φωνὴν δυνάμεως.

34 Δότε δόξαν τῷ Θεῷ, ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ ἡ

μὴν, καθὼς τὸν ἔφερα ἀπὸ Βασάν, καὶ ἀπὸ τοῦ βάθους τῆς θαλάσσης.

23 Ἵνα βραχὴ τὸ πόδι σὺ εἰς αἷμα ἐχθρόν σου καὶ βαφῇ ἡ γλῶσσα τῶν σκύλων σου εἰς αὐτό.

24 Αἱ ὁδοὶ σου ἐγνωρίστησαν ὦ Θεέ, αἱ ὁδοὶ σου ὦ Θεέ, ὦ βασιλεῦ μου.

25 Οἱ ψάλλαι ἐμπρός, καὶ ὀπίσω πηγαίνουσι οἱ σὺνέροντες, καὶ εἰς τὴν μέσσην αἱ κόραι αἱ τυμπανίστριαι.

26 Εὐχαριστήσατε, ὦ λαοὶ Ἰσραὴλ, Κύριον τὸν Θεόν εἰς τὰς συναθροίσεις, ἐκ βάθους καρδίας.

27 Ἐκεῖ σέκεται ὁ Βενιαμὶν ὁ νεώτερος, ὁ ἀρχηγός, καὶ οἱ ἄρχοντες τῆς Ζαβουλῶν, καὶ Νεφθαλί.

28 Ὁ Θεὸς σὺ ἔστειλε δυνάμιν δι' ἀγάπην σου δυνάμωσον ὦ Θεέ, τὸ ὅτι ἔγραψας πρὸς ἡμῶν,

29 Διὰ τὴν ἀγάπην τῇ ἐν Ἱερουσαλὴμ ναὶ σὺ καὶ θέλεις φέρειν ὄντα πρὸς ἐσέ οἱ βασιλεῖς.

30 Ὅταν οἱ ἄκοντισται καὶ τὸ πλῆθος τῶν δυνατῶν διασκορπισθῶσιν ἔξω εἰς τὰ θηρία τῶν λαῶν, καὶ προσκρίψωσι ταπεινὸν ἀργύριον καὶ ὅταν διασκορπίσῃ τὰς θερμένοντας τὰ πολεμικά.

31 Τότε θέλουσιν ἔλθειν οἱ ἄρχοντες ἀπὸ τῆν Αἰγύπτου, καὶ ἡ Αἰθιοπία θέλει ἀπλώσειν τὰς χεῖράς της πρὸς τὸν Θεόν.

32 Ψάλατε τῷ Θεῷ βασιλεία τῆς γῆς, ἐπανέσατε τὸν Κύριον,

33 Τὸν καθήμενον ἐπὶ τὸν οὐρανὸν τοῦ ἑρανοῦ ἐξ ἀρχῆς Ἰδοὺ οἶδε φωνὴν, καὶ φωνὴν δυνάμεως.

34 Δότε δόξαν εἰς τὸν Θεόν, ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ ἡ μεγαλοπρέπεια τοῦ καὶ ἡ δυνάμεις τὰ μένει εἰς τὰ σύνεφα.

35 Ὡ Θεέ τῷ Ἰσραὴλ αὐτὸς θέλει δώσειν δυνάμιν, καὶ κραταίωσιν εἰς τὸν λαόν τε. Εὐλογητός ὁ Θεός.

nim non credentes, inhabitare Dominum Deum.

19 Benedictus Dominus die quotidie: prosperum iter faciet nobis Deus salutarium nostrorum.

20 Deus noster, Deus salvos faciendi: et Domini. Domini exitus mortis.

21 Verumtamen Deus confringet capita inimicorum suorum: verticem capilli perambulantium in delictis suis.

22 Dixit Dominus: Ex Basan convertam, convertam in profundum maris:

23 Ut intingatur pes tuus in sanguine: lingua canum tuorum ex inimicis, ab ipso.

24 Viderunt ingressus tuos Deus, ingressus Dei mei: regis mei qui est in sancto.

25 Prævenierunt principes conjuncti psallentibus, in medio juvenicularum tympanistiarum.

26 In ecclesiis benedicite Deo Domino, de fontibus Israel.

27 Ibi Benjamin adolescentulus, in mentis excessu. Principes Juda: duces eorum: principes Zabulon, principes Nephthali.

28 Manda Deus virtuti tuæ: confirma hoc Deus, quod operatus es in nobis.

29 A templo tuo in Jerusalem, tibi offerent reges munera.

30 Increpa feras arundinis, congregatio taurorum in vaccis populorum: ut excludant eos, qui probati sunt argento. Dissipa gentes, quæ bella volunt:

31 Venient legati ex Ægypto: Æthiopia præveniet manus ejus Deo.

32 Regna terræ, cantate Deo: psallite Domino: psallite Deo,

33 Qui ascendit super cælum cæli, ad

20 Iddio è l' Iddio nostro, per salvarci: ed al Signore Iddio appartengono l' uscite della morte.

21 Certo, Iddio trafiggerà il capo de' suoi nemici, la sommità del capo irsuto di chi camina ne' suoi peccati.

22 Il Signore ha detto: io ti trarrò di Basan, ti trarrò dal fondo del mare.

23 Acciocchè il tuo piè, e la lingua de' tuoi cani s' affondi nel sangue de' nemici, e del capo stesso.

24 O Dio, le tue andature si son vedute: l' andature dell' Iddio, e Re mio, nel Luogo santo.

25 Cantori andavano innanzi, e sonatori dietro, e nel mezzo vergini, che sonavano tamburi, dicendo:

26 Benedite Iddio nelle raunanze: benedite il Signore, voi che siete della fonte d' Israel.

27 Ivi era il picciolo Benjamin che ha signoreggiato sopra essi: i Capi di Iuda, colle loro schiere; i Capi di Zabulon, i Capi di Neftali.

28 L' Iddio tuo ha ordinata la tua fortezza: rinforza, o Dio, ciò che tu hai operato inverso noi.

29 Rinforzalo dal tuo Tempio, di sopra a Jerusalem: fa, che i re ti portino presenti.

30 Disperdi le fiere delle giunche, la rauananza de' possenti tori, e i giovenchi fra i popoli, che si sternono su piastre d' argento: dissipa i popoli che si dilettono in guerre.

31 Vengano gran signori d' Egitto: accorano gli Etiopi a Dio, colle mani piene.

32 O regni della terra, cantate a Dio, salmeggiate al Signore: Sela.

33 A colui che cavalca sopra i cieli de' cieli eterni: ecco, egli tuona potente-

20 He is our God, even the God of whom cometh salvation: God is the Lord, by whom we escape death.

21 God shall wound the head of his enemies: and the hairy scalp of such a one as goeth on still in his wickedness.

22 The Lord hath said, I will bring my people again, as I did from Basan: mine own will I bring again, as I did sometime from the deep of the sea.

23 That thy foot may be dipped in the blood of thine enemies: and that the tongue of thy dogs may be red through the same.

24 It is well seen, O God, how thou goest: how thou, my God and King, goest in the sanctuary.

25 The singers go before, the minstrels follow after: in the midst are the damsels playing with the timbrels.

26 Give thanks, O Israel, unto God the Lord in the congregations: from the ground of the heart.

27 There is little Benjamin their ruler, and the princes of Judah their counsel: the princes of Zabulon: and the princes of Nephthali.

28 Thy God hath sent forth strength for thee: establish the thing, O God, that thou hast wrought in us,

29 For thy temple's sake at Jerusalem: so shall kings bring presents unto thee.

30 When the company of the spearmen, and multitude of the mighty are scattered abroad among the beasts of the people, so that they humbly bring pieces of silver: and when he hath scattered the people that delight in war;

31 Then shall the princes come out of Egypt: the Morians' land shall soon stretch out her hands unto God.

32 Sing unto God, O ye kingdoms of the earth: O sing praises unto the Lord;

20 Le Dieu fort est notre Dieu fort pour nous délivrer, et la délivrance de la mort vient de l'Eternel notre Seigneur.

21 Certainement Dieu percera la tête de ses ennemis, et le sommet de la tête chevelue de celui qui marche dans les vices.

22 Le Seigneur a dit: Je les ferai revenir de Basan, et je les ramènerai du profond de la mer.

23 Afin que ton pied et la langue de tes chiens s'enfoncent dans le sang de chacun de ces ennemis.

24 O Dieu, ils ont vu tes démarches, les démarches de mon Dieu, de mon Roi, qui demeure dans le sanctuaire.

25 Les chanteurs alloient devant, ensuite les joueurs d'instrumens, et au milieu les jeunes filles qui jouoient du tambour.

26 Bénissez Dieu dans les assemblées; bénissez le Seigneur, vous qui descendez d'Israël comme de votre source.

27 C'est là que Benjamin le petit a dominé sur eux, que les principaux de Juda se sont assemblés, avec les principaux de Zabulon et les principaux de Nephthali.

28 C'est ton Dieu qui t'a donné cette force; ô Dieu, fortifie-nous; c'est toi qui as fait ceci.

29 Les Rois t'apporteront des présens dans ton temple, qui est à Jérusalem.

30 Réprime les bêtes sauvages des roseaux, l'assemblée des forts taureaux, avec les veaux des peuples, et ceux qui sont parés de lames d'argent. Il a dissipé les peuples qui ne demandent que la guerre.

31 De grands Seigneurs viendront d'Egypte; les Cusiens se hâteront d'étendre leurs mains vers Dieu.

32 Royaumes de la terre, chantez à Dieu, psalmodiez au Seigneur. Selah.

33 A celui qui est porté sur les cieus des

20 Wir haben einen Gott, der da hilft, und den Herrn Herrn, der vom Tode errettet.

21 Aber Gott wird den Kopf seiner Feinde zerschneiden, sammt ihrem Haarscheitel, die da fortfahren in ihrer Sünde.

22 Doch spricht der Herr: Ich will unter den Felsen etliche holen, aus der Tiefe des Meers will ich etliche holen.

23 Darum wird dein Fuß in der Feinde Blut gefärbet werden, und deine Hunde werden ledig.

24 Man siehe, Gott, wie du einher ziehest, wie du, mein Gott und König, einher ziehest im Heiligtum.

25 Die Sänger gehen vorher, darnach die Spieler, unter den Mägden, die da pfeifen.

26 Lobet Gott, den Herrn, in den Versammlungen, vor den Brunnen Israels.

27 Da herrschet unter ihnen der kleine Benjamin, die Fürsten Juda mit ihren Haufen, die Fürsten Sebulon, die Fürsten Naphthali.

28 Dein Gott hat dein Reich aufgerichtet, das: selbe wollest du, Gott, uns stärken, denn es ist dein Wert.

29 Um deines Tempels willen zu Jerusalem werden wir die Könige Gesandte zuführen.

30 Schilt das Thier im Moer, die Kotte der Ochsen unter ihren Käubern, die da zertraten um Geldes willen. Er erstreuet die Völker, die da gerne kriegen.

31 Die Fürsten aus Egypten werden kommen; Moerenland wird seine Hände ausstrecken zu Gott.

32 Ihr Königreiche auf Erden, singet Gott, lobt, singet dem Herrn.

33 Dem, der da sahet im Himmel allenthalben

20 Nuestro Dios, es Dios de hacer salvos: y del Señor Señor son las salidas de la muerte.

21 Ciertamente Dios quebrantará las cabezas de sus enemigos: la mollera cabelluda de los que se pasean en sus pecados.

22 Dixo el Señor: De Basán los haré volver: los haré volver al profundo de la mar:

23 Para que se tiña tu pie de sangre de tus enemigos: y la lengua de tus perros, de la misma.

24 Ellos viéron tus entradas, ó Dios, las entradas de mi Dios: de mi Rey, que está en el santuario.

25 Fuéron delante los Principes juntos con los que tañian psalmos, en medio de las mocitas, que tocaban panderos.

26 Bendicid en las Iglesias al Señor Dios: los de las fuentes de Israel.

27 Allí el mancebito Benjamín, en rapto de la mente. Los Principes de Judá, sus Caudillos: los Principes de Zabulón, los Principes de Nephthali.

28 O Dios, manda á tu fortaleza: confirma ó Dios, lo que has hecho en nosotros.

29 Desde tu templo en Jerusalem, te ofrecerán á ti dones los Reyes.

30 Reprehende á las fieras del cañaveral, congregacion de toros entre vacas, es la de los pueblos, para echar fuera á los que están probados como la plata. Disipa las gentes que quieren guerras:

31 Viendrán Legados de Egipto: la Ethiopia anticipará sus manos á Dios.

32 Reynos de la tierra, cantad á Dios: tañed psalmos al Señor: tañed psalmos á Dios.

33 Que ha subido sobre el cielo del cielo ácia el Oriente. He aquí que á su voz dará voz de fuerza:

μεγαλοπρέπεια αὐτοῦ, καὶ ἡ δύναμις αὐτοῦ ἐν ταῖς νεφέλαις.

35 Θανισατός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, αὐτὸς δώσει δύναμιν καὶ κραταιώσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ· εὐλογητός ὁ Θεός.

ΕΣΠΕΡΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

Ψαλ. ξθ'. LXIX.

ΣΩΣΩΝ με ὁ Θεός, ὅτι εἰσήλθοσαν ὕδατα ἔως ψυχῆς μου.

2 Ἐνεπάγην εἰς ἴλυν βυθοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ὑπόστασις· ἤλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ καταγίγς κατεπόντισέ με.

3 Ἐκοπίασα κρῖζων, ἐβραγχίασεν ὁ λάρυγξ μου, ἐξέλιπον οἱ ὀφθαλμοί μου ἀπὸ τοῦ ἐλπίζειν με ἐπὶ τὸν Θεόν μου.

4 Ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς μου οἱ μισοῦντές με ὡρεαῖν· ἐκραταιώθησαν οἱ ἐχθροί μου οἱ ἐκδιώκοντές με ἀδικῶς· ἃ οὐχ ἤρπασα, τότε ἀπετίγγουν.

5 Ὁ Θεός σὺ ἔγνων τὴν ἀφροσύνην μου, καὶ αἱ πλημέλειαί μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἐκρύβησαν.

6 Μὴ αἰσχυρθεῖσαν ἐπ' ἐμέ οἱ ὑπομένοντες σε Κύριε τῶν δυνάμεων, μὴ ἐντραπεῖσαν ἐπ' ἐμέ οἱ ζητούντες σε ὁ Θεός τοῦ Ἰσραὴλ.

7 Ὅτι ἐνεκά σου ὑπήνεγκα ὀνειδισμόν, ἐκάλυψεν ἐντροπὴ τὸ πρόσωπόν μου.

8 Ἀπηλλοτριωμένοις ἐγενήθην τοῖς ἀδελφοῖς μου, καὶ ξένος τοῖς υἱοῖς τῆς μητρὸς μου.

9 Ὅτι ὁ ζῆλος τῆς οἴκας κατέφαγέ με, καὶ οἱ ὀνειδισμοὶ τῶν ὀνειδιζόντων σε ἐπέπεσον ἐπ' ἐμέ.

10 Καὶ συνέκαψα ἐν νηστεία τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐγενήθην ὀνειδισμὸς ἐμοί.

11 Καὶ ἐθέμην τὸ ἔνδομά μου σάκκον, καὶ ἐγενόμην αὐτοῖς εἰς παραβολήν.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΗΣ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Ψαλ. ξθ'. LXIX.

ΣΩΣΩΝ με Κύριε ὅτι τὰ ὕδατα ἤλθον ἔως τῆς ψυχῆς μου.

2 Ἐχώθην εἰς τὴν λάσπην, ὅπου δὲν εὐρίσκειται πάτος· ἤλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης· καὶ τὰ κύματα με σκεπίζουσιν.

3 Ἐκοπίασα κρῖζων, ἐβραγχίασεν ὁ λάρυγξ μου· ἐξέπεσον οἱ ὀφθαλμοί μου ἀπὸ τοῦ προσμένειν τὸν Θεόν.

4 Οἱ μισοῦντές με ἀναίτιως ἐπληθύνθησαν περισσότερον ἀπὸ τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς μου· οἱ κατατρέχοντές με ἀδικῶς, οἱ ἐχθροί μου ἐνδυναμώθησαν.

5 Πληρώων εἰς αὐτοὺς διὰ τὸ ὅτι δὲν ἄρπασα· Θεέ, σὺ γνωρίζεις τὴν ἀφροσύνην μου, καὶ αἱ ἁμαρτίαι μου δὲν σὺ ἐκρύβησαν.

6 Ἄς μὴ αἰτιμώσιν ἐξ αἰτίας μου, οἱ ἐλπίζοντες εἰς ἐσέ, Θεέ, Κύριε τῶν δυνάμεων· ἃς μὴ λίσβωσιν ἐντροπὴν ἐξ αἰτίας μου, οἱ ζητῶντές σε, ὦ Θεέ τῷ Ἰσραὴλ.

7 Ὅτι διὰ σὲ ὑποφύγων ὀνειδισμόν· ἐντροπὴ ἐσκέπασε τὸ πρόσωπόν μου.

8 Ἐγενήθην ξένος ἀνάμεσα εἰς τοὺς ἀδελφούς μου, καὶ εἰς τοὺς υἱούς τῆς μητρὸς μου.

9 Ὅτι διὰ τὸν ζῆλον τοῦ οἴκου σου με κατέφαγον, καὶ οἱ ὀνειδισμοὶ τῶν ὀνειδιζόντων σε ἐπέπεσον ἐπ' ἐμέ.

10 Ἐκλῆψα, καὶ ἐταπῆνωσα τὴν ψυχὴν μου με νηστεία, καὶ αὐτὸ ἔγινεν ὀνειδισμὸς μου.

11 Καὶ ἐνδύθην με σάκκον, καὶ ἐγενήθην τὸ παίγιόν των.

12 Οἱ καθήμενοι εἰς τὰς θύρας, ἐλάλησαν κατ' ἐμέ· καὶ οἱ μεθύνοντες ἐψάλαον εἰς ἐμέ.

13 Ἐγὼ δὲ Κύριε ἐποίησα εἰς ἐσέ τὴν προσευχὴν μου, ἐν καιρῷ ἐπιδεξέω.

Orientem. Ecce dabit voci suæ vocem virtutis,

34 Date gloriam Deo super Israel, magnificentia ejus, et virtus ejus in nubibus.

35 Mirabilis Deus in sanctis suis, Deus Israel ipse dabit virtutem, et fortitudinem plebi suæ, benedictus Deus.

VESPERTINÆ PRECES.

PSALMUS LXIX.

SALVUM me fac Deus: quoniam intraverunt aquæ usque ad animam meam.

2 Infixus sum in limo profundi: et non est substantia. Veni in altitudinem maris: et tempestas demersit me.

3 Laboravi clamans, raucæ factæ sunt fauces meæ: defecerunt oculi mei, dum spero in Deum meum.

4 Multiplicati sunt super capillos capitis mei, qui oderunt me gratis. Confortati sunt qui persecuti sunt me inimici mei injuste: quæ non rapui, tunc exolvebam.

5 Deus tu scis insipientiam meam: et delicta mea a te non sunt abscondita.

6 Non erubescant in me qui expectant te Domine, Domine virtutum. Non confundantur super me qui quærunte te, Deus Israel.

7 Quoniam propter te sustinui opprobrium: operuit confusio faciem meam.

8 Extranseus factus sum fratribus meis, et peregrinus filiis matris meæ.

9 Quoniam zelus domus tuæ comedit me: et opprobria exprobrantium tibi, ceciderunt super me.

mente colla sua voce.

34 Date gloria a Dio: la sua magnificenza è sopra Israel, e la sua gloria ne' cieli.

35 O Dio, tu sei tremendo da' tuoi Santuari: l' Iddio d' Israel è quel che dà valore, e forze al popolo. Benedetto sia Iddio.

PREGHIERA della SERA.

SALMO LXIX.

SALVAMI, o Dio: perciocchè l' acque son pervenute infino all' anima.

2 Io sono affondato in un profondo pantano, ove non v' è luogo da fermare il piè: io son giunto alle profondità dell' acqua, e la corrente m' inonda.

3 Io sono stanco di gridare, io ho la gola asciutta: gli occhi mi son venuti meno, aspettando l' Iddio mio.

4 Quelli che m' odiano senza cagione sono in maggior numero che i capelli del mio capo: quelli che mi disertano, e che mi sono nemici a torto, si fortificano: ecco là, io ho renduto ciò che non aveva rapito.

5 O Dio, tu conosci la mia follia, e le mie colpe non ti sono occulte.

6 Signore, Iddio degli eserciti, quelli che sperano in te non sieno confusi per cagion di me: quelli che ti cercano non sieno svergognati per me: o Dio d' Israel.

7 Perciocchè per l' amor di te io soffero vituperio, vergogna m' ha coperta la faccia.

8 Io son divenuto strano a' miei fratelli, e forestiere a' figliuoli di mia madre.

9 Perciocchè lo zelo della tua Casa m' ha rosso: ed i vituperi di quelli che ti fanno vituperio mi caggiono addosso.

10 Io ho pianto, affliggendo l' anima mia col digiuno: ma ciò m' è tornato in grande obbrobrio.

11 Ancora ho fatto d' un sacco il mio ve-

33 Who sitteth in the heavens over all from the beginning: lo, he doth send out his voice, yea, and that a mighty voice.

34 Ascribe ye the power to God over Israel: his worship, and strength is in the clouds.

35 O God, wonderful art thou in thy holy places: even the God of Israel; he will give strength and power unto his people; blessed be God.

EVENING PRAYER.

PSALM LXIX.

SAVE me, O God: for the waters are come in, even unto my soul.

2 I stick fast in the deep mire, where no ground is: I am come into deep waters, so that the floods run over me.

3 I am weary of crying; my throat is dry: my sight faileth me for waiting so long upon my God.

4 They that hate me without a cause are more than the hairs of my head: they that are mine enemies, and would destroy me guiltless, are mighty.

5 I paid them the things that I never took: God, thou knowest my simpleness, and my faults are not hid from thee.

6 Let not them that trust in thee, O Lord God of hosts, be ashamed for my cause: let not those that seek thee be confounded through me, O Lord God of Israel.

7 And why? for thy sake have I suffered reproof: shame hath covered my face.

8 I am become a stranger unto my brethren: even an alien unto my mother's children.

9 For the zeal of thine house hath even eaten me: and the rebukes of them that rebuked thee are fallen upon me.

von Anfang. Siehe, er wird seinem Donner Kraft geben.

34 Gebt Gott die Macht! Seine Herrlichkeit ist in Israel, und seine Macht in den Wolken.

35 Gott ist wundersam in seinem Heiligthum; er ist Gott Israels; er wird dem Volk Macht und Kraft geben. Gelobet sey Gott!

Abend-Gebete.

Der 69 Psalm.

1 Gott, hilf mir, denn das Wasser gehet mir bis an die Seele.

2 Ich versinke im tiefen Schlamm, da kein Grund ist; ich bin im tiefen Wasser, und die Fluth will mich ersäufen.

3 Ich habe mich müde geschrien, mein Hals ist heiß; das Gesicht vergebet mir, daß ich so lange muß harren auf meinen Gott.

4 Die mich ohne Ursache hassen, derer ist mehr, denn ich Haare auf dem Haupte habe. Die mir unbillig feind sind, und mich verderben, sind mächtig. Ich muß bezahlen, das ich nicht geraubt habe.

5 Gott, du weißt meine Thorheit, und meine Schulden sind dir nicht verborgen.

6 Laß nicht zu Schanden werden an mir, die deiner barren, Herr, Herr Zebaoth. Laß nicht schamroth werden an mir, die dich suchen, Gott Israels.

7 Denn um deinet willen trage ich Schmach; mein Angesicht ist voller Schande.

8 Ich bin fremd geworden meinen Brüdern, und unbekannt meiner Mutter Kindern.

9 Denn ich eifere mich schier zu Tode um dein Haus; und die Schmähungen derer, die dich schmähben, fallen auf mich.

cieux, dès le commencement, et qui fait rentir sa voix avec force.

34 Célébrez la force de Dieu: Sa magnificence est sur Israël, et sa force dans les nues.

35 O Dieu tu es redouté dans tes sanctuaires. Le Dieu fort d'Israël est celui qui donne force et puissance à son peuple: Benù soit Dieu.

PRIERE DU SOIR.

PSEAUME LXIX.

DELIVRE-MOI, ô Dieu, car les eaux sont entrées jusques dans mon âme.

2 Je suis enfoncé dans un bourbier profond, dans lequel je ne puis prendre pied; je suis entré au plus profond des eaux, et les eaux débordées m'entraînent.

3 Je suis las de crier, mon gosier en est asséché; mes yeux sont consumés, pendant que j'attends mon Dieu.

4 Ceux qui me haïssent sans cause passent en nombre les cheveux de ma tête; et ceux qui tâchent à me ruiner, et qui sont mes ennemis sans sujet, se sont fortifiés: J'ai rendu ce que je n'avois point ravi.

5 O Dieu, tu connois ma folie, et mes fautes ne te sont point cacliées.

6 O Seigneur, Eternel des armées, que ceux qui s'attendent à toi ne soient pas rendus honteux, à cause de moi; que ceux qui te cherchent ne soient pas confus à cause de moi, ô Dieu d'Israël!

7 Car c'est à cause de toi que j'ai souffert de l'opprobre, et que la honte a couvert ma face.

8 Je suis devenu étranger à mes frères, et un homme de dehors aux enfans de ma mère.

9 Car le zèle de ta maison m'a rougé, et les blâmes de ceux qui te blâmoient sont tombés sur moi.

34 Dad gloria á Dios sobre Israel, su magnificencia, y su poder en las nubes.

35 Maravilloso Dios en sus santos, el Dios de Israel él dará virtud y fortaleza á su pueblo: Bendito sea Dios.

ORACION VESPERTINA.

PSALMO LXIX.

SALVAME, Dios: porque han entrado las aguas hasta mi alma.

2 Atollado estoy en el cieno del profundo y no hay consistencia. He llegado á alta mar y la tempestad me ha anegado.

3 Me cansé de dar voces, enronqueciéronse mis fauces: desfalleciéron mis ojos, mientras que espero en mí Dios.

4 Se han multiplicado sobre los cabellos de mi cabeza, los que me aborrecen sin razon. Se han robustecido mis enemigos, que me persiguieron injustamente: lo que no robé, pagá balo entónces.

5 Dios, tú sabes mi necedad, y mis delitos no te son ocultos.

6 No se avergüencen por mí los que te esperan, Señor, Señor de los poderíos. No queden corridos por causa mia los que te buscan, Dios de Israel.

7 Pues por tu causa he sufrido afrenta: cubrió la vergüenza mi rostro.

8 He sido hecho extraño á mis hermanos, y forastero á los hijos de mi madre.

9 Porque me consumió el zelo de tu casa, y las afrentas de los que te zaherian, recayeron sobre mí.

12 Κατ' ἐμῇ ἠδολέσχῃ οἱ καθήμενοι ἐν πύλῃ, κ' εἰς ἐμὲ ἐψάλλον οἱ πίνοντες τὸν οἶνον.
 13 Ἐγὼ δὲ τῇ προσευχῇ μου πρὸς σέ Κύριε, καιρὸς εὐδοκίας ὁ Θεός· ἐν τῷ πληθεῖ τῆς ἐλπίδος σου ἐπάκκασόν με, ἐν ἀληθείᾳ τῆς σωτηρίας σου.
 14 Σῶσόν με ἀπὸ πηλοῦ, ἵνα μὴ ἐμπαγῶ· ῥυσθῇν ἐκ τῶν μισούντων με, καὶ ἐκ τοῦ βίβοντος τῶν ὑδάτων.
 15 Μὴ με καταποντισάτω καταιγὶς ὕδατος, μηδὲ καταπίετω με βυθός, μηδὲ συσχέτω ἐπ' ἐμὲ φέαρ τὸ στόμα αὐτοῦ.
 16 Εἰσάκουσόν μου Κύριε, ὅτι χρηστὸν τὸ ἔλεός σου, κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐπιβλέψον ἐπ' ἐμὲ.
 17 Καὶ μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῆ παιδός σου· ὅτι θλιβομαι, ταχὺ ἐπάκκασόν μου.
 18 Πρόσχε τῇ ψυχῇ μου, καὶ λύτρωσαι αὐτήν, ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου ῥύσαι με.
 19 Σὺ γὰρ γινώσκεις τὸν ὀνειδισμόν μου, καὶ τὴν αἰσχύνην μου, καὶ τὴν ἐντροπὴν μου· ἐναντίον σου πάντες οἱ θλιβόντές με.
 20 Ὁνειδισμόν προσεδόκησεν ἡ ψυχὴ μὴ κ' ταλαιπωρίαν· κ' ὑπέμεινα συλλυπόμενον, κ' οὐχ ὑπῆρξε, κ' παρακαλοῦντα κ' ἐχ' εὖρον.
 21 Καὶ ἔδωκαν εἰς τὸ βρῶμά μου χολὴν, καὶ εἰς τὴν δίψαν μου ἐπότισάν με ὄξος.
 22 Γενηθῆτω ἡ τράπεζα αὐτῶν ἐνίοπιον αὐτῶν εἰς παγίδα, κ' εἰς ἀλωπαδόσιν, κ' εἰς σκάνδαλον.
 23 Σκοτισθῆτωσαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν τῇ μὴ βλέπειν, κ' τῇ ῥύπον αἰὶνὸν διαπαντός σύγκαμψον.
 24 Ἐκχύνε ἐπ' αὐτοὺς τὴν ὀργήν σου, καὶ ὁ θυμὸς τῆς ὀργῆς σου καταλάβει αὐτοὺς.
 25 Γενηθῆτω ἡ ἔπαυσις αὐτῶν ἡρημωμένη, κ' ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν μὴ ἔσω ὁ κατοικῶν.
 26 Ὅτι ὃν σὺ ἐπάταξας, αὐτοὶ κατεδιώξαν, κ' ἐπὶ τὸ ἄλγος τῶν τραυμάτων σου προσέθηκαν.

14 Εἰσάκουσόν με Κύριε εἰς τὸ πλῆθος τῆς ἐλπίδος σου, καὶ εἰς τὴν ἀλήθειαν τῆς σωτηρίας σου.
 15 Σῶσόν με ἀπὸ τῆς λάσπης, ἵνα μὴ πνηγῇ· φίλαξόν με ἀπὸ τῶν μισούντων με, καὶ ἀπὸ τοῦ βίβοντος τῶν ὑδάτων.
 16 Ἄς μὴ με πνίψωσι τὰ ρεύματα τῶν ὑδάτων, καὶ τὰ βάθη τῆς θαλάσσης ἄς μὴ με καταπίωσι, κ' ἡ ἄβυσσος ἄς μὴ κλῇσῃ τὸ στόμα τῆς ἐπάνω μου.
 17 Εἰσάκουσόν μου Κύριε, ὅτι καλὸν εἶναι τὸ ἔλεός σου, ἐπιβλέψον ἐπ' ἐμὲ κατὰ τὸ πλῆθος τῆς εὐσπλαγχνίας σου.
 18 Καὶ μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν δοῦλόν σου, ὅτι θλίβομαι· ἐπάκκασόν με ταχέως.
 19 Πρόσχε εἰς τὴν ψυχὴν μου, καὶ λύτρωσαί την, Σῶσόν με, ἐξ αἰτίας τῶν ἐχθρῶν μου.
 20 Σὺ γνωρίζεις τὸν ὀνειδισμόν μου, τὴν αἰμίαν μου καὶ τὴν ἐντροπὴν μου· ἐμπρὸς σου εἶναι πάντες οἱ θλιβόντές με.
 21 Ἡ ἐπιτίμησίς σου μὲ ἐπλήρωσε τὴν καρδίαν κ' ἐταλαιπώρησα· ἐζήτησα διὰ εὐσπλαγχνίαν καὶ δὲν ἦν ἓν ἄνθρωπον εἰς θεραπείαν μου.
 22 Μὴ ἔδωκαν χολὴν εἰς φαγὴτόν, κ' ἐσβησαν με δούδιον τὴν δίψαν μου.
 23 Ἡ τράπεζά των ἄς ἀλαχθῇ εἰς παγίδα, κ' ἄς τους πιάσῃ· καὶ τὰ πλοῦτή των, αἰτία τοῦ ὀλισθηθῆναι των.
 24 Ἄς χάσῃσι τοὺς ὀφθαλμούς των, καὶ γύρωσιν τοὺς ὁμοῦς των.
 25 Χύσε ἐπ' αὐτοὺς τὴν ὀργήν σου, κ' ἄς τοὺς λάβῃ ὁ θυμὸς τῆς ὀργῆς σου.
 26 Ἄς ἡρημωθῇ οἱ κατοικία των, καὶ ἄς μὴ κατοικήσῃ ψυχὴ εἰς τὰ κατασκηνώματα των.
 27 Ὅτι αὐτοὶ κατεδιώξαν τὸν ἄνθρωπον ὃν σὺ ἐβίβρασας, καὶ διαλογίζονται πῶς ἂν βασανίσῃσι τὸν πληγόμενον ἀπὸ σέ.

10 Et operui in jejunio animam meam: et factum est in opprobrium mihi.

11 Et posui vestimentum meum cilicium: et factus sum illis in parabolam.

12 Adversum me loquebantur qui sedebant in porta: et in me psallebant qui bibebant vinum.

13 Ego vero orationem meam ad te Domine: tempus beneplaciti Deus. In multitudinem misericordiarum tuarum exaudi me, in veritate salutis tue:

14 Eripe me de luto, ut non infigar: libera me ab iis, qui oderunt me, et de profundis aquarum.

15 Non me demergat tempestas aquarum, neque absorbeat me profundum: neque urgeat super me puteus os suum.

16 Exaudi me Domine, quoniam benigna est misericordia tua: secundum multitudinem miserationum tuarum respice in me.

17 Ne te avertas faciem tuam a puero tuo: quoniam tribulor, velociter exaudi me.

18 Intende animæ meæ, et libera eam: propter inimicos meos eripe me.

19 Tu scis improprium meum, et confusionem meam, et reverentiam meam.

20 In conspectu tuo sunt omnes qui tribulant me, improprium expectavit cor meum, et miseriam. Et sustinui qui simul contristaretur, et non fuit: et qui consolaretur, et non inveni.

21 Et dederunt in escam meam fel: et in siti mea potaverunt me aceto.

22 Fiat mensa eorum coram ipsis in laqueum, et in retributionem, et in scandalum.

23 Obscurentur oculi eorum ne videant: et dorsum eorum semper incurva.

stimento: ma son loro stato in proverbio

12 Quelli che seggono nella porta ragionano di me, e le canzone de' bevitori di cervogia ne parlano.

13 Ma, quant' è a me, o Signore, la mia orazione s'indirizza a te: v'è un tempo di benivolenza: o Dio, pella grandezza della tua benignità, e verità della tua salute, rispondimi.

14 Tirami fuor del pantano, ch' io non v'affondi, e ch' io sia riscosso da chi m'ha in odio, e dalle profondità dell'acque:

15 Che la corrente dell'acque non m'inondi, e ch' il gorgo non mi traghettiotta, e ch' il pozzo non turi sopra me la sua bocca.

16 Rispondimi, o Signore: perchè la tua benignità è buona: secondo la grandezza delle tue compassioni riguarda verso me.

17 E non nascondere il tuo volto dal tuo servo: perciocchè io son distretto, affrettati, rispondimi.

18 Accostati all'anima mia, riscattala: riscuotimi, per cagion de' miei nemici.

19 Tu conosci il vituperio, l'onta, e la vergogna, che m'è fatta: tutti i miei nemici son davanti a te.

20 Il vituperio m'ha rotto il cuore, ed io son tutto dolente: ed ho aspettato, ch'alcuno si condollesse meco, ma non v'è stato alcuno: ed ho aspettati de' consolatori, ma non ne ho trovati.

21 Hanno oltr' a ciò messo del veleno nella mia vivanda: e, nella mia sete, m'hanno dato bere dell'aceto.

22 Sia la lor mensa un laccio teso davanti a loro, e le lor prosperità sieno loro una trappola.

23 Gli occhi loro sieno oscurati, sì che non possano vedere: e fa loro del continuo vacillare i lombi.

10 I wept, and chastened myself with fasting : and that was turned to my reproof.

11 I put on sackcloth also : and they jested upon me.

12 They that sit in the gate speak against me : and the drunkards make songs upon me.

13 But, Lord, I make my prayer unto thee : in an acceptable time.

14 Hear me, O God, in the multitude of thy mercy : even in the truth of thy salvation.

15 Take me out of the mire, that I sink not : O let me be delivered from them that hate me, and out of the deep waters.

16 Let not the water-flood drown me, neither let the deep swallow me up : and let not the pit shut her mouth upon me.

17 Hear me, O Lord, for thy loving-kindness is comfortable : turn thee unto me according to the multitude of thy mercies.

18 And hide not thy face from thy servant, for I am in trouble : O haste thee, and hear me.

19 Draw nigh unto my soul, and save it : O deliver me, because of mine enemies.

20 Thou hast known my reproof, my shame, and my dishonour : mine adversaries are all in thy sight.

21 Thy rebuke hath broken my heart ; I am full of heaviness : I looked for some to have pity on me, but there was no man, neither found I any to comfort me.

22 They gave me gall to eat : and when I was thirsty they gave me vinegar to drink.

23 Let their table be made a snare to take themselves withal : and let the things that should have been for their wealth be unto them an occasion of falling.

24 Let their eyes be blinded, that they see not : and ever bow thou down their backs.

25 Pour out thine indignation upon them :

10 Und ich weine, und faste bitterlich ; und man spottet meiner dazu.

11 Ich habe einen Saß angezogen : aber sie treiben das Gespött daraus.

12 Die im Thor sitzen, raschen von mir, und in den Felsen singet man von mir.

13 Ich aber bete, Herr, zu dir zur angenehmen Zeit ; Gott, durch deine große Güte, erhöere mich mit deiner treuen Hülfe.

14 Errette mich aus dem Noth, daß ich nicht versinke, daß ich errettet werde von meinen Hassern, und aus dem tiefen Wasser.

15 Daß mich die Wasserfluth nicht ersäufte, und die Tiefe nicht verschlinge, und das Loth der Grube nicht über mir zusammengebe.

16 Erhöere mich, Herr, denn deine Güte ist tröstlich ; wende dich zu mir, nach deiner großen Barmherzigkeit,

17 Und verbirg dein Angesicht nicht vor deinem Knechte : denn mir ist angst, erhöere mich eilend.

18 Rache dich zu meiner Seele, und erlöse sie ; erlöse mich um meiner Feinde willen.

19 Du weißt meine Schmach, Schande und Scham ; meine Widersacher sind alle vor dir.

20 Die Schmach bricht mir mein Herz, und kränket mich. Ich warte, ob es jemand jammerte : aber da ist niemand, und auf Tröster : aber ich finde keine.

21 Und sie geben mir Galle zu essen, und Essig zu trinken, in meinem großen Durst.

22 Ihr Lisch müßte vor ihnen zum Strid werden, zur Vergeltung, und zu einer Falle.

23 Ihre Augen müssen finster werden, daß sie nicht sehen, und ihre Nenden laß immer wanken.

10 Et j'ai pleuré en jeûnant ; mais *cela* m'est tourné en opprobre.

11 J'ai aussi pris un sac pour vêtement, mais j'ai été le sujet de leurs railleries.

12 Ceux qui sont assis à la porte discourent de moi ; *je sers* de chansons à ceux qui boivent la cervoise.

13 Mais pour moi, ô Eternel, ma requête s'adresse à toi, ô Dieu, *Il y a* un temps de ta faveur, selon la grandeur de ta bonté ; réponds-moi *et me* délivre, selon ta fidélité.

14 Retire-moi de ce bourbier, et que je n'y enfonce point ; que je sois délivré de ceux qui me haïssent, et des eaux profondes.

15 Que le fil des eaux débordées ne m'emporte pas ; que le gouffre ne m'engloutisse pas, et que le puits ne ferme pas son ouverture sur moi.

16 Eternel, exauce-moi ; car ta faveur est bonne ; tourne ton visage vers moi, selon la grandeur de tes compassions ;

17 Et ne cache point ta face de ton serviteur, car je suis en détresse ; hâte-toi, exauce-moi.

18 Approche-toi de mon âme, rachète-la ; délivre-moi à cause de mes ennemis.

19 Toi-même tu connois l'opprobre, la honte et l'ignominie dont je suis couvert ; tous mes ennemis sont devant toi.

20 L'opprobre m'a rompu le cœur, et je suis languissant ; j'ai attendu quelque compassion ; mais il n'y en a point en ; et des consolateurs, mais je n'en ai point trouvé.

21 Ils m'ont donné du fiel à mon repas, et dans ma soif ils m'ont abreuvé de vinaigre.

22 Leur table sera un lacet devant eux, et leur prospérité leur sera un piège.

23 Leurs yeux seront tellement obscurcis qu'ils n'en pourront pas voir, et tu feras continuellement trembler leurs reins.

24 Tu répandras ton indignation sur eux, et

10 Y cubrí con ayuno mi alma, y se me convirtió en afrenta.

11 Y me puse cilicio por vestido, y vine á ser fábula para ellos.

12 Contra mí hablaban los que se sentaban en la puerta, y tañían cantares de mí los que bebían vino.

13 Mas yo mi oracion á tí, Señor : tiempo es de beneplácito, ó Dios. Oyeme segun la muchedumbre de tu misericordia, segun la verdad de tu salud.

14 Sácame del lodo, para que no quede atolado : librame de aquellos, que me aborrecen, y de la profundidad de las aguas.

15 No me anegue la tempestad de agua, ni me trague la hondura : ni cierre apretadamente el pozo su boca sobre mí.

16 Oyeme, Señor, porque benigna es tu misericordia : segun la muchedumbre de tus piedades mírame á mí.

17 Y no apartes tu rostro de tu siervo : porque estoy atribulado, óyeme prontamente.

18 Atiende á mi alma, y librala : por causa de mis enemigos sácame á salvo.

19 Tú sabes mi improprio, y mi confusion, y mi vergüenza.

20 A tu vista están todos los que me atribulan : improprio aguardó mi corazón, y miseria. Y espere que alguno se entristeciese conmigo, y no lo hubo ; y que alguno me consolase, y no lo hallé.

21 Y me diéron hiel por comida : y en mi sed me diéron á beber vinagre.

22 Sea su mesa delante de ellos en lazo, y en retornos, y en tropiezo.

23 Obscurezcanse los ojos de ellos, para que

27 Πρόσθες ἀνομίαν ἐπὶ τὴν ἀνομίαν αὐτῶν, καὶ μὴ εἰσελθῆτωσαν ἐν δικαιοσύνῃ σου.

28 Ἐξαλειφθήσων ἐκ βιβλίου ζώντων, καὶ μετὰ δικαίων μὴ γραφήσωνται.

29 Πτωχὸς καὶ αλγὼν εἰμι ἐγὼ, καὶ ἡ σωτηρία τοῦ προσώπου σου ἀντελπίζομαι μου.

30 Λινέσω τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ μου μετ' ὧδης, μεγαλυνῶ αὐτὸν ἐν αἰνεσίᾳ.

31 Καὶ ἄρσει τῷ Θεῷ ὑπὲρ μόσχων νέον κέρατα ἐκφέροντα καὶ ὀπλᾶς.

32 Ἰδοῦσι πτωχοὶ καὶ εὐφρανθήσωνται ἐκζητήσατε τὸν Θεόν, καὶ ζησεσθί.

33 Ὅτι εἰσέηκουσε τῶν πεινῶν ὁ Κύριος, καὶ τοὺς πεπεδημένους αὐτοῦ οὐκ ἐξουδένωσεν.

34 Διεσάτωσαν αὐτὸν οἱ οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ, θάλασσα καὶ πάντα τὰ ἔρποντα ἐν αὐτοῖς.

35 Ὅτι ὁ Θεὸς σώσει τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήσονται αἱ πόλεις τῆς Ἰουδαίας, καὶ κατοικήσουσιν ἐκεῖ, καὶ κληρονομήσουσιν αὐτήν.

36 Καὶ τὸ σπέρμα τῶν δούλων αὐτοῦ καθέξουσιν αὐτήν, καὶ οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομα αὐτῆς κατασκευάσουσιν ἐν αὐτῇ.

Ψαλ. ο'. LXX.

Ο ΘΕΟΣ εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες.

2 Αἰσχυνθείσαν καὶ ἐντραπείησαν οἱ ζητῶντες τὴν ψυχὴν μου, ἀποσπείρουν εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ κατααἰσχυνθείσαν οἱ βουλομένοι μοι κακά.

3 Ἀποσπείρουν παραντίκα αἰσχυνόμενοι οἱ λέγοντές μοι, εὐγε, εὐγε.

4 Ἀγαλλιάσθωσαν καὶ εὐφρανθήσωνται ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ ζητῶντές σε, καὶ λεγέτωσαν διαπαντός, Μεγαλυνήτω ὁ Θεός, οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου.

28 Ἄς ἔλθωσιν ἀπ' ἀνομίαν εἰς ἀνομίαν, καὶ ἄς μὴ εἰσελθῶσιν εἰς τὴν δικαιοσύνην σου.

29 Ἄς ἐξαλειφθῶσιν ἀπὸ τοῦ βιβλίου τῶν ζώντων, καὶ ἄς μὴ γραφῶσι μετὰ τοὺς δικαίους.

30 Καὶ ἄν ἐγὼ ἔλθω εἰς πτωχείαν, καὶ πόνος, ἡ σωτηρία τῆς προσώπου μου θέλει με θεραπεύσει.

31 Μὲ τραγοῖδια θέλω ἐπαινεῖσαι τὸ ὄνομα τῆς Θεῶς μου, καὶ θέλω μεγαλύνειν αὐτὸν με εὐχαιριστήσις.

32 Καὶ θέλει ἄρσειν τῷ Θεῷ περισσώτερον ἀπὸ μοσχάριον φέροντα κέρατα καὶ ὀπλᾶς.

33 Οἱ πτωχοὶ θέλωσιν εἰδεῖν αὐτὸ καὶ εὐφρανθήσονται, ζητήσατε τὸν Θεόν καὶ ἡ ψυχὴ σας θέλει ζησεῖν.

34 Ὅτι ὁ Κύριος ἀκοῇ τοὺς πτωχοὺς καὶ οὐκ καταφραίνει τοὺς αἰχμαλώτους του.

35 Ἄς τὸν δαξάσῃ ἡ γῆ καὶ οἱ οὐρανοί, ἡ θάλασσα καὶ πάντα τὰ κινούμενα εἰς αὐτήν.

36 Ὅτι ὁ Θεὸς θέλει σώσει τὴν Σιών, καὶ θέλωσιν οἰκοδομηθῆναι αἱ πόλεις τῆς Ἰουδαίας, καὶ κατοικήσουσιν ἐκεῖ ἄνθρωποι, καὶ τὴν κληρονομήσουσιν.

37 Καὶ τὸ σπέρμα τῶν δούλων του θέλει τὴν κληρονομήσειν, καὶ κατοικήσουσιν εἰς αὐτήν οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομα του.

Ψαλ. ο'. LXX.

ΤΡΕΧΑ, ὦ Θεέ, εἰς σωτηρίαν μου, τρέχα εἰς βοήθειάν μου.

2 Ἄς ἀποκτήσωσιν ἀτιμίαν καὶ ἐντροπὴν οἱ ζητῶντες τὴν ψυχὴν μου, ἄς ἐπιστρέψωσιν εἰς τὰ ὀπίσω καὶ ἄς ἀτιμωθῶσιν ὅσοι μοι ἐπιθυμῶσι κακόν.

3 Ἐντροπὴ ἄς εἶναι ἡ ἀνταμοιβὴ τῶν λεγόντων εἰς ἐμέ, εὐγε, εὐγε.

4 Ἄλλα ἄς ἀγαλλιασθῶσι καὶ εὐφρανθῶσιν ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ ζητῶντές σε, καὶ οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου ἄς λέγῃσι πάντοτε, Ἐπαινος καὶ δόξα τῷ Θεῷ.

24 Spandi l'ira tua sopra loro, e colgali l'ardor del tuo cruccio.

25 Sieno disolati i lor palazzi, ne' lor tabernacoli non vi sia alcun abitatore.

26 Perciocchè hanno perseguitato colui che tu hai percosso, e fatte le lor favole del dolore di coloro che tu hai feriti.

27 Aggiungi loro iniquità sopra iniquità; ne abbiano mai entrata alla tua giustizia.

28 Sieno cancellati dal Libro della vita, e non sieno scritti co' giusti.

29 Or, quant'è a me, son' afflittito, addolorato: la tua salute, o Dio, mi levi all' alto.

30 Io loderò il Nome di Dio con cantici, e lo magnificherò con laude.

31 E ciò sarà più accetevole al Signore, che bue, che giovenco con corna, ed unghie.

32 I mansueti, vedendo ciò, si ralleggeranno: ed il cuor vostro viverà, o voi che cercate Iddio.

33 Perciocchè il Signore esaudisce i bisognosi, e non isprezza i suoi prigionieri.

34 Lodino i cieli, e la terra; i mari, e tutto ciò, ch' in essi giuizza.

35 Perciocchè Iddio salverà Sion, ed edificerà le città di Juda: e coloro vi abiteranno, e possederanno Sion per eredità.

36 E la progenie de' suoi servidori l' erederà, e quelli ch' amano il suo Nome abiteranno in essa.

SALMO LXX.

O Dio, affrettati di liberarmi: o Signore, affrettati in mio aiuto.

2 Quelli che cercano l' anima mia sieno confusi, e svergognati: quelli che prendono piacere nel mio male voltin le spalle, e sieno svergognati.

3 Quelli che dicono: Eia, Eia, voltin le spalle, per ricompensa del vituperio, che mi fanno.

398

PSALMUS LXX.

DEUS in adiutorium meum intende: Domine ad adjuvandum me festina.

2 Confundantur, et revereantur, qui querunt animam meam.

3 Avertantur retrorsum, et erubescant, qui volunt mihi mala: Avertantur statim

and let thy wrathful displeasure take hold of them.

26 Let their habitation be void : and no man to dwell in their tents.

27 For they persecute him whom thou hast smitten : and they talk how they may vex them whom thou hast wounded.

28 Let them fall from one wickedness to another : and not come into thy righteousness.

29 Let them be wiped out of the book of the living : and not be written among the righteous.

30 As for me, when I am poor and in heaviness : thy help, O God, shall lift me up.

31 I will praise the Name of God with a song : and magnify it with thanksgiving.

32 This also shall please the Lord : better than a bullock that hath horns and hoofs.

33 The humble shall consider this, and be glad : seek ye after God, and your soul shall live.

34 For the Lord heareth the poor : and despiseth not his prisoners.

35 Let heaven and earth praise him : the sea, and all that moveth therein.

36 For God will save Sion, and build the cities of Judah : that men may dwell there, and have it in possession.

37 The posterity also of his servants shall inherit it : and they that love his Name shall dwell therein.

PSALM LXX.

HASTE thee, O God, to deliver me : make haste to help me, O Lord.

2 Let them be ashamed and confounded that seek after my soul : let them be turned backward and put to confusion that wish me evil.

3 Let them for their reward be soon brought to shame : that cry over me, There, there.

24 Stieße deine Ungnade auf sie, und dein grimmiger Zorn ergreife sie.

25 Ihre Wohnung müsse wüste werden, und sey niemand, der in ihren Hütten wohne.

26 Denn sie verfolgen, den du geschlagen hast, und rühmen, daß du die Deinen übel schlägest.

27 Laß sie in eine Sünde über die andere fallen, daß sie nicht kommen zu deiner Gerechtigkeit.

28 Tilge sie aus dem Buch der Lebendigen, daß sie mit den Gerechten nicht angeschlossen werden.

29 Ich aber bin elend, und mir ist wehe. Gott, deine Hülfe schütze mich.

30 Ich will den Namen Gottes loben mit einem Liede, und will ihn hoch ehren mit Dank.

31 Das wird dem Herrn besser gefallen, denn ein Garr, der Hörner und Klauen hat.

32 Die Elenden sehen es, und freuen sich, und die Gott suchen, denen wird das Herz leben.

33 Denn der Herr höret die Armen, und verachtet seine Gefangenen nicht.

34 Es lobe ihn Himmel, Erde und Meer, und alles, was sich darinnen reget.

35 Denn Gott wird Zion helfen, und die Städte Juda bauen, daß man daselbst wohne, und sie besitze.

36 Und der Zaame seiner Knechte wird sie ererben, und die seinen Namen lieben, werden darinzu bleiben.

Der 70 Psalm.

1 Eile, Gott, mich zu erretten, Herr, mir zu helfen.

2 Sie müssen sich schämen, und zu Schanden werden, die nach meiner Seele sehen ; sie müssen zurück kehren, und gehöhnet werden, die mir Uebels rathen.

l'ardeur de ta colère les saisira.

25 Leur demeure sera désolée, et il n'y aura personne qui habite dans leurs tentes.

26 Car ils persécutent celui que tu avois frappé, et font leurs contes de la douleur de ceux que tu avois blessés.

27 Tu leur mettras iniquité sur iniquité, et ils n'auront point de part à ta bonté.

28 Ils seront effacés du livre de vie, et ils ne seront point écrits avec les justes.

29 Pour moi je suis affligé et dans la douleur ; mais ta délivrance, ô Dieu, m'élèvera dans une haute retraite.

30 Je louerai le nom de Dieu par un cantique, et je le magnifierai par mes louanges.

31 Et cela plaira plus à l'Eternel qu'un taureau, et qu'un veau ayant des cornes et l'ongle divisé.

32 Les débonnaires le verront et s'en réjouiront, et votre cœur vivra, ô vous qui cherchez Dieu.

33 Car l'Eternel exauce les misérables, et il n'a point négligé ses prisonniers.

34 Que les cieux et la terre le louent, les mers et tout ce qui s'y meut.

35 Car Dieu délivrera Sion, et bâtera les villes de Juda ; on y habitera, et on les possèdera :

36 Et la postérité de ses serviteurs la possèdera, et ceux qui aiment son nom y demeureront.

PSEAUME LXX.

O DIEU, hâte-toi de me délivrer ; ô Dieu, hâte-toi de venir à mon aide.

2 Que ceux-là soient honteux et rougissent qui cherchent mon âme, et que ceux qui prennent plaisir à mon mal retournent en arrière et soient confus.

3 Que ceux qui s'encouragent mutuellement à m'attaquer retournent en arrière, pour

no vean : y encorva siempre su espinazo.

24 Derrama sobre ellos tu ira, y el furor de tu ira los alcance.

25 Yerma quede su morada, y en las tiendas de ellos no haya quien habite.

26 Porque al que tú heriste. persiguieron, y sobre el dolor de mis llagas acrecentáron.

27 Pónles maldad sobre maldad, y no entren en tu justicia.

28 Sean borrados del libro de los vivientes, y con los borrados no sean escritos.

29 Yo soy pobre, y dolorido : tu salud, Dios, me ha amparado.

30 Alabaré el nombre de Dios con cántico, y lo engrandeceré con alabanza :

31 Y agradará á Dios mas que el tierno novillo, quando le salen las astas y las pesuñas.

32 Véanlo los pobres, y alégrense : buscad á Dios, y vivirá vuestra alma :

33 Porque oyó á los pobres el Señor, y no desprecio á sus presos.

34 Alábenle los cielos y la tierra, la mar, y todos los reptiles en ellos.

35 Porque Dios salvará á Sión, y se edificarán las ciudades de Judá. Y morarán allí, y las adquirirán por herencia.

36 Y el linage de sus siervos la poseerá, y los que aman su nombre, habitarán en ella.

PSALMO LXX.

O DIOS, atiende á mi socorro : Señor, apresúrate para ayudarme.

2 Corridos queden, y avergonzados los que buscan mi alma.

3 Hágaseles retroceder, y sonróxense los que

5 Ἐγὼ δὲ πτωχὸς καὶ πένις, ὁ Θεὸς βοηθή-
σόν μοι· βοηθός μου, καὶ ῥύστης μου εἶ σύ,
Κύριε μὴ χρονίσῃς.

ΕΞΘΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

Ψαλ. σα'. LXXI.

Ἐπὶ σοὶ Κύριε ἤλπισα μὴ κατασχνυθεῖν ἐν
τὸν αἰῶνα,

2 Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ῥῦσαί με καὶ ἐξελοῦ
με, κλίνου πρὸς με τὸ οὖς σου καὶ σῶσόν με.

3 Γενού μοι εἰς Θεόν ὑπερασπιστήν, καὶ εἰς
τόπον ὄχυρόν τοῦ σῶσαί με, ὅτι στερέωμά
μου καὶ καταφυγὴ μου εἶ σύ.

4 Ὁ Θεός μου ῥῦσαί με ἔκ χειρὸς ἁμαρτω-
λοῦ, ἐκ χειρὸς παρανομούντος καὶ ἀδικούντος.

5 Ὅτι σύ εἶ ἡ ὑπομονὴ μου Κύριε, Κύριε ἡ
ἐλπίς μου ἐκ νεότητός μου.

6 Ἐπὶ σέ ἐπεστηρίχθην ἀπὸ γαστρός, ἐκ
κοιλίας μητρός μου σύ μου εἶ σκεπαστής· ἐν
σοὶ ἡ ὕμνησίς μου διαπαντός.

7 Ὡσεὶ τέρας ἐγενήθην τοῖς πολλοῖς, καὶ σύ
βοηθός κραταίος.

8 Πληρωθῆτω τὸ στόμα μου αἰνέσεως, ὥπως
ὑμνήσω τὴν δόξαν σου, ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν
μεγαλοπρέπειάν σου.

9 Μὴ ἀπορρίψῃς με εἰς καιρὸν γήρους, ἐν τῷ
ἐκλείπειν τὴν ἰσχύν μου μὴ ἐγκαταλίπῃς με.

10 Ὅτι εἶπαν οἱ ἐχθροὶ μου ἐμοί, καὶ οἱ ψυ-
λάσσοντες τὴν ψυχὴν μου ἐβλαύσαντο ἐπιτο-
αυτό,

11 Ἐργοντες, Ὁ Θεὸς ἐγκατέλειπεν αὐτόν,

erubescentes, qui dicunt mihi: Euge,
euge.

4 Exultent et lætentur in te omnes qui
quærun't te, et dicant semper: Magnifice-
tur Dominus: qui diligunt salutem tuam.

5 Ego vero egenus, et pauper sum: Deus
adjuva me. Adjutor meus, et liberator
meus es tu: Domine ne moreris.

MATUTINÆ PRECES.

PSALMUS LXXI.

IN te Domine speravi, non confundar in
æternum:

2 In justitia tua libera me, et eripe me.
Inclina ad me aurem tuam, et salva me.

3 Esto mihi in Deum protectorem, et in
locum munitum: ut saluum me facias,
Quoniam firmamentum meum, et refugium
meum es tu.

4 Deus meus eripe me de manu pecca-
toris, et de manu contra legem agentis et
iniqui:

5 Quoniam tu es patientia mea Domine:
Domine spes mea a juventute mea.

6 In te confirmatus sum ex utero: de
ventre matris meæ tu es protector meus:
In te cantatio mea semper:

7 Tamquam prodigium factus sum mul-
tis: et tu adjutor fortis.

8 Repleatur os meum laude, ut cantem
gloriam tuam: tota die magnitudinem
tuam.

9 Ne propicias me in tempore senectutis:
cum defecerit virtus mea, ne derelinquas
me.

10 Quia dixerunt inimici mei mihi: et
qui custodiebant animam meam, consi-

5 Ἐγὼ δὲ πτωχὸς εἶμαι, καὶ πένις· ὦ Θεέ,
βοηθήσόν με.

6 Σὺ εἶσαι βοηθός μου καὶ σωτὴρ μου· Κύριε
μὴ χρονίσῃς.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΗΣ ΑΥΓΗΣ.

Ψαλ. σα'. LXXI.

Εἰς σέ ἐλπίσα Κύριε, ἥς μὴ ἀτιμῆθῶ εἰς τὸν
αἰῶνα· σῶσόν με καὶ ἐλευθέρωσόν με εἰς τὴν δικαιο-
σύνην σου, δός μοι ἀκρόασιν, καὶ σῶσόν με.

2 Γίνε ὁ Θεός μου ὁ ὑπερασπιστής, καὶ ὁ πύργος
τῆς σωτηρίας μου· ὅτι μοι ὑποσχέθης· να γίνῃς
τὸ στερέωμά μου καὶ ἡ καταφυγὴ μου.

3 Ὡ Θεέ μου, ἐλευθέρωσόν με ἀπὸ τὰς χει-
ρας τοῦ ἁμαρτωλοῦ· ἀπὸ τὰς χεῖρας τῶ παρα-
νομούντος καὶ τοῦ ἀδικούντος.

4 Ὅτι σύ Κύριε μοι δίδεις ὑπομονήν· σύ εἶσαι
Κύριε ἀπὸ τὴν νεότητί μου ἡ ἐλπίς μου.

5 Σὺ με ἐβάσταξας ὀρθόν ἀπὸ τὸν καιρὸν τῆς
γενήσεώς μου· καὶ εὐγένων ἀπὸ τὴν γαστέρα
τῆς μητρός μου σὺ με ἐπροφύλαξας· διὰ πάντα
θ·λω σὺ ὑμνήσῃς.

6 Ὡσάν τέρας ἐγενήθην διὰ τοὺς πολλοὺς,
ἀλλὰ σύ εἶσαι ἡ στερεὰ ἐλπίς μου.

7 Ἄς γεμίσῃ τὸ στόμα μου με τὸν ἔπαινον
σου, ὥπως ὑμνήσω τὴν δόξαν σου καὶ τὴν με-
γαλοπρέπειάν σου ὅλην τὴν ἡμέραν.

8 Μὴ με ἀπορρίψῃς εἰς τὰ γηράματα· καὶ μὴ
με παρητήσῃς ὅταν μοὶ λείψῃ ἡ δύναμις.

9 Ὅτι οἱ ἐχθροὶ μου λαλοῦσιν ἐναντίον μου·
καὶ οἱ κατατρέχοντες τὴν ψυχὴν μου, ἐνώθησαν
εἰς συμβούλιον, λέγοντες, Ὁ Θεός τὸν παρή-
τησε, καταδιώξατε καὶ λάβετε αὐτόν, ὅτι δὲν
εὐρίσκεται ὁ Λυτρωτὴς του.

10 Ὡ Θεέ μὴ μακρύνῃς ἀπ' ἐμέ· ὦ Θεέ μου
τρέξον εἰς βοηθείάν μου.

4 Rallegrinsi, e gioiscano in te quanti ti
cercano: e quelli ch' amano la tua salute
dicano del continuo: magnificato sia Iddio.

5 Or, quant' è a me, io son povero, e bi-
sogno: o Dio, affrettati di venire a me:
tu sei il mio aiuto, ed il mio liberatore:
o Signore, non tardare.

PREGHIERA della MATTINA.

SALMO LXXI.

SIGNORE, io mi son confidato in te, fa
ch' io non sia giammai confuso.

2 Riscuotimi, liberami, pella tua giusti-
zia: china a me il tuo orecchio, e salvami.

3 Siimi una rocca di dimora, nella quale
io entri sempre: tu hai ordinata la mia
salute: perciocchè tu sei la mia rupe, e
la mia fortezza.

4 O Dio mio, liberami dalla man dell' em-
pio, dalla man del perverso, e del violento.

5 Perciocchè tu sei la mia speranza, o
Signore Iddio: la mia confidenza fin dalla
mia fanciullezza.

6 Tu sei stato il mio sostegno fin dal ven-
tre di mia madre: tu sei quel che m' hai
tratto fuor dell' interiora d' essa: per te
ho avuto del continuo di che lodarti.

7 Io sono stato a molti come un mostro:
ma tu sei il mio forte ricetta.

8 Sia la mia bocca ripiena della tua lode,
e della tua gloria tutto dì.

9 Non rigettarmi al tempo della vec-
chiezza: ora, che le forze mi mancano,
non abbandonarmi.

10 Perciocchè i miei nemici tengono ra-
gionamenti contr' a me, e quelli che spiano
l' anima mia, prendono insieme consiglio.

11 Dicendo: Iddio l' ha abbandonato:
perseguitatelo, e prendetelo: perciocchè
non v' è alcuno, che lo riscuota.

4 But let all those that seek thee be joyful and glad in thee: and let all such as delight in thy salvation say alway, The Lord be praised.

5 As for me, I am poor and in misery: haste thee unto me, O God.

6 Thou art my helper, and my redeemer: O Lord, make no long tarrying.

MORNING PRAYER.

PSALM LXXI.

IN thee, O Lord, have I put my trust, let me never be put to confusion: but rid me, and deliver me, in thy righteousness; incline thine ear unto me, and save me.

2 Be thou my strong hold, whereunto I may alway resort: thou hast promised to help me, for thou art my house of defence, and my castle.

3 Deliver me, O my God, out of the hand of the ungodly: out of the hand of the unrighteous and cruel man.

4 For thou, O Lord God, art the thing that I long for: thou art my hope, even from my youth.

5 Through thee have I been holden up ever since I was born: thou art he that took me out of my mother's womb; my praise shall be alway of thee.

6 I am become as it were a monster unto many: but my sure trust is in thee.

7 O let my mouth be filled with thy praise: that I may sing of thy glory and honour all the day long.

8 Cast me not away in the time of age: forsake me not when my strength faileth me.

9 For mine enemies speak against me, and they that lay wait for my soul take their counsel together, saying: God hath forsaken him; persecute him, and take him, for there is none to deliver him.

3 Daß sie müssen wiederum zu Schanden werden, die da über mich schreien: Da, da!

4 Freuen und fröhlich müssen seyn an dir, die nach dir fragen, und die dein Heil lieben, immer fagen: Hochgelobet sey Gott!

5 Ich aber bin elend und arm. Gott, eile zu mir, denn du bist mein Helfer und Erretter; mein Gott, verziehe nicht.

Morgen-Gebete.

Der 71 Psalm.

1 Herr, ich traue auf dich, laß mich nimmermehr zu Schanden werden.

2 Errette mich durch deine Gerechtigkeit, und hilf mir aus; neige deine Ohren zu mir, und hilf mir.

3 Sey mir ein starker Hort, dahin ich immer fliehen möge, der du zugesagt hast mir zu helfen: denn du bist mein Fels und meine Burg.

4 Mein Gott, hilf mir aus der Hand des Gottlosen, aus der Hand des Ungerechten und Tyrannen.

5 Denn du bist meine Zuversicht, Herr, Herr, meine Hoffnung von meiner Jugend an.

6 Auf dich habe ich mich verlassen von Mütterleibe an, du hast mich aus meiner Mutter Leibe gezogen; mein Ruhm ist immer vor dir.

7 Ich bin vor vielen wie ein Wunder: aber du bist meine starke Zuversicht.

8 Laß meinen Mund deines Ruhms und deines Preises voll seyn täglich.

9 Verwirf mich nicht in meinem Alter; verlaß mich nicht, wenn ich schwach werde.

10 Denn meine Feinde reden wider mich, und die auf meine Seele halten, berathen sich mit einander,

11 Und sprechen: Gott hat ihn verlassen; jaget

le salaire de la honte qu'ils m'ont faite.

4 Que tous ceux qui te cherchent s'égaient et se réjouissent en toi; et que ceux qui aiment ta délivrance disent toujours: Que Dieu soit magnifié.

5 Je suis affligé et misérable: O Dieu, hâte-toi de venir à moi, tu es mon aide et mon libérateur; ô Eternel, ne tarde point.

PRIERE DU MATIN.

PSEAUME LXXI.

ETERNEL, je me suis retiré vers toi, que je ne sois jamais confus.

2 Délivre-moi par ta justice, et me fais échapper; tourne ton oreille vers moi, et me sauve.

3 Sois pour moi un rocher de retraite, afin que je m'y puisse toujours retirer; tu as ordonné que je fusse sauvé; car tu es mon rocher et ma forteresse.

4 Mon Dieu, délivre-moi de la main du méchant, de la main du pervers et de l'oppressur.

5 Car tu es mon attente, Seigneur Eternel, et ma confiance dès ma jeunesse.

6 Je me suis appuyé sur toi dès ma naissance; c'est toi qui m'as tiré des entrailles de ma mère: Tu as toujours été le sujet de mes louanges.

7 J'ai été regardé par plusieurs comme un monstre; tu es ma forte retraite.

8 Que ma bouche soit remplie chaque jour de ta louange et de ta magnificence.

9 Ne me rejette point dans le temps de ma vieillesse; ne m'abandonne point maintenant que ma force est défaille.

10 Car ceux qui me haïssent ont parlé de moi, et ceux qui épient mon âme ont pris conseil ensemble;

11 Disant: Dieu l'a abandonné; poursuivez-le et le saisissez; car il n'y a personne qui le

me desean males: sean retirados prontamente con sonroxo los que me dicen: Bien, bien.

4 Regocijense, y alégrense en tí todos los que te buscan; y los que aman tu salud digan siempre: Engrandecido sea el Señor.

5 Mas yo soy menesteroso, y pobre: ó Dios, socórreme. Mi ayudador, y mi libertador eres tú: Señor, no te tardes.

ORACION MATUTINA.

PSALMO LXXI.

EN tí, Señor, he esperado, no quede yo corrido para siempre;

2 En tu justicia librame, y escápame. Inclina á mí tu oreja, y sálvame.

3 Seas para mí un Dios protector, y un lugar fortalecido; para hacerme salvo, porque mi firmeza, y mi refugio eres tú.

4 Dios mio, librame de la mano del pecador, y de la mano del que procede contra la ley, y del iniquo;

5 Porque tú eres mi paciencia, Señor: Señor, mi esperanza desde mi juventud.

6 En tí he sido sustentado desde el vientre: desde el vientre de mi madre tú eres mi protector. De tí es siempre mi cantar:

7 A manera de prodigio he sido para muchos; y tú fuerte ayudador.

8 Llénese mi boca de alabanza, para que yo cante tu gloria: todo el día tu grandeza.

9 No me deseches en el tiempo de la vejez:

καταδιώξατε καὶ καταλάβετε αὐτόν, ὅτι οὐκ ἔστιν ὁ ρυόμενος.

12 Ὁ Θεὸς μὴ μακρύνῃς ἀπ' ἐμοῦ, ὁ Θεὸς μου εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες.

13 Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἐκλιπέτωσαν οἱ ἐνδιabάλλοντες τὴν ψυχὴν μου, περιβαλλέσθωσαν αἰσχύνῃν ἐντροπὴν οἱ ζητῶντες τὰ κακά μοι.

14 Ἐγὼ δὲ διαπαντὸς ἐλπῶ, καὶ προσθήσω ἐπὶ πᾶσαν τὴν αἰένον σου.

15 Τὸ στόμα μου ἐξαγγελεῖ τὴν δικαιοσύνην σου, ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν σωτηρίαν σου ὅτι οὐκ ἔγνων πραγματείας.

16 Εἰσελεύσομαι ἐν δυναστείᾳ Κυρίου, Κύριε μνησθήσομαι τῆς δικαιοσύνης σου μόνον.

17 Ἐδοξάς με ὁ Θεὸς ἐκ νεότητός μου, καὶ μέχρι νῦν ἀπαγγελῶ τὰ θαυμάσιά σου.

18 Καὶ ἕως γήρους καὶ πρεσβείου ὁ Θεὸς μὴ ἐγκαταλίπῃς με, ἕως ἂν ἀπαγγεῖλω τὸν βραχίονά σου πᾶσι τῇ γενεᾷ τῇ ἐρχομένη.

19 Τὴν δυναστείαν σου, καὶ τὴν δικαιοσύνην σου ὁ Θεὸς ἕως ὑψίστων, ἃ ἐποίησας μεγάλα ὁ Θεὸς τίς ὁμοίός σοι;

20 Ὅσας ἐδείξας μοι θλίψεις πολλὰς καὶ κακάς; καὶ ἐπιστρέψας ἐξωποιοήσας με, καὶ ἐκ τῶν ἁβύσσων τῆς γῆς πάλιν ἀνήγαγές με.

21 Ἐπλεόνασας τὴν δικαιοσύνην σου, καὶ ἐπιστρέψας παρεκάλεσάς με, καὶ ἐκ τῶν ἁβύσσων τῆς γῆς πάλιν ἀνήγαγές με.

22 Καὶ γὰρ ἐγὼ ἐξομολογήσομαί σοι ἐν σκεύει ψαλμοῦ τὴν ἀληθείαν σου ὁ Θεός, ψάλλῃ σοι ἐν κιθάρᾳ ὁ ἅγιος τοῦ Ἰσραὴλ.

23 Ἀγαλλιάσονται τὰ χεῖλη μου ὅταν ψάλλω σοι, καὶ ἡ ψυχὴ μου ἂν ἐλυτρώσω.

24 Ἐτι δὲ καὶ ἡ γλῶσσά μου ὅλην τὴν ἡμέραν μελετήσῃ τὴν δικαιοσύνην σου, ὅταν αἰσχυνθῶσι καὶ ἐντραπῶσιν οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι.

11 Ἀτιμία καὶ ἐξολόθρευσις ὡς πέση εἰς τῆς κατατρέχοντας τὴν ψυχὴν μου ὡς σκεπίσῃ ἐντροπὴ καὶ αἰσχύνῃ τοὺς ζητοῦντας ἵνα μὴ βλάψωσιν.

12 Ἐγὼ δὲ θέλω ἐλπίσειν διὰ πάντα εἰς ἐσέ' καὶ προσθέσω ἔπαινον ἐπὶ ἔπαινον.

13 Τὸ στόμα μου θέλει λαλήσειν ὅλην τὴν ἡμέραν περὶ τῆς δικαιοσύνης σου καὶ τῆς σωτηρίας σου, ὅτι δὲν ἐγνώρισα τὸ τέλος τῆς.

14 Θέλω προχωρήσειν εἰς τὴν δυνάμιν τῆς Κυρίου καὶ μελετήσω Κύριε μόνον τὴν δικαιοσύνην μου.

15 Ἀπὸ τῇ νεότητά μου, ὦ Θεέ, με ἐδίδαξας ἕως τῶρα, καὶ θέλει διηγηθῶ τὰ θαυμάσιά σου.

16 Ἐως τὰ γηράματα. ὦ Θεέ μὴ με παραιτήσῃς ἕως διηγήθω τὴν δυνάμιν σου εἰς τὴν ἐρχομένην γενεάν.

17 Μεγάλῃ καὶ ὑψηλῇ ἡ δικαιοσύνη σου, Θεέ, καὶ μεγάλα ὅσα ἐποίησας ὦ Θεέ, ποῖος σοι εἶναι ὁμοῖος.

18 Πόσας θλίψεις καὶ δυσυχίας μοι ἔδειξας ὅμως ἐπιστρέψας με ἐθεράπευσας καὶ με ἀνέβασας πάλιν ἀπὸ τῆς ἁβύσσου τῆς γῆς.

19 Μὲ ἔφερες εἰς μεγάλην τιμὴν, καὶ με ἐθεράπευσας ὅλον.

20 Καὶ ἐγὼ θέλω ἐπαινέσειν τὴν ἀληθείαν σου, ὦ Θεέ ἐπὶ ὄργανον ψαλμοῦ εἰς ἐσέ' θέλω ψάλλειν ἐπὶ κιθάρᾳ, ὦ ἅγιε τοῦ Ἰσραὴλ.

21 Θέλουνσι τὰ χεῖλη μου ἀγαλλιάσειν ὅταν ψάλλω εἰς ἐσέ', καὶ ἡ ψυχὴ μου ὁμοίως, τὴν ὁποίαν ἐλύτρωσας.

22 Ἐτι δὲ καὶ ἡ γλῶσσά μου θέλει μελετήσῃ ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν δικαιοσύνην σου ὅταν ἀτιμηθῶσι καὶ ἐντραπῶσιν οἱ ἐπιθυμοῦντες τὴν δυστυχίαν μου.

ium fecerunt in unum,

11 Dicentes: Deus dereliquit eum, persequimini, et comprehendite eum: quia non est qui eripiat.

12 Deus ne elongeris a me: Deus meus in auxilium meum respice.

13 Confundantur, et deficiant detrahentes animæ meæ: operiantur confusione, et pudore qui quærunt mala mihi.

14 Ego autem semper sperabo: et adjiciam super omnem laudem tuam.

15 Os meum annuntiabit justitiam tuam: tota die salutare tuum. Quoniam non cognovi litteraturam, introibo in potentias Domini:

16 Domine memorabor justitiæ tuæ solus.

17 Deus docuisti me a juventute mea: et usque nunc pronuntiabo mirabilia tua.

18 Et usque in senectam et senium: Deus ne derelinquas me, Donec annunciem brachium tuum generationi omni, quæ ventura est: Potentiam tuam,

19 Et justitiam tuam Deus usque in altissima, quæ fecisti magnalia: Deus quis similis tibi?

20 Quantas ostendisti mihi tribulationes multas, et malas: et conversus vivificasti me: et de abyssis terræ iterum reduxisti me:

21 Multiplicasti magnificentiam tuam: et conversus consolatus es me.

22 Nam et ego confitebor tibi in vasis psalmi veritatem tuam: Deus psallam tibi in cithara, sanctus Israel.

23 Exultabunt labia mea cum cantavero tibi: et anima mea, quam redemisti.

24 Sed et lingua mea tota die meditabitur justitiam tuam: cum confusi et reveriti fuerint qui quærunt mala mihi.

12 O Dio, non allontanarti da me. Dio mio, affrettati in mio aiuto.

13 Sieno confusi, e vengano meno gli avversari dell'anima mia: quelli che procacciano il mio male sieno coperti d'onta, e di vituperio.

14 Ma io spererò del continuo, e sopraaggiugnerò ancora altre lodi a tutte le tue.

15 La mia bocca racconterà tutto di la tua giustizia, e la tua salute: benché io non ne sappia il gran numero.

16 Io entrerò nelle prodezze del Signore Iddio, io ricorderò la giustizia di te solo.

17 O Dio, tu m'hai ammaestrato dalla mia fanciullezza: ed io infino ad ora ho annunziate le tue meraviglie.

18 Non abbandonarmi ancora, o Dio, fino alla vecchiezza, anzi fino alla canutezza: fin ch'io abbia annunziato il tuo braccio a questa generazione, e la tua potenza a tutti quelli che verranno appresso.

19 E la tua giustizia, o Dio, esaltandola sommamente: perciocché tu hai fatte cose grandi. O Dio, chi è pari a te?

20 Perciocché, avendomi fatte sentir molte tribolazioni, e mali, tu m'hai di nuovo renduta la vita, e m'hai di nuovo tratto fuor degli abissi della terra.

21 Tu hai accresciuta la mia grandezza, e ti sei rivolto, e m'hai consolato.

22 Io altresì, collo strumento del saltero, celebrerò te, e la tua verità, o Dio mio: io ti salmegerò colla cetara, o Santo d'Israel.

23 Le mie labbra giubileranno, quando io ti salmegerò: ed insieme l'anima mia, la quale tu hai riscattata.

24 La mia lingua ancora ragionerà tutto di della tua giustizia: ché sono stati svergognati, confusi quelli che mi procacciavano male.

10 Go not far from me, O God: my God, haste thee to help me.

11 Let them be confounded and perish that are against my soul: let them be covered with shame and dishonour that seek to do me evil.

12 As for me, I will patiently abide alway: and will praise thee more and more.

13 My mouth shall daily speak of thy righteousness and salvation: for I know no end thereof.

14 I will go forth in the strength of the Lord God: and will make mention of thy righteousness only.

15 Thou, O God, hast taught me from my youth up until now: therefore will I tell of thy wondrous works.

16 Forsake me not, O God, in mine old age, when I am gray-headed: until I have shewed thy strength unto this generation, and thy power to all them that are yet for to come.

17 Thy righteousness, O God, is very high: and great things are they that thou hast done; O God, who is like unto thee?

18 O what great troubles and adversities hast thou shewed me! and yet didst thou turn and refresh me: yea, and broughtest me from the deep of the earth again.

19 Thou hast brought me to great honour: and comforted me on every side.

20 Therefore will I praise thee and thy faithfulness, O God, playing upon an instrument of musick: unto thee will I sing upon the harp, O thou Holy One of Israel.

21 My lips will be fain when I sing unto thee: and so will my soul whom thou hast delivered.

22 My tongue also shall talk of thy righteousness all the day long: for they are confounded and brought to shame that seek to do me evil.

nach, und ergreift ihn, denn da ist kein Erretter.

12 Gott, sey nicht ferne von mir; mein Gott, eile mir zu helfen.

13 Schämen müssen sich und umkommen, die meiner Seele zuwider sind; mit Schande und Hohn müssen sie überschüttet werden, die mein Unglück suchen.

14 Ich aber will immer harren, und will immer meines Ruhms mehr machen.

15 Mein Mund soll verkündigen deine Gerechtigkeit, täglich dein Heil, die ich nicht alle zählen kann.

16 Ich gehe einher in der Kraft der Herrn Herrn; ich preise deine Gerechtigkeit allein.

17 Gott du hast mich von Jugend auf gelehret, darum verkündige ich deine Wunder.

18 Auch verlaß mich nicht, Gott, im Alter, wenn ich grau werde, bis ich deinen Arm verkündige Kindlein, und deine Kraft allen, die noch kommen sollen.

19 Gott, deine Gerechtigkeit ist hoch, der du große Dinge thatst. Gott, wer ist dir gleich?

20 Denn du lässest mich erfahren viele und große Angst, und machtest mich wieder lebendig, und holest mich wieder aus der Tiefe der Erde herauf.

21 Du machest mich sehr groß, und tröstest mich wieder.

22 So danke ich auch dir mit Psalterspiel für deine Treue, mein Gott; ich lobsingte dir auf der Harfe, du Heiliger in Israel.

23 Meine Lippen, und meine Seele, die du erlöset hast, sind fröhlich und lobsingen dir.

24 Auch dichtet meine Zunge täglich von deiner Gerechtigkeit: denn schämen müssen sich und zu Schanden werden die mein Unglück suchen.

délivre.

12 O Dieu, ne t'éloigne point de moi; mon Dieu, hâte-toi de venir à mon aide.

13 Que ceux qui sont ennemis de mon âme soient honteux et défaits; que ceux qui cherchent mon mal soient couverts d'opprobre et de honte.

14 Mais moi, j'attendrai toujours, et je te louerai de plus en plus.

15 Ma bouche racontera chaque jour ta justice et ta délivrance, bien que je ne sache pas le nombre de tes faveurs.

16 Je marcherai dans la force du Seigneur Eternel; je ne raconterai que ta justice.

17 O Dieu, tu m'as enseigné dès ma jeunesse, et jusqu'ici j'ai annoncé tes merveilles.

18 Et je le ferai encore jusqu'à la vieillesse, même jusqu'à la vieillesse toute blanche; ô Dieu, ne m'abandonne point, jusqu'à ce que j'aie annoncé ton bras à cette génération, et ta puissance à tous ceux qui viendront après moi;

19 Et ta justice, ô Dieu, qui est élevée, parce que tu as fait de grandes choses, ô Dieu, qui est semblable à toi?

20 Qui m'ayant fait voir plusieurs détresses et plusieurs maux, m'a rendu la vie, et m'a fait remonter des abîmes de la terre.

21 Tu accroîtras ma grandeur, et tu me consoleras encore.

22 Aussi, mon Dieu, je te célébrerai, pour l'amour de ta vérité, avec l'instrument du luth: ô Saint d'Israël, je te psalmodierai avec la harpe.

23 Mes lèvres et mon âme, que tu auras rachetée, chanteront de joie; je te psalmodierai.

24 Ma langue aussi parlera chaque jour de ta justice, parce que ceux qui cherchent mon mal seront honteux et rougiront.

quando faltare mi fuerza, no me desampares.

10 Porque han hablado mis enemigos contra mí; y los que acechaban mi alma, tuvieron juntos consejo,

11 Diciendo: Dios le ha desamparado, persegúidle, y prendedle, porque no hay quien le libre.

12 Dios, no te alejes de mí: Dios mío, vuelve tus ojos en mi auxilio.

13 Corridos queden, y perezcan los que calumnian á mi alma: cubiertos sean de confusion y de vergüenza los que me buscan males.

14 Mas yo siempre esperaré: y añadiré sobre toda tu alabanza.

15 Mi boca anunciará tu justicia: todo día tu salud. Porque no conocí la literatura,

16 Me internaré en las obras del poder del Señor: Señor, haré memoria de sola tu justicia.

17 Me enseñaste, Dios, desde mi juventud, y hasta ahora publicaré yo tus maravillas.

18 Y hasta la vejez y edad decrepita: Dios, no me desampares, hasta que anuncie tu brazo á toda la generacion, que ha de venir:

19 Tu poder, y tu justicia, ó Dios, hasta en lo mas alto, las maravillas que hiciste, ó Dios, ¿quién es semejante á ti?

20 Quantas tribulaciones me has hecho probar á mí muchas, y penosas: y has vuelto a darme vida, y de los abismos de la tierra otra vez me has sacado:

21 Has multiplicado tu magnificencia, y vuelto á consolarme.

22 Porque yo tambien te alabaré con instrumentos de psalmo por tu verdad: Dios, te diré psalmos con citara, Santo de Israel.

23 Se regocijarán mis labios, quando te cantaré á tí; y mi alma, que redimiste.

24 Y tambien mi lengua meditará todo día tu justicia: quando furen corridos, y avergonzados los que me buscan males.

Ψαλ. οβ'. LXXII.

Ο ΘΕΟΣ τὸ κρίμα σου τῷ βασιλεῖ δὸς, καὶ τὴν δικαιοσύνην σου τῷ υἱῷ τοῦ βασιλέως.

2 Κρίνειν τὸν λαόν σου ἐν δικαιοσύνῃ, καὶ τοὺς πτωχοὺς σου ἐν κρίσει.

3 Ἀναλαβέτω τὰ ὄρη εἰρήνην τῷ λαῷ σου, καὶ οἱ βουνοὶ ἐν δικαιοσύνῃ.

4 Κρίνει τοὺς πτωχοὺς τοῦ λαοῦ, καὶ σώσει τοὺς υἱοὺς τῶν πενήτων καὶ ταπεινώσει συκοφάντην.

5 Καὶ συμπαραμενεῖ τῷ ἡλίῳ, καὶ πρὸ τῆς σελήνης γενεάς γενεῶν.

6 Καταβήσεται ὡς ὑετός ἐπὶ πόκον, καὶ ὥσει σταγόνες σταῆζουσαι ἐπὶ τὴν γῆν.

7 Ἀνατελεῖ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ δικαιοσύνη, καὶ πλήθος εἰρήνης ἕως οὗ ἀνταναιρεθῇ ἡ σελήνη.

8 Καὶ κατακυριεύσει ὑπὸ θαλάσσης ἕως θαλάσσης, καὶ ὑπὸ ποταμοῦ ἕως περάτων τῆς οἰκουμένης.

9 Ἐνώπιον αὐτοῦ προπεσοῦνται Αἰθίοπες, καὶ οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ χοῦν λείξουσι.

10 Βασιλεῖς Θαρσίς καὶ αἱ νῆσοι δῶρα προσοίσουσι, βασιλεῖς Ἀράβων καὶ Σαβὰ δῶρα προσάξουσι.

11 Καὶ προσκυνήσουσιν αὐτῷ πάντες οἱ βασιλεῖς, πάντα τὰ ἔθνη δουλεύουσιν αὐτῷ.

12 Ὅτι ἐρρύσατο πτωχὸν ἐκ δυνάστου, καὶ πένητα ᾧ οὐχ ὑπῆρχε βοηθός.

13 Φείσεται πτωχοῦ καὶ πένητος, καὶ ψυχὰς πενήτων σώσει.

14 Ἐκ τόκου καὶ ἐξ ἡδονῆς λυτρώσεται τὰς ψυχὰς αὐτῶν, καὶ ἐντιμὸν τὸ ὄνομα αὐτῶν ἐνώπιον αὐτοῦ.

15 Καὶ ζήσεται, καὶ δοθήσεται αὐτῷ ἐκ τοῦ

Ψαλ. οβ'. LXXII.

Ω ΘΕΕ δὸς τῷ βασιλεῖ τὴν κρίσιν σου καὶ τὴν δικαιοσύνην σου τῷ υἱῷ τοῦ βασιλέως.

2 Τότε θέλει κρίνειν δικαίως τὸν λαόν σου καὶ ὑπερασπίσει τοὺς πτωχοὺς.

3 Καὶ τὰ ὄρη, καὶ τὰ βουνὰ θέλει δόσουσιν εἰρήνην εἰς τὸν λαόν σου, καὶ δικαιοσύνην.

4 Θέλει κρίνειν δικαίως τοὺς πτωχοὺς τοῦ λαοῦ, καὶ σώσει τοὺς υἱοὺς τῶν πενήτων, καὶ τιμωρήσει τοὺς συκοφάντας.

5 Θέλει σὲ φοβηθῇ ἐφόσον κρατήσῃ ὁ ἥλιος καὶ ἡ σελήνη, ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν.

6 Θέλει κατέβῃ ὥσαν βροχὴ ἐπὶ μαλίον, καὶ ὥσαν σταγόνας τὰς βρεχούσας τὴν γῆν.

7 Κατὰ τὰς ἡμέρας του θέλει ἀκμαίνειν ἡ δικαιοσύνη, καὶ τὸ πλήθος τῆς εἰρήνης ἕως κρατήσῃ ἡ σελήνη.

8 Ἀπὸ μίαν θάλασσαν ἕως τὴν ἄλλην θέλει κυριεύσειν, καὶ ὑπὸ τὰ ρεύματα τοῦ ποταμοῦ ἕως τὰ ἔσχατα τῆς οἰκουμένης.

9 Θέλουσι γοναθίσαι ἐμπρὸς του οἱ Αἰθίοπες, καὶ γλύψουσιν οἱ ἐχθροὶ του τὸ χῶμα.

10 Οἱ βασιλεῖς τῆς Θαρσίς καὶ τῶν νησῶν θέλουσι προσφέρειν δῶρα οἱ βασιλεῖς τῶν ἀράβων καὶ τῆς Σαβὰ δῶρα θέλουσι προσφέρειν.

11 Πάντες οἱ βασιλεῖς θέλουσι προσκυνήσειν αὐτόν καὶ τὸν δουλεύουσιν πάντα τὰ ἔθνη.

12 Ὅτι θέλει λυτρώσειν τὸν πτωχὸν ὅταν φωνάξῃ, καὶ τὸν πένητα καὶ τὸν μὴ έχοντα βοηθόν.

13 Θέλει θεραπεύσειν τὸν πτωχὸν καὶ τὸν πένητα, καὶ σώσει τὴν ψυχὴν τῶν πτωχῶν.

14 Θέλει λυτρώσειν τὰς ψυχὰς τῶν ἀπὸ δόλου καὶ ἀδικίας, καὶ θέλει εἶναι τίμιον τὸ αἷμα τῶν ἐμπρὸς του.

15 Καὶ θέλει ζῆσειν καὶ τοῦ δοθῆναι χρυσίον ἀπ' Ἀραβίας καὶ θέλει τὸν παρακαλέσθαι διὰ

PSALMUS LXXII.

DEUS judicium tuum regi da: et justitiam tuam filio regis: Judicare populum tuum in justitia, et pauperes tuos in judicio.

2 Suscipiant montes pacem populo: et colles justitiam.

3 Judicabit pauperes populi, et salvos faciet filios pauperum: et humiliabit calumniatorem.

4 Et permanebit cum Sole, et ante Lunam, in generatione et generationem.

5 Descendet sicut pluvia in vellus: et sicut stillicidia stillantia super terram.

6 Orietur in diebus ejus justitia, et abundantia pacis: donec auferatur luna.

7 Et dominabitur a mari usque ad mare: et a flumine usque ad terminos orbis terrarum.

8 Coram illo procident Æthiopes: et inimici ejus terram lingent.

9 Reges Tharsis, et insulæ munera offerent: reges Arabum, et Saba dona adducent:

10 Et adorabunt eum omnes reges terræ: omnes gentes servient ei:

11 Quia liberabit pauperem a potente: et pauperem, qui non erat adjutor.

12 Parcet pauperi et inopi: et animas pauperum salvas faciet.

13 Ex usuris et iniquitate redimet animas eorum: et honorabile nomen eorum coram illo.

14 Et vivet, et dabitur ei de auro Arabiæ, et adorabunt de ipso semper: tota die benedicent ei.

15 Et erit firmamentum in terra in summis montium, superextolletur super Libanum.

SALMO LXXII.

O Dio, dà i tuoi giudicii al Re, e la tua giustizia al figliuolo del re.

2 Ed egli giudicherà il tuo popolo in giustizia, ed i tuoi poveri afflitti in drittura.

3 I monti produrranno pace al popolo, ed i colli saranno pieni di giustizia.

4 Egli farà ragione a' poveri afflitti fra il popolo: egli salverà i figliuoli del misero, e fiaccherà l'oppressore.

5 Essi ti temeranno per ogni età, mentre dureranno il sole, e la luna.

6 E scenderà come pioggia serba su egata, come pioggia minuta ch'adacqua la terra.

7 Il giusto fiorirà a' di d'esso, e vi sarà abbondanza di pace, fin che non vi sia più luna.

8 Ed egli signoreggerà da un mare all'altro e dal Fiume fino all'estremità della terra.

9 Quelli ch'abitano ne' deserti, s'inchineranno davanti a lui, ed i suoi nemici lecceranno la polvere.

10 I re di Tarsis, e dell' isole gli pagheranno tributo: i re d' Etiopia, e d' Arabia gli porteranno doni.

11 E tutti i re l'adoreranno, tutte le nazioni gli serviranno.

12 Perciocchè egli libererà il bisognoso che grida, ed il povero afflitto, e colui che non ha alcuno che l' aiuti.

13 Egli avrà compassione del misero, e del bisognoso, e salverà le persone de' poveri.

14 Egli riscoterà la vita loro da fraude, e da violenza: ed il sangue loro sarà prezioso davanti a lui.

15 Così egli viverà, ed altri gli darà dell'oro d' Etiopia, e pregherà per lui del continuo, e tutto di lo benedirà.

16 Essendo seminata in terra, sulla sommità de' monti, pure una menata di fru-

PSALM LXXII.

GIVE the King thy judgements, O God: and thy righteousness unto the King's son.

2 Then shall he judge thy people according unto right: and defend the poor.

3 The mountains also shall bring peace: and the little hills righteousness unto the people.

4 He shall keep the simple folk by their right: defend the children of the poor, and punish the wrong doer.

5 They shall fear thee, as long as the sun and moon endureth: from one generation to another.

6 He shall come down like the rain into a fleece of wool: even as the drops that water the earth.

7 In his time shall the righteous flourish: yea, and abundance of peace, so long as the moon endureth.

8 His dominion shall be also from the one sea to the other: and from the flood unto the world's end.

9 They that dwell in the wilderness shall kneel before him: his enemies shall lick the dust.

10 The kings of Tharsis and of the isles shall give presents: the kings of Arabia and Saba shall bring gifts.

11 All kings shall fall down before him: all nations shall do him service.

12 For he shall deliver the poor when he crieth: the needy also, and him that hath no helper.

13 He shall be favourable to the simple and needy: & shall preserve the souls of the poor.

14 He shall deliver their souls from falsehood and wrong: and dear shall their blood be in his sight.

15 He shall live, and unto him shall be given of the gold of Arabia: prayer shall be made

PSEAUME LXXII.

O DIEU, donne tes jugemens au roi, et ta justice au fils du roi.

2 Qu'il juge ton peuple avec justice, et avec équité les tiens qui seront affligés.

3 Que les montagnes produisent la paix pour le peuple, et les coteaux la justice.

4 Qu'il fasse droit aux affligés d'entre le peuple; qu'il délivre les enfans du misérable, et qu'il humilie l'oppresser.

5 Ils te craindront, tant que le soleil et la lune dureront dans tous les âges.

6 Il descendra comme la pluie après le regain, et comme la menue pluie après l'herbe fauchée de la terre.

7 Le juste fleurira en son tems, et il y aura une abondance de paix, jusqu'à ce qu'il n'y ait plus de lune.

8 Il dominera depuis une mer jusques à l'autre, et depuis le fleuve jusques aux extrémités de la terre.

9 Les habitans des déserts se prosterneront devant lui, et ses ennemis lécheront la poussière.

10 Les rois de Tarscis et des îles lui présenteront des dons; les rois de Schéba et de Séba lui apporteront des présens.

11 Tous les rois aussi se prosterneront devant lui; toutes les nations le serviront.

12 Car il délivrera le misérable qui criera à lui, et l'affligé, et celui qui n'a personne qui l'aide.

13 Il aura compassion du pauvre et du misérable, et il sauvera les âmes des malheureux.

14 Il garantira leur âme de la fraude et de la violence, et leur sang sera précieux devant ses yeux.

15 Il vivra donc, et on lui donnera de l'or de Schéba; on priera pour lui continuellement, et on le bénira chaque jour.

Der 72 Psalm.

1 Gott, gib dein Gericht dem Könige, und deine Gerechtigkeit des Königs Sohne,

2 Daß er dein Volk bringe zur Gerechtigkeit, und deine Elenden errette.

3 Laß die Berge den Frieden bringen unter das Volk, und die Hügel die Gerechtigkeit.

4 Er wird das elende Volk bey Recht erhalten, und den Armen helfen, und die Lasterer zerschmeißen.

5 Man wird dich fürchten, so lange die Sonne und der Mond währet, von Kind zu Kindestindern.

6 Er wird herab fahren, wie der Regen auf das Felt, wie die Tropfen, die das Land feuchten.

7 Zu seinen Zeiten wird blühen der Gerechte, und großer Friede, bis daß der Mond nimmer sev.

8 Er wird herrschen von einem Meere bis ans andere, und von dem Wasser an bis zur Welt Ende.

9 Vor ihm werden sich neigen die in der Wüste; und seine Feinde werden Staub seiden.

10 Die Könige am Meer und in den Inseln werden Geschenke bringen; die Könige aus Reich Arabien und Seba werden Gaben zuführen.

11 Alle Könige werden ihn anbeten; alle Heiden werden ihm dienen.

12 Denn er wird den Armen erretten, der da schreyet, und den Elenden, der keinen Helfer hat.

13 Er wird gnädig seyn den Eringen und Armen, und den Seelen der Armen wird er helfen.

14 Er wird ihre Seele aus dem Trug und Frevl erlösen, und ihr Blut wird theuer geachtet werden vor ihm.

15 Er wird leben, und man wird ihm vom Golde aus Reich Arabien geben; und man wird immerdar vor ihm beten, täglich wird man ihn loben.

16 Auf Erden, oben auf den Bergen, wird das

PSALMO LXXII.

Palmo, sobre Salomón.

O DIOS, da tu juicio al Rey, y tu justicia al hijo del Rey: para que él juzgue á tu pueblo con justicia, y á tus pobres con juicio.

2 Reciban los montes paz para el pueblo, y los collados justicia.

3 Juzgará á los pobres del pueblo, y hará salvos á los hijos de los pobres, y humillará al calumniador.

4 Y él permanecerá con el Sol, y delante de la Luna, de generacion en generacion.

5 Descenderá como la lluvia sobre el vellocino, y como llovizna, que gotea sobre la tierra.

6 En los dias de él nacerá justicia, y abundancia de paz, hasta que sea quitada la Luna.

7 Y dominará de mar á mar, y desde el rio hasta los terminos de la redondez de la tierra.

8 Delante de él se postrarán los de Ethiópia, y sus enemigos lamerán la tierra.

9 Los Reyes de Tharsis, y las islas le ofrecerán dones: los Reyes de Arabia, y de Sabá le traerán presentes:

10 Y le adorarán todos los Reyes de la tierra: todas las naciones le servirán:

11 Porque librará al pobre del poderoso, y al pobre, que no tenia ayudador.

12 Se lastimará del pobre, y del desvalido, y hará salvar las almas de los pobres.

13 Rescatará sus almas de la usura, y de la iniquidad: y será honrado en su presencia el nombre de ellos.

14 Y vivirá, y se le dará del oro de Arabia, y orarán siempre por medio de él: todo el dia le bendecirán.

15 Y habrá mantenimiento en la tierra en las cimas de los montes, será ensalzado su

χρυσὴ τῆς Ἀραβίας, καὶ προσεύχονται περὶ αὐτὴν διαπαντός· ὅλην τὴν ἡμέραν εὐλογῆσιν αὐτὴν.

16 Ἐσται στήριγμα ἐν τῇ γῇ ἐπ' ἄκρων τῶν ὄρεων· ὑπεραρθῆσεται ὑπὲρ τὸν Λίβανον ὁ καρπὸς αὐτοῦ, καὶ ἐξανθήσουσιν ἐκ πόλεως ὡσεὶ χόρτος τῆς γῆς.

17 Ἐστω τὸ ὄνομα αὐτοῦ εὐλογημένον εἰς τοὺς αἰῶνας, πρὸ τοῦ ἡλίου διαμενεῖν τὸ ὄνομα αὐτῷ, καὶ εὐλογηθῆσονται ἐν αὐτῷ πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς· πάντα τὰ ἔθνη μακαριοῦσιν αὐτόν.

18 Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὁ ποιεῖν θαυμάσια μόνος,

19 Καὶ εὐλογητὸν τὸ ὄνομα τῆς δόξης αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· καὶ πληρωθῆσεται τῆς δόξης αὐτοῦ πᾶσα ἡ γῆ· γένοιτο, γένοιτο.

20 Ἐξέλειπον οἱ ὕμνοι Δαυὶδ τοῦ υἱῷ Ἰεσσαί.

ΕΣΠΕΡΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

Ψαλ. σγ'. LXXIII.

Ως ἀγαθὸς ὁ Θεὸς τῷ Ἰσραὴλ, τοῖς εὐθέσι καρδίᾳ.

2 Ἐμὲ δὲ παρὰ μικρὸν ἐσαλεύθησαν οἱ πόδες, παρ' ὀλίγον ἐξεχύθη τὰ διαβήματά μου.

3 Ὅτι ἐξήλωσα ἐπὶ τοῖς ἀνόμοις, εἰρήνην ἁμαρτωλῶν θεωρῶν.

4 Ὅτι οὐκ ἔστιν ἀνένευσος ἐν τῷ θανάτῳ αὐτῶν, καὶ στερῶμα ἐν τῇ μάστιγι αὐτῶν.

5 Ἐν κόποις ἀνθρώπων οὐκ εἰσί, καὶ μετὰ ἀνθρώπων οὐ μαστιγώθησονται.

6 Διὰ τοῦτο ἐκράτησεν αὐτὸς ἡ ὑπερηφανία, περιεβιάλονται ἁδικίαν καὶ ἁσέβειαν αὐτῶν.

7 Ἐξελεῖσεται ὡς ἐκ στέατος ἡ ἀδικία αὐτῶν· διήλθον εἰς διάθεσιν καρδίας.

8 Διειροῖθησαν, καὶ ἐλάλησαν ἐν πονηρίᾳ, ἀδικίαν εἰς τὸ ὕψος ἐλάλησαν.

num fructus ejus: et florebunt de civitate sicut fœnum terræ.

16 Sit nomen ejus benedictum in sæcula: ante Solem permanet nomen ejus. Et benedicentur in ipso omnes tribus terræ: omnes gentes magnificabunt eum.

17 Benedictus Dominus Deus Israel, qui facit mirabilia solus:

18 Et benedictum nomen majestatis ejus in æternum: et replebitur majestate ejus omnis terra: fiat, fiat.

19 Defecerunt laudes David hlii Jesse.

VESPERTINÆ PRECES.

PSALMUS LXXIII.

QUAM bonus Israel Deus his, qui recto sunt corde!

2 Mei autem pene moti sunt pedes: pene effusi sunt gressus mei.

3 Quia zelavi super iniquos, pacem peccatorum videns.

4 Quia non est respectus morti eorum: et firmamentum in plaga eorum.

5 In labore hominum non sunt, et cum hominibus non flagellabuntur:

6 Ideo tenuit eos superbia, operiti sunt iniquitate et impietate sua.

7 Prodiit quasi ex adipe iniquitas eorum: transierunt in affectum cordis.

8 Cogitaverunt, et locuti sunt nequitiam: iniquitatem in excelso locuti sunt.

9 Posuerunt in cælum os suum: et lingua eorum transivit in terra.

10 Ideo convertetur populus meus hic: et dies pleni inventientur in eis.

πάντα, καὶ τὸν εὐλογῆσαν ὅλην τὴν ἡμέραν.

16 Θέλει εἶναι ἐπὶ τῇ γῇ ἐπ' ἄκρων τῶν ὄρεων σιταρία· καὶ θέλει ἡχησὶν ὡς ἂν τὰς κέδρας τοῦ Λιβάνου· καὶ εἰς τὴν πόλιν θέλει φανεῖν χλωρὸν ὡς ἂν χόρτος τῆς γῆς.

17 Τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ εἶναι εὐλογημένον εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ μείνει ὑπὸ τὸν ἥλιον, καὶ εὐλογηθῶσιν εἰς αὐτὸ πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς· καὶ πάντα τὰ ἔθνη θέλει τὸν μακαρίσουσιν.

18 Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὅστις μόνος ποιεῖ θαυμάσια.

19 Καὶ εὐλογητὸν τὸ ὄνομα τῆς δόξης τοῦ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· καὶ θέλει πληρωθῆναι πᾶσα ἡ γῆ ἀπὸ τῆς δόξης του. Ἀμήν, Ἀμήν.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΗΣ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Ψαλ. σγ'. LXXIII.

ΠΟΣΟΝ ἀγαθὸς εἶναι ὁ Θεὸς πρὸς τὸν Ἰσραὴλ, καὶ πρὸς τοὺς ἔχοντας ὀρθὴν καρδίαν.

2 Ὅμως ὀλίγον ἔλειψε· να συντρίφῶσιν οἱ πόδες μου· καὶ ἵνα παραστρατήσωσι τὰ διαβήματά μου.

3 Καὶ διατί· ὅτι ἐξήλωσα τοὺς ἀνόμους, θεωρῶν τὴν εἰρήνην τῶν ἁμαρτωλῶν.

4 Ὅτι δὲν ἐνθυμῶνται τὸν θάνατον· καὶ εἶναι δυνατόν καὶ ὑγιεῖν.

5 Καὶ δὲν ἐρίσκονται εἰς κόπους ὡς ἂν οἱ ἄλλοι ἄνθρωποι· καὶ οὔτε καθὼς οἱ ἄλλοι βασανίζονται·

6 Διὰ τοῦτο ὑπερφανεῖνται, καὶ κατακυριεῖε τὸν νοῦν τῶν ἡ ἀδικία.

7 Ἐφύσκειται ἀπὸ πάχους τὰ ὄμματα τῶν καὶ πληροφώρας τὰς ἐπιθυμίας τῆς καρδίας τῶν.

8 Διαφθείρουσι ἄλλους καὶ λαλοῦσι πονηρίας βλασφημίας· τὰ ῥήματά τῶν εἶναι κατὰ τοῦ

mento, quello ch'essa produrrà farà romore come il Libano: e gli abitanti della città fioriranno come l'erba della terra.

17 Il suo nome durerà in eterno, sarà perpetuo di generazione in generazione, mentre vi sarà sole: e le nazioni saranno benedette in lui, e lo celebreranno beato.

18 Benedetto sia il Signore Iddio, l'Iddio d'Israel, il qual solo fa maraviglie.

19 Benedetto sia ancora eternamente il Nome suo glorioso, e sia tutta la terra ripiena della sua gloria. Amen, Amen.

20 Qui finiscono l'orazioni di David, figliuolo d'Isai.

PREGHIERA della SERA.

SALMO LXXIII.

CERTAMENTE l'Iddio è buono ad Israel, a quelli che son puri di cuore.

2 Or, quant'è a me, quasi che incapparonò i miei piedi: come nulla mancò, che i miei passi non isdruciolassero.

3 Perciocchè io portava invidia agl'insensati, veggendo la prosperità degli empì.

4 Perciocchè non vi sono alcuni legami alla lor morte, e la lor forza è prosperosa.

5 Quando gli altri uomini sono in travagli, essi non vi son punto, e non ricevono battiture col rimanente degli uomini.

6 Perciò, la superbia li cinge come collana, la violenza gl' involge come veste.

7 Gli occhi escono loro fuori per lo grasso: avanzano l'immaginazioni del cuor loro.

8 Son dissoluti, e per malizia ragionano d'oppressare: parlano da alto.

9 Mettono la lor bocca dentro al cielo, e la lor lingua paspeggia per la terra.

10 Perciò, il popol di Dio riviene a questo, veggendo che l'acqua gli è spremuta a bere a pien calice.

ever unto him, and daily shall he be praised.
16 There shall be an heap of corn in the earth, high upon the hills: his fruit shall shake like Libanus, and shall be green in the city like grass upon the earth.

17 His Name shall endure for ever; his Name shall remain under the sun among the posterities: which shall be blessed through him; and all the heathen shall praise him.

18 Blessed be the Lord God, even the God of Israel: which only doeth wondrous things;

19 And blessed be the Name of his Majesty for ever: and all the earth shall be filled with his Majesty. Amen, Amen.

EVENING PRAYER.

PSALM LXXIII.

TRULY God is loving unto Israel: even unto such as are of a clean heart.

2 Nevertheless, my feet were almost gone: my treadings had well-nigh slipt.

3 And why? I was grieved at the wicked: I do also see the ungodly in such prosperity.

4 For they are in no peril of death: but are lusty and strong.

5 They come in no misfortune like other folk: neither are they plagued like other men.

6 And this is the cause that they are so holden with pride: and overwhelmed with cruelty.

7 Their eyes swell with fatness: and they do even what they lust.

8 They corrupt other, and speak of wicked blasphemy: their talking is against the most High.

9 For they stretch forth their mouth unto the heaven: and their tongue goeth through the world.

Getreide daß flehen, seine Frucht wird beben wie Libanon, und wird grünen in den Städten, wie Gras auf Erden.

17 Sein Name wird ewiglich bleiben; so lange die Sonne währet, wird sein Name auf die Nachkommen reichen, und werden durch denselben gesegnet seyn; alle Heiden werden ihn preisen,

18 Gelobet sey Gott, der Herr, der Gott Israels, der allein Wunder thut;

19 Und gelobet sey sein herrlicher Name ewiglich; und alle Lande müssen seiner Ehre voll werden. Amen, Amen.

Abend-Gebete.

Der 73 Psalm.

1 Israel hat dennoch Gott zum Trost, wer nur reines Herzens ist.

2 Ich aber hätte schier gestrauchelt mit meinen Füßen, mein Dritt hätte beynahe geglitten.

3 Denn es verdroß mich auf die Ruhmräthigen, da ich sah, daß es den Gottlosen so wohl gieng.

4 Denn sie sind in keiner Gefahr des Todes, sondern flehen vest wie ein Palast.

5 Sie sind nicht im Unglück wie andere Leute, und werden nicht wie andere Menschen geplaget.

6 Darum muß ihr Trösten köstliches Ding seyn, und ihr Freveln muß wohlgethan heißen.

7 Ihre Person brüsket sich wie ein fatter Wanßl; sie thun, was sie nur gedenken.

8 Sie vernichten alles, und reden übel davon, und eben und lästern hoch her.

9 Was sie reden, das muß vom Himmel herab gerichtet seyn; was sie sagen, das muß gelten auf Erden.

10 Darum fällt ihnen ihr Pöbel zu, und laufen

16 Une poignée de froment, étant semée dans la terre au sommet des montagnes, le fruit qu'elle produira fera du bruit comme le Liban; et les hommes fleuriront dans les villes, comme l'herbe de la terre.

17 Sa renommée durera à toujours; sa réputation ira de père en fils, tant que le soleil durera, et on sera béni en lui; toutes les nations le publieront heureux.

18 Béni soit l'Eternel Dieu, le Dieu d'Israël, qui fait seul des choses merveilleuses.

19 Béni soit aussi éternellement le nom de sa gloire, et on toute la terre soit remplie de sa gloire! Amen, oui, Amen.

20 Ce sont ici les dernières requêtes de David, fils d'Isai.

PRIERE DU SOIR.

PSEAUME LXXIII.

CERTAINEMENT, Dieu est bon à Israël, savoir, à ceux qui sont nets de cœur.

2 Pour moi, mes pieds m'ont presque manqué, et il s'en est peu fallu que mes pas n'aient glissé.

3 Car j'ai porté envie aux insensés, voyant la prospérité des méchants.

4 Parce qu'ils ne sont point liés jusqu'à leur mort; mais leur force est en son entier.

5 Lors que les hommes sont en travail, ils n'y sont point; ils ne sont point frappés avec les autres hommes.

6 C'est pourquoi l'orgueil les environne comme un collier, et un ornement de violence les couvre.

7 Les yeux leur sortent de graisse; ils surpassent les desirs de leur cœur.

8 Ils sont dissolus, et parlent malicieusement d'opprimer; ils parlent avec élévation et fierté.

9 Ils portent leur bouche jusqu'au ciel, et leur langue parcourt toute la terre.

fruto sobre el Líbano: y florecerán los de la ciudad, como la yerba de la tierra.

16 Sea su nombre bendito por los siglos: delante del Sol dura el nombre de él. Y serán benditas en él todas las tribus de la tierra: todas las gentes le engrandecerán.

17 Bendito el Señor Dios de Israel, que hace maravillas solo:

18 Y bendito el nombre de la magestad de él para siempre: y será muy llena de su magestad toda la tierra: así sea, así sea.

19 Acabáronse las alabanzas de David hijo de Jessé.

ORACION VESPERTINA.

PSALMO LXXIII.

¡QUAN bueno es Dios para Israel, para los que son rectos de corazón!

2 Mas mis pies por poco no se conmovieron: por poco no resbaláron mis pasos.

3 Porque me llené de zelo sobre los iniquos, viendo la paz de los pecadores.

4 Porque no atienden ellos á su muerte, y no hay firmeza en la llaga de ellos.

5 No se vén en el trabajo de los hombres, ni con los demas hombres serán azotados.

6 Por eso se apoderó de ellos la soberbia: cubiertos están de su iniquidad, é impiedad.

7 Como de la grosura nació su iniquidad: pasáron al afecto de su corazón.

8 Pensáron, y habláron malignidad: iniquidad habláron en alto.

2 Pusieron contra el cielo su boca, y la lengua de ellos anduvo por la tierra.

10 Por esto se volverá aquí mi pueblo, y serán hallados en ellos los dias llenos.

9 Ἐθεντο εἰς οὐρανὸν τὸ στόμα αὐτῶν, καὶ ἡ
 γλῶσσα αὐτῶν διήλθεν ἐπὶ τῆς γῆς.
 10 Διὰ τοῦτο ἐπιστρέψει ὁ λαὸς μὲ ἐνταῦθα,
 καὶ ἡμέραι πλήρεις εὐρεθήσονται ἐν αὐτοῖς.
 11 Καὶ εἶπαν, Πῶς ἔγνω ὁ Θεός, καὶ εἰ ἔστι
 γνώσις ἐν τῷ ὑψίστῳ;
 12 Ἴδου οὗτοι οἱ ἁμαρτωλοὶ καὶ εὐθηνούντες
 εἰς τὸν αἰῶνα, κατέσχον πλοῦτον.
 13 Καὶ εἶπα, Ἄρα ματαίως ἐδικαίωσα τὴν καρ-
 διάν μου, καὶ ἐνίψαμην ἐν ἁθώσι τὰς χεῖράς μου.
 14 Καὶ ἐγενόμην μεμαστιγμένος ὅλην τὴν
 ἡμέραν, καὶ ὁ ἐλεγχὸς μου εἰς τὰς πρωίας.
 15 Εἰ ἔλεγον, Δηγήσομαι οὕτως, ἰδοὺ τῇ
 γενεᾷ τῶν υἱῶν σου ἠνυνθέτηκα.
 16 Καὶ ὑπέλαβον τοῦ γνῶναι, τοῦτο κόπος
 ἔστιν ἐναντίον μου,
 17 Ἐὼς εἰσέλθω εἰς τὸ ἁγιαστήριον τῷ Θεῷ,
 συνῶ εἰς τὰ ἔσχατα.
 18 Πλὴν διὰ τὰς δολιότητας ἔθου αὐτοῖς,
 κατέβαλες αὐτοὺς ἐν τῷ παρθένῳ.
 19 Πῶς ἐγένοντο εἰς ἐρήμωσιν; ἐξάπινα ἐξέ-
 λιπον, ἀπώλοντο διὰ τὴν ἀνομίαν αὐτῶν.
 20 Ὅσκι ἐνὶ πνιὸν ἐξεγερομένου, Κύριε ἐν τῇ
 πόλει σου τὴν εἰκόνα αὐτῶν ἐξουδενώσεις.
 21 Ὅτι ἠψοφάνθη ἡ καρδία μου, καὶ οἱ νεφροὶ
 μου ἠλλοιώθησαν.
 22 Κἀγὼ ἐξουδενωμένος, καὶ οὐκ ἔγνων, κτη-
 νῶδες ἐγενόμην παρὰ σοί,
 23 Κἀγὼ διαπαντός μετὰ σοῦ ἐκράτησας
 τῆς χειρὸς τῆς δεξιᾶς μου,
 24 Ἐν τῇ βουλῇ σου ὠδηγήσάς με, καὶ μετὰ
 δόξης προσελάβου με.
 25 Τί γάρ μοι ὑπάρχει ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ
 παρὰ σοῦ τί ἠθέλησα ἐπὶ τῆς γῆς;
 26 Ἐξέλιπεν ἡ καρδία μου καὶ ἡ σὰρξ μου, ὁ Θεὸς
 τῆς καρδίας μου, καὶ ἡ μερίς μου ὁ Θεὸς εἰς ἰὼν αἰῶνα.

ὑψίστου.

9 Ἐφερον κατὰ τὸν οὐρανὸν τὸ στόμα των, καὶ
 ἡ γλῶσσά των διήλθεν ἐπάνω εἰς τὴν γῆν.
 10 Διὰ τοῦτο ὁ λαὸς μου θέλει ἐπιστρέψαι,
 καὶ αἱ ἡμέραι των θέλουσιν αὐξήσειν.
 11 Καὶ εἶπαν, Πῶς δύναται ὁ Θεὸς νὰ εἶδει
 ταῦτα; ἄρα ἔχει γνῶσιν ὁ Ὑψιστος;
 12 Ἴδου αὐτοὶ οἱ ἁμαρτωλοὶ, αὐτοὶ εὐδοκι-
 μῶσιν εἰς τὸν κόσμον, αὐτοὶ ἔχουσι πλοῦτην.
 Καὶ εἶπα, Ἄρα ματαίως ἐδικαίωσα τὴν καρδίαν
 μου, καὶ ἐνίψα ἐν ἁθώτοις τὰς χεῖράς μου.
 13 Καὶ ἐμαστιγώθην ὅλην τὴν ἡμέραν, καὶ ὁ
 ἐλεγχὸς μου ἄρχισε πρωῒος.
 14 Ἐὰν ἔλεγον θέλω διηγῆσθαι οὕτως, ἰδοὺ
 ἤθελον ἀθετήσαι εἰς τὴν γενεάν των υἱῶν σου.
 15 Καὶ ἂν ἐλογιζόμην νὰ μάθω τῷτο, τῷτο
 μοι ἐφένετο κόπος.
 16 Ἐὰν εἰσέλθω εἰς τὸ ἁγιαστήριον τῷ Θεῷ
 τότε θέλω καταλάβειν τὸ τέλος των τοιού-
 των ἀνθρώπων.
 17 Πλὴν διὰ τὰς δολιότητας τοὺς ἔβαλας εἰς
 τόπον ὀλισθηματος καὶ τὰς κατήβασας καὶ τὰς
 ἀβάνισας.
 18 Πόσον ταχέως ἐρημώθησαν χάνονται
 ἐξάφνω, καὶ ἀπώλοντο διὰ τὴν ἀνομίαν των.
 19 Ὅσων ὄνειρον πρωῒον, ἔγω θέλεις ἐξολο-
 θρεύσειν Κύριε τὴν εἰκόνα αὐτῶν ἀπὸ τὴν πόλιν.
 20 Καὶ ἐλυπήθη ἡ καρδία μου, καὶ μοῦ ἐπό-
 νεσαν τὰ νεφρά μου.
 21 Καὶ ἡ φωνὴ ἡλίου, καὶ ἡ φωνὴ τοῦ ὕδατος,
 καὶ ἡ φωνὴ τῶν ζώων ἐμπροσθέν σου.
 22 Ὅμως ἐγὼ σοῦ εἰμαι πάντοτε πλησίον
 ὅτι σὺ ἐκράτησας τὴν χεῖράν μου τὴν δεξιάν.
 23 Καὶ θέλεις με ὀδηγήσῃς με τὰς συμβαλάς
 σου καὶ με δεχθῇς ὕστερον με δόξαν.
 24 Ποῖον ἔχω πλὴν ἐσέ, εἰς τὸν οὐρανὸν; καὶ

11 Et dixerunt: Quomodo scit Deus, et
 si est scientia in excelso?
 12 Ecce ipsi peccatores, et abundantes
 in sæculo, obtinuerunt divitias.
 13 Et dixi: Ergo sine causa justificavi cor
 meum, et lavi inter innocentes manus
 meas:
 14 Et fui flagellatus tota die, et castiga-
 tio mea in matutinis.
 15 Si dicebam: Narrabo sic: ecce nationum
 filiorum tuorum reprobavi.
 16 Existimabam ut cognoscerem hoc, labor
 est ante me:
 17 Donec intrem in Sanctuarium Dei:
 et intelligam in novissimis eorum.
 18 Verumtamen propter dolos posuisti
 eis: dejecisti eos dum allevarentur.
 19 Quomodo facti sunt in desolationem,
 subito defecerunt: perierunt propter in-
 iquitatem suam.
 20 Velut somnium surgentium Domine,
 in civitate tua imaginem ipsorum ad ni-
 hilum rediges.
 21 Quia inflammatum est cor meum, et
 renes mei commutati sunt:
 22 Et ego ad nihilum redactus sum, et
 nescivi.
 23 Ut jumentum factus sum apud te: et
 ego semper tecum.
 24 Tenuisti manum dexteram meam: et
 in voluntate tua deduxisti me, et cum
 gloria suscepisti me.
 25 Quid enim mihi est in cælo? et a te
 quid volui super terram?
 26 Defecit caro mea, et cor meum: Deus
 cordis mei, et pars mea Deus in æternum.
 27 Quia ecce, qui elongant se a te, peri-
 bunt: perdidisti omnes, qui fornicantur
 abs te.

11 E dice: Come può essere, ch' Iddio
 sappia ogni cosa, e che vi sia conoscimento
 nell' Altissimo?
 12 Ecco, costoro sono empi, e pur godo-
 no di pace, e tranquillità in perpetuo, ed
 crescono le lor facultà.
 13 Invano dunque in vero ho pettato il mio
 core, e lavate le mie mani nell' innocenza.
 14 Poichè sono battuto tuttodi, ed ogni
 mattina il mio castigamento si rinnova.
 15 Se io dico: io ragionerò così; ecco,
 io son disleale inverso la generazione
 de' tuoi figliuoli.
 16 Io ho adunque pensato di volere in-
 tender questo: ma la cosa m' è paruta
 molto molesta.
 17 Infino attanto che sono entrato ne San-
 tuari di Dio, ed ho considerato il fine
 di coloro.
 18 Certo, tu li metti in isdruccioli, tu
 li trabocchi in ruine.
 19 Come sono egliino stati distrutti in un
 momento? come son venuti meno, e sono
 stati consumati per casi spaventevoli?
 20 Son come un sogno, dopo che l'uom s' è
 destato: o Signore, quando tu ti risveglierai,
 tu sprezzerei la lor vana apparenza.
 21 Quando il mio cuore era inacerbito,
 ed io era punto nelle reni:
 22 Io era insensato, e non aveva consci-
 mento: io era inverso te simile alle bestie.
 23 Ma pure io sono stato del continuo
 teco, tu m'hai preso per la man destra.
 24 Tu mi condurrà per lo tuo consiglio,
 e poi mi riceverai in gloria.
 25 Chi è per me in cielo, fuor che te? io
 non voglio altri che te in terra.
 26 La mia carne, ed il mio cuore erano
 venuti meno: ma Iddio è la rocca del mio
 cuore, e la mia parte in eterno.

10 Therefore fall the people unto them: and thereout suck they no small advantage.

11 Tush, say they, how should God perceive it: is there knowledge in the most High?

12 Lo, these are the ungodly, these prosper in the world, and these have riches in possession: and I said, Then have I cleansed my heart in vain, and washed mine hands in innocency.

13 All the day long have I been punished: and chastened every morning.

14 Yea, and I had almost said even as they: but lo, then I should have condemned the generation of thy children.

15 Then thought I to understand this: but it was too hard for me,

16 Until I went into the sanctuary of God: then understood I the end of these men;

17 Namely, how thou dost set them in slippery places: and castest them down, and destroyest them.

18 Oh, how suddenly do they consume: perish, and come to a fearful end!

19 Yea, even like as a dream when one awaketh: so shalt thou make their image to vanish out of the city.

20 Thus my heart was grieved: and it went even through my reins.

21 So foolish was I, and ignorant: even as it were a beast before thee.

22 Nevertheless, I am alway by thee: for thou hast holden me by my right hand.

23 Thou shalt guide me with thy counsel: and after that receive me with glory.

24 Whom have I in heaven but thee: and there is none upon earth that I desire in comparison of thee.

25 My flesh and my heart faileth: but God is the strength of my heart, and my portion for ever.

10 C'est pourquoi son peuple en revient à ceci, quand on leur fait boire en abondance les eaux de l'affliction;

11 Et ils disent: Comment le Dieu fort connoitroit-il, et comment y auroit-il de la connoissance dans le Très-haut?

12 Voilà, ceux-ci sont méchans, et étant à leur aise en ce monde, ils acquièrent de plus en plus des richesses.

13 Certainement, c'est en vain que j'ai purifié mon cœur, et que j'ai lavé mes mains dans l'innocence;

14 Car j'ai été battu tous les jours, et mon châtiment revenoit tous les matins.

15 Mais quand je disois: J'en parlerai ainsi; voilà, j'étois infidèle à la génération de tes enfans.

16 Toutefois, j'ai tâché de connoître cela; mais il m'a semblé fort fâcheux;

17 Jusques à ce que je sois entré dans les sanctuaires du Dieu fort, et que j'aie considéré la fin de ces gens-là.

18 Certainement, tu les as mis en des lieux glissans; tu les fais tomber en des précipices.

19 Comment ont-ils été détruits en un moment; comment sont-ils périés et ont-ils été consumés de frayeur?

20 Ils sont comme un songe quand on s'est réveillé. Seigneur, tu mettras en mépris leur éclat apparent, quand tu te réveilleras.

21 Or, quand mon cœur s'agrissoit ainsi, et que je me tourmentoie dans mes pensées,

22 Alors j'étois abruti, et je n'avois aucune connoissance; j'étois devant toi comme les bêtes.

23 Je serai donc toujours avec toi; tu m'as pris par la main droite;

24 Tu me conduiras par ton conseil, et puis tu me recevras dans la gloire.

ihnen zu mit Haufen roie Wasser,

11 Und sprechen: Was sollte Gott nach jenen fragen? Was sollte der Höchste ihrer achten?

12 Siehe, das sind die Gottlosen, die sind glücklich in der Welt, und werden reich.

13 Solls denn umsonst seyn, daß mein Herz unsträflich lebet, und ich meine Hände in Unschuld wasche?

14 Und bin gepeinet täglich, und meine Strafe ist alle Morgen da?

15 Ich hätte auch schier so gesagt, wie sie: aber siehe, damit hätte ich verdammet alle deine Kinder, die je gewesen sind.

16 Ich gedachte ihm nach, daß ichs begreifen möchte: aber es war mir zu schwer,

17 Bis daß ich gieng in das Heiligtum Gottes, und merkte auf ihr Ende.

18 Aber du settest sie aufs Schlüpfrige, und stürztest sie zu Boden.

19 Wie werden sie so plötzlich zu nichts! Sie gehen unter, und nehmen ein Ende mit Schrecken.

20 Wie ein Traum, wenn einer erwachet, so machst du, Herr, ihr Bild in der Stadt verschmähet.

21 Aber es thut mir wehe im Herzen, und sticht mich in meinen Nieren,

22 Daß ich muß ein Narr seyn, und nichts wissen, und muß wie ein Thier seyn vor dir.

23 Dennoch bleibe ich stets an dir, denn du hältst mich bey meiner rechten Hand.

24 Du leitest mich nach deinem Rath, und nimmst mich endlich mit Ehren an.

25 Wenn ich nur dich habest, so frage ich nichts nach Himmel und Erde.

26 Wenn mir gleich Leib und Seele verschmachtet,

11 Y dixéron: ¿Acaso Dios sabrá esto, y tendrá de ello noticia el Altísimo?

12 Hé aquí que los mismos pecadores, y los que abundan en el siglo, han adquirido riquezas.

13 Y dixe: Luego en vano he justificado mi corazon, y he lavado entre los inocentes mis manos:

14 Pues he sido azotado todo el dia, y mi castigo desde las madrugadas.

15 Si decia: A este modo hablaré: hé aquí que condenaba la nacion de tus hijos.

16 Pensaba en entender esto, trabajo es esto para mí:

17 Hasta que yo entre en el santuario de Dios, y entienda las postrimerías de ellos.

18 Ciertamente en engaños los has puesto: los has derribado, quando se elevaban.

19 Como quedáron en desolacion, en un punto faltáron: pereciéron por su maldad.

20 Como el sueño de los que se despiertan, reducirás, Señor, á nada la imagen de ellos en tu ciudad.

21 Porque se inflamó mi corazon, y mis riñones fueron conmovidos:

22 Y yo fuí reducido á nada, y no lo entendí.

23 Como jumento he sido delante de tí, y yo he estado siempre contigo.

24 Me tomaste de mi mano derecha, y me conduxiste segun tu voluntad, y con gloria me amparaste.

25 ¿Porque qué hay para mí en el cielo? ¿y fuera de tí, qué he querido sobre la tierra?

26 Desfalleció mi carne y mi corazon: Dios de mi corazon, y mi porcion, Dios, para siempre.

27 Pues hé aquí que los que se alejan de tí perecerán: acabaste con todos los que fornicaban dexándote á tí.

27 "Οτι ἰδοὺ οἱ μακρύνοντες ἑαυτοὺς ἀπὸ σ', ἀπολούνται· ἐξωλόθρευσας πάντα τὸν πορνεύοντα ἀπὸ σοῦ.

28 Ἐμοὶ δὲ τὸ προσκολλᾶσθαι τῷ Θεῷ ἀγαθόν ἐστι, τίθεσθαι ἐν τῷ Κυρίῳ τὴν ἐλπίδα μου· τοῦ ἐξαγγελῆαι πάσας τὰς αἰνεῖσεις σου ἐν ταῖς πύλαις τῆς θυγατρὸς Σιών.

Ψαλ. οδ'. LXXIV.

ΙΝΑΤΙ ἀπόσω ὁ Θεὸς εἰς τέλος; ὠργίσθη ὁ θυμὸς σου ἐπὶ πρόβατα νομῆς σου;

2 Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου ἧς ἐκτήσω ἀπ' ἀρχῆς· ἐλυτρώσω ῥάβδον κληρονομίας σὺ ὅρος Σιών νομῆς τοῦ κατασκήνωσας ἐν αὐτῇ.

3 Ἐπαρον τὰς χεῖράς σου ἐπὶ τὰς ὑπερηφανίας αὐτῶν εἰς τέλος· ὅσα ἐπονηρεύσατο ὁ ἐχθρὸς ἐν τοῖς ἁγίοις σου,

4 Καὶ ἐνεκαυχήσαντο οἱ μισῆντές σε ἐν μέσῳ τῆς ἑορτῆς σ'· ἔθεντο τὰ σημεῖα αὐτῶν σημεῖα,

5 Καὶ οὐκ ἔγνωσαν, ὡς εἰς τὴν εἰσοδὸν ὑπεράνω· ὡς ἐν δρυμὶ ἔϋλων ἀνίπαις ἐξέκοψαν

6 Τὰς θύρας αὐτῆς ἐπιτοαντο, ἐν πελέκει καὶ λαξευτηρίῳ κατέρραξαν αὐτήν.

7 Ἐνεπύρσαν ἐν πυρὶ τὸ ἁγιαστήριόν σου εἰς τὴν γῆν, ἐβεβήλωσαν τὸ σκῆνωμα τοῦ ὀνόματός σου.

8 Εἶπαν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν, ἡ συγγένεια αὐτῶν ἐπιτοαντο, Δεῦτε, καταπαύσωμεν τὰς ἑορτάς Κυρίου ἀπὸ τῆς γῆς.

9 Τὰ σημεῖα ἡμῶν οὐκ εἶδομεν, οὐκ ἔστιν ἔτι προφήτης, καὶ ἡμᾶς οὐ γνώσεται ἔτι.

10 Ἔως ποτέ ὁ Θεός, ὀνειδίζει ὁ ἐχθρὸς, παροξυνεῖ ὁ ὑπεναγνός τὸ ὄνομά σου εἰς τέλος;

11 Ἰνατί ἀποστρέφεις τὴν χεῖρά σου, καὶ τὴν δεξιάν σου ἐκ μέσου τοῦ κόλπου σου εἰς τέλος;

δὲν εὐρίσκεται ἐπὶ τὴν γῆν οὐδεὶς τὸν ὁποῖον ἐγὼ ἠγάπη περισσότερον ἀπὸ σέ.

25 Ἐξέπεσεν ἡ καρδία μου καὶ τὸ κορμὶ μου· ἀλλ' ὁ Θεὸς εἶναι ὁ προφυλακτὴς τῆς καρδίας μου καὶ ἡ αἰώνιος μερίς μου.

26 "Οτι ἰδοὺ ὅσοι ἀπομακρύνονται ἀπὸ σοῦ· χάνονται· ἐξωλόθρευσας πάντας τὰς πορνεύοντας ἐναντίον σου.

27 Ἀλλὰ ἡ εὐτυχία μου εἶναι· να συγκολληθῶ τὸ δυνατώτερον τῷ Θεῷ· να βάλλω τὴν ἐλπίδα μου εἰς τὸν Κύριον, καὶ να ὁμολογήσω πάντα τὰ ἔργα σου εἰς τὰς πύλας τῆς θυγατρὸς Σιών.

Ψαλ. οδ'. LXXIV.

Ω Θεὲ διατί εἶσαι μακρὰντόσον; ὠργίσθη ἡ καρδία σου κατὰ τὰ πρόβατα τῆς βοσκῆς σου.

2 Ἐνθυμήσου τὴν συναγωγὴν σου, τὴν ὁποῖαν ἐλυτρώσας ἀπὸ πολλοῦ.

3 Ἀνέρωσον τὴν φυλὴν τῆς κληρονομίας σου· καὶ τὸ ὅρος Σιών εἰς τὸ ὁποῖον ἐκατοίκησας.

4 Σήκωσον τὰς χεῖράς σου ἐπὶ τὰς ὑπερηφανίας των διὰ πάντα· καὶ ἐξωλόθρευσον τὰς ἐχθροὺς τοῦ ἁγιαστηρίου σου.

5 Οἱ μισῆντές σε καυχῶνται εἰς τὸ μέσον τῆς ἑορτῆς σου, καὶ ὕψωσαν τὰ σημεῖά των, ὡς ἀνὰ σημεῖα.

6 "Οστις ἔβαλε πελέκην εἰς δένδρον ὑψηλόν, εἶχε καθαρὴν καρδίαν.

7 Ἀλλὰ τὰρα αὐτοὶ κόπτονται τὰς θύρας τῆς τῆς ἀναγλύπτας, με πελέκην καὶ σφύραν.

8 Ἐνέκασαν τὸ ἁγιαστήριόν σου εἰς τὴν γῆν· καὶ ἐβδύλησαν τὴν κατοικίαν τοῦ ὀνόματός σου καὶ τὴν ἐδράφσαν.

9 Καὶ εἶπαν εἰς τὴν καρδίαν των, ὡς ἐξολοθρεύσωμεν πάντας αὐτούς· οὗτω ἔκανσαν πάσας τὰς κατοικίας τοῦ Θεοῦ εἰς τὴν γῆν.

10 Δὲν εἶδομεν τὰ σημεῖά μας, δὲν ἔμεινε

28 Mihi autem adhærere Deo bonum est: ponere in Domino Deo spem meam: Ut annunciem omnes prædicationes tuas, in portis filiae Sion.

PSALMUS LXXIV.

UT quid Deus repulisti in finem: iratus est furor tuus super oves pascuæ tuæ?

2 Memor esto congregationis tuæ, quam possedisti ab initio. Redemisti virgam hereditatis tuæ: mons Sion, in quo habitasti in eo.

3 Leva manus tuas in superbiis eorum in finem: quanta malignatus est inimicus in sancto!

4 Et gloriati sunt qui oderunt te: in medio sollemnitatis tuæ. Posuerunt signa sua, signa:

5 Et non cognoverunt sicut in exitu super summum. Quasi in silva lignorum securibus

6 Exciderunt januas ejus in idipsum: in securi, et ascia dejecerunt eam.

7 Incenderunt igni Sanctuarium tuum: in terra polluerunt tabernaculum nominis tui.

8 Dixerunt in corde suo cognatio eorum simul: quiescere faciamus omnes dies festos Dei a terra.

9 Signa nostra non vidimus, jam non est propheta: et nos non cognoscet amplius.

10 Usquequo Deus improperabit inimicus: irritat adversarius nomen tuum in finem?

11 Ut quid avertis manum tuam, et dex-

27 Perciocchè, ecco, quelli che s'allontanano da te periranno: tu distruggerai ogni uomo che fornicando si svia da te.

28 Ma, quant'è a me, egli m'è buono d'accostarmi a Dio: io ho posta nel Signore Iddio la mia confidenza, per raccontar tutte l'opere sue.

SALMO LXXIV.

O Dio perchè ci hai scacciati in perpetuo? perchè fuma l'ira tua contr' alla greggia del tuo pasco?

2 Ricordati della tua raunanza, la quale tu acquistasti anticamente: della tribù della tua eredità che tu riscotesti: del monte di Sion, nel quale tu abitasti.

3 Muovi i passi verso le ruine perpetue, verso tutto il male che i nemici han fatto nel luogo santo.

4 I tuoi nemici han ruggito in mezzo del tuo Tempio: v'hanno poste le loro insegne per segnali.

5 Ciò sarà noto: come chi, levando ad alto delle scuri, le avventa contr' ad un cespoglio di legne:

6 Così ora hanno essi, con iscuri, e martelli, fraccassati tutti quanti gl'intagli di quello.

7 Hanno messi a fuoco e fiamma i tuoi Santuari, hanno profanato il Tabernacolo del tuo Nome, gettandolo per terra.

8 Hanno detto nel cuor loro: Prediangli tutti quanti: hanno arsi tutti i luoghi delle raunanze di Dio in terra.

9 Noi non veggiam più i nostri segni: non v'è più profeta, e non abbiam con noi alcuno che sappia infino a quando.

10 Infino a quando, o Dio, oltraggerà l'avversario? il nemico dispetterà egli il tuo Nome in perpetuo?

11 Perchè ritiri la tua mano, e la tua

26 For lo, they that forsake thee shall perish : thou hast destroyed all them that commit fornication against thee.

27 But it is good for me to hold me fast by God, to put my trust in the Lord God : and to speak of all thy works in the gates of the daughter of Sion.

PSALM LXXIV.

O GOD, wherefore art thou absent from us so long : why is thy wrath so hot against the sheep of thy pasture ?

2 O think upon thy congregation : whom thou hast purchased, and redeemed of old.

3 Think upon the tribe of thine inheritance : and mount Sion, wherein thou hast dwelt.

4 Lift up thy feet, that thou mayest utterly destroy every enemy : which hath done evil in thy sanctuary.

5 Thine adversaries roar in the midst of thy congregations : and set up their banners for tokens.

6 He that hewed timber afore out of the thick trees : was known to bring it to an excellent work.

7 But now they break down all the carved work thereof : with axes and hammers.

8 They have set fire upon thy holy places : and have defiled the dwelling-place of thy Name, even unto the ground.

9 Yea, they said in their hearts, Let us make havock of them altogether : thus have they burnt up all the houses of God in the land.

10 We see not our tokens, there is not one prophet more : no, not one is there among us, that understandeth any more.

so bist du doch, Gott, allezeit meines Herzens Trost und mein Theil.

27 Denn siehe, die von dir weichen, werden umkommen ; du bringest um alle, die wider dich huren.

28 Aber das ist meine Freude, daß ich mich zu Gott halte, und meine Zuversicht setze auf den Herrn, daß ich verkündige alles dein Thun.

Der 74 Psalm.

1 Gott, warum verstoßest du uns so gar ? Und bist so grimmig zornig über die Schaaf deiner Weide ?

2 Gedachte an deine Gemeine, die du von Alters her erworben, und dir zum Erbtheil erlöst hast ; an den Berg Zion, darauf du wohnest.

3 Tritt auf sie mit Füßen, und stoße sie gar zu Boden ; der Feind hat alles verderbet im Heiligthum ;

4 Deine Widerwärtigen brüllen in deinen Häusern, und setzen ihre Götzen darein.

5 Man siehet die Aelte oben her blicken, wie man in einen Wald hauet ;

6 Und zerhauen alle seine Tafelwerke mit Beil und Worten.

7 Sie verbrennen dein Heiligthum ; sie entweihen die Wohnung deines Namens zu Boden.

8 Sie sprechen in ihrem Herzen : Laßt uns sie plündern ; sie verbrennen alle Häuser Gottes im Lande.

9 Unsere Zeichen sehen wir nicht, und kein Prophet prediget mehr, und kein Lehrer lehret uns mehr.

10 Ach Gott, wie lange soll der Widerwärtige schmähcn, und der Feind deinen Namen sogar verlästern ?

11 Warum wendest du deine Hand ab, und deine Rechte von deinem Schooß so gar ?

25 Quel autre que toi ai-je dans le ciel ? Je n'ai pris plaisir sur la terre qu'en toi.

26 Ma chair et mon cœur défailleroient ; mais Dieu est le rocher de mon cœur et mon partage à toujours.

27 Car, voilà, ceux qui s'éloignent de toi périront ! Tu retrancheras tous ceux qui se détournent de toi.

28 Mais pour moi, approcher de Dieu, c'est tout mon bien ; j'ai assis ma retraite sur le Seigneur l'Eternel, afin que je raconte tous tes ouvrages.

PSEAUME LXXIV.

O DIEU, pourquoi nous as-tu rejetés pour jamais ? Et pourquoi ta colère fume-t-elle contre le troupeau de ta pâture ?

2 Souviens-toi de ton assemblée, que tu t'étois acquise d'ancienneté. Tu avois racheté cette montagne de Sion, sur laquelle tu as habité, pour être la portion de ton héritage.

3 Avance tes pas vers les mesures de perpétuelle durée ; l'ennemi a tout désolé dans le lieu saint.

4 Tes ennemis ont rugi au milieu de tes synagogues ; ils y ont mis leurs enseignes pour enseignes.

5 Là chacun d'eux se faisoit voir, élevant les haches à travers le bois entrelacé.

6 Et maintenant, avec des coignées et des marteaux ils ont brisé toutes ses sculptures.

7 Ils ont mis en feu tes sanctuaires, et ils ont profané le pavillon dédié à ton nom, le renversant par terre.

8 Ils ont dit en leur cœur : Saccageons-les tous ensemble. Ils ont brûlé toutes les synagogues du Dieu fort dans le pays.

9 Nous ne voyons plus nos signes ; il n'y a plus de prophètes, et il n'y a plus personne avec nous qui sache jusques à quand nos maux dureront.

28 Mas á mí bueno me es el apegarme á Dios : el poner en el Señor Dios mi esperanza : para anunciar todas tus alabanzas en las puertas de la hija de Sion.

PSALMO LXXIV.

O DIOS, ¿ porqué has desechado para siempre, y se ha enojado tu furor contra las ovejas de tu dehesa ?

2 Acuérdate de tu congregación, que poseiste desde el principio. Tú redimiste la vara de tu herencia : el monte de Sion, en el que habitaste.

3 Levanta tus manos contra las soberbias de ellos para siempre : ¡ cuántas maldades ha cometido el enemigo en el santuario !

4 Y los que te aborrecieron, se gloriarán en medio de tu solemnidad.

5 Pusieron, sin conocerlo, sus estandartes por señales : sobre lo mas alto, como en la salida.

6 Como en un bosque de árboles, con hachas destrozaron juntos sus puertas : con hacha y azuela la derribaron.

7 Abrasaron en fuego tu santuario : en la tierra profanaron el tabernáculo de tu nombre.

8 Dixeron en su corazón los de la parentela de ellos á una : Hagamos cesar de la tierra todos los dias de fiesta de Dios.

9 No hemos visto nuestras señales, ya no hay Profeta, y no nos conocerá de aquí adelante.

10 ¿ Hasta cuándo, ó Dios, nos insultará el enemigo : irritará el adversario tu nombre siempre ?

11 ¿ Porqué retrahes tu mano, y tu derecha, del medio de tu seno hasta el fin ?

12 Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰῶνος, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.
 13 Σὺ ἐκρατίσας ἐν τῇ δυνάμει σου τὴν θάλασσαν, σὺ συνέτριψας τὰς κεφαλὰς τῶν δρακόντων ἐπὶ τοῦ ὕδατος.
 14 Σὺ συνέτριψας τὰς κεφαλὰς τῶν δρακόντων, ἔδωκας αὐτὸν βρῦμα λαοῖς τοῖς Αἰθίοσι.
 15 Σὺ διέφρηξας πηγὰς καὶ χεიმάρρους, σὺ ἐξήρνας ποταμούς· ἡθάμ.
 16 Ἦς ἔστιν ἡ ἡμέρα, καὶ σὴ ἔστιν ἡ νύξ, σὺ καταρτίσω ἥλιον καὶ σελήνην.
 17 Σὺ ἐποίησας πάντα τὰ ὅρια τῆς γῆς, θέρος καὶ ἔαρ σὺ ἐποίησας.
 18 Μνήσθητι ταύτης τῆς κτίσεώς σου· ἐχθρὸς ὠνείδισε τὸν Κύριον, καὶ λαὸς ἄφρων παρώξυνε τὸ ὄνομά σου.
 19 Μὴ παραδῷς τοῖς θηρίοις ψυχὴν ἐξομολογουμένην σοι, τῶν ψυχῶν τῶν πενήτων σὺ μὴ ἐπιλάβῃ εἰς τέλος.
 20 Ἐπίβλεψον εἰς τὴν διαθήκην σου, ὅτι ἐπληρώθησαν οἱ ἐσκοτωμένοι τῆς γῆς οἶκον ἀνομιῶν.
 21 Μὴ ἀποραφθῶ τεταπεινωμένοι καὶ κατασχυμένοι, πτωχὸς καὶ πέννης αἰνέσουσι τὸ ὄνομά σου.
 22 Ἀνάστα ὁ Θεός, δίκασον τὴν δίκην σου, μνήσθητι τῶν ὠνειδισμῶν σου τῶν ὑπὸ ἄφρονος ὅλην τὴν ἡμέραν.
 23 Ἦς ἐπιλάβῃ τῆς φωνῆς τῶν ἱκετῶν σου, ἡ ὑπερφανία τῶν μεσούντων σε ἀναβαίη διαπαντός πρὸς σέ.

ΕΩΘΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

Ψαλ. σέ. LXXV.

ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΟΜΕΘΑ σοι ὁ Θεός, ἐξομολογήσομεθα, καὶ ἐκικαλεσόμεθα τὸ ὄνομά σου· διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

teram tuam, de medio sinu tuo in finem?

12 Deus autem rex noster ante sæcula: operatus est salutem in medio terræ.

13 Tu confirmasti in virtute tua mare: contribulasti capita draconum in aquis.

14 Tu confregisti capita draconis: dedisti eum escam populis Æthiopum.

15 Tu dirupisti fontes, et torrentes: tu siccasti fluvios Ethan.

16 Tuus est dies, et tua est nox: tu fabricatus es auroram et solem.

17 Tu fecisti omnes terminos terræ: æstatem et ver tu plasmasti ea.

18 Memor esto huius, inimicus improperavit Domino: et populus insipiens incitavit nomen tuum.

19 Ne tradas bestiis animas confitentes tibi, et animas pauperum tuorum ne obliviscaris in finem.

20 Respice in testamentum tuum: quia repleti sunt, qui obscurati sunt terræ domibus iniquitatum.

21 Ne avertatur humilis factus confusus: pauper et inops laudabunt nomen tuum.

22 Exurge Deus, iudica causam tuam: memor esto impropiorum tuorum, eorum quæ ab insipientibus sunt tota die.

23 Ne obliviscaris voces inimicorum tuorum: superbia eorum, qui te oderunt, ascendit semper.

MATUTINÆ PRECES.

PSALMUS LXXV.

CONFITEBIMUR tibi Deus: confitebimur, et invocabimus nomen tuum. Narrabimus mirabilia tua:

προφῆτης· ἐναμεταξύ μας δὲν εὐρίσκεται πλέον ἓνας ὅστις ἔχει κρίσιν.

11 Ὁ Θεός, ἕως πότε θέλει πρίξειν ἀτίμως ὁ ἐχθρός; καὶ ὁ ἐναντίος, ἕως πότε θέλει βλασφημῆσαι τὸ ὄνομά σου;

12 Διατί ἀποστρέψεις τὴν χειράν σου; διατί κρατεῖς τὴν δεξιάν σου πάντοτε εἰς τὸ σῆθός σου;

13 Ὅτι ὁ Θεός ἐστὶν ἀπ' αἰῶνων βασιλεὺς μᾶλλον ἢ χεῖρ του εἰργάσε σωτηρίαν εἰς τὴν γῆν.

14 Σὺ ἐμοίρασας μὲ τὴν δυνάμιν σου τὴν θάλασσαν, σὺ συνέτριψας τὰς κεφαλὰς τῶν δρακόντων ἐπὶ τὰ κύματα.

15 Σὺ συνέτριψας τὰς κεφαλὰς τῶν Λαϊαθῶν· καὶ ἔδωκας αὐτὸν εἰς τροφήν εἰς τοὺς λαοὺς τῆς Αἰθιοπίας.

16 Σὺ ἔκαμες καὶ ἀνέβρυσαν πηγαί, καὶ χεიმάρροι ἀπὸ πέτρας· σὺ ἐξήρνας ποταμούς τοὺς μεγάλους.

17 Ἰδικὴ σου εἶναι ἡ ἡμέρα, καὶ ἡ νύκτα ἰδική σου· σὺ ἠτοίμασας καὶ ἥλιον καὶ φεγγάρι.

18 Σὺ ἐποίησας πάντα τὰ ὅρια τῆς γῆς, καὶ τὸν χειμῶνα, καὶ τὸ καλοκὲρι σὺ ἐποίησας.

19 Ἐνθυμήσου ταύτην τὴν κτίσιν σου, ὦ Θεέ, ὅτι ὁ ἐχθρὸς σέ ὠνείδισε, καὶ οἱ ἄφρονες λαοὶ ἐβλασφήμησαν τὸ ὄνομά σου.

20 Μὴ παραδῷσης εἰς τὰ θηρία τὴν ψυχὴν τῆς περιστερᾶς σου· καὶ μὴ λησμονήσης διὰ πάντα τὴν ψυχὴν τῶν πτωχῶν σου.

21 Ἐπίβλεψον εἰς τὴν διαθήκην σου, ὅτι πᾶσα ἡ γῆ σκεπάζεται ἀπὸ σκότους, καὶ κατοικίας ἀνομιῶν.

22 Ἄς μὴ ἀτιμῶσιν οἱ ὑπλοὶ τὴν καρδίαν· οἱ πτωχοὶ καὶ οἱ πένητες ἄς ἐπαίνεσωσι τὸ ὄνομά σου.

23 Ἀνάστα, ὦ Θεέ, ὑπεράσπισον τὴν δίκην σου· ἐνθυμήσου πόσον ὁ ἄφρων σέ ἐβλασφή-

destra? non lasciar, ch' ella ti dimori più dentro al seno.

12 Or l'iddio già ab antico è il mio Re, il quale opera salvazioni in mezzo dell'eterra.

13 Tu, colla tua forza, spartisti il mare, tu rompesti le teste delle balene nell'acque.

14 Tu fiaccasti i capi del Leviatan, e li desti per pasto al popolo de' deserti.

15 Tu facesti scoppiar fonti, e torrenti: tu seccasti fiumi grossi,

16 Tuο è il giorno, tua eziandio è la notte: tu hai ordinata la luna, ed il sole.

17 Tu hai posti tutti i termini della terra: tu hai formata la state, ed il verno.

18 Ricordati di questo ch' il nemico ha oltraggiato il Signore, e ch' il popolo stolto ha dispettato il tuo Nome.

19 Non dare alle fiere la vita della tua tortola: non dimenticare in perpetuo la raunanza de' tuoi poveri afflitti.

20 Riguarda al Patto: perciocchè i luoghi tenebrosi della terra son ripieni di ricetti di violenza,

21 Non ritornisce il misero indietro svergognato: *fa sì che il povero afflitto, ed il bisognoso lodino il tuo Nome.*

22 Levati, o Dio, dibatti la tua lite, ricordati dell' oltraggio che t' è fatto tutto dì dallo stolto.

23 Non dimenticar le grida de' tuoi nemici: lo strepito di quelli che si levano contr' a te sale del continuo *al cielo.*

PREGHIERA della MATTINA.

SALMO LXXV

NOI ti celebriamo, noi ti celebriamo, o Dio: perciocchè il tuo Nome, è vicino: l' uom racconta le tue meraviglie.

11 O God, how long shall the adversary do his dishonour: how long shall the enemy blaspheme thy Name, for ever?

12 Why withdrawest thou thy hand: why pluckest thou not thy right hand out of thy bosom to consume the enemy?

13 For God is my King of old: the help that is done upon earth he doeth it himself.

14 Thou didst divide the sea through thy power: thou brakest the heads of the dragons in the waters.

15 Thou smotest the heads of Leviathan in pieces: and gavest him to be meat for the people in the wilderness.

16 Thou broughtest out fountains and waters out of the hard rocks: thou driest up mighty waters.

17 The day is thine, and the night is thine: thou hast prepared the light and the sun.

18 Thou hast set all the borders of the earth: thou hast made summer and winter.

19 Remember this, O Lord, how the enemy hath rebuked: and how the foolish people hath blasphemed thy Name.

20 O deliver not the soul of thy turtle-dove unto the multitude of the enemies: and forget not the congregation of the poor for ever.

21 Look upon the covenant: for all the earth is full of darkness, and cruel habitations.

22 O let not the simple go away ashamed: but let the poor and needy give praise unto thy Name.

23 Arise, O God, maintain thine own cause: remember how the foolish man blasphemeth thee daily.

24 Forget not the voice of thine enemies: the presumption of them that hate thee increaseth ever more and more.

10 O Dieu, jusques à quand l'ennemi te couvrirait-il d'opprobres? Et l'adversaire méprisera-t-il ton nom à jamais?

11 Pourquoi retires-tu ta main, et ta droite? Consume-les, la tirant du milieu de ton sein.

12 Dieu est mon Roi de tout tems; il fait des délivrances au milieu de la terre.

13 Tu as fendu la mer par ta force, tu as cassé les têtes des baleines sur les eaux.

14 Tu as brisé les têtes du Léviathan, tu l'as donné en viande au peuple des habitans des déserts.

15 Tu as ouvert les fontaines et les fleuves, tu as fait tarir les grosses rivières.

16 A toi est le jour, à toi aussi est la nuit; tu as établi la lumière et le soleil.

17 Tu as posé toutes les limites de la terre; tu as formé l'été et l'hiver.

18 Souviens-toi de ceci, que c'est l'ennemi qui a blâmé l'Eternel, et qu'un peuple insensé a outragé ton nom.

19 N'abandonne point aux bêtes sauvages l'ame de ta tourterelle; n'oublie point pour toujours la troupe de tes affligés.

20 Regarde à ton alliance; car la terre est couverte de ténèbres épaisses, et remplie de repaires de violence.

21 Que celui qui est abattu ne s'en retourne pas confus; que l'affligé et le pauvre louent ton nom.

22 O Dieu, lève-toi; débats ta cause, souviens-toi de l'opprobre qui t'est fait tous les jours par l'insensé.

23 N'oublie pas le cri de tes adversaires; le bruit de ceux qui s'élèvent contre toi, monte continuellement.

12 Aber Gott ist mein König von Alters her, der alle Hülfe thut, so auf Erden geschieht.

13 Du zertrennest das Meer durch deine Kraft, und zerbrichst die Köpfe der Drachen im Wasser.

14 Du zerschlägst die Köpfe der Wallfische, und giebst sie zur Speise dem Volk in der Einöde.

15 Du lässest quellen Brunnen und Bäche; du lässest versiegen starke Ströme.

16 Tag und Nacht ist dein; du machst, daß beydes Sonne und Gestirn ihren gewissen Lauf haben.

17 Du setzest einem jeglichen Lande seine Grenze; Sommer und Winter machst du.

18 So gedenke doch deß, daß der Feind den Herrn schmähet, und ein thörichtes Volk lästert deinen Namen.

19 Du wollest nicht dem Thiere geben die Seele deiner Turteltaube, und deiner elenden Thiere nicht fogar vergessen.

20 Gedenke an den Bund: denn das Land ist allenthalben jämmerlich verheeret, und die Häuser sind zerissen.

21 Laß den Geringen nicht mit Schanden davon gehen: denn die Armen und Elenden rühmen deinen Namen.

22 Mache dich auf, Gott, und führe aus deine Sache; gedenke an die Schmach, die dir täglich von den Thoren widerfähret.

23 Vergiß nicht des Geföhres deiner Feinde; das Loben deiner Widerwärtigen wird je länger je größer.

12 Mas el Dios, Rey nuestro ántes de los siglos, puso por obra la salud en medio de la tierra.

13 Tú con tu poder diste firmeza al mar: magullaste las cabezas de los dragones en las aguas.

14 Tú quebraste las cabezas del dragon: lo diste por comida á los pueblos de los Etiópes.

15 Tú abriste las fuentes, y los arroyos: tú secaste los rios de Etnán.

16 Tuyo es el dia, y tuya es la noche: tú fabricaste la aurora, y el Sol.

17 Tú hiciste todos los términos de la tierra: el estío, y la primavera tú los formaste.

18 Acuérdate de esto, el enemigo insultó al Señor: y un pueblo necio incitó tu nombre.

19 No entregues á las bestias las almas que te alaban, y no olvides para siempre las almas de tus pobres.

20 Vuelve los ojos á tu testamento: porque los oscurecidos de la tierra, están llenos de casas de iniquidad.

21 No se vuelva corrido el humilde: el pobre y el desvalido alabarán tu nombre.

22 Levántate, Dios, juzga tu causa: acuérdate de los improperios hechos contra ti, de aquellos, con que un pueblo necio te injuria todo día.

23 No olvides las voces de tus enemigos: la soberbia de aquellos, que te aborrecen, sube continuamente.

2 Ὅταν λάβω καιρὸν, ἐγὼ εὐθύτητας κρινῶ.
 3 Ἐτάκη ἡ γῆ, καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες αὐτήν, ἐγὼ ἐσερέωσα τὰς σύλας αὐτῆς· διάψαλμα.
 4 Εἶπα τοῖς παρανομοῦσι, μὴ παρανομεῖν, καὶ τοῖς ἁμαρτάνουσι, Μὴ ὑψοῦτε κέρα.
 5 Μὴ ἐπαίρετε εἰς ὕψος τὸ κέρα ὑμῶν, μὴ λαλεῖτε κατὰ τοῦ Θεοῦ ἀδικίαν.
 6 Ὅτι οὐτε ἀπὸ ἐξόδων, οὐτε ἀπὸ δυσμῶν, οὐτε ἀπὸ ἐρήμων ὀρέων,
 7 Ὅτι ὁ Θεὸς κριτὴς ἐστε· τοῦτον ταπεινοῖ, καὶ τοῦτον ὑψοῖ.
 8 Ὅτι ποτήριον ἐν χειρὶ Κυρίου, οὗν αὐκράτης πλήρες κεράσματος· καὶ ἐκκλίνει ἐκ τοῦτος εἰς τῆτο, πλὴν ὁ τρυγίας αὐτῆ ἐκ ἐξεκυνώθη· πίνοντα πάντες οἱ ἁμαρτωλοὶ τῆς γῆς.
 9 Ἐγὼ δὲ ἀγαλλιάσομαι εἰς τὸν αἰῶνα, ψαλὸς τῷ Θεῷ Ἰακώβ.
 10 Καὶ πάντα τὰ κέρατα τῶν ἁμαρτωλῶν συγκλίσω, καὶ ὑψωθήσεται τὰ κέρατα τοῦ δικαίου.

Ψαλ. σς'. LXXVI.

ΓΝΩΣΤΟΣ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὁ Θεός, ἐν τῷ Ἰσραὴλ μέγα τὸ ὄνομα αὐτοῦ.
 2 Καὶ ἐγενήθη ἐν εἰρήνῃ ὁ τόπος αὐτοῦ, καὶ τὸ κατοικητήριον αὐτοῦ ἐν Σιών.
 3 Ἐκεῖ συνέτριψε τὰ κράτη τῶν τόξων, ὅπλων καὶ ῥομφαίαν καὶ πόλεμον· διάψαλμα.
 4 Φωτίζεις σὺ θανμασῶς ἀπὸ ὀρέων αἰωνίων.
 5 Ἐταράχθησαν πάντες οἱ ἀσύνετοι τῇ καρδίᾳ· ὑπνίσαν ὑπνον αὐτῶν, καὶ οὐχ εὖρον ἔδεν πάντες οἱ ἄνδρες τῇ πλετῇ ταῖς χερσὶν αὐτῶν.
 6 Ἀπὸ ἐπιτιμῆσός σου ὁ Θεὸς Ἰακώβ, ἐνύστασαν οἱ ἐπιβεβηκότες τοὺς ἵππους.

2 Cum accepero tempus, ego justitias judicabo.

3 Liquefacta est terra, et omnes qui habitant in ea: ego confirmavi columnas ejus.

4 Dixi iniquis: Nolite inique agere: et delinquentibus: Nolite exaltare cornu:

5 Nolite extollere in altum cornu vestrum: nolite loqui adversus Deum iniquitatem.

6 Quia neque ab Oriente, neque ab Occidente, neque a desertis montibus:

7 Quoniam Deus judex est. Hunc humiliat, et hunc exaltat:

8 Quia calix in manu Domini vini meri plenus misto. Et inclinavit ex hoc in hoc: verumtamen fæx ejus non est exinanita: bibent omnes peccatores terræ.

9 Ego autem annuntiabo in sæculum: cantabo Deo Jacob.

10 Et omnia cornua peccatorum confringam: et exaltabuntur cornua just.

PSALMUS LXXVI.

NOTUS in Judæa Deus: in Israel magnum nomen ejus.

2 Et factus est in pace locus ejus: et habitatio ejus in Sion.

3 Ibi confregit potentias arcuum, scutum, gladium, et bellum.

4 Illuminans tu mirabiliter a montibus æternis:

5 Turbati sunt omnes insipientes corde. Dormierunt somnum suum: et nihil invenerunt omnes viri divitiarum in manibus suis.

μησεν ὅλην τὴν ἡμέραν.

24 Μὴ λησμονήσης τὴν φωνὴν τῶν ἱκετῶν σου· ἡ υπερφάνια τῶν μουσούντων σε αὐξάνει ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΗΣ ΑΥΓΗΣ.

Ψαλ. σς'. LXXV.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΜΕΝ σε, ὦ Θεέ, εὐχαριστῶμέν σε.

2 Καὶ καλοῦμεν τὸ ὄνομα σου, καὶ διηγούμεθα πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

3 Ὅταν λάβω καιρὸν, ἐγὼ θέλω κρίνειν ἐν δικαιοσύνῃ.

4 Ἀδυνάτησεν ἡ γῆ καὶ πάντες οἱ κάτοικοί της, ἐγὼ ἐστερέωσα τοὺς στόλους αὐτῆς.

5 Εἶπα πρὸς τὰς παρανομῆντας μὴ παρανομεῖτε, καὶ πρὸς τοὺς ἁμαρτάνοντας, Μὴ ὑψάνετε τὰ κέρατά σας.

6 Μὴ σηκώνετε ὑψιλὰ τὰ κέρατά σας, μὴ λαλεῖτε κατὰ τοῦ Θεοῦ ἀδικίαν.

7 Ὅτι ἡ εὐτυχία σας δὲν ἔρχεται ἔτε ἀπὸ ἀνατολῆς ἔτε ἀπὸ ὀρίσιν, ἔτε ἀπὸ τῆς μισσημβρινῶν.

8 Ὁ Θεὸς εἶναι κριτὴς, αὐτὸς ταπεινώνει τὸν ἕνα καὶ ὑψώνει τὸν ἄλλον.

9 Ὅτι ὁ κύριος κρατεῖ ποτήριον γεμάτο οἶνον ἀκράτου, καὶ χύνει ἀπὸ αὐτοῦ.

10 Καὶ ἀπὸ τὸ κίθισμα αὐτοῦ, θέλουσι κερασθῆν οἱ ἁμαρτωλοί.

11 Ἐγὼ δὲ θέλω λαλῆσαι περὶ τοῦ Θεοῦ τῷ Ἰακώβ, καὶ τὸν ἐπαινέσω αἰωνίως.

12 Καὶ θέλω συντριβεῖν πάντα τὰ κέρατα τῶν ἁμαρτωλῶν· καὶ τὰ κέρατα τῶν δικαίων θέλει ὑψωθῶσιν.

Ψαλ. σς'. LXXVI.

Ο ΘΕΟΣ εἶναι γνωστός εἰς τὴν Ἰουδαίαν, καὶ εἶναι μέγα τὸ ὄνομα αὐτοῦ εἰς τὸν Ἰσραὴλ.

2 Καὶ εἰς εἰρήνην ἐγενήθη ὁ τόπος του, καὶ

2 Quando io avrò preso il Luogo della Raunanza, io giudicherò drittamente.

3 Il paese, e tutti i suoi abitanti si struggevano: ma io ho rizzate le sue colonne. Sela.

4 Io ho detto agl' insensati: non siate insensati: ed agli empì: non alzate il corno.

5 Non levate il vostro corno ad alto, e non parlate col collo indurato.

6 Perciocchè nè di Levante, nè di Ponente, nè dal deserto, viene l'esaltamento.

7 Ma Iddio è quel, che giudica: egli abbassa l'uno, ed innalza l'altro.

8 Perciocchè il Signore ha in mano una coppa, il cui vino è torbido: ella è piena di misticione, ed egli ne mesce: certamente tutti gli empì della terra ne succeranno e berranno le fecce.

9 Or, quant' è a me, io predicherò queste cose in perpetuo, io salmeggerò all'Iddio di Jacob,

10 E mozzerrò tutte le corna degli empì: e farò che le corna de' giusti saranno alzate.

SALMO LXXVI.

IDDIO è conosciuto in Iuda: il suo Nome è grande in Israel.

2 Ed il suo Tabernacolo è in Salem, e la sua stanza in Sion.

3 Quivi ha rotte saette, archi, scudi, e spade, ed arnesi da guerra. Sela.

4 Tu sei illustre, magnifico sopra i monti di rapina.

5 I magnanimi sono stati spogliati, hanno dormito il sonno loro: e niuno di quegli uomini prodi non ha saputo trovar le sue mani.

6 O Dio di Jacob, e carri e cavalli sono stati stupefatti per lo tuo sgridare.

7 Tu sei tremendo: tu, dico: e chi durerà davanti a te, da che tu t' adiri?

MORNING PRAYER.

PSALM LXXV.

UNTO thee, O God, do we give thanks: yea, unto thee do we give thanks.

2 Thy Name also is so high: and that do thy wondrous works declare.

3 When I receive the congregation: I shall judge according unto right.

4 The earth is weak, and all the inhabitants thereof: I bear up the pillars of it.

5 I said unto the fools, Deal not so madly: and to the ungodly, Set not up your horn.

6 Set not up your horn on high; and speak not with a stiff neck.

7 For promotion cometh neither from the east, nor from the west: nor yet from the south.

8 And why? God is the Judge: he putteth down one, and setteth up another.

9 For in the hand of the Lord there is a cup, and the wine is red: it is full mixed, and he poureth out of the same.

10 As for the dregs thereof: all the ungodly of the earth shall drink them, and suck them out.

11 But I will talk of the God of Jacob: and raise him for ever.

12 All the horns of the ungodly also will I break: and the horns of the righteous shall be exalted.

PSALM LXXVI.

IN Jewry is God known: his Name is great in Israel.

2 At Salem is his tabernacle: and his dwelling in Zion.

3 There brake he the arrows of the bow: the shield, the sword, and the battle.

4 Thou art of more honour and might: than the hills of the robbers.

Morgen-Gebete.

Der 75 Psalm.

1 Wir danken dir, Gott, wir danken dir, und verkündigen deine Wunder, daß dein Name so nahe ist.

2 Denn zu seiner Zeit so werde ich recht richten.

3 Das Land zittert, und alle, die darinnen wohnen: aber ich halte seine Säulen fest.

4 Ich sprach zu den Ruhmräthigen: Rühmet nicht so; und zu den Gottlosen: Pochet nicht auf Gewalt.

5 Pochet nicht so hoch auf eure Gewalt; redet nicht halsstarrig.

6 Es habe keine Noth, weder vom Aufgang, noch vom Niedergang, noch von dem Gebirge in der Wüste.

7 Denn Gott ist Richter, der diesen erniedriget, und jenen erhöhet.

8 Denn der Herr hat einen Becher in der Hand, und mit starkem Weine voll eingeschenkt, und schenket aus demselben: aber die Gottlosen müssen alle trinken, und die Hefen aussaufen.

9 Ich aber will verkündigen ewiglich, und lobsingen dem Gott Jacobs.

10 Und will alle Gewalt der Gottlosen zerbrechen, daß die Gewalt des Gerechten erhöht werde.

Der 76 Psalm.

1 Gott ist in Juda bekannt, in Israel ist sein Name herrlich;

2 Zu Salem ist sein Gezelt, und seine Wohnung zu Zion.

3 Dasselbst zerbricht er die Pfeile des Bogens, Schild, Schwerdt und Streit.

4 Du bist herrlicher und mächtiger, denn die rauhen Berge.

5 Die Stolzen müssen beraubt werden und ent-

PRIERE DU MATIN.

PSEAUME LXXV.

O DIEU, nous t'avons célébré, nous t'avons célébré, et ton nom est près de nous; tes merveilles seront racontées.

2 Quand j'aurai trouvé le tems propre, je jugerai justement.

3 Le pays s'écouloit et tous ceux qui y habitent; mais j'ai affermi ses colonnes. Sélah.

4 J'ai dit aux insensés: Ne faites plus les insensés; et aux méchans: N'élevez plus la corne.

5 N'élevez plus votre corne en haut, et ne parlez plus avec un cou endurci.

6 Car l'élévation ne vient point de l'Orient, ni de l'Occident, ni du désert.

7 C'est Dieu qui gouverne; il abaisse l'un, et élève l'autre.

8 Car il y a une coupe dans la main de l'Eternel, et le vin rougit dedans; elle est mixtionnée, et il en verse. Certainement, tous les méchans de la terre en sucèrent les lies, et les boiront.

9 Et moi, j'en ferai le récit à toujours, je psalmodierai au Dieu de Jacob.

10 Et je retrancherai toutes les forces des méchans; mais les forces du juste seront élevées.

PSEAUME LXXVI.

DIEU est connu dans la Judée, sa renommée est grande en Israël.

2 Son tabernacle est en Salem, et son domicile en Sion.

3 C'est là qu'il a rompu les arcs étincelans, le bouchier, l'épée et la bataille. Sélah.

4 Tu es resplendissant et magnifique sur les montagnes qui ont été en proie.

5 Les cœurs courageux ont été dépouillés; ils ont dormi d'un profond sommeil, et aucun de ces hommes vaillans n'a trouvé ses mains.

ORACION MATUTINA.

PSALMO LXXV.

ALABAREMOSTE, ó Dios: alabarémos, é invocaremos tu nombre. Contarémos tus maravillas:

2 Quando yo tomare el tiempo, yo juzgaré las justicias.

3 Se ha derretido la tierra, y todos los que habitan en ella: yo afirmé sus columnas.

4 Dixe á los malos: No queráis proceder iniquamente; y á los delinquentes: No queráis ensalzar el poder.

5 No queráis levantar en alto vuestro poder: no queráis hablar iniquamente contra Dios.

6 Porque ni de Oriente, ni de Occidente, ni de los montes desiertos:

7 Porque es Dios el juez. A este humilla, y á aquel ensalza:

8 Porque en la mano del Señor está el cáliz de vino puro lleno de mezcla. Y escanció para este y para aquel: ciertamente sus heces no se hanapurado: beberán todos los pecadores de la tierra.

9 Mas yo anunciaré por siglo: cantaré al Dios de Jacob.

10 Y quebraré todas las fuerzas de los pecadores: y serán ensalzadas las fuerzas del justo.

PSALMO LXXVI.

CONOCIDO es Dios en la Judéa: en Israel es grande su nombre.

2 Y está hecho su asiento en la paz, y su morada en Sion.

3 Allí quebró las fuerzas de los arcos, el escudo, la espada, y la guerra.

4 Dando tú luz maravillosa desde los montes eternos:

5 Todos los necios de corazon quedaron

7 Σὺ φοβερός εἶ, καὶ τίς ἀντιστήσεται σοι ἀπὸ τῆς ὀργῆς σου;

8 Ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἤκούτισας κρίσιν, γῇ ἐφοβίθη καὶ ἠσύχασεν,

9 Ἐν τῷ ἀναστήναι εἰς κρίσιν τὸν Θεόν, τοῦ σῶσαι πάντας τοὺς πρᾶεις ἐτῇ καρδίᾳ· διάψαλμα.

10 Ὅτι ἐνθυμίῳ ἀνθρώπου ἐξομολογήσεται σοι, καὶ ἐγκατάλειμμα ἐνθυμίῳ εὐορτάσει σοι.

11 Εὐφάσθη καὶ ἀπόδοτε Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν, πάντες οἱ κύκλοι αὐτοῦ οἰσουσι δῶρα· τῷ φοβερῷ

12 Καὶ ὑφαιρέμεν πνεύματα ἀρχόντων, φοβερῷ παρὰ τοῖς βασιλεῦσι τῆς γῆς.

Ψαλ. οζ'. LXXVII.

ΦΩΝΗ μὲ πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἡ φωνή μου πρὸς τὸν Θεόν, καὶ προσέσχε μοι.

2 Ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου τὸν Θεόν ἐξεζητήσα, ταῖς χερσὶ μου νυκτὸς ἐναντίον αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἠπατήθην· ἀπηγγέματο παρακληθῆναι ἡ ψυχὴ μου·

3 Εὐμήσθην τοῦ Θεοῦ, καὶ εὐφράνθην, ἠδολέσχασα, καὶ ὠλιγοψύχησε τὸ πνεῦμά μου· διάψαλμα.

4 Προκαλεάβοντο φυλακίαι πάντες οἱ ἐχθροί μου, ἐταράχθην καὶ οὐκ ἐλάησα.

5 Διελογισάμην ἡμέρας ἀρχαίας, καὶ ἔτη αἰώνια ἐμήσθην,

6 Καὶ ἐμελέτησα· νυκτὸς μετὰ τῆς καρδίας μου ἠδολέσχην, καὶ ἔσκαλλον τὸ πνεῦμά μου.

7 Μὴ εἰς τοὺς αἰῶνας ἀπίσεται Κύριος, καὶ οὐ προσθήσει τοῦ εὐδοκῆσαι ἐτι;

8 Ἡ εἰς τέλος ἀποκόψει τὸ ἔλεος ἀπὸ γενεᾶς καὶ γενεᾶς;

9 Ἡ ἐπιλήσεται τοῦ οἰκτειρῆσαι ὁ Θεός, ἡ

6 Ab increpatione tua Deus Jacob dormitaverunt qui ascenderunt eq̃nos.

7 Tu terribilis es, et quis resistet tibi? ex tunc ira tua.

8 De cælo auditum fecisti iudicium: terra tremuit et quievit,

9 Cum exurgeret in iudicium Deus, ut salvos faceret omnes mansuetos terræ.

10 Quoniam cogitatio hominis confitebitur tibi: et reliquiæ cogitationis diem festum agent tibi.

11 Vovete, et reddite Domino Deo vestro: omnes qui in circuitu ejus affertis munera. Terribili

12 Et ei qui aufert spiritum principum, terribili apud reges terræ.

PSALMUS LXXVII.

VOCE mea ad Dominum clamavi: voce mea ad Deum, et intendit mihi.

2 In die tribulationis meæ Deum exquisivi, manibus meis nocte contra eum: et non sum deceptus. Renuit consolari anima mea,

3 Memor fui Dei, et delectatus sum, et exercitatus sum: et defecit spiritus meus.

4 Anticipaverunt vigiliæ oculi mei: turbatus sum, et non sum locutus.

5 Cogitavi dies antiquos: et annos æternos in mente habui.

6 Et meditatus sum nocte cum corde meo, et exercitabar, et scopebam spiritum meum.

7 Numquid in æternum projiciet Deus: aut non apponet ut complacitior sit adhuc?

8 Aut in finem misericordiam suam abscindet, a generatione in generationem?

τὸ κατοικητήριόν του εὐρίσκεται εἰς Σιών.

3 Ἐκεῖ ἐσύντριψε τὴν δύναμιν τῶν τόξων, καὶ τὴν ἀσπίδα καὶ τὴν μάχαιραν καὶ τὸν πόλεμον.

4 Σὺ εἶσαι δυνατώτερος καὶ τιμώτερος, ἀπὸ τὰ βουὴν τῶν κλέπτων.

5 Ἐταράχθησαν πάντες οἱ ἀσύνετοι τὴν καρδίαν ἐκοιμήθησαν τὸν ὕπνον τῶν καὶ πάντες οἱ ἐχρόντες χεῖρας δυνάμει δὲν ἦν οὐδέν.

6 Ἀπὸ τῆς ἐπιτίμησίν σου, ὦ Θεέ τῷ Ἰακώβ, καὶ αἱ ἁμαρτίαι καὶ τὰ ἄλογα ἔπεσον.

7 Σὺ εἶσαι φοβερός, καὶ ποῖος σοὶ ἀντιστέκεται τὸν ὄργισθης.

8 Ἐκαμες καὶ ἠκούσθη ἡ κρίσις σου ἀπὸ τὸν οὐρανόν, καὶ ἐφοβήθη ἡ γῇ καὶ ἠσύχασεν,

9 Ὅταν ὁ Θεός ἐσηκώθη εἰς κρίσιν, ἵνα σώσῃ πάντας τοὺς πρᾶεις τῆς γῆς.

10 Ἡ ἀγριότης τῶν ἀνθρώπων θέλει σὲ εὐχαρστήσῃ, καὶ τὴν ἀγριότητά αὐτῶν θέλεις ἡμερώσῃ.

11 Τάξτε, καὶ δώσετε εἰς τὸν Κύριον τὸν Θεόν ἡμῶν, σῆς πάντες οἱ πτόκοντες τριγύρω του, δῶρα ὅτι εἶναι φοβερός.

12 Αὐτὸς θέλει ταπεινώσῃ τὰ πνεύματα τῶν ἀρχόντων ὅτι φοβερός εἶναι εἰς τοὺς βασιλεῖας τῆς γῆς.

Ψαλ. οζ'. LXXVII.

Η ΦΩΝΗ μου θέλει κρᾶξιν τὸν Κύριον, καὶ θέλει κρᾶξιν ἡ φωνή μου τὸν Θεόν, καὶ αὐτὸς θέλει μοι δώσειν ἀκρόασιν.

2 Ἐξήσθη τὸν Θεόν ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου ἄπλωσα ὅλην τὴν νύκτα τῶν χειρῶν μου πρὸς αὐτόν, ἡ ψυχὴ μου δὲν ἐδέχθη παρηγορίαν.

3 Ἐνθυμήθην τὸν Θεόν καὶ εὐφράνθην ὅταν πικρανθῇ ἡ καρδία μου τότε θέλω παραπονεθῆν.

4 Σὺ ἐκράτησας τὴν ὄψαλμὸς μου εἰς ἀγριότητα· εἶμαι τόσο ἀσθενὴς ὥστε δὲν δύναμαι

8 Tu bandisti iudicio dal cielo: la terra temette, e stette cheta.

9 Quando Iddio si levò per far iudicio, per salvar tutti i mansueti della terra. Sela.

10 Certamente l'ira degli uomini t'acquista lode: tu ti cingerai del rimanente dell'ire.

11 Fate voti al Signore Iddio vostro, ed adempiteli: tutti quelli che sono d'intorno a lui portino doni al Tremendo.

12 Egli vendemmia lo spirito de' principi: egli è tremendo ai re della terra.

SALMO LXXVII.

LA mia voce s'indirizza a Dio, ed io grido: la mia voce s'indirizza a Dio, acciocchè egli mi porga l'orecchio.

2 Nel giorno della mia distretta, io ho cercato il Signore: le mie mani sono state sparse quà e là di notte, e non hanno avuta posa alcuna: l'anima mia ha rifiutato d'esser consolata.

3 Io mi ricordo di Dio, e romoreggio: io mi lamento, ed il mio spirito è angosciato. Sela.

4 Tu hai ritenuti gli occhi miei in continue veggie: io son tutto attonito, e non posso parlare.

5 Io ripenso a' giorni antichi, agli anni di molti secoli addietro.

6 Io mi ricordo come già io sonava: io medito nel mio cuore di notte, e lo spirito mio va investigando.

7 Il Signore mi rigetterà egli in perpetuo? e non mi gradirà egli giammai più?

8 E la sua benignità venuta meno per sempre mai? è la sua parola mancata per ogni età?

9 Iddio ha egli dimenticato d'aver pie-

5 The proud are robbed, they have slept their sleep: and all the men whose hands were mighty have found nothing.

6 At thy rebuke, O God of Jacob: both the chariot and horse are fallen.

7 Thou, even thou art to be feared: and who may stand in thy sight when thou art angry?

8 Thou didst cause thy judgement to be heard from heaven: the earth trembled, and was still,

9 When God arose to judgement: and to help, all the meek upon the earth.

10 The fierceness of man shall turn to thy praise: and the fierceness of them shalt thou refrain.

11 Promise unto the Lord your God, and keep it, all ye that are round about him; bring presents unto him that ought to be feared.

12 He shall refrain the spirit of princes: and is wonderful among the kings of the earth.

PSALM LXXVII.

I WILL cry unto God with my voice: even unto God will I cry with my voice, and he shall hearken unto me.

2 In the time of my trouble I sought the Lord: my sore ran, and ceased not in the night-season; my soul refused comfort.

3 When I am in heaviness, I will think upon God: when my heart is vexed, I will complain.

4 Thou holdest mine eyes waking: I am so feeble, that I cannot speak.

5 I have considered the days of old: and the years that are past.

6 I call to remembrance my song: and in the night I commune with mine own heart, and search out my spirits.

7 Will the Lord absent himself for ever: and will he be no more intreated?

8 Is his mercy clean gone for ever: and is his promise come utterly to an end for evermore!

6 O Dieu de Jacob, les chariots et les chevaux ont été assoupis, quand tu les as menacés.

7 Tu es terrible, toi, et qui pourra subsister devant toi, dès que ta colère paroit?

8 Tu as fait entendre du ciel le jugement; la terre a été effrayée et s'est tenue en repos,

9 Quand tu te levas, o Dieu, pour exécuter tes jugemens, pour délivrer tous les débonnaires de la terre. Sélah.

10 Certainement, la fureur de l'homme tournera à ta louange; tu achèveras de détruire le reste de ces furieux.

11 Vouez et rendez vos vœux à l'Eternel votre Dieu, vous tous qui l'environnez, et qu'on apporte des dons au Dieu redoutable.

12 Il retranche du monde les princes, et il est redoutable aux rois de la terre.

PSEAUME LXXVII.

MA voix s'adresse à Dieu, et je crierai; ma voix s'adresse à Dieu, et il m'écouterà.

2 J'ai cherché le Seigneur au jour de ma détresse; ma main étoit étendue vers lui durant la nuit et ne cessoit point; mon ame refusoit d'être consolée.

3 Je me souvenois de Dieu, et je me tourmentois; je méditois, et mon esprit étoit défailli. Sélah.

4 Tu avois retenu mes yeux dans les veilles; j'étois étourdi, et je ne pouvois parler.

5 Je pensois aux jours d'autre-fois et aux années des siècles passés.

6 Je me souvenois des cantiques que je chantois avec des instrumens pendant la nuit; je méditois en mon cœur, et mon esprit cherchoit diligemment, et je disois:

7 Le Seigneur m'a-t-il rejeté pour toujours, et ne continuera-t-il plus à m'avoir pour agréable?

8 Sa bonté est-elle épuisée pour jamais? Sa parole a-t-elle pris fin pour toujours?

schlafen, und alle Krieger müssen die Hände lassen sinken.

6 Von deinem Schelten, Gott Jacobs, sinket in Schlaf beides Ross und Wagen.

7 Du bist erschrecklich. Wer kann vor dir stehen, wenn du zürnest?

8 Wenn du das Urtheil lässest hören vom Himmel, so erschrickt das Erdreich, und wird stille.

9 Wenn Gott sich aufmacht, zu richten, daß er helfe allen Elenden auf Erden.

10 Wenn Menschen wider dich wüthen, so legeſt du Ehre ein; und wenn sie noch mehr wüthen, bist du auch noch gerüstet.

11 Gelobet und haltet dem Herrn, eurem Gott, alle, die ihr um ihn her seht; bringet Geschenke dem Schrecklichen,

12 Der den Fürsten den Muth nimmt, und schrecklich ist unter den Königen auf Erden.

Der 77 Psalm.

1 Ich schreie mit meiner Stimme zu Gott; zu Gott schreie ich, und er erhoeret mich.

2 In der Zeit meiner Noth suche ich den Herrn; meine Hand ist des Nachts ausgeredet, und läßt nicht ab: denn meine Seele will sich nicht trösten lassen.

3 Wenn ich betrübt bin, so denke ich an Gott; wenn mein Herz in Aengsten ist, so rede ich.

4 Meine Augen hält du, daß sie wachen; ich bin so ohnmächtig, daß ich nicht reden kann.

5 Ich denke der alten Zeit, der vorigen Jahre.

6 Ich denke des Nachts an mein Saitenspiel, und rede mit meinem Herzen; mein Geist muß forschen.

7 Wird denn der Herr ewiglich verstoßen, und keine Gnade mehr erzeigen?

turbados. Durmiéron su sueño, y nada hallaron en sus manos todos estos hombres de riquezas.

6 A tu amenaza, Dios de Jacob, adormecieronse los que montaron en caballos.

7 Tú eres terrible, ¿y quién te resistirá? desde entonces tu ira.

8 Desde el cielo hiciste oír tu juicio: la tierra tembló, y se sosegó,

9 Quando se levantó Dios á juicio, para salvar á todos los malos de la tierra.

10 Porque el pensamiento del hombre te alabará; y los residuos del pensamiento te harán día festivo.

11 Haced votos, y cumplidlos al Señor Dios vuestro, todos los que al rededor de él traheis ofrendas,

12 Al terrible, y al que quita el espíritu á los Príncipes, al que es terrible á los Reyes de la tierra.

PSALMO LXXVII.

CON mi voz al Señor clamé: con mi voz á Dios, y atendió á mí.

2 En el día de mi tribulacion á Dios busqué, con mis manos ácia él de noche; y no quede frustrado. Rehúsó consolarse mi alma,

3 Me acordé de Dios, y me deleyté, y me exercité, y desmayó mi espíritu.

4 Adelantáronse á las vigilias mis ojos: quedé turbado, y no hablé.

5 Pensé en los dias antiguos, y tuve en la mente los años eternos.

6 Y medité de noche en mi corazon, y me exercitaba, y escobaba mi espíritu.

7 ¿Por ventura desechará Dios para siempre, ó no volverá mas á ser benévolo?

8 O contará para siempre su misericordia, de generacion en generacion?

συνέξει ἐν τῇ ὀργῇ αὐτοῦ τοὺς οἰκτιρμούς αὐτοῦ; διάνυγμα.

10 Καὶ εἶπα, Νῦν ᾠρῶμαι, αὕτη ἡ ἀλλοίωσις, τῆς δεξιᾶς τοῦ ὑψίστου.

11 Ἐμνήσθην τῶν ἔργων Κυρίου, ὅτι μνησθήσομαι ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῶν θαυμασίων σου,

12 Καὶ μελετήσω ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, καὶ ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασί σου ἀδολεσχίσω.

13 Ὁ Θεὸς ἐν τῷ ἁγίῳ ἡ ὁδός σου, τίς Θεὸς μέγας ὡς ὁ Θεός ἡμῶν;

14 Σὺ εἶ ὁ Θεός ὁ ποιῶν θαυμάσια, ἐγνώρισας ἐν τοῖς λαοῖς τὴν δύναμίν σου.

15 Ἐλυτρώσω ἐν τῷ βραχίονί σου τὸν λαόν σου, τὰς υἱὰς Ἰακώβ καὶ Ἰωσήφ διὰ ψαλμῶν.

16 Εἰδοσάν σε ὕδατα ὁ Θεός, εἰδοσάν σε ὕδατα καὶ ἐφοβήθησαν, καὶ ἐταράχθησαν ἄβυσσοι.

17 Πλήθος ἤχους ὑδάτων, φωνὴν ἔδωκαν αἱ νεφέλαι· καὶ γὰρ τὰ βέλη σου διαπορεύονται.

18 Φωνὴ τῆς βροντῆς σου ἐν τῷ τροχῷ· ἐφαναι αἱ ἀστραπαὶ σου τῇ οἰκουμένη, ἔσαλευθη καὶ ἔντρομος ἐγενήθη ἡ γῆ.

19 Ἐν τῇ θαλάσῃ ἡ ὁδός σου, καὶ αἱ τρίβοι σου ἐν ὕδασι πολλοῖς, καὶ τὰ ἴχνη σου οὐ γνωσθήσονται.

20 Ὡδήγησας ὡς πρόβατα τὸν λαόν σου ἐν χειρὶ Μωσῆ καὶ Ἀαρών.

ΕΣΠΕΡΙΝΑ ΕΥΧΑΙ.

Ψαλ. οη'. LXXVIII.

ΠΡΟΣΕΧΕΤΕ λαὸς μὲν τὸν νόμον μὲν, κλινάτε τὸ οὖς ὑμῶν εἰς τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μὲν.

2 Ἀνοῖξτε ἐν παραβολαῖς τὸ στόμα μου, φθέγγομαι προβλήματα ἀπ' ἀρχῆς.

3 Ὅσα ἠκούσαμεν καὶ ἐγνώμεν αὐτὰ, καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν διηγήσαντο ἡμῖν.

9 Aut obliviscetur misereri Deus? aut continebit in ira sua misericordias suas? 10 Et dixi: Nunc cæpi: hæc mutatio dexterae Excelsi.

11 Memor fui operum Domini: quia memor ero ab initio mirabilium tuorum,

12 Et meditabor in omnibus operibus tuis: et in adinventionibus tuis exercebor.

13 Deus in sancto via tua: quis Deus magnus sicut Deus noster?

14 Tu es Deus qui facis mirabilia. Notam fecisti in populis virtutem tuam:

15 Redemisti in brachio tuo populum tuum, filios Jacob, et Joseph.

16 Viderunt te aquæ Deus, viderunt te aquæ: et timuerunt et turbatae sunt abyssi.

17 Multitudo sonitus aquarum: vocem dederunt nubes. Etenim sagittæ tuæ transeunt:

18 Vox tonitruum tui in rota. Illuxerunt coruscationes tuæ orbi terræ: commota est et contremuit terra.

19 In mari via tua, et semitæ tuæ in aquis multis: et vestigia tua non cognoscuntur.

20 Deduxisti sicut oves populum tuum, in manu Moysi et Aaron.

VESPERTINÆ PRECES.

PSALMUS LXXVIII.

ΑΤΤΕΝΔΙΤΕ popule meus legem meam: inclinate aurem vestram in verba oris mei.

2 Aperiam in parabolis os meum: loquar propositiones ab initio.

3 Quanta audivimus et cognovimus ea:

να λαλήσω.

5 Ἐδολογίσθην τὰς ἀρχαίας ἡμέρας, καὶ τὰς ἀπερασμένους χρόνους.

6 Ἐμελέτησα τοὺς ψαλμούς μου, καὶ νύκτα καὶ ἡμέραν ἐσυνόμηνον μετὰ τὴν καρδίαν μου, καὶ ἠρεῖνῃσα τὸ πνεῦμά μου.

7 Ἄς μὴ ἀπομακρυνθῇ αἰωνίως ὁ Κύριος· ἀραγε δὲν θέλει αὐτὸς καταδεχθῆναι πλέον;

8 Ἐτελείωσε τὸ ἔλεός του διὰ πάντα, καὶ τὸ ὅ,τι μὰς ἔταξεν;

9 Ἀησρόνησε ὁ Θεός τὰς οἰκειρμῆς τῆς; ἢ θέλει ἀποκόψειν μετὰ τὴν ὀργὴν του τοὺς οἰκτιρμῆς τῆς;

10 Καὶ εἶπα, Ἀρρώστια μὴ εἶναι αὕτη, καὶ θέλω ἐνθυμηθῆναι τὴν ἀλλοίωσιν τῆς δεξιᾶς τοῦ ὑψίστου.

11 Θέλω ἐνθυμηθῆναι τὰ ἔργα τοῦ Κυρίου, καὶ μελετήσω ἀπ' ἀρχῆς τὰ θαυμάσιά σου.

12 Θέλω μελετήσῃν πάντα τὰ ἔργα σου, καὶ ἡ συνομιλία μου θέλει εἶναι περὶ τὰ ἐπιτηδεύματά σου.

13 Ἄγία εἶναι ἡ ὁδός σου, ὦ Θεέ, ποῖος Θεός εἶναι μέγας ὡς ὁ Θεός μας;

14 Σὺ εἶσαι ὁ Θεός ὁ ποιῶν θαυμάσια, καὶ ἔδειξας ἐν τοῖς λαοῖς σου τὴν δύναμίν σου.

15 Ἐλυτρώσας μετὰ τὴν ἰσχίν σου τὸν λαόν σου τὰς υἱὰς Ἰακώβ, καὶ τοῦ Ἰωσήφ.

16 Σε εἶδον τὰ ὕδατα, ὦ Θεέ, σὲ εἶδον τὰ ὕδατα καὶ ἐφοβήθησαν, καὶ αἱ ἄβυσσοι ἐταράχθησαν.

17 Πλήθος βροχῆς ἔχυσαν τὰ σύννεφα, καὶ ἐβρόντησεν ὁ αἶθρ'· καὶ τὰ βέλη σε ἐξήλθον.

18 Ἡ φωνὴ τῆς βροντῆς σου ἠκέστο τριγύρου, ἔλαμψαν αἱ ἀστραπαὶ σου ἐπὶ τὴν οἰκσμένην,

ἔσαλευθη καὶ ἔγινε τρέμμα ἡ γῆ.

19 Ἡ τῆς θαλάσσης εἶναι ἡ ὁδός σε, καὶ οἱ δρόμοι σου ἐπάνω εἰς τὰ μεγάλα νερά, καὶ τὰ ἴχνη σου δὲν γνωρίζονται.

tà? ha egli serrate per ira le sue compassioni? Sela.

10 Io ho adunque detto: ciò ch' io sono fiacco *procede* da ciò che la destra dell'Altissimo è mutata.

11 Io mi rammemoro l'opere del Signore: perciocchè io mi riduco a memoria le tue maraviglie antiche.

12 E medito tutti i tuoi fatti, e ragiono delle tue operazioni.

13 O Dio, le tue vie *si veggono* nel Santuario: chi è dio grande, come Iddio?

14 Tu *sei* l'Iddio, che fai maraviglie: tu hai fatta conoscere la tua forza fra i popoli.

15 Tu hai col tuo braccio riscosso il tuo popolo: i figliuoli di Jacob, e di Josef. Sela.

16 L'acque ti videro, o Dio: l'acque ti videro, e furono spaventate: gli abissi eziandio tremarono.

17 Le nubi versarono diluvi d'acque, i cieli tonarono, i tuoi strali eziandio andarono attorno.

18 Il suon de' tuoi tuoni, *fu* per lo giro del cielo, i folgori alluminarono il mondo; la terra fu smossa, e tremò.

19 La tua via *fu* per mezzo il mare, ed il tuo sentiero per mezzo le grandi acque: e le tue pedate non furono riconosciute.

20 Tu conducesti, per man di Moisé, e d'Aaron, il tuo popolo, come una greggia.

PREGHIERA della SERA.

SALMO LXXVIII.

ΑΣΚΟΛΤΑ, o popol mio, la mia dottrina: porgete gli orecchi alle parole della mia bocca.

2 Io aprirò la mia bocca in sentenze: io sgorgherò detti notevoli *di cose antiche*.

3 Le quali noi abbiamo udite, e sappiamo,

9 Hath God forgotten to be gracious: and will he shut up his loving-kindness in displeasure?

10 And I said, It is mine own infirmity: but I will remember the years of the right hand of the most Highest.

11 I will remember the works of the Lord: and call to mind thy wonders of old time.

12 I will think also of all thy works: and my talking shall be of thy doings.

13 Thy way, O God, is holy: who is so great a God as our God?

14 Thou art the God that doeth wonders: and hast declared thy power among the people.

15 Thou hast mightily delivered thy people: even the sons of Jacob and Joseph.

16 The waters saw thee, O God, the waters saw thee, and were afraid: the depths also were troubled.

17 The clouds poured out water, the air thundered: and thine arrows went abroad.

18 The voice of thy thunder was heard round about: the lightning shone upon the ground; the earth was moved, and shook withal.

19 Thy way is in the sea, and thy paths in the great waters: and thy footsteps are not known.

20 Thou leddest thy people like sheep: by the hand of Moses and Aaron.

EVENING PRAYER.

PSALM LXXXVIII.

HEAR my law, O my people: incline your ears unto the words of my mouth.

2 I will open my mouth in a parable: I will declare hard sentences of old;

3 Which we have heard and known: and such as our fathers have told us;

8 Ist's denn ganz und gar aus mit seiner Güte? und hat die Verheißung ein Ende?

9 Hat denn Gott vergessen gnädig zu seyn, und seine Barmherzigkeit vor Zorn verschlossen?

10 Aber doch sprach ich: Ich muß das leiden; die rechte Hand des Höchsten kann alles ändern.

11 Darum gebente ich an die Thaten des Herrn, ja ich gebente an deine vorigen Wunder.

12 Und rede von allen deinen Werken, und sage von deinem Thun.

13 Gott, dein Weg ist heilig. Wo ist ein so mächtiger Gott, als du, Gott, bist?

14 Du bist der Gott, der Wunder thut; du hast deine Macht bewiesen unter den Völkern.

15 Du hast dein Volk erlöst gewaltiglich, die Kinder Jacobs und Josephs.

16 Die Wasser sahen dich, Gott, die Wasser sahen dich und ängsteten sich, und die Tiefen toben.

17 Die biden Wolken gossen Wasser, die Wolken donnerten, und die Strahlen fuhren daher.

18 Es donnerte im Himmel, deine Blitze leuchteten auf dem Erdboden; das Erbreich regte sich, und behte davon.

19 Dein Weg war im Meer, und dein Pfad in großen Wassern, und man spürete doch deinen Fuß nicht.

20 Du führetest dein Volk, wie eine Heerde Schafe, durch Mosen und Aaron.

Abend = Gebete.

Der 78 Psalm.

1 Höre, mein Volk, mein Geseß, neiget eure Ohren zu der Rede meines Mundes.

2 Ich will meinen Mund aufstun zu Sprüchen,

9 Le Dieu fort a-t-il oublié d'avoir pitié? A-t-il resserré ses compassions par son courroux? Sélah.

10 Puis j'ai dit: C'est bien ici ce qui m'atfoiblit; mais la droite du Souverain change.

11 Je me suis souvenu des exploits de l'Eternel; même, je me suis souvenu de tes merveilles d'autrefois;

12 Et j'ai médité toutes tes œuvres, et j'ai parlé de tes exploits, disant:

13 O Dieu, ta voie est dans le sanctuaire: Qui est le dieu fort et grand comme Dieu?

14 Tu es le Dieu fort, qui fais des merveilles; tu as fait connoître ta force parmi les peuples.

15 Tu as délivré ton peuple par ton bras, savoir, les enfans de Jacob et de Joseph. Sélah.

16 Les eaux t'ont vu, o Dieu, les eaux t'ont vu, et ont tremblé, même, les abîmes en ont été émus.

17 Les nuées ont répandu des inondations d'eaux, les nuées ont fait retentir leur voix; tes traits ont volé çà et là.

18 Le son de ton tonnerre étoit dans la rondeur de l'air; les éclairs ont éclairé la terre habitable, la terre en a été émue et en a tremblé.

19 Ton chemin a été par la mer, et tes sentiers dans les grosses eaux, et tes traces n'ont point été connues.

20 Tu as mené ton peuple comme un troupeau, sous la conduite de Moïse et d'Aaron.

PRIERE DU SOIR.

PSEAUME LXXXVIII.

MON peuple, écoutez ma loi; prêtez l'oreille aux paroles de ma bouche.

2 J'ouvrirai ma bouche en similitudes; je répandrai les choses cachées du tems passé;

3 Lesquelles nous avons ouïes et connues, et que nos pères nous ont racontées.

4 Nous ne les cacherons point à leurs en-

9 O se olvidará Dios de tener misericordia: ¿ó detendrá con su ira sus misericordias?

10 Y dixé: Ahora comienzo: de la diestra del Altísimo es esta mudanza.

11 Me acordé de las obras del Señor: porque me acordaré de tus maravillas desde el principio.

12 Y meditaré en todas tus obras, y me exercitaré en tus invenciones.

13 Tu camino, ó Dios, es en lo santo: ¿qué Dios hay grande, como el Dios nuestro?

14 Tú eres el Dios, que haces maravillas. Hiciste conocer en los pueblos tu valentía:

15 Redimiste con tu brazo á tu pueblo, á los hijos de Jacob, y de Joseph.

16 Viéronte las aguas, Dios: viéronte las aguas; y temieron, y fueron turbados los abismos.

17 Mucho fué el ruido de las aguas: voz diéron las nubes. Porque tus saetas pasan:

18 La voz de tu trueno en la rueda. Relumbraron tus relámpagos por la redondez de la tierra: estremeciöse, y tembló la tierra.

19 En el mar tu camino, y tus sendas en medio de las muchas aguas, y no serán conocidas tus pisadas.

20 Conduxiste á tu pueblo, como ovejas, por la mano de Moyses y de Aaron.

ORACION VESPERTINA.

PSALMO LXXXVIII.

ESCUCHAD mi ley, pueblo mio: inclinad vuestra oreja á las palabras de mi boca.

2 Abriré en parábolas mi boca: hablaré propuestas desde el principio.

3 Quantas cosas hemos oido, y las hemos entendido, y nos las contarán nuestros padres,

4 Οὐκ ἐκρύβη ἀπὸ τῶν τέκνων αὐτῶν εἰς γενεὰν ἑτέραν, ἀπαγγέλλοντες τὰς αἰέσεις Κυρίου καὶ τὰς δυναστείας αὐτοῦ, καὶ τὰ θαυμάσια αὐτῆς ἃ ἐποίησε.

5 Καὶ ἀνέστησε μαρτύριον ἐν Ἰακώβ, καὶ νόμον ἔθετο ἐν Ἰσραὴλ· ὃν ἐνετείλατο τοῖς πατράσιν ἡμῶν, γνωρίσαι αὐτὸν τοῖς υἱοῖς αὐτῶν,

6 Ὅπως ἂν γνῶ γενεὰ ἑτέρα, υἱοὶ οἱ τεθηγάμενοι, καὶ ἀναστήσονται καὶ ἀπαγγελοῦσιν αὐτὰ τοῖς υἱοῖς αὐτῶν·

7 Ἵνα θῶνται ἐπὶ τὸν Θεὸν τὴν ἐλπίδα αὐτῶν, καὶ μὴ ἐπιλάβωνται τῶν ἔργων τοῦ Θεοῦ, καὶ τὰς ἐντολάς αὐτοῦ οὐκ ἐκζητήσωσιν·

8 Ἵνα μὴ γένωνται ὡς οἱ πατέρες αὐτῶν, γενεὰ σκολία καὶ παραπικραίνουσα, γενεὰ ἣτις οὐ κατεύθυνεν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς, καὶ οὐκ ἐπιστῶθη μετὰ τοῦ Θεοῦ τὸ πνεῦμα αὐτῆς.

9 Υἱοὶ Ἐφραὶμ ἐντεινόντες καὶ βάλλοντες τόξον, ἐστράφησαν ἐν ἡμέρᾳ πολέμου.

10 Οὐχ ἐφύλαξαν τὴν διαθήκην τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ οὐκ ἤθελον πορευέσθαι.

11 Καὶ ἐπελάθοντο τῶν εὐεργεσιῶν αὐτοῦ καὶ τῶν θαυμασιῶν αὐτοῦ, ὧν ἔδειξεν αὐτοῖς·

12 Ἐναντίον τῶν πατέρων αὐτῶν ἃ ἐποίησε θαυμάσια, ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, ἐν πεδίῳ Τάνεω.

13 Διέρρηξε θάλασσαν, καὶ διήγαγεν αὐτοὺς, ἔστησεν ὕδατα ὥσει ἄσκον.

14 Καὶ ὠδήγησεν αὐτοὺς ἐν νεφέλῃ ἡμέρας, καὶ ὅλην τὴν νύκτα ἐν φωτισμῷ πυρός.

15 Διέρρηξε πέτραν ἐν ἐρήμῳ, καὶ ἐπότισεν αὐτοὺς ὡς ἐν ὑβύσσῳ πολλῇ.

16 Καὶ ἐξήγαγεν ὕδωρ ἐκ πέτρας, καὶ κατήγαγεν ὡς ποταμοὺς ὕδατα.

et patres nostri narraverunt nobis.

4 Non sunt occultata a filiis eorum, in generatione altera. Narrantes laudes Domini, et virtutes ejus, et mirabilia ejus quæ fecit.

5 Et suscitavit testimonium in Jacob: et legem posuit in Israel. Quanta mandavit patribus nostris nota facere ea filiis suis:

6 Ut cognoscat generatio altera. Filii qui nascentur, et exurgent, et narrabunt filiis suis,

7 Ut ponant in Deo spem suam, et non obliviscantur operum Dei: et mandata ejus exquirant:

8 Ne fiant sicut patres eorum: generatio prava et exasperans. Generatio, quæ non direxit cor suum: et non est creditus cum Deo spiritus ejus.

9 Filii Ephrem intendentes, et mittentes arcum: conversi sunt in die belli.

10 Non custodierunt testamentum Dei: et in lege ejus noluerunt ambulare.

11 Et obliiti sunt benefactorum ejus, et mirabilium ejus quæ ostendit eis.

12 Coram patribus eorum fecit mirabilia in terra Ægypti, in campo Taneos,

13 Interruptit mare, et perduxit eos: et statuit aquas quasi in utre.

14 Et deduxit eos in nube diei: et tota nocte in illuminatione ignis.

15 Interruptit petram in eremo: et adaquavit eos velut in abyso multa.

16 Et eduxit aquam de petra: et deduxit tamquam flumina aquas.

17 Et appropinquaverunt adhuc peccare ei: in iram excitaverunt Excedsum in inaquoso.

20 Σὺ ὠδήγησας ὡς πρόβατα τὸν λαὸν σου διὰ μέσου τῆς χειρὸς Μωσέως, καὶ Ἀαρὼν.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΗΣ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Ψαλ. σθ'. LXXVIII.

ΑΚΟΥΣΟΝ, ὦ λαέ μου, τὸν νόμον μου, δώσαι προσοχὴν εἰς τοὺς λόγους τοῦ στόματός μου.

2 Θέλω ἀνοίξειν τὸ στόμα μου ἐν παραβολαῖς, θέλω λαλήσειν περὶ τῶν παλαιῶν προβλημάτων.

3 Ὅσα ἠκούσαμεν καὶ ἐγνωρίσαμεν, καὶ μᾶς ἐδιηγήθησαν οἱ πατέρες μας.

4 Ἵνα μὴ τὰ κρήνημεν τοῖς υἱοῖς τῆς ἐρχομένης γενεᾶς, ἀλλ' Ἵνα δεῖξωμεν τὸν ἔπαινον τῆς Κυρίας, καὶ τὰς δυναστείας, καὶ τὰ ὅσα ἐποίησε θαυμάσια.

5 Καὶ ἔκαμε διαθήκην μετὰ τὸν Ἰακώβ, καὶ ἔδωκεν νόμον τῷ Ἰσραὴλ· τὸν ὁποῖον ἐπρόσταξεν εἰς τῆς πατέρων μας· να τ' διδάξουσιν εἰς ἡμέρας τῶν υἱῶν.

6 Ὅπως γνωρισθῇ ἀπὸ τῆς ἐπομένης γενεᾶς, καὶ ἀπὸ τῶν υἱῶν οἱ ὁποῖοι ἔμελλον· να γεννηθῶσιν,

7 Καὶ ὅπως αὐξάνοντες, τὸν ἐρμηνεύσωσιν εἰς τοὺς υἱούς των.

8 Ἵνα βάλωσιν εἰς τὸν Θεὸν τὴν ἐλπίδα των, καὶ μὴ λησμονήσωσι τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ, καὶ ὑπακούσωσι τὰς ἐντολάς του.

9 Ἵνα μὴ γίνωσιν ὥσαν οἱ πατέρες των, γενεὴ ἄπιστος καὶ διεστριμμένη, γενεὴ ἣ ὅποια ἔκλυεν ἀδικίας εἰς τὴν καρδίαν της, καὶ τὸ πνεῦμα τῆς ὁποίας δὲν ἦτο μετὰ τὸν Θεόν.

10 Ὅσαν οἱ τοξεύοντες υἱοὶ τῆς Ἐφραὶμ, οἵτινες ἐστράφησαν τὴν ἡμέραν τοῦ πολέμου.

11 Δὲν ἐφύλαξαν τὴν διαθήκην τῆς Θεᾶς, καὶ δὲν ἤθελον· να πορευθῶσι κατὰ τὸν νόμον του.

12 Ἀλλὰ λησμονήσαν τὰς εὐεργεσίας του καὶ τὰ ὅποια τὸν ἔδειξεν θαυμάσια του.

e lequali i nostri padrici hanno raccontate,

4 Noi non le celeremo a' lor figliuoli, alla generazione a venire: noi racconteremo le lodi del Signore, e la sua forza, e le sue maraviglie ch' egli ha fatte.

5 Egli ha fermata la testimonianza in Jacob, ed ha posta la Legge in Israel: le quali egli comandò a nostri padri di fare sapere a' lor figliuoli.

6 Acciocchè la generazione a venire, i figliuoli che nascerbbero, le sapessero, e si mettersero a narrarle a' lor figliuoli.

7 E ponessero in Dio la loro speranza, e non dimenticassero l' opere di Dio, ed osservassero i suoi comandamenti.

8 E non fossero come io lor padri, generazione ritrosa, e ribella: generazione che non drizzò il cuor suo, il cui spirito non fu leale inverso Dio.

9 I figliuoli d' Efraim, gente di guerra, buoni arcieri, voltarono le spalle al di della battaglia.

10 Non avevano osservato il patto di Dio, ed avevano ricusato di camminar nella sua Legge.

11 Ed avevano dimenticate le sue opere, e le maraviglie ch' egli aveva lor fatte vedere.

12 Egli aveva fatti miracoli in presenza de' padri loro, nel paese d' Egitto, nel tenitorio di Soan.

13 Egli aveva fesso il mare, e gli aveva fatti passare per mezzo: ed aveva fermate l' acque come un mucchio.

14 Egli aveva condotti di giorno colla nuvola, e tutta notte colla luce del fuoco.

15 Egli aveva schiantate le rupi nel deserto, e gli aveva copiosamente abbeverati, come di gorgi.

16 Ed aveva fatto uscir de' ruscelli della

4 That we should not hide them from the children of the generations to come: but to shew the honour of the Lord, his mighty and wonderful works that he hath done.

5 He made a covenant with Jacob, and gave Israel a law: which he commanded our forefathers to teach their children;

6 That their posterity might know it: and the children which were yet unborn;

7 To the intent that when they came up: they might shew their children the same;

8 That they might put their trust in God: and not to forget the works of God, but to keep his commandments;

9 And not to be as their forefathers, a faithless and stubborn generation: a generation that set not their heart aright, and whose spirit cleaveth not stedfastly unto God;

10 Like as the children of Ephraim: who being harnessed, and carrying bows, turned themselves back in the day of battle.

11 They kept not the covenant of God: and would not walk in his law;

12 But forgot what he had done: and the wonderful works that he had shewed for them.

13 Marvellous things did he in the sight of our forefathers, in the land of Egypt: even in the field of Zoan.

14 He divided the sea, and let them go through: he made the waters to stand on an heap.

15 In the day-time also he led them with a cloud: and all the night through with a light of fire.

16 He clave the hard rocks in the wilderness: and gave them drink thereof, as it had been out of the great depth.

und alte Geschichten aussprechen,

3 Die wir gehört haben und wissen, und unsere Väter uns erzählt haben:

4 Daß wirs nicht verhalten sollen ihren Kindern, die hernach kommen, und verkündigen den Ruhm des Herrn, und seine Macht und Wunder, die er gethan hat.

5 Er richtete ein Zeichniß ein in Jacob, und gab ein Gesetz in Israel, das er unsern Vätern gebot zu lehren ihre Kinder:

6 Auf daß die Nachkommen lerneten, und die Kinder, die noch sollten geboren werden, wenn sie aufkämen, daß sie es auch ihren Kindern verkündigten;

7 Daß sie setzten auf Gott ihre Hoffnung, und nicht vergäßen der Thaten Gottes, und seine Gebote hielten,

8 Und nicht würden wie ihre Väter, eine abtrünnige und ungehorsame Art, welchen ihr Herz nicht recht war, und ihr Geist nicht treulich hielt an Gott.

9 Wie die Kinder Ephraim, so geharnischt den Bogen führten, abfielen zur Zeit des Streits.

10 Sie hielten den Bund Gottes nicht, und wollten nicht in seinem Gesetz wandeln,

11 Und vergaßen seiner Thaten und seiner Wunder, die er ihnen erzeiget hatte.

12 Vor ihren Vätern that er Wunder in Egyptenland, im Felde Zoan.

13 Er zertheilte das Meer, und ließ sie durchhin gehen, und stellet das Wasser, wie eine Mauer.

14 Er leitete sie des Tages mit einer Wolke, und des Nachts mit einem hellen Feuer.

15 Er riß die Felsen in der Wüste, und tränkte sie mit Wasser die Fülle,

fans, et ils raconteront les louanges de l'Eternel à la génération qui viendra, et sa force, et les merveilles qu'il a faites.

5 Car il a établi son témoignage en Jacob, et il a mis la loi en Israël; et il ordonna à nos pères de les faire entendre à leurs enfans.

6 Afin que la génération suivante et les enfans qui naîtroient, les connussent, qu'ils les récitassent à leurs enfans;

7 Qu'ils missent leur confiance en Dieu, qu'ils n'oubliaissent pas les exploits du Dieu fort, qu'ils gardassent ses commandemens;

8 Et qu'ils ne fussent pas comme leurs pères, une génération perfide et rebelle, une génération qui n'a point soumis son cœur, et dont l'esprit n'a point été fidèle au Dieu fort.

9 Les enfans d'Ephraïm, armés et tirant de l'arc, ont tourné le dos au jour de la bataille.

10 Ils n'ont point gardé l'alliance de Dieu, et ont refusé de marcher selon sa loi.

11 Et ils ont mis en oubli ses exploits et ses merveilles qu'il leur avoit fait voir.

12 Il a fait des miracles en la présence de leurs pères au pays d'Egypte, au territoire de Tsohan.

13 Il a fendu la mer, les a fait passer au travers, et il a fait arrêter les eaux comme un monceau.

14 Et il les a conduits de jour par la nuée, et toute la nuit par une lumière de feu.

15 Il a fendu les rochers dans le désert, et leur a donné abondamment à boire, comme s'il l'eût puisé des abîmes.

16 Il a fait sortir des ruisseaux du rocher, et en a fait découler des eaux comme des rivières.

17 Toutefois, ils continuèrent à pécher contre lui, irritant le Souverain dans le désert.

18 Ils tentèrent le Dieu fort dans leurs cœurs, en demandant de la viande pour satisfaire leur appétit.

4 No fueron encubiertas á sus hijos en la otra generacion. Contando las alabanzas del Señor y sus poderíos, y las maravillas que él hizo.

5 Y levantó testimonio en Jacob, y puso ley en Israel. Todo lo que mandó él á nuestros padres, que hiciesen conocer á sus hijos:

6 Para que lo supiese la otra generacion. Los hijos que nacerán, y se levantarán, lo contarán tambien á sus hijos,

7 Para que pongan en Dios su esperanza, y no se olviden de las obras de Dios, y busquen con cuidado sus mandamientos.

8 No se hagan como sus padres, generacion torcida y provocativa. Generacion, que no enderezó su corazon: ni su espíritu fué leal con Dios.

9 Los hijos de Ephraim que entesaban, y disparaban el arco, se volvieron en el dia de la batalla.

10 No guardaron la alianza hecha con Dios, y no quisieron caminar en su ley.

11 Y se olvidaron de sus beneficios, y de sus maravillas, que les mostró.

12 Delante de los padres de ellos hizo maravillas en tierra de Egipto, en el campo de Tanis.

13 Dividió el mar, y los pasó; y puso las aguas como en un odre.

14 Y los conduxo de dia por una nube, y toda la noche con iluminacion de fuego.

15 Dividió la Peña en el yermo, y dióles á beber aguas como en un grande abismo.

16 Y sacó agua de la Peña, é hizo correr las aguas como rios.

17 Y volvieron aun á pecar contra él: mo-

17 Καὶ προσέθεντο ἔτι τοῦ ἀμαρτάνειν αὐτῶν.
 παρεπικράναν τὸν ὕψιστον ἐν ἀνιδρώρῃ,
 18 Καὶ ἐξεπείρασαν τὸν Θεὸν ἐν ταῖς καρδίαις
 αὐτῶν, τὴ αἰτήσας βρώματα λαῖς ψυχαῖς αὐτῶν.
 19 Καὶ κατελάλησαν τῷ Θεῷ, καὶ εἶπαν, Μηδυνή-
 σεται ὁ Θεὸς ἐτοιμάσαι τράπεζαν ἐν ἐρήμῳ;
 20 Ἐπεὶ ἐπάταξε πέτραν, καὶ ἔρρηξαν ὕδατα, καὶ
 χεῖμαρρόν κατεκλύσθησαν, μή καὶ ἄρτον δυνήσεται
 δέναι; ἡ ἐτοιμάσαι τράπεζαν τῷ λαῷ αὐτοῦ;
 21 Διὰ τὸτο ἤκησε Κύριος καὶ ἀνεβίατο, καὶ πῦρ
 ἀνήθη ἐν Ἰακώβ, καὶ ὄργη ἀνέβη ἐπὶ τὴν Ἰσραὴλ.
 22 Ὅτι οὐκ ἐπίστευσαν ἐν τῷ Θεῷ, οὐδὲ
 ἤλπισαν ἐπὶ τῷ σωτήριον αὐτοῦ.
 23 Καὶ ἐνετείλατο νεφέλαις ὑπεράνωθεν, καὶ
 θύρας οὐρανοῦ ἀνέψξε
 24 Καὶ ἔβρεξεν αὐτοῖς μάννα φαγεῖν, καὶ
 ἄρτον οὐρανοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς.
 25 Ἄρτον ἁγγέλων ἔφαγεν ἄνθρωπος, ἐπισ-
 τισμὸν ὑπείστειλεν αὐτοῖς εἰς πλησμονήν.
 26 Ἀπῆρε Νότον ἐξ οὐρανοῦ, καὶ ἐπήγαγεν ἐν
 τῇ δυναστείᾳ αὐτοῦ Λίβα.
 27 Καὶ ἔβρεξεν ἐπ' αὐτοὺς ὥσει χῶν σάρκας, καὶ
 ὥσει ἄμμον θαλασσῶν πετεινὰ περωτὰ.
 28 Καὶ ἐπέπεσον εἰς μέσον τῆς παρεμβολῆς
 αὐτῶν, κύκλῳ τῶν σκηνωμάτων αὐτῶν.
 29 Καὶ ἐφάγοσαν καὶ ἐνεπλήσθησαν σφόδρα,
 καὶ τὴν ἐπιθυμίαν αὐτῶν ἠνεγκεν αὐτοῖς.
 30 Οὐκ ἐσερήθησαν ἀπὸ τῆς ἐπιθυμίας αὐτῶν
 ἔτι τῆς βρώσεως αὐτῶν ἥσῃ ἐν τῷ σῶματι αὐτῶν,
 31 Καὶ ὄργη τοῦ Θεοῦ ἀνέβη ἐπ' αὐτοὺς, καὶ
 ἀπέκτεινεν ἐν τοῖς πόσιν αὐτῶν, καὶ τοὺς
 ἐκλεκτοὺς τοῦ Ἰσραὴλ συνεπόδισεν.
 32 Ἐν πᾶσι τοῖς ἡμετέροις ἐπὶ, καὶ οὐκ
 ἐπίστευσαν τοῖς θαυμασίοις αὐτοῦ.
 33 Καὶ ἐξέλιπον ἐν ματαιότητι αἱ ἡμέραι
 αὐτῶν, καὶ τὰ ἔτη αὐτῶν μετὰ σπουδῆς.

13 Θαυμάσια ἐποίησε ἔμπροσθεν τῶν πατέ-
 ρων μας εἰς τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου, εἰς τὴν χα-
 ραφίαν τοῦ Τανείως.
 14 Ἐδιαμοίρασε τὴν θύλασσαν, καὶ τοὺς
 ἐπέρασε, καὶ ἐποίησε τὰ νερά ὥσαν δύο βηνά.
 15 Μὲ σύννεφον τοὺς ὡδήγησεν τὴν ἡμέραν,
 καὶ ὅλην τὴν νύκτα με στύλον πυρός.
 16 Ἔσχισε πέτραν εἰς τὴν ἐρήμιον, καὶ τοὺς
 ἐπότισεν ὥσαν ἀπὸ πηγῶν βαθύ.
 17 Εὐγάλεον νερόν ἀπὸ πέτραν, ὥσαν ποτα-
 μὸν ὑδάτων.
 18 Μὲ ὅλον τὸτο ἡμαρτήσαν ἐναντίον τοῦ Θεοῦ,
 καὶ παρεπικράναν τὸν ὕψιστον εἰς τὴν ἐρήμιον.
 19 Ἐπείρασαν τὸν Θεόν εἰς τὰς καρδίας των,
 καὶ τὴν ἐξήτησαν τροφήν κατὰ τὴν ὁρεξίν των.
 20 Καὶ ἐλάλησαν κατὰ τὴν θεῶν εἶπαν, Ἐχει ὁ
 Θεὸς να μᾶς ἐτοιμάσῃ τράπεζαν εἰς τὴν ἐρήμιον;
 21 Ἐπειδὴ ἔσχισε ἀληθῶς τὴν πέτραν, καὶ τὰ
 νερά ἔτρεξαν ὥς χειμαρροί, ἀμμή δύναται ὁ
 Θεὸς να μᾶς δώσῃ ἄρτον, ἡ να ἐτοιμάσῃ τρά-
 πεζαν διὰ τὸν λαόν του;
 22 Τὸτο ἤκησεν ὁ κύριος καὶ ἐχολώθη, καὶ ἀνάφη
 πῦρ εἰς τὸν Ἰακώβ, καὶ ὄργη ἀνέβη ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ.
 23 Ὅτι δὲν ἐπίστευαν εἰς τὸν Θεόν, οὐδὲ
 ἤλπισαν εἰς τὸ σωτήριόν του.
 24 Καὶ ἐπρόσταξεν ἄνωθεν τὰς νεφέλας, καὶ
 ἀνοίξε τὰς θύρας τοῦ οὐρανοῦ.
 25 Καὶ ἔβρεξεν ἐπ' αὐτοὺς μάννα, εἰς τροφήν
 της καὶ τὸς ἔδωκεν τὸν ἄρτον τῶν οὐρανῶν.
 26 Καὶ οἱ ἄνθρωποι ἐφίγαν τὸν ἄρτον τῶν
 ἁγγέλων καὶ τὸς ἔπειλε τροφήν εἰς πλησμονήν.
 27 Ἐσήκωσεν εἰς τὸν οὐρανὸν τὸν Εὐρόν, καὶ
 ἔφερε μετὰ τὴν δύναμιν του τὸν Νότον.
 28 Καὶ ἔβρεξεν ἐπ' αὐτοὺς κρέας ὥσαν κόνιν,
 καὶ περωτὰ ὥσαν τὸν ἄμμον τῆς θαλάσσης.
 29 Καὶ ἔπεσαν εἰς τὴν μέσην τῆς κατασκηνο-

18 Et tentaverunt Deum in cordibus suis: ut peterent escas animabus suis.

19 Et male locuti sunt de Deo: dixerunt: Numquid poterit Deus parere mensam in deserto?

20 Quoniam percussit petram, et fluxerunt aquae, et torrentes inundaverunt. Numquid et panem poterit dare, aut parere mensam populo suo?

21 Ideo audivit Dominus, et distulit: et ignis accensus est in Jacob, et ira ascendit in Israel:

22 Quia non crediderunt in Deo, nec speraverunt in salutari ejus:

23 Et mandavit nubibus desuper, et januas caeli aperuit.

24 Et pluit illis manna ad manducandum, et panem caeli dedit eis.

25 Panem angelorum manducavit homo: cibaria misit eis in abundantia.

26 Transtulit Austrum de caelo: et induxit in virtute sua Africum.

27 Et pluit super eos sicut pulverem carnes: et sicut arenam maris volatilia pennata.

28 Et ceciderunt in medio castrorum eorum: circa tabernacula eorum.

29 Et manducaverunt et saturati sunt nimis, et desiderium eorum attulit eis:

30 Non sunt fraudati a desiderio suo. Adhuc escas eorum erant in ore ipsorum:

31 Et ira Dei ascendit super eos. Et occidit pingues eorum, et electos Israel impedit.

32 In omnibus his peccaverunt adhuc: et non crediderunt in mirabilibus ejus.

roccia, e colare acque, a guisa di fiumi.

17 Ma essi continuarono di peccar contr'a lui, provocando l'Altissimo a sdegno nel deserto.

18 E tentarono Iddio nel cuor loro, chiedendo vivanda a lor voglia.

19 E parlarono contr'a Dio, e dissero: potrebbe Iddio metterci tavola nel deserto?

20 Ecco, egli percosse la roccia, e ne colarono acque, e ne traboccarono torrenti: potrebbe egli eziandio dar del pane, od apparecchiare della carne al suo popolo?

21 Perciò, il Signore, avendoli uditi, s'adirò fieramente: ed un fuoco s'accese contr'a Jacob, ed anche l'ira gli montò contr'a Israel.

22 Perciocchè non avevano creduto in Dio, e non s'erano confidati nella sua salvezione.

23 E pure egli aveva comandato alle nuvole di sopra, ed aveva aperte le porte del cielo.

24 Ed aveva fatto piovver sopra loro la Manna da mangiare, ed aveva lor dato del frumento del cielo.

25 L'uomo mangiò del pan degli Angeli: egli mandò loro della vivanda a saziata.

26 Egli fece levar nel cielo il vento Orientale, e per la sua forza addusse l'Austro.

27 E fece piovver sopra loro della carne, a guisa di polvere: ed uccelli, a guisa della rena del mare.

28 E li fece cadere in mezzo al lor campo, d'intorno a' lor padiglioni.

29 Ed essi mangiarono, e furono grandemente satollati: ed Iddio fece lor venire ciò che desideravano.

30 Essi non s'erano ancora stolti dalla lor cupidigia: avevano ancora il cibo loro nella bocca:

17 He brought waters out of the stony rock : so that it gushed out like the rivers.

18 Yet for all this they sinned more against him : and provoked the most Highest in the wilderness.

19 They tempted God in their hearts : and required meat for their lust.

20 They spake against God also, saying : Shall God prepare a table in the wilderness ?

21 He smote the stony rock indeed, that the water gushed out, and the streams flowed withal : but can he give bread also, or provide flesh for his people ?

22 When the Lord heard this, he was wroth : so the fire was kindled in Jacob, and there came up heavy displeasure against Israel :

23 Because they believed not in God : and put not their trust in his help.

24 So he commanded the clouds above : and opened the doors of heaven.

25 He rained down manna also upon them for to eat : and gave them food from heaven.

26 So man did eat angel's food : for he sent them meat enough.

27 He caused the east-wind to blow under heaven : and through his power he brought in the south-west-wind.

28 He rained flesh upon them as thick as dust : and feathered fowls like as the sand of the sea.

29 He let it fall among their tents : even round about their habitation.

30 So they did eat, and were well filled ; for he gave them their own desire : they were not disappointed of their lust.

31 But while the meat was yet in their mouths, the heavy wrath of God came upon them, and slew the wealthiest of them : yea, and smote down the chosen men that were in Israel.

16 Und ließ Bäche aus den Felsen fließen, daß sie hinab flossen, wie Wasserströme.

17 Noch sundigten sie weiter wider ihn, und erzürneten den Höchsten in der Wüste ;

18 Und versuchten Gott in ihren Herzen, daß sie Speise forberten für ihre Seelen,

19 Und redeten wider Gott, und sprachen : Ja, Gott sollte wohl können einen Tisch bereiten in der Wüste !

20 Siehe, er hat wohl den Felsen geschlagen, daß Wasser flossen, und Bäche sich ergossen ; aber wie kann er Brod geben, und seinem Volke Fleisch verschaffen ?

21 Da nun das der Herr hörte, entbrannte er, und Feuer glantz an in Jacob, Zorn kam über Israel ;

22 Daß sie nicht glaubeten an Gott, und hoffeten nicht auf seine Hülfe.

23 Und er gebot den Wolken broden, und that auf die Thür des Himmels.

24 Und ließ das Man auf sie regnen, zu essen, und gab ihnen Himmelbrod.

25 Sie aßen Engelbrod ; er sandte ihnen Speise die Fülle.

26 Er ließ wehen den Ostwind unter dem Himmel, und erregte durch seine Stärke den Südwind.

27 Und ließ Fleisch auf sie regnen, wie Staub, und Vögel, wie Sand am Meer.

28 Und ließ sie fallen unter ihr Lager allenthalben, da sie wohnten.

29 Da aßen sie, und wurden allzufatt ; er ließ sie ihre Lust büßen.

30 Da ste nun ihre Lust gebüßet hatten, und sie noch davon aßen,

31 Da kam der Zorn Gottes über sie, und ermür-

19 Et ils parlèrent contre Dieu, et dirent : Le Dieu fort nous pourroit-il dresser une table en ce désert ?

20 Voilà, il a frappé le rocher, et les eaux en sont décollées, et les torrens sont sortis abondamment ; mais pourroit-il aussi donner du pain ? Appréteroit-il bien de la chair à son peuple ?

21 C'est pourquoi, l'Eternel les ayant ouïs, se mit en une grande colère, et le feu s'embrasa contre Jacob, et sa colère s'éleva contre Israël ;

22 Parce qu'ils n'avoient pas cru à Dieu, et ne s'étoient pas assurés de sa délivrance ;

23 Bien qu'il eût donné commandement aux nues d'enhaut, et ouvert les portes des cieus ;

24 Et qu'il eût fait pleuvoir la manne sur eux, afin qu'ils en mangeassent, et qu'il leur eût donné le froment des cieus ;

25 Tellement que chacun mangeoit du pain des puissans. Il leur envoya donc de la viande pour les rassasier.

26 Il fit venir le vent d'Orient dans les cieus, et il amena par sa force le vent de Midi ;

27 Et il fit pleuvoir sur eux de la chair abondamment, comme de la poussière, et des oiseaux aillés comme le sable de la mer.

28 Il la fit tomber au milieu de leur camp, et à l'entour de leurs pavillons.

29 Et ils en mangèrent, et furent rassasiés, tellement qu'il accomplit leur souhait.

30 Ils n'en avoient pas encore perdu l'envie, leur viande étoit encore dans leur bouche,

31 Lors que la colère de Dieu monta contre eux, et fit mourir les plus vaillans d'entr'eux, et abattit les gens d'élite d'Israël.

32 Avec tout cela ils péchèrent encore, et ne crurent pas à ses merveilles.

33 C'est pourquoi il consuma leurs jours soudainement, et leurs années dans le trouble.

viéron á ira al Excelso en el lugar sin agua.

16 Y tentaron á Dios en sus corazones, pidiendo manjares para sus almas.

19 Y hablaron mal de Dios: dixéron: ¿ Por ventura podrá Dios preparar una mesa en el desierto ?

20 Porque hirió la Peña, y corrieron aguas, y arroyos arramblaron. ¿ Por ventura podrá tambien dar pan, ó preparar mesa para su pueblo ?

21 Por tanto oyó el Señor, y dió largas: y un fuego se encendió contra Jacob, y subió la ira contra Israel:

22 Porque no creyeron en Dios, ni esperaron en la salud de él.

23 Y mandó á las nubes de arriba, y abrió las puertas del cielo.

24 Y les llovió el maná para comer, y les dió pan del cielo.

25 Pan de Angeles comió el hombre, y les envió manjares en abundancia.

26 Retiró del cielo al Austro, y con su poder traxo al Africo.

27 Y llovió sobre ellos carnes como polvo, y aves aladas como arena del mar.

28 Y cayeron en medio de su campamento, al rededor de sus tiendas.

29 Y comieron, y se hartaron mucho, y les traxo lo que deseaban:

30 No quedaron defraudados de su deseo. Aun estaban en sus manjares en su boca:

31 Y la ira de Dios subió sobre ellos. Y mató á los opulentos de ellos, y á los escogidos de Israel dió por el pie.

32 Sobre todo esto pecaron todavía, y no creyeron en sus maravillas.

34 "Όταν ἀπέκτεινεν αὐτοὺς, ἐζήτουν αὐτὸν, καὶ ἐπέστρεφον ᾧ ὠρῆριζον πρὸς τὸν Θεόν.

35 Καὶ ἐμνήσθησαν, ὅτι ὁ Θεὸς βοηθὸς αὐτῶν ἐστίν, καὶ ὁ Θεὸς ὁ ὑψίστος λυτρωτὴς αὐτῶν ἐστίν.

36 Καὶ ἠγάπησαν αὐτὸν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν, καὶ τῇ γλώσσῃ αὐτῶν ἐψεύσαντο αὐτῷ.

37 Ἡ δὲ καρδία αὐτῶν οὐκ εὐθεία μετ' αὐτῶν, ἐδὲ ἐπιστάθησαν ἐν τῇ διαθήκῃ αὐτοῦ.

38 Αὐτὸς δὲ ἐστὶν οἰκτίριμος, καὶ ἰλάσεται τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν, καὶ οὐ διαφθερεῖ, καὶ πληθυνεῖ τὰ ἀποστρέφαι τὸν θυμὸν αὐτοῦ, καὶ οὐχ ἑκκαίσει πᾶσαν τὴν ὀργὴν αὐτοῦ.

39 Καὶ ἐμνήσθη ὅτι σὰρξ εἰσὶ, πνεῦμα πορευόμενον καὶ οὐκ ἐπιστρέφον.

40 Ποσάκις παρεπύκρναν αὐτὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ, παρώρισαν αὐτὸν ἐν τῇ ἀνύδρῳ;

41 Καὶ ἐπέστρεψαν καὶ ἐπείρασαν τὸν Θεόν, καὶ τὸν ἅγιον τοῦ Ἰσραὴλ παρώξυναν.

42 Οὐκ ἐμνήσθησαν τῆς χειρὸς αὐτοῦ ἡμέρας, ἧς ἐλυτρώσατο αὐτὸς ἐκ χειρὸς θλίβοντος.

43 Ὡς ἔθετο ἐν Αἰγύπτῳ τὰ σημεῖα αὐτοῦ, καὶ τὰ τέρατα αὐτοῦ ἐν πεδίῳ Τάνεως.

44 Καὶ μετέστρεψεν εἰς αἶμα τὸς ποταμοὺς αὐτῶν, καὶ τοὺς ὀμβρίωματα αὐτῶν ὅπως μὴ πίωσιν.

45 Ἐξάπέσειδεν εἰς αὐτὸς κυνόμηναν, καὶ κατέφυγεν αὐτὸς, καὶ βάτραχον, καὶ διέφθειρεν αὐτὸς.

46 Καὶ ἔδωκε τῇ ἐρυσίβῃ τὸν καρπὸν αὐτῶν, καὶ τὸς πόνους αὐτῶν τῇ ἀκρίδι.

47 Ἀπέκτεινεν ἐν χαλαζῇ τὴν ἄμπελον αὐτῶν, καὶ τὰς συκαμίνους αὐτῶν ἐν τῇ πάχυν.

48 Καὶ παρέδωκεν ἐν χαλαζῇ τὰ κτήνη αὐτῶν, καὶ τὴν ὑπαρξίν αὐτῶν τῷ πυρί.

σεῶς των καὶ τριγύρω τῆς κατοικίας των.

30 Καὶ ἔφαγον, καὶ ἐχορτάσθησαν, ὅτι τοὺς ἔδωκε τὴν ἐπιθυμίαν τους, καὶ δὲν ἐστερήθησαν ἀπὸ τὴν ἐπιθυμίαν των.

31 Καὶ ἐν ᾧ τὸ φαγητὸν ἦτο ἄκομι εἰς τὸ στόμα των, ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ τοὺς ἐπλάκωσε, καὶ ἐσκότωσε τοὺς δυνατωτέρους αὐτῶν, καὶ ἐταπείνωσε τοὺς ἐκλεκτοὺς τοῦ Ἰσραὴλ.

32 Καὶ μετ' ὅλον τοῦτο ἡμάρτησαν πλέον, καὶ δὲν ἐπίστευσαν εἰς τὰ θαυμάσια του.

33 Καὶ ἔχοντες τὰς ἡμέρας των εἰς ματαιότητας, καὶ τὰς χρόνους αὐτῶν εἰς θλίψεις.

34 "Όταν ἀπέκτεινεν αὐτοὺς ἐζήτουν αὐτὸν, καὶ ἐπέστρεφον ᾧ ὠρῆριζον πρὸς τὸν Θεόν.

35 Καὶ ἐμνημόνευσαν, ὅτι ὁ Θεὸς ἦτο ὁ βοηθὸς των ὁ Θεὸς ὁ ὑψίστος ὁ λυτρωτὴς των.

36 Καὶ ὅμως τὸν ἠγάπησαν μετ' ὅλο τοῦ στόματος των, καὶ ἡ ἀλήθεια δὲν ἐγνώριζε τὴν γλώσσαν των.

37 "Ότι δὲν τοῦ ἔδωκαν τὴν καρδίαν των, μήτε ὑπήκουσαν τὴν διαθήκην του.

38 Ἄλλ' αὐτοὺς τὸ τὸσον εὐπλάγχθος, ὥστε τοὺς ἐσυγχώρεσε τὰς ἁμαρτίας των, καὶ δὲν τοὺς ἀφάνισε.

39 Συχνάκις ἀπόστρεψε τὸν θυμὸν του, καὶ δὲν ἄναψε ὅλη ἡ ὀργὴ του.

40 Καὶ ἐθυμήθη ὅτι ἦσαν ἀπὸ σάρκα, καὶ ὥσαν ἄνεμον, ὁ ὁποῖος περνεῖ καὶ δὲν ἐπιστρέφει.

41 Πολλάκις τὸν παρεπύκρναν, καὶ τὸν παρώρισαν εἰς τὴν ἐρήμον.

42 Καὶ ἐπέστρεψαν καὶ ἐπείρασαν τὸν Θεόν, καὶ ἐθύμωσαν τὸν ἅγιον τοῦ Ἰσραὴλ.

43 Καὶ δὲν ἐθυμήθησαν τὴν χεῖραν του, καὶ τὴν ἡμέραν, εἰς τὴν ὅποιαν τοὺς ἐλύτρωσεν ἀπὸ τὰς χειρῶν τῶν ἐχθρῶν των.

44 Καὶ ἔδειξε τὰ σημεῖα τὰ εἰς τὴν Αἴγυπτον, καὶ τὰ θαύματά του εἰς τὰ Τάνεως Χωράφια.

33 Et defecerunt in vanitate dies eorum: et anni eorum cum festinatione.

34 Cum occideret eos, quærebant eum: et revertebantur, et diluculo veniebant ad eum.

35 Et rememorati sunt quia Deus adiutor est eorum: et Deus excelsus redemptor eorum est.

36 Et dilexerunt eum in ore suo, et lingua sua mentiti sunt ei:

37 Cor autem eorum non erat rectum cum eo: nec fideles habiti sunt in testamento ejus.

38 Ipse autem est misericors, et propitius fiet peccatis eorum: et non disperdet eos. Et abundavit ut averteret iram suam: et non accendit omnem iram suam:

39 Et recordatus est quia caro sunt: spiritus vadens, et non rediens.

40 Quoties exacerbaverunt eum in deserto, in iram concitaverunt eum in iniquo?

41 Et conversi sunt, et tentaverunt Deum: et sanctum Israel exacerbaverunt.

42 Non sunt recordati manus ejus, die qua redemit eos de manu tribulantis,

43 Sicut posuit in Ægypto signa sua, et prodigia sua in campo Tanæos.

44 Et convertit in sanguinem flumina eorum, et imbres eorum, ne biberent.

45 Misit in eos cenomyiam, et comedit eos: et ranam, et disperdidit eos.

46 Et dedit ærugini fructus eorum: et labores eorum locustæ.

47 Et occidit in grandine vineas eorum: et moros eorum in pruina:

48 Et tradidit grandini jumenta eorum: et possessionem eorum igni.

31 Quando l'ira montò a Dio contr' a loro, ed uccise i più grassi di loro, ed abbattè la scelta d'Israel.

32 Contuttociò peccarono ancora, e non credettero alle sue maraviglie.

33 Laonde egli consumò i lor giorni in vanità, e gli anni loro in ispaventì.

34 Quando egli gli uccideva, essi lo richiedevano, e ricercavano di nuovo Iddio.

35 E si ricordavano ch' Iddio era la lor Rocca, e che l' Iddio Altissimo era il lor Redentore.

36 Ma lo lusingavano colla lor bocca, e gli mentivano colla lor lingua.

37 Ed il cuor loro non era dritto inverso lui, e non erano leali nel suo patto.

38 E pure egli che è pietoso, purgò la loro iniquità, e non li distrusse: e più e più volte racquetò l'ira sua, e non commosse tutto il suo cruccio.

39 E si ricordò, ch' erano carne; un fiato che passa, e non ritorna.

40 Quante volte lo provocarono essi a sdegno nel deserto, e lo contristarono nella solitudine?

41 E tornarono a tentare Iddio, e limitarono il Santo d' Israel.

42 Essi non s' erano ricordati della sua mano nè del giorno nel quale gli aveva riscossi dal nemico.

43 (Come egli aveva eseguiti i suoi segni in Egitto, ed i suoi miracoli nel tenitorio di Soan.

44 Ed aveva cangiati i fiumi, ed i rivi degli Egizii in sangue, talchè essi non ne potevano bere.

45 Ed aveva mandata contr' a loro una mischia d' insetti, che li mangiarono: e rane, che li distrussero.

46 Ed aveva dati i lor frutti a' bruchi, e

32 But for all this they sinned yet more: and believed not his wondrous works.

33 Therefore their days did he consume in vanity: and their years in trouble.

34 When he slew them, they sought him: and turned them early, and enquired after God.

35 And they remembered that God was their strength: and that the high God was their redeemer.

36 Nevertheless, they did but flatter him with their mouth: and dissembled with him in their tongue.

37 For their heart was not whole with him: neither continued they stedfast in his covenant.

38 But he was so merciful, that he forgave their misdeeds: and destroyed them not.

39 Yea, many a time turned he his wrath away: and would not suffer his whole displeasure to arise.

40 For he considered that they were but flesh: and that they were even a wind that passeth away, and cometh not again.

41 Many a time did they provoke him in the wilderness: and grieved him in the desert.

42 They turned back, and tempted God: and moved the Holy One in Israel.

43 They thought not of his hand: and of the day when he delivered them from the hand of the enemy;

44 How he had wrought his miracles in Egypt: and his wonders in the field of Zoan.

45 He turned their waters into blood: so that they might not drink of the rivers.

46 He sent lice among them, and devoured them up: and frogs to destroy them.

47 He gave their fruit unto the caterpillar: and their labour unto the grasshopper.

34 Quand il les faisoit mourir, alors ils le recherchoient, et se retournoient, et cherchoient le Dieu fort dès le matin;

35 Et ils se souvenoient que Dieu étoit leur rocher, et que le Dieu fort et souverain étoit leur libérateur.

36 Mais ils faisoient beau semblant de leur bouche, et ils lui mentoient de leur langue.

37 Car leur cœur n'étoit point droit envers lui, et ils ne furent point fidèles dans son alliance.

38 Toutefois, lui qui est pitoyable, fut propice à leur iniquité, tellement qu'il ne les détruisit point; mais il révoqua souvent sa colère, et n'émut pas tout son courroux.

39 Et il se souvint qu'ils n'étoient que chair, et qu'un vent qui passe et qui ne revient point.

40 Combien de fois l'ont-ils irrité dans le désert? Et combien de fois l'ont-ils ennuyé dans cette solitude?

41 Car coup sur coup ils tentoient le Dieu fort, et ils donnoient des bornes au Saint d'Israël.

42 Ils ne se sont point souvenus de sa main, ni du jour auquel il les avoit délivrés de celui qui les opprimoit;

43 Ni de celui qui avoit fait ses prodiges en Egypte, et ses miracles au territoire de Tsohan;

44 Et qui avoit changé en sang leurs rivières et leurs ruisseaux, afin qu'ils n'en pussent pas boire;

45 Et qui avoit envoyé contre eux une multitude d'insectes qui les mangèrent, et des grenouilles qui les détruiraient;

46 Et qui avoit donné leurs fruits aux vermisseaux, et leur travail aux sauterelles;

47 Qui avoit détruit leurs vignes par la grêle, et leurs sycomores par des orages;

48 Et qui avoit livré leur bétail à la grêle, et leurs troupeaux aux foudres étincelantes;

gete die Vornehmsten unter ihnen, und schlug darnieder die Besten in Israel.

32 Aber über das alles schinigten sie noch mehr, und glaubten nicht an seine Wunder.

33 Darum ließ er sie dahin sterben, daß sie nichts erlangen, und mußten ihr Lebenlang geplaget seyn.

34 Wenn er sie erwiderte, suchten sie ihn, und lehrten sich frühe zu Gott,

35 Und gedachten, daß Gott ihr Hort ist, und Gott der Höchste ihr Erlöser ist,

36 Und beugelten ihm mit ihrem Munde, und logen ihm mit ihrer Zunge:

37 Aber ihr Herz war nicht fest an ihm, und hielten nicht treulich an seinem Bunde.

38 Er war aber barmherzig, und vergab die Missethat, und vertilgte sie nicht, und wandte oft seinen Zorn ab, und ließ nicht seinen ganzen Zorn gehen.

39 Denn er gedachte, daß sie Fleisch sind, ein Wind, der dahin fähret, und nicht wieder kommt.

40 Sie erzürneten ihn gar oft in der Wüste, und entrüsteten ihn in der Einöde.

41 Sie versuchten Gott immer wieder, und meisterten den Heiligen in Israel.

42 Sie gedachten nicht an seine Hand des Tages, da er sie erlösete von den Feinden.

43 Wie er denn seine Zeichen in Egypten gethan hatte, und seine Wunder im Lande Zoan,

44 Da er ihr Wasser in Blut wandelte, daß sie ihre Bäche nicht trinken konnten;

45 Da er Ungeziefer unter sie schickte, die sie fraßen, und Kröten, die sie verderbten.

46 Und gab ihr Gewächs den Raupen, und ihre Saat den Heuschrecken;

33 Y pasáron sus dias en vanidad, y sus años con apresuramiento.

34 Quando los mataba, le buscaban; y volvian, y venian á él al ser de día.

35 Y se acordáron, que Dios es su ayudador; y que el Dios excelso es su Redentor.

36 Y amáronle con su boca, y con su lengua le mintieron:

37 Mas su corazon no era recto con él, ni se mantuvieron fieles en su alianza.

38 Mas él es misericordioso, y perdonará los pecados de ellos, y no los destruirá. Y él detuvo muchas veces su ira, y no encendió todo su enojo:

39 Y acordóse que son carne: espíritu que pasa, y no vuelve.

40 ¿Quántas veces le irritáron en el desierto, le movieron á ira en el lugar sin agua?

41 Y volviéron, y tentáron á Dios, é irritáron al Santo de Israel.

42 No hicieron memoria de su poder, en el día que los redimió de las manos del que atribulaba,

43 Como puso en Egipto sus señales, y sus prodigios en el campo de Tanis.

44 Y convirtió en sangre sus rios, y sus aguas, para que no bebiesen.

45 Envio sobre ellos todo género de moscas, que los comieron; y ranas que los destruyeron.

46 Y entregó sus frutos al tizon, y sus trabajos á la langosta.

47 Y destruyó con pedrisco las viñas de ellos, y sus morales con escarcha.

48 Y entregó al pedrisco sus bestias, y sus posesiones al fuego.

49 Ἐξάψτεileen εἰς αὐτοὺς ὀργὴν θυμοῦ αὐ-
τῶν, θυμὸν καὶ ὀργὴν καὶ θλίψιν, ἀποστολήν
δὲ ἀγγέλων πονηρῶν.

50 Ὁδοποίησε τρίβον τῇ ὀργῇ αὐτοῦ, οὐκ
ἔφεύσαν ἀπὸ θανάτου τῶν ψυχῶν αὐτῶν, καὶ
τὰ κτήνη αὐτῶν εἰς θάνατον συνέκλεισε.

51 Καὶ ἐπάταξε πᾶν πρωτότοκον ἐν γῇ Λι-
γύπτῳ, ἀπαρχὴν πόνων αὐτῶν ἐν τοῖς σκηνώ-
μασι Χάμ.

52 Καὶ ἀπῆρεν ὡς πρόβατα τὸν λαὸν αὐτοῦ,
ἤγαγεν αὐτοὺς ὥσπερ ποιμνιον ἐν ἐρήμῳ.

53 Καὶ ὠδήγησεν αὐτὰς ἐν ἑλπίδι, καὶ ἐκ ἐδει-
λίας, καὶ τὰς ἐχθροὺς αὐτῶν ἐκάλυψε θάλασσα.

54 Καὶ εἰσηγάγεν αὐτοὺς εἰς ὄρος ἁγιάσματος
αὐτοῦ, ὅρος τῆς ἐκτίστητος ἡ δεξιᾶς αὐτοῦ.

55 Καὶ ἐξέβαλεν ἀπὸ προσώπου αὐτῶν ἔθνη,
καὶ ἐκκληροδότησεν αὐτοὺς ἐν σχοινίῳ κληρο-
δοσίας, καὶ κατεσκήνωσεν ἐν τοῖς σκηνώμασιν
αὐτῶν τὰς φυλάς τοῦ Ἰσραὴλ.

56 Καὶ ἐπείρασεν καὶ παρεπικράνον τὸν Θεὸν
τὸν ὕψιστον, καὶ τὰ μαρτύρια αὐτῶν ἐκ ἐφύλαξάντο.
57 Καὶ ἀπέστρεψαν, καὶ ἡσυνθέτησαν καθὼς καὶ
οἱ πατέρες αὐτῶν, μετεστράφησαν εἰς τόξον
στρεβλόν.

58 Καὶ παρώργισαν αὐτὸν ἐπὶ τοῖς βουνοῖς
αὐτῶν, καὶ ἐν τοῖς γλυπτοῖς αὐτῶν παρεζήλω-
σαν αὐτόν.

59 Ἦκουσεν ὁ Θεὸς καὶ ὑπερεῖδε, καὶ ἐξουδέ-
νωσε σφοδρὰ τὸν Ἰσραὴλ.

60 Καὶ ἀπόσπασεν τὴν σκηνὴν Σηλῶν, σκῆ-
νωμα αὐτοῦ οὐ κατεσκήνωσεν ἐν ἀνθρώποις.

61 Καὶ παρέδωκεν εἰς αἰχμαλωσίαν τὴν ἰσχὺν
αὐτῶν, καὶ τὴν καλλονὴν αὐτῶν εἰς χεῖρα
ἐχθροῦ.

62 Καὶ συνέκλεισεν εἰς ῥομφαίαν τὸν λαὸν
αὐτοῦ, καὶ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ, ὑπερεῖδε.

45 Καὶ ἄλλαξεν εἰς αἶμα τοὺς ποταμούς των,
ὥπως μὴ πῶσιν ὑπ' αὐτοῖς.

46 Καὶ ἔσειλεν εἰς αὐτοὺς κυνομῖας καὶ τοὺς
κατέφαγον, καὶ βατράχους καὶ τοὺς ἐφθέριον.

47 Εἰς τοὺς σκώληκας ἔδωκεν τοὺς καρπούς
των, καὶ εἰς τὰς ἀκρίδας τοὺς κόπους των.

48 Ἀφάνισεν με χίλαζαν τὰς ἀμπέλους αὐτῶν,
καὶ τὰς συκαμῖνας με πᾶσιν.

49 Καὶ ἐξωλόθρευσεν με χίλαζαν τὰ κοπάδια
των καὶ με φλόγα τὰ ὑπάρχοντά των.

50 Ἐσειλεν εἰς αὐτοὺς τὴν λάμψιν, τῇ θυμῷ,
τῆς ὀργῆς του, καὶ τῆς θλίψεως τῶν πονηρῶν
αγγέλους ἔστειλεν εἰς αὐτοὺς.

51 Ἀπόλυσεν τὴν ὀργὴν του, καὶ δὲν ἐσυγχώ-
ρησεν ψυχὴν ἀπὸ θανάτου, καὶ τὰ κοπάδια
αὐτῶν ἔδωκεν εἰς θάνατον.

52 Καὶ ἀφάνισε κάθε πρωτότοκον τῆς Λιγύπης.
καὶ τοὺς ἀρχόντας καὶ τοὺς δυνάστας τῆς κα-
τοικίας τοῦ Χάμ.

53 Καὶ εὗγαγεν ἐλευθερώσας τὸν λαὸν τῆς
πρόβατα, καὶ ἔφερεν εἰς τὴν ἐρήμον ὡς ὡς κοπά-
διον.

54 Καὶ τὸν ὠδήγησεν με ἑλπίδα, καὶ δὲν ἐφο-
βήθη ὁ λαός, καὶ με τὰ κώματα τῆς θαλάσσης
ἐσκέπασε τοὺς ἐχθρούς του.

55 Καὶ τὴν εἰσηγάγεν εἰς τὸ ὄρος τῆς ἁγιάσματος
του, εἰς τὸ ὅπου ἀπόκτησεν ἡ δεξιὰ του ὄρος.

56 Καὶ ἐξέβαλεν ἀπὸ τοῦ προσώπου των τὰ
ἔθνη, καὶ διαμοίρασας τὴν γῆν ἐκείνην τὰς ἑδωκεν
εἰς κληρονομίαν, καὶ κατεσκήνωσεν τὰς φυλάς
τοῦ Ἰσραὴλ εἰς τὰς σκηνάς των.

57 Καὶ ἐπείρασεν καὶ παρεπικράνον τὸν Θεὸν
τὸν ὕψιστον, καὶ δὲν ἐφύλαξαν τὰς μαρτυρίας τῆς

58 Καὶ ἐπέσρεψαν, καὶ ἐπαρῶντο ὡς ὡς καθὼς καὶ
οἱ πατέρες των, μετεστράφησαν ὡς ὡς στρεβλόν.

59 Καὶ τὸν ἐθίμωνσαν εἰς τὰ βουνὰ των καὶ

49 Misit in eos iram indignationis suæ:
indignationem, et iram, et tribulationem:
immissiones per angelos malos.

50 Viam fecit semitæ iræ suæ, non peper-
cit a morte animabus eorum: et iumenta
eorum in morte conclusit.

51 Et percussit omne primogenitum in
terra Ægypti: primitias omnis laboris eo-
rum in tabernaculis Cham.

52 Et abstulit sicut oves populum suum:
et perduxit eos tamquam gregem in de-
serto.

53 Et deduxit eos in spe, et non timue-
runt: et inimicos eorum operuit mare.

54 Et induxit eos in montem sanctifica-
tionis suæ, montem, quem acquisivit dex-
tera ejus. Et ejecit a facie eorum Gentes:
et sorte divisit eis terram in funiculo dis-
tributionis:

55 Et habitare fecit in tabernaculis eo-
rum tribus Israel.

56 Et tentaverunt, et exacerbaverunt
Deum excelsum: et testimonia ejus non
custodierunt.

57 Et averterunt se, et non servaverunt
pactum: quemadmodum patres eorum,
conversi sunt in arcum pravam.

58 In iram concitaverunt eum in collibus
suis: et in sculptilibus suis ad æmulationem
eum provocaverunt.

59 Audivit Deus, et sprexit: et ad nihili-
um redegit valde Israel.

60 Et repulit tabernaculum Silo, taberna-
culum suum, ubi habitavit in hominibus.

61 Et tradidit in captivitatem virtutem
eorum: et pulchritudinem eorum in ma-
nus inimici.

62 Et conclusit in gladio populum suum:
et hereditatem suam sprexit.

le lor fatiche alle locuste.

47 Ed aveva guastate le lor vigne colla
gragnuola, e i lor sicomori colla tempesta.

48 Ed aveva dati alla grandine i lor be-
stiami, e le lor gregge a' folgori.

49 Ed aveva mandato sopra loro l'ardor
della sua ira, indegnazione, cruccio, e di-
stretta: una mandata d'angeli maligni.

50 Ed aveva appiannato il sentiero alla
sua ira, e non aveva scampata l'anima
loro dalla morte, ed aveva dato il lor be-
stiami alla mortalità.

51 Ed aveva percossi tutti i primogeniti
in Egitto, e le primizie della forza ne' ta-
bernacoli di Cam.

52 E ne aveva fatto partire il suo popolo,
a guisa di pecore: e l'aveva condotto per
lo deserto, come una mandra.

53 E l'aveva guidato sicuramente, senza
spavento: ed il mare aveva coperti i lor
nemici.

54 Ed egli gli aveva introdotti nella con-
trada della sua Santità: nel monte che la
sua destra ha conquistato.

55 Ed aveva scacciate le nazioni d'innan-
zi a loro, e le aveva fatte loro scendere in
sorte d'eredità, ed aveva stanziato le tribù
d'Israel nelle loro stanze.)

56 Ed avevano tentato, e provocato a
sdegno l'Iddio altissimo, e non avevano
osservate le tue testimonianze.

57 Anzi s'erano tratti indietro, e s'erano
portati dislealmente, come i lor padri: e
s'erano rivolti come un' arco fallace.

58 E l'avevano provocato ad ira co' loro
alti luoghi, e commosso a gelosia colle
loro sculture.

59 Iddio aveva udite queste cose, e se
n'era gravemente adirato, ed aveva gran-
demente disdegnato Israel.

48 He destroyed their vines with hail-stones : and their mulberry trees with the frost.

49 He smote their cattle also with hail stones: and their flocks with hot thunder-bolts.

50 He cast upon them the furiousness of his wrath, anger, displeasure, and trouble: and sent evil angels among them.

51 He made a way to his indignation, and spared not their soul from death: but gave their life over to the pestilence;

52 And smote all the first-born in Egypt: the most principal and mightiest in the dwellings of Ham.

53 But as for his own people, he led them forth like sheep: and carried them in the wilderness like a flock.

54 He brought them out safely, that they should not fear: and overwhelmed their enemies with the sea.

55 And brought them within the borders of his sanctuary: even to his mountain which he purchased with his right hand.

56 He cast out the heathen also before them: caused their land to be divided among them for an heritage, and made the tribes of Israel to dwell in their tents.

57 So they tempted, and displeased the most high God: and kept not his testimonies;

58 But turned their backs, and fell away like their forefathers: starting aside like a broken bow.

59 For they grieved him with their hill-altars: and provoked him to displeasure with their images.

60 When God heard this, he was wroth: and took sore displeasure at Israel.

61 So that he forsook the tabernacle in Silo: even the tent that he had pitched among men.

62 He delivered their power into captivity: and their beauty into the enemy's hand.

47 Da er ihre Weinstöcke mit Hagel schlug, und ihre Maulbeerbäume mit Schlossen;

48 Da er ihre Vieh schlug mit Hagel, und ihre Heerde mit Strahlen;

49 Da er böse Engel unter sie sandte in seinem grimmigen Zorn, und ließ sie toben und wüthen, und Leide thun;

50 Da er seinen Zorn ließ fortgehen, und ihrer Seelen vor dem Tode nicht verschonete, und ließ ihr Vieh an der Pestilenz sterben;

51 Da er alle Erstgeburt in Egypten schlug, die ersten Erben in den Hütten Hams;

52 Und ließ sein Volk ausziehen wie Schaaf, und führte sie wie eine Heerde in der Wüste.

53 Und er leitete sie sicher, daß sie sich nicht fürchten: aber ihre Feinde bedeckte das Meer.

54 Und brachte sie in seine heilige Grenze, zu diesem Berg, den seine Rechte erworben hat.

55 Und vertrieb vor ihnen her die Völker, und ließ ihnen das Erbe austheilen, und ließ in jener Hütte die Stämme Israel wohnen.

56 Aber sie versuchten und erzürneten Gott, den Höchsten, und hielten seine Zeugnisse nicht,

57 Und fielen zurück, und verachteten alles, wie ihre Väter, und hielten nicht, gleichwie ein loser Bogen;

58 Und erzürneten ihn mit ihren Höhen, und reizten ihn mit ihren Götzen.

59 Und da das Gott hörte, entbrannte er, und verwarf Israel sehr;

60 Daß er seine Wohnung zu Silo ließ fahren, die Hütte, da er unter Menschen wohnte;

61 Und gab ihre Macht ins Gefangniß, und ihre Herrlichkeit in die Hand des Feindes;

49 Qui avoit envoyé sur eux l'ardeur de sa colère, sa grande colère, l'indignation et la détresse, et qui leur avoit fait annoncer toutes sortes de maux;

50 Qui avoit préparé le chemin à sa colère, et n'avoit point préservé leur ame de la mort; qui avoit livré leur bétail à la mortalité;

51 Qui avoit frappé tous les premiers nés en Egypte, et les prémices de leur force dans les tentes de Cam;

52 Qui avoit fait sortir son peuple comme des brebis, et qui l'avoit mené par le désert comme un troupeau;

53 Et qui les avoit conduit sûrement, et sans qu'ils eussent aucune frayeur, dans le lieu où la mer couvrit leurs ennemis;

54 Et qui les avoit introduits dans sa terre sainte, dans cette montagne que sa droite a conquise;

55 Et qui avoit chassé les nations de devant eux, lesquelles il leur fit échoir en héritage, en faisant habiter les tribus d'Israël dans leurs tentes.

56 Mais ils tentèrent et ils irritèrent le Dieu très-haut, et ne gardèrent point ses commandemens.

57 Ils se retirèrent en arrière, et ils devinrent infidèles comme leurs pères, et ils se renversèrent comme un arc qui trompe.

58 Ils provoquèrent sa colère par leurs hauts lieux, et l'émurent à jalousie par leurs images taillées.

59 Dieu l'entendit, et s'irrita, et prit Israël en aversion.

60 Et il abandonna le pavillon de Scilo, le tabernacle où il habitoit parmi les hommes;

61 Et il livra en captivité sa force et sa gloire entre les mains de l'ennemi;

62 Il livra son peuple à l'épée, et il fut indigné contre son héritage;

49 Envió sobre ellos la ira de su indignacion: indignacion, é ira y tribulacion: men-sages por Angeles malos.

50 Hizo camino á la senda de su ira, no ahorró de la muerte á sus almas; y envolvió en la mortandad á sus bestias.

51 E hirió á todo primogénito en tierra de Egipto: las primicias de todo el trabajo de ellos en las tiendas de Cham.

52 Y sacó á su pueblo como ovejas, y los llevó como un rebaño por el desierto.

53 Y sacólos fuera con esperanza, y no temieron: y cubrió el mar á sus enemigos.

54 Y los introduxo en el monte de su santificacion, monte, que él adquirió con su diestra. Y arrojó de delante de ellos las naciones, y repartióles por suerte la tierra distribuida con cuerda.

55 E hizo habitar en las tiendas de ellos á las tribus de Israel.

56 Y tentáron, é irritáron al Dios excelso, y no guardáron sus testimonios.

57 Y le volviéron las espaldas, y no observáron el pacto: así como los padres de ellos, se volviéron en arco torcido.

58 Le moviéron á ira en sus collados, y con sus esculturas le provocáron á tener zelos.

59 Oyólo Dios, y los desprecio; y anonadó á Israel en gran manera.

60 Y desechó el tabernáculo de Silo, su tabernáculo, en donde moró entre los hombres.

61 Y entregó á cautiverio la fortaleza de ellos, y la hermosura de ellos en manos del enemigo.

62 Y encerró con espada á su pueblo, y desprecio á su propia heredad.

63 Τὸν νεανίσκους αὐτῶν κατέφαγε πῦρ, καὶ αἱ παρθένοι αὐτῶν οὐκ ἐπένησαν.
 64 Οἱ ἱερεῖς αὐτῶν ἐν ρομφαίᾳ ἔπεσον, καὶ αἱ χῆραι αὐτῶν οὐ κλαυσθήσονται.
 65 Καὶ ἐξηγέρθη ὡς ὁ ὑπνῶν Κύριος, ὡς δυνατὸς κεκραπαλῆκώς ἐξ οἴνου.
 66 Καὶ ἐπάταξε τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ εἰς τὸ ὀπίσω, ὄνειδος αἰώνιον ἔδωκεν αὐτοῖς.
 67 Καὶ ἀπόσπαστο τὸ σκῆνωμα Ἰωσήφ, καὶ τὴν φυλὴν Ἐφραΐμ οὐκ ἐξελέξατο.
 68 Καὶ ἐξελέξατο τὴν φυλὴν Ἰούδα, τὸ ὄρος τὸ Σιών ὃ ἠγάπησε.
 69 Καὶ ᾠκοδόμησεν ὡς μονοκεράτων τὸ ἅγιον αὐτοῦ, ἐν τῇ γῇ ἔθεμελίωσεν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα.
 70 Καὶ ἐξελέξατο Δαυὶδ τὸν δοῦλον αὐτοῦ, καὶ ἀνέλαβεν αὐτὸν ἐκ τῶν ποιμνίων τῶν προβαίων.
 71 Ἐξόπισθεν τῶν λοχευομένων ἔλαβεν αὐτὸν, ποιμαίνειν Ἰακώβ τὸν δοῦλον αὐτοῦ, καὶ Ἰσραὴλ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ.
 72 Καὶ ἐποίησαν αὐτοὺς ἐν τῇ ἀκακίᾳ τῆς καρδίας αὐτοῦ, καὶ ἐν τῇ συνέσει τῶν χειρῶν αὐτοῦ ᾠδήγησεν αὐτούς.

ΕΙΘΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

Ψαλ. σθ'. LXXIX.

Ο ΘΕΟΣ ἤλθοσαν ἔθνη εἰς τὴν κληρονομίαν σου, ἐμίαναν τὸν ναὸν τὸν ἅγιόν σου· ἔθεντο Ἱερουσαλὴμ εἰς ὕψωρον φυλάκιον.
 2 Ἐθεντο τὰ θνησίμαϊα τῶν δούλων σου βρώματα τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ, τὰς σάρκας τῶν ὀσίων σου τοῖς θηρίοις τῆς γῆς.

63 Juvenes eorum comedit ignis: et virgines eorum non sunt lamentatæ.
 64 Sacerdotes eorum in gladio ceciderunt: et viduæ eorum non plorabantur.
 65 Et excitatus est tamquam dormiens Dominus, tamquam potens crapulatus a vino.
 66 Et percussit inimicos suos in posteriora: opprobrium sempternum dedit illis.
 67 Et repulit tabernaculum Joseph: et tribum Ephraim non elegit:
 68 Sed elegit tribum Juda, montem Sion quem dilexit.
 69 Et edificavit sicut unicornium sanctificum suum in terra, quam fundavit in sæcula.
 70 Et elegit David servum suum, et sustulit eum de gregibus ovium: de post factantibus accepit eum,
 71 Pascere Jacob servum suum, et Israel hereditatem suam:
 72 Et pavit eos in innocentia cordis sui: et intellectibus manuum suarum deduxit eos.

MATUTINÆ PRECES.

PSALMUS LXXIX.

DEUS venerunt Gentes in hereditatem tuam, polluerunt templum sanctum tuum: posuerunt Jerusalem in pomorum custodiam.
 2 Posuerunt morticina servorum tuorum, escas volatilibus cæli: carnes sanctorum tuorum bestiis terræ.
 3 Effuderunt sanguinem eorum tamquam aquam in circuitu Jerusalem: et non erat qui sepeliret.

μέ τι ἀγάλματά των τὸν παρεπύκρναν.
 60 Ἦκουσεν ὁ Θεὸς καὶ ὀργίσθη, καὶ ἔδωκε θλίψει τῇ Ἰσραὴλ.
 61 Καὶ παρέθηκε τὴν σκηνὴν Σιλωμ, τὴν ὅποιαν εἶχεν ἀναμεταξὺ τῶν ἀνθρώπων.
 62 Καὶ παρέδωκεν εἰς αἰχμαλωσίαν τὴν δόξαν των, καὶ τὴν εὐμορφίαν τῶν εἰστίας χειρῶν τῶν ἐχθρῶν.
 63 Καὶ ἔδωκεν εἰς μάχαιραν τὸν λαόν του, καὶ ἐκαταφρόνησε τὴν κληρονομίαν του.
 64 Φλώγῃ κατέφαγον τοὺς νέους των, καὶ ἐμεινον ἄπανδροι αἱ κόραι αὐτῶν.
 65 Ὑπὸ τὴν μάχαιραν ἔπεσον οἱ ἱερεῖς των, καὶ δὲν ἔκλαυσαν αἱ χεῖραι των.
 66 Ὡς ἄνθρωπος ἐξ ὕπνου ἠγέρθη ὁ Κύριος καὶ ὡς γίγας ἐξ οἴνου θεραπευθεῖς.
 67 Καὶ ἐβάρεσεν τοὺς ἐχθρούς του εἰς τὸ ὀπίσω, καὶ τοῖς ἔδωκεν ὄνειδος αἰώνιον.
 68 Ἀφῆκεν ἐρημιζόμενον τὸ σκῆνωμα τῷ Ἰωσήφ, καὶ δὲν ἐπροτίμησε τὴν φυλὴν Ἐφραΐμ.
 69 Καὶ ἔκλεξε τὴν φυλὴν Ἰούδα, τὸ ὄρος τὸ Σιών τὸ ὅποιον ἠγάπησε.
 70 Καὶ ᾠκοδόμησε τὸν ναόν του ἐν ἱερὺς, εἰς τὴν ὅποιαν γῆν ἔθεμελίωσε διὰ τὸν αἰῶνα.
 71 Καὶ ἔκλεξε τὸν δοῦλον του Δαυὶδ, καὶ τὸν ἐπῆρεν ἀπὸ τὰ κοπάδια τῶν προβαίων.
 72 Καὶ τὸν ἔλαβεν ἐξόπισθεν ἀπὸ τῶν ὁποῖα ἐβρίζαν προβαίων, ἵνα βοσκήσῃ τὸν δοῦλον του Ἰακώβ καὶ τὸν κληρονόμον του Ἰσραὴλ.
 73 Καὶ τοὺς ἐβόσκησεν μετὰ καθαρὰν καρδίαν καὶ πίστην, καὶ τοὺς ᾠδήγησεν μετὰ τὴν φρόνησιν τῶν χειρῶν των.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΗΣ ΑΥΓΗΣ.

Ψαλ. σθ'. LXXIX.

Ω ΘΕΕ τὰ ἔθνη ἤλθον εἰς τὴν κληρονομίαν σου, ἐμίαναν τὸν ναόν σου τὸν ἅγιον, καὶ

60 Ed aveva abbandonato il Tabernacolo di Silo; il Padiglione ch' egli aveva piantato persua stanza fra gli uomini.
 61 Ed aveva abbandonata la sua forza ad esser menata in cattività, e la sua gloria in man del nemico.
 62 Ed aveva dato il suo popolo alla spada, e s' era gravemente adirato contr' alla sua eredità.
 63 Il fuoco aveva consumati i suoi giovani, e le sue vergini non erano state lodate.
 64 I suoi sacerdoti erano caduti per la spada, e le sue vedove non avevano pianto.
 65 Poi il Signore si risvegliò, come uno che fosse stato addormentato; come un uomo prode che dà gridi dopo il vino.
 66 E percosse i suoi nemici da tergo, e mise loro addosso un' eterno vituperio.
 67 Ed avendo riprovato il Tabernacolo di Josef, e non avendo eletta la tribù d' Efraim:
 68 Egli elesse la tribù di Juda; il monte di Sion, il quale egli ama.
 69 Ed edificò il suo Santuario, a guisa di palazzi eccelsi: come la terra ch' egli ha fondata in perpetuo.
 70 Ed elesse David, suo servidore, e lo prese dalla mandra delle pecore.
 71 Di dietro alle bestie allattanti egli lo condusse a pascere Jacob, suo popolo; ed Israel, sua eredità.
 72 Ed egli li pascurò, secondo l' integrità del suo cuore: e li guidò, secondo il gran senno delle sue mani.

PREGHIERA della MATTINA.

SALMO LXXIX.

O Dio, le nazioni sono entrate nella tua eredità, hanno contaminato il Tempio

63 He gave his people over also unto the sword: and was wroth with his inheritance.
 64 The fire consumed their young men: and their maidens were not given to marriage.
 65 Their priests were slain with the sword: and there were no widows to make lamentation.
 66 So the Lord awaked as one out of sleep: and like a giant refreshed with wine.
 67 He smote his enemies in the hinder parts: and put them to a perpetual shame.
 68 He refused the tabernacle of Joseph: and chose not the tribe of Ephraim;
 69 But chose the tribe of Judah: even the hill of Sion which he loved.
 70 And there he built his temple on high: and laid the foundation of it like the ground which he hath made continually.
 71 He chose David also his servant: and took him away from the sheep-folds.
 72 As he was following the ewes great with young ones he took him: that he might feed Jacob his people, and Israel his inheritance.
 73 So he fed them with a faithful and true heart: and ruled them prudently with all his power.

MORNING PRAYER.

PSALM LXXIX.

O GOD, the heathen are come into thine inheritance: thy holy temple have they defiled, and made Jerusalem an heap of stones.
 2 The dead bodies of thy servants have they given to be meat unto the fowls of the air: and the flesh of thy saints unto the beasts of the land.

62 Und übergab sein Volk ins Schwerdt, und entbrannte über sein Erbe.
 63 Ihre junge Mannschafft fraß das Feuer, und ihre Jungfrauen mußten ungefreuet bleiben.
 64 Ihre Priester fielen durchs Schwerdt, und waren keine Wittwen, die da meinen sollten.
 65 Und der Herr erwachte wie ein Schlafender, wie ein Starcker juchzet, der vom Wein kommt,
 66 Und schlug seine Feinde im Hintern, und hängte ihnen eine ewige Schande an.
 67 Und verwarf die Hütte Josephs, und erwählte nicht den Stamm Ephraim,
 68 Sondern erwählte den Stamm Juda, den Berg Zion, welchen er liebt.
 69 Und bauete sein Heiligthum hoch, wie ein Land, das ewiglich weß stehen soll.
 70 Und erwählte seinen Knecht David, und nahm ihn von den Schaafställen;
 71 Von den säugenden Schaafen holte er ihn, daß er sein Volk Jacob weiden sollte, und sein Erbe Israel.
 72 Und er weidete sie auch mit aller Treue, und regierte sie mit allem Gleich.

Morgen-Gebete.

Der 79 Psalm.

1 Herr, es sind Heiden in dein Erbe gefallen, die haben deinen heiligen Tempel verunreiniget, und aus Jerusalem Steinhaufen gemacht.
 2 Sie haben die Bezeichnung deiner Knechte den Wölfen unter dem Himmel zu freffen gegeben, und das Fleisch deiner Heiligen den Thieren im Lande.

63 Le feu consuma leurs gens d'élite, et l'on ne fit aucun éloge de leurs vierges;
 64 Leurs sacrificateurs tombèrent par l'épée, et leurs veuves ne pleurèrent pas.
 65 Ensuite le Seigneur se réveilla, comme un homme qui se seroit endormi, et comme un homme vaillant à qui le vin fait jeter des cris.
 66 Et il frappa ses ennemis, leur faisant tourner le dos, et les chargea d'un opprobre perpétuel.
 67 Mais il rejeta le tabernacle de Joseph, et ne choisit point la tribu d'Ephraïm.
 68 Mais il choisit la tribu de Juda, la montagne de Sion, laquelle il aime;
 69 Et il bâtit son sanctuaire comme des bâtimens haut élevés, et comme la terre qu'il a fondée pour toujours.
 70 Et il choisit David son serviteur, et le prit des parcs des brebis.
 71 Et d'après de celles qui allaitent; il l'amena pour gouverner Jacob son peuple, et Israël son héritage.
 72 Et il les a gouvernés dans l'intégrité de son cœur, et les a conduits par la sagesse de ses mains.

PRIERE DU MATIN.

PSEAUME LXXIX.

O DIEU, les nations sont entrées dans ton héritage, elles ont profané le temple de ta sainteté, et elles ont mis Jérusalem en monceaux de pierres;
 2 Elles ont donné les corps morts de tes serviteurs pour viande aux oiseaux des cieux; la chair de tes bien-aimés aux bêtes de la terre;

63 El fuego devoró á sus mancebos, y sus vírgenes no fueron lamentadas.
 64 Sus Sacerdotes perecieron á espada, y sus viudas no eran lloradas.
 65 Y despertóse el Señor como quien duerme, como un valiente despues de haber bebido mucho vino.
 66 E hirió á sus enemigos en la parte posterior: afronta sempiterna les dió.
 67 Y desechó el tabernáculo de Joseph, y no escogió la tribu de Ephraim:
 68 Mas escogió la tribu de Judá, el monte de Sion, á quien amó.
 69 Y labró como unicornio su santuario en la tierra, que fundó por los siglos.
 70 Y escogió á David su siervo, y le sacó de los rebaños de ovejas, y le tomó de detrás de las paridas,
 71 Para que apacentase á Jacob su siervo, y á Israel su heredad:
 72 Y los apacentó en inocencia de su corazón, y con las inteligencias de sus manos los guió.

ORACION MATUTINA.

PSALMO LXXIX.

O DIOS, viniéron las naciones á tu heredad, contamináron tu santo templo: reduxéron á Jerusalem en cabaña de guardar frutas.
 2 Diéron los cadáveres de tus siervos por comida á las aves del cielo: las carnes de tus Santos á las bestias de la tierra.
 3 Derramáron la sangre de ellos como agua

3 Ἐξέχεαν τὸ αἷμα αὐτῶν ὡς ὕδωρ, κύκλω Ἱερουσαλὴμ, καὶ οὐκ ἦν ὁ θάπτων.

4 Ἐγενήθημεν εἰς ὄνειδος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν, μνηστῆρμός καὶ χλευασμός τοῖς κύκλω ἡμῶν.

5 Ἔως πότε Κύριε ὀργισθήσῃ εἰς τέλος; ἐκκαυθήσεται ὡς πῦρ ὁ ζήλος σου;

6 Ἐκχεον τὴν ὀργὴν σου ἐπὶ ἔθνη τὰ μὴ ἐπεγνωκότα σε, καὶ ἐπὶ βασιλείας αἱ τὸ ὄνομά σου οὐκ ἐπεκαλέσαντο.

7 Ὅτι κατέφαγον τὸν Ἰακώβ, καὶ τὸν τόπον αὐτοῦ ἥρμησαν.

8 Μὴ μνηστῆς ἡμῶν ἀνομιῶν ἀρχαίων, ταχὺ προκαταλαβέτωσαν ἡμᾶς οἱ οἰκτιρμοὶ σε, ὅτι ἐπ'ωχρῆσαμεν σφόδρα.

9 Βοήθησον ἡμῖν ὁ Θεὸς ὁ σωτὴρ ἡμῶν, ἕνεκα τῆς δόξης τοῦ ὀνόματός σου Κύριε ῥύσαι ἡμᾶς, καὶ ἰλασθήτι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν ἕνεκα τοῦ ὀνόματός σου.

10 Μὴ ποτε εἰπωσιν ἐν τοῖς ἔθνεσι, Ποῦ ἔστιν ὁ Θεὸς αὐτῶν; καὶ γνωσθήτω ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν ἡμῶν ἡ ἐκδίκησις τοῦ αἵματος τῶν δούλων σου τοῦ ἐκκεχυμένου.

11 Εἰσελεύθετω ἐνώπιόν σου ὁ στεναγμὸς τῶν πεπενδημένων, κατὰ τὴν μεγαλωσύνην τῆ βραχύνος σου περιποίησαι τοὺς υἱοὺς τῶν τεθνατωμένων.

12 Ἀπόδος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν ἐπταπλῖσια εἰς τὸν κόλπον αὐτῶν, τὸν ὀνειδισμόν αὐτῶν ὅν ὀνειδιδιάν σε Κύριε.

13 Ἡμεῖς γὰρ λαὸς σου καὶ πρόβατα νομῆς σου, ἀνθομολογησόμεθά σοι εἰς τὸν αἰῶνα, εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἐξαγγελοῦμεν τὴν αἰνέσιν σου.

Ψαλ. π'. LXXX.

Ο ΠΟΙΜΑΙΝΣΝ τὸν Ἰσραὴλ πρόσχες, ὁ ὁδῶ-

4 Facti sumus opprobrium vicinis nostris: subsannatio et illusio his, qui in circuitu nostro sunt.

5 Usquequo Domine irascēris in finem: accendetur velut ignis zelus tuus?

6 Effunde iram tuam in Gentes, quæ te non noverunt: et in regna, quæ nomen tuum non invocaverunt:

7 Quia comederunt Jacob: et locum ejus desolaverunt.

8 Ne memineris iniquitatum nostrarum antiquarum, cito anticipet nos misericordiae tuæ: quia pauperes facti sumus nimis.

9 Adjuva nos Deus salutaris noster: et propter gloriam nominis tui Domine libera nos: et propitius esto peccatis nostris, propter nomen tuum:

10 Ne forte dicant in Gentibus: Ubi est Deus eorum? et innotescat in nationibus coram oculis nostris. Ultio sanguinis servorum tuorum, qui effusus est:

11 Introeat in conspectu tuo gemitus compeditorum. Secundum magnitudinem brachii tui, posside filios mortificationum.

12 Et redde vicinis nostris septuplum in sinu eorum: improprium ipsorum, quod exprobraverunt tibi Domine.

13 Nos autem populus tuus, et oves pascuæ tuæ, confitebimur tibi in sæculum: In generationem et generationem annuntiabimus laudem tuam.

PSALMUS LXXX.

QUI regis Israel, intende: qui deducis velut ovem Joseph. Qui sedes super cherubim, manifestare

ἐκαμαν τὴν Ἱερουσαλὴμ σωρὸν ἀπὸ πέτρας.

2 Ἐρύξαν τὰ σώματα τῶν δούλων σου εἰς τροφὴν τοῖς ὀρνέοις τοῦ οὐρανοῦ, καὶ τὰς σάρκας τῶν ἀγίων σου τοῖς θηρίοις τῆς γῆς.

3 ἔχυσαν τὸ αἷμά των ὡσαν νερόν τριγύρω τῆς Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἄνθρωπος δὲν εὗρέθη ἵνα τοὺς θάψῃ.

4 Ἐγενήθημεν τὸ ὄνειδος τῶν γειτόνων μας, τὸ γέλοισιν καὶ ἡ καταφρόνησις τῶν κατοικούντων τριγύρω μας.

5 Ἔως πότε Κύριε θέλει κρατήσῃ ἡ ὀργὴ σῇ; θέλει ὁ ζήλος σου μένειν ὡσαν φλόγαι αἰωνίως καίόμεναι.

6 Χῦσαι τὴν ὀργὴν σου ἐπάνω εἰς τα ὅποια δὲν σὲ ἐγνωρίσαν ἔθνη, καὶ ἐπὶ τὰς ὁποίας βασιλείας δὲν ἐκάλεσον τὸ ὄνομά σου.

7 Ὅτι κατέφαγον τὸν Ἰακώβ, καὶ ἥρμησαν τὸν τόπον του.

8 Μὴ ἐνθυμηθῇς τὰς παλαιὰς μας ἀνομίας. ἀλλὰ ταχὺς ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι μεγάλως ἐπ'ωχρῆσαμεν.

9 Βοήθησον μας, ὦ Θεέ, ὦ σωτὴρ ἡμῶν, διὰ τὴν δόξαν τοῦ ὀνόματός σου Κύριε λύτρωσαί μας, καὶ εὐσταλαγχήσου τὰς ἁμαρτίας μας διὰ τὸ ὄνομά σου.

10 Μὴ ποτε εἰπῶσι τὰ ἔθνη, Ποῦ εἶναι ὁ Θεός των;

11 Ἄς γνωρίσωσι τὰ ἔθνη ὑπὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς μας τὴν ἐκδίκησιν τοῦ αἵματος τὸ ὅποιον ἔχυσαν οἱ δούλοι σου.

12 Ἄς ἔλθωσιν ἐμπροσθέν σου οἱ στεναγμοὶ τῶν φυλακομένων, καὶ κατὰ τὴν μεγαλωσύνην τῆς χειρὸς σου περιποίησαι τοὺς υἱοὺς τῶν τεθνατωμένων.

13 Ἀπόδος εἰς τοὺς γείτονάς μας ἐπταπλα-

della tua Santità, hanno ridotta Jerusalem in monti di ruine.

2 Hanno dati i corpi nostri de' tuoi servitori agli uccelli del cielo *per* cibo: e la carne de' tuoi santi alle fiere della terra.

3 Hanno sparso il sangue loro come acqua intorno a Jerusalem, e non v'è stato alcuno che li sepellisse.

4 Noi siamo stati in vituperio a' nostri vicini; in ischerno, ed in derisione a quelli che stanno d'intorno a noi.

5 Infino a quando, Signore, sarai adirato? la tua gelosia arderà ella come un fuoco in perpetuo?

6 Spandi l'ira tua sopra le genti che non ti conoscono, e sopra i regni che non invocano il tuo Nome.

7 Perciocchè essi hanno divorato Jacob, ed hanno disolata la sua stanza.

8 Non ridurti a memoria contr' a noi l'iniquità de' passati: affrettati, venganci incontro le tue compassioni: perciocchè noi siamo grandemente miseri.

9 Soccorrici, o Dio della nostra salute, per amor della gloria del tuo Nome, e liberaci: e fa il purgamento de' nostri peccati, per amor del tuo Nome.

10 Perchè direbbono le genti: ove è l'Idolo loro? *fa* che sia conosciuta fra le genti, nel nostro cospetto, la vendetta del sangue sparso de' tuoi servidori.

11 Vengano davanti te i gemiti de' prigionieri: secondo la grandezza del tuo braccio, scampa quelli che son condannati a morte.

12 E rendi a' nostri vicini in seno, a sette doppi, il vituperio che t' hanno fatto, o Signore.

13 E noi, tuo popolo, e greggia del tuo pasco, ti celebreremo in perpetuo: e racconteremo la tua lode per ogni età.

3 Their blood have they shed like water on every side of Jerusalem: and there was no man to bury them.

4 We are become an open shame to our enemies: a very scorn and derision unto them that are round about us.

5 Lord, how long wilt thou be angry: shall thy jealousy burn like fire for ever?

6 Pour out thine indignation upon the heathen that have not known thee: and upon the kingdoms that have not called upon thy Name.

7 For they have devoured Jacob: and laid waste his dwelling-place.

8 O remember not our old sins, but have mercy upon us, and that soon: for we are come to great misery.

9 Help us, O God of our salvation, for the glory of thy Name: O deliver us, and be merciful unto our sins, for thy Name's sake.

10 Wherefore do the heathen say: Where is now their God?

11 O let the vengeance of thy servants' blood that is shed: be openly shewed upon the heathen in our sight.

12 O let the sorrowful sighing of the prisoners come before thee: according to the greatness of thy power, preserve thou those that are appointed to die.

13 And for the blasphemy wherewith our neighbours have blasphemed thee: reward thou them, O Lord, seven-fold into their bosom.

14 So we, that are thy people, and sheep of thy pasture, shall give thee thanks for ever: and will always be shewing forth thy praise from generation to generation.

PSALM LXXX.

HEAR, O thou Shepherd of Israel, thou that

3 Sie haben Blut vergossen um Jerusalem her, wie Wasser; und war niemand, der begrub.

4 Wir sind unsern Nachbarn eine Schmach geworden, ein Spott und Hohn denen, die um uns sind.

5 Herr, wie lange willst du so gar zürnen? Und deinen Eifer wie Feuer brennen lassen?

6 Schütte deinen Grimm auf die Heiden, die dich nicht kennen, und auf die Königreiche, die deinen Namen nicht anrufen.

7 Denn sie haben Jacob aufgefressen, und seine Häuser verwüestet.

8 Gedenke nicht unserer vorigen Missethat; erbarme dich unserer bald, denn wir sind sehr dünne geworden.

9 Hilf du uns, Gott, unser Helfer, um deines Namens Ehre willen; errette uns, und vergieb uns unsere Sünden, um deines Namens willen.

10 Warum lässest du die Heiden sagen: Wo ist nun ihr Gott? Laß unter den Heiden vor unsern Augen tun und werden die Rache des Bluts deiner Knechte, das vergossen ist.

11 Laß vor dich kommen das Seufzen der Gefangenen; nach deinem großen Arm behalte die Kinder des Todes.

12 Und vergilt unsern Nachbarn siebenfältig in ihren Wunden ihre Schmach, damit sie dich, Herr, gesühnet haben.

13 Wir aber, dein Volk und Schaaf deiner Weide, danken dir ewiglich, und verkündigen deinen Ruhm für und für.

Der 80 Psalm.

1 Du Hirte Israels, höre, der du Joseph hütet

3 Elles ont répandu leur sang comme de l'eau à l'entour de Jérusalem; et il n'y avoit personne qui les ensevelît.

4 Nous avons été en opprobre à nos voisins, en moquerie et en raillerie à ceux qui habitent autour de nous.

5 Jusques à quand, o Eternel! te courrouceras-tu à jamais? Ta jalousie s'embrasera-t-elle comme un feu?

6 Répands ta colère sur les nations qui ne te connoissent point, et sur les royaumes qui n'invoquent point ton nom.

7 Car on a dévoré Jacob, et on a désolé sa demeure.

8 Ne te souviens point de nos iniquités passées; aide-toi; que tes compassions nous préviennent, car nous sommes devenus fort misérables.

9 O Dieu de notre délivrance, aide-nous, pour la gloire de ton nom, et nous délivre; pardonne-nous nos péchés pour l'amour de ton nom.

10 Pourquoi les nations diroient-elles: Où est leur Dieu? Que la vengeance du sang de tes serviteurs, qui a été répandu, soit manifestée parmi les nations en notre présence.

11 Que le gémissement du prisonnier vienne jusqu'en ta présence; conserve par ta grande puissance ceux qui sont dévoués à la mort.

12 Et rends à nos voisins dans leur sein sept fois au double l'outrage qu'ils t'ont fait, o Eternel!

13 Mais nous, qui sommes ton peuple et le troupeau de ta pâture, nous te célébrerons à toujours d'âge en âge, et nous raconterons ta louange.

PSEAUME LXXX.

TOI, qui es le pasteur d'Israël, prête l'oreille;

al rededor de Jerusalem, y no habia quien sepultase.

4 Hemos sido hechos el oprobrio de nuestros vecinos: el escarnio, y la befa de aquellos, que están al rededor de nosotros.

5 ¿Hasta cuándo, Señor, te enojarás por siempre: se encenderá como fuego tu zelo?

6 Derrama tu ira sobre las naciones, que no te conocen, y sobre los reynos, que no invocaron tu nombre:

7 Porque han devorado á Jacob, han asolado su habitacion.

8 No te acuerdes de nuestras maldades antiguas: anticipense á nosotros prontamente tus misericordias, porque hemos quedado pobres en demasia.

9 Ayúdanos, Dios, Salvador nuestro: y por la gloria de tu nombre, Señor, libranos: y sé propicio á nuestros pecados por amor de tu nombre:

10 Para qué tal vez no se diga entre las Gentes: ¿En dónde está el Dios de ellos? sea tambien manifesta entre las naciones ante nuestros ojos la venganza de la sangre de tus siervos, que fué derramada.

11 Entre en tu presencia el gemido de los presos. Según la grandeza de tu brazo conserva los hijos de los que han sido muertos.

12 Y retorna á nuestros vecinos siete tantos en el seno de ellos el improprio de ellos mismos, con que te zahirieron, Señor.

13 Mas nosotros, pueblo tuyo, y ovejas de tu dehesa, te alabaremos por siempre: de generacion en generacion anunciaremos tu alabanza.

PSALMO LXXX.

TU que gobiernas á Israel, atiende: tú que

γῶν ὡσεὶ πρόβατα τὸν Ἰωσήφ· ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν χειρῶν σου ἐμφάνηθι.
 2 Ἐναντίον Ἐφραΐμ καὶ Βενιαμὴν καὶ Μανασσῆ· ἐξέγειρον τὴν δυναστείαν σου καὶ ἔλθε εἰς τὸ σῶσαι ἡμᾶς.
 3 Ὁ Θεὸς ἐπίστρεψον ἡμᾶς, καὶ ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου, καὶ σωθῶσόμεθα.
 4 Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, ὥς ποτε ὕψιζεν ἐπὶ τὴν προσευχὴν τοῦ δούλου σου;
 5 Ὑψώμεν ἡμᾶς ἄρτον δακρύων, καὶ ποτιεῖς ἡμᾶς ἐν δάκρυον ἐν μέτρῳ.
 6 Ἔθου ἡμᾶς εἰς ἀντιλογίαν τοῖς γείτοσιν ἡμῶν, καὶ οἱ ἐχθροὶ ἡμῶν ἐμυκτήρισαν ἡμᾶς.
 7 Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων ἐπίστρεψον ἡμᾶς, καὶ ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου, καὶ σωθῶσόμεθα· διὰ ψαλμῶν.
 8 Ἄμπελον ἐξ Αἰγύπτου μετήρας, ἐξέβαλες ἔθνη καὶ κατεφύτευας αὐτήν.
 9 Ὡδοποίησας ἐμπροσθεν αὐτῆς, καὶ κατεφύτευας τὰς ρίζας αὐτῆς, καὶ ἐπλήσθη ἡ γῆ.
 10 Ἐκάλυψεν ὄρη ἡ σκία αὐτῆς, καὶ αἱ ἀναδενδράδες αὐτῆς τὰς κέδρους τοῦ Θεοῦ.
 11 Ἐξέτεινε τὰ κλήματα αὐτῆς ὥς θαλάσσης, καὶ ὥς ποταμοῦ τὰς παραφυάδας αὐτῆς.
 12 Ἰνατὶ καθεῖλες τὸν φραγμὸν αὐτῆς, καὶ τρυγῶσιν αὐτὴν πάντες οἱ παραπορευόμενοι τὴν ὁδόν;
 13 Ἐλυμνήνατο αὐτὴν σὺς ἐκ δρυμοῦ, καὶ μονοὶ ἄγριοι κατενέμησαν αὐτήν.
 14 Ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων ἐπίστρεψον δὴ, ἐπίβλεψον ἐξ οὐρανοῦ καὶ ἴδε, καὶ ἐπίσκεψαι τὴν ἄμπελον ταύτην.
 15 Καὶ κατάρτισαι αὐτήν, ἣν ἐφύτευσεν ἡ δεξιὰ σου, καὶ ἐπὶ υἱὸν ἀνθρώπου ὃν ἐκραταίωσας σεαυτῷ.

σίως εἰς τὴν καρδίαν των τὸν ὀνειδισμόν τὸν ὅποιον δὲ ὠνείδισαν Κύριε.

14 Ἡμεῖς δὲ ὁ λαὸς σου, καὶ τὰ πρόβατα τῆς βοσκῆς σου θέλομεν σέ εὐχαριστήσιν εἰς τὸν αἶωνα, καὶ θέλομεν κηρύξαι τὸν ἐπαιόν σου εἰς γενεὰν καὶ γενεῖν.

Ψαλ. π'. LXXX.

Ω ΒΩΣΚΕ τῇ Ἰσραὴλ δώσαι προσοχὴν, ὁ ὠδηγῆσας τὸν Ἰωσήφ ὡς ἂν πρόβατα, δεῖξον τὸν ἑαυτὸν σε καθήμενον ἐπὶ τὰ χειρῶν σου,
 2 Εἰς τὸν Ἐφραΐμ καὶ Βενιαμὴν καὶ Μανασσῆ· σήκωσον τὴν δυναστείαν σε, καὶ ἔλθε· να μᾶς σῶσῃς.
 3 Ὁ Θεὸς ἐπίστρεψόν μας καὶ δεῖξον τὸ πρόσωπόν σου καὶ θέλομεν σωθῆναι.
 4 Κύριε, ὦ Θεὸς τῶν δυνάμεων, ὥς ποτε θίλει κρατήσιν ὁ, κατὰ τὸν προσευχόμενον δέλον σου, θυμὸς σου.
 5 Τὸν ἔθρεψας με ἄρτον θρίνων, καὶ τὸν ἐπότισας με πολλὰ δάκρυα.
 6 Σὺ μᾶς ἠνέγκασας ἐν πολεμίσσῳ μετὰ τὴν γειτόνας μας, καὶ οἱ ἐχθροὶ μας μᾶς ἐπεριέλασαν.
 7 Κύριε, ὦ Θεὸς τῶν δυνάμεων, ἐπίστρεψόν μας καὶ δεῖξον τὸ πρόσωπόν σου, καὶ θέλομεν σωθῆναι.
 8 Ἐφέρας ἄμπελον ἀπὸ τῆς Αἰγύπτου, καὶ διώξας τὰ ἔθνη τὴν κατεφύτευας.
 9 Τῆς ἡνοίας τὴν ὁδόν, καὶ ἐφύτευας τὰς ρίζας τῆς καὶ ἐγέμισεν ἡ γῆ.
 10 Ἡ σκία τῆς ἐσκέπασεν ὄρη, καὶ τὰ κλαδιά τῆς ὁμοίαζον τὰς κέδρους τοῦ Θεοῦ.
 11 Ἀπλῶς τὰ κληματα τῆς ὥς τὴν θάλασσαν, καὶ τοὺς βλαστούς τῆς ὥς τὸν ποταμόν.
 12 Διὰ τὴν ἔκαυσας τὸν φραγμὸν τῆς, καὶ πάντες οἱ ὁδοιπόροι τὴν τρυγῶσιν;
 13 Ἀγριοὶ χοροὶ τῆς ἐκατάφαγαν, καὶ τὰ θηρία τῆς ἐθήκον τὴν ἐξωλόθρευσαν.
 14 Ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων μεταγύρισον, καὶ

SALMO LXXX.

Ο Pastore d' Israel, che guidi Josef come una greggia, porgi gli orecchi: tu che siedi sopra i Cherubini, apparisci in gloria.

2 Ecce la tua potenza davanti ad Ephraim, ed a Benjamin, ed a Manasse: e vieni a nostra salute.

3 O Dio, ristoraci; e fa risplendere il tuo volto, e noi saremo salvati.

4 O Signore Iddio degli eserciti, infino a quando fumerai tu contr' all' orazione del tuo popolo?

5 Tu gli hai cibati di panti di pianto, e gli hai abbeverati di lagrime a larga misura.

6 Tu ci hai posti in contesa co' nostri vicini, ed i nostri nemici si fanno beffe di noi.

7 O Dio degli eserciti, ristoraci; e fa risplendere il tuo volto, e noi saremo salvati.

8 Tu avevi trasportata d' Egitto una vigna; tu avevi cacciate le nazioni, e l'avevi piantata.

9 Tu avevi sgomberato davanti a lei il suo luogo: ed avevi fatto ch' ella aveva messe radici, ed aveva empita la terra.

10 I monti erano coperti della sua ombra, ed i suoi tralci erano come cedri altissimi.

11 Aveva gettati i suoi rami infino al mare, ed i suoi rampolli infino al Fiume.

12 Perché hai tu rotte le sue chiusure, sì che tutti i passanti l' han vendemmiata?

13 I cinghiali l' hanno guastata, e le fiere della campagna l' hanno pascolata.

14 O Dio degli eserciti, rivolgiti, ti prego: riguarda dal cielo, e vedi, e visita questa vigna.

15 E le piante che la tua destra aveva piantate, e le propaggini che tu t' avevi fortificate.

16 Quella è arsa col fuoco, ella è ricisa

2 Coram Ephraim, Benjamin, et Manasse. Excita potentiam tuam, et veni, ut salvos facias nos.

3 Deus converte nos: et ostende faciem tuam, et salvi erimus.

4 Domine Deus virtutum, quousque irascēris super orationem servi tui?

5 Cibabis nos pane lacrymarum: et potum dabis nobis in lacrymis in mensura?

6 Posuisti nos in contradictionem vicinis nostris: et inimici nostri subsannaverunt nos.

7 Deus virtutum converte nos: et ostende faciem tuam, et salvi erimus.

8 Vineam de Aegypto transtulisti: eiecisti Gentes, et plantasti eam.

9 Dux itineris fuisti in conspectu ejus: plantasti radices ejus, et implevit terram.

10 Operuit montes umbra ejus: et arbusta ejus cedros Dei.

11 Extendit palmites suos usque ad mare: et usque ad flumen propagines ejus.

12 Ut quid destruxisti maceriam ejus: et vindemiant eam omnes, qui praetergre-diuntur viam?

13 Exterminavit eam aper de silva: et singularis ferus depastus est eam.

14 Deus virtutum converterte: respice de caelo, et vide, et visita vineam istam.

15 Et peride eam, quam plantavit dextera tua: et super filium hominis, quem confirmasti tibi.

16 Incensa igni, et suffossa ab increpatione vultus tui peribunt.

leastest Joseph like a sheep: shew thyself also, thou that sittest upon the cherubims.

2 Before Ephraim, Benjamin, and Manasses; stir up thy strength, and come, and help us.

3 Turn us again, O God: shew the light of thy countenance, and we shall be whole.

4 O Lord God of Hosts: how long wilt thou be angry with thy people that prayeth?

5 Thou feedest them with the bread of tears: and givest them plenteousness of tears to drink.

6 Thou hast made us a very strife unto our neighbours: and our enemies laugh us to scorn.

7 Turn us again, thou God of hosts: shew the light of thy countenance, and we shall be whole.

8 Thou hast brought a vine out of Egypt: thou hast cast out the heathen, and planted it.

9 Thou madest room for it: and when it had taken root it filled the land.

10 The hills were covered with the shadow of it; and the boughs thereof were like the goodly cedar-trees.

11 She stretched out her branches unto the sea: and her boughs unto the river.

12 Why hast thou then broken down her hedge: that all they that go by pluck off her grapes?

13 The wild boar out of the wood doth root it up: and the wild beasts of the field devour it.

14 Turn thee again, thou God of hosts, look down from heaven: behold, and visit this vine;

15 And the place of the vineyard that thy right hand hath planted: and the branch that thou madest so strong for thyself.

16 It is burnt with fire, and cut down: and

toi, qui mènes Joseph comme un troupeau, toi, qui es assis entre les chérubins, fais reluire ta splendeur.

2 Réveille ta puissance aux yeux d'Ephraïm, de Benjamin et de Manassé; viens à notre délivrance.

3 O Dieu, ramène-nous; fais reluire ta face, et nous serons délivrés.

4 Eternel, Dieu des armées, jusques à quand ta colère fumera-t-elle contre la requête de ton peuple?

5 Tu les as nourris de pain de larmes, et tu les as abreuvés de pleurs à pleine mesure.

6 Tu nous as exposés à l'injustice de nos voisins, et nos ennemis se moquent de nous entr'eux.

7 O Dieu des armées, ramène-nous; fais reluire ta face, et nous serons délivrés.

8 Tu avois transporté une vigne hors d'Egypte; tu avois chassé des nations, et tu l'avois plantée.

9 Tu avois préparé la place devant elle; tu lui avois fait prendre racine, et elle avoit rempli la terre.

10 Les montagnes étoient couvertes de son ombre, et ses sarmens étoient comme de hauts cèdres.

11 Elle avoit étendu ses branches jusques à la mer, et ses rejetons jusques au fleuve.

12 Pourquoi as-tu rompu ses cloisons, de sorte que tous les passans en ont cueilli les raisins?

13 Les sangliers de la forêt l'ont détruite, et toutes sortes de bêtes sauvages l'ont broutée.

14 O Dieu des armées, reviens, je te prie; regarde des cieux, et vois, et visite cette vigne,

15 Et le plant que ta droite a planté, et les provins que tu as fortifiés pour toi-même.

16 Elle est brûlée par le feu, elle est retran-

mie der Schaafe; erscheine, der du sitzt über Cherubim.

2 Erwecke deine Gewalt, der du vor Ephraim, Benjamin und Manasse bist, und komm uns zu Hülfe.

3 Gott, tröste uns, und laß leuchten dein Antlitz, so genesen wir.

4 Herr, Gott Zebaoth, wie lange willst du zürnen über dem Gebet deines Volks?

5 Du speisest sie mit Thränenbrod, und tränkest sie mit großem Maß voll Thränen.

6 Du sehest uns unsern Nachbarn zum Zank, und unsere Feinde spotten unserer.

7 Gott Zebaoth, tröste uns; laß leuchten dein Antlitz, so genesen wir.

8 Du hast einen Weinstock aus Egypten geholet, und hast vertrieben die Heiden, und denselben gepflanzt.

9 Du hast vor ihm die Bahn gemacht, und hast ihn lassen einwurzeln, daß er das Land erfüllet hat.

10 Berge sind mit seinem Schatten bedeckt, und mit seinen Aebern die Lebern Gottes.

11 Du hast sein Gewächs ausgebreitet bis ans Meer, und seine Zweige bis ans Wasser.

12 Warum hast du denn seinen Zaun zerbrochen, daß ihn zerretset alles, das vorüber geht?

13 Es haben ihn zerwühlet die wilden Säue, und die wilden Thiere haben ihn verderbet.

14 Gott Zebaoth, wende dich doch, schaue vom Himmel, und siehe an, und suche heim diesen Weinstock,

15 Und halte ihn im Rau, den deine Rechte gepflanzt hat, und den du dir vestiglich erwählet hast.

guias á Joseph como á oveja. Que estás sentado sobre los Chérubines, manifiestate.

2 Delante de Ephraïm, Benjamín, y Manassés. Excita tu poder, y ven á hacernos salvos.

3 Dios, conviértenos, y muéstranos tu rostro, y seremos salvos.

4 Señor Dios de los poderíos, ¿hasta cuándo estarás enojado contra la oracion de tu siervo?

5 ¿Nos alimentarás con pan de lágrimas, y nos darás bebida de lágrimas con medida?

6 Púistenos en contradicción á nuestros vecinos, y nuestros enemigos nos escarnecieron.

7 Dios de los poderíos, conviértenos, y muéstranos tu rostro, y seremos salvos.

8 Trasladaste de Egipto una viña: echaste fuera las naciones, y la plantaste.

9 Guia fuiste en el camino delante de ella: hicistela arraygar, y ha llenado la tierra.

10 La sombra de ella cubrió los montes, y sus ramas los cedros de Dios.

11 Extendió sus sarmientos hasta el mar, y hasta el rio sus mugrones.

12 ¿Porqué has destruido su cerca, y la vendimian todos los que pasan por el camino?

13 El javalí de la selva la ha destruido, y la fiera solitaria la pació.

14 Dios de los poderíos, vuélvete: mira desde el cielo, y atiende, y visita esta viña.

15 Y perfecciona á esta que plantó tu diestra, y mira el hijo del hombre, que afirmaste para tí.

16 Lo quemado á fuego, y lo socavado, á las amenazas de tu rostro perecerán.

16 Ἐμπεπιρισμένη πυρὶ καὶ ἀνεσκαμμένη ὑπὸ ἐπιτιμήσεως τῇ προσώπῳ σου ἀπολύνται.

17 Γενθήτω ἡ χεὶρ σου ἐπ' ἄνδρα δεξιᾶς σου, καὶ ἐπὶ υἱὸν ἀνθρώπου, ὃν ἐκραταίωσας σεαυτῷ.

18 Καὶ οὐ μὴ ἀποστῶμεν ἀπὸ σοῦ, ζωῶσεις ἡμᾶς, καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικαλεσόμεθα.

19 Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων ἐπιστρέψον ἡμᾶς, καὶ ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου, καὶ σωθῆσόμεθα.

Ψαλ. πα'. LXXXI.

ΑΓΑΛΛΙΑΣΘΕ τῷ Θεῷ τῷ βοηθῷ ἡμῶν, ἀλαλίξατε τῷ Θεῷ Ἰακώβ.

2 Λάβετε ψαλμὸν καὶ δότε τύμπανον, ψαλτήριον τερπνόν μετὰ κιθάρας.

3 Σαλπίσσατε ἐν νεομηνίᾳ σάλπιγγι, ἐν εὐσήμεν ἡμέρα ἑορτῆς ἡμῶν.

4 Ὅτι πρόσταγμα τῷ Ἰσραὴλ ἐστὶ, καὶ κρίμα τῷ Θεῷ Ἰακώβ.

5 Μαρτύριον ἐν τῷ Ἰωσήφ ἔθετο αὐτὸν, ἐν τῷ ἐξελθεῖν αὐτὸν ἐκ γῆς Αἰγύπτου· γλῶσσαν ἡν οὐκ ἔγνων, ἤκουσεν.

6 Ἀπέστησεν ἀπὸ ὕψεων τὸν νῶτον αὐτοῦ· αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἐν τῷ κοφίνῳ ἐδοίλευσαν.

7 Ἐν θλίψει ἐπικαλέσω με καὶ ἐρρύσάμην σε· ἐπήκουσά σου ἐν ἀποκρίφῳ καταγίδος, ἐδοκίμασά σε ἐπὶ ὕδατος ἀντιλογίας· διάψαλμα.

8 Ἀκκσον λαὸς μὲ καὶ λαλήσω σοι, Ἰσραὴλ, καὶ διαμαρτύρομαι σοι· εἴαν ἀκούσης μου,

9 Οὐκ ἔσται ἐν σοὶ Θεὸς πρόσφατος, οὐδὲ προσκινήσεις Θεῷ ἄλλοτρίῳ.

κίτταξον ἀπὸ τὸν οὐρανὸν καὶ ἴδε, καὶ παρήρησε τὴν ἀμπελον ταύτην;

15 Καὶ τὸ ὅποιον ἐφύτευσεν ἀμπέλῃ ἡ δεξιὰ σου, καὶ τὸ κλαδίον τὸ ἐκλεκτόν σου τὸ ὅποιον ἐνδυνάμωσας.

16 Φλόγῃ καὶ ὁρῇ τῇ προσώπῳ σου τὸ ἐξωλόθρευσεν.

17 Ἄς φερθῇ ἡ χεὶρ σου ἐπάνω εἰς τὸν ἄνδρα τῆς δεξιᾶς σου, καὶ ἐπάνω εἰς τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, τὸν ὅποιον ἐνδυνάμωσας διὰ τὸν ἑαυτὸν σου.

18 Καὶ δὲν θέλομεν φύγειν ἀπὸ σέ, δὸς μας ζωὴν, καὶ θέλομεν καλέσειν τὸ ὄνομά σου.

19 Κύριε, ὦ Θεὲ τῶν δυνάμεων, ἐπίστρεψόν μας, καὶ δείξον τὸ πρόσωπόν σου, καὶ θέλομεν σωθῆν.

Ψαλ. πα'. LXXXI.

ΑΣ ψάλλωμεν με ἀγαλλιάσιν πρὸς τὸν Θεὸν τὸν βοηθὸν μας· ἀλαλίξατε πρὸς τὸν Θεὸν τῷ Ἰακώβ.

2 Λάβετε ψαλμὸν, καὶ ἐνώσατέ τὸν με τύμπανον, καὶ τὴν χαρὰν τῆς ψαλτηρίας με κιθάραν.

3 Σαλπίσσατε εἰς τὸν καιρὸν τῆς νεομηνίας καὶ εἰς τὸν καιρὸν τῆς ἑορτῆς μας.

4 Ὅτι τῷτο ἔγινε πρόσταγμα εἰς τὸν Ἰσραὴλ, καὶ νόμος Θεοῦ Ἰακώβ.

5 Τῷτο ἔβαλε μαρτύριον εἰς τὸν Ἰωσήφ ὅταν τὸν εὔγαλεν ἀπὸ τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου, καὶ ἤκουσεν ὅποιαν δὲν ἐγνώριζε γλῶσσαν.

6 Ἐξελάφρωσε τὰς ὁμοῦς τὴν ἀπὸ τὸ βάρος, καὶ ἐλευθέρωσε τὰς χεῖρας ἀπὸ τὸν κόπον τῶν κοφίνων.

7 Ἐν καιρῷ θλίψεως με ἐκάλεσας, καὶ σὲ ἔσωσα, καὶ σοὶ ἔδωκα ἀκρόαυιν ὅταν ἐπίπτεν ὁ βροχοπέρος θυμὸς τῶν ἀνέμων.

8 Σὲ ἐδοκίμασα εἰς τὰ ρέματα τῆς ἀντιλογίας.

9 Ἀκκσον, λαέ μου, καὶ θέλω σοὶ λαλήσειν ὡς Ἰσραὴλ, καὶ σὲ βεβαιώσω, εἴαν ἀκούσης.

PSALMUS LXXXI.

EXULTATE Deo adiutori nostro: jubilate Deo Jacob.

2 Sumite psalmum, et date tympanum: psalterium jucundum cum cithara.

3 Buccinate in Neomenia tuba, in insigni die sollempnitatis vestrae:

4 Quia praeceptum in Israel est, et iudicium Deo Jacob.

5 Testimonium in Joseph posuit illud, cum exiret de Terra Aegypti: linguam, quam non noverat, audivit.

6 Divertit ab oneribus dorsum ejus: manus ejus in cophino servierunt.

7 In tribulatione invocasti me, et liberaui te: exaudivi te in abscondito temporis: probavi te apud aquam contradictionis.

8 Audi populus meus, et contestabor te: Israel si audieris me,

9 Non erit in te deus recens, neque adorabis deum alienum.

fin dal piè: *quelle* periscono per lo sgridar della tua faccia.

17 Sia la tua mano sopra l'uomo della tua destra, sopra il figliuol dell'uomo *che* tu t'avevi fortificato.

18 E noi non ci trarremo indietro da te: mantienici in vita, e noi invocheremo il tuo Nome.

19 O Signore Iddio degli eserciti, ristoraci; fa risplendere il tuo volto, e noi saremo salvati.

SALMO LXXXI.

CANTATE lietamente a Dio, nostra forza: date grida d'allegrezza all'Iddio di Jacob.

2 Prendete a salmeggiare, ed aggiungete il tamburo, la cetera dilettevole, col saltero.

3 Sonate colla tromba alle calendi, nella nuova Luna, al giorno della nostra festa.

4 Perciocché questo è uno statuto dato ad Israel, una legge dell'Iddio di Jacob.

5 Egli lo costituì per una testimonianza in Josef, dopo ch'egli fu uscito fuori contr'al paese d'Egitto; *allora ch'* io udii un linguaggio *ch'* io non intendeva.

6 Io ho ritratte, *dice Iddio*, le sue spalle dall'pesi: le sue mani si son dipartite dalle corbe.

7 O *popol mio*, tu gridasti *essendo* in distretta, ed io te ne trassi fuori: io ti risposi, *stando* nel nascondimento del tuono: io ti provai all'acque di Meriba. Sela.

8 Io *ti dissi*: ascolta, *popol mio*, ed io ti farò le mie protestazioni: oh Israel, attendessi tu pure a me!

9 Non siavi fra te alcun dio strano, e non adorare alcun dio forestiere.

they shall perish at the rebuke of thy countenance.

17 Let thy hand be upon the man of thy right hand; and upon the son of man, whom thou madest so strong for thine own self.

18 And so will not we go back from thee; O let us live, and we shall call upon thy Name.

19 Turn us again, O Lord God of hosts: shew the light of thy countenance, and we shall be whole.

PSALM LXXXI.

SING we merrily unto God our strength: make a cheerful noise unto the God of Jacob.

2 Take the psalm, bring hither the tabret: the merry harp with the lute.

3 Blow up the trumpet in the new-moon: even in the time appointed, and upon our solemn feast-day.

4 For this was made a statute for Israel: and a law of the God of Jacob.

5 This he ordained in Joseph for a testimony: when he came out of the land of Egypt, and had heard a strange language.

6 I eased his shoulder from the burden: and his hands were delivered from making the pots.

7 Thou callest upon me in troubles, and I delivered thee: and heard thee what time as the storm fell upon thee.

8 I proved thee also: at the waters of strife:

9 Hear, O my people, and I will assure thee, O Israel: if thou wilt hearken unto me,

16 Siehe herein, und schilt, daß des Brennens und Reißens ein Ende werde.

17 Reine Hand schütze das Volk deiner Rechten, und die Leute, die du dir vestiglich erwählt hast:

18 So wollen wir nicht von dir weichen. Laß uns leben, so wollen wir deinen Namen anrufen.

19 Herr, Gott Zebaoth, tröste uns; laß dein Antlitz leuchten, so genesen wir.

Der 81 Psalm.

1 Singet fröhlich Gott, der unsere Stärke ist; jauchzet dem Gott Jacobs.

2 Nehmet die Psalmen, und gebet her die Pauken, liebliche Harfen mit Psalter.

3 Blaset im Neumonden die Posaunen, in unserm Fest der Laubhütten.

4 Denn solches ist eine Weise in Israel, und ein Recht des Gottes Jacobs.

5 Solches hat er zum Zeugniß gesetzt unter Joseph, da sie aus Egyptenland zogen, und fremde Sprache gehört hatten.

6 Da ich ihre Schulter von der Last entlediget hatte, und ihre Hände der Töpfen los wurden.

7 Da du mich in der Noth anriefest, half ich dir aus, und erhörete dich, da dich das Wetter überfiel, und versuchte dich am Haderwasser.

8 Höre, mein Volk, ich will unter dir zeugen; Israel, du sollst mich hören,

9 Daß unter dir kein anderer Gott sey, und du keinen fremden Gott anbetest.

chée; ils périront dès que tu te montreras pour les reprendre.

17 Que ta main soit sur l'homme de ta droite, et sur le fils de l'homme que tu t'es fortifié.

18 Et nous ne nous détournerons plus de toi; rends-nous la vie, et nous invoquerons ton nom.

19 O Eternel, Dieu des armées, ramène-nous; fais reluire ta face, et nous serons délivrés.

PSEAUME LXXXI.

CHANTEZ hautement à Dieu notre force; jetez des cris de réjouissance au Dieu de Jacob.

2 Entonnez le cantique, prenez le tambour et la harpe agréable, avec la lyre;

3 Sonnez la trompette à la nouvelle lune, dans la solennité, pour le jour de notre fête.

4 Car c'est un statut pour Israël, une ordonnance du Dieu de Jacob.

5 Il établit cela pour témoignage en Joseph, lorsqu'il sortit d'Egypte, où j'ouïs un langage que je n'entendois pas.

6 J'ai déchargé ses épaules du fardeau, et ses mains ont été retirées des pots.

7 Tu as crié étant en détresse; et je t'en ai retiré; je t'ai répondu étant caché dans le tonnerre; je t'ai éprouvé auprès des eaux de Mériba. Selah.

8 Ecoute mon peuple, je te sommerai; Israël, oh! si tu m'écoutois!

9 Il n'y aura point parmi toi de dieu étranger, et tu ne te prosternerás point devant les dieux des étrangers.

17 Sea tu mano sobre el varon de tu diestra; y sobre el hijo del hombre, que afirmaste para ti.

18 Y no nos apartamos de tí: nos darás vida, é invocaremos tu nombre.

19 Señor Dios de los poderfos, conviértenos: y muéstranos tu rostro, y seremos salvos.

PSALMO LXXXI.

REGOCIJAOS en honor de Dios nuestro ayudador: cantad alegres al Dios de Jacob.

2 Entonad psalmo, y tocad el pandero, el psalterio gustoso con la cítara.

3 Tocad la trompeta en la Neomenia, en el día insigne de vuestra solemnidad:

4 Porque hay precepto en Israel, y estatuto del Dios de Jacob.

5 Lo estableció por testimonio en Joseph, quando salia de la tierra de Egipto, y oyó una lengua, que no entendia.

6 Descargó del peso su hombro: las manos de él sirvieron con el cofin.

7 En la tribulacion me invocaste, y te libré: te oí en lo escondido de la tempestad: hice prueba de tí junto al agua de la contradiccion.

8 Oye, pueblo mio, y te haré mis protestas: Israel, si me oyeres,

9 No habrá en tí dios nuevo, ni adorarás dios ageno.

10 Ἐγὼ γάρ εἰμι Κύριος ὁ Θεός σου, ὁ ἀνα-
γαγὼν σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου, πλάτυνον τὸ σῶμα
σου καὶ πληρῶσω αὐτό.
11 Καὶ οὐκ ἤκουσεν ὁ λαός μου τῆς φωνῆς
μου, καὶ Ἰσραὴλ οὐ προσέσχε μοι.
12 Καὶ ἐξάψεστεῖλα αὐτοὺς κατὰ τὰ ἐπιτη-
δεύματα τῶν καρδιῶν αὐτῶν, πορεύονται ἐν
τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτῶν.
13 Εἰ ὁ λαός μου ἤκουσέ μου, Ἰσραὴλ ταῖς
ὁδοῖς μου εἰ ἐπορεύθη,
14 Ἐν τῷ μηδενὶ ἂν τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν
ἐταπεινώσα, καὶ ἐπὶ τοὺς θλιβόντας αὐτοὺς
ἐπέβαλον ἂν τὴν χειρά μου.
15 Οἱ ἐχθροὶ Κυρίου ἐνεύσαντο αὐτῷ, καὶ
ἔσται ὁ καιρὸς αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα.
16 Καὶ ἐψώμισεν αὐτοὺς ἐκ σπάτος πυρὸς,
καὶ ἐκ πέτρας μέλι ἐχόρτασεν αὐτούς.

ΕΣΠΕΡΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

Ψαλ. πβ'. LXXXII.

Ο ΘΕΟΣ ἔστι ἐν συναγωγῇ θεῶν, ἐν μέσῳ
δὲ θεοὺς διακρινεῖ.

2 Ὡς πότε κρίνεται ἀδικίαν, καὶ πρόσωπα
ἀμαρτωλῶν λαμβάνετε; δικάψαλμα.

3 Κρίνατε ὄρφανόν καὶ πτωχόν, ταπεινὸν
καὶ πένθητα δικαιώσατε.

4 Ἐξέλεσθε πένθητα, καὶ πτωχόν ἐκ χειρὸς
ἀμαρτωλοῦ ρύσασθε.

5 Οὐκ ἐγένωσαν οὐδὲ συνῆκαν, ἐν σκότει δια-
πορεύονται, σαλευθήσονται πάντα τὰ θεμέ-
λια τῆς γῆς.

6 Ἐγὼ εἶπα, Θεοί ἐστε, καὶ νιοὶ ὑψίστου
πάντες.

7 Ὑμεῖς δὲ ὡς ἄνθρωποι ὑποθήσκετε, καὶ
ὡς εἰς τῶν ἀρχόντων πίπτετε.

10 Ego enim sum Dominus Deus tuus,
qui eduxi te de terra Aegypti: dilata os
tuum, et implebo illud.

11 Et non audivit populus meus vocem
meam: et Israel non intendit mihi.

12 Et dimisi eos secundum desideria
cordis eorum, ibunt in adinventionibus
suis.

13 Si populus meus audisset me: Israel
si in viis meis ambulasset:

14 Pro nihilo forsitan inimicos eorum
humiliassem: et super tribulantes eos
missem manum meam.

15 Inimici Domini mentiti sunt ei: et
erit tempus eorum in saecula.

16 Et cibavit eos ex adipe frumenti: et
de petra, melle saturavit eos.

VESPERTINE PRECES.

PSALMUS LXXXII.

DEUS stetit in synagoga deorum: in
medio autem deos iudicabat.

2 Usquequo judicatis iniquitatem: et
facies peccatorum sumitis?

3 Judicate egeno, et pupillo: humilem,
et pauperem justificate.

4 Eripite pauperem: et egenum de manu
peccatoris liberate.

5 Nescierunt, neque intellexerunt, in
tenebris ambulant: movebuntur omnia
fundamenta terræ.

6 Ego dixi: Dii estis, et filii excelsi om-
nes.

10 Δὲν θέλει εὐρεθῆν με ἐσὲ ξένος Θεός, ἵδὲ
ἐσὺ προσκυνήσεις ἄλλον Θεόν.

11 Ὅτι ἐγὼ εἰμαι Κύριος σὺ, ὁ ὁποῖος
σὲ εὐγαλεν ἐλευθερομένον ἀπὸ τὴν γῆν τῆς
Αἰγύπτου ἄνοιξον τὸ στόμα σου καὶ θέλω τὸ
γемεῖσιν.

12 Καὶ δὲν ἤκησεν ὁ λαός με τὴν φωνήν με,
καὶ ὁ λαός τῆς Ἰσραὴλ δὲν με ὑπήκησεν.

13 Καὶ ἐπαράδωκα αὐτοὺς εἰς τὰς ἐπιθυμίας
τῆς καρδίας των, καὶ τοὺς ἄφισα νὰ ἀκολουθή-
σῃσι τὴν ἰστροπὴν τοῦ νοῦς των.

14 Ἄν ἤθελε με ἀκούσειν ὁ λαός μου, ἂν ὁ
Ἰσραὴλ ἐπαρμένο εἰς τὰς ὁδοὺς μου,

15 Ἦθελον εἰς στιγμήν μίαν ταπεινώσειν τὴς
ἐχθροὺς του, καὶ ἤθελον βάλειν τὴν χειρά μου
ἐπὶ τοὺς θλιβόντας αὐτῶν.

16 Οἱ ἐχθροὶ τοῦ Κυρίου, ἤθελον φαγεῖν ψευ-
ται, ἀγκαλὰ καὶ ἤθελον κρατῆσαι αἰωνίως.

17 Ἦθελε τοὺς θρέψειν με ἁλεύρι σιταίῳ,
καὶ ἤθελε τοὺς χορτάσειν με κριθῶν ἀπὸ τῶν
κοιλομάτα των πέτρων.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΗΣ ΑΥΤΗΣ.

Ψαλ. πβ'. LXXXII.

Ο ΘΕΟΣ στέκεται εἰς τὴν συναγωγὴν τῶν
ἡγεμόνων, καὶ εἶναι κριτὴς τῶν θεῶν.

2 Ὡς πότε θέλετε κρίνειν ἀδικίαν, καὶ κατα-
δεχθῆν τὰ πρόσωπα τῶν ἀμαρτωλῶν;

3 Ὑπερασπίσατε τὸν πτωχόν καὶ τὸν ὀρφα-
νόν, δῶτα δικαιώσιν εἰς τὸν ταπεινόν καὶ τὸν
πένθητα.

4 Λυτρώσατε τὸν πένθητα καὶ τὸν πτωχόν
ἀπὸ τῶν χειρῶν τοῦ ἀμαρτωλοῦ.

5 Οὐτε γνῶσιν, ἔτε ἀπέκτησαν σύνεσιν, ἀλλὰ
χαίρνται τὸ σκότος, καὶ τὰ θεμέλια τῆς γῆς
θέλουσι σαλευθῆν.

10 Io sono il Signore Iddio tuo che t'ho
tratto fuor del paese d'Egitto: allarga
purla tua bocca, ed io l'empirò.

11 Ma il mio popolo non ha atteso alla
mia voce, ed Israel non m'ha acconsentito.

12 Ond' io gli ho abbandonati alla du-
rezza del cuor loro, acciocchè cammino
secondo i lor consigli.

13 Oh, avesse pure ubbidito il mio popolo,
e fosse Israel caminato nelle mie vie!

14 Io avrei in uno stante abbattuti i lor
nemici, ed avrei rivolta la mia mano
contr' a loro avversari.

15 Quelli ch' odiano il Signore si sareb-
bono infiniti inverso loro, ed il tempo loro
sarebbe durato in perpetuo.

16 Ed Iddio gli avrebbe cibati di grascia
di frumento: e dalla roccia, dice egli, io
t'avrei satollato di mele.

PREGHIERA della SERA.

SALMO LXXXII.

IDDIO è presente nella raunanza di Dio,
egli giudica nel mezzo degl' iddii.

2 Infino a quando giudicherete voi in-
giustamente, ed avrete riguardo alla qua-
lità delle persone degli empi? Sela.

3 Fate ragione al misero, ed all' orfano:
fate dritto all' afflitto, ed al povero.

4 Liberate il misero, ed il bisognoso:
riscotetelo dalla man degli empi.

5 Essi non hanno alcun conoscimento,
né senno: caminano in tenebre: tutti i
fondamenti della terra sono smossi.

6 Io ho detto: voi siete dii, e tutti siete
figliuoli dell' Altissimo.

7 Tuttavolta voi morrete come un' altro

10 There shall no strange god be in thee: neither shalt thou worship any other god.

11 I am the Lord thy God, who brought thee out of the land of Egypt: open thy mouth wide, and I shall fill it.

12 But my people would not hear my voice: and Israel would not obey me.

13 So I gave them up unto their own hearts' lusts: and let them follow their own imaginations.

14 O that my people would have hearkened unto me: for if Israel had walked in my ways,

15 I should soon have put down their enemies: and turned my hand against their adversaries.

16 The haters of the Lord should have been found liars: but their time should have endured for ever.

17 He should have fed them also with the finest wheat-flour: and with honey out of the stony rock should I have satisfied thee.

EVENING PRAYER.

PSALM LXXXII.

GOD standeth in the congregation of princes: he is a Judge among gods.

2 How long will ye give wrong judgement: and accept the persons of the ungodly?

3 Defend the poor and fatherless: see that such as are in need and necessity have right.

4 Deliver the out-cast and poor: save them from the hand of the ungodly.

5 They will not be learned nor understand, but walk on still in darkness: all the foundations of the earth are out of course.

6 I have said, Ye are Gods: and ye are all the children of the most Highest.

7 But ye shall die like men: and fall like one of the princes.

10 Ich bin der Herr, dein Gott, der dich aus Egyptenland geführt hat. Thue deinen Mund weit auf, laß mich ihn füllen.

11 Aber mein Volk gehorcht nicht meiner Stimme; und Israel will meiner nicht.

12 So habe ich sie gelassen in ihres Herzens Dünkel, daß sie wandeln nach ihrem Rath.

13 Wollte mein Volk mir gehorsam seyn, und Israel auf meinem Wege gehen,

14 So wollte ich ihre Feinde bald dämpfen, und meine Hand über ihre Widersärtigen wenden.

15 Und die den Herrn hassen, müßten an ihm scheitern, ihre Zeit aber würde ewiglich währen.

16 Und ich würde sie mit dem besten Weizen speisen, und mit Honig aus dem Felsen sättigen.

Abend=Gebete.

Der 82 Psalm.

1 Gott steht in der Gemeinde Gottes, und ist Richter unter den Göttern.

2 Wie lange wollt ihr Unrecht richten, und die Person der Gottlosen vorgehen?

3 Schaffet Recht dem Armen und dem Waisen; und helfet dem Elenden und Dürftigen zum Recht.

4 Errettet den Gerungen und Armen, und erlöset ihn aus der Gottlosen Gewalt.

5 Aber sie lassen ihnen nicht sagen, und achtens nicht; sie gehen immer hin im Finstern: darum müssen alle Grundröße des Landes fallen.

6 Ich habe wohl gesagt: Ihr seyd Götter, und alljämliche Kinder des Höchsten:

7 Aber ihr werdet sterben wie Menschen, und wie ein Tyrann zu Grunde gehen.

10 Je suis l'Eternel ton Dieu, qui t'ai fait monter hors du pays d'Egypte. Ouvre ta bouche, et je la remplirai.

11 Mais mon peuple n'a point écouté ma voix, et Israël n'a pas voulu m'obéir.

12 Et je les ai abandonnés à la dureté de leur cœur, et ils ont marché selon leurs conseils.

13 Oh! si mon peuple m'eût écouté, si Israël eût marché dans mes voies!

14 J'eusse en un instant abattu leurs ennemis, et j'eusse tourné ma main contre leurs adversaires.

15 Ceux qui haïssoient l'Eternel, lui eussent menti, et leur tems heureux eût toujours duré.

16 Dieu l'eût repu de la moelle du froment, et je t'eusse, dit-il, rassasié du miel qui découle du rocher.

PRIERE DU SOIR.

PSEAUME LXXXII.

DIEU assiste dans l'assemblée du Dieu fort, il juge au milieu des juges.

2 Jusques à quand jugerez-vous injustement, et aurez-vous égard à l'apparence de la personne des méchants? Sélah.

3 Faites justice au petit et à l'orphelin; faites justice à l'affligé et au pauvre.

4 Délivrez le petit et le pauvre, et les retirez de la main des méchants.

5 Ils ne connoissent ni n'entendent rien; ils marchent dans les ténèbres; tous les fondemens de la terre sont ébranlés.

6 J'ai dit: Vous êtes dieux, et vous êtes tous enfans du Souverain;

7 Toutefois, vous mourrez comme hommes, et vous, qui êtes les principaux, vous tomberez comme un autre.

10 Porque yo soy el Señor Dios tuyo, que te saqué de la tierra de Egipto: ensancha tu boca, y yo la llenaré.

11 Y no oyó mi pueblo mi voz, é Israel no atendió á mi.

12 Y los dexé ir segun los deseos de su corazón: andarán en sus invenciones.

13 Si mi pueblo me hubiera oído: si Israel hubiera andado en mis caminos:

14 Por nada ciertamente yo hubiera humillado á sus enemigos; y hubiera echado mi mano sobre los que los atribulaban.

15 Los enemigos del Señor le mintieron, y será el tiempo de ellos por los siglos.

17 Y diólos á comer de la grosura del trigo: y de la paja, los sació de miel.

ORACION VESPERTINA.

PSALMO LXXXII.

DIOS se puso en el ayuntamiento de los dioses; y en medio juzga á los dioses.

2 ¿Hasta cuándo juzgais injustamente, y aceptais las caras de los pecadores?

3 Haced justicia al necesitado, y al huérfano: justificad al humilde, y al pobre.

4 Sacad al pobre, y librad de la mano del pecador al necesitado.

5 No supieron, ni entendieron, en tinieblas andan: serán conmovidos todos los cimientos de la tierra.

6 Yo dixé: Dioses sois, y todos hijos del Altísimo.

7 Mas vosotros como hombres moriréis, y caeréis como uno de los Principes.

8 Ἀνάστα ὁ Θεός, κρίνον τὴν γῆν, ὅτι σὺ κατακληρονομήσεις ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν.

Ψαλ. πγ'. LXXXIII.
Ο ΘΕΟΣ τίς ὁμοιωθήσεται σοι; μὴ σιγήσης, μὴδὲ καταπραῦνης ὁ Θεός.

2 Ὅτι ἰδοὺ οἱ ἐχθροὶ σου ἤχησαν· καὶ οἱ μισοῦντές σε ἦσαν κεφαλὴν.

3 Ἐπὶ τὸν λαόν σου κατεπανουργήσαντο γνώμην, καὶ ἐβουλεύσαντο κατὰ τῶν ἁγίων σου.

4 Εἶπαν, Δεῦτε καὶ ἐξολοθρεύσωμεν αὐτοὺς ἐξ ἔθνους, καὶ οὐ μὴ μνησθῇ τὸ ὄνομα Ἰσραὴλ ἔτι.

5 Ὅτι ἐβουλεύσαντο ἐν ὁμονοίᾳ ἐπιτοαυτοῦ, κατὰ σοῦ διαθήκην διέθεντο.

6 Τὰ σκηνώματα τῶν Ἰδουμαίων καὶ οἱ Ἰσραηλῖται, Μωάβ καὶ οἱ Ἀγαρηνοί,

7 Γεβὰ καὶ Ἀμμὼν καὶ Ἀμαλὴκ, καὶ ἁλλόφυλοι μετὰ τῶν κατοικούντων Τύρον.

8 Καὶ γὰρ καὶ Ἀσσοὺρ συμπαραγέμετο μετ' αὐτῶν, ἐγενήθησαν εἰς ἀντίληψιν τοῖς υἱοῖς Δα὿τ· διάψαλμα.

9 Ποιήσαν αὐτοῖς ὡς τῇ Μαδιάμ καὶ τῇ Σεϊσάρα, ὡς τῇ Ἰαβεὶν ἐν τῇ χειμάρρῳ Κεισῶν.

10 Ἐξολοθρεύθησαν ἐν Λενδώρ, ἐγενήθησαν ὡσεὶ κόπρος τῇ γῇ.

11 Θοὺ τοὺς ἄρχοντας αὐτῶν ὡς τὸν Ὠρήβ καὶ Ζηβ, καὶ Ζεβεὲ καὶ Σαλμανὰ, πάντας τοὺς ἄρχοντας αὐτῶν.

12 Οἵτινες εἶπαν, Κληρονομήσωμεν ἑαυτοῖς τὸ θυσιαστήριον τοῦ Θεοῦ.

13 Ὁ Θεὸς μου θοὺ αὐτοὺς ὡς τροχόν, ὡς καλᾶμν κατὰ πρόσωπον ἀνέμου.

14 Ὡσεὶ πῦρ ὁ διαφλέξει ὄρυμον, ὡσεὶ φλόξ κατακαύσαι ὄρη·

6 Ἐγὼ εἶπα, Θεοὶ ἐστε, καὶ υἱοὶ τοῦ ὑψίστου πάντες.

7 Ἀλλ' ὁ θάνατος θέλει σᾶς θερίσειν ὡσὶν ἀνθρώπους, καὶ καθὼς ἓνας μόνος τῶν ἀρχόντων, οὕτως θέλετε πέσειν πάντες.

8 Ἀνάστα, ὦ Θεέ, καὶ κρίνον τὴν γῆν, ὅτι σὺ θέλεις κατακληρονομήσειν πάντα τὰ ἔθνη.

Ψαλ. πγ'. LXXXIII.
ΩΘΕΕ τίς σοὶ ὁμοιάζει; μὴ σιγήσης μὴδὲ καταπραῦνης ὁ Θεέ.

2 Ὅτι ἰδοὺ οἱ ἐχθροὶ σου ἤχησαν, καὶ οἱ μισοῦντές σε ἐσήκωσαν τὴν κεφαλὴν τῶν.

3 Ὁμίλησαν πανούργως κατὰ τοῦ λαοῦ σου, καὶ ἐσυμβουλευθήσαν κατὰ τοῦ ἀποκρύψου σου.

4 Εἶπαν Δεῦτε καὶ ἄς τοὺς ἐξολοθρεύσωμεν ἀπὸ τὰ ἔθνη, καὶ ἄς λησμονηθῇ τὸ ὄνομα τοῦ Ἰσραὴλ.

5 Ὅτι ἐσυμβουλευθήσαν ὁμονύμως, καὶ ἐσυνάχθησαν ἐναντίον σου,

6 Τὰ σκηνώματα τῶν Ἰδουμαίων, καὶ οἱ Ἰσραηλῖται Μωάβ καὶ οἱ Ἀγαρηνοί.

7 Γεβὰ, καὶ Ἀμμὼν καὶ Ἀμαλὴκ, καὶ ἁλλόφυλοι μετὰ τῶν κατοικούντων Τύρον.

8 Ἐν τῷ Ἀσσοὺρ συνήλθε μετ' αὐτοὺς, καὶ ἐγενήθησαν ἡ ἀντίληψις τῶν υἱῶν τοῦ Δα὿τ.

9 Ἀλλὰ πρᾶξον δι' αὐτοὺς ὡς διὰ Μαδιάμ, καὶ διὰ Σεϊσάρα, καὶ ὡς διὰ Ἰαβεὶν εἰς τὸν ποταμὸν Κεισῶν.

10 Οἵτινες ἐξολοθρεύθησαν εἰς Ἀενδώρ, καὶ ἐγενήθησαν ὡσαν κοπρία τῆς γῆς.

11 Κάμει τοὺς ἄρχοντας τῶν ὡσὶν τὸν Ὠρήβ καὶ Ζηβ, καὶ Ζεβεὲ, καὶ Σαλμανὰ, πάντας τοὺς ἄρχοντας τῶν.

12 Οἵτινες εἶπαν, Ἄς κληρονομήσωμεν τὸ θυσιαστήριον τοῦ Θεοῦ.

7 Vos autem sicut homines moriemini: et sicut unus de principibus cadetis.

8 Surge Deus, judica terram: quoniam tu hereditabis in omnibus Gentibus.

PSALMUS LXXXIII.

DEUS, quis similis erit tibi? ne taceas, neque compescaris Deus:

2 Quoniam ecce inimici tui sonuerunt: et qui oderunt te, extulerunt caput.

3 Super populum tuum malignaverunt consilium: et cogitaverunt adversus sanctos tuos.

4 Dixerunt: Venite, et disperdamus eos de gente: et non memoretur nomen Israel ultra.

5 Quoniam cogitaverunt unanimiter: simul adversum te testamentum disposuerunt,

6 Tabernacula Idumæorum et Ismahelitarum: Moab, et Agareni,

7 Gebal, et Ammon, et Amalec: alienigenæ cum habitantibus Tyrum.

8 Etenim Assur venit cum illis: facti sunt in adjutorium filiis Lot.

9 Fac illis sicut Madian et Sisaræ: sicut Jabin in torrente Cisson.

10 Disperierunt in Endor: facti sunt ut stercus terræ.

11 Pone principes eorum sicut Oreb, et Zeb, et Zeebe, et Salmanna: Omnes principes eorum:

12 Qui dixerunt: Hereditate possideamus Sanctuarium Dei.

13 Deus meus pone illos ut rotam: et sicut stipulam ante faciem venti.

uomo, e caderete come qualunque altro de' principi.

8 Levati, o Dio, giudica la terra: perciocchè tu devi essere il possessore di tutte le genti.

SALMO LXXXIII.

O Dio, non istartene cheto, non tacere, e non riposarti, o Dio.

2 Perciocchè ecco, i tuoi nemici romoreggiano, e quelli che t'odiano alzano il capo.

3 Hanno preso un cauto consiglio contr'al tuo popolo, e si son consigliati contr'a quelli che son nascosti appo te.

4 Hanno detto: venite, e distruggiamoli, sì che non sieno più nazione, e ch' il nome d' Israel non sia più ricordato.

5 Perciocchè si son di pari consentimento consigliati insieme, ed hanno fatta lega contr'a te.

6 Le tende d' Edom, e gl' Ismaeliti: i Moabit, e gl' Hagareni.

7 I Ghebaliti, gl' Ammoniti, e gl' Amalechiti: i Filistei, insieme con gl' abitanti di Tiro.

8 Gli Assirii eziandio si son congiunti con loro: sono stati il braccio de' figliuoli di Lot. Sela.

9 Fa loro come tu facesti a Madian: come a Sisera, come a Jabin, al torrente di Chison.

10 I quali furono sconfitti in Endor, e furono per letame alla terra.

11 Fa che i lor principi sieno come Oreb, e Zeeb: e tutti i lor signori come Zeba, e Salmunna,

12 Perciocchè hanno detto: conquistiamoci gl' abitacoli di Dio.

8 Arise, O God, and judge thou the earth: for thou shalt take all heathen to thine inheritance.

PSALM LXXXIII.

HOLD not thy tongue, O God, keep not still silence: refrain not thyself, O God.

2 For lo, thine enemies make a murmuring: and they that hate thee have lift up their head.

3 They have imagined craftily against thy people: and taken counsel against thy secret ones.

4 They have said, Come, and let us root them out, that they be no more a people; and that the name of Israel may be no more in remembrance.

5 For they have cast their heads together with one consent: and are confederate against thee:

6 The tabernacles of the Edomites, and the Israelites: the Moabites, and Hagarens;

7 Gebal, and Ammon, and Amalek: the Philistines, with them that dwell at Tyre.

8 Assur also is joined with them: and have holpen the children of Lot.

9 But do thou to them as unto the Madianites: unto Sisera, and unto Jabin at the brook of Kison;

10 Who perished at Endor: and became as the dung of the earth.

11 Make them and their princes like Oreb and Zeb: yea, make all their princes like as Zeba and Salmuna;

12 Who say, Let us take to ourselves: the houses of God in possession.

13 O my God, make them like unto a wheel: and as the stubble before the wind;

14 Like as the fire that burneth up the wood: and as the flame that consumeth the mountains.

8 Gott, mache dich auf, und richte das Land; denn du bist Erbherr über alle Heiden.

Der 83 Psalm.

1 Gott, schweige doch nicht also, und sey doch nicht so stille; Gott, halte doch nicht so inne.

2 Denn siehe, deine Feinde toben, und die dich haßten, richten den Kopf auf.

3 Sie machen listige Anschläge wider dein Volk, und rathschlagen wider deine Verborgenen.

4 Wohl her, sprechen sie, laßt uns sie ausrotten, daß sie kein Volk seyn, daß des Namens Israels nicht mehr gedacht werde.

5 Denn sie haben sich mit einander vereinigt, und einen Bund wider dich gemacht.

6 Die Hütten der Edomiter und Ismaeliter, der Moabiter und Hagariter,

7 Der Gebaliter, Ammoniter und Amalekiter, die Philister, samt denen zu Tyro.

8 Assur hat sich auch zu ihnen geschlagen, und helfen den Kindern Lots.

9 Thue ihnen wie den Midianitern, wie Sissara, wie Jabin am Bach Kison,

10 Die vertilget wurden bey Endor, und wurden zu Koth auf Erden.

11 Mache ihre Fürsten wie Oreb und Zeeb, alle ihre Obersten, wie Zeba und Salmuna.

12 Die da sagen: Wir wollen die Häuser Gottes einnehmen.

13 Gott, mache sie wie einen Wirbel, wie Stoppeln vor dem Winde.

14 Wie ein Feuer den Wald verbrennet, und wie eine Flamme die Berge anzündet,

8 O Dieu, lève-toi, juge la terre; car tu posséderas en héritage toutes les nations.

PSEAUME LXXXIII.

O DIEU, ne garde pas le silence, ne te tais point, et ne demeure pas dans le repos, o Dieu fort!

2 Car, voici, tes ennemis font du bruit, et ceux qui te haïssent ont levé la tête.

3 Ils ont consulté finement en secret contre ton peuple, et ils ont tenu conseil contre ceux qui se sont retirés vers toi pour se cacher.

4 Ils ont dit: Venez, et détruisons-les, tellement qu'ils ne soient plus une nation, et qu'il ne soit plus parlé du nom d'Israël.

5 Car ils ont conspiré d'un même courage, et ils ont fait une ligue contre toi;

6 Les tentes des Iduméens, des Ismaélites, des Moabites et des Hagariens;

7 Les Guebalites, les Hammonites, les Hamalékites et les Philistins, avec les habitants de Tyre.

8 Les Assyriens se sont joints à eux; ils ont prêté leur bras aux enfans de Lot. Sélah.

9 Fais-leur comme tu fis à Madian, comme à Siséra, et comme à Jabin, auprès du torrent de Kison;

10 Lesquels furent défaits à Hendor, et servirent de fumier à la terre.

11 Fais que les principaux d'entr'eux soient comme Horeb et comme Zéeb, et tous leurs princes comme Zébah et Tsalmunah.

12 Parce qu'ils ont dit: Possédons la demeure de Dieu.

13 Mon Dieu, rends-les semblables à une boule et au chaume, qui sont chassés par le vent.

14 Comme le feu brûle une forêt, et comme la flamme embrase les montagnes;

8 Levántate, Dios, juzga la tierra: porque tú heredarás en todas las naciones.

PSALMO LXXXIII.

DIOS, ¿quién será semejante á tí? no te estés en silencio, ni te detengas, ó Dios:

2 Pues ves, que tus enemigos meten ruido; y los que te aborrecen, alzáron la cabeza.

3 Sobre tu pueblo han tenido designios maliciosos, y han echado trazas contra tus Santos.

4 Dixerón: Venid, y destruyámoslos de nación; y no haya mas memoria del nombre de Israel.

5 Porque echáron trazas unánimemente; todos á una dispusieron pacto contra tí.

6 Los pabellones de los Iduméos, y los Ismahelitas: Moáb, y los Agarenos,

7 Gebál, y Ammón, y Amalec, los extrangeros con los moradores de Tiro.

8 Porque vino Assur con ellos: se han juntado para auxiliar á los hijos de Lot.

9 Hazles á ellos como á los de Madián, y Sisara; como á Jabin en el arroyo de Cissón.

10 Pereciéron en Endór: fuéron hechos como estiércol de la tierra.

11 Trata á los Caudillos de ellos como á Oreb, y á Zeb, y á Zeebe, y á Sálmana: á todos los Caudillos de aquellos,

12 Que dixerón: Tomémos por herencia el Santuario de Dios.

13 Dios mio, pónlos como rueda, y como pajilla delante del viento.

14 Como fuego, que quema una selva, y como llama que abrasa los montes:

15 Así los perseguirás con tu tempestad, y con tu ira los turbarás.

15 Οὕτως καταδιώξεις αὐτὲς ἐν τῇ καταγίδι σου, καὶ ἐν τῇ ὀργῇ σου ταραξεις αὐτοὺς.

16 Πληρώσον τὰ πρόσωπα αὐτῶν αἰτιμίας, καὶ ζητήσουσι τὸ ὄνομά σου Κύριε.

17 Αἰσχυνθῆτωσαν καὶ ταριχθῆτωσαν εἰς τὸν αἰῶνα τῶ αἰῶνος, καὶ ἐντραπήτωσαν καὶ ἀπολέσθωσαν.

18 Καὶ γνώτωσαν ὅτι ὄνομά σου Κύριος· σὺ μόνος ὕψιστος ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

Ψαλ. πδ'. LXXXIV.

Ως ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σου Κύριε τῶν δυνάμεων.

2 Ἐπιποθεὶ καὶ ἐκλείπει ἡ ψυχὴ μου εἰς τὰς αὐλὰς τοῦ Κυρίου· ἡ καρδία μου καὶ ἡ σὰρξ μου ἠγαλλιάσαντο ἐπὶ Θεὸν ζῶντα.

3 Καὶ γὰρ στρουθίον εὗρεν ἑαυτῷ οἰκίαν, καὶ τρυγὼν νοσσίει ἑαυτῇ, οὐ θῆσει τὰ νοσσία ἑαυτῆς· τὰ θυσιαστήρια σου Κύριε τῶν δυνάμεων, ὁ βασιλεὺς μου καὶ ὁ Θεός μου.

4 Μακάριοι οἱ κατοικοῦντες ἐν τῷ οἴκῳ σου, εἰς τὸς αἰῶνας τῶν αἰῶνων αἰνέσασσι σε· διάψαλα.

5 Μακάριος ἀνὴρ οὗ ἐστιν ἡ ἀντίληψις αὐτοῦ παρὰ σου Κύριε· ἀναβάσεις ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ δι' ἑθετο,

6 Εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ κλαυθμῶνος, εἰς τὸν τόπον ὃν ἔθετο· καὶ γὰρ εὐλογίας δώσει ὁ νομοθετῶν,

7 Πορεύονται ἐκ δυνάμεως εἰς δύναμιν, ὀφθήσεται ὁ Θεὸς τῶν θεῶν ἐν Σιών.

8 Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι ὁ Θεὸς Ἰακώβ· διέψαλα.

9 Ὑπερασπιστὰ ἡμῶν ἰδε ὁ Θεός, καὶ ἐπίβλεψον ἐπὶ τὸ πρόσωπον τοῦ χριστοῦ σου.

14 Sicut ignis, qui comburit silvam: et sicut flamma comburens montes:

15 Ita persequeris illos in tempestate tua: et in ira tua turbabis eos.

16 Imple facies eorum ignominia: et quærent nomen tuum, Domine.

17 Erubescant, et conturbentur in sæculum sæculi: et confundantur, et pereant.

18 Et cognoscant quia nomen tibi Dominus: tu solus Altissimus in omni terra.

PSALMUS LXXXIV.

QUAM dilecta tabernacula tua Domine virtutum:

2 Concupiscit, et deficit anima mea in atria Domini. Cor meum, et caro mea exultaverunt in Deum vivum.

3 Etenim passer invenit sibi domum: et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos. Altaria tua Domine virtutum: rex meus, et Deus meus.

4 Beati, qui habitant in domo tua Domine: in sæcula sæculorum laudabunt te.

5 Beatus vir, cuius est auxilium abs te: ascensiones in corde suo disposuit,

6 In valle lacrymarum in loco, quem posuit.

7 Etenim benedictionem dabit legislator, ibunt de virtute in virtutem: videbitur Deus deorum in Sion.

8 Domine Deus virtutum exaudi orationem meam: auribus percipe Deus Jacob.

9 Protector noster aspice Deus: et respice in faciem Christi tui:

10 Quia melior est dies una in atriis

13 Ὡς Θεέ μου, ποίησον αὐτὰς ὡσάν τροχόν, ὡσάν καλὰ μιν ἐναντίον τοῦ ἀνέμου.

14 Ὡσαν φωτιῶν κατακαίουσας τὰ δάση, ὡσαν φλόγας εἰς τὰ βουνά.

15 Καταδιώξον αὐτοὺς τοικοτρόπως μετὰ τὴν καταγίδα σου, καὶ ταραξάι τας μετὰ τὴν ὀργήν σου.

16 Γέμῃσον τὰ πρόσωπα τῶν αἰτιμίας, καὶ τότε ζητήσουσι τὸ ὄνομά σου, Κύριε.

17 Αἰσχύνῃ καὶ ταραχῇ, ἅς τοὺς ἔχη αἰωνίως, καὶ ἐντροπῇ, καὶ ἀπολεία.

18 Καὶ θέλουσι μάθειν, ὅτι Κύριος τὸ ὄνομά σου· σὺ μόνος εἶσαι ὕψιστος ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

Ψαλ. πδ'. LXXXIV.

ΠΟΣΟΝ ἀγαπητὰ εἶναι τὰ σκηνώματά σου, ὦ Κύριε τῶν δυνάμεων.

2 Ἡ ψυχὴ μου ἐπιθυμεῖ, καὶ προσμένει· ναῆμβρ εἰς τὰς αὐλὰς τοῦ Κυρίου· ἡ καρδία μου καὶ τὸ κορμὶ μου ἐχάρησαν ἐπὶ τὸν Θεὸν τὸν ζῶντα.

3 Καὶ ὁ σπερμγίτης ἡῦρε κυτοικίαν, καὶ ἡ χελιδὼν φωλεῖν διὰ· να βάλῃσι τὰ νοσσία τῶν· τὰ θυσιαστήρια σου Κύριε τῶν δυνάμεων, βασιλεὺς μου καὶ Θεέ μου.

4 Μακάριοι οἱ κατοικοῦντες ἐν τῷ οἴκῳ σου, θέλουσι σε ἐπαινεῖσαι αἰωνίως.

5 Μακάριος ὁ ἀνδρὸς τοῦ ὁποίου ἡ δύναμις προέρχεται ἀπὸ σε, καὶ ἐνθυμᾶται τὰς δρόμους σου.

6 Περιῶντας ἀπὸ τὸν λόγον τοῦ κλαυθμοῦ εἰς τὸν ὁποῖον τόπον ἐβάλλησαν. Καὶ ὁ νομοθετῶν θέλει εὐλογίσειν.

7 Καὶ αὐτοὶ θέλουσιν ἔλθειν ἀπὸ δυνάμιν εἰς δύναμιν, καὶ ἰδοῦσι τὸν Θεὸν τῶν θεῶν ἐν Σιών.

8 Κύριε, Θεέ τῶν δυνάμεων, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου· δός μοι ἀκρόασιν, Θεέ τοῦ Ἰακώβ.

9 Ἰδε, ὦ Θεέ, ὑπερασπιστὰ ἡμῶν, καὶ ἐπίβλεψον ἐπὶ τὸ πρόσωπον τοῦ Χριστοῦ σου.

10 Ὅτι κάλλιον μιαν ἡμέραν ἐν ταῖς αὐλαῖς

13 Dio mio, fagli essere come una palla, come della stoppia al vento.

14 Come il fuoco brucia un bosco, e come la fiamma divampa i monti:

15 Così perseguitali colla tua tempesta, e conturbali col tuo turbo.

16 Empi le lor faccie di vituperio, e *fa che* cerchino il tuo Nome, o Signore.

17 Sieno svergognati, e conturbati in perpetuo: e sieno confusi, e periscano.

18 E conoscano che tu, il cui Nome è il Signore, *sei* il solo Altissimo sopra tutta la terra.

SALMO LXXXIV.

OH quanto sono amabili i tuoi Tabernacoli, o Signore degli eserciti!

2 L' anima mia brama i Cortili del Signore, e vien meno: il mio cuore, e la mia carne sclamano all' Iddio vivente.

3 Anche la passera si trova stanza, e la rondinella nido, ove posino i lor figli presso a' tuoi Altari, o Signore degli eserciti. Re mio, e Dio mio.

4 Beati coloro che abitano nella tua Casa, e ti lodano del continuo. Sela.

5 Beato l' uomo c' ha forza in te, e *colore* a cui le strade sono al cuore.

6 *Iquali*, passando per la Valle de' gelsi, la riducono in fonti, ed anche in pozze che la pioggia empisce.

7 Caminano di valore in valore, *fin che* compariscano davanti a Dio in Sion.

8 O Signore Iddio degli eserciti, ascolta la mia orazione: porgi l' orecchio, o Dio di Iacob. Sela.

9 O Dio, scudo nostro, vedi, e riguarda la faccia del tuo Unto.

10 Perciocchè un giorno ne' tuoi Cortili

15 Persecute them even so with thy tempest: and make them afraid with thy storm.

16 Make their faces ashamed, O Lord: that they may seek thy Name.

17 Let them be confounded and vexed ever more and more: let them be put to shame, and perish.

18 And they shall know that thou, whose Name is Jehovah: art only the most Highest over all the earth.

PSALM LXXXIV.

O HOW amiable are thy dwellings: thou Lord of hosts!

2 My soul hath a desire and longing to enter into the courts of the Lord: my heart and my flesh rejoice in the living God.

3 Yea, the sparrow hath found her an house, and the swallow a nest where she may lay her young: even thy altars, O Lord of hosts, my King and my God.

4 Blessed are they that dwell in thy house: they will be always praising thee.

5 Blessed is the man whose strength is in thee: in whose heart are thy ways.

6 Who going through the vale of misery use it for a well: and the pools are filled with water.

7 They will go from strength to strength: and unto the God of gods appeareth every one of them in Zion.

8 O Lord God of hosts, hear my prayer: hearken, O God of Jacob.

9 Behold, O God our defender: and look upon the face of thine Anointed.

10 For one day in thy courts: is better than a thousand.

11 I had rather be a door-keeper in the house

15 Also verfolge sie mit deinem Wetter, und erschreide sie mit deinem Ungewitter.

16 Mache ihre Angesichter voll Schande, daß sie nach deinem Namen fragen müssen.

17 Schämen müssen sie sich, und erschrecken immer mehr und mehr, und zu Schanden werden, und umkommen.

18 So werden sie erkennen, daß du mit deinem Namen heißest: Herr allein, und der Höchste in aller Welt.

Der 84 Psalm.

1 Wie lieblich sind deine Wohnungen, Herr Zebaoth.

2 Meine Seele verlangt und sehnet sich nach den Vorhöfen des Herrn; mein Leib und Seele freuen sich in dem lebendigen Gott.

3 Denn der Vogel hat ein Haus gefunden, und die Schwalbe ihr Nest, da sie Junge heften, nemlich deine Altäre, Herr Zebaoth, mein König und mein Gott.

4 Wohl denen, die in deinem Hause wohnen, die loben dich immerdar.

5 Wohl den Menschen, die dich für ihre Stärke halten, und von Herzen dir nachwandeln,

6 Die durch das Jammerthal gehen, und machen daselbst Brunnen; und die Lehrer werden mit viel Segen geschnüdt.

7 Sie erhalten einen Sieg nach dem andern, daß man sehen muß, der rechte Gott sey zu Zion.

8 Herr, Gott Zebaoth, höre mein Gebet; vernimm, Gott Jacobs.

9 Gott, unser Schild, schaue doch; stehe an das Reich deines Gesalbten.

10 Denn ein Tag in deinen Vorhöfen ist besser,

15 Poursuis-les de même par ta tempête, e les épouvante par ton tourbillon.

16 Couvre leurs faces d'ignominie, afin qu'on cherche ton nom, o Eternel!

17 Qu'ils soient honteux et effrayés à jamais, qu'ils rougissent, et qu'ils périssent!

18 Afin qu'on connoisse que toi seul, qui t'appelles l'Eternel, es Souverain sur toute la terre.

PSEAUME LXXXIV.

ETERNEL des armées, que tes tabernacles sont aimables!

2 Mon ame désire ardemment et elle soupire après le parvis de l'Eternel; mon cœur et ma chair sont transportés de joie après le Dieu fort et vivant.

3 Le passereau même a bien trouvé sa maison, et l'hirondelle son nid, où elle a mis ses petits; et moi, quand verrai-je tes autels, o Eternel des armées, mon Roi et mon Dieu.

4 Oh! qu'heureux sont ceux qui habitent dans ta maison, et qui te louent incessamment! Selah.

5 Oh! qu'heureux est l'homme dont la force est en toi, et ceux au cœur desquels sont les chemins battus;

6 Passant par la vallée de Baca, ils la réduisent en fontaine; la pluie aussi comble les réservoirs.

7 Ils vont de force en force pour se présenter devant Dieu en Zion.

8 Eternel, Dieu des armées, écoute ma requête; Dieu de Jacob, prête l'oreille. Selah.

9 O Dieu, notre bouclier, vois et regarde la face de ton oint!

10 Car un jour vaut mieux dans tes parvis que mille ailleurs. J'aimerois mieux me tenir

16 Llena sus rostros de ignominia, y buscarán tu nombre, ó Señor.

17 Queden sonrojados, y turbados por siglo de siglo: y queden corridos, y perezcan.

18 Y conozcan que tu nombre es el Señor: tú solo Altísimo en toda la tierra.

PSALMO LXXXIV.

QUAN amables son tus tabernáculos, Señor de los poderios!

2 Mi alma codicia, y desfallece por los atrios del Señor. Mi corazón y mi carne se regocijaron en el Dios vivo.

3 Pues el páxaro halló casa para sí, y la tórtola nido para sí, en donde poner sus pollos. Tus altares, Señor de los poderios, Rey mío, y Dios mío.

4 Bienaventurados, Señor, los que moran en tu casa: por los siglos de los siglos te alabarán.

5 Bienaventurado el varon, cuyo socorro es de tí: dispuso subidas en su corazón,

6 En el valle de lágrimas, al lugar, que asentó.

7 Porque el legislador dará bendicion, irán de fortaleza en fortaleza: será visto el Dios de los dioses en Sión.

8 Señor, Dios de los poderios, oye mi oracion: escuchala, Dios de Jacob.

9 Dios protector nuestro, miranos, y vuelve á mirar el rostro de Christo:

10 Porque mejor es un día en tus atrios, que millares. Escogí estar abatido en la casa de mi

10 Ὅτι κρείσσων ἡμέρα μία ἐν ταῖς αὐλαῖς σου, ὑπὲρ χιλιῶν· ἐξελεάμην παραρριπτέσθαι ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ μᾶλλον ἢ οἰκεῖν με ἐπὶ σκηνώμασιν ἁμαρτωλῶν.

11 Ὅτι ἔλεον καὶ ἀλήθειαν ἀγαπᾷ Κύριος, ὁ Θεὸς χάριν καὶ δόξαν δώσει· Κύριος οὐχ ὑπερήσει τὰ ἀγαθὰ τοῖς πορευομένοις ἐν ἀκικία.

12 Κύριε τῶν δυνάμεων, μακάριος ἄνθρωπος ὁ ἐλπίζων ἐπὶ σέ.

Ψαλ. πε'. LXXXV.

ΕΥΔΟΚΗΣΑΣ Κύριε τὴν γῆν σθ, ἀπέρειπας τὴν αἰχμαλωσίαν Ἰακώβ.

2 Ἀφῆκας τὰς ἀνομίας τῷ λαῷ σου, ἐκάλυψας πάσας τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν· διάψαλμα.

3 Κατέπαυσας πᾶσαν τὴν ὀργὴν σου, ἀπέρειπας ἀπὸ ὀργῆς θυμοῦ σου.

4 Ἐπιστρέψον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῶν σωτηρίων ἡμῶν, καὶ ἀποστρέψον τὸν θυμόν σου ἀφ' ἡμῶν.

5 Μὴ εἰς τὸν αἰῶνα ὀργισθῇς ἡμῖν; ἡ διατενεῖς τὴν ὀργὴν σου ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν;

6 Ὁ Θεός, σὺ ἐπιστρέψας ζωώσεις ἡμᾶς, καὶ ὁ λαός σου εὐφρανθήσεται ἐπὶ σοί.

7 Δείξον ἡμῖν Κύριε τὸ ἔλεός σου, καὶ τὸ σωτήριόν σου ὧς ἡμῖν.

8 Ἀκούσμαι τί λαλήσει ἐν ἑμοῖ Κύριος ὁ Θεός, ὅτι λαλήσει εἰρήνην ἐπὶ τὸν λαόν αὐτῆ, καὶ ἐπὶ τοὺς οἰκίους αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τοὺς ἐπιστρέφοντας πρὸς αὐτὸν καρδίαν.

9 Πλην ἐγγὺς τῶν φοβημένων αὐτὸν τὸ σωτήριον αὐτῆ, τῇ κατασκηνώσει δόξαν ἐν τῇ γῇ ἡμῶν.

10 Ἐλεος καὶ ἀλήθεια συνήτησαν, δικαιοσύνη καὶ εἰρήνη κατεβλήσαν.

11 Ἀλήθεια ἐκ τῆς γῆς ἀνέτειλε, καὶ δικαιοσύνη ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκυνε.

tuis, super millia. Elegi abjectus esse in domo Dei mei: magis quam habitare in tabernaculis peccatorum.

11 Quia misericordiam, et veritatem diligit Deus: gratiam, et gloriam dabit Dominus.

12 Non privabit bonis eos, qui ambulant in innocentia: Domine virtutum, beatus homo, qui sperat in te.

PSALMUS LXXXV.

BENEDIXISTI Domine terram tuam: avertisti captivitatem Jacob.

2 Remisisti iniquitatem plebis tuæ: operuisti omnia peccata eorum.

3 Mitigasti omnem iram tuam: avertisti ab ira indignationis tuæ.

4 Convertēte nos Deus salutaris noster: et avertēte iram tuam a nobis.

5 Numquid in æternum irascēris nobis? aut extēdes iram tuam a generatione in generationem?

6 Deus tu conversus vivificabis nos: et plebs tua lætabitur in te.

7 Ostendēte nobis Domine misericordiam tuam: et salutare tuum da nobis.

8 Audiam quid loquatur in me Dominus Deus: quoniam loquetur pacem in plebem suam. Et super sanctos suos: et in eos, qui convertuntur ad cor.

9 Verumtamen prope timentes eum salutare ipsius: ut inhabitet gloria in terra nostra.

10 Misericordia, et veritas obviaverunt sibi: iustitia, et pax osculatæ sunt.

11 Veritas de terra orta est: et iustitia de cælo prospexit.

son παρὰ χιλιῶν.

11 Ἐπρωτίμωσα τὰ γενῶ θυρωρὸς εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ μὲ, παρὰ να κατοικήσω εἰς τὰ σκηνώματα τῶν ἁμαρτωλῶν.

12 Ὅτι ὁ Κύριος ἀγαπᾷ ἔλεον καὶ ἀλήθειαν, ὁ Θεὸς θέλει δώσει χάριν καὶ δόξαν· ὁ Κύριος δὲν θέλει ὑπερήσει τοὺς πορευομένους εἰς τὴν δόδον ἀκακίας, ἀπὸ κανένα ἀγαθόν.

13 Κύριε τῶν δυνάμεων, μακάριος ὁ ἄνθρωπος ὁ ἐλπίζων εἰς σέ.

Ψαλ. πε'. LXXXV.

ΚΥΡΙΕ ἔδωκας χάριν τῆς γῆς σθ, καὶ ἄλλαξας τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ Ἰακώβ.

2 Ἐσηχώρησας τὰς ἀνομίας τῇ λαῷ σου, καὶ ἐσκέπασας πάσας τὰς ἁμαρτίας τῶν.

3 Ἐπαυσεν ἡ ὀργὴ σθ, καὶ ἀπεμάκρυνας ἀφ' ἡμᾶς τὴν θυμὸν σου.

4 Ἐπιστρέψον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μας, καὶ ἀπομάκρυνον ἀφ' ἡμᾶς τὸν θυμὸν σου.

5 Θέλει ἐστὶ μᾶς ὀργισθῇν εἰς τ' αἰῶνα, ἡ ὀργὴ σθ θέλει σιώσειν ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν;

6 Ὁ Θεὸς εἰς ἐπιστρέψης θέλεις μᾶς ζωοποιήσων, καὶ ὁ λαός σθ θέλει εὐφρανθῇν εἰς σέ.

7 Δείξον ἡμῖν Κύριε, τὸ ἔλεός σου, καὶ δὸς ἡμῖν τὸ σωτήριόν σου.

8 Θέλω ἀκκασεῖν ὅ,τι, Κύριος ὁ Θεός, λαλήσει πρὸς ἐμέ, ὅτι θέλει λαλήσει εἰρήνην πρὸς τὸν λαόν τῆ, καὶ πρὸς τὰς καθαρὰς τῆ, καὶ πρὸς τοὺς ἐπιστρέφοντας πρὸς αὐτὸν τὴν καρδίαν τῶν.

9 Διότι τὸ σωτήριόν του εἶναι πλησίον τῶν φοβουμένων αὐτόν, ἵνα ἡ δόξα κατασκηνώσῃ εἰς τὴν γῆν μας.

10 Ἐλεος καὶ ἀλήθεια ἐσυναπαντήθησαν, δικαιοσύνη καὶ εἰρήνη ἐφιλήθησαν.

11 Ἀλήθεια θέλει φυτρώσῃν ἀπὸ τὴν γῆν, καὶ δικαιοσύνη θέλει σκύνῃν ἀπὸ τὸν οὐρανόν.

val meglio che mille *altrove*: io eleggerei anzi d'essere alla soglia della Casa del mio Dio che d'abitare ne' tabernacoli d'empietà.

11 Perciocchè il Signore Iddio è sole, e scudo: il Signore darà grazia, e gloria: egli non divieterà il bene a quelli che camminano in integrità.

12 O Signore degli eserciti, beato l'uomo che si confida in te.

SALMO LXXXV.

O Signore, tu sei stato propizio alla tua terra, tu hai ritratto Iacob di cattività.

2 Tu hai rimessa al tuo popolo la sua iniquità, tu hai coperti tutti i lor peccati. Sela.

3 Tu hai acquetato tutto il tuo cruccio, tu ti sei stolto dall'ardor della tua ira.

4 Ristoraci, o Dio della nostra salute, e fa cessar la tua indignazione contr' a noi.

5 Sarai tu in perpetuo adirato contr' a noi? farai tu durar l'ira tua per ogni età?

6 Non tornerai tu a darci la vita, acciocchè il tuo popolo si rallegri in te?

7 O Signore, mostraci la tua benignità, e dacci la tua salute.

8 Io ascolterò ciò che dirà il Signore Iddio: certo, egli parlerà di pace al suo popolo, ed a' suoi santi: e *farà* ch' essi non ritorneranno più a follia.

9 Certo, la sua salute è vicina a quelli che lo temono: la gloria abiterà nel nostro paese.

10 Benignità, e verità, s' incontreranno insieme: giustizia, e pace, si baceranno.

11 Verità germoglierà dalla terra, e giustizia riguarderà dal cielo.

of my God: than to dwell in the tents of ungodliness.

12 For the Lord God is a light and defence: the Lord will give grace and worship, and no good thing shall he withhold from them that live a godly life.

13 O Lord God of hosts: blessed is the man that putteth his trust in thee.

PSALM LXXXV.

LORD, thou art become gracious unto thy land: thou hast turned away the captivity of Jacob.

2 Thou hast forgiven the offence of thy people: and covered all their sins.

3 Thou hast taken away all thy displeasure: and turned thyself from thy wrathful indignation.

4 Turn us then, O God our Saviour: and let thine anger cease from us.

5 Wilt thou be displeased at us for ever: and wilt thou stretch out thy wrath from one generation to another?

6 Wilt thou not turn again, and quicken us: that thy people may rejoice in thee?

7 Shew us thy mercy, O Lord: and grant us thy salvation.

8 I will hearken what the Lord God will say concerning me: for he shall speak peace unto his people, and to his saints, that they turn not again.

9 For his salvation is nigh them that fear him: that glory may dwell in our land.

10 Mercy and truth are met together: righteousness and peace have kissed each other.

11 Truth shall flourish out of the earth: and righteousness hath looked down from heaven.

denn sonst tausend. Ich will lieber der Thür hüten in meines Gottes Hause, denn lange wohnen in der Gottlosen Hütten.

11 Denn Gott der Herr ist Sonne und Schild, der Herr giebt Gnade und Ehre, er wird kein Gutes mangeln lassen den Frommen,

12 Herr Zebaoth, wohl dem Menschen, der sich auf dich verläßt.

Der 85 Psalm.

1 Herr, der du bist vormals gnädig gewesen deinem Lande, und hast die Gefangenen Jacobs erlöst;

2 Der du die Missethat vormals vergeben hast deinem Volke, und alle ihre Sünde bedecktest;

3 Der du vormals hast allen deinen Zorn aufgehoben, und dich gewendet von dem Grimm deines Zorns.

4 Tröste uns, Gott, unser Heiland, und laß ab von deiner Ungnade über uns.

5 Willst du denn ewiglich über uns zürnen, und deinen Zorn gegen uns lassen immer für und für?

6 Willst du uns denn nicht wieder erquickten, daß sich dein Volk über dich freuen möge.

7 Herr, erzeige uns deine Gnade, und hilf uns.

8 Ach, daß ich hören sollte, daß Gott der Herr rede, daß er Friede zusage seinem Volke, und seinen Heiligen, auf daß sie nicht auf eine Thorsicht gerathen.

9 Doch ist ja seine Hilfe nahe denen, die ihn fürchten, daß in unserm Lande Ehre wohne;

10 Daß Güte und Treue einander begegnen, Gerechtigkeit und Friede sich küssen;

11 Daß Treue auf der Erde wachse, und Gerechtigkeit vom Himmel schaue.

à la porte dans la maison de mon Dieu, que de demeurer dans les tentes des méchans.

11 Car l'Eternel *notre* Dieu nous est un soleil un bouclier; l'Eternel donne la grace et la gloire, et il n'épargne *aucun* bien à ceux qui marchent dans l'intégrité.

12 Eternel des armées, oh! qu'heureux est l'homme qui se confie en toi!

PSEAUME LXXXV.

ETERNEL, tu t'es apaisé envers ta terre, tu as ramené et mis en repos les prisonniers de Jacob.

2 Tu as pardonné l'iniquité de ton peuple, et tu as couvert tous leurs péchés. *Sélah.*

3 Tu as retiré toute ta grande colère, et tu es revenu de l'ardeur de ton courroux.

4 O Dieu de notre délivrance, rétablis-nous, et fais cesser ton indignation envers nous.

5 Seras-tu toujours courroucé contre nous? Feras-tu durer ta colère d'âge en âge?

6 Ne reviendras-tu pas nous rendre la vie, afin que ton peuple se réjouisse en toi?

7 Eternel, fais nous voir ta faveur, et accorde-nous ta délivrance.

8 J'écouterai ce que le Dieu fort, l'Eternel, dira; car il parlera de paix à son peuple et à ses bien-aimés, et ils ne retourneront plus à leurs égaremens.

9 Certainement, sa délivrance est près de ceux qui le craignent, afin que sa gloire demeure en notre pays.

10 La bonté et la vérité se sont rencontrées, la justice et la paix se sont entrebaïsées.

11 La vérité germera de la terre, et la justice regardera des cieux.

Dios, ántes que morar en las tiendas de los pecadores.

11 Porque Dios ama la misericordia y la verdad: el Señor dará la gracia, y la gloria.

12 No privará de bienes á aquellos, que andan en inocencia: Señor de los poderios, bienaventurado el hombre, que espera en tí.

PSALMO LXXXV.

BENDIXISTE, Señor, á tu tierra: apartaste la cautividad de Jacob.

2 Remitiste la maldad de tu pueblo: cubriste todos los pecados de ellos.

3 Mitigaste toda tu ira: te apartaste de la ira de tu indignacion.

4 Conviéntenos, Dios, Salvador nuestro, y aparta tu ira de nosotros.

5 ¿Por ventura estarás para siempre enojado con nosotros? ¿ó extenderás tu ira de generacion en generacion?

6 O Dios, tú volverás á darnos vida, y tu pueblo se alegrará en tí.

7 Muéstranos, Señor, tu misericordia, y danos tu salud.

8 Oírlo que el Señor Dios me hable; porque hablará la paz para su pueblo, y para sus Santos, y para aquellos, que se vuelven al corazon.

9 Ciertamente la salud de él está cerca de los que le temen: para que habite la gloria en nuestra tierra.

10 La misericordia, y la verdad se encontraron: la justicia, y la paz se besaron.

11 La verdad nació de la tierra, y la justicia miró desde el cielo.

12 Καὶ γὰρ ὁ Κύριος δώσει χρηστότητα, καὶ ἡ γῆ ἡμῶν ὀώσει τὸν καρπὸν αὐτῆς.

13 Δικαιοσύνη ἐναντίον αὐτοῦ προπορεύεται, καὶ θήσει εἰς ὁδὸν τὰ διαβήματα αὐτοῦ.

ΕΘΘΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

Ψαλ. πς'. LXXXVI.

ΚΑΙΝΟΝ Κύριε τὸ οὖς σου, καὶ εἰσάκουσόν μου, ὅτι πτωχὸς καὶ πέννης εἰμι ἐγώ.

2 Φύλαξον τὴν ψυχὴν μου ὅτι ὁσιός εἰμι, σῶσον τὸ δῶλόν σε ὁ Θεός, τὸν ἐλπίζοντα ἐπὶ σέ.

3 Ἐλέησόν με Κύριε, ὅτι πρὸς σέ κεκράξομαι ὅλην τὴν ἡμέραν.

4 Εὐφρανὼν τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου, ὅτι πρὸς σέ Κύριε ἤρα τὴν ψυχὴν μου.

5 Ὅτι σὺ Κύριε χρηστὸς καὶ ἐπικεικός, καὶ πολυέλεος πᾶσι τοῖς ἐπικαλημένοις σε.

6 Ἐνώτισαι Κύριε τὴν προσευχήν μου, καὶ πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου.

7 Ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου ἐκέκραξα πρὸς σέ, ὅτι εἰσῆκουσάς μου.

8 Οὐκ ἔστιν ὁμοίός σοι ἐν θεοῖς Κύριε, καὶ οὐκ ἔστι κατὰ τὰ ἔργα σου.

9 Πάντα τὰ ἔθνη ὅσα ἐποίησας ἤξουσιν, καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιον σου Κύριε, καὶ δοξάσουσι τὸ ὄνομά σου.

10 Ὅτι μέγας εἶ σὺ, καὶ ποιῶν θαυμάσια, σὺ εἶ ὁ Θεὸς μόνος ὁ μέγας.

11 Ὁδήγησόν με Κύριε ἐν τῇ ὁδῷ σου, καὶ πορεύσομαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου· εὐφρανθήτω ἡ καρδία μου, τοῦ φοβεῖσθαι τὸ ὄνομά σου.

12 Ὅτι ὁ Κύριος θέλει δώσειν χρηστότητα, καὶ ἡ γῆ ἡμῶν θέλει δώσειν τὸν καρπὸν τῆς.

13 Δικαιοσύνη θέλει πορευθῆν ἐμπροσθεν τῆς, καὶ τὰ πατήματά της θέλουν ἔλθειν εἰς ὁδόν.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΗΣ ΑΥΤΗΣ.

Ψαλ. πς'. LXXXVI.

ΚΑΤΕΒΑΣΑΙ Κύριε τὸ αὐτίον σου, καὶ εἰσάκουσόν μου, ὅτι ἐγώ εἰμαι πτωχός, καὶ πέννης.

2 Φύλαξον τὴν ψυχὴν μου ὅτι εἰμαι ὁσιός, ὁ Θεὸς σῶσον τὸν δῶλόν σου τὸν ἐλπίζοντα εἰς σέ.

3 Ἐλέησόν με Κύριε, ὅτι θέλω σέ κράξειν κἀκεῖ ἡμέραν.

4 Εὐφρανὼν τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου, ὅτι ἔλασιν ἐν τῇ ψυχῇ μου ὡς ἐσέ.

5 Ὅτι σὺ Κύριε εἶσαι ἀγαθός, καὶ οἰκτιρῶν, καὶ πολυέλεος εἰς ὅσους ζητοῦσι τὴν βοήθειάν σου.

6 Δός Κύριε ἀκούσιν τῆς προσευχῆς μου, καὶ προσοχὴν εἰς τὴν φωνὴν τῆς ταπεινῆς μου ἐπιθυμίας.

7 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς θλίψεώς μου ἔκραξα πρὸς σέ, ὅτι μου εἰσηκούσας.

8 Ἐνας ἀπὸ τῶν θεοῦ δὲν σοὶ ὁμοιάζει, Κύριε, μήτε δύναται τὸ ὅτι δύνασαι.

9 Πάντα τὰ ἔθνη τὰ ὅσα ἐποίησας θέλουν ἔλθειν ἐμπρὸς σου καὶ σοὶ προσκυνήσουσιν, Κύριε, καὶ δοξάσουσιν τὸ ὄνομά σου.

10 Ὅτι σὺ εἶσαι μέγας, καὶ ποιεῖς θαυμάσια, ἐσὺ εἶσαι μόνος ὁ Θεὸς ὁ μέγας.

11 Ὁδήγησόν με Κύριε εἰς τὴν ὁδόν σου, καὶ θέλω πορευθῆν κατὰ τὴν ἀληθείαν σου· ὡς εὐφρανθή ἡ καρδία μου, φοβεῖθῃσα τὸ ὄνομά σου.

12 Θέλω σέ εὐχαριστήσῃν, Κύριε, Θεέ μου με ὅλην τὴν καρδίαν μου, καὶ δοξάσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα.

12 Etenim Dominus dabit benignitatem: et terra nostra dabit fructum suum.

13 Justitia ante eum ambulabit: et ponet in via gressus suos.

12 Il Signore eziandirà darà il bene: e la nostra terra produrrà il suo frutto.

13 Egli farà caminar davanti a se la giustizia, e la metterà nella via de'suoi passi.

MATUTINÆ PRECES.

PSALMUS LXXXVI.

INCLINA Domine aurem tuam, et exaudi me: quoniam inops, et pauper sum ego.

2 Custodi animam meam, quoniam sanctus sum: salvum fac servum tuum, Deus meus, sperantem in te.

3 Miserere mei Domine, quoniam ad te clamavi tota die:

4 Lætifica animam servi tui, quoniam ad te Domine animam meam levavi.

5 Quoniam tu Domine suavis, et mitis: et multæ misericordiæ omnibus invocantibus te.

6 Auribus percipe Domine orationem meam: et intende voci deprecationis meæ.

7 In die tribulationis meæ clamavi ad te: quia exaudisti me.

8 Non est similis tui in diis Domine: et non est secundum opera tua.

9 Omnes gentes quascumque fecisti, venient, et adorabunt coram te Domine: et glorificabunt nomen tuum.

10 Quoniam magnus es tu, et faciens mirabilia: tu es Deus solus.

11 Deduc me Domine in via tua, et ingrediar in veritate tua: lætetur cor meum ut timeat nomen tuum.

12 Confitebor tibi Domine Deus meus in

PREGHIERA della MATTINA.

SALMO LXXXVI.

O Signore, inchina l'orecchio tuo, e rispondimi: perciocchè io sono afflitto, e misero.

2 Guarda l'anima mia: perciocchè io mi studio a pietà: o tu, Dio mio, salva il tuo servitore che si confida in te.

3 O Signore, abbi pietà di me: perciocchè io grido a te tutto dì.

4 Rallegra l'anima del tuo servitore: perciocchè io levo l'anima mia a te, o Signore.

5 Perciocchè tu, Signore, sei buono, e perdonatore, e di gran benignità inverso tutti quelli che t'invocano.

6 O Signore, porgi gli orecchi alla mia orazione, ed attendi al grido delle mie supplicazioni.

7 Io t'invoco nel giorno della mia distretta, perciocchè tu mi risponderai.

8 Non v'è niuno pari a te fra gl'iddii, o Signore: e non vi sono alcune opere pari alle tue.

9 Tutte le genti, le quali tu hai fatte, verranno, ed adoreranno nel tuo cospetto, o Signore: e glorificheranno il tuo Nome.

10 Perciocchè tu sei grande, e facitor di maraviglie: tu solo sei Dio.

11 O Signore, insegnami la tua via, e fa ch'io camini nella tua verità: unisci il mio cuore al timor del tuo Nome.

12 Io ti celebrerò, o Signore Iddio mio,

12 Yea, the Lord shall shew loving-kindness :
and our land shall give her increase.

13 Righteousness shall go before him : and he
shall direct his going in the way.

MORNING PRAYER.

PSALM LXXXVI.

BOW down thine ear, O Lord, and hear me :
for I am poor, and in misery.

2 Preserve thou my soul, for I am holy : my
God, save thy servant that putteth his trust in
thee.

3 Be merciful unto me, O Lord : for I will
call daily upon thee.

4 Comfort the soul of thy servant : for unto
thee, O Lord, do I lift up my soul.

5 For thou, Lord, art good and gracious and
of great mercy unto all them that call upon
thee.

6 Give ear, Lord, unto my prayer : and pon-
der the voice of my humble desires.

7 In the time of my trouble I will call upon
thee : for thou hearest me.

8 Among the gods there is none like unto
thee, O Lord : there is not one that can do as
thou doest.

9 All nations whom thou hast made shall
come and worship thee, O Lord : and shall
glorify thy Name.

10 For thou art great, and doest wondrous
things : thou art God alone.

11 Teach me thy way, O Lord, and I will
walk in thy truth : O knit my heart unto thee,
that I may fear thy Name.

12 I will thank thee, O Lord my God, with
all my heart : and will praise thy Name for
evermore.

12 Daß uns auch der Herr Gutes thue, damit
unser Land sein Gewächs gebe ;

13 Daß Gerechtigkeit dennoch vor ihm bleibe,
und im Schwange gebe.

Morgen-Gebete.

Der 86 Psalm.

1 Herr, neige deine Ohren, und erhöere mich, denn
ich bin elend und arm.

2 Bewahre meine Seele, denn ich bin heilig.
Hilf du, mein Gott, deinem Knechte, der sich ver-
läßt auf dich.

3 Herr, sey mir gnädig : denn ich rufe täglich zu
dir.

4 Erfreue die Seele deines Knechts, denn nach dir,
Herr, verlange ich mich.

5 Denn du, Herr, bist gut und gnädig, von gros-
ser Güte, allen, die dich anrufen.

6 Vernimm, Herr, mein Gebet, und merke auf die
Stimme meines Flehens.

7 In der Noth rufe ich dich an : du wollest mich
erhören.

8 Herr, es ist dir keiner gleich unter den Göttern,
und ist niemand, der thun kann, wie du.

9 Alle Heiden, die du gemacht hast, werden kom-
men, und vor dir anbeten, Herr, und deinen Na-
men ehren,

10 Daß du so groß bist, und Wunder thust, und
allein Gott bist.

11 Weise mir, Herr, deinen Weg, daß ich wandle
in deiner Wahrheit ; erhalte mein Herz bey dem ei-
nigen, daß ich deinen Namen fürchte.

12 Ich danke dir, Herr, mein Gott, von ganzem
Herzen, und ehre deinen Namen ewiglich.

12 L'Eternel aussi donnera ses biens, telle-
ment que notre terre rendra son fruit.

13 La justice marchera devant lui, et il la
mettra où il passera.

PRIERE DU MATIN.

PSEAUME LXXXVI.

ETERNEL, incline ton oreille, réponds-moi
car je suis affligé et misérable.

2 Garde mon ame, car je suis de ceux que
tu aimes ; o toi, mon Dieu, délivre ton servi-
teur qui se confie en toi.

3 Seigneur, aie pitié de moi, car je te reclame
tout le jour.

4 Réjouis l'ame de ton serviteur ; car j élève
mon ame vers toi, o Seigneur !

5 Parce que toi, o Eternel, tu es bon et clé-
ment, et d'une grande bonté envers tous ceux
qui te réclament.

6 Eternel, prête l'oreille à ma requête, et sois
attentif à la voix de mes supplications.

7 Je te reclame au jour de ma détresse ; car
tu m'exauces.

8 Seigneur, entre les dieux il n'y en a point
de semblable à toi, et il n'y a point de telles
œuvres que les tiennes.

9 Seigneur, toute les nations que tu as faites
viendront et se prosterneront devant toi, et
glorifieront ton nom.

10 Car tu es grand, et tu fais des choses
merveilleuses ; tu es le seul Dieu.

11 Eternel, enseigne-moi tes voies, et je
marcherai dans ta vérité ; range parfaitement
mon cœur à craindre ton nom.

12 Seigneur mon Dieu, je te célébrerai de
tout mon cœur, et je glorifierai ton nom à
toujours.

12 Porque el Señor dará su benignidad, y
nuestra tierra producirá su fruto.

13 La justicia irá delante de él, y pondrá en
el camino sus pasos.

ORACION MATUTINA.

PSALMO LXXXVI.

INCLINA, Señor, tu oreja, y óyeme ; porque
desvalido, y pobre soy yo.

2 Guarda mi alma, porque soy santo : salva,
Dios mio, á tu siervo, que espera en tí.

3 Señor, tén misericordia de mí, porque á
tí he llamado todo el día :

4 Alegra el alma de tu siervo, porque á tí,
Señor, levanté mi alma.

5 Porque tu, Señor, eres suave, y apacible,
y de mucha misericordia para con todos los
que te invocan.

6 Escucha, Señor, mi oracion, y atiende á la
voz de mi deprecacion.

7 En el día de mi tribulacion clamé á tí,
porque me escuchaste.

8 No hay semejante á tí entre los dioses,
Señor ; y no hay comparable á tus obras.

9 Todas las gentes, quantas hiciste, vendrán
y te adorarán, Señor, y glorificarán tu nombre.

10 Porque tu eres grande, y hacedor de ma-
ravillas : tu solo eres Dios.

11 Guíame, Señor, en tu camino, y andaré
en tu verdad : alegrase mi corazon para que
tenga tu nombre.

12 Te alabaré, Señor Dios mio, con todo mi
corazon, y glorificaré tu nombre eternamente :

12 Ἐξομολογήσομαι σοι Κύριε ὁ Θεός μου ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, καὶ δοξάσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα.

13 Ὅτι τὸ ἔλεός σου μέγα ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐρύσω τὴν ψυχὴν μου ἐξ ἔδου κατωτάτου.

14 Ὁ Θεός, παρὰ νομοὶ ἐπανάστησαν ἐπ' ἐμέ, καὶ συναγωγὴ κραταίων ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, καὶ οὐ πρόθεντό σε ἐνώπιον αὐτῶν.

15 Καὶ σὺ Κύριε ὁ Θεός οἰκτιρῶν καὶ ἐλεήμων, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος καὶ ἀληθινός.

16 Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐλέησόν με, δὸς τὸ κράτος σου τῷ παιδί σου, καὶ σῶσον τὸν υἱὸν τῆς παιδείας σου.

17 Ποίησον μετ' ἐμοῦ σημεῖον εἰς ἀγαθόν, καὶ ἰδέτωσαν οἱ μισούντές με, καὶ αἰσχυρήτησαν ὅτι σὺ Κύριε ἐβοήθησάς μοι, καὶ παρέκλιεσάς με.

Ψαλ. πζ'. LXXXVII.

Οἱ θεμέλιοι αὐτοῦ ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς ἁγίοις.

2 Ἀγαπᾷ Κύριος τὴς πύλας Σιών, ὑπὲρ πάντα τὰ σκηνώματα Ἰακώβ.

3 Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ· διάψαλμα.

4 Μνησθήσομαι Ῥαάβ, καὶ Βαβυλῶνος, τοῖς γινώσκουσιν με· καὶ ἰδοὺ ἀλλόφυλοι καὶ Τύροι καὶ λαὸς Αἰθιοπῶν, οὗτοι ἐγεννήθησαν ἐκεῖ.

5 Μήτηρ Σιών ἐρεῖ ἄνθρωπος, καὶ ἄνθρωπος ἐγενήθη ἐν αὐτῇ, καὶ αὐτὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν ὁ ὕψιστος.

6 Κύριος διηγῆσεται ἐν γραφῇ λαῶν, καὶ ἄρχοντων τούτων τῶν γεγεννημένων ἐν αὐτῇ· διάψαλμα.

7 Ὡς εὐφραينوμένων πάντων ἡ καλοικία ἐν σοί.

toto corde meo, et glorificabo nomen tuum in æternum :

13 Quia misericordia tua magna est super me : et eruisti animam meam ex inferno inferiori.

14 Deus, iniqui insurrexerunt super me, et synagoga potentium quæsierunt animam meam : et non proposuerunt te in conspectu suo.

15 Et tu Domine Deus miserator et misericors, patiens, et multæ misericordiæ, et verax,

16 Respice in me, et miserere mei, da imperium tuum puero tuo : et saluum fac filium ancillæ tuæ.

17 Fac mecum signum in bonum, ut videant qui oderunt me, et confundantur : quoniam tu Domine adjuvisti me, et consolatus es me.

PSALMUS LXXXVII.

FUNDAMENTA ejus in montibus sanctis :

2 Diligit Dominus portas Sion super omnia tabernacula Jacob.

3 Gloriosa dicta sunt de te, civitas Dei.

4 Memor ero Rahab, et Babylonis scientium me. Ecce alienigenæ, et Tyrus, et populus Æthiopum, hi fuerunt illic.

5 Numquid Sion dicet : Homo, et homo natus est in ea : et ipse fundavit eam Altissimus.

6 Dominus narrabit in scripturis populorum, et principum : horum, qui fuerunt in ea.

7 Sicut lætantium omnium habitatio est in te.

13 Ὅτι τὸ πρὸς ἐμέ ἔλεός σου εἶναι μέγα, λυτρωσάμενος τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ τοῦ βαθύτατου τοῦ ἔδου.

14 Ὁ Θεός, παρὰ νομοὶ ἐπανάστησαν ἐναντίον μου, καὶ ἡ συναγωγὴ βιαιῶν ἐζήτησε τὴν ψυχὴν μου, μὴ ἔχοντες σε πρὸ ὀφθαλμῶν.

15 Ἀλλὰ σὺ, Κύριε, Θεός εἶσαι οἰκτιρῶν, καὶ ἐλεήμων, μακρόθυμος, καὶ πολυέλεος καὶ ἀληθινός.

16 Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ καὶ ἐλέησόν με, δὸς τὴν δύναμιν σου τοῦ παιδὶ σῶ, καὶ σῶσον τὸν υἱὸν τῆς δοίλης σου.

17 Ποίησον εἰς ἐμέ σημεῖον φέρον εἰς ἀγαθόν, καὶ ἄς τὸ ἰδῶσιν εἰς ἐντροπὴν τῶν οἱ μισήντές με, ὅτι σὺ Κύριε με ἐβοήθησας καὶ με θεράπευσας.

Ψαλ. πζ'. LXXXVII.

ΤΑ θεμέλια τοῦ εἶναι εἰς τὰ ἅγια βηνί, ὁ Κύριος ἀγαπᾷ, τὴς πύλας τῆς Σιών, περισσώτερον ἀπὸ πάντα τὰ σκηνώματα τῇ Ἰακώβ.

2 Ὡ πόλις τῇ Θεῷ, δεδοξασμένως ἐλάλησαν περὶ σοῦ.

3 Θέλω ἐνθυμηθῆν τὴν Ῥαάβ καὶ τὴν Βαβυλῶνα, με τοὺς γινώσκοντάς με.

4 Καὶ ἰδοὺ, οἱ Ἀλλόφυλοι, καὶ οἱ ἐκ Τύρου, καὶ οἱ λαοὶ τῆς Αἰθιοπίας, ἔτοι ἐγεννήθησαν ἐκεῖ.

5 Καὶ περὶ τῆς Σιών, θέλουσιν εἰπεῖν ὅτι αὐτὸς ἐγενήθη εἰς αὐτὴν, καὶ ὁ ὕψιστος θέλει τὴν θεμελιώσει.

6 Καὶ ὁ Θεός θέλει τὴν μελετήσῃν γράφῃ τὸν ἀριθμὸν τῶν λαῶν, καὶ μελετήσῃ τοὺς ἄρχοντας τοὺς ἐκεῖ γεγεννημένους.

7 Καὶ τοὺς ψάλτας καὶ σαλπικτάς, πᾶσα βραβεία μου ὁρραεὶ θέλει εὐρεθῇ εἰς ἐσέ.

con tutto il mio cuore ; e glorificherò il tuo Nome in perpetuo.

13 Perciocchè la tua benignità è grande sopra me, e tu hai riscossa l' anima mia dal fondo del sepolcro.

14 O Dio, uomini superbi si son levati contr' a me : ed una raunanza di violenti, i quali non ti pongono davanti agli occhi loro, cercano l' anima mia.

15 Ma tu, Signore, sei l' Iddio misericordioso, e pietoso, lento all' ira, e di gran benignità, e verità.

16 Volgi la tua faccia verso me, ed abbi pietà di me : dà la tua forza al tuo servitore, e salva il figliuol della tua servente.

17 Opera inverso me qualche miracolo in bene, sì che quelli che m' odiano lo veggano, e sieno confusi : perciocchè tu, Signore, m' avrai aiutato, e m' avrai consolato.

SALMO LXXXVII.

LA fondazione del Signore è ne' monti santi.

2 Il Signore ama le porte di Sion, sopra tutte le stanze di Iacob.

3 O Città di Dio, cose gloriose son dette di te. Sela.

4 Io mentovèrò, dice il Signore, Rahab, e Babilonia fra quelli, che mi conoscono : ecco, i Filistei, ed i Tirii, insieme con gli Etiopi, de' quali si dirà : costui è nato quivi.

5 E si dirà di Sion ; queste e quegli è nato in essa : e l' Altissimo stesso la stabilirà.

6 Il Signore, rassegnando i popoli, annovererà coloro, dicendo : un tale è nato quivi. Sela.

7 E cantori, e sonatori, e tutte le mie fonti saranno in te.

13 For great is thy mercy toward me: and thou hast delivered my soul from the nethermost hell.

14 O God, the proud are risen against me: and the congregations of naughty men have sought after my soul, and have not set thee before their eyes.

15 But thou, O Lord God, art full of compassion and mercy: long-suffering, plenteous in goodness and truth.

16 O turn thee then unto me, and have mercy upon me: give thy strength unto thy servant, and help the son of thine handmaid.

17 Shew some token upon me for good, that they who hate me may see it, and be ashamed: because thou, Lord, hast holpen me, and comforted me.

PSALM LXXXVII.

HER foundations are upon the holy hills: the Lord loveth the gates of Sion more than all the dwellings of Jacob.

2 Very excellent things are spoken of thee: thou city of God.

3 I will think upon Rahab and Babylon: with them that know me.

4 Behold ye the Philistines also: and they of Tyre, with the Morians; lo, there was he born.

5 And of Sion it shall be reported that he was born in her: and the most High shall stablish her.

6 The Lord shall rehearse it when he writeth up the people: that he was born there.

7 The singers also and trumpeters shall he rehearse: All my fresh springs shall be in thee.

PSALM LXXXVIII.

O LORD God of my salvation, I have cried day and night before thee: O let my prayer

13 Denn deine Güte ist groß über mich, und hast meine Seele errettet aus der tiefen Hölle.

14 Gott, es sehen sich die Stolzen wider mich, und der Haufe der Vorannen steht mir nach meiner Seele, und haben dich nicht vor Augen.

15 Du aber, Herr Gott, bist barmherzig und gnädig, gebuldig und von großer Güte und Treue.

16 Wende dich zu mir, sey mir gnädig; stärke deinen Knecht mit deiner Macht, und hilf dem Sohne deiner Magd.

17 Thue ein Zeichen an mir, daß mir wohl gehe; daß es sehen, die mich hassen, und sich schämen müssen, daß du mir begehrest, Herr, und tröstest mich.

Der 87 Psalm.

1 Sie ist fest gegründet auf den heiligen Bergen.

2 Der Herr liebet die Thore Zions, über alle Wohnungen Jacobs.

3 Herrliche Dinge werden in dir geprediget, du Stadt Gottes.

4 Ich will predigen lassen Rahab und Babel, daß sie mich kennen sollen. Siehe, die Philister und Tyrer, sammt den Mohren, werden daselbst geboren.

5 Man wird zu Zion sagen, daß allerley Leute darinnen geboren werden, und daß Er, der Höchste, sie baue.

6 Der Herr wird predigen lassen in allerley Sprachen, daß derer etliche auch daselbst geboren werden.

7 Und die Sängers, wie am Reigen, werden alle in dir singen, eins ums andere.

Der 88 Psalm.

1 Herr Gott, mein Heiland, ich schreye Tag und Nacht vor dir.

13 Car ta bonté est grande envers moi, et tu as retiré mon ame du sépulcre profond.

14 O Dieu! des gens orgueilleux se sont élevés contre moi, et une bande de gens terribles, qui ne t'ont point eu devant leurs yeux, a cherché ma vie.

15 Mais toi, Seigneur, tu es le Dieu fort, pitoyable, miséricordieux, lent à la colère, et abondant en grace et en vérité.

16 Tourne-toi vers moi, et aie pitié de moi; donne ta force à ton serviteur, délivre le fils de ta servante.

17 Accorde-moi quelque marque de ta faveur, et que ceux qui me haïssent le voient et soient honteux, parce que toi, o Eternel, tu m'auras aidé et que tu m'auras consolé.

PSEAUME LXXXVII.

SON fondement est sur les saintes montagnes.

2 L'Eternel aime les portes de Sion, plus que tous les tabernacles de Jacob.

3 Ce qui se dit de toi, cité de Dieu, ce sont des choses glorieuses. Selah.

4 Je ferai mention de Rahab et de Babylone entre ceux qui me connoissent; voici la Palestine, et Tyr, avec Cus: celui-ci, *disoit-on* est né là.

5 Et pour ce qui est de Sion, l'on dira: Celui-ci et celui-là y sont nés; et le Très-haut lui-même l'affermira.

6 Quand l'Eternel enregistra les peuples, il dénombrera aussi ceux-là, et il dira: Celui-ci est né là. Selah.

7 Et les chœurs, de même que les joueurs de flûtes, toutes les sources de mes graces seront en toi.

PSEAUME LXXXVIII.

ETERNEL, Dieu de ma délivrance, je crie jour et nuit devant toi.

13 Porque tu misericordia es grande sobre mí, y sacaste mi alma del infierno inferior.

14 Se levantaron, ó Dios, iniquos contra mí, y una congregacion de poderosos buscáron mi alma, y no te propusieron delante de sí.

15 Mas tú, Señor Dios, compasivo y misericordioso, sufrido, y de mucha misericordia, y veraz.

16 Mirame, y tén misericordia de mí: da tu imperio á tu siervo, y haz salvo al hijo de tu esclava.

17 Haz conmigo una señal para bien, á fin de que la vean los que me aborrecen, y queden avergonzados: pues tú, Señor, me has ayudado, y me has consolado.

PSALMO LXXXVII.

LOS cimientos de ella en los montes santos:

2 Ama el Señor las puertas de Sión sobre todos los tabernáculos de Jacob.

3 Cosas gloriosas se han dicho de tí, Ciudad de Dios.

4 Me acordaré de Rahab, y de Babilonia, que me conocen. He aquí los extrangeros, y Tiro, y el pueblo de los Etiopes, estos estuvieron allí.

5 ¿ Por ventura no se dirá á Sión: Hombre y hombre nació en ella, y el mismo Altísimo la ha fundado?

6 El Señor en las escrituras de los Principes dirá de aquellos, que han estado en ella.

7 Ciertamente todos los que moran en ti, viven en alegría.

PSALMO LXXXVIII.

SEÑOR Dios de mi salud, de dia clamé, y de noche delante de tí.

Ψαλ. πη'. LXXXVIII.

ΚΥΡΙΕ ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

2 Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλίνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέσπιν μου Κύριε,

3 Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ ᾧδῳ ἤγγισε.

4 Προσευλογίστην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον, ἐγενήθην ὡς ἄνθρωπος ἀβοήθητος,

5 Ἐν νεκροῖς ἐλείψω, ὥσπερ τρομικαταὶ ἐρύκμενοι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν ἐκ ἐμνήσθης ἔτι, καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρὸς σου ἀπώστησαν.

6 Ἐθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.

7 Ἐπ' ἐμὲ ἐπεσπρήχθη ὁ θυμὸς σου, καὶ πάντας ἴδς μετεωρισμὸς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμὲ διάψαλμα.

8 Ἐμάκρυνας ἴδς γνώσεως μου ἀπ' ἐμῆ, ἐθέλω με βδελύσσειν αὐτοῖς παρεδόθην καὶ ἐκ ἐξεπορευόμην.

9 Οἱ ὀφθαλμοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας καὶ ἐκέκραξα πρὸς σέ Κύριε ὅλην τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου.

10 Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια, ἡ ἱστορία ἀναστήσουσι καὶ ἐξομολογήσονται σοι;

11 Μὴ διηγῆται τις ἐν τάφῳ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀληθείαν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;

12 Μὴ γινώσθῃται ἐν ᾧ σκότεινὰ θαυμάσιά σου, καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῇ ἐπιλελησμένη;

13 Κἀγὼ πρὸς σέ Κύριε ἐκέκραξα, καὶ τοπρῶι ἡ προσευχή μου προφθίσει σε.

14 Ἰνατί Κύριε ἀποθέεις τὴν προσευχήν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

15 Πτωχὸς εἰμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου, ὑψώσεις δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.

PSALMUS LXXXVIII.

DOMINE Deus salutis meae: in die clamaui, et nocte coram te.

2 Intret in conspectu tuo oratio mea: inclina aures tuas ad precem meam:

3 Quia repleta est malis anima mea: et vita mea inferno appropinquavit.

4 Estimatus sum cum descendentibus in lacum: factus sum sicut homo sine adiutorio.

5 Inter mortuos liber. Sicut vulnerati dormientes in sepulchris, quorum non es memor amplius: et ipsi de manu tua repulsi sunt.

6 Posuerunt me in lacu inferiori: in tenebris, et in umbra mortis.

7 Super me confirmatus est furor tuus: et omnes fluctus tuos induxisti super me.

8 Longe fecisti notos meos a me: posuerunt me abominationem sibi. Traditus sum, et non egrediebar:

9 Oculi mei languerunt propter inopiam. Clamaui ad te Domine tota die: expandi ad te manus meas.

10 Numquid mortuis facies mirabilia: aut medici suscitabunt, et confitebuntur tibi?

11 Numquid narrabit aliquis in sepulchro misericordiam tuam, et veritatem tuam in perditione?

12 Numquid cognoscentur in tenebris mirabilia tua: et iustitia tua in terra oblivionis?

13 Et ego ad te Domine clamavi: et mane oratio mea proveniet te.

14 Ut quid Domine repellis orationem meam: avertis faciem tuam a me?

15 Pauper sum ego, et in laboribus a

Ψαλ. πη'. LXXXVIII.

ΚΥΡΙΕ, Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέραν καὶ νύκτα ἐκέκραξα σέ ὡς ἔλθῃ ἐμπρός σου ἡ προσευχή μου, ὡς δεχθῇ τὸ αὐτίον σου τὴν δέσπιν μου, Κύριε.

2 Ὅτι αἱ θλίψεις ἐγένυσαν τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἡ ψυχὴ μου ἤγγισε τὸν ᾧδον.

3 Ἐλογίστην ὥσπερ ἕνας ἀπὸ τοὺς καταβαίνοντας εἰς λάκκον, ἔγινα ὡς ἄνθρωπος ἀβοήθητος.

4 Ἐλείψω ἀνάμεσα εἰς τοὺς νεκρούς, καὶ ὡς ἄνθρωποι ἐρημμένοι μέσα εἰς τοὺς κοιμῶντας εἰς τάφον, τῶν ὁποίων ἡ μνήμη ἔχθη, κοιμμένοι ἀπὸ τῆς χειρὸς σου.

5 Μὲ ἐρίνας εἰς τὸ βαθύτερον τοῦ λάκκου, εἰς σκότος καὶ σκιὰν θανάτου.

6 Ὁ θυμὸς σου με ἐπλάκωσε, καὶ ἐφερας ἐπάνω μου πάντας τοὺς μετεωρισμούς σου.

7 Ἐμάκρυνας τοὺς γνώρισμούς μου ἀπ' ἐμῆ, καὶ ἐκάμας ἵνα μὲ μισησωσιν.

8 Ἐφύλακώθην, καὶ δὲν δύναμαι ἵνα εὐγῶ.

9 Οἱ ὀφθαλμοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας, καὶ σέ ἐκράξα ὅλην τὴν ἡμέραν, ἀπλῶς πρὸς σέ, Κύριε, τὰς χεῖράς μου.

10 Δείχνεις ἐστὶν θαύματα τῶν νεκρῶν; ἡ θελήσιν οἱ νεκροὶ ἀναστῆναι καὶ σέ ἐπαινεῖσθαι;

11 Θέλει, ἄρα, τὸ ἔλεός σου διηγῆσθαι εἰς τὸν τάφον, καὶ ἡ ἀληθεία σου ἐν τόπῳ ἀπωλείας;

12 Θέλονται τὰ θαυμάσιά σου γνωρισθῆναι εἰς τὸ σκότος; καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐκεῖ ὅπου καθεὶ πρᾶγμα λησμονεῖται;

13 Ἐγὼ σέ ἐκράξα, Κύριε, καὶ πρωΐν θέλει ἔλθῃν ἡ δέσπιν μου ἐμπροσθέν σου.

14 Κύριε, διὰ τί μισᾷς τὴν ψυχὴν μου, καὶ σκεπάζεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμῆ;

15 Πτωχὸς εἰμαι ἐγὼ, καὶ ὡς ἄνθρωπος ἐν ᾧ θάνατον ἐκ νεότητός μου ἐκόπισα

SALMO LXXXVIII.

O Signore Iddio della mia salute, io grido di giorno, e di notte, nel tuo cospetto.

2 Venga la mia orazione in tua presenza, inchina il tuo orecchio al mio grido.

3 Perciocchè l'anima mia è sazia di mali, e la mia vita è giunta infino al sepolcro.

4 Io son reputato del numero di quelli che scendono nella fossa: io son simile ad un' uomo che non ha più forza alcuna.

5 Io sono spacciato fra i morti, come gli uccisi che giacciono nella sepoltura, de' quali tu non ti ricordi più, e che son ricisi dalla tua mano.

6 Tu m'hai posto in una fossa bassissima, in tenebre, in luoghi profondi.

7 L'ira tua s'è posata sopra me, e tu m'hai abbattuto con tutti i tuoi flutti. Sela.

8 Tu hai allontanati da me i miei conoscenti, tu m'hai renduto loro grandemente abominevole: io son serrato, e non posso uscire.

9 L'occhio mio è doglioso d'afflizione: o Signore, io grido a te tuttodì, io spiego a te le palme delle mie mani.

10 Opererai tu alcuna maraviglia inverso i morti? i trapassati risurgeranno essi, per celebrarti? Sela.

11 La tua benignità sì narrerà ella nel sepolcro, e la tua verità nel luogo della perdizione?

12 Le tue maraviglie sì conosceranno elle nelle tenebre? e la tua giustizia nella terra dell'oblio?

13 Or, quant'è a me, o Signore, io grido a te: la mia orazione ti si fa incontro la mattina.

14 Perchè scacci, o Signore, l'anima mia? perchè nascondi il tuo volto da me?

15 Io son povero afflitto, e vengo meno

enter into thy presence, incline thine ear unto my calling.

2 For my soul is full of trouble: and my life draweth nigh unto hell.

3 I am counted as one of them that go down into the pit: and I have been even as a man that hath no strength.

4 Free among the dead, like unto them that are wounded, and lie in the grave: who are out of remembrance, and are cut away from thy hand.

5 Thou hast laid me in the lowest pit: in a place of darkness, and in the deep.

6 Thine indignation lieth hard upon me: and thou hast vexed me with all thy storms.

7 Thou hast put away mine acquaintance far from me: and made me to be abhorred of them.

8 I am so fast in prison: that I cannot get forth.

9 My sight faileth for very trouble: Lord, I have called daily upon thee, I have stretched forth my hands unto thee.

10 Dost thou shew wonders among the dead: or shall the dead rise up again, and praise thee?

11 Shall thy loving-kindness be shewed in the grave: or thy faithfulness in destruction?

12 Shall thy wondrous works be known in the dark: and thy righteousness in the land where all things are forgotten?

13 Unto thee have I cried, O Lord: and early shall my prayer come before thee.

14 Lord, why abhorrest thou my soul: and hidest thou thy face from me?

15 I am in misery, and like unto him that is at the point to die: even from my youth up thy

2 Que ma requête vienne en ta présence; incline ton oreille à mon cri.

3 Car mon ame est rassasiée de maux, et ma vie est parvenue jusqu'au sepulcre.

4 On me met au rang de ceux qui descendent dans la fosse; je suis devenu comme un homme qui n'a plus de vigueur;

5 Séparé parmi les morts, comme les blessés à mort qui sont couchés dans le sépulcre, dont tu ne te souviens plus, mais qui sont retranchés par ta main.

6 Tu m'as mis dans une fosse des plus basses, dans les lieux ténébreux, dans des lieux profonds.

7 Ta colère s'est jetée sur moi, et tu m'as accablé de tes flots. Selah.

8 Tu as éloigné de moi tous ceux de ma connoissance; tu m'as mis en abomination devant eux. Je suis renfermé, ensorte que je ne saurois sortir.

9 Mon œil languit d'affliction. Eternel, je t'invoque tout le jour, j'étends mes mains vers toi.

10 Feras-tu un miracle envers les morts, ou les trépassés se relèveront-ils pour te célébrer? Selah.

11 Annoncera-t-on ta bonté dans le sépulcre, et ta fidélité dans le tombeau?

12 Connoîtra-t-on tes merveilles dans les ténèbres, et ta justice dans le pays de l'oubli?

13 Pour moi, Eternel, je crie à toi, et ma prière te prévient dès le matin.

14 Eternel, pourquoi rejettes tu mon ame, et caches tu ta face de moi?

15 Je suis affligé et comme rendant l'ame dès

2 Laß mein Gebet vor dich kommen; neige deine Ohren zu meinem Gesähep.

3 Denn meine Seele ist voll Jammer, und mein Leben ist nahe bey der Hölle.

4 Ich bin geachtet gleich denen, die zur Hölle fahen; ich bin wie ein Mann, der keine Hilfe hat.

5 Ich liege unter den Todten verlassen, wie die Erschlagenen, die im Grabe liegen, derer du nicht mehr gedenkst, und sie von deiner Hand abgesondert sind.

6 Du hast mich in die Grube hinunter geleyet, in die Finsterniß und in die Tiefe.

7 Dein Grimm drücket mich, und brängest mich mit allen deinen Fluthen.

8 Meine Freunde hast du ferne von mir gethan; du hast mich ihnen zum Gräuel gemacht. Ich liege gefangen, und kann nicht auskommen.

9 Meine Gestalt ist jämmerlich vor Elend. Herr, ich rufe dich an täglich; ich breite meine Hände aus zu dir.

10 Wirst du denn unter den Todten Wunder thun? Oder werden dir Verstorbenen aufstehen und dir danken?

11 Wird man in Gräbern erzählen deine Güte, und deine Treue im Verderben?

12 Möge denn deine Wunder in der Finsterniß erkannt werden? Oder deine Gerechtigkeit im Lande, da man nichts gedeket?

13 Aber ich schreie zu dir, Herr, und mein Gebet kommt frühe vor dich.

14 Warum verstoßest du, Herr, meine Seele, und verbirgest dein Antlitz vor mir?

15 Ich bin elend und ohnmächtig, daß ich so ver-

2 Entre en tu presencia mi oracion: inclina tu oreja á mi ruego;

3 Porque rellena está mi alma de males, y mi vida se ha acercado al infierno.

4 He sido contado con los que descenden al lago: he venido á ser como hombre sin socorro.

5 Libre entre los muertos, así como los heridos, que duermen en los sepulcros, de quienes no te acuerdas ya mas, y ellos son desechados de tu mano.

6 Hanme puesto en un hoyo profundo: en lugares tenebrosos, y en sombra de muerte.

7 Sobre mí se ha confirmado tu furor, y todas tus olas echaste sobre mí.

8 Has alejado de mí mis conocidos: me han tenido como abominacion para ellos. Entregado fuí, y no tenia salida:

9 Mis ojos han desfallecido de miseria. A tí, Señor, he clamado todo el día: he extendido ácia tí mis manos.

10 ¿Por ventura harás maravillas por los muertos, ó los médicos los resucitarán, y te alabarán?

11 ¿Por ventura contará alguno en el sepulcro tu misericordia, y tu verdad en la perdition?

12 ¿Por ventura serán conocidas en las tinieblas tus maravillas, y tu justicia en la tierra del olvido?

13 Y yo á tí, Señor, he clamado, y mi oracion madrugará á tí.

14 ¿Porqué, Señor, desechas mi oracion, y apartas de mí tu rostro?

15 Pobre soy yo, y en trabajos desde mi juventud; y despues de ensalzado, he sido abatido, y conturbado.

16 Ἐπ' ἐμὲ διήλθον αἱ ὄργαι σου, καὶ οἱ φοβερῆσμοί σου ἐξετάραζάν με.

17 Ἐκύκλωσάν με ὡς ὕδωρ, ὅλην τὴν ἡμέραν περιέσχον με ἅμα.

18 Ἐμάκρυνας ὑπ' ἐμοῦ φίλον, καὶ τοὺς γνωστούς μου ὑπὸ τλαιπωρίας.

ΕΣΠΕΡΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.
Ψαλ. πθ'. LXXXIX.

ΤΑ ἔλῃ σου Κύριε εἰς τὸν οἶωνα ἄσσομαι, εἰς γενεάν καὶ γενεάν ἀπαγγελῶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῷ στόματί μου.

2 Ὅτι εἶπας, Εἰς τὸν αἶωνα ἔλεος οἰκοδομηθήσεται, ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἐτοιμασθήσεται ἡ ἀληθείά σου.

3 Διεθέμην διαθήκην τοῖς ἐκλεκτοῖς μου, ὥμοσα Δαυὶδ τῷ δούλῳ μου.

4 Ἔως τοῦ αἰῶνος ἐτοιμάσω τὸ σπέρμα σου, καὶ οἰκοδομήσω εἰς γενεάν καὶ γενεάν τὸν θρόνον σου διὰ ψαλμα.

5 Ἐξομολογήσονται οἱ ἔρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου Κύριε, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν ἐκκλησίᾳ ἁγίων.

6 Ὅτι τίς ἐν νεφέλαις ἰσωθήσεται τῷ Κυρίῳ; καὶ τίς ὁμοιωθήσεται τῷ Κυρίῳ ἐν υἱοῖς Θεῶ;

7 Ὁ Θεὸς ἐνδοξαζόμενος ἐν βῆλῃ ἁγίων, μέγας καὶ φοβερὸς ἐπὶ πάντας τὰς περικύκλω αὐτοῦ.

8 Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, τίς ὁμοίός σοι; δυνατὸς εἶ Κύριε, καὶ ἡ ἀλήθειά σου κύκλω σου.

9 Σὺ δεσπόζεις τοῦ κράτους τῆς θαλάσσης, τὸν δὲ σάλον τῶν κυμάτων αὐτῆς σὺ καταπραύνεις.

τεταραγμένοι καὶ πεφοβισμένοι τὸν νοῦν.

16 Ἐπάνω μου ἦλθον αἱ ὄργαι σου, καὶ οἱ φοβερῆσμοί σου με ἐτάραξαν.

17 Καθημερινῶς με ἐπερικύκλωσαν ὡσὶν ποταμοί, καὶ ἅμα με ἐτρυνύρισαν πανταχόθεν.

18 Ἐμάκρυνας ὑπ' ἐμὲ τοὺς ἀγαπητοὺς καὶ φίλους μου, καὶ τοὺς γνωρίμους μου ἔφερας μακρὰν ἀπὸ τοῦ ὀφθαλμοῦ μου.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΗΣ ΕΣΠΕΡΑΣ.
Ψαλ. πθ'. LXXXIX.

ΘΕΩ ψάλειν Κύριε τὰ ἔλῃ σου εἰς τὸν αἶωνα, καὶ μετὰ τὸ στόμα μου θέλω πάντοτε δεῖξιν τὴν ἀλήθειάν σου ὑπὸ μίαν εἰς τὴν ἄλλην γενεάν.

2 Ὅτι εἶπας τὸ ἔλεος θέλει οἰκοδομηθῇ εἰς τὸν αἶωνα, καὶ ἡ ἀληθείά σου θέλει ἐτοιμασθῇ ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

3 Ἐβάλα τὴν διαθήκην μου εἰς τὰς ἐκλεκτὰς μου, καὶ ὥμοσα τοῦ Δαυὶδ τοῦ δούλου μου.

4 Θέλω ἐτοιμάσῃν τὸ σπέρμα σου εἰς τὸν αἶωνα, καὶ οἰκοδομήσω τὸν θρόνον σου, εἰς γενεάν καὶ γενεάν.

5 Θέλουσιν οἱ οὐρανοὶ ὁμολογήσῃν τὰ θαυμάσιά σου, Κύριε, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῶν ἁγίων.

6 Ὅτι ποῖος ἀπὸ τῶν ὄντων εἰς τὰ σύννεφα θέλει συγκριθῇ τῷ Κυρίῳ;

7 Καὶ ποῖος ἀπὸ τῶν θεῶν, θέλει ὁμοιάσῃν τῷ Κυρίῳ;

8 Ὁ Θεὸς εἶναι ἐνδοξασμένος εἰς τὴν βῆλῃ τῶν ἁγίων, μέγας καὶ φοβερὸς εἰς πάντας τοὺς καθημένους τριγύρω του.

9 Κύριε, Θεὲ τῶν δυνάμεων, ποῖος σοὶ ὁμοιάζει; δυνατὸς εἶσαι Κύριε, καὶ ἡ ἀλήθειά σου σὲ περικυκλῶνει.

juventute mea: exaltatus autem, humiliatus sum et conturbatus.

16 In me transierunt iræ tuæ: et terrores tui conturbaverunt me.

17 Circumdederunt me sicut aqua tota die: circumdederunt me simul.

18 Elongasti a me amicum, et proximum: et notos meos a miseria.

VESPERTINÆ PRECES.

PSALMUS LXXXIX.

MISERICORDIAS Domini in æternum cantabo. In generationem et generationem annuntiabo veritatem tuam, in ore meo.

2 Quoniam dixisti: In æternum misericordia ædificabitur in cælis: præparabitur veritas tua in eis,

3 Disposui testamentum electis meis, juravi David servo meo:

4 Usque in æternum præparabo semen tuum. Et ædificabo in generationem et generationem sedem tuam.

5 Confitebuntur cæli mirabilia tua Domine: etenim veritatem tuam in ecclesia sanctorum.

6 Quoniam quis in nubibus æquabitur Domino: similis erit Deo in filiis Dei?

7 Deus, qui glorificatur in consilio sanctorum: magnus et terribilis super omnes qui in circuitu ejus sunt.

8 Domine Deus virtutum quis similis tibi? potens es Domine, et veritas tua in circuitu tuo.

9 Tu dominaris potestati maris: motum autem fluctuum ejus tu mitigas.

10 Tu humiliasti sicut vulneratum, su-

di ruggire: io porto i tuoi spaventi, e ne sto in forse.

16 Le tue ire mi son passate addosso, i tuoi terrori m' hanno disertato.

17 M' hanno circondato come acque tutti, tutti quanti m' hanno intorno.

18 Tu hai allontanati da me amici, e compagni: i miei conoscenti son nascosti nelle tenebre.

PREGHIERA della SERA.

SALMO LXXXIX.

IO canterò in perpetuo le benignità del Signore: io renderò colla mia bocca nota la tua verità per ogni età.

2 Perciocchè io ho detto: la tua benignità sarà stabile in eterno: tu hai fermata la tua verità ne' cieli.

3 Io ho fatto, dice il Signore, patto col mio Eletto: io ho giurato a David, mio servitore, dicendo:

4 Io fonderò la tua progenie in eterno, ed edificherò il tuo trono per ogni età. Sela.

5 I cieli parimente celebreranno le tue meraviglie, o Signore: la tua verità eziandio sarà celebrata nella raunanza de' Santi.

6 Perciocchè, chi è nel cielo che pareggi il Signore, e che possa essere assomigliato al Signore, fra i figliuoli de' Possenti?

7 Iddio è grandemente spaventevole nel Consiglio de' Santi, e tremendo sopra tutti quelli che son d' intorno a lui.

8 O Signore Iddio degli eserciti, chi è potente Signore, come sei tu? tu hai oltr'a ciò intorno a te la tua verità.

9 Tu signoreggi sopra l' altrezza del mare: quando le sue onde s' innalzano, tu l' acqueti.

10 Tu hai fiaccato Rahab, a guisa d' uomo

terrors have I suffered with a troubled mind.
16 Thy wrathful displeasure goeth over me: and the fear of thee hath undone me.

17 They came round about me daily like water: and compassed me together on every side.

18 My lovers and friends hast thou put away from me: and hid mine acquaintance out of my sight.

EVENING PRAYER.

PSALM LXXXIX.

MY song shall be always of the loving-kindness of the Lord: with my mouth will I ever be shewing thy truth from one generation to another.

2 For I have said, Mercy shall be set up for ever: thy truth shalt thou establish in the heavens.

3 I have made a covenant with my chosen: I have sworn unto David my servant;

4 Thy seed will I stablish for ever: and set up thy throne from one generation to another.

5 O Lord, the very heavens shall praise thy wondrous works: and thy truth in the congregation of the saints.

6 For who is he among the clouds: that shall be compared unto the Lord?

7 And what is he among the gods: that shall be like unto the Lord?

8 God is very greatly to be feared in the council of the saints: and to be had in reverence of all them that are round about him.

9 O Lord God of hosts, who is like unto thee: thy truth, most mighty Lord, is on every side.

10 Thou rulest the raging of the sea: thou stillest the waves thereof when they arise.

hossen bin; ich leide dein Schrecken, daß ich schier verzage.

16 Dein Grimm gehet über mich; dein Schrecken brüdet mich.

17 Sie umgeben mich täglich, wie Wasser, und umringen mich mit einander.

18 Du machst, daß meine Freunde und Nächsten und meine Verwandten sich ferne von mir thun, um solches Elendes willen.

Abend-Gebete.

Der 89 Psalm.

1 Ich will singen von der Gnade der Herrn ewiglich, und seine Wahrheit verkündigen mit meinem Rande für und für,

2 Und sage also: Daß eine ewige Gnade wird aufgehen, und du wirst deine Wahrheit treulich halten am Himmel.

3 Ich habe einen Bund gemacht mit meinem Auswählten; ich habe David, meinem Knechte, geschworen:

4 Ich will dir ewiglich Saamen verschaffen, und einen Stuhl bauen für und für.

5 Und die Himmel werden, Herr, deine Wunder preisen, und deine Wahrheit in der Gemeinde der Heiligen.

6 Denn wer mag in den Wolken dem Herrn gleichen, und gleich seyn unter den Kindern der Götter dem Herrn?

7 Gott ist sehr mächtig in der Versammlung der Heiligen, und wunderbarlich über alle, die um ihn sind.

8 Herr, Gott Zebaoth, wer ist wie du, ein mächtiger Gott? Und deine Wahrheit ist um dich her.

9 Du herrschest über das ungeflühte Meer; du stillst

ma jeunesse; j'ai souffert tes frayeurs, et je ne sais où j'en suis.

16 Les ardeurs de ta colère ont passé sur moi, et tes frayeurs m'ont retranché.

17 Elles m'ont environné chaque jour comme des eaux; elles m'enveloppent toutes ensemble.

18 Tu as éloigné de moi mon ami, même mon intime ami, et ceux dont j'étois connu sont pour moi dans les ténèbres.

PRIERE DU SOIR.

PSEAUME LXXXIX.

JE chanterai à jamais les bontés de l'Eternel; je manifesterai de ma bouche ta fidélité d'âge en âge.

2 J'ai dit: Ta bonté dure toujours; tu as établi ta fidélité dans les cieux, et tu as dit:

3 J'ai traité alliance avec mon élu; j'ai fait serment à David mon serviteur, disant:

4 J'établirai ta postérité pour toujours, et j'affirmerai ton trône d'âge en âge. Selah.

5 Les cieux célèbrent tes merveilles, o Eternel; et ta fidélité est célébrée dans l'assemblée des Saints.

6 Car, qui est égal à l'Eternel dans le ciel? Qui est semblable à l'Eternel entre les fils de Dieu?

7 Le Dieu fort est redoutable dans l'assemblée secrète des Saints; et plus redouté que tous ceux qui l'environnent.

8 O Eternel, Dieu des armées! qui est semblable à toi, o Dieu tout-puissant! Tu es environné de ta fidélité.

9 Tu as la puissance sur l'élévation des flots de la mer; quand ses vagues s'élèvent, tu les apaises.

10 Tu as abattu Rahab comme un homme

16 Sobre mí han pasado tus iras, y tus terrores me han conturbado.

17 Me han cercado así como agua todo el día: me han cercado á una.

18 Has alejado de mí al amigo, y al pariente, y á mis conocidos por causa de la miseria.

ORACION VESPERTINA.

PSALMO LXXXIX.

CANTARE eternamente las misericordias del Señor. Anunciaré tu verdad por mi boca de generacion en generacion.

2 Porque dixiste: La misericordia será edificada para siempre en los cielos: será apoyada tu verdad en ellos.

3 Tengo hecha alianza con mis escogidos; juré á David mi siervo:

4 Para siempre apoyaré tu linage. Y edificaré tu trono de generacion en generacion.

5 Los cielos celebrarán, Señor, tus maravillas, y tambien tu verdad en la Iglesia de los Santos.

6 Porque quien en las nubes se igualará con el Señor? ¿quién entre los hijos de Dios será semejante á Dios?

7 Dios, que es glorificado en el consejo de los Santos: grande, y terrible sobre todos los que están á su rededor.

8 Señor Dios de los poderosos, ¿quién es semejante á tí? poderoso eres, Señor, y tu verdad á tu rededor.

9 Tú dominas sobre el poder del mar, y tu amansas el movimiento de sus ondas.

10 Tú humillaste al soberbio, como á un herido: con el brazo de tu poder esparciste á tus enemigos.

10 Σὺ ἐταπείνωσας ὡς τραυμάτιαν, ὑπερήφανον, καὶ ἐν τῷ βραχίονι τῆς δυνάμεώς σου διεσκόρπισας τοὺς ἐχθρούς σου.

11 Σοὶ εἰσὶν οἱ οὐρανοί, καὶ σὴ ἔστιν ἡ γῆ, τὴν οἰκουμένην καὶ τὸ πλῆρωμα αὐτῆς σὺ ἐθεμελίωσας.

12 Τὸν Βορρᾶν καὶ θάλασσαν σὺ ἔκτισας, Θαβώρ καὶ Ἑρμών ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται.

13 Σὺ δὲ ὁ βραχίων μετα δυναστείας κραταιωθήτω ἡ χεὶρ σου, ὑψωθήτω ἡ δεξιὰ σου.

14 Δικαιοσύνη καὶ κρίμα ἐτοιμασία τοῦ θρόνου σου ἔλεος καὶ ἀλήθεια προπορεύονται πρὸ προσώπου σου.

15 Μακάριοι ὁ λαὸς ὁ γινώσκων ἡλαλαγμόν, Κύριε ἐν τῷ φωτί τῶ προσώπῳ σου πορεύονται.

16 Καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται ὅλην τὴν ἡμέραν, καὶ ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ὑψωθήσονται.

17 Ὅτι τὸ καύχημα τῆς δυνάμεως αὐτῶν σὺ εἶ, καὶ ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου ὑψωθήσεται τὸ κέρας ἡμῶν.

18 Ὅτι τοῦ Κυρίου ἡ ἀντίληψις, καὶ τοῦ ἁγίου Ἰσραὴλ βασιλείος ἡμῶν.

19 Τότε ἐλάλησας ἐν ὁράσει τοῖς υἱοῖς σου, καὶ εἶπας, Ἐθέμην βοήθειαν ἐπὶ δυνατόν, ὑψωσα ἐκλεκτόν ἐκ τοῦ λαοῦ μου.

20 Εὗρον Δαυὶδ τὸν δοῦλόν μου, ἐν ἐλέει ἁγίῳ ἔχρισά αὐτόν.

21 Ἡ γὰρ χεὶρ μου συναντήληψεται αὐτῷ, καὶ ὁ βραχίων μου κατισχύσει αὐτόν.

22 Οὐκ ἀφελήσει ἐχθρὸς ἐν αὐτῷ, καὶ υἱὸς ἀνομίας οὐ προσθήσει τοῦ κακῶσαι αὐτόν.

23 Καὶ συγκόψω ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ τοὺς ἐχθρούς αὐτοῦ, καὶ τοὺς μισούντας αὐτὸν τροπώσωμαι.

10 Σὺ κατακυριεύεις τὴν δύναμιν τῆς θαλάσσης, καὶ καταπραίνεις τὴν ὀρμὴν τῶν κυμάτων τῆς.

11 Σὺ ἐταπείνωσας ὡς ἀν πληρομένον τὸν ὑπερήφανον, καὶ μετὰ τὴν δύναμιν τῆς χειρὸς σου διεσκόρπισας τοὺς ἐχθρούς σου.

12 Σὺ ἔχεις τὰς θράνας, καὶ τὴν γῆν, σὺ ἐθεμελίωσας τὴν οἰκμένην καὶ τὸ πλῆρωμά της.

13 Σὺ ἔκτισας τὰ εἰς Βορρᾶν καὶ εἰς Νότον, καὶ διὰ τὸ ὄνομά σου Θαβώρ καὶ Ἑρμών θέλουσιν ἀγαλλιάσκειν.

14 Σὺ ἔχεις δυνατὴν χεῖρα, καὶ κραταίαν καὶ ὑψηλὴν δεξιάν.

15 Δικαιοσύνη καὶ κρίσις εἶναι ὁλόποις τῶ θρόνῳ σου ἔλεος καὶ ἀλήθεια περιπατήσιν ἐμπροσθέν σου.

16 Μακάριοι οἱ λαοὶ οἱ γινώσκοντες τὴν χάραν σου, Κύριε, θέλῃσι πορευθῆναι εἰς τὸ φῶς τῶ προσώπου σου.

17 Θέλῃσιν ἀγαλλιάσκειν εἰς τὸ ὄνομά σου ὅλην τὴν ἡμέραν, καὶ ὑψωθῇ εἰς τὴν δικαιοσύνην σου.

18 Ὅτι σὺ εἶσαι τὸ καύχημα τῆς δυνάμεως τῶν, καὶ τὸ τῆς δυνάμεώς μας κέρατον, θελεῖ ὑψωθῆν διὰ τὴν εὐδοκίαν σου.

19 Ὅτι ὁ Κύριος εἶναι ἡ ὑπεράσπισίς μας, ὁ ἄγιος τοῦ Ἰσραὴλ, ὁ βασιλεὺς μας.

20 Τότε ἐλάλησας εἰς τοὺς υἱοὺς σου καταῖνον, καὶ εἶπας, Ἐβοήθησα τὸν δυνατόν, ὑψωσα τὸν ἐκλεκτόν τοῦ λαοῦ μου.

21 Εὗρον Δαυὶδ τὸν δοῦλόν μου, καὶ τὸν ἔχρισά μετὰ τὸ ἅγιον ἔλαον.

22 Καὶ ἡ χεὶρ μου θέλει τὸν βαστάξῃ, καὶ ἡ δεξιὰ μου θέλει τὸν ἐνδυναμώσῃ.

23 Οἱ ἐχθροὶ δὲν θέλῃσιν φθίσκειν ἵνα τὸν ἐνοχλήσῃ.

24 Καὶ θέλω συντρίψῃ ἀπὸ τὸ πρόσωπόν τῆς ἐχθρῆς τῆς, καὶ καταδιώξω τὰς μισήντας τὸν.

25 Καὶ ἡ ἀληθείά μου καὶ τὸ ἔλεός μου θέλει

perbum: in brachio virtutis tuæ dispersisti inimicos tuos.

11 Tui sunt cæli, et tua est terra, orbem terræ et plenitudinem ejus tu fundasti:

12 Aquilonem, et mare tu creasti. Thabor et Hermon in nomine tuo exultabunt:

13 Tuum brachium cum potentia. Firmetur manus tua, et exaltetur dextera tua:

14 Justitia et judicium præparatio sedis tuæ. Misericordia et veritas præcedent faciem tuam:

15 Beatus populus, qui scit jubilationem. Domine, in lumine vultus tui ambulabunt,

16 Et in nomine tuo exultabunt tota die: et in justitia tua exaltabuntur.

17 Quoniam gloria virtutis eorum tu es: et in beneplacito tuo exaltabitur cornu nostrum.

18 Quia Domini est assumptio nostra: et sancti Israel regis nostri.

19 Tunc locutus es in visione sanctis tuis, et dixisti: Posui adjutorium in potente: et exaltavi electum de plebe mea.

20 Inveni David servum meum: oleo sancto meo unxi eum.

21 Manus enim mea auxiliabitur ei: et brachium meum confortabit eum.

22 Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitatis non apponet nocere ei.

23 Et concidam a facie ipsius inimicos ejus: et odientes eum in fugam convertam.

24 Et veritas mea, et misericordia mea cum ipso: et in nomine meo exaltabitur cornu ejus.

ferito a morte: tu hai, col tuo possente braccio, dispersi i tuoi nemici.

11 I cieli son tuoi, tua eziandio è la terra: tu hai fondato il mondo, e tutto ciò ch'è in esso.

12 Tu hai creato il Settentrione, ed il Mezzodì Tabor, ed Hermon, trionfano nel tuo Nome.

13 Tu hai un braccio forte, la tua mano è potente, la tua destra è esaltata.

14 Giustizia, e giudicio son la ferma base del tuo trono: benignità, e verità vanno davanti alla tua faccia.

15 Beato il popolo che sa, che cosa è il giubilare: o Signore, essi cammineranno alla chiarezza della tua faccia.

16 Festeggeranno tutto dì nel tuo Nome, e s'esalteranno nella tua giustizia.

17 Perchè tu sei la gloria della lor forza, e il nostro corno è alzato per lo tuo favore.

18 Perciocchè lo scudo nostro è del Signore, ed il Re nostro è del Santo d'Israel.

19 Tu parlasti già in visione intorno al tuo Santo, e dicesti: io ho posto l'aiuto intorno al possente, io ho innalzato l'Eletto fra il popolo.

20 Io ho trovato David, mio servitore: e l'ho unto coll'olio mio santo.

21 Col quale la mia mano sarà ferma: il mio braccio eziandio lo fortificherà.

22 Il nemico non l'opprimerà, ed il perverso non l'affliggerà.

23 Anzi io fiaccherò i suoi nemici, cacciandoli d'innanzi a lui: e sconfiggerò quelli che l'odieranno.

24 E la mia verità, e la mia benignità saranno con lui: ed il suo corno sarà alzato nel mio Nome.

25 E metterò la sua mano sopra il mare, e la sua destra sopra i fiumi.

11 Thou hast subdued Egypt, and destroyed it; thou hast scattered thine enemies abroad with thy mighty arm.

12 The heavens are thine, the earth also is thine: thou hast laid the foundation of the round world, and all that therein is.

13 Thou hast made the north and the south: Tabor and Hermon shall rejoice in thy Name.

14 Thou hast a mighty arm: strong is thy hand, and high is thy right hand.

15 Righteousness and equity are the habitation of thy seat: mercy and truth shall go before thy face.

16 Blessed is the people, O Lord, that can rejoice in thee: they shall walk in the light of thy countenance.

17 Their delight shall be daily in thy Name: and in thy righteousness shall they make their boast.

18 For thou art the glory of their strength: and in thy loving-kindness thou shalt lift up our horns.

19 For the Lord is our defence: the Holy One of Israel is our King.

20 Thou spakest sometime in visions unto thy saints, and saidst: I have laid help upon one that is mighty; I have exalted one chosen out of the people.

21 I have found David my servant: with my holy oil have I anointed him.

22 My hand shall hold him fast: and my arm shall strengthen him.

23 The enemy shall not be able to do him violence; the son of wickedness shall not hurt him.

24 I will smite down his foes before his face: and plague them that hate him.

25 My truth also and my mercy shall be with him: and in my Name shall his horn be exalted.

blesé à mort; tu as dissipé tes ennemis par le bras de ta force.

11 Les cieux t'appartiennent, la terre est à toi; tu as fondé la terre et tout ce qui y est.

12 Tu as créé l'Aquilon et le Midi; Tabor et Hermon se réjouissent en ton nom.

13 Tu as un bras puissant, ta main est forte, et ta droite est élevée.

14 La justice et l'équité sont la base de ton trône; la miséricorde et la vérité marchent devant ta face.

15 Heureux le peuple qui a sujet de jeter des cris de réjouissance! Eternel, ils marcheront à la clarté de ta face.

16 Ils se réjouiront tout le jour en ton nom, et se glorifieront de ta justice.

17 Tu es la gloire de leur force, et notre corne est élevée par ta faveur.

18 Car l'Eternel est notre bouclier, et le Saint d'Israël est notre Roi.

19 Tu as autrefois parlé en visions à celui que tu as aimé, et tu as dit: J'ai prêté mon secours à un homme puissant; j'ai élevé celui que j'ai choisi d'entre le peuple.

20 J'ai trouvé David mon serviteur; je l'ai oint de ma sainte huile.

21 Ma main sera ferme avec lui, et mon bras le fortifiera.

22 L'ennemi ne le rançonnera point, et l'inique ne l'affligera point.

23 Mais je frapperai devant lui ses ennemis, et je détruirai ceux qui le haïssent.

24 Ma fidélité et ma faveur seront avec lui, et sa corne sera élevée en mon nom.

25 Je poserai sa main sur la mer, et sa droite sur les fleuves.

1:1f seine Wellen, wenn sie sich erheben.

10 Du schlägest Kabaß zu Tode; du zerstreuest deine Feinde mit deinem starken Arm.

11 Himmel und Erde ist dein; du hast gegründet den Erdboden, und was darinnen ist.

12 Mitternacht und Mittag hast du geschaffen; Tabor und Hermon jauchzen in deinem Namen.

13 Du hast einen gewaltigen Arm; stark ist deine Hand, und hoch ist deine Rechte.

14 Gerechtigkeit und Gericht ist beines Stuhls Rettung; Gnade und Wahrheit sind vor deinem Angesicht.

15 Wohl dem Volk, das jauchzen kann. Herr, sie werden in Lichte beines Antlitzes wandeln;

16 Sie werden über deinem Namen täglich frohlich seyn, und in deiner Gerechtigkeit herrlich seyn.

17 Denn du bist der Ruhm ihrer Stärke, und durch deine Gnade wirft du unser Horn erhöhen.

18 Denn der Herr ist unser Schild; und der Heilige in Israel ist unser König.

19 Dazumal redest du im Gesicht zu deinem Heiligen, und sprachst: Ich habe einen Held erwecket, der helfen soll; ich habe erhöht einen Auserwählten aus dem Volk;

20 Ich habe gefunden meinen Knecht David, ich habe ihn gesalbet mit meinem heiligen Oehl.

21 Meine Hand soll ihn erhalten; und mein Arm soll ihn stärken.

22 Die Feinde sollen ihn nicht übermächtigen, und die Ungerechten sollen ihn nicht dämpfen:

23 Sondern ich will seine Widersacher schlagen vor ihm her, und die ihn hassen, will ich plagen.

24 Aber meine Wahrheit und Gnade soll bey ihm

11 Tuyos son los cielos, y tuya es la tierra: la redondez de la tierra, y quanto contiene, tú lo cimentaste:

12 El Aquilon, y el mar tú los criaste. El Tabór, y el Hermón en tu nombre saltarán de contento:

13 Tu brazo está con poder. Afirmada sea tu mano, ensalzada tu diestra.

14 Justicia, y equidad el apoyo de tu trono. Misericordia, y verdad irán delante de tu rostro:

15 Bienaventurado el pueblo, que sabe cantarte alegremente. Señor, en la lumbre de tu rostro andarán,

16 En tu nombre se regocijarán todo día; y en tu justicia serán ensalzados.

17 Porque tú eres la gloria de su poder, y por tu buena voluntad será ensalzada nuestra fuerza.

18 Porque nos ha tomado por suyos el Señor, y el Santo de Israel, nuestro Rey.

19 Entónces hablaste en vision á tus Santos, y dixiste: Yo he puesto el socorro en un poderoso, y he ensalzado á un escogido de mi pueblo.

20 Hallé á David mi siervo: con mi santo óleo le ungí.

21 Porque mi mano le socorrerá, y mi brazo le confortará.

22 Nada adelantará el enemigo en él, y el hijo de iniquidad no podrá mas hacerle daño.

23 Y acuchillaré delante de él á sus enemigos, y á los que le aborrecen los pondré en fuga.

24 Y mi verdad, y mi misericordia serán con él: y en mi nombre será ensalsada su fuerza.

25 Y extenderé su mano sobre el mar, y su diestra sobre los rios.

24 Καὶ ἡ ἀλήθειά μου καὶ τὸ ἔλεός μου μετ' αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί μου ὑψωθήσεται τὸ κέρας αὐτοῦ.

25 Καὶ θήσομαι ἐν θαλάσῃ χεῖρα αὐτοῦ, καὶ ἐν ποταμοῖς δεξιάν αὐτοῦ.

26 Αὐτὸς ἐπικαλεσέται με, Πατήρ μου εἰ σύ, Θεός μου καὶ ἀντιληπτὴρ τῆς σωτηρίας μου.

27 Κεῖν' πρωτότοκον θήσομαι αὐτόν, ὑψηλὸν παρά τοις βασιλεῦσι τῆς γῆς.

28 Εἰς τὸν αἰῶνα φυλάξω αὐτῷ τὸ ἔλεός μου, καὶ ἡ διαθήκη μου πιστὴ αὐτῷ.

29 Καὶ θήσομαι εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος τὸ σπέρμα αὐτοῦ, καὶ τὸν θρόνον αὐτοῦ ὡς τὰς ἡμέρας τοῦ οὐρανοῦ.

30 Ἐὰν ἐγκαταλίπωσιν οἱ υἱοὶ αὐτῶν τὸν νόμον μου, καὶ τοῖς κρίμασί μου μὴ πορευθῶσιν.

31 Ἐὰν τὰ δικαιώματά μου βεβηλώσωσι, καὶ τὰς ἐντολάς μου μὴ φυλάξωσιν.

32 Ἐπισκέψομαι ἐν ῥίβδῳ τὰς ἀνομίας αὐτῶν, καὶ ἐν μίστιζι τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν.

33 Τὸ δὲ ἔλεός μου οὐ μὴ διασκεδάσω ὑπ' αὐτοῦ, οὐδὲ μὴ ἀδικήσω ἐν τῇ ἀληθείᾳ μου,

34 Οὐδὲ μὴ βεβηλώσω τὴν διαθήκην μου, καὶ τὰ ἐκπορεύόμενα διὰ τῶν χειλέων μου οὐ μὴ ἄθετήσω.

35 Ἀπαξ ὡμοσα ἐν τῷ ἁγίῳ μου, εἰ τῷ Δαυὶδ ψεύσομαι.

36 Τὸ σπέρμα αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα μενεῖ, καὶ ὁ θρόνος αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος ἐναντίον μου.

37 Καὶ ὡς ἡ σελήνη κατηρτισμένη εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ὁ μάρτυς ἐν οὐρανῷ πιστός· διόψαλμα.

38 Σὺ δὲ ἰπώσω καὶ ἐξουδένωσας, ἀνεβάλου τὸν χριστόν σου.

39 Κατέστρεψας τὴν διαθήκην τοῦ δούλου σου, ἐβεβίλωσας εἰς τὴν γῆν τὸ ἅγιασμα αὐτῷ.

εἶναι· με αὐτόν, καὶ τὸ τῆς δυνάμεώς του κέρατον θέλει ὑψωθῆν διὰ τὸ ὄνομά μου.

26 Καὶ θέλω ἀπλώσειν τὴν ἔξοχάν μου ἐπ' ἀνώγει θαλάσσης, καὶ τὴν δεξιάν μου ἐπ' ἀνώγει τῶν ποταμῶν.

27 Αὐτὸς θέλει μοι εἰπεῖν, Πατήρ μου εἰσαι ἐσύ, Θεός μου, καὶ δυνατὴ σωτηρία μου.

28 Καὶ γὰρ θέλω τ' καταστρεῖν πρωτότοκόν μου, καὶ ὑψηλότερον ὑπὸ τῶν ἄλλων βασιλεῖς τῆς γῆς.

29 Θέλω φυλάξειν δι' αὐτόν αἰωνίως τὸ ἔλεός μου, καὶ τὴν διαθήκην μου πιστὴν εἰς αὐτόν.

30 Θέλω φέρειν τὸ σπέρμα του εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, καὶ τὸν θρόνον του ὡς τὰς ἡμέρας τοῦ οὐρανοῦ.

31 Ἄλλ' ἐὰν παρατήσωσιν οἱ υἱοὶ τοῦ νόμου μου, καὶ μὴ πορευθῶσι κατὰ τὰς κρίσεις μου,

32 Ἐὰν ἀποκόψωσι τὰ δικαιώματά μου, καὶ μὴ φυλάξωσι τὰς ἐντολάς μου, θέλει ἐρευνήσω τὰς ἀνομίας των με ῥάβδον, καὶ τὰς ἀμαρτίας των με μίστιγας.

33 Ἀλλὰ δὲν θέλω τὸν ὑπερτερεῖν ἀπὸ τῶν ἑλπίων μου, καὶ θέλει ἰσχυρῶς ἐκδικήσῃ ἡ ἀλήθεια μου.

34 Δὲν θέλω παρέβῃ τὴν διαθήκην μου, ὅτε ἀλλάξω τὰ ἐξερχόμενα ἀπὸ τῆς χεῖρός μου· ὡμοσα μίαν φωνὰν εἰς τὴν ἁγιότητα μου ὅτι δὲν θέλω ἁμελήσειν τὸν Δαυὶδ.

35 Τὸ σπέρμα του θέλει μένειν εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ὁ θρόνος του θέλει εἶναι ὡς ὁ ἥλιος ἐμπροσθέν μου.

36 Θέλει κρατήσῃν εἰς τὸν αἰῶνα ὡς τὴν σελήνην, καὶ ὡς τὸν πῖδον μάρτυρα τῶν ἡμερῶν.

37 Σὺ δὲ ἡμέλησας καὶ ἐμίσησας τὸν Χριστόν σου, καὶ τὸν ὀργίσθης.

38 Κατέστρεψας τὴν διαθήκην τοῦ δούλου σου, καὶ κατὰ γῆς ἔρριψας τὸν στέφανόν σου.

39 Ἐβωλόθρευσας πάντας τοὺς φραγμούς σου, καὶ ἐσυντρίψας τὰ ὀχυρώματά σου.

25 Et ponam in mari manum ejus: et in fluminibus dexteram ejus.

26 Ipse invocabit me: Pater meus es tu: Deus meus, et susceptor salutis meae.

27 Et ego primogenitum ponam illum excelsum præ regibus terræ.

28 In æternum servabo illi misericordiam meam: et testamentum meum fidele ipsi.

29 Et ponam in sæculum sæculi semen ejus: et thronum ejus sicut dies cæli.

30 Si autem dereliquerint filii ejus legem meam: et in judiciis meis non ambulaverint:

31 Si iustitias meas profanaverint: et mandata mea non custodierint:

32 Visitabo in virga iniquitates eorum: et in verberibus peccata eorum.

33 Misericordiam autem meam non dispergam ab eo: neque nocebo in veritate mea:

34 Neque profanabo testamentum meum: et quæ procedunt de labiis meis non faciam irrita.

35 Semel juravi in sancto meo, si David mentiar:

36 Semen ejus in æternum manebit.

37 Et thronus ejus sicut Sol in conspectu meo, et sicut Luna perfecta in æternum: et testis in calo fidelis.

38 Tu vero repulisti et despexisti: distulisti Christum tuum.

39 Evertisti testamentum servi tui: profanasti in terra Sanctuarium ejus.

40 Destruxisti omnes sepes ejus: posuisti firmamentum ejus formidinem.

41 Diripuerunt eum omnes transeuntes viam: factus est opprobrium vicinis suis.

26 Egli m'invoccherà, dicendo: tu sei mio Padre, il mio Dio, e la Rocca della mia salute.

27 Io altresì lo costituirò il primogenito, il più eccelso dei re della terra.

28 Io gli osserverò la mia benignità in perpetuo, ed il mio patto sarà leale inverso lui.

29 E renderò la sua progenie eterna, ed il suo trono simile a' giorni del cielo.

30 Se i suoi figliuoli abbandonano la mia Legge, e non camminano ne' miei ordinamenti:

31 Se violano i miei statuti, e non osservano i miei comandamenti.

32 Io visiterò il lor misfatto con verga, e la loro iniquità con battiture.

33 Ma non annullerò la mia benignità inverso lui, e non mentirò contr' alla mia verità.

34 Io non violerò il mio patto, e non muterò quello ch'è uscito delle mie labbra.

35 Io ho giurato una volta per la mia Santità: se io mento a David:

36 Che la sua progenie sarà in eterno, e ch' il suo trono sarà come il sole nel mio cospetto.

37 Che sarà stabile in perpetuo, come la luna: e di ciò v'è il testimonio fedele nel cielo. Sela.

38 E pur tu l'hai cacciato lungi da te, e l'hai disdegnato: tu ti sei gravemente adirato contr' al tuo Unto.

39 Tu hai annullato il patto fatto col servitore, tu hai contaminata la sua benda reale, gettandola per terra.

40 Tu hai rotte tutte le sue chiusure, tu hai messe in ruina le sue fortezze.

41 Tutti i passanti l'hanno predato: egli è stato in vituperio a' suoi vicini.

26 I will set his dominion also in the sea: and his right hand in the floods.

27 He shall call me, Thou art my Father: my God, and my strong salvation.

28 And I will make him my first-born: higher than the kings of the earth.

29 My mercy will I keep for him for evermore: and my covenant shall stand fast with him.

30 His seed also will I make to endure for ever: and his throne as the days of heaven.

31 But if his children forsake my law: and walk not in my judgements;

32 If they break my statutes, and keep not my commandments: I will visit their offences with the rod, and their sin with scourges.

33 Nevertheless, my loving-kindness will I not utterly take from him: nor suffer my truth to fail.

34 My covenant will I not break, nor alter the thing that is gone out of my lips: I have sworn once by my holiness, that I will not fail David.

35 His seed shall endure for ever: and his seat is like as the sun before me.

36 He shall stand fast for evermore as the moon: and as the faithful witness in heaven.

37 But thou hast abhorred and forsaken thine Anointed: and art displeased at him.

38 Thou hast broken the covenant of thy servant: and cast his crown to the ground.

39 Thou hast overthrown all his hedges: and broken down his strong holds.

40 All they that go by spoil him: and he is become a reproach to his neighbours.

41 Thou hast set up the right hand of his enemies: and made all his adversaries to rejoice.

seyn, und sein Horn soll in meinem Namen erhaben werden.

25 Ich will seine Hand ins Meer stellen, und seine Rechte in die Wasser.

26 Er wird mich nennen also: Du bist mein Vater, mein Gott und Hort, der mir hilfst.

27 Und ich will ihn zum ersten Sohne machen, allerhöchst unter den Königen auf Erden.

28 Ich will ihm ewiglich behalten meine Gnade, und mein Bund soll ihm vest bleiben.

29 Ich will ihm ewiglich Saamen geben, und seinen Stuhl, so lange der Himmel währet, erhalten.

30 Wo aber seine Kinder mein Gesetz verlassen, und in meinen Rechten nicht wandeln;

31 So sie meine Ordnungen entheiligen, und meine Gebote nicht halten:

32 So will ich ihre Sünde mit der Ruthe heimsuchen, und ihre Missethat mit Plagen;

33 Aber meine Gnade will ich nicht von ihm wenden, und meine Wahrheit nicht lassen fehlen.

34 Ich will meinen Bund nicht entheiligen, und nicht ändern, was aus meinem Munde gegangen ist.

35 Ich habe einst geschworen bey meiner Heiligkeit: Ich will David nicht lügen.

36 Sein Saame soll ewig seyn, und sein Stuhl vor mir, wie die Sonne;

37 Wie der Mond soll er ewiglich erhalten seyn, und gleichwie der Zeuge in den Wolken gewiß seyn.

38 Aber nun verließest du, und verwirfst, und jürnest mit deinem Gefalbten.

39 Du verlorst den Bund seines Knechts, und trittst seine Krone zu Boden.

40 Du zerriest alle seine Mauern, und lässest seine Wefen zerbrechen.

26 Il m'invoquera, en disant: Tu es mon Père, mon Dieu fort, et le rocher de ma délivrance.

27 Aussi je l'établirai l'aîné et le souverain sur les rois de la terre.

28 Je lui conserverai toujours ma faveur, et mon alliance lui sera assurée;

29 Et je rendrai sa postérité éternelle, et son trône comme les jours des cieux.

30 Que si ses enfans abandonnent ma loi, et ne marchent pas selon mes ordonnances,

31 S'ils violent mes statuts, et s'ils ne gardent point mes commandemens;

32 Je châtierai leur transgression par la verge, et leur iniquité par des plaies;

33 Mais je ne retirerai pas tout-à-fait de lui ma bonté, et ne lui fausserai point ma foi.

34 Je ne violerai point mon alliance, et je ne changerai point ce qui est sorti de mes lèvres.

35 Je l'ai une fois juré par ma sainteté, et je ne mentirai jamais à David.

36 Que sa race subsistera toujours, et que son trône sera comme le soleil en ma présence;

37 Qu'il sera affermi à jamais comme la lune; et il y en aura dans les cieux un fidèle témoin. Sélah.

38 Néanmoins, tu l'as rejeté et tu l'as méprisé; tu t'es mis en grande colère contre ton oint;

39 Tu as rejeté l'alliance de ton serviteur; tu as souillé sa couronne, la jetant par terre;

40 Tu as rompu toutes ses barrières; tu as ruiné ses fortresses;

41 Tous ceux qui passoient par le chemin, l'ont pillé; il a été mis en opprobre à ses voisins;

42 Tu as relevé la droite de ses adversaires, tu as réjoui tous ses ennemis;

43 Tu as aussi émoussé la pointe de son épée, et ne l'as point soutenu dans le combat;

26 El me invocará: Tú eres mi Padre: Dios mio, amparador de mi salud:

27 Y yo lo estableceré por primogénito excelso sobre los Reyes de la tierra.

28 Eternamente le guardaré mi misericordia, y mi alianza será estable con él.

29 Y haré que su linage subsista por todos los siglos, y su trono como los dias del cielo.

30 Mas si sus hijos abandonaren mi ley, y no anduvieren en mis preceptos:

31 Si violaren mis justicias, y no guardaren mis mandamientos:

32 Visitaré con vara sus maldades, y con azotes sus pecados.

33 Mas no esparciré de él mi misericordia, ni le perjudicaré en mi verdad:

34 Ni violaré mi alianza, ni haré vanas las promesas, que salen de mis labios.

35 Una vez juré por mi santidad, no mentiré á David:

36 Su linage permanecerá eternamente.

37 Y su trono será para siempre como el Sol delante de mí, y como la Luna llena, y como el testigo fiel en el cielo.

38 Mas tú desechaste, y despreciaste: alejaste á tu Christo.

39 Has volcado la alianza de tu siervo: has echado por tierra su Santuario.

40 Has destruido todos sus vallados: has puesto el miedo en su fortaleza.

41 Le robáron todos los que pasaban por el camino: llegó á ser el oprobrio de sus vecinos.

42 Ensalzaste la diestra de los que le abatian: alegraste á todos sus enemigos.

43 Apartaste el socorro de su espada, y no le socorriste en la guerra.

44 Le despojaste de su limpieza, y estrellaste contra la tierra su trono.

40 Καθεῖλες πάντας τοὺς φραγμοὺς αὐτοῦ, ἔθου τὰ ὕψωμάτα αὐτοῦ δειλίαν.

41 Διήρπασαν αὐτὸν πάντες οἱ διοδεύοντες ὁδόν, ἐγενήθη ὄνειδος τοῖς γείτοσιν αὐτῆς.

42 Ὑψώσας τὴν δεξιάν τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ, εὐφράνας πάντας τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ.

43 Ἀπέστρεψας τὴν βοήθειαν τῆς ῥομφαίας αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἀντέλαβον αὐτοῦ ἐν τῷ πολέμῳ.

44 Κατέλυσας ἀπὸ καθαρισμοῦ αὐτὸν, τὸν θρόνον αὐτοῦ εἰς τὴν γῆν κατέρριξας.

45 Ἐσμίκρυνας τὰς ἡμέρας τοῦ θρόνου αὐτοῦ, κατέχεας αὐτοῦ αἰσχύνην· διάψαλμα.

46 Ἐως πότε Κύριε ἀποστρέψει εἰς τέλος; ἔκκαυθησεται ὡς πῦρ ἡ ὀργή σου;

47 Μνησθῆτι τίς ἡ ὑπόστασις μου· μὴ γὰρ ματαίως ἔκτισας πάντας τὰς νύκτας τῶν ἀνθρώπων;

48 Τίς ἐστὶν ἄνθρωπος, ὃς ζήσεται καὶ οὐκ ὀψεται θάνατον; ῥύσεται τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐκ χειρὸς ἔδου; διάψαλμα.

49 Ποῦ ἐστὶ τὰ ἐλέη σου τὰ ὀρχαῖα Κυρίου, ἡ ὁμολογία τῷ Δαυὶδ ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου;

50 Μνησθῆτι Κύριε τῶ ὀνειδισμῷ τῶν ἐσλῶν σε, οὐ ὑπέσχον ἐν τῷ κόλπῳ μου πολλῶν ἔθνων.

51 Οὐ ὠνειδίσαν οἱ ἐχθροὶ σου Κύριε, οὐ ὠνειδίσαν τὸ ἀντάλλαγμα τοῦ χριστοῦ σου.

52 Εὐλόγητός Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα· γένοιτο, γένοιτο.

ΕΛΘΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

Ψαλ. 4'. XC.

ΚΥΡΙΕ καταφυγή ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεῇ καὶ γενεῇ.

2 Πρὸ τοῦ ὅρου γεννηθῆναι καὶ πλασθῆναι τὴν γῆν καὶ τὴν οἰκουμένην, καὶ ἀπὸ τοῦ αἰῶνος ἕως τοῦ αἰῶνος σὺ εἶ.

42 Exaltasti dexteram deprimentium eum: lætificasti omnes inimicos ejus.

43 Avertisti adjutorium gladii ejus: et non es auxiliatus ei in bello.

44 Destruxisti eum ab emundatione: et sedem ejus in terram collidisti.

45 Minorasti dies temporis ejus: perfudisti eum confusione.

46 Usquequo Domine avertis in finem: exardescet sicut ignis ira tua?

47 Memorare quæ meæ substantiæ: numquid enim vane constituisti omnes filios hominum?

48 Quis est homo, qui vivet, et non videbit mortem: eruet animam suam de manu inferi?

49 Ubi sunt misericordiæ tuæ antiquæ Domine, sicut jurasti David in veritate tua?

50 Memor esto Domine opprobrii servorum tuorum (quod continui in sinu meo) multarum gentium.

51 Quod exprobraverunt inimici tui Domine, quod exprobraverunt commutationem Christi tui.

52 Benedictus Dominus in æternum: fiat, fiat.

MATUTINÆ PRECES.

PSALMUS XC.

DOMINE, refugium factus es nobis: a generatione in generationem.

2 Priusquam montes fierent, aut formaretur terra, et orbis: a sæculo et usque in sæculum tu es Deus.

40 Καὶ καθὲ ἐδοκίμοις τὸν κλέπται, καὶ ἐγενήθη τὸ ὄνειδος τῶν γειτόνων του.

41 Ὑψώσας τὴν δεξιάν τῶν ἐχθρῶν του, καὶ εὐφράνας πάντας τοὺς ἐχθροὺς του.

42 Ἀφάνισας τὴν ἀκμὴν τῆς μάχαιράς τε, καὶ ἐν καιρῷ πολέμου τὸν ὑστέρησας νίκης.

43 Ἀμαυρώσας τὴν δόξαν του, καὶ κατὰ γῆς ἐστῆντριψας τὸν θρόνον του.

44 Ἐσμίκρυνας τὰς ἡμέρας τοῦ θρόνου του, καὶ τὸν ἐσκέπασας μὲ αἰσχύνην.

45 Ἐως πότε Κύριε θέλεις κρίναι τὸ πρόσωπόν σου ἰπὶ ἡμῶς; θέλει ὥσπερ φλόγαν ἀνάψειν ἡ ὀργή σου;

46 Ἐνθυμῆσαι πόσον ὀλίγα εἶναι αἱ ἡμέραι μου· μὴ ματαίως ἔκτισας πάντας τὰς ἀνθρώπους;

47 Ποίος ἄνθρωπος ὁ ζῶν, δὲν θέλει ἰδεῖν θάνατον; ἡ θέλει ἐλευθερώσειν τὴν ψυχὴν του ἀπὸ τὰς χεῖρας τοῦ θανάτου.

48 Κύριε πᾶς εἶναι τὰ ἐλέη σε τὰ παλαιὰ, τὰ ὅποια ὤμοσας τῷ Δαυὶδ εἰς τὴν ἀληθειάν σε;

49 Ἐνθυμῆσαι σου Κύριε τὸ πόσον ὀνειδίζονται οἱ δοῦλοι σε, καὶ πῶς βιαστὰ ἡ καρδιά μου τὸν ὀνειδισμόν πολλῶν ἔθνων.

50 Μὲ τὸν ὀπίσθιον οἱ ἐχθροὶ σε σέ ἐβλασφήμησαν, καὶ ἐδισφύμησαν τὰς πράξεις τῆς Χριστοῦ σε.

Εὐλόγητός Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα Ἀμήν, καὶ Ἀμήν.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΗΣ ΑΥΓΗΣ.

Ψαλ. 4'. XC.

ΚΥΡΙΕ ἐγενήθης ἡ καταφυγή μας, εἰς γενεὴν καὶ γενεάν.

2 Πρὶν γεννηθῶσι τὰ ὅρα καὶ πλασθῇ ἡ γῆ, καὶ ἡ οἰκουμένη, σὺ ἦσεν Θεὸς ἀπὸ τοῦ αἰῶνος ἕως τοῦ αἰῶνος.

3 Καὶ ἀφάνισας τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων· καὶ εἶπας πάλιν, Ἐπιστρέψατε υἱοὶ ἀνθρώπων.

42 Tu hai alzata la destra de' suoi avversari, tu hai ralleggrati tutti i suoi nemici.

43 Tu hai eziandio rintuzzato il taglio della sua spada, e non l'hai fatto star fermo in piè nella battaglia.

44 Tu l'hai spogliato del suo splendore, ed hai traboccato in terra il suo trono.

45 Tu hai scorciati i giorni della sua giovinezza, tu l'hai coperto di vergogna. Sela.

46 Infino a quando, o Signore, ti nasconderai tu, ed arderà l'ira tua come un fuoco, in perpetuo?

47 Ricordati quanto poco tempo io ho da vivere nel mondo: perchè avresti tu creati in vano tutti i figliuoli degli uomini?

48 Chi è l'uomo che viva, senza veder mai la morte? che scampi la sua vita di man del sepolcro? Sela.

49 Ove sono, o Signore, le tue benignità antiche, le quali tu giurasti a David per la tua verità?

50 Ricordati, o Signore, del vituperio fatto a' tuoi servitori, di quello ch'io porto in seno: del vituperio fattoci da tutti i grandi popoli.

51 Conciosiacosachè i tuoi nemici abbiano vituperato, o Signore, abbiano vituperate le vestigie del tuo Unto.

52 Benedetto sia il Signore in eterno. Amen, Amen.

PREGHIERA della MATTINA.

SALMO XC.

O Signore, tu ci sei stato un'abitacolo in ogni età.

2 Avanti che i monti fosser nati, e che tu avessi formata la terra, ed il mondo; anzi ab eterno in eterno tu sei Dio.

3 Tu fai ritornar l'uomo in polvere, e dici: ritornate o figliuoli degli uomini.

42 Thou hast taken away the edge of his sword : and givest him not victory in the battle.

43 Thou hast put out his glory : and cast his throne down to the ground.

44 The days of his youth hast thou shortened : and covered him with dishonour.

45 Lord, how long wilt thou hide thyself, for ever : and shall thy wrath burn like fire ?

46 O remember how short my time is : wherefore hast thou made all men for nought ?

47 What man is he that liveth, and shall not see death : and shall he deliver his soul from the hand of hell ?

48 Lord, where are thy old loving-kindnesses : which thou swarest unto David in thy truth ?

49 Remember, Lord, the rebuke that thy servants have : and how I do bear in my bosom the rebukes of many people ;

50 Wherewith thine enemies have blasphemed thee, and slandered the footsteps of thine Anointed : Praised be the Lord for evermore. Amen, and Amen.

MORNING PRAYER.

PSALM XC.

LORD thou hast been our refuge : from one generation to another.

2 Before the mountains were brought forth, or ever the earth and the world were made : thou art God from everlasting, and world without end.

3 Thou turnest man to destruction : again thou sayest, Come again, ye children of men.

4 For a thousand years in thy sight are but

41 Es rauben ihn alle, die vorüber gehen ; er ist seinen Nachbarn ein Spott geworden.

42 Du erhöhst die Rechte seiner Widerwärtigen, und erfreuest alle seine Feinde.

43 Auch hast du die Kraft seines Schwerdts weggenommen, und lässest ihn nicht siegen im Streit.

44 Du zerstörest seine Keimigkeit, und wirfst seinen Stuhl zu Boden.

45 Du verkürzest die Zeit seiner Jugend, und bedeckst ihn mit Hohn.

46 Herr, wie lange willst du dich sogar verbergen, und deinen Grimm wie Feuer brennen lassen ?

47 Gedenke, wie kurz mein Leben ist. Warum willst du alle Menschen umsonst geschaffen haben ?

48 Wo ist jemand, der da lebet, und den Tod nicht sehe ? Der seine Seele ertrette aus der Hölle Hand ?

49 Herr, wo ist deine vorige Gnade, die du David geschworen hast in deiner Wahrheit ?

50 Gedenke, Herr, an die Schmach deiner Knechte, die ich trage in meinem Schooße, von so vielen Völkern allen,

51 Damit dich, Herr, deine Feinde schmähen, damit sie schmähen die Fußstapfen deines Gesalbten.

52 Gelobet sey der Herr ewiglich. Amen, Amen.

Morgen-Gebete.

Der 90 Psalm.

1 Herr Gott, du bist unsere Zuflucht für und für.

2 Ehe denn die Berge worden, und die Erde, und die Welt geschaffen worden, bist du, Gott, von Ewigkeit zu Ewigkeit.

3 Der du die Menschen lässest sterben, und sprichst : Kommt wieder, Menschenkinder.

44 Tu as fait cesser son éclat et tu as jete par terre son trône.

45 Tu as abrégé les jours de sa jeunesse, et tu l'as couvert de honte. Selah.

46 Jusques à quand, o Eternel, te cacheras-tu ? ta colère s'embrasera-t-elle comme un feu ?

47 Souviens-toi de mon peu de durée : Pourquoi aurois-tu créé en vain tous les fils des hommes ?

48 Qui est l'homme qui vivra, qui ne verra point la mort, et qui garantira son ame de la puissance du sepulcre ? Selah.

49 Seigneur, où sont tes bontés passées que tu avois jurées à David sur ta fidélité ?

50 Seigneur, souviens-toi de l'opprobre de tes serviteurs ; je porte en mon sein l'opprobre qui nous a été fait par tous ces grands peuples ;

51 Par lequel tes ennemis ont outrage, o Eternel, par lequel, dis-je, ils ont outrage les démarches de ton oint.

52 Béni soit l'Eternel à toujours : Amen, oui, Amen.

PRIERE DU MATIN.

PSEAUME XC.

SEIGNEUR, tu nous as été une retraite d'âge en âge.

2 Avant que les montagnes fussent nées, et que tu eusses formé la terre, la terre habitable, d'éternité jusqu'en éternité tu es et tu seras le Dieu fort.

3 Tu réduis l'homme mortel en poussière, et tu dis : Fils des hommes, retournez en terre.

4 Car mille ans devant tes yeux sont comme

45 Minoraste los dias de su tiempo : lo cubriste de ignominia.

46 ¿Hasta cuándo, Señor, te apartarás para siempre : se encenderá como fuego tu ira ?

47 Acuérdate qual es mi subsistencia : ¿pues qué, acaso criaste en vano todos los hijos de los hombres ?

48 ¿Quién es el hombre, que vivirá, y no verá la muerte ? que librará su alma del poder del infierno ?

49 ¿En dónde están tus antiguas misericordias, Señor, como juraste á David por tu verdad ?

50 Acuérdate, Señor, del oprobrio de tus siervos, que, de muchas naciones, he guardado en mi seno.

51 Con que han zaherido tus enemigos, Señor, con que han zaherido el contracambio de tu Christo.

52 Bendito sea el Señor para siempre : así sea, así sea.

ORACION MATUTINA.

PSALMO XC.

SENOR, tú has sido nuestro refugio, de generacion en generacion.

2 Antes que los montes fuesen hechos, ó formada la tierra, y su redondez : desde siglo, y hasta siglo tú eres Dios.

3 No reduzcas al hombre al abatimiento : pues dixiste : Convertíos, hijos de los hombres.

3 Μὴ ἀποστρέψῃς ἄνθρωπον εἰς ταπεινώσιν, καὶ εἰπας, Ἐπιστρέψατε υἱοὶ ἀνθρώπων;

4 Ὅτι χίλια ἔτη ἐν ὀφθαλμοῖς σου, ὡς ἡ ἡμέρα ἡ ἐσχάτη ἥτις διήλθε, καὶ φυλακὴ ἐν νυκτί.

5 Τὰ ἐξουδενώματα αὐτῶν ἔσονται, τοπρῶι ὡσεὶ χλόη παρέλθοι.

6 Τοπρῶι ἀνθῆσαι καὶ παρέλθοι, τὸ ἐσπέρας ἀποκρίνεται, σκληρύνθει καὶ ξηρανθεῖ.

7 Ὅτι ἐξελίπομεν ἐν τῇ ὀργῇ σου, καὶ ἐν τῇ θυμῷ σου ἐταράχθημεν.

8 Ἐθού τὰ ἀνομίας ἡμῶν ἐνώπιόν σου, ὁ αἰὼν ἡμῶν εἰς φωτισμὸν τοῦ προσώπου σου.

9 Ὅτι πᾶσαι αἱ ἡμέραι ἡμῶν ἐξέλιπον, καὶ ἐν τῇ ὀργῇ σου ἐξελίπομεν· τὰ ἔτη ἡμῶν ὡς ἀράχνη ἐμελέτων.

10 Αἱ ἡμέραι τῶν ἐτῶν ἡμῶν ἐν αὐτοῖς ἐβδόμηκοντα ἔτη, ἐάν δὲ ἐν δυναθείαις, ὀγδοήκοντα ἔτη, καὶ τὸ πλεοναυτῶν κόπος καὶ πόνος· ὅτι ἐπ' ἡλθε πρῆτης ἐφ' ἡμᾶς, καὶ παιδευθησόμεθα.

11 Τίς γινώσκει τὸ κράτος τῆς ὀργῆς σου, καὶ ἀπὸ τοῦ φόβου τοῦ θυμοῦ σου.

12 Ἐξαρθησάσθαι· τὴν δεξιάν σου οὕτως γνώρισον, καὶ τοὺς πεπαιδευμένους τῇ καρδίᾳ ἐν σοφίᾳ.

13 Ἐπιστρέψον Κύριε ἕως τότε; καὶ παρακληθῇ ἐπὶ τοῖς δούλοις σου.

14 Ἐνεπλήσθημεν τοπρῶι τοῦ ἔλεους σου, καὶ ἡγαλλιασάμεθα καὶ εὐφράνθημεν· ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν.

15 Εὐφρανθείημεν, ἀπ' ὧν ἡμερῶν ἐταπεινώσας ἡμᾶς, ἐπὶν ὧν εἶδομεν κακά.

16 Καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου, καὶ ὀδήγησον τοὺς υἱούς αὐτῶν.

17 Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς.

4 Ὅτι χίλια ἔτη εἰς τοὺς ὀφθαλμούς σου, εἶναι ὡσανῆς ἡ χθεσινή, ἥτις ἀπέρασε, καὶ ὡσανμία ἀπὸ τὰς φυλακὰς τῆς νυκτός.

5 Ἀπ' οὗ τοὺς ἐσκόρπισας δὲν διαφέρουσιν ἀπ' ὄνειρον, καὶ μαρινίνονται ὡσαν ἡχοῦτον.

6 Τὴν αὐγὴν ἀνθίσσει καὶ αὐξάνει, ἀλλὰ τὸ βράδιον θερίζονται καὶ πίπτουσι, καὶ ξηραίνονται.

7 Ὅτι διὰ τὴν ὀργὴν σου χανόμεθα, καὶ μᾶς ταράττει ὁ θυμὸς σου.

8 Ἐφερας ἐμπροσθέν σου τὰς ἀνομίας μας, καὶ τὰ κρυφὰ μᾶς ἀμαρτήματα εἰς τὸν φωτισμὸν τοῦ προσώπου σου.

9 Ὅτι εἰς ὀργισθῆς χάνονται πᾶσαι αἱ ἡμέραι μας, καὶ τὰ ἔτη μας τελειώσιν ὡσαν ἀράχνη.

10 Αἱ ἡμέραι τοῦ καιρὸς μας εἶναι ἕως ἐβδόμηκοντα ἔτη, καὶ, ἐάν δυνατοί, ὀγδοήκοντα, καὶ τὸ περισσεῖον εἶναι κόπος καὶ πόνος· ἦτω, ταχέως ἀπερνοῖσι, καὶ ἡμεῖς ἐχίθημεν.

11 Τίς γινώσκει τὴν δύναμιν τῆς ὀργῆς σου, καὶ πόσον φοβηταῖος ὁ θυμὸς σου;

12 Δείξον ἡμῖν τὸν ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν μας, ἵνα φέρωμεν σοφίαν εἰς τὴν καρδίαν μας.

13 Ἐπίστρεψον, Κύριε, ὅτι ἕως τότε; καὶ εἰσάκουσον τοὺς δούλους σου.

14 Ὡ, ἐάν μὲς εὐχαριστοῦσε τὸ ἔλεος σου, καὶ ταχέως· τότε χαλλιασῇ καὶ εὐφροσύνῃ ἤθελε στεφανώσιν πᾶσας τὰς ἡμέρας μας.

15 Θεράπευσόν μας, διὰ τὰς ἡμέρας εἰς τὰς ὁποίας μᾶς ἐταπεινώσας, καὶ διὰ τοὺς χρόνους τῆς δυστυχίας μας.

16 Δείξον τῶν δούλων σου τὰ ἔργα σου, καὶ ὀδήγησον τοὺς υἱούς των εἰς τὴν δόξαν σου.

17 Καὶ ἔστω ἐφ' ἡμᾶς ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ μας· καὶ ἅς ἀπολαύσωμεν τὴν εὐτυχίαν τῶν ἔργων τῶν χειρῶν μας.

3 Ne avertas hominem in humilitatem : et dixisti : Convertimini filii hominum.

4 Quoniam mille anni ante oculos tuos, tamquam dies hesternæ, quæ præterit, et custodia in nocte,

5 Quæ pro nihilo habentur, eorum anni erunt.

6 Mane sicut herba transeat, mane floreat, et transeat : vespere decidat, induret, et arescat.

7 Quia defecimus in ira tua, et in furore tuo turbati sumus.

8 Posuisti iniquitates nostras in conspectu tuo : sæculum nostrum in illuminatione vultus tui.

9 Quoniam omnes dies nostri defecerunt : et in ira tua defecimus. Anni nostri sicut aranea meditabuntur :

10 Dies annorum nostrorum in ipsis, septuaginta anni. Si autem in potentatibus octoginta anni : et amplius eorum, labor et dolor. Quoniam supervenit mansuetudo : et corripiemur.

11 Quis novit potestatem iræ tuæ : et præ timore tuo iram tuam

12 Dinumerare ? Dexteram tuam sic notam fac : et eruditos corde in sapientia.

13 Converterte Domine usquequo : et deprecabilis esto super servos tuos.

14 Repleti sumus mane misericordia tua : et exultavimus, et delectati sumus omnibus diebus nostris.

15 Lætati sumus pro diebus, quibus nos humiliasti : annis, quibus vidimus mala.

16 Respice in servos tuos, et in opera tua : et dirige filios eorum.

17 Et sit splendor Domini Dei nostri super nos, et opera manuum nostrarum dirige super nos : et opus manuum nostrarum dirige.

4 Perciocchè mille anni sono appo te come il giorno d' ieri, quando è passato : o come una veggchia nella notte.

5 Tu porti via gli uomini, come per una piena d' acque : essi non sono altro ch' un sogno : son come l' erba che si rinovella la mattina.

6 La mattina ella fiorisce, e si rinovella : e la sera è segata, e si seca.

7 Perciocchè noi veniam meno per la tua ira, e siamo conturbati per lo tuo cruccio.

8 Tu metti davanti a te le nostre iniquità, ed i nostri peccati occulti alla luce della tua faccia.

9 Conciosiacosachè tutti i nostri giorni dichinino per la tua ira : noi abbiain forniti gli anni nostri così presto come una parola.

10 I giorni de' nostri anni, in alcuni non sono che settant' anni : ed in altri, se ve ne sono di maggiori forze, ch' ottant' anni : ed anche il fior di quelli non è altro che travaglio, e vanità : perciocchè di subito è riciso, e noi ce ne voliam via.

11 Chi conosce la forza della tua ira, e la tua indegnazione, secondo che devi esser temuto ?

12 Insegnaci adunque a contare i nostri di acciocchè acquistiamo un cuor savio.

13 Rivolgiti, Signore : intino a quando ? e sii rappacificato inverso i tuoi servitori.

14 Saziati ogni mattina della tua benignità : acciocchè giubiliamo, e ci ralleghiamo tutti i di nostri.

15 Rallegraci, al par de' giorni che tu ci hai afflitti : degli anni ch' abbiain sentito il male.

16 Apparisca l' opera tua verso i tuoi servitori, e la tua gloria verso i lor figliuoli.

17 E sia il piacevole sguardo del Signore Idio nostro sopra noi : ed indirizza o

as yesterday : seeing that is past as a watch in the night.

5 As soon as thou scatterest them they are even as a sloop : and fade away suddenly like the grass.

6 In the morning it is green, and groweth up : but in the evening it is cut down, dried up, and withered.

7 For we consume away in thy displeasure : and are afraid at thy wrathful indignation.

8 Thou hast set our misdeeds before thee : and our secret sins in the light of thy countenance.

9 For when thou art angry all our days are gone : we bring our years to an end, as it were a tale that is told.

10 The days of our age are threescore years and ten ; and though men be so strong that they come to fourscore years : yet is their strength then but labour and sorrow ; so soon passeth it away, and we are gone.

11 But who regardeth the power of thy wrath : for even thereafter as a man feareth, so is thy displeasure.

12 O teach us to number our days : that we may apply our hearts unto wisdom.

13 Turn thee again, O Lord, at the last : and be gracious unto thy servants.

14 O satisfy us with thy mercy, and that soon : so shall we rejoice and be glad all the days of our life.

15 Comfort us again now after the time that thou hast plagued us : and for the years wherein we have suffered adversity.

16 Shew thy servants thy work : and their children thy glory.

17 And the glorious Majesty of the Lord our God be upon us : prosper thou the work of our hands upon us, O prosper thou our handy-work.

4 Denn tausend Jahre sind vor dir wie der Tag, der gestern vergangen ist, und wie eine Nachtwache.

5 Du lässest sie dahin fahren wie einen Strom, und sind wie ein Schlaf, gleich wie ein Gras, das doch bald welk wird.

6 Das da frühe blühet, und bald welk wird, und des Abends abgehauen wird und verdorret.

7 Das macht dein Zorn, daß wir so vergehen, und dein Grimm, daß wir so plötzlich dahin müssen.

8 Denn unsere Missethat stellet du vor dich, unsere unerkannte Sünde ins Licht vor deinem Angesicht.

9 Darum fahren alle unsere Tage dahin durch deinen Zorn, wir bringen unsere Jahre zu, wie ein Geschnitztes.

10 Unser Leben währet siebenzig Jahre, uns wenns hoch kommt, so sinds achtzig Jahre, und wenns köstlich gewesen ist, so ist Mühe und Arbeit gewesen : denn es fährt schnell dahin, als süßen wir davon.

11 Wer glaubt es aber, daß du so sehr zürnest ? Und wer fürchtet sich vor solchem deinem Grimme ?

12 Lehre uns bedenken, daß wir sterben müssen, auf daß wir klug werden.

13 Herr, lehre dich doch wieder zu uns, und sey deinen Knechten gnädig.

14 Fülle uns frühe mit deiner Gnade, so wollen wir rühmen und frohlich seyn unser Lebenlang.

15 Erfreue uns nun wieder, nachdem du uns so lange plagest, nachdem wir so lange Unglück leiden.

16 Zeige deinen Knechten deine Werke, und deine Ehre ihren Kindern.

17 Und der Herr, unser Gott, sey uns freundlich, und fördere das Werk unserer Hände bey uns, ja das Werk unserer Hand wolle er fördern.

le jour d'hier qui est passé, et comme une veille dans la nuit.

5 Tu les emportes comme par une ravine d'eau ; ils sont comme un songe ; ils sont le matin comme une herbe qui se change ;

6 Laquelle fleurit le matin, et elle se fane ; le soir on la coupe, et elle sèche.

7 Car nous sommes consumés par ta colère, et nous sommes troublés par l'ardeur de ton courroux.

8 Tu as mis devant toi nos iniquités, et devant la clarté de ta face nos fautes cachées.

9 Car tous nos jours s'en vont par ta grande colère, et nous consomons nos années comme une pensée.

10 Les jours de nos années reviennent à soixante-dix, et s'il y en a de vigoureux, à quatre-vingts ans ; et le plus beau de ces jours n'est que travail et que tourment ; il est retranché, et nous nous envolons.

11 Qui est-ce qui connoît la force de ton courroux et de ta grande colère, pour te craindre ?

12 Enseigne-nous à tellement compter nos jours, que nous en puissions avoir un cœur sage.

13 Eternel, reviens : Jusques à quand ? et aie compassion de tes serviteurs.

14 Rassasie-nous chaque matin de ta bonté, afin que nous nous réjouissions, et que nous soyons joyeux tout le long de nos jours.

15 Réjouis nous à proportion des jours que tu nous as affligés, et des années auxquelles nous avons senti des maux.

16 Que ton œuvre paroisse sur tes serviteurs ; et ta gloire sur leurs enfans.

17 Que le regard favorable de l'Eternel notre Dieu soit sur nous, qu'il affermissse l'œuvre de nos mains, et qu'il accomplisse l'œuvre de nos mains.

4 Porque mil años delante de tus ojos, son como el día de ayer, que pasó ; y como centinela en la noche,

5 Cosas que por nada son reputadas, así serán los años de ellos.

6 Por la mañana pasará como la yerba, á la mañana florecerá, y pasará : á la tarde caerá, se endurecerá, y se secará.

7 Porque hemos desfallecido con tu ira, y con tu furor hemos sido turbados.

8 Has puesto nuestras maldades delante de tí : nuestro siglo en la iluminacion de tu rostro.

9 Porque todos nuestros días desfallecieron, y hemos desfallecido por tu ira. Nuestros años como tela de araña serán considerados :

10 Los días de nuestra vida son en si setenta años. Y si es en los mas robustos, ochenta años : y lo que pasa de estos, trabajo y dolor. Porque sobre vino mansedumbre ; y seremos arrebatados.

11 ¿ Quién sabe la fortaleza de tu ira, y numerarla á causa de temor á tí ?

12 Y así haz que sea conocida tu diestra, y los eruditos de corazon con sabiduría.

13 Vuélvete, Señor, ¿ hasta cuándo ? y sé exorable para tus siervos.

14 Hemos sido colmados de tu misericordia desde la mañana : y nos hemos regocijado, y deleytado en todos nuestros días.

15 Nos hemos alegrado por los días, que nos humillaste : por los años, en que vimos males.

16 Pon los ojos en tus siervos, y en tus obras, y gobierna los hijos de ellos.

17 Y sea el resplandor del Señor nuestro Dios sobre nosotros, y gobierna las obras de nuestras manos sobre nosotros : y gobierna la obra de nuestras manos.

Ψαλ. 44. XCI.

Ο ΚΑΤΟΙΚΩΝ ἐν βοήθειά τοῦ ὑψίστου, ἐν σκέπῃ τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ αὐλισθήσεται.

2 Ἐρεῖ τῷ Κυρίῳ, Ἀντιλήπτω μου εἰ καὶ καταφυγὴ μου, ὁ Θεός μου, ἐλπῶ ἐπ' αὐτόν.

3 Ὅτι αὐτὸς ῥύσεται σε ἐκ παγίδος θηρευτῶν, ἀπὸ λόγου ταραχώδους.

4 Ἐν τοῖς μεταφρένοις αὐτοῦ ἐπισκιάσει σοι, καὶ ὑπὸ τὰς πτέρυγας αὐτοῦ ἐλπίεις· ὅπλῳ κυκλώσει σε ἡ ἀληθεία αὐτοῦ.

5 Οὐ φοβηθήσῃ ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ, ἀπὸ βέλους πετομένου ἡμέρας,

6 Ἀπὸ πράγματος διαπορευομένου ἐν σκότει· ἀπὸ συμπτώματος καὶ δαιμονίᾳ μεσημβρινοῦ.

7 Πεσεῖται ἐκ τοῦ κλίτῃς σε χιλιὰς, καὶ μυριάς ἐκ δεξιῶν σου, πρὸς σέ δὲ οὐκ ἐγγίει.

8 Πλὴν τοῖς ὀφθαλμοῖς σου κατανοήσεις, καὶ ἀνταπόδοσιν ἁμαρτωλῶν ὄψει.

9 Ὅτι σὺ Κύριε ἡ ἐλπίς μου, τὸν ὑψίστον ἔθου καταφυγὴν σου.

10 Οὐ προσελεύσεται πρὸς σέ κακὰ, καὶ μίστις οὐκ ἐγγίει τῷ σκηνώματί σου.

11 Ὅτι τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ, τοῦ διαφυλᾶσαι σε ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου.

12 Ἐπὶ χειρῶν ἀρουσί σε, μὴ ποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου.

13 Ἐπ' ἄσπida καὶ βασιλίσκον ἐπιβήσῃ, καὶ καταπατήσει λέοντα καὶ δράκοντα.

14 Ὅτι ἐπ' ἐμὲ ἤλπισε, καὶ ῥύσεται αὐτόν· σκεπίσω αὐτόν, ὅτι ἔγγω τὸ ὄνομά μου.

15 Ἐπικαλέσεται πρὸς μέ, καὶ εἰσακούσο·

Ψαλ. 44. XCI.

Ο ΚΑΤΟΙΚΩΝ βοηθούμενος ἀπὸ τὸν ὑψίστον, θέλει ἔχειν διὰ σκέπην τὸν ἄρανόν τῷ Θεοῦ.

2 Θέλω εἰπεῖν τῷ Κυρίῳ, Σὺ εἶσαι ἡ ἐλπίς μου καὶ ἡ καταφυγὴ μου· ὡς ἐγὼ θέλω ἐλπίσειν εἰς αὐτόν.

3 Ὅτι αὐτὸς θέλει σέ φυλάξει ἀπὸ τὰς παγίδας τῶν κυνηγῶν, καὶ ἀπὸ τὰς θλίψεις λοιμοῦ.

4 Θέλει αὐτὸς σέ σκεπάσειν μετὰ τὰ πτερὰ τὰ καὶ ὑπὸ τὴν σκιάν των θέλεις σωθῆν· ἡ ἀσπίς σου θέλει εἶναι ἡ πίστις καὶ ἡ ἀληθεία του.

5 Δὲν θέλει φοβηθῇν ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ, οὔτε ἀπὸ βέλους πετοίντος τὴν ἡμέραν.

6 Ἡ ἀπὸ θανατικῆς κατὰ νύκτα διαπορευομένη, ἡ ἀρρώστια ὀλεθρῆς, εἰς τὴν ὥραν μεσημερίᾳ.

7 Χίλια ἀπὸ τοῦ ἁριστέρου, καὶ μύρια ἀπὸ τοῦ δεξιῶν μέρος θέλουσι σοὶ πέσειν, ἀλλὰ κανὲν θέλει σέ ἐγγίξειν,

8 Πλὴν θέλεις κατανοήσειν μετὰ τὰς ὀφθαλμούς σου, καὶ ἰδεῖς τὴν τῶν ἁμαρτωλῶν ἀνταπόδοσιν.

9 Ὅτι σὺ Κύριε εἶσαι ἡ ἐλπίς μου, ὥς ἐποίησας καταφυγὴν τὸν τόπον σου τὸν ὑψίστον.

10 Κακὸν ποτὲ θέλει σέ ἀκολουθήσειν, μήτε μαστίς θέλει ἐγγίξει τὸ κατασκήνωμά σου.

11 Ὅτι θέλει προτάξειν τοῖς ἀγγέλοις του ἵνα σέ διαφυλάξωσιν εἰς κάθε δρόμον σου.

12 Καὶ αὐτοὶ θέλεις σὺ βασιλεύσῃς ἐπὶ τὰς χεῖράς των· ἵνα μὴ σκοπιάψῃς τὸ πόδι σε εἰς πέτραν.

13 Ἐσὺ εἰτα θέλεις ἀνέβῃν ἄσπida καὶ βασιλίσκον, καὶ καταπατήσεις λέοντα καὶ δράκοντα.

14 Ὅτι ἤλπισεν εἰς ἐμέ καὶ ἐγὼ τὸν ἐλευθερώσω, καὶ τὸ σκεπάσω ὅτι ἐγνωρίσει τὸ ὄνομά μου.

15 Θέλει με καλέσειν, καὶ ἐγὼ θέλω τὸν εἰσακούσειν. Πλὴν εἰμαι με αὐτόν ἐν θλίψιν, καὶ θέλω σώσειν καὶ δοξάσειν αὐτόν.

16 Μὲ μακρότητα ἡμερῶν θέλω τὸν εὐχαριστήσῃν, καὶ τοῦ δείξω τὸ σωτήριόν μου.

PSALMUS XCI.

QUI habitat in adjutorio Altissimi, in protectione Dei cæli commorabitur.

2 Dicet Domino: Susceptor meus es tu, et refugium meum: Deus meus sperabo in eum.

3 Quoniam ipse liberavit me de laqueo venantium, et a verbo aspero.

4 Scapulis suis obumbrabit tibi: et sub pennis ejus sperabis.

5 Scuto circumdabit te veritas ejus: non timebis a timore nocturno,

6 A sagitta volante in die, a negotio perambulante in tenebris: ab incursu, et dæmonio meridiano.

7 Cadent a lateribus tuis mille, et decem millia a dextris tuis: ad te autem non appropinquabit.

8 Verumtamen oculis tuis considerabis: et retributionem peccatorum videbis.

9 Quoniam tu es Domine spes mea: Altissimum posuisti refugium tuum.

10 Non accedet ad te malum: et flagellum non appropinquabit tabernaculo tuo.

11 Quoniam angelis suis mandavit de te ut custodiant te in omnibus viis tuis.

12 In manibus portabunt te: ne forte offendas ad lapidem pedem tuum.

13 Super aspidem, et basiliscum ambulabis: et conculcabis leonem et draconem.

14 Quoniam in me speravit, liberabo eum: protegam eum quoniam cognovit nomen meum.

15 Clamabit ad me, et ego exaudiam

Signore, sopra noi l' opera delle nostre mani.

SALMO XCI.

CHIDIMORANE NASCONDI MENTO DELL' ALTISSIMO ALBERGA ALL' OMBRA DELL' ONNIPOTENTE.

2 Io dirò al Signore: *tu sei* il mio ricetto, e la mia fortezza: mio Dio, in cui mi confido.

3 Certo egli ti riscoterà dal laccio dell' uccellatore, dalla pestilenza mortifera.

4 Egli ti farà riparo colle sue penne, e tu ti ridurrai in salvo sott' alle sue ale: la sua verità *ti sarà* scudo, e targa.

5 Tu non temerai di spavento notturno, nè di saetta volante di giorno.

6 Nè di pestilenza *che* vada attorno nelle tenebre: nè di sterminio *che* distrugga in pien mezzodi.

7 Mille te *ne* caderanno al lato *manco*, e diecimila al destro: *e pur quello non t' agguignerà.*

8 Sol riguarderai con gli occhi, e vedrai la retribuzione degli empì.

9 Perciocchè, o Signore, *tu sei* il mio ricetto: tu hai costituito l' Altissimo *per* tuo abitacolo.

10 Male alcuno non t' avverrà, e piaga alcuna non s' accosterà al tuo tabernacolo.

11 Perciocchè e li comanderà a' suoi Angeli intorno a te, che ti guardino in tutte le tue vie.

12 Essi ti leveranno in palma di mano, chè talora il tuo piè non s' intoppi in alcuna pietra.

13 Tu camminerai sopra il leone, e sopra l' aspidio: tu calcherai il leoncello, ed il drago.

14 Perciocchè egli ha posta in me tutta la sua affezione, *dice il Signore*, io lo li-

PSALM XCI.

WHOSO dwelleth under the defence of the most High: shall abide under the shadow of the Almighty.

2 I will say unto the Lord, Thou art my hope, and my strong hold: my God, in him will I trust.

3 For he shall deliver thee from the snare of the hunter: and from the noisome pestilence.

4 He shall defend thee under his wings, and thou shalt be safe under his feathers: his faithfulness and truth shall be thy shield and buckler.

5 Thou shalt not be afraid for any terror by night: nor for the arrow that flieth by day;

6 For the pestilence that walketh in darkness: nor for the sickness that destroyeth in the noon-day.

7 A thousand shall fall beside thee, and ten thousand at thy right hand: but it shall not come nigh thee.

8 Yea, with thine eyes shalt thou behold: and see the reward of the ungodly.

9 For thou, Lord, art my hope: thou hast set thine house of defence very high.

10 There shall no evil happen unto thee: neither shall any plague come nigh thy dwelling.

11 For he shall give his angels charge over thee: to keep thee in all thy ways.

12 They shall bear thee in their hands: that thou hurt not thy foot against a stone.

13 Thou shalt go upon the lion and adder: the young lion and the dragon shalt thou tread under thy feet.

14 Because he hath set his love upon me, therefore will I deliver him: I will set him up, because he hath known my Name.

15 He shall call upon me, and I will hear

Der 91 Psalm.

1 Wer unter dem Schirm des Höchsten sitzt, und unter dem Schatten des Allmächtigen klebet,

2 Der spricht zu dem Herrn: Meine Zuversicht und meine Burg; mein Gott, auf den ich hoffe.

3 Denn er errettet mich vom Stride des Jägers, und von der schädlichen Pestilenz.

4 Er wird dich mit seinen Fittigen decken, und deine Zuversicht wird sein unter seinen Flügeln. Seine Wahrheit ist Schirm und Schild,

5 Daß du nicht erschrecken müßest vor dem Grauen des Nachts, vor den Pfeilen, die des Tages fliegen;

6 Vor der Pestilenz, die im Finstern schleicht, vor der Seuche, die im Mittage verderbet.

7 Ob tausend fallen zu deiner Seite, und zehn tausend zu deiner Rechten, so wird es doch dich nicht treffen.

8 Ja du wirst mit deinen Augen deine Lust sehen, und schauen, wie es den Gottlosen vergolten wird.

9 Denn der Herr ist deine Zuversicht, der Höchste ist deine Zuflucht.

10 Es wird dir kein Uebels begegnen, und keine Plage wird zu deiner Hülfe sein.

11 Denn er hat seinen Engeln befohlen über dir, daß sie dich behüten auf allen deinen Wegen,

12 Daß sie dich auf den Händen tragen, und du deinen Fuß nicht an einen Stein stoßest.

13 Auf den Löwen und Ottern wirst du gehen, und treten auf den jungen Löwen und Drachen.

14 Er begehret meiner, so will ich ihn ausschelfen; er kenne meinen Namen, darum will ich ihn schützen.

15 Er ruft mich an, so will ich ihn erhören; ich bin bei ihm in der Noth, ich will ihn heraus reißen, und zu Ehren machen;

PSEAUME XCI.

CELUI qui habite dans la retraite secrète du Souverain, est logé à l'ombre du Tout-puissant.

2 Je dirai à l'Eternel: *Tu es* ma retraite et ma forteresse, mon Dieu en qui je m'assure.

3 Certes, il te délivrera des pièges du chasseur et de la mortalité funeste.

4 Il te couvrira de ses plumes, et tu auras retraite sous ses ailes; sa vérité sera ton bouclier et ton écu.

5 Tu n'auras point peur de ce qui effraie pendant la nuit, ni de la flèche qui vole de jour;

6 Ni de la mortalité qui marche dans les ténèbres, ni de la destruction qui fait le dégât en plein midi.

7 Il en tombera mille à ton côté, et dix mille à ta droite; mais elle n'approchera point de toi.

8 Seulement tu considéreras de tes yeux, et tu verras la punition des méchans.

9 Car tu es ma retraite, o Eternel. Tu as établi le Souverain pour ton asile.

10 *Aucun* mal ne t'arrivera, et aucune plaie n'approchera de ta tente.

11 Car il donnera charge de toi à ses anges, afin qu'ils te gardent dans toutes tes voies;

12 Ils te porteront dans leurs mains, de peur que ton pied ne heurte contre la pierre.

13 Tu marcheras sur le lion et sur l'aspic, et tu fouleras le lionceau et le dragon.

14 Puisqu'il m'aime avec affection, dit le Seigneur, je le délivrerai; je le mettrai en une haute retraite, parce qu'il connoît mon nom.

15 Il me réclamera, et je l'exaucerai, je serai

PSALMO XCI.

EL que habita en el socorro del Altísimo, morará en la protección del Dios del cielo.

2 Dirá al Señor: Amparador mio eres tú, y refugio mio: mi Dios, en él esperaré.

3 Porque él me libró del lazo de los cazadores, y de palabra áspera.

4 Con sus espaldas te hará sombra, y baxo de sus alas esperarás.

5 Con escudo te cercará su verdad: no tendrás temor de espanto nocturno,

6 De saeta voladora entre día, de ninguna cosa que ande en tinieblas: de asalto, ni de demonio de medio día.

7 Caerán mil á tu lado, y diez mil á tu diestra: mas á tí no se acercará.

8 Ciertamente con tus ojos mirarás, y verás la recompensa de los pecadores.

9 Porque tú eres, Señor, mi esperanza: has puesto por refugio tuyo al Altísimo.

10 No se llegará á tí mal: ni se acercará azote á tu habitación.

11 Porque mandó á sus Angeles acerca de tí, que te guarden en todos tus caminos.

12 Te llevarán en sus manos, para que acaso tu pie no tropiece en piedra.

13 Sobre el áspid, y el basilisco andarás, y pisarás al león y al dragon.

14 Porque en mí ha esperado, lo libraré: lo protegeré, porque ha conocido mi nombre.

15 Clamará á mí, y yo le oiré: con él estoy en la tribulación: lo libraré, y lo glorificaré.

μα αὐτοῦ, μετ' αὐτοῦ εἰμι ἐν θλίψει, καὶ ἐξελοῦμαι αὐτόν, καὶ δοξάσω αὐτόν.

16 Μακρότῃτι ἡμεῶν ἐμπλήσω αὐτόν, καὶ δεῖξω αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου.

Ψαλ. 43'. XCII.

ΑΓΑΘΟΝ τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου ὕψιστε.

2 Τοῦ ἀναγγέλλειν τοπρῶτὸ τὸ ἐλεός σου, καὶ τὴν ἀληθειάν σου κατὰ νίκται,

3 Ἐν δεκαχόρῳ ψαλτηρίῳ, μετ' ᾧδ'ς ἐν κιθάρα.

4 Ὅτι εὐφρανίς με Κύριε ἐν τῷ ποιήματί σου, καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου ὑψαλίσιμα.

5 Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου Κύριε; σφόδρα ἐβαθύνθησαν οἱ διαλογισμοὶ σου.

6 Ἄνθρωποι ἄφρων οὐ γινώσκεται, καὶ ἀσύνετος οὐ συνήσει ταῦτα.

7 Ἐν τῷ ἀνατεῖλαι τοὺς ἁμαρτωλοὺς ὡσεὶ χόρτον, καὶ διέκνυσαν πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἄνομίαν, ὅπως ἂν ἐξολοθρευθῶσιν εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

8 Σὺ δὲ ὕψιστος εἰς τὸν αἰῶνα Κύριε.

9 Ὅτι ἰδοὺ οἱ ἐχθροὶ σου ἀπολοῦνται, καὶ διασκορπισθήσονται πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἄνομίαν.

10 Καὶ ὑψωθήσεται ὡς μονοκέρωτος τὸ κέρα μου, καὶ τὸ γῆράς μου ἐν ἐλέφ πίνω.

11 Καὶ ἐπέιδεν ὁ ὀφθαλμὸς μου ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου, καὶ ἐν τοῖς ἐπανισταμένοις ἐπ' ἐμὲ πονηρομένοις ἀκοίσιται τὸ οὖς μου.

Ψαλ. 43'. XCII.

ΚΑΛΟΝ εἶναι ἵνα εὐχαριστήσωμεν τὸν Θεόν, καὶ ἵνα ψάλλωμεν τὸ ὄνομά σου, ὕψιστε.

2 Ἴνα διηγῶμεν πρῶτὸ τὸ ἐλεός σου, καὶ τὴν νύκτα τὴν ἀληθειάν σου,

3 Ἐπᾶνω εἰς τὸ δεκάχορδον ψαλτήριον, καὶ φωνὴν κιθάρας.

4 Ὅτι με εὐφρανάς, Κύριε, με τὰ ἔργα σου· ἐγὼ δὲ θέλω ὑψαλίσειν ἐπαινῶντας τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου.

5 Πόσον δεδοξασμένα εἶναι Κύριε τὰ ἔργα σου· καὶ πόσον βαθεῖς οἱ διαλογισμοὶ σου.

6 Ὁ ἄφρων δὲν τὸ βλέπει, ὁ ἀνόητος δὲν τὸ νοεῖ.

7 Ὅταν γίνωσιν οἱ ἁμαρτωλοὶ ὥσάν χόρτον, καὶ ἀνθήσωσι πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἄνομίαν, τότε ἔρχεται ἡ ἀπώλειά των εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Σὺ δὲ θέλεις εἶσαι εἰς τὸν αἰῶνα ὁ ὕψιστος.

8 Ὅτι ἰδοὺ οἱ ἐχθροὶ σου ἀπολοῦνται, Κύριε, καὶ πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἄνομίαν θελεσὶν διασκορπισθῇν.

9 Πλὴν τὸ κέρατον τῆς δυνάμεώς μου θέλει ὑψωθῇ ὥσιν τῷ μονοκέρωτος· ὅτι νέον ἔλαιον με ἔχρισεν.

10 Καὶ τὰ ὄμματά μου εἶδασιν τὸν ἐξολοθρευτὸν τῶν ἐχθρῶν μου, καὶ τὸ αὐτίον μου, περὶ τῶν ἐπανισταμένων ἐναντίων μου, ἤκησε τὸ ὅτι ἐπιθυμοῦσα.

11 Ὡσάν τὴν φοινίκα θέλει ἀνθήσειν ὁ δίκαιος, καὶ ὥσάν τὰς κέδρους τοῦ Λιβάνου, θέλει πληθυνθῇ.

eum: cum ipso sum in tribulatione: eripiam et glorificabo eum.

16 Longitudine dierum replebo eum: et ostendam illi salutare meum.

PSALMUS XCII.

BONUM est confiteri Domino: et psallere nomini tuo Altissime:

2 Ad annunciandum mane misericordiam tuam: et veritatem tuam per noctem.

3 In decachordo, psalterio: cum cantico, in cithara.

4 Quia delectasti me Domine in factura tua: et in operibus manuum tuarum exultabo.

5 Quam magnificata sunt opera tua Domine! nimis profundæ factæ sunt cogitationes tuæ.

6 Vir insipiens non cognoscet: et stultus non intelliget hæc.

7 Cum exorti fuerint peccatores sicut fœnum: et apparuerint omnes, qui operantur iniquitatem: Ut intereant in sæculum sæculi:

8 Tu autem Altissimus in æternum Domine.

9 Quoniam ecce inimici tui Domine, quoniam ecce inimici tui peribunt: et dispergentur omnes, qui operantur iniquitatem.

10 Et exaltabitur sicut unicornis cornu meum: et senectus mea in misericordia uberi.

11 Et despexit oculus meus inimicos meos: et in insurgentibus in me malignantibus audiet auris mea.

12 Justus, ut palma florebit: sicut cedrus Libani multiplicabitur.

brerò: e lo leverò ad alto, perchè egli conosce il mio Nome.

15 Egli m'invocherà, ed io gli risponderò: io sarò con lui, quando sarà in distretta: io lo riscoterò, e lo glorificherò.

16 Io lo sazierò di lunga vita, e gli farò veder la mia salute.

SALMO XCII.

EGGI è una bella cosa di celebrare il Signore, e di salmeggiare al tuo Nome, o Altissimo.

2 Di predicare per ogni mattina la tua benignità, e la tua verità tutte le notti:

3 Sul decacordo, e sul saltero: con canto di voce, giunto alla cetera.

4 Perciocchè, o Signore, tu m'hai rallegrato colle tue opere: io giubilo ne' fatti delle tue mani.

5 Quanto son grandi, o Signore, le tue opere? i tuoi pensamenti son grandemente profondi.

6 L' uomo stolto non conosce, ed il pazzo non intende questo:

7 Che gli empigermogliano comel'erba, e che tutti gli operatori d' iniquità fioriscono, per perire in eterno.

8 Ma tu, o Signore, sei l' Eccelso in eterno.

9 Perciocchè: ecco, i tuoi nemici, o Signore: perciochè, ecco, i tuoi nemici periranno: e tutti gli operatori d' iniquità saranno dissipati.

10 Ma tu alzerai il mio corno, come quel d' un liocorno: io sarò unto d' olio verdeggiante.

11 E l' occhio mio riguarderà i miei nemici: e le mie orecchie udranno ciò ch' io desidero de' maligni che si levano contr' a me.

12 Il giusto fiorirà come la palma, crescerà come il cedro nel Libano.

him: yea, I am with him in trouble; I will deliver him, and bring him to honour.

16 With long life will I satisfy him: and hew him my salvation.

PSALM XCII.

IT is a good thing to give thanks unto the Lord: and to sing praises unto thy Name, O most Highest;

2 To tell of thy loving kindness early in the morning: and of thy truth in the night-season;

3 Upon an instrument of ten strings, and upon the lute: upon a loud instrument, and upon the harp.

4 For thou, Lord, hast made me glad through thy works: and I will rejoice in giving praise for the operations of thy hands.

5 O Lord, how glorious are thy works: thy thoughts are very deep.

6 An unwise man doth not well consider this: and a fool doth not understand it.

7 When the ungodly are green as the grass, and when all the workers of wickedness do flourish: then shall they be destroyed for ever; but thou, Lord, art the most Highest for evermore.

8 For lo, thine enemies, O Lord, lo, thine enemies shall perish: and all the workers of wickedness shall be destroyed.

8 But mine horn shall be exalted like the horn of a unicorn: for I am anointed with fresh oil.

10 Mine eye also shall see his lust of mine enemies: and mine ear shall hear his desire of the wicked that arise up against me.

11 The righteous shall flourish like a palm-tree: and shall spread abroad like a cedar in Libanus.

16 Ich will ihn sättigen mit langem Leben, und will ihm zeigen mein Heil.

Der 92 Psalm.

1 Das ist ein köstliches Ding, dem Herrn danken, und lobfingen deinem Namen, du Höchster,

2 Des Morgens deine Gnade, und des Nachts deine Wahrheit verkündigen;

3 Auf den zehn Saiten und Psalter, mit Spielen auf der Harfe.

4 Denn, Herr, du lässest mich fröhlich singen von deinen Werken, und ich rühme die Geschäfte deiner Hände.

5 Herr, wie sind deine Werke so groß; deine Gedanken sind so sehr tief.

6 Ein Thörichter glaubt das nicht, und ein Narr achtet solches nicht.

7 Die Gottlosen grünen wie das Gras, und die Uebelthäter blühen alle, bis sie vertilget werden immer und ewiglich.

8 Aber du, Herr, bist der Höchste, und bleibest ewiglich.

9 Denn siehe, deine Feinde, Herr, siehe, deine Feinde werden umkommen, und alle Uebelthäter müssen zerstreuet werden.

10 Aber mein Horn wird erhöht werden, wie eines Einhörns, und werde gesalbet mit frischem Oehl.

11 Und mein Auge wird seine Lust sehen an meinen Feinden; und mein Ohr wird seine Lust hören an den Boshaftigen, die sich wider mich setzen.

12 Der Gerechte wird grünen wie ein Palmbaum; er wird wachsen wie eine Leder auf Libanon.

avec lui quand il sera dans la détresse; je l'en retirerai, et le glorifierai.

16 Je le rassasierai d'une longue vie, et je lui ferai voir ma délivrance.

PSEAUME XCII.

C'EST une belle chose que de célébrer l'Eternel, et de psalmodier à ton nom, o Souverain!

2 D'annoncer chaque matin ta bonté, et ta fidélité toutes les nuits,

3 Sur l'instrument à dix cordes, et sur la lyre, et par un cantique médité sur la harpe.

4 Car, o Eternel, tu m'as réjoui par tes œuvres, et je me réjouirai des œuvres de tes mains.

5 O Eternel, que tes œuvres sont magnifiques! Tes pensées sont merveilleusement profondes.

6 L'homme abruti n'y connoît rien, et l'insensé ne comprend point ceci:

7 Savoir, que les méchans s'avancent comme l'herbe, et que tous les ouvriers d'iniquité fleurissent, pour être exterminés éternellement.

8 Mais toi, Eternel, tu es élevé à toujours.

9 Car, voici, tes ennemis, o Eternel, voici, tes ennemis périront, et tous les ouvriers d'iniquité seront dissipés.

10 Mais tu élèveras ma corne comme celle d'une licorne, et mon onction sera d'huile toute fraîche.

11 Et mon œil verra en ceux qui m'épient, et mes oreilles entendront touchant les méchans qui s'élèvent contre moi, ce que j'attends.

12 Le juste s'avancera comme la palme, et croîtra comme le cèdre au Liban.

16 Lo llenaré de longura de dias, y le mostraré mi salud.

PSALMO XCII.

BUENO es alabar al Señor, y tañer psalmos á tu nombre, ó Altísimo.

2 Para anunciar por la mañana tu misericordia, y tu verdad por la noche.

3 En el decacordo, en el psalterio, con cántico, en la cítara.

4 Porque me has deleytado, Señor, en tu hechura: y en las obras de tus manos me regocijaré.

5 ¡Cuán magníficas son, Señor, tus obras! extremadamente profundos son tus pensamientos.

6 El varon insensato no conocerá, y el necio no entenderá estas cosas.

7 Apenas se dexten ver los pecadores como la yerba, y aparezcan todos los que obran iniquidad: quando perecerán por siglo de siglo:

8 Mas tú, Señor, eres eternamente el Altísimo.

9 Pues hé aquí que tus enemigos, Señor, hé aquí que tus enemigos perecerán; y serán dissipados todos los que obran iniquidad.

10 Y será ensalzada mi fuerza como la del unicornio, y mi vejez con misericordia abundante.

11 Y mis ojos miraron con desprecio á mis enemigos; y mis orejas oírán acerca de los malignos, que se levantan contra mí.

12 El justo como palma florecerá: como cedro del Libano se multiplicará.

12 Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, ὡς ἡ κέδρος ἢ ἐν τῷ λιβάδι πληθυνθήσεται.

13 Πεφυτευμένοι ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσουσι.

14 Τότε πληθυνθήσονται ἐν γήρει πίονι, καὶ εὐπαροῦντες ἔσονται τοῦ ἀναγγεῖλαι.

15 Ὅτι εὐθὺς Κύριος ὁ Θεός μου, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ.

ΕΣΠΕΡΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

Ψαλ. 43. XCIII.

Ο ΚΥΡΙΟΣ ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο, καὶ γὰρ ἑστέρεωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

2 Ἐτοιμος ὁ θρόνος σου ἀπὸ τότε, ἀπὸ τοῦ αἰῶνος σὺ εἶ.

3 Ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ Κύριε, ἔπῆραν οἱ ποταμοὶ φωνάς αὐτῶν,

4 Ἀπὸ φωνῶν ὑδάτων πολλῶν θυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης· θυμαστός ἐν ὑψηλοῖς ὁ Κύριος.

5 Τὰ μαρτύριά σου ἐπιστήθησαν σφόδρα· τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Ψαλ. 43. XCIV.

ΘΕΟΣ ἐκδίκησεν Κύριος, ὁ Θεὸς ἐκδίκησεν ἐπαρρησίατο.

2 Ὑψώθητι ὁ κρίνων τὴν γῆν, ἀπόδος ἀνταπόδοσιν τοῖς υπερφάνοις.

3 Ἐως πότε ἁμαρτωλοὶ Κύριε, ἔως πότε ἁμαρτωλοὶ καυχῶνται;

4 Φθίξονται καὶ λαλήσουσιν ἀδικίαν, λα-

13 Plantati in domo Domini, in atriis domus Dei nostri floreunt.

14 Adhuc multiplicabuntur in senecta uberi: et bene patientes erunt,

15 Ut annuncient: Quoniam rectus Dominus Deus noster: et non est iniquitas in eo.

VESPERTINE PRECES.

PSALMUS XCIII.

Dominus regnavit, decorem indutus est: indutus est Dominus fortitudinem, et præcinxit se. Etenim firmavit orbem terræ, qui non commovebitur.

2 Parata sedes tua ex tunc: a sæculo tu es.

3 Elevaverunt flumina Domine: elevaverunt flumina vocem suam. Elevaverunt flumina fluctus suos,

4 A vocibus aquarum multarum. Mirabiles elationes maris: mirabilis in altis Dominus.

5 Testimonia tua credibilia facta sunt nimis: domum tuam decet sanctitudo Domine in longitudinem dierum.

PSALMUS XCIV.

DEUS ultionum Dominus: Deus ultionum libere egit.

2 Exaltare qui iudicas terram: redde retributionem superbis.

3 Usquequo peccatores Domine: usquequo peccatores gloriabuntur:

12 Οἱ φυτευμένοι ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, θέλουσιν ἀνθήσειν ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ.

13 Καὶ εὐκαρπὸς θέλει εἶναι ὁ χρόνος τῶν, καὶ αὐτοὶ δυνατοὶ καὶ ὑγίειν.

14 Ὅτι Κύριος ὁ Θεός μου εἶναι δίκαιος, καὶ δὲν εὐρίσκεται ἀδικία εἰς αὐτόν.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΗΣ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Ψαλ. 43. XCIII.

Ο ΚΥΡΙΟΣ βασιλεύει, καὶ ἐστολίσθη εὐπρεπῶς, ἐνδύθη Κύριος δύναμιν καὶ περιεκυκλώθη με αὐτήν.

2 Οὕτω ἑστέρεωσε τὴν οἰκουμένην, καὶ δὲν θέλει σαλευθῆναι.

3 Ἀπὸ τότε εἶναι ὁ θρόνος σου ἑτοιμος, καὶ σὺ ἀπὸ τῶν αἰῶνα.

4 Ἐσηκώθησαν οἱ ποταμοὶ, Κύριε, οἱ ποταμοὶ ἔσηκωσαν τὰς φωνάς τῶν, καὶ τὰ κύματα τῶν.

5 Δυνατὰ καὶ τρομερὰ εἶναι τὰ κύματα τῆς θαλάσσης, πλην ἐστὶ ὁ κατοικῶν ἐν ὑψηλοῖς, Κύριε, εἶσαι δυνατότερος.

6 Τὰ μαρτύριά σου, Κύριε, εἶναι πιστότατα, ἁγίασμα πρέπει τοῦ οἴκου σου, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Ψαλ. 43. XCIV.

ΚΥΡΙΕ, Θεὲ ἐκδίκησεν, Θεὲ ἐκδίκησεν δείξον τὸ πρόσωπόν σου.

2 Ὑψώθητι, ὦ Κριτὰ τῆς γῆς, καὶ ἀπόδος τῶν υπερφάνων κατὰ τὰ ἔργα τῶν.

3 Κύριε, ἔως πότε οἱ ἁμαρτωλοὶ, ἔως πότε οἱ ἀμαρτωλοὶ θέλουσι καυχῆσθαι;

4 Καὶ πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ανομίαν θέλουσι λαλήσειν καταφρονητικῶς, καὶ ὁμιλήσουσιν υπερφάνως;

13 Quelli che saran piantati nella Casa del Signore fioriranno ne' Cortili del nostro Dio.

14 Nell'estrema vecchiezza ancor frutteranno, e saranno prosperi, e verdeggianti.

15 Per predicare ch' il Signore, la mia Rocca, è dritto: e che non v'è alcuna iniquità in lui.

PREGHIERA della SERA.

SALMO XCIII.

IL Signore regna: egli è vestito di maestà: il Signore è vestito, e cinto di forza: il mondo eziandio è stabilito, e non sarà giammai smosso.

2 Il tuo trono è fermo di tutta eternità: tu sei ab eterno.

3 I fiumi hanno alzato, o Signore, i fiumi hanno alzato il lor suono: i fiumi hanno alzate le loro onde.

4 Ma il Signore che è di sopra, è più potente, ch' il suono delle grandi acque, che le possenti onde del mare.

5 Le tue testimonianze son sommamente veraci, o Signore: la santità è bella nella tua Casa in perpetuo.

SALMO XCIV.

O Signore Iddio delle vendette, o Dio delle vendette, apparisci in gloria.

2 Innalzati, o Giudice della terra: rendi la retribuzione a' superbi.

3 Infino a quando, o Signore, infino a quando trionferanno gli empì?

4 Infino a quando sgorgheranno parole dure? infino a quando si vanteranno tutti gli operatori d' iniquità?

5 Signore, essi tritano il tuo popolo, ed affliggono la tua eredità.

12 Such as are planted in the house of the Lord: shall flourish in the courts of the house of our God.

13 They also shall bring forth more fruit in their age: and shall be fat and well liking.

14 That they may shew how true the Lord my strength is: and that there is no unrighteousness in him.

EVENING PRAYER.

PSALM XCIII.

THE Lord is King, and hath put on glorious apparel: the Lord hath put on his apparel, and girded himself with strength.

2 He hath made the round world so sure: that it cannot be moved.

3 Ever since the world began hath thy seat been prepared: thou art from everlasting.

4 The floods are risen, O Lord, the floods have lift up their voice: the floods lift up their waves.

5 The waves of the sea are mighty, and rage horribly: but yet the Lord, who dwelleth on high, is mightier.

6 Thy testimonies, O Lord, are very sure: holiness becometh thine house for ever.

PSALM XCIV.

O LORD God, to whom vengeance belongeth: thou God, to whom vengeance belongeth, shew thyself.

2 Arise, thou Judge of the world: and reward the proud after their deserving.

3 Lord, how long shall the ungodly: how long shall the ungodly triumph?

13 Die gepflanzt sind in dem Hause des Herrn, werden in den Vorhöfen unsers Gottes grünen.

14 Und wenn sie gleich alt werden, werden sie dennoch blühen, fruchtbar und frisch seyn,

15 Daß sie verkündigen, daß der Herr so fromm ist, mein Fort, und ist kein Unrecht an ihm.

Abend-Gebete.

Der 93 Psalm.

1 Der Herr ist König und herrlich geschmückt; der Herr ist geschmückt, und hat ein Reich angefangen, so weit die Welt ist, und zugerichtet, daß es bleiben soll.

2 Von dem an sieht dein Stuhl west; du bist ewig.

3 Herr, die Wasserströme erheben sich, die Wasserströme erheben ihr Brausen, die Wasserströme heben empor die Wellen.

4 Die Wassermassen im Meer sind groß, und brausen gräulich; der Herr aber ist noch größer in der Höhe.

5 Dein Wort ist eine rechte Lehre. Heiligkeit ist die Zierde deines Hauses ewiglich.

Der 94 Psalm.

1 Herr Gott, deß die Nahe ist, Gott, deß die Nahe ist, erscheine.

2 Erhebe dich, du Richter der Welt; vergilt den Hoffärtigen, was sie verdienen.

3 Herr, wie lange sollen die Gottlosen, wie lange sollen die Gottlosen pahlen,

13 Etant plantés dans la maison de l'Eternel, ils fleuriront dans les parvis de notre Dieu.

14 Ils porteront encore des fruits dans la vieillesse toute blanche; ils seront en vigueur, et se tiendront verds;

15 Afin d'annoncer que l'Eternel est droit. Il est mon rocher, et il n'y a point d'injustice en lui.

PRIERE DU SOIR.

PSEAUME XCIII.

L'ETERNEL règne, il est revêtu de magnificence; l'Eternel est revêtu de force, il s'en est ceint; aussi la terre habitable a été affermie, tellement qu'elle ne sera jamais ébranlée.

2 Ton trône est établi dès lors, tu es de toute éternité.

3 Les fleuves ont élevé, o Eternel, les fleuves ont levé leur voix, les fleuves ont élevé leurs flots.

4 L'Eternel qui est là haut, est plus puissant que le bruit des grosses eaux, et que les fortes vagues de la mer.

5 Tes témoignages sont très-certaines, o Eternel; la sainteté ornera ta maison pour une longue durée.

PSEAUME XCIV.

O ETERNEL, qui es le Dieu fort des vengeances, le Dieu fort des vengeances, fais luire ta splendeur.

2 Toi, qui es le juge de la terre, élève-toi; rends la récompense aux orgueilleux.

3 Jusques à quand les méchants, o Eternel, jusques à quand les méchants se glorifieront-ils?

4 Jusques à quand tous les ouvriers d'iniquité prononceront-ils et diront-ils des paroles fières, et se vanteront-ils?

13 Plantados en la casa del Señor, florecerán en los atrios de la casa del Dios nuestro.

14 Aun se multiplicarán en vejez lozana; y estarán muy vigorosos,

15 Para anunciar: Que es recto el Señor Dios nuestro, y que no hay injusticia en él.

ORACION VESPERTINA.

PSALMO XCIII.

EL Señor reynó, vistióse de hermosura: vistióse el Señor de fortaleza, y se cinó. Porque hizo firme la redondez de la tierra, que no será conmovida.

2 Desde entonces se afianzó tu trono: tú eres desde siglo.

3 Alzaron los rios, Señor: alzaron los rios su voz. Alzaron los rios sus ondas,

4 Por las voces de sus muchas aguas. Maravillosas las hinchazones del mar, maravilloso en las alturas el Señor.

5 Tus testimonios se han hecho creibles en gran manera: á tu casa conviene santidad Señor, por larga de dias.

PSALMO XCIV.

EL Dios de las venganzas es el Señor: el Dios de las venganzas obra libremente.

2 Enzálzate tú, que juzgas la tierra: da su merecido á los soberbios.

3 ¿Hasta cuándo los pecadores, Señor: hasta cuándo los pecadores se gloriarán:

λήσουσι πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν.
 5 Τὸν λαόν σου Κύριε ἐταπείνωσαν, καὶ τὴν κληρονομίαν σου ἐκάκωσαν.
 6 Χήραν καὶ ὀρφανὸν ἀπέκτειναν, καὶ προσήλυτον ἐφόνευσαν.
 7 Καὶ εἶπαν, Οὐκ ὄψεται Κύριος, οὐδὲ συνήσει ὁ Θεὸς τοῦ Ἰακώβ.
 8 Σύνετε τοὺς ἄφρονες ἐν τῷ λαῷ, καὶ μωροὶ, ποτὲ φρονήσατε.
 9 Ὁ φυτεύσας τὸ οὖν, οὐχὶ ἀκκεί; ἢ ὁ πλάσας τὸν ὀφθαλμόν, οὐχὶ κατανοεῖ;
 10 Ὁ παιδεύων ἔθνη, οὐχὶ ἐλέγξει; ὁ διδάσκων ἀνθρώπων γνώσιν;
 11 Κύριος γινώσκει τοὺς διαλογισμοὺς τῶν ἀνθρώπων, ὅτι εἰσὶ ματαίοι.
 12 Μακάριος ὁ ἄνθρωπος ὃν ἂν σὺ παιδεύῃς Κύριε, καὶ ἐκ τοῦ νόμου σου διδάξῃς αὐτόν.
 13 Τοῦ πρᾶναι αὐτῷ ἄφ' ἡμερῶν πονηρῶν, ἕως οὗ ὀργῇ τῷ ἁμαρτωλῷ βόθρος.
 14 Ὅτι ἐκ ἀπώσεται Κύριος τὸν λαόν αὐτῆς, καὶ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ οὐκ ἐγκαταλείψει.
 15 Ἔως οὗ δικαιοσύνη ἐπιστρέψῃ εἰς κρίσιν, καὶ ἐχόμενοι αὐτῆς πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ διάναλμα.
 16 Τίς ἀναστήσεται μοι ἐπὶ πονηρομένονας, ἢ τίς συμπαρήσεται μοι ἐπὶ τοὺς ἐργαζόμενους τὴν ἀνομίαν;
 17 Εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἐβοήθησέ μοι, παραβραχὺ παρήκωσε τῷ ᾄδῃ ἡ ψυχὴ μου.
 18 Εἰ ἔλεγον, Σεσαλεύεται ὁ πούς μου, τὸ ἔλεός σου Κύριε ἐβοήθει μοι.
 19 Κύριε κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ὀδυνῶν μου ἐν τῇ καρδίᾳ μου, αἰ παρακλήσεις σου ἡγάπησάν τὴν ψυχὴν μου.
 20 Μὴ συμπρὸσέσται σοι θρόνος ἀνομίας, ὁ πλάσων κόπον ἐπὶ προστάγματι.

5 Ἐταπείνωσαν, Κύριε τὸν λαόν σου, καὶ ἐσύχρισαν τὴν κληρονομίαν σου.
 6 Ἀπέκτειναν τὰς χήρας καὶ τοὺς ὀρφανοὺς καὶ τὸν ἐλλείποντα πατρός ἐθανάτωσαν.
 7 Καὶ ὁμῶς εἶπαν, Καὶ τί; Ὁ Κύριος δὲν θέλει ἰδεῖν, μήτε ὁ Θεὸς τοῦ Ἰακώβ τὸ παρατηρήσει.
 8 Νοήσατε γοῦν, Σεῖς ἄφρονες τῶν λαῶν ὧ μοροὶ πότε θέλετε βάλειν γνῶσιν;
 9 Ὁ φυτεύσας τὸ αὐτὸν δὲν θέλει ἀκούσκειν;
 10 ὁ πλάσας τὸν ὀφθαλμόν δὲν θέλει ἰδεῖν;
 11 Ὅστις παιδεύει τὰ ἔθνη καὶ διδάσκει τῶν ἀνθρώπων γνώσιν, δὲν θέλει ἐπιτιμήσειν;
 12 Ὁ Κύριος γινώσκει τοὺς διαλογισμοὺς τῶν ἀνθρώπων, ὅτι εἶναι ματαίοι.
 13 Μακάριος ὁ ἄνθρωπος τὸν ὁποῖον σὺ Κύριε παιδεύῃς, καὶ τὸν διδάξῃς εἰς τὸν νόμον σου.
 14 Καὶ τὰ δόξῃς ὑπομονὴν ἐν καιρῷ θλίψεως, ἕως σκαφῆς τοῦ βόθρου τοῦ ἁμαρτωλοῦ.
 15 Ὁ Κύριος δὲν θέλει ἀλησμονήσειν τὸν λαόν σου, μηδὲ τὴν κληρονομίαν σου.
 16 Ἔως ἐπιστρέψῃ δικαιοσύνη εἰς κρίσιν, καὶ τὴν ἀκολασθήσῃ πάντες οἱ εὐθεῖς τὴν καρδίαν.
 17 Ποῖος θέλει σηκωθῇ μετ' ἐμοῦ ἐναντίων τῶν πονηρῶν; ὁ ποῖος θέλει μοι ὀφείσει βοήθειαν κατὰ τὸν ἐργαζόμενον τὴν ἀνομίαν;
 18 Ἐάν δὲν μοι ἐδόδε βοήθειαν ὁ Κύριος, ὀλίγον ἔλιπε ἡ πέσῃ εἰς τὸν ᾄδῃ ἡ ψυχὴ μου.
 19 Ἀλλὰ μόλις εἶπα, γλυστῶ τὸ ποῶς με, τὸ ἔλεός σου Κύριε με ἐβοήθησεν.
 20 Κύριε κατὰ τὸ πλῆθος τῶν πληγῶν τῆς καρδίας μου, ἡ εὐσπλαγχία σου ἐδρόσισε τὴν ψυχὴν μου.
 21 Συγκοινωνεῖται ἐσεῖς με τὸν πλάσαντα κόπους, ὥσαν νόμιμον, τὸν θρόνον τῆς ἀνομίας.

4 Effabuntur, et loquentur iniquitatem: loquentur omnes, qui operantur in iustitiam?
 5 Populum tuum Domine humiliaverunt: et hereditatem tuam vexaverunt.
 6 Viduam, et advenam interfecerunt: et pupillos occiderunt.
 7 Et dixerunt: Non videbit Dominus, nec intelliget Deus Jacob.
 8 Intelligite insipientes in populo: et stulti aliquando sapite.
 9 Qui plantavit aurem, non audiet? aut qui finxit oculum, non considerat?
 10 Qui corripit gentes, non arguet: qui docet hominem scientiam?
 11 Dominus scit cogitationes hominum, quoniam vanæ sunt.
 12 Beatus homo, quem tu erudieris Domine: et de lege tua docueris eum.
 13 Ut mitiges ei a diebus malis: donec fodiat peccatori fovea.
 14 Quia non repellit Dominus plebem suam: et hereditatem suam non derelinquet.
 15 Quoadusque iustitia convertatur in iudicium: et qui juxta illam omnes qui recto sunt corde.
 16 Quis consurget mihi adversus malignantes? aut quis stabit mecum adversus operantes iniquitatem?
 17 Nisi quia Dominus adjuvit me: paulominus habitasset in inferno anima mea.
 18 Si dicebam: Motus est pes meus: misericordia tua Domine adjuvabat me.
 19 Secundum multitudinem dolorum meorum in corde meo: consolationes tuæ lætificaverunt animam meam.
 20 Numquid adharet tibi sedes iniquitatis: qui fingis laborem in præcepto?

6 Uccidono la vedova, ed il forestiere: ed ammazzano gli orfani.
 7 E dicono: Il Signore non *ne* vede, e l'Iddio di Jacob non *ne* intende *nulla*.
 8 O voi i più stolti del popolo, intendete: e voi pazzi, quando sarete savì?
 9 Colui c'ha piantata l'orecchia non udirebbe egli? colui c'ha formato l'occhio non riguarderebbe egli?
 10 Colui che castiga le genti, ch'insegna il conoscimento agli uomini, non correggerebbe egli?
 11 Il Signore conosce i pensieri degli uomini, e *sa*, che son vanità.
 12 Beato l'uomo, il qual tu correggi, Signore, ed ammaestri per la tua Legge.
 13 Per dargli riposo, *liberandolo* da' giorni dell'avversità, mentre è cavata la fossa all'empio.
 14 Perciocchè il Signore non lascerà il suo popolo, e non abbandonerà la sua eredità.
 15 Perciocchè il giudizio ritornerà a giustizia, e dietro a lui *saranno tutti quelli che son dritti di cuore*.
 16 Chi si leverà per me contr'a' maligni? chi si presenterà per me contr' agli operatori d'iniquità?
 17 Se il Signore non *fosse stato* mio aiuto, per poco l'anima mia sarebbe stata stanziata nel silenzio.
 18 Quando io ho detto: il mio piè vacilla, la tua benignità, o Signore, m'ha sostenuto.
 19 Quando io sono stato in gran pensieri dentro di me, le tue consolazioni hanno rallegrata l'anima mia.
 20 Il seggio delle malizie che forma iniquità in luogo di statuti, potrebbe egli esserti congiunto?

4 How long shall all wicked doers speak so disdainfully: and make such proud boasting?
 5 They smite down thy people, O Lord: and trouble thine heritage.
 6 They murder the widow, and the stranger: and put the fatherless to death.
 7 And yet they say, Tush, the Lord shall not see: indeed shall the God of Jacob regard it.
 8 Take heed, ye unwise among the people: O ye fools, when will ye understand?
 9 He that planted the ear, shall he not hear: or he that made the eye, shall he not see?
 10 Or he that nutureth the heathen: it is he that teacheth man knowledge, shall not he punish?
 11 The Lord knoweth the thoughts of man: that they are but vain.
 12 Blessed is the man whom thou chastenest, O Lord: and teachest him in thy law;
 13 That thou mayest give him patience in time of adversity: until the pit be digged up for the ungodly.
 14 For the Lord will not fail his people: neither will he forsake his inheritance;
 15 Until righteousness turn again unto judgement: all such as are true in heart shall follow it.
 16 Who will rise up with me against the wicked: or who will take my part against the evil-doers?
 17 If the Lord had not helped me: it had not failed but my soul had been put to silence.
 18 But when I said, My foot hath slept: thy mercy, O Lord, held me up.
 19 In the multitude of the sorrows that I had in my heart: thy comforts have refreshed my soul.
 20 Wilt thou have any thing to do with the stool of wickedness: which imagineth mischief as a law?

5 Eternel, ils foulent ton peuple, et ils affligent ton héritage.

6 Ils tuent la veuve et l'étranger, et ils mettent à mort les orphelins.

7 Et ils ont dit: L'Eternel ne le verra point; le Dieu de Jacob n'en entendra rien.

8 Vous, les plus brutaux d'entre le peuple, prenez garde à ceci; et vous, insensés, quand serez-vous intelligens?

9 Celui qui a planté l'oreille, n'entendra-t-il point? Celui qui a formé l'œil, ne verra-t-il point?

10 Celui qui châtie les nations, celui qui enseigne la science aux hommes, ne reprendra-t-il point?

11 L'Eternel connoît que les pensées des hommes ne sont que vanité.

12 Oh! qu'heureux est l'homme que tu comprends, o Eternel, et que tu instruis par la loi!

13 Afin que tu le mettes en repos, le tirant des jours de l'adversité, jusqu'à ce que la fosse soit creusée pour le méchant!

14 Car l'Eternel ne quittera point son peuple, et n'abandonnera point son héritage.

15 C'est pourquoi ses jugemens ramèneront la justice, et tous ceux qui sont droits de cœur, la suivront.

16 Qui est-ce qui se lèvera pour moi contre les méchants? Qui est-ce qui m'assistera contre les ouvriers d'iniquité?

17 Si l'Eternel ne m'eût secouru, mon ame eût été bientôt logée dans le lieu du silence.

18 Lors que j'ai dit: Mon pied a glissé: O Eternel, ta bonté m'a soutenu.

19 Quand j'avois beaucoup de pensées au dedans de moi, tes consolations ont réjoui mon ame.

20 Le trône de méchanceté, qui forge le travail contre la justice, auroit-il communion avec toi?

4 Und so trotziglich reden, und alle Uebeltäter sich so rühmen?

5 Herr, sie zerschlagen dein Volk, und plagen dein Erbe.

6 Wittwen und Fremdlinge erwürgen sie, und tödten die Waisen,

7 Und sagen: Der Herr siehet nicht, und der Gott Jacobs achtet nicht.

8 Merket doch, ihr Narren unter dem Volk, und ihr Thoren, wann wollt ihr klug werden?

9 Der das Ohr gepflanzt hat, sollte der nicht hören? Der das Auge gemacht hat, sollte der nicht sehen?

10 Der die Heiden züchtigen, sollte der nicht strafen? Der die Menschen lehret, was sie wissen?

11 Aber der Herr weiß die Gedanken der Menschen, daß sie eitel sind.

12 Wohl dem, den du, Herr, züchtigest, und lehrst ihn durch dein Gesetz:

13 Daß er Geduld habe, wenns übel gehet, bis dem Gottlosen die Grube bereitet werde.

14 Denn der Herr wird sein Volk nicht verstoßen, noch sein Erbe verlassen.

15 Denn Recht muß doch Recht bleiben, und dem werden alle fromme Herzen zufallen.

16 Wer steht bey mir wider die Boshaften? Wer tritt zu mir wider die Uebeltäter?

17 Wo der Herr mir nicht hülf, so läge meine Seele schier in der Stille.

18 Ich sprach: Mein Fuß hat gestrauchelt; aber deine Gnade, Herr, hielt mich.

19 Ich hatte viel Bekümmerniß in meinem Herzen: aber deine Tröstungen ergöteten meine Seele.

20 Du wirfst ja nimmer eins mit dem schädlichen Stuhl, der das Gesetz übel deutet.

4 Charlarán, y hablarán iniquidad: hablarán todos los que obran injusticia?

5 A tu pueblo, Señor, abatiéron, y á tu heredad maltratáron.

6 A la viuda, y al extranjero matáron, y á los huérfanos quitáron la vida.

7 Y dixéron: No lo verá el Señor, ni lo sabrá el Dios de Jacob.

8 Entended, insensatos del pueblo: y vosotros, necios, entrad una vez en cordura.

9 ¿El que plantó la oreja, no oirá? ¿el que formó el ojo, no verá?

10 ¿El que castiga á las naciones, no reprehenderá? el que enseña al hombre ciencia?

11 El Señor conoce los pensamientos de los hombres, que son vanos.

12 Bienaventurado el hombre, á quien tú instruyeres, Señor, y le enseñares tu ley.

13 Para que le suavices en los dias malos: entretanto que se cava el hoyo para el pecador.

14 Porque no desechará el Señor á su pueblo, y no desampará su heredad.

15 Hasta que la justicia venga á hacer juicio, y que estén cerca de ella todos los que son rectos de corazon.

16 ¿Quién se levantará por mí contra los malignos; ¿ó quién estará conmigo contra los que obran iniquidad?

17 Si no fuera porque el Señor me ayudó, por poco hubiera habitado mi alma en el infierno.

18 Si decía: Está movido mi pie; tu misericordia, Señor, me ayudaba.

19 Segun la multitud de dolores míos en mi corazon, tus consuelos alegráron mi alma.

20 ¿Acaso tiene union contigo la silla de la iniquidad, quando formas trabajo en el precepto?

21 Θηρεύουσιν ἐπὶ ψυχὴν δικαίου, καὶ αἷμα αἰμάτων καταδικάζονται.

22 Καὶ ἐγένετό μοι Κύριος εἰς καταφυγὴν, καὶ ὁ Θεὸς μου εἰς βοηθὸν ἐλπίδος μου.

23 Καὶ ἀποδώσει αὐτοῖς τὴν ἀνομίαν αὐτῶν, καὶ τὴν πονηρίαν αὐτῶν ἀφανιεῖ αὐτοὺς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

ΕΛΘΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

Ψαλ. ζε'. XCV.

ΔΕΥΤΕ ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἡλαλά-
ξωμεν τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρι ἡμῶν.

2 Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἔξο-
μολογήσει, καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλέσωμεν αὐτῷ.

3 Ὅτι Θεὸς μέγας Κύριος, καὶ βασιλεὺς μέ-
γας ἐπὶ πάντας τοὺς θεοὺς ὅτι οὐκ ἀψώσε-
ται Κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ.

4 Ὅτι ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ τὰ πέρατα τῆς γῆς,
καὶ τὰ ὕψη τῶν ὀρέων αὐτοῦ ἔστιν.

5 Ὅτι αὐτῷ ἔστιν ἡ θάλασσα καὶ αὐτὸς ἐποίησεν
αὐτήν, καὶ τὴν ξηρὰν χεῖρες αὐτῆς ἔπλασαν.

6 Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐ-
τῷ, καὶ κλαύσωμεν ἐναντίον Κυρίου ἡμῶν.

7 Ὅτι αὐτὸς ἔστιν ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς λαὸς
νομῆς αὐτοῦ, καὶ πρόβατα χειρὸς αὐτοῦ σή-
μερον ἐἴν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσῃτε.

8 Μὴ σκληρύνῃτε τὰς καρδίας ὑμῶν, ὥς ἐν
τῷ παραπικρασμῷ, κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ πι-
κρασμοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ.

9 Οὐ ἐπείρασάν με οἱ πατέρες ὑμῶν ἔδοκι-
μασαν, καὶ εἶδον τὰ ἔργα μου.

10 Τεσσαράκοντα ἔτη προσώχθισα τῇ γενεᾷ
ἐκείνῃ, καὶ εἶπα, Ἄετι πλανῶνται τῇ καρδίᾳ,
καὶ αὐτοὶ οὐκ ἔγνωσαν τὰς ὁδοὺς μου.

21 Captabunt in animam justī: et san-
guinem innocentem condemnabunt.

22 Et factus est mihi Dominus in refu-
gium: et Deus meus in adiutorium spei
meae.

23 Et reddet illis iniquitatem ipsorum:
et in malitia eorum disperdet eos: disper-
det illos Dominus Deus noster.

MATUTINÆ PRECES.

PSALMUS XCV.

VENITE, exultemus Domino: jubile-
mus Deo salutari nostro:

2 Praeoccupemus faciem ejus in confes-
sione: et in psalmis jubilemus ei.

3 Quoniam Deus magnus Dominus: et
rex magnus super omnes deos.

4 Quia in manu ejus sunt omnes fines
terræ: et altitudines montium ipsius sunt.

5 Quoniam ipsius est mare, et ipse fecit
illud: et siccam manus ejus formaverunt.

6 Venite adoremus, et procidamus: et
ploremus ante Dominum, qui fecit nos.

7 Quia ipse est Dominus Deus noster:
et nos populus pascuæ ejus, et oves man-
us ejus.

8 Hodie si vocem ejus audieritis, nolite
obdurare corda vestra;

9 Sicut in irritatione secundum diem
tentationis in deserto: ubi tentaverunt
me patres vestri, probaverunt me, et vi-
derunt opera mea.

10 Quadraginta annis offensus fui gene-
rationi illi, et dixi: Semper hi errant corde.

11 Et isti non cognoverunt vias meas:
ut juravi in ira mea: Si introibunt in re-
quiem meam.

21 Κυνηγούσι τὴν ψυχὴν τοῦ δικαίου, καὶ
καταδικάζουσι τὸν αἵμα αἰμάτων.

22 Πλὴν ὁ Κύριος εἶναι ἡ καταφυγή μου, ὁ
Θεὸς μου εἶναι ἡ βοήθεια τῆς ἐλπίδος μου.

23 Καὶ θέλει τοὺς ἀποδώσειν κατὰ τὰς ἀνο-
μίας καὶ τὴν πονηρίαν των, Κύριος ὁ Θεὸς
ἡμῶν θέλει τοὺς ἐξολοθρεῖν.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΗΣ ΑΥΓΗΣ.

Ψαλ. ζε'. XCV.

ΔΕΥΤΕ ἄς ψάλλωμεν εἰς τὸν Κύριον, ἄς χαρῶ-
μεν εἰς τὸν Θεόν τὸν σωτῆρά μας.

2 Ἄς ἔλθωμεν ἔμπροσθεν τοῦ εὐχαριστῶντες,
καὶ χαίροντες μετὰ ψαλμοῦς.

3 Ὅτι ὁ Κύριος εἶναι μέγας Θεός, καὶ μέγας
βασιλεὺς ἐπὶ πάντας τοὺς θεοὺς.

4 Ὅτι εἰς τὴν χεῖράν του εἶναι πάντα τὰ
πέρατα τῆς γῆς, καὶ ἡ δύναμις τῶν βηνῶν τῆς
γῆς.

5 Ὅτι αὐτοῦ εἶναι ἡ θάλασσα, αὐτὸς τὴν
ἐποίησε καὶ ἡ χεῖρὸς του ἔπλασαν τὴν ξηρὰν.

6 Δεῦτε ἄς προσκυνήσωμεν, ἄς πέσωμεν ἔμ-
πρός του, ἄς κλαύσωμεν ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου
τοῦ ποιήσαντος ἡμᾶς.

7 Ὅτι αὐτὸς εἶναι ὁ Θεὸς μας, καὶ ἡμεῖς ὁ λαὸς
τῆς κοπαδίας τῆς, καὶ πρόβατα τῆς χειρὸς του.

8 Σήμερον ἂν ἀκούσῃτε τὴν φωνὴν του, μὴ
σκληρύνῃτε τὰς καρδίας σας, ὥς ὅτε παρε-
πικρύνῃτε καὶ ὥσάν εἰς τὴν ἡμέραν τὴν
ὅποιαν ἔδοκιμίσθητε ἐν τῇ ἐρήμῳ.

9 Ὅταν οἱ πατέρες σας με ἐπείρασαν, με ἔδο-
κιμασαν, καὶ εἶδον τὰ ἔργα μου.

10 Σαράντα ἔτη ἡμῶν χολωμένους με τὴν γε-
νεὰν ταύτην, καὶ εἶπα, Αὐτοὶ πλανῶνται εἰς
τὴν καρδίαν, αὐτοὶ δὲν ἐγνώρισαν τὰς ὁδοὺς μου.

11 Καὶ ὥμοσα ἐν τῇ ὀργῇ μου, ἵνα μὴ τοὺς
φέρω εἰς τὴν ἀνάπαυσίν μου.

21 Essi corrono a schiere contr'all'anima
del giusto, e condannano il sangue inno-
cente.

22 Ma il Signore m'è in vece d'alto ri-
cetto, e l'Iddio mio in vece di rocca di
confidenza.

23 Ed egli farà lor tornare addosso la loro
iniquità, e li distruggerà per la lor propria
malizia: il Signore Iddio nostro li di-
struggerà.

PREGHIERA della MATTINA.

SALMO XCV.

VENITE, cantiamoli lietamente al Signore,
giubiliamo alla Rocca della nostra salute.

2 Andiamogli incontro con lodi, giubi-
liamgli con salmi.

3 Perciocchè il Signore è Dio grande,
e Re grande sopra tutti gl'iddii.

4 Perciocchè egli tiene in mano le pro-
fondità della terra, e l'altezze de' monti
sono sue.

5 Ad a lui appartiene il mare, perchè
egli l'ha fatto: e l'asciutto, perchè le sue
mani l'hanno formato.

6 Venite, adoriamo, ed inchiniamoci:
inginocchiiamoci davanti al Signore, che
ci ha fatti.

7 Perciocchè egli è il nostro Dio, e noi
siamo il popolo del suo pascio, e la greggia
della sua condotta. Oggi, se udite la sua
voce,

8 Non indurate il vostro cuore, come in
Meriba; come al giorno di Massa, nel
deserto.

9 Ove i padri vostri mi tentarono, mi
provarono, ed anche videro le mie opere.

10 Lo spazio di quarant'anni quella ge-
nerazione mi fu di noia; onde io dissi:

21 They gather them together against the soul of the righteous: and condemn the innocent blood.
22 But the Lord is my refuge: and my God is the strength of my confidence.
23 He shall recompense them their wickedness, and destroy them in their own malice: yea, the Lord our God shall destroy them.

MORNING PRAYER.

PSALM XCV.

O COME, let us sing unto the Lord: let us heartily rejoice in the strength of our salvation.
2 Let us come before his presence with thanksgiving: and shew ourselves glad in him with psalms.
3 For the Lord is a great God: and a great King above all gods.
4 In his hands are all the corners of the earth: and the strength of the hills is his also.
5 The sea is his, and he made it: and his hands prepared the dry land.
6 O come, let us worship and fall down: and kneel before the Lord our Maker.
7 For he is the Lord our God: and we are the people of his pasture, and the sheep of his hand.
8 To-day if ye will hear his voice, harden not your hearts: as in the provocation, and as in the day of temptation in the wilderness.
9 When your fathers tempted me: proved me, and saw my works.
10 Forty years long was I grieved with this generation, and said: It is a people that do err in their hearts, for they have not known my ways;
11 Unto whom I swear in my wrath: that

21 Sie rüsten sich wider die Seele des Gerechten, und verdammen unschuldig Blut.
22 Aber der Herr ist mein Schutz; mein Gott ist der Herr meiner Zuversicht.
23 Und er wird ihnen ihr Unrecht vergelten, und wird sie um ihre Bosheit vertilgen; der Herr, unser Gott, wird sie vertilgen.

Morgen-Gebete.

Der 95 Psalm.

1 Kommt herzu, laßt uns dem Herrn frohlocken, und jauchzen dem Hört unsers Heils.
2 Laßt uns mit Danken vor sein Angesicht kommen, und mit Psalmen ihm jauchzen.
3 Denn der Herr ist ein großer Gott, und ein großer König über alle Götter.
4 Denn in seiner Hand ist, was die Erde bringet; und die Höhen der Berge sind auch sein.
5 Denn sein ist das Meer, und er hats gemacht; und seine Hände haben das Trockne bereitet.
6 Kommt, laßt uns anbeten, und knien, und niederfallen vor dem Herrn, der uns gemacht hat.
7 Denn er ist unser Gott, und wir das Volk seiner Weide, und Schaafe seiner Hand. Heute, so ihr seine Stimme höret,
8 So verplodet euer Herz nicht, wie zu Meriba geschah, wie zu Massa in der Wüste,
9 Da mich eure Väter versuchten, süßelten und sahen mein Werk,
10 Daß ich vierzig Jahre Mühe hatte mit diesem Volk, und sprach: Es sind Leute, deren Herz immer den Irrweg will, und die meine Wege nicht lernen wollen.
11 Daß ich schwur in meinem Zorn: Sie sollen

21 Ils se banded contre l'ame du juste, et condamnent le sang innocent.
22 Mais l'Eternel sera ma haute retraite, et mon Dieu sera le rocher de mon refuge.
23 Il fera retomber sur eux leur outrage, et il les détruira par leur propre malice; l'Eternel notre Dieu les détruira.

PRIERE DU MATIN.

PSEAUME XCV.

VENEZ, chantons à l'Eternel, jetons des cris de réjouissance au rocher de notre salut.
2 Allons au devant de sa face avec la louange, poussons des cris de réjouissance, avec des cantiques.
3 Car l'Eternel est le Dieu fort et grand, et grand Roi par dessus tous les dieux.
4 C'est en sa main que sont les lieux les plus profonds de la terre, et les plus hautes montagnes.
5 C'est à lui qu'appartient la mer; car lui-même l'a faite, et ses mains ont formé la terre.
6 Venez, prosternons-nous, inclinons-nous, et fléchissons les genoux devant l'Eternel qui nous a faits.
7 Car il est notre Dieu, et nous sommes le peuple qu'il paît, et les brebis qu'il conduit.
8 Si aujourd'hui vous entendez sa voix, n'endurcissez point votre cœur, comme à Mériba, et comme à la journée de Massa dans le désert.
9 Où vos pères m'ont tenté et m'ont éprouvé, et où ils virent aussi mes œuvres.
10 J'ai été ennuyé de cette génération durant quarante ans, et j'ai dit: C'est un peuple dont le cœur s'égare, et ils n'ont point connu mes voies.
11 C'est pourquoi j'ai juré dans ma colère:

21 Irán á caza del alma del justo, y condenarán la sangre inocente.
22 Mas el Señor ha sido mi refugio, y mi Dios socorro de mi esperanza.
23 Y les retornará la iniquidad de ellos, y en su malicia los destruirá: los destruirá el Señor Dios nuestro.

ORACION MATUTINA.

PSALMO XCV.

VENID, regocijémonos en el Señor: cantemos alegres á Dios Salvador nuestro.
2 Antecojamos su rostro con alabanza, y cantémosle alegres con psalmos.
3 Porque el Señor es Dios grande, y Rey grande sobre todos los dioses.
4 Porque en su mano están todos los términos de la tierra, y las alturas de los montes suyos son.
5 Porque suyo es el mar, y él lo hizo; y sus manos formaron la seca.
6 Venid, adoremos, y postrémonos; y lloremos delante del Señor, que nos ha criado.
7 Porque él es el Señor Dios nuestro, y nosotros pueblo de su dehesa, y ovejas de su mano.
8 Si hoy oyereis la voz de él, no queráis endurecer vuestros corazones;
9 Así como en la irritacion el dia de la tentacion en el desierto: en donde me tentaron vuestros padres, me probaron, y vieron mis obras.
10 Quarenta años estuve disgustado con aquella generacion, y dixé: Estos siempre yeran de corazón.
11 Y ellos no conocieron mis caminos: co-

11 Ὡς ὥμοσα ἐν τῇ ὀργῇ μου, εἰ εἰσελεύσονται εἰς τὴν κατάπαυσίν μου.

Ψαλ. 45'. XCVI.

ΑΣΑΤΕ τῷ Κυρίῳ ῥῆμα καίνον, ῥῆμα τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.

2 Ἄσατε τῷ Κυρίῳ, εὐλογήσατε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, εὐαγγελίσεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον αὐτοῦ.

3 Ἀναγγεῖλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὴν δόξαν αὐτοῦ, ἐν πᾶσι τοῖς λαοῖς τὰ θαυμάσια αὐτοῦ.

4 Ὅτι μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα, φοβερός ἐστιν ἐπὶ πάντας τοὺς θεοὺς.

5 Ὅτι πάντες οἱ θεοὶ τῶν ἐθνῶν δαιμόνια, ὁ δὲ Κύριος τοὺς οὐρανοὺς ἐποίησεν.

6 Ἐξομολόγησις καὶ ὡραιότης ἐνώπιον, αὐτοῦ, ἀγιωσύνη καὶ μεγαλοπρέπεια ἐν τῷ ἁγιάσματι αὐτοῦ.

7 Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ αἱ πατριαὶ τῶν ἐθνῶν, ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν καὶ τιμὴν,

8 Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν ὀνόματι αὐτοῦ, ὥρατε θυσίας καὶ εἰσπρέψετε εἰς τὰς αὐλὰς αὐτοῦ.

9 Προσκύνησατε τῷ Κυρίῳ ἐν αὐτῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ, σαλευθήτω ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ πᾶσα ἡ γῆ.

10 Εἴπατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν, Ὁ Κύριος ἐβασίλευσε· καὶ γὰρ κατώρρωσε τὴν οἰκκμένην, ἥτις ὡ σαλευθήσεται, κρινεῖ λαὸς ἐν εὐθιᾷ.

11 Εὐφρανέσθωσαν οἱ οὐρανοὶ καὶ ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ, σαλευθήτω ἡ θάλασσα καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς.

12 Χαρήσεται τὰ πεδία, καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς· τότε ἀγαλλιάσονται πάντα τὰ ἔξωλα τῆς ὀρυμνίας.

13 Πρὸ προσώπου τοῦ Κυρίου, ὅτι ἔρχεται, ὅτι ἔρχεται κρινεῖ τὴν οἰκκμένην ἐν δικαιοσύνῃ, καὶ λαὸς ἐν τῇ ἀληθείᾳ αὐτῆς.

PSALMUS XCVI.

CANTATE Domino canticum novum: cantate Domino omnis terra.

2 Cantate Domino, et benedicite nomini ejus: annunciate de die in diem salutare ejus.

3 Annunciate inter Gentes gloriam ejus, in omnibus populis mirabilia ejus.

4 Quoniam magnus Dominus, et laudabilis nimis: terribilis est super omnes deos.

5 Quoniam omnes dii Gentium dæmonia: Dominus autem cælos fecit.

6 Confessio, et pulchritudo in conspectu ejus: sanctimonia, et magnificentia in sanctificatione ejus.

7 Afferte Domino patriæ gentium, afferte Domino gloriam et honorem:

8 Afferte Domino gloriam nomini ejus. Tollite hostias, et introite in atria ejus:

9 Adorate Dominum in atrio sancto ejus. Commoveatur a facie ejus universa terra:

10 Dicite in Gentibus quia Dominus regnavit. Etenim correxit orbem terræ qui non commovebitur: judicabit populos in æquitate.

11 Latentur cæli, et exultet terra, commoveatur mare, et plenitudo ejus:

12 Gaudebunt campi, et omnia, quæ in eis sunt. Tunc exultabunt omnia ligna silvarum

13 A facie Domini, quia venit: quoniam venit judicare terram. Judicabit orbem terræ in æquitate, et populos in veritate sua.

Ψαλ. 45'. XCVI.

ΨΑΛΑΤΕ τῷ Κυρίῳ νέον ψαλμόν, ὡς ψάλη τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.

2 Ψάλατε τῷ Κυρίῳ, εὐλογήσατε τὸ ὄνομα τῆς διηγήσατε καθε ἡμέραν τὸ σωτήριον του.

3 Ἀναγγεῖλατε εἰς τὰ ἔθνη τὴν δόξαν του, καὶ εἰς τοὺς λαοὺς τὰ θαυμάσιά του.

4 Ὅτι μέγας εἶναι ὁ Κύριος καὶ πολὺ ἐπαινετός, καὶ φοβερός ὑπὲρ πάντας τοὺς θεοὺς.

5 Εἰδὼλα εἶναι πάντες οἱ θεοὶ τῶν ἐθνῶν, ὁ δὲ Κύριος ἐποίησε τοὺς οὐρανοὺς.

6 Δόξα καὶ ἐξέβασις στέκεται ἐμπροσθέν του, δύναμις καὶ τιμὴ εἰς τὸ ἱερόν του.

7 Δῶτε τῷ Κυρίῳ, ὡ πατριαὶ τῶν ἐθνῶν, δῶτε τῷ Κυρίῳ δόξαν καὶ τιμὴν.

8 Δῶτε τῷ Κυρίῳ τὴν πρόπονσαν εἰς τὸ ὄνομα του δόξαν, φέρετε θυσίας καὶ εἰσέλθετε εἰς τὰς αὐλὰς του.

9 Προσκύνησατε τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ, πᾶσα ἡ γῆ ὡς φοβηθῇ τὸ πρόσωπόν του.

10 Εἴπατε τῶν ἐθνῶν, Ὁ Κύριος βασιλεύει, καὶ ὅτι ἐκπλασε τὴν οἰκουμένην, ἡ ὅποια δὲν θέλει σαλευθῇ, καὶ ὅτι δικαίως θέλει κρινεῖν τὸς λαὸς.

11 Χαρά ἂς γεμίσῃ τὸς ἔθνας καὶ τὴν γῆν, ὡς κινήσῃ ἡ θάλασσα καὶ πᾶν τὸ εὐρισκόμενον εἰς αὐτήν.

12 Ἀς χυρῶσι τὰ χωράφια καὶ πάντα τὰ εὐρισκόμενα εἰς αὐτὰ, τότε θέλουσιν ἀγαλλιᾶσθαι τὰ δένδρα τῆς δάσους ἐμπροσθέν τῷ Κυρίῳ.

13 Ὅτι ἔρχεται, ὅτι ἔρχεται ἵνα κρινῇ τὴν γῆν, ἵνα κρινῇ δικαίως τὴν οἰκουμένην, καὶ ἐν ἀληθείᾳ τοὺς λαοὺς του.

Ψαλ. 45'. XCVII.

Ο ΚΥΡΙΟΣ βασιλεύει, ὡς χαρὴ ἡ γῆ, καὶ ὡς εὐφρανθήσιν αἱ νῆσοι αἱ πολλαί.

2 Νεφέλη καὶ σκότος τὸν περικυκλῶνει, δι-

costoro sono un popolo sviato di cuore, e non conoscono le mie vie.

11 Perciò giurai nell'ira mia: se entrano giammai nel mio riposo.

SALMO XCVI.

CANTATE al Signore un nuovo Canto: cantate, o abitanti di tutta la terra, al Signore.

2 Cantate al Signore, benedite il suo Nome, predicate di giorno in giorno la sua salute.

3 Raccontate fra le genti la sua gloria, e le sue maraviglie fra tutti i popoli.

4 Perciocchè il Signore è grande, e degno di sovrana lode: egli è tremendo sopra tutti gl' iddii.

5 Perciocchè tutti gl' iddii de' popoli sono idoli: ma il Signore ha fatti i cieli.

6 Maestà, e magnificenza son davanti a lui: forza, e gloria son nel suo Santuario.

7 Date al Signore, o generazioni de' popoli, date al Signore gloria, e forza.

8 Date al Signore la gloria dovuta al suo Nome: portategli offerte, e venite ne' suoi Cortili.

9 Adorate il Signore nel magnifico Santuario: tremate, o abitanti di tutta la terra per la sua presenza.

10 Dite fra le genti: il Signor regna, il mondo sarà pure stabilito, e non sarà più smosso: ei giudicherà i popoli in drittura.

11 Rallegrinsi i cieli, e gioisca la terra: risuoni il mare, e quello, ch'è in esso.

12 Festeggi la campagna, e tutto quello, ch'è in essa. Allora tutti gli alberi delle selve daranno voci d' allegrezza:

13 Nel cospetto del Signore: perciocchè egli viene, egli viene per giudicar la terra: egli giudicherà il mondo in giustizia, ed i popoli nella sua verità.

they should not enter into my rest.

PSALM XCVI.

O SING unto the Lord a new song : sing unto the Lord, all the whole earth.

2 Sing unto the Lord, and praise his Name : be telling of his salvation from day to day.

3 Declare his honour unto the heathen : and his wonders unto all people.

4 For the Lord is great, and cannot worthily be praised : he is more to be feared than all gods.

5 As for all the gods of the heathen, they are but idols : but it is the Lord that made the heavens.

6 Glory and worship are before him : power and honour are in his sanctuary.

7 Ascribe unto the Lord, O ye kindreds of the people : ascribe unto the Lord worship and power.

8 Ascribe unto the Lord the honour due unto his Name : bring presents, and come in to his courts.

9 O worship the Lord in the beauty of holiness : let the whole earth stand in awe of him.

10 Tell it out among the heathen that the Lord is King : and that it is he who hath made the round world so fast that it cannot be moved ; and how that he shall judge the people righteously.

11 Let the heavens rejoice, and let the earth be glad : let the sea make a noise, and all that therein is.

12 Let the field be joyful, and all that is in it : then shall all the trees of the wood rejoice before the Lord.

13 For he cometh, for he cometh to judge the earth : and with righteousness to judge the world, and the people with his truth.

PSALM XCVII.

THE Lord is King, the earth may be glad

nicht zu mei er Ruhe kommen.

Der 96 Psalm.

1 Singet dem Herrn ein neues Lied ; singet dem Herrn, alle Welt.

2 Singet dem Herrn, und lobet seinen Namen ; prediget einen Tag am andern sein Heil.

3 Erzählet unter den Heiden seine Ehre, unter allen Völkern seine Wunder.

4 Denn der Herr ist groß und hoch zu loben ; wunderbarlich über alle Götter.

5 Denn alle Götter der Völker sind Götzen : aber der Herr hat den Himmel gemacht.

6 Es steht herrlich und prächtig vor ihm, und gehet gewaltiglich und loblich zu in seinem Heiligthum.

7 Ihr Völker, bringet her dem Herrn, bringet her dem Herrn Ehre und Macht ;

8 Bringet her dem Herrn die Ehre seines Namens ; bringet Geschenke, und kommt in seine Vorhöfe.

9 Betet an den Herrn im heiligen Schmuck ; es fürchte ihn alle Welt.

10 Saget unter den Heiden, daß der Herr König sey, und habe sein Reich, so weit die Welt ist, bereitet, daß es bleiben soll, und richtet die Völker recht.

11 Der Himmel freue sich, und die Erde sey fröhlich ; das Meer brause, und was darinnen ist.

12 Das Feld sey fröhlich, und alles, was darauf ist ; und laßt rühmen alle Bäume im Walde,

13 Vor dem Herrn, denn er kommt, denn er kommt zu richten das Erdreich. Er wird den Erdboden richten mit Gerechtigkeit, und die Völker mit seiner Wahrheit.

Der 97 Psalm.

1 Der Herr ist König, des freue sich das Erdreich, und seyen fröhlich die Inseln, so viel ihrer ist.

S'ils entrent dans mon repos !

PSEAUME XCVI.

CHANTEZ à l'Eternel un cantique nouveau ; vous tous qui habitez la terre, chantez à l'Eternel.

2 Chantez à l'Eternel, bénissez son nom, annoncez de jour en jour sa délivrance.

3 Racontez sa gloire parmi les nations, et ses merveilles parmi tous les peuples.

4 Car l'Eternel est grand et digne de louange : il est redoutable par dessus tous les dieux.

5 Car tous les dieux des peuples ne sont que des idoles ; mais l'Eternel a fait les cieux.

6 La majesté et la magnificence marchent devant lui ; la force et la beauté sont dans son sanctuaire.

7 Vous, familles des peuples, rendez à l'Eternel, rendez à l'Eternel la gloire et la force ;

8 Rendez à l'Eternel la gloire due à son nom ; apportez l'oblation, et entrez dans ses parvis ;

9 Prosternez-vous devant l'Eternel dans son sanctuaire magnifique. Vous tous, habitants de la terre, tremblez à cause de sa présence.

10 Dites parmi les nations : L'Eternel règne ; même, la terre est affermie, elle ne sera pas ébranlée ; il jugera les peuples avec équité.

11 Que les cieux se réjouissent, et que la terre s'égaie ; que la mer et ce qu'elle contient retentisse.

12 Que les champs soient dans les transports, et tout ce qui est en eux ; que tous les arbres de la forêt chantent de joie

13 Au devant de l'Eternel, parce qu'il vient, parce qu'il vient pour juger la terre ; il jugera le monde en justice, et les peuples selon sa fidélité.

PSEAUME XCVII.

L'ETERNEL règne ; que la terre tressaille de joie, et que toutes les îles se réjouissent.

mo juré en mi ira : No entrarán en mi reposo.

PSALMO XCVI.

CANTAD al Señor un cántico nuevo : cantad al Señor toda la tierra.

2 Cantad al Señor, y bendecid su nombre : anunciad su salud de día en día.

3 Anunciad entre las naciones su gloria, en todos los pueblos sus maravillas.

4 Porque grande es el Señor, y muy digno de alabanza : terrible es sobre todos los dioses.

5 Porque todos los dioses de las naciones son demonios : mas el Señor hizo los cielos.

6 Alabanza, y hermosura delante de él : santidad, y magnificencia en su Santuario.

7 Tribudad al Señor, ó familias de las gentes, tribudad al Señor gloria y honor :

8 Tribudad al Señor gloria á su nombre. Tomad hostias, y entrad en sus atrios :

9 Adorad al Señor en su atrio santo. Conmuévase toda la tierra á su presencia :

10 Decid en las naciones, que el Señor reynó. Porque enderezó la redondez de la tierra, que no será conmovida : juzgará los pueblos con equidad.

11 Alegréense los cielos, y regocijese la tierra, conmuévase el mar, y su plenitud :

12 Se gozarán los campos, y todas las cosas, que en ellos hay. Entonces se regocijarán todos los árboles de las selvas

13 A la vista del Señor, porque vino : porque vino á juzgar á la tierra. Juzgará la redondez de la tierra con equidad, y los pueblos con su verdad.

PSALMO XCVII.

EL Señor reynó, regocijese la tierra : alegréense las muchas islas.

Ψαλ. ζζ'. XCVII.

Ο ΚΥΡΙΟΣ ἐβασίλευσεν, ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ, εὐφρανθήτωσαν νῆσοι πολλαί.

2 Νεφέλη καὶ γνόφος κύκλω αὐτοῦ, δικαιοσύνη καὶ κρίμα κατορθώσας τῇ θρόνον αὐτοῦ.

3 Πῦρ ἐναντίον αὐτοῦ προπορεύεται, καὶ φλογεὶ κύκλω τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ.

4 Ἐφάναν οἱ ἀστράπη αὐτοῦ τῇ οἰκαμένη, εἶδε καὶ ἐσαλεύθη ἡ γῆ.

5 Τὰ ὄρη ὡσεὶ κηρὸς ἐτάκῃσαν ἀπὸ προσώ-
πι Κυρίου, ἀπὸ προσώπι Κυρίου πάσης τῆς γῆς.

6 Ἀνγγέλων οἱ οὐρανοὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτῆ, καὶ εἶδον πάντες οἱ λαοὶ τὴν δόξαν αὐτοῦ.

7 Λίσσινθῃσαν πάντες οἱ προσκυνῶντες τοῖς γλυπτοῖς, οἱ ἐγκανχόμενοι ἐν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν προσκυνήσατε αὐτῷ πάντες ἄγγελοι αὐτῆ.
8 Ἦκουσε καὶ εὐφράνθη Σιών, καὶ ἡγαλλιάσαντο αἱ θυγατέρες τῆς Ἰσδαίας, ἐνεκεν τῶν κριμάτων σα Κυρίου.

9 Ὅτι σὺ εἰ Κύριος ὁ ὕψιστος ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν, σφόδρα ὑπερυψώθης ὑπὲρ πάντας τοὺς θεούς.

10 Οἱ ἀγαπῶντες τὸν Κύριον, μισεῖτε πονη-
ρὸν· φυλάσσει Κύριος τὰς ψυχὰς τῶν ὁσίων αὐ-
τοῦ, ἐκ χειρὸς ἀμαρτωλῶν ῥύσεται αὐτούς.

11 Φῶς ἀνέτειλε τῷ δικαίῳ, καὶ τοῖς εὐθέσι
τῇ καρδίᾳ εὐφροσύνη.

12 Εὐφράνῃσθε δικαιοὶ ἐν τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐξο-
μολογήσθε τῇ μνήμῃ τῆς ἀγιωσύνης αὐτοῦ.

ΕΣΠΕΡΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

Ψαλ. ζη'. XCVIII.

ΑΣΑΤΕ τῷ Κυρίῳ ᾄσμα καινόν, ὅτι θαυμαστὰ ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἔσωσεν αὐτῷ ἡ δεξιὰ αὐτῆ, καὶ ὁ βραχίον ὁ ἄριστος αὐτοῦ.

2 Ἐγνώρισε ὁ Κύριος τὸ σωτήριον αὐτῆ, ἐναντίον

καιοσύνη καὶ κρίσις εἶναι ὁ τόπος τῆς θρόνου τῆς.

3 Θέλει προπορευθῇ ἐμπροσθεν τοῦ φλόγα, καὶ κατακαίσει ὁλοτρίγυρα τοὺς ἐχθροὺς του.

4 Αἱ ἀστράπη του ἐλαμψαν ἐπὶ τὴν οἰκαμένην, ἡ γῆ εἶδε καὶ ἐσαλεύθη.

5 Ἐλυσαν τὰ βουνὰ ὡσαν κερὶ ἐμπροσθεν τῆς Κυρίου, ἐμπροσθεν τῆς Κυρίου πάσης τῆς γῆς.

6 Ἀνγγέλων οἱ οὐρανοὶ τὴν δικαιοσύνην τῆς, καὶ πάντες οἱ λαοὶ εἶδον τὴν δόξαν του.

7 Ἐντροπὴ εἰς πάντας τοὺς προσκυνῶντας τὰ γλυπτά, εἰς ὅσους κανχῶντας εἰς τὰ εἰδωλάτων· προσκυνήσατε τῷ ἄγγελῳ πάντες οἱ αὐτῆ.

8 Ἦκουσε καὶ εὐφράνθη Σιών, καὶ ἡγαλλιάσαντο διὰ τὴν κρίσιν σου, Κύριε, αἱ θυγατέρες τῆς Ἰουδαίας.

9 Ὅτι σὺ Κύριε εἶσαι, ὁ ὑψηλότερος τῶν ἐπὶ τὴν γῆν· μεγάλως ὑπερυψώθης ὑπὲρ πάντας τοὺς θεούς.

10 Μισεῖτε τὸ πονηρὸν, ὅσοι ἀγαπᾶτε τὸν Κύριον· ὁ Κύριος διαφυλάττει τὰς ψυχὰς τῶν καθαρῶν του, καὶ τοὺς σώνει ἀπὸ τὰς χεῖρας τῶν ἀμαρτωλῶν.

11 Φῶς ἦλθεν διὰ τοὺς δικαίους, καὶ εὐφροσύνη διὰ τοὺς ὁρθοὺς τὴν καρδίαν.

12 Δικαιοὶ εὐφράνῃσθε εἰς τὸν Κύριον, καὶ μνη-
μονεύοντες τὴν ἀγιωσύνην τῆς εὐχαριστήσατε του.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΗΣ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Ψαλ. ζη'. XCVIII.

ΨΑΛΑΤΕ τῷ Κυρίῳ νέαν ᾠδὴν, ὅτι ἔπραξεν θαυμασίως ὁ Κύριος.

2 Ἡ δεξιὰ, καὶ ἡ ἁγία χεὶρ αὐτῆς, ἔσωσεν αὐτόν.

3 Ἐδείξεν ὁ Κύριος τὸ σωτήριόν του, ἐξε-
σκέπασε τὴν δικαιοσύνην τῆς εἰς τὰ ἔθνη.

4 Ἐνθυμῆθη τὸ ἔλεος καὶ τὴν ἀληθείαν τῆς, τὸν Ἰακώβ καὶ τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ. Πάντα

PSALMUS XCVII.

DOMINUS regnavit, exultet terra: lætentur insulæ multæ.

2 Nubes, et caligo in circuitu ejus: justitia, et judicium correctio sedis ejus.

3 Ignis ante ipsum præcedet, et inflammabit in circuitu inimicos ejus.

4 Illuxerunt fulgura ejus orbi terræ: vidit, et commota est terra.

5 Montes, sicut cera fluxerunt a facie Domini: a facie Domini omnis terra.

6 Annunciaverunt cæli justitiam ejus: et viderunt omnes populi gloriam ejus.

7 Confundantur omnes, qui adorant sculptilia: et qui gloriantur in simulachris suis. Adorate eum angeli ejus:

8 Audivit, et lætata est Sion. Et exultaverunt filiæ Judæ, propter judicia tua Domine:

9 Quoniam tu Dominus altissimus super omnem terram: nimis exaltatus es super omnes deos.

10 Qui diligitis Dominum, odite malum: custodit Dominus animas sanctorum suorum, de manu peccatoris liberabit eos.

11 Lux orta est justo, et rectis corde lætitia.

12 Lætamini justi in Domino: et confitemini memoriæ sanctificationis ejus.

VESPERTINÆ PRECES.

PSALMUS XCVIII.

CANTATE Domino canticum novum: quia mirabilia fecit. Salvavit sibi dextera ejus: et brachium sanctum ejus.

2 Notum fecit Dominus salutare suum: in conspectu Gentium revelavit justitiam suam.

3 Recordatus est misericordiæ suæ, et

SALMO XCVII.

IL Signore regna: gioisca la terra, rallegrinsi le grandi isole.

2 Nuvola, e caligine son d'intorno a lui: giustizia, e giudicio sono il fermo sostegno del suo trono.

3 Fuoco va davanti a lui, e divampa i suoi nemici d'ogn' intorno.

4 I suoi folgori alluminano il mondo, la terra l'ha veduto, ed ha tremato.

5 I monti si struggono come cera per la presenza del Signore, per la presenza del Signor di tutta la terra.

6 I cieli predicano la sua giustizia, e tutti i popoli veggono la sua gloria.

7 Tutti quelli che servono alle sculture, che si gloriano negl' idoli sien confusi: adoratelo, dii tutti.

8 Sion l'ha udito, e se n' è rallegrata: e le figliuole di Iuda hanno festeggiato per i tuoi giudicii, o Signore,

9 Perciocchè tu sei il Signore, l' Eccelso sopra tutta la terra: tu sei grandemente innalzato sopra tutti gl' iddii.

10 Voi ch' amate il Signore, odiate il male: egli guarda l' anime de' suoi santi, e le riscuote di man degli empì.

11 La luce è seminata al giusto, e l' allegrezza a quelli che son dritti di cuore.

12 Rallegratevi, o giusti, nel Signore, e celebrate la memoria della sua Santità.

PREGHIERA della SERA

SALMO XCVIII.

CANTATE al Signore un nuovo Cantico: perciocchè egli ha fatte maraviglie: la sua destra, ed il braccio della sua Santità, gli hanno acquistata salute.

2 Il Signore ha fatta conoscer la sua sa-

thereof: yea, the multitude of the isles may be glad thereof.

2 Clouds and darkness are round about him: righteousness and judgement are the habitation of his seat.

3 There shall go a fire before him; and burn up his enemies on every side.

4 His lightnings gave shine unto the world: the earth saw it, and was afraid.

5 The hills melted like wax at the presence of the Lord: at the presence of the Lord of the whole earth.

6 The heavens have declared his righteousness: and all the people have seen his glory.

7 Confounded be all they that worship carved images, and that delight in vain gods: worship him all ye gods.

8 Sion heard of it, and rejoiced: and the daughters of Judah were glad, because of thy judgements, O Lord.

9 For thou, Lord, art higher than all that are in the earth: thou art exalted far above all gods.

10 O ye that love the Lord, see that ye hate the thing which is evil: the Lord preserveth the souls of his saints; he shall deliver them from the hand of the ungodly.

11 There is sprung up a light for the righteous: and joyful gladness for such as are true hearted.

12 Rejoice in the Lord, ye righteous: and give thanks for a remembrance of his holiness.

EVENING PRAYER.

PSALM XCVIII.

O SING unto the Lord a new song: for he hath done marvellous things.

2 With his own right hand, and with his holy arm: hath he gotten himself the victory.

3 The Lord declared his salvation: his righ-

2 Wolken und Dunkel ist um ihn her; Gerechtigkeit und Gericht ist seines Stuhls Festung.

3 Feuer gehet vor ihm her, und zündet an umher seine Feinde.

4 Seine Blitze leuchten auf den Erdboden; das Erdreich siehet es und erschrickt.

5 Berge zerthmelzen wie Wachs vor dem Herrn, vor dem Herrscher des ganzen Erdbodens.

6 Die Himmel verkündigen seine Gerechtigkeit, und alle Völker sehen seine Ehre.

7 Schäumen müssen sich alle, die den Bildern dienen, und sich der Götzen rühmen. Betet ihn an, alle Götter.

8 Zion hörts, und ist froh, und die Töchter Juda sind fröhlich, Herr, über deinem Regiment.

9 Denn du, Herr, bist der Höchste in allen Ländern; du bist sehr erhöht über alle Götter.

10 Die ihr den Herrn liebet, haßet das Arge. Der Herr bereinigt die Seelen seiner Heiligen, von der Gottlosen Hand wird er sie erretten.

11 Dem Gerechten muß das Licht immer wieder aufgehen, und Freude den frommen Herzen.

12 Ihr Gerechten, freuet euch des Herrn, und danket ihm, und preiset seine Heiligkeit.

Abend-Gebete.

Der 98 Psalm.

1 Singet dem Herrn ein neues Lied, denn er thut Wunder. Er sieget mit seiner Rechten, und mit seinem heiligen Arm.

2 Der Herr läßt sein Heil verkündigen, vor den Völkern läßt er seine Gerechtigkeit offenbaren.

3 Er gedenket an seine Gnade und Wahrheit dem

2 La nuée et l'obscurité sont autour de lui; la justice et le jugement sont la base de son trône.

3 Le feu marche devant lui, et embrase de tous côtés ses ennemis.

4 Ses éclairs brillent par tout le monde, et la terre tremble en le voyant.

5 Les montagnes se fondent comme de la cire à cause de la présence de l'Eternel, à cause de la présence du Seigneur de toute la terre.

6 Les cieux annoncent sa justice, et tous les peuples voient sa gloire.

7 Que tous ceux qui servent les images et qui se glorifient dans les idoles, soient confus. Vous, tous les dieux, prosterner-vous devant lui.

8 Sion l'a entendu, et s'en est réjouie, et les filles de Juda ont tressailli d'allégresse à cause de tes jugemens, o Eternel!

9 Car tu es l'Eternel, élevé par dessus toute la terre; tu es infiniment élevé par dessus tous les dieux.

10 Vous, qui aimez l'Eternel, haïssez le mal; car il garde les âmes de ses Saints, et il les délivre de la main des méchants.

11 La lumière est semée pour le juste, et la joie pour ceux qui ont le cœur droit.

12 Vous justes, réjouissez-vous en l'Eternel, et célébrez la mémoire de sa sainteté.

PRIERE DU SOIR.

PSEAUME XCVIII.

CHANTEZ à l'Eternel un cantique nouveau, car il a fait des choses merveilleuses; sa droite et le bras de sa sainteté l'ont délivré.

2 L'Eternel a fait connoître sa délivrance; il a révélé sa justice aux yeux des nations.

3 Il s'est souvenu de sa miséricorde et de

2 Nube y obscuridad al rededor de él: justicia, y juicio son el apoyo de su trono.

3 Fuego irá delante de él; y abrasará al rededor á sus enemigos.

4 Alumbraron sus relámpagos la redondez de la tierra: víolos la tierra, y fué conmovida.

5 Los montes como cera se derrieron á la vista del Señor: á la vista del Señor toda la tierra.

6 Anunciaron los cielos su justicia, y vieron todos los pueblos su gloria.

7 Averguéncense todos los que adoran esculturas, y los que se glorian en sus simulacros. Adoradle todos sus Angeles:

8 Oyólo, y alborozóse Sión. Y regocijaronse las hijas de Judá, por tus juicios, Señor:

9 Porque tú eres el Señor Altísimo sobre toda la tierra: tú eres en gran manera ensalzado sobre todos los dioses.

10 Los que amais al Señor, aborreced el mal: guarda el Señor las almas de sus Santos, de la mano del pecador los librará.

11 Luz es nacida al justo; y á los rectos de corazón alegría.

12 Alegraos, justos, en el Señor: y alabad la memoria de su santidad.

ORACION VESPERTINA.

PSALMO XCVIII.

CANTAD al Señor cántico nuevo, porque hizo maravillas. Salvó á él su diestra, y el brazo santo de él.

2 El Señor manifestó su Salvador: á la vista de las naciones descubrió su justicia.

3 Se acordó de su misericordia, y de su ver-

τῶν ἑθνῶν ἀπεκάλυψε τὴν δικαιοσύνην αὐτῇ.
 3 Ἐμνήσθη τῷ ἑλέως αὐτῇ τῷ Ἰακώβ, καὶ τῆς ἀληθείας αὐτῇ τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ· εἶδσαν πάντα τὰ πείρατα τῆς γῆς τὸ σωτήριον τῆ Θεᾶ ἡμῶν.
 4 Ἀλαλιζατε τῷ Θεῷ πᾶσα ἡ γῆ, ᾠσατε καὶ ἠγαλλιᾶσθε καὶ ψάλατε.
 5 Ψάλατε τῷ Κυρίῳ ἐν κιθάρα, ἐν κιθάρα καὶ φωνῇ ψαλμῶν.
 6 Ἐν σάλπιγγιν ἐλαταῖς, καὶ φωνῇ σάλπιγγος κερατίνης· ἀλαλιζατε ἐνώπιον τῷ βασιλέως Κυρίῳ.
 7 Σαλευθήτω ἡ θάλασσα καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς, ἡ οἰκισμένη καὶ οἱ κατοικῶντες αὐτήν.
 8 Ποταμοὶ κροτήσουσι χειρὶ ἐπιτοαυτοῦ, τὰ ὅρη ἠγαλλιάσονται.
 9 Ὅτι ἦκει κρίναι τὴν γῆν· κρίνει τὴν οἰκισμένην ἐν δικαιοσύνῃ, καὶ λαοὺς ἐν εὐθύτητι.

Ψαλ. λθ'. XCIX.

Ο ΚΥΡΙΟΣ ἐβασίλευσεν, ὀργίσθησαν λαοί· ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν χειρῶν, σαλευθήτω ἡ γῆ.
 2 Κύριος ἐν Σιών μέγας, καὶ ὑψηλὸς ἐστὶν ἐπὶ πάντας τοὺς λαούς.
 3 Ἐξομολογήσθησαν τῷ ὀνόματί σου τῷ μεγάλῳ, ὅτι φοβερὸν καὶ ἅγιόν ἐστι.
 4 Καὶ τιμὴ βασιλέως κρίσιν ἀγαπᾷ· σὺ ἡτοίμασας εὐθύτητας, κρίσιν καὶ δικαιοσύνην ἐν Ἰακώβ σὺ ἐποίησας.
 5 Ὑψῆτε Κύριον τὸ Θεὸν ἡμῶν, καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποπόδιῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιός ἐστι.
 6 Μωσῆς καὶ Ἀαρὼν ἐν τοῖς ἱερεῦσιν αὐτοῦ, καὶ Σαμὴλ ἐν τοῖς ἐπικαλεσμένοις τὸ ὄνομα αὐτοῦ· ἐπέκαλον τὸν Κύριον, καὶ αὐτὸς εἰσήκουεν.
 7 Ἐν σὺλῳ νεφέλης ἐλάλει πρὸς αὐτοὺς· ἐφύλασσον τὰ μαρτύρια αὐτοῦ, καὶ τὰ προστάγματα ἃ ἔδωκεν αὐτοῖς.

veritatis suae domui Israel. Viderunt omnes termini terrae salutare Dei nostri.
 4 Jubilate Deo omnis terra: cantate, et exultate, et psallite.

5 Psallite Domino in cithara, in cithara et voce psalmi:

6 In tubis ductilibus, et voce tubae corneae. Jubilate in conspectu regis Domini:

7 Moveatur mare, et plenitudo ejus: orbis terrarum, et qui habitant in eo.

8 Flumina plaudent manu, simul montes exultabunt

9 A conspectu Domini: quoniam venit judicare terram. Judicabit orbem terrarum in justitia, et populus in aequitate.

PSALMUS XCIX.

DOMINUS regnavit, irascantur populi: qui sedet super cherubim, moveatur terra.

2 Dominus in Sion magnus: et excelsus super omnes populos.

3 Confiteantur nomini tuo magno: quoniam terribile, et sanctum est:

4 Et honor regis judicium diligit, Tu parasti directiones: judicium et justitiam in Jacob tu fecisti.

5 Exaltate Dominum Deum nostrum, et adorate scabellum pedum ejus: quoniam sanctum est.

6 Moyses et Aaron in sacerdotibus ejus: et Samuel inter eos, qui invocant nomen ejus: Invocabant Dominum, et ipse exaudiebat eos:

7 In columna nubis loquebatur ad eos. Custodiebant testimonia ejus, et praeceptum quod dedit illis.

8 Domine Deus noster tu exaudiebas

τὰ μέρει τῆς γῆς εἶδον τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ μας.

5 Ἄς χαρῇ πᾶσα ἡ γῆ εἰς τὸν Θεόν, ὡς ψάλη ὡς ἠγαλλιᾶσθαι, καὶ ὡς ἐμνήσθαι.

6 Ὑμνήσατε τὸν Κύριον ἐν κιθάρα, ἐν κιθάρα καὶ φωνῇ ψαλμῶν.

7 Ἐν σάλπιγγιν ἐλαταῖς καὶ ἐν φωνῇ σάλπιγγος κερατίνης, χαρεῖτε ἐμπρὸς τοῦ βασιλέως, τοῦ κυρίου.

8 Ἀσκινηθῇ ἡ θάλασσα καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς, ἡ οἰκουμένη καὶ πάντες οἱ κατοικῶντες ἐν αὐτῇ.

9 Οἱ ποταμοὶ κροτούντες ὡς ἐψήμησιν τὸν Κύριον καὶ ἔμπροσθεν τοῦ ὡς ἠγαλλιᾶσθαι τὰ βουνά, ὅτι ἔρχεται ἡ κρίσις τὴν γῆν.

10 Μέλλει ἡ κρίσις ἡ κρίσις καὶ τὴν οἰκισμένην ἐν δικαιοσύνῃ καὶ τοὺς λαοὺς ἐν ὀρθότητι.

Ψαλ. λθ'. XCIX.

Ο ΚΥΡΙΟΣ βασιλεύει, ὡς φοβηθῶσιν οἱ λαοί· κάθεται ἐπὶ τῶν πτερῶν τῶν χειρῶν, ὡς σαλευθῇ ἡ γῆ.

2 Μέγας ἐστὶν ὁ Κύριος ἐν Σιών, καὶ ὑψηλότερος ὑπὲρ πάντας τοὺς λαοὺς.

3 Θέλουσιν εὐχαριστήσιν τὸ φοβερὸν, τὸ μέγαλον, καὶ ἅγιον ὄνομα σου.

4 Τὴν κρίσιν ἀγαπᾷ ἡ τιμὴ τοῦ βασιλέως. Σὺ ἡτοίμασας δικαιοσύνην, σὺ ἔδωκας τῷ Ἰακώβ τὴν κρίσιν καὶ τὸ δικαίον.

5 Δοξάσατε Κύριον τὸ Θεὸν ἡμῶν, καὶ προσκυνήσατε τὸ ὑποπόδιον τῶν ποδῶν τοῦ, ὅτι εἶναι ἅγιος.

6 Ἀπὸ μέν τῶν ἱερέων τῆ Μωσῆς καὶ Ἀαρὼν, ἀπὸ δὲ τῶν ἐπικαλεσμένων τὸ ὄνομα τῆ Σαμὴλ, ἔκραζαν τὸν Κύριον, καὶ αὐτὸς ἤκουσεν.

7 Ἀπὸ τῶν νεφελῶν ἐλάλει πρὸς αὐτοὺς, καὶ ἐφύλαξον τὰ μαρτύρια τοῦ, καὶ τὰ προστάγματα τὰ ὅποια τῶς ἔδωκε.

8 Κύριε, Θεέ μας, σὺ τοὺς ἤκουσας καὶ τοὺς

lute: egli ha manifestata la sua giustizia nel cospetto delle genti.

3 Egli s'è ricordato della sua benignità, e della sua verità, verso la casa d'Israel: tutte l'estremità della terra hanno veduta la salute del nostro Dio.

4 *O abitanti di tutta la terra, giubilate al Signore: risonate, cantate, e salmeggiate.*

5 *Salmeggiate al Signore colla cetra, colla cetra giunta alla voce di canto.*

6 *Date voci d'allegrezza con trombe, e suon di corno, nel cospetto del Re, del Signore.*

7 *Rimbombi il mare, e ciò che è in esso; il mondo, ed il suoi abitanti.*

8 *Battanti i fiumi a palme, cantin d'allegrezza tutti i monti:*

9 *Nel cospetto del Signore: perciocchè egli viene per giudicar la terra egli giudicherà il mondo in giustizia, ed i popoli in dritture.*

SALMO XCIX.

IL Signor regna, tremino i popoli: colui che siede sopra i Cherubini, regna: la terra tremi.

2 Il Signore è grande in Sion, ed eccelsso sopra tutti i popoli.

3 Essi celebreranno, o Signore, il tuo Nome grande, e tremendo. Esso è santo.

4 E la forza del Re ama il giudicio: tu hai stabilita la dritture: tu hai fatto giudicio e giustizia in Jacob.

5 Esaltate il Signore Iddio nostro, ed adorate davanti allo scannello de' suoi piedi. Egli è santo.

6 Moisé, ed Aaron, furono fra i suoi sacerdoti: e Samuel fra quelli ch'invocarono il suo Nome: essi invocarono il Signore, ed egli rispose loro.

7 Egli parlò loro dalla colonna della nu-

teousness hath he openly shewed in the sight of the heathen.

4 He hath remembered his mercy and truth toward the house of Israel: and all the ends of the world have seen the salvation of our God.

5 Shew yourselves joyful unto the Lord, all ye lands: sing, rejoice, and give thanks.

6 Praise the Lord upon the harp: sing to the harp with a psalm of thanksgiving.

7 With trumpets also, and shawms: O shew yourselves joyful before the Lord the King.

8 Let the sea make a noise, and all that therein is: the round world, and they that dwell therein.

9 Let the floods clap their hands, and let the hills be joyful together before the Lord: for he is come to judge the earth.

10 With righteousness shall he judge the world: and the people with equity.

PSALM XCIX.

THE Lord is King, be the people never so impatient: he sitteth between the cherubims, be the earth never so unquiet.

2 The Lord is great in Sion: and high above all people.

3 They shall give thanks unto thy Name: which is great, wonderful, and holy.

4 The king's power loveth judgement; thou hast prepared equity: thou hast executed judgement and righteousness in Jacob.

5 O magnify the Lord our God: and fall down before his footstool, for he is holy.

6 Moses and Aaron among his priests, and Samuel among such as call upon his Name: these called upon the Lord, and he heard them.

7 He spake unto them out of the cloudy pillar: for they kept his testimonies, and the law that he gave them.

8 Thou heardest them, O Lord our God:

sa fidélité envers la maison d'Israël; toutes les extrémités de la terre ont vu la délivrance de notre Dieu.

4 Vous tous les habitans de la terre, jetez des cris de réjouissance à l'Eternel; écrivez-vous, chantez de joie et psalmodiez.

5 Psalmodiez à l'Eternel avec la harpe, avec la harpe et avec le chant de la voix.

6 Jetez des cris de réjouissance avec les trompettes et le son du cornet, devant le Roi, l'Eternel.

7 Que la mer et toute ce qu'elle contient retentisse; la terre et ceux qui y habitent!

8 Que les fleuves frappent des mains; que les montagnes chantent aussi de joie.

9 Au devant de l'Eternel; car il vient pour juger la terre; il jugera le monde avec justice, et les peuples avec équité.

PSEAUME XCIX.

L'ETERNEL règne; que les peuples tremblent. Il est assis entre les chérubins; que la terre soit ébranlée.

2 L'Eternel est grand en Sion, et il est élevé par dessus tous les peuples.

3 Ils célébreront ton nom grand et redoutable, car il est saint;

4 Et la force du Roi qui aime la justice. Tu as établi l'équité, tu as fait jugement et justice en Jacob.

5 Exaltez l'Eternel notre Dieu, et prosternez-vous devant son marche-pied: il est saint.

6 Moïse et Aaron ont été entre ses sacrificateurs, et Samuel entre ceux qui invoquoient son nom; ils invoquoient l'Eternel, et il leur répondoit.

7 Il parloit à eux de la colonne de nuée; ils ont gardé ses témoignages et l'ordonnance qu'il leur avoit donnée.

8 O Eternel notre Dieu, tu les as exaucés,

Hause Israel. Aller Welt Ende sehen das Heil unsers Gottes.

4 Jauchzet dem Herrn alle Welt, singet, rühmet und lobet;

5 Lobet den Herrn mit Harfen, mit Harfen und mit Psalmen;

6 Mit Trompeten und Posaunen, jauchzet vor dem Herrn, dem Könige.

7 Das Meer brause, und was darinnen ist, der Erdboden, und die darauf wohnen.

8 Die Wasserströme frohloßen, und alle Berge seien fröhlich,

9 Vor dem Herrn, denn er kommt das Erdreich zu richten. Er wird den Erdboden richten mit Gerechtigkeit, und die Völker mit Recht.

Der 99 Psalm.

1 Der Herr ist König, darum toben die Völker; er sitzt auf Cherubim, darum reget sich die Welt.

2 Der Herr ist groß zu Zion, und hoch über alle Völker.

3 Man bente deinem großen und wunderbarlichen Namen, der da heilig ist.

4 Im Reich dieses Königs hat man das Recht lieb. Du giebst Gerechtigkeit, du schaffest Gericht und Gerechtigkeit in Jacob.

5 Erhöhet den Herrn, unsern Gott, betet an zu seinem Fußstuhel: denn er ist heilig.

6 Moïse und Aaron unter seinen Priestern, und Samuel unter denen, die seinen Namen anrufen; sie riefen an den Herrn, und er erhörte sie.

7 Er redete mit ihnen durch eine Wolkenfäule; sie hielten seine Zeugnisse und Gebote, die er ihnen gab.

8 Herr, du bist unser Gott, du erhörtest sie; du,

dad para con la casa de Israel. Vieron todos los términos de la tierra al Salvador del Dios nuestro.

4 Cantad alegres á Dios toda la tierra: cantad, y saltad de gozo, y tañed psalmos.

5 Tañed psalmos al Señor con cítara, con cítara y con voz de Salmo:

6 Con trompetas de metal, y sonido de corneta. Cantad alegres en la presencia del Rey, que es el Señor:

7 Muévase el mar, y su plenitud: la redondez de la tierra, y los que moran en ella.

8 Los rios aplaudirán con palmas: juntamente los montes se alegrarán

9 A la vista del Señor: porque vino á juzgar la tierra. Juzgará la redondez de la tierra en justicia, y los pueblos en equidad.

PSALMO XCIX.

EL Señor reynó, mas que se enojen los pueblos: el que está sentado sobre los Chérubines, mas que se mueva la tierra.

2 El Señor en Sión grande: y ensalzado sobre todos los pueblos.

3 Alaben tu nombre grande: porque es terrible, y santo:

4 Y el honor del Rey ama la justicia. Tú has establecido leyes rectas: tú has hecho en Jacob juicio y justicia.

5 Ensalzad al Señor Dios nuestro, y adorad el estrado de sus pies, porque es Santo.

6 Moysés, y Aarón entre sus Sacerdotes; y Samuél entre aquellos, que invocan su nombre. Invocaban al Señor, y él los oía:

7 En columna de nube les hablaba. Guardaban sus testimonios, y mandamiento que les dió.

8 Señor Dios nuestro, tú los oías: Dios, tú

8 Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, σὺ ἐπήκουες αὐτῶν· ὁ Θεός, εὐλόγητος ἔγινον αὐτοὺς, καὶ ἐκδικῶν ἐπὶ πάντα τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτῶν.

9 Ὑψῆτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ προσκυνεῖτε εἰς ὅρον ἅγιον αὐτοῦ, ὅτι ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ψαλ. ρ'. C.

ΑΛΛΑΛΕΞΑΤΕ τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ,

2 Δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ ἐν εὐφροσύνῃ· εἰσέλθατε ἐνώπιον αὐτοῦ ἐν ὑγαλλιάσει.

3 Γνωτὲ ὅτι Κύριος αὐτός ἐστιν ὁ Θεός· αὐτὸς ἐποίησεν ἡμᾶς, καὶ οὐχ ἡμεῖς, λαὸς αὐτοῦ καὶ πρόβατα τῆς νομῆς αὐτοῦ.

4 Εἰσέλθατε εἰς τὰς πύλας αὐτοῦ ἐν ἑξομολογήσει, τὰς αὐλὰς αὐτοῦ ἐν ὕμνοις· ἑξομολογεῖσθε αὐτῷ, αἰνεῖτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

5 Ὅτι χρηστὸς Κύριος, εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ, καὶ ἕως γενεᾶς καὶ γενεᾶς ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ.

Ψαλ. ρα'. CI.

ΕΛΕΟΣ καὶ κρίσιν ἄσμοι· σοι Κύριε· ψαλῶ

2 Καὶ συνήσω ἐν ὁδῷ ἀμώμῳ· πότε ἤξειν πρὸς μέ; διεπορευομένη ἐν ἀκακίᾳ καρδίας μου, ἐν μέσσοι τοῦ οἴκου μου.

3 Οὐ προεθέμην πρὸ ὀφθαλμῶν μου πρᾶγμα παράνομον, ποιοῦντας παραβάσεις ἐμίσησα· οὐκ ἐκολλήθη μοι

4 Καρδία σκαμβῆ, ἐκκλίνοντος ἀπ' ἐμοῦ τοῦ πονηροῦ, οὐκ ἐγίνωσκον.

5 Τὸν καταλαλοῦντα λάθρα τοῦ πλησίον αὐτοῦ, τοῦτον ἐξεδιῶκον· ὑπερηφάνῳ ὀφθαλμῷ καὶ ἄπληστῳ καρδία, τοῦτ' οὐ συνήσθιον.

6 Οἱ ὀφθαλμοί μου ἐπὶ τοὺς πιστοὺς τῆς γῆς, τοῦ συγκαθῆσθαι αὐτοὺς μετ' ἐμοῦ· πορευόμενος ἐν ὁδῷ ἀμώμῳ, οὕτως μοι ἐλειτούργει.

eos: Deus tu propitius fuisti eis, et ulciscens in omnes adinventiones eorum.

9 Exaltate Dominum Deum nostrum, et adorate in monte sancto ejus: quoniam sanctus Dominus Deus noster.

PSALMUS C.

JUBILATE Deo omnis terra: servite Domino in laetitia. Introite in conspectu ejus, in exultatione.

2 Scitote quoniam Dominus ipse est Deus: ipse fecit nos, et non ipsi nos: Populus ejus, et oves pascuæ ejus:

3 Introite portas ejus in confessione, atria ejus in hymnis: confitemini illi. Laudate nomen ejus:

4 Quoniam suavis est Dominus, in æternum misericordia ejus, et usque in generationem et generationem veritas ejus.

PSALMUS CI.

MISERICORDIAM, et judicium cantabo tibi Domine: Psallam.

2 Et intelligam in via immaculata, quando venies ad me. Perambulabam in innocentia cordis mei, in medio domus meæ.

3 Non proponebam ante oculos meos rem injustam: facientes prævaricationes odivi. Non adhæsit mihi

4 Corpravum: declinantem a me malignum non cognoscebam.

5 Detrahentem secreto proximo suo, hunc persequabar. Superbo oculo, et insatiabili corde, cum hoc non edebam.

6 Oculi mei ad fideles terræ ut sedeant mecum: ambulans in via immaculata, hic mihi ministrabat.

ἐσυγχώρησας, καὶ ἐτιμώρησας, ὦ Θεέ, τὰς ἐφευρέσεις των.

9 Δοξάσατε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, προσκυνήσατέ τον εἰς τὸ ὄρος τῶ ἁγίου, ὅτι ἅγιος εἶναι Κύριος ὁ Θεὸς μας.

Ψαλ. ρ'. C.

ΧΑΙΡΕ ὦ γῆ πᾶσα ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Θεοῦ· ὁρῶντων τῷ Κυρίῳ εὐφρόνως, καὶ ἔλθε πρὸς αὐτὸν ἐν ὑγαλλιάσει.

2 Μάθε ὅτι ὁ Κύριος, αὐτὸς ἐστὶν ὁ Θεὸς ἡμῶν, αὐτὸς ἐπλασεν ἡμᾶς, καὶ ἔχ' ἡμεῖς· ἡμεῖς δὲ λαὸς αὐτοῦ, καὶ πρόβατα τῆς βοσκῆς αὐτοῦ ἑκαταστάθημεν.

3 Ἐλθετε εἰς τὰς θύρας αὐτοῦ ἐν ἑξομολογήσει, εἰς τὰς αὐλὰς αὐτοῦ ἐν ὕμνοις. Εὐχαρίστησατε αὐτὸν, δοξάσατε τὸ ὄνομα του.

4 Ὅτι ἀγαθὸς ὁ Κύριος, καὶ αἰώνιον τὸ ἔλεός τῃ καὶ ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν ἡ ἀλήθειά τῃ.

Ψαλ. ρα'. CI.

ΕΛΕΟΣ καὶ κρίσις θέλει εἶναι ὁ πρὸς σὲ ψαλμός μου, Κύριε, πρὸς σὲ θέλω ψάλλειν.

2 Ἄς καταλάβω κατὰ τὸν τρόπον τῇ ἀμώμῃ.

3 Πότε θέλεις ἔλθειν πρὸς ἐμέ; θέλω περιπατῆσαι εἰς τὸ μέσον τῆς οἰκίας μου, μετ' ἄκακην καρδίαν.

4 Δὲν θέλω βάλλειν ἔμπροσθέν μου πρᾶγμα παράνομον, μισῶ τοὺς ποιοῦντας παραβάσεις, οὐδένας ἀπὸ αὐτῶν θέλει μετ' ἐπλησιάσειν.

5 Πονηρὴν καρδίαν, καὶ ἀνθρώπους δολεροῦς δὲν θέλω γνωρίσειν.

6 Θέλω δῶξαι ἐν τῷ κρυφίῳ ὁμιλοῦντα κατὰ τὸν πλησίον του.

7 Δὲν θέλω συνέλθειν μετ' ἔχοντα ὀφθαλμὸν ὑπερηφάνειαν, καὶ ὀγκυλομένην καρδίαν.

8 Οἱ ὀφθαλμοί μου πίπτουσιν ἐπὶ τοὺς πιστοὺς τῆς γῆς, ἵνα συγκατοικήσω μετ' αὐτούς.

vola: essi altresì osservarono le sue testimonianze, e gli statuti ch' egli diede loro.

8 O Signore Iddio nostro, tu gli esaudisti, tu fosti loro un Dio perdonatore: ma altresì vendicator de' lor fatti.

9 Esaltate il Signore Iddio nostro, ed adorate nel Monte nella sua Santità: perciocchè il Signore Iddio nostro è santo.

SALMO C.

VOI tutti gli abitanti della terra, giubilate al Signore.

2 Servite al Signore con allegrezza, venite nel suo cospetto con canto.

3 Riconoscete, ch' il Signore è Iddio: egli è quel che ci ha fatti, e non noi stessi: noi suo popolo, e greggia del suo pasco.

4 Entrate nelle sue porte con ringraziamento, e ne' suoi Cortili con lode; celebratelo, benedite il suo Nome.

5 Perciocchè il Signore è buono: la sua benignità dura in eterno, e la sua verità per ogni età.

SALMO CI.

IO canterò un Canticò di benignità, e di giudizio: io te lo salmeggerò, o Signore.

2 Io comporrò una maestrevol canzone intorno alla via intiera. Quando verrai a me? io caminerò nell' integrità del mio cuore dentro alla mia casa.

3 Io non mi proporrò davanti agli occhi cosa alcuna scellerata: io odio i fatti degli sviati: niuno d' essi mi starà appresso.

4 Il cuor perverso si dipartirà da me: io non conoscerò il malvagio.

5 Io sterminerò, chi sparlerà in segreto contr' al suo prossimo: io non comporrerò l' uomo con gli occhi altieri, e col cuor gonfio.

6 Io avrò l' occhio a ciò che gli uomini leali della terra dimorino meco: chi ca-

thou forgavest them, O God, and punishedst their own inventions.

9 O magnify the Lord our God, and worship him upon his holy hill: for the Lord our God is holy.

PSALM C.

O BE joyful in the Lord all ye lands: serve the Lord with gladness, and come before his presence with a song.

2 Be ye sure that the Lord he is God; it is he that hath made us, and not we ourselves: we are his people, and the sheep of his pasture.

3 O go your way into his gates with thanksgiving, and into his courts with praise: be thankful unto him, and speak good of his Name.

4 For the Lord is gracious, his mercy is everlasting: and his truth endureth from generation to generation.

PSALM CI.

MY song shall be of mercy and judgment: unto thee, O Lord, will I sing.

2 O let me have understanding in the way of godliness.

3 When wilt thou come unto me: I will walk in my house with a perfect heart.

4 I will take no wicked thing in hand; I hate the sins of unfaithfulness: there shall no such cleave unto me.

5 A froward heart shall depart from me: I will not know a wicked person.

6 Whoso privily slandereth his neighbour: him will I destroy.

7 Whoso hath also a proud look and high stomach: I will not suffer him.

8 Mine eyes look upon such as are faithful in the land: that they may dwell with me.

9 Whoso leadeth a godly life: he shall be my servant.

Gott, vergabest ihnen, und straftest ihr Thun.

9 Erhöhet den Herrn, unsern Gott, und betet an zu seinem heiligen Berge: denn der Herr, unser Gott, ist heilig.

Der 100 Psalm.

1 Jauchzet dem Herrn, alle Welt.

2 Dienet dem Herrn mit Freuden; kommet vor sein Angesicht mit Frohlocken.

3 Erkennet, daß der Herr Gott ist. Er hat uns gemacht, und nicht wir selbst, zu seinem Volk, und zu Schafen seiner Weide.

4 Gehet zu seinen Thoren ein mit Danken, zu seinen Vorhöfen mit Loben; danket ihm, lobet seinen Namen.

5 Denn der Herr ist freundlich, und seine Gnade währet ewig, und seine Wahrheit für und für.

Der 101 Psalm.

1 Von Gnade und Recht will ich singen, und dir, Herr, lobfagen.

2 Ich handle vorsichtig und reßlich bey denen, die mir zugehören, und wanble treulich in meinem Hause.

3 Ich nehme mir keine böse Sache vor. Ich hasse den Ueberrreiter, und lasse ihn nicht bey mir bleiben.

4 Ein verkehrtes Herz muß von mir weichen; den Bösen leide ich nicht.

5 Der seinen Nächsten heimlich verläumdhet, den verstimme ich. Ich mag daß nicht, der stolze Geberden und hohen Muth hat.

6 Meine Augen sehen nach den Treuen im Lande, daß sie bey mir wohnen, und habe gern fromme Diener.

tu leur as été un Dieu fort, en pardonnant, et en faisant vengeance de leurs actions.

9 Exaltez l'Eternel notre Dieu, et prostérnez-vous dans la montagne de sa sainteté; car l'Eternel notre Dieu est saint.

PSEAUME C.

VOUS tous, habitants de la terre, poussez des cris de réjouissance à l'Eternel.

2 Servez l'Eternel avec allégresse, venez devant lui avec des chants de joie.

3 Reconnoissez que l'Eternel est Dieu; c'est lui qui nous a formés, et ce n'est pas nous qui nous sommes faits; nous sommes son peuple et le troupeau de sa pâture.

4 Entrez dans ses portes avec des actions de grâces, dans ses parvis avec la louange; célébrez-le, bénissez son nom.

5 Car l'Eternel est bon, sa bonté demeure à toujours, et sa fidélité d'âge en âge.

PSEAUME CI.

JE chanterai la bonté et la justice; Eternel, je te psalmodierai.

2 Je m'appliquerai à la voie de l'intégrité. Quand viendras-tu à moi? Je marcherai dans l'intégrité de mon cœur, au milieu de ma maison.

3 Je ne me proposerai rien de mauvais; j'ai en haine les actions de ceux qui se détournent du droit chemin; rien ne s'en attachera à moi.

4 Le cœur pervers se retirera d'après de moi; je n'avouerai point le méchant.

5 Je retrancherai celui qui médit en secret de son prochain; je ne pourrai pas souffrir celui qui a les yeux élevés et le cœur enflé.

6 Je rechercherai les gens de bien du pays, afin qu'ils demeurent avec moi; celui qui marche dans l'intégrité, me servira.

les fuiste propicio, y vengador de todas las maquinaciones de ellos.

9 Ensalzad al Señor Dios nuestro, y adoradle en su santo monte: porque santo es el Señor Dios nuestro.

PSALMO C.

CANTAD alegres al Señor los de toda la tierra: servid al Señor con alegría. Entrad delante de él con alborozo.

2 Sabed, que el Señor él es el Dios: él nos hizo, y no nosotros á nosotros: pueblo suyo, y ovejas de su dehesa.

3 Entrad en las puertas de él con alabanza, en los atrios de él con hymnos: glorificadle. Alabad su nombre:

4 Porque suave es el Señor, para siempre su misericordia, y su verdad de generacion en generacion.

PSALMO CI.

MISERICORDIA, y juicio te cantaré, Señor.

2 Tañeré psalmos, y entenderé en el camino sin mancilla, quando vengas á mí. Caminaba yo en la inocencia de mi corazon, en medio de mi casa.

3 No proponia delante de mis ojos cosa injusta, aborrecia á los que hacian prevaricaciones.

4 Corazon torcido no se allegó á mí: al malicioso que se apartaba de mí, no lo conocia.

5 Al que en oculto decia mal de su próximo, á este perseguia. Con hombre de ojos altivos, y de corazon insaciable, con este no comia.

6 Mis ojos sobre los fieles del país para que se sienten conmigo: el que andaba en camino sin mancilla, ese me servia.

7 Οὐ κατάρκει ἐν μέσῳ τῆς οἰκίας μου ποιών ὑπερφάναν· λαλῶν ἄδικα οὐ κατεύθυνεν ἐναντίον τῶν ὀφθαλμῶν μου.

8 Εἰς τὰς πρωίας ἀπέκτενον πάντας τοὺς ἀμαρτωλοὺς τῆς γῆς, τοῦ ἐξολοθρεῦσαι ἐκ πόλεως Κυρίου πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀδικίαν.

ΕΘΘΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

Ψαλ. ρβ'. CII.

ΚΥΡΙΕ εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, καὶ ἡ κραυγὴ μου πρὸς σέ ἐλθέτω.

2 Μη ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμῆ· ἐν ᾗ ἂν ἡμέρα θλίβωμαι, κλίνον πρὸς με τὸ ἔς σου· ἐν ᾗ ἂν ἡμέρα ἐπικαλέσωμαι σε, ταχὺ εἰσάκουσόν μου.

3 Ὅτι ἐξέλιπον ὥσει καπνὸς αἱ ἡμέραι μου, καὶ τὰ ὁστά μου ὥσει φρίγῃον συνεφρίγησαν.

4 Ἐπλήγη ὥσει χόρτος, καὶ ἐξηράνθη ἡ καρδία μου, ὅτι ἐπιλαθόμην τῆ φαγῆν τὸν ἄρτον μου.

5 Ἀπὸ φωνῆς τοῦ στεναγμοῦ μου, ἐκολλήθη τὸ ὄστον μου τῇ σαρκί μου.

6 Ὡμοιώθην πελεκᾶνι ἐρημικῷ, ἐγενήθην ὥσει νυκτικόραξ ἐν οἰκοπέδῳ.

7 Ἠγρύπνησα, καὶ ἐγενήθην ὥσει στρουθίον μονάξον ἐπὶ δώματι.

8 Ὅλην τὴν ἡμέραν ὠνεΐδιζον με οἱ ἐχθροί μου, καὶ οἱ ἐπαινοῦντές με κατ' ἐμοῦ ὤμνηον.

9 Ὅτι σποδὸν ὥσει ἄρτον ἐφαγον, καὶ τὸ πόμα μου μετὰ κλαυθμοῦ ἐκίρων.

10 Ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου καὶ τοῦ θυμοῦ σου, ὅτι ἐπάρας κατέρραξάς με.

11 Αἱ ἡμέραι μου ὥσει σκία ἐκλήθησαν, καὶ ὥσει χόρτος ἐξηράνθην.

9 Ὁ περπατῶν εἰς τὴν ὁδὸν τῶν ἀμώμων, θέλει εἶναι ὁ ὑπηρετὴς μου.

10 Ὁ δολερὸς δὲν θέλει κατοικήσῃ εἰς τὴν οἰκίαν μου, ὁ ψεύτης δὲν θέλει μείνῃ ἐμ-
προσθέν μου.

11 Μετ' ὀλίγον θέλω ἐξολοθρεῦσαι πάντας τοὺς ἀμαρτωλοὺς τῆς γῆς, καὶ ἐκριζώσω πάντας τοὺς ἐργάτας τῆς ἀνομίας ἀπὸ τὴν πόλιν τοῦ Κυρίου.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΗΣ ΑΥΓΗΣ.

Ψαλ. ρβ'. CII.

ΚΥΡΙΕ εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, καὶ ἂς ἔλθῃ ἡ κραυγὴ μου πρὸς σέ.

2 Μη ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμῆ ἐν τῷ καιρῷ τῆς θλίψεώς μου, κατήβασον πρὸς ἐμέ τὸ αὐτίον σου, ὅταν σέ κρᾶζω εἰσάκουσόν μου ταχέως.

3 Ὅτι αἱ ἡμέραι μου χίνονται ὥσάν καπνὸς, καὶ τὰ κόκαλά μου καίονται ὥσάν θάυλοι.

4 Ἐμαράνθη ὥσάν χόρτον καὶ ἐξηράνθη ἡ καρδία μου καὶ λησμονῶ να φάγω τὸν ἄρτον μου.

5 Ἀπὸ τὴν φωνῆν τοῦ στεναγμοῦ μου τὰ κόκαλά μου ἐκωλήθησαν μετὰ τὴν σάρκα μου.

6 Ὡμοιώθην τῇ ἐρημικῇ πελεκᾶνι, ἐγενήθην ὥσάν τὸν νυκτικόρακα τῆς ἐρήμου.

7 Ἠγρύπνησα καὶ ἐγενήθην ὥσάν σπηρῆτης ὁ μείνας ὀλομοναχὸς ἐπὶ τὰ κεραμῆδια.

8 Ὅλην τὴν ἡμέραν με ὠνεΐδιζον οἱ ἐχθροί μου· καὶ οἱ ἐπαινῶντες με ὤμνησαν ἐναντίον μου.

9 Ὅτι ἐφαγον σάκτιν ὥσάν να ἦτο ἄρτος, καὶ τὸ πιστόν μου ἦτο ἀνακατωμένον μετὰ τὰ δάκρυνά μου.

10 Καὶ αὐτὸ ἐξ' αἰτίας τῆς ὀργῆς σου καὶ τοῦ θυμοῦ σου ὅτι σὺ με ὕψωσας, καὶ μετέταπείνωσας.

11 Ἐπέρασαν αἱ ἡμέραι μου ὥσάν σκία, καὶ ἐμαρίνθην ὥσάν χόρτον.

7 Non habitabit in medio domus meæ qui facit superbiam: qui loquitur iniqua, non direxit in conspectu oculorum meorum.

8 In matutino interficiebam omnes peccatores terræ: ut disperderem de civitate Domini omnes operantes iniquitatem.

MATUTINÆ PRECES.

PSALMUS CII.

DOMINE exaudi orationem meam: et clamor meus ad te veniat.

2 Non avertas faciem tuam a me: in quacumque die tribulor, inclina ad me aurem tuam. In quacumque die invocavero te, velociter exaudi me.

3 Quia defecerunt sicut fumus dies mei: et ossa mea sicut cremum aruerunt.

4 Percussus sum ut fenum, et aruit cor meum: quia oblitus sum comedere panem meum.

5 A voce gemitus mei adhæsit os meum carni meæ.

6 Similis factus sum pellicano solitudinis: factus sum sicut nycticorax in domicilio.

7 Vigilavi, et factus sum sicut passer solitarius in tecto.

8 Tota die exprobrabant mihi inimici mei: et qui laudabant me, adversum me jurabant.

9 Quia cinerem tamquam panem manducabam, et potum meum cum fletu miscebam.

10 A facie iræ et indignationis tuæ: quia elevans allisisti me.

11 Dies mei sicut umbra declinaverunt:

mina per la via intiera mi servirà.

7 Chi usa frode nelle sue opere, non abiterà dentro alla mia casa: chi parla menzogne, non sarà stabilito davanti agli occhi miei.

8 Ogni mattina io distruggerò tutti gli empî del paese; per isterminar dalla Città del Signore tutti gli operatori d' iniquità.

PREGHIERA della MATTINA.

SALMO CII.

SIGNORE, ascolta la mia orazione, e venga il mio grido infino a te.

2 Non nasconder la tua faccia da me: nel giorno ch' io sono in distretta, inchina a me il tuo orecchio: nel giorno ch' io grido, affrettati di rispondermi.

3 Perciocchè i miei giorni son venuti meno come fumo, e le mie ossa son arse come un tizzone.

4 Il mio cuore è stato percosso come erba, ed è seccato: perciocchè io ho dimenticato di mangiare il mio pane.

5 Le mie ossa son attaccate alla mia carne, per la voce de' miei gemiti.

6 Io son divenuto simile al pellicano del deserto, e son come il gufo delle solitudini.

7 Io vegghio, e son come il passere solitario sopra il tetto.

8 I miei nemici mi fanno vituperio tutto dì: quelli che sono infuriati contr' a me, fanno dell' esecrazioni di me.

9 Perciocchè io ho mangiata la cenere come pane, ed ho temperata la mia bevanda con lagrime.

10 Per la tua indegnazione, e per lo tuo cruccio: perciocchè, avendomi levato ad alto, tu m' hai gettato a basso.

11 I miei giorni son come l' ombra che dichina, ed io son secco come erba.

10 There shall no deceitful person dwell in my house: he that telleth lies shall not tarry in my sight.

11 I shall soon destroy all the ungodly that are in the land: that I may root out all wicked doers from the city of the Lord.

MORNING PRAYER.

PSALM CII.

HEAR my prayer, O Lord: and let my crying come unto thee.

2 Hide not thy face from me in the time of my trouble: incline thine ear unto me when I call: O hear me, and that right soon.

3 For my days are consumed away like smoke: and my bones are burnt up as it were a firebrand.

4 My heart is smitten down, and withered like grass: so that I forget to eat my bread.

5 For the voice of my groaning: my bones will scarce cleave to my flesh.

6 I am become like a pelican in the wilderness: and like an owl that is in the desert.

7 I have watched, and am even as it were a sparrow: that sitteth alone upon the housetop.

8 Mine enemies revile me all the day long: and they that are mad upon me, are sworn together against me.

9 For I have eaten ashes as it were bread: and mingled my drink with weeping;

10 And that because of thine indignation and wrath: for thou hast taken me up, and cast me down.

11 My days are gone like a shadow: and I am withered like grass.

12 But thou, O Lord, shalt endure for ever: and thy remembrance throughout all generations.

7 Falsche Leute halte ich nicht in meinem Hause; die Lügner gebeihen nicht bei mir.

8 Frühe vertilge ich alle Gottlosen im Lande, daß ich alle Uebelthäter austrette aus der Stadt des Herrn.

Morgen-Gebete.

Der 102 Psalm.

1 Herr, höre mein Gebet, und laß mein Schreien zu dir kommen.

2 Verbirge dein Antlitz nicht vor mir in der Noth, neige deine Ohren zu mir; wenn ich dich anrufe, so erhöhe mich bald.

3 Denn meine Tage sind vergangen wie ein Rauch, und meine Gebeine sind verbrannt wie ein Brand.

4 Mein Herz ist geschlagen, und verdorret wie Gras, daß ich auch vergesse mein Brod zu essen.

5 Mein Gebet klebt an meinem Fleisch vor Heulen und Seufzen.

6 Ich bin gleich wie ein Rohrdommel in der Wüste, ich bin gleich wie ein Rauhlein in den verödeten Stätten.

7 Ich wache, und bin wie ein einsamer Vogel auf dem Dache.

8 Täglich schmähen mich meine Feinde; und die mich spotten, schmähen bei mir.

9 Denn ich esse Asche wie Brod, und mische meinen Trank mit Weinen,

10 Vor deinem Drohen und Zorn, daß du mich aufgehoben, und zu Boden gestossen hast.

11 Meine Tage sind dahin, wie ein Schatten, und ich verborre wie Gras.

12 Du aber, Herr, bleibest ewiglich, und dein Gedächtniß für und für.

13 Du wollest dich aufmachen, und über Zion er-

7 Celui qui use de tromperie ne demeurera point dans ma maison; celui qui prononce des faussetés ne sera point affermi devant mes yeux.

8 Je retrancherai chaque matin tous les méchans du pays, afin d'exterminer de la cité de l'Eternel tous les ouvriers d'iniquité.

PRIERE DU MATIN.

PSEAUME CII.

ETERNEL, écoute ma requête, et que mon cri vienne jusqu'à toi.

2 Ne cache point ta face de moi au jour que je suis en détresse; incline ton oreille vers moi; au jour que je te réclame, hâte-toi, réponds-moi.

3 Car mes jours s'en vont comme la fumée, et mes os sont desséchés comme un foyer.

4 Mon cœur a été frappé, et est devenu sec comme l'herbe, de sorte que j'ai oublié de manger mon pain.

5 Mes os sont attachés à ma chair, à cause de la voix de mon gémissement.

6 Je suis devenu semblable au cormoran du désert, et je suis comme la chouette des lieux sauvages.

7 Je veille, et je suis semblable à un passereau qui est seul sur le toit.

8 Ceux qui me haïssent me couvrent d'opprobres tous les jours, et ceux qui sont poussés de fureur contre moi, jurent contre moi.

9 Car j'ai mangé la cendre comme le pain, et j'ai mêlé ma boisson de pleurs.

10 A cause de ton courroux et de ton indignation; parce que tu m'avois élevé, et puis tu m'as jeté par terre.

11 Mes jours sont comme une ombre qui est sur son déclin, et je deviens sec comme l'herbe.

12 Mais toi, Eternel, tu demeures éternellement, et ta mémoire dure d'âge en âge.

7 No morará en medio de mi casa el que obra con soberbia: el que habla cosas iniquas, no entró derecho en la vista de mis ojos.

8 De madrugada mataba á todos los pecadores del país: á fin de exterminar de la ciudad del Señor á todos los que obraban maldad.

ORACION MATUTINA.

PSALMO CII.

SEÑOR, escucha mi oracion, y llegue á ti mi clamor.

2 No apartes tu rostro de mí: en qualquier dia que me hallo atribulado, inclina á mí tu oído. En qualquier dia que te invocare, escúchame prontamente:

3 Porque fueron disipados como humo mis dias; y mis huesos como hornija se han secado.

4 Ajado he sido como heno, y se ha secado mi corazon, porque me he olvidado de comer mi pan.

5 A la voz de mi gemido se han pegado mis huesos á mi carne.

6 He sido semejante al pelicano de la soledad: he sido como cuervo nocturno en domicilio.

7 He velado, y he sido como páxaro solitario en tejado.

8 Todo el dia me zaherian mis enemigos: y los que me alababan, juraban contra mí.

9 Porque comia la ceniza como pan, y mezclaba mi bebida con el llanto.

10 A vista de tu ira é indignacion; porque alzándome me estrellaste.

11 Mis dias como sombra han pasado, y yo como heno me he secado.

12 Mas tú, Señor, permaneces para siempre

12 Σὺ δὲ Κύριε εἰς τὸν αἰῶνα μένεις, καὶ τὸ μνημόσυνόν σου εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

13 Σὺ ἄναστὰς οἰκτειρήσεις τὴν Σιών, ὅτι καιρὸς τοῦ οἰκτειρήσαι αὐτὴν ὅτι ἤκει καιρὸς.

14 Ὅτι εὐδόκησαν οἱ δούλοι σου τοὺς λίθους αὐτῆς, καὶ τὸν χεῖρα αὐτῆς οἰκτειρήσουσι.

15 Καὶ φοβηθήσονται τὰ ἔθνη τὸ ὄνομά σου Κύριε, καὶ πάντες οἱ βασιλεῖς τὴν δόξαν σου.

16 Ὅτι οἰκοδομήσει Κύριος τὴν Σιών, καὶ ὁφθήσεται ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ.

17 Ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν προσευχὴν τῶν ταπεινῶν καὶ οὐκ ἐξουδένωσε τὴν δέησιν αὐτῶν.

18 Γραφήτω αὕτη εἰς γενεὰν ἐτέραν, καὶ λαὸς ὁ κτιζόμενος αἰνεῖσι τὸν Κύριον.

19 Ὅτι ἐξέκυψεν ἐξ ὕψους ἁγίου αὐτοῦ, Κύριος ἐξ οὐρανοῦ ἐπὶ τὴν γῆν ἐπέβλεψε,

20 Τοῦ ἀκοῦσαι τοῦ στεναγμοῦ τῶν πεπεδημένων, τῆ λύσαι τὰς νύκτας τῶν τεθνατωμένων,

21 Τῆ ἀναγγεῖλαι ἐν Σιών τὸ ὄνομα Κυρίου, καὶ τὴν αἰνεῖσαι αὐτοῦ ἐν Ἱερουσαλὴμ.

22 Ἐν τῷ συναχθῆναι λαοὺς ἔπιτοαυτοῦ, καὶ βασιλεῖς τοῦ δουλεύειν τῷ Κυρίῳ.

23 Ἀπεκρίθη αὐτῷ ἐν ὁδῷ ἰσχύος αὐτῆς, τὴν ὀλιγότητα τῶν ἡμερῶν μου.

24 Ἀναγγεῖλόν μοι μὴ ἀναγάγῃς με ἐν ἡμίσει ἡμερῶν μου, ἐν γενεᾷ γενεῶν τὰ ἔτη σου.

25 Κατ' ἄρχας τὴν γῆν σὺ Κύριε ἐθεμελίωσας, καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου εἰσὶν οἱ ἔθνη.

26 Αὐτοὶ ἀπολούνται, σὺ δὲ διαμένεις καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται, καὶ ὡσεὶ περιβολαῖον ἐλίξεις αὐτοὺς, καὶ ἀλλαγῇσονται.

27 Σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ, καὶ τὰ ἔτη σου ὡς ἐκ ἐκλείψουσιν.

28 Οἱ υἱοὶ τῶν δούλων σου κατασκηνώσουσι,

et ego sicut fœnum arui.

12 Tu autem Domine in æternum permanes: et memoriale tuum in generationem et generationem.

13 Tu exurgens misereberis Sion: quia tempus miserendi ejus, quia venit tempus.

14 Quoniam placuerunt servis tuis lapides ejus: et terræ ejus miserebuntur.

15 Et timebunt Gentes nomen tuum Domine, et omnes reges terræ gloriam tuam.

16 Quia ædificavit Dominus Sion: et videbitur in gloria sua.

17 Respexit in orationem humilium: et non sprexit precem eorum.

18 Scribantur hæc in generatione altera: et populus, qui creabitur, laudabit Dominum:

19 Quia prospexit de excelso sancto suo: Dominus de cælo in terram aspexit:

20 Ut audiret gemitus compeditorum: ut solveret filios interemptorum:

21 Ut annuncient in Sion nomen Domini: et laudem ejus in Jerusalem.

22 In conveniendo populus in unum, et reges ut serviant Domino.

23 Respondit ei in via virtutis suæ: Paucitatem dierum meorum nuncia mihi.

24 Ne revoces me in dimidio dierum meorum: in generationem et generationem anni tui.

25 Initio tu Domine terram fundasti: et opera manuum tuarum sunt cæli.

26 Ipsi peribunt, tu autem permanes: et omnes sicut vestimentum veterascent.

Et sicut opertorium mutabis eos, et mutabuntur:

27 Tu autem idem ipse es, et anni tui non deficient.

28 Filii servorum tuorum habitabunt: et semen eorum in sæculum dirigetur.

12 Ἀλλὰ σὺ Κύριε μένεις αἰωνίως, καὶ ἡ μνήμη σου μένει εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

13 Σὺ θέλεις συκοῦθῃν ἅ ἐλεμωθήσονται τὴν Σιών, ὅτι εἶναι καιρὸς τώρα ἅ τὴν εὐσπλαγχνισθῇ, ὅτι ὁ καιρὸς ἤλθεν.

14 Ὅτι οἱ δαλοὶ σε ἀγάπησαν τὰς λίθους τῆς, καὶ δὲν θέλουσι τὴν ἀφίσειν ἅ πῆσῃ.

15 Καὶ τὰ ἔθνη θέλασι φοβηθῇ τὸ ὄνομά σε, Κύριε, καὶ πάντες οἱ βασιλεῖς τὴν δόξαν σου.

16 Ὅταν ὁ Κύριος οἰκοδομήσῃ τὴν Σιών, καὶ φανῇ ἐν τῇ δόξῃ σου,

17 Ὅταν ἐπιβλέψῃ ἐπὶ τὴν προσευχὴν τῶν ταπεινῶν, καὶ δὲν καταφρονῇ τὴν δέησιν των.

18 Ἄς γραφθῇ τοῦτο διὰ τὴν μέλλουσαν ἅ ἔλθῃ γενεάν καὶ ὁ λαὸς ὁ ἐρχόμενος θέλει ἐπαινεῖσαι τὸν Κύριον.

19 Ὅτι ἴδε κάτω ἀπὸ τὸ ἅγιον ὕψος σου, ὁ Κύριος ἀπὸ τῶν οὐρανῶν ἐκύτταξεν τὴν γῆν.

20 Καὶ ἤκουσε τοὺς στεναγμοὺς τῶν πεφυλακομένων, καὶ ἐλύτρωσε τοὺς υἱοὺς τῶν εἰς θάνατον καταδικασμένων,

21 Ἴνα ἀναγγεῖλωσιν εἰς τὴν Σιών τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου, καὶ τῆ ἐπαινοῦ τῆς ἐν Ἱερουσαλὴμ.

22 Ὅταν οἱ λαοὶ συναχθῶσιν ἐν τῷ ἅμα, καὶ οἱ βασιλεῖς διὰ τὴν δουλεύειν τοῦ Κυρίου.

23 Ἐπεῖρεν ἅ ἐμὲ τὴν δύναμίν μου εἰς τὸ καιρὸν τῆς ὀδοπορίας μου, καὶ ὀλιγοσφηνίλας ἡμέρας μου.

24 Ἀλλ' ἐγὼ εἶπα, Θεέ μου, μὴ με θανατώσῃς ἐν τῷ ἡμίσει τῶν ἡμερῶν μου ἵνα ἔσῃ εἶναι εἰώνια.

25 Σὺ Κύριε ἐθεμελίωσας κατ' ἄρχας τὴν γῆν, καὶ οἱ ἔθνη εἶναι τὸ ἔργον τῶν χειρῶν σου.

26 Αὐτοὶ χάνονται, καὶ σὺ διαμένεις, καὶ πάντες παλαιώνουσιν ὡς ἅν φέρεται.

27 Καὶ θέλεις τὰς ἀλλεῖας ὡς ἐνδύμα, καὶ θέλουσιν ἀλλαχθῇ, ἀλλ' σὺ δὲν θέλεις ἀλλάξῃ, καὶ οἱ χρόνοι σου θέλουσιν εἶναι αἰῶνοι.

12 Ma tu, Signore, dimori in eterno, e la tua memoria è per ogni età.

13 Tu ti leverai, tu avrai compassione di Sion: perciocchè egli è tempo d'averne pietà: perciocchè il termine è giunto.

14 Imperocchè i tuoi servitori hanno affezione alle pietre d'essa, ed hanno pietà della sua polvere.

15 E le genti temeranno il Nome del Signore, e tutti i re della terra la tua gloria.

16 Quando il Signore avrà riedificata Sion, quando egli sarà apparito nella sua gloria.

17 Ed avrà volto lo sguardo all'orazione de' disolati, e non avrà sprezzata la lor preghiera.

18 Ciò sarà scritto all'età a venire, ed il popolo che sarà creato, loderà il Signore.

19 Perciocchè egli avrà riguardato dall'alto luogo della sua Santità: perciocchè il Signore avrà mirato dal cielo verso la terra.

20 Per udire i gemiti de' prigionieri, per sciogliere quelli ch' erano condannati a morte.

21 Acciocchè si narri in Sion il Nome del Signore, e la sua lode in Jerusalem.

22 Quando i popoli, ed i regni, saranno raunati insieme, per servire al Signore.

23 Egli ha fra via abbattute le mie forze, egli ha scorciati i miei giorni.

24 Io dirò: o Dio mio, non farmi trapassare al mezzo de' miei dì: i tuoi anni durano per ogni età.

25 Tu fondasti già la terra, ed i cieli son l'opera delle tue mani.

26 Queste cose periranno, ma tu dimorerai: ed esse invecchieranno tutte, come un vestimento: tu le muterai come una vesta, e trapasseranno.

27 Ma tu sei sempre l'istesso, e gli anni tuoi non finiranno giammai.

13 Thou shalt arise, and have mercy upon Sion: for it is time that thou have mercy upon her, yea, the time is come.

14 And why? thy servants think upon her stones: and it pitieth them to see her in the dust.

15 The heathen shall fear thy Name, O Lord: and all the kings of the earth thy Majesty.

16 When the Lord shall build up Sion: and when his glory shall appear.

17 When he turneth him unto the prayer of the poor destitute: and despiseth not their desire.

18 This shall be written for those that come after: and the people which shall be born shall praise the Lord.

19 For he hath looked down from his sanctuary: out of the heaven did the Lord behold the earth.

20 That he might hear the mournings of such as are in captivity: and deliver the children appointed unto death.

21 That they may declare the Name of the Lord in Sion: and his worship at Jerusalem.

22 When the people are gathered together: and the kingdoms also, to serve the Lord.

23 He brought down my strength in my journey: and shortened my days.

24 But I said, O my God, take me not away in the midst of mine age: as for thy years, they endure throughout all generations.

25 Thou, Lord, in the beginning hast laid the foundation of the earth: and the heavens are the work of thy hands.

26 They shall perish, but thou shalt endure: they all shall wax old as doth a garment;

27 And as a vesture shalt thou change them, and they shall be changed: but thou art the same, and thy years shall not fail.

13 Tu te lèveras, tu auras compassion de Sion; car il est tems d'en avoir pitié, parce que le tems marqué est échu.

14 Car tes serviteurs sont affectionnés à ses pierres, et ils sont touchés de pitié, la voyant dans la poussière.

15 Alors les nations redouteront le nom de l'Eternel, et tous les rois de la terre ta gloire:

16 Quand l'Eternel aura rebâti Sion, qu'il aura été vu en sa gloire;

17 Qu'il aura regardé à la requête de celui qui est désolé, et qu'il n'aura point méprise leur requête.

18 Cela sera enregistré pour la génération à venir, et le peuple qui sera créé de nouveau, louera l'Eternel;

19 De ce qu'il aura jeté la vue du lieu élevé de sa sainteté, et que l'Eternel aura regardé des cieus en terre,

20 Pour entendre le gémissement des prisonniers, et pour délier ceux qui étoient destinés à la mort;

21 Afin qu'on raconte le nom de l'Eternel en Sion, et sa louange en Jérusalem.

22 Lors que les peuples et les royaumes s'assembleront pour servir l'Eternel.

23 Il a abattu ma force dans le chemin, et il a abrégé mes jours.

24 Et j'ai dit: Mon Dieu fort, ne m'enlève point au milieu de mes jours; tes années durent d'âge en âge.

25 Tu as autrefois fondé la terre, et les cieus sont l'ouvrage de tes mains.

26 Ils périront, mais tu subsisteras toujours; ils vieilliront tous comme un vêtement; tu les changeras comme un habit, et ils seront changés.

27 Mais toi, tu es toujours le même, et tes années ne finiront jamais.

barmen: denn es ist Zeit, daß du ihr gnädig sehest, und die Stunde ist gekommen.

14 Denn deine Knechte wollten gerne, daß sie gehauet würde, und sehen gerne, daß ihre Steine und Kalk zugerichtet würden.

15 Daß die Heiden den Namen des Herrn fürchten, und alle Könige auf Erden deine Ehre;

16 Daß der Herr Zion bauet, und erscheinet in seiner Ehre.

17 Er wendet sich zum Gebet der Verlassenen, und verschmähet ihr Gebet nicht.

18 Das werde geschrieben auf die Nachkommen; und das Volk, das geschaffen soll werden, wird den Herrn loben.

19 Denn er schauet von seiner heiligen Höhe, und der Herr siehet vom Himmel auf Erden.

20 Daß er das Seufzen des Gefangenen höre, und los mache die Kinder des Todes;

21 Auf daß sie zu Zion predigen den Namen des Herrn, und sein Lob zu Jerusalem;

22 Wenn die Völker zusammen kommen, und die Königreiche, dem Herrn zu dienen.

23 Er demüthiget auf dem Wege meine Kraft; er verkürzet meine Tage.

24 Ich sage: Mein Gott, nimm mich nicht weg in der Hälfte meiner Tage. Deine Jahre währen für und für.

25 Du hast vorhin die Erde gegründet, und die Himmel sind deiner Hände Werk.

26 Sie werden vergehen, aber du bleibest. Sie werden alle veralten wie ein Gewand; sie werden verwandelt wie ein Kleid, wenn du sie verwan deln wirst.

27 Du aber bleibest, wie du bist, und deine Jahre nehmen kein Ende.

y la memoria de tí va de generacion en generacion.

13 Tú levantándote tendrás misericordia de Sión; porque tiempo es de apiadarte de ella, porque ya viene el tiempo.

14 Porque las piedras de ella agradaron á tus siervos, y tendrán misericordia de la tierra de ella.

15 Y temerán las naciones tu nombre, Señor, y todos los Reyes de la tierra tu gloria.

16 Porque edificó el Señor á Sión, y será visto en su gloria.

17 Miró á la oracion de los humildes, y no despreció el ruego de ellos.

18 Escribanse estas cosas á la otra generacion, y el pueblo que será criado, alabará al Señor:

19 Porque miró desde lo alto de su Santuario: el Señor desde el cielo miró sobre la tierra.

20 Para oir los gemidos de los presos: para dar soltura á los hijos de los condenados á muerte.

21 Para que anuncien en Sión el nombre del Señor, y la alabanza de él en Jerusalém.

22 Quando los pueblos se juntan en uno, y los Reyes para servir al Señor.

23 A él habló en el camino de su vigor: Dime el corto número de mis dias.

24 No me llames en la mitad de mis dias: por generacion y generacion son tus años.

25 En el principio, tú Señor, fundaste la tierra, y obras de tus manos son los cie los.

26 Ellos perecerán, mas tú permaneces: y todos se envejecerán como un vestido. Y como ropa de vestir los mudarás, y serán mudados:

27 Mas tú el mismo eres, y tus años no se acabarán.

κ' τὸ σπέρμα αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα κατευθυνθή-
σεται.

Ψαλ. ργ'. CIII.

ΕΥΛΟΓΕΙ ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ πάντα
τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.
2 Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ μὴ
ἐπλανηθάνω πάσας τὰς ἀνέσεις αὐτοῦ.
3 Τὸν ἐυλατῶντα πάσαις ταῖς ἀνομίαις
σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου,
4 Τὸν λυτρώμενον ἐκ φθορᾶς τῆς ζωῆς σου,
τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς,
5 Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν
σε ἄνακαινισθήσεται ὡς ἀέτου ἡ νεότης σου.
6 Ποῦν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρίμα
πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.
7 Ἐγνώρισέ τὰς ὁδούς αὐτοῦ τῷ Μωυσῇ, τοῖς
υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.
8 Οἰκτίρων καὶ ἐλεῆμων ὁ Κύριος, μακρόθυ-
μος καὶ πολυέλεος.
9 Οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν
αἰῶνα μνησθεῖ.
10 Οὐ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἐποίησεν
ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἀνταπέδω-
κεν ἡμῖν.
11 Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς
γῆς, ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτῷ ἐπὶ τῆς
φοβουμένους αὐτόν.
12 Καθὼς ἀπέχσαιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν,
ἐμάκρυνεν ἅψ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.
13 Καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱούς, ψκτεῖρησε
Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν.
14 Ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, μνήσ-
θητι ὅτι χεῖρ ἐσμεν.
15 Ἀνθρώπος, ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτῷ,
ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ οὕτως ἐξανθήσει.

28 Οἱ υἱοὶ τῶν δούλων σου θέλῃσι μένειν, καὶ τὸ
σπέρμα αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα θέλει κρατῆσεν.

Ψαλ. ργ'. CIII.

ΨΥΧΗ μου δόξασον τὸν Κύριον, καὶ πάντα
τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.
2 Ψυχὴ μου δόξασον τὸν Κύριον, καὶ μὴ
ἀλησμονήσῃς τὰς ἐνεργεσίας του,
3 Τὸν συγχωρήσαντα πάσας τὰς ἀνομίας
σου, καὶ ἱασάμενον πάσας τὰς ἀρρώστιας σου,
4 Καὶ λυτρώσαντον ἡν ζωῆν σε ἀπὸ φθορᾶς,
καὶ με ἔλεος καὶ οἰκτιρμὸν ἐφανώσαντά σε.
5 Τὸν πληροφοροῦντα τὴν ἐπιθυμίαν σου με
ἀγαθὰ, καὶ ξαναεώνοντα ὡς ἀν ἀέτον τὴν νεό-
τητα σου.
6 Ὁ Κύριος ποιεῖ τὰς ἐλεημοσύνας καὶ τὰς
κρίσεις διὰ πάντας τοὺς ἀδικουμένους.
7 Ἐδείξε τοὺς δρόμους τοῦ τοῦ Μωυσῇ, καὶ
τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ τὰ θελήματά του.
8 Ὁ Κύριος εἶναι οἰκτῆρων καὶ ἐλεῆμων,
μακρόθυμος, καὶ πολυέλεος.
9 Δὲν θέλει ὀργισθῆν εἰς τὸν αἰῶνα, μήτε εἰς
τὸν αἰῶνα θέλει χολοθῆν.
10 Ὅτι δὲν μᾶς ἀπέδωκεν κατὰ τὰς ἀμαρτίας
μας οὔτε ἡ ἀνταμοιβὴ τὴν ὅποιαν μᾶς ἔδωκεν
ἡτο κατὰ τὰς ἀνομίας μας.
11 Ὅτι ὅσον εἶναι ἀπὸ τὸ τῆς γῆς ὕψος τῆς ἐρα-
νῆ, τόσον τὸ ἔλεος τῆς ἐπὶ τῆς φοβημένους αὐτόν.
12 Ὅσον ἀπέχσαιν αἱ ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν
τόσον ἀπεμάκρυνεν ἅψ' ἡμᾶς τὰς ἀνομίας μας.
13 Καθὼς πατὴρ οἰκτεῖρει τὸς υἱούς τῆς, ἔτω καὶ ὁ
Κύριος οἰκτεῖρησε τῆς φοβημένους αὐτόν.
14 Ὅτι αὐτὸς ἔειρῃ διὰ τὴν ἐπλάσθημεν, καὶ
ὅτι εἴμεθα χεῖρα.
15 Ὡς ἀν χόρτον εἶναι αἱ ἡμέραι τῆς ἀνθρώπου
ὅτι ἀνθῆσε ὡς ἀν τῶν χωραφίων τὸ ἄνθος.

PSALMUS CIII.

BENEDIC anima mea Domino: et om-
nia, quæ intra me sunt, nomini sancto
ejus.

2 Benedic anima mea Domino: et noli
oblivisci omnes retributiones ejus:

3 Qui propitiatur omnibus iniquitatibus
tuis: qui sanat omnes infirmitates tuas.

4 Qui redimit de interitu vitam tuam:
qui coronat te in misericordia et misera-
tionibus.

5 Qui replet in bonis desiderium tuum:
renovabitur ut aquilæ juvenus tua:

6 Faciens misericordias Dominus: et ju-
dicium omnibus injuriarum patientibus.

7 Notas fecit vias suas Moysi, filiis Is-
rael voluntates suas.

8 Miserator, et misericors Dominus:
longanimis, et multum misericors.

9 Non in perpetuum irascetur: neque in
æternum comminabitur.

10 Non secundum peccata nostra fecit
nobis: neque secundum iniquitates nos-
tras retribuit nobis.

11 Quoniam secundum altitudinem cæli
a terra: corroboravit misericordiam suam
super timentes se.

12 Quantum distat Ortus ab Occidente:
longe fecit a nobis iniquitates nostras,

13 Quomodo miseretur pater filiorum,
misertus est Dominus timentibus se:

14 Quoniam ipse cognovit figmentum
nostrum. Recordatus est quoniam pul-
vis sumus.

15 Homo, sicut fœnum dies ejus, tam-
quam flos agri sic effloret.

28 I figliuoli de' tuoi servitori abiteranno,
e la progenie loro sarà stabilita nel tuo
cospetto.

SALMO CIII.

BENEDICI, anima mia, il Signore: e
tutte le mie interiora benedite il Nome
suo santo.

2 Benedici, anima mia, il Signore, e non
dimenticar tutti i suoi benefici.

3 Egli è quel che ti perdona tutte le tue
iniquità, che sana tutte le tue infermità.

4 Che riscuote dalla fossa la tua vita, che ti
corona di benignità, e di compassioni.

5 Che sazia di beni la tua bocca, che ti fa
ingiovenire come l'aquila.

6 Il Signore fa giustizia, e ragione, a
tutti quelli che sono oppressati.

7 Egli ha fatte assapere a Moisé le sue
vie, ed a' figliuoli d'Israel le sue opere.

8 Il Signore è pietoso, e clemente: lento
all'ira, e di gran benignità.

9 Egli non contende in eterno, e non
serba l'ira in perpetuo.

10 Egli non ci ha fatto secondo i nostri
peccati, e non ci ha renduto la retribu-
zione secondo le nostre iniquità.

11 Perciocchè, quanto sono alti i cieli
sopra la terra, tanto è grande, la sua be-
nignità inverso quelli che lo temono.

12 Quant'è lontano il Levante dal Po-
nente, tanto ha egli allontanati da noi i
nostri misfatti.

13 Come un padre è pietoso inverso i fi-
gliuoli, così è il Signore pietoso inverso
quelli che lo temono.

14 Perciocchè egli conosce la nostra na-
tura, egli si ricorda, che noi siamo polvere.

15 I giorni dell'uomo son come l'erba,
egli fiorisce come il fior del campo.

28 The children of thy servants shall continue: and their seed, shall stand fast in thy sight.

PSALM CIII.

PRaise the Lord, O my soul: and all that is within me praise his holy Name.

2 Praise the Lord, O my soul: and forget not all his benefits;

3 Who forgiveth all thy sin: and healeth all thine infirmities;

4 Who saveth thy life from destruction: and crowneth thee with mercy and loving-kindness;

5 Who satisfieth thy mouth with good things: making thee young and lusty as an eagle.

6 The Lord executeth righteousness and judgement: for all them that are oppressed with wrong.

7 He shewed his ways unto Moses: his works unto the children of Israel.

8 The Lord is full of compassion and mercy: long-suffering, and of great goodness.

9 He will not always be chiding: neither keepeth he his anger for ever.

10 He hath not dealt with us after our sins: nor rewarded us according to our wickednesses.

11 For look how high the heaven is in comparison of the earth: so great is his mercy also toward them that fear him.

12 Look how wide also the east is from the west: so far hath he set our sins from us.

13 Yea, like as a father pitieth his own children: even so is the Lord merciful unto them that fear him.

14 For he knoweth whereof we are made: he remembereth that we are but dust.

15 The days of man are but as grass: for he flourisheth as a flower of the field.

28 Die Kinder deiner Knechte werden bleiben; und ihr Same wird vor dir gedeihen.

Der 103 Psalm.

1 Lobe den Herrn, meine Seele, und was in mir ist, seinen heiligen Namen;

2 Lobe den Herrn, meine Seele, und vergiß nicht, was er dir Gutes gethan hat;

3 Der dir alle deine Sünde vergiebt, und heilet alle deine Gebrechen;

4 Der dein Leben vom Verderben erlöst, der dich krönet mit Gnade und Barmherzigkeit;

5 Der deinen Mund frohlich macht, und du wieder jung wirst, wie ein Adler.

6 Der Herr schafft Gerechtigkeit und Gericht allen, die Unrecht leiden.

7 Er hat seine Wege Moße wissen lassen, die Kinder Israel sein Thun.

8 Barmherzig und gnädig ist der Herr, geduldig und von großer Güte.

9 Er wird nicht immer hadern, noch ewiglich Zorn halten.

10 Er handelt nicht mit uns nach unsern Sünden, und vergilt uns nicht nach unserer Missethat.

11 Denn so hoch der Himmel über die Erde ist, läßt er seine Gnade walten über die, so ihn fürchten.

12 So fern der Morgen ist vom Abend, läßt er unsere Uebertretung von uns seyn.

13 Wie sich ein Vater über Kinder erbarmet, so erbarmet sich der Herr über die, so ihn fürchten.

14 Denn er kennet, was für ein Geschöpf wir sind; er gedanket daran, daß wir Staub sind.

15 Ein Mensch ist in seinem Leben wie Gras; er blühet wie eine Blume auf dem Felde;

28 Les enfans de tes serviteurs habiteront devant toi, et leur race sera affermie en ta présence.

PSEAUME CIII.

MON ame, bénis l'Eternel, et que tout ce qui est en moi bénisse le nom de sa sainteté.

2 Mon ame, bénis l'Eternel, et n'oublie pas un de ses bienfaits.

3 C'est lui qui pardonne toutes tes iniquités, qui guerit toutes tes infirmités;

4 Qui retire ta vie de la fosse, qui t'environne de bonté et de compassions;

5 Qui rassais ta bouche de biens, tellement que ta jeunesse est renouvelée comme celle de l'aigle.

6 L'Eternel fait justice et droit à tous ceux qui sont opprimés.

7 Il a fait connoître ses voies à Moïse, et ses exploits aux enfans d'Israël.

8 L'Eternel est pitoyable, miséricordieux, lent à la colère, et abondant en grace.

9 Il ne conteste pas à perpétuité, et il ne garde pas sa colère pour toujours.

10 Il ne nous a pas fait selon nos péchés, et ne nous a pas rendu selon nos iniquités.

11 Car autant que les cieus sont élevés par dessus la terre, autant sa bonté est grande sur ceux qui la craignent.

12 Il a éloigné de nous nos iniquités, autant que l'Orient est éloigné de l'Occident.

13 Comme un père est ému de compassion envers ses enfans, l'Eternel est touché de compassion envers ceux qui le craignent.

14 Car il sait bien de quoi nous sommes faits; il se souvient que nous ne sommes que poudre.

15 Les jours de l'homme mortel sont comme l'herbe; il fleurit comme la fleur d'un champ;

28 Los hijos de tus siervos habitarán, y su posteridad será enderezada para siempre.

PSALMO CIII.

BENDICE, alma mia, al Señor, y todas las cosas que hay dentro de mí, á su santo nombre.

2 Bendice, alma mia, al Señor, y no te olvides de todos sus galardones.

3 El perdona todas tus maldades: el sana todas tus enfermedades.

4 El redime tu vida de la muerte: él te corona de misericordia, y de piedades.

5 El llena de bienes tu deseo: se renovará como la del águila tu juventud;

6 El Señor hace misericordias, y justicia á todos los que sufren agravios.

7 Hizo conocer sus caminos á Moysés, á los hijos de Israel sus voluntades.

8 Compasivo y misericordioso el Señor: de mucha espera, y muy misericordioso.

9 No estará enojado para siempre, ni amenazará eternamente.

10 No nos ha tratado segun nuestros pecados, ni nos ha retornado segun nuestras maldades.

11 Porque quanto es alto el cielo sobre la tierra, tanto ha corroborado su misericordia sobre los que le temen.

12 Quanto dista el Oriente del Occidente tanto ha alejado de nosotros nuestras maldades.

13 Como el padre se compadece de los hijos, se ha compadecido el Señor de los que le temen:

14 Porque el conoce nuestra hechura, Acordóse que somos polvo:

15 El hombre, cuyos dias son como el heno, así florecerá como la flor del campo

16 Ὅτι πνεῦμα διήλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει, ἥ ἢ ἐπὶ γνωσέται ἐπὶ τὸν τόπον αὐτῷ.
 17 Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἔως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν· καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς υἱῶν,
 18 Τοῖς φυλάσσουσιν τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ μεμνημένοι τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.
 19 Κύριος ἐν τῷ ἡρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτῆς πάντων δεσπόζει.
 20 Εὐλόγετε τὸν Κύριον πάντες ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτῆς.
 21 Εὐλόγετε τὸν Κύριον πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ ποιοῦντες τὰ θελήματα αὐτοῦ.
 22 Εὐλόγετε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δυναστείας αὐτοῦ· εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.

ΕΣΠΕΡΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

Ψαλ. ρδ'. CIV.

ΕΥΛΟΓΕΙ ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα· ἐξομολόγησιν καὶ εὐπρέπειαν ἐνεδύσθης.
 2 Ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον, ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν·
 3 Ὁ στεγάζων ἐν ὕδατι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ, ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ· ὁ περιπατῶν ἐπὶ περὶ ὧν ἀνέμων·
 4 Ὁ ποῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πῦρ φλέγον·
 5 Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κληθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τῶ αἰῶνος.
 6 Ἀβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὕδρων στήσονται ὕδατα.

16 Quoniam spiritus pertransibit in illo, et non subsistet: et non cognoscet amplius locum suum.

17 Misericordia autem Domini ab æterno, et usque in æternum super timentes eum. Et justitia illius in filios filiorum,

18 His qui servant testamentum ejus: Et memores sunt mandatorum ipsius, ad faciendum ea.

19 Dominus in cælo paravit sedem suam: et regnum ipsius omnibus dominabitur.

20 Benedicite Domino omnes angeli ejus: potentes virtute, facientes verbum illius, ad audiendam vocem sermonum ejus.

21 Benedicite Domino omnes virtutes ejus: ministri ejus, qui facitis voluntatem ejus.

22 Benedicite Domino omnia opera ejus: in omni loco dominationis ejus, benedic anima mea Domino.

VESPERTINÆ PRECES.

PSALMUS CIV.

BENEDIC anima mea Domino: Domine Deus meus magnificatus es vehementer. Confessionem, et decorem induisti:

2 Amictus lumine sicut vestimento: Extendens cælum sicut pellem:

3 Qui tegis aquis superiora ejus. Qui

16 Ὅτι πνεῦμα ἀέρος περνᾷ, καὶ τὸ αἶθος μαρένεται, καὶ ὁ τόπος τῆ δὲν γνωρίζεται πλέον.

17 Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ ἑνα εἰς ἄλλον αἰῶνα μένει ἐπὶ τῶς φοβουμένους αὐτόν, καὶ ἡ δικαιοσύνη του ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῶν υἱῶν,

18 Καὶ ἐπὶ τοὺς φυλάσσαντας τὴν διαθήκην του, καὶ ἐπὶ ὅσους ἐνθυμῶνται ἡ ἀζηλώσει κατὰ τὰς ἐντολάς του.

19 Ὁ Κύριος ἡτοίμασε τὸν θρόνον του εἰς τὸν ἡρανὸν, καὶ ἡ βασιλεία του κυριεῖει πάντας.

20 Δοξάσατε τὸν Κύριον, πάντες οἱ ἄγγελοί τῆς, σεῖς οἱ καθ' ὑπερβολὴν δυνατοὶ, οἱ ποιήντες τὸν λόγον τῆς, καὶ ἀκούντες τὴν φωνὴν τῶν λόγων τῆς.

21 Δοξάσατε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῆς, καὶ σεῖς οἱ λειτουργοὶ τοῦ Κυρίου, καὶ οἱ ποιήντες τὰ θελήματά τῆς.

22 Δοξάσατε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα τῆς, εἰς καθὲν τόπον τῆς δυναστείας του· δοξάσον ὡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΗΣ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Ψαλ. ρδ'. CIV.

ΔΟΞΑΣΟΝ ὡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον· Κύριε, θεέ μου ἐδοξάσθης μεγάλως· μεγαλοπρέπεια καὶ τιμὴ τῆς ἐκύκλωσε.

2 Φῶς ὡς ἄν φέρεμα ἐνδύσθης, καὶ ἔπλωσας τὸν οὐρανὸν ὡς ἄν παραπέτασμα.

3 Ὁ στερεῶν τὸ στεγῶμα τοῦ οἴκου του εἰς τὰ νερά, ὁ ποῶν τὰ σύννεφα ἁμαξάν του, ὁ περιπατῶν ἐπὶ τὰ πτερὰ τῶν ἀνέμων.

4 Ὁ ποῶν πνεύματα τοὺς ἀγγέλους του, καὶ τοὺς λειτουργοὺς του φλόγα πυρός.

5 Αὐτὸς ἐθεμελίωσε τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν τῆς καὶ ποτὲ δὲν θέλει σαλευθῆν.

6 Καὶ τὴν περιεκύκλωσας μὲ τὴν ἄβυσσον ὡς ἄν μὲ ἐνδύμα, καὶ τὰ νερά ζέκονται ἐπὶ τὰ ὄρη τῆς.

7 Ἀπὸ τὴν ἐπιτίμησιν σου φεῖγουσιν, ἀπὸ

16 Il quale, se un vento gli passa sopra, non è più, ed il suo luogo non lo riconosce più.

17 Ma la benignità del Signore è di secolo in secolo sopra quelli che lo temono: e la sua giustizia sopra i figliuoli de' figliuoli:

18 Di quelli ch' osservano il suo patto, e che si ricordano de' suoi comandamenti, per metterli in opera.

19 Il Signore ha stabilito il suo trono ne' cieli, ed il suo Regno signoreggia per tutto.

20 Benedite il Signore, voi suoi Angeli, possenti di forza; ch'è fate ciò ch'egli dice, ubbidendo alla voce della sua parola.

21 Benedite il Signore, voi tutti gli eserciti suoi: voi suoi ministri, ch'è fate ciò che gli piace.

22 Benedite il Signore, voi tutte l'opere sue in tutti i luoghi della sua signoria. Anima mia, benedici il Signore.

PREGHIERA della SERA.

SALMO CIV.

BENEDICI, anima mia, il Signore: o Signore Iddio mio, tu sei sommaramente grande: tu sei vestito di gloria, e di magnificenza.

2 Egli s'ammanta di luce come d'una vesta, egli tende il cielo come una cortina.

3 Egli fa i palchi delle sue sale nell'acqua, egli pone le nuvole per suo carro, egli passeggia sopra l'ale del vento.

4 Egli fa i venti suoi Angeli, ed il fuoco divampante suoi ministri.

5 Egli ha fondata la terrasulle sue basi:

16 For as soon as the wind goeth over it, it is gone: and the place thereof shall know it no more.

17 But the merciful goodness of the Lord endureth for ever and ever upon them that fear him: and his righteousness upon children's children;

18 Even upon such as keep his covenant: and think upon his commandments to do them.

19 The Lord hath prepared his seat in heaven: and his kingdom ruleth over all.

20 O praise the Lord, ye angels of his, ye that excel in strength: ye that fulfil his commandment, and hearken unto the voice of his words.

21 O praise the Lord, all ye his hosts: ye servants of his that do his pleasure.

22 O speak good of the Lord, all ye works of his, in all places of his dominion: praise thou the Lord, O my soul.

EVENING PRAYER.

PSALM CIV.

PRaise the Lord, O my soul: O Lord my God, thou art become exceeding glorious; thou art clothed with majesty and honour.

2 Thou deckest thyself with light as it were with a garment: and spreadest out the heavens like a curtain.

3 Who layeth the beams of his chambers in the waters: and maketh the clouds his chariot, and walketh upon the wings of the wind.

4 He maketh his angels spirits: and his ministers a flaming fire.

5 He laid the foundations of the earth: that it never should move at any time.

6 Thou coveredst it with the deep like as with a garment: the waters stand in the hills.

16 Wenn der Wind darüber geht, so ist sie nimmer da, und ihre Stätte kennet sie nicht mehr.

17 Die Gnade aber des Herrn währet von Ewigkeit zu Ewigkeit über die, so ihn fürchten, und seine Gerechtigkeit auf Kindeskind,

18 Bey denen, die seinen Bund halten, und gedenken an seine Gebote, daß sie darnach thun.

19 Der Herr hat seinen Stuhl im Himmel bereitet, und sein Reich herrschet über alles.

20 Lobet den Herrn, ihr seine Engel, ihr starken Helden, die ihr seinen Befehl ausrichtet, daß man höre die Stimme seines Worts.

21 Lobet den Herrn, alle seine Heerschaaren, seine Diener, die ihr seinen Willen thut.

22 Lobet den Herrn, alle seine Werke, an allen Orten seiner Herrschaft. Lobe den Herrn, meine Seele.

Abend-Gebete.

Der 104 Psalm.

1 Lobe den Herrn, meine Seele. Herr, mein Gott, du bist sehr herrlich; du bist schön und prächtig geschmückt.

2 Licht ist dein Kleid, das du anhast; du breitest aus den Himmel wie einen Teppich;

3 Du welchest es oben mit Wasser; du fährst auf den Wolken, wie auf einem Wagen, und gehst auf den Fittigen des Windes;

4 Der du machst deine Engel zu Winden, und deine Diener zu Feuerflammen;

5 Der du das Erdreich gründest auf seinen Boden, daß es bleibet immer und ewiglich.

6 Mit der Tiefe bedeckst du es, wie mit einem Kleide, und Wasser steht über den Bergen.

16 Car le vent ayant passé par dessus, elle n'est plus, et son lieu ne la reconnoît plus.

17 Mais la miséricorde de l'Eternel est de tout tems et à toujours sur ceux qui le craignent, et sa justice sur les enfans de leurs enfans;

18 A ceux qui gardent son alliance, et qui se souviennent de ses commandemens, pour les accomplir.

19 L'Eternel a établi son trône dans les cieus, et son règne a la domination sur tout.

20 Bénissez l'Eternel, vous ses anges puissans en force, qui faites son commandement, en obéissant à la voix de sa parole.

21 Bénissez l'Eternel, vous toutes ses armées, qui êtes ses ministres et qui faites sa volonté.

22 Bénissez l'Eternel, vous toutes ses œuvres, dans tous les lieux de son empire. Mon ame, bénis l'Eternel.

PRIERE DU SOIR.

PSEAUME CIV.

MON ame, bénis l'Eternel. O Eternel mon Dieu, tu es merveilleusement grand; tu es revêtu de majesté et de magnificence.

2 Il s'enveloppe de lumière comme d'un vêtement; il étend les cieus comme un pavillon.

3 Il lambrisse ses chambres hautes dans les eaux, il fait des grosses nuées son chariot; il se promène sur les ailes du vent.

4 Il fait des vents ses messagers, et du feu brûlant ses serviteurs.

5 Il a fondé la terre sur ses bases, tellement qu'elle ne sera jamais ébranlée.

6 Tu l'avois couverte de l'abîme comme d'un vêtement, et les eaux se tenoient sur les montagnes.

16 Porque el espíritu estará en él de paso, y él no subsistirá: y no conocerá de allí adelante su lugar.

17 Mas la misericordia del Señor está desde la eternidad, y hasta la eternidad sobre los que le temen. Y su justicia sobre los hijos de los hijos,

18 Para con aquellos, que guardan su alianza; y se acuerdan de sus mandamientos, para cumplirlos.

19 El Señor ha restablecido en el cielo su trono, y su reyno dominará sobre todos.

20 Bendicid al Señor todos los Angeles de él: poderosos en fortaleza, que executais su palabra, para obedecer la voz de sus órdenes.

21 Bendicid al Señor todos sus poderios: ministros suyos, que haceis su voluntad.

22 Bendicid al Señor todas sus obras: en todo el lugar de su señorío bendice, alma mia, al Señor.

ORACION VESPERTINA.

PSALMO CIV.

BENDICE, alma mia, al Señor: Señor Dios mio, te has engrandecido poderosamente. De gloria, y de hermosura te has vestido:

2 Cubierto de lumbre como de vestidura: que extiendes el cielo como una piel:

3 Que cubres con agua sus mas altos lugares. Que pones nube por tu subida: que anda sobre las alas de los vientos.

4 Que haces á tus Angeles espíritus; y á tus ministros, fuego quemador.

7 Ἀπὸ ἐπιτιμήσεως σου φείδονται, ἀπὸ φωφῆς βροντῆς σου δειλᾶσουσιν.

8 Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουνσι πεδία εἰς τόπον ὃν ἐθεμελίωσας αὐτοῖς.

9 Ὅριον ἔθου ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσιν καλύψαι τὴν γῆν.

10 Ὁ ἑξαπαστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσων τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.

11 Ποτιῶνται πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ. προσδεδόνται θναγοὶ εἰς δίσαν αὐτῶν.

12 Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατίσκηνώσει, ἐκ μέσων τῶν πετρῶν ῥώσσει φωνήν.

13 Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ, ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

14 Ὁ ἑξανατέλλων χορτόν τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων· τοῦ ἑξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς,

15 Καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου· τοῦ ἱλαρῆναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ, καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίξει.

16 Χορτασθήσεται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου αἱ ἐφύτευσεν.

17 Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσασαι, τοῦ ἔρωδιου ἡ οἰκία ἡγεῖται αὐτῶν.

18 Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς χοιρογρυλλίοις.

19 Ἐποίησε σελήνην εἰς καιροῦς, ὃ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

20 Ἐθου σκότος καὶ ἐγένετο νύξ, ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ ὄρου.

21 Σκύμνοι ὠρυόμενοι ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τοῦ Θεοῦ βρῶσιν αὐτοῖς.

22 Ἀνέτειλεν ὃ ἥλιος καὶ συναχθήσονται, καὶ ἐν ταῖς μάνδραις αὐτῶν κοιτασθήσονται.

23 Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐ-

τὴν φωνὴν τῆς βροντῆς σου δειλᾶζουσιν.

8 Εἶχον ἀναβῆν ἐπὶ τὰ ὄρη, ἀλλ' ἐκατίβηκας πάλιν εἰς τὰς πεδιάδας εἰς τὸν τόπον τὸν ὅποιον ἐδιόρησας δι' αὐτοῖς.

9 Ὅρια ἔβαλας τὰ ὅποια δὲν θέλῃσιν ὑπεράσκειν αὐτοί, οὔτε θέλουσιν ἐπιστρέφειν ἵνα σκεπάσωσι τὴν γῆν.

10 Ἐξαπέστειλε τὰς βρῦσεις εἰς τὰ ποτάμια τὰ τρέχοντα μέσα εἰς τὰ βουνά.

11 Ποτίζονται ἐξ' αὐτὰ πάντα τὰ θηρία τοῦ ὄρους, καὶ σθένεισιν οἱ θηριῶνες οἱ ἀγριογίδαροι.

12 Ἐπὶ καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ θέλουσι φολεᾶσιν, καὶ κηλαδῆσωσι ἐπὶ τοὺς κλάδους.

13 Ἐξ' ὕψους ἐπότῃσε τὰ ὄρη, καὶ ἡ γῆ ἐχορτάσθη ὑπὸ τοὺς καρποὺς τῶν ἔργων σου.

14 Αὐτὸς ἔκαμε καὶ ἐφύτρωσε τὸ χορτόν διὰ τὰ ζῶα, καὶ καθὲν χλορόν εἰς χρῆσιν ἀνθρώπου.

15 Ἰνα τ' ἠρέσῃ μετ' ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ μετ' οἶνον τὸν εὐφραίνοντα ἴην καρδίαν τῆς ἀνθρώπου, καὶ μετ' αὐτὸν τοιοῦτον ἱλαρόν τὸ πρόσωπον, καὶ μετ' αὐτὸν τὸ ἐνδοξαζόμενον τὴν καρδίαν.

16 Ἐχορτάσθησαν τὰ δένδρα τοῦ Κυρίου, καὶ αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου τὰς ὁποίας ἐφύτευσεν.

17 Ἐκεῖ τὰ πετεινὰ θέλουσι φολεᾶσιν, καὶ εἰς τὰς ἐλάτας θέλει φολεᾶσιν ὁ πελαργός.

18 Καὶ αἱ ἐλάφοι εἰς τὰ ὄρη τὰ ὑψηλὰ, καὶ ἀνάμεινα εἰς τὰς πέτρας οἱ λαοί.

19 Αὐτὸς ἐποίησε τὴν σελήνην μερίζουσαν τὰς καὶ τὸν ἥλιον εἰς τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου.

20 Σὺ ἔφερας τὸ σκότος καὶ ἤλθεν ἡ νύκτα, καὶ εἰς τὸ βάθος τῆς περιπατοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ὄρους.

21 Λέοντες ὠρυόμενοι καὶ τρέχοντες εἰς ὑπαγῆν, ζητῶντες ἀπὸ τοῦ Θεοῦ τὴν τροφήν των.

22 Ὅταν ἀνέβῃ ὁ ἥλιος, συνιζώνται, καὶ πλαγιάζωσιν εἰς τὰ σπήλαιά των.

ponis nubem ascensum tuum: qui ambulat super pennas ventorum.

4 Qui facis angelos tuos, spiritus: et ministros tuos ignem urentem.

5 Qui fundasti terram super stabilitatem suam: non inclinabitur in sæculum sæculi.

6 Abyssus, sicut vestimentum, amictus ejus: super montes stabunt aquæ.

7 Ab increpatione tua fugient: a voce tonitru tui formidabunt.

8 Ascendent montes: et descendunt campi in locum, quem fundasti eis.

9 Terminum posuisti, quem non transgredientur: neque convertentur operire terram.

10 Qui emittis fontes in convallibus: inter medium montium pertransibunt aquæ.

11 Potabunt omnes bestię agri: expectabant onagri in siti sua.

12 Super ea volucres celi habitabunt: de medio petrarum dabunt voces.

13 Rigans montes de superioribus suis: de fructu operum tuorum satiabitur terra.

14 Producens fœnum jumentis, et herbam servituti hominum: ut educas panem de terra:

15 Et vinum lætificet cor hominis: Ut exhilararet faciem in oleo: et panis cor hominis confirmet.

16 Saturabuntur ligna campi, et cedri Libani, quas plantavit:

17 Illic passerēs nidificabunt. Herodii domus dux est eorum:

18 Montes excelsi cervis: petra refugium herinaciis.

19 Fecit lunam in tempora: not cognovit occasum suum.

giammai in perpetuo non sarà smossa.

6 Tu l'avevi già coperta dell'abisso, come d'una vesta: l'acque s'erano fermate sopra i monti.

7 Esse fuggirono per lo tuo sgridare s'affrettarono per la voce del tuo tuono.

8 Erano salite sopra i monti, ma discesero nelle valli, al luogo che tu hai loro costituito.

9 Tu hai loro posto un termine, il qual non trapasseranno, e non torneranno a coprir la terra.

10 Egli è quel che manda le fonti per le valli, onde esse corrono fra i monti.

11 Abbeverano tutte le bestie della campagna: gli asini salvaticchi spengono la lor sete con esse.

12 Presso a quelli si riparano gli uccelli del cielo: fanno sentir di mezzo alle frondi le lor voci.

13 Egli adacqua i monti dalle sue stanze sovrane: la terra è saziata del frutto delle sue opere.

14 Egli fa germogliar l'erba per le bestie, e l'erbaggio per lo servizio dell' uomo, facendo uscire della terra il pane.

15 Egli rallegra il cuor dell' uomo col vino, gli fa risplender la faccia coll'olio, e sostenta il cuor dell' uomo col pane.

16 Gli alberi del Signore ne son saziati: i cedri del Libano ch'egli ha piantati:

17 Dove gli uccelli s'annidano: gli abeti che son la stanza della cicogna.

18 Gli alti monti sono per i cavriuoli, le rocce sono il ricetto de' conigli.

19 Egli ha fatta la luna per le stagioni: il sole conosce il suo occaso.

20 Tu mandì le tenebre, ed egli si fa notte, nella quale tutte le fiere delle selve vanno attorno.

7 At thy rebuke they flee: at the voice of thy thunder they are afraid.

8 They go up as high as the hills, and down to the valleys beneath: even unto the place which thou hast appointed for them.

9 Thou hast set them their bounds which they shall not pass: neither turn again to cover the earth.

10 He sendeth the springs into the rivers: which run among the hills.

11 All beasts of the field drink thereof: and the wild asses quench their thirst.

12 Beside them shall the fowls of the air have their habitation: and sing among the branches.

13 He watereth the hills from above: the earth is filled with the fruit of thy works.

14 He bringeth forth grass for the cattle: and green herb for the service of men;

15 That he may bring food out of the earth, and wine that maketh glad the heart of man: and oil to make him a cheerful countenance, and bread to strengthen man's heart.

16 The trees of the Lord also are full of sap: even the cedars of Libanus which he hath planted.

17 Wherein the birds make their nests: and the fir-trees are a dwelling for the stork.

18 The high hills are a refuge for the wild goats: and so are the stony rocks for the conies.

19 He appointed the moon for certain seasons: and the sun knoweth his going down.

20 Thou makest darkness that it may be night: wherein all the beasts of the forest do move.

21 The lions roaring after their prey: do seek their meat from God.

22 The sun ariseth, and they get them away together: and lay them down in their dens.

7 Aber von deinem Schelten fliehen sie; von deinem Donner fahren sie dahin.

8 Die Berge gehen hoch hervor, und die Breiten setzen sich herunter, zum Ort, den du ihnen gegrünzt hast.

9 Du hast eine Grenze gesetzt, darüber kommen sie nicht, und müssen nicht wiederum das Erdbreich besetzen.

10 Du lässest Brunnen quellen in den Gründen, daß die Wasser zwischen den Bergen hinfließen.

11 Daß alle Thiere auf dem Felde trinken, und das Wild seinen Durst löschet.

12 An denselben sitzen die Vögel des Himmels und singen unter den Zweigen.

13 Du feuchtest die Berge von oben her; du machst das Land voll Früchte, die du schaffest.

14 Du lässest Gras wachsen für das Vieh, und Saat zu Nutz den Menschen, daß du Brod aus der Erde bringest.

15 Und daß der Wein erfreue des Menschen Herz, und seine Gestalt schön werde vom Oehl, und das Brod des Menschen Herz stärke;

16 Daß die Bäume des Herrn voll Safts stehen, die Cedern Libanons, die er gepflanzt hat,

17 Dasebst nisten die Vögel, und die Heiger wohnen auf den Tannen.

18 Die hohen Berge sind der Gamsen Zuflucht, und die Steinklüfte der Lämmer.

19 Du machst den Mond, das Jahr darnach zu theilen; die Sonne weiß ihren Niedergang.

20 Du machst Finsterniß, daß es Nacht wird, da regen sich alle wilde Thiere,

21 Die jungen Löwen, die da brüllen nach dem Raub, und ihre Speisen suchen von Gott.

7 Elles s'enfuirent à ta menace, et se mirent promptement en fuite au bruit de ton tonnerre.

8 Les montagnes se dressèrent, et les vallées s'abaissèrent au même lieu que tu leur avois établi.

9 Tu leur as mis une borne qu'elles ne passeront point; elles ne reviendront plus pour couvrir la terre.

10 C'est lui qui conduit les fontaines par les vallées, et qui les fait couler entre les montagnes.

11 Elles abreuvent toutes les bêtes des champs; les ânes sauvages en étanchent leur soif.

12 Les oiseaux des cieux y habitent et font résonner leur voix au milieu des feuilles.

13 Il arrose les montagnes de ses chambres hautes, et la terre est rassasiée du fruit de tes ouvrages.

14 Il fait germer le foin pour le bétail, et l'herbe pour le service de l'homme; il fait sortir le pain de la terre;

15 Et le vin qui fortifie le cœur de l'homme, qui fait reluire son visage avec l'huile, et qui soutient le cœur de l'homme avec le pain.

16 Les arbres les plus hauts, les cèdres du Liban qu'il a plantés, sont rassasiés;

17 Afin que les oiseaux y fassent leurs nids; les sapins sont la demeure de la cigogne.

18 Les hautes montagnes sont pour les chamois, et les rochers sont la retraite des lapins.

19 Il a fait la lune pour marquer les tems, et le soleil connoît son coucher.

20 Tu amènes les ténèbres, et la nuit vient, durant laquelle toutes les bêtes des forêts se promènent.

21 Les lionceaux rugissent après la proie, et pour demander au Dieu fort leur pâture.

22 Le soleil se lève-t-il? Ils se retirent et ils se couchent dans leurs tanières.

5 Que cimentaste la tierra sobre su propia estabilidad: no se ladeará por siglo de siglo.

6 El abismo es su cobertura como un vestido: sobre los montes estarán las aguas.

7 A tu amenaza huirán: á la voz de tu trueno temarán.

8 Suben los montes, y descien den los campos al lugar, que les fundaste.

9 Término les pusiste, que no traspasarán: y no volverán á cubrir la tierra.

10 Que haces salir fuentes en los valles: por medio de los montes pasarán las aguas.

11 Beberán todas las bestias del campo: esperarán los asnos silvestres en su sed.

12 Sobre ellas morarán las aves del cielo: de enmedio de las piedras darán voces.

13 Que riegas los montes de sus mas altos lugares: del fruto de tus obras se saciará la tierra.

14 Que produces heno para las bestias, y yerba para el servicio de los hombres: para sacar el pan de la tierra,

15 Y el vino que alegra el corazon del hombre. Para que el hombre haga relucir su rostro con el aceyte, y con el pan corrobore su corazon.

16 Se saciarán los árboles del campo, y los cedros del Libano, que plantó:

17 Allí anidarán las aves. La casa del herodí les es guía á ellas:

18 Los montes altos para los ciervos: la Peña refugio para los erizos.

19 Hizo la Luna para los tiempos: el Sol conoció su ocaso.

20 Pusiste tinieblas, y fué hecha la noche: en ella transitarán todas las bestias de la selva.

τοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

24 Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας* ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου*

25 Αἴτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος* ἐκεῖ ἐπεταῖ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρά μετὰ μεγάλων.

26 Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος ὃν ἐπλασας ἐμπαίζειν αὐτῷ.

27 Πάντα πρὸς σέ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτοῖς εὐκαιρον.

28 Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν* ἀνοίξαντος δέ σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος.

29 Ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται* ἀνταγέλις τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείνουσι, καὶ εἰς τὸν χόυν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

30 Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνικαινίεις τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

31 Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τὸν αἰῶνα, ἐμφραθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ*

32 Ὁ ἐμβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν, ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται,

33 Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

34 Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

35 Ἐκλείπουσαν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτοῖς* εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.

23 Καὶ ὁ ἄνθρωπος ἐκβαίνει εἰς τὰ ἔργα του καὶ εἰς τὴν ἐργασίαν του ἕως ἑσπέρας.

24 Πόσον μεγάλη εἶναι Κύριε τὰ ἔργα σου, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας* ἡ γῆ ἐγέμισεν ἀπὸ τῆς πλοῦτης σου,

25 Καὶ ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, εἰς τὴν ὁποίαν εὐρίσκονται ἀναρίθμητα ἔρπετα, καὶ μικρά ζῶα καὶ μεγάλα.

26 Ἐκεῖ πλέουσι τὰ πλοῖα, ἐκεῖ ὁ δράκων τὸν ὁποῖον ἐπλασας παίζει

27 Καὶ πάντα προσμένουν* νὰ τοὺς δώσῃς ἐν καιρῷ τὴν τροφήν τους.

28 Ἀφ' οὗ τοὺς τὴν δώσεις τὴν μαζώνουσι, καὶ ἀφ' οὗ ἀνοίξεις τὴν χεῖρα σου, γέμουσιν ἀπὸ κάθε καλόν.

29 Ἐὰν ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ταράττονται, ἐὰν τοὺς ὑστερήσῃς ἀποθνήσκουσι, καὶ ἐπιστρέφουσιν εἰς χῶμα.

30 Καὶ ἐὰν πάλιν τῆς σεῖλῃς τὸ πνεῦμά σου γεννιῶνται, καὶ ἀνανεώνει τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

31 Ὡς μείνῃ ἡ δόξα Κυρίου εἰς τὸν αἰῶνα, ὡς εὐρὸς ὁ Κύριος ἐμφρουσῇ εἰς τὰ ἔργα του.

32 Ὁ Κύριος θέλει κυττάξῃν τὴν γῆν καὶ αὐτὴ θέλει τρέμειν, θέλει ἐγγίξειν τὰ ὄρη, καὶ αὐτὰ θέλουσι καπνῆσαι.

33 Θέλω περάσειν τὴν ζωὴν μου ψάλλοντας πρὸς τὸν Κύριον, ὥς βασιᾶς θέλω ψάλλειν.

34 Καὶ θέλει ἀγαπήσειν τοὺς λόγους μου, καὶ ἐγὼ θέλω εὑρεῖν χαρὰν εἰς τὸν Κύριον.

35 Οἱ δὲ ἁμαρτωλοὶ θέλουσι χαθεῖν ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ θέλει ἔλθειν τὸ τέλος τῶν ἀνόμων* δόξασον ὡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΗΣ ΑΥΤΗΣ.

Ψαλ. ρε'. CV.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΣΑΤΕ τὸν Κύριον, καὶ καλέσατε

20 Posuisti tenebras, et facta est nox: in ipsa pertransibunt omnes bestiae silvae.

21 Catuli leonum rugientes, ut raptant, et querant a Deo escam sibi.

22 Ortus est sol, et congregati sunt: et in cubilibus suis collocabuntur.

23 Exhibit homo ad opus suum: et ad operationem suam usque ad vesperum.

24 Quam magnificata sunt opera tua Domine! omnia in sapientia fecisti: impleta est terra possessione tua.

25 Hoc mare magnum, et spatiosum manibus: illic reptilia, quorum non est numerus. Animalia pusilla cum magnis:

26 Illic naves pertransibunt: Draco iste, quem formasti ad illudendum ei:

27 Omnia a te expectant ut des illis escam in tempore.

28 Dante te illis, colligent: aperiente te manum tuam, omnia implebuntur bonitate.

29 Avertente autem te faciem, turbabuntur: auferes spiritum eorum, et deficient, et in pulverem suum revertentur.

30 Emittes spiritum tuum, et creabuntur: et renovabis faciem terrae.

31 Sit gloria Domini in saeculum: laetabitur Dominus in operibus suis:

32 Qui respicit terram, et facit eam tremere: qui tangit montes, et fumigant.

33 Cantabo Domino in vita mea: psallam Deo meo quamdiu sum.

34 Jucundum sit ei eloquium meum: ego vero delectabor in Domino.

35 Deficient peccatores a terra, et iniqui ita ut non sint: benedic anima mea Domino.

21 I leoncelli ruggiano dietro alla preda, e per chiedere a Dio il lor pasto.

22 Ma, *tosto ch'* è levato il sole, si raccolgono, e giacciono ne' lor ricetti.

23 Allora l'uomo esce alla sua opera, ed al suo lavoro, infino alla sera.

24 Quanto grandi sono, o Signore, le tue opere! tu le hai tutte fatte con sapienza: la terra è piena d' i tuoi beni.

25 Ecco, il mar grande, ed ampio: quivi son rettili senza numero, animali piccioli, e grandi.

26 Quivi nuotano le navi, ed il Leviatan che tu hai formato per ischerzare in esso.

27 Tutti *gli animali* sperano in te, che tu dii loro il lor cibo al suo tempo.

28 Se tu *lo* dai loro, *lo* ricolgono: se tu apri la tua mano, son saziati di beni.

29 Se tu nascondi la tua faccia, sono smarriti: se tu ritiri il fiato lor trapassano, e ritornano nella lor polvere.

30 Se tu rimandi il tuo Spirito, son creati, e tu rinnovi la faccia della terra.

31 Sia la gloria del Signore in eterno, rallegri il Signore nelle sue opere.

32 Il quale se riguarda verso la terra, ella trema: se tocca i monti, essi fumano.

33 Io canterò al Signore, mentre viverò: io salmegerò all' Iddio mio, tanto ch' io durerò.

34 Il mio ragionamento gli sarà piacevole, io mi rallegrerò nel Signore.

35 Vengano meno i peccatori della terra, e gli empì non sieno più. Anima mia, benedici il Signore. Alleluia.

23 Man goeth forth to his work, and to his labour: until the evening.

24 O Lord, how manifold are thy works: in wisdom hast thou made them all: the earth is full of thy riches.

25 So is the great and wide sea also: wherein are things creeping innumerable, both small and great beasts.

26 There go the ships, and there is that Leviathan: whom thou hast made to take his pastime therein.

27 These wait all upon thee: that thou mayest give them meat in due season.

28 When thou givest it them they gather it: and when thou openest thy hand they are filled with good.

29 When thou hidest thy face they are troubled: when thou takest away their breath they die, and are turned again to their dust.

30 When thou lettest thy breath go forth they shall be made: and thou shalt renew the face of the earth.

31 The glorious Majesty of the Lord shall endure for ever: the Lord shall rejoice in his works.

32 The earth shall tremble at the look of him: if he do but touch the hills they shall smoke.

33 I will sing unto the Lord as long as I live: I will praise my God while I have my being.

34 And so shall my words please him: my joy shall be in the Lord.

35 As for sinners, they shall be consumed out of the earth, and the ungodly shall come to an end: praise thou the Lord, O my soul, praise the Lord.

22 Wenn aber die Sonne aufgehet, heben sie sich davon, und legen sich in ihre Löcher.

23 So gehet dann der Mensch aus an seine Arbeit, und an sein Ackerwerk, bis an den Abend.

24 Herr, wie sind deine Werke so groß und viel! Du daß sie alle weislich geordnet, und die Erde ist voll deiner Güte.

25 Das Meer, das so groß und weit ist, da wimmelt's ohne Zahl, beides große und kleine Thiere.

26 Dasselbst gehen die Schiffe; da sind Wallfische, die du gemacht hast, daß sie darinnen scherzen.

27 Es wartet alles auf dich, daß du ihnen Speise gebeest zu seiner Zeit.

28 Wenn du ihnen giebst, so sammeln sie; wenn du deine Hand aufhufst, so werden sie mit Gut gesättiget.

29 Verbirgest du dein Angesicht, so erschrecken sie; du nimmst weg ihren Odem, so vergehen sie, und werden nieder zu Staub.

30 Du lässest aus deinen Odem, so werden sie geschaffen, und verneuerst die Gestalt der Erde.

31 Die Ehre des Herrn ist ewig; der Herr hat Wohlgefallen an seinen Werken.

32 Er schauet die Erde an, so bebet sie; er rühret die Berge an, so rauchen sie.

33 Ich will dem Herrn singen mein Lebenlang, und meinen Gott loben, so lange ich bin.

34 Meine Rede müsse ihm wohl gefallen. Ich freue mich des Herrn.

35 Der Sünder müsse ein Ende werden auf Erden, und die Gottlosen nicht mehr seyn. Lobe den Herrn, meine Seele.

23 Alors l'homme sort à son ouvrage et à son travail jusqu'au soir.

24 O Eternel, que tes œuvres sont en grand nombre! Tu les as toutes faites avec sagesse: la terre est pleine de tes richesses;

25 Et cette mer grande et spacieuse, où il y a des animaux agiles sans nombre, gros et petits.

26 C'est là que les navires se promènent, et ce Léviathan que tu as formé pour s'y jouer.

27 Elles s'attendent toutes à toi, afin que tu leur donnes la nourriture en leur tems.

28 Quand tu la leur donnes, elles la recueillent, et quand tu ouvres ta main, elles sont rassasiées de biens.

29 Caches-tu ta face; elles sont troublées. Retires-tu leur souffle; elles défaillent et retournent en leur poudre.

30 Mais si tu renvoies ton Esprit, elles sont créées de nouveau, et tu renouvelles la face de la terre.

31 Que la gloire de l'Eternel soit célébrée à toujours; que l'Eternel se réjouisse en ses œuvres!

32 C'est lui qui regarde la terre, et elle tremble; qui touche les montagnes, et elles fument.

33 Je chanterai à l'Eternel pendant toute ma vie, je psalmodierai à mon Dieu tant que je subsisterai.

34 Ma méditation lui sera agréable; et moi, je me réjouirai en l'Eternel.

35 Que les pécheurs soient consumés de dessus la terre, et qu'il n'y ait plus de méchants. Mon ame, bénis l'Eternel. Louez l'Eternel.

21 Los cachorros de los leones rugen, para arrebatar, y pedir á Dios su sustento.

22 Salió el Sol, y recogieronse, y se echarán en sus moradas.

23 Saldrá el hombre á su obra, y á sus labores hasta la tarde.

24 ¡Quan magníficas son tus obras, Señor! todas las cosas hiciste con sabiduría: llena está la tierra de tu posesion.

25 Este mar grande, y ancho de brazos: allí reptiles, que no tienen número. Animales pequeños, y grandes:

26 Allí transitarán las naves. Este dragon, que formaste para burlarle.

27 Todos aguardan de tí, que les des la comida á su tiempo.

28 Dándoles tú, ellos recogerán: abriendo tú tu mano, todos se llenarán de bienes.

29 Mas apartando tú tu rostro, se turbarán: les quitarás el espíritu de ellos, y desfallecerán, y se reducirán á su polvo.

30 Enviarás tu espíritu, y serán criados, y renovarás el semblante de la tierra.

31 Sea la gloria del Señor por siempre: se alegrará el Señor en sus obras;

32 El que mira á la tierra, y la hace temblar: el que toca los montes, y humea.

33 Cantaré al Señor, mientras yo viva: psalmearé á mi Dios, mientras tenga ser.

34 Séanle aceptas mis palabras: pues yo me deleitaré en el Señor.

35 Falten de la tierra los pecadores y los iníquos, de modo que no sean: bendice, alma mia, al Señor.

ΕΘΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

Ψαλ. ρε'. CV.

ΕΞΟΜΟΛΟΓΕΙΣΘΕ τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα αὐτοῦ ὑπαγγεῖλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὰ ἔργα αὐτοῦ.

2 Ἀσάτε αὐτῷ καὶ ψάλατε αὐτῷ διηγῆσασθε πάντα τὰ θαυμάσια αὐτοῦ.

3 Ἐπαγγείσθε ἐν τῷ ὀνόματι τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ εὐφρανθήτω καρδία ζητούντων τὸν Κύριον.

4 Ζητήσατε τὸν Κύριον καὶ κραταιώθητε· ζητήσατε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ διαπαντός.

5 Μνησθήτε τῶν θαυμασίων αὐτοῦ ὧν ἐποίησε, τὰ τέρατα αὐτοῦ, καὶ τὰ κρίματα τοῦ στόματος αὐτοῦ.

6 Σπέρμα Ἀβραάμ δούλοι αὐτοῦ, υἱοὶ Ἰακώβ ἐκλεκτοὶ αὐτοῦ.

7 Αὐτὸς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐν πάσῃ τῇ γῇ τὰ κρίματα αὐτοῦ.

8 Ἐμνήσθη εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκης αὐτοῦ, λόγου οὗ ἐνετέλειτο εἰς χιλίας γενεάς.

9 Ὃν διέθετο τῷ Ἀβραάμ, καὶ τοῦ ὅρκου αὐτοῦ τῷ Ἰσαάκ.

10 Καὶ ἔσπεν αὐτὴν τῷ Ἰακώβ εἰς πρόσχαμα, καὶ τῷ Ἰσραὴλ εἰς διαθήκην αἰώνιον.

11 Λέγων, Σοὶ δώσω τὴν γῆν Χαναάν, σχοῖνισμα κληρονομίας ὑμῶν.

12 Ἐν τῷ εἶναι αὐτοὺς ἀριθμῷ βραχεῖς, ὀλιγοῦσι καὶ παροίκους ἐν αὐτῇ.

13 Καὶ διήλθον ἐξ ἔθνους εἰς ἔθνος, καὶ ἐκ βασιλείας εἰς λαὸν ἕτερον.

14 Οὐκ ᾤφην ἄνθρωπον ἀδικῆσαι αὐτοὺς, καὶ ἤλεγξεν ὑπὲρ αὐτῶν βασιλεῖς.

15 Μὴ ἀψήσθε τῶν χριστῶν μου, καὶ ἐν τοῖς προφήταις μου μὴ πονηρεύσθε.

16 Καὶ ἐκάλεσε λιμὸν ἐπὶ τὴν γῆν, πᾶν στῆριγμα ἄρτου συνέτριψεν.

τὸ ὄνομα τοῦ καὶ ἀναγγεῖλατε τῶν ἐθνῶν τὰ ἔργα του.

2 Ψάλατε πρὸς αὐτὸν, καὶ ἐπαινέσατέ τον, καὶ διηγῆθητε πάντα τὰ θαυμάσιά του.

3 Χαρεῖτε εἰς τὸ ὄνομα τοῦ τοῦ ἁγίου, ὡς εὐφρανθῇ ἡ καρδία τῶν ζητούντων τὸν Κύριον.

4 Ζητήσατε τὸν Κύριον καὶ τὴν δύναμιν του ζητήσατε τὸ πρόσωπον του διὰ πάντα.

5 Ἐνθυμηθῆτε τὰ ὅποια ἐποίησε θαυμάσιά του, τὰ τέρατά του, καὶ τὰς κρίσεις τοῦ στόματος του.

6 Σπέρμα Ἀβραάμ, δούλοι του, υἱοὶ Ἰακώβ, ἐκλεκτοὶ του.

7 Αὐτὸς εἶναι Κύριος ὁ Θεὸς μας, καὶ ἐσπάρθησαν αἱ κρίσεις του ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

8 Ἐνθυμῆθη πάντοτε τὴν διαθήκην του καὶ τὴν ὑπόσχεσιν του τὴν ὅποιαν ἔδωκεν εἰς χιλίας γενεάς.

9 Καὶ εἰς τὸν Ἀβραάμ, καὶ τὸν ὅρκον τὸν ὅποιον ὤμνησε πρὸς τὸν Ἰσαάκ.

10 Καὶ ἔδωκεν τὴν διαθήκην του τοῦ Ἰακώβ ὡς ἀν πρόσχαμα, καὶ τοῦ Ἰσραὴλ ὡς ἀν διαθήκην αἰώνιον.

11 Λέγων, Θέλω σοῦ δώσω τὴν γῆν Χαναάν, εἰς μέρος τῆς κληρονομίας σας.

12 Ὃταν ἦσαν ὀλίγοι, καὶ ξένοι,

13 Καὶ ἦλθον ἐξ ἔθνους εἰς ἔθνος, καὶ ἀπὸ μίας βασιλείας εἰς ἕτερον λαόν.

14 Δὲν ᾤφην ἄνθρωπον ἵνα τοὺς ἀδικῇ, καὶ ἐξ αἰτίας τῶν ἡλεγεῖν βασιλεῖς.

15 Μὴ ἐγγίξατε τοὺς χριστοὺς μου, καὶ μὴ πονηρεύεσθε ἐναντίον τῶν προφητῶν μου.

16 Καὶ ἐκάλεσε τὴν πείναν ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἀφάνισε τὰς ἀποθήκας πάσας τοῦ ἄρτου.

17 Ἀπέστειλεν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, τὸν Ἰωσήφ, ὁ ὁποῖος ἐπωλήθη ὡς δούλος.

MATUTINÆ PRECES.

PSALMUS CV.

CONFITEMINI Domino, et invoke nomen ejus: annunciate inter Gentes opera ejus.

2 Cantate ei, et psallite ei: narrate omnia mirabilia ejus.

3 Laudamini in nomine sancto ejus: letetur cor quærentium Dominum.

4 Quærite Dominum, et confirmamini: quærite faciem ejus semper.

5 Mementote mirabilium ejus, quæ fecit: prodigia ejus, et judicia oris ejus.

6 Semen Abraham, servi ejus: filii Jacob electi ejus.

7 Ipse Dominus Deus noster: in universa terra judicia ejus.

8 Memor fuit in sæculum testamenti sui: verbi, quod mandavit in mille generationes:

9 Quod disposuit ad Abraham: et juramenti sui ad Isaac:

10 Et statuit illud Jacob in præceptum: et Israel in testamentum æternum:

11 Dicens: Tibi dabo Terram Chanaan, funiculum hereditatis vestre.

12 Cum essent numero brevi, paucissimi et incolæ ejus:

13 Et pertransierunt de gente in gentem, et de regno ad populum alterum.

14 Non reliquit hominem nocere eis: et corripuit pro eis reges.

15 Nolite tangere christos meos: et in prophetis meis nolite malignari.

16 Et vocavit famem super terram: et omne firmamentum panis contrivit.

PREGHIERA della MATTINA.

SALMO CV.

CELEBRATE il Signore, predicate il suo Nome, fate assapere i suoi fatti fra i popoli.

2 Cantategli, salmeggiategli, ragionate di tutte le sue meraviglie.

3 Gloriatevi nel Nome della sua Santità, rallegri il cuor di coloro che cercano il Signore.

4 Cercate il Signore, e la sua forza: cercate del continuo la sua faccia.

5 Ricordate le sue meraviglie ch'egli ha fatte: i suoi miracoli, ed i giudicii della sua bocca.

6 O voi, progenie d' Abraam, suo servitore: figliuoli di Iacob, suoi eletti.

7 Egli è il Signore Iddio nostro: i suoi giudicii son per tutta la terra.

8 Egli si ricorda in eterno del suo patto, ed in mille generazioni della parola ch'egli ha comandata.

9 Del suo patto ch'egli fece con Abraam; e del suo giuramento ch'egli fece ad Isaac.

10 Il quale egli confermò a Iacob per istituto, ed ad Israel per patto eterno.

11 Dicendo: io ti darò il paese di Canaan, per sorte della vostra eredità.

12 Quantunque fosser ben poca gente, e forestieri in esso.

13 E mentre essi andavano da una gente ad una altra, da un regno ad un' altro popolo:

14 Egli non permise, ch'alcuno gli opprimesse: anzi gastigò eziandio dei re per amor loro.

15 Ed disse: non toccate i miei Unti, e non fate alcun male a' miei profeti.

16 Poi eglichiamò la fama sopra la terra, e rappe tutto il sostegno del pane.

MORNING PRAYER.

PSALM CV.

O GIVE thanks unto the Lord, and call upon his Name: tell the people what things he hath done.

2 O let your songs be of him, and praise him: and let your talking be of all his wondrous works.

3 Rejoice in his holy Name: let the heart of them rejoice that seek the Lord.

4 Seek the Lord and his strength: seek his face evermore.

5 Remember the marvellous works that he hath done: his wonders, and the judgements of his mouth.

6 O ye seed of Abraham his servant: ye children of Jacob his chosen.

7 He is the Lord our God: his judgements are in all the world.

8 He hath been alway mindful of his covenant and promise: that he made to a thousand generations;

9 Even the covenant that he made with Abraham: and the oath that he sware unto Isaac;

10 And appointed the same unto Jacob for a law: and to Israel for an everlasting testament;

11 Saying, Unto thee will I give the land of Canaan: the lot of your inheritance;

12 When there were yet but a few of them: and they strangers in the land;

13 What time as they went from one nation to another: from one kingdom to another people:

14 He suffered no man to do them wrong: but reprov'd even kings for their sakes;

15 Touch not mine Anointed: and do my prophets no harm.

16 Moreover, he called for a dearth upon

Morgen-Gebete.

Der 105 Psalm.

1 Danket dem Herrn, und prediget seinen Namen; verkündiget sein Thun unter den Völkern;

2 Singet von ihm, und lobet ihn; redet von allen seinen Wundern;

3 Rühmet seinen heiligen Namen; es freue sich das Herz derer, die den Herrn suchen;

4 Fraget nach dem Herrn, und nach seiner Macht; suchet sein Antlitz allwege;

5 Gedenket seiner Wunderwerke, die er gethan hat, seiner Wunder und seines Worts;

6 Ihr, der Same Abrahams, seines Knechts, ihr Kinder Jacobs, seine Auserwählten.

7 Er ist der Herr, unser Gott; er richtet in aller Welt.

8 Er gedenket ewiglich an seinen Bund, des Worts, das er verheißen hat auf viele Tausende für und für.

9 Den er gemacht hat mit Abraham, und des Eis des mit Isaac;

10 Und stellet daffelbige Jacob zu einem Recht, und Israel zum ewigen Bunde.

11 Und sprach: Dir will ich das Land Canaan geben, das Voss eures Erbes,

12 Da sie wenig und gering waren, und Fremdlinge darinnen.

13 Und sie zogen von Volk zu Volk, von einem Königreich zum andern Volk.

14 Er ließ seinen Menschen ihnen Schaden thun, und strafe Könige um ihrentwillen.

15 Tastet meine Gesalbten nicht an, und thut meinen Propheten kein Leid.

16 Und er ließ eine Theurung ins Land kommen, und entzog allen Vorrath des Brods.

PRIERE DU MATIN.

PSEAUME CV.

CELEBREZ l'Eternel, invoquez son nom, faites connoître parmi les peuples ses exploits. 2 Chantez-lui, psalmodiez-lui, parlez de toutes ses merveilles.

3 Glorifiez-vous du nom de sa sainteté; que le cœur de ceux qui cherchent l'Eternel, se réjouisse.

4 Recherchez l'Eternel et sa force; cherchez continuellement sa face.

5 Souvenez-vous des merveilles qu'il a faites, de ses miracles, et des jugemens qu'il a prononcés de sa bouche.

6 La postérité d'Abraham sont ses serviteurs; les enfans de Jacob sont ses élus.

7 Il est l'Eternel notre Dieu; ses jugemens sont par toute la terre.

8 Il s'est toujours souvenu de son alliance, de la parole qu'il a établie pour mille générations;

9 Du traité qu'il a fait avec Abraham, du serment qu'il a fait à Isaac;

10 Et qu'il a ratifié pour une ordonnance à Jacob, et à Israël pour une alliance éternelle;

11 Disant: Je te donnerai le pays de Canaan pour le lot de ton héritage;

12 Encore qu'ils fussent en petit nombre, et qu'ils y demeurassent peu de tems comme étrangers.

13 Car ils alloient de nation en nation, et d'un royaume vers un autre peuple.

14 Il n'a pas souffert que personne les opprimât; et il a châtié des rois pour l'amour d'eux;

15 Disant: Ne touchez point à mes oints, ne faites point de mal à mes prophètes.

16 Il appela aussi la famine pour venir sur la terre, et rompit toute la force du pain.

ORACION MATUTINA.

PSALMO CV.

ALABAD al Señor, é invocad su nombre: anunciad entre las naciones sus obras.

2 Cantadle, y psalmeadle: contad todas sus maravillas.

3 Gloriaos en su santo nombre; alégrese el corazón de los que buscan al Señor.

4 Buscad al Señor, y fortificaos: buscad siempre su rostro.

5 Acordaos de sus maravillas, que hizo: de sus prodigios, y de los juicios de su boca.

6 O linage de Abraham, siervos suyos; o hijos de Jacob, escogidos suyos.

7 El es el Señor Dios nuestro: los juicios de él en toda la tierra.

8 Acordóse él por siempre de su alianza: de la palabra, que él envió para mil generaciones.

9 De aquella, que dió á Abraham, y de su juramento á Isaac;

10 Y lo confirmó á Jacob por estatuto: y á Israel por alianza eterna:

11 Diciendo: A ti te daré la tierra de Canaán, cuerda de vuestra heredad.

12 Quando eran en corto número, muy pocos, y extrangeros en ella:

13 Y pasaron de gente en gente, y de un reyno á otro pueblo.

14 No permitió, que nadie les hiciese mal, y castigó por causa de ellos á los Reyes.

15 No, toquéis mis ungidos, y no bagais mal á mis Prophetas.

16 Y llamó la hambre sobre la tierra, y todo mantenimiento de pan quebrantó.

17 Ἀπέστειλεν ἔμπροσθεν αὐτῶν ἄνθρωπον,
eis δούλον ἐπράθη Ἰωσήφ.
18 Ἐταπείνωσαν ἐν πέδαις τοὺς πόδας αὐτῆ,
σίδηρον διήλθεν ἡ ψυχὴ αὐτοῦ.
19 Μέχρι τοῦ ἔλθην τὸν λόγον αὐτοῦ· τὸ
λόγιον τοῦ Κυρίου ἐπύρωσεν αὐτόν.
20 Ἀπέστειλε βασιλεὺς καὶ ἔλιπεν αὐτόν,
ἄρχων λαῶν καὶ ἀφῆκεν αὐτόν.
21 Κατέστησεν αὐτόν Κύριον τοῦ οἴκου αὐτῆ,
καὶ ἄρχοντα πίσεως τῆς κτήσεως αὐτοῦ,
22 Τοῦ παιδεύσαι τὰς ἄρχοντας αὐτοῦ ὡς
ἐάντων, καὶ τὰς πρεσβυτέρους αὐτῆ σοφίσαι.
23 Καὶ εἰσῆλθεν Ἰσραὴλ εἰς Αἴγυπτον, καὶ
Ἰακώβ παρώκησεν ἐν γῇ Χάιμ.
24 Καὶ ἤνθησε τὸν λαόν αὐτοῦ σφόδρα, καὶ
ἐκραταίωσεν αὐτόν ὑπὲρ τοὺς ἐχθρούς αὐτοῦ.
25 Καὶ μετέστρεψε τὴν καρδίαν αὐτῶν τῇ
μισῇσι τὸν λαόν αὐτοῦ, τοῦ δολοῦσθαι ἐν
τοῖς δούλοις αὐτοῦ.
26 Ἐξαπέστειλε Μωυσῆν τὸν δῆλον αὐτοῦ,
Αἰριὸν ὃν ἐξέλεξато αὐτόν.
27 Ἔθετο ἐν αὐτοῖς τὰς λόγους τῶν σημείων
αὐτοῦ, καὶ τῶν τεριμάτων ἐν γῇ Χάιμ.
28 Ἐξαπέστειλε σκότος καὶ ἐσκότασε· καὶ
παρεπύκρυνεν τοὺς λόγους αὐτοῦ.
29 Μετέστρεψε τὰ ὕδατα αὐτῶν εἰς αἷμα,
καὶ ἀπέκτεινε τοὺς ἰχθύας αὐτῶν.
30 Ἐξηρῶσεν ἡ γῇ αὐτῶν βατράχους, ἐν τοῖς
ταμείοις τῶν βασιλείων αὐτῶν.
31 Εἶπε καὶ ἦλθε κυνόμυια, καὶ σκνίπες ἐν
πᾶσι τοῖς ὁρίοις αὐτῶν.
32 Ἔθετο τὰς βροχὰς αὐτῶν χάλαζαν, πῦρ
καταφλέγον ἐν τῇ γῇ αὐτῶν.
33 Καὶ ἐπάταξε τὰς ἀμπέλους αὐτῶν καὶ τὰς
σικκὰς αὐτῶν, καὶ συνέτριψε πᾶν ξύλον ὁρίων αὐτῶν.
34 Εἶπε καὶ ἦλθεν ἄκρις, καὶ βροῦχος οὐ ἔκ

18 Καὶ τὰ ὅποια τὰ πόδια ἔβαλον ἐν δεσμαῖς,
καὶ τὸ σίδηρον τοῦ ἀπέρασε τὴν ψυχὴν.
19 Ἔως ὅπῃ ἦλθεν καιρὸς ἐν ᾧ ἐγνωρίσθη ὁ
λόγος τοῦ, ὁ λόγος τῇ Κυρίᾳ τὸν δοκίμασεν.
20 Ἐστειλεν ὁ βασιλεὺς καὶ τὸν ἔλυσε, ὁ
ἄρχων τῶν λαῶν τὸν ἀφῆκεν.
21 Καὶ τὸν κατέστησεν Κύριον τοῦ οἴκου τῆ,
καὶ ἄρχοντα πάσης τῆς κτήσεώς του.
22 Ἰνα διδάξῃ τὰς ἄρχοντας κατὰ τὸ θέλημά
του, καὶ τοὺς πρεσβυτέρους σοφίαν.
23 Ἰσραὴλ ἦλθεν εἰς τὴν Αἴγυπτον, καὶ ὁ
Ἰακώβ ἐξενίττεισεν εἰς τὴν γῆν Χάιμ.
24 Καὶ ἤνθησε μεγάλως τὸν λαόν του, καὶ
τὸν ἐνδυναμώσεν ὑπὲρ τοὺς ἐχθρούς του.
25 Τῶν ὁποίων ἡ καρδιά ἤλαξεν ἔτι ὡς ἐμίσην
τὸν λαόν τῆ, καὶ ἐπὶ οὐρανὸν ἀγαθὰ τῶν δειλῶν τῆ.
26 Ἐπειτα ἔστειλε Μωυσῆν τὸν δούλον τῆ,
καὶ Ἀαρὼν τὸν ὅποιον ἔκλεξε αὐτός.
27 Καὶ αὐτοὶ ἔδωκαν τὰ σημεία του καὶ τὰ
θαύματα εἰς τὴν γῆν τῆς Χίμ.
28 Ἐστειλε τὸ σκότος καὶ ἐσκότασε, καὶ αὐτοὶ
δὲν ἤκουσαν τοὺς λόγους του.
29 Ἦλαξε τοὺς πυταμούς του εἰς αἷμα, καὶ
ἐξηρῶσεν τὰ ὕψαρά των.
30 Ἡ γῇ των ἐγέννησε βυτράχους, καὶ εἰς αὐτὰ
τὰ δωμάτια των βασιλέων των.
31 Εἶπε, καὶ ἦλθον ζωφία καὶ ψῆρες καὶ
ἐσκότασαν τὴν γῆν των.
32 Καὶ ἔβρεξε χάλαζαν, καὶ φλόγα ἔκαυσε
τὴν γῆν των.
33 Ἐχάλασε τὰς ἀμπέλους των, καὶ τὰς
σικκὰς των, καὶ ἐσύντριψε κάθε δένδρον τῶν
βουνῶν των.
34 Εἶπε, καὶ ἦλθον ἀκρίδες καὶ βροῦχοι ἀνα-
ρίθμητοι, καὶ κατέφαγον πάντα τὰ χόρτα τῆς
γῆς των, καὶ ὅλον τὸν καρπὸν τῆς.

17 Misit ante eos virum: in servum ve-
nundatus est Joseph.
18 Humiliaverunt in compedibus pedes
ejus, ferrum pertransiit animam ejus.
19 Donec veniret verbum ejus. Elo-
quium Domini inflammavit eum:
20 Misit rex, et solvit eum: princeps
populorum, et dimisit eum.
21 Constituit eum dominum domus suae:
et principem omnis possessionis suae:
22 Ut erudiret principes ejus sicut se-
metipsum: et senes ejus prudentiam do-
ceret.
23 Et intravit Israel in Aegyptum: et
Jacob accola fuit in Terra Cham.
24 Et auxit populum suum vehementer:
et firmavit eum super inimicos ejus.
25 Convertit cor eorum ut odirent popu-
lum ejus: et dolum facerent in servos
ejus.
26 Misit Moysen servum suum: Aaron,
quem elegit ipse.
27 Posuit in eis verba signorum suorum,
et prodigiorum in Terra Cham.
28 Misit tenebras, et obscuravit: et
non exacerbavit sermones suos.
29 Convertit aquas eorum in sangui-
nem: et occidit pisces eorum.
30 Edidit terra eorum ranas in penetra-
libus regum ipsorum.
31 Dixit, et venit canomyia: et cinifes
in omnibus finibus eorum.
32 Posuit pluvias eorum grandinem:
ignem comburentem in terra ipsorum.
33 Et percussit vineas eorum, et ficul-
neas eorum: et contrivit lignum finium
eorum.
34 Dixit, et venit locusta, et bruchus,
cujus non erat numerus:
35 Et comedit omne fœnum in terra

17 Egli aveva mandato dinanzi a loro
un' uomo: cioè, Iosef che fu venduto per
servo.
18 I cui piedi furono serrati ne' ceppi,
la cui persona fu messa ne' ferri.
19 La parola del Signore lo tenne al ci-
mento, sino al tempo che venne ciò ch'egli
aveva detto.
20 Allora il re mandò a farlo sciorire, il
dominatordipopoli mandò a largheggiarlo.
21 Egli lo costituì padrone sopra la sua
casa, e rettore sopra tutto il suo stato.
22 Per tenere a freno i suoi principi a
suo senno, e per dare ammaestramento
a' suoi Anziani.
23 Poi Israel entrò in Egitto, e Jacob di-
morò come forestiere nel paese di Cam.
24 Ed Iddio fece grandemente multipli-
care il suo popolo, e lo rendè più possente
che i suoi nemici.
25 Egli rivolse il cuor loro ad odiare il
suo popolo, a macchinar frode contr'a'suoi
servitori.
26 Egli mandò Moisé, suo servitore: ed
Aaron, il quale egli aveva eletto.
27 Essi eseguirono fra loro i miracoli
ch' egli aveva loro detti, ed i suoi prodigi
nella terra di Cam.
28 Egli mandò le tenebre, e fece oscurar
l'aria: ed essi non furono ribelli alle sue
parole.
29 Egli cangiò l'acque loro in sangue, e
fece morire il lor pesce.
30 La terra loro produsse rane ch' entra-
rono fin nelle camere de' lor re.
31 Alla sua parola venne una mischia
d'insetti, e pidocchi in tutte le lor contrade.
32 Egli mutò le lor piogge in gragnuola,
ed in fuoco divampante, nel lor paese.
33 E percosse le lor vigne ed i lor fichi;

he land: and destroyed all the provision of read.

17 But he had sent a man before them: even Joseph, who was sold to be a bond-servant;

18 Whose feet they hurt in the stocks: the iron entered into his soul.

19 Until the time came that his cause was known: the word of the Lord tried him.

20 The king sent, and delivered him: the prince of the people let him go free.

21 He made him lord also of his house: and ruler of all his substance;

22 That he might inform his princes after his will: and teach his senators wisdom.

23 Israel also came into Egypt: and Jacob was a stranger in the land of Ham.

24 And he increased his people exceedingly: and made them stronger than their enemies;

25 Whose heart turned so, that they hated his people: and dealt untruly with his servants.

26 Then sent he Moses his servant: and Aaron whom he had chosen.

27 And these shewed his tokens among them: and wonders in the land of Ham.

28 He sent darkness, and it was dark: and they were not obedient unto his word.

29 He turned their waters into blood: and slew their fish.

30 Their land brought forth frogs: yea, even in their kings' chambers.

31 He spake the word, and there came all manner of flies: and lice in all their quarters.

32 He gave them hail-stones for rain: and flames of fire in their land.

33 He smote their vines also and fig-trees: and destroyed the trees that were in their coasts.

34 He spake the word, and the grasshoppers came, and caterpillars innumerable: and did

17 Il envoya un homme devant eux; Joseph fut vendu pour esclave.

18 On lui serra les pieds dans des ceps; il fut mis aux fers;

19 Jusque'au tems qu'il prédisait ce qui arriva, et que la parole de l'Eternel l'eut fait connoître.

20 Le roi envoya, et le relâcha, même, le dominateur du peuple; et il le delia.

21 Il l'établit pour maître sur sa maison; et pour dominateur sur tout ce qu'il possédoit;

22 Pour assujettir les principaux de son pays à sa volonté, et pour instruire ses anciens.

23 Alors Israël entra en Egypte, et Jacob séjourna au pays de Cam.

24 Et Dieu fit fort multiplier son peuple, et le rendit plus puissant que ceux qui l'oppressoient.

25 Il changea leur cœur, de sorte qu'ils eurent son peuple en haine, jusques à conspirer contre ses serviteurs.

26 Il envoya donc Moïse son serviteur, et Aaron qu'il avoit élu;

27 Lesquels firent au milieu d'eux ses prodiges selon sa parole, et des miracles au pays de Cam.

28 Il envoya les ténèbres, et fit obscurcir l'air; et rien ne résista à ses paroles.

29 Il changea leur eau en saug, et fit mourir leurs poissons.

30 Leur terre produisit en toute abondance des grenouilles, jusques dans les cabinets de leurs rois.

31 Il parla, et il vint une mêlée de bêtes, et des poux par tout leur pays.

32 Il fit pleuvoir sur eux de la grêle, et fit tomber le feu et les flammes sur leur terre.

33 Et il frappa leurs vignes et leurs figuiers, et brisa les arbres de leur pays.

17 Er sandte einen Mann vor ihnen hin; Joseph ward zum Knechte verkauft.

18 Sie zwangen seine Füße in Stok; sein Leib mußte in Eisen liegen;

19 Bis daß sein Wort kam, und die Rede des Herrn ihn durchläuterte.

20 Da sandte der König hin, und ließ ihn los geben; der Herr über Völker ließ ihn auslassen.

21 Er setzte ihn zum Herrn über sein Haus, zum Herrscher über alle seine Güter.

22 Daß er seine Fürsten unterwies nach seiner Weise, und seine Ältesten Weisheit lehrte.

23 Und Israhel zog in Egypten, und Jacob ward ein Fremdling im Lande Hams.

24 Und er ließ sein Volk sehr wachsen, und machte sie mächtiger denn ihre Feinde.

25 Er verkehrte jener Herz, daß sie seinem Volke gram wurden, und dachten seine Knechte mit List zu dämpfen.

26 Er sandte seinen Knecht Mosen, Aaron, den er hatte erwählt.

27 Dieselben thaten seine Zeichen unter ihnen, und seine Wunder im Lande Hams.

28 Er ließ Finsterniß kommen, und machte es finster; und waren nicht ungehorsam seinen Worten.

29 Er verwandelte ihre Wasser in Blut, und tödtete ihre Fische.

30 Ihr Land wimmelte Kröten heraus, in den Kammern ihrer Könige.

31 Er sprach, da kam Ungeziefer, Läuse in allen ihren Grenzen.

32 Er gab ihnen Hagel zum Regen, Feuerflammen in ihrem Lande;

33 Und schlug ihre Weinstöcke und Feigenbäume,

17 Envioé delante de ellos un varon: Joseph fue vendido por esclavo.

18 Abatiéron con grillos sus pies, el hierro traspasó su alma,

19 Hasta que se cumpliese la palabra de él. El habla del Señor le habia inflamado:

20 Envioé el Rey, y lo soltó; el Principe de los pueblos, y le dexó ir.

21 Constituyólo por señor de su casa, y por Principe de todo lo que poseía:

22 Para que instruyese á sus Grandes como á sí mismo, y enseñase la prudencia á sus ancianos.

23 Y entró Israhel en Egipto, y fué Jacob extrangero en tierra de Cam.

24 Y aumentó su pueblo en gran manera, y le hizo fuerte sobre sus enemigos.

25 Trocó el corazon de ellos, para que aborreciesen á su pueblo, y usasen de engaños con sus siervos.

26 Envioé á Moysés su siervo; á Aarón, el mismo que él escogió.

27 Puso en ellos las palabras de sus señales, y prodigios en tierra de Cam.

28 Envioé tinieblas, y obscureció: y no alteró sus palabras.

29 Convertió las aguas de ellos en sangre, y mató sus peces.

30 Su tierra produjo ranas hasta en los gabinetes de los mismos Reyes.

31 Dixo, y viniéron moscas de todas castas, y cinifes en todos sus terminos.

32 Mudó sus lluvias en granizo: envió fuego abrasador en la tierra de ellos.

33 E hirió sus viñas, y sus higuerales; y destrozó los árboles de sus terminos.

34 Dixo, y vino langosta, y bruco, que no tenia número:

35 Y comió todo el heno en la tierra de

ἦν ὑπὸ θυμῷ,

35 Καὶ κατέφαγε πάντα τὸν χόρτον ἐν τῇ γῇ αὐτῶν, καὶ κατέφαγε τὸν καρπὸν τῆς γῆς αὐτῶν.

36 Καὶ ἐπάταξε πᾶν πρωτότοκον ἐκ τῆς γῆς αὐτῶν, ἀπαρχὴν παντός· πόνος αὐτῶν.

37 Καὶ ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἐν ἀργυρίῳ καὶ χρυσίῳ, καὶ ἔκ ἦν ἐν ταῖς φυλαῖς αὐτῶν ὁ ἄσθενής.

38 Εὐφράνθη Αἴγυπτος ἐν τῇ ἐξόδῳ αὐτῶν, ὅτι ἐπέπεσεν ὁ φόβος αὐτῶν ἐπ' αὐτούς.

39 Διεπέτασε νεφέλῃν εἰς σκέπην αὐτοῖς, καὶ πῦρ τοῦ φωτίσαι αὐτοὺς τὴν νύκτα.

40 Ἦτησαν, καὶ ἦλθεν ὕρτυγομήτρα, καὶ ἄρτον οὐρανοῦ ἐνέπλησεν αὐτούς.

41 Διέρρηξε πέτραι, καὶ ἐρρύησαν ὕδατα, ἐπορεύθησαν ἐν ἀνύδροις ποταμοί.

42 Ὅτι ἐμνήσθη τοῦ λόγου τοῦ ἁγίου αὐτοῦ, τοῦ πρὸς Ἀβραάμ τὸν δούλον αὐτοῦ.

43 Καὶ ἐξήγαγε τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν ἀγαλλίσει, καὶ τὰς ἐκλεκτὰς αὐτῶν ἐν εὐφροσύνῃ.

44 Καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς χώρας ἐθνῶν, καὶ πόνας λαῶν ἐκληρονόμησαν.

45 Ὅπως ἂν φυλάξωσι τὰ δικαιώματα αὐτῶν, καὶ τὸν νόμον αὐτοῦ ἐκζητήσωσιν.

ΕΣΠΕΡΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

Ψαλ. ρς'. CVI.

ΕΞΟΜΟΛΟΓΕΙΣΘΕ τῷ Κυρίῳ, ὅτι χρηστὸς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

2 Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας τοῦ Κυρίου, ἀκουστάς ποιήσας πᾶσας τὰς αἰνέσεις αὐτοῦ;

3 Μακάριοι οἱ φυλάσσοντες κρίσιν, καὶ ποιῶντες δικαιοσύνην ἐν παντὶ καιρῷ.

4 Μνήσθητι ἡμῶν Κύριε ἐν τῇ εὐδοκίᾳ τῆ λαῶν σου, ἐπίσκεψαί ἡμᾶς ἐν τῷ σωτηρίῳ σου,

5 Τοῦ ἰδεῖν ἐν τῇ χρηστότητι τῶν ἐκλεκτῶν σου, τοῦ εὐφρανθῆναι ἐν τῇ εὐφροσύνῃ τῶ ἐθνῶς

35 Καὶ ἀφάνησε κάθε πρωτότοκον ἐκ τῆς γῆς των, τοὺς πρώτους τῆς δυνάμεως των.

36 Καὶ τὰς ἐξέφερε μετὰ τοῦ χρυσίου καὶ ἀσημίου, καὶ εἰς τὰς φυλαῖς των δὲν εὐρίσκειτο ἕνας ἄσθενής.

37 Εὐφράνθη ἡ Αἴγυπτος εἰς τὴν ἐξοδὸν των, ὅτι εἰς ἐφθούνητο.

38 Ἀπλωσε σύννεφον εἰς σκέπην του, καὶ μετὰ τὸν φῶς των ἐφώτισε τὴν νύκτα.

39 Ἐξήτησαν, καὶ τοὺς ἔδωκεν ὕρτύκια, καὶ τοὺς ἐγέμισε μετὰ ἄρτον οὐρανοῦ.

40 Καὶ ἐσχίσε πέτραι, καὶ ἐχύθησαν νερά, καὶ εἰς γῆν ἀνδροῦ ἐτρεψαν ποταμοί.

41 Ὅτι ἐνθυμήθη τὸν λόγον του τὸν ἅγιον, τὸν ὅποιον εἶπε τοῦ δούλου του Ἀβραάμ.

42 Καὶ ἐξέφερε τὸν λαόν του ἐν ἀγαλλίσει, καὶ τοὺς ἐκλεκτοὺς του ἐν εὐφροσύνῃ.

43 Καὶ τοὺς ἔδωκε τὰς χώρας τῶν ἐθνῶν καὶ τοὺς πόλους τῶν λαῶν ἐκληρονόμησαν.

44 Ὅπως φυλάξωσι τὰ δικαιώματά του, καὶ ζητήσωσι τὸν νόμον του.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΗΣ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Ψαλ. ρς'. CVI.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΣΑΤΕ τὸν Κύριον, ὅτι εἶναι ἀγαθός, καὶ τὸ ἔλεος του μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

2 Τίς δύναται ἵνα διηγηθῇ τὴν δύναμιν τοῦ Κυρίου, καὶ ἵνα ποιῇ ἀκουστάς πάντας τοὺς ἐπαίνοὺς του;

3 Μακάριοι οἱ φυλάσσοντες κρίσιν, καὶ ποιῶντες δικαιοσύνην ἐν παντὶ καιρῷ.

4 Εὐμνήσῃ μας Κύριε εἰς τὴν καιρὸν τῆς εὐδοκίας τῆ λαῶν σου, ἐπίσκεψαί μας μετὰ τὸ σωτήριόν σου,

5 Ἵνα ἰδῷ τὴν εὐτυχίαν τῶν ἐκλεκτῶν σου, καὶ εὐφρανθῶν διὰ τὴν εὐφροσύνην τοῦ ἔθνους σου, καὶ εὐχαριστήσῃ μετὰ τὴν κληρονομίαν σου.

6 Ἡμαρτήσαμεν μετὰ τὸς πατέρας μας, ἠνομή-

eorum : et comedit omnem fructum terrae eorum.

36 Et percussit omne primogenitum in terra eorum : primitias omnis laboris eorum.

37 Et eduxit eos cum argento et auro : et non erat in tribubus eorum infirmus.

38 Latata est Aegyptus in protectione eorum : quia incubuit timor eorum super eos.

39 Expandit nubem in protectionem eorum, et ignem ut luceret eis per noctem.

40 Petierunt, et venit coturnix : et pane caeli saturavit eos.

41 Dirupit petram, et fluxerunt aquae : abierunt in sicco flumina ;

42 Quoniam memor fuit verbi sancti sui, quod habuit ad Abraham puerum suum.

43 Et eduxit populum suum in exultatione, et electos suos in lætitia.

44 Et dedit illis regiones Gentium : et labores populorum possederunt :

45 Ut custodiant justificationes ejus, et legem ejus requirant.

VESPERTINÆ PRECES.

PSALMUS CVI.

CONFITEMINI Domino quoniam bonus : quoniam in sæculum misericordia ejus.

2 Quis loquetur potentias Domini, auditas faciet omnes laudes ejus :

3 Beati, qui custodiunt judicium, et faciunt justitiam in omni tempore.

4 Memento nostri Domine in beneplacito populi tui : visita nos in salutari tuo :

e fracassò gli alberi della lor contrada.

34 Alla sua parola vennero locuste, e bruchi senza numero.

35 Che rosero tutta l'erba nel lor paese, e mangiarono il frutto della lor terra.

36 Poi egli percosse ogni primogenito nel lor paese, le primizie d'ogni lor forza.

37 E condusse fuori Israel con oro, e con argento : e non vi fu alcuno, fra le sue tribù che fosse fiacco.

38 Gli Egizii sì rallegrarono della lor partita : perciocchè lo spavento d'essi era caduto sopra loro.

39 Egli distese la nuvola, per coverta; ed accese un fuoco, per alluminarli di notte.

40 Alla lor richiesta egli addusse delle quaglie, e li sazìò del pan del cielo.

41 Egli aperse la roccia, e ne colarono acque : rivi corsero per i luoghi aridi.

42 Perciocchè egli si ricordò della parola della sua Santità, detta ad Abraam, suo servitore.

43 E trasse fuori il suo popolo con allegrezza, ed i suoi eletti con giubilo.

44 E diede loro i paesi delle genti, ed essi possederò le fatiche de' popoli.

45 Acciocchè osservassero i suoi statuti, e guardassero le sue leggi. Alleluia.

PREGHIERA della SERA.

SALMO CVI.

CELEBRATE il Signore : perciocchè egli è buono, perciocchè la sua benignità è in eterno.

2 Chi potrà raccontar le potenze del Signore? chi potrà publicar tutta la sua lode?

3 Beati coloro ch' osservano la dritture, che fanno ciò ch'è giusto in ogni tempo.

4 Ricordati di me, o Signore, secondo la

eat up all the grass in their land, and devoured the fruit of their ground.

35 He smote all the first-born in their land: even the chief of all their strength.

36 He brought them forth also with silver and gold: there was not one feeble person among their tribes.

37 Egypt was glad at their departing: for they were afraid of them.

38 He spread out a cloud to be a covering: and fire to give light in the night-season.

39 At their desire he brought quails: and he filled them with the bread of heaven.

40 He opened the rock of stone, and the waters flowed out: so that rivers ran in the dry places.

41 For why? he remembered his holy promise; and Abraham his servant.

42 And he brought forth his people with joy: and his chosen with gladness;

43 And gave them the lands of the heathen: and they took the labours of the people in possession;

44 That they might keep his statutes: and observe his laws.

EVENING PRAYER.

PSALM CVI.

GIVE thanks unto the Lord, for he is gracious: and his mercy endureth for ever.

2 Who can express the noble acts of the Lord: or shew forth all his praise?

3 Blessed are they that always keep judgement: and do righteousness.

4 Remember me, O Lord, according to the favour that thou bearest unto thy people: O visit me with thy salvation;

und zerbrach die Bäume in ihren Grenzen.

34 Er sprach, da kamen Heuschrecken und Käfer ohne Zahl.

35 Und sie fraßen alles Gras in ihrem Lande, und fraßen die Früchte auf ihrem Felde.

36 Und schlug alle Erstgeburt in Egypten, alle ihre ersten Erben.

37 Und führete sie aus mit Silber und Gold; und es war kein Gebrechlicher unter ihren Stämmen.

38 Egypten ward froh, daß sie auszogen: denn ihre Furcht war auf sie gefallen.

39 Er breitete eine Wolke aus zur Decke, und ein Feuer der Nachts zu leuchten.

40 Sie baten, da ließ er Wachteln kommen, und er sättigte sie mit Himmelsbrot.

41 Er öffnete den Felsen, da flossen Wasser aus; daß Wäde liefen in der dürren Wüste.

42 Denn er gedachte an sein heiliges Wort, Abraham, seinem Knechte, geredet.

43 Also führete er sein Volk aus mit Freuden, und seine Auserwählten mit Wonnen.

44 Und gab ihnen die Länder der Heiden, daß sie die Güter der Völker einnahmen.

45 Auf daß sie halten sollten seine Rechte, und seine Gesetze bewahren.

Abend = Gebete.

Der 106 Psalm.

1 Danket dem Herrn, denn er ist freundlich, und seine Güte währet ewiglich.

2 Wer kann die großen Thaten des Herrn ausprechen, und alle seine löbliche Werke preisen?

3 Wohl denen, die das Gebot halten, und thun immerdar recht.

34 Il commanda, et les sauterelles vinrent, et les cigales sans nombre;

35 Lesquelles broutèrent toute l'herbe dans leur pays, et dévorèrent le fruit de la terre.

36 Et il frappa tous les premiers-nés dans leur pays, et les prémices de toute leur force.

37 Puis il fit sortir Israël avec de l'or et de l'argent, et il n'y eut aucun malade parmi ses tribus.

38 L'Egypte fut réjouie à leur départ; car la frayeur les avoit saisis.

39 Il étendit la nuée pour les couvrir, et le feu pour les éclairer pendant la nuit.

40 Le peuple demanda, et il fit venir des caillies, et il les rassasia du pain des cieux.

41 Il ouvrit le rocher, et les eaux en découlerent; elles coururent par les lieux secs comme un fleuve.

42 Car il se souvint de la parole sacrée qu'il avoit donnée à Abraham son serviteur;

43 Et il fit sortir son peuple avec allégresse, et ses élus avec un chant de joie.

44 Et il leur donna les pays des nations, et ils possédèrent le travail des peuples;

45 Afin qu'ils gardassent ses statuts, et qu'ils observassent ses lois. Louez l'Eternel.

PRIERE DU SOIR.

PSEAUME CVI.

LOUEZ l'Eternel. Célébrez l'Eternel, car il est bon, et sa miséricorde demeure à toujours.

2 Qui pourroit réciter les exploits de l'Eternel? Qui pourroit faire retentir toute sa louange?

3 Heureux ceux qui gardent ce qui est droit, et qui font en tout tems ce qui est juste.

4 Eternel, souviens-toi de moi, selon la bienveillance que tu portes à ton peuple, et prends soin de moi selon ta délivrance;

5 Afin que je voie le bien de tes élus, que je

ellos, y comió todo el fruto de la tierra de ellos.

36 E hirió á todos los primogénitos en la tierra de ellos, las primicias de todo su trabajo.

37 Y sacólos con plata y con oro, y no habia enfermo en las tribus de ellos.

38 Alegróse Egipto en la partida de ellos: porque cayó sobre ellos el temor de ellos.

39 Extendió una nube para cubierta de ellos, y fuego que los alumbrase de noche.

40 Pidiéron, y vinieron codornices: y de pan del cielo los sació.

41 Hendió la Peña, y manáron aguas: corrierón rios en lugar seco;

42 Porque tuvo en memoria su santa palabra, la que él habia dado á Abraham su siervo.

43 Y sacó á su pueblo con regocijo, y á sus escogidos con alegría.

44 Y dióles las tierras de las naciones, y poseyéron las labores de los pueblos:

45 Para que guardasen sus mandamientos, y buscasen su ley.

ORACION VESPERTINA.

PSALMO CVI.

ALABAD al Señor, porque es bueno: porque su misericordia es por los siglos.

2 ¿Quien contará las obras del poder del Señor? quién hará que sean oidas todas sus alabanzas?

3 Bienaventurados los que guardan rectitud, y practican la virtud en todo tiempo.

4 Acuérdate de nosotros, Señor, con benevolencia ácia tu pueblo: visítanos con tu salud:

ση, τῷ ἐπαινέσθαι μετὰ τῆς κληρονομίας σου.
 6 Ἡμάρτομεν μετὰ τῶν πατέρων ἡμῶν, ἠνομήσαμεν, ἠδίκησαμεν.
 7 Οἱ πατέρες ἡμῶν ἐν Αἰγύπτῳ οὐ συνῆκαν τὰ θαυμασιά σου, καὶ οὐκ ἐμνήσθησαν τοῦ πλήθους τοῦ ἐλέους σου· καὶ παρεπείκρναν ἀναβαίνοντες ἐν τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσῃ.
 8 Καὶ ἔσωσεν αὐτοὺς ἐνεκεν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ, τοῦ γνωρίσαι τὴν δυναστείαν αὐτοῦ.
 9 Καὶ ἐπέτιμψε τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσῃ, καὶ ἐξηρύνθη· καὶ ὠδήγησεν αὐτὰς ἐν ἁβύσσῳ ὡς ἐν ῥήμῳ.
 10 Καὶ ἔσωσεν αὐτοὺς ἐκ χειρὸς μισήντων, καὶ ἐλυτρώσατο αὐτοὺς ἐκ χειρὸς ἐχθροῦ.
 11 Ἐκάλυψεν ὕψω τοὺς θλίβοντας αὐτοὺς, εἰς ἐξ αὐτῶν οὐχ ὑπελείφθη.
 12 Καὶ ἐπίστευσαν τοῖς λόγοις αὐτοῦ, καὶ ἤνεσαν τὴν αἰνέσιν αὐτοῦ.
 13 Ἐτάχυναν, ἐπελάθοντο τῶν ἔργων αὐτῶν, οὐχ ὑπέμειναν τὴν βουλὴν αὐτοῦ.
 14 Καὶ ἐπεθύμησαν ἐπιθυμίαν ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ ἐπείρασαν τὸν Θεὸν ἐν ἀνδρῶν.
 15 Καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς τὸ αἷτημα αὐτῶν, καὶ ἔσπευτε πλῆθυνον εἰς τὴν ψυχὴν αὐτῶν.
 16 Καὶ παρώργισαν Μωυσῆν ἐν τῇ παρεμβολῇ, καὶ Ἀαρὼν τὸν ἅγιον Κυρίου.
 17 Ἠνοίχθη ἡ γῆ καὶ κατέπιε Δαθὰν, καὶ ἐκάλυψεν ἐπὶ τὴν συναγωγὴν Ἀβειρών.
 18 Καὶ ἐξεκαύθη πῦρ ἐν τῇ συναγωγῇ αὐτῶν, καὶ φλόξ κατέφλεξε ἁμαρτωλοὺς.
 19 Καὶ ἐποίησαν μόσχον ἐν Χωρήβ, καὶ προσκύνησαν τῷ γλυπτῷ.
 20 Καὶ ἠλλάξαντο τὴν δόξαν αὐτῶν ἐν ὁμοιωμάτων μόσχον ἑσθόντων χορτόν.
 21 Ἐπελάθοντο τοῦ Θεοῦ τοῦ σώζοντος αὐτὰς, τῷ ποιήσαντος μεγάλα ἐν Αἰγύπτῳ,

σαμεν, ἠδίκησαμεν.

7 Οἱ πατέρες ἡμῶν ἐν Αἰγύπτῳ δὲν ἐνόησαν τὰ θαυμασιά σου, καὶ δὲν ἐνθυμήθησαν τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου· ἀλλὰ παρεπείκρναν ἀναβαίνοντες τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν.
 8 Ὅμως τοὺς ἔσωσε διὰ τὸ ὄνομά του, ἵνα δείξῃ τὴν δυναστείαν του.
 9 Καὶ ἐπέτιμψε τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν, καὶ ἐξηρύνθη· καὶ τὰς ὠδήγησε διὰ κύματα καὶ ἐρημίας.
 10 Καὶ τὰς ἔσωσε ἀπὸ τῶν μισήντων τὰς χεῖρας, καὶ ἀπὸ τὰς τῶν ἐχθρῶν χεῖρας τὰς ἐλύτρωσε.
 11 Καὶ ἐσκέπασεν ἀπὸ κύματα τοὺς θλίβοντας τοὺς, καὶ ἕνας ἀπ' αὐτοὺς δὲν ἐλύτρωσε.
 12 Τότε ἐπίστευσαν εἰς τοὺς λόγους του, καὶ ἐτραγώδησαν τὸν ἐπαινὸν του.
 13 Εἰς ὀλίγον δὲ καιρὸν ἀλησμόνησαν τὰ ἔργα του, καὶ δὲν ὑποτάχθησαν τῇ βουλῇ του.
 14 Καὶ εἰς τὴν ἐρήμον ἐπεθύμησαν ἐπιθυμίαν, καὶ ἐπείρασαν τὸν Θεὸν εἰς τὴν ἀνυδρον γῆν.
 15 Καὶ τοὺς ἔδωκε τὸ ζήτημα τῶν, καὶ ἐσειλε πλῆθυνον εἰς τὴν ψυχὴν των.
 16 Καὶ παρώργισαν τὸν Μωυσῆν εἰς τὰ κατασκευνόμενα, καὶ Ἀαρὼν τὸν ἅγιον τοῦ Κυρίου.
 17 Ἠνοίχθη ἡ γῆ καὶ κατέπιε τὸν Δαθὰν, καὶ ἐσκέπασε τὴν συναγωγὴν Ἀβειρών.
 18 Καὶ φλόγα ἀναψεν εἰς τὴν συναγωγὴν των, καὶ κατέκαυσε τοὺς ἁμαρτωλοὺς.
 19 Καὶ ἐπάσαν μοσχίριον εἰς τὸ Χωρήβ, καὶ ἐπροσκύνησαν τὸ γλυπτὸν.
 20 Καὶ οὕτω ἤλλαξαν τὴν δόξαν των εἰς ὁμοίωσιν μοσχάρου τρώγοντος χορτόν.
 21 Καὶ ἀλησμόνησαν τὸν Θεὸν τὸν σώζοντά τας τὸν ποιήσαντα μεγάλα θαύματα εἰς τὴν Αἰγύπτῳ.
 22 Καὶ εἰς τὴν γῆν Χάμ, καὶ φοβερά ἐπὶ τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν.
 23 Εἶπε τότε, ὅτι ἤθελε τοὺς ἐξολοθρεῦσειν,

5 Ad videndum in bonitate electorum tuorum, ad lætandum in lætitia gentis tue: ut lauderis cum hereditate tua.
 6 Peccavimus cum patribus nostris: injuste egimus, iniquitatem fecimus.
 7 Patres nostri in Ægypto non intellexerunt mirabilia tua: non fuerunt memores multitudinis misericordiæ tuæ. Et irritaverunt ascendentes in mare, Mare rubrum.
 8 Et salvavit eos propter nomen suum: ut notam faceret potentiam suam.
 9 Et increpuit Mare rubrum, et exsiccatum est: et deduxit eos in abyssis sicut in deserto.
 10 Et salvavit eos de manu odientium: et redemit eos de manu inimici.
 11 Et operuit aqua tribulantes eos: unus ex eis non remansit.
 12 Et crediderunt verbis ejus: et laudaverunt laudem ejus.
 13 Cito fecerunt, obliti sunt operum ejus: et non sustinuerunt consilium ejus.
 14 Et concupierunt concupiscentiam in deserto: et tentaverunt Deum in iniquo.
 15 Et dedit eis petitionem ipsorum: et misit saturitatem in animas eorum.
 16 Et irritaverunt Moysen in castris: Aaron sanctum Domini.
 17 Aperta est terra, et deglutivit Dathan: et operuit super congregationem Abiron.
 18 Et exarsit ignis in synagoga eorum: flamma combussit peccatores.
 19 Et fecerunt vitulum in Horeb: et adoraverunt sculptile.
 20 Et mutaverunt gloriam suam in similitudinem vituli comedentis fœnum.

tua benivolenza verso il tuo popolo: visitami colla tua salute.

5 Acciocchè io vegga il bene de' tuoi eletti, e mi rallegri dell' allegrezza della tua gente, e mi glorii colla tua eredità.
 6 Noi, e i nostri padri abbiām peccato, abbiām operato iniquamente.
 7 I nostri padri in Egitto non considerarono le tue maraviglie, non si ricordarono della grandezza delle tue benignità: e si ribellarono presso al mare, nel Mar rosso.
 8 Ma pure il Signore li salvò per l' amor del suo Nome, per far nota la sua potenza.
 9 E sgridò il Mar rosso, ed esso si seccò: e li fece caminar per gli abissi, come per un deserto.
 10 E li salvò di man di coloro che gli odiavano, e li riscosse di man del nemico.
 11 E l'acque copersero i lor nemici, e non ne scampò pure uno.
 12 Allora credettero alle sue parole, cantarono la sua lode.
 13 Ma presto dimenticarono le sue opere, non aspettarono il suo consiglio.
 14 E s'accesero di cupidigia nel deserto, e tentarono Iddio nella solitudine.
 15 Ed egli diede loro ciò che chiedevano: ma mandò la magrezza nelle lor persone.
 16 Oltre a ciò furono mossi d' invidia contr' a Moisé, nel campo: e contr' ad Aaron, il Santo del Signore.
 17 La terra s' apersè, e trangiottì Datan, e copersè il seguito d' Abiram.
 18 Ed il fuoco arse la lor raunanza, la fiamma divampò gli empi.
 19 Fecero un vitello in Horeb, ed adorarono una statua di getto.
 20 E mutarono la lor gloria in una somiglianza di bue, che mangia l'erba.
 21 Dimenticarono Iddio, lor Salvatore,

5 That I may see the felicity of thy chosen : and rejoice in the gladness of thy people, and give thanks with thine inheritance.

6 We have sinned with our fathers : we have done amiss, and dealt wickedly.

7 Our fathers regarded not thy wonders in Egypt, neither kept they thy great goodness in remembrance : but were disobedient at the sea, even at the Red sea.

8 Nevertheless, he helped them for his Name's sake : that he might make his power to be known.

9 He rebuked the Red sea also, and it was dried up : so he led them through the deep, as through a wilderness.

10 And he saved them from the adversary's hand : and delivered them from the hand of the enemy.

11 As for those that troubled them, the waters overwhelmed them : there was not one of them left.

12 Then believed they his words : and sang praise unto him.

13 But within a while they forgot his works : and would not abide his counsel.

14 But lust came upon them in the wilderness : and they tempted God in the desert.

15 And he gave them their desire : and sent leanness withal into their soul.

16 They angered Moses also in the tents : and Aaron the saint of the Lord.

17 So the earth opened, and swallowed up Dathan : and covered the congregation of Abiram.

18 And the fire was kindled in their company : the flame burnt up the ungodly.

19 They made a calf in Horeb : and worshipped the molten image.

20 Thus they turned their glory : into the similitude of a calf that eateth hay.

me réjouissois dans la joie de ta nation, et que je me glorifie avec ton héritage.

6 Nous et nos pères, nous avons péché, nous avons commis iniquité, nous avons agi avec méchanceté.

7 Nos pères n'ont point été attentifs à tes merveilles en Egypte ; et ils ne se sont point souvenus de la multitude de tes bontés ; mais ils ont été rebelles auprès de la mer, vers la mer rouge.

8 Toutefois, il les délivra pour l'amour de son nom, afin de donner à connoître sa force.

9 Car il tança la mer rouge, et elle fut à sec, et il les conduisit par ses gouffres, comme par un lieu sec.

10 Il les délivra de la main de ceux qui les haïssoient, et les garantit de la main de l'ennemi.

11 Et les eaux couvrirent leurs oppresseurs ; il n'en resta pas un seul.

12 Alors ils crurent à ses paroles, et ils chanteront sa louange.

13 Mais ils oublièrent incontinent ses œuvres, et n'attendirent pas qu'il accomplît son conseil.

14 Mais ils furent epris de convoitise dans le désert, et ils tentèrent le Dieu fort dans la solitude.

15 Alors il leur donna ce qu'ils avoient demandé ; mais il leur envoya une consommation en leur corps.

16 Ils portèrent envie à Moïse dans le camp, et à Aaron, le saint de l'Eternel.

17 La terre s'ouvrit et engloutit Dathan, et couvrit la bande d'Abiram.

18 Le feu consuma aussi leur assemblée, et la flamme brûla les méchans.

19 Ils firent un veau en Horeb, et se prosternèrent devant une image de fonte ;

20 Et changèrent leur gloire en la figure

4 Herr, gedenke meiner nach der Gnade, die du deinem Wolfe verleihest ; beweiße uns deine Hülfe ;

5 Daß wir sehen mögen die Wohlfahrt deiner Ausgewählten, und uns freuen, daß es deinem Wolfe wohl gehet, und uns rühmen mit deinem Erbtheil.

6 Wir haben gesündigt sammt unsern Vätern, wir haben mißhandelt, und sind gottlos gewesen.

7 Unsere Väter in Egypten wollten deine Gunst nicht verfehlen ; sie gedachten nicht an deine große Güte, und waren ungehorsam am Meer, nehmlich am Schilfmeer.

8 Er half ihnen aber um seines Namens willen, daß er seine Macht beweiße.

9 Und er halt das Schilfmeer, da ward es trocken, und führete sie durch die Tiefen, wie in einer Wüste.

10 Und half ihnen von der Hand dess, der sie hassete, und erlösete sie von der Hand des Feindes.

11 Und die Wasser ersäuften ihre Widersacher, daß nicht einer überblieb.

12 Da glaubten sie an seine Worte, und sangen sein Lob.

13 Aber sie vergaßen bald seiner Werke, sie warteten nicht seines Rathes.

14 Und sie wurden lüstern in der Wüste, und versuchten Gott in der Einöde.

15 Er aber gab ihnen ihre Bitte, und sandte ihnen genug, bis ihnen davor etelte.

16 Und sie empörten sich wider Mose im Lager, wider Aaron, den Heiligen des Herrn.

17 Die Erde that sich auf, und verschlang Dathan, und deckte zu die Rotte Abirams.

18 Und Feuer ward unter ihrer Rotte angezündet, die Flamme verbrannte die Gottlosen.

19 Sie machten ein Kalb in Horeb, und beteten

5 Para que veamos los bienes de tus escogidos, y nos alegremos con la alegría de tu gente : para que seas glorificado en tu heredad.

6 Hemos pecado con nuestros padres : hemos procedido injustamente, iniquidad hemos hecho.

7 Nuestros padres en Egipto no consideraron tus maravillas : no se acordaron de la muchedumbre de tu misericordia. Y te irritaron estando para entrar en el mar, en el mar Roxo.

8 Y él los salvó por amor de su nombre, para hacer notorio su poder.

9 Y reprehendió al mar Roxo, y secóse : y los llevó por abismos como por un desierto.

10 Y los salvó de la mano de los que los aborrecian, y los rescató de la mano del enemigo.

11 Y cubrió el agua á los que los angustiaban : no quedó de ellos uno.

12 Y creyeron las palabras de él, y cantaron su alabanza.

13 Mas se diéron prisa en olvidar sus obras, y no aguardaron su consejo.

14 Y tuviéron un ardentísimo deseo en el desierto, y tentaron á Dios en el lugar sin agua.

15 Y les concedió su petición, y envió hartura á sus almas.

16 E irritaron á Moysés en el campamento, á Aaron el Santo del Señor.

17 Abrióse la tierra, y se tragó á Dathán, y cubrió la congregación de Abirón.

18 Y encendiéndose fuego en la sinagoga de ellos : la llama abrasó á los pecadores.

19 E hicieron el becerro en Horeb, y adoraron la obra de escultura.

20 Y cambiaron su gloria por la imagen de

22 Θαναμαστὰ ἐν γῇ Χάμ, καὶ φοβερὰ ἐπὶ θαλάσσης ἐρυθρᾶς.

23 Καὶ εἶπε τοῦ ἐξολοθρεῦσαι αὐτοὺς, εἰ μὴ Μωυσὴς ὁ ἐκλεκτός αὐτοῦ ἔσται ἐν τῇ θραύσει ἐνώπιον αὐτοῦ, τοῦ ὑποστρέψαι ἀπὸ θυμοῦ ὁργῆς αὐτοῦ, τοῦ μὴ ἐξολοθρεῦσαι.

24 Καὶ ἐξουδένωσαν γῆν ἐπιθυμητὴν, καὶ οὐκ ἐπίστευσαν τῷ λόγῳ αὐτοῦ.

25 Καὶ ἐγόγγυσαν ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν, οὐκ εἰσηκούσαν τῆς φωνῆς Κυρίου.

26 Καὶ ἐπῆρε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπ' αὐτοὺς, τοῦ καταβαλεῖν αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ,

27 Καὶ τῇ καταβαλεῖν τὸ σπέρμα αὐτῶν ἐν τοῖς ἔθνεσι, καὶ διασκορπίσαι αὐτοὺς ἐν ταῖς χώραις.

28 Καὶ ἐτελέσθησαν τῷ Βεελφεγὼρ, καὶ ἔφαγον θυσίας νεκρῶν.

29 Καὶ παρώργισαν αὐτὸν ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτῶν, καὶ ἐπληθύνθη ἐν αὐτοῖς ἡ πτώσις.

30 Καὶ ἔσται Φινεὲς καὶ ἐξιλάσατο, καὶ ἐκόπασεν ἡ θραύσις.

31 Καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην, εἰς γενεάν καὶ γενεάν ἕως τοῦ αἵωνος.

32 Καὶ παρώργισαν αὐτὸν ἐπὶ ὕδατος ἀντιλογίας, καὶ ἐκακώθη Μωυσὴς δι' αὐτοῦς.

33 Ὅτι παρεπύκρναν τὸ πνεῦμα αὐτοῦ, καὶ διέστειλεν ἐν τοῖς χεῖλεσιν αὐτοῦ.

34 Οὐκ ἐξωλόθρευσαν τὰ ἔθνη ἃ εἶπε Κύριος αὐτοῖς.

35 Καὶ ἐμίγησαν ἐν τοῖς ἔθνεσι, καὶ ἔμαθον τὰ ἔργα αὐτῶν.

36 Καὶ ἐδοῦλευσαν τοῖς γλυπτοῖς αὐτῶν, καὶ ἐγενήθη αὐτοῖς εἰς σκῆνδαλον.

37 Καὶ ἔθυσαν τοὺς υἱοὺς αὐτῶν καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν τοῖς δαιμονίοις,

38 Καὶ ἐξέχεαν αἷμα ἁθῶν, αἷμα νῶν

ἀλλὰ Μωυσὴς ὁ ἐκλεκτός τοῦ ἐβίβλη ἔμπροσθεν, διὰ ἣν ἀποστρέψῃ τὸν θυμὸν τῆς ὁργῆς του, καὶ ἵνα μὴ ἐξολοθρεῖσθ.

24 Καὶ ἐκαταφρόνησαν τὴν γῆν τὴν ἐπιθυμητὴν, καὶ δὲν ἐπίστευσαν εἰς τὸν λόγον του.

25 Καὶ φωνὴ φόγου ἦτο εἰς τὰ σκηνώματά των, καὶ δὲν ἤκουσαν τὴν φωνὴν τοῦ κυρίου.

26 Καὶ ἀσήκωσε τὴν χεῖρα τοῦ ἐναντίον τους, διὰ ἣν τοὺς διασκορπίσῃ εἰς τὴν ἐρήμον.

27 Ἵνα διασκορπίσῃ τὸ σπέρμα των εἰς τὰ ἔθνη, καὶ εἰς τὰς χώρας.

28 Ἐσμίχθησαν μὲ τὸν Βεελφεγὼρ καὶ ἔφαγον θυσίας νεκρῶν.

29 Καὶ τὸν παρόνουν μὲ τὰς ἐφευρέσεις των, καὶ ὁ θάνατος ἦτο μέγαλῃτερος ἀνάμεσά τους.

30 Καὶ ἐσηκώθη φινεὲς καὶ ἐπερικάλυψε, καὶ ὁ θάνατος ἔπαυσε.

31 Καὶ τῷτο, ἐσοχάσθη εἰς αὐτὸν δικαιοσύνη, εἰς γενεὰς καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

32 Καὶ τὸν ἐθύμωσαν μὲ τὰ κύματα τῆς ἀντιλογίας καὶ δι' αὐτοὺς ἐτίμωρσε τὸν Μωυσήν.

33 Ὅτι παρεπύκρναν τὸ πνεῦμά του, καὶ ἐλάλησεν ἀσυμβούλως.

34 Δὲν ἐξωλόθρευσαν τὰ ἔθνη τὰ ὅποια τοῖς εἶπεν ὁ Κύριος.

35 Ἀλλὰ ἔσμιξαν μὲ τὰ ἔθνη, καὶ ἔμαθον τὰ ἔργα των.

36 Καὶ ἐδοῦλευσαν τὰ γλυπτά των, τὰ ὅποια τοὺς ἐπαγίδευσαν, καὶ ἔθυσαν εἰς τὰ δαιμόνια τοὺς υἱοὺς καὶ τὰς θυγατέρας των.

37 Καὶ ἔχυσαν αἷμα ἁθῶν, τὸ αἷμα τῶν νῶν καὶ τῶν θυγατέρων των τὰς ὁποίας ἔθυσαν εἰς τὰ εἰδῶλα τῆς Χαναάν, καὶ ἐμίαναν τὴν γῆν μὲ τὸ αἷμα.

38 Οὕτω ἐμίανθησαν μὲ τὰ ἔργα των, καὶ ἐπόρνευσαν μὲ τὰς ἐφευρέσεις των.

21 Obliti sunt Deum, qui salvavit eos, qui fecit magnalia in Ægypto,

22 Mirabilia in Terra Cham: terribilia in mari rubro.

23 Et dixit ut disperderet eos: si non Moyses electus ejus stetisset in confractio-
nem in conspectu ejus: Ut averteret iram ejus ne disperderet eos:

24 Et pro nihilo habuerunt terram desiderabilem: Non crediderunt verbo ejus,

25 Et murmuraverunt in tabernaculis suis: non exaudierunt vocem Domini.

26 Et elevavit manum suam super eos: ut prosterneret eos in deserto:

27 Et ut dejiceret semen eorum in Nationibus: et dispergeret eos in regionibus.

28 Et initiati sunt Beelphegor: et comederunt sacrificia mortuorum.

29 Et irritaverunt eum in adinventionibus suis: et multiplicata est in eis ruina.

30 Et stetit Phinees, et placavit: et cessavit quassatio.

31 Et reputatum est ei in justitiam, in generationem et generationem usque in sempiternum.

32 Et irritaverunt eum ad Aquas contradictionis: et vexatus est Moyses propter eos:

33 Quia exacerbaverunt spiritum ejus. Et distinxit in labiis suis:

34 Non disperdiderunt gentes, quas dixit Dominus illis.

35 Et commisti sunt inter gentes, et didicerunt opera eorum:

36 Et servierunt sculptilibus eorum: et factum est illis in scandalum.

37 Et immolaverunt filios suos, et filias suas demoniis.

38 Et effuderunt sanguinem innocent-

il quale aveva fatte cose grandi in Egitto.

22 Cose maravigliose nel paese di Cam,

tremende al Mar rosso.

23 Onde egli disse di sterminarli: se non che Moisé, suo Eletto, si presentò alla

rottura davanti a lui, per istornar l'ira sua che non distruggesse.

24 Disdegnarono ancora il paese desiderabile, non credettero alla sua parola.

25 E mormorarono ne' lor tabernacoli, non atteso alla voce del Signore.

26 Onde egli alzò lor la mano che li farebbe cader nel deserto,

27 E che farebbe cader la lor progenie fra le genti, e che li dispergerebbe per i paesi.

28 Oltr'a ciò, si congiunsero con Baalpeor, e mangiarono de' sacrificii de' morti.

29 E dispettarono Iddio co' lor fatti, onde la piaga s'avventò a loro.

30 Ma Fines si fece avanti, e fece giudizio: e la piaga fu arrestata.

31 E ciò gli fu riputato per giustizia, per ogni età, in perpetuo.

32 Provocarono ancora il Signore ad ira presso all'acque di Meriba, ed avvenne del male a Moisé per loro.

33 Perciocchè innasprirono il suo spirito: onde egli parlò disavvedutamente colle sue labbra.

34 Essi non distrussero i popoli ch'il Signore aveva lor detto.

35 Anzi si mescolarono fra le genti, ed impararono le loro opere.

36 E servirono a loro idoli, e quelli furono loro per laccio.

37 E sacrificarono i lor figliuoli, e le lor figliuole a' demoni.

38 E sparsero il sangue innocente, il

21 And they forgat God their Saviour: who had done so great things in Egypt;
 22 Wondrous works in the land of Ham: and fearful things by the Red sea.
 23 So he said, he would have destroyed them, had not Moses his chosen stood before him in the gap: to turn away his wrathful indignation, lest he should destroy them.
 24 Yea, they thought scorn of that pleasant land: and gave no credence unto his word;
 25 But murmured in their tents: and hearkened not unto the voice of the Lord.
 26 Then lift he up his hand against them: to overthrow them in the wilderness;
 27 To cast out their seed among the nations: and to scatter them in the lands.
 28 They joined themselves unto Baal-peor: and ate the offerings of the dead.
 29 Thus they provoked him to anger with their own inventions: and the plague was great among them.
 30 Then stood up Phinees and prayed: and so the plague ceased.
 31 And that was counted unto him for righteousness: among all posterities for evermore.
 32 They angered him also at the waters of strife: so that he punished Moses for their sakes;
 33 Because they provoked his spirit: so that he spake unadvisedly with his lips.
 34 Neither destroyed they the heathen: as the Lord commanded them;
 35 But were mingled among the heathen: and learned their works.
 36 Inasmuch that they worshipped their idols, which turned to their own decay: yea, they offered their sons and their daughters unto devils;
 37 And shed innocent blood, even the blood

an das gegossene Bild.

20 Und verwandelten ihre Ehre in ein Gleichniß eines Ochsen, der Gras isset.
 21 Sie vergaßen Gottes, ihres Heilandes, der so große Dinge in Egypten gethan hatte,
 22 Wunder im Lande Hams, und schreckliche Werke am Schilfmeer.
 23 Und er sprach, er wollte sie vertilgen, wo nicht Mose, sein Auserwählter, den Riß aufgehalten hätte, seinen Grimm abzuwenden, auf daß er sie nicht gar verderbete.
 24 Und sie verachteten das liebe Land; sie glaubten seinem Worte nicht.
 25 Und murreten in ihren Hütten; sie gehorchten der Stimme des Herrn nicht.
 26 Und er hob auf seine Hand wider sie, daß er sie niederschläge in der Wüste,
 27 Und würfe ihren Samen unter die Heiden, und streute sie in die Länder.
 28 Und sie hiengen sich an den Baal Peor, und aßen von den Opfern der toten Götzen.
 29 Und erzürneten ihn mit ihrem Thun: da riß auch die Plage unter sie.
 30 Da trat zu Phineas, und schlichtete die Sache, da ward der Plage g'steuert.
 31 Und ward ihm gerechnet zur Gerechtigkeit für und für ewiglich.
 32 Und sie erzürneten ihn am Saderwasser, und sie zerplagten den Mose übel.
 33 Denn sie betrubten ihm sein Herz, daß ihm etliche Worte entfielen.
 34 Auch vertilgten sie die Völker nicht, wie sie doch der Herr geheißen hatte:
 35 Sondern sie mengten sich unter die Heiden,

d'un bœuf qui mange l'herbe.

21 Ils oublièrent le Dieu fort, leur libérateur, qui avoit fait de grandes choses en Egypte,
 22 Des choses merveilleuses au pays de Cam, et des choses terribles sur la mer rouge.
 23 C'est pourquoi il dit qu'il les détruiroit; mais Moïse, son élu, se tint à la brèche devant lui, pour détourner sa colère, afin qu'il ne les détruisit pas.
 24 Ils méprisèrent aussi le pays désirable, et ils ne crurent point à sa parole.
 25 Ils murmurèrent dans leurs tentes, et ils n'obéirent point à la voix de l'Eternel.
 26 C'est pourquoi il leva la main et jura qu'il les feroit tomber dans le désert;
 27 Et qu'il accableroit leur postérité parmi les nations, et les disperseroit en divers pays.
 28 Ils se prostituèrent à Bahal-Péhor, et mangèrent des sacrifices des idoles mortes.
 29 Et ils irritèrent Dieu, par leurs actions criminelles, tellement qu'une plaie fit une brèche parmi eux.
 30 Mais Phinees se présenta, et fit justice, et la plaie fut arrêtée.
 31 Et cela lui a été imputé à justice dans tous les âges.
 32 Ils irritèrent aussi le Seigneur près des eaux de Mériba, et il en arriva du mal à Moïse à cause d'eux.
 33 Car ils chagrinerent son esprit, et il parla légèrement de ses lèvres.
 34 Ils n'ont point détruit les peuples que l'Eternel leur avoit dit de détruire.
 35 Mais ils se sont mêlés parmi ces nations-là, et ils ont appris leurs manières de faire;
 36 Et ils ont servi leurs faux dieux, lesquels leur ont été en pièges.
 37 Car ils ont sacrifié leurs fils et leurs filles aux démons;
 38 Et ils ont répandu le sang innocent, le

un becerro, que come heno.

21 Olvidaron al Dios, que los salvó, que habia hecho grandiosidades en Egipto,
 22 Maravillas en la tierra de Cam, terribles cosas en el mar Roxo.
 23 Y dixo que los destruiria: si Moysés su escogido no se hubiera puesto en su presencia en el quebrantamiento: para apartar su ira que no los destruyese;
 24 Y por nada tuvieron la tierra deseable: no creyeron á su palabra,
 25 Y murmuraron en sus tiendas: no oyeron la voz del Señor.
 26 Y alzó su mano sobre ellos, para echarlos por tierra en el desierto,
 27 Y para abatir su linage entre las naciones, y esparcirlos por las regiones.
 28 Y consagraronse á Beelphegor, y comieron los sacrificios de los muertos.
 29 Y le irritaron con sus invenciones, y se multiplicó en ellos el estrago.
 30 Y presentóse Phinees, y aplacó; y cesó el golpeo.
 31 Y fuéle imputado á justicia, por generacion y generacion para siempre.
 32 E irritaronle en las aguas de contradiccion, y fué castigado Moysés por causa de ellos:
 33 Porque exasperaron su espíritu. Y estuvo perplexo en sus labios:
 34 No destruyeron las naciones, que el Señor les dixo.
 35 Y se mezclaron con las naciones, y aprendieron sus obras:
 36 Y sirvieron á sus ídolos, y fué para ellos escándalo.
 37 E inmolaron sus hijos, y sus hijas á los demonios.
 38 Y derramaron la sangre inocente: la sangre de sus hijos y de sus hijas, que habian

αὐτῶν καὶ θυγατέρων, ὧν ἔθυσαν τοῖς γλυπτ-
τοῖς Χαναάν· καὶ ἐφονοκτονήθη ἡ γῆ ἐν τοῖς
αἵμασι.

39 Καὶ ἐμάνθη ἐν τοῖς ἔργοις αὐτῶν· καὶ
ἐπόρνευσαν ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτῶν.

40 Καὶ ὠργίσθη θυμῷ Κύριος ἐπὶ τὸν λαὸν
αὐτοῦ, καὶ ἐβδελύξατο τὴν κληρονομίαν αὐ-
τοῦ.

41 Καὶ παρέδωκεν αὐτὰς εἰς χεῖρας ἐχθρῶν,
καὶ ἐκυρίευσαν αὐτῶν οἱ μισοῦντες αὐτοὺς.

42 Καὶ ἔθλιψαν αὐτοὺς οἱ ἐχθροὶ αὐτῶν, καὶ
ἐταπεινώθησαν ὑπὸ τὰς χεῖρας αὐτῶν.

43 Πλεονάκεις ἔρρύσατο αὐτοὺς, αὐτοὶ δὲ
παρεπύκρναν αὐτὸν ἐν τῇ βουλῇ αὐτῶν· καὶ
ἐταπεινώθησαν ἐν ταῖς ἀνομίαις αὐτῶν.

44 Καὶ εἶδε Κύριος ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτοὺς,
ἐν τῷ αὐτὸν εἰσακοῦσαι τῆς δεήσεως αὐτῶν.

45 Καὶ ἐμνήσθη τῆς διαθήκης αὐτοῦ, καὶ
μετεμελήθη κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους αὐ-
τοῦ.

46 Καὶ ἔδωκεν αὐτοὺς εἰς οἰκτιρμούς ἐναντίον
πάντων τῶν αἰχμαλωτευσάντων αὐτοὺς.

47 Σῶσον ἡμᾶς Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἐπι-
συνάγαγε ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐθνῶν, τὸν ἐξομολογή-
σασθαι τῷ ὀνόματί σου τῷ ἁγίῳ, τοῦ ἐγκαν-
χᾶσθαι ἐν τῇ αἰνέσει σου.

48 Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, ἀπὸ
τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος· καὶ ἐρεῖ πᾶς
ὁ λαὸς, γένοιτο, γένοιτο.

ΕΘΝΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

Ψαλ. ρζ'. CVII.

ΕΞΟΜΟΛΟΓΕΙΣΘΕ τῷ Κυρίῳ, ὅτι χρηστὸς,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

2 Εἰπάτωσαν οἱ λευτρωμένοι ὑπὸ Κυρίου,
οὓς ἐλυτρώσατο ἐκ χειρὸς ἐχθροῦ,

tem: sanguinem filiorum suorum et fili-
arum suarum, quas sacrificaverunt sculp-
tilibus Chanaan. Et infecta est terra in
sanguinibus,

39 Et contaminata est in operibus eo-
rum: et fornicati sunt in adinventioni-
bus suis.

40 Et iratus est furore Dominus in po-
pulum suum: et abominatus est heredi-
tatem suam.

41 Et tradidit eos in manus gentium:
et dominati sunt eorum qui oderunt eos.

42 Et tribulaverunt eos inimici eorum,
et humiliati sunt sub manibus eorum:

43 Sæpe liberavit eos. Ipsi autem ex-
acerbaverunt eum in consilio suo: et
humiliati sunt in iniquitatibus suis.

44 Et vidit cum tribularentur: et au-
divit orationem eorum.

45 Et memor fuit testamenti sui: et
pœnituit eum secundum multitudinem
misericordiæ suæ.

46 Et dedit eos in misericordias in con-
spectu omnium qui ceperant eos.

47 Salvos nos fac Domine Deus noster:
et congrega nos de Nationibus: Ut con-
fitemur nomini sancto tuo: et gloriemur
in laude tua.

48 Benedictus Dominus Deus Israel a
sæculo et usque in sæculum: et dicet
omnis populus: Fiat, fiat.

MATUTINÆ PRECES.

PSALMUS CVII.

CONFITEMINI Domino quoniam bo-
nus: quoniam in sæculum misericordia
eius.

39 Καὶ ἀναψεν ὁ θυμὸς τῇ Κυρίῳ κατὰ τῇ λα-
τῇ, ὥστε ἐβδελύξατο τὴν κληρονομίαν του.

40 Καὶ τοὺς παρέδωκεν εἰς τὰς χεῖρας τῶν
ἐχθρῶν, καὶ οἱ μισοῦντές τοὺς τοὺς ἐκυρίευσαν.

41 Οἱ ἐχθροὶ των τοὺς ἐθλίψαν, καὶ τοὺς
ἐταπεινώσαν.

42 Συγκάκεις τοὺς ἐλύτρωσε, καὶ αὐτοὶ τοὺς
παρεπύκρναν, μετὰ τὰς ἐφενέρσεις των· καὶ διὰ
τὰς ἀνομίας των ἐταπεινώθησαν.

43 Ὅμως, ὡς εἶδε τὴν θλίψιν των τοὺς εὐ-
σπλαγχνίσθη.

44 Ἐνθυμήθη τὴν διαθήκην του, καὶ τοὺς
ἐλέησε κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους του, καὶ
ἔκαμε καὶ τὰς εὐσπλαγχνίσθησαν ὅσοι ἐφεροῦν
αὐτοὺς εἰς αἰχμαλωσίαν.

45 Σῶσον μας Κύριε, Θεέ μας, φέρε μας ἔξω
ἀπὸ τὰ ἔθνη, ἵνα δοξάσωμεν τὸ ὄνομά σου τῷ
ἁγίῳ, καὶ καυχηθῶμεν ἐπαινόντας σε.

46 Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, ἀπὸ
τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος· καὶ ἄς φωνάξῃ
πᾶς ὁ λαὸς, γένοιτο, γένοιτο.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΗΣ ΑΥΓΗΣ.

Ψαλ. ρζ'. CVII.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΣΑΤΕ τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθὸς καὶ
τὸ ἔλεος του μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

2 Ἐὰς εὐχαριστήσωσιν οἱ λευτρωμένοι ὑπὸ
Κυρίου, τοὺς ὁποίους ἐλύτρωσαν ἀπὸ χειρὸς
ἐχθροῦ·

3 Καὶ τοὺς ἔφερον ἔξω ἀπὸ τὰς χώρας ἀπὸ
ἀνατολῶν καὶ δυσμῶν, καὶ βορρᾶ, καὶ θαλάσσης·

4 Ἐπλανήθησαν εἰς τὴν ἀνδρόν ἐρημίαν, καὶ
δὲν εἶδον τὴν ὁδὸν τῆς πόλεως διὰ κατοικίας·

sangue de'lor figliuoli, e delle lor figliuole:
i quali sacrificarono agl' idoli di Canaan:
ed il paese fu contaminato di sangue.

39 Ed essi si contaminarono per le loro
opere, e fornicarono per i lor fatti.

40 Onde l'ira del Signore s'accese contr'al
suo popolo, ed egli abboiminò la sua
eredità.

41 E li diede in man delle genti, e quelli che
gli odiavano signoreggiarono sopra loro.

42 Ed i lor nemici gli oppressarono, ed
essi furono abbassati sotto alla lor mano.

43 Egli li riscosse molte volte: ma essi
lo dispettarono co' lor consigli, onde furo-
no abbattuti per la loro iniquità.

44 E pure egli ha riguardato, quando
sono stati in distretta quando ha udito il
lor grido.

45 E s' è ricordato inverso loro del suo
patto, e s' è pentito, secondo la grandezza
delle sue benignità.

46 Ed ha renduti loro pietosi tutti quelli
che gli avevano menati in cattività.

47 Salvaci, o Signore Iddio nostro, e rac-
cogliaci d' infra le genti: acciocchè cele-
briamo il Nome della tua Santità, e ce
gloriamo nella tua lode.

48 Benedetto sia il Signore Iddio d'Israele
di secolo in secolo. Or dica tutto il po-
polo, Amen. Alleluia.

PREGHIERA della MATTINA.

SALMO CVII.

CELEBRATE il Signore: perciocchè la
sua benignità dura in eterno.

2 Così dicano quelli che sono stati riscat-
tati dal Signore, i quali egli ha riscosso
di distretta.

3 E gli ha raccolti da' diversi paesi, da
Levante, e dal Ponente; dal Settentrione
e dal Mare.

of their sons and of their daughters: whom they offered unto the idols of Canaan; and the land was defiled with blood.

33 Thus were they stained with their own works; and went a whoring with their own inventions.

39 Therefore was the wrath of the Lord kindled against his people: inasmuch that he abhorred his own inheritance.

40 And he gave them over into the hand of the heathen: and they that hated them were lords over them.

41 Their enemies oppressed them: and had them in subjection.

42 Many a time did he deliver them: but they rebelled against him with their own inventions, and were brought down in their wickedness.

43 Nevertheless, when he saw their adversity: he heard their complaint.

44 He thought upon his covenant, and pitied them, according unto the multitude of his mercies: yea, he made all those that led them away captive to pity them.

45 Deliver us, O Lord our God, and gather us from among the heathen: that we may give thanks unto thy holy Name, and make our boast of thy praise.

46 Blessed be the Lord God of Israel from everlasting, and world without end: and let all the people say, Amen.

MORNING PRAYER.

PASLM CVII.

GIVE thanks unto the Lord, for he is gracious: and his mercy endureth for ever.

2 Let them give thanks whom the Lord hath

und lerneten derselben Werke,

36 Und dieneten ihren Götzen, die gerietßen ihnen zum Aergerniß.

37 Und sie opferten ihre Söhne und ihre Töchter den Teufeln,

38 Und vergossen unschuldigtes Blut, das Blut ihrer Söhne und ihrer Töchter, die sie opferten den Götzen Canaans, daß das Land mit Blutschulden besiedet ward;

39 Und verunreinigten sich mit ihren Werken, und hureten mit ihrem Thun.

40 Da ergrimmete der Zorn des Herrn über sein Volk, und gewann einen Grauel an seinem Erbe.

41 Und gab sie in die Hand der Heiden, daß über sie herrscheten, die ihnen gram waren.

42 Und ihre Feinde ängsteten sie, und wurden gedemüthiget unter ihre Hände.

43 Er errettete sie oftmal, aber sie erzürneten ihn mit ihrem Vornehmen, und wurden wenig von ihrer Missethat willen.

44 Und er sah ihre Noth an, da er ihre Klage hörte;

45 Und gedachte an seinen Bund, mit ihnen gemacht, und reuete ihn nach seiner großen Güte;

46 Und ließ sie zur Barmherzigkeit kommen, vor allen, die sie gefangen hatten.

47 Hilf uns, Herr, unser Gott, und bringe uns zusammen aus den Heiden, daß wir danken deinem heiligen Namen, und rühmen dein Lob.

48 Gelobet sey der Herr, der Gott Israels, von Ewigkeit zu Ewigkeit, und alles Volk spreche: Amen.

Morgen-Gebete.

Der 107 Psalm.

1 Danket dem Herrn, denn er ist freundlich, und

sang de leurs fils et de leurs filles, lesquels ils ont sacrifié aux faux dieux de Canaan, et le pays a été souillé de sang.

39 Ils se sont souillés par leurs actions, et ils se sont prostitués par ce qu'ils firent.

40 Et la colère de l'Eternel s'est embrasée contre son peuple, et il a eu en abomination son héritage.

41 Et il les a livrés en la main des nations, et ceux qui les haïssoient ont dominé sur eux.

42 Leurs ennemis les ont opprimés, et ils ont été humiliés sous leur main.

43 Il les a souvent délivrés; mais ils l'ont provoqué par leur conseil, et ils ont été humiliés par leur iniquité.

44 Toutefois, il les a regardés dans leur détresse, quand il entendoit leur cri.

45 Il s'est souvenu en leur faveur de son alliance, et il s'est repenti selon la grandeur de ses compassions;

46 Et il a fait que ceux qui les avoient emmenés captifs ont eu pitié d'eux.

47 Eternel notre Dieu, délivre-nous et nous rassemblons d'entre les nations, afin que nous célébrions le nom de ta sainteté, et que nous te glorifions par nos louanges.

48 Béni soit l'Eternel, le Dieu d'Israël, depuis un siècle jusques à l'autre siècle, et que tout le peuple dise: Amen. Louez l'Eternel.

PRIERE DU MATIN.

PSEAUME CVII.

CELEBREZ l'Eternel, car il est bon, et sa miséricorde demeure à toujours.

2 C'est ce que doivent dire les rachetés de l'Eternel, lesquels il a rachetés de la main de l'oppresser;

sacrificado á los ídolos de Canaan. Y se inficionó la tierra con sangres,

39 Y se contaminó con sus obras, y fornicaron con sus invenciones.

40 Y se encendió de saña el Señor contra su pueblo, y abominó su heredad.

41 Y los entregó en manos de las naciones, y los dominaron aquellos, que los aborrecian.

42 Y los atribuláron sus enemigos, y fueron abatidos baxo de sus manos:

43 Muchas veces los libró. Mas ellos le exasperaron en su designio, y fueron abatidos por sus maldades,

44 Y los miró, quando estaban atribulados, y oyó su oracion.

45 Y acordóse de su testamento, y se arrepintió segun la muchedumbre de su misericordia.

46 Y empleó con ellos sus misericordias á la vista de todos, los que los habian cautivado.

47 Sálvanos, Señor Dios nuestro, y congreganos de entre las naciones, para que alabemos tu santo nombre, y nos gloriemos en tu alabanza.

48 Bendito el Señor Dios de Israel de un siglo á otro siglo: y dirá todo el pueblo: Así sea, así sea.

ORACION MATUTINA.

PSALMO CVII.

Alleluya.

ALABAD al Señor, porque es bueno: por que su misericordia es eterna.

3 Καὶ ἐκ τῶν χωρῶν συνήγαγεν αὐτοῖς ἀπὸ ἀνατολῶν, καὶ δυσμῶν, καὶ βορρᾶ, καὶ θαλάσσης.

4 Ἐπλανήθησαν ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐν ἀνύδρῳ ὁδὸν πόλεως κατοικητηρίου οὐχ εὗρον.

5 Πεινῶντες καὶ διψῶντες, ἡ ψυχὴ αὐτῶν ἐν αὐτοῖς ἐξέλειπε.

6 Καὶ ἐκέκραξαν πρὸς Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτούς, καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἐρύσαστο αὐτούς.

7 Καὶ ὠδήγησεν αὐτοὺς εἰς ὁδὸν εὐθείαν, τῷ πορευθῆναι εἰς πόλιν κατοικητηρίου.

8 Ἐξομολογήσασθωσαν τῷ Κυρίῳ τὰ ἐλέη αὐτοῦ, καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς τῶν ἀνθρώπων.

9 Ὅτι ἐχόρτασε ψυχὴν κενὴν, καὶ πεινῶσαν ἐνέπλησεν ἀγαθῶν.

10 Καθημένους ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου πεπεδημένους ἐν πτωχείᾳ καὶ σιδήρῳ.

11 Ὅτι παρεπύκρναν τὰ λόγια τοῦ Θεοῦ, καὶ τὴν βουλὴν τοῦ ὑψίστου παρώξυναν.

12 Καὶ ἐταπεινώθη ἐν κόποις ἡ καρδία αὐτῶν, ἡσθένησαν καὶ οὐκ ἦν ὁ βοηθῶν.

13 Καὶ ἐκέκραξαν πρὸς Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτούς, καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἔσωσεν αὐτούς.

14 Καὶ ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἐκ σκότους καὶ σκιᾶς θανάτου, καὶ τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν διέρρηξεν.

15 Ἐξομολογήσασθωσαν τῷ Κυρίῳ τὰ ἐλέη αὐτοῦ, καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων.

16 Ὅτι συνέτριψε πύλας χαλκᾶς, καὶ μοχλοὺς σιδηροὺς συνέθλασεν.

17 Ἀντελάβετο αὐτῶν ἐξ ὁδοῦ ἀνομίας αὐ-

5 Πεινῶντες καὶ διψῶντες, ἡ ψυχὴ τῶν τοὺς ἐπίπτε.

6 Καὶ ἔκραξαν τὸν Κύριον ἐν τῷ καιρῷ τῆς θλίψεως τῶν καὶ ἐλύτρωσεν ἀπὸ τῆς δυστυχίας.

7 Καὶ τοὺς ὠδήγησεν διὰ τὴν ὁρθὴν ὁδὸν, ἵνα πορευθῶσιν εἰς πόλιν κατοικίας.

8 Ὡ! εἰάν οἱ ἄνθρωποι εὐχαρίστον τὸν Κύριον διὰ τὰ ἐλέη του, καὶ ἐδιηγούντο τὰ θαυμάσια του τῶν ἀνθρώπων.

9 Ὅτι ἐχόρτασε τὴν ψυχὴν τὴν πεινῶσαν καὶ τὴν ἐγέμισε μὲ καλὰ.

10 Τῶν καθημένων εἰς τὸ σκότος καὶ σκιᾷ θανάτου, τῶν δεδεμένων ἀπὸ πτωχείαν καὶ σιδήρον.

11 Ὅτι ἦλθον κατὰ τῶν λόγων τοῦ Θεοῦ, καὶ παρώξυνον τὴν βουλὴν τοῦ ὑψίστου.

12 Ἐταπεινώσε τὴν καρδίαν μὲ κόπους καὶ αὐτοὶ ἡσθένησαν καὶ δὲν εὗρεθ ὁ βοηθῶν.

13 Καὶ ἔκραξαν τὸν Κύριον ἐν τῷ καιρῷ τῆς θλίψεως τῶν, καὶ τοὺς ἐλύτρωσεν ἀπὸ τῆς δυστυχίας τῶν.

14 Καὶ τοὺς ἔφερεν ἔξω ἀπὸ τὸ σκότος καὶ τὴν σκιᾷ θανάτου, καὶ ἔσπασε τοὺς δεσμοὺς τῶν.

15 Ὡ! εἰάν οἱ ἄνθρωποι εὐχαρίστον τὸν Κύριον διὰ τὰ ἐλέη του, καὶ ἐδιηγούντο τὰ θαυμάσια του τῶν ἀνθρώπων.

16 Ὅτι ἐσύντριψε πύλας χαλκᾶς, καὶ ἔσπασε μοχλοὺς σιδηροὺς.

17 Μωροὶ τιμωρύνται διὰ τῆς ἀνομίας τῶν, διὰ τὰς ἀνομίας τῶν ἐταπεινώθησαν.

18 Ἡ ψυχὴ τῶν ἀπέρριψε καὶ τὴν τροφὴν, ὥς ὅπου ἤγγισαν τὰς πύλας τοῦ θανάτου.

19 Καὶ ἔκραξαν τὸν Κύριον ἐν τῷ καιρῷ τῆς θλίψεως τῶν, καὶ τοὺς ἐλύτρωσεν ἀπὸ τῆς δυστυχίας τῶν.

2 Dicant qui redempti sunt a Domino, quos redemit de manu inimici: et de regionibus congregavit eos:

3 A solis ortu, et occasu: ab aquilone, et mari.

4 Erraverunt in solitudine in inaquoso: viam civitatis habitaculi non invenerunt.

5 Esurientes, et sitientes: anima eorum in ipsis deficit.

6 Et clamaverunt ad Dominum cum tribularentur: et de necessitatibus eorum eripuit eos.

7 Et deduxit eos in viam rectam: ut irent in civitatem habitationis.

8 Confiteantur Domino misericordiae ejus: et mirabilia ejus filiis hominum.

9 Quia satiavit animam inanem: et animam esurientem satiavit bonis.

10 Sedentes in tenebris, et umbra mortis: vinctos in mendicitate, et ferro.

11 Quia exacerbaverunt eloquia Dei: et consilium Altissimi irritaverunt.

12 Et humiliatum est in laboribus cor eorum: infirmati sunt, nec fuit qui adjuvaret.

13 Et clamaverunt ad Dominum cum tribularentur: et de necessitatibus eorum liberavit eos.

14 Et eduxit eos de tenebris, et umbra mortis: et vincula eorum dirupit.

15 Confiteantur Domino misericordiae ejus: mirabilia ejus filiis hominum.

16 Quia contrivit portas aëreas: et vectes ferreos confregit.

17 Suscepit eos de via iniquitatis eorum: propter injustitias enim suas humiliati sunt.

4 Essi andavano errando per deserti, per camini di solitudine, non trovavano città abitata.

5 Erano affamati, ed assetati: l'anima loro spasimava in loro.

6 Ma, avendo gridato al Signore, mentre erano in distretta, egli gli ha tratti fuor delle loro angosce.

7 E gli ha condotti per dritto cammino, per andare in città abitata.

8 Celebrino adunque appo il Signore la sua benignità, e le sue maraviglie appo i figliuoli degli uomini.

9 Perciocchè egli ha saziata l'anima assetata, ed ha empita di beni l'anima affamata.

10 Così dicano quelli che dimoravano in tenebre, ed in ombra di morte, prigioni, ritenuti in afflizione, e ne' ferri.

11 Perciocchè erano stati ribelli alle parole del Signore, ed avevano sprezzato il consiglio dell'Altissimo.

12 Onde egli avea abbattuto il cuor loro con affanni, ed erano caduti, e non v'era alcuno che li soccorresse.

13 Ma, avendo gridato al Signore, mentre erano in distretta, egli gli ha salvati dalle loro angosce.

14 E gli ha tratti fuor delle tenebre, e dell'ombra della morte: ed ha rotte i lor legami.

15 Celebrino adunque appo il Signore la sua benignità, e le sue maraviglie appo i figliuoli degli uomini.

16 Perciocchè egli ha rotte le porte di rame, ed ha spezzate le sbarre di ferro.

17 Così dicano gli stolti ch'erano afflitti per li lor misfatti, ne' quali caminavano; e per le loro iniquità.

18 La cui anima abboiminava ogni cibo, ed

redeemed: and delivered from the hand of the enemy;

3 And gathered them out of the lands, from the east, and from the west: from the north, and from the south.

4 They went astray in the wilderness out of the way: and found no city to dwell in:

5 Hungry and thirsty: their soul fainted in them.

6 So they cried unto the Lord in their trouble; and he delivered them from their distress.

7 He led them forth by the right way: that they might go to the city where they dwelt.

8 O that men would therefore praise the Lord for his goodness: and declare the wonders that he doeth for the children of men!

9 For he satisfieth the empty soul: and filleth the hungry soul with goodness.

10 Such as sit in darkness, and in the shadow of death: being fast bound in misery and iron;

11 Because they rebelled against the words of the Lord: and lightly regarded the counsel of the most Highest;

12 He also brought down their heart through heaviness: they fell down, and there was none to help them.

13 So when they cried unto the Lord in their trouble: he delivered them out of their distress.

14 For he brought them out of darkness, and out of the shadow of death: and brake their bonds in sunder.

15 O that men would therefore praise the Lord for his goodness: and declare the wonders that he doeth for the children of men!

16 For he hath broken the gates of brass: and smitten the bars of iron in sunder.

17 Foolish men are plagued for their offence: and because of their wickedness.

18 Their soul abhorred all manner of meat: and they were even hard at death's door.

3 Et ceux qu'il a rassemblés des pays d'Orient et d'Occident, d'Aquilon et du Midi.

4 Ils étoient errans par le désert, dans un chemin solitaire, et ils ne trouvoient aucune ville habitée.

5 Ils étoient affamés et altérés, leur ame défailloit.

6 Alors ils ont crié à l'Eternel dans leur détresse, et il les a délivrés de leurs angoisses.

7 Et il les a conduits au droit chemin, pour aller dans une ville habitée.

8 Qu'ils célèbrent donc la bonté de l'Eternel, et ses merveilles parmi les fils des hommes!

9 Parce qu'il a rassasié l'ame qui étoit vide, et rempli de biens l'ame affamée.

10 CEUX qui habitent dans les ténèbres et dans l'ombre de la mort, détenus dans l'affliction et dans les fers;

11 Parce qu'ils ont été rebelles aux paroles du Dieu fort, et qu'ils ont méprisé le conseil du Très-haut.

12 Il a humilié leurs cœurs par la souffrance, et ils ont été abattus, sans qu'il y eût personne qui les secourût.

13 Alors ils ont crié à l'Eternel dans leur détresse, et il les a délivrés de leurs angoisses.

14 Il les a tirés des ténèbres et de l'ombre de la mort, et il a rompu leurs liens.

15 Qu'ils célèbrent donc la bonté de l'Eternel, et ses merveilles parmi les fils des hommes!

16 Parce qu'il a brisé les portes d'airain, et rompu les barres de fer.

17 LES insensés qui sont affligés à cause de leur voie, de leurs transgressions et de leurs iniquités;

18 Tellement que leur ame a en horreur toute sorte de nourriture, et qu'ils touchent aux portes de la mort:

seine Güte währet ewiglich.

2 Saget, die ihr erloset seyd durch den Herrn, die er aus der Noth erloset hat;

3 Und die er aus den Ländern zusammen gebracht hat, vom Aufgang, vom Niedergang, von Mitternacht und vom Meer,

4 Die irre giengen in der Wüste, in ungebahntem Wege, und fanden keine Stadt, da sie wohnen konnten;

5 Hungrig und durstig, und ihre Seele ver-schwächete;

6 Und sie zum Herrn riefen in ihrer Noth, und er sie errettete aus ihren Knechten,

7 Und führte sie einen rechten Weg, daß sie giengen zur Stadt, da sie wohnen konnten:

8 Die sollen dem Herrn danken um seine Güte, und um seine Wunder, die er an den Menschenkin-bern thut;

9 Daß er sättiget die durstige Seele, und füllet die hungrige Seele mit Gutem.

10 Die da sitzen mußten in Finsterniß und Dun- kel, gefangen in Zwang und Eisen:

11 Darum, daß sie Gottes Geboten ungehorsam gewesen waren, und das Gesetz des Höchsten ge- schändet hatten,

12 Darum mußte ihr Herz mit Unglück geplaget werden, daß sie da lagen, und ihnen niemand half;

13 Und sie zum Herrn riefen in ihrer Noth, und er ihnen half aus ihren Knechten,

14 Und sie aus der Finsterniß und Dunkel führte, und ihre Bande zerriß:

15 Die sollen dem Herrn danken um seine Güte, und um seine Wunder, die er an den Menschenkin-bern thut,

16 Daß er zerbricht echerne Thüren, und zer-schlägt

2 Diganlo los que han sido redimidos por el Señor, los que ha redimido de la mano del enemigo, y los ha congregado de entre las naciones.

3 Del Oriente, y del Ocaso, del Aquilon, y del mar.

4 Fuéron errando por el desierto sin agua: no hallaron camino de ciudad donde alojarse.

5 Hambrientos, y sedientos: su ánima en ellos desfalleció.

6 Y clamáron al Señor, quando se veían atribulados, y librólos de sus necesidades.

7 Y los conduxo por camino derecho, para que fuesen á ciudad de poblacion.

8 Alaben al Señor sus misericordias, y sus maravillas con los hijos de los hombres.

9 Porque sació al alma, que estaba vacía; y sació de bienes el alma hambrienta.

10 A los que estaban de asiento en tinieblas, y en sombra de muerte: aprisionados en mendiguez, y en hierro.

11 Porque fuéron rebeldes á las palabras de Dios, é invalidáron el consejo del Altísimo.

12 Y fué abatido su corazon en los trabajos: quedáron sin fuerzas, y no hubo quien los socorriese.

13 Y clamáron al Señor, quando se veían atribulados, y los libró de sus necesidades.

14 Y los sacó de las tinieblas, y sombra de muerte, y rompió sus cadenas.

15 Alaben al Señor sus misericordias, y sus maravillas con los hijos de los hombres.

16 Porque desnucuzó las puertas de bronce, y quebró los cerrojos de hierro.

17 Los recibió del camino de su maldad, porque por sus injusticias fuéron abatidos.

τῶν, διὰ γὰρ τὰς ἀνομίας αὐτῶν ἐταπεινώθησαν.

18 Πᾶν βρῶμα ἐβδελύξατο ἡ ψυχὴ αὐτῶν, καὶ ἤγγισαν ἕως τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου.

19 Καὶ ἐκέκραξαν πρὸς Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτοὺς, καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἔσωσεν αὐτοὺς.

20 Ἀπέστειλε τὸν λόγον αὐτῆς, καὶ ἰάσατο αὐτὰς, καὶ ἐρρύσατο αὐτὰς ἐκ τῶν διαφθορῶν αὐτῶν.

21 Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ Κυρίῳ τὰ ἐλέη αὐτοῦ, καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων.

22 Καὶ θυσάτωσαν αὐτῷ θυσίαν αἰνέσεως, καὶ ἐξαγγειλάτωσαν τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν ἀγαλλιάσει.

23 Οἱ καταβαίνοντες εἰς θάλασσαν ἐν πλοίοις, ποιεῖντες ἐργασίαν ἐν ὕδασι πολλοῖς, 24 Αὐτοὶ εἶδον τὰ ἔργα Κυρίου, καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ ἐν τῷ βυθῷ.

25 Εἶπε, καὶ ἔστη πνεῦμα καταγίδος, καὶ ὑψώθη τὰ κύματα αὐτῆς.

26 Ἀναβαίνουνσιν ἕως τῶν οὐρανῶν, καὶ καταβαίνουνσιν ἕως τῶν ἀβύσσων ἡ ψυχὴ αὐτῶν ἐν κακοῖς ἐτήκετο,

27 Ἐταράχθησαν, ἐσαλειύθησαν ὡς ὁ μεθύων, καὶ πᾶσα ἡ σοφία αὐτῶν κατεπόθη.

28 Καὶ ἐκέκραξαν πρὸς Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτοὺς, καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἐξήγαγεν αὐτοὺς.

29 Καὶ ἐπέταξε τῇ καταγίδι, καὶ ἔστη εἰς αἶραν, καὶ ἐσίγησαν τὰ κύματα αὐτῆς.

30 Καὶ εὐφράνθησαν, ὅτι ἠσύχασαν, καὶ ὠδήγησεν αὐτὰς ἐπὶ λιμένα θελημάτων αὐτῶν.

31 Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ Κυρίῳ τὰ ἐλέη αὐτοῦ, καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων.

20 Ἀπέστειλε τὸν λόγον του, καὶ τοὺς ἰάτρευσε, καὶ τοὺς ἐφύλαξεν ἀπὸ διαφθορίαν.

21 Ὡ! εἰς οἱ ἄνθρωποι εὐχαρίστουν τὸν Κύριον διὰ τὰ ἐλέη του, καὶ ἐδιηγούντο τὰ θαυμάσιά του τῶν ἀνθρώπων.

22 Καὶ ἐθυσιάζον αὐτῷ θυσίαν εὐχαριστήσεως, καὶ ἔλεγον τὰ ἔργα του ἐν ἀγαλλιάσει.

23 Οἱ καταβαίνοντες εἰς τὴν θάλασσαν με πλοία, οἱ ἔχοντες τὴν ἐργασίαν του ἐπὶ τὰ κύματα τὰ πολλὰ.

24 Αὐτοὶ εἶδον τὰ ἔργα τοῦ Κυρίου, καὶ τὰ θαυμάσιά του εἰς τὸ βάθος.

25 Εἶπε, καὶ ἐσηκώθη πνεῦμα καταγίδος, καὶ ὑψώθησαν τὰ κύματα τῆς.

26 Ἀναβαίνουνσιν ἕως τῶν οὐρανῶν, καὶ καταβαίνουνσιν ἕως τῶν Ἀβύσσων, καὶ ἡ ψυχὴ των ἐλόωσεν εἰς τὴν δυστυχίαν των.

27 Ἐδῶ, κἀκεῖ ὑπάγουσι, καὶ ὡς μεθησμένοι σαλευνόνται, καὶ πᾶσα ἡ σοφία των ἦλθεν εἰς τὸ τέλος τῆς.

28 Καὶ ἐκραξαν τὸν Κύριον ἐν τῷ καιρῷ τῆς θλίψεως των, καὶ τοὺς ἐλύτρωσεν ἀπὸ τῆς δυστυχίας των.

29 Καὶ ἐκάμε καὶ ἔπαισεν ἡ καταγίδα, καὶ ἦλθεν ἡ γαλήνη καὶ ἐσίγησαν τὰ κύματα τῆς θαλάσσης.

30 Καὶ εὐφράνθησαν ὅτι ἠσύχασαν, καὶ τοὺς ὠδήγησεν εἰς τὸν ὁποῖον ἐπετίμησαν λιμένα.

31 Ὡ! εἰς οἱ ἄνθρωποι εὐχαρίστουν τὸν Κύριον διὰ τὰ ἐλέη του, καὶ ἐδιηγούντο τὰ θαυμάσιά του τῶν ἀνθρώπων.

32 Καὶ ὑψωνον αὐτὸν εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ λαοῦ, καὶ τὸν ἐδόξαζον ἐν τῇ τῶν γερόντων καθέδρᾳ.

33 Τὸν ἀλλάξαντα τὰς ποταμὸς εἰς ἐρημίαν, καὶ ξηραίνοντα τὰς βροσεῖς.

18 Omnem escam abominata est anima eorum : et appropinquaverunt usque ad portas mortis.

19 Et clamaverunt ad Dominum cum tribularentur : et de necessitatibus eorum liberavit eos.

20 Misit verbum suum, et sanavit, eos : et eripuit eos de interitionibus eorum.

21 Confiteantur Domino misericordiae ejus : et mirabilia ejus filiis hominum.

22 Et sacrificient sacrificium laudis : et annuncient opera ejus in exultatione.

23 Qui descendunt mare in navibus, facientes operationem in aquis multis.

24 Ipsi viderunt opera Domini, et mirabilia ejus in profundo.

25 Dixit, et stetit spiritus procellae : et exaltati sunt fluctus ejus.

26 Ascendunt usque ad caelos, et descendunt usque ad abyssos : anima eorum in malis tabescebat.

27 Turbati sunt, et moti sunt sicut ebrius : et omnis sapientia eorum devorata est.

28 Et clamaverunt ad Dominum cum tribularentur, et de necessitatibus eorum eduxit eos.

29 Et statuit procellam ejus in auram : et siluerunt fluctus ejus.

30 Et letati sunt quia siluerunt : et eduxit eos in portum voluntatis eorum.

31 Confiteantur Domino misericordiae ejus : et mirabilia ejus filiis hominum.

32 Et exaltent eum in ecclesia plebis : et in cathedra seniorum laudent eum.

33 Posuit flumina in desertum : et exitus aquarum in sitim.

34 Terram fructiferam in salsuginem, a malitia inhabitantium in ea.

35 Posuit desertum in stagna aquarum :

erano giunti fino alle porte della morte.

19 Ma, avendo gridato al Signore, mentre erano in distretta, egli gli ha salvati dalle loro angosce.

20 Egli ha mandata la sua parola, e gli ha sanati, e liberati dalle lor malattie mortali.

21 Celebrino *adunque* appo il Signore la sua benignità, e le sue meraviglie appo i figliuoli degli uomini.

22 E sacrificino sacrificii di lode, e raccontino le sue opere con giubilo.

23 Così dicano quelli che scendono nel mare sopra navi, che fanno traffico su per le grandi acque.

24 Essi veggono l'opere del Signore, e le sue meraviglie nel profondo mare.

25 Perciocchè, alla sua parola egli fa levare il vento di tempesta, il quale alza l'onde d'esso.

26 Salgono al cielo, *poi* scendono agli abissi : l'anima loro si strugge di male.

27 Saltano, e traballano come un'ebbro : e perdono tutto il lor senno.

28 Ma, gridando al Signore mentre sono in distretta, egli li trae fuor delle loro angosce.

29 Egli acqueta la tempesta, e l'onde loro si fermano.

30 Ed essi si rallegrano, che sono acquetate : ed egli li conduce al porto da loro desiderato.

31 Celebrino *adunque* appo il Signore la sua benignità, e le sue meraviglie appo i figliuoli degli uomini.

32 Ed esaltino nella raunanza del popolo, e laudino nel concistoro degli Anziani.

33 Egli riduce i fiumi in deserto, e le vene dell'acque in luoghi aridi.

34 La terra fertile in salsuggine : per la malvagità de' suoi abitanti.

19 So when they cried unto the Lord in their trouble : he delivered them out of their distress.

20 He sent his word, and healed them : and they were saved from their destruction.

21 O that men would therefore praise the Lord for his goodness : and declare the wonders that he doeth for the children of men !

22 That they would offer unto him the sacrifice of thanksgiving : and tell out his works with gladness !

23 They that go down to the sea in ships : and occupy their business in great waters ;

24 These men see the works of the Lord : and his wonders in the deep.

25 For at his word the stormy wind ariseth : which lifteth up the waves thereof.

26 They are carried up to the heaven, and down again to the deep : their soul melteth away because of the trouble.

27 They reel to and fro, and stagger like a drunken man : and are at their wit's end.

28 So when they cry unto the Lord in their trouble : he delivereth them out of their distress.

29 For he maketh the storm to cease : so that the waves thereof are still.

30 Then are they glad, because they are at rest : and so he bringeth them unto the haven where they would be.

31 O that men would therefore praise the Lord for his goodness : and declare the wonders that he doeth for the children of men !

32 That they would exalt him also in the congregation of the people : and praise him in the seat of the elders !

33 Who turneth the floods into a wilderness : and drieth up their water-springs.

34 A fruitful land maketh he barren : for the wickedness of them that dwell therein.

35 Again, he maketh the wilderness a standing water : and water-springs of a dry ground.

eiserne Niegel.

17 Die Narren, so geplaget waren um ihrer Uebertretung willen, und um ihrer Sünde willen,

18 Daß ihnen edelte vor aller Speise, und wurden todtkrank,

19 Und sie zum Herrn riefen in ihrer Noth, und er ihnen half aus ihren Nöthen ;

20 Er sandte sein Wort, und machte sie gesund, und errettete sie, daß sie nicht starben ;

21 Die sollen dem Herrn danken um seine Güte, und um seine Wunder, die er an den Menschenkindern thut,

22 Und Dank opfern, und erzählen seine Werke mit Freuden.

23 Die mit Schiffen auf dem Meer fuhren, und trieben ihren Handel in großen Wassern ;

24 Die des Herrn Werke erfahren haben, und seine Wunder im Meer,

25 Wenn er sprach, und einen Sturmwind erregte, der die Wellen erhob,

26 Und sie gen Himmel fuhren, und in Abgrund fuhren, daß ihre Seele vor Angst verzagte,

27 Daß sie taumelten und wankten wie ein Trunkener, und wußten keinen Rath mehr ;

28 Und sie zum Herrn schrien in ihrer Noth, und er sie aus ihren Nöthen führte,

29 Und stillte das Ungewitter, daß die Wellen still legten,

30 Und sie froh wurden, daß es stille geworden war, und er sie zu Lande brachte nach ihrem Wunsch :

31 Die sollen dem Herrn danken um seine Güte, und um seine Wunder, die er an den Menschenkindern thut,

32 Und ihn bey der Gemeinde preisen, und bey den

19 Alors ils ont crié à l'Eternel dans leur détresse, et il les a délivrés de leurs angoisses.

20 Il envoya sa parole, et il les guérit, et les délivra de leurs tombeaux.

21 Qu'ils célèbrent donc la bonté de l'Eternel, et ses merveilles parmi les fils des hommes !

22 Qu'ils sacrifient des sacrifices d'actions de grâces, et qu'ils racontent ses œuvres en chantant de joie !

23 CEUX qui descendent sur la mer dans des navires, et qui font commerce sur les grandes eaux :

24 Ce sont eux qui voient les œuvres de l'Eternel, et ses merveilles dans les lieux profonds.

25 Car il commande, et il fait lever un vent de tempête, qui élève les vagues de la mer ;

26 Ils montent aux cieus, ils descendent aux abîmes ; leur ame se fond d'angoisse.

27 Ils branlent et chancellent comme un homme ivre, et toute leur sagesse leur manque.

28 Alors ils crient à l'Eternel dans leur détresse, et il les délivre de leurs angoisses.

29 Il arrête la tempête, la changeant en calme, et les ondes s'apaisent.

30 Puis ils se rejouissent de ce qu'elles sont calmées, et il les conduit au port qu'ils désiraient.

31 Qu'ils célèbrent donc la bonté de l'Eternel, et ses merveilles parmi les fils des hommes !

32 Qu'ils l'exaltent dans l'assemblée du peuple, et le louent dans le lieu où les anciens s'assemblent.

33 IL REDUIT les fleuves en désert, et les sources d'eaux en sécheresse ;

34 La terre fertile en terre salée, à cause de la malice de ceux qui y habitent.

35 Il réduit le désert en des étangs d'eaux, et la terre sèche en des sources d'eaux.

36 Et il y fait habiter ceux qui étoient af-

18 El alma de ellos abominó toda comida y se acercaron hasta las puertas de la muerte.

19 Y clamaron al Señor, quando se veían atribulados, y los libró de sus necesidades.

20 Envió su palabra, y los sanó, y los escapó de sus muertes.

21 Alaben al Señor sus misericordias, y sus maravillas con los hijos de los hombres.

22 Y sacrifiquen sacrificio de alabanza, y anuncien sus obras con regocijo.

23 Los que descenden al mar en naves, para exercer negociacion en las muchas aguas.

24 Ellos mismos vieron las obras del Señor, y sus maravillas en el profundo.

25 Dixo, y levantóse viento de tempestad, y se encrepáron sus olas.

26 Suben hasta los cielos, y descenden hasta los abismos : su alma con los males se repudia.

27 Fuéron turbados, y titubeáron como un embriagado : y todo su saber fué apurado.

28 Y clamaron al Señor, quando se veían atribulados, y los sacó de sus necesidades.

29 Y mudó su tempestad en viento suave, y calmáron las olas del mar.

30 Y ellos se alegráron, porque calmáron, y los llevó al puerto de su voluntad.

31 Alaben al Señor sus misericordias, y sus maravillas con los hijos de los hombres.

32 Y ensálculo en la congregacion del pueblo, y alábenlo en el consistorio de los Ancianos.

33 Mudó los rios en desiertos, y los manantiales de las aguas en sequia.

34 La tierra fructifera en salobreña, por la malicia de los que habitaban en ella.

32 Ὑψώσάτωσαν αὐτὸν ἐν ἐκκλησίᾳ, λαῶ, καὶ ἐν καθέδρᾳ πρεσβυτέρων αἰνεσάτωσαν αὐτόν,
33 Ἐθετο ποταμούς εἰς ἔρημον, καὶ διεξόδους ὑδάτων εἰς δύναν.
34 Γῆν καρποφόρον εἰς ἄλμην, ἀπὸ κακίας τῶν κατοικοῦντων ἐν αὐτῇ.
35 Ἐθετο ἔρημον εἰς λίμνας ὑδάτων, καὶ γῆν ἄνδρον εἰς διεξόδους ὑδάτων.
36 Καὶ κατώκισεν ἐκεῖ πεινῶντας, καὶ συνεστήσαντο πόλεις κατοικεσίας.
37 Καὶ ἔσπειραν ἀγρούς, καὶ ἐφύτευσαν ἀμπελώνας, καὶ ἐποίησαν καρπὸν γεννήματος.
38 Καὶ εὐλόγησεν αὐτοὺς, καὶ ἐπληθύνθησαν σφόδρα, καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν οὐκ ἐσμίκρυνε.
39 Καὶ ὠλιγώθησαν καὶ ἐκατώθησαν ἀπὸ θλίψεως κακῶν καὶ ὀδύνης;
40 Ἐξεχύθη ἐξουδένωσις ἐπ' ἄρχοντας αὐτῶν, καὶ ἐπλάνησεν αὐτοὺς ἐν ἀβάτῳ καὶ ἐχ ὁδῷ.
41 Καὶ ἐβοήθησε πέννῃ ἐκ πτωχείας, καὶ ἔθετο ὡς πρόβατα πατρίδος.
42 Ὁ νοῦν αὐτοῦ εὐθείας, εὐφρανθήσονται, καὶ πᾶσα ἀνομία ἐμφρίζει τὸ στόμα αὐτῆς.
43 Τίς σοφὸς καὶ φυλάξει ταῦτα, καὶ συνήσει τὰ ἐλέη τοῦ Κυρίου;

ΕΣΠΕΡΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

Ψαλ. ρη'. CVIII.

ΕΤΟΙΜΗ ἡ καρδιά μου ὁ Θεός, ἐτοίμη ἡ καρδιά μου, ὅσμοι καὶ ψαλῶν ἐν τῇ δόξῃ σου.
2 Ἐξεγέρθητι ψαλτήριον καὶ κιθάρα, ἐξεγερθήσονται ὄρθρου.
3 Ἐξομολογήσομαί σοι ἐν λαοῖς Κύριε, ψαλῶ σοι ἐν ἐθνεσιν.
4 Ὅτι μέγα ἐπάνω τῶν οὐρανῶν τὸ ἔλεός σου, καὶ ἕως τῶν νεφελῶν ἡ ἀληθεία σου.

et terram sine aqua in exitus aquarum.

36 Et collocavit illic esurientes: et constituerunt civitatem habitationis.

37 Et seminauerunt agros, et plantaverunt vineas: et fecerunt fructum nativitatibus.

38 Et benedixit eis, et multiplicati sunt nimis: et jumenta eorum non minoravit.

39 Et pauci facti sunt: et vexati sunt a tribulatione malorum, et dolore.

40 Effusa est contemptio super principes: et errare fecit eos in invio, et non in via.

41 Et adjuvit pauperem de inopia: et posuit sicut oves familias.

42 Videbunt recti, et letabuntur: et omnis iniquitas opprobabit os suum.

43 Quis sapiens et custodiet hæc? et intelliget misericordias Domini?

VESPERTINÆ PRECES.

PSALMUS CVIII.

PARATUM cor meum Deus, paratum cor meum: cantabo, et psallam in gloria mea.

2 Exurge gloria mea, exurge psalterium, et cithara: exurgam diluculo.

3 Confitebor tibi in populis Domine: et psallam tibi in nationibus.

4 Quia magna est super cælos misericordia tua: et usque ad nubes veritas tua.

34 Τὸν ποιῶντα ἄκαρπον καρποφόρον γῆν ἐξ αἰτίας τῆς κακίας τῶν κατοικοῦντων ἐν αὐτῇ.

35 Τὸν ἀλλάξαντα τὴν ἐρημίαν εἰς λίμνας ὑδάτων, καὶ ἄνδρον γῆν εἰς βρύσεις.

36 Καὶ ἐκεῖ κατώκισε τοὺς πεινῶντας, ἵνα κτήσωνται πόλιν καὶ κατοικήσωσιν ἐν αὐτῇ.

37 Καὶ ἔσπειραν τὰ χωρίφια, καὶ ἀμπελούς ἐφύτευσαν, καὶ ἀφθονος ἦτο ὁ καρπὸς τῶν.

38 Καὶ τὰς εὐλόγησε, καὶ ἠύξησε θαυμασίως ὁ ἀριθμὸς τῶν, καὶ τὰ κοπάδια τῶν δέν ὠλιγόσευσε.

39 Καὶ ὅταν ὠλιγόστευσαν καὶ ἐταπεινώθησαν, ἀπὸ θλίψεως κακῶν, καὶ πόνου.

40 Ἀφῆκε τράνους ἅ τοὺς θλίψωσι, καὶ αὐτοὶ ἐπλάνηθησαν εἰς ἐρημίαν ἔξω ἀπὸ πάσης ὁδοῦ.

41 Ἀλλὰ ἐβοήθησε τὸν πτωχὸν ἀπὸ τῆς δυστυχίας, καὶ τὸν ἀποκατάστησεν ὡς ἀν κοπίδι προβάτων.

42 Οἱ δίκαιοι θέλουσι νοήσῃν αὐτὸ καὶ εὐφρανθῶσι, καὶ πᾶσα ἀνομία θέλει σφαιλισεῖν τὸ στόμα τῆς.

43 Ὁ σοφὸς θέλει νοήσῃν αὐτὰ, καὶ θέλει καταλάβῃν τὰ ἐλέη τοῦ Κυρίου.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΗΣ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Ψαλ. ρη'. CVIII.

ΕΤΟΙΜΗ ἡ καρδιά μου, ὦ Θεέ, ἐτοίμη ἡ καρδιά μου, θέλω ψάλειν καὶ εὐχαριστήσω, ἐν τῇ δόξῃ σου.

2 Σῆμα ψαλτήριον καὶ κιθάρα, καὶ ἐγὼ θέλω ἐγῆρῃν πρωῒ.

3 Θέλω σὲ εὐχαριστήσῃν Κύριε ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ, θέλω ψάλειν τοὺς ἐπαίνους σου ἐν μέσῳ τῶν ἐθνῶν.

35 Egli riduce i deserti in guazzi d'acque, e la terra arida in vene d'acque.

36 E fa quivi abitar gli affamati, i quali vi fondano città da abitare.

37 E seminano campi, e piantano vigne che producono rendita di frutto.

38 Ed egli li benedice, e moltiplicano grandemente: ed egli non iscema i lor bestiami.

39 Poi vengono al meno, e sono abbassati per distretta, per avversità, e per affanni.

40 Egli spande lo sprezzo sopra i nobili, e li fa andare errando per luoghi deserti, ove non v'è via alcuna.

41 Ed innalza il bisognoso dalla miseria, e fa che le famiglie moltiplicano a guisa di gregge.

42 Gli uomini dritti, veggendo queste cose, si rallegrano: ma ogni iniquità si tura la bocca.

43 Chi è savio? osservi queste cose, e consideri le benignità del Signore.

PREGHIERA della SERA.
SALMO CVIII.

IL mio cuore è disposto, o Dio, ed anche la mia gloria: io canterò, e salmegerò. 2 Saltero, e cetera, destati: io mi risveglierò all'alba.

3 Io ti celebrerò fra i popoli, o Signore, e ti salmegerò fra le nazioni.

4 Perciocchè la tua benignità è grande, di sopra il cielo: e la tua verità agguigne infino alle nuvole.

5 Innalzati, o Dio, sopra i cieli: ed innalzisi la tua gloria sopra tutta la terra.

6 Acciocchè i tuoi diletti sieno liberati: salvami colla tua destra, e rispondimi.

7 Iddio ha parlato per la sua Santità: io trionferò, io spartirò Sichem, e misurerò la Valle di Succot.

36 And there he setteth the hungry: that they may build them a city to dwell in;

37 That they may sow their land, and plant vineyards: to yield them fruits of increase.

38 He blesseth them, so that they multiply exceedingly: and suffereth not their cattle to decrease.

39 And again, when they are minished, and brought low: through oppression, through any plague, or trouble;

40 Though he suffer them to be evil intreated through tyrants: and let them wander out of the way in the wilderness;

41 Yet helpeth he the poor out of misery: and maketh him households like a flock of sheep.

42 The righteous will consider this, and rejoice: and the mouth of all wickedness shall be stopped.

43 Whoso is wise will ponder these things: and they shall understand the loving-kindness of the Lord.

EVENING PRAYER.

PSALM CVIII.

O GOD, my heart is ready, my heart is ready: I will sing and give praise with the best member that I have.

2 Awake, thou lute, and harp: I myself will awake right early.

3 I will give thanks unto thee, O Lord, among the people: I will sing praises unto thee among the nations.

4 For thy mercy is greater than the heavens: and thy truth reacheth unto the clouds.

Allen rühmen.

33 Die, welchen ihre Bäche vertrodnet und die Wasserquellen versieget waren,

34 Daß ein fruchtbares Land nichts trug, um der Bosheit willen derer, die darin wohneten;

35 Und er das Trockne wiederum wasserreich machte, und im buren Lande Wasserquellen;

36 Und die Hungrigen dahin gesetzt hat, daß sie eine Stadt zurichteten, da sie wohnen konnten,

37 Und Acker besäen, und Weinberge pflanzen machten, und die jährlichen Früchte triegten;

38 Und er sie segnete, daß sie sich sehr mehreten, und ihnen viel Vieh gab;

39 Die, welche niedergebrüht und geschwächt waren von dem Bösen, der sie gezmungen und gebrungen hatte;

40 Da Verachtung auf die Fürsten geschüttet war, daß alles irrig und wüste stand,

41 Und er den Armen schützte vor Elend, und sein Geschlecht wie eine Heerde mehrte.

42 Solches werden die Frommen sehen, und sich freuen, und aller Bosheit wird das Maul gestopfet werden.

43 Wer ist weise und behält dieß? So werden sie merken, wie viele Wohlthat der Herr erzeiget.

Abend-Gebete.

Der 108 Psalm.

1 Gott, es ist mein rechter Ernst, ich will singen und dichten, meine Ehre auch.

2 Wohlauf, Psalter und Harfen! ich will frühe auf seyn.

3 Ich will dir danken, Herr, unter den Wäldern; ich will dir lobsingeln unter den Leuten.

famés, tellement qu'ils y bâtissent des villes pour y habiter.

37 Et ils y sèment les champs, et y plantent des vignes, qui rendent du fruit tous les ans.

38 Ils les bénit, et ils se multiplient extrêmement, il ne laisse point diminuer leur bétail.

39 Ils sont ensuite réduits à un petit nombre, et humiliés par l'oppression, par la misère, et par la douleur.

40 IL REPAND le mépris sur les principaux, et les fait errer par des lieux déserts, où il n'y a point de chemin.

41 Mais il élève le misérable hors de l'affliction, et leur donne des familles comme par troupeaux.

42 Les hommes droits voient cela, et s'en réjouissent; mais tous les iniques ont la bouche fermée.

43 Quiconque est sage prendra garde à ces choses, afin de considérer les bontés de l'Eternel.

PRIERE DU SOIR.

PSEAUME CVIII.

MON cœur est disposé, o Dieu, ma gloire l'est aussi; je chanterai et je psalmodierai.

2 Réveille-toi, mon luth et ma harpe, je me réveillerai à l'aube du jour.

3 Eternel, je te célébrerai parmi les peuples, et je te psalmodierai parmi les nations.

4 Car ta bonté atteint jusqu'aux cieux, et ta vérité jusqu'aux nues.

5 O Dieu, élève-toi sur les cieux, et que ta gloire soit sur toute la terre;

35 Mudó el desierto en estanques de aguas, y la tierra sin agua en manantiales de aguas.

36 Y estableció allí á los hambrientos, y fundaron ciudad para habitarla.

37 Y sembraron los campos, y plantaron viñas, y dieron el fruto natural.

38 Y bendixolos, y se multiplicaron mucho, y no minoró sus bestias.

39 Y fueron reducidos á pocos, y maltratados por la tribulacion de los males, y por el dolor.

40 Cayó el menoscprecio sobre los Principes, y los hizo andar errantes por lugares desaminados, y no por caminos.

41 Y levantó al pobre de su desvalimiento, y aumentó las familias como ovejas.

42 Lo verán los rectos, y se alegrarán, y toda iniquidad cerrará su boca.

43 ¿Quién es sabio, y guardará estas cosas? ¿y entenderá las misericordias del Señor?

ORACION VESPERTINA.

PSALMO CVIII.

PREPARADO está mi corazon, ó Dios, preparado mi corazon: cantaré, y psalmeare en mi gloria.

2 Levántate, gloria mia, levántate, psalterio y cítara: me levantaré de madrugada.

3 Te alabaré de entre los pueblos, Señor, y psalmearé á tí entre las naciones.

4 Porque es mayor que los cielos tu misericordia, y hasta las nubes tu verdad.

5 Ὑψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς ὁ Θεός, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου.

6 Ὅπως ἂν ῥυσθῶσιν οἱ ἀγαπητοί σου, σῶσον τὴν δεξιὰν σου, καὶ ἐπάκουσόν μου.

7 Ὁ Θεὸς ἐλάλησεν ἐν τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ, ἠψώθησμαι καὶ διαμερίω Σίχμα, καὶ τὴν κοιλάδα τῶν σκηνῶν διαμετρήσω.

8 Ἐμός ἐστι Γαλαὰδ, καὶ ἐμός ἐστι Μανασσῆς, καὶ Ἐφραὶμ ἀντίληψις τῆς κεφαλῆς μου Ἰούδας βασιλεὺς μου.

9 Μωὰβ λέβης τῆς ἐλπίδος μου ἐπὶ τὴν Ἰουμαίαν ἐπιβαλὼν τὸ ὑπόδημά μου, ἐμοὶ ἄλλοφύλοι ὑπετάγησαν.

10 Τίς ἀπάξει με εἰς πόλιν περιοχῆς; ἢ τίς ὀδηγήσει με ἕως τῆς Ἰουμαίας;

11 Οὐχὶ σὺ ὁ Θεὸς ὁ ἀποσάμενος ἡμᾶς; καὶ ἡ ἐξελεύσῃ ὁ Θεὸς ἐν ταῖς δυνάμεσιν ἡμῶν;

12 Δὸς ἡμῖν βοήθειαν ἐκ θλίψεως, καὶ ματαία σωτηρία ἀνθρώπου.

13 Ἐν τῷ Θεῷ ποιήσομεν δύναμιν, καὶ αὐτὸς ἐξουδενώσει τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν.

Ψαλ. ρθ'. CIX.

Ὁ ΘΕΟΣ τὴν αἰνεσίαν μὴ μὴ παρασιωπήσης,

2 Ὅτι στόμα ἁμαρτωλοῦ καὶ σῶμα δολίῳ ἐμὲ ἠνοίχθη ἑλάλησαν καὶ ἐμὴ γλώσση δολία,

3 Καὶ λόγοις μίσους ἐκύκλωσάν με, καὶ ἐπολέμησάν με διωρεάν.

4 Ἀντὶ τοῦ ἀγαπᾶν με, ἐνδιέβαλλον με, ἐγὼ δὲ προσηπόνησα.

5 Καὶ ἔθεντο κατ' ἐμοῦ κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν, καὶ μῖσος ἀντὶ τῆς ἀγαπήσεώς μου.

6 Κατάστητον ἐπ' αὐτὸν ἁμαρτωλὸν, καὶ διύβολος στήτω ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ.

5 Exaltare super caelos Deus, et super omnem terram gloria tua:

6 Ut liberentur dilecti tui. Salvum fac dextera tua, et exaudi me:

7 Deus locutus est in sancto suo: Exultabo, et dividam Sichimam, et convallem tabernaculorum dimetiar.

8 Meus est Galaad, et meus est Manasses: et Ephraim susceptio capitis mei. Juda rex meus:

9 Moab lebes spei meae. In Idumæam extendam calceamentum meum: mihi alienigenæ amici facti sunt.

10 Quis deducet me in civitatem munitam? quis deducet me usque in Idumæam?

11 Nonne tu Deus, qui repulisti nos, et non exhibis Deus in virtutibus nostris?

12 Da nobis auxilium de tribulatione: quia vana salus hominis.

13 In Deo faciemus virtutem: et ipse ad nihilum deducet inimicos nostros.

PSALMUS CIX.

DEUS laudem meam ne tacueris: quia os peccatoris, et os dolosi super me apertum est.

2 Locuti sunt adversum me lingua dolosa, et sermonibus odii circumdederunt me: et expugnaverunt me gratis.

3 Pro eo ut me diligenter, detrahebant mihi: ego autem orabam.

4 Et posuerunt adversum me mala pro bonis: et odium pro dilectione mea.

4 Ὅτι ὑπὲρ τὸν οὐρανὸν το ἑλεός σου, καὶ ἡ ἀλήθεια σου φθάνει τὰ σύννεφα.

5 Ὑψώθητι, ὁ Θεέ, ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς, καὶ ἡ δόξα σου ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

6 Ἵνα σωθῶσιν οἱ ἀγαπητοί σου ὡς τοὺς σῶσῃ ἡ δεξιὰ σου, καὶ εἰσακούσόν με.

7 Ὁ Θεὸς ἐλάλησεν ἐν τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ, θέλω ἀγαλλιάσκειν, καὶ διαμερίσειν Σίχμα, καὶ τὸν λογιζόμεν τῶν σκηνῶν διαμετρήσω.

8 Ἰδοὺς μου εἶναι Γαλαὰδ, ἰδοὺς μου Μανασσῆς, καὶ Ἐφραὶμ εἶναι ἡ δύναμις τῆς κεφαλῆς μου.

9 Ἰούδας βασιλεὺς μου, Μωὰβ λέβης τῆς ἐλπίδος μου ἐπὶ τὴν Ἰουμαίαν θέλω βάλειν τὸ ὑπόδημά μου, καὶ θρναμβεύσω ἐπὶ τοὺς ἄλλοφύλους.

10 Τίς με ὀδηγεῖ εἰς τὴν δυνατὴν πόλιν; τίς με φέρει ἕως τῆς Ἰουμαίας;

11 Δὲν μὲς ἀλησμόνησας Θεέ; καὶ δὲν θέλεις τῶρα ἔκβην, ὦ Θεέ με τὰς δυνάμεις μας; 12 Δὸς ἡμῖν βοήθειαν ἐξ αἰτίας θλίψεως, ὅτι ματαία εἶναι ἡ βοήθεια τοῦ ἀνθρώπου.

13 Μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ, θέλομεν ποιῆσαι ἔργα δυνατὰ, καὶ αὐτὸς θέλει ἐξουδενώσκειν τοὺς ἐχθροὺς μας.

Ψαλ. ρθ'. CIX.

Ὁ ΘΕΕ μὴ παρασιωπήσης τὸν ἔπαινόν μου, ὅτι σῶμα ἁμαρτωλοῦ καὶ στόμα δολίῳ ἐνατίον μου ἠνοίχθη.

2 Καὶ γλώσση δολία, ἐλάλησαν ἐναντίον μου, καὶ με λόγους μίσους με περιεκύκλωσαν, καὶ με ἐπολέμησαν ἄνευ αἰτίας.

3 Ἀντὶ να με ἀγαπήσωσιν, ἔγιναν ἐχθροί μου ἄλλα ἐγὼ ἔπεσα εἰς προσοχὴν.

4 Καὶ εἰς ἀνταμοιβὴν μοι ἔδωκαν κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν, καὶ μῖσος ἀντὶ τῆς ἀγαπήσεώς μου.

8 Mio è Galaad, mio è Manasse: ed Ephraim è la forza del mio capo: Iuda è il mio Legislatore.

9 Moab è la caldaia del mio lavatoio: io getterò le mie scarpe sopra Edom: io trionferò della Palestina con voci d' allegrezza.

10 Chi mi condurrà nella città della fortezza? chi mi menerà fino in Edom?

11 Non sarai desso tu, o Dio che ci avevi scacciati, e non uscivi più fuori, o Dio, co' nostri eserciti?

12 Dacci aiuto, per uscir di distretta: perciocchè il soccorso degli uomini è vanità.

13 Coll' aiuto di Dio noi farem prodezze, ed egli calpesterà i nostri nemici.

SALMO CIX.

O DIO della mia laude, non tacere.

2 Perciocchè la bocca dell' empio, e la bocca di frode, si sono aperte contr' a me: hanno parlato meco con lingua bugiarda.

3 E m'hanno assediato con parole d'odio, e m'hanno fatto guerra senza cagione.

4 In vece dell' amore c'ho loro portato, mi sono stati avversari ed io ho loro renduta preghiera.

5 Essi m'hanno renduto mal per bene, ed odio per lo mio amore.

6 Costituisci il Maligno sopra lui, e fa che Satan gli stia alla destra.

7 Quando sarà giudicato, esca condannato: e la sua preghiera gli torni in peccato.

8 Sieno i suoi giorni pochi: un' altro prenda il suo ufficio.

9 Sieno i suoi figliuoli orfani, e la sua moglie vedova.

10 E vadano i suoi figliuoli del continuo vagando: e mendichino, ed accattino, uscendo fuor de' lor casolari.

11 L'usuraio gl'irretisca tutto ciò ch'egli ha, e rubbigno gli strani le sue fatiche.

5 Set up thyself, O God, above the heavens : and thy glory above all the earth.

6 That thy beloved may be delivered : let thy right hand save them, and hear thou me.

7 God hath spoken in his holiness : I will rejoice therefore, and divide Sichem, and mete out the valley of Succoth.

8 Gilead is mine, and Manasses is mine : Ephraim also is the strength of my head.

9 Judah is my law-giver, Moab is my wash-pot : over Edom will I cast out my shoe ; upon Philistia will I triumph.

10 Who will lead me into the strong city : and who will bring me into Edom ?

11 Hast not thou forsaken us, O God : and wilt not thou, O God, go forth with our hosts ?

12 O help us against the enemy : for vain is the help of man.

13 Through God we shall do great acts : and it is he that shall tread down our enemies.

PSALM CIX.

HOLD not thy tongue, O God of my praise : for the mouth of the ungodly, yea, the mouth of the deceitful is opened upon me.

2 And they have spoken against me with false tongues : they compassed me about also with words of hatred, and fought against me without a cause.

3 For the love that I had unto them, lo, they take now my contrary part : but I give myself unto prayer.

4 Thus have they rewarded me evil for good : and hatred for my good will.

5 Set thou an ungodly man to be ruler over him : and let Satan stand at his right hand.

6 When sentence is given upon him, let him

4 Denn deine Gnade reichet, so weit der Himmel ist, und deine Wahrheit, so weit die Wolken gehen.

5 Erhebe dich, Gott, über den Himmel, und deine Ehre über alle Lande,

6 Auf daß deine lieben Freunde erlebiget werden. Hilf mit deiner Rechten und erhöhe mich.

7 Gott rede in seinem Heiligtum, daß du ihn froh, und will Sichem theilen, und das Thal Sus thoth abmessen.

8 Gilead ist mein, Manasse ist auch mein, und Ephraim ist die Macht meines Hauptes, Juda ist mein Fürst,

9 Moab ist mein Waschtopf ; ich will meinen Schuh über Edom strecken ; über die Philister will ich jauchzen.

10 Wer will mich führen in eine feste Stadt ? Wer wird mich leiten in Edom ?

11 Wirst du es nicht thun, Gott, der du uns verstoßest, und jehesht nicht aus, Gott, mit unserm Heer ?

12 Schaffe uns Beistand in der Noth, denn Menschenhülfe ist kein nütze.

13 Mit Gott wollen wir Thaten thun. Er wird unsere Feinde untertreten.

Der 109 Psalm.

1 Gott, mein Ruhm, schweige nicht.

2 Denn sie haben ihr gottloses und falsches Maul wider mich aufgethan, und reden wider mich mit falscher Zunge ;

3 Und sie reden giftig wider mich allenthalben, und streiten wider mich ohne Ursach.

4 Dafür, daß ich sie liebe, sind sie wider mich ; ich aber bete.

5 Sie beweisen mir Böses um Gutes, und Haß um Liebe.

6 Afin que ceux que tu aimes soient délivrés. Sauve-moi par ta droite, et m'exauce.

7 Dieu a parlé dans son sanctuaire ; je me réjouirai ; je partagerai Sichem, et mesurerai la vallée de Succoth ;

8 Galaad sera à moi, Manassé sera à moi, Ephraïm sera la force de ma tête, et Juda mon législateur.

9 Moab sera le bassin où je me laverai, et je jetterai mon soulier sur Edom ; je triompherai de la Palestine.

10 Qui sera-ce qui me conduira dans la ville forte ? Qui est-ce qui me conduira jusques en Edom ?

11 Ne sera-ce pas toi, o Dieu, qui nous avois rejetés, et qui ne sortois plus, o Dieu, avec nos armées ?

12 Donne-nous du secours, pour sortir de la détresse ; car la délivrance qui vient de l'homme n'est que vanité.

13 Nous ferons des actions de valeur en Dieu, et il foulera nos ennemis.

PSEAUME CIX.

O DIEU de ma louange, ne te tais point. Car la bouche du méchant, et la bouche remplie de fraudes se sont ouvertes sur moi, et ils m'ont parlé avec une langue menteuse.

2 Ils m'ont environné par des paroles pleines de haine, et ils me font la guerre sans cause.

3 Au lieu que je les aimois, ils m'ont été opposés ; mais moi, je priois pour eux.

4 Et ils m'ont rendu le mal pour le bien, et la haine pour l'amour que je leur portois.

5 Tu établiras le méchant sur lui, et l'adversaire se tiendra à sa droite.

5 Seas ensalzado, ó Dios, sobre los cielos, y sobre toda la tierra tu gloria :

6 Para que sean librados tus amados. Salvame con tu diestra, y óyeme :

7 Dios habló en su santuario : Me regocijaré, y repartiré á Sichem, y mediré el valle de las tiendas.

8 Mio es Galaad, y mio es Manassés, y Ephraim el amparo de mi cabeza. Judá mi Rey :

9 Moáb olla de mi esperanza. Sobre la Iduméa extenderé mi calzado : los extrangeros se me han hecho amigos.

10 ¿ Quién me guiará á la ciudad fortificada ? ¿ quién me guiará hasta la Iduméa ?

11 ¿ Quién sino tú, ó Dios, que nos desechaste, y no saldrás, ó Dios, en nuestros exercitos ?

12 Danos socorro en la tribulacion, porque vana es la salud del hombre.

13 En Dios harémos proezas ; y él mismo reducirá á nada á nuestros enemigos.

PSALMO CIX.

DIOS, no calles mi alabanza : porque la boca del pecador, y la boca del traidor se ha abierto contra mí.

2 Han hablado contra mí con lengua engañosa, y con palabras de odio me han cercado, y sin causa me han combatido.

3 En vez de amarme, decian mal de mí : mas yo oraba.

4 Y pusieron contra mí males por bienes, y odio por mi amor.

7 Ἐν τῷ κρίνεσθαι αὐτόν, ἐξέλθοι καταδεδικασμένος, καὶ ἡ προσευχή αὐτοῦ γενέσθω εἰς ἁμαρτίαν.

8 Γεννηθήτωσαν αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ὀλίγαι, καὶ τὴν ἐπισκοπὴν αὐτοῦ λάβοι ἕτερος.

9 Γεννηθήτωσαν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ὄρφανοί, καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ χήρα.

10 Σαλευόμενοι μεταναστήτωσαν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, καὶ ἐπατησάτωσαν, ἐκβληθήτωσαν ἐκ τῶν οἰκιδόων αὐτῶν.

11 Ἐξερεινῃσάτω δανειστής πάντα ὅσα ὑπάρχει αὐτῷ, καὶ διαρπασάτωσαν ἀλλότριοι τοὺς πόρους αὐτοῦ.

12 Μὴ ὑπαρξάτω αὐτῷ ἀντιλήπτωρ, μὴδὲ γεννηθῇτω οἰκτίρων τοῖς ὄρφανοῖς αὐτοῦ.

13 Γεννηθῇτω τὰ τέκνα αὐτοῦ εἰς ἐξολόθρευσιν, ἐν γενεᾷ μιᾷ ἐξαλειφθεῖν τὸ ὄνομα αὐτῶ.

14 Ἀνομηθεῖν ἡ ἀνομία τῶν πατέρων αὐτοῦ ἔναντι Κυρίου, καὶ ἡ ἁμαρτία τῆς μητρὸς αὐτοῦ μὴ ἐξαλειφθεῖ.

15 Γεννηθήτωσαν ἐναντίον Κυρίου διαπαντός, καὶ ἐξολορευθεῖν ἐκ γῆς τὸ μνημοσύνην αὐτῶν.

16 Ἄνθ' ὧν οὐκ ἐμνήσθη ποιῆσαι ἔλεος, καὶ κατεδίωξεν ἄνθρωπον πένητα καὶ πτωχόν, καὶ κατανενυγμένον τῇ καρδίᾳ τοῦ θανατώσαι.

17 Καὶ ἠγάπησε κατάραν, καὶ ἤξει αὐτῷ, καὶ ἠθέλησεν εὐλογίαν, καὶ μακρυνήσεται ἀπ' αὐτῆς.

18 Καὶ ἐνεδύσατο κατάραν ὡς ἱμάτιον, καὶ εἰσῆλθεν ὡσεὶ ὕδωρ εἰς τὰ ἔγκατα αὐτοῦ, καὶ ὡσεὶ ἔλαιον ἐν τοῖς ὀστέοις αὐτοῦ.

19 Γεννηθῇτω αὐτῷ ὡς ἱμάτιον ὃ περιβάλλεται, καὶ ὡσεὶ ζώνην ἢ διαπαντός περιζώννυται.

20 Τῆτο τὸ ἔργον τῶν ἐνδιαβαλλόντων με παρὰ Κυρίου, καὶ τῶν λαλούντων πονηρὰ κατὰ τῆς ψυχῆς μου.

5 Κατάστησον βασιλεῖα ἐπ' αὐτόν ἕνα ἁμαρτωλόν, καὶ ὁ διάβολος ἄς σταθῇ εἰς τὴν δεξιὰν του.

6 Ὅταν κριθῇ ἄς καταδικασθῇ, καὶ ἡ προσευχή του ἄς γίνῃ ἁμαρτία.

7 Ἄς γίνωσιν αἱ ἡμέραι του ὀλίγαι, καὶ ἄς λάβῃ ἄλλος τὴν ἐπισκοπὴν του.

8 Ἄς γίνωσιν οἱ υἱοὶ του ὄρφανοί, καὶ ἡ γυνὴ του χήρα.

9 Ἄς πλανηθῶσι ψωμοζητούντες οἱ υἱοὶ του, ἐξωρισμένοι ἀπὸ τὰ μετὰ τῆς αὐτοῦ.

10 Ἄς ἐξολοθρευθῇ ὁ δανειστής τὰ ὅσα ἔχει, καὶ ἔξοι ἄς διαρπάσῃ τοὺς πόρους του.

11 Ἄς μὴ ἐλεθῇ ἀπὸ κἀνένα, ἄς μὴ εὖσπλαγχνισθῇ τὰ ὄρφανά του.

12 Ἄς ἐλθωσιν τὰ τέκνα του εἰς ἐξολοθρευμὸν, καὶ τὸ ὄνομα του εἰς μίαν γενεάν ἄς χαθῇ.

13 Ἄς ἐνθυμῇ ἡ ἀνομία τῶν πατέρων του ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου, καὶ ἡ ἁμαρτία τῆς μητρὸς του ἄς μὴ ἐξαλειφθῇ.

14 Ἄς ἐλθωσιν πάντα ἔμπροσθεν τῇ Κυρίᾳ, καὶ ἄς χαθῇ ἡ μνήμη των ἀπὸ τὴν γῆν.

15 Καὶ αὐτὸ, ὅτι δὲν ἐθυμῇ τὰ ἔργα ἐλεημοσύνης, καὶ κατεδίωξε τὸν πτωχόν καὶ τὸν πένητα καὶ τὸν τῇ καρδίᾳ πληγομένον ἐπεθύμησε ἵνα θανατώσῃ.

16 Καὶ ἠγάπησε κατάραν καὶ τοῦ ἤλαθε, καὶ ἠθέλησεν εὐλογίαν καὶ ἀπεμακρύνῃ ἀπ' αὐτόν.

17 Καὶ ὡς φόρεμα ἐνδύσῃ τὴν κατάραν, καὶ ὡσαν ὕδωρ τοῦ ἤλαθεν εἰς τὰ ἐντόσθιά του, καὶ ὡσαν λάδι εἰς τὰ κόκαλά του.

18 Καὶ ἄς τῇ εἶναι ὡς τὸ ὅποιον φαρεῖν ἔνδυμα, καὶ ὡσαν τὴν ζώνην με τὴν ὅποιαν περιζώνεται.

19 Καὶ ἄς συνέβῃ οὕτω παρὰ τῇ κυρίᾳ τῶν ἐχθρῶν μου, καὶ τῶν λαλούντων πονηρὰ κατὰ τῆς ψυχῆς μου.

5 Constitue super eum peccatorem: et diabolus stet a dextris ejus.

6 Cum judicatur, exeat condemnatus: et oratio ejus fiat in peccatum.

7 Fiant dies ejus pauci: et episcopatum ejus accipiat alter.

8 Fiant filii ejus orphani: et uxor ejus vidua.

9 Nutantes transferantur filii ejus, et mendicent: et ejiciantur de habitationibus suis.

10 Scrutetur fœnerator omnem substantiam ejus: et diripiant alieni labores ejus.

11 Non sit illi adjutor: nec sit qui misereatur pupillis ejus.

12 Fiant nati ejus in interitum: in generatione una deleatur nomen ejus.

13 In memoriam redeat iniquitas patrum ejus in conspectu Domini: et peccatum matris ejus non deleatur.

14 Fiant contra Dominum semper, et dispareat de terra memoria eorum:

15 Pro eo quod non est recordatus facere misericordiam.

16 Et persecutus est hominem inopem, et mendicum, et compunctum corde mortificare.

17 Et dilexit maledictionem, et venit ei: et noluit benedictionem, et elongabitur ab eo. Et induit maledictionem sicut vestimentum, et intravit sicut aqua in interiora ejus, et sicut oleum in ossibus ejus.

18 Fiat ei sicut vestimentum, quo operitur: et sicut zona, qua semper præcingitur.

19 Hoc opus eorum, qui detrahunt mihi apud Dominum: et qui loquuntur mala adversus animam meam.

20 Et tu Domine, Domine, fac mecum

12 Non siavi alcuno che stenda la sua benignità inverso lui, e non vi sia c'abbia pietà de' suoi orfani.

13 Sieno distrutti i suoi discendenti, sia cancellato il lor nome nella seconda generazione.

14 Sia ricordata l'iniquità de' suoi padri appo il Signore, ed il peccato di sua madre non sia cancellato.

15 Sieno *que' peccati* del continuo nel cospetto del Signore, e stermini egli dalla terra la memoria d'essi.

16 Perciocchè egli non s'è ricordato d'usar benignità, ed ha perseguitato l'uomo povero, ed afflitto, e tribolato di cuore, per ucciderlo.

17 Poich' egli ha amata la maladizione, vengagli: e *poi che* non s'è compiaciuto nella benedizione, allontanisi ella da lui.

18 E sia vestito di maladizione, come del suo manto, ed entri quella come acqua nelle sue interiora, e come olio nelle sue ossa.

19 Siagli quella a guisa di vestimento, *del quale* egli sia avvolto: ed a guisa di cintura, della quale sempre sia cinto.

20 *Tal* sia, da parte del Signore, la ricompensa de' miei avversari, e di quelli che parlano di male contr' all' anima mia.

21 Ma tu, o Signore Iddio, opera inverso me, per amor del tuo Nome: liberami, perciocchè la tua benignità è buona.

22 Perciocchè io sono afflitto, e povero: ed il mio cuore è piagato dentro di me.

23 Io me ne vo, come l'ombra quando dichina: io sono agitato come una locusta.

24 Le mie ginocchia vacillano per i miei digiuni, e la mia carne è dimagrata, e non ha più grassezza alcuna.

25 Ed anche sono loro in vitup: *quando*

be condemned: and let his prayer be turned into sin.

7 Let his days be few: and let another take his office.

8 Let his children be fatherless: and his wife a widow.

9 Let his children be vagabonds, and beg their bread: let them seek it also out of desolate places.

10 Let the extortioner consume all that he hath: and let the stranger spoil his labour.

11 Let there be no man to pity him: nor to have compassion upon his fatherless children.

12 Let his posterity be destroyed: and in the next generation let his name be clean put out.

13 Let the wickedness of his fathers be had in remembrance in the sight of the Lord: and let not the sin of his mother be done away.

14 Let them always be before the Lord: that he may root out the memorial of them from off the earth;

15 And that, because his mind was not to do good: but persecuted the poor helpless man, that he might slay him that was vexed at the heart.

16 His delight was in cursing, and it shall happen unto him: he loved not blessing, therefore shall it be far from him.

17 He clothed himself with cursing, like as with a raiment: and it shall come into his bowels like water, and like oil into his bones.

18 Let it be unto him as the cloak that he hath upon him: and as the girdle that he is always girded withal.

19 Let it thus happen from the Lord unto mine enemies: and to those that speak evil against my soul.

20 But deal thou with me, O Lord God, according unto thy Name: for sweet is thy mercy.

6 Sehe Gottlose über ihn, und der Satan müsse stehen zu seiner Rechten.

7 Wer sich denselben lehren läßt, daß Leben müsse gottlos seyn, und sein Gebet müsse Sünde seyn.

8 Seiner Tage müssen wenige werden, und sein Amt müsse ein anderer empfangen.

9 Seine Kinder müssen Waisen werden, und sein Weib eine Wittwe.

10 Seine Kinder müssen in der Irre gehen und betteln, und suchen, als die verdorben sind.

11 Es müsse der Wucherer ausfaugen alles, was er hat, und Fremde müssen seine Güter rauben.

12 Und niemand müsse ihm Gutes thun, und niemand erbarme sich seiner Waisen.

13 Seine Nachkommen müssen ausgerottet werden, ihr Name müsse im andern Giebe vertilget werden.

14 Seiner Väter Missethat müsse gedacht werden vor dem Herrn, und seiner Mutter Sünde müsse nicht ausgelilget werden.

15 Der Herr müsse sie nimmer aus den Augen lassen, und ihr Gedächtniß müsse ausgerottet werden auf Erden.

16 Darum, daß er so gar keine Barmherzigkeit hatte; sondern verfolgte den Elenden und Armen, und den Betrübnen, daß er ihn tödtete.

17 Und er wollte den Fluch haben, der wird ihm auch kommen; er wollte des Segens nicht, so wird er auch ferne von ihm bleiben.

18 Und zog an den Fluch wie sein Hemd, und ist in sein Innerndiges gegangen wie Wasser, und wie Oehl in seine Gebeine.

19 So werde er ihm wie ein Kleid, das er anhaben, und wie ein Gürtel, damit er sich allwege gürte.

20 So geschehe denen vom Herrn, die mir zuwider

6 Quand on le jugera, il sera déclaré méchant; et sa prière lui tournera en péché.

7 Sa vie sera courte, et un autre prendra sa charge.

8 Ses enfans seront orphelins, et sa femme veuve.

9 Ses enfans seront errans, ils mendieront et quèteront à cause de leurs maisons détruites.

10 Le créancier se saisira de tout ce qui est à lui, et les étrangers pilleront tout le fruit de son travail.

11 Il n'y aura personne qui continue d'user de bonté envers lui, ni qui ait pitié de ses orphelins.

12 Sa postérité sera retranchée, et son nom sera effacé dans la race qui suivra.

13 L'iniquité de ses pères reviendra en mémoire à l'Eternel, et le péché de sa mère ne sera point effacé.

14 Ils seront continuellement devant l'Eternel, et il retranchera leur mémoire de la terre.

15 Parce que ce méchant ne s'est point souvenu d'user de bonté, mais qu'il a persécuté l'homme affligé et misérable, et dont le cœur étoit navré, pour le faire mourir.

16 Il a aimé la malédiction; elle viendra sur lui; et parce qu'il n'a point pris plaisir à la bénédiction, elle s'éloignera de lui.

17 Il sera revêtu de malédiction comme d'un habit; elle entrera dans son corps comme de l'eau, et comme de l'huile dans ses os.

18 Elle lui sera comme un vêtement dont il sera couvert, et comme une ceinture dont il sera toujours ceint.

19 Tel sera, de la part de l'Eternel, le salaire de mes adversaires et de ceux qui disent du mal de moi.

20 Mais toi, Eternel mon Dieu, use envers moi de ta faveur pour l'amour de ton nom; et puisque tu es si bon, délivre-moi.

5 Establece sobre el al pecador, y el diablo esté á su derecha.

6 Quando fuere juzgado, salga condenado, y su oracion téngase por pecado.

7 Sean pocos sus dias, y tome otro su obispado.

8 Queden sus hijos huérfanos, y su muger viuda.

9 Sean llevados da un lado á otro sus hijos, y mendiguen; y sean echados de sus moradas.

10 Escudriñe el logrero toda su hacienda, y los extraños roben sus trabajos.

11 No haya quien le ayude, ni quien se duela de sus huérfanos.

12 Sean sus hijos para la muerte: en una sola generacion quede borrado su nombre.

13 Vuelva en memoria delante del Señor la maldad de sus padres, y el pecado de su madre no sea borrado.

14 Estén siempre delante del Señor, y perezca de la tierra la memoria de ellos:

15 Por quanto no se acordó de usar de misericordia.

16 Y persiguió al hombre dasvalido, y mendigo, y al affligido de corazon para matarle.

17 Y amó la maldicion, y le vendrá: y no quiso la bendicion, y se alejará de él. Y vistióse de maldicion como de un vestido, y entro como agua en sus entrañas, y como aceyte en sus huesos.

18 Séale como el vestido, con que se cubre: y como la faxa, con que siempre se ciñe.

19 Esta es delante del Señor la obra de aquellos, que dicen mal de mí, y que hablan males contra mi alma.

21 Καὶ σὺ Κύριε Κύριε ποίησον μετ' ἐμοῦ ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, ὅτι χρηστὸν τὸ ἔλεός σου.

22 Ῥῦσαι με ὅτι πτωχὸς καὶ πέννης εἰμὶ ἐγώ, καὶ ἡ καρδιά μου τετάρταται ἐντός μου.

23 Ὡσεὶ σκιά ἐν τῷ ἐκκλίνειν αὐτὴν ἀντανήρησθην, ἔξετινάχθην, ὥσεὶ ἄκριδες.

24 Τὰ γονάτά μου ἡσθένησαν ἀπὸ νηθείας, καὶ ἡ σὰρξ μου ἠλλοιώθη δι' ἔλαιον.

25 Καγὼ ἐγενήθην ὀνειδὸς αὐτοῖς· εἶδσάν με, ἐσάλευσαν κεφαλὰς αὐτῶν.

26 Βοήθησόν μοι Κύριε ὁ Θεός μου, καὶ σῶσόν με κατὰ τὸ ἔλεός σου.

27 Καὶ γνώτωσαν ὅτι ἡ χεὶρ σου αὕτη, καὶ σὺ Κύριε ἐποίησας αὐτήν.

28 Καταρῶνται αὐτοί, καὶ σὺ εὐλογῇσεις· οἱ ἐπανιστάμενοί μοι αἰσχυνθήσων, ὁ δὲ δοῦλός σου εὐφρανθήσεται.

29 Ἐνδυσάσθων οἱ ἐνδιαβάλλοντές με, ἐντροπὴν· καὶ περιβαλέσθων ὡς διπλοῖδα, αἰσχυρὴν αὐτῶν.

30 Ἐξομολογήσονται τῷ Κυρίῳ σφόδρα ἐν τῷ στόματί μου, καὶ ἐν μέσῳ πολλῶν αἰνέσω αὐτόν.

31 Ὅτι παρέστη ἐκ δεξιῶν πίνητος, τοῦ σῶσαι ἐκ τῶν καταδικόντων τὴν ψυχὴν μου.

20 Ἀλλὰ μετ' ἐμοῦ Κύριε ποίησον ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, ὅτι ἀγαθὸν τὸ ἔλεός σου.

21 Σῶσόν με ὅτι πτωχὸς, καὶ πέννης εἰμαι ἐγώ, καὶ ἡ καρδιά μου πληγμένη ἐντός μου.

22 Ἀναχωρῶ ὥσαν φευγουσα σκία, κ' ἐχάθην ὡς χάνονται αἱ ἄκριδες.

23 Τὰ γονάτά μου ἡσθένησαν ἀπὸ νηθείας, καὶ ἐξηράνθη ἡ σάρκα μου λίπουσα ἔλαιον.

24 Καὶ ἐγὼ ἐγενήθην τὸ ὀνειδὸς τῶν, με εἶδον, καὶ ἐσάλευσαν τὰς κεφαλὰς τῶν.

25 Βοήθησόν με Κύριε, Θεέ μου, καὶ σῶσόν με κατὰ τὸ ἔλεός σου.

26 Καὶ θέλουσι μάθειν ὅτι αὕτη εἶναι ἡ χεὶρ σου, καὶ σὺ Κύριε τὴν ἐπλάσας.

27 Προφέρουσιν αὐτοὶ κατάρas, καὶ σὺ εὐλόγησον, ἅς ἀτιμηθῶσιν οἱ πολεμοῦντές με, ὁ δὲ δοῦλός σου ἂς εὐφρανθῇ.

28 Ὅς φορέσωσιν ἐντροπὴν οἱ ἐχθροί μου, κ' ἂς σκεπασθῶσιν ὥσαν με φόρεμα, ἀπὸ αἰσχυρῆν.

29 Ἐγὼ δὲ θέλω εὐχαρισῆσαι μεγάλως τὸν Κύριον, κ' τ' ἐπαίνεσω εἰς τὸ μέσον τῆς πλήθους.

30 Ὅτι θέλησαθὴν εἰς τὰ δεξιὰ τῶ πτωχῶν, ἵνα τ' σώσῃ ἀπὸ τῶν καταδικόντων τὴν ψυχὴν μου.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΗΣ ΑΥΤΗΣ.

Ψαλ. ρι'. CX.

Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου, Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως καταστήσω τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου.

2 Ἀπὸ Σιών, ὁ Κύριος θέλει σῆ σείλειν ῥάβδον δυνάμεως, λέγων, Κατακυριεύει ἐν τῷ μέσῳ τῶν ἐχθρῶν σου.

3 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς δυνάμεώς σου, ὁ λαὸς θέλει

ΕΩΘΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

Ψαλ. ρι'. CX.

Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου, Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου.

2 Ῥάβδον δυνάμεως ἔξαποσελεῖ σοι Κύριος

propter nomen tuum: quia suavis est misericordia tua. Libera me

21 Quia egenus, et pauper ego sum: et cor meum conturbatum est intra me.

22 Sicut umbra cum declinat, ablatus sum: et excussus sum sicut locustæ.

23 Genua mea infirmata sunt a jejuniis: et caro mea immutata est propter oleum.

24 Et ego factus sum opprobrium illis: viderunt me, et moverunt capita sua.

25 Adjuva me Domine Deus meus: saluum me fac secundum misericordiam tuam.

26 Et sciant quia manus tua hæc: et tu Domine fecisti eam.

27 Maledicent illi, et tu benedices: qui insurgunt in me, confundantur: servus autem tuus lætabitur.

28 Induantur qui detrahunt mihi, pudore: et operiantur sicut diploide confusione sua.

29 Confitebor Domino nimis in ore meo: et in medio multorum laudabo eum:

30 Quia astitit a dextris pauperis, ut salvam faceret a persequentibus animam meam.

MATUTINÆ PRECES.

PSALMUS CX.

DIXIT Dominus Domino meo: Sede a dextris meis: Donec ponam inimicos tuos, scabellum pedum tuorum.

2 Virgam virtutis tuæ emittet Dominus ex Sion: dominare in medio inimicorum tuorum.

mi veggono, scuotono la testa.

26 Aiutami, Signore Iddio mio: salvami secondo la tua benignità.

27 E sappiano che questo è la tua mano, e che tu, Signore, hai fatto questo.

28 Essi maladiranno, e tu benedirai: si sono innalzati, ma saran confusi, ed il tuo servitore si rallegrerà.

29 Sieno i miei avversari vestiti di vituperio, ed avvolti della lor vergogna, come d'un mantello.

30 Io celebrerò altamente il Signore colla mia bocca, e lo loderò in mezzo de' grandi.

31 Perciocchè egli sta alla destra del povero per salvarlo da quelli che lo condannano a morte.

PREGHIERA della MATTINA.

SALMO CX.

IL Signore ha detto al mio Signore: siediti alla mia destra, infino attanto ch'io abbia posti i tuoi nemici per iscanello de' tuoi piedi.

2 Il Signore manderà fuor di Sion lo scettro della tua potenza, dicendo: signoreggia in mezzo de' tuoi nemici.

3 Il tuo popolo sarà tutto volenteroso, nel giorno che tu rassegnarai il tuo esercito, nel magnifico Santuario: la rugiada della tua gioventù ti sarà prodotta dalla matrice dell'alba.

4 Il Signore ha giurato, e non si pentirà: tu sei Sacerdote in eterno, secondo l'ordine di Melchisedec.

5 Il Signore sarà alla tua destra. Questo mio Signore trafiggerà i re nel giorno della sua ira.

6 Egli farà giudicio fra le genti, egli empirà ogni cosa di corpi morti, egli trafiggerà il capo che regna sopra molti paesi.

7 Egli berrà del torrente tra via, e perciò

21 O deliver me, for I am helpless and poor: and my heart is wounded within me.

22 I go hence like the shadow that departeth: and am driven away as the grasshopper.

23 My knees are weak through fasting: my flesh is dried up for want of fatness.

24 I became also a reproach unto them: they that looked upon me shook their heads.

25 Help me, O Lord my God: O save me according to thy mercy;

26 And they shall know, how that this is thy hand: and that thou, Lord, hast done it.

27 Though they curse, yet bless thou: and let them be confounded that rise up against me; but let thy servant rejoice.

28 Let mine adversaries be clothed with shame: and let them cover themselves with their own confusion, as with a cloke.

29 As for me, I will give great thanks unto the Lord with my mouth: and praise him among the multitude;

30 For he shall stand at the right hand of the poor: to save his soul from unrighteous judges.

MORNING PRAYER.

PSALM CX.

THE Lord said unto my Lord: Sit thou on my right hand, until I make thine enemies thy footstool.

2 The Lord shall send the rod of thy power out of Sion: be thou ruler, even in the midst among thine enemies.

find, und reden Befes wider meine Seele.

21 Aber du, Herr, Herr, sey du mit mir, um deines Namens willen, denn deine Gnade ist mein Trost, errette mich.

22 Denn ich bin arm und elend, mein Herz ist zerfchlagen in mir.

23 Ich fahre dahin wie ein Schatten, der vertretben wird, und werde verjaget, wie die Heuschrecken.

24 Meine Kniee sind schwach von Fasten, und mein Fleisch ist mager, und hat kein Fett.

25 Und ich muß ihr Spott sehn; wenn sie mich sehn, schütteln sie ihren Kopf.

26 Stehe mir bey, Herr, mein Gott! hilf mir nach deiner Gnade,

27 Daß sie inne werden, daß dieß sey deine Hand, daß du, Herr, solches thust.

28 Fluchen sie, so segne du. Sehen sie sich wider mich, so müssen sie zu Schanden werden: aber dein Knecht müsse sich freuen.

29 Meine Widersacher müssen mit Schmach angezeget werden, und mit ihrer Schande belletbet werden, wie mit einem Rock.

30 Ich will dem Herrn sehr danken mit meinem Munde, und ihn rühmen unter Vielen:

31 Denn er stehet dem Armen zur Rechten, daß er ihm helfe von denen, die sein Leben verurtheilen.

Morgen-Gebete.

Der 110 Psalm.

1 Der Herr sprach zu meinem Herrn: Setze dich zu meiner Rechten, bis ich deine Feinde zum Schermel deiner Füße lege.

2 Der Herr wird das Scepter deines Reichs senden aus Zion. Herrsche unter deinen Feinden.

21 Car je suis affligé et misérable, et mon cœur est navré dans moi.

22 Je m'en vais comme l'ombre quand elle décline, et je suis agité comme une sauterelle.

23 Mes genoux sont affoiblis par le jeûne, et ma chair s'est amaigrie, au lieu qu'elle étoit en embonpoint.

24 Ils me chargent d'opprobre; et quand ils me voient, ils braulent la tête.

25 Eternel mon Dieu, aide-moi; délivre-moi par ta bonté;

26 Ahn qu'on connoisse que c'est ici ta main, et que c'est toi, o Eternel, qui as fait ceci.

27 Ils maudiront, mais tu béniras; ils s'élèveront, mais ils seront confus, et ton serviteur se réjouira.

28 Mes adversaires seront revêtus de confusion, ils seront couverts de honte comme d'un manteau.

29 Je célébrerai l'Eternel par ma bouche et de toutes mes forces, et je le louerai au milieu de plusieurs nations.

30 De ce qu'il se tient à la droite du misérable, pour le délivrer de ceux qui condamnent son ame.

PRIERE DU MATIN.

PSEAUME CX.

L'ETERNEL a dit à mon Seigneur: Sieds toi à ma droite, jusques à ce que j'aie mis tes ennemis pour le marchepied de tes pieds.

2 L'Eternel fera sortir de Sion le sceptre de ta force, disant: Domine au milieu de tes ennemis.

20 Y tú, Señor, Señor, haz conmigo por amor de tu nombre: porque suave es tu misericordia.

21 Librame, porque necesitado, y pobre soy yo: y mi corazon turbado está dentro de mí.

22 He sido quitado de en medio como la sombra, quando va declinando, y sido sacudido como las langostas.

23 Mis rodillas se han debilitado por el ayuno, y mi carne se ha mudado por el acये.

24 Y yo he sido el oprobrio de ellos: vieronme, y menearon sus cabezas.

25 Ayúdame, Señor Dios mio: sálvame según tu misericordia.

26 Y sepan que tu mano es esta: y que tú, Señor, has hecho esta cosa.

27 Maldecirán ellos, y tú bendecirás: los que se levantan contra mí, sean avergonzados: mas tu siervo se alegrará.

28 Sean vestidos de empacho los que hablan mal de mí: y sean cubiertos de su vergüenza como de capa forrada.

29 Alabaré en gran manera al Señor con mi boca, y en medio de muchos le alabaré.

30 Porque se puso á la derecha del pobre, para salvar mi alma de los perseguidores.

ORACION MATUTINA.

PSALMO CX.

DIXO el Señor á mi Señor: Siéntate á mi derecha: hasta que pongas á tus enemigos, por peana de tus pies.

2 De Sión hará salir el Señor el cetro de tu poder: domina tú en medio de tus enemigos.

3 Contigo está el principado en el día de tu poder entre los resplandores de los Santos: del vientre ántes del lucero te engendre.

ἐκ Σιών, κατακρίνευ ἐν μέσῳ τῶν ἐχθρῶν σου.
3 Μετὰ σοῦ ἡ ἰσχύς ἐν ἡμέρᾳ τῆς δυνάμεώς σου, ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν ἁγίων σου· ἐκ γαστροῦ πρὸ Ἑωσφοροῦ ἐγέννησά σε.
4 Ὡμοσε Κύριος καὶ οὐ μεταμεληθήσεται, Σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα, κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.

5 Κύριος ἐκ δεξιῶν σου συνέθλασεν ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς αὐτοῦ βασιλεῖς.

6 Κρίνει ἐν τοῖς ἔθνεσι, πληρώσει πτώματα, συνθλάσει κεφαλὰς ἐπὶ γῆς πολλῶν.

7 Ἐκ χειμάρρου ἐν ὁδῷ πιεταί, διὰ τοῦτο ὑψώσει κεφαλὴν.

Ψαλ. ρια'. CXI.

ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΟΜΑΙ σοι Κύριε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, ἐν βουλῇ εὐθύν και συναγωγῇ.

2 Μεγάλα τὰ ἔργα Κυρίου, ἐξεζητημένα εἰς πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ.

3 Ἐξομολόγησις καὶ μεγαλοπρέπεια τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

4 Μνεῖαν ἐποιήσατο τῶν θαυμασίων αὐτοῦ, ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων ὁ Κύριος.

5 Τροφὴν ἔδωκε τοῖς φοβουμένοις αὐτόν· μνησθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκης αὐτοῦ.

6 Ἰσχύν ἔργων αὐτοῦ ἀνήγγειλε τῷ λαῷ αὐτοῦ, τοῦ δοῖναι αὐτοῖς κληρονομίαν ἔθνων.

7 Ἔργα χειρῶν αὐτοῦ, ἀλήθεια καὶ κρίσις· πισταὶ πᾶσαι αἱ ἐντολαὶ αὐτοῦ,

8 Ἑστηρικμέναι εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πεποιημέναι ἐν ἀληθείᾳ καὶ εὐθύνῃ.

9 Λύτρωσιν ἀπέστειλε τῷ λαῷ αὐτοῦ· ἐνε-

σοὶ φέρεις δῶρα ἐν δόξῃ ἁγίων· ὁ δρόσος τῆς νεότητος σου θέλει προελθεῖν ἀπὸ τὸν κυλπον τοῦ ὀρθρου.

4 Ὡμοσε ὁ Κύριος καὶ δὲν θέλει μετανοήσῃ καὶ συ θέλεις εἶσαι ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.

5 Ὁ Κύριος μετὰ τὴν δεξιάν σου, ἐπλήρωσεν εἰς τὴν ἡμέραν τῆς ὀργῆς του βασιλεῖς.

6 Θελεὶ κρίνειν ἐν τῷ μέσῳ τῶν ἔθνων, καὶ γεμίσει κάθε τόπον ἀπὸ κορμιά ἀπεθαιμένων κακτυπήσει τὰς κεφαλὰς πολλῶν ἐπὶ τῆς γῆς.

7 Καὶ θέλει πιεῖ ἀπὸ τὸν χεῖμαρυν ἐν ὁδῷ καὶ διὰ τοῦτο ὑψώσει τὴν κεφαλὴν.

Ψαλ. ρια'. CXI.

ΘΕΛΩ σὲ εὐχαριστήσῃν Κύριε μετὰ ὅλην τὴν καρδίαν μου, καὶ εἰς τὸ συμβούλιον τῶν πιστῶν καὶ ἐν τῇ συναγωγῇ.

2 Μεγάλα τὰ ἔργα Κυρίου, ἡκριβωμένα ἀπὸ τοῦ ὅσοι τὰ ἀγαποῦν.

3 Ἐπαινος καὶ τιμὴ πρέπει εἰς τὰ ἔργα του, καὶ ἡ δικαιοσύνη του μένει εἰς τὸν αἰῶνα τῶ αἰῶνος.

4 Ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων ὁ Κύριος, ἐποίησε ἄξια μνήμης τὰ θαυμασιά του.

5 Ἔδωκε τροφὴν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν, καὶ θέλει ἐιθυμηθῇ εἰς τὸν αἰῶνα τὴν διαθήκην του.

6 Ἐδείξεν εἰς τὸν λαόν του τὴν δύναμιν τῶν ἔργων του, ἵνα δώσῃ εἰς αὐτοὺς τὴν κληρονομίαν τῶν ἔθνων.

7 Τὰ ἔργα τῶν χειρῶν του, εἶναι ἀλήθεια καὶ κρίσις καὶ πᾶσαι αἱ προσταγαὶ του πισταί,

8 Στερεωμέναι εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πεποιημέναι ἐν ἀληθείᾳ, καὶ ὀρθότητι.

9 Ἀπέστειλε λύτρωσιν τοῦ λαοῦ του, ἐπρόσταξε τὴν διαθήκην του εἰς τὸν αἰῶνα· ἁγίων καὶ φοβερὸν εἶναι τὸ ὄνομά του.

alzerà il capo.

SALMO CXI.

IO celebrerò il Signore con tutto il cuore, nel consiglio, e nella raunanza degli uomini dritti.

2 Grandi son l'opere del Signore, spiegate davanti a tutti quelli che si diletano in esse.

3 Le sue opere son gloria, e magnificenza: e la sua giustizia dimora in eterno.

4 Egli ha rendute memorabili le sue meraviglie: il Signore è grazioso, e pietoso.

5 Egli dà da vivere a quelli che lo temono, egli si ricorda in eterno del suo patto.

6 Egli ha dichiarata al suo popolo la potenza delle sue opere, dandogli l'eredità delle genti.

7 Le opere delle sue mani son verità, e drittura: tutti i suoi comandamenti son veraci.

8 Stabili in sempiterno, fatti con verità, e con drittura.

9 Egli ha mandata la redenzione al suo popolo: egli ha ordinato il suo patto in eterno: il suo Nome è santo, e tremendo.

10 Il principio della sapienza è il timor del Signore: ogni uomo che mette in opera i suoi comandamenti, ha buon senno: la sua lode dimora in perpetuo.

SALMO CXII.

BEATO l' uomo che teme il Signore, e si diletta sommamente ne' suoi comandamenti.

2 La sua progenie sarà possente in terra: la generazione degli uomini dritti sarà benedetta.

3 Facoltà, e ricchezze son nella sua casa, e la sua giustizia dimora in perpetuo.

4 La luce si leva nelle tenebre a quelli che son dritti. Un tale uomo è pietoso,

PSALMUS CXI.

CONFITEBOR tibi Domine in toto corde meo: in consilio iustorum, et congregatione.

2 Magna opera Domini: exquisita in omnes voluntates ejus.

3 Confessio et magnificentia opus ejus: et iustitia ejus manet in sæculum sæculi.

4 Memoriam fecit mirabilem suorum, misericors et miserator Dominus.

5 Escam dedit timentibus se. Memor erit in sæculum testamenti sui:

6 Virtutem operum suorum annuntiabit populo suo:

7 Ut det illis hereditatem gentium: opera manuum ejus veritas, et judicium.

8 Fidelia omnia mandata ejus: confirmata in sæculum sæculi, facta in veritate et æquitate.

9 Redemptionem misit populo suo: mandavit in æternum testamentum suum.

3 In the day of thy power shall the people offer thee free-will offerings with an holy worship: the dew of thy birth is of the womb of the morning.

4 The Lord sware, and will not repent: Thou art a Priest for ever after the order of Melchisedech.

5 The Lord upon thy right hand; shall wound even kings in the day of his wrath.

6 He shall judge among the heathen; he shall fill the places with the dead bodies; and smite in sunder the heads over divers countries.

7 He shall drink of the brook in the way: therefore shall he lift up his head.

PSALM CXI.

1 I WILL give thanks unto the Lord with my whole heart: secretly among the faithful, and in the congregation.

2 The works of the Lord are great: sought out of all them that have pleasure therein.

3 His work is worthy to be praised, and had an honour: and his righteousness endureth for ever.

4 The merciful and gracious Lord hath so done his marvellous works: that they ought to be had in remembrance.

5 He hath given meat unto them that fear him: he shall ever be mindful of his covenant.

6 He hath shewed his people the power of his works: that he may give them the heritage of the heathen.

7 The works of his hands are verity and judgement: all his commandments are true.

8 They stand fast for ever and ever: and are done in truth and equity.

9 He sent redemption unto his people: he hath commanded his covenant for ever; holy and reverend is his Name.

3 Nach deinem Sieg wird dir dein Volk williglich opfern in heiligem Schmuß. Deine Kinder werden dir geboren, wie der Thau aus der Morgenröthe.

4 Der Herr hat geschworen, und wird ihn nicht gereuen: Du bist ein Priester ewiglich, nach der Weise Melchisedechs.

5 Der Herr zu deiner Rechten wird zerschmeißen die Könige zur Zeit seines Zorns;

6 Er wird richten unter den Heiden, er wird große Schlacht thun; er wird zerschmeißen das Haupt über große Völker.

7 Er wird trinken vom Bach auf dem Wege: darum wird er das Haupt empor heben.

Der III Psalm.

1 Ich danke dem Herrn von ganzen Herzen, im Rath der Frommen und in der Gemeinde.

2 Groß sind die Werke des Herrn; wer ihrer achtet, der hat eitel Lust daran.

3 Was er ordnet, das ist löblich und herrlich, und seine Gerechtigkeit bleibt ewiglich.

4 Er hat ein Gedächtniß gestiftet seiner Wunder, der gnädige und barmherzige Herr.

5 Er giebt Speise denen, so ihn fürchten; er gesendet ewiglich an seinen Bund.

6 Er läßt verkündigen seine gewaltigen Thaten seinem Volk, daß er ihnen gebe das Erbe der Heiden.

7 Die Werke seiner Hände sind Wahrheit und Recht; alle seine Gebote sind rechtschaffen.

8 Sie werden erhalten immer und ewiglich, und geschehen treulich und redlich.

9 Er sendet eine Erlösung seinem Volk; er versichert, daß sein Bund ewiglich bleiben soll. Heilig und hebr ist sein Name.

10 Die Furcht des Herrn ist der Weisheit Anfang;

3 Ton peuple sera un peuple plein de franchise volonté, au jour que tu assembleras ton armée avec une sainte pompe; ta postérité sera comme la rosée qui est produite du sein de l'aurore.

4 L'Eternel l'a juré, et il ne s'en repentira point, que tu es sacrificateur à toujours, selon l'ordre de Melchisedech.

5 Le Seigneur est à ta droite; il transpercera les rois au jour de sa colère.

6 Il exercera ses jugemens sur les nations; il remplira tout de corps morts; il écrasera le chef qui domine sur un grand pays.

7 Il boira du torrent dans le chemin; c'est pourquoi il lèvera la tête en haut.

PSEAUME CXI.

1 LOUEZ l'Eternel. Je célébrerai l'Eternel de tout mon cœur, dans la compagnie des hommes droits, et dans leur assemblée.

2 Les œuvres de l'Eternel sont grandes. Elles sont recherchées de tous ceux qui y prennent plaisir.

3 Son œuvre n'est que majesté et que magnificence; et sa justice demeure à perpétuité.

4 Il a rendu ses merveilles memorables. L'Eternel est miséricordieux et pitoyable.

5 Il a donné à vivre à ceux qui le craignent. Il se souvient toujours de son alliance.

6 Il a manifesté à son peuple la force de ses œuvres, en leur donnant l'héritage des nations.

7 Les œuvres de ses mains ne sont que vérité et équité; tous ses commandemens sont fidèles.

8 Ils sont stables à perpétuité et dans tous les siècles, étant faits avec fidélité et avec droiture.

9 Il a envoyé la rédemption à son peuple. Il a ordonné son alliance pour toujours. Son nom est saint et redoutable.

4 Juró el Señor, y no se arrepentirá: Tú eres Sacerdote eternamente según el orden de Melchisedech.

5 El Señor está á tu derecha, quebrantó á los Reyes en el día de su ira.

6 Juzgará á las naciones, multiplicará las ruinas: castigará cabezas en tierra de muchos.

7 Del torrente beberá en el camino: por lo qual ensalzará la cabeza.

PSALMO CXI.

Alleluya.

1 A TI te alabaré, Señor, con todo mi corazón: en el consejo de los justos, y en la congregación.

2 Grandes son las obras del Señor: inquiridas para todas sus voluntades.

3 La obra de él es alabanza, y magnificencia: y su justicia permanece por siglo de siglo.

4 Dexó memoria de sus maravillas, el Señor misericordioso y compasivo:

5 Dió sustento á los que le temen. Se acordará eternamente de su alianza:

6 Anunciará á su pueblo el poder de sus obras:

7 Para darles á ellos la heredad de las gentes: las obras de sus manos son verdad, y juicio.

8 Fieles son todos sus mandamientos: confirmados por siglo de siglo, hechos en verdad y en equidad.

9 Redención envió á su pueblo: ha establecido para siempre su alianza. Santo es y terrible el nombre de él:

τείλατο εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκην αὐτοῦ ἅγιον καὶ φοβερὸν τὸ ὄνομα αὐτῆς.

10 Ἀρχὴ σοφίας φόβος Κυρίου, σύνεσις δὲ ἀγαθὴ πᾶσι τοῖς ποιούσιν αὐτήν ἡ αἴνεσις αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ψαλ. ριβ'. CXII.

ΜΑΚΑΡΙΟΣ ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον, ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θέλησει σφόδρα.

2 Δυνατὸν ἐν τῇ ᾗ ἔσται τὸ σπέρμα αὐτῆς, γενεὰ εὐθὺς εὐλογηθήσεται.

3 Δόξα καὶ πλοῦτος ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτῆς μένει εἰς τὸν αἰῶνα τῶ αἰῶνος.

4 Ἐξανέτειλεν ἐν σκότει φῶς τοῖς εὐθέσιν ἑλεῖμων καὶ οἰκτιρῶν καὶ δίκαιος.

5 Χρηστὸς ἄνθρωπος οἰκτεῖρων καὶ κυχρῶν, οἰκονομήσει τοὺς λόγους αὐτοῦ ἐν κρίσει,

6 Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα οὐ σαλευθήσεται εἰς μνημόσυνον αἰῶνιον ἔσται δίκαιος.

7 Ἀπὸ ἀκοῆς πονηρᾶς οὐ φοβηθήσεται ἑτοίμη ἡ καρδία αὐτοῦ ἑλπίζειν ἐπὶ Κύριον.

8 Ἐστηρικταὶ ἡ καρδία αὐτοῦ, οὐ φοβηθήσεται, ἕως οὐ ἐπὶ δὲ ἐπὶ τοῖς ἐχθροῖς αὐτοῦ.

9 Ἐσκόρπισεν, ἔδωκε τοῖς πένυσιν, ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος τὸ κέρας αὐτοῦ ὑψωθήσεται ἐν δόξῃ.

10 Ἀμαρτωλὸς ὀψεται καὶ ὀργισθήσεται, τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ βρύξει καὶ τακθήσεται ἐπιθυμία ἀμαρτωλοῦ ἀπολείται.

Ψαλ. ριγ'. CXIII.

Αἰνεῖτε παῖδες Κυρίου, αἰνεῖτε τὸ ὄνομα Κυρίου.

2 Εἰς τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τῶ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

3 Ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου μέχρι δυσμῶν, αἰνετὸν τὸ ὄνομα Κυρίου.

Sanctum, et terribile nomen ejus:

10 Initium sapientiae timor Domini. Intellectus bonus omnibus facientibus eum: laudatio ejus manet in saeculum saeculi.

PSALMUS CXII.

BEATUS vir, qui timet Dominum: in mandatis ejus volet nimis.

2 Potens in terra erit semen ejus: generatio rectorum benedicetur.

3 Gloria, et divitiae in domo ejus: et justitia ejus manet in saeculum saeculi.

4 Exortum est in tenebris lumen rectis: misericors, et miserator, et justus.

5 Iucundus homo qui miseretur et commodat, disponet sermones suos in judicio:

6 Quia in aeternum non commovebitur.

7 In memoria aeterna erit justus: ab auditione mala non timebit. Paratum cor ejus sperare in Domino,

8 Confirmatum est cor ejus: non commovebitur donec despiciat inimicos suos.

9 Dispersit, dedit pauperibus: justitia ejus manet in saeculum saeculi, cornu ejus exaltabitur in gloria.

10 Peccator videbit, et irascetur, dentibus suis fremet et tabescet: desiderium peccatorum peribit.

PSALMUS CXIII.

LAUDATE pueri Dominum: laudate nomen Domini.

2 Sit nomen Domini benedictum, ex hoc nunc, et usque in saeculum.

3 A solis ortu usque ad occasum, laudabile nomen Domini.

10 Ἀρχὴ σοφίας φόβος Κυρίου, καὶ πάντες οἱ γνωρίζοντες αὐτήν σύνεσιν ἔχουσι καλὴν καὶ ὁ ἔπαινος τῶν μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ψαλ. ριβ'. CXII.

ΜΑΚΑΡΙΟΣ ὁ ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον, καὶ χαίρει ἀπακούσας τὰς προσαγάνης.

2 Τὸ σπέρμα του θέλει εἶναι δυνατὸν ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἡ γενεὰ τῶν δικαίων θέλει εὐλογηθῇ.

3 Δόξα καὶ πλοῦτος θέλει γεμίσει τὸν οἶκόν του, καὶ ἡ δικαιοσύνη τῆς θέλει μένειν εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

4 Εἰς τὸ σκότος ἀνατέλει φῶς διὰ τὰς δικαίας, αὐτὸς εἶναι ἑλεῖμων, καὶ οἰκτιρῶν, καὶ δίκαιος.

5 Ὁ καλὸς ἄνθρωπος εἶναι εὖσπλαχνος καὶ δανιστὴς καὶ μετὰ διακρισεως θέλει οἰκονομήσειν τοὺς λόγους του.

6 Ὅτι δὲν θέλει σαλευθῇ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ὁ δίκαιος θέλει ἐνθυμηθῇ αἰωνίως.

7 Καὶ δὲν θέλει φοβηθῇ ἀπὸ πονηρὸν λόγον, ὅτι ἡ καρδία του εἶναι ἑτοιμὴ εἰς τὸ ἐλπίζειν εἰς τὸν Κύριον.

8 Ἐνδυνάμωθῃ ἡ καρδία του, καὶ δὲν θέλει φοβηθῇ ἕως ἰδῇ τὸ τέλος τῆς ἐπιθυμίας του κατὰ τῶν ἐχθρῶν του.

9 Ἐσκόρπισεν, καὶ ἔδωκε τῶν πτωχῶν, ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τῶ αἰῶνος, καὶ ἡ δύναμις του θέλει ὑψωθῇ εἰς δόξαν.

10 Ὁ ἀμαρτωλὸς θέλει ἰδεῖν, καὶ ὀργισθῇ, θέλει βρύξει τοὺς ὀδόντας του, καὶ τακθῇ, καὶ ἀπολειθῇ ἡ ἐπιθυμία τοῦ ἀμαρτωλοῦ.

Ψαλ. ριγ'. CXIII.

Εὔπαινεσθε δοῦλοι τοῦ Κυρίου, ἐπαινεσάτε τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου.

2 Εὐλογημένον τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου ἀπὸ τῶ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

miseri cordioso, e giusto.

5 L'uomo dabbene dona, e presta, e governa i fatti suoi con drittura.

6 Certo egli non sarà giammai smosso: il giusto sarà in memoria perpetua.

7 Egli non temerà di mal grido: il suo cuore è fermo, egli si confida nel Signore.

8 Il suo cuore è bene appoggiato, egli non avrà paura alcuna, finché vegga ne' suoi nemici ciò ch' egli desidera.

9 Egli ha sparso, egli ha donato a' bisognosi: la sua giustizia dimora in perpetuo, il suo corno sarà alzato in gloria.

10 L'empio lo vedrà, e dispetterà: egli digrignerà i denti, e si struggerà: il desiderio degli empì perirà.

SALMO CXIII.

LODATE, servitori del Signore, lodate il Nome del Signore.

2 Sia benedetto il Nome del Signore, da ora in eterno.

3 Il Nome del Signore è lodato dal Sol levante, infino al ponente.

4 Il Signore è eccelso sopra tutte le nazioni, la sua gloria è sopra i cieli.

5 Chi è simile al Signore Iddio nostro il quale abita ne' luoghi altissimi?

6 Che riguarda a basso in cielo, ed in terra.

7 Che rileva il misero dalla polvere, ed innalza il povero dallo sterco:

8 Per farlo sedere co' principi, co' principi del suo popolo.

9 Che fa abitare in famiglia la donna sterile, facendola diventar lieta madre di figliuoli. Alleluia.

PREGHIERA della SERA.

SALMO CXIV.

QUANDO Israel uscì d'Egitto, e la casa di Jacob dal popolo barbaro:

10 The fear of the Lord is the beginning of wisdom: a good understanding have all they that do thereafter; the praise of it endureth for ever.

PSALM CXII.

BLESSED is the man that feareth the Lord: he hath great delight in his commandments.

2 His seed shall be mighty upon earth: the generation of the faithful shall be blessed.

3 Riches and plenteousness shall be in his house: and his righteousness endureth for ever.

4 Unto the godly there ariseth up light in the darkness: he is merciful, loving, and righteous.

5 A good man is merciful, and lendeth: and will guide his words with discretion.

6 For he shall never be moved: and the righteous shall be had in everlasting remembrance.

7 He will not be afraid of any evil tidings: for his heart standeth fast, and believeth in the Lord.

8 His heart is established, and will not shrink: until he see his desire upon his enemies.

9 He hath dispersed abroad, and given to the poor: and his righteousness remaineth for ever; his horn shall be exalted with honour.

10 The ungodly shall see it, and it shall grieve him: he shall gnash with his teeth, and consume away; the desire of the ungodly shall perish.

PSALM CXIII.

PRAISE the Lord, ye servants: O praise the Name of the Lord.

2 Blessed be the Name of the Lord: from this time forth for evermore.

Das ist eine feine Klugheit? wer darnach thut, des Lob bleibt ewiglich.

Der 112 Psalm.

1 Wohl dem, der den Herrn fürchtet, der große Lust hat zu seinen Geboten.

2 Des Same wird gewaltig seyn auf Erden; das Geschlecht der Frommen wird gesegnet seyn.

3 Reichthum und die Fülle wird in ihrem Hause seyn, und ihre Gerechtigkeit bleibt ewiglich.

4 Den Frommen gehet das Licht auf in den Finsterniß, von dem Gnädigen, Barmherzigen und Gerechten.

5 Wohl dem, der barmherzig ist, und gerne leihet, und richtet seine Sachen aus, daß er niemand unrecht thue.

6 Denn er wird ewiglich bleiben; des Gerechten wird nimmermehr vergessen.

7 Wenn eine Plage kommen will, so fürchtet er sich nicht; sein Herz hoffet unverzagt auf den Herrn.

8 Sein Herz ist getrost, und fürchtet sich nicht, bis er seine Lust an seinen Feinden siehet.

9 Er streuet aus und giebt den Armen; seine Gerechtigkeit bleibt ewiglich; sein Horn wird erhöht mit Ehren.

10 Der Gottlose wirds sehen, und wird ihn verfluchen; seine Zähne wird er zusammen beißen, und vergehen. Denn was die Gottlosen gerne wollen, das ist verloren.

Der 113 Psalm.

1 Lobet, ihr Knechte des Herrn, lobet den Namen des Herrn.

2 Gelobet sey des Herrn Name, von nun an bis in Ewigkeit.

3 Vom Aufgang der Sonne bis zu ihrem Niedergang.

10 Le commencement de la sagesse est la crainte de l'Eternel; tous ceux qui s'y adonnent, sont bien sages. Que sa louange demeure éternellement!

PSEAUME CXII.

LOUEZ l'Eternel. Heureux l'homme qui craint l'Eternel, et qui prend tout son plaisir dans ses commandemens.

2 Sa postérité sera puissante sur la terre; la postérité des hommes droits sera bénie.

3 Il y aura des biens et des richesses dans sa maison; et sa justice demeure à perpétuité.

4 La lumière s'est levée dans les ténèbres pour ceux qui sont droits. Il est pitoyable, miséricordieux et juste.

5 L'homme de bien fait l'aumône, et prête; il règle ses affaires avec droiture.

6 Même, il ne sera jamais ébranlé. La mémoire du juste sera perpétuelle.

7 Il n'aura peur d'aucun mauvais bruit; son cœur est ferme, se confiant en l'Eternel.

8 Son cœur bien appuyé ne craindra point; jusqu'à ce qu'il ait vu en ceux qui l'oppriment, ce qu'il attend.

9 Il a répandu, il a donné aux pauvres; sa justice demeure à perpétuité; sa corne sera élevée en gloire.

10 Le méchant le verra, et en aura du dépit; il grincera les dents, et se fondra. Le désir des méchans périra.

PSEAUME CXIII.

LOUEZ l'Eternel. Louez, vous les serviteurs de l'Eternel, louez le nom de l'Eternel.

2 Que le nom de l'Eternel soit béni, dès maintenant et à toujours.

3 Le nom de l'Eternel est digne de louange,

10 Principio de la sabiduría es el temor del Señor. Todos los que se exercitan en él, tienen buen entendimiento: su alabanza permanece por siglo de siglo.

PSALMO CXII.

BIENAVENTURADO el hombre, que teme al Señor: en sus mandamientos se complacerá mucho.

2 Poderosa será su posteridad sobre la tierra: bendita será la generacion de los rectos.

3 Gloria, y riquezas en su casa; y la justicia de él permanecerá por siglo de siglo.

4 En las tinieblas nació la luz á los rectos: misericordioso, y compasivo, y justo.

5 Amable es el hombre, que se compadece, y da prestado, ordenará sus palabras con juicio:

6 Porque nunca jamas será conmovido.

7 En memoria eterna estará el justo: no temerá al oír cosas adversas. Dispuesto está su corazon á esperar en el Señor,

8 Su corazon está asegurado: no será conmovido hasta que desprecie á sus enemigos.

9 Distribuyó, dió á los pobres: su justicia permanece por siglo de siglo, su poder será ensalzado en la gloria.

10 Lo verá el pecador, y se indignará, rechinará sus dientes, y se repudrirá; el deseo de los pecadores perecerá.

PSALMO CXIII.

ALLELUYA. Alabad, jóvenes, al Señor, alabad el nombre del Señor.

2 Sea bendito el nombre del Señor, desde ahora, y hasta por siglo.

3 Desde el nacimiento del Sol hasta su ocaso,

4 Ὑψιλὸς ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη ὁ Κύριος, ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς ἡ δόξα αὐτοῦ.
5 Τίς ὡς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν; ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν.
6 Καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἐν τῇ γῇ.
7 Ὁ ἐγεῖρων ἀπὸ τῆς πτωχόν, καὶ ἀπὸ κοπρίας ἀνυψῶν πένητα,
8 Τοῦ καθίσει αὐτὸν μετὰ ἀρχόντων, μετὰ ἀρχόντων λαοῦ αὐτοῦ.
9 Ὁ κατοικίῳν στείραν ἐν οἴκῳ, μητέρα ἐπὶ τέκνοις εὐφραينوμένην.

ΕΣΠΕΡΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

Ψαλ. ριδ'. CXIV.

ΕΝ ἐξόδῳ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου, οἴκου Ἰακώβ ἐκ λαοῦ βαρβάρου,
2 Ἐγενήθη Ἰουδαία ἀγίασμα αὐτοῦ, Ἰσραὴλ ἐξουσία αὐτοῦ.
3 Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν, ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω.
4 Τὰ ὄρη ἐσκίρτησαν ὥσει κριοὶ, καὶ οἱ βουνοὶ ὡς ἀρνία προβάτων.
5 Τί σοι ἐστὶ θάλασσα ὅτι ἔφυγες; καὶ σὺ Ἰορδάνη ὅτι ἐστράφης εἰς τὰ ὀπίσω;
6 Τὰ ὄρη ὅτι ἐσκίρτησατε ὥσει κριοὶ; καὶ οἱ βουνοὶ ὡς ἀρνία προβάτων;
7 Ἀπὸ προσώπου Κυρίου ἐσαλεύθη ἡ γῆ, ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ,
8 Τοῦ στρέψαντος τὴν πέτραν εἰς λίμνας ὑδάτων, καὶ τὴν ἀκρότομον εἰς πηγὰς ὑδάτων.

Ψαλ. ριέ'. CXV.

ΜΗ ἡμῖν Κύριε, μὴ ἡμῖν, ἀλλ' ἡ τῷ ὀνόματί σου δὸς δόξαν, ἐπὶ τῷ ἐλέει σου καὶ τῇ ἀληθείᾳ σου.

3 Ἀπὸ τὰς ἀνατολὰς ἕως τῶν δυσμῶν τῇ ᾠλῇ, εἶναι ἐπαινετὸν τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου.
4 Ὁ Κύριος εἶναι ὑψιλότερος ὑπὲρ πάντα τὰ ἔθνη καὶ ἡ δόξα αὐτοῦ ὑπὲρ τοὺς οὐρανοὺς.
5 Ποῖος εἶναι ὥσαν ὁ Κύριος ὁ Θεὸς μας; ὁ κατοικῶν ἐν ὑψηλοῖς; ὅστις ὅμως ἐσκύψε καὶ εἶδε τὰ ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ ταπεινά.
6 Ὁ σκυάνων ἀπὸ τὴν γῆν τὸν πτωχόν, καὶ ἀπὸ κοπρίαν τὸν πένητα,
7 Ἰνα τὸν καθίσῃ μετὰ τῶν ἀρχόντων, τῶν ἀρχόντων τοῦ λαοῦ.
8 Αὐτὸ βάνει στείραν ἐν οἴκῳ καὶ ποιεῖ αὐτὴν τέκνων εὐφραينوμένην μητέρα.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΗΣ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Ψαλ. ριδ'. CXIV.

ΟΤΑΝ ὁ Ἰσραὴλ ᾤγην ἐξ Αἰγύπτου, καὶ οἴκος Ἰακώβ ἐκ λαοῦ βαρβάρου,
2 Ἡ Ἰουδαία ἐγένετο τὸ ἀγίασμά του, Ἰσραὴλ ἡ ἐξουσία του
3 Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν, ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω.
4 Τὰ ὄρη ἐχόρευαν ὥσαν κριοὶ, καὶ τὰ βουνὰ ὡς ἀρνία προβάτων.
5 Τί ἐπαθες ὁ θάλασσα ὅτι ἔφυγες, καὶ σὺ Ἰορδάνη ὅτι ἐστράφης εἰς τὰ ὀπίσω.
6 Καὶ ὄρη ὅτι ἐχορεύσατε ὥσαν κριοὶ, καὶ βουνὰ ὡς ἀρνία προβάτων.
7 Φοβῶ, ὦ γῆ ἐμπροσθεν τοῦ Κυρίου, ἐμπροσθεν τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ.
8 Τοῦ μεταβάλλοντος τὴν πέτραν εἰς λίμνας ὑδάτων καὶ τὸν βράχον εἰς πηγὰς ὑδάτων.

Ψαλ. ριέ'. CXV.

ΜΗ ἡμῶν, μὴ ἡμῶν, ἀλλὰ δὸς δόξαν τοῦ ὀνόματός σε διὰ τὸ ἐλεός σε καὶ τὴν ἀληθειάν σε.

4 Excelsus super omnes gentes Dominus, et super caelos gloria ejus.
5 Quis sicut Dominus Deus noster, qui in altis habitat,
6 Et humilia respicit in caelo et in terra?
7 Suscitans a terra inopem, et de sterco re erigens pauperem:
8 Ut collocet eum cum principibus, cum principibus populi sui.
9 Qui habitare facit sterilem in domo, matrem filiorum laetantem. Alleluia.

VESPERTINÆ PRECES.

PSALMUS CXIV.

IN exitu Israel de Ægypto, domus Jacob de populo barbaro:
2 Facta est Judæa sanctificatio ejus, Israel potestas ejus.
3 Mare vidit, et fugit: Jordanis conversus est retrorsum.
4 Montes exultaverunt ut arietes: et colles sicut agni ovium.
5 Quid est tibi mare quod fugisti: et tu Jordanis, quia conversus es retrorsum?
6 Montes exultasti sicut arietes, et colles sicut agni ovium.
7 A facie Domini mota est terra, a facie Dei Jacob.
8 Qui convertit petram in stagna aquarum, et rupem in fontes aquarum.

PSALMUS CXV.

NON NOBIS DOMINE, NON NOBIS: sed nomini tuo da gloriam;

2 Iuda fu consecrato al Signore, Israel divenne suo dominio.
3 Il mare lo vidde, e fuggì: il Iordano si rivolse a ritroso.
4 I monti saltarono come montoni, i colli come agnelli.
5 Che avesti, o mare, che tu fuggisti? e tu Iordano, che ti rivolgesti a ritroso?
6 E voi monti, che saltaste come montoni, e voi colli come agnelli?
7 Trema, o terra, per la presenza del Signore: per la presenza dell' Iddio di Iacob.
8 Il quale mutò la roccia in guazzo d'acqua, il macigno in fonte d'acqua.

PSALMO CXV.

NON a noi, Signore, non a noi: anzi al tuo Nome, dà gloria, per la tua benignità, e verità.
2 Perché direbbono le genti: dove è ora l' Iddio loro?
3 Or l' Iddio nostro è pur ne' cieli, e fa tutto ciò, che gli piace.
4 Gl' idoli di quelle sono oro, ed argento; opera di mani d' uomini.
5 Hanno bocca, e non parlano: hanno occhi, e non veggono.
6 Hanno orecchie, e non odono: hanno naso, e non odorano.
7 Hanno mani, e non toccano: hanno piedi, e non camminano: e non rendono alcun suono della lor gola.
8 Simili ad essi sieno quelli che li fanno, chiunque si confida in essi.
9 O Israel, confidati nel Signore: egli è l' aiuto, e lo scudo di quelli che si confidano in lui.
10 O Casa d' Aaron, confidatevi nel Signore: egli è l' aiuto, e lo scudo di quelli che si confidano in lui.
11 O voi che temete il Signore, confida-

3 The Lord's Name is praised: from the rising up of the sun unto the going down of the same.

4 The Lord is high above all heathen: and his glory above the heavens.

5 Who is like unto the Lord our God, that hath his dwelling so high: and yet humbleth himself to behold the things that are in heaven and earth?

6 He taketh up the simple out of the dust: and lifteth the poor out of the mire;

7 That he may set him with the princes: even with the princes of his people.

8 He maketh the barren woman to keep house: and to be a joyful mother of children.

EVENING PRAYER.

PSALM CXIV.

WHEN Israel came out of Egypt: and the house of Jacob from among the strange people, 2 Judah was his sanctuary: and Israel his dominion.

3 The sea saw that, and fled: Jordan was driven back.

4 The mountains skipped like rams: and the little hills like young sheep.

5 What aileth thee, O thou sea, that thou fleddest: and thou Jordan, that thou wast driven back?

6 Ye mountains, that ye skipped like rams: and ye little hills, like young sheep?

7 Tremble, thou earth, at the presence of the Lord: at the presence of the God of Jacob:

8 Who turned the hard rock into a springing well.

gang sey gelobet der Name des Herrn.

4 Der Herr ist hoch über alle Heiden: seine Ehre gehet, so weit der Himmel ist.

5 Wer ist, wie der Herr, unser Gott, der sich so hoch gesetzt hat,

6 Und auf das Niedrige stehet im Himmel und auf Erden?

7 Der den Geringen aufrichtet aus dem Staube, und erhöht den Armen aus dem Roth,

8 Daß er ihn setze neben die Fürsten, neben die Fürsten seines Volts;

9 Der die Unfruchtbare im Hause wohnen macht, daß sie eine fröhliche Kindermutter wird.

Abend-Gebete.

Der 114 Psalm.

1 Da Israel aus Egypten zog, das Haus Jacobs aus dem fremden Volk,

2 Da ward Juda sein Heiligthum, Israel seine Herrschaft.

3 Das Meer sah, und floh; der Jordan wandte sich zurück;

4 Die Berge hüpfen wie die Lämmer, die Hügel wie die jungen Schafe.

5 Was war dir, du Meer, daß du flohest? und du, Jordan, daß du dich zurück wandtest?

6 Ihr Berge, daß ihr hüpfet wie die Lämmer? Ihr Hügel, wie die jungen Schafe?

7 Vor dem Herrn betete die Erde, vor dem Gott Jacobs.

8 Der den Fels wandelte in Wassersee, und die Steine in Wasserbrunnen.

Der 115 Psalm.

1 Nicht uns, Herr, nicht uns, sondern deinem Na-

depuis le soleil levant jusqu'au soleil couchant.

4 L'Eternel est élevé par dessus toutes les nations; sa gloire est par dessus les cieux.

5 Qui est semblable à l'Eternel notre Dieu, qui habite dans les lieux très-hauts?

6 Qui s'abaisse pour regarder dans les cieux et sur la terre;

7 Qui tire le petit de la poudre, et qui élève le pauvre du fumier;

8 Pour le faire asseoir avec les principaux, même, avec les principaux de son peuple;

9 Qui donne de la famille à celle qui étoit stérile, la rendant mère de plusieurs enfans et joyeuse. Louez l'Eternel.

PRIERE DU SOIR.

PSEAUME CXIV.

QUAND Israël sortit d'Egypte, et la maison de Jacob d'avec le peuple barbare,

2 Juda fut consacré à Dieu, et Israël devint sont empire.

3 La mer le vit, et s'enfuit, le Jourdain retourna en arrière.

4 Les montagnes sautèrent comme des moutons, et les coteaux comme des agneaux.

5 O mer, pourquoi t'es-tu enfuie? O Jourdain, pourquoi es-tu retourné en arrière?

6 Montagnes, pourquoi avez-vous sauté comme des moutons, et vous coteaux, comme des agneaux?

7 Terre, tremble de la présence du Seigneur, de la présence du Dieu de Jacob;

8 Lequel a changé le rocher en un étang d'eaux, et la pierre très-dure en une source abondante.

es digno de alabanza el nombre del Señor.

4 Excelso es sobre todas las naciones el Señor, y su gloria sobre los cielos.

5 ¿Quien como el Señor Dios nuestro, que habita en las alturas,

6 Y atiende a las cosas humildes en el cielo, y en la tierra?

7 El levanta de la tierra al desvalido, y alza del estiercol al pobre:

8 Para colocarle con los Príncipes, con los Príncipes de su pueblo.

9 El hace que habite en casa la muger estéril, gozosa de ser madre de hijos.

ORACION VESPERTINA.

PSALMO CXIV.

Alleluja.

EN saliendo Israël de Egypto, la casa de Jacob de un pueblo bárbaro:

2 La Judéa fué hecha posesion santa de Dios: Israël su señorío.

3 Violó el mar, y huyó: volvióse atras el Jordan.

4 Los montes saltaron de gozo como carneros; y los collados como corderos de ovejas.

5 ¿Qué tienes, ó mar, que huiste; y tú, Jordan, que retrocediste?

6 O montes, saltasteis de gozo como carneros; y vosotros, collados, como corderos de ovejas.

7 Conmovióse la tierra á la presencia del Señor, á la presencia del Dios de Jacob.

8 Que convirtió la Peña en estanques de aguas, y la roca en fuentes de aguas.

2 Μὴ ποτε εἰπωσὶ τὰ ἔθνη, Πού ἐστιν ὁ Θεὸς αὐτῶν;
 3 Ὁ δὲ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ, πάντα ὅσα ἠθέλησεν, ἐποίησε.
 4 Τὰ εἰδῶλα τῶν ἐθνῶν, ἀργύριον καὶ χρυσίον, ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων.
 5 Στόμα ἔχουσι καὶ οὐ λαλήσουσιν, ὀφθαλμοὶ ἔχουσι καὶ οὐκ ὄψονται,
 6 ὦτα ἔχουσι καὶ οὐκ ἀκούονται, ῥίνας ἔχουσι καὶ οὐκ ὀσφραίνονται,
 7 Χεῖρας ἔχουσι καὶ οὐ ψηλαφήσουσι, πόδας ἔχουσι καὶ οὐ περιπατήσουσιν, οὐ φωνήσουσιν ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν.
 8 Ὅμοιοι αὐτοῖς γένοιτο οἱ ποιοῦντες αὐτὰ, καὶ πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτοῖς.
 9 Οἶκος Ἰσραὴλ ἤλπισεν ἐπὶ Κύριον, βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστιν.
 10 Οἶκος Ἀαρὼν ἤλπισεν ἐπὶ Κύριον, βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστιν.
 11 Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον ἤλπισαν ἐπὶ Κύριον, βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστι.
 12 Κύριος μνηστὴς ἡμῶν εὐλόγησεν ἡμᾶς, εὐλόγησε τὸν οἶκον Ἰσραὴλ, εὐλόγησε τὸν οἶκον Ἀαρὼν.
 13 Εὐλόγησε τοὺς φοβουμένους τὸν Κύριον, τοὺς μικροὺς μετὰ τῶν μεγάλων.
 14 Προσθεῖη Κύριος ἐφ' ὑμᾶς, ἐφ' ὑμᾶς καὶ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς ὑμῶν.
 15 Εὐλόγημένοι ἡμεῖς τῷ Κυρίῳ, τῷ ποιήσαντι τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.
 16 Ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ τῷ Κυρίῳ, τὴν δὲ γῆν ἔδωκε τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων.
 17 Οὐχ οἱ νεκροὶ αἰνέσουσί σε Κύριε, οὐδὲ πάντες οἱ καταβαίνοντες εἰς ᾄδου.
 18 Ἀλλ' ἡμεῖς οἱ ζῶντες εὐλογοῦμεν τὸν Κύριον, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

2 Super misericordia tua, et veritate tua: nequando dicant Gentes: Ubi est Deus eorum?

3 Deus autem noster in caelo: omnia quaecumque voluit, fecit.

4 Simulachra gentium argentum, et aurum, opera manuum hominum.

5 Os habent, et non loquentur: oculos habent, et non videbunt.

6 Aures habent, et non audient: nares habent, et non odorabunt.

7 Manus habent, et non palpabunt: pedes habent, et non ambulabunt: non clamabunt in gutture suo.

8 Similes illis fiant qui faciunt ea: et omnes qui confidunt in eis.

9 Domus Israel speravit in Domino: adiutor eorum et protector eorum est.

10 Domus Aaron speravit in Domino: adiutor eorum et protector eorum est.

11 Qui timent Dominum, speraverunt in Domino: adiutor eorum et protector eorum est.

12 Dominus memor fuit nostri: et benedixit nobis: Benedixit domui Israel: benedixit domui Aaron.

13 Benedixit omnibus, qui timent Dominum, pusillis cum maioribus.

14 Adiciat Dominus super vos: super vos, et super filios vestros.

15 Benedicți vos a Domino, qui fecit caelum, et terram.

16 Caelum caeli Domino: terram autem dedit filiis hominum.

17 Non mortui laudabunt te Domine: neque omnes, qui descendunt in infernum.

18 Sed nos qui vivimus, benedicimus Domino, ex hoc nunc et usque in saeculum. Alleluia.

2 Μὴ ποτε εἰποῦν τὰ ἔθνη, πού εἶναι ὁ Θεὸς αὐτῶν;

3 Ὁ δὲ Θεὸς μας εἶναι εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ ἐποίησε πάντα ὅσα ἠθέλησε.

4 Τὰ εἰδῶλα τῶν ἐθνῶν εἶναι ἀπὸ ἀργύριον καὶ χρυσίον, ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων.

5 Στόμα ἔχουσι καὶ δὲν λαλοῦσιν, ὀφθαλμοὶ καὶ δὲν βλέπουσιν,

6 ὠτὰ καὶ δὲν ἀκούουσιν, ῥίνας καὶ δὲν ὀσφραίνουσιν,

7 Χεῖρας ἔχουσι καὶ δὲν πιάνουν, πόδας καὶ δὲν περιπατοῦσιν, οὔτε ὁ λάρυγγας τῶν δίδει φωνήν.

8 Ἀς τοὺς ὁμοιάσωσιν ὅσοι τὰ κάμνουσιν, καὶ ὅσοι πιστεύουσιν εἰς αὐτὰ.

9 Ἀλλ' ἐστὶν οἶκος τοῦ Ἰσραὴλ ἔλπισον εἰς τὸν Κύριον, βοηθὸς τῶν εἶναι καὶ ὑπερασπιστὴς τῶν.

10 Οἶκος Ἀαρὼν ἔλπισον εἰς τὸν Κύριον, βοηθὸς τῶν εἶναι καὶ ὑπερασπιστὴς τῶν.

11 Σεῖς πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον ἐλπίσατε εἰς τὸν Κύριον.

12 Ὁ Κύριος μᾶς ἐνθυμήθη καὶ μᾶς εὐλόγησεν, εὐλόγησε τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ καὶ τῆς Ἀαρὼν.

13 Εὐλόγησε τοὺς φοβουμένους τὸν Κύριον τοὺς μικροὺς καὶ τοὺς μεγάλους.

14 Ὁ Κύριος θέλει σᾶς αὐξίσειν, θέλει αὐξίσειν τοὺς υἱοὺς σας.

15 Σεῖς εἰσαθε οἱ εὐλογούμενοι τοῦ Κυρίου τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

16 Οἱ οὐρανοὶ εἶναι πάντες τοῦ Κυρίου, τὴν δὲ γῆν ἔδωκεν εἰς τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων.

17 Οἱ νεκροὶ δὲν σέ ἐπαινοῦσιν ὁ Κύριε, οὔτε πάντες οἱ καταβαίνοντες εἰς τὸν ᾄδην.

18 Ἀλλ' ἡμεῖς οἱ ζῶντες θέλει εὐλογήσωμεν τὸν Κύριον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπαιέσατε τὸν Κύριον.

tevi in lui: egli è l' aiuto, e lo scudo di quelli che *si confidano in lui.*

12 Il Signore si ricorda di noi: egli ci benedirà: egli benedirà la Casa d' Israel, egli benedirà la Casa d' Aaron.

13 Egli benedirà quelli che lo temono, piccioli e grandi.

14 Il Signore v' accrescerà le sue grazie, a voi, ed a' vostri figliuoli.

15 Voi siete benedetti dal Signore che ha fatto il cielo, e la terra.

16 Quant' è al cielo, il cielo è per lo Signore: ma egli ha data la terra a' figliuoli degli uomini.

17 I morti non loderanno già il Signore, nè alcun di quelli che scendono nel luogo del silenzio.

18 Ma noi benediremo il Signore, da ora in eterno. Alleluia.

PREGHIERA della MATTINA.

SALMO CXVI.

Io amo il Signore: perciocchè egli ascolta la mia voce, e le mie supplicazioni.

2 Poich' egli ha inchinato a me il suo orecchio, io l' invocherò tutti i giorni della mia vita.

3 I legami della morte m' avevano colto: io aveva scontrato angoscia, e cordoglio.

4 Ma io invocai il Nome del Signore, dicendo: deh, Signore, libera l' anima mia.

5 Il Signore è pietoso, e giusto: ed il nostro Dio è misericordioso.

6 Il Signore guarda i semplici: io era ridotto in misero stato, ed egli m' ha salvato.

7 Ritorna, anima mia, al tuo riposo: perciocchè il Signore t' ha fatta la tua retribuzione.

8 Poichè, o Signore tu hai ritratta l' anima mia da morte, gli occhi miei da lagrime, e

PSALM CXV.

NOT unto us, O Lord, not unto us, but unto thy Name give the praise: for thy loving mercy, and for thy truth's sake.

2 Wherefore shall the heathen say: Where is now their God?

3 As for our God, he is in heaven: he hath done whatsoever pleased him.

4 Their idols are silver and gold: even the work of men's hands.

5 They have mouths, and speak not: eyes have they, and see not.

6 They have ears, and hear not: noses have they, and smell not.

7 They have hands, and handle not; feet have they, and walk not: neither speak they through their throat.

8 They that make them are like unto them: and so are all such as put their trust in them.

9 But thou, house of Israel, trust thou in the Lord: he is their succour and defence.

10 Ye house of Aaron, put your trust in the Lord: he is their helper and defender.

11 Ye that fear the Lord, put your trust in the Lord: he is their helper and defender.

12 The Lord hath been mindful of us, and he shall bless us; even he shall bless the house of Israel, he shall bless the house of Aaron.

13 He shall bless them that fear the Lord: both small and great.

14 The Lord shall increase you more and more: you and your children.

15 Ye are the blessed of the Lord: who made heaven and earth.

16 All the whole heavens are the Lord's: the earth hath he given to the children of men.

17 The dead praise not thee, O Lord: neither all they that go down into silence.

PSEAUME CXV.

NON point à nous, Eternel, non point à nous-mais donne gloire à ton nom, pour l'amour de ta bonté, pour l'amour de ta vérité.

2 Pourquoi diroient les nations: Où est maintenant leur Dieu?

3 Certes, notre Dieu est dans les cieux; il fait tout ce qu'il lui plaît.

4 Leurs faux dieux sont de l'or et de l'argent, un ouvrage de main d'homme.

5 Ils ont une bouche, et ne parlent point; ils ont des yeux, et ne voient point.

6 Ils ont des oreilles, et n'entendent point; ils ont un nez, et ne sentent point;

7 Des mains, et ne touchent point; des pieds, et ne marchent point; ils ne rendent aucun son de leur gosier.

8 Ceux qui les font, et tous ceux qui s'y confient, leur deviendront semblables.

9 Israël, assure-toi sur l'Eternel; car il est l'aide et le bouclier de ceux qui l'invoquent.

10 Maison d'Aaron, assurez-vous sur l'Eternel; car il est leur aide et leur bouclier.

11 Vous qui craignez l'Eternel, assurez-vous sur l'Eternel, car il est leur aide et leur bouclier.

12 L'Eternel s'est souvenu de nous, il nous bénira; il bénira la maison d'Israël, il bénira la maison d'Aaron;

13 Il bénira ceux qui le craignent, tant les petits que les grands.

14 L'Eternel ajoutera de nouvelles bénédictions sur vous et sur vos enfans.

15 Vous êtes bénis de l'Eternel, qui a fait les cieux et la terre.

16 Pour ce qui est des cieux, les cieux sont à l'Eternel; mais il a donné la terre aux enfans des hommes.

17 Les morts ne loueront point l'Eternel,

PSALMO CXV.

NO á nosotros, Señor, no á nosotros: sino á tu nombre da la gloria.

2 Por tu misericordia, y tu verdad: no sea que alguna vez digan las naciones: ¿En dónde está su Dios?

3 Mas el Dios nuestro está en el cielo: todo quanto quiso, hizo.

4 Los simulachros de las naciones plata, y oro, obras de manos de hombres.

5 Boca tienen, y no hablarán: ojos tienen, y no verán.

6 Orejas tienen, y no oirán: narices tienen, y no olerán.

7 Manos tienen, y no palparán: pies tienen, y no andarán: no gritarán con su garganta.

8 Sean semejantes á ellos los que los hacen: y todos los que confían en ellos.

9 La casa de Israel esperó en el Señor: su ayudador es, y su protector.

10 La casa de Aarón esperó en el Señor: su ayudador es, y su protector.

11 Los que temen al Señor, esperaron en el Señor: su ayudador es, y su protector.

12 El Señor se acordó de nosotros, y nos bendixo: bendixo á la casa de Israel: bendixo á la casa de Aarón.

13 Bendixo á todos los que temen al Señor, á los pequeños con los grandes.

14 Añada bendicion el Señor sobre vosotros: sobre vosotros, y sobre vuestros hijos.

15 Benditos vosotros del Señor, que hizo el cielo, y la tierra.

16 El cielo del cielo es para el Señor: mas la tierra la dió á los hijos de los hombres.

17 Los muertos, Señor, no te alabarán, ni alguno de los que descienden al sepulchro,

men gieb Ehre, um deine Gnade und Wahrheit.

2 Warum sollen die Heiden sagen: Wo ist nun ihr Gott?

3 Aber unser Gott ist im Himmel; er kann schaffen, was er will.

4 Jener Götzen aber sind Silber und Gold, von Menschenhänden gemacht.

5 Sie haben Mäuler, und reden nicht; sie haben Augen, und sehen nicht;

6 Sie haben Ohren, und hören nicht; sie haben Nasen, und riechen nicht;

7 Sie haben Hände, und greifen nicht; Füße haben sie, und gehen nicht; und reden nicht durch ihren Hals.

8 Die solche machen, sind gleich als'o; und alle, die auf sie hoffen.

9 Aber Israel hoffe auf den Herrn, der ist ihre Hülfe und Schild.

10 Das Haus Aarons hoffe auf den Herrn, der ist ihre Hülfe und Schild.

11 Die den Herrn fürchten, hoffen auf den Herrn, der ist ihre Hülfe und Schild.

12 Der Herr denket an uns, und segnet uns; er segnet das Haus Israels, er segnet das Haus Aarons,

13 Er segnet, die den Herrn fürchten, beides Kleins und Große.

14 Der Herr segne euch je mehr und mehr, euch und eure Kinder.

15 Ihr seyd die Gefegneten des Herrn, der Himmel und Erde gemacht hat.

16 Der Himmel allenthalben ist des Herrn: aber die Erde hat er den Menschentindern gegeben.

17 Die Todten werden dich, Herr, nicht loben, noch die hinunter fahren in die Stille:

ΕΘΘΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

Ψαλ. ρις'. CXVI.

ΗΓΑΠΗΣΑ, ὅτι εἰσακούσεται Κύριος τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου.

2 Ὅτι ἐκλινε τὸ οὖς αὐτοῦ ἐμοί, καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις μου ἐπικαλέσσομαι.

3 Περιέσχον με ὡδίνες θανάτου, κίνδυνοι ἄδου εὔροσάν με· θλίψιν καὶ ὁδὸν ἐν ἔθρῳ.

4 Καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπεκαλεσάμην, ὦ Κύριε ῥῦσαι τὴν ψυχὴν μου.

5 Ἐλεήμων ὁ Κύριος καὶ δίκαιος, καὶ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐλεεῖ.

6 Φυλάσσων τὰ νήπια ὁ Κύριος, ἐταπεινώθην καὶ ἐσωσέ με.

7 Ἐπίστρεψον ψυχὴ μου εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, ὅτι Κύριος εὐηργέτησέ σε.

8 Ὅτι ἐξείλετο τὴν ψυχὴν μου ἐκ θανάτου, τοὺς ὀφθαλμοὺς μου ἀπὸ δακρύων, καὶ τοὺς πόδας μου ἀπὸ ὀλισθημάτων.

9 Εὐδρεστήσω ἐνώπιον Κυρίου ἐν χώρᾳ ζώντων.

10 Ἐπίστευσα, διὸ ἐλάλησα, ἐγὼ δὲ ἐταπεινώθην σφόδρα.

11 Ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ ἐκστάσει μου, Πᾶς ἄνθρωπος ψεύστης.

12 Τί ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων ὧν ἀνταπέδωκέ μοι;

13 Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι, καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι.

14 Τὰς εὐχὰς μου τῷ Κυρίῳ ἀποδώσω, ἐναντίον παντός τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.

15 Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τῶν ὁσίων αὐτοῦ.

16 ὦ Κύριε ἐγὼ δούλος σός, ἐγὼ δούλος σός, καὶ υἱὸς τῆς παιδείκης σου, διέρρηξας τοὺς δεσμοὺς μου.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΗΣ ΑΥΓΗΣ.

Ψαλ. ρις'. CXVI.

ΕΧΑΡΗΚΑ ὅτι ὁ Κύριος ἤκουσε τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου,

2 Ὅτι ἐκλινε πρὸς ἐμέ τὸ αὐτίον του, καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς ζωῆς μὴ θέλω τὸν καλέσειν.

3 Αἱ παγίδες θανάτου με περιεκύκλωσαν, καὶ οἱ κίνδυνοί τοῦ ἄδου με ἐπίασαν.

4 Εὔρον θλίψιν καὶ πόνον, καὶ θέλω ἐπικαλέσειν τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου· ὦ Κύριε λύτρωσον τὴν ψυχὴν μου.

5 Ἐλεήμων εἶναι ὁ Κύριος καὶ δίκαιος, ὁ Θεὸς μὲς ἐλεεῖ.

6 Ὁ Κύριος φυλάττει τὰ νήπια, ἐταπεινώθην καὶ ἐλίτρωσέ με.

7 Ἐπίστρεψον ψυχὴ μου εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, ὅτι ὁ Κύριος σέ εὐηργέτησε.

8 Δρότι ἔσωσας, Κύριε, ἀπὸ τὸν θάνατον τὴν ψυχὴν μου, ἀπὸ δάκρυα τοὺς ὀφθαλμοὺς μου, καὶ ἀπὸ ὀλισθημάτων τοὺς πόδας μου.

9 Ἐγὼ θέλω πορευθῆν ἐμπροσθεν τῷ Κυρίῳ, ἐν τῇ χώρᾳ τῶν ζώντων.

10 Ἐπίστευσα, διὸ ἐλάλησα, ἀλλ' ἐταπεινώθην μεγάλως καὶ εἶπον ἐν τῇ ἐκστάσει μου, Κίθε ἄνθρωπος εἶναι ψεύστης.

11 Ποῖαν ἀνταπόδωξιν ἔχω ἵνα δώσω τῷ Κυρίῳ, διὰ ὅλα τὰ ἀγαθὰ τὰ ὅποια μοι ἐχάρισε;

12 Θέλω λάβειν τὸ ποτήριον τῆς σωτηρίας, καὶ ἐπικαλέσω τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου.

13 Θέλω ἀποδώσειν τὰς εὐχὰς μου τῷ Κυρίῳ ἐμπροσθεν παντός τοῦ λαοῦ του· ἐμπροσθεν τοῦ Κυρίου, τίμιος εἶναι ὁ θάνατος τῶν ὁσίων του.

14 Ἰδοὺ Κύριε, εἶμαι δούλος σου ἐγὼ, εἶμαι δούλος σου καὶ υἱὸς τῆς δούλης σου, σὺ ἔπασας τοὺς δεσμοὺς μου.

MATUTINÆ PRECES.

PSALMUS CXVI.

DILEXI, quoniam exaudiet Dominus vocem orationis meæ.

2 Quia inclinavit aurem suam mihi: et in diebus meis invocabo.

3 Circumdederunt me dolores mortis: et pericula inferni invenerunt me. Tribulationem et dolorem inveni:

4 Et nomen Domini invocavi. O Domine libera animam meam:

5 Misericors Dominus, et justus, et Deus noster miseretur.

6 Custodiens parvulos Dominus: humiliatus sum, et liberavit me.

7 Convertite anima mea in requiem tuam: quia Dominus benefecit tibi.

8 Quia eripuit animam meam de morte: oculos meos a lacrymis, pedes meos a lapsu.

9 Placebo Domino in regione vivorum.

Alleluia.

10 Credidi, propter quod locutus sum: ego autem humiliatus sum nimis.

11 Ego dixi in excessu meo: Omnis homo mendax.

12 Quid retribuam Domino, pro omnibus, quæ retribuit mihi?

13 Calicem salutariis accipiam: et nomen Domini invocabo.

14 Vota mea Domino reddam coram omni populo ejus:

15 Pretiosa in conspectu Domini mors Sanctorum ejus:

16 O Domine quia ego servus tuus: ego servus tuus, et filius ancillæ tuæ. Dirupisti vincula mea:

miei piedi da caduta:

9 Io caminerò nel tuo cospetto nella terra de' viventi.

10 Io ho creduto, e però certo io parlerò. Io era grandemente afflitto.

11 Io diceva nel mio smarrimento: ogni uomo è bugiardo.

12 Che renderò io al Signore? tutti i suoi beneficii son sopra me.

13 Io prenderò il calice delle salvazioni, e predicherò il Nome del Signore.

14 Io pagherò i miei voti al Signore, ora in presenza di tutto il suo popolo.

15 La morte de' santi del Signore è preziosa nel suo cospetto.

16 Deh, Signore, esaudiscimi: perciocchè io son tuo servitore: io son tuo servitore, figliuolo della tua servente: tu hai sciolti i miei legami.

17 Io ti sacrifierò sacrificio di lode, e predicherò il Nome del Signore.

18 Io pagherò i miei voti al Signore, ora in presenza di tutto il suo popolo:

19 Ne' Cortili della Casa del Signore, in mezzo di te, o Jerusalem. Alleluia.

SALMO CXVII.

NAZIONI tutte, lodate il Signore: popoli tutti, celebratelo.

2 Perciocchè la sua benignità è grandissima sopra noi, e la sua verità è in eterno. Alleluia.

SALMO CXVIII.

CELEBRATE il Signore: perciocchè egli è buono, perciocchè la sua benignità è in eterno.

2 Or dica Israel, che la sua benignità è in eterno.

3 Or dica la Casa d' Aaron, che la sua benignità è in eterno.

4 Or dicano quelli che temono il Signore,

18 But we will praise the Lord : from this time forth for evermore. Praise the Lord.

MORNING PRAYER.

PSALM CXVI.

I AM well pleased: that the Lord hath heard the voice of my prayer;

2 That he hath inclined his ear unto me: therefore will I call upon him as long as I live.

3 The snares of death compassed me round about: and the pains of hell gat hold upon me.

4 I shall find trouble and heaviness, and I will call upon the Name of the Lord: O Lord, I beseech thee, deliver my soul.

5 Gracious is the Lord, and righteous: yea, our God is merciful.

6 The Lord preserveth the simple: I was in misery, and he helped me.

7 Turn again then unto thy rest, O my soul: for the Lord hath rewarded thee.

8 And why? thou hast delivered my soul from death: mine eyes from tears, and my feet from falling.

9 I will walk before the Lord: in the land of the living.

10 I believed, and therefore will I speak; but I was sore troubled: I said in my haste, All men are liars.

11 What reward shall I give unto the Lord: for all the benefits that he hath done unto me?

12 I will receive the cup of salvation: and call upon the Name of the Lord.

13 I will pay my vows now in the presence of all his people: right dear in the sight of the Lord is the death of his saints.

14 Behold, O Lord, how that I am thy servant: I am thy servant, and the son of thine handmaid; thou hast broken my bonds in sunder.

18 Sondern wir loben den Herrn, von nun an bis in Ewigkeit.

Morgen-Gebete.

Der 116 Psalm.

1 Das ist mir lieb, daß der Herr meine Stimme und mein Flehen höret,

2 Daß er sein Ohr zu mir neiget, darum will ich mein Lebenlang ihn anrufen.

3 Stricke des Todes hatten mich umfangen, und Angst der Hölle hatte mich getroffen; ich kam in Jammer und Noth.

4 Aber ich rief an den Namen des Herrn; O Herr, errette meine Seele!

5 Der Herr ist gnädig und gerecht, und unser Gott ist barmherzig.

6 Der Herr behütet die Einfältigen. Wenn ich unterliege, so hilfst er mir.

7 Sey nun wieder zufrieden, meine Seele, denn der Herr thut dir Gutes.

8 Denn du hast meine Seele aus dem Tode gerissen, mein Auge von den Thränen, meinen Fuß vom Steiten.

9 Ich will wandeln vor dem Herren, im Lande der Lebendigen.

10 Ich glaube, darum rede ich. Ich werde aber sehr geplaget.

11 Ich sprach in meinem Zagen: Alle Menschen sind Lügner.

12 Wie soll ich dem Herrn vergelten alle seine Wohlthat, die er an mir thut?

13 Ich will den heilsamen Kelch nehmen, und des Herrn Namen predigen.

14 Ich will meine Gelübde dem Herrn bezahlen,

ni tous ceux qui descendent au lieu du silence.

18 Mais nous, nous bénirons l'Eternel dès maintenant et à toujours. Louez l'Eternel.

PRIERE DU MATIN.

PSEAUME CXVI.

J'AIME l'Eternel, parce qu'il a exaucé ma voix et mes supplications.

2 Car il a incliné son oreille vers moi; c'est pourquoi je l'invoquerai tous les jours de ma vie.

3 Les cordeaux de la mort m'avoient environné, et les detresses du sépulcre m'avoient rencontré; j'avois trouvé la détresse et la douleur.

4 Mais j'invoquai le nom de l'Eternel, disant: Je te prie, Eternel, délivre mon ame.

5 L'Eternel est pitoyable et juste, et notre Dieu fait miséricorde.

6 L'Eternel garde les petits: J'étois devenu misérable, et il m'a sauvé.

7 Mon ame, retourne en ton repos, car l'Eternel t'a fait du bien;

8 Car tu as retiré mon ame de la mort, mes yeux de pleurs, et mes pieds de chute.

9 Je marcherai en la présence de l'Eternel dans la terre des vivans.

10 J'ai cru, c'est pourquoi j'ai parlé; j'étois extrêmement affligé.

11 Je disois dans ma détresse: Tout homme est menteur.

12 Que rendrai-je à l'Eternel; Tous ses bienfaits sont sur moi.

13 Je prendrai la coupe des délivrances, et j'invoquerai le nom de l'Eternel.

14 Je rendrai maintenant mes vœux à l'Eternel devant tout son peuple.

15 La mort des bien-aimés de l'Eternel est précieuse devant ses yeux.

16 Je te prie, o Eternel, car je suis ton ser-

18 Pero nosotros, que vivimos, bendecimos al Señor, desde ahora, y hasta por siglo.

ORACION MATUTINA.

PSALMO CXVI.

Alleluja.

AME, porque oírä el Señor la voz de mi corazon.

2 Porque ha inclinado su oreja a mí, y en mis dias le invocare.

3 Me han cercado dolores de muerte, y peligros de infierno me han hallado. Tribulacion, y dolor hallé:

4 Y el nombre del Señor invoqué. O Señor, libra mi alma:

5 Misericordioso y justo es el Señor, y nuestro Dios se compadece.

6 El Señor es el que guarda a los párvulos: abatido fui, y me libré.

7 Vuélvete, alma mía, a tu reposo: porque te ha hecho bien el Señor.

8 Porque ha librado mi alma de la muerte; mis ojos de las lágrimas, mis pies de resbalon.

9 Agradaré al Señor en la region de los vivos.

10 Créi, por esto hablé: mas yo he sido sumamente abatido.

11 Yo dixi en mi enagenamiento: Todo hombre es inenitoso.

12 ¿Qué retornaré al Señor, por todas las cosas que me ha dado?

13 El cáliz de salud tomaré, y el nombre del Señor invocaré.

14 Cumpliré mis votos al Señor delante de todo su pueblo:

15 Preciosa en la presencia del Señor la muerte de sus Santos.

16 O Señor, que siervo tuyo soy: yo soy siervo tuyo, e hijo de tu esclava. Rompiste mis lazos:

17 Σοὶ θύσω θυσίαν αἰνέσεως, καὶ ἐν ὀνόματι Κυρίου ἐπικαλέσομαι.

18 Τῆς εὐχᾶς μου τῷ Κυρίῳ ἀποδώσω, ἐναντίον παντός τοῦ λαοῦ αὐτοῦ,

19 Ἐν αὐλαῖς οἴκου Κυρίου, ἐν μέσῳ σου Ἱερουσαλήμ.

Ψαλ. ριζ'. CXVII.

ΑΙΝΕΙΤΕ τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί.

2 Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτῇ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ψαλ. ρη'. CXVIII.

ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΘΕ τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

2 Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἰσραὴλ, Ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

3 Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἀαρὼν, Ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

4 Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, Ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

5 Ἐκ θλίψεως ἐπεκαλεσάμην τὸν Κύριον, καὶ ἐπήκουσέ μου εἰς πλατυσμόν.

6 Κύριος ἐμοὶ βοηθός, καὶ οὐ φοβηθήσομαι τί ποιήσει μοι ἄνθρωπος.

7 Κύριος ἐμοὶ βοηθός, καὶ γὰρ ἐπόψομαι τοὺς ἐχθρούς μου.

8 Ἀγαθὸν πεποιθέναί ἐπὶ Κύριον, ἢ πεποιθέναί ἐπ' ἄνθρωπον.

9 Ἀγαθὸν ἐλπίζειν ἐπὶ Κύριον, ἢ ἐλπίζειν ἐπ' ἄρχουσιν.

10 Πάντα τὰ ἔθνη ἐκέκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτοῖς.

11 Κυκλώσαντες ἐκέκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτοῖς.

15 Θέλω σοὶ δώσω θυσίαν εὐχαριστήσεως. θέλω ἐπικαλέσασθαι τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου.

16 Θέλω ἀποδώσω τῆς εὐχᾶς μου τῷ Κυρίῳ ἔμπροσθεν παντός τῷ λαῷ τῷ, ἐν ταῖς αὐλαῖς τῆς οἴκῃ τῇ Κυρίου, ἐν μέσῳ τῆς Ἱερουσαλήμ. Ἐπαινέσατε τὸν Κύριον.

Ψαλ. ριζ'. CXVII.

ΕΠΑΙΝΕΙΤΕ τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί.

2 Ὅτι ἐνδυναμώθη τὸ ἔλεος τοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ψαλ. ρη'. CXVIII.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΣΑΤΕ τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι τὸ ἔλεος αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

2 Ἄς εἰπῇ ὁ οἶκος τοῦ Ἰσραὴλ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι τὸ ἔλεος αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

3 Ἄς εἰπῇ ὁ οἶκος τοῦ Ἀαρὼν, ὅτι ἀγαθός, ὅτι τὸ ἔλεος αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

4 Ἄς ἐπὶ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι τὸ ἔλεος αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

5 Ἐν καίρῳ θλίψεως ἐκάλεσα τὸν Κύριον, καὶ με ἤκουσε, καὶ με ἐλευθέρωσεν.

6 Ὁ Κύριος εἶναι βοηθός μου, καὶ δὲν θέλει φοβηθῶ τὸ ὅτι μοῦ καίμε ἄνθρωπος.

7 Ὁ Κύριος εἶναι βοηθός μου, καὶ θέλω ἰδεῖν τὴν κατὰ τῶν ἐχθρῶν μου ἐπιθυμίαν μου.

8 Κάλλιον ἢ ἐλπίσωμεν εἰς τὸν Κύριον παρά εἰς τὸν ἄνθρωπον.

9 Κάλλιον ἢ ἐλπίσωμεν εἰς τὸν Κύριον παρά εἰς τοὺς ἀρχοντας.

10 Πάντα τὰ ἔθνη περιεκύκλωσάν με, ἀλλ' ἐν τῷ ὀνόματι τῷ Κυρίου, θέλει τὰ διασκορπίσω.

11 Κυκλώσαντες με περιεκύκλωσαν, ἀλλ' ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου θέλει τὰ διασκορπίσω.

12 Με ἐκύκλωσαν ὡς ἂν μέλισσαι, καὶ ἐσβέσθη-

17 Tibi sacrificabo hostiam laudis, et nomen Domini invocabo.

18 Vota mea Domino reddam in conspectu omnis populi ejus :

19 In atriis domus Domini, in medio tui Jerusalem. Alleluia.

PSALMUS CXVII.

LAUDATE Dominum omnes Gentes : laudate eum omnes populi :

2 Quoniam confirmata est super nos misericordia ejus : et veritas Domini manet in æternum. Alleluia.

PSALMUS CXVIII.

CONFITEMINI Domino quoniam bonus : quoniam in sæculum misericordia ejus.

2 Dicat nunc Israel quoniam bonus : quoniam in sæculum misericordia ejus.

3 Dicat nunc domus Aaron : quoniam in sæculum misericordia ejus.

4 Dicant nunc qui timent Dominum : quoniam in sæculum misericordia ejus.

5 De tribulatione invocavi Dominum : et exaudivit me in latitudine Dominus.

6 Dominus mihi adjutor : non timebo quid faciat mihi homo.

7 Dominus mihi adjutor : et ego despiciam inimicos meos.

8 Bonum est confidere in Domino, quam confidere in homine :

9 Bonum est sperare in Domino, quam sperare in principibus.

che la sua benignità è in eterno.

5 Essendo in distretta, io invocai il Signore : ed il Signore mi rispose, e mi mise al largo.

6 Il Signore è per me : io non temerò ciò che mi possa far l' uomo.

7 Il Signore è per me, fra quelli che mi soccorrono : e però io vedrò ciò ch' io desidero ne' miei nemici.

8 Meglio è sperar nel Signore, che confidarsi negli uomini.

9 Meglio è sperar nel Signore, che confidarsi ne' principi.

10 Nazioni d' ogni parte m' avevano intorno : nel Nome del Signore è avvenuto ch' io le ho sconfitte.

11 M' avevano circondato, ed anche accerchiato : nel Nome del Signore è avvenuto ch' io le ho sconfitte.

12 M' avevano intorno come api : ma sono state spente come fuoco di spine : nel Nome del Signore è avvenuto ch' io le ho sconfitte.

13 Tu m' avevi fieramente sospinto, o nemico, per farmi cadere : ma il Signore m' ha soccorso.

14 Il Signore è la mia forza, ed il mio canto : e m' è stato in salute.

15 Voce di giubilo, e di vittoria, è ne' tabernacoli de' giusti : la destra del Signore fa prodezze.

16 La destra del Signore è innalzata : la destra del Signore fa prodezze.

17 Io non morirò, anzi viverò, e racconterò l' opere del Signore.

18 Il Signore veramente m'ha gastigato, ma non m' ha dato alla morte.

19 Apritemi le porte di giustizia : io entrerò per esse, e celebrerò il Signore.

20 Questa è la porta del Signore, i giusti

15 I will offer to thee the sacrifice of thanksgiving: and will call upon the Name of the Lord.

16 I will pay my vows unto the Lord, in the sight of all his people: in the courts of the Lord's house, even in the midst of thee, O Jerusalem. Praise the Lord.

PSALM CXVII.

O PRAISE the Lord, all ye heathen: praise him, all ye nations.

2 For his merciful kindness is ever more and more towards us: and the truth of the Lord endureth for ever. Praise the Lord.

PSALM CXVIII.

O GIVE thanks unto the Lord, for he is gracious: because his mercy endureth for ever.

2 Let Israel now confess, that he is gracious: and that his mercy endureth for ever.

3 Let the house of Aaron now confess: that his mercy endureth for ever.

4 Yea, let them now that fear the Lord confess: that his mercy endureth for ever.

5 I called upon the Lord in trouble: and the Lord heard me at large.

6 The Lord is on my side: I will not fear what man doeth unto me.

7 The Lord taketh my part with them that help me: therefore shall I see my desire upon mine enemies.

8 It is better to trust in the Lord: than to put any confidence in man.

9 It is better to trust in the Lord: than to put any confidence in princes.

10 All nations compassed me round about: but in the Name of the Lord will I destroy them.

vor allem seinem Volke.

15 Der Lob seiner Heiligen ist werth gehalten vor dem Herrn.

16 O Herr, ich bin dein Knecht: ich bin dein Knecht, deiner Ragd Sohn. Du hast meine Bande zerissen.

17 Dir will ich Dank opfern, und des Herrn Namen predigen.

18 Ich will meine Gelübde dem Herrn bezahlen, vor allem seinem Volke,

19 In den Höfen am Hause des Herrn, in dir, Jerusalem. Halleluja.

Der 117 Psalm.

1 Lobet den Herrn, alle Heiden; preiset ihn, alle Völker.

2 Denn seine Gnade und Wahrheit waltet über uns in Ewigkeit. Halleluja.

Der 118 Psalm.

1 Dantet dem Herrn, denn er ist freundlich, und seine Güte währet ewiglich.

2 Es sage nun Israel: Seine Güte währet ewiglich.

3 Es sage nun das Haus Aarons: Seine Güte währet ewiglich.

4 Es sagen nun, die den Herrn fürchten: Seine Güte währet ewiglich.

5 In der Angst rief ich den Herrn an, und der Herr erhörte mich, und tröstete mich.

6 Der Herr ist mit mir, darum fürchte ich mich nicht; was können mir Menschen thun?

7 Der Herr ist mit mir, mir zu helfen, und ich will meine Lust sehen an meinen Feinden.

8 Es ist gut auf den Herrn vertrauen, und sich nicht verlassen auf Menschen.

9 Es ist gut auf den Herrn vertrauen, und sich nicht verlassen auf Fürsten.

viteur; je suis ton serviteur, le fils de ta servante: tu as délié mes liens.

17 Je te sacrifierai des sacrifices d'actions de grâces, et j'invoquerai le nom de l'Eternel.

18 Je rendrai maintenant mes vœux à l'Eternel devant tout son peuple,

19 Dans les parvis de la maison de l'Eternel, au milieu de toi, o Jérusalem! Louez l'Eternel.

PSEAUME CXVII.

NATIONS, louez toutes l'Eternel; vous tous les peuples, célébrez-le.

2 Car sa bonté est très grande sur nous, et la vérité de l'Eternel demeure à toujours. Louez l'Eternel.

PSEAUME CXVIII.

CELEBREZ l'Eternel, car il est bon, et sa miséricorde dure éternellement.

2 Qu'Israël dise maintenant, que sa miséricorde dure éternellement.

3 Que la maison d'Aaron dise maintenant, que sa miséricorde dure éternellement.

4 Que ceux qui craignent l'Eternel disent maintenant, que sa miséricorde dure éternellement.

5 Quand je me suis trouvé dans la détresse, j'ai invoqué l'Eternel, et l'Eternel m'a répondu en me mettant au large.

6 L'Eternel est pour moi: je ne craindrai rien; que me feroit l'homme?

7 L'Eternel est pour moi parmi ceux qui m'aident; c'est pourquoi je verrai en ceux qui me haïssent ce que j'attends.

8 Il vaut mieux se retirer vers l'Eternel, que de s'assurer sur l'homme.

9 Il vaut mieux se retirer vers l'Eternel, que de s'assurer sur les principaux d'entre les peuples.

10 Toutes les nations m'avoient environné; mais au nom de l'Eternel je les ai détruites.

17 A tí sacrificaré hostia de alabanza, y el nombre del Señor invocaré.

18 Cumpliré mis votos al Señor delante de todo su pueblo:

19 En los atrios de la casa del Señor, en medio de tí, Jerusalem.

PSALMO CXVII.

Alleluja.

ALABAD al Señor todas las gentes: alabadle todos los pueblos.

2 Porque se ha confirmado sobre nosotros su misericordia; y la verdad del Señor permanece eternamente.

PSALMO CXVIII.

Alleluja.

ALABAD al Señor porque es bueno: porque para siempre es su misericordia.

2 Diga ahora Israel que es bueno: porque para siempre es su misericordia.

3 Diga ahora la casa de Aarón: que su misericordia es para siempre.

4 Digan ahora los que temen al Señor: que su misericordia es para siempre.

5 En medio de la tribulacion invoqué al Señor, y me oyó el Señor en anchura.

6 El Señor es mi ayudador: no temeré lo que el hombre me haga.

7 El Señor es mi ayudador, y yo despreciaré á mis enemigos.

8 Bueno es confiar en el Señor, mas ántes que confiar en el hombre.

9 Bueno es esperar en el Señor, mas ántes que esperar en los Príncipes.

10 Todas las naciones me cercaron; mas yo

12 Ἐκίχλωσάν με ὥσπερ μέλισσαι κηρίον, καὶ ἔξεκαύθησαν ὡς πῦρ ἐν ἀκάνθαις, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτοῖς.

13 Ὡσθεὶς ἀνετράπην τὸ πσεῦν, καὶ ὁ Κύριος ἀντελάβετό μου.

14 Ἰσχύς μου καὶ ὕμνησίς μου ὁ Κύριος, καὶ ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν.

15 Φωνὴ ἀγαλλιᾶσεως καὶ σωτηρίας ἐν σκηναῖς δικαίων· δεξιὰ Κυρίου ἐποίησε δύναμιν,

16 Δεξιὰ Κυρίου ὕψωσε με· δεξιὰ Κυρίου ἐποίησε δύναμιν.

17 Οὐκ ἀποθανοῦμαι, ἀλλὰ ζήσομαι, καὶ διηγῆσομαι τὰ ἔργα Κυρίου.

18 Παιδεύων ἐπαίδευσέ με ὁ Κύριος, καὶ τῷ θανάτῳ οὐ παρέδωκέ με.

19 Ἀνοίξατέ μοι πύλας δικαιοσύνης, εἰσελθὼν ἐν αὐταῖς ἐξομολογήσομαι τῷ Κυρίῳ.

20 Αὕτη ἡ πύλη τοῦ Κυρίου, δίκαιοι εἰσελεύσονται ἐν αὐτῇ.

21 Ἐξομολογήσομαί σοι ὅτι ἐπήκουσάς μου, καὶ ἐγένον μοι εἰς σωτηρίαν.

22 Λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας.

23 Παρὶ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

24 Αὕτη ἡ ἡμέρα ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιάσασθε καὶ εὐφρανθήμεν ἐν αὐτῇ.

25 Ὡς Κύριε σῶσον δὴ, ὁ Κύριε εὐδόωσον δὴ.

26 Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου· εὐλόγηκαμεν ὑμᾶς ἐξ οἴκου Κυρίου.

27 Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν· συστήσαθε ἑορτὴν ἐν τοῖς πυκαίζουσιν, ἕως τῶν κερμάτων τοῦ θυσιαστηρίου.

28 Θεὸς μου εἰ σύ, καὶ ἐξομολογήσομαί σοι· Θεὸς μου εἰ σύ, καὶ ὑψώσω σε· ἐξομολογή-

σαν ὡς αὖν πῦρ ἀκανθῶν, καὶ ἐν τῷ ὀνόματι Κυρίου θέλει τὰ διασκορπίσω.

13 Σὺ με ἡπεικας ἵνα πέσω, καὶ ὁ Κύριος με ἐβοήθησεν.

14 Ὁ Κύριος εἶναι ἡ δύναμις μου καὶ ὁ ὕμνος μου καὶ ἔγενεν ἡ σωτηρία μου.

15 Φωνὴ ἀγαλλιᾶσεως καὶ σωτηρίας εἶναι εἰς τὰς σκηνὰς τῶν δικαίων· ἡ δεξιὰ τοῦ Κυρίου ἐποίησε δύναμιν.

16 Ἡ δεξιὰ τοῦ Κυρίου με ὕψωσεν· ἡ δεξιὰ τοῦ Κυρίου ἐποίησε δύναμιν.

17 Δὲν θέλω ἀποθνήσκειν ἀλλὰ ζήσκειν, καὶ διηγῆσω τὰ ἔργα τοῦ Κυρίου.

18 Παιδεύων με ἐπαίδευεν ὁ Κύριος ἀλλὰ δὲν με ἔδωκεν εἰς τὰ χεῖρα τοῦ θανάτου.

19 Ἀνοίξατε μοι τὰς θύρας τῆς δικαιοσύνης, καὶ εἰσελθὼν εἰς αὐτὰς εὐχριστήσω τὸν Κύριον.

20 Αὕτη εἶναι ἡ θύρα τοῦ Κυρίου· ἡ δικαιοὶ θέλουσιν ἐμβῆναι εἰς αὐτήν.

21 Θέλω σὲ εὐχριστήσκειν ὅτι με εἰσηκκας, καὶ ἔγενες ἡ σωτηρία μου.

22 Ὁ λίθος, ὁ ὁποῖος ἀπερείχθη ἀπὸ τῶν κτίστας, ἐβάλλθη ὡς κεφαλὴ τῆς γωνίας.

23 Ὁ Θεὸς ἔκαμεν οὕτως, καὶ θαυμάσιον πρᾶγμα ἔγενεν εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς μας.

24 Αὕτη εἶναι ἡ ἡμέρα τὴν ὅποιαν ἐποίησεν ὁ Κύριος, θέλομεν ἀγαλλιᾶσκειν καὶ εὐφρανθῆναι εἰς αὐτήν.

25 Ὁ Κύριε σῶσόν με τῶρα, δώσον εὐτυχίαν εἰς ἡμᾶς.

26 Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου· ἡμεῖς σὰς ἐπιθυμήσαμεν τὴν ἀγαθὴν, ἐσσεῖ ἢ ἐρχόμενοι ἀπὸ τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου.

27 Ὁ Θεὸς εἶναι ὁ Κύριος ὅστις μᾶς ἔφωτισε, δέσατε τὰς θυσίας ἐν χοινῷ, καὶ εἰς τὸ τετραγώνον τοῦ θυσιαστηρίου.

10 Omnes gentes circueierunt me: et in nomine Domini quia ultus sum in eos.

11 Circumdantes circumdederunt me: et in nomine Domini quia ultus sum in eos.

12 Circumdederunt me sicut apes, et exarserunt sicut ignis in spinis: et in nomine Domini quia ultus sum in eos.

13 Impulsus eversus sum ut caderem: et Dominus suscepit me.

14 Fortitudo mea, et laus mea Dominus: et factus est mihi in salutem.

15 Vox exultationis, et salutis in tabernaculis iustorum.

16 Dextera Domini fecit virtutem: dextera Domini exaltavit me, dextera Domini fecit virtutem.

17 Non moriar, sed vivam: et narrabo opera Domini.

18 Castigans castigavit me Dominus: et morti non tradidit me.

19 Aperite mihi portas iustitiæ, ingresus in eas confitebor Domino:

20 Hæc porta Domini, iusti intrabunt in eam.

21 Confitebor tibi quoniam exaudisti me: et factus es mihi in salutem.

22 Lapidem, quem repronaverunt ædificantes: hic factus est in caput anguli.

23 A Domino factum est istud: et est mirabile in oculis nostris.

24 Hæc est dies, quam fecit Dominus: exultemus, et lætemur in ea.

25 O Domine saluum me fac, o Domine bene prosperare:

26 Benedictus qui venit in nomine Domini. Benediximus vobis de domo Domini:

27 Deus Dominus, et illuxit nobis. Constituite diem sollemnem in condensis, usque ad cornu altaris

enteranno per essa.

21 Io ti celebrerò: perciocchè tu m'hai risposto, e mi sei stato in salute.

22 La pietra che gli edificatori avevano rigettata, è stata posta in capo del cantone.

23 Ciò è proceduto dal Signore, ed è cosa maravigliosa davanti agli occhi nostri.

24 Questo è il giorno ch' il Signore ha operato: festeggiamo, e rallegriamoci in esso.

25 Deh, Signore, ora salva: deh, Signore, ora prospera.

26 Benedetto sia colui che viene nel Nome del Signore: noi vi benediciamo dalla Casa del Signore.

27 Il Signore è Iddio, e ci ha fatta apparire una chiara luce: legate con funi l'ostia della solennità alle corna dell' Altare.

28 Tu sei il mio Dio, io ti celebrerò: tu sei il mio Dio, io t' esalterò.

29 Celebrate il Signore: perciocchè egli è buono, perciocchè la sua benignità è in eterno.

PREGHIERA della SERA.

SALMO CXIX.

ALEF.

BEATI coloro che sono intieri di via, camminano nella Legge del Signore.

2 Beati coloro che guardano le sue testimonianze, che lo cercano con tutto il core.

3 I quali eziandio non operano iniquità: anzi camminano nelle sue vie.

4 Tu hai ordinato, che i tuoi comandamenti sieno strettamente osservati.

5 Oh sieno pure addizate le mie vie, per osservare i tuoi statuti.

6 Allora io non sarò svergognato, quando io riguarderò a tutti i tuoi comandamenti.

7 Io ti celebrerò con dritture di cuore, quando io avrò imparate le leggi della tua giustizia.

11 They kept me in on every side, they kept me in, I say, on every side: but in the Name of the Lord will I destroy them.

12 They came about me like bees, and are extinct even as the fire among the thorns: for in the Name of the Lord I will destroy them.

13 Thou hast thrust sore at me, that I might fall: but the Lord was my help.

14 The Lord is my strength, and my song: and is become my salvation.

15 The voice of joy and health is in the dwellings of the righteous: the right hand of the Lord bringeth mighty things to pass.

16 The right hand of the Lord hath the pre-eminence: the right hand of the Lord bringeth mighty things to pass.

17 I shall not die, but live: and declare the works of the Lord.

18 The Lord hath chastened and corrected me: but he hath not given me over unto death.

19 Open me the gates of righteousness: that I may go into them, and give thanks unto the Lord.

20 This is the gate of the Lord: the righteous shall enter into it.

21 I will thank thee, for thou hast heard me: and art become my salvation.

22 The same stone which the builders refused: is become the head-stone in the corner.

23 This is the Lord's doing: and it is marvelous in our eyes.

24 This is the day which the Lord hath made: we will rejoice and be glad in it.

25 Help me now, O Lord: O Lord, send us now prosperity.

26 Blessed be he that cometh in the Name of the Lord: we have wished you good luck, ye that are of the house of the Lord.

27 God is the Lord who hath shewed us

11 Elles m'avoient environné; oui, elles m'avoient environné; mais au nom de l'Eternel je les ai détruites.

12 Elles m'avoient environné comme des abeilles, elles ont été éteintes comme un feu d'épines: car au nom de l'Eternel je les ai détruites.

13 Tu m'avois rudement poussé, pour me faire tomber; mais l'Eternel m'a secouru.

14 L'Eternel est ma force et mon cantique; il a été mon libérateur.

15 Une voix de chant de triomphe et de délivrance retentit dans les tabernacles des justes: La droite de l'Eternel, *disent-ils*, fait vertu.

16 La droite de l'Eternel est élevée, la droite de l'Eternel fait vertu.

17 Je ne mourrai point, mais je vivrai, et je raconterai les œuvres de l'Eternel.

18 L'Eternel m'a châtié sévèrement; mais il ne m'a point livré à la mort.

19 Ouvrez-moi les portes de la justice: j'y entrerai, et je célébrerai l'Eternel.

20 C'est ici la porte de l'Eternel; les justes y entreront.

21 Je te célébrerai, de ce que tu m'as exaucé et que tu as été mon libérateur.

22 La pierre que ceux qui bâtissoient avoient rejetée, est devenue la principale de l'angle.

23 Ceci a été fait par l'Eternel, et a été une chose merveilleuse devant nos yeux.

24 C'est ici la journée que l'Eternel a faite; égaions-nous, et nous réjouissons en elle.

25 Eternel, je te prie, délivre-nous maintenant; Eternel, je te prie, donne-nous maintenant la prospérité.

26 *Béni soit* celui qui vient au nom de l'Eternel. Nous vous bénissons de la maison de l'Eternel.

27 L'Eternel est le Dieu fort, et il nous a éclairés. Liez avec des cordes la bête du sa-

tomé venganza de ellas en el nombre del Señor.

11 Estrechamente me rodearon; mas yo tomé venganza de ellos en el nombre del Señor.

12 Cercáronme como abejas, y se enardecieron como fuego en espinas: mas yo tomé venganza de ellos en el nombre del Señor.

13 Empujándome, me desquiciáron para que cayera: mas el Señor me amparó.

14 El Señor es mi fortaleza, y mi alabanza: y fué salud para mí.

15 Voz de regocijo, y de salud en las tiendas de los justos.

16 La diestra del Señor hizo proezas: la diestra del Señor me ensalzó: la diestra del Señor hizo proezas.

17 No moriré, mas viviré: y contaré las obras del Señor.

18 El Señor me castigó reciamente: mas no me entregó á la muerte.

19 Abridme las puertas de la justicia, entrando por ellas alabare al Señor:

20 Esta es la puerta del Señor, los justos entrarán por ella.

21 A ti alabaré, porque me has oído, y fuiste salud para mí.

22 La piedra que desecháron los edificadores, esa ha sido puesta por cabeza del ángulo.

23 Por el Señor ha sido hecho esto, y es cosa maravillosa en nuestro ojos.

24 Este es el día, que hizo el Señor: regocijémonos, y alegrémonos en él.

25 O Señor, sálvame, ó Señor, dá buena prosperidad.

26 Bendito el que viene en el nombre del Señor. Hemos bendecido á vosotros los de la casa del Señor.

27 Dios es el Señor, y nos ha manifestado su luz. Estableced día solemnne con espesuras, hasta el cornal del altar.

10 Alle Heiden umgeben mich: aber im Namen des Herrn will ich sie zerhauen.

11 Sie umgeben mich allenthalben: aber im Namen des Herrn will ich sie zerhauen.

12 Sie umgeben mich wie Bienen, sie dämpfen wie ein Feuer in Dornen: aber im Namen des Herrn will ich sie zerhauen.

13 Man fließt mich, daß ich fallen soll: aber der Herr hilft mir.

14 Der Herr ist meine Macht, und mein Psalm, und mein Heil.

15 Man singet mit Freuden vom Siege in den Hütten der Gerechten: Die Rechte des Herrn behält den Sieg!

16 Die Rechte des Herrn ist erhöht; die Rechte des Herrn behält den Sieg.

17 Ich werde nicht sterben, sondern leben, und des Herrn Werk verkündigen.

18 Der Herr züchtigt mich wohl: aber er giebt mich dem Tode nicht.

19 Thut mir auf die Thore der Gerechtigkeit, daß ich da hinein gehe, und dem Herrn danke.

20 Das ist das Thor des Herrn; die Gerechten werden da hinein gehen.

21 Ich danke dir, daß du mich demüthigst, und hilffst mir.

22 Der Stein, den die Bauleute verworfen, ist zum Eckstein geworden.

23 Das ist vom Herrn geschehen, und ist ein Wunder vor unsern Augen.

24 Dieß ist der Tag, den der Herr macht. Laßt uns freuen und fröhlich darinnen seyn.

25 O Herr, hilf, o Herr, laß wohl gelingen!

26 Gelobet sey, der da kommt im Namen des Herrn!

σομαί σοι, ὅτι ἐπήκουσάς μου, καὶ ἐγένον μοι εἰς σωτηρίαν.

29 Ἐξομολογήσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

ΕΣΠΕΡΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

Ψαλ. ριβ'. CXIX.

ΜΑΚΑΡΙΟΙ ἄμωμοι ἐν ὁδῷ, οἱ πορευόμενοι ἐν νόμῳ Κυρίου.

2 Μακάριοι οἱ ἐξερευνῶντες τὰ μαρτύρια αὐτοῦ, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ἐκζητήσουσιν αὐτόν.

3 Οὐ γὰρ οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ ἐπορεύθησαν.

4 Σὺ ἐνετείλω τὰς ἐντολάς σου, τοῦ φυλάξασθαι σφόδρα.

5 Ὅφελον κατενθινθῆσαν αἱ ὁδοί μου, τοῦ φυλάξασθαι τὰ δικαιώματά σου.

6 Τότε οὐ μὴ αἰσχυνθῶ, ἐν τῷ με ἐπιβλέπειν ἐπὶ πάσας τὰς ἐντολάς σου.

7 Ἐξομολογήσομαί σοι ἐν εὐθύτητι καρδίας, ἐν τῷ μεμαθηκέναι με τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.

8 Τὰ δικαιώματά σου φυλάξω, μὴ με ἐγκαταλίπῃς ἕως σφόδρα.

9 Ἐν τίνι κατορθώσει νεώτερος τὴν ὁδὸν αὐτοῦ; ἐν τῷ φυλάξασθαι τοὺς λόγους σου.

10 Ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου ἐξεζητήσά σε, μὴ ἀπίσῃ με ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου.

11 Ἐν τῇ καρδίᾳ μου ἔκρυσα τὰ λόγια σου, ὅπως ἂν μὴ ἁμάρτω σοι.

12 Εὐλογητός εἰ Κύριε, δίδασόν με τὰ δικαιώματά σου.

13 Ἐν τοῖς χεῖλεσί μου ἐξηγγεῖλα πάντα τὰ κρίματα τοῦ στόματός σου.

28 Deus meus es tu, et confitebor tibi: Deus meus es tu, et exaltabo te. Confitebor tibi quoniam exaudisti me: et factus es mihi in salutem.

29 Confitemini Domino quoniam bonus: quoniam in saeculum misericordia ejus. Alleluia.

VESPERTINÆ PRECES.

PSALMUS CXIX.

ALEPH.

BEATI immaculati in via: qui ambulantes in lege Domini.

2 Beati, qui scrutantur testimonia ejus: in toto corde exquirunt eum.

3 Non enim qui operantur iniquitatem, in viis ejus ambulaverunt.

4 Tu mandasti mandata tua custodiri nimis.

5 Utinam dirigantur viæ meæ, ad custodiendas justificationes tuas.

6 Tunc non confundar, cum perspexero in omnibus mandatis tuis.

7 Confitebor tibi in directione cordis: in eo quod didici judicium justitiæ tuæ.

8 Justificationes tuas custodiam: non me derelinquas usquequaque.

BETH.

9 In quo corripit adolescentior viam suam? in custodiendo sermones tuos.

10 In toto corde meo exquisivi te: ne repellas me a mandatis tuis.

11 In corde meo abscondi eloquia tua: ut non peccem tibi.

12 Benedictus es Domine: doce me justificationes tuas.

13 In labiis meis, pronunciaui omnia judicium oris tui.

28 Θεός μου εἶσαι ἐσὺ, καὶ θέλω σέ εὐχαρισθῆναι· Θεός μου εἶσαι ἐσὺ, θέλω σέ ὑψώσῃν.

29 Εὐχαριστήσατε τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι τὸ ἔλεος αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΗΣ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Ψαλ. ριβ'. CXIX.

ΜΑΚΑΡΙΟΙ οἱ πορευόμενοι ἀμώμοι, οἱ πορευόμενοι κατὰ τὸν νόμον τοῦ Κυρίου.

2 Μακάριοι οἱ φυλάττοντες τὰ μαρτύριά των, καὶ ζητοῦντες αὐτόν ἐν ὅλῃ καρδίᾳ,

3 Ὅτι δὲν πράττουσιν ἀνομίαις, πορεύονται εἰς τὴν ὁδὸν σου.

4 Σὺ ἐπρόσταξας τὰς ἐντολάς σου· ἵνα φυλαχθῶσιν ἀκριβῶς.

5 Ὡς εἰς αἱ ὁδοί μου ἦτον τόσον ὀρθαί, ὥς εἰς ἵνα φυλάξω τὰς ἐντολάς σου.

6 Ὅτι ἐάν φυλάξω τὰς ἐντολάς σου, δὲν θέλω ἀτιμηθῆναι.

7 Θέλω σέ εὐχαριστήσῃν με ἀληθῆν καρδίαν, ὅταν μάθω τὰς κρίσεις τῆς δικαιοσύνης σου.

8 Θέλει φυλάξω τὰ δικαιώματά σου, μὴ με παραιτήσῃς τελείως.

9 Πῶς θέλει ἕνας νεώτερος κατορθώσῃν τὴν ὁδὸν σου; φυλάττοντας τοὺς λόγους σου.

10 Σὲ ἐζητήσα με ὅλην τὴν καρδίαν μου· μὴ με ἀφίσῃς· ἵνα παρέβω τὰς ἐντολάς σου.

11 Ἐν τῇ καρδίᾳ μου ἔκρυσα τὰ λόγια σου, ὅπως μὴ ἁμαρτάνω κατὰ σοῦ.

12 Εὐλογητός εἶσαι ὦ Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

13 Ἐδὴ ἔγνων με τὰ χεῖλή μου, πάσας τὰς κρίσεις τοῦ στόματός μου.

14 Ἐχάρην εἰς τὴν ὁδὸν τῶν μαρτυρίων σου, ὡς εἰς καθὲν λογὴν πλοῦτον.

8 Io osserverò i tuoi statuti: non abbandonarmi del tutto.

BET.

9 Come renderà il fanciullo la sua via pura? prendendo guardia ad essa secondo la tua parola.

10 Io t'ho cercato con tutto il mio cuore: non lasciarmi deviar da' tuoi comandamenti.

11 Io ho riposta la tua parola nel mio cuore, acciocchè io non pecchi contr'a te.

12 Tu sei benedetto, o Signore: insegnami i tuoi statuti.

13 Io ho colle mie labbra raccontate tutte le leggi della tua bocca.

14 Io gioisco nella via delle tue testimonianze, come per tutte le ricchezze del mondo.

15 Io ragiono de' tuoi comandamenti, e riguardo a' tuoi sentieri.

16 Io mi diletto ne' tuoi statuti, io non dimenticherò le tue parole.

GHIMEL.

17 Fa del bene al tuo servitore, ed io vivrò, ed osserverò la tua parola.

18 Aprì gli occhi miei, ed io riguarderò le meraviglie della tua Legge.

19 Io son forestiere in terra: non nascondermi i tuoi comandamenti.

20 L'anima mia si stritolava d'affezione alle tue leggi in ogni tempo.

21 Tu sggridi i superbi maladetti che deviano da' tuoi comandamenti.

22 Togli d'addosso a me il vituperio, e lo sprezzo: perciocchè io ho guardate le tue testimonianze.

23 Ezziando, mentre i principi sedevano, e ragionavano contr'a me, il tuo servitore ha meditato ne' tuoi statuti.

24 Ed anche le tue testimonianze sono i miei dilette, ed i miei consiglieri.

ight : bind the sacrifice with cords, yea, even into the horns of the altar.

28 Thou art my God, and I will thank thee : thou art my God, and I will praise thee.

29 O give thanks unto the Lord, for he is gracious : and his mercy endureth for ever.

EVENING PRAYER.

PSALM CXIX.

ALEPH.

BLESSED are those that are undefiled in the way : and walk in the law of the Lord.

2 Blessed are they that keep his testimonies : and seek him with their whole heart.

3 For they who do no wickedness : walk in his ways.

4 Thou hast charged : that we shall diligently keep thy commandments.

5 O that my ways were made so direct : that I might keep thy statutes !

6 So shall I not be confounded : while I have respect unto all thy commandments.

7 I will thank thee with an unfeigned heart : when I shall have learned the judgements of thy righteousness.

8 I will keep thy ceremonies : O forsake me not utterly.

BETH.

9 Wherewithal shall a young man cleanse his way : even by ruling himself after thy word.

10 With my whole heart have I sought thee : O let me not go wrong out of thy commandments.

11 Thy words have I hid within my heart : that I should not sin against thee.

12 Blessed art thou, O Lord : O teach me thy statutes.

Wir segnen euch, die ihr vom Hause des Herrn seht.

27 Der Herr ist Gott, der uns erleuchtet. Schmücket das Fest mit Rosen, bis an die Hörner des Altars.

28 Du bist mein Gott, und ich danke dir ; mein Gott, ich will dich preisen.

29 Dantet dem Herrn, denn er ist freundlich, und seine Güte währet ewiglich.

Abend-Gebete.

Der 119 Psalm.

Aleph.

1 Wohl denen, die ohne Wandel leben, die im Gesetz des Herrn wandeln.

2 Wohl denen die seine Zeugnisse halten, die ihn von ganzem Herzen suchen.

3 Denn welche auf seinen Wegen wandeln, die thun kein Uebels.

4 Du hast geboten, fleißig zu halten deine Befehle.

5 O, daß mein Leben deine Rechte mit ganzem Ernst hielte !

6 Wenn ich schaue allein auf deine Gebote, so werde ich nicht zu Schanden.

7 Ich danke dir von rechtem Herzen, daß du mich lehrest die Rechte deiner Gerechtigkeit.

8 Deine Rechte will ich halten. Verlaß mich nicht mehr.

Beth.

9 Wie wird ein Jüngling seinen Weg unsträflich gehen ? Wenn er sich hält nach deinen Worten.

10 Ich suche dich von ganzem Herzen. Laß mich nicht fehlen deiner Gebote.

11 Ich behalte dein Wort in meinem Herzen, auf daß ich nicht wider dich sündige.

12 Gelobet seyst du, Herr ! Lehre mich deine Rechte.

crifice, et l'amenez jusques aux cornes de l'autel.

28 Tu es mon Dieu fort, c'est pourquoi je te célébrerai ; tu es mon Dieu, je t'exalterai.

29 Célébrez l'Eternel ; car il est bon, et sa miséricorde dure éternellement.

PRIERE DU SOIR.

PSEAUME CXIX.

ALEPH.

HEUREUX ceux qui sont intègres dans leurs voies, et qui marchent dans la loi de l'Eternel !

2 Heureux ceux qui gardent ses témoignages, et qui le cherchent de tout leur cœur !

3 Qui ne font point aussi d'iniquité, mais qui marchent dans ses voies.

4 Tu as donné tes commandemens, afin qu'on les garde soigneusement.

5 Oh ! que mes voies soient bien réglées, pour garder tes statuts !

6 Alors je ne rougirai point de honte, quand je regarderai à tous tes commandemens.

7 Je te célébrerai dans la droiture de mon cœur, quand j'aurai appris les ordonnances de ta justice.

8 Je veux garder tes statuts ; ne m'abandonne pas entièrement.

BETH.

9 Par quel moyen un jeune homme rendra-t-il pure sa conduite ? C'est en y prenant garde selon ta parole.

10 Je t'ai recherché de tout mon cœur ; ne me laisse point égarer de tes commandemens.

11 J'ai serré ta parole en mon cœur, afin que je ne pèche point contre toi.

12 Eternel, tu es béni ; enseigne-moi tes statuts.

28 Tú eres mi Dios, y te alabaré : tú eres mi Dios, y te ensalzaré. A tí alabaré, porque me has oído, y fuiste salud para mí.

29 Alabad al Señor, porque es bueno : porque su misericordia es para siempre.

ORACION VESPERTINA.

PSALMO CXIX.

ALEPH.

Alleluia.

BIENAVENTURADOS los que están sin mancilla en el camino : los que andan en la ley del Señor.

2 Bienaventurados los que escudriñan los testimonios de él : los que de todo corazón le buscan.

3 Porque los que obran maldad, no anduvieron en los caminos de él.

4 Tú ordenaste, que tus mandamientos fuesen guardados exáctisimamente.

5 ¡ Oxalá que mis caminos sean enderezados, para guardar tus justificaciones !

6 Entonces yo no seré avergonzado, quando miraré todos tus preceptos.

7 Te alabaré con rectitud de corazón : porque he aprendido los juicios de tu justicia.

8 Guardaré tus justificaciones : no me desampares enteramente.

BETH.

9 ¿ De qué modo corrige el jovencito su camino ? guardando tus palabras.

10 De todo mi corazón te he buscado : no me rechaces de tus mandamientos.

11 En mi corazón escondí tus palabras : para no pecar contra ti.

12 Bendito eres, Señor : enséñame tus justificaciones.

14 'Εν τῇ ὁδῷ τῶν μαρτυρίων σου ἐτέρφθην, ὡς ἐπὶ παντὶ πλούτῳ.

15 'Εν ταῖς ἐντολαῖς σου ἀδολεσχῶ, καὶ κατανοήσω τὰς ὁδοὺς σου.

16 'Εν τοῖς δικαιομασί σου μελετήσω, οὐκ ἐπιλήσομαι τῶν λόγων σου.

17 Ἀνταπόδος τῷ δούλῳ σου, ζήσομαι καὶ φιλάξω τοὺς λόγους σου.

18 Ἀποκάλυψον τοὺς ὀφθαλμούς μου, καὶ κατανοήσω τὰ θαυμάσια ἐκ τοῦ νόμου σου.

19 Πάροικος ἐγὼ εἰμι ἐν τῇ γῇ, μὴ ἀποκρίψῃς ἀπ' ἐμοῦ τὰς ἐντολάς σου.

20 Ἐπεπόθησεν ἡ ψυχὴ μου τοῦ ἐπιθυμῆσαι τὰ κρίματά σου ἐν παντὶ καιρῷ.

21 Ἐπετίμησας ὑπερηφάνους, ἐπικατάρτοι οἱ ἐκκλίνοντες ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου.

22 Περιέλε ἀπ' ἐμοῦ ὄνειδος, καὶ ἐξουδένωσιν, ὅτι τὰ μαρτύριά σου ἐξεζητήσα.

23 Καὶ γὰρ ἐκάθισαν ἄρχοντες, καὶ κατ' ἐμὴν κατελάλουν, ὁ δὲ δούλος σου ἠδολέσχει ἐν τοῖς δικαιομασί σου.

24 Καὶ γὰρ τὰ μαρτύριά σου μελέτη μὴ ἐστὶ, καὶ αἱ συμβουλίαι μου τὰ δικαίωμάτά σου.

25 Ἐκολλήθη τῷ ἐσθίει ἡ ψυχὴ μου, ζήσόν με κατὰ τὸν λόγον σου.

26 Τὰς ὁδοὺς μου ἐξηγγεῖλα καὶ ἐπήκουσάς μου, δίδαξόν με τὰ δικαίωμάτά σου.

27 Ὅδον δικαιομάτων σου συνέτισόν με, καὶ ἀδολεσχῶ ἐν τοῖς θαυμασίοις σου.

28 Ἐνύσταξεν ἡ ψυχὴ μου ἀπὸ ἀκηδίας, βεβαίωσόν με ἐν τοῖς λόγοις σου.

29 Ὅδον ἀδικίας ἀπόστησον ἀπ' ἐμοῦ, καὶ τῷ νόμῳ σου ἐλεήσόν με.

30 Ὅδον ἀληθείας ἡρετισίμην, καὶ τὰ κρίματά σου οὐκ ἐπελαθόμην.

15 Θέλω λαλήσειν περὶ τὰς ἐντολάς σου, καὶ τιμήσω τὰς ὁδοὺς σου.

16 Ἡ χαρὰ μὴ θέλει εἶναι εἰς τὰ δικαίωμάτά σου, καὶ δὲν θέλω ἀλησμονήσειν τὸν λόγον σου.

17 Δὸς τοῦ δούλου σου ἀνταμοιβῆν, ἵνα ζῇ καὶ φυλάξῃ τοὺς λόγους σου.

18 Ἀνοίξον τοὺς ὀφθαλμούς μου, ἵνα κατανοήσω τὰ θαυμάσια τοῦ νόμου σου.

19 Ξένος εἰμαι ἐπὶ τὴν γῆν, μὴ κρίψῃς ἀπ' ἐμέ τὰς ἐντολάς σου.

20 Θερμῶς ἐπιθυμῶ ἡ ψυχὴ μου τὰς κρίσεις σου, καὶ ἐν παντὶ καιρῷ.

21 Σὺ ἐπετίμησας τοὺς ὑπερηφάνους, ἐπικατάρτοι εἶναι ὅσοι ἀπομακρύνονται ἀπὸ τὰς ἐντολάς σου.

22 Ἀπομάκρυνον ἀπ' ἐμέ ὄνειδος καὶ καταφρόνυσιν, ὅτι ἐφύλαξα τὰ μαρτύριά σου.

23 Ἐκάθισαν ἄρχοντες καὶ ἐλάλουν ἐναντίον μου, ἀλλ' ὁ δούλος σου ἠσχολεῖτο εἰς τὰ δικαίωμάτά σου.

24 Ὅτι τὰ μαρτύριά σου εἶναι ἡ μελέτη μου, καὶ τὰ δικαίωμάτά μὴ οἱ σύμβουλοί μιν.

25 Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸ χῶμα, κάμε 'να ζήσω κατὰ τὸν λόγον σου.

26 Ἐγνώρισας τὰς ὁδούς μου καὶ με ἤκωσας, δέξον μοι τὰ δικαίωμάτά σου.

27 Κάμε 'να νοήσω τὴν ὁδὸν τῶν δικαιομάτων σου, καὶ θέλω λαλήσειν περὶ τὰ θαυμάσιά σου.

28 Ἐσάξεν ἡ ψυχὴ μου ἀπὸ θλίψιν, θεράπευσόν με κατὰ τὸν λόγον σου.

29 Ἀπομάκρυνον ἀπ' ἐμέ τὴν ὁδὸν τῆς ἡδονῆς, κάμε 'να μὴ παραιτήσω τὸν νόμον σου.

30 Ἐδίωξάς τὴν ὁδὸν ἀληθείας, καὶ ἐτήρησα τὰ δικαίωμάτά σου.

DALET.

25 L' anima mia è attaccata alla polvere: vivificami secondo la tua parola.

26 Io t' ho narrate le mie vie, tu m' hai risposto: insegnami i tuoi statuti.

27 Fammi intendere la via de' tuoi comandamenti, ed io ragionerò delle tue meraviglie.

28 L' anima mia stilla di cordoglio: sollevami secondo le tue parole.

29 Rimuovi da me la via della menzogna, e fammi dono della tua Legge.

30 Io ho scelta la via della verità, io m' ho proposte le tue leggi.

31 Io mi son tenuto alle tue testimonianze, Signore, nè lasciar ch'io sia confuso.

32 Correrò nella via de' tuoi comandamenti, quando m'avrai allargato il cuore.

PREGHIERA della MATTINA.

HE.

33 Insegnami, Signore, la via de' tuoi statuti, ed io la guarderò *infino* al fine.

34 Dammi intelletto, ed io guarderò la tua Legge, e l'osservero con tutto il cuore.

35 Conducimi per lo sentiero de' tuoi comandamenti: perciocchè io mi diletto in esso.

36 Inclina il mio cuore alle tue testimonianze, e non a cupidigia.

37 Storna gli occhi miei ch'è non riguardino a vanità: vivificami nelle tue vie.

38 Attieni la tua parola al tuo servitore, il quale è tutto intento al tuo timore.

39 Rimuovi da me il mio vitupero, del quale io temo: perciocchè le tue leggi son buone.

40 Ecco, io desidero affettuosamente i tuoi comandamenti: vivificami nella tua giustizia.

GIMEL.

17 Retribue servo tuo, vivifica me: et custodiam sermones tuos.

18 Revela oculos meos: et considerabo mirabilia de lege tua.

19 Incola ego sum in terra: non abscondas a me mandata tua.

20 Concupivit anima mea desiderare justificationes tuas, in omni tempore.

21 Increpasti superbos: maledicti qui declinant a mandatis tuis.

22 Aufer a me opprobrium, et contemptum: quia testimonia tua exquisivi.

23 Etenim sederunt principes, et adversum me loquebantur: servus autem tuus exercebatur in justificationibus tuis.

24 Nam et testimonia tua meditatio mea est: et consilium meum justificationes tuæ.

DALETH.

25 Adhæsit pavimento anima mea: vivifica me secundum verbum tuum.

26 Vias meas enunciavi, et exaudisti me: doce me justificationes tuas.

27 Viam justificationum tuarum instrue me: et exercebor in mirabilibus tuis.

28 Dormitavit anima mea pro tædio: confirma me in verbis tuis.

29 Viam iniquitatis amove a me: et de lege tua miserere mei.

30 Viam veritatis elegi: judicia tua non sum oblitus.

13 With my lips have I been telling: of all the judgements of thy mouth.

14 I have had as great delight in the way of thy testimonies: as in all manner of riches.

15 I will talk of thy commandments: and have respect unto thy ways.

16 My delight shall be in thy statutes: and I will not forget thy word.

GIMEL.

17 O do well unto thy servant: that I may live, and keep thy word.

18 Open thou mine eyes: that I may see the wondrous things of thy law.

19 I am a stranger upon earth: O hide not thy commandments from me.

20 My soul breaketh out for the very fervent desire: that it hath alway unto thy judgements.

21 Thou hast rebuked the proud: and cursed are they that do err from thy commandments.

22 O turn from me shame and rebuke: for have kept thy testimonies.

23 Princes also did sit and speak against me: unto thy servant is occupied in thy statutes.

24 For thy testimonies are my delight: and thy counsellors.

DALETH.

25 My soul cleaveth to the dust: O quicken thou me, according to thy word.

26 I have acknowledged my ways, and thou earnest me: O teach me thy statutes.

27 Make me to understand the way of thy commandments: and so shall I talk of thy wondrous works.

28 My soul melteth away for very heaviness: comfort thou me according unto thy word.

29 Take from me the way of lying: and cause thou me to make much of thy law.

30 I have chosen the way of truth: and thy judgements have I laid before me.

13 Ich will mit meinen Lippen erzählen alle Rechte deines Mundes.

14 Ich freue mich des Weges deiner Zeugnisse, als über allerley Reichthum.

15 Ich rede, was du befohlen hast, und schaue auf deine Wege.

16 Ich habe Lust zu deinen Rechten, und vergeße deiner Worte nicht.

Gimel.

17 Thue wohl deinem Knechte, daß ich lebe, und ein Wort halte.

18 Öffne mir die Augen, daß ich sehe die Wunder in deinem Befehl.

19 Ich bin ein Gast auf Erden. Verbirge deine Gebote nicht vor mir.

20 Meine Seele ist zermalmet vor Verlangen nach deinen Rechten allezeit.

21 Du schiltst die Stolzen; verflucht sind, die deiner Gebote fehlen.

22 Wende von mir Schmach und Verachtung, denn ich halte deine Zeugnisse.

23 Es sitzen auch die Fürsten, und reden wider mich, aber dein Knecht redet von deinen Rechten.

24 Ich habe Lust zu deinen Zeugnissen, die sind meine Rathseule.

Daleth.

25 Meine Seele liegt im Staube. Erquick mich nach deinem Wort.

26 Ich erzähle meine Wege, und du erhörst mich; thue mich deine Rechte.

27 Unterweise mich den Weg deiner Befehle, so will ich reden von deinen Wundern.

28 Ich gräme mich, daß mir das Herz verschmachtet. Stärke mich nach deinem Wort.

13 J'ai raconté de mes lèvres toutes les ordonnances de ta bouche.

14 Je me suis réjoui dans le chemin de tes témoignages, comme si j'eusse eu toutes les richesses du monde.

15 Je m'entretiendrai de tes commandemens, et je regarderai à tes sentiers.

16 Je prends plaisir à tes statuts, et je n'oublierai point tes paroles.

GUIMEL.

17 Fais ce bien à ton serviteur, que je vive; et je garderai ta parole.

18 Découvre mes yeux, afin que je regarde aux merveilles de ta loi.

19 Je suis étranger sur la terre; ne me cache point tes commandemens.

20 Mon ame se pâme de l'affection qu'elle a de tout tems pour tes ordonnances.

21 Tu as rudement châtié les orgueilleux maudits, qui s'écartent de tes commandemens.

22 Ote de dessus moi l'opprobre et le mépris; car j'ai gardé tes témoignages.

23 Les principaux se sont assis, et ont parlé contre moi, pendant que ton serviteur s'entretenoit de tes statuts.

24 Aussi tes témoignages sont mes plaisirs, et les gens de mon conseil.

DALETH.

25 Mon ame est attachée à la poudre; fais-moi revivre selon ta parole.

26 Je t'ai raconté mes voies, et tu m'as répondu; enseigne-moi tes statuts.

27 Fais-moi entendre le chemin de tes commandemens, et je parlerai de tes merveilles.

28 Mon ame s'est fondue d'ennui; rétablis-moi selon tes paroles.

29 Eloigne de moi la voie du mensonge, et donne-moi gratuitement d'observer ta loi.

30 J'ai choisi la voie de la vérité, et je me suis proposé tes ordonnances.

13 Con mis labios pronuncié todos los juicios de tu boca.

14 En el camino de tus testimonios me he deleytado, como en todas las riquezas.

15 En tus mandamientos me exercitaré, y consideraré tus caminos.

16 En tus justificaciones meditaré: no olvidaré tus palabras.

GHIMEL.

17 Haz bien á tu siervo: dame vida, y guardaré tus palabras.

18 Quita el velo de mis ojos, y consideraré las maravillas de tu ley.

19 Peregrino soy yo en la tierra: no escondas de mí tus mandamientos.

20 Mi alma codició el desear en todo tiempo tus justificaciones.

21 Reprehendiste á los soberbios: malditos los que se desvian de tus mandamientos.

22 Quita de mí el oprobrio, y menosprecio: porque he inquirido tus mandamientos.

23 Tambien se sentaron los Principes, y hablaban contra mí: mas tu siervo se exercitaba en tus justificaciones.

24 Porque tus testimonios son mi meditacion, y tus justificaciones son mi consejo.

DALETH.

25 Se apegó al suelo mi alma: dame vida segun tu palabra.

26 Te expuse mis caminos, y me oíste: enseñame tus justificaciones.

27 Instrúyeme en el camino de tus justificaciones, y me exercitaré en tus maravillas.

28 Adormeciósse mi alma de hastio: fortifícame con tus palabras.

29 Aparta de mí el camino de la iniquidad, y de tu ley hazme misericordia.

30 El camino de la verdad he escogido: tus juicios he olvidado.

31 Ἐκολλήθην τοῖς μαρτυρίοις σου Κύριε, μή με κατασχίσῃς.
32 Ὅδον ἐντολῶν σου ἔδραμον, ὅταν ἐπλά-
τυνας τὴν καρδίαν μου.

ΕΘΩΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

33 Νομοθέτησόν με Κύριε τὴν ὁδὸν τῶν δικαιο-
σιμῶν σου, καὶ ἐκζητήσω αὐτὴν διαπαντός.
34 Συνέτισόν με, καὶ ἐξερευνήσω τὸν νόμον
σου, καὶ φυλάξω αὐτὸν ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου.
35 Ὁδήγησόν με ἐν τῇ τρίβῳ τῶν ἐντολῶν
σου, ὅτι αὐτὴν ἠθέλησα.
36 Κλῖνον τὴν καρδίαν μου εἰς τὰ μαρτύρια
σου, καὶ μὴ εἰς πλεονεξίαν.
37 Ἀπόστρεψον τοὺς ὀφθαλμούς μου τοῦ μὴ
ιδεῖν ματαιότητα, ἐν τῇ ὁδῷ σου ζήσόν με.
38 Στήσον τῷ δούλῳ σου τὸ λόγιόν σου εἰς
τὸν φόβον σου.
39 Περιέλε τὸν ὀνειδισμόν μου ὃν ὑπώπτεισα,
ὅτι τὰ κρίματά σου χρηστά.
40 Ἰδοὺ ἐπεθύμησα τὰς ἐντολάς σου, ἐν τῇ
δικαιοσύνῃ σου ζήσέ με.
41 Καὶ ἔλθοι ἐπ' ἐμέ τὸ ἔλεός σου, Κύριε
τὸ σωτήριόν σου κατὰ τὸν λόγον σου.
42 Καὶ ἀποκριθήτω μοι τοῖς ὀνειδίζουσίν
μοι λόγον, ὅτι ἤλπισα ἐπὶ τοῖς λόγοις σου.
43 Καὶ μὴ περιέλθῃς ἐκ τοῦ στόματός μου
λόγον ἀληθείας ὥς σφόδρα, ὅτι ἐπὶ τοῖς κρί-
μασί σου ἐπήλπισα.
44 Καὶ φυλάξω τὸν νόμον σου διαπαντός,
εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
45 Καὶ ἐπορευόμην ἐν πλατυσμῷ, ὅτι τὰς
ἐντολάς σου ἐξεζητήσα.
46 Καὶ ἐλάλουν ἐν τοῖς μαρτυρίοις σου ἑναν-
τίον βασιλέων, καὶ οὐκ ἠσχυνόμην.

31 Adhæsi testimoniis tuis Domine:
noli me confundere.
32 Viam mandatorum tuorum cucurri,
cum dilatasti cor meum.

MATUTINÆ PRECES.

HE.

33 Legem pone mihi Domine viam jus-
tificationum tuarum: et exquiram eam
semper.
34 Da mihi intellectum, et scrutabor
legem tuam: et custodiam illam in toto
corde meo.
35 Deduc me in semitam mandatorum
tuarum: quia ipsam volui.
36 Inclina cor meum in testimonia tua:
et non in avaritiam.
37 Averte oculos meos ne videant vani-
tatem: in via tua vivifica me.
38 Statue servo tuo eloquium tuum, in
timore tuo.
39 Amputa opprobrium meum, quod
suscepisti sum: quia judicia tua ju-
cunda.
40 Ecce concupivi mandata tua: in
æquitate tua vivifica me.

VAU.

41 Et veniat super me misericordia tua
Domine: salutare tuum secundum elo-
quium tuum.
42 Et respondebo exprobrantibus mihi
verbum: quia speravi in sermonibus tuis.
43 Et ne auferas de ore meo verbum
veritatis usquequaque: quia in judiciis
tuis supersperavi.
44 Et custodiam legem tuam semper:
in sæculum et in sæculum sæculi.
45 Et ambulabam in latitudine: quia
mandata tua exquisivi.

31 Ἐκολλήθην Κύριε εἰς τὰς μαρτυρίας σου
Μὴ με καταφρονήσῃς.
32 Θέλω τρέξειν εἰς τὴν ὁδὸν τῶν ἐντολῶν
σου, ὅταν πλατύνῃς τὴν καρδίαν μου.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΗΣ Α

33 Δίδαξόν με, Κύριε εἰς τὴν ὁδὸν τῶν δικαιο-
μάτων σου, καὶ ἐγὼ πάντοτε θέλω τὴν κρατήσῃ.
34 Δός μοι σύνεσιν καὶ θέλω φυλάξαι τὸν νόμον
σου, θέλω τὸν φυλάξαι με ὅλην τὴν καρδίαν μου.
35 Ὁδήγησόν με εἰς τὸν δρόμον τῶν ἐντολῶν
σου, ὅτι τὰς ἐπεθύμησα.
36 Κλῖνον τὴν καρδίαν μου εἰς τὰς μαρτυρίας
σου καὶ μὴ εἰς πλεονεξίαν.
37 Ἀπόστρεψον τὰς ὀφθαλμούς μου ἵνα μὴ ἰδῶ
ματαιότητα, κάμε ἵνα ζήσω κατὰ τὴν ὁδὸν σου.
38 Στερέωσον τὸν λόγον σου, εἰς τὸν δούλόν
σου, ἵνα σὲ φοβηθῶ.
39 Ἀπομάκρυνον τὸν ὀνειδισμόν μου τὸν
ὅποιον φοβέμαι, ὅτι αἱ κρίσεις σου εἰναι ἀγαθαί.
40 Ἰδοὺ ἐπεθύμησα τὰς ἐντολάς σου, κάμε
ἵνα ζήσω κατὰ τὴν δικαιοσύνην σου.
41 Ἄς ἔλθοι ἐπ' ἐμέ τὸ ἔλεος σου, Κύριε, καὶ
τὸ σωτήριόν σου κατὰ τὸν λόγον σου.
42 Καὶ θέλω ἀποκριθῆναι εἰς τοὺς ὀνειδίζοντάς
με, ὅτι ἤλπισα ἐπὶ τοὺς λόγους σου.
43 Μὴ ἀπομακρύνῃς ἀπὸ τοῦ στόματός μου τὸν
λόγον τῆς ἀληθείας σου, ὅτι ἤλπισα ἐπὶ τὰς
κρίσεις σου.
44 Καὶ θέλω διὰ πάντα φυλάξαι τὸν νόμον
σου, εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
45 Καὶ θέλω πορευθῆναι ἐλευθέρως, ὅτι ἐξή-
τησα τὰς ἐντολάς σου.
46 Θέλω λαλήσειν περὶ τῶν μαρτυρίων σου
ἔμπροσθεν τῶν βασιλέων, καὶ δὲν θέλω ἐντραπήν.
47 Καὶ θέλω μελετήσῃς τὰς ἐντολάς σου
τὰς ὁποίας ἠγάπησα πολλά.

VAV.

41 Ed avvengammi le tue benignità, o
Signore: e la tua salute, secondo la tua
salute, secondo la tua parola.
42 Ed io risponderò a colui che mi fa
vituperio: perciocché io mi confido nella
tua parola.
43 E non ritrarmi del tutto dalla bocca
la parola della verità: perciocché io spero
nelle tue leggi.
44 Ed io osserverò la tua Legge del con-
tinuo, in sempiterno.
45 E caminerò al largo: perciocché io
ho ricercati i tuoi comandamenti.
46 E parlerò delle tue testimonianze da-
vanti ai re, e non sarò svergognato.
47 E mi diletterò ne' tuoi comandamenti,
i quali io amo.
48 Ed alzerò le palme delle mie mani
a' tuoi comandamenti, i quali io amo: e
mediterò ne' tuoi statuti.

ZAIN.

49 Ricordati della parola detta al tuo
servitore, sopra la quale tu m' hai fatto
sperare.
50 Questa è la mia consolazione nella mia
afflizione, che la tua parola m' ha vivificato.
51 I superbi m' hanno grandemente
schernito: ma io non sono stornato dalla
tua Legge.
52 Signore, io mi son ricordato de' tuoi
giudicii ab antico; e mi son consolato.
53 Tren. ito m' occupa, per gli empj ch' ab-
bandonano la tua Legge.

31 I have stuck unto thy testimonies: O Lord, unfound me not.

32 I will run the way of thy commandments: when thou hast set my heart at liberty.

MORNING PRAYER.

HE.

33 Teach me, O Lord, the way of thy statutes: and I shall keep it unto the end.

34 Give me understanding, and I shall keep thy law: yea, I shall keep it with my whole heart.

35 Make me to go in the path of thy commandments: for therein is my desire.

36 Incline my heart unto thy testimonies: and not to covetousness.

37 O turn away mine eyes, lest they behold vanity: and quicken thou me in thy way.

38 O stablish thy word in thy servant: that may fear thee.

39 Take away the rebuke that I am afraid of: for thy judgements are good.

40 Behold, my delight is in thy commandments: O quicken me in thy righteousness.

VAU.

41 Let thy loving mercy come also unto me, O Lord: even thy salvation, according unto thy word.

42 So shall I make answer unto my blasphemers: for my trust is in thy word.

43 O take not the word of thy truth utterly out of my mouth: for my hope is in thy judgements.

44 So shall I always keep thy law: yea, for ever and ever.

45 And I will walk at liberty: for I seek thy commandments.

46 I will speak of thy testimonies also, even before kings: and will not be ashamed.

47 And my delight shall be in thy command-

29 Wenbe von mir den falschen Weg und gönne mir dein Gesetz.

30 Ich habe den Weg der Wahrheit erwählt; deine Rechte habe ich vor mich gestellt.

31 Ich hänge an deinen Zeugnissen, Herr; laß mich nicht zu Schanden werden.

32 Wenn du mein Herz tröstest, so laufe ich den Weg deiner Gebote.

Morgen-Gebete.

He.

33 Zeige mir, Herr, den Weg deiner Rechte, daß ich sie bewahre bis ans Ende.

34 Unterweise mich, daß ich bewahre dein Gesetz, und halte es von ganzem Herzen.

35 Führe mich auf dem Steige deiner Gebote, denn ich habe Lust dazu.

36 Reize mein Herz zu deinen Zeugnissen, und nicht zum Geiz.

37 Wenbe meine Augen ab, daß sie nicht sehen nach unnützer Lehre, sondern erquickte mich auf deinem Wege.

38 Laß deinen Knecht dein Gebot festiglich für dein Wort halten, daß ich dich fürchte.

39 Wenbe von mir die Schmach, die ich scheue, denn deine Rechte sind lieblich.

40 Siehe, ich begehre deiner Befehle, erquickte mich mit deiner Gerechtigkeit.

VAU.

41 Herr, laß mir deine Gnade widerfahren, deine Hülfe nach deinem Wort.

42 Daß ich antworten möge meinem Eßterer: denn ich verlasse mich auf dein Wort.

43 Und nimm ja nicht von meinem Munde das

31 J'ai adhéré à tes témoignages, o Eternel! Ne me fais point rougir de honte.

32 Je courrai par la voie de tes commandemens, quand tu auras mis mon cœur au large.

PRIERE DU MATIN.

HE.

33 Eternel, enseigne-moi la voie de tes statuts, et je la garderai *jusques* à la fin.

34 Donne-moi l'intelligence, et je garderai ta loi et l'observerai de tout mon cœur.

35 Fais-moi marcher dans le sentier de tes commandemens; car j'y prends plaisir.

36 Incline mon cœur à tes témoignages, et non point à l'avarice.

37 Détourne mes yeux, afin qu'ils ne regardent pas à la vanité; fais-moi revivre par le moyen de tes voies.

38 Ratifie ta parole à ton serviteur, qui *est* adonné à ta crainte.

39 Détourne de moi l'opprobre que je crains; car tes ordonnances *sont* bonnes.

40 Voici, je suis affectionné à tes commandemens; fais-moi revivre par ta justice.

VAU.

41 Que tes bontés viennent sur moi, o Eternel, et ta délivrance selon ta parole;

42 Et j'aurai dequoi répondre à celui qui m'outrage; car je me suis assuré en ta parole.

43 N'ôte pas de ma bouche la parole de vérité; car je me suis attendu à tes ordonnances.

44 Et je garderai continuellement ta loi, à toujours et à perpétuité.

45 Et je marcherai au large, parce que j'ai recherché tes commandemens.

46 Je parlerai de tes témoignages devant les rois, et je ne rougirai point de honte.

47 Et je prendrai mon plaisir en tes commandemens, que j'ai aimés.

48 J'élèverai mes mains vers tes commandemens que j'ai aimés, et je m'entretiendrai de

31 Me he apegado á tus testimonios, Señor: no me quieras avergonzar.

32 Corrí el camino de tus mandamientos, quando ensanchaste mi corazon.

ORACION MATUTINA.

HE.

33 Ponme por ley, Señor, el camino de tus justificaciones, y lo inquiriré siempre.

34 Dame entendimiento, y escudriñaré tu ley, y la guardaré de todo mi corazon.

35 Guíame á la senda de tus mandamientos, porque esa quise.

36 Inclina mi corazon á tus testimonios, y no á la avaricia.

37 Aparta mis ojos, que no vean la vanidad: en tu camino dame vida.

38 Haz firme en tu siervo tu palabra, mediante tu temor.

39 Corta el oprobrio mio, que he sospechado, porque tus juicios son agradables.

40 Mira, que yo he codiciado tus mandamientos: haz que yo viva en tu justicia.

VAU.

41 Y venga sobre mí tu misericordia, Señor: tu salud segun tu palabra.

42 Y daré por respuesta á los que me zahieren, que he puesto mi esperanza en tus palabras.

43 Y no quites jamas de mi boca la palabra de verdad, porque en tus juicios he esperado mucho.

44 Y guardaré tu ley siempre, por siglo y por siglo de siglo.

45 Y andaba en anchura, porque inquirí tus mandamientos.

46 Y hablaba de tus testimonios delante de los Reyes, y no me avergonzaba.

47 Y meditaba en tus mandamientos, que amé.

47 Καὶ ἐμελέτων ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου, αἷς ἡγιασμοῦ σφόδρα.

48 Καὶ ἤρα τὰς χεῖράς μου πρὸς τὰς ἐντολὰς σου ὡς ἡγάπησα, καὶ ἠδολέσχουν ἐν ταῖς δικαιομασίαι σου.

49 Μνήσθητι τῶν λόγων σου τῷ δούλῳ σου ὡς ἐπὶ ἡλπίσας με.

50 Αὕτη με παρεκάλεσεν ἐν τῇ ταπεινώσει μου, ὅτι τὸ λόγιόν σου ἐξήσέ με.

51 Ὑπερήφανοι παρηγόμουν ἕως σφόδρα, ἀπὸ δὲ τὸν νόμον σου οὐκ ἐξέκλινα.

52 Ἐμνήσθην τῶν κριμάτων σου ἀπ' αἰῶνος Κύριε, καὶ παρεκλήθην.

53 Ἀθμία κατέσχε με ἀπὸ ἁμαρτωλῶν τῶν ἐγκαταλιμπανόντων τὸν νόμον σου.

54 Ψαλτὰ ἥσάν μοι τὰ δικαιοματά σου, ἐν τῷ παροικίᾳ μου.

55 Ἐμνήσθην ἐν νυκτὶ τοῦ ὀνόματός σου Κύριε, καὶ ἐφόβα τὸν νόμον σου.

56 Αὕτη ἐγενήθη μοι, ὅτι τὰ δικαιοματά σου ἐξεζήτησα.

57 Μερὶς μου εἶ Κύριε, εἶπα τῷ φυλάξασθαι τὸν νόμον σου

58 Ἐδεήθην τοῦ προσώπου σου ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, ἐλέησόν με κατὰ τὸ λόγιόν σου.

59 Διελογισίμην τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἐπέσρεψα τὰς πόδας μου εἰς τὰς μαρτυρίας σου.

60 Ἡτοιμάσθην καὶ οὐκ ἐταράχθην, τοῦ φυλάξασθαι τὰς ἐντολὰς σου.

61 Σχοινία ἁμαρτωλῶν περιεπλάκησάν μοι, καὶ τὸν νόμον σου οὐκ ἐπελαθόμην.

62 Μεσονύκτιον ἐξεγερόμην, τῷ ἐξομολογεῖσθαι σοι ἐπὶ τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.

63 Μετοχος ἐγὼ εἰμι πάντων τῶν φοβημένων σε, καὶ τῶν φυλασσόντων τὰς ἐντολὰς σου.

48 Καὶ ὑψώσω τὰς χεῖρας μου πρὸς τὰς ἐντολὰς σου τὰς ὁποίας ἡγάπησα, καὶ σπουδάσω τοὺς νόμους σου.

49 Ἐνθυμήσθαι τὸν δούλόν σου κατὰ τὸ λόγον σου, εἰς τὸν ὅποιον με ἔκαμες ἵνα ἐμπιστευθῶ.

50 Αὐτὸς θεραπεύει τὰς θλίψεις μου, αὐτὸς μοὶ ἔδωκε ζωὴν.

51 Οἱ ὑπερήφανοι μὲ ἐπεριγέλουσιν σκληρὰ, ἀλλ' ἐγὼ δὲν ἐξέκλινα ἀπὸ τοῦ νόμου σου.

52 Ὅτι ἐνθυμούμαι τὰς αἰωνίας σου κρίσεις Κύριε, καὶ ἐθεραπεύθην.

53 Ἐφοβήθηκα σφόδρα διὰ τὰς ἁμαρτωλοὺς τοὺς ἐγκαταλιπόντας τὸν νόμον σου.

54 Τὰ δικαιοματά σου ἔγινον τὸ ψάλισμόν μου, εἰς τὸν τόπον τῆς ξενιτείας μου.

55 Ἐνθυμήθην τὴν νίκτα τὸ ὄνομά σου Κύριε, καὶ ἐφόβα τὸν νόμον σου.

56 Καὶ τοῦτο μοὶ ἐγενήθη, ὅτι ἐζήτησα τὰ δικαιοματά σου.

57 Σὺ, Κύριε, εἶσαι ἡ μερίς μου, εἶπα ὅτι θέλω φυλάξαι τοὺς νόμους σου.

58 Ἐδεήθην ἐμπροσθέν σου μὲ ὅλην τὴν καρδίαν μου, ἐλέησον με κατὰ τὸν λόγον σου.

59 Διελογισίμην τὰς ὁδοὺς μου, καὶ ἐπέσρεψα τοὺς πόδας μου εἰς τὰς μαρτυρίας σου.

60 Ἡτοιμάσθην καὶ δὲν ἐταράχθην φυλάττοντας τὰς ἐντολὰς σου.

61 Αἱ συναγωγαὶ τῶν ἁμαρτωλῶν, μὲ ἐκλεψαν ἀλλ' ἐγὼ δὲν ἀλησμονήσας τὰς ἐντολὰς σου.

62 Τὰ μεσάνυκτα θέλω σηκωθῆν διὰ ἵνα σὲ εὐχαρισήσω διὰ τὰς κρίσεις τῆς δικαιοσύνης σου.

63 Φίλος εἰμι πάντων τῶν φοβουμένων σε καὶ τῶν φυλασσόντων τὰς ἐντολὰς σου.

64 Τὸ ἔλεός σου ἐγέμνησεν τὴν γῆν, διδάξόν με τὰ δικαιοματά σου.

46 Et loquebar in testimoniis tuis in conspectu regum: et non confundebat.

47 Et meditabar in mandatis tuis, quæ dilexi.

48 Et levavi manus meas ad mandata tua, quæ dilexi: et exercebar in justificationibus tuis.

ZAIN.

49 Memor esto verbi tui servo tuo, in quo mihi spem dedisti.

50 Hæc me consolata est in humilitate mea: quia eloquium tuum vivificavit me.

51 Superbi inique agebant usquequaque: a lege autem tua non declinavi.

52 Memor fui iudiciorum tuorum a sæculo Domine: et consolatus sum.

53 Defectio tenuit me, pro peccatoribus derelinentibus legem tuam.

54 Cantabiles mihi erant justificationes tuæ, in loco peregrinationis meæ.

55 Memor fui nocte nominis tui Domine: et custodivi legem tuam.

56 Hæc facta est mihi: quia justificationes tuas exquisivi.

HETH.

57 Portio mea Domine, dixi custodire legem tuam.

58 Deprecatus sum faciem tuam in toto corde meo: miserere mei secundum eloquium tuum.

59 Cogitavi vias meas: et converti pedes meos in testimonia tua.

60 Paratus sum, et non sum turbatus: ut custodiam mandata tua.

61 Funes peccatorum circumplexi sunt me: et legem tuam non sum oblitus.

62 Media nocte surgebam ad confitendum tibi, super iudicia justificationis tuæ.

54 I tuoi statuti sono stati i miei cantici nella dimora de' miei pellegrinaggi.

55 O Signore, di notte io mi son ricordato del tuo Nome, ed ho osservata la tua Legge.

56 Questo m'è avvenuto, perciocchè io ho guardati i tuoi comandamenti.

HEI.

57 Il Signore è la mia parte: io ho detto d'osservar le tue parole.

58 Io t'ho supplicato con tutto il cuore: abbi pietà di me, secondo la tua parola.

59 Io ho fatta ragione delle mie vie, ed ho rivolti i miei piedi alle tue testimonianze.

60 Io mi sono affrettato, e non mi sono indugiato d'osservare i tuoi comandamenti.

61 Schiere d'empi m'hanno predato: ma però non ho dimenticata la tua Legge.

62 Io mi leve a mezza notte, per celebrarti, per le leggi della tua giustizia.

63 Io son compagno di tutti quelli che ti temono, ed osservano i tuoi comandamenti.

64 Signore, la terra è piena della tua benignità: insegnami i tuoi statuti.

TET.

65 Signore, tu hai usata beneficenza inverso il tuo servitore, secondo la tua parola.

66 Insegnami buon senso, ed intendimento: perciocchè io credo a' tuoi comandamenti.

67 Avanti ch'io fossi afflitto, io andava errando: ma ora osservo la tua parola.

68 Tu sei buono, e benefattore: insegnami i tuoi statuti.

69 I superbi hanno acconciato delle bugie contr'a me: ma io con tutto il cuore guarderò i tuoi comandamenti.

70 Il cuor loro è condensato come grasso: ma io mi diletto nella tua Legge.

71 Egli è stato buon per me, ch'io sono stato afflitto, acciocchè io impari i tuoi statuti.

ments: which I have loved.

48 My hands also will I lift up unto thy commandments, which I have loved: and my study shall be in thy statutes.

ZAIN.

49 O think upon thy servant, as concerning thy word: wherein thou hast caused me to put my trust.

50 The same is my comfort in my trouble: for thy word hath quickened me.

51 The proud have had me exceedingly in derision: yet have I not shrunk from thy law.

52 For I remembered thine everlasting judgments, O Lord: and received comfort.

53 I am horribly afraid: for the ungodly hath forsake thy law.

54 Thy statutes have been my songs: in the house of my pilgrimage.

55 I have thought upon thy Name, O Lord, in the night-season: and have kept thy law.

56 This I had: because I kept thy commandments.

HETH.

57 Thou art my portion, O Lord: I have promised to keep thy law.

58 I made my humble petition in thy presence with my whole heart: O be merciful unto me, according to thy word.

59 I called mine own ways to remembrance: and turned my feet unto thy testimonies.

60 I made haste, and prolonged not the time: to keep thy commandments.

61 The congregations of the ungodly have obbed me: but I have not forgotten thy law.

62 At midnight I will rise to give thanks unto thee: because of thy righteous judgements.

63 I am a companion of all them that fear thee: and keep thy commandments.

64 The earth, O Lord, is full of thy mercy: teach me thy statutes.

Wort der Wahrheit, denn ich hoffe auf deine Rechte.

44 Ich will dein Gesetz halten allemal, immer und ewiglich.

45 Und ich wandle fröhlich, denn ich suche deine Befehle.

46 Ich rebe von deinen Zeugnissen vor Königen, und schäme mich nicht.

47 Und habe Lust an deinen Geboten, und sie sind mir lieb.

48 Und hebe meine Hände auf zu deinen Geboten, die mir lieb sind, und rebe von deinen Rechten.

Zain.

49 Gedente deinem Knechte an dein Wort, auf welches du mich lässest hoffen.

50 Das ist mein Trost in meinem Elend: denn dein Wort erquicket mich.

51 Die Stolgen haben ihren Spott an mir: dennoch weiche ich nicht von deinem Gesetz.

52 Herr, wenn ich gedente, wie du von der Welt her gerichtet hast, so werde ich getröstet.

53 Ich bin entbrannt über die Gottlosen, die dein Gesetz verlassen.

54 Deine Rechte sind mein Lied im Hause meiner Wallfahrt.

55 Herr ich gedente des Nachts an deinen Namen, und halte dein Gesetz.

56 Das ist mein Schatz, daß ich deine Befehle halte.

Heth.

57 Ich habe gesagt, Herr, das soll mein Erbseyn, daß ich deine Wege halte.

58 Ich suche vor deinem Angesicht von ganzem Herzen: sey mir gnädig nach deinem Wort.

59 Ich betrachte meine Wege, und lehre meine Füße zu deinen Zeugnissen.

tes statuts.

ZAIN.

49 Souviens-toi de la parole que tu as donnée à ton serviteur, et en laquelle tu m'as fait espérer.

50 C'est ici ma consolation dans mon affliction, que ta parole m'a rendu la vie.

51 Les orgueilleux se sont moqués de moi au dernier point; mais je ne me suis point détourné de ta loi.

52 Eternel, je me suis souvenu des jugemens que tu as exercés de tout tems, et je me suis consolé en eux.

53 L'horreur m'a saisi à cause des méchans qui ont abandonné ta loi.

54 Tes statuts m'ont été autant de cantiques de musique, dans la maison où j'ai demeuré comme étranger.

55 Eternel, je me suis souvenu de ton nom la nuit, et j'ai gardé ta loi.

56 Cela m'est arrivé parce que je gardois tes commandemens.

HETH.

57 O Eternel, j'ai conclu que ma portion étoit de garder tes paroles.

58 Je t'ai supplié de tout mon cœur: Aie pitié de moi selon ta parole.

59 J'ai fait le compte de mes voies, et j'ai retourné mes pas vers tes témoignages.

60 Je me suis hâté, et je n'ai point différé de garder tes commandemens.

61 Les bandes des méchans m'ont pillé; toutefois, je n'ai point oublié ta loi.

62 Je me lève à minuit pour te célébrer, à cause des ordonnances de ta justice.

63 Je m'accompagne de tous ceux qui te craignent et qui gardent tes commandemens.

64 Eternel, la terre est pleine de ta bonté; enseigne-moi tes statuts.

TETH.

65 Eternel, tu as fait du bien à ton serviteur

48 Y alcé mis manos á tus mandamientos, que amé; y me exercitaba en tus justificaciones.

ZAIN.

49 Acuérdate de tu palabra á favor de tu siervo, en la que me has dado esperanza.

50 Esto me ha consolado en mi abatimiento; porque tu palabra me dió vida.

51 Los soberbios obraban iniquamente en gran manera; y no me aparté de tu ley.

52 Me acorde de tus juicios de siempre, Señor, y me consolé.

53 Desfalecimiento se apoderó de mí, por causa de los pecadores, que desamparaban tu ley.

54 Para cantar me eran tus justificaciones, en el lugar de mi peregrinacion.

55 Me acorde de noche de tu nombre, Señor, y guardé tu ley.

56 Esto me vino, porque inquirí tus justificaciones.

HETH.

57 Mi porcion, Señor, dixe, es guardar tu ley.

58 Rogué en tu presencia de todo mi corazón: apiádate de mí segun tu palabra.

59 Consideré mis caminos, y volví mis pies ácia tus testimonios.

60 Pronto estoy, y no me he turbado, para guardar tus mandamientos.

61 Cuerdas de pecadores me han enredado á la redonda: mas tu ley no la he olvidado.

62 A media noche me levantaba para alabarte, por los juicios de tu justificacion.

63 Participante soy yo de todos los que te temen, y de los que guardan tus mandamientos.

64 Señor, llena está la tierra de tu misericordia: enséñame tus justificaciones.

64 Τοῦ ἑλόνου σου Κύριε πλήρης ἡ γῆ, τὰ δικαιώματά σου διδάξον με.
 65 Χρηστότητα ἐποίησας μετὰ τοῦ δούλου σου Κύριε κατὰ τὸν λόγον σου.
 66 Χρηστότητα καὶ παιδείαν καὶ γνῶσιν διδάξόν με, ὅτι ταῖς ἐντολαῖς σου ἐπίστευσα.
 67 Πρό τοῦ με ταπεινωθῆναι, ἐγὼ ἐπλημμέλησα, διὰ τοῦτο τὸ λόγιόν σου ἐφύλαξα.
 68 Χρηστὸς εἰ σύ Κύριε καὶ ἐν τῇ χρηστότητί σου δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.
 69 Ἐπληθύνθη ἐπ' ἐμέ ἀδικία ὑπερήφανων, ἐγὼ δὲ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου ἐξερευνήσω τὰς ἐντολάς σου.
 70 Ἐτυρώθη ὡς γάλα ἡ καρδία αὐτῶν, ἐγὼ δὲ τὸν νόμον σου ἐμελέτησα.
 71 Ἀγαθὸν μοι ὅτι ἐταπεινώσας με, ὅπως ἂν μάθω τὰ δικαιώματά σου.
 72 Ἀγαθὸς μοι ὁ νόμος τοῦ στόματός σου, ὑπὲρ χιλιάδας χρυσοῦ καὶ ἀργυρίου.

ΕΣΠΕΡΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

73 Αἱ χεῖρές σου ἐποίησάν με ὥς ἔπλασάν με, συνέτισον με καὶ μαθήσομαι τὰς ἐντολάς σου.
 74 Οἱ φοβούμενοί σε ὄψονται με ὡς εὐφρανθήσονται, ὅτι εἰς τὰς λόγους σου ἐπήλπισα.
 75 Ἐγὼ νῦν Κύριε ὅτι δικαιοσύνη τὰ κρίματά σου, καὶ ἀληθεῖα ἐταπεινώσας με.
 76 Γενήσῃτω δὴ τὸ ἔλεός σου τοῦ παρακαλέσαι με, κατὰ τὸ λόγιόν σου τῷ δούλῳ σου.
 77 Ἐλθέτωσάν μοι οἱ οἰκτιρμοί σου, καὶ ῥησθήτω, ὅτι ὁ νόμος σου μελέτη μὴ ἐστίν.
 78 Αἰσχυρῆθῃσω ὑπερήφανοι, ὅτι ἀδίκως ἠνόμησαν εἰς ἐμέ, ἐγὼ δὲ ἀδολεσχῆσω ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου.

63 Particeps ego sum omnium timen-
 tum te: et custodientium mandata tua.
 64 Misericordia tua Domine plena est
 terra: justificationes tuas doce me.

TETH.

65 Bonitatem fecisti cum servo tuo
 Domine, secundum verbum tuum.
 66 Bonitatem, et disciplinam, et scien-
 tiam doce me: quia mandatis tuis credidi.
 67 Priusquam humiliarer ego deliqui:
 propterea eloquium tuum custodivi.
 68 Bonus es tu: et in bonitate tua doce
 me justificationes tuas.
 69 Multiplicata est super me iniquitas
 superbiorum: ego autem in toto corde
 meo scrutabor mandata tua.
 70 Coagulatum est sicut lac cor meum:
 ego vero legem tuam meditatus sum.
 71 Bonum mihi quia humiliasti me: ut
 discam justificationes tuas.
 72 Bonum mihi lex oris tui, super millia
 auri, et argenti.

VESPERTINÆ PRECES.

JOD.

73 Manus tue fecerunt me, et plasma-
 verunt me: da mihi intellectum, et dis-
 cam mandata tua.
 74 Qui timent te videbunt me, et læta-
 buntur: quia in verba tua supersperavi.
 75 Cognovi Domine quia æquitas judi-
 cia tua: et in veritate tua humiliasti me.
 76 Fiat misericordia tua ut consoletur
 me, secundum eloquium tuum servo tuo.
 77 Veniant mihi miserationes tue, et
 vivam: quia lex tua meditatio mea est.
 78 Confundantur superbi, quia injusta
 iniquitatem fecerunt in me: ego autem
 exercebor in mandatis tuis

65 Κύριε, ἐν χρηστότητι ἐφάρθης με τὸν δού-
 λόν σου, καὶ κατὰ τὸν λόγον σου.
 66 Δίδαξόν με χρηστότητα, παιδείαν καὶ γνῶ-
 σιν, ὅτι ἐπίστευσα εἰς τὰς ἐντολάς σου.
 67 Πρό τῆς θλίψεώς μου ἔσφαλον, ἀλλὰ
 φυλάττω νῦν τὸν λόγον σου.
 68 Ἀγαθὸς εἶσαι Κύριε, καὶ ἐν τῇ χρηστότητί
 σου δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.
 69 Ὁ ὑπερήφανος ἐμελέτησε ψεῦδος ἐναντίον
 μου, ἀλλ' ἐγὼ θέλω φυλάξαι τὰς ἐντολάς
 σου με ὅλην μου τὴν καρδίαν.
 70 Ἐξήρτησεν ὡς γάλα ἡ καρδία των, ἐγὼ δὲ
 ἐμελέτησα τὸν νόμον σου.
 71 Καλὸν διὰ μέ ἐστάθη ἡ θλίψις μου, ὅτι
 ἔμαθον τὰς ἐντολάς σου.
 72 Ὁ νόμος τοῦ στόματός σου, εἶναι καλλιώ-
 τερος ἀπὸ χιλιάδας ἀργυρίου καὶ χρυσοῦ.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΗΣ ΕΣΠΕΡΑΣ.

73 Αἱ χεῖρες σου με ἔπλασαν καὶ μοι ἔδωκαν
 μορφὴν, δός μοι σύνεσιν ὅπως μάθω τὰς ἐντο-
 λὰς σου.
 74 Οἱ φοβούμενοί σε θέλουσι με ἰδεῖν καὶ
 εὐφρανθῇν ὅτι ἤλπισα εἰς τοὺς λόγους σου.
 75 Ἐγνώρισα Κύριε ὅτι δικαίαι εἰσὶν αἱ κρί-
 σεις σου, καὶ ἐν ἀληθείᾳ με ἐταπεινώσας.
 76 Ἄς γένη θεραπεία μου τὸ ἔλεός σου κατὰ
 τὸν πρὸς τὸν δούλόν σου λόγον σου.
 77 Ἄς ἔλθωσιν εἰς ἐμέ οἱ οἰκτιρμοί σου ἵνα
 ζήσω, ὅτι χαρὰ μου εἶναι ὁ νόμος σου.
 78 Ἄς ἀτιμῇ ὁ ὑπερήφανος, ὅτι με ἐνόχλη-
 σεν ἀδίκως ἀλλ' ἐγὼ θέλω μελετήσῃ τὰς ἐν-
 τολάς σου.
 79 Ἄς ἐπιστρέψωσιν εἰς ἐμέ οἱ φοβούμενοί
 σε, καὶ οἱ γινώσκοντες τὰς μαρτυρίας σου.

72 La Legge della tua bocca m'è migli-
 ore che le migliaia d' oro, e d' argento.

PREGHIERA della SERA.
 IOD.

73 Le tue mani m'hanno fatto, e formato:
 dammi intelletto, ed io imparero i tuoi
 comandamenti.
 74 Quelli che ti temono mi vedranno, e
 si rallegreranno: perciocchè io ho sperato
 nella tua parola.
 75 O Signore, io so, che i tuoi giudicii
 non sono altro che giustizia: e che ciò che
 m'hai afflitto è stato fedeltà.
 76 Deh, sia la tua benignità per conso-
 larmi, secondo la tua parola, detta al tuo
 servitore.
 77 Avvenganmi le tue misericordie, ac-
 ciocchè io viva: perciocchè la tua Legge
 è ogni mio diletto.
 78 Sieno confusi i superbi, perciocchè a
 torto mi sovvertono: ma io medito ne' tuoi
 comandamenti.
 79 Rivolgansi a me quelli che ti temono,
 e quelli che conoscono le tue testimo-
 nianze.
 80 Sia il mio cuore intiero ne' tuoi sta-
 tuti, acciocchè io non sia confuso.

CAF.

81 L'anima mia vien meno dietro alla
 tua salute: io spero nella tua parola.
 82 Gli occhi miei vengono meno dietro
 alla tua parola, dicendo: quando mi con-
 solerai tu?
 83 Perciocchè io son divenuto come
 un'otro al fumo: e pur non ho dimenticati
 i tuoi statuti.
 84 Quanti hanno da essere i giorni del tuo
 servitore? quando farai giudicio sopra
 quelli che mi perseguitano?
 85 I superbi m'hanno cavate delle fosse:

TETH.

65 O Lord, thou hast dealt graciously with thy servant: according unto thy word.

66 O learn me true understanding and knowledge: for I have believed thy commandments.

67 Before I was troubled, I went wrong: but now have I kept thy word.

68 Thou art good and gracious: O teach me thy statutes.

69 The proud have imagined a lie against me: but I will keep thy commandments with my whole heart.

70 Their heart is as fat as brawn: but my delight hath been in thy law.

71 It is good for me that I have been in trouble: that I may learn thy statutes.

72 The law of thy mouth is dearer unto me: than thousands of gold and silver.

EVENING PRAYER.

JOD.

73 Thy hands have made me and fashioned me: O give me understanding, that I may learn thy commandments.

74 They that fear thee will be glad when they see me: because I have put my trust in thy word.

75 I know, O Lord, that thy judgements are right: and that thou of very faithfulness hast caused me to be troubled.

76 O let thy merciful kindness be my comfort: according to thy word unto thy servant.

77 O let thy loving mercies come unto me, that I may live: for thy law is my delight.

78 Let the proud be confounded, for they go wickedly about to destroy me: but I will be occupied in thy commandments.

79 Let such as fear thee, and have known thy testimonies: be turned unto me.

60 Ich eile, und saume mich nicht, zu halten deine Gebote.

61 Der Gottlosen Mütte beraubt mich; aber ich vergeße deines Befehls nicht.

62 Zur Mitternacht stehe ich auf, dir zu danken für die Rechte deiner Gerechtigkeit.

63 Ich halte mich zu denen, die dich fürchten und deine Befehle halten.

64 Herr, die Erde ist voll deiner Güte. Lehre mich deine Rechte.

Teth.

65 Du thust Gutes deinem Knechte, Herr, nach deinem Wort.

66 Lehre mich heilsame Sitten und Erkenntniß, denn ich glaube deinen Geboten.

67 Ehe ich gedemüthiget ward, irrete ich: nun aber halte ich dein Wort.

68 Du bist gütig und freundlich. Lehre mich deine Rechte.

69 Die Stolzen erdichten Lügen über mich: ich aber halte von ganzem Herzen deine Befehle.

70 Ihr Herz ist dick wie Schmeer: ich aber habe Lust an deinem Befehl.

71 Es ist mir lieb, daß du mich gedemüthiget hast, daß ich deine Rechte lerne.

72 Das Geseß deines Mundes ist mir lieber, denn viel tausend Stück Gold und Silber.

Abend-Gebete.

Jod.

73 Deine Hand hat mich gemacht und bereitet. Un-terweise mich, daß ich deine Gebote lerne.

74 Die dich fürchten, sehen mich, und freuen sich, denn ich hoffe auf dein Wort.

selon ta parole.

66 Enseigne-moi à avoir du sens et de l'intelligence; car j'ai cru à tes commandemens.

67 Avant que je fusse affligé, je m'égarais; mais maintenant j'observe ta parole.

68 Tu es bon et bienfaisant; enseigne-moi tes statuts.

69 Les orgueilleux ont forgé des faussetés contre moi; mais je garderai de tout mon cœur tes commandemens.

70 Leur cœur est épaissi comme de la graisse; mais moi, je prends plaisir en ta loi.

71 Il m'est bon d'avoir été affligé, afin que j'apprenne tes statuts.

72 La loi que tu as prononcée de ta bouche m'est plus précieuse que mille pièces d'or ou d'argent.

PRIERE DU SOIR.

JOD.

73 Tes mains m'ont fait et formé; rends moi intelligent, afin que j'apprenne tes commandemens.

74 Ceux qui te craignent me verront et se réjouiront, parce que je me suis attendu à ta parole.

75 Je connois, Eternel, que tes ordonnances ne sont que justice, et que tu m'as affligé suivant ta fidélité.

76 Je te prie, que ta bonté me console selon ta parole adressée à ton serviteur.

77 Que tes compassions viennent sur moi, et je vivrai; car ta loi est tout mon plaisir.

78 Que les orgueilleux rougissent de honte, parce qu'ils m'ont maltraité sans sujet; mais moi, je parlerai de tes commandemens.

79 Que ceux qui te craignent, et ceux qui connoissent tes témoignages, reviennent vers moi.

80 Que mon cœur soit intègre dans tes statuts, afin que je ne rougisse point de honte.

TETH.

65 De bondad has usado con tu siervo, Señor, segun tu palabra.

66 Enseñame bondad, y doctrina y ciencia: porque á tus mandamientos he creído.

67 Antes de ser humillado, yo delinquí: por esto he guardado tu palabra.

68 Bueno eres tú, y en tu bondad enseñame tus justificaciones.

69 Se ha multiplicado sobre mí la maldad de los soberbios: mas yo de todo mi corazón escudriñaré tus mandamientos.

70 Se ha cuajado como leche el corazón de ellos: mas yo tu ley he meditado.

71 Bueno para mí el haberme tu humillado: para que aprenda tus justificaciones.

72 Mejor es para mí la ley de tu boca, que millares de oro, y de plata.

ORACION VESPERTINA.

JOD.

73 Tus manos me hicieron, y me formaron: dame entendimiento, y aprenderé tus mandamientos.

74 Los que te temen me verán, y se alegrarán: porque esperé mucho en tus palabras.

75 He conocido, Señor, que tus juicios son equidad; y en tu verdad me has humillado.

76 Sea tu misericordia para consolarme, segun tu palabra á tu siervo.

77 Vengan á mí tus misericordias, y viviré: porque tu ley es mi meditacion.

78 Sean avergonzados los soberbios, pues injustamente hicieron maldad contra mí: mas yo en tus mandamientos me exercitaré.

79 Vuelvanse á mí los que te temen, y los que conocen tus testimonios.

79 Ἐπιστρέψάτωσάν με οἱ φοβοίμενοί σε, καὶ οἱ γινώσκοντες τὰ μαρτύριά σου.

80 Γενήθητω ἡ καρδία μου ἄμωμος ἐν τοῖς δικαίωμασί σου, ὥπως ἂν μὴ αἰσχυρθῶ.

81 Ἐκλείπει εἰς τὸ σωτήριόν σου ἡ ψυχὴ μου, εἰς τοὺς λόγους σου ἐπληπιστα.

82 Ἐξέλιπον οἱ ὀφθαλμοί μου εἰς τὰ λόγιόν σου, λέγοντες, Πότε παρακαλέσεις με;

83 Ὅτι ἐγενήθην ὡς ἄσκος ἐν πάχῃ· τὰ δικαίωμάτα σου οὐκ ἐπελαθόμην.

84 Πόσαι εἰσὶν αἱ ἡμέραι τῆ δόλῃ σου; πότε ποιήσεις μοι ἐκ τῶν καταδικόντων με κρίσιν;

85 Διηγῆσαντό μοι παρίνομι ἀδολεσχίας, ἀλλ' οὐχ ὡς ὁ νόμος σου Κύριε.

86 Πᾶσαι αἱ ἐντολαί σου ἀλήθεια· ἀδίκως κατεδωξάν με, βοήθησόν μοι.

87 Παρὶ βραχὺ συνετέλεσάν με ἐν τῇ γῇ, ἐγὼ δὲ οὐκ ἐγκατέλιπον τὰς ἐντολάς σου.

88 Κατὰ τὸ ἑλεός σου ζήσόν με, καὶ φυλάξω τὰ μαρτύρια τοῦ στόματός σου.

89 Εἰς τὸν αἰῶνα Κύριε ὁ λόγος σου διαμένει ἐν τῷ οὐρανῷ,

90 Εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἡ ἀλήθειά σου· ἔθεμελίωσας τὴν γῆν καὶ διαμένει.

91 Τῇ διατάξει σου διαμένει ἡμέρα, ὅτι τὰ σμικρὰ τὰ δούλα σία.

92 Εἰ μὴ ὅτι ὁ νόμος σου μελέτη μου ἐστὶ, τότε ἂν ἀπωλόμην ἐν τῇ ταπεινώσει μου.

93 Εἰς τὸν αἰῶνα οὐ μὴ ἐπιλάθωμαι τῶν δικαιοματίων σου, ὅτι ἐν αὐτοῖς ἔζησάς με.

94 Σὺ εἰμι ἐγὼ, σῶσόν με, ὅτι τὰ δικαίωμάτα σου ἐξεζήτησα.

95 Ἐμὲ ὑπέμειναν ἁμαρτωλοὶ τοῦ ἀπολέσαι με, τὰ μαρτύριά σου συνῆκα.

96 Πάσης συντελείας εἶδον πέρας, πλατεία ἡ ἐντολή σου σφόδρα.

79 Convertantur mihi timentes te: et qui noverunt testimonia tua.

80 Fiat cor meum immaculatum in justificationibus tuis, ut non confundar.

CAPH.

81 Defecit in salutare tuum anima mea: et in verbum tuum supersperavi.

82 Defecerunt oculi mei in eloquium tuum, dicentes: Quando consolaberis me?

83 Quia factus sum sicut uter in pruina: justificationes tuas non sum oblitus.

84 Quot sunt dies servi tui: quando facies de persecutibus me iudicium?

85 Narraverunt mihi iniqui fabulationes: sed non ut lex tua.

86 Omnia mandata tua veritas: inique persecuti sunt me, adjuva me.

87 Paulominus consummaverunt me in terra: ego autem non dereliqui mandata tua.

88 Secundum misericordiam tuam vivifica me: et custodiam testimonia oris tui.

LAMED.

89 In æternum Domine, verbum tuum permanet in celo.

90 In generationem et generationem veritas tua: fundasti terram, et permanet.

91 Ordinatione tua perseverat dies: quoniam omnia servantur tibi.

92 Nisi quod lex tua meditatio mea est: tunc forte periissem in humilitate mea.

93 In æternum non obliviscar justificationes tuas: quia in ipsis vivificasti me.

94 Tuus sum ego, salvum me fac: quoniam justificationes tuas exquisivi.

95 Me expectaverunt peccatores ut perderem me: testimonia tua intellexi.

96 Omnis consummationis vidi finem: latum mandatum tuum nimis.

80 Ἄς γένῃ ἄμωμος ἡ καρδία μου εἰς τὰ δικαίωμάτα σου διὰ ἡ μὴ ἐντραπίῳ.

81 Ἡ ψυχὴ μου ἐπέθυμῃσε τὸ σωτήριόν σου, καὶ ἤλπισα εἰς τοὺς λόγους σου.

82 Οἱ ὀφθαλμοί μου ἐπεθύμησαν τὸν λόγον σου, λέγοντες, Πότε θέλεις μᾶς θεραπεύσεις;

83 Ὅτι ἐγενήθην ὡς ἄσκιον εἰς τὴν πάχυν· ὅμως δὲν ἀλησμόνησα τὰ δικαίωμάτα σου.

84 Πόσαι εἰσὶν αἱ ἡμέραι τοῦ δούλου σου; πότε θέλεις τιμωρῆσαι τοὺς καταδικώντάς με;

85 Οἱ ὑπερήφανοι ἔσκαψαν λάκκους διὰ μέ, καὶ αὐτὸ ἐναντίον τοῦ νόμου σου.

86 Ἀληθεῖς εἰσὶν πᾶσαι αἱ ἐντολαί σου, με κατεδίωξαν ἀδίκως βοήθησόν με.

87 Μὲ ἔφεραν σχεδὸν εἰς τέλος ἐπὶ τὴν γῆν, ἀλλ' ἐγὼ δὲν ἀλησμόνησα τὰς ἐντολάς σου.

88 Κάμει με ἵνα ζήσω κατὰ τὸ ἑλεός σου, καὶ θελω φυλάξω τὰς μαρτυρίας σου.

89 Εἰς τὸν αἰῶνα, Κύριε ὁ λόγος σου διαμένει εἰς τὸν οὐρανόν,

90 Καὶ ἡ ἀλήθειά σου εἰς γενεὴν καὶ γενεάν· Σὺ ἐθεμελίωσας τὴν γῆν καὶ διαμένει.

91 Καὶ κατὰ τὴν διάταξιν σου μένουσι τὴν σημερον, ὅτι σὲ δουλεύουσιν τὰ πάντα.

92 Εἴν ἡ μελέτη μου δὲν ἦτο ὁ νόμος σου, ἤθελον χαθῆν εἰς τὴν θλίψιν μου.

93 Δὲν θελω ποτὲ ἀλησμονῆσαι τὰς ἐντολάς σου, ὅτι με αὐτὰς με ἔκαμες ἵνα ζήσω.

94 Ἰδικός σου εἰμαι ἐγὼ, σῶσόν με ὅτι ἐζήτησα τὰ δικαίωμάτα σου.

95 Ἐπρόσμεναν οἱ ἁμαρτωλοὶ διὰ ἵνα με ἀφανίσωσι, ἀλλ' ἐγὼ θελω στοχασθῆν τὰς μαρτυρίας σου.

96 Εἶδον ὅτι κάθε πρᾶγμα ἔρχεται εἰς τέλος ἀλλ' ἡ ἐντολή σου εἶναι πλατεία.

il che non è secondo la tua Legge.

86 Tutti i tuoi comandamenti son verità: essi mi perseguitano a torto; soccorrimi.

87 M' hanno pressocchè distrutto, ed atterrato: ma io non ho abbandonati i tuoi comandamenti.

88 Vivificami secondo la tua benignità, ed io osserverò la testimonianza della tua bocca.

LAMED.

89 O Signore, la tua parola è in eterno: ella è stabile ne' cieli.

90 La tua verità è per ogni età: tu hai stabilita la terra, ed ella sta ferma.

91 Il cielo, e la terra stanno anch' oggi fermi, per i tuoi ordini: perciocchè ogni cosa è al tuo servizio.

92 Se la tua Legge non fosse stata ogni mio diletto, io già sarei perito nella mia afflizione.

93 Giammai non dimenticherò i tuoi comandamenti: perciocchè per essi tu m' hai vivificato.

94 Io son tuo, salvami: perciocchè io ho ricercati i tuoi comandamenti.

95 Gli empj m' hanno atteso, per farmi perire: ma io ho considerate le tue testimonianze.

96 Io ho veduto, che tutte le cose le più perfette hanno fine: ma il tuo comandamento è d'una grandissima distesa.

MEM.

97 O quanto amo la tua Legge! ella è la mia meditazione di tutti i giorni.

98 Per i tuoi comandamenti tu mi rendi più savio che i miei nemici: perciocchè quelli in perpetuo sono miei.

99 Io son più intendente che tutti i miei dottori: perciocchè le tue testimonianze son la mia meditazione.

80 O let my heart be sound in thy statutes: that I be not ashamed.

CAPH.

81 My soul hath longed for thy salvation: and I have a good hope because of thy word.

82 Mine eyes long sore for thy word: saying, O when wilt thou comfort me?

83 For I am become like a bottle in the smoke: yet do I not forget thy statutes.

84 How many are the days of thy servant: when wilt thou be avenged of them that persecute me?

85 The proud have digged pits for me: which are not after thy law.

86 All thy commandments are true: they persecute me falsely; O be thou my help.

87 They had almost made an end of me upon earth: but I forsook not thy commandments.

88 O quicken me after thy loving-kindness: and so shall I keep the testimonies of thy mouth.

LAMED.

89 O Lord, thy word: endureth for ever in heaven.

90 Thy truth also remaineth from one generation to another: thou hast laid the foundation of the earth, and it abideth.

91 They continue this day according to thine ordinance: for all things serve thee.

92 If my delight had not been in thy law: I should have perished in my trouble.

93 I will never forget thy commandments: for with them thou hast quickened me.

94 I am thine, O save me: for I have sought thy commandments.

95 The ungodly laid wait for me to destroy me: but I will consider thy testimonies.

96 I see that all things come to an end: but thy commandment is exceeding broad.

75 Herr, ich weiß, daß deine Gerichte recht sind, und hast mich treulich gedemüthiget.

76 Deine Gnade müsse mein Trost seyn, wie du deinem Knechte zugesaget hast.

77 Laß mir deine Barmherzigkeit widerfahren, daß ich lebe, denn ich habe Lust zu deinem Geseß.

78 Ach, daß die Stolzen müßten zu Schanden werden, die mich mit Lügen niederbrühen: ich aber rede von deinem Befehl.

79 Ach, daß sich müßten zu mir halten, die dich fürchten, und deine Zeugnisse kennen.

80 Mein Herz bleibe rechtschaffen in deinen Rechten, daß ich nicht zu Schanden werde.

Caph.

81 Meine Seele verlangt nach deinem Heil; ich hoffe auf dein Wort.

82 Meine Augen sehnen sich nach deinem Wort, und sagen: Wann tröstest du mich?

83 Denn ich bin wie eine Haut im Rauch; deiner Rechte vergesse ich nicht.

84 Wie lange soll dein Knecht warten? Wann willst du Recht halten über meine Verfolger?

85 Die Stolzen graben mir Gruben, die nicht sind nach deinem Geseß.

86 Deine Gebote sind eitel Wahrheit. Sie versolgen mich mit Lügen; hilf mir.

87 Sie haben mich schier umgebracht auf Erden: ich aber verlasse deine Befehle nicht.

88 Erquickte mich durch deine Gnade, daß ich halte die Zeugnisse deines Mundes.

Lamed.

89 Herr, dein Wort bleibt ewiglich, so weit der Himmel ist;

90 Deine Wahrheit währet für und für. Du hast

CAPH.

81 Mon ame est défilée en attendant ta délivrance; je me suis attendu à ta parole.

82 Mes yeux défilent en attendant ta parole lorsque j'ai dit: Quand me consoleras-tu?

83 Car je suis devenu comme une outre qui est à la fumée, et je n'ai point oublié tes statuts.

84 Combien ont à durer les jours de ton serviteur? Quand feras-tu justice de ceux qui me poursuivent?

85 Les orgueilleux m'ont creusé des fosses, ce qui n'est point selon ta loi;

86 Car tous tes commandemens enjoignent la fidélité. Ils me persécutent sans sujet; aide-moi.

87 Ils m'ont presque réduit à rien et mis par terre; mais je n'ai point abandonné tes commandemens.

88 Fais-moi revivre selon ta bonté, et je garderai le témoignage de ta bouche.

LAMED.

89 O Eternel, ta parole subsiste toujours dans les cieus.

90 Ta fidélité dure d'âge en âge; tu as fondé la terre, et elle demeure ferme.

91 Tout subsiste aujourd'hui selon ton ordonnance; car toutes choses te servent.

92 Si ta loi n'eût été tout mon plaisir, je fusse déjà péri dans mon affliction.

93 Je n'oublierai jamais tes commandemens; car par eux tu m'as fait revivre.

94 Je suis à toi, sauve-moi; car j'ai recherché tes commandemens.

95 Les méchants m'ont attendu, pour me faire périr; mais je me suis rendu attentif à tes témoignages.

96 J'ai vu un bout dans toutes les choses les plus parfaites; mais ton commandement est d'une très-grande étendue.

80 Sea sin mancilla mi corazon en tus justificaciones, para que no sea yo avergonzado

CAPH.

81 Desfalleció mi alma por tu salud; y en tu palabra he esperado mucho.

82 Desfallecieron mis ojos por tu dicho, diciendo: ¿Cuándo me consolarás?

83 Porque he sido hecho como odre á la escarcha: tus justificaciones no las he olvidado.

84 Quantos son los dias de tu siervo: ¿cuándo harás justicia contra los que me persiguen?

85 Contáronme los iniquos fruslerias: mas no como tu ley.

86 Todos tus mandamientos son verdad: iniquamente me han perseguido, ayúdame.

87 Por poco no acabáron conmigo en la tierra: mas yo no he abandonado tus mandamientos.

88 Segun tu misericordia dame vida, y guardaré los testimonios de tu boca.

LAMED.

89 Señor, para siempre permanece en el cielo tu palabra.

90 Por generacion y generacion tu verdad: fundaste la tierra, y permanece.

91 Por tu ordenanza persevera el dia: porque todas las cosas te sirven.

92 Si tu ley no hubiera sido mi meditacion, entónces de cierto hubiera perecido en mi abatimiento.

93 Nunca jamas olvidaré tus justificaciones, porque con ellas me has dado vida.

94 Tuyo soy yo, sálvame: porque tus justificaciones he inquirido.

95 Me han aguardado los pecadores para perderme: tus testimonios he entendido.

96 He visto el fin de toda cosa acabada: tu mandamiento es ancho sin medida.

97 Ὡς ἠγάπησα τὸν νόμον σου Κύριε; ὅλην τὴν ἡμέραν μελέτη μου ἐστίν.
98 Ὑπὲρ τοῖς ἐχθροῖς μου ἐσόφισάς με τὴν ἐντολήν σου, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα ἡμῆ ἐστιν.
99 Ὑπὲρ πάντας τὰς διδάσκοντας με συνῆκα, ὅτι τὰ μαρτύριά σου μελέτη μου ἐστίν.
100 Ὑπὲρ πρεσβυτέρους συνῆκα, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐξεζήτησα.
101 Ἐκ πάσης ὁδοῦ πονηρᾶς ἐκώλυσα τοὺς πόδας μου, ὅπως ἂν φυλάξω τοὺς λόγους σου.
102 Ἀπὸ τῶν κριμάτων σου οὐκ ἐξέκλινα, ὅτι σὺ ἐνομοθέτησάς με.
103 Ὡς γλυκέα τῷ λάρυγγί μου τὰ λόγια σου, ὅπως μέλι τῷ στόματί μου.
104 Ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου συνῆκα, διὰ τοῦτο ἐμίσησα πᾶσαν ὁδὸν ἀδικίας.

ΕΛΘΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

105 Λύχνος τοῖς ποσὶ μου ὁ νόμος σου, καὶ φῶς ταῖς τρίβοις μου.
106 Ὡμοσα καὶ ἔσθησα τοῦ φυλάσσεσθαι τὰς κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.
107 Ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα Κύριε, ζῆσόν με κατὰ τὸν λόγον σου.
108 Τὰ ἐκούσια τοῦ στόματός μου εὐδόκησον ὃν Κύριε, καὶ τὰ κρίματα σου διδάξόν με.
109 Ἡ ψυχὴ μου ἐν ταῖς χερσὶ σου διαπαντός, καὶ τοῦ νόμου σου οὐκ ἐπέλαθόμην.
110 Ἐθεντο ἁμαρτωλοὶ παγίδα μοι, καὶ ἐκ τῶν ἐντολῶν σου οὐκ ἐπλανήθην.
111 Ἐκληρονόμησα τὰ μαρτύριά σου εἰς τὸν αἰῶνα, ὅτι ἀγαλλίαμα τῆς καρδίας μου εἰσίν.
112 Ἐκλίνα τὴν καρδίαν μου τοῦ ποιῆσαι τὰ

MEM.

97 Quomodo dilexi legem tuam Domine? tota die meditatio mea est.
98 Super inimicos meos prudentem me fecisti mandato tuo: quia in æternum mihi est.
99 Super omnes docentes me intellexi: quia testimonia tua meditatio mea est.
100 Super senes intellexi: quia mandata tua quaesivi.
101 Ab omni via mala prohibui pedes meos: ut custodiam verba tua.
102 A iudiciis tuis non declinavi: quia tu legem posuisti mihi.
103 Quam dulcia faucibus meis eloquia tua, super mei ori meo!
104 A mandatis tuis intellexi: propterea odivi omnem viam iniquitatis.

MATUTINÆ PRECES.

NUN.

105 Lucerna pedibus meis verbum tuum, et lumen semitis meis.
106 Juravi, et statui custodire iudicia iustitiæ tuæ.
107 Humiliatus sum usquequaque Domine: vivifica me secundum verbum tuum.
108 Voluntaria oris mei beneplacita fac Domine: et iudicia tua doce me.
109 Anima mea in manibus meis semper: et legem tuam non sum oblitus.
110 Posuerunt peccatores laqueum mihi: et de mandatis tuis non erravi.
111 Hereditate acquisivi testimonia tua in æternum: quia exultatio cordis mei sunt.
112 Inclinavi cor meum ad faciendas

97 Κύριε πόσον ἀγαπῶ τὸν νόμον σου, ὅλην τὴν ἡμέραν εἶναι ἡ μελέτη μου.
98 Μὲ τὴν ἐντολήν σου μὲ ἔκαμες σοφώτερον ἀπὸ τοὺς ἐχθροῖς μου, ὅτι πάντοτε τὴν φυλάττω.
99 Ἐχω περισσότερον νῦν ἀπὸ τοὺς διδασκάλους μου, ὅτι αἱ μαρτυρίαι σου εἶναι ἡ μελέτη μου.
100 Εἶμαι συνετώτερος τῶν γερόντων, ὅτι φυλάττω τὰς ἐντολάς σου.
101 Ἐτρίβησα τὸν πόδα μου ἀπὸ πᾶσαν ὁδὸν πονηρᾶν, ὅπως ἂν φυλάξω τοὺς λόγους σου.
102 Δὲν ἀπαρέθησα τὰς κρίσεις σου, ὅτι σὺ μὲ ἐνομοθέτησας.
103 Πόσον γλυκὰ εἰς τὸν λάρυγγά μου τὰ λόγια σου, περισσύτερον ἀπὸ μέλι εἰς τὸ στόμα μου.
104 Ἀπὸ τὰς ἐντολῶν σου ἀπέκτεσα σύνεσιν διὰ τοῦτο ἐμίσησα πᾶσαν ὁδὸν ἀδικίας.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΗΣ ΑΥΓΗΣ.

105 Ὁ νόμος σου εἶναι λύχνος τῶν πατημάτων μου, καὶ φῶς τῶν ὁδῶν μου.
106 Ὡμοσα καὶ ἔειπα ἵνα φυλάξω τὰς κρίσεις τῆς δικαιοσύνης σου.
107 Ἐταπεινώθην μεγάλως Κύριε, κάμε μοι να ῶσω κατὰ τὸν λόγον σου.
108 Ἀγάπησον Κύριε, τὰ ἐκούσια λόγια τοῦ σώματός μου, καὶ διδάξόν μοι τὰς κρίσεις σου.
109 Ἡ ψυχὴ μου εἶναι πάντοτε εἰς τὰς χεῖράς σου, καὶ δὲν ἀλησιμύνησα τὸν νόμον σου.
110 Μοῦ ἔβαλον παγίδα οἱ ἁμαρτωλοὶ, ὅμως δὲν ἐπλανήθην ἀπὸ τὰς ἐντολῶν σου.
111 Ἐκληρονόμησα τὰς μαρτυρίας σου εἰς τὸν αἰῶνα ὅτι εἶναι τὸ ἀγαλλίαμα τῆς καρδίας μου.
112 Ἐβαλα τὴν ψυχὴν μου ἵνα κίχη τὰ δικαιώματά σου εἰς τὸν αἰῶνα, δι' ἀντάμειψιν.

100 Io son più avveduto, che i vecchi: perciocché io ho guardati i tuoi comandamenti.
101 Io ho rattenuti i miei piedi da ogni sentier malvagio, acciocché io osservi la tua parola.
102 Io non mi sono stornato dalle tue leggi: perciocché tu m'hai ammaestrato.
103 Oh quanto son dolci le tue parole al mio palato! *son più dolci*, che mele alla mia bocca.
104 Io son divenuto avveduto per i tuoi comandamenti: perciò, odio ogni sentiero di falsità.

PREGHIERA della MATTINA.

NUN.

105 La tua parola è una lampana al mio piè, ed un lume al mio sentiero.
106 Io ho giurato, e l'atterro, d'osservar le leggi della tua giustizia.
107 Io son sommamente afflitto: o Signore, vivificami secondo la tua parola.
108 Deh, Signore, gradisci l'offerta volontaria della mia bocca, ed insegnami le tue leggi.
109 Io ho l'anima mia del continuo in palma di mano, e pur non ho dimenticata la tua Legge.
110 Gli empì m'hanno tesi de' lacci, e pur non mi sono sviato da' tuoi comandamenti.
111 Le tue testimonianze *son* la mia eredità in perpetuo: perciocché esse *son* la letizia del mio cuore.
112 Io ho inchinato il mio cuore a mettere in opera i tuoi statuti, in perpetuo, infino al fine.

SAMEC.

113 Io odio i discorsi: ma amolai tua Legge.

MEM.

97 Lord, what love have I unto thy law: all the day long is my study in it.

98 Thou through thy commandments hast made me wiser than mine enemies: for they are ever with me.

99 I have more understanding than my teachers: for thy testimonies are my study.

100 I am wiser than the aged: because I keep thy commandments.

101 I have refrained my feet from every evil way: that I may keep thy word.

102 I have not shrunk from thy judgements: for thou teachest me.

103 O how sweet are thy words unto my throat: yea, sweeter than honey unto my mouth.

104 Through thy commandments I get understanding: therefore I hate all evil ways.

MORNING PRAYER.

NUN.

105 Thy word is a lantern unto my feet: and a light unto my paths.

106 I have sworn, and am stedfastly purposed: to keep thy righteous judgements.

107 I am troubled above measure: quicken me, O Lord, according to thy word.

108 Let the free-will offerings of my mouth please thee, O Lord: and teach me thy judgements.

109 My soul is always in my hand: yet do I not forget thy law.

110 The ungodly have laid a snare for me: but yet I swerved not from thy commandments.

111 Thy testimonies have I claimed as mine heritage for ever: and why? they are the very joy of my heart.

112 I have applied my heart to fulfil thy

die Erde zugerichtet, und sie bleibet stehen.

91 Es bleibet täglich nach deinem Wort: denn es muß dir alles dienen.

92 Wo dein Gesetz nicht mein Trost gewesen wäre, so wäre ich vergangen in meinem Elende.

93 Ich will deine Befehle nimmermehr vergessen: denn du erquickst mich damit.

94 Ich bin dein, hilf mir; denn ich suche deine Befehle.

95 Die Gottlosen warten auf mich, daß sie mich umbringen: ich aber merke auf deine Zeugnisse.

96 Ich habe alles Dinges ein Ende gesehen: aber dein Gebot währet.

Mem.

97 Wie habe ich dein Gesetz so lieb! Täglich rede ich davon.

98 Du machst mich mit deinem Gebot weiser, denn meine Feinde sind: denn es ist ewiglich mein Schatz.

99 Ich bin gelehrter, denn alle meine Lehrer: denn deine Zeugnisse sind meine Rede.

100 Ich bin klüger, denn die Alten: denn ich halte deine Befehle.

101 Ich wehre meinem Fuß alle böse Wege, daß ich dein Wort halte.

102 Ich weiche nicht von deinen Rechten: denn du lehrest mich.

103 Dein Wort ist meinem Munde süßer denn Honig.

104 Dein Wort macht mich klug; darum hasse ich alle falsche Wege

Morgen-Sebete.

Nun.

105 Dein Wort ist meines Fußes Leuchte, und ein Licht auf meinem Wege.

106 Ich schwöre, und wills halten, daß ich die

MEM.

97 Oh! combien j'aime ta loi! C'est ce dont je m'entretiens tout le jour.

98 Tu me rends plus sage par tes commandements, que ne le sont mes ennemis; car ta loi est toujours avec moi.

99 J'ai passé en prudence tous ceux qui m'avoient enseigné, parce que tes témoignages sont mon entretien.

100 Je suis devenu plus entendu que les anciens, parce que j'ai gardé tes commandements.

101 J'ai gardé mes pieds de tout mauvais chemin, afin que j'observasse ta parole.

102 Je ne me suis point détourné de tes ordonnances, parce que tu me les as enseignées.

103 Oh, que ta parole a été douce à mon palais, même plus douce que le miel à ma bouche!

104 Je suis devenu prudent par tes commandements; c'est pourquoi, j'ai haï toute voie de mensonge.

PRIERE DU MATIN.

NUN.

105 Ta parole sert de lampe à mon pied, et de lumière pour mon sentier.

106 J'ai juré, et je le tiendrai, d'observer les ordonnances de ta justice.

107 Eternel, je suis extrêmement affligé; fais-moi revivre selon ta parole.

108 Eternel, je te prie, aie pour agréables les oblations volontaires de ma bouche, et m'enseigne tes ordonnances.

109 Ma vie a été continuellement en danger; toutefois, je n'ai point oublié ta loi.

110 Les méchants m'ont tendu des pièges; toutefois, je ne me suis point écarté de tes commandements.

111 J'ai pris pour héritage perpétuel tes témoignages; car ils sont la joie de mon cœur.

MEM.

97 ¿Quánto he amado, Señor, tu ley? ella es mi meditacion todo dia.

98 Mas que á mis enemigos me has hecho entendido en tu mandamiento: porque lo tengo delante por siempre.

99 Mas que todos los que me enseñaban he entendido: porque tus testimonios son mi meditacion.

100 Mas que los ancianos he entendido: porque tus mandamientos he buscado.

101 De todo mal camino prohibí á mis pies, para guardar tus palabras.

102 De tus juicios no me he ladeado: porque tú me has puesto ley.

103 ¿Cuán dulces son tus palabras á mi paladar, mas que la miel á mi boca!

104 Por tus mandamientos he tenido inteligencia: por esto aborrezco todo camino de iniquidad.

ORACION MATUTINA.

NUN.

105 Antorcha para mis pies es tu palabra, y luz para mis sendas.

106 Juré, y determiné guardar los juicios de tu justicia.

107 He sido abatido, Señor, en gran manera: dame vida según tu palabra.

108 Haz, Señor, que te sea agradable lo voluntario de mi boca: y enséñame tus juicios.

109 Mi alma siempre anda entre mis manos: y no me he olvidado de tu ley.

110 Lazo me han armado los pecadores: y de tus mandamientos no me he desviado.

111 Por herencia he adquirido tus testimonios para siempre: porque son la alegría de mi corazón.

112 He inclinado mi corazón á executar

δικαιώματά σου εἰς τὸν αἰῶνα δι' ἀντάμειψιν.
 113 Παρανόμους ἐμίσησα, τὸν δὲ νόμον σου ἠγάπησα.
 114 Βοηθός μου, καὶ ἀντλήπτωρ μου εἰ σὺ, εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα.
 115 Ἐκκλίνατε ἀπ' ἐμοῦ πονηρένιοι, καὶ ἐξερευνήσω τὰς ἐντολάς τοῦ Θεοῦ μου.
 116 Ἀντιλαβοῦ μου κατὰ τὸ λόγιόν σου, καὶ ζησὼν με, καὶ μὴ κατασχύνῃς με ἀπὸ τῆς προσδοκίας μου.
 117 Βοήθησόν μοι, καὶ σωθήσομαι, καὶ μελετήσω ἐν τοῖς δικαιώμασί σου διαπαντός.
 118 Ἐξουδένωσας πάντας τοὺς ὑποστατοῦντας ἀπὸ τῶν δικαιωμάτων σου, ὅτι ἄδικον τὸ ἐνθύμημα αὐτῶν.
 119 Παραβαίνοντας ἐλογισάμην πάντας τοὺς ἁμαρτωλοὺς τῆς γῆς, διὰ τὴν ἡγάπησά τα μαρτυρίᾳ σου.
 120 Καθήλωσον ἐκ τῆ φόβᾳ σου τὰς σάρκας μου, ἀπὸ γὰρ τῶν κριμάτων σου ἐφοβήθην.
 121 Ἐποίησα κρίμα καὶ δικαιοσύνην, μὴ παραδῶς με τοῖς ἀδικοῦσί με.
 122 Ἐνδεξάι τὸν δοῦλόν σου εἰς ἀγαθόν, μὴ συκοφαντησάτωσάν με ὑπερήφανοι.
 123 Οἱ ὀφθαλμοί μου ἐξέλιπον εἰς τὸ σωτήριόν σου, ὃ εἰς τὸ λόγιόν τῆς δικαιοσύνης σου.
 124 Ποίησον μετὰ τῆ δόξης σου κατὰ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὰ δικαιώματά σου δίδαξόν με.
 125 Δοῦλός σου εἰμι ἐγώ, συνέτισόν με, καὶ γνώσομαι τὰ μαρτυρία σου.
 126 Καιρὸς τοῦ ποιῆσαι τῷ Κυρίῳ, διεσκέδασαν τὸν νόμον σου.
 127 Διὰ τοῦτο ἠγάπησα τὰς ἐντολάς σου ὑπὲρ χρυσίου καὶ τοπάζιον.
 128 Διὰ τοῦτο πρὸς πάσας τὰς ἐντολάς σου καταρθώμην, πᾶσαν ὁδὸν ἀδικον ἐμίσησα.

justificationes tuas in æternum, propter retributionem.

SAMECH.

113 Iniquos odio habui: et legem tuam dilexi.
 114 Adjutor, et susceptor meus es tu: et in verbum tuum supersperavi.
 115 Declinate a me maligni: et scrutabor mandata Dei mei.
 116 Suscipe me secundum eloquium tuum, et vivam: et non confundas me ab expectatione mea.
 117 Adjuva me, et salvus ero: et mediator in justificationibus tuis semper.
 118 Sprevisi omnes discedentes a judiciis tuis: quia injusta cogitatio eorum.
 119 Prævaricantes reputavi omnes peccatores terræ: ideo dilexi testimonia tua.
 120 Confige timore tuo carnes meas: a judiciis enim tuis timui.

AIN.

121 Feci judicium et justitiam: non tradas me calumniantibus me.
 122 Suscipe servum tuum in bonum: non calumnientur me superbi.
 123 Oculi mei defecerunt in salutem tuam: et in eloquium justitiæ tuæ.
 124 Fac cum servo tuo secundum misericordiam tuam: et justificationes tuas doce me.
 125 Servus tuus sum ego: da mihi intellectum, ut sciam testimonia tua.
 126 Tempus faciendi Domine: dissipaverunt legem tuam.
 127 Ideo dilexi mandata tua, super aurum et topazion.
 128 Propterea ad omnia mandata tua dirigebar: omnem viam iniquam odio habui.

113 Μισῶ παρανόμους, καὶ ἀγαπῶ τὸν νόμον σου.
 114 Σὺ εἶσαι ὑπερασπιστής μου, καὶ βοηθός μου, καὶ ἡ ἐλπίς μου εἶναι εἰς τοὺς λόγους σου.
 115 Φύγετε ἀπ' ἐμέ ὡ πονηροί, θέλω ἐρευνήσεν τὰς ἐντολάς τοῦ Θεοῦ μου.
 116 Στερεώσόν με κατὰ τὸν λόγον σου, ἵνα ζήσω, καὶ ἵνα μὴ χίσω τὴν ἐλπίδα μου.
 117 Βοήθησόν με καὶ θέλω σωθῆναι, καὶ θέλω μελετήσῃν τὰ δικαιώματά σου διὰ πάντα.
 118 Ἐσύντριψας πάντας τοὺς παραιτοῦντας τὰ δικαιώματά σου, ὅτι ὁ στοχασμός των εἶναι ἡ ἀδικία.
 119 Ἐκαμες ὥσπερ ἀφρὸν πάντας τὰς ἀσεβεῖς τῆς γῆς διὰ τὴν ἡγάπησά τὰς μαρτυρίας σου.
 120 Ἡ σάρκα μου τρέμει διὰ τὸν φόβον σου, ὅτι ἐφοβήθην τὴν κρίσιν σου.
 121 Ἐφερθήν κατὰ τοὺς νόμους τῆς κρίσεως καὶ τῆς δικαιοσύνης, μὴ με παραδώσῃς εἰς τοὺς ἀδικοῦντάς με.
 122 Κάμε ἵνα χαρῇ ὁ δοῦλός σου εἰς τὸ καλόν, καὶ ἵνα μὴ με συκοφαντίσωσιν οἱ ὑπερήφανοι.
 123 Οἱ ὀφθαλμοί μου ἀφανίσθησαν βλέποντες διὰ τὸ σωτήριόν σου, καὶ διὰ τὸν λόγον τῆς δικαιοσύνης σου.
 124 Κάμε με τὸν δοῦλόν σου κατὰ τὸ ἔλεος σου, καὶ δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.
 125 Ἐγὼ εἰμαι δοῦλός σου, ὅς μοι νοῦν, ἵνα γνωρίσω τὰς μαρτυρίας σου.
 126 Ἦλθε καιρὸς διὰ τὰ ἔργα σου Κύριε ὅτι ἐχάλασαν τὸν νόμον σου.
 127 Διὰ τοῦτο ἠγάπησα τὰς ἐντολάς σου, ὑπὲρ χρυσίου καὶ τοπάζιον.
 128 Διὰ τοῦτο ἐβάσταξα ὀρθῶς πάσας τὰς ἐντολάς σου ἐμίσησα πᾶσαν ὁδὸν ἀδικίας.

114 Tu sei il mio nascondimento, ed il mio scudo: io spero nella tua parola.
 115 Ritraetevi da me, maligni: ed io guarderò i comandamenti del mio Dio.
 116 Sostienmi, secondo la tua parola, ed io vivrò: e non rendermi confuso della mia speranza.
 117 Comfortami, ed io sarò salvato: e riguarderò del continuo a' tuoi statuti.
 118 Tu calpesti tutti quelli che si sviano da' tuoi statuti: perciocchè la lor frode è una cosa falsa.
 119 Tu riduci al niente tutti gli empj della terra, come schiume: perciò, io amo le tue testimonianze.
 120 La mia carne si raccapriccia tutta per lo spavento di te, ed io temo de' tuoi giudicii.

AIN.

121 Io ho fatto ciò che è dritto, e giusto: non abbandonarmi a quelli che m'oppressano.
 122 Dà sicurtà per lo tuo servitore in bene, e non lasciar, che i superbi m'oppressino.
 123 Gli occhi miei vengono meno dietro alla tua salute, ed alla parola della tua giustizia.
 124 Opera inverso il tuo servitore secondo la tua benignità, ed insegnami i tuoi statuti.
 125 Io son tuo servitore: dammi intelletto, acciocchè io possa conoscere le tue testimonianze.
 126 Egli è tempo ch' il Signore operi: essi hanno annullata la tua Legge.
 127 Perciò, io amo i tuoi comandamenti più che oro, anzi più che oro finissimo.
 128 Perciò, approvo, come dritti, tutti i tuoi comandamenti intorno ad ogni cosa, ed odio ogni sentier di menzogna.

statutes alway: even unto the end.

SAMECH.

113 I hate them that imagine evil things: but thy law do I love.

114 Thou art my defence and shield: and my trust is in thy word.

115 Away from me, ye wicked: I will keep the commandments of my God.

116 O stablish me according to thy word, that I may live: and let me not be disappointed of my hope.

117 Hold thou me up, and I shall be safe: yea, my delight shall be ever in thy statutes.

118 Thou hast trodden down all them that depart from thy statutes: for they imagine but deceit.

119 Thou puttest away all the ungodly of the earth like dross: therefore I love thy testimonies.

120 My flesh trembleth for fear of thee: and I am afraid of thy judgements.

AIN.

121 I deal with the thing that is lawful and right: O give me not over unto mine oppressors.

122 Make thou thy servant to delight in that which is good: that the proud do me no wrong.

123 Mine eyes are wasted away with looking for thy health: and for the word of thy righteousness.

124 O deal with thy servant according unto thy loving mercy: and teach me thy statutes.

125 I am thy servant, O grant me understanding: that I may know thy testimonies.

126 It is time for thee, Lord, to lay to thine hand: for they have destroyed thy law.

127 For I love thy commandments: above gold and precious stone.

128 Therefore hold I straight all thy commandments: and all false ways I utterly abhor.

Rechte deiner Gerechtigkeit halten will.

107 Ich bin sehr gedemüthiget. Herr, erquick mich nach deinem Wort.

108 Laß dir gefallen, Herr, das willige Opfer meines Mundes, und lehre mich deine Rechte.

109 Ich trage meine Seele immer in meinen Händen, und ich vergesse deines Befehls nicht.

110 Die Gottlosen legen mir Stricke, ich aber irre nicht von deinem Befehl.

111 Deine Zeugnisse sind mein ewiges Erbe: denn sie sind meines Herzens Wonne.

112 Ich neige mein Herz zu thun nach deinen Rechten immer und ewiglich.

Samech.

113 Ich hasse die Falttergeister, und liebe dein Gesetz.

114 Du bist mein Schirm und Schild; ich hoffe auf dein Wort.

115 Weichet von mir, ihr Boshaftigen; ich will halten die Gebote meines Gottes.

116 Erhalte mich durch dein Wort, daß ich lebe, und laß mich nicht zu Schanden werden über meiner Hoffnung.

117 Stärke mich, daß ich genes, so will ich stets meine Fuß haben an deinen Rechten.

118 Du zertrittst alle, die deiner Rechte fehlen: denn ihre Trügerei ist eitel Lügen.

119 Du wirfst alle Gottlosen auf Erden weg wie Schlacken; darum liebe ich deine Zeugnisse.

120 Ich fürchte mich vor dir, daß mir die Haut schaudert, und entsehe mich vor deinen Rechten.

AIN.

121 Ich halte über dem Recht und Gerechtigkeit; übergieß mich nicht denen, die mir wollen Gewalt thun.

122 Vertritt du deinen Knecht, und tröste ihn, daß

112 J'ai incliné mon cœur à accomplir tous jours tes statuts jusques à la fin.

SAMECH.

113 J'ai eu en haine les pensées vaines; mais j'ai aimé ta loi.

114 Tu es ma retraite et mon bouclier; je me suis attendu à ta parole.

115 Méchans, retirez-vous de moi, et je garderai les commandemens de mon Dieu.

116 Soutiens-moi suivant ta parole, et je vivrai; et ne me fais point rougir de honte, pour n'avoir pas eu ce que j'espérois.

117 Soutiens moi, et je serai sauvé; et j'aurai continuellement les yeux sur tes statuts.

118 Tu as foulé aux pieds tous ceux qui se dévioient de tes statuts; car leur tromperie n'est que fausseté.

119 Tu as réduit à néant tous les méchans de la terre, comme de l'écurie; c'est pourquoi j'ai aimé tes témoignages.

120 Ma chair a frissonné à cause de ta frayeur, et j'ai craint tes jugemens.

HAJIN.

121 J'ai exercé l'équité et la justice; ne m'abandonne point à ceux qui me font tort.

122 Garantis ton serviteur pour le bien, de peur que les orgueilleux ne m'oppriment.

123 Mes yeux défaillent, en attendant ta délivrance et la parole de ta justice.

124 Agis envers ton serviteur suivant ta bonté, et m'enseigne tes statuts.

125 Je suis ton serviteur; rends-moi intelligent, et je connoîtrai tes témoignages.

126 Il est tems que l'Eternel opère; ils ont aboli ta loi.

127 C'est pourquoi j'ai aimé tes commandemens plus que l'or, même que l'or fin.

128 C'est pourquoi aussi, j'ai marché dans tous tes commandemens, et j'ai eu en haine toute voie de mensonge.

eternamente tus justificaciones, por la retribucion.

SAMECH.

113 He aborrecido á los iniquos, y he amado tu ley.

114 Ayudador, y mi amparador eres tú: y he esperado mucho en tu palabra.

115 Retiraos de mí, malignos, y escudriñaré los mandamientos del Dios mío.

116 Ampárame segun tu palabra, y viviré; y no me avergüences de mi esperanza.

117 Ayúdame, y seré salvo, y meditaré siempre en tus justificaciones.

118 Despreciaste á todos los que se retiran de tus juicios: porque es injusto su pensamiento.

119 Reputé por prevaricadores á todos los pecadores de la tierra: por esto amé tus testimonios.

120 Traspasa con tu temor mis carnes: porque he temido tus juicios.

AIN.

121 He executado juicio, y justicia: no me entregues á los que me calumnian.

122 Ampara á tu siervo para bien: no me calunnien los soberbios.

123 Mis ojos desfallecieron por tu salud, y por la palabra de tu justicia.

124 Haz con tu siervo segun tu misericordia, y enséname tus justificaciones.

125 Siervo tuyo soy yo: dame entendimiento, para que sepa tus testimonios.

126 Tiempo de hacer, Señor: han disipado tu ley.

127 Por eso amé tus mandamientos mas que al oro, y al topacio.

128 Por eso caminaba derecho á todos tus mandamientos: he aborrecido todo camino malo.

129 Θανασαστί τὰ μαρτύριά σου, διὰ τοῦτο ἐξηρεῖν ἡσεν αὐτὰ ἡ ψυχὴ μου.

130 Ἡ δόησις τῶν λόγων σου φωτίζει καὶ συννετεῖ νηπίους.

131 Τὸ στόμα μου ἤνοιξα, καὶ ἐῴκνυσα πνεῦμα, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐπεπόθουν.

132 Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ καὶ ἐλέησόν με, κατὰ τὸ κρίμα τῶν ἀγαπῶντων τὸ ὄνομά σου.

133 Τὰ διαβήματά μου κατεύθυνον κατὰ τὸ λόγιόν σου, καὶ μὴ κατακυριεύσάτω μου πᾶσα ἀνομία.

134 Λύτρωσαί με ἀπὸ συκοφαντίας ἀνθρώπων, καὶ φυλάξω τὰς ἐντολάς σου.

135 Τὸ πρόσωπόν σου ἐπίφανον ἐπὶ τὸν δούλόν σου, καὶ διδάξόν με τὰ δικαιώματά σου.

136 Διεξόδους ὑδάτων κατέβησαν οἱ ὀφθαλμοί μου, ὅτι οὐκ ἐφύλαξα τὸν νόμον σου.

137 Δίκαιος εἶ Κύριε, καὶ εὐθεῖς αἱ κρίσεις σου.

138 Ἐνετείλω δικαιοσύνην τὰ μαρτύριά σου, καὶ ἀλήθειαν σφόδρα.

139 Ἐξέτηξέ με ὁ ἡλὸς σου, ὅτι ἐπελάθοντο τῶν λόγων σου οἱ ἐχθροί μου.

140 Πεπυρωμένον τὸ λόγιόν σου σφόδρα, καὶ ὁ δούλος σου ἠγάπησεν αὐτό.

141 Νεώτερος ἐγὼ εἰμι καὶ ἐξουδενωμένος, τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐπελαθόμην.

142 Ἡ δικαιοσύνη σου δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ὁ νόμος σου ἀλήθεια.

143 Θλίψεις καὶ ἀνάγκαι εὔροσάν με, ἐντολαί σου μελέτη μου.

144 Δικαιοσύνη τὰ μαρτύριά σου εἰς τὸν αἰῶνα, συντίσόν με, καὶ ζήσομαι.

PHE.

129 Mirabilia testimonia tua: ideo scrutata est ea anima mea.

130 Declaratio sermonum tuorum illuminat: et intellectum dat parvulis.

131 Os meum aperui, et attraxi spiritum: quia mandata tua desiderabam.

132 Aspicere in me, et miserere mei, secundum iudicium diligentium nomen tuum.

133 Gressus meos dirige secundum eloquium tuum: et non dominetur mei omnis iniustitia.

134 Redime me a calumniis hominum: ut custodiam mandata tua.

135 Faciem tuam illumina super servum tuum: et doce me justificationes tuas.

136 Exitus aquarum deduxerunt oculi mei: quia non custodierunt legem tuam.

SADE.

137 Justus es Domine: et rectum iudicium tuum.

138 Mandasti iustitiam testimonia tua: et veritatem tuam nimis.

139 Tabescere me fecit zelus meus: quia obliti sunt verba tua inimici mei.

140 Ignitum eloquium tuum vehementer: et servus tuus dilexit illud.

141 Adolescentulus sum ego, et contemptus: justificationes tuas non sum oblitos.

142 Iustitia tua, iustitia in æternum: et lex tua veritas.

143 Tribulatio, et angustia invenerunt me: mandata tua meditatio mea est.

144 Æquitas testimonia tua in æternum: intellectum da mihi, et vivam.

129 Θανασασταί εἶναι αἱ μαρτυρίαι σου' καὶ διὰ τοῦτο τὰς βαστᾷ ἡ ψυχὴ μου.

130 Ἡ δόησις τῶν λόγων σου φωτίζει καὶ δίδει νοῦν τῶν λοῶν.

131 Ἦνοιξα τὸ στόμα μου, καὶ ἐτράβηξα τὸ πνεῦμά μου, ὅτι ὁ πόθος μου ἦτο αἱ ἐντολαί σου.

132 Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ καὶ ἐλέησόν με, ὡς συνηθίζεις με τοῖς ἀγαπῶντας τὸ ὄνομά σου.

133 Ὁδήγησον τὰ διαβήματά μου κατὰ τὸν λόγον σου, καὶ καμμία ἀνομία δὲν θέλει ἔχειν ἐξουσίαν ἐπ' αὐτόν μου.

134 Λύτρωσαί με ἀπὸ συκοφαντίας ἀνθρώπων καὶ θέλω φυλάξαι τὰς ἐντολάς σου.

135 Δείξον τὸ πρόσωπόν σου τοῦ δούλου σου, καὶ δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

136 Βρύσεις ἔνινον οἱ ὀφθαλμοί μου, διότι δὲν ἐφύλαξα τὸν νόμον σου.

137 Δίκαιος εἶσαι Κύριε καὶ αἱ κρίσεις σου ὀρθαί.

138 Αἱ ἐντολαί σου τὰς ὁποίας ἐπρόσας, δικαίαι καὶ ἀληθιναί εἰσὶ σφόδρα.

139 Ὁ ἡλὸς μου με ἔλυσε, ὅτι οἱ ἐχθροί μου ἀλησιμόνησαν τὸν λόγον σου.

140 Ἐδοκιμάσθησαν οἱ λόγοι σου, καὶ ὁ δούλος σου τοὺς ἠγάπησε.

141 Νέος εἰμαι καὶ καταφρονιμένος, ὅμως δὲν ἀλησιμόνησα τὰ δικαιώματά σου.

142 Ἡ δικαιοσύνη σου εἶναι δικαιοσύνη αἰώνιος καὶ ὁ νόμος σου ἀλήθεια.

143 Θλίψεις καὶ ἀνάγκαι με ἐπλάκωσαν, ὅμως αἱ ἐντολαί σου εἰσὶν ἡ μελέτη μου.

144 Ἡ δικαιοσύνη τῆς μαρτυρίας σου εἶναι αἰωνία' ὦ, δός μοι νοῦν, καὶ θέλω ζῆσειν.

PE.

129 Le tue testimonianze son cose maravigliose: perciò, l'anima mia le haguardate.

130 La dichiarazione delle tue parole illumina, e dà intelletto a semplici.

131 Io ho aperta la bocca, ed ho ansato: perciocchè io ho bramati i tuoi comandamenti.

132 Riguarda a me, ed abbi pietà di me, secondo ch'è ragionevole di fare inverso quelli ch' amano il tuo Nome.

133 Ferma i miei passi nella tua parola, e non lasciar ch'alcuna iniquità signoreggi sopra me.

134 Riscuotimi dall'oppressione degli uomini, ed io osserverò i tuoi comandamenti.

135 Fa rilucere il tuo volto sopra il tuo servitore, ed insegnami i tuoi statuti.

136 Russelli d'acque mi scendono giù dagli occhi: perciocchè la tua Legge non è osservata.

SADE.

137 O Signore, tu sei giusto, ed i tuoi giudicii son dritti.

138 Tu hai strettamente comandata la giustizia, e la verità delle tue testimonianze.

139 Il mio zelo mi consuma: perciocchè i miei nemici hanno dimenticate le tue parole.

140 La tua parola è sommamente purgata: e però il tuo servitore l'ama.

141 Io son picciolo, e sprezzato: ma però non ho dimenticati i tuoi comandamenti.

142 La tua giustizia è una giustizia eterna, e la tua Legge è verità.

143 Tribulazione, e distretta m' hanno colto: ma i tuoi comandamenti sono i miei diletti.

144 Le tue testimonianze sono una giustizia eterna: dammi intelletto, ed io viverò.

PHE.

129 Thy testimonies are wonderful: therefore doth my soul keep them.

130 When thy word goeth forth: it giveth light and understanding unto the simple.

131 I opened my mouth, and drew in my breath: for my delight was in thy commandments.

132 O look thou upon me, and be merciful unto me: as thou usest to do unto those that love thy Name.

133 Order my steps in thy word: and so shall no wickedness have dominion over me.

134 O deliver me from the wrongful dealings of men: and so shall I keep thy commandments.

135 Shew the light of thy countenance upon thy servant: and teach me thy statutes.

136 Mine eyes gush out with water: because men keep not thy law.

TSADE.

137 Righteous art thou, O Lord: and true is thy judgement.

138 The testimonies that thou hast commanded: are exceeding righteous and true.

139 My zeal hath even consumed me: because mine enemies have forgotten thy words.

140 Thy word is tried to the uttermost: and thy servant loveth it.

141 I am small, and of no reputation: yet do I not forget thy commandments.

142 Thy righteousness is an everlasting righteousness: and thy law is the truth.

143 Trouble and heaviness have taken hold upon me: yet is my delight in thy commandments.

144 The righteousness of thy testimonies is everlasting: O grant me understanding, and I shall live.

PE.

129 Tes témoignages sont des choses merveilleuses; c'est pourquoi mon ame les a gardés.

130 La connoissance de tes paroles illumine, et rend les plus simples intelligens.

131 J'ai ouvert ma bouche, et j'ai soupiré; car j'ai désiré tes commandemens.

132 Regarde-moi, et aie pitié de moi, selon que tu fais ordinairement à l'égard de ceux qui aiment ton nom.

133 Affermis mes pas sur ta parole, et qu'aucune iniquité ne domine sur moi.

134 Délivre-moi de l'oppression des hommes, afin que je garde tes commandemens.

135 Fais luire ta face sur ton serviteur, et m'enseigne tes statuts.

136 Mes yeux se sont fondus en ruisseaux d'eau, parce qu'on n'observe pas ta loi.

TSADE.

137 Tu es juste, o Eternel, et droit en tes jugemens.

138 Tu as prescrit tes témoignages comme une chose juste souverainement ferme.

139 Mon zèle m'a miné, parce que mes ennemis ont oublié tes paroles.

140 Ta parole est parfaitement pure; c'est pourquoi ton serviteur l'aime.

141 Je suis petit et méprisé; toutefois, je n'oublie point tes commandemens.

142 Ta justice subsiste toujours, et ta loi n'est que vérité.

143 La détresse et l'angoisse m'avoient rencontré; mais tes commandemens ont été mes plaisirs.

144 La justice de tes témoignages dure toujours; donne-m'en l'intelligence, afin que je vive.

PHE.

129 Maravillosos son tus testimonios: por esto los ha escudriñado mi alma.

130 La declaracion de tus palabras alumbrá; y da entendimiento á los pequenuelos.

131 Abrí mi boca, y atraxe el aliento: porque deseaba tus mandamientos.

132 Mirame, y apiádate de mí, segun el juicio de los que aman tu nombre.

133 Endereza mis pasos segun tu palabra, y no me predomine iniquidad alguna.

134 Redímeme de las calumnias de los hombres, para que guarde tus mandamientos.

135 Esclarece tu cara sobre tu siervo, y enséname tus justificaciones.

136 Arroyos de aguas derramarón mis ojos: porque no guardáron tu ley.

TSADE.

137 Justo eres, Señor, y recto tu juicio.

138 Mandaste justicia, y tus testimonios, y tu verdad exactísimamente.

139 Mi zelo me ha hecho repudirme: porque mis enemigos han olvidado tus palabras.

140 Tu palabra es encendida en gran manera, y tu siervo la ha amado.

141 Mancebito soy yo, y despreciable: no he olvidado tus justificaciones.

142 Tu justicia, justicia eternamente, y tu ley verdad.

143 Tribulacion, y angustia diéron conmigo: tus mandamientos son mi meditacion.

144 Equidad tus testimonios eternamente: dame entendimiento, y viviré.

mir die Stolzen nicht Gewalt thun.

123 Meine Augen sehnen sich nach deinem Heil, und nach dem Wort deiner Gerechtigkeit.

124 Handle mit deinem Knecht nach deiner Gnade, und lehre mich deine Rechte.

125 Ich bin dein Knecht; unterweise mich, daß ich erkenne deine Zeugnisse.

126 Es ist Zeit, daß der Herr dazu thue; sie haben dein Gesetz zerissen.

127 Darum liebe ich dein Gebot über Gold und über feines Gold.

128 Darum halte ich stracks alle deine Befehle, ich hasse allen falschen Weg.

Phe.

129 Deine Zeugnisse sind wunderbarlich, darum hält sie meine Seele.

130 Wenn dein Wort offenbar wird, so erfreuet es, und macht klug die Einfältigen.

131 Ich thue meinen Mund auf, und begehre dein Gebote: denn mich verlangt darnach.

132 Wende dich zu mir, und sey mir gnädig, wie du pflegst zu thun denen, die deinen Namen lieben.

133 Laß meinen Gang gewiß seyn in deinem Wort, und laß kein Unrecht über mich herrschen.

134 Erlöse mich von der Menschen Frevel, so will ich halten deine Befehle.

135 Laß dein Antlitz leuchten über deinen Knecht, und lehre mich deine Rechte.

136 Meine Augen fließen mit Wasser, daß man dein Gesetz nicht hält.

Tade.

137 Herr, du bist gerecht, und dein Wort ist recht.

138 Du hast die Zeugnisse deiner Gerechtigkeit und die Wahrheit hart geboten.

ΕΣΠΕΡΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

- 145 Ἐκέκραξα ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, ἐπάκουσόν μου Κύριε, τὰ δικαιώματά σου ἐκζητήσω.
 146 Ἐκέκραξά σοι, σῶσόν με, καὶ φυλάξω τὰ μαρτύριά σου.
 147 Προέφθασα ἐν ἁμαρτίᾳ καὶ ἐκέκραξα, εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα.
 148 Προέφθασαν οἱ ὀφθαλμοί μου πρὸς ὄρθρον, τοῦ μελετᾶν τὰ λόγια σου.
 149 Τῆς φωνῆς μου ἄκουσον Κύριε κατὰ τὸ ἔλεός σου, κατὰ τὸ κρίμα σου ζήσόν με.
 150 Προσήγγισαν οἱ καταδιώκόντές με ἀνομία, ἀπὸ δὲ τοῦ νόμου σου ἐμακρύνθησαν.
 151 Ἐγγὺς εἰ Κύριε, καὶ πᾶσαι αἱ ὁδοί σου ἀλήθεια.
 152 Κατ' ἀρχὰς ἔγνων ἐκ τῶν μαρτυρίων σε, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα ἐθεμελίωσας αὐτά.
 153 Ἴδε τὴν ταπεινώσιν μου καὶ ἐξελῶ με, ὅτι τοῦ νόμου σου οὐκ ἐπελαθόμην.
 154 Κρίνον τὴν κρίσιν μου καὶ λύτρωσαί με, διὰ τὸν λόγον σου ζήσόν με.
 155 Μακρὰν ἀπὸ ἁμαρτωλῶν σωτηρία, ὅτι τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐξεζητήσιν.
 156 Οἱ οἰκτιρμοί σου πολλοὶ Κύριε, κατὰ τὸ κρίμα σου ζήσόν με.
 157 Πολλοὶ οἱ ἐκδιώκόντές με καὶ θλίβοντές με· ἐκ τῶν μαρτυρίων σου οὐκ ἐξέκλινα.
 158 Εἶδον ἄσυνετοντας καὶ ἐξετηκόμην, ὅτι τὰ λόγια σου οὐκ ἐφυλάξαντο.
 159 Ἴδε ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἠγάπησα Κύριε, ἐν τῷ ἐλέει σου ζήσόν με.
 160 Ἀρχὴ τῶν λόγων σε ἀλήθεια, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα πάντα τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σε.

VESPERTINÆ PRECES.

COPH.

- 145 Clamavi in toto corde meo, exaudi me Domine: justificationes tuas requiram.
 146 Clamavi ad te, salvum me fac: ut custodiam mandata tua.
 147 Præveni in maturitate, et clamavi: quia in verba tua supersperavi.
 148 Prævenerunt oculi mei ad te diluculo: ut meditarer eloquia tua.
 149 Vocem meam audi secundum misericordiam tuam Domine: et secundum iudicium tuum vivifica me.
 150 Appropinquaverunt persequentes me iniquitati: a lege autem tua longe facti sunt.
 151 Prope es tu Domine: et omnes viæ tuæ veritas.
 152 Initio cognovi de testimoniis tuis: quia in æternum fundasti ea.

RES.

- 153 Vide humilitatem meam, et eripe me: quia legem tuam non sum oblitus.
 154 Iudica iudicium meum, et redime me: propter eloquium tuum vivifica me.
 155 Longe a peccatoribus salus: quia justificationes tuas non exquisierunt.
 156 Misericordiæ tuæ multæ Domine: secundum iudicium tuum vivifica me.
 157 Multi qui persequuntur me, et tribulant me: a testimoniis tuis non declinavi.
 158 Vidi prævaricantes, et tabescebam: quia eloquia tua non custodierunt.
 159 Vide quoniam mandata tua dilexi Domine: in misericordia tua vivifica me.
 160 Principium verborum tuorum, ve-

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΗΣ ΕΣΠΕΡΑΣ.

- 145 Σὲ ἔκραξα μὲ ὅλην τὴν καρδίαν μου, ἐπάκουσόν μου Κύριε, καὶ θέλω φυλάξαι τοὺς νόμους σου.
 146 Σὲ ἔκραξα, σῶσόν με, καὶ θέλω φυλάξαι τὰς μαρτυρίας σου.
 147 Ἀυτὴν σὲ κράζω ὅτι ὁ λόγος σου εἶναι ἡ ἐλπίς μου.
 148 Οἱ ὀφθαλμοί μου προφθάνουσι τὰς φυλάκας τῆς νυκτὸς ἵνα μελετήσω τοὺς λόγους σου.
 149 Ἄκουσον Κύριε τὴν φωνὴν μου κατὰ τὸ ἔλεός σου, καὶ κάμε με ἵνα ζήσω κατὰ τὰς κρίσεις σου.
 150 Μὲ ἔφθασαν οἱ καταδιώκόντές με ἀνομία, ἀπὸ δὲ τὸν λόγον σου ἐμακρύνθησαν.
 151 Πλησίον εἶσαι Κύριε, καὶ πᾶσαι αἱ ἐντολαί σου εἶναι ἀληθεῖς.
 152 Ἀπ' ἀρχῆς ἐγνώρισα τὰς μαρτυρίας σου ὅτι τὰς ἐθεμελίωσας αἰωνίως.
 153 Ἴδε τὴν ταπεινώσιν μου καὶ σῶσόν με, ὅτι δὲν ἀλησμονῶ τὸν νόμον σου.
 154 Κρίνον τὴν κρίσιν μου, καὶ σῶσόν με, κάμε με ἵνα ζήσω κατὰ τὸν λόγον σου.
 155 Μακρὰ εἶναι ἀπὸ τοῦ ἀμαρτωλοῦς ἡ σωτηρία, ὅτι δὲν ἐνόησαν τὰ δικαιώματά σε.
 156 Κύριε, πολλοὶ εἶναι οἱ οἰκτιρμοί σου, κάμε με ἵνα ζήσω κατὰ τὴν κρίσιν σου.
 157 Πολλοὶ εἶναι οἱ ἐκδιώκόντές με καὶ οἱ θλίβοντές με, ὅμως δὲν ἀμέλησα τὰς μαρτυρίας σου.
 158 Μὲ ληπεῖ ἂν ἰδῶ ἀνόμους, ὅτι δὲν φυλάττουσι τὸν λόγον σου.
 159 Ἴδε Κύριε ὅτι ἠγάπησα τὰς ἐντολάς σε, κάμε με ἵνα ζήσω κατὰ τὸ ἔλεός σου.
 160 Ὁ λόγος σου εἶναι ἀληθὴς διὰ πάντα,

PREGHIERA della SERA.

COF.

- 145 Io ho gridato con tutto il cuore: rispondimi, Signore: ed io guarderò i tuoi statuti.
 146 Io t'ho invocato: salvami, ed io osserverò le tue testimonianze.
 147 Io mi son fatto avanti all'alba, ed ho gridato: io ho sperato nella tua parola.
 148 Gli occhi miei prevengono le vigilie della notte, per meditar nella tua parola.
 149 Ascolta la mia voce, secondo la tua benignità: o Signore, vivificami, secondo che tu hai ordinato.
 150 Quelli che vanno dietro a scelleratezza, e si sono allontanati dalla tua Legge, si sono accostati a me.
 151 O Signore, tu sei vicino: e tutti i tuoi comandamenti son verità.
 152 Gran tempo è ch'io so questo delle tue testimonianze che tu le hai stabilite in eterno.

RES.

- 153 Riguarda alla mia afflizione, e tramemmi fuori: perciocché io non ho dimenticata la tua Legge.
 154 Dibatti la mia lite, e riscuotimi: vivificami, secondo la tua parola.
 155 La salute è lungi dagli empì: perciocché non ricercano i statuti.
 156 Le tue misericordie son grandi, Signore: vivificami, secondo ciò che hai ordinato.
 157 I miei persecutori, ed i miei nemici son molti: ma io non son deviato dalle tue testimonianze.
 158 Io ho veduti i disleali, e ne ho sentita gran noia: perciocché non osservano la tua parola.
 159 Vedi quanto amo i tuoi comanda-

EVENING PRAYER.

COPH.

145 I call with my whole heart: hear me, O Lord, I will keep thy statutes.
 146 Yea, even unto thee do I call: help me, and I shall keep thy testimonies.
 147 Early in the morning do I cry unto thee: for in thy word is my trust.
 148 Mine eyes prevent the night-watches: that I might be occupied in thy words.
 149 Hear my voice, O Lord, according unto thy loving-kindness: quicken me, according as thou art wont.
 150 They draw nigh that of malice persecute me: and are far from thy law.
 151 Be thou nigh at hand, O Lord: for all thy commandments are true.
 152 As concerning thy testimonies, I have known long since: that thou hast grounded them for ever.

RESCH.

153 O consider mine adversity, and deliver me: for I do not forget thy law.
 154 Avenge thou my cause, and deliver me: quicken me, according to thy word.
 155 Health is far from the ungodly: for they regard not thy statutes.
 156 Great is thy mercy, O Lord: quicken me, as thou art wont.
 157 Many there are that trouble me, and persecute me: yet do I not swerve from thy testimonies.
 158 It grieveth me when I see the transgressors: because they keep not thy law.
 159 Consider, O Lord, how I love thy commandments: O quicken me, according to thy loving-kindness.
 160 Thy word is true from everlasting: all the judgements of thy righteousness endure for evermore.

139 Ich habe mich schier zu Tode geëifert, daß meine Widersacher deiner Worte vergessen.
 140 Dein Wort ist wohl geläutert, und dein Knecht hat es lieb.
 141 Ich bin gering und verachtet, ich vergeffe aber nicht deines Befehls.
 142 Deine Gerechtigkeit ist eine ewige Gerechtigkeit, und dein Gesetz ist Wahrheit.
 143 Angst und Noth haben mich getroffen; ich habe aber Lust an deinen Geboten.
 144 Die Gerechtigkeit deiner Zeugnisse ist ewig. Unterweise mich, so lebe ich.

Abend-Gebete.

Coph.

145 Ich rufe von ganzem Herzen: erhöre mich, Herr, daß ich deine Rechte halte.
 146 Ich rufe zu dir, hilf mir, daß ich deine Zeugnisse halte.
 147 Ich komme frühe und spähre; auf dein Wort hoffe ich.
 148 Ich mache frühe auf, daß ich rede von deinem Wort.
 149 Höre meine Stimme nach deiner Gnade; Herr, erquicke mich nach deinen Rechten.
 150 Meine boshaften Verfolger wollen mir zu, und sind ferne von deinem Gesetz.
 151 Herr, du bist nahe, und deine Gebote sind eitel Wahrheit.
 152 Zuvor weiß ich aber, daß du deine Zeugnisse ewiglich gegründet hast.

Res.

153 Siehe mein Elend, und errette mich; hilf mir aus, denn ich vergeffe deines Gesetzes nicht.

PRIERE DU SOIR.

KOPH.

145 J'ai crié de tout mon cœur: répons-moi, Eternel, et je garderai tes statuts.
 146 J'ai crié vers toi; sauve-moi, afin que j'observe tes témoignages.
 147 J'ai prevenu le point du jour, et j'ai crié; je me suis attendu à ta parole.
 148 Mes yeux ont prevenu les veilles de la nuit, pour méditer ta parole.
 149 Ecoute ma voix selon ta bonté, o Eternel: fais-moi revivre selon ton ordonnance.
 150 Ceux qui ont de mauvais desseins, s'approchent; ils se sont éloignés de ta loi.
 151 Eternel, tu es près de moi; et tous tes commandemens ne sont que vérité.
 152 J'ai connu dès long-tems que tu as établi tes témoignages pour toujours.

RESCH.

153 Regarde mon affliction, et m'en délivre; car je n'ai point oublié ta loi.
 154 Défends ma cause, et me rachète; fais-moi revivre selon ta parole.
 155 La délivrance est loin des méchants, parce qu'ils n'ont point recherché tes statuts.
 156 Tes compassions sont en grand nombre, o Eternel; fais-moi revivre selon tes ordonnances.
 157 Ceux qui me persécutent et qui me present, sont en grand nombre; toutefois, je ne me suis point détourné de tes témoignages.
 158 J'ai considéré les prévaricateurs, et j'ai été affligé de ce qu'ils n'observoient point ta parole.
 159 Considère que j'ai aimé tes commandemens; Eternel, fais-moi revivre selon ta bonté.
 160 Le fondement de ta parole est la vérité, et tous tes jugemens ont toujours été justes.

ORACION VESPERTINA.

COPH.

145 Clamé de todo mi corazon, óyeme, Señor: tus justificaciones buscaré.
 146 Clamé á tí, sálvame: para que guarde tus mandamientos.
 147 Me adelanté en la madrugada, y clamé: porque he esperado mucho en tus palabras.
 148 Mis ojos se adelantaron ácia tí de madrugada, para meditar tus palabras.
 149 Oye mi voz segun tu misericordia, Señor: y segun tu juicio dame vida.
 150 Mis perseguidores se han acercado á la iniquidad, y de tu ley se han alejado.
 151 Cerca estás tú, Señor: y todos tus caminos son verdad.
 152 Desde el principio he entendido de tus testimonios, que para siempre los has establecido.

RESCH.

153 Mira mi abatimiento, y librame: porque no he olvidado tu ley.
 154 Juzga mi causa, y redímeme: dame vida por tu palabra.
 155 Lejos está de los pecadores la salud: porque no han inquirido tus justificaciones.
 156 Muchas son tus misericordias, Señor: dame vida segun tu juicio.
 157 Muchos son los que me persiguen, y me atribulan: de tus testimonios no me he desviado.
 158 He visto los prevaricadores, y me repudiaré: porque no han guardado tus palabras.
 159 Mira, Señor, que he amado tus mandamientos: dame vida con tu misericordia.
 160 El principio de tus palabras, verdad: todos los juicios de tu justicia son para siempre.

161 Ἀρχοντες κατεδιωξάν με δωρεῖν, καὶ ἀπὸ τῶν λόγων σου ἐδειλίσεν ἡ καρδία μου.
 162 Ἀγαλλιάσομαι ἐγὼ ἐπὶ τὰ λόγια σου, ὡς ὁ εὐρίσκων σκῦλα πολλά.
 163 Ἀδικίαν ἐμίσησα καὶ ἐβδελυξάμην, τὸν δὲ νόμον σου ἠγάπησα.
 164 Ἐπτάκις τῆς ἡμέρας ἦνέσά σε ἐπὶ τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.
 165 Εἰρήνη πολλή τοις ἀγαπῶσι τὸν νόμον σου, καὶ οὐκ ἔστιν αὐτοῖς σκάνδαλον.
 166 Προσεδόκων τὸ σωτήριόν σου Κύριε, καὶ τὰς ἐντολάς σου ἠγάπησα.
 167 Ἐφύλαξεν ἡ ψυχὴ μου τὰ μαρτύριά σου, καὶ ἠγάπησεν αὐτὰ σφόδρα.
 168 Εφύλαξα τὰς ἐντολάς σου καὶ τὰ μαρτύριά σου, ὅτι πᾶσαι αἱ ὁδοὶ μου ἐναντίον σου Κύριε.
 169 Ἐγγυστάω ἡ δέησίς μου ἐνώπιον σου Κύριε, κατὰ τὸ λόγιόν σου συνέτισόν με.
 170 Εἰσέλθοι τὸ ἀξίωμά μου ἐνώπιον σου Κύριε, κατὰ τὸ λόγιόν σου ῥύσαι με.
 171 Ἐξερεῖξαιτο τὰ χεῖλή μου ὕμνον, ὅταν διδάξης με τὰ δικαιώματά σου.
 172 Φθέγγεαιτο ἡ γλῶσσά μου τὰ λόγια σου, ὅτι πᾶσαι αἱ ἐντολαὶ σου δικαιοσύνη.
 173 Γενέσθω ἡ χεὶρ σου τοῦ σῶσαί με, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἠρετίσάμην.
 174 Ἐπεπόθησα τὸ σωτήριόν σου Κύριε, καὶ ὁ νόμος σου μελέτη μου ἐστὶ.
 175 Ζήσεται ἡ ψυχὴ μου καὶ αἰνέσει σε, καὶ τὰ κρίματά σου βοηθήσει μοι.
 176 Ἐπλανήθην ὡς πρόβατον ἀπολωλὸς, ζήτησον τὸν δουλόν σου, ὅτι τὰς ἐντολάς σου οὐκ ἐπελαθόμην.

πάσαι αἱ κρίσεις τῆς δικαιοσύνης σου μένουσιν αἰωνίως.
 161 Ἀναίτως με κατεδιώξαν ἄρχοντες, ἡ καρδία μου ὅμως ἐδειλίσεν ἐξ αἰτίας τῶν λόγων σου.
 162 Χαίρομαι διὰ τοὺς λόγους σου, ὡς ὁ εὐρίσκων λάφυρα πολλά.
 163 Ἐμίσησα καὶ ἐβδελυξάμην τὸ ψεῦδος, ἠγάπησα ὅμως τὸν νόμον σου.
 164 Ἐπτάκις τὴν ἡμέραν σε δοξάζω, διὰ τὰς κρίσεις τῆς δικαιοσύνης σου.
 165 Εἰρήνην μεγάλην ἔχουσιν οἱ ἀγαπῶντες τὸν νόμον σου, καὶ δὲν εἶναι εἰς σκάνδαλον αὐτοῖς.
 166 Ἐπρόσμενα διὰ τὸ σωτήριόν σου Κύριε, καὶ ἠγάπησα τὰς ἐντολάς σου.
 167 Ἐφύλαξεν ἡ ψυχὴ μου τὰς μαρτυρίας σου, καὶ τὰς ἠγάπησε σφόδρα.
 168 Ἐφύλαξα τὰς ἐντολάς σου, καὶ τὰς μαρτυρίας σου, ὅτι πᾶσαι αἱ ὁδοὶ μου εἶναι ἔμπροσθέν σου.
 169 Ἄς ἔλθῃ ἡ δέησίς μου ἔμπροσθέν σου, δός μου νοῦν κατὰ τὸν λόγον σου.
 170 Ἄς ἔλθῃ ἡ παρακάλεσις μου ἔμπροσθέν σου, σῶσόν με κατὰ τὸν λόγον σου.
 171 Τὰ χεῖλή μου θέλουσι ψάλλειν τὸν ὕμνον σου, ὅταν με διδάξης τὰ δικαιώματά σου.
 172 Καὶ ἡ γλῶσσά μου θέλει σὲ ἐπαινεῖσαι, ὅτι πᾶσαι αἱ ἐντολαὶ σου εἶναι δικαίαι.
 173 Ἄς με σῶσῃ ἡ χεὶρ σου ὅτι ἐκλεξα τὰς ἐντολάς σου.
 174 Κύριε ἐπεθύμησα τὸ σωτήριόν σου, καὶ ὁ νόμος σου εἶναι ἡ μελέτη μου.
 175 Ἄς ζῇσῃ ἡ ψυχὴ μου καὶ ἄς σὲ ἐπαινέσῃ, καὶ ἡ κρίσις σου θέλει με βοηθήσει.
 176 Ἐπλανήθην ὡς πρόβατον χαϊμένον, ζήτησον τὸν δουλόν σου, ὅτι δὲν ἀλησμόνησα τὰς ἐντολάς σου.

ritas: in aeternum omnia judicia justitiæ tuæ.

SIN.

161 Principes persecuti sunt me gratis: et a verbis tuis formidavit cor meum.
 162 Lætabor ego super eloquia tua: sicut qui invenit spolia multa.
 163 Iniquitatem odio habui, et abominatus sum: legem autem tuam dilexi.
 164 Septies in die laudem dixi tibi, super judicia justitiæ tuæ.
 165 Pax multa diligentibus legem tuam: et non est illis scandalum.
 166 Expectabam salutare tuum Domine: et mandata tua dilexi.
 167 Custodivit anima mea testimonia tua: et dilexit ea vehementer.
 168 Servavi mandata tua, et testimonia tua: quia omnes viæ meæ in conspectu tuo.

TAU.

169 Appropinquet deprecatio mea in conspectu tuo Domine: juxta eloquium tuum da mihi intellectum.
 170 Intret postulatū meā in conspectu tuo: secundum eloquium tuum eripe me.
 171 Eructabunt labia mea hymnum, cum docueris me justificationes tuas.
 172 Pronuntiabit lingua mea eloquium tuum: quia omnia mandata tua æquitas.
 173 Fiat manus tua ut salvet me: quoniam mandata tua elegi.
 174 Concupivi salutare tuum Domine: et lex tua meditatio mea est.
 175 Vivet anima mea, et laudabit te: et judicia tua adjuvabunt me.
 176 Erravi, sicut ovis, qui perii: quære servum tuum, quia mandata tua non sunt oblitus.

menti! Signore, vivificami, secondo la tua benignità.

160 La somma della tua parola è verità: e tutte le leggi della tua giustizia sono in eterno.

SIN.

161 I principi m' hanno perseguitato senza cagione: ma il mio cuore ha spavento della tua parola.
 162 Io mi rallegro per la tua parola, come una persona ch avesse trovate grandi spoglie.
 163 Io odio, ed abbagliano la menzogna: ma io amo la tua Legge.
 164 Io ti lodo sette volte il dì, per i giudicii della tua giustizia.
 165 Quelli ch' amano la tua Legge godono di molta pace, e non v' è alcuno intoppo per loro.
 166 Signore, io ho sperato nella tua salute, ed ho messi in opera i tuoi comandamenti.
 167 L' anima mia ha osservate le tue testimonianze, ed io le ho grandemente amate.
 168 Io ho osservati i tuoi comandamenti, e le tue testimonianze: perciocchè tutte le mie vie son nel tuo cospetto.

TAU.

169 Pervenga il mio grido al tuo cospetto, o Signore: dammi intelletto, secondo la tua parola.
 170 Venga la mia supplicazione in tua presenza: riscuotimi, secondo la tua parola.
 171 Le mie labbra sgorgheranno lode, quando tu m' avrai insegnati i tuoi statuti.
 172 La mia lingua ragionerà della tua parola: perciocchè tutti i tuoi comandamenti son giustizia.
 173 Siammi in aiuto la tua mano: perciocchè io ho eletti i tuoi comandamenti.

SCHIN.

161 Princes have persecuted me without a cause: but my heart standeth in awe of thy word.
 162 I am as glad of thy word: as one that hath great spoils.
 163 As for lies, I hate and abhor them: but by law do I love.
 164 Seven times a day do I praise thee: because of thy righteous judgements.
 165 Great is the peace that they have who love thy law: and they are not offended at it.
 166 Lord, I have looked for thy saving health: and done after thy commandments.
 167 My soul hath kept thy testimonies: and loved them exceedingly.
 168 I have kept thy commandments and testimonies: for all my ways are before thee.

TAU.

169 Let my complaint come before thee, O Lord: give me understanding, according to thy word.
 170 Let my supplication come before thee: deliver me, according to thy word.
 171 My lips shall speak of thy praise: when thou hast taught me thy statutes.
 172 Yea, my tongue shall sing of thy word: for all thy commandments are righteous.
 173 Let thine hand help me: for I have loved thy commandments.
 174 I have longed for thy saving health, O Lord: and in thy law is my delight.
 175 O let my soul live, and it shall praise thee: and thy judgements shall help me.
 176 I have gone astray like a sheep that is lost: O seek thy servant, for I do not forget thy commandments.

154 Führe meine Sache, und erlöse mich; erquide ich durch dein Wort.
 155 Das Heil ist ferne von dem Gottlosen: denn er achtet keine Rechte nicht.
 156 Herr, deine Barmherzigkeit ist groß; erquide ich nach deinen Rechten.
 157 Meiner Verfolger und Widersacher ist viel; weiche aber nicht von deinen Zeugnissen.
 158 Ich sehe die Verächter, und es thut mir wehe, daß sie dein Wort nicht halten.
 159 Siehe, ich liebe deine Befehle, Herr, erquide ich nach deiner Gnade.
 160 Dein Wort ist nichts denn Wahrheit, alle Rechte deiner Gerechtigkeit währen ewiglich.

Sin.

161 Die Fürsten verfolgen mich ohne Ursach, und ein Herz fürchtet sich vor deinen Worten.
 162 Ich freue mich über deinem Wort, wie einer, der eine große Beute kriegt.
 163 Lügen bin ich gram, und habe Gräuel daran: der dein Gesetz habe ich lieb.
 164 Ich lobe dich des Tages siebenmal um der Rechte willen deiner Gerechtigkeit.
 165 Großen Frieden haben, die dein Gesetz lieben, und werden nicht straucheln.
 166 Herr, ich warte auf dein Heil, und thue nach deinen Geboten.
 167 Meine Seele hält deine Zeugnisse, und liebet sie sehr.
 168 Ich halte deine Befehle und deine Zeugnisse: in alle meine Wege sind vor dir.

Tau.

169 Herr, laß meine Klage vor dich kommen, und weise mich nach deinem Wort.

SCIN.

161 Les principaux du peuple m'ont persécuté sans cause; mais mon cœur a été effrayé à cause de ta parole.
 162 Je me réjouis de ta parole, comme celui qui auroit trouvé un grand butin.
 163 J'ai eu en haine et en abomination le mensonge; j'ai aimé ta loi.
 164 Je te loue sept fois le jour, à cause des ordonnances de ta justice.
 165 Il y a une grande prospérité pour ceux qui aiment ta loi, et il n'y a rien qui les fasse tomber.
 166 Eternel, j'ai espéré en ta délivrance, et j'ai gardé tes commandemens.
 167 Mon ame a observé tes témoignages, et je les ai souverainement aimés.
 168 J'ai observé tes commandemens et tes témoignages; car toutes mes voies sont devant toi.

TAU.

169 Eternel, que mon cri vienne en ta présence; rends-moi intelligent selon ta parole.
 170 Que ma supplication vienne devant toi, et délivre-moi suivant ta parole.
 171 Mes lèvres répandront ta louange, quand tu m'auras enseigné tes statuts.
 172 Ma langue ne parlera que de ta parole; car tous tes commandemens ne sont que justice.
 173 Que ta main me secoure; car j'ai choisi tes commandemens.
 174 Eternel, j'ai souhaité ta délivrance, et ta loi est tout mon plaisir.
 175 Que mon ame vive, afin qu'elle te loue, et que tes ordonnances me donnent du secours.
 176 J'ai été égaré comme une brebis perdue; cherche ton serviteur, car je n'ai point oublié tes commandemens.

SCHIN.

161 Los Principes me han perseguido sin causa: y mi corazon ha temido tus palabras.
 162 Me alegraré yo de tus palabras, como quien halla muchos despojos.
 163 La iniquidad he aborrecido, y abominado, y he amado tu ley.
 164 Siete veces al día te he dicho alabanza, por los juicios de tu justicia.
 165 Mucha paz para los que aman tu ley: no hay para ellos tropiezo.
 166 Esperaba tu salud, Señor, y tus mandamientos he amado.
 167 Ha guardado mi alma tus testimonios, y en gran manera los ha amado.
 168 He guardado tus preceptos, y tus testimonios: porque todos mis caminos delante de tí.

TAU.

169 Llegue, Señor, mi deprecacion á tu presencia: dame entendimiento segun tu palabra.
 170 Entre mi demanda á tu presencia: librame segun tu palabra.
 171 Rebosarán mis labios hymno, quando me enseñares tus justificaciones.
 172 Pronunciará mi lengua tu palabra: porque todos tus mandamientos son equidad.
 173 Sea tu mano para salvarme: porque he elegido tus mandamientos.
 174 He codiciado tu salud, Señor: y tu ley es mi meditación.
 175 Vivirá mi alma, y te alabará: y tus juicios me ayudarán.
 176 Anduve errante, como oveja descarriada: busca á tu siervo, porque no he olvidado tus mandamientos.

ΕΘΩΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

Ψαλ. ρκ'. CXX.

ΠΡΟΣ Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαί με ἐκέκραξα, καὶ εἰσήκουσέ μου.

2 Κύριε ῥῦσαι τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ χειλέων ἀδικίας καὶ ἀπὸ γλώσσης δολίας.

3 Τί δοθῇ σοι, καὶ τί προστεθεῖ σοι πρὸς γλώσσαν δολίαν;

4 Τὰ βέλη τοῦ δυνατοῦ ῥηκνημένα σὺν τοῖς ἀνθρώποις τοῖς ἐρημικοῖς.

5 Οἱμοὶ ὅτι ἡ παροικία μου ἐμακρύνθη, κατεσκήνωσα μετὰ τῶν σκηνωμάτων Κηδάρ.

6 Πολλὰ παρώκησεν ἡ ψυχὴ μου μετὰ τῶν μεσούντων τὴν εἰρήνην

7 Ἦμην εἰρηνικός· ὅταν ἐλάλουν αὐτοῖς, ἐπολέμουν με δωρεάν.

Ψαλ. ρκα'. CXXI.

ΗΡΑ τοὺς ὀφθαλμοὺς μου εἰς τὰ ὄρη, ὅθεν ἦξε ἡ βοήθειά μου.

2 Ἡ βοήθειά μου παρὰ Κυρίου τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανόν, καὶ τὴν γῆν.

3 Μὴ δῶς εἰς πάλον τὸν πόδα σου, μηδὲ νυστάξῃ ὁ φυλάσσω σε.

4 Ἰδοὺ οὐ νυστάξει ἡδὲ ὑπνώσει ὁ φυλάσσω τὸν Ἰσραὴλ.

5 Κύριος φυλάξει σε, Κύριος σκέπη σου ἐπὶ χεῖρα δεξιάν σου.

6 Ἡμέρας ὁ ἥλιος οὐ συγκαύσει σε, οὐδὲ ἡ σελήνη τὴν νύκτα.

7 Κύριος φυλάξει σε ἀπὸ παντὸς κακοῦ, φυλάξει τὴν ψυχὴν σου ὁ Κύριος.

8 Κύριος φυλάξει τὴν εἰσοδόν σου, καὶ τὴν ἔξοδόν σου, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

Ψαλ. ρκβ'. CXXII.

ΕΥΦΡΑΝΘΗΝ ἐπὶ τοῖς εἰρηνόμοις, εἰς οἶκον Κυρίου πορευσόμεθα.

MATUTINÆ PRECES.

PSALMUS CXX.

AD Dominum cum tribularer clamavi: et exaudivit me.

2 Domine libera animam meam a labiis iniquis, et a lingua dolosa.

3 Quid detur tibi, aut quid apponatur tibi ad linguam dolosam?

4 Sagittæ potentis acutæ, cum carbonibus desolatoriis.

5 Heu mihi, quia incolatus meus prolongatus est: habitavi cum habitantibus Cedar:

6 Multum incola fuit anima mea.

7 Cum his, qui oderunt pacem, eram pacificus: cum loquebar illis, impugnabant me gratis.

PSALMUS CXXI.

LEVAVI oculos meos in montes, unde veniet auxilium mihi.

2 Auxilium meum a Domino, qui fecit cælum et terram.

3 Non det in commotionem pedem tuum: neque dormitet qui custodit te.

4 Ecce non dormitabit neque dormiet, qui custodit Israel.

5 Dominus custodit te, Dominus protectio tua, super manum dexteram tuam.

6 Per diem sol non uret te: neque luna per noctem.

7 Dominus custodit te ab omni malo: custodiat animam tuam Dominus.

8 Dominus custodiat introitum tuum, et exitum tuum: ex hoc nunc, et usque in sæculum.

PSALMUS CXXII.

LÆTATUS sum in his, quæ dicta sunt mihi: In domum Domini ibimus.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΗΣ ΑΥΓΗΣ.

Ψαλ. ρκ'. CXX.

ΕΝ τῇ θλίψει μου ἐκράξα τὸν Κύριον καὶ με ἤκουσε.

2 Κύριε σῶσον τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ χειλέων ἀδικίας καὶ ἀπὸ γλώσσης δολίας.

3 Ὡ γλώσσα δολία τί θέλει σοὶ δοθῇ, ἢ προστεθῇ; τὰ βέλη τοῦ δυνατοῦ ῥηκνημένα εἰς τὴν φλόγαν τῶν ἀνθρώπων.

4 Οὐαὶ ὅτι ἡ ξενитеία μου ἐμακρύνθη, καὶ ἐκατοίκησα εἰς τὰ σκηνώματα Κηδάρ.

5 Παράπολιν ἐξενίτευσεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὰς μεσίντας τὴν εἰρήνην.

6 Κοπιάζω διὰ εἰρήνην, ἀλλ' ὅταν τοὺς ὁμίλησα με ἐπολέμησαν ἀναγνίστας.

Ψαλ. ρκα'. CXXI.

ΘΕΩ ὑψώσκει τοὺς ὀφθαλμοὺς μου εἰς τὰ ὄρη, ὅθεν ἦλθεν ἡ βοήθειά μου.

2 Ἡ βοήθειά μου ἦλθεν ἀπὸ τὸν Κύριον τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανόν καὶ τὴν γῆν

3 Δὲν θέλει ἄφισιν να σαλευθῇ τὸ πόδι σου, καὶ ὁ φυλάσσω σε δὲν θέλει νυσάξῃ.

4 Ἰδοὺ ὁ φυλάσσω τὸν Ἰσραὴλ δὲν θέλει νυσάξῃ οὔτε κοιμηθῇ.

5 Ὁ Κύριος θέλει σε φυλάξῃ, ὁ Κύριος εἶναι ἡ ἀσπίς σου τῆς δεξιᾶς σου.

6 Ὁ ἥλιος δὲν θέλει σε καύσει τὴν ἡμέραν, οὔτε ἡ σελήνη τὴν νύκτα.

7 Ὁ Κύριος θέλει σε φυλάξῃ ἀπὸ κάθε κακοῦ, ὁ Κύριος θέλει φυλάξῃ τὴν ψυχὴν σου

8 Ὁ Κύριος θέλει φυλάξῃ τὴν εἰσοδόν σου καὶ τὴν ἔξοδόν σου, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

Ψαλ. ρκβ'. CXXII.

ΕΧΑΡΗΝ ὅταν μοι εἶπον, θέλομεν πορευθῆναι εἰς τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου.

2 Οἱ πόδες μας θέλουσι σταθῇ ἐν ταῖς αὐ-

174 Signore, io ho desiderata la tua salute, e la tua Legge è ogni mio diletto.

175 Viva l'anima mia, ed ella ti loderà: e soccorranmi i tuoi ordinamenti.

176 Io vo errando, come una pecora smarrita: cerca il tuo servitore: perciocchè io non ho dimenticati i tuoi comandamenti.

PREGHIERA della MATTINA.

SALMO CXX.

IO ho gridato al Signore, quando sono stato in distretta, ed egli m' ha risposto.

2 O Signore, riscuoti l' anima mia dalle labbra bugiarde, dalla lingua frodolente.

3 Che ti darà, e che t'aggiugnerà la lingua frodolente?

4 Ella è simile a saette agute, tratte da un' uomo prode; ovvero anche a braccia di ginebro.

5 Ah! me, ch'è soggiorno in Mesec, e dimoro presso alle tende di Chedar!

6 La mia persona è omai assai dimorata con quelli ch' odiano la pace.

7 Io sono uomo di pace: ma, quando ne parlo, essi gridano alla guerra.

SALMO CXXI.

IO alzo gli occhi a' monti, per vedere onde mi verrà aiuto.

2 Il mio aiuto verrà dal Signore, che ha fatto il cielo, e la terra.

3 Egli non permetterà ch' il tuo piè vacilli: il tuo Guardiano non sonneccia.

4 Ecco, il Guardiano d' Israel non sonneccia, e non dorme.

5 Il Signore è quel che ti guarda: il Signore è la tua ombra, egli è alla tua mano destra.

6 Di giorno il sole non ti ferirà, nè la luna di notte.

7 Il Signore ti guarderà d' ogni male

MORNING PRAYER.

PSALM CXX.

WHEN I was in trouble I called upon the Lord: and he heard me.
 2 Deliver my soul, O Lord, from lying lips: and from a deceitful tongue.
 3 What reward shall be given or done unto thee, thou false tongue: even mighty and sharp arrows, with hot burning coals.
 4 Wo is me, that I am constrained to dwell with Mesech: and to have my habitation among the tents of Kedar.
 5 My soul hath long dwelt among them: I hate enemies unto peace.
 6 I labour for peace, but when I speak unto them thereof: they make them ready to battle.

PSALM CXXI.

WILL lift up mine eyes unto the hills: from whence cometh my help.
 2 My help cometh even from the Lord: who hath made heaven and earth.
 3 He will not suffer thy foot to be moved: and he that keepeth thee will not sleep.
 4 Behold, he that keepeth Israel: shall neither slumber nor sleep.
 5 The Lord himself is thy keeper: the Lord thy defence upon thy right hand;
 6 So that the sun shall not burn thee by day: neither the moon by night.
 7 The Lord shall preserve thee from all evil: yea, it is even he that shall keep thy soul.
 8 The Lord shall preserve thy going out, and thy coming in: from this time forth for evermore.

PSALM CXXII.

WAS glad when they said unto me: We will go into the house of the Lord.
 2 Our feet shall stand in thy gates: O Jerusalem.

170 Laß mein Flehen vor dich kommen: errette mich nach deinem Wort.

171 Meine Lippen sollen loben, wenn du mich deine Rechte lehrest.

172 Meine Zunge soll ihr Gespräch haben von deinem Wort; denn alle deine Gebote sind recht.

173 Laß mir deine Hand befehlen, denn ich habe erwählt deine Befehle.

174 Herr, mich verlanget nach deinem Heil, und habe Lust an deinem Befehl.

175 Laß meine Seele leben, daß sie dich lobe, und deine Rechte mir helfe.

176 Ich bin wie ein verirrtes und verlorenes Schaf, suche deinen Knecht, denn ich vergesse deiner Gebote nicht.

Morgen-Gebete.

Der 120 Psalm.

1 Ich rufe zu dem Herrn in meiner Noth, und er erhöret mich.

2 Herr, errette meine Seele von den Lügenmäulern, und von den falschen Zungen.

3 Was kann dir die falsche Zunge thun? und was kann sie ausrichten?

4 Sie ist wie scharfe Pfeile eines Starken, wie Feuer in Wachholdern.

5 Wehe mir, daß ich ein Fremdling bin unter Mesech, ich muß wohnen unter den Hütten Kedar.

6 Es wird meiner Seele lang zu wohnen bey denselben, die den Frieden haßen.

7 Ich halte Frieden! aber wenn ich rede, so fangen sie Krieg an.

Der 121 Psalm.

1 Ich hebe meine Augen auf zu den Bergen, von welchen mir Hülfe kommt.

PRIERE DU MATIN.

PSEAUME CXX.

J'AI invoqué l'Eternel dans ma grande détresse, et il m'a exaucé.

2 Eternel, délivre mon ame des fausses lèvres, et de la langue qui n'est que tromperie.

3 Que te donnera et de quoi te profitera la langue trompeuse?

4 Ce sont des flèches aiguës, tirées par un homme puissant, et comme des charbons de genévre.

5 Hélas! que je suis misérable de séjourner en Méséc, et de demeurer dans les tentes de Kedar!

6 Mon ame a long-tems demeuré avec celui qui hait la paix.

7 Je suis un homme de paix; mais lors que j'en parle ils ne respirent que la guerre.

PSEAUME CXXI.

J'ELEVE mes yeux vers les montagnes, d'où me viendra le secours.

2 Mon secours vient de l'Eternel, qui a fait les cieux et la terre.

3 Il ne permettra point que ton pied soit ébranlé; celui qui te garde ne sommeillera point.

4 Voilà, celui qui garde Israël ne sommeillera point et ne s'endormira point.

5 L'Eternel est celui qui te garde; l'Eternel est ton ombre, il est à ta main droite.

6 Le soleil ne frappera point sur toi pendant le jour, ni la lune pendant la nuit.

7 L'Eternel te gardera de tout mal; il gardera ton ame.

8 L'Eternel gardera ton issue et ton entrée dès maintenant et à toujours.

PSEAUME CXXII.

JE me suis réjoui à cause de ceux qui me disoient: Nous irons à la maison de l'Eternel.

ORACION MATUTINA.

PSALMO CXX.

QUANDO estaba yo atribulado, clamé al Señor, y me oyó.

2 Señor, libra mi alma de labios iníquos, y de lengua engañosa.

3 ¿Que te darán, ó qué te añadirán por tu lengua engañosa?

4 Saetas de valiente agudas, con carbones asoladores.

5 ¡Ay de mí! que mi morada en tierra agena se ha prolongado: he habitado con los habitadores de Cedar:

6 Mucho tiempo ha estado mi alma en tierra agena.

7 Con los que aborrecian la paz, era pacífico: quando les hablaba, ellos me contradecian sin causa.

PSALMO CXXI.

LEVANTE mis ojos á los montes, de donde me vendrá el socorro.

2 Mi socorro viene del Señor, que hizo el cielo, y la tierra.

3 No permita, que vacile tu pie: ni dormite aquel, que te guarda.

4 Mira que no dormitará, ni dormirá el que guarda á Israel.

5 El Señor te guarda, el Señor es tu protección, está á tu mano derecha.

6 De día el Sol no te quemará, ni la Luna de noche.

7 El Señor te guarda de todo mal: guarde tu alma el Señor.

8 El Señor guarde tu entrada, y tu salida, desde este punto, y hasta en siglo.

PSALMO CXXII.

ME he alegrado en esto, que se me ha dicho: A la casa del Señor iremos.

- 2 Ἐσῴτες ἦσαν οἱ πόδες ἡμῶν ἐν ταῖς αὐλαῖς σου Ἱερουσαλήμ.
 3 Ἱερουσαλήμ οἰκοδομουμένη ὡς πόλις, ἥς ἡ μετοχὴ αὐτῆς ἐπιταυτό.
 4 Ἐκεῖ γὰρ ἀνέβησαν αἱ φυλαί, φυλαὶ Κυρίου μαρτύριον τῷ Ἰσραὴλ, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματι Κυρίου.
 5 Ὅτι ἐκεῖ ἐκτίσθησαν θρόνοι εἰς κρίσιν, θρόνοι ἐπὶ οἶκον Δαυὶδ.
 6 Ἐρωτήσατε δὴ τὰ εἰς εἰρήνην τὴν Ἱερουσαλήμ, καὶ εὐθηνία τοῖς ἀγαπῶσι σε.
 7 Γενέσθω δὴ εἰρήνη ἐν τῇ δυνάμει σου, καὶ εὐθηνία ἐν ταῖς πυργοβάρεσι σου.
 8 Ἐνεκα τῶν ἀδελφῶν μου καὶ τῶν πλησίον μου, ἐλάλουν δὴ εἰρήνην περὶ σοῦ.
 9 Ἐνεκα τοῦ οἴκου Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐξεζητήσα ἀγαθὰ σοι.

Ψαλ. ρκγ'. CXXIII.

ΠΡΟΣ σέ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου, τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ.
 2 Ἰδὲ ὡς ὀφθαλμοὶ δέλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν, ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς, οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἕως ἃ οἰκτεیرهσῃ ἡμᾶς.
 3 Ἐλέησον ἡμᾶς Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως.
 4 Ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθηνῶσι καὶ ἡ ἐξουδένωσις τοῖς ὑπερφηβάοις.

Ψαλ. ρκδ'. CXXIV.

Εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, εἰπάτω δὴ Ἰσραὴλ,
 2 Εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, ἐν τῷ ἐπαναστήναι ἀνθρώπους ἐφ' ἡμᾶς,
 3 Ἄρα ζῶντας ἂν κατέπιον ἡμᾶς ἐν τῷ ὀργισθῆναι τὸν θυμὸν αὐτῶν ἐφ' ἡμᾶς,

2 Stantes erant pedes nostri, in atriis tuis Jerusalem.

3 Jerusalem, quæ ædificatur ut civitas: cujus participatio ejus in idipsum.

4 Illuc enim ascenderunt tribus Domini: testimonium Israel ad confitendum nomini Domini.

5 Quia illic sederunt sedes in judicio, sedes super domum David.

6 Rogate quæ ad pacem sunt Jerusalem: et abundantia diligentibus te:

7 Fiat pax in virtute tuæ: et abundantia in turribus tuis.

8 Propter fratres meos, et proximos meos, loquebar pacem de te:

9 Propter domum Domini Dei nostri, quæsi vi bona tibi.

PSALMUS CXXIII.

AD te levavi oculos meos, qui habitas in cælis.

2 Ecce sicut oculi servorum, in manibus dominorum suorum, Sicut oculi ancillæ in manibus dominæ suæ: ita oculi nostri ad Dominum Deum nostrum donec misereatur nostri.

3 Miserere nostri Domine, miserere nostri: quia multum repleti sumus despectione:

4 Quia multum repleta est anima nostra: opprobrium abundantibus, et despectio superbis.

PSALMUS CXXIV.

NISI quia Dominus erat in nobis, dicat nunc Israel:

2 Nisi quia Dominus erat in nobis, Cum exurgerent homines in nos,

3 Forte vivos deglutissent nos: Cum irasceretur furor eorum in nos,

λαῖς σου, ὃ Ἱερουσαλήμ.

3 Ἱερουσαλήμ ἐκτίσθη ὡς πόλις, ἥς ὁπόας οἱ κάτοικοι εἶναι ἀντάμα.

4 Ἐκεῖ γὰρ ἀνέβησαν αἱ φυλαί, φυλαὶ Κυρίου, μαρτυροῦντες τῷ Ἰσραὴλ, τὴν δόξαν τοῦ ὀνόματος τοῦ Κυρίου.

5 Ὅτι ἐκεῖ ἐκάθησαν θρόνοι εἰς κρίσιν, οἱ θρόνοι τοῦ οἴκου Δαυὶδ.

6 Παρακαλέσατε διὰ τὴν εἰρήνην τῆς Ἱερουσαλήμ ἐντυχία θέλουσιν ἔχειν ἡ ἀγαπῶντες σε.

7 Ἄς ἔλθῃ εἰρήνη μέσα εἰς τὰ τεῖχη σου, καὶ φθεινέσῃ εἰς τὰ παλάτια σου.

8 Ἐξ αἰτίας τοῦ πλησίον μου καὶ τῶν ἀδελφῶν μου ἐπεθύμησα εἰρήνην εἰς ἐσέ.

9 Ἐξ αἰτίας τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου τοῦ Θεοῦ μας ἐζήτησα τὸ ἄφελός σου.

Ψαλ. ρκγ'. CXXIII.

ΠΡΟΣ σέ ἀνέβασα τοὺς ὀφθαλμούς μου, πρὸς σέ τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ.

2 Ἰδοὺ ὡς οἱ ὀφθαλμοὶ τῶν δούλων εἰς τὰς χεῖρας τῶν κυρίων των, ὡς οἱ ὀφθαλμοὶ τῆς δούλης εἰς τὰς χεῖρας τῆς κυρίας της, ὡς οἱ ὀφθαλμοὶ μας βλέπουσι πρὸς τὸν Κύριον τὸν Θεὸν μας ἕως μᾶς ἐλεήσῃ.

3 Ἐλεήσόν μας Κυρίε, ἐλεήσόν μας, ὅτι ἐκαταφρονήθημεν παραπολὺ.

4 Ἡ ψυχὴ μας ἐγέμισεν ἀπὸ τοῦ καταφρονήτικόν ὄνειδος τῶν πλουσίων, καὶ ἀπὸ τῆς ἐξουδένωσιν τῶν ὑπερφηβάων.

Ψαλ. ρκδ'. CXXIV.

Εἰ ἄν ὁ Κύριος δὲν ἦτο μὲ ἡμᾶς, ὁ Ἰσραὴλ ἤθελεν εἰπεῖν, Ἐάν ὁ Κύριος δὲν ἦτο μὲ ἡμᾶς ὅταν οἱ ἄνθρωποι ἐσυκώθησαν ἐναντίον μας,

2 Ἥθελον μᾶς καταπιεῖ ζωντανούς, ὅταν ὀργισθῶν ἐναντίον μας.

3 Καὶ τὰ νερὰ μᾶς ἐπνιγον, καὶ τὰ ρεύματα

egli guarderà l'anima tua.

8 Il Signore guarderà la tua uscita, e la tua entrata, da ora e fino in eterno.

SALMO CXXII.

IO mi son rallegrato di ciò che m'è stato detto: andiamo alla Casa del Signore.

2 O Jerusalem, i nostri piedi son fermi nelle tue porte.

3 Jerusalem, che sei edificata come una città che è ben congiunta insieme.

4 Là ove salgono le tribù, le tribù del Signore, alla Testimonianza d'Israel, per celebrare il Nome del Signore.

5 Perciocchè quivi son posti i seggi per lo giudicio, i seggi della Casa di David.

6 Richiedete la pace di Jerusalem: o Jerusalem, prosperino quelli che t'amaro.

7 Pace sia nelle tue fortezze, e tranquillità ne' tuoi palazzi.

8 Per amor de' miei fratelli, e de' miei prossimi, io dirò ora: pace sia in te.

9 Per amor della Casa del Signore Iddio nostro, io procaccerò il tuo bene.

SALMO CXXIII.

IO alzo gli occhi miei a te ch'abiti ne' cieli.

2 Ecco, come i servi hanno gli occhi alla mano de' lor padroni: come la serva ha gli occhi alla mano della sua padrona: così noi abbiamo gli occhi nostri al Signore Iddio nostro, infino attanto ch'egli abbia pietà di noi.

3 Abbi pietà di noi, Signore: abbi pietà di noi: perciocchè noi siamo molto sazi di disprezzo.

4 L'anima nostra è grandemente sazia dello scherno degli uomini agiati, dello sprezzo degli altieri.

SALMO CXXIV.

DICA pure ora Israel, Se non ch' il Signore fu per noi:

3 Jerusalem is built as a city: that is at unity in itself.

4 For thither the tribes go up, even the tribes of the Lord: to testify unto Israel, to give thanks unto the Name of the Lord.

5 For there is the seat of judgement: even the seat of the house of David.

6 O pray for the peace of Jerusalem: they shall prosper that love thee.

7 Peace be within thy walls: and plenteousness within thy palaces.

8 For my brethren and companions' sakes: I will wish thee prosperity.

9 Yea, because of the house of the Lord: our God: I will seek to do thee good.

PSALM CXXIII.

UNTIL thou lift I up mine eyes: O thou that dwellest in the heavens.

2 Behold, even as the eyes of servants look unto the hand of their masters, and as the eyes of a maiden unto the hand of her mistress: even so our eyes wait upon the Lord our God, until he have mercy upon us.

3 Have mercy upon us, O Lord, have mercy upon us: for we are utterly despised.

4 Our soul is filled with the scornful reproof of the wealthy: and with the despitefulness of the proud.

PSALM CXXIV.

IF the Lord himself had not been on our side, now may Israel say: if the Lord himself had not been on our side, when men rose up against us;

2 They had swallowed us up quick: when they were so wrathfully displeased at us.

3 Yea, the waters had drowned us: and the stream had gone over our soul.

2 Meine Hülfe kommt vom Herrn, der Himmel und Erde gemacht hat.

3 Er wird deinen Fuß nicht gleiten lassen, und der dich behütet, schläft nicht.

4 Siehe, der Hüter Israel schläft noch Schlummert nicht.

5 Der Herr behütet dich, der Herr ist dein Schatten über deiner rechten Hand,

6 Daß dich des Tages die Sonne nicht steche, noch der Mond des Nachts.

7 Der Herr behütet dich vor allem Uebel, er behütet deine Seele.

8 Der Herr behüte deinen Ausgang und Eingang, von nun an bis in Ewigkeit.

Der 122 Psalm.

1 Ich freue mich daß, das mir geredet ist, daß wir werden ins Haus des Herrn gehen,

2 Und daß unsere Füße werden stehen in deinen Thoren, Jerusalem.

3 Jerusalem ist gebauet, daß es eine Stadt sey, da man zusammen kommen soll;

4 Da die Stämme hinauf gehen sollen, nehmlich die Stämme des Herrn, zu predigen dem Volk Israel, zu danken dem Namen des Herrn.

5 Denn daseibst sitzen die Stühle zum Gericht, die Stühle des Hauses Davids.

6 Wünschet Jerusalem Glück: Es müsse wohl gehen denen, die dich lieben.

7 Es müsse Friede seyn inwendig in deinen Mauern, und Glück in deinen Pallästen.

8 Um meiner Brüder und Freunde willen will ich dir Frieden wünschen.

9 Um des Hauses willen des Herrn, unsers Gottes, will ich dein Befestigen suchen.

2 Nos pieds se sont arrêtés dans tes portes, o Jérusalem!

3 Jérusalem, qui es bâtie comme une ville bien unie,

4 En laquelle montent les tribus, les tribus de l'Eternel; *ce qui est un témoignage à Israël, pour célébrer le nom de l'Eternel.*

5 C'est là que sont posés les trônes, pour juger les tribus de la maison de David.

6 Priez pour la paix de Jérusalem. Que ceux qui t'aiment jouissent de la paix!

7 Que la paix soit dans tes mers, et la prospérité dans tes palais!

8 A cause de mes frères et de mes amis je prierai maintenant pour ta paix.

9 A cause de la maison de l'Eternel notre Dieu je procurerai ton bien.

PSEAUME CXXIII.

J'ELEVE mes yeux vers toi, qui demeures dans les cieus.

2 Voici, comme les yeux des serviteurs regardent à la main de leurs maîtres, et les yeux de la servante à la main de sa maîtresse; ainsi nos yeux regardent à l'Eternel notre Dieu, jusques à ce qu'il ait pitié de nous.

3 Aie pitié de nous, Eternel, aie pitié de nous; car nous sommes rassasiés de mépris.

4 Notre ame est rassasiée de la moquerie de ceux qui sont dans l'abondance, et du mépris des orgueilleux.

PSEAUME CXXIV.

QU'ISRAEL dise maintenant: Si l'Eternel n'eût pas été pour nous,

2 Si l'Eternel n'eût pas été pour nous, quand les hommes se sont élevés contre nous;

3 Ils nous auroient dès lors engloutis tout vifs, pendant que leur colère étoit embrasée contre nous.

2 Nuestros pies estaban en tus atrios, Jerusalén.

3 Jerusalén, que se edifica como una ciudad, cuya sociedad está en union.

4 Pues allá subieron las tribus, las tribus del Señor: por precepto á Israel para alabar el nombre del Señor.

5 Porque allí se colocaron las sillas de justicia, sillas en la casa de David.

6 Pedid las cosas que son para la paz de Jerusalén: y la abundancia para los que te aman.

7 Haya paz en tu fortaleza; y abundancia en tus torres.

8 A causa de mis hermanos, y de mis vecinos, yo rogaba paz para ti.

9 Por la casa del Señor Dios nuestro: he demandado bienes para ti.

PSALMO CXXIII.

ALZE mis ojos á tí, que habitas en los cieelos.

2 Mirá que como los ojos de los siervos, en las manos de sus señores, como los ojos de la esclava en manos de su señora; así nuestros ojos al Señor Dios nuestro, hasta que tenga misericordia de nosotros.

3 Ten misericordia de nosotros, Señor, ten misericordia de nosotros: porque estamos muy hartos de desprecio:

4 Porque muy harta está nuestra alma: escarnio para los ricos, y desprecio para los soberbios.

PSALMO CXXIV.

A NO haber estado el Señor entre nosotros, dígalos ahora Israel:

2 A no haber estado el Señor entre nosotros, quando se levantaban los hombres contra nosotros,

3 De cierto nos hubieran tragado vivos: quando se encendia el furor de ellos contra nosotros,

4 Ἄρα τὸ ὕδωρ ἂν κατεπόντισεν ἡμᾶς· χεῖ-
μαρρόν διήλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν.
5 Ἄρα διήλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν τὸ ὕδωρ τὸ
ἀνυπόστατον.
6 Εὐλόγητος ὁ Κύριος, ὃς οὐκ ἔδωκεν ἡμᾶς εἰς
θῆραν τοῖς ὁδοῦσιν αὐτῶν.
7 Ἡ ψυχὴ ἡμῶν ὡς στρουθίον ἐρρύσθη ἐκ τῆς
παχίδος τῶν θηρευόντων· ἡ παγὶς συνετρίβη,
καὶ ἡμεῖς ἐρρύσθημεν.
8 Ἡ βοήθεια ἡμῶν ἐν ὀνόματι Κυρίου, τοῦ
ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Ψαλ. ρκε'. CXXV.

Οἱ πεποιοῦτες ἐπὶ Κύριον ὡς ὅρος Σιών, οὐ
σαλευθήσεται εἰς αἰῶνα ὁ κατοικῶν
2 Ἱερουσαλὴμ· ὅρη κύκλῳ αὐτῆς, καὶ ὁ Κύριος
κύκλῳ τῆ λαῶ αὐτῆς, ἀπὸ τῆ νῦν καὶ ἕως τῆ αἰῶνος.
3 Ὅτι οὐκ ἀφήσει Κύριος τὴν ῥάβδον τῶν ἀ-
μειρωλῶν ἐπὶ τὴν κληρὸν ἰσθδικαίων, ὅπως ἂν μὴ
ἐκτείνωσιν οἱ δίκαιοι ἐν ἀνομίαις χειρας αὐτῶν.
4 Ἀγαθύνον Κύριε τοῖς ἀγαθοῖς καὶ τοῖς
εὐθέσι τῇ καρδίᾳ.
5 Τοὺς δὲ ἐκκλινόντας εἰς τὰς στραγαγαλίας,
ἀπάξει Κύριος μετὰ τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνο-
μίαν· εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ.

ΕΣΠΕΡΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

Ψαλ. ρκς'. CXXVI.

ΕΝ τῷ ἐπιστρέψαι Κύριον τὴν αἰχμαλωσίαν
Σιών, ἐγενήθημεν ὥστε παρακεκλημένοι.
2 Τότε ἐπλήσθη χαρᾶς τὸ στόμα ἡμῶν, καὶ ἡ
γλῶσσα ἡμῶν ὡς γαλιλαίσεως· τότε ἔρξιν ἐν τοῖς
ἔθνεσιν, Ἐμεγάλυνε Κύριος ἡ ποίησαι μετ' αὐτῶν.
3 Ἐμεγάλυνε Κύριος τοῦ ποίησαι μετ' ἡμῶν,
ἐγενήθημεν εὐφραϊνόμενοι.

4 Fortisan aqua absorbuisset nos.
5 Torrentem pertransiuit anima nostra :
forsitan pertransisset anima nostra aquam
intolerabilem.
6 Benedictus Dominus qui non dedit
nos, in captionem dentibus eorum.
7 Anima nostra sicut passer erepta est
de laqueo venantium : Laqueus contritus
est, et nos liberati sumus.
8 Adjutorium nostrum in nomine Domi-
ni, qui fecit caelum et terram.

PSALMUS CXXV.

QUI confidunt in Domino, sicut mons
Sion : non commovebitur in aeternum, qui
habitat

2 In Jerusalem. Montes in circuitu ejus:
et Dominus in circuitu populi sui, ex hoc
nunc et usque in saeculum.
3 Quia non relinquet Dominus virgam
peccatorum super sortem justorum : ut
non extendant justi ad iniquitatem ma-
nus suas.
4 Benefac Domine bonis, et rectis corde.
5 Declinantes autem in obligationes,
adducet Dominus cum operantibus ini-
quitatem : pax super Israel.

VESPERTINAE PRECES.

PSALMUS CXXVI.

IN convertendo Dominus captivitatem
Sion : facti sumus sicut consolati :
2 Tunc repletum est gaudium os nostrum :
et lingua nostra exultatione. Tunc dicent
inter gentes : Magnificavit Dominus fa-
cere cum eis.
3 Magnificavit Dominus facere nobis-
cum : facti sumus laetantes.

ἔσειρον τὴν ψυχὴν μας.

4 Τὰ βαθεὰ κύματα τῶν ὑπερῆφάνων ἐσκέπα-
σαν τὴν ψυχὴν μας.
5 Εὐλόγητος ὁ Κύριος, ὁ ὁποῖος δὲν μᾶς
ἔδωκεν εἰς θήραμα τῶν ὁδόντων των.
6 Ἡ ψυχὴ μας ἐφυγὼν ὡσανὺ πωλίον ἀπὸ τα
δύκτια τοῦ κυνηγοῦ· τὸ δύκτιον ἐσπασε καὶ
ἐσώθημεν.
7 Ἡ βοήθειά μας εἶναι εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυ-
ρίου τῷ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Ψαλ. ρκε'. CXXV.

Οἱ ἐλπίζοντες εἰς τὸν Κύριον δὲν θέλουσι
σαλευθῆν καθὼς τὸ ὅρος Σιών τὸ ὁποῖον μένει
αἰώνιος.

2 Τὰ ὄρη στέκουσι τριγύρω τοῦ λαοῦ του,
ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.
3 Ὅτι δὲν θέλει ἀφήσει ὁ Κύριος τὴν ῥάβδον
τῶν ἀμαρτωλῶν, εἰς κληρονομίαν τῶν δικαίων,
ὅπως μὴ βάλωσιν οἱ δίκαιοι τὰς χεῖράς των
εἰς τὰς ἀνομίας.
4 Δὸς ἀγαθὰ, Κύριε, τῶν ἀγαθῶν, καὶ τῶν
ὀρθῶν τὴν καρδίαν.
5 Τὰς δὲ μελατρέχοντας διεσραμμένα, ὁ Κύριος
θέλει τὰς φέρειν μετὰ τὰς ἐργάτας τῆς ἀνομίας·
εἰρήνη θέλει ἐξημερώσει ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΗΣ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Ψαλ. ρκς'. CXXVI.

ΟΤΑΝ ὁ Κύριος ἐλευθέρωσεν τὴν Σιών ἀπὸ τῆς
αἰχμαλωσίας, ἐγενήθημεν ὥσανὺ οἱ ὀνευρεν-
όμενοι.

2 Τότε ἐγέμισεν χαρὰς τὸ στόμα μας, καὶ
ἀγαλλιᾶσεως ἡ γλῶσσα μας.
3 Τότε εἶπον εἰς τὰ ἔθνη, ὁ Κύριος ἐποίησε
μεγάλα πράγματα δι' αὐτοῦς.
4 Ὁ Κύριος ἐποίησε μεγάλα δι' ἡμᾶς, καὶ
εὐφράνθημεν.

2 Se non ch'il Signore fu per noi, quando
gli uomini si levarono contr' a noi :

3 Essi ci avrebbero trahiotiti tutti vi-
vi, allora che l' ira loro ardeva contr' a noi.

4 Allora l'acque ci avrebbero innondati:
il torrente sarebbe passato sopra l' anima
nostra.

5 Allora l'acque gonfiate sarebbero pas-
sate sopra l' anima nostra.

6 Benedetto sia il Signore che non ci ha
dati in preda a' lor denti.

7 L' anima nostra è scampata dal laccio
degli uccellatori, come un uccelletto : il
laccio è stato rotto, e noi siamo scampati.

8 Il nostro aiuto è nel Nome del Signore
che ha fatto il cielo, e la terra.

SALMO CXXV.

QUELLI che si confidano nel Signore
son come il monte di Sion, il quale non può
essere smosso, e che dimora in perpetuo.

2 Come Ierusalem è intorno di monti,
così il Signore è d' intorno al suo popolo,
da ora in eterno.

3 Perciocché la verga d' empietà non ri-
poserà in perpetuo sopra la sorte de' giusti:
acciocché talora i giusti non mettano le
lor mani ad alcuna iniquità.

4 O Signore, fa bene a' buoni, ed a quelli
che son dritti ne' lor cuori.

5 Ma, quant' è a quelli che deviano die-
tro alle loro obliquità, scaccili il Signore
con gli operatori d' iniquità. Pace sia
sopra Israel.

PREGHIERA della SERA.

SALMO CXXVI.

QUANDO il Signore ritrasse Sion di
cattività, egli ci pareva di sognare.

2 Allora fu ripiena la nostra bocca di
riso, e la nostra lingua di giubilo : allora

4 The deep waters of the proud: had gone even over our soul.

5 But praised be the Lord: who hath not given us over for a prey unto their teeth.

6 Our soul is escaped even as a bird out of the snare of the fowler: the snare is broken, and we are delivered.

7 Our help standeth in the Name of the Lord: who hath made heaven and earth.

PSALM CXXV.

THEY that put their trust in the Lord shall be even as the mount Sion: which may not be removed, but standeth fast for ever.

2 The hills stand about Jerusalem: even so standeth the Lord round about his people, from this time forth for evermore.

3 For the rod of the ungodly cometh not into the lot of the righteous: lest the righteous put their hand unto wickedness.

4 Do well, O Lord: unto those that are good and true of heart.

5 As for such as turn back unto their own wickedness: the Lord shall lead them forth with the evil-doers; but peace shall be upon Israel.

EVENING PRAYER.

PSALM CXXVI.

WHEN the Lord turned again the captivity of Sion: then were we like unto them that dream.

2 Then was our mouth filled with laughter: and our tongue with joy.

3 Then said they among the heathen: The Lord hath done great things for them.

Der 123 Psalm.

1 Ich hebe meine Augen auf zu dir, der du im Himmel sitzt.

2 Siehe, wie die Augen der Knechte auf die Hände ihrer Herren sehen, wie die Augen der Magd auf die Hände ihrer Frauen, also sehen unsere Augen auf den Herrn, unsern Gott, bis er uns gnädig werde.

3 Sey uns gnädig, Herr, sey uns gnädig, denn wir sind sehr voll Verachtung.

4 Sehr voll ist unsere Seele der Stolzen Spott, und der Hoffärtigen Verachtung.

Der 124 Psalm.

1 Wo der Herr nicht bey uns wäre, so sage Israel,

2 Wo der Herr nicht bey uns wäre, wenn die Menschen sich wider uns setzen:

3 So verschlingen sie uns lebendig, wenn ihr Zorn über uns ergrimmete;

4 So erfäule uns Wasser, Ströme giengen über unsere Seele,

5 Es giengen Wasser allzuhoch über unsere Seele.

6 Gelobet sey der Herr, daß er uns nicht giebt zum Raub in ihre Zähne.

7 Unsere Seele ist entronnen, wie ein Vogel dem Strick des Voglers; der Strick ist zerissen, und wir sind los.

8 Unsere Hülfe steht im Namen des Herrn, der Himmel und Erde gemacht hat.

Der 125 Psalm.

1 Die auf den Herrn hoffen, die werden nicht fallen, sondern ewiglich bleiben, wie der Berg Zion.

2 Um Jerusalem her sind Berge; und der Herr ist um sein Volk her, von nun an bis in Ewigkeit.

3 Denn der Gottlose, n. Scepter wird nicht bleiben über dem Hause der Gerechten, auf daß die Ge-

4 Dès lors les eaux se seroient débordées sur nous, un torrent eût passé sur notre ame.

5 Dès lors les eaux enflées auroient passé sur notre ame.

6 Béné soit l'Eternel qui ne nous a pas livrés en proie à leurs dents.

7 Notre ame est échappée, comme un oiseau du lacet des oiseleurs; le lacet a été rompu, et nous sommes échappés.

8 Notre secours nous vient de l'Eternel, qui a fait les cieus et la terre.

PSEAUME CXXV.

CEUX qui se confient en l'Eternel sont comme la montagne de Sion, qui ne peut être ébranlée, mais qui subsistera toujours.

2 Pour ce qui est de Jérusalem, elle est environnée de montagnes, et l'Eternel est autour de son peuple dès maintenant et à toujours.

3 Car la verge des méchants ne reposera pas sur le lot des justes, de peur que les justes ne mettent leurs mains à l'iniquité.

4 Eternel, fais du bien aux bons et à ceux qui ont le cœur droit.

5 Mais pour ceux qui se détournent à des sentiers obliques, l'Eternel les fera marcher avec les ouvriers d'iniquité. Que la paix soit sur Israël!

PRIERE DU SOIR.

PSEAUME CXXVI.

QUAND l'Eternel ramena les captifs de Sion, nous étions comme des gens qui songent.

2 Alors notre bouche éclata de joie, et notre langue de chant de triomphe. Alors on disoit parmi les nations: L'Eternel a fait de grandes choses à ceux-ci.

3 L'Eternel nous a fait de grandes choses; nous en avons été réjouis.

4 Sin duda el agua nos hubiera sorbido.

5 Nuestra alma pasó el arroyo; ciertamente hubiera pasado nuestra alma una agua insuperable.

6 Bendito el Señor, que no nos dió por presa á los dientes de ellos.

7 Nuestra alma como páxaro escapó del lazo de los cazadores: el lazo fué quebrado, y nosotros fuimos librados.

8 Nuestro socorro en el nombre del Señor, que hizo el cielo, y la tierra.

PSALMO CXXV.

LOS que confían en el Señor, están como el monte de Sión: nunca será conmovido, el que mora

2 En Jerusalém. Montes al rededor de ella; y el Señor al rededor de su pueblo, desde ahora y para siempre.

3 Porque no dexará el Señor la vara de los pecadores sobre la suerte de los justos: para que los justos no extiendan sus manos á la iniquidad.

4 Haz bien, Señor, á los buenos, y á los rectos de corazón.

5 Y á los que se ladean ácia los enredos, los llevará el Señor con los que obran iniquidad: paz sobre Israël.

ORACION VESPERTINA.

PSALMO CXXVI.

QUANDO el Señor hiciere volver los cautivos de Sión, quedaremos muy consolados:

2 Entónces se llenará de gozo nuestra boca, y nuestra lengua de regocijo. Entónces dirán entre las naciones: Grandes cosas ha hecho el Señor con ellos.

3 Grandes cosas ha hecho el Señor con nosotros: quedaremos alegres.

4 Ἐπίστρεψον Κύριε τὴν αἰχμαλωσίαν ἡμῶν ὡς χειμάρρους ἐν τῷ Νότῳ.

5 Οἱ σπείροντες ἐν δάκρυσιν, ἐν ὑγαλλιάσει θεριοῦσι.

6 Πορευόμενοι ἐπορεύοντο, καὶ ἔκλαιον βάλλοντες τὰ σπέρματα αὐτῶν ἔρχόμενοι δὲ ἤσπιναν ἐν ὑγαλλιάσει, αἶροντες τὰ δράγματα αὐτῶν.

Ψαλ. ρκζ'. CXXVII.

Εἰαν μὴ Κύριος οἰκοδομήσῃ οἶκον, εἰς μάτην ἔκοπιασαν οἱ οἰκοδομοῦντες· εἰαν μὴ Κύριος φυλάξῃ πόλιν, εἰς μάτην ἡγρύπνησεν ὁ φυλάσων.

2 Εἰς μάτην ὑμῖν ἐστὶ τὸ ὀρθρίζειν· ἐγείρεσθε μετὰ τὸ καθῆσθαι, οἱ ἐσθionτες ἄρτον ἰδύνῃς, ὅταν δῶ τοῖς ἀγαπητοῖς αὐτοῦ ὕπνον.

3 Ἰδοὺ ἡ κληρονομία Κυρίου, υἱοί, ὁ μισθὸς τοῦ καρποῦ τῆς γαστροῦ.

4 Ὡσεὶ βέλη ἐν χεὶρι δυνατοῦ, οὕτως οἱ υἱοὶ τῶν ἐκτετιναγμένων.

5 Μακάριος ὃς πληρώσει τὴν ἐπιθυμίαν αὐτοῦ ἐξ αὐτῶν· οὐ κατασχινθήσονται, ὅταν λυλῶσι τοῖς ἐχθροῖς αὐτῶν ἐν πύλαις.

Ψαλ. ρκη'. CXXVIII.

ΜΑΚΑΡΙΟΙ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, οἱ πορευόμενοι ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ.

2 Τους πόρους τῶν καρπῶν σου φάγεσαι· μακάριος εἰ καὶ καλῶς σοι ἔσται.

3 Ἡ γυνὴ σου ὡς ἄμπλος ἐθνηνοῦσα ἐν ταῖς κλίτεσι τῆς οἰκίας σου· οἱ υἱοὶ σου ὡς νεόφυτοι ἐλαίων κύκλῳ τῆς τραπέζης σου.

4 Ἰδοὺ οὕτως εὐλογηθήσεται ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

5 Εὐλογῆσαι σε Κύριος ἐκ Σιών, καὶ ἰδοὺς τὰ ἀγαθὰ Ἱερουσαλὴμ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου.

5 Ἀλλὰξον, Κύριε τὴν αἰχμαλωσίαν μας, ὡσαν τὸν ἐν τῷ Νότῳ χειμάρρους.

6 Οἱ σπείροντες μὲ δάκρυα θέλει θερίσονται μὲ χαράν.

7 Ὅσοι περιπατοῦν κλέοντες, καὶ βαστοῦσι σπέρμα καλόν, ἀναμφιβόλως θέλουνσι χαρεῖν, καὶ φέρουσι τὰ δαματία των.

Ψαλ. ρκζ'. CXXVII.

Εἰαν δὲν οἰκοδομήσῃ ὁ Κύριος τὸν οἶκον, οἱ οἰκοδομοῦντες κοπιᾶζουσι ματαιῶς.

2 Ἐὰν δὲν φυλάξῃ ὁ Κύριος τὴν πόλιν, οἱ φύλακες ἀγρυπνοῦσι ματαιῶς.

3 Ματαιῶς ὀρθίζετε καὶ πλαγιάζετε βράδυν τρώγοντες τὸν ἄρτον φροντίδος, ὅτι ὁ Κύριος δίδει μόνον ὕπνον τοῖς ἀγαπητοῖς του.

4 Ἰδοὺ ὁ Κύριος δίδει εἰς κληρονομίαν νιῆς, καὶ εἰς μισθὸν τὸν καρπὸν τῆς κοιτίας.

5 Καθὼς βέλει εἰς χεῖραν δυνατοῦ, εἶναι τὰ παιδία.

6 Μακάριος ὅστις γεμίσῃ τὴν φαρέτρην του ἀπ' αὐτῶν, δὲν θέλουνσι ἀτιμῆσθαι ὁμιλοῦντες μετὰ τὸν ἐχθρὸν εἰς τὴν θύραν τοῦ πώλεως.

Ψαλ. ρκη'. CXXVIII.

ΜΑΚΑΡΙΟΙ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, οἱ περιπατοῦντες εἰς τὸν δρόμον του.

2 Σὺ θέλεις φάγῃν τὰς πόρους τῶν καρπῶν σου· σὺ εἶσαι μακάριος, καὶ θέλει σοὶ ἔλθειν καλόν.

3 Ἡ νύμφη σου θέλει εἶναι ὡς καρποφόρος ἄμπλος, εἰς τοὺς τεῖχους τῆς οἰκίας σου.

4 Οἱ υἱοὶ σου ὡσαν νεόφυτοι ἐλαία· σεφανῶντες τὴν τράπεζάν σου.

5 Ἰδοὺ οὕτω θέλει εὐλογηθῇ ἄνθρωπος φοβούμενος τὸν Κύριον.

6 Ἀπὸ τῆς Σιών θέλει σὲ εὐλογήσῃ ὁ Κύριος καὶ θέλεις ἰδεῖν τὰ ἀγαθὰ τῆς Ἱερουσαλὴμ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου,

fu detto fra le nazioni: il Signore ha fatte cose grandi inverso costoro.

3 Il Signore ha fatte cose grandi inverso noi: noi siamo stati ripieni di letizia.

4 Signore, tiracci di cattività: *il che sarà* come correnti rivi in terra Meridionale.

5 Quelli che seminano con lagrime, mieteranno con canti.

6 Ben vanno piagnendo, mentre portano la semenza comprata a prezzo: *ma* certo torneranno con canti, portando i lor fasci.

SALMO CXXVII.

SE il Signore non edifica la casa, in vano vi s'affaticano gli edificatori: se il Signore non guarda la città, in vano vegghiano le guardie.

2 Voi che vi levate la mattina a buon'ora, e tardi vi posate, è mangiate il pane di doglie, in vano *lo fate*: in luogo di ciò, *Iddio* dà il sonno a colui ch'egli ama.

3 Ecco, i figliuoli *sono* una eredità del Signore: il frutto del ventre è un premio.

4 Quali *son* le saette in man d'un valent'uomo, tali *sono* i figliuoli in giovinezza.

5 Beato l'uomo, che ne ha il suo turcasso pieno: *tali* non saranno confusi, quando parleranno co' lor nemici nella porta.

SALMO CXXVIII.

BEATO chiunque teme il Signore, e cammina nelle sue vie.

2 Perciocchè tu mangerai della fatica delle tue mani: *tu sarai* beato, ed egli ti sarà bene.

3 La tua moglie *sarà* dentro della tua casa come una vigna fruttifera: i tuoi figliuoli *saranno* d'intorno alla tua tavola, come piante novelle d'ulivi.

4 Ecco, certamente così sarà benedetto l'uomo che teme il Signore.

5 Il Signore ti benedirà di Sion, e tu ve-

4 Yea, the Lord hath done great things for us already : whereof we rejoice.

5 Turn our captivity, O Lord : as the rivers in the south.

6 They that sow in tears : shall reap in joy.

7 He that now goeth on his way weeping, and beareth forth good seed : shall doubtless come again with joy, and bring his sheaves with him.

PSALM CXXVII.

EXCEPT the Lord build the house : their labour is but lost that build it.

2 Except the Lord keep the city : the watchman waketh but in vain.

3 It is but lost labour that ye haste to rise up early, and so late take rest, and eat the bread of carefulness : for so he giveth his beloved sleep.

4 Lo, children and the fruit of the womb : are an heritage and gift that cometh of the Lord.

5 Like as the arrows in the hand of the giant : even so are the young children.

6 Happy is the man that hath his quiver full of them : they shall not be ashamed when they speak with their enemies in the gate.

PSALM CXXVIII.

BLESSED are all they that fear the Lord : and walk in his ways.

2 For thou shalt eat the labour of thine hands : O well is thee, and happy shalt thou be.

3 Thy wife shall be as the fruitful vine : upon the walls of thine house.

4 Thy children like the olive-branches : round about thy table.

5 Lo, thus shall the man be blessed : that feareth the Lord.

6 The Lord from out of Sion shall so bless thee : that thou shalt see Jerusalem in prosperity all thy life long.

rechten ihre Hand nicht ausstrecken zur Ungerechtigkeit.

4 Herr, thue wohl den guten und frommen Herzen.

5 Die aber abweichen auf ihre trummen Wege, wird der Herr wegstreihen mit den Uebelhätern : aber Friede sey über Israel.

Abend-Gebete.

Der 126 Psalm.

1 Wenn der Herr die Gefangenen Sions erlösen wird, so werden wir seyn wie die Träumenden.

2 Dann wird unser Mund voll Lachens, und unsere Zunge voll Ruhmens seyn. Da wird man sagen unter den Heiden : Der Herr hat Großes an ihnen gethan !

3 Der Herr hat Großes an uns gethan, daß sich wir freulich.

4 Herr, wende unser Gefängniß, wie du die Wasser gegen Mittag trocknest.

5 Die mit Thränen säen, werden mit Freuden erndten.

6 Sie gehen hin und weinen, und tragen edlen Samen, und kommen mit Freuden, und bringen ihre Garben.

Der 127 Psalm.

1 Wo der Herr nicht das Haus bauet, so arbeiten umsonst, die daran bauen. Wo der Herr nicht die Stadt behütet, so wachet der Wächter umsonst.

2 Es ist umsonst, daß ihr frühe aufstehet, und hernach lange sitzet, und esset euer Brod mit Sorgen : denn seinen Freuden giebt ers Schlafend.

3 Siehe, Kinder sind eine Gabe des Herrn, und Leibess Frucht ist ein Geschenk.

4 Wie die Pfeile in der Hand eines Starken, also gerathen die jungen Knaben.

5 Wohl dem, der seinen Kicher derselben voll hat ; die werden nicht zu Schanden, wenn sie mit ihren Feinden handeln im Thor.

4 O Eternel, ramène nos prisonniers, comme les courans *des eaux* aux pays du Midi.

5 Ceux qui sèment avec larmes, moissonneront avec chant de triomphe.

6 Celui qui porte la semence pour la mettre en terre, ira en pleurant, mais il reviendra avec un cri de joie, quand il portera ses gerbes.

PSEAUME CXXVII.

SI l'Eternel ne bâtit la maison, ceux qui la bâtissent y travaillent en vain. Si l'Eternel ne garde la ville, celui qui la garde veille en vain.

2 C'est en vain que vous vous levez de grand matin, que vous vous couchez tard, et que vous mangez le pain de douleur ; certainement, c'est Dieu qui donne le repos à celui qu'il aime.

3 Voici, les enfans sont un héritage de l'Eternel ; ce fruit du mariage est une récompense.

4 Telles que sont les flèches dans la main d'un homme puissant, tels sont les fils d'un père dans la fleur de son âge.

5 Heureux l'homme qui en a rempli son carquois ! Ils ne rougiront point de honte, quand ils parleront avec leurs ennemis à la porte.

PSEAUME CXXVIII.

HEUREUX quiconque craint l'Eternel, et marche dans ses voies !

2 Car tu mangeras du travail de tes mains ; tu seras bienheureux et tu prospereras.

3 Ta femme sera dans ta maison, comme une vigne abondante en fruit ; et tes enfans comme des plantes d'oliviers autour de ta table.

4 Certainement, c'est ainsi que sera béni l'homme qui craint l'Eternel.

5 L'Eternel te bénira de Sion, et tu verras le bien de Jerusalem tous les jours de ta vie.

4 Haz, Señor, volver nuestros cautivos, como un arroyo en el Austro.

5 Los que siembran con lágrimas, con regocijo segarán.

6 Andando iban, y lloraban, arrojando sus simientes. Mas quando vuelvan vendrán con regocijo, trayendo sus gavillas.

PSALMO CXXVII.

SI el Señor no edificare la casa, en vano trabajaron los que la edifican. Si el Señor no guardare la ciudad, inutilmente vela el que la guarda.

2 En vano es para vosotros levantaros antes de amanecer : levantaos despues que hayais reposado, los que comeis pan de dolor. Quando diere sueño a sus amados :

3 He aquí la heredad del Señor son los hijos ; el galardón, el fruto del vientre.

4 Como saetas en mano de un valiente : así los hijos de los sacudidos.

5 Bienaventurado el hombre, que cumplió su deseo sobre ellos mismos : no será avergonzado quando hablare con sus enemigos en la puerta.

PSALMO CXXVIII.

BIENAVENTURADOS todos los que temen al Señor, los que andan en sus caminos.

2 Porque comerás los trabajos de tus manos ; bienaventurado eres, y te irá bien.

3 Tu muger como vid abundante, á los lados de tu casa. Tus hijos como renuevos de olivos, al rededor de tu mesa.

4 He aquí que así será bendito el hombre, que teme al Señor.

5 Bendígate el Señor desde Si6n, y veas los bienes de Jerusalem todos los dias de tu vida.

6 Καὶ ἴδοις νύκτας τῶν νυκτῶν σου εἰρήνην ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ.

Ψαλ. ρκθ'. CXXIX.

ΠΑΕΟΝΑΚΙΣ ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός μου, εἰπάτω δὴ Ἰσραὴλ.

2 Πλεονάκις ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός μου, καὶ γὰρ οὐκ ἠδυνήθησάν μοι.

3 Ἐπὶ τὸν νῶτόν μου ἐτέκταινον οἱ ἁμαρτωλοὶ, ἐμίκρυναν τὴν ἀνομίαν αὐτῶν.

4 Κύριος δίκαιος συνέκοψεν αὐχένους ἁμαρτωλῶν.

5 Λιχνυθῆντων καὶ ἀποστραφῆντων εἰς τὰ ὀπίσω πάντες οἱ μισοῦντες Σιών.

6 Γενηθήτωσαν ὡσεὶ χόρτος δωματίων, ὃς πρὸ τοῦ ἐκσπασθῆναι ἐξηράνθη.

7 Οὐ ἐκέπληρωσε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ὁ θερίζων, καὶ τὸν κόλπον αὐτοῦ ὁ ταδράγματα συλλέγων.

8 Καὶ ἐκ εἶπαν οἱ παράγοντες, Εὐλογία Κυρίου ἐφ' ὑμᾶς, εὐλογήκαμεν ὑμᾶς ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Ψαλ. ρλ'. CXXX.

ΕΚ βαθέων ἐκέκραξά σοι Κύριε,

2 Κύριε εἰσάκκσον τῆς φωνῆς μου γεννηθῆτω τὰ ὦτά σου προσέχουσα εἰς τὴν φωνήν μου δεησεώς μου.

3 Ἐάν ἀνομίας παρατηρήσῃς Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται;

4 Ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἰλασμός ἐστιν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

5 Ὑπέμεινά σε Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου,

6 Ἠλπίσεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον ἄπο φυλακῆς πρωίας μέχρι νυκτός,

7 Ἐλπίσάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον ὅτι παρὰ τοῦ Κυρίου τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτοῦ λύτρωσις.

6 Et videas filios filiorum tuorum, pacem super Israel.

PSALMUS CXXIX.

SÆPE expugnaverunt me a juventute mea, dicat nunc Israel:

2 Sæpe expugnaverunt me a juventute mea: etenim non potuerunt mihi.

3 Supra dorsum meum fabricaverunt peccatores: prolongaverunt iniquitatem suam.

4 Dominus justus concidit cervices peccatorum:

5 Confundantur et convertantur retrorsum omnes, qui oderunt Sion.

6 Fiant sicut fenum tectorum: quod priusquam evellatur, exaruit:

7 De quo non implevit manum suam cui metit, et sinum suum qui manipulos colligit.

8 Et non dixerunt qui præteribant: Benedictio Domini super vos: benediximus vobis in nomine Domini.

PSALMUS CXXX.

DE profundis clamavi ad te Domine:

2 Domine exaudi vocem meam: Fiant aures tuæ intendentes, in vocem deprecationis meæ.

3 Si iniquitates observaveris Domine: Domine quis sustinebit?

4 Quia apud te propitiatus est: et propter legem tuam sustinui te Domine. Sustinuit anima mea in verbo ejus:

5 Speravit anima mea in Domino.

6 A custodia matutina usque ad noctem: speret Israel in Domino.

7 Καὶ θέλεις ἰδεῖν τοὺς νύκτας τῶν νυκτῶν σου, καὶ εἰρήνην ἐπάνω εἰς τὸν Ἰσραὴλ.

Ψαλ. ρκθ'. CXXIX.

ΣΥΧΝΑΚΙΣ με ἐπολέμησαν ἐκ νεότητός μου, ἐμπορεῖ ἡ εἰρήνη ὅτι εἰπὴ ὁ Ἰσραὴλ.

2 Συχνάκις με ἐπολέμησαν ἐκ νεότητός μου, ὅμως δὲν με ἐνίκησαν.

3 Ἐσκαψαν ἐπὶ τὴν πλάτην μου οἱ ἁμαρτωλοὶ, καὶ ἔκαμαν βαθέα ἀνλάκια.

4 Ἀλλ' ὁ Κύριος δίκαιος, ἔσπασε τὰς παγίδας τῶν ἀνόμων.

5 Ὅς ἀτιμηθῶν, καὶ ὡς ἀποστραφῶν εἰς τὰ ὀπίσω, πάντες οἱ μισοῦντες τὴν Σιών.

6 Ὅς γίνωσιν ὡσανυχὸν χόρτον αὐξάνον ἐπὶ τὰ κεραμίδια, τὸ ματαινόμενον πρὶν μαζωχθῆ.

7 Μετὰ τὸ ὅποιον ὁ θεριστὴς δὲν ἐγχεῖσε τὴν φοικῆα τοῦ μητέ ὁ μαζώνων ἐγέμισε τὰς ἀγκάλας του.

8 Καὶ οἱ ὁδοιπόροι δὲν εἶπαν, ὁ Κύριος σὰς εὐλόγησε, καὶ ἡμεῖς σὰς εὐλογῶμεν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου.

Ψαλ. ρλ'. CXXX

ΕΚ βάθους σὲ ἔκραξα Κύριε, Κύριε ἀκούσον τὴν φωνήν μου.

2 Ὅς ἀκούσωσι τὰ αὐτία σου τὴν φωνήν σου δεησεώς μου.

3 Κύριε ἐάν παρατηρήσῃς τὰς ἀνομίας, τίς θέλει βαστάξει.

4 Ὅτι ἀπὸ σὲ ἔρχεται ἡ ἐνσπλαγχνία, ἐξ αἰτίας τοῦ ὀνόματός σου.

5 Κύριε σὲ ὑπέμεινα, ἡ ψυχὴ μου ὑπέμεινεν εἰς τὸν λόγον σου.

6 Ἠλπίσεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν Κύριον, πρὶν τῆς ἀνγῆς, καὶ λέγει πρὶν τῆς ἀνγῆς.

7 Ἐλπίσε Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον, ὅτι ἀπὸ

drai il bene di Jerusalem tutti i giorni della tua vita,

6 E vedrai i figliuoli de' tuoi figliuoli. Pace sia sopra Israel.

SALMO CXXIX.

OR dica Israel: m'hanno molte volte assallito dalla mia fanciullezza.

2 M'hanno spesso volte assallito dalla mia fanciullezza: *ppure* ancora non hanno potuto vincermi.

3 Degli aratori hanno arato sopra il mio dosso, v'hanno tirati i lor solchi.

4 Il Signore è giusto: egli ha tagliate le funi degli empì.

5 Tutti quelli ch'odiano Sion sieno confusi, e voltin le spalle.

6 Sieno come l'erba de' tetti che si secca avanti, che sia tratta.

7 Della quale il mietitore non empisce la sua mano, nè il suo grembo colui, che lega le manelle.

8 *Per la quale* eziandio i passanti non dicono: la benedizione del Signore *sia* sopra voi: noi vi benediciamo nel Nome del Signore.

SALMO CXXX.

SIGNORE, io grido a te di luoghi profondi.

2 Signore, ascolta il mio grido: sieno le tue orecchie attente alla voce delle mie supplicazioni.

3 Signore, se tu puoni mente alle iniquità, chi potrà durare, o Signore?

4 Ma appo te v'è perdono, acciocché tu sii temuto.

5 Io ho aspettato il Signore: l'anima mia l'ha aspettato, ed io ho sperato nella sua parola.

6 L'anima mia riguarda al Signore, più che le guardie non riguardano alla mattina,

7 Yea, that thou shalt see thy children's children: and peace upon Israel.

6 Et tu verras des enfans à tes enfans. Que la paix soit sur Israël!

PSALM CXXIX.

MANY a time have they fought against me from my youth up: may Israel now say.

2 Yea, many a time have they vexed me from my youth up: but they have not prevailed against me.

3 The plowers plowed upon my back: and made long furrows.

4 But the righteous Lord: hath hewn the snares of the ungodly in pieces.

5 Let them be confounded and turned backward: as many as have evil will at Sion.

6 Let them be even as the grass growing upon the house-top: which withereth afore it be plucked up.

7 Whereof the mower filleth not his hand: neither he that bindeth up the sheaves his bosom.

8 So that they who go by say not so much as, The Lord prosper you: we wish you good luck in the Name of the Lord.

PSALM CXXX.

OUT of the deep have I called unto thee, O Lord: Lord, hear my voice.

2 O let thine ears consider well: the voice of my complaint.

3 If thou, Lord, wilt be extreme to mark what is done amiss: O Lord, who may abide it?

4 For there is mercy with thee: therefore shalt thou be feared.

5 I look for the Lord; my soul doth wait for him: in his word is my trust.

6 My soul fleeth unto the Lord: before the morning watch, I say, before the morning watch.

Der 128 Psalm.

1 Wohl dem, der den Herrn fürchtet, und auf seinen Wegen gehet.

2 Du wirst dich nähren deiner Hände Arbeit; wohl dir, du hast es gut.

3 Dein Weib wird seyn wie ein fruchtbarer Weinstock um dein Haus herum, deine Kinder wie die Öhlzweige um deinen Tisch her.

4 Siehe, also wird gesegnet der Mann, der den Herrn fürchtet.

5 Der Herr wird dich segnen aus Zion, daß du sehest das Glück Jerusalem dein Lebenlang.

6 Und sehest deiner Kinder Kinder. Friede über Israel.

Der 129 Psalm.

1 Sie haben mich oft gedrängt von meiner Jugend auf; so sage Israel.

2 Sie haben mich oft gedrängt von meiner Jugend auf: aber sie haben mich nicht übermocht.

3 Die Pflüger haben auf meinem Rücken geackert, und ihre Furchen lang gezogen.

4 Der Herr, der gerecht ist, hat der Gottlosen Seile abgehauen.

5 Ach, daß müßten zu Schanden werden und zurück kehren alle, die Zion gram sind!

6 Ach, daß sie müßten seyn wie das Gras auf den Dächern, welches verborret, ehe man es austraut!

7 Von welchem der Schnitter seine Hand nicht füllet, noch der Garbender seinen Arm voll.

8 Und die vorüber gehn, nicht sprechen: Der Segen des Herrn sey über euch; wir segnen euch im Namen des Herrn.

Der 130 Psalm.

1 Aus der Tiefe rufe ich, Herr, zu dir.

2 Herr, höre meine Stimme, laß deine Ohren

PSEAUME CXXIX.

QUISRAËL dise maintenant: Ils m'ont souvent tourmenté dès ma jeunesse:

2 Ils m'ont souvent tourmenté dès ma jeunesse; toutefois, ils n'ont point encore eu le dessus sur moi.

3 Des laboureurs ont labouré sur mon dos; ils y ont tiré tout au long leurs sillons.

4 L'Eternel est juste; il a coupé les cordes des méchans.

5 Tous ceux qui haïssent Sion rougiront de honte, et seront repoussés en arrière.

6 Ils seront comme l'herbe des toits, qui est sèche avant qu'elle monte en tuyau;

7 De laquelle le moissonneur ne remplit point sa main, ni celui qui cueille les javelles, ses bras;

8 Et dont les passans ne diront point: La bénédiction de l'Eternel soit sur vous; nous vous bénissons au nom de l'Eternel.

PSEAUME CXXX.

O ETERNEL, je t'invoque du fond d'un abîme.

2 Seigneur, écoute ma voix; que tes oreilles soient attentives à la voix de mes supplications.

3 O Eternel, si tu prends garde aux iniquités, Seigneur, qui est-ce qui subsistera?

4 Mais le pardon se trouve auprès de toi, afin qu'on te craigne.

5 J'ai attendu l'Eternel; mon ame l'a attendu, et j'ai eu mon espérance en sa parole.

6 Mon ame attend le Seigneur plus ardemment que les guets du matin n'attendent le matin.

7 Israël, attends-toi à l'Eternel; car la mi-

6 Y veas los hijos de tus hijos, la paz sobre Israel.

PSALMO CXXIX.

MUCHAS veces me combatiéron desde mi juventud, dígalos ahora Israel.

2 Muchas veces me combatiéron desde mi juventud: pero no pudieron conmigo.

3 Sobre mi espalda labraron los pecadores: prolongaron su iniquidad.

4 El Señor justo cortó las cervices de los pecadores:

5 Sean avergonzados, y vueltos atras todos, los que aborrecen á Sion.

6 Sean como la yerba de los tejados, que antes que la arranquen, se secó:

7 De la que ni segador llenó su mano, ni su seno el que recoge las gavillas.

8 Y no dixerón los que pasaban: La bendición del Señor sea sobre vosotros: os bendecimos en el nombre del Señor.

PSALMO CXXX.

DESDE las profundidades clamé á tí, Señor:

2 Señor, oye mi voz. Estén atentos tus oídos á la voz de mi deprecation.

3 Si acechares, Señor, á los pecados: Señor, ¿quién subsistirá?

4 Mas en tí hay propiciacion, y por tu ley, Señor, he aguardado á tí. Mi alma ha aguardado la palabra de él:

5 Mi alma ha esperado en el Señor.

6 Desde la guardia de la mañana hasta la noche, espere Israel en el Señor.

8 Καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πα-
σῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

ΚΥΡΙΕ ἔχ' ὑψώθη ἡ καρδία μου, ἔδὲ ἐμετεω-
ρίσθησαν οἱ ὀφθαλμοί μου· ἔδὲ ἐπορεύθην ἐν
μεγάλοις, ἔδὲ ἐν θαυμασίοις ὑπὲρ ἐμέ.

2 Εἰ μὴ ἐταπεινοφρόνουν, ἀλλὰ ὑψώσα τὴν
ψυχὴν μου· ὥς τὸ ἀπογεγαλακτισμένον ἐπὶ τὴν
μητέρα αὐτοῦ, ὥς ἀνταποδώσεις ἐπὶ τὴν
ψυχὴν μου.

3 Ἐλπίσάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον ἀπο τοῦ
νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

ΕΘΘΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

ΜΗΗΣΘΗΤΙ Κύριε τοῦ Δαυὶδ, καὶ πάσης τῆς
πρᾶότητος αὐτοῦ·

2 Ὡς ὥμοσε τῷ Κυρίῳ, ἠΐξ' αὐτῷ τῷ Θεῷ Ἰακώβ·

3 Εἰ εἰσελεύσομαι εἰς σκῆνωμα οἴκου μου, εἰ
ἀναβήσομαι ἐπὶ κλίνης στρωμνῆς μου·

4 Εἰ δώσω ὕπνον τοῖς ὀφθαλμοῖς μου, καὶ τοῖς
βλεφάροις μου νυσταγμόν, καὶ ἀνάπauσιν
τοῖς κροτάφοις μου·

5 Ἔως οὗ εὐρὼ τόπον τῷ Κυρίῳ, σκῆνωμα τῷ
Θεῷ Ἰακώβ.

6 Ἴδου ἠκούσαμεν αὐτὴν ἐν Ἐφραθᾷ, εὐρο-
μεν αὐτὴν ἐν τοῖς πεδίοις τοῦ δρυμοῦ.

7 Εἰσελευσώμεθα εἰς τὰ σκηνώματα αὐτοῦ·
προσκυνήσωμεν εἰς τὸν τόπον οὗ ἔστησαν οἱ
πόδες αὐτοῦ.

8 Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σὺ
καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἁγιάσματος σου.

9 Οἱ ἱερεῖς σου ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ
οἱ ὅσιοί σου ἀγαλλιάσονται.

7 Quia apud Dominum misericordia: et
copiosa apud eum redemptio.
8 Et ipse redimet Israel, ex omnibus
iniquitatibus ejus.

PSALMUS CXXXI.

DOMINE non est exaltatum cor meum:
neque elati sunt oculi mei. Neque am-
bulavi in magnis: neque in mirabilibus
super me.

2 Si non humiliter sentiebam: sed exal-
tavi animam meam: Sicut ablatum est
super matre sua, ita retributio in anima
mea.

3 Speret Israel in Domino, ex hoc nunc
et usque in sæculum.

MATUTINÆ PRECES.

PSALMUS CXXXII.

MEMENTO Domine David, et omnis
mansuetudinis ejus:

2 Sicut juravit Domino, votum vovit
Deo Jacob:

3 Si introierim in tabernaculum domus
meæ, si ascendero in lectum strati mei:

4 Si dederò somnum oculis meis, et pal-
pebris meis dormitationem:

5 Et requiem temporibus meis: donec
inveniam locum Domino tabernaculum
Deo Jacob.

6 Ecce audivimus eam in Ephratæ: in-
venimus eam in campis silvæ.

7 Introibimus in tabernaculum ejus,
adorabimus in loco, ubi steterunt pedes
ejus.

8 Surge Domine in requiem tuam, tu et
arca sanctificationis tuæ.

τὸν Κύριον ἔρχεται τὸ ἔλεος, καὶ μεγάλη εἶναι
ἡ λύτρωσίς του.

8 Αὐτὸς θέλει λυτρώσειν τὸν Ἰσραὴλ ἀπὸ
πάσας τὰς ἀνομίας του.

ΚΥΡΙΕ, δὲν ὑψώθη ἡ καρδία μου, οὐδὲ οἱ
ὀφθαλμοί μου εἶναι ὑπερήφανοι.

2 Δὲν ἐπεχείρησα μεγάλα, πράγματα ὑπὲρ
τὴν δύναμιν μου.

3 Ἀλλ' ἐταπεινοφρόνουν, καὶ ἐκατέβασα τὴν
ψυχὴν μου ὥσάν τὸ ἀπογεγαλακτισμένον ἀπὸ
τὴν μητέρα του, ἡ ψυχὴ μου εἶναι ὥσάν τὸ
ἀπογεγαλακτισμένον.

4 Ἰσραὴλ ἤλπισεν εἰς τὸν Κύριον ἀπὸ τῆ νῦν
καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

ΠΡΟΕΥΧΗ ΤΗΣ ΑΥΓΗΣ.

ΕΝΘΥΜΗΣΟΥ Κύριε τὸν Δαυὶδ καὶ πᾶσαν
τὴν πρᾶότητα του.

2 Καθὼς ἔκαμεν ὄρκον εἰς τὸν Κύριον, καὶ
ἐπαράκλῃσε τὸν παῖτοδύναμον θεὸν τῷ Ἰακώβ.

3 Δὲν θέλω ἔλθειν εἰς τὸν βωμὸν τοῦ οἴκου
μου, δὲν θέλω ἀναβῆναι ἐπὶ τὸ στρώμα μου.

4 Δὲν θέλω δώσειν τῶν ὀφθαλμῶν μου ὕπνον,
οὔτε ἀνάπαυσιν τῶν βλεφάρων μου.

5 Ἔως ὅπου εὐρὼ τόπον διὰ τὸν ναὸν τῆ Κυ-
ρίας, κατασκήνωμα διὰ τὸν Θεόν τοῦ Ἰακώβ.

6 Ἴδου τὴν ἠκούσαμεν εἰς Ἐφραθᾷ, καὶ τὴν
ἤραμεν εἰς τὸ δάσος.

7 Θέλομεν ἔλθειν εἰς τοὺς βωμοὺς του, καὶ
γωνιάησομεν εἰς τὸν τόπον εἰς τὸν ὁποῖον
ἐπάτησαν οἱ πόδες του.

8 Σῆκω Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σὺ καὶ
ἡ κιβωτὸς τοῦ ἁγιάσματος σου.

9 Οἱ ἱερεῖς σου ὡς ἐνδύθωσι δικαιοσύνην καὶ
ὡς χαρώσιν οἱ ὅσιοί σου.

stando a guardar *quando verrà* la mattina.

7 Aspetti Israel il Signore: perciocchè
appo il Signore v'è benignità, e molta re-
denzione.

8 Ed egli riscatterà Israel di tutte le sue
iniquità.

SALMO CXXXI.

SIGNORE, il mio cuore non è elevato,
e gli occhi miei non sono altieri, e non
cammino in cose più grandi, e più ardue
ch' a me non si conviene.

2 Se non ho composta, ed acchetata l'ani-
ma mia, a guisa di fanciullo novellamente
spoppato appresso sua madre: se l'anima
mia non è stata in me a guisa di fanciullo
novellamente spoppato.

3 Israel isperi nel Signore da ora in eterno.

PREGHIERA della MATTINA.

SALMO CXXXII.

RICORDATI, Signore, di David, e di
tutte le sue afflizioni.

2 Come egli giurò al Signore, e fece voto
al Possente di Jacob, dicendo:

3 Se io entro nel l'abernacolo della mia
casa, se salgo sopra la lettiera del mio letto:

4 Se do alcun sonno agli occhi miei, od
alcun sonnacchiar alle mie palpebre:

5 Infino a tanto ch' io abbia trovato un
luogo al Signore, degli abitacoli al Pos-
sente di Jacob.

6 Ecco, noi abbiamo udito, che l'Arca era
stata nella contrada Efratea: poi la tro-
vammo ne' campi di Iaar.

7 Entriamo negli abitacoli del Signore:
adoriamo allo scannello de' suoi piedi.

8 Levati, Signore: tu, e l'Arca della tua
forza, per entrar nel tuo riposo.

9 I tuoi sacerdoti sieno rivestiti di giu-
stizia, e giubilino i tuoi santi.

7 O Israel, trust in the Lord, for with the Lord there is mercy: and with him is plenteous redemption.

8 And he shall redeem Israel: from all his sins.

PSALM CXXXI.

LORD, I am not high-minded: I have no proud looks.

2 I do not exercise myself in great matters: which are too high for me.

3 But I refrain my soul, and keep it low, like as a child that is weaned from his mother: yea, my soul is even as a weaned child.

4 O Israel, trust in the Lord: from this time forth for evermore.

MORNING PRAYER.

PSALM CXXXII.

LORD, remember David: and all his trouble; 2 How he swore unto the Lord: and vowed a vow unto the Almighty God of Jacob;

3 I will not come within the tabernacle of mine house: nor climb up into my bed;

4 I will not suffer mine eyes to sleep, nor mine eye-lids to slumber: neither the temples of my head to take any rest;

5 Until I find out a place for the temple of the Lord: an habitation for the mighty God of Jacob.

6 Lo, we heard of the same at Ephrata: and found it in the wood.

7 We will go into his tabernacle: and fall down on our knees before his footstool.

8 Arise, O Lord, into thy resting-place: thou, and the ark of thy strength.

9 Let thy priests be clothed with righteousness: and let thy saints sing with joyfulness.

10 For thy servant David's sake: turn not away the presence of thine Anointed.

merken auf die Stimme meines Flehens.

3 So du willst, Herr, Sünde durchhnen, Herr, wer wird bestehen?

4 Denn bey dir ist die Vergebung, daß man dich fürchte.

5 Ich harre des Herrn, meine Seele harret, und ich hoffe auf sein Wort.

6 Meine Seele wartet auf den Herrn von einer Morgenwache bis zur andern.

7 Israel, hoffe auf den Herrn: denn bey dem Herrn ist die Gnade, und viel Erlösung bey ihm.

8 Under wird Israel erlösen aus allen seinen Sünden.

Der 131 Psalm.

1 Herr, mein Herz ist nicht hoffartig, und meine Augen sind nicht stolz, und wandle nicht in großen Dingen, die mir zu hoch sind.

2 Wenn ich meine Seele nicht setze und stille, so ward meine Seele entwehnet, wie einer von seiner Mutter entwehnet wird.

3 Israel, hoffe auf den Herrn, von nun an bis in Ewigkeit.

Morgen-Gebete.

Der 132 Psalm.

1 Gebete, Herr, an David, und an alle sein Leiden; 2 Der dem Herrn schwur, und gelobte dem Mächtigen Jacobs:

3 Ich will nicht in die Hütte meines Hauses gehen, noch mich aufs Lager meines Bettes legen;

4 Ich will meine Augen nicht schlafen lassen, noch meine Augenlieder schlummern,

5 Bis ich eine Stätte finde für den Herrn, zur Wohnung dem Mächtigen Jacobs.

6 Siehe, wir hören von ihr in Ephrata, wir haben sie gefunden auf dem Felde des Waldes.

séricorde est avec l'Eternel, et la rédemption se trouve en abondance auprès de lui.

8 Et lui-même rachètera Israël de toutes ses iniquités.

PSEAUME CXXXI.

O ETERNEL, mon cœur ne s'est point élevé, mes yeux ne se sont point haussés, et je n'ai point recherché des choses grandes et trop élevées pour moi.

2 Si je n'ai pas rangé et fait taire mes desirs, tel qu'est un enfant sevré à l'égard de sa mère; et si mon ame n'est pas comme un enfant sevré, que je ne sois pas exaucé de toi!

3 Israël, attends-toi à l'Eternel, dès maintenant et à toujours.

PRIERE DU MATIN.

PSEAUME CXXXII.

O ETERNEL, souviens-toi de David, et de toute son affliction;

2 Lequel a juré à l'Eternel, et fait ce vœu au Puissant de Jacob:

3 Si j'entre dans la tente de ma maison, et si je monte sur le lit où je me couche:

4 Si je donne du sommeil à mes yeux, ou si je laisse sommeiller mes paupières,

5 Jusqu'à ce que j'aie trouvé un lieu à l'Eternel, et des pavillons pour le puissant Dieu de Jacob!

6 Voici, nous avons ouï dire qu'elle avoit été à Ephrat, et nous l'avons trouvée dans les champs de Jahar.

7 Nous entrerons dans ses pavillons, et nous nous prosternerons devant son marche-pied.

8 Lève-toi, o Eternel, pour venir dans ton repos, toi, et l'arche de ta face.

9 Que tes sacrificateurs soient revêtus de justice, et que tes bien-aimés chantent de joie.

7 Porque en el Señor hay misericordia, y en el hay abundante redencion.

8 Y el mismo redimirá á Israel de todos sus pecados.

PSALMO CXXXI.

SEÑOR, no se ha engraido mi corazon: ni se han ensoberbecido mis ojos. No he andado en grandezas, ni en cosas maravillosas sobre mí.

2 Si no tenia yo sentimientos humildes: y por el contrario engrí mi alma: como el niño destetado, unto á su madre, así sea el galardón en mi alma.

3 Espere Israel en el Señor, desde ahora y hasta el siglo.

ORACION MATUTINA.

PSALMO CXXXII.

ACUERDATE, Señor, de David, y de toda su mansedumbre:

2 Así como juró al Señor, hizo promesa al Dios de Jacob:

3 Si entrare en la tienda de mi casa, si subiere al lecho de mi estrado:

4 Si diere yo sueño á mis ojos, y á mis párpados adormecimiento:

5 Y reposo á mis sienes, hasta que halle un lugar para el Señor, un tabernáculo para el Dios de Jacob.

6 He aquí hemos oído que él estaba en Efrata: lo hemos hallado en los campos de la selva.

7 Entraremos en su tabernáculo: le adoraremos en el lugar, en donde estuvieron sus pies.

8 Levántate, Señor, á tu reposo, tú, y el arca de tu santificación.

10 "Ενεκεν Δαυὶδ τοῦ δοῦλον σου, μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου τοῦ Χριστοῦ σου.

11 "Ωμοσε Κύριος τῷ Δαυὶδ ἀλήθειαν, καὶ ὃ μὴ ἀθετήσει αὐτήν. Ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου, θήσονται ἐπὶ τοῦ θρόνου σου.

12 Ἐὰν φυλάξωσιν οἱ υἱοὶ σου τὴν διαθήκην μου, καὶ τὰ μαρτύρια μου ταῦτα ἃ διδάξω αὐτούς, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν ἕως τοῦ αἰῶνος καθιούνται ἐπὶ τοῦ θρόνου σου.

13 Ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, ἡρετίσαστο αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἑαυτῶν.

14 Αὕτη ἡ κατάπανσις μου εἰς αἰῶνα αἰῶνος, ὧδε κατοικήσω ὅτι ἡρετίσάμην αὐτήν.

15 Τὴν θήραν αὐτῆς εὐλόγων εὐλογήσω, τοὺς πτωχοὺς αὐτῆς χορτάσω ὥρων.

16 Τοὺς ἱερεῖς αὐτῆς ἐνδύσω σωτηρίαν, καὶ οἱ ὅτιοι αὐτῆς ἀγαλλιᾶσιν ἀγαλλιᾶσονται.

17 Ἐκεῖ ἐξανατελὼ κέρας τῷ Δαυὶδ, ἡτοίμασα λύχνον τῷ Χριστῷ μου.

18 Τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ ἐνδύσω αἰσχύνην, ἐπὶ δὲ αὐτὸν ἐξανθήσει τὸ ἀγίασμά μου.

Ψαλ. ρλγ'. CXXXIII.

ΙΔΟΥ δὴ τί καλὸν, ἢ τί τερπνόν, ἄλλ' ἢ τὸ κατοικεῖν ἀδελφοὺς ἐπιταοῦν;

2 Ὡς μῦρον ἐπὶ κεφαλῇς τὸ καταβαῖνον ἐπὶ πώγωνα τὸν πώγωνα τὸν Ἀαρὼν, τὸ καταβαῖνον ἐπὶ τὴν ὤαν τοῦ ἐνδόμιου αὐτοῦ.

3 Ὡς ὁρόσος Ἀερμὼν ἡ καταβαίνουσα ἐπὶ τὰ ὄρη Σιών ὅτι ἐκεῖ ἐνετείλατο Κύριος τὴν εὐλογίαν, ζῶν ἕως τοῦ αἰῶνος.

Ψαλ. ρλδ'. CXXXIV.

ΙΔΟΥ δὴ ἐυλογεῖτε τὸν Κύριον πάντες οἱ ὄντες Κυρίου, οἱ ἐστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν ἐν ταῖς νυξίν

9 Sacerdotes tui induantur iustitiam: et sancti tui exultent.

10 Propter David servum tuum, non avertas faciem Christi tui.

11 Juravit Dominus David veritatem, et non frustrabitur eam: de fructu ventris tui ponam super sedem tuam.

12 Si custodierint filii tui testamentum meum, et testimonia mea hæc, quæ docebo eos: Et filii eorum usque in sæculum, sedebunt super sedem tuam.

13 Quoniam elegit Dominus Sion: elegit eam in habitationem sibi.

14 Hæc requies mea in sæculum sæculi: hic habitabo quoniam elegi eam.

15 Viduam ejus benedicens benedicam: pauperes ejus saturabo panibus.

16 Sacerdotes ejus induam salutari: et sancti ejus exultatione exultabunt.

17 Illuc producam cornu David, paravi lucernam Christo meo.

18 Inimicos ejus induam confusione: super ipsum autem effloreat sanctificatio mea.

PSALMUS CXXXIII.

ECCE quàm bonum, et quàm jucundum habitare fratres in unum:

2 Sicut unguentum in capite, quod descendit in barbam, barbam Aaron, Quod descendit in oram vestimenti ejus:

3 Sicut ros Hermon, qui descendit in montem Sion. Quoniam illic mandavit Dominus benedictionem, et vitam usque in sæculum.

PSALMUS CXXXIV.

ECCE nunc benedicite Dominum, omnes servi Domini: Qui statis in domo Domini, in atriis domus Dei nostri,

10 Διὰ τὸν Δαυὶδ τὸν δοῦλόν σου, μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τὸν χριστὸν σου.

11 "Ωμοσε Κύριος ἀλήθειαν εἰς τὸν Δαυὶδ, ὅς θέλει φυλάξῃ τὸν ὄρκον σου.

12 Ἀπὸ τὸν καρπὸν τῆς κοιλίας σου, θέλω βάλεν ἐπὶ τὸν θρόνον σου.

13 Ἐὰν φυλάξωσιν οἱ υἱοὶ σου τὴν διαθήκην μου καὶ τὰς μαρτυρίας μου, τὰς ὁποίας θέλω τοὺς διδάξῃν, οἱ υἱοὶ των ἔτι θέλῃσι καθίσειν αἰωνίως ἐπὶ τὸν θρόνον σου.

14 Ὅτι Κύριος ἐδιέλεξε τὴν Σιών εἰς κατοικίαν του, ὅτι τὴν ἐπεθύμησεν.

15 Αὕτη θέλει εἶναι ἡ αἰωνία μου ἀνάπαυσις, ἐκεῖ θέλω κατοικήσειν, ὅτι τὴν ἡγάπησα.

16 Θέλω εὐλόγησιν τὴν τροφὴν της εἰς αὐξήσειν, καὶ χορτάσω τὰς πτωχοὺς της με ἄρτον.

17 Θέλω ἐνδύσειν τοὺς ἱερεῖς της με σωτηρίαν, καὶ με χαρὰν καὶ ψαλμὸν τῆς ὁσίας της.

18 Ἐκεῖ θέλω κάμειν να ἀνθήσῃ ἡ δύναμις τῇ Δαυὶδ, ἡτοίμασα λύχνον διὰ τὸν χριστὸν μου.

19 Τοὺς δὲ ἐχθροὺς του θέλω σκεπάσειν με ἀτιμίαν, ἀλλὰ ὁ στέφανός του θέλει ἀνθήσειν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν του.

Ψαλ. ρλγ'. CXXXIII.

ΙΔΟΥ πόσον καλὸν καὶ τερπνὸν τὸ ἔνα κατοικοῦσι διὼ ἀδελφοὶ ὁμοῦ.

2 Εἶναι ὥσαν μῦρον ἐπὶ τὴν κεφαλὴν, ῥέον κάτω εἰς τὰ γένια, εἰς τὰ γένια Ἀαρὼν, ῥέον κάτω ἕως τῆς ἄκρας τοῦ φορέματός του.

3 Ὡσαν τὴν ὁρόσον τοῦ Ἀερμὼν, καταβαίνουσαν εἰς τὰ ὄρη τῆς Σιών.

4 Ὅτι ἐκεῖ ἔταξεν ὁ Κύριος τὴν εὐλογίαν τε, καὶ αἰώνιον ζωὴν.

Ψαλ. ρλδ'. CXXXIV.

ΙΔΟΥ ἐυλογεῖτε τὸν Κύριον πάντες οἱ ὄντες Κυρίου.

10 Per amor di David, tuo servitore, non negare al tuo Unto la sua richiesta.

11 Il Signore giurò verità a David e non la rivocherà, dicendo: io metterò sopra il suo trono del frutto del tuo ventre.

12 Se i tuoi figliuoli osservano il mio patto, e la mia testimonianza ch' io insegnerò loro; essi, ed i lor figliuoli in perpetuo, sederanno sopra il tuo trono.

13 Perciocchè il Signore ha eletta Sion, egli l'ha gradita per sua stanza, dicendo:

14 Questo è il mio riposo in perpetuo, quì abiterò: perciocchè questo è il luogo, ch' io ho desiderato.

15 Io benedirò largamente la tua vittualgia, io sazierò di pane i suoi poveri.

16 E vestirò i suoi sacerdoti di vesti di liberazione, ed i suoi santi giubileranno in gran letizia.

17 Quivi farò germogliare un corno a David, e terrò accesa una lampana al mio Unto.

18 Io vestirò i suoi nemici di vergogna, e la sua benda reale fiorirà sopra lui.

SALMO CXXXIII.

ECCO, quant' è buono, e quant' è piacevole che fratelli dimorino insieme!

2 Questo è come l'olio eccellente, che è sparso sopra il capo d'Aaron, i quale gli scende sopra la barba, e poi cola infino al lembo de' suoi vestimenti.

3 Come la rugiada d'Hermon, che scende sopra i monti di Sion: perciocchè il Signore ha ordinata quivi la benedizione, e la vita in eterno.

SALMO CXXXIV.

ECCO, benedite il Signore, voi tutti i servitori del Signore, che state le notti

11 The Lord hath made a faithful oath unto David : and he shall not shrink from it ;

12 Of the fruit of thy body : shall I set upon thy seat.

13 If thy children will keep my covenant, and my testimonies that I shall learn them : their children also shall sit upon thy seat for evermore.

14 For the Lord hath chosen Sion to be an habitation for himself : he hath longed for her.

15 This shall be my rest for ever : here will I dwell, for I have a delight therein.

16 I will bless her victuals with increase : and will satisfy her poor with bread.

17 I will deck her priests with health : and her saints shall rejoice and sing.

18 There shall I make the horn of David to flourish : I have ordained a lantern for mine Anointed.

19 As for his enemies, I shall clothe them with shame : but upon himself shall his crown flourish.

PSALM CXXXIII.

BEHOLD, how good and joyful a thing it is : brethren, to dwell together in unity !

2 It is like the precious ointment upon the head, that ran down unto the beard : even unto Aaron's beard, and went down to the skirts of his clothing.

3 Like as the dew of Hermon : which fell upon the hill of Sion.

4 For there the Lord promised his blessing : and life for evermore.

PSALM CXXXIV.

BEHOLD now, praise the Lord : all ye servants of the Lord ;

7 Wir wollen in seine Wohnung gehen, und anbeten vor seinem Fußschemel.

8 Herr, mache dich auf zu deiner Ruhe, du und die Lade deiner Macht.

9 Deine Priester laß sich kleiden mit Gerechtigkeit, und deine Heiligen sich freuen.

10 Nimm nicht weg das Regiment deines Gesalbten, um deines Knechts Davids willen.

11 Der Herr hat David einen wahren Eid geschworen, davon wird er sich nicht wenden : Ich will dir auf deinen Stuhl setzen die Frucht deines Leibes.

12 Werden deine Kinder meinen Bund halten, und mein Zeugniß, das ich sie lehren werde, so sollen auch ihre Kinder auf deinem Stuhl sitzen ewiglich.

13 Denn der Herr hat Zion erwählt, und hat Lust dafelbst zu wohnen.

14 Dieß ist meine Ruhe ewiglich, hier will ich wohnen, denn es gefällt mir wohl.

15 Ich will ihre Speise segnen, und ihren Armen Brod genug geben.

16 Ihre Priester will ich mit Heil kleiden, und ihre Heiligen sollen frohlich seyn.

17 Dafelbst soll aufgehen das Horn Davids ; ich habe meinem Gesalbten eine Krone zugerichtet.

18 Seine Feinde will ich mit Schande kleiden : aber über ihm soll blühen seine Krone.

Der 133 Psalm.

1 Siehe, wie fein und lieblich ist, daß Brüder einträchtig bey einander wohnen.

2 Wie der süßliche Balsam ist, der vom Haupt Narons herab fließt in seinen ganzen Bart, der herab fließt in sein Kleid.

3 Wie der Thau, der von Hermon herab fällt auf

10 Pour l'amour de David ton serviteur ne rejette point le visage de ton oint !

11 L'Eternel a jure la vérité à David, il n'en reviendra point, quand il a dit : Je mettrai de tes fils sur ton trône.

12 Si tes enfans gardent mon alliance et mes commandemens, que je leur enseignerai, leurs fils aussi seront assis à perpétuité sur ton trône.

13 Car l'Eternel a choisi Sion, et l'a agréée pour son siège.

14 Elle est, dit-il, le lieu de mon repos à perpétuité ; j'y demeurerai, parce que j'en y plais.

15 Je bénirai abondamment ses vivres, et je rassasierai de pain ses pauvres.

16 Je revêtirai ses sacrificateurs de délivrance, et ses Saints chanteront d'une grande joie.

17 C'est là que je ferai lever une corne à David, et que je préparerai une lampe à mon oint.

18 Je couvrirai de honte ses ennemis, et son diadème fleurira sur lui.

PSEAUME CXXXIII.

OH, que c'est une chose bonne, et que c'est une chose agréable, que les frères demeurent unis ensemble !

2 C'est comme cette huile précieuse, répandue sur la tête, qui descend sur la barbe d'Aaron, et qui découle sur le bord de ses vêtements ;

3 Et comme la rosée de Hermon, et celle qui descend sur la montagne de Sion ; car c'est là que l'Eternel a établi la bénédiction et la vie à toujours.

PSEAUME CXXXIV.

BENISSEZ l'Eternel, vous tous les serviteurs de l'Eternel, vous qui assistez toutes les nuits dans la maison de l'Eternel.

9 Tus Sacerdotes se vistan de justicia, y regociense tus Santos.

10 Por amor de David tu siervo, no apartes el rostro de tu Christo.

11 Juró el Señor verdad á David, y no dexará de cumplirla: del fruto de tu vientre pondré sobre tu trono.

12 Si guardaren tus hijos mi alianza, y estos mis testimonios que les enseñaré : y los hijos de ellos los guardan para siempre, se sentarán sobre tu trono.

13 Porque ha escogido el Señor á Sión : la ha escogido por morada para sí.

14 Este es mi reposo por siglo de siglo : aquí moraré, porque la he escogido.

15 Bendeciré copiosamente á su viuda : hartaré á sus pobres de panes.

16 Vestiré á sus Sacerdotes de salud, y sus Santos saltarán de gozo.

17 Allí dilataré el poder de David, preparada tengo una antorcha á mi Christo.

18 Cubriré de confusion á sus enemigos : mas sobre él florecerá mi santificacion.

PSALMO CXXXIII.

MIRAD quán bueno, y quán gustoso es habitar los hermanos en union :

2 Como el perfume en la cabeza, que baxó por la barba muy crecida de Aaron, que baxó á la orla de su vestido :

3 Como el rocío de Hermón, que descende al monte de Sión. Porque allí envió el Señor bendicion, y vida hasta el siglo.

PSALMO CXXXIV.

MIRAD, bendicid ahora al Señor, todos los siervos del Señor : los que estais en la casa del Señor, en los atrios de la casa de nuestro Dios,

2 Επάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ ἅγια, καὶ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον.

3 Εὐλογήσαι σε Κύριος ἐκ Σιών, ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Ψαλ. ρλε. CXXXV.

ΑΙΝΕΙΤΕ τὸ ὄνομα Κυρίου, αἰνεῖτε δὲλοι Κύριον.

2 Οἱ ἐστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν.

3 Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ὅτι ἀγαθὸς Κύριος, ψάλατε τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ὅτι καλόν.

4 "Οτι τὸν Ἰακώβ ἐξελέξατο ἐαυτῷ ὁ Κύριος, Ἰσραὴλ εἰς περιουσιασμόν ἐαυτῷ.

5 "Οτι ἐγὼ ἔγνωκα, ὅτι μέγας ὁ Κύριος, καὶ ὁ Κύριος ἡμῶν παρὰ πάντας τοὺς θεοὺς.

6 Πάντα ὅσα ἠθέλησεν ὁ Κύριος, ἐποίησεν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ, ἐν ταῖς θαλάσσαις καὶ ἐν πάσαις ταῖς ἀβύσσοις.

7 Ἀνάγκη νεφέλας ἐξ ἐσχάτης γῆς, ἀσραπὴς εἰς ὑετὸν ἐποίησεν ὁ ἐξάγων ἀνέμους ἐκ θησαυρῶν αὐτοῦ.

8 "Ὁς ἐπάταξε τὰ πρωτότοκα Αἰγύπτου ἀπὸ ἀνθρώπων ἕως κτήνους.

9 Ἐπαρέσειλε σημεῖα καὶ τέρατα ἐν μέσῳ σου Αἴγυπτε, ἐν Φαραῷ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ὄχλοις αὐτῇ.

10 "Ὁς ἐπάταξεν ἔθνη πολλὰ, καὶ ἀπέκτεινε βασιλεῖς κραταίους.

11 Τὸν Σηὼν βασιλέα τῶν Ἀμορραίων, καὶ τὸν Ὠγ βασιλέα τῆς Βασάν, καὶ πάσας τὰς βασιλείας Χαναάν.

12 Καὶ ἔδωκε τὴν γῆν αὐτῶν κληρονομίαν, κληρονομίαν Ἰσραὴλ λαῷ αὐτοῦ.

13 Κύριε τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ τὸ μνημόσυνόν σου εἰς γενεάν καὶ γενεάν.

14 "Οτι κρινεῖ Κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τοῖς δούλοις αὐτοῦ παρακληθήσεται.

2 Σεῖς οἱ καθήμενοι νύκτα εἰς τὸν οἶκον Κυρίου εἰς τὰς αὐλὰς τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου.

3 Ὑψώσατε τὰς χεῖρας σας εἰς τὰ ἅγια, εὐλογεῖτε τὸν Κύριον.

4 Θέλει σὲ εὐλογήσῃν ὁ Κύριος ἐκ Σιών, ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Ψαλ. ρλε. CXXXV.

ΔΟΞΑΣΑΤΕ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου, δοξάσατε δὲ δούλοι τοῦ Κυρίου.

2 Οἱ καθήμενοι εἰς τὸν οἶκον Κυρίου, εἰς τὰς αὐλὰς τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ μας.

3 Δοξάσατε τὸν Κύριον ὅτι ὁ Κύριος εἶναι ἀγαθός, ψάλατε εἰς τὸ ὄνομά ᾧ ὅτι εἶναι καλόν.

4 "Οτι ὁ Κύριος ἐδιάλεξε διὰ τὸν ἑαυτὸν τὴν Ἰακώβ, καὶ τὸν Ἰσραὴλ διὰ περιουσιασμόν.

5 Ἐγὼ δὲ ἔγνωσα ὅτι μέγας εἶναι ὁ Κύριος, καὶ ὑπὲρ πάντας τοὺς θεοὺς.

6 Πάντα ὅσα ἠθέλησεν ὁ Κύριος, ἐποίησεν εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ εἰς τὴν γῆν, εἰς τὰς θάλασσας, καὶ εἰς πάσας τὰς ἀβύσσους.

7 Μετέφερε σύνεφιν ἀπὸ τῆς ἀκρας τῆς γῆς, καὶ ἐποίησε τὴν ἀστραπὴν εἰς βροχὴν, καὶ ἐκφέρειν ἀνέμους ἀπὸ τοῦ θησαυροῦ του.

8 Ἐκτίπησε τὰ πρωτότοκα τῆς Αἰγύπτου, ἀνθρώπους καὶ ζῶα.

9 Ἔστειλε σημεῖα καὶ θαύματα, εἰς τὴν μέσην σου, Αἴγυπτε, ἐπὶ τὸν Φαραῶ, καὶ πάντας τὰς δούλους του.

10 Ἐκτίπησεν ἔθνη πολλὰ, καὶ ἐθανάτωσε δυνατοὺς βασιλεῖς.

11 Σηὼν τὸν βασιλέα τῶν Ἀμορραίων, καὶ Ὠγ τὸν βασιλέα τῆς Βασάν, καὶ πάσας τὰς βασιλείας τῆς Χαναάν.

12 Καὶ ἔδωκε τὴν γῆν των εἰς κληρονομίαν, εἰς κληρονομίαν τοῦ Ἰσραὴλ τοῦ λαοῦ του.

13 Κύριε τὸ ὄνομά σου κρατεῖ εἰς τὸν αἰῶνα.

nella Casa del Signore.

2 Alzate le vostre mani verso il Santuario, e benedite il Signore.

3 Benediciti da Sion il Signore che ha fatto il cielo, e la terra.

SALMO CXXXV.

LODATE il Nome del Signore: laudate, voi servitori del Signore.

2 Che state nella Casa del Signore, ne' Cortili della Casa del nostro Dio.

3 Lodate il Signore: perciocché il Signore è buono: salmeggiate al suo Nome, perciocché è amabile.

4 Conciosiacosachè il Signore s'abbia eletto Jacob, ed Israel, per suo tesoro riposto.

5 Certo io conosco ch' il Signore è grande, e ch' il nostro Signore è maggiore di tutti gl' iddii.

6 Il Signore fa tutto ciò che gli piace in cielo, ed in terra: ne' mari, ed in tutti gli abissi.

7 Egli fa salire i vapori dall' estremità della terra: egli fa i lampi per la pioggia: egli trae fuori il vento da' suoi tesori.

8 Egli è quel che percosse i primogeniti d' Egitto, così degli uomini, come degli animali;

9 Che mandò segni, e prodigi, in mezzo di te, o Egitto: sopra Faraone, e sopra tutti i suoi servitori;

10 Che percosse nazioni grandi, ed uccise re potenti.

11 Sihon, re degli Amorrei: ed Og, re di Basan: ed i re di tutti i regni di Canaan.

12 E diede i lor paesi per eredità; per eredità ad Israel, suo popolo.

13 O Signore, il tuo Nome è in eterno: o Signore, la memoria di te è per ogni età.

14 Quando il Signore avrà fatti i suoi

2 Ye that by night stand in the house of the Lord: even in the courts of the house of our God.

3 Lift up your hands in the sanctuary: and praise the Lord.

4 The Lord that made heaven and earth: give thee blessing out of Sion.

PSALM CXXXV.

O PRAISE the Lord, laud ye the Name of the Lord: praise it, O ye servants of the Lord; 2 Ye that stand in the house of the Lord: in the courts of the house of our God.

3 O praise the Lord, for the Lord is gracious: O sing praises unto his Name, for it is lovely.

4 For why? the Lord hath chosen Jacob unto himself: and Israel for his own possession.

5 For I know that the Lord is great: and that our Lord is above all gods.

6 Whatsoever the Lord pleased, that did he in heaven, and in earth: and in the sea, and in all deep places.

7 He bringeth forth the clouds from the ends of the world: and sendeth forth lightnings with the rain, bringing the winds out of his treasures.

8 He smote the first-born of Egypt: both of man and beast.

9 He hath sent tokens and wonders into the midst of thee, O thou land of Egypt: upon Pharaoh, and all his servants.

10 He smote divers nations: and slew mighty kings.

11 Sion king of the Amorites, and Og the king of Basan: and all the kingdoms of Canaan;

12 And gave their land to be an heritage: even an heritage unto Israel his people.

13 Thy Name, O Lord, endureth for ever: so doth thy memorial, O Lord, from one generation to another.

die Berge Zions. Denn daselbst verheißt der Herr Segen und Leben immer und ewiglich.

Der 134 Psalm.

1 Siehe, lobet den Herrn, alle Knechte des Herrn, die ihr sehet des Nachts im Hause des Herrn.

2 Hebet eure Hände auf im Heiligthum, und lobet den Herrn.

3 Der Herr segne dich aus Zion, der Himmel und Erde gemacht hat.

Der 135 Psalm.

1 Lobet den Namen des Herrn; lobet, ihr Knechte des Herrn,

2 Die ihr sehet im Hause des Herrn, in den Höfen des Hauses unsers Gottes.

3 Lobet den Herrn, denn der Herr ist freundlich; lobsinget seinem Namen, denn er ist lieblich.

4 Denn der Herr hat sich Jacob erwählt, Israel zu seinem Eigenthum.

5 Denn ich weiß, daß der Herr groß ist, und unser Herr vor allen Göttern.

6 Alles, was er will, das thut er, im Himmel, auf Erden, im Meer, und in allen Tiefen.

7 Der die Wolken läßt aufgehen vom Ende der Erde, der die Blitze samt dem Regen macht, der den Wind aus heimlichen Oertern kommen läßt.

8 Der die Erstgeburten schlug in Egypten, beides der Menschen und des Viehes,

9 Und ließ seine Zeichen und Wunder kommen über dich, Egyptenland, über Pharaon und alle seine Knechte;

10 Der viele Völker schlug, und tödtete mächtige Könige,

11 Sion, der Amoriter König, und Og, den König zu Basan, und alle Königreiche in Canaan,

12 Und gab ihr Land zum Erbe, zum Erbe sei-

2 Elevez vos mains dans le sanctuaire, et bénissez l'Eternel.

3 L'Eternel te bénisse de Sion, lui qui a fait les cieus et la terre.

PSEAUME CXXXV.

LOUEZ l'Eternel; louez le nom de l'Eternel, vous les serviteurs de l'Eternel, louez-le.

2 Vous qui assistez dans la maison de l'Eternel, dans les parvis de la maison de notre Dieu.

3 Louez l'Eternel, car l'Eternel est bon; psalmodiez à son nom, car c'est une chose agréable.

4 Car l'Eternel s'est choisi Jacob et Israël pour son précieux joyau.

5 Certainement, je sais que l'Eternel est grand, et que notre Seigneur est au dessus de tous les dieux.

6 L'Eternel fait tout ce qu'il lui plaît, dans les cieus et sur la terre, dans la mer, et dans tous les abîmes.

7 C'est lui qui fait monter du bout de la terre les vapeurs; il produit les éclairs pour la pluie; il tire le vent de ses trésors.

8 C'est lui qui a frappé les premiers nés d'Egypte, tant des hommes que des bêtes;

9 Qui a envoyé des prodiges et des miracles au milieu de toi, o Egypte, contre Pharon et contre tous ses serviteurs;

10 Qui a frappé plusieurs nations, et mis à mort de puissans rois;

11 Sion, le roi des Amorrhéens, et Hog, le roi de Bascan; et les rois de tous les royaumes de Canaan;

12 Et qui a donné leur pays en héritage, en héritage, dis-je, à Israël son peuple.

13 Eternel, ta renommée est à toujours; Eternel, ta mémoire est d'âge en âge.

14 Car l'Eternel fera justice à son peuple, et se repentira en faveur de ses serviteurs.

2 Por las noches alzad vuestras manos ácia el santuario, y bendecid al Señor.

3 Bendigate desde Sion el Señor, que hizo el cielo y la tierra.

PSALMO CXXXV.

ALLELUYA. Alabad el nombre del Señor, alabad, siervos, al Señor.

2 Los que estais en la casa del Señor, en los atrios de la casa de nuestro Dios.

3 Alabad al Señor, porque el Señor es bueno: psalmead á su nombre, porque es suave.

4 Porque escogió para sí el Señor á Jacob, á Israel en posesion para sí.

5 Pues yo he conocido que el Señor es grande, y que nuestro Dios es sobre todos los dioses.

6 Todas las cosas que quiso, las hizo el Señor en el cielo, en la tierra, en el mar, y en todos los abismos.

7 El que saca las nubes del caho de la tierra: hizo los relámpagos para lluvia. El que saca los vientos de sus tesoros:

8 El que hirió á los primogénitos de Egipto desde el hombre hasta la bestia.

9 Y envié señales, y prodigios en medio de tí, ó Egipto, contra Pharaón, y contra todos sus siervos.

10 El que hirió á muchas naciones, y mató á Reyes fuertes:

11 A Sehón Rey de los Amorrhéos, y á Og Rey de Basán, y á todos los reynos de Canaan.

12 Y dió la tierra de ellos en herencia, en herencia á Israel su pueblo.

13 Señor, tu nombre es eternamente: Señor, la memoria de tí será por generacion en generacion.

14 Porque el Señor juzgará á su pueblo, y

15 Τὰ εἰδῶλα τῶν ἔθνων ἀργύριον καὶ χρυσίον, ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων.
 16 Στόμα ἔχουσι καὶ οὐ λαλήσουσιν· ὀφθαλμοὺς ἔχουσι καὶ οὐκ ὁρῶνται.
 17 Ὅσα ἔχῃσι καὶ ἐκ ἐνωτισθῇσονται· ἐδὲ γὰρ ἐστὶ πνεῦμα ἐν τῷ στόματι αὐτῶν.
 18 Ὅμοιοι αὐτοῖς γέγοντο οἱ ποιῶντες αὐτὰ, καὶ πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτοῖς.
 19 Οἶκος Ἰσραὴλ εὐλογῆσατε τὸν Κύριον· οἶκος Ἀαρὼν εὐλογῆσατε τὸν Κύριον.
 20 Οἶκος Λευὶ εὐλογῆσατε τὸν Κύριον· οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον εὐλογῆσατε τὸν Κύριον.
 21 Εὐλογητὸς Κύριος ἐν Σιών, ὁ κατοικῶν Ἱερουσαλήμ.

ΕΣΠΕΡΙΝΑ ΕΥΧΑΙ.

Ψαλ. ρλς'. CXXXVI.

ΕΞΟΜΟΛΟΓΕΙΣΘΕ τῷ Κυρίῳ ὅτι ἀγαθὸς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
 2 Ἐξομολογείσθε τῷ Θεῷ τῶν θεῶν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
 3 Ἐξομολογείσθε τῷ Κυρίῳ τῶν κυρίων, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
 4 Τῷ ποιῇσαντι θαυμάσια μέγала μόνη, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
 5 Τῷ ποιῇσαντι τοὺς οὐρανοὺς ἐν συνέσει, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
 6 Τῷ στερεῶσαντι τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
 7 Τῷ ποιῇσαντι φῶτα μέγала μόνη, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
 8 Τὸν ἥλιον εἰς ἐξουσίαν τῆς ἡμέρας, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
 9 Τὴν σελήνην καὶ τὰς ἀστέρας εἰς ἐξουσίαν τῆς νυκτός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
 10 Τῷ πατάξαντι Αἴγυπτον σὺν τοῖς πρωτοτό-

κοῖς τὸ μνημόσυνόν σου εἰς γενεάν καὶ γενεάν.
 14 Ὅτι ὁ Κύριος θέλει ἐκδικήσῃ τὸν λαόν σου, καὶ ἐλεήσει τὸν δούλον σου.
 15 Τὰ εἰδῶλα τῶν ἔθνων εἶναι ἀργύριον καὶ χρυσίον ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων.
 16 Στόμα ἔχουσι καὶ δὲν λαλοῦσιν, ὀφθαλμοὺς καὶ δὲν βλέπουσιν.
 17 Ἀυτὰ καὶ δὲν ἀκούουσι, καὶ τὸ στόμα των δὲν ἔχει πνεῦμα.
 18 Ὅσοι τὰ πλάτουσιν θέλει τὰ ὁμοιάσουσι, καὶ πάντες οἱ ἐλπίζοντες εἰς αὐτὰ.
 19 Εὐλογῆσατε τὸν Κύριον, ὦ οἶκος Ἰσραὴλ, εὐλογῆσατε τὸν Κύριον, οἶκος Ἀαρὼν.
 20 Εὐλογῆσατε τὸν Κύριον, οἶκος Λευὶ, εὐλογῆσατε τὸν Κύριον σεῖς πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον.
 21 Εὐλογητὸς ὁ Κύριος εἰς Σιών, ὁ κατοικῶν εἰς Ἱερουσαλήμ.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΗΣ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Ψαλ. ρλς' CXXXVI.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΣΑΤΕ τὸν Κύριον ὅτι εἶναι ἀγαθός, καὶ τὸ ἔλεός του μένει εἰς τὸν αἰῶνα.
 2 Εὐχαριστήσατε τὸν θεὸν τῶν θεῶν, ὅτι τὸ ἔλεός του μένει εἰς τὸν αἰῶνα.
 3 Εὐχαριστήσατε τὸν Κύριον τῶν Κυρίων, ὅτι τὸ ἔλεός του μένει εἰς τὸν αἰῶνα.
 4 Τὸν μόνον ποιῇσαντα θαύματα μέγала, ὅτι τὸ ἔλεός του μένει εἰς τὸν αἰῶνα.
 5 Τὸν ποιῇσαντα μὲ τὴν σοφίαν του τοὺς ὕδαντες, ὅτι τὸ ἔλεός του μένει εἰς τὸν αἰῶνα.
 6 Τὸν στερεῶσαντα τὴν γῆν ἐπὶ τῶν ὑδάτων, ὅτι τὸ ἔλεός του μένει εἰς τὸν αἰῶνα.
 7 Τὸν μόνον ποιῇσαντα φῶτα μέγала, ὅτι τὸ ἔλεός του μένει εἰς τὸν αἰῶνα.
 8 Τὸν ἥλιον κυβερνῶντα τὴν ἡμέραν ὅτι τὸ ἔλεός του μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

15 Simulachra Gentium argentum, et aurum, opera manuum hominum.
 16 Os habent, et non loquentur: oculos habent, et non vident.
 17 Aures habent, et non audient: neque enim est spiritus in ore ipsorum.
 18 Similes illis fiant qui faciunt ea: et omnes, qui confidunt in eis.
 19 Domus Israel benedicite Domino: domus Aaron benedicite Domino.
 20 Domus Levi benedicite Domino: qui timetis Dominum, benedicite Domino.
 21 Benedictus Dominus ex Sion, qui habitat in Jerusalem.

VESPERTINÆ PRECES.

PSALMUS CXXXVI.

CONFITEMINI Domino quoniam bonus: quoniam in æternum misericordia ejus.
 2 Confitemini Deo deorum: quoniam in æternum misericordia ejus.
 3 Confitemini Domino dominorum: quoniam in æternum misericordia ejus.
 4 Qui facit mirabilia magna solus: quoniam in æternum misericordia ejus.
 5 Qui fecit caelos in intellectu: quoniam in æternum misericordia ejus.
 6 Qui firmavit terram super aquas: quoniam in æternum misericordia ejus.
 7 Qui fecit luminaria magna: quoniam in æternum misericordia ejus.
 8 Solem in potestatem diei: quoniam in æternum misericordia ejus.
 9 Lunam, et stellas in potestatem noctis: quoniam in æternum misericordia ejus.
 10 Qui percussit Ægyptum cum primo-genitis eorum: quoniam in æternum misericordia ejus.

giudicii sopra il suo popolo, egli si pentirà per amor de' suoi servitori.

15 Gl' idoli delle genti sono argento, ed oro: opera di mani d' uomini.

16 Hanno bocca, e non parlano: hanno occhi, e non veggono.

17 Hanno orecchi, e non odono: ed anche non hanno fiato alcuno nella lor bocca.

18 Simili ad essi sieno quelli che li fanno, chiunque in essi si confida.

19 Casa d' Israel, benedite il Signore: Casa d' Aaron, benedite il Signore.

20 Casa di Levi, benedite il Signore: voi, che temete il Signore, beneditelo.

21 Benedetto sia da Sion il Signore, che abita in Jerusalem. Alleluia.

PREGHIERA della SERA.

SALMO CXXXVI.

CELEBRATE il Signore: perciocchè egli è buono: perciocchè la sua benignità è in eterno.

2 Celebrate l' Iddio degl' iddii: perciocchè la sua benignità è in eterno.

3 Celebrate il Signore de' signori: perciocchè la sua benignità è in eterno.

4 Celebrate colui, che solo fa maraviglie grandi: perciocchè la sua benignità è in eterno.

5 Colui che ha fatti i cieli con intendimento: perciocchè la sua benignità è in eterno.

6 Colui che ha distesa la terra sopra l'acqua: perchè la sua benignità è in eterno.

7 Colui che ha fatti i gran luminari: perciocchè la sua benignità è in eterno.

8 Il sole per avere il reggimento del giorno. perciocchè la sua benignità è in eterno.

9 La luna, e le stelle, per avere i reggi-

14 For the Lord will avenge his people: and be gracious unto his servants.

15 As for the images of the heathen, they are but silver and gold: the work of men's hands.

16 They have mouths, and speak not: eyes have they, but they see not.

17 They have ears, and yet they hear not: neither is there any breath in their mouths.

18 They that make them are like unto them: and so are all they that put their trust in them.

19 Praise the Lord, ye house of Israel: praise the Lord, ye house of Aaron.

20 Praise the Lord, ye house of Levi: ye that fear the Lord, praise the Lord.

21 Praised be the Lord out of Sion: who dwelleth at Jerusalem.

EVENING PRAYER.

PSALM CXXXVI.

GIVE thanks unto the Lord, for he is gracious: and his mercy endureth for ever.

2 O give thanks unto the God of all gods: for his mercy endureth for ever.

3 O thank the Lord of all Lords: for his mercy endureth for ever.

4 Who only doeth great wonders: for his mercy endureth for ever.

5 Who by his excellent wisdom made the heavens: for his mercy endureth for ever.

6 Who laid out the earth above the waters: for his mercy endureth for ever.

7 Who hath made great lights: for his mercy endureth for ever;

8 The sun to rule the day: for his mercy endureth for ever;

9 The moon and the stars to govern the night: for his mercy endureth for ever.

nem Wolf Israel.

13 Herr, dein Name währet ewiglich, dein Gedächtniß, Herr, währet für und für.

14 Denn der Herr wird sein Volk richten, und seinen Knechten gnädig seyn.

15 Der Heiden Götzen sind Silber und Gold, von Menschenhänden gemacht.

16 Sie haben Mäuler, und reden nicht; sie haben Augen, und sehen nicht;

17 Sie haben Ohren, und hören nicht; auch ist kein Odem in ihrem Munde.

18 Die solche machen, sind gleich also, alle, die auf solche hoffen.

19 Das Haus Israel lobe den Herrn; lobet den Herrn, ihr vom Hause Aarons;

20 Ihr vom Hause Levi, lobet den Herrn; die ihr den Herrn fürchtet, lobet den Herrn.

21 Gelobet sey der Herr aus Zion, der zu Jerusalem wohnet. Halleluja.

Abend-Gebete.

Der 136 Psalm.

1 Danket dem Herrn, denn er ist freundlich, denn seine Güte währet ewiglich.

2 Danket dem Gott aller Götter, denn seine Güte währet ewiglich.

3 Danket dem Herrn aller Herren, denn seine Güte währet ewiglich;

4 Der große Wunder that allein, denn seine Güte währet ewiglich.

5 Der die Himmel ordentlich gemacht hat, denn seine Güte währet ewiglich.

6 Der die Erde aufs Wasser ausgebreitet hat, denn seine Güte währet ewiglich.

15 Les faux dieux des nations sont de l'or et de l'argent, un ouvrage de main d'homme.

16 Ils ont une bouche, et ils ne parlent point; ils ont des yeux, et ils ne voient point.

17 Ils ont des oreilles, et ils n'entendent point; il n'y a point aussi de souffle dans leur bouche.

18 Ceux qui les font, et tous ceux qui s'y confient, leur deviendront semblables.

19 Maison d'Israël, bénissez l'Eternel; maison d'Aaron, bénissez l'Eternel.

20 Maison des Lévites, bénissez l'Eternel; vous qui craignez l'Eternel, bénissez l'Eternel.

21 Beni soit de Sion l'Eternel qui habite à Jérusalem! Louez l'Eternel.

PRIERE DU SOIR.

PSEAUME CXXXVI.

CELEBREZ l'Eternel, car il est bon; parce que sa miséricorde demeure éternellement.

2 Célebrez le Dieu des dieux; car sa miséricorde demeure éternellement.

3 Célebrez le Seigneur des seigneurs; car sa miséricorde demeure éternellement.

4 Célebrez celui qui fait seul de grandes merveilles; car sa miséricorde demeure éternellement.

5 Celui qui a fait les cieus avec intelligence; car sa miséricorde demeure éternellement.

6 Celui qui a étendu la terre sur les eaux; car sa miséricorde demeure éternellement.

7 Celui qui a fait les grands luminaires; car sa miséricorde demeure éternellement;

8 Le soleil pour avoir seigneurie sur le jour; car sa miséricorde demeure éternellement;

9 La lune et les étoiles, pour avoir domination sur la nuit; car sa miséricorde demeure éternellement;

10 Celui qui a frappé l'Egypte en ses pre-

se dexará vencer de los ruegos de sus siervos.

15 Los simulacros de las gentes, plata y oro, obras de manos de hombres.

16 Boca tienen, y no hablarán: ojos tienen, y no verán.

17 Oreas tienen, y no oirán: porque no hay resuello en su boca.

18 Sean semejantes á ellos los que los hacen, y todos los que confían en ellos.

19 Casa de Israel, bendecid al Señor: casa de Aarón, bendecid al Señor.

20 Casa de Levi, bendecid al Señor: los que teméis al Señor, bendecid al Señor.

21 Desde Sion se bendiga al Señor, que habita en Jerusalem.

ORACION VESPERTINA.

PSALMO CXXXVI.

Alleluja.

ALABAD al Señor, porque es bueno, porque su misericordia es para siempre.

2 Alabad al Dios de los dioses, porque su misericordia es para siempre.

3 Alabad al Señor de los señores, porque su misericordia es para siempre.

4 Al que hace grandes maravillas solo, porque su misericordia es para siempre.

5 Al que hizo los cielos con inteligencia, porque su misericordia es para siempre.

6 Al que afirmó la tierra sobre las aguas, porque su misericordia es para siempre.

7 Al que hizo las grandes lumbreras, porque su misericordia es para siempre.

8 El sol para presidir al día, porque su misericordia es para siempre.

κοις αὐτῶν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

11 Καὶ ἐξαγαγόντι τὸν Ἰσραὴλ ἐκ μέσου αὐτῶν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

12 Ἐν χειρὶ κραταῖα καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῇ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

13 Τῷ καταδιελόντι τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν εἰς διαίρεσεις, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

14 Καὶ διαγαγόντι τὸν Ἰσραὴλ διὰ μέσου αὐτῆς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

15 Καὶ ἐκτινάξαντι Φαραὼ τὴν δύναμιν αὐτῆς εἰς θάλασσαν ἐρυθρὰν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

16 Τῷ διαγαγόντι τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

17 Τῷ πατάξαντι βασιλεῖς μεγάλους, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

18 Καὶ ἀποκτείναντι βασιλεῖς κραταιοὺς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

19 Τὸν Σηὼν βασιλέα τῶν Ἀμορραίων, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

20 Καὶ τὸν Ὠγ βασιλέα τῆς Βασάν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

21 Καὶ δόντι τὴν γῆν αὐτῶν κληρονομίαν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

22 Κληρονομίαν Ἰσραὴλ δούλῳ αὐτοῦ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

23 Ὅτι ἐν τῇ ταπεινώσει ἡμῶν ἐμνήσθη ἡμῶν ὁ Κύριος, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

24 Καὶ ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

25 Ὁ δίδους τροφὴν πάσῃ σαρκί, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

26 Ἐξομολογείσθε τῷ Θεῷ τοῦ οὐρανοῦ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

9 Τὴν σελήνην, καὶ τὰ ἄστρα κυβερνῆντα τὴν νύκτα, ὅτι τὸ ἔλεος τῆς μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

10 Τὸν κτυπήσαντα τὴν Αἴγυπτον, καὶ τὸς πρωτοδόκους τῶν, ὅτι τὸ ἔλεος τῆς μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

11 Τὸν φέροντα ἔξω τὸν Ἰσραὴλ ἀπὸ αὐτῆς, ὅτι τὸ ἔλεος τῆς μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

12 Μὲ δυνατόν καὶ ὑψηλὴν χεῖρα, ὅτι τὸ ἔλεος τῆς μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

13 Τὸν μερίσαντα τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν εἰς δύο, ὅτι τὸ ἔλεος τῆς μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

14 Καὶ ἔφερε τὸν Ἰσραὴλ διὰ τὸ μέσον τῆς, ὅτι τὸ ἔλεος τῆς μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

15 Ἄλλ' ἐγκρέμνησε τὸν Φαραὼ, καὶ τὴν δύναμίν του εἰς τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν ὅτι τὸ ἔλεος τῆς μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

16 Τὸν φέροντα τὸν λαὸν τῆς ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὅτι τὸ ἔλεος τῆς μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

17 Τὸν κτυπήσαντα μεγάλους βασιλεῖς, ὅτι τὸ ἔλεος τῆς μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

18 Τὸν θανατώσαντα δυνατοὺς βασιλεῖς, ὅτι τὸ ἔλεος τῆς μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

19 Τὸν Σηὼν βασιλέα τῶν Ἀμορραίων, ὅτι τὸ ἔλεος τῆς μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

20 Καὶ τὸν Ὠγ βασιλέα τῆς Βασάν, ὅτι τὸ ἔλεος τῆς μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

21 Τὸν δίδοντα τὴν γῆν τῶν εἰς κληρονομίαν, ὅτι τὸ ἔλεος τῆς μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

22 Εἰς κληρονομίαν τοῦ Ἰσραὴλ τοῦ δούλου του, ὅτι τὸ ἔλεος τῆς μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

23 Τὸν ἐνθυμούντα ἡμᾶς τῷ καιρῷ τῆς θλίψεώς μας, ὅτι τὸ ἔλεος τῆς μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

24 Τὸν λυτρώσαντα ἡμᾶς ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν μας, ὅτι τὸ ἔλεος τῆς μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

25 Τὸν δίδοντα τροφὴν εἰς κάθε σάρκα, ὅτι τὸ ἔλεος τῆς μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

26 Εὐχαριστήσατε τὸν Θεὸν τοῦ οὐρανοῦ, ὅτι

11 Qui eduxit Israel de medio eorum: quoniam in æternum misericordia ejus.

12 In manu potenti, et brachio excelso: quoniam in æternum misericordia ejus.

13 Qui divisit Mare rubrum in divisiones: quoniam in æternum misericordia ejus.

14 Et eduxit Israel per medium ejus: quoniam in æternum misericordia ejus.

15 Et excussit Pharaonem, et virtutem ejus in Mari rubro: quoniam in æternum misericordia ejus.

16 Qui traduxit populum suum per desertum: quoniam in æternum misericordia ejus.

17 Qui percussit reges magnos: quoniam in æternum misericordia ejus.

18 Et occidit reges fortes: quoniam in æternum misericordia ejus.

19 Sehon regem Amorrhæorum: quoniam in æternum misericordia ejus.

20 Et Og regem Basan: quoniam in æternum misericordia ejus.

21 Et dedit terram eorum hereditatem: quoniam in æternum misericordia ejus.

22 Hereditatem Israel servo suo: quoniam in æternum misericordia ejus.

23 Quia in humilitate nostra memor fuit nostri: quoniam in æternum misericordia ejus.

24 Et redemit nos ab inimicis nostris: quoniam in æternum misericordia ejus.

25 Qui dat escam omni carni: quoniam in æternum misericordia ejus.

26 Confitemini Deo cæli: quoniam in æternam misericordia ejus. Confitemini Domino dominorum: quoniam in æternam misericordia ejus.

menti della notte: perciocchè la sua benignità è in eterno.

10 Colui che percosse gli Egizii ne'lor primogeniti: perciocchè la sua benignità è in eterno.

11 E trasse fuori Israel del mezzo di loro: perciocchè la sua benignità è in eterno.

12 Con man potente, e con braccio steso: perciocchè la sua benignità è in eterno.

13 Colui che spartì il mar rosso in due: perciocchè la sua benignità è in eterno.

14 E fece passare Israel per lo mezzo d'esso: perciocchè la sua benignità è in eterno.

15 E traboccò nel mar rosso Faraone, ed il suo esercito: perciocchè la sua benignità è in eterno.

16 Colui che condusse il suo popolo per lo deserto: perciocchè la sua benignità è in eterno.

17 Colui che percosse re grandi: perciocchè la sua benignità è in eterno.

18 Ed uccise re potenti: perciocchè la sua benignità è in eterno.

19 Sihon, re degli Amorrei: perciocchè la sua benignità è in eterno.

20 Ed Og, re di Basan: perciocchè la sua benignità è in eterno.

21 E diede il lor paese in eredità: perciocchè la sua benignità è in eterno.

22 In eredità ad Israel, suo servitore: perciocchè la sua benignità è in eterno.

23 Il quale, quando siamo stati abbassati, s'è ricordato di noi: perciocchè la sua benignità è in eterno.

24 E ci ha riscossi da' nostri nemici: perciocchè la sua benignità è in eterno.

25 Il quale dà il cibo ad ogni carne: perciocchè la sua benignità è in eterno.

26 Celebrate il Signore de' cieli: perciocchè la sua benignità è in eterno.

10 Who smote Egypt with their first-born: for his mercy endureth for ever;

11 And brought out Israel from among them: for his mercy endureth for ever;

12 With a mighty hand, and stretched out arm: for his mercy endureth for ever.

13 Who divided the Red sea in two parts: for his mercy endureth for ever;

14 And made Israel to go through the midst of it: for his mercy endureth for ever.

15 But as for Pharaoh and his host, he overthrew them in the Red sea: for his mercy endureth for ever.

16 Who led his people through the wilderness: for his mercy endureth for ever.

17 Who smote great kings: for his mercy endureth for ever;

18 Yea, and slew mighty kings: for his mercy endureth for ever;

19 Sehon king of the Amorites: for his mercy endureth for ever;

20 And Og the king of Basan: for his mercy endureth for ever;

21 And gave away their land for an heritage: for his mercy endureth for ever;

22 Even for an heritage unto Israel his servant: for his mercy endureth for ever.

23 Who remembered us when we were in trouble: for his mercy endureth for ever;

24 And hath delivered us from our enemies: for his mercy endureth for ever.

25 Who giveth food to all flesh: for his mercy endureth for ever.

26 O give thanks unto the God of heaven: for his mercy endureth for ever.

27 O give thanks unto the Lord of lords: for his mercy endureth for ever.

7 Der große Richter gemacht hat, denn seine Güte währet ewiglich.

8 Die Sonne, dem Tage vorzustehen, denn seine Güte währet ewiglich.

9 Den Mond und Sterne, der Nacht vorzustehen, denn seine Güte währet ewiglich.

10 Der Egypten schlug an ihren Erstgeburten, denn seine Güte währet ewiglich.

11 Und führte Israel heraus, denn seine Güte währet ewiglich.

12 Durch mächtige Hand und ausgerechten Arm, denn seine Güte währet ewiglich.

13 Der das Schilfmeer theilte in zwey Theile, denn seine Güte währet ewiglich.

14 Und ließ Israel durchhin gehen, denn seine Güte währet ewiglich.

15 Der Pharaon und sein Heer ins Schilfmeer stieß, denn seine Güte währet ewiglich.

16 Der sein Volk führte durch die Wüste, denn seine Güte währet ewiglich.

17 Der große Könige schlug, denn seine Güte währet ewiglich.

18 Und erwoürgete mächtige Könige, denn seine Güte währet ewiglich.

19 Sihon, der Amoriter König, denn seine Güte währet ewiglich.

20 Und Og, den König zu Basan, denn seine Güte währet ewiglich.

21 Und gab ihr Land zum Erbe, denn seine Güte währet ewiglich.

22 Zum Erbe seinem Knechte Israel, denn seine Güte währet ewiglich.

23 Denn er gedachte an uns, da wir untergedrückt waren, denn seine Güte währet ewiglich.

miers-nés; car sa miséricorde demeure éternellement;

11 Et qui a fait sortir Israël du milieu d'eux; car sa miséricorde demeure éternellement;

12 Avec une main forte et un bras étendu; car sa miséricorde demeure éternellement;

13 Lequel a fendu la mer Rouge en deux; car sa miséricorde demeure éternellement;

14 Et a fait passer Israël par le milieu d'elle; car sa miséricorde demeure éternellement;

15 Et a renversé Pharaon et son armée dans la mer Rouge; car sa miséricorde demeure éternellement.

16 Lequel a conduit son peuple par le désert; car sa miséricorde demeure éternellement.

17 Lequel a frappé de grands rois; car sa miséricorde demeure éternellement;

18 Et a tué des rois magnifiques; car sa miséricorde demeure éternellement;

19 Sihon, roi des Amorhéens; car sa miséricorde demeure éternellement;

20 Et Hog, roi de Basçan; car sa miséricorde demeure éternellement.

21 Et a donné leur pays en héritage; car sa miséricorde demeure éternellement;

22 En héritage à Israël son serviteur; car sa miséricorde demeure éternellement.

23 Lequel, lors que nous étions bien bas, s'est souvenu de nous; car sa miséricorde demeure éternellement;

24 Et nous a délivrés de la main de nos ennemis; car sa miséricorde demeure éternellement.

25 Lequel donne de la nourriture à toute chair; car sa miséricorde demeure éternellement.

26 Célébrez le Dieu fort des cieus; car sa miséricorde demeure éternellement.

9 La Luna, y las estrellas para presidir á la noche, porque su misericordia es para siempre.

10 Al que hirió á Egipto con sus primogénitos, porque su misericordia es para siempre.

11 Al que sacó á Israel de en medio de ellos, porque su misericordia es para siempre.

12 Con mano poderosa y brazo excelso, porque su misericordia es para siempre.

13 Al que dividió en partes el mar Roxo, porque su misericordia es para siempre.

14 Y sacó á Israel por medio de él, porque su misericordia es para siempre.

15 Y sacudió á Pharaón, y á su ejército en el mar Roxo, porque su misericordia es para siempre.

16 Al que llevó su pueblo al través del desierto, porque su misericordia es para siempre.

17 Al que hirió á los grandes Reyes, porque su misericordia es para siempre.

18 Y mató los Reyes fuertes, porque su misericordia es para siempre.

19 A Sehón Rey de los Amorhéos, porque su misericordia es para siempre.

20 Y á Og Rey de Basán, porque su misericordia es para siempre.

21 Y dió la tierra de ellos en herencia, porque su misericordia es para siempre.

22 En herencia á Israel su siervo, porque su misericordia es para siempre.

23 Porque en nuestro abatimiento se acordó de nosotros, porque su misericordia es para siempre.

24 Y nos redimió de nuestros enemigos, porque su misericordia es para siempre.

25 El que da alimento á toda carne, porque su misericordia es para siempre.

26 Alabad al Dios del cielo, porque su misericordia es para siempre. Alabad al Señor de los señores, porque su misericordia es para siempre.

Ψαλ. ρλζ'. CXXXXVII.

ΕΠΙ τῶν ποταμῶν Βαβυλῶνος ἐκεῖ ἐκαθίσασμεν, καὶ ἐκλαύσαμεν ἐν τῷ μνηστῆναι ἡμᾶς τῆς Σιών.

2 Ἐπὶ ταῖς ἰτέαις ἐν μέσῳ αὐτῆς ἐκρεμάσαμεν τὰ ὄργανα ἡμῶν.

3 Ὅτι ἐκεῖ ἐπηρώτησαν ἡμᾶς οἱ αἰχμαλωτεύσαντες ἡμᾶς, λόγους ψῶν, καὶ οἱ ἀπαγαγόντες ἡμᾶς, ὕμνον ἄσαιτε ἡμῖν ἐκ τῶν ψῶν Σιών.

4 Πῶς ᾄσωμεν τὴν ψῶν Κυρίου ἐπὶ γῆς ἀλλοτριᾶς;

5 Ἐν ἐπιλήθωμαί σου Ἱερουσαλήμ, ἐπιλησθεὶς ἡ δεξιὰ μου.

6 Κολληθεὶς ἡ γλῶσσά μου τῷ λάρυγγί μου, ἕαν μὴ σε μνησθῶ ἂν μὴ προανατάξωμαι τὴν Ἱερουσαλήμ ὡς ἐν ἀρχῇ τῆς εὐφροσύνης μου.

7 Μνήσθητι Κύριε τῶν υἱῶν Ἐδοὺμ τὴν ἡμέραν Ἱερουσαλήμ τῶν λεγόντων, Ἐκκενοῦτε, ἐκκενοῦτε, ἕως τῶν θεμελίων αὐτῆς.

8 Θυγάτηρ Βαβυλῶνος ἡ ταλαίπωρος, μακάριος ὃς ἀνταποδώσει σοι τὸ ἀνταπόδομά σου, ὃ ἀνταπέδωκας ἡμῖν.

9 Μακάριος ὃς κρατήσῃ καὶ ἑδαφίεῖ τὰ νήπιά σου πρὸς τὴν πέτραν.

Ψαλ. ρλη'. CXXXXVIII.

ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΟΜΑΙ σοι Κύριε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, καὶ ἐναντίον ἀγγέλων ψαλῶ σοι, ὅτι ἤκασας πάντα τὰ ῥήματα τὸν στόμάτός μου.

2 Προσκυνῶ πρὸς ναὸν ἁγίων σου, καὶ ἐξομολογήσομαι τῷ ὀνόματί σου, ἐπὶ τῷ ἔλεει σου καὶ τῇ ἀληθείᾳ σου ὅτι ἐμεγάλυνας ἐπὶ πᾶν τὸ ὄνομα τὸ ἁγίων σου.

3 Ἐν ᾗ ἂν ἡμέρα ἐπικαλέσωμαί σε, ταχὺ ἐπάκουσόν μου πολυωρήσεις με ἐν ψυχῇ μου δυνάμει σου.

PSALMUS CXXXXVII.

SUPER flumina Babylonis, illic sedimus et flevimus: cum recordaremur Sion:

2 In salicibus in medio ejus, suspendimus organa nostra.

3 Quia illic interrogaverunt nos, qui captivos duxerunt nos, verba cantionum: Et qui abduxerunt nos: Hymnum cantate nobis de canticis Sion.

4 Quomodo cantabimus canticum Domini in terra aliena?

5 Si oblitus fuero tui Jerusalem, oblivioni detur dextera mea.

6 Adhereat lingua mea faucibus meis, si non meminero tui: Si non proposuero Jerusalem, in principio lætitiæ meæ.

7 Memor esto Domine filiorum Edom, in die Jerusalem: Qui dicunt: Exinanite, exinanite usque ad fundamentum in ea.

8 Filia Babylonis misera: beatus, qui retribuisti tibi retributionem tuam, quam retribuisti nobis.

9 Beatus, qui tenebit, et allidet parvulos tuos ad petram.

PSALMUS CXXXXVIII.

CONFITEBOR tibi Domine in toto corde meo: quoniam audisti verba oris mei. In conspectu angelorum psallam tibi:

2 Adorabo ad templum sanctum tuum, et confitebor nomini tuo. Super misericordia tua, et veritate tua: quoniam magnificasti super omne, nomen sanctum tuum.

3 In quacumque die invocavero te, exaudi me: multiplicabis in anima mea virtutem.

4 Confiteantur tibi Domine omnes reges terræ: quia audierunt omnia verba oris tui:

τὸ ἔλεός σου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

27 Εὐχαριστήσατε τὸν Κύριον τῶν Κυρίων, ὅτι τὸ ἔλεός σου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ψαλ. ρλζ'. CXXXXVII.

ΕΠΙ τοὺς ποταμοὺς τῆς Βαβυλῶνος ἐκαθίσασμεν, καὶ ἑδακρύσαμεν ἐνθυμούντες τὴν Σιών.

2 Ἐπὶ τὰ ἐν μέσῳ αὐτῆς δένδρα ἐκρεμάσαμεν τὰς λύρας μας.

3 Ὅτι ἐκεῖ μᾶς ῥώτησαν οἱ αἰχμαλωτῆσαι ἡμᾶς, ψαλμὸς καὶ μελωδίας εἰς τὴν θλίψιν μας, ψάλατέ μας, ἕνα ὑπὸ τὰς ψαλμοὺς τῆς Σιών.

4 Πῶς θέλομεν ψάλειν τὴν ψῶν τοῦ Κυρίου εἰς ξένην γῆν.

5 Ἐὰν σὲ ἀλησμονήσω ὡς Ἱερουσαλήμ, ὡς ἀλησμονήσῃ ἡ δεξιὰ μου τὴν δυναμὶν της.

6 Ἐὰν ὅτε σὲ ἐνθυμῶμαι ὡς κολληθῇ ἡ γλῶσσά μου εἰς τὸν λάρυγγά μου, ἕαν δὲν προτιμῶ τὴν Ἱερουσαλήμ εἰς τὴν εὐφροσύνην μου.

7 Ἐνθυμήσῃ Κύριε τῆς υἱᾶς Ἐδοὺμ εἰς τὴν ἡμέραν τῆς Ἱερουσαλήμ τοὺς λέγοντας, Κάτω, κάτω, ὡς ξεθεμελιωθῇ.

8 Θυγάτερ Βαβυλῶνος, ἡ ταλαίπωρος, μακάριος ὅστις σοὶ ἀνταποδώσει τὸ ἀνταπόδομά σου, τὸ ὅποιον μᾶς ἀνταπέδωκας.

9 Μακάριος ὅστις πιάσῃ τὰ τέκνα σου, καὶ τὰ βαρέσει κατὰ τῶν πέτρων.

Ψαλ. ρλη'. CXXXXVIII.

ΘΕΛΩ σὲ εὐχαριστήσῃν Κύριε μὲ ὅλην τὴν καρδίαν, ἐμπροσθεν ἰσῶν θεῶν θέλω σὲ δοξάσειν.

2 Θέλω προσκυνῆσαι τὸν ναὸν σου τὸν ἅγιον, καὶ εὐχαριστήσω τὸ ὄνομά σου διὰ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀληθείαν σου, ὅτι ἐμεγάλυνες ὑπὲρ κάθε πρᾶγμα τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον.

3 Ὅταν σὲ κρίξω, σὺ μὲ ἀκούεις, καὶ γεμίζεις τὴν ψυχὴν μου μὲ δυνάμιν.

4 Κύριε, πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς θέλωσι

SALMO CXXXXVII.

ESSENDO presso alle fiumane di Babilonia, dove noi sedevamo, ed anche piangevamo, ricordandoci di Sion:

2 Noi avevamo appese le nostre cetere a' salci, in mezzo d' essa.

3 Benchè quelli che ci avevano menati in cattività ci richiedessero quivi, che cantassimo: e quelli che ci facevano urlar piangendo ci richiedessero canzoni d'allegrezza, dicendo: cantateci delle canzoni di Sion.

4 Come avremmo noi cantate le canzoni del Signore in paese di stranieri?

5 Se io ti dimentico, o Jerusalem: se la mia destra ti dimentica:

6 Resti attaccata la mia lingua al mio palato, se io non mi ricordo di te, se non metto Jerusalem in capo d' ogni mia allegrezza.

7 Ricordati, Signore, de' figliuoli d' Edom, i quali, nella giornata di Jerusalem, dicevano: spianate, spianate, fino a' fondamenti.

8 O figliuola di Babilonia che deviesser distrutta, beato chi ti farà la retribuzione del male, che tu ci hai fatto!

9 Beato chi piglierà i tuoi piccioli figliuoli, e gli sbatterà al sasso.

SALMO CXXXXVIII.

IO ti celebrerò con tutto il mio cuore: io ti salmeggerò davanti agli Angeli.

2 Io adorerò verso il Tempio della tua Santità, e celebrerò il tuo Nome, per la tua benignità, e per la tua verità: perciocchè tu hai magnificata la tua parola, sopra ogni tua fama.

3 Nel giorno ch' io ho gridato, tu m' hai accresciuto di forze nell' anima mia.

4 Tutti i re della terra ti celebreranno, Signore, quando avranno udite le parole della tua bocca.

PSALM CXXXVII.

BY the waters of Babylon we sat down and wept: when we remembered thee, O Sion.

2 As for our harps, we hanged them up: upon the trees that are therein.

3 For they that led us away captive required of us then a song, and melody, in our heaviness: Sing us one of the songs of Sion.

4 How shall we sing the Lord's song: in a strange land?

5 If I forget thee, O Jerusalem: let my right hand forget her cunning.

6 If I do not remember thee, let my tongue cleave to the roof of my mouth: yea, if I prefer not Jerusalem in my mirth.

7 Remember the children of Edom, O Lord, in the day of Jerusalem: how they said, Down with it, down with it, even to the ground.

8 O daughter of Babylon, wasted with misery: yea, happy shall he be that rewardeth thee, as thou hast served us,

9 Blessed shall he be that taketh thy children: and throweth them against the stones.

PSALM CXXXVIII.

I WILL give thanks unto thee, O Lord, with my whole heart: even before the gods will I sing praise unto thee.

2 I will worship toward thy holy temple, and praise thy Name, because of thy loving-kindness and truth: for thou hast magnified thy Name, and thy Word, above all things.

3 When I called upon thee, thou heardest me: and enduedst my soul with much strength.

4 All the kings of the earth shall praise thee, O Lord: for they have heard the words of thy mouth.

24 Und erlösete uns von unsern Feinden, denn seine Güte währet ewiglich.

25 Der allem Fleische Speise giebt, denn seine Güte währet ewiglich.

26 Danket dem Gott vom Himmel, denn seine Güte währet ewiglich.

Der 137 Psalm.

1 An den Bässern zu Babel saßen wir, und weineten, wenn wir an Zion gedachten.

2 Unsere Harfen hiengen wir an die Weiden, die batinnen sind.

3 Denn daselbst hießen uns singen, die uns gefangen hielten, und in unserm Heulen frechlich seyn: Lieber, singet uns ein Lied von Zion.

4 Wie sollten wir des Herrn Lied singen im fremden Lande?

5 Vergesse ich dein, Jerusalem, so werde meiner Nechten vergessen.

6 Meine Zunge müsse an meinem Gaumen kleben, wo ich deiner nicht gedente, wo ich nicht lasse Jerusalem meine höchste Freude seyn.

7 Herr, gedente der Kinder Edoms am Tage Jerusalems, die da sagen: Mein ab, rein ab, bis auf ihren Boden.

8 Du verhörte Tochter Babel, wohl dem, der dir vergelte, wie du uns gethan hast.

9 Wohl dem, der deine jungen Kinder nimmt, und zerschmettert sie an den Stein.

Der 138 Psalm.

1 Ich danke dir von ganzem Herzen; vor den Göttern will ich dir lobsingen.

2 Ich will anbeten zu deinem heiligen Tempel, und deinem Namen danken um deine Güte und Treue: denn du hast deinen Namen über alles herr-

PSEAUME CXXXVII.

NOUS nous sommes tenus auprès des fleuves de Babylone, et même, nous y avons pleuré, nous souvenant de Sion.

2 Nous avons suspendu nos harpes aux saules, au milieu d'elle.

3 Quand ceux qui nous avoient emmenés prisonniers nous ont demandé de chanter des cantiques, et de les réjouir avec nos harpes que nous avions suspendues, et qu'ils nous ont dit: Chantez-nous quelque chose des cantiques de Sion; nous avons répondu:

4 Comment chanterions-nous des cantiques de l'Eternel dans une terre étrangère?

5 Si je t'oublie, Jérusalem, que ma droite s'oublie elle-même.

6 Que ma langue soit attachée à mon palais, si je ne me souviens de toi; si je ne fais de Jérusalem le principal sujet de ma joie.

7 O Eternel, souviens-toi des enfans d'Edom, lesquels dans la journée de Jérusalem disoient: Découvrez, découvrez jusqu'à ses fondemens.

8 Fille de Babylone, qui vas être détruite, heureux celui qui te rendra la pareille de ce que tu nous as fait!

9 Heureux celui qui saisira tes petits enfans, et les écrasera contre les pierres!

PSEAUME CXXXVIII.

JE te célébrerai de tout mon cœur, je te psalmodierai en la présence des souverains.

2 Je me prosternerai dans le palais de ta sainteté, et je célébrerai ton nom, à cause de ta bonté et de ta vérité; car tu as rendu ton nom grand et admirable, par dessus tout autre, en accomplissant ta parole.

3 Au jour que j'ai crié tu m'as exaucé, et tu m'as fortifié en mon ame par ta vertu.

4 Eternel, tous les rois de la terre te célébreront, quand ils auront entendu les paroles de ta bouche.

PSALMO CXXXVII.

JUNTO á los rios de Babilonia, allí nos sentamos y lloramos, acordándonos de Sión:

2 En los sauces en medio de ella, colgamos nuestros instrumentos músicos.

3 Porque allí nos demandaron los que nos llevaban cautivos, palabras de canciones: y los que por fuerza nos llevaron, dixeron: Cantadnos un himno de los cánticos de Sión.

4 ¿Cómo cantaremos cántico del Señor en tierra agena?

5 Si me olvidare de tí, Jerusalem, á olvido sea entregada mi derecha.

6 Quede pegada mi lengua á mis fauces, si yo no me acordare de tí: si no me propusiere á Jerusalem, por punto principal de mi alegría.

7 Acuérdate, Señor, de los hijos de Edóm, en el día de Jerusalem: los que dicen: Arruinad, arruinad en ella hasta los cimientos.

8 Hija infeliz de Babilonia: bienaventurado el que te diere el pago, que tú nos diste á nosotros.

9 Bienaventurado el que tomare, y estrellare tus chiquitos contra una peña.

PSALMO CXXXVIII.

TE alabaré, Señor, de todo mi corazón: porque has oído las palabras de mi boca. A la vista de los Angeles psalmearé á tí:

2 Adoraré ácia tu santo templo, y alabaré á tu nombre. Por tu misericordia, y tu verdad: porque sobre todo has engrandecido tu santo nombre.

4 Ἐξομολογήσάσθωσάν σοι Κύριε πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, ὅτι ἤκουσαν πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου.

5 Καὶ ᾠαίτωνσάν ἐν ταῖς ὁδοῖς Κυρίου, ὅτι μεγάλη ἡ δόξα Κυρίου.

6 Ὅτι ὑψηλὸς Κύριος, καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορεῖ, καὶ τὰ ὑψηλὰ ἀπομακρόθεν γινώσκει.

7 Ἐὰν πορευθῶ ἐν μέσῳ θλίψεως, ζήσεις με· ἐπ' ὀργὴν ἐχθρῶν μου ἐξέτεινας χεῖράς σου, καὶ ἔσωσέ με ἡ δεξιὰ σου.

8 Κύριε ἀνταποδώσεις ὑπὲρ ἑμοῦ· Κύριε τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

ΕΘΘΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

Ψαλ. ρλθ'. CXXXIX.

ΚΥΡΙΕ ἔδοκίμασάς με, καὶ ἔγνωσ με.

2 Σὺ ἔγνωσ τὴν καθέδραν μου, καὶ τὴν ἔγερσίν μου· σὺ συνῆκας τοὺς διαλογισμούς μου ἀπὸ μακρόθεν.

3 Τὴν τρίβον μου καὶ τὴν σχοινίον μου ἐξεκίνησας· καὶ πάσας τὰς ὁδοὺς μου προεῖδες.

4 Ὅτι οὐκ ἔστι λόγος ἄδικος ἐν γλώσσῃ μου· ἰδοὺ Κύριε σὺ ἔγνωσ πάντα.

5 Τὰ ἔσχατα καὶ τὰ ἀρχαῖα· σὺ ἐπλάσας με καὶ ἔθikas ἐπ' ἐμέ τὴν χειρὶ σου.

6 Ἐθιναμαστῶθῃ ἡ γνώσις σου ἐξ ἑμοῦ, ἐκραταιώθῃ, οὐ μὴ δύναμαι πρὸς αὐτήν.

7 Πού πορευθῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματός σου, καὶ ἀπὸ τοῦ προσώπου σου πού φύγω;

8 Ἐὰν ἀναβῶ εἰς τὸν οὐρανόν, σὺ ἐκεῖ εἶ, ἐὰν καταβῶ εἰς τὸν ἄδην, πάρει.

9 Ἐὰν ἀναλάβω τὰς πτέρυγας μου κατ' ὄ-

σέ εὐχαριστήσῃς ὅτι ἤκουσαν πάντας τοὺς λόγους τοῦ στόματός σου.

5 Καὶ θέλουσιν ψάλῃν ὕμνους τῷ Κυρίῳ ὅτι ἡ δόξα τοῦ Κυρίου εἶναι μεγάλη.

6 Ὅτι ὑψηλὸς εἶναι ὁ Κύριος καὶ βλέπει τὰ χαμηλὰ, καὶ ἀπὸ μακρόθεν τὰ ὑψηλὰ.

7 Ἐὰν πορευθῶ εἰς τὴν μέσιν τῆς θλίψεως, φύλαξόν με, ὕψωσε τὰς χεῖράς σου ἐναντίον τῆς ὀργῆς τῶν ἐχθρῶν μου, ἡ δεξιὰ σου θέλει με σῶσειν.

8 Ὁ Κύριος θέλει μὲ εὐσπλαγχνισθῇ· Κύριε τὸ ἔλεός σου μένει εἰς τὸν αἰῶνα, μὴ καταφρονήσῃς τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΗΣ ΑΥΓΗΣ.

Ψαλ. ρλθ'. CXXXIX.

ΚΥΡΙΕ μὲ ἐδοκίμασας καὶ μὲ ἐγνώρισας· Σὺ ἐγνώρισας τὴν καθέδραν μου, καὶ τὴν ἔγερσίν μου, σὺ ἐκαίλαβας τὰς διαλογισμὰς μου ἀπὸ μακρόθεν.

2 Σὺ σέκεσαι εἰς τὸν δρόμον μου, καὶ εἰς τὸ σῶμα μου, καὶ προεῖδες πάσας τὰς ὁδοὺς μου.

3 Ὅτι δὲν ἔχει λόγον ἡ γλώσσά μου, τὸν ὅποιον σὺ Κύριε δὲν γρωρίζεις.

4 Σὺ μὲ ἐπλάσας ἐμπρός καὶ ὀπίσω, καὶ ἔβαλας ἐπάνω μου τὴν χειράν σου.

5 Τόση σοφία εἶναι παραπληύ θανασιῇ καὶ μεγάλῃ διὰ μέ, δὲν δύναμαι νὰ τὴν ἀποκτήσω.

6 Πού θέλω πορευθῇ ἀπὸ τὸ πνεῦμά σου, καὶ φύγω ἀπὸ τοῦ προσώπου σου;

7 Ἐὰν ἀναβῶ εἰς τὸν οὐρανόν σὺ εἶσαι ἐκεῖ, ἐὰν καταβῶ εἰς τὸν ἄδην ἐκεῖ πάλιν σε εὐρίσκω.

8 Ἐὰν λάβω τὰ πτερὰ τῆς αὐγῆς, καὶ πετάξω ἕως τὴν ἄκραν τῆς θαλάσσης,

9 Καὶ ἐκεῖ θέλει μὲ ὁδηγήσῃς ἡ χειρὰ σου καὶ ἡ δεξιὰ σου θέλει μὲ κρατήσῃς.

5 Et cantent in viis Domini: quoniam magna est gloria Domini.

6 Quoniam excelsus Dominus, et humilia respicit: et alta a longe cognoscit.

7 Si ambulavero in medio tribulationis, vivificabis me: et super iram inimicorum meorum extendisti manum tuam, et salvum me fecit dextera tua.

8 Dominus retribuet pro me: Domine misericordia tua in saeculum: opera manuum tuarum ne despicias.

MATUTINAE PRECES

PSALMUS CXXXIX.

DOMINE probasti me, et cognovisti me:

2 Tu cognovisti sessionem meam, et resurrectionem meam:

3 Intellexisti cogitationes meas de longe: semitax meam, et funiculum meum investigasti.

4 Et omnes vias meas praevidisti: quia non est sermo in lingua mea.

5 Ecce Domine tu cognovisti omnia novissima, et antiqua: tu formasti me, et posuisti super me manum tuam.

6 Mirabilis facta est scientia tua ex me: confortata est, et non potero ad eam.

7 Quo ibo a spiritu tuo? et quo a facie tua fugiam?

8 Si ascendero in caelum, tu illic es: si descendero in infernum, ades.

9 Si sumpsero pennas meas diluculo, et habitavero in extremis maris:

5 E canteranno delle vie del Signore: conciosiacosachè grande sia la gloria del Signore.

6 Perciocchè il Signore è eccelso, e riguarda le cose basse: ed alto, e conosce da lungi.

7 Se io cammino in mezzo di distretta, tu mi manterrai in vita, tu stenderai la mano sopra la faccia de' miei nemici, e la tua destra mi salverà.

8 Il Signore compirà l'opera sua intorno a me: o Signore, la tua benignità è in eterno: non lasciar l'opere delle tue mani.

PREGHIERA della MATTINA.

SALMO CXXXIX.

SIGNORE, tu m' hai investigato, e tu mi conosci.

2 Tu conosci il mio sedere, ed il mio levare: tu intendi da lungi il mio pensiero.

3 Tu aggiri i miei sentieri, ed il mio ricetto: e sei usato a tutte le mie vie.

4 Perciocchè, non essendo ancora la parola sopra la mia lingua, ecco, Signore, tu sai già il tutto.

5 Tu mi strigni dietro, e davanti; e mi metti la mano addosso.

6 La tua conoscenza è tanto maravigliosa ch' io non posso sottrarmene; e tanto eccelsa ch' appo lei non posso nulla.

7 Dove me ne andrò d' innanzi al tuo Spirito? e dove me ne fuggirò dal tuo cospetto?

8 Se io salgo in cielo, tu vi sei: e se mi metto a giacere ne' luoghi bassi sotterra, eccoviti.

9 Se prendo l' ale dell' alba, e vo a dimorar nell' estremità del mare:

10 Anche quivi mi condurrà la tua mano, e la tua destra mi prenderà.

5 Yea, they shall sing in the ways of the Lord: that great is the glory of the Lord.

6 For though the Lord be high, yet hath he respect unto the lowly: as for the proud, he beholdeth them afar off.

7 Though I walk in the midst of trouble, yet shalt thou refresh me; thou shalt stretch forth thy hand upon the furiousness of mine enemies, and thy right hand shall save me.

8 The Lord shall make good his loving-kindness toward me: yea, thy mercy, O Lord, endureth for ever; despise not then the works of thine own hands.

MORNING PRAYER.

PSALM CXXXIX.

O LORD, thou hast searched me out, and known me: thou knowest my down-sitting, and mine up-rising; thou understandest my thoughts long before.

2 Thou art about my path, and about my bed: and spiest out all my ways.

3 For lo, there is not a word in my tongue: but thou, O Lord, knowest it altogether.

4 Thou hast fashioned me behind and before: and laid thine hand upon me.

5 Such knowledge is too wonderful and excellent for me: I cannot attain unto it.

6 Whither shall I go then from thy Spirit: or whither shall I go then from thy presence?

7 If I climb up into heaven, thou art there: if I go down to hell, thou art there also.

8 If I take the wings of the morning: and remain in the uttermost parts of the sea;

lich gemacht durch dein Wort.

3 Wenn ich dich anrufe, so erhöre mich, und gib meiner Seele große Kraft.

4 Es danken dir, Herr, alle Könige auf Erden, daß sie hören das Wort deines Mundes,

5 Und singen auf den Wegen des Herrn, daß die Ehre des Herrn groß sey.

6 Denn der Herr ist hoch, und siehet auf das Niedrige, und kenne den Stolz von ferne.

7 Wenn ich mitten in der Angst wandle, so erquidest du mich, und streckst deine Hand über den Zorn meiner Feinde, und hilfst mir mit deiner Rechten.

8 Der Herr wirds ein Ende machen um meiner Willen. Herr, deine Güte ist ewig. Das Werk deiner Hände wollest du nicht lassen.

Morgen-Gebete.

Der 139 Psalm.

1 Herr, du erforschest mich, und kenneest mich.

2 Ich sitze oder stehe auf, so weißest du es; du verstehst meine Gedanken von ferne.

3 Ich gebe oder liege, so bist du um mich, und siehest alle meine Wege.

4 Denn siehe, es ist kein Wort auf meiner Zunge, das du, Herr, nicht alles weißest.

5 Du schaffest es, was ich vor oder hernach thue, und hältst deine Hand über mir.

6 Solches Erkenntniß ist mir zu wunderbarlich und zu hoch, ich kanns nicht begreifen.

7 Wo soll ich hingehen vor deinem Geist? Und wo soll ich hinschieben vor deinem Angesicht?

8 Führe ich den Himmel, so bist du da. Bettete ich mir in die Hölle, siehest du bist du auch da.

5 Et ils chanteront les voies de l'Eternel; car la gloire de l'Eternel est grande.

6 Car l'Eternel est élevé; il voit les choses basses, et il connoît de loin les choses les plus élevées.

7 Si je marche au milieu de l'adversité, tu me vivifieras; tu avanceras ta main contre la fureur de mes ennemis, et ta droite me délivrera.

8 L'Eternel achèvera de pourvoir à ce qui me concerne. Eternel, ta bonté demeure à toujours, tu n'abandonneras point l'ouvrage de tes mains.

PRIERE DU MATIN.

PSEAUME CXXXIX.

ETERNEL, tu m'as soudé et tu m'as connu. 2 Tu connois quand je m'assieds et quand je me lève; tu decouvres de loin ma pensée.

3 Tu m'environnes, soit que je marche, soit que je m'arrête, et tu as une parfaite connoissance de toutes mes voies.

4 Même, avant que la parole soit sur ma langue, voici, o Eternel, tu connois déjà tout.

5 Tu me tiens serré par derrière et par devant, et tu as mis ta main sur moi.

6 Ta science est trop merveilleuse pour moi, et si élevée que je n'y saurois atteindre.

7 Où irai-je loin de ton Esprit? Et où fuirai-je loin de ta face?

8 Si je monte aux cieux, tu y es; si je me couche au sepulcre, t'y voilà.

9 Si je prenois les ailes de l'aube du jour, et si j'allois demeurer à l'extrémité de la mer,

10 Là même ta main me conduiroit, et ta droite me saisiroit.

11 Si je dis: Au moins les ténèbres me couvriront, la nuit même te servira de lumière tout autour de moi.

3 En qualquier dia que te invocare, escuçhame: multiplicarás en mi alma la fortaleza.

4 Alámente, Señor, todos los Reyes de la tierra, porque oyeron todas las palabras de tu boca:

5 Y canten en los caminos del Señor: Que la gloria del Señor es grande.

6 Que el Señor es excelso, y mira las cosas baxas, y conoce de lejos las altas.

7 Si anduviere en medio de la tribulacion, me vivificarás: y sobre la ira de mis enemigos extenderás tu mano, y me salvó tu derecha.

8 El Señor dará el pago por mí: Señor, tu misericordia por siglo: no desdeñes las obras de tus manos.

ORACION MATUTINA.

PSALMO CXXXIX.

SEÑOR, examinástemte, y conocísteme:

2 Tú conociste mi sentarme, y mi levantarme.

3 Has entendido de lejos mis pensamientos: has investigado mi senda, y mi cuerda.

4 Y todos mis caminos has previsto: aun quando no está la palabra en mi lengua.

5 He aquí, Señor, que tú conociste todas las cosas, las últimas, y las antiguas: tú me formaste, y pusiste sobre mí tu mano.

6 Maravillosa se ha hecho tu ciencia en mí: se ha fortalecido, y no podré con ella.

7 ¿A dónde me escaparé de tu Espiritu? ¿y á dónde huiré de tu presencia?

8 Si subiere al cielo, tu allí estás: si descendiere al infierno, estás presente.

θόν, καὶ κατασκηνώσω εἰς τὰ ἔσχατα τῆς θαλάσσης,

10 Καὶ γὰρ ἐκεῖ ἡ χεὶρ σου ὁδηγήσει με, καὶ καθέξει με ἡ δεξιὰ σου.

11 Καὶ εἶπα, "Ἄρα σκότος καταπατήσει με, καὶ νύξ ὥς ἡμέρα φωτισθῇ ἐν τῇ τρυφῇ μου.

12 "Ὅτι σκότος οὐ σκοτισθήσεται ἀπὸ σοῦ, καὶ νύξ ὥς ἡμέρα φωτισθήσεται" ὥς τὸ σκότος αὐτῆς, οὕτως καὶ τὸ φῶς αὐτῆς.

13 "Ὅτι σὺ ἐκτήσω τοὺς νεφρούς μου Κύριε, ἀντελάβου μου ἐκ γαστροῦ μητρός μου.

14 "Ἐξομολογήσομαι σοὶ ὅτι φοβερῶς ἔθαν-
μαστώθης" θαυμάσια τὰ ἔργα σου, καὶ ἡ ψυχὴ μου γινώσκει σφόδρα,

15 Ὅκ ἐκρήβη τὸ ὅστούν μου ἀπὸ σου ὃ ἐποίησας ἐν κρυφῇ, καὶ ἡ ὑπόστασίς μου ἐν τοῖς κατωτάτω τῆς γῆς.

16 "Ἀκατέργαστόν μου εἶδον οἱ ὀφθαλμοί σου, καὶ ἐπὶ τὸ βιβλίον σου πάντες γραφήσονται ἡμέρας πλασθήσονται καὶ οὐθεὶς ἐν αὐτοῖς.

17 Ἐμοὶ δὲ λίαν ἐτιμώθησαν οἱ φίλοι σου ὁ Θεός, λίαν ἐκραταιώθησαν αἱ ἀρχαὶ αὐτῶν.

18 Ἐξαριθμήσομαι αὐτοῖς καὶ ὑπὲρ ἅμμον πληθυνθήσονται" ἐξηγήσῃ, καὶ ἐπὶ ἐμὲ μέλας σῶ.

19 Ἐὰν ἀποκτείνῃς ἀμαρτωλοὺς ὁ Θεός" ἄν-
δρες αἱμάτων ἐκκλίνατε ἀπ' ἐμοῦ,

20 "Ὅτι ἐρείς εἰς διαλογισμὸν" λήψονται εἰς ματαιότητα τὰς πόλεις σου.

21 Οὐχὶ τοὺς μισούντάς σε Κύριε ἐμίσησα, καὶ ἐπὶ τοὺς ἐχθρούς σου ἐξετηκόμην;

22 Τέλειον μισος ἐμίσησαν αὐτοὺς, εἰς ἐχθρὸς ἐγένοντό μοι.

23 Δοκίμασόν με ὁ Θεός, καὶ γνῶθι τὴν καρδίαν μου" ἔτασόν με, καὶ γνῶθι τίς τριβὺς μου.

24 Καὶ ἴδε εἰ ὁδοὶ ἀνομίας ἐν ἐμοί, καὶ ὁδή-
γησόν με ἐν ὁδῷ αἰωνία.

10 Ἐὰν εἰπῶ, ἴσως σκότος θέλει με σκεπά-
σειν, ἡ νύκτα μου ἀλλάζεται εἰς ἡμέραν.

11 "Ὅτι τὸ σκότος δὲν εἶναι σκότος διὰ σέ, ἀλλ' ἡ νύκτα εἶναι ξάστερη ὥσπιν ἡ ἡμέρα" σκότος ἡ φῶς διὰ σέ εἶναι τὸ ἴδιον.

12 Οἱ νεφροὶ αἱ μου εἶναι ἰδιοὶ σου, Κύριε, ὅτι σὺ με ἔπλασας εἰς τὴν γαστέρα τῆς μητρός μου.

13 Θέλω σέ ἐυχαιριστῆσαι ὅτι φοβερῶς καὶ θαυμάσιως ἐπλάσθην" θαυμάσια εἶναι τὰ ἔργα σου, καὶ ἡ ψυχὴ μου τὰ γνωρίζει καλά.

14 Τὰ κύκκαλά μου δὲν σῶ ἐκρύφθησαν, ἀγκαλιὰ καὶ ἐπλάσθην κρυφίως, καὶ ὑποκάτω τῆς γῆς.

15 Οἱ ὀφθαλμοί μου εἶδον τὴν ἐσπέρην μου, ἂν καὶ ἀτελής, καὶ κάθε μέλος μου ἦτο γραμμένον εἰς τὸ βιβλίον σου,

16 Κατὰ τὴν ἡμέραν εἰς τὴν ὅποιαν ἐπλάττειο, καὶ εἰς τὴν ὅποιαν δὲν ἦτο ἀκόμι.

17 Πόσον ἀγαπητὰ μοι εἶναι, Θεέ, αἱ συμβε-
λαί σου, καὶ πόσον ἀναριθμητὰ εἶναι.

18 Ἐἴναι τὰς ἀριθμῶν θέλῃς εἶναι περισσό-
τεροι ἀπὸ τῶν ἁμμόν, ὅταν ἐξήπνησώ εἶμαι μετὰ σοῦ.

19 Δὲν θέλεις θανατώσειν, ὡς θεὸς τὰς ἀμαρτω-
λῶν; φύγετε ἀπ' ἐμέ σεῖς ἄνδρες αἵματος.

20 "Ὅτι λαλήσιν ἀδίκως ἐναντίον σου, καὶ οἱ ἐχ-
θροὶ σου μελετήσιν ματαιὰς τὸ ὄνομά σου.

21 Δὲν ἐμίσησα ἴσως τὰς μισούντάς σε. Κύριε, καὶ δὲν ἐλυπήθην διὰ τὰς σηκωθέντας ἐναντίον σου;

22 Ναὶ ἐγὼ τοὺς μισῶ πολὺν, ὡς ἵνα ἦσαν ἐχθροὶ μου.

23 Δοκίμασόν με, ὡς θεός, καὶ γνωρίσοντό βάθος τῆς καρδίας μου, δοκίμασόν με, καὶ μάθε τὰς νοήσεις μου.

24 Καὶ ἴδε ἐὰν εὕρησκειται σπιρὶ ἀνομίας εἰς ἐμέ, καὶ ὁδήγησόν με εἰς τὴν αἰώνιον ὁδόν.

10 Etenim illuc manus tua deducet me : et tenebit me dextera tua.

11 Et dixi: Forsitan tenebrae conculcabunt me: et nox illuminatio mea in deliciis meis.

12 Quia tenebrae non obscurabuntur a te, et nox sicut dies illuminabitur: sicut tenebrae ejus, ita et lumen ejus.

13 Quia tu possedisti renes meos: suscepisti me de utero matris meae.

14 Confitebor tibi quia terribiliter magnificatus es: mirabilia opera tua, et anima mea cognoscit nimis.

15 Non est occultatum os meum a te, quod fecisti in occulto: et substantia mea in inferioribus terrae.

16 Imperfectum meum viderunt oculi tui, et in libro tuo omnes scribentur: dies formabantur, et nemo in eis.

17 Mihi autem nimis honorificati sunt amici tui, Deus: nimis confortatus est principatus eorum,

18 Dinumerabo eos, et super arenam multiplicabuntur: exurrexi, et adhuc sum tecum.

19 Si occideris Deus peccatores: viri sanguinem declinate a me:

20 Quia dicitis in cogitatione: accipient in vanitate civitates tuae.

21 Nonne qui oderunt te Domine, ode-
ram: et super inimicos tuos tabescebam?

22 Perfecto odio odoram illos: et inimici facti sunt mihi.

23 Proba me Deus, et scito cor meum: interroga me, et cognosce semitas meas.

24 Et vide, si via iniquitatis in me est: et deduc me in via aeterna.

11 E se dico: certo, le tenebre m'appiatteranno, la notte sarà luce d'intorno a me.

12 Le tenebre stesse non possono oscurarti nulla: anzi la notte ti risplende come il giorno: le tenebre, e la luce ti son tutt'uno.

13 Conciosiacosachè tu possegga le mie reni: tu m'hai composto nel ventre di mia madre.

14 Io ti celebrerò: perciocchè io sono stato maravigliosamente formato in maniera stupende: le tue opere son maravigliose, e l'anima mia lo sa molto bene.

15 La fabbrica delle mie ossa non ti fu celata, quando io fui fatto in occulto, e lavorato nelle basse parti della terra.

16 I tuoi occhi viddero la massa informe del mio corpo: e tutte queste cose erano scritte nel tuo libro, nel tempo che si formavano, quando niuna d'esse era ancora.

17 Oh quanto mi sono, o Dio, preziosi i tuoi pensamenti! quanto son grandi le somme d'essi!

18 Se io li voglio annoverare, sono in maggior numero che la rena: quando io mi risveglierò, io sono ancora te.

19 Certo, o Dio, tu ucciderai l'empio: perciò, uomini di sangue, dipartitevi da me.

20 Perciocchè i tuoi nemici t'hanno nominato a scelleratezza, hanno preso in bocca il tuo Nome in vano.

21 O Signore, non odio io quelli che t'odiano? e non m'accuro io per quelli che si levano contr' a te?

22 Io gli odio d'un odio perfetto, io gli ho per nemici.

23 O Dio, investigami, e conosci il mio cuore: provami, e conosci i miei pensieri.

24 E vedi se v'è in me alcuna via iniqua: e guidami per la via del mondo.

9 Even there also shall thy hand lead me : and thy right hand shall hold me.

10 If I say, Peradventure the darkness shall cover me : then shall my night be turned to day.

11 Yea, the darkness is no darkness with thee, but the night is as clear as the day : the darkness and light to thee are both alike.

12 For my reins are thine : thou hast covered me in my mother's womb.

13 I will give thanks unto thee, for I am fearfully and wonderfully made : marvellous are thy works, and that my soul knoweth right well.

14 My bones are not hid from thee : though I be made secretly, and fashioned beneath in the earth,

15 Thine eyes did see my substance, yet being imperfect : and in thy book were all my members written ;

16 Which day by day were fashioned : when as yet there was none of them.

17 How dear are thy counsels unto me, O God : O how great is the sum of them !

18 If I tell them, they are more in number than the sand : when I wake up I am present with thee.

19 Wilt thou not slay the wicked, O God : depart from me, ye blood-thirsty men.

20 For they speak unrighteously against thee : and thine enemies take thy Name in vain.

21 Do not I hate them, O Lord, that hate thee : and am not I grieved with those that rise up against thee ?

22 Yea, I hate them right sore : even as though they were mine enemies.

23 Try me, O God, and seek the ground of my heart : prove me, and examine my thoughts.

24 Look well if there be any way of wickedness in me : and lead me in the way everlasting.

12 Les ténèbres même ne me cacheroient point à toi, et la nuit resplendirait comme le jour : autant te sont les ténèbres que la lumière.

13 Car tu as possédé mes reins, dès que tu m'as enveloppé dans le sein de ma mère.

14 Je te célébrerai de ce que j'ai été fait d'une étrange et admirable manière ; tes œuvres sont merveilleuses, et mon âme le connoît bien.

15 L'agencement de mes os ne t'a point été caché, lors que j'ai été formé dans un lieu secret, et tissu dans les lieux bas de la terre.

16 Tes yeux m'ont vu, lors que j'étois comme un peloton, et toutes ces choses s'écrivoient dans ton livre au jour qu'elles se formoient, même lors qu'il n'y en avoit encore aucune.

17 C'est pourquoi, o Dieu fort, que tes pensées me sont précieuses, et que la multitude en est grande !

18 Les veux-je compter ? Elles sont en plus grande quantité que le sable. Suis-je réveille ? Je suis encore avec toi.

19 O Dieu, ne feras tu pas mourir le méchant ? C'est pourquoi, o hommes de sang, retirez-vous loin de moi.

20 Car ils ont parlé contre toi avec méchanceté ; tes ennemis se sont élevés vaine-ment.

21 Eternel, ne haïrois-je pas ceux qui te haïssent ? Et ne serois-je pas indigné contre ceux qui s'élèvent contre toi ?

22 Je les ai haïs d'une parfaite haine ; je les tiens pour mes ennemis.

23 O Dieu fort, sonde-moi, et considère mon cœur ; éprouve-moi, et considère mes discours.

24 Regarde s'il y a en moi aucun dessein de nuire à personne, et conduis-moi par la voie du monde.

9 Nähme ich Flügel der Morgenröthe, und blich am äußersten Meer,

10 So würde mich doch deine Hand daselbst fassen, und deine Rechte mich halten.

11 Spräche ich : Finsternisse mögen mich decken, so muß die Nacht auch Licht um mich seyn.

12 Denn auch Finsterniß nicht finster ist bey dir, und die Nacht leuchtet wie der Tag, Finsterniß ist wie das Licht.

13 Denn du hast meine Nieren in deiner Gewalt, du warst über mir in Mutterleibe.

14 Ich danke dir darüber, daß ich wunderbarlich gemacht bin ; wunderbarlich sind deine Werke, und das erkennet meine Seele wohl.

15 Es war dir mein Gebein nicht verholen, da ich im Verborgenen gemacht ward, da ich gebildet ward unten in der Erde.

16 Deine Augen sahen mich, da ich noch unbereitet war, und waren alle Tage auf dein Buch geschrieben, die noch werden sollten, und derselben feiner da war.

17 Aber wie köstlich sind vor mir, Gott, deine Geschenke ? Wie ist ihrer eine so große Summa ?

18 Sollte ich sie zählen, so würde ihrer mehr seyn denn des Sandes. Wenn ich aufwache, bin ich noch bey dir.

19 Ach Gott, daß du tödest die Gottlosen, und die Blutgierigen von mir weichen müßten.

20 Denn sie reden von dir lästerlich, und deine Feinde erheben sich ohne Ursach.

21 Ich hasse ja, Herr, die dich hassen, und verdrisset mich auf sie, daß sie sich wider dich setzen.

22 Ich hasse sie in rechtem Ernst, darum sind sie mir feind.

9 Si tomare mis alas al salir el alba, y habitare en las extremidades de la mar :

10 Aun allá me guiará tu mano, y me asistirá tu derecha.

11 Y dixes : Tal vez me cubrirán las tinieblas : mas la noche me esclarecerá en mis placeres.

12 Porque las tinieblas no se oscurecerán para tí, y la noche será iluminada como el día : como las tinieblas de aquella, así también la luz de este.

13 Porque tú poseíste mis riñones : me amparaste desde el vientre de mi madre.

14 Te alabaré, porque asombrosamente has sido engrandecido : maravillosas tus obras, y mi alma lo conoce mucho.

15 Ninguno de mis huesos, que formaste en oculto, fué ocultado á tí ; y mi substancia en las partes inferiores de la tierra.

16 Tus ojos vieron mi embrion, y en tu libro todos serán escritos : los días serán formados, y nadie en ellos.

17 Mas para mí han sido extremadamente honrados tus amigos, ó Dios : sobremanera se ha fortalecido el principado de ellos.

18 Los numeraré, y mas que la arena se multiplicarán : me levanté, y aun estoy contigo.

19 Si matares, Dios, á los pecadores : hombres sanguinarios, retiraos de mí :

20 Por quanto decid en vuestro pensamiento : Tomarán en vano tus ciudades.

21 ¿ Por ventura, Señor, no aborrecia yo á los que te aborrecen ? ¿ y no me repudia por causa de tus enemigos ?

22 Con perfecto odio los aborrecia, y se me han hecho enemigos.

23 Pruebame, Dios, y sondea mi corazón : preguntame, y conoce mis sendas.

Ψαλ. ρμ'. CXL.

ΕΞΕΛΟΥ με Κύριε ἐξ ἀνθρώπου πονηροῦ, ἀπὸ ἀνδρὸς ἀδίκου ῥύσαι με.
 2 Οἵτινες ἐλογίσαντο ἀδικίας ἐν καρδίᾳ, ὅλην τὴν ἡμέραν παρετάσσοντο πολέμους.
 3 Ἡκόνησαν γλῶσσαν αὐτῶν ὅσκι ὄψεως, ἵος ἀσπίδων ὑπὸ τὰ χεῖλη αὐτῶν· διάψαλμα.
 4 Φύλαξόν με Κύριε ἐκ χειρὸς ἀμαρτωλῶν, ἀπὸ ἀνθρώπων ἀδίκων ἐξελού με· οἵτινες ἐλογίσαντο τοῦ ὑποσκελίσαι τὰ διαβήματά μου,
 5 Ἐκρύψαν ὑπερήφανοι παγίδα μοι· καὶ σχοινία διέτειναν παγίδας τοῖς ποσὶ μου, ἐχόμενα τρίβου σκάνδαλον ἔθεντό μοι· διάψαλμα.
 6 Εἶπα τῷ Κυρίῳ, Θεὸς μου εἰ σὺ, ἐνώτισαι, Κύριε, τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.
 7 Κύριε Κύριε, δύναμις τῆς σωτηρίας μου, ἐπεσκίαςας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν μου ἐν ἡμέρᾳ πολέμου.
 8 Μὴ παραδῶς με, Κύριε, ἀπὸ τῆς ἐπιθυμίας μου ἀμαρτωλῶν· διελογίσαντο κατ' ἐμοῦ, μὴ ἐγκαταλίπῃς με, μὴ ποτὲ ὑψωθῶσι· διάψαλμα.
 9 Ἡ κεφαλὴ τοῦ κυκλώματος αὐτῶν, κόπος τῶν χειλέων αὐτῶν καλύψει αὐτοὺς.
 10 Πεσσύνονται ἐπ' αὐτοὺς ἄνθρακες πυρὸς ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ καταβλεῖς αὐτοὺς ἐν ταλαιπωρίας, οὐ μὴ ποσότησιν.
 11 Ἀνὴρ γλωσσώδης οὐ κατευθυνθήσεται ἐπὶ τῆς γῆς· ἄνδρα ἀδίκον κακὰ θηρεύσει ἐν καταφθορᾷ.
 12 Ἐγὼν ὅτι ποιήσει Κύριος τὴν κρίσιν τοῦ πτωχοῦ, καὶ τὴν δικὴν τῶν πενήτων.
 13 Πλήν δίκαιοι ἐξομολογήσονται τῷ ὀνόματί σου, κατοικήσουσιν εὐθεὶς σὺν τῷ προσώπῳ σου.

PSALMUS CXL.

ΕΡΙΠΕ me Domine ab homine malo : a viro iniquo eripe me.
 2 Qui cogitaverunt iniquitates in corde : tota die constituebant praelia.
 3 Acuerunt linguas suas sicut serpentis : venenum aspidum sub labiis eorum.
 4 Custodi me Domine de manu peccatoris : et ab hominibus iniquis eripe me. Qui cogitaverunt supplantare gressus meos :
 5 Absconderunt superbi laqueum mihi : Et funes extenderunt in laqueum : juxta iter scandalum posuerunt mihi.
 6 Dixi Domino : Deus meus es tu : exaudi Domine vocem deprecationis meae.
 7 Domine, Domine virtus salutis meae : obumbrasti super caput meum in die belli :
 8 Ne tradas me Domine a desiderio meo peccatoris : cogitaverunt contra me, ne derelinquas me, ne forte exaltentur.
 9 Caput arcibus eorum : labor labiorum ipsorum operiet eos.
 10 Cadent super eos carbones, in ignem dejicies eos : in miseriis non subsistent.
 11 Vir linguosus non dirigetur in terra : virum injustum mala capient in interitu.
 12 Cognovi quia faciet Dominus judicium inopis : et vindictam pauperum.
 13 Verumtamen justi confitebuntur nomini tuo : et habitabunt recti cum vultu tuo.

Ψαλ. ρμ'. CXL.

ΣΩΣΟΝ με, Κύριε, ἀπ' ἀνθρώπου πονηρόν, καὶ λῦτρώσέ με ἀπὸ ἀδίκου ἀνδρά.
 2 Οἵτινες ἐλογίσαντο ἀδικίαν εἰς τὴν καρδίαν των, καὶ ἠτόκμισαν πολέμους ὅλην τὴν ἡμέραν.
 3 Ἡκόνησαν τὴν γλῶσσαν των ὡσαν ὄφεις, φαρμάκιον ἀσπίδος ἔχσαν ὑπὸ τὰ χεῖλη των.
 4 Φύλαξόν με Κύριε ἀπὸ τὴν χεῖραν τῶν ἀμαρτωλῶν, καὶ σῶσόν με ἀπὸ ἀνθρώπου ἀδικίας, οἵτινες ἐλογίσαντο ἵνα ταριάξωσι τὰ διαβήματά μου.
 5 Μοῦ ἐκρύψαν παγίδα οἱ ὑπερήφανοι, καὶ ἄπλωσαν με σχοινία παγίδας διὰ τοὺς πόδας μου, καὶ ἔσκαναν λάκκους εἰς τὴν ὁδόν μου.
 6 Εἶπα τῷ Κυρίῳ, Σὺ εἶσαι Θεὸς μου, ἄκesson τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.
 7 Κύριε, Κύριε δύναμις τῆς σωτηρίας μου, σὺ ἐσκέπασας τὴν κεφαλὴν μου τὴν ἡμέραν τοῦ πολέμου.
 8 Μὴ ἐυχαιρισήτης Κύριε τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ ἀμαρτωλοῦ· τοῦτοι οἱ πονηροὶ διαλογισμοὶ τῆς αὐτοῦ ἐπιτύχῃσι μήποτε ὑπερηφανεῖθῃ.
 9 Ἡ πονηρία τῶν χειλέων των ὡς πέσῃ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν των ὅτι με παγιδεύουσιν.
 10 Ὅς πέσουν ἐπ' αὐτὰς κάρβυνα ἀναμμένα, ὡς πέσουν εἰς φλόγα καὶ εἰς λάκκον, καὶ ὡς μὴ σηκωθῶσι πλέον.
 11 Ἀνθρώπος γλωσσώδης δὲν θέλει εὐτυχῇσιν ἐπὶ τὴν γῆν, τὸ κακὸν θέλει κυνηγήσιν τὸν ἀδίκον εἰς διαφθοράν.
 12 Εἰμὶ βέβαιος ὅτι ὁ Κύριος θέλει ἐκδικήσιν τὸν πτωχόν, καὶ διαφενεύσει τὴν κρίσιν τῶν ἐνδεῶν.
 13 Πλὴν οἱ δίκαιοι θέλουσιν ἐυχαιριστῇσιν τὸ ὄνομά σου, καὶ οἱ ὀρθοὶ θέλωσι μένειν ἔμ-προσθὲν σου.

SALMO CXL.

RISCUTIAMI, o Signore, dall' uomo malvagio: guardami dall' uomo violento.
 2 I quali macchinano de' mali nel cuore, e tutti di muovono guerre.
 3 Aguzzano la lor lingua, come il serpente: veleno d' aspidò è sotto alle lor labbra. Sela.
 4 Preservami, o Signore, dalle mani dell' empio: guardami dall' uomo violento; chè hanno macchinato di far cadere i miei piedi.
 5 I superbi m' hanno nascosto un laccio, e delle funi: m' hanno teso una rete sul sentiero, m' hanno poste delle trappole. Sela.
 6 Io ho detto al Signore: tu sei il mio Dio: o Signore, porgi l' orecchio al grido delle mie supplicazioni.
 7 O Signore Iddio che sei la forza della mia salute, tu hai coperto il mio capo nel giorno dell' armi.
 8 O Signore, non concedere agli empj ciò che desiderano: non dar compimento a' lor disegni, onde s' innalzino. Sela.
 9 Fa che la perversità delle labbra di coloro, che m' intorniano cuopra loro la testa.
 10 Caggiano loro addosso carboni accesi: trabocchili Iddio nel fuoco, in fosse profonde, onde non possano risurgere.
 11 Non sia l' uomo maldicente stabilito in terra: il male cacci l' uomo violento in precipizii.
 12 Io so ch' il Signore farà ragione all' afflitto, e dritto a' poveri.
 13 Certo, i giusti celebreranno il tuo Nome, gli uomini dritti abiteranno appresso alla tua faccia.

PSALM CXL.

DELIVER me, O Lord, from the evil man: and preserve me from the wicked man.

2 Who imagine mischief in their hearts: and stir up strife all the day long.

3 They have sharpened their tongues like a serpent: adder's poison is under their lips.

4 Keep me, O Lord, from the hands of the ungodly: preserve me from the wicked men, who are purposed to overthrow my goings.

5 The proud have laid a snare for me, and spread a net abroad with cords: yea, and set traps in my way.

6 I said unto the Lord, Thou art my God: hear the voice of my prayers, O Lord.

7 O Lord God, thou strength of my health: thou hast covered my head in the day of battle.

8 Let not the ungodly have his desire, O Lord: let not his mischievous imagination prosper, lest they be too proud.

9 Let the mischief of their own lips fall upon the head of them: that compass me about.

10 Let hot burning coals fall upon them: let them be cast into the fire, and into the pit, that they never rise up again.

11 A man full of words shall not prosper upon the earth: evil shall hunt the wicked person to overthrow him.

12 Sure I am that the Lord will avenge the poor: and maintain the cause of the helpless.

13 The righteous also shall give thanks unto thy Name: and the just shall continue in thy sight.

23 Erforsche mich, Gott, und erfahre mein Herz; prüfe mich, und erfahre, wie ichs myene.

24 Und siehe, ob ich auf bösem Wege bin, und leite mich auf ewigem Wege.

Der 140 Psalm.

1 Errette mich, Herr, von den bösen Menschen: behüte mich vor den frevelhaften Leuten;

2 Die Böses gedenken in ihrem Herzen, und täglich Krieg erregen.

3 Sie spärten ihre Zunge, wie eine Schlange; Otterngift ist unter ihren Lippen.

4 Bewahre mich, Herr, vor der Hand der Gottlosen; behüte mich von den frevelhaften Leuten, die meinen Gang gebeten umzustößen.

5 Die Hoffärtigen legen mir Stricke, und breiten mir Seile aus zum Netze, und stellen mir Fallen an den Weg.

6 Ich aber sage zum Herrn: Du bist mein Gott; Herr, vernimm die Stimme meines Flehens.

7 Herr Herr, meine starke Hülfe, du beschirmest mein Haupt zur Zeit des Streits.

8 Herr, laß dem Gottlosen seine Begierde nicht; stärke seinen Muthwillen nicht, sie möchten sich erheben.

9 Das Unglück, davon meine Feinde rathschlagen, müsse auf ihren Kopf fallen.

10 Er wird Strahlen über sie schütten; er wird sie mit Feuer tief in die Erde schlagen, daß sie nimmer nicht aufstehen.

11 Ein böses Maul wird kein Stück haben auf Erden; ein frevelhafter böser Mensch wird verjagt und gestürzt werden.

12 Denn ich weiß, daß der Herr wird des Elenden Sache und der Armen Recht ausführen.

PSEAUME CXL.

ETERNEL, délivre-moi de l'homme mauvais; garde-moi de l'homme violent.

2 Ils pensent du mal dans leur cœur; ils renouvellent tous les jours des combats.

3 Ils aillent leur langue comme un serpent; il y a du venin de vipères sous leurs lèvres. Sélah.

4 Eternel, garde-moi des mains du méchant; préserve-moi de l'homme violent, de ceux qui ne pensent qu'à me faire tomber.

5 Les orgueilleux m'ont caché le piège, et ils ont tendu avec des cordes un rets à mon passage; ils m'ont mis des trebuchets. Sélah.

6 J'ai dit à l'Eternel: Tu es mon Dieu fort; Eternel, prête l'oreille à la voix de mes supplications.

7 O Eternel, Seigneur, qui es la force de mon salut, tu as couvert ma tête au jour de la bataille.

8 Eternel, n'accorde point au méchant ses souhaits; ne fais point que sa pensée ait son effet; ils s'élèveroient. Sélah.

9 Pour ce qui est des principaux de ceux qui m'assiègent, le mal qu'ils font par leurs lèvres les couvrira.

10 Des charbons embrasés tomberont sur eux, et les feront tomber dans le feu et dans des fosses profondes, sans qu'ils se relèvent.

11 L'homme méditant ne sera point affermi sur la terre; pour ce qui est de l'homme violent et mauvais, on chassera après lui jusqu'à ce qu'il soit exterminé.

12 Je sais que l'Eternel fera justice à l'affligé, et droit aux misérables.

13 Certainement, les justes célébreront ton nom, les hommes droits habiteront devant ta face.

24 Y mira, si hay camino de iniquidad en mí: y guíame por el camino eterno.

PSALMO CXL.

LIBRAME, Señor, de hombre malvado: librame de hombre injusto.

2 Los que pensaron iniquidades en el corazón, todo día disponían combates.

3 Aguzaron sus lenguas como de serpiente: veneno de áspides debaxo de sus labios.

4 Guárdame, Señor, de mano de pecador: y librame de hombres injustos, que pensaron dar un traspie a mis pasos:

5 Lazo me escondieron los soberbios: y tendieron cuerdas para lazo: cerca del camino me pusiéron tropiezo.

6 Dixe al Señor: Mi Dios eres tú: escucha, Señor, la voz de mi deprecación.

7 Señor, Señor, fortaleza de mi salud, hiciste sombra sobre mí cabeza en el día de la guerra:

8 No me entregues, Señor, al pecador después del deseo mio: han pensado contra mí, no me desampares, no sea que se ensoberbecan.

9 La cabeza de los que me cercan, el trabajo de sus labios los envolverá.

10 Caerán sobre ellos carbones, al fuego los arrojarás: entre las miserias no subsistirán.

11 El hombre de mucha lengua no será prosperado en la tierra: al hombre injusto le cazarán males para su perdición.

12 He conocido, que hará el Señor justicia al desvalido, y venganza de los pobres.

13 Mas los justos alabarán tu nombre, y habitarán los rectos con tu rostro.

Ψαλ. ρμα'. CXLI.

ΚΥΡΙΕ ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου·
πρὸς σέ τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ
κεκραγῆναι με πρὸς σέ.

2 Κατενυθῆτω ἡ προσευχή μου ὡς θυμίαμα
ἐνώπιόν σου· ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία
ἐσπερινή.

3 Θοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μου, καὶ
θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χεῖρά μου.

4 Μὴ ἐκκλίνῃς τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους
πονηρίας, τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν
ἀμαρτίαις, σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν
ἀνομίαν, καὶ οὐ μὴ συνδοιάσω μετὰ τῶν ἐκ-
λεκτῶν αὐτῶν.

5 Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει καὶ ἐλέγξει
με, ἔλαιον δὲ ἀμαρτωλῆ μὴ λιπανάτω τὴν
κεφαλὴν μου, ὅτι ἐτι καὶ ἡ προσευχή μου ἐν
ταῖς εὐδοκίαις αὐτῶν.

6 Κατεπόθησαν ἐχόμενα πέτρας οἱ κραταιοὶ
αὐτῶν· ἀκέσσονται τὰ ῥήματά μου, ὅτι ἡδύν-
θησαν.

7 Ὡσεὶ πάχος γῆς διερρήγαῖ ἐπὶ τῆς γῆς, διε-
σκορπίσθη τὰ ὕδα ἡμῶν παρὰ τὸν ἄδην.

8 Ὅτι πρὸς σέ, Κύριε Κύριε, οἱ ὀφθαλμοί μου,
ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, μὴ ἀντανέλῃς τὴν ψυχὴν μου.

9 Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος ἧς συνεστήσαντό μοι,
καὶ ἀπὸ σκανδάλων ἰσθμῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν.

10 Πεσῶνται ἐν ἀμφιβληστροῦ αὐτῶν ἀμαρτωλοὶ,
καταμόνας εἰμὶ ἐγὼ ἕως ἂν παρέλθω.

ΕΣΠΕΡΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

Ψαλ. ρμβ'. CXLII.

ΦΩΝΗ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῇ μου
πρὸς Κύριον ἐδείθην.

PSALMUS CXLI.

DOMINE clamavi ad te, exaudi me:
intende voci meæ, cum clamavero ad te:

2 Dirigatur oratio mea sicut incensum
in conspectu tuo: elevatio manuum mearum
sacrificium vespertinum.

3 Pone Domine custodiam ori meo: et
ostium circumstantiæ labiis meis.

4 Non declines cor meum in verba ma-
litiæ, ad excusandas excusationes in pec-
catis. Cum hominibus operantibus ini-
quitatem: et non communicabo cum
electis eorum.

5 Corripiet me justus in misericordia,
et increpabit me: oleum autem peccatoris
non impinguet caput meum. Quoniam
adhuc et oratio mea in beneplacitis eo-
rum:

6 Absorpti sunt juncti petrae iudices
eorum. Audient verba mea quoniam
potuerunt:

7 Sicut crassitudo terræ erupta est su-
per terram. Dissipata sunt ossa nostra
secus infernum:

8 Quia ad te Domine, Domine oculi
mei: in te speravi, non auferas animam
meam.

9 Custodi me a laqueo, quem statuerunt
mihi: et a scandalis operantium iniquita-
tem.

10 Cadent in retiaculo eius peccatores:
singulariter sum ego donec transeam.

VESPERTINÆ PRECES.

PSALMUS CXLII.

VOCE mea ad Dominum clamavi: voce
mea ad Dominum deprecatus sum.

Ψαλ. ρμα'. CXLI.

ΚΥΡΙΕ σὲ ἐκέκραξα, εἰσάκουσόν μου, καὶ δέξου
τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου ὅταν σὲ κράξω.

2 Ὃς ἔλθοι ἡ προσευχή μου ἐμπροσθέν σου
ὥσαν θυμίαμα, καὶ ἡ ὑψώσις τῶν χειρῶν μου
ὡς εἶναι ὥσαν ἐσπερινὴ θυσία.

3 Βάλε Κύριε φυλακὴν εἰς τὸ στόμα μου, καὶ
κράτησον τὴν θύραν τῶν χειρῶν μου.

4 Μὴ ἀφίσχῃς να πέσῃ ἡ καρδία μου εἰς λό-
γους πονηρίας, ἵνα μὴ ἀσχοληθῶ εἰς ἔργα ἀνο-
μίας με ἀνθρώπων ἐργαζομένων ἀμαρτίας,

ὅπως μὴ φάγω ἀπ' ὅτι θελήσωσιν.

5 Ὃς με παιδεύσῃ φιλικῶς ὁ δίκαιος, καὶ ὡς
μέ ἐλέγξῃ.

6 Ἀμμή ὡς μὴ ἀλειφθῇ ἡ κεφαλὴ μου ἀπὸ
τοῦ ἔλαιον τῶν ἀμαρτωλῶν, ὅτι ἐγὼ θέλω πα-
ρακλησεῖν κατὰ τῆς πονηρίας των.

7 Ὃς πέσωσιν οἱ κριταὶ των εἰς βράχους, καὶ
ἀκούσωσι τὰς λόγους μου τὰς γλυκῆς.

8 Τὰ κώκαλά μου διεσκορπίσθησαν εἰς τὸν
λάκκον, ὥσαν ὅταν ἕνας κώψῃ καὶ μαζώῃ
ξύλα ἐπὶ τὴν γῆν.

9 Ἀλλ' οἱ ὀφθαλμοί μου βλέπουσιν εἰς ἐσπὴ
Κύριε, Κύριε, ἤλπισα εἰς ἐσπὴ μὴ καταφρονή-
σῃς τὴν ψυχὴν μου.

10 Σῶσόν με ἀπὸ τὰς παγίδας τὰς ὁποίας
μοὶ ἄπλωσαν, καὶ ἀπὸ τῶν λάκκων τῶν πο-
νηρομένων.

11 Οἱ ἄνθρωποι ὡς πέσωσιν εἰς τὰς παγίδας των
πάντες ὁμοῦ, ἀλλὰ φύλαξόν με ἀπ' αὐτῶν.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΗΣ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Ψαλ. ρμβ'. CXLII.

ΕΚΚΡΑΞΑ τὸν Κύριον μετὰ τὴν φωνὴν μου, με-
τὰ τὴν φωνὴν μου ἐπαρακάλεσα τὸν Κύριον.

SALMO CXLI.

O SIGNORE, io t'invoco; affrettati di
rispondermi: porgi l'orecchie alla mia
voce, mentre io grido a te.

2 La mia orazione sia indirizzata al tuo
cospetto, come l'incenso: ed il mio alzar
delle mani come l'offerta della sera.

3 O Signore, puoni guardia alla mia
bocca: guarda l'uscio delle mie labbra.

4 Non lasciar ch' il mio cuore s' inchini
a cosa alcuna malvagia, per darmi a com-
mettere opere empie, con gli uomini ope-
ratori d' iniquità: e fa ch' io non mangi
delle lor delizie.

5 Pestimi pure il giusto, ciò mi sarà be-
nignità: e riprendami, ciò mi sarà olio
eccellente, il qual non mi fiaccherà il capo:
anzi più ch' egli lo farà, più pregherò per
loro nelle loro avversità.

6 I rettori di costoro furono abbandonati
dentro alla roccia, e pure udirono le mie
parole, ch' erano piacevoli.

7 Le nostre ossa sono sparse sulla bocca
del sepolcro, come quando altri spezza, e
schianta legne per terra.

8 Perciocchè, o Signore Iddio, gli occhi
miei sono intenti a te, ed io spero in te,
non privar di riparo l' anima mia.

9 Guardami dal laccio che m'è stato teso,
dalle trappole degli operatori d' iniquità.

10 Caggiano gli empì nelle lor reti tutti
quanti, mentre io passerò oltre.

PREGHIERA della SERA.

SALMO CXLII.

IO grido colla mia voce al Signore, io
supplico al Signore colla mia voce.

PSALM CXLI.

LORD, I call upon thee, haste thee unto me: and consider my voice when I cry unto thee.
 2 Let my prayer be set forth in thy sight as the incense: and let the lifting up of my hands be an evening sacrifice.
 3 Set a watch, O Lord, before my mouth: and keep the door of my lips.
 4 O let not mine heart be inclined to any evil thing: let me not be occupied in ungodly works with the men that work wickedness, lest I eat of such things as please them.
 5 Let the righteous rather smite me friendly: and reprove me.
 6 But let not their precious balms break my head: yea, I will pray yet against their wickedness.
 7 Let their judges be overthrown in stony places: that they may hear my words, for they are sweet.
 8 Our bones lie scattered before the pit: like as when one breaketh and heweth wood upon the earth.
 9 But mine eyes look unto thee, O Lord God: in thee is my trust, O cast not out my soul.
 10 Keep me from the snare that they have laid for me: and from the traps of the wicked workers.
 11 Let the ungodly fall into their own nets together: and let me ever escape them.

EVENING PRAYER.

PSALM CXLII.

CRIED unto the Lord with my voice: yea, when I cry unto the Lord did I make my supplication.

13 Auch werden die Gerechten deinem Namen danken, und die Frommen werden vor deinem Angesicht bleiben.

Der 141 Psalm.

1 Herr, ich rufe zu dir, eile zu mir, vernimm meine Stimme, wenn ich dich anrufe.
 2 Mein Gebet müsse vor dir taugen, wie ein Räucheropfer, meiner Hände aufheben, wie ein Abendopfer.
 3 Herr, behüte meinen Mund, und bewahre meine Lippen.
 4 Neige mein Herz, nicht auf etwas Böses, ein gottloses Wesen zu führen mit den Uebeltätern, daß ich nicht esse von dem, das ihnen geliebet.
 5 Der Gerechte schlage mich freundlich, und strafe mich, das wird mir so wohl thun, als ein Balsam auf meinem Haupt; denn ich bete stets, daß sie mir nicht Schaden thun.
 6 Ihre Lehrer müssen gestürzt werden über einen Fels, so wird man dann meine Lehre hören, daß sie lieblich sey.
 7 Unsere Gebeine sind zerstreuet bis zur Hölle, wie einer das Land zerreiſet und zerwühlet.
 8 Denn auf dich, Herr, Herr, sehen meine Augen, ich traue auf dich, verhoſe meine Seele nicht.
 9 Bewahre mich vor dem Strick, den sie mir gelegt haben, und vor der Falle der Uebeltäter.
 10 Die Gottlosen müssen in ihr eigen Netz fallen mit einander, ich aber immer vorüber gehen.

Abend-Gebet.

Der 142 Psalm.

1 Ich führe zum Herrn mit meiner Stimme; ich fliehe dem Herrn mit meiner Stimme;

PSEAUME CXLI.

ETERNEL, je t'invoque, hâte-toi de venir à moi; prête l'oreille à ma voix, lors que je crie à toi.

2 Que ma requête vienne devant toi comme le parfum, et l'élevation de mes mains comme l'oblation du soir.

3 Eternel, garde ma bouche; garde l'ouverture de mes lèvres.

4 Garde mon cœur d'incliner à des choses mauvaises, en sorte que je commette de méchantes actions par malice, avec les ouvriers d'iniquité; et préserve-moi de manger de leurs délices.

5 Que le juste me frappe, ce me sera une faveur; et qu'il me reprenne, ce me sera un baume excellent; il ne blessa point ma tête; je prierai même pour eux dans leurs calamités.

6 Quand leurs gouverneurs auront été précipités des rochers, alors on écoutera mes paroles et elles seront agréables.

7 Nos os sont éparés près de l'ouverture du sépulcre, comme quand on laboure et qu'on fend la terre.

8 Mais, o Eternel mon Seigneur, mes yeux sont tournés vers toi, je me suis retiré vers toi; ne laisse point mon ame dénuée.

9 Garde-moi du piège qu'ils m'ont tendu, et des trébuchets des ouvriers d'iniquité.

10 Les méchants tomberont tous ensemble dans leurs filets, jusqu'à ce que je sois passé.

PRIERE DU SOIR.

PSEAUME CXLII.

JE crie de ma voix à l'Eternel, Je supplie de ma voix l'Eternel.

PSALMO CXLI.

SEÑOR, á tí he clamado, escúchame: atiende á mi voz, quando clamare á tí.

2 Suba derecha mi oracion como un perfume en tu presencia: sea la elevacion de mis manos sacrificio de la tarde.

3 Pon, Señor, una guardia á mi boca, y á mis labios una puerta, que los cierre á la redonda.

4 No ladees mi corazon á palabras de malicia, para buscar excusas en los pecados. Como los hombres, que obran iniquidad: y no tendré parte en las cosas, que ellos aprecian.

5 El justo me corregirá, y me reprehenderá con misericordia: mas el aceyte del pecador no ungirá mi cabeza. Porque aun mi oracion será contra lo que les place á ellos:

6 Han perecido sus jueces estrellados en la Peña. Oírán que mis palabras fueron eficaces:

7 Como el grueso terron se desmenuza sobre la tierra; así han sido desunidos nuestros huesos cerca del sepulcro:

8 Porque á tí, Señor, Señor, mis ojos: en tí he esperado, no me quites la vida.

9 Guárdame del lazo, que me han puesto, y de los tropiezos de los que obran iniquidad.

10 Caerán en su red los pecadores: solo estoy yo hasta que yo pase adelante.

ORACION VESPERTINA.

PSALMO CXLII.

CON mi voz clamé al Señor: con mi voz al Señor rogué:

2 Ἐκχεῖν ἐναντίον αὐτοῦ τὴν δέσιν μου, τὴν θλίψιν μου ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπαγγεῖλω.

3 Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου, καὶ σὺ ἔγνωσ τὰς τρίβους μου· ἐν ὁδῷ ταύτῃ ἢ ἐπορεύομαι, ἐκρύψαν παγίδα μοι.

4 Κατενόουν εἰς τὰ δεξιὰ καὶ ἐπέβλεπον, ὅτι οὐκ ἦν ὁ ἐπιδυνάσκων με· ἀπωλετο φυγὴ ἀπ' ἐμοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὴν ψυχὴν μου.

5 Πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα. καὶ εἶπα, Σὺ εἶ ἡ ἐλπίς μου, μερίς μου ἐν γῇ ζώντων.

6 Πρόσχευς πρὸς τὴν δέσιν μου, ὅτι ἐταπεινώθη σφόδρα· ῥῦσαί με ἐκ τῶν καταδικόντων με, ὅτι ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.

7 Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, τῷ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου, Κύριε· ἐμὲ ὑπομένουσι δίκαιοι, ὥς οὐ ἀνταποδῶς μοι.

Ψαλ. ρμγ', CXLIII.

ΚΥΡΙΕ εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώπιον τὴν δέσιν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, ἐπάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

2 Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τῶν δούλων σου, ὅτι ἡ δικαιοσύνη σου ἐνώπιόν σου πᾶς ῥῶν.

3 Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπεινώσεν εἰς τὴν γῆν τὴν ζωὴν μου· ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος.

4 Καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμέ τὸ πνεῦμά μου· ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

5 Ἐμνησθὲν ἡμερῶν ἀρχαίων· καὶ ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

6 Διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνδρός σοι· διάψαλμα.

7 Ταχύ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου· μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθῆσμαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λίκκον.

2 Ἐχυσα ἔμπροσθέν σου τὴν δέσιν μου, καὶ τοῦ ὅδεα τὴν θλίψιν μου.

3 Ὅταν τὸ πνεῦμά μου ἦτο εἰς θλίψιν σὺ ἐγνώρισας τὴν ὁδὸν μου εἰς τὴν ὁποίαν περιπατῶν, μοι ἐκρύψαν παγίδας.

4 Ἐκύτταξ εἰς τὰ δεξιὰ, καὶ εἶδα ὅτι δὲν εἶναι ἄνθρωπος ὁ θέλων νὰ με γνωρίσῃ.

5 Δὲν εἶχον καταφύγιον, καὶ κανεὶς ἐννοίασθη τὴν ψυχὴν μου.

6 Ἐκραξα, Κύριε, πρὸς σέ, σὺ εἶσαι ἡ ἐλπίς μου καὶ ἡ μερίς μου εἰς τὴν γῆν τῶν ζώντων.

7 Ἀκουσον τὴν δέσιν μου ὅτι ἐταπεινώθη με πρὸς σέ.

8 Σῶσόν με ἀπὸ τῶν καταδικόντων με, ὅτι ἔγιγον δυνατωτέρου μου.

9 Εὐχαλετὴν τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ τὴν φυλακὴν· ἵνα εὐχαριστήσῃς τῷ ὀνόματί σου, καὶ ἂν μοι τὸ συγχωρήσῃς οἱ δίκαιοι θελοῦσιν εἶναι οἱ σὺντροφοί μου.

Ψαλ. ρμγ', CXLIII.

ΚΥΡΙΕ εἰσάκουσον τὴν προσευχὴν μου, καὶ κατεδέχθητι τὴν δέσιν μου, ἀκουσόν με διὰ τὴν ἀληθειάν σου, καὶ τὴν δικαιοσύνην σου.

2 Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν με τὸν δούλόν σου, ὅτι κάθετὸν δὲν εὑρίσκει δικαιολόγημα ἔμπροσθέν σου.

3 Ὅτι ὁ ἐχθρὸς κατεδίωξε τὴν ψυχὴν μου, ἐταπεινώσεν τὴν ζωὴν μου ὥς τὴν γῆν· με ἔφερον εἰς σλότος ὡς ἂν τοὺς ἀπ' αἰῶνας νεκρούς.

4 Καὶ παρωξήνηται τὸ πνεῦμά μου μέσα μου, καὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου μέσα μου.

5 Ὅμως ἐνθυμήθην τὰς παλαιὰς ἡμέρας, καὶ ἐμελέτησα πάντα τὰ ἔργα σου, καὶ ἡσκηκα εἰς τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου.

6 Ἀπλωσα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ

2 Effundo in conspectu ejus orationem meam, et tribulationem meam ante ipsum pronuncio.

3 In deficiendo ex me spiritum meum, et tu cognovisti semitas meas. In via hac, qua ambulabam, absconderunt laqueum mihi.

4 Considerabam ad dexteram, et videbam: et non erat qui cognosceret me. Perii fuga a me, et non est qui requirat animam meam.

5 Clamavi ad te Domine, dixi: Tu es spes mea, portio mea in terra viventium.

6 Intende ad deprecationem meam: quia humiliatus sum nimis. Libera me a persecutibus me: quia confortati sunt super me.

7 Educ de custodia animam meam ad confitendum nomini tuo: me expectant justi, donec retribuas mihi.

PSALMUS CXLIII.

DOMINE exaudi orationem meam: auribus percipe obsecrationem meam in veritate tua: exaudi me in tua justitia.

2 Et non intres in judicium cum servo tuo: quia non justificabitur in conspectu tuo omnis vivens.

3 Quia persecutus est inimicus animam meam: humiliavit in terra vitam meam. Collocavit me in obscuris sicut mortuos sæculi:

4 Et anxius est super me spiritus meus, in me turbatum est cor meum.

5 Memor fui dierum antiquorum, meditatus sum in omnibus operibus tuis: in factis manuum tuarum meditabar.

6 Expandi manus meas ad te: anima mea sicut terra sine aqua tibi:

7 Velociter exaudi me Domine: defecit

2 Io spando la mia orazione davanti a lui, io racconto davanti a lui la mia tribolazione:

3 Mentre lo spirito mio spasima in me. Or tu, Signore, conosci il mio sentiero. Essi m'hanno nascosto un laccio sulla via, per la quale ho da camminare.

4 Io riguardo a destra, e miro: e non v'è alcuno che mi riconosca: ogni rifugio è perduto per me, non v'è alcuno ch'abbia cura dell'anima mia.

5 O Signore, io grido a te, io dico: tu sei il mio ricetto, la mia parte nella terra de' viventi.

6 Attendi al mio gridare: perciocchè io son ridotto in molto misero stato: riscuotimi da quelli che mi perseguitano: perciocchè son più possenti di me.

7 Tira fuor di carcere l'anima mia, acciocchè io celebri il tuo Nome: i giusti m'intornieranno, quando tu m'avrai fatta la mia retribuzione.

SALMO CXLIII.

SIGNORE, ascolta la mia orazione, porgi l'orecchio alle mie supplicazioni: per la tua verità, e per la tua giustizia, rispondimi.

2 E non venire a giudizio col tuo servitore: perciocchè niun vivente sarà trovato giusto nel tuo cospetto.

3 Perciocchè il nemico perseguita l'anima mia: egli ha fiaccata, ed atterrata la mia vita: egli mi fa giacere in luoghi tenebrosi, come quelli che son morti già da lungo tempo.

4 E lo spirito mio spasima in me, il mio cuore è tutto smarrito dentro di me.

5 Io mi rammemoro i giorni antichi, io medito tutti i tuoi fatti, io ragiono dell'opere delle tue mani.

2 I poured out my complaints before him :
and shewed him of my trouble.
3 When my spirit was in heaviness thou
newest my path : in the way wherein I walk-
ed have they privily laid a snare for me.
4 I looked also upon my right hand : and saw
there was no man that would know me.
5 I had no place to flee unto : and no man
cared for my soul.
6 I cried unto thee, O Lord, and said : Thou
art my hope, and my portion in the land of
the living.
7 Consider my complaint : for I am brought
very low.
8 O deliver me from my persecutors : for
they are too strong for me.
9 Bring my soul out of prison, that I may
give thanks unto thy Name : which thing if
thou wilt grant me, then shall the righteous
sort unto my company.

PSALM CXLIH.

1 HEAR my prayer. O Lord, and consider
my desire : hearken unto me for thy truth
and righteousness' sake.
2 And enter not into judgement with thy
servant : for in thy sight shall no man living
be justified.
3 For the enemy hath persecuted my soul :
he hath smitten my life down to the ground :
he hath laid me in the darkness, as the men
that have been long dead,
4 Therefore is my spirit vexed within me :
and my heart within me is desolate.
5 Yet do I remember the time past ; I muse
upon all thy works : yea, I exercise myself in
thy works of thy hands.
6 I stretch forth my hands unto thee : my
soul gaspeth unto thee as a thirsty land.
7 Hear me, O Lord, and that soon, for my

2 Ich schütte meine Rede vor ihm aus, und zeige
ihm vor ihm meine Noth.
3 Wenn mein Geist in Knechten ist, so nimmst du
ich meiner an. Sie legen mir Stricke auf dem
Wege, darauf ich gehe.
4 Schaue zur Rechten, und siehe, da will mich
niemand kennen. Ich kann nicht entfliehen : nie-
mand nimmt sich meiner Seele an.
5 Herr, zu dir schreie ich, und sage : Du bist meine
Zuversicht, mein Theil im Lande der Lebendigen.
6 Werke auf meine Klage, denn ich werde sehr ge-
laget ; errette mich von meinen Verfolgern, denn
sie sind mir zu mächtig.
7 Führe meine Seele aus dem Kerker, daß ich
anke deinem Namen. Die Gerechten werden sich
zu mir sammeln, wenn du mir wohl thust.

Der 143 Psalm.

1 Herr, erhöhe mein Gebet, vernimm mein Fle-
hen um deiner Wahrheit willen ; erhöhe mich um
einer Gerechtigkeit willen ;
2 Und gehe nicht ins Gericht mit deinem Knechte ;
denn vor dir ist kein Lebendiger gerecht.
3 Denn der Feind verfolgt meine Seele, und zer-
stört mein Leben zu Boden ; er legt mich ins Fin-
stere, wie die Todten in der Welt.
4 Und mein Geist ist in mir geängstet ; mein Herz
ist mir in meinem Leibe verjehret.
5 Ich gedente an die vorigen Zeiten, ich rede von
deinen Thaten, und sage von den Werken deis-
er Hände.
6 Ich breite meine Hände aus zu dir ; meine Seele
erstet nach dir, wie ein dürres Land.
7 Herr, erhöhe mich bald, mein Geist vergehet ;

3 Je répands ma plainte devant lui ; j'ex-
pose ma détresse en sa présence.
4 Quand mon esprit s'est pâmé en moi, alors
tu as connu mon sentier. Ils m'ont caché un
piège dans le chemin par lequel je marchois.
5 Je considérois à ma droite, et je regardois,
et il n'y avoit personne qui me reconnût ; tout
refuge me manquoit, et il n'y avoit personne
qui eût soin de mon ame.
6 Eternel, je me suis écrié vers toi, et j'ai
dit : Tu es ma retraite et ma portion dans la
terre des vivans.
7 Sois attentif à mon cri, car je suis devenu
fort misérable ; délivre-moi de ceux qui me
poursuivent, car ils sont plus puissans que moi.
8 Tire mon ame hors de prison, afin que je
célébre ton nom ; les justes viendront autour
de moi, parce que tu m'auras recompensé.

PSEAUME CXLIH.

1 ETERNEL, écoute ma requête, prête l'oreille
à mes supplications, suivant ta fidélité ; ré-
ponds-moi par ta justice.
2 Et n'entre point en jugement avec ton ser-
viteur ; car nul homme vivant ne sera justifié
devant toi.
3 L'ennemi poursuit mon ame ; il a foulé
ma vie par terre ; il m'a mis dans des lieux
ténébreux, comme ceux qui sont morts de-
puis long-tems.
4 Mon esprit se pâme en moi, et mon cœur
est désolé au dedans de moi.
5 Je me souviens des jours anciens ; je mé-
dite toutes tes œuvres, et je m'entretiens des
ouvrages de tes mains.
6 J'étends mes mains vers toi ; mon ame est
devant toi comme une terre altérée. Selah.
7 O Eternel, hâte-toi : réponds-moi ; mon
esprit est en défaillance ; ne cache point ta

2 Derramo en su presencia mi oracion : y
expongo delante de el mismo mi tribulacion.
3 Mientras va desfalleciendo mi espíritu, y
tú conociste mis senderos. En este camino,
por donde yo andaba, me escondieron lazo.
4 Consideraba ácia mi derecha, y miraba :
y no habia quien me conociese. No me que-
dó lugar de huida, ni hay quien vuelva por
mi vida.
5 A tí clamé, Señor, dixé : Tú eres mi espe-
ranza, mi porcion en la tierra de los vivientes.
6 Atiende á mi deprecacion, porque he sido
abatido sobre manera. Librame de los que
me persiguen, porque son mas fuertes que yo.
7 Saca mi alma de la prision para alabar á
tu nombre : á mí me están aguardando los
justos, hasta que me recompenses.

PSALMO CXLIH.

1 SENOR, oye mi oracion : percibe en tus oi-
dos mi ruego segun tu verdad : óyeme en tu
justicia.
2 Y no entres en juicio con tu siervo : por-
que ningun viviente será justificado en tu
presencia.
3 Porque ha perseguido el enemigo mi alma ;
ha abatido mi vida hasta la tierra. Me ha
colocado en lugares oscuros, como los muer-
tos de siglo :
4 Y se ha angustiado mi espíritu sobre mí,
en mí se ha turbado mi corazon.
5 Me he acordado de los dias antiguos, he
meditado en todas tus obras : en los hechos
de tus manos meditaba.
6 He tendido mis manos á tí : mi alma á tí
como una tierra sin agua :
7 Oyeme prontamente. Señor : mi espíritu

8 Ἀκουσὸν ποίησόν μοι τοπρῶι τὸ ἑλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἠλπισα· γνῶρισόν μοι, Κύριε, ὁδόν, ἐν ᾗ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σέ ἦρα τὴν ψυχὴν μου.

9 Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου Κύριε, ὅτι πρὸς σέ κατέφυγον.

10 Δίδαξόν με τὸν ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι Θεός μου εἶ σύ, τὸ πνεῦμά σε τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν τῇ εὐθείᾳ.

11 Ἐνεκα τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με, ἐν τῇ δικαιοσίῃ σου ἐξίξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου.

12 Καὶ ἐν τῷ ἑλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθροὺς μου, καὶ ἀπολείς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι δοῦλός σου εἰμι ἐγώ.

ΕΩΘΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

Ψαλ. ρμδ'. CXLIV.

ΕΥΛΟΓΗΤΟΣ Κύριος ὁ Θεός μου, ὁ διδάσκων τὰς χεῖράς μου εἰς παράταξιν, τοὺς δακτύλους μου εἰς πόλεμον.

2 Ἐλεός μου καὶ καταφυγή μου, ἀντιλήπτωρ μου καὶ ῥύστης μου, ὑπερασπιστής μου, καὶ ἐπ' αὐτῷ ἠλπισα, ὁ ὑποτίσων τὸν λαόν μου ὑπ' ἐμέ.

3 Κύριε, τί ἐστὶν ἄνθρωπος, ὅτι ἐγνώσθη αὐτός; ἡ νὺξ ἀνθρώπου, ὅτι λογιζῇ αὐτόν;

4 Ἄνθρωπος ματαιότητι ὡμοιώθη, αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ὥσπερ σκία παράγουσα.

5 Κύριε, κλίνον οὐρανὸς σου καὶ κατὰ βῆθι, ἄψαι τῶν ὀρέων καὶ καπνισθήσονται.

6 Ἀσπᾶσον ἀσπᾶσον καὶ σκορπιεῖς αὐτὸς, ἐξαπόστειλον τὰ βέλη σου καὶ συνταράξεις αὐτὸς.

7 Ἐξαπόστειλον τὴν χειρὰ σου ἐξ ὕψους, ἔξελοῦ με καὶ ῥύσαι με ἐξ ὑδάτων πολλῶν, ἐκ χειρὸς υἱῶν ἀλλοτριῶν.

spiritus meus. Non avertas faciem tuam a me: et similis ero descendentibus in lacum.

8 Auditam fac mihi mane misericordiam tuam: quia in te speravi. Notam fac mihi viam, in qua ambulem: quia ad te levavi animam meam.

9 Eripe me de inimicis meis Domine, ad te confugi:

10 Docet me facere voluntatem tuam, quia Deus meus es tu. Spiritus tuus bonus deducet me in terram rectam:

11 Propter nomen tuum Domine vivificabis me, in æquitate tua. Educes de tribulatione animam meam:

12 Et in misericordia tua disperdes inimicos meos. Et perdes omnes, qui tribulant animam meam: quoniam ego servus tuus sum.

MATUTINÆ PRÆCES.

PSALMUS CXLIV.

BENEDICTUS Dominus Deus meus, qui docet manus meas ad prælium, et digitos meos ad bellum.

2 Misericordia mea, et refugium meum: susceptor meus, et liberator meus: Protector meus, et in ipso speravi: qui subdit populum meum sub me.

3 Domine quid est homo, quia innotuisti ei? aut filius hominis, quia reputas eum?

4 Homo vanitati similis factus est: dies ejus sicut umbra prætereunt.

5 Domine inclina cælos tuos, et descende: tange montes, et fumigabunt.

6 Fulgura coruscationem, et dissipabis eos: emitte sagittas tuas, et conturbabis eos:

μου σέ ζητᾷ ὡς ἄνδρος γῆ.

7 Κύριε ἀκουσὸν μου ταχέως ὅτι ἔλυωσέ τὸ πνεῦμά μου· μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμέ, καὶ γίνῃ ὁμοίος τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

8 Πρῶνόν κάμε ἀκουστὸν τὸ ἑλεός σου ὅτι ἠλπισα εἰς ἐσέ, δεῖξον μοι τὸν ὁρόμον εἰς τὸν ὅποιον πρέπει νὰ πορεύομαι, ὅτι ὕψωσα εἰς ἐσέ τὴν ψυχὴν μου.

9 Σῶσόν με ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, ὅτι κατέφυγα πρὸς σέ.

10 Δίδαξόν με νὰ κίμω τὸ θέλημά σου ὅτι σύ εἶσαι Θεός μου· ὡς με ὁδηγήσῃ τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν εἰς γῆν δικαιοσύνης.

11 Κάμε με, Κύριε, νὰ ζήσω, διὰ τὸ ὄνομά σου, καὶ διὰ τὴν δικαιοσύνην σου ἐκβάλῃ τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ θλίψιν.

12 Καὶ διὰ τὸ ἑλεός σου θέλεις ἐξολοθρεῦσιν τοὺς ἐχθροὺς μου, καὶ ἀπολείς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου ὅτι ἐγώ εἰμαι δοῦλός σου.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΗΣ ΑΥΓΗΣ.

Ψαλ. ρμδ'. CXLIV.

ΕΥΛΟΓΗΤΟΣ Κύριος ὁ Θεός μου, ὁ διδάσκων τὰς χεῖράς μου εἰς πόλεμον καὶ τὰ δάκτυλά μου εἰς μάχην.

2 Ἐλπίς μου καὶ καταφυγή μου, ὀκρίωμά μου, καὶ ἐλευθερωτής μου, ὑπερασπιστής μου, εἰς τὸν ὅποιον ἠλπισα.

3 Κύριε τί εἶναι ὁ ἄνθρωπος ὅτι τὸν φροντίζεις τὸν σὸν, ἢ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὅτι τὸν λογιζῇς.

4 Ὁ ἄνθρωπος ὁμοιάζει τὴν ματαιότητα, αἱ ἡμέραι του ἀπερνῶσιν ὡς σκία.

5 Κλίνον, Κύριε, τοὺς οὐρανοὺς σου καὶ κα-

6 Io spiego a te le mie mani: l'anima mia è *intenta* a te, come terra asciutta. Sela.

7 Affrettati di rispondermi, Signore: lo spirito mio vien meno: non nascondi da me la tua faccia, sì ch'io sia renduto simile a quelli che scendono nella fossa.

8 Fammi sentir la mattina la tua benignità, perciocchè io mi confido in te: fammi conoscere la via per la quale ho da camminare, perciocchè io levo l'anima mia a te.

9 Signore, riscuotimi da' miei nemici: io mi riduco a te per nascondermi.

10 Insegnami a far la tua volontà: perciocchè tu *sei* il mio Dio: il tuo buono Spirito mi guidi nella terra della drittura.

11 O Signore, vivificami, per amor del tuo Nome: tira fuor di distretta l'anima mia, per la tua giustizia.

12 E, per la tua benignità, distruggi i miei nemici, e fa perir tutti quelli ch'affliggono l'anima mia: perciocchè io sono tuo servitore.

PREGHIERA della MATTINA.

SALMO CXLIV.

BENEDETTO sia il Signore, mia Rocca, il quale ammaestra le mie mani alla battaglia, e le mie dita alla guerra.

2 *Egli* è la mia benignità, e la mia fortezza: il mio alto ricetto, ed il mio liberatore: *egli* è il mio scudo, ed io mi confido in lui: *egli* è quel ch'abbatte i popoli sotto me.

3 O Signore, che cosa è l'uomo che tu n'abbì cura? *che cosa* è il figliuol dell'uomo che tu ne facci conto?

4 L'uomo è simile a vanità, i suoi giorni son come l'ombra che passa.

5 Signore, abbassa i tuoi cieli, e scendi:

spirit waxeth faint: hide not thy face from me, lest I be like unto them that go down into the pit.

8 O let me hear thy loving-kindness betimes in the morning, for in thee is my trust: shew thou me the way that I should walk in, for I lift up my soul unto thee.

9 Deliver me, O Lord, from mine enemies: or I flee unto thee to hide me.

10 Teach me to do the thing that pleaseth thee, for thou art my God: let thy loving spirit lead me forth into the land of righteousness.

11 Quicken me, O Lord, for thy Name's sake: and for thy righteousness' sake bring my soul out of trouble.

12 And of thy goodness slay mine enemies: and destroy all them that vex my soul; for I am thy servant.

MORNING PRAYER.

PSALM CXLIV.

BLESSED be the Lord my strength: who giveth my hands to war, and my fingers to fight;

2 My hope and my fortress, my castle and my deliverer, my defender in whom I trust: who subdueth my people that is under me.

3 Lord, what is man, that thou hast such respect unto him: or the son of man, that thou so regardest him?

4 Man is like a thing of nought: his time passeth away like a shadow.

5 Bow thy heavens, O Lord, and come down: touch the mountains, and they shall smoke.

6 Cast forth thy lightning, and tear them: shoot out thine arrows, and consume them.

berbirge dein Antlitz nicht von mir, daß ich nicht in die Grube werde denen, die in die Grube fahren.

8 Laß mich frühe hören deine Gnade, denn ich hoffe auf dich. Thue mir kund den Weg, darauf ich gehen soll, denn mich verlanget nach dir.

9 Errette mich, mein Gott, von meinen Feinden; du bist meine Zuflucht.

10 Lehre mich thun nach deinem Wohlgefallen, denn du bist mein Gott; dein guter Geist führe mich auf ebener Bahn.

11 Herr, erquicke mich, um deines Namens willen; führe meine Seele aus der Noth, um deiner Gerechtigkeit willen;

12 Und verführe meine Feinde, um deiner Güte willen, und bringe um alle, die meine Seele ängstigen, denn ich bin dein Knecht.

Morgen-Gebete.

Der 144 Psalm.

1 Gelobet sey der Herr, mein Hort, der meine Hände lehret streiten, und meine Füße kriegen;

2 Meine Güte und meine Burg, mein Schutz und mein Erretter, mein Schild, auf den ich traue, der mein Volk unter mich zwinget.

3 Herr, was ist der Mensch, daß du dich seiner so anheimst? Und des Menschen Kind, daß du ihn achtest?

4 Ist doch der Mensch gleich wie nichts; seine Zeit fährt dahin, wie ein Schatten.

5 Herr, neige deine Himmel, und fahre herab; ste die Berge an, daß sie tanzen;

6 Laß blißen, und zerstreue sie; schleße deine Strahlen, und schrede sie;

face de moi, en sorte que je devienne semblable à ceux qui descendent dans la fosse.

8 Fais moi entendre dès le matin ta bonté, car je me suis assuré sur toi; fais-moi connoître le chemin par lequel j'ai à marcher; car j'ai élevé mon cœur vers toi.

9 Eternel délivre-moi de ceux qui me haïssent; car je me suis retiré vers toi.

10 Enseigne-moi à faire ta volonté, car tu es mon Dieu; que ton bon Esprit me conduise dans le droit chemin.

11 Eternel, rends-moi la vie, pour l'amour de ton nom; tire mon ame hors de la détresse, à cause de ta justice;

12 Retranche par ta bonté ceux qui me haïssent, et détruis tous ceux qui oppriment mon ame; car je suis ton serviteur.

PRIERE DU MATIN.

PSEAUME CXLIV.

BENI soit l'Eternel mon rocher, lequel dresse mes mains pour le combat, et mes doigts pour la bataille;

2 Qui déploie sa bonté envers moi; qui est ma forteresse, ma haute retraite, mon libérateur, mon bouchier: Je me suis retiré vers lui; il range mon peuple sous moi.

3 O Eternel, qu'est-ce que l'homme, que tu aies soin de lui; et que le fils de l'homme mortel, que tu en tiennes compte?

4 L'homme est semblable à la vanité; ses jours sont comme une ombre qui passe.

5 Eternel, abaisse tes cieus, et descends; touche les montagnes, et qu'elles fument;

6 Lance l'éclair, et les dissipe; tire tes flèches, et les mets en déroute;

7 Etends tes mains d'enhaut; délivre-moi,

ha desfallecido. No apartes de mí tu rostro: para que no sea semejante á los que descenden al lago.

8 Hazme oír por mañana tu misericordia, porque en tí he esperado. Hazme conocer el camino, por donde ande, porque á tí he elevado mi alma.

9 Sácame de mis enemigos, Señor, á tí me he refugiado:

10 Enseñame á hacer tu voluntad, porque tú eres mi Dios. Tu espíritu bueno me guiará á tierra derecha:

11 Por tu nombre, Señor, me vivificarás segun tu equidad. Sacarás de tribulacion mi alma:

12 Y por tu misericordia destruirás á mis enemigos. Y perderás á todos los que atribulan mi alma, porque yo siervo tuyo soy.

ORACION MATUTINA.

PSALMO CXLIV.

BENDITO el Señor Dios mio, que adiestra mis manos á la pelea, y mis dedos á la batalla.

2 Misericordia mia, y refugio mio: amparador mio, y libertador mio: protector mio, y en él he esperado: él es el que somete mi pueblo á mí.

3 Señor, ¿qué es el hombre, pues te has manifestado á él? ¿ó el hijo del hombre, que haces estima de él?

4 El hombre se ha hecho semejante á la vanidad: sus dias pasan como sombra.

8 Ὡν τὸ στόμα ἐλάλησε ματαιότης, καὶ ἡ δεξιὰ αὐτῶν δεξιὰ ἀδικίας.
9 Ὁ Θεός, φῶδὴν καὶνὴν ἄσπομαί σοι, ἐν ψαλτηρίῳ δεκαχόρδῳ ψαλῶ σοι.
10 Τῷ διδόντι τὴν σωτηρίαν τοῖς βασιλεῦσι, τῷ ὑπεναντιωμένῳ Δαυὶδ τὸν δούλον αὐτοῦ ἐκ ρομφαίας πονηρᾶς.
11 Ῥῥσαι με καὶ ἐξελοῦ με ἐκ χειρὸς νιῶν ἁλλοτριῶν, ὧν τὸ σῶμα ἐλάλησε ματαιότης, καὶ ἡ δεξιὰ αὐτῶν δεξιὰ ἀδικίας.
12 Ὡν οἱ υἱοὶ ὡς νεόφυτα ἰδρυμένα ἐν τῇ νεότητι αὐτῶν· αἱ θυγατέρες αὐτῶν κεκαλλωπισμένοι, περικεκοσμημένα ὡς ὁμοίωμα ναυ.
13 Τὰ ταμεία αὐτῶν πλήρη, ἐξερευγόμενα ἐκ τούτου εἰς τῆτο· τὰ πρόβατα αὐτῶν πολυτόκα, πληθύνοντα ἐν ταῖς ἐξόδοις αὐτῶν.
14 Οἱ βοες αὐτῶν παχεῖς· οὐκ ἔστι κατὰπτωμα φραγμοῦ, οὐδὲ διέξοδος, οὐδὲ κραυγὴ ἐν ταῖς ἐπαύλεσι αὐτῶν.
15 Ἐμακάρισαν τὸν λαὸν ᾧ ταῦτά ἐστι· μακάριος ὁ λαὸς οὗ Κύριος ὁ Θεὸς αὐτοῦ.

Ψαλ. ρμέ'. CXLV.

ΥΨΩΣΩ σε, ὁ Θεὸς μου ὁ βασιλεὺς μου, καὶ εὐλογήσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
2 Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
3 Μέγας ὁ Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα, καὶ τῆς μεγαλοσύνης αὐτοῦ οὐκ ἔστι πέρας.
4 Γενεὰ καὶ γενεὰ ἐπαινέσει τὰ ἔργα σου, καὶ τὴν δυνάμιν σου ἀπαγγελοῦσι.
5 Καὶ τὴν μεγαλοπρέπειαν τῆς δόξης τῆς ἀγιοσύνης σου λαλήσουσι, καὶ τὰ θαυμάσιά σου διηγούνται.

7 Emitte manum tuam de alto, eripe me, et libera me de aquis multis: de manu filiorum alienorum.
8 Quorum os locutum est vanitatem: et dextera eorum, dextera iniquitatis.
9 Deus canticum novum cantabo tibi: in psalterio, decachordo psallam tibi.
10 Qui das salutem regibus: qui redemisti David servum tuum de gladio maligno:
11 Eripe me. Et erue me de manu filiorum alienorum, quorum os locutum est vanitatem: et dextera eorum, dextera iniquitatis:
12 Quorum filii, sicut novellæ plantationes in juventute sua. Filii eorum compositæ: circumornatæ ut similitudo templi.
13 Promptuaria eorum plena, eructantia ex hoc in illud. Oves eorum sætosæ, abundantes in egressibus suis:
14 Boves eorum crassæ. Non est ruina mæceriæ, neque transitus: neque clamor in plateis eorum.
15 Beatum dixerunt populum, cui hæc sunt: beatus populus, cuius Dominus Deus ejus.

PSALMUS CXLV.

EXALTABO te Deus meus rex: et benedicam nomini tuo in sæculum, et in sæculum sæculi.

2 Per singulos dies benedicam tibi: et laudabo nomen tuum in sæculum, et in sæculum sæculi.
3 Magnus Dominus et laudabilis nimis: et magnitudinis ejus non est finis.
4 Generatio et generatio laudabit opera tua: et potentiam tuam pronuntiabunt.

τέβα· ἔγγιζον τὰ βουνα καὶ θέλῃσι καπνίσειν.
6 Ἀσραφὴν ἀσπατήν, καὶ διασκορπίσέ τας ρεῖθρον βέλει καὶ θανάτωσέ τους.
7 Στείλον τὴν χειρά σου ὑπὸ τὸ ὕψος, ἐλεῖν θέρωσόν με καὶ ἐκβάλέ με ὑπὸ τὰ πολλὰ κῆματα, ἀπὸ τὰς χεῖρας τῶν ξένων νιῶν.
8 Τῶν ὁποίων τὸ στόμα ἐλάλησε ματαιότης, καὶ ἡ δεξιὰ τῶν ἐνὶ δεξιᾷ ἀδικίας.
9 Ὡ Θεέ, θέλω ψάλλειν νέον ψαλμὸν, θέλω ψάλλειν τὸν ἐπαινὸν σου ἐπὶ τὴν δεκαχόρδον.
10 Σὺ ἔδωκας νίκην τῶν βασιλέων, καὶ ἔσωσας Δαυὶδ τὸν δούλον σου ἀπὸ κινδύνου μαχαίρας.
11 Σῶσόν με, ἐλευθέρωσόν με ἀπὸ τὰς χειρῶν τῶν ξένων νιῶν, τῶν ὁποίων τὸ σῶμα ἐλάλησε ματαιότης, καὶ ἡ δεξιὰ τῶν ἐνὶ δεξιᾷ ἀδικίας.
12 Ἰνα αὐξήσωσιν οἱ υἱοὶ μας, ὡς ἂν νεόφυτοι καὶ γίνωνται αἱ θυγατέρες μας ὡς ἂν τὰ στολισμένα ἄγκωνα τοῦ ναοῦ.
13 Ἰνα αἱ ἀποθήκαι μας γεμισθῶσιν ἀπὸ κῆθου πρᾶγμα, καὶ τὰ πρόβατά μας γίνωνται πολυτόκα, καὶ πληθύνωσιν εἰς τοὺς δρόμους μας.
14 Ἰνα οἱ βόες μας γίνωνται παχεῖς καὶ δυνατοὶ, καὶ μὴ κοινοσθῇ ἕτε πείσιμον, ἕτε αἰχμαλωσία, ἕτε ὀδυρμὸς εἰς τοὺς δρόμους μας.
15 Μακάριος ὁ λαὸς ὁ χαίρων εἰς αὐτὰ, μακάριος ὁ λαὸς ὁποῖος ὁ Κύριος ἐστὶν ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ψαλ. ρμέ'. CXLV

ΘΕΛΩ σὲ ὑψώσειν, βασιλεῦ μου, Θεέ μου, καὶ εὐλογήσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα.
2 Καθ' ἡμέραν θέλω σε εὐλογήσειν, καὶ ἐπαινέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα.
3 Μέγας εἶναι ὁ Κύριος, καὶ πολλὰ ἐπαινετὸς, ἡ μεγαλοσύνη του δὲν ἔχει τέλος.
4 Μία γενεὰ θέλει ἐπαινέσειν τὰ ἔργα σου εἰς τὴν ἄλλην, καὶ φανερώσει τὴν δυνάμιν σου.
5 Ἀλλ' ἐγὼ θέλω λαλήσειν περὶ τῆς μεγα-

tocca i monti, e fa che fumino.

6 Vibra il fulgore, e dissipa quella gente: avventa le tue saette, e mettili in rotta.

7 Stendi le tue mani da alto, e riscuotimi, e trammii fuor di grandi acque, di man degli stranieri:

8 La cui bocca parla menzogna, e la cui destra è destra di frode.

9 O Dio, io ti canterò un nuovo Canto: io ti salmegerò sul saltero, sul decacordo.

10 Tu, che dai vittoria ai re: che riscuoti David, tuo servitore, dall'aspada scellerata:

11 Liberami, e riscuotimi dalla mano degli stranieri, la cui bocca parla menzogna, e la cui destra è destra di frode.

12 Acciocchè i nostri figliuoli sieno come piante novelle, bene allevate nella lor giovinezza: e le nostre figliuole sieno come i cantoni intagliati dell' edificio d' un palazzo.

13 E le nostre celle sieno piene, e porgano ogni specie di beni, e le nostre gregge moltiplichino a migliaia, ed a decine di migliaia nelle nostre campagne.

14 Ed i nostri buoi sieno grossi, e possenti: e non vi sia per le nostre piazze nè assalto, nè uscita, nè grido alcuno.

15 Beato il popolo, che è in tale stato: beato il popolo, di cui il Signore è l' Iddio.

SALMO CXLV.

O DIO mio, Re mio, io t' esalterò, e benedirò il tuo Nome in sempiterno.

2 Io ti benedirò tuttodi, e loderò il tuo Nome, in sempiterno.

3 Il Signore è grande, e degno di somma lode: e la sua grandezza non può essere investigata.

4 Una età dopo l' altra predicherà le

7 Send down thine hand from above: deliver me, and take me out of the great waters, from the hand of strange children.

8 Whose mouth talketh of vanity: and their right hand is a right hand of wickedness.

9 I will sing a new song unto thee, O God: and sing praises unto thee upon a ten-stringed lute.

10 Thou hast given victory unto kings: and hast delivered David thy servant from the peril of the sword.

11 Save me, and deliver me from the hand of strange children: whose mouth talketh of vanity, and their right hand is a right hand of iniquity.

12 That our sons may grow up as the young plants: and that our daughters may be as the polished corners of the temple.

13 That our garners may be full and plentiful with all manner of store: that our sheep may bring forth thousands and ten thousands in our streets.

14 That our oxen may be strong to labour, that there be no decay: no leading into captivity, and no complaining in our streets.

15 Happy are the people that are in such a case: yea, blessed are the people who have the Lord for their God.

PSALM CXLV.

I WILL magnify thee, O God, my King: and I will praise thy Name for ever and ever.

2 Every day will I give thanks unto thee: and praise thy Name for ever and ever.

3 Great is the Lord, and marvellous, worthy to be praised: there is no end of his greatness.

4 One generation shall praise thy works unto another: and declare thy power.

7 Sende deine Hand von der Höhe, und erlöse mich, und errette mich von großen Wassern, von der Hand der fremden Kinder,

8 Welcher Lehre ist kein nütze, und ihre Werke sind falsch.

9 Gott, ich will dir ein neues Lied singen, ich will dir spielen auf dem Psalter von zehn Saiten.

10 Der du den Königen Sieg giebst, und erlösest deinen Knecht David vom mörderischen Schwert des Bösen.

11 Erlöse mich auch und errette mich von der Hand der fremden Kinder, welcher Lehre ist kein nütze, und ihre Werke sind falsch;

12 Daß unsere Söhne aufwachsen in ihrer Jugend, wie die Pflanzen, und unsere Töchter, wie die ausgehauenen Erker, gleichwie die Palläste;

13 Und unsere Kammern voll seyn, die heraus geben können einen Vorrath nach dem andern; daß unsere Schafe tragen tausend und hundert tausend auf unsern Dörfern;

14 Daß unsere Ochsen viel arbeiten; daß kein Schade, kein Verlust, noch Klage auf unsern Gassen sey.

15 Wohl dem Volk, dem es also gehet! Aber wohl dem Volk, daß der Herr sein Gott ist!

Der 145 Psalm.

1 Ich will dich erheben, mein Gott, du König, und deinen Namen loben immer und ewiglich.

2 Ich will dich täglich loben, und deinen Namen rühmen immer und ewiglich.

3 Der Herr ist groß und sehr löblich, und seine Größe ist unaussprechlich.

4 Kindeskinde werden deine Werke preisen, und von deiner Gewalt sagen.

et me retire des grosses eaux, de la main des enfans de l'étranger;

8 Dont la bouche prononce des mensonges et dont la droite est une droite trompeuse.

9 O Dieu, je te chanterai un nouveau cantique; je te psalmodierai sur l'instrument à dix cordes.

10 C'est lui qui envoie la délivrance aux rois, et qui délivre David son serviteur de l'épée meurtrière.

11 Retire-moi et me délivre de la main des enfans de l'étranger, dont la bouche prononce des mensonges, et dont la droite est une droite trompeuse.

12 Que nos fils soient comme de jeunes plantes, croissant en leur jeunesse, et nos filles comme les angles taillés pour l'ornement d'un palais.

13 Que nos celliers soient remplis, fournissant toute espèce de provisions; que nos troupeaux multiplient par milliers, par dix milliers dans nos parcs!

14 Que nos bœufs soient chargés de graisse, qu'il n'y ait point de brèche, qu'il ne se fasse point de sortie, et qu'il n'y ait point de cri dans nos places!

15 Heureux le peuple qui est dans cet état! Heureux le peuple duquel l'Eternel est le Dieu!

PSEAUME CXLV.

MON Dieu, mon Roi, je t'exalterai, et je bénirai ton nom à toujours et à perpétuité.

2 Je te bénirai chaque jour, et je louerai ton nom à toujours et à perpétuité.

3 L'Eternel est grand et infiniment digne d'être loué, et l'on ne sauroit sonder sa grandeur.

5 Señor, inclina tus cielos, y descende; toca los montes, y humearán.

6 Vibra tus relámpagos, y los disiparás: envía tus saetas, y los conturbarás.

7 Envía tu mano desde lo alto, sácame, y líbrame de las muchas aguas: de la mano de los hijos extraños.

8 Cuya boca habló vanidad, y su derecha, es derecha de iniquidad.

9 Dios, canción nueva te cantaré: con psalterio, con decachôrdo psalmearé a tí.

10 El que das salud a los Reyes: que redimiste a David tu siervo de la espada maligna;

11 Líbrame, y sácame de la mano de los hijos extraños, cuya boca habló vanidad, y la derecha de ellos, es derecha de iniquidad:

12 Cuyos hijos son como plantas nuevas en su juventud. Sus hijas compuestas, adornadas por todos lados, como simulacro de templo.

13 Sus despensas llenas, que rebosan de una en otra. Sus ovejas fecundas, abundantes en sus salidas:

14 Sus vacas gruesas. No hay portillo, ni paso en su cerca: ni gritería en sus plazas.

15 Bienaventurado han llamado al pueblo, que tiene estas cosas: bienaventurado el pueblo, que tiene al Señor por su Dios.

PSALMO CXLV.

TE ensalzaré, ó Dios Rey mio, y bendeciré tu nombre por siglo, y por siglo de siglo.

2 Cada día te bendeciré, y alabaré tu nombre por siglo, y por siglo de siglo.

3 Grande es el Señor, y muy loable; y su grandeza no tiene límite.

6 Καὶ τὴν δύναμιν τῶν φοβερῶν σου ἐροῦσι, καὶ τὴν μεγαλωσύνην σου διηγῶνται.

7 Μνήμην τοῦ πληθους τῆς χρηστότητός σου ἐξερεῦνται, καὶ τῇ δικαιοσύνῃ σου ἀγαλλιᾶσονται.

8 Οἰκτίρων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος.

9 Χρηστὸς Κύριος τοῖς ὑπομένοινοι, καὶ οἱ οἰκτιροῦ αὐτοῦ ἐπὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ.

10 Ἐξομολογησάσθωσάν σοι, Κύριε, πάντα τὰ ἔργα σου, καὶ οἱ ὅσιοί σου εὐλογησάτωσάν σε.

11 Δόξαν τῆς βασιλείας σου ἐροῦσι, καὶ τὴν δυναστείαν σου λαλήσουσι.

12 Τοῦ γνωρίσαι τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων τὴν δυναστείαν σου, καὶ τὴν δόξαν τῆς μεγαλοπρεπείας τῆς βασιλείας σου.

13 Ἡ βασιλεία σου βασιλεία πάντων τῶν αἰώνων, καὶ ἡ δεσποτεία σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ· πιστὸς Κύριος ἐν τοῖς λόγοις αὐτοῦ, καὶ ὅσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

14 Ὑποσπρῖζει Κύριος πᾶν τὸ καταπίπτοντα, καὶ ἀνορθοῖ πάντας τοὺς κατερράγμένους.

15 Οἱ ὀφθαλμοὶ πάντων εἰς σέ ἐλπίζουσι, καὶ σὺ δίδως τὴν τροφήν αὐτῶν ἐν εὐκαιρίᾳ.

16 Ἀνοίξεις σὺ τὰς χεῖράς σου, καὶ ἐμπλάσῃ πᾶν ζῶον εὐδοκίας.

17 Δίκαιος Κύριος ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ, καὶ ὅσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

18 Ἐγγὺς Κύριος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτόν, πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτόν ἐν ἀληθείᾳ.

19 Ἐλέημα τῶν φοβημένων αὐτόν ποιήσει, καὶ τῆς δέσμεως αὐτῶν ἐπακρωσεται, καὶ σώσει αὐτός.

20 Φυλάσσει Κύριος πάντας τοὺς ἀγαπῶντας αὐτόν, καὶ πάντας τὰς ἀμαρτωλοὺς ἐξολοθρεύσει.

21 Αἶνεσιν Κυρίου λαλήσει τὸ στόμα μου, καὶ

λοπρεπείας σου, τῆς δόξης σου, τοῦ ἔπαινον σου, καὶ τῶν θαυμασίων σου ἔργων.

6 Καὶ οἱ ἄνθρωποι θέλουσι λαλήσειν, περὶ τῆς δυνάμεως τῶν θαυμασίων πράξεων σου, καὶ διηγῶν τὴν μεγαλωσύνην σου.

7 Ἡ μνήμη τοῦ πληθους τῆς χρηστότητός σου θέλει δεχθῆναι, καὶ οἱ ἄνθρωποι θέλει ψάλλειν τὴν δικαιοσύνην σου.

8 Οἰκτίρων καὶ ἐλεήμων εἶναι ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος.

9 Ὁ Κύριος ἀγαπᾷ κάθε ἄνθρωπον, καὶ ἐλεεῖ πάντα τὰ ἔργα του.

10 Πάντα τὰ ἔργα σου σέ ἐπαινοῦσι Κύριε καὶ οἱ ὅσιοί σου σέ εὐχαριστοῦσι.

11 Δείχνουσι τὴν δόξαν τοῦ βασιλείου σου, καὶ διηγῶσι τὴν δύναμιν σου.

12 Ἵνα φανερωθῇ τῶν ἀνθρώπων, ἡ δύναμις, ἡ δόξα καὶ ἡ μεγαλοπρέπεια τῆς βασιλείας σου.

13 Ἡ βασιλεία σου εἶναι αἰώνιος βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις σου μένει εἰς τὸν αἶωνα.

14 Ὁ Κύριος βαστᾷ πάντας τοὺς πίπτοντας καὶ ὑψώνει τοὺς χαμηλοὺς.

15 Πάντες οἱ ὀφθαλμοὶ μένουσιν εἰς ἐσέ Κύριε, καὶ σὺ δίδεις πάντων ἐν καιρῷ τὴν τροφήν.

16 Ἀνοίξεις τὴν χειρὶν σου, καὶ γεμίζεις τὰς ζῶντας ἀπὸ κάθε καλόν.

17 Δίκαιος εἶναι ὁ Κύριος εἰς τὰς ὁδοὺς του, καὶ ἅγιος εἰς τὰ ἔργα του.

18 Ὁ Κύριος εἶναι πλησίον τῶν ὅσων τὸν καλοῦσιν ἀληθῶς.

19 Θέλει ποιήσειν τὴν θέλησιν τῶν φοβημένων αὐτόν, καὶ ἄκωσει τὴν δέσιν των, καὶ τὰς σώσει.

20 Ὁ Κύριος φυλάττει πάντας τὰς ἀγαπῶντας αὐτόν, καὶ ἐξολοθρεύει πάντας τὰς ἀμαρτωλούς.

21 Τὸ σῶμα μὴ θέλει λαλήσειν τὸ ἔπαινον τῆς Κυρίας, καὶ πᾶσα σάρκα θέλει εὐλογήσειν τὸ ὄνομα

5 Magnificentiam gloriæ sanctitatis tuæ loquentur: et mirabilia tua narrabunt.

6 Et virtutem terribilium tuorum dicent: et magnitudinem tuam narrabunt.

7 Memoriam abundantiae suavitatis tuæ eructabunt: et iustitia tua exultabunt.

8 Miserator et misericors Dominus: patiens, et multum misericors.

9 Suavis Dominus universis: et miserationes ejus super omnia opera ejus.

10 Confiteantur tibi Domine omnia opera tua: et sancti tui benedicant tibi.

11 Gloriam regni tui dicent: et potentiam tuam loquentur:

12 Ut notam faciant filiis hominum potentiam tuam: et gloriam magnificentiae regni tui.

13 Regnum tuum regnum omnium sæculorum: et dominatio tua in omni generatione et generationem. Fidelis Dominus in omnibus verbis suis: et sanctus in omnibus operibus suis.

14 Allevat Dominus omnes, qui corrumpunt: et erigit omnes elisos.

15 Oculi omnium in te sperant Domine: et tu das escam illorum in tempore opportuno.

16 Aperis tu manum tuam: et imple omne animal benedictione.

17 Justus Dominus in omnibus viis suis: et sanctus in omnibus operibus suis.

18 Prope est Dominus omnibus invocantibus eum: omnibus invocantibus eum in veritate.

19 Voluntatem timentium se faciet, et deprecationem eorum exaudiet: et salvas faciet eos.

20 Custodit Dominus omnes diligentes se: et omnes peccatores disperdet.

lodi delle tue opere, e gli uomini racconteranno le tue prodezze.

5 Io ragionerò della magnificenza della gloria della tua Maestà, e delle tue meraviglie.

6 E gli uomini diranno la potenza delle tue opere tremende: ed io narrerò la tua grandezza.

7 Essi sgorgheranno la ricordanza della tua gran bontà, e canteranno con giubilo la tua giustizia.

8 Il Signore è grazioso, e pietoso: lento all'ira, e di gran benignità.

9 Il Signore è buono inverso tutti, e le sue compassioni son sopra tutte le sue opere.

10 O Signore, tutte le tue opere ti celebreranno, ed i tuoi santi ti benediranno.

11 Diranno la gloria del tuo Regno, e narreranno la tua forza.

12 Per far note le tue prodezze, e la magnificenza della gloria del tuo Regno a' figliuoli degli uomini.

13 Il tuo Regno è un regno di tutti i secoli, e la tua signoria è per ogni età.

14 Il Signore sostiene tutti quelli che caggiono, e rileva tutti quelli che dichinano.

15 Gli occhi di tutti sperano in te, e tu dai loro il lor cibo al suo tempo.

16 Tu apri la tua mano, e sazi di benevolenza ogni vivente.

17 Il Signore è giusto in tutte le sue vie, e benigno in tutte le sue opere.

18 Il Signore è presso di tutti quelli che l'invocano, di tutti quelli che l'invocano in verità.

19 Egli adempisce il desiderio di quelli che lo temono, ed ode il lor grido, e li salva.

20 Il Signore guarda tutti quelli che l'amano, e distruggerà tutti gli empi.

5 As for me, I will be talking of thy worship: thy glory, thy praise, and wondrous works;
 6 So that men shall speak of the might of thy marvellous acts: and I will also tell of thy greatness.
 7 The memorial of thine abundant kindness shall be shewed: and men shall sing of thy righteousness.
 8 The Lord is gracious, and merciful: long-suffering, and of great goodness.
 9 The Lord is loving unto every man: and is mercy is over all his works.
 10 All thy works praise thee, O Lord: and thy saints give thanks unto thee.
 11 They shew the glory of thy kingdom: and talk of thy power;
 12 That thy power, thy glory, and mightiness of thy kingdom: might be known unto men.
 13 Thy kingdom is an everlasting kingdom: and thy dominion endureth throughout all ages.
 14 The Lord upholdeth all such as fall: and fleeth up all those that are down.
 15 The eyes of all wait upon thee, O Lord: and thou givest them their meat in due season.
 16 Thou openest thine hand: and fillest all things living with plenteousness.
 17 The Lord is righteous in all his ways: and only in all his works.
 18 The Lord is nigh unto all them that call upon him: yea all such as call upon him faithfully.
 19 He will fulfil the desire of them that fear him: he also will hear their cry, and will help them.
 20 The Lord preserveth all them that love him: but scattereth abroad all the ungodly.
 21 My mouth shall speak the praise of the

4 Une génération dira la louange de tes œuvres à l'autre génération, et elles raconteront tes exploits.
 5 Je m'entretiendrai de la magnificence glorieuse de ta majesté, et de tes œuvres merveilleuses;
 6 Et on récitera la force de tes exploits redoutables, et je raconterai ta grandeur.
 7 Ils répandront le souvenir de ta grande bonté, et ils raconteront ta justice avec un chant de triomphe.
 8 L'Eternel est miséricordieux et pitoyable, lent à la colère, et grand en bonté.
 9 L'Eternel est bon envers tous, et ses compassions sont par dessus toutes ses œuvres.
 10 Eternel, toutes tes œuvres te célébreront, et tes bien-aimés te béniront.
 11 Ils réciteront la gloire de ton règne, et raconteront tes grands exploits;
 12 Afin de donner à connoître tes grands exploits aux hommes, et la gloire de la magnificence de ton règne.
 13 Ton règne est un règne de tous les siècles, et ta domination est dans tous les âges.
 14 L'Eternel soutient tous ceux qui sont prêts à tomber, et il redresse tous ceux qui sont abattus.
 15 Les yeux de tous s'attendent à toi, et tu leur donnes leur nourriture en leur tems.
 16 Tu ouvres ta main, et tu rassasies à souhait tout ce qui vit.
 17 L'Eternel est juste dans toutes ses voies, et plein de bonté dans toutes ses œuvres.
 18 L'Eternel est près de tous ceux qui l'invoquent, de tous ceux qui l'invoquent en vérité.
 19 Il accomplit le souhait de ceux qui le craignent, il exauce leur cri, et il les délivre.
 20 L'Eternel garde tous ceux qui l'aiment; mais il exterminera tous les méchans.
 21 Ma bouche racontera la louange de

5 Ich will reden von deiner herrlichen schönen Pracht, und von deinen Wundern:
 6 Daß man solle reden von deinen herrlichen Thaten, und daß man erzähle deine Herrlichkeit;
 7 Daß man preise deine große Güte, und deine Gerechtigkeit rühme.
 8 Gnädig und barmherzig ist der Herr, geduldig und von großer Güte.
 9 Der Herr ist allen gütig, und erbarmet sich aller seiner Werke.
 10 Es sollen dir danken, Herr, alle deine Werke, und deine Heiligen dich loben,
 11 Und die Ehre deines Königreichs rühmen, und von deiner Gewalt reden:
 12 Daß den Menschenkindern deine Gewalt kund werde, und die ehrliche Pracht deines Königreichs.
 13 Dein Reich ist ein ewiges Reich, und deine Herrschaft währet für und für.
 14 Der Herr erhält alle, die da fallen, und richtet auf alle, die niedergeschlagen sind.
 15 Aller Augen warten auf dich, und du giebst ihnen ihre Speise zu seiner Zeit.
 16 Du thust deine Hand auf, und erfüllst alles, was lebet, mit Wohlgefallen.
 17 Der Herr ist gerecht in allen seinen Wegen, und heilig in allen seinen Werken.
 18 Der Herr ist nahe allen, die ihn anrufen, als len, die ihn mit Ernst anrufen.
 19 Er thut, was die Gottesfürchtigen begehren, und höret ihr Schreien, und hilft ihnen.
 20 Der Herr behütet alle, die ihn lieben, und wird vertilgen alle Gottlosen.
 21 Mein Mund soll des Herrn Lob sagen, und

4 La generacion y generacion alabarán tus obras, y publicarán tu poder.
 5 Hablarán la magnificencia de tu santa gloria, y contarán tus maravillas.
 6 Y dirán la virtud de tus cosas terribles, y contarán tu grandeza.
 7 Rebosarán la abundancia de tu suavidad, y saltarán de contento por tu justicia.
 8 Compasivo y misericordioso es el Señor: sufrido, y muy misericordioso.
 9 Suave es el Señor para con todos, y sus misericordias sobre todas sus obras.
 10 Alábate, Señor, todas tus obras, y tus santos te bendigan.
 11 La gloria de tu reyno dirán, y de tu poder hablarán:
 12 Para hacer conocer á los hijos de los hombres tu poder, y la gloria de magnificencia de tu reyno.
 13 Tu reyno, reyno de todos los siglos, y tu señorío en toda generacion y generacion. Fiel es el Señor en todas sus palabras, y santo en todas sus obras.
 14 Levanta el Señor á todos los que caen, y endereza á todos los listados.
 15 Los ojos de todos en ti esperan, Señor, y tú les das su comida en tiempo oportuno.
 16 Tú abres tu mano, y llenas de bendicion á todo animal.
 17 Justo el Señor en todos sus caminos, y santo en todas sus obras.
 18 Cerca está el Señor de todos los que le invocan: de todos los que le invocan con verdad.
 19 Hará la voluntad de los que le temen, y oirá su deprecation, y los salvará.
 20 Guarda el Señor á todos los que le aman, y destruirá á todos los pecadores.
 21 Mi boca hablará la alabanza del Señor:

εὐλογεῖτω πᾶσα σὰρξ τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ, εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τῶ αἰῶνος.

Ψαλ. ρμζ'. CXLVI.

ΑΙΝΕΙ ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.

2 Αἰνέσω Κύριον ἐν ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

3 Μὴ πεποιθᾶτε ἐπ' ἄρχοντας, καὶ ἐφ' υἱοὺς ἀνθρώπων, οἳ οὐκ ἔστι σωτήρια.

4 Ἐξελείσεται τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐπιστρέψει εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ, ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀπολύνται πάντες οἱ διαλογισμοὶ αὐτῶν.

5 Μακάριος οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτῶν, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

6 Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς τὸν φυλάσσοντα ἀληθειαν εἰς τὸν αἰῶνα.

7 Ποιοῦντα κρίμα τοῖς ἀδικουμένοις, δίδοντα τροφὴν τοῖς πενῶσι· Κύριος λύει πεπεδημένους,

8 Κύριος σοφοὶ τυφλοῦς, Κύριος ἄνορθοι κατεργαζόμενος, Κύριος ἀγαπᾷ δικαίους,

9 Κύριος φυλάσσει τοὺς προσηλύτους· ὀρφανὸν καὶ χήραν ἀναλήψεται, καὶ ὁδὸν ἀμαρτωλῶν ἀφανεῖ.

10 Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεὸς σου, Σιών, εἰς γενεάν καὶ γενεάν.

ΕΣΠΕΡΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

Ψαλ. ρμζ'. CXLVII.

ΑΙΝΕΙΤΕ τὸν Κύριον ὅτι ἀγαθὸν ψαλμὸς, τῷ Θεῷ ἡμῶν ἡδυνθείη αἰνεσις.

2 Οἰκοδομῶν Ἱερουσαλὴμ ὁ Κύριος, καὶ τὰς διασπορὰς τοῦ Ἰσραὴλ ἐπισυνάξει.

3 Ὁ ἰώμενος τοὺς συντetricμμένους τὴν καρδίαν, καὶ δεσμεύων τὰ συντρίμματα αὐτῶν.

21 Laudationem Domini loquetur os meum: et benedicat omnis caro nomini sancto ejus in sæculum, et in sæculum sæculi.

PSALMUS CXLVI.

LAUDA anima mea Dominum, laudabo Dominum in vita mea: psallam Deo meo quādiu fuero. Nolite confidere in principibus:

2 In filiis hominum, in quibus non est salus.

3 Exhibet spiritus ejus, et revertetur in terram suam: in illa die peribunt omnes cogitationes eorum.

4 Beatus, cujus Deus Jacob adjutorejus, spes ejus in Domino Deo ipsius:

5 Qui fecit cælum et terram, mare, et omnia, quæ in eis sunt.

6 Qui custodit veritatem in sæculum, facit judicium injuriarum patientibus: dat escam esurientibus. Dominus solvit compeditos:

7 Dominus illuminat cæcos. Dominus erigit elisos, Dominus diligit justos.

8 Dominus custodit advenas, pupillum, et viduum suscipiet: et vias peccatorum disperdet.

9 Regnabit Dominus in sæcula Deus tuus Sion, in generationem et generationem.

VESPERTINÆ PRECES.

PSALMUS CXLVII.

LAUDATE Dominum quoniam bonus est psalmus: Deo nostro sit jucunda, decoraque laudatio.

2 Edificans Jerusalem Dominus: dispersiones Israelis congregabit.

3 Qui sanat contritos corde: et alligat contritiones eorum.

του τὸ ἅγιον, εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ψαλ. ρμζ'. CXLVI.

ΕΠΑΙΝΕΣΕ, ὡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, θέλω ἐπαἰνεῖσαι τὸν Κύριον ὅλην τὴν ζωὴν μου, θέλω ὑμνήσκειν τὸν Θεὸν με ἕως ἔχω ἀναπνοήν.

2 Μὴ ἐλπίζετε εἰς ἄρχοντας, ἔτε εἰς υἱοὺς ἀνθρώπων, εἰς τὰς χεῖράς των ὁὐκ εἶναι ἡ σωτηρία.

3 Ὅτι ἀφ' οὗ ἐξέλθῃ τὸ πνεῦμα ἀπὸ τὸν ἀνθρώπων ἐπιστρέψει αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν, καὶ χάυνονται οἱ στοχασμοὶ τὸν.

4 Μακάριος ὁ ἔχων εἰς βοηθὸν τὸν Θεὸν τοῦ Ἰακώβ, καὶ ἡ ἐλπίς του εἶναι εἰς τὸν Κύριον τοῦ Θεοῦ.

5 Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν, καὶ πάντα τὰ εὐρίσκόμενα εἰς αὐτὰ, τὴν φυλάσσοντα αἰωνίως τὴν ὑπόσχεσίν τῃ.

6 Τὸν ἐδικαίωσαν τοὺς ἀδικουμένους, καὶ τρέφοντα τοὺς πενιόντας.

7 Κύριος ἐλευθερώνει τοὺς φυλακομένους, καὶ φωτίζει τοὺς τυφλοῦς.

8 Κύριος βοηθεῖ τοὺς πεπτωκότας, Κύριος ἀγαπᾷ δικαίους.

9 Κύριος ἀγαπᾷ τοὺς ξένους, καὶ ὑπερασπίζει τοὺς ὀρφανούς καὶ τὰς χήρας, καὶ ἀφανίζει τὴν ὁδὸν τῶν ἀμαρτωλῶν.

10 Ὁ Θεὸς σου, ὦ Σιών, θέλει βασιλεύσειν εἰς τὸν αἰῶνα εἰς γενεάν καὶ γενεάν.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΗΣ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Ψαλ. ρμζ'. CXLVII.

ΕΠΑΙΝΕΣΑΤΕ τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθὸν πρᾶγμα εἶναι ὁ ψαλμὸς τοῦ Κυρίου, χαροποιὸν, καὶ καλὸν πρᾶγμα εἶναι ἡ εὐχαριστία.

2 Ὁ Κύριος οἰκοδομεῖ τὴν Ἱερουσαλὴμ, καὶ

21 La mia bocca narrerà la lode del Signore, ed ogni carne benedirà il Nome della sua Santità in sempiterno.

SALMO CXLVI.

ALLELUIA. Anima mia, loda il Signore.

2 Io loderò il Signore, mentre viverò: io salmeggerò al mio Dio, mentre durerò.

3 Non vi confidate in principi, nè in alcun figliuol d' uomo che non ha modo di salvare.

4 Il suo fiato uscirà, ed egli se ne ritornerà nella sua terra: in quel dì periranno i suoi disegni.

5 Beato colui, che ha l' Iddio di Iacob in suo aiuto, la cui speranza è nel Signore Iddio suo.

6 Il quale ha fatto il cielo, e la terra: il mare, e tutto ciò ch' è in essi: ch' osserva la fede in eterno.

7 Il qual fa ragione agli oppressati, e dà del cibo agli affamati. Il Signore scioglie i prigionieri.

8 Il Signore apre gli occhi a' ciechi: il Signore rileva quelli che son chinati: il Signore ama i giusti.

9 Il Signore guarda i forestieri, egli solleva l' orfano, e la vedova: e sovverte la via degli empi.

10 Il Signore regna in eterno, ed il tuo Dio, o Sion, per ogni età. Alleluia.

PREGHIERA della SERA.

SALMO CXLVII.

LODATE il Signore: perciocchè egli è cosa buona, e dilettevole di salmeggiar l' Iddio nostro: la lode è decevole.

2 Il Signore è quel ch' edifica Ierusalem: egli raccoglierà i dispersi d' Israel.

Lord: and let all flesh give thanks unto his only Name for ever and ever.

PSALM CXLVI.

PRAISE the Lord, O my soul; while I live will I praise the Lord: yea, as long as I have any being, I will sing praises unto my God.
 2 O put not your trust in princes, nor in any child of man: for there is no help in them.
 3 For when the breath of man goeth forth he shall turn again to his earth: and then all his thoughts perish.
 4 Blessed is he that hath the God of Jacob for his help: and whose hope is in the Lord his God;
 5 Who made heaven and earth, the sea, and all that therein is: who keepeth his promise for ever;
 6 Who helpeth them to right that suffer wrong: who feedeth the hungry.
 7 The Lord looseth men out of prison: the Lord giveth sight to the blind.
 8 The Lord helpeth them that are fallen: the Lord careth for the righteous.
 9 The Lord careth for the strangers; he defendeth the fatherless and widow: as for the way of the ungodly, he turneth it upside down.
 10 The Lord thy God, O Sion, shall be King for evermore: and throughout all generations.

EVENING PRAYER.

PSALM CXLVII.

PRAISE the Lord, for it is a good thing to sing praises unto our God: yea, a joyful and pleasant thing it is to be thankful.
 2 The Lord doth build up Jerusalem: and gather together the out-casts of Israel.

alles Fleisch lobe seinen heiligen Namen immer und ewiglich.

Der 146 Psalm.

1 Lobe den Herrn, meine Seele!
 2 Ich will den Herrn loben, so lange ich lebe, und meinem Gott lobsingen, weil ich hier bin.
 3 Verlasset euch nicht auf Fürsten, sie sind Menschen, die können ja nicht helfen.
 4 Denn des Menschen Geist muß davon, und er muß wieder zur Erde werden: alsdann sind verloren alle seine Anschläge.
 5 Wohl dem, dessen Hülfen der Gott Jacobs ist, dessen Hoffnung auf den Herrn, seinen Gott, steht.
 6 Der Himmel, Erde, Meer, und alles, was darin ist, gemacht; der Glaube hält ewiglich.
 7 Der Herr schaffet denen, so Gewalt leiden; der die Hungerigen speiset. Der Herr löset die Gefangenen.
 8 Der Herr machet die Blinden sehend. Der Herr richtet auf, die niedergeschlagen sind. Der Herr liebet die Gerechten.
 9 Der Herr behütet die Fremdlinge und Waisen, und erhält die Wittwen; und kehret zurück den Weg der Gottlosen.
 10 Der Herr ist König ewiglich, dein Gott, Zion, für und für.

Abend-Gebete.

Der 147 Psalm.

1 Lobet den Herrn, denn unsern Gott loben, das ist ein köstliches Ding; solches Lob ist lieblich und schön.
 2 Der Herr bauet Jerusalem, und bringet zusammen die Verjagten in Israel.

l'Eternel, et toute chair bénira le nom de sa sainteté à toujours et à perpétuité.

PSEAUME CXLVI.

LOUEZ l'Eternel. Mon ame, loue l'Eternel.
 2 Je louerai l'Eternel pendant toute ma vie; je psalmodierai à mon Dieu tant que je durerais.
 3 Ne vous assurez point sur les princes, ni sur aucun fils d'homme, qui ne sauroit délivrer.
 4 Son esprit sort, et l'homme retourne en sa terre, et en ce jour-là ses desseins périssent.
 5 Heureux celui à qui le Dieu fort de Jacob est en aide, et dont l'attente est à l'Eternel son Dieu;
 6 Qui a fait les cieus et la terre, et la mer, et tout ce qui y est, et qui garde toujours la vérité;
 7 Qui fait droit à ceux à qui l'on fait tort, qui donne du pain à ceux qui ont faim. L'Eternel délie ceux qui sont liés.
 8 L'Eternel ouvre les yeux des aveugles; l'Eternel redresse ceux qui sont abattus; l'Eternel aime les justes.
 9 L'Eternel garde les étrangers; il soutient l'orphelin et la veuve, et il renverse le train des méchans.
 10 L'Eternel régnera à jamais. O Sion, ton Dieu est d'âge en âge. Louez l'Eternel.

PRIERE DU SOIR.

PSEAUME CXLVII.

LOUEZ l'Eternel; car c'est une chose bonne de psalmodier à notre Dieu, et c'est une chose agréable; sa louange est bienséante.
 2 L'Eternel est celui qui bâtit Jérusalem; il rassemblera ceux d'Israel qui sont dispersés.
 3 Il guérit ceux qui ont le cœur brisé, et il bande leurs plaies.

y bendiga toda carne á su santo nombre por siglo, y por siglo de siglo.

PSALMO CXLVI.

ALABA, alma mia, al Señor: alabaré al Señor durante mi vida: psalmearé á mi Dios, mientras yo tenga ser. No querais confiar en los príncipes:
 2 En hijos de los hombres, en quienes no hay salud.
 3 Saldrá su espíritu, y se volverá á su tierra: en aquel día percerán todos los pensamientos de ellos.
 4 Dichoso aquel, cuyo ayudador es el Dios de Jacob, su esperanza en el Señor Dios suyo,
 5 El qual hizo el cielo y la tierra, el mar, y todas las cosas, que hay en ellos.
 6 El que guarda verdad para siempre, hace justicia á los que sufren injuria: da comida á los hambrientos. El Señor desata á los apisionados;
 7 El Señor alumbrá á los ciegos. El Señor endereza á los lisiados, el Señor ama á los justos.
 8 El Señor defiende á los forasteros, amparará al huérfano, y á la viuda, y destruirá los caminos de los pecadores.
 9 Reynará el Señor por los siglos, el Dios tuyo, ó Sión, por generacion y generacion.

ORACION VESPERTINA.

PSALMO CXLVII.

ALLELUYA. Alabad al Señor, porque bueno es el psalmo: gustosa sea á nuestro Dios, y decorosa la alabanza.

4 Ὁ ἀριθμῶν πλήθῃ ἀστρῶν, καὶ πᾶσιν ἀν-
τοῖς ὀνόματα καλῶν.
5 Μέγας ὁ Κύριος ἡμῶν, καὶ μεγάλη ἡ ἰσχὺς αὐ-
τῆς, καὶ τῆς συνέσεως αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς.
6 Ἀναλαμβάνων πράξεις ὁ Κύριος, ταπεινῶν
δὲ ἀμαρτωλοῦς ἕως τῆς γῆς.
7 Ἐξάρξατε τῷ Κυρίῳ ἐν ἑξομολογήσει, ψά-
λατε τῷ Θεῷ ἡμῶν ἐν κιθάρα.
8 Τῷ περιβάλλοντι τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις,
τῷ ἐτοιμάζοντι τῇ γῇ ἕτερόν· τῷ ἐξανασταλέοντι
ἐν ὄρεσι χόρτον, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν
ἀνθρώπων.
9 Καὶ δίδόντι τοῖς κτήνεσι τροφὴν αὐτῶν, καὶ
τοῖς νεοσσοῖς τῶν κοράκων τοῖς ἐπικαλυμένοις
αὐτόν.
10 Οὐκ ἐν τῇ δυναστείᾳ τοῦ ἔππου θελήσει,
οὐδὲ ἐν ταῖς κνήμαις τοῦ ἀνδρὸς εὐδοκεῖ.
11 Εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τοῖς φοβημένοις αὐτόν,
καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ἐλπίζουσιν ἐπὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
12 Ἐπαίней, Ἱερουσαλὴμ, τὸν Κύριον, αἶνει
τὸν Θεὸν σου Σιών.
13 Ὅτι ἐνίσχυσε τοὺς μοχλοὺς τῶν πυλῶν
σου, εὐλόγησε τοὺς υἱοὺς σου ἐν σοί.
14 Ὁ τίθει τὰ ὄριά σου εἰρήνην· καὶ στέαρ
πυρροῦ ἐμπιπλῶν σε.
15 Ὁ ἀποστέλλων τὸ λόγιον αὐτοῦ τῇ γῇ,
ἕως τάχους δραμεῖται ὁ λόγος αὐτοῦ.
16 Τοῦ δίδόντος χιόνα ὥσεί ἔριον, ὁμίχλην
ὥσει σποδὸν πάσσοντος.
17 Βίλλοντας κρίσταλλον αὐτῇ ὥσει ψωμῖς·
κατὰ πρόσωπον ψύχης αὐτῇ τίς ὑποσῆσεται;
18 Αποσελεῖ τὸν λόγον αὐτῆς, καὶ τήξει αὐτὰ,
πνεύσει τὸ πνεῦμα αὐτῆς, καὶ ῥήσεται ὕδατα.
19 Ἀπαγγέλλων τὸν λόγον αὐτῇ τῷ Ἰακώβ,
δικαιώματα καὶ κρίματα αὐτῆς τῷ Ἰσραὴλ.

συνάζει τοὺς διασκορπισμένους.
3 Θεραπεύει τοὺς συντετριμμένους τὴν καρ-
δίαν, καὶ ἰατρεινὴ τὰς πληγὰς τῶν.
4 Ὁ μετρῶν τὰ πλήθη τῶν ἀστρῶν, καὶ κα-
λῶν τὰ ὀνόματά των.
5 Μέγας ἐστὶν ὁ Κύριος μας, καὶ μεγάλη ἡ
δύναμις του, καὶ ἀπειρος ἐστὶν ἡ σοφία του.
6 Ὁ Κύριος ὑψώνει τοὺς πράξεις, καὶ ταπει-
νώνει τοὺς ἀμαρτωλοὺς ἕως τῆς γῆς.
7 Εὐχαριστήσατε τὸν Κύριον με ψαλμῶν,
ψάλατε ἐν κιθάρα τὸν ἔπαινον τοῦ Θεοῦ.
8 Τοῦ σκεπάζοντος τὸν οὐρανὸν με σύννεφα,
καὶ ἐτοιμάζοντος τὴν βροχὴν διὰ τὴν γῆν, τῷ
ποιούντος τὰ χόρτα· νὰ ἀυξάνουσιν ἐπὶ τὰ
βουνά, καὶ τὰ λαχάνα διὰ τὸν ἄνθρωπον.
9 Τοῦ δίδοντος τροφὴν τῶν ζώων, καὶ τῶν υἱῶν
τῶν κοράκων τῶν καλομένων αὐτόν.
10 Δὲν ἀγαπᾷ τὴν δύναμιν τῶν ἀλόγων, καὶ
τοὺς πόδας τῶν ἀνθρώπων,
11 Ἀλλὰ τοὺς φοβημένους αὐτόν, καὶ πάντας
τοὺς ἐλπίζοντας εἰς τὸ ἔλεός του.
12 Ἐπαίνεσε τὸν Κύριον, ὦ Ἱερουσαλὴμ,
Ἐπαίνεσε τὸν Θεόν, ὦ Σιών.
13 Ὅτι ἐνδυνάμωσε τοὺς μοχλοὺς τῶν θυρῶν
σου, καὶ εὐλόγησε τοὺς υἱοὺς σου εἰς ἐσέ.
14 Καὶ ἐστήσεν εἰρήνην εἰς τὰ σίνωρά σου,
καὶ σὲ ἐγένισεν ἀπὸ ἄνθος σιταρίου.
15 Ἔστειλε τὰς ἐντολάς του ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ
ἔτρεξαν ταχέως οἱ λόγοι του.
16 Δίδει χιόνα ὥσάν μαλί, καὶ διασκορπίζει
τὴν ὁμίχλην ὥσάν στύχτην.
17 Ῥύνει τὸν κρίσταλλον του κομμάτια· ποῖος
θέλει ἐναντιωθῆναι τῷ ψύχους του.
18 Αὐτὸς ἐσελε τὸν λόγον τῆς, καὶ τὰ ἔλυσεν,
ἔπνευσε τὸ πνεῦμά του, καὶ τὰ νερά ἔτρεξαν.
19 Ἐδεῖξε τοῦ Ἰακώβ τὸν λόγον του, καὶ τοῦ

4 Qui numerat multitudinem stellarum:
et omnibus eis nomina vocat.

5 Magnus Dominus noster, et magna
virtus ejus: et sapientiæ ejus non est
numerus.

6 Suscipiens mansuetos Dominus: hu-
milians autem peccatores usque ad ter-
ram.

7 Præcinite Domino in confessione:
psallite Deo nostro in cithara.

8 Qui operit cælum nubibus: et parat
terræ pluviam. Qui producit in monti-
bus fœnum: et herbam servituti homi-
num.

9 Qui dat jumentis escam ipsorum: et
pullis corvorum invocantibus eum.

10 Non in fortitudine equi voluntatem
habebit: nec in tibiis viri beneplacitum
erit ei.

11 Beneplacitum est Domino super ti-
mentes eum: et in eis, qui sperant super
misericordia ejus.

Alleluia.

12 Lauda Jerusalem Dominum: lauda
Deum tuum Sion.

13 Quoniam confortavit seras portarum
tuarum: benedixit filiis tuis in te.

14 Qui posuit fines tuos pacem: et adipe
frumenti satiati te.

15 Qui emittit eloquium suum terræ:
velociter currit sermo ejus.

16 Qui dat nivem sicut lanam: nebulam
sicut cinerem spargit.

17 Mittit crystallum suam sicut buc-
cellas: ante faciem frigoris ejus quis
sustinebit?

18 Emittere verbum suum, et liquefaciet
ea: flabit spiritus ejus, et fluent aquæ.

3 Egli è quel che guarisce quelli c'hanno
il cuor rotto, e fascia le lor doglie.

4 Che conta il numero delle stelle, che
le chiama tutte per i nomi loro.

5 Il nostro Signore è grande, e di gran
forza: la sua intelligenza è infinita.

6 Il Signore solleva i mansueti, ed ab-
batte gli empî fino a terra.

7 Cantate al Signore con lode: salmeg-
giate colla cetera all' Iddio nostro.

8 Il qual cuopre il cielo di nuvole, ed
apparecchia la pioggia alla terra, e fa che
i monti producono l'erba.

9 Che dà la sua pastura al bestia-
me, a figli de' corvi, che gridano.

10 Egli non si compiace nella forza
del cavallo: egli non gradisce le gambe
dell' uomo.

11 Il Signore gradisce quelli che lo temo-
no, quelli che sperano nella sua benignità.

12 Ierusalem, celebra il Signore: Sion,
loda il tuo Dio.

13 Perciocchè egli rinforza le sbarre delle
tue porte: egli benedice i tuoi figliuoli
in mezzo di te.

14 Egli è quel che mantiene il tuo paese in
pace che ti sazia di grascia di frumento.

15 Che manda il suo dire in terra, e la
sua parola corre velocissimamente.

16 Che manda la neve a guisa di lana,
che sparge la brina a guisa di cenere.

17 Che getta il suo ghiaccio come per
pezzi: e chi potrà durar davanti al suo
freddo?

18 Egli manda la sua parola, e fa strug-
gere quelle cose: egli fa soffiare il suo
vento, e l' acque corrono.

3 He healeth those that are broken in heart: and giveth medicine to heal their sickness.

4 He telleth the number of the stars; and calleth them all by their names.

5 Great is our Lord, and great is his power: yea, and his wisdom is infinite.

6 The Lord setteth up the meek: and bringeth the ungodly down to the ground.

7 O sing unto the Lord with thanksgiving: sing praises upon the harp unto our God;

8 Who covereth the heaven with clouds, and prepareth rain for the earth: and maketh the grass to grow upon the mountains, and herb for the use of men;

9 Who giveth fodder unto the cattle: and feedeth the young ravens that call upon him.

10 He hath no pleasure in the strength of an horse: neither delighteth he in any man's legs.

11 But the Lord's delight is in them that fear him: and put their trust in his mercy.

12 Praise the Lord, O Jerusalem: praise thy God, O Sion.

13 For he hath made fast the bars of thy gates: and hath blessed thy children within thee.

14 He maketh peace in thy borders: and filleth thee with the flour of wheat.

15 He sendeth forth his commandments upon earth: and his word runneth very swiftly.

16 He giveth snow like wool, and scattereth the hoar-frost like ashes.

17 He casteth forth his ice like morsels: who is able to abide his frost?

18 He sendeth out his word, and melteth them: he bloweth with his wind, and the waters flow.

19 He sheweth his word unto Jacob: his statutes and ordinances unto Israel.

20 He hath not dealt so with any nation:

4 Il compte le nombre des étoiles; il les appelle toutes par leur nom.

5 Notre Seigneur est grand et d'une grande puissance. Son intelligence est infinie.

6 L'Eternel soutient les débonnaires; mais il abaisse les méchans jusqu'en terre.

7 Chantez à l'Eternel avec des actions de grâces, en vous répondant les uns aux autres; psalmodiez avec la harpe à notre Dieu;

8 Qui couvre de nuées les cieux, qui prépare la pluie pour la terre, qui fait produire le foin aux montagnes.

9 Qui donne la pâture au bétail, et aux petits du corbeau qui crient.

10 Il n'a point d'égard à la force du cheval; il ne fait point cas des hommes légers à la course.

11 L'Eternel met son affection en ceux qui le craignent, et en ceux qui s'attendent à sa bonté.

12 Jérusalem, loue l'Eternel; Sion, loue ton Dieu.

13 Car il a renforcé les barres de tes portes, il a béni tes enfans au milieu de toi.

14 C'est lui qui rend paisibles tes contrées, et qui te rassasie de la moëlle du froment.

15 C'est lui qui envoie ses ordres sur la terre; ce qu'il a prononcé la parcourt avec beaucoup de vitesse.

16 C'est lui qui donne la neige comme des flocons de laine, et qui répand la bruine comme de la cendre.

17 C'est lui qui jette sa glace comme par morceaux. Qui pourra soutenir la rigueur de son froid?

18 Il envoie ses ordres, et il les fait fondre; il fait souffler son vent, et les eaux s'écoulent.

19 Il annonce ses paroles à Jacob, ses statuts et ses ordonnances à Israël.

3 Er heilet, die zerbrochenes Herzens sind, und verbindet ihre Schmerzen.

4 Er zählet die Sterne, und nennet sie alle mit Namen.

5 Unser Herr ist groß, und von großer Kraft; und ist unbegreiflich, wie er regieret.

6 Der Herr richet auf die Elenden, und stößt die Gottlosen zu Boden.

7 Singet un einander dem Herrn mit Danken, und lobet unsern Gott mit Harfen,

8 Der den Himmel mit Wolken verbedet, und giebt Regen auf Erden; der Gras auf Bergen wachsen läßt;

9 Der dem Vieh sein Futter giebt, den jungen Raben, die ihn anrufen.

10 Er hat nicht Lust an der Stärke des Rosses, noch Gefallen an jemandes Weinen.

11 Der Herr hat Gefallen an denen die ihnen fürchten, die auf seine Gute hoffen.

12 Preise, Jerusalem, den Herrn; lobe, Zion, deinen Gott.

13 Denn er macht fest die Riegel deiner Thore, und segnet deine Kinder darinnen.

14 Er schafft deinen Grenzen Frieden, und sättiget dich mit dem besten Weizen.

15 Er sendet seine Rede auf Erden; sein Wort läuft schnell.

16 Er giebt Schnee wie Wolle, er treuet Reif wie Asche.

17 Er roist seine Schlossen wie Eisen; wer kann bleiben vor seinem Frost?

18 Er spricht, so zerthauet es; er läßt seinen Wind wehen, so thauet auf.

2 El Señor que edifica á Jerusalén, congregará las dispersiones de Israel.

3 El que sana á los contritos de corazon, y ata sus quebraduras.

4 El que cuenta la muchedumbre de las estrellas, y las llama á todas ellas por sus nombres.

5 Grande nuestro Señor, y grande su fortaleza, y su sabiduría no tiene número.

6 El Señor que ampara á los mansos, y abate á los pecadores hasta la tierra.

7 Adelantao á cantar al Señor con alabanza: tañed psalmos á nuestro Dios con citara.

8 El que cubre el cielo de nubes, y á la tierra le prepara lluvia. El que produce en los montes heno, y yerba para servicio de los hombres.

9 El que da á las caballerías el manjar de ellas, y á los hijuelos de los cuervos, que claman á él.

10 No tendrá contentamiento de la fuerza del caballo, ni se complacerá en los pies robustos del hombre.

11 Se complace el Señor en los que le temen, y en aquellos, que esperan sobre su misericordia.

12 Alleluya. Alaba Jerusalén, al Señor: alaba, Sión, á tu Dios.

13 Porque fortificó los cerrojos de tus puertas: bendixio á tus hijos dentro de tí.

14 El que puso por tus términos la paz, y de grosura de trigo te harta.

15 El que envia su palabra á la tierra: velozmente corre su palabra.

16 El que da nieve como lana; como ceniza esparce la niebla.

17 Envia su yelo como bocadillos; delante de su frio quién subsistirá?

18 Enviará su palabra, y los derretirá; so-
plará su espíritu, y fluirán hechos aguas.

20 Οὐκ ἐποίησεν οὕτως παντὶ ἔθνει· καὶ τὰ κρίματα αὐτοῦ οὐκ ἐδήλωσεν αὐτοῖς.

Ψαλ. ρμθ'. CXLVIII.

ΑΙΝΕΙΤΕ τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις.

2 Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ.

3 Αἰνεῖτε αὐτὸν ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτὸν πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.

4 Αἰνεῖτε αὐτὸν οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

5 Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου· ὅτι αὐτὸς εἶπε καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο καὶ ἐκτίσθησαν.

6 Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελείσεται.

7 Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.

8 Πῦρ, χάλαζα, χιών, κρίσταλλος, πνεῦμα κατακίβδος, τὰ ποιῶντα τὸν λόγον αὐτοῦ.

9 Τὰ ὄρη καὶ πάντες βουνοί, ξύλα καρποφόρα καὶ πᾶσαι κέδροι.

10 Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἔρπετα καὶ πετεινὰ πτερωτά.

11 Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ γῆς.

12 Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων.

13 Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνον· ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ.

14 Καὶ ὑψώσει κέρας λαῷ αὐτῷ· ὕμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λαῷ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

19 Qui annunciat verbum suum Jacob :
justitias et judicia sua Israel.
20 Non fecit taliter omni nationi : et judicia sua non manifestavit eis. Alleluia.

PSALMUS CXLVIII.

LAUDATE Dominum de cælis : laudate eum in excelsis.

2 Laudate eum omnes angeli ejus : laudate eum omnes virtutes ejus.

3 Laudate eum sol et luna : laudate eum omnes stellæ, et lumen.

4 Laudate eum cæli cælorum : et aquæ omnes, quæ super cælos sunt.

5 Laudent nomen Domini. Quia ipse dixit, et facta sunt : ipse mandavit, et creata sunt.

6 Statuit ea in æternum, et in sæculum sæculi : præceptum posuit, et non præteribit.

7 Laudate Dominum de terra, dracones, et omnes abyssi.

8 Ignis, grando, nix, glacies, spiritus procellarum : quæ faciunt verbum ejus :

9 Montes, et omnes colles : ligna fructifera, et omnes cedri.

10 Bestiæ, et universa pecora : serpentes, et volucres pennatæ :

11 Reges terræ, et omnes populi : principes, et omnes judices terræ.

12 Juvenes, et virgines : senes cum junioribus laudent nomen Domini :

13 Quia exaltatum est nomen ejus solius.

14 Confessio ejus super cælum, et terram : et exaltavit cornu populi sui. Hymnus omnibus sanctis ejus : filiis Israel, populo appropinquantibus sibi. Alleluia.

Ἰσραὴλ τοὺς νόμους τῆς κτὶς ἐντολῆς του.

20 Ἀλλὰ δὲν ἐποίησεν οὕτως μὲ καθὲ ἔθνος, ὅτι οὐκ ἐδείξεν εἰς αὐτὰ τοὺς νόμους του.

Ψαλ. ρμθ'. CXLVIII.

ΕΠΑΙΝΕΣΑΤΕ τὸν Κύριον τῶν οὐρανῶν, ἐπαίνεσατε αὐτὸν εἰς τὸ ὕψος.

2 Ἐπαίνεσατέ τον, ὧ ἄγγελοί του πάντες, ἐπαίνεσατέ τον πᾶσαι αἱ δυνάμεις του.

3 Ἦλιε καὶ σελήνη ἐπαίνεσατέ τον, ἄστρα πάντα καὶ φῶς ἐπαίνεσατέ τον.

4 Οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν ἐπαίνεσατέ τον, καὶ νερά τὰ εἰς τὸν οὐρανόν.

5 Ὃς ἐπαίνεσσαι τὸ ὄνομα τῷ Κυρίῳ, ὅτι αὐτὸς εἶπε καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐπρόσβαξε καὶ ἐκτίσθησαν.

6 Ἐστερέωσεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ τοὺς ἔδωσεν ὑπαράβατον νόμον.

7 Ἐπαίνεσατε τὸν Κύριον εἰς τὴν γῆν, δράκοντες καὶ ἄβυσσοι πᾶσαι.

8 Φωτιά καὶ χάλαζα, χιών, καὶ κρύσταλλος, ἄνεμος καὶ κατεγὶς τὰ ποιῶντα τὸν λόγον τῆς.

9 Ὅρη καὶ βουνὰ πάντα, δένδρα καρπόφωρα καὶ κέδροι πᾶσαι.

10 Θηρία καὶ ζῶα πάντα σκώληκες καὶ πτερωτά.

11 Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ λαοὶ πάντες, ἄρχοντες καὶ κρηταὶ πάντες τῆς γῆς.

12 Νεοὶ καὶ παρθένοι, γέροντες καὶ παιδία, ἐπαίνεσατε τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου ὅτι τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνον εἶναι ἀγαθόν, καὶ ὁ ἐπαῖνος του ἀξιώτερος ὑπὸ τὸν οὐρανόν καὶ τὴν γῆν.

13 Θέλει ὑψώσων τὴν δύναμιν τοῦ λαοῦ τῆς, πῖντες οἱ ὁσίοι του θέλουσι τὸν δοξάσειν, καὶ οἱ παῖδες Ἰσραὴλ, καὶ ὁ λαός, ὁ δοῦλός του.

19 Egli annunzia le sue parole a Iacob :
i suoi statuti, e le sue leggi, ad Israel.
20 Egli non ha fatto così a tutte le genti,
esse non conoscono le sue leggi. Alleluia.

SALMO CXLVIII.

LODATE il Signore dal cielo, lodatelo ne' luoghi altissimi.

2 Lodatelo voi, suoi Angeli tutti : lodatelo voi suoi eserciti.

3 Lodatelo sole, e luna : lodatelo voi stelle lucenti tutte.

4 Lodatelo voi cieli de' cieli : e voi acque che siete di sopra al cielo.

5 Tutte queste cose lodino il Nome del Signore : perciocché, al suo comandamento furono create.

6 Ed egli le ha stabilite, per sempre, ed in perpetuo : egli ne ha fatto uno statuto, il qual non trapasserà giammai.

7 Lodate il Signore della terra : balene, ed abissi tutti.

8 Fuoco, e gragnuola : neve, e vapore, e vento tempestoso ch' eseguisce la sua parola.

9 Monti, e colli tutti : alberi fruttiferi, e cedri tutti.

10 Fiere, e bestie domestiche tutte : rettili, ed uccelli alati.

11 Re della terra, e popoli tutti : principi, e rettori della terra tutti.

12 Giovani, ed anche vergini : vecchi, e fanciulli.

13 Lodino il Nome del Signore : perciocché il Nome di lui solo è innalzato : la sua Maestà è sopra la terra, e sopra il cielo.

14 Ed ha alzato un corno al suo popolo, il che è materia di lode a tutti i suoi santi : a' figliuoli d' Israel, suo popolo prossimo. Alleluia.

neither have the heathen knowledge of his laws.

PSALM CXLVIII.

PRAISE the Lord of heaven: praise him in the height.

2 Praise him, all ye angels of his: praise him all his host.

3 Praise him, sun and moon: praise him, all ye stars and light.

4 Praise him, all ye heavens: and ye waters that are above the heavens.

5 Let them praise the Name of the Lord: for he spake the word, and they were made; he commanded, and they were created.

6 He hath made them fast for ever and ever: he hath given them a law which shall not be broken.

7 Praise the Lord upon earth: ye dragons, and all deeps;

8 Fire and hail, snow and vapours: wind and storm, fulfilling his word;

9 Mountains and all hills: fruitful trees and all cedars;

10 Beasts and all cattle: worms and feathered fowls;

11 Kings of the earth and all people: princes and all judges of the world;

12 Young men and maidens, old men and children, praise the Name of the Lord: for his Name only is excellent, and his praise above heaven and earth.

13 He shall exalt the horn of his people; all his saints shall praise him: even the children of Israel, even the people that serveth him.

19 Er zeiget Jacob sein Wort, Israel seine Eitten und Rechte.

20 So thut er keinen Heiden, noch läßt sie wissen seine Rechte.

Der 148 Psalm.

1 Lobet, ihr Himmel, den Herrn; lobet ihn in der Höhe.

2 Lobet ihn, alle seine Engel; lobet ihn, alles sein Heer.

3 Lobet ihn, Sonne und Mond; lobet ihn, alle leuchtende Sterne.

4 Lobet ihn, ihr Himmel, allenthalben, und die Wasser, die oben am Himmel sind;

5 Die sollen loben den Namen des Herrn: denn er gebietet, so wirds geschaffen.

6 Er hält sie immer und ewiglich; er ordnet sie, daß sie nicht anders gehen müssen.

7 Lobet den Herrn auf Erden, ihr Wallfische und alle Tiefen;

8 Feuer, Vogel, Schnee und Dampf, Sturmwinde, die sein Wort ausrichten;

9 Berge und alle Hügel, fruchtbare Bäume und alle Lebern;

10 Thiere und alles Vieh, Gewürm und Vögel;

11 Ihr Könige auf Erden, und alle Leute, Fürsten und alle Richter auf Erden;

12 Jünglinge und Jungfrauen, Alte mit den Jungen;

13 Sollen loben den Namen des Herrn: denn sein Name allein ist hoch; sein Lob gehet so weit Himmel und Erde ist.

14 Und er erhöhet das Horn seines Volks. Alle seine Heiligen sollen loben; die Kinder Israel, das Volk, das ihm dienet. Halleluja.

20 Il n'a pas fait ainsi à toutes les nations et elles ne connoissent point ses ordonnances. Louez l'Eternel.

PSEAUME CXLVIII.

LOUEZ l'Eternel. Louez l'Eternel dans les cieux; louez-le dans les plus hauts lieux.

2 Tous ses anges, louez-le; toutes ses armées, louez-le.

3 Louez-le, soleil et lune; toutes les étoiles qui jetez de la lumière, louez-le.

4 Louez-le, cieux des cieux, et les eaux qui sont sur les cieux.

5 Que toutes ces choses louent le nom de l'Eternel; car il a commandé, et elles ont été créées.

6 Et il les a établies à perpétuité et pour toujours; il y a mis un ordre qui ne changera point.

7 Louez de la terre l'Eternel; louez-le vous les gros poissons, et tous les abîmes;

8 Feu et grêle, neige et vapeur, vents de tempête, qui exécutez sa parole;

9 Montagnes et tous les coteaux, arbres fruitiers, et tous les cédres;

10 Bêtes sauvages, et tout le bétail, reptiles, et oiseaux qui avez des ailes;

11 Rois de la terre, et tous les peuples; princes, et tous les gouverneurs de la terre;

12 Ceux qui sont à la fleur de leur âge, et les vierges, et les vieillards, et les jeunes gens;

13 Qu'ils louent tous le nom de l'Eternel; car son nom seul est élevé, sa majesté est sur la terre et sur les cieux.

14 Car il a élevé la corne de son peuple, ce qui est une louange pour tous ses bien-aimés, pour les enfans d'Israël, qui sont le peuple qui est près de lui. Louez l'Eternel.

19 El que anuncia su palabra á Jacob; sus justicias, y juicios á Israel.

20 Con ninguna nacion hizo tal cosa, y no les manifestó sus juicios. Alleluia.

PSALMO CXLVIII.

ALLELUYA. Alabad al Señor los que sois de los cielos: alabadlo en las alturas.

2 Alabadlo todos sus Angeles: alabadlo todos sus poderios.

3 Alabadlo, Sol y Luna: alabadlo todas las estrellas, y la lumbre.

4 Alabadlo, los cielos de los cielos; y todas las aguas, que están sobre los cielos,

5 Alaben el nombre del Señor. Porque el dixo, y fueron hechas las cosas: él mandó, y fueron criadas.

6 Las estableció para siempre, y por siglo de siglo: precepto puso, y no dexará de cumplirse.

7 Alabad al Señor los que sois de la tierra, vosotros dragones, y todos los abismos.

8 El fuego, el granizo, la nieve, la helada, el espíritu de tempestades, que executan la palabra de él.

9 Los montes, y todos los collados; los árboles frutales, y todos los cedros.

10 Las bestias, y todos los ganados: los reptiles, y las aves aladas;

11 Los Reyes de la tierra, y todos los pueblos: los príncipes, y todos los jueces de la tierra.

12 Los jóvenes, y las doncellas: los viejos con los mancebos alaben el nombre del Señor:

13 Porque el nombre de solo él es ensalzado.

14 Su alabanza sobre el cielo, y la tierra; y ensalzó el poder de su pueblo. Himno digan

Ψαλ. ρμβ'. CXLIX.

ΑΣΑΤΕ τῷ Κυρίῳ ᾄσμα καινόν· ἡ αἰνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων.

2 Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεὶ αὐτῶν.

3 Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῶ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλᾷτωσαν αὐτῷ.

4 Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν λαῷ αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει πρᾶεῖς ἐν σωτηρίᾳ.

5 Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

6 Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαίῳ δίστομοι ἐν ταῖς χερσίν αὐτῶν.

7 Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγεμὸς ἐν τοῖς λαοῖς.

8 Τῇ δῆσῃ τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις, καὶ τοὺς ἐνδοξοὺς αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.

9 Τῇ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον· δοῦσα αὕτη ἐστὶ πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Ψαλ. ρν'. CL.

ΑΙΝΕΙΤΕ τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι δυνάμεως αὐτοῦ.

2 Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλοσύνης αὐτοῦ.

3 Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἡφ' σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

4 Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

5 Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

6 Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

PSALMUS CXLIX.

CANTATE Domino canticum novum: laus ejus in ecclesia sanctorum.

2 Lætetur Israel in eo, qui fecit eum: et filii Sion exultent in rege suo.

3 Laudent nomen ejus in choro: in tympano, et psalterio psallant ei:

4 Quia beneplacitum est Domino in populo suo: et exaltabit mansuetos in salutum.

5 Exultabunt sancti in gloria: lætabuntur in cubilibus suis.

6 Exaltationes Dei in gutture eorum: et gladii ancipites in manibus eorum:

7 Ad faciendam vindictam in nationibus: increpationes in populis.

8 Ad alligandos reges eorum in compedibus: et nobiles eorum in manicis ferreis.

9 Ut faciant in eis judicium conscriptum: gloria hæc est omnibus sanctis ejus. Alleluia.

PSALMUS CL.

LAUDATE Dominum in sanctis ejus: laudate eum in firmamento virtutis ejus.

2 Laudate eum in virtutibus ejus: laudate eum secundum multitudinem magnitudinis ejus.

3 Laudate eum in sono tubæ: laudate eum in psalterio, et cithara.

4 Laudate eum in tympano, et choro: laudate eum in chordis, et organo.

5 Laudate eum in cymbalis benesonantibus: laudate eum in cymbalis jubilationis.

6 Omnis spiritus laudet Dominum. Alleluia.

Ψαλ. ρμβ'. CXLIX.

ΨΑΛΑΤΕ εἰς τὸν Κύριον νέον ψαλμον, ἡ ἐκκλησία τῶν ὁσίων αὐτοῦ τὸν δοξάζει.

2 Ἄς χαρῇ, ὁ Ἰσραὴλ εἰς αὐτόν ὁποῖος τὸν ἔπλασε, καὶ οἱ υἱοὶ τῆς Σιών αὐτὸν ἀγαλλιασθῶν εἰς τὸν βασιλεῖα τῶν.

3 Ἄς ἐπαινέσωσι τὸ ὄνομα εἰς χορὸν, καὶ αὐτὸν τὸν ὑμνήσωσι με τύμπανα καὶ ψαλτήρια.

4 Ὅτι ὁ Κύριος χαίρεται εἰς τὸν λαόν του καὶ βοηθεῖ τοὺς πρᾶεῖς τὴν καρδίαν.

5 Ἄς χαρῶσιν οἱ ὅσιοί του με δόξαν, αὐτὸν ἀγαλλιασθῶν εἰς τὰ στρώματά των.

6 Οἱ ἐπαινοῦν τὸν Κύριον αὐτὸν εἶναι εἰς τὸ εἶμα των, καὶ δίσομαι μαχαίραι εἰς τὰς χεῖράς των.

7 Ἰνα λάβωσιν ἐκδίκησιν ἐπὶ τὰ ἔθνη, καὶ ἐπιτημήσωσι τοὺς λαοὺς.

8 Καὶ δέσωσι τοὺς βασιλεῖς των με ἀλύσεις, καὶ τοὺς ἐνδοξοὺς των με σιδήρον.

9 Ἰνα ἐκδικηθῶσιν ἐπ' αὐτοὺς καθὼς ἐγράφη, παρόμοιαν δόξαν ἔχουσι πάντες οἱ ὅσιοί του.

Ψαλ. ρν'. CL.

ΕΠΑΙΝΕΣΑΤΕ τὸν Θεὸν διὰ τὴν ὁσιότητά των, ἐπαινέσατέ τον διὰ τὸ ζερέωμα τῆς δυνάμεώς των.

2 Ἐπαινέσατέ τον διὰ τὰ ἔνδοξα ἔργα του, ἐπαινέσατέ τον κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλοσύνης του.

3 Ἐπαινέσατέ τον ἐν βοῇ σάλπιγγος, ἐπαινέσατέ τον με ψαλτήριον καὶ κιθάραν.

4 Ἐπαινέσατέ τον με τύμπανα καὶ χοροὺς, ἐπαινέσατέ τον με ὄργανα καὶ χορδαῖς.

5 Ἐπαινέσατέ τον με σύμφωνα κύμβαλα, ἐπαινέσατέ τον με δυνατὰ τὴν φωνὴν κύμβαλα.

6 Πᾶσα πνοὴ αὐτὸν ἐπαινέσῃ τὸν Κύριον.

SALMO CXLIX.

CANTATE al Signore un nuovo Canticum: cantate la sua lode nella raunanza de' santi.

2 Rallegrisi Israel nel suo fattore: festeggino i figliuoli di Sion nel Re loro.

3 Lodino il suo Nome sul flauto salmeggingli col tamburo, e colla cetera.

4 Perciocchè il Signore gradisce il suo popolo egli glorificherà i mansueti per la sua salute.

5 I santi festeggeranno con gloria, canteranno sopra i lor letti.

6 Avranno nella lor gola l'esaltazioni di Dio, e nelle mani spade a due tagli.

7 Per far vendetta fra le genti, e gastigamenti fra i popoli.

8 Per legare il loro re con cantene, e gli onorati fra loro con ceppi di ferro.

9 Per mandare ad esecuzione sopra loro il giudicio scritto: il che sarà gloria a tutti i suoi santi. Alleluia.

SALMO CL.

LODATE Iddio nel suo Santuario: lodatelo nella distesa della sua gloria.

2 Lodatelo per le sue prodezze: lodatelo secondo la sua somma grandezza.

3 Lodatelo col suon della tromba: lodatelo col saltero, e colla cetera.

4 Lodatelo col tamburo, e col flauto: lodatelo coll' arpicordo, e coll' organo.

5 Lodatelo con cembali sonanti, lodatelo con cembali squillanti.

6 Ogni cosa che ha fiato laudi il Signore. Alleluia.

PSALM CXLIX.

SING unto the Lord a new song: let the congregation of saints praise him.
 2 Let Israel rejoice in him that made him: and let the children of Sion be joyful in their King.
 3 Let them praise his Name in the dance: let them sing praises unto him with tabret and harp.
 4 For the Lord hath pleasure in his people: and helpeth the meek-hearted.
 5 Let the saints be joyful with glory: let them rejoice in their beds.
 6 Let the praises of God be in their mouth: and a two-edged sword in their hands;
 7 To be avenged of the heathen: and to re-venge the people;
 8 To bind their kings in chains: and their princes with links of iron.
 9 That they may be avenged of them as it is written: Such honour have all his saints.

PSALM CL

PRAISE God in his holiness: praise him in the firmament of his power.
 2 Praise him in his noble acts: praise him according to his excellent greatness.
 3 Praise him in the sound of the trumpet: praise him upon the lute and harp,
 4 Praise him in the cymbals and dances: praise him upon the strings and pipe.
 5 Praise him upon the well-tuned cymbals: praise him upon the loud cymbals.
 6 Let every thing that hath breath: praise the Lord.

Der 149 Psalm.

1 Singet dem Herrn ein neues Lied, die Gemeinde der Heiligen soll ihn loben.
 2 Israel freue sich des, der ihn gemacht hat; die Kinder Zion seyen fröhlich über ihren König.
 3 Sie sollen loben seinen Namen im Reigen, mit Pauken und Harfen sollen sie ihm spielen.
 4 Denn der Herr hat Wohlgefallen an seinem Volk, er hilft den Elenden herrlich.
 5 Die Heiligen sollen fröhlich seyn, und preisen und rühmen auf ihren Lagern.
 6 Ihr Mund soll Gott erheben, und sollen scharfe Schwerter in ihren Händen haben,
 7 Daß sie Mache üben unter den Heiden, Strafe unter den Völkern;
 8 Ihre Könige zu binden mit Ketten, und ihre Edeln mit eisernen Fesseln;
 9 Daß sie ihnen thun das Recht, davon geschrieben ist. Solche Ehre werden alle seine Heiligen haben. Alleluja.

Der 150 Psalm.

1 Lobet den Herrn in seinem Heiligthum; lobet ihn in der Wüste seiner Macht;
 2 Lobet ihn in seinen Thaten; lobet ihn in seiner großen Herrlichkeit;
 3 Lobet ihn mit Posaunen; lobet ihn mit Psalter und Harfen;
 4 Lobet ihn mit Pauken und Reigen; lobet ihn mit Saiten und Pfeifen;
 5 Lobet ihn mit hellen Cymbeln; lobet ihn mit wohlklingenden Cymbeln.
 6 Alles, was Odem hat, lobe den Herrn. Alleluja!

PSEAUME CXLIX.

LOUEZ l'Eternel. Chantez à l'Eternel un cantique nouveau, et sa louange dans l'assemblée de ses bien aimés.
 2 Qu'Israël se réjouisse en celui qui l'a fait, et que les enfans de Sion soient transportés de joie en leur Roi.
 3 Qu'ils louent son nom en concert, qu'ils lui psalmodient sur le tambour et sur la harpe.
 4 Car l'Eternel met son affection en son peuple; il rendra honorables les débonnaires en les délivrant;
 5 Ses bien-aimés triompheront avec gloire, et se réjouiront sur leurs lits.
 6 Les louanges du Dieu fort seront dans leur bouche, et des épées affilées à deux tranchans seront dans leur main;
 7 Pour faire la vengeance parmi les nations, et pour châtier les peuples;
 8 Pour lier leurs rois avec des chaînes, et les grands d'entr'eux avec des cepts de fer;
 9 Afin qu'ils exercent sur eux le jugement qui est écrit. Cet honneur est pour tous ses bien-aimés. Louez l'Eternel.

PSEAUME CL.

LOUEZ l'Eternel. Louez le Dieu fort à cause de sa sainteté, louez-le à cause de cette étendue qu'il a faite par sa puissance.
 2 Louez-le de ses grands exploits, louez-le selon la grandeur de sa majesté.
 3 Louez-le au son de la trompette; louez-le avec le psalterion et la harpe.
 4 Louez-le avec le tambour et la flûte; louez-le avec le luth et avec l'orgue.
 5 Louez-le avec les cymbales retentissantes; louez-le avec les cymbales de triomphe.
 6 Que tout ce qui respire loue l'Eternel! Louez l'Eternel.

todos sus Santos: los hijos de Israel, el pueblo cercano suyo. Alleluja.

PSALMO CXLIX.

ALLELUYA. Cantad al Señor canción nueva: su alabanza en la Iglesia de los Santos.
 2 Alegrese Israel en aquel, que le hizo, y los hijos de Sión regocijense en su Rey.
 3 Alaben su nombre con danza: con pandero, y psalterio tñanle psalmos:
 4 Porque se ha complacido el Señor en su pueblo, y ensalzará á los mansos para la salud.
 5 Se regocijarán los Santos en la gloria: se alegrarán en sus moradas.
 6 Los ensalzamientos de Dios en su boca, y espadas de dos filos en sus manos:
 7 Para hacer venganza en las naciones: reprehensiones en los pueblos.
 8 Para aprisionar los Reyes de ellos con grillos, y sus nobles con esposas de hierro.
 9 Para hacer sobre ellos el juicio decretado: esta gloria es para todos sus Santos. Alleluja.

PSALMO CL.

ALLELUYA. Alabad al Señor en su santuario: alabadlo en el firmamento de su poder.
 2 Alabadlo por sus poderios: alabadlo según la muchedumbre de su grandeza.
 3 Alabadlo con sonido de trompeta: alabadlo con psalterio, y cítara.
 4 Alabadlo con pandero, y danza: alabadlo con cuerdas, y órgano.
 5 Alabadlo con cimbalos sonoros: alabadlo con cimbalos de júbilo:
 6 Todo espíritu alabe al Señor. Alleluja.

ΠΑΙΔΟΒΑΠΤΙΣΜΟΥ

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ,

Η ΕΝ ΤΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ, ΧΡΗΣΤΕΟΝ.

ΥΠΟΜΙΜΝΗΣΚΕΣΘΑΙ δεῖ τὸν λαόν, ὅτι μά-
λιστα προσήκει μὴ τελεῖσθαι τὸ Βάπτισμα
εἰ μὴ ἐν ταῖς Κυριακαῖς, καὶ ἄλλαις
ἑορτασίμοις, ὅταν μέγιστον πλῆθος τῶν
ἀνθρώπων συνέρχεται· τοῦτο μὲν, ἵνα ἡ
Πανήγυρις ἐκεῖ παρούσα τῇ τῶν νεοφωτί-
στων εἰς τὸν τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ
ἀριθμὸν ἀποδοχῇ ἐπιμαρτυρήσῃ· τοῦτο δέ,
ὅτι ἐν τῷ Παδοβαπτισμῷ ἕκαστος τῶν αὐ-
τῶν παρόντων τῆς ἐαυτοῦ ἐξομολογήσεως
ἐν βαπτισμῷ πάλα τῷ Θεῷ πεποιημένης
ὑπόμνησιν λαμβάνει· ἂν. Δὲ ἢν αἰτίαν καὶ
πάνυ γε συμφέρει τῇ ἐγγχωρίῳ Γλῶττῃ τε-
λεῖσθαι τὸ Βάπτισμα. Ἀλλ' ὅμως ἐξε-
στιν ἐν καιρῷ ἀνάγκης, ἐν ἄλλῃ ᾗτινι οὖν
ἡμέρᾳ Βαπτίζεσθαι τὰ παῖδια.

Σημειώσονται δὲ ὅτι παντὶ βρέφει βαπτισθ-
σομένῳ τῷ μὲν ἄρρεν ἔσονται δύο Συμπα-
τέρες καὶ μία Συμμητὴρ· τῷ δὲ θήλει εἰς
Συμπατὴρ καὶ δύο Συμμητέρες.

Βαπτισθῆναι μελλόντων τῶν παιδίων οἱ Γο-
νεῖς τοῦτο προδηλώσουσι τῷ Κηδεμόνι προ-
τεराῖα τῇ νυκτί, ἢ αὐτῇμερον πρὸ τῆς ἁ-
ρχῆς τῶν Ὁρθρινῶν Εὐχῶν. Τότε δὲ Συμ-
πατέρες τε καὶ Συμμητέρες, σὺν τῷ λαῷ
εὐθὺς μετὰ τὸ ὕστερον Ἀνάγνωσμα ἢ ἐν
Ἑσθιναῖς ἢ Ἑσπεριναῖς Εὐχαῖς, ὡς δοκοῖν
ἂν τῷ Κηδεμόνι, ἐπὶ τὸ Βαπτιστήριον με-
τὰ τῶν παιδίων ἔτοιμοι ἔσονται. Καὶ ὁ
Ἱερεὺς ἐλθὼν ἐπὶ τὸ Βαπτιστήριον (ὁ κα-

ΠΑΙΔΟΒΑΠΤΙΣΜΟΥ.

Πρέπει ἵνα παραινεθῇ ὁ λαός, ὅτι ἡ καθ' ἑ-
ρουργία τοῦ Βαπτίσματος εἶναι χρεῖα ἵνα
μὴ γίνῃ παρὶ τὴν Κυριακὴν, καὶ ταῖς ἄλλαις
ἑορταῖς, ὅταν ὁ συναθροισθεὶς λαὸς εἴναι
πολύς, καὶ τοῦτο, ὅπως ἡ Σινάθροισις ἐκεῖ
παρούσα μαρτυρήσῃ τὴν τῶν Νεοβαπτισθέν-
των ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἀπαρίθμωσιν, καὶ
ὅπως, ὅτι εἰς τὸ Παδοβαπτισμῷ οἱ πα-
ρόντες ἐνθυμηθῶσι τὴν πρὸς τὸν Θεὸν ἐν τῷ
βαπτισματι ἐξομολογήσιν τῶν. Διὰ τὴν
ὁποῖαν αἰτίαν πρέπει τὸ βάπτισμα ἵνα καὶ
θειουργηθῇ εἰς τὴν κοινὴν Διάλεκτον. Ἀλλ'
ὅμως, εἰάν ἡ χρεῖα τὸ καλέσει, συγχωρεῖται
εἰς ὅποιανδήποτε ἡμέραν ἵνα βαπτισθῶσι
τὰ παῖδια.

Σημειώσονται ὅτι διὰ κάθε ἄρσενικὸν χρειάζονται
δύο Συμπατέρες, καὶ μία Συμμητέρα, καὶ
διὰ κάθε θηλικὸν δύο Συμμητέρες καὶ ἕνα
Συμπατὴρα.

Ὅταν τὰ παῖδια μέλλουσι ἵνα βαπτισθῶσιν,
οἱ Γονεῖς τὸ προδηλώνουσι τὴν παραμονὴν
ἢ τὴν αὐτὴν αὐγὴν πρὶν ἢ προσεῖνῃ τῆς
αὐγῆς ἀρχῇ, εἰς τὸν Ἱερέα, καὶ τότε οἱ
Συμπατέρες, καὶ Συμμητέρες, καὶ ὁ λαὸς
μὲ τὰ παῖδια πρέπει ἵνα ᾖν ἔτοιμα εἰς
τὸ βαπτιστήριον μετὰ τὸ ὕστερον ἀνάγνω-
σμα τῆς αὐγῆς, ἢ ἐσπερινῆς προσευχῆς
κατὰ τὴν γνῶμιν τοῦ Ἱερέως. Ὁ Ἱερεὺς
ἐλθὼν πρὸς τὸ βαπτιστήριον (τὸ ὁποῖον

ADMINISTRATIO

PÆDOBAPTISMI,

QUEMADMODUM PUBLICE

USURPARI DEBET IN ECCLESIA.

¶ *Monendus est populus, quam maxime de-
cere, ut Baptismus, non nisi Dominicis
aut aliis diebus Feriatis, administretur;
cum frequentissimus convenit populus:
cum ut ibi præsens catus testari possit
recens Baptizatorum admissionem in Ec-
clesiam Christi; tum etiam ut quotquot
præsentes adfuerint dum Infantes bapti-
zantur, suæ ipsorum professionis admo-
neantur, quam Deo fecerunt in Baptismo.
Qua de causa, etiam convenit, ut Baptis-
mus vernaculo idiomate administretur.
Attamen poterunt Infantes (sic urgente
necessitate) aliis diebus baptizari.*

¶ *Notandum autem, quod unicuique mas-
culo baptizando aderunt Susceptrores duo
et Susceptrix unica; femina vero, Suscep-
tor unicus, Susceptrices autem duæ.*

¶ *Si quando Infantes fuerint baptizandi,
Parentes eorum vespere præcedente, aut
mane ante initium Precum Matutinarum,
id notum facient Ministro. Tum autem
Susceptrores et Susceptrices, et ii qui In-
fantes afferunt, ad Baptisterium præsto
aderunt, statim a finita lectione posteriori,
ad Preces seu Matutinas, seu Vesperinas,
prout Ministro visum fuerit. Accedens
autem Presbyter ad Baptisterium (quod*

L'AMMINISTRAZIONE DEL

BATTESIMO PUBBLICO DEI

BAMBINI,

DA USARSI IN CHIESA.

*Il popolo ha da esser ammonito, che non è con-
venevole d' amministrar il Battesimo fuori
delle Domeniche ed altre Feste, quando vi è
maggor raynanza, così perchè la Congre-
gazione quivi presente possa far fede del ri-
cever quelli che sono nuovamente battezzati
nel numero della Chiesa di Cristo; come
anco, perchè nel battesimo de' bambini, tutti
quelli che sono quivi presenti siano ricordati
della lor propria professione fatta a Dio
quando furono battezzati. Per il che anco,
è espediente che l' Battesimo sia ammini-
trato nella lingua volgare. Nulladimeno
(se così lo richiede la necessità) i bambini
potranno esser battezzati in qualunque altro
giorno.*

*E sia osservato, che per ogni maschio c' ha da
esser battezzato bisognano due compari, ed
una comare; e per ogni femmina, un com-
pare, e due comari.*

*Quando vi siano bambini da battezzare, il padre
e madre saranno tenuti di farne avvertito il
Piovano, la sera innanzi, o la mattina, pri-
ma che comincino le preghiere. E poi fa d' il
mestieri che i compari e comari, con gli as-
sistenti e bambini, siano pronti al battiste-
rio, immediatamente dopo l' ultima lezione
delle Preghiere della Mattina, o subito alla
fine dell' ultima lezione delle Preghiere del-
la sera, come verrà fissato dal Piovano a
sua discrezione; e poi, v. nendo il Prete al*

THE MINISTRATION OF
PUBLIC BAPTISM OF
INFANTS.

TO BE USED IN THE CHURCH.

THE people are to be admonished, that it is most convenient that Baptism should not be administered but upon Sundays, and other Holy-days, when the most number of people come together; as well for that the Congregation there present may testify the receiving of them that be newly baptized into the number of Christ's Church: as also because in the Baptism of Infants every Man present may be put in remembrance of his own profession made to God in his Baptism. For which cause also it is expedient that Baptism be ministered in the vulgar tongue. Nevertheless, (if necessity so require,) Children may be baptized upon any other day.

And note, that there shall be for every Male-child to be baptized two Godfathers and one Godmother; and for every Female, one Godfather and two Godmothers.

When there are Children to be baptized, the Parents shall give knowledge thereof over night or in the morning before the beginning of Morning Prayer, to the Curate.

Ordnung

der

öffentlichen Kindertaufe,

wie solche

in der Kirche verrichtet werden soll.

Es ist zu bemerken, daß bey einem jeden Knaben, der getauft wird, zwey männliche und eine weibliche, bey jedem Mädchen aber eine männliche und zwey weibliche Personen zu Gevattern stehen sollen.

Der Prediger stellt sich neben den Taufstein, der mit reinem Wasser angefüllt seyn muß, und fragt:

Ist dieses Kind schon getauft worden, oder nicht?

Wird diese Frage mit Nein beantwortet, so soll der Prediger fortfahren, wie folget:

Vielgeliebte Da alle Menschen in Sünden empfangen und geboren sind, und unser Heiland, Chri-

Ordre pour l'Administration Publique
du
BAPTEME DES ENFANS,
DANS L'EGLISE.

On doit avertir le peuple, qu'il seroit convenable que le baptême fût toujours administré les dimanches ou les jours de fête. Les assemblées des fidèles étant alors plus nombreuses, elles peuvent mieux rendre temoignage de l'introduction des baptisés dans l'église. Outre cela, tous ceux qui assistent au baptême, peuvent se ressouvenir alors de la profession publique qu'ils ont faite devant Dieu à leur baptême. Pour cette raison, il est aussi nécessaire que le baptême soit administré en langue vulgaire. En cas de nécessité, on pourra cependant baptiser les enfans quelqu'autre jour que ce soit.

Et remarquez qu'il y aura deux parrains et une marraine pour un garçon, et un parrain et deux mairaines pour une fille.

Quand il y aura des enfans à baptiser, les pères et mères en donneront avis au ministre le soir auparavant, ou le jour même, avant les prières du matin. Ensuite les parrains et les marraines se rendront auprès des fonts avec les enfans, immédiatement après la dernière leçon des prières du matin ou du soir, selon qu'il aura été réglé par le ministre. Le

LA ADMINISTRACION

del

BAUTISMO PUBLICO DE
PARVULOS

QUE DEBE USARSE EN LA IGLESIA.

El Pueblo debe ser amonestado, que es muy conveniente que el Bautismo no sea administrado sino en Domingos, y otros dias de fiesta, quando el mayor número de pueblo se reúne: tanto para que la Congregacion presente testifique la recepcion del recién bautizado en el numero de la Iglesia de Christo; como porque en el Bautismo de Parvulos, cada qual de los presentes puede recordar la profesion que hizo á Dios en su Bautismo. Por lo qual es tambien conveniente que el Bautismo sea administrado en lengua vulgar. Con todo eso (si la necesidad lo requiere) los Parvulos seran bautizados en otro dia qualquiera.

Y adviertase que para cada infante varon que haya de bautizarse debe haber dos Padrinos y una Madrina; y para cada hembra, un Padrino y dos Madrinas.

Quando haya Parvulos que bautizar, los Padres darán noticia de ello al Cura la noche ante.

ἄρουν ὕδατος τότε πληροῦσθαι δεῖ) καὶ ἐκεῖ ἕσταις ἐρεῖ.

Τὸ παιδίον τοῦτο ἤδη βεβίπτισται ἢ οὐ;

Εἰ ἀποκρίνονται, Οὐ, τότε προέσιν Ἱερεὺς κατὰ τὰ ἐπόμενα.

ΕΠΕΙΔΗ, Ἀγαπητοί, ἅπαντες οἱ ἄνθρωποι ἐν τῇ ἁμαρτίᾳ συνελημμένοι καὶ γεγεννημένοι εἰσι, καὶ Ἰησοῦς Χριστὸς ἡμῶν Σωτὴρ φάσκει, ὅτι οὐδεὶς εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ εἰσελθεῖν δύναται, ἐὰν μὴ ἐξ ὕδατος καὶ Πνεύματος ἁγίου ἀναγεννηθῇ· Δέομαι ἡμῶν ἐκικιλεῖσθαι Θεὸν τὸν Πατέρα διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅπως ἐκ θαλάσσης τοῦ ἑλέους αὐτοῦ ὧν τῷ παιδίῳ τούτῳ ὁ ἐκ φύσεως ἔχειν οὐ δύναται, ἵνα δηλαδὴ τῷ ὕδατι καὶ Πνεύματι ἁγίῳ βαπτισθῇ, καὶ εἰς τὴν ἁγίαν τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν προσληφθῇ, καὶ ζῶν μέλος αὐτῆς κατασταθῇ.

Εἴτα λέξει ὁ Ἱερεὺς.

Δεσθώμεν.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ καὶ αἰδῶν Θεός, ὁ ἐκ μεγάλου τοῦ ἑλέους σου τὸν Νῶε καὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ σώσας ἐν τῇ κιβωτῷ. ὥστε οὐ μὴ ἐν τῷ ὕδατι ἀπολωδῆναι, ὁ καὶ τοὺς Ἰσραηλίτας τὸν λαόν σου διὰ τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης ἀσφαλῶς ὠδήγησας, τούτῳ ὡς τυπῶν τινὶ προσημνίων τὸ ἅγιόν σου Βάπτισμα· ἔτι δὲ καὶ διὰ τοῦ Βαπτίσματος τοῦ Ἀγαπητοῦ Υἱοῦ σου Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ποταμῷ τὸ ὕδωρ ἁγιάσας εἰς τὴν μυστικὴν τῆς ἁμαρτίας ἀπόλουσιν· Ἰκετεύομεν σε διὰ τὰ ἄπειρα ἑλέη σου, οἰκτιρμόνως ἐπιβλεψὼν ἐπὶ τὸ παιδίον τοῦτο· λούσον αὐτό, ἁγιάσον αὐτό Πνεύματι ἁγίῳ, ἵνα τῆς ὁργῆς σου ἀπαλλαγῇς εἰς κιβωτὸν Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ προσδε-

tunc aqua pura implendum est), ibique stans, dicet:

JAMNE Infans iste baptizatus est, an non?

¶ *Si responderint, Minime: tum perget Presbyter, prout sequitur.*

CARISSIMI! quoniam in peccato concepti ac nati sunt omnes homines, dicitque Servator noster Christus, neminem ingredi posse in regnum Dei, nisi regeneritus, atque ex aqua et Spiritu Sancto denuo natus fuerit; obsecro vos, ut Deum Patrem invocetis, per Dominum nostrum Jesum Christum, ut, pro benigna illa sua misericordia, illud isti Infanti concedat, quod a natura sua habere non potest, nempe, ut, aqua et Spiritu Sancto baptizatus, in sanctam Christi Ecclesiam admittatur, et fiat vivum illius membrum.

¶ *Tum dicet Presbyter:*

Oremus.

OMNIPOTENS et æterne Deus! qui, ex ingenti misericordia tua, Noachum et familiam ejus in arca servasti, ne aquarum diluvio perirent; quique filios Israel, populum tuum, traduxisti per Mare Rubrum incolumes, figuram in eo sacri Baptismatis exhibens; atque, per Baptismum prædicti Filii tui Jesu Christi in Jordane flumine, aquam ad mysticam peccati ablutio-nem sanctificasti; supplices te rogamus, pro infinitis tuis miserationibus, ut clementer infan-tem istum ab alto respicias; ipsum ablus, et Sancto Spiritu tuo sanctifices; ut, ab ira tua liberatus, in arcam Ecclesie

πρέπει· ἵνα γεμισθῇ ἀπὸ καθαροῦ νερῷ) ἐκεῖ ὁρθὸς λέγει·

ΕΒΑΠΤΙΣΘΗ τὸ παιδίον τοῦτο ἢ ὄχι;

Καὶ ἐὰν ἀποκριθῶσιν, ὄχι, τότε ὁ Ἱερεὺς ἀκολουθεῖ οὕτως.

ΕΠΕΙΔΗ ἀγαπητοί, πάντες οἱ ἄνθρωποι ἐσυλλεϊφθῆσαν καὶ ἐγεννήθησαν εἰς ἁμαρτίαν, καὶ ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ὁ Σωτὴρ μας λέγει· ὅτι οὐδεὶς δύναται· ἵνα ἔλθῃ εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, εἰ μὴ ἐὰν παλιγεγεννηθῇ διὰ ὕδατος, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, σὰς παρακαλῶ· ἵνα ἐπι-καλέσητε τὸν Θεὸν τὸν Πατέρα, διὰ μέσου τῆ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ὅπως κατὰ τὸ ἄπειρόν του ἑλεος χάριση εἰς τοῦτο τὸ βρέφος, τὸ ὅτι δὲν δύναται· ἵνα λείβῃ ἀπὸ τῆς φύσεως, ἵνα βαπτισθῇ με ὕδωρ καὶ Πνεῦμα ἅγιον, καὶ δεχθῇ εἰς τὴν ἁγίαν τοῦ Χριστοῦ ἐκ-κλησίαν, καὶ γίνῃ ζωντανὸν μέλος αὐτῆς.

Ἔστερον λέγει ὁ Ἱερεὺς·

Ἄς παρακαλέσωμεν.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ καὶ αἰώνιος Θεός, τοῦ ὁποίου τὸ μέγαλον ἔλεος ἔσωσε τὸν Νῶε, καὶ τὴν γενεάν του εἰς τὴν κιβωτὸν, ἀπὸ τοῦ θανάτου ὑδάτων, καὶ ὁ ὁποῖος ἀσφαλῶς ὠδήγησας τὸν λαόν σου τὸν Ἰσραὴλ διὰ τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης, οὕτως δίδων σύμβολον τοῦ ἁγίου βαπ-τίσματος· πρὸς τοῦτους δὲ καὶ διὰ τοῦ βαπ-τίσματος τοῦ Ἀγαπητοῦ Υἱοῦ σου Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς τὸν Ἰορδάνην ποταμὸν, ἁγιάσας τὸ ὕδωρ ὡς μυστικὴν ἀπόλουσιν ἁμαρτίας. Ἰκετεύο-μέν σε διὰ τὰ ἄπειρα ἑλέη σου, οἰκτιρμόνως ἐπιβλεψὼν ἐπὶ τὸ παιδίον τοῦτο· λούσον αὐτόν ἁγιάσον αὐτό με τὸ ἅγιον Πνεῦμα, ὅπως λυ-τρωθῇ ἀπὸ τῆς ὁργῆς σου, τὸ δεχθῇ ἡ κιβω-

Battisterio (il quale ebbe esser allora pieno d'acqua pura) e stando quivi in piedi dirà,

QUESTO Fanciullo, è già stato battezzato, sì o no?

Se vien risposto, Di No: il Prete poi procederà come segue.

DILETTISSIMI fratelli, Perchè tutti gli uomini sono concepiti e nati in peccato, e che l'nostro Salvatore Cristo dice, che niuno può entrar nel Regno di Dio, se non è rigenerato, e rinato d'acqua, e di Spirito Santo. Io vi prego d'invocar l'Idio Padre, per Gesù Cristo nostro Signore, che vogli per la sua abbondante misericordia concedere a questo fanciullo quello che per natura non può avere, acciò che sia battezzato d'acqua, e di Spirito Santo, ed ammesso nella santa Chiesa di Cristo, e fatto un vivo membro d'essa.

Poi il Prete dirà.

Oriamo.

IDIO eterno e onnipotente che per tua gran misericordia salvasti già Noè, e la sua famiglia nell'Arca, acciò che non perissero per l'acqua, e parimente conducesti a man salva i figliuoli d'Israel, tuo popolo, per il mar rosso, accennandoci per quelle cose, il tuo Santo Battesimo; e per il battesimo del tuo diletto Figliuolo Gesù Cristo nel fiume Giordano, santificasti l'acqua al mistico lavamento del peccato; Noi ti supplichiamo, per tua misericordia infinita, che ti piaccia guardar questo fanciullo con gli occhi della tua compassione, lavalo, e santificalo, con lo Spirito Santo, acciò che essendo liberato, dalla tua ira, sia ammesso nell'Arca

And then the Godfathers and Godmothers, and the people with the Children, must be ready at the Font, either immediately after the last Lesson at Morning Prayer, or else immediately after the last Lesson at Evening Prayer, as the Curate by his discretion shall appoint. And the Priest coming to the Font, (which is then to be filled with pure Water,) and standing there, shall say,

HATH this Child been already baptized, or no?

If they answer, No: Then shall the Priest proceed as followeth.

DEARLY beloved, forasmuch as all men are conceived and born in sin; and that our Saviour Christ saith, None can enter into the kingdom of God, except he be regenerate and born anew of Water and of the holy Ghost; I beseech you to call upon God the Father, through our Lord Jesus Christ, that of his bounteous mercy he will grant to *this Child* that thing which by nature he cannot have; that he may be baptized with Water and the holy Ghost, and received into Christ's holy Church, and be made a lively member of the same.

Then shall the Priest say,

Let us pray.

ALMIGHTY and everlasting God, who of thy great mercy didst save Noah and his family in the ark from perishing by water; and also didst safely lead the children of Israel thy people through the Red Sea,

Aus, spricht, daß niemand in das Reich Gottes kommen kann, er sey denn aus Wasser und Geist von neuem geboren: so bitte ich euch, Gott den Vater, durch unsern Herrn Jesum Christum, anzurufen, daß er, nach seiner milden Güte, diesem Kinde verleihe wolle, was es von Natur nicht haben kann, daß es mit Wasser und mit dem heiligen Geiste getauft, in die heilige Kirche Christi aufgenommen und zu einem lebendigen Mitgliebe derselben gemacht werden möge.

Dann soll der Prediger sprechen:

Laßt uns beten:

Almächtiger und ewiger Gott! der du, nach deiner großen Barmherzigkeit, Noah und seine Familie in der Arche gerettet, daß sie nicht im Wasser umkamen, der du auch dein Volk, die Kinder Israel, sicher durch das rothe Meer geführt, und dadurch deine heilige Taufe vorgebildet, auch durch die Taufe deines vielgeliebten Sohnes, Jesu Christi, im Jordan, das Wasser zu der geistigen Abwaschung der Sünde geheiligt hast! Wir bitten dich, um deiner unendlichen Barmherzigkeit willen, blide gnädig auf dieses Kind, wasche und heilige es mit dem heiligen Geiste, daß es von deinem Dorn errettet, in die Arche der Kirche Christi aufgenommen, und standhaft im Glauben, frohlich in Hoffnung und gewurzelt in der Liebe, durch die Wellen der Trübsale dieser Welt endlich zum Lande des ewi-

prêtre se rendra aussi auprès de ces fonts, (remplis d'eau pure) et là, se tenant debout, il leur fera cette demande:

CET enfant a-t-il déjà été baptisé, ou non?

S'ils répondent que non, le Prêtre continuera en la manière qui suit.

MES très-chers frères, puisque tous les hommes sont conçus et nés en péché; et que notre Sauveur Jésus-Christ dit, que nul ne peut entrer au royaume de Dieu s'il n'est régénéré et né de nouveau d'eau et du Saint-Esprit; je vous exhorte de demander à Dieu le Père, par notre Seigneur Jésus-Christ, qu'il lui plaise dans sa bonté et sa miséricorde infinies, de donner à cet enfant ce qu'il ne peut avoir de sa nature; c'est qu'étant baptisé d'eau et du Saint-Esprit, il soit reçu dans l'Eglise chrétienne, et qu'il en devienne un véritable membre.

Alors le prêtre dira:

Prions Dieu.

DIEU tout-puissant et éternel, qui par ta grande miséricorde as sauvé Noé et sa famille dans l'arche d'entre ceux qui périrent par le déluge; et qui as sûrement conduit les enfans d'Israël ton peuple au travers de

cedente, ó por la mañana antes del principio de la Oracion Matutina. Hecho esto, los Padrinos y Madrinas, con el demas pueblo estaran prontos junto á la Pila, bien inmediatamente despues de la ultima Leccion de la Oracion Matutina, ó bien inmediatamente despues de la ultima Leccion de la Oracion Vespertina, segun mejor le parezca al Cura. El Presbitero acercandose á la Fuente (que se ha de haber llenado enónces de agua pura) puesto en pie junto á ella dirá:

HA sido éste Párvulo bautizado antes de ahora ó no?

Si responden, No: Entónces el Presbitero procederá como se sigue.

MUY amados, supuesto que todos los hombres son concebidos y nacidos en pecado, y que nuestro Salvador Christo dice, Ninguno puede entrar en el reyno de Dios, si no es regenerado y nacido de nuevo de agua y del Espíritu santo; Yo os suplico invoqueis á Dios Padre, por medio de nuestro Señor Jesu Christo, para que por su benigna misericordia quiera conceder á éste niño, ó ésta niña lo que por naturaleza no puede tener; y que sea bautizado con agua y el Espíritu santo, y recibido en la santa Iglesia de Christo, y sea hecho miembro vivo de ella.

Entónces el Presbitero dirá

Oremos.

OMNIPOTENTE y eterno Dios, que por tu gran misericordia salvaste á Noé y á su familia en el arca de perecer por agua, y asimismo guiaste en seguridad á los hijos de Israel tu Pueblo por el mar Bermejo, fi-

χθῆ· καὶ γε βεβαιούμενον ἐν τῇ πίστει, χαίρον διὰ τῆς ἐλπίδος, καὶ ἐν τῇ ἀγάπῃ ἐρριζωμένον, οὕτω τὰ τοῦ ταραχώδους κόσμου τουτοῦ κύματα διαπεράσῃ, ὥστε τὸ τελευταῖον εἰς τὴν τῆς αἰωνίου ζωῆς γῆν ἀφικνεῖσθαι, ἐκεῖ σοι συμβασιλεύσον εἰς αἰῶνας τῶν αἰώνων, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ καὶ ἀθάνατε Θεὸς, ἐπικουρία πάντων τῶν ἐν χρεῖα ὄντων, ἀντιλήπτωρ τῶν πρὸς σε καταφυγόντων εἰς βοήθειαν, ζωῆ τῶν πιστευόντων, καὶ ἀνίστασις τῶν ἀποθάνοντων, Ἐπικαλούμεθα σε ὑπὲρ τούτου τοῦ βρέφους, ἵνα ἐπὶ τὸ βάπτισμά σου παρελθόν, διὰ τῆς πνευματικῆς παλιγγενεσίας τὴν τῶν ἁμαρτιῶν ἄφεσιν λαμβάνῃ. Προσδέχου αὐτό, Κύριε, καθάπερ ὑπέσχου διὰ τοῦ ἀγαπητοῦ Υἱοῦ σου, λεγοντος, Αἰτεῖτε καὶ δοθήσεται ὑμῖν, ζητεῖτε καὶ εὕρησете, κρούετε καὶ ἀνοιγησεται ὑμῖν· Ὁὕτως ἄρα δὸς ἡμῖν τοῖς αἰτούσιν, εὐρήσωμεν ἡμεῖς οἱ ζητοῦντες, ἡμῖν τοῖς τὴν θύραν κρούουσιν ἀνοίγε, ἵνα τοῦτο τὸ βρέφος τῆς αἰδίου εὐλογίας τοῦ ἐπουρανίου λουτροῦ ἀπολαύῃ, καὶ παρέλθῃ εἰς βασιλείαν τὴν αἰώνιον, ἣν ἐπηγγείλω διὰ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Εἶτα ἐστῶτος τοῦ λαοῦ ὁ Ἱερεὺς ἐρεῖ.

Ἀκούσατε τῶν ῥημάτων τοῦ Εὐαγγελίου γεγραμμένου δι' ἁγίου Μάρκου τῶν ἐν δεκάτῃ κεφαλῇ, κόμματι τρισκαιδεκάτῃ.

ΠΡΟΣΕΦΕΡΟΝ παιδία τῷ Χριστῷ, ἵνα ἄψηται αὐτῶν· οἱ δὲ μαθηταὶ ἐπετίμων τοῖς προσ-

Christi admittatur; atque fide confirmatus, spe lætus, et in caritate radicatus, turbulentis hujus mundi fluctibus sic pertranseat, ut ad portum vitæ æternæ tandem perveniat, ibi tecum in sæcula sæculorum regnaturus; per Jesum Christum, Dominum nostrum. Amen.

OMNIPOTENS et immortalis Deus! indigentium omnium auxilium, eorum quotquot opis implorandæ causa ad te confugiant, adjutor; vita credentium, et resurrectionis mortuorum! te, in infantis hujus gratiam, invocamus; ut, ad sacrum tuum Baptisma accedens, peccati remissionem per spiritalem regenerationem consequatur. Admitte ipsum, Domine, prout promissisti per dilectum Filium tuum, dicens, Petite, et dabitur vobis; quærite, et invenietis; pulsate, et aperietur vobis. Da itaque nobis jam petentibus; fac ut quærentes inveniamus; pulsantibus aperi; ut hic Infans cælestis tuæ ablationis æterna benedictione fruatur, et perveniat ad regnum illud sempiternum, quod promissisti; per Christum, Dominum nostrum. Amen.

¶ Tum consurgunt omnes; Presbyter autem dicit:

Audite verba Evangelii, a Sancto Marco scripti, capite decimo, versu decimo tertio.

ET offerebant illi parvulos, ut tangeret illos. Discipuli autem comminabantur os-

τὸς τῆς ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, καὶ βεβαιωθῆν εἰς τὴν πίστιν, χυροποιηθῆν εἰς τὴν ἐλπίδα, καὶ ἐρριζωθῆν εἰς ἀγάπην, διαπεράσῃ τὰ κύματα τοῦ ταραχώδους τούτου κόσμου, καὶ τέλος πάντων φθάσῃ εἰς τὴν γῆν τῆς αἰωνίου ζωῆς, ἐκεῖ βασιλεύον μετὰ σου εἰς τοὺς αἰῶνας διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΟΡ καὶ ἀθάνατε Θεὲ, βοήθεια πάντων τῶν ἐν χρεῖα, σωτηρία πάντων τῶν πρὸς σε καταφυγόντων, ζωῆ τῶν πιστευόντων καὶ ἀνάστασις τῶν ἀποθανόντων· σε ἐπικαλούμεν διὰ τοῦτο τὸ βρέφος, ὅπως ἐρχόμενον πρὸς τὸ ἅγιόν σου βάπτισμα, ἀπολάβῃ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν σου διὰ μέσου τῆς Πνευματικῆς παλιγγενεσίας. Δέξου αὐτό, Κύριε καθὼς ἔταξας διὰ τοῦ στόματος τοῦ ἀγαπητοῦ Υἱοῦ σου, λεγοντος, ζητήσατε, καὶ θέλει σᾶς δοθεῖν, ἐρευνήσατε καὶ θέλετε εὑρεῖν, κτυπήσατε καὶ θέλει σᾶς ἀνοιγῆν. Λοιπὸν δῶσον τῶρα ὅπου γυρεύομεν, τῶρα ὅπου ἐρευνούμεν ἄς εὐρωμεν, ἀνοίξον τὴν θύραν τῶρα ὅπου κτυποῦμεν, ὅπως τοῦτο τὸ βρέφος ἀπολάβῃ τὴν αἰώνιον εὐλογίαν τοῦ οὐρανίου σου λουτροῦ, καὶ φθάσῃ εἰς τὴν αἰώνιον βασιλείαν τὴν ὅποιαν ἔταξας διὰ τοῦ στόματος τοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Τότε σηκώνεται ὁ λαὸς, καὶ ὁ Ἱερεὺς λέγει,

Ἀκούσατε τοὺς λόγους τοῦ Εὐαγγελίου γεγραμμένους ἀπὸ τοῦ ἁγίου Μάρκου, εἰς τὸν δεκάτον κεφάλαιον, καὶ στοῖχον δεκάτον τρίτον.

ΕΦΕΡΟΝ πρὸς τὸν Ἰησοῦν παιδία ὅπως τὰ ἐγγίξῃ, καὶ οἱ μαθηταὶ ἐπετίμων τοὺς προσ-

della Chiesa di Cristo, e essendo fermo nella fede, lieto per isperanza, e radicato nella carità passi in tal modo per le onde di questo mondo fastidioso, che pervenga finalmente alla vita eterna; per regnarci teo eternamente, per Gesù Cristo, nostro Signore. Amen.

IDDIO onnipotente e immortale, l'aiuto di tutti i bisognosi, Sovvenente a tutti quelli che ricorrono a Te per soccorso, la vita de' credenti, e la risurrezione de' morti! Noi t'invochiamo per questo fanciullo, acciocchè venendo al tuo santo battesimo, riceva remissione de' suoi peccati per rigenerazione spirituale. Ricevilo, o Signore siccome tu hai promesso per il tuo diletto figlio tuo solo, dicendo, chiedete, e riceverete, cercate, e troverete; picchiate e vi sarà aperto cos picciatti ora dar a noi che chiediamo; che noi che cerchiamo troviamo; apri porta a noi che picchiamo; acciocchè questo fanciullo, goda la eterna benedizione de tuo lavamento celeste, e arrivi al regno eterno, che tu hai promesso, per Gesù Cristo nostro Signore. Amen.

Poi il popolo si rizzerà in piedi, e il Prete dirà

Ascoltate le parole dell' Evangelio, scritto da S. Marco nel decimo capitolo, versetto decimoterzo.

FURONO presentati a Cristo de' piccioli fanciulli, acciocchè gli toccasse ma i disce-

figuring thereby thy holy Baptism; and by the Baptism of thy well-beloved Son Jesus Christ, in the river Jordan, didst sanctify Water to the mystical washing away of sin; We beseech thee, for thine infinite mercies, that thou wilt mercifully look upon *this Child*; wash *him* and sanctify *him* with the holy Ghost; that *he*, being delivered from thy wrath, may be received into the ark of Christ's Church; and being stedfast in faith, joyful through hope, and rooted in charity, may so pass the waves of this troublesome world, that finally *he* may come to the land of everlasting life, there to reign with thee world without end; through Jesus Christ our Lord. *Amen.*

ALMIGHTY and immortal God, the aid of all that need, the helper of all that flee to thee for succour, the life of them that believe, and the resurrection of the dead; We call upon thee for *this Infant*, that *he*, coming to thy holy Baptism, may receive remission of *his* sins by spiritual regeneration. Receive *him*, O Lord, as thou hast promised by thy well-beloved Son, saying, Ask, and ye shall have; seek, and ye shall find; knock, and it shall be opened unto you: So give now unto us that ask; let us that seek, find; open the gate unto us that knock; that *this Infant* may enjoy the everlasting benediction of thy heavenly washing, and may come to the eternal kingdom which thou hast promised by Christ our Lord. *Amen.*

Then shall the people stand up, and the Priest shall say,

Hear the words of the Gospel, written by

gen Lebens gelangen, und dort mit dir in alle Ewigkeit herrschen möge, durch Jesum Christum, unsern Herrn. *Amen.*

Almächtiger und unsterblicher Gott, der Beystand aller, die in Nothen sind, ein Helfer aller derer, die zu dir fliehen um Errettung, und die Auferstehung und das Leben derer, die an dich glauben! Wir flehen zu dir für dieses Kind: Laß es, da es zu deiner heiligen Taufe kommt, durch geistliche Wiegeburt, Vergeltung seiner Sünden empfangen. Nimm es an, o Herr! wie du durch deinen geliebten Sohn verheißen hast, der da spricht: Bittet, so werdet ihr nehmen; suchet, so werdet ihr finden; klopfet an, so wird euch aufgethan. So gieb uns denn, die wir bitten; laß uns finden, die wir suchen; öffne uns die Thür, die wir anklopfen, damit dieß Kind des unaussprechlichen Segens deiner himmlischen Reinigung sich erfreuen und zu dem ewigen Reiche gelange möge, das du uns verheißen hast, durch Jesum Christum, unsern Herrn. *Amen.*

Dann sollen alle, welche der Taufe beymohnen, aufstehen, und der Prediger spricht:

Höret die Worte des Evangelii, die von dem heiligen Marcus im zehnten Capitel, vom dreßz- zehnten bis zum sechs- zehnten Verse geschrieben sind:

Und sie brachten Kindlein zu ihm, daß er sie anrührete. Die Jünger aber fuhren die

la mer rouge, figurant par cela le saint baptême; et qui par le baptême de ton Fils bien-aimé Jésus-Christ au fleuve du Jourdain, as sanctifié l'eau pour l'ablution mystique du péché; nous te supplions de regarder cet enfant dans tes compassions infinies, le lavant et le sanctifiant par ton Saint-Esprit; afin qu'étant délivré de ton ire, il soit reçu dans l'arche de l'Eglise chrétienne; et qu'étant affermi dans la foi, joyeux en espérance, et enraciné en charité, il passe tellement les ondes orageuses de ce monde, qu'il arrive enfin au port de la vie éternelle, pour y régner avec toi aux siècles des siècles, par Jésus-Christ notre Seigneur. *Amen.*

DIEU tout-puissant et immortel, qui es l'aide de ceux qui sont dans la nécessité, le refuge de ceux qui ont recours à toi, la vie des croyans, et la résurrection des morts; nous te prions pour cet enfant, afin que venant à ton saint baptême, il obtienne la remission de ses péchés par la régénération spirituelle. Reçois-le, ô Seigneur, comme tu l'as promis par ton Fils bien-aimé, disant: demandez, et il vous sera donné; cherchez, et vous trouverez; heurtez, et il vous sera ouvert. Donne-nous donc maintenant, puisque nous demandons; fais que nous trouvions, puisque nous cherchons; et nous ouvre la porte, puisque nous heurtons; afin que cet enfant jouisse de la bénédiction éternelle de ton ablution céleste, et qu'il parvienne à ton royaume éternel que tu nous as promis par Jésus-Christ notre Seigneur. *Amen.*

Alors le peuple se leva, et le prêtre dira:
Ecoutez les paroles de l'Evangile selon St.

gurando por ello tu santo Bautismo; y por el Bautismo de tu amado Hijo Jesu Christo santificaste el agua para el lavamiento místico de los pecados; Nosotros te suplicamos por tu infinita misericordia, que quieras mirar misericordiosamente á *este Niño*; lavalo, y santificalo con el Espíritu santo, para que siendo librado de tu ira, sea recibido en el arca de la Iglesia de Christo; y estando firme en la fé, gozoso por la esperanza, y radicado en caridad, pase las olas de este mundo turbulento, y finalmente llegue á la region de la vida eterna; para reynar allí contigo eternamente, mediante Jesu Christo nuestro Señor. *Amen.*

DIOS omnipotente é inmortal, que eres auxilio de todos los necesitados, el amparo de los que se acogen á tí por socorro, la vida de los que creen, y la resurreccion de los muertos; Nosotros te invocamos en favor de *este niño*, á fin de que por tu santo Bautismo, reciba remision de sus pecados por regeneracion espiritual. Recibe-le, O Señor, como has prometido por tu querido Hijo, diciendo, Pedid, y tendreis; buscad, y hallaréis; llamad, y se os abrirá. Danos pues ahora que pedimos; haz que los que buscamos, hallemos; abrenos la puerta puesto que llamamos; para que *este Niño* goze la bendición eterna de tu celestial lavamiento, y alcance el reyno eterno que tu has prometido, por Christo nuestro Señor. *Amen.*

Entonces el Pueblo estará en pie, y el Presbítero dirá:

Oid las palabras del Evangelio escrito
499

φέρουσιν' Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς ἡγανάκτησε, καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Ἄφετε τὰ παιδία ἔρχεσθαι πρὸς ἐμὲ, καὶ μὴ κωλύετε αὐτὰ, τῶν γὰρ τοιούτων ἐστὶν ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὃς ἐὰν μὴ δεχθῇ τὴν Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ οὗτοι παῖδες, οὐ μὴ εἰσέλθῃ εἰς αὐτήν. Καὶ ἐναγκαλισάμενος αὐτὰ, τιθεὶς τὰς χεῖρας ἐπ' αὐτὰ, ἠνολόγει αὐτὰ.

φέροντας αὐτὰ, Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς ἡγανάκτησεν καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς· Ἀφίστατε τὰ παιδία ἵνα ἔλθωσι πρὸς ἐμὲ, καὶ μὴ τὰ ἐμποδίζετε, τῶν γὰρ τοιούτων εἶναι ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Ἀληθῶς σὰς λέγω, ὅποιος δὲν δεχθῇ τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ὡς τὰν παιδίον, δὲν θέλει ἐμβεῖν εἰς αὐτήν. Καὶ ἐναγκάλισεν αὐτὰ, καὶ ἔβαλεν ἐπάνω των τὰς χεῖρας του, καὶ τὰ εὐλόγησε.

Μετά τὴν Ἀνάγνωσιν τοῦ Εὐαγγελίου, βραχείαν ταύτην τὴν παραίνεσιν εἰς τὰ ῥήματα τοῦ Εὐαγγελίου ποιήσει ὁ Λειτουργός.

Μετά τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ Εὐαγγελίου ὁ Λειτουργὸς λέγει ταύτην τὴν βραχείαν παραίνεσιν κατὰ τὰ ῥήματα τοῦ Εὐαγγελίου.

ΑΓΑΠΗΤΟΙ, ἀκούετε ἐν τούτῳ τῷ Εὐαγγελίῳ τὰ ῥήματα τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ ὡς ἐκέλευσε τὰ παιδία προσερχθῆναι αὐτῷ, ὡς κωλύουσιν αὐτὰ προσφύρεσθαι ἐπετίμησεν, ὡς ἀκακίαν αὐτῶν μισεῖσθαι πάντας παρακαλεῖ. Βλέπετε ὡς τῷ τε σχήματι καὶ τῇ πράξει αὐτοῦ τὴν εὐνοίαν αὐτοῦ πρὸς αὐτὰ ἐπεδείξατο· ἐνηγκαλίστατο γὰρ αὐτὰ, καὶ τὰς χεῖρας αὐτοῖς ἐπέθετο, καὶ ἠνολόγησεν αὐτὰ. Μὴ οὖν ἀμφισβητεῖτε, ἀλλὰ βεβαίως πιστεύετε, ὅτι παρὰ πλησίον τὸ παρὸν τοῦτο παιδίον εὐμενῶς ἀποδέχεται, ὅτι εἰς τὰς τοῦ ἐλέους αὐτοῦ ἀγκαλὰς αὐτὸ ἀναλήψεται, ὅτι τὴν τῆς αἰωνίου ζωῆς εὐλογίαν αὐτῷ δωρήσεται, καὶ τῆς αἰδίου βασιλείας αὐτοῦ μέτοχον αὐτὸ ποιήσει. Τοιγάρτοι ἡμεῖς οὕτω πεποισμένοι περὶ τῆς τοῦ ἐπουρανίου Πατρὸς ἡμῶν πρὸς τοῦτο τὸ βρέφος εὐνοίας, ὑπὸ τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ δηλωθείσης, καὶ οὐδαμῶς

ΑΓΑΠΗΤΟΙ, ἀκούετε εἰς τοῦτο τὸ Εὐαγγέλιον τὰ ῥήματα τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ ὁ ὅποιος ἐπρόσταξε ἵνα φέρουσιν τὰ παιδία ἐμπροσθέν του, καὶ πῶς ἡγανάκτησε κατὰ τῶν ἐμποδιζομένων αὐτὰ. Πῶς παρεκάλει πάντας ἵνα μιμηθῶσι τὴν αὐτῶν ἀκακίαν. Βλέπετε πῶς διὰ τοῦ ἐναγκαλισμοῦ καὶ τῆς ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν, καὶ τῆς εὐλογίας ἔδειξε τὴν πρὸς αὐτὰ ἀγάπην του. Μὴ ἀμφισβητεῖτε λοιπὸν, ἀλλὰ βεβαίως πιστεύετε, ὅτι θέλει δεχθῆναι ὁμοίως μὲ ἀγάπην, τὸ παρὸν βρέφος τοῦτο, καὶ τὸ ἐναγκαλίσαι μὲ τῆς χεῖρας τοῦ ἐλέους του, καὶ θέλει τοῦ δώσει τὴν εὐλογίαν τῆς αἰωνίου ζωῆς, καὶ τὸ κάμειν συγκοινωνὸν τῆς παντοτινῆς του βασιλείας. Λοιπὸν ὄντες τοιοῦτοτρόπως καταπεισμένοι τῆς πρὸς τὸ βρέφος εὐγνωμοσύνης τῆς ἐρανίης Πατρὸς, δηλωθείσης διὰ τοῦ Υἱοῦ του Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ μὴ διατάζοντες τελεῖας εἰς τὸ

ferentibus. Quos cum videret Jesus, indigne tulit, et ait illis: Sinite parvulos venire ad me; et ne prohibueritis eos. Talium enim est regnum Dei. Amen dico vobis, quisquis non receperit regnum Dei velut parvulus, non intrabit in illud. Et complexans eos, et imponent manus super illos, benedicebat eos.

poli sgridavano coloro che gli presentarono, E Gesù, veduto ciò, s' indegnò, e disse loro. Lasciate i piccoli fanciulli venir a me, e non gli divietate. Perciò che di tali è il Regno di Dio. Io vi dico in verità, che chiunque non avrà ricevuto il Regno di Dio come piccol fanciullo, non entrerà in esso e recatigli in braccio, e imposte lor le mani, gli benedisse.

¶ Post prælectum Evangelium, Minister hanc brevem exhortationem super verba Evangelii recitabit.

Dopo la lettura dell' Evangelio, il Piovano farà questa breve esortazione sopra le parole dell' Evangelio.

DILECTI! auditis, in hoc Evangelio, verba Christi, Servatoris nostri, quod iusserit pueros ad se adduci; utque volentes a se eos prohibere objurgaverit: ut etiam omnes et singulos exhortetur ad imitandum eorum innocentiam. Intelligitis, ut, externo gestu et facto suo, propensam suam in eos voluntatem declaraverit; eos enim ulnis amplexus est: manus ipsis imposuit; eisque benedixit. Nolite igitur dubitare, sed serio credite, ipsum Infantem istum benigne excepturum: ulnis misericordiae suae amplexurum; vitæ æternæ benedictione donaturum, et sempiterni regni sui facturum participem. Itaque, cum simus persuasi de Patris nostri cælestis in hunc infantem propensa voluntate, per Jesum Christum Filium suum patefacta;

DILETTI voi udite in questo Evangelio le parole di Cristo nostro Salvatore; ch'egli comandò che se gli recassero i piccoli fanciulli; come egli basinò coloro che gli volevano ritenere da Lui; e come egli esorta ognuno a seguir la loro innocenza. Voi vedete come per il suo atto esteriore egli dichiarò la sua benevolenza verso di loro; perchè gli abbracciò, gli impose le mani addosso, e gli benedisse. Perciò non dubitate, anzi credete fermamente ch'egli riceverà somigliantemente questo piccol fanciullo, qui presente, ch'egli l'abbraccerà con le braccia della sua misericordia, ch'egli gli darà la benedizione della vita eterna, e lo renderà partecipe del suo regno eterno. Perciò essendo noi così persuasi della benevolenza del nostro Padre celeste verso questo piccol fanciullo, dichiaratoci per il suo Figliuolo Gesù Cristo, e non dubitando punto ch'egli non approvi questa nostra

Saint Mark, in the tenth Chapter, at the thirteenth Verse.

Marc, au dixième chapitre, au verset treizième.

THEY brought young children to Christ, that he should touch them: and his disciples rebuked those that brought them. But when Jesus saw it, he was much displeased, and said unto them, Suffer the little children to come unto me, and forbid them not; for of such is the kingdom of God. Verily I say unto you, Whosoever shall not receive the kingdom of God as a little child, he shall not enter therein. And he took them up in his arms, put his hands upon them, and blessed them.

After the Gospel is read, the Minister shall make this brief Exhortation upon the words of the Gospel.

BELOVED, ye hear in this Gospel the words of our Saviour Christ, that he commanded the children to be brought unto him; how he blamed those that would have kept them from him; how he exhorteth all men to follow their innocency. Ye perceive how by his outward gesture and deed he declared his good will toward them; for he embraced them in his arms, he laid his hands upon them, and blessed them. Doubt ye not therefore, but earnestly believe, that he will likewise favourably receive *this present Infant*; that he will embrace *him* with the arms of his mercy; that he will give unto *him* the blessing of eternal life, and make *him* partaker of his everlasting kingdom. Wherefore we being thus persuaded of the good will of our heavenly Father towards *this Infant*, declared by his Son Jesus Christ; and nothing doubting but

IL arriva un jour qu'on présenta de petits enfans à Jésus-Christ, afin qu'il les touchât; mais les disciples reprenoiént ceux qui les présentoient. Et Jésus voyant cela, en fut indigné, et leur dit: laissez venir à moi les petits enfans, et ne les empêchez point; car a tels est le royaume de Dieu. En vérité je vous dis, que quiconque ne recevra comme un petit enfant le royaume de Dieu, il n'y entrera point. Après les avoir donc pris entre ses bras, il les bénit en posant les mains sur eux.

Après la lecture de l'Evangile, le ministre fera cette courte exhortation sur les paroles de l'Evangile.

BIEN-AIMES, vous entendez dans cet Evangile les paroles de notre Seigneur Jésus-Christ, qu'il commandoit qu'on lui amenât les petits enfans, qu'il reprenoit ceux qui les vouloient empêcher de venir à lui, et qu'il exhorte toutes sortes de personnes à imiter leur innocence. Vous connoissez aussi par son action extérieure comment il déclara sa bonne volonté envers eux; car il les prit entre ses bras, il leur imposa les mains, et il les bénit. Ne doutez donc point, mais croyez bien certainement, qu'aussi il recevra favorablement ce petit enfant ici présent; qu'il l'embrassera des bras de sa miséricorde, qu'il lui donnera la bénédiction de la vie éternelle, et qu'il le fera participant de son royaume éternel. C'est pourquoi, étant ainsi persuadés de la bonne volonté de notre Père céleste envers cet enfant, laquelle il a déclarée par son Fils

an, die sie trugen. Da es aber Jesus sah, ward er unwillig, und sprach zu ihnen: Lasset die Kindlein zu mir kommen, und wehret ihnen nicht, denn solcher ist das Reich Gottes. Wahrlich ich sage euch: Wer das Reich Gottes nicht empfänget als ein Kindlein, der wird nicht hinein kommen. Und er beriet sie, und legte die Hände auf sie, und segnete sie.

Nach Vorlesung des Evangelii soll der Prediger über die Worte desselben die folgende kurze Ermahnung sprechen:

Geliebte! Ihr höret in diesem Evangelio die Worte unseres Heilandes, Christi, wie er befahl, die Kinder zu ihm zu bringen, wie er diejenigen tadelte, die sie von ihm abhalten wollten, und wie er alle Menschen ermahnte, ihrer Unschuld nachzufolgen. Ihr vernehmet, wie er durch seine Geberden und Handlungen seine Zuneigung gegen sie bewies; denn er nahm sie in seine Arme, er legte die Hände auf sie und segnete sie. Darum zweifelt nicht, sondern glaubt zuversichtlich, daß er auch die gegenwärtige Kind wohlwollend aufnehmen, es mit den Armen seiner Barmherzigkeit umfassen, ihm den Segen des ewigen Lebens geben, und es zum Mittheilhaber seines unaufhörlichen Reiches machen werde. Wie wir denn also auch von der, durch seinen Sohn, Jesum Christum, verkündigten gnädigen Gesinnung des himmlischen Vaters gegen dieses Kind überzeugt sind, und nicht zweifeln, daß ihm dieß unser Wert der Liebe, die uns bewegt, dieß Kind zu seiner heiligen Laufe zu bringen, wohlgefällig sey, so laßt uns ihm gläubig und andächtig dafür danken und also sprechen:

por San Marcos en el Capitulo decimo, en el verso decimo tercio.

Y LE presentaban unos niños para que los tocara. Mas los discípulos reñian á los que los presentaban. Y quando los vió Jesus, lo llevó muy á mal, y les dixo: Dexad á los niños venir á mí, y no se lo estorbei: porque de los tales es el reyno de Dios. En verdad os digo: Que el que no recibiere el reyno de Dios como niño, no entrará en él. Y abrazándolos, y poniendo sobre ellos las manos, los bendecía.

Después de leído el Evangelio, el Ministro hará esta breve Exhortacion sobre las palabras del Evangelio.

AMADOS, vosotros ois en este Evangelio las palabras de nuestro Salvador Christo, y como mandó le fuesen traídos los niños; como reprehendió á los que lo prohibian; como exhorta á todos á seguir su inocencia. Vosotros veis como por sus acciones externas declara su buena voluntad hacia ellos; porque los abrazó, puso sus manos sobre ellos, y los bendixo. Portanto no dudeis, sino creed firmemente, que igualmente recibirá con agrado á *esta Niño*; que lo abrazará con los brazos de su misericordia; que le dará la felicidad de la vida perdurable, y que lo hará partícipe de su reyno eterno. Portanto persuadidos de la buena voluntad de nuestro Padre celestial, para con *este Parvulo*, declarada por su Hijo Jesu Christo, y no dudando que apruebe la obra de caridad de nuestra parte, en traer *este Niño* al santo Bautismo, demos fiel y devotamente gracias á él, y digamos,

διατίθεντες, ἀλλὰ πεπεισμένοι ὅτι εὐμενῶς ἀποδέχεται τοῦτο τὸ ἔργον τῆς ἀγάπης ἡμῶν, ἐν τῷ τούτῳ τὸ Βρέφος εἰς τὸ ἅγιον αὐτοῦ Βάπτισμα προσεγγεῖν πιστῶς καὶ εὐλαβῶς αὐτῷ εὐχαριστοῦντες λέγωμεν.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ καὶ αἰῶνι Θεὸς, Πάτερ οὐράνι, ταπεινῶς εὐχαριστοῦμέν σοι, ὅτι πρὸς τὴν τῆς χάριτος σου ἐπίγνωσιν καὶ τὴν ἐπί σε πίστιν, ἡμᾶς καλεῖν ἤξιώσας Ἄνθρωπον ταύτην τὴν ἐπίγνωσιν, καὶ στηρίζον ταύτην τὴν πίστιν ἐν ἡμῖν διαπαντός. Δὸς τὸ ἅγιον Πνεῦμά σου τῷ βρέφει τούτῳ, ἵνα ἀναγεννηθῇ, καὶ κληρονομήσῃ τῆς αἰωνίου σωτηρίας διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν, ὃς συζῇ καὶ συμβασιλεύει σοὶ τε καὶ Πνεύματι ἁγίῳ εἰς Θεὸς νῦν καὶ ἀεὶ. Ἀμήν.

Εἶτα ὁ Ἱερεὺς τοὺς Σύμπατράς τε καὶ Συμμητέρας τόνδε τὸν τρόπον προσφωνήσει.

ΑΓΑΠΗΤΟΙ, τοῦτο τὸ παιδίον ἐνθάδε προσενηνόχete πρὸς τὸ βάπτισθαι, προσήχθε ἵνα ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς αξιώσῃ αὐτὸ προσδέχσθαι, ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτοῦ λύσαι, τῷ ἁγίῳ Πνεύματι ἁγιάσαι, τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν καὶ ζωὴν αἰώνιον αὐτῷ δοῦναι. Ἐτι δὲ καὶ ἠκούσατε ὅτι ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἐν τῷ Εὐαγγελίῳ αὐτοῦ πάντα ταῦτα τι παρ' ἡμῶν αἰτηθέντα δωρεῖσθαι ἐπηγγέλατο ἥντινα ἐπαγγελίαν αὐτὸς κατὰ τὸ αὐτοῦ μέρος ἀσφαλέςτατα διαφυλάξει τε καὶ ἐπιτελέσει. Τοιγαρὺν μετὰ ταῦτην τὴν ὑπόσχεσιν ὑπὸ Χριστοῦ πεποιημένην, δεῖ τὸ παιδίον τοῦτο, τὸς αὐτοῦ μέρος, δι' ἡμῶν τῶν Ἀναδόχων αὐτοῦ πιστῶς ἐπαγγέλλεσθαι (μέχρις οὐ ἂν ἡλικίαν ἔχῃ ἐφ' ἑαυτὸ

πιστεῖν ὅτι εὐμενῶς αὐτὸς ἐσυγχώρησε τὸτο τὸ ἔργον τῆς ἀγάπης μας εἰς τὸ ἵνα φέρωμεν τοῦτο τὸ βρέφος πρὸς τὸ βάπτισμά του, ὃς δώσωμεν πιστῶς καὶ εὐλαβῶς εὐχαριστήσεις εἰς αὐτόν, λέγοντες·

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ καὶ αἰῶνι Θεέ, οὐράνι Πατέρα, σὲ εὐχαριστοῦμεν ταπεινῶς, ὅτι ἤξιώσας ἵνα μᾶς καλέσῃς εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς χάριτός σου, καὶ τῆς ἐπὶ σὲ πίστεως. Ἀνέησον ταύτην τὴν ἐπίγνωσιν, καὶ στερέωσον ταύτην τὴν πίστιν διὰ πάντα εἰς ἡμᾶς. Δὸς τὸ ἅγιόν σου Πνεῦμα εἰς τὸ βρέφος τοῦτο, ἵνα ἀλίγγεννηθῇ καὶ γίνῃ κληρονομήσῃ τῆς αἰωνῆς σωτηρίας, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν, τοῦ ζῶντος καὶ βασιλεύοντος μετὰ σοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος, τώρα καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ἔστερα ὁ Ἱερεὺς θέλει λαλήσειν πρὸς τοὺς συμπατέρας καὶ συμμητέρας ὡς ἀκολουθεῖ·

ΑΓΑΠΗΤΟΙ, ἐφέρατε ἐδῶ τὸ βρέφος τοῦτο ἵνα βαπτισθῇ, παρακαλέσατε ὥστε ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς αξιώσῃ ἵνα τὸ δεχθῇ καὶ ἵνα τὸ λύσῃ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας του, ἵνα τὸ ἁγιάσῃ μετὰ ἁγίου Πνεύματος, ἵνα τοῦ δώσῃ τὴν οὐράνιον βασιλείαν, καὶ αἰώνιον ζωὴν. Ἠκούσατε προσέτι, ὅτι ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστὸς ἔταξεν εἰς τὸ Εὐαγγέλιόν του, τὸ χάρισμα πάντων ὑπὲρ τῶν ὁποίων παρακαλέσατε τὴν ὁποίαν ὑπόσχεσιν αὐτὸς εἰς τὸ μέρος του θέλει διατηρήσειν βεβαίως. Λοιπὸν μετὰ ταύτην τὴν ὑπόσχεσιν τὴν ὁποίαν ἔκαμεν ὁ Χριστὸς, τοῦτο τὸ βρέφος, ἐπὶ πρέπει βεβαίως εἰς τὸ μέρος του, ἵνα τάξῃ διὰ τοῦ στόματος σας ἐπειδὴ εἶσθαι ἐγγιγναι τοῦ (ὥς ὅπου φθάσῃ εἰς ἡλικίαν) ὅτι θέλει ἀπαρνηθῆναι τὸν

neque sit ulla dubitandi causa, quin pium hoc officium nostrum, quum Infantem *istum* ad sacrum illius Baptisma adducimus, ipsi acceptum sit; ipsi cum fide ac devotione gratias agamus, dicentes,

OMNIPOTENS et aeternae Deus, Pater caelestis! humillimas tibi gratias agimus, quod nos ad cognitionem gratiae tuae, et ad fidem in te, vocare dignatus es. Cognitionem istam auge; et in ista fide nos in aeternum confirma. Sancto tuo Spiritu Infantem *hunc* dona, quo renascatur, et aeternae salutis haeres constituatur, per Jesum Christum, Dominum nostrum, qui vivit et regnat tecum, et cum Spiritu Sancto, nunc et in saecula saeculorum. Amen.

¶ Tum Presbyter Susceptores et Susceptrices alloquetur in hunc modum:

CARI ac dilecti! Infantem *istum* huc attulistis, ut baptizaretur: orastis, ut Dominus noster Jesus Christus *eum* acciperet, peccati veniam facere, sancto Spiritu sanctificare, regnoque caelorum, atque vita aeterna, donare dignetur. Audivistis etiam, Dominum nostrum, Jesum Christum, in Evangelio suo promississe se concessurum ea omnia quae orando ab ipso petistis; quibus ille quidem promissis statim certissime. Itaque, cum tali promissione se Christus obstrinxerit; Infantem etiam *istum* oportet, per vos illius fide-jussores, polliceri (donec ad eam aetatem pervenerit, qua possit ipse hoc in se suscipere) Diabolo et omnibus ejus operibus se renuntiaturum,

opera caritatevole, nel portare questo piccol fanciullo, al suo santo battesimo, rendiamogli grazie con fede e divozione dicendo.

IDDIO eterno e onnipotente, Padre celeste, noi ti rendiamo grazie umili che t'ha piaciuto chiamarci alla conoscenza della tua grazia, e fede in Te: Accresci questa fede in noi sempremai. Dà il tuo Santo Spirito a questo fanciullo, acciocchè sia rinato, e fatto erede dell'eterna salute, per Gesù Cristo nostro Signore, che vive e regna con Te, e lo Spirito Santo, ora e in eterno. Amen.

Allora il Prete parlerà ai compari e comari in questo modo.

DILETTISSIMI, Voi avete portato qua questo fanciullino per esser battezzato, avete pregato che l'nostro Signore Gesù Cristo si degni di riceverlo, di liberarlo, da' suoi peccati, di Santificarlo con lo Spirito Santo, di dargli il regno de' cieli, e la vita eterna. Avete anco udito, che l'nostro Signore Gesù Cristo ha promesso, nel suo evangelio, di conceder tutte queste cose per le quali avete pregato: la qual promessa egli dal canto suo osserverà e eseguirà infallibilmente: Perciò dopo questa promessa fatta da Cristo, bisogna che anche questo fanciullino dal canto suo prometta per voi che siete i suoi Malevadori (finchè sia d'età di prenderlo sopra di sè) che rinunzierà il diavolo,

that he favourably alloweth this charitable work of our's in bringing *this Infant* to his holy Baptism; let us faithfully and devoutly give thanks unto him, and say,

ALMIGHTY and everlasting God, heavenly Father, we give thee humble thanks, for that thou hast vouchsafed to call us to the knowledge of thy grace, and faith in thee: Increase this knowledge, and confirm this faith in us evermore. Give thy holy Spirit to *this Infant*, that he may be born again, and be made an heir of everlasting salvation; through our Lord Jesus Christ, who liveth and reigneth with thee and the Holy Spirit, now and for ever. *Amen.*

Then shall the Priest speak unto the God-fathers and Godmothers on this wise.

DEARLY beloved, ye have brought *this Child* here to be baptized, ye have prayed that our Lord Jesus Christ would vouchsafe to receive *him*, to release *him* of his sins, to sanctify *him* with the holy Ghost, to give *him* the kingdom of heaven, and everlasting life. Ye have heard also that our Lord Jesus Christ hath promised in his Gospel to grant all these things that ye have prayed for: which promise he, for his part, will most surely keep and perform. Wherefore, after this promise made by Christ, *this Infant* must also faithfully, for his part, promise by you that are his sureties, (until he come of age to take it upon himself,) that he will renounce the devil and all his works, and constantly believe God's holy Word, and obediently keep his commandments.

Allmächtiger und ewiger Gott! himmlischer Vater, wir sagen dir demüthigen Dank, daß du uns gewürdigt hast, uns zur Erkenntniß deiner Gnade und zum Glauben an dich zu berufen. Vermehre diese Erkenntniß, und laß uns immer fester werden in diesem Glauben. Verleihe auch diesem Kinde deinen heiligen Geist, daß es wiedergeboren, und ein Erbe der ewigen Seligkeit werden möge, durch unsern Herrn, Jesum Christum, der mit dir und dem heiligen Geiste lebt und regiert, jetzt und immerdar. *Amen.*

Dann soll der Prediger die Taufzeugen folgendermaßen anreden:

Wielgeliebte! Ihr habt dieses Kind hieher gebracht, daß es getauft werde; ihr habt gebeten, daß unser Herr Jesus Christus es aufnehme, es von seinen Sünden befreie, es mit dem heiligen Geiste heilige, und ihm das Himmelreich und das ewige Leben verleihen wolle; ihr habt auch gehört, daß unser Herr Jesus Christus, in seinem Evangelio verheißen hat, euch alles zu geben, warum ihr ihn gebeten habt, eine Verheißung, die er seines Theils, gewiß halten und erfüllen wird. Darum muß auch dieß Kind von seiner Seite, durch euch, die ihr seine Bürgen seyd, bis es das Alter erreicht, wo es für sich selbst verantwortlich werden kann, treulich geloben, daß es dem Teufel und allen seinen Werken entsagen, dem heiligen Worte Gottes beständig glauben und seinen Geboten gehorchen wolle.

Deshalb frage ich:

Entsagst du, im Namen dieses Kindes, dem Teu-

Jésus-Christ; et ne doutant nullement qu'il n'approuve l'œuvre de charité que nous faisons en apportant cet enfant à son sacré baptême; rendons-lui en grâces avec foi et avec devotion, disant:

DIEU tout-puissant et éternel, Père céleste, nous te remercions très-humblement de ce qu'il t'a plu de nous appeler à la connoissance de ta grâce, et de nous donner de croire en toi; augmente-nous cette connoissance, et confirme en nous à jamais cette foi. Donne ton Saint-Esprit à cet enfant, afin qu'il soit régénéré, et qu'il soit fait héritier du salut éternel, par notre Seigneur Jésus-Christ, qui vit et règne avec toi et avec le Saint-Esprit, maintenant et à jamais. *Amen.*

Alors le prêtre parlera aux parrains et aux marraines en cette manière.

BIEN-AIMES, vous avez apporté ici cet enfant pour être baptisé; vous avez prié qu'il plaise à notre Seigneur Jésus-Christ de le recevoir, et de le délivrer de ses péchés, de le sanctifier par son Saint-Esprit, et de lui donner le royaume des cieux, et la vie éternelle. Vous avez aussi entendu, que notre Seigneur Jésus-Christ a promis dans son Evangile d'accorder toutes ces choses que vous avez demandées: laquelle promesse de sa part il gardera et accomplira très-certainement. C'est pourquoi, après cette promesse faite par Jésus-Christ, cet enfant doit aussi de sa part, fidèlement promettre par vous qui êtes ses répondans, (jusques à ce qu'il soit en âge de s'y obliger lui-même) qu'il renoncera au diable et à toutes ses œuvres, qu'il croira constam-

DIOS omnipotente y eterno, Padre celestial, nosotros te damos humildes gracias, porque te dignaste llamarnos al conocimiento de tu gracia, y fé en tí: Aumenta este conocimiento y confirma esta fé en nosotros por siempre. Da tu Espíritu santo a *este Niño*, para que sea nacido de nuevo, y sea hecho heredero de salvacion eterna, mediante nuestro Señor Jesu Christo, que vive y reyna contigo, y el Espíritu santo, ahora y por siempre. *Amen.*

Entonces el Presbitero hablará á los Padrinos y Madrinas de esta manera.

MUY amados, vosotros habeis traído *este Niño* para ser bautizado, vosotros habeis rogado que nuestro Señor Jesu Christo se digne recibirlo, desatarlo de sus pecados, santificarlo con el Espíritu santo, darle el reyno del cielo, y vida eterna. Vosotros asimismo habeis oído que nuestro Señor Jesu Christo ha prometido en su Evangelio conceder todo lo que habeis pedido: la qual promesa él por su parte guardará y cumplirá muy seguramente. Portanto habiendo Christo hecho esta promesa, *este Niño* deberá tambien prometer por su parte, y por medio de vosotros que sois sus fiadores (hasta que sea capaz de tomar esta obligacion sobre sí) que renunciará al diablo y todas sus obras, creará constantemente la santa palabra de Dios, y guardará obedientemente sus mandamientos.

ταύτην τὴν ἐπαγγελίαν δέχεσθαι) ὑποτάξασθαι τῷ Διαβόλῳ, καὶ πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ, καὶ βεβαίως τῷ ἁγίῳ Θεοῦ λόγῳ πιστεῦσαι, καὶ εὐπειθῶς φυλάξειν τὰ προστάγματα αὐτῆς.

Ἐρωτῶ οὖν.

ΜΩΝ ἐν ὀνόματι τοῦ παιδίου τοῦτου ἀποτίτῃ τῷ Διαβόλῳ, καὶ πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ, ματαίᾳ τῇ πομπῇ καὶ δόξῃ τοῦ κόσμου, ταῖς τε πλεονεξίαις αὐτοῦ, καὶ ταῖς ὑβελγείαις τῆς σαρκὸς ἐπιθυμίαις, ὥστε μὴ βούλεσθαι αὐταῖς ἔσθαι μὴδ' ὑπ' αὐτῶν ἁγεσθαι;

Ἀποκρίσις. Ναι, πᾶσι τούτοις ὑποτάττομαι.

Λειτουργός.

ΠΙΣΤΕΥΕΙΣ εἰς Θεὸν Πατέρα παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς; Καὶ εἰς Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν Ὑῖόν αὐτοῦ μονογενῆ, Κύριον ἡμῶν, καὶ ὅτι συνελήφθη ἐκ Πνεύματος ἁγίου, Ἐγεννήθη ἐκ Μαρίας τῆς Παρθένου, ἐπαθεν ὑπὸ Ποντίου Πιλάτου, ἐσταυρώθη, ἔθανε, καὶ ἐτάφη, κατήλθεν εἰς ᾄδου, καὶ ὅτι τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀνέστη ἐκ νεκρῶν ὅτι ἀνῆλθεν εἰς οὐρανόν, καὶ καθέζεται ἐκ δεξιῶν Θεοῦ Πατρὸς παντοκράτορος, καὶ ἐντεῦθεν μέλλει ἔρχασθαι ἐν τῇ συντελείᾳ τοῦ αἰῶνος, κρίναι ζῶντας καὶ νεκροὺς; Καὶ πιστεῖν εἰς Πνεῦμα τὸ ἅγιον τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν Καθολικὴν, ἁγίον Κοινωνίαν, ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, σαρκὸς ἀνάστασιν, καὶ μετὰ τὸν θάνατον ζῶντων αἰώνιον;

Ἀποκρίσις. Πάντα ταῦτα βεβαίως πιστεύω.

Λειτουργός.

ΑΡ' οὖν θέλεις εἰς τὴν πίστιν ταύτην βαπτίζεσθαι;

Ἀποκρίσις. Μάλιστα γε ἐπιθυμῶ.

segue constanter sacro Dei verbo crediturum, et obsequenter mandata ejus servaturum.

Quæro itaque,

AN abrenuntias, Infantis istius nomine, Diabolo et omnibus operibus ejus, inani pompæ et gloriæ hujus sæculi, omnibus ejusdem cupiditatibus, et carnis concupiscentiis; adeo ut nec eas secuturus sis, nec iis te duci passurus?

Responsio. Abrenuntio istis omnibus.

Minister.

CREDIS in Deum, Patrem omnipotentem, creatorem cœli et terræ? et in Jesum Christum, Filium ejus unicum, Dominum nostrum? qui conceptus est de Spiritu Sancto, natus ex Maria Virgine, passus sub Pontio Pilato, crucifixus, mortuus, et sepultus. Descendit ad inferos; tertia die resurrexit a mortuis: ascendit in cœlos: sedet ad dexteram Dei, Patris omnipotentis. inde venturus est, judicare vivos et mortuos?

Tunc etiam credis in Spiritum Sanctum, sanctam Ecclesiam Catholicam, Sanctorum Communionem, Remissionem peccatorum, Carnis Resurrectionem, ac vitam æternam?

Responsio. Hæc omnia firma fide credo.

Minister.

NUM vis in hanc fidem baptizari?

Responsio. Cupio.

Διάβολον, καὶ πάντα τὰ ἔργα του, καὶ σταθερῶς πιστεύει εἰς τὸν ἅγιον λόγον τῆς Θεᾶς, καὶ εὐπειθῶς φυλάξει τὰ προστάγματά του.

Ἐρωτῶ λοιπὸν,

ΑΡΝΗΣΑΙ σὺ εἰς τὸ ὄνομα τοῦ βρέφους τούτου, τὸν διάβολον, καὶ πάντα τὰ ἔργα του, τὴν ματαίαν πομπὴν καὶ δόξαν τοῦ κόσμου, καὶ τὰς πλεονεξίας αὐτοῦ, καὶ τὰς ὑβελγείας ἐπιθυμίας τῆς σαρκός, ὥστε ἵνα μὴ τὰς ὑπακούσεις μὴτε ὀδηγήθῃς ὑπ' αὐτᾶς;

Ἀποκρίσις. Ναι. Ταῦτα πάντα ἀπαρνεῖμαι.

Λειτουργός.

ΠΙΣΤΕΥΕΙΣ σὺ εἰς τὸν Θεὸν τὸν Πατέρα Παντοκράτορα, ποιητὴν τοῦ ἑρανοῦ καὶ τῆς γῆς;

Καὶ εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν Ὑῖόν του τὸν μονογενῆ, καὶ Κύριον ἡμῶν; καὶ ὅτι συνελήφθη ἐκ Πνεύματος ἁγίου, Ἐγεννήθη ἐκ Μαρίας τῆς Παρθένου, ἐπαθεν ὑπὸ Ποντίου Πιλάτου, ἐσταυρώθη, ἀπέθανεν καὶ ἐτάφη, κατέβη εἰς τὸν ᾄδου, καὶ ὅτι τὴν τρίτην ἡμέραν ἀνέστη ἐκ νεκρῶν; ὅτι ἀνέβη εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ τὰ δεξιὰ τοῦ Θεοῦ παντοκράτορος Πατρὸς, καὶ ὑπ' αὐτοῦ μέλλει ἵνα ἔλθῃ εἰς τὰ τέλει τοῦ αἰῶνος ἵνα κρίνῃ τοὺς ζῶντας καὶ τοὺς νεκροὺς;

Πιστεῖς καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον; εἰς τὴν ἁγίαν καὶ καθολικὴν Ἐκκλησίαν, εἰς τὴν κοινωνίαν τῶν ἁγίων, εἰς τὴν τῶν ἁμαρτιῶν ἄφεσιν, καὶ τῆς σαρκὸς τὴν ἀνάστασιν; καὶ εἰς τὴν μετὰ τὸν θάνατον ζῶντων αἰώνιον;

Ἀποκρίσις. Ταῦτα πάντα πιστεύω βεβαίως.

Λειτουργός.

ΘΕΛΕΙΣ λοιπὸν ἵνα βαπτισθῇς εἰς ταύτην τὴν πίστιν;

Ἀποκρίσις. Μάλιστα, θέλω.

e tutte le sue opere, e costantemente credere alla Santa Parola di Dio, e osserverà ubbidientemente i suoi comandamenti.

Perciò vi domando.

RINUNZII tu nel nome di questo fanciullo, il diavolo e tutte le sue opere, la vana pompa e gloria del mondo, con tutte le sue concupiscenze, e gli appetiti carnali, in tal modo che tu non vogli nè seguirli nè lasciarti sviare da essi.

Risposta. Gli rinunzio tutti quanti.

Piovano.

CREDI tu in Dio Padre onnipotente, creatore del cielo e della terra?

E in Gesù Cristo unigenito suo Figliuolo nostro Signore? E che fu concepito dello Spirito Santo? Nato della Vergine Maria; che patì sotto Ponzio Pilato, che fu crocifisso, morto e sepolto; che discese agl' inferi, e che anco risuscitò il terzo giorno, ch' egli salì in cielo, e che siede alla destra di Dio Padre onnipotente e che di là verrà dinuovo alla fin del mondo per giudicare i vivi e i morti?

E credi tu nello Spirito Santo: la Santa Chiesa Cattolica, la Comunione de' Santi, la remission de' peccati, la risurrezione della carne, e la vita eterna dopo la morte?

Risposta. Io credo tutto questo fermamente.

Piovano.

VUOI tu esser battezzato in questa fede?

Risposta. Egli è quel ch' io desidero.

I demand therefore,

DOST thou, in the Name of this Child, renounce the devil and all his works, the vain pomp and glory of the world, with all covetous desires of the same, and the carnal desires of the flesh, so that thou wilt not follow, nor be led by them?

Answer. I renounce them all.

Minister.

DOST thou believe in God the Father Almighty, Maker of heaven and earth?

And in Jesus Christ his only begotten Son our Lord? And that he was conceived by the Holy Ghost; born of the Virgin Mary; that he suffered under Pontius Pilate, was crucified, dead, and buried; that he went down into hell, and also did rise again the third day; that he ascended into heaven, and sitteth at the right hand of God the Father Almighty; and from thence shall come again at the end of the world, to judge the quick and the dead?

And dost thou believe in the Holy Ghost; the holy Catholick Church; the Communion of Saints; the Remission of sins; the Resurrection of the flesh; and everlasting life after death?

Answer. All this I stedfastly believe.

Minister.

WILT thou be baptized in this faith?

Answer. That is my desire.

Minister.

WILT thou then obediently keep God's

sel und allen seinen Werken, der eillen Pracht und Herrlichkeit dieser Welt, mit allem heftigen Verlangen nach derselben, und den sinnlichen Lüsten des Fleisches, daß du ihnen nicht folgen und dich nicht von ihnen leiten lassen willst?

Antwort. Ich entsage dem allen.

Der Prediger. Glaubst du an Gott den Vater, den allmächtigen Schöpfer des Himmels und der Erde?

Und an Jesum Christum, seinen eingebornen Sohn, unsern Herrn, der empfangen ist von dem heiligen Geiste, geboren von der Jungfrau Maria, der gelitten hat unter Pontius Pilatus, gekreuzigt, gestorben und begraben ist, niedergefahren zur Hölle, am dritten Tage wieder auferstanden von den Toten, aufgefahnen gen Himmel, und sitzt zur rechten Hand Gottes, des allmächtigen Vaters, von dannen er, am Ende der Welt, wiederkommen wird, zu richten die Lebendigen und die Todten?

Und glaubst du an den heiligen Geist, eine heilige allgemeine christliche Kirche, Gemeinschaft der Heiligen, Vergebung der Sünden, Auferstehung des Fleisches, und ein ewiges Leben?

Antw. Desß glaube ich dieß alles.

Pred. Willst du auf diesen Glauben getauft werden?

Antw. Das ist mein Verlangen.

Pred. Willst du denn auch den heiligen Willen Gottes und seine Gebote gehorsam halten, und durch alle Tage deines Lebens in denselben wandeln?

Antw. Ich will.

ment à la sainte parole de Dieu, et qu'il gardera en toute obéissance ses saints commandemens.

Je demande donc,

RENONCES-TU, au nom de cet enfant, au diable et à toutes ses œuvres, à la vaine pompe et à la vaine gloire de ce monde, et à toutes ses convoitises, et aux affections corrompues de la chair, tellement que tu ne les serviras point, et que tu ne te laisseras point gouverner par elles?

Réponse. J'y renonce entièrement.

Le Ministre.

CROIS-TU en Dieu le Père tout-puissant, Créateur du ciel et de la terre? Et en Jésus-Christ son Fils unique notre Seigneur? Et qu'il a été conçu du Saint-Esprit; qu'il est né de la vierge Marie; qu'il a souffert sous Ponce Pilate, qu'il a été crucifié, qu'il est mort, et qu'il a été enseveli; qu'il est descendu aux enfers, et que le troisième jour il est ressuscité des morts; qu'il est monté aux cieus; qu'il est assis à la droite de Dieu le Père tout-puissant; et que de là il viendra à la fin du monde pour juger les vivans et les morts? Et crois-tu au Saint-Esprit? Crois-tu la sainte église universelle; la communion des saints; la remission des péchés; la résurrection de la chair; et la vie éternelle après la mort?

Réponse. Je crois tout cela fermement.

Le Ministre.

VEUX-TU être baptisé en cette foi?

Réponse. C'est ce que je désire.

Le Ministre.

VEUX-TU donc faire la sainte volonté de

Yo portanto demando,

RENUNCIAS tú en nombre de *éste Niño* al diablo y todas sus obras, la pompa vana y gloria del mundo, con todos sus codiciosos deseos, y los deseos carnales de la carne, en tal manera que ni los seguirás ni serás guiado por ellos?

Resp. Yo los renuncio todos.

Ministro.

CREES tú en Dios el Padre Todo-poderoso, Hacedor de cielo y tierra?

¿Y en Jesu-Christo su unigenito Hijo nuestro Señor? ¿Y que fué concebido por el Espíritu santo; nacido de la Virgen Maria; que sufrió debaxo del poder de Poncio Pilato, fué crucificado, muerto, y sepultado; que descendió á los infernos, y así mismo resucitó al tercero dia; que subió á los cielos, y está sentado á la diestra de Dios el Padre Todo-poderoso; y que de allí vendrá otra vez al fin del mundo, á juzgar los vivos y los muertos?

¿Y crees en el Espíritu santo; la santa Iglesia Catolica; la Comunión de los Santos; la remisión de los pecados; la resurrección de la carne; y vida eterna después de la muerte?

Resp. Todo eso creo firmemente.

Ministro.

QUIERES ser bautizado en esta fé?

Resp. Ese es mi deseo.

Λειτουργός.
ΜΩΝ ἄρα τὸ ἅγιον θέλημα τοῦ Θεοῦ, καὶ τὰς ἐντολάς αὐτοῦ εὐπειθῶς φυλάττειν, καὶ πᾶσας τὰς ἡμέρας τοῦ βίου σου ἐν αὐταῖς περπατεῖν βούλεις;

Ἀποκρίσις. Βούλομαι γε.

Εἰτα λέξει ὁ Ἱερεὺς.
ΧΑΡΙΣΑΙ, ἐλεήμων ὁ Θεός, ἵνα παλαῖός ὁ Ἀδὰμ ἐν τούτῳ τῷ παιδίῳ οὕτω ταφῇ, ὥστε τὸν καινὸν ἄνθρωπον ἐγερθῆναι ἐν αὐτῷ. Ἀμήν.

Παράσχου ἵνα πάντα τὰ σαρκικά πύθῃ ἐν αὐτῷ νεκρωθῇ καὶ πάντα τὰ τοῦ Πνεύματος ζῶν καὶ αὐξησιν ἐν αὐτῷ λάβῃ. Ἀμήν.

Παράσχου ἵνα διψαμὶν καὶ ἰσχύν ἔχῃ, τοῦ νικῶν καὶ θριαμβεύειν τὸν διάβολον, τὸν κόσμον καὶ τὴν σάρκα. Ἀμήν.

Χάρισαι, ἵνα ὅστις οὖν διὰ τῆς λειτουργίας καὶ διακονίας ἡμῶν σοι ἐνθίδε καθιερῶνται, αὐτὸς καὶ τὰς ἐπουρανίους ἐνδύσῃ ἀρετάς, καὶ τὸν αἰώνιον μισθὸν λάβῃ, διὰ τοῦ ἐλέους σου, Κύριε Θεός εὐλογητέ, ὁ ζῶν καὶ πάντα κυβερνῶν εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ αἰώνιε Θεός, οὗ ὁ Υἱὸς ἀγαπητός Ἰησοῦς Χριστὸς ὑπὲρ τῆς τῶν ἡμετέρων ἁμαρτιῶν ἀφέσεως ἐκ τῆς τιμιωτάτης πλευρᾶς αὐτοῦ τὸ αἷμα καὶ τὸ ὕδωρ ἐξέχεε, καὶ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ παρήγγειλε πορευθῆναι καὶ μαθεύειν πάντα τὰ ἔθνη καὶ βαπτίζειν αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Πρόσχε, ἀντιβόλουμέν σε, ταῖς δέησιν τῆς Ἐκκλησίας σου ἁγίασον τοῦτο τὸ ὕδωρ εἰς τὴν μυστικὴν τῆς ἁμαρτίας ἀπόλουσιν καὶ παράσχου ἵνα τοῦτο τὸ παιδίον, ἐν αὐτῷ ἤδη βαπτίζεσθαι μέλλον, τὸ χρίτος σου πληρώμα λαμ-

Minister.
NUM itaque sanctam Dei voluntatem, et in mandata ejus, obsequenter servaturus es, et in iis ambulaturus omnibus diebus vitæ tuæ?

Responsio. Illam servaturus sum, et in iis ambulaturus.

¶ Tum dicet Presbyter:
CONCEDE, misericors Deus! ut vetus Adam in isto Infante ita sepeliatur, ut novus homo in eo suscitetur. Amen.

Concede, ut omnes carnales affectus in ipso moriantur, et omnia, quæ sunt Spiritus, in eo vivant et augeantur. Amen.

Concede illi potestatem et viam, ad victoriam reportandam, et ad triumphandum de Diabolo, mundo, et carne. Amen.

Concede, ut quicumque hic, per nostrum officium atque ministerium, tibi dicatur, virtutibus etiam cælestibus et æterno præmio donetur, per misericordiam tuam, o benedicte Domine Deus! qui vivis, quique cuncta moderaris, in sæcula sæculorum. Amen.

OMNIPOTENS sempiternus Deus! cujus carissimus et dilectissimus Filius, Jesus Christus, ex pretiosissimo latere suo aquam simul et sanguinem, in remissionem peccatorum nostrorum, profudit; et discipulis suis in mandatis dedit, ut, euntes, omnes gentes docerent, et eos baptizarent in nomine Patris et Filii et Spiritus sancti; respice (quæsumus) supplicationes Ecclesiæ tuæ; aquam hanc sanctificā ad mysticam peccati ablutioem; ac concede, ut Infans iste, qui ea jam baptizandus est, accipiat gratiæ tuæ plenitudinem, et semper

Λειτουργός.
ΘΕΛΕΙΣ λοιπὸν ἵνα ἱπακούσῃς τὴν τοῦ Θεοῦ θέλησιν, καὶ τὰς ἐντολάς του, καὶ εἰς αὐτὰς ἵνα πορεύῃσαι πᾶσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου; Ἀποκρίσις. Θέλω.

Τότε ὁ Ἱερεὺς λέγει·
ΕΛΕΗΜΟΝΑ Θεέ, χάρισαι ὅπως ὁ παλαιὸς Ἀδὰμ ἐν τούτῳ τῷ βρέφει, οὕτως ταφῇ, ὥστε ὁ νέος ἄνθρωπος εἰς αὐτὸ ἐγερθῇ. Ἀμήν.

Χάρισον, πάντα τὰ σαρκικά ἐπιθυμήματα ἵνα ἀποθάνωσιν εἰς αὐτό, καὶ πάντα τὰ τοῦ Πνεύματος λάβωσιν εἰς αὐτό ζῶν καὶ αὐξήσιν. Ἀμήν.

Χάρισον, ἵνα ἔχῃ δύναμιν καὶ ἰσχύν, ὥπως νικήσῃ καὶ θριαμβεύσῃ κατὰ τοῦ διαβόλου, τοῦ κόσμου, καὶ τῆς σαρκὸς. Ἀμήν.

Χάρισον εἰς πάντας τοὺς ἑδῶ εἰς ἐσὲ καθιερωμένους διὰ τῆς λειτουργίας καὶ διακονίας τὴν ἀπόλουσιν τῶν ἐπουρανίων ἀρετῶν, καὶ τὸν αἰώνιον μισθόν, διὰ τὴν ἀγάπην σου ὦ Θεέ, Κύριε, εὐλογημένε, ὁ ζῶν καὶ πάντα κυβερνῶν εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ, αἰέτωε Θεέ, τοῦ ὁποίου ὁ ἀγαπητὸς Υἱὸς Ἰησοῦς Χριστὸς, διὰ τὴν συγχώρησιν τῶν ἁμαρτιῶν μὴς ἔχυσεν ἐκ τῆς τιμιωτάτης του πλευρᾶς αἷμα καὶ ὕδωρ καὶ ἐπρόσταξε τῶν μαθητῶν του ἵνα ὑπάγωσι διδάσκοντες τὰ ἔθνη, καὶ ἵνα τὰ βαπτίσωσιν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος. παρατήρησον, παρακαλοῦμέν σε, τὰς δέησεις τῆς ἐκκλησίας σου ἁγίασον τὸ ὕδωρ τοῦτο εἰς τὴν μυστικὴν ἀπόπλυνσιν τῆς ἁμαρτίας, καὶ χάρισον ἵνα λάβῃ τὸ βρέφος τοῦτο, τὸ μέλλον ἵνα βαπτισθῇ, τὸ πληρώμα τῆς χρίτος σου, καὶ πάντοτε ἵνα

Piovano.
VUOI tu dunque osservare ubbidientemente la Santa volontà di Dio, e i suoi comandamenti, e caminar in essi tutti i giorni della tua vita?

Risposta. Lo voglio.

Allora il Piovano dirà.
O DIO misericordioso concedi che l' vecchio Adamo in questo fanciullo sia così sepolto, che l' uomo nuovo sia in esso risuscitato. Amen.

Concedi che tutte le affezioni carnali muoiano in esso, e ch' ogni cosa spirituale viva e cresca in esso. Amen.

Concedi che esso abbia la potestà e forza d' avere la vittoria e trionfo sopra il diavolo, il mondo, e la carne. Amen.

Concedi che qualunque ti vien qui dedicato per nostro ufficio e ministero, sia ancora dotato di virtù celeste, ed eternamente premiato per la tua misericordia, O Benedetto Signor Iddio, che vive e governi ogni cosa ne' secoli de' secoli. Amen.

IDDIO onnipotente ed eterno, il cui diletto Figliuolo Gesù Cristo, sparse dal suo preziosissimo costato acqua e sangue per la remissione de' nostri peccati, e diede comandamento ai suoi discepoli d' andare ad insegnare a tutte le nazioni, e battezzarle nel Nome del Padre, del Figliuolo e dello Spirito Santo, Porgi l' orecchio, noi ti preghiamo, alle supplicazioni della tua Congregazione; santifica quest' acqua al mistico lavamento del peccato; e fa che questo fanciullo che sta per esser battezzato riceva la pienezza della tua grazia, e rimanga sem-

holy will and commandments, and walk in the same all the days of thy life?

Answer. I will.

Then shall the Priest say.

O MERCIFUL God, grant that the old Adam in *this Child* may be so buried, that the new man may be raised up in *him*. *Amen.*

Grant that all carnal affections may die in *him*, and that all things belonging to the Spirit may live and grow in *him*. *Amen.*

Grant that *he* may have power and strength to have victory, and to triumph, against the devil, the world, and the flesh. *Amen.*

Grant that whosoever is here dedicated to thee by our office and ministry may also be endued with heavenly virtues, and everlastingly rewarded, through thy mercy, O blessed Lord God, who dost live, and govern all things, world without end. *Amen.*

ALMIGHTY, everliving God, whose most dearly beloved Son Jesus Christ, for the forgiveness of our sins, did shed out of his most precious side both water and blood; and gave commandment to his disciples, that they should go teach all nations, and baptize them In the Name of the Father, the Son, and the Holy Ghost; Regard, we beseech thee, the supplications of thy congregation; sanctify this Water to the mystical washing away of sin; and grant that *this Child*, now to be baptized therein, may receive the fulness of thy grace, and ever remain in the number of thy faithful and elect children; through Jesus Christ our Lord. *Amen.*

Dann soll der Prediger sprechen :

Verleihe, gütiger Gott! daß der alte Adam in diesem Kinde begraben werden, und der neue Mensch in ihm auferstehen möge. *Amen.*

Gieb, daß alle fleischliche Lüste in ihm sterben, und daß alles, was zum Geiste gehört, in ihm leben und wachsen möge. *Amen.*

Verleihe ihm Kraft und Stärke, über den Teufel, die Welt und das Fleisch zu siegen und zu triumphiren. *Amen.*

Gieb, daß alle, die hier, durch unsern Dienst und unser Amt, dir geweiht werden, auch mit himmlischen Tugenden begabt, und durch deine Gnade, hochgelobter Herr und Gott! ewig belohnt werden mögen, der du lebst und alles regierst, in Ewigkeit. *Amen.*

Allmächtiger, unselblicher Gott! dessen geliebtester Sohn, Jesus Christus, Wasser und Blut, zur Vergebung unserer Sünden, aus seiner theuersten Seite vergoß, und seinen Jüngern befahl, hinzugehen, und alle Völker zu lehren, und sie im Namen des Vaters, des Sohnes und des heiligen Geistes zu taufen: Wir bitten dich, erhöhe das Flehen dieser deiner Versammlung; heilige dieses Wasser zur geistigen Abwaschung der Sünde und verleihe, daß dieses Kind, das jetzt darin getauft werden soll, die Fülle deiner Gnade empfangen und stets unter der Zahl deiner gläubigen und auserwählten Kinder bleiben möge; durch Jesum Christum, unsern Herrn. *Amen.*

Dann soll der Prediger das Kind in seine Hände nehmen und zu den Taufzeugen sprechen :

Dieu, et garder en toute obéissance ses saints commandemens? et veux-tu y marcher tous les jours de ta vie?

Réponse. Je le veux.

Alors le Prêtre dira :

O DIEU de miséricorde, fais que le vieil Adam soit tellement enseveli dans cet enfant, que le nouvel homme soit ressuscité en lui. *Amen.*

Fais que toutes les affections charnelles meurent en lui, et que toutes les choses qui appartiennent à l'Esprit, y puissent vivre et croître. *Amen.*

Donne-lui la force et la puissance d'obtenir la victoire, et de triompher du diable, du monde, et de la chair. *Amen.*

Fais que quiconque t'est ici dédié par notre ministère, soit aussi rempli de vertus célestes, et éternellement récompensé, par ta miséricorde, ô Seigneur Dieu béni, qui vis et qui gouvernes toutes choses aux siècles des siècles. *Amen.*

DIEU tout-puissant et éternel, dont le Fils bien aimé Jésus-Christ a répandu du sang et de l'eau de son côté très-précieux, pour la rémission de nos péchés; et a commandé à ses disciples d'aller enseigner toutes les nations, les baptisant au nom du Père, et du Fils, et du Saint-Esprit; reçois favorablement les prières de cette assemblée; sanctifie cette eau pour l'ablution mystique du péché; et nous accorde que cet enfant qui y doit être baptisé, reçoive la plénitude de ta grâce, et qu'il demeure toujours au nombre de tes fidèles et chers enfans, par Jésus-Christ notre Seigneur. *Amen.*

Ministro.

QUIERES tú pues guardar obedientemente la santa voluntad de Dios y sus mandamientos, y caminar en ellos todos los dias de tu vida?

Resp. Sí quiero.

Entonces el Presbitero dirá,

O DIOS misericordioso, concede que el antiguo Adam en *este Parvulo* sea de tal modo enterrado, que el nuevo hombre sea resucitado en *él*. *Amen.*

Concede que todas las afecciones carnales mueran en *él*, y que todas las cosas pertenecientes al Espíritu, vivan y crezcan en *él*. *Amen.*

Concede que tenga poder y fuerza para alcanzar victoria, y triunfar del diablo, el mundo, y la carne. *Amen.*

Concede que qualquiera que es aquí dedicado á tí por nuestro oficio y ministerio, sea asimismo vestido de virtudes celestiales, y eternamente remunerado, por tu misericordia, ó bendito Señor Dios, que vives y gobiernas todas las cosas eternamente. *Amen.*

DIOS omnipotente y eterno, cuyo amadísimo Hijo Jesu Christo, por la remision de nuestros pecados, derramó de su precioso costado agua y sangre, y mandó á sus discípulos, que enseñasen á todas las naciones, y las bautizasen, En el Nombre del Padre, y del Hijo, y del Espíritu santo; Atiende las suplicas de tu congregacion; santifica esta agua para el lavamiento místico del pecado; y concede que *este infante* que ahora va á ser bautizado, reciba la plenitud de tu gracia, y siempre persevere

βάνη, καὶ ἐν τῇ τῶν πιστῶν καὶ ἐκλεκτῶν τέκνων σου ἀριθμῷ πάντοτε διαμένη, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Εἴτα ὁ Ἱερεὺς λαβὼν εἰς τὰς χεῖρας τὸ παιδίον, ἐρεῖ τοῖς Συμπατράσι καὶ Συμμητράσι.

Ὁνομάζετε τὸ παιδίον.

Καὶ τότε μετ' αὐτοὺς ὀνομάζων αὐτὸ (ἐὰν μὴ νύσωσιν αὐτῷ ὅτι τὸ παιδίον τὴν τοιαύτην βαφὴν εὐ ὑπομενεῖ) βάψει ἐν τῷ ὕδατι φρονίμως καὶ εὐλαβῶς, λέγων.

Ν. Ἐγὼ Βαπτίζω σε εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τῆς Υἱοῦ, καὶ τῆς ἁγίας Πνεύματος. Ἀμήν. Ἐὰν δὲ εἰπώσιν, ὅτι ἄρρωστον ἐστὶ τὸ παιδίον, ἀπόχρη τῷ ὕδατι αὐτὸ ραντίζειν, καὶ λέγειν τὰ προειρημένα.

Ν. ἘΓΩ Βαπτίζω σε εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν.

Εἴτα ἐρεῖ ὁ Ἱερεὺς.

ΕΙΣΔΕΧΟΜΕΘΑ τοῦτο τὸ παιδίον εἰς τὴν τῆς ποιμνῆς τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίαν, * καὶ σφραγίζομεν αὐτὸ τῷ τύπῳ τοῦ σταυροῦ, διὰ τοῦτο σημαίνοντες ὅτι τοῦντεῦθεν οὐκ ἐπαισχυνησεται τὴν τοῦ σταυρωθέντος Χριστοῦ πίστιν ὁμολογούν, καὶ ἀνδρείως μαχόμενον ὑπὸ τῆς σημαίας αὐτῆς πρὸς τὴν ἁμαρτίαν, κόσμον τε, καὶ διάβολον, καὶ πιστὸς στρατιώτης τε καὶ δοῦλος τῷ Χριστῷ διαμένων, μέχρι τοῦ τέλους τῆς βίου. Ἀμήν.

Εἴτα ὁ Ἱερεὺς λέξει.

ΕΠΕΙΔΗ, ἀδελφοὶ ἀγαπητοί, τοῦτο τὸ παιδίον ἀνεγεννήθη, καὶ εἰς τὸ σῶμα τῆς Ἐκκλησίας

maneat in numero fidelium et electorum filiorum tuorum, per Jesum Christum, Dominum nostrum. Amen.

¶ Tum Presbyter Infantem in manus accipiet, et Susceptoribus ac Susceptricibus dicet:

Huic Infanti nomen imponite.

¶ Tunc ipsum nomine jam ab iis imposito compellans, (si affirmaverint Infantem ferre posse) aqua caute et circumspecte immerget, dicens:

[**N.**] EGO baptizo te in nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Amen.

¶ Sin vero infirmum esse Infantem affirmant, satis erit aquam in illum leniter effudisse, verba supra memorata recitando:

[**N.**] EGO baptizo te in nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Amen.

¶ Tum dicet Presbyter:

INFANTEM hunc in cœtum gregis Christi admittimus, atque illum signamus signo crucis, in signum quod ipsum posthac non pudebit fidem in Christum crucifixum profiteri, et sub ejus signo

contra peccatum, mundum, et Satanam, viriliter pugnare, fidelemque Christi militem ac famulum ad vitæ finem usque permanere. Amen.

¶ Deinde dicet Presbyter:

CUM jam infans iste, cari ac dilecti fratres, regenitus sit, et in corpus Ecclesiæ

μείνη εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν πιστῶν καὶ ἐκλεκτῶν σου τέκνων, διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀμήν.

Τότε ὁ Ἱερεὺς λαμβάνει τὸ βρέφος εἰς τὰς χεῖράς του, καὶ πρὸς τοὺς συμπατέρας καὶ συμμητέρας, λέγει,

Ὁνομάστε, τὸ βρέφος.

Τότε ὀνομάζοντες αὐτὸ, κατὰ τὸν αὐτῶν τρόπον (ἐὰν βεβαιώσωσιν ὅτι τὸ βρέφος δύναται να ὑπομείνῃ τὸ βούτισμα) τὸ βουτᾶ εἰς τὴν κολυμβίθραν μετρίως καὶ εὐλαβῶς, λέγων·

Δ. ΕΓΩ σὲ βαπτίζω, εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τῆς Υἱοῦ, καὶ τῆς ἁγίας Πνεύματος. Ἀμήν.

Ἐὰν δὲ εἰπώσιν ὅτι εἶναι ἄρρωστον τὸ βρέφος, φθάσιν τότε, να χύσωσι τὸ ὕδωρ ἐπάνω του λέγων τὰ προειρημένα.

Δ. ΕΓΩ σὲ βαπτίζω, εἰς τὸ ὄνομα τῆς Πατρὸς, καὶ τῆς Υἱοῦ, καὶ τῆς ἁγίας Πνεύματος. Ἀμήν.

Ἐπειτα λέγει ὁ Ἱερεὺς·

ΔΕΧΟΜΕΘΑ τὸ βρέφος τοῦτο εἰς τὴν τῆς κοπιδίᾳ τῷ Χριστῷ Ἐκκλησίαν * καὶ τὸ σφραγίζει μετ' ὁσμῆς τοῦ σταυροῦ, διὰ τῆς σημαίνοντες ὅτι εἰς τὸ μέλλον δὲν θέλει ἐντραπεῖν να ὁμολογήσῃ τὴν πίστιν τῆς σταυρωθέντος Χριστοῦ, τὸ μέτωπον καὶ θέλει ἀνδρείως πολεμήσῃν ὑπὸ τῆς σημαίας του κατὰ τῆς ἁμαρτίας, καὶ τοῦ κόσμου, καὶ τοῦ διαβόλου, μένων πιστὸς στρατιώτης καὶ δοῦλος τοῦ Χριστοῦ, ἕως τοῦ τέλους τῆς ζωῆς του. Ἀμήν.

Ἐπειτα ὁ Ἱερεὺς λέγει·

ΕΠΕΙΔΗ, ἀδελφοὶ ἀγαπητοί, τοῦτο τὸ βρέφος ἀνεγεννήθη, καὶ εἰς τὸ σῶμα τῆς Ἐκκλη-

pre nel numero de' tuoi fedeli ed eletti figliuoli, per Gesù Cristo nostro Signore. Amen.

Allora il Prete piglierà il fanciullo nelle sue mani, e dirà ai compari e comari,

Nominate questo fanciullo.

E poi nominandolo dopo loro (se l'assicurano che il fanciullo può patirlo) egli l'intingerà discretamente ed acertamente nell'acqua, dicendo,

N. IO ti battezzo nel Nome del Padre, del Figliuolo, e dello Spirito Santo. Amen.

Ma, se gli diranno, che il fanciullo è debole, basterà spanderli dell'acqua sopra, dicendo le sopradette parole,

N. IO ti battezzo nel Nome del Padre, del Figliuolo, e dello Spirito Santo. Amen.

E poi il Prete dirà.

NOI riceviamo questo fanciullo nella Congregazione della greggia di Cristo * e segnamolo col segno della croce, in segnale ch' all' avvenire non si vergognerà di confessare, le fede di Cristo crocifisso, e virilmente combatter sotto la sua bandiera, contro 'l peccato, il mondo ed il diavolo, e di continuar fedel soldato e servo di Cristo, fino al fine della sua vita. Amen.

E poi il Piovano dirà.

ORA dilettissimi fratelli, poichè questo, fanciullo è rigenerato ed innestato nel cor-

Then the Priest shall take the Child into his hands, and shall say to the Godfathers and Godmothers,

Name this Child.

And then naming it after them (if they shall certify him that the Child may well endure it) he shall dip it in the water discreetly and warily, saying,

N. I baptize thee In the Name of the Father, and of the Son, and of the Holy Ghost. Amen.

But if they certify that the Child is weak, it shall suffice to pour Water upon it, saying the foresaid words,

N. I baptize thee In the Name of the Father, and of the Son, and of the Holy Ghost. Amen.

Then the Priest shall say,

WE receive this Child into the congregation of Christ's flock,* and do sign him with the sign of the Cross, in token that hereafter he shall not be ashamed to confess the faith of Christ crucified, and manfully to fight under his banner, against sin, the world, and the devil; and to continue Christ's faithful soldier and servant unto his life's end. Amen.

Then shall the Priest say.

SEEING now, dearly beloved brethren, that this Child is regenerate, and grafted in-

Geht diesem Kinde einen Namen.

Und indem er es so benennet, wie die Taufzeugen es genannt haben, soll er, wenn diese versichern, daß das Kind es wohl vertragen könne, dasselbe vorsichtig und behutsam in das Wasser tauchen und sprechen:

Ich taufe dich im Namen des Vaters, und des Sohnes, und des heiligen Geistes. Amen.

Versichern sie aber, daß das Kind schwach ist, so soll es genug seyn, wenn er Wasser über dasselbe gießt, indem er die vorstehenden Worte spricht:

Ich taufe dich im Namen des Vaters, und des Sohnes, und des heiligen Geistes. Amen.

Dann soll der Prediger sagen:

Wir nehmen dieses Kind in die Gemeinde der Heerde Christi auf und bezeichnen es mit dem Zeichen des Kreuzes, zur Erinnerung, daß es sich dereinst nicht schämen den Glauben an den gekreuzigten Christum zu bekennen, müthig und standhaft, unter seiner Fahne, gegen Sünde, Welt und Teufel zu kämpfen, und bis zum Ende seines Lebens ein treuer Diener und Streiter Christi zu bleiben. Amen.

Darauf soll der Prediger sprechen:

Da wir nun sehen, vielgeliebte Brüder! daß dieses Kind wiedergeboren und der Kirche Christi einverleibt ist: so laßt uns dem allmächtigen Gott für

Ensuite le prêtre prendra l'enfant entre ses mains, en disant aux parrains et aux marraines:

Nommez cet enfant?

Et en le nommant après eux, il le plongera doucement dans l'eau, supposé qu'il soit en état de supporter l'immersion, disant:

N. JE te baptise au nom du Père, et du Fils, et du Saint-Esprit. Amen.

Mais en cas que l'enfant soit foible, il suffira de lui verser de l'eau sur le visage, en usant des mêmes paroles.

N. JE te baptise au nom du Père, et du Fils, et du Saint-Esprit. Amen.

Alors le prêtre dira:

NOUS recevons cet enfant en la compagnie de l'église chrétienne; et nous le marquons du signe de la croix,* pour signifier qu'à l'avenir il n'aura point honte de confesser la foi de Jésus-Christ crucifié; mais qu'il combattra vaillamment sous son enseigne, contre le péché, le monde, et le diable; et qu'il sera constamment fidèle soldat de Jésus-Christ, et le servira fidèlement jusques à la fin de sa vie. Amen.

Puis le prêtre dira:

OR maintenant, frères bien-aimés, puisque cet enfant est régénéré, et qu'il est entré au

en el numero de tus fieles y escogidos hijos; mediante Jesu-Christo nuestro Señor. Amen.

Entonces el Presbitero tomará el infante en sus manos, y dirá á los Padrinos y Madrinas, Poned nombre á este Infante.

Y entonces nombrandole segun ellos (si le aseguran que el infante puede bien llevarlo) le meterá en el agua discreta y cautamente, diciendo,

N. YO te bautizo, en el Nombre del Padre, y del Hijo, y del Espíritu santo. Amen.

Mas si dixeren que el infante es debil, bastará derramar agua sobre él, diciendo las palabras sobredichas.

N. YO te bautizo, En el Nombre del Padre, y del Hijo, y del Espíritu santo. Amen.

Entonces el Presbitero dirá,

NOSOTROS recibimos este infante en la congregacion del rebaño de Christo, y le signamos * con la señal de la Cruz, en señal que en adelante no se avergonzará de confesar la fé de Christo crucificado, y pelear valientemente debaxo de su bandera contra el pecado, el mundo, y el diablo, y continuar fiel soldado y siervo de Christo hasta el fin de su vida. Amen.

Entonces el Presbitero dirá,

SUPUESTO pues, hermanos muy amados, que este infante está regenerado é inserto en el cuerpo de la Iglesia de Christo, demos

τοῦ Χριστοῦ ἐνεκεντρίσθη' εὐχαριστοῦμεν τῷ Παντοκράτορι Θεῷ διὰ ταύτας τὰς εὐεργεσίας, καὶ τὰς εὐχὰς ἡμῶν ὁμοθυμαδὸν αὐτῷ ποιήσωμεν, ἵνα κατὰ ταύτην τὴν ἀρχὴν, τὸ παιδίον τοῦτο τὸν περίλοιπον τοῦ βίου χρόνον διαίῃ.

Τότε γονυπετούντων ἀπάντων εἰρήσεται.
ΠΑΤΕΡ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, κ. τ. λ.

Τότε λέξει ὁ Ἱερεὺς.
ΧΑΡΙΝ σοι, ἐλεημονέστατε Πάτερ, ἐκ καρδίας ἡμῶν ἀποδίδομεν, ὅτι ἠυδόκησας τοῦτο τὸ βρέφος τῷ ἁγίῳ Πνεύματι ἀναγεννησθαι, καὶ ὡς ἴδιον τέκνον σου δι' υἱοθεσίας ἀποδέξασθαι, καὶ τῇ ἀγίᾳ σου Ἐκκλησίᾳ ἐμψυτεῦσαι. Καὶ ταπεινοφρόνως δεόμεθι σου χαρίσεσθαι, ἵνα νεκρὸν ὄν τῇ ἁμαρτίᾳ, ζῶν δὲ τῇ δικαιοσύνῃ, καὶ τῷ Χριστῷ συνταφέν ἐν τῷ θανάτῳ αὐτοῦ, σταυρώσῃ τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον, καὶ ὅλον τὸ τῆς ἁμαρτίας σῶμα παντελῶς καταργήσῃ καὶ ὥσπερ τοῦ θανάτου τοῦ Ἰοῦ σου κοινωνὸν ἐγεννήθῃ, οὕτω καὶ τῆς ἀναστάσεως αὐτοῦ μετίσχω, ἵνα καὶ τὸ τελευταῖον μετὰ τοῦ τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας σου καταλείμματος, τῆς αἰωνίου βασιλείας σου κληρονόμον γένηται, διὰ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Εἰτα πάντων ἐσώτων ὁ Ἱερεὺς Συμπατράσι καὶ Συμμητράσι λέξει τὴν ἐξῆς Παραίνεσιν.
ΕΠΕΙΔΗ ΠΕΡ τοῦτο τὸ παιδίον δι' ὑμῶν τῶν ἐγγυητῶν αὐτοῦ ἐπηγγείλατο ἀποτάσσασθαι τῷ διαβόλῳ καὶ πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ, πιστεῖν εἰς τὸν Θεόν, καὶ λατρεῖν αὐτῷ. Μιμησθεσθαι ὑμᾶς δεῖ, ὅτι ὑμέτερον ἔργον ἐστὶ, καὶ μάλιστα προσήκει ὑμᾶς σκοπεῖν ὥπως τὸ βρέφος τοῦτο παιδευθῇ, ὡς τάχιστα οἶόν τ' ἔσται μανθάνειν, ὡς ὅσιαν εὐχὴν, ἐπαγ-

σίας τοῦ Χριστοῦ ἐνεκεντρίσθη' εὐχαριστοῦμεν τὸν παντοκράτορα Θεὸν διὰ ταύτας τὰς εὐεργεσίας, καὶ τὰς εὐχὰς ἡμῶν ὁμοθυμῶντες ὡς τῇ προσφέρωμεν, ἵνα τὸ βρέφος τοῦτο κατὰ ταύτην τὴν ἀρχὴν ζήσῃ τὸν ἐπίλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς του.

Τότε πάντες γονατίζοντες θέλουσιν εἰπεῖν

ΠΑΤΕΡ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, κ. τ. λ.

Ἐπειτα ὁ Ἱερεὺς λέγει
ἘΞ ὅλης τῆς καρδίας μας σὲ εὐχαριστοῦμεν ἐλεημονέστατε Πάτέρα, ὅτι σοὶ ἤρεσε ἡ ἀναγεννήσῃς τοῦτο τὸ βρέφος, μὲ τὸ ἅγιόν σου Πνεῦμα, καὶ ἡ τὸ δεχθῆς διὰ τῆς υἱοθεσίας ὡς ἴδιόν σου τέκνον, καὶ ἡ τὸ ἐμψυτεῦσῃς εἰς τὴν ἁγίαν σου Ἐκκλησίαν καὶ ταπεινοφρόνως σὲ παρακαλοῦμεν ἡ διώσης, ὅπως αὐτὸ διὰ μὲν τὴν ἁμαρτίαν κατανεκρομένο, καὶ ζωντανὸν διὰ τὴν δικαιοσύνην, καὶ μὲ τὸν Χριστὸν συνταφιασμένον ἐν τῷ θανάτῳ του, σταυρώσῃ τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον, καὶ παντελῶς καταχάσῃ τὸ σῶμα ὅλον τῆς ἁμαρτίας καὶ καθὼς ἐγεννήθῃ κοινωνὸν τοῦ θανάτου τοῦ Ἰῆσους, οὕτω καὶ τῆς ἀναστάσεως τῇ συμμεταλάβῃ ὥστε τὸ τελευταῖον μὲ τὸ ἐπίλοιπον τῆς ἁγίας σου ἐκκλησίας γίνῃ κληρονόμος τῆς αἰωνίου σου βασιλείας διὰ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπειτα σκόντες πάντες ὀρθοὶ ὁ Ἱερεὺς λέγει πρὸς τοὺς συμπατέρας καὶ τὰς συμμητέρας τὴν ἀκόλουθον παραίνεσιν.

ΕΠΕΙΔΗ τοῦτο τὸ βρέφος διὰ τῆς στόματός σας ὅι οἱποῖοι ἐσθέν ἐγγυηταὶ του ἔταξεν ἡ ἀπαρνηθῇ τὸν διάβολον καὶ πάντα τὰ ἔργα του, ἡ πιστεύσῃ εἰς τὸν Θεόν, καὶ ἡ τὸν

po della Chiesa di Cristo, rendiamo grazie a Dio onnipotente per quelli beneficii, e d'un comun' accordo facciamgli le nostre Preghiere, che questo fanciullo meni il restante della sua vita conforme a questo cominciamento

Poi si dirà, tutti inginocchiati.

PADRE nostro che sei ne' cieli; &c.

Poi il Prete dirà.

NOI ti rendiamo grazie cordiali, o Padre misericordiosissimo, che t'ha piaciuto rigenerar questo fanciullo con lo tuo Santo Spirito, riceverlo per tuo proprio figliuolo per adozione, ed incorporarlo nella tua santa Chiesa. E ti preghiamo umilmente, di fare, ch'esso essendo morto al peccato, e vivente per la giustizia, ed essendo sepolto con Cristo nella sua morte, crocifigga l'uomo vecchio, ed intieramente abolisca tutto l' corpo del peccato, e che siccome esso è reso partecipe dalla morte del tuo Figliuolo, sia similmente reso partecipe della sua risurrezione; in tal modo che finalmente co' l' rimanente della tua Chiesa Santa sia erede del tuo Regno eterno, per Gesù Cristo nostro Signore. Amen.

Poi rizzandosi tutti in piedi, dirà il Prete ai compari e comari l'esortazione seguente.

POI che questo fanciullo ha promesso per voi che siete i suoi Malevadori, di rinunziar al diavolo ed a tutte le sue opere: di creder in Dio, e servirlo; dovete ricordarvi

Christi *insitus*, gratias agamus Omnipotenti Deo, pro istis beneficiis; et unanimes ipsum comprecemur, ut infans *iste* reliquam vitam suam instituat juxta hoc initium.

¶ Tum, cunctis in genua provolutis, dicitur,

PATER noster, qui es in cœlis! &c.

¶ Deinde Presbyter dicit:

EX animo tibi gratias agimus, Pater summe misericors! quod dignatus sis infantem hunc sancto Spiritu tuo regenerare, eum in *filium tuum adoptivum* assumere, et sanctæ Ecclesiæ corpori inserere. Supplices etiam te rogamus, largiaris, ut, peccato mortuus, vivensque justitiæ, atque *consepultus* Christo in mortem illius, veterem hominem crucifigat, et totum corpus peccati penitus aboleat; ut, quemadmodum Filii tui mortis factus est particeps, sic fiat particeps resurrectionis illius, adeo ut tandem, cum reliqua sancta tua Ecclesia, æterni regni tui hæreditatem consequatur, per Jesum Christum, Dominum nostrum. Amen.

¶ Tum, cunctis stantibus, Presbyter ad Susceptores et Susceptrices hanc sequentem exhortationem diriget.

QUONIAM infans *iste* per vos, sponsores suos, promisit se *abrenuntiaturum* Satanæ et omnibus operibus ejus; in Deum crediturum, et illi serviturum: meminisse vos

to the body of Christ's Church, let us give thanks unto Almighty God for these benefits; and with one accord make our prayers unto him, that *this Child* may lead the rest of *his* life according to this beginning.

Then shall be said, all kneeling;

OUR Father, which art in heaven, &c.

Then shall the Priest say,

WE yield thee hearty thanks, most merciful Father, that it hath pleased thee to regenerate *this Infant* with thy holy Spirit, to receive *him* for thine own *Child* by adoption, and to incorporate *him* into thy holy Church. And humbly we beseech thee to grant, that *he*, being dead unto sin, and living unto righteousness, and being buried with Christ in his death, may crucify the old man, and utterly abolish the whole body of sin; and that, as *he* is made *partaker* of the death of thy Son, *he* may also be *partaker* of his resurrection; so that finally, with the residue of thy holy Church, *he* may be an *inheritor* of thine everlasting kingdom; through Christ our Lord. Amen.

Then all standing up, the Priest shall say to the Godfathers and Godmothers this Exhortation following.

FORASMUCH as *this Child* hath promised by you *his* sureties to renounce the devil and all his works, to believe in God, and

diese Wohlthaten Dank sagen, und ihn einmütig bitten, daß dieses Kind die übrige Zeit seines Lebens diesem Anfange gemäß wandeln möge.

Dann beten alle kniend:

Unser Vater, der du bist im Himmel, geheiligt werde dein Name. Dein Reich komme. Dein Wille geschehe, wie im Himmel also auch auf Erden. Unser tägliches Brod gib uns heute. Vergieb uns unsere Schuld, wie wir vergeben unseren Schuldigern. Führe uns nicht in Versuchung, sondern erlöse uns von dem Uebel. Denn dein ist das Reich, und die Kraft, und die Herrlichkeit, in Ewigkeit. Amen.

Hierauf soll der Prediger sprechen:

Wir sagen dir innigsten Dank, barmherziger Vater, daß du dieses Kind durch deinen heiligen Geist wiedergeboren, es zu deinem eigenen Kind angenommen und deiner heiligen Kirche einverleibt hast. Wir bitten dich demütig, verleihe, daß es, der Sünde abgestorben, der Gerechtigkeit leben und mit Christi begraben in seinen Tod, den allen Menschen kreuzigen und den ganzen Leib der Sünde vertilgen, daß, wie es des Todes deines Sohnes theilhaftig geworden ist, es auch an seiner Auferstehung Theil haben, und endlich mit allen übrigen Gliedern deiner heiligen Kirche, dein ewiges Reich ererben möge, durch Christum, unsern Herrn. Amen.

Dann stehen alle auf, und der Prediger wendet sich an die Taufzeugen mit der folgenden Vermaahnung:

Weil dieses Kind durch euch, seine Taufzeugen und Bürgen, versprochen hat, dem Teufel und allen seinen Werken zu entsagen, an Gott zu glauben

corps de l'église de Jésus-Christ; rendons grâces à Dieu pour ces bienfaits, et d'un commun accord prions le Dieu tout-puissant, qu'il lui fasse la grâce que le reste de sa vie soit conforme à ce commencement.

Puis on dira, tous étant à genoux:

NOTRE Père, qui es aux cieux, &c.

Après le prêtre dira:

NOUS te rendons grâces de tout notre cœur, Père très-miséricordieux, de ce qu'il t'a plu de régénérer cet enfant par ton Saint-Esprit, de le recevoir pour ton enfant par adoption, et de l'incorporer dans ta sainte église. Et nous te supplions humblement de lui faire la grâce, qu'étant mort au péché, il vive à la justice; et qu'étant enseveli avec Christ en sa mort, il crucifie le vieil homme, et anéantisse tout le corps du péché; et que comme il est fait participant de la mort de ton Fils, il le soit aussi de sa résurrection; tellement qu'enfin il soit fait héritier de ton royaume éternel, avec le reste de ta sainte église, par Jésus-Christ notre Seigneur. Amen.

Alors tous s'étant levés, le prêtre parlant aux parrains et aux marraines, leur fera cette exhortation.

PUISQUE cet enfant a promis par vous qui êtes ses répondans, de renoncer au diable et à toutes ses œuvres, de croire en Dieu, et de le servir; vous devez vous souvenir que c'est votre devoir que cet enfant

gracias al Omnipotente Dios por estos beneficios, y de comun acuerdo dirijamosle nuestros ruegos, para que *éste infante* proceda toda su vida segun *éste* principio de ella.

Entonces será dicho, estando todos de rodillas:

PADRE nuestro, que estas en los cielos; &c.

Entonces el Presbitero dirá,

NOSOTROS te damos cordiales gracias, Padre misericordiosísimo, porque te has dignado regenerar *éste infante* con tu Espíritu santo, recibirle por tu *hijo adoptivo* é incorporarle en tu santa Iglesia. Suplicamos humildemente concedas, que muriendo al pecado y viviendo a la rectitud, sea enterado con Christo en su muerte, crucifique al hombre viejo, y finalmente borre todo el cuerpo de pecado, y que como es hecho participe de la muerte de tu Hijo, asimismo sea participe de su resurreccion; para que así finalmente con el residuo de tu Iglesia santa, sea *heredero* de tu reyno eterno, mediante Christo nuestro Señor. Amen.

Entonces todos en pie, el Presbitero hará á los Padrinos y Madrinas la Exhortacion siguiente.

PORQUANTO *éste infante* ha prometido por vosotros sus Fiadores, renunciar al diablo y todas sus obras, creer en Dios, y servirle; conviene os acordeis que es de vuestra obligacion, cuidar que *éste infante* sea impuesto, luego que sea capaz de serlo, en

γελίαν, καὶ ἐξομολόγησιν δι' ὑμῶν ἐποιήσατο. Καὶ ἵνα ταῦτα βέλτιον γινώσκῃ, ὑπομνήσετε αὐτὸ ἀκούειν τὰς Δημηγορίας, μάλιστα δὲ πρόνοιαν ποιήσεσθε, ἵνα τῇ ἐπιχωρίῳ γλώττῃ μαθηθῆτε τὸ Σύμβολον τῶν Ἀποστόλων, Εὐχὴν τὴν Κυριακὴν, τὸν Δεκάλογον, καὶ ἅλλα πάντα, ὅσα δεῖ τὸν Χριστιανὸν πρὸς τὴν τῆς ψυχῆς αὐτοῦ σωτηρίαν γινῶναι καὶ πιστεῦσαι· καὶ ἵνα τὸ παιδίον τοῦτο ἐναρέτως ἐκτραφῇ, πρὸς τὸ εὐσεβεῖν καὶ Χριστιανὸν βίον διαίξει· αἱ γὰρ μνημονεύοντες, ὅτι ὁ Βαπτισμὸς υποσημαίνει ὑμῖν τὴν ἡμετέραν ἐξομολόγησιν, δηλαδὴ ἐπακολουθεῖν τῷ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ παραδείγματι, καὶ ὁμοιωθῆναι αὐτό· ἕνα καθ' ἕνα αὐτὸς ὑπὲρ ἡμῶν ἀπέθανε τε καὶ ἀνέστη, οὕτως ἡμεῖς οἱ βαπτισθέντες ἀποθάνομεν τῇ ἁμαρτίᾳ, καὶ τῇ δικαιοσύνῃ ἀναστῆμεν, τὰ πονηρὰ ἡμῶν καὶ διεφθαρμένα πάθη διαπαντὸς νεκρῶσαντες, καὶ ἐν ἀπίσῃ τῇ ἁρετῇ καὶ τῇ τῆς ζωῆς εὐσεβείᾳ, καθ' ἑκάστην προκόπτοντες.

Τότε προσθεῖς ἔρεϊ.

ΕΠΙΜΕΛΗΤΕΟΝ ὑμῖν, ὅπως τὸ παιδίον τοῦτο πρὸς τὸν Ἐπίσκοπον εἰς τὸ βεβαιωθῆναι ὑπ' αὐτοῦ προσενηχῇ, ὥς τάχιστα ἂν τῇ ἐπιχωρίῳ γλώττῃ λέγειν δύναιτο τὸ Σύμβολον τῶν Ἀποστόλων, τὴν Κυριακὴν Εὐχὴν, καὶ τὸν Δεκάλογον, ἔτι δὲ καὶ πόρρω παιδευθῇ ἐν τῷ τῆς Ἐκκλησίας Κατηχισμῷ πρὸς αὐτὸ τοῦτο ἐκδεδομένῳ.

Ἐκ τοῦ Θεοῦ λόγος φανερόν ἐστιν, ὅτι τὰ βαπτισθέντα τῶν παιδίων πρὸ τοῦ ποιεῖν τὴν ἐνεργεῖα ἁμαρτίαν ἀνεκδοκίμως σώζονται.

Ἰνα μηδεμίαν περὶ τῆς χρήσεως τοῦ ἐν τῷ Βαπτίσματι σημείου τοῦ σταυροῦ ἀπορία ᾗ,

λατρεῖσθαι, πρέπει· ἵνα ἐνθυμᾶσθε ὅτι εἶναι φροντίδα καὶ χρεὸς σας ἵνα παρατηρήσητε, ὅπως τὸ βρέφος τοῦτο διδαχθῇ (ὅταν φθάσῃ εἰς τὴν πρὸς πᾶσαν ἡλικίαν) ποσὸν μεγάλον τίμημα, ἐπαγγελίαν καὶ ἐξομολόγησιν, ἐδῶ ἔκαμε διὰ μέσον σας. Καὶ ὅπως μάθῃ αὐτὰ τὸ καλλίωτερον, καταπεισάτε τὸ ἵνα ἀκούσῃ Δημηγορίας· μάλιστα δὲ φροντίσατε ἵνα τοῦ μάθετε τὸ πιστεῦναι, καὶ τὸ Πάτερ ἡμῶν, καὶ τὰς δέκα ἐντολὰς, εἰς τὴν κοινὴν διάλεκτον καὶ πάντα ἄφ' ὅσα ὁ Χριστιανὸς ἔχει χρεῖαν ἵνα μάθῃ, καὶ ἵνα πιστεῖσθαι διὰ τὴν σωτηρίαν τῆς ψυχῆς του. Καὶ ὅπως τοῦτο τὸ βρέφος ἐναρέτως ἀνατραφῇ ἐν ζήσει ὅσιαν, καὶ χριστιανικὴν ζωὴν· ἐνθυμῶντες πάντα ὅτι τὸ βάπτισμα μᾶς παραστήνει τὴν ἐξομολόγησιν μας· ἡ ὅποια εἶναι τὸ, ἵνα ἀκαλουθώμεν τὸ παρὰ τὴν ἡμετέραν Σωτηρίαν ἡμῶν Χριστοῦ, καὶ ἵνα τὸν ὁμοιάσωμεν· ὥστε καθὼς ἀπέθανε καὶ ἀνέστη δι' ἡμᾶς οὕτως καὶ ἡμεῖς οἱ βαπτισθέντες πρέπει· ἵνα ἀποθάνομεν ἕως πρὸς τὴν ἁμαρτίαν, καὶ ἵνα ἀνασταθῶμεν εἰς τὴν δικαιοσύνην· καθ' ἡμέραν νεκρῶνόντες κάθε πονηρόν μας καὶ διεφθαρμένον πάθος, καὶ προκόπτοντες εἰς κάθε ἁρετὴν καὶ εὐσεβείαν ζωῆς.

Τότε προσθεῖται καὶ λέγει·

ΦΡΟΝΤΙΣΑΤΕ, ὅπως τὸ παιδίον τῆτο πεμφθῇ πρὸς τὸν Ἐπίσκοπον διὰ ἵνα τὸ βεβαιώσῃ ὅταν μάθῃ τὸ πιστεῦναι, καὶ τὸ Πάτερ ἡμῶν, καὶ τὰς δέκας ἐντολὰς, εἰς τὴν κοινὴν διάλεκτον καὶ διδαχθῇ περισσύτερον τὸν Κατηχισμὸν τῆς Ἐκκλησίας μετὰ τοῦτον τὸν σκοπὸν ἐκδοθέντα.

ΒΕΒΑΙΟΝ εἶναι εἰς τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ ὅτι τὰ βαπτισθέντα παιδιά ἀποθανόντα πρὶν ἁμαρτίνωσιν ἐν ἔργῳ, ἀναμφοιβόλως σώζονται.

ch'è debito vostro, d'aver cura che questo fanciullo sia instrutto, come prima potrà imparare, che voto solenne, promessa, e professione, esso ha fatto qui per voi. Ed accioch'esso sia tanto più sensibile di queste cose, l'inciterete ad udire le prediche, e proverete principalmente ch' impari il Simbolo degli Apostoli, il Padre nostro, ed i dieci Comandamenti, nella lingua volgare, ed ogn' altra cosa ch' un Cristiano deve sapere, e credere per la salute dell' anima sua; e che questo fanciullo sia allevato virtuosamente, a menar una vita pia e cristiana; ricordandogli sempre, che l' Battesimo ci rappresenta la nostra professione, ch' è di seguire l' esempio di Gesù Cristo, nostro Salvatore, ed esser resi simili a Lui; acciochè, siccome Egli morì e risuscitò per noi; noi somigliantemente, che siamo battezzati, muoiamo dal peccato, e risuscitiamo a giustizia, mortificando tutti i nostri cattivi e corrotti affetti, ed avanzando di giorno in giorno in virtù e pietà di vita.

E poi aggiungerà, dicendo.

ABBIATE cura che questo fanciullo sia menato al Vescovo per esser da lui Confermato, come prima saprà recitar il Simbolo degli Apostoli, il Padre nostro ed i dieci Comandamenti nella lingua volgare, ed esser inoltre instrutto nel Catechismo della Chiesa pubblicato per quell' effetto.

EGLI è cosa certa per la Parola di Dio, che i fanciulli che sono battezzati, venendo a morire prima d' aver commesso peccato attuale, sono indubitabilmente salvati.

oportet, vestri muneris esse et officii, providere ut Infans iste doceatur, ubi primum per ætatem doceri potuerit, quam solenne votum, promissionem, et professionem, per vos fecerit. Quo autem ista melius cognoscat, ipsius monebitis, ut sacras conciones audiat; imprimis vero curabitis, ut symbolum Apostolorum, Orationem Dominicam, et Decalogum addiscat vulgari idiomate; atque ea omnia quæ Christianum hominem ad salutem animæ oportet cognoscere ac credere: ut etiam Infans iste ad ducendam piam et Christianam vitam institutur; semper memor quod Baptismus nobis repræsentat professionem nostram, nempe ut Christi, Servatoris nostri, exemplum imitemur, et ad ejus similitudinem confirmemur; ut, quemadmodum ille pro nobis mortuus est, et resurrexit, ita nos etiam, qui baptizati sumus, peccato moriamur, et ad justitiam resurgamus, pravorum omnes et corruptos affectus indesinenter mortificantes, et indes progressus facientes in omni virtute, et pia vivendi ratione.

Tunc insuper dicit:

CURARE vos oportet, ut Infans iste ad Episcopum adducatur, ut ab ipso confirmetur, quam primum recitare poterit symbolum Apostolicum, orationem Dominicam, et Decalogum lingua vernacula, et in Catechismo, in eum finem edito, plenius institutur.

CONSTAT ex verbo Dei, Infantes baptizatos, qui moriuntur antequam peccatum ultimum actuale commiserint, indubie salvari.

to serve him; ye must remember, that it is your parts and duties to see that *this Infant* be taught, so soon as *he* shall be able to learn, what a solemn vow, promise, and profession, *he hath* here made by you. And that *he* may know these things the better, ye shall call upon *him* to hear Sermons; and chiefly ye shall provide, that *he* may learn the Creed, the Lord's Prayer, and the Ten Commandments, in the vulgar tongue, and all other things which a Christian ought to know and believe to his soul's health; and that *this Child* may be virtuously brought up to lead a godly and a Christian life; remembering always, that Baptism doth represent unto us our profession; which is, to follow the example of our Saviour Christ, and to be made like unto him; that, as he died, and rose again for us, so should we, who are baptized, die from sin, and rise again unto righteousness; continually mortifying all our evil and corrupt affections, and daily proceeding in all virtue and godliness of living.

Then shall he add and say,

YE are to take care that *this Child* be brought to the Bishop to be confirmed by him, so soon as *he* can say the Creed, the Lord's Prayer, and the Ten Commandments, in the vulgar tongue, and be further instructed in the Church Catechism set forth for that purpose.

IT is certain by God's Word, that Children which are baptized, dying before they commit actual sin, are undoubtedly saved.

und ihm zu dienen: so müßt ihr euch eurer Pflicht erinnern, dahin zu sehen, daß dieses Kind, sobald es fähig dazu seyn wird, belehrt werde, welsch ein feyerliches Gelübde, Versprechen und Bekenntniß es hier, durch euch, gethan hat. Und damit es dieses alles besser verstehen lerne, sollt ihr es anbahnen, Predigten zu hören; sollt besonders dafür sorgen, daß es in seiner Muttersprache den Glauben, das Gebet des Herrn, die zehn Gebote und alles lerne, was sonst dem Christen, zu seinem Seelenheil, zu wissen und zu glauben nöthig ist; daß es tugendhaft auferzogen werde, um einen gottseligen und christlichen Lebenswandel zu führen, und stets des Berufs eingedenk zu bleiben, welchen die Taufe uns darstellt, dem Besspiel Christi unseres Erlösers zu folgen, ihm gleich zu werden und, so wie er für uns gestorben und auferstanden ist, der Sünde abzustehen, zur Gerechtigkeit aufzuerstehen, alle unsere bösen und verderbten Begierden beständig zu kreuzigen, und täglich in aller Tugend und Gottseligkeit des Lebens zuzunehmen.

Dann soll er noch hinzusetzen, und sagen:

Ihr habt auch dafür zu sorgen, daß dieses Kind zum Bischofe gebracht werde, damit er es confirmire, sobald es den Glauben, das Gebet des Herrn und die zehn Gebote in der Muttersprache hersagen kann, auch in dem, zu dieser Absicht verfaßten, Kirchens-Catechismus ferner unterrichtet worden ist.

Nach Gottes Worte ist es unzweifelhaft gewiß, daß Kinder, die getauft sind, selig werden, wenn sie sterben ehe sie wirkliche Sünden begangen haben.

Um alle Zweifel wegen des Gebrauchs der Bezeichnung mit dem Kreuze bey der Taufhand-

soit instruit, aussitôt qu'il en sera capable, du vœu, de la promesse, et de la profession solennelle qu'il a faits ici par vous. Et afin qu'il puisse mieux comprendre ces choses, vous l'exhorterez à fréquenter les sermons, et surtout vous aurez soin de lui faire apprendre le symbole des apôtres, l'oraison dominicale, et les dix commandemens en langue vulgaire, avec toutes les autres choses qu'un chrétien doit savoir et qu'il doit croire pour le salut de son ame. Vous ferez aussi que cet enfant soit élevé à la vertu pour mener une vie sainte et chrétienne, se souvenant toujours, que le baptême nous représente notre profession, qui est, de suivre l'exemple de notre Sauveur Jésus-Christ, et de nous y conformer: afin que comme Jésus-Christ est mort et ressuscité pour nous; aussi nous qui sommes baptisés, mourions au péché, et ressuscitions à la justice, mortifiant continuellement toutes nos affections mauvaises et corrompues, et nous avançant de jour en jour en toute vertu et en toute sainteté de vie.

Puis il ajoutera, disant:

VOUS devez avoir soin que cet enfant soit amené à l'évêque pour être confirmé, aussitôt qu'il saura dire le symbole, l'oraison dominicale, et les dix commandemens en langue vulgaire, et qu'il aura été plus amplement instruit dans le catéchisme de l'église qui a été publié pour cet effet.

IL est certain par la parole de Dieu, que les enfans qui ont été baptisés, et qui meurent avant que d'avoir commis aucun péché actuel, sont indubitablement sauvés.

el voto solemne, promesa, y profesion que ha hecho aqui por vosotros. Y para que entienda estas cosas mejor, vosotros le aconsejaréis que oiga Sermones, y proveereis principalmente que aprenda el Credo, la Oracion Dominica, y los Diez Mandamientos en la lengua vulgar, y todo lo que á un Christiano conviene saber y creer para la salvacion de su alma; é igualmente que sea educado de modo que viva santa y christianamente, teniendo siempre presente, que el Bautismo nos representa nuestra profesion, que es, seguir el exemplo de nuestro Salvador Christo, y ser hechos semejantes á él; para que como él murió y resucitó por nosotros; así nosotros que somos bautizados, muramos al pecado, y resucitemos á rectitud, mortificando continuamente todos nuestros malos y corrompidos afectos, y adelantando de dia en dia en virtud y santidad de vida.

Entonces añadirá, y dirá,

DEBEIS cuidar que *este Parvulo* sea llevado al Obispo para ser confirmado por él, así que sepa el Credo, la Oracion Dominica, y los Diez Mandamientos en lengua vulgar, y se halle ademas instruido en el Catecismo Ecclesiastico dado á luz á este proposito.

ELLO es cierto por palabra de Dios, que los infantes que son bautizados, si mueren antes que cometan pecado actual, indudablemente se salvan.

PARA quitar todo escrúpulo concerniente al uso de la señal de la Cruz en el Bautismo;

τὴν τε ἀληθινὴν διασάφειν αὐτοῦ, καὶ τὰς εὐλόγους αἰτίας δι' ἃς κατέχεται, ἰδεῖν ἔστιν ἐν τῷ λ' Κανόνι, πρῶτον δημοσιωθέντι ἔτει αὐτό.

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΙΔΙΟΥ
ἐν ταῖς οἰκίαις
ΠΑΙΔΟΒΑΡΤΙΣΜΟΥ.

Οἱ Κηδεμόνες ἐκάστης τῆς Παροικίας τὸν λαὸν πολλάκις νουθετήσουσι, μηδαμῶς ἀναβάλλεσθαι τὸν Παῖδοβαπτισμόν περαιτέρω τῆς πρώτης ἢ δευτέρας Κυριακῆς εὐθὺς μετὰ τὰ τοῦ βρέφους γενέθλια, ἢ ἄλλης τινὸς ἑορτασίμου ἡμέρας παρεμπιπτούσης, εἰ μὴ διὰ μεγάλην τινὰ καὶ εὐλογον αἰτίαν, ἢν ἀποδέχοιτο ἂν ὁ Κηδεμών.

Ἐπεὶ δὲ τὸν λαὸν παραινήσουσιν, ἵνα μηδαμῶς τὰ παῖδια αὐτῶν οἴκοι βαπτίζεσθαι ποιῶσι, πλὴν εἰ μὴ μεγάλης τινὸς αἰτίας καὶ ἀνάγκης οὖσης. Τότε δὲ τὸ Βάπτισμα οὕτως τελεσθήσεται.

Πρῶτον μὲν ὁ τῆς Παροικίας Λειτουργὸς (ἢ ἀπόντος αὐτοῦ ἄλλος τις νόμιμος Λειτουργός, οὗ τινος τυχὲν ἂν εἴη) μετὰ τῶν παρόντων τὸν Θεὸν ἐπικαλέσει, καὶ λέξει Εὐχὴν τὴν Κυριακὴν, καὶ τοσαύτας τῶν πρότερον ἐν τῷ τοῦ Δημοσίου Βαπτίσματος τόπῳ διαταχθεῖσιν Συναπτῶν, ὅσας ὁ καιρὸς καὶ παρούσα ἀνάγκη ἐπιδέξεται. Κατὰ τὸ βρέφος ὑπὸ τινος τῶν παρευριστῶν ὀνομασθὲν ὁ Λειτουργὸς ὕδατι ῥαντιεῖ, λέγων ταδε

Ν. Βαπτίζω σε εἰς τὸ ὄνομα τῷ Πατρὶ, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν.

Ad eximendum omnem scrupulum, circa usum signi Crucis in Baptismo, veram moris istius explicationem, justasque retinendi ejus causas, videre est in Canone XXX. Anno Domini 1604 primum edito.

ADMINISTRATIO ΠΑΕΟΒΑΡΤΙΣΜΟΥ
in
PRIVATIS AEDIBUS.

¶ *Curati Populum saepe adnovebunt, ne Infantium Baptismum longius differant, quam in Dominicam nativitatem eorum proxime sequentem, aut a nativitate secundam, aut in alium diem festum inter utramque Dominicam, nisi ob causam gravem juscumque, atque Ministro probatam.*

¶ *Ipsos etiam monebunt, ne, nisi gravi et necessaria de causa, liberos suos domi intra privatos parietes baptizandos curet. Urgente autem necessitate, tum administrabitur Baptismus in hunc modum.*

¶ *Primo Parochus, aut, eo absente, alius quilibet Minister legitimus, qui praesto aderit, una cum iis qui praesentes adfuerint, Deum invocabunt; Orationem Dominicam recitantes, simulque tot Collectas ex iis quae habentur in formula Baptismi Publici, quot per temporis angustias et rei exigentiam licuerit. Deinde, nomine, ab aliquo eorum qui praesentes aderunt, Infanti imposito, Minister aquam in eum effundet, haec verba recitans.*

[N.] EGO baptizo te in nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Amen.

Διὰ τὰ μὴν ἀφίσωμεν ἀπορίαν περὶ τῆς χρήσεως, τῇ εἰς τὸ βάπτισμα σηματοῦν τῷ σταυρῷ, ἢ τῇ τῇ ἀληθινῇ ἐξήγησιν, καὶ αἰ εὐλογοὶ αἰτιαὶ διὰ τὰ μὴ παραιτηθῇ εὐρίσκονται εἰς τὸν λ' Κανόνα, τὸ πρῶτον ἐκδοθέντα ἐν τῷ αὐτό.

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ
ΠΑΙΔΟΒΑΡΤΙΣΜΟΥ
ΕΝ ΤΑΙΣ ΟΙΚΙΑΙΣ.

Οἱ Ἱερεῖς ἐκάστης παροικίας θέλουσι συχνάκις νουθετήσιν τὸν λαὸν ἵνα μὴ ἀναβάλλωσι τὸν Παῖδοβαπτισμόν ἀμέσως μετὰ τὴν γέννησιν τοῦ βρέφους, περισσώτερον ὑπὸ μιᾶς ἡδὺν Κυριακῶν, ἢ τινὸς συμπεσούσης ἑορτῆς, εἰ μὴ διὰ μεγάλην τινὰ καὶ εὐλογον αἰτίαν, ὥς τοιαύτη κριθεῖσα ὑπὸ τοῦ Ἱερέως.

Ἐπεὶ δὲ θέλουσι παραινεῖσιν τὸν λαὸν, ὅπως μηδαμῶς βαπτίσωσι τὰ παῖδια τῶν ἐν τῇ οἰκίᾳ, ἔκτος ἐάν μεγάλην τινὰ αἰτίαν καὶ ἀνάγκη τὸ καλέσει· καὶ τότε τὸ βάπτισμα τοιοῦτοτρόπως καθιεουργεῖται.

Πρῶτον μὲν ὁ τῆς Παροικίας Λειτουργὸς (ἢ εἰς τὴν ἀπουσίαν τοῦ ἄλλου τινος νόμιμος Λειτουργός) μετὰ τῶν παρόντων ἃς καλέσῃ τὸν Θεόν, καὶ εἴπῃ τὸ Πάτερ ἡμῶν καὶ τόσας ἀπὸ τὰς Συναπτὰς τὰς εἰς τὸν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ παῖδοβαπτισμόν διαταχθεῖσας, ὅσας ὁ καιρὸς καὶ ἡ παρούσα ἀνάγκη συγχωρεῖ. Καὶ ὕστερα τὸ βρέφος ὀνομασθὲν ὑπὸ τινος τῶν ἐκεῖ παρόντων ὁ Λειτουργὸς χύει ὕδωρ ἐπάνω εἰς αὐτὸ λέγων τὰ ἀκολουθία.

Δ. ΕΓΩ σε βαπτίζω εἰς τὸ ὄνομα τῷ Πατρὶ καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν.

Per levar ogni scrupolo per quel che spetta l'uso del segno delle Croci nel Battesimo; la vera esplicazione d'esso, e le ragioni giuste perchè sia stato ritenuto, si ponno veder nel xxx, Canone, per la prima volta pubblicato nell'anno MDCIV.

L' Amministrazione del
BATTESIMO PRIVATO DE' BAMBINI
Nelle case private.

I Piovani d' ogni Parocchia ammoniranno spesso il popolo a non dilazionare di battezzare i loro bambini più d' una o due Domeniche dopo che sono nati, o altra Festa interveniente, se non per grande e ragionevole cagione da esser approvata dal Piovano.

Ed anco gli avvertiranno, che senza gran cagione e necessità, non facciano neanche battezzare i lor bambini a casa. Ma quando la necessità vorrà così, in tal caso il Battesimo sarà amministrato in questo modo.

Primieramente il Piovano della Parocchia (o in sua assenza qualche altro Piovano legittimo, che si potrà avere) con quelli che sono presenti, invocheranno Dio, e diranno la Preghiera Dominicale, e tutte le Collette appuntate, innanzi nuova Forma del Battesimo Publico, secondo che l' tempo, e presente emergenza lo permetterà. E poi, essendo il bambino nominato da qualcuno qui presenta il Piovano gli verserà dell' acqua sopra, dicendo queste parole.

N. IO ti battezzo del Nome del Padre, del Figliuolo, e dello Spirito Santo. Amen.

To take away all scruple concerning the use of the sign of the Cross in Baptism; the true explication thereof, and the just reasons for the retaining of it, may be seen in the xxxth Canon, first published in the Year MDCIV.

The Ministratation of

PRIVATE BAPTISM OF CHILDREN
IN HOUSES.

The Curates of every Parish shall often admonish the people, that they defer not the Baptism of their Children longer than the first or second Sunday next after their birth, or other Holy-day falling between, unless upon a great and reasonable cause, to be approved by the Curate.

And also they shall warn them, that without like great cause and necessity they procure not their Children to be baptized at home in their houses. But when need shall compel them so to do, then Baptism shall be administered on this fashion:

First, let the Minister of the Parish (or, in his absence, any other lawful Minister that can be procured) with them that are present call upon God, and say the Lord's Prayer, and so many of the Collects appointed to be said before in the Form of Public Baptism, as the time and present exigence will suffer. And then, the Child being named by some one that is present, the Minister shall pour Water upon it, saying these words:

N. I baptize thee In the name of the Fa-

lung zu beseitigen, sehe man die wahre Erklärung desselben und die Gründe, warum es heutzubehalten ist, im dreßßigsten Canon, der im Jahre 1604 zuerst bekannt gemacht wurde.

O r d n u n g

nach welcher die

**Privattaufe in den Häusern
verrichtet werden soll.**

Die Prediger eines jeden Kirchspiels sollen die Gemeine öfters ermahnen, die Taufe ihrer Kinder nicht länger als bis zum ersten, oder andern Sonntage nach deren Geburt, oder bis zu einem dazwischen fallenden Festtage zu verschieben, es wäre denn, daß sie große und gültige, von dem Prediger zu billigende, Ursachen zum Gegentheile hätten.

Auch soll die Gemeine erinnert werden, ihre Kinder, ohne gleich wichtige Ursachen, und ohne, daß es die Nothwendigkeit erfordert, nicht in ihren Häusern taufen zu lassen. Wenn aber diese Nothwendigkeit eintritt, so soll die Taufe folgendermaßen verrichtet werden:

Zuerst soll der Prediger des Kirchspiels oder, in dessen Abwesenheit, irgend ein anderer rechtmäßiger Prediger, den man haben kann, mit denen, die gegenwärtig sind, Gott anrufen, das Gebet des Herrn und so viele der im Formular der öffentlichen Kindertaufe verordneten Collecten beten, wie Zeit und Umstände es erlauben. Darauf, wenn einer der Anwesenden

Pour ôter tout scrupule touchant l'usage du signe de la croix au baptême, on en pourra voir la vraie explication, et les justes raisons que l'on a eues de le retenir, dans le xxx. canon, qui fut publié pour la première fois en l'année 1604.

Ordre pour l'Administration du

BAPTEME DOMESTIQUE
DES ENFANS.

Les ministres de chaque paroisse exhortent souvent leurs paroissiens, de ne point différer le baptême de leurs enfans plus long-temps que le premier ou second dimanche après leur naissance, ou que le prochain jour de fête (en cas qu'il en survienne dans cet intervalle,) à moins que ce ne soit pour quelque raison valable qui ait leur approbation.

Et ils leur conseilleront en même temps, de ne point faire baptiser leurs enfans dans leurs maisons sans de fortes raisons et sans une pressante nécessité.

En ce dernier cas, le baptême sera administré de cette manière.

D'abord, que le ministre de la paroisse (ou en son absence, aucun autre légitime ministre qui se pourra trouver,) invoque le nom de Dieu avec les personnes présentes; qu'il récite l'Oraison Dominicale, et autant des collectes qui se doivent dire, selon la forme prescrite pour le baptême qui se fait en public, que le temps et la nécessité le permettront. Et lorsque l'enfant aura été nommé par quelqu'un des assistans, le ministre lui versera de l'eau sur le visage, disant ces paroles:

la verdadera Explicacion de ella, y las justas Razones para retenerla se pueden ver en el Canon XXX. publicado en el Año MDCIV.

La Administracion de

BAUTISMO PRIVADO DE PARVULOS

En Casas particulares.

El Cura de cada Parroquia amonestará muchas veces al pueblo, que no dilaten el Bautismo de sus infantes mas alla del primero ó segundo Domingo despues de su Nacimiento, ú otro dia de fiesta que venga entre ellos, á no haber causa suficiente, que debe ser aprobada por el Cura.

Y tambien los amonestará, que sin semejante causa no procuren sean bautizados sus infantes en sus casas. Mas quando la necesidad obligare á ello, entónces el Bautismo será administrado en esta manera.

Primeramente el Ministro de la Parroquia, (ó en su ausencia, otro Ministro legal que se hallare) con los demas presentes, invoque á Dios y diga la Oracion Dominica, y de las Colectas señaladas ántes en la Forma de Bautismo Publico, quantas el tiempo y la urgencia permitiere. Y entónces el infante, siendo nombrado por alguno de los presentes, el Ministro derramará agua sobre él, diciendo estas palabras;

N. YO te bautizo, En el Nombre del Padre, y del Hijo, y del Espíritu santo. Amen.

Τότε γονυπετούντων ἀπάντων ὁ Λειτουργὸς εὐχαριστήσῃ τῷ Θεῷ, λέγων.

ΧΑΡΙΝ σοι, ἐλεημονέστατε Πάτερ, ἐκ καρδίας ἡμῶν ἀποδίδομεν, ὅτι ἠδούκησας τοῦτο τὸ βρέφος τῷ ἁγίῳ Πνεύματι ἀναγεννῆσαι, καὶ ὡς ἰδίον τέκνον σου δι' υἱοθεσίας ἀποδέξασθαι, καὶ τῇ ἁγίᾳ σου Ἐκκλησίᾳ ἐμφυτεῦσαι· Καὶ ταπεινοφρόνως δεόμεθα σου χαρίζεσθαι ἵνα ὥσπερ τοῦ θανάτου τοῦ Ἰουῦ σου κοινωνὸν ἐγενήθῃ, οὕτω καὶ τῆς ἀναστάσεως αὐτοῦ μετέσχη' ἵνα καὶ τὸ τελευταῖον μετὰ τοῦ τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας σου καταλείμματος τῆς αἰωνίου βασιλείας σου κληρονόμου γένηται, διὰ Ἰησῆ Χριστῆ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἀνευδοιάστως δὲ πεπεισθῶσαν, ὅτι τὸ παιδίον οὕτως βαπτισθὲν, νομίμως καὶ ἀποχρώντως βεβαίπτισται, καὶ οὐδαμῇ χρεῖαν ἔχει τοῦ ἀναβαπτισθῆναι. Οὐ μὴν ἀλλ' εἰ τὸ παιδίον τόνδε τὸν τρόπον βαπτισθὲν περιγεννηταί, συμφέρει αὐτὸ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν προσενεχθῆναι, ὅπως εἰ ὁ τῆς αὐτῆς Παροικίας Λειτουργὸς ἐβάπτισε τὸ παιδίον, τῷ παρόντι Ὁμίλῳ γνωρίζηται ὁ ἀληθινὸς τρόπος τοῦ πρότερον ὑπ' αὐτοῦ ἰδίᾳ τελεσθέντος Βαπτίσματος. Τότε δὲ οὕτως ἔρει.

ΓΝΩΡΙΖΩ ὑμῖν ὅτι κατὰ τὴν προσήκουσαν καὶ καθεστηκυίαν τῆς Ἐκκλησίας τάξιν, ἐν τοιῷδ' χρόνῳ καὶ τοιῷδ' τόπῳ ἐνώπιον πολλῶν μαρτύρων ἐβάπτισα τὸ τοῦ παιδίου.

Εἰ δὲ τὸ παιδίον ὑπ' ἄλλου τινὸς νομίμου Λειτουργοῦ ἐβαπτίσθη, τότε ὁ Λειτουργὸς τῆς Παροικίας ὅπου ἐτέχθη καὶ ἐβαπτίσθη τὸ παιδίον, δοκιμάσει καὶ πειράσει εἰ ἄρα νομίμως ἐβαπτίσθη τὸ παιδίον ἢ μή. Τότε δέ, εἰ οἱ τὸ παιδίον ὅτινον εἰς τὴν Ἐκκλη-

Τότε πάντες γονατίζοντες ὁ Λειτουργὸς εὐχαριστῇ τὸν Θεὸν καὶ λέγῃ·

ΕΞ ὅλης τῆς καρδίας μας σὲ εὐχαριστοῦμεν ἐλεημονέστατε Πατέρα, ὅτι σοὶ ἤρесе 'να ἀναγεννήσῃς τοῦτο τὸ βρέφος, μὲ τὸ ἅγιόν σου Πνεῦμα, καὶ 'να τὸ δεχθῇς διὰ τῆς υἱοθεσίας ὡς ἰδίον σὲ τέκνον, καὶ 'να τὸ ἐμφυτεύῃς εἰς τὴν ἁγίαν σου Ἐκκλησίαν. Καὶ ταπεινοφρόνως σὲ παρακαλοῦμεν 'να δώσῃς, καθὼς ἐγεννήθῃ κοινωνὸν τοῦ θανάτου τοῦ Ἰουῦ σου, οὕτω καὶ τῆς ἀναστάσεώς τοι συμμεταλάβῃ' ὥστε τὸ τελευταῖον μὲ τὸ ἐπίλοιπον τῆς ἁγίας σου ἐκκλησίας γίνῃ κληρονόμος τῆς αἰωνίου σου βασιλείας διὰ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Καὶ ἂς μὴ ἀμφιβάλλωσιν ὅτι τὸ βρέφος ἥτως βαπτισθὲν εἶναι νομίμως καὶ πρεπόντως βαπτισμένον, καὶ ὅτι δὲν ἔχει χρεῖα 'να βαπτισθῇ πάλιν. Ὅμως, ἐάν τὸ οὕτως βαπτισθὲν βρέφος ζῇ, εἶναι εὐλογον 'να φερθῇ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, ὅπως εἴν ὁ Λειτουργὸς ὁ ἴδιος τῆς Παροικίας τὸ ἐβάπτισεν αὐτὸς ἢ ἡ Σύναξις ἀναγνωρίσῃ τὸν ἀληθινὸν τρόπον τὸν ὑπ' αὐτοῦ μερικίως δοθέντος βαπτίσματος· καὶ τότε λέγει οὕτως·

ΣΑΣ βεβαιῶν ὅτι κατὰ τὸν πρέποντα καὶ διαλαχθέντα νόμον τῆς ἐκκλησίας εἰς τοιοῦτον καιρὸν καὶ τόπον, παρόντων διαφόρων μαρτύρων ἐβάπτισα τοῦτο τὸ βρέφος.

Ἀλλ' ἐάν τὸ βρέφος ἐβαπτίσθη ὑπ' ἄλλον νομίμου Λειτουργοῦ, τότε ὁ τῆς Παροικίας εἰς τὴν ὅποιαν τὸ βρέφος ἐγεννήθη καὶ ἐβαπτίσθη, θελεῖ ἐξετάσειν, καὶ κυττάειν ἐάν τὸ βρέφος ἐβαπτίσθη κατὰ τὸν νόμον ἢ ὅχι.

¶ *Tum, cunctis in genua provolutis, Minister Deo gratiasaget, dicens:*

EX animo tibi gratias agimus, Pater summe misericors! quod dignatus sis Infantem hunc Sancto Spiritu tuo regenerare, eum in filium tuum adoptivum assumere, et sanctæ Ecclesiæ tuæ corpori inserere. Supplices etiam te rogamus, largiaris, ut, quemadmodum jam participes factus est mortis Filii tui, sic et resurrectionis ejus fiat participes; et tandem, cum reliquis Sanctis tuis, æterni regni hæreditatem consequatur, per eundem Filium tuum, Dominum nostrum. Amen.

¶ *Ne autem ullo modo dubitent, quin Infans, eo modo sacro Baptismo tinctus, sit rite et sufficienter baptizatus; adeo ut nefas sit eum denovo baptizari. Si tamen Infans, ad hunc modum baptizatus, superstes fuerit, eum expedit in Ecclesiam afferri, ut, si Parochus ipse illum baptizaverit, Ecclesiæ certior fiat de vera formula baptismi ab eo privatim usurpata. Re autem sic se habente, ita dicit:*

EGO vobis denuntio, me Infantem istum [hoc, vel illo, tempore et loco] juxta legitimum præscriptumque Ecclesiæ ritum, pluribus coram festibus, baptizasse.

¶ *Si autem Infans ab aliquo alio Ministro legitimo baptizatus fuerit, tunc Ministre Parochiæ illius, in qua natus est Infans et baptizatus, examinabit, atque perquiret, fueritne Infans rite baptizatus an non?*

Poi inginocchiandosi tutti, il Piovano renderà grazie a Dio, dicendo.

NOI ti rendiamo cordiali grazie, Padre misericordiosissimo, che t' ha piaciuto rigenerar questo fanciullo con lo tuo Santo Spirito, riceverlo per tuo proprio figliuolo per adozione, ed incorporarlo nella tua Santa Chiesa, e ti supplichiamo umilmente, di fare che siccome esso ora si fa partecipe della morte del tuo Figliuolo, lo sia della sua risurrezione pure; E che finalmente col rimanente de' tuoi Santi, erediti il tuo Regno eterno, per esser tuo Figliuolo Gesù Cristo, nostro Signore. Amen.

Ne dubitino punto che il bambino, così battezzato non sia legalmente e sufficientemente battezzato; e che debba esser ribattezzato. Nulladimeno, se il bambino così battezzato viene a risanarsi, sarà expediente di portarlo nella Chiesa, acciocchè, se l' Piovano della medesima Parocchia ha battezzato lui stesso questo bambino, la Congregazione resti accertata della vera forma del battesimo, da lui, privatamente usata: nel qual caso, egli dirà così.

IO vi faccio fede, che secondo l' debito e prescritto Ordine della Chiesa; in tal tempo, ed in tal luogo, ho battezzato questo in presenza di varii testimonii.

Ma se il bambino sarà stato battezzato da qualche altro legittimo Piovano allora il Ministro della Parocchia dove è nato il bambino o battezzato, esaminerà e proverà se il bambino è stato legittimamente battezzato se il

ther, and of the Son, and of the Holy Ghost. Amen.

Then, all kneeling down, the Minister shall give thanks unto God, and say,

WE yield thee hearty thanks, most merciful Father, that it hath pleased thee to regenerate this Infant with thy holy Spirit, to receive him for thine own Child by adoption, and to incorporate him into thy holy Church. And we humbly beseech thee to grant, that as he is now made partaker of the death of thy Son, so he may be also of his resurrection; and that finally, with the residue of thy Saints, he may inherit thine everlasting kingdom; through the same thy Son Jesus Christ our Lord. Amen.

And let them not doubt, but that the Child so baptized is lawfully and sufficiently baptized, and ought not to be baptized again. Yet nevertheless, if the Child, which is after this sort baptized, do afterwards live, it is expedient that it be brought into the Church, to the intent that, if the Minister of the same Parish did himself baptize that Child, the congregation may be certified of the true Form of Baptism, by him privately before used: In which case he shall say thus,

ICERTIFY you that according to the due and prescribed Order of the Church, at such a time, and at such a place, before divers witnesses I baptized this Child.

But if the Child were baptized by any other lawful Minister, then the Minister of the Parish, where the Child was born or christened, shall examine and try whether the

dem Kinde einen Namen gegeben hat, soll der Prediger Wasser über dasselbe gießen und sprechen:

Ich taufe dich im Namen des Vaters, des Sohnes und des heiligen Geistes. Amen.

Dann knien alle nieder und der Prediger soll folgenden Dankgebet sprechen:

Wir sagen dir innigsten Dank, barmherziger Vater, daß du dieses Kind, durch deinen heiligen Geist, wiedergeboren, es zu deinem eigenen Kinde angenommen und deiner heiligen Kirche einverleibt hast. Demüthig bitten wir dich, verleihe, daß es an der Auferstehung deines Sohnes Theil haben möge, wie es jetzt seines Todes theilhaftig geworden ist, und laß es endlich, mit allen deinen Heiligen ein Erbe deines ewigen Reichs werden, durch Jesum Christum, unsern Herrn. Amen.

Niemand darf zweifeln, ob ein auf diese Weise getauftes Kind auch rechtmäßig und gehörig getauft sey. Es soll daher nicht wider getauft werden. Bleibt es am Leben, so wird es schädlich seyn, daß man es in die Kirche bringe, das mit der Prediger des Kirchspiels, wenn er das Kind selbst getauft hat, der ganzen Gemeinde versichern könne, daß es nach der rechten Form im Hause von ihm getauft worden; und in einem solchen Falle soll er also sprechen:

Ich versichere euch, daß ich dieses Kind, zu der Zeit und an dem Orte, vor verschiedenen Zeugen, der vorgeschriebenen Kirchenordnung gemäß, getauft habe.

Wäre das Kind aber von einem andern rechtmäßigen Prediger getauft worden, so soll der Prediger des Kirchspiels, in welchem das Kind geboren und

N. JE te baptise au nom du Père, et du Fils, et du Saint-Esprit. Amen.

Puis chacun s'agenouillant, le ministre rendra grâces à Dieu, et dira:

NOUS te rendons grâces de tout notre cœur, Père très-miséricordieux, de ce qu'il t'a plu de régénérer cet enfant par ton Saint-Esprit, de le recevoir pour ton enfant par adoption, et de l'incorporer dans ta sainte église. Et nous te supplions humblement de lui faire la grâce, que comme il est présentement fait participant de la mort de ton Fils, il le soit aussi de sa resurrection; tellement qu'enfin il soit fait héritier de ton royaume éternel avec le reste de tes saints, par Jésus-Christ ton Fils notre Sauveur. Amen.

Et qu'on ne doute point que l'enfant ainsi baptisé ne le soit valablement et suffisamment; par conséquent qu'il ne doit point être baptisé de nouveau. Néanmoins, si l'enfant survit à un tel baptême, il doit être présenté à l'église; afin que dans le cas où le ministre de la paroisse l'aura lui-même baptisé, il puisse certifier l'assemblée qu'il l'a été dans les formes prescrites par le rituel: auquel cas il dira ainsi:

JE vous certifie, qu'en présence de plusieurs témoins, en tel temps, et en tel lieu, j'ai baptisé cet enfant selon l'ordre prescrit par l'église.

Mais si l'enfant a été baptisé par quelqu'autre ministre légitime; celui de la paroisse où l'enfant est né, ou de celle où il a été baptisé, s'informera si l'on s'est servi des formes pres-

Entonces arrodillados todos, el Ministro dará gracias á Dios, y dirá,

NOSOTROS te damos cordiales gracias, ó Padre misericordioso, porque te agradó regenerar este Infante con tu Espíritu santo: recibirle por tu hijo adoptivo, é incorporarle en tu santa Iglesia. Y humildemente te suplicamos concedas, que como él es ahora hecho participe de la muerte de tu Hijo, asimismo lo sea de su resurreccion: y que finalmente con el residuo de tus Santos, herede tu reyno eterno, mediante el mismo tu Hijo Jesu-Christo nuestro Señor. Amen.

Y no duden que el infante bautizado de este modo está legal y suficientemente bautizado, y no debe ser bautizado segunda vez. Con todo eso, si el infante que fuese bautizado de este modo, sobreviviere, conviene que sea llevado á la Iglesia, á fin que si el Ministro de la misma Parroquia fue el que lo bautizó, la Congregacion se asegure de la forma verdadera de Bautismo que usó privadamente: y en este caso dirá así,

YO os certifico, que segun el orden debido y prescripto de la Iglesia, en tal tiempo, y en tal lugar, delante de diversos testigos yo bautizé este infante.

Mas si el Parvulo fué bautizado por algun otro Ministro legal: entonces el Ministro de la Parroquia en donde el infante nació y se bautizó, examinará si el infante fué legalmente, ó no, bautizado. En caso que los que traen

σίαν προσφέροντες ἀποκρίθονται, ὅτι ἡδὴ βεβήκισται τὸ παῖδιον, ὁ Λειτουργὸς πορρωτέρω ἐξετάσει αὐτὸν λέγων.

ΠΑΡΑ τίνος ἐβαπτίσθη τοῦτο τὸ παῖδιον;
Τίνες παρίσαν ἐν ᾧ βαπτίζεσθαι τὸ παῖδιον;
Ἐπειδὴ ἐστὶ ὅπως τῶν τῷ Μυστηρίῳ τούτῳ οὐσώδως προσήκοντων παραλείφθαι ἅτα συμβαίη ἂν διὰ τὸν φόβον ἢ διὰ τὴν ἐπέειξιν ἐν τοῖς τοιοῦτοις τῆς ἀνάγκης καιροῖς, ἔτι οὖν ἐπερωτῶ ὑμᾶς,

Ποῖα τινὶ ἔβαπτίσθη τοῦτο τὸ παῖδιον;
Ποίους τινὶ ῥήμασιν ἐβαπτίσθη τοῦτο τὸ παῖδιον;

Ἐάν δὲ ὁ Λειτουργὸς ἐξ ἀποκρίσεων τῶν τῷ παῖδιον προσφερόντων κατανοήσῃ πάντα κατὰ τὸ δέον διαπεπράχθαι, τότε οὐκ ἀναβαπτίσει τὸ παῖδιον, ἀλλὰ προσδέξεται αὐτὸ, ὡς ἐναριθμῶν τῇ ποιμνῇ τοῦ ὄντως Χριστιανοῦ λαοῦ, λέγων οὕτως.

ΓΝΩΡΙΖΩ ὑμῖν, ὅτι ἐν τούτῳ τῷ ἔργῳ καλῶς καὶ κατὰ τὴν προσήκουσαν τάξιν πάντα πειπρακται πρὸς τὸ βάπτισμα τοῦ παῖδιον τοῦτον φέροντα ὃ ἐν τῇ συμφύτῳ ἁμαρτίᾳ καὶ ὀργῇ Θεοῦ γεγεννημένον, νῦν διὰ λουτροῦ Παλιγγενεσίας, ἐν τῷ Βαπτίσματι ἀναγράφεται εἰς κατάλογον τῶν τοῦ Θεοῦ τέκνων τε καὶ ζωῆς αἰώνιον κληρονόμων. Καὶ γὰρ ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς οὐκ ἀπαναίνεται τὴν χάριν καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ πρὸς τοιαῦτα τὰ βρεφὴ ἐκτείνειν, ἀλλὰ φιλοφρονέσαστα προσκαλεῖται αὐτὰ, καθάπερ τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον εἰς τὴν παραμυθίαν ἡμῶν μαρτυρεῖ τὸνδε τὸν τρόπον,

Εὐαγγ. κατὰ Μάρκ. ι' ιγ'.

ΠΡΟΣΕΦΕΡΟΝ τῷ Χριστῷ παιδία ὅπως τὰ

Si fuerit, et illi qui Infantem in Ecclesiam attulerunt, responderint, Infantem istum jam baptizatum esse, tunc Minister eos ulterius examinabit, dicens:

A QUO baptizatus est Infans iste?

Quis praesens adfuit, cum baptizatus est infans iste?

Quoniam fieri potest, ut nonnulla, quae ad hujus sacramenti essentiam spectant, praeter metu aut nimiam festinationem, in tanta periculi urgenti necessitate, ommissa sint, ideo quaero a vobis,

Quo liquore baptizatus est Infans iste?

Quibus verbis infans iste baptizatus est?

¶ *Quod si Minister, ex eorum responsionibus qui Infantem sistunt, omnia rite legitimeque peracta compererit; tunc Infantis baptismum non iterabit; sed illum recipiet, tanquam unum e grege vere Christiani populi, dicens in hunc modum:*

ΕΓΩ vobis denuntio, re ita se habente, rite legitimeque, atque juxta ordinem, cuncta esse peracta circa baptismum hujus Infantis; qui, natus in originali peccato, et sub ira Dei, nunc est, per lavacrum regenerationis in Baptismo, in numerum filiorum Dei et haereditum vitae aeternae co-optatus. Quippe Dominus noster, Jesus Christus, gratiam suam ejusmodi infantibus non denegat; sed eos ad se peramanter invitat, ut testatur Evangelium ad magnam nostram consolationem, in hunc modum:

Evangelium. S. Marc. x. 13.

ΕΤ offerebant illi parvulos, ut tangeret

Καὶ ἐὰν οἱ πρὸς τὴν ἐκκλησίαν φέροντες τὸ βρέφος ἀποκρίνονται, ὅτι ἐβαπτίσθη, τότε ὁ Λειτουργὸς τὰς ἐξετάσεις περαιτέρω λέγων·

ΠΟΙΟΣ ἐβάπτισε τὸ βρέφος;

Ποῖος ἦτο παρὼν ὅταν ἐβαπτίσθη;

Ἐπειδὴ ἐνδέχεται ἵνα ἀμελήσῃ τι τῶν εἰς τὸ μυστήριον τοῦτο ἀναγκαίων φοβούμεντοις ἢ βιαζομένοις εἰς τοιαύτην ἀνάγκην· λοιπὸν σὰς ἐρωτῶ ἀκόμη,

Μὲ ποίαν οὐσίαν τὸ βρέφος τοῦτο ἐβαπτίσθη;

Μὲ ποίους λόγους τὸ βρέφος τοῦτο ἐβαπτίσθη;

Καὶ ἐὰν ὁ Λειτουργὸς εὕρῃ ἀπὸ τὰς ἀποκρίσεις τῶν ὁσων ἔφερον τὸ βρέφος, ὅτι τὰ πάντα κατὰ τὸ πρέπον ἐπράχθησαν, τότε δὲν θέλει τὸ μεταβαπτίσαι, ἀλλὰ θέλει τὸ δεχθῆναι ὡσανῶν ἐνα τοῦ ποιμνίου τῶν ἀληθινῶν Χριστιανῶν, λέγων οὕτως·

ΣΑΣ βεβαιῶν ὅτι εἰς τοῦτο τὸ ἔργον τὰ πάντα κατὰ τὸ πρέπον ἐπράχθησαν, καὶ κατὰ τὸν νόμον εἰς τὸ βάπτισμα τοῦ βρέφους τῆς. Τὸ ὅποιον γεννηθὲν εἰς τὴν συμφύτῳ ἁμαρτίαν, καὶ εἰς τὴν ὀργὴν τοῦ Θεοῦ εἶναι τῶρα διὰ τοῦ λουτροῦ τῆς ἐν τῷ βαπτίσματι παλιγγενεσίας συγκαταριθμῶν μετὰ τὰ τέκνα τοῦ Θεοῦ, καὶ τοὺς κληρονόμους τῆς αἰωνίου ζωῆς· ὅτι ὁ Κύριος μας Ἰησοῦς Χριστὸς δὲν ἀπαρνείται τὴν χάριν καὶ τὸ ἔλεος τοῦ εἰς τοιαῦτα βρέφη ἀλλὰ φιλοφρονέστατα τὰ καλεῖ, καθὼς τὸ ἅγιον εὐαγγέλιον μαρτυρεῖ πρὸς ἀνάπαυσιν μας εἰς τοῦτον τὸν τρόπον.

Μάρκ. ι' ιγ'.

ΕΦΕΡΟΝ πρὸς τὸν Ἰησοῦν παιδία ὅπως τὰ

o no. Nel qual caso, se quelli che portano il bambino in Chiesa, rispondono che quel bambino è già stato battezzato, allora il Piovano procederà ad esaminarli in oltre, dicendo,

DA chi è stato battezzato questo bambino?

Chi era presente quando questo bambino fu battezzato?

Perché qualche cosa d'essenziale a questo Sacramento può esser stata trascurata, sia per timore, o troppa fretta, in casi simili d'estremità; perciò vi domando di più.

Con qual materia è stato battezzato questo bambino?

Con quali parole è egli stato battezzato?

E se l' Piovano trova dalle risposte di quelli c' han portato il bambino, ch' ogni cosa è stata fatta come si deve; in tal caso non lo tornerà a battezzare, anzi lo riceverà come uno della Greggia del vero Popolo cristiano, dicendo.

IO vi faccio fede, che in questo caso ogni cosa è ben fatta, e conforme al buon ordine, per quanto spetta al battesimo di questo bambino il quale essendo nato in peccato originale, e nell' ira di Dio, viene ora per il lavacro di rigenerazione, nel Battesimo ricevuto nel numero del figliuolo di Dio, ed eredi della vita eterna: Perché il nostro Signore Gesù Cristo non ricusa la sua grazia e misericordia a tali fanciullini, anzi li chiama amorevolissimamente a sé, siccome il Santo Evangelo ce lo dichiara a nostro conforto in questo modo.

L' Evangelo. S. Marco x. 13.

FURONO presentati de' piccoli bambini a

Child be lawfully baptized, or no. In which case, if those that bring any Child to the Church do answer, that the same Child is already baptized, then shall the Minister examine them further, saying,

BY whom was this Child baptized?
Who was present when this Child was baptized?

Because some things essential to this Sacrament may happen to be omitted through fear or haste, in such times of extremity; therefore I demand further of you,

With what matter was this Child baptized?
With what words was this Child baptized?

And if the Minister shall find by the answers of such as bring the Child, that all things were done as they ought to be; then shall not he christen the Child again, but shall receive him as one of the flock of true christian people, saying thus,

I CERTIFY you, that in this case all is well done, and according unto due order, concerning the baptizing of this Child; who being born in original sin, and in the wrath of God, is now, by the laver of Regeneration in Baptism, received into the number of the children of God, and heirs of everlasting life: for our Lord Jesus Christ doth not deny his grace and mercy unto such infants, but most lovingly doth call them unto him, as the holy Gospel doth witness to our comfort on this wise.

St. Mark x. 13.

THEY brought young Children to Christ, that he should touch them; and his disciples rebuked those that brought them. But

getauft ist, untersuchen, ob es auf die gehörige Art getauft worden, oder nicht. In diesem Falle, wenn diejenigen, die das Kind zur Kirche bringen, versichern, daß es die Taufe schon empfangen habe, soll der Prediger sie folgendermaßen weiter befragen:

Von wem ist dieses Kind getauft worden?

Wer war gegenwärtig, als dieses Kind getauft wurde?

Weil aus Furcht oder in der Eile, in einer solchen Zeit der Noth, von dem, was zu diesem Sacramente wesentlich gehört, etwas ausgelassen seyn konnte, so frage ich euch ferner:

Womit ist dieses Kind getauft worden?

Mit welchen Worten ist dieses Kind getauft?

Erstleht nun der Prediger aus den Antworten des Vaters, die das Kind bringen, daß, im Wesentlichen, nichts bey der Taufe desselben versehen oder ausgelassen worden so soll er das Kind nicht noch einmal taufen, sondern dasselbe als ein Mitglied der wahren christlichen Herde aufnehmen, und sprechen:

Ich versichere euch, daß in diesem Falle, die Taufe dieses Kindes betreffend, alles gehörig und in geziemender Ordnung verrichtet worden ist. So ist nun dieses Kind, das in der Erbsünde und unter dem Zorne Gottes geboren war, durch das Bad der Wiedergeburt in der Taufe, in die Zahl der Kinder Gottes und der Erben des ewigen Lebens aufgenommen: denn unser Herr, Jesus Christus, versagt seine Gnade und Barmherzigkeit solchen Kindern nicht, sondern ruft sie aufs liebevollste zu sich, wie das heilige Evangelium, zu unserm Troste, folgendermaßen bezeuget:

crites. Et dans le cas où ceux qui ont apporté l'enfant à l'église répondront affirmativement, le ministre les examinera plus particulièrement encore, leur proposant les questions suivantes:

PAR qui a été baptisé cet enfant?

Qui étoit présent quand cet enfant a été baptisé?

Et comme il est possible que dans une telle extrémité, il a pu arriver que l'on ait omis quelque chose d'essentiel à ce sacrement, soit par crainte ou par précipitation, je vous demande de plus,

Avec quoi a été baptisé cet enfant?

De quels mots s'est-on servi en le baptisant?

Que si le ministre trouve par les réponses de ceux qui apportent l'enfant, que toutes les formalités prescrites ont été remplies, il ne baptisera point l'enfant de nouveau, mais le recevra comme vrai membre de l'église chrétienne, en disant:

JE vous certifie, que toutes les formalités requises ont été remplies au baptême de cet enfant; lequel étant né en péché originel, et sujet à la colère de Dieu, est maintenant par l'ablution de la régénération au baptême, reçu au nombre des enfans de Dieu, et des héritiers de la vie éternelle: car notre Seigneur Jésus-Christ ne refuse point sa grâce et sa miséricorde à de tels petits enfans; au contraire, il les appelle affectueusement à soi, comme son Saint Evangile le témoigne à notre consolation en ces paroles:

L'Evangile, St. Marc x. 13.

ON présenta à Jésus-Christ de petits en-

algún infante á la Iglesia, respondan que está ya bautizado, el Ministro examinará mas por menudo, diciendo,

¿POR quien fué este Parvulo bautizado?

¿Quien estuvo presente quando este infante fué bautizado?

Porque acontece que algunas cosas esenciales á este Sacramento se omiten por miedo ó demasiada prisa en peligro urgente; portanto Yo os demando mas,

¿Con qué materia fué bautizado este infante?

¿Con qué palabras fué este infante bautizado?

Y si el Ministro hallare por las respuestas de los que traen el Parvulo, que todo se hizo como conviene; no bautizará al infante segunda vez, sino le recibirá como uno del rebaño del verdadero pueblo christiano, diciendo así,

YO os aseguro que en el caso presente, y respecto al bautismo de este Infante todo se ha hecho bien y debidamente; y que habiendo nacido en pecado original, y en la ira de Dios, por medio del lavatorio de Regeneracion del Bautismo se halla al presente contado en el numero de los hijos de Dios, y herederos de la vida eterna: porque nuestro Señor Jesu-Christo no niega su gracia y merced á semejantes criaturas, sino que los llama amorosamente á sí, como el santo Evangelio lo atestigua para consuelo nuestro, en estas palabras.

ται αὐτῶν, οἱ δὲ μαθηταὶ ἐπετίμων τοῖς προσφύροισιν· ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς ἠγανάκτησε, καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Ἄφετε τὰ παῖδια ἔρχεσθαι πρὸς με, καὶ μὴ κωλύετε αὐτά· τῶν γὰρ τοιούτων ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅς ἐάν μὴ δέξηται τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ὡς παῖδιον, οὐ μὴ εἰσέλθῃ εἰς αὐτήν· καὶ ἐναγκαλισάμενος αὐτά, τιθεὶς τὰς χεῖρας ἐπ' αὐτά, ἡλόγηε αὐτά.

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ Εὐαγγελίου, βραχεῖαν τὴν παλαιάν εἰς τὰ ῥήματα τοῦ Εὐαγγελίου ποιήσει ὁ Διευθυντής.

ΑΓΑΠΗΤΟΙ, ἀκούετε ἐν τοῦτῳ τῷ Εὐαγγελίῳ, κ. τ. λ.

ΠΑΤΕΡ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς· κ. τ. λ.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ καὶ αἰώνιε Θεὸς, κ. τ. λ.

Τότε ὁ Ἱερεὺς ἐρωτήσει τὸ ὄνομα τοῦ παιδίου, ὅπερ ἦν ἡλικία οἱ συμπατέρες τε καὶ συμμητέρες ἀπηγγείλαντο, ὁ Ἱερεὺς λέξει.

ΜΩΝ ἐν ὀνόματι τοῦ παιδίου τοῦτῳ ἀποτάττει τῷ Διαβόλῳ καὶ πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ, ματαία τῇ πομπῇ καὶ δόξῃ τοῦ κόσμου, ταῖς τε πλεονεξίαις αὐτοῦ, καὶ ταῖς ἀσελγείαις τῆς σαρκὸς ἐπιθυμίαις, ὥστε μὴ βούλεσθαι αὐταὶ ἐπεσθαι, μὴτ' ὑπ' αὐτὸν ἄγεσθαι;

Ἀποκρίσις. Ναί, πᾶσι τέτοις ἀποτάττομαι.

Διευθυντής.

ΠΙΣΤΕΥΕΙΣ εἰς Θεὸν Πατέρα παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς; Καὶ εἰς Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν Υἱὸν αὐτοῦ μονογενῆ, Κύριον ἡμῶν; καὶ ὅτι συνελήφθη ἐκ Πνεύματος ἁγίου, ἐγεννήθη ἐκ Μαρίας τῆς Παρθένου, ἔπα-

γγίξῃ, καὶ οἱ μαθηταὶ ἐπετίμων τὰς προσφύροντας αὐτά, ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς ἠγανάκτησε καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς· Ἀφίστατε τὰ παῖδια· ναὶ ἔλθωσι πρὸς ἐμέ, καὶ μὴ τὰ ἐμποδίζετε, τῶν γὰρ τοιούτων εἶναι ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Ἀληθῶς σὰς λέγω, ὅποιος δὲν δεχθῇ τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ὡς ἄνθρωπος παῖδιον, δὲν θέλει εἰσελθεῖν εἰς αὐτήν. Καὶ ἐναγκαλίσεν αὐτά, καὶ ἔβαλεν ἐπάνω τῶν τὰς χεῖρας τῶν καὶ τὰ εὐλόγησε.

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ εὐαγγελίου ὁ Διευθυντής κάμνει τὴν αὐτὴν βραχεῖαν παρακαλεῖν εἰς τὰ ῥήματα τοῦ εὐαγγελίου, καθὼς ἐν τῷ εἰς τὴν ἐκκλησίαν παιδοβαπτισμῷ.

ΑΓΑΠΗΤΟΙ, ἀκούετε εἰς τοῦτο τὸ Εὐαγγέλιον, κ. τ. λ.

ΠΑΤΕΡ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, κ. τ. λ.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΟΡ καὶ αἰώνιε Θεὸς, κ. τ. λ.

Τότε ὁ Ἱερεὺς ἐρωτᾷ τὸ ὄνομα τοῦ βρέφους, καὶ ὁ δὲ ὑπὸ τῶν συμπατέρων καὶ συμμητέρων ὁ Διευθυντής λέγει,

ΑΡΝΗΣΑΙ σὺ εἰς τὸ ὄνομα τοῦ βρέφους τέττατον τὸν διάβολον, καὶ πάντα τὰ ἔργα τῶν ματαίων πομπῇ καὶ δόξαν τοῦ κόσμου, καὶ τὰς πλεονεξίας αὐτοῦ, καὶ τὰς ἀσελγείας ἐπιθυμίας τῆς σαρκὸς, ὥστε να μὴ τὰς ἀκούσης μήτε ὁδηγήθῃς ἀπ' αὐτὰς;

Ἀποκρίσις. Ναί. Ταῦτα πάντα ἀπαρνήμαι.

Διευθυντής.

ΠΙΣΤΕΥΕΙΣ σὺ εἰς τὸν Θεὸν τὸν Πατέρα παντοκράτορα, ποιητὴν τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς;

illos. Discipuli autem comminabantur offerentibus. Quos cum videret Jesus, indignatus tulit, et ait illis: Sinite parvulos venire ad me; et ne prohibueritis eos. Talium enim est regnum Dei. Amen dico vobis: quisquis non receperit regnum Dei velut parvulus, non intrabit in illud. Et complexans eos, et imponens inanus super illos, benedicebat eos.

¶ *Post praelectum Evangelium, Minister hanc brevem exhortationem super verba Evangelii recitabit:*

DILECTI, auditis in hoc Evangelio, &c. [*ut in Formula Baptismi Publici.*]

PATER noster, qui es in caelis, &c.

OMNIPOTENS et aeternus Deus, &c. [*ut in Formula Baptismi Publici.*]

¶ *Tum Presbyter quaerit Infantis nomen; quo a Susceptoribus et Susceptricibus prolato, Minister dicit:*

AN abrenuntias, Infantis istius nomine, Diabolo et omnibus operibus ejus, inani pompae et gloriae hujus saeculi, omnibus ejusdem cupiditatibus, et carnis concupiscentiis; adeo ut nec eas secuturus sis, nec iis te duci permittiturus?

Responsio. Abrenuntio istis omnibus.

Minister.

CREDIS in Deum, Patrem omnipotentem, creatorem caeli et terrae? et in Jesum Chris-

Cristo acciochè gli toccasse, ma i discepoli sgridavano coloro che gli presentavano. Gesù veduto ciò, s' indignò, e disse loro: lasciate i piccoli bambini venir a me, e non gli divietate: Perché di tali è il Regno di Dio. Io vi dico in verità che chiunque non avrà ricevuto il Regno di Dio come piccolo bambino, non entrerà in esso. E recatigli in braccio, ed imposte lor le mani, gli benedisse.

Dopo la lettura dell' Evangelo, il Piovano farà la stessa breve esortazione sopra le parole dell' Evangelo, siccome nel Battesimo Pubblico.

DILETTISSIMI voi udite in questo Evangelo &c.

PADRE nostro che sei ne' cieli; &c.

IDDIO eterno ed onnipotente, &c.

Poi il Prete domanderà il Nome del bambino, il quale essendo dai compari e comari pronunziato, il Piovano dirà,

RINUNZII tu nel nome di questo bambino, il diavolo e tutte le sue opere, la vana pompa e gloria del mondo, con tutte le sue concupiscenze di quello, e gli appetiti sensuali della carne, in tal modo che tu non gli vogli seguire, nè esser menato da essi.

Risposta. Gli rinunzio tutti quanti.

Piovano.

CREDI tu in Dio Padre Onnipotente, creatore del cielo e della terra?

PÆDOBAPTISMUS PRIVATUS.

when Jesus saw it, he was much displeased, and said unto them, Suffer the little children to come unto me, and forbid them not; for of such is the kingdom of God. Verily I say unto you, Whosoever shall not receive the kingdom of God as a little child, he shall not enter therein. And he took them up in his arms, put his hands upon them, and blessed them.

After the Gospel is read, the Minister shall make this brief Exhortation upon the words of the Gospel as in the Publick Baptism.

BELOVED, ye hear in this Gospel the, &c.

OUR Father, which art in heaven, &c.

ALMIGHTY and everlasting God, &c.

Then shall the Priest demand the Name of the Child; which being by the Godfathers and Godmothers pronounced, the Minister shall say,

DOST thou, in the Name of this Child, renounce the devil and all his works, the vain pomp and glory of this world, with all covetous desires of the same, and the carnal desires of the flesh, so that thou wilt not follow, nor be led by them?

Answer. I renounce them all.

Minister.

DOST thou believe in God the Father Almighty, Maker of heaven and earth?

And in Jesus Christ his only-begotten Son our Lord? And that he was conceived by the Holy Ghost; born of the Virgin Mary;

Marc. 10, 13—16.

Und sie brachten Kindlein zu ihm, daß er sie anrührete. Die Jünger aber fuhren die an, die sie trugen. Da es aber Jesus sahe, ward er unwillig und sprach zu ihnen: Lasset die Kindlein zu mir kommen, und wehret ihnen nicht, denn solcher ist das Reich Gottes. Wahrlich, ich sage euch: wer das Reich Gottes nicht empfahet als ein Kindlein, der wird nicht hineinkommen. Und er herzte sie, und legte die Hände auf sie, und segnete sie.

Nach Vorlesung des Evangelii soll der Prediger, über die Worte desselben, die folgende kurze Ermahnung sprechen:

Geliebte! Ihr höret in diesem Evangelio u. s. w. (Wie im Formular der öffentlichen Kindertaufe.)

Unser Vater, der du bist u. s. w.

Allmächtiger und ewiger Vater! In Demath danken wir dir, u. s. w.

Dann soll der Prediger nach dem Namen des Kindes fragen, und wenn dieser von den Taufzeugen ihm gesagt worden, soll er sprechen:

Entsagst du, im Namen dieses Kindes, dem Teufel und allen seinen Werken, der eiteln Pracht und Herrlichkeit dieser Welt, mit allem heftigen Verlangen nach derselben, und den sinnlichen Lusten des Fleisches, daß du ihnen nicht folgen und dich nicht von ihnen leiten lassen willst?

Antwort. Ich entsage dem allen.

Der Prediger. Glaubst du an Gott den Vater, den allmächtigen Schöpfer des Himmels und der Erde?

fans, afin qu'il les touchât; mais les disciples prenoient ceux qui les présentoiient. Et Jésus voyant cela, en fut indigné, et il leur dit: laissez venir à moi les petits enfans, et ne les empêchez point; car à tels est le royaume de Dieu. En vérité je vous dis, que quiconque ne recevra comme un petit enfant le royaume de Dieu, il n'y entrera point. Après les avoir donc pris entre ses bras, il les bénit en posant les mains sur eux.

Après la lecture de l'évangile, le ministre fera cette courte exhortation sur les paroles de l'évangile.

BIEN-AIMES, vous entendez, &c.

NOTRE Père qui es aux cieus, &c.

DIEU tout-puissant, et Père céleste, &c.

Alors le prêtre demandera aux parrains et aux marraines quel nom on a donné à l'enfant. Après avoir reçu leur réponse, il dira:

RENONCES-TU, au nom de cet enfant, au diable et à toutes ses œuvres, à la vaine pompe et à la vaine gloire de ce monde, et à toutes ses convoitises, et aux affections corrompues de la chair; tellement que tu ne les serviras point, et que tu ne te laisseras point gouverner par elles?

Réponse. J'y renonce entièrement.

Le Ministre.

CROIS-TU en Dieu le Père tout-puissant, Créateur du ciel et de la terre? Et en Jésus-Christ son Fils unique notre Seigneur?

El Evangelio. S. Marc. x, 13.

Y LE presentaban unos niños para que los tocase. Mas los discípulos reñían á los que los presentaban. Y quando los vió Jesus, lo llevó muy á mal, y les dixo: Dexad á los niños venir á mí, y no se lo estorbeis: porque de los tales es el reyno de Dios. En verdad os digo: Que el que no recibiere el reyno de Dios como niño, no entrará en él. Y abrazándolos, y poniendo sobre ellos las manos, los bendecia.

Después de leído el Evangelio, el Ministro hará esta breve Exhortacion sobre sus palabras.

AMADOS, vosotros ois en este Evangelio, &c.

PADRE nuestro, que estás en los cielos; &c.

DIOS omnipotente y eterno, Padre &c.,

Entonces el Presbitero preguntará el Nombre del infante, y siendo dicho por los Padrinos y Madrinas, el Ministro dirá,

RENUNCIAS tú en nombre de este Niño al diablo y todas sus obras, la pompa vana y gloria del mundo, con todos sus codiciosos deseos, y los deseos carnales de la carne, en tal manera que ni los seguirás ni serás guiado por ellos?

Resp. Yo los renuncio todos.

Ministro.

CREES tú en Dios el Padre Todopoderoso, Hacedor de cielo y tierra?

θεν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου, ἑσταυρώθη, ἔθανε καὶ ἐτάφη, κατῆλθεν εἰς ἄδου, καὶ ὅτι τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀνέστη ἐκ νεκρῶν ὅτι ἀνῆλθεν εἰς οὐρανούς, καὶ καθέζεται ἐκ δεξιῶν Θεοῦ Πατρὸς παντοκράτορος, καὶ ἐντεῦθεν μέλλει ἔρχεσθαι ἐν τῇ συντελείᾳ τοῦ αἰῶνος, κρίναι ζῶντας καὶ νεκρούς; Καὶ πιστεύεις εἰς Πνεῦμα τὸ ἅγιον τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν Καθολικὴν, ἁγίων Κοινωνίαν, ἀφεῖν ἁμαρτιῶν, σαρκὸς ἀνάστασιν, καὶ μετὰ τὸν θάνατον ζωὴν αἰώνιον; Ἀποκρίσις. Πάντα ταῦτα βεβαίως πιστεύω.

Λειτουργγός.

ΜΩΝ ἄρα τὸ ἅγιον θέλημα τοῦ Θεοῦ καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ εὐπειθῶς φυλάττειν, καὶ πάσας τὰς ἡμέρας τοῦ βίου σου ἐν αὐταῖς περιπατεῖν βούλεις;

Ἀποκρίσις. Βούλομαί γε.

Εἰτα λέγει ὁ Ἱερεὺς.

ΕἰΣΔΕΧΟΜΕΘΑ τοῦτο τὸ παιδίον, κ. τ. λ.

Εἰτα ἐρεῖ ὁ Ἱερεὺς.

ΕΠΕΙΔΗ, ἀδελφοὶ ἀγαπητοί, κ. τ. λ.

Τότε λέγει ὁ Ἱερεὺς.

ΧΑΡΙΝ σοι, ἐλεημονέστατε Πάτερ, κ. τ. λ. Εἰτα πάντων ἐστώτων ὁ Ἱερεὺς τοῖς Συμπατρίσι καὶ Συμμητράσι λέγει τὴν ἐξῆς παραινέσιν.

ΕΠΕΙΔΗΠΕΡ τοῦτο τὸ παιδίον δι' κ. τ. λ.

Ἐὰν δέ οἱ τὸ βρέφος ἐπὶ τὴν Ἐκκλησίαν προσφέροντες ἀσαφῆς οὕτως ἀποκρίσεις πρὸς τὰς τοῦ Ἱερέως ἐρωτήσεις ποιῶνται, ὥστε μὴ φανερόν εἶναι δυνάσθαι, ὅτι τὸ παιδίον τῷ ὕδατι ἐβαπτίσθη, εἰς τὸ "Ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, (ἅττα τοῦ Βαπτίσματος μέρη ἐστὶν οὐσίῳδῃ) τότε ὁ Ἱερεὺς κατὰ τὸν τύπον ἐν τῷ δημοσίῳ Παιδοβαπτισμῷ προ-

καὶ εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν Υἱόν του τὸν μονογενῆ, καὶ Κύριον ἡμῶν; καὶ ὅτι συνειλήφθη ἐκ Πνεύματος ἁγίου, Ἐγεννήθη ἐκ Μαρίας τῆς Παρθένου, ἑπάθεν ὑπὸ Ποντίου Πιλάτου, ἑσταυρώθη, ἀπέθανεν καὶ ἐτάφη, κατέβη εἰς τὸν ἄδου, καὶ ὅτι τὴν τρίτην ἡμέραν ἀνέστη ἐκ νεκρῶν; ὅτι ἀνέβη εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ τὰ δεξιὰ τοῦ Θεοῦ παντοκράτορος Πατρὸς, καὶ ἂν αὐτοῦ μέλλει ἔλθῃ εἰς τὰ τέλει τοῦ αἰῶνος ἵνα κρίνῃ τοὺς ζῶντας καὶ τοὺς νεκρούς;

Πιστεύεις καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον; εἰς τὴν ἁγίαν καὶ καθολικὴν Ἐκκλησίαν, εἰς τὴν κοινωνίαν τῶν ἁγίων, εἰς τὴν τῶν ἁμαρτιῶν ἀφεσιν, καὶ τῆς σαρκὸς τὴν ἀνάστασιν; καὶ εἰς τὴν μετὰ τὸν θάνατον ζωὴν αἰώνιον;

Ἀποκρίσις. Ταῦτα πάντα πιστεύω βεβαίως.

Λειτουργγός.

ΘΕΛΕΙΣ λοιπὸν ὑπακοῦσαι τὴν τοῦ Θεοῦ θέλησιν, καὶ τὰς ἐντολὰς σου, καὶ εἰς αὐτὰς ἵνα πορεύῃσαι πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου; Ἀποκρίσις. Θέλω.

Τότε ὁ Ἱερεὺς λέγει.

ΔΕΧΟΜΕΘΑ τὸ βρέφος τοῦτο, κ. τ. λ.

"Υστερα,

ΕΠΕΙΔΗ, ἀδελφοὶ ἀγαπητοί, κ. τ. λ.

"Υστερα,

ΕΞ ὅλης τῆς καρδίας μας, κ. τ. λ.

Τότε στέκοντες πάντες ὀρθοὶ ὁ Λειτουργγός λέγει πρὸς τοὺς συμπατέρας καὶ τὰς συμμητέρας τὴν ἀκόλουθον παραινέσιν,

ΕΠΕΙΔὴ τοῦτο τὸ βρέφος, κ. τ. λ.

Ἐὰν δέ οἱ εἰς τὴν ἐκκλησίαν φέροντες τὸ

tum, Filium ejus unicum, Dominum nostrum? qui conceptus est de Spiritu Sancto, natus ex Maria Virgine, passus sub Pontio Pilato, crucifixus, mortuus, et sepultus. Descendit ad inferos; tertia die resurrexit a mortuis: ascendit in cælos: sedet ad dexteram Dei, Patris omnipotentis: inde venturus est judicare vivos et mortuos?

Tunc etiam credis in Spiritum Sanctum, Sanctam Ecclesiam Catholicam, Sanctorum Communione, Remissionem peccatorum, Carnis Resurrectionem, ac Vitam æternam?

Responsio. Hæc omnia firma fide credo.

Minister.

NUM itaque sanctam Dei voluntatem et mandata ejus obsequenter servaturus es, et in iis ambulaturus omnibus diebus vitæ tuæ?

Responsio. Illam servaturus sum, et in his ambulaturus.

¶ Tum dicet Presbyter:

INFANTEM hunc in cætum gregis Christi admittimus, &c. [ut in Formula Baptismi Publici.]

¶ Deinde dicet Presbyter:

CUM jam Infans iste, &c. [ut in Formula Baptismi Publici].

¶ Tum Presbyter dicet:

EX animo tibi gratias agimus, &c. [ut in Formula Baptismi Publici.]

¶ Tum, cunctis stantibus, Minister ad Susceptores et Susceptrices hanc exhortationem dirigit:

QUONIAM Infans iste, &c. [ut in Formula Baptismi Publici.]

¶ Quod si illi, qui Infantem attulerunt in

Ed in Gesù Cristo unigenito suo Figliuolo nostro Signore? E che fu conceputo dello Spirito Santo? Nato della Vergine Maria; che patì sotto Ponzio Pilato, che fu crocifisso, morto e sepolto; che discese agl' inferi, e che anco risuscitò il terzo giorno, ch' egli salì in cielo, e che siede alla destra di Dio Padre Onnipotente e che di là verrà dinuovo alla fin del mondo per giudicare i vivi ed i morti?

E credi tu nello Spirito Santo: la Santa Chiesa Cattolica, la Comunione de' Santi, la remission de' peccati, la risurrezione della carne, e la vita eterna dopo la morte?

Risposta. Io credo tutto questo fermamente.

Piovano.

VUOI tu dunque osservar ubbidientemente la Santa volontà di Dio, ed i suoi Comandamenti, e caminar in essi tutti i giorni della tua vita?

Risposta. Io voglio.

Allora il Prete dirà.

NOI riceviamo questo bambino, &c.

Allora il Prete dirà.

DI' LETTISSIMI fratelli, poichè questo bambino, &c.

E poi il Prete dirà.

NOI ti rendiamo grazie cordiali, &c.

Poi rizzandosi tutti in piedi, il Piovano farà questa esortazione ai compari e comari.

POICHE questo bambino ha promesso, &c.

Ma se quelli che portano il bambino in Chie-

that he suffered under Pontius Pilate, was crucified, dead, and buried; that he went down into hell, and also did rise again the third day; that he ascended into heaven, and sitteth at the right hand of God the Father Almighty; and from thence shall come again at the end of the world, to judge the quick and the dead?

And dost thou believe in the Holy Ghost; the holy Catholick Church; the Communion of Saints; the Remission of sins; the Resurrection of the flesh; and everlasting life after death?

Answer. All this I stedfastly believe.

Minister.

WILT thou then obediently keep God's holy will and commandments, and walk in the same all the days of thy life?

Answer. I will.

Then the Priest shall say,

WE receive this Child into the, &c.

Then shall the Priest say,

SEEING now, dearly beloved brethren, &c.

Then shall the Priest say,

WE yield thee most hearty thanks, &c.

Then all standing up, the Minister shall make this Exhortation to the Godfathers and Godmothers.

FORASMUCH as this Child hath, &c.

But if they which bring the Infant to the Church do make such uncertain answers to the Priest's questions, as that it cannot ap-

Und an Jesum Christum, seinen eingebornen Sohn, unsern Herrn, der empfangen ist von dem heiligen Geiste, geboren von der Jungfrau Maria, der gelitten hat unter Pontius Pilatus, gekreuzigt, gestorben und begraben ist, nidergefahren zur Hölle, am dritten Tage wieder auferstanden von den Todten, aufgefahen gen Himmel, und sitzet zur rechten Hand Gottes, des allmächtigen Vaters, von bannen er, am Ende der Welt, wiederkommen wird, zu richten die Lebendigen und die Todten?

Und glaubbst du an den heiligen Geist, eine heilige allgemeine christliche Kirche, Gemeinschaft der Heiligen, Vergebung der Sünden, Auferstehung des Fleisches, und ein ewiges Leben?

Antw. West glaube ich dieß alles.

Pred. Willst du denn auch dem heiligen Willen Gottes und seinen Geboten gehorchen, und durch alle Tage deines Lebens in denselben wandeln?

Antw. Ich will.

Dann soll der Prediger sprechen:

Wir nehmen dieses Kind in die Gemeine u. s. w. (Wie im Formular der öffentlichen Kindertaufe.)

Darauf soll der Prediger sprechen:

Da wir nun sehen, vielgeliebte Brüder! u. s. w.

Hierauf soll der Prediger sprechen:

Wir sagen dir innigsten Dank, u. s. w.

Dann stehen alle auf, und der Prediger wendet sich an die Taufzeugen mit der folgenden Ermahnung.

Weil dieses Kind durch euch, u. s. w.

Geben aber diejenigen, die das Kind zur Kirche bringen, so ungewisse Antworten auf des Predigers Fragen, daß es nicht aus demselben er-

Et qu'il a été conçu du Saint-Esprit; qu'il est né de la vierge Marie; qu'il a souffert sous Ponce Pilate, qu'il a été crucifié, qu'il est mort, et qu'il a été enseveli; qu'il est descendu aux enfers, et que le troisième jour il est ressuscité des morts; monté aux cieux; qu'il est assis à la droite de Dieu le Père tout-puissant; et que de là il viendra à la fin du monde pour juger les vivans et les morts? Et crois-tu au Saint-Esprit? Crois-tu la sainte église universelle; la communion des saints; la rémission des péchés; la résurrection de la chair; et la vie éternelle après la mort?

Réponse. Je crois tout cela fermement.

Le Ministre.

VEUX-TU donc faire la sainte volonté de Dieu, et garder en toute obéissance ses saints commandemens? et veux-tu y marcher tous les jours de ta vie?

Réponse. Je le veux.

Alors le prêtre dira:

NOUS recevons cet enfant, &c.

Puis le prêtre dira.

OR maintenant, frères bien-aimés, &c.

Alors le prêtre dira:

NOUS te rendons grâces, &c.

Puis tous s'étant levés, le ministre parlant aux parrains et aux marraines, leur fera cette exhortation.

PUISQUE cet enfant a promis, &c.

¿Y en Jesu-Christo su unigenito Hijo nuestro Señor? Y que fué concebido por el Espíritu santo; nacido de la Virgen Maria; que sufrió debaxo del poder de Poncio Pilato, fué crucificado, muerto, y sepultado; que descendió á los infernos, y así mismo resucitó al tercero día; que subió á los cielos, y está sentado á la diestra de Dios el Padre Todo-poderoso; y que de allí vendrá otra vez al fin del mundo, á juzgar los vivos y los muertos?

¿Y crees en el Espíritu santo; la santa Iglesia Catolica; la Comunión de los Santos; la remisión de los pecados; la resurrección de la carne; y vida eterna despues de la muerte?

Resp. Todo eso creo firmemente.

Ministro.

QUIERES tú pues guardar obediente-mente la santa voluntad de Dios y sus mandamientos, y caminar en ellos todos los días de tu vida?

Resp. Sí quiero.

Entonces el Presbitero dirá,

NOSOTROS recibimos este parvulo &c.

Entonces el Presbitero dirá,

SUPUESTA pues, hermanos &c.

Entonces el Presbitero dirá,

NOSOTROS te damos cordiales gracias &c.

Entonces todos en pie, el Presbitero hará á los Padrinos y Madrinas la Exhortacion siguiente.

PORQUANTO este infante ha &c.

Mas si los que traen el Parvulo á la Iglesia respondieren á las preguntas del Presbitero con tanta incertidumbre, que por ellas no

γεγραμμένον, βαπτισάτω αὐτό· πλὴν ἐν τῷ
βίβαι παίδιον ἐπὶ τῷ βαπτιστηρίῳ τούτῳ
τῶν ρημάτων τρόπῳ χρῆσεται.
Εἰ μὴ ἤδη βεβαπτισμένοι εἰ, Ν. κ. τ. λ.

ΥΠΗΡΕΘΗΣΙΣ ΤΟΥ
ΒΑΠΤΙΣΜΟΥ ΤΟΙΣ ΕΝ
ΗΑΙΚΙΑ ΟΥΣΙ,

ΚΑΙ ΑΝΘ' ΕΛΥΤΩΝ ΑΠΟΚΡΙΝΕΣΘΑΙ
ΔΥΝΑΜΕΝΟΙΣ.

Ὅτε τοιοῦτοί τινες τῶν ἐν ἡλικίᾳ ὄντων βαπ-
τίσεσθαι μέλλουσι, τῷ Ἐπισκόπῳ ἢ ἄλλῳ
ᾧτινι οὖν ὑπ' αὐτοῦ εἰς τοῦτο διαταχθέντι
κατὰ καιρὸν τῇ προτεραίᾳ ἐβδομαδί τοῦλά-
χιστον προηλωθήσεται τὸδε ὑπὸ τῶν γο-
νέων, ἢ ἄλλων τινῶν νοῦν ἔχόντων ἀνθρώ-
πων, ὅπως ἡ προσήκουσα περὶ τῆς αὐτῶν
δοκιμασίας ἐπιμέλεια γίνηται, εἰ ἄρα ἐν
τοῖς τῆς Χριστιανικῆς θρησκείας στοιχείοις
ικανῶς εἰσι πεπαιδευμένοι, καὶ ἵνα παραι-
νεῖσθαι καὶ προτρεφθῶσι πρὸς τὸ ἑαυτοὺς
διὰ προσευχῶν καὶ νηστειᾶς εἰς τὴν τοῦ
ἁγίου τούτου Μυστηρίου μετάληψιν προ-
παρασκευάζειν.

Ἐάν δὲ ἐπιτήδευοι ὄντες εὐρεθῶσι, τότε οἱ
Συμπάτερες καὶ αἱ Συμμήτερες (συναθροισ-
θέντος τοῦ λαοῦ τῇ Κυριακῇ ἢ ἑορτασίῳ
ἡμέρᾳ τεταγμένη) ἔτοιμοι ἔσονται αὐτοὺς
τῷ Βαπτιστηρίῳ παραστήσαι εὐθὺς μετὰ
τὸ δεύτερον Ἀνάγνωσμα ἐν Ἑωθινῇ ἢ ἑσ-
περινῇ Λειτουργίᾳ, καθὼς τῷ Κηδεμόνι δο-
κοῖ ἂν.

*Ecclesiam, incertas adeo responsiones de-
derint questionibus a Presbytero proposi-
tis, ut inde non liqueat, Infantem aqua
baptizatum fuisse, in Nomine Patris, et
Filii, et Spiritus sancti (quæ sunt partes
Baptismi essentialia); tunc Presbyter eum
baptizat juxta formam in præcedentibus
præscriptam pro Padobaptismo publico;
excepto quod, in immersione Infantis in
baptisterium, utetur hac verborum for-
mula:*

QUOD si jam non sis baptizatus, [N.] ego
baptizo te, in Nomine Patris, et Filii, et
Spiritus Sancti. Amen.

ADMINISTRATIO
BAPTISMI ADULTORUM,
Qui pro seipsis possunt respondere.

¶ Cum baptizandi sunt adulti, mature id
Episcopo (aut cui hoc munus ab Episcopo
demandatum fuerit) a Parentibus, aut aliis
viris prudentibus, renunciabitur, ante sep-
tem ad minimum dies jam baptizandi
sint: quod eo consilio fiet, ut, cum debita
diligentia, examinentur; num scilicet ele-
menta Christianæ Religionis satis probe
teneant; et moneantur ut se orationibus
et jejunio præparent ad sanctum hoc Sacra-
mentum recipiendum.

¶ Et, si idonei reperti fuerint, tum Suscep-
tores et Susceptrices, (congregato Populo
die Dominica, aut Feriato die ad id desig-
nato) præsto aderunt, ut eos sistant ad
Baptisterium, statim a posteriori lectione,
ad Preces, seu Matutinas, seu Vesperti-
nas, prout Ministro visum fuerit.

βρέφος δὲν εἶναι βέβαιοι ὅτι ἐβαπτίσθη ἐν
ὕδατι εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ
καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, τότε ὁ Ἱερεὺς ἂν
τὸ βαπτισμὸν κατὰ τὸν διαταχθέντα τρόπον
εἰς τὸν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ παιδοβαπτισμὸν, λέ-
γων ὅμως τοὺς ἀκολουθοῦς λόγους.

Εἰ δὲν ἐβαπτίσθης, Δ. Ἐγὼ σὲ βαπτίζω
εἰς τὸ ὄνομα, κ. τ. λ.

ΥΠΗΡΕΘΗΣΙΣ ΤΟΥ
ΒΑΠΤΙΣΜΟΥ ΤΩΝ ΟΝΤΩΝ
ΕΝ ΗΑΙΚΙΑΙ,
ΚΑΙ ΔΥΝΑΜΕΝΩΝ ἵΝΑ ΑΠΟΚΡΙΘΩΣΙΝ.

Εἰάν τινες ἰσῶν ἐν ἡλικίᾳ θελήσωσι ἵνα βαπτισθῶσι,
πρόσκαιρος μὴνυσις θέλει δωθεῖν τοῦ Ἐπι-
σκόπου, ἢ τοῦ ὑπ' αὐτοῦ ἐπὶ ταῖς διαταχθέν-
τος, μίαν ἐβδομαδί τοῦλάχιστον πρῶτερον,
ἀπὸ τῶν γονέων ἢ ἄλλο τινὰ ἱκανὸν ὑπο-
κείμενον ὅπως προπόντως ἐξετασθῇ εἰάν ἀρ-
κετὰ ἐδιδάχθησαν τὰ Στοιχεῖα τῆς χριστιανι-
κῆς Πίστεως, καὶ ὅπως τοῖς παραγγέλλωσι
ἵνα ἐτοιμασθῶσι μετὰ Προσευχῶν καὶ νηστειᾶς
διὰ τὸ ἅγιον τοῦτο Μυστήριον.

Ἐάν δὲ εὐρεθῶσιν ἔτοιμοι, τότε οἱ Συμπάτερες
καὶ Συμμήτερες (ὁ λαὸς συναθροισμένος
τὴν Κυριακὴν, ἢ ἄλλην διαταχθεῖσαν ἑορ-
τήν) θέλουσιν εἰσθαι ἔτοιμοι ἵνα τοὺς παρα-
στήσωσιν εἰς τὸ βαπτιστήριον ἀμέσως μετὰ
τὸ δεύτερον τῆς Αὐγίνης ἢ Ἑπερινῆς Προ-
ευχῆς ἀνάγνωσμα, κατὰ τὴν διάκρισιν τοῦ
Ἱερέως.

*sa sono incerti che l' bambino sia stato bat-
tezzato con acqua, nel Nome del Padre, e
del Figliuolo, e dello Spirito Santo in tal
caso, che'l Prete lo battezzì nella forma del
Battesimo publico de' bambini; eccetto,
ch' egli userà questa forma di parole.*

SE tu non sei già battezzato, N. Io ti bat-
tezzo nel Nome del Padre, e del Figliuolo,
e dello Spirito Santo. Amen

L' Amministrazione del

BATTESIMO A QUELLI CHE SONO
ADULTI

E che sanno risponder da loro stessi.

Quando tali persone che sono d' età più matu-
ra debbono esser battezzati, hisognerà farne
avvertito il Vescovo, o chiunque verra da
lui, a ciò fissato; almeno una settimana in-
nanzi tratto, dai padri e madri, od altre per-
sone discrete; acciocchè si prenda la debita
cura d' esaminarli, e veder se sono bastan-
te instruiti nei principii della religione
Cristiana, e che siano esortati a prepararsi
con preghiere, e digiuni per esser in istato di
partecipare di questo Santo Sacramento.

E se saranno trovati capaci, allora i compari
e comari (il popolo essendo radunato la do-
menica, o festa fissata) saranno quivi pron-
ti per presentarli al Battisterio, subito dopo
la seconda Lezione, sia alle Preghiere della
mattina o della sera, secondo che l' Piovano
stimerà il più a proposito.

pear that the Child was baptized with Water, In the Name of the Father, and of the Son, and of the Holy Ghost, (which are essential parts of Baptism,) then let the Priest baptize it in the form before appointed for Publick Baptism of Infants; saving that at the dipping of the Child in the Font, he shall use this form of words.

If thou art not already baptized, *N.* I baptize thee In the Name of the Father, and of the Son, and of the Holy Ghost. Amen.

The Ministration of

BAPTISM TO SUCH AS ARE OF RIPER YEARS,

And able to answer for themselves.

When any such Persons, as are of riper years, are to be baptized, timely notice shall be given to the Bishop, or whom he shall appoint for that purpose, a week before at the least, by the Parents, or some other discreet persons; that so due care may be taken for their Examination, whether they be sufficiently instructed in the Principles of the Christian Religion; and that they may be exhorted to prepare themselves with Prayers and Fasting for the receiving of this holy Sacrament.

And if they shall be found fit, then the God-fathers and Godmothers (the people being assembled upon the Sunday or Holy-day appointed) shall be ready to present them at the Font immediately after the second Lesson, either at Morning or Evening Prayer, as the Curate in his discretion shall think fit.

hellet, ob das Kind wirklich mit Wasser, im Namen des Vaters, und des Sohnes, und des heiligen Geistes, getauft worden ist, (was doch wesentlich zur Taufe gehört,) so soll der Presbiter, nach dem oben vorgeschriebenen Formular der öffentlichen Kindertaufe, es taufen, jedoch bevor Eintauchen desselben in den Taufstein diese Worte gebrauchen:

Wenn du noch nicht getauft bist, *N. N.*, so taufe ich dich im Namen des Vaters, und des Sohnes, und des heiligen Geistes. Amen.

O r d n u n g

der

Taufe der Erwachsenen,

die fähig sind,

für sich selbst zu antworten.

Wenn Personen von reifern Jahren getauft werden sollen, so müssen die Aeltern derselben, oder andere, für die es sich geziemet, wenigstens eine Woche vorher, dem Bischofe oder demjenigen, welchen der Bischof dazu bestellt, Nachricht davon geben, damit man solche Taufklinge gehörig prüfen könne, ob sie auch in den Grundsätzen der christlichen Religion genugsam unterrichtet sind, auch sie ermahnen möge, sich durch Fasten und Beten zum Empfange dieses heiligen Sacraments vorzubereiten.

Und wenn sie dazu geschickt befunden werden, so sollen die Taufzeugungen an dem dazu bestimmten Sonntage oder Festtage, wenn die Gemeinde

Mais si ceux qui apportent l'enfant à l'Eglise font des réponses vagues et douteuses aux questions du prêtre, en sorte qu'il ne paroisse pas certain que l'enfant ait été baptisé d'eau, au nom du Père, et du Fils, et du Saint-Esprit, en quoi consiste les parties essentielles du baptême; alors le prêtre procédera à le baptiser selon la forme du baptême public, excepté qu'en plongeant l'enfant dans les fonts il emploiera ce formulaire:

Si tu n'es point déjà baptisé, *N.* je te baptise au nom du Père, et du Fils, et du Saint-Esprit. Amen.

ORDRE POUR L'ADMINISTRATION du BAPTEME DES ADULTES.

Lorsque ce sont des adultes qui doivent être baptisés, les pères et les mères, ou autres personnes discrètes, en donneront avis de bonne heure (au moins une semaine auparavant) à l'évêque, ou à celui qu'il nommera, afin que de cette manière on puisse les examiner, et constater qu'ils sont suffisamment instruits des principes de la religion chrétienne; et afin qu'on les exhorte à se bien préparer par la prière et par le jeûne pour la réception de ce saint sacrement.

Trouvés capables, ils se présenteront au temps et au jour prescrits devant les fonts, avec leurs parrains et leurs marraines, immédiatement après la seconde leçon des prières du matin ou du soir, selon que le ministre l'aura réglé en sa prudence.

aparezca que el infante ha sido bautizado con agua, En el Nombre del Padre, y del Hijo, y del Espíritu santo, (que son partes esenciales del Bautismo) entonces el Presbitero lo bautizará en la forma antes señalada para el Bautismo Publico de Infantes; excepto que en la Inmersion del Parvulo en la Fuente, usará esta forma de palabras.

Si no estás ya bautizado, *N.* Yo te bautizo, En el Nombre del Padre, y del Hijo, y del Espíritu santo. Amen.

La Administracion de

BAUTISMO DE ADULTOS,

Y capaces de

RESPONDER POR SI MISMOS

Quando se han de bautizar algunas personas adultas, se dará noticia en tiempo al Obispo, ó á quien él señale á este proposito, una semana antes á lo menos por los parientes, ó algunas otras personas discretas; para que así se proceda á su examen, y sean instruidas con debida diligencia en los principios de la Religion Christiana; y exhortadas á prepararse con oraciones y ayuno para la recepcion de este santo Sacramento.

Y si se hallären aptas, los Padrinos y Madrinas estarán prontos á presentarlas (estando el pueblo congregado el Domingo ó dia Festivo que se hubiere señalado) despues de la segunda leccion, de la Oracion Matutina ó Vespertina, como el Cura á su discrecion juzgare conveniente.

Καὶ ἐκεί ἐστὼς ἐρωτήσει ὁ Ἱερεὺς εἴ τινες τῶν ὡς παρόντων βαπτισμένοι εἰσὶν ἢ οὐ· εἰ δὲ ἀποκριθῶσιν, Οὐ· τότε ὁ Ἱερεὺς λέξει τὰ ἐπόμενα.

ΕΠΕΙΔΗ, ἀγαπητοὶ, ἅπαντες οἱ, κ. τ. λ.

Εἰτα λέξει ὁ Ἱερεὺς.

Δεηθῶμεν.

(Καὶ ὡς πᾶσα ἡ Ἐκκλησία γονυπετήσεται.)

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ καὶ ἀδίδε Θεός, κ. τ. λ.

Εἰτα ἐστῶτος τοῦ λαοῦ ὁ Ἱερεὺς ἐρεῖ.

Ἀκούσατε τὰ ῥήματα τοῦ Εὐαγγελίου δι' ἁγίου Ἰωάννου γεγραμμένα, τρίτῳ Κεφ. ἀρχόμενα ἀπὸ κόμ. α'.

ΗΝ δὲ ἄνθρωπος ἐκ τῶν Φαρισαίων, Νικόδημος ὄνομα αὐτῷ, ἀρχὸν τῶν Ἰουδαίων. Οὗτος ἦλθε πρὸς τὸν Ἰησοῦν νυκτὸς, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ῥαββί, οἶδαμεν ὅτι ἀπὸ Θεοῦ ἐλήλυθας διδάσκαλος· οὐδεὶς γάρ ταῦτα τὰ σημεῖα δύναται ποιεῖν ἢ σὺ ποιεῖς, ἐὰν μὴ ἡ ὁ Θεὸς μετ' αὐτοῦ. Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἀμὴν, ἀμὴν, λέγω σοι, ἐὰν μὴ τις γεννηθῇ ἄνωθεν, οὐ δύναται ἰδεῖν τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. Λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ Νικόδημος, Πῶς δύναται ἄνθρωπος γεννηθῆναι γέμων ὢν; μὴ δύναται εἰς τὴν κοιλίαν τῆς μητρὸς αὐτοῦ δεῦτερον εἰσελθεῖν καὶ γεννηθῆναι; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, Ἀμὴν, ἀμὴν λέγω σοι, ἐὰν μὴ τις γεννηθῇ ἐξ ὕδατος καὶ Πνεύματος, οὐ δύναται εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. Τὸ γεγεννημένον ἐκ τῆς σαρκὸς σὰρξ ἐστὶ καὶ

¶ *Is autem ibi stantibus, Presbyter quæret, num quispiam eorum, qui sistuntur, baptizatus fuerit, an non? Si negabunt, tunc sic dicet Presbyter:*

DILECTISSIMI, quoniam in peccato concepti, &c. [ut in formula Padobaptismi Publici.]

¶ *Tum dicet Presbyter:*

Oremus.

(¶ *Hic autem genua flectet cætus universus.*)

OMNIPOTENS et æterne Deus, &c. [ut in formula Padobaptismi Publici.]

OMNIPOTENS et Immortalis Deus! &c. [ut in formula Padobaptismi Publici.]

¶ *Tum consurget cætus; et dicet Presbyter:*

Audite verba Evangelii, a Sancto Joanne scripti, capite tertio, versu primo.

ΕΡΑΤ homo ex Phariseis, Nicodemus nomine, princeps Judæorum. Hic venit ad Jesum nocte, et dixit ei: Rabbi, scimus quia a Deo venisti magister: nemo enim potest hæc signa facere, quæ tu facis, nisi fuerit Deus cum eo. Respondit Jesus, et dixit ei: Amen, amen, dico tibi, nisi quis natus fuerit denuo, non potest videre regnum Dei. Dixit ad eum Nicodemus: Quomodo potest homo nasci, cum sit senex? Numquid potest in ventrem matris suæ iterum introire, et renasci? Respondit Jesus: Amen,

Καὶ ἐκεῖ ὁρθοσταθεὶς ὁ Ἱερεὺς ἐρωτᾷ· εἰ τινες τῶν παρόντων εἶναι βαπτισμένοι ὄχι; καὶ εἴναι ἀποκριθῶσιν, Ὅχι· τότε Ἱερεὺς λέγει ὡς ἀκολούθως·

ΕΠΕΙΔΗ ἀγαπητοὶ πάντες οἱ, κ. τ. λ.

Ἔστερα λέγει·

Ἄς παρακαλέσωμεν.

(Καὶ τῶρα πάντες οἱ συναθροισθέντες γονατίζουσι.)

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ καὶ ἀθάνατε Θεέ, κ. τ. λ.

Τότε σηκώνεται ὁ λαός, καὶ ὁ Ἱερεὺς λέγει·

Ἀκούσατε τοὺς λόγους τοῦ Εὐαγγελίου γεγραμμένους ἀπὸ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου, εἰς τὸν τρίτον Κεφάλαιον καὶ ἀπὸ τοῦ πρώτου εἰς

ΕΥΡΙΣΚΕΤΟ ἄνθρωπος Φαρισαῖος, λεγόμενος Νικόδημος, ἀρχοντας τῶν Ἰουδαίων· οὗτος ἦλθε πρὸς αὐτὸν τὴν νύκτα καὶ τοῦ εἶπε Ῥαββί, ἐξεύρομεν ὅτι ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ἦλθες διδάσκαλος· διότι ταῦτα τὰ ὅποια σὺ κάμνεις σημεῖα, οὐδεὶς δύναται· ἢ τὰ κάμνῃς ἢ ὁ Θεὸς δὲν ἦναι μετ' αὐτοῦ. Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ τοῦ εἶπεν· Ἀμὴν ἀμὴν σοὶ λέγω, ἐὰν τις μὴ γεννηθῇ ἄπ' ἁνωθεν, δὲν δύναται· ἢ ἰδῇ τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. Λέγει πρὸς αὐτὸν Νικόδημος· Πῶς δύναται ἄνθρωπος· ἢ ἀπ' οὐ γηράσῃ; μήπως δύναται· ἢ ἐμβῇ δεῦτερον εἰς τὴν κοιλίαν τῆς μητρὸς τοῦ, καὶ γεννηθῇ; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν, Ἀμὴν σοὶ λέγω, ἐὰν τις μὴ γεννηθῇ ἀπὸ νεροῦ καὶ πνεύματος, δὲν δύναται· ἢ ἐμβῇ εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. Τὸ γεγεννημένον ἀπὸ τὴν σάρκα εἶναι

E stando quivi, il Prete domanderà se alcuno di quegli che sono quivi presentati, è stato battezzato sì, o no. Se rispondono di No. Allora il Prete dirà in questo modo.

DILETTISSIMI, essendo tutti gli nominati &c. [come trovasi nel Battesimo pubblico.]

Poi il Prete dirà.

Oriamo.

E qui tutta la Congregazione s' inginocchiare.

IDDIO eterno ed onnipotente, &c.

IDDIO onnipotente, ed immortale, &c.

Poi il popolo si leverà in piedi, ed il Prete dirà.

Ascoltate le parole dell' Evangelio, scritto da S. Giovanni nel capitolo terzo cominciando al versetto primo, e terminando col versetto ottavo.

V' ERA un uomo, d' infrà i Farisei, il cui nome era Nicodemo, rettor de' Giudei. Costui venne da Gesù di notte, e gli disse, Maestro, noi sappiamo che tu sei un dottore venuto da Dio: conciosiacché niuno possa far i segni che tu fai, se Iddio non è con lui. Gesù rispose e gli disse, In verità, in verità, io ti dico, che se alcuno non è nato di nuovo, non può vedere il Regno di Dio. Nicodemo gli disse, Come può un uomo essendo vecchio, nascere? può egli entrare una seconda volta nel corpo di sua madre, e nascere? Gesù rispose, In verità, in ve-

BAPTISMUS ADULTORUM.

And standing there, the Priest shall ask, whether any of the persons here presented be baptized, or no: If they shall answer, No; then shall the Priest say thus,

DEARLY beloved, forasmuch as all men, &c. [according to the form used in Publick Baptism.]

Then shall the Priest say,
Let us pray.

(And here all the Congregation shall kneel.)

ALMIGHTY and everlasting God, &c. [according to the form used in Publick Baptism.]

ALMIGHTY and immortal God, the aid, &c. [according to the form used in Publick Baptism.]

Then shall the people stand up, and the Priest shall say,

Hear the words of the Gospel written by Saint John, in the third Chapter, beginning at the first Verse.

THERE was a man of the Pharisees, named Nicodemus, a ruler of the Jews. The same came to Jesus by night, and said unto him, Rabbi, we know that thou art a teacher come from God; for no man can do these miracles that thou doest, except God be with him. Jesus answered and said unto him, Verily, verily, I say unto thee, Except a man be born again, he cannot see the kingdom of God. Nicodemus saith unto him, How can a man be born when he is old? Can he enter the second time into his mother's womb, and be born? Jesus answered, Verily,

versamlet ist, bereit seyn, sie unmittelbar nach der zweyten Vorlesung, bey dem Morgen- oder Abend-Gebete, wie es der Prediger für gut findet, zum Taufsteine zu bringen. Wenn sie daselbst stehen, soll der Prediger fragen, ob eine der hier dargestellten Personen schon getauft worden? Ist die Antwort verneinend, so soll er sprechen:

Wielgeliebte! Weil alle Menschen in Sünden empfangen und geboren sind, u. s. w.

Dann kniet die ganze Versammlung nieder, und der Prediger spricht:

Laßt uns beten:

Allmächtiger und ewiger Gott! der, nach deiner großen Barmherzigkeit, u. s. w.

Allmächtiger und unsterblicher Gott! der Beistand aller Berer, u. s. w.

Dann soll die Gemeine aufstehen, und der Prediger sagen:

Höret die Worte des Evangelii, die von dem heiligen Johannes im dritten Capitel, vom ersten bis achten Verse, geschrieben worden:

Es war aber ein Mensch unter den Pharisaern, mit Namen Nicodemus, ein Oberster unter den Juden. Der kam zu Jesu bey der Nacht, und sprach zu ihm: Meister, wir wissen, daß du bist ein Lehrer von Gott gekommen; denn niemand kann die Zeichen thun, die du thust, es sey denn Gott mit ihm. Jesus antwortete, und sprach zu ihm: Wahrlich, wahrlich, ich sage dir: Es sey denn, daß jemand von neuem geboren werde, kann er das Reich

Tout étant ainsi disposé, le prêtre demandera aux personnes qu'on lui présente, si elles ont été baptisées; et si elles répondent que non, il procédera à dire:

MES très-chers frères, puisque tous les hommes sont conçus et nés en péché, &c.

Alors le prêtre dira:
Prions Dieu.

(Et ici toute l'assemblée se mettra à genoux.)

DIEU tout-puissant et éternel, &c.

DIEU tout-puissant et immortel, &c.

Alors le peuple se levant, le prêtre dira:

Ecoutez les paroles de l'Evangile selon Saint Jean, au chapitre troisième, au verset premier.

IL y avoit un homme d'entre les pharisiens, nommé Nicodème, qui étoit un des principaux d'entre les Juifs, lequel vint de nuit à Jésus, et lui dit: Maître, nous savons que tu es un docteur venu de Dieu; car personne ne peut faire ces signes que tu fais, si Dieu n'est avec lui. Jésus répondit, et lui dit: en vérité, en vérité je te dis: si quelqu'un n'est né de nouveau, il ne peut point voir le royaume de Dieu. Nicodème lui dit: comment peut naître un homme quand il est vieux? Peut-il encore entrer au sein de sa mère, et naître? Jésus répondit: en vérité, en vérité je te dis, si quelqu'un n'est né d'eau et d'esprit, il ne peut

Y estando en pie, el Presbitero preguntará si alguna de las personas aquí presentadas está ya bautizada ó no: Si respondiéren, que No: entonces el Presbitero dirá así,

MUY amados; Por quanto todos los hombres son concebidos y nacidos en pecado, &c.

Entonces el Presbitero dirá,
Oremos.

(Y aquí toda la Congregacion se arrodillará.)

DIOS omnipotente y eterno, &c.

DIOS omnipotente é immortal, &c.

Entonces el Pueblo estará en pie, y el Presbitero dirá:

Oid las palabras del Evangelio escrito por San Juan, en el Capitulo tercero comenzando en el primer verso.

Y HABIA un hombre de los Phariseos, llamado Nicodemo, Principe de los Judíos. Este vino á Jesus de noche, y le dixo: Rabbi, sabemos, que eres Maestro venido de Dios: porque ninguno puede hacer estos milagros, que tú haces, si Dios no estuviere con él. Jesus respondió, y le dixo: En verdad, en verdad te digo, que no puede ver el reyno de Dios, sino aquel que renaciere de nuevo. Nicodemo le dixo: ¿Cómo puede un hombre nacer, siendo viejo? ¿por ventura puede volver al vientre de su madre, y nacer otra vez? Jesus respondió: En verdad, en verdad te digo, que no puede entrar en el reyno de Dios, sino aquel que

τὸ γεγεννημένον ἐκ τοῦ Πνεύματος πνεῦμά ἐστι. Μὴ θαυμάσης ὅτι εἶπόν σοι, Δεῖ ὑμᾶς γεννηθῆναι ἄνωθεν. Τὸ πνεῦμα ὅπου θέλει πνεῖ καὶ τὴν φωνὴν αὐτοῦ ἀκούεις, ἀλλ' οὐκ οἶδας πόθεν ἔρχεται, καὶ ποῦ ὑπάγει· οὕτως ἐστὶ πᾶς ὁ γεγεννημένος ἐκ τοῦ Πνεύματος.

Εἶτα λέξει τὴν ἐξῆς παραίνεσιν.

ΑΓΑΠΗΤΟΙ, ἠκούσατε ἐν τούτῳ τῷ Εὐαγγελίῳ τὰ ῥήματα τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ διαρρήδην εἰπόντος, ὅτι εἰναι τις γεννηθῇ ἐξ ὕδατος καὶ Πνεύματος, δύναται εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. Δι' ὧν νοεῖν ἂν δύνασθε τὴν μεγάλην τοῦ Μυστηρίου τούτου (ὅπου τυχεῖν ἂν αὐτοῦ εἴη) ἀνάγκην. Παραπλησίως δὲ εὐθέως πρὸ τῆς ἀναβίσεως αὐτῆς εἰς οὐρανὸν (ὡς ἐν τῷ τελευταίῳ αὐτοῦ κατὰ τὸν ἅγιον Μάρκον Εὐαγγελίου κεφαλαιῷ ἀναγνωσκόμεν) τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ἐνετείλατο, λέγων, Πορευθέντες εἰς τὸν κόσμον ἅπαντα κηρύξατε τὸ εὐαγγέλιον πάσῃ τῇ κτίσει. Ὁ πιστεύσας καὶ βαπτισθεὶς σωθήσεται· ὁ δὲ ἀπιστήσας κατακριθήσεται. Ὁ καὶ ἡμῖν δηλοῖ τὸ μέγα εὐεργέτημα, ὅπερ δι' αὐτοῦ ὑπολαμβάνομεν. Διὸ ἅγιος Πέτρος ὁ Ἀπόστολος, πολλῶν ἐπὶ τῇ πρώτῃ αὐτοῦ κηρύξει τοῦ Εὐαγγελίου κατινυγόντων τῇ καρδίᾳ, καὶ εἰπόντων πρὸς αὐτόν, καὶ τοὺς λοιποὺς Ἀποστόλους· Τί ποιήσομεν, ἄνδρες ἀδελφοί; ἐφ' ἧς πρὸς αὐτοὺς· Μετανοήσατε, καὶ βαπτισθῆτω ἕκαστος ὑμῶν εἰς ἄφεισιν ἁμαρτιῶν, καὶ λήψαθε τὴν δωρεάν τῆς ἁγίας Πνεύματος. Ὑμῖν γάρ ἐστιν ἡ ἐπαγγελία καὶ τοῖς τέκνοις ὑμῶν καὶ πᾶσι τοῖς εἰς μακράν, ὅσους ἂν προσκαλέσεται Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν. Ἐτέροις τε

σάρκα καὶ τὸ γεγεννημένον ἀπὸ πνεύματος, εἰναι πνεῦμα. Μὴ θαυμάσης, ὅτι σοῦ εἶπον· ὅτι πρέπει νὰ γεννηθῇτε ἀπ' ἁνωθεν. Ὁ ἀνεμαφυσᾷ ὅπου θέλει, καὶ τὴν φωνὴν του ἀκούει· ἀλλὰ δὲν ἐξεύρει πόθεν ἔρχεται, καὶ πᾶς ὑπάγει ὅπως εἶναι κάθε γεννημένος ἀπὸ τοῦ πνεύματος.

Ἔπειτα λέξει τὴν ἀκόλουθον παραίνεσιν.

ΑΓΑΠΗΤΟΙ, ἠκούσατε εἰς τοῦτο τὸ Εὐαγγέλιον καθαρά τὰ ῥήματα τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅτι εἰναι δὲν γεννηθῇ τις ἐξ ὕδατος καὶ Πνεύματος, δὲν δύναται νὰ ἐμβῇ εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. Διὰ τοῦ ὁποῦ ἔχετε νὰ νοήσητε τὴν μεγάλην χρεῖαν τοῦ Μυστηρίου τούτου ἂν ἐμπορέσωμεν νὰ τὴν λάβωμεν. Ὁμοίως ἐκὺς πρὸ τῆς ἀναλήψεως του εἰς τὸν οὐρανὸν (καθὼς διαβίζομεν εἰς τὴν ὕπερον Κεφάλαιον τῆς κατὰ τὸν ἅγιον Μάρκον Εὐαγγελίου) ἐπρόσταξεν εἰς τοὺς μαθητάς του λέγων· Ὑπάγετε εἰς πάντα τὸν κόσμον, καὶ κηρύξατε τὸ εὐαγγέλιον εἰς κάθε κτίσμα. Ὁ πιστεύσας καὶ βαπτισθεὶς, θέλει σωθῆναι, ὁ δὲ ἀπιστήσας θέλει κολασθῆναι. Τὸ ὁποῖον ἡμεῖς διδάσκει τί μέγα εὐεργέτημα δι' αὐτοῦς ὑπολαμβάνομεν. Διατοῦτο ὁ Ἀπόστολος ἅγιος Πέτρος εἰς τὴν πρώτην του κήρυξιν τοῦ εὐαγγελίου, ἐπειδὴ πολλοὶ ἐλυτήθησαν καὶ κηρύττησαν αὐτόν καὶ τοὺς ἄλλους Ἀποστόλους· Ἄνδρες, ἀδελφοί τί ἔχομεν νὰ κίμωμεν ὑποκρίθῃ καὶ τοὺς εἶπεν· Ἄς μετανόησιν, καὶ ὁ καθένας σας ἄς βαπτισθῇ εἰς ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν του, καὶ θέλει λάβειν τὸ δῶρον τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Ἐπειδὴ εἶναι ἰδική σας ἡ ἐπαγγελία καὶ τῶν υἱῶν σας καὶ πάντων τῶν ὄντων μακρόν, ὅσας προσκαλέσῃ Κύριος ὁ Θεὸς σας. Καὶ με πολλοὺς ἄλλους λόγους τοὺς παρεκα-

amen, dico tibi, nisi quis renatus fuerit ex aqua et Spiritu Sancto, non potest introire in regnum Dei. Quod natum est ex carne, caro est: et quod natum est ex Spiritu, Spiritus est. Non miretis, quia dixi tibi, Oportet vos nasci denuo. Spiritus, ubi vult, spirat; et vocem ejus audis: sed nescis, unde veniat, aut quo vadat. Sic est omnis, qui natus est ex Spiritu.

¶ *Post prolectum Evangelium, hanc sequentem exhortationem recitabit.*

DILECTI! auditis, in hoc Evangelio, Christi Servatoris nostri expressa verba, quod, nisi quis renatus fuerit ex aqua et Spiritu, ingredi non potest in regnum celorum; ex quibus potestis intelligere, quanta sit hujus Sacramenti necessitas, ubi copia illius conceditur. Similiter, immediate antequam in celum ascenderet, (quemadmodum legitur in Evangelio secundum Sanctum Marcum, capite ultimo) in mandatis dedit discipulis suis, dicens: Euntes in mundum universum, praedicare Evangelium omni creaturae. Qui crediderit, et baptizatus fuerit, salvus erit. Qui vero non crediderit, condemnabitur. Unde etiam liquet, quantum sit, quod inde in nos redundet beneficium. Itaque Sanctus Petrus Apostolus, quum, audita prima ejus Evangelica concione, multi corde compungerentur, et ipsi caeterisque Apostolis dicerent, Viri fratres, quid agemus? respondit, et dixit eis. Poenitentiam agite; et baptizetur unusquisque vestrum, in remissionem peccatorum vestrorum; et accipietis donum Spiritus Sancti. Vobis enim est repositio, et filiis vestris, et omnibus qui longe sunt, quos-

rità, io ti dico, che, se alcuno non è nato d'acqua, e di Spirito, non può entrar nel Regno di Dio. Ciò ch'è nato della carne è carne: ma ciò ch'è nato dello Spirito è Spirito. Non maravigliarti ch'io t'ho detto che vi convien nascer di nuovo. Il vento soffiava ove egli vuole, e tu odi il suo suono, ma non sai onde egli viene, né ove egli vada: così è chiunque è nato dello Spirito.

Dopo, farà l'esortazione seguente.

DILETTISSIMI, voi udite in questo Evangelio le parole espresse di Cristo nostro Salvatore, che a meno che l'uomo sia nato d'acqua, e dello Spirito, non può entrar nel Regno di Dio. Da che potete vedere la gran necessità di questo Sacramento, dove si possa avere. Similmente subito innanzi la sua ascensione in cielo (come leggiamo nell'ultimo Capitolo dell'Evangelio secondo S. Marco) egli diede comandamento a' suoi Discepoli, dicendo, Andate per tutto il mondo, e predicate l'Evangelio ad ogni creatura. Chi avrà creduto e sarà stato battezzato, sarà salvato; ma chi non avrà creduto sarà condannato. Il che ci fa vedere il gran beneficio che ne riceviamo. Per il che l'Apostolo S. Pietro, quando in suo primo predicar l'Evangelio, molti furono compunti nel cuore, e dissero a lui ed agli altri Apostoli, uomini e fratelli che dobbiamo fare? Gli rispose, Ravvedetevi e siate battezzati, ciascuno di voi, per la remissione de' peccati, e riceverete il dono dello Spirito Santo. Perché la promessa è fatta a voi e a' vostri figliuoli, ed a tutti quelli che sono-

verily I say unto thee, Except a man be born of water and of the Spirit, he cannot enter into the kingdom of God. That which is born of the flesh is flesh; and that which is born of the Spirit is spirit. Marvel not that I said unto thee, Ye must be born again. The wind bloweth where it listeth, and thou hearest the sound thereof; but canst not tell whence it cometh and whither it goeth: so is every one that is born of the Spirit.

After which he shall say this Exhortation following.

BELoved, ye hear in this Gospel the express words of our Saviour Christ, that except a man be born of water and of the Spirit, he cannot enter into the kingdom of God. Whereby ye may perceive the great necessity of this Sacrament, where it may be had. Likewise, immediately before his ascension into heaven, (as we read in the last Chapter of Saint Mark's Gospel,) he gave command to his disciples, saying, Go ye into all the world, and preach the Gospel to every creature. He that believeth and is baptized shall be saved; but he that believeth not shall be damned. Which also sheweth unto us the great benefit we reap thereby. For which cause Saint Peter the Apostle, when upon his first preaching of the Gospel many were pricked at the heart, and said to him and the rest of the Apostles, Men and brethren, what shall we do? replied and said unto them, Repent, and be baptized every one of you for the remission of sins, and ye shall receive the gift of the Holy Ghost. For the promise is to you

point entrer dans le royaume de Dieu. Ce qui est né de la chair est chair, et ce qui est né de l'esprit est esprit. Ne t'étonne pas de ce que je t'ai dit, il vous faut être nés de nouveau. Le vent souffle où il veut, et tu en entends le son; mais tu ne sais d'où il vient, ni où il va: il en est ainsi de tout homme qui est né de l'esprit.

Après cela il fera l'exhortation suivante:

BIEN-AIMES, vous entendez dans cet Evangile les paroles expresses de Jésus-Christ notre Sauveur, que si quelqu'un n'est né d'eau et d'esprit, il ne peut entrer dans le royaume de Dieu: par où vous pouvez reconnoître la grande nécessité de ce sacrement, lorsqu'on le peut recevoir. Aussi immédiatement avant son ascension au ciel, (selon que nous le lisons dans le dernier chapitre de l'Evangile selon St. Marc,) il commanda à ses disciples, disant: allez-vous-en par tout le monde, et prêchez l'évangile à toute créature. Qui aura cru et aura été baptisé, sera sauvé; mais qui n'aura point cru, sera condamné. Ce qui nous montre aussi le grand avantage qui nous en revient. C'est pourquoi l'Apôtre St. Pierre, la première fois qu'il prêcha l'évangile, plusieurs ayant eu composition de cœur, et lui ayant dit à lui, et au reste des apôtres, hommes frères, que ferons-nous? répondit et leur dit: amendez-vous, et que chacun de vous soit baptisé en remission des péchés, et vous recevrez le don du Saint-Esprit: car la promesse vous est faite, à vous, à vos enfans, et à tous ceux qui sont loin, autant que le Seigneur notre Dieu en appellera. Et par plusieurs autres

Gottes nicht sehen. Nicodemus spricht zu ihm: Wie kann ein Mensch geboren werden, wenn er alt ist? Kann er auch wiederum in seiner Mutter Leib gehen, und geboren werden? Jesus antwortete: Wahrlich, wahrlich, ich sage dir: Es sey denn, daß jemand geboren werde aus Wasser und Geist, so kann er nicht in das Reich Gottes kommen. Was vom Fleisch geboren wird, das ist Fleisch: und was vom Geist geboren wird, das ist Geist. Laß dich nicht roundern, daß ich dir gesagt habe: Ihr müßet von neuem geboren werden. Der Wind bläset, wo er will, und du hörest sein Säusen wohl: aber du weißt nicht, von wannen er kommt, und wohin er fährt. Also ist ein jeglicher, der aus dem Geist geboren ist.

Darauf soll er die folgende Ermahnung sprechen:

Wielgeliebte! Ihr hört in diesem Evangelio die ausbrüchlichen Worte unseres Heilandes Christi: Es sey denn, daß jemand von neuem geboren werde aus Wasser und Geist, so kann er nicht in das Himmelreich kommen. Ihr erschet daraus die Nothwendigkeit dieses Sacraments, wo man es haben mag. So hat er auch kurz vor seiner Himmelfahrt, wie mir im letzten Capitel des Evangelii St. Marci (ev.) seinen Jüngern befohlen und gesagt: Gehet hin in alle Welt, und prediget das Evangelium allen Creaturen. Wer da glaubt und getauft wird, der wird selig werden, wer aber nicht glaubt, der wird verdammt werden. Dieß erinnert an die großen Wohlthaten, die wir dadurch erlangen. Deshalb gab auch der heilige Apostel Petrus denen, welchen seine erste Predigt des Evangelii zu Herzen gieng, und die ihn und die übrigen Apostel frag-

fuere renacido de agua y de Espíritu Santo. Lo que es nacido de carne, carne es: y lo que es nacido de espíritu, espíritu es. No te maravilles, porque te dixe: os es necesario nacer otra vez. El espíritu donde quiere sopla: y oyes su voz, mas no sabes de donde viene, ni adonde va: así es todo aquel que es nacido de espíritu.

Después de lo qual dirá la Exhortacion siguiente.

AMADOS, vosotros ois en este Evangelio las palabras expresas de nuestro Salvador Christo, que el que no es nacido de agua y del Espíritu Santo, no puede entrar en el reyno de Dios. Por lo qual entenderéis la gran necesidad de este Sacramento, en donde puede ser habido. En semejante manera inmediatamente antes de su Ascension al cielo, (como leemos en el Capitulo ultimo del Evangelio de San Marcos) mandó á sus Discipulos, diciendo: Id á todo el mundo, y predicad el Evangelio á toda criatura. El que cree, y es bautizado, será salvo; mas el que no cree, será condenado. Lo qual nos muestra el gran beneficio que en ello recibimos. Por lo qual el Apostol San Pedro, quando en su primera predicacion del Evangelio muchos fueron tocados en el corazon, y le dixeran, y al resto de los Apostoles: Varones y hermanos, ¿qué haremos? replicó, y les dixo: Arrepentíos y sed bautizados cada uno de vosotros para la remision de pecados, y recibireis el don del Espíritu Santo. Porque la promesa es á vosotros y á vuestros hijos y á todos los que estan lexos, y á tantos quantos el Señor

λογοῖς πλείοσι διεμαρτύρετο, καὶ παρεκάλει, λέγων· Σώθητε ἀπὸ τῆς γενεᾶς τῆς σκολιάς ταύτης. Ὡς γὰρ ὁ αὐτὸς Ἀπόστολος ἄλλοθι μαρτυρεῖ, Καὶ ἡμᾶς νῦν σώζει Βάπτισμα (τοῦ σαρκὸς ἀπόθεσις ῥύπον, ἀλλὰ συνειδήσεως ἀγαθῆς ἐπερώτημα εἰς Θεόν) δι' ἀναστάσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ. Μὴ διατάξετε οὖν, ἀλλὰ βεβαίως πιστεύετε ὅτι τοὺτους τοὺς ἀνθρώπους ἀληθῶς μετανοοῦντας καὶ διὰ πίστεως πρὸς αὐτὸν ἐρχομένους εὐμενῶς ἀποδέξεται, ὅτι τὴν ἄφεσιν ἁμαρτιῶν αὐτοῖς χαρίσεται, καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα αὐτοῖς δωρήσεται, ὅτι τὸ τῆς αἰωνίου ζωῆς χάρισμα αὐτοῖς δώσει, καὶ τῆς αἰδίου βασιλείας αὐτοῦ μετόχος αὐτοὺς ποιήσει.

Τοιγάρτοι ἡμεῖς οὕτω πεποιθότες περὶ τῆς τοῦ ἐπουρανίου Πατρὸς ἡμῶν πρὸς τοὺτους τοὺς ἀνθρώπους εὐνοίας ὑπὸ τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ δηλωθείσης, πιστῶς καὶ εὐλαβῶς αὐτῇ εὐχαριστοῦντες λέγωμεν.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ καὶ αἰώνιος Θεός, Πάτερ ἡράνιε, ταπεινῶς εὐχαριστοῦμέν σοι, ὅτι πρὸς τὴν τῆς χάριτός σου ἐπίγνωσιν, καὶ τὴν ἐπὶ σέ πίστιν ἡμᾶς καλεῖν ἤξιώσας· Αὐξήσον ταύτην τὴν ἐπίγνωσιν, καὶ στήριξον ταύτην τὴν πίστιν ἐν ἡμῖν διαπαντός. Δός το ἅγιον Πνεῦμά σου τοῖτοις τοῖς ἀνθρώποις, ὥστε ἀναγεννηθῇαι αὐτοὺς, καὶ κληρονόμους γίνεσθαι τῆς αἰωνίου σωτηρίας διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν, ὃς συζῇ καὶ συμβασιλεύει σοὶ τε καὶ Πνεύματι ἁγίῳ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τότε ὁ Ἱερεὺς τοῖς Βαπτισθησομένοις ἐρεῖ κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον.

ΑΓΑΠΗΤΟΙ οἱ ὧδε παρεληλυθότες, τοῦ ἁγίου

cunque advocaverit Dominus, Deus noster. Et multis aliis verbis eos hortabatur, dicens: Salvamini a generatione ista prava. Quippe (sicuti testatur alio loco idem Apostolus) Baptisma etiamnum nos salvos facit, (non carnis depositio sordium, sed conscientiae bonae interrogatio in Deum) per resurrectionem Jesu Christi. Nolite igitur dubitare, sed serio credite, ipsum hosce praesentes homines, vere resipiscentes, et fide ad eum accedentes, benigne excepturum; peccatorum remissionem ipsis concessurum; iisque Spiritum sanctum largiturum; vitae aeternae beneficium eos donaturum, facturumque aeterni regni sui participes. Quum itaque simus persuasi de Patris nostri caelestis erga ipsos propensa voluntate, per Jesum Christum Filium suum patefacta, cum fide ac devotione ipsi gratias agamus, dicentes:

OMNIPOTENS et aeterna Deus, Pater noster caelestis! humilissimas tibi gratias agimus, quod nos ad cognitionem gratiae tuae, et ad fidem in te, vocare dignatus es. Cognitionem istam auge, et in ista fide nos in aeternum confirma. Hosce homines dona tuo sancto Spiritu, quo renascantur, et aeternae salutis haeredes constituentur, per Dominum nostrum, Jesum Christum, qui vivit et regnat, una tecum, et cum Spiritu sancto, in saecula saeculorum. Amen.

¶ Tum Presbyter Baptizandos sic alloquetur.

DILECTI! qui huc accessistis cum pro-

λει, καὶ ἔλεγε· Σωθῆτε ἀπὸ τῆς πονηρίας τῆς γενεᾶς ταύτης. Ἐπειδὴ καθὼς ὁ αὐτὸς Ἀπόστολος μαρτυρεῖ ἄλλοιθεν. Καὶ τῶρα μᾶς σώζει τὸ βάπτισμα (ὅχι ὡς ἀπόπλυσιν τῆς ἀκαθαρσίας τῆς σαρκὸς, ἀλλὰ ἀποκρίσις καθαρᾶς συνειδήσεως εἰς τὸν Θεόν) διὰ τῆς ἀναστάσεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Μὴ ἀμφιβολεῖτε λοιπὸν ἀλλὰ βεβαίως πιστεύσατε, ὅτι θέλει ἀποδεχθῆναι εὐμενῶς τοὺτους τοὺς ἀνθρώπους τοὺς ἀληθῶς μετανοοῦντας, καὶ διὰ τῆς πίστεως πρὸς αὐτὸν ἐρχομένους, καὶ ὅτι θέλει τοῖς χαρίσειν τὴν ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν των, καὶ τοὺς δωρήσει τὸ ἅγιον Πνεῦμα, καὶ ὅτι θέλει τοὺς δώσειν τὸ χάρισμα τῆς αἰωνίου ζωῆς, καὶ τοὺς κάμει συμμετόχους τῆς παντοτινῆς βασιλείας του.

Λοιπὸν ὄντες καταπεπεισμένοι τῆς πρὸς τοὺτους τοὺς ἀνθρώπους καλῆς προαιρέσεως τοῦ οὐρανίου Πατρὸς μας, δηλωθείσης ὑπὸ τοῦ Υἱοῦ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὡς τὸν εὐχαριστήσωμεν πιστῶς καὶ εὐλαβῶς, λέγοντες·

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΟΡ καὶ αἰώνιος Θεέ, οὐράνιε Πατέρα, σέ εὐχαριστοῦμεν ταπεινῶς, ὅτι ἡξίωσας ἡμᾶς καλεῖσθαι εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς χάριτός σου, καὶ τῆς ἐπὶ σέ πίστεως. Αὐξήσον ταύτην τὴν ἐπίγνωσιν, καὶ στήριξον ταύτην τὴν πίστιν διὰ πάντα εἰς ἡμᾶς. Δός το ἅγιον Πνεῦμά σου εἰς τοὺς ἀνθρώπους τούτους, ἵνα πάλιν γεννηθῶσι καὶ γίνωσι κληρονόμοι τῆς αἰωνίας σωτηρίας, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν, τῇ ζωῇ καὶ βασιλείᾳ αὐτοῦ μετὰ σοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, τῶρα καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. Τότε ὁ Ἱερεὺς λαλεῖ πρὸς τοὺς μέλλοντας ἵνα βαπτισθῶσι, τὸν τρόπον τοῦτον·

ΑΓΑΠΗΤΟΙ, σεῖς οἵτινες ἦλθετε ἐδῶ ἐπιθυ-

lontani, a quanti il Signor Iddio nostro ne chiamerà. E con molte altre parole gli esortava, dicendo, Salvatevi da questa perversa generazione. Perchè (siccome il medesimo Apostolo testifica in un' altro luogo) il Battesimo stesso giova adesso a salvarci (non già al toglier via l' immondizia della carne; ma bensì il sentimento d' una buona coscienza inverso Dio) per la risurrezione di Gesù Cristo. Perciò non dubitate punto, anzi crediate fermamente ch' egli riceverà le persone qui presenti, veramente penitenti, e venenti a lui per fede, ch' egli concederà loro la remissione de' lor peccati, e farà loro dono dello Spirito Santo; che darà loro la beatitudine della vita eterna, e gli renderà partecipi del suo Regno eterno. Perciò essendo noi così persuasi della benevolenza del nostro Padre celeste verso queste persone, dichiaratoci dal suo Figliuolo Gesù Cristo, rendiamgliene fedelmente e divotamente grazie, dicendo.

IDDIO eterno ed onnipotente, Padre celeste, noi ti rendiamo cordiali grazie, che tu' ha piaciuto chiamarci alla conoscenza della tua grazia, e fede in te: accresci questa conoscenza, e conferma questa fede in noi di più in più. Dà lo tuo Santo Spirito a queste persone acciochè siano rinate, e fatti eredi della salute eterna, per Gesù Cristo nostro Signore, che vive e regna con te e lo Spirito Santo, ora ed in sempiterno. Amen.

Allora il Prete parlerà alle persone da essere battezzate in questa guisa.

DILLETTI, voi, che siete venuti quà con-

and your children, and to all that are afar off, even as many as the Lord our God shall call. And with many other words exhorted he them, saying, Save yourselves from this untoward generation. For (as the same Apostle testifieth in another place) even Baptism doth also now save us, (not the putting away of the filth of the flesh, but the answer of a good conscience towards God,) by the resurrection of Jesus Christ. Doubt ye not therefore, but earnestly believe, that he will favourably receive *these present persons*, truly repenting, and coming unto him by faith; that he will grant *them* remission of *their* sins, and bestow upon *them* the holy Ghost; that he will give *them* the blessing of eternal life, and make *them partakers* of his everlasting kingdom.

Wherefore we being thus persuaded of the good will of our heavenly Father towards *these persons*, declared by his Son Jesus Christ; let us faithfully and devoutly give thanks to him, and say,

ALMIGHTY and everlasting God, heavenly Father, we give thee humble thanks, for that thou hast vouchsafed to call us to the knowledge of thy grace, and faith in thee: Increase this knowledge, and confirm this faith in us evermore. Give thy holy Spirit to *these persons*, that *they* may be born again, and be made *heirs* of everlasting salvation; through our Lord Jesus Christ, who liveth and reigneth with thee and the Holy Spirit, now and for ever. *Amen.*

Then the Priest shall speak to the persons to be baptized on this wise:

WELL-BELOVED, who are come hither

ten: Ihr Männer, lieben Brüder, was sollen wir thun? diese Antwort: Thut Buße, und lasse sich ein jeglicher taufen, zur Vergebung eurer Sünden, so werdet ihr die Gabe des heiligen Geistes empfangen, denn euer und eurer Kinder ist diese Verheißung, und aller, die noch fern sind, welche Gott, unser Herr, herzurufen wird. Auch mit vielen andern Worten bezeugte er dasselbe, ermahnte sie, und sprach: Laßt euch helfen von diesen unartigen Leuten. Denn, wie derselbe Apostel an einem andern Orte versichert, so macht uns auch nun das Wasser in der Taufe selig, nicht das Abthun des Unflaths am Fleische, sondern der Bund eines guten Gewissens mit Gott, durch die Auferstehung Jesu Christi. Zweifelt also nicht, sondern glaubt fest, daß Gott diese gegenwärtigen Personen, die sich wahrhaftig bekehren, und durch den Glauben zu ihm kommen, in Gnaden annehmen, und ihnen die Vergebung ihrer Sünden, und seinen heiligen Geist und den Segen des ewigen Lebens erteilen, und sie zu Erben seines himmlischen Reichs machen wolle.

Da wir nun von der, in seinem Sohne Jesu Christo, auch diesen Personen bezeugten Liebe unseres himmlischen Vaters überzeugt sind, so laßt uns ihm gläubig und anhängig danken und also sprechen:

Allmächtiger und ewiger Gott! unser himmlischer Vater! wir danken dir demüthig, daß du uns gewürdigt hast, uns zur Erkenntniß deiner Gnade und zum Glauben an dich zu berufen. Vermehre diese Erkenntniß in uns, und laß uns in diesem Glauben immer stärker werden. Verleihe diesen Personen deinen heiligen Geist, daß sie wiedergeboren und zu Erben deines ewigen Reichs gemacht

paroles il les exhortoit disant: sauvez-vous de cette génération perverse. Car, comme le même apôtre le témoigne dans un autre lieu, le baptême aussi nous sauve encore maintenant, non point celui par lequel les ordures de la chair sont nettoyées, mais l'attestation d'une bonne conscience devant Dieu, par la résurrection de Jésus-Christ. C'est pourquoi ne doutez nullement, mais croyez bien assurément, qu'il recevra favorablement ces personnes ici présentes, qui sont vraiment repentantes, et qui viennent à lui par la foi; qu'il leur accordera la remission de leurs péchés; qu'il leur donnera son Saint-Esprit; qu'il leur communiquera la bénédiction de la vie éternelle; et qu'il les fera participans de son royaume céleste. Etant donc ainsi persuadés de la bonne volonté de notre Père céleste envers ces personnes, laquelle il a déclarée par son Fils Jésus-Christ; rendons-lui en grâces avec foi et avec dévotion, disant:

DIEU tout-puissant et éternel, Père céleste, nous te remercions très-humblement, de ce qu'il t'a plu de nous appeler à la connoissance de ta grâce, et de nous donner de croire en toi; augmente-nous cette connoissance, et confirme en nous à jamais cette foi. Donne ton Saint-Esprit à ces personnes, afin qu'elles soient faites héritières du salut éternel, par notre Seigneur Jésus-Christ, qui vit et régne avec toi et avec le Saint-Esprit, maintenant et à jamais. *Amen.*

Puis le prêtre s'adressera de cette manière aux personnes qui doivent être baptisées:

BIEN-AIMÉS, qui êtes venus ici désirant

nuestro Dios llamare. Y con otras muchas palabras los exhortó, diciendo: Salvaos de esta generacion perversa. Porque (como el mismo Apostol testifica en otro lugar) el Bautismo os salva así ahora (no la deposicion de la suciedad de la carne, sino la respuesta de una buena conciencia para con Dios) por la resurreccion de Jesu Christo. Portanto no dudeis, sino creed firmemente, que él quiere recibir favorablemente *estas personas*, si estan verdaderamente arrepentidas, y vienen á él por medio de la fe; que *les* concederá remision de sus pecados, y *les* concederá el Espíritu Santo; que *les* dará la bendicion de vida eterna, y *les* hará *participes* de su reyno eterno. Por lo qual hallandonos persuadidos de la buena voluntad de nuestro Padre celestial para con *estas personas*, declarada por su Hijo Jesu Christo; demosle fiel y devotamente gracias, y digamos,

DIOS omnipotente y eterno, Padre celestial, te damos humildes gracias, porque te has dignado llamarnos al conocimiento de tu gracia y fe en ti; Acrecienta este conocimiento y confirma esta fe en nosotros continuamente: Da tu Espíritu Santo á *estas personas*, para que sean nacidas segunda vez, y sean hechas *herederas* de eterna salvacion, mediante nuestro Señor Jesu Christo, que vive y reyna contigo y el Espíritu Santo, ahora y por siempre. *Amen.*

Entonces el Presbítero hablará á las Personas que deben ser bautizadas, en esta manera.

AMADOS, que habeis venidos aquí deseados de recibir el santo bautismo, ya ha-

ον Βαπτίσματος μεταλαβεῖν ἐπιθυμοῦντες, ἠκούσατε ὅτι ἡ Ἐκκλησία τῷ Θεῷ προσήυατο ἵνα Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἀξιώσῃ ἡμᾶς ἀποδέχεσθαι καὶ εὐλογεῖν, ἀφίεναι τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, τὴν τε βασιλείαν τῶν οὐρανῶν καὶ τὴν αἰώνιον ζωὴν ὑμῖν χαρίζεσθαι. Καὶ διὰ καὶ ἠκούσατε, ὅτι ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἐν τῷ ἱερῷ αὐτοῦ λόγῳ ἐπηγγείλατο, ἐκεῖνα πάντα ἄνω ὑπὸ αὐτοῦ ἡγησάμεθα διδόναι ἥντινα ἐπαγγελίαν αὐτὸς κατὰ τὸ αὐτοῦ μέρος ἀσφαλέστατα διαφυλάξει τε καὶ ἐπιτελεσει.

Τοιγαροῦν μετὰ ταύτην τὴν ὑπόσχεσιν ὑπὸ Χριστοῦ πεποιήμεν·ν, δεῖ καὶ ἡμᾶς τὸ ὑμέτερον μέρος πιστῶς ἐπαγγέλλεσθαι ἐνώπιον τούτων τῶν μαρτύρων ὑμῶν καὶ ὅλης τῆς Ἐκκλησίας, ταύτης ἀποτίξασθαι τῷ διυθόλῳ καὶ πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ, καὶ βεβαίως τῷ ἁγίῳ Θεοῦ λόγῳ πιστεῦσιν, καὶ εὐπειθῶς φυλάξιν τὰ προστάγματα αὐτοῦ.

Εἰτα ἐρωτήσει ὁ Ἱερεὺς παρ' ἐκείστου τῶν βαπτισθησομένων χωρὶς τὰ ἐξῆς ἐρωτήματα.

Ἑρώτησις.

ΜΩΝ ἀποτάττῃ τῷ διαβόλῳ, καὶ πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ, ματαῖα τῇ πομπῇ, καὶ δόξῃ τῷ κόσμῳ, ταῖς τε πλεονεξίαις αὐτοῦ, καὶ ταῖς ἀσελγείαις τῆς σαρκὸς ἐπιθυμῶν, ὥστε μὴ βουλεσθαι αὐταῖς ἐπεσθαι, μὴδ' ὑπ' αὐτῶν ἄγεσθαι;

Ἀποκρίσις. Ναί, πᾶσι τούτοις ἀποτάττομαι.

Ἑρώτησις.

ΠΙΣΤΕΥΕΙΣ εἰς Θεὸν Πατέρα παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς; Καὶ εἰς Ἰησοῦν

μῶντες ἵνα βαπτισθῇτε, ἠκούσατε πῶς ἡ Ἐκκλησία παρεκάλεσεν ὥστε ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἀξιώσῃ ἡμᾶς δεχθῇ καὶ ἀγιάσῃ ἵνα σὰς λούσῃ ἀπὸ τῶν ἁμαρτίας σας, ἵνα σὰς δώσῃ τὴν ἐράνιον βασιλείαν, καὶ αἰώνιον ζωὴν. Ἠκούσατε προσέτι, ὅτι ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστὸς ἔταξεν εἰς τὸν ἅγιον λόγον τα, τὸ χάρισμα πάντων ὑπὲρ τῶν ὁποίων τὸν παρεκάλεσαμεν τὴν ὁποίαν ὑπόσχεσιν αὐτὸς διὰ τὸ μέρος του θέλει διατηρήσειν βεβαίως.

Λοιπὸν μετὰ ταύτην τὴν ὑπόσχεσιν τὴν ὁποίαν ἔκαμεν ὁ Χριστὸς, ἐτι καὶ σεις πρέπει εἰς τὸ μέρος σας, ἵνα τάξετε ἐμπροσθεν τῶν μαρτύρων σας, καὶ πίσης τῆς ἐκκλησίας ταύτης ὅτι θέλετε ἀπαρνηθῆναι τὸν Διάβολον, καὶ πάντα τὰ ἔργα του, καὶ σταθερῶς, πιστεύετε εἰς τὸν ἅγιον λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ εὐπειθῶς φυλάξει τὰ προστάγματά του.

Τότε ὁ Ἱερεὺς ἐρωτᾷ μερικῶς καθ' ἓνα τῶν μελλόντων ἵνα βαπτισθῶσι τὰς ἀκολούθως,

Ἑρωτήσεις.

ΑΡΝΗΣΑΙ σὺ τὸν διάβολον, καὶ πάντα τὰ ἔργα του, τὴν ματαίαν πομπὴν καὶ δόξαν τοῦ κόσμου, καὶ τὰς πλεονεξίας αὐτοῦ καὶ τὰς ἀσελγείας ἐπιθυμίας τῆς σαρκὸς, ὥστε ἵνα μὴ τὰς ὑπακῶσιν μητ' ἐπὶ δόξηθῇς ἀπ' αὐταῖς;

Ἀποκρίσις. Ναί. Ταῦτα πάντα ἀπαρνήμαι.

Λειτουργγός.

ΠΙΣΤΕΥΕΙΣ σὺ εἰς τὸν Θεὸν τὸν Πατέρα παντοκράτορα, ποιητὴν τῶ ἑράνῃ καὶ τῆς γῆς;

desiderio di ricever il Santo Battesimo, avete sentito come la Congregazione ha pregato che l' nostro Signore Gesù Cristo si degnasse di ricever e benedirvi, di nettarvi de' vostri peccati, di darvi il regno del cielo, ed eterna vita. Avete altresì sentito, che l' nostro Signore Gesù Cristo ha promesso nella sua sacra parola di concedere tutte quelle cose per le quali l' abbiamo pregato. La qual promessa egli da parte sua sicurissimamente osserverà e effettuerà.

Perciò dopo questa promessa fatta da Cristo, voi ancora da parte vostra avete da promettere nella presenza di questi vostri testimoni e tutta questa Congregazione, che rinunzierete al Diavolo e tutte le sue opere, e costantemente crederete alla sacra parola di Dio, ed ubbidientemente osserverete i suoi comandamenti.

Allora il Prete domanderà da ogn' uno che deve esser battezzato particolarmente, queste seguenti questioni.

Quest.

RINUNZII tu il diavolo e tutte le sue opere, la vana pompa e gloria del mondo, insieme con tutti gli avari desiderii del medesimo, e le sensuali concupiscenze della carne, sì che non gli seguirai né ti lascerai condurre da essi?

Risposta. Io gli rinunzio tutti.

Quest.

CREDI tu in Dio Padre onnipotente creator del cielo e della terra?

posito suscipiendi Baptismum, audivistis, quomodo cœtus oraverit ut Dominus noster, Jesus Christus, dignaretur vos excipere, vobisque benedicere, vos a peccatis absolvere, vos regno cœlorum et vita æterna donare. Audivistis etiam, quomodo Dominus noster, Jesus Christus, promiserit in sancto verbo suo, ea omnia se concessurum, quæ orando ab ipso petiistis; quibus ille quidem promissis stabit certissime.

Itaque, cum tali promissione se Christus obstrinxerit, vos etiam oportet fideliter promittere coram his testibus vestris, et hoc cœtu universo, quod Diavolo et omnibus ejus operibus estis abrenuntiaturi, et constanter sacro Dei verbo credituri, et obsequenter mandata ejus servaturi.

¶ Tum Presbyter singulis baptizandis has sequentes quæstiones seorsum proponet.

Quæstio.

AN abrenuntias Diavolo et omnibus operibus ejus, inani pompæ et gloriæ hujus sæculi, omnibus ejusdem cupiditatibus, et carnis concupiscentiis, adeo ut nec eas secuturus sis, nec ab iis te duci passurus?

Responsio. Abrenuntio istis omnibus.

Quæstio.

CREDIS in Deum Patrem? &c.

desiring to receive holy Baptism, ye have heard how the congregation hath prayed, that our Lord Jesus Christ would vouchsafe to receive you and bless you, to release you of your sins, to give you the kingdom of heaven, and everlasting life. Ye have heard also, that our Lord Jesus Christ hath promised in his holy Word to grant all those things that we have prayed for; which promise he, for his part, will most surely keep and perform.

Wherefore, after this promise made by Christ, ye must also faithfully, for your part, promise in the presence of these your Witnesses, and this whole congregation, that ye will renounce the devil and all his works, and constantly believe God's holy Word, and obediently keep his commandments.

Then shall the Priest demand of each of the persons to be baptized, severally, these Questions following.

Question.

DOST thou renounce the Devil and all his works, the vain pomp and glory of the world, with all covetous desires of the same, and the carnal desires of the flesh, so that thou wilt not follow, nor be led by them?

Answer. I renounce them all.

Question.

DOST thou believe in God the Father Almighty, Maker of heaven and earth;

werden mögen, durch unsern Herrn, Jesum Christum, der mit dir und dem heiligen Geiste ein einziger Gott, lebt und regiert, nun und in Ewigkeit. Amen.

Dann soll der Prediger die Personen, die getauft werden sollen, also anreden:

Wielgeliebte! die ihr mit dem Verlangen hier erschienen seyd, die heilige Taufe zu empfangen, ihr habt gehört, wie die Versammlung gebetet hat, daß unser Herr Jesus Christus euch aufnehmen und segnen, euch von euren Sünden befreien, und euch das Himmelreich und das ewige Leben verleihen wolle; ihr habt gleichfalls gehört, daß unser Herr Jesus Christus, in seinem heiligen Worte verheißt, uns alles zu gewähren, warum wir ihn gebeten haben. Nach dieser Verheißung, die er von seiner Seite gewiß erfüllen wird, soll denn auch ihr von eurer Seite, in Gegenwart dieser eurer Zeugen und dieser ganzen Versammlung, treulich geloben, daß ihr dem Teufel und allen seinen Werken entsaget, an das heilige Wort Gottes beständig glauben, und seinen Geboten willig gehorchen wolle.

Dann soll er jeden Täufling folgendermaßen befragen:

Entsagst du dem Teufel und allen seinen Werken, der eiteln Pracht und Herrlichkeit der Welt, mit allen heftigen Begierden nach denselben und allen Lüsten des Fleisches so, daß du ihnen nicht folgen und dich von ihnen nicht läßt leiten lassen?

Antwort. Ich entsage dem allen.

Der Prediger. Glaubst du an Gott den Vater, den allmächtigen Schöpfer u. s. w.

de recevoir le saint baptême, vous avez entendu comment l'assemblée a prié, qu'il plaise à notre Seigneur Jésus-Christ de vous recevoir, de vous bénir, et de vous délivrer de vos péchés, de vous donner le royaume des cieux, et la vie éternelle. Vous avez aussi entendu que notre Seigneur Jésus-Christ a promis dans sa sainte parole d'accorder toutes les choses que nous lui avons demandées; promesse qu'il accomplira de sa part très-certainement.

C'est pourquoi après cette promesse faite par Jésus-Christ, vous devez aussi lui promettre fidèlement de votre part en la présence de ces personnes qui sont témoins pour vous, et de toute cette assemblée, que vous renoncerez au diable et à toutes ses œuvres, que vous croirez constamment à la sainte parole de Dieu, et que vous garderez en toute obéissance ses saints commandements.

Ici le prêtre fera respectivement les questions suivantes à chacune des personnes qui doivent être baptisées.

Demande.

RENONCES-TU au diable et à toutes ses œuvres, à la vaine pompe et à la vaine gloire de ce monde, et à toutes ses convoitises, et aux affections corrompues de la chair; tellement que tu ne les serviras point, et que tu ne te laisseras point gouverner par elles?

Réponse. J'y renonce entièrement.

Demande.

CROIS-TU en Dieu le Père tout-puissant,

beis oído como la congregación ha orado para que nuestro Señor Jesu Christo se digne recibiros y bendeciros, desataros de vuestros pecados, daros el reyno del cielo, y la vida eterna. Vosotros asimismo habeis oído que nuestro Señor Jesu Christo ha prometido en su Palabra santa, conceder todas estas cosas que hemos pedido por vosotros; cuya promesa él por su parte guardará y cumplirá muy seguramente.

Por lo qual supuesto que Christo ha hecho esta promesa, es justo que vosotros, por vuestra parte prometáis tambien ante estos vuestros testigos, y en presencia de toda esta congregación, que vosotros renunciáreis el diablo y todas sus obras, y constantemente creereis la Palabra santa de Dios, y guardaréis obedientemente sus mandamientos.

Entonces el Presbitero demandará de cada una de las personas que deben ser bautizadas, de una en una, las preguntas siguientes.

Preg.

RENUNCIAS el Diablo y todas sus obras, la vana pompa y gloria del mundo, con todos sus codiciosos deseos, y los carnales deseos de la carne, de tal manera que no los seguirás, ni serás guiado por ellos?

Resp. Yo los renuncio todos.

Preg.

¿CREES tú en Dios el Padre Todo-poderoso, &c

Χριστὸν τὸν Ὑιὸν αὐτοῦ μονογενῆ, Κύριον ἡμῶν; Καὶ ὅτι συνελήφθη ἐκ Πνεύματος ἁγίου, ἐγεννήθη ἐκ Μαρίας τῆς Παρθένου, ἔπαθεν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου, ἐσταυρώθη, ἔθανε, καὶ ἐτάφη, κατήλθεν εἰς ᾗδου, καὶ ὅτι τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀνέστη ἐκ νεκρῶν ὅτι ἀνῆλθεν εἰς οὐρανὸν, καὶ καθίζεται ἐκ δεξιῶν Θεοῦ Πατρὸς παντοκράτορος, καὶ ἐντεῦθεν μέλλει ἔρχεσθαι ἐν τῇ συντελείᾳ τῶ αἰῶνος κρίναι ζῶντας καὶ νεκροὺς; Καὶ πιστεύεις εἰς Πνεῦμα τὸ ἅγιον τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν καθολικὴν ἁγίων Κοινωνίαν ἄφесιν ἁμαρτιῶν σαρκὸς ἀνάστασιν καὶ μετὰ τὸν θάνατον ζωὴν αἰώνιον;

Ἀποκρίσις. Πάντα ταῦτα βεβαίως πιστεύω.

Ἐρωτήσεις.

ἈΡ' οὖν θέλεις εἰς τὴν πίστιν ταύτην βαπτίζεσθαι;

Ἀποκρίσις. Μάλιστα γὰρ ἐπιθυμῶ.

Ἐρωτήσεις.

ΜΩΝ ἄρα τὸ ἅγιον θέλημα τοῦ Θεοῦ, καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ εὐπειθῶς φυλάττειν, καὶ πάσας τὰς ἡμέρας τοῦ βίου σου ἐν αὐταῖς περιπατεῖν βούλεις;

Ἀποκρίσις. Σπουδιάσω γὰρ οὕτω ποιεῖν, τοῦ Θεοῦ μοι βοηθοῦ ὄντος.

Εἰτα ἔρεῖ ὁ Ἱερεὺς.

ΧΑΡΙΣΑΙ ἐλεῆμων ὁ Θεὸς ἵνα παλαιὸς ὁ Ἀδὰμ ἐν τοιούτοις τοῖς ἀνθρώποις οὕτω ταφῇ, ὥστε τὸν καινὸν ἄνθρωπον ἐγερθῆναι ἐν αὐτοῖς. Ἀμήν.

Παράσχου ἵνα πάντα τὰ σαρκικὰ πάθη ἐν αὐτοῖς νεκρωθῇ, καὶ πάντα τὰ τοῦ Πνεύματος ζῶν καὶ αἰῶνισιν ἐν αὐτοῖς λάβῃ. Ἀμήν.

Παρίσχω ἵνα δύναιμι καὶ ἰσχύω ἔχῃ τὸν νικᾶν καὶ θριαμβεύειν τὸν διάβολον, τὸν κόσμον, καὶ τὴν σάρκα. Ἀμήν.

Et in Jesum Christum? &c.

Ἔτι καὶ σὺ πιστεύεις ἐν Spiritui Sancto? &c.

Responsio. Hæc omnia firma fide credo.

Quæstio.

NUM vis in hac fide baptizari?

Responsio. Cupio.

Quæstio.

NUM itaque sanctam Dei voluntatem et mandata ejus obsequenter servaturus es, et in iis ambulaturus omnibus diebus vitæ tuæ?

Responsio. Dabo operam, opitulante mihi Domino.

¶ Tum dicet Presbyter:

CONCEDE, misericors Deus! ut vetus Adam in hisce hominibus ita sepeliatur, ut novus homo in illis suscitetur. Amen.

Concede, ut omnes carnales affectus in ipsis moriantur, et omnia, quæ sunt Spiritus, in illis vivant et augeantur. Amen.

Concede illis potestatem et vim, ad victoriam reportandam, et ad triumphandum de Satana, mundo, et carne. Amen.

Concede, cum tibi hic sint per officium ac ministerium nostrum dicati, ut virtuti-

Καὶ εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν Ὑιὸν τοῦ μονογενῆ, καὶ Κύριον ἡμῶν; καὶ ὅτι συνελήφθη ἐκ Πνεύματος ἁγίου, Ἐγεννήθη ἐκ Μαρίας τῆς Παρθένου, ἔπαθεν ὑπὸ Ποντίου Πιλάτου, ἐσταυρώθη, ἀπέθανεν καὶ ἐτάφη, κατέβη εἰς τὸν ᾗδου, καὶ ὅτι τὴν τρίτην ἡμέραν ἀνέστη ἐκ νεκρῶν; ὅτι ἀνέβη εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ τὰ δεξιὰ τοῦ Θεοῦ παντοκράτορος Πατρὸς, καὶ ἀπ' αὐτοῦ μέλλει νὰ ἔλθῃ εἰς τὰ τέλει τοῦ αἰῶνος νὰ κρίνῃ τοὺς ζῶντας καὶ τοὺς νεκροὺς;

Πιστεύεις καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον; εἰς τὴν ἁγίαν καὶ καθολικὴν Ἐκκλησίαν, εἰς τὴν κοινωνίαν τῶν ἁγίων, εἰς τὴν τῶν ἁμαρτιῶν ἄφесιν, καὶ τῆς σαρκὸς τὴν ἀνάστασιν; καὶ εἰς τὴν μετὰ τὸν θάνατον ζωὴν αἰώνιον;

Ἀποκρίσις. Ταῦτα πάντα πιστεῶ βεβαίως.

Λειτουργός.

ΘΕΛΕΙΣ λοιπὸν νὰ βαπτισθῇς εἰς ταύτην τὴν πίστιν;

Ἀποκρίσις. Μάλιστα, θέλω.

Λειτουργός.

ΘΕΛΕΙΣ λοιπὸν νὰ ὑπακούσεις τὴν τοῦ Θεοῦ θέλησιν, καὶ τὰς ἐντολὰς του, καὶ εἰς αὐτὰς νὰ πορεύῃσαι πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου;

Ἀποκρίσις. Ὁὐλόω πασχίσαι μετὰ τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ νὰ ζήσω οὕτως.

Τότε ὁ Ἱερεὺς λέγει·

ΕΛΕΗΜΟΝΑ Θεέ, χάρισαι ὥπως ὁ παλαιὸς Ἀδὰμ εἰς τοῦτο τὸ ὑποκειμένον, οὕτως ταφῇ, ὥστε ὁ νέος ἄνθρωπος εἰς αὐτὸ ἐγερθῇ. Ἀμήν.

Χάρισον, πάντα τὰ σαρκικὰ ἐπιθυμήματα νὰ ἀποθάνωσιν εἰς αὐτὸ, καὶ πάντα τὰ τοῦ Πνεύματος λάβωσιν εἰς αὐτὸ ζωὴν καὶ αἰῶνισιν. Ἀμήν.

Χάρισον, νὰ ἔχῃ δύναμιν καὶ ἰσχύον, ὥπως

Ed in Gesù Cristo, suo unigenito Figliuolo, nostro Signore? E che fu conceputo dello Spirito Santo? Nato della Maria Vergine; che patì sotto Ponzio Pilato; fu crocifisso, morto e sepolto; che scese all' inferno; e che risuscitò il terzo giorno; che salì in cielo, e siede alla destra di Dio, il Padre onnipotente; e di là tornerà alla fine del mondo, a giudicar i vivi ed i morti? E credi tu nello Spirito Santo; la Santa Chiesa Cattolica; la Comunione de' Santi; la remissione de' peccati; la risurrezione della carne, e la vita eterna, dopo morte?

Risposta. Tutto questo fermamente credo.

Quest.

VUOI tu esser battezzato in questa fede?

Risposta. Quest' è il mio desiderio.

Quest.

VUOI tu adunque ubbidientemente osservare la Santa Volontà e comandamenti di Dio, e caminar in essi tutti i giorni della tua vita?

Risposta. Io mi sforzerò a far così, coll' ajuto di Dio.

Allora il Prete dirà.

O DIO misericordioso concedi che l' vecchio Adamo sia così sepolto in questa persona, che l' uomo nuovo sia in essa risuscitato. Amen.

Concedi che tutte le affezioni carnali muoiano in essi, e che tutte le cose spirituali vivano e crescano in essi. Amen.

BAPTISMUS ADULTORUM.

And in Jesus Christ his only begotten Son our Lord? And that he was conceived by the Holy Ghost; born of the Virgin Mary; that he suffered under Pontius Pilate, was crucified, dead, and buried; that he went down into hell, and also did rise again the third day; that he ascended into heaven, and sitteth at the right hand of God the Father Almighty; and from thence shall come again at the end of the world, to judge the quick and the dead?

And dost thou believe in the Holy Ghost; the holy Catholick Church; the Communion of Saints; the Remission of sins; the Resurrection of the flesh; and everlasting life after death?

Answer. All this I stedfastly believe.

Question.

WILT thou be baptized in this faith?

Answer. That is my desire.

Question.

WILT thou then obediently keep God's holy will and commandments, and walk in the same all the days of thy life?

Answer. I will endeavour so to do, God being my helper.

Then shall the Priest say,

O MERCIFUL God, grant that the old Adam in *these persons* may be so buried, that the new man may be raised up in *them*. *Amen.*

Grant that all carnal affections may die in *them*, and that all things belonging to

Und an Jesum Christum, u. s. w.

Und glaubst du an den heiligen Geist, u. s. w.

Antw. West glaube ich dieß alles.

Pred. Willst du auf diesen Glauben getauft werden?

Antw. Das ist mein Verlangen.

Pred. Willst du denn auch den heiligen Willen Gottes und seine Gebote getreulich halten, und durch alle Tage deines Lebens in denselben wandeln?

Antw. Ich will, mit Gottes Hülfe, mich bestreben, es zu thun.

Darauf soll der Prediger sprechen:

Geharmherziger Gott! verleihe, daß der alte Adam in diesen Personen so begraben werde, daß der neue Mensch in ihnen auferstehen möge. *Amen.*

Gieb, daß alle fleischliche Luste in ihnen sterben, und alles, was geistlich ist, in ihnen leben und wachsen möge. *Amen.*

Gieb ihnen Kraft und Stärke, über den Teufel, die Welt und das Fleisch zu siegen und zu triumphiren. *Amen.*

Créateur du ciel et de la terre? Et en Jésus-Christ son Fils unique notre Seigneur? Et qu'il a été conçu du Saint-Esprit, &c.

Réponse. Je crois tout cela fermement.

Demande.

VEUX-TU être baptisé en cette foi?

Réponse. C'est ce que je désire.

Demande.

VEUX-TU donc faire la sainte volonté de Dieu, et garder en toute obéissance ses saints commandemens? et veux-tu y marcher tous les jours de ta vie?

Réponse. Je le veux.

Alors le prêtre dira:

PERE de miséricorde, fais que le vieil Adam soit tellement enseveli dans ces personnes, que le nouvel homme soit ressuscité en elles. *Amen.*

Fais que toutes les affections charnelles meurent en elles, et que toutes les choses

Y en Jesu Christo? &c.

Y crees en el Espiritu Santo? &c.

Resp. Todo ésto lo creo firmemente.

Preg.

QUIERES ser bautizado en esta fe?

Resp. Tal es mi deseo.

Preg.

QUIERES tú pues guardar obedientemente la santa voluntad de Dios y sus mandamientos, y caminar en ellos todos los dias de tu vida?

Resp. Así procuraré hacerlo, con la ayuda de Dios.

Entonces el Presbitero dirá,

O DIOS misericordioso, concede que el antiguo Adam en *estas personas* sea de tal modo sepultado, que el nuevo hombre sea resuscitado en *ellas*. *Amen.*

Concede que todas las afeciones carnales mueran en *ellas*, y que todas cosas tocantes al Espíritu, vivan y crezcan en *ellas*. *Amen.*

Concede que tengan poder y fuerza para alcanzar victoria, y triunfar del diablo, el mundo, y la carne. *Amen.*

Concede que siendo aquí dedicadas á tí

Παρίσχου ὅπως τῇ διακονίᾳ καὶ λειτουργίᾳ ἡμῶν σοι ἐνθιάει καθιερωθέντες, καὶ τὰς ἐπουρανίους ἐνδύσωνται ἀρετὰς, καὶ τὸν αἰώνιον μισθὸν λάβωσι διὰ τοῦ ελέους σου, Κύριε Θεὸς εὐλογητὴ, ὁ ζῶν καὶ πάντα κυβερνῶν εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ αἰώνιε Θεὸς, οὗ ὁ Ὑἱὸς ὁ ἀγαπητὸς Ἰησοῦς Χριστὸς ὑπὲρ τῆς τῶν ἡμετέρων ἁμαρτιῶν ἀφέσεως ἐκ τῆς τιμωτικῆς πλευρᾶς αὐτοῦ τὸ αἷμα καὶ τὸ ὕδωρ ἐξέχεε, καὶ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ παρήγγειλε, πορεύεσθαι καὶ μαθητεῦσαι πάντα τὰ ἔθνη, καὶ βαπτίζειν αὐτοὺς εἰς τὸ Ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Πνεύματος ἁγίου. Πρόσχε, ἀντιβολοῦμέν σε, ταῖς δεήσεσι τῆς Ἐκκλησίας σου ἁγίασον τοῦτο τὸ ὕδωρ εἰς τὴν μυστικὴν τῆς ἁμαρτίας ἀπόλουσιν καὶ παρίσχου ἵνα ὁ ἄνθρωπος ἐν αὐτῷ ἤδη βαπτίζεσθαι μέλλον τὸ τῆς χάριτός σου πληρωμα λαμβάνῃ, καὶ ἐν τῷ τῶν πιστῶν καὶ ἐκλεκτῶν τέκνων σου ἀριθμῷ πάντοτε διαμένῃ, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

νικήσῃ καὶ θριαμβεύσῃ κατὰ τοῦ διαβόλου, τοῦ κόσμου, καὶ τῆς σαρκός. Ἀμήν.

Χάρισον εἰς πάντας τοὺς ἐδῶ εἰς ἐσὲ καθιερωμένους διὰ τῆς λειτουργίας καὶ διακονίας τὴν ἀπόλουσιν τῶν ἐπουρανίων ἀρετῶν, καὶ τὸν αἰώνιον μισθόν, διὰ τὴν ἀγίπην σου ὦ Θεέ, Κύριε, εὐλογημένε, ὁ ζῶν καὶ πάντα κυβερνῶν εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΟΡΑ, ἀείψω Θεέ, τοῦ ὁποίου ὁ ἀγαπητὸς Υἱὸς Ἰησοῦς Χριστὸς, διὰ τὴν συγχώρεσιν τῶν ἁμαρτιῶν μας, ἔχυσεν ἐκ τῆς τιμωτικῆς του πλευρᾶς αἷμα καὶ ὕδωρ, καὶ ἐπρόσταξε τῶν μαθητῶν του ἵνα ὑπάγωσι διδάσκοντες τὰ ἔθνη, καὶ ἵνα τὰ βαπτίσωσιν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος παρατήρησον, παρακαλοῦμέν σε, τίς δεήσει τῆς ἐκκλησίας σου ἁγίασον τὸ ὕδωρ τοῦτο εἰς τὴν μυστικὴν ἀπόλυσιν τῆς ἁμαρτίας, καὶ χάρισον ἵνα λάβῃ τὸ ὑποκείμενον τοῦτο, τὸ μέλλον ἵνα βαπτισθῇ, τὸ πληρωμα τῆς χάριτός σου, καὶ πάντοτε ἵνα μείνῃ εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν πιστῶν καὶ ἐκλεκτῶν σε τέκνων, διὰ τῶ Ἰησοῦ Χριστοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν. Ἀμήν.

Τότε ὁ Ἱερεὺς ἕκαστον τῶν βαπτισθησομένων χειρὸς λαβὼν, καὶ ἐπὶ τῷ βαπτιστηρίῳ προσκύνωντας καταστήσας κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτῷ, παρὰ τὴν Συμπάτριον καὶ Συμμητέρων τὸ ὄνομα ἐρωτήσει, εἰτα δὲ αὐτὸν εἰς τὸ ὕδωρ βάψει, ἢ καὶ τῷ ὕδατι ραντίει, λέγων.

Ν. ΕΓΩ βαπτίζω σε εἰς τὸ Ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τῶ Υἱοῦ, καὶ τῶ ἁγίῳ Πνεύματι. Ἀμήν.

bus etiam caelestibus et aeterno praemio donentur, per misericordiam tuam, o benedicte Domine Deus! qui vivis, quique cuncta moderaris, in saecula saeculorum. Amen.

OMNIPOTENS aeterna Deus! cujus carissimus ac praedilectus Filius, Jesus Christus, ex pretiosissimo suo latere, aquam simul et sanguinem in remissionem peccatorum nostrorum profudit, et discipulis suis in mandatis dedit, ut, euntes, omnes gentes docerent, et eos baptizarent in nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti; respice (quaesumus) supplicationes Ecclesiae tuae; aquam hanc sanctifica ad mysticum peccati ablutioem; et concede ut hi, ea jam baptizandi, accipiant gratiae tuae plenitudinem, semperque maneant in numero fidelium et electorum filiorum tuorum, per Jesum Christum Dominum nostrum. Amen.

¶ Tum Presbyter, prehensa uniuscuiusque baptizandorum dextera, eoque, loco commodo, juxta baptisterium collocato, prout ipsi visum fuerit, quaeret nomen ipsius a Susceptoribus et Susceptoribus; deinde ipsum immerget in aquam, aut aquam in eum effundet, dicens:

[**N.**] EGO baptizo te, in nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Amen.

Τότε ὁ Ἱερεὺς λαμβάνει καὶ μέλλον ἵνα βαπτισθῇ ὑποκείμενον ἀπὸ τὴν δεξιάν καὶ τὸ φέρει εἰς πρὸποντα τόπον πλησίον τοῦ βαπτιστηρίου, καθὼς θέλει, καὶ ἐρωτᾷ τοὺς συμπάτερας, καὶ συμμητέρας, διὰ τὸ ὄνομα καὶ εἰπετα τὸ βουτᾷ εἰς τὸ νηρόν, ἢ τῷ χύνει τὸ νηρόν ἐπάνω του, λέγων.

Δ. ΕΓΩ σὲ βαπτίζω, εἰς τὸ ὄνομα τῶ Πατρὸς, καὶ τῶ Υἱοῦ, καὶ τῶ ἁγίῳ Πνεύματι. Ἀμήν.

Concedi che abbiano potestà e forza di aver la vittoria e di trionfare sopra 'l diavolo, il mondo, e la carne. Amen.

Concedi che essendo loro dedicati qu' a te per l' ufficio e ministero nostro si an' ancora dotati della virtù celeste, ed eternamente remunerati per tua misericordia, O benedetto Signor Iddio, che vivi e governi ogni cosa ne' secoli. Amen

IDDIO onnipotente ed eterno, il cui diletto Figliuolo Gesù Cristo, per la remissione de' nostri peccati, spanse dal suo costato preziosissimo dell' acqua e sangue, e diede comandamento ai suoi discepoli, ch' andassero ed insegnassero tutte le nazioni, e le battezzassero nel Nome del Padre, e del Figliuolo, e dello Spirito Santo; riguarda ti supplichiamo, le preghiere della tua Congregazione; santifica quest' acqua al mistico purgamento del peccato, e concedi che le persone ora da esser in quella battezzate, ricevano la pienezza della tua grazia, e rimangano per sempre nel numero de' tuoi figliuoli fedeli ed eletti per Gesù Cristo nostro Signore. Amen.

Allora il Prete piglierà ciascheduna persona e' ha da esser battezzata per la man destra, e mettendola in luogo convenevole presso 'l Battisterio, a sua discrezione domanderà ai compari e comari il Nome, e poi l'immergerà nell' acqua, ovvero spanderà dell' acqua sopra di lui, dicendo.

N. IO ti battezzo nel Nome del Padre, del Figliuolo, e dello Spirito Santo. Amen.

BAPTISMUS ADULTORUM.

the Spirit may live and grow in them. Amen.

Grant that *they* may have power and strength to have victory, and to triumph, against the devil, the world, and the flesh. Amen.

Grant that *they*, being here dedicated to thee by our office and ministry, may also be endued with heavenly virtues, and everlastingly rewarded, through thy mercy, O blessed Lord God, who dost live, and govern all things, world without end. Amen.

ALMIGHTY, everliving God, whose most dearly beloved Son Jesus Christ, for the forgiveness of our sins, did shed out of his most precious side both water and blood, and gave commandment to his disciples, that they should go teach all nations, and baptize them In the Name of the Father, the Son, and the Holy Ghost; Regard we beseech thee, the supplications of this congregation; sanctify this Water to the mystical washing away of sin; and grant that the *persons* now to be baptized therein may receive the fulness of thy grace, and ever remain in the number of thy faithful and elect children, through Jesus Christ our Lord. Amen.

Then shall the Priest take each person to be baptized by the right hand, and placing him conveniently by the Font, according to his discretion, shall ask the Godfathers and Godmothers the Name; and then shall dip him in the water, or pour water upon him, saying,

N. I baptize thee In the Name of the Father, and of the Son, and of the Holy Ghost. Amen.

Verleihe, daß sie, durch unser Amt und unsern Dienst dir hier geweiht, auch mit himmlischer Zugend begabt und ewig belohnt werden mögen, durch deine Gnade, o hochgelobter Herr und Gott, der du lebst und über alle Dinge herrschest, in Ewigkeit. Amen.

Allmächtiger, ewiger Gott, dessen geliebter Sohn, Jesus Christus, zur Vergebung unserer Sünden, Wasser und Blut aus seiner theuersten Seite vergoß, und seinen Jüngern befahl, daß sie hingehen und alle Völker lehren und sie taufen sollten im Namen des Vaters, des Sohnes und des heiligen Geistes! Wir stehen zu dir, erhöhe die Gebete dieser Versammlung, heilige dieses Wasser zur geistigen Abwaschung der Sünde und verleihe, daß diese Personen, die jetzt darin getauft werden sollen, die Fülle deiner Gnade empfangen und beständig unter der Zahl deiner gläubigen und auserwählten Kinder bleiben mögen, durch Jesus Christum, unsern Herrn. Amen.

Dann soll der Prediger einer jeden der zu taufenden Personen die rechte Hand reichen, und sie, indem er die Taufzeugen um die Namen befragt, wo er es für schicklich findet, bey den Taufstein stellen, dann soll er sie in das Wasser tauchen oder sie mit Wasser besprengen und dabei sprechen:

N. ich taufe dich im Namen des Vaters, und des Sohnes, und des heiligen Geistes. Amen.

qui appartiennent à l'Esprit y puissent vivre et croître. Amen.

Donne-leur la force et la puissance d'obtenir la victoire, et de triompher du diable, du monde, et de la chair. Amen.

Fais qu'étant ici dédiées par notre ministère, elles soient aussi remplies de vertus célestes, et éternellement récompensées, par ta miséricorde, ô Seigneur Dieu béni, qui vis et qui gouvernes toutes choses aux siècles des siècles. Amen.

DIEU tout-puissant et éternel, dont le Fils bien aimé Jesus-Christ a répandu du sang et de l'eau de son côté très-précieux pour la remission de nos péchés, et a commandé à ses disciples d'aller enseigner toutes les nations, les baptisant au nom du Père, et du Fils, et du Saint-Esprit; reçois favorablement les prières de cette assemblée; sanctifie cette eau pour l'ablution mystique du péché; et nous accorde que ces personnes qui y doivent être baptisées, reçoivent la plénitude de ta grâce, et qu'elles demeurent toujours au nombre de tes fidèles et chers enfans, par Jesus-Christ notre Seigneur. Amen.

Alors le prêtre prendra par la main droite chacun de ceux qui doivent être baptisés, et le plaçant commodément auprès des fonts, il demandera le nom aux parrains et aux marraines, puis le plongera dans l'eau, ou versera de l'eau sur lui, en disant:

N. JE te baptise au nom du Père, et du Fils, et du Saint-Esprit. Amen.

por nuestro oficio y ministerio, sean vestidas asimismo de virtudes celestiales, y remuneradas eternamente, por tu misericordia, ó bendito Señor Dios, que vives y gobiernas todas las cosas por los siglos de los siglos. Amen.

DIOS omnipotente y eterno, cuyo amadisimo Hijo Jesu Christo, por la remision de nuestros pecados, derramó de su preciosísimo costado agua y sangre, y dió mandamiento á sus discipulos, para que ensenasen á todas las naciones, y las bautizasen, En el Nombre del Padre, y del Hijo, y del Espíritu Santo; Atiende las suplicas de esta congregacion; santifica esta agua para lavamiento místico del pecado: y concede que *éstas personas* que ahora deben ser bautizadas, reciban la plenitud de tu gracia, y siempre perseveren en el numero de tus fieles y escogidos hijos, mediante Jesu Christo nuestro Señor. Amen.

Entonces el Preshitero tomará á cada persona que debe ser bautizada, por la mano derecha; y poniendola en lugar conveniente junto á la Pila, segun su discrecion, preguntará á los Padrinos y Madrinas el nombre de su aijado; y luego la zablullirá en el agua, ó echará agua sobre ella, diciendo,

N. YO te bautizo, En el Nombre del Padre, y del Hijo, y del Espíritu Santo. Amen.

Εἶτα ἔρεῖ ὁ Ἱερεὺς.
ΕἰΣΔΕΧΟΜΕΘΑ τοῦτον τον ἄνθρωπον εἰς τὴν
τῆς ποιήνης τῆ Χριστῆ Ἐκκλη-

* Ἐνθάδε ὁ σιαν, * καὶ σφραγίζομεν αὐ-
τὸν τῷ τίπῳ τοῦ σταυροῦ, διὰ
οὗτον σημαίνοντες ὅτι τού-
ν τεύθεν ἐκ ἐπασχυνθήσεται τὴν
τοῦ σταυρωθέντος Χριστοῦ πίσ-
τιν ὁμολογεῖν, καὶ ἀνδρείως
μαχομένους ὑπὸ τῆς σημαίας αὐ-
τοῦ, πρὸς τὴν ἁμαρτίαν, κόσμον τε καὶ διά-
βολον, καὶ πιστὸς στρατιώτης τε καὶ δούλος
τοῦ Χριστοῦ διαμένων μέχρι τοῦ τέλους τοῦ
βίου. Ἀμήν.

Εἶτα ὁ Ἱερεὺς λέγει.
ΕΠΕΙΔΗ, ἀδελφοὶ ἀγαπητοί, οὗτοι οἱ ἄν-
θρωποι ἀνεγεννήσαν, καὶ εἰς τὸ σῶμα τῆς Ἐκ-
κλησίας τοῦ Χριστοῦ ἐνεκεντρίσθησαν' εὐχα-
ριστῶμεν τῷ Παντοκράτορι Θεῷ διὰ ταύτας
τὰς εὐεργεσίας, καὶ τὰς εὐχὰς ἡμῶν ὁμοθυ-
μαδὸν αὐτῷ ποιήσωμεν, ἵνα κατὰ ταύτην τὴν
ἀρχὴν, αὐτοὶ τὸν περίλοιπον τοῦ βίου χρόνον
διαγῶσι.

Πότε γονυπετούντων ἁπάντων εἰρήσεται,
ΠΑΤΕΡ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς ἑρανοῖς, κ. τ. λ.

ΤΑΠΕΙΝΩΣ σοὶ εὐχαριστοῦμεν, Πάτερ οὐρά-
νιε, ὅτι εἰς τὴν τῆς χάριτος καὶ πίστεως σου
γνώσιν ἡμᾶς καλεῖν ἠξίωσας. Αὐξήσον ἐν ἡμῖν
τὴν γνῶσιν, καὶ στήριξον τὴν πίστιν ταύτην
διαπαντός. Δώρησαι τὸ ἅγιον Πνεῦμά σου
τοῖς ἀνθρώποις τοῖς, ἵνα ἀναγεννηθέντες
καὶ κληρονόμοι γινόμενοι τῆς αἰωνίου σωτη-
ρίας διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν,
δούλοι σοὶ ὄντες διατελώσι, καὶ τῆς ἐπαγγελ-

¶ Tum dicet Presbyter :

HUNC virum in cœtum gregis Christi ad-
mittimus; atque illum * signa-

* *Hic Presbyter* from-
tem ejus sign-
no crucis
signabit.
mus signo crucis, in signum
quod ipsum posthac non pude-
bit fidem in Christum crucifixum
proferri, et, sub ejus signo,
contra peccatum, mundum, et
Satanam viriliter pugnare, fide-

lemque Christi militem ac famulum ad vi-
tæ finem usque permanere. Amen.

CUM jam homines isti (cari ac prædilec-
ti fratres) regeniti sint, et in corpus Eccle-
siæ Christi insiti, gratias agamus Deo om-
nipotenti, pro istis beneficiis; et unanimes
ipsum comprecemur, ut hi reliquam vitam
suam instituant juxta hoc initium.

¶ Tum recitabitur Oratio Dominica, omni-
bus in genua provolutis.

PATER noster, qui es in cælis, &c.

DEMISSO animo tibi gratias agimus,
Pater cœlestis, quod nos ad cognitionem
gratiæ tuæ, et fidem in te, vocare dignatus
es. Cognitionem istam auge; et in ista fide
nos in æternum confirma. Sancto tuo Spi-
ritu hosce homines dona, ut renati, et æter-
næ salutis hæredes constituti, per Jesum
Christum, Dominum nostrum, famuli tui
permaneant, et promissionem tuam conse-

Ἐπειτα λέγει ὁ Ἱερεὺς
ΔΕΧΟΜΕΘΑ τὸ ὑποκείμενον τοῦτο εἰς τὴν τῆ
κοππαδία τῆς Χριστῆ Ἐκκλησίας *

* Τώρα ὁ
Ἱερεὺς κἀμνεῖ
τὸ σημάδι τῆ
σταυροῦ ἐπὶ
τὸ μέτωπον
τῆ βαπτισθέν-
τος.
καὶ τὸ σφραγίζομεν μετ' ὁ σημάδι
τῆ σταυρῆ, διὰ τῆς σημαίνοντες
ὅτι εἰς τὸ μέλλον δὲν θέλει
ἐντραπεῖν ἢ ἀπολογεῖσθαι τὴν
πίστιν τοῦ σταυρωθέντος Χριστοῦ,
καὶ θέλει ἀνδρείως πολεμήσειν
ὑπὸ τῆς σημαίας του κατὰ τῆς
ἁμαρτίας, καὶ τοῦ κόσμου, καὶ
τοῦ διαβόλου, μένων πιστῶς στρατιώτης καὶ
δούλος τοῦ Χριστοῦ, ἕως τὸ τέλος τῆς ζωῆς
του. Ἀμήν.

Εἶτα ὁ Ἱερεὺς λέγει
ΕΠΕΙΔΗ, ἀδελφοὶ ἀγαπητοί, ταῦτα τὰ ὑπο-
κείμενα ἀνεγεννήθησαν, καὶ εἰς τὸ σῶμα τῆς
Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ ἐνεκεντρίσθησαν' εὐ-
χαριστοῦμεν τῷ παντοκράτορι Θεῷ διὰ
ταύτας τὰς εὐεργεσίας, καὶ τὰς εὐχὰς ἡμῶν
ὁμοθυμαδὸν αὐτῷ ποιήσωμεν, ἵνα κατὰ
ταῦτα ὑποκείμενα κατὰ ταύτην τὴν ἀρχὴν ζή-
σωσι τὸν ἐπίλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς των.

Τότε θέλουσιν εἰπεῖν γονατίζοντας
ΠΑΤΕΡ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, κ. τ. λ.

ΣΟΙ προσφέρωμεν ταπεινῶς εὐχαριστίαις,
οὐράνιε Πάτερ, ὅτι σοὶ ἤρεσε ἢ μᾶς καλέ-
σῃς εἰς τὴν γνῶσιν τῆς χάριτός σου, καὶ τῆς
εἰς ἐσέ πίστεως. Αὐξήσον τὴν γνῶσιν ταύτην,
καὶ βεβαίωσον διὰ πάντα τὴν πίστιν. Δόσον
τὸ ἅγιον Πνεῦμά σου εἰς ταῦτα τὰ ὑποκείμενα
ὅπως νῦν γεγεννηθέντα, καὶ γεννηθέντα κλη-
ρονόμοι αἰωνίου σωτηρίας διὰ τοῦ Κυρίου
ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μείνωσι δούλοι σοὶ καὶ
ὑποκλιτήσῃς τὰς ἐπαγγελίας σου' δι' αὐτοῦ τοῦ

E poi il Prete dirà.

ΝΟΙ riceviamo questa persona nella con-
gregazione della greggia di
Cristo, e la * segniamo col
segno della croce, in signifi-
cazione che per l'avvenire
non si vergognerà di con-
fessare la fede di Cristo
crocifisso, e combattere vi-
rilmente sotto la sua bandiera, contro il
peccato il mondo ed il diavolo, e di conti-
nuar fedel soldato e servo di Cristo fin' al
fine della sua vita. Amen.

Allora il Prete dirà.

DI LETTISIMI fratelli, poichè queste
persone sono rigenerate ed innestate nel
corpo della chiesa di Cristo, ringraziamo
Iddio onnipotente di questi beneficii, e d'un
comun accordo facciamogli le nostre pre-
ghiere, che costoro menino il restante della
loro vita conforme a questo cominciamento.

Allora si dirà la Preghiera dominicale.

PADRE nostro che sei ne' cieli, &c.

ΝΟΙ ti rendiamo grazie umili. Ο Padre
celesti, che t'ha piaciuto chiamarci alla
conoscenza della tua grazia e fede in te;
accresci questa conoscenza, e conferma
questa fede in noi sempremai. Dà il tuo
Santo Spirito a queste persone, acciocchè
essendo adesso rinati, e fatti eredi della sa-
lute eterna per Gesù Cristo nostro Signore,
continuino tuoi servi, ed ottengano le tue

Then shall the Priest say,

WE receive this person into the congregation of Christ's flock; * and do sign him with the sign of the Cross, in token that hereafter he shall not be ashamed to confess the faith of Christ crucified, and manfully to fight under his banner, against sin, the world, and the devil; and to continue Christ's faithful soldier and servant unto his life's end. Amen.

Then shall the Priest say,

SEEING now, dearly beloved brethren, that these persons are regenerate, and grafted into the body of Christ's Church, let us give thanks unto Almighty God for these benefits, and with one accord make our prayers unto him, that they may lead the rest of their life according to this beginning.

Then shall be said the Lord's Prayer, all kneeling.

OUR Father which art in heaven, &c.

WE yield thee humble thanks, O heavenly Father, that thou hast vouchsafed to call us to the knowledge of thy grace, and faith in thee; Increase this knowledge, and confirm this faith in us evermore. Give thy holy Spirit to these persons; that, being now born again, and made heirs of everlasting salvation, through our Lord Jesus Christ, they may continue thy servants, and attain thy promises; through the same Lord Jesus

Darauf soll der Prediger sagen:

Wir nehmen diese Person in die Gemeinschaft der Heerde Christi auf und zeichnen sie mit dem Zeichen des Kreuzes; * zur Erinnerung, daß sie sich hinfert nicht schäme, ihren Glauben an Christum, den Gekreuzigten, zu bekennen, unter seiner Fahne wider die Sünde, die Welt und den Teufel männlich zu kämpfen und, bis zum Ende ihres Lebens, sich ein treuer Diener und Streiter Christi zu bezeichnen. Amen.

Dann soll der Prediger sprechen:

Da wir nun sehen, vielgeliebte Brüder, daß diese Personen wiedergeboren, und der christlichen Kirche einverleibt sind: so laßt uns dem allmächtigen Gott für diese Wohlthaten danken und ihn einmütig bitten, daß sie die übrige Zeit ihres Lebens diesem Auftrag gemäß wandeln mögen.

Hierauf sollen alle knieend beten:

Unser Vater, der du bist u. s. w.

Wir sagen dir demüthigen Dank, o himmlischer Vater, daß du uns gewürdigt hast, und zur Erkenntniß deiner Gnade und zum Glauben an dich zu verhelfen. Vermehre diese Erkenntniß und erhalte uns beständig in diesem Glauben. Sieb diesen Personen deinen heiligen Geist, daß sie, die nun wiedergeboren und, durch unsern Herrn Jesum Christum, zu Erben der ewigen Seligkeit gemacht worden sind, auch deine Diener immerfort bleiben, und deine Ver-

Le prêtre dira immédiatement après.

NOUS recevons cette personne en la compagnie de l'église chrétienne; et nous la marquons du * signe de la croix, pour signifier qu'à l'avenir elle n'aura point de honte de confesser la foi de Jésus Christ crucifié; mais qu'elle combattra vaillamment sous son enseigne, contre le péché, le monde, et le diable; et qu'elle sera constamment fidèle soldat de Jésus-Christ, et le servira fidèlement jusques à la fin de sa vie. Amen.

* Ici le prêtre fera le signe de la croix sur le front de la personne.

Puis le prêtre, dira:

OR maintenant, frères bien-aimés, puisque ces personnes sont régénérées, et qu'elles sont entrées au corps de l'église de Jésus-Christ; rendons grâces à Dieu pour ces bienfaits, et d'un commun accord prions le Dieu tout-puissant, qu'il leur fasse la grâce que le reste de leur vie soit conforme à ce commencement.

Puis on dira, tous étant à genoux:

NOTRE Père, qui es aux cieux, &c.

Après le prêtre dira:

PERE céleste, nous te remercions de tout notre cœur, de ce qu'il t'a plu de nous appeler à la connoissance de ta grâce, et de nous donner de croire en toi; augmentenous cette connoissance, et confirme en nous à jamais cette foi. Donne ton Saint-Esprit à ces personnes, afin qu'étant maintenant régénérées, et faites héritières du salut éternel, par Jésus Christ notre Seigneur, elles continuent à te servir; et qu'elles obtiennent l'accomplissement de tes promesses,

Entonces el Presbítero dirá,

NOSOTROS recibimos ésta persona en la congregación del rebaño de Christo, * y la signamos con la señal de la Cruz, en señal que en adelante no se avergonzará de confesar la fe de Christo crucificado, peleando varonilmente debaxo de su bandera contra el pecado, el mundo, y el diablo; y continuando fiel soldado y siervo de Christo hasta el fin de su vida. Amen.

* Aquí el Presbítero hará una Cruz sobre la frente de las personas.

Entonces el Presbítero dirá,

PORQUANTO, muy amados hermanos, éstas personas estan regeneradas é insertas en el cuerpo de la Iglesia Christiana, demos gracias al Dios Omnipotente por estos beneficios, y unanimes dirijamosle nuestras oraciones, para que arreglen el resto de su vida segun este principio.

Entonces dirá la Oracion del Señor, todos arrodillados.

PADRE nuestro, que estás en los cielos; &c.

NOSOTROS te damos humildes gracias, ó Padre celestial, porque te dignaste llamarnos al conocimiento de tu gracia y fe en tí; Acrecienta este conocimiento, y confirma esta fe en nosotros continuamente. Da tu Santo Espíritu á éstas personas, para que siendo ahora nacidas de nuevo, y hechas herederas de eterna salvación, mediante nuestro Señor Jesu Christo, continuen tus

λίας σου ἐπιτύχῃσαι· διὰ τοῦ αὐτοῦ Ἰοῦ σου Ἰησοῦ Χριστοῦ Κυρίου ἡμῶν, ὃς συζητῇ καὶ συμβιβασθεὶς σοι, ἐν ἐνότητι τοῦ αὐτοῦ ἁγίου Πνεύματος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τότε ἐστῶτων πάντων ὁ Ἱερεὺς ἐρεῖ τὴν ἑξῆς παραίνεσιν ταύτην, τοῖς Συμμητράσι καὶ ταῖς Συμμητράσι λέγων πρῶτον.

ΕΠΕΙΔΗ περ οἱ ἄνθρωποι οὗτοι ἐνώπιον ὑμῶν ἐπηγγείλαντο, τῷ διαβόλῳ καὶ πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ ἀποτάττεσθαι, εἰς τε τὸν Θεὸν πιστεῦναι, καὶ λατρεύειν αὐτῷ· μνησθεσθαι ὑμᾶς χορὴ ὅτι ὑμέτερόν ἐστιν ὑπομνησθαι αὐτοῖς, ὡς ὅσιαν εὐχὴν, ὑπόσχεσιν, καὶ ἐπαγγελίαν ἐνώπιον ταύτης τῆς ἐκκλησίας, μάλιστα δὲ ἐνώπιον ὑμῶν τῶν ἐκλεκτῶν μαρτύρων νυνὶ ἐποιήσαντο. Δεῖ δὲ καὶ ὑμᾶς νοθετεῖν αὐτοὺς πᾶσαν σπουδὴν ποιεῖσθαι ὅπως ἐν τῷ τοῦ Θεοῦ ῥήματι ὀρθῶς παιδευθῶσιν, ὥστε οὕτως αὐξάνεσθαι τῇ χρίτι καὶ γινώσκει τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ζῆν ἐυσεβῶς, δικαίως, καὶ σωφρόνως ἐν τῷ νῦν αἰῶνι. Εἴτα δὲ τοὺς νεοφωτιστοὺς προσειπὼν προεἰσι λέγων.

ΚΑΙ τότε πρὸς ὑμᾶς ἦκον, οἱ νῦν διὰ τοῦ βαπτίσματος τὸν Χριστὸν ἐνεδύσασθε, καὶ ὑμέτερον δὲ ἔργον ἐστίν, ἐπεὶ τέκνα τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ φωτός διὰ πίστεως Ἰησοῦ Χριστοῦ γεγέννησθε, προσηκόντως τῇ Χριστιανικῇ ὑμῶν κλήσει, καὶ ὡς πρέπει τέκνοις τοῦ φωτός, περιπατεῖν· αἱ μνησκόμενοι ὅτι τὸ Βάπτισμα σύμβολον ἡμῖν ἐστὶ τῆς ὁμολογίας ἡμῶν, ἐστὶ δηλαδὴ τῷ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ παραδείγματι ἐπακολουθεῖν, καὶ αὐτῷ ὁμοιωθῆναι, ἵνα καθὼς ὑπὲρ ἡμῶν ἀπέθανε τε καὶ

Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Υἱοῦ σου, τῇ ζωῇ σου καὶ βασίλειᾳ μετὰ σοῦ, εἰς τὴν ἐνότητα τοῦ αὐτοῦ ἁγίου Πνεύματος, αἰώνως. Ἀμήν.

Ὑστερα στέκοντες πάντες ὀρθοὶ ὁ Ἱερεὺς λέγει πρὸς τοὺς συμμητράς καὶ τὰς συμμητέρας τὴν ἀκόλουθον παραίνεσιν.

ΕΠΕΙΔΗ ταῦτα ἡ ὑποκείμενα ἔμπροσθέν σας ἔταξαν ἵνα ἀπαρνηθῶσι τὸν διάβολον καὶ πάντα τὰ ἔργα του, ἵνα πιστεῖσῶσιν εἰς τὸν Θεόν, καὶ ἵνα τὸν λατρεύσῃ, πρέπει ἡ ἐνθυμιᾶσθε ὅτι εἶναι φροντίδα καὶ χρεὸς σας ἵνα τὰ ἐνθυμήσθε πόσον μέγαλον τίγμα, ἐπαγγελίαν καὶ ἐξομολόγησιν ἔδω ἕκαμαν τώρα ἔμπροσθεν τῆς παρούσας ἐκκλησίας, καὶ μάλιστα εἰς ἐσᾶς οἱ ὑπ' αὐτῶν ἐκλεχθέντες ὡς μάρτυρες. Ἐτι πρέπει ἵνα τὰ παρηνέσῃτε ἵνα ἐπιμεληθῶσιν εἰς τὴν μάθησιν τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ ὅπως αὐξήσῃσιν εἰς τὴν χάριν, καὶ γινώσκῃν, τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ζήσῃσιν ἐυσεβῶς, δικαίως, καὶ σωφρόνως εἰς τὸν παρόντα αἰῶνα.

Τότε λαλῶν πρὸς τοὺς νεοβαπτισμένους θέλει ἀκολουθήσειν λέγων·

ΟΣΟΝ διὰ σᾶς, οἵτινες τώρα διὰ μέσου τοῦ βαπτίσματος ἐνδύθητε τὸν Χριστὸν, ἔργον σας εἶναι καὶ χρεὸς ἐπειδὴ ἔγινετε τέκνα τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ φωτός διὰ τῆς εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν πίστεως, ἵνα περιπατήσῃτε κατὰ τὴν Χριστιανικὴν σας κλήσιν, καὶ καθὼς πρέπει εἰς τὰ τέκνα τοῦ φωτός· ἐνθυμῶντες πάντα ὅτι τὸ βίβησιμα, παραστῆναι τὴν ἐξομολόγησιν μας ἡ ὁποία εἶναι τὸ, ἵνα ἀκολουθήσωμεν τὸ παράδειγμα τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, καὶ ἵνα τὸν ὁμοιωσώμεν ὥστε καθὼς ἀπέθανε καὶ ἀνέστη δι' ἡμᾶς οὕτως καὶ ἡμεῖς οἱ βαπτισθέντες πρέπει

quantur, per eundem Jesum Christum, Filium tuum, Dominum nostrum, qui vivit et regnat tecum, in unitate ejusdem Spiritus Sancti, in æternum. Amen.

¶ Tum, cunctis stantibus, Presbyter hanc sequentem exhortationem habebit; Susceptores et Susceptrices primum alloquens:

QUONIAM homines isti, vobis præsenti-
bus, promiserunt se abrenuntiaturus Sata-
næ et omnibus operibus ejus, in Deum cre-
dituros, et ipsi servituros; meminisse vos oportet, vestri muneris esse ac officii, ipsos monere, quam solenne votum, promissionem, ac professionem fecerint coram hoc cætu, maxime vero coram vobis, ipsorum testibus ad hoc delectis. Vobis etiam incumbit eos monere, omnem illis diligentiam adhibendam esse, ut recte in sancto Dei verbo erudiantur; quo crescant in gratia, et in cognitione Domini nostri, Jesu Christi; ac pie, justeque, et sobrie vivant in hoc mundo.

¶ Tum recens baptizatos alloquens, perget, ac dicit:

AD vos autem quod attinet, qui jam, per baptismum, Christum induistis, vestri etiam muneris et officii est (cum filii Dei et lucis jam facti sitis per fidem in Jesum Christum) pro dignitate Christianæ vestræ vocationis ambulare, atque ut decet filios lucis; semper memores quod Baptismus nobis representat professionem nostram, nempe ut Christi, Servatoris nostri, exemplum imitemur, et ad ejus similitudinem confirmemur: ut, quemadmodum pro nobis mortuus est, et resurrexit; ita nos eti-

promesse, per esso Signore Gesù Cristo tuo figliuolo, che vive e regna con te nell'unità del medesimo Spirito Santo eternamente. Amen.

Poi rizzandosi tutti in piedi, il Prete userà l'esortazione seguente, parlando ai comparisti e comari imprima.

POICHE queste persone han promesso in vostra presenza di rinunziar al diavolo ed a tutte le sue opere, di creder in Dio, e servirgli; dovete ricordarvi che tocca a voi, ed è il debito vostro di fargli ricordare, che solenne voto, promessa, e professione han fatta in quest' ora in presenza di questa Congregazione, ed in particolare innanzi a voi che siete stati da loro eletti per testimoni. E dovete anco ammonirli d' usare ogni diligenza per esser ben instrutti nella santa Parola di Dio; acciò che crescano nella grazia e conoscenza del nostro Signore Gesù Cristo, e vivino piamente, giustamente, e sobriamente nel presente secolo.

E poi parlando alle persone nuovamente battezzate, procederà, dicendo.

E QUANTO a voi, ch' avete a quest' ora vestito Cristo per virtù del Battesimo, tocca a voi, ed è il vostro dovere, essendo stati fatti figliuoli di Dio, e della luce per fede in Gesù Cristo, di caminar conformemente alla vostra cristiana vocazione, e come conviene ai figliuoli della luce; ricordandovi sempre che 'l Battesimo ci rappresenta la nostra professione; la qual è di seguir l'esempio di Cristo nostro Salvatore, ed esser resi simili a lui; acciò che, siccome egli morì, e risuscitò per noi, così noi che siamo

Christ thy Son, who liveth and reigneth with thee, in the unity of the same Holy Spirit, everlastingly. *Amen.*

Then all standing up, the Priest shall use this exhortation following; speaking to the Godfathers and Godmothers first.

FORASMUCH as these persons have promised in your presence to renounce the devil and all his works, to believe in God, and to serve him; ye must remember, that it is your part and duty to put them in mind, that a solemn vow, promise, and profession they have now made before this congregation, and especially before you their chosen witnesses. And ye are also to call upon them to use all diligence to be rightly instructed in God's holy Word; that so they may grow in grace, and in the knowledge of our Lord Jesus Christ, and live godly, righteously, and soberly in this present world.

(And then, speaking to the new baptized persons, he shall proceed, and say.)

AND as for you, who have now by Baptism put on Christ, it is your part and duty also, being made the children of God and of the light, by faith in Jesus Christ, to walk answerably to your Christian calling, and as becometh the children of light; remembering always that Baptism representeth unto us our profession; which is, to follow the example of our Saviour Christ, and to be made like unto him; that as he died, and rose again for us; so should we

erbfungen erlangen mögen; durch denselben Herrn Jesum Christum, deinen Sohn, der mit dir, in der Einigkeit desselben heiligen Geistes, lebt und regiert in alle Ewigkeit. *Amen.*

Dann, nachdem alle aufgestanden sind, soll der Prediger die folgenden Vermaahnungsworte sprechen; und zwar zuerst zu den Taufzeugen:

Nachdem diese Personen in eurer Gegenwart versprochen haben, dem Teufel und allen seinen Werken zu entsagen, an Gott zu glauben und ihm zu dienen, so sollt ihr euch erinnern, daß es eure Pflicht ist, ihnen zu Gemüthe zu führen, welche ein feyerliches Gelubde, Versprechen und Bekenntniß sie jetzt vor dieser Versammlung und vor euch, ihren erwählten Taufzeugen, abgelegt haben; auch sollt ihr sie anhalten, sich mit allem Fleiß zu bemühen, daß sie in dem heiligen Worte Gottes gehörig unterrichtet werden, um in der Gnade und in der Erkenntniß unsers Herrn Jesu Christi zu wachsen und zuzunehmen, gerecht und gottselig in dieser Welt zu leben.

Dann soll er sich zu den Neugebauten wenden und sie also anreden:

Ihr aber, die ihr nun durch die Taufe Christum angezogen habt, und durch den Glauben an ihn Kinder Gottes und des Lichts geworden seyd, bedenk, daß es eure Pflicht ist, eurem christlichen Verufe gemäß, auch als Kinder des Lichts zu wandeln; erinnert euch stets des Bekenntnisses, das die Taufe uns vorhält, und nach welchem wir dem Beispiele unsers Erlösers Christi folgen und ihm gleich werden sollen, indem wir, so wie er für uns gestorben und auferstanden ist, der Sünde absterben und der

par ce même Jésus-Christ ton Fils, qui vit et règne avec toi, en l'unité du Saint-Esprit, maintenant et à jamais. *Amen.*

Ici, tous étant debout, le prêtre fera l'exhortation suivante; s'adressant d'abord aux parrains et aux marraines.

PUISQUE ces personnes ont promis en votre présence de renoncer au diable et à toutes ses œuvres, de croire en Dieu, et de le servir; vous devez vous souvenir que c'est votre devoir de leur représenter quel vœu, quelle promesse, et quelle profession solennelle elles ont faits en présence de cette assemblée, et particulièrement en la vôtre, de vous qu'elles ont pris pour leurs témoins. Et vous devez aussi les exhorter à travailler avec toute sorte de diligence à se bien instruire en la sainte parole de Dieu; afin que par ce moyen elles puissent croître en grâce, et en la connoissance de notre Seigneur Jésus-Christ, et vivre en ce présent siècle sobrement, justement, et religieusement.

Puis parlant aux personnes nouvellement baptisées, il continuera, et dira:

ET quant à vous qui avez maintenant reçu Jésus-Christ au baptême, c'est aussi votre devoir, puisque vous êtes faits les enfans de Dieu et de la lumière par la foi en Jésus-Christ, de vous conduire d'une manière qui réponde à votre vocation chrétienne, et selon qu'il est séant aux enfans de lumière: vous souvenant toujours que le baptême nous représente notre profession, qui est, de suivre l'exemple de notre Seigneur Jésus-Christ, et d'être faits semblables à lui; afin que comme il est mort et

siervos, y alcanzen tus promesas, mediante el mismo Señor Jesu Christo tu Hijo, que vive y reyna contigo en la unidad del mismo Espíritu Santo eternamente. *Amen.*

Entonces todos en pie, el Presbítero usará la Exhortacion siguiente; hablando á los Padrinos y Madrinas primero.

AUNQUE estas personas han prometido en vuestra presencia renunciar al diablo y todas sus obras, creer en Dios, y servirle; conviene os acordeis que es de vuestra obligacion y deber ponerles en memoria qué voto tan solemne, qué promesa y profesión han hecho delante de esta congregacion, y especialmente delante de vosotros sus testigos escogidos. Y es asimismo de vuestra obligacion amonestarles usen de toda diligencia en ser rectamente instruidos en la santa Palabra de Dios, para que así crezcan en gracia, y en conocimiento de nuestro Señor Jesu Christo, y vivan pia, recta, y sobriamente en este presente mundo.

(Y entonces hablando á las Personas nuevamente bautizadas, él proseguirá, y dirá,)

Y EN quanto á vosotros los que habeis ahora por el bautismo revestidos de Christo, es igualmente de vuestra obligacion y deber que supuesto que habeis sido hechos hijos de Dios, y de luz por fe en Jesu Christo, camineis correspondientemente á vuestra vocation, y como conviene á hijos de luz: teniendo presente siempre que este bautismo os representa nuestra profesion; que es, seguir el exemplo de nuestro Salvador Christo, y ser hechos semejantes á él; para que como él murió, y resucitó por noso-

ἀνέστη, οὕτως ἡμεῖς οἱ βαπτισθέντες τῇ ἁμαρτίᾳ ἀποθάνωμεν, καὶ τῇ δικαιοσύνῃ ἀναστῶμεν, πάντα τὰ πονηρὰ καὶ φθαρτὰ πίπθῃ ἡμῶν διηνεκίως νεκρούντες, καὶ τὸ τοῦ βίου εὐσεβείᾳ ὀσημέραι προκόπτοντες.

Συμφέρεῖ ἵνα ἕκαστος οὕτω βαπτισθεὶς μετὰ τὸ Βάπτισμα αὐτοῦ (ὡς ταχίστα δύναιτ' ἀν' ἐπιτηδείως) βεβαιωθῇ ὑπὸ τοῦ Ἐπισκόπου ἵνα οὕτως εἰς τὴν ἁγίαν Σίναξιν προσληφθῇ.

Εἴ τις, βρέφη μὲν ὄντες, οὐκ ἐβαπτίσθησαν, ὕστερον δὲ εἰς τὸ βαπτισθῆναι προσαχθῶσονται, πρὶν ἂν ἡλικίαν ἔχουν, ὥστε ὑπὲρ ἑαυτῶν ἀποκρίνεσθαι ἀρκοῖν ἂν χρῆσθαι τῇ Ἀκολουθίᾳ τοῦ Δημοσίου Παιδοβαπτισμοῦ, ἢ (ἐν ἐσχάτῳ κινδύνῳ) τῇ Ἀκολουθίᾳ τοῦ ἰδίου Βαπτισμοῦ, μόνον τὸ ῥῆμα [βρέφος] εἰς τὸ [Παῖδιον ἢ Ἀνθρωπος] ὡς ἂν τύχῃ μεταλλάττεσθαι χρῆ.

ΚΑΤΗΧΗΣΙΣ,

ἥτοι

Συμβίβασις, ἣν δεῖ ἕκαστον μαθάνειν, πρὶν ἂν προσενεχθῇ εἰς τὸ βεβαιωθῆναι ὑπὸ τοῦ Ἐπισκόπου.

Τῇ ἐρώτησις.
Ἐστὶ σοὶ τὸ ὄνομα;
Ἀποκρίσις. Ὁ δεῖνα, ἢ ὁ δεῖνα.
Ἐρώτησις. Τίς σοι ἔθετο τὸ ὄνομα τοῦτο;
Ἀποκρίσις. Οἱ Σύμπατρες, καὶ Συμμητέρες μου ἐν τῷ Βαπτισματί μου, ἐν ᾧ μέλος Χριστοῦ, τέκνον Θεοῦ, καὶ κληρονόμος βασιλείας τοῦ οὐρανοῦ ἐγενήθην.

am, qui baptizati sumus, peccato moriamur, et ad iustitiam resurgamus; prava omnes et corruptos affectus indesinenter mortificantes, et indes progressus facientes in omni virtute, et pia vivendi ratione.

¶ *Expedi ut unusquisque, ita baptizatus, ab Episcopo confirmetur, quam cito fieri poterit a Baptismo, ut sic ad sacram Communionem admittatur.*

¶ *Si qui, in prima infantia non baptizati, offerantur ad Baptismum priusquam ad adultam aetatem pervenerint, ita ut pro se respondere non valeant; satis erit, si adhibeatur Officium Pædobaptismi publici; aut (si versentur in summo periculo) Officium Pædobaptismi privati, mutato tantum vocabulo, Infans, in vocabulum, Puer, aut Homo, prout res postulabit.*

CATECHISMUS,

HOC EST,

Institutio, quam unusquisque addiscere tenetur, priusquam adducatur ad Episcopum, ut ab illo confirmetur.

Quæstio.

QUOD est tibi nomen?
Responsio. N. aut M.

Quæstio. Quis tibi hoc nomen imposuit?

ἵνα ἀποθάνωμεν ὡς πρὸς τὴν ἁμαρτίαν, καὶ ἵνα ἀνασταθῶμεν εἰς τὴν δικαιοσύνην κατ' ἡμέραν νεκρώνωντες κάθε πονηρόν μας καὶ διεφθαρμένον πάθος, καὶ προκόπτοντες εἰς κάθε ἀρετὴν καὶ εὐσεβείαν ζωῆς.

Εἶναι ἀναγκάσιον ὅτι τὸ οὕτως βαπτισθὲν ὑποκείμενον βεβαιωθῇ ὑπὸ τοῦ Ἐπισκόπου τὸ ὀγληγοριώτερον, ὅπως δεχθῇ εἰς τὴν ἁγίαν Σίναξιν.

Ἐάν τις, ὄντες βρέφη δὲν ἐβαπτίσθησαν, ὕστερον δὲ φερθῶσι ἵνα βαπτισθῶσι πρὶν ἔλθωσιν εἰς τὴν τῆς διακρίσεως ἡλικίαν, καὶ εἶναι ἐτι ἀδύνατοι ἵνα ἀποκριθῶσιν ἀφ' ἑαυτοῦ τοὺς ἐν τοιαύτῃ περιστάσει φθάνει ἢ ἀκολουθία τοῦ Δημοσίου Παιδοβαπτισμοῦ ἢ (ἐν καιρῷ ἀνάγκης) ἡ ἀκολουθία τοῦ ἐν οἰκίᾳ βαπτισματος, ἀλλάξας μόνον τὴν λέξιν, βρέφος εἰς τὴν, παῖδιον, ἢ, ἄνθρωπος, κατὰ τὴν χρεῖαν.

ΚΑΤΗΧΗΣΙΣ,

ἥγουν,

Διδασκαλία τὴν ὅποιαν πρέπει ἵνα μάθῃ καθεὶς πρὶν ὑπάγῃ ἵνα βεβαιωθῇ ὑπὸ τοῦ Ἐπισκόπου.

ΠΟΙΟΝ εἶναι τὸ ὀνομά σου;
Ἀποκρίσις. Τοῦτο, ἢ τοῦτο . . .
Ἐρώ. Ποῖος σοῦ ἔδωκε τὸ ὄνομα τοῦτο;
Ἀπό. Οἱ συμπατέρες καὶ συμμητέρες εἰς τὸ βάπτισμά μου, εἰς τὸ ὅποιον ἔγινα μέλος Χριστοῦ, τέκνον Θεοῦ, καὶ κληρονόμος τῆς βασιλείας τοῦ οὐρανοῦ.

battezzati, muoiamo da peccato, e risuscitiamo a giustizia, sempremai mortificando tutti i nostri affetti corrotti e malvagi, ed avvanzando di giorno in giorno in virtù e pietà di vita.

Egli è espediente che ogn'uno così battezzato, sia confermato dal Vescovo, così presto dopo il suo battesimo quanto potrà farsi commodamente, acciocchè sia ammesso alla partecipazione della sacra Comunione.

Se alcuno che non è stato battezzato mentre era bambino, vien menato per esser battezzato, prima che sia però in età di discrezione per saper rispondere per sè stesso; può bastare d'usar l'Ufficio per il Battesimo publico de' bambini, ovvero (quando vi fosse gran pericolo) quello del Battesimo privato, solo cambiando la parola (bambino) per quella di (figliuolo o persona) secondo che la ragione vuole.

CATECHISMO,

Cioè

Un' Istruzione che debbe esser imparata da ogni uno, prima che sia menato per esser confermato dal Vescovo.

Domanda.

QUAL è il tuo Nome?
Risposta. N. o M.

Domanda. Chi t'ha dato questo Nome?

C A T E C H I S M U S.

who are baptized, die from sin, and rise again unto righteousness; continually mortifying all our evil and corrupt affections, and daily proceeding in all virtue and godliness of living.

It is expedient that every person, thus baptized, should be confirmed by the Bishop soon after his Baptism as conveniently may be; that so he may be admitted to the holy Communion.

If any persons not baptized in their infancy shall be brought to be baptized before they come to years of discretion to answer for themselves; it may suffice to use the Office for Publick Baptism of Infants, or (in case of extreme danger) the Office for Private Baptism; only changing the word [Infant] for [Child or Person] as occasion requireth.

A C A T E C H I S M,

THAT IS TO SAY,

An Instruction to be learned of every Person, before he be brought to be confirmed by the Bishop.

Question.

WHAT is your Name?

Answer. N. or M.

Question. Who gave you this Name?

Answer. My Godfathers and Godmothers at my Baptism; wherein I was made a

erächtigt leben, unsere bösen und verderbten Wesen bekämpfen und unterdrücken, und täglich in der Tugend und Gottseligkeit des Wandels zunehmen.

Es ist schädlich, daß ein jeder, der also getauft ist, nach der Taufe, sobald es füglich geschehen kann, von dem Bischöfe confirmirt werde, damit er auch zum heiligen Abendmahle zugelassen werden möge.

Bei der Taufe derjenigen, die in ihrer frühesten Kindheit nicht getauft worden sind, die aber das nöthige Alter noch nicht erreicht haben, um sich selbst antworten zu können, mag das Formular der öffentlichen Kindertaufe, oder im Fall der Noth das Formular für die Privattaufe, gebraucht werden: nur hat man dabei, nachdem die Gelegenheit es erfordert, das Wort Kind in Person zu verändern.

E i n K a t e c h i s m u s,

das heißt,

n Unterricht, den ein jeder lernen soll, ehe er dem Bischöfe zur Confirmation vorgestellt werden kann.

Frage. Wie heißt du?

Antwort. N. oder M.

Fr. Wer gab dir diesen Namen?

Antwort. Meine Taufzeugen, bei meiner Taufe, der ich ein Glied Christi, ein Kind Gottes und Erbe des Himmelreichs geworden bin.

ressuscité pour nous, aussi nous qui sommes baptisés mourions au péché, et ressuscitons à la justice; mortifiant continuellement toutes nos affections mauvaises et corrompues, et nous avançant chaque jour en toute vertu et en toute sainteté de vie.

Il sera expédient que toute personne ainsi baptisée soit confirmée par l'évêque aussitôt que faire se pourra après son baptême, afin de pouvoir être ensuite admise à la sainte cène.

Si un enfant d'un certain âge, qui n'auroit pas été auparavant baptisé, est présenté au baptême; et que cet enfant ne soit pas encore parvenu à l'âge de discrétion, et par conséquent soit incapable de répondre pour lui-même; on usera de l'office du baptême des enfans en public, ou, en cas d'urgence, de celui du baptême qui s'administre en particulier; en changeant seulement l'expression de petit enfant—en celle—d'enfant ou de personne—selon que l'occasion le permettra.

C A T E C H I S M E,

Ou

Instruction que toute personne doit apprendre avant d'être présentée à l'évêque pour être confirmée.

Demande.

COMMENT vous appelez-vous?

Réponse. N. ou M.

D. Qui vous a donné ce nom?

R. Mes parrains et mes marraines à mon baptême; auquel j'ai été fait membre de

tros; así nosotros los que somos bautizados, muramos al pecado, y resucitemos a rectitud, mortificando continuamente todas nuestras corrompidas y perversas aficiones, y haciendo de día en día progresos en toda virtud y piedad.

Es conveniente que toda persona así bautizada sea confirmada por el Obispo quanto antes sea posible despues del Bautismo; para que así sea admitida á la santa Comunión.

Si algunas personas no bautizadas en su infancia fueren traídas para ser bautizadas antes de los años de discreción, de modo que aun no sean capaces de responder por sí mismas; será bastante usar el Oficio del Bautismo Publico de Infantes, o (en caso de extremo peligro) el Oficio del Bautismo Privado, solamente mudando la palabra [Infante] en [Persona] como la ocasión requiera.

C A T E C I S M O,

ésto es,

Instrucción que cada qual debe aprender, antes de presentarse al Obispo para ser Confirmado.

Preg.

COMO te llamas?

Resp. N. ó M.

Preg. Quien te dió ese Nombre?

Resp. Mis Padrinos y Madrinas en mi Bautismo, en el qual fui hecho miembro de

Ερώτησις. Τί δῆτα Σύμπατρες καὶ Συμμητέρες σου ὑπὲρ σου τότε ἐποίησαν;

Απόκρισις. Τρία ἐν τῷ ὀνόματί μου ὑπέσχομαι καὶ ἐπηγγείλαντο· Πρῶτον μὲν, ἵνα τῷ διαβόλῳ, καὶ πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ, τῇ πομπῇ καὶ ματασίᾳ τῃ πονηρῇ τοῦ κόσμου τούτου, καὶ πάσαις ταῖς ἀμαρτωλοῖς τῆς σαρκὸς ἐπιθυμίαις ἀποτάξωμαι· Εἶτα, ἵνα πάντα τῆς Χριστιανικῆς πίστεως κεφάλαια πιστεύσω. Τὸ δὲ τελευταῖον, ἵνα τῷ θελήματι καὶ τοῖς ἐντάλλμασι τοῦ Θεοῦ ὑπακούσω, καὶ πάσας τὰς ἡμέρας τοῦ βίου ἐν αὐτοῖς περιπατήσω.

Ερώτησις. Οὐκὼν νομίζεις ὑπόχρεως ὢν καὶ ὅτι ὀφείλεις σὺ πιστεῖν τε, καὶ πρῖν τεῖν ἅπερ ἐκεῖνοι ἐν τῷ ὀνόματί σου ἐπηγγείλαντο;

Απόκρισις. "Ἐγωγε" καὶ διὰ καὶ οὕτω ποιήσω, τοῦ Θεοῦ βοηθοῦντος· Καὶ ἐκ καρδίας δὲ εὐχαριστῶ τῷ Πατρὶ ἡμῶν τῷ ἐπουρανίῳ, ὅτι ἐμὲ ἐκάλεσεν εἰς ταύτην τῆς σωτηρίας κατάστασιν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν. Δέχομαι δὲ τοῦ Θεοῦ δοῦναί μοι τὴν χάριν αὐτοῦ, ὥστε ἐν αὐτῇ μέχρι τοῦ τέλους τῆς ζωῆς διαμένειν.

Κατηχιστής. Λέγε τὰ κεφάλαια τῆς πίστεως σου.

Απόκρισις.

ΠΙΣΤΕΥΩ εἰς Θεὸν Πατέρα παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, Καὶ εἰς Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν Υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ, Κύριον ἡμῶν, συλληφθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου, γεννηθέντα ἐκ Μαρίας τῆς Παρθένου, παθόντα ἐπὶ Ποντίῳ Πιλάτῳ, σταυρωθέντα, θανόντα, καὶ ταφέντα, κατελθόντα εἰς ἄδου· τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν ἀνελθόντα εἰς οὐρανοὺς, καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν Θεοῦ Πατρὸς

Responsio. Susceptores mei et Susceptrices in Baptismo, in quo factus sum membrum Christi, filius Dei, et hæres regni cælorum.

Questio. Quid Susceptores tui et Susceptrices tum tuo nomine præstiterunt?

Responsio. Tria meo nomine promiserunt ac voverunt; *Primum*, me abrenuntiaturum Satanæ et omnibus ejus operibus, pompis et vanitatibus sceleratis hujus mundi, et omnibus pravis concupiscentiis carnis. *Secundum*, me omnes fidei Christianæ articulos crediturum. *Tertium*, me sanctam Dei voluntatem et illius mandata servaturum, et in iis ambulaturum omnibus diebus vitæ meæ.

Questio. Nonne putas te teneri ea credere, et facere, quæ tuo nomine promiserunt?

Responsio. Immo sane: Deoque adjuvante, faciam. Et ex animo Patri nostro cælesti gratias ago, quod me ad hanc salutis viam vocaverit, per Jesum Christum, Servatorem nostrum. Deum etiam rogo, ut me ita sua gratia confirmet, ut in ea perennem usque ad finem vitæ meæ.

Catechistes. Recita Fidei tui Articulos.

Responsio.

CREDO in Deum, Patrem omnipotentem, creatorem cœli et terræ: et in Jesum Christum, Filium ejus unicum, Dominum nostrum; qui conceptus est de Spiritu Sancto, natus ex Maria Virgine, passus sub Pontio Pilato, crucifixus, mortuus, et sepultus. Descendit ad inferos: tertia die resurrexit a mortuis: ascendit ad cœlos: sedet ad

Ἐξω. Καὶ τί ἔκαμαν οἱ συμπατέρες σου καὶ συμμητέρες σου τότε διὰ σέ;

Ἀπό. Ὑποσχέθησαν καὶ ἔταξαν τρία πράγματα εἰς τὸ ὄνομά μου. Πρῶτον, νὰ ἀπαρνηθῶ τὸν διάβολον καὶ πάντα τοῦ τὰ ἔργα, τὰς πομπὰς καὶ τὰς ματαιότητας τῆς πονηρῆς ταῦτ' κόσμου, καὶ πάσας τὰς ἀνόμιους ἐπιθυμίας τῆς σαρκὸς. Ἐπειτα ὅτι ἤθελον πιστεῖν ἐν πάντα τὰ τῆς Χριστιανικῆς πίστεως κεφάλαια. Καὶ τέλος πάντων νὰ ὑπακούσω τὰ προστάγματα τοῦ Θεοῦ, καὶ περιπατήσω εἰς αὐτὸ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου.

Ἐρώ. Καὶ δὲν νομίζεις ὅτι εἶσαι ὑπόχρεος, νὰ κάμῃς καὶ νὰ πιστεῖσῃς καθὼς ἐκεῖνοι ἔταξαν διὰ σέ;

Ἀπό. Ναὶ τὸ νομίζω καὶ Θεοῦ θέλοντος οὕτως θέλω πράξειν. Καὶ ἐξ ὅλης τῆς καρδίας εὐχαριστῶ τὸν οὐρανίον μου Πατέρα διότι με ἐκάλεσεν εἰς ταύτην τῆς σωτηρίας κατάστασιν διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν. Καὶ παρακαλῶ τὸν Θεόν νὰ μοῦ δώσῃ τὴν χάριν νὰ ἀκολουθήσω εἰς αὐτὴν ὅλην τὴν ζωὴν μου.

Κατηχιστής. Λέγε τὰ ἄρθρα τῆς πίστεως σου.

Απόκρισις.

ΠΙΣΤΕΥΩ εἰς τὸν Θεὸν τὸν Πατέρα παντοκράτορα, τὸν πλάστην τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς.

Καὶ εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν Υἱὸν τοῦ τὸν μονογενῆ, καὶ Κύριον ἡμῶν, συλληφθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου, καὶ γεννηθέντα ἐκ Μαρίας τῆς Παρθένου, τὸν παθόντα εἰς τὸν καιρὸν τοῦ Ποντίου Πιλάτου, καὶ σταυρωθέντα, καὶ ἀποθανόντα, καὶ ταφέντα, καὶ καταβάντα εἰς τὸν ἄδου, τὸν ἐπὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστάντα ἀπὸ τῶν νεκρῶν, καὶ ἀναβαίνοντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς, καθήμενον κατὰ τὴν δεξιὰν τοῦ Παντοκράτορος

Risposta. I miei compari e comari al mio battesimo nel quale fui fatto membro di Cristo, figliuolo di Dio, ed erede del Regno celeste.

Domanda. Che fecero allora i tuoi compari e comari per te?

Risposta. Promisero e fecero voto di tre cose in nome mio. Prima, ch'io rinunzassi al diavolo ed a tutte le sue opere, alle pompe e vanità di questo mondo, al vizio, ed a tutte le cattive concupiscenze della carne. Secondamente, ch'io credessi tutti gli Articoli della Fede Cristiana. Terzamente, ch'io osserverei la santa volontà di Dio, ed i suoi Comandamenti, e camminerei in essi tutti i giorni della mia vita.

Catechista. Recita gli Articoli della tua Fede.

Risposta.

IO credo in Dio Padre Onnipotente, creatore del cielo e della terra:

Ed in Gesù Cristo unico suo Figliuolo nostro Signore. Che fu conceputo dello Spirito Santo, Nacque di Maria Vergine, Patì sotto Pontio Pilato, Fu crocifisso, morto e sepolto, Discese agli inferi; Risuscitò il terzo giorno da' morti, e salito in cielo

member of Christ, the child of God, and an inheritor of the kingdom of heaven.

Question. What did your Godfathers and Godmothers then for you?

Answer. They did promise and vow three things in my name. First, that I should renounce the devil and all his works, the pomps and vanity of this wicked world, and all the sinful lusts of the flesh. Secondly, that I should believe all the Articles of the Christian Faith. And thirdly, that I should keep God's holy will and commandments, and walk in the same all the days of my life.

Question. Dost thou not think that thou art bound to believe, and to do, as they have promised for thee?

Answer. Yes verily; and by God's help so I will. And I heartily thank our heavenly Father, that he hath called me to this state of salvation, through Jesus Christ our Saviour. And I pray unto God to give me his grace, that I may continue in the same unto my life's end.

Catechist. Rehearse the Articles of thy Belief.

Answer. I BELIEVE in God the Father Almighty, Maker of heaven and earth:

And in Jesus Christ his only Son our Lord, Who was conceived by the Holy Ghost, Born of the Virgin Mary, Suffered under Pontius Pilate, Was crucified, dead, and buried, He descended into hell; The third day he rose again from the dead, He ascended into heaven, and sitteth at the right hand of God the Father Almighty;

Fr. Was thaten deine Taufzeugen dabei für dich?

Antw. Sie versprochen und gelobten in meinem Namen drei Dinge: erlich, daß ich dem Teufel und allen seinen Werken, der Pracht und Eitelkeit dieser argen Welt und allen sündlichen Lüsten des Fleisches entsagen; zweitens, daß ich alle Hauptstücke des christlichen Glaubens glauben; und drittens, daß ich den heiligen Willen Gottes und seine Gebote halten, und durch alle Tage meines Lebens in denselben wandeln solle.

Fr. Denkst du nicht, daß du verbunden bist, zu glauben und zu thun, was sie für dich versprochen haben?

Antw. Ja, gewiß; und ich will es thun, mit Gottes Hilfe. Auch danke ich herzlich unserm himmlischen Vater, daß er mich durch Jesum Christum unsern Heiland zu diesem Stande der Seligkeit berufen hat, und bitte Gott, daß er mir seine Gnade verleihen wolle, bis zum Ende meines Lebens darin zu beharren.

Fr. Wiederhole die Hauptstücke deines Glaubens?

Antw. Ich glaube an Gott den Vater, allmächtigen Schöpfer Himmels und der Erde.

Und an Jesum Christum, seinen eingeborenen Sohn, unsern Herrn, der empfangen ist von dem heiligen Geiste, geboren von der Jungfrau Maria, der gelitten hat unter Pontius Pilatus, gekreuzigt, gestorben und begraben ist, niedergefahren zur Hölle, am dritten Tage wieder auferstanden von den Todten, aufgefahren gen Himmel, und sitzt zur rechten Hand

Jesus-Christ, enfant de Dieu, et héritier du royaume des cieux.

D. Qu'est-ce que vos parrains et vos marraines ont fait alors pour vous?

R. Ils ont promis et voué trois choses en mon nom. Premièrement, que je renoncerois au diable et à toutes ses œuvres, aux pompes et aux vanités de ce monde corrompu, et à toutes les convoitises criminelles de la chair. Secondement, que je croirois tous les articles de la foi chrétienne. Et en troisième lieu, que je ferois la volonté de Dieu, que je garderois ses saints commandemens, et que j'y marcherois tous les jours de ma vie.

D. Ne penses-tu pas que tu es tenu de croire et de faire ce qu'ils ont promis pour toi?

R. Oui certainement; et avec l'aide de Dieu, je l'accomplirai. Et je rends grâce de tout mon cœur à notre Dieu et Père céleste, de ce qu'il m'a appelé à cet état de salut par Jésus-Christ notre Sauveur; et je le prie qu'il me fasse la grâce d'y persévérer jusques à la fin de ma vie.

Le Catéchiste. Récite les articles de ta foi.

Réponse.

JE crois en Dieu le Père tout-puissant, Créateur du ciel et de la terre. Et en Jésus-Christ son Fils unique notre Seigneur; qui a été conçu du Saint-Esprit, est né de la vierge Marie, a souffert sous Ponce Pilate, a été crucifié, est mort, et a été enseveli; il est descendu aux enfers; le troisième jour il est ressuscité des morts; il est monté

Christo, hijo de Dios, y heredero del reyno del cielo.

Preg. Qué hicieron entonces por tí tus Padrinos y Madrinas?

Resp. Prometieron tres cosas en mi nombre. Primeramente, que yo renunciaria al diablo y todas sus obras, las pompas y vanidad de este mal mundo, y todos los pecaminosos apetitos de la carne. En segundo lugar, que yo creeria todos los Articulos de la Fe Christiana. Y en tercero, que guardaria la santa voluntad de Dios y sus mandamientos, y caminaria en ellos todos los dias de mi vida.

Preg. Piensas que estás obligado á creer, y proceder como ellos prometieron por tí?

Resp. Ciertamente; y con la ayuda de Dios, así lo haré. Y de todo mi corazón doy gracias á nuestro Padre celestial, porque me ha llamado á este estado de salvacion mediante Jesu Christo nuestro Salvador. Y ruego á Dios me dé su gracia, para que continúe en él hasta el fin de mi vida.

Catechista. Dí los Articulos de tu fe.

Resp.

CREO en Dios Padre Todopoderoso, Criador del cielo y tierra:

Y en Jesu Christo su unico Hijo nuestro Señor, que fué concebido por obra del Espiritu Santo, nació de la Virgen Maria, sufrió baxo el poder de Poncio Pilato, fué crucificado, muerto, y sepultado, descendió á los infiernos, al tercero dia resucitó de entre los muertos, subió á los cielos,

παντοκράτορος ὅθεν μέλλει ἔρχεσθαι κρίναι ζῶντας καὶ νεκρούς. Πιστεύω εἰς Πνεῦμα τὸ Ἅγιον πιστεύω τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν Καθολικὴν, Ἁγίων Κοινωνίαν, ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, σαρκὸς ἀνάστασιν, ζωὴν αἰώνιον. Ἀμήν.

Ἐρώτησις. Τί μάλιστα ἐν τούτοις μανθάνεις τῆς πίστεως κεφαλalaίαις;

Ἀποκρίσις. Πρῶτον μὲν μανθάνω πιστεῦειν εἰς Θεὸν Πατέρα, τὸν ἐμὲ καὶ ὅλον τὸν κόσμον δημιουργήσαντα.

Εἰτα εἰς Θεὸν τὸν Υἱόν, τὸν ἐμὲ καὶ πᾶν τὸ γένος ἀνθρώπων ἀπολυτρωσάμενον.

Τέλος δὲ εἰς Θεὸν Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ ἐμὲ καὶ πάντα τὸν τοῦ Θεοῦ ἔκλεκτον λαὸν ἁγιάζον.

Ἐρώτησις. Ἐφης τοὺς Σύμπατρας καὶ τὰς Συμμητέρας ὑπὲρ σου ὑπεσχῆσθαι φυλάξειν σε τὰς τοῦ Θεοῦ ἐντολὰς λέγε μοι πόσαι εἰσὶ;

Ἀποκρίσις. Δέκα.

Ἐρώτησις. Ποῖαι δέ;

Ἀποκρίσις.

Ας ὁ Θεὸς ἐλάλησεν ἐν τῷ εἰκοστῷ Κεφαλalaίῳ τῆς Ἐξόδου λέγων, Ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν, ὅστις ἐξηγαγὼν σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐξ οἴκου δουλείας.

α' Οὐκ ἔσονται σοι Θεοὶ ἕτεροι πλὴν ἐμοῦ.

β'. Οὐ ποιήσεις σεαυτῷ εἰδωλον, οὐδὲ παντὸς ὁμοίωμα, ὅσα ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω, καὶ ὅσα ἐν τῇ γῇ ὅστω, καὶ ὅσα ἐν τοῖς ὕδασι ὑποκάτω τῆς γῆς. Οὐ προσκυνήσεις αὐτοῖς, οὐδὲ μὴ λατρεύσεις αὐτοῖς ἔγώ γάρ εἰμι Κύριος ὁ Θεός σου, Θεὸς ισχυρὸς, ζηλωτὴς, ἀποδιδοὺς ἁμαρτίας πατέρων ἐπὶ τέκνα ἐπὶ τρίτην καὶ τετάρτην γενεάν τοῖς μισοῦσί με, ποιή-

Πατρός ὅθεν μέλλει ἔλθῃ διὰ ἡμῶν κρίναι τοὺς ζῶντας καὶ τοὺς νεκρούς.

Πιστεύω εἰς τὸ Ἅγιον Πνεῦμα εἰς τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν τὴν Καθολικὴν εἰς τὴν κοινωνίαν τῶν ἁγίων εἰς τὴν συγχώρεσιν τῶν ἁμαρτιῶν εἰς τὴν ἀνάστασιν τῆς σαρκὸς, καὶ εἰς τὴν ζωὴν τῆς αἰώνιον. Ἀμήν.

Ἐρώ. Καὶ τί μάλιστα μανθάνεις εἰς ταῦτα τῆς πίστεως τὰ ἄρθρα;

Ἀπό. Πρῶτον μὲν μανθάνω ἡμᾶς πιστεῦειν εἰς τὸν Θεὸν τὸν Πατέρα τὸν πλάσαντα ἡμᾶς καὶ ὅλον τὸν κόσμον.

Ἐπειτα, εἰς τὸν Θεὸν τὸν Υἱόν, τὸν σώσαντα ἡμᾶς ἐκ πᾶν τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Τέλος πάντων εἰς τὸν Θεὸν τὸ Πνεῦμα τὸ ἁγιάζον ἡμᾶς καὶ πάντα τὸν ἐκλεκτὸν λαὸν τοῦ Θεοῦ.

Ἐρώ. Σὺ εἶπας, ὅτι οἱ συμπατέρες σου καὶ συμμητέρες σου ἔταξαν διὰ σέ, ὅτι ἡθέλησαν ὑπακούειν τὰ προσταγμάτα τοῦ Θεοῦ εἰπά μου λοιπὸν πόσα εἶναι;

Ἀπό. Δέκα.

Ἐρώ. Καὶ ποῖαι;

Ἀποκρίσις.

ΕΚΕΙΝΑ τὰ ἴδια τὰ ὁποῖα ὁ Θεὸς ἐλάλησεν εἰς τὸ εἰκοστὸν Κεφαλalaίον τῆς Ἐξόδου λέγων, Ἐγὼ εἰμι ὁ Κύριος ὁ Θεός σου, ὅστις σε ἐκβαλεν ἀπὸ τῆς γῆς Αἰγύπτου ἀπὸ τοῦ οἴκου δουλείας.

1. Πλὴν ἐμὲ μὴ ἔχῃς ἄλλους θεοὺς.

2. Μὴ κάμεις εἰδωλον, οὐδὲ τινα εἰκῶνα τῶν ὧν εἶναι ἄνω εἰς τὸν οὐρανόν, ἢ τῶν ὧν εἶναι κάτω εἰς τὴν γῆν, ἢ ὑποκάτω τῶν ὕδατων τῶν θαλάσσης, μὴδὲ τὰ προσκυνήσεις μὴδὲ τὰ λατρεύσεις ἔπειδὴ ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ Θεός σου, Θεὸς ζηλωτὴς, καὶ ζητῶν τὰς

dexteram Dei, Patris omnipotentis: inde venturus est, judicare vivos et mortuos.

Credo in Spiritum Sanctum, sanctam Ecclesiam Catholicam, Sanctorum Communionem, Remissionem peccatorum, Carnis resurrectionem, ac Vitam æternam. Amen.

Quæstio. Quid potissimum doceris in his fidei tuæ articulis?

Responsio. Primo, doceor credere in Deum Patrem, qui me et mundum universum condidit.

Secundo, in Deum Filium, qui me et totum genus humanum redemit.

Tertio, in Spiritum Sanctum Deum, qui me et omnes electos Dei sanctificavit.

Quæstio. Dixisti, Susceptores tuos et Susceptrices tuo nomine promississe, te mandata Dei servaturum. Dic mihi, quot sunt illa?

Responsio. Decem.

Quæstio. Quæ sunt illa?

Responsio.

EA ipsa, quæ Deus tradidit in capite vigesimo Exodi, dicens:

Ego sum Dominus Deus tuus, qui eduxi te de terra Ægypti, de domo servitutis.

I. Non habebis Deos alienos coram me.

II. Non facies tibi sculptile, neque omnem similitudinem quæ est in cælo desuper, et quæ in terra deorsum, nec eorum quæ sunt in aquis sub terra. Non adorabis ea, neque coles. Ego enim sum Dominus Deus tuus fortis, zelotes, visitans iniquitatem patrum in filios, in tertiam et quartam generationem eorum qui oderunt me, et faciens misericordiam in millia his

siede alla destra di Dio, Padre Onnipotente di lì verrà a giudicar i vivi ed i morti.

Io credo nello Spirito Santo, la Santa Chiesa Cattolica, la Comunione de' Santi, la Remissione de' Peccati, la Risurrezione della carne, e la vita eterna. Amen.

Domanda. Che cosa impari tu principalmente in questi Articoli della tua Fede?

Risposta. Prima imparo a credere in Dio Padre, che ha creato me, e tutto 'l mondo.

Secondamente in Dio il Figliuolo, c'ha riscattato me, e tutto 'l genere umano.

Terzamente in Dio lo Spirito Santo c'ha santificato me, e tutti gli eletti di Dio.

Domanda. Tu hai detto che i tuoi comandamenti e comari hanno promesso per te, che tu osserveresti i Comandamenti di Dio. Dimmi quanti sono.

Risposta. Dieci.

Domanda. Quali sono?

Risposta.

QUELLI ch' Iddio comandò nel vigesimo capitolo dell' Esodo, dicendo, Io sono il Signore Iddio tuo, che t' ho tratto fuor del paese d' Egitto, della casa di servitù.

I. Non averai altro Iddio dinanzi a me.

II. Non ti farai scoltura né imagine alcuna delle cose che sono la su in cielo, o quaggiù in terra né nell' acque sotto la terra, Non le adorerai né farai loro alcun divoto servizio, Perché Io il Signor Iddio tuo son Dio geloso, e visito l' iniquità de' padri sopra i figliuoli, infino alla terza e quarta generazione di quelli che m' odiano, ed uso

From thence he shall come to judge the quick and the dead.

I believe in the Holy Ghost; The holy Catholic Church; The Communion of Saints; The forgiveness of sins; The Resurrection of the body; And the life everlasting. Amen.

Question. What dost thou chiefly learn in these Articles of thy Belief?

Answer. First, I learn to believe in God the Father, who hath made me, and all the world.

Secondly, in God the Son, who hath redeemed me, and all mankind.

Thirdly, in God the Holy Ghost, who sanctifieth me, and all the elect people of God.

Question. You said, that your Godfathers and Godmothers did promise for you, that you should keep God's Commandments. Tell me how many there be?

Answer. Ten.

Question. Which be they.

Answer. THE same which God spake in the twentieth Chapter of Exodus, saying, I am the Lord thy God, who brought thee out of the land of Egypt, out of the house of bondage.

I. Thou shalt have none other gods but me.

II. Thou shalt not make to thyself any graven image, nor the likeness of any thing that is in heaven above, or in the earth beneath, or in the water under the earth. Thou shalt not bow down to them, nor worship them; for I the Lord thy God am a jealous God, and visit the sins of the fathers upon the children, unto the third and fourth generation of them that hate me, and

Gottes, des allmächtigen Vaters, von bannen er, am Ende der Welt, wiederkommen wird, zu richten die Lebendigen und die Todten.

Ich glaube an den heiligen Geist, eine heilige christliche Kirche, Gemeinschaft der Heiligen, Vergebung der Sünden, Auferstehung des Fleisches, und ein ewiges Leben. Amen.

Fr. Was lernst du vorzüglich in diesen Hauptstücken deines Glaubens?

Antw. Ich lerne glauben:

Erstlich, an Gott den Vater, der mich und die ganze Welt erschaffen hat;

Zweitens, an Gott den Sohn, der mich und alle Menschen erlöst hat;

Drittens, an Gott den heiligen Geist, der mich und das ganze auserwählte Volk Gottes heiligt.

Fr. Du sagtest, daß deine Taufzeugen für dich versprochen haben, du solltest die Gebote Gottes halten. Sage mir denn, wie viel sind dieser Gebote?

Antw. Zehn.

Fr. Welche sind sie?

Antw. Dieselben, die Gott im zwanzigsten Capitel des zweiten Buchs Mose gegeben hat, indem er sprach: Ich bin der Herr dein Gott, der dich aus Egyptenland aus dem Diensthause geführt habe.

I. Du sollst keine andere Götter haben neben mir.

II. Du sollst dir kein Bildniß, noch irgend ein Gleichniß machen, weder des, das oben im Himmel, noch des, das unten auf Erden, oder des, das im Wasser unter der Erde ist. Bete sie nicht an, und diene ihnen nicht. Denn ich der Herr, dein Gott, bin ein eifriger Gott; der da heimfucht der Väter Missethat an den Kindern, bis ins dritte und vierte

au ciel; il est assis à la droite de Dieu le Père tout-puissant; et de là il viendra juger les vivans et les morts. Je crois au Saint-Esprit. Je crois la sainte église universelle; la communion des Saints; la rémission des péchés; la résurrection de la chair, et la vie éternelle. Amen.

D. Qu'apprends-tu principalement par ces articles de ta foi?

R. J'apprends à croire, premièrement en Dieu le Père qui m'a créé, et qui a créé tout le monde;

Secondement, en Dieu le Fils, qui m'a racheté, et qui a racheté tout le genre humain;

En troisième lieu, en Dieu le Saint-Esprit, qui me sanctifie, et qui sanctifie tous les élus de Dieu.

D. Tu as dit que tes parrains et marraines ont promis en ton nom, que tu garderois les commandemens de Dieu; dis-moi combien il y en a?

R. Dix.

D. Quels sont-ils?

Réponse.

CEUX-LA même que Dieu a prononcés, comme il est écrit au vingtième chapitre de l'Exode, disant: je suis l'Eternel ton Dieu, qui t'ai retiré hors du pays d'Egypte, de la maison de servitude.

I. Tu n'auras point d'autres dieux devant ma face.

II. Tu ne te feras point d'image taillée, ni aucune ressemblance des choses qui sont là-haut aux cieux, ni ici-bas sur la terre, ni dans les eaux sous la terre. Tu ne te prosterneras point devant elles, et ne les serviras point: car je suis l'Eternel ton Dieu, le Dieu fort qui est jaloux, punissant l'iniquité

y está sentado á la diestra de Dios Padre Todo-poderoso; de donde vendrá á juzgar á los vivos y á los muertos.

Creo en el Espíritu Santo; la santa Iglesia Catholica; la Comunión de los Santos; el perdón de los pecados; la resurrección de la carne, y la vida perdurable. Amen.

Preg. Qué es lo que entiendes principalmente en estos Artículos de tu fe?

Resp. En primer lugar entiendo que debo creer en Dios Padre, que me ha hecho, y á todo el mundo.

En segundo lugar, en Dios Hijo, que me ha redimido, y á todo el genero humano.

En tercer lugar, en Dios Espíritu Santo, que me santifica, y á todo el pueblo escogido de Dios.

Preg. Dices que tus Padrinos y Madrinas prometieron por tí, que guardarias los mandamientos de Dios. Dime quantos son.

Resp. Diez.

Preg. Quales son?

Resp.

LOS mismos que Dios dió en el capitulo veinte del Exodo, diciendo: Yo soy el Señor tu Dios, que te saqué de la tierra de Egipto, de la casa de servidumbre.

I. Tú no tendrás otros Dioses que á mí.

II. Tú no harás imagen, ni ninguna semejanza de cosa que esté arriba en el cielo, ni abaxo en la tierra, ni en las aguas debaxo de la tierra. No te inclinarás á ellas, ni las honrarás; porque Yo el Señor tu Dios, soy un Dios zeloso, que visito la

σας δὲ ἔλεον εἰς χιλιάδας τοῖς ἀγαπῶσί με, καὶ τοῖς φυλάσσουσιν τὰ προσητάγματά μου.

γ'. Οὐ λήψῃ τὸ Ὄνομα τοῦ Θεοῦ σου ἐπιματῆς, ὅτι οὐ καθαρῶς ὁ Κύριος τὸν λαβόντα τὸ Ὄνομα αὐτοῦ ἐπιματῆς.

δ'. Μνήσθητι τὴν ἡμέραν τῶν σαββάτων ἁγιάζειν αὐτήν. Ἐξ ἡμέρας ἐργασίῃ, καὶ ποιήσεις πάντα τὰ ἔργα σου τῇ δὲ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ σάββατα Κυρίου τῷ Θεῷ σου ἐστὶ. Οὐ ποιήσεις ἐν αὐτῇ πᾶν ἔργον, σὺ, καὶ ὁ υἱός σου, καὶ ἡ θυγάτηρ σου, καὶ ὁ παῖς σου, ἡ παιδική σου, ὁ βούς καὶ τὸ ὑποζύγιόν σου, καὶ πᾶν κτῆνος, καὶ ὁ προσήλυτος ὁ παροικῶν ἐν σοί. Ἐν γὰρ ἐξ ἡμερῶν ἐποίησε Κύριος τὸν τε οὐρανόν, καὶ τὴν γῆν, καὶ τὴν θάλασσαν, καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς καὶ κατέπαυσε τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ· διὰ τοῦτο ἠλόγησε Κύριος τὴν ἡμέραν τὴν ἐβδόμην, καὶ ἡγίασεν αὐτήν.

ε'. Τίμα τὸν πατέρα σου, καὶ τὴν μητέρα σου, ἵνα μακροχρόνιος γένη ἐπὶ τῆς γῆς, ἧς Κύριος ὁ Θεός διδωσί σοι.

ς'. Οὐ φονεύσεις.

ζ'. Οὐ μοιχεύσεις.

η'. Οὐ κλέψεις.

θ'. Οὐ ψευδομαρτυρήσεις κατὰ τοῦ πλησίον σου μαρτυρίαν ψευδῇ.

ι'. Οὐκ ἐπιθυμήσεις τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον σου, οὐδὲ τὸν ἀγρόν αὐτοῦ, οὐδὲ τὸν παιδα αὐτοῦ, οὐδὲ τὴν παιδικήν αὐτοῦ, οὐδὲ τοῦ βοῦς αὐτοῦ, οὐδὲ τοῦ ὑποζυγίου αὐτοῦ, οὐδὲ παντός κτήνους αὐτοῦ, οὐδὲ ὅσα τοῦ πλησίον σου ἐστὶ.

Ἐρώτησις. Τί μάλιστα ἐκ τούτων τῶν ἐντολῶν μανθάνεις.

Ἀπόκρισις. Δίω μανθάνω· τὸ μὲν τῷ Θεῷ, τὸ δὲ τῷ πλησίον παρ' ἐμοῦ ὀφειλόμενον.

ἀμαρτίας τῶν πατέρων ἐπὶ τὰ τέκνα ἕως τὴν τρίτην καὶ τετάρτην γενεάν τῶν μισούντων με· καὶ ἐλεῶν χιλιάδες ἀπὸ τῶν ἀγαπώντων με· καὶ τὰς φιλάσσοντας τὰ προσητάγματά μου.

3 Μὴ λάβῃς τὸ ὄνομα Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου ματαίως· ὅτι ὁ Θεός δὲν θέλει νομίσαι ἀθῶον τὸν λαμβάνοντα τὸ ὄνομά του ματαίως.

4 Ἐνθυμήσου· να ἁγιάσῃς τὴν ἡμέραν τοῦ σαββάτος· κοπιάσῃς ἐξ ἡμέρας, ἀλλὰ ἡ ἐβδόμη τὸ Σάββατον εἶναι Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου· μὴ κοπιάσῃς εἰς αὐτήν, σὺ, καὶ ὁ υἱός σου, καὶ ἡ θυγάτηρ σου, καὶ ὁ δούλος σου καὶ ἡ δούλη σου καὶ τὰ ζῶα σου, καὶ ὁ εἰς τὴν οἰκίαν σου ξένος· ἐπειδὴ εἰς ἐξ ἡμέρας ὁ Θεός ἐποίησε τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς, καὶ τὴν ἐβδόμην ἀναπαύσθῃ· διατοῦτο ὁ Κύριος εὐλόγησε τὴν ἐβδόμην ἡμέραν, καὶ τὴν ἡγίασε.

5. Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου ὅπως γένης μακροβίος ἐπὶ τὴν γῆν τὴν ὑπὸ τοῦ Κυρίου δοθήσαν σοι.

6. Μὴ φονεύσεις.

7 Μὴ μοιχεύσεις.

8. Μὴ κλέψεις.

9. Μὴ ψευδομαρτυρήσεις κατὰ τοῦ πλησίον σου μαρτυρίαν ψευδῇ.

10. Μὴ ἐπιθυμήσεις τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον σου, οὐδὲ τὴν οἰκίαν, οὐδὲ τὸν ἀγρόν, καὶ τὸν δούλον σου, οὐδὲ τὴν δούλην σου, οὐδὲ τὸ βοῦδιόν σου, οὐδὲ τὸν γαῖδαρόν σου οὔτε κανένα ἀπὸ τὰ ὑπάρχοντα τοῦ πλησίον σου.

Ἐρῶ. Καὶ τί μάλιστα μανθάνεις εἰς ταύτας τὰς ἐντολάς;

Ἀπό. Δύω πράγματα μανθάνω· τὸ πρὸς τὸν Θεὸν χρέος μου, καὶ τὸ πρὸς τὸν πλησίον μου.

qui diligunt me, et custodiunt praecepta mea.

III. Non assumes nomen Domini Dei tui in vanum: nec enim habebit insontem Dominus eum, qui assumpserit nomen Domini Dei sui frustra.

IV. Memento ut diem Sabbati sanctifices. Sex diebus operaberis, et facies omnia opera tua: septimo autem die Sabbatum Domini Dei tui est. Non facies omne opus in eo, tu, et filius tuus, et filia tua, servus tuus, et ancilla tua, jumentum tuum, et advena qui est intra portas tuas. Sex enim diebus fecit Dominus caelum, et terram, et mare, et omnia quae in eis sunt: et requievit die septimo. Idcirco benedixit Dominus diei Sabbati, et sanctificavit eum.

V. Honora patrem tuum et matrem tuam, ut sis longaevus super terram, quam Dominus Deus tuus dabit tibi.

VI. Non occides.

VII. Non mœchaberis.

VIII. Non furtum facies.

IX. Non loquēris contra proximum tuum falsum testimonium.

X. Non concupisces domum proximi tui; nec desiderabis uxorem ejus; non servum, non ancillam, non bovem, non asinum, nec omnia quae illius sunt.

Quaestio. Quid potissimum ex his mandatis discis?

Responsio. Duo; nempe officium meum erga Deum, simulque officium meum erga proximum.

misericordia sino a mila a quelli che m'amarino ed osservano i miei Comandamenti.

III. Non piglierai il Nome del tuo Signor Iddio in vano, perciocchè il Signore non terrà per innocente colui c' avrà preso l suo Nome in vano.

IV. Ricordati di santificar il Sabato. Sei giorni opererai e farai ogni tua opera, ma il settimo, è il Sabbato del Signor Iddio tuo. Non farai in esso opera alcuna, nè tu nè l tuo figliuolo, nè la tua figliuola, nè l tuo servitore, nè la tua servente, nè il tuo bestiame, nè il forestiero ch' è dentro le tue porte. Perciocchè in sei giorni Iddio fece il cielo e la terra, il mare e tutto ciò ch' in essi si contiene, ed il settimo si riposò. E per tanto ha benedetto il giorno settimo e l ha santificato.

V. Onora tuo Padre e tua Madre, acciocchè i tuoi giorni siano prolungati sopra la terra che l Signor Iddio tuo ti dà.

VI. Non ucciderai.

VII. Non farai adulterio.

VIII. Non ruberai.

IX. Non dirai falsa testimonianza contra l tuo prossimo.

X. Non desidererai la casa del tuo prossimo, Non desidererai la moglie del tuo prossimo, nè il suo servitore, nè la sua servente, nè il suo bue, nè il suo asino, nè alcuna cosa che sia sua.

Domanda. Che cosa impari tu principalmente da questi Comandamenti?

Risposta. Io imparo due cose: il debito mio verso Iddio, e l mio dovere verso l mio prossimo.

shew mercy unto thousands in them that love me, and keep my commandments.

III. Thou shalt not take the Name of the Lord thy God in vain: for the Lord will not hold him guiltless that taketh his Name in vain.

IV. Remember that thou keep holy the Sabbath-day. Six days shalt thou labour, and do all that thou hast to do; but the seventh day is the Sabbath of the Lord thy God. In it thou shalt do no manner of work, thou, and thy son, and thy daughter, thy man servant, and thy maid-servant, thy cattle, and the stranger that is within thy gates. For in six days the Lord made heaven and earth, the sea, and all that in them is, and rested the seventh day; wherefore the Lord blessed the seventh day, and hallowed it.

V. Honour thy father and thy mother, that thy days may be long in the land which the Lord thy God giveth thee.

VI Thou shalt do no murder.

VII Thou shalt not commit adultery.

VIII. Thou shalt not steal.

IX. Thou shalt not bear false witness against thy neighbour.

X. Thou shalt not covet thy neighbour's house, thou shalt not covet thy neighbour's wife, nor his servant, nor his maid, nor his ox, nor his ass, nor any thing that is his.

Question. What dost thou chiefly learn by these commandments?

Answer. I learn two things: my duty towards God, and my duty towards my Neighbour.

Glieb, die mich hassen, und thue Barmherzigkeit an viel Tausenden, die mich lieb haben und meine Gebote halten.

III. Du sollst den Namen des Herrn, deines Gottes, nicht missbrauchen, denn der Herr wird den nicht ungekraft lassen, der seinen Namen missbraucht.

IV. Gedente des Sabbatages, daß du ihn heiligest. Sechs Tage sollst du arbeiten und alle deine Dinge beschäften: aber am siebenten Tage ist der Sabbath des Herrn, deines Gottes, da sollst du kein Werk thun, noch dein Sohn, noch deine Tochter, noch dein Knecht, noch deine Magd, noch dein Vieh, noch dein Fremdling, der in deinen Thoren ist. Denn in sechs Tagen hat der Herr Himmel und Erde gemacht, und das Meer, und alles, was darin ist, und ruhte am siebenten Tage: darum segnete der Herr den Sabbath und heiligte ihn.

V. Du sollst deinen Vater und deine Mutter ehren, auf daß du lange lebest im Lande, das dir der Herr dein Gott giebt.

VI. Du sollst nicht tödten.

VII. Du sollst nicht ehebrechen.

VIII. Du sollst nicht stehlen.

IX. Du sollst kein falsch Zeugniß reden wider deinen Nächsten.

X. Laß dich nicht gelüsten deines Nächsten Hauses; laß dich nicht gelüsten deines Nächsten Weibes, noch seines Knechts, noch seiner Magd, noch seines Ohefen, noch seines Esels, noch alles des, was dein Nächster hat.

Fr. Was lernst du hauptsächlich aus diesen Geboten?

Antw. Zweierley: meine Pflicht gegen Gott, und meine Pflicht gegen meinen Nächsten.

des pères sur les enfans, jusqu'à la troisième et à la quatrième génération de ceux qui me haïssent; et faisant miséricorde en mille générations à ceux qui m'aiment, et qui gardent mes commandemens.

III. Tu ne prendras point le nom de l'Eternel ton Dieu en vain: car l'Eternel ne tiendra point pour innocent celui qui aura pris son nom en vain.

IV. Souviens-toi du jour du repos pour le sanctifier. Tu travailleras six jours, et tu feras toute ton œuvre; mais le septième jour est le repos de l'Eternel ton Dieu. Tu ne feras aucune œuvre en ce jour-là, ni toi, ni ton fils, ni ta fille, ni ton serviteur, ni ta servante, ni ton bétail, ni ton étranger qui est dans tes portes. Car l'Eternel a fait en six jours les cieus, et la terre, et la mer, et tout ce qui est en eux, et s'est reposé le septième jour; c'est pourquoi l'Eternel a béni le jour du repos, et l'a sanctifié.

V. Honore ton père et ta mère, afin que tes jours soient prolongés sur la terre que l'Eternel ton Dieu te donne.

VI. Tu ne tueras point.

VII. Tu ne paillarderas point.

VIII. Tu ne déroberas point.

IX. Tu ne diras point faux témoignage contre ton prochain.

X. Tu ne convoiteras point la maison de ton prochain. Tu ne convoiteras point la femme de ton prochain, ni son serviteur, ni sa servante, ni son bœuf, ni son âne, ni aucune chose qui soit à ton prochain.

D. Qu'apprends-tu principalement par ces commandemens?

R. J'apprends deux choses: mon devoir envers Dieu, et mon devoir envers mon prochain.

maldad de los padres, sobre los hijos, hasta la tercera y quarta generacion de los que me aborrecen: Y nuestro misericordia á millares de los que me aman, y guardan mis mandamientos.

III. Tú no tomarás el Nombre del Señor tu Dios en vano: porque el Señor no dará por inocente al que tomare su Nombre en vano.

IV. Acordarte has del día del Sabado, para santificarle. Seis días trabajarás, y harás toda tu obra; mas el séptimo es el sabado del Señor tu Dios. En él no harás obra ninguna, tú, ni tu hijo, ni tu hija, ni tu siervo, ni tu criada, ni tu ganado, ni el extranjero, que está dentro de tus puertas. Porque en seis días hizo el Señor cielo y tierra, el mar, y todo lo que está en ellos, y en el día séptimo reposó; portanto el Señor bendixo el día séptimo, y le santificó.

V. Honra á tu Padre y á tu Madre, para que tus dias sean alargados en la tierra, que el Señor tu Dios te dá.

VI. No matarás.

VII. No cometerás adulterio.

VIII. No hurtarás.

IX. No hablarás contra tu proximo falso testimonio.

X. No codiciarás la casa de tu proximo, no codiciarás la muger de tu proximo, ni su siervo, ni su criada, ni su buey, ni su asno, ni cosa alguna de tu proximo.

Preg. Qué aprendes principalmente en estos mandamientos?

Resp. Aprendo dos cosas: Mi deber para con Dios, y mi deber para con mi proximo.

Ἐρώτησις. Τί σοι δέον ἐστὶ πρὸς τὸν Θεόν; Ἀποκρίσις. Ἐμὸν ἔργον ἐστὶ πρὸς Θεόν, πιστεῦναι εἰς αὐτόν, φοβεῖσθαι αὐτόν, ἀγαπᾶν αὐτόν ἐξ ὅλης τῆς καρδίας, ἐξ ὅλης διανοίας, ἐξ ὅλης ψυχῆς, καὶ ἐξ ὅλης ισχύος, λατρεῖν αὐτῷ, εὐχαριστεῖν αὐτῷ, ἐπ' αὐτῷ μόνῳ πεποιθέναι, αὐτόν ἐπικαλεῖσθαι, τὸ ἅγιον αὐτοῦ Ὄνομα καὶ Λόγον τιμᾶν, καὶ ἀληθῶς αὐτῷ δορυλεύειν πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου.

Ἐρώτησις. Τί σοι δέον ἐστὶ πρὸς τὸν πέλας;

Ἀποκρίσις. Ἐμὸν ἐστὶ πρὸς τὸν πέλας, αὐτὸν ἀγαπᾶν καθὼς καὶ ἑμαυτὸν, καὶ οὕτω πᾶσιν ἀνθρώποις ποιεῖν, ὡς ἂν θέλωμι ἵνα αὐτοὶ ποιῶσιν ἐμοί. Στέργειν καὶ τιμᾶν πατέρα μου, καὶ μητέρα καὶ αὐτοὺς βοηθεῖν. Τῷ βίαι σκεῖ καὶ πᾶσι τοῖς ὑπ' αὐτοῦ ἐν ἐξουσίᾳ τεταγμένοις τιμᾶν καὶ ὑπακοῇν ἀπονέμειν. Πᾶσι τοῖς ἡγουμένοις μου, διδασκάλους, τοῖς πνευματικοῖς ποιμέσι, καὶ τοῖς δεσπόταις ὑποτάσσεσθαι. Ταπεινῶς καὶ αἰδημένως πρὸς πάντας μου κρείττους διατίθεσθαι. Μηδένα ἐν λόγῳ, ἢ ἔργῳ βλάπτειν. Πιστὸν καὶ δίκαιον εἶναι ἐν πάσῃ τῇ πραγματείᾳ μου. Μὴ κακίαν, μηδὲ μίσος ἐν τῇ καρδίᾳ ἔχειν. Τὰς μὲν χεῖρας μου ἀρπαγῆς καὶ κλοπῆς, τὴν δὲ γλῶσσαν τῆς κακολογίας, ψεύδους καὶ διαβολῆς ἀπείργειν. Τὸ σῶμά μου ἐν σωφροσύνῃ, νηφαιότητι, καὶ ἀγνείᾳ διαφυλάττειν. Μὴ ἐπιθυμεῖν μηδὲ ὀρέγεσθαι τῶν ἄλλοτρίων ἀγαθῶν, ἀλλὰ μαθητεῖν καὶ ἐργάζεσθαι ἐπὶ τῷ ἀδόλῳ τὸν βίον πορίζεσθαι, καὶ τὰ δέοντα πράττειν, ἐν οἷς ἂν ποτε κλήσῃ, εἰς ἣν ἐμὲ καλεῖν ἀξιώσειεν ἂν ὁ Θεός.

Κατηχιστής. Τοῦτο γινῆθι, φίλε παῖ, οὐχ οἷόν τ' εἶναι σε ἐκ σεαυτοῦ ταῦτα ποιεῖν, οὐ-

ἔρω. Ποῖον εἶναι τὸ πρὸς τὸν Θεὸν χρέος σου;

Ἀπό. Τὸ πρὸς τὸν Θεὸν χρέος μου εἶναι ἵνα πιστέω εἰς αὐτόν, ἵνα τὸν φοβούμαι, καὶ ἵνα τὸν ἀγαπῶ μὲ ὅλην τὴν καρδίαν μου, μὲ ὅλον τὸν νοῦν μου, μὲ ὅλην τὴν ψυχὴν μου καὶ μὲ ὅλην τὴν δύναμιν μου ἵνα τὸν λατρεύω, ἵνα τὸν εὐχαριστήσω, ἵνα ἔχω ὅλην τὴν ἐλπίδα μου εἰς αὐτόν, ἵνα τὸν καλέσω ἵνα τιμήσω τὸ ἅγιον τοῦ ὀνόμα καὶ τὸν λόγον τῶ καὶ ἵνα τὸν δορυλεύσω ἐν ἀληθείᾳ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου.

ἔρω. Καὶ ποῖον εἶναι τὸ πρὸς τὸν πλησίον χρέος σου;

Ἀπό. Τὸ πρὸς τὸν πλησίον μου χρέος μου, εἶναι ἵνα τὸν ἀγαπῶ ὡς ἑαυτὸν μου, καὶ ἵνα κάμω τοῖς ἀνθρώποις, ὅτι θελῶ ἵνα κίμωσιν αὐτοὶ εἰς ἐμὲ ἵνα ἀγαπήσω, τιμήσω, καὶ βοηθήσω τὸν πατέρα μου καὶ τὴν μητέρα μου ἵνα τιμήσω καὶ ὑπακοίσω τὸν βασιλεῖα, καὶ πάντας τοὺς ὑπ' αὐτοῦ ἐν ἐξουσίᾳ ἵνα ὑποταχθῶ εἰς πάντας τοὺς ἡγουμένους, καὶ διδασκάλους καὶ πνευματικούς ποιμένας καὶ δεσπότας ἵνα διαταχθῶ ταπεινῶς καὶ σεβασμείως πρὸς πάντας τοὺς καλλίτερούς μου ἵνα μὴ βλάψω κάμω ἐν λόγῳ ἢ ἐν ἔργῳ ἵνα εἶμαι πιστὸς καὶ δίκαιος εἰς κάθε μου ἐμπόριον ἵνα μὴ ἔχω κακίαν μηδὲ μίσος εἰς τὴν καρδίαν μου ἵνα κρατήσω καθαρὰς τὰς χεῖράς μου ἀπὸ ἀρπαγῆς καὶ κλοπῆς καὶ τὴν γλῶσσίν μου ἀπὸ κακολογίας, ψεύδους, καὶ πονηρίας ἵνα φυλάξω τὸ σῶμά μου εἰς σωφροσύνην, νηφαιότητα, καὶ ἀγνείαν ἵνα μὴ ἐπιθυμήσω, μηδὲ ὀρεχθῶ τὰ τῶν ἄλλων ὑπάρχοντα, ἀλλὰ ἵνα μάθω, καὶ ἵνα ἐνασχολούμαι ἀληθῶς εἰς τὸ ἵνα ἐκδορεύσω τὴν ζωὴν μου, καὶ ἵνα

Questio. Quodnam est officium tuum erga Deum?

Responsio. Officium meum erga Deum est, ut in ipsum credam, ipsum timeam, ipsumque diligam ex toto corde, ex tota mente, ex tota anima, et ex totis viribus; ut ipsum colam, ipsi gratias agam, in ipso solo confidam, ipsum invocem; ipsius sanctum nomen, ejusque verbum, honorem: et ipsi vere serviam omnibus diebus vitæ meæ.

Questio. Quodnam est officium tuum erga proximum?

Responsio. Officium meum erga proximum est, ut eum diligam sicut meipsum: et id omnibus hominibus faciam, quod ab iis vellem mihi fieri: Et ut patrem meum et matrem meam diligam et honorem, iisque succurram: Ut regem honorem; ipsique, atque iis omnibus qui sub ipso aliqua pollent auctoritate, obsequar; omnibus meis superioribus, doctoribus spiritalibus, pastoribus ac præceptoribus, meipsum subiciam: submitte ac reverenter me geram erga omnes qui re quapiam me antecellunt: Ne minimum verbo factove lædam: Fidelem ac justum me in omnibus præstem: neque malevolentiam neque odium in animo meo foveam: Manus meas a furto et compilatione cohibeam; et linguam a maledicentia, mendacio, ac calumnia: Ut corpus meum temperanter, sobrie, atque caste custodiam: Bona aliena neque concupiscam neque aveam; sed discam et enitar mea ipsius operæ vitam sustentare: Et meo officio fungar in eo vitæ statu, ad quem Deo visum fuerit me vocare.

Catechistes. Mi puer, scias hoc, te ex te ipso ista præstare non posse; neque in Dei

Domanda. Qual è il tuo debito verso Dio?

Risposta. Il mio debito verso Iddio, è di credere in lui, temerlo, ed amarlo di tutto il mio cuore, di tutta la mente, di tutta l'anima, e di tutta la mia forza, adorarlo, rendergli grazie, poner tutta la mia confidenza in lui, invocarlo, onorare il suo Santo Nome, e la sua parola, e servirlo fedelmente tutti i giorni della mia vita.

Domanda. Qual è il tuo dovere verso il tuo prossimo?

Risposta. Il mio dovere verso il mio prossimo è d'amarlo come me stesso; e far ad ogni uno come vorrei che facessero a me. Amare, onorare e sovenermi mio Padre mia Madre; onorare ed ubbidire il re, tutti quegli che sono posti in autorità sotto lui; sommettermi a tutti i miei governatori, dottori, pastori e maestri spirituali, governar me stesso umilmente, e riverentemente verso i miei superiori. Non far torto a nessuno, nè in parole nè azioni. Essere fedele e giusto in tutte le mie faccende. Non albergare nè malizia nè odio nel mio cuore. Ritenere le mie mani da ogni sorte di furto, e la mia lingua dal parlar male, mentire, calunniare. Tener il mio corpo in temperanza, sobrietà e castità. Non concupire nè desiderare i beni altrui; anzi imparar ed affaticarmi a guadagnar il mio vitto, far il debito mio in quello stato nel quale piacerà a Dio chiamarmi.

Catechista. Il mio buon figliuolo, saprai questo che tu non sei bastante di far queste cose da te stesso, nè di camminare nei co-

Question. What is thy duty towards God?

Answer. My duty towards God, is to believe in him, to fear him, and to love him with all my heart, with all my mind, with all my soul, and with all my strength; to worship him, to give him thanks, to put my whole trust in him, to call upon him, to honour his holy Name and his Word, and to serve him truly all the days of my life.

Question. What is thy duty towards thy Neighbour?

Answer. My duty towards my Neighbour, is to love him as myself, and to do to all men, as I would they should do unto me: To love, honour, and succour my father and mother: To honour and obey the King, and all that are put in authority under him: To submit myself to all my governors, teachers, spiritual pastors and masters: To order myself lowly and reverently to all my betters: To hurt nobody by word nor deed: To be true and just in all my dealing: To bear no malice nor hatred in my heart: To keep my hands from picking and stealing, and my tongue from evil-speaking, lying, and slandering: To keep my body in temperance, soberness, and chastity: Not to covet nor desire other men's goods; but to learn and labour truly to get mine own living, and to do my duty in that state of life, unto which it shall please God to call me.

Catechist. My good Child, know this, that thou art not able to do these things of

D. Quel est ton devoir envers Dieu?

R. Mon devoir envers Dieu est de croire en lui, de le craindre, et de le révéler; de l'aimer de tout mon cœur, de toute mon âme, et de toute ma force; de l'adorer, de lui rendre grâces, de mettre toute mon espérance en lui, de l'invoquer, d'honorer son saint nom et sa parole, et de le servir fidèlement tous les jours de ma vie.

D. Quel est ton devoir envers ton prochain?

R. Mon devoir envers mon prochain est de l'aimer comme moi-même, et de faire à autrui comme je voudrois que l'on me fit: d'aimer, d'honorer, et de secourir mon père et ma mère: d'honorer le Roi, de lui obéir, et à ceux qui sont en autorité sous lui: de me soumettre à tous mes gouverneurs, à mes précepteurs, à mes pasteurs, et à mes directeurs spirituels: de me conduire avec humilité et avec respect à l'égard de tous mes supérieurs: de n'offenser personne de parole ni de fait: d'être juste et véritable en toutes mes actions: de n'avoir aucune malice ni aucune haine dans le cœur: de garder mes mains de tout vol et de tout larcin, et ma langue de médisance, de mensonge, et de calomnie: de conserver mon corps dans la tempérance, la chasteté, et la sobriété: de ne désirer et ne convoiter point le bien d'autrui; mais de travailler et de chercher les moyens de gagner ma vie honnêtement, et de faire mon devoir dans l'état où il plaira à Dieu de m'appeler.

Le Catéchiste. Mon cher enfant, sache que tu n'es pas capable de toi-même de faire

Fr. Was ist deine Pflicht gegen Gott?

A n t w. Meine Pflicht gegen Gott besteht darin, daß ich an ihn glaube, ihn fürchte und ihn liebe von ganzem Herzen, von ganzer Seele, von ganzem Gemüth und mit allen meinen Kräften; daß ich ihn anbede, ihm danke, mein ganzes Vertrauen auf ihn setze, ihn anrufe, seinen heiligen Namen und sein Wort ehre und ihm treulich diene, durch alle Tage meines Lebens.

Fr. Was ist deine Pflicht gegen deinen Nächsten?

A n t w. Meine Pflicht gegen meinen Nächsten ist, ihn wie mich selbst zu lieben, und allen Menschen das zu thun, was ich will, daß sie mir thun sollen; meinen Vater und meine Mutter zu lieben, zu ehren und ihnen zu helfen; dem Könige und allen, die Gewalt unter ihm haben, Ehre und Gehorsam zu beweisen; mich allen Vorgesetzten, Lehrern, geistlichen Hirten und Herrn zu unterwerfen; mich gegen alle, die mehr sind, als ich, demüthig und ehrerbietig zu bezeigen; niemanden durch Worte oder Werke wehe zu thun; wahrhaftig und gerecht in allen meinen Handlungen zu seyn; keine Bosheit und keinen Haß in meinem Herzen zu hegen; meine Hände vor Diebstahl und meine Zunge vor bösen Reden, Lügen und Verläumdungen zu bewahren; meinen Leib in Mäßigkeit, Ruchternheit und Keuschheit zu erhalten; nicht zu streben und zu verlangen nach anderer Menschen Gütern, sondern zu lernen, daß ich durch Arbeit mein eigenes Brod ehrlich erwerbe und meine Pflicht in dem Stande erfülle, zu welchem es Gott gefallen wird, mich zu berufen.

Preg. Qual es tu deber para con Dios?

Resp. Mi deber para con Dios, es creer en él, temerlo, y amarlo con todo mi corazón, con toda mi mente, con toda mi alma, y con todas mis fuerzas; darle gracias, poner toda mi confianza en él, invocarlo, honrar su santo Nombre y su Palabra; y servirle en verdad todos los dias de mi vida.

Quest. Qual es tu deber para con tu proximo?

Resp. Mi deber para con mi proximo, es amarlo como á mí mismo, y proceder con todos como yo quisiera que procedieran conmigo. Amar, honrar, y socorrer á mi padre y madre. Honrar y obedecer al Rey, y á todos los que estan autorizados por él. Someterme á todos mis gobernadores, maestros, pastores espirituales y doctores. Portarme humilde y reverentemente con todos mis mayores. No dañar á nadie por palabra ú obra. Ser verdadero y justo en todos mis tratos. No guardar rancor, ni odio en mi corazón. Guardar mis manos de hurtar, y latrocinio, mi lengua de maledicencia, mentira, y calumnia. Guardar mi cuerpo en templanza, sobriedad, y castidad. No codiciar ni desear bienes ajenos; mas aprender arte idonea, y trabajar en ella para sustentarme, y hacer mi deber en el estado de vida á que agradare á Dios llamarme.

Catechista. Hijo mio, es preciso que sepas que no eres capaz de hacer todo eso por tus propias fuerzas. ni guardar los mandamientos de Dios, y servirle, sin su

δέ πορεύεσθαι ἐν ταῖς τοῦ Θεοῦ ἐντολαῖς, καὶ λατρεῖν αὐτῷ. ἄνευ τῆς ἐξαιρέτου χάριτος τοῦ Θεοῦ, ἢ μαθητέον σοι ἐστὶ πάντοτε αἰτεῖσθαι δι' ἐπιμελούς προσευχῆς. Τοιγαρὺν ἡδέως ἀκούσαμε ἂν σοῦ λέγοντος Εὐχὴν τὴν Κυριακὴν.

Ἀποκρίσις.

ΠΑΤΕΡ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. κ. τ. λ.
Ἑρώτησις. Τί αἰτεῖς παρὰ τοῦ Θεοῦ ἐν τῇ προσευχῇ ταύτῃ.

Ἀποκρίσις. Αἰτῶ Κύριον τὸν Θεόν μου τὸν οὐράνιον Πατέρα ἡμῶν, τὸν τῆς πίσεως ἀγαθότητος δοτῆρα καὶ χορηγὸν ὄντα, ἐμοὶ καὶ πᾶσιν ἀνθρώποις τὴν χάριν αὐτοῦ καταπλάσσειν, ἢ αὐτῷ λατρεῖν, ὑπηρετεῖν, καὶ ὑπακοῇ δύνασθαι κατὰ τὸ προσήκον. Καὶ εὐχαριάζω τῷ Θεῷ, διδόναι ἡμῖν πάντα πρὸς τὴν ψυχὴν, καὶ τὰ σῶματα ἡμῶν ἀναγκαῖα, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς, καὶ ἀφίεναι ἡμῖν τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν καὶ σώζειν καὶ σκεπάζειν ἡμᾶς ἐν πᾶσι τῆς τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος κινδύνους, καὶ φυλάξει ἡμᾶς ἀπὸ πείσεως ἀμαρτίας καὶ πονηρίας, καὶ ἀπὸ τοῦ πνευματικοῦ ἐχθροῦ ἡμῶν, καὶ θανάτου αἰωνίου. Πέποιθθα δὲ καὶ αὐτὸν τοῦτο ἐπιτελέσειν ἕξ ἑλέους καὶ ἀγαθότητος αὐτοῦ διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Διόπερ λέγω Ἀμήν, τουτέστιν, οὕτω γένοιτο.

Ἑρώτησις.

ΠΟΣΑ Μυστήρια ὁ Χριστὸς ἐν τῇ αὐτοῦ Ἐκκλησίᾳ διέταξε;

Ἀποκρίσις. Δύω μόνον, ὡς καθόλου πρὸς τὴν σωτηρίαν ἀναγκαῖα, βάπτισμα ὀψιν, καὶ Δείπνον τὸ Κυριακόν.

Ἑρώτησις. Τί σοι βούλεται τὸ ῥῆμα τοῦτο. Μυστήριον;

mandatis ambulare, et ipsi servire, absque gratia illius speciali, quam omni tempore diligenter invocare discas oportet. Fac ergo audiam, num orationem Dominicam possis recitare.

Responsio.

PATER noster, qui es in cælis, &c.

Quæstio. Quid petis a Deo in hac oratione?

Responsio. Peto a Domino Deo meo, Patre nostro cælesti, omnis boni largitore, ut gratiam suam mihi et omnibus largiatur, ut ipsum colamus, ipsi serviamus et obsequamur, prout tenemur. Deum etiam oro, ut nobis ea omnia impertiat, quæ sunt menti et corpori necessaria; utque sit nobis propitius, et peccata nostra nobis remittat: ut nos etiam, versantes in quolibet periculo tam animæ quam corpori imminente, custodire ac tueri dignetur; et nos servare ab omni peccato et nequitia, ab hoste animarum, et ab æterna morte. Et hoc confido ipsum, pro clementia ac benignitate sua, præstiturum, per Dominum nostrum, Jesum Christum. Ideoque dico, Amen. Sic fiat.

Quæstio.

QUOT Sacramenta instituit Christus in Ecclesia sua?

Responsio. Duo tantum, quæ quidem in genere necessaria sint ad salutem consequendam, nempe Baptismum et Cœnam Domini.

κάμω τὸ χρέος μου εἰς ἐκείνην τὴν κατ'ἵστασιν τοῦ βίου εἰς τὴν ὁποίαν θέλει ἄρσειν τοῦ Θεοῦ ἢ μὲ καλέσῃ.

Κατηχιστής. Ἀγαθὸν μου παιδίον, μίθε τοῦτο ὅτι δὲν εἶσαι καλὸς ἢ καίμης ταῦτα ἀφ' ἑαυτοῦ σου, ἢ ἢ περιπατήσης εἰς τὰ προστάγματα τοῦ Θεοῦ, καὶ ἢ τὸν δουλεύσης δίχως τῆς ἐξαιρέτης χάριτος τῆς διὰ τῆς ὁποίας τὴν ἀπόλαυσιν, πρεπεῖ πάντοτε ἢ παρρηκίᾳ μὲ ἐπιμελεῖς προσευχῆς. λοιπὸν ἂς ἀκῶσ ἂν ἐμπορεῖς ἢ εἴπῃς τὸ Πάτερ ἡμῶν.

Ἀποκρίσις.

ΠΑΤΕΡ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, κ. τ. λ.
Ἑρώ. Τί ζητεῖς ἀπὸ τοῦ Θεοῦ εἰς ταύτην τὴν προσευχὴν;

Ἀπό. Ζητῶ ἀπὸ τοῦ Κυρίου μου καὶ Θεοῦ καὶ οὐρανοῦ μου Πατρὸς, ἀπὸ τοῦ δοτῆρος καὶ ἀγαθότητος ἢ πέμψῃ τὴν χάριν τοῦ πρὸς μὲ καὶ πρὸς πάντα τὸν λαόν ὅπως ἐμπορέσωμεν ἢ τὸν λατρεύσωμεν, δουλεύσωμεν, καὶ ὑπακούσωμεν καθὼς πρέπει. Καὶ παρακαλῶ τὸν Θεόν ἢ μᾶς πέμψῃ πάντα τὰ εἰς τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα ἀναγκαῖα καὶ ἢ μᾶς ἐλεῇ καὶ συγχωρήσῃ τὰς ἀμαρτίας μᾶς καὶ ἢ τῇ ἀφίεσθαι ἢ μᾶς φυλάξῃ καὶ βοηθήσῃ ἀπὸ κάθε κινδύνου πνεύματος καὶ σώματος καὶ ἢ μᾶς διαφυλάξῃ ἀπὸ κάθε ἀμαρτίας καὶ πονηρίας, καὶ ἀπὸ τοῦ πνευματικοῦ μᾶς ἐχθροῦ καὶ αἰωνίου θανάτου. Καὶ τοῦτο πείθομαι θέλει κάμειν διὰ τοῦ ἑλέους καὶ ἀγαθότητος τοῦ διὰ τὴν ἀγάπην τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Διατοῦτο λέγω, Ἀμήν, δηλαδὴ, ἂς γίνῃ οὕτως.

Ἑρώτησις.

ΠΟΣΑ Μυστήρια ὁ Χριστὸς διέταξεν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν του;

mandamenti di Dio, e servirlo, senza la sua grazia speciale, per la quale ti conviene invocare con diligenti orazioni. Perciò, fà ch'io ti senta recitar la preghiera Dominicale.

PADRE nostro che sei ne' cieli, &c.

Domanda. Che cosa desideri tu da Dio in questa orazione.

Risposta. Io prego il mio Signor Iddi padre nostro celeste, il qual è il donatore d'ogni bene, che gli piaccia mandar la sua grazia a me ed a tutto 'l suo popolo, acciò ch'è l'adoriamo, lo serviamo, e gli ubbidiamo secondo il debito nostro. E prego Dio di mandarci tutte le cose necessarie, come per le anime come per i corpi, e ch'egli abbii pietà di noi, e ci perdoni i nostri peccati, e che gli piaccia salvarci, e difenderci in ogni sorte di pericoli spirituali e corporali, e che ci guardi da ogni peccato e iniquità, e dal nostro nimico spirituale, dalla morte eterna. E questo spero ch'egli farà per sua bontà e misericordia, per Gesù Cristo nostro Signore. E perciò dico, Amen. Così sia.

Domanda.

QUANTI Sacramenti ha Cristo instituiti nella sua Chiesa?

Risposta. Solamente due, come genericamente necessari a salute, cioè, il Battesimo, e la Cena del Signore.

thyself, nor to walk in the Commandments of God, and to serve him, without his special grace; which thou must learn at all times to call for by diligent prayer. Let me hear therefore, if thou canst say the Lord's Prayer.

Answer.

OUR Father, which art in heaven, &c.

Question. What desirest thou of God in this Prayer?

Answer. I desire my Lord God our heavenly Father, who is the giver of all goodness, to send his grace unto me, and to all people; that we may worship him, serve him, and obey him, as we ought to do. And I pray unto God, that he will send us all things that be needful both for our souls and bodies; and that he will be merciful unto us, and forgive us our sins; and that it will please him to save and defend us in all dangers ghostly and bodily; and that he will keep us from all sin and wickedness, and from our ghostly enemy, and from everlasting death. And this I trust he will do of his mercy and goodness, through our Lord Jesus Christ. And therefore I say, Amen, So be it.

Question.

How many Sacraments hath Christ ordained in his Church?

Answer. Two only, as generally necessary to salvation, that is to say, Baptism, and the Supper of the Lord.

Fr. Mein gutes Kind, wisse, daß du nicht fähig bist, dieß Alles von dir selbst zu thun, daß du ohne die besondere Gnade Gottes nicht vermagst, in seinen Geboten zu wandeln und ihm zu dienen, und daß du lernen mußt, ihn um diese Gnade durch fleißiges Gebet zu allen Zeiten anzurufen. Darum laß mich hören, ob du das Gebet des Herrn sagen kannst?

Antw. Unser Vater, der du bist u. s. w.

Fr. Was verlangest du von Gott in diesem Gebete?

Antw. Ich bitte meinen Herrn und Gott, unsern himmlischen Vater, welcher der Geber alles Guten ist, mir und allen Menschen seine Gnade zu senden, daß wir ihn anbeten, ihm dienen und gehorchen mögen, wie es unsere Schuldigkeit ist; und ich bete zu Gott, daß er uns Alles, was uns an Leib und Seele nöthig ist, schenken, uns gnädig sehn, uns unsere Sünden vergeben, und daß es ihm gefallen wolle, uns in allen geistlichen und leiblichen Gefahren zu schützen und zu retten, und vor aller Sünde und Bosheit, vor unsern geistlichen Feinden, und vor dem ewigen Tode zu bewahren; auch habe ich das Vertrauen, daß er solches thun werde nach seiner Barmherzigkeit und Güte, durch unsern Herrn Jesum Christum, und darum spreche ich: Amen! Es geschehe also!

Fr. Wie viel Sakramente hat Christus in seiner Kirche verordnet?

Antw. Nur zwei, die allgemein zur Seligkeit nothwendig sind, nemlich die Taufe und das Abendmahl des Herrn.

ces choses, ni de marcher selon les commandemens de Dieu, ni de le servir, sans sa grâce spéciale; laquelle tu dois apprendre à demander soigneusement en tout temps par tes prières. Que je vois donc si tu sais dire l'Oraison Dominicale.

Réponse.

NOTRE Père qui es aux cieux, &c.

D. Que demandes-tu à Dieu dans cette prière?

R. Je prie le Seigneur mon Dieu notre Père céleste, qui est l'auteur de tout bien, de nous faire la grâce, à moi et à tous les hommes, de l'adorer, de le servir, et de lui obéir, comme nous y sommes obligés. Je le prie aussi, qu'il lui plaise de nous envoyer toutes les choses nécessaires à nos corps et à nos âmes; qu'il nous fasse miséricorde, et qu'il nous pardonne nos péchés; et qu'il lui plaise de nous garantir et de nous défendre dans tous les dangers qui pourroient menacer nos corps et nos âmes; qu'il nous préserve de tout péché et de toute iniquité, et de nos ennemis spirituels, et de la mort éternelle. Ce que j'espère qu'il fera par sa miséricorde et sa bonté, pour l'amour de Jésus-Christ notre Seigneur; c'est pourquoi je conclus par le mot *Amen*: c'est-à-dire, *Ainsi soit-il*.

Demande.

COMBIEN Jésus-Christ a-t-il institué de sacremens dans son eglise?

R. Deux seulement, qui sont généralement nécessaires au salut; savoir, le Baptême, et la sainte Cène.

gracia especial, la qual debes aprender á pedir continuamente con oraciones fervorosas. Veamos, pues, si sabes la Oracion Dominica.

Resp.

PADRE nuestro, que estás en los cielos, &c.

Preg. Qué pides á Dios en esta Oracion?

Resp. Pido á Dios nuestro Señor y Padre celestial, que es el dador de todo lo bueno, nos dé á mi y á todos su gracia, para que le adoremos, sirvamos, y obedezcamos como conviene. Y ruego á Dios, que quiera enviarnos todo quanto necesitamos para nuestras almas y cuerpos; y que quiera apiadarse de nosotros, y perdonarnos nuestros pecados; y que tenga á bien salvarnos y defendernos en todos los peligros espirituales y corporales; y que quiera librar-nos de todo pecado y maldad, y de nuestro enemigo espiritual, y de la muerte eterna. Y confío que hará todo esto por su misericordia y bondad, mediante nuestro Señor Jesu Christo. Y portanto digo, Amen Así sea.

Preg.

QUANTOS Sacramentos ha ordenado Christo en su Iglesia?

Resp. Dos solamente, como generalmente necesarios para la salvacion, es decir, el Bautismo, y la Cena del Señor.

'Απόκρισις. Ἐννοῶ τὸ ἐκτὸς καὶ ὁρατὸν τῆς ἔσω καὶ πνευματικῆς χάριτος ἡμῖν δοθείσης σημεῖον, τὸ ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Χριστοῦ διαταχθέν, ὡς ὄργανον δι' οὗ ἐπιτυγχάνομεν αὐτῆς, καὶ ἐνέχουσαν ἡμῖν αὐτὴν βεβαιῶσαι.

Ἑρώτησις. Πόσα μέρη ἔστιν ἐν τῷ Μυστηρίῳ;

'Απόκρισις. Δύω τὸ ἔξω καὶ ὁρατὸν σύμβολον, καὶ ἡ ἔσω καὶ πνευματικὴ χάρις.

Ἑρώτησις. Τί ἐστὶ τὸ ἔξω, καὶ ὁρατὸν σύμβολον, ἡ εἶδος ἐν τῷ βαπτισμῷ;

'Απόκρισις. Ὑδωρ ἐν ᾧ βαπτίζεται τις εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος.

Ἑρώτησις. Τίς ἡ ἔσω καὶ πνευματικὴ χάρις;

'Απόκρισις. Ὁ θάνατος εἰς ἁμαρτίαν, καὶ ἀναγέννησις εἰς δικαιοσύνην, φύσει γὰρ ἐν ἁμαρτίᾳ γεννηθέντες, καὶ τῆς ὀργῆς τέκνα ὄντες, ἐντεῦθεν τέκνα τῆς χάριτος γινόμεθα.

Ἑρώτησις. Τί ζητεῖται ἐν τοῖς βαπτισθεσμένοις;

'Απόκρισις. Μετάνοια· δι' ἧς τὴν ἁμαρτίαν ἀπολιμπάνουσι· καὶ πίστις δι' ἧς, ταῖς τοῦ Θεοῦ ἐπαγγελίαις ταῖς ἐν τούτῳ τῷ Μυστηρίῳ πεποιθήμεναι, στερόνως πεποιθῶσιν.

Ἑρώτησις. Διὰ τί οὖν τὰ βρέφη βαπτίζονται, ἅτε διὰ τὴν νηπιότητα, καὶ τὸ ἀπὸ τῆς ἡλικίας ταῦτα ποιεῖν μὴ δυνάμενα;

'Απόκρισις. Ὅτι ἀμφοτέρω ὑποσχοῦνται διὰ τῶν ἐγγυητῶν αὐτῶν (ἢν ὁῦπον ὑπόσχεσιν εἰς ἡλικίαν ἥκοντα αὐτὰ ἐπιτελεῖν ὀφείλουσι.)

Ἑρώτησις. Διὰ τί Μυστήριον τοῦ Κυριακοῦ Δείπνου διέτακτο;

'Απόκρισις. Πρὸς ἀδιάλειπτον ἀνάμνησιν

'Από. Δύω μόνον, ὡς καθόλου ἀναγκαῖα εἰς σωτηρίαν, βάπτισμα, καὶ τὸν Κυριακὸν Δείπνον.

Ἑρώ. Τί νοεῖς λέγων τούτον τὸν λόγον Μυστήριον;

'Από. Νοῶ, ἕξωτερικὸν καὶ ὁρατὸν σημεῖον τῆς ἐσωτερικῆς καὶ πνευματικῆς χάριτος ὅποια μᾶς ἐδόθη, διαταχθέν ὑπὸ τοῦ Χριστοῦ ὡς ὄργανον διὰ τοῦ ὁποίου ἐπιτυγχάνομεν αὐτὴν, καὶ ἐχέγγουν ὅτι αὐτὴ εἶναι βεβαία.

Ἑρώ. Πόσα μέρη εἶναι εἰς τὸ Μυστήριον;

'Από. Δύω· τὸ ἔξω καὶ ὁρατὸν σύμβολον,

καὶ ἡ ἔσω καὶ πνευματικὴ χάρις.

Ἑρώ. Τί εἶναι τὸ ἔξω καὶ ὁρατὸν σύμβολον ἡ σχῆμα εἰς τὸ βάπτισμα;

'Από. Ὑδωρ εἰς τὸ ὁποῖον βαπτίζεται τις εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος.

Ἑρώ. Τί εἶναι ἡ ἔσω καὶ πνευματικὴ χάρις;

'Από. Ὁ θάνατος εἰς ἁμαρτίαν, καὶ ἀναγέννησις εἰς δικαιοσύνην· ἐπειδὴ φύσει γεννηθέντες ἐν ἁμαρτίᾳ, καὶ ὄντες τέκνα τῆς ὀργῆς δι' αὐτὴν γινόμεθα τέκνα χάριτος.

Ἑρώ. Τί ζητεῖται ἀπὸ τοῦ μέλλοντος νηπιότου βαπτισθῶσι;

'Από. Μετάνοια· διὰ τῆς ὁποίας παραιτῶσθαι τὴν ἁμαρτίαν, καὶ πίστις διὰ τῆς ὁποίας πιστεύσθαι ἐν ταῖς ἐπαγγελίαις τοῦ Θεοῦ εἰς τούτῳ τῷ μυστηρίῳ πεποιθήμενα.

Ἑρώ. Διὰ τί λοιπὸν τὰ βρέφη βαπτίζονται ἐν ᾧ διὰ τὴν νηπιότητά των δὲν ἐμπορῶσι νηπιότοι κάμωσι ταῦτα;

'Από. Διότι τὰ ὑπόσχομαι διὰ μέσου τῶν ἐγγυητῶν τῶν ὅποιον ὑπόσχεσιν ὅταν φθάσωσιν εἰς ἡλικίαν αὐτὰ τὰ ἴδια τὴν ἐπίτευξιν ποιήσουσι.

Domanda. Che intendi tu per questa voce Sacramento?

Risposta. Io intendo un segno esteriore e visibile d'una grazia interiore e spirituale; dato; istituito da Cristo stesso, come mezzo per il quale la riceviamo, ed una caparra per assicurarcelo.

Domanda. Quante parti sono in un Sacramento?

Risposta. Due, cioè il segno esteriore e visibile, e la grazia interiore e spirituale.

Domanda. Qual è il segno esteriore e visibile, o forma nel Battesimo?

Risposta. Acqua; nella quale la persona è battezzata, Nel Nome del Padre, del Figliuolo e dello Spirito Santo.

Domanda. Qual è la grazia interiore, spirituale.

Risposta. Una morte al peccato, ed un nuovo rinascimento a giustizia: perchè essendo per natura nati in peccato, e figliuoli d'ira, per questo mezzo siamo resi figliuoli della grazia.

Domanda. Che cosa si richiede da quelli che hanno da esser battezzati?

Risposta. Penitenza, per la quale abbandonano il peccato: e fede, per la quale credono fermamente le promesse di Dio, fatte loro nel Sacramento?

Domanda. Perchè dunque si battezzano i bambini, poichè, riguardando alla tenerezza della loro età non possono eseguirle?

Risposta. Perchè promettono l'una e l'altra per i loro malleadori: la qual promessa, quando saranno pervenuti all'età di discrezione, loro inedesimi sono tenuti d'eseguire.

Domanda. A che fine è stato istituito il Sacramento della cena del Signore?

Questio. Quid intelligis per vocem istam, Sacramentum?

Responsio. Externum volo et aspectabile Signum interna et spiritualis Gratiae, collatae nobis, ab ipso Christo institutum, tanquam medium quo eam adipiscimur, et pignus certitudinis, nos eam adepturos esse.

Questio. Quot sunt partes in Sacramento?

Responsio. Duæ, externum visibile signum, et interna spiritalis gratia.

Questio. Quodnam est externum visibile signum, aut forma, in Baptismo?

Responsio. Aqua, qua quis baptizatur, In Nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti.

Questio. Quenam est spiritalis et interna gratia?

Responsio. Mori peccato, et denuo nasci iustitiæ: cum enim simus naturaliter in peccato nati, et iræ filii, hac ratione facti sumus Filii Dei.

Questio. Quid ab iis requiritur, qui baptizandi sunt?

Responsio. Repiscentia, qua deserant peccatum; et fides, qua firmiter credant promissionibus Dei, sibi factis in eo Sacramento.

Questio. Cur ergo infantes baptizantur, quum, ob immaturam ætatem, ista præstare non valeant?

Responsio. Quia utrumque promittunt per sponsores suos: quod promissum tenentur ipsi præstare, postquam adoleverint.

Questio. Quamobrem Sacramentum Cene Domini institutum est?

Responsio. Ad perpetuam memoriam sa-

Question. What meanest thou by this word *Sacrament*?

Answer. I mean an outward and visible sign of an inward and spiritual grace given unto us, ordained by Christ himself, as a means whereby we receive the same, and a pledge to assure us thereof.

Question. How many parts are there in a *Sacrament*?

Answer. Two; the outward visible sign, and the inward spiritual grace.

Question. What is the outward visible sign or form in Baptism?

Answer. Water; wherein the person is baptized *In the Name of the Father, and of the Son, and of the Holy Ghost.*

Question. What is the inward and spiritual grace?

Answer. A death unto sin, and a new birth unto righteousness; for being by nature born in sin, and the children of wrath, we are hereby made the children of grace.

Question. What is required of persons to be baptized?

Answer. Repentance, whereby they forsake sin; and Faith, whereby they stedfastly believe the promises of God made to them in that *Sacrament*.

Question. Why then are Infants baptized, when by reason of their tender age they cannot perform them?

Answer. Because they promise them both by their Sureties; which promise, when they come to age, themselves are bound to perform.

Fr. Was versiehest du unter dem Worte: *Sacrament*?

Antw. Ich verstehe darunter ein äußeres und sichtbares Zeichen einer innern, geistlichen Gnade, die uns verliehen wird; ein Zeichen, das Christus selbst als ein Mittel verordnet hat, wodurch wir diese Gnade empfangen und als ein Pfand, das uns derselben versichert.

Fr. Wie viel Theile hat ein *Sacrament*?

Antw. Zweis: das äußerliche, sichtbare Zeichen, und die innere, geistliche Gnade.

Fr. Welches ist das äußerliche, sichtbare Zeichen bey der Taufe?

Antw. Das Wasser, worin man im Namen des Vaters, und des Sohnes und des heiligen Geistes getauft wird.

Fr. Was ist die innere, geistliche Gnade?

Antw. Das Absterben der Sünde und die Wiedergeburt zur Gerechtigkeit; denn da wir von Natur in Sünden geboren und Kinder des Zorns sind, so werden wir hiedurch Kinder der Gnade.

Fr. Was wird von denen gefordert, die getauft werden sollen?

Antw. Buße, durch welche sie von der Sünde sich losmachen, und Glaube, durch welchen sie den Verheißungen Gottes, die er ihnen in diesem *Sacramente* giebt, voll vertrauen.

Fr. Warum werden denn die Kinder getauft, die doch, wegen ihres jungen Alters, dieß nicht leisten können?

Antw. Weil sie beydes durch ihre Taufzeugen versprechen und weil sie verbunden sind, dieß Versprechen zu erfüllen, wenn sie älter werden.

Fr. Wozu ist das *Sacrament* des Abendmahls?

D. Qu'entends-tu par ce mot *sacrament*?

R. J'entends un signe extérieur et visible d'une grâce intérieure et spirituelle, qui nous est donnée; signe que Jésus-Christ lui-même a institué, comme un moyen par lequel nous recevons cette grâce, et comme un gage pour nous en assurer.

D. Combien de parties y a-t-il dans un *sacrament*?

R. Deux: le signe extérieur et visible, et la grâce intérieure et spirituelle.

D. Quel est le signe extérieur et visible, ou la forme du baptême?

R. C'est l'eau; en laquelle la personne est baptisée, au nom du Père, et du Fils, et du Saint-Esprit.

D. Quelle est la grâce intérieure et spirituelle?

R. C'est de mourir au péché, et de renaître à la justice; car étant naturellement nés dans le péché, et enfans de colère, nous sommes par ce moyen faits enfans de la grâce.

D. Qu'est-ce qui est requis de ceux qui doivent être baptisés?

R. La repentance, par laquelle ils renoncent au péché; et la foi, par laquelle ils croient fermement les promesses de Dieu qui leur sont faites en ce *sacrament*.

D. Pourquoi donc baptise-t-on les petits enfans, puisqu'ils ne peuvent accomplir ces choses à cause de leur âge tendre?

R. Parce qu'ils promettent par leurs répondans de les remplir l'une et l'autre; promesse qu'ils sont tenus d'accomplir eux-mêmes, lorsqu'ils sont en âge de raison.

Preg. Qué entiendes por esta palabra *Sacramento*?

Resp. Entiendo un signo externo y visible de una gracia interna y espiritual que se nos concede, dispuesto por Christo mismo, como medio que nos la confiere, y prenda que nos asegura de ello.

Preg. Quantas partes hay en un *Sacramento*?

Resp. Dos: el signo externo y visible, y la gracia espiritual e interna.

Preg. Qual es el signo externo y visible ó forma en el bautismo?

Resp. El agua: con la qual la persona es bautizada, *En el Nombre del Padre, y del Hijo, y del Espíritu Santo.*

Preg. Qual es la gracia interna y espiritual?

Resp. Muerte al pecado, y nuevo nacimiento á la rectitud: porque siendo por naturaleza nacidos en pecado, é hijos de ira, somos por él hechos hijos de gracia.

Preg. Qué se requiere de los que han de ser bautizados?

Resp. Arrepentimiento; por el qual renuncian al pecado; y fé por la qual creen firmemente las promesas que Dios les hace en este *Sacramento*.

Preg. Porqué pues son bautizados los parvulos, quando por razon de su tierna edad ellos no pueden cumplir lo que se exige de ellos?

Resp. Porque prometen ambas cosas por sus fiadores; quedando ellos obligados á cumplir esta promesa quando lleguen á la edad de discrecion.

Preg. Para qué fué ordenado el *Sacramento* de la Cena del Señor?

τῆς θυσίας τοῦ θανάτου τοῦ Χριστοῦ, καὶ τῶν εὐεργεσιῶν ὧν δι' αὐτῆς μεταλαμβάνομεν.

Ἐρώτησις. Τί ἄρα ἐστὶ τὸ ἔξω μέρος, ἢ τὸ σύμβολον τοῦ Κυριακοῦ Δείπνου;

Ἀπόκρισις. Ἄρτος καὶ οἶνος, οὓς ληφθῆναι προσέταξεν ὁ Κύριος.

Ἐρώτησις. Τί τὸ ἔσω, ἢ τὸ σημαίνονμενον;

Ἀπόκρισις. Τὸ σῶμα καὶ τὸ αἷμα τοῦ Χριστοῦ, ὑπὲρ ἀληθῶς καὶ ὄντως ὑπὸ τῶν πιστῶν ἐν τῷ Κυριακῷ Δείπνῳ λαμβάνονται καὶ μετέχονται.

Ἐρώτησις. Ποῖ' ἅττα ἐστὶ τὰ εὐεργετήματα ὧν ἐντεῦθεν μέτοχοι ὄντες τυγχίνομεν;

Ἀπόκρισις. Ἐπὶ ῥύσιν καὶ ἐστιασίαν τῶν ἡμετέρων ψυχῶν διὰ σώματος καὶ αἵματος τοῦ Χριστοῦ, καθήπερ τὰ σώματα ἡμῶν διὰ τοῦ ἁρτος καὶ οἶνου ἐπὶ ῥύσιν τε καὶ ἀναγρέφονται.

Ἐρώτησις. Τί ζητεῖται ἐν τοῖς ἐπὶ τὸ Κυριακὸν Δείπνον ἐρχομένοις;

Ἀπόκρισις. Τὸ δοκιμάζειν ἑαυτοὺς, εἰ ἄρα γε ἀληθῶς μετανοοῦσιν ἐπὶ ταῖς προγεγενημέναις ἀμαρτίαις αὐτῶν, βεβαίως προφητῶναι τὸν καινὸν βίον διάγειν, καὶ γε ἔχωσι πίστιν ζῆσαν εἰς τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ διὰ τοῦ Χριστοῦ, μετὰ τῆς εὐχαριστοῦ ἀναμνήσεως τοῦ θανάτου αὐτοῦ καὶ πρὸς πάντας ἀνθρώπους τὴν ἀγάπην ἐνδεικνύουσι.

Ὁ Κληδὼν ἐκάστης Παροικίας, ἐν ταῖς Κυριακαῖς καὶ ἑορτασίμοις ἡμέραις. μετὰ τὸ δεύτερον ἐν τῇ Ἑσπερινῇ Λειτουργίᾳ Ἀντίγνωσμα, δημοσίᾳ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἐπιμελῶς παιδεύσει τε καὶ ἐξετάσει τῶν τῆς Παροικίας αὐτοῦ παιδιῶν πρὸς αὐτὸν πεμφθέντων, ὅσα ἂν δόξειεν αὐτῷ, ἐν μέρεσι καὶ κεφαλαῖσι τῆς Κατηχήσεως ταύτης.

Ἐρώ. Διατί διετάχθη τὸ Μυστήριον τοῦ Κυριακοῦ Δείπνου;

Ἀπό. Διὰ τὴν ἀκατάπαντον ἐνθύμησιν τῆς θυσίας τοῦ θανάτου τοῦ Χριστοῦ, καὶ τῶν ὁποίων δι' αὐτῆς ἀπολαμβάνομεν εὐεργεσιῶν.

Ἐρώ. Καὶ τί εἶναι τὸ ἔξω μέρος ἢ τὸ σύμβολον τοῦ Κυριακοῦ Δείπνου;

Ἀπό. Ψωμίον καὶ κρασίον τὰ ὁποῖα ὁ Κύριος ἐπρόσταξε ἡμεῖς λαμβάνειν.

Ἐρώ. Καὶ τί τὸ ἔσω, ἢ τὸ σημαίνονμενον;

Ἀπό. Τὸ σῶμα καὶ τὸ αἷμα τοῦ Χριστοῦ, τὰ ὁποῖα ἀληθῶς καὶ ὄντως λαμβάνονται καὶ δέχονται ὑπὸ τῶν πιστῶν εἰς τὸν Κυριακὸν Δείπνον.

Ἐρώ. Ποῖα εἶναι τὰ εὐεργετήματα τὰ ὁποῖα δι' αὐτῶν ἀπολαμβάνομεν;

Ἀπό. Ἡ δύναμις καὶ θεραπεία τῆς ψυχῆς μας διὰ τοῦ σώματος καὶ αἵματος τοῦ Χριστοῦ, καθὼς τὸ σῶμά μας εἶναι ἀπὸ τοῦ ψωμίου καὶ κρασίου.

Ἐρώ. Τί χρειάζονται οἱ ἐρχόμενοι εἰς τὸ Κυριακὸν Δείπνον;

Ἀπό. Να' ἐξετάσωσι τὸν ἑαυτὸν τους, εἰ ἀληθῶς μετανοοῦσι διὰ τῆς ἀπερασμένης ἀμαρτίας, βεβαίως προαιρούμενοι ἡμεῖς ζῶντων ἡμεῖς ἔχωσι πιστὴν εἰς τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ διὰ τοῦ Χριστοῦ, μετὰ εὐχαρίστητον ἐνθύμησιν τοῦ θανάτου του καὶ ζῶντες ἐν ἀγάπῃ μετὰ τοὺς ἀνθρώπους.

Ὁ ἱερεὺς πῶς παροικίας τῆς Κυριακῆς καὶ ἑορτῆς μετὰ τὸ δεύτερον τῆς ἑσπερινῆς προσευχῆς ἀντίγνωσμα, πρέπει ἀκριβῶς, καὶ δημοσίως ἡμεῖς διδάξῃ, τὸσα παῖδια τῆς Παροικίας του εἰς αὐτὸν σταλμένα ὅσα κρίνει εὐλογον, καὶ νῦν τὰ ἐξετάσῃ εἰς μέρος τῆς παρούσης Κατηχήσεως.

crificii mortis Christi, et beneficiorum quæ inde percipimus.

Quæstio. Quænam est pars externa, seu signum, Cænæ Domini?

Responsio. Panis et vinum, quæ Dominus sumi iussit.

Quæstio. Quænam est pars interna, seu res significata?

Responsio. Corpus et sanguis Christi, quæ vere et re ipsa sumuntur et percipiuntur a fidelibus in Cænâ Domini.

Quæstio. Quænam sunt beneficia, quæ inde percipimus?

Responsio. Animarum nostrarum corroboratio et recreatio pro corpore et sanguine Christi; quemadmodum pane et vino corpora nostra corroborantur ac recreantur.

Quæstio. Quid ab iis requiritur, qui accedunt ad Cænâ Domini?

Responsio. Ut probent seipsos, num peccatorum eos peccatorum vere pœniteat, firmum propositum habentes novam vitam instituendi; num fidem vivam habeant in misericordia Dei per Christum, grata memoria mortem illius recolentes; num tandem ea, qua par est, caritate omnes homines amplectantur.

Risposta. In ricordanza perpetua del sacrificio della morte di Cristo, e del beneficio che ne riceviamo.

Domanda. Qual è il segno o parte esteriore della Santa Cena?

Risposta. Pane e vino, i quali il Signore ha comandato che siano ricevuti.

Domanda. Quale è la parte interiore, e cosa significa?

Risposta. Il corpo ed il sangue di Cristo, i quali sono veramente e di fatto presi, ricevuti dai fedeli nella Santa Cena.

Domanda. Quali sono i beneficii de' quali partecipiamo per essi?

Risposta. Il rinforzamento, e confermazione dell'anime nostre per il corpo ed il sangue di Cristo, come i nostri corpi lo sono per il pane ed il vino.

Domanda. Che cosa vien richiesto da quelli che vengono alla Santa Cena?

Risposta. Che s' esaminino, severamente si pentano dei loro peccati passati, proponendosi fermamente di viver in novità di vita, e d' avere una viva fede nella misericordia di Dio per Gesù Cristo, con una grata ricordanza della sua morte, ed essere in carità con tutti gli uomini.

Il Piovano d' ogni Parocchia, instruirà e esaminerà diligentemente, le Domeniche e le Feste, dopo la seconda Lezione, a le Preghiere della sera, pubblicamente nella Chiesa, tanti dei bambini della sua Parocchia che gli saranno menati, quanti stimerà a proposito, in qualche parte da questo Catechismo.

¶ Curatus uniuscujusque Parochiæ, diebus Dominicis et Feriatis, post lectionem posteriorem, ad Vespertinas Preces, publice in Ecclesiâ instruet et examinabit, in parte aliqua hujus Catechismi, pueros ex sua Parochiâ ad se adductos, quot ipsi visum fuerit.

Question. Why was the Sacrament of the Lord's Supper ordained?

Answer. For the continual remembrance of the sacrifice of the death of Christ, and of the benefits which we receive thereby.

Question. What is the outward part or sign of the Lord's Supper?

Answer. Bread and Wine, which the Lord hath commanded to be received.

Question. What is the inward part, or thing signified?

Answer. The Body and Blood of Christ, which are verily and indeed taken and received by the faithful in the Lord's Supper.

Question. What are the benefits whereof we are partakers thereby?

Answer. The strengthening and refreshing of our souls by the Body and Blood of Christ, as our bodies are by the Bread and Wine.

Question. What is required of them who come to the Lord's Supper?

Answer. To examine themselves, whether they repent them truly of their former sins, stedfastly purposing to lead a new life; have a lively faith in God's mercy through Christ, with a thankful remembrance of his death; and be in charity with all men.

The Curate of every Parish shall diligently upon Sundays and Holy days, after the second Lesson at Evening Prayer, openly in the Church instruct and examine so many Children of his Parish sent unto him, as he shall think convenient, in some part of this Catechism.

eingesetzt?

Antw. Zum fortbaurenden Gebächtniß des Opfers des Todes Christi und der Wohlthaten, die wir dadurch erhalten.

Fr. Was ist der äußere Theil, oder das äußerliche Zeichen des Abendmahls.

Antw. Brod und Wein, welches der Herr zu genießen befohlen hat.

Fr. Welches ist das innere Stück oder Wesen, das dadurch bezeichet wird?

Antw. Der Leib und das Blut Christi, welches beides die Gläubigen wahrhaftig und wirklich in des Herrn Abendmahl nehmen und empfangen.

Fr. Welcher Wohlthaten werden wir dadurch theilhaftig?

Antw. Der Stärkung und Erquickung unserer Seelen durch den Leib und das Blut Christi, so wie unsere Körper durch Brod und Wein gestärkt werden.

Fr. Was wird von denen gefordert, die zum Abendmahle kommen?

Antw. Daß sie sich prüfen, ob sie ihre vorigen Sünden ernstlich bereuen, fest entschlossen sind, einen neuen Wandel zu führen, lebendigen Glaubens haben an die Gnade Gottes durch Christum, sich seines Todes dankbar erinnern und in Liebe mit allen Menschen leben.

Der Prediger eines jeden Kirchspiels soll an Sonn- und Festtagen, nach der zweyten Vorlesung hern Abendgebete, von den Kindern, die aus seinem Kirchspiele zu ihm geschickt werden, so viele, als er dazu auszuwählen für gut findet, in einem Theile dieses Catechismus fleißig und öffentlich unterrichten und prüfen.

D. Pour quelle fin le sacrement de la sainte Cène a-t-il été institué?

R. Pour être une commémoration perpétuelle du sacrifice de la mort de Jésus-Christ, et des avantages que nous en recevons.

D. Quelle est la partie extérieure, ou le signe de la sainte Cène?

R. Le pain et le vin, que le Seigneur nous a commandé de recevoir.

D. Quelle est la partie intérieure, ou la chose signifiée?

R. Le corps et le sang de Jésus-Christ, qui sont vraiment et effectivement pris et recus par les fidèles dans la sainte Cène.

D. Quels sont les avantages qui nous en reviennent?

R. Nos ames sont rafraîchies et fortifiées par le corps et par le sang de Jésus-Christ, comme nos corps sont nourris et fortifiés par le pain et le vin.

D. Qu'est-ce qui est requis de ceux qui viennent à la sainte Cène du Seigneur?

R. Qu'ils s'examinent eux-mêmes, s'ils ont une vraie repentance de leurs péchés passés, et une ferme résolution de mener une nouvelle vie; s'ils ont une foi vive en la miséricorde de Dieu par Jésus-Christ; s'ils font commémoration de sa mort avec actions de grâces; et s'ils ont pour tous les hommes la charité qu'ils leur doivent.

Les dimanches et les jours de fête, après la seconde leçon des prières du soir, le ministre de chaque paroisse s'occupera diligemment à instruire et à examiner publiquement dans l'église, sur quelque point de ce catéchisme, tel nombre qu'il trouvera à propos des enfans de sa paroisse qui lui seront présentés pour être instruits.

Resp. Para memoria perpétua del sacrificio de la muerte de Christo, y de los beneficios que recibimos por él.

Preg. Qual es la parte externa ó signo de la Cena del Señor?

Resp. Pan y Vino, que el Señor ha mandado recibir.

Preg. Qual es la parte interna, ó cosa significada?

Resp. El Cuerpo y Sangre de Christo, que son verdadera y ciertamente tomados, y recibidos por los fieles en la Cena del Señor.

Preg. Quales son los beneficios de que somos partícipes por este medio?

Resp. Nuestras almas son fortalecidas y refrigeradas por el Cuerpo y Sangre de Christo, como nuestros cuerpos lo son por el Pan y Vino.

Preg. Qué se requiere de los que vienen á la Cena del Señor?

Resp. Examinarse á sí mismos, y ver si estan verdaderamente arrepentidos de sus pecados, proponiendo firmemente emprender una vida nueva; tener una viva fe en la misericordia divina mediante Christo, con una grata memoria de su muerte; y estar en caridad con todos.

El Cura en cada Parroquia cuidará de que le traigan á la Iglesia en Domingos y Fiestas de Fiesta un cierto numero de niños y niñas de su parroquia, á los quales examinará é instruirá en alguna parte de este Catecismo, publicamente, despues de la segunda lección de la Oracion Vespertina.

Καὶ πάντας Πατέρας, Μητέρας, Δεσπότας, καὶ Δεσποῖνας σκοπεῖν δεῖ, ὅπως οἱ παῖδες, δούλοι, νεόφυτοι, καὶ θεράποντες οἵτινες οὖν (οἱ τὸν Κατηχισμὸν αὐτῶν οὕτω μεμαθηκότες) τῷ τεταγμένῳ χρόνῳ ἐπὶ τὴν Ἐκκλησίαν ἔρχονται, καὶ εὐπειθῶς ἀκοῶσιν, καὶ ὑπὸ τοῦ Κηδεμόνος διοικῶνται, ἄχρις οὗ ἂν πᾶν τὸ ἐνθάδε μαθεῖν διαταχθὲν αὐτοῖς μεμαθηκῶσιν.

Ὡς δὲ τάχιστα τὰ παῖδια μετρίως ἔχῃσι τῆς ἡλικίας, καὶ τῇ ἐπιχωρίῳ γλώσσῃ δύνανται ἂν ἀπὸ στόματος λέγειν Σύμβολον τῶν Ἀποστόλων, τὴν Κυριακὴν Εὐχὴν, καὶ τὰς δέκα Ἐντολὰς ἔτι δὲ καὶ πρὸς τὰλλα τῆς συντόμου ταύτης Κατηχίσεως ἐρωτήματα ἀποκρίνεσθαι πρὸς τὸν Ἐπίσκοπον ἁχθήσονται. Ἐκαστος δὲ ἔξει τὸν Συμπατέρα, ἢ τὴν Συμμητέρα τῆς βεβαιώσεως αὐτοῦ μάρτυρα.

Καὶ ὅταν δῆποτε ὁ Ἐπίσκοπος προμηνύσει τὰ παῖδια πρὸς αὐτὸν ἁχθήσεσθαι ἕνεκα τῆς αὐτῶν Βεβαιώσεως, ὁ Κηδεμὼν ἐκείστης Παροικίας ἢ κομίσῃ αὐτοὺς, ἢ ἐγγράφῃ πέμψῃ, τῇ αὐτοῦ χειρὶ υπογράψας, τὰ ὀνόματα πάντων τῶν ἐν τῇ Παροικίᾳ αὐτοῦ, ὅσους ἐπιτηδεῖν ἂν εἶναι νομίσῃ παρίστασθαι τῷ Ἐπισκόπῳ Βεβαιωθησομένους. Ἐὰν δὲ δοκιμάσῃ αὐτοὺς ὁ Ἐπίσκοπος, βεβαιώσει αὐτοὺς κατὰ τὸν ἑξῆς τρόπον.

¶ Omnes autem Patres, Matres, Heri et Heræ, curabunt, ut liberi, famuli, ac tiro- nes, (qui Catechismum nondum didicerunt) in Ecclesiam se conferant tempore præs- tituto, et obsequentes aures præbeant, et a Ministro dirigantur, donec ea omnia addicerint, quæ hic jubentur addiscere.

¶ Ubi primum Infantes adoleverint, ita ut lingua vernacula possint recitare Symbo- lum Apostolorum, Orationem Dominicam, et Decalogum; et ad alias quæstiones re- spondere, quæ habentur in breviori hoc Ca- techismo, ad Episcopum adducuntur. Ha- bebunt autem singuli Susceptorem aut Susceptricem, suam scilicet Confirmationis testem.

¶ Quotiescunque vero Episcopus indicave- rit ut pueri ad se Confirmationis gratia adducantur; unusquisque Parochia Mi- nister aut ipse afferet, aut saltem mittet eorum omnium nomina chartæ inscripta (suo etiam manu propria subscripto nomi- ne) qui ipsi videbuntur idonei qui Episco- po præsententur, ut ab eo confirmentur. Quod si Episcopo probentur, eos confirma- bit juxta sequentem formulam.

Καὶ πάντες οἱ Πατέρες, Μητέρες, Ἀρχόντες, καὶ Ἀρχόντισσαι θέλωσι στείλειν τὰ παῖδια τοὺς δούλους, καὶ τοὺς ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τῶν (οἵτινες δὲν ἐσπούδασαν τὴν Κατηχισμὸν) εἰς τὴν Ἐκκλησίαν. κατὰ τὸν διατεταγμένον καιρὸν ὅπως εὐπειθῶς ἀκοῶσιν, καὶ διειθνη- θῶσιν ὑπὸ τοῦ ἱερέως, ἕως ὅπου μάθωσι πάντα τὰ ἐδῶ περιεχόμενα.

Ἀφ' οὗ τὰ παῖδια φθίσωσιν εἰς πρέπουσαν ἡλικίαν, καὶ δύνανται ἵνα εἰπῶσιν εἰς τὴν Πατρικὴν τῶν Διάλεκτον τὸ Πιστεῖον, τὸ Πάτερ ἡμῶν, καὶ τὰς δέκα ἐντολὰς ἔτι δὲ δύνανται ἵνα ἀποκριθῶσιν εἰς τὴν ἄλλαν ἐρωτήσῃς ταύτης τῆς βραχείας Κατηχίσεως ὡς συντροφευθῶσι πρὸς τὸν Ἐπίσκοπον καθ' ἕνα ἔχον ἕνα συμπατέρα καὶ μίαν συμ- μητέρα ὡς μάρτυρες τῆς βεβαιώσεως του.

Καὶ ὅταν ὁ Ἐπίσκοπος κρίξῃ τὰ παῖδια πρὸς αὐτὸν διὰ τῆς βεβαιώσεως των, ὁ Ἱερεὺς πάσης Παροικίας θέλει φέρειν ἢ πέμψῃ ἐγγράφως διὰ ἰδίας χειρὸς υπογράψας, τὰ ὀνόματα ὅσων ἐν τῇ Παροικίᾳ του νομίζει ἐτοιμοὺς ἵνα παριστιασθῶσι πρὸς τὸν Ἐπί- σκοπον εἰς βεβαιώσιν. Καὶ ἐὰν ὁ Ἐπί- σκοπος τοὺς δεχθῇ, θέλει τοὺς βεβαιώσῃ ὡς ἀκολουθῶς.

E tutti i Padri, e Madri, Padroni, e Padrone, faranno andar i lor figliuoli, e servitori e discepoli alla Chiesa, (cioè quelli che non hanno ancora imparato il catechismo) al tempo assegnato, per ascoltare ubbidiente- mente, ed esser regolati dal Piovano, finché abbino imparato tutto ciò che viene qui loro prescritto.

Subito che i bambini saranno pervenuti ad età competente, e sapranno recitar in lingua volgare il Simbolo degli Apostoli, l'Orazione Domenicale, ed i dieci Comandamenti; e oltre a ciò sapranno rispondere alle altre Do- mande di questo breve Catechismo; saran- menati al Vescovo. E ciascheduno di loro avrà un Compare od una Comare come tes- timonio della lor Confermazione.

E quando il Vescovo farà sapere, che se e menino i bambini per esser da lui Confermati, il Piovano d'ogni Parocchia sarà tenuto portar o mandar in iscritto, con la sua firma, i nomi di tutti quegli della sua Paroc- chia, ch'egli stimerà atti ad esser presentati al vescovo per Confermazione; E se'l Vescovo li approva, li confermerà nella forma seguente.

And all Fathers, Mothers, Masters, and Dames, shall cause their Children, Servants, and Apprentices, (which have not learned their Catechism,) to come to the Church at the time appointed, and obediently to hear, and be ordered by the Curate, until such time as they have learned all that is here appointed for them to learn.

So soon as Children are come to a competent age, and can say, in their Mother Tongue, the Creed, the Lord's Prayer, and the Ten Commandments; and also can answer to the other Questions of this short Catechism; they shall be brought to the Bishop. And every one shall have a Godfather, or a God-mother, as a Witness of their Confirmation.

And whensoever the Bishop shall give knowledge for Children to be brought unto him for their Confirmation, the Curate of every Parish shall either bring, or send in writing, with his hand subscribed thereunto, the names of all such persons within his Parish, as he shall think fit to be presented to the Bishop to be confirmed. And, if the Bishop approve of them, he shall confirm them in manner following.

Et tous les pères et les mères, les maîtres et les maîtresses, enverront à l'église leurs enfans, leurs serviteurs, et leurs apprentis, (qui n'ont point encore appris le catéchisme) à l'heure assignée, et les porteront à obéir au ministre et à se laisser conduire par lui, jusques à ce qu'ils aient appris tout ce qui leur est ici prescrit d'apprendre.

Aussitôt que les enfans auront atteint un âge compétent, et pourront répéter le Symbole des Apôtres, l'Oraison Dominicale, et les dix Commandemens en langue vulgaire, et d'ailleurs répondre aux autres questions de ce petit catéchisme, on les présentera à l'évêque. Et chacun aura un parrain ou une marraine, en qualité de témoin de sa confirmation.

Et toutes les fois que l'évêque fera savoir qu'il donnera la confirmation, le ministre de chaque paroisse, ou conduira lui-même les personnes qu'il jugera être dans le cas devoir lui être présentées pour être confirmées, ou enverra une liste de leurs noms signée de sa main. Et si l'évêque le juge expédient, il les confirmera en la manière qui suit.

Und alle Väter, Mütter, Herrn und Frauen sollen ihre Kinder, Diensthoten und Lehrlinge, die ihren Katechismus noch nicht gelernt haben, zur bestimmten Zeit in die Kirche senden, daß sie aufmerksam zuhören und von dem Prediger sich unterrichten lassen, bis sie alles hier vorgeschriebene wissen und verstehen.

Sobald die Kinder alt genug sind, und in ihrer Muttersprache den Glauben, das Gebet des Herrn und die zehn Gebote hersagen, auch die übrigen Fragen dieses kurzen Katechismus beantworten können, sollen sie zum Bischofe gebracht werden, begleitet von einem ihrer Taufzeugen, als Zeugen ihrer Confirmation.

Und wenn der Bischof bekannt gemacht hat, daß er eine Confirmation halten will, so soll der Prediger eines jeden Kirchspiels ein Namens-Verzeichniß derjenigen Kinder und Personen seiner Gemeinde, die er für tüchtig hält, von dem Bischofe confirmirt zu werden, diesem selbst überreichen, oder, eigenhändig von ihm unterschrieben, einreichen. Findet der Bischof nichts gegen sie einzurwenden, so soll er sie auf folgende Art confirmiren:

Los Padres y Madres, Maestros y Maestras enviarán á la Iglesia á sus hijos, sus sirvientes, y aprendices, que no supieren el Catecismo, á la hora que el Cura señale, hasta que baxo su direccion y sometidos á él con humildad, hayan aprendido lo que está mandado.

Quando los pequeños tengan edad competente y puedan decir en lengua vulgar, el Credo, el Padre nuestro y los diez Mandamientos, y sepan tambien responder las preguntas de este Catecismo, serán presentados al Obispo: y cada qual tendrá un Padrino y una Madrina como testigos de su Confirmacion.

Y quando quiera que el Obispo dé noticia de que está pronto á confirmar Parvulos, el Cura de cada Parroquia presentará ó enviará una lista firmada, con los nombres de las personas de su parroquia que él juzgue capaces de presentarse al Obispo para ser confirmadas. Y si el Obispo le diere su aprobacion, las confirmará del modo siguiente.

ORDO CONFIRMATIONIS.

ΤΑΞΙΣ ΤΗΣ ΒΕΒΑΙΩΣΕΩΣ, Η ΤΗΣ ΧΕΙΡΟΘΕΣΙΑΣ.

Ἦγουν ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν ἐπὶ τοὺς Βαπτισθέντας, καὶ ἐν ἡλικίᾳ ὄντας.

Τῇ τακτῇ ἡμέρᾳ πάντων τότε βεβαιῶσθαι μελλόντων, ἰδρυθέντων, καὶ ἐνώπιον τοῦ Ἐπισκόπου καθέξης ἐστῶτων, αὐτοὺς (ἢ ἄλλος τις Δειτούργος ὑπ' αὐτοῦ διαταχθεὶς) τὸ ἐξῆς προοίμιον τοῦτο ἀναγνώσεται.

ΙΝΑ πρὸς μείζονα τῶν αὐτὴν προσληψομένων οἰκοδομῇ ἡ βεβαίως διακονηθῇ, ἔδοξε τῇ Ἐκκλησίᾳ διατάττειν μηδὲν τὸ λοιπὸν βεβαιωθῆσθαι, εἰ μὴ λέγειν δύναται ἂν τὸ Σίμβολον, τὴν Κυριακὴν Εὐχὴν, καὶ τὰς δέκα Ἐντολὰς, καὶ γε καὶ τοῖς ἄλλοις ἐρωτήμασιν ἀποκρίνεσθαι τοῖς ἐν τῇ συντόμῳ Κατηχέσει περιειλημμένοις. "Ἦνπερ ἂν Διάταξιν φυλάττειν μάλιστα προσήκει, ἐφ' ᾧ τὰ παῖδιά ἡῶν εἰς τὸ φρονεῖν ἠκοντα καὶ τῷ λόγῳ χρῆσθαι δυνάμενα, καὶ τί ὑπὲρ αὐτῶν Συμπατέρες, καὶ Συμμητέρες ἐν τῷ βαπτίσματι ἐπηγγείλαντο, μεμαθηκότα, αὐτὰ αὐτῶν στόματι τε καὶ γνώμῃ ἀναφανδὸν ἐνώπιον τῆς Ἐκκλησίας, αὐτὸ τῷ κυρῶσθαι τε καὶ βεβαιῶσθαι ἔτι δε καὶ ἐπαγγείλασθαι, χρίσιν Θεοῦ διαπαντός σπουδῇ ποιήσεσθαι, ὅπως, οἷς διὰ τῆς αὐτῶν ὁμολογίας συγκατετίθεντο, πιστῶς φυλάττωσι.

Εἰτα εἰρή ὁ Ἐπίσκοπος.

ΑΡΑ γε ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καὶ πάσης τῆς Ἐκκλησίας ταύτης τὴν ὅσιν ἐκείνην ἐπαγγελίαν καὶ εὐχὴν ἐν ὀνόματι ἡμῶν ἐν τῷ βαπτίσματι γεγεννημένην ἀνανεοῦτε, κυροῦντες καὶ βεβαιοῦντες αὐτὴν ἐν τοῖς ἑαυτῶν προσώποις, καὶ

ORDO CONFIRMATIONIS,

Seu Impositionis Manuum super eos, qui, baptizati, ad adultam aetatem pervenerunt.

¶ *Die ad hoc praestituta, quotquot tunc confirmandi sunt, ordine dispositis, ac stantibus coram Episcopo; vel ipse, vel alius Minister ad hoc ab eo constitutus, hanc sequentem praefationem praeleget.*

UT Confirmatio, cum majori eorum edificatione qui confirmandi sunt, administretur, Ecclesiae visum est statuere, ut nemo in posterum confirmetur, nisi qui teneat Symbolum Apostolicum, Orationem Dominicam, et Decalogum, et possit respondere ad alias illas quaestiones quae habentur in breviori Catechismo. Quod quidem institutum maxime decet observari, ut pueri, jam adulti, edoctique quid Susceptores et Susceptrices pro ipsis in Baptismo promiserint, illud ipsum ipsi ore et motu proprio coram Ecclesia palam ratum habeant, ac confirment; atque ut etiam promittant, se, adjuvante Dei gratia, magis ac magis operam duros, ut ea fideliter praestent, quibus assentiri se professi sunt.

¶ *Tum dicet Episcopus:*

AN vos hic, coram Deo et hoc cœtu, iteratis sollemnè illud promissum votumque, vestro nomine in baptismo nuncupatum; ipsi eadem rata habentes ac confirmantes,

ΤΑΞΙΣ ΤΗΣ ΒΕΒΑΙΩΣΕΩΣ, Η ΤΗΣ ΧΕΙΡΟΘΕΣΙΑΣ.

Δηλαδή, ἐπιθέσει τῶν χειρῶν ἐπὶ τοὺς βαπτισμένους καὶ αὐξηθέντας εἰς πρέπσαν ἡλικίαν.

Ἐν τῇ διαταχθεῖσα ἡμέρᾳ πάντες οἱ μέλλοντες ἵνα βεβαιωθῶσι λαβόντες τὸν τόπον τούς, καὶ στέκοντες ἐν τῇ ἐμπροσθεν τοῦ Ἐπισκόπου, αὐτοῦ, ἢ ἄλλος τις Λειτουργὸς ὑπὸ αὐτοῦ ὀνομασθεὶς διαβάξει τὸ ἀκόλουθον προοίμιον.

ΜΕ σκοπὸν ὅπως ἡ βεβαίωσις ὑπηρετηθῇ ὅσον τὸ περισσώτερον εἰς δόξαν τῶν ἵνα τὴν δεχθῶσι μελλόντων, ἐφάνη εὐλογον εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἵνα διατάξῃ ὅτι κἀνεὶς εἰς τὸ μέλλον θέλει βεβαιωθῆν, εἰ μὴ ὅσοι ἐξεύρουσι τὸ Πιστεῖν, τὸ Πάτερ ἡμῶν, καὶ τὰς δέκα Ἐντολὰς καὶ δύναται ἔτι ἵνα ἀποκριθῶσιν εἰς τὰς ἄλλας ἐρωτήσεις τὰς ἐν τῇ βραχείᾳ Κατηχέσει περιλαμβανομένας αὕτη ἡ διάταξις χρειάζεται καὶ μᾶλλον ἵνα φυλαχθῇ, ὅπως τὰ παῖδιά φθάσαντα τὴν φρονήσεως ἡλικίαν, καὶ μαθόντα ὅτι οἱ συμπατέρες καὶ συμμητέρες διὰ αὐτοὺς εἰς τὸ βάπτισμα ὑποσχέθησαν, δινηθῶσιν ἀφ' ἑαυτῶν, καὶ μὲ τὸ ἰδίον τῶν ζώων καὶ προαίρεσιν, φανερά ἐμπροσθεν τῆς Ἐκκλησίας ἵνα τὸ ὑπογνωρίσωσι καὶ βεβαιώσωσι καὶ ἔτι ἵνα ὑποσχεθῶσιν ὅτι Θεοῦ θέλοντος αὐτὴ διὰ πάντα καὶ ἀκριβῶς θέλουσι σπουδίσαι ἵνα φυλάξωσι τὰ ὅσα διὰ τὴν ὁμολογίαν τῶν ἐσώμβυσαν.

Τότε ὁ Ἐπίσκοπος λέγει·

ΑΝΑΝΕΩΝΕΤΕ ἐδῶ, εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς Ἐκκλησίας τὴν ἱερὰν ὑπόσχεσιν καὶ τάρμα τὸ εἰς τὸ ὄνομα σας γεννηθέν καὶ ἐν τῷ καιρῷ τοῦ βαπτίσματός σας ὑπογνω-

L' ORDINE DELLA CONFIRMAZIONE,

Od imposizione di mani a queglii che sono battezzati, e poveruti all'età di discrezione.

Il giorno assegnato, tutti coloro c' hanno da esser confirmati, essendo posti e stando in ordine dinanzi l' Vescovo; e egli (o qualch' altro Piovano da lui assegnato) leggerà la prefazione seguente.

ACCIOCHE la Confermazione sia amministrata con tanta maggior edificazione di quelli che la ricevono, la Chiesa l' ha trovato a proposito di stabilire, che niuno per l' avvenire sarà confermato, se non quelli che sapranno recitare il Simbolo degli Apostoli, l' Orazione Domenicale, ed i dieci Comandamenti; e che saprà anco rispondere a tali Domande, quali sono contenute nel breve Catechismo; il qual ordine è degno d' esser osservato, acciò che i bambini venuti all' età di discrezione, ed avendo imparato quello che i lor compari, e comari avranno promesso per loro al Battesimo, possino adesso, loro stessi di propria bocca, e consentimento, ratificare e confermare in presenza della Chiesa, ed in oltre promettere, che con l' aiuto di Dio s' affaticaranno sempremai d' osservar fedelmente le cose, alle quali hanno assentito con la lor propria Confessione.

E poi il Vescovo dirà.

RINOVATE voi altri, qui nel cospetto di Dio e di questa Congregazione, il voto solenne e promessa, che furono fatti per voi al vostro Battesimo, ratificandoli e confermandoli nelle vostre proprie persone; e riconoscendo voi stessi esser obbligati di cre-

CONFIRMATION,

Or Laying on of Hands upon those that are baptized and come to Years of Discretion.

Upon the day appointed, all that are to be then confirmed, being placed, and standing in order, before the Bishop; he, (or some other Minister appointed by him) shall read this Preface following.

TO the end that Confirmation may be ministered to the more edifying of such as shall receive it, the Church hath thought good to order, That none hereafter shall be Confirmed but such as can say the Creed, the Lord's Prayer, and the Ten Commandments; and can also answer to such other Questions, as in the short Catechism are contained: which order is very convenient to be observed; to the end, that children, being now come to the years of discretion, and having learned what their Godfathers and Godmothers promised for them in Baptism, they may themselves, with their own mouth and consent, openly before the Church, ratify and confirm the same; and also promise, that by the grace of God they will evermore endeavour themselves faithfully to observe such things, as they, by their own confession, have assented unto.

Then shall the Bishop say,
DO ye here, in the presence of God, and of this congregation, renew the solemn promise and vow that was made in your name at your Baptism; ratifying and confirming the same in your own persons, and acknow-

O r d n u n g

der

C o n f i r m a t i o n,

ober

der Auflegung der Hände auf die, welche getauft und zu den Jahren des Verstandes gekommen sind.

An dem bestimmten Tage und nachdem alle, die confirmirt werden wollen, in guter Ordnung vor den Bischof gestellt sind, soll dieser selbst, oder der von ihm dazu beauftragte Geistliche die folgende Rede lesen:

Damit die Confirmation zur größern Erbauung derer, welche sie empfangen, verrichtet werden möge, so hat die Kirche für gut erachtet zu verordnen, daß niemand confirmirt werden soll, der nicht den Glauben, das Gebet des Herrn, und die Zehn Gebote hersagen, auch die übrigen, in dem kurzen Catechismus enthaltenen Fragen beantworten kann. Es ist sehr nützlich, diese Vorschrift zu beobachten, damit die Kinder, die nun zu den Jahren des Verstandes gelangt, und in demjenigen unterrichtet worden sind, was ihre Taufzeugen bei ihrer Taufe statt ihrer angelobt haben, dasselbe mit ihrem eigenen Munde, und mit freyer Einwilligung, öffentlich vor der ganzen Gemeinde bestätigen und bekräftigen, auch versprechen, daß sie durch Gottes Gnade sich unablässig bestreben wollen, treulich zu halten, wozu sie, durch ihr eigenes Bekenntniß, sich verpflichtet haben.

Dann soll der Bischof sprechen:

Erneuert ihr hier, in der Gegenwart Gottes und vor dieser Gemeinde, das feyerliche Versprechen und Gelübde, das in eurem Namen bei eurer Taufe ge-

CONFIRMATION,

Ou de l'imposition des mains sur ceux qui ont été baptisés, et qui ont atteint l'âge de discrétion.

Au jour assigné, tous ceux qui doivent être confirmés, étant placés et rangés devant l'évêque, il lira, ou quelque autre ministre à qui il en aura donné la charge, l'introduction qui suit:

AFIN que la confirmation puisse être administrée avec une plus grande édification de ceux qui la recevront, il a semblé bon à l'église d'ordonner, qu'à l'avenir aucun ne sera confirmé qu'il ne sache dire le Symbole des Apôtres, l'Oraison Dominicale, et les dix Commandemens; et qu'il ne puisse aussi répondre aux autres questions qui sont contenues dans le petit catéchisme. Et il est fort à propos d'observer cet ordre; afin que les enfans qui auront atteint l'âge de discrétion, sachant ce que leurs parrains et leurs marraines ont promis pour eux au baptême, ils le puissent de leur bon gré ratifier et confirmer eux-mêmes publiquement en face d'église, de leur propre bouche; et promettent aussi qu'avec l'aide de Dieu ils tâcheront tous les jours de leur vie de garder fidèlement les choses auxquelles ils auront acquiescé par leur propre confession.

Puis l'évêque dira:

REITEREZ-VOUS ici, en la présence de Dieu et de cette assemblée, la promesse et le vœu qui ont été faits solennellement en votre nom à votre baptême; les ratifiant et les confirmant vous-mêmes en personne, et

EL ORDEN

DE

CONFIRMACION,

O Imposicion de Manos sobre los ya Bautizados, quando ya tengan uso de Razon.

El dia señalado todos los que deben ser confirmados, colocados, y en orden delante del Obispo; él (ó algun otro Ministro señalado por él) leerá el Prefacio siguiente.

AFIN de que la Confirmacion sea administrada para la mayor edificacion de los que la recibieren, la Iglesia ha juzgado conveniente ordenar, que ninguno en adelante sea confirmado, sin que pueda decir el Credo, la Oracion Dominica y los Diez Mandamientos; y asimismo pueda responder á las preguntas contenidas en el Catecismo pequeño. Lo qual es muy conveniente observar, afin de que los que ya han llegado á años de discrecion, impuestos que sean en lo que sus Padrinos y Madrinas prometieron, lo ratifiquen expresamente y de su propia voluntad, ante la Iglesia; prometiendo que con el auxilio de Dios se empeñarán toda su vida en cumplir fielmente todo lo que con su consentimiento confirman de nuevo.

Entonces el Obispo dirá,

VOSOTROS aquí en la presencia de Dios y de esta Congregacion, renovais la promesa solemne y voto que fué hecho en vuestro nombre en vuestro Bautismo; ratificandole y confirmandole en vuestras per-

ὁμολογοῦντες ὑπόχρεω εἶναι πιστεῦναι καὶ ποιεῖν ἐκεῖνα πάντα ἃ οἱ Συμπατέρες καὶ αἱ Συμμητέρες τότε ὑπὲρ ὑμῶν ἐπηγγείλαντο ;

Καὶ ἕκαστος ἐξακουστῶς ἀποκριθῆσεται.

Ἄποκρισις. Πάνν μὲν οὖν.

Ἐπίσκοπος.

Η βοήθεια ἡμῶν ἐν Ὄνόματι Κυρίου.
Ἀπό. Τῇ ποιήσαντος τὸν ἥρανόν κ' τὴν γῆν.
Ἐπίσ. Εἰς τὸ Ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον.
Ἀπό. Ἀπὸ τοῦ νῦν, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.
Ἐπίσ. Κύριε, εἰσάκυσσον τῆς προσευχῆς ἡμῶν.
Ἀπό. Καὶ ἡ κραυγὴ ἡμῶν πρὸς σε ἐλθέτω.

Ἐπίσ. Εὐχόμεθα.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ καὶ ἀείψω Θεός, ὁ τοίτους τοὺς δούλους σου δι' ὕδατος καὶ Πνεύματος ἁγίου ἀναγεννῆσαι ἀξιώσας, καὶ ἀφесιν πασῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν δοὺς αὐτοῖς, Ἐδυνάμωσον αὐτοὺς, ἱκετεύομέν σε, Κύριε, Πνεύματι ἁγίῳ τῷ Παρακλήτῳ, καὶ ὁσημέραι αὐξήσων ἐν αὐτοῖς τὰ πολλαπλάσια χαρίσματα σου· πνεῦμα τῆς σοφίας καὶ συνέσεως, πνεῦμα βουλῆς καὶ ἰσχύος πνευματικῆς, πνεῦμα γνώσεως καὶ ἀληθινης εὐσεβείας· καὶ πνεύματος ὁσίου τοῦ φόβου σε πληρώσων αὐτὰς, Κύριε, νῦν καὶ εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Τότε γονυπετούντων ἀπάντων καθέξις ἔμπροσθεν τοῦ Ἐπισκόπου ἐπιθήσει αὐτὸς τὴν χεῖρα αὐτοῦ τῇ κεφαλῇ ἐνὸς ἐκάστου αὐτῶν ἰδια, λέγων.

ΕΠΑΜΥΝΟΝ, Κύριε, διὰ ἐπουρανίου τῆς χάριτός σου τούτῳ τῷ παιδί σου [ἢ τούτῳ τῷ δούλῳ σου] ἵνα τὸ τέκνον σου ἐς αἰεὶ διαμένῃ·

et agnoscentes vos teneri ea omnia credere et præstare, quæ tunc vestri Susceutores et Susceptrices pro vobis susceperunt?

¶ *Unusquisque, ita ut audiri possit, respondebit, Maxime.*

ADJUTORIUM *Episcopus.* nostrum in nomine Domini.

Responsio. Qui fecit cælum et terram.

Episcopus. Sit nomen Domini benedictum.

Responsio. Ab hinc et in sæcula sæculorum.

Episcopus. Domine, exaudi orationes nostras.

Responsio. Et clamor noster ad te perveniat.

Episcopus.

Oremus.

OMNIPOTENS et æterne Deus! qui hos famulos tuos aqua et Spiritu Sancto regenerare dignatus es, quique iis concessisti omnium peccatorum suorum remissionem; eos (quæsumus, Domine) Sancto Spiritu Paraceto confirma; et indes gratiæ tuæ dona multiplica. Spiritum sapientiæ et intelligentiæ, spiritum consilii et spiritalis roboris, spiritum cognitionis et veræ pietatis, in illis adauge; eosque reple spiritu sancti timoris tui, nunc, et in sæcula sæculorum. Amen.

¶ *Tunc singulis ordine in genua provolutis coram Episcopo, unusquisque in seriem capiti manum imponet, dicens:*

HUNC filium [aut hunc famulum] tuum cælesti tua gratia proteges, tuus ut semper

ρίζοντες, καὶ βεβαιούμενοι αὐτὸ εἰς τὰ ὑποκειμένας σας, καὶ ὁμολογοῦντες ὅτι εἰσθε ὑπόχρεοι ἵνα πιστεῖσθε, καὶ ἵνα κείμετε ὅσα οἱ συμπατέρες σας καὶ συμμητέρες δι' ἑαῶς ὑποσχέθησαν;

Καὶ καθ' ἑνας ἀποκρίνεται, Naï.

Ἐπίσκοπος.

Η βοήθειά μας εἶναι εἰς τὸ ὄνομα τῆς Κυρίας.
Ἀπό. Τῇ πλάσαντος τὸν ἥρανόν κ' τὴν γῆν.
Ἐπίσ. Εὐλογημένον τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου.
Ἀπό. Ἀπὸ τῆς σήμερον κ' ἕως τῆς αἰῶνος.
Ἐπίσ. Κύριε εἰσάκυσσον τὴν προσευχήν μας.
Ἀπό. Καὶ ἡ φθάσις τὸν θρόνον σου ἡ κραυγὴ μας.

Ἐπίσ. Ἄς παρακαλέσωμεν.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ καὶ αἰώνιε Θεέ, ὁ συγχωρήσας ἵνα παλιγγεννηθῶσιν ἅτοι οἱ δούλοι σου, διὰ ὕδατος καὶ Πνεύματος ἁγίου, καὶ ὁ δώσας εἰς αὐτοὺς τὴν τῶν ἁμαρτιῶν τῶν ἀφесιν ἐδυνάμωσον αὐτοὺς παρακαλοῦμέν σε, Κύριε, μετὰ τὸ ἅγιον Πνεῦμα τὸ παράκλητον, καὶ καθμερινῶς αὐξήσων εἰς αὐτοὺς τὰ παμπληθεῖ δῶρα τῆς χάριτός· τὸ πνεῦμα τῆς σοφίας καὶ συνέσεως· τὸ πνεῦμα τῆς βουλῆς καὶ πνευματικῆς δυνάμεως· τὸ πνεῦμα γνώσεως καὶ ἀληθινης εὐσεβείας, καὶ πληρώσων αὐτοὺς Κύριε μετὰ τὸ πνεῦμα τοῦ ἁγίου σου φόβου, σήμερον καὶ πάντα. Ἀμήν.

Τότε πάντες γονατίζοντες ἐν τάξει ἔμπροσθεν τοῦ Ἐπισκόπου, θέλει ἐπιθήσει τὰς χεῖρας του ἐπὶ τὴν κεφαλὴν μερικῶς καθ' ἑνός, λέγων·

ΦΥΛΑΞΟΝ, Κύριε, τοῦτο τὸ παιδίον (ἢ τῆτον τὸν δούλόν σου) μετὰ τὴν ἐπουράνιον χάριν σε,

der, e fare tutte quelle cose che i vostri compari e comari intrapresero allora per voi?

Ed ogn'uno in particolare risponderà udibilmente.

Io mi ci tengo obbligato.

Il Vescovo.

IL nostro aiuto è nel Nome del Signore.

Risposta. C'ha fatto il cielo e la terra.

Vescovo. Sia benedetto il Nome del Signore.

Risposta. Da ora ne' secoli de' secoli.

Vescovo. O Signore esaudisci le nostre Orazioni.

Risposta. E pervenga il nostro grido infino a te.

Vescovo. Preghiamo.

IDDIO eterno ed onnipotente a cui è piaciuto rigenerare questi tuoi servi per acqua e lo Spirito Santo, e che hai concesso loro remissione di tutti i lor peccati; fortificagli, noi ti supplichiamo Signore, con lo Spirito Santo il consolatore, ed accresci di giorno in giorno in loro i doni varii della tua grazia, lo Spirito di sapienza ed intelligenza, lo Spirito di consiglio e di fortitudine spirituale; lo Spirito di conoscenza, e vera pietà, e riempi gli O Signore dello Spirito del tuo santo timore, ora ed in sempiterno. Amen.

E poi inginocchiandosi tutti con buon ordine dinanzi al Vescovo, Egli imporrà la mano sopra la testa d'ogn'uno di loro a parte, dicendo:

DIFENDI, O Signore, questo tuo figliuolo (ovvero, questo tuo servo) con la tua grazia

ledging yourselves bound to believe, and to do, all those things, which your Godfathers and Godmothers then undertook for you?

*And every one shall audibly answer,
I do.*

The Bishop.

OUR help is in the Name of the Lord;
Answer. Who hath made heaven and earth.
Bishop. Blessed be the Name of the Lord;
Answer. Henceforth, world without end.
Bishop. Lord, hear our prayers;
Answer. And let our cry come unto thee.

The Bishop. Let us pray.

ALmighty and everliving God, who hast vouchsafed to regenerate these thy servants by Water and the holy Ghost, and hast given unto them forgiveness of all their sins: Strengthen them, we beseech thee, O Lord, with the Holy Ghost the Comforter, and daily increase in them thy manifold gifts of grace; the spirit of wisdom and understanding; the spirit of counsel and ghostly strength; the spirit of knowledge and true godliness; and fill them, O Lord, with the spirit of thy holy fear, now and for ever. *Amen.*

Then all of them in order kneeling before the Bishop, he shall lay his hand upon the head of every one severally, saying,

DEFEND, O Lord, this thy Child [or *this thy Servant*] with thy heavenly grace, that he may continue thine for ever; and daily

than morben ist? bestätigt und bekräftigt ihr dasselbe in eigener Person, und haltet ihr euch verbunden, alles dasjenige zu glauben und zu thun, was eure Taufzeugen damals für euch auf sich nahmen?

Hierauf sollen alle laut und vernehmlich antworten:
Ja.

Der Bischof. Unsere Hilfe stehet im Namen des Herrn.

Antwort. Welcher Himmel und Erde gemacht hat.

Bisch. Der Name des Herrn sey gelobt!

Antwort. Von nun an bis in Ewigkeit.

Bisch. Herr! Höre unser Gebet.

Antwort. Und laß unser Flehen vor dich kommen.

Bisch. Laß uns beten:

Allmächtiger und ewiger Gott! der du diese deine Kinder (Diener) durch Wasser und den heiligen Geist wiedergeboren und ihnen Vergebung ihrer Sünden geschenkt hast! Stärke sie, wir bitten dich, o Herr, durch den Tröster, den heiligen Geist, vermehre täglich in ihnen die mannigfaltigen Gaben deiner Gnade, den Geist der Weisheit und des Verstandes, den Geist des Rathes und der innern Kraft, den Geist der Erkenntniß und der wahren Frömmigkeit; erfülle sie, o Herr, mit dem Geist der heiligen Furcht vor dir, nun und in Ewigkeit. *Amen.*

Dann innehen alle nach der Ordnung vor dem Bischofe nieder, der jedem besonders die Hand auf's Haupt legen und dabei sprechen soll:

Beschütze, o Herr, dies dein Kind (diesen deinen Diener) mit deiner himmlischen Gnade, daß er im-

vous reconnoissant obligés de croire et de faire toutes les choses dont vos parrains et marraines ont répondu pour vous?

Et chacun répondra à haute voix:

Je les réitère, et je les ratifie et les confirme.

L'Evêque.

NOTRE aide soit au nom de Dieu;
Réponse. Qui a fait le ciel et la terre.
L'Evêque. Béni soit le nom du Seigneur;
Réponse. Dès maintenant et à jamais.
L'Evêque. Seigneur, exauce nos prières;
Réponse. Et que notre cri parvienne jusqu'à toi.

L'Evêque. Prions Dieu.

DIEU tout-puissant et éternel, qui as voulu régénérer d'eau et du Saint-Esprit ces tiens serviteurs, et qui leur as accordé la rémission de tous leurs péchés; nous te supplions, qu'il te plaise de les fortifier en leur communiquant le Saint-Esprit le consolateur, et de leur augmenter chaque jour tes dons et tes grâces en leur accordant l'esprit de sagesse et d'intelligence, l'esprit de conseil et de force spirituelle, l'esprit de science et de vraie piété; remplis-les, Seigneur, de l'esprit de ta sainte crainte, dès maintenant et à jamais. *Amen.*

Alors ils s'agenouilleront, et se rangeront par ordre devant l'Evêque; et il mettra la main sur la tête de chacun, l'un après l'autre, disant:

SEIGNEUR, reçois ce tien enfant (ou ce tien serviteur) en la protection de ta grâce céleste; afin qu'il soit éternellement du nombre des tiens, et qu'il croisse chaque

sonas, y conociendoos obligados á creer y hacer todas aquellas cosas, á que vuestros Padrinos y Madrinass se obligaron entónces?

Y cada uno responderá audiblemente,

Así lo quiero.

El Obispo.

NUESTRO auxilio está en el Nombre del Señor;

Resp. Que há hecho cielo y tierra.

Obispo. Bendito sea el Nombre del Señor,

Resp. Ahora y siempre.

Obispo. Señor, oye nuestros ruegos.

Resp. Y nuestro clamor llegue á ti.

El Obispo. Oremos.

DIOS omnipotente y eterno, que te dignaste regenerar estos tus siervos con agua y el Espíritu Santo, y les has concedido perdon de todos sus pecados; fortalecelos, ó Señor, con el Espíritu Santo el Confortador, y aumenta continuamente en ellos tus varios dones de gracia; el espíritu de sabiduría y entendimiento; el espíritu de consejo y fortaleza espiritual; el espíritu de conocimiento y piedad verdadera; y llenalos, ó Señor, con el espíritu de tu temor santo, ahora y siempre. *Amen.*

Entónces arrodillandose delante del Obispo, él pondrá su mano sobre la cabeza de cada uno en particular, diciendo,

DEFIENDE, ó Señor, á este niño (ó este tu siervo) con tu celestial gracia, para que continúe tuyo por siempre; y de día en

καὶ καθ' ἐκάστην ἐπιπλεῖον ἐν τῷ ἁγίῳ σου Πνεύματι προκόπῃ, ἄχρις οὗ ἂν ἔλθῃ εἰς τὴν αἰώνιον βασιλείαν σου. Ἀμήν.

Εἴτα ὁ Ἐπίσκοπος ἐρεῖ.

Ὁ Κύριος μετ' ἡμῶν.

Από. Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.

Καὶ πάντων γονυπετῶντων προσθήσει ὁ Ἐπίσκοπος.

Δεθῶμεν.

ΠΑΤΕΡ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, κ. τ. λ.

Καὶ ταύτην τὴν Συναπτήν.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ καὶ αἰώνιε Θεός, ὁ ποίῳ ἡμᾶς ἐθέλειν τε καὶ πράττειν τὰ ἀγαθὰ καὶ τῇ θείᾳ Μεγαλειότητί σου εὐπρόσδεκτα τὰς ταπεινὰς δεήσεις ἡμῶν σοι προσφερόμεν ὑπὲρ τούτων τῶν δούλων σου, ἐφ' οὓς, (κατὰ τὸ τῶν ἁγίων σου Ἀποστόλων παράδειγμα) τὰς χειράς ἐπέθηκαμεν, πρὸς τὸ μνησύναι αὐτοῖς διὰ τούτου τοῦ συμβόλου τὴν χάριν σου καὶ εὐμενεστάτην εἰς αὐτοὺς χρηστότητα. Ἡ πατὴρ σου χεὶρ, δεόμεθα σου, πάντοτε ἐπ' αὐτοὺς, καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμά σου αἰεὶ μετ' αὐτῶν ἔστω καὶ ἐν τῇ τοῦ λόγου σου γνώσει καὶ ὑπακοῇ οὕτως ὁδηγήσων αὐτοὺς, ὥστε τὸ τελευταῖον αἰώνιον ζωῆς ἐπιτυχεῖν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν, τοῦ συζώντος καὶ συμβασιλεύοντός σοι καὶ Πνεύματι ἁγίῳ, ἐνὸς Θεοῦ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΠΑΝΤΟΔΥΝΑΜΕ Κύριε, καὶ αἰδίδε Θεός, ἀξιῶσον, δεόμεθα σου, τίς τε καρδίας καὶ τὰ σώματα ἡμῶν ἐν ταῖς ὁδοῖς τῶν νόμων σου, καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν ἐντολῶν σου εὐθύνειν, ἀγιάζειν τε καὶ διοικεῖν ὥστε τῷ ἰσχυροτάτῳ σε-

ὅπως αὐτὸ, μείνῃ τέκνον σου διὰ πάντα καὶ καθημερινῶς αὐξήσει εἰς τὸ ἅγιόν σου Πνεῦμα πλέον καὶ πλέον ἕως φθίσει εἰς τὴν αἰώνιον βασιλείαν σου. Ἀμήν.

Ἔστερα ὁ Ἐπίσκοπος λέγει.

Ὁ Κύριος μετὰ σᾶς.

Από. Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.

Καὶ πάντες γονυκίζοντες ὁ Ἐπίσκοπος προσθέτει.

Ἄς παρακαλέσωμεν.

ΠΑΤΕΡ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, κ. τ. λ.

Καὶ ταύτην τὴν Συναπτήν.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ καὶ ἀθάνατε Θεέ, ὁ ποιήσας ἡμᾶς ἵνα θέλωμεν καὶ ἵνα κίμωμεν τὰ καλὰ καὶ ἄρεστά τῇ θείᾳ Μεγαλειότητί καίμενοι ἡμεῖς τὰς ταπεινὰς μας δεήσεις εἰς ἐπὶ διὰ τούτους τοὺς δούλους σου ἐπὶ τοὺς ὁποίους, κατὰ τὸ παράδειγμα τῶν ἁγίων σου Ἀποστόλων, ἐπεβίλαμεν τὰς χειράς μας ἵνα τοὺς βεβαιώσωμεν (διὰ τούτου τοῦ συμβόλου) καὶ μνησύνωμεν τὴν πρὸς αὐτοὺς ἀγάπην σου καὶ χάριν. Ἄς εἶναι παρακαλούμεν σε, ἡ πατρικὴ σου χεὶρ, πάντοτε ἐπάνω τους. Ἄς εἶναι πάντοτε μετ' αὐτοὺς τὸ ἅγιον σου Πνεῦμα καὶ ὁδηγήσων αὐτοὺς εἰς τὴν τῶν λόγων σου γνώσιν, καὶ ὑπακοὴν τοιοῦτρόπως, ὥστε εἰς τὸ τέλος ὑπολαύσει ζωὴν αἰώνιον διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν, ὁ ὁποῖος μετὰ σοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος ζῇ καὶ βασιλεύει, πάντα ἕνας Θεός εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ Κύριε, καὶ αἰώνιε Θεέ, χάρισον σέ παρακαλοῦμεν, να ὁδηγήσης, ἀγιάσης καὶ κυβερνήσης τὰς καρδίας μας καὶ τὰ σώματά μας ἐν τῇ ὁδῷ τῶν νόμων σου καὶ εἰς τὰ ἔργα τῶν ἐντολῶν σου ὅπως διὰ τὴν ἰσχυροτάτην ὑπεράσπισίν σου σήμερον καὶ πάντα,

maneant; et indes magis magisque Spiritu tuo augeatur, donec ad aeternum tuum regnum perveniat. Amen.

¶ Tum dicit Episcopus:

Dominus vobiscum.

Responsio. Et cum spiritu tuo.

¶ Et (omnibus in genua provolutis) Episcopus subjunget:

Oremus.

PATER noster, qui es in cælis, &c.

¶ Et hanc Collectam.

OMNIPOTENS et æterne Deus! qui das velle et præstare quæ bona sunt, et divinæ Majestati tuæ accepta; supplices te rogamus pro his famulis tuis, quibus, juxta sanctorum Apostolorum tuorum exemplum, manus nostras imposuimus, ut (hoc signo) certiores fiant de tuo favore, clementia, et bonitate erga ipsos. Maneat semper super eis (quæsumus) paternæ manus tuæ; semper cum illis sit Sanctus tuus Spiritus; et eos ita deducas in cognitionem et obsequium verbi tui; ut tandem vitam æternam consequantur, per Jesum Christum, qui, una tecum et cum Spiritu Sancto, vivit et regnat, semper unus Deus, in sæcula sæculorum. Amen.

DOMINE Omnipotens, et æterne Deus! corda et corpora nostra (quæsumus) dirigere, sanctificare, ac regere digneris in viis legis tuæ, et in operibus mandatorum tuorum; ut, potentissima tua protectione, cum

celeste, acciochè continui tuo in eterno: e cresca di giorno in giorno nel tuo Santo Spirito, fin' a tanto che pervenga al tuo regno eterno. Amen.

E poi il Vescovo dirà.

Il Signore sia con voi.

Risposta. E con lo Spirito tuo.

Ed (inginocchiandosi tutti) il Vescovo aggiungerà.

Preghiamo.

PADRE nostro che sei ne' cieli, &c.

E questa Collecta.

IDDIO eterno ed onnipotente, che ci fai volere e fare le cose che sono buone ed accettevoli alla tua divina Maestà; Noi ti facciamo le nostre umili supplicazioni per questi tuoi servitori, sopra i quali, (secondo l'esempio de' tuoi santi Apostoli) abbiamo imposte le mani, acciochè siano accertati (per questo segno) del tuo favore e graziosa bontà verso di loro. Fa che la tua paternæ sia sempre sopra loro, noi te ne supplichiamo. Che il tuo Santo Spirito sia sempre con loro; e menagli in tal modo nella conoscenza ed ubbidienza della tua Parola, che finalmente ottengano la vita eterna, per Gesù Cristo nostro Signore il quale con esso Te e lo Spirito Santo, vive e regna sempre uno Dio, ne' secoli de' secoli. Amen.

SIGNORE onnipotente, e Dio eterno, piaciati, noi ti supplichiamo indirizzare, santificare e governare i corpi e cuori nostri nelle vie delle tue leggi; e nelle opere de' tuoi comandamenti, che per la tua potentissima

ORDO CONFIRMATIONIS.

increase in thy holy Spirit more and more, until *he* come unto thy everlasting kingdom. Amen.

Then shall the Bishop say,

The Lord be with you.

Answer. And with thy spirit.

And (all kneeling down) the Bishop shall add,

Let us pray.

OUR Father, which art in heaven, &c.

And this Collect.

ALMIGHTY and everliving God, who makest us both to will and to do those things that be good and acceptable unto thy divine Majesty; We make our humble supplications unto thee for these thy servants, upon whom (after the example of thy holy Apostles) we have now laid our hands, to certify them (by this sign) of thy favour and gracious goodness towards them. Let thy fatherly hand, we beseech thee, ever be over them; let thy Holy Spirit ever be with them; and so lead them in the knowledge and obedience of thy Word, that in the end they may obtain everlasting life; through our Lord Jesus Christ, who with thee and the Holy Ghost liveth and reigneth, ever one God, world without end. Amen.

OALMIGHTY Lord, and everlasting God, vouchsafe, we beseech thee, to direct, sanctify, and govern, both our hearts and bodies, in the ways of thy laws, and in the works of thy commandments; that, through thy

merdar sein bleiben und täglich mehr und mehr an den Gaben deines heiligen Geistes zunehmen möge, bis er in dein ewiges Reich komme. Amen.

Dann soll der Bischof sagen:

Der Herr sey mit euch.

Antwort. Und mit deinem Geiste.

Alle knien dann nieder und der Bischof spricht weiter:

Laßt uns beten:

Unser Vater, der du bist u. s. w.

Dann die folgende Collecte:

Allmächtiger und ewiger Gott! der du das Wollen und Vollbringen alles desjenigen in uns schaffest, was gut ist und deiner göttlichen Majestät wohlgefällt! In Demuth stehen wir zu dir für diese deine Kinder (Diener), auf die wir (nach dem Beispiele deiner heiligen Apostel) jetzt unsere Hände gelegt haben, um sie (durch dieses Zeichen) deiner Huld und Gnade zu versichern. Laß deine väterliche Hand stets über sie wachen; laß deinen heiligen Geist allezeit mit ihnen sein, und sie zur Erkenntniß und zur willigen Befolgung deines Wortes so leiten, daß sie endlich das ewige Leben erlangen mögen, durch unsern Herrn Jesus Christum, der mit dir und dem heiligen Geiste, ein einziger Gott, in Ewigkeit lebt und regiert. Amen.

O allmächtiger Herr, ewiger Gott! Wir bitten dich, leite, heilige, regiere unsere Herzen und Leiber, daß wir auf dem Wege deiner Befehle wandeln und deine Gebote vollbringen mögen, damit wir durch

jour de plus en plus dans tous les dons de ton Saint-Esprit, jusques à ce qu'il parvienne à ton royaume éternel. Amen.

Puis l'évêque dira:

Le Seigneur soit avec vous:

Réponse. Et avec ton esprit.

Et chacun se mettant à genoux, l'évêque dira:

Prions Dieu:

NOTRE Père, qui es aux cieux; &c.

Et cette collecte:

DIEU tout-puissant et éternel, qui nous donnes de vouloir et de faire les choses qui sont agréables à ta divine majesté; nous te présentons nos humbles supplications pour ces tiens serviteurs, sur lesquels, suivant l'exemple de tes saints apôtres, nous avons imposé les mains, pour les assurer, par ce signe, de ta faveur et de ta bonté gratuite envers eux. Nous te supplions, que ta main paternelle soit toujours étendue sur eux; que ton Saint-Esprit soit toujours avec eux; et que tu les conduises tellement à la connoissance et à l'obéissance de ta parole, qu'à la fin ils puissent obtenir la vie éternelle par notre Seigneur Jésus-Christ, qui, avec le Saint-Esprit, vit et règne avec toi, ô Dieu, éternellement. Amen.

DIEU éternel et tout-puissant, nous te supplions, qu'il te plaise de sanctifier, de conduire, et de gouverner nos corps et nos âmes dans les sentiers de ta loi, et dans l'obéissance à tes commandemens; afin que

día crezca en tu santo espíritu mas y mas, hasta que llegue á tu reyno eterno. Amen.

Entonces el Obispo dirá,

El Señor sea con vosotros.

Resp. Y con tu Espíritu.

Y (todos arrodillados) el Obispo seguirá.

Oremos.

PADRE nuestro, que estás en los cielos, &c.

Y esta Colecta,

DIOS omnipotente y eterno, que nos das poder para querer y hacer las cosas que son buenas y agradables á tu divina Magestad; Nosotros te dirigimos nuestras humildes suplicas por estos tus siervos, sobre los quales (según el exemplo de tus santos Apostoles) hemos puesto nuestras manos para asegurarles, de este modo, de tu favor y graciosa bondad para con ellos. Pedimoste, pues, que tu mano paternal sea siempre sobre ellos; tu Espíritu Santo sea siempre con ellos; y que de tal modo los guies en el conocimiento y obediencia de tu Palabra, que al fin obtengan vida eterna mediante nuestro Señor Jesu Christo, que contigo y el Espíritu Santo vive y reyna siempre un Dios, eternamente. Amen.

O SEÑOR omnipotente, y Dios eterno, dignate dirigir santificar y gobernar nuestros corazones y cuerpos en los caminos de tus leyes, y en las obras de tus mandamientos, para que por tu poderosísima protección, aquí y siempre, seamos

πάσματί σου νῦν τε καὶ ἔσαεῖ, τό, τε σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν διαφυλαχθῆναι ἡμᾶς, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Εἶτα ὁ Ἐπίσκοπος εὐλόγησιν αὐτοῖς, λέγων οὕτως,

Η ΕΥΛΟΓΙΑ Θεοῦ τοῦ παντοκράτορος, τοῦ Πατρὸς, τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἐφ' ὑμᾶς εἴη, καὶ αἰεὶ μεθ' ὑμῶν διαμένει. Ἀμήν.

Καὶ οὐδεὶς εἰς τὴν ἁγίαν Σύναξιν προσδεχθήσεται, εἰ μὴ πρότερον βεβαιωθείς, ἢ ἐτοιμός γε ὢν, καὶ ἐπιθυμῶν βεβαιωθῆναι.

ΤΥΠΟΣ ΤΗΣ ΤΟΥ ΓΑΜΟΥ ΤΕΛΕΣΕΩΣ.

Πρῶτον τὰ Βάννα (ἥτοι προμνηστικὰ ἢ προτέλεια γράμματα) πάντων τῶν συζεύγνυσθαι μελλόντων, δημοσιωθῆναι δεῖ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τρισὶ ταῖς Κυριακαῖς ἢ Ἑρτασίμοις ἡμέραις, μεταξύ τῆς Θείας Λειτουργίας, εὐθὺς πρὸ τῶν γνωμιδίων τῆς Προσφορᾶς προτεταγμένων τοῦ Κηδεμόνος κατὰ τὸν εἰωθότα τρόπον λέγοντος.

ΔΗΜΟΣΙΩΜ τὰ Βάννα τοῦ Γάμου τῶν Μ.— καὶ τῆς Ν.—Εἴ τις ὑμῶν οἶδεν αἰτίαν τινὰ, ἢ εὐλογόν τι ἐμπόδιον τοῦ μὴ δεῖν τοὺς δύο τῷ ἁγίῳ Γάμῳ συζευθῆναι, δηλώσαι ὑμᾶς χρή. Πρῶτός γε οὗτος [δεύτερος ἢ τρίτος] τοῦ ἐρωτᾶν χρόνος.

Ἐὰν δὲ οἱ μελλόγαμοι συμπάροικοι μὴ ᾤσι, ἀνακηρυκτέον τὰ Βάννα ἐν ἀμφοτέραις ταῖς Παροικίαις· καὶ ὁ Κηδεμὼν τῆς μιᾶς Παροικίας οὐκ ἐπιτελέσει τὸν Γάμον αὐτῶν, πρὶν

corpore tum anima, hic, et in æternum, tuti simus, per Jesum Christum, Dominum et Servatorem nostrum. Amen.

¶ *Tum eis benedicet Episcopus, ita dicens:*

BENEDICTIO Omnipotentis Dei, Patris, Filii, et Spiritus Sancti, vobis adsit, semperque vobiscum maneat. Amen.

¶ *Nec quisquam admittetur ad sacram Communionem, donec fuerit confirmatus, aut nisi sit idoneus qui confirmetur, et confirmari cupiat.*

CELEBRANDARUM NUPTIARUM FORMULA.

¶ *Primo Banna eorum, qui nuptiis jugandi sunt, promulganda sunt tribus diebus Dominicis successive, dum Sacra peraguntur, immediate antequam prælegantur sententiæ Offertorii, Ministro juxta consuetum morem dicente:*

EGO promulgo Banna futurarum Nuptiarum inter M. [hujus vel illius loci incolam,] et N. [hujus vel illius loci.] Si quis vestrum novit causam aliquam, aut legitimum impedimentum, quominus illi sancto connubio conjugantur; vos illud (quidquid est) oportet aperire. Hæc prima [secunda aut tertia] vice promulgantur.

¶ *Quod si illi qui connubio sunt jugandi, vivant in diversis Parochiis; in utraque Pa-*

ὡς πρὸς τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν φυλαχθῆμεν διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν καὶ Σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀμήν.

Ἐπειτα ὁ Ἐπίσκοπος θέλει τοὺς εὐλογήσει λέγων

Η ΕΥΛΟΓΙΑ τοῦ Παντοκράτορος Θεοῦ, τοῦ Πατρὸς, τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος ᾧς εἶναι ἐπάνω σας, καὶ μετὰ σᾶς αἰ μείνῃ διὰ πάντα. Ἀμήν.

Καὶ οὐδεὶς θέλει δεχθῆν εἰς τὴν ἁγίαν Σύναξιν, ἐὰν μὴ βεβαιωθῇ πρότερον, ἢ ἐὰν μὴ εἶναι ἕτοιμος καὶ πρόθυμος ἵνα βεβαιωθῇ.

ΣΧΗΜΑ ΤΗΣ ΤΟΥ ΓΑΜΟΥ ΤΕΛΕΣΕΩΣ.

Πρῶτον μὲν αἱ προκηρύξεις πάντων τῶν μελλόντων ἵνα ἐνωθῶσιν εἰς γάμον πρέπει ἵνα διαβασθῶσι δημοσίως εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τρεῖς διαφόρους Κυριακὰς εἰς τὴν αὐγίνην ἢ τὴν ἑσπερινὴν προσευχὴν, μετὰ τὴν δευτέραν ἀνάγνωσιν ὁ Ἐφημέριος λέγων κατὰ τὸν συνηθισμένον του τρόπον.

ΚΟΙΝΟΛΟΓΩ τὰς προκηρύξεις τοῦ Γάμου ἀναμεταξὺ τοῦ καὶ τῆς ἐὰν τις ἀπὸ σᾶς γνωρίζῃ αἰτίαν, ἢ ἐλλογον ἐμπόδιον, διὰ ἵνα μὴ ἐνωθῶσι τὰ ὑποκείμενα ταῦτα διὰ τοῦ ἁγίου Γάμου, δηλώσατέ τὸ· αὕτη εἶναι ἡ πρώτη (δευτέρα ἢ τρίτη) βολὰ τῆς ἐρωτήσεως.

Καὶ ἐὰν τὰ ὑποκείμενα, τὰ μέλλοντα ἵνα ἐνωθῶσι, κατοικοῦσι διαφόρους παροικίας αἱ προκηρύξεις πρέπει ἵνα Κοινολογηθῶσιν εἰς τὰς δύο παροικίας· καὶ ὁ Ἐφημέριος τῆς παροικίας δὲν θέλει τοὺς ἐνώσειν χωρὶς τῆς

protezione, e qui, e sempremai, siamo guardati nel corpo e nell' anima, per Gesù Cristo nostro Signore e Salvatore. Amen.

E poi il Vescovo gli benedirà dicendo così.

LA benedizione d' Iddio onnipotente, il Padre, il Figliuolo, e lo Spirito Santo, sia sopra di voi, e rimanga con voi in eterno. Amen.

E niuno sarà ammesso alla Sacra Comunione sinchè sia confermato, il che sia pronto e desideroso d' esserlo.

LA FORMA DI SOLENNIZZARE IL MATRIMONIO.

Prima bisogna che i Bandi di quelli c' hanno da esser maritati siano pubblicati in Chiesa per tre Domeniche, nel tempo dell' Ufficio divino immediatamente innanzi le Sentenze dell' Offertorio; dicendo il Piovano nel modo consueto.

IO publico i Bandi di matrimonio fra M. di — e N. di — Se alcun di voi sa qualche cagione, o giusto ostacolo, perchè questi due non debbano esser uniti in santo matrimonio, dovete dichiararlo: Questa è la prima (seconda, o terza) pubblicazione.

E se quegli c' hanno da esser maritati sono abitanti di parrocchie differenti, conviene che

most mighty protection both here and ever, we may be preserved in body and soul; through our Lord and Saviour Jesus Christ. Amen.

Then the Bishop shall bless them, saying thus,

THE Blessing of God Almighty, the Father, the Son, and the Holy Ghost, be upon you, and remain with you for ever. Amen.

And there shall none be admitted to the holy Communion, until such time as he be confirmed, or be ready and desirous to be confirmed.

THE FORM OF SOLEMNIZATION OF MATRIMONY.

First the Banns of all that are to be married together must be published in the Church three several Sundays, during the time of Morning Service, or of Evening Service, (if there be no Morning Service,) immediately after the second Lesson; the Curate saying after the accustomed manner,

I PUBLISH the Banns of Marriage between M. of — and N. of —. If any of you know cause, or just impediment, why these two persons should not be joined together in holy Matrimony, ye are to declare it. This is the first [second, or third] time of asking.

Seinen mächtigen Schutz an Seele und Leib hier und in Ewigkeit bewahrt bleiben, durch unsern Herrn und Heiland Jesum Christum. Amen.

Dann soll der Bischof sie segnen, indem er spricht:

Der Segen des allmächtigen Gottes, des Vaters, des Sohnes und des heiligen Geistes sey mit euch und bleibe bey euch in Ewigkeit. Amen.

Und es soll niemand das heilige Abendmahl empfangen, bevor er confirmirt, oder doch bereit und willig ist, confirmirt zu werden.

Ordnung

der

Einssegnung der Ehe.

Alle, die sich ehelich zu verbinden gewillet sind, müssen zuvor an drei verschiedenen Sonntagen in der Kirche, während des Gottesdienstes, und zwar unmittelbar vor der Ablesung der bey dem Altaropfer verordneten Sprüche, öffentlich, nach der gewöhnlichen Weise, von dem Prediger aufgegeben werden.

Ich biete M., von, und N., von, hiemit ehelich auf. Weiß irgend jemand unter euch eine Ursache oder ein rechtmäßiges Hinderniß anzugeben, warum diese beiden Personen zum heiligen Ehestande nicht verbunden werden sollten, der sage es. Dies ist das erste (zweite, oder dritte) Aufgebot.

Wenn Personen, die sich ehelich mit einander verbinden wollen, in verschiedenen Kirchspielen wohnhaft sind, so muß das Aufgebot derselben in beiden Kirchspielen geschehen, und der Prediger des einen Kirchspiels darf diese Personen

par ta puissante protection, nous soyons préservés à jamais en corps et en ame, par Jésus-Christ notre Seigneur et Sauveur. Amen.

Alors l'évêque les bénira, disant :

LA bénédiction de Dieu tout-puissant, le Père, le Fils, et le Saint-Esprit, soit sur vous, et demeure avec vous éternellement. Amen.

Aucun ne sera admis à la sainte Cène, jusques à ce qu'il soit confirmé, ou qu'il soit instruit suffisamment pour être confirmé, et désire de l'être.

FORME DE LA CELEBRATION DU MARIAGE.

Premièrement il faut que les annonces de tous ceux qui se veulent marier, soient publiées dans l'église trois dimanches, à l'heure du service divin, immédiatement avant les sentences qui se lisent pour l'offertoire; le ministre disant en la manière accoutumée:

JE publie les annonces de mariage entre M. de —, et N. de —. S'il y a quelqu'un de vous qui sache quelque cause ou quelque juste empêchement pourquoy ces deux personnes ne puissent pas être conjointes en saint mariage, vous le devez déclarer: c'est ici la première, la seconde, ou la troisième annonce.

preservados en cuerpo y alma, mediante nuestro Señor y Salvador Jesu Christo. Amen.

Entonces el Obispo les dará la bendicion diciendo así.

LA Bendicion de Dios Omnipotente, el Padre, el Hijo, y Espíritu Santo, sea sobre vosotros, y móre con vosotros por siempre. Amen.

Y nadie sea admitido á la santa Comunión, hasta que sea confirmado, ó esté pronto y deseoso de ser confirmado.

LA FORMA DE SOLEMNIZAR EL MATRIMONIO.

Primeramente, las Amonestaciones de todos los que se han de casar, sean publicadas en la Iglesia tres dias sucesivos Domingos, al tiempo del Servicio Divino, inmediatamente antes de las Sentencias del Ofertorio; diciendo el Cura segun la manera acostumbrada.

YO publico las Amonestaciones de Matrimonio entre M. de — y N. de —. Si alguno de vosotros supiere causa ó justo impedimento, por el qual estas personas no se puedan tener en santo Matrimonio, deben declararlo: Esta es la primera (segunda ó tercera) amonestacion.

Y si las Personas que han de ser casadas, moran en diversas Parroquias, las Amonesta-

κομίσασθαι τὸ πρόγραμμι παρὰ τοῦ Κηδε-
μόνου τῆς θατέρας Παροικίας, δηλοῦν ὅτι
τὰ Βάννα ἐκεῖ τρεῖς ἀνεκνήρυχθη.

Ἐν ἡμέρᾳ καὶ χρόνῳ τοῦ ἐπιτελεῖν τὸν Γάμον,
οἱ μελλόγαμοι εἰς μέσον τῆς Ἐκκλησίας
μετὰ τῶν φίλων καὶ τῶν γειτόνων παραγε-
νησονται, καὶ αὐτῶν ὁμῶς ἐστώτων, τῇ μὲν
ἀνδρὸς ἐκ δεξιῶν, τῆς δὲ γυναίκος ἐξ εὐωνύ-
μων, ὁ ἱερεὺς λέγει,

ΑΓΑΠΗΤΟΙ, ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐνώ-
πιον ταύτης τῆς Ἐκκλησίας ἐνθάδε συνεληλύ-
θμεν, ἐπὶ τῷ συζευγνύναι τούτον τὸν ἄνδρα
καὶ ταύτην τὴν γυναῖκα ἐν τῷ ἁγίῳ Γάμῳ, ὃς
τίμιος ἐστὶ τοῦ βίου τρόπος ὑπὸ Θεοῦ ἐν τῷ
τῆς ἀνθρωπίνης ἀκακίας χρόνῳ διατεταγμένος,
τὴν μυστικὴν ἐνότητα τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς
Ἐκκλησίας αὐτοῦ ὑποσημαίνων ὃν καὶ ἐκόσ-
μησε καὶ ἐκαλλώπισεν ὁ Χριστὸς τῇ παρουσίᾳ
αὐτοῦ, καὶ τῷ πρώτῳ τῶν θανμάτων ὃ ἐν Κανᾷ
τῆς Γαλιλαίας ἐποίησε, καὶ ὡς τίμιον ἐν πᾶσιν
ὄντα ὁ ἅγιος Παῦλος ἐπαινεῖ οὐκ ἔχον χρῆ-
μα αὐτοῦ ἀπτεσθαι οὐδ' ἀντιλαμβάνεσθαι ἀπε-
ρισκέπτως, τυχόντως, ἢ ἀσελγῶς, πρὸς τὴν
πληροσύνην τῶν ὀρέξεων ἢ ἐπιθυμιῶν τῆς σαρκός,
τῶν ἀλόγων ζώων δίκην· οἷς οὐκ ἐστὶ σύ-
νεσις· ἀλλ' εὐλαβῶς, φρονίμως, ἐσκεμμένως,
σωφρόνως, καὶ ἐν φόβῳ τοῦ Θεοῦ, ἐνθυμονμέ-
νους τὰς αἰτίας δι' ἃς ὁ Γάμος διετέτακτο,

Πρῶτον μὲν οὖν διετέτακτο ἐπὶ τῇ γεννήσει
τῶν τέκνων, ἐκτραφησομένων ἐν φόβῳ καὶ
παιδείᾳ τοῦ Κυρίου, καὶ εἰς ἔπαινον τοῦ ἁγίου
Ὁνοματός αὐτοῦ.

*rochia Banna promulganda sunt. Unius
autem Parochiae Minister non junget eos
connubio, nisi certior factus fuerit ab al-
terius Parochiae Ministro, exhibito ipsius
chirographo, Banna fuisse tribus vicibus
promulgata.*

¶ *Die et tempore ad celebrandas nuptias
præstitutis, Sponsus et Sponsa, una cum
amicis et vicinis, ingredientur in Eccle-
siam: atque ibi stantibus illis, viro a dex-
teris, femina a sinistris, Presbyter dicet:*

CARISSIMI, hic sumus una congregati
in conspectu Dei, et in oculis hujus con-
gregationis, ut virum hunc et hanc femi-
nam sancto connubio jungamus; quod qui-
dem vitæ genus honorabile est, et a Deo,
dum homo in innocentia adhuc permane-
ret, institutum; typum nobis exhibens mys-
ticæ illius unionis, quæ est inter Chris-
tum et Ecclesiam ejus. Et hic sanctus vitæ
status a Christo præsentia sua, et primo
illo signo quod fecit in Cana Galilææ, fuit
honestatus ac condecoratus; et a Sancto
Paulo laudatus, eo quod sit inter omnes
honorabilis. Quapropter non est a quopi-
am inconsulto, temere, aut lascive susci-
piendus ac ineundus, ut sic indulgeatur car-
nalibus hominum affectibus ac concupis-
centiis, more brutorum ratione carentium;
sed reverenter, modeste, consulto, sobrie, et
in timore Dei; causis, ob quas conjugium
institutum est, attente pensatis.

Harum prima, liberorum procreatio est,
ut in timore et disciplina Domini, et ad
sancti nominis ejus gloriam, educantur.

ὁμολογίας ὅτι αἱ προκηρύξεις Ἐκοινολογη-
θησαν τρεῖς βολαῖς ἀπὸ τὸν Ἐφημέριον τῆς
ἄλλης παροικίας.

Εἰς τὴν ἡμέραν καὶ εἰς τὸν διατεταγμένον
καιρὸν διὰ τὸν Γάμον, τὰ ὑποκείμενα τὰ
μελλόντα, να ἐνωθῶσι θέλωσιν ἔλθειν εἰς
τὸ μέσον τῆς Ἐκκλησίας μετὰ τοὺς φίλους καὶ
τοὺς γείτονας· καὶ στέκοντες ἐκεῖ ὁμοῦ ὁ
ἄνδρας εἰς τὰ δεξιά, καὶ ἡ γυναῖκα εἰς τὰ
ξερβά ὁ ἱερεὺς λέγει·

ΑΓΑΠΗΤΟΙ, ἐσπινάχθημεν ἐδῶ εἰς τὸ πρόσω-
πον τοῦ Θεοῦ, καὶ ταύτης τῆς ἐκκλησίας, ἵνα
ἐνώσωμεν τὸν ἄνδρα καὶ τὴν γυναῖκα ταύτην
εἰς τὸν ἅγιον Γάμον· ὁ ὁποῖος εἶναι τιμὴ κα-
τὰ τὰς ἀποστολὰς τοῦ Θεοῦ διατεταγμένη εἰς τὸν
καιρὸν τῆς ἀνθρωπίνης ἀσώτητος, ὑποσημαί-
νων τὴν μυστικὴν ἐνῶσιν τοῦ Χριστοῦ μετὰ
τῆς ἐκκλησίας του· τὴν ὁποίαν ἁγίαν κατίζου-
σιν ὁ Χριστὸς ἐστὼς καὶ εὐμώρφωσεν μετὰ τὴν
παρουσίαν του, καὶ πρῶτον του θαῦμα τὸ
ὁποῖον ἐποίησεν ἐν Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας καὶ
ἐπαινεῖται ὑπὸ τοῦ ἁγίου Παύλου ὡς τιμὴν
εἰς πάντας τοὺς ἀνθρώπους· καὶ διατοῦ δὲν
πρέπει να πλησιασθῇ, ἢ ἐπιχειρησθῇ ἀπερι-
σκέπτως, κατὰ τὴν ἡσέλγως διὰ να πλη-
ρωφωρῇ τὰς ὀρέξεις καὶ ἐπιθυμίας τῆς σαρκός
ὡσαν ζῶα ἀσίνετα, ἀλλὰ εὐλαβῶς, μετρίως,
φρονίμως, καὶ σωφρόνως, καὶ εἰς τὸν φόβον τῆ
Θεοῦ ἐνθυμούμενοι τὰς αἰτίας διὰ τὰς ὁποίας
ὁ γάμος ἐδιατάχθη.

Πρῶτον. Ἐδιατάχθη διὰ τὴν γέννησιν τῶν
τέκνων, καὶ διὰ να ἀναθρεφθῶσιν εἰς τὸν φόβον,
καὶ τροφὴν τοῦ Κυρίου, καὶ διὰ τὸν ἔπαινον τῆ
ἁγίου του ὀνόματος.

*i bandi siano pubblicati in ambidue le paroc-
chie; e l' Piovano d' una parocchia non ce-
lebrerà il matrimonio fra di loro, senza aver
prima una fede dal Piovano dell' altra pa-
rocchia, che i Bandi sono stati publicati tre
volte in essa.*

*Al giorno ed ora assegnato per la celebrazione
del Matrimonio, quegli e' hanno da esser
sposati, verranno nel corpo della Chiesa coi
loro amici e prossimi, e stando quivi insieme,
lo sposo a man destra, e la sposa a sinistra
il Prete dirà.*

DILETTISSIMI siamo qui radunati nel
cospetto di Dio, ed in presenza di questa
congregazione per congiungere quest' uomo
e questa donna in santo Matrimonio, il
quale è uno stato onorevole, istituito da
Dio, nel tempo dell' innocenza dell' uomo,
significandoci la mistica unione di Cristo
con la sua Chiesa; il qual santo stato, Cri-
sto onorò ed ornò con la sua presenza, e pri-
mo miracolo da lui fatto in Cana di Gali-
lea, ed è laudato da S. Paolo onorevole fra
tutti gli uomini, e perciò non deve esser
intrapreso da veruno leggermente, inconsi-
deratamente, o vezzosamente solo per so-
disfare agli appetiti e concupiscenze car-
nali d' uomini come bestie brute, che sono
prive di ragione; anzi riverentemente, dis-
cretamente, con giudizio, sobrietà, e nel ti-
more di Dio, considerando bene le cause per
le quali il Matrimonio è stato istituito.

Prima, è stato istituito per la procrea-
zione di figliuoli, per esser allevati nel ti-
more di Dio, ed alla laude del suo santo
Nome.

And if the persons that are to be married dwell in divers Parishes, the Banns must be asked in both Parishes; and the Curate of the one Parish shall not solemnize Matrimony betwixt them, without a Certificate of the Banns being thrice asked, from the Curate of the other Parish.

At the day and time appointed for solemnization of Matrimony, the persons to be married shall come into the body of the Church with their friends and neighbours: and there standing together, the Man on the right hand, and the Woman on the left, the Priest shall say,

DEARLY beloved, we are gathered together here in the sight of God, and in the face of this congregation, to join together this Man and this Woman in holy Matrimony; which is an honourable estate, instituted of God in the time of man's innocence, signifying unto us the mystical union that is betwixt Christ and his Church; which holy estate Christ adorned and beautified with his presence, and first miracle that he wrought, in Cana of Galilee; and is commended of Saint Paul to be honourable among all men: and therefore is not by any to be enterprised, nor taken in hand, unadvisedly, lightly, or wantonly, to satisfy men's carnal lusts and appetites, like brute beasts that have no understanding; but reverently, discreetly, advisedly, soberly, and in the fear of God; duly considering the causes for which Matrimony was ordained.

First, It was ordained for the procreation of children, to be brought up in the fear and nurture of the Lord, and to the praise of his holy Name.

nicht trauen, ohne ein Zeugniß von dem Prediger des andern Kirchspiels, daß sie auch von ihm aufgeboten worden.

Am dem zur Trauung bestimmten Tage und zu der dazu verordneten Zeit sollen die, welche getraut werden wollen, begleitet von ihren Freunden und Nachbarn in das Innere der Kirche kommen, und wenn sie da zusammen stehen, der Mann zur Rechten und das Weib zur Linken, soll der Prediger sprechen:

Wielgeliebte! Wir sind vor dem Angesichte Gottes und dieser Versammlung hier erschienen, diesen Mann und dieses Weib durch das Band der heiligen Ehe zu vereinigen, welches ein ehrwürdiger Stand ist, der von Gott selbst, als die Menschen noch unschuldig waren, zum Vorbilde der geistlichen Verbindung zwischen Christus und seiner Kirche eingesetzt wurde, ein heiliger Stand, den auch Christus durch seine Gegenwart und durch das erste seiner Wunder bey der Hochzeit zu Cana in Galiläa geehrt und gejeiert hat, und den auch der Apostel Paulus als einen Stand empfiehlt, der von allen ehrlich gehalten werden solle. Darum darf denn auch niemand unbedachtsam, leichtsinnig, und muthwillig, und um die fleischlichen Lüste und Begierden, gleich den unvernünftigen Thieren, zu sättigen, in diesen Stand sich begeben; sondern ein jeder, der in denselben zu treten sich entschließt, soll ehrerbietig, vorsichtig, bedachtsam und gottesfürchtig wohl überlegen, zu welchen Zwecken der Ehestand verordnet ist.

Erstlich ward derselbe eingesetzt zur Erzeugung der Kinder, und zur Auferziehung derselben in der Furcht und Verwahrung zum Herrn und zum Preise seines heiligen Namens.

Si ceux qui se veulent marier sont de différentes paroisses, les annonces seront publiées dans les deux paroisses; et le ministre de l'une de ces paroisses ne les mariera point sans avoir une attestation de l'autre ministre, afin qu'il paroisse que les annonces ont été également publiées trois fois dans les deux paroisses.

Le jour marqué pour la célébration du mariage, les futurs conjoints se rendront dans la nef de l'église, avec leurs amis et leurs voisins: et là se tenant debout l'un à côté de l'autre, l'époux à la main droite de l'épouse, le prêtre dira:

MES très-chers frères, nous sommes ici en la présence de Dieu et de cette assemblée, pour unir cet homme et cette femme ensemble dans le saint mariage; qui est un état honorable, institué de Dieu au temps de l'innocence de l'homme, et qui nous représente l'union mystique de Jésus-Christ avec son église. Lequel saint état Jésus-Christ a approuvé en l'honorant de sa présence, et du premier miracle qu'il fit en Cana de Galilée; et Saint Paul le recommande comme honorable entre tous; c'est pourquoi l'on ne doit pas entreprendre d'y entrer témérairement, légèrement, ou d'une manière désordonnée, pour satisfaire les désirs et les convoitises de la chair, comme les bêtes brutes qui n'ont point d'intelligence; mais avec décence, avec discrétion, avec prudence, avec tempérance, et en la crainte de Dieu; considérant mûrement les causes pour lesquelles le mariage a été ordonné.

Premièrement, il a été établi pour avoir des enfans, qu'on puisse élever dans la crainte et dans la discipline du Seigneur, à la gloire de son nom.

ciones sean publicadas en ambas Parroquias; y el Cura de la una Parroquia no solemnizará Matrimonio entre ellas, sin Certificación de que las Amonestaciones han sido tres veces publicadas, por Cura de la otra Parroquia.

En el día y tiempo señalado para solemnizar el Matrimonio, las Personas que han de ser casadas vendrán al cuerpo de la Iglesia con sus amigos y vecinos: y allí estando juntamente, el hombre á la mano derecha, y la muger á la izquierda, el Presbitero dirá:

HERMANOS muy amados, nosotros nos hemos reunido aquí en presencia de Dios, y de esta Congregación, para enlazar este hombre y esta muger en santo Matrimonio; el qual es un estado venerable, instituido por Dios en el Paraíso, quando el hombre aun estaba en estado de inocencia, y nos figura la union mistica que hay entre Christo y la Iglesia. Ademas de esto Christo aprobó y honró este santo estado con su sacrosanta presencia, y con el primer milagro, que hizo en Caná de Galilée, y San Pablo lo encomienda, diciendo, que es digno de honor entre todos: portanto no debe ser emprendido inconsiderada y temerariamente, para satisfacer á las aficiones y concupiscencias de la carne, como las bestias que no tienen entendimiento; sino con reverencia, discrecion, peso y cordura, sobriedad, y temor de Dios, considerando como conviene las causas, por que fue ordenado el Matrimonio.

La primera fue, la procreacion de los hijos, que deben ser criados en temor y crianza del Señor, para gloria de su santo Nombre.

Δεύτερον δὲ διετέτακτο ὡς ἀλεξητήριον κατὰ τῆς ἁμαρτίας, διὰ τὰς πορευείας, ἵνα οἱ μὴ ἔχοντες τὸ τῆς ἐγκρατείας χάρισμα, γαμήσωσι, καὶ τὰ ἄσπελα μέλη τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ ὄντα διατελέσωσι.

Τρίτον δὲ διετέτακτο διὰ τὴν τῶν ἀλλήλων κοινωνίαν, βοήθειάν τε καὶ παραμυθίαν, ἐν τῇ εὐτυχίᾳ καὶ δυστυχίᾳ. Εἰς τοῦτον οὖν τὸν ἄξιον τοῦ βίου τρόπον οὗτοι δύο οἱ παρόντες ἔρχονται νῦν συζεύγυνσθαι. Τοιγαροῦν, εἰ τις εὐλογόν τινα αἰτίαν δύναιτο ἀποδοῦναι, δι' ἣν οὐκ ἂν νομίμως συνδύαζοντο, νῦν λαλείτω, ἢ τοιοῦτόν ἑσάει σιωπάτω.

Εἴτα τὰ ἑξῆς πρὸς τοὺς γαμησίοντας ἔρεῖ.

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΟΜΑΙ, καὶ παραγγέλλω ὑμῖν ἀμφοῖν (ὥς ποτ' ἂν μέλλητε ἀποκρίνεσθαι ἐν τῇ φρικτῇ τῇ κρίσει) ἡμεῖς, ὅτε τὰ κρυπτά πασῶν καρδιῶν φανερά γενήσεται· εἰ ἐκίτερος ὑμῶν οἶδεν ἐμπόδιον οἰονόηποτον, δι' ὃ μὴ δυνήσεται τ' ἂν νομίμως ἐν τῷ Γάμῳ συζεύγυνσθαι, νῦν ὁμολογήσῃ αὐτό. Πείσασθε γάρ, ὅτι οἱ ἄλλως συνδυασθέντες ἢ ὥς ἂν ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ δοκιμάσειεν, οὐδαμῶς ὑπὸ Θεοῦ συζεύγυνται, οὐδὲ ὁ γάμος αὐτῶν θέμις ἐστίν.

Ἐν ἡ τοῦ γάμου ἡμέρᾳ. Εἰ τις προΐσχεται, καὶ ὑποδείκνυται οἰονόηποτον ἐμπόδιον, διὰ τί μὴ ἐξόν αὐτοῖς τῷ γάμῳ συζεύγυνσθαι κατὰ τὸν νόμον Θεοῦ, ἢ νόμους τῆς Βασιλείας ταύτης, προσέτι δὲ καὶ αὐτοὶ καὶ ἱκανοὶ μετ' αὐτοῦ ἐγγυηταὶ ἐνοχοποιεῖσθαι βούλονται τοῖς γαμησέουσιν, ἢ καὶ ἀσφάλειαν δοῦναι ἰσότημον οὖσαν τοῖς ἀναλώμασι τοῖς ὑπὸ τῶν μελλοντιῶν ἐντεῦθεν ὑπῃ-

Δεύτερον. Ἐδιατάχθη ὡς θεραπεία κατὰ τῆς ἁμαρτίας, καὶ τῆς πορευείας· ὥστε ὅσοι δὲν ἔχωσι τὴν χάριν τῆς ἐγκρατείας ἐνωθῶσιν εἰς Γάμον, καὶ φυλάξωσι τὸν ἑαυτὸν τοὺς καθαρὰς μέλη τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ.

Τρίτον. Ἐδιατάχθη, διὰ ἀμοιβαίαν συντροφίαν, βοήθειαν, καὶ παρηγορίαν, ὅπου ὁ ἓνας ἔχει ἢ προσμείνῃ ἀπὸ τῆς ἄλλης εἰς εὐτυχίαν καὶ δυστυχίαν. Εἰς τὴν ὁποίαν ἁγίαν κατὰστασιν ταῦτα τὰ δύο ὑποκείμενα παρόντα ἔρχονται ἢ ἐνωθῶσι. Δοκίμῳ ἂν κἀνένας ἄνθρωπος δυνήσῃ ἢ δεῖξῃ εὐλογον αἰτίαν, διὰ ἢ μὴ ἐνωθῶσι νομίμως, ἢς ὁμίλησῃ τῶρα εἰ δὲ μὴ εἰς τὸ ἐρχόμενον ἢς σιωπήσῃ διὰ πάντα.

Καὶ ἔτι, λαλῶν πρὸς τὰ μέλλοντα ἢ ἐνωθῶσιν εἰς γάμον ὑποκείμενα θέλει εἰπεῖν·

ΖΗΤΩ, καὶ σὰς παραγγέλλω, ἐπειδὴ καὶ οἱ δύο θέλετε τὸ ὁμολογήσειν εἰς τὴν τρομερὰν ἡμέραν τῆς κρίσεως ὅταν τὰ κρυπτά κἀθε καρδίας θέλουσι φανερωθῇ, ὅτι ἂν ἓνας ἀπὸ τοῖς δύο σας γινώσκει ἐμπόδιον ἐναντίον εἰς τὴν νόμιμον ἐνωσίν σας, ἢ τὸ ὁμολογήσῃ. Καὶ μάλιστα ὅτι ὅσοι ἐνώνονται ὅχι καθὼς τὸ συγχωρεῖ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ, δὲν εἶναι ἐνωμένοι ἀπὸ τὸν Θεόν, οὐδὲ νόμιμος εἶναι ὁ Γάμος.

Εἰς τὴν ὁποίαν ἡμέραν τοῦ Γάμου ἂν κἀνέας παραστήσῃ καὶ φανερῶσι ἐμπόδιον ἐναντίον εἰς τὴν ἐνωσίν των εἰς τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ βασιλείου τούτου· ἔτι δὲ αὐτὸς καὶ ἄρκετο μὲ αὐτὸν πρὸς τὰ ὑποκείμενα ἐγγυηταὶ, ὑποχρεωθῶσιν, ἢ δώσωσιν τὴν ἰσοτιμίαν τῆς διαπάνης ὑπὸ τῶν μελλόντων ἢ ἐνωθῶσιν ὑποκείμενα ὑποφερόμενης, διὰ τὴν βεβαίωσιν τῆς ὁμολογήσεως

Secunda conjugii instituendi causa est, ut sit remedium adversus peccatum, et ad vitandam fornicationem; ut, siqui continentia dono non sint præditi, matrimonio jungantur; et sic corporis Christi membra in-contaminata remaneant.

Tertia illius instituendi causa est, utriusque mutua vitæ societas, auxilium et consolatio, tam in rebus prosperis quam in adversis: atque ille est sanctus vitæ status, in quem ut copulentur, huc accesserunt hi duo, qui præsentibus adsunt. Quamobrem, siquis est, qui justam causam afferre possit, quominus legitimo conjugio copulari possint, ipse jam proferat, aut posthac sileat in æternum.

¶ *Eos etiam alloquens qui sunt connubio jugandi, dicit:*

DICO et edico vobis, prout rationem estis reddituri in tremendo illo die judicii, quum cordium omnium arcana aperientur, si vestrum utervis aliquod sibi impedimentum consciat, quominus vobis fas sit conjugio copulari, id nunc palam ut aperiat. Hoc enim sit vobis certo certius, quotquot alia ratione copulantur, quam quæ verbo Dei probatur, eos a Deo non copulari, et eorum conjugium non esse legitimum.

¶ *Quo nuptiarum die, si quis allegaverit ac denunciaverit aliquod impedimentum, quominus matrimonio copulentur juxta legem Dei aut statuta hujusce regni; et seipsum, cum fidejussoribus idoneis, obligare velit personis connubio jugandis, aut pignus cautionis deponat (quod par sit sumptibus, quos fecerint qui Connubio copulandi sunt, persolvendis) si rem allegatam non probaverit; tum oportet Nuptiarum celebratio-*

Secondamente, è stato istituito per rimedio contro 'l peccato, e per isfuggir la fornicazione, acciòchè quelli che non hanno il dono di continenza sì maritimo, e si tengano incontaminati membri del corpo di Cristo.

Terzamente, è stato istituito per la mutua società, aiuto, e conforto che l' uno ha d' aver dell' altro, così in avversità come in prosperità: nel qual santo stato, queste due persone qui presenti vengono per esser congiunte. Perciò se alcuno può mostrar qualche giusta cagione, perchè non possano esser legittimamente congiunte insieme, che parli adesso, se no, si taccia per sempre all' avvenire.

E parlando anche a quelli c' hanno da esser sposati, dirà.

IO richiedo e ingiungo ad ambidue, (come ne risponderete al terribil giorno del Giudizio, quando i secreti di tutti i cuori saranno palesati) che se alcun di voi sa qualche impedimento, per il quale non possiate legittimamente esser congiunti in Matrimonio, adesso lo confessiate. Perchè siate certissimi, che quanti sono accoppiati in altro modo che vien promesso nella Parola di Dio, non sono congiunti da Dio nè è il lor matrimonio legittimo.

Nel qual giorno del Matrimonio, se alcuno allega e dichiara qualche impedimento per il quale non debbano esser congiunti in Matrimonio, secondo le Leggi di Dio, e quelle di questo Regno, e che s' obblighi, con bastanti malleadori obbligati con quel tale, interessati, ovvero metta cauzione (fino alla piena valuta della spesa, che ne potranno esser sostenute da quelli che dovevano esser sposati) per la prova della sua allegazione: In tal

Secondly, It was ordained for a remedy against sin, and to avoid fornication; that such persons as have not the gift of continence might marry, and keep themselves undefiled members of Christ's body.

Thirdly, It was ordained for the mutual society, help, and comfort, that the one ought to have of the other, both in prosperity and adversity. Into which holy estate these two persons present come now to be joined. Therefore if any man can shew any just cause, why they may not lawfully be joined together, let him now speak, or else hereafter for ever hold his peace.

And also, speaking unto the persons that shall be married, he shall say,

I REQUIRE and charge you both, as ye will answer at the dreadful day of judgement when the secrets of all hearts shall be disclosed, that if either of you know any impediment, why ye may not be lawfully joined together in Matrimony, ye do now confess it. For be ye well assured, that so many as are coupled together otherwise than God's Word doth allow are not joined together by God; neither is their Matrimony lawful.

At which day of Marriage, if any man do allege and declare any impediment, why they may not be coupled together in Matrimony, by God's Law, or the Laws of this Realm; and will be bound, and sufficient sureties with him, to the parties; or else put in a Caution (to the full value of such charges

Secondement, il a été établi pour servir de remède contre le péché, et pour éviter la paillardise; afin que tous ceux qui n'ont pas le don de continence puissent se marier, et se conserver des membres purs du corps de Jésus-Christ.

Il a été ordonné, enfin, pour la société, pour l'aide, et pour la consolation mutuelle que l'homme et la femme doivent trouver l'un avec l'autre, tant dans la prospérité que dans l'adversité. C'est pour être unies maintenant dans ce saint état que ces deux personnes sont venues ici. C'est pourquoi s'il y a quelqu'un qui sache quelque juste empêchement pour lequel elles ne puissent être légitimement mariées ensemble, qu'il le dise à présent, ou qu'à l'avenir il s'en taise à jamais.

Puis s'adressant aux personnes qui doivent être mariées, il leur dira:

JE vous somme et je vous charge, (comme vous en devez répondre au jour terrible du jugement, auquel les secrets de tous les cœurs seront manifestés,) que si l'un de vous deux sait quelque empêchement, pour lequel vous ne puissiez être légitimement mariés ensemble, vous le déclariez présentement. Car assurez-vous, que tous ceux qui sont conjoints autrement que la parole de Dieu ne le permet, ne sont point unis par le Seigneur, et que leur mariage n'est point légitime.

S'il arrive que le jour du mariage, quelqu'un se présente pour y mettre opposition, soit par rapport aux lois divines, ou à celles du royaume; si outre cela il s'oblige par caution envers les parties, et si (en s'offrant à prouver

Zweitens ist er eingesetzt worden als ein Mittel wider die Sünde und zur Vermeidung der Hurerey, damit diejenigen, die die Gabe der Keuschheit nicht haben, heirathen und sich als unbesiedete Glieder des Leibes Christi erweisen mögen.

Drittens ist er verordnet worden zur Beförderung der Gefelligkeit, der Hülfe und Erleichterung, die einer dem andern, im Glück und im Unglück leisten soll.

In diesen heiligen Stand mit einander zu treten ist die Absicht dieser beiden gegenwärtigen Personen. Wenn also jemand eine rechtmäßige Ursache anzugeben wüßte, warum sie nicht gesetzmäßig zusammen verbunden werden dürften, der spreche nun, oder schweige nachmals für immer.

Dann hat er die Personen, die getraut werden sollen, also anzureden:

Ich verlange und fordere, daß ihr beide (wie ihr es am schrecklichen Tage des Gerichts, wann die Geheimnisse aller Herzen offenbar werden sollen, zu verantworten denkt) jetzt bekennet, ob ihr irgend ein Hinderniß wisset, warum ihr nicht rechtmäßig zusammen in die Ehe treten möget. Denn seyd wohl versichert, daß alle diejenigen, die auf andere Weise, als Gottes Wort es erlaubt, ehelich verbunden worden, nicht von Gott zusammen gefügt sind, und daß ihre Ehe nicht rechtmäßig ist.

Wenn irgend jemand noch am Tage der Trauung ein Hinderniß angiebt, warum die Personen, die sich ehelich verbinden wollen, nach dem Worte Gottes und den Gesetzen dieses Landes in eine solche Verbindung nicht treten dürften, und wenn er sich, nebst zulässigen Bürgen, den Parteien verpflichtet und für den vollen Ersatz

La segunda es, que fuese remedio contra el vicio de la carne, afin de que todos los que no tienen don de continencia se puedan casar, y conservarse en toda santidad, como miembros que son del cuerpo de Christo.

La tercera es, la compañía, ayuda, y reciproca consolacion que el uno debe tener del otro, así en la prosperidad, como en la adversidad. En este santo estado vienen a unirse estas dos personas. Por lo qual, si hay alguién que sepa algun impedimento, por el qual no puedan ser ayuntadas legítimamente, digale luego, ó de aquí adelante jamás le salga de la boca.

Después hablando con los que se vienen á casar, les dirá,

YO os requiero, y encargo, (como debeis responder el dia del Juicio, quando los secretos de todos serán descubiertos) que si alguno de vosotros sabe algun impedimento, por el qual no podais casaros legítimamente, le confeseis. Porque tened por cierto, que todos los que son ayuntados de otra manera, que como la Palabra de Dios permite, y aprueba, no son ayuntados de Dios, ni su Matrimonio es legítimo.

Si alguno el dia de las bodas alega y declara algun impedimento, por el qual no pueden ser casados conforme á la Ley de Dios, y á las de este Reyno, y es contento de obligarse con fiadores á las partes, ó de prestar caucion suficiente, para satisfacer todos los gastos que las personas que se han de casar harán, y que probará lo que propone: En tal caso el casamiento se debe diferir hasta que conste la verdad.

Si no hay impedimento, el Cura dirá al esposo,

νευεγμένοις) τοῦ πιστώσασθαι τὸ πρόσχημα αὐτοῦ. Τότε τὴν τοῦ γάμου τελετὴν ἀναβίλλεσθαι χρή, μέχρι τοῦ τὴν ἀλήθειαν ἐξετασθῆναι.

Ἐάν δὲ μὴ δύνῃ προφέρειται ἐμπόδιον, τότε ὁ Κηδεμὼν λέξει τῷ ἀνδρί.

M. ΘΕΛΕΙΣ ἔχειν ταύτην τὴν γυναῖκα εἰς γαμήτην σου, ἐπὶ τῷ συμβιῶν κατὰ τὴν τοῦ Θεοῦ διαταγὴν, ἐν τῇ ἀγίᾳ τάξει τοῦ γάμου; Θέλεις αὐτὴν ἀγαπᾶν, παραμυθεῖσθαι, τιμᾶν τε καὶ φιλάσσειν, ἐν νόσῳ καὶ ὑγείᾳ, καὶ πᾶσας τὰς ἄλλας καταλιμπάνων, θέλεις αὐτῇ προσκολλᾶσθαι, ἐφ' ὅσον χρόνον ἀμφότεροι ζήτε;

Ὁ Ἀνὴρ ἀποκριθήσεται, Θέλω.

N. Εἴτα Ἱερεὺς λέξει τῇ γυναίκί. Θέλεις ἔχειν τούτον τὸν ἄνδρα εἰς γαμήτην σου, ἐπὶ τῷ συμβιῶν κατὰ τὴν τοῦ Θεοῦ διαταγὴν, ἐν τῇ ἀγίᾳ τάξει τοῦ γάμου; Θέλεις αὐτῷ ὑπακοῦναι καὶ ὑπηρετεῖν, αὐτὸν ἀγαπᾶν, τιμᾶν καὶ φυλάσσειν, ἐν νόσῳ καὶ ὑγείᾳ, καὶ πάντας τοὺς ἄλλους καταλιμπάνουσα, θέλεις αὐτῷ προσκολλᾶσθαι, ἐφ' ὅσον χρόνον ἀμφότεροι ζήτε;

Ἡ γυνὴ ἀποκριθήσεται. Θέλω.

Εἴτα εἶπὶ ὁ Λειτουργός.

Τίς ὁ δίδους ταύτην τὴν γυναῖκα γαμηθῆναι τῷ ἀνδρί τούτῳ;

Τότε πίστιν ἀλλήλοις δώσουσι τὸν τρόπον τούτον.

Ὁ Λειτουργὸς δεξιόμενος τὴν γυναῖκα παρὰ χειρῶν τοῦ πατρὸς ἢ τοῦ φίλου αὐτῆς, ποιήσει τὸν ἄνδρα τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ λαβεῖν τὴν γυναῖκα τῆς δεξιᾶς αὐτῆς, καὶ λέγειν μετ' αὐτὸν τὰ ἐπόμενα.

nem differri tantisper, dum constet de rei veritate.

¶ *Si nullum impedimentum allegatum fuerit, tum Minister viro dicet:*

[**N.**] VIS habere hanc feminam in uxorem tuam, ut in sancto conjugii statu, juxta Dei institutionem, simul vivatis? Vis eam diligere, consolari, honorare, illiusque, tam adversa quam prospera valetudine utentis, curam gerere, atque, aliis omnibus repudiatis, illi soli adhærere, quamdiu vixerit uterque vestrum?

¶ *Vir respondebit, Volo.*

¶ *Tum dicet Presbyter Feminae.*

[**N.**] VIS habere hunc virum in maritum tuum, ut in sancto conjugii statu, juxta Dei institutionem, simul vivatis? Vis ipsi obsequi, servire, ipsum amare, honorare; illius, tam adversa quam prospera valetudine utentis, curam gerere; atque, aliis omnibus repudiatis, illi soli adhærere, quamdiu vixerit uterque vestrum?

¶ *Femina respondebit, Volo.*

¶ *Tum Minister dicet,*

Quis hanc feminam tradit, ut huic viro nubat?

¶ *Tum fidem suam mutuo sibi obligabunt in hunc modum:*

¶ *Minister, accepta de parentis aut affinis alicujus manibus Femina, Virum jubebit illius dexteram dextra sua prensare, et se, verba præeuntem, ita sequi:*

τον, τότε ὁ γάμος θέλει ἀναβαλθεῖν ἕως ὅτου φανερωθῇ ἡ ἀλήθεια.

Καὶ εἰ δὲ εὐρεθῇ ἐμπόδιον τότε ὁ Ἱερεὺς λέγει τοῦ Νυμφίου

Δ. ΘΕΛΕΙΣ ἡ λάβης ταύτην τὴν γυναῖκα εἰς συμβίαν σου ἵνα ζῆς με αὐτὴν κατὰ τὴν προσταγὴν τοῦ Θεοῦ, εἰς τὴν ἀγίαν κατάστασιν τοῦ γάμου; Θέλεις ἐν τῇ ἀγαπήσειν, παρηγορήσειν, τιμᾶσειν, καὶ φυλάξειν, ἐν ἰρρώσῳ καὶ ἐν ὑγείᾳ καὶ θέλεις σὺ παραιτῶν τὰς ἄλλας μείναι μόνον με αὐτὴν ἕως ὅπως ζήσετε;

Ὁ δὲ Νυμφίος ἀποκρίνεται τό. Ναί.

Τότε ὁ Ἱερεὺς λέγει πρὸς τὴν γυναῖκα.

Δ. ΘΕΛΕΙΣ ἡ λάβης τούτον τὸν ἄνδρα ὡς γαμβρόν σου, ἵνα ζήσητε ὁμοῦ κατὰ τὴν προσταγὴν τοῦ Θεοῦ εἰς τὴν ἀγίαν κατάστασιν τοῦ γάμου; Θέλεις ἐσὺ τὸν ὑπακούσειν καὶ δουλεύσειν, ἀγαπήσειν, τιμᾶσειν, καὶ φυλάξειν ἐν ἰρρώσῳ καὶ ἐν ὑγείᾳ καὶ θέλεις σὺ παραιτῶν τοὺς ἄλλους μείναι με αὐτὸν μόνον, ἕως ὅπου ζήσετε;

Ἡ δὲ Νύμφη ἀποκρίνεται τό. Ναί.

Τότε ὁ Ἱερεὺς λέγει.

Ποῖος δίδει τὴν γυναῖκα ταύτην ὡς συμβίαν τούτου τοῦ ἀνδρός;

Τότε ἀλλάττουσιν ἀμοιβαίως τὴν πίστιν τῶν τῶν τρόπον τούτον.

Ὁ Λειτουργός, δεξιόμενος τὴν Νύμφην ἀπὸ τῆς χειρὸς τοῦ πατρὸς ἢ τοῦ φίλου τῆς, θέλει κίμειν τὸν Νυμφίον ἵνα λάβῃ μετ' αὐτὴν τὴν δεξιὰν τῆς Νύμφης, καὶ εἶπὲρ λόγον πρὸς λόγον τὰ ὅσα λέγει ὡς ἀκολουθῶς.

caso, la celebrazione sarà differita fin tanto che ne sia la verità provata.

Se non viene allegato alcun' impedimento, allora il Piovano dirà allo Sposo.

VUOI tu questa donna per tua moglie, per viver insieme secondo 'l comandamento di Dio nel santo stato di Matrimonio? Vuoi tu amarla, confortarla, onorarla, e mantenerla, in sanità e malattia? ed abbandonando ogn' altra, attenerli solo a lei, finché ambidue vivete?

Lo Sposo risponderà. La voglio.

Allora il Prete dirà alla Sposa.

N. VUOI tu quest' uomo per tuo marito, per viver insieme secondo 'l comandamento di Dio, nel santo stato di Matrimonio? Vuoi tu ubbidirgli, servirlo, amarlo, onorarlo, e tenerlo, in sanità e malattia, ed abbandonando ogn' altro, attenerli a lui solo, finché ambidue vivete?

La Sposa risponderà. Lo voglio.

Allora il Ministro dirà.

Chi dà questa donna per esser isposata a quest' uomo.

Allora si daranno la fede l' un all' altro in questo modo.

Il Piovano ricevendo la sposa di mano del padre, o di qualche amico, farà che lo sposo con la sua man destra, pigli quella della sposa, e ripeta come, lui come segue.

as the persons to be married do thereby sustain) to prove his allegation; then the solemnization must be deferred, until such time as the truth be tried.

If no impediment be alledged, then shall the Curate say unto the Man,

M. WILT thou have this Woman to thy wedded wife, to live together after God's ordinance in the holy estate of Matrimony? Wilt thou love her, comfort her, honour, and keep her in sickness and in health; and, forsaking all other, keep thee only unto her, so long as ye both shall live?

The Man shall answer, I will.

Then shall the Priest say unto the Woman,

N. WILT thou have this Man to thy wedded husband, to live together after God's ordinance in the holy estate of Matrimony? Wilt thou obey him, and serve him, love, honour, and keep him in sickness and in health; and, forsaking all other, keep thee only unto him, so long as ye both shall live?

The Woman shall answer, I will.

Then shall the Minister say,

Who giveth this Woman to be married to this Man?

Then shall they give their troth to each other in this manner.

The Minister, receiving the Woman at her father's or friend's hands, shall cause the Man with his right hand to take the Woman by her right hand, and to say after him as followeth.

des Schadens, den die zu verheirathenden Personen dadurch leiden, bis er den Grund seiner Einrede bewiesen, hinreichende Sicherheit geleistet hat, so muß die Trauung, bis zu ausgemachter Sache verschoben werden.

Wird aber eine solche Einrede nicht gemacht, so spricht der Prediger zu dem Bräutigam:

M., willst du dieß Weib zu deiner ehelichen Gattin haben, um mit ihr, nach Gottes Ordnung, im heiligen Stande der Ehe zu leben? Willst du sie lieben, sie beglücken, sie ehren, für sie sorgen in Krankheit und Gesundheit, alle andere verlassen und dich zu ihr allein halten, so lange als ihr beyden leben werdet?

Der Bräutigam soll antworten: Ich will.

Dann soll der Prediger zu der Braut sprechen:

N., willst du diesen Mann zu deinem ehelichen Gatten haben, um mit ihm im heiligen Stande der Ehe nach Gottes Ordnung zu leben? Willst du ihm gehorchen, ihm dienen, ihn lieben und ehren, für ihn sorgen in Krankheit und Gesundheit, alle andere verlassen und dich zu ihm allein halten, so lange als ihr beyde leben werdet?

Die Braut soll antworten: Ich will.

Darauf soll der Prediger fragen:

Wer giebt dieß Weib diesem Mann zur Ehe?

Dann sollen sie beyde auf folgende Weise einander Treue geloben:

Der Prediger empfängt die Braut von der Hand ihres Vaters oder Freundes, und läßt den Bräutigam mit seiner rechten Hand die rechte Hand der Braut fassen und ihm nachsprechen, wie folgt:

L'obstacle, il s'engage à déposer la valeur des frais et dépens que ces mariés pourroient faire, ou différer la cérémonie jusqu'à l'entier éclaircissement de la vérité.

S'il n'y a point d'opposition, le ministre s'adressant à l'époux, dira:

M. VEUX-TU avoir cette femme pour ton épouse, et vivre avec elle selon le commandement de Dieu, dans le saint état de mariage? Veux-tu l'aimer, la chérir, l'honorer, la garder en temps de maladie et en temps de santé; et renonçant à toute autre femme, veux-tu t'attacher à elle seule, tant que vous vivrez tous deux?

L'homme répondra: Je le veux.

Puis le prêtre dira à la femme:

N. VEUX-TU avoir cet homme pour ton mari, et vivre avec lui selon le commandement de Dieu, dans le saint état de mariage? Veux-tu lui obéir, le servir, l'aimer, l'honorer, le garder en temps de maladie et en temps de santé; et renonçant à tout autre homme, veux-tu t'attacher à lui seul, tant que vous vivrez tous deux?

Et la femme répondra: Je le veux.

Puis le ministre dira:

Qui est-ce qui donne cette femme en mariage à cet homme?

Puis ils se donneront la foi l'un à l'autre de cette manière:

Le ministre recevant la femme de la main de son père ou d'un ami, indiquera à l'homme de prendre la main droite de la femme avec sa main droite, et lui fera répéter ce qui suit:

N.

QUEREIS vos tomar esta muger por vuestra muger legitima, y vivir con ella conforme á la ordenanza de Dios, en el santo estado del Matrimonio? ¿La amareis, regalaréis, honraris y conservareis en tiempo de enfermedad y de salud, y renunciando á todas las otras, os conservareis para ella sola, mientras los dos viviereis?

El hombre responderá: Quiero.

Después dirá el Cura á la Muger:

N.

¿QUEREIS vos tomar este hombre por vuestro marido y esposo, y vivir con él conforme á la ordenanza de Dios en el santo estado de Matrimonio? ¿Le obedecereis, servireis, amareis, honraris y conservareis, en tiempo de enfermedad, y de salud, y renunciando á todos los otros, os conservareis para el solo, mientras los dos viviereis?

Y la Muger responderá: Quiero.

Entonces el Cura dirá:

¿Quien entrega esta Muger, para que se case con este Hombre?

Y el Ministro recibiendo la Muger de la mano de su Padre, ó de algun amigo, hará que el Hombre la tome de la mano derecha, y así se daran fé el uno al otro, y que repita con él lo que sigue.

ΕΓΩ Μ. λαμβάνω σε Ν. εἰς γαμέτην γυναικά μου, ἔχειν τε καὶ φυλάττειν ἀπὸ τῆς σήμερον ἡμέρας εἰς τὸ λοιπὸν, εἴτε κρείττω εἴτε χείρω, εἴτε πλουσιώτεραν εἴτε πενιέστεραν, ἐν νόσῳ καὶ ὑγείᾳ, φιλεῖν καὶ θάλλειν, μέχρις οὗ ἂν χωρήσῃ ἡμᾶς ὁ θάνατος, κατὰ τὴν ἁγίαν τοῦ Θεοῦ διαταγὴν· καὶ εἰς τοῦτο πίστιν δίδωμί σοι.

Τότε διαλύσουσι τὰς χεῖρας, καὶ ἡ γυνὴ τῇ δεξιᾷ αὐτῆς λαβοῦσα τὸν ἄνδρα τῆς αὐτοῦ δεξιᾶς, ὡσαύτως μετὶ τὸν Λειτουργὸν ἐρεῖ.

ΕΓΩ Ν. λαμβάνω σε Μ. εἰς γαμέτην ἄνδρα μου, ἔχειν τε καὶ φυλάττειν ἀπὸ τῆς σήμερον ἡμέρας εἰς τὸ λοιπὸν, εἴτε κρείττω εἴτε χείρω, εἴτε πλουσιώτερον εἴτε πενιέστερον, ἐν νόσῳ καὶ ὑγείᾳ, φιλεῖν, θάλλειν, καὶ ὑπακούειν, μέχρις οὗ ἂν χωρήσῃ ἡμᾶς ὁ θάνατος, κατὰ τὴν ἁγίαν τοῦ Θεοῦ διαταγὴν· καὶ εἰς τοῦτο πίστιν δίδωμί σοι.

Τότε πάλιν διαλύσουσι τὰς χεῖρας, καὶ ὁ ἄνθρωπος δώσει τῇ γυναίκῃ δακτύλιον, ἐπιτιθεὶς αὐτὸν τῇ βίβλῳ, μετὰ τῶν νομίμων τῷ Ἱερεὶ καὶ Κληρικῷ κατ' ἔθος ὀφειλομένων. Ἱερεὺς δὲ λαβὼν τὸν δακτύλιον, ἀποδώσει τῷ ἄνδρι, τιθέναι ἐπὶ τῷ τετάρτῳ δακτύλῳ τῆς ἀριστερᾶς τῆς γυναίκος. Καὶ ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖ κρατῶν τὸν δακτύλιον, καὶ ὑπὸ τοῦ Ἱερέως συμβιβασθεὶς, ἐρεῖ.

ΤΟΥΤΩ τῷ δακτύλῳ σε γαμῶ, τῷ σώματί μου σε θεραπεύω, καὶ πᾶσι τοῖς ὑπάρχουσί μου ἐνδοιμαί σε· Ἐν ὀνόματι τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν.

ΕΓΩ [M] accipio te [N] in uxorem meam legitimam, ut te ab hoc die et in posterum, seu meliorem seu pejorem, seu ditio-rem seu pauperiorem, habeam et teneam, tam in adversa quam in prospera valetudine, donec mors nos sejunxerit; juxta sanc-tam Dei institutionem: atque, in ejus rei confirmationem, fidem meam tibi adstringo.

¶ Tum sejungunt manus suas; et Femina, dextra sua dextra Viri prehensa, eodem modo Ministrum, verba praeuntem, se-quetur:

ΕΓΩ [M] accipio te [N] in maritum meum legitimum, ut te, ab hoc die in poste-rum, seu meliorem seu pejorem, seu ditio-rem seu pauperiorem, habeam et teneam, tam in adversa quam in prospera valetudi-ne; ut te diligam, foveam, et tibi morigera sim, donec mors nos sejunxerit; juxta sanc-tam Dei institutionem: atque, in ejus rei confirmationem, fidem meam tibi adstringo.

¶ Tum denuo manus sejungunt. Vir autem Femina Annulum dabit, illum ponens super librum una cum eo, quicquid sit, quod Presbytero et Clerico jure pendit debet. Presbyter acceptum Annulum Viro tra-det, ut eum aptet digito annulari manus sinistrae Mulieris, atque Vir, annulum ibi digitis tenens, Ministrum verba praeuntem sequetur, dicens:

ΕΓΩ te, hoc Annulo, connubio legitimo mihi conjungo. Te corpore meo honoro, et bonorum meorum omnium facio parti-cipem, in nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Amen.

ΕΓΩ Δ. λαμβάνω σέ Δ. εἰς συμβίαν μου· να σέ ἔχω καὶ να σέ φυλάττω ἀπὸ τῆς σήμερον καὶ εἰς τὸ ἐρχόμενον, καλλιτερεύουσαν ἢ πιπύ-σαν εἰς τὸ χειρότερον, πλουσιώτεραν ἢ πτω-χότεραν, ἐν ἀρρώστια καὶ ὑγείᾳ, διὰ να σέ ἀγαπῶ, καὶ χαρῶ, ἕως ὁ θάνατος μᾶς χωρήσῃ, κατὰ τὴν ἁγίαν προσταγὴν τοῦ Θεοῦ καὶ διατά-σου δίδω τὴν πίστιν μου.

Τότε, ἀφίσαντες τὰς χεῖράς των, ἡ Νύμφη μετὴν δεξιᾶν τῆς λαμβάνει τὴν δεξιάν τοῦ Νυμφίου, λέγουσα τὰ ὅσα ὁ Λειτουργὸς λέγει·

ΕΓΩ Δ. λαμβάνω σέ Δ. ὡς γαμβρόν μου, να σέ ἔχω καὶ να σέ φυλάττω ἀπὸ τῆς σήμερον καὶ εἰς τὸ ἐρχόμενον, καλλιτερεύουσα, καὶ πίπτοντα εἰς τὸ χειρότερον, πλουσιώτερον, ἢ πτωχότερον, ἐν ἀρρώστια καὶ ὑγείᾳ να σέ ἀγαπῶ, καὶ χαρῶ, καὶ ὑπακούω ἕως ὁ θάνατος μᾶς χαρίσῃ κατὰ τὴν προσταγὴν τοῦ Θεοῦ, καὶ διὰ τοῦτο σοῦ δίδω τὴν πίστιν μου.

Τότε πάλιν ἀφίσαντες τὰς χεῖράς των ὁ Νυμφίος θέλει δώσει τῇ γυναίκῳ τὸ δακτυλίδιον, βάλλοντας αὐτὸ ἐπὶ τὸ βιβλίον μετὰ τὸ συνηθισμένον χάρισμα τοῦ Ἱερέως καὶ τοῦ Κληρικοῦ. Καὶ ὁ Ἱερεὺς λαβὼν τὸ δακτυλί-διον θέλει τὸ δώσειν τοῦ ἀνδρὸς να τὸ βάλλῃ εἰς τὸ τέταρτον δάκτυλον τῆς ζερ-βίας χειρὸς τῆς Νύμφης. Καὶ ὁ Νυμφίος βαστῶν ἐκεῖ τὸ δακτυλίδιον καὶ διδάχθεὶς ὑπὸ τοῦ Ἱερέως, λέγει·

ΜΕ τοῦτο τὸ δακτυλίδιον σέ λαμβάνω εἰς Νύμφην, μετὰ τὸ σῶμά μου σέ θεραπεύω καὶ μετὰ πάντα τὰ ὑπάρχοντά μου σέ προικεύω· εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν.

ΙΟ Ν. prendo te Ν. per mia moglie, per averti e possederti da or'innanzi per miglior o peggior per ricca o povera, in sanità e malattia, per amarti, e carezzarti, finchè la morte ci separi, secondo 'l santo comanda-mento di Dio, e di questo ti do la mia fede.

Allora scioglieranno le mani, e la sposa con la sua man destra pigliando la man destra dello sposo, pronunzierà ancora lei dietro al Piovano.

ΙΟ Ν. prendo te Ν. per mio marito, per averti e possederti da or'innanzi, per miglior o peggior, per ricco o povero, in sanità e malattia, per amarti, carezzarti ed ubbidirti, finchè la morte ci separi, secondo 'l santo comandamento di Dio, e di questo ti do la mia fede.

Dopo questo scioglieranno di nuovo le mani. e lo sposo darà alla sposa un' anello, ponendolo sopra 'l libro, con la solita paga al Piovano ed al chierico, ed il Prete pigliando l'anello lo darà allo sposo acciò che lo metta sopra 'l quarto dito della man manca della sposa. E lo sposo tenendoci l' anello, ed instrutto dal Prete dirà.

CON questo anello io ti sposo, col mio corpo io t'onoro, e di tutti i miei beni mon-dani ti doto, nel Nome del Padre, del Fi-gliuolo, e dello Spirito Santo. Amen.

I M. take thee N. to my wedded wife, to have and to hold from this day forward, for better for worse, for richer for poorer, in sickness and in health, to love and to cherish, till death us do part, according to God's holy ordinance; and thereto I plight thee my troth.

Then shall they loose their hands; and the Woman, with her right hand taking the Man by his right hand shall likewise say after the Minister,

I N. take thee M. to my wedded husband, to have and to hold from this day forward, for better for worse, for richer for poorer, in sickness and in health, to love, cherish, and to obey, till death us do part, according to God's holy ordinance; and thereto I give thee my troth.

Then shall they again loose their hands; and the Man shall give unto the Woman a Ring, laying the same upon the book with the accustomed duty to the Priest and Clerk. And the Priest, taking the Ring, shall deliver it unto the Man, to put it upon the fourth finger of the Woman's left hand. And the Man, holding the Ring there, and taught by the Priest, shall say,

WITH this Ring I thee wed, with my body I thee worship, and with all my worldly goods I thee endow; In the Name of the Father, and of the Son, and of the Holy Ghost. Amen.

Ich M. nehme dich N. zu meiner ehelichen Gattin; ich will dich von diesem Tage an haben und behalten, es möge besser mit dir werden oder schlimmer, du mögest reicher werden oder ärmer, krank seyn oder gesund, ich will dich lieben und pflegen, nach Gottes heiliger Ordnung, bis der Tod uns scheidet. Das verspreche ich dir treulich.

Dann lassen sie ihre Hände los und die Braut faßt mit ihrer rechten Hand die rechte Hand des Bräutigams und spricht gleichfalls dem Prediger nach:

Ich N. nehme dich M. zu meinem ehelichen Gatten; ich will von diesem Tage an dich haben und behalten, es möge besser mit dir werden oder schlimmer, du mögest reicher werden oder ärmer, krank seyn oder gesund, ich will dich lieben und pflegen und dir gehorchen, nach Gottes heiliger Ordnung, bis der Tod uns scheidet. Das verspreche ich dir treulich.

Dann, nachdem sie ihre Hände wieder losgelassen haben, soll der Bräutigam einen Ring für die Braut, zugleich mit der gewöhnlichen Gabe für den Prediger und Küster, auf das Buch legen; der Prediger soll den Ring nehmen und ihn dem Bräutigam übergeben, der ihn der Braut an den vierten Finger ihrer linken Hand steckt und, während er den Ring dasselbst hält, dem Prediger die folgenden Worte nachspricht:

Durch diesen Ring vermähle ich dich mir, mit meinem Leibe ehre ich dich und gebe dir Antheil an allen meinen zeitlichen Gütern, im Namen des Vaters und des Sohnes und des heiligen Geistes. Amen.

JE M. te prends N. pour ma femme et epouse, soit que tu sois meilleure ou pire, plus riche ou plus pauvre, pour t'avoir et garder, dès ce jour et à l'avenir, en maladie et en santé, pour t'aimer et te chérir, selon le saint commandement de Dieu, jusques à ce que la mort nous sépare; et sur cela je te donne ma foi,

Ensuite ils se sépareront les mains; et la femme prenant la main droite de l'homme avec sa main droite, répètera aussi après le ministre:

JE N. te prends M. pour mon mari et époux, soit que tu sois meilleur ou pire, plus riche ou plus pauvre, pour t'avoir et te garder, dès ce jour et à l'avenir, en maladie et en santé, pour t'aimer, te chérir, et t'obéir, selon le saint commandement de Dieu, jusques à ce que la mort nous sépare; et sur cela je te donne ma foi.

Après cela ils se sépareront une seconde fois les mains; et l'homme donnera à la femme un anneau, le mettant sur le livre, avec ce qui revient au ministre et au clerc pour la célébration. Et le ministre prenant l'anneau, le donnera à l'homme pour le mettre au quatrième doigt de la main gauche de la femme: en le mettant, il répètera après le ministre:

JE t'épouse avec cet anneau, je t'honore de mon corps, et je te communique tous mes biens temporels; au nom du Père, et du Fils, et du Saint-Esprit. Amen.

YO N. te recibo á tí N. por mi legítima muger desde hoy en adelante, ora mejore ó empeore tu suerte, seas mas rica ó mas pobre, ora sana, ora enferma, para amarte y cuidarte hasta que la muerte nos separe, segun el orden establecido por Dios; y de hacerlo así te empeño mi palabra y fé.

Entonces apartarán sus manos, y la Muger con su mano derecha tomando al Hombre por su mano derecha, dirá asimismo despues del Ministro,

YO N. te recibo á tí N. por mi legítimo marido desde hoy en adelante, ora mejore ó empeore tu suerte, seas mas rico ó mas pobre, ora sano, ora enfermo, para amarte, cuidarte, y obedecerte hasta que la muerte nos separe; segun el orden establecido por Dios; y de hacerlo así te doy mi palabra y fé.

Despues apartarán sus manos, y el Hombre dará á la Muger un anillo, poniendole sobre el libro, con lo que se debe dar al Presbitero y Sacristan. Y el Presbitero tomando el anillo, le dará al Hombre para que le ponga en el dedo anular en la mano izquierda de la Muger. Y el Hombre dira con el Presbitero,

CON este anillo te desposo, con mi cuerpo te honro, y te hago partícipe de todos mis bienes: En el Nombre del Padre, y del Hijo, y del Espíritu Santo. Amen.

Τότε ἀνδρὸς ἀφένιος τὸν δακτύλιον ἐπὶ τετάρτῃ δακτύλῳ τῆς ἀριστερᾶς τῆς γυναικὸς, ἄμφω γονυπετήσουσι, καὶ ὁ Ἱερεὺς λέξει.

Δεσθῶμεν.

Αἰωνιῆ Θεὸς, ὁ παντὸς τῶν γένους ἀνθρωπίνων κτιστὴς καὶ σωτὴρ, πάσης πνευματικῆς χάριτος δοτὴρ, καὶ αἰωνίου ζωῆς αἴτιος ὢν. Πέμψον τὴν εὐλογίαν σου ἐπὶ τούτους τοὺς δούλους σου, τὸν ἄνδρα τοῦτον καὶ ταύτην τὴν γυναῖκα, οὓς εὐλογούμεν ἐν τῷ Ὁνόματί σου ἵνα καθάπερ ὁ Ἰσαὰκ καὶ ἡ Ῥεβέκκα πιστῶς συνῴκησαν, ὡσαύτως καὶ οὗτοι οἱ δύο ἀσφαλῶς ἐπιτελέσωσι καὶ διαφυλάξωσι τὴν εὐχὴν καὶ συνθήκην ἣν ἀλλήλοις πεποιήνται (ἡς οὗτος ὁ δακτύλος δοθεὶς καὶ ληφθεὶς σύμβολόν ἐστι καὶ ἐνέχυρον) καὶ ἐν τελείᾳ ἀγάπῃ καὶ εἰρήνῃ ὁμοῦ πάντοτε διαμένωσι, καὶ κατὰ τὰ ἐντάλματά σου τὸν βίον διάγῃσι διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Τότε Ἱερεὺς συζεύξει τὰς δεξιὰς αὐτῶν, κ' ἔρεϊ.

Οὓς ὁ Θεὸς συνέζευξεν, ἄνθρωπος μὴ χωριζέτω.

Τότε ὁ Λειτουργὸς ἔρεϊ τῷ λαῷ.

ΕΠΕΙΔΗ Μ. καὶ Ν. ἐν τῷ ἁγίῳ γάμῳ ὡμονόησαν, καὶ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦδε τοῦ ὁμίλου τοῦτο ἑμαρτύρησαν, καὶ ἐπ' αὐτῷ πίστιν ἔδωκαν καὶ ἠγγύησαν, καὶ γε αὐτὸ ἀπέδειξαν διὰ τῶ ὁθναί τε κ' λαβεῖν τὸν δακτύλιον, καὶ διὰ τοῦ συζεύξαι τὰς χεῖρας ἑναγορεύω αὐτοὺς γαμέτην καὶ γαμετὴν, ἐν Ὁνόματι τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν.

¶ *Tum, postquam reliquerit Annulum in digito annulari sinistrae manus Mulieris, ambo genua flectent, et Minister dicet :*

Oremus.

ÆTERNE Deus, Creator et conservator totius generis humani, omnis gratiæ spiritalis largitor, auctor vitæ æternæ! mitte benedictionem tuam super hos famulos tuos, hunc virum et hanc feminam, quibus in tuo nomine benedicimus, ut, sicut Isaac et Rebecca summa fide simul vixerunt, sic isti duo votum a se susceptum certo persolvant, et fœdus inter se initum (cujus symbolum et pignus in annuli istius datione et acceptione habetur) observent; atque in mutuo perfecti amoris ac pacis vinculo perseverent, vitamque ad normam mandatorum tuorum exigant, per Jesum Christum, Dominum nostrum. Amen.

¶ *Tum Presbyter dexteris eorum junget, ac dicet :*

Quos Deus conjunxit, homo ne separet.

¶ *Postea Minister Populum alloquetur.*

QUUM [M] et [N] in sacrum conjugium consenserint, idque in conspectu Dei et coram hoc cœtu contestati sint; atque, in ejus rei confirmationem, fidem mutuam sibi adstrinxerint, idque dato acceptoque annulo, atque manuum conjunctione, palam fecerint; ego eos maritum uxoremque simul esse pronuntio, in nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Amen.

Τότε ὁ Νυμφίος ἀφίσας τὸ δακτυλίδιον εἰς τὸ τέταρτον δακτύλον τῆς ζερβίας χειρὸς τῆς Νύμφης, θέλousι καὶ οἱ δύο γονατίσωσι, καὶ ὁ Λειτουργὸς θέλει εἰπεῖν·

Ἄς παρακαλέσωμεν.

Αἰωνιῆ Θεέ, κτίστα, καὶ σωτὴρα τῶν ἀνθρώπων, δώτῃρα πάσης πνευματικῆς χάριτος καὶ αἰτίας τῆς αἰωνίου ζωῆς· Πέμψαι τὴν εὐλογίαν σου ἐπὶ τοὺς δούλους σου, τὸν ἄνδρα καὶ τὴν γυναῖκα ταύτην, τοὺς ὁποίους εὐλογούμεν εἰς τὸ ὄνομά σου ὅπως καθὼς ὁ Ἰσαὰκ καὶ ἡ Ῥεβέκκα ἔζησαν πιστῶς ὁμοῦ οἷτως ταῦτα τὰ ὑποκείμενα δυνήθωσι να τελεώσωσι βεβαίως, καὶ φυλάξωσι τὸ τάγμα, καὶ τὴν ἀναμεταξύ των γεγεννημένην ὑπόσχεσιν, (τῆς ὁποίας εἶναι σύμβολον καὶ ἐχέγγυον τὸ δοθέν. καὶ δεχθέν δακτυλίδιον) κ' διαμείνωσιν εἰς τέλειαν ἀγάπην, καὶ ὁμόνοιαν, ζῶντες κατὰ τὰς νόμους σου, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Τότε ὁ Λειτουργὸς θέλει ἐνώσειν τὰς δεξιὰς των, λέγων·

Τὸς ὑπὸ τῷ Θεῷ συνεζευγμένους ἄς μὴ χωρίσῃ ἄνθρωπος.

Καὶ τότε ὁ Λειτουργὸς λέγει πρὸς τὸ λαόν·

ΕΠΕΙΔΗ ὁ Δ. καὶ ἡ Δ. ὡμονόησαν εἰς τὸν ἅγιον γάμον, καὶ τὸ ἑμαρτύρησαν ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ καὶ ταύτης τῆς ἐκκλησίας, κ' διατίτοι ἔδωσαν ὡς ἐχέγγυον τὴν πίστιν των, ἀπὸ δειχνόντες αὐτὸ μὲ τὸ δώσιμον καὶ δέξιμον τὸν δακτυλίδιον, καὶ τὴν ἐνωσιν των δεξιῶν των ὁμολογῶ αὐτοὺς ἄνδρα καὶ γυναῖκα εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν.

E poi lo sposo lasciando l'anello sopra'l quarto dito della sinistra della sposa s' inginocchieranno ambedue, ed il Piovano dirà.

Preghiamo.

Ο ΕΤΕΡΝΟ Iddio, creatore e preservatore di tutto 'l genere umano, donatore d' ogni grazia spirituale, autore della vita eterna, manda la tua benedizione sopra quest'uomo e questa donna tuoi servi, i quali benediciamo nel tuo Nome, acciochè siccome Isaac e Rebecca vissero insieme fedelmente, così ancora queste persone osservino il voto patto, fra di loro fatti (de' quali, quest'anello dato e ricevuto, è un segnale e caparra) e che restino per sempre in perfetto amor e concordia insieme, e vivino conforme alle tue leggi, per Gesù Cristo nostro Signore Amen.

E poi il Prete congiugnerà le loro destre insieme e dirà.

Quegli ch' Iddio ha congiunti, niuno gli separi.

Dopo questo, il Prete dirà al popolo.

CONCIOSIACOSACHE N. e N. hanno acconsentito insieme in santo Matrimonio e l'hanno accettato in presenza di Dio e di questa raunanza, ed a quel fine hanno data la fede l'un all' altro, e l'hanno dichiarato col dare e ricevere d'un anello, ed il giugnere delle mani, io pronunzio che sono marito e moglie, nel Nome del Padre, del Figliuolo, e dello Spirito Santo. Amen.

Then the Man leaving the Ring upon the fourth finger of the Woman's left hand, they shall both kneel down; and the Minister shall say,

Let us pray.

O ETERNAL God, Creator and Preserver of all mankind, Giver of all spiritual grace, the Author of everlasting life; Send thy blessing upon these thy servants, this man and this woman, whom we bless in thy Name; that, as Isaac and Rebecca lived faithfully together, so these persons may surely perform and keep the vow and covenant betwixt them made, (whereof this Ring given and received is a token and pledge,) and may ever remain in perfect love and peace together, and live according to thy laws; through Jesus Christ our Lord. Amen.

Then shall the Priest join their right hands together, and say,

Those whom God hath joined together let no man put asunder.

Then shall the Minister speak unto the people.

FORASMUCH as M. and N. have consented together in holy wedlock, and have witnessed the same before God and this company, and thereto have given and pledged their troth either to other, and have declared the same by giving and receiving of a Ring, and by joining of hands; I pronounce that they be Man and Wife together, In the Name of the Father, and of the Son, and of the Holy Ghost. Amen.

Der Bräutigam läßt nun den Ring auf dem vierten Finger der linken Hand der Braut stehen, beede knien nieder und der Prediger spricht:

Laßt uns beten:

Ewiger Gott, Schöpfer und Erhalter aller Menschen, Geber aller geistigen Gnade, Urheber des ewigen Lebens! Sende deinen Segen auf diesen deinen Knecht und auf diese deine Magd, auf diesen Mann und diese Frau, die wir in deinem Namen segnen; daß, so wie einst Isaac und Rebecca treu mit einander lebten, auch diese Personen ihre Gegenseitige Gelübde und ihren Bund, wovon dieser gegebene und angenommene Ring ein Zeichen und Unterpfand ist, treulich erfüllen und halten, stets in vollkommener Liebe und im Frieden vereinigt bleiben und nach deinen Gesetzen zusammen leben mögen, durch Jesum Christum, unsern Herrn. Amen.

Dann soll der Prediger ihre beeden rechten Hände zusammen fügen und dabei sprechen:

Die, welche Gott zusammen gefügt hat, soll kein Mensch scheiden:

Dann soll der Prediger die Versammlung also anreden:

Wachdem M. und N. zum heiligen Ehestande sich mit einander verbunden, dasselbe auch vor Gott und dieser Versammlung bezeugt, sich gegenseitige Treue gelobt und sich dazu durch den gegebenen und angenommenen Ring und durch Zusammenfügung ihrer Hände verpflichtet haben: so erkläre ich sie hiemit für vereint als Mann und Weib, im Namen des Vaters, und des Sohnes und des heiligen Geistes. Amen.

Alors l'homme laissant à la femme l'anneau au quatrième doigt de la main gauche, ils se mettront tous les deux à genoux, et le ministre dira:

DIEU éternel, créateur et conservateur du genre-humain, auteur de toute grâce spirituelle, et qui donnes la vie éternelle; répands ta bénédiction sur cet homme et sur cette femme, ton serviteur et ta servante, que nous bénissons en ton nom; afin que comme Isaac et Rebecca reçurent fidèlement ensemble, ces personnes aussi puissent avec fidélité accomplir les vœux et les promesses qu'elles se sont faits l'une à l'autre, (dont cet anneau réciproquement donné et reçu est l'arrhe et le gage;) et qu'ainsi elles demeurent toujours dans une paix et dans une amitié parfaites l'une avec l'autre, vivant selon tes saints commandemens, par Jésus-Christ notre Seigneur. Amen.

Ici le prêtre leur joignant les deux mains droites, dira:

Ceux que Dieu a conjoints, que l'homme ne les sépare point.

Puis il parlera ainsi au peuple:

PUISQUE M. et N. sont d'accord de leur saint mariage, qu'ils l'ont témoigné devant Dieu et devant cette assemblée, que pour cet effet ils ont donné et engagé leur foi l'un à l'autre, et qu'ils l'ont déclaré en donnant et en recevant un anneau, et par la jonction de leurs mains; je déclare qu'ils sont mari et femme, au nom du Père, et du Fils, et du Saint-Esprit. Amen.

Y el Hombre dexandole à la Muger el anillo en el dedo anular de la mano izquierda, ambos se pondran de rodillas, y el Ministro dirá:

Oremos.

DIOS eterno, criador y conservador del genero humano, dador de toda gracia espiritual, autor de la vida eterna: envia tu bendicion sobre este hombre y esta muger tus siervos á quienes bendecimos en tu Nombre; afin que como Isaac y Rebecca vivieron lealmente juntos, así estos cumplan y guarden constantemente los votos y promesas, que se han hecho el uno al otro (de lo qual este anillo reciprocamente dado, y recibido es arras y prenda) y que continuen siempre en paz y dileccion, viviendo conforme á tus santos mandamientos mediante Jesu Christo nuestro Señor. Amen.

Entonces el Presbitero juntandoles las manos, dirá,

A los que Dios ha unido, hombre ninguno los separe.

Despues el Presbitero dirá al Pueblo,

PORQUANTO N. y N. consienten en su santo matrimonio, y lo han testificado delante de Dios, y de esta congregacion, y para este fin han dado y empeñado su fe y palabra el uno al otro, y lo han declarado tambien, así por la conjuncion de las manos, como por la donacion y recepcion de un anillo; Yo los declaro marido y muger, En el Nombre del Padre, y del Hijo, y del Espiritu Santo. Amen.

Καὶ Λειτουργὸς ταύτην τὴν εὐλογίαν προσθήσει.

ΘΕΟΣ ὁ Πατήρ, Θεὸς ὁ Υἱός, Θεὸς τὸ ἅγιον Πνεῦμα, εὐλογῆσαι, σώσαι, καὶ φυλάξαι ὑμᾶς· οἰκτιρμόνως ἐπιβλέψαι ὑμᾶς ὁ Κύριος, καὶ οὕτω πάσης πνευματικῆς εὐλογίας καὶ χάριτος πληρῶσαι ὑμᾶς, ὅπως ἐν τῷ παρόντι βίω οὕτω συνοικῆτε, ἵνα ἐν αἰῶνι τῷ μέλλοντι ζωὴν αἰώνιον ἔχητε. Ἀμήν.

Τότε ὁ Λειτουργός, ἢ οἱ Κληρικοὶ εἰς τὴν Κυριακὴν τράπεζαν παρόντες, τὸν ἑξῆς Ψαλμὸν λέξουσιν, ἢ ᾄδουσιν.

ΜΑΚΑΡΙΟΙ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, κ. τ. λ.

Δόξα Πατρί, } κ. τ. λ.
Ὡς ἦν ἐν ἀρχῇ.

Ἡ Ψαλμὸν ἑξ'.

Ο ΘΕΟΣ οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, κ. τ. λ.

Δόξα Πατρί, } κ. τ. λ.
Ὡς ἦν ἐν ἀρχῇ.

Μετά τὸν Ψαλμὸν, ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς ἔμπροσθεν τῆς Κυριακῆς Τραπέζης γονυπετῶντων, ὁ Ἱερεὺς ἐπὶ τῇ Τραπέζῃ ἐστὼς, καὶ στραφεὶς πρὸς αὐτοὺς, εἰπεί·

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀπόκρισις. Χριστέ, ἐλέησον.

Λειτουργός. Κύριε, ἐλέησον.

ΠΑΤΕΡ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, κ. τ. λ.

Λεῖτ. Σῶσον, Κύριε, τὸν δοῦλόν σου, καὶ τὴν παιδίσκη σου.

Ἀπό. Τοὺς ἐλπίσαντας ἐπὶ σοί.

Λεῖτ. Ἐξαποστείλαις αὐτοῖς βοήθειαν ἐκ τοῦ ἁγίου τόπου σου.

Ἀπό. Καὶ αὐτῶν ἀεὶ ὑπερασπίσαις.

¶ *Addet etiam Minister hanc benedictionem.*

DEUS Pater, Deus Filius, Deus Spiritus Sanctus, vobis benedicat, vosque tueatur ac protegat. Dominus suo favore vos clementer respiciat; atque ita vos omni benedictione spiritali ac gratia repleat, ut in hoc sæculo sic vivatis, ut in futuro vitam æternam consequamini. Amen.

¶ *Tum Minister, aut Clerici, ad mensam Domini accedentes, sequentem Psalmum dicent aut cantabunt.*

Psalm. cxxviii.

BEATI omnes qui timent Dominum, &c.

Gloria Patri, et Filio, &c.

Aut hunc Psalmum.

Psalm. lxxvii.

DEUS misereatur et benedicat nobis, &c.

Gloria Patri, et Filio, &c.

¶ *Finito hoc Psalmo, et in genua provolutis Viro et Femina ante mensam Domini, ad mensam stans Presbyter, et ad eos conversus, dicet:*

Kyrie, eleeson.

Responsum. Christe, eleeson.

Minister. Kyrie, eleeson.

PATER noster, qui es in cælis, &c.

Minister. Domine, salvos fac famulum tuum et ancillam tuam.

Responsum. Qui sperant in te.

Minister. Mitte eis, Domine, auxilium de sancto.

Responsum. Et eos semper protege.

“Υστέρα προσθέτει ταύτην τὴν εὐλογίαν”

Ο ΘΕΟΣ ὁ Πατήρ, ὁ Θεὸς ὁ Υἱός, ὁ Θεὸς τὸ ἅγιον Πνεῦμα, ἃς εὐλογῆσαι ἃς σώσαι καὶ ἃς φυλάξαι· ὁ Κύριος ἃς ἐπιβλέψαι οἰκτιρμόνως ἐπὶ σᾶς, καὶ ἃς σᾶς γεμίσει τοιοῦτοτρόπως μετὰ πάσης πνευματικῆς εὐλογίας καὶ χάριτος, ὥστε εἰς τὴν παρούσαν ζωὴν ζῶντες συμφέροντες εἰς τὸν μέλλοντα αἰῶνα ἀποκτήσῃτε ζωὴν αἰώνιον. Ἀμήν.

Τότε ὁ Λειτουργός, ἢ οἱ Κληρικοὶ πλησιάζαντες τὴν ἁγίαν τράπεζαν διαβάζουσιν ἢ ψάλλουσιν τὸν ἀκόλουθον Ψαλμὸν.

Ψαλ. ρκη'.

ΜΑΚΑΡΙΟΙ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, κ. τ. λ.

Δόξα Πατρί, } κ. τ. λ.
Καθὼς εἰς τὴν ἀρχήν,

Ἡ τὸν Ψαλμὸν ἑξ'.

Ω ΘΕΕ, ἐλέησον, καὶ εὐλόγησον ἡμᾶς, κ. τ. λ.

Δόξα Πατρί, } κ. τ. λ.
Καθὼς εἰς τὴν ἀρχήν,

Μετά τὸν Ψαλμὸν, ἔμπροσθεν τῆς ἁγίας τραπέζης γονατίσαντες, ὁ ἀνδρὶς καὶ ἡ γυναῖκα, ὁ Ἱερεὺς ὀρθὸς πρὸς τὴν τράπεζαν καὶ στραφεὶς πρὸς αὐτοὺς, λέγει·

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀπόκρισις. Χριστέ, ἐλέησον.

Λειτουργός. Κύριε, ἐλέησον.

ΠΑΤΕΡ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, κ. τ. λ.

Λεῖτ. Σῶσον, Κύριε, τὸν δοῦλόν σου, καὶ τὴν δοῦλὴν σου.

Ἀπό. Τοὺς ἐλπίσαντας ἐπὶ σέ.

Λεῖτ. Πέμψον εἰς αὐτοὺς τὴν βοήθειαν ἐκ τοῦ ἁγίου τόπου σου.

Ἀπό. Καὶ ὑπεράσπισον αὐτοὺς διὰ πάντα.

Ed il Piovano aggiugnerà questa benedizione.

IDDIO Padre, Iddio Figliuolo, ed Iddio lo Spirito Santo, vi benedica preservi, e guardi; Il Signore vi risguardi con gli occhi della sua misericordia, e così vi riempia di benedizione e grazia spirituale, che possiate viver in tal modo in questa vita, che nel secolo avvenire abbiate la vita eterna. Amen.

E poi, il Piovano, ovvero i chierici, andando alla sacra mensa reciterà o canterà il Salmo seguente.

Beati omnes. Salmo 128.

BEATO chiunque teme il Signore, &c.

Gloria sia al Padre ed al Figliuolo, &c.

Come era nel principio, è adesso, &c.

Overo questo Salmo 67.

IDDIO abbi mercé di noi, e ci benedica; &c.

Gloria sia al Padre, ed al Figliuolo, &c.

Come era nel principio, è adesso, &c.

Finito il Salmo, e lo sposo, e la sposa inginocchiatisi, alla sacra mensa, il prete stando alla mensa, e voltandosi verso loro, dirà.

Signore abbi pietà di noi.

Risposta. Cristo abbi pietà di noi.

Piovano. Signore abbi pietà di noi.

PADRE nostro che sei ne' cieli; &c.

Piovano. O Signore, salva il tuo servitore, e la tua servente;

Risposta. I quali pongono la lor confidenza in Te.

Piovano. O Signore, manda loro aiuto dal tuo luogo santo.

Risposta. E difendigli sempremai.

And the Minister shall add this Blessing.

GOD the Father, God the Son, God the Holy Ghost, bless, preserve, and keep you; the Lord mercifully with his favour look upon you; and so fill you with all spiritual benediction and grace, that ye may so live together in this life, that in the world to come ye may have life everlasting. *Amen.*

Then the Minister or Clerks, going to the Lord's Table, shall say or sing this Psalm following.

Beati omnes. Psalm cxxviii.
BLESSED are all they that fear the Lord:
&c.

Glory be to the Father, and to the Son, &c.
As it was in the beginning, is now, &c.

Or this Psalm.

Deus misereatur. Psalm lxvii.
GOD be merciful unto us, and bless us:
&c.

Glory be to the Father, and to the Son, &c.
As it was in the beginning, is now, &c.

The Psalm ended, and the Man and the Woman kneeling before the Lord's Table, the Priest standing at the Table, and turning his face towards them, shall say,

Lord, have mercy upon us.

Answer. Christ, have mercy upon us.

Minister. Lord, have mercy upon us.

OUR Father, which art in heaven, &c.

Minister. O Lord, save thy servant, and thy handmaid;

Answer. Who put their trust in thee.

Und der Prediger soll diesen Segenswunsch hinzufügen:

Gott der Vater, Gott der Sohn, Gott der heilige Geist segne, erhalte und beschütze euch; der Herr sehe barmherzig und gütig auf euch herab und erfülle euch mit allerley geistlichem Segen und mit Gnade, daß ihr in dieser Welt so mit einander leben möget, um in der zukünftigen das ewige Leben zu erlangen. *Amen.*

Dann sollen der Prediger oder die Kirchendiener zum Tische des Herrn treten und den folgenden Psalm lesen oder singen:

Psalm 128. *Beati omnes.*

Wohl dem, der den Herrn fürchtet, u. s. w.

Ehre sey dem Vater, u. s. w.

Wie es im Anfange war, u. s. w.

Oder diesen Psalm:

Psalm 67. *Deus misereatur.*

Gott sey uns gnädig, und segne uns; u. s. w.

Ehre sey dem Vater, u. s. w.

Wie es im Anfange war, u. s. w.

Nachdem der Psalm geendigt ist, soll das neu vermählte Paar vor dem Tische des Herrn niederknien, der Prediger aber vor demselben stehend und mit dem Gesicht zu ihnen gewandt, soll sprechen.

Herr, erbarme dich unser.

A n t w. Christe, erbarme dich unser.

R e d. Herr erbarme dich unser.

Unser Vater, der du bist u. s. w.

P r e d. O Herr, behüte deinen Knecht, und deine Magd.

A n t w. Die auf dich ihr Vertrauen setzen.

Le ministre ajoutera cette bénédiction:

DIEU le Père, Dieu le Fils, Dieu le Saint-Esprit, vous bénisse, vous garde, et vous conserve; le Seigneur vous regarde favorablement en sa miséricorde; et vous remplit tellement de ses grâces et de ses bénédictions spirituelles, que vous puissiez vivre ensemble dans cette vie, de telle manière que dans le siècle à venir vous obtenez la vie éternelle. *Amen.*

Alors le ministre ou les clercs s'approcheront de la table du Seigneur, et diront ou chanteront le pseaume suivant:

Pseaume cxxviii.

BIENHEUREUX est quiconque craint l'Eternel, &c.

Gloire soit au Père, &c.

Comme il étoit au commencement, &c.

Ou ce pseaume. *Pseaume lxvii.*

DIEU aie pitié de nous, et nous bénisse, &c.

Gloire soit au Père, &c.

Comme il étoit au commencement, &c.

Le pseaume fini, l'homme et la femme étant à genoux devant la table du Seigneur, le ministre se levant debout et se tournant vers eux, dira:

Seigneur, aie pitié de nous.

Réponse. Christ, aie pitié de nous.

Ministre. Seigneur, aie pitié de nous.

NOTRE Père, qui es au cieus: &c.

Ministre. O Seigneur, sauve ton serviteur et ta servante;

Réponse. Qui mettent leur espérance en toi.

Y el Ministro añadirá está Bendición,

DIOS el Padre, Dios el Hijo, y Dios el Espíritu Santo, os bendiga, conserve, y guarde; el Señor por su misericordia vuelva á vosotros los ojos de su favor, y os llene de tal manera de sus gracias y bendiciones espirituales, que despues de haber vivido en este mundo juntos en su temor, podais al fin gozar en el otro de la vida eterna. *Amen.*

Despues el Ministro, ó Clerigos, yendo á la Mesa del Señor, dirán ó cantarán este Psalm siguiente.

Beati omnes. Psalm 128.

BIENAVENTURADO es todo aquel, &c.

Gloria sea al Padre, al Hijo, &c.

Como era al principio, es así ahora, &c.

O este Psalm 67.

DIOS haya misericordia de nosotros, &c.

Gloria sea al Padre, y al Hijo, &c.

Como era al principio, es así ahora, &c.

Acabado el Psalm, el Hombre y la Muger hincados de rodillas delante de la Mesa del Señor, estando en pie el Presbitero junto á la Mesa, y volviéndose hacia ellos, dirá,

Señor, apiadate de nosotros.

Resp. Christe, apiadate de nosotros.

Minist. Señor, apiadate de nosotros.

PADRE nuestro, que estás en los cielos; &c.

Minist. O Señor, salva tu siervo, y sierva;

Resp. Que ponen en tí su esperanza.

Λεϊτ. Γίνου αὐτοῖς πύργος τῆς ἰσχύος.
Ἀπό. Ἀπὸ προσώπου τοῦ ἐχθροῦ αὐτῶν.

Λεϊτ. Κύριε, εἰσάκκσον τῆς προσευχῆς
ἡμῶν.

Ἀπό. Καὶ ἡ κραυγὴ ἡμῶν πρὸς σε ἐλθέτω.

Λειτουργός.

Ὁ Θεὸς τῷ Ἀβραάμ, Θεὸς τῷ Ἰσαὰκ, Θεὸς τῷ Ἰακώβ, εὐλόγησον τούτους τοὺς δούλους σου, καὶ τὸ τῆς αἰωνίου ζωῆς σπέρμα ἐν ταῖς αὐτῶν καρδίαις σπείρον, ἵνα ὅ, τι περ οἶν ἐξ ἁγίου τοῦ λόγου σου χρησιμῶς μάθοιεν ἂν, τῷ ἔργῳ ἀποτελῶσιν· Ἐλεημόνως ἐπ' αὐτὰς ἐπιβλέψον, Κύριε, ἐκ τῶν οὐρανῶν, καὶ εὐλόγησον αὐτοὺς· Καὶ ὡς τὴν εὐλογίαν σου ἐπὶ τὸν Ἀβραάμ, καὶ τὴν Σάρραν εἰς μεγάλην αὐτῶν πυραμυθίαν ἐπέμψας· οὕτω καὶ ἐπὶ τούτους τοὺς δούλους σου τὴν εὐλογίαν σου πέμψαι ἀξιώσας, ἵνα τῷ θελήματι σου ὑπακούοντες, καὶ τῷ ὑπερασπισμῷ σου ἀσφαλισθέντες, ἐν τῇ ἀγάπῃ σου μέχρι τέλους τοῦ βίου διαμείνωσι, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἡ ἐξῆς Ἑυχὴ παραλειφθήσεται ὁπότεν ἡ γυνὴ παρηβηκυῖα ᾗ, καὶ μηκέτι εὐχρηστος εἰς τὴν τεκνογονίαν.

ΚΥΡΙΕ πολὺσπλαγχνε, καὶ Πάτερ οὐράνιε, οὐ εὐμενεστάτῳ ᾧρωημιτι ἀξάνεται τὸ ἀνθρώπων γένος· Βοήθησον δεόμεθα σου τοῖς συζύγοις τούτοις διὰ τῆς εὐλογίας σου, ἵνα γόνιμοι ὡς οἱ ἄμφω τῇ παιδοποιίᾳ, καὶ γε τοσοῦτον χρόνον ἐν τῇ εὐσεβεῖ ἀγάπῃ καὶ σεμνότητι συμβιώσιν, ὥστε ἰδεῖν τὰ τέκνα αὐτῶν Χριστιανικῶς καὶ ἐναρέτως ἐκτρέφομένα, πρὸς τὴν αἴνεσιν καὶ δόξαν σου, δι' Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Minister. Esto eis, Domine, turris fortitudinis.

Responsum. A facie inimici.

Minister. Domine, exaudi orationem nostram.

Responsum. Et clamor noster ad te perveniat.

Minister.

DEUS Abraham, Deus Isaac, Deus Jacob! benedic his famulis tuis; et semina semen vitæ æternæ in mentibus eorum; ut, quicquid in verbo tuo utiliter didicerint, illud opere compleant. Eos, Domine, clementer de cælis respice, et benedic ipsis. Et, quemadmodum misisti benedictionem tuam super Abraham et Saram ad eorum ingentem consolationem; ita mittere digneris tuam benedictionem super hos famulos tuos, ut, voluntati tuæ obsequentes, et semper sub protectione tua tuti, in amore tuo permanent usque ad extremum vite terminum; per Dominum nostrum, Jesum Christum. Amen.

¶ Sequens oratio omittetur, ubi Femina jam effeta videtur.

MISERICORS Domine, ac Pater cælestis! cujus benigno munere genus humanum propagatur; hos famulos tuos (quæsumus) benedictione tua prosequere, ut liberorum procreatione sint fecundi; et tandiu in sancto suo mutuo amore et vitæ honestate perseverent, donec liberos suos viderint in Christiana pietate ac virtute educatos, ad laudem et gloriam tuam, per Jesum Christum, Dominum nostrum. Amen.

Λεϊτ. Γίνου εἰς αὐτοὺς πύργος ὑνάνιμωσ.

Ἀπό. Ἀπὸ ἐμπροσθεν τοῦ ἐχθροῦ των.

Λεϊτ. Κύριε, εἰσάκκσον τὴν προσευχὴν μας.

Ἀπό. Καὶ ἡ κραυγὴ μας ὡς ἐλθῇ πρὸς σε.

Λειτουργός.

ΘΕΕ τοῦ Ἀβραάμ, Θεὸ τοῦ Ἰσαὰκ, Θεὸ τοῦ Ἰακώβ, εὐλόγησον τῖτους τοὺς δούλους σου, καὶ σπείρον εἰς τὰς καρδίας των τὸ σπέρμα τῆς αἰωνίου ζωῆς, ὥστε ὅ, τι καὶ ἂν μάθωσι χρησίμως εἰς τὸν ἄγιόν σου λόγον, τὸ ἀποτελέσωσι μὲ τὰ ἔργα. Ἐπιβλέψον, Κύριε, ἐλεημόνως ἐπ' αὐτοὺς, ἀπὸ τὸν οὐρανόν, καὶ εὐλόγησον αὐτοὺς. Καὶ καθὼς ἐπέμψας τὴν εὐλογίαν σου διὰ τὴν τοῦ Ἀβραάμ καὶ τῆς Σάρρας μεγάλην παρηγορίαν· οὕτως καὶ ἐπάνω τούτων τῶν δούλων σου κατεδεξοῦ καὶ πέμψης τὴν εὐλογίαν σου, ὅπως ὑπακούοντες τὸ θελήματά σου, καὶ ὄντες πάντοτε διαφυλαγμένοι ὑπὸ τὴν ὑπερίσπισίν σου, μείνωσιν εἰς τὴν ἀγάπην σου ἕως τὸ τέλος τῆς ζωῆς των διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἡ ἀκόλουθος προσευχὴ θέλει παραλειφθεῖν, ὅταν ἡ γυναῖκα διὰ τὴν ἡλικίαν της εὐρεθῇ ἔξω ἐλπίδος ἵνα τεκνογονήσῃ.

ΠΟΛΥΕΥΣΠΛΑΓΧΝΕ Κύριε, καὶ Πατέρα οὐράνιε, διὰ τὸ ὅποιον τὸ χαρίσματον δώρον αὐάνει, καὶ τὸ ἀνθρώπινον γένος· σὲ παρακαλοῦμεν, βοήθησον μὲ τὴν εὐλογίαν σου ταῦτα τὰ δῶα ὑποκείμενα, ὅπως καὶ τὰ δῶα εὐτυχήσωσιν εἰς τὴν παιδοποιίαν, καὶ ἔτι, ὅπως ᾤσωνται τοσοῦτον χρόνον εἰς εὐσεβῆ ἀγάπην καὶ σεμνότητι ζωῆς, ὥστε ἵνα ὀδωσι τὰ τέκνα των χριστιανικῶς καὶ ἐναρέτως ἀναθρεμμένα εἰς τιμὴν καὶ ἐπαινόν σου· διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Piovano. Sii loro una torre di fortezza.

Risposta. Contro la faccia del lor nimico.

Piovano. O Signore esaudisci la nostra Orazione.

Risposta. E che l' nostro grido pervenga infino a l'è.

Piovano.

O DIO d'Abraham, Dio d' Isaac, e Dio di Jacob, benedici questi tuoi servi, e semina il seme di vita eterna nei cuori loro, acciò che tutto ciò ch' impareranno umilmente dalla tua santa Parola, sia da loro ben adempiuto. Guarda sopra di loro o Signore, dal cielo, gl' occhi della tua misericordia, e benedici gli. E siccome tu mandasti già la tua benedizione sopra Abraham e Sara, alla lor gran consolazione: piacciati similmente mandar la tua benedizione a questi tuoi servi, acciò che ubbidendo alla tua volontà, ed essendo sempre sicuri sotto la tua protezione, dimorino nel tuo amore fin' al fine delle vite loro, per Gesù Cristo nostro Signore. Amen.

La Preghiera seguente sarà tralasciata, dove la donna avrà passata l'età di aver figliuoli.

SIGNORE misericordioso e Padre celeste, per il cui dono e grazia il genere umano è moltiplicato, noi ti preghiamo d' assistere con la tua benedizione queste due persone, acciò che siano non solo fertili nella procreazione di figliuoli, ma anco vivano tanto insieme in pio amore ed onestà, che possano vedere i loro figliuoli allevati cristianamente e virtuosamente, all' onore e gloria del tuo Nome, per Gesù Cristo, nostro Signore. Amen.

Minister. O Lord, send them help from thy holy place;

Answer. And evermore defend them.

Minister. Be unto them a tower of strength,

Answer. From the face of their enemy.

Minister. O Lord, hear our prayer.

Answer. And let our cry come unto thee.

Minister.

O GOD of Abraham, God of Isaac, God of Jacob, bless these thy servants, and sow the seed of eternal life in their hearts; that whatsoever in thy holy Word they shall profitably learn, they may in deed fulfil the same. Look, O Lord, mercifully upon them from heaven, and bless them. And as thou didst send thy blessing upon Abraham and Sarah, to their great comfort, so vouchsafe to send thy blessing upon these thy servants; that they, obeying thy will and alway being in safety under thy protection, may abide in thy love unto their lives' end; through Jesus Christ our Lord. *Amen.*

This Prayer next following shall be omitted, where the Woman is past child-bearing.

O MERCIFUL Lord, and heavenly Father, by whose gracious gift mankind is increased; We beseech thee, assist with thy blessing these two persons, that they may both be fruitful in procreation of children, and also live together so long in godly love and honesty, that they may see their children christianly and virtuously brought up, to thy praise and honour; through Jesus Christ our Lord. *Amen.*

Pred. O Herr, sende du ihnen Hülfe von deinem heiligen Tempel.

Antw. Und beschütze sie immer und ewiglich.

Pred. Sey du ihnen eine feste Burg.

Antw. Gegen ihre Feinde.

Pred. O Herr, höre unser Gebet.

Antw. Und laß unser Glauben vor dich kommen.

Pred. O Gott Abrahams, Gott Isaacs und Gott Jacobs, segne diesen deinen Knecht und biesse deine Magd, und säe den Saamen des ewigen Lebens in ihre Herzen, daß sie Alles, was sie aus deinem heiligen Worte zu ihrem Nutzen lernen, auch durch die That erfüllen mögen. O Herr, blide gnädig vom Himmel auf sie nieder und segne sie. Und wie du auf Abraham und Sara, zu ihrem großen Troste, deinen Segen sandtest, so würdige auch diese beiden deines Segens, damit sie deinem Willen gehorchen, unter deinem Schutze sicher wohnen und bis zum Ende ihres Lebens in deiner Liebe bleiben, durch Jesum Christum, unsern Herrn. *Amen.*

Das folgende Gebet soll nicht gesprochen werden, wenn die Braut in dem Alter ist, wo sie nicht mehr hoffen darf, Mutter zu werden.

O barmherziger Gott, himmlischer Vater, durch dessen gnädige Vorsehung das menschliche Geschlecht vermehrt wird! Wir bitten dich, verleihe deinen Segen diesen beiden Personen; laß ihre Ehe fruchtbar seyn; laß sie in gottseliger Liebe und Ehrbarkeit so lange zusammen leben, daß sie ihre Kinder christlich und tugendhaft auferziehen mögen, zu deinem Preise und zu deiner Ehre, durch Jesum Christum, unsern Herrn. *Amen.*

Ministre. O Seigneur, envoie-leur ton secours de ton saint lieu;

Réponse. Et les maintiens à toujours.

Ministre. Sois-leur une tour et une forteresse.

Réponse. Au-devant de leurs ennemis.

Ministre. Eternel, écoute notre requête;

Réponse. Et que notre cri parvienne jusques à toi.

O DIEU d'Abraham, Dieu d'Isaac, Dieu de Jacob, bénis ton serviteur et ta servante ici présents, et mets le principe de la vie éternelle dans leurs cœurs; afin que tout ce qu'ils apprendront de ta sainte parole pour leur utilité, ils le mettent en effet. Regarde-les du ciel, Seigneur, en ta miséricorde, et les bénis. Et comme tu donnas autrefois la bénédiction à Abraham et à Sara, à leur grande consolation; veuilles aussi étendre ta bénédiction sur ton serviteur et sur ta servante; afin qu'obéissant à ta volonté, ils soient toujours assurés de ta protection, et qu'ils persévèrent toute leur vie dans ton amour, par Jésus-Christ notre Seigneur. *Amen.*

La prière suivante sera omise, quand la femme sera hors d'âge d'avoir des enfans.

O SEIGNEUR miséricordieux et Père céleste, qui fais par ta grâce que le genre humain croît et multiplie; nous te supplions de vouloir bénir ces deux personnes d'une heureuse lignée, et de leur faire la grâce de vivre si long-temps dans une sainte amitié et pureté l'une avec l'autre, qu'elles puissent voir leurs enfans élevés dans la piété chrétienne et dans la vertu, à la gloire de ton saint nom, par Jésus-Christ notre Seigneur. *Amen.*

Minist. O Señor, enviales socorro de tu Santuario.

Resp. Y amparalos para siempre.

Minist. Sé su torre y fortaleza,

Resp. Delante de sus enemigos.

Minist. O Señor, oye nuestro ruego.

Resp. Y llegue á ti nuestro clamor.

Minist.

O DIOS de Abraham, Dios de Isaac, Dios de Jacob, bendice á estos tus siervos, y siembra la simiente de vida eterna en sus corazones, para que lo que aprenderán de tu santa Palabra para su utilidad, lo pongan por obra. Miralos desde tu trono celestial, Señor, en tu misericordia, y bendícelos. Y como diste en otro tiempo tu bendición á Abraham y Sara, para su gran consuelo; plegate extender de tal modo tu bendición á estos tus siervos, que obedeciendo tu voluntad, y viviendo seguros baxo tu protección, continúen toda su vida en tu favor y gracia, mediante Jesu Christo nuestro Señor. *Amen.*

No se dirá esta Oracion siguiente, quando la Muger fuere mui entrada en años.

O SEÑOR misericordioso, y Padre celestial, que haces por tu gracia que el genero humano crezca y multiplique; suplicamoste te sirvas favorecer á estas dos personas con la bendicion de fertilidad en la procreacion de hijos. Y concedeles que vivan juntos tantos años en honestidad y amor puro, que vean á sus hijos educados cristiana y virtuosamente para tu honra y gloria, mediante Jesu Christo nuestro Señor. *Amen.*

Ο ΘΕΟΣ ὁ ἐξ οὐδενός, τῇ ἰσχυρί δυνάμει σου, ποιήσας τὸ πᾶν, ὁ καὶ (τῶν ἄλλων προευντρεπισθέντων) διατίξας ἐκ τοῦ ἀνδρός (κατὰ τὴν εἰκόνα καὶ ὁμοιωμὰ σου κτισθέντος) ἀρχὴν τῆς γενέσεως αὐτῆς λαβεῖν τὴν γυναῖκα ὅς καὶ συνδυάσας αὐτοὺς, ἐδίδαξας μηρόποτε ἔξου χωρίζειν αὐτοὺς οὐδ σὶ διὰ τῆ γάμου εἰς ἐν ἐποίησας Θεός, ὁ τὴν γαμικὴν τίξιν εἰς ἐξάρετον ἔτω μυστήριον καθιερώσας, ὥστε ἐν αὐτῷ δηλονότι τὸν πνευματικὸν γάμον, καὶ τὴν ἐνότητά τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς Ἐκκλησίας αὐτοῦ ὑποσημαίνεισθαι τε καὶ ἀπεικονίζεσθαι Ἰλεως ἐπίδε ἐπὶ τούτοις τοὺς δούλους σου, ἵνα ὁ, τε ἀνὴρ οὗτος ἀγαπήσῃ τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα κατὰ τὸν λόγον σε (καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς τὴν νύμφην αὐτοῦ τὴν Ἐκκλησίαν ἡγάγησεν, ὅς ἑαυτὸν παρέδωκεν ὑπὲρ αὐτῆς, ἀγαπῶν καὶ θάλλων αὐτὴν ὡς τὴν ἑαυτοῦ σάρκα) καὶ γε ἵνα ἡ γυνὴ αὕτη προσφιλεῖς καὶ ἑράσιμος, πιστὴ καὶ ὑπήκοος ἡ τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς, καὶ ἐν πάσῃ ἡσυχίᾳ, σωφροσύνῃ, καὶ εἰρήνῃ τὰς ἁγίας καὶ εἰσεβεῖς τῶν οἰκοδεσποινῶν μιμητὰς Ἐυλόγησον, Κύριε, ἀμφοτέρους, καὶ δὸς αὐτοῖς τὴν αἰώνιον βασιλείαν σε κληρονομεῖν διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Τότε λέξει Ἱερεὺς.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ ὁ Θεός, ὁ ἐν ἀρχῇ τοὺς πρώτους γονεῖς ἡμῶν τὸν Ἀδὰμ καὶ τὴν Ἑὐάν κτίσας, καὶ ἀγιάσας, καὶ συζεύξας ἐν τῷ γάμῳ καταχέαι ἐφ' ὑμᾶς τὸν πλοῦτον τῆς χάριτος αὐτοῦ, ἀγιάσαι καὶ εὐλογῆσαι ὑμᾶς, ἵνα τό, τε σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν αὐτῷ ἀρέσκητε, καὶ ἐν τῇ ἁγίᾳ ἀγάπῃ μέχρι τέλους τοῦ βίου συζήτε. Ἀμήν.

DEUS! qui potenti tua virtute de nihilo cuncta fecisti; quique etiam, (rebus aliis recte dispositis) decrevisti, ut de Viro, ad imaginem et similitudinem tuam creato, Femina originem suam haberet; atque, eos copulando, docuisti, nunquam icere eos separare quos tu matrimonio vinculo unum fecisses; O Deus! qui conjugale vinculum in tam excellens mysterium consecratum voluisti; ut in ea spiritale conjugium et societam inter Christum et Ecclesiam suam significares ac repræsentares; hos famulos tuos clementer respice, ut et hic vir juxta verbum tuum uxorem diligat; sicut Christus Ecclesiam, sponsam suam, dilexit, qui seipsum pro ea tradidit; eam amando ac fovendo non secus ac suam ipsius carnem; et hæc mulier virum suum amet, et se dignam præstet, quæ ab ipso ametur; sitque ipsi fidelis ac morigera; atque in summa quiete, sobrietate, et pace, fiat sanctarum ac piarum matronarum imitatrix. Benedicas utrique, Domine; et æterni illius regni tui hæreditatem ipsis concede, per Jesum Christum, Dominum nostrum. Amen.

¶ Tum dicet Presbyter:

OMNIPOTENS Deus, qui in principio primos parentes nostros Adam et Evam creavit, atque eos sanctificavit, et matrimonio copulavit, effundat super vos divitias gratiæ suæ; vos sanctificet; vobisque benedicat; ut, ipsi corpore et mente accepti, in sancta dilectione simul vivere usque ad extremum vitæ vestræ terminum valeatis. Amen.

ΘΕΕ, ὁ ἀπὸ τί ποτε με τὴν ἰσχυράν δυνάμιν σου ποιήσας τὰ πάντα, ὅστις ἐτί (ἀφ' οὗ τὰ ἄλλα πράγματα ἐδατάχθησαν) ἐπρόσταξας ἐκ τοῦ ἀνδρός (κτισθέντος κατὰ τὴν εἰκόνα καὶ ὁμοιωμὰ σου) ἵνα λάβῃ τὴν ἀρχὴν τῆς ἡ γυναικα καὶ συνδέσας αὐτοὺς ὁμοῦ, ἐδίδαξας ὅτι δὲν εἶναι ποτὲ συγχωρεῖμενον ἵνα χωρισθῶσιν ὅσοι ὑπὸ σῆ καὶ διὰ μέσου τῆ γάμου ἔγιναν ἕνα. Θεὲ ὁ προσδιωρίσας τὴν κατάστασιν τοῦ γάμου διὰ τοιοῦτο ἐξάρετον μυστήριον, ὥστε εἰς αὐτὸ ἵνα ὑποσημνηται, καὶ παρρησιάζηται ὁ πνευματικὸς γάμος καὶ ἐνωσις ἀναμεταξὺ τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς ἐκκλησίας του Ἐπίβλεψον οἰκτιρμόνως ἐπὶ τῷ τοῦτος δούλους σου, ὅπως καὶ ὁ ἀνδρας οὗτος ἀγαπήσῃ τὴν συμβίαν του κατὰ τὸν λόγον σου (καθὼς ὁ Χριστὸς ἡγάγησε τὴν νύμφην του τὴν ἐκκλησίαν διὰ τὴν ὅποιαν ἔδωσε τὸν ἑαυτόν του, ἀγαπώντας καὶ θεραπεύοντας αὐτὴν, ὡς σάρκα του), καὶ ἡ γυναῖκα αὕτη ἀγαπήσῃ ἑρασίμως, καὶ πιστῶς ὑπακούσῃ τὸν ἀνδρα της καὶ με πᾶσαν ἡσυχίαν, σωφροσύνην, καὶ εἰρήνην μιμητὰς τὰς ἁγίας οἰκοδεσποινάς. Κύριε, εὐλόγησον αὐτοὺς, καὶ χάρισόν τους τὴν κληρονομίαν τῆς αἰώνιου σου βασιλείας διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπειτα ὁ Λειτουργὸς λέγει.

Ο ΠΑΝΤΟΔΥΝΑΜΟΣ Θεός, ὁ κατὰ τὴν ἀρχὴν κτίσας τοὺς πρώτους γονεῖς μας τὸν Ἀδὰμ καὶ τὴν Ἑὐάν, καὶ ἀγιάσας, καὶ ἐνώσας αὐτοὺς εἰς γάμον, ἃς χάρις ἐπάνω σας τὸ πλοῦτος τῆς χάριτός του, ἃς ἀγιάσῃ καὶ σὰς εὐλογίῃ, ὅπως καὶ οἱ δῶ τοῦ ἀρέσῃτε ἐν σώματι καὶ ψυχῇ, καὶ ζήσῃτε ὁμοῦ με ἁγίαν ἀγάπην ἕως τὸ τέλος τῆς ζωῆς σας. Ἀμήν.

O DIO, che per la tua onnipotenza hai create tutte le cose di niente, e che parimente (dopo aver poste altre cose in ordine) assegnasti che dall' uomo (creato alla tua imagine e somiglianza) la donna ricevesse la sua origine, ed annodandogli insieme, insegnasti che non sarebbe mai lecito di separar quegli che tu hai fatti uno per Matrimonio: O Dio, che hai consacrato lo stato conjugale ad un così eccellente misterio, che in esso si vien significato, e rappresentato, il matrimonio spirituale ed unione fra Cristo e la sua Chiesa; guarda misericordiosamente questi tuoi servi, acciò che quest' uomo ami la sua moglie, secondo la tua Parola (come Cristo ha amata la Chiesa sua sposa, il quale si diede per lei, amandola e accarezzandola, come sua propria carne) e che somigliantemente, questa donna possa esser amorevole, affabile, fedele, e ubbidientemente al suo marito, ed in ogni sobrietà, quiete, e pace, segua l' esempio delle Matrone pie. O Signore, benedicigli ambidue, e fa loro la grazia d' eredere il tuo regno celeste, per Gesù Cristo nostro Signore. Amen.

Allora il Prete dirà.

IDDIO onnipotente, che al principio credè i nostri primi parenti Adamo ed Eva, e gli santificò e congiunse in matrimonio; spanda sopra di voi le ricchezze della sua grazia, vi santifichi, e vi benedica, acciò che gli piaciate in corpo ed anima, e viviate insieme in santo amore infino al fine della vostra vita. Amen.

O GOD, who by thy mighty power hast made all things of nothing; who also (after other things set in order) didst appoint, that out of man (created after thine own image and similitude) woman should take her beginning; and, knitting them together, didst teach that it should never be lawful to put asunder those whom thou by Matrimony hadst made one: O God, who hast consecrated the state of Matrimony to such an excellent mystery, that in it is signified and represented the spiritual marriage and unity betwixt Christ and his Church; Look mercifully upon these thy servants, that both this man may love his wife, according to thy Word, (as Christ did love his spouse the Church, who gave himself for it, loving and cherishing it even as his own flesh,) and also that this woman may be loving and amiable, faithful and obedient to her husband; and in all quietness, sobriety, and peace, be a follower of holy and godly matrons. O Lord, bless them both, and grant them to inherit thy everlasting kingdom; through Jesus Christ our Lord. *Amen.*

Then shall the Priest say,

ALMIGHTY God, who at the beginning did create our first parents, Adam and Eve, and did sanctify and join them together in marriage; Pour upon you the riches of his grace, sanctify and bless you, that ye may please him both in body and soul, and live together in holy love unto your lives' end. *Amen.*

O Gott, der du durch deine mächtige Kraft alle Dinge aus Nichts gemacht hast, der du auch, nachdem du Alles andere geordnet, aus dem nach deinem Bilde dir ähnlich geschaffenen Manne das Weib entpfehen ließest, und durch ihre beiderseitige Verbindung lehrtest, daß es nimmer erlaubt seyn solle, d.jenigen zu scheiden, die du durch die Ehe vereinigst hast! O Gott, der du den Ehestand zu einem so herrlichen Geheimnisse eingeweiht hast, daß er die geistige Verbindung und Einigkeit zwischen Christus und seiner Kirche bezeichnen und vorstellen soll: Blide gnädig auf diesen deinen Knecht und diese deine Magd, damit dieser Ehemann sein Weib, nach deinem Worte, so lieben möge, wie Christus seine Braut, die Kirche, liebte, für die er sich selbst dahin gegeben und die er wie sein eigen Fleisch gepflegt hat, und damit auch diese Ehefrau gegen ihren Mann liebevoll, gefällig, treu und gehorsam seyn und in Ruhe, Zucht und Frieden, dem Beispiele heiliger und frommer Weiber nachfolgen möge. O Herr, segne sie beide und verleihe, daß sie dein ewiges Reich ererben, durch Jesum Christum, unsern Herrn. *Amen.*

Dann soll der Prediger sprechen:

Der allmächtige Gott, der im Anfange unsere ersten Väter, Adam und Eva, erschaffen, sie geheiligt und ehelich zusammen gefügt hat, der schütze auf euch den Reichthum seiner Gnade, der heilige und segne euch, daß ihr an Leib und Seele ihm wohlgefallen und in heiliger Liebe bis an euer Ende bey einander leben möget. *Amen.*

O DIEU, qui par ta puissance infinie as créé toutes choses de rien; et qui (après avoir mis les autres créatures dans leur ordre), as voulu que la femme ait pris son origine de l'homme, formé à ton image et à ta ressemblance; et qui en les unissant ensemble, nous as fait entendre qu'il n'est point permis de séparer ceux que tu as joints par le mariage; qui aussi as consacré ce saint état, et en as fait un mystère si excellent qu'il nous représente l'union mystique de Jésus-Christ avec son église; regarde, ô Dieu, dans ta miséricorde, ton serviteur et ta servante ici présents; fais que cet homme aime sa femme selon ta parole, (comme Jésus-Christ a aimé l'église son épouse, se donnant soi-même pour elle, et la cherissant comme sa propre chair;) et aussi que cette femme soit douce et complaisante à son mari, qu'elle lui soit fidèle et obéissante; et qu'elle imite les saintes et pieuses femmes dans leur modération, leur sagesse, et leur patience. O Seigneur, bénis-les tous deux, et les fais héritiers de ton royaume éternel, par Jésus-Christ notre Seigneur. *Amen.*

Puis le prêtre dira:

LE Dieu tout puissant, qui au commencement créa nos premiers parens, Adam et Eve, et qui les sanctifia et les joignit par mariage; répande sur vous les richesses de sa grâce, vous bénisse et vous sanctifie, afin que vous puissiez lui être agréables tant en vos corps qu'en vos âmes, et vivre ensemble dans une sainte amitié tous les jours de votre vie. *Amen.*

O DIOS, que por tu infinito poder criaste todas las cosas de nada, y (despues que pusiste en orden las demas criaturas) quisieste que la muger tomase su origen del hombre (formado á tu imagen y semejanza); y ayuntandolos, nos diste en ello á entender, que no es en alguna manera licito apartar los que tú has juntado y unido en santo Matrimonio; y asimismo consagraste este santo estado, á fin de representarnos por él el Misterio tan excelente del Matrimonio espiritual y de la union de Christo y su Iglesia; Mira con ojos misericordiosos estos tus siervos, y haz que este hombre ame á su muger, conforme á tu Palabra, (asi como Christo amó á la Iglesia su Esposa, dandose á sí mismo por ella, amandola y sustentandola como á su propia carne) y así mismo que esta muger sea amorosa y agradable, leal y obediente á su marido, y que en toda paz y modestia vaya empos de matronas santas y religiosas. O Señor, bendicelos á entrambos, y hazlos herederos de tu reyno eterno, mediante Jesu Christo nuestro Señor. *Amen.*

Luego dirá el Presbítero,

EL Dios Todo-poderoso, que al principio crió á nuestros primeros padres Adam, y Eva, y los santificó y ayuntó en matrimonio; derráme sobre vosotros las riquezas de su gracia, os bendiga y santifique, para que le podáis complacer así en vuestros cuerpos como en vuestras almas, y vivir juntos en santo amor todos los dias de vuestra vida. *Amen.*

Μετὰ ταῦτα, εἴαν μὴ γένηται ἡ Δημηγορία, δηλοῦσα τοῦ τε ἀνδρὸς καὶ τῆς γυναίκος τὰ πρὸς ἀλλήλους δίκαια, ἀναγνώσεται ὁ Ἱερεὺς τὰ ἐξῆς.

ΠΑΝΤΕΣ οἱ ἐν ὑμῖν ἡ ἡδὴ γεγαμηκότες, ἡ καὶ τῆς ἁγίας τοῦ γάμου τάξεως ἀντιλαμβανέσθαι ποτε ἐν νῶ ἔχοντες, ἀκούσατε τί λέγει ἡ ἁγία Γραφή περὶ τοῦ ἔργου τῶν τε ἀνδρῶν πρὸς τὰς ἑαυτῶν γυναῖκας, καὶ τῶν γυναικῶν πρὸς τοὺς ἀνδρας.

Ὁ ἅγιος Παῦλος ἐν τῇ πρὸς Ἐφεσίους ἐπιστολῇ, κεφαλαιῶν πέμπτῃ, πᾶσι τοῖς γεγαμηκόσιν ἕτωςά παραγγέλλει. Οἱ ἄνδρες ἀγαπάτε τὰς γυναῖκας ἑαυτῶν, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἡγάπησε τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ ἑαυτὸν παρέδωκεν ὑπὲρ αὐτῆς, ἵνα αὐτὴν ἁγιάσῃ, καθάριζας τῷ λουτρῷ τοῦ ὕδατος ἐν ῥήματι ἵνα παραστήσῃ αὐτὴν ἑαυτῷ ἐνδοξὸν τὴν Ἐκκλησίαν, μὴ ἔχουσαν σπῖλον ἢ ρυτίδα, ἢ τι τῶν τοιούτων, ἀλλὰ ἵνα ἡ ἁγία καὶ ἄμωμος. Οὕτως ὀφείλουσιν οἱ ἄνδρες ἀγαπᾶν τὰς ἑαυτῶν γυναῖκας, ὡς τὰ ἑαυτῶν σώματα. Ὁ ἀγαπῶν τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα, ἑαυτὸν ἀγαπᾷ. Οὐδεὶς γὰρ ποτε τὴν ἑαυτοῦ σάρκα ἐμίσησεν, ἀλλ' ἐκτρέφει, καὶ θάλπει αὐτήν, καθὼς καὶ ὁ Κύριος τὴν Ἐκκλησίαν. Ὅτι μέλη ἐσμὲν τῇ σωματίᾳ αὐτῇ, ἐκ τῆς σαρκὸς αὐτῆς, καὶ ἐκ τῶν ὀστέων αὐτῆς. Ἀντὶ τούτου καταλείψει ὁ ἄνθρωπος τὸν πατέρα αὐτοῦ, καὶ τὴν μητέρα, καὶ προσκολληθήσεται πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτῆς, καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν. Τὸ μυστήριον τοῦτο μέγα ἐστίν· ἐγὼ δὲ λέγω εἰς Χριστόν, καὶ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν. Πλὴν καὶ ὑμεῖς οἱ καθ' ἓνα, ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα ἕτως ἀγαπάτω—ὡς ἑαυτόν. Ἐφεσ. ε'. κ'.

Μετὰ ταῦτα, εἴαν τις ὁμιλία ἐξηγοῦσα τὸ χρέος τοῦ ἀνδρὸς καὶ τῆς γυναίκος, μὴ διαβασθῇ, ὁ Λειτουργὸς θέλει ἀναγνώσειν τὰ ἀκόλουθα.

ΠΑΝΤΕΣ ἐσεῖς οἱ ἐνωμένοι εἰς γάμον ἡ οἱ σκοποῦντες ἵνα μεταλάβετε τῆς ἁγίας καταστάσεως ταύτης, ἀκούσατε ὅτι ἡ ἁγία Γραφή λέγει περὶ τοῦ πρὸς τὰς συμβίας χρέους τῶν γαμβρῶν, καὶ τῶν συμβιῶν πρὸς τὰς γαμβρῆς.

Ὁ ἅγιος Παῦλος, εἰς τὴν πρὸς Ἐφεσίους ἐπιστολὴν του, εἰς τὸ πέμπτον κεφάλαιον δίδει ταύτην τὴν ἐντολὴν εἰς τοὺς ἐνωμένους εἰς γάμον. Ἄνδρες ἀγαπήσατε τὰς γυναῖκάς σας, καθὼς ὁ Χριστὸς ἐτι ἡγάπησε τὴν ἐκκλησίαν, καὶ δι' αὐτὴν ἔδωσε τὸν ἑαυτόν του ὅπως τὴν ἁγιάσῃ καθαρίζωντάς τὴν με τὸν λουτρὸν τοῦ ὕδατος ἐν ῥήματι ἵνα τὴν παραστήσῃ τοῦ ἑαυτοῦ τοῦ ἐνδοξοῦ ἐκκλησίαν, δίχως ἀκαθαρσίαν, ἢ ρούγας, ἢ ἄλλο τι τοιῶτον ἀλλὰ ἵνα εἴναι ἁγία καὶ ἄμωμος. Οὕτως πρέπει καὶ οἱ ἄνθρωποι ἵνα ἀγαπήσωσι τὰς συμβίας των, ὡς τὴν ἰδίαν τὴν σάρκα. Ὁ ἀγαπῶν τὴν γυναῖκα τὸν ἑαυτόν του ἀγαπᾷ· ὅτι κἀνέκας ἄνθρωπος ποτὲ ἕως τώρα ἐμίσησε τὴν σάρκα του, ἀλλὰ τὴν ἔθρεψε καὶ ἐθεράπευσε καθὼς ὁ Κύριος τὴν ἐκκλησίαν. Ὅτι ἡμεῖς εἴμεθα μέλη τοῦ σώματός του, τῆς σαρκὸς του, καὶ τῶν ὀστέων του. Καὶ διατοῦτο πρέπει ὁ ἄνθρωπος ἵνα παραιτήσῃ τὸν πατέρα του καὶ τὴν μητέρα του, καὶ οἱ δύο θέλουσιν εἶναι, μία σάρκα. Τοῦτο τὸ μυστήριον εἶναι μέγα, ἀλλὰ ἐγὼ λαλῶ περὶ Χριστοῦ καὶ τῆς ἐκκλησίας. Πλὴν, καθ' ἓνα ὡς ἅς μερικὸς ἄς ἀγαπήσῃ τὴν γυναῖκα του ὡς τὸν ἑαυτόν του.

¶ *Postea, si non habeatur concio, in qua mutua viri ac uxoris officia declarantur, Minister ea leget, quæ sequuntur:*

Dopo che, se non vi è predica per annunziar il debito di marito e moglie, il Piovano leggerà come segue.

VOS, quotquot aut jam conjugati estis, aut quibus sanctum conjugium inire positum est, audite, quid dicat Scriptura sacra de mutuis virorum erga uxores, et uxorum erga viros officiis.

Sanctus Paulus, in Epistola ad Ephesios, capite quinto, maritis omnibus hæc præcipit: Viri, diligite uxores vestras, sicut et Christus dilexit Ecclesiam, et seipsum tradidit pro ea; ut illam sanctificaret, mundans eam lavacro aquæ in verbo vitæ: ut exhiberet ipse sibi gloriosam Ecclesiam, non habentem maculam, aut rugam, aut aliquid huiusmodi; sed ut sit sancta, et immaculata. Ita et viri debent diligere uxores suas, ut corpora sua. Qui suam uxorem diligit, seipsum diligit. Nemo enim unquam carnem suam odio habuit; sed nutrit et fovet eam, sicut et Christus Ecclesiam: quia membra sumus corporis ejus, de carne ejus, et de ossibus ejus. Propter hoc, relinquet homo patrem et matrem suam, et adhærebit uxori suæ: et erunt duo in carne una. Sacramentum hoc magnum est: ego autem dico in Christo et in Ecclesia. Verumtamen et vos singuli, unusquisque uxorem suam, sicut seipsum, diligit. *Ephes. v. 25.*

VOI tutti chesiete maritati, o che vi proponete d'assumer il santo slato di Matrimonio, ascoltate quello che dice la Santa Scrittura circa 'l dovere dei mariti verso le lor mogli, e delle mogli verso i lor mariti.

S. Paolo nel quinto capitolo della sua Epistola agli Efesi, comanda a tutti gli uomini maritati, in queste parole. Mariti, amate le vostre mogli, siccome Cristo ha amata la sua Chiesa, e ha dato se stesso per lei, acciò che la santificasse, e la purgasse col lavamento dell'acqua, per la parola; per presentarsela, una Chiesa gloriosa, immacolata e senza ruga, o qualsivisa cosa simile; anzi che fosse santa e senza difetto. Così debbono i mariti amar le lor mogli come i propri corpi. Colui che ama la sua moglie, ama se stesso. Perchè niuno ha mai odiata la sua propria carne, anzi la nutrice ed accarezza, come anco il Signore la Chiesa: Perchè noi siamo membra del suo corpo, della sua carne e delle sue ossa. Per questo l'uomo lascerà padre e madre, e sarà congiunto alla sua moglie, ed essi due saranno una istessa carne. Questo è un gran misterio; ma io parlo di Cristo e la Chiesa. Nulladimeno ch'ogn'un di voi in particolare ami così la sua moglie come se stesso, *Efes. v. 25.*

After which, if there be no Sermon declaring the duties of Man and Wife, the Minister shall read as followeth.

ALL ye that are married, or that intend to take the holy estate of Matrimony upon you, hear what the holy Scripture doth say as touching the duty of husbands towards their wives, and wives towards their husbands.

Saint Paul, in his Epistle to the Ephesians, the fifth Chapter, doth give this commandment to all married men; Husbands, love your wives, even as Christ also loved the Church, and gave himself for it, that he might sanctify and cleanse it with the washing of water, by the Word; that he might present it to himself a glorious Church, not having spot, or wrinkle, or any such thing; but that it should be holy and without blemish. So ought men to love their wives as their own bodies. He that loveth his wife loveth himself: for no man ever yet hated his own flesh, but nourisheth and cherisheth it, even as the Lord the Church: for we are members of his body, of his flesh, and of his bones. For this cause shall a man leave his father and mother, and shall be joined unto his wife; and they two shall be one flesh. This is a great mystery; but I speak concerning Christ and the Church. Nevertheless, let every one of you in particular so love his wife, even as himself.

Likewise the same Saint Paul, writing to the Colossians, speaketh thus to all men that are married; Husbands, love your wives, and be not bitter against them.

En cas que ce jour-là il n'y ait point de sermon qui traite des devoirs entre les personnes conjuguées, le ministre leur fera l'exhortation suivante.

VOUS tous qui êtes mariés, ou qui avez dessein d'entrer dans le saint état du mariage, écoutez ce que l'Ecriture saint nous dit, touchant le devoir des maris envers leurs femmes, et des femmes envers leurs maris.

Saint Paul au cinquième chapitre de l'épître aux Ephésiens, donne ce commandement à tous les hommes qui sont mariés;

Vous, maris, aimez vos femmes, comme Christ a aimé l'église, et s'est donné lui-même pour elle; afin qu'il la sanctifiât, après l'avoir nettoyée dans le lavement d'eau, par la parole; afin qu'il se la rendit une église glorieuse, n'ayant ni tache, ni ride, ni autre chose semblable; mais afin qu'elle fût sainte et irrépréhensible. Les maris donc doivent aimer leurs femmes comme leurs propres corps. Celui qui aime sa femme s'aime soi-même. Car personne n'a jamais eu en haine sa propre chair; mais il la nourrit et l'entretient, comme le Seigneur entretient l'église; car nous sommes membres de son corps, étant de sa chair et de ses os. C'est pourquoi l'homme laissera son père et sa mère, et se joindra à sa femme; et les deux seront une même chair. Ce mystère est grand; or je parle de Christ et de l'église. Que chacun de vous aime donc sa femme comme soi-même.

Hierauf, wenn keine Predigt gehalten wird, die die Pflichten der Eheleute erklärt, soll der Prediger das folgende vorlesen.

Höret, ihr alle, die ihr schon verheirathet seyd, oder in den Stand der heiligen Ehe zu treten gebet, was uns die Schrift von der Pflicht der Männer gegen ihre Weiber, und von der Pflicht der Weiber gegen ihre Männer lehret.

Der Apostel Paulus giebt in seinem Briefe an die Epheser, Cap. 5, v. 25—33 allen Ehemännern diesen Befehl: Ihr Männer, liebet eure Weiber, gleichwie Christus auch geliebet hat die Gemeinde, und hat sich selbst für sie gegeben, auf daß er sie heiligt, und hat sie gereinigt durch das Wasserbad im Wort, auf daß er sie ihm selbst darstelle eine Gemeine, die herrlich sey, die nicht habe einen Flecken, oder Runzel, oder daß etwas, sondern daß sie heilig sey und unschuldig. Also sollen auch die Männer ihre Weiber lieben, als ihre eigene Leiber. Wer sein Weib liebet, der liebet sich selbst. Denn niemand hat jemals sein eigenes Fleisch geliebet, sondern er nähret es, und pfleget sein, gleichwie auch der Herr die Gemeine. Denn wir sind Glieder seines Leibes, von seinem Fleisch, und von seinem Gebeine. Um daß willen wird ein Mensch verlassen Vater und Mutter, und seinem Weibe anhangen, und werden zwei ein Fleisch seyn. Das Geheimniß ist groß: ich sage aber von Christo und der Gemeine. Doch auch ihr, ja ein jeglicher habe lieb sein Weib, als sich selbst; das Weib aber fürchte den Mann.

Derselbe Apostel Paulus spricht auch in seinem Briefe an die Colosser zu allen Ehemännern: Ihr

Despus de lo qual, si no hay Sermon que declare los deberes de Marido y Muger, el Ministro leerá lo que sigue.

TODOS los que sois casados, ó teneis intencion de tomar este santo estado de Matrimonio, oid con atencion lo que dice la S. Escritura acerca del deber de los maridos para con sus mugeres, y de las mugeres para con sus maridos.

San Pablo en el Capitulo quinto de la Epistola á los Ephesios dá este mandamiento á todos los hombres casados: Maridos, amad á vuestras mugeres, como Christo amó tambien á la Iglesia, y se entregó á sí mismo por ella, para santificarla, purificándola con el bautismo de agua por la palabra de vida, para presentársela á sí mismo Iglesia gloriosa, que no tenga mancha, ni arruga, ni cosa semejante, sino que sea santa y sin manilla. Así tambien deben amar los maridos á sus mugeres, como á sus propios cuerpos. El que ama á su muger, á sí mismo ama. Porque nadie aborreció jamas su carne: ántes la mantiene y abriga, así como tambien Christo á la Iglesia; porque somos miembros de su cuerpo, de su carne, y de sus huesos. Por esto dexará el hombre á su padre, y á su madre, y se allegará á su muger; y serán dos en una carne. Este Sacramento es grande; mas yo digo en Christo y en la Iglesia. Empero tambien vosotros cada uno de por sí ame á su muger como á sí mismo. *Ephes. v. 25.*

Tambien el mismo Apostol, escribiendo á los Colosenses, habla así á los hombres casados: Maridos, amad á vuestras mugeres,

Ὁ δὲ αὐτὸς ἅγιος Παῦλος καὶ πρὸς Κολοσσαῖς γράφων πᾶσι τοῖς γαμέτας οὕτω λέγει. Οἱ ἄνδρες ἀγαπάτε τὰς γυναῖκας, καὶ μὴ πικραίνεσθε πρὸς αὐτάς. Κολ. γ'. ιθ'.

Ἀκούσατε δὲ τί καὶ ὁ ἅγιος Πέτρος ὁ Ἀπόστολος τῷ Χριστῇ, καὶ αὐτὸς γαμέτης ὡς τοῖς γεγαμηκόσι λέγει. Οἱ ἄνδρες ὁμοίως συνεικνύετε κατὰ γνῶσιν, ὡς ἰσθνεστέρω σκεύει τῶν γυναικῶν ὑπομένοντες τιμὴν, ὡς συγκληρονόμοι χάριτος ζωῆς, εἰς τὸ μὴ ἐκκόπτεσθαι τὰς προσευχὰς ὑμῶν. α'. Πέτ. γ'. ζ'.

Καὶ ταῦτα μὲν ἀκρίκατε περὶ τῶν ἔχοντων δεῖ τὸν ἄνδρα πρὸς τὴν γυναῖκα. Νῦν δὲ καὶ ὑμεῖς αἱ γυναῖκες ὡσαύτως ἀκούσατε καὶ καταμύθετε, πῶς χρὴ ὑμᾶς προσφύρεσθαι τοῖς ἀνδράσιν ὑμῶν, καθὼς ἐν τῇ ἁγίᾳ Γραφῇ σαφῶς ἀπεδείχθη.

Ὁ ἅγιος Παῦλος ἐν τῇ προειρημένῃ πρὸς Ἐφεσίου Ἐπιστολῇ, οὕτως ὑμᾶς διδάσκει. Αἱ γυναῖκες τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν ὑποτάσσεσθε, ὡς τῷ Κυρίῳ ὅτι ὁ ἀνὴρ ἐστὶν ἡ κεφαλὴ τῆς ἑκκλησίας, ὡς καὶ ὁ Χριστὸς κεφαλὴ τῆς ἑκκλησίας καὶ αὐτὸς ἐστὶ Σωτὴρ τῷ σώματι. Ἄλλ' ὥσπερ ἡ ἑκκλησία ὑποτάσσεται τῷ Χριστῷ, οὕτω καὶ αἱ γυναῖκες τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν ἐν παντί. Καὶ πάλιν λέγει· Ἡ δὲ γυνὴ ἵνα φοβῆται τὸν ἄνδρα. Ἐφεσ. ε'. κβ'.

Ἐτι δὲ, ἐν Ἐπιστολῇ πρὸς Κολοσσαῖς ὁ ἅγιος Παῦλος ταύτην τὴν σύντομον παραίνεσιν ὑμῖν διδοῖ. Αἱ γυναῖκες ὑποτάσσεσθε τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν, ὡς ἀνῆκεν ἐν Κυρίῳ. Κολ. γ'. ιθ'. Ἀλλὰ καὶ ὁ ἅγιος Πέτρος ἐν μάλα νουθετεῖ ὑμᾶς, λέγων οὕτως. Αἱ γυναῖκες ὑποτασσόμεναι τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν, ἵνα καὶ εἴ τις ἀπειθῇ τῷ λόγῳ, διὰ τῆς τῶν γυναικῶν ἀναστροφῆς ἀνευ λόγου κερδηθῶσιν, ἐποπ-

Ὁμοίως ὁ ἴδιος ἅγιος Παῦλος, γράφων πρὸς Κολοσσαῖς, ὁμολογεῖ οὕτως πρὸς πάντας τοὺς συνεζευμένους. Σεῖς ἄνδρες ἀγαπάτε τὰς συμβίας σας, καὶ μὴ πικραίνεσθε πρὸς αὐτάς.

Ἀκούσατε ἔτι, τί καὶ ὁ ἅγιος Πέτρος ὁ Ἀπόστολος τῷ Χριστῷ, ὁ ὁποῖος εἶχε γυναῖκα, λέγει πρὸς τοὺς συνεζευμένους. Σεῖς ἄνδρες κατοικήσατε μὲ τὰς συμβίας σας κατὰ τὴν γνῶσιν. Τιμῶντες τὰς γυναῖκας σας, ὡς ἰσθνεστέρον ἄγγειον, ὡς συγκληρονόμοι χάριτος ζωῆς, ὅπως μὴ ἐμποδισθῶσιν αἱ προσευχαὶ σας.

Καὶ ταῦτα μὲν ἠκούσατε περὶ τοῦ πρὸς τὰς συμβίας τῶν ἀνδρῶν χρέος. Τώρα παρομοίως ἀκούσατε σεῖς γυναῖκες καὶ μύθετε τὸ πρὸς τὰς ἄνδρας χρέος σας καθὼς ἀπεδείχθη σαφῶς εἰς τὴν ἁγίαν Γραφήν.

Ὁ ἅγιος Παῦλος εἰς τὴν προειρημένην πρὸς Ἐφεσίου Ἐπιστολῇ, οὕτως μᾶς διδάσκει. Γυναῖκες ὑποταχθῆτε εἰς τοὺς ἄνδρας σας, ὡς εἰς τὸν Κύριον. Ὅτι ὁ ἄνδρας εἶναι ἡ κεφαλὴ τῆς ἑκκλησίας, καθὼς ὁ Χριστὸς τῆς ἑκκλησίας εἶναι κεφαλὴ καὶ αὐτὸς εἶναι ὁ Σωτὴρ τοῦ σώματος. Διοικῶν καθὼς ἡ ἑκκλησία ὑποτάσσεται εἰς τὸν Χριστὸν, οὕτω καὶ αἱ γυναῖκες ὡς ὑποταχθῶσιν εἰς τοὺς ἄνδρας τῶν εἰς καθὲ πρᾶγμα. Καὶ πάλιν εἶπεν· Ἡ δὲ γυναῖκα ὡς ἴδῃ ὅ,τι φοβῆται τὸν ἄνδρα.

Καὶ εἰς τὴν πρὸς Κολοσσαῖς ἐπιστολὴν, ὁ ἅγιος Παῦλος μᾶς δίδει ταύτην τὴν σύντομον παραίνεσιν. Γυναῖκες ὑποταχθεῖτε εἰς τοὺς ἄνδρας σας, καθὼς πρέπει εἰς τὸν Κύριον.

Καὶ ὁ ἅγιος Πέτρος καλωτάτα μᾶς νουθετεῖ, λέγων οὕτως. Γυναῖκες ὑποταχθῆτε εἰς τοὺς ἄνδρας σας ὅπως ἐν καὶ τις ἀπειθῶσιν εἰς τὸν λόγον, κερδηθῶσι διὰ τῆς ἀναστροφῆς

Similiter idem Sanctus Paulus, scribens ad Colossenses, conjugatos omnes sic alloquitur: Viri, diligite uxores vestras; et nolite amari esse ad illas. *Coloss.* iii. 19.

Audite etiam, quid maritis dicat Sanctus Petrus, Christi Apostolus, qui ipse maritus erat. Viri similiter, cohabitantes secundum scientiam, quasi infirmiori vasculo muliebri impartientes honorem, tanquam et coheredibus gratiae vitae; ut non impediuntur orationes vestrae. *1 S. Petr.* iii. 7.

Huc usque audivistis officium viri erga uxorem; jam vero et vos, uxores, audite ac discite officium vestrum erga viros vestros, prout manifesto habetur in Scriptura sacra.

Sanctus Paulus, in praedicta Epistola ad Ephesios, vos his verbis docet: Mulieres viris suis subditae sint, sicut Domino; quoniam vir caput est mulieris, sicut Christus caput est Ecclesiae: ipse salvator corporis ejus. Sed, sicut Ecclesia subjecta est Christo: ita et mulieres viris suis in omnibus. Et iterum dicit: Uxor autem timeat virum suum. *Ephes.* v. 22.

Et, in Epistola ad Colossenses, paucis vos hortatur, in hunc modum: Uxores, subijcite vos viris, sicut oportet in Domino. *Coloss.* iii. 18.

Vos etiam Sanctus Petrus recte admodum instituit, dicens: Similiter et mulieres subditae sint viris suis; ut et si qui non credunt verbo, per mulierum conversationem sine verbo lucrifiant, considerantes in timore castam conversationem vestram. Quarum non sit extrinsecus capillatura, aut circumdatio auri, aut indumenti vestimentorum cultus: sed qui absconditus est cordis homo, in incorruptibilitate quieti et modesti spiritus, qui est in conspectu Dei

Così il medesimo S. Paolo scrivendo ai Colossesi dice questo a tutti gli uomini che sono maritati. Mariti, amate le vostre mogli, e non v' innasprite contr' a loro, *Col.* iii. 19.

Ascoltate anco quello che vien detto da S. Pietro l' Apostolo di Cristo, il qual era ancora lui maritato, a quelli che sono maritati, Voi mariti, abitate con le vostre mogli secondo conoscenza, rendendo onore alla moglie come al vaso più debole, e come essendo insieme coeredi della grazia della vita, acciò che le vostre orazioni non sieno interrotte, *1 S. Piet.* iii. 7.

Fin qui avete udito il dovere del marito verso la moglie. Ora ascoltate, ed imparate ancora voi, mogli, il dover vostro verso i vostri mariti, come viene chiaramente dichiarato nella Santa Scrittura.

S. Paolo, nella sopradetta Epistola agli Efesi, v' insegna in questa modo; mogli, siate soggette ai vostri mariti, come al Signore: Conciosiacosachè il marito sia capo della donna, siccome ancora Cristo è capo della Chiesa, ed egli stesso, è Salvatore del corpo. Ma altre, come la Chiesa è soggetta a Cristo, così le mogli deono esser soggette ai lor mariti in ogni cosa. E di nuovo dice, che la moglie abbia cura di riverire il suo marito, *Efes.* v. 22.

E nella sua Epistola a' Colossesi, S. Paolo vi dà questo breve precetto. Mogli siate soggette ai vostri mariti, come si conviene nel Signore, *Col.* iii. 18.

S. Pietro similmente v' insegna molto bene, dicendo, Voi mogli, siate soggette ai vostri mariti: acciò che, se pur ve ne sono alcuni che non ubbidiscano alla Parola, sieno per la conversazione delle mogli, guadagnati senza Parola; avendo considerata

Hear also what Saint Peter, the Apostle of Christ, who was himself a married man, saith unto them that are married; Ye husbands, dwell with your wives according to knowledge; giving honour unto the wife, as unto the weaker vessel, and as being heirs together of the grace of life, that your prayers be not hindered.

Hitherto ye have heard the duty of the husband toward the wife. Now likewise, ye wives, hear and learn your duties toward your husbands, even as it is plainly set forth in holy Scripture.

Saint Paul, in the aforementioned Epistle to the Ephesians, teacheth you thus; Wives, submit yourselves unto your own husbands, as unto the Lord. For the husband is the head of the Church; and he is the Saviour of the body. Therefore as the Church is subject unto Christ, so let the wives be to their own husbands in every thing. And again he saith, Let the wife see that she reverence her husband.

And in his Epistle to the Colossians, Saint Paul giveth you this short lesson; Wives, submit yourselves unto your own husbands, as it is fit in the Lord.

Saint Peter also doth instruct you very well, thus saying; Ye wives, be in subjection to your own husbands; that, if any obey not the Word, they also may without the Word be won by the conversation of the wives; while they behold your chaste conversation coupled with fear. Whose adorning, let it not be that outward adorning of plaiting the hair, and of wearing of gold, or of putting on of apparel; but let it be the hidden man of the heart, in that which is

Le même apôtre St. Paul, écrivant aux Colossiens, parle ainsi aux hommes qui sont mariés; maris, aimez vos femmes, et ne vous aigrissez point contre elles.

Ecoutez aussi ce que l'apôtre St. Pierre, qui étoit lui-même marié, écrit à tous les hommes qui sont mariés; vous, maris, comportez-vous discrètement avec vos femmes, comme avec un vaisseau plus fragile, leur portant du respect, comme ceux qui êtes aussi avec elles héritiers de la grâce de vie, afin que vos prières ne soient point interrompues.

Jusques ici vous avez entendu le devoir du mari envers la femme. Maintenant, vous, femmes, écoutez et apprenez votre devoir envers vos maris, comme il vous est clairement proposé dans l'Ecriture sainte.

Voici ce que St. Paul vous enseigne dans son épître aux Ephésiens; femmes, soyez sujettes à vos maris, comme au Seigneur; car le mari est le chef de la femme, comme Christ est le chef de l'Eglise, et aussi le sauveur de son corps. Comme donc l'Eglise est sujette à Christ, que les femmes le soient de même à leurs maris en toutes choses. Et il dit encore: que la femme révère son mari.

Le même apôtre, dans son épître aux Colossiens, vous donne cette courte leçon; femmes, soyez sujettes à vos maris, comme il est convenable selon le Seigneur.

St. Pierre aussi nous instruit saintement, parlant de cette sorte: que les femmes soient sujettes à leurs maris, afin que même s'il y en a qui n'obéissent point à la parole, ils soient gagnés sans la parole, par la conversation de leurs femmes, lorsqu'ils auront vu la pureté de votre conversation, accompagnée de crainte. Et que leur ornement ne soit point celui du dehors, par l'entor-

Männer, liebet eure Weiber, und seyd nicht bitter gegen sie.

Hört auch was der heilige Petrus, des Herrn Apostel, der selbst ein Ehemann war, zu den verheiratheten Männern spricht; Ihr Männer, wohnt bei euren Weibern mit Vernunft, und gebet den weiblichen, als dem schwächsten Werkzeuge, seine Ehre, als auch Mithelden der Gnade des Lebens, auf daß euer Gebet nicht verhindert werde.

Wis hieher habt ihr die Pflichten der Männer gegen das Weib gehört. Lernet nun auch, ihr Weiber, eure Pflichten gegen eure Männer, wie sie in der heiligen Schrift deutlich angegeben sind:

Der heilige Paulus belehrt euch in der vorgenannten Epistel an die Epheser, Cap. 5, V. 22—24. Die Weiber seyn unterthan ihren Männern, als dem Herrn. Denn der Mann ist des Weibes Haupt; gleichwie auch Christus das Haupt ist der Gemeine, und er ist seines Weibes Heiland. Aber wie nun die Gemeine ist Christo unterthan, also auch die Weiber ihren Männern, in allen Dingen.

Der selbe Apostel giebt auch in seinem Briefe an die Colosser diese kurze Ermahnung: Ihr Weiber seyd unterthan euren Männern in dem Herrn, wie sich gebühret.

Der heilige Petrus aber unterrichtet euch sehr wohl in seinem ersten Briefe, Cap. 3, V. 1—6. Desselbigen gleichen sollen die Weiber ihren Männern unterthan seyn, auf daß auch die, so nicht glauben an das Wort, durch der Weiber Wandel ohne Wort gewonnen werden, wenn sie ansehen euren keuschen Wandel in der Furcht. Welcher Schmuck soll

y no seais desabridos con ellas. Col. iii. 19.

Oid tambien lo que San Pedro, Apostol de Christo, que era tambien casado, escribe á todos los hombres que son casados: Y los maridos asimismo habitando con ellas segun ciencia, tratandolas con honor, como á vaso mugeril mas flaco, y como á herederas con vosotros de la gracia de la vida: para que no hallen estorbo vuestras oraciones. 1^a S. Ped. iii. 7.

Hasta aquí habeis oido el deber del marido para con la muger. Ahora pues, mugeres, oid y aprended tambien vosotras vuestro deber para con vuestros maridos, como se propone claramente en la sagrada Escritura.

San Pablo en la dicha Epistola á los Ephesios, os enseña así: Las mugeres estén sujetas á sus maridos, como al Señor: porque el marido es cabeza de la muger, como Christo es Cabeza de la Iglesia, de la que él mismo es Salvador, como de su cuerpo. Y así como la Iglesia está sometida á Christo; así lo estén las mugeres á sus maridos en todo. Ephes. v. 22.

Y en la Epistola á los Colosenses, San Pablo os dá esta breve lección: Casadas, estad sujetas á vuestros maridos, como conviene, en el Señor. Col. iii. 18.

San Pedro tambien os instruye santamente, hablando de esta manera: Asimisino las mugeres sean obedientes á sus maridos: para que si algunos no creen á la palabra, por trato de sus mugeres sean ganados sin la palabra, considerando vuestra santa vida, que es en temor. No sea el adorno de estas exterior, ó cabellera rizada, ó ata-

VISITATIO ÆGROTANTIUM.

τεύσαντες τὴν ἐν φόβῳ ἀγνὴν ἀναστροφὴν ἡμῶν. Ὡς ἔστω οὐκ ὁ ἔξωθεν ἐμπλοκῆς τῶν τριχῶν, καὶ περιθέσεως χρυσίων, ἢ ἐνδόσεως ἱματίων κόσμος· Ἀλλ' ὁ κρυπτός τῆς καρδίας ἄνθρωπος, ἐν τῷ ἀφθίρῳ τοῦ πραέος καὶ ἡσυχίου πνεύματος, ὅ ἐστιν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ πολυτελής. Οὕτω γάρ ποτε καὶ αἱ ἅγαι γυναῖκες, αἱ ἐλπίζουσαι ἐπὶ τὸν Θεόν, ἐκόσμεν ἑαυτὰς, ὑποτασσόμεναι τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν. Ὡς Σάρρα ὑπήκουσε τῷ Ἀβραάμ, κύριον αὐτὸν καλεῖσα· ἥς ἐγενήθητε τέκνα, ἀγαθοποιῶσαι, καὶ μὴ φοβούμεναι μηδεμίαν πότησιν. α'. Πέτ. γ'. α'.

Συμφέρει, ἵνα οἱ νεόγαμοι τῆς ἁγίας Συνάξεως μεταλάβωσιν ἐν αὐτῇ τῇ γαμηλίῳ ἡμέρᾳ, ἢ ὡς τάχιστα ἂν καιρὸν ἔχωσι μετὰ τὸν γάμον αὐτῶν.

ΤΑΞΙΣ ΤΗΣ ΤΩΝ ΚΑΜΝΟΝΤΩΝ ΕΠΙΣΚΕΥΕΩΣ.

Ὅταν νοσῇ τις, γνωστὸν τοῦτο γενήσεται τῷ τῆς Παροικίας Λειτουργῷ, ὅς εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ νοσοῦντος εἰσίων, ἐρεῖ.

ΕΙΡΗΝΗ τουντῷ τῷ οἴκῳ, καὶ πᾶσι τοῖς κατοικοῦσιν ἐν αὐτῷ.

Ἦνικά τῷ ἀσθενοῦντι παραγίνηται, γονυπετῶν, λέξει.

ΜΗ ἀναμνησθῆς, Κύριε, τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν, μηδὲ τῶν ἀνομιῶν τῶν προγόνων. Φείσαι ἡμῶν, Κύριε, φείσαι τῆ λαῖσ σου, ὅν ἐλυτρώσω

locuples, Sic enim aliquando et sanctæ mulieres, sperantes in Deo, ornabant se, subjectæ propriis viris; sicut Sara obediebat Abrahæ, Dominum eum vocans: ejus estis filiæ, beneficientes, et non pertinens ullam perturbationem. 1 S. Petr. iii. 1.

¶ *Expedit, ut recens conjugati sacram Communionem participant, quum Nuptiis copulantur, aut oblata prima occasione post nuptiarum sollemnia.*

ORDO PRO VISITATIONE ÆGROTANTIUM.

¶ *Cum quis ægrotat, id significabitur Parocho; qui, ingrediens domum ægroti, dicet:*

PAX huic domui, et omnibus habitantibus in ea.

¶ *Accedens ad ægrotum, dicet, flexis genibus:*

ΝΕ reminiscaris, Domine, delicta nostra, nec delicta parentum nostrorum. Parce nobis, Domine! Parce populo tuo, quem

τῶν γυναικῶν χωρὶς λόγου, παρατηρήσαντες τὴν ἀγνὴν ἀναστροφὴν σας ἐν φόβῳ. Τῶν ὁποίων τὰ ἔξωθεν στολίδια ἂς μὴ εἶναι αἱ πλεξίδες τῶν τριχῶν, καὶ τὰ χρυσάφια, ἢ ἢ ἐνδοσίς φορεμάτων, ἀλλὰ ὁ κρυπτός ἄνθρωπος τῆς καρδίας, εἰς τὸ ἄφθαρτον τοῦ πνεύματος ἡμέρου καὶ ἡσύχου, τὸ ὁποῖον εἶναι πολυτελής ἐμπροσθεν τοῦ Θεοῦ. Ἐπειδὴ οὕτως παλαιώθεν αἱ ἅγαι γυναῖκες, αἱ ἐλπίζουσαι ἐπὶ τὸν Θεόν, ἐστύλιζον τὸν ἑαυτὸν τους, ὑποταγμέναι εἰς τοὺς ἰδίους ἀνδρας. Καθὼς Σάρρα ὑπήκουσεν εἰς τὸν Ἀβραάμ, καλοῦσα αὐτὸν Κύριον. Τῆς ὁποίας σεῖς εἰσθε τέκνα ἀγαθοποιούσαι, καὶ μὴ φοβούμεναι μηδεμίαν πότησιν.

Πρέπει, οἱ νεοεωθέντες εἰς Γάμον ἵνα μεταλάβωσιν εἰς τὸν καιρὸν τοῦ Γάμου, ἢ εἰς τὴν πρώτην μετὰ τῆς ἐνώσεώς των εὐκαιρίαν.

ΤΑΞΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΚΕΥΪΝ ΤΩΝ ΑΡΡΩΣΤΩΝ.

Ἐάν τις ἀρρώστησῃ, δηλοποιεῖται τοῦτο πρὸς τὸν Λειτουργὸν τῆς παροικίας, ὁ ὅποιος ἐρχόμενος εἰς τὴν οἰκίαν τῆς ἀρρώστου θέλει εἰπεῖν·

ΕΙΡΗΝΗ εἰς ταύτην τὴν οἰκίαν, καὶ εἰς τοὺς ἐν αὐτῇ κατοικοῦντας.

Ἐλθὼν δὲ πρὸς τὸν ἀρρώστον γονατίζων λέγει.

ΜΗ ἐνθυμηθῆς, Κύριε, τὰς ἀνομίας ἡμῶν, μηδὲ τὰς ἀνομίας τῶν προγόνων· Σῶσαι ἡμᾶς, Κύριε, σῶσαι τὸν λαόν σου ὄντινα μέ το

la vostra casta conversazione, ch'è in timore. Delle quali l'ornamento sia, non l'esterior dell' intrecciatura de' capelli, o di fregi d'oro, o di vestiti di robe; ma l'uomo occulto del cuore, nell'incorrotta purità dello spirito benigno, e pacifico: il quale è di gran prezzo nel cospetto di Dio: Perciò che in questa maniera ancora già s'adornavano le sante donne, che speravano in Dio, essendo suggerite ai lor mariti. Siccome Sara ubbidì ad Abraham, chiamandolo Signore: del quale voi siete figliuole, facendo bene, e non temendo alcun spavento, 1 S. Piet. iii. 1.

Egli è espediente che lo sposo e la sposa ricevessero la sacra Comunione al tempo del loro spozalizio, od almeno alla prima opportunità dopo che sono maritati.

L' ORDINE PER LA VISITA AGLI AMMALATI.

Quando alcuno sarà ammalato, se ne darà avviso al Piovano della Parocchia, il quale entrando nella casa dell' ammalato dirà.

PACE a questa casa, ed a tutti quelli che vi abitano.

Quando egli viene in presenza dell' ammalato dirà inginocchiandosi.

NON ricordarti Signore delle nostre iniquità nè delle iniquità de' nostri antenati, perdonaci, O Signore, perdona al tuo popo-

VISITATIO EGROTANTIUM.

not corruptible: even the ornament of a meek and quiet spirit, which is in the sight of God of great price. For after this manner in the old time the holy women also, who trusted in God, adorned themselves, being in subjection unto their own husbands; even as Sarah obeyed Abraham calling him lord; whose daughters ye are as long as ye do well, and are not afraid with any amazement.

It is convenient that the new-married persons should receive the holy Communion at the time of their Marriage, or at the first opportunity after their Marriage.

THE ORDER

for the

VISITATION OF THE SICK.

When any person is sick, notice shall be given thereof to the Minister of the Parish; who, coming into the sick person's house, shall say,

PEACE be to this house, and to all that dwell in it.

When he cometh into the sick man's presence he shall say, kneeling down,

REMEMBER not, Lord, our iniquities, nor the iniquities of our forefathers: Spare us, good Lord, spare thy people, whom thou

nicht auswendig seyn mit Haarflechten, Goldbunhängen, oder Kleider anlegen: sondern der verborgene Mensch des Herzens, unverrückt, mit sanftem und stillen Geist, das ist köstlich vor Gott. Denn also haben sich auch bereiten die heiligen Weiber geschmückt, die ihre Hoffnung auf Gott setzten und ihren Männern unterthan waren, wie die Sara Abraham gehorsam war, und hieß ihn Herr, welcher Echter ihr geworden seyd, so ihr wohl thut und nicht so schüchtern seyd.

Es ist auch gut und schicklich, daß die neu verheiratheten Personen, gleich am Tage ihrer Trauung, oder bey der ersten Gelegenheit nach derselben, das heilige Abendmahl empfangen.

O r d n u n g des K r a n k e n : B e s u c h s.

Wenn jemand krank ist, so soll dem Prediger des Kirchspiels Nachricht davon gegeben werden. Dieser spricht bey seinem Eintritt in das Haus des Kranken:

Friede sey mit diesem Hause und mit allen seinen Bewohnern.

Wenn er in die Nähe des Kranken kommt, soll er niederknien und sprechen:

Gedenke nicht, o Herr, unserer Missethaten, noch der Uebertretungen unserer Väter! Verschone uns, o gütiger Gott, verschone dein Volk, das du mit

tillement de cheveux, ou parure d'or, ou magnificence d'habits; mais l'homme cache, c'est-à-dire, celui du cœur, qui consiste dans l'incorruptibilité d'un esprit doux et paisible, qui est de grand prix devant Dieu. Car c'est ainsi que se paroient autrefois les saintes femmes qui espéroient en Dieu, et qui demeuroient sujettes à leurs maris; comme Sara, qui obéissoit à Abraham, l'appelant son Seigneur; de laquelle vous êtes les filles en faisant bien, lors même que vous ne craignez rien de ce que vous pourriez avoir à craindre.

Il est convenable que les nouveaux mariés fassent la Cène lorsqu'ils s'épousent, ou à la première occasion qui s'en présentera après leur mariage.

ORDRE POUR

LA VISITE DES MALADES.

Quand quelqu'un est malade, on avertira le ministre de la paroisse, qui entrant dans la maison du malade, doit dire:

PAIX soit sur cette maison, et sur tous ceux qui y demeurent.

Quand il viendra en la présence du malade, il se mettra à genoux, et dira:

O SEIGNEUR, n'aie point mémoire de nos iniquités, ni des iniquités de nos pères. Pardonne-nous, ô bon Dieu, pardonne à ton

vós de oro, ó gala de vestidos: sino el hombre interior del corazón, en incorruptibilidad de un espíritu pacífico y modesto, que es rico delante de Dios. Porque así también antiguamente se ataviaban las santas mugeres, que esperaban en Dios, estando sujetas á sus propios maridos. Como Sara obedecía á Abraham, llamándole señor: de la qual sois hijas haciendo bien, y no temiendo ninguna perturbacion. 1 S. Ped, iii. 1.

Es conveniente que los Novios reciban la santa Comunión al tiempo de su Matrimonio, ó á la primera oportunidad despues de su Casamiento.

EL ORDEN DE LA VISITA DE ENFERMOS.

Quando alguna Persona está enferma, será dada noticia de ello al Ministro de la Parroquia; que viniendo á la casa de la Persona enferma, dirá,

PAZ sea á esta casa, y á todos los que moran en ella.

Y quando llegue á la presencia del enfermo, dirá arrodillándose,

O SEÑOR, no te acuerdes de nuestros pecados, ni de las iniquidades de nuestros padres. Perdonanos, buen Dios, perdona a

τιμιωτάτῳ αἱματί σου, καὶ μὴ ὀργίλως ἔχε πρὸς ἡμᾶς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀπό. Φείσαι ἡμῶν ἀγαθὲ Κύριε.

Εἴτα ἔρεῖ ὁ Λειτουργὸς.

Δηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Χριστέ ἐλέησον.

Κύριε ἐλέησον.

ΠΑΤΕΡ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς* κ. τ. λ.

Λεῖτ. Σῶσον, Κύριε, τὸν δοῦλόν σου.

Ἀπό. Τὸν ἐλπίζοντα ἐπὶ σέ.

Λεῖτ. Ἐξαποστείλαις αὐτῷ βοήθειαν ἐξ ἁγίου τόπου σου.

Ἀπό. Καὶ αἰ ἰσχυρῶς ὑπερασπίσαις αὐτῷ.

Λεῖτ. Μηδὲν κατισχύσαι ὁ ἐχθρὸς αὐτοῦ.

Ἀπό. Μηδὲ ἐγγίσει ὁ πονηρὸς τοῦ βλάψαι αὐτόν.

Λεῖτ. Γίνου αὐτῷ, Κύριε, πύργος τῆς ἰσχύος.

Ἀπό. Ἀπὸ προσώπου τοῦ ἐχθροῦ αὐτοῦ.

Λεῖτ. Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς ἡμῶν.

Ἀπό. Καὶ κραυγὴ ἡμῶν πρὸς σε ἐλθέτω.

Λειτουργὸς.

ΔΙΑΚΥΨΟΝ, Κύριε, ἀπὸ τῶν οὐρανῶν, ἔπιδε, ἐπίσκεψαι, καὶ βοήθησον τούτῳ τῷ δούλῳ σου* Ἐπὶβλεψὼν αὐτὸν τοῖς τοῦ ἐλέους σου ὀφθαλμοῖς, δὸς αὐτῷ παράκλησιν καὶ βεβαίαν ἐπὶ σέ πεποιθῆσιν, σκέπασον αὐτὸν ἀπὸ κινδύνου τοῦ ἐχθροῦ, καὶ ἐν τῇ ἀδιαιλείτῳ εἰρήνῃ καὶ ἀσφαλείᾳ διαφύλαξον αὐτὸν δι' Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Εἰσακούσον ἡμῶν, Παντοκράτωρ Θεός, καὶ Σῶτερ ἐλεημονέστατε* τὴν συνήθη ἀγαθότητά

redemisti pretiosissimo tuo sanguine; et ne in æternum irascaris nobis.

Responsum. Parce nobis, Domine.

¶ *Tum Minister dicet:*

Oremus.

Kyrie, eleeson.

Christe, eleeson.

Kyrie, eleeson.

PATER noster, qui es in celis, &c.

Minister. Domine, saluum fac famulum tuum.

Responsum. Qui sperat in te.

Minister. Mitte ei auxilium de sancto tuo.

Responsum. Et semper eum potenter protege.

Minister. Nihil proficiat inimicus in eum.

Responsum. Et filius iniquitatis non appropinquet ad nocendum ei.

Minister. Esto ei, Domine, turris fortitudinis.

Responsum. A facie inimici.

Minister. Domine, exaudi orationem nostram.

Responsum. Et clamor noster ad te perveniat.

Minister.

RESPICE, Domine, de cælo: intueere et adjuva famulum tuum. Respice eum oculis misericordiæ tuæ: consolare eum; et da, ut fiduciam suam in te collocet. Defende eum ab insidiis inimici; et eum in pace ac quiete perpetua custodi, per Iesum Christum, Dominum nostrum. Amen.

EXAUDI nos, Omnipotens et summe misericors Deus ac Servator! extende consue-

τιμιωτάτῳ αἱμῷ σου ἐλύτρωσας καὶ μὴ ἡμᾶς ὀργισθῆς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀπόκρ. Σῶσαι ἡμᾶς, ἀγαθὲ Κύριε.

Ἐπειτα ὁ Λειτουργὸς λέγει,

Ἄς παρακαλέσωμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Χριστέ ἐλέησον.

Κύριε ἐλέησον.

ΠΑΤΕΡ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, κ. τ. λ.

Λεῖτ. Σῶσον, Κύριε, τὸν δοῦλόν σου.

Ἀπόκρ. Τὸν ἐλπίζοντα ἐπὶ σέ.

Λεῖτ. Πέμψον αὐτῷ βοήθειαν ἀπὸ τοῦ ἁγίου σου τόπου.

Ἀπόκρ. Καὶ πάντοτε ἰσχυρῶς ὑπεράσπισον αὐτόν.

Λεῖτ. Ἄς μὴ τὸν νικήσῃ ὁ ἐχθρὸς.

Ἀπόκρ. Μηδὲ ὁ πονηρὸς τὸν ἐγγίξῃ διὰ τὸν τὸν βλάψῃ.

Λεῖτ. Γίνε αὐτῷ, Κύριε, πύργος δυνάμεως.

Ἀπόκρ. Ἀπὸ προσώπου τοῦ ἐχθροῦ του.

Λεῖτ. Κύριε εἰσάκουσον τὴν προσευχὴν ἡμῶν.

Ἀπόκρ. Καὶ ἡ κραυγὴ μας ἄς ἔλθῃ πρὸς σε.

Λειτουργὸς.

ΣΚΗΨΑΙ, Κύριε, ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, ἔπιδε, ἐπίσκεψαι καὶ βοήθησον, τούτῳ τῷ δούλῳ σου. Ἐπὶβλεψὼν ἐπ' αὐτόν με τῶν ὀφθαλμῶν τοῦ ἐλέους σου* δὸς εἰς αὐτόν θεραπείαν, καὶ βεβαίαν ἐλπίδα εἰς ἐσέ* διώσωσον αὐτόν ἀπὸ τοῦ κινδύνου τοῦ ἐχθροῦ, καὶ φύλαξον αὐτόν εἰς ἀκατάπαυστον εἰρήνῃ καὶ σωτηρίᾳ δι' Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Εἰσακούσον μας Παντοκράτορα Θεέ, καὶ Σωτήρα ἐλεημονέστατε* καὶ ἁπλῶσον τὴν

lo, il quale tu hai riscattato col tuo preziosissimo sangue, e non esser adirato contro di noi per sempre.

Risposta. Perdonaci O Signore buono.

Poi il Piovano dirà.

Oriamo.

Signore, abbi pietà di noi.

Risposta. Cristo, abbi pietà di noi.

Piovano. Signore, abbi pietà di noi.

PADRE nostro che sei ne' cieli; &c.

Piovano. O Signore salva il tuo servidore.

Risposta. Il quale si confida in te.

Piovano. Mandagli aiuto dal tuo santo luogo.

Risposta. E difendilo sempremai potentemente.

Piovano. Che l' nimico non abbia mai advantage sopra di lui.

Risposta. Né l' maligno s' accosti mai po nuocergli.

Piovano. Sii gli O Signore, una torre di fortezza.

Risposta. Dalla faccia del suo nimico.

Piovano. O Signore, esaudisci le nostre orazioni.

Risposta. E pervenga il nostro grido a te.

Piovano.

O SIGNORE riguarda giù dal cielo, considera, visita, e soccorri questo tuo servo. Riguardarlo con gli occhi della tua misericordia, dagli consolazione e ferma compagnia in Te, difendilo dal pericolo del nimico, e mantienlo in perpetua pace, e sicurezza, per Gesù Cristo nostro Signore. Amen.

ESAUDISCICI Iddio onnipotente misericordioso, Salvatore nostro; stendi la tua

VISITATIO ÆGROTANTIUM.

hast redeemed with thy most precious blood,
and be not angry with us for ever.

Answer. Spare us good Lord.

Then the Minister shall say,

Let us pray.

Lord, have mercy upon us.

Christ, have mercy upon us.

Lord, have mercy upon us.

OUR Father, which art in heaven, &c.

Minister. O Lord, save thy servant;

Answer. Which putteth his trust in thee.

Minister. Send him help from thy holy place;

Answer. And evermore mightily defend him.

Minister. Let the enemy have no advantage of him;

Answer. Nor the wicked approach to hurt him.

Minister. Be unto him, O Lord, a strong tower.

Answer. From the face of his enemy.

Minister. O Lord, hear our prayers.

Answer. And let our cry come unto thee.

Minister.

O LORD, look down from heaven, behold, visit, and relieve this thy servant. Look upon him with the eyes of thy mercy, give him comfort and sure confidence in thee, defend him from the danger of the enemy, and keep him in perpetual peace and safety; through Jesus Christ our Lord. *Amen.*

deinem theuren Blute erlöset hast, und jürne nicht
etwig mit uns.

Antwort. Verschone uns, gütiger Gott!

Dann soll er fortfahren:

Laßt uns beten:

Herr! erbarme dich unser!

Antwort. Christe! erbarme dich unser!

Pred. Herr! erbarme dich unser!

Unser Vater, der du bist u. f. w.

Pred. O Herr! erhalte deinen Diener!

Antwort. Der auf dich sein Vertrauen setzt.

Pred. Sende ihm Hülfe von deinem heiligen
Tempel.

Antwort. Und beschütze ihn mächtig zu aller Zeit.

Pred. Laß den Feind keine Gewalt über ihn
haben.

Antwort. Noch die Gottlosen sich ihm nähern,
ihm zu schaden.

Pred. Sey du ihm, o Herr, eine feste Burg.

Antwort. Gegen seine Feinde.

Pred. O Herr, erhöre unser Gebet.

Antwort. Und laß unser Flehen vor dich kommen.

Pred. O Herr, schaue herab vom Himmel,

komm zu diesem deinen Diener, und errette ihn; siehe
ihn an mit den Augen deiner Barmherzigkeit; gib
ihm Trost und ein zuversichtliches Vertrauen auf
dich, beschütze ihn vor der Gefahr, womit der Feind
ihn bedroht, und erhalte ihn in beständigem Frieden,
und in Sicherheit, durch Jesum Christum, unsern
Herrn. *Amen.*

Erhöre uns, allmächtiger, barmherziger Gott und
Heiland! Laß deine erwählte Gute über diesen
deinen Diener sich ausbreiten, der durch Krankheit

peuple que tu as racheté par ton sang pré-
cieux, et ne sois point irrité contre nous à
jamais.

Réponse. Pardonne-nous, ô bon Dieu.

Puis le ministre dira:

Prions Dieu.

Seigneur, aie pitié de nous.

Christ, aie pitié de nous.

Seigneur, aie pitié de nous.

NOTRE Père, qui es au cieus; &c.

Le Ministre. Seigneur Dieu, sauve ton
serviteur;

Réponse. Qui met son espérance en toi.

Ministre. Envoie-lui ton secours de ton
saint lieu;

Réponse. Et le soutiens toujours par ta
puissance.

Ministre. Que l'ennemi n'ait aucun avan-
tage sur lui;

Réponse. Et que le méchant n'approche
point pour lui nuire.

Ministre. Sois-lui, Seigneur, une tour et
une forteresse;

Réponse. Au-devant de son ennemi.

Ministre. O Seigneur, exauce nos prières;

Réponse. Et que notre cri parvienne jus-
qu'à toi.

Le Ministre.

O SEIGNEUR, regarde des cieus, con-
temple, visite, et soulage ton serviteur. Re-
garde-le des yeux de ta miséricorde; con-
sole-le, et lui donne une ferme confiance en
toi; garantis-le du danger de l'ennemi; et
le garde en paix et en sûreté perpétuelle,
par Jésus-Christ notre Seigneur. *Amen.*

tu pueblo, que tu redimiste con tu preciosa
sangre, y no estás enojado con nosotros
siempre.

Resp. Perdonanos, buen Señor.

Entonces el Ministro dirá,

Oremos.

Señor, apiadate de nosotros.

Christo, apiadate de nosotros.

Señor, apiadate de nosotros.

PADRE nuestro, que estás en los cieus;
&c.

Minist. O Señor, salva tu siervo;

Resp. El qual pone en tí su confianza.

Minist. Enviale socorro de tu Santuario.

Resp. Y defendele por siempre con tu
gran poder.

Minist. En nada prevalezca el Adversario
contra él.

Resp. Ni se acerque el malvado para
dañarlo.

Minist. Séle, O Señor, una torre fuerte.

Resp. Delante de su enemigo.

Minist. O Señor, oye nuestros ruegos.

Resp. Y nuestro clamor llegue a tí.

Ministro.

MIRA Señor desde el cielo, contempla, vi-
sita, alivia á este tu siervo. Mirale con ojos
de misericordia, dale consuelo y firme confi-
anza en tí, defendele de las asechanzas del
adversario, y guardale en perpetua paz y
sosiego, mediante Jesu Christo nuestro Se-
ñor. *Amen.*

OYENOS, omnipotente y muy misericor-
dioso Dios y Salvador; extiende tu acos-

σου κλινον ἐπὶ τοῦτον τὸν δοῦλόν σου τῷ νοσήματι ταλαιπωρούμενον. Ἀγίασον αὐτῷ, δεόμεθά σου, τὴν πατρικὴν σου παιδείαν, ἵνα ἡ τῆς ἀσθενείας αὐτοῦ αἰσθησις τῇ τε πίστει αὐτοῦ ἰσχύς, καὶ τῇ μετανοίᾳ σπουδὴν προστιβῇ. Ὅπως εἰάν σοι δοκῇ εἰς τὴν προτοῦ ὑγείαν αὐτὸν ἀποκαταστήσαι, τὸν ἐπίλοιπον αὐτοῦ βίον ἐν τε φόβῳ καὶ εἰς δόξαν σου διάγῃ· εἰ δὲ μὴ, δώῃς αὐτῷ τὴν ἐπισκοπὴν σου οὕτω προσδέχεσθαι, ὥστε τὸν ὀδυνηρὸν τοῦτον βίον τελευτήσαντα αὐτὸν ἐν τῇ αἰωνίῳ ζωῇ σοι συνδιαμείνειν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Εἴτα ὁ Λειτουργὸς τὸν ἀσθενοῦντα παρακαλεῖ κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον, ἢ παραπλήσιον.

ΤΟΥΤΟ γίνωσκε, Ἀγαπητέ, ὅτι Θεὸς ὁ Παντοκράτωρ Κύριός ἐστι ζωῆς καὶ θανάτου, καὶ πάντων τῶν αὐτοῖς ἀνηκόντων, ἤγουν ἡβης, ἰσχύος, ὑγείας, γῆρας, ἀσθενείας καὶ νοσημάτων. Τοιγαροῦν, οἷον ὁποῦτε τὸ νόσημά σου ἂν ᾦ, ἀσφαλὸς γίνωσκε, ὅτι ἡ τοῦ Θεοῦ ἐπισκοπὴ ἐστὶ. Καὶ δι' οἰανόπου αἰτίαν τοῦτό σοι ἐπιπέμπεται ἄρρώστημα, εἴτε πρὸς τὸ δοκιμάζειν τὴν ὑπομονὴν σου εἰς παρδείγμα τῶν ἄλλων, καὶ ἵνα ἡ πίστις σου ἀξιόπαινος, ἔνδοξος, καὶ τίμιος εὐρεθῇ ἐν ἡμέρᾳ τοῦ Κυρίου, εἰς αὔξησιν τῆς δόξης, καὶ τῆς ἀπεράντου εὐδαιμονίας· εἴτε σοι ἐπιπέμπεται πρὸς τὸ κολάσαι καὶ ἐπανορθῶσαι ὅστιον ἂν ᾦ ἐν σοι παράπτωμα ἐνώπιον τοῦ οὐρανίου Πατρὸς σου· τοῦτο δὲ ἀκριβῶς γίνωσκε, ὅτι εἰν ἀληθῶς μετανοήσας ἐπὶ ταῖς ἁμαρτίαις σου, καὶ τὸ ἄρρώστημά σου εὐγνωμόνως ὑπομείνῃς, ἐπὶ τῷ ἐλέει τοῦ Θεοῦ, ἕνεκα τοῦ Ἰη-

συνῆθι ἀγαθότητά σου ἐπὶ τοῦτον τὸν δοῦλόν σου, τὸν ἐξ ἄρρώστιας ταλαιπωρούμενον. Ἀγίασον αὐτῷ, δεόμεθά σου, τὴν πατρικὴν σου θεραπείαν, ὥπως ἡ αἰσθησις τῆς ἀσθενείας του, προσθήσῃ δύναμιν εἰς τὴν πίστιν του, καὶ ἐλδικρινεῖαν εἰς τὴν μετανοίαν του· ὥστε εἰάν σοι ἄρεσει, ἵνα τὸν καταστήσῃς εἰς τὴν προτερὴν ὑγείαν, ζήσῃ τὸ ἐπίλοιπον τῆς ζωῆς τῆς εἰς τὸν φόβον σου, καὶ τὴν δόξαν σου· εἰ δὲ μὴ χάρισόν του ἵνα δεχθῇ τοιοῦτοτρόπως τὴν ἐπισκοπὴν σου, ὥστε μετὰ τὸ τέλος τῆς λυπηρὰς ταύτης ζωῆς, εὐπαρέσχει αὐτὸς ἵνα μείνῃ μετὰ σοῦ εἰς αἰώνιον ζωὴν· διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Τότε ὁ Λειτουργὸς θέλει παρακαλέσειν τὸν ἄρρωστον κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον, ἢ παραπλήσιως.

ΤΟΥΤΟ γίνωσκε, ἀγαπητέ, ὅτι ὁ Θεὸς ὁ Παντοκράτωρ εἶναι Κύριος τῆς ζωῆς καὶ τοῦ θανάτου, καὶ πάντων τῶν πρὸς αὐτὰ ἀνηκόντων, ἤγουν, νεότητος, δυνάμεως, ὑγείας, γῆρατος, ἀσθενείας, καὶ ἄρρώστιας. Λοιπὸν, ὅποια καὶ ἂν ᾦναι ἡ ἄρρώστις σου, γίνωσκε βεβαίως ὅτι εἶναι Θεοῦ ἐπισκοπὴ. Καὶ δι' ὅποιαν ὁποῦτε αἰτίαν ταύτῃ τὴν ἄρρώστιαν σοι ἐστάλθῃ· εἴτε εἰς δοκιμὴν τῆς ὑπομονῆς σου διὰ τὸ παρδείγμα τῶν ἄλλων, καὶ ὅπως ἡ πίστις σου εὐρεθῇ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς Κυρίας ἀξιωμαίνετης, ἔνδοξῃ, καὶ τίμῃ, εἰς αὔξησιν τῆς δόξης καὶ τῆς ἀπεράντου εὐδαιμονίας· εἴτε σοι ἐστάλθῃ εἰς τιμωρίαν καὶ ἐπανορθῶσιν τῶν φαινομένων· εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ Θεοῦ κριμάτων σου· ἔξευρε βεβαίως ὅτι εἰν ἀληθῶς μετανοήσας διὰ τὰς ἁμαρτίας σου, καὶ ὑποφέρῃς Ὑπομονικῶς τὴν ἄρρώστιάν σου, ἐλπίζων εἰς τὸν

tam tuam benignitatem super hunc famulum tuum morbo laborantem. Hanc patientiam tuam correctionem ei (quæsumus) sanctifica; ut infirmitatis suæ sensus robor addat fidei ipsius, et pœnitentiam reddat magis sinceram. Quod si tibi visum fuerit eum pristinae sanitati restituere; fac, ut reliquam vitam agat in timore tui, et ad gloriam tuam. Sin secus, da illi ita perferre tuam visitationem, ut, peracta vita hac ærumnosa, tecum habitet in vita æterna, per Jesum Christum, Dominum nostrum. Amen.

¶ Tum Minister ægrotum hortabitur in hunc aut similem modum:

CARE ac dilecte! scito hoc, Deum Omnipotentem esse Dominum vitæ ac mortis, et eorum omnium quæ ad eas spectant; juvenutis scilicet, roboris, sanitatis, senectutis, infirmitatis, et morborum. Quare tibi persuasissimum esto, quocunque morbi genere labores, eum a Deo visitante dispensari. Sive is tibi contigerit ad probandam patientiam tuam ad aliorum exemplum, et ut fides tua in die Domini tibi sit laudis, gloriæ, et honori, ad incrementum gloriæ ac vitæ æternæ; sive immisus sit ad corrigendum et emendandum illud, quicquid sit, quod in te offendit Patris tui cœlestis oculos; pro comperto habe, quod, si te peccatorum tuorum vere pœniteat, ac morbum tuum patienter feras, misericordiæ Dei, propter Jesum Christum, carissimum

solita bontà, a questo tuo servo ch' è travagliato di malattia. Santificagli noi tu supplichiamo, questa tua paterna correzione; acciocchè l' sentimento della sua debolezza aggiunga forza alla sua fede, e maturità alla sua penitenza. Acciocchè se ti piacesse di restituirgli la sua pristina salute, meni il rimanente della sua vita nel tuo timore, ed alla tua gloria; ovvero, dategli la grazia di ricever in tal modo la tua visitazione, che quando sarà finita questa vita penosa, vada a dimorar con Te nella vita eterna, per Gesù Cristo nostro Signore. Amen.

E poi il Piovano esorterà l' ammalato, in questa, od altra simil forma.

CARAMENTE diletto, sappi ch' Iddio il Signore della vita e della morte, e di tutto ciò che vi appartiene, come gioventù, forza, sanità, vecchiezza, debolezza, e malattia. Perciò, qualunque sia la vostra malattia; tenete per cosa certa che è la visita di Dio. E per qualsiasi cagione questa malattia vi vien mandata, sia per provar la vostra pazienza ad esempio altrui, ed acciocchè la vostra fede sia manifestata nel giorno del Signore, esser laudevole, gloriosa, ed onorevole, all' accrescimento di gloria ed eterna felicità; o che vi sia mandata per corregger e migliorare in voi tutto ciò che può dispiacere al vostro Padre celeste; sappiate per cosa certa che se siete veramente penitente per i vostri peccati, e portate la vostra malattia con pazienza, confidandovi nella misericordia di Dio, per amor

HEAR us, Almighty and most merciful God and Saviour; extend thy accustomed goodness to this thy servant who is grieved with sickness. Sanctify, we beseech thee, this thy fatherly correction to *him*; that the sense of *his* weakness may add strength to *his* faith, and seriousness to *his* repentance: That, if it shall be thy good pleasure to restore *him* to *his* former health, he may lead the residue of *his* life in thy fear, and to thy glory: or else, give *him* grace so to take thy visitation, that, after this painful life ended, *he* may dwell with thee in life everlasting; through Jesus Christ our Lord. Amen.

Then shall the Minister exhort the sick person after this form, or other like.

DEARLY beloved, know this, that Almighty God is the Lord of life and death, and of all things to them pertaining, as youth, strength, health, age, weakness, and sickness. Wherefore, whatsoever your sickness is, know you certainly, that it is God's visitation. And for what cause soever this sickness is sent unto you; whether it be to try your patience for the example of others, and that your faith may be found in the day of the Lord laudable, glorious, and honourable, to the increase of glory and endless felicity; or else it be sent unto you to correct and amend in you whatsoever doth offend the eyes of your heavenly Father; know you certainly, that if you truly repent you of your sins, and bear your sickness patiently, trusting in God's

EXAUCENOUS, ô Dieu tout-puissant et très-miséricordieux, qui es notre Sauveur; étends ta bonté accoutumée sur ton serviteur qui est affligé de maladie. Nous te supplions de sanctifier cette correction paternelle dont tu le visites; que le sentiment de sa foiblesse fortifie sa foi, et rende sa repentance plus sérieuse. Si c'est ton bon plaisir de lui rendre sa première santé, qu'il passe le reste de sa vie en ta crainte et à ta gloire; ou s'il te plaît d'en disposer autrement, fais-lui la grâce qu'après avoir fini cette pénible vie, il obtienne la vie éternelle, et demeure pour jamais avec toi, par Jésus-Christ notre Seigneur. Amen.

Alors le ministre exhortera le malade de cette manière, ou autre semblable.

MON cher frère, sachez que le Dieu tout-puissant est le maître de la vie et de la mort, et de toutes les choses qui s'y rapportent, comme sont la jeunesse, la force, la santé, la vieillesse, l'infirmité, et la maladie. Ainsi, quelle que soit votre maladie, sachez certainement, que c'est Dieu qui vous visite. Et qu'elle qu'en soit la cause; soit qu'il le fasse pour éprouver votre patience afin que vous soyez en exemple aux autres, et qu'au jour du Seigneur votre foi vous tourne à louange, à honneur, et à gloire pour votre éternelle félicité; soit qu'il vous l'envoie pour corriger en vous ce qui offense les yeux de votre Père céleste; sachez pour certain, que si vous avez une véritable et sérieuse repentance de vos péchés; si vous supportez patiemment votre maladie; si vous mettez votre confiance en la miséricorde de Dieu, par son Fils Jésus-Christ; et si

gedrückt wird; heilige für ihn, wir bitten dich, diese seine väterliche Züchtigung, daß das Gefühl seiner Schwachheit seinen Glauben stärker und seine Buße ernstlicher mache, damit er, wenn es dir gefallen sollte, ihm seine vorige Gesundheit wieder herzustellen, die übrige Zeit seines Lebens in deiner Furcht und zu deiner Ehre anwenden möge, oder, wenn du es anders über ihn beschloffen hast, so verleihe ihm Gnade, diese Heimsuchung so zu benutzen, daß er, nach diesem elenden Leben, bei dir ewig ruhen und bleiben möge, durch Jesum Christum, unsern Herrn. Amen.

Dann soll der Prediger den Kranken auf folgende oder eine andere ähnliche Weise anreden:

Vi geliebter! Ihr sollt wissen, daß der allmächtige Gott ein Herr ist über Leben und Tod, und über alles, was dazu gehört, als Jugend, Stärke, Gesundheit, Alter, Schwachheit und Krankheit. Darum sollt ihr auch nicht zweifeln, daß eure jetzige Krankheit, von welcher Art sie auch sein möge, eine Heimsuchung Gottes ist, die er über euch verhängt hat, entweder um eure Geduld zum Weisheit zu prüfen, damit euer Glaube am Tage des Herrn loblich und rühmlich erfunden werde, zur Vermehrung eurer Herrlichkeit und ewigen Glückseligkeit, oder um dasjenige an euch zu bessern, was den Augen eures himmlischen Vaters mißfällt; und ihr sollt zuversichtlich glauben, daß diese Krankheit, wenn ihr sie mit wahrhafter Reue eurer Sünden geduldig ertragt, auf Gottes Barmherzigkeit und seines geliebten Sohnes Jesu Christi willen vertraut, ihm für diese väterliche Züchtigung demüthig dankt und euch seinem Willen gänzlich unterwerft, zu eurem Besten gereichen und euch auf dem rechten

tumbrada bondad á este tu siervo que está afligido con enfermedad. Santificate esta tu paternal corrección; para que el conocimiento de su flaqueza añada fuerza á su fe, y seriedad á su arrepentimiento. Para que si te agrada restituirla á su primera salud, emplee el resto de su vida en tu temor y á tu gloria: ó á lo menos dale gracia para recibir de tal modo tu visitación, que despues de acabada esta penosa vida, more contigo en vida eterna, mediante Jesu Christo nuestro Señor. Amen.

Entonces el Presbitero exhortará al enfermo de esta, ó semejante manera:

AMADO hermano, sabed, que Dios Todopoderoso es el Señor de la vida y de la muerte, y de todas las cosas á ellas pertenecientes, como son la juventud, fuerza, sanidad, senectud, debilidad, y enfermedad. Portanto qualquiera que sea vuestra enfermedad, tened por cierto, que es una visitación de Dios. Y qualquiera que sea la causa de haberosla enviado, ora sea para probar vuestra paciencia, afin que seais exemplo á otros, y que vuestra fé sea hallada, en el día del Señor, digna de honra y alabanza para acrecentamiento de gloria y felicidad eterna; ora os sea enviada, para corregir y enmendar en vos todo lo que ofende á los ojos de vuestro celestial Padre; tened por sin duda, que si os arrepentis verdaderamente de vuestros pecados, y sufris con paciencia vuestra enfermedad, esperando en la misericordia de Dios, por amor de su amado Hijo Jesu Christo, y le

ποῦ Χριστοῦ Ἰοῦ τῆς ἀγάπης αὐτοῦ, πεποι-
θως, καὶ ὑπὲρ τῆς πατρικῆς αὐτοῦ ἐπισκοπῆς
ταπεινοφρόνως αὐτῷ εὐχαριστήσης, τῷ θελή-
ματι αὐτοῦ παντελῶς ὑποτασσόμενος, εἰς τὸ
συμφέρειν σοι περιστήσεται, καὶ τὴν εὐθεΐαν
οὐδὲν εἰς τὴν αἰώνιον ζωὴν σε προβιβάσει.

Ἐὰν ὁ κάμνων λίαν νοσῇ, τότε ὁ Κηδεμών,
ἐνταῦθα τῇ παραίνεσει αὐτοῦ τέλος ἂν
ἐπιβῇ, ἢ καὶ ἄλλως προοί.

ΣΤΕΡΓΕ οὖν τὴν παιδείαν τοῦ Κυρίου· Καὶ γὰρ
(ὡς φῆσιν ὁ ἅγιος Παῦλος ἐν τῷ ιβ' πρὸς τοὺς
Ἑβραίους κεφαλαιῷ) "Ὁν ἀγαπᾷ Κύριος, παι-
δεύει, καὶ μαστιγοῖ πάντα υἱὸν ὃν παραδέχεται.
Εἰ παιδεῖται ὑπομένετε, ὡς υἱοὶ υἱὴν προ-
σφέρειται ὁ Θεός. Τίς γὰρ ἐστὶν ὁ υἱὸς ὃν
οὐ παιδεύει ὁ πατήρ; εἰ δὲ χωρὶς ἐστε παι-
δεῖας, ἡς μετοχοὶ γεγόνασαι πάντες, ἄρα νόθοι
ἐστέ, καὶ οὐκ υἱοί. Εἴτα, τοὺς μὲν τῆς σαρκὸς
ἡμῶν πατέρας εἴχομεν παιδεύτας, καὶ ἐνε-
τρεπόμεθα· οὐ πολλῶ μᾶλλον ὑποταγησόμεθα
τῷ Πατρὶ τῶν πνευμάτων, καὶ ἡσόμεν; Οἱ
μὲν γὰρ πρὸς ὀλίγας ἡμέρας κατὰ τὸ δοκοῦν
αὐτοῖς ἐπαίδευσαν, ὁ δὲ ἐπὶ τὸ συμφέρον, εἰς τὸ
μεταλαβεῖν τὴν ἀγιότητα αὐτοῦ. Ταῦτα τὰ
ρήματα, ἀγαθὲ ἀδελφέ, ἐν ἀγία τῇ Γραφῇ
πρὸς τὴν ἡμετέραν παραμυθίαν καὶ νουθεσίαν
γέγραπται, ἵνα εὐγνωμόνως καὶ εὐχαρίστως
τὴν τοῦ Πατρὸς ἐπουρανίου ἡμῶν παιδείαν
ὑπομένωμεν, ὅπως οὖν δόξειεν ἂν τῇ εἰμμενε-
στάτῃ χρηστότητι αὐτοῦ οἰκίσῃποτε συμφορᾷ
ἡμᾶς ἐπισκενῆσθαι. Καὶ γε οὐκ ἂν μείζων
γένοιτο τοῖς Χριστιανοῖς παρ' ἰκλήσις, ἢ τὸ
συμμορφοῦσθαι τῷ Χριστῷ, διὰ τοῦ τὰς δυσ-
πραγίας, θλίψεως, καὶ νόσου πρῶτος καὶ εὐγνω-
μόνως φέρειν· Ἐκεῖνος γὰρ αὐτὸς εἰς τὴν

ἐλθὼς τοῦ Θεοῦ, διὰ τὴν ἀγάπην τοῦ προσφι-
λέος υἱοῦ του, καὶ ἀποδόσης εἰς αὐτὸν ταπει-
νὰς εἰς χάριστας διὰ τὴν Πατρικὴν του ἐπι-
σκοπὴν, ὑποτάσσων τελείως τὸν ἑαυτὸν σου
εἰς τὴν θέλησίν του, αὕτη ἡ ἁρμόστια θέλει
σοι εἶναι εἰς ὠφέλους καὶ σε προδεύειν εἰς
τὸν εὐθὺ δρόμον τῆς αἰωνίου ζωῆς.

Ἐὰν ἡ ἁρμόστια τοῦ εἶναι μεγάλη, καὶ κιν-
δυνεύει, τότε ὁ Ἱερεὺς τελειώνει τὴν παρ-
αινέσιν τοῦ ἐδῶ, εἰ δὲ μὴ ἀκολουθῇ·

ΔΕΞΟΥ λοιπὸν ταύτην τὴν τιμωρίαν τοῦ Κυ-
ρίου· Ὅτι (καθὼς ὁ ἅγιος Παῦλος λέγει εἰς
τὸ ιβ', κεφάλαιον πρὸς τοὺς Ἑβραίους) "Ὅτινα
ὁ Κύριος ἀγαπᾷ, παιδεύει, καὶ τιμωρεῖ πάντα
υἱὸν τὸν ὅποιον παραδέχεται." Εἴν τὴν τιμω-
ρίαν ὑπομένεται, ὁ Θεὸς θέλει φερθεῖν πρὸς
ἐσας, ὡς ἂν πρὸς υἱόν, ἐπεὶ υἱοὶ ποιεῖ εἰς
υἱὸς, τὸν ὅποιον ὁ πατήρ δὲν παιδεύει; εἰ δὲ
εἴσθαι χωρὶς τιμωρίας τῆς ὁποίας πάντες ἔχοντες
συμμέτοχοι, τότε εἴσθαι ἄρα νόθοι, καὶ ὄχι
υἱοί. "Ετι δὲ, εἴχαμεν πατέρας τῆς σαρκὸς
μας ὡς παιδεύτας καὶ τοὺς ἐσεβόμεθα, δὲν
πρέπει λοιπὸν πολὺ περισσότερον ἢ ὑπο-
ταχθῶμεν εἰς τὸν πατέρα τῶν πνευμάτων, καὶ
ἢ ἡσόμεν; Οἱ μὲν γὰρ ὀλίγας ἡμέρας, κατὰ
τὴν ὁρεξίν τοὺς μᾶς ἐπαίδευσαν, ὁ δὲ πρὸς
ὠφέλους μας ὅπως ἀπολαύσωμεν μέρος τῆς
ἀγιότητος του. Ταῦτα τὰ λόγια, ἀγαθὲ
ἀδελφέ, ἐγράφησαν εἰς τὴν ἁγίαν Γραφήν
διὰ τὴν ἡμετέραν θεραπίαν καὶ νουθεσίαν·
ὅπως μὲ ὑπομονὴν, καὶ εὐχαρίστην, υποφέρω-
μεν τὴν τιμωρίαν, τοῦ οὐρανίου Πατρὸς μας,
ὅταν μὲ ὁποίας λογῆς δυστυχίας καὶ ἂν εἴνα-
ι τοῦ ἀρέσῃ ἢ μᾶς ἐπισκεψῇ. Καὶ δὲν πρέπει
οἱ Χριστιανοὶ ἢ νομίσωσι μεγαλητέραν θε-

ejus Filium, inuitens; ipsique demisso
animo gratias egeris pro paterna ejus
visitatione, te ipsum prorsus subjiciens illius
voluntati, in tuam cedet utilitatem; teque
promovebit in recta via, quæ ducit ad vitam
æternam.

¶ *Si æger, qui visitatur, vehementer laboret,
tum Minister hic exhortandi finem facere
poterit, aut pergere.*

QUAMOBREM, æquo animo feras hanc
castigationem Domini: quippe (prout dicit
Sanctus Paulus, in Epistola ad Hebræos,
capite duodecimo) quem diligit Dominus,
castigat; flagellat autem omnem filium
quem recipit. In disciplina perseverate.
Tanquam filiis, vobis se offert Deus. Quis
enim filius, quem non corripit pater? Quod
si extra disciplinam estis, ejus participes
facti sunt omnes, ergo adulteri et non filii
estis. Deinde patres quidem carnis nostræ,
eruditores habuimus, et reverebamur eos:
non multo magis obtemperabimus Patri
spirituum, et vivemus? Et illi quidem
in tempore paucorum dierum, secundum vo-
luntatem suam, erudiebant nos; hic autem,
ad id quod utile est, in recipiendo sanctifi-
cationem ejus. Hæc verba, mi frater, in
sacra Scriptura propter consolationem et
institutionem nostram, scripta sunt, ut pa-
tienter, et cum gratiarum actione, feramus
castigationem Patris nostri celestis, quo-
tiefcunque ipsi, pro sua propensa in nos
benignitate, visum fuerit, nos adversis qui-
buscunque rebus immissis visitare. Neque
etiam Christianis hominibus acceptius quic-

del suo Figliuolo Gesù Cristo, e che gli
rendiate umilissime grazie per la sua Pater-
na visitazione, sommettendovi intieramente
alla sua volontà; ridonderà a vostro avan-
taggio, e vi gioverà all' avanzamento nel
vero cammino che mena alla vita eterna.

*Se l' infermo è molto ammalato il Piovano po-
trà finir quì la sua esortazione, od altrimenti
passar oltre.*

PERCIO pigliate in buona parte il gastigo
del Signore: perchè (come dice S. Paolo
nel cap. xii. agli Ebrei) il Signore gastiga
chi Egli ama, e flagella ogni figliuolo che
Egli gradisce. Se voi sostenete il gastigo
d'iddio si presenta a voi come a figliuoli
li; perciocchè, quale è il figliuolo che il
padre non gastighi? Che se siete senza
gastigamento, del qual tutti hanno avuta
la parte loro, voi siete dunque bastardi, e
non figliuoli oltr' a ciò, ben abbiamo avuta
per gastigatori i padri della nostra carne,
e pur gli abbiamo riveriti: non ci sottopo-
remo noi molto più al Padre degli spiriti,
e viveremo? Conciosiacosachè quelli, per
pochi giorni, come pareo loro, ci gastiga-
sero; ma questo ci gastiga per util nostro,
acciocchè siamo partecipi della sua santità.
Ora queste parole, caro fratello, sono scritte
nella Santa Scrittura, per nostra consola-
zione, ed istruzione, acciocchè sopportiamo
pazientemente e con rendimento di grazie
la correzione del nostro Padre celeste, quan-
do che sia che piaccia alla sua benignità
e misericordia visitarci. E non ci dovrebbe
esser alcuna consolazione maggiore ad un
Cristiano, quanto l' esser reso simile a Cris-
to, nel patire pazientemente le avversità,
tribulazioni, e malattie. Perchè Egli stesso

mercy, for his dear Son Jesus Christ's sake. and render unto him humble thanks for his fatherly visitation, submitting yourself wholly unto his will, it shall turn to your profit, and help you forward in the right way that leadeth unto everlasting life.

If the person visited be very sick, then the Curate may end his exhortation in this place, or else proceed.

TAKE therefore in good part the chastisement of the Lord: For (as Saint Paul saith in the twelfth Chapter to the Hebrews) whom the Lord loveth he chasteneth, and scourgeth every son whom he receiveth. If ye endure chastening, God dealeth with you as with sons; for what son is he whom the father chasteneth not? But if ye be without chastisement, whereof all are partakers, then are ye bastards, and not sons. Furthermore, we have had fathers of our flesh, which corrected us, and we gave them reverence: shall we not much rather be in subjection unto the Father of spirits, and live? For they verily for a few days chastened us after their own pleasure; but he for our profit, that we might be partakers of his holiness. These words, good brother, are written in holy Scripture for our comfort and instruction; that we should patiently, and with thanksgiving, bear our heavenly Father's correction, whensoever by any manner of adversity it shall please his gracious goodness to visit us. And there should be no greater comfort to Christian persons, than to be made like unto Christ, by suffering patiently adversities, troubles, and sicknesses. For he himself went not up to joy,

vous le remerciez humblement de ce qu'il a daigné vous visiter dans sa bonté paternelle; vous soumettant entièrement à sa volonté; cette maladie vous tournera en bien, et vous avancera dans le chemin de la vie éternelle.

Si la personne visitée est fort malade, le ministre pourra finir ici son exhortation, autrement il continuera.

C'EST pourquoi prenez en bonne part le châtement du Seigneur: car (comme le dit St. Paul au chapitre douzième de l'épître aux Hébreux,) le Seigneur châtie celui qu'il aime, et fouette tout enfant qu'il avoue. Si vous endurez la discipline, Dieu se présente à vous comme à ses enfans; car qui est l'enfant que le père ne châtie point? Mais si vous êtes sans discipline, de laquelle tous sont participans, vous êtes donc des enfans supposés, et non pas légitimes. Et puisque nous avons bien eu pour châtieurs les pères de notre chair, et néanmoins nous les avons eus en révérence, ne serons-nous pas beaucoup plus soumis au Père des esprits? et nous vivrons. Car quant à ceux-là, ils nous châtieient pour un peu de temps, comme bon leur sembloit; mais celui-ci nous châtie pour notre profit, afin que nous soyons participans de sa sainteté. Ces paroles, mon cher frère, sont écrites pour notre instruction et pour notre consolation; afin que nous supportions patiemment et avec actions de grâces la correction de notre Père céleste, toutes les fois qu'il lui plaira en sa grâce de nous visiter de quelque sorte d'adversité que ce soit. Il ne doit d'ailleurs y avoir rien de plus consolant pour des chrétiens, que d'être rendus conformes à Jésus-Christ, en souffrant patiemment les adver-

Wege forthelfen werde, der zum ewigen Leben führt.

Sollte der Kranke sehr schwach seyn, so mag der Prediger seine Ermahnung hier endigen, sonst aber fortfahren, wie folgt:

Darum nehmt die Züchtigung des Herrn gern an, denn, wie der heilige Paulus im zwölften Capitel des Briefes an die Hebräer sagt, „Welchen der Herr lieb hat, den züchtigt er, er schlägt aber einen jeglichen Sohn, den er aufnimmt. So ihr die Züchtigung erduldet, erbeut sich euch Gott als Kindern: denn wo ist ein Sohn, den der Vater nicht züchtigt? Seid ihr aber ohne Züchtigung, welcher sie alle sind theilhaftig worden, so seid ihr Bastarde und nicht Kinder. Auch, so wir haben unsere leiblichen Väter zu Züchtern gehabt und sie gescheuet, sollten wir denn nicht vielmehr dem geistlichen Vater unterthan seyn, daß wir leben? Und jene zwar haben uns gezüchtigt wenige Tage, nach ihrem Dünken, dieser aber zu Nutzen, auf daß wir seine Heiligung erlangen.“ Diese Worte, guter Bruder, sind zu unserm Troste und zu unserer Belehrung in der heiligen Schrift aufgezichnet, daß wir mit Geduld und Dankagung die Züchtigung unseres himmlischen Vaters ertragen, so oft es seiner Güte und Gnade gefällt, durch irgend eine Trübsal uns heimzusuchen. Auch sollte dem Christen nicht tröstlicher seyn, als durch geduldiges Ausharren in Widerwartigkeiten, Beschwerden und Krankheiten dem Erlöser ähnlich zu werden. Denn er selbst gelangte nicht zur Freude, bis er zuvor Leiden erduldet hatte, er gieng nicht zu seiner Herrlichkeit ein, bevor er geteugt wurde. So ist es gewiß auch unser Weg zur ewigen Freude, wenn wir mit Christo leiden,

dais humildemente gracias por esta su visitacion paternal, sometiendolos en todo y por todo á su buena voluntad, os resultará en provecho y os adelantará en el camino derecho que guia á vida eterna.

Si el enfermo estuviere muy malo, podrá el Presbitero acabar aquí su Exhortacion, ó proseguir así:

POR tanto tomad en buena parte el castigo del Señor: porque el Señor al que ama castiga; y (como dice San Pablo) azota al que recibe por hijo. Si sufris la disciplina, Dios os trata como á sus hijos; porque ¿qué hijo hay á quien el padre no castigue? Mas si estais sin correccion (de la qual todos los verdaderos hijos participan), luego sois hijos bastardos, y no legítimos. Y pues hemos tenido Padres de nuestra carne que nos corrigieron, y no obstante los reverenciamos; ¿no estaremos mucho mas sujetos al Padre de los Espíritus, y viviremos? Porque aquellos por un poco de tiempo nos castigaron, como quisieron, mas este por nuestro provecho nos castiga, á fin que seamos partícipes de su santidad. Estas palabras, hermano muy amado, palabras son de Dios, escritas en la sagrada Escritura, para nuestra instruccion y consolacion, para que con toda paciencia y hacinimiento de gracias suframos la correccion de nuestro Padre celestial, siempre que sea su voluntad visitarnos con qualquier suerte de adversidad. Allende de esto no debria cosa alguna consolar tanto á un Cristiano, como ser hecho conforme á Christo, llevando en paciencia las adversidades, infortunios, y enfermedades. Porque el mismo no subió al cielo antes de haber eu

χαρὰν οὐκ ἀνέβη πρὶν ἢ τὴν ὁδὸν πεπονή-
σαι· οὐκ εἰσῆλθεν εἰς τὴν δόξαν αὐτοῦ πρὶν ἢ
σταυρωθῆναι· Ὡσαύτως ἄρα καὶ ἡμῖν ἡ ὁδὸς
εἰς χαρὰν τὴν αἰώνιον ἐστὶν ἡ ἐνταῦθα ὑπομονὴ
ἐν τῇ συμπασχείᾳ τῷ Χριστῷ· καὶ ἡ θύρα
ἡμῶν δι' ἧς ἂν εἰσελθόμεν εἰς τὴν αἰώνιον
ζωὴν, τὸ συναποθνήσκειν ἐστὶ τῷ Χριστῷ· ὅπως
ἀναστάντες ἐκ νεκρῶν, ἐν τῇ αἰωνίῳ ζωῇ αὐτῷ
συμπαρεμείνωμεν. Διόπερ ἐν τῷ Ὀνόματι
τοῦ Θεοῦ παρακαλῶ σε τὴν ἀρρώστιάν σου
οὕτω σοι συμφέρουσαν ἐπεικῶς ὑπομένειν, κ
διὰ μνήμης ἔχειν τὴν ὁμολογίαν, ἣν ἐν τῷ
βαπτισμῷ σου τῷ Θεῷ ὡμολόγησας. Ἐπειδὴ
δὲ μετὰ τούτων τὸν βίον λόγον δούναί σοι χρὴ
δικαίῳ Κριτῇ, ὅφ' οὐ πάντες ἀπροσωπολήπτως
κριθῆσονται, νουθετῶ σε δοκιμίζειν σεαυτὸν
καὶ τὰ σὰ, πῶς ἔχει πρὸς τὸν Θεὸν καὶ πρὸς
τοὺς ἀνθρώπους· ἵνα σεαυτὸν τὰ παραπτώμα-
τά σου καταγοῶν καὶ κατακρίνων, παρὰ τὸν
οὐράνιον Πατέρα ἐνεκα τοῦ Χριστοῦ τὸ ἔλεος
εὔρης, καὶ μὴ κατηγορηθῇς, μηδὲ κατακριθῇς
ἐν τῷ φρικτῷ κέλευθῳ κρίματι. Διὸ τὰ κεφά-
λαια τῆς πίστεως ἡμῶν διεξελέυσσομαι, ἐφ'
ὧ διαγινώσκεις, εἰ ἄρα ἀληθὲς καὶ ὡς τῷ
Χριστιανῷ πρέπει πιστεύεις ἡ μὴ.

Ἐνταῦθα ὁ Λειτουργὸς διεξελεύσεται τὰ
τῆς Πίστεως κεφάλαια οὕτως λέγων.

ΠΙΣΤΕΥΕΙΣ εἰς τὸν Θεὸν Πατέρα παντοκρά-
τορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς. Καὶ εἰς Ἰησοῦν
Χριστὸν τὸν Υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ, Κύριον
ἡμῶν, καὶ συλληφθέντα αὐτὸν ἐκ Πνεύματος
ἁγίου, γεννηθέντα ἐκ Μαρίας τῆς Παρθένου·
παθόντα αὐτὸν ἐπὶ Ποντίῳ Πιλάτῳ, σταυρω-
θέντα, θανόντα, καὶ ταφέντα· κατελθόντα εἰς
ᾧδου· καὶ δὴ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστάντα ἐκ

ραπείαν παρὰ τὸ ἡμῶν ὁμοίωσμεν τὸν Χριστόν,
υποφέροντες μετ' ὑπομονῇν, δυσουχίας, θλίψεις,
καὶ ἀρρώστιας. Ὅτι αὐτὸς ὁ ἴδιος δὲν ὑπῆγε
εἰς τὴν ἀνάχαρ, ἀλλὰ πρῶτα ὑπόφερε λύ-
πην· δὲν ἐμβῆκεν εἰς τὴν δόξαν τῆς πρὶν σταυ-
ρωθῆναι. Τόσον ἀληθὲς, ἡ πρὸς τὴν αἰώνιον χα-
ρὰν ὁδὸς μας ἀνοίγεται ὑπὸ τοῦ ἐνθάδε παθεῖν
μετὰ τοῦ Χριστοῦ· καὶ ἡ θύρα μας εἰς τὸ ἐμ-
βαίνειν, εἰς αἰώνιον ζωὴν εἶναι τὸ ἡ ἀποθνή-
σκων μετὰ τοῦ Χριστοῦ· ὅπως ἐγερθέντες πάλιν ἐκ θανάτου, ζήσωμεν μετ'
αὐτοῦ αἰώνιος. Τώρα, ὑποφέρων τὴν πρὸς
σὲ ὠφέλιμον ἀρρώστιάν σου, σοὶ παραγγε-
λῶ, εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ, ἡ ἐνθυμηθῇς τὸ
ὅτι ὑποσχέθηκες τοῦ Θεοῦ εἰς τὸ βάπτισμά σου.
Καὶ ἐπειδὴ μετὰ τὴν παρούσαν ζωὴν, πρέπει
ἡ δόσωμεν λόγον εἰς τὸν δίκαιον κριτὴν,
ὑπὸ τὸν ὅποιον πάντες θέλουσιν ἀπροσωπο-
λήπτως κριθεῖν σὲ νουθετῶ ἡ ἐξαίτασθαι τὸν
ἑαυτὸν σου, ὡς πρὸς τὸν Θεὸν καὶ τοὺς ἀνθρώ-
πους, ὥστε κατηγορῶν καὶ καταδικάζων τὸν
ἑαυτὸν σου διὰ τὰς ἁμαρτίας σου, δυνήσῃς ἡ
εὔρης τι ἔλεος εἰς τὴν παρρούσαν τ. ὡς Θεοῦ
διὰ τὴν ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ, καὶ διὰ ἡ μὴ
κατηγορηθῇς καὶ κατακριθῇς εἰς τὴν φρικτὴν
ἐκείνην κρίσιν. Λοιπὸν θέλω σοὶ μελετήσῃς
τὰ Κεφάλαια τῆς πίστεώς μας, ὅπως μάθῃς
εἰς πειρῆς ἡ μὴ καθὼς πρέπει εἰς Χριστιανόν.

Ἐδῶ ὁ Λειτουργὸς λέγει τὰ Κεφάλαια τῆς
πίστεως, τοιοῦτοτρόπως.

ΠΙΣΤΕΥΕΙΣ σὺ εἰς τὸν Θεὸν τὸν Πατέρα
Παντοκράτορα, ποιητὴν τῆς ἑρᾶν καὶ τῆς γῆς·

Καὶ εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν Υἱὸν τοῦ
τὸν μονογενῆ, καὶ Κύριον ἡμῶν, καὶ ὅτι συ-
νελήφθη ἐκ Πνεύματος ἁγίου, Ἐγενήθη ἐκ

quam esse deberet, quam fieri similes
Christo in adversis, ærumnis, morbisque
patienter perferendis. Neque enim ille ad
gaudium ascendit, antequam passus esset;
et non ante ingressus est in gloriam, quam
crucifixus esset. Ita profecto cum Christo
pati, via est ad gaudium sempiternum; et
alacriter cum Christo mori, aditus est ad
vitam æternam; ut, a morte suscitatus, cum
ipso vivamus in æternum. Jam vero moneo,
ut morbum tuum, qui tot modis tibi salu-
taris est, patienter feras; teque exhortor,
in nomine Dei, ut eorum recorderis, quæ
in baptismo coram Deo professus es. Quan-
doquidem autem, post hanc vitam, ratio
reddenda est justo iudici, a quo omnes
oportet iudicari; obtestor, ut teipsum tua-
que omnia probes; nempe quomodo tibi
cum Deo, cumque hominibus, conveniat;
ut scilicet, dum teipsum accusas ac iudicas
propter delicta tua, invenias misericordiam
apud Patrem nostrum cœlestem propter
Christum, et non accuseris aut iudicaris in
tremendo illo iudicio. Recitabo igitur, te
audiente, fidei nostræ articulos, ut experia-
ris, utrum ea credas an non, quæ Christia-
num oportet credere.

¶ *Hic Minister Articulos Fidei recitabit in
hunc modum:*

CREDIS in Deum, Patrem Omnipoten-
tem, Creatorem cœli et terræ, et in Jesum
Christum Filium ejus unicum, Dominum
nostrum, qui conceptus est de Spiritu Sancto,
natus ex Maria Virgine, passus sub
Pontio Pilato, crucifixus, mortuus, et sepul-
tus; descendit ad inferos, tertia die resur-

non salì alla gioia, prima di soffrire dolori;
non entrò nella sua gloria, prima di aver
essere crocifisso. Così per certo, il nostro
cammino per arrivare alla vita eterna, è di pa-
tire quà giù con Cristo; ed il nostro uscio
per entrar nella vita eterna è, di morir vo-
lontieri con Cristo; acciocchè risuscitiamo
dalla morte, per abitar con lui nella vita
eterna. Perciò pigliando questa vostra ma-
lattia ch'è tanto utile per voi, pazientemen-
te, vi esorto nel Nome di Dio di ridurvi alla
memoria la professione c'avete fatta a Dio
nel Battesimo. E poichè dopo questa vita
si ha da render conto al giusto Giudice,
dal quale ogn'uno ha da esser giudicato
senza riguardo di persone; v'ammonisco
d' esaminar voi stesso, e lo stato vostro
così inverso Dio come gli uomini; acciocchè
accusando, e condannando voi stesso per le
vostre proprie colpe, troviate misericordia
delle mani dal nostro Padre celeste per
l'amor di Gesù Cristo, e non siate accusato,
e condannato a quel spaventevol tribu-
nale. Perciò, vi reciterò gli Articoli della
nostra fede, acciocchè sappiate se credete
come un Cristiano deve credere, o no.

Quel il Piovano reciterà gli Articoli della Fede
dicendo a questo modo.

CREDI tu in Dio Padre Onnipotente
creatore del cielo e della terra?

Ed in Gesù Cristo unigenito suo Figliuolo
nostro Signore? E che fu conceputo dello
Spirito Santo? Nato della Vergine Maria,
che patì sotto Ponzio Pilato, che fu croci-
fisso, morto e sepolto; che discese agl' in-
feri, e che anco risuscitò il terzo giorno.

but first he suffered pain; he entered not into his glory before he was crucified. So truly our way to eternal joy is to suffer here with Christ; and our door to enter into eternal life is gladly to die with Christ; that we may rise again from death, and dwell with him in everlasting life. Now therefore, taking your sickness, which is thus profitable for you, patiently, I exhort you, in the Name of God, to remember the profession which you made unto God in your Baptism. And forasmuch as after this life there is an account to be given unto the righteous Judge, by whom all must be judged, without respect of persons, I require you to examine yourself and your estate, both toward God and man; so that, accusing and condemning yourself for your own faults, you may find mercy at our heavenly Father's hand for Christ's sake, and not be accused and condemned in that fearful judgement. Therefore I shall rehearse to you the Articles of our Faith, that you may know whether you do believe as a Christian man should, or no.

Here the Minister shall rehearse the Articles of the Faith, saying thus,

DOST thou believe in God the Father Almighty, Maker of heaven and earth?

And in Jesus Christ his only-begotten Son our Lord? And that he was conceived by the Holy Ghost, born of the Virgin Mary; that he suffered under Pontius Pilate, was crucified, dead, and buried; that he went down into hell, and also did rise again the third day; that he ascended into heaven,

und unser Eingang in das ewige Leben, wenn wir mit Christo freudig sterben, damit wir, von den Todten auferweckt, in alle Ewigkeit bei ihm wohnen mögen. Weil denn auch eure Krankheit bei ihm so vielfache Weise nützlich für euch werden kann, so ermahne ich euch im Namen Gottes, tragt sie mit Geduld, und erinnert euch dessen, was ihr bei eurer Taufe gelobt habt. Und da wir nach diesem Leben dem gerechten Richter werden Rechenschaft geben müssen, der alle ohne Ansehen der Person richtet, so bitte ich euch, prüfet euch selbst und euer Betragen gegen Gott und Menschen, damit ihr wegen eurer Fehler euch selbst anklaget und verurtheilet, um bey unserm himmlischen Vater, um Christi willen, Gnade zu finden und in dem künftigen schrecklichen Gerichte nicht verflaget und verdammt zu werden. Darum will ich euch denn auch die Artikel unsers Glaubens vorhalten, damit ihr erkennen möget, ob ihr so glaubt, oder nicht glaubt, wie ein Christ glauben sollte.

Hier soll der Prediger die Glaubens-Artikel wiederholen, indem er spricht:

Glaubst du an Gott den Vater, den allmächtigen Schöpfer des Himmels und der Erde?

Und an Jesum Christum, seinen eingebornen Sohn, unsern Herrn, der empfangen ist von dem heiligen Geiste, geboren von der Jungfrau Maria, der geistlich hat unter Pontius Pilatus, getrennt, gestorben und begraben ist, niedergefahren zur Hölle, am dritten Tage wieder auferstanden von den Todten, aufgefahren gen Himmel, und sitzt zur rechten Hand Gottes, des allmächtigen Vaters, von dannen er, am Ende der Welt, wiederkommen wird, zu richten die Lebendigen und die Todten?

sités, les afflictions, et les maladies. Car lui même n'est pas entré dans la joie sans avoir beaucoup souffert; et il n'a été élevé à la gloire, qu'après avoir été crucifié. Ainsi certainement, le chemin qui conduit à la joie éternelle c'est de souffrir ici avec Jésus-Christ; et la porte de la vie éternelle, c'est de mourir volontiers avec Jésus-Christ; afin que nous ressuscitions, et que nous régnions avec lui dans la gloire. Maintenant donc je vous exhorte au nom de Dieu, qu'en prenant en patience cette maladie qui vous est si salutaire, vous vous souveniez de la promesse que vous avez faite à Dieu dans votre baptême. Et parce qu'après cette vie, nous devons rendre compte au juste Juge, qui nous jugera tous sans acception de personnes; je vous prie de vous examiner vous-même et de considérer votre état, tant par rapport à Dieu que par rapport aux hommes; afin que vous accusiez de vos fautes, et vous condamnant vous-même, vous obteniez miséricorde de notre Père céleste pour l'amour de Jésus-Christ, et que vous ne soyez point accusé et condamné au jour terrible de son jugement. C'est pourquoi je vous réciterai les articles de notre foi; afin que vous sachiez si vous avez la croyance qu'un chrétien doit avoir, ou si vous ne l'avez pas.

Ici le ministre le questionnera sur les articles de la foi, disant:

CROISTU en Dieu le Père tout-puissant, Créateur du ciel et de la terre? Et en Jésus-Christ son Fils unique notre Seigneur; et qu'il a été conçu du Saint-Esprit; est né de la vierge Marie; qu'il a souffert sous Ponce Pilate; qu'il a été crucifié; qu'il est mort, et qu'il a été enseveli; qu'il est descendu aux

gran manera padecido; y antes de entrar en la gloria fue crucificado. Así ciertamente el camino de la gloria eterna es sufrir aquí con Christo, y la puerta por donde debemos entrar en la bienaventuranza es morir de buena gana con Christo; para que podamos resucitar de entre los muertos, y reynar juntamente con él en vida eterna. Ahora pues yo os exhorto en el Nombre de Dios, á sufrir con paciencia esta enfermedad, que os es de tanta utilidad y provecho; y á tener en continua memoria la promesa, que hicisteis á Dios en vuestro Bautismo. Y porquanto despues de esta vida debemos dar cuenta al Justo Juez, el qual nos juzgará á todos sin respecto de personas; yo os amonesto que os examinais á vos mismo, y á vuestro estado, así para con Dios, como para con los hombres; afin que acusandoos y condenandoos vos mismo por vuestras propias faltas, podais recibir gracia de la mano de vuestro Padre celestial por amor de Christo, y no seais acusado y condenado en el día del juicio tremendo. Y para este efecto, recitaré sumariamente los Artículos de nuestra fe, para que sepais si creéis como Christiano, ó no.

Aquí el Ministro recitará los Artículos de la Fé, diciendo así:

CREES en Dios el Padre Omnipotente, Hacedor de cielo y tierra?

Y en Jesu Christo su unigenito Hijo nuestro Señor? Y que fue concebido por el Espíritu santo; que nació de la Virgen Maria; que sufrió debaxo de Poncio Pilato, fué crucificado, muerto y sepultado; que descendió á los infiernos, y resucitó al

νεκρῶν· καὶ ἀνελθόντα εἰς οὐρανοὺς, καὶ καθέ-
ζομενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ Πατρὸς παντο-
κράτορος· καὶ ἐκεῖθεν ἔρχεσθαι μέλλοντα
κρίναι ζῶντας καὶ νεκροὺς; Καὶ πιστεύ-
εις εἰς Πνεῦμα ἅγιον· τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν
Καθολικὴν, ἁγίον κοινωνίαν, ἄφεσιν ἁμαρ-
τιῶν, σαρκὸς ἀνάστασιν, καὶ ζωὴν αἰώνιον
μετὰ τὸν θάνατον;

Ἀποκριθήσεται ὁ νοσῶν,

Ταῦτα πάντα στερέρως πιστεύω.

Εἶτα ὁ Λειτουργὸς αὐτὸν ἐξετάσει, εἰ ἄρα ἐπὶ
ταῖς ἁμαρτίαις αὐτοῦ ἀληθῶς μετανοεῖ, καὶ
πρὸς πάντας ἀπαξιαλῶς ἀνθρώπους ἀγάπην
ἔχει· προτρέπων αὐτὸν ἐκ βάθους τῆς καρδίας
συγγνώμην ἔχειν πᾶσι τοῖς εἰς αὐτὸν ἁμαρ-
τοῦσι, καὶ εἰ ἄλλοις τισὶν αὐτὸς προσέκρου-
σεν, συγγνώμην παρ' αὐτῶν αἰτεῖν· καὶ ὅπου
δηπότε τινα ὕβρισην ἡ ἡδίκησεν, ὥς μάλιστα
δυνάμει ἔχει, ἀμειβὴν ἀποδοῦναι αὐτῷ.
Εἰ δὲ μήπω διέθετο τί ὑπάρχοντα αὐτοῦ,
τότε παρακαλεσθῶ τὴν διαθήκην ποιῆσθαι,
καὶ δηλώσει τὰ χρεωφειλήματα, εἴτ' ἄλλοις
παρ' αὐτοῦ, ἢ αὐτῷ παρ' ἄλλων ὀφειλόμε-
να, διὰ τε τὸν τῆς συνειδήσεως ἀποφορισ-
μὸν, καὶ τὴν τῶν διαθήκων αὐτοῦ ἐπιμελη-
τῶν ἡσυχίαν. Οὐ μὴν ἀλλὰ πολλάκις ὑπο-
μιμήσκεισθαι δεῖ τοὺς ἀνθρώπους, ἵνα τὸν
βίον καὶ τὰ ὑπάρχοντα αὐτῶν ἐτι ὑγιαίνον-
τες διαβῶνται.

Τὰ ἄνω προειρημένα δύναται ἂν λέγεσθαι πρὸ
τοῦ ἄρχεσθαι τὸν Λειτουργὸν τῆς αὐτοῦ
προσευχῆς, κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτῷ.

Τῷ δὲ Λειτουργῷ οὐ παραλείπτον τοὺς κάμ-
νοντας τοὺς ἐν εὐπορίᾳ ὄντας σπουδαίως

Μαρίας τῆς Παρθένου, ἔπαθεν ὑπὸ Ποντίου
Πιλάτου, ἐσταυρώθη. ἀπέθανεν καὶ ἐτίθη-
κε ἐν τῷ ῥοφῷ, καὶ ὅτι τὴν τρίτην ἡμέραν
ἀνέστη ἐκ νεκρῶν· ὅτι ἀνέβη εἰς τὸν οὐρανόν,
καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ τὰ δεξιὰ τοῦ Θεοῦ παντοκρά-
τορος Πατρὸς, καὶ ἀπ' αὐτοῦ μέλλει ἅνα ἔλθῃ
εἰς τὰ τέλει τοῦ αἰῶνος ἵνα κρίνῃ τοὺς ζῶντας
καὶ τοὺς νεκροὺς;

Πιστεῖν καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον· εἰς
τὴν ἁγίαν καὶ καθολικὴν Ἐκκλησίαν, εἰς τὴν
κοινωνίαν τῶν ἁγίων, εἰς τὴν τῶν ἁμαρτιῶν
ἄφεσιν, καὶ τῆς σαρκὸς τὴν ἀνάστασιν· καὶ
εἰς τὴν μετὰ τὸν θάνατον ζωὴν αἰώνιον;

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἀποκρίνεται.

Ταῦτα πάντα σταθερῶς πιστεύω.

Τότε ὁ Λειτουργὸς ἐξαπατάει ἐάν διὰ τὰς
ἁμαρτίας τὰς ἀληθῶς μετανοεῖ, καὶ ἀγαπᾷ
τοὺς ἀνθρώπους· νοθεύει αὐτὸν ἡ συγχω-
ρεσις ἐξ ὅλης τῆς καρδίας του τοὺς ὕβρι-
σαντας αὐτόν, καὶ ἐάν αὐτὸς ὕβρισην τινὰ,
ἢ ζητήσῃ συγχώρησιν· καὶ ἐάν αὐτὸς
ἔβλαψεν ἢ ἡδίκησεν τινὰ, ἢ ἀνταποδίσῃ
κατὰ τὸ ἔσχατον τῆς δυνάμεώς του. Ἐν
δὲ καὶ δὲν ἐπιόρισε τὰ ὑπάρχοντα τὰ, ὡς
παρακαλεσθῇ ἢ κάμῃ τὴν διαθήκην του,
καὶ ἢ φανερώσῃ τὰ χρεῖα του, καὶ τί τοῦ
χρεωστοῦν οἱ ἄλλοι· διὰ ἢ ἐλαφρώσῃ
εὐκολώτερα τὴν συνειδήσιν του, καὶ διὰ τὴν
ἀνάπαυσιν τὸν Ἐπίτροπον του. Πάντες
ὅμως πρέπει ἢ νοθεύονται συγχωρεσις
πρὸς τὴν διατάχην τῶν κοσμικῶν ὑπαρ-
χόντων τῶν ἐν ᾧ ὑγιαίνουν.

Τὰ ἄνω προειρημένα, λέγονται ἐτι πρὶν ὁ
Λειτουργὸς ἀρχίσῃ τὴν Προσευχὴν του
κατὰ τὴν διακρίσιν του.

rexit a mortuis; ascendit in cœlos; sedet
ad dexteram Dei, Patris Omnipotentis; inde
venturus est judicare vivos et mortuos?

Num etiam credis in Spiritum Sanctum,
sanctam Ecclesiam Catholicam, Sanctorum
communione, peccatorum remissionem,
carnis resurrectionem, et vitam æternam
post mortem?

Ægrotus respondebit,

Firmiter credo ista omnia.

Tum Minister quæret, an ipsum suorum
omnium peccatorum vere peniteat, et om-
nes homines Christiana caritate complec-
tatur, exhortans illum, ut, a quibuscunque
injuria affectus fuerit, eis omnibus ignos-
cat ex animo; et, si aliquis ipse offende-
rit, roget ut ignoscatur sibi. Si quos au-
tem injuria aut contumelia affecerit, pro
viribus satisfaciatur. Et si nondum testa-
mentum scripserit, moneatur ut testa-
mento rebus suis consulat, ac declaret
quantum habeat æris alieni, quantumque
ipsi sit in tabulis et nominibus; ut eo
pacto, scilicet, ipsius conscientia, et quieti
testamentaria procuratori prepositorum,
melius prospiciatur. Verum operæ pre-
tium foret mortales omnes sape admonere,
ut, dum prospera fruuntur valetudine, re-
bus suis testamento caveant.

Superiora verba a Ministro haberi pos-
sunt ante precationem, prout ipsi visum
fuerit.

Videat Minister, ne omittat divites serio
exhortari, ut liberales sint erga pauperes.

ch' egli salì in cielo, e che siede alla destra
di Dio Padre Onnipotente e che di là verrà
di nuovo alla fin del mondo per giudicare i
vivi ed i morti?

E credi tu nello Spirito Santo: la Santa
Chiesa Cattolica, la Comunione de' Santi,
la remission de' peccati, la risurrezione dei-
la carne, e la vita eterna dopo la morte?

L' Ammalato risponderà.

Io credo tutte queste cose fermemente.

Allora il Piovano esaminerà s' egli si pente
veramente de' suoi peccati, e s' è in carità
con tutti; esortandolo di perdonar dal più
profondo del cuore a tutti quelli che l' hanno
offeso, e se dal canto suo ha offeso alcuno,
domandar loro perdono; e se ha fatto torto
ad alcuno, che ne facci risarcimento, quanto
gli sarà possibile. E se non ha prima dis-
posto de' suoi beni, ch' egli sia ammonito dal
far il suo testamento, e palesare i suoi debiti,
quanto deve, e quanto è dovuto a lui, per
tanto maggior discarico della sua coscienza,
e quiete de' suoi eredi. Ma altri dovrebbero
esser spesso esortati a metter in ordine i fatti
loro temporalì mentre godono ancora la salute.

Queste parole sopradette, si possono dire prima
ch' il Piovano cominci la sua Preghiera, come
stimolo più convenevole.

Il Piovano non dovrebbe trascurare d' ammo-
nir caldamente l' ammalato, (se ha il modo)
d' usar liberalità inverso i poveri.

and sitteth at the right hand of God the Father Almighty; and from thence shall come again at the end of the world, to judge the quick and the dead?

And dost thou believe in the Holy Ghost; the holy Catholick Church; the Communion of Saints; the Remission of sins; the Resurrection of the flesh; and everlasting life after death?

The sick person shall answer,

All this I stedfastly believe.

Then shall the Minister examine whether he repent him truly of his sins, and be in charity with all the world; exhorting him to forgive, from the bottom of his heart, all persons that have offended him; and if he hath offended any other, to ask them forgiveness; and where he hath done injury or wrong to any man, that he make amends to the uttermost of his power. And if he hath not before disposed of his goods, let him then be admonished to make his Will, and to declare his Debts, what he oweth, and what is owing unto him; for the better discharging of his conscience, and the quietness of his Executors. But men should often be put in remembrance to take order for the settling of their temporal estates, whilst they are in health.

These words before rehearsed may be said before the Minister begin his Prayer, as he shall see cause.

The Minister should not omit earnestly to move such sick persons as are of ability to be liberal to the poor.

Here shall the sick person be moved to make a special Confession of his sins, if he feel his conscience troubled with any weighty mat-

ensers, et que le troisième jour il est ressuscité des morts; qu'il est monté aux cieux; qu'il est assis à la droite de Dieu le Père tout-puissant; et que de là il viendra à la fin du monde, pour juger les vivants et les morts? Et crois-tu au Saint-Esprit? Crois-tu la sainte Eglise universelle; la communion des saints; la rémission des péchés; la résurrection de la chair; et la vie éternelle après la mort?

Le malade répondra:

Je crois tout cela fermement.

Alors le ministre l'examinera pour connoître s'il a une véritable repentance de ses péchés, et s'il a de la charité pour tous les hommes; l'exhortant de pardonner de tout son cœur à tous ceux qui peuvent l'avoir offensé; s'il a offensé quelqu'un, de lui en demander pardon; et s'il a fait tort ou injure à quelque personne, de lui faire satisfaction autant qu'il lui sera possible. En cas qu'il n'ait pas auparavant fait une dernière disposition de ses biens, il l'exhortera à faire son testament, tant à déclarer ce qu'il doit, que ce qui lui est dû, et cela pour la décharge de sa conscience, et pour le soulagement des exécuteurs de son testament. Mais il est à propos d'avertir souvent chacun de mettre ordre à ses affaires, pendant que l'on est en santé.

Tout ceci peut se faire avant ou après la prière, selon que le ministre le jugera convenable.

Le ministre ne doit point oublier d'exhorter avec instance les malades qui ont du bien, à user de libéralité envers les pauvres.

En cas que la conscience du malade lui reproche quelque chose d'important, il sera exhorté de faire une confession détaillée de ses péchés.

Und glaubst du an den heiligen Geist, eine heilige allgemeine christliche Kirche, Gemeinschaft der Heiligen, Vergebung der Sünden, Auferstehung des Fleisches, und ein ewiges Leben?

Der Kranke soll antworten:

Alles dieß glaube ich fest.

Dann soll der Prediger untersuchen, ob der Kranke seine Sünden aufrichtig bereuet, und in Liebe und Frieden mit allen Menschen lebt; er soll ihn ermahnen, allen, die ihn beleidigt haben, vom Grunde seines Herzens zu verzeihen, und das Unrecht oder den Schaden, den er anderen zugefügt haben möchte, nach seinen äußersten Kräften wieder gut zu machen. Sollte er auch wegen seines Vermögens noch nichts verordnet haben, so soll er ermahnt werden, sein Testament zu machen und zur Beruhigung seines Gewissens und zur Erleichterung derer, die seinen letzten Willen vollziehen sollen, anzugeben, was er andern schuldig ist oder von andern zu fordern hat. Doch sollen die Menschen öfters erinnert werden, ihre zeitlichen Angelegenheiten in Ordnung zu bringen und darüber zu bestimmen, während sie noch gesund sind.

Der Prediger kann über das vorbemerkte auch dann schon zu dem Kranken sprechen, ehe er mit ihm zu beten anfängt.

Auch sollte der Prediger nicht unterlassen, solche Kranken, die Vermögen besitzen, zur Freigebigkeit gegen die Armen zu ermuntern.

Hierauf soll er den Kranken anhalten, ihm ein besonderes Bekenntniß seiner Sünden abzulegen, wenn er sein Gewissen durch irgend etwas Wich-

tercero día; que subió al cielo, y está sentado á la diestra de Dios Padre Omnipotente; y de allí vendrá á juzgar á los vivos y los muertos?

Y crees en el Espíritu Santo; la santa Iglesia Catholica; la Comunión de los Santos; la remisión de pecados; la resurrección de la carne; y vida eterna despues de la muerte?

La Persona enferma responderá,

Todo eso lo creo firmemente.

Entonces el Presbitero examinará, si se arrepiente de sus pecados, y está en caridad con todos, exhortándole á perdonar de todo corazón á los que le hubieren hecho algun agravio; y si él ha agravado á alguno, á que le satisfaga, en quanto le sea posible. Y si no ha hecho testamento, que lo haga, y declare lo que debe, y le es debido, para descargo de su conciencia, reposo y alivio de sus testamentarios. Pero todos deben ser amonestados á menudo á que arreglen sus negocios temporales mientras tienen salud.

Las palabras susodichas pueden ser recitadas antes que el Presbitero comience la Oración, segun juzgare conveniente.

El Presbitero no debe olvidarse de persuadir é incitar al enfermo, (si tuviere medios), á liberalidad para con los pobres.

Aquí se inducirá al enfermo á hacer confesion particular, si siente su conciencia cargada de alguna cosa de importancia. Despues de

παρορμῶν, πρὸς τὸ τῇ ἐλευθερίῳ τη χρῆσθαι εἰς τοὺς πέντητας.

Ἐνθάδε παραινέθῃσεται ὁ νοσῶν τὴν κατ' εἶδος ἐξομολόγησιν τῶν ἁμαρτιῶν αὐτοῦ τῷ Ἱερεὶ ποιεῖσθαι, εἰ δὴ τὰ αἰσθάνεται σινειδότως βαρεῖ τι πρίγκματι παρασσομένου. Μεθ' ἧντινα ἐξομολόγησιν, ὁ Ἱερεὺς ἀπολύσει αὐτὸν τὸνδε τὸν τρόπον (ἐὰν ταπεινοφρόνως καὶ ἐκ καρδίας τοῦτο αἰτήται.)

ΚΥΡΙΟΣ ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς, ὁ τῇ Ἐκκλησίᾳ αὐτοῦ δύναμιν καταλιπὼν τοῦ ἀπολύσαι πάντας ἁμαρτωλοὺς τοὺς ἀληθῶς μετανοοῦντας, καὶ εἰς αὐτὸν πιστεύοντας, ἐκ μεγάλου τοῦ ἐλέους αὐτοῦ ἀφεῖναι σοὶ τὰ παραπτώματά σου καὶ τῇ ἐξέσῃ αὐτοῦ μοι ἐγκεχειρισμένη πιασῶν τῶν ἁμαρτιῶν σου ἀπολύω σε, ἐν ὀνόματι τοῦ Πατρὸς, τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν.

Τότε δὲ ὁ Ἱερεὺς λέξει τὴν ἐξῆς Συναπτήν.

ΕΛΕΗΜΟΝΕΣΤΑΤΕ Θεὸς, ὁ, κατὰ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου, οὕτω τὰ τῶν ἀκριβήλων μετανοούντων ἀνομήματα ἐξαλείφων, ὥστε αὐτῶν μηκέτι μεινῆσθαι. Ἀνοίξον τὸν τοῦ ἐλέου σου ὀφθαλμὸν ἐπὶ τούτων τὸν δούλόν σου, ἀφέσῃς καὶ συγχνώμῃς ἔκτενέστατα ἐφιεμένον. Ἀνανέωσον ἐν αὐτῷ, ὡ προσηνέστατε Πάτερ, πᾶν ὁ, τι οὖν εἴτε τῇ πανουργίᾳ καὶ κακίᾳ τοῦ διαβόλου, εἴτε τῇ σαρκικῇ αὐτοῦ θελήσει καὶ ἀσθενείᾳ παλαιωθὲν σώσον, Κύριε, καὶ διαφύλαξον τοῦτο τὸ νοσῶν μέλος ἐν τῇ ἐνότητι τῆς Ἐκκλησίας. Βλέπε τὴν σύντηξιν αὐτοῦ, ἀπόδεξαι τὰ δάκρυα, τὴν δούλην καταπράυνον, ὡς μάλιστα σοὶ δόξειεν ἂν

¶ *Hic monebitur æger, ut peccata sua privatim confiteatur, si in re ulla magni momenti gravatam conscientiam sentiat. Quia finita confessione, Presbyter (si id ægrotus suppliciter atque ex animo petierit) eum absolvet in hunc modum:*

DOMINUS noster, Jesus Christus, qui reliquit Ecclesiæ suæ potestatem absolventi omnes peccatores vere pœnitentes et in eum credentes, ipse, pro ingenti misericordia sua, delicta tua tibi condonet. Ego vero, auctoritate ipsius mihi commissa, absolvo te ab omnibus peccatis tuis, in nomine Patris et Filii, et Spiritus Sancti. Amen.

¶ *Tum Presbyter dicet sequentem collectam.*

Oremus.

CLEMENTISSIME Deus! qui juxta multitudinem miserationum tuarum, ita deles peccata eorum quos peccatorum suorum vere pœnitet, ut eorum amplius non recorderis; aperi oculos misericordiæ tuæ super hunc tuum famulum, qui veniam et remissionem peccatorum efflagitat. In eo renova (Pater amantissime) quicquid in eo, astu ac malitia Satanae, aut ipsius carnali concupiscentia, aut humana fragilitate, corruptum est. Conserva et custodi infirmum hoc membrum in unitate Ecclesiæ; illius contritionem respice, illius lacrymas accipe; illius dolorem mitiga, prout tibi visum

Ἦ δὲ Λειτουργὸς τὸν δὲν πρέπει νὰ λείψῃ εἰς τὸ παρακαλεῖν τοὺς ἀρρώστους ὅπως φερθῶσιν ἐλευθερίως πρὸς τοὺς πτωχοὺς.

Τότε ὁ Λειτουργὸς συμβουλεύει εἰς τὸν ἀρρώστον τὴν ἐξομολόγησιν τῶν ἁμαρτιῶν του, ἐν αἰσθάνεται τὴν συνείδησιν του ὑπὸ τίνος βαρείας ἁμαρτίας ἐνοχλημένην καὶ μετὰ τὴν ἐξομολόγησιν ταύτην, ὁ Λειτουργὸς θέλει τὸν συγχωρεῖν (ἐὰν ταπεινῶς καὶ ἐγκαρδιακῶς τὸ ἐπιθυμῇ) τοιοῦτοτρόπως.

Ο ΚΥΡΙΟΣ μας Ἰησοῦς Χριστὸς, ὁ δώσας δύναμιν εἰς τὴν ἐκκλησίαν του συγχωρέσας ἁμαρτωλῶν ἀληθῶς μετανοούντων καὶ εἰς αὐτὸν πιστευόντων, ἃς συγχωρήσῃ τὰς ἁμαρτίας σου διὰ τοῦ μεγάλου τοῦ ἐλέους. Καὶ διὰ τὴν ὑπὸ αὐτοῦ εἰς ἐμὲ δοθείσαν ἐξουσίαν σε συγχωρῶ πάσας τὰς ἁμαρτίας σου, εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν.

Ἐπειτα ὁ Ἱερεὺς λέγει τὴν ἀκόλουθον Συναπτήν.

Ἐς παρακαλέσωμεν.

ΕΛΕΗΜΟΝΕΣΤΑΤΕ Θεέ, ὁ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου, ἐξαλείφων τὰς ἀνομίας τῶν ἀληθῶς μετανοούντων, καὶ παντελῶς ἀλῆσμονὺν αὐτὰς τὸν τῆς εὐσπλαγχνίας σου ὀφθαλμὸν ἀνοίξον ἐπὶ τὸν δούλόν σου τούτον τὸν θερμῶς ἐπιθυμοῦντα συγγνώμην καὶ συγχώρεσιν. Ἀνανέωσον εἰς αὐτὸν, ἐλεημονέστατε Πάτερ, ὁ, τι διὰ τὴν πανουργίαν καὶ πονηρίαν τοῦ διαβόλου, ἢ διὰ τὴν σαρκικὴν του θελήσιν καὶ ἀσθενείαν ἐμαρίνῃν εἰς αὐτόν, φύλαξον καὶ τήρησον τὸ ἀρρώστον τοῦτο μέλος εἰς τὴν ἐνότητα τῆς ἐκκλησίας, ἵδε τὴν ταπεινώσιν του καὶ δέξον τὰ δάκρυά του, καταπράυνον τοὺς πόνους

Qui l'ammalato sarà ammonito di far una perfetta Confessione de' suoi peccati, se senta la sua coscienza aggravata da qualche cosa di momento. E dopo la Confessione, il prete l'assolverà, (s' egli lo desidera umilmente e di cuore) in questo modo.

IL nostro Signor Gesù Cristo il quale ha lasciato potestà alla sua Chiesa d'assolvere ogni peccatore che si pente sinceramente, e crede in lui, ti perdoni, per la sua grande misericordia, le tue offese: e per la sua autorità commessami, io t'assolvo di tutti i tuoi peccati, nel Nome del Padre, e dello Figliuolo, e dello Spirito Santo. Amen.

E poi il prete reciterà la Colletta seguente.

Oriamo.

O DIO misericordiosissimo, che secondo la moltitudine delle tue misericordie togli via in tal modo i peccati di quelli che sono penitenti, che tu non te ne ricordi più; Apri l'occhio della tua compassione sopra questo tuo servo, che ne brama perdono, e remissione. Rinnova in lui (O Padre misericordiosissimo) tutto ciò ch'è decaduto per la fraude e malizia del diavolo, o per la sua propria fragilità o volontà carnale; mantieni e continua questo membro ammalato nell'unità della tua Chiesa; abbi riguardi alla sua contrizione, aggraddisci le sue lagrime, mitiga il suo male, secondo che gli vedrai più expediente. E poi ch'egli ripone tutta la sua confidenza nella tua misericordia, non imputargli le sue colpe passate.

VISITATIO ÆGROTANTIUM.

ter. After which Confession, the Priest shall absolve him (if he humbly and heartily desire it) after this sort.

OUR Lord Jesus Christ, who hath left power to his Church to absolve all sinners who truly repent and believe in him, of his great mercy forgive thee thine offences: And by his authority committed to me, I absolve thee from all thy sins, In the Name of the Father, and of the Son, and of the Holy Ghost. Amen.

And then the Priest shall say the Collect following.

Let us pray.

O MOST merciful God, who, according to the multitude of thy mercies, dost so put away the sins of those who truly repent, that thou rememberest them no more; Open thine eye of mercy upon this thy servant, who most earnestly desireth pardon and forgiveness. Renew in him, most loving Father, whatsoever hath been decayed by the fraud and malice of the devil, or by his own carnal will and frailness; preserve and continue this sick member in the unity of the Church; consider his contrition, accept his tears, assuage his pain, as shall seem to thee most expedient for him. And forasmuch as he putteth his full trust only in thy mercy, impute not unto him his former sins, but strengthen him with thy blessed Spirit; and, when thou art pleased to take him hence, take him unto thy favour, through the merits of thy most dearly beloved Son Jesus Christ our Lord. Amen.

Après laquelle confession, le prêtre lui donnera l'absolution en cette forme, s'il la lui demande avec humilité et avec instance.

NOTRE Seigneur Jésus-Christ, qui a laissé à son église la puissance d'absoudre tous les pécheurs qui se repentent et qui croient en lui véritablement; veuille te pardonner tes offenses par sa grande miséricorde; et en son autorité qui m'est commise, je t'absous de tous tes péchés, au nom du Père, et du Fils, et du Saint-Esprit. Amen.

Puis le prêtre dira la collecte suivante.

Prions Dieu.

O DIEU très-miséricordieux, qui selon la multitude de tes compassions, effaces tellement les forfaits de ceux qui sont touchés d'une véritable repentance, que tu ne t'en veux plus souvenir; regarde en ta miséricorde ton serviteur notre frère, qui désire très-ardemment le pardon et la remission de ses péchés. Répare en lui, ô Père de grâce, tout ce qui y a été corrompu par la ruse et la malice du diable, ou par la perversité et l'infirmité de sa propre chair; conserve et retiens ce malade dans la communion de ton église, comme l'un de ses membres; aie égard à sa contrition, reçois ses larmes, et soulage ses douleurs, selon que tu connoîtras lui être salutaire. Et puisqu'il met toute sa confiance en ta seule miséricorde, qu'il te plaise de ne lui point imputer ses fautes passées, mais de le fortifier par ton bon Esprit; et quand il te plaira de le retirer de cette vie, reçois-le dans ton ciel, par les mérites de Jésus-Christ ton Fils bien-aimé notre Seigneur. Amen.

tiges beschwert fühlt: und nach diesem Bekenntniß soll ihm der Prediger, wenn er es demüthig und herzlich verlangt, die Absolution auf folgende Weise erteilen:

Unser Herr Jesus Christus, welcher seiner Kirche die Gewalt gegeben hat, allen wahrhaft bußfertigen und gläubigen Sündern den Erlaß ihrer Sünden zu verkündigen, der vergebe dir, nach seiner großen Barmherzigkeit, deine Übertretungen: und von ihm dazu bevollmächtigt, verkündige ich dir die Vergebung aller deiner Sünden, im Namen Gottes des Vaters, und des Sohnes und des heil. Geistes. Amen.

Dann soll der Prediger die folgende Collecte sprechen:

O barmherzigster Gott, der du nach der Menge deiner Gnadenerweisungen die Sünden der wahrhaft Bußfertigen in keinweg thust, daß du ihrer nicht weiter gedenkst! Öffne das Auge deiner Erbarmung über diesen deinen Diener, der ernstlich zu dir um Gnade und Verzeihung sichet. Erneuere in ihm, allgütiger Vater, was irgend durch Trug und Bosheit des Teufels, oder durch seinen eigenen fleischlichen Willen und durch seine Schwachheit verdorben worden ist; erhalte dieß kranke Mitglied ferner in der Einigkeit der Kirche; siehe seine Zerknirschung an, laß die seine Thränen wohlgefallen und lindere seine Schmerzen, wie du weißt, daß es ihm am ersprißlichsten ist; und da er sein volles Vertrauen einzig auf deine Barmherzigkeit setzt, so rechne ihm seine vorigen Sünden nicht zu, sondern stärke ihn mit dem Troste deines Geistes, und wenn es dein Wille ist, ihn von hier abzufordern, so nimm

la qual confesion, el Presbitero le dará la absolucion (si la desea humilde y cordialmente), en esta forma.

NUESTRO Señor Jesu Christo, el qual dió á su Iglesia poder de absolver á todos los pecadores que de veras se arrepienten, y creen en él, te perdona tus pecados por su gran misericordia: Y por su autoridad conferida, yo te absuelvo de todos tus pecados, En el Nombre del Padre, y del Hijo, y del Espíritu Santo. Amen.

Después de esto el Presbitero dirá esta Colecta.

Oremos.

O DIOS todo-misericordioso, que segun la multitud de tus misericordias, borras de tal manera los pecados de los que verdaderamente se arrepienten, que no te acuerdas mas de ellos; ábre los ojos de tu gracia sobre este tu siervo, que desea de todo su corazón la remision de sus pecados. Renueva en él (Padre clementísimo) todo lo que ha sido depravado, ora sea por la astucia y malicia del diablo, ó por su voluntad carnal y su fragilidad; guarda y haz que continúe este miembro enfermo en el cuerpo de tu Iglesia, considera su contricion, recibe sus lagrimas, y alivia sus dolores, segun que tu sabes lo es mas conveniente y saludable. Y porquanto pone toda su confianza en tu misericordia, plegate no imputarle sus pecados pasados; antes bien fortalecelo con tu santo Espíritu; y quando te pluguiere llamarlo á tí, tomalo baxo tu proteccion, mediante los meritos de tu amado Hijo Jesu Christo nuestro Señor. Amen.

αὐτῷ συνοίσειν. Καὶ ἐπειδὴ εἰς τὸν ἑλεόν σου μόνον πᾶσαν τὴν ἐλπίδα καὶ πεποίθησιν ἔχεις, μὴ λόγισαι αὐτὴν τὰς προτέρας αὐτοῦ ἁμαρτίας· ἀλλ' ἐνδυνάμωσον αὐτὸν τῷ εὐλογητῷ σου Πνεύματι, καὶ ὅταν σοὶ δοκῇ αὐτὸν ἐνθρόνῳ μετενεγκεῖν, εἰς σε ἐνμενέσθαι πρόσδεξαι αὐτὸν, διὰ τῆς ἀξίας τοῦ ὑπεραγαπητῆ Ὑιοῦ σου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Τότε ὁ Λειτουργὸς ἐρεῖ τὸν ἐξῆς

ΕΠΙ σοὶ Κύριε ἤλπισα, μὴ κατασχυνθείην εἰς τὸν αἰῶνα. κ. τ. λ.

Δόξα Πατρί

Ὡς ἦν ἐν ἀρχῇ. Τοῦτο προσθεῖς, } κ. τ. λ.

ΣΩΤΗΡ κόσμον, ὁ διὰ τοῦ σταυροῦ καὶ τοῦ τιμίου αἵματός σου λυτρωσάμενος ἡμᾶς, σώσον ἡμᾶς, καὶ βοήθησον ἡμῖν, ταπεινῶς δεόμεθα σου, Κύριε.

Εἰτα λέγει ὁ Λειτουργός.

ΚΥΡΙΟΣ ὁ παντοκράτωρ, ὁ πύργος τῆς ἰσχύος ὧν πᾶσι τοῖς ἐπ' αὐτὸν ἐλπίζουσιν, ᾧ πάντα τὰ ἐν οὐρανῷ, καὶ τῇ γῇ, καὶ ὑποκάτω τῆς γῆς κάμπτει καὶ ὑπακούει, νῦν καὶ ἄει ἀντιληπτῶν σου εἶη, καὶ ποιῆσαι σε γυνῶναι τε καὶ αἰσθάνεσθαι, ὅτι οὐκ ὄνομά ἐστιν ἕτερον ὑπὸ τὸν οὐρανὸν τὸ δεδομένον ἐν ἀνθρώποις. ἐν ᾧ καὶ δι' οὗ ὑγίαιεν καὶ σωτηρίαν λάβοις ἂν, εἰ μὴ μόνον τὸ ὄνομα Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Καὶ μετὰ τοῦτο ἐρεῖ.

ΤΩ εὐμενεστάτῳ τοῦ Θεοῦ ἐλέει καὶ ὑπερασπισμῷ σε ἐπιτρέπομεν. Εὐλογῆσαι σε Κύριος καὶ φυλάξαι σε. Ἐπιφάναι Κύριος τὸ

fuerit ipsi magis expedire. Et, quia se sua, que omnia ipsi misericordiae tuae committit peccata praeterita noli ipsi imputare; verum eum beato Spiritu tuo corrobora. Cum vero tibi visum fuerit ipsum hinc abducere, in gratiam tuam illum recipe, per merita cari ac praedilecti Filii tui, Jesu Christi, Domini nostri. Amen.

¶ Tum Minister hunc Psalmum recitabit.

Psalm. lxxi.

IN te, Domine, speravi; non confundar in æternum, &c.

Gloria Patri, &c.

Sicut erat in principio, &c.

¶ His additis:

SALVATOR mundi! quí, per crucem et pretiosum tuum sanguinem, nos redemisti; salva et adjuva nos, supplices te rogamus, o Deus!

¶ Deinde dicet Minister:

OMNIPOTENS Deus, qui est turris fortitudinis omnibus sperantibus in se; cui omnia subjecta sunt et obtemperant in cælo, et in terra, et sub terra; nunc et semper tuum esto munimentum; et faciat ut cognoscas ac sentias, quod non sit aliud nomen sub cælo datum hominibus, in quo et per quod possis sanitatem et salutem consequi, praeter unum nomen Jesu Christi, Domini nostri. Amen.

¶ Et postea dicet:

BENIGNÆ misericordiae ac protectioni Dei te committimus. Benedicat tibi Dominus, et custodiat te. Ostendat tibi Domi-

τις, καθὼς σοὶ φανῇ ὅτι θέλει τῷ συμφέρειν. Καὶ ἐπειδὴ ὅλην τὴν ἐλπίδα του βάνει εἰς τὸ ἑλεός σου μόνον, μὴ μελετήσῃς τὰς ἀπελθούσας ἁμαρτίας του, ἀλλὰ ἐνδυνάμωσον αὐτὸν μετὰ τὸ εὐλογητὸν σου Πνεῦμα, καὶ ὅταν σοὶ ἀρέσειν ἡ τὸν φέρῃς ἀπ' ἐδῶ, μετακόμισέ τον εἰς τὴν εὐμένειάν σου, διὰ τῆς ἀξίας τοῦ ὑπεραγαπητῆ Ὑιοῦ σου Ἰησοῦ Χριστοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπειτα ὁ Λειτουργὸς λέγει τὸν ἀκόλουθον

Ψαλμόν

Εἰς ἐσὲ ἤλπισα Κύριε, κ. τ. λ.

Δόξα Πατρί.

Καθὼς εἰς τὴν ἀρχήν. } κ. τ. λ.

Προσθέσας τοῦτο.

ΣΩΤΗΡΑ τοῦ κόσμον, ὁ λυτρωσάμενος ἡμᾶς διὰ μέσου τοῦ σταυροῦ καὶ τοῦ τιμίου σου αἵματος, σώσον μας, καὶ βοήθησον μας ταπεινῶς σέ παρακαλοῦμεν Κύριε.

Ἐπειτα ὁ Λειτουργὸς λέγει.

Ο ΠΑΝΤΟΔΥΝΑΜΟΣ Θεός, ὅστις εἶναι πύργος δυνάμει εἰς πάντας τὰς ἐλπίζοντας εἰς αὐτὸν, καὶ τὸν ὁποῖον πάντα τὰ εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ εἰς τὴν θάλασσαν προσκυνοῦσι καὶ ὑπακούουσιν ὡς γῆν ἢ παντοτινὴν σὺ ὑπεράσπισις· καὶ ὡς σέ κάμῃ ἡ μάθησις καὶ ἡ αἰσθανθῆσις, ὅτι δὲν εὐρίσκειται ὑπὸ τὸν οὐρανὸν ἄλλον ὄνομα, πρὸς τὸν ἄνθρωπον δοσμένον εἰς τὸ ὁποῖον καὶ διὰ τὸ ὁποῖον, ἐμπορεῖς ἡ λάβῃς ὑγίαιαν, καὶ σωτηρίαν, ἀλλὰ μόνον τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀμήν.

Ἐγστέρον λέγει τοῦτο.

ΣΕ συστένομεν εἰς τὴν χάριν, εὐσπλαγχνίαν, καὶ ὑπερίσπιν τὸν Θεόν. Ὁ Κύριος ὡς εὐλογίσῃ σε φυλίξῃ, ὡς λάμψῃ τὸ πρόσωπόν

anzi fortificato con lo tuo Spirito benedetto e quando ti piacerà levarlo da questa vita, ricevilo nella tua grazia, per i meriti del tuo diletto Figliuolo Gesù Cristo nostro Signore. Amen.

Poi il Ministro reciterà questo Salmo, dal principio fino al versetto diciassettesimo.

In te, Domine, speravi. Sal. 71.

SIGNORE, io mi son confidato in Te, &c.

Gloria sia al Padre, ed al Figliuolo, &c.

Come era nel principio, è adesso, &c.

Aggiugnendo questo.

Ο SALVATOR del mondo, che ci hai riscattati per la tua croce e sangue prezioso, salvaci, e soccorrici, noi tene supplichiamo umilmente o Signore.

E poi il Piovano dirà.

L'IDDIO onnipotente, il qual' è una torre fortissima a tutti quelli che pongono la loro confidenza in lui, al quale tutte le cose che sono in cielo, ed in terra, e sotto la terra, ubbidiscono, sia ora e per sempre la tua difesa, e ti faccia sapere e sentire, che non c'è alcun altro Nome sotto 'l cielo, dato all' uomo, nel quale, nè per il quale, tu possi ricevere santità, e salute, se non il Nome del nostro Signore Gesù Cristo. Amen.

E dopo quello dirà.

NOI ti raccomandiamo alla grazia, misericordia, e protezione di Dio, il Signore ti benedica, e ti guardi, il Signore facci ri-

Then shall the Minister say this Psalm [as far as the 17th verse.]

Après le ministre dira ce Pseaume.

In te, Domine, speravi. Psalm lxxi.

Ps. lxxi.

IN thee, O Lord, have I put my trust; &c.
Glory be to the Father, and to the Son, &c.
As it was in the beginning, is now and, &c.

ETERNEL, je me suis retiré vers toi; &c.
Gloire soit au Père, &c.
Comme il étoit au commencement, &c.

Adding this,

Ajoutant aussi ceci :

O SAVIOUR of the world, who by thy Cross and precious Blood hast redeemed us, Save us, and help us, we humbly beseech thee, O Lord.

O SAUVEUR du monde, qui par ta croix et par ton sang précieux nous as rachetés, sauve-nous et nous aide, nous t'en supplions, ô Seigneur.

Then shall the Minister say,

Alors le ministre dira :

THE Almighty Lord, who is a most strong tower to all them that put their trust in him, to whom all things in heaven, in earth, and under the earth, do bow and obey, be now and evermore thy defence; and make thee know and feel, that there is none other Name under heaven given to man, in whom, and through whom, thou mayest receive health and salvation, but only the Name of our Lord Jesus Christ, Amen.

LE Seigneur tout-puissant, qui est une tour et une forteresse à tous ceux qui mettent leur confiance en lui; sous le pouvoir duquel tout ce qui est au ciel, en la terre, et sous la terre fléchit et se soumet, soit dès maintenant et à jamais ta défense, et te fasse connoître et sentir, qu'il n'y a point d'autre nom sous le ciel donné aux hommes, auquel et par lequel tu puisse recevoir santé et salut, sinon le seul nom de notre Seigneur Jésus-Christ. Amen.

And after that shall say,

Et il dira après cela :

UNTO God's gracious mercy and protection we commit thee. The Lord bless thee, and keep thee. The Lord make his face to shine upon thee, and be gracious unto thee. The Lord lift up his countenance upon thee, and give thee peace, both now and evermore. Amen.

NOUS te recommandons à la grâce, à la miséricorde, et à la protection de Dieu. Le Seigneur te bénisse et te conserve. Le Seigneur fasse luire sa face sur toi, et te soit propice. Le Seigneur retourne son visage envers toi, et te donne la paix dès maintenant et à jamais. Amen.

ihn in deine Gnade auf, um der Verdienste deines geliebtesten Sohnes unseres Herrn willen. Amen.

Despues rezará el Presbitero este Psalmo,

Dann soll der Prediger den 71sten Psalm bis zum 19ten Verse lesen.

In te Domine, speravi. Psalm. 71.

Herr, ich traue auf dich! u. s. w.

Ehre sey dem Vater, u. s. w.

Wie es im Anfang, u. s. w.

EN tí, Jehova, he esperado, no sea yo, &c.
Gloria sea al Padre, y al Hijo: &c.
Como era al principio, es así ahora: &c.

Auch soll er hinzufügen :

Añadiendo esto.

O Heiland der Welt, der du uns durch dein Kreuz und durch dein theures Blut erlöset hast, demüthig bitten wir dich, errette uns, o Herr, und hilf uns. Amen.

O SALVADOR del mundo, que por tu Cruz y preciosa Sangre, nos has redimido, salvanos, y ayudanos; te suplicamos humildemente, ó Señor.

Darauf soll der Prediger sprechen :

Entonces el Ministro dirá,

Der allmächtige Gott, der allen, die ihm vertrauen, eine feste Burg ist, und vor dem sich alles beugt und dem alles gehorcht, was im Himmel, auf der Erde und unter der Erde ist, der sey nun und ewig dein Schirm und dein Schutz, und lasse dich erkennen und empfinden, daß kein anderer Name unter dem Himmel den Menschen gegeben ist, in welchem und durch welchen du Gesundheit und Seligkeit erlangen mögest, denn allein in dem Namen unsers Herrn, Jesu Christi. Amen.

EL Señor Omnipotente que es torre fuerte á todos los que ponen su confianza en él, al qual todas las cosas en cielo, y tierra, y debaxo de la tierra se inclinan y obedecen, sea ahora y siempre tu defensa, y te haga conocer y sentir, que no hay otro Nombre debaxo del cielo dado al hombre, en quien y por quien tú puedas recibir salud y salvacion, sino solamente el Nombre de nuestro Señor Jesu Christo. Amen.

Und dann soll er noch sprechen :

Y despues de esto dirá,

Wir befehlen dich der Gnade und Obhut des barmherzigen Gottes. Der Herr segne dich und behüte dich. Der Herr lasse sein Angesicht leuchten über dich, und sey dir gnädig. Der Herr erhebe sein Angesicht auf dich und gebe dir Friede, nun und in Ewigkeit. Amen.

A LA Misericordia y proteccion clemente de Dios te encomiendo. El Señor te bendiga y guarde. El Señor haga resplandecer su cara sobre tí, y te sea clemente. El Señor levante su rostro sobre tí, y te dé paz ahora y por siempre. Amen.

Gebet für ein krankes Kind.

O allmächtiger Gott und barmherziger Vater, der du allein über Leben und Tod ent-

πούσωπον αὐτοῦ ἐπὶ σέ, κ' ἐλέησαι σε. Ἐπί-
ραι Κύριος τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ σέ, κ' ὤψῃ
σοι εἰρήνην, νῦν καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰ-
ώνων. Ἀμήν.

Προσευχὴ ὑπὲρ νοσούντος τοῦ παιδίου.

ΠΑΝΤΟΔΥΝΑΜΕ Θεός, καὶ Πάτερ πολυέλεε,
οὐ μόνον αἱ διέξοδοι βίου τε καὶ θανάτου,
ἐπίδε ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, ταπεινῶς σου δεόμε-
θα, τοῖς τοῦ ἑλέους σου ὀφθαλμοῖς, ἐπὶ τὸ
παιδίον τοῦτο νῦν ὑπὸ τῆς νόσου κλινήρης.
Ἐπίσκεψαι αὐτόν, Κύριε, τῇ σωτηρίᾳ σου,
ῥῦσαι αὐτὸ ἐν καιρῷ σοι εὐπροσδέκτῳ ἀπὸ τῆς
σωματικῆς αὐτοῦ ὁδῆς, καὶ σῶσον τὴν ψυχὴν
αὐτοῦ ἐνεκα τοῦ ἑλέους σου. Ὅπως εἰ μὲν
σοι δοκοῖν τὰς ἡμέρας αὐτοῦ ἐνθάδε ἐπὶ τῆς
γῆς ἀπομικνέιν, σοι βίῃ, καὶ τῆς δόξης σου
ὄργανον εἶναι, διὰ τοῦ πιστῶς σοι δουλεύειν,
καὶ τοῦ ἀγαθοποιεῖν ἐν τῇ γενεᾷ αὐτοῦ· εἰ δέ
μὴ, ἀνιδεῖσαι αὐτὸ εἰς τὰς αἰωνίους ἑκείνας
μονάς, ὅπου αἱ ψυχαὶ τῶν ἐν Κυρίῳ Ἰησοῦ
κεκοιμημένων τῆς αἰδοῦς ἀναπαύσεως καὶ εὐ-
δαιμονίας ἀπολαύουσιν. Παρίσχου τοῦτο, ὦ
Κύριε, διὰ τὸ ἑλέος σου ἐν αὐτῷ τῷ Ὑῳ σου
Κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ, τῷ συζῶντι καὶ
συμβασιλεύοντι σοι καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι,
αἰεὶ ἐνὶ Θεῷ εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Προσευχὴ ὑπὲρ τοῦ νοσούντος, μικρὰς ἐλπί-
δος τῆς ἀναλήψεως φαινομένης.

ΠΑΤΕΡ οἰκτιρῶν, κ' Θεὸς πάσης παρακλή-
σεως, μόνῃ ἡμῶν βοήθεια ἐν τῷ τῆς ἀνίγκης
καιρῷ· πρὸς σε καταφεύγομεν διὰ τὴν ἀντίλη-
ψιν ὑπὲρ τούτων τοῦ δούλου σου ἐνθάδε ὑπὸ
τὴν χειρὶ σου κειμένου ἐν μεγάλῃ τῇ τοῦ σώ-
ματος ἀσθενείᾳ. Εὐμένως βλέπε ἐπ' αὐτόν,

nus faciem suam, et misereatur tui. Con-
vertat Dominus vultum suum ad te; et det
tibi pacem, nunc et semper. Amen.

¶ *Oratio pro Infante morbo laborante.*

OMNIPOTENS Deus, ac Pater summe
misericors! cujus unius sunt vitæ ac mor-
tis exitus; infantem hunc, quæsumus, qui
morbo hic oppressus jacet, oculis miseri-
cordiæ tuæ de cælo respice. Visita eum,
o Deus, in salutari tuo; eum præstito
tuo tempore dolore corporis libera, et sal-
vam fac illius animam, propter misericor-
diam tuam. Quod si tibi visum fuerit
vitam illi in terra prorogare, tibi vivat, et
fiat instrumentum gloriæ tuæ, tibi navando
fidelem operam, et bene faciendū in diebus
suis; aut vero ipsum recipe in cælestes
illas mansiones, ubi animæ eorum, qui ob-
dormiunt in Domino Jesu, fruuntur sem-
piterna quiete ac felicitate. Hæc concede,
o Domine, propter misericordiam tuam, in
eodem Filio tuo, Domino nostro, Jesu
Christo, qui vivit et regnat, una tecum et
cum Spiritu Sancto, semper unus Deus, in
sæcula sæculorum. Amen.

¶ *Oratio, pro ægrotantibus dicenda, cum
vix ulla spes reliqua sit futura convales-
centiæ.*

O MISERATIONUM Pater, et Deus
omnis consolationis, unicum auxilium nos-
trum in angustiis! ad te confugimus, opem
tuam implorantes in gratiam hujus famuli
tui, sub manu tua in extrema corporis in-
firmitate jacentis. Benigne ipsum respicias

του ἐπάνω σου, καὶ ἄς σέ ἐλεήσῃ. Ὁ Κύριος
ἄς φέρῃ τοὺς ὀφθαλμούς τε ἐπὶ σέ καὶ ἄς σοὶ
δώσῃ εἰρήνην, τώρα καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Προσευχὴ διὰ ἄρρωστον βρέφος.

ΠΑΝΤΟΔΥΝΑΜΕ Θεέ, κ' ἐλεημονέστατε Πα-
τέρα εἰς τὸν ὅποιον μόνον ἀνέκουναι αἱ τύχαι
ζωῆς καὶ θανάτου· ἐπίβλεψον ἀπὸ τοῦ ἁρᾶν,
ταπεινῶς σε παρακαλοῦμεν, με' ὀφθαλμοῖς εὐ-
σπλαγχνίας, ἐπὶ τῷ τὸ βρέφος τὸ κείμενον
τώρα εἰς τὸν κράββατον τῆς ἀρρώστιας. Ἐπί-
σκεψαί το, Κύριε, με' τὴν σωτηρίαν σου, φίλα-
ξαι το εἰς τὸν εὐπροσδέκτον καιρὸν σου ἀπὸ τῆς
σωματικῆς τὸν νόσου, καὶ σῶσον τὴν ψυχὴν
τοῦ διὰ τοῦ ἑλέος σου. Ὅπως ἐάν σοι ἀρεσῇ
ἡ τοῦ μακρήνης τὴν ζῶν κατὰ εἰς τὴν γῆν
ἐδώ, ζῆσθαι εἰς ἐσέ, καὶ γινῆναι ὄργανον τῆς δόξης
σου, πιστῶς ὑπηρετοῦμένον σε, καὶ ὠφελεμέ-
νον τὴν γενεάν σου, εἰ δέ μὴ δέξου το εἰς τὰς
ἡράναις κατοικίας, ὅπῃ αἱ ψυχὰς τῶν κεκοιμη-
μένων εἰς τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν χαίρουσι
τὴν ἀνάπαυσιν καὶ εὐτυχίαν αἰώνιον. Χάρισόν
μας τοῦτο, ὦ Κύριε, διὰ τὸ ἑλέος σε εἰς αὐτόν
τὸν Ἰησοῦν Χριστόν τὸν Υἱόν σου, καὶ Κύριον
ἡμῶν, τὸν ζῶντα καὶ βασιλεύοντα μετὰ σοι, κ' ἐν
τοῦ ἁγίου Πνεύματος, πάντοτε ἕνας Θεός, εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Προσευχὴ ὑπὲρ ἄρρωστον τινὸς μὴ ἔχοντος
πολλὰς ἐλπίδας ἵνα ὑγιαίνῃ.

ΠΑΤΕΡ εὐσπλαγχνίας, καὶ Θεὸς πάσης θερα-
πείας, μόνῃ μας βοήθεια εἰς καιρὸν ἀνάγκης,
προστρέχοντες εἰς ἐσέ διὰ βοήθειαν ἐκ μέρους
τούτῃ τοῦ δούλου σου, τῷ ὑπὸ τὴν χειρὶν σου
κειμένῳ, εἰς μεγάλην ἀσθένειαν σώματος. Ἐπί-

splender il suo volto sopra di te, e ti sia
propizio. Il Signore alzi la sua faccia so-
pra di te, e ti dia pace, ed ora ed in eterno.
Amen.

Preghiera per un fanciullino ammalato.

IDDIO onnipotente, e Padre misericordio-
so, a cui solo appartengono gli esiti della
vita, e della morte; riguardi giù dal cielo,
noi te ne supplichiamo umilmente, con gli
occhi di compassione sopra questo bambino
ch'è adesso nel letto di malattia. Visitalo
o Signore, con la tua salute: liberalo al
tempo del tuo bene placito dal suo male
corporale, e salvagli l'anima per la tua
misericordia. Acciocchè se ti piacerà pro-
lungarli la vita quaggiù in terra, egli viva
a te, e sia strumento della tua gloria ser-
vendoti fedelmente, e facendo del bene
nella sua generazione, se non accogilo in
quelle celesti abitazioni, dove le anime di
quelli che dormono nel Signore Gesù Cri-
sto godono d'un riposo e felicità eterna.
Facci questa grazia, O Signore, per tua
misericordia, in esso Gesù Cristo tuo Fi-
gliuolo e nostro Signore, che vive e regna
con Te e lo Spirito Santo, sempre un Dio,
ne' secoli de' secoli. Amen.

*Preghiera per un' ammalato, quando ci sarà
poca apparenza di guarigione.*

O PADRE di misericordie, e Dio di ogni
consolazione, unico nostro aiuto al tempo
di bisogno, ricorriamo a te per soccorso da
parte di questo tuo servitore, giacendo qui
sotto la tua mano, in gran debolezza di cor-

A Prayer for a sick child.

O ALMIGHTY God, and merciful Father, to whom alone belong the issues of life and death; Look down from heaven, we humbly beseech thee, with the eyes of mercy upon this child now lying upon the bed of sickness: Visit him, O Lord, with thy salvation; deliver him in thy good appointed time from his bodily pain, and save his soul for thy mercies' sake: That if it shall be thy pleasure to prolong his days here on earth, he may live to thee, and be an instrument of thy glory, by serving thee faithfully, and doing good in his generation; or else receive him into those heavenly habitations, where the souls of them that sleep in the Lord Jesus enjoy perpetual rest and felicity. Grant this, O Lord, for thy mercies' sake, in the same thy Son our Lord Jesus Christ, who liveth and reigneth with thee and the Holy Ghost, ever one God, world without end. *Amen.*

A Prayer for a sick person, when there appears eth small hope of recovery.

O FATHER of mercies, and God of all comfort, our only help in time of need; We fly unto thee for succour, in behalf of this thy servant, here lying under thy hand in great weakness of body. Look graciously upon him, O Lord; and the more the outward man decayeth, strengthen him, we beseech thee, so much the more continually with thy grace and holy Spirit in the inner man. Give him unfeigned repentance for all the errors of his life past, and stedfast

heißest. Demüthig bitten wir dich, blide mit den Augen deiner Gnade vom Himmel herab auf dieses Kind, das hier auf dem Krankenbette liegt; sey ihm nahe mit deiner Hülfe; besrege es, sobald du es für arzt findest, von den Schmerzen seines Leibes, und rette seine Seele um deiner Barmherzigkeit willen. Befällt es dir, seine Tage hier auf Erden zu verlängern, so laß es dir leben, ein Werkzeug deiner Ehre werden, das dir treulich diene und seinen Zeitgenossen ein gutes thue: sonst aber nimm es in jene himmlische Wohnungen auf, wo die Seelen aller derer, die in dem Herrn Jesu entschlafen sind, immervährend Ruhe und Glückseligkeit genießen. Werleiche dieses, o Herr, um deiner Barmherzigkeit willen, durch denselben deinen Sohn, unsern Herrn Jesum Christum, der mit dir und dem heiligen Geist, ein einziger Gott, lebt und regiert in alle Ewigkeit. *Amen.*

Gebet für einen Kranken, zu dessen Genesung sich nur wenig Hoffnung zeigt.

O Vater aller Barmherzigkeit, Gott aller Trostes, du einzige Hülfe in der Zeit der Noth! zu dir nehmen wir unsere Zuflucht und beten für diesen deinen Diener, der hier, unter deiner Hand, großer Schwachheit des Leibes darnieder liegt. O Herr, blide erbarmend auf ihn herab und stärke ihn um so mehr mit deiner Gnade und deinem heiligen Geiste am innern Menschen, je mehr sein äußerer Mensch abnimmt. Sieh daß er ungeheuchelte Reue über alle Fehler seines vergangenen Lebens fühle, und vest an deinen Sohn, Jesum Christum, glaube, daß seine Sünden durch deine Barmherzigkeit hinweggenommen und die Vergebung derselben vom Himmel versiegelt werde, ehe er von hinnen schei-

Prière pour un enfant malade.
DIEU tout-puissant, et Père miséricordieux, à qui seul appartiennent les issues de la vie et de la mort; regarde du ciel, des yeux de ta miséricorde, cet enfant maintenant abattu dans un lit d'infirmité. Aie soin de lui, ô Dieu, selon ta gratuité; délivre-le de ses douleurs corporelles au temps convenable que tu as ordonné, et sauve son ame pour l'amour de ta miséricorde; que si c'est ton bon plaisir de prolonger ses jours sur la terre, il vive à toi, et soit un instrument de ta gloire, en te servant fidèlement, et en faisant du bien tous les jours de sa vie: mais si tu en disposes autrement, qu'il te plaise de le recevoir en ces célestes demeures, où les ames de ceux qui dorment au Seigneur Jésus jouissent d'un repos et d'une félicité éternels. Seigneur, exauce-nous par ta miséricorde, en ce même Jésus-Christ ton Fils notre Seigneur, qui vit et qui règne avec toi et avec le Saint-Esprit, un seul Dieu éternellement. *Amen.*

Prière pour une personne malade, lorsqu'il n'y a pas grande apparence qu'elle relève de maladie.

O PERE de miséricorde, et Dieu de toute consolation, qui es notre seule aide en temps de nécessité; nous recourons à toi et nous implorons ton secours en faveur de ton serviteur, qui est ici abattu sous ta main en grande foiblesse et en grande langueur de corps. Regarde-le en ta miséricorde, ô Seigneur; et plus son homme extérieur déchoit, fortifie-le d'autant plus en l'homme intérieur par la grâce du Saint-Esprit. Donne-lui une véritable et sincère repentance de toutes les fautes de sa vie passée, et une ferme foi en

Oracion por un Niño enfermo.

O DIOS omnipotente y Padre misericordioso, á quien pertenecen los éxitos de vida y muerte; Mira desde el cielo, con ojos de misericordia á este niño que está sobre el lecho de sufrimiento. Visítale, O Señor, con tu salvacion; librale en tu tiempo señalado y conveniente, de su dolor corporal, y salva su alma por tu misericordia. Si te agrada alargar sus dias aquí en la tierra, haz que viva para tí, y sea instrumento de tu gloria, sirviendote fielmente, y haciendo bien en su generacion; ó, si no, recíbele en las habitaciones celestiales, en donde las almas de los que duermen en el Señor Jesus, gozan descanso y felicidad perpetua. Concede esto, ó Señor, por tu misericordia, en el mismo tu Hijo nuestro Señor Jesu Christo, que vive y reyna contigo y el Espíritu Santo, siempre un Dios, eternamente. *Amen.*

Oracion por una Persona enferma, quando aparece poca esperanza de mejoría.

O PADRE de misericordias, y Dios de todo consuelo, nuestra sola ayuda en tiempo de necesidad; Nosotros acudimos á tí por socorro en favor de este tu siervo, que está baxo de tu mano en gran debilidad corporal. Miralo clementemente, ó Señor; y quanto el hombre exterior decayga, fortalecele tanto mas continuamente con tu gracia y Espíritu Santo en el hombre interior. Dale verdadero arrepentimiento de todos los errores de su vida pasada, y fe

Κίριε, καὶ ὅσῳ μᾶλλον ὁ ἔξω ἄνθρωπος διαφθείρεται, κραταίωσον αὐτόν, δεόμεθά σου, τοσοῦτω μᾶλλον συνεχῶς τῇ χριμαίᾳ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματί σου κατὰ τὸν ἔσω ἄνθρωπον. Δῶς αὐτῷ τὴν ἀνυπόκριτον μετάνοιαν ἐπὶ πᾶσι τοῖς τοῦ παρελθόντος βίου αὐτοῦ πταισμασι, καὶ βέβαιον πίστιν ἐν τῷ ὕψι σου Ἰησοῦ, ὥστε καταργηθῆναι πᾶσας τὰς ἁμαρτίας αὐτῆς διὰ τοῦ ἔλεους σου, καὶ τὴν ἄφεσιν αὐτοῦ ἐν τῷ οὐρανῷ σφραγισθῆναι πρὸ τοῦ ἀπελθεῖν αὐτόν, καὶ οὐκέτι μὴ ὑπάρξει. Οἶδαμεν, Κύριε, ὅτι οὐκ ἀδυνατῇ παρὰ σοὶ οὐδὲν ρημᾶ καὶ ὅτι, ἐν θέλῃς, δύνῃσαι ἥδη αὐτὸν ἀναστῆσαι, καὶ μακροτέραν τὴν μονὴν μεθ' ἡμῶν αὐτῷ δοῦναι. Οὐ μὴν ἀλλὰ, ἐπειδὴ, ὅσον γε παντελῶς φαίνεται, ὁ καιρὸς τῆς ἀναλύσεως αὐτοῦ ἐφέστηκεν. οὕτως ἰκίῳσσον καὶ ἐτοιμάσσον αὐτόν, δεόμεθά σου, πρὸς τὴν τοῦ θανάτου ὥραν, ὥστε, μετὰ τὴν αὐτοῦ ἐνθéndε ἐν τῇ εἰρήνῃ καὶ ἐν τῇ χριμαίᾳ σου ἀπαλλαγῇ, τὴν ψυχὴν αὐτῆς εἰς τὴν αἰώνιον σου βασιλείαν ἀναληφθῆναι, διὰ τῆς ἁγίας καὶ ἐντεῖξεως Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ μονογενοῦς Υἱοῦ σου, τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος ἡμῶν. Ἀμήν.

Προσευχὴ ἡ συστατικὴ ὑπὲρ τοῦ ἥδη μέλλοντος τελευτῶν.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ Θεός, μεθ' ἧς τὰ τῶν δικαίων τετελειωμένων πνεύματα τῶν γινῶν δεσμοτηρίων αὐτῶν ἀπολυθέντα ζῇ. Ταπεινῶς συνιστῶμεν τὴν ψυχὴν τούτου τοῦ δούλου σου ἀγαπητοῦ ἡμῶν ἀδελφοῦ, ταῖς χερσὶ σου, ὡς χερσὶ πιστοῦ τε Κτιστοῦ καὶ ἐλεημονεστάτου Σωτῆρος· ταπεινοφρονέσατά σε ἀντιβουλῆντες, ἵνα τίμιος ᾖ ἐναντίον σου. Λοῦσαι αὐτήν, δεόμεθά σου, τῷ αἵματι τοῦ ἁγίου ἐκείνου τοῦ ἀσπίλου, τοῦ φονευθέντος διὰ τὸ αἶρειν τὰς

βλέψον εὐσπλαγχνως Κύριε καὶ ὅσον περισσότερον ὁ ἔξω ἄνθρωπος μαραίνεται, τόσον ἐνδυναμώσον τὸν ἔσω ἄνθρωπον ἀκαταπαύτως μετὰ τὴν χριμαίαν σου καὶ ἅγιον Πνεῦμα. Δός τῇ εἰληκρινῇ μετάνοιαν διὰ πάντα τὰ τῆς ἀπερασμένης ζωῆς τὰ ἁμαρτήματα, καὶ σταθερὴν πίστιν εἰς τὸν Υἱόν σου Ἰησοῦν, ὥπως τὰ πταίσματά του ἐξαλειφθῶσι διὰ τὸ ἔλεόν σου, καὶ ἡ ἄφεσις του ἐσφραγισθῇ εἰς τὸν οὐρανὸν πρὶν ἀναχωρήσῃ καὶ γινῆναι ἄφαντος. Ἐξείρομεν ὁ Κύριε, ὅτι διὰ σέ δεν εἶναι ἄδύνατον ρημᾶ, καὶ ὅτι ἐν θέλῃς δύνῃσαι ἵνα τὸν ἀναγείρῃς, καὶ ἵνα τοῦ χαρίσῃς μακροτέραν τὴν ἐν ὑμῖν διατριβὴν τῇ. Ὅμως, ἐπειδὴ φαίνεται ὅτι ὁ καιρὸς τῆς ἀναλύσεως του πλησίει, σὲ παρακαλοῦμεν ἵνα τὸν ἐτοιμάσῃς, καὶ διαθέσῃς κατὰ τὸν τρόπον τοῦ θανάτου, ὥστε μετὰ τὴν ἐν εἰρήνῃ, καὶ χριμαίᾳ σου ἀναχωρήσῃν τοῦ ἡ ψυχῇ του δεχθῆναι εἰς τὴν αἰώνιον σου βασιλείαν, διὰ τῆς ἁγίας καὶ μεσιτείας Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, Κυρίου καὶ Σωτῆρος ἡμῶν. Ἀμήν.

Προσευχὴ συστατικὴ διὰ ἀποθνήσκοντα ἄρρωστον.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ Θεὸς μετὰ τοῦ ὁποῖος ζῶσι τὰ τῶν δικαίων πνεύματα τέλεια τὰ ἀπὸ τὴν γήινην φυλακὴν ἀναχωρήσαντα. Ταπεινῶς συστήνομεν τὴν ψυχὴν τῆς τοῦ ὅλης σε, τῇ ἀγαπητοῦ ἀδελφοῦ μας, εἰς τὰς χεῖράς σε, ὡς εἰς χεῖρας πιστοῦ Κτιστοῦ, καὶ ἐλεημονεστάτου Σωτῆρος, ταπεινοφρονέστατα παρακαλῶντες σε ὥπως κατασταθῇ τίμιος ἐμπροσθέν σου, λούσαι τὴν, δεόμεθά σου εἰς τὸ αἷμα τοῦ ἁγίου ἐκείνου ἁμῶν, τοῦ φονευθέντος διὰ ἵνα ἀφαιρέσῃ τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου, ὥπως

Domine; et, quanto magis exterior homo marcescit, tanto magis eum gratia Spiritus tui corroboras, quæsumus, in eo qui intus est. Da, ut serio errorum anteactæ vitæ eum pœniteat, et firmiter credat in Jesum Christum, Filium tuum, ut peccata illius per misericordiam tuam deleantur, et venia in cœlo obsignetur, priusquam migret ex hac vita, et non conspicatur amplius. Compertum habemus, Domine, non esse verbum ullum impossibile apud te, et quod possis, si tibi videatur, eum etiamnum erigere, eique concedere ut diutius nobiscum maneat. Attamen, quoniam (quantum quidem conjicere est) prope adest naturæ illius dissolutio, eum ita idoneum ac paratum præsta, quæsumus, adversus horam mortis, ut, postquam hinc in pace ac favore tuo migraverit, anima illius in æternum illud regnum tuum admittatur, per meritum et mediationem Jesu Christi, Filii tui unici, Domini et Servatoris nostri. Amen.

† *Precatio commendatoria pro ægroto, sub horam decessus ex hac vita.*

OMNIPOTENS Deus! apud quem vita fruuntur spiritus justorum perfectorum, postquam ex terreno carcere liberati sunt; nujusque famuli tui, fratris nostri, animam in manus tuas humiliter commendamus, tanquam in manus fidelis conditoris ac clementissimi Servatoris; summa cum animi demissione supplicantes, ut pretiosa habeatur in conspectu tuo. Eam ablue, quæsumus, in sanguine agni illius immaculati,

po, riguardalo misericordiosamente. O Signore; e quanto più peggiora l'uomo esterno, tanto più fortifica l'interno del continuo, noi ti preghiamo, con le grazie dello tuo Santo Spirito. Dagli una sincera penitenza, per tutti i falli della sua vita passata, e ferma fede nel tuo Figliuolo Gesù Cristo, acciò che i suoi peccati siano cancellati per tua misericordia, e'l suo perdono sia suggellato in cielo, prima ch'egli se ne vada; e non sia più veduto. Noi sappiamo, O Signore, che niuna parola è impossibile appo te; e che, se ti piace, tu puoi ancora rilevarlo, e concedergli una più lunga dimora fra di noi. Nulladimeno, poi ch' in ogni apparenza, il tempo della sua dissoluzione s'avvicina, Noi ti preghiamo di prepararlo, e disporlo contro lo spavento della morte, che dopo la sua partezza in pace, e nella tua grazia, l'anima sua sia accolta, nel tuo regno eterno, per i meriti ed intercessione di Gesù Cristo, unico tuo Figliuolo, nostro Signore. Amen.

Pregliera raccomandatoria per un moribondo.

IDIO onnipotente, appo l' quale vivono gli spiriti de' giusti resi perfetti, dopo che sono liberati dalle loro carceri terrene: Noi ti raccomandiamo umilmente l'anima di questo tuo servidore, e nostro caro fratello, nelle tue mani, come nelle mani d'un fedel creator, e misericordiosissimo Salvatore; pregandoti umilissimamente, ch'ella sia preziosa nel tuo cospetto. Lavala noi ti preghiamo, nel sangue di quell'agnello immacolato che fu ucciso per toglier i

faith in thy Son Jesus; that *his* sins may be done away by thy mercy, and *his* pardon sealed in heaven, before *he* go hence, and be no more seen. We know, O Lord, that there is no word impossible with thee; and that, if thou wilt, thou canst even yet raise *him* up, and grant *him* a longer continuance amongst us: Yet, forasmuch as in all appearance the time of *his* dissolution draweth near, so fit and prepare *him*, we beseech thee, against the hour of death, that after *his* departure hence in peace, and in thy favour, *his* soul may be received into thine everlasting kingdom, through the merits and mediation of Jesus Christ, thine only Son, our Lord and Saviour. *Amen.*

A commendatory Prayer for a sick person at the point of departure.

O ALMIGHTY God, with whom do live the spirits of just men made perfect, after they are delivered from their earthly prisons; We humbly commend the soul of this thy servant, our dear brother, into thy hands, as into the hands of a faithful Creator, and most merciful Saviour; most humbly beseeching thee, that it may be precious in thy sight. Wash it, we pray thee, in the blood of that immaculate Lamb, that was slain to take away the sins of the world; that whatsoever defilements it may have contracted in the midst of this miserable and naughty world, through the lusts of the flesh, or the wiles of Satan, being purged and done away, it may be presented pure and without spot before thee. And teach us who survive, in this and other like daily

ton Fils Jésus-Christ; afin que ses péchés soient effacés par ta miséricorde, et que son absolution soit scellée dans le ciel, avant qu'il s'en aille, et qu'il ne soit plus. Nous savons, Seigneur, qu'aucune chose ne t'est impossible; et que si tu veux le relever et le faire demeurer plus long-temps avec nous, tu le peux, en l'état même où il se trouve. Cependant puisque selon toute apparence le temps de son départ approche; nous te supplions très-instamment, qu'il te plaise de le disposer et de le préparer tellement pour l'heure de la mort, qu'après son départ de cette vie en paix et en ta grâce, son ame puisse être reçue dans ton royaume éternel, par les mérites et par la médiation de Jésus-Christ ton Fils unique notre Seigneur et Sauveur. *Amen.*

Prière pour recommander un malade lorsqu'il est à l'agonie.

DIEU tout-puissant, avec lequel vivent les esprits des justes sanctifiés, après qu'ils sont délivrés de leur terrestre prison; nous te recommandons très-humblement l'ame de ton serviteur, notre cher frère, que nous remettons entre tes mains, comme entre les mains d'un fidèle Créateur, et de son Sauveur très-miséricordieux; te suppliant très-humblement, qu'elle soit précieuse en ta présence. Nous te supplions de la laver dans le sang de l'Agneau sans tache qui a été mis à mort pour ôter les péchés du monde; afin qu'étant purifiée des souillures qu'elle peut avoir contractées au milieu de ce monde méchant et misérable, par les convoitises de la chair, ou par les ruses de Satan, elle puisse comparoître pure et sans tache devant toi. Apprends-nous aussi, à nous qui demeurons encore en vie, à contempler dans ce spectacle de notre mortalité,

et und nicht mehr gesehen wird. Wir wissen, o Herr, daß bey dir nichts unmöglich ist, und daß du, wenn du willst, ihn auch jetzt noch wieder aufrichten und länger unter uns am Leben erhalten kannst. Doch, da sich allem Ansehen nach, die Zeit seiner Auflösung naht, so bitten wir dich, mache du ihn zu seiner Todesstunde geschickt und bereit, damit er in Frieden und in deiner Gnade von hinnen scheiden, und seine Seele in dein himmlisches Reich aufgenommen werden möge, durch das Verdienst und die Vermittelung Jesu Christi, deines einzigen Sohnes, unsers Herrn und Erlösers. *Amen.*

Ein Gebet, wodurch ein Kranker, der seinem Hinscheiden nahe ist, Gott anbefohlen wird.

O allmächtiger Gott! bey welchem die Geister der Gerechten leben, wenn sie aus ihrem irdischen Kerker befreit und vollkommen gemacht worden sind! Demüthig befehlen wir die Seele dieses deines Dieners, unseres geliebten Bruders, in deine Hände, als in die Hände eines getreuen Schöpfers und barmherzigen Erlösers, und eben so demüthig bitten wir dich, laß sie theuer in deinen Augen seyn. Wasche sie, wir bitten dich, in dem Blute des uns besessenen Lammes, das geschlachtet wurde, die Sünde über Welt hinwegzunehmen, damit sie gereinigt von aller Ungerechtigkeit, wodurch sie in dieser elenden und bösen Welt, durch die Lüste des Fleisches und die Versuchungen des Satans entweiht seyn möchte, lauter und ohne Flecken dir zugeführt werden möge. Uns aber, die wir noch am Leben bleiben, lehre bey diesem und bey andern ähnlichen und täglichen Erinnerungen an die Sterblichkeit wohl zu bedenken, wie hinfällig und ungewiß auch unser Zustand ist;

firmen en tu Hijo Jesus, para que sus pecados sean borrados por tu misericordia, y su perdón sellado en el cielo, antes que él parta de aquí, y no sea mas visto. Nosotros conocemos, ó Señor, que nada hay imposible para tí, y que si tu quieres, tú puedes aun recobrarlo y concederle mas larga demora entre nosotros. Mas como, segun parece, el tiempo de su disolución se acerca, disponlo y preparalo de tal modo para la hora de muerte, que despues de su partida de aquí en paz, y en tu favor, su alma sea recibida en tu reyno eterno, por los meritos y mediacion de Jesu Christo tu solo Hijo, nuestro Señor y Salvador. *Amen.*

Oracion comendatoria para una Persona que está para espirar.

O DIOS omnipotente, con quien viven los espíritus de los justos hechos perfectos, despues que son librados de sus prisiones terrestres; Nosotros encomendamos humildemente el alma de este tu siervo, nuestro hermano amado, en tus manos como en manos de un fiel Criador, y Salvador misericordioso; suplicandote que sea preciosa en tu presencia. Lava la en la sangre de aquel Cordero immaculado, que fué muerto para quitar los pecados del mundo; para que quitadas las manchas que hubiere traído en este miserable é iniquo mundo, por los deseos de la carne, ó asechanzas de Satanás, sea presentada pura y sin mancha, delante de tí. Y haz que en esta y en semejantes escenas de mortalidad como se nos presentan cada día, aprendamos los que sobrevi-

ἀμαρτίας τοῦ κόσμου· ἵνα οἶων δήποτε τῶν μισμύτων, ὧν ἐν μέσῳ τοῦ ἀθλίου καὶ πονηροῦ κόσμου τούτου διὰ τῶν τῆς σαρκὸς ἐπιθυμιῶν, ἡ διὰ τῶν τοῦ Διαβόλου μεθοδεῶν ἐπεσπίαστο, καθαρθέντων τε καὶ ἀφανισθέντων, ἀγνή καὶ ἀκηλίδωτός σοι παρασταῇ. Καὶ διδάσῃ ἡμᾶς τοὺς ἐπιβιούντας, κἂν τῷ καὶ ἐν ἄλλοις οἰστίσινοι παραπλησίους τοῦ θνητοῦ καθ' ἡμέραν ἡμῖν προκειμένοις θεάμασιν, ὅρῃν ὡς ἀσθενὴς καὶ ἀβεβίαιος ἡμῶν ὁ τρόπος ἐστὶ, καὶ τίς ἡμέρας ἡμῶν οὕτως ἀναπειμάξῃ, ὥστε τὰς καρδίας ἡμῶν μετὰ πάσης σπουδῆς προσέχειν τῇ ἀγίᾳ ἐκείνῃ καὶ ἐπουρανίῳ σοφίᾳ, ἥπερ τὸ τελευταῖον ἡμᾶς προσγάγῃ εἰς ζωὴν αἰώνιον, διὰ τῆς ἀξίας Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ μονογενοῦς Υἱοῦ σου τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Προσευχὴ ὑπὲρ τῶν τὸν νοῦν ἢ τὸν συνειδὸς διαταραττομένων.

ΕΥΛΟΓΗΤΕ Κύριε, Πάτερ οἰκτιρῶν, ὁ Θεὸς πάσων παρακλήσεων, δέόμεθί σου, ἐπίδε ἐν ἐλέει καὶ πολυσπλαγχνίᾳ ἐπὶ τὸν τλαιπωρῶντα τῶν τὸν δούλον σκ. Κατ' αὐτὴ καταγράφεις πικρὰ, περιέθηκες δ' αὐτῷ τὰς προτέρας αὐτῆς ἀμαρτίας. Ἐπ' αὐτὸν ἐπεσπινάχθη ὁ θυμὸς σου, καὶ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ τῆς κακώσεως γέμει. Ἀλλὰ πολυσπλαγχνε Θεὸς, ὁ τὸν ἁγίων σκ λόγον ἐν τῇ ἡμῶν διδασκαλίᾳ γράψας, ἵνα διὰ τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς παρακλήσεως τῶν ἱερῶν σκ Γραφῶν ἐλπίδα ἔχωμεν, διῶς αὐτῷ τὴν ὀρθὴν εἰς τὴν τε ἀπειλὴν καὶ ἐπαγγελίαν σκ κατὰλήψῃν, ὅπως μὴτε ἀποβῇ τὴν ἐπὶ σοὶ παρρησίαν αὐτοῦ, μὴτ' ἐπ' ἄλλῳ τινὶ πλὴν ἐπὶ σοὶ αὐτὴν ἔχειν. Δώρησαι αὐτῷ κρείτος κατὰ πάντων τῶν πειρασμῶν αὐτοῦ, καὶ ἰάσαι πάσας αὐτῆς δυσκρασίας.

qui occisus est ad tollenda peccata mundi, ut (purgatis ablatisque inquinamentis, quibuscunque, in medio mundi hujusce miseri et nequam, se contaminaverit, per concupiscentiam carnis, et fraudes Satanæ) exhiberi possit sancta et immaculata in conspectu tuo. Nos autem superstites, hoc aliusque similibus quotidianis mortalitatis nostræ spectaculis, edoce, quam fragilis sit et incerta conditio nostra; et dies nostros ita computare, ut, dum hic vivimus, animum serio intendamus ad sanctam et coelestem illam sapientiam, quæ tandem nos perducet ad vitam eternam, propter merita Jesu Christi, Filii tui unici, Domini nostri. Amen.

¶ *Oratio pro mente motis, aut iis qui conscientia stimulis exagitantur.*

BENEDICITE Deus, miserationum Pater et Deus omnis consolationis! hunc famulum tuum afflictum et jacentem benigne ac misericorditer respice. Amara scribis adversus eum, et facis ut eum possideant priores iniquitates suæ. Ipsi graviter insidet ira tua; anima autem ejus tota conturbata est. Verum, Deus misericors, qui sanctum verbum tuum scripsisti ad nostram doctrinam, ut per patientiam, et consolationem sanctarum Scripturarum, spem habeamus; da, ut seipsum cognoscat, et minas ac promissiones tuas recte capiat, adeo ut neque desinat in te confidere, neque fiduciam suam in ullo alio, præterquam in te uno, collocet. Eum corrobora ac sustenta adversus eas omnes tentationes, quibus im-

ποῖαν ἀκαθαρσίαν καὶ ἂν ἔλαβεν εἰς τοῦτο τὸν ἀθλίον καὶ πονηρὸν κόσμον διὰ τίς ἐπιθυμία τῆς σαρκὸς, ἡ τὰς τοῦ διαβόλου πονηρίας ἐξαλειφθεῖσα καὶ καθαρισθεῖσα σοὶ παρρησιασθῇ ἀγνή, καὶ ἀσπίλος. Καὶ δεῖξαι εἰς ἡμᾶς τοὺς ἐπιζῶντας, πῶς να παρατηρησώμεν εἰς τοῦτο καὶ εἰς παρόμοια θεάματα θανάτου τὴν ἀσθενὴν καὶ ἀβεβίαιον κατάστασίν μας, καὶ να συναριθμήσωμεν τοιοῦτρόπως τίς ἡμέρας μας, ὥστε να προσέξουσι σπουδαίως αἱ καρδιὰς μας εἰς τὴν ἁγίαν ἐκείνην καὶ ἐπουρανίαν σοφίαν, ἐν ᾗ ζῶμεν ἐδοῦ, τὴν φέρουσαν τελευταίον εἰς τὴν αἰώνιον ζωὴν διὰ τῆς ἀξίας Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ καὶ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Προσευχὴ ὑπὲρ τῶν ὅσων ἡ συνείδησις καὶ τὸ πνεῦμα ταράττεται.

ΕΥΛΟΓΗΜΕΝΕ Κύριε, Πάτέρα τῶν οἰκτιρῶν, καὶ Θεὲ πάσης θεραπείας, σὲ παρακαλοῦμεν, ἵδε μὲ ἔλεος καὶ εὐσπλαγχνίαν ἐπὶ τὸν τεταλαιπωρημένον δούλον σου τούτον. Σὺ γράφεις ἐναντίον του πικρὰ, καὶ τὸν κίμνεις να λυβήσῃ τὰς ἀρχαίας τοῦ ἀμαρτίας· ἡ ὀργὴ σου βαρύνει ἐπάνω του, καὶ ἡ ψυχὴ του γέμει παραπονοῦν. Ἀλλὰ ἐλεήμονα Πάτερα, ὁ γράψας τὸν ἁγίον σου λόγον εἰς διδασκαλίαν μας, ὅπως ἡμεῖς μὲ ὑπομονὴν καὶ τὴν ἐκ τῶν ἁγίων Γραφῶν θεραπείαν ἀποκτήσωμεν ἐλπίδα· δὸς του νοσησὴ ὀρθῶς τὸν ἑαυτὸν του, καὶ τοὺς φοβερισμούς καὶ τὰς ἐπαγγελίας σου· ὅπως αὐτὸς οὔτε χάσῃ τὰς εἰς ἐσέ ἐλπίδας, μὴτε τὴν βίωσιν εἰς ἄλλον τινὰ παρὰ εἰς ἐσέ. Δὸς του δυνάμειν ἐναντίον παντὸς πειρασμοῦ, καὶ ἰάτρευσον καθὼς ἀσθενείαν του. Μὴ σβῇσεις κἀλαμον ἀεσπασμένον· μὴτε σβῇσαι τὸ καπνίζον φυτίλιον.

peccati del mondo; acciochè ogni qualunque polluzione ch' ella s' abbia accumulata in questo misero e cattivo mondo, per le concupiscenze della carne, o le astuzie del diavolo, essendo purgata e scancellata, essati sia presentata pura e senza macchia. Ed insegna a noi che sopravviviamo, di vedere in questo ed altri simili spettacoli di mortalità, quanto fragile ed instabile è lo stato nostro, e d' annoverar in modo i nostri giorni, che veniamo ad applicar seriamente i cuori nostri a quella santa e celeste sapienza, mentre viviamo qui, che ci conduca finalmente alla vita eterna per i meriti di Gesù Cristo, tuo unico Figliuolo nostro Signore. Amen.

Preghiera per quelli che sono inquieti di mente o di coscienza.

O SIGNORE benedetto, Padre di misericordie, e Dio d' ogni consolazione noi ti preghiamo di riguardar giù con pietà e compassione sopra questo tuo afflitto servitore. Tu scrivi cose acerbe all' incontro di lui, e gli fai sentire le sue passate iniquità; la tua ira gli si cala addosso, e la sua anima è piena d' affanno; ma, O Dio misericordioso, c' hai scritta la tua Santa Parola per nostra istruzione, acciochè noi per pazienza, e consolazione delle tue sacre Scritture, abbiamo speranza, dagli una vera conoscenza di sé, ed anco delle tue minacce, e promesse, acciochè non getti via la sua confidenza in te, nè la ponga in cosa veruna se non in te. Dagli forza contra ogni sua

spectacles of mortality, to see how frail and uncertain our own condition is; and so to number our days, that we may seriously apply our hearts to that holy and heavenly wisdom. whilst we live here, which may in the end bring us to life everlasting, through the merits of Jesus Christ thine only Son our Lord. *Amen.*

A Prayer for Persons troubled in mind or in conscience.

O BLESSED Lord, the Father of mercies, and the God of all comforts; We beseech thee, look down in pity and compassion upon this thy afflicted servant. Thou writest bitter things against *him*, and makest *him* to possess *his* former iniquities; thy wrath lieth hard upon *him*, and *his* soul is full of trouble: But, O merciful God, who hast written thy holy Word for our learning, that we, through patience and comfort of thy holy Scriptures, might have hope; give *him* a right understanding of *himself*, and of thy threats and promises; that *he* may neither cast away *his* confidence in thee, nor place it any where but in thee. Give *him* strength against all *his* temptations, and heal all *his* distempers. Break not the bruised reed, nor quench the smoking flax. Shut not up thy tender mercies in displeasure; but make *him* to hear of joy and gladness, that the bones which thou hast broken may rejoice. Deliver *him* from fear of the enemy, and lift up the light of thy countenance upon *him*, and give *him* peace, through the merits and mediation of Jesus Christ our Lord. *Amen.*

et dans tous les objets semblables que nous ayons tous les jours devant les yeux, combien notre condition est fragile et incertaine. Enseigne-nous à tellement compter nos jours que nous nous appliquions sérieusement, pendant que nous sommes dans ce monde, à l'étude de cette sainte et céleste sagesse qui nous peut conduire enfin à la vie éternelle, par les mérites de Jésus-Christ ton Fils unique notre Seigneur. *Amen.*

Prière pour des personnes malades d'esprit ou tourmentées en leur conscience.

O SEIGNEUR, qui es le Père de miséricorde, et le Dieu de toute consolation; nous te supplions de jeter un œil de compassion sur ton serviteur affligé. Tu écris contre lui des choses amères, et tu fais venir sur lui ses iniquités passées; ta colère est appesantie sur lui, et son âme est remplie de trouble. Mais, ô Dieu très-miséricordieux, qui as écrit ta sainte parole pour notre instruction, afin que par la patience, et par la consolation des Écritures, nous ayons espérance; fais-lui la grâce de se bien connaître lui-même, et de bien comprendre tes menaces et tes promesses; afin qu'il ne perde point la confiance qu'il a en toi, et qu'il ne la mette jamais qu'en toi. Fortifie-le contre toutes les tentations, et guéris toutes ses infirmités. Ne brise point le roseau cassé, et n'éteins point le lumignon fumant. N'arrête point en ta colère le cours de tes tendres compassions; mais fais-lui entendre la joie et l'allégresse, afin que les os que tu as brisés se rejoignent. Délivre-le de la crainte de l'ennemi; fais luire sur lui la clarté de ta face; et lui donne la paix par le mérite et par la médiation de Jésus-Christ notre Seigneur. *Amen.*

ja lehre uns, unsere Tage so zu zählen, daß unsere Herzen, so lange wir noch hier sind, mit Ernst nach der heiligen und himmlischen Weisheit streben, die uns endlich zum ewigen Leben helfen möge, durch das Verdienst deines einzigen Sohnes, Jesu Christi, unsers Herrn. *Amen.*

Ein Gebet für solche, die in ihrem Gemüthe und Gewissen unruhig sind.

O hochgelobter Herr! Vater aller Barmherzigkeit, Gott alles Trostes! Wir bitten dich, blicke mitleidig und erbarmend herab auf diesen deinen bestimmten Diener. Dein Wort ist ihm bitter, du lässest ihn nieder gebeugt werden durch das Andenken an seine vorigen Sünden. Dein Zorn liegt schwer auf ihm und seine Seele ist voll Unruhe. Aber, barmherziger Gott, der du dein heiliges Wort zu unserer Belehrung geschrieben hast, daß wir, durch Geduld und durch den Trost deiner heiligen Schriften, Hoffnung haben mögen! Gib ihm eine rechte Erkenntniß seiner selbst, und deiner Drohungen und Verheißungen, daß er sein Vertrauen nicht wegwerfe, und es auf niemand setze, als auf dich allein. Verleihe ihm Stärke gegen alle Versuchungen und theile alle seine Gebrechen. Zerbrich nicht das zerstoßene Rohr, lösche das glimmende Licht nicht aus, verschließe nicht vor ihm, in deinem Zorn, dein zärtliches Erbarmen, sondern laß ihn hören Freude und Wonne, daß die Weine fröhlich werden, die du geschlagen hast. Errette ihn von der Furcht des Feindes, laß das Licht deines Angesichts über ihn leuchten und schenke ihm Frieden, durch das Verdienst und die Fürsprache Jesu Christi, unsers Herrn. *Amen.*

vimos quan fragil é incierta es nuestra condicion; y que de tal modo contemos nuestros dias, que durante nuestra vida apliquemos seriamente nuestros corazones a la santa y celestial sabiduria que es capaz de llevarnos finalmente a la vida eterna, mediante los meritos de Jesu Christo tu unico Hijo, nuestro Señor. *Amen.*

Oracion por los que se hallen turbados en su mente u en su conciencia.

O BENDITO Señor, Padre de misericordia y Dios de todo consuelo, suplicamoste mires con piedad y compasion a este tu afligido siervo. Tú escribes cosas amargas contra él, y le haces poseer sus primeras iniquidades; tu ira carga sobre él, y su alma está llena de turbacion: Mas, ó Dios misericordioso, que has escrito tu santa Palabra para nuestra enseñanza, para que con paciencia y en el consuelo de tus santas Escrituras tengamos esperanza; dale un verdadero conocimiento de sí mismo, y tus amenazas y promesas, para que ni pierda su confianza en tí, ni la ponga en nada sino en tí. Dale fuerza contra todas sus tentaciones, y sana todas sus enfermedades. No quebrantes la caña cascada, ni apagues el lino que humea. No encierres tus ternas misericordias en desagrado; mas hazle oír cosas de gozo y alegría, para que los huesos que tu has quebrado se regocijen. Librale de temor del enemigo, y levanta la luz de tu rostro sobre él, y dale paz, por los meritos y mediacion de Jesu Christo nuestro Señor. *Amen.*

COMMUNIO ÆGROTANTIUM.

Κάλαμον συντέτριμμένον μὴ κατέαζον, καὶ λίνον τυφόμενον μὴ σβέσον. Μὴ σὺγκλεισον ἐν τῷ θυμῷ τὰ σπλάγχνα τοῦ ἐλέους σου ἄλλ' ἀκούτισον αὐτῷ ἀγαλλιάσιν καὶ εὐφροσύνην, ἵνα ἀγαλλιῶσονται ὅστέα ὑπὸ σου συντέτριμμένα. Ἐκ τοῦ φόβου τῆς ἐχθροῦ ῥῦσαι αὐτόν, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπόν σου ἐπ' αὐτόν, καὶ δόξης αὐτῷ εἰρήνην, διὰ τῆς ἀξίας καὶ ἐντευξέως Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

ΣΥΝΑΞΙΣ ΤΩΝ ΚΑΜΝΟΝΤΩΝ.

Ἐπειδὴ περ πάντες ἄνθρωποι θνητοὶ πολλοὺς αἰφνιδίους κινδύνους, νόσους, καὶ ἀρρώστιας ἐνοχοὶ εἰσι, καὶ διαπαντός ἀδελοὶ ὅπου ἂν ἐκ τοῦ βίου τῆτον ἀπέλθοιεν τοιγαροῦν ἵνα πάντοτε ἔτοιμοι ὦσιν ἀποθανεῖν ὅταν δῆσῃ δόξῃεν ἂν τῷ Παντοκράτορι Θεῷ καλέσαι αὐτούς, οἱ Κηδεμόνες πλεονάκις (μυλίστα δὲ γινόμενοι λοιμὴ ἢ ἄλλου τινὸς φθοροποιῶ νοσήματος) Παροίκους μετὰ σπουδῆς παραινέουσιν ἐπὶ τὸ συχνῶς μετασχεῖν Κοινωνίας τοῦ σώματος καὶ αἵματος τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν τοῦ Χριστοῦ, ὅταν δημοσίᾳ τελεσθῇ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἢ οὕτω ποικντες, ἐάν αἰφνιδίως τις περίστασις ἢ ἐπισκοπὴ ἐκ Θεοῦ συμβῇ, δι' ἐνδεῖαν αὐτῆς ἦττον ταραχθῶσιν. Ἐάν δὲ ὁ νοσῶν ἢ οἷός τ' ἢ παριέναι εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, ὅμως δὲ οὐκ οἶς τῆς Κοινωνίας μελαλβεῖν ἐπιθυμῇ, τότε κατὰ καιροντόδε γνωρίζει τῷ Κηδεμόνι, ἅμα καὶ μηνύσει αὐτῷ πόσο ἂν εἶεν αὐτῷ συγκαινωνήσοντες, (οἱ

Μὴ κρίνεις τὰ σπλάγχνα τοῦ ἐλέους σου εἰς θυμόν ἄλλὰ δός του χαρὰν καὶ ἀγαλλιάσιν, ὅπως τὰ ὑπὸ σου προσπασμένα κώκαλα εὐφρανθῶσι. Σῶσον αὐτόν ἀπὸ τὸν τοῦ ἐχθροῦ φόβον, καὶ ὕψωσον τὴν λάμψιν τοῦ προσώπου σου ἐπάνω του, καὶ χάρισον εἰς αὐτόν εἰρήνην διὰ τῆς ἀξίας καὶ μεστίας Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΤΩΝ ΑΡΡΩΣΤΩΝ.

Ἐπειδὴ πάντες οἱ θνητοὶ εἶναι ὑποκείμενοι εἰς πολλοὺς αἰφνιδίους κινδύνους, καὶ ἀρρώστιας, καὶ ἀγνώστῃ ποτὲ θέλῃσιν ἀφίστην τὴν παρούσαν ζωὴν, διὰ ἃ εὐρίσκονται πάντοτε ἔτοιμοι διὰ τὸν θάνατον τὸν ἀπὸ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ ἀπεσταλθέντα, οἱ ἐφημέριοι συχνάκις (μυλίστα δὲ ἐν καιρῷ πανοῦκλας ἢ ἄλλης τινὸς φθειροποιῶ νόσου) θέλουσιν ἀκριβῶς παραινέσειν τοὺς Παροίκους ἵνα μεταλάβουσιν συχνῶς τὸ σῶμα καὶ τὸ αἷμα τῆ σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, ὅταν δημοσίᾳ ἱερουργεῖται ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ὅπως ἐν καιρῷ αἰφνιδίον καὶ θείας ἐπισκοπῆς ἔχωσιν ὀλιγοτέραν αἰτίαν ταραγμοῦ διὰ τὴν τῆς κοινωνίας ἐλλείψεως. Ὅμως ἐάν δὲ ὁ ἀρρώστος δέν δύναται ἵνα ὑπάγῃ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, ἐπιθυμῇ ὅμως ἡ κοινωνίᾳ εἰς τὴν κατοικίαν του, τότε πρέπει ἵνα δώσῃ ἐν καιρῷ εἰδήσιν εἰς τὸν ἐφημέριον, μενῶν ἐν τὸν ἀριθμὸν τῶν μετ' αὐτοῦ συγκαινωνούντων (οἷτινες πρέπει ἵνα εἶναι τρεῖς ἢ τοῦλάχιστον

petitur; et omnes illius animi æstus tranquilla. Noli quassatam arundinem frangere, nec linum fumans exstinguere. Ne januam miserationum tuarum ocludas in ira; sed fac ut audiat gaudium et lætitiā, ut lætentur ossa, quæ confregisti. Eum a metu inimici libera; et ostende faciem tuam ei, et da ei pacem, per merita et mediationem Jesu Christi, Domini nostri. Amen.

COMMUNIO ÆGROTANTIUM.

¶ Cum omnes mortales improvisis multis periculis, morbis, et infirmitatibus obnoxii sint, et semper incerti quando ipsis ex hac vita emigrandum fuerit; ideo, ut semper sint ad mortem parati, quocumque Omnipotenti Deo visum fuerit eos vocare; Parochi suos subinde (maxime vero grante pestilentia, aut alia lue contagiosa) Parochianos sedulo monebunt, ut sacram corporis et sanguinis Christi Servatoris nostri Communionem frequenter participant, quando scilicet publice administrabitur in Ecclesia. Sic enim pet, ut, si quando fuerint subitaneo morbo correpti, minus sint solliciti, si tunc ea caruerint. Verum, si æger non possit in Ecclesiam se conferre, et interea cupiat Sacram Communionis particeps fieri in privatis adibus; tum id opportune Parochi significabit, ut et numerum eorum qui sunt Sacram Communionem cum ipso participaturi (erunt autem numero tres, aut saltem

tentazione, e guarisci ogni sua infermità. Non romper la cannuccia fiaccata, né spegner il lucignolo fumante. Non nascondere le tue clementi misericordie nel tuo crucio; anzi fagli sentir giubilo, ed allegrezza, acciò che le ossa che tu hai tritate festeggino. Liberalo dal timor del nimico, ed innalza l'aspetto della tua faccia sopra di lui, e dagli pace, per i meriti ed intercessione di Gesù Cristo nostro Signore. Amen.

LA COMUNIONE DEGL' AMMALATI.

Perchè ogni mortale è soggetto a varii pericoli, infermità e malattie, e sempre incerto del tempo nel quale debbe lasciar questa vita; perciò, affinchè ogni uno sia sempre apparecchiato per morire, quando piacerà a Dio di chiamarlo, i Piovani esorteranno diligentemente di quando in quando (ma più particolarmente in tempo di peste, od altra contagione) i loro Parrocchiani alla frequente partecipazione della Comunione del Corpo e sangue di Cristo nostro Salvatore, ogni volta che sarà celebrata nella Chiesa; acciò che possino in caso di visitazione aver tanto minor soggetto d' inquietudine, per mancanza di quel beneficio. Ma se l' ammalato non può andar in Chiesa, e nulladimeno è desideroso di ricevere la Comunione in casa sua; in tal caso, debbe farlo sapere al Piovano per tempo, dandogli avviso quanti altri vi saranno per parteciparci con esso lui, (che dovranno esser tre, o due al meno) ed avendo un luogo convenevole in casa dell' ammalato,

Forasmuch as all mortal men be subject to many sudden perils, diseases, and sicknesses, and ever uncertain what time they shall depart out of this life; therefore, to the intent they may be always in a readiness to die, whensoever it shall please Almighty God to call them, the Curates shall diligently from time to time (but especially in the time of pestilence, or other infectious sickness) exhort their Parishioners to the often receiving of the holy Communion of the Body and Blood of our Saviour Christ, when it shall be publicly administered in the Church; that so doing, they may, in case of sudden visitation, have the less cause to be disquieted for lack of the same. But if the sick person be not able to come to the Church, and yet is desirous to receive the Communion in his house; then he must give timely notice to the Curate, signifying also, how many there are to communicate with him, (which shall be three, or two at the least,) and having a convenient place in the sick man's house, with all things necessary so prepared, that the Curate may reverently minister, he shall there celebrate the holy Communion, beginning with the Collect, Epistle, and Gospel, here following.

The Collect.

ALMIGHTY, everliving God, Maker of mankind, who dost correct those whom thou dost love, and chastise every one whom thou dost receive; We beseech thee to have mercy upon this thy servant visited with thine hand, and to grant that he may take his sickness patiently, and recover his bodi-

Les hommes étant sujets à des périls, à des maladies, et à des infirmités sans nombre, et l'heure de leur départ de cette vie leur étant toujours inconnue; afin qu'ils soient toujours préparés à mourir, quand il plaira à Dieu de les y appeler, les ministres exhorteront diligemment leurs paroissiens de temps à autre, (et principalement dans un temps de peste ou d'autres maladies contagieuses.) à recevoir fréquemment la sainte communion du corps et du sang de Jésus-Christ notre Sauveur, lorsqu'elle sera administrée dans l'église; pour qu'ils puissent, par ce moyen, être affranchis de toute inquiétude, en cas qu'ils soient atteints de quelque mal subit. Mais si le malade ne peut se rendre à l'église, et qu'il désire néanmoins de communier dans sa maison, il le fera savoir à temps au ministre, et l'avertira aussi du nombre de ceux qui se disposent à communier avec lui, dont le nombre doit être de trois, ou de deux pour le moins. Et pour lors, on choisira un lieu convenable dans la maison du malade, où le ministre puisse administrer le sacrement avec révérence; et s'il se trouve un nombre suffisant de personnes pour recevoir la communion avec le malade, ainsi que toutes les choses nécessaires à la célébration de la sainte Cène; il y procédera, commençant par la collecte, l'épître, et l'évangile qui suivent.

La Collecte.

DIEU tout-puissant et éternel, Créateur du genre humain, qui corriges ceux que tu aimes, et qui châties tout enfant que tu avoues; nous te supplions d'avoir pitié de ton serviteur notre frère visité de ta main, et de lui faire la grâce de supporter patiem-

Die Kranken-Communion.

Da alle sterbliche Menschen vielen plötzlichen Gefahren, Uebeln und Krankheiten unterworfen sind, und die Stunde ihres Abscheidens aus diesem Leben stets ungewiß bleibt, so müssen die Prediger dann und wann, besonders zur Zeit der Pest oder ansteckender Krankheiten, die Mitglieder ihrer Gemeinde bringend ermahnen, daß sie, um stets zum Tode bereit zu seyn, sobald es dem allmächtigen Gott gefallen sollte, sie von dieser Welt abzurufen, an dem heiligen Abendmahl des Leibes unseres Heilandes Christi oft theilnehmen, wenn es öffentlich in der Kirche gehalten wird, damit sie im Falle einer plötzlichen Heimsuchung desto weniger Ursache haben, sich bey dem Mangel desselben zu bezunruhigen. Wenn aber ein Kranker, der nicht im Stande ist, zur Kirche zu kommen, das heilige Abendmahl in seinem Hause zu genießen verlangt, so muß er den Prediger bey Zeiten davon benachrichtigen und ihm anzeigen, wie viele Personen mit ihm communiciren wollen. (Ihrer müssen drey, oder wenigstens zwey seyn). Und nachdem an einem schicklichen Orte in dem Hause des Kranken alles nöthige vorbereitet ist, daß der Prediger das heilige Abendmahl anständig halten könne, so soll er die Feyer desselben mit der Collecte, der Epistel und dem Evangelio anfangen, die hier folgen.

Die Collecte.

Allmächtiger und ewiger Gott!
Schöpfer der Menschen, der du diejenigen züchtigst und prüfest, die du lieb hast und aufnimmst. Wir

LA COMUNION DE LOS ENFERMOS.

Por quanto todos los mortales estan sujetos á muchos y subitos peligros, desgracias, y enfermedades, y siempre inciertos de quando han de partir de esta vida; portanto, para el intento de que esten siempre prontos á morir quando quiera Dios llamarlos, los Curas de tiempo en tiempo (mas principalmente en tiempo de pestilencia, á otras enfermedades contagiosas) diligentemente exhortarán á sus Parroquianos á recibir muchas veces la santa Comunión del Cuerpo y Sangre de nuestro Salvador Christo, quando se administra publicamente en la Iglesia; para que así, en caso de una visitación subita, tengan menos causa de inquietud por falta de este paso. Mas si la persona enferma no está capaz de venir á la Iglesia, y se halla deseosa de recibir la Comunión en su casa, dará noticia con tiempo al Cura, significando asimismo quantos hay que comulguen con ella (los quales serán tres, ó al menos dos); y habiendo preparado lugar conveniente en la casa de enfermo, con todas las cosas necesarias, para que el Cura pueda reverentemente administrar; celebrará allí la santa Comunión comenzando con la Colecta y Epistola y Evangelio siguientes.

La Colecta.

DIOS Eterno, y Todo-poderoso, criador del genero humano, que corriges á los que amas, y castigas á los que recibes por tuyos; suplicamos que hayas piedad de este tu siervo enfermo, dandole gracia para que sufra con paciencia esta enfermedad, y recobre su salud corporal, (si así fuere tu buena

γε τρεῖς ἔσονται, ἡ τοῦλάχιστον δύο) καὶ προσήκοντος τῷ τόπῳ ὅντος ἐν τῇ τοῦ νοσούντος οἰκίᾳ, καὶ πάντων τῶν ἐπιτηδεύων ἔτω παρεσκευασμένων, ὡς δύναται ἂν ὁ Κηδεμὼν εὐλαβῶς λειτουργεῖν, τελέσει ἐκεῖ τὴν ἁγίαν Συναξιν, ἀρχόμενος ἀπὸ Συλλογῆς, Ἐπιστολῆς, καὶ Εὐαγγελίου ὡς ἐπομένῳ.

Ἡ Συλλογὴ.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ αἰζῶσε Θεός, ὁ τοῦ ἀνθρώπου γένους δημιουργὸς ὢν, ὁ παιδεύων οὓς ἀγαπᾷ, καὶ πάντα υἱὸν ὃν παραδέχῃ μασιγῶν· Ἰκετεύομέν σε ἐλεῆσαι τούτον τὸν δοῦλόν σου, ὃν τῇ χειρὶ σου ἐπεσκέψω, καὶ δῶναι γε, ἵνα τὸ νόσημα αὐτοῦ εὐγνωμόνως φέρῃ, καὶ ἂν τὸ εὐμέγεστον θέλημά σου ἔσῃ, τὴν τῷ σώματι υἱείαν ἀναλάβῃ, καὶ ὀπηνίκα ἂν ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἀπαλλάξῃ τοῦ σώματος, ἄσπιλος σοι παρασθῇ, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολὴ. Ἐβρ. ιβ'. ε'.

ΥΙΕ μου μὴ ὀλιγωρήσῃς τῆς παιδείας Κυρίου, μὴ δὲ ἐκλείνῃς ὑπ' αὐτοῦ ἐλεγχόμενος. Ὅν γὰρ ἀγαπᾷ Κύριος, παιδεύει, καὶ μασιγοῖ πάντα υἱὸν ὃν παραδέχεται.

Εὐαγγέλιον. Ἰωάν. ε'. κδ'.

ΑΜΗΝ, ἀμήν, λέγω ὑμῖν, ὅτι ὁ τὸν λόγον μου ἀκούσας, καὶ πιστεύων τῷ πέμψαντί με, ἔχει ζωὴν αἰώνιον· καὶ εἰς κρίσιν οὐκ ἔρχεται, ἀλλὰ μεταβέβηκεν ἐκ τῆς θανάτου εἰς τὴν ζωὴν.

Μετὰ ταῦτα πρόεισις ὁ ἱερεὺς κατὰ τὸν ἄνω διατεταγμένον τρόπον τῆς Συναξέως, ἀρχόμενος ἀπὸ τῶν ῥημάτων τῶν (Ὑμεῖς οἱ ἀληθῶς, κ. τ. λ.)

Ἐν τῷ καιρῷ μελαδόσεως τῆς παναγίας Μυστηρίας, ἱερεὺς πρῶτον αὐτὸς μεταλήψεται τῆς Συναξέως, ἔπειτα τοῖς τῶν νοσούντων συγκοινωνεῖν

duo); nactusque locum idoneum in domo aegroti, cum omnibus rebus necessariis ita paratis, ut Parochis rite, et ea qua par est reverentia, ministrare queat, ibidem Sacram Communionem celebrabit, facto initio a Collecta, Epistola, et Evangelio subsequentibus.

Collecta.

ΟΜΝΙΠΟΤΕΝΣ, æterne Deus, humani generis conditor! qui, quos diligis, corrigis, et castigas quemcunque recipis; ut hujus famuli tui sub manu tua morbo laborantis miserearis, quæsumus; præstes etiam, ut infirmitatem suam patienter ferat, et corporis sanitatem recipiat (si sic clementiæ tuæ videatur.) Quandocunque autem anima ejus e corpore migraverit, exhibeatur immaculata coram te, per Jesum Christum, Dominum nostrum. Amen.

Epistola. Heb. xii. 5.

ΦΙΛΙ mi! noli negligere disciplinam Domini; neque fatigeris, dum ab eo argueris. Quem enim diligit Dominus, castigat; flagellat autem omnem filium, quem recipit.

Evangelium. S. Joan. v. 24.

ΑΜΕΝ, amen, dico vobis, quia, qui verbum meum audit, et credit ei qui misit me, habet vitam æternam, et in judicio non venit; sed transiit a morte in vitam.

¶ Quibus peractis, Presbyter perget juxta formulam jam præscriptam pro sacra Communione, initio facto ab his verbis [Vos, quos vere et serio peccatorum, &c.]

¶ Quum ventum fuerit ad distributionem Sancti Sacramenti, Prebyter primo Sacram Communionem ipse sumet; deinde

δύω) καὶ ἔχων πρέποντα τόπον (εἰς τοῦ ἀρρώστου τὴν κατοικίαν) με πάντα τὰ χρειάζομενα, ἐτοιμασμένα, εἰς τρόπον, ὥστε ὁ ἐφημέριος ἐμπορήσῃ ἡ λειτουργησῇ εὐλαβῶς, θέλει ἱεουργήσῃ ἐδῶ τὴν ἁγίαν κοινωνίαν, ἀρχινῶν ἀπὸ τῆς Συναπτῆς, Ἐπιστολῆς, καὶ Εὐαγγελίου ὡς ἐπεται.

Συναπτὴ.

Αἰωνίε Θεέ, Παντοδύναμε, δημιουργέ τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, ὁ παιδεύων ὅσους ἀγαπᾷ, καὶ τιμωρῶν ὅποιον καὶ ἂν δεχέσῃ ἀνθρώπον, σὲ παρακαλῶμεν ἡ σπλαγχνισθῇ τὸν δοῦλόν σου τόν ὃν τῇ χειρὶ σου ἐπισκεφθέντα, καὶ ἡ τὸν κάμῃς ἡ υποφέρῃ τὴν ἀρρώστιάν σου, καὶ ἡ ἀναλάβῃ τὴν σωματικὴν καὶ ὑγιείαν (εἰς τούτο εἶναι τὸ θέλημά σου), καὶ ὅπου τὴν ἀναχωρήσῃ ἡ ψυχὴ ἀπὸ τοῦ σώματος σου, σοὶ παρόρρησιασθῇ καθαρὰ, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολὴ. Ἐβρ. ιβ'. ε'.

ΥΙΕ μου μὴ ὀλιγωρήσῃς τῆς τοῦ Κυρίου τιμωρίας, καὶ μὴ ἀκομήσῃς, ὅταν ὑπ' αὐτῆς ἐλεγχθῇς. Ὅτι ὁ Κύριος τιμωρεῖ ὅποιον ἀγαπᾷ, καὶ μασιγοῖ ὅποιον δέχεται υἱόν.

Εὐαγγέλιον. Ἰωάν. ε'. κδ'.

ΑΜΗΝ, ἀμήν σὺς λέγω, ὅστις ἀκούει τὸν λόγον μου καὶ πιστεύει εἰς τὸν πέμψαντά με, ἔχει αἰώνιον ζωὴν, καὶ δὲν ἔρχεται εἰς κρίσιν, ἀλλὰ ἀπέρασεν ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζωὴν.

Μετὰ ταῦτα, ὁ ἱερεὺς ἀκολουθῶν κατὰ τὸ διατεταγμένον σχῆμα εἰς τὴν Σίναξιν, ἀρχινῶν ἀπὸ τῆς λέξεως [εἰς οἱ ἀληθῶς, κ. τ. λ.]

Εἰς τὸν καιρὸν τῆς τοῦ μυστηρίου μεταδόσεως ὁ ἱερεὺς κοινωνεῖ αὐτὸς πρῶτα, ὕστερα δίδει εἰς τοὺς ἄλλους τοὺς ἐδῶ παρόντας μετὰ τὸν

con tutto quello che fa di bisogno, preparato in modo tale che l' Piovano possa riverentemente amministrare, celebrerà quindi la Santa Comunione, cominciando con la Collecta, Epistola, ed Evangelio seguente.

La Collecta.

IDDIO eterno ed onnipotente, creatore del genere umano, che correggi quegli che tu ami, e gastighi ogn'uomo che tu accogli, noi ti preghiamo d' aver compassione di questo tuo servo visitato della tua mano, e far che porti la sua malattia pazientemente, e ricuperi la sua sanità corporale (se così è la tua santa volontà) e quando si sia che la sua anima partirà dal corpo, ti sia presentata pura, per Gesù Cristo nostro Signore. Amen.

L' Epistola. Ebrei xii. 5.

FIGLIUOL mio, non far poca stima del gastigamento del Signore, e non perder animo quando tu sei da lui ripreso. Perciò che il Signore gastiga chi egli ama, e flagella ogni figliuolo ch' egli gradisce.

L' Evangelio. S. Giov. v. 24.

IN verità, in verità io vi dico, che chi ode la mia parola, e crede a colui che m' ha mandato, ha vita eterna, e non viene in giudicio: anzi è passato dalla morte alla vita.

Dopo che, il Prete passerà oltre, secondo la forma prescritta innanzi per la Santa Comunione, cominciando da queste parole: [Voi chesiete veramente, &c.]

Nel tempo della distribuzione del Santo Sacramento, il prete parteciperà lui il primo, e poi distribuirà agli altri che sono quivi per

COMMUNIO ÆGROTANTIUM.

ly health, (if it be thy gracious will,) and whensoever his soul shall depart from the body, it may be without spot presented unto thee; through Jesus Christ our Lord. Amen.

The Epistle. Heb. xii. 5.

MY son, despise not thou the chastening of the Lord, nor faint when thou art rebuked of him. For whom the Lord loveth he chasteneth; and scourgeth every son whom he receiveth.

The Gospel. St. John v. 24.

VERILY, verily I say unto you, He that heareth my word, and believeth on him that sent me, hath everlasting life, and shall not come into condemnation; but is passed from death unto life.

After which the Priest shall proceed according to the form before prescribed for the holy Communion, beginning at these words [Ye that do truly, &c.]

At the time of the distribution of the holy Sacrament, the Priest shall first receive the Communion himself, and after minister unto them that are appointed to communicate with the sick, and last of all to the sick person.

But if a man, either by reason of extremity of sickness, or for want of warning in due time to the Curate, or for lack of company to receive with him, or by any other just impediment, do not receive the Sacrament of Christ's Body and Blood, the Curate shall instruct him, that if he do truly repent him of his sins, and stedfastly believe

ment cette maladie. Rends-lui la santé du corps, si c'est ton bon plaisir; et lorsqu'il te plaira de séparer son ame de son corps, fais qu'elle compareisse devant toi sans tache, par Jésus-Christ notre Seigneur. Amen.

L'Épître, Hébr. xii. 5.

MON enfant, ne méprise point le châtiement du Seigneur, et ne perds point courage quand tu es repris de lui; car le Seigneur châtie celui qu'il aime, et fouette tout enfant qu'il avoue.

L'Evangile, St. Jean v. 24.

EN vérité, en vérité je vous dis, que celui qui écoute ma parole, et qui croit à celui qui m'a envoyé, a la vie éternelle, et il ne viendra point en condamnation; mais il est passé de la mort à la vie.

Après cela, le prêtre continuera selon l'ordre prescrit pour la célébration de la sainte Cène, commençant par ces paroles: Vous qui êtes touchés, &c.

Quand on viendra à la distribution du saint Sacrement, le prêtre se communiera le premier, ensuite il communiera les assistans, et après eux le malade.

Que si quelqu'un, à cause de la violence de sa maladie, ou pour ne l'avoir pas fait savoir au ministre en temps convenable, ou faute de personnes à communier avec lui, ou pour quelque autre empêchement légitime, ne puisse recevoir le sacrement du corps et du sang de Jésus-Christ; le ministre assurera le malade, que s'il a une vraie repentance de ses péchés, s'il croit fermement que Jésus-Christ a souffert la mort sur la croix pour lui, et qu'il a

Hehen um deine Erbarmung für diesen deinen Knecht, den deine Hand heimsucht: Verleihe, daß er seine Krankheit geduldig trage und, wenn es dein gnädiger Wille ist, seine Gesundheit wieder erlange, und daß seine Seele, wenn sie bereinigt aus diesem Leibe scheiden soll, unbeslekt dir dargestellt werden möge, durch Jesum Christum unsern Herrn. Amen.

Die Epistel. Hebr. 12, 5. 6.

Mein Sohn, achte nicht gering die Züchtigung des Herrn, und verzage nicht, wenn du von ihm gestraft wirst. Denn welchen der Herr lieb hat, den züchtigt er; er säuget aber einen jeglichen Sohn, den er aufnimmt.

Das Evangelium. Joh. 5, 24.

Wahrlich, wahrlich, ich sage euch: Wer mein Wort höret, und glaubet dem, der mich gesandt hat, der hat das ewige Leben, und kommt nicht in das Gericht, sondern er ist vom Tode zum Leben, hindurch gedrungen.

Dann soll der Prediger nach der für das heilige Abendmahl vorgeschriebenen Ordnung fortfahren, und zwar mit den Worten: Ihr, die ihr eure Sünden wahrhaftig und ernstlich bereuet, u. s. w.

Bei der Austheilung des heiligen Sacraments soll der Prediger solches zuerst selbst empfangen und es dann denen, die mit dem Kranken communiciren wollen, und zuletzt dem Kranken reichen.

Wenn aber ein Kranker wegen zu großer Schwachheit, oder weil man den Prediger nicht früh genug benachrichtigt hat, oder aus Mangel an Mitcommunicanten, oder um anderer rechtmäßigen Ursachen willen das heilige Abendmahl

voluntad), y quando seas servido que su alma se aparte de su cuerpo, haz que parezca delante de tí sin mancilla; mediante Jesu Christo nuestro Señor. Amen.

La Epistola. Heb. xii. 5.

HIJO mio, no desprecies la correccion del Señor: ni desmayes quando te reprehende. Porque el Señor castiga al que ama: y azota á todo el que recibe por hijo.

El Evangelio. S. Juan v. 24.

EN verdad, en verdad os digo: Que el que oye mi palabra, y cree á aquel, que me envió, tiene vida eterna, y no viene á juicio, mas pasó de muerte á vida.

Después de lo qual, el Presbitero procederá según la forma arriba señalada para la santa Comunión, comenzando en las palabras [Vosotros los que os arrepentis verdaderamente, &c.]

Quando sea tiempo de distribuir el Sacramento, el Presbitero lo recibirá primero, y después lo administrará á los que han de comulgar con el enfermo y ultimamente al enfermo.

Mas si alguno, por estar en extremis, no recibe el Sacramento del Cuerpo y de la Sangre de Christo, ora sea por no haber avisado al Presbitero en tiempo conveniente, ó por falta de compañía para comulgar con él, ó por otro qualquier legitimo impedimento, en tal caso el Presbitero instruirá al enfermo, y le dará á entender, que si se arrepiente verdadera-

διατεταγμένοις, καὶ πάντων ἐσχάτῃ τῷ νο-
σοῦντι.

Ἐάν δέ τις διὰ τὴν ἀκρότητα τῆς νόσου, ἢ διὰ τὸ μὴ ἐν καιρῷ τὸν Κηδεμόνα ὑπομνη-
σκεσθαι, ἢ δι' ἐνδοιαν τῶν συγκοινωνούντων,
ἢ δι' ἁλλοτιοῦν εὐλογον ἐμπόδιον, μὴ μετα-
λάβῃ τῆς Μυστηρίου τῆς σώματος καὶ τῆς αἵματος
τῆς Χριστοῦ, ὁ Κηδεμὼν συμβιβάζει αὐτὸν καὶ
ἀναμνησεί, ὅτι εἰ ἐπὶ ταῖς ἁμαρτίαις αὐτοῦ
ἀληθῶς μετανοεῖ, καὶ βεβαίως πιστεύει, ὅτι
Ἰησοῦς Χριστὸς ὑπὲρ αὐτῆς θάνατον ἐπὶ τοῦ
σταυροῦ ὑπέμεινε, καὶ τὸ αἷμα αὐτῆς ἐξέχεε διὰ
τὴν ὑπολύτρωσιν αὐτοῦ, πᾶσιν μνημονεύων
τῶν εὐεργεσιῶν, ὧν δι' αὐτῆς μετέχει, καὶ
τῶν γε ἐνεκα ἐκ καρδίας εὐχαριστῶν αὐτῷ.
ἔσθιει καὶ πίνει τὸ σῶμα καὶ τὸ αἷμα τοῦ
Σωτήρος ἡμῶν τοῦ Χριστοῦ συμφερόντως
πρὸς τὴν σωτηρίαν τῆς ψυχῆς αὐτῆς, καὶ τῷ
σώματι αὐτοῦ τὸ Μυστήριον μὴ λαμβάνει.

Ἦνικά Ἱερεὺς ἅμα τῷ ἐπισκέπτεσθαι τὸν νο-
σοῦντα, τῆς ἁγίας Κοινωνίας αὐτῷ μεταδί-
δωσιν, ἵνα συντομώτερον ἀποτελῇ, τὸν τύπον
τῆς ἐπισκεψέως κολοβώσκει ἐπὶ τῷ Ψαλμῷ
(Ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα) καὶ εὐθὺς μεταβη-
σεται εἰς τὴν Κοινωνίαν.

Ἐν τῷ λοιμῷ, ἢ ἰδρωτί, ἢ ἄλλῳ ὥτινιοῦν πα-
ραπλησίῳ φθοροποιῷ ἁρρώσθηματι, ἢ νόσῳ
ἐπιδημίῳ, ὅταν δεῖ τις λοιμικῆς προστρί-
ψεως, μηδεὶς τῶν Παροίκων ἢ γειτόνων
πεισθῇ ἂν συγκοινωνεῖν τοῖς ἀσθενούσιν ἐν
ταῖς οἰκίαις αὐτῶν, τότε, ἐάν ὁ νοσῶν σφό-
δρα τοῦτ' ἐπαίτησιν, ὁ Λειτουργὸς μόνος συγ-
κοινωνήσκειν αὐτῷ.

*is qui eam cum ægroto participaturi sunt,
postremo ægroto ipsi, administrabit.*

¶ *Si quis vero Sacramentum corporis et
sanguinis Christi non participet, sive id
contingat propter morbi vehementiam, sive
quod id tempestive Parocho non significa-
verit; aut quod defuerint qui cum eo Sa-
cram Communionem participant, aut
propter aliud quodpiam legitimum impedi-
mentum; Parochus hoc ipsum edocebit,
nempe quod, si eum peccatorum suorum
vere peniteat, et firmiter credat quod
Jesus Christus pro eo mortem in cruce per-
tulerit, et propter ipsius redemptionem
sanguinem suum effuderit, beneficia, quæ
inde acceperit, grata memoria recolens, et
pro iis gratias agens ex animo, tum corpus
et sanguinem Christi Servatoris nostri
manducat et bibit, quantum attinet ad sa-
lutem animæ, etiamsi ore Sacramentum
non participet.*

¶ *Cum ægrotus simul visitatur, et Sacram
Communionem participat, Presbyter, quo-
citius absolvat, cum ventum fuerit ad
Psalmum [In te, Domine, speravi] in for-
mula pro Visitatione Ægrotantium, ibi
finem faciet, et statim perget ad Sacram
Communionem.*

¶ *Pestilentia, sudore, aut aliis ejusmodi
morbis contagiosis grassantibus, adeo ut
nullus Parochianorum reperiri qui cum
ægris Sacram Communionem participet in
eorum privatis adibus propter metum con-
tagionis; si id expresse et enixe flagitave-
rit ager, Ministro licebit cum eo solo eam
participare.*

ἁρρώστον συγκοινωνούντας, καὶ ὕστερα ἀπ'
ὅλους εἰς τὸν ἁρρώστον.

Ἐάν δέ τις διὰ τὸν κίνδυνον τῆς ἁρρώστιας ἢ
διότι ἔλλειψε ἢ ἀμεινέσῃ εἰς τὸν ἐφημέριον
ἢ καὶ διότι δὲν εὐρίσκει ἱκανὸν ἀριθμὸν συγ-
κοινωνούντων, ἢ ἄλλο τι εὐλογον ἐμπόδιον,
δὲν μεταλαμβάνει τὸ μυστήριον τοῦ σώμα-
τος καὶ τοῦ αἵματος τοῦ Χριστοῦ, ὁ ἐφημέριος
θέλει τὸν διδάξειν ὅτι ἐάν εὐληκρινῶς μετα-
νοήσῃ διὰ τὰς ἁμαρτίας του, καὶ πιστεύσει
σταθερῶς, ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς διὰ αὐτὸν
ὑπόφερεν τὸν θάνατον τοῦ σταυροῦ, καὶ ἔχυ-
σεν τὸ αἷμα τοῦ διὰ τὴν ὑπολύτρωσιν του,
ἐπιμελῶς ἐνθυμούμενος τὰς αὐτοῦ εὐεργε-
σίας καὶ ἀποδοῶν χάριν ἐκ καρδίας, αὐτὸς
τρώγει καὶ πίνει τὸ σῶμα καὶ τὸ αἷμα τῆς
Σωτηρίας ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστοῦ, εἰς τὸ συμφέρον
τῆς ὑγείας τῆς ψυχῆς του, ἀγκαλιὰ καὶ
αὐτὸς δὲν μεταλαμβάνει στοματικῶς τὸ
Μυστήριον.

Ὅτε ὁ ἁρρώστος ἐπισκεφθῇ καὶ εἰς τὸν ἴδιον
καιρὸν μεταλάβῃ, ὁ Ἱερεὺς ἀφίνει, χάριν
ταχύτητος, τὸ σχῆμα τῆς ἐπισκεψέως, ἀπὸ
τοῦ Ψαλμοῦ, Εἰς ἐσὲ Κύριε ἤλπισα, καὶ
ἀμέσως μεταβαίνει εἰς τὴν Κοινωνίαν.

Ἄλλ' εἰς καιρὸν νόσου ἐπιδημίῳ, ἀσθενίας
ἰδρωτικῆς, ἢ ἄλλης τινὸς πανωλεθροῦ ἁρρώ-
στιας, εἴν διὰ φόβον οἱ Πάροικοι, ἢ οἱ γεί-
τονες δὲν ἔλθωσι να μεταλάβωσιν εἰς τὴν
κατοικίαν τοῦ ἁρρώστου, εἴν αὐτὸς θερμῶς
τὸ ζητήσῃ, ὁ Λειτουργὸς μόνος θέλει μετα-
λάβειν μετ' αὐτόν.

*participarne con l' ammalato, ed all' amma-
lato in ultimo.*

Ma se alcuno, sia per l'estremità di malattia,
o per mancanza d' averne fatto avvertir il
Piovano per tempo, o scarsità di compagnia,
per partecipar con esso lui, o qualch' altro
giusto impedimento, non partecipa del Sa-
cramento del Corpo e Sangue di Cristo, il
Piovano l'istruirà che, s'egli si pente sin-
ceramente de' suoi peccati, e crede ferme-
mente, che Gesù Cristo ha sofferto per lui la
morte della croce, e sparso l' suo sangue per
il di lui riscatto, riducendosi con gran zelo a
memoria i benefici ch' egli ne riceve, e ren-
dendogliene devote grazie, egli mangia e beve
il Corpo, e l' Sangue del nostro Salvatore
Gesù Cristo utilmente a salute dell' anima
sua, se ben non riceve il Sacramento con la
bocca.

Quando un ammalato è visitato, ed all' istesso
tempo partecipa della sacra Comunione, in
tal caso, il prete tralascierà parte della for-
mula della visita, per maggior prestezza, co-
minciando dal Salmo [Signore in te] e senza
indugio procederà alla Comunione.

In tempo di peste, mal del sudore, od altri si-
mili tempi di malattie contagiose, quando non
si può aver degli Parrocchiani od altri vi-
cini per partecipare in casa dell' ammalato,
per paura dell' infezione, all' istanza cabia
dell' ammalato, il Piovano potrà partecipar
solo con esso lui.

SEPULTURA MORTUORUM.

that Jesus Christ hath suffered Death upon the Cross for him, and shed his Blood for his redemption, earnestly remembering the benefits he hath thereby, and giving him hearty thanks therefore, he doth eat and drink the Body and Blood of our Saviour Christ profitably to his soul's health, although he do not receive the Sacrament with his mouth.

When the sick person is visited, and receiveth the holy Communion all at one time, then the Priest, for more expedition, shall cut off the form of the Visitation at the Psalm [In thee, O Lord, have I put my trust, &c.] and go straight to the Communion.

In the time of the Plague, Sweat, or such other like contagious times of sickness or diseases, when none of the Parish or neighbours can be gotten to communicate with the sick in their houses, for fear of the infection, upon special request of the diseased, the Minister may only communicate with him.

THE ORDER FOR THE BURIAL OF THE DEAD.

Here is to be noted, that the Office ensuing is not to be used for any that die unbaptized, or excommunicate, or have laid violent hands upon themselves.

The Priest and Clerks meeting the Corpse at the entrance of the Church-yard, and going before it, either into the Church, or towards the Grave, shall say, or sing,

I AM the resurrection and the life, saith the Lord: he that believeth in me, though he were dead, yet shall he live: and who-

des Leibes und Blutes Christi nicht empfangen könnte, so soll der Geistliche ihn belehren, daß wenn er seine Sünden aufrichtig bereuet und zuversichtlich glaubt, daß Jesus Christus den Tod am Kreuze für ihn gelitten und sein Blut zu seiner Erlösung vergossen habe, auch der ihm dadurch erworbenen Wohlthaten sich ernstlich erinnert und Jesu herzlich dafür dankt, er alsdann den Leib und das Blut Christi zu seiner Seelen Heil genieße, obgleich er das Sacrament mit seinem Munde nicht zu sich nehme.

Empfängt der Kranke, wenn der Prediger ihn besucht, zugleich das heilige Abendmahl so soll der Prediger, der nöthigen Kurze wegen, in dem für den Krankenbesuch vorgeschriebenen Formular bey dem 71sten Psalm: Herr, ich traue auf dich, u. s. w., aufhören und sogleich zur Communion schreiten.

Zur Zeit der Pest und anderer ansteckender Krankheiten, wenn niemand aus dem Kirchspiele oder aus der Nachbarschaft, aus Furcht angesteckt zu werden, es wagen will, mit dem Kranken in seinem Hause zu communiciren, so mag der Prediger, auf besonderes Verlangen des Kranken, das heilige Abendmahl mit ihm allein genießen.

Ordnung

bey dem

Begräbniß der Todten.

Es ist zu merken, daß die hier vorgeschriebene Form nicht bey denen beobachtet werden soll,

répandu son sang pour sa rédemption; rappelant sérieusement en sa mémoire les bienfaits qu'il en a reçus, et lui en rendant grâces de tout son cœur; il mange et il boit le corps et le sang de Jésus-Christ pour le bien et le salut de son ame, quoiqu'il ne reçoive point le sacrement de sa bouche.

Quand le malade est visité, et qu'il fait la Cène en même temps, le prêtre, pour abrégér, finira ce qui est ordonné pour la visite au pseaume qui commence, Eternel, je me suis retiré vers toi, &c.; et passera incontinent à la communion.

Quand en temps de peste, de suette, ou d'autres maladies contagieuses, aucun paroissien, aucun voisin n'ose approcher du malade pour communier avec lui; le ministre, à l'instante prière du malade, pourra communier seul avec lui.

ORDRE POUR LA SEPULTURE DES MORTS.

Cet office ne se doit point dire pour ceux qui meurent sans avoir été baptisés, ni pour les excommuniés, ni pour ceux qui se sont défaits eux-mêmes.

Le prêtre rencontrant le corps mort jusqu'à l'entrée du cimetière, dira ou chantera avec les clercs, en allant à l'église, ou vers la fosse:

Je suis la résurrection et la vie, dit le Seigneur: celui qui croit en moi, encore qu'il soit mort, vivra; et quiconque vit et

mente de sus pecados, y cree firmamente que Jesu Christo sufrió la muerte en la Cruz por él, y derramó su sangre por su redención, trayendo diligentemente á su memoria los beneficios y mercedes que ha recibido por esta Pasion, y dándole gracias de todo su corazon; come y bebe el cuerpo y la sangre de Christo, para utilidad y salud de su alma, aunque no reciba el Sacramento con la boca.

Quando el enfermo es visitado, y recibe el Sacramento á un mismo tiempo, el Presbitero, para hacerlo mas presto, dará fin á la visitacion inmediatamente antes del Psalmo [En tí, O Señor, he puesto mi confianza] y luego comenzará la Comunión.

En tiempo de Peste, Sudor ú otras enfermedades contagiosas, quando ninguno de los vecinos quiera comulgar con el enfermo por temor del contagio; si el enfermo lo pide encarecidamente, el Presbitero podrá comulgar con él á solas.

EL OFICIO DE SEPULTURA.

Se debe notar que el Oficio siguiente no debe ser usado por los que mueren sin Bautismo, ó excomulgados ó suicidas.

Los Presbiteros y Clerigos recibiendo el cuerpo á la entrada del Cementerio, y caminando delante de él, ó á la Iglesia, ó hacia la Sepultura, dirán ó cantarán,

Yo soy la resurreccion y la vida: el que cree en mí, aunque hubiere muerto, vivirá:

Σημειωτέον ἐνθαῖδε, ὅτι οὐκ ἂν ἐξείη χρῆσθαι τῇ ἐξῆς Ἀκολουθίᾳ πρὸς τινὰς ἀβαπτιστοὺς ἀποθανόντας, ἢ ἀφορισθέντας, ἢ αὐτόχειρας. Ὁ Ἱερεὺς καὶ οἱ Κληρικοὶ ἀπαντῶντες τῷ σώματι ἐν τῇ τοῦ Κοιμητηρίου εἰσόδῳ, καὶ αὐτοῦ προπορευόμενοι, εἴτε εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, εἴτε πρὸς τὸν τάφον, λέξει, ἡ ᾄσει·

ΕΓΩ εἰμι ἡ ἀνάστασις, καὶ ἡ ζωὴ, ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, καὶ ἀποθάνῃ, ζήσεται· καὶ πᾶς ὁ ζῶν καὶ πιστεύων εἰς ἐμέ, ὃ μὴ ἀποθάνῃ εἰς τὸν αἰῶνα. Ἰωάν. ια'. κε', κς'.

ΟΙΔΑ γὰρ ὅτι ἀένανός ἐστιν ὁ ἐκλύειν με μέλλον, ἐπὶ γῆς ἀναστήσῃ το δόγμα μου τὸ ἀναντλοῦν ταῦτα· παρὰ γὰρ Κυρίου ταῦτά μοι συνετελέσθη ἃ ἐγὼ ἐμαυτῷ συνεπίσταμαι, ἃ ὁ ὀφθαλμός μου εὐώρακε καὶ οὐκ ἄλλος. Ἰωβ. ιθ'. κε', κς'.

ΟΥΔΕΝ εἰσηνέγκαμεν εἰς τὸν κόσμον, ὅλον ὅτι ὁδὸ ἐξενεγκεῖν τι δυνάμεθα. α'. Τιμ. σ'. ζ'. Ὁ Κύριος ἔδωκεν, ὁ Κύριος ἀφείλατο· ὡς τῷ Κυρίῳ ἔδοξεν, οὕτως ἐγένετο· εἰπὶ τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένων. Ἰωβ. α'. κε'.

Ἐπειδὴ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν παρεληλύθασιν, ἀναγνωσθήσεται εἰς ἡ ἀμφοτέροι τῶν Ψαλμῶν τούτων ἐπομένων.

ΕΠΛΑ, φυλάξω τὰς ὁδοὺς μου, κ. τ. λ.
Δόξα Πατρί. } κ. τ. λ.
Ὡς ἦν ἐν ἀρχῇ. }
Ψαλ. λθ'.

ΚΥΡΙΕ, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν, κ. τ. λ.
Δόξα Πατρί. } κ. τ. λ.
Ὡς ἦν ἐν ἀρχῇ. }

Σημειώσον ὅτι, αὕτη ἡ Ἀκολουθία δὲν μεταχειρίζεται, διὰ τοὺς ἀβαπτιστοὺς ἀποθανόντας, οἱ δὲ διὰ τοὺς ἀφορισμένους, οὔτε διὰ τοὺς αὐτοκτόνους.

Ὁ Ἱερεὺς καὶ οἱ Κληρικοὶ ἀπαντῶντες τὸ λείψανον εἰς τὸ ἐμβαῖσμα τοῦ Κοιμητηρίου, καὶ αὐτὸ προπεριπατῆντες, πρὸς τὴν ἐκκλησίαν ἢ πρὸς τὸν τάφον λέγουσιν ἡ ψάλλουσιν·

ΕΓΩ εἰμι ἡ ἀνάστασις καὶ ἡ ζωὴ, ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, καὶ ἀποθάνῃ, θελεῖ ζῆσιν· καὶ καθεὶ ζῶν, καὶ πιστεύων εἰς ἐμέ, δὲν θέλει ἀποθάνειν, εἰς τὸν αἰῶνα. Ἰωάν. ια'. κε', κς'.

ΟΤΙ ἐγνώρισα, ὅπως ὁ ληρωτὴς μου ζῇ, καὶ θέλει σταθεῖν τὴν ὑστερινὴν ἡμέραν ἐπὶ τὴν γῆν. Καὶ ἀγκαλιὰ μετὰ τὸ δόγμα μου σκώληκες ἀφανίσωσι τὸ σῶμά μου ὅμως εἰς τὴν σάρκα μου θέλω ἰδεῖν τὸν Θεόν. Τὸν ὅποιον ἐγὼ θέλω ἰδεῖν, τὰ ὁμμάτιά μου θελοῦσι ἰδεῖν καὶ ὄχι ἄλλος. Ἰωβ. ιθ'. κε', κς'.

ΔΕΝ ἐφέραμεν τί ποτε εἰς τὸν κόσμον, ὅλον ὅτι δὲν θέλομεν ἐκφέρειν τί ἀπ' αὐτῶ. α'. Τιμ. σ'. ζ'. Ὁ Κύριος ἔδωκεν, ὁ Κύριος ἐπῆρεν, ὡς ἐγένετο τοῦ Κυρίου, οὕτως ἐγένετο· εὐλογημένων τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου. Ἰωβ. α'. κε'.

Ἐμβατῖντες δὲ εἰς τὴν ἐκκλησίαν, θέλει διαβασθῇ, ὁ ἕνας, ἡ καὶ οἱ δύο ἀκόλουθοι ψαλμοί.

ΕΠΛΑ, θέλει φυλάξω τὰς ὁδοὺς μου, κ. τ. λ.
Δόξα Πατρί. } κ. τ. λ.
Ὡς ἦν ἐν ἀρχῇ. }

ΚΥΡΙΕ, ἐγενήθης ἡ καταφυγὴ μας, κ. τ. λ.
Δόξα Πατρί. } κ. τ. λ.
Ὡς ἦν ἐν ἀρχῇ. }

ORDO PRO SEPULTURA MORTUORUM.

L'Ordine per la SEPOLTURA DEI MORTI.

¶ *Hic notandum est, quod sequens Officium non est usurpandum pro iis qui mortui fuerint, sacro Baptismo non initiati, aut excommunicati, aut qui mortem sibi ipsi intulerint.*

¶ *Presbyter et Clerici obviam euntes ferebro ad introitum cæmeterii, ac præeuntes, sive in Ecclesiam, sive ad sepulcrum, dicent aut cantabunt:*

ΕΓΩ sum resurrectio et vita. Qui credit in me, etiamsi mortuus fuerit, vivet; et omnis, qui vivit, et credit in me, non morietur in æternum. *S. Joan. xi. 25, 26.*

Scio, quod redemptor meus vivit; et in novissimo die de terra surrecturus sum; et rursum circumdabor pelle mea; et in carne mea videbo Deum meum; quem visurus sum ego ipse, et oculi mei conspiciuntur sunt, et non alius. *Job xix. 25, 26, 27.*

Nihil intulimus in hunc mundum; haud dubium, quod nec auferre quid possumus. Dominus dedit; Dominus abstulit: sit nomen Domini benedictum. *1 Tim. vi. 7. Job i. 21.*

¶ *Postquam ingressi fuerint Ecclesiam, alter horum sequentium Psalmorum, aut etiam uterque, prælegetur.*

Psalm. xxxix.
DIXI, custodiam vias meas, &c.
Gloria Patri, et Filio, &c.

Psalm. xc.
DOMINE, refugium factus es nobis, &c.
Gloria Patri, et Filio, &c.

E da osservarsi, che l' Ufficio seguente non debbe usarsi per alcuno che sia morto senza Battesimo, scomunicato, o omicida di sè stesso.

I Preti e chierici incontrando il cadavere all' entrata del Cimiterio, e mettendosi innanzi, o verso la Chiesa, o verso l' sepolcro, diranno o canteranno.

IO sono la risurrezione e la vita, dice il Signore: chi crede in me, benchè sia morto, vivrà. E chiunque vive e crede in me, non morrà giammai in eterno. *S. Giov. xi. 25, 26.*

IO so che 'l mio Redentor vive, e che nell' ultimo giorno egli si leverà sopra la polvere. E quantunque dopo la mia pelle, questo corpo sia roso, pur vedrò Dio con la mia carne: Il quale io vedrò, gli occhi miei lo vedranno, e non un' altro. *Job xix. 25, 26, 27.*

NON abbiamo portato nulla nel mondo: e chiaro è che altresì non ne possiamo portar nulla fuori. Il Signore ha dato, il Signore ha tolto, sia benedetto il Nome del Signore. *1 Tim. vi. 7. Job i. 21.*

Dopo che saranno entrati in Chiesa, si leggerà uno di questi Salmi seguenti, od ambidue.

Dixi custodiam. Sal. 39.
IO avevo detto, io prenderò guardie alle mie vie, &c.
Gloria sia al Padre, ed al Figliuolo, &c.
Come era nel principio, è adesso, &c.

Domine, refugium. Sal. 90.
O Signore, tu ci sei stato un abitacolo, &c.
Gloria sia al Padre, ed al Figliuolo, &c.
Come era nel principio, è adesso, &c.

SEPULTURA MORTUORUM.

soever liveth and believeth in me shall never die. *St. John xi. 25, 26.*

I KNOW that my Redeemer liveth, and that he shall stand at the latter day upon the earth. And though after my skin worms destroy this body, yet in my flesh shall I see God: whom I shall see for myself, and mine eyes shall behold, and not another. *Job xix. 25, 26, 27.*

WE brought nothing into this world, and it is certain we can carry nothing out. The Lord gave, and the Lord hath taken away: blessed be the Name of the Lord. *1 Tim. vi. 7. Job i. 21.*

After they are come into the Church, shall be read one or both of these Psalms following.

Dixi, Custodiam. Psalm xxxix.

I SAID, I will take heed to my ways: &c. Glory be to the Father, and to the Son: &c. As it was in the beginning, is now, &c.

Domine, refugium. Psalm xc.

LORD, thou hast been our refuge: &c. Glory be to the Father, and to the Son: &c. As it was in the beginning, is now, &c.

Then shall follow the Lesson taken out of the fiftient Chapter of the former Epistle of Saint Paul to the Corinthians.

1 Cor. xv. 20.

NOW is Christ risen from the dead, and become the first-fruits of them that slept.

die ungetauft oder als Excommunicirte verstorben sind oder sich selbst gewaltsam entleibt haben.

Der Prediger soll mit den Kirchendienern die Leiche am Thore des Kirchhofes erwarten und in die Kirche oder zum Grabe vor ihr hergehend, singen oder sprechen:

Ich bin die Auferstehung und das Leben. Wer an mich glaubt, der wird leben, ob er gleich stirbt. Und wer da lebet, und glaubt an mich, der wird nimmermehr sterben. *Joh. 11, 25, 26.*

Ich weiß, daß mein Erlöser lebet; und er wird mich hernach aus der Erde auferwecken; und werde darnach mit dieser meiner Haut umgeben werden, und werde in meinem Fleische Gott sehen. Denselben werde ich mir sehen, und meine Augen werden ihn schauen, und kein Fremder. *Joh 19, 25—27.*

Wir haben nichts in die Welt gebracht; darum offenbar ist, wir werden auch nichts hinaus bringen. Der Herr hat es gegeben, der Herr hat es genommen; der Name des Herrn sey gelobet. *1 Tim. 6, 7. Job 1, 21.*

Wenn sie in der Kirche angelangt sind, sollen die folgenden Psalmen, oder einer derselben gelesen werden.

Psalm 39. Dixi, custodiam.

Ich habe mir vorgesezt, ich will mich u. s. w. Ehre sey dem Vater, u. s. w.

Wie es im Anfange war, u. s. w.

Psalm 90. Domine, refugium.

Herr Gott, du bist unsere Zuflucht u. s. w. Ehre sey dem Vater, u. s. w.

Wie es im Anfange war, u. s. w.

Dann soll die Vorlesung aus dem ersten Briefe

croit en'moi, ne mourra point éternellement. Je sais que mon Rédempteur est vivant, et qu'il demeurera le dernier sur la terre. Et lorsqu'après ma peau ceci aura été rongé, je verrai Dieu de ma chair; je le verrai moi-même, et mes yeux le verront, et non un autre.

Nous n'avons rien apporté au monde, et aussi il est évident que nous n'en pouvons rien emporter. L'Eternel donne, l'Eternel ôte; le nom de l'Eternel soit benî.

Quand le convoi sera entré dans l'église, on lira un des pseumes suivans, ou tous les deux.

Pseume xxxix.

J'AI dit, je prendrai garde à mes voies, &c. Gloire soit au Père, &c. Comme il étoit au commencement, &c.

Pseume xc.

SEIGNEUR, tu nous as été une retraite d'âge en âge; &c. Gloire soit au Père, &c. Comme il étoit au commencement, &c.

Ensuite on lira la leçon tirée du quinzième chapitre de la première Epître de St. Paul aux Corinthiens.

1 Cor. xv. 20.

MAINTEANT Christ est ressuscité des morts, et il a été fait les prémices de ceux qui dorment. Car puisque la mort est par un seul homme, la resurrection des morts est aussi par un seul homme. Car, comme tous meurent en Adam, pareillement aussi tous sont vivifiés en Christ. Mais chacun en son rang: les prémices c'est Christ; puis ceux qui sont de Christ seront vivifiés en

y todo aquel, que vive, y cree en mí, no morirá jamas. *S. Juan xi. 25, 26.*

YO sé que vive mi Redentor, y que en el último día he de resucitar de la tierra: y de nuevo he de ser rodeado de mi piel, y en mi carne veré á mi Dios. A quien he de ver yo mismo, y mis ojos lo han de mirar, y no otro: esta mi esperanza está depositada en mi pecho. *Joh xix. 25, 26, 27.*

NADA metimos en este mundo: y es cierto que tampoco podremos sacar nada. El Señor lo dió, el Señor lo quitó; como agradó al Señor, así se ha hecho: bendito sea el nombre del Señor. *1 Tim. vi. 7. Job i. 21.*

Después que llegaren á la Iglesia, serán leídos uno ó ambos los Psalmos siguientes.

Dixi, custodiam. Psalm. 39.

YO díxe, Miraré por mis caminos: &c. Gloria sea al padre, y al Hijo: &c. Como era al principio, es así ahora: &c.

Domine, refugium. Psalm. 90.

SEÑOR, tú nos has sido refugio: &c. Gloria sea al Padre, y al Hijo: &c. Como era al principio, es así ahora, &c.

Entonces se seguirá la lección tomada del Capítulo quince de la Epistola primera de San Pablo á los Corintios.

AHORA Christo resucitó de entre los muertos, primicias de los que duermen, porque como la muerte fué por un hombre, también por un hombre la resurrección de los muertos.

Τότε ἔσται τὸ Ἀνίγνωσμα παρηλθὲν ἐκ τοῦ ιε'. κεφαλαίου τῆς προτέρας τοῦ Ἀγίου Παύλου πρὸς Κορινθ'. Ἐπιστολῆς.

α'. Κορ. ιε'. κ'.

ΝΥΝΙ δὲ, Χριστὸς ἐγγήγερται ἐκ νεκρῶν ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμημένων ἐγένετο. Ἐπειδὴ γὰρ δι' ἀνθρώπου ὁ θάνατος, καὶ δι' ἀνθρώπου ἀνάστασις νεκρῶν. Ὡς περ γὰρ ἐν τῷ Ἀδὰμ πάντες ἀποθνήσκουσιν, οὕτως καὶ ἐν τῷ Χριστῷ πάντες ζωοποιηθήσονται. Ἐκαστος δὲ ἐν τῷ ἰδίῳ τίμηματι ἀπαρχὴ Χριστὸς, ἔπειτα οἱ Χριστοῦ, ἐν τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ. Εἴτα τὸ τέλος, ὅταν παραδῶ τὴν βασιλείαν τῷ Θεῷ καὶ Πατρί, ὅταν καταργήσῃ πᾶσαν ἀρχὴν καὶ πᾶσαν ἐξουσίαν καὶ δυνάμιν. Δεῖ γὰρ αὐτὸν βασιλεῦσιν ἄρχας οὐ ἂν θῇ πάντας τὰς ἐχθροὺς ὑπὸ τὰς πόδας αὐτοῦ. Ἐσχάτος ἐχθρὸς καταργεῖται ὁ θάνατος. Πάντα γὰρ ὑπὲρταξεν ὑπὸ τὰς πόδας αὐτοῦ, ὅταν δὲ εἴπῃ ὅτι πάντα ὑποτέτακται, δὴλον ὅτι ἐκτὸς τοῦ ὑποτάξαντος αὐτῷ τὰ πάντα. Ὅταν δὲ ὑποταγῇ αὐτῷ τὰ πάντα, τότε καὶ αὐτὸς ὁ Υἱὸς ὑποταγήσεται τῷ ὑποτάξαντι αὐτῷ τὰ πάντα, ἵνα ἡ ὁ Θεὸς τὰ πάντα ἐν πᾶσιν. Ἐπεὶ τί ποιοῦσιν οἱ βαπτιζόμενοι ὑπὲρ τῶν νεκρῶν, εἰ ὅπως νεκροὶ ἔκγειρονται; τί καὶ βαπτίζονται ὑπὲρ τῶν νεκρῶν; Τί καὶ ἡμεῖς κινδυνεύομεν πᾶσιν ὧραν; Καθ' ἡμέραν ἀποθνήσκω, νῆ τὴν ὑμετέριαν καύχησιν, ἢ ἐχῶ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν. Εἰ κατὰ ἄνθρωπον ἐθνηριομάχησα ἐν Ἐφέσῳ, τί μοι τὸ ὄφελος, εἰ νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται; φάγωμεν καὶ πῶμεν, αὐρίον γὰρ ἀποθνήσκωμεν. Μὴ πλανᾶσθε, φθείρουσιν ἢ ἡ χρῆσθ' ὁμιλία κακαί. Ἐκνήφατε δικαίως, καὶ μὴ ἁμαρτάνετε, ἄγνωσian γὰρ Θεοῦ τινες ἔχουσιν, πρὸς ἐντροπὴν ὑμῖν λέγω. Ἀλλ' ἐρεῖ τις, Πῶς ἐγείρονται οἱ

Τότε ἀκολουθεῖ τὸ ἀνίγνωσμα ἐκ τοῦ ιε'. κεφ. τῆς α'. Ἐπιστ. Παύλου πρὸς Κορινθ'.

α'. Κορ. ιε'. κ'.

ΤΩΡΑ δὲ ἐγέρθη, ὁ Χριστὸς ἐκ νεκρῶν καὶ ἔγενετο ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμημένων. Ὅτι ἐπειδὴ δι' ἀνθρώπου ἦλθεν ὁ θάνατος, δι' ἀνθρώπου ἦλθε καὶ ἡ ἀνάστασις νεκρῶν. Καθὼς γὰρ πάντες εἰς τὸν Ἀδὰμ ἀποθνήσκουσιν, οὕτως καὶ εἰς τὸν Χριστὸν πάντες θέλουσι ζωοποιηθῆναι. Ἐκαστος ὅμως εἰς τὸ ἴδιον τοῦ τάγματος ἀπαρχὴ ὁ Χριστὸς, ἔπειτα οἱ τοῦ Χριστοῦ οἱ ἐμπροσθεν τὰ ἐρχόμενοι. Ἐπειτα τὸ τέλος, ὅταν θέλει παραδῶσιν τὴν βασιλείαν εἰς τὰς χεῖρας τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς, ὅταν θέλει καταργήσιν πᾶσαν ἀρχὴν καὶ πᾶσαν ἐξουσίαν καὶ δυνάμιν. Πρέπει γὰρ αὐτὸς ἡ βασιλεία ἕως βάλλει πάντας τοὺς ἐχθροὺς τοῦ ὑπὸ τοὺς πόδας του. Ὁ ἔσχάτος ἐχθρὸς, ὁ ὁποῖος θέλει ἐξολοθρευθῆναι εἶναι ὁ θάνατος. Ὅτι ἐβαλε τὰ πάντα ὑπὸ τοὺς πόδας του, ὅταν δὲ εἴπῃ ὅτι ὑπὸ τὰς πόδας πάντα, δὴλον ὅτι ἐξερεῖται ὁ ὑποτάσσας ὑπ' αὐτοῦ πάντα. Ὅταν δὲ ὑποταχῶσιν εἰς αὐτὸν τὰ πάντα, τότε καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ θέλει ὑποταχθῆναι εἰς τὸν ὑποτάξαντα τὰ πάντα, ὅπως ὁ Θεὸς εἶναι τὰ πάντα εἰς πάντα. Ἐπειδὴ τὶ θέλουσιν κάμειν οἱ βαπτιζόμενοι ὑπὲρ τῶν νεκρῶν, εἰν νεκροὶ δὲν ἐγείρονται τελείως; Διὰ τί βαπτίζονται ὑπὲρ τῶν νεκρῶν; τί κινδυνεύομεν πᾶσιν ὧραν; Μὴ τὴν καύχησιν σας τὴν ὅποιαν εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, καθ' ἡμέραν ἀποθνήσκω. Εἴν ὡς ἄνθρωπος, ἐθνηριομάχησις εἰς τὴν Ἐφέσον, τί μοι ὀφέλησεν εἰν νεκροὶ δὲν ἐγείρονται; ὡς φάγωμεν καὶ ὡς πῶμεν, αὐρίον γὰρ ἀποθνήσκωμεν. Μὴ πλανᾶσθε, φθείρουσιν τὰ καλὰ ἦθη, αἱ κακαὶ συνομιλίαι. Ἐξυπνίσαιτε

Poi seguirà le lezione presa dal cap. 15, della prima Epist. di Paolo ai Corinti.

ΟΡΑ Cristo è risuscitato da' morti, egli è stato fatto le primizie di coloro che dormono. Perciò che, poichè per un uomo è la morte, per un uomo altresì è la risurrezzion de' morti. Imperochè, siccome in Adamo tutti muoiono, così in Cristo tutti saran vivificati. Ma ciascuno nel suo proprio ordine: Cristo è le primizie: poi, nel suo avvenimento, saranno vivificati coloro che sono di Cristo. Poi sarà la fine, quando egli avrà rimesso il Regno in man di Dio Padre: dopo ch' egli avrà ridotta al niente ogni signoria, ed ogni podestà, e potenza. Conciosiacosachè convenga ch' egli regni, fin ch' egli abbia messi tutti i nimici sotto i suoi piedi. Il nimico, che sarà distrutto l'ultimo, è la morte. Perciò che Iddio ha posto ogni cosa sotto i piedi d' esso: or, quando dice ch' ogni cosa gli è sottoposta, è cosa chiara che ciò è detto da colui infuori, che gli ha sottoposto ogni cosa. Or, dopo ch' ogni cosa gli sarà stata sottoposta, allora il Figliuolo sarà anch' egli sottoposto a colui che gli ha sottoposto ogni cosa: acciò che Iddio sia ogni cosa in tutti. Altrimenti, che faran coloro che son battezzati per li morti, se del tutto i morti non risuscitano? perchè sono eglino ancora battezzati per li morti? Perchè siamo noi ancora ad ogni ora in pericolo? Io muoio tutto dì: sì, per la gloria di voi, ch' io ho in Cristo Gesù, nostro Signore. Se, secondo l' uomo, io ho combattuto con le fiere in Efeso, che utile ne ho io? se i morti non risuscitano, mangiamo, e beviamo: perciò che domane moriremo. Non errate: cattive conversazioni corrompono buoni costumi. Svegliatevi giu-

¶ Tum sequetur lectio hac, desumpta ex Epistola S. Pauli ad Corinthios priore, capite decimo quinto.

CHRISTUS resurrexit a mortuis, primitiæ dormientium. Quoniam quidem per hominem mors; et per hominem resurrectio mortuorum. Et sicut in Adam omnes moriuntur, ita in Christo omnes vivificabuntur: unusquisque autem in suo ordine; primitiæ Christus; deinde ii qui sunt Christi, qui in adventu ejus crediderunt. Deinde finis, cum tradiderit regnum Deo, et Patri, cum evacuaverit omnem principatum, et potestatem, et virtutem. Oportet autem illum regnare, donec ponat omnes inimicos sub pedibus ejus. Novissima autem inimica destruetur mors. Omnia enim subiecit sub pedibus ejus. Cum autem dicat: Omnia subjecta sunt ei; sine dubio, præter eum qui subiecit ei omnia. Cum autem subjecta fuerint illi omnia; tunc et ipse Filius subjectus erit ei, qui subiecit sibi omnia; ut sit Deus omnia in omnibus. Alioquin quid facient, qui baptizantur pro mortuis, si omnino mortui non resurgunt? ut quid et baptizantur pro illis? ut quid et nos periclitamur omni hora? Quotidie morior per vestram gloriam, fratres, quam habeo in Christo Jesu, Domino nostro. Si (secundum hominem) ad bestias pugnavi Ephesi; quid mihi prodest, si mortui non resurgunt? Manducemus, et bibamus; cras enim moriemur. Nolite seduci. Corrumunt mores bonos colloquia mala. Evigilate justi; et nolite peccare; ignorantiam

For since by man came death, by man came also the resurrection of the dead. For as in Adam all die, even so in Christ shall all be made alive. But every man in his own order: Christ the first-fruits; afterward they that are Christ's, at his coming. Then cometh the end, when he shall have delivered up the kingdom to God, even the Father; when he shall have put down all rule, and all authority, and power. For he must reign, till he hath put all enemies under his feet. The last enemy that shall be destroyed is death. For he hath put all things under his feet. But when he saith, all things are put under him, it is manifest that he is excepted, which did put all things under him. And when all things shall be subdued unto him, then shall the Son also himself be subject unto him that put all things under him, that God may be all in all. Else what shall they do which are baptized for the dead, if the dead rise not at all? Why are they then baptized for the dead? and why stand we in jeopardy every hour? I protest by your rejoicing, which I have in Christ Jesus our Lord, I die daily. If after the manner of men I have fought with beasts at Ephesus, what advantageth it me, if the dead rise not? Let us eat and drink, for to morrow we die. Be not deceived: evil communications corrupt good manners. Awake to righteousness, and sin not; for some have not the knowledge of God. I speak this to your shame. But some man will say, How are the dead raised up? and with what body do they come? Thou fool, that which thou sowest is not quickened, except it die. And that which thou sowest, thou sowest not that body that shall be, but bare grain, it

son avènement. Et après viendra la fin, quand il aura remis le royaume à Dieu le Père, et quand il aura aboli tout empire, et toute puissance, et toute force: car il faut qu'il règne jusqu'à ce qu'il ait mis tous ses ennemis sous ses pieds. L'ennemi qui sera détruit le dernier, c'est la mort: car Dieu a assujetti toutes choses sous ses pieds. Or quand il est dit que toutes choses lui sont assujetties, il est évident que celui qui lui a assujetti toutes choses est excepté. Et après que toutes choses lui auront été assujetties, alors aussi le Fils lui-même sera assujetti à celui qui lui a assujetti toutes choses, afin que Dieu soit tout en tous. Autrement que feront ceux qui sont baptisés pour morts, si absolument les morts ne ressuscitent point? Pourquoi donc sont-ils baptisés pour morts? Pourquoi aussi sommes-nous en danger à toute heure? Par notre gloire que j'ai en notre Seigneur Jésus-Christ, je meurs de jour en jour. Si j'ai combattu contre les bêtes à Ephèse, selon l'homme, quel profit en ai-je, si les morts ne ressuscitent point? Mangeons et buvons; car demain nous mourrons. Ne soyez point séduits; les mauvaises compagnies corrompent les bonnes mœurs. Réveillez-vous à vivre justement, et ne péchez point; car quelques-uns sont sans connaissance de Dieu: je vous le dis à votre honte. Mais quelqu'un dira: comment ressuscitent les morts? et en quel corps viendront-ils? O fou! ce que tu sèmes n'est point vivifié, s'il ne meurt. Et quant à ce que tu sèmes, tu ne sèmes point le corps qui naîtra, mais le grain nud, selon qu'il se rencontre, de blé, ou de quelque autre grain: mais Dieu lui donne le corps comme il veut, et à chacune

an die Corinthier, aus dem 15ten Capitel vom 20ften Verse an folgen:

Nun aber ist Christus auferstanden von den Todten, und der Erstling geworden unter denen, die da schlafen. Sintemal durch einen Menschen die Auferstehung der Todten kommt. Denn gleichwie sie in Adam alle sterben, also werden sie in Christo alle lebendig gemacht werden. Ein jeglicher aber in seiner Ordnung. Der Erstling Christus. Darnach die Christo angehören, wenn er kommen wird. Darnach das Ende, wenn er das Reich Gott und dem Vater überantworten wird, wenn er aufheben wird alle Herrschaft, und alle Obrigkeit und Gewalt. Er muß aber herrschen, bis daß er alle seine Feinde unter seine Füße lege. Der letzte Feind, der aufgehoben wird, ist der Tod. Denn er hat ihm alles unter seine Füße gethan. Wenn er aber sagt, daß es alles untergethan sey, ist es offendar, daß ausgenommen ist, der ihm alles untergethan hat. Wenn aber alles ihm unterthan seyn wird; alsdann wird auch der Sohn selbst unterthan seyn dem, der ihm alles untergethan hat, auf daß Gott sey, alles in allem. Was machen sonst, die sich taufen lassen über den Todten, so allerdings die Todten nicht auferstehen? Was lassen sie sich taufen über den Todten? und was stehen wir alle Stunden in der Gefahr? Bey unserm Ruhm, den ich habe in Christo Jesu, unserm Herrn, ich sterbe täglich. Habe ich menschlicher Meinung zu Epheso mit den wilden Thieren gefochten: was hilft mir, so die Todten nicht auferstehen? Laßt uns essen und trinken: denn morgen sind wir todt. Laßt euch nicht verführen. Böse Beschwätze verderben gute Sitten. Werdet doch einmal recht nüchtern, und sündiget nicht:

Y así como en Adam mueren todos, así también todos serán vivificados en Christo. Mas cada uno en su orden: las primicias Christo; despues los que son de Christo, que creyeron en su advenimiento. Luego será el fin; quando hubiere entregado el reyno á Dios y al Padre, quando hubiere destruido todo principado, y potestad, y virtud. Porque es necesario que él reyne, hasta que ponga á todos sus enemigos debaxo de sus pies. Y la enemiga muerte será destruida la postrera: Porque todas las cosas sujetó debaxo de los pies de él. Y quando dice: todo está sujeto á él, se exceptúa sin duda aquel, que cometió á él todas las cosas. Y quando todo le estuviere sujeto; entónces aún el mismo Hijo estará sometido á aquel, que sometió á él todas las cosas, para que Dios sea todo en todos. De otra manera, ¿qué harán los que se bautizan por los muertos, si de ningún modo los muertos resucitan? ¿Pues por qué se bautizan por ellos? Y por qué nosotros estamos á peligro en cada hora? Cada día, hermanos, muero por vuestra gloria, la qual tengo en Jesu-Christo Señor nuestro. Si (como hombre) lidié yo con las bestias en Efeso, ¿qué me aprovecha, si no resucitan los muertos? Comamos y bebamos, que mañana moriremos. No queráis ser engañados: Las malas conversaciones corrompen las buenas costumbres. Velad, justos, y no pequéis: porque algunos no tienen el conocimiento de Dios, para vergüenza vuestra lo digo. Mas dirá alguno: ¿Cómo resucitarán los muertos? ¿ó en qué calidad de cuerpo vendrán? Necio, lo que tu siembras, no se vivifica, si ántes no muere. Y quando siembras, no siembras el cuerpo, que ha de ser, sino el grano desnudo, así como de trigo, ó de alguno de los

νεκροί; ποίῳ δὲ σώματι ἔρχονται; Ἄφρον, σὺ ὁ σπείρεις, ἢ ζωοποιεῖται, ἢ μὴ ἀποθάνῃ. Καὶ ὁ σπείρεις, ἢ τὸ σῶμα τὸ γεννησόμενον σπείρεις, ἀλλὰ γυμνὸν κόκκον, εἰ τύχοι, σίτη, ἢ τιнос τῶν λοιπῶν. Ὁ δὲ Θεὸς αὐτῷ δίδωσι τῶμα, καθὼς ἠθέλησε, καὶ ἐκίστην τῶν σπερμιῶν τὸ ἴδιον σῶμα. Οὐ πᾶσα σὰρξ, ἡ αὐτὴ σὰρξ ἀλλὰ ἄλλη μὲν σὰρξ ἀνθρώπων, ἄλλη δὲ σὰρξ κτηνῶν, ἄλλη δὲ ἰχθύων, ἄλλη δὲ πτηνῶν. Καὶ σώματα ἑβραϊνὰ, καὶ σώματα ἐπίγεια· ἀλλ' ἑτέρα μὲν ἡ τῶν ἐπουρανίων δόξα, ἑτέρα δὲ ἡ τῶν ἐπιγείων. Ἀλλ' ἡ δόξα ἡλίου, καὶ ἄλλη δόξα σελήνης, καὶ ἄλλη δόξα ἀστέρων· ἀστὴρ γάρ ἀστέρος διαφέρει ἐν δόξῃ. Οὕτω καὶ ἡ ἀνάστασις τῶν νεκρῶν· σπείρεται ἐν φθορᾷ, ἐγείρεται ἐν ἀφθαρσίᾳ· σπείρεται ἐν αἰμῇ, ἐγείρεται ἐν δόξῃ· σπείρεται ἐν ἀσθενείᾳ, ἐγείρεται ἐν δυνάμει· σπείρεται σῶμα ψυχικόν, ἐγείρεται σῶμα πνευματικόν· ἐστὶ σῶμα ψυχικόν, καὶ ἐστὶ σῶμα πνευματικόν. Οὕτω καὶ γέγραπται· Ἐγένετο ὁ πρῶτος ἄνθρωπος Ἀδὰμ εἰς ψυχὴν ζῶσαν· ὁ ἕσχατος Ἀδὰμ εἰς πνεῦμα ζωοποιούν. Ἀλλ' ὁ πρῶτον τὸ πνευματικόν, ἀλλὰ τὸ ψυχικόν, ἔπειτα τὸ πνευματικόν. Ὁ πρῶτος ἄνθρωπος ἐκ γῆς, χοϊκός· ὁ δεύτερος ἄνθρωπος, ὁ Κύριος ἐξ ἑρανῶν. Οἷος ὁ χοϊκός, τοιοῦτος καὶ οἱ χοϊκοί· καὶ οἷος ὁ ἑβραϊνός, τοιοῦτος καὶ οἱ ἑβραῖοι. Καὶ καθὼς ἐφορέσαμεν τὴν εἰκόνα τοῦ κοῦφου, φορέσαμεν καὶ τὴν εἰκόνα τοῦ ἑβραίου. Τοῦτο δὲ φημι, ἀδελφοί, ὅτι σὰρξ καὶ αἷμα βασιλείαν Θεοῦ κληρονομήσαι ἢ δύνανται, ἐδὲ ἡ φθορὰ τὴν ἀφθαρσίαν κληρονομεῖ. Ἰδοὺ, μυστήριον ὑμῖν λέγω· πάντες μὲν οὐ κοιμηθῆσόμεθα, πάντες δὲ ἀλλαγησόμεθα. Ἐν αὐτῇ, ἐν ῥῆπῃ ὀφθαλμοῦ, ἐν τῇ ἐσχάτῃ σάλπιγγι (σαλπίσει

εἰς δικαιοσύνην, καὶ μὴ ἀμαρτάνετε· τινὲς γάρ ἄγνωστοί τὸν Θεόν· τοῦτο λέγω εἰς ἐντροπὴν σας. Ἀλλὰ θέλει εἰπεῖν τις· Πῶς ἐγείρονται οἱ νεκροί; καὶ εἰς ποῖον σῶμα ἔρχονται; Ἄφρον, ὅτι σὺ σπείρεις δὲν ζωοποιεῖται, ἢ μὴ ἀποθάνῃ. Καὶ ὅτι σπείρεις, δὲν σπείρεις τὸ σῶμα τὸ οὐσίον μέλλει· να γίνῃ, ἀλλὰ γυμνὸν κόκκον, κατὰ τὴν ἔχνην, σίτου, ἢ τινὸς ἄλλου σπέρματος. Ὁ Θεὸς δὲ τοῦ δίδει σῶμα, καθὼς θέλει, καὶ καθενὸς σπέρματος τὸ ἴδιον σῶμα. Κάθε σάρκα δὲν εἶναι ἡ ἴδια σάρκα· ἀλλὰ ἄλλη μὲν σάρκα ἀνθρώπων, ἄλλη δὲ ζῶων, ἄλλη δὲ ὀφθαλμῶν, ἄλλη ὀρνέων. Καὶ σῶματα ἑβραϊνὰ, καὶ σῶματα ἐπίγεια· ἀλλὰ ἄλλη εἶναι ἡ δόξα τῶν ἐπουρανίων ἄλλη ἡ τῶν ἐπιγείων. Ἀλλ' ἡ δόξα ἡλίου καὶ ἄλλη ἡ δόξα φεγγαρίου, καὶ ἄλλη ἡ τῶν ἀστέρων· ὅτι ἀστρον διαφέρει, κατὰ τὴν δόξαν, ἀστρον. Οὕτω καὶ ἡ ἀνάστασις τῶν νεκρῶν· σπείρεται εἰς φθορὰν καὶ ἐγείρεται εἰς ἀφθαρσίαν· σπείρεται εἰς αἰμίαν, καὶ ἐγείρεται εἰς δόξαν· σπείρεται εἰς ἀσθενείαν, καὶ ἐγείρεται ἐν δυνάμει· σπείρεται σῶμα ψυχικόν καὶ ἐγείρεται σῶμα πνευματικόν· εἶναι σῶμα ψυχικόν, εἶναι καὶ σῶμα πνευματικόν. (Οὗτω ἐγράφη)· ἐγένετο ὁ πρῶτος ἄνθρωπος Ἀδὰμ ψυχὴ ζῶσα· ὁ ὕστερος Ἀδὰμ πνεῦμα ζωοποιούν. Ἀλλὰ οὐκ ἄρα πρῶτον τὸ πνευματικόν, ἀλλὰ τὸ ψυχικόν ἔπειτα τὸ πνευματικόν. Ὁ πρῶτος ἄνθρωπος ἐκ γῆς εἶναι γήινος. Ὁ δεύτερος ἄνθρωπος, ὁ Κύριος ἐξ ἑρανῶν. Καθὼς ὁ γήινος, ἔτω καὶ οἱ γήινοι· καὶ καθὼς ὁ ἑβραϊνός, τοιοῦτος εἶναι καὶ οἱ ἑβραῖοι, καὶ καθὼς ἐφορέσαμεν τὴν εἰκόνα τοῦ γήινου θέλομεν φορέσειν τὴν εἰκόνα τοῦ ἑβραίου. Τοῦτο δὲ λέγω· ἀδελφοί, ὅτι σάρκα καὶ αἷμα δὲν δύνανται· να κληρονομήσωσι τὴν

enim Dei quidam habent; ad reverentiam vobis loquor. Sed dicit aliquis: Quomodo resurgunt mortui? Quale corpore venient? Insuper! tu quod seminas, non vivificatur, nisi prius moriatur. Et quod seminas, non corpus, quod futurum est, seminas, sed nudum granum; ut (puta) tritici, aut alicujus ceterorum, Deus autem dat illi corpus, sicut vult; et unicuique seminum proprium corpus. Non omnis caro eadem caro; sed alia quidem hominum, alia vero pecorum, alia volucrum, alia autem piscium. Et corpora caelestia, et corpora terrestria: sed alia quidem caelestium gloria, alia autem terrestrium. Alia claritas solis, alia claritas lunae, et alia claritas stellarum. Stella enim differt a stella in claritate; sic et resurrectio mortuorum. Seminatur in corruptione; surget in incorruptione. Seminatur in ignobilitate; surget in gloria. Seminatur in infirmitate; surget in virtute. Seminatur corpus animale; surget corpus spiritale. Si est corpus animale, est et spiritale, sicut scriptum est: Factus est primus homo Adam in animam viventem; novissimus Adam in spiritum vivificantem. Sed non prius, quod spiritale est, sed quod animale; deinde, quod spiritale. Primus homo de terra, terrenus; secundus homo de caelo, caelestis. Qualis terrenus, tales et terreni: et qualis caelestis, tales et caelestes. Igitur, sicut portavimus imaginem terreni, portemus et imaginem caelestis. Hoc autem dico, fratres, quia caro et sanguis regnum Dei possidere non possunt; neque corruptio incorruptelam possidebit. Ecce mysterium vobis dico: omnes quidem resurgemus: sed non omnes immutabimur. In momento, in ictu oculi, in novissima

stamente, e non peccate: perciocché alcuni sono ignoranti di Dio: io lo dico per farvi vergogna. Ma dirà alcuno, Come risuscitano i morti, e con qual corpo verranno? Pazzo, quel che tu semini non è vivificato, se prima non muore. E, quant' è a quel che tu semini, tu non semini il corpo c'ha da nascere: ma un granello ignudo, secondo che accade, o di frumento, o d'alcun altro seme. Ed Iddio, secondo che ha voluto, gli dà il corpo: ed a ciascuno de' semi il suo proprio corpo. Non ogni carne è la stessa carne: anzi, altra è la carne degli uomini, altra la carne delle bestie, altra la carne de' pesci, altra la carne degli uccelli. Vi sono ancora de' corpi celesti, e de' corpi terrestri: ma altra è la gloria de' celesti, altra quella de' terrestri. Altro è lo splendor del sole, ed altro lo splendor della luna, ed altro lo splendor delle stelle: perciocché un astro è differente dall'altro astro in splendore. Così ancora sarà la risurrezione de' morti: il corpo è seminato in corruzione, e risusciterà in incorruttibilità. Egli è seminato in disonore, e risusciterà in gloria: egli è seminato in debolezza, e risusciterà in forza: egli è seminato corpo animale, e risusciterà corpo spirituale. V'è corpo animale, e v'è corpo spirituale. Così ancora è scritto, Il primo uomo Adamo fu fatto in anima vivente. Ma l'ultimo Adamo in ispirito vivificante. Ma lo spirituale non è prima: ma prima è l'animale, poi lo spirituale. Il primiero uomo, essendo di terra, fu terreno: il secondo uomo, che è il Signore, è dal cielo. Qual fu il terreno, tali sono ancora i terreni: e quale è il celeste, tali ancora saranno i celesti. E, come noi abbiamo portata l'immagine del terreno, porteremo ancora l'immagine del celeste. Or

may chance of wheat, or of some other grain: But God giveth it a body, as it hath pleased him, and to every seed his own body. All flesh is not the same flesh; but there is one kind of flesh of men, another flesh of beasts, another of fishes, and another of birds. There are also celestial bodies, and bodies terrestrial; but the glory of the celestial is one, and the glory of the terrestrial is another. There is one glory of the sun, another glory of the moon, and another of the stars; for one star differeth from another star in glory. So also is the resurrection of the dead: It is sown in corruption; it is raised in incorruption: It is sown in dishonour; it is raised in glory: It is sown in weakness; it is raised in power: It is sown a natural body; it is raised a spiritual body. There is a natural body, and there is a spiritual body. And so it is written, The first man Adam was made a living soul; the last Adam was made a quickening spirit. Howbeit, that was not first which is spiritual, but that which is natural; and afterward that which is spiritual. The first man is of the earth, earthy: the second man is the Lord from heaven. As is the earthy, such are they that are earthy: and as is the heavenly, such are they also that are heavenly. And as we have borne the image of the earthy, we shall also bear the image of the heavenly. Now this I say, brethren, that flesh and blood cannot inherit the kingdom of God; neither doth corruption inherit incorruption. Behold, I shew you a mystery: We shall not all sleep, but we shall all be changed, in a moment, in the twinkling of an eye, at the last trump, (for the trumpet shall sound,)

des semences son propre corps. Toute chair n'est pas une même sorte de chair; mais autre est la chair des hommes, et autre la chair des bêtes; autre celle des poissons, et autre celle des oiseaux. Il y a aussi des corps célestes et des corps terrestres; mais autre est la gloire des célestes, et autre celle des terrestres. Autre est la gloire du soleil, et autre la gloire de la lune, et autre la gloire des étoiles; car une étoile est différente d'une autre étoile en gloire. Il en sera aussi de même en la resurrection des morts. Le corps est semé en corruption; il ressuscitera incorruptible: il est semé en deshonneur; il ressuscitera en gloire: il est semé en faiblesse; il ressuscitera en force: il est semé corps sensuel; il ressuscitera corps spirituel. Il y a corps sensuel, et il y a corps spirituel. Comme aussi il est écrit: le premier homme, Adam, a été fait en ame vivante, et le dernier Adam en esprit vivifiant. Or ce qui est spirituel n'est pas le premier: mais ce qui est sensuel; et puis ce qui est spirituel. Le premier homme, étant de la terre, est de poudre; mais le second homme, savoir le Seigneur, est du ciel. Tel qu'est celui qui est de poudre, tels aussi sont ceux qui sont de poudre; et tel qu'est le céleste, tels aussi sont les célestes. Et comme nous avons porté l'image de celui qui est de poudre, nous porterons aussi l'image du céleste. Voici donc ce que je dis, mes frères: c'est que la chair et le sang ne peuvent point hériter le royaume de Dieu; et que la corruption n'hérite point l'incorruptibilité. Voici, je vous dis un mystère: nous ne dormirons pas tous, mais nous serons tous transmues, en un moment, en un clin d'œil, à la dernière trompette;

denn etliche wissen nichts von Gott, das sage ich euch zur Ehre. Möchte aber jemand fragen: Wie werden die Todten auferstehen? und mit welcherley Leibe werden sie kommen? Du Narr, das du säest, wirst nicht lebendig, es sterbe denn. Und das du säest, ist ja nicht der Leib, der werden soll, sondern ein bloßes Korn, nemlich Weizen, oder der andern eins. Gott aber giebt ihm einen Leib, wie er will, und einem jeglichen von den Saamen seinen eigenen Leib. Nicht ist alles Fleisch einerley Fleisch, sondern ein anderes Fleisch ist der Menschen, ein anderes des Viehes, in andres der Fische, ein anderes der Vögel. Und es sind himmlische Körper, und irdische Körper. Aber eine andere Herrlichkeit haben die himmlischen, und eine andere die irdischen. Eine andere Klarheit hat die Sonne, eine andere Klarheit hat der Mond, eine andere Klarheit haben die Sterne: denn ein Stern übertrifft den andern nach der Klarheit. Also auch die Auferstehung der Todten. Es wird gesäet verweslich, und wird auferstehen unverweslich. Es wird gesäet in Unehre, und wird auferstehen in Herrlichkeit. Es wird gesäet in Schwachheit, und wird auferstehen in Kraft. Es wird gesäet ein natürlicher Leib, und wird auferstehen ein geistlicher Leib. Hat man einen natürlichen Leib, so hat man auch einen geistlichen Leib. Wie es geschrieben steht: Der erste Mensch, Adam, ist gemacht in das natürliche Leben, und der letzte Adam in das geistliche Leben. Aber der geistliche Leib ist nicht der erste; sondern der natürliche, darnach der geistliche. Der erste Mensch ist von der Erde, und irdisch: der andere Mensch ist der Herr vom Himmel. Welcherley der irdische ist, solcherley sind auch die irdischen; und welcherley der

otros. Mas Dios le dá el cuerpo, como quiere; y á cada una de las semillas su propio cuerpo. No toda carne es una misma carne: mas una ciertamente es la de los hombres, otra la de las bestias, otra la de las aves, y otra la de los peces. Y cuerpos hay celestiales, y cuerpos terrestres: mas una es la gloria de los celestiales, y otra de los terrestres: una es la claridad del Sol, otra la claridad de la Luna, y otra la claridad de las estrellas. Y aun hay diferencia de estrella á estrella en la claridad: así tambien la resurreccion de los muertos. Se sembrará en corrupcion, resucitará en incorrupcion. Es sembrado en vileza, resucitará en gloria: es sembrado en flaqueza, resucitará en vigor: es sembrado cuerpo animal, resucitará cuerpo espiritual. Si hay cuerpo animal, lo hay tambien espiritual, así como está escrito: fue hecho el primer hombre Adam en alma viviente: el postrer Adam en espiritu vivificante. Mas no ántes lo que es espiritual, sino lo que es animal: despues lo que es espiritual. El primer hombre de la tierra, terreno: el segundo hombre del cielo, celestial. Qual el terreno, tales tambien los terrenos; y qual el celestial, tales tambien los celestiales. Por lo qual, así como traximos la imagen del terreno, llevamos tambien la imagen del celestial. Mas digo esto, hermanos: Que la carne y la sangre no pueden poseer el reyno de Dios: ni la corrupcion poseerá la incorruptibilidad. He aquí os digo un Misterio: Todos ciertamente resucitaremos, mas no todos seremos mudados. En un momento, en un abrir de ojo, en la final trompeta: pues la trompeta sonará, y los muertos resucitarán incorruptibles: y nosotros seremos mudados. Porque es neces-

γὰρ) καὶ οἱ νεκροὶ ἐγερθήσονται ἀφθαρτοὶ, καὶ ἡμεῖς ἀλλαγήσομεθα. Δεῖ γὰρ τὸ φθαρτὸν τοῦτο ἐνδύσασθαι ἀφθαρσίαν, καὶ τὸ θνητὸν τοῦτο ἐνδύσασθαι ἀθανασίαν. Ὅταν δὲ τὸ φθαρτὸν τοῦτο ἐνδύσῃται ἀφθαρσίαν, καὶ τὸ θνητὸν τοῦτο ἐνδύσῃται ἀθανασίαν, τότε γενήσεται ὁ λόγος ὁ γεγραμμένος· Κατεπόθη ὁ θάνατος εἰς νίκος. Ποῦ σου, θάνατε, τὸ κέντρον; ποῦ σὺ, Αἰδῶ, τὸ νίκος; Τὸ δὲ κέντρον τοῦ θανάτου ἡ ἁμαρτία ἡ δὲ δύναμις τῆς ἁμαρτίας ὁ νόμος. Τῷ δὲ Θεῷ χάρις τῷ δίδοντι ἡμῖν τὸ νίκος διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὡστε, ἀδελφοί μου ἀγαπητοί, ἐδραῖοι γίνεσθε, ἀμετακίνητοι, περισσεύοντες ἐν τῷ ἔργῳ τοῦ Κυρίου πάντοτε, εἰδότες ὅτι ὁ κόπος ὑμῶν ἐκ ἔσται κενὸς ἐν Κυρίῳ.

Ὅταν ἐπὶ τὸν τάφον παύσιν, ἕως ἐτοιμάζεται ὁ νεκρὸς εἰς τὸ ἐντίθεσθαι τῇ γῇ, ὁ Ἱερεὺς ἔρει, ἡ ὁ Ἱερεὺς καὶ οἱ Κληρικοὶ ᾄδουσιν·

ΒΡΟΤΟΣ γεννητὸς γυναικὸς, ὀλιγόβιος, καὶ πλήρης ὀργῆς, ἡ ὥσπερ ἄνθος ἀνθήσαν ἐξέπεσεν· ἀνέδρα δὲ ὥσπερ σκιά, καὶ ἡ μὴ στή.

Ἐν μέσῳ τῆς ζωῆς τὸν θανάτῳ καταδύομεθα· παρὰ τίνος βοήθειαν ζητῶμεν ἂν, εἰ μὴ παρὰ σου, Κύριε, τοῦ διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν εἰκότως ὀργισθέντος;

Ἀλλ' ὅμως δὴ, Κύριε Θεὲ πανάγιε, Κύριε παντοδύναμε, ἅγιε καὶ ἐλεημονέστατε Σωτὴρ, μὴ παραδῷς ἡμᾶς εἰς τὴν πικρίαν τοῦ αἰδίου θανάτου ὀδίνας.

Σὺ ἔγνως, Κύριε, τὰ κρυπτὰ τῶν καρδιῶν ἡμῶν· μὴ κλείσῃς τὰ εὐμενῆ ὥτιά σου πρὸς τὰς προσευχὰς ἡμῶν· ἀλλὰ φείσαι ἡμῶν, Κύριε πανάγιε, ὦ Θεὲ ἰσχυρότατε, ὦ ἅγιε καὶ πο-

ταρχεύς τοῦ Θεοῦ, οὐδὲ ἡ φθορὰ κληρονομήσῃ τὴν ἀφθαρσίαν. Ἰδοὺ, σὰς λέγω μυστήριον, δὲν θέλομεν πάντες κοιμηθῆναι, πάντες ὁμοῦ θέλομεν ἀλλαχθῆναι· εἰς ἓν ἄτομον, εἰς μία ῥοπὴν ὀφθαλμοῦ, εἰς τὴν ὑπεριπὴν σάλπιγγα (ἐπειδὴ θέλει σαλπίζειν) καὶ οἱ νεκροὶ θέλουσιν ἐγερθῆναι ἀφθαρτοὶ, καὶ ἡμεῖς θέλομεν ἀλλαχθῆναι. Πρέπει γὰρ τὸ φθαρτὸν τοῦτο ἵνα ἐνδύθῃ ἀφθαρσίαν, καὶ τὸ θνητὸν ἀθανασίαν. Ὅταν δὲ τοῦτο τὸ φθαρτὸν ἐνδύθῃ ἀφθαρσίαν καὶ τὸ θνητὸν ἀθανασίαν, τότε θέλει γινεῖν ὁ λόγος ὁ γεγραμμένος. Κατεπλήθηνεν ὁ θάνατος εἰς νίκος. Καὶ ποῦ τὸ κέντρον σου, ὦ θάνατε; ἢ ποῦ τὸ νίκος σου· Αἰδῶ, τὸ δὲ κέντρον τοῦ θανάτου ἡ ἁμαρτία ἡ δὲ δύναμις τῆς ἁμαρτίας ὁ νόμος. Χάρις ἂν δοθῇ εἰς τὸν Θεόν τὸν δίδοντα εἰς ἡμᾶς τὴν νίκην διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὡστε, ἀδελφοί μου ἀγαπητοί, σταθεροὶ γίνετε, ἀμετακίνητοι, περισσεύοντες πάντοτε εἰς τὸ ἔργον τοῦ Κυρίου, εἰδότες ὅτι ὁ κόπος σας δὲν εἶναι μάταιος εἰς τὸν Κύριον.

Ὅταν φθάσωσιν ἐπὶ τὸν τάφον, ἐν ᾧ ἐτοιμαζοῦσι τὸν νεκρὸν διὰ ἵνα βαλθῇ εἰς τὴν γῆν, ὁ Ἱερεὺς λέγει, ἡ ὁ Ἱερεὺς καὶ οἱ Κληρικοὶ ψάλλουσιν·

Ο ΓΕΝΝΗΜΕΝΟΣ ἐκ γυναικὸς, εἶναι ὀλιγόβιος καὶ γέμει θλίψεως, αὐξάνει καὶ κόπτεται ὡς ἄνθος· ὡς σκιά διαβαίνει, καὶ δὲν στέκεται.

Ἐν μέσῳ τῆς ζωῆς εἰμέθα εἰς θάνατον· παρὰ τίνος ἔχομεν ἵνα ζητήσωμεν βοήθειαν· εἰ μὴ παρὰ σου, Κύριε, ὅστις διὰ τὰς ἁμαρτίας μας δικαιὸς ὀργισθῇ;

Ἀλλ' ὅμως, Κύριε, ἀγιώτατε Θεὲ, Κύριε παντοδύναμε, ἅγιε καὶ ἐλεημονέστατε Σωτὴρ, μὴ μᾶς παραδῷς εἰς τὴν πικρίαν βασάνου τοῦ αἰωνίου θανάτου.

tuba: canet enim tuba; et mortui resurgent incorrupti: et nos immutabimur. Oportet enim corruptibile hoc induere incorruptionem, et mortale hoc induere immortalitatem. Cum autem mortale hoc induerit immortalitatem, tunc fiet sermo qui scriptus est: Absorpta est mors in victoria. Ubi est, mors, victoria tua? Ubi est, mors, stimulus tuus? Stimulus autem mortis peccatum est: virtus vero peccati, lex. Deo autem gratias, qui dedit nobis victoriam per Dominum nostrum, Jesum Christum. Itaque, fratres mei dilecti, stabiles estote et immobiles; abundantes in opere Domini semper; scientes quod labor vester non est inanis in Domino.

¶ Cum ventum est ad sepulcrum, dum paratur cadaver mox terra mandandum, Presbyter dicit, aut Presbyter et Clerici cantabunt:

HOMO, natus de muliere, brevi vivens tempore, repletur multis miseriis. Qui, quasi flos, egreditur et conteritur; et fugit, velut umbra, et nunquam in eodem statu permanet.

Media vita in morte sumus. Quem quærimus adiutorem, nisi te, Domine, qui ob peccata nostra iuste irasceris?

At, Domine Deus sanctissime, Domine fortissime, sancte et summe misericors Salvator! amaris doloribus æternæ mortis ne tradas nos.

Tu, Domine, qui nosti occulta cordium nostrorum, precibus nostris misericordiæ tuæ aures ne occludas; sed parce nobis, Domine sanctissime, Deus fortissime, sanc-

questo dico, fratelli, che la carne, e l sangue, non possono eredere il Regno di Dio. Imperamente, la corruzione non ereda l incorruttibilità. Ecco, io vi dico un misterio: non già tutti morremo, ma ben tutti saremo mutati: in un momento, in un batter d occhio, al sonar dell ultima tromba. Perciò, che la tromba sonerà, ed i morti risusciteranno incorruttibili, e noi saremo mutati. Conciosiasochè convenga che questo corrottile rivesta incorruttibilità, e che questo mortale rivesta immortalità. E, quando questo corrottile avrà rivestita incorruttibilità, e che questo mortale avrà rivestita immortalità, allora sarà adempiuta la parola ch' è scritta, La morte è stata abissata in vittoria. O morte, ove è l tuo dardo? in inferno, ove è la tua vittoria? Or il dardo della morte è il peccato, e la forza del peccato è la Legge. Ma, ringraziato sia Iddio, il qual ci dà la vittoria per lo Signor nostro Gesù Cristo. Perciò, fratelli miei dilette, state saldi, immobili, abbondanti del continuo nell opera del Signore, sapendo che la vostra fatica non è vana nel Signore.

Quando sono arrivati alla fossa, mentre viene disposto il cadavere per esser messo giù in terra, il prete dirà, ovvero il prete ed i Chierici canteranno.

L'UOMO ch'è nato di donna ha poco tempo da vivere ed è pieno di iniserie, cresce, ed è riccio come un fiore; egli se ne fugge come l ombra, e non si ferma mai in uno stato.

In mezzo di via siamo nella morte; da chi possiamo noi sperar soccorso, fuor che da te, O Signore, che sei giustamente offeso per cagione de' nostri peccati?

Nientedimeno, O Signore Iddio santissi-

and the dead shall be raised incorruptible, and we shall be changed. For this corruptible must put on incorruption, and this mortal must put on immortality. So when this corruptible shall have put on incorruption, and this mortal shall have put on immortality; then shall be brought to pass the saying that is written, Death is swallowed up in victory. O Death, where is thy sting? O grave, where is thy victory? The sting of death is sin, and the strength of sin is the law. But thanks be to God, which giveth us the victory through our Lord Jesus Christ. Therefore, my beloved brethren, be ye stedfast, unmoveable, always abounding in the work of the Lord, forasmuch as ye know that your labour is not in vain in the Lord.

When they come to the Grave, while the Corpse is made ready to be laid into the earth, the Priest shall say, or the Priest and Clerks shall sing:

MAN that is born of a woman hath but a short time to live, and is full of misery. He cometh up, and is cut down, like a flower; he fleeth as it were a shadow, and never continueth in one stay.

In the midst of life we are in death: of whom may we seek for succour, but of thee, O Lord, who for our sins art justly displeased?

Yet, O Lord God most holy, O Lord most mighty, O holy and most merciful Saviour, deliver us not into the bitter pains of eternal death.

Thou knowest, Lord, the secrets of our hearts; shut not thy merciful ears to our prayer; but spare us, Lord most holy, O

car la trompette sonnera, et les morts ressusciteront incorruptibles, et nous serons transmués. Car il faut que ce corruptible revête l'incorruptibilité, et que ce mortel revête l'immortalité. Or quand ce corruptible aura revêtu l'incorruptibilité, et que ce mortel aura revêtu l'immortalité; alors cette parole de l'Ecriture sera accomplie: la mort est engloutie en victoire. Où est, ô mort! ton aiguillon? où est, ô sépulcre! ta victoire? Or l'aiguillon de la mort c'est le péché; et la puissance du péché c'est la loi. Mais grâces à Dieu, qui nous a donné la victoire par notre Seigneur Jésus-Christ. C'est pourquoi, mes frères bien-aimés, soyez fermes, immuables, abondans toujours en l'œuvre du Seigneur; sachant que votre travail n'est point vain en notre Seigneur.

Quand on est auprès de la fosse, et tandis que tout se prépare à mettre le corps dans la terre, le prêtre lira ou chantera:

L'HOMME né de femme est de courte vie, et plein d'ennui. Il sort comme une fleur, puis il est coupé; et il s'enfuit comme une ombre qui ne s'arrête point.

Au milieu de la vie nous sommes dans la mort: à qui demanderons nous du secours, qu'à toi, Seigneur, qui te courrouces justement à cause de nos péchés?

Néanmoins, ô Dieu très-saint, ô Seigneur très-puissant, ô saint et très-miséricordieux Sauveur, ne nous livre point aux douleurs amères de la mort éternelle.

Tu connois, Seigneur, les secrets de nos cœurs: ne ferme point les oreilles de ta miséricorde à nos prières; mais sois nous propice, Seigneur très-saint, ô Dieu tout-puis-

himmlische ist, solcherley sind auch die himmlischen. Und wie wir getragen haben das Bild des irdischen, also werden wir auch tragen das Bild des himmlischen. Davon sage ich aber, lieben Brüder, daß Fleisch und Blut nicht können das Reich Gottes erben; auch wird das Verwesliche nicht erben das Unverwesliche. Siehe, ich sage euch ein Geheimniß: Wir werden nicht alle entschlafen, wir werden aber alle vermanet werden, und dasselbige plötzlich in einem Augenblick, zu der Zeit der letzten Posaune. Denn es wird die Posaune schallen, und die Todten werden auferstehen unverweslich, und wir werden vermanet werden. Denn dieß Verwesliche muß anziehen das Unverwesliche, und dieß Sterbliche muß anziehen die Unsterblichkeit. Wenn aber dieß Verwesliche wird anziehen das Unverwesliche, und dieß Sterbliche wird anziehen die Unsterblichkeit; dann wird erfüllet werden das Wort, das geschrieben steht: der Tod ist verschlungen in den Sieg. Tod, wo ist dein Stachel? Hölle, wo ist dein Sieg? aber der Stachel des Todes ist die Sünde, die Kraft aber der Sünde ist das Gesetz. Gott aber sey Dank, der uns den Sieg gegeben hat, durch unsern Herrn Jesum Christum. Darum, meine lieben Brüder, seht fest, unbeweglich, und nehmet immer zu in dem Werk des Herrn, siemal ihr wiisset, daß eure Arbeit nicht vergeblich ist in dem Herrn.

Am Grabe, während der Vorbereitungen zur Einsetzung der Leiche, soll der Prediger sprechen, oder zugleich mit den Kirchendienern singen:

Der Mensch vom Weibe geboren, lebt nur eine kurze Zeit und ist voll Unruhe. Er gehet auf wie eine Blume, und fällt ab; er fliehet wie ein Schatten, und bleibet nicht.

sario, que esto corruptible se vista de incorruptibilidad: y esto que es mortal, se vista de inmortalidad. Y quando esto, que es mortal, fuere revestido de inmortalidad, entonces se cumplirá la palabra que está escrita: Tragada ha sido la muerte en la victoria. ¿Dónde está, ó muerte, tu victoria? ¿dónde está, ó muerte, tu aguijon? El aguijon pues de la muerte es el pecado: y la fuerza del pecado es la Ley. Mas gracias á Dios, que nos dió la victoria por nuestro Señor Jesu Christo. Y así, amados hermanos míos, estad firmes y constantes: creciendo siempre en la obra del Señor, sabiendo que vuestro trabajo no es vano en el Señor.

Quando lleguen al sepulcro, mientras que preparan el cuerpo para ser puesto en la tierra, el Presbítero dirá, ó el Presbítero y Clerigos cantarán,

HOMBRE que es nacido de muger, vive breve tiempo, y lleno de miseria. Brota como flor y es cortado, y huye como sombra, y nunca permanece en un estado.

En medio de la vida estamos en muerte: ¿á quien acudiríamos por socorro sino á ti, ó Señor, que estas enojado justamente por nuestros pecados?

Contodoeso, ó Señor Dios santísimo, ó Señor poderosísimo, ó santo y misericordioso Salvador, no nos entregues á las amargas penas de muerte eterna.

Tú conoces, Señor, los secretos de nuestros corazones; no sierres tus misericordiosos oídos á nuestros ruegos; mas perdónanos, Señor Dios poderoso, santo y misericordioso Salvador, digno y eterno luez, y no

λυέας Σωτηρ, σὺ, ὁ δικαιοτάτε Κριτὰ αἰώνιε, μὴ ἐάσης ἡμᾶς ἐν τῇ ἐσχάτῃ ὥρᾳ ἡμῶν δι' ἀστίνασθον τοῦ θανάτου ὠδίνᾳ σου ἐκπεσεῖν.

Εἰτα μεταξὺ τοῦ ἐπιβίλλεσθαι τῷ σώματι τὴν γῆν ὑπὸ τινῶν τῶν παρεστώτων, ὁ Ἱερεὺς λέγει·

ΕΠΕΙΔΗΠΕΡ ἔδοξε τῷ Θεῷ Παντοκράτορι ἐκ μεγάλου ἐλέους αὐτοῦ τὴν τοῦ ἀγαπητοῦ ἀδελφοῦ ἡμῶν ὡς τελευτήσαντος ψυχὴν πρὸς εαυτὸν ἀναδέχασθαι, τὸ γοῦν σῶμα αὐτοῦ τῇ γῇ ἐπιτρέπουμέν· χροῦν τῷ χοί, σποδὸν τῇ σποδῷ, κόνιν τῇ κόνει, ἐν τῇ βεβαίᾳ καὶ στερεῇ ἐλπίδι τῆς εἰς ζωὴν τὴν αἰώνιον ἀναστάσεως διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὃς μετασχηματίζει τὸ σῶμα τῆς ταπεινώσεως ἡμῶν, εἰς τὸ γενεσθαι αὐτὸ σύμμορφον τῷ σώματι τῆς δόξης αὐτοῦ, κατὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ δύνασθαι αὐτὸν καὶ ὑποτάξαι ἑαυτῷ τὰ πάντα.

Εἰτα λεχθήσεται ἢ ἀσθήσεται,

Ἀποκάλ. ιδ'. ιγ'.

ΗΚΟΥΣΑ φωνῆς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ λεγούσης μοι, Γράψον· Μακάριοι οἱ νεκροὶ οἱ ἐν Κυρίῳ ἀποθνήσκοντες ἅπαρτι· Ναι, λέγει τὸ Πνεῦμα, ἵνα ἀναπαύσωνται ἐκ τῶν πόνων αὐτῶν.

Τότε ὁ Ἱερεὺς λέγει,

Κύριε ἐλέησον.

Χριστέ ἐλέησον.

Κύριε ἐλέησον.

ΠΑΤΕΡ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς ἑρανοῖς, κ. τ. λ.

Ἱερεὺς.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ Θεός, μεθ' ἧς τὰ τῶν ἐν-

te et misericordiae Salvator! tu, æquissime iudex æternæ, ne patiaris nos, in extrema hora, ullis mortis doloribus a te excidere.

¶ *Deinde, dum terra in cadaver injicietur ab aliquo adstantium, Presbyter dicit:*

CUM Omnipotenti Deo visum sit, pro ingenti misericordia sua, animam carissimi fratris nostri jam defuncti ad se suscipere; mortuum ejus corpus humo mandamus, terram terræ, cinerem cineribus, pulverem pulveri; in spem certam et indubitam resurrectionis ad vitam æternam; per Dominum nostrum, Jesum Christum, qui transformabit corpus humilitatis nostræ, configurandum corpori claritatis suæ, secundum operationem virtutis suæ, qua sibi omnia subicere potest.

¶ *Tum dicitur, aut cantabitur:*

AUDIVI vocem de cælo, dicentem mihi: Scribe: Beati mortui, qui in Domino moriuntur. A modo jam dicit Spiritus, ut requiescant a laboribus suis. *Apoc. xiv. 13.*

¶ *Tum dicit Presbyter,*

Kyrie, eleeson.

Christe, eleeson.

Kyrie, eleeson.

PATER noster, qui es in cælis, &c.

Presbyter.

OMNIPOTENS Deus! apud quem vivunt

Σὺ ἐγγνώρισας, Κύριε, τὰ κρυπτὰ τῶν καρδιῶν ἡμῶν· μὴ κλείσῃς τὰ εὐμενῆ αὐτιά σου πρὸς τὰς προσευχάς μας, ἀλλὰ συγχώρησον μας Κύριε ἀγιώτατε, ὡς Θεὸ δινατοτάτε, ὡς ἄγιε καὶ πολυέλεε Σωτήρα, σὺ, ὁ δικαιοτάτε Κριτὰ αἰώνιε, μὴ μᾶς ἀφίσης, εἰς τὴν ὑστερινὴν μας ὥραν, διὰ βιάσανον τινὰ θανάτου ἵνα ἐκπέσωμεν ἀπὸ σου.

Τότε ἐν ᾗ τινὲς τῶν παρόντων ρίπτουσιν τὸ χῶμα ἐπὶ τὸ λείψανον, ὁ Ἱερεὺς λέγει·

ΕΠΕΙΔΗ ἔδοξε τοῦ Παντοδυνάμου Θεοῦ διὰ τὸ μέγα του ἐλεος ἵνα δεχθῇ τὴν ψυχὴν τοῦ ἀποθανόντος τοῦτου ἀδελφοῦ μας, δίδωμεν τὸ σῶμά του εἰς τὴν γῆν· χῶμα εἰς τὸ χῶμα, στάκτην εἰς τὴν στάκτην, κόνιν εἰς τὴν κόνιν, μὲ βεβαίαν καὶ σταθεράν ἐλπίδα, τῆς εἰς αἰώνιον ζωὴν ἀναστασεως του, διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅστις θέλει ἀλλάξαι τὸ ταπεινὸν μας σῶμα, εἰς σῶμα δόσεως καθὼς τὸ ἰδίον του, κατὰ τὴν ἐνέργειαν, διὰ τὴν ὁποίαν αὐτὸς δύναται ἵνα ὑποτάξῃ τὰ πάντα.

Ἐπειτα διαβάζεται ἡ Ψάλλεται·

ΗΚΟΥΣΑ φωνῆν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ λεγούσαν εἰς ἐμέ, Γράψον· Μακάριοι οἱ νεκροὶ, οἱ ἀπὸ τῶρα ἐν Κυρίῳ ἀποθνήσκοντες· Ναι, λέγει τὸ Πνεῦμα, ὅπως ἀναπαυθῶσιν ἀπὸ τῶν πόνων αὐτῶν.

Τότε ὁ Ἱερεὺς λέγει·

Κύριε, ἐλέησον.

Χριστέ, ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

ΠΑΤΕΡ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, κ. τ. λ.

Ἱερεὺς.

ΠΑΝΤΟΔΥΝΑΜΕ Θεέ, μετὰ τοῦ ὁποίου ζῶσι

mo, O Signore, onnipotente; O santo e misericordiosissimo salvatore; non darci alle acerbe pene della morte eterna.

Tu sai, Signore, i segreti de' nostri cuori, non chiuder gli orecchi tuoi misericordiosi alle nostre preghiere; anzi perdonaci, santissimo Signore, O Dio potentissimo, O santo e misericordioso Salvatore, degnissimo Giudice eterno non permetter ch' all' ultimo punto della nostra vita, per gravi od acerbi che siano i dolori della morte, caschiamo da Te.

Poi mentre si gitterà la terra sopra 'l corpo da alcuni che stanno appresso, dirà il prete.

POICHE ha piaciuto a Dio onnipotente per la sua gran misericordia di ricever a sé l'anima di questo nostro fratello qui defonto, noi commettiamo perciò il suo corpo alla terra: terra a terra, ceneri a ceneri, polvere a polvere, in isperanza sicura e certa della risurrezione a vita eterna, per Gesù Cristo nostro Signore, il quale cambierà il nostro corpo vile, e lo renderà simile al suo corpo glorioso, secondo la potente operazione per la quale egli può sottoporsi ogni cosa.

Poi si leggerà o canterà.

IO udì dal cielo una voce che mi diceva, Scrivi, Beati i morti, che per l' innanzi muoiono nel Signore: sì certo, dice lo Spirito, acciocchè si risposino delle lor fatiche; e le loro opere gli seguiranno. *Apoc. xiv. 13.*

E poi il prete dirà.

Signore, abbi pietà di noi.

Cristo, abbi pietà di noi.

Signore, abbi pietà di noi.

PADRE nostro che sei ne' cieli: &c.

Il Prete.

IDDIO onnipotente, appo 'l quale vivono

SEPULTURA MORTUORUM.

God most mighty, O holy and merciful Saviour, thou most worthy Judge eternal, suffer us not, at our last hour, for any pains of death, to fall from thee.

Then, while the earth shall be cast upon the Body by some standing by, the Priest shall say,

FORASMUCH as it hath pleased Almighty God of his great mercy to take unto himself the soul of our dear brother here departed, we therefore commit his body to the ground; earth to earth, ashes to ashes, dust to dust; in sure and certain hope of the Resurrection to eternal life, through our Lord Jesus Christ; who shall change our vile body, that it may be like unto his glorious body, according to the mighty working, whereby he is able to subdue all things to himself.

Then shall be said or sung,

I HEARD a voice from heaven, saying unto me, Write, From henceforth blessed are the dead which die in the Lord: even so saith the Spirit; for they rest from their labours.

Then the Priest shall say,

Lord, have mercy upon us.
Christ, have mercy upon us.
Lord, have mercy upon us.

OUR Father, which art in heaven, &c.

Priest.

ALMIGHTY God, with whom do live the spirits of them that depart hence in the

Mitten im Leben umgiebt uns der Tod. Von nem können wir Hülfe suchen, als allein bey dir, o Herr, der du gerechtes Mißfallen hast an unsern Sünden.

Gott, o allerheiligster Gott und Herr, allmächtiger Herrscher, heiliger, barmherziger Heiland, übergieb uns nicht den bitteren Schmerzen des ewigen Todes.

Du tennest, o Herr, die Geheimnisse unserer Herzen. Verschließ dein gnädiges Ohr nicht vor unserm Gebete, sondern verschone uns, o allerheiligster Herr, allmächtiger Gott, heiliger und barmherziger Heiland, du würdiger Herr Richter! laß uns um deiner Gnade des Todes willen in unserer letzten Stunde von dir abfallen.

Während die Leiche, von einem der Bestehenden, mit Erde bestreuet wird, soll der Prediger sprechen:

Nachdem es dem allmächtigen Gott, nach seiner großen Barmherzigkeit, gefallen hat, die Seele dieses unseres hier abgeschiedenen geliebten Bruders zu sich zu nehmen, so bestatten wir hier seinen Leib, und übergeben die Erde der Erde, die Asche der Asche, den Staub dem Staube, in der zuversichtlichen und gewissen Hoffnung, daß er zum ewigen Leben auferstehen werde, durch unsern Herrn Jesum Christum, welcher unsern irdigen Leib verklären wird, daß er ähnlich werde seinem verklärten Leibe, nach der Wirkung, damit er alle Dinge ihm unterthänig machen kann.

Dann soll gesprochen oder gesungen werden:

Ich hörte eine Stimme vom Himmel zu mir sagen: Schreibe: Selig sind die Todten, die in dem Herrn sterben, von nun an. Ja, der Geist spricht, daß sie ruhen von ihrer Arbeit, und ihre Werke fol-

sant, ô saint et miséricordieux Sauveur, toi qui es le souverain juge éternel, ne permets point qu'à notre dernière heure nous soyons séparés de toi, quelque douleur de mort que nous endurions.

Ici quelqu'un de ceux qui sont présens jetant de la terre sur le cercueil, le prêtre dira:

PUISQU'IL a plu à Dieu en sa grande miséricorde de retirer à soi l'ame de notre cher frère défunt, nous déposons son corps dans le sépulcre; la terre à la terre, les cendres aux cendres, la poudre à la poudre, dans la ferme et pleine assurance de la résurrection à la vie éternelle, par Jésus-Christ notre Seigneur; qui transformera notre corps vil afin qu'il soit rendu conforme à son corps glorieux, selon cette efficace, par laquelle il peut assujettir même toutes choses à soi.

Puis il sera dit ou chanté:

J'OUIs une voix du ciel me disant: écris, bienheureux sont les morts qui désormais meurent au Seigneur: oui pour certain, dit l'Esprit, car ils se reposent de leurs travaux.

Alors le prêtre dira:

Seigneur, aie pitié de nous.
Christ, aie pitié de nous.
Seigneur, aie pitié de nous.

NOTRE Père, qui es au cieus; &c.

Le prêtre.

DIEU tout-puissant, avec qui vivent les esprits de ceux qui meurent au Seigneur, et

permitas nos apartemos de tí en la hora extrema por ningunos dolores de muerte.

Mientras que algunos de los presentes echan tierra sobre el cuerpo, el Presbítero dirá,

HABIENDO sido del agrado del Omnipotente Dios por su gran misericordia tomar para sí el alma de este nuestro amado hermano difunto, portanto nosotros encomendamos su cuerpo á la tierra; tierra á tierra, ceniza á ceniza, polvo á polvo, en esperanza segura y cierta de la resurrección á vida eterna, mediante nuestro Señor Jesu Christo, que transformará nuestro vil cuerpo, para que sea semejante á su glorioso cuerpo, según la obra poderosa por la qual puede sujetar á sí mismo todas las cosas.

Después será dicho ó cantado,

Y OI una voz del Cielo, que me decia: Escribe: Bienaventurados los muertos, que mueren en el Señor. Desde hoy mas dice el Espíritu, que descansen de sus trabajos. *Rev. xiv. 13.*

Entonces el Presbítero dirá,

Señor, ten misericordia de nosotros.
Christo, ten misericordia de nosotros.
Señor, ten misericordia de nosotros.

PADRE nuestro, que estás en los cielos; &c.

Presbítero.

DIOS omnipotente, con quien viven los espíritus de los que parten de aquí en el

τεῦθεν ἀποικομένων ἐν Κυρίῳ πνεύματα, καὶ μεθ' οὗ αἱ ψυχαὶ τῶν πιστῶν, τοῦ τῆς σαρκὸς ὄγκου ἀπαλλαγείσαι, χαρὰς καὶ εὐλογίας ἀπολαύσιν· Ἐκ καρδίας εὐχαριστοῦμέν σοι, ἐφ' ᾧ ἔδοξέ σοι τῆτονι τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν τὸν τοῦ αμαρτωλοῦ κόσμου τῆς ταλαιπωρίῳ ἀπαλλάξαι· ἀντιβολουντές σε, ὅπως ἐκ τῆς εὐμενεστάτης ἀγαθωσύνης σου ἐν τάχει τὸν τῶν ἐκλεκτῶν σε ὠριθμόν ἐκτελειώσαι, καὶ τὴν βασιλείαν σε κατασπεύσαι· ἵνα ἡμεῖς σὺν πᾶσι τοῖς ἐν τῇ ἀληθείᾳ τοῦ ἁγίου Ὀνόματός σε πίστει τετελευτηκόσι τῆς ὁλοκλήρης ἡμῶν τελευτώσεως καὶ μακαριότητος τό, τε σώμα καὶ τὴν ψυχὴν ἐν τῇ ἀδιαλείπτῳ καὶ αἰωνίῳ δόξῃ σου ἐπιτρώχωμεν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἡ Συναπτὴ.

ΕΛΕΗΜΟΝΕΣΤΑΤΕ Θεέ, Πάτερ Κυρία ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὃς ἔστιν ἀνίστασις καὶ ζωὴ, εἰς ὃν ὁ πιστεύων, κἂν ἀποθάνῃ, ζήσεται, καὶ ὁ ζῶν καὶ πιστεύων, εἰς αὐτὸν ἑδωμένος εἰς αἰῶνα ἀποθήσεται, ὃς καὶ (ὁ ἅγιος Ἀποστόλος αὐτὴ τῷ Παύλῳ) ἐδίδαξεν ἡμᾶς μὴ λυπεῖσθαι καθὼς καὶ οἱ λοιποὶ, οἱ μὴ ἔχοντες ἐλπίδα, διὰ τοὺς κεκοιμημένους ἐν αὐτῷ. Ταπεινῶς ἱκετεύομέν σε, Πάτερ, ἐκ τοῦ θανάτου τῆς ἁμαρτίας εἰς τὴν ζωὴν τῆς δικαιοσύνης ἀνεγείρει ἡμᾶς· ἵνα τοῦ νῦν βίῃ ἀπαλλαγέντες σὺν αὐτῷ ἀναπαυώμεθα (ὡς καὶ τοῦτον τὸν ἀδελφόν ἡμῶν ἔχειν ἐλπίζομεν) ὅπως τε ἐν τῇ καθολικῇ ἀναστάσει ἐνώπιόν σου εὐπρόσδεκτοι εὐρεθῶμεν, καὶ κοιμώμεθα τὴν εὐλογίαν, ἣν ὁ Υἱός σου ἀγαπητὸς παντὶ τῷ ἀγαπῶντι καὶ φοβουμένῳ σε ἀπογορεύσει, λέγων, Δεῦτε οἱ εὐλογημένοι τῷ Πατρὶς μῶν, κληρονομήσατε τὴν βασιλείαν τὴν ἀπὸ καταβολῆς τῆ κόσμος ἡτοιμασμένην

τὰ πνεύματα τὸν ἀπ' ἐδῶ ἐν Κυρίῳ ἀπερχομένων, καὶ μετὰ τοῦ ὁποίου αἱ ψυχαὶ τῶν πιστῶν ἐλευθέραι ἀπὸ τοῦ βάρους τῆς σαρκὸς χαίρονται ἀγαλλίαςιν καὶ μακαριότητι, σὲ εὐχαριστοῦμεν ἐγκαρδιακῶς ὅτι σοὶ ἐφάνη εὐλογον ἵνα λυτρώσῃς τὸν ἀδελφόν μας τῆτον ἀπὸ τῆν θλίψιν τοῦτον τοῦ ἀμαρτωλοῦ κόσμου, καὶ σὲ παρακαλοῦμεν ταχέως ἵνα τελειώσῃς τὸν ὠριθμόν τῶν ἐκλεκτῶν σου, καὶ ἵνα ἐπιταχύνῃς τὴν βασιλείαν σου, ὅπως ἡμεῖς μετὰ τῶν ἐκ τῆς ζωῆς ταύτης ἀπελθόντων ἐν τῇ ἀληθείᾳ πίστει τοῦ ἁγίου σου ὀνόματος, ἀπολαύσωμεν τὴν ὁλόκληρον τελειώσιν μας καὶ μακαριότητα τοῦ σώματος καὶ τῆς ψυχῆς, εἰς τὴν αἰωνίον σε δόξαν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Συναπτὴ.

ΕΛΕΗΜΟΝΕΣΤΑΤΕ Θεέ, Πάτερ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅστις εἶναι ἡ ἀνίστασις καὶ ἡ ζωὴ, εἰς τὸν ὅποιον ὁ πιστεύων, κἂν ἀποθάνῃ, θέλει ζῆσαι, καὶ ὁ ζῶν καὶ πιστεύων εἰς αὐτὸν εἰς τὸν αἰῶνα δὲν θέλει ἀποθάνει· ὁ ὅποιος ἔτι μᾶς ἐδίδαξεν (διὰ τοῦ ἀποστόλου τοῦ ἁγίου Παύλου) ἵνα μὴ λυπώμεθα, ὡς οἱ μὴ ἔχοντες ἐλπίδα, διὰ τῆς ἐν αὐτῷ ἀπεθαμένους. Ταπεινῶς σε παρακαλῶμεν Πάτερ, ἀνάστησόν μας ἀπὸ τὸν θάνατον τῆς θανάτου, εἰς τὴν δικαιοσύνην, ἵνα ἀφίνοντες τὴν ζωὴν ταύτην ἀναπαυθώμεν εἰς ἐκεῖνον, καθὼς ἐλπίζομεν περὶ τῆς ἀδελφῆς μας τῆς καὶ ὅτι εἰς τὴν καθολικὴν ἀνάστασιν τὴν ὑστερίνην ἡμέραν εὐρεθῶμεν εὐπρόσδεκτοι ἐνώπιόν σου, καὶ ἀπολαύσωμεν τὴν εὐλογίαν ἣντινα ὁ ἀγαπητὸς σε υἱὸς θέλει προφέρει ἐπὶ τοὺς ἀγαπῶντας καὶ φοβυντίς σε, λέγων· Δεῦτε οἱ εὐλογημένοι τοῦ Πατρὸς μῶν, κληρονομήσατε τὴν βασιλείαν τὴν ἀπὸ τῆς

spiritus eorum qui hinc discedunt in Domino, et apud quem animæ fidelium, postquam exuerunt onus corporis, lætantur et felicitate fruuntur; agimus tibi gratias ex animo, propterea quod hunc fratrem nostrum eximere voluisti ærumnis hujus mundi nequam: supplicantes, ut velis, pro ingenti illa tua benignitate, numerum electorum tuorum brevi adimplere, et regnum tuum accelerare; ut nos, cum iis omnibus qui ex hac vita migrarunt in vera fide sancti nominis tui, perfectam consummationem nostram ac felicitatem, tam corporis quam animæ, consequamur in gloria tua sempiterna, per Jesum Christum, Dominum nostrum. Amen.

Collecta.

MISERICORDI Deus! Pater Domini nostri Jesu Christi, qui est resurrectio et vita; in quem quicumque credit, vivet, etiamsi moriatur; et quicumque vivit, et credit in ipsum, non morietur in æternum: qui etiam nos docuit per sanctum suum Apostolum Paulum, ut non tristaremur, tanquam ii qui spem non habent, eorum causa qui dormiunt in ipso: supplices te rogamus, o Pater, ut nos suscitares a morte peccati ad vitam justitiæ; ut, cum ex hac vita migrabimus, in ipso quiescamus, prout spes est hunc fratrem nostrum quiescere; et ut, in communi illa resurrectione, in die novissimo, reperiamur accepti in conspectu tuo, et benedictionem eam consequamur, quam dilectissimus Filius tuus pronuntiabit omnibus diligentibus ac timentibus te, dicens: Venite, Patris mei filii benedicti: recipite regnum illud, quod vobis paratum est ab origine mundi. Hoc largire, quesumus,

gli spiriti di quelli che di qui partono nel Signore, ed appo' l' quale le anime dei fedeli dopo esser liberate dal peso della carne, godono letizia e beatitudine; noi ti rendiamo grazie cordiali che t' hai piaciuto liberar questo nostro fratello, dalle miserie di questo mondo scellerato; e ti preghiamo, che ti piaccia, per la tua gran bontà, d' accelerar il tuo Regno, acciocchè noi, insieme con tutti quelli che sono trapassati da questa vita, nella vera fede del tuo santo Nome, abbiamo la nostra perfetta consummazione e beatitudine, così nel corpo come nell' anima, nella tua gloria eterna, per Gesù Cristo nostro Signore. Amen.

La Collecta.

O DIO misericordioso, Padre del nostro Signore Gesù Cristo, il quale è la risurrezione, e la vita; nel quale chiunque crede, viverà, benchè muoia; e chiunque vive e crede in lui, non morrà eternamente, il quale eziandio ci ha insegnato (per suo Apostolo S. Paolo) di non esser contristati come uomini senza speranza, per quelli che si riposano in lui noi ti supplichiamo umilmente, O Padre, di risuscitarci dalla morte dal peccato, alla vita di giustizia, in modo che quando lasceremo quella vita, ci riposiamo in lui, siccome speriamo che fa questo nostro fratello; e ch' alla general risurrezione nell' ultimo giorno, siamo trovati accettivi nel tuo cospetto, e riceviamo quella benedizione che l' tuo diletteissimo Figliuolo pronuncierà a tutti quelli che ti amano e temono, dicendo, Venite, benedetti figliuoli del Padre mio: ereditate il Regno che v' è stato preparato fin dalla fondazione del mondo. Facci questa grazia, noi ti suppli-

Lord, and with whom the souls of the faithful, after they are delivered from the burden of the flesh, are in joy and felicity; We give thee hearty thanks, for that it hath pleased thee to deliver this our brother out of the miseries of this sinful world; beseeching thee, that it may please thee, of thy gracious goodness, shortly to accomplish the number of thine elect, and to hasten thy kingdom; that we, with all those that are departed in the true faith of thy holy Name, may have our perfect consummation and bliss, both in body and soul, in thy eternal and everlasting glory; through Jesus Christ our Lord. *Amen.*

The Collect.

O MERCIFUL God, the Father of our Lord Jesus Christ, who is the resurrection and the life; in whom whosoever believeth shall live, though he die; and whosoever liveth, and believeth in him, shall not die eternally; who also hath taught us, by his holy Apostle Saint Paul, not to be sorry, as men without hope, for them that sleep in him; We meekly beseech thee, O Father, to raise us from the death of sin unto the life of righteousness; that, when we shall depart this life, we may rest in him, as our hope is this our brother doth; and that, at the general Resurrection in the last day, we may be found acceptable in thy sight; and receive that blessing, which thy well-beloved Son shall then pronounce to all that love and fear thee, saying, Come, ye blessed children of my Father, receive the kingdom prepared for you from the beginning of the world: Grant this, we beseech thee, O mer-

en qui les ames des fidèles, après être délivrées du fardeau de ce corps, sont en joie et en félicité; nous te rendons grâces de tout notre cœur, de ce qu'il t'a plu de retirer notre frère des misères de ce présent siècle mauvais; te suppliant, qu'il te plaise par ta grâce et par ta bonté, d'accomplir bientôt le nombre de tes élus, et de hâter la venue de ton règne; afin que nous avec tous ceux qui sont morts en la vraie foi de ton saint nom, puissions obtenir la félicité consommée, et la parfaite béatitude de nos corps et de nos ames, dans ta gloire éternelle, par Jésus-Christ notre Seigneur. *Amen.*

La Collecte.

O DIEU très-miséricordieux, Père de notre Seigneur Jésus-Christ, qui est la résurrection et la vie; auquel quiconque croit, vivra encore qu'il meure; et quiconque vit et croit en lui ne mourra point éternellement; qui aussi nous a enseignés, par son apôtre St. Paul, que nous ne devons pas nous affiger, à l'égard de ceux qui dorment, comme s'afflige ceux qui n'ont point d'espérance; nous te supplions très-humblement, ô Père, qu'il te plaise de nous ressusciter de la mort du péché à la vie de la justice: afin que quand nous sortirons de ce monde, nous entrons dans ton repos, comme nous espérons que notre frère y est entré; et qu'à la résurrection générale au dernier jour nous te soyons agréables, et que nous recevions la bénédiction que ton Fils bien-aimé prononcera en ce jour-là à tous ceux qui t'aiment et qui te craignent, disant: venez, les bénis de mon Père, possédez en héritage le royaume qui vous a été préparé dès la fondation du monde. Exauce nous, ô Père de miséricorde, par Jé-

gen ihm nach. Offenb. 14. 13.

Dann soll der Prediger sprechen:

Herr, erbarme dich unser.

Christe, erbarme dich unser.

Herr erbarme dich unser.

Unser Vater, der du bist u. f. w.

Der Pred. Allmächtiger Gott! bey dem die Geister herer leben, die in dem Herrn sterben, und in dessen Nähe die Seelen der Gläubigen, nach ihrer Erlösung von der Last des Fleisches, Freude und Glückseligkeit genießen! Wir sagen dir herzlichsten Dank, daß es dir gefallen hat, diesen unsern Bruder von dem Elende dieser sündigen Welt zu befreien, und wir bitten dich, daß du, nach deiner Güte und Barmherzigkeit, die Zahl deiner Auserwählten bald voll machst und dein Reich kommen lassen wollest, damit wir, sammt allen denen, die im Glauben an deinen Namen von hinnen geschieden sind, an Leib und Seele in deiner ewigen Herrlichkeit zur Vollendung und Seligkeit gelangen mögen, durch Jesum Christum, unsern Herrn. *Amen.*

Die Collecte.

O barmherziger Gott! Vater unser's Herrn Jesu Christi, der die Auferstehung und das Leben ist, und in welchem jeder, der glaubt, leben wird, ob er gleich stirbt, und jeder, der lebt und an ihn glaubt, ewig nicht sterben soll! Der uns auch durch seinen heiligen Apostel, Paulus, gelehrt hat, daß wir uns diejenigen, die in dem Herrn entschlafen sind, nicht trauern dürfen, wie Heiden, die keine Hoffnung haben! Wir bitten dich demüthig, o Vater, ermede uns vom Tode der Sünde zu einem rechtschaffenen Leben, damit wir, wenn auch wir aus dieser Welt

Señor, y con quien las almas de los Fieles, despues que son libradas de la carga de la carne, estan en gozo y felicidad; te damos gracias cordiales, porque te agradó librar á este nuestro hermano de las miserias de este mundo pecaminoso; suplicandote que te agrade por tu clemente bondad, cumplir brevemente el numero de tus escogidos, y apresurar tu reyno, para que nosotros, con todos los que han partido en la fé verdadera de tu santo Nombre, consigamos nuestra perfecta consumacion y felicidad, en cuerpo y alma, en tu eterna y sempiterna gloria, mediante Jesu Christo nuestro Señor. *Amen.*

La Collecta.

O DIOS misericordioso, Padre de nuestro Señor Jesu Christo, que es la resurreccion y la vida; en quien qualquiera que cree, vivirá, aunque muera; y qualquiera que vive y cree en él, no morirá eternamente, quien asimismo nos ha enseñado (por su santo Apostol San Pablo) que no nos contristemos como hombres sin esperanza, por los que duermen en él; nosotros humildemente te suplicamos, ó Padre, nos resucites de la muerte del pecado, á la vida de la rectitud; para que quando partieremos de esta vida, descancemos en él, como lo esperamos de este nuestro hermano, y para que en la resurreccion general en el último dia, seamos hallados agradables en tu presencia, y recibamos aquella bendicion que tu amado Hijo ha de pronunciar entónces á todos los que le aman, y temen, diciendo, Venid, hijos benditos de mi Padre, recibid el reyno preparado para vosotros desde el principio del mundo. Concede esto, ó Pa-

PURIFICATIO PUERPERARUM.

ἡμῖν. Τῷτο χάρισαι, ἵκετερόμην σε, ἐλεημονέστατε Πάτερ, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Μεσίτου καὶ Λυτρωτοῦ ἡμῶν. Ἀμήν.

Η ΧΑΡΙΣ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ, καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, καὶ ἡ κοινωνία τοῦ ἁγίου Πνεύματος μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἀμήν.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΜΕΤΑ ΛΟΧΕΙΑΝ.

Ἡ Γυνὴ τῷ συνήθει χρόνῳ μετὰ τὴν λοχείαν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν παραγενήσεται κοσμίως ἱματισμένη, κἀκεῖ γονυπετήσεται ἐν τόπῳ τινὶ προσηκοντι κατὰ τὸ εἰωθός, ἢ ὡς ἂν ὁ Διατάκτης ὀρίσειεν. Εἶτα ὁ Ἱερεὺς αὐτῇ ἐρεῖ·

ΕΠΕΙΔΗ ἔδοξε τῷ Θεῷ Παντοκράτορι ἐκ τῆς ἀγαθότητος αὐτοῦ τὴν ἀσφαλῆ λοχείαν σοι δοῦναι, καὶ ἐν τῷ μεγάλῳ τῆς τεκνογονίας κινδύνῳ σε διαφυλάξαι, τοιγαροῦν ἐκ καρδίας εὐχαριστήσεις τῷ Θεῷ, καὶ ἐρεῖς,

(Εἶτα ὁ Ἱερεὺς λέγει τὸν ρις'. Ψαλμόν.)

ΗΓΑΠΗΣΑ ὅτι εἰσακούσεται Κύριος, κ. τ. λ.
Δόξα Πατρί. } κ. τ. λ.
Ὡς ἦν ἐν ἀρχῇ. }

ΕΑΝ μὴ Κύριος οἰκοδομήσῃ οἶκον, κ. τ. λ.
Δόξα Πατρί. } κ. τ. λ.
Ὡς ἦν ἐν ἀρχῇ. }

Τότε ὁ Ἱερεὺς λέγει.
Δεηθώμεν.
Κύριε ἐλέησον.

o Pater misericors, per Jesum Christum, Mediatorem et Redemptorem nostrum. Amen.

GRATIA Domini nostri Jesu Christi, et caritas Dei, et communicatio Sancti Spiritus, sit semper cum omnibus nobis. Amen.

GRATIARUM ACTIO

pro

MULIERIBUS POST PARTUM,

vulgo

PURIFICATIO PUERPERARUM.

¶ *Mulier, consueto tempore post puerperium, veniet in Ecclesiam decente habitu induta; ibique loco conveniente genua flectet, pro more solito, aut prout jusserit Ordinarius; deinde dicet ei Presbyter:*

QUANDOQUIDEM Omnipotenti Deo visum est, pro benignitate sua, in partu salvam te prestare, et magno puerperii periculo eximere, propterea Deo gratias ages ex animo, ac dices:

¶ *Tum Presbyter recitabit hunc Psalmum.*

Psalm. cxvi.

DILEXI, quoniam Dominus vocem, &c.
Gloria Patri, &c.

Aut hunc Psalmum.

Psalm. cxxvii.

NI SI Dominus edificaverit domum, &c.
Gloria Patri, et Filio, &c.

¶ *Deinde Presbyter dicet:*
Oremus.

Kyrie, eleeson.

θεμελιώσεως τῇ κόσμῳ διὰ σῆς ἡτοιμασμένην. Τῷτο χάρισαι, παρακαλῆμέν σε, ἐλεημονέστατε Πάτερ, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Μεσίτου καὶ Λυτρωτοῦ ἡμῶν. Ἀμήν.

Η ΧΑΡΙΣ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, καὶ ἡ κοινωνία τοῦ ἁγίου Πνεύματος μετὰ σῶς πάντων. Ἀμήν.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΛΟΧΕΙΑΝ.

Ἡ Γυναῖκα εἰς τὸν συνειθισμένον καιρὸν μετὰ τὴν λοχείαν, ἔρχεται κοσμίως ἐνδύμενη εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ ἐκεῖ γονατίζει, εἰς πρὸς τὸν τόπον κατὰ τὸ συνειθισμένον, ἢ καθὼς διορίζει ὁ Διατάκτης. Ἐπειτα ὁ Ἱερεὺς τῆς λέγει·

ΕΠΕΙΔΗ ἐφάνη τοῦ Θεοῦ Παντοκράτορος ἀπὸ τῆς ἀγαθότητός σου, να σοὶ δώσῃ εὐτυχή λοχείαν καὶ σέ ἔσωσεν ἀπὸ τὸν μέγα κίνδυνον τῆς τεκνογονίας, εὐχαρίστησον ἐκ καρδίας τὸν Θεόν, λέγουσα·

(Τότε ὁ Ἱερεὺς διαβάζει τὸν ρις'. Ψαλμόν.)

ΕΧΑΡΗΚΑ ὅτι ὁ Κύριος ἤκουσε, κ. τ. λ.
Δόξα Πατρί. } κ. τ. λ.
Καθὼς εἰς τὴν ἀρχὴν. }

ΕΑΝ δὲν οἰκοδομήσῃ ὁ Κύριος τὸ οἶκον, κ. τ. λ.
Δόξα Πατρί. } κ. τ. λ.
Ὡς ἐν ἀρχῇ. }

Τότε ὁ Ἱερεὺς λέγει·
Ἄς παρακαλώμεν·
Κύριε, ἐλέησον.

chiamo. O Padre misericordioso, per Gesù Cristo nostro Mediatore. Amen.

LA grazia del Signor nostro Gesù Cristo, e la carità di Dio, e la comunione dello Spirito Santo, sia con tutti noi eternamente. Amen.

IL RINGRAZIAMENTO DELLE DONNE DOPO ESSER RILEVATE DI PARTO,

volgarmente detto

PURIFICAZIONE DELLE DONNE.

La donna debbe andar alla Chiesa al tempo consueto dopo esser rilevata di parto, in abito decente, e quivi s'inginocchiara in qualche luogo convenevole, come è solito in simili casi; o come verrà assegnato dall' Ordinario, e poi il Prete le dirà.

POICHE ha piaciuto a Dio onnipotente, della sua bontà, di darvi un felice parto, e vi ha preservata nel gran pericolo del partorire, ne renderete perciò cordiali grazie a Dio, e direte.

(Poi il Prete reciterà questo Salmo.)

Dilexi quoniam. Sal. cxvi.

IO amo il Signore perciocchè egli ascolta, &c.
Gloria sia al Padre, ed al Figliuolo, &c.
Come era nel principio, è adesso, &c.

Ovvero questo.

Nisi Dominus. Sal. cxxvii.

SE 'L Signore non edifica la casa, &c.
Gloria sia al Padre, ed al Figliuolo, &c.
Come era nel principio, è adesso, &c.

E poi il Prete dirà.

Preghiamo.

Signore, abbi pietà di noi.

PURIFICATIO PUERPERARUM.

ciful Father, through Jesus Christ our Mediator and Redeemer. *Amen.*

THE grace of our Lord Jesus Christ, and the love of God, and the fellowship of the Holy Ghost, be with us all evermore. *Amen.*

THE THANKSGIVING OF WOMEN AFTER CHILD-BIRTH,

Commonly called,

THE CHURCHING OF WOMEN.

The Woman, at the usual time after her Delivery, shall come into the Church decently apparelled, and there shall kneel down in some convenient place, as hath been accustomed, or as the Ordinary shall direct: And then the Priest shall say unto her,

FORASMUCH as it hath pleased Almighty God of his goodness to give you safe deliverance, and hath preserved you in the great danger of Child-birth; you shall therefore give hearty thanks unto God, and say,

(Then shall the Priest say the cxvith Psalm.)

Dilexi quoniam.

IAM well pleased: that the Lord hath &c.
Glory be to the Father, and to the Son: &c.
As it was in the beginning, is now, &c.

schreiben, in ihm ruhen, wie wir hoffen, daß dieser unser Bruder in ihm ruht, und am jüngsten Tage bey der allgemeinen Auferstehung vor deinen Augen wohlgefällig erfunden und den Segen empfangen mögen, welchen dein geliebter Sohn dann über alle, die dich fürchten und lieben, in den Worten aussprechen wird: Kommt her, ihr Gesegneten meines Vaters, ererbet das Reich, das euch bereitet ist vom Anbeginn der Welt. Verleihe dieß, wir bitten dich, barmherziger Vater, um Jesu Christi, unseres Mittlers und Erlösers willen. *Amen.*

Die Gnade unseres Herrn, Jesu Christi, und die Liebe Gottes, und die Gemeinshaft des heiligen Geistes, sey mit uns allen immerdar: *Amen.*

Dankgebete

für

Wöchnerinnen bey ihrem ersten Kirchgange.

Die Frau soll, um die gewöhnliche Zeit nach ihrer Entbindung, anständig gekleidet in die Kirche kommen und an dem bestimmten vom Bischofe dazu angewiesenen Orte niederknien. Dann soll der Prediger zu ihr sprechen:

Da es dem allmächtigen Gott nach seiner Güte gefallen hat, dir eine glückliche Entbindung zu verleihen, und dich in der großen Gefahr des Kindbettes zu erhalten, so geziem es dir, Gott herzlich dafür zu danken und zu sprechen:

Dann soll der Prediger lesen:

Psalm 116. *Dilexi, quoniam.*

Das ist mir lieb, daß der Herr u. s. w.

sus-Christ notre Médiateur et Rédempteur. *Amen.*

LA grâce de notre Seigneur Jésus-Christ, et la dilection de Dieu, et la communication du Saint Esprit, soient avec nous tous éternellement. *Amen.*

ACTIONS DE GRACES

des femmes après leurs couches, qu'on appelle communement les relevailles.

La femme au temps ordinaire après ses couches, se rendra à l'église en habit décent, et s'y agenouillera en quelque lieu convenable selon qu'il est pratiqué, ou selon que l'ordinaire en ordonnera. Et le prêtre lui dira:

PUISQU'IL a plu au Dieu tout-puissant par sa bonte de vous donner une heureuse délivrance, et de vous conserver dans le grand danger de l'enfantement; vous en rendrez graces à Dieu, et vous direz:

Puis le prêtre lira le Pseaume cxvi.

J'AIME l'Eternel; car il a exaucé ma voix et mes supplications; &c.

Gloire soit au Père, &c.

Comme il étoit au commencement, &c.

dre misericordioso, mediante Jesu Christo nuestro Mediador y Redentor. *Amen.*

LA gracia de nuestro Señor Jesu Christo, y el amor de Dios, y la comunicacion del Espíritu Santo, sea siempre con todos nosotros. *Amen.*

LA ACCION DE GRACIAS DESPUES DE PARTO,

Comunmente llamada,

LA PURIFICACION DE LAS MUGERES.

La Muger, al tiempo acostumbrado despues de su Parto, vendrá á la Iglesia vestida decentemente, y se arrodillará en el lugar que se acostumbre, ó como el Ordinario ordenare: y el Presbitero dirá á ella,

PUESTO que agradó á Dios Omnipotente por su bondad daros feliz alumbramiento, y os ha preservado en el gran peligro del parto, dareis gracias cordiales á Dios, y direis:

(Entónces el Presbitero dirá este Psalmo.)

Dilexi quoniam. Psal. cxvi.

AME á Jehova: porque ha oído, &c.

Gloria sea al Padre, y al Hijo, &c.

Como era al principio, es así ahora, &c.

COMMUNATIO.

Χριστέ ἐλέησον.
Κύριε ἐλέησον.

ΠΑΤΕΡ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. κ. τ. λ.
Λειτουργός. Σῶσον, Κύριε, ταύτην τὴν γυναῖκα, τὴν δόλῃν σε.

Ἀπόκρισις. Τὴν ἐλπίασαν ἐπὶ σέ.
Λεῖτ. Γίνου αὐτῇ πύργος τῆς ἰσχύος.
Ἀπόκ. Ἀπὸ προσώπου τοῦ ἐχθροῦ.
Λεῖτ. Κύριε εἰσαίκεσον τῆς προσευχῆς ἡμῶν.
Ἀπόκ. Καὶ ἡ κραυγὴ ἡμῶν πρὸς σέ ἐλθέτω.

Λειτουργός. Δεηθῶμεν.
ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ Κύριε, ταπεινοφρόνως σοι εὐχαριστοῦμεν, ὅτι ταύτην τὴν γυναῖκα τὴν δόλῃν σου μεγάλῳ τῆς λοχείας ὠδίνων καὶ κινδύνων ἀπαλλάξαι ἠξίωσας χάρισαι, ἀντιβολουμένε σε, ἐλεημονέσταντε Πάτερ, ἵνα τῇ τε βοηθείᾳ σου πιστῶς ζῇ, καὶ κατὰ τὸ θέλημά σου ἐν τῷ παρόντι βίῃ περιπατῇ, ἔτι δὲ καὶ τῆς αἰωνίου δόξης μετάρχη ἐν τῷ μέλλοντι, οἱ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἡ Γυνὴ ἐλθοῦσα εἰς τὸ τίνειν τὰ χαριστήρια αὐτῆς, τὰς συνήθεις προσερχομένη ὀφείλει προσφοράς, καὶ ἐὰν ἡ Σύναξις ᾗ, συμφέρει αὐτῇ τῆς ἁγίας Συνάξεως μεταλαβεῖν.

Α Π Ε Ι Δ Η,

Ἦγην Καταγεγελία τῆς ὀργῆς καὶ τῶν κριμάτων τοῦ Θεοῦ κατὰ τῶν ἁμαρτωλῶν μετὰ τινῶν Εὐχῶν, αἷς χρηστέον ἐν τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ τῆς Τεσσαρακοστῆς, ἢ καὶ ἄλλοις τισὶ καιροῖς, ὡς ἂν ὁ Διатаκτήης ὀρίσειε.

Μετὰ τὰς Ἑωθινὰς Εὐχὰς, τελεσθείσης κατὰ

Christe, eleeson.
Kyrie, eleeson.

PATER noster, qui es in cœlis, &c.
Minister. Salvum fac, Domine, hanc mulierem, ancillam tuam.

Responsum. Quæ sperat in te.
Minister. Esto ei turris fortitudinis.
Responsum. A facie inimici.
Minister. Domine, exaudi orationem nostram.
Responsum. Et clamor noster ad te perveniat.

Minister.

Oremus.

OMNIPOTENS Deus! demisse tibi gratias agimus, quod hanc mulierem, ancillam tuam, a partus dolore et periculo ingenti liberare dignatus sis. Concede, quæsumus, Pater summe misericors, ut, auxiliante gratia tua, tum fideliter vivat, et juxta voluntatem tuam in hac præsentis vita ambulet, tum etiam particeps fiat æternæ gloriæ in futura, per Jesum Christum, Dominum nostrum. Amen.

¶ *Mulier, quæ accedit ut gratias agat, offerre debet solitas oblationes; et, si sacra Communio celebretur, eam decet illius participem fieri.*

COMMUNATIO,

S E U

Denuntiatio iræ et judiciorum Dei adversus peccatores, cum quibusdam orationibus, Quadragesimæ primæ diæ, et aliis temporibus, jubente Ordinario, usurpanda.

¶ *Post absolutas Preces Matutinas, et reci-*

Χριστέ, ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον.

ΠΑΤΕΡ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, κ. τ. λ.

Λειτουργός. Σῶσον, Κύριε, ταύτην τὴν γυναῖκα, τὴν δόλῃν σου.

Ἀπόκρ. Τὴν ἐλπίασαν ἐπὶ σέ.
Λεῖτ. Γίνου δὲ αὐτῇ πύργος δυνάμεως.
Ἀπόκρ. Ἀπὸ προσώπου τοῦ ἐχθροῦ.
Λεῖτ. Κύριε εἰσαίκεσον τὴν προσευχὴν μας.
Ἀπόκρ. Καὶ ὡς ἔλθῃ πρὸς σέ ἡ κραυγὴ μας.

Λειτουργός. Ἄς Παρακαλέσωμεν.
ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ Κύριε, σέ εὐχαριστοῦμεν ταπεινοφρόνως, ὅτι ταύτην τὴν γυναῖκα τὴν δόλῃν σε ἐλύτρωσας ἀπὸ τῆς μεγάλης πόνου καὶ κινδύνου τῆς τεκνογονίας χάρισαι, παρακαλούμένε σε, ἐλεημονέσταντε Πατέρα, ὅτι μετὰ τὴν βοηθειάν σου δυνήθῃ ἵνα ζῇ πιστῶς, καὶ περιπατῇ κατὰ τὸ θέλημά σου εἰς τὴν ζωὴν ταύτην, καὶ παρομοίως γίνῃ συμμετοχὸς τῆς αἰωνίου δόξης εἰς τὴν ἄλλην ζωὴν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἡ Γυναῖκα ἐλθοῦσα ἵνα εὐχαριστήσῃ, πρέπει ἵνα προσφέρῃ τὰς συνήθεις προσφοράς, καὶ ἐὰν εἶναι Σύναξις πρέπει ἵνα μεταλάβῃ.

Α Π Ε Ι Δ Η.

Ἦγην Καταγεγελία τῆς ὀργῆς καὶ τῆς κρίσεως τοῦ Θεοῦ κατὰ τῶν ἁμαρτωλῶν, μετὰ τινῶν Εὐχῶν, διὰ τὴν πρώτην ἡμέραν τῆς Σαρακοστῆς, ἢ ἄλλους τινὰς καιροὺς, καθὼς διορίσει ὁ Διатаκτήης.

Μετὰ τὴν Προσευχὴν τῆς Αὐγῆς τελειωθείσα

Cristo, abbi pietà di noi.
Signore, abbi pietà di noi.

PADRE nostro che sei ne' cieli, &c.

Piovano. O Signore, salva questa donna, tua servente.

Risposta. La quale puone la sua confidenza in te.

Piovano. Siigli una torre di forza.

Risposta. Dalla faccia del suo nimico.

Piovano. Signore, esaudisci la nostra Orazione.

Risposta. E pervenga il nostro grido infino a te.

Piovano. Preghiamo.
IDDIO onnipotente, noi ti rendiamo grazie umili che t'ha piacciuto liberar questa donna tua serva, dal gran dolore, e pericolo del partorire: Fa, o Padre misericordiosissimo, ti supplichiamo, che con la tua assistenza, ella possa viver fedelmente, e camminar secondo la tua volontà in questa vita, e sia parimente resa partecipe della gloria eterna nell'altra vita, per Gesù Cristo nostro Signore. Amen.

Bisogna che la donna che viene a render grazie, faccia la sua offerta, come è il solito; e se vi è Comunione, egli è convenevole ch'ella ne partecipi.

COMMUNAZIONE

Ovvero,

Dinunzia dell'ira e giudizi di Dio contro i peccatori, con alcune Preghiere, da usarsi il primo giorno di Quaresima, ed anco in altri tempi, secondo che verrà assegnato dall'Ordinario.

Dopo le Preghiere della Mattina, finita che sa-

PURIFICATIO PUERPERARUM.

Or, Psalm cxxvii. *Nisi Dominus.*

EXCEPT the Lord build the house: &c.
Glory be to the Father, and to the Son: &c.
As it was in the beginning, is now, &c.

Then the Priest shall say,

Let us pray.

Lord, have mercy upon us.
Christ, have mercy upon us.
Lord, have mercy upon us.

OUR Father, which art in heaven, &c.

Minister. O Lord, save this woman thy servant;

Answer. Who putteth her trust in thee.

Minister. Be thou to her a strong tower;

Answer. From the face of her enemy.

Minister. Lord, hear our prayer.

Answer. And let our cry come unto thee.

Minister. Let us pray.

O ALMIGHTY God, we give thee humble thanks for that thou hast vouchsafed to deliver this woman thy servant from the great pain and peril of Child-birth; Grant, we beseech thee, most merciful Father, that she, through thy help, may both faithfully live, and walk according to thy will, in this life present; and also may be partaker of everlasting glory in the life to come; through Jesus Christ our Lord. *Amen.*

The Woman, that cometh to give her Thanks, must offer accustomed Offerings; and, if there be a Communion, it is convenient that she receive the holy Communion.

Ehre sey dem Vater, u. f. w.

Wie es im Anfange war, u. f. w.

Oder: Psalm 127. *Nisi Dominus.*

Wo der Herr nicht das Haus u. f. w.

Ehre sey dem Vater, u. f. w.

Wie es im Anfange war, u. f. w.

Dann spricht der Prediger:

Laßt uns beten:

Herr! erbarme dich unser!

Christe! erbarme dich unser!

Herr! erbarme dich unser!

Unser Vater, der du bist u. f. w.

Pred. O Herr! behüte diese Frau, deine Dienerin.

Antw. Die ihr Vertrauen auf dich setzt.

Pred. Sey du ihr ein starker Thurm.

Antw. Gegen ihre Feinde.

Pred. Herr, erhöre unser Gebet.

Antw. Laß unser Flehen vor dich kommen.

Pred. Laßt uns beten:

O allmächtiger Gott! Wir sagen dir verbindlichen Dank, daß es dir gefallen hat, diese Frau, deine Dienerin, von den großen Schmerzen und Gefahren der Entbindung zu erretten, und wir bitten dich, barmherzigster Vater, verleihe, daß sie, mit deiner Hülfe, im Glauben leben, nach deinem Willen in dieser Welt wandeln und endlich der ewigen Herrlichkeit in dem zukünftigen Leben theilhaftig werden möge, durch Jesum Christum, unsern Herrn. *Amen.*

Die Wöchnerin, die ihren Kirchgang hält, um Gott zu danken, muß die gewöhnlichen Opfer oder Abgaben, und wenn zu derselbigen Zeit öffentliche

Ou le Pseaume cxxvii.

SI l'Eternel ne bâtit la maison, &c.
Gloire soit au Père, &c.
Comme il étoit au commencement, &c.

Alors le prêtre dira,

Prions Dieu.

Seigneur, aie pitié de nous.

Christ, aie pitié de nous.

Seigneur, aie pitié de nous.

NOTRE Père, qui es aux cieus; &c.

Le Ministre. O Seigneur, sauve cette femme qui est ta servante;

Réponse. Laquelle met son espérance en toi.

Ministre. Sois-lui une forte tour;

Réponse. Contre tous ses ennemis.

Ministre. Eternel, écoute notre requête;

Réponse. Et que notre cri parvienne jusqu'à toi.

Le Ministre. Prions Dieu.

O DIEU tout-puissant, nous te rendons grâces de ce qu'il t'a plu de délivrer cette femme ta servante des grandes et périlleuses douleurs de l'enfancement; et nous te supplions, ô Père très-miséricordieux, de lui accorder, qu'étant assistée de ta grâce, elle vive fidèlement, et se conduise selon ta volonté dans la vie présente, afin qu'elle ait part à la gloire éternelle dans la vie à venir, par Jésus Christ notre Seigneur. *Amen.*

La femme qui vient rendre ses actions de grâces, doit offrir ce que l'on a accoutumé d'offrir; et si l'on administre ce jour-là la Sainte Cène, il est à propos qu'elle la fasse.

O este Psalmo.

Nisi Dominus. Psal. cxxvii.

SI Jehova no edificaré la casa, &c.

Gloria sea al Padre, y al Hijo, &c.

Como era al principio, es así ahora, &c.

Entonces el Presbitero dirá,

Oremos.

Señor, ten misericordia de nosotros.

Christo, ten misericordia de nosotros.

Señor, ten misericordia de nosotros.

PADRE nuestro, que estás en los cielos, &c.

Minist. O Señor, salva esta muger tu sierva;

Resp. Que pone su confianza en tí.

Minist. Sé tu para ella una torre fuerte;

Resp. Contra la faz de su enemigo.

Minist. Señor, oye nuestro ruego.

Resp. Y nuestro clamor venga á tí.

Minist. Oremos.

O DIOS omnipotente, te damos humildes gracias porque te has dignado librar esta muger tu sierva del gran dolor y peligro de parto; concede, Padre misericordioso, que ella viva con tu ayuda fielmente, y camine segun tu voluntad en esta presente vida, y asimismo sea partícipe de gloria eterna en la vida venidera, por Jesu Christo nuestro Señor. *Amen.*

La Muger que viene a dar gracias, debe traer las ofrendas acostumbradas; y si hay Comunión, conviene que la reciba.

τὸν συνήθη τρόπον τῆς Λιτανείας, ὁ Ἱερεὺς ἐν τῷ Ἀναγνώστῳ ἢ ἐν τῷ Ἀμβωνῷ ἔρει.

ΕΝ τῇ ἀρχαίᾳ Ἐκκλησίᾳ (Ἀδελφοί) εὐσεβὴς ἦν ἡ τάξις, δι' ἧς ἐνενομίστο, ὅπως ἀρχομένης τῆς Τεσσαρακοστῆς ὅσοι περ ἠλέγχθησαν καὶ φανεροὶ ἦσαν δεινῶς ἡμαρτηκότες, δημοσίᾳ ἐν μετανοίᾳ ὥσι, καὶ ἐν τῷ νῦν αἰῶνι τιμωρίαν ὑπέχουσιν, ἵνα τε αἱ ψυχαὶ αὐτῶν σωθῶσιν ἐν ἡμέρᾳ τοῦ Κυρίου, καὶ ἵνα οἱ ἄλλοι τῷ παραδείγματι αὐτῶν νουθετημένοι, πλημμελεῖν μᾶλλον φοβηθῶσι.

Ἀνθ' οὗ (ὥς ἂν εἰς τὸ ἀρχαῖον ἀποκατασταθῇ ἡ προειρημένη εὐταξία, ὅπερ καὶ μάλα ἐυχῆς ἄξιον) δέδοται νῦν ἔμπροσθεν πάντων ὑμῶν ἀναγνωσθῆναι γενικιότερᾳ τινι Γνωμίδι, περιέχοντα τὴν τοῦ Θεοῦ κατάραν πρὸς τοὺς ἀμετανοήτους τῶν ἁμαρτωλῶν, ἐξ εἰκοστού καὶ ἑβδόμου Κεφαλαίου τοῦ Δευτερονομίου, καὶ ἀλλαχούθεν τῆς ἁγίας Γραφῆς συνειρησθέντα, καὶ ὑμᾶς ἐν ἐκίστῳ τῷ γνωμίδι συναποκριθῆναι, Γένοιτο. Ἐφ' οὗ περὶ τῆς μεγάλης τοῦ Θεοῦ ὀργῆς κατὰ τῶν ἁμαρτωλῶν ὑπομνησθέντες, εἰς τὴν ἑκτενὴ καὶ ἀληθινὴν μετάνοιαν μᾶλλον προτραπήτε, καὶ ἐν ἐπικινδύνοις ταύταις ἡμέραις ἀκριβέστερον περιπατήτε, τοιαύτας φεύγοντες τὰς κακίας, δι' οἵας τὴν τῆ Θεοῦ κατάραν ὑφειλομένην αὐτοῖς τῷ στόματι ὑμῶν ὁμολογεῖτε.

ΕΠΙΚΑΤΑΡΑΤΟΣ ἄνθρωπος ὅστις ποιήσει γλυπτὸν καὶ χωνευτὸν, βδέλυγμα Κυρίου, ἔργον χειρῶν τεχνιτῶν, καὶ θῇται αὐτὸ ἐν ἀποκρύφῳ. Καὶ ἀποκριθήσεται ὁ λαὸς, καὶ ἔρει, Γένοιτο.

tatum pro more consueto Litaniarum, Presbyter, de suggestu illo inferiori in quo recitantur Preces, aut de superiore, unde Confessiones habentur, dicet:

FRATRES, in primæva Ecclesia, pia fuit olim disciplina, ut, initio Quadragesimæ, manifestorum criminum rei ad publicam pœnitentiam cogèrentur, et in hoc mundo plecterentur, quo eorum animæ salvæ fierent in die Domini; et ut alii, eorum exemplo admoniti, magis metuerent peccare.

Hujus publicæ pœnitentiæ loco, donec eadem disciplina restitui potuerit, (quod maxime expetendum) visum est, ut hoc tempore generales maledictionis Dei adversus impenitentes peccatores sententiæ, audientibus vobis omnibus, legerentur e vigesimo septimo capite Deuteronomii, aliisque Scripturæ locis, desumptæ; et ut vos ad singulas sententias responderetis, Amen; in eum nempe finem, ut vos, edocti quanta sit Dei indignatio adversus peccatores, citius ad seriam veramque pœnitentiam excitemini, et circumspecte ambuletis, his præsertim periculosos temporibus, ab iis vitiis abhorrentes, quæ maledictioni divinæ obnoxia esse ore proprio affirmatis.

Minister.

MALEDICTUS homo, qui facit sculptile et conflatile, [ut illud colat.]

Respondet Populus, et dicit, Amen.

κατὰ τὸν συνειθισμένον τρόπον ἡ Λιτανεία, ὁ Ἱερεὺς, εἰς τὸ Ἀναγνώστηριον, ἢ εἰς τὸν Ἀμβωνα λέγει·

ΕΙΣ τὴν ἀρχαίαν Ἐκκλησίαν (Ἀδελφοί) ἡτομία εὐσεβὴς τάξις, διὰ τῆς ὁποίας εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς Σαρακοστῆς, οἱ καταδικασμένοι ὡς δεινοὶ ἁμαρτωλοὶ δημοσίως ἐματαινοῦσαν, καὶ εἰς τοῦτον τὸν κόσμον ἐπαίδειοντο ὅπως αἱ ψυχαὶ τῶν σωθῶσιν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Κυρίου, ὥστε οἱ ἄλλοι, ὑπ' αὐτοῦ τοῦ παραδείγματος νουθετημένοι φοβηθῶσι ἵνα σφάλλωσι πρὸς τὸν Θεόν.

Ἀντὶ τοῦτο (ὥς ὅπου αὕτη ἡ εὐταξία πάλιν κατασταθῇ ὅπερ εἶναι πολλὰ ἐπιθυμητέον) ἐφ' ἣν εὐλογον εἰς τοῦτον τὸν καιρὸν (εἰς τὴν παρῆσαν σὺς πάντων) ἵνα ἀναγνωσθῶσιν οἱ γενικοὶ στίχοι, οἱ περιέχοντες τὴν πρὸς τοὺς ἀμετανοήτους κατάραν τῆ Θεοῦ, συλλεγμέναι ἀπὸ τοῦ Κεφ. κε'. τῆ Δευτερονομίας, καὶ ἄλλων μερῶν τῆς ἁγίας Γραφῆς, καὶ ἀποκριθῆτε εἰς τὸν καθ' ἕνα τὸ, Ἀμήν. Ὡστε διδοχθέντες πόση εἶναι ἡ κατὰ τῶν ἁμαρτωλῶν ὀργὴ τοῦ Θεοῦ, καταπισθῆτε ὅτι χρειάζεται καθαρί, καὶ θ-ρμῇ μετάνοια, καὶ περιπατήσητε ἀκριβέστερα εἰς τὰς κινδυνώδεις ταύτας ἡμέρας, ἀποφεύγοντες ἐκεῖνας τὰς κακίας, κατὰ τῶν ὁποίων, ὁμολογεῖτε μὲ τὸ στόμα σας, ὅτι δικαίως πίπτουσιν αἱ κατάραι τοῦ Θεοῦ.

ΕΠΙΚΑΤΑΡΑΤΟΣ εἶναι ἐκεῖνος ὁ ἄνθρωπος ὁ ὅποιος ἐποίησε γλυπτὸν ἢ χωνευτὸν, εἰς λατρείαν.

Καὶ ὁ λαὸς ἀποκρίνεται, καὶ λέγει· Ἀμήν.

rà la Litania, secondo l' solito, il Prete essendo nel luogo dove si suol leggere, ovvero nel pulpito, dirà.

FRATELLI, nella Chiesa Primitiva vi era una pia disciplina, ch' al principio di Quaresima, quelli che stavano convinti di qualche grave peccato, erano esposti a farne pubblica penitenza, e castigati in questo mondo, acciò che le anime loro fossero salvate nel giorno del Signore; e che gli altri, ammoniti dal lor esempio, temessero tanto più d' offender Dio.

In vece di ciò (finchè quella disciplina sia ristabilita, il che è da esser molto desiderato) è stimato a proposito, che a questo tempo, (in presenza di tutti voi) siano lette le sentenze generali delle maledizioni di Dio dinunziate contro i peccatori impenitenti, raccolte dal cap. xxvii. del Deuteronomio, ed altri passi della Santa Scrittura; e che rispondiate a ciascheduna sentenza, Amen.

Acciò che, essendo ammoniti della grand' indegnazione di Dio contro i peccatori, siate tanto più mo-si ad una sincera e calda penitenza, e camminate tanto più accortamente in questi tempi pericolosi; isfuggendo tali vizii, contro i quali, affermate con le vostre proprie bocche esser dovute quelle maledizioni da Dio.

MALADETTO è l' uomo c' avrà fatto scoltura, o statua di getto, per adorarlo.

E'l popolo risponderà, e dirà, Amen.

A COMMINATION,

Or denouncing of God's Anger and Judgements against Sinners, with certain Prayers, to be used on the first day of Lent, and at other times, as the Ordinary shall appoint.

After Morning Prayer, the Litany ended according to the accustomed manner, the Priest shall, in the Reading-Pew or Pulpit, say,

BRETHREN, in the Primitive Church there was a godly discipline, that, at the beginning of Lent, such persons as stood convicted of notorious sin were put to open penance, and punished in this world, that their souls might be saved in the day of the Lord; and that others, admonished by their example, might be the more afraid to offend.

Instead whereof, (until the said discipline may be restored again, which is much to be wished,) it is thought good, that at this time (in the presence of you all) should be read the general sentences of God's cursing against impenitent sinners, gathered out of the seven and twentieth Chapter of Deuteronomy, and other places of Scripture; and that ye should answer to every sentence, *Amen*: To the intent that, being admonished of the great indignation of God against sinners, ye may the rather be moved to earnest and true repentance; and may walk more warily in these dangerous days; fleeing from such vices, for which ye affirm with your own mouths the curse of God to be due.

Communien gehalten wird, so ist es schädlich, daß sie daran Theil nehme.

Eine Drohung,

oder

Ankündigung des Zornes Gottes

und seiner Gerichte gegen Sünder, nebst gewissen Gebeten, die am ersten Tage in der Fasten und zu andern Zeiten, nach Gutbefinden des Bischofs, zu gebrauchen sind.

Nach dem Morgengebete, und wenn die Litanei, auf die gewöhnliche Art, geendigt worden, soll der Prediger in den Lesestuhl oder an das Pult treten und sprechen:

Meine Brüder! Es gehörte zu der, in der ersten Kirche herrschenden frommen Zucht, daß solche Personen, die eines groben Vergehens schuldig gefunden worden, im Anfang der Fasten öffentliche Kirchensüße thun mußten und in dieser Welt gestraft wurden, damit ihre Seelen auf den Tag des Herrn erhalten werden und andere, durch ihr Beispiel gewarnt, sich desto ernstlicher vor der Sünde hüten mögten.

Statt dessen, und bis dieser Theil der alten Kirchenzucht, wie es sehr zu wünschen wäre, wieder eingeführt sein wird, hat man für gut gefunden, daß zu dieser Zeit, die, aus dem 27. Cap. des 5. Buchs Mose und andern Stellen der Schrift gesammelten allgemeinen Aussprüche des göttlichen Fluchs gegen unbußfertige Sünder in eurer aller Gegenwart vorgelesen werden, und ihr einen jeglichen derselben mit *Amen!* beantworten sollet, damit ihr, an den großen Zorn Gottes gegen die Sünder erinnert, zu ernst-

COMMINATION,

ou

Dénonciation de la colère et des jugemens de Dieu contre les pécheurs, avec de certaines prières qui se doivent faire le premier jour de Carême, et en d'autres temps, lorsqu'il sera enjoint par l'Ordinaire.

Aux prières du matin, la Litanie achevée, le prêtre étant au lieu d'où l'on a accoutumé de lire les prières, ou dans la chaire, dira:

MES frères, il y avoit dans l'église primitive une sainte discipline; c'est qu'au commencement du Carême, les pécheurs qui étoient convaincus de quelques péchés scandaleux, faisoient pénitence publique, étant châtiés dans ce monde même, afin que leurs âmes fussent sauvées au jour du Seigneur; et que les autres, avertis par leur exemple, eussent d'autant plus de crainte de pécher.

Il seroit à souhaiter que cette discipline fût rétablie; mais en attendant qu'elle le soit, on a trouvé bon de mettre en sa place les sentences générales de la malédiction de Dieu contre les pécheurs impenitents, comme elles sont recueillies du xxvii. chapitre du Deutéronome, et d'autres endroits de l'Ecriture; afin qu'on les lise devant vous tous, et que vous répondiez, *Amen*, à chaque sentence. Par-là on vous avertit de l'indignation de Dieu contre les pécheurs, pour vous engager d'une manière plus efficace à vous repentir sérieusement; et à vous conduire avec plus de précaution dans ces temps périlleux; en vous éloignant des vices sur lesquels vous prononcez de votre propre bouche que la malédiction de Dieu doit tomber.

CONMINACION,

o Amenaza

Del Enojo y Juicios de Dios contra los Peca-dores, con ciertas Oraciones que se han de usar en el Primer Día de *Quaresma*, y en qualquier otro que el Ordinario ordene.

Después de la Oracion Matutina, acabada la Letania en la manera acostumbrada, el Presbítero desde uno de los Púlpitos, ora sea el inferior, en que se lee el Oficio, ó el superior, en que se predica, dirá,

HERMANOS, en la primitiva Iglesia hubo la piadosa disciplina, de que al principio de *Quaresma*, los delinquentes de pecado notorio, hiciesen penitencia publica, siendo castigados en este mundo, para que sus almas pudiesen ser salvas en el día del Señor; y para que otros amonestados por su exemplo, temiesen pecar.

En lugar de esto (hasta que la dicha disciplina sea restaurada, que es muy de desear) es conveniente que en este tiempo (en presencia de todos vosotros) sean leídas las Sentencias generales de la maldicion de Dios contra pecadores impenitentes, sacadas del capítulo veinte y siete del Deuteronomio, y otros lugares de la Escritura; y que vosotros respondais á cada Sentencia, *Amen*: Para que advertidos del gran furor e indignacion de Dios contra los pecadores, seais tanto mas inducidos á verdadera penitencia, y á caminar con mayor advertencia y recato en estos peligrosos tiempos, huyendo de los vicios, á que con vuestras propias bocas asegurais que se debe la maldicion de Dios.

Λειτουργός. Ἐπικατάρατος ὁ ἀτιμάζων πατέρα αὐτή, ἢ μητέρα αὐτή. Λαός. Γένοιτο.

Λειτουργός. Ἐπικατάρατος ὁ μετατιθεὶς ὄρια τοῦ πλησίον. Λαός. Γένοιτο.

Λειτουργός. Ἐπικατάρατος ὁ πλανῶν τυφλὸν ἐν ὁδῷ. Λαός. Γένοιτο.

Λειτουργός. Ἐπικατάρατος ὃς ἂν ἐκκλίνῃ κρίσιν προσηλύτου, καὶ ὀρφανοῦ καὶ χήρας. Λαός. Γένοιτο.

Λειτουργός. Ἐπικατάρατος ὁ τύπτων τὸν πλησίον δολῶ. Λαός. Γένοιτο.

Λειτουργός. Ἐπικατάρατος ὃς ἂν μοιχεύῃται γυναῖκα τοῦ πλησίον. Λαός. Γένοιτο.

Λειτουργός. Ἐπικατάρατος ὃς ἂν λάβῃ ὄδωρα πατάξαι ψυχὴν αἰματος ἁθῆς. Λαός. Γένοιτο.

Λειτουργός. Ἐπικατάρατος ὁ ἄνθρωπος ὃς τὴν ἐλπίδα ἔχει ἐπ' ἄνθρωπον, καὶ στηρίζει σάρκα βραχίονος αὐτοῦ ἐπ' αὐτὸν, καὶ ἀπὸ Κυρίου ἀποστή ἡ καρδία αὐτή. Λαός. Γένοιτο.

Λειτουργός. Ἐπικατάρατοι οἱ ἀνελεήμονες, οἱ πόρνοι, καὶ μοιχοί, οἱ πλεονέκται, καὶ εἰδωλολάτραι, οἱ διάβολοι, οἱ μέθυστοι, καὶ οἱ ἄρπαγες. Λαός. Γένοιτο.

Λειτουργός.

ΕΠΕΙΔΗ ΠΕΡ οὖν ἐπικατάρατοι πάντες (καθὼς μαρτυρεῖ ὁ προφήτης Δαβὶδ) οἱ ἐκκλίνοντες ἀπὸ τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ ἡμεῖς (μνημένοι τῆ φοβερῆς κρίματος ταῖς κεφαλαῖς ἡμῶν ἐπικρεμαμένον, καὶ ἐκάστοτε ἡμῖν μονογονικὴ ἐπιπίπτουσα) ἐπιστρεφόμεθα πρὸς τὸν Κύριον ἡμῶν τὸν Θεὸν μετὰ πάσης συντριβέως καὶ ταπεινότητος τῆς καρδίας, κλαίοντες καὶ θρηνοῦντες τὸν πονηρὸν βίον ἡμῶν, ἐπιγινώσκοντες, καὶ ἐξομολογοῦμενοι τὰ παραπτώματα ἡμῶν, καὶ σπουδαίοντες ποιεῖν καρπὸν ἁγίας τῆς μετανοίας. Ἡδὴ γάρ ἡ ἀξίνη πρὸς τὴν

Λεϊτ. Ἐπικατάρατος ὁ ἀτιμάζων τὸν πατέρα του, ἢ τὴν μητέρα του. Λαός. Ἀμήν.

Λεϊτ. Ἐπικατάρατος ὁ μετακινήσας τὰ ὅρια τοῦ πλησίον του. Λαός. Ἀμήν.

Λεϊτ. Ἐπικατάρατος ὁ πλανῶν τὸν τυφλὸν ἔξω τοῦ ὁδοῦ του. Λαός. Ἀμήν.

Λεϊτ. Ἐπικατάρατος ὁ ἐκκλίνων τὴν κρίσιν τοῦ ξένου, τοῦ ὀρφανοῦ καὶ τῆς χήρας. Λαός. Ἀμήν.

Λεϊτ. Ἐπικατάρατος, ὁ βαρέσας κρυφῶς τὸν πλησίον του. Λαός. Ἀμήν.

Λεϊτ. Ἐπικατάρατος ὁ πλαγιάσας μετὰ τὴν γυναῖκα, τοῦ πλησίον του. Λαός. Ἀμήν.

Λεϊτ. Ἐπικατάρατος ὁ λαβὼν ὄδωρα, ἵνα θανατώσῃ τὸν ἁθῶν. Λαός. Ἀμήν.

Λεϊτ. Ἐπικατάρατος ὁ ἐλπίζων ἐπ' ἄνθρωπον, καὶ τὸν ἔχει εἰς βοηθόν, ἢ δὲ καρδία του ἀπομακρύνεται ἀπὸ τὸν Κύριον. Λαός. Ἀμήν.

Λεϊτ. Ἐπικατάρατοι οἱ ἀνελεήμονες, οἱ πόρνοι καὶ μοιχοί, οἱ πλεονέκται καὶ εἰδωλολάτραι, οἱ διάβολοι, οἱ μέθυστοι, καὶ οἱ ἄρπαγες. Λαός. Ἀμήν.

Λειτουργός.

ΔΟΙΠΟΝ ἐπεὶδὴ πάντες εἶναι ἐπικατάρατοι (ὥς τὸ μαρτυρεῖ ὁ προφήτης Δαβὶδ), οἱ ἀμαρτάνοντες καὶ ἀπομακρυνόμενοι ἀπὸ τὰν ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ ἡμεῖς (ἐνθυμηθέντες ὅτι ἡ φοβερὰ κρίσις, ἡδὲ ἐπικρέματα, καὶ καθ' ὅραν δύνανται ἵνα πέσῃ ἐπάνω μας) ὡς ἐπιστρέψωμεν εἰς τὸν Κύριον μας τὸν Θεόν, μετὰ πάσης συντριβέως καὶ ταπεινότητος καρδίας, κλαίοντες καὶ θρηνοῦντες τὴν πονηρὰν ζωὴν μας, γνωρίζοντες, καὶ ἐξομολογοῦμενοι τὰς ἀμαρτίας μας καὶ σπουδαίοντες ἡμῶν ὡς ὁσῶμεν καρπὸς ἁγίας τῆς μετανοίας. Ἐπεὶδὴ τὴν ἡ ἀξίνη πίπτει ἐπὶ τὴν ρίζαν τῶν δένδρων, καὶ

Minister. Maledictus, qui maledixerit patri suo aut matri suæ.

Responsio. Amen.

Minister. Maledictus, qui transfert terminum proximi sui.

Responsum. Amen.

Minister. Maledictus, qui errare facit cæcum in itinere.

Responsum. Amen.

Minister. Maledictus, qui pervertit iudicium advenæ, pupilli, et viduæ.

Responsum. Amen.

Minister. Maledictus, qui clam percussit proximum suum.

Responsum. Amen.

Minister. Maledictus, si quis mœchatus fuerit cum uxore proximi sui.

Responsum. Amen.

Minister. Maledictus qui accipit munera, ut percutiat animam sanguinis innocentis.

Responsum. Amen.

Minister. Maledictus homo, qui confidit in homine, et ponit carnem brachium suum; et a Domino recedit cor ejus.

Responsum. Amen.

Minister. Maledicti, qui sunt immisericores, scortatores et adulteri, avari, idololatre, maledici, ebriosi, et rapaces.

Responsum. Amen.

JAM vero, cum maledicti sint omnes (attestante Davide Propheta) qui errant et declinant a mandatis Dei; agite: terribilis illius iudicii, capitibus nostris imminetis ac semper instantis, memores, convertiatur ad Dominum Deum nostrum, cum omni contritione cordis, animique demissione;

Piovano. Maladetto sia chi maledice suo padre, e sua madre. *Risposta.* Amen.

Piovano. Maladetto sia chi muove i termini del suo prossimo. *Risposta.* Amen.

Piovano. Maladetto sia chi trasvia il cieco. *Risposta.* Amen.

Piovano. Maladetto sia chi pervertisce la ragion del forestiere, dell' orfano, e della vedova. *Risposta.* Amen.

Piovano. Maladetto sia chi uccide il suo prossimo in occulto. *Risposta.* Amen.

Piovano. Maladetto sia chi giace con la moglie del suo prossimo. *Risposta.* Amen.

Piovano. Maladetto sia chi prende presente, per far morir l' innocente. *Risposta.* Amen.

Piovano. Maladetto sia chi si confida nell' uoino e mette la carne per suo braccio, e l' cui cuore si ritrae dal Signore. *Risposta.* Amen.

Piovano. Maladetti sono gli spietati, fornicatori, ed adulteri, avari, idolatri, calunniatori, ubbriachi, e rapaci. *Risposta.* Amen.

Piovano.

ORA, poichè tutti quelli sono maladetti, (come fa fede il profeta David) che errano, e si sviano dai Comandamenti di Dio. Noi (ricordandoci del spaventevol giudicio che ci sopresta, e ch' è sempre pronto a caderci addosso) ritorniamo al nostro Signore Iddio con ogni contrizione, ed umiltà di cuore; piagnendo, e lamentando la nostra cattiva vita, riconoscendo, e confessando le nostre

CURSED is the man that maketh any carved or molten image, to worship it.

And the people shall answer and say, Amen.

Minister. Cursed is he that curseth his father or mother. *Answer.* Amen.

Minister. Cursed is he that removeth his neighbour's land-mark. *Answer.* Amen.

Minister. Cursed is he that maketh the blind to go out of his way. *Answer.* Amen.

Minister. Cursed is he that perverteth the judgement of the stranger, the fatherless, and widow. *Answer.* Amen.

Minister. Cursed is he that smiteth his neighbour secretly. *Answer.* Amen.

Minister. Cursed is he that lieth with his neighbour's wife. *Answer.* Amen.

Minister. Cursed is he that taketh reward to slay the innocent. *Answer.* Amen.

Minister. Cursed is he that putteth his trust in man, and taketh man for his defence, and in his heart goeth from the Lord. *Answer.* Amen.

Minister. Cursed are the unmerciful, fornicators, and adulterers, covetous persons, idolaters, slanderers, drunkards, and extortioners. *Answer.* Amen.

Minister.
NOW seeing that all they are accursed (as the prophet David beareth witness) who do err and go astray from the commandments of God; let us (remembering the dreadful judgement hanging over our heads, and always ready to fall upon us) return unto our Lord God, with all contrition and meekness of heart; bewailing and lamenting

licher und aufrichtiger Buße bewogen und ermuntert werden möget, in diesen gefährlichen Zeiten vorläufiger zu wandeln und die Laster zu fliehen, von welchen ihr mit eurem eigenen Munde bekennt, daß sie den Fluch Gottes verdienen.

Verflucht sey, wer einen Götzen oder gegossen Bild macht, solches anzubeten.

Und das Volk soll antworten und sprechen: Amen!

Pred. Verflucht sey, wer seinem Vater oder seiner Mutter flucht. — Antw. Amen!

Pred. Verflucht sey, wer seines Nächsten Gränze enge macht. — Antw. Amen!

Pred. Verflucht sey, wer einen Blinden irren macht auf dem Wege. — Antw. Amen!

Pred. Verflucht sey, wer das Recht des Fremdlinge, der Waisen und der Wittwen beugt. — Antw. Amen!

Pred. Verflucht sey, wer seinen Nächsten heimlich schlägt. — Antw. Amen!

Pred. Verflucht sey, wer bey seines Nächsten Weibe liegt. — Antw. Amen!

Pred. Verflucht sey, wer Geschenke nimmt, daß er die Seele des unschuldigen Bluts schlägt. — Antw. Amen!

Pred. Verflucht ist der Mann, der sich auf Menschen verläßt, und hält Fleisch für seinen Arm, und mit seinem Herzen vom Herrn weicht. — Antw. Amen!

Pred. Verflucht sind die Unbarmherzigen, Huzer und Ehebrecher, Geizige, Abgöttische, Lasterer, Trunkenbolde und Räuber. — Antw. Amen!

Pred. Da ihr nun sehet, daß, wie auch der Prophet David bezeugt, alle diejenigen verflucht sind, die in der Irre gehen und von den Geboten Gottes

MAUDIT soit l'homme qui fera une image taillée ou de fonte pour l'adorer.

Et le peuple répondra et dira: Amen.

Le Ministre. Maudit soit celui qui aura méprisé son père ou sa mère. *Réponse.* Amen.

Ministre. Maudit soit celui qui transporte les bornes de son prochain. *Réponse.* Amen.

Ministre. Maudit soit celui qui fait égarer l'aveugle dans le chemin. *Réponse.* Amen.

Ministre. Maudit soit celui qui pervertit le droit de l'étranger, de l'orphelin, et de la veuve. *Réponse.* Amen.

Ministre. Maudit soit celui qui frappe son prochain en cachette. *Réponse.* Amen.

Ministre. Maudit soit celui qui aura commis adultère avec la femme de son prochain. *Réponse.* Amen.

Ministre. Maudit soit celui qui prend quelque présent pour mettre à mort l'homme innocent. *Réponse.* Amen.

Ministre. Maudit soit l'homme qui se confie en l'homme, et qui fait de la chair son bras, et dont le cœur se retire de l'Eternel. *Réponse.* Amen.

Ministre. Maudits sont ceux qui sont sans compassion, les paillards, les adultères, les avarés, les idolâtres, les médisans, les ivrognes, et les ravisseurs. *Réponse.* Amen.

Le Ministre.
OR maintenant puisque tous ceux-là sont maudits, (comme le témoinne le prophète David,) qui s'égarent, et qui se détournent des commandemens de Dieu; nous souvenant du jugement épouvantable qui nous menace, et qui est prêt à tomber sur nous, convertissons-nous au Seigneur notre Dieu

MALDITO es el hombre que esculpe ó funde alguna imagen para adorarla.

Y el pueblo responderá y dirá. Amen.

Minist. Maldito es el que maldice á su padre y madre. *Resp. Amen.*

Minist. Maldito es el que quita los linderos de su proximo. *Resp. Amen.*

Minist. Maldito es el que extravía al ciego en su camino. *Resp. Amen.*

Minist. Maldito es el que pervierte la causa del estrangero, el huerfano, y la viuda. *Resp. Amen.*

Minist. Maldito es el que hiere á su proximo á traicion. *Resp. Amen.*

Minist. Maldito es el que comete adulterio con la muger de su proximo. *Resp. Amen.*

Minist. Maldito es el que recibe remuneracion para matar al inocente. *Resp. Amen.*

Minist. Maldito es el que pone su confianza en hombre, y toma al hombre por su defensa, y en su corazon se aparta del Señor. *Resp. Amen.*

Minist. Malditos son los crueles, fornicadores, y adulteros, avarientos, idolatras, calumniadores, bebedores, y opresores. *Resp. Amen.*

Minist.
VIENDO pues que (como el Propheta David testifica) todos los que yerran y se apartan de los mandamientos de Dios, son malditos, volvamonos á nuestro Dios con toda contricion y humildad de corazon; acordandonos del terrible y amargo juicio que nos amenaza, llorando y lamentando

ρίζαν τῶν δένδρων κεῖται, πᾶν οὖν δένδρον μὴ πικρὸν καρπὸν καλὸν, ἐκκόπτεται καὶ εἰς πῦρ βιβάλλεται. Φοβερὸν τὸ ἔμπεσεῖν εἰς χεῖρας Θεοῦ ζῶντος. Ἐπιβρέξει ἐπὶ ἁμαρτωλοὺς παγίδια, πῦρ καὶ θεῖον, καὶ πνεῦμα καταγίγδους ἡμεῖς τοῦ ποτηρίου αὐτῶν. Ἰδοὺ γὰρ Κύριος ἀπὸ τοῦ ἁγίου ἐπάγει τὴν ὀργὴν ἐπὶ τοὺς κατακοινοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς. Ἀλλὰ τίς ὑπομενεῖ ἡμέραν εἰσοδοῦ αὐτοῦ; ἢ τίς υποστήσεται ἐν τῇ ὀπτασίᾳ αὐτοῦ; Οὐ τὸ πτύνον ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ διακαθαριεῖ τὴν ἄλωνα αὐτοῦ, καὶ συνάξει τὸν σίτον αὐτοῦ εἰς τὴν ἀποθήκην; τὸ δὲ ἄχυρον κατακαύσει πυρὶ ἁσβέστω. Ἡ ἡμέρα Κυρίου ὡς κλέπτῃς ἐν νυκτί, οὕτως ἔρχεται. Ὅταν καὶ λέγωσιν, εἰρήνη καὶ ἀσφάλεια, τότε αἰφνιδίως αὐτοῖς ἐφίσταται ὀλεθρος, ὥσπερ ἡ ὥδιν τῇ ἐν γαστρὶ ἔχουσιν, καὶ ἡ μὴ ἐκφύγῃσι. Τότε φανεῖται ἡ ὀργὴ Θεοῦ ἐν ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως, ἣν οἱ αὐθαίρετοι ἁμαρτωλοὶ κατὰ τὴν αὐτῶν σκληρότητα καὶ ἀμετανόητον καρδίαν ἐθυσάρισαν ἑαυτοῖς, καταφρόνησαντες τὸν πλῆθος τῆς χρηστότητος, τῆς ἐξ ἀνοχῆς καὶ τῆς μακροθυμίας Θεοῦ τοῦ εἰς μετάνοιαν αὐτοὺς ἀδιαλείπτως προσκαλοῦντος. Τότε ἐπικαλέσασθε με (λέγει Κύριος) ἐγὼ δὲ οὐκ εἰσακούσμαι, ζητήσασι με κακοὶ, καὶ ἔχ' εὐρήσουσιν, ἐμίσησαν γὰρ σοφίαν, τὸν δὲ λόγον τοῦ Κυρίου προσείλοντο, ὅδε ἤθελον ἐμαῖς προσχεῖν βουλαῖς, ἐμυκτήριζον δὲ ἔμοις ἐλέγχους. Τότε δὲ ὀνέα καὶ μάτην ἂν κροῖσαι τίς, ὅταν κλεισθῇ ἡ θύρα, ὀνέα καὶ μάτην ἂν ἐπικαλέσαι τὸ ἔλεος, ὅταν ὁ καιρὸς ἡ τῆς κρίσεως. Ὡς φρικτὴς τῆς φωνῆς τοῦ κρίματος δικαιωτάτος, κατ' αὐτῶν ἀποφαίνεσθαι μέλλοντος, ὅτε λεχθῇσαν αὐτοῖς, Πορεύεσθε ἀπ' ἐμοῦ οἱ καταπραμένοι εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον, τὸ ἡτοιμασ-

θρον λοιπὸν μὴ δίδον καρπὸν καλόν, ἐκκόπτεται καὶ βάλλεται εἰς τὰς φλόγας. Εἶναι φοβερὸν πράγμα τὸ 'να πέσῃ τις εἰς τὴν χεῖρα τοῦ Θεοῦ ζῶντος. Θέλει βρέξει ἐπὶ τοὺς ἁμαρτωλὸς παῖδας, πῦρ, καὶ θεῖαφρον, καὶ πνεῦμα ἀνεμοστροβιλοῦν αὐτὴ ἡ μερίδα τοῦ ποτηρίου των. Ἰδὲ γὰρ ὁ Κύριος ἀπὸ τῆς ἁγίας τῆς ἐκβαίνει ἐπισκέπτων τὰς ἁμαρτίας τῶν ἐπὶ τῆς γῆς, ἀλλὰ ποῖος θέλει υποφέρειν τὴν ἡμέραν τῆς παρρησίας του; Τίς θέλει υπομνεῖν τὴν ὄψιν τῆς; Τὸ φτυγίριόν τῆς εἶναι εἰς τὴν χεῖράν τῆς, θέλει καθαρίσειν τὸν ἄλωνα τῆς, καὶ συνάξει τὸ σιτάριόν τῆς εἰς τὴν ἀποθήκην, τὸ δὲ ἄχυρον κατακαύσει, εἰς ἁσβεστον φλόγαν. Ἡ ἡμέρα τοῦ Κυρίου, καθὼς κλέπτῃς τὴν νύκτα, οὕτως ἔρχεται; καὶ ὅταν θέλουσιν εἰπεῖν εἰρήνη καὶ ἀσφάλεια, τότε αἰφνιδίως ὀλεθρος θέλει τοὺς πλακώσιν, ὥσιν οἱ πόνοι τῆς λεχέως, καὶ δὲν θέλουν φύγειν. Τότε θέλει φανεῖν ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ, τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως, ἡ ὁποία ἐσυνάχθη ἐπὶ τῆς ἁμαρτωλῶς διὰ τὴν σκληρότητα καὶ ἀμετανόητον καρδίαν τῆς, καὶ ὅτι ἐκαταφρόνησαν τὴν ἀγαθότητα, ὑπομονήν, καὶ μεγαλοφυλίαν τοῦ Θεοῦ, τὴν κράζουσιν ἀκαταπαύστως αὐτὲς εἰς μετάνοιαν. Τότε θέλουν με καλέσειν, λέγει ὁ Κύριος, ἀλλ' ἐγὼ δὲν θέλω τῆς ἀκούσειν, θέλουν με ζητήσιν ἐν καιρῷ ἀλλὰ δὲν θέλουν με εὐρεῖν; ἐπειδὴ ἐμίσησαν σοφίαν, καὶ δὲν ἤκσαν τὸν φόβον τοῦ Κυρίου, ἀλλὰ ἐμίσησαν τὴν συμβαλὴν μὴ, καὶ ἐκαταφρόνησαν τὴν διόρθωσιν μὴ. Τότε δὲ θέλει εἶναι ἀργὰ καὶ ματῆσις θέλει κτυπήσωσιν ὅταν ἡ θύρα σφαιλισθῇ, ἡ ζητήσωσιν ἐλεημοσύνην εἰς τὴν ὥραν τῆς κρίσεως. Ὡς πόσον φρικτὸς ὁ λόγος τῆς δικαίας κρίσεως, ὁ ὁποῖος θέλει προφερθῇ ἐναντίος

plangentes ac lamentantes vitam nostram flagitiosam; delicta nostra agnoscentes et confitentes; atque operam dantes ut fructus feramus idgnos penitentiae. Jam enim securis ad radicem arborum posita est, adeo ut omnis arbor, quae non facit fructum bonum, excidetur, et in ignem mittetur. Horrendum est incidere in manus Dei viventis. Ipse pluet super peccatores laqueos; ignis, et sulfur, et spiritus procellarum, pars calicis eorum. Ecce enim Dominus egredietur de loco suo, ut visitet iniquitatem habitatoris terrae contra eum. Et quis poterit cogitare diem adventus ejus? Et quis stabit ad videndum eum? Ejus ventis labrum in manu sua; et permundabit aream suam; et congregabit triticum suum in horreum; paleas autem comburet igni inextinguibili. Dies Domini, sicut fur in nocte, ita veniet. Cum enim dixerint, Pax et securitas; tum repentinus eis superveniet interitus, sicut dolor in utero habentis; et non effugient. Tunc apparebit ira Dei in die vindictae, quam obstinati peccatores, secundum duritiam cordis sui, thesaurizaverunt sibi; qui divitiis bonitatis Dei, et patientiae et longanimitatis, contempserunt, quum eos quotidie vocaret ad penitentiam. Tunc clamabunt ad me (inquit Dominus); et non exaudiam; quarent me matutino tempore; et non invenient; quia oderant scientiam, nec receperunt disciplinam Domini; sed abhorruerunt a consilio meo; et correctionem meam despexerunt. Tunc nimis sero postulabunt, post clausum ostium, et petent misericordiam in die iudicii. O terribilem vocem justissimi iudicii, quae contra eos pronuntiabitur; quum dicetur ad illos: Ite, maledicti in ignem aeternum qui paratus est

offese, ed affaticandoci di produr frutti degni di penitenza. Perché ora è posta la seure alla radice degl' alberi, sì che ogni albero che non produce buon frutto, è tagliato giù, e gittato nel fuoco. Egli è cosa spaventevole di cader nelle mani dell' Iddio vivente: Egli farà piovere sopra i peccatori, lacci, fuoco, procella, e tempesta; questa sarà la lor parte da bere. Perché ecco, il Signore è venuto dalla sua stanza, per visitare l' iniquità di quelli che abitano sopra la terra. Ma chi potrà sopportare il giorno della sua venuta? Chi potrà sussistere quando apparirà? Egli ha la sua pala in mano, e monderà intieramente l' aia sua, e raccoglierà il suo grano nel suo granaio, ma arderà la paglia nel fuoco inestinguibile. Il giorno del Signore viene come un ladro nella notte: e quando si dirà, Pace, ed ogni cosa è sicurezza, allora sopravverrà loro subitanea distruzione, come i dolori della donna che partorisce, e non scapperanno. Allora apparirà l' ira di Dio nel giorno della vendetta, la quale i peccatori ostinati per la durezza dei lor cuori, si sono accumulati, c' avevano sprezzato la bontà, pazienza, e longanimità di Dio, che gli chiamava del continuo a penitenza. Allora m' invocheranno, (dice il Signore) ma io non gli ascolterò, mi cercheranno per tempo, ma non mi troveranno; e questo sarà, perché hanno odiata la sapienza, e non hanno abbracciato il timor del Signore, anzi hanno odiato il mio consiglio, e sprezzata la mia correzione. Allora sarà troppo tardi di picchiare, quando sarà serrata la porta; e di domandar misericordia, quando sarà l' ora di venir a giudicio. O terribil voce di giustissimo giudicio, la quale sarà pronunziata sopra di loro, quando gli verrà detto, Andatevene

our sinful life, acknowledging and confessing our offences, and seeking to bring forth worthy fruits of penance. For now is the ax put unto the root of the trees, so that every tree that bringeth not forth good fruit is hewn down, and cast into the fire. It is a fearful thing to fall into the hands of the living God: he shall pour down rain upon the sinners, snares, fire and brimstone, storm and tempest; this shall be their portion to drink. For lo, the Lord is come out of his place to visit the wickedness of such as dwell upon the earth. But who may abide the day of his coming? Who shall be able to endure when he appeareth? His fan is in his hand, and he will purge his floor, and gather his wheat into the barn; but he will burn the chaff with unquenchable fire. The day of the Lord cometh as a thief in the night: and when men shall say, Peace, and all things are safe, then shall sudden destruction come upon them, as sorrow cometh upon a woman travailling with child, and they shall not escape. Then shall appear the wrath of God in the day of vengeance, which obstinate sinners, through the stubbornness of their heart, have heaped unto themselves; which despised the goodness, patience, and long-sufferance of God when he calleth them continually to repentance. Then shall they call upon me, (saith the Lord,) but I will not hear; they shall seek me early, but they shall not find me; and that, because they hated knowledge, and received not the fear of the Lord, but abhorred my counsel, and despised my correction. Then shall it be too late to knock when the door shall be shut; and too late to cry for mercy when it is the time of justice. O terrible voice of most just judge-

avec une entière contrition et humilité de cœur; en déplorant nos péchés, en reconnoissant notre indignité, en menant deuil sur notre vie passée, et nous appliquant à produire des fruits convenables à la repentance. Car déjà la cognée est mise à la racine des arbres; c'est pourquoi tout arbre qui ne fait point de bon fruit, s'en va être coupé et jeté au feu. C'est une chose terrible de tomber entre les mains du Dieu vivant: Il fera pleuvoir sur les méchants des lacs, du feu, et du soufre; et un vent de tempête sera la portion de leur breuvage. Car voici, l'Eternel s'en va sortir de son lieu pour visiter l'iniquité des habitants de la terre. Et qui pourra soutenir le jour de sa venue? Et qui pourra subsister quand il apparaitra? Il a son van en la main, et il nettoiera entièrement son aire, et assemblera son froment dans son grenier; mais il brûlera la paille au feu qui ne s'éteint point. Le jour du Seigneur viendra, comme le larron en la nuit: car quant ils diront, paix et sûreté, alors il leur surviendra une soudaine destruction, comme le travail à celle qui est enceinte; et ils n'échapperont point. La colère de Dieu sera manifestée au jour de la vengeance, laquelle les pécheurs obstinés s'amassent en méprisant la bénignité et la patience, et la longue attente de Dieu qui les a conviés à la repentance. Alors on criera après moi, (dit le Seigneur,) mais je ne répondrai point; on me cherchera de grand matin, mais on ne me trouvera point; parce qu'ils auront haï la science, et qu'ils n'auront point choisi la crainte de l'Eternel. Ils n'ont point eu à gré mon conseil; ils ont dédaigné toutes mes répréhensions. Il sera trop tard de heurter, quand la porte sera fermée; il sera

abmeißen: so laßt uns, eingebet des schrecklichen Gerichts, das über unsern Häuptern schwebt, und über uns ausjubreden stets bereit ist, mit zerknirscheten und demüthigen Herzen zu dem Herrn, unserm Gott; zurückkehren, unser sündhaftes Betragen belagern und beweinen, unsere Uebertretungen erkennen und bekennen und uns bestreben, rechtschaffene Früchte der Buße zu thun. Denn schon ist die Art den Bäumen an die Wurzel gelegt, daß ein jeder Baum, der nicht gute Früchte bringt, abgehauen und in das Feuer geworfen werde. Es ist schrecklich, in die Hände des lebendigen Gottes zu fallen. Er wird Feuer und Schwefel, Donner und Ungewitter regnen lassen über die Sünder, und ihnen ein Wetter zum Lohn geben. Denn siehe, der Herr kommt von seinem Orte, die Bosheit derer, die auf Erden wohnen, heimzusuchen: und wer wird den Tag seiner Zukunft erleiden mögen, wer wird bestehen, wenn er erscheinen wird? Er hat die Wurfschaukel in seiner Hand, und will seine Tenne fegen, und den Weizen in seine Scheure sammeln: aber die Spreu wird er verbrennen mit ewigem Feuer. Der Tag des Herrn kommt, wie ein Dieb in der Nacht, und wann die Menschen sagen werden: Es ist Friede und hat keine Gefahr! so wird sie das Verderben schnell überfallen, gleich wie der Schmerz, ein schwangeres Weib, und werden nicht entziehen. Dann wird der Zorn Gottes am Tage der Rache offenbart werden, welchen die hartnäckigen Sünder bey ihren verstorben und unbussfertigen Herzen über sich selbst gehäuft haben, indem sie Gottes Güte, Geduld und Langmuth verachteten, wodurch er sie ohne Unterlaß zur Buße leitete. Dann, spricht der Herr, werden sie mir rufen, aber ich werde ihnen nicht antworten, und frühe werden sie

nuestra vida pecaminosa, y conociendo y confesando nuestras ofensas, y trabajando para producir frutos dignos de penitencia. Porque ahora es puesta la hacha á la raíz de los arboles, de modo que todo arbol que no produce buen fruto, sea cortado y echado en el fuego. Horrenda cosa es caer en las manos de Dios vivo: el hará llover sobre los pecadores, lazos, fuego, y azufre, tormenta y tempestad; esta será su porcion para beber. Porque he aqui, el Señor sale de su lugar, para visitar la maldad de los moradores de la tierra. ¿Mas quien podrá sufrir el dia de su venida? Quien será poderoso á subsistir quando el se mostrará? El tiene su aventador en su mano, y purgará su era, y allegará su trigo en el alholi, mas quemara la paja con fuego inextinguible. El dia del Señor viene como ladrón en la noche: y quando se diga, Paz y todo está seguro, entonces vendrá destruccion repentina sobre ellos, como los dolores vienen sobre muger preñada, y ellos no escaparán. Entonces aparecerá la ira de Dios en el dia de venganza, la qual los pecadores obstinados atesoran para sí por la dureza de su corazon, con que desprecian la bondad, paciencia, y longanidad de Dios, que continuamente los llama á penitencia. Entonces me invocarán (dice el Señor) mas Yo no oiré; ellos me buscarán de mañana, y no me hallarán; por que ellos aborrecieron el conocimiento, y no recibieron el temor del Señor, mas aborrecieron mi consejo, y despreciaron mi correccion. Entonces será demasiado tarde para llamar, quando la puerta esté cerrada; y demasiado tarde para gritar por misericordia, quando sea tiempo de justicia. O voz terrible de justissimo juicio la que será pronunciada contra

μένον τῷ διαβόλῳ καὶ τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ. Τοιγαρὶν, Ἀδελφοί, ἐν καιρῷ βλέπομεν ἕως ἔτι παραμένει ἡμέρα σωτηρίας· ἔρχεται γὰρ νῦν, ὅτε οὐδεὶς δύναται ἐργάζεσθαι· ἕως δὲ τὸ φῶς ἔχωμεν, πιστεύομεν εἰς τὸ φῶς, καὶ περιπατῶμεν ὡς τέκνα τοῦ φωτός· ἵνα μὴ ἐβληθῶμεν εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον, ὅπου ἐστὶν ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων. Μὴ ἔν καταχρώμεθα τῇ χρηστότητι τοῦ Θεοῦ τοῦ οἰκτιριμῶντος ἡμᾶς εἰς μετάνοιαν καλοῦντος, καὶ ἔξ ἀπέραντου ἐλέους αὐτοῦ τὴν τῶν παρωχημένων συγγνώμην ὑποσχομένον, ἐάν τελεία καὶ ἀληθεὶ καρδίᾳ πρὸς αὐτὸν ἐπιστρεφώμεθα. Ἐάν γὰρ ὡσιν αἱ ἁμαρτίαι ἡμῶν ὡς φοινικούν, ὡς χιὼν λευκανθῇσονται· ἐάν δὲ ὡσιν ὡς κόκκινον, ὡς ἔριον λευκανθῇσονται. Ἐπιστράφητε (λέγει Κύριος) καὶ ἀποστρέψατε ἐκ πασῶν τῶν ἀσεβειῶν ὑμῶν, καὶ οὐκ ἔσονται εἰς κόλασιν ὑμῖν ἀδικίαι. Ἀπορρίψατε ἀφ' ἐαυτῶν πᾶσας τὰς ἀσεβείας ὑμῶν, ἃς ἠσβεβήσατε εἰς ἐμὲ, καὶ ποιήσατε ἐαυτοῖς καρδίαν καὶνὴν, καὶ πνεῦμα καὶνόν· καὶ ἵνατί ἀποθήσκετε οἶκος Ἰσραὴλ; Διότι οὐ θέλω τὸν θάνατον τοῦ ἀποθνήσκοντος, λέγει Κύριος, Ἐπιστράφητε ἔν καὶ ζήσεσθε. Κἰν ἁμάρτωμεν, παρῆκλητον ἔχομεν πρὸς τὸν Πατέρα, Ἰησοῦν Χριστὸν δίκαιον, καὶ αὐτὸς ἰλασμός ἐστι περὶ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν. Αὐτὸς γὰρ ἐτραυματίσθη διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, καὶ μεμαλάκισται διὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν. Ἐπιστρεφώμεθα οὖν εἰς αὐτὸν, τὸν ἐλεημόνως ἅπαντας τοὺς ἁμαρτωλοὺς τοὺς ὄντως μετανοοῦντας ἀποδεχόμενον· τοῦτο πεπεισμένοι, αὐτὸν δηλαδὴ ἑτοιμον εἶναι ἡμᾶς προσδεχέσθαι, καὶ προθυμάτοιν συγγινώσκειν ἡμῶν, ἐν μετὰ πιστῇ μετανόᾳ προσερχώμεθα αὐτῷ, ἐάν θελήσωμεν αὐτῷ

ἐκείνῳ, λέγῃσα· Φύγετε ἀπ' ἐμὲ κατατραμένοι, εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον, τὸ ἡτοιμασμένον, διὰ τὸν διάβολον καὶ τοὺς ἀγγέλους τῆς. Διατοῦτο, ἀδελφοί, ἃς ἴδωμεν ἐν καιρῷ ἕως ἔτι παραμένει ἡμέρα σωτηρίας· ἐπειδὴ ἔρχεται ἡ νύκτα, ὅτε κύνεις δύναται· να δαλεύσῃ ἕως δὲ ἔχωμεν τὸ φῶς, ἃς πιστεύομεν εἰς τὸ φῶς καὶ περιπατῶμεν ὡσὶν τέκνα τοῦ φωτός ἵνα μὴ ἐκβληθῶμεν εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον, ὅπου εἶναι ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων. Μὴ καταχρώμεθα τὴν χρηστότητα τοῦ Θεοῦ τοῦ καλοῦντος ἡμᾶς οἰκτιριμῶντος εἰς μετάνοιαν καὶ διὰ τὸ ἀπέραντον ἐλέος του μᾶς τάξει τὴν συγχώρεσιν τῶν ἀπερασμένων σφαλμάτων, ἐάν με τελείαν καὶ καθαρὰν καρδίαν ἐπιστρέψωμεν πρὸς αὐτὸν. Ἐάν γὰρ ἦσαν τὰ σφάλματα μας φοινικοβάρτα, θέλῃσι γίνεσθαι λευκὰ ὡς χιὼν· καὶ εἴν ἦσαν ὡσὶν κόκκινον θέλῃσι γίνεσθαι λευκὰ ὡς τὸ μαλί. Ἐπιστρέψατε (λέγει Κύριος), καὶ ἀποστρέψατε ἐκ πασῶν τῶν ἀσεβειῶν σας, καὶ δὲν θέλῃσι προξενίσειν τὴν κόλασιν σας. Ἀπορρίψατε ἀπὸ τῶν ἐαυτὸν σας πᾶσας τὰς ἀσεβείας σας, τὰς εἰς ἐμὲ ἠσβεβήμεν· ἀνανεώσατε τὰς καρδίας σας καὶ τὸ πνεῦμά σας· διὰτὶ ἀποθήσκετε, ὡ οἶκος τοῦ Ἰσραὴλ; Δὲν θέλω τὸν θάνατον τοῦ ἀποθνήσκοντος, λέγει ὁ Κύριος· Ἐπιστρέψατε, λοιπόν, καὶ θέλετε ζῆσθαι. Ἐάν καὶ ἁμάρτωμεν, ἔχομεν παρῆκλητον πρὸς τὸν Πατέρα, Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν δίκαιον, καὶ αὐτὸς εἶναι ὁ ἰλασμός περὶ τῶν ἁμαρτιῶν μας. Ἐπειδὴ αὐτὸς ἐλάβωθ' διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, καὶ ὑβρίσθη διὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν. Ἀς ἐπιστρέψωμεν λοιπόν, εἰς αὐτὸν, ὅστις δέχεται ἐλεημόνως πᾶντας τὰς ἀληθῶς μετανοοῦντας ἁμαρτωλούς· πεπεισμένοι, ὅτι αὐτὸς εἶναι ἑτοιμος· να μᾶς

Diabolo et angelis ejus. Ideo, fratres, propiciamus nobis tempore accepto, dum adest dies salutis. Ecce enim nox venit, quum nemo poterit operari. Sed, dum lucem habemus, credamus in lucem; et ambulemus tanquam filii lucis; ne abiciamur in tenebras exteriores, ubi fletus et stridor dentium. Non abutamur bonitate Dei nos ad resipiscientiam misericorditer invitantis, et pro immensa sua clementia, praeceptorum veniam promittentis, modo ad eum ex animo et sincero corde convertamur. Quia, si fuerint peccata vestra ut coccinum, quasi nix, dealbabitur; et si fuerint rubra quasi vermiculus, velut lana, alba erunt. Convertimini (ait Dominus) ab omnibus iniquitatibus vestris; et non erit vobis in ruinam iniquitas. Projicite a vobis omnes iniquitates vestras, in quibus praevaricati estis; et facite vobis cor novum, et spiritum novum; et quare moriemini, domus Israel, quia nolo mortem morientis? dicit Dominus Deus: revertimini, et vivite. Quamquam peccaverimus; advocatum habemus, apud Patrem, Jesum Christum justum; et ipse est propitiatio pro peccatis nostris: quia ipse vulneratus est propter iniquitates nostras, et attritus propter scelera nostra. Convertamur igitur ad eum, qui misericorditer recipit omnes resipiscentes peccatores, persuasum nobis habentes, ipsum paratum esse ad recipiendum nos, et ad ignoscendum nobis, si vere resipiscentes ad eum accedamus; si nosmet ipsos ei subiciamus, et deinceps in viis illius ambulemus; si suave jugum et onus ejus leve tollere velimus super nos, ut eum sequamur in humilitate, patientia, et caritate, et Sancti ipsius Spiritus moderate dirigamur; semper ejus gloriam quaerentes, et ipsi inservientes in nostra voca-

maladetti al fuoco eterno, ch'è stato preparato per il diavolo ed i suoi angeli. Perciò, fratelli, guardiamo bene per tempo, mentre dura il giorno della salvezza; perchè viene la notte, nella quale non si può operare: anzi, mentre godiamo la luce, crediamo nella luce, e camminiamo come figliuoli della luce, che allora non siamo gittati nelle tenebre eterne, dove sarà pianto, e stridor di denti. Non abusiamo la clemenza di Dio, il qual ci chiamò benignamente a novità di vita e per sua compassione infinita, ci promette remissione di quanto è passato, purché, d'un cuor puro e perfetto cene ritorniamo a lui. Perchè se bene i nostri peccati fossero rossi come scarlatto, saranno resi candidi come la neve; e quantunque fossero come la porpora, pur saranno resi bianchi come la lana. Ravvedetevi (dice il Signore) da tutte le vostre iniquità, e l' vostro peccato non sarà la vostra distruzione. Gittate lungi da voi tutte le vostre empietà che avete commesse; rinnovate i cuori, e le menti vostre: perchè volete morire, O voi casa d' Israel, poichè non mi compiaccio nella morte di colui che muore, dice il Signor Iddio? Perciò, convertitevi, e viverete. Con tutto che abbiamo peccato, abbiamo però un' Avvocato appo' l Padre, Gesù Cristo il giusto, ed egli è la propiziazione per i nostri peccati. Perciò egli è stato ferito per i nostri misfatti, e fiaccato per le nostre iniquità: Ritorniamci dunque a lui, che riceve benignamente tutti i peccatori che sono veramente penitenti; assicurandoci ch' egli è pronto ad accoglierci, ed è molto voienteroso a perdonarci, purché andiamo a lui con sincero rincrescimento; se vogliamo sottoporci a lui, e per l' avvenire ca-

ment, which shall be pronounced upon them, when it shall be said unto them, Go ye cursed, into the fire everlasting, which is prepared for the devil and his angels. Therefore, brethren, take ye heed betime, while the day of salvation lasteth; for the night cometh, when none can work. But let us, while we have the light, believe in the light, and walk as children of the light; that we be not cast into utter darkness, where is weeping and gnashing of teeth. Let us not abuse the goodness of God, who calleth us mercifully to amendment, and of his endless pity promiseth us forgiveness of that which is past, if with a perfect and true heart we return unto him. For though our sins be as red as scarlet, they shall be made white as snow; and though they be like purple, yet they shall be made white as wool. Turn ye (saith the Lord) from all your wickedness, and your sin shall not be your destruction: Cast away from you all your ungodliness that ye have done: Make you new hearts, and a new spirit: Wherefore will ye die, O ye house of Israel, seeing that I have no pleasure in the death of him that dieth, saith the Lord God? Turn ye then, and ye shall live. Although we have sinned, yet have we an Advocate with the Father, Jesus Christ the righteous; and he is the propitiation for our sins. For he was wounded for our offences, and smitten for our wickedness. Let us therefore return unto him, who is the merciful receiver of all true penitent sinners; assuring ourselves that he is ready to receive us, and most willing to pardon us, if we come unto him with faithful repentance; if we submit ourselves unto him, and from henceforth walk in his ways; if we will take his easy yoke,

trop tard de demander grâce, quand le temps de la justice sera venu. O la terrible voix que celle du Juge très juste, lorsqu'il leur dira: retirez-vous de moi, maudits; allez au feu éternel, qui est préparé au diable et à ses anges! Prenons donc garde, mes frères, prenons garde à nous de bonne heure, tandis que le jour du salut dure encore; car la nuit vient pendant laquelle nul ne peut travailler: mais nous, pendant que nous avons la lumière, croyons en la lumière, et marchons comme enfans de lumière, afin que nous ne soyons pas jetés aux ténèbres de dehors, où il y aura pleurs et grincement de dents. N'abusons point de la bonté de Dieu, qui nous invite à la repentance; et qui par sa miséricorde infinie nous promet la rémission du passé, si d'un cœur sincère nous retournons vers lui. Car quand nos péchés seroient comme le cramoisi, ils seront blanchis comme la neige; et quand ils seroient rouges comme le vermillon, ils deviendront blancs comme la laine. Convertissez-vous, et détournez-vous de tous vos forfaits, (dit le Seigneur,) et l'iniquité ne vous sera point en ruine. Jetez arrière de vous vos iniquités par lesquelles vous avez péché; et faites-vous un nouveau cœur et un esprit nouveau; et pourquoi mourriez-vous, ô maison d'Israël? Car je ne prends point plaisir à la mort de celui qui meurt, dit le Seigneur l'Eternel: Convertissez-vous donc, et vivez. Si nous avons péché, nous avons un Avocat envers le Père, savoir, Jésus-Christ le juste; et c'est lui qui est la propitiation pour nos péchés. Car il a été navré pour nos forfaits, et froissé pour nos iniquités. Convertissons-nous donc à lui, car il reçoit miséricordieusement tous ceux qui sont

nicht suchen und nicht finden, darum, daß sie haften die Lehre, und wollten des Herrn Furcht nicht haben, und wollten meinen Rath nicht und verachteten meine Furcht. Dann wird es zu spät seyn, an die Thür zu klopfen, wenn sie verschlossen seyn wird, und um Barmherzigkeit zu rufen, wenn die Zeit des Gerichts vorhanden ist. O, der schrecklichen Stimme des gerechtesten Urtheils, das über sie ausgesprochen werden wird: Gehet hin, ihr Verfluchten, in das ewige Feuer, welches bereitet ist dem Teufel und seinen Engeln! Darum, meine Brüder, laßt uns bey Zeiten unserer selbst wahrnehmen, so lange der Tag des Heils noch währet: denn es kommt die Nacht, da niemand mehr kann. Laßt uns glauben an das Licht, weil wir das Licht noch haben; laßt uns wandeln als Kinder des Lichts, daß wir nicht in die äußerste Finsterniß verfallen werden, wo Heulen seyn wird und Zähneklappen; laßt uns Gottes Güte nicht mißbrauchen, er uns so gnädig zur Buße ruft, und uns nach seinem unendlichen Erbarmen die Vergebung alles Verangenen verspricht, wenn wir uns mit aufrichtigen, reuen Herzen zu ihm bekehren. Denn, wenn unsere Sünden gleich blutroth sind, so sollen sie doch schneeweiß werden; wenn sie gleich rote Hofnarben sind, sollen sie doch wie Wolle werden. Bekehret euch, spricht der Herr, von eurem gottlosen Wesen, und eure Sünden sollen euch nicht zum Verderben gereichen; leget ab alles ungöttliche Wesen, das ihr begehren habt und laßt ein neues Herz und einen neuen Geist in euch geschaffen werden. Denn warum wollt ihr sterben, ihr vom Hause Israel? Ihr sehet, spricht der Herr, unser Gott, daß ich keinen Gefallen habe am Tode des Sünders. Darum bekehret euch, so sollt ihr leben! Ob wir gleich gesündigt haben, so

ellos, Id, malditos, al fuego eterno, que estaba preparado para el diablo y sus angeles. Portanto, hermanos, guardemonos mientras tenemos tiempo, entretanto que dura el día de salud, porque la noche viene, quando nadie puede obrar: mas nosotros, entre tanto que tenemos luz, creamos en la luz, y caminemos como hijos de la luz, para que no seamos echados a las tinieblas exteriores donde hay lloro y crugimiento de dientes. No abusemos de la bondad de Dios que nos llama misericordiosamente á enmienda, y por su piedad infinita nos promete remision de lo pasado, si con corazon sincero nos tornamos á él. Porque aunque nuestros pecados sean como la grana, serán hechos blancos como la nieve. Y aunque sean semejantes á purpura, con todo eso serán hechos blancos como la lana. Convertios (dice el Señor) de toda vuestra maldad, y vuestro pecado no será vuestra destruccion. Echad de vosotros toda vuestra impiedad, que habeis hecho, hacedos corazones nuevos y nuevo espíritu: ¿porqué quereis morir, ó vosotros casa de Israel, viendo que no tengo gusto en la muerte del que muere, dice el Señor Dios? Convertios pues, y vivireis. Aunque hayamos pecado, tenemos un Abogado con el Padre, Jesu Christo el justo, y él es la propitiacion por nuestros pecados. Porque él fué llagado por nuestras ofensas, y herido por nuestra maldad. Convertiamonos portanto á él, que es recibidor misericordioso de todos los pecadores que verdaderamente se arrepienten; estando seguros de que él está pronto á recibirnos, y muy inclinado á perdonarnos, si venimos á él con verdadero arrepentimiento; si nos sometemos á él, y de aquí adelante andamos en sus caminos; si tomamos su yugo lige-

ὑποτάσσεται, καὶ τοσποτοῦνδ' ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ πορεύεσθαι, εἰάν τὸν χρηστὸν αὐτοῦ ζυγόν, καὶ τὸ ἐλαφρόν αὐτοῦ φορτίον ἄρῳμεν, τῷ ἀκολουθεῖν αὐτῷ ἐν τῇ ταπεινοφροσύνῃ ὑπομονῇ, καὶ ἀγάπῃ, τῇ τοῦ ἁγίου Πνεύματος αὐτοῦ ἡγεμονία διοικηθῶμεν, τὴν δόξαν αὐτοῦ αἰεὶ ζητοῦντες, καὶ ἐν τῇ κλήσει ἡμῶν μετὰ τῆς εὐχαριστίας δεόντως αὐτῷ λατρεύοντες. Ἐάν δὲ τοῦτο ποιήσωμεν, ῥύσεται ἡμᾶς ὁ Κύριος ἐκ τῆς τοῦ νόμου κατάρας, καὶ τῆς ἐσχάτης δικῆς, ἣ γενήσεται τοῖς ἐξ ἐυνούμων, καὶ καθίσει ἡμᾶς ἐκ δεξιῶν, καὶ τὴν εὐμενεστάτην εὐλογίαν τοῦ Πατρὸς αὐτοῦ δώσει ἡμῖν, κελεύων ἡμᾶς τὴν βασιλείαν αὐτοῦ ἐνδοξον κληρονομεῖν, εἰς ἣν αὐτὸς ἀξιώσαι πάντας ἡμᾶς ἀναγαγεῖν, διὰ τὸ ἀπέραντον ἔλεος αὐτοῦ. Ἀμήν.

Εἴτα πάντες γονυπετήσουσιν, ὃ δὲ Ἱερεὺς καὶ Κληρικοὶ γόνυ κλίνοντες (ὅπου νομίζεται λέγεσθαι ἡ Διτανεῖα) ἐξαγορεύουσιν τόνδε τὸν Ψαλμόν,

Ψαλ. να'.

ΕΛΕΗΣΟΝ με ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου. κ. τ. λ.

Δόξα Πατρί. } κ. τ. λ.
Ὡς ἦν ἐν ἀρχῇ. }

Κύριε ἐλέησον.
Χριστέ ἐλέησον.
Κύριε ἐλέησον.

ΠΑΤΕΡ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, κ. τ. λ.

Διευργός. Σῶσον Κύριε τοὺς δούλους σου. Ἀπόκρισις. Τοὺς ἐλπίσαντας ἐπὶ σέ.

tione, prout tenemur, cum gratiarum actione. Hæc si præstiterimus, liberabit nos Christus ab execratione legis; et ab extrema maledictione, quæ illis eveniet, qui collocabuntur ad sinistram; nos autem ad dextram collocabit, et benigna illa Patris sui benedictione nos vocabit, jubens, ut regnum suum gloriosum possideamus; ad quod ipse dignetur nos omnes perducere propter infinitam suam misericordiam. Amen.

¶ Tum universi in genua procumbent; Presbyter autem et Clerici, flexis genibus, in eo loco ubi solet recitari Litania, hunc Psalmum recitabunt.

Psalm. li.

MISERERE mei, Deus, secundum magnam misericordiam tuam, &c.

Gloria Patri, &c.

Sicut erat in principio, &c.

Kyrie, eleeson.
Christe, eleeson.
Kyrie, eleeson.

PATER noster, qui es in cælis, &c.

δεχθῇ, καὶ πρόθυμος ἵνα μᾶς συγχωρήσῃ, εἰάν υπάγωμεν πρὸς αὐτὸν με πιστὴν μετάνοιαν, εἰάν ὑποτάξωμεν εἰς ἐκεῖνον, τὸν ἑαυτὸν μας, καὶ ἀπὸ τῶρα καὶ ἔμπροσ περὶπατήσωμεν εἰς τὰς δρόμους τῆς ἐν φέρωμεν τὸν εὐκολον ζυγόν τῷ ἐλαφρόν φορτίον ἐπάνω μας, ἀκολουθῶντες τὸν με ταπεινοφροσύνην, ὑπομονὴν, καὶ ἀγάπην, καὶ διοικημένοι ἀπὸ τὴν ἡγεμονίαν τοῦ ἁγίου του Πνεύματος, ζητοῦντες πάντοτε τὴν δόξαν τῆς, καὶ εἰς τὴν κλήσιν μας τὸν λατρεύσωμεν προπόντως μετὰ εὐχαριστίας. Ἐάν δὲ κάμωμεν τοῦτο ὁ Κύριος θέλει μᾶς φυλάξῃ ἐκ τῆς κατάρας τοῦ νόμου, καὶ ἀπὸ τοῦ ἐσχάτου ἀφορισμοῦ, ὁ ὁποῖος θέλει πέσειν ἐπὶ τὰς εἰς τὰ ζερβά καθήμενας, καὶ θέλει μᾶς καθίσειν εἰς τὰ δεξιά καὶ μᾶς δώσει τὴν εὐμενεστάτην εὐλογίαν τοῦ Πατρὸς, προστάτων ἡμᾶς ἵνα κληρονομήσωμεν τὴν ἐνδοξον τῆς βασιλείαν, εἰς τὴν ὅποιαν αὐτὸς ἄς δώσῃ ἵνα ἐμβώμεν ἡμεῖς πάντες διὰ τὸ ἀπέραντον ἔλεός τῆς. Ἀμήν.

Ἐπειτα πάντες γονατίζαντες, (ὃ δὲ Ἱερεὺς καὶ οἱ Κληρικοὶ ὅπῃ κοινῶς διαβάζεται ἡ μετανοία) προφέρουσιν τὸν ἀκόλουθον Ψαλμόν.

ΕΛΕΗΣΟΝ με ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου. κ. τ. λ.

Δόξα Πατρί, } κ. τ. λ.
Καθὼς εἰς τὴν ἀρχήν, }

Κύριε ἐλέησον.
Χριστέ ἐλέησον.
Κύριε ἐλέησον.

ΠΑΤΕΡ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς κ. τ. λ.

minar nelle sue vie; se piglieremo il suo giogo ch' è dolce, e leggier carico sopra noi, per seguitarlo in mansuetudine, pazienza, e carità, e lasciarci menare dal governo dello suo Santo Spirito: cercando sempre la sua gloria, e servendogli debitamente nella nostra vocazione con rendimento di grazie. Se faremo queste cose, Cristo ci libererà dall' execrazione della Legge, e dall' estrema maledizione che caderà sopra quelli che saranno posti alla mano sinistra: ed egli ci metterà alla sua destra, e ci darà la benigna benedizione di suo Padre, comandandoci d' entrar in possessione del suo regno glorioso; al quale gli piaccia a lui addurci tutti per sua infinita misericordia.

Allora tutti s'inginocchieranno, ed il Prete, e Chierici inginocchioni (nel luogo dove sogliono legger la Litania) reciteranno questo Salmo.

Miserere mei, Deus. Sal. li.

ABBI pietà di me, O Dio, &c.

Gloria sia al Padre, ed al Figliuolo, &c.

Risposta. Come era nel principio, è adesso, &c.

Signore, abbi pietà di noi.
Cristo, abbi pietà di noi.
Signore, abbi pietà di noi.

PADRE nostro che sei ne' cieli; &c.

and light burden upon us, to follow him in lowliness, patience, and charity, and be ordered by the governance of his Holy Spirit; seeking always his glory, and serving him duly in our vocation with thanksgiving: This if we do, Christ will deliver us from the curse of the law, and from the extreme malediction which shall light upon them that shall be set on the left hand; and he will set us on his right hand, and give us the gracious benediction of his Father, commanding us to take possession of his glorious kingdom: Unto which he vouchsafe to bring us all, for his infinite mercy. *Amen.*

Then shall they all kneel upon their knees, and the Priest and Clerks kneeling (in the place where they are accustomed to say the Litany) shall say this Psalm.

Miserere mei, Deus. Psalm li.

HAVE mercy upon me, O God, after &c.

Glory be to the Father, and to the Son, &c.

Answer. As it was in the beginning, &c.

Lord, have mercy upon us.

Christ, have mercy upon us.

Lord, have mercy upon us.

OUR Father, which art in heaven, &c.

haben wir doch einen Fürsprecher bey dem Vater, Jesum Christum, der gerecht ist, derselbige ist die Verzeihung für unsere Sünden; denn er war um unserer Sünden willen verurtheilt, und um unserer Missethat willen erschlagen. Laßt uns denn wieder umkehren zu dem, der alle wahrhaft bußfertigen Sünder gnädig annimmt und uns die Versicherung giebt, daß er bereitwillig ist, uns zu verzeihen, wenn wir uns mit gläubiger Buße zu ihm nahen, uns ihm unterwerfen und hinfort in seinen Wegen wandeln, sein sanftes Joch und seine leichte Last auf uns nehmen, in Demuth, Gehuld und Liebe ihm nachfolgen, durch seinen heiligen Geist uns leiten lassen, allezeit seine Ehre suchen und in unserm Beruf pflichtmäßig und mit Danksgiving ihm dienen. Thun wir dieses, so wird uns Christus erlösen von dem Fluche des Gesetzes und von der ewigen Verdammniß, welche über die kommen wird, die zur Linken gestellt werden; und er wird uns zu seiner Rechten stellen, uns Gesegnete des Vaters nennen und uns sein herrliches Reich besitzen heißen, in welches er uns alle bringen wolle, nach seiner unendlichen Barmherzigkeit. *Amen.*

Dann sollen alle auf ihre Kniee fallen. Der Presbiter soll nebst den übrigen Kirchenbedienten an dem Orte, wo die Litaneen gebetet zu werden pflegt, niederknien, und diesen Psalm lesen:

Psalm 51. *Miserere mei, Deus.*

Gott sey mir gnädig nach deiner u. f. w.

Ehre sey dem Vater, u. f. w.

Wie es im Anfange war, u. f. w.

Presb. Herr, erbarme dich unser!

touchés d'une véritable repentance; assurons-nous qu'il est tout prêt à nous recevoir et à nous pardonner, pourvu que nous approchions de lui avec une vraie repentance, et une véritable soumission à sa volonté; que nous marchions dans ses voies; que nous chargions sur nous son joug qui est aisé, et son fardeau qui est léger; que nous imitions sa douceur, son humilité, sa patience, sa charité; que nous nous laissions conduire par son Saint-Esprit; et que nous cherchions toujours sa gloire, en lui rendant nos devoirs religieux avec joie et avec reconnaissance chacun dans sa vocation. Si nous faisons ces choses, Jésus-Christ nous délivrera de la malediction de la loi, et des malheurs effroyables préparés à ceux qui seront placés à sa main gauche. Il nous mettra à sa droite; nous donnera la benediction de son Père; et nous mettra en possession de son royaume glorieux et éternel. Veuille ce divin Redempteur nous y conduire tous en sa miséricorde infinie. *Amen.*

Cela fait, ils se mettront tous à genoux; et le prêtre et les clercs étant à genoux au lieu où ils ont accoutumé de dire la Litanie, ils réciteront ce Pseaume.

Le Pseaume li.

O DIEU, aie pitié de moi selon ta gratuité: &c.

Gloire soit au Père, et au Fils, &c.

Réponse. Comme il étoit au commencement, comme il est maintenant, &c.

Seigneur, aie pitié de nous.

Christ, aie pitié de nous.

Seigneur, aie pitié de nous.

NOTRE Père qui es aux cieux; &c.

ro y carga leve sobre nosotros, para seguirle en humildad, paciencia, y caridad, y ser guiados por la direccion de su santo espíritu; buscando siempre su gloria y sirviendole debidamente en nuestra vocacion con accion de gracias. Si esto hiciéremos, Christo nos librará de la maldicion de la ley, y de la extrema maldicion, que caerá sobre los que esten á la mano izquierda; y nos pondrá á su mano derecha y nos dará la misericordiosa bendicion de su Padre, mandandonos tomar posesion de su reino glorioso: al qual él se digne llevarnos á todos, por su misericordia infinita. *Amen.*

Aquí se arrodillarán todos, y el Presbitero y Clerigos arrodillandose (en el lugar en donde acostumbran decir la Letania) dirán este Salmo,

Miserere mei, Deus. Psal. li.

TEN misericordia de mí, O Dios, &c.

Gloria sea al Padre, y al Hijo, &c.

Resp. Como era al principio, es así ahora, &c.

Señor, ten misericordia de nosotros.

Christo, ten misericordia de nosotros.

Señor, ten misericordia de nosotros.

PADRE nuestro, que estas en los cielos, &c.

Λειτουργός. Ἐξαποστείλαις αὐτοῖς βοήθειαν ἐξ ὕψους.

Ἀπόκρισις. Καὶ διαπαντός ἐπάμυνον αὐτοὺς κραταιῶς.

Λειτουργός. Βοήθησον ἡμῖν ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν.

Ἀπόκρισις. Ἐνεκεν τῆς δόξης τοῦ Ὁνόματος σου, Κύριε, ῥῦσαι ἡμᾶς καὶ ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν ἐνεκεν τοῦ Ὁνόματος σου.

Λειτουργός. Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς ἡμῶν.

Ἀπόκρισις. Καὶ ἡ κραυγὴ ἡμῶν πρὸς σε ἐλθέτω.

Λειτουργός. Δεηθῶμεν.

ΙΛΕΩΣ εἰσάκουσον, ἀντιβολοῦμέν σε, Κύριε, τὰς προσευχὰς ἡμῶν, καὶ φέσαι πάντων τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν ἐνώπιόν σου ἔξιμολογούμενων ὅπως ὦν τὰ συνειδόμενα ὑπὸ τῆς ἁμαρτίας κατηγορεῖται, αὐτοὶ ὑπὸ τῆς ἐλεήμονος συγγνώμης σου ἀπολυθῶσι, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

ΠΑΝΤΟΔΥΝΑΜΕ Θεὸς καὶ πολυέλεε Πάτερ, ὁ ἐπὶ πάντας τοὺς ἀνθρώπους σπλαγχνιζόμενος, ὁ ἂ μὴ μισήσας οὐδὲν ὃ ἐδημιούργησας, ὁ δὴ καὶ μὴ βουλομένος τὸν θάνατον τοῦ ἁμαρτωλοῦ, ἀλλ' ἵνα ὑποστρέψῃ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας αὐτοῦ καὶ ζήσεται οἰκτιρμόνως σύγγνωθι ἡμῖν τὰ παραπτώματα ἡμῶν, πρόσδεξαι καὶ παραμύθησαι ἡμᾶς τοὺς λυπουμενούς καὶ κοπιώντας ὑπὸ βάρους ἁμαρτιῶν ἡμῶν. Ἰδὺν σοι ἐστὶν αἱ ἐλεῆσαι, σοὶ μόνῃ προσήκει ἀφίεναι τὰς ἁμαρτίας. Φέσαι οὖν ἡμῶν, ἀγαθὲ Κύριε, φέσαι τοῦ λαοῦ σου, ὃν ἐλυτρώσω μὴ

Λεῖτ. Σῶσον, Κύριε, τοὺς δούλους σου.

Ἀπό. Τοὺς ἐλπίσαντας ἐπὶ σέ.

Λεῖτ. Πέμψον εἰς αὐτοὺς βοήθειαν ἐξ ὕψους.

Ἀπόκρ. Καὶ διαφθέντευσον αὐτὰς πάντα ἐν δυνάμει.

Λεῖτ. Βοήθησον ἡμᾶς, Θεέ, Σωτὴρα ἡμῶν

Ἀπόκρ. Διὰ τὴν δόξαν τοῦ ὀνόματός σου, σῶσον μας εὐσπλαγχνίσου τὰς ἁμαρτίας μας διὰ τὴν ἀγάπην τοῦ ὀνόματός σου.

Λεῖτ. Κύριε εἰσάκουσον τὴν προσευχὴν ἡμῶν.

Ἀπόκρ. Καὶ ὡς ἔλθῃ ἡ κραυγὴ μας πρὸς σέ.

Λειτουργός. Ὡς παρακαλέσωμεν.

ΙΛΕΩΣ εἰσάκουσον, παρακαλοῦμέν σε, Κύριε, τὰς προσευχὰς μας, καὶ συγχώρησον πάντας τὰς ἐξιμολογούντας τὰς ἁμαρτίας των ὅπως οἱ διὰ τὰ σφάλματά των ὑπὸ τὰς συνειδήσεις των κατηγορημένοι, λάβωσι συγχώρησιν διὰ τοῦ ἐλέους σου, καὶ διὰ τὴν ἀγάπην τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀμήν.

ΠΑΝΤΟΔΥΝΑΜΕ Θεέ, καὶ πολυέλεε Πατέρα, ὁ σπλαγχνιζόμενος πάντας τὰς ἀνθρώπους, ὁ μὴ μισήσας οὐδὲν ἀφ' ὅτι ἐδημιούργησας, ὁ μὴ ἐπιθυμῶν τὸν θάνατον τοῦ ἁμαρτωλοῦ, ἀλλὰ ἵνα ἐπιστρέψῃ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας τὰ καὶ ἵνα ζῇ σὴν οἰκτιρμόνως συγχώρησόν μας τὰ παραπτώματα ἡμῶν, δέξου, καὶ παρηγόρησον ἡμᾶς τὰς τεθλιμμένους καὶ βασανισμένους ὑπὸ τὸ βάρος τῶν ἁμαρτιῶν μας. Ποιότης σου εἶναι τὸ πάντοτε ἐλεῆσαι ἐσέ μόνον προσήκει ἡ συγχώρησις τῶν ἁμαρτιῶν. Συγχώρησον λοιπὸν, ἀγαθὲ Κύριε, συγχώρησον τὸν λαόν σου, τὸν

Minister. Salvos fac, Domine, famulos tuos.

Responsum. Qui sperant in te.

Minister. Mitte illis auxilium ab alto.

Responsum. Et omni tempore potenter eos protege.

Minister. Adjuva nos, o Deus, Servator noster.

Responsum. Et, propter gloriam nominis tui, libera nos; propitius esto nobis peccatoribus, propter nomen tuum.

Minister. Domine, exaudi orationem nostram.

Responsum. Et clamor noster ad te perveniat.

Minister.

Oremus.

PRECES nostras, quæsumus, Domine, clementer exaudi, et illis omnibus parce, qui tibi peccata sua confitentur; ut, quos conscientia delictorum accusat, indulgentia propitiationis tuæ absolvas, per Christum, Dominum nostrum. Amen.

O POTENTISSIME Deus, ac Pater misericors! qui omnium hominum misereris, et nihil odisti eorum quæ condidisti; qui non vis mortem peccatoris, sed potius ut convertatur ab iniquitate sua, et salvus fiat; misericorditer peccata nostra nobis condona; recipe et consolare nos, qui laboramus et fatiscimus sub onere peccatorum nostrorum. Tuum est semper misereri, non nisi uni tibi licet peccata condonare. Parce nobis, Domine: parce populo tuo, quem redemisti. Non intres in iudicium cum servis tuis, qui

Piovano. Signore, salva i tuo i servitori.

Risposta. Che pongono la lor confidenza in Te.

Piovano. Manda loro aiuto da alto.

Risposta. E difendigli sempremai potentemente.

Piovano. Aiutaci, O Dio Salvatore nostro

Risposta. E liberaci per la gloria del tuo Nome; abbi compassione di noi peccatori per l'amor del tuo Nome.

Piovano. O Signore, esaudisci la nostra orazione.

Risposta. E pervenga l' nostro grido infino a Te.

Oriamo.

O SIGNORE, noi ti supplichiamo d'esaudire misericordiosamente le nostre Orazioni, e perdonar a tutti quelli che ti confessano i lor peccati; acciochè, quegli, le cui coscienze sono accusate per il loro peccato, siano assoluti per il tuo compassionevol perdono, per Gesù Cristo nostro Signore. Amen.

O DIO potentissimo, e Padre misericordioso, che hai compassione di tutti gli uomini, e non odii nulla di tutto ciò c'hai creato, che non vorresti la morte del peccatore, ma più tosto che si storni dal suo peccato e sia salvato. Perdona misericordiosamente noi, le nostre trasgressioni; ricevi e consolà noi che siamo contristati, ed affannati col peso de' nostri peccati. La tua proprietà è sempre d'aver compassione; a te solo appartiene di perdonare i peccati. Perciò perdonaci, O Signore, perdona al tuo

Minister. O Lord, save thy servants;

Answer. That put their trust in thee.

Minister. Send unto them help from above;

Answer. And evermore mightily defend them.

Minister. Help us, O God our Saviour.

Answer. And for the glory of thy Name deliver us; be merciful unto us sinners, for thy Name's sake.

Minister. O Lord, hear our prayer.

Answer. And let our cry come unto thee.

Minister. Let us pray.

O LORD, we beseech thee, mercifully hear our prayers, and spare all those who confess their sins unto thee; that they, whose consciences by sin are accused, by thy merciful pardon may be absolved; through Christ our Lord. *Amen.*

O MOST mighty God, and merciful Father, who hast compassion upon all men, and hatest nothing that thou hast made; who wouldest not the death of a sinner, but that he should rather turn from his sin, and be saved; Mercifully forgive us our trespasses; receive and comfort us, who are grieved and wearied with the burden of our sins. Thy property is always to have mercy; to thee only it appertaineth to forgive sins. Spare us therefore, good Lord, spare thy people, whom thou hast redeemed; en-

Antw. Christe, erbarme dich unser!

Pred. Herr, erbarme dich unser!

Unser Vater, der du bist u. s. w.

Pred. O Herr, erhalte deine Diener.

Antw. Die ihr Vertrauen auf dich setzen.

Pred. Sende du ihnen Hilfe von oben.

Antw. Und beschütze sie allezeit mächtig.

Pred. O Gott, unser Heiland, hilf uns!

Antw. Und errette uns, zur Verherrlichung deines Namens. Sey uns Sündern gnädig, um deines Namens willen.

Pred. O Herr, erhöere unser Gebet.

Antw. Und laß unser Flehen vor dich kommen.

Pred. Laßt uns beten:

O Herr, wir bitten dich, erhöere gnädig unsere Gebete, verschone deren, die dir ihre Missethaten bekennen, und laß alle, deren Gewissen der Sünde wegen angeklagt wird, durch deine gnädige Vergeltung davon entbunden werden, durch Christum unsern Herrn. Amen.

O, allmächtiger Gott! barmherziger Vater! der du Mitleiden hast mit allen Menschen und keines deiner Geschöpfe hassen kannst: der du auch den Tod des Sünders nicht willst, sondern daß er sich bekehre und lebe. Vergieb uns gnädig unsere Uebertretungen, nimm uns an und tröste uns, die wir unter der Last unserer Sünden traurig und ermüdet sind. Du bist stets geneigt Barmherzigkeit zu beweisen, und bey dir allein siehet es, Sünden zu vergeben. Darum verschone uns, o gütiger Gott;

Le Ministre. O Seigneur, sauve tes serviteurs;

Réponse. Qui mettent leur espérance en toi.

Ministre. Envoie-nous ton secours de ton saint lieu;

Réponse. Et nous soutiens toujours par ta puissance.

Ministre. O Dieu de notre salut, aide-nous;

Réponse. Et pour la gloire de ton nom, délivre-nous, et nous sois propice, à nous pauvres pécheurs, pour l'amour de ton nom.

Ministre. Eternel, écoute nos requêtes;

Réponse. Et que notre cri parvienne jusques à toi.

Le Ministre. Prions Dieu.

O SEIGNEUR, nous te prions d'exaucer par ta grâce nos prières, et de pardonner à tous ceux qui te confessent leurs péchés; afin que ceux que leur conscience accuse de péché en soient absous par ta miséricorde, en Jésus-Christ notre Seigneur. *Amen.*

O DIEU tout-puissant, et Père miséricordieux, qui as compassion de tous les hommes, et qui ne hais rien de ce que tu as fait; qui aussi ne désires point la mort du pécheur, mais plutôt qu'il se détourne de son péché, et qu'il soit sauvé; pardonne-nous miséricordieusement nos offenses; reçois-nous et nous console, nous qui sommes travaillés sous le fardeau de nos iniquités. Tu as ceci de propre d'être toujours enclin à miséricorde; c'est à toi seul qu'il appartient de pardonner les péchés. Pardonne-nous donc, ô bon Dieu, pardonne à ton peuple que tu as racheté; n'entre point en

Minist. O Señor, salva tus siervos;

Resp. Que ponen su confianza en tí.

Minist. Envíales ayuda desde lo alto.

Resp. Y defiéndelos siempre con tu poder.

Minist. Ayúdanos, O Dios, nuestro Salvador.

Resp. Y por la gloria de tu Nombre líbranos; apiadate por amor de tu nombre de nosotros pecadores.

Minist. O Señor, oye nuestro ruego.

Resp. Y nuestro clamor llegue á tí.

Minist. Oremos.

O SEÑOR, te suplicamos oigas misericordiosamente nuestros ruegos, y perdones á todos los que confiesan sus pecados á tí, para que aquellos cuyas conciencias son acusadas por el pecado, por tu perdón misericordioso sean absueltas, mediante Christo nuestro Señor. *Amen.*

O DIOS Todo-poderoso y Padre misericordioso, que tienes compasión de todos los hombres, y nada aborreces de quanto tú has hecho, que no quieres la muerte del pecador, mas que se convierta de su pecado, y sea salvo; perdonanos nuestras culpas; recíbenos y consuela á los que estamos gravados y cansados con la carga de nuestros pecados. Tu propiedad es siempre tener misericordia; á tí solo pertenece perdonar pecados. Perdonanos portanto, Señor, perdona á tu pueblo que tú has redi-

εἰσέλθης εἰς κρίσιν μετὰ τῶν δούλων σου, φαύλης γῆς, καὶ ἀθλίων ὄντων ἀμαρτωλῶν. Ἀλλ' οὕτω τὴν ὀργὴν σου ἀποστρέψης ἀφ' ἡμῶν, τὴν φανulότητα ἡμῶν ταπεινῶς ὁμολογούντων, καὶ ἐπὶ τοῖς πλημμελήμασιν ἡμῶν ἀληθῶς μετανοούντων, καὶ οὕτως εἰς τὸ βοηθησαί ἡμῖν πρόσχες ἐν τῷ νῦν αἰῶνι, ὅπως σοι διαπαντὸς συζησώμεν ἐν τῷ μέλλοντι, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Τότε ὁ λαὸς μετὰ τὸν ἱερέα τῆτο τὸ ἐπόμενον ἔρει.

ΕΠΙΣΤΡΕΨΟΝ ἡμᾶς Θεὸς ὁ Κύριος, καὶ ἐπιστραφέντι Κύριε, ἱλάσθητι τῷ λαῷ σου, τῷ ἐπιστραφέντι πρὸς σε ἐν κλαυθμῷ, νηπτεῖᾳ, καὶ προσευχῇ. Σὺ γὰρ ἐλεήμων ὁ Θεός, οἰκτιρῶν, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος. Σὺ φεῖδῃ ὅτε ἡμεῖς ἀξιοὶ ἔσμεν τιμωρίας, καὶ ἐν ὀργῇ σου μνηστῆρὶ τοῦ ἑλέους· Φεῖσαι, ἀγαθὲ Κύριε, φείσαι τοῦ λαοῦ σου, καὶ μὴ ὥς τὴν κληρονομίαν σου εἰς ὀνειδος. Εἰσάκυσον ἡμῶν, Κύριε, ὅτι τὸ ἑλέος σου μέγα ἐστὶ, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρῶν σου ἐπίδε ἡμᾶς διὰ τῆς ἁγίας καὶ ἐντενξέως τοῦ εὐλογοῦντος Υἱοῦ σου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Τότε ὁ Λειτουργὸς μόνος ἔρει,

ΕὐΛΟΓΗΣΑΙ ἡμᾶς Κύριος, καὶ φυλάξαι ἡμᾶς· Ἐπιφάναι Κύριος τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ δόξῃ ὑμῖν εἰρήνην νῦν καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

ὁποῖον ἐλύτρωσας· μὴ εἰσέλθης εἰς κρίσιν μετὰ τῶν δούλων σου, οἵτινες ἄλλο δὲν εἶναι παρὰ καταφρονιτῆ γῆς, καὶ ἀθλιοὶ ἀμαρτωλοὶ. Ἀλλ' ἀποστρέψον οὕτω τὴν ὀργὴν σου ἀφ' ἡμᾶς τὰς ταπεινῶς ὁμολογούσας τὴν κακίαν μας, καὶ ἀληθῶς μετανοώντας διὰ τὰ σφάλματά μας, καὶ ἔτι· σπέυσον εἰς βοήθειάν μας εἰς τὸν παρόντα αἰῶνα, ὅπως ἐπιτοτε ζήσωμεν μετὰ σου εἰς τὸ ἐρχόμενον διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Τότε ὁ λαὸς μετὰ τὸν ἱερέα λέγει τὸ ἀκούλθον.

ΕΠΙΣΤΡΕΨΟΝ μας, Θεὲ Κύριε, καὶ τότε θέλω ἐπιστραφεῖν· Βοήθησον Κύριε, βοήθησον τὸν λαόν σου, τὸν ἐπιστραφέντα πρὸς σε, κλαίων, νηστεύων καὶ προσευχόμενος. Ἐπειδὴ σὺ ἐλεήμων ὁ Θεός, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος. Σὺ συγχωρεῖς ὅτε εἰμεθα ἀξιοὶ τιμωρίας, καὶ ἐν τῇ ὀργῇ σου ἐνθυμᾶσαι τὸ ἑλέος σου. Συγχώρησον τὸν λαόν σου, Κύριε, συγχώρησον αὐτόν, καὶ μὴ δώσης εἰς ὀνειδος τὴν κληρονομίαν σου. Εἰσάκυσόν μας, Κύριε, ὅτι τὸ ἑλέος σου εἶναι μέγα, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρῶν σου ἐπίβλεψον ἐφ' ἡμᾶς. Διὰ τὴν ἁγίαν καὶ τὴν ἐντενξιν τοῦ εὐλογοῦντος Υἱοῦ σου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Τότε ὁ Λειτουργὸς μόνος λέγει·

ΑΣ Εὐλόγησῃ ἡμᾶς ὁ Κύριος, καὶ ἄς μᾶς φυλάξῃ· Τὸ πρόσωπον τοῦ Κυρίου ἄς λάμψῃ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἄς μᾶς δώσῃ εἰρήνην τῶρα καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

vilis terra sumus, et miseri peccatores; sed ita iram tuam a nobis averte, qui demisse vilitatem nostram agnoscamus, et quos vere peccatorum poenitet; et sic festina ad adiuvandum nos in hoc saeculo, ut in futuro tecum vivamus in aeternum; per Jesum Christum, Dominum nostrum. Amen.

¶ *Dein, praecunte verba Presbytero, haec dicit cœtus:*

CONVERTE nos, misericors Domine; et convertemur. Propitius esto, Domine, propitius esto populo tuo, qui ad te convertitur cum lacrymis, jejuniis, et precibus: quia tu es Deus misericors, et plenus miserationum, longanimis, et multa misericordiae. Tu parcis, cum poenas meremur; et, in ira tua, de misericordia cogitas. Parce populo tuo, misericors Domine! parce; et ne des hereditatem tuam in opprobrium. Exaudi nos, Domine, quia multa est misericordia tuo; et, secundum multitudinem miserationum tuarum, respice nos; per merita et mediationem Filii tui benedicti, Jesu Christi, Domini nostri. Amen.

¶ *Tum Minister solus dicit:*

BENEDICAT nobis Dominus, et custodiat nos. Convertat Dominus vultum suum ad nos; et det nobis pacem, nunc et semper. Amen.

popolo, il quale tu hai riscattato; non entrar in giudizio co' i tuoi servitori, che non son altro che terra vile, e miseri peccatori, anzi storna in tal modo l'ira tua da noi, che umilmente confessiamo la nostra viltà e sinceramente ci pentiamo dei nostri falli; ed affrettati in tal modo di soccorrerci in questo mondo, che possiamo viver teco eternamente in quello a venire, per Gesù Cristo nostro Signore. Amen.

Allora il popolo reciterà quel che segue dietro al Piovano.

CONVERTISCI, O Signore buono, ed allora saremo convertiti. Sii propizio, O Signore, Sii propizio al tuo popolo, che si rivolge a te con pianto, digiuno, ed orazioni. Perché tu sei un Dio misericordioso, pieno di compassione, longanimità, e di gran misericordia. Tu perdoni, quando meritiamo gastigo, ed in mezzo della tua ira, ti ricordi di pietà, perdona al tuo popolo, O Signore, perdonagli, e non venga la tua eredità in confusione. Esaudiscici, O Signore, perché la tua clemenza è grande; e guardaci secondo la moltitudine delle tue misericordie, Per i meriti e mediazione del tuo benedetto Figliuolo Gesù Cristo nostro Signore. Amen.

Poi il Piovano dirà.

IL Signore ci benedica e ci conservi; il Signore innalzi la luce della sua faccia sopra di noi, e ci dia pace ora ed in eterno. Amen.

ter not into judgement with thy servants, who are vile earth, and miserable sinners; but so turn thine anger from us, who meekly acknowledge our vileness, and truly repent us of our faults, and so make haste to help us in this world, that we may ever live with thee in the world to come; through Jesus Christ our Lord. *Amen.*

Then shall the people say this that followeth, after the Minister.

TURN thou us, O good Lord, and so shall we be turned. Be favourable, O Lord, Be favourable to thy people, Who turn to thee in weeping, fasting, and praying. For thou art a merciful God, Full of compassion, Long-suffering, and of great pity. Thou sparest when we deserve punishment. And in thy wrath thinkest upon mercy. Spare thy people good Lord, spare them, And let not thine heritage be brought to confusion. Hear us, O Lord, for thy mercy is great, And after the multitude of thy mercies look upon us; Through the merits and mediation of thy blessed Son, Jesus Christ our Lord. *Amen.*

Then the Minister alone shall say,

THE Lord bless us, and keep us; the Lord lift up the light of his countenance upon us, and give us peace, now and for evermore. *Amen.*

Schöne deines Volks, das du erlöset hast; gehe nicht ins Gericht mit deinen Knechten, die nur geringer Staub und elende Sünder sind, sondern wende deinen Zorn von uns, die wir in Demuth unsere Niedrigkeit erkennen und unsere Fehler aufrichtig beueen, und eile uns in dieser Welt so zu helfen, daß wir in der künftigen ewig bey dir leben mögen, durch Jesum Christum, unsern Herrn. *Amen.*

Dann soll die Gemeine dem Prediger also nachsprechen:

Befehle du uns, o gütiger Gott, so werden wir befohlen! Sey gnädig, o Herr, sey gnädig deinem Volk, das mit Weinen, Fasten und Beten sich zu dir wendet: denn du bist gnädig, barmherzig, geduldig und von großer Güte. Du schonest, wenn wir Strafe verdienen, du denkst an deine Barmherzigkeit, wenn du zürnest. Verschone dein Volk, gütiger Gott, verschone es, und laß dein Erbtheil nicht zu Schanden werden. Erhöre uns, o Herr, denn deine Barmherzigkeit ist groß; siehe uns an, nach dem Reichthum deiner Gnade, um des Verdienstes und der Vermittelung deines geliebten Sohnes, Jesu Christi, unseres Herrn willen. *Amen.*

Dann soll der Prediger allein sprechen:

Der Herr segne uns und behüte uns! der Herr lasse das Licht seines Angesichts über uns leuchten und gebe uns Frieden, hier und in Ewigkeit. *Amen.*

Jugement avec nous tes serviteurs, qui ne sommes que de la poudre et de la cendre, et que de misérables pécheurs; détourne ta colère arrière de nous, qui reconnoissons en toute humilité notre vile et malheureuse condition, et qui nous repentons véritablement de nos péchés. Hâte-toi, Seigneur, de venir à notre aide, et de nous secourir si puissamment dans ce monde, qu'au siècle à venir nous puissions vivre éternellement avec toi, par Jésus-Christ notre Seigneur. *Amen.*

Alors le peuple dira après le ministre ce qui suit:

CONVERTIS-NOUS, ô Dieu très-bon, et nous serons convertis. Sois favorable, ô Seigneur, sois favorable à ton peuple, qui retourne vers toi avec larmes, avec jeûne, et avec prières. Car tu es un Dieu miséricordieux, plein de compassion, de longue attente, et abondant en gratuite. Tu nous épargnes lorsque nous méritons d'être châtiés; et même en ta colère tu te souviens d'avoir compassion. Sois propice à ton peuple, ô bon Dieu, sois lui propice, et n'expose point ton héritage à l'opprobre. Exauce-nous, ô Seigneur, car ta miséricorde est grande, et selon la multitude de tes compassions aie pitié de nous; par les mérites et par la médiation de Jésus Christ ton Fils bien-aimé notre Seigneur. *Amen.*

Alors le ministre dira seul:

L'ÉTERNEL nous bénisse et nous conserve; le Seigneur fasse luire sa face sur nous, et nous maintienne en paix, maintenant et à jamais. *Amen.*

mido; no entres en juicio con tus siervos, que son vil tierra, y misérables pecadores; mas aparta tu enojo de nosotros, los que conocemos humildemente nuestra vileza, y nos arrepentimos verdaderamente de nuestras faltas; y dandote priesa á ayudarnos en este mundo, haz vivamos contigo siempre en el venidero, mediante Jesu Christo nuestro Señor. *Amen.*

Entonces el Pueblo repetirá con el Ministro lo que sigue.

CONVIERTENOS, ó buen Señor, y así seremos convertidos. Sé favorable, ó Señor, sé favorable á tu pueblo, que se vuelve á tí en lloro, ayuno y oracion. Porque tú eres Dios misericordioso, lleno de compasion, longanime, y de gran piedad. Tú perdonas quando nosotros merecemos castigo, y en tu ira te acuerdas de misericordia. Perdona á tu pueblo, Señor, perdona, y no sea tu herencia entregada á confusion. Oyenos, ó Señor, porque tu misericordia es grande, y segun la multitud de tus misericordias miranos, por los meritos y mediacion de tu bendito Hijo Jesu Christo nuestro Señor. *Amen.*

Entonces el Ministro, solo, dirá,

EL Señor nos bendiga y nos guarde; el Señor vuelva la luz de su rostro sobre nosotros, y nos dé paz ahora y por siempre. *Amen.*

FORMS OF PRAYER TO BE USED AT SEA.

The Morning and Evening Service to be used daily at Sea shall be the same which is appointed in the Book of Common Prayer.

These two following Prayers are to be also used in her Majesty's Navy every day.

O ETERNAL Lord God, who alone spreadest out the heavens, and rulest the raging of the sea; who hast compassed the waters with bounds until day and night come to an end; Be pleased to receive into thy Almighty and most gracious protection the persons of us thy servants, and the Fleet in which we serve. Preserve us from the dangers of the sea, and from the violence of the enemy; that we may be a safeguard unto our most gracious Sovereign Lady Qu. *VICTORIA*, and her Dominions, and a security for such as pass on the seas upon their lawful occasions; that the inhabitants of our Island may in peace and quietness serve thee our God; and that we may return in safety to enjoy the blessings of the land, with the fruits of our labours, and with a thankful remembrance of thy mercies to praise and glorify thy holy Name; through Jesus Christ our Lord. *Amen.*

The Collect.

PREVENT us, O Lord, in all our doings, with thy most gracious favour, and further us with thy continual help; that in all our works begun, continued, and ended in thee, we may glorify thy holy Name, and finally by thy mercy obtain everlasting life; through Jesus Christ our Lord. *Amen.*

Prayers to be used in Storms at Sea.

O MOST powerful and glorious Lord God, at whose command the winds blow, and lift up the waves of the sea, and who stillest the rage thereof; We thy creatures, but miserable sinners, who in this our great distress cry unto thee for help: Save, Lord, or else we perish. We confess, when we have been safe, and seen all things quiet about us, we have forgot Thee our God, and refused to hearken to the still voice of thy word, and to obey thy commandments: But now we see, how terrible thou art in all thy works of wonder; the great God to be feared above all: And therefore we adore thy divine Majesty, acknowledging thy power, and imploring thy goodness. Help, Lord, and save us for thy mercy's sake in Jesus Christ thy Son, our Lord. *Amen.*

Or this.

O MOST glorious and gracious Lord God, who dwellest in heaven, but beholdest all things below; Look down, we beseech thee, and hear us, calling out of the depth of misery, and out of the jaws of this death, which is ready now to swallow us up: Save, Lord, or else we perish. The living, shall praise thee. O send thy word of command to rebuke the raging winds, and the roaring sea; that we, being delivered from this distress, may live to serve thee, and to glorify thy Name all the days of our life. Hear, Lord, and save us, for the infinite merits of our blessed Saviour, thy Son, our Lord Jesus Christ. *Amen.*

The Prayer to be said before a Fight at Sea against any Enemy.

O MOST powerful and glorious Lord God, the Lord of hosts, that rulest and commandest all things; Thou sittest in the throne judging right, and therefore we make our address to thy Divine Majesty in this our necessity, that thou wouldest take the cause into thine own hand, and judge between us and our enemies. Stir up thy strength, O Lord, and come and help us; for thou givest not away the battle to the strong, but canst save by many or by few. O let not our sins now cry against us for vengeance; but hear us thy poor servants begging mercy, and imploring thy help, and that thou wouldest be a defence unto us against the face of the enemy. Make it appear that thou art our Saviour and mighty Deliverer, through Jesus Christ our Lord. *Amen.*

Short Prayers for single persons, that cannot meet to join in Prayer with others, by reason of the Fight or Storm.

General Prayers.

LORD, be merciful to us sinners, and save us for thy mercy's sake.

Thou art the great God, that hast made and rulest all things: O deliver us for thy Name's sake.

Thou art the great God to be feared above all: O save us, that we may praise thee.

Special Prayers with respect to the Enemy.

THOU, O Lord, art just and powerful: O defend our cause against the face of the enemy.

O God, thou art a strong tower of defence to all that flee unto thee: O save us from the violence of the enemy.

O Lord of hosts, fight for us, that we may glorify thee.

O suffer us not to sink under the weight of our sins, or the violence of the enemy.

O Lord, arise, help us, and deliver us for thy Name's sake.

Short Prayers in respect of a Storm.

THOU, O Lord, that stillest the raging of the sea, hear, hear us, and save us, that we perish not.

O blessed Saviour, that didst save thy disciples ready to perish in a storm, hear us, and save us, we beseech thee.

Lord, have mercy upon us.

Christ, have mercy upon us.

Lord, have mercy upon us.

O Lord, hear us.

O Christ, hear us.

God the Father, God the Son, God the Holy Ghost, have mercy upon us, save us now and evermore. *Amen*

OUR Father which art in heaven, &c.

When there shall be imminent danger, as many as can be spared from necessary service in the Ship shall be called together, and make an humble Confession of their sin to God: in which every one ought seriously to reflect upon those particular sins of which his conscience shall accuse him; saying as followeth,

PRECES IN USUM NAVIGANTIUM.

¶ *Preces Matutinae et Vespertinae, in usum Navigantium, eadem erunt, quæ habentur in Libro Precum Publicarum.*

¶ *Duarum quoque sequentium Precationum in Regiis Navibus quotidianus usus erit.*

O ÆTERNE Deus! qui solus expandis cœlos, et æstum maris compescis; qui aquas certis limitibus circumscripsisti, donec dies et nox non sint amplius; dignare nos famulos tuos, una cum classe cui operam nostram navamus, in omnipotentem et clementissimam tutelam tuam recipere. Nos tutos præsta a periculo maris, et ab hostium violentia; ut simul præsidium Clementissimæ Reginæ nostræ VICTORIÆ et Regnis ejus; et tutamen navigantium ad agenda negotia sua legitima; ut insulæ nostræ incolæ tibi Deo nostro in pace et quiete servire queat; nos vero redeamus incolumes, terræ commoda, et laborum nostrorum fructus percipituri; et, grata memoria miserationes tuas recolentes, laudemus et glorificemus sanctum Nomen tuum, per Jesum Christum, Dominum nostrum. *Amen.*

Collecta.

ACTIONES nostras singulas, Domine clementissime, tuo favore præveni, et perpetuo auxilio prosequere; ut, in omnibus operibus nostris, in te inceptis, continuatis, et finitis, sanctum nomen tuum glorificemus, et tandem, miseratione tua, vitam æternam consequamur, per Jesum Christum, Dominum nostrum. *Amen.*

¶ *Precationes in Maris Procellis a Navigantibus usurpandæ.*

O POTENTISSIME et gloriosissime Domine Deus! quo jubente, venti flant, et undas maris commovent; quique illius ferventem æstum cohibes; nos, creaturæ tuæ, sed miseri peccatores, ad te clamamus, opem tuam implorantes in summis, quibus urgemur, angustiis. Serva, Domine! aliqui perimus. Confitemur, nos tui, Dei nostri, oblitos esse, dum in tuto navigaremus, et tranquilla omnia haberemus; et verbi tui placidam vocem audire, et mandatis tuis obsequi, noluisse. Jam vero persectum habemus, quam terribilis sis in cunctis mirabilibus tuis, Deus summus, supra omnia tremendus. Ideoque divinam Majestatem tuam adoramus, potentiam tuam agnoscimus, et bonitatis tuæ opem implorantes. Adesto, Domine! et serva nos propter misericordiam tuam, in Jesu Christo, Filio tuo, Domino nostro. *Amen.*

¶ *Aut hæc.*

O GLORIOSISSIME et clementissime Domine Deus! qui in cœlis habitas, sed inferiora hæc omnia intueris; respice nos, quæsumus; et exaudi nos, ad te clamantes de profundis, et de faucibus mortis hujus jamjam nos voraturæ. Serva, Domine! aliqui perimus. Vivi, vivi laudabunt te. Emitte vocem mandati tui ad corripiendum sævientes ventos, et tumultuans mare; ut, ex his angustiis erepti, vivamus tibi servituri, et nomen tuum glorificemus omnibus diebus vitæ nostræ. Exaudi, Domine! et serva nos, propter infinita merita benedicti Servatoris nostri, Filii tui, Domini Jesu Christi. *Amen.*

¶ *Precatio dicenda ante committendum navale Prælium cum quovis hoste.*

O POTENTISSIME et gloriosissime Domine Deus! Domine exercituum! qui omnia regis, et imperio tuo subjicis; sedes super solio, recte judicans; ideoque ad divinam tuam Majestatem confugimus in hac nostra necessitate; ut ipse velis causam cognoscere, et judicare inter nos et hostes nostros. Excita virtutem tuam, Domine! adesto, et adjuva nos; quia non semper iis victoriam tribuis, qui viribus præstant, sed servare potes, seu magno seu parvo numero. Ne sinas peccata nostra clamorem attollere contra nos ad vindictam; sed nos, miseros famulos tuos, veniam suppliciter exorantes, et opem implorantes, exaudias; sisque nobis propugnaculum a facie inimici. Ostende te nostrum esse Servatorem, et potentem liberatorem, per Jesum Christum, Dominum nostrum. *Amen.*

¶ *Breves quadam Orationes, in usum eorum qui non possunt præsentibus adesse, et interesse cæterorum precibus, obstante prælio, aut tempestate.*

¶ *Precationes Generales.*

DOMINE! misericors esto in nos peccatores; et serva nos propter misericordiam tuam.

Tu magnus ille Deus es, qui condidisti, quique regis universa. O! libera nos propter Nomen tuum.

Tu magnus ille Deus es, supra omnia tremendus. O! serva nos, ut te celebremus.

¶ *Speciales Precationes, habito respectu ad hostem.*

TU Dominus justus es ac potens. O! tuere causam nostram a facie inimici.

O Deus, turris fortitudinis omnibus qui ad te confugiant! serva nos a violentia hostis.

O Domine exercituum! pugna pro nobis, ut tibi gloriam tribuamus.

Ne patiaris nos sub pondere peccatorum nostrorum, vel hostium vi, succumbere.

Surge, Domine! adjuva nos, et libera nos, propter Nomen tuum.

¶ *Breves Precationes, respectu habito ad tempestatem.*

TU, Domine! qui maris æstum sævientem sedas, audi, exaudi, ac serva nos, ne pereamus.

O benedice Servator! qui servasti discipulos tuos, in media tempestate jamjam perituros, audi et serva nos, quæsumus.

Domine, miserere nostri.

Christe, miserere nostri.

Domine, miserere nostri.

Domine, exaudi nos.

Christe, exaudi nos.

Deus Pater, Deus Filius, Deus Spiritus Sanctus, misereatur nostri, et servet nos nunc et semper. *Amen.*

PATER noster, &c.

¶ *Inminente periculo, quotquot a nauticis laboribus, absque navis periculo, vacare poterunt, ii convocabuntur omnes, et peccatorum suorum humilem edent confessionem coram Deo. In qua unusquisque serio attendat ad singula ea peccata, quorum suam accusabit conscientia, dicens, prout sequitur.*

FORMS OF PRAYER TO BE USED AT SEA.

The Confession.

ALMIGHTY God, Father of our Lord Jesus Christ, Maker of all things, Judge of all men; We acknowledge and bewail our manifold sins and wickedness, Which we, from time to time, most grievously have committed, By thought, word, and deed, Against thy Divine Majesty, Provoking most justly thy wrath and indignation against us. We do earnestly repent, And are heartily sorry for these our misdoings; The remembrance of them is grievous unto us; The burden of them is intolerable. Have mercy upon us, Have mercy upon us, most merciful Father; For thy Son our Lord Jesus Christ's sake, Forgive us all that is past; And grant that we may ever hereafter Serve and please thee In newness of life, To the honour and glory of thy Name; Through Jesus Christ our Lord. Amen.

Then shall the Priest, if there be any in the Ship, pronounce this Absolution.

ALMIGHTY God, our heavenly Father, who of his great mercy hath promised forgiveness of sins to all them that with hearty repentance and true faith turn unto him; Have mercy upon you; pardon and deliver you from all your sins; confirm and strengthen you in all goodness, and bring you to everlasting life; through Jesus Christ our Lord. Amen.

Thanksgiving after a Storm.

Jubilate Deo. Psalm lxvi.

Confitemini Domino. Psalm cvii.

Collects of Thanksgiving.

O MOST blessed and glorious Lord God, who art of infinite goodness and mercy; We thy poor creatures, whom thou hast made and preserved, holding our souls in life, and now rescuing us out of the jaws of death, humbly present ourselves again before thy Divine Majesty, to offer a sacrifice of praise and thanksgiving, for that thou hearest us when we called in our trouble, and didst not cast out our prayer, which we made before thee in our great distress: Even when we gave all for lost, our ship, our goods, our lives, then didst thou mercifully look upon us, and wonderfully command a deliverance; for which we, now being in safety, do give all praise and glory to thy holy Name; through Jesus Christ our Lord. Amen.

Or this.

O MOST mighty and gracious good God, thy mercy is over all thy works, but in special manner hath been extended toward us, whom thou hast so powerfully and wonderfully defended. Thou hast shewed us terrible things, and wonders in the deep, that we might see how powerful and gracious a God thou art; how able and ready to help them that trust in thee. Thou hast shewed us how both winds and seas obey thy command; that we may learn, even from them, hereafter to obey thy voice, and to do thy will. We therefore bless and glorify thy Name, for this thy mercy in saving us, when we were ready to perish. And, we beseech thee, make us as truly sensible now of thy mercy, as we were then of the

danger: and give us hearts always ready to express our thankfulness, not only by words, but also by our lives, in being more obedient to thy holy commandments. Continue, we beseech thee, this thy goodness to us; that we, whom thou hast saved, may serve thee in holiness and righteousness all the days of our life; through Jesus Christ our Lord and Saviour. Amen.

An Hymn of Praise and Thanksgiving after a dangerous Tempest.

O COME, let us give thanks unto the Lord, for he is gracious: and his mercy endureth for ever.

Great is the Lord, and greatly to be praised; let the redeemed of the Lord say so: whom he hath delivered from the merciless rage of the sea.

The Lord is gracious and full of compassion: slow to anger, and of great mercy.

He hath not dealt with us according to our sins: neither rewarded us according to our iniquities.

But as the heaven is high above the earth: so great hath been his mercy towards us.

We found trouble and heaviness: we were even at death's door.

The waters of the sea had well-nigh covered us: the proud waters had well-nigh gone over our soul.

The sea roared: and the stormy wind lifted up the waves thereof.

We were carried up as it were to heaven, and then down again into the deep: our soul melted within us, because of trouble.

Then cried we unto thee, O Lord: and thou didst deliver us out of our distress.

Blessed be thy Name, who didst not despise the prayer of thy servants: but didst hear our cry, and hast saved us.

Thou didst send forth thy commandment: and the windy storm ceased, and was turned into a calm.

O let us therefore praise the Lord for his goodness: and declare the wonders that he hath done, and still doeth for the children of men.

Praised be the Lord daily: even the Lord that helpeth us, and poureth his benefits upon us.

He is our God, even the God of whom cometh salvation: God is the Lord by whom we have escaped death.

Thou, Lord, hast made us glad through the operation of thy hands: and we will triumph in thy praise.

Blessed be the Lord God: even the Lord God, who only doeth wondrous things.

And blessed be the Name of his Majesty for ever: and let every one of us say, Amen. Amen.

Glory be to the Father, &c.

As it was in the beginning, &c.

2 Cor. xiii.

THE grace of our Lord Jesus Christ, and the love of God, and the fellowship of the Holy Ghost, be with us all evermore. Amen.

After Victory or Deliverance from an Enemy.

A Psalm or Hymn of Praise and Thanksgiving after Victory.

IF the Lord had not been on our side, now may we say: if the Lord himself had not been on our side, when men rose up against us:

OMNIPOTENS Deus! Pater Domini nostri Jesu Christi! rerum omnium conditor! hominum omnium iudex! confitemur ac deploramus multiplicia peccata et scelera nostra, quæ toties flagitiose admodum commisimus, cogitatione, verbo, et opere, contra divinam tuam Majestatem, iram atque indignationem tuam adversus nos justissime provocantes. Serio nos pœnitet, ex animoq; dolemus, ob ejusmodi delicta nostra; eorum recordatio nobis acerba est, onus autem intolerabile. Miserere nostri, miserere nostri, Pater summe misericors! Propter Filium tuum, Jesum Christum, Dominum nostrum, prætorum omnium veniam concede. Da etiam, ut in posterum semper tibi serviamus et placeamus in novitate vitæ, ad nominis tui honorem et gloriam; per Jesum Christum, Dominum nostrum. *Amen.*

¶ *Tum Presbyter, si quis in navi adsit, hanc Absolutionem pronuntiabit.*

OMNIPOTENS Deus, Pater noster cœlestis, qui, ex summa sua misericordia, peccatorum remissionem promisit iis omnibus qui, serio atque ex animo pœnitentes, cum vera fide ad eum se converterint, vestri miseretur; peccata vestra vobis omnia condonet, ab iisque vos liberet; vos confirmet et roboret in omni bono; vosque perducat ad vitam æternam, per Jesum Christum, Dominum nostrum. *Amen.*

Gratiarum Actiones post Tempestatem.

Jubilare Deo. Psal. lxvi.

Confitemini Domino. Psal. cvii.

Collecta pro Gratiarum Actione.

O SUMMUM benedice et gloriosissime Domine Deus, bonitatis et misericordiæ infinitæ! nos, viles tuæ creaturæ, quos condidisti et conditos servasti, animas nostras sustentans, et jam nos eripiens e faucibus mortis, præsentem denuo adsumus, magna cum animi demissione, coram divina tua Majestate, ut offeramus tibi sacrificium laudis, et gratiarum actionis, quoniam audisti nos in adversis clamantes; et orationem nostram non rejectisti, quam effudimus coram te in magnis angustiis nostris. Etiam cum omnia periissemus crederemus, navem, bona, nos ipsos, tunc misericorditer nos respexisti; et nos mirandum in modum liberatos voluisti: pro quibus, jam in tuto collocati, omnimodam laudem ac gloriam sancto Nomini tuo tribuimus, per Jesum Christum, Dominum nostrum. *Amen.*

¶ *Aut hæc.*
O POTENTISSIME et clementissime Domine Deus! misericordia tua durat in sæcula super omnia opera tuæ; eam vero præcipue super nos extendisti, quos adeo potenter ac mirabiliter defendisti. Ostendisti terribilia ac mirabilia nobis in profundo, ut compertum haberemus, quam sis Deus fortis ac benignus; quam potens paratusque ad adjuvandum eos qui in te confidunt. Manifestum nobis fecisti, ventos etiam et mare imperio tuo subjecta esse, tuisque mandatis obsequi; ut ab iis etiam discamus auscultare voci tuæ, et facere voluntatem tuam. Itaque nomini tuo benedicimus, et gloriam tribuimus, propter hanc misericordiam tuam in nobis servandis, qui tantum non perieramus. Fac etiam, quæsumus, ut accepti beneficii sensu non minus nunc afficiamur, quam pridem commoti fuimus periculo. Et da nobis corda semper

parata ad testandum grati animi sensum, non verbis modo, sed etiam vivendi ratione, et sanctorum mandatorum tuorum diligentiori observatione. Hanc benignitatem tuam (quæsumus) erga nos perpetuam esse velis; ut, quos tu salvos fecisti, tibi in sanctitate et justitia serviamus omnibus diebus vitæ nostræ; per Jesum Christum, Dominum et Servatorem nostrum. *Amen.*

¶ *Hymnus Laudis et Gratiarum Actionis post periculosam Tempestatem.*

VENITE! confitemini Domino, quia bonus est; et in sæculum misericordia ejus.

Magnus Dominus, et laudabilis nimis, dicant qui redempti sunt a Domino; quos redemit ab immani rabie maris.

Miserator et misericors Dominus, longanimis, et multum misericors.

Non secundum peccata nostra fecit nobis; neque secundum iniquitates nostras retribuit nobis.

Quoniam, secundum altitudinem cœli a terra, corroboravit misericordiam super timentes se.

Tribulationem et dolorem invenimus; appropinquavimus usque ad portas mortis.

Unde maris prope nos operærant; prope pertransiit anima nostra aquam intolerabilem.

Sonuit mare; et spiritus procellæ exaltavit fluctus ejus.

Ascendimus usque ad cœlos, et descendimus usque ad abyssos: anima nostra in malis tabescebat.

Et clamavimus ad te, Domine: et de necessitatibus nostris eduxisti nos.

Benedictum sit nomen tuum, qui non spreveris preces famulorum tuorum; sed audiisti clamorem nostrum, et salvasti nos.

Emisisti verbum tuum; et statuisti procellam in auram.

Confiteantur Domino misericordiæ ejus; et mirabilia ejus filiis hominum.

Laudetur Dominus tota die: Dominus adjutor noster, qui effundit bona sua super nos.

Ipse Deus noster, a quo salutare nostrum: Dominus Deus, per quem morti erepti fuimus.

Tu, Deus, lætificasti nos operibus manuum tuarum: et in laude tua exsultabimus.

Benedictus Dominus Deus, qui facit mirabilia solus.

Et benedictum nomen Majestatis ejus in æternum: et dicat unusquisque nostrum, Amen! Amen!

Gloria Patri, &c.

2 Cor. xiii. 13.

GRATIA Domini nostri, Jesu Christi, et caritas Dei, et communicatio Sancti Spiritus, sit cum omnibus nobis, nunc et semper *Amen.*

Post reportatam Victoriam, et ab hoste liberationem.

¶ *Psalms, aut Hymnus laudis et Gratiarum Actionis, post Victoriam.*

NISI quia Dominus erat in nobis, dicamus nunc: nisi quia Dominus erat in nobis, cum exsurgerent homines in nos;

A FORM OF PRAYER FOR THE TWENTIETH OF JUNE.

They had swallowed us up quick : when they were so wrathfully displeased at us.

Yea, the waters had drowned us, and the stream had gone over our soul : the deep waters of the proud had gone over our soul.

But praised be the Lord : who hath not given us over a prey unto them.

The Lord hath wrought : a mighty salvation for us.

We gat not this by our own sword, neither was it our own arm that saved us : but thy right hand, and thine arm, and the light of thy countenance, because thou hadst a favour unto us.

The Lord hath appeared for us : the Lord hath covered our heads, and made us to stand in the day of battle.

The Lord hath appeared for us : the Lord hath overthrown our enemies, and dashed in pieces those that rose up against us.

Therefore not unto us, O Lord, not unto us : but unto thy Name be given the glory.

The Lord hath done great things for us : the Lord hath done great things for us, for which we rejoice.

Our help standeth in the Name of the Lord : who hath made heaven and earth.

Blessed be the Name of the Lord : from this time forth for evermore.

Glory be to the Father, &c.
After this Hymn may be sung the Te Deum.

Then this Collect.

O ALMIGHTY God, the Sovereign Commander of all the world, in whose hand is power and might which none is able to withstand ; We bless and magnify thy great and glorious Name for this happy Victory, the whole glory whereof we do ascribe to thee, who art the only giver of Victory. And, we beseech thee, give us grace to improve this great mercy, to thy glory, the advancement of thy Gospel, the honour of our Sovereign, and, as much as in us lieth, to the good of all mankind. And, we beseech thee, give us such a sense of this great mercy, as may engage us to a true thankfulness, such as may appear in our lives by an humble, holy, and obedient walking before thee all our days, through Jesus Christ our Lord ; to whom with thee and the Holy Spirit, as for all thy mercies, so in particular for this Victory and Deliverance, be all glory and honour, world without end. *Amen.*

2 Cor. xiii.

THE grace of our Lord Jesus Christ, and the love of God, and the fellowship of the Holy Ghost, be with us all evermore. *Amen.*

At the Burial of their Dead at Sea.

The Office in the Common Prayer-book may be used ; only instead of these words [We therefore commit his body, &c.] say,

WE therefore commit his body to the deep, to be turned into corruption, looking for the resurrection of the body, (when the Sea shall give up her dead,) and the life of the world to come, through our Lord Jesus Christ ; who at his coming shall change our vile body, that it may be like his glorious body, according to the mighty working, whereby he is able to subdue all things to himself.

A FORM OF PRAYER

*With Thanksgiving to Almighty God,
To be used in all Churches and Chapels
within this Realm, every Year, upon the*

Twentieth Day of June ; being the Day on which her Majesty began her happy reign.
The service shall be the same with the usual Office for Holy-days in all things ; except where it is in this Office otherwise appointed. If this Day shall happen to be Sunday, this whole Office shall be used, as it followeth, entirely.

Morning Prayer shall begin with these Sentences.

I EXHORT that first of all, supplications, prayers, intercessions, and giving of thanks, be made for all men ; for kings, and for all that are in authority ; that we may lead a quiet and peaceable life, in all godliness and honesty : For this is good and acceptable unto God our Saviour. 1 Tim. ii. 1, 2, 3.

If we say that we have no sin, we deceive ourselves, and the truth is not in us : but, if we confess our sins, he is faithful and just to forgive us our sins, and to cleanse us from all unrighteousness. 1 St. John i. 8, 9.

Instead of Venite exultemus the Hymn following shall be said or sung ; one verse by the Priest, another by the Clerk and people.

O LORD our Governor : how excellent is thy Name in all the world ! Psalm viii. 1.

Lord, what is man, that thou hast such respect unto him : or the son of man, that thou so regardest him ? Psalm cxliv. 3.

The merciful and gracious Lord hath so done his marvellous works : that they ought to be had in remembrance. Psalm cxi. 4.

O that men would therefore praise the Lord for his goodness : and declare the wonders that he doeth for the children of men ! Ps. cvii. 21.

Behold, O God our defender : and look upon the face of thine anointed. Ps. lxxxiv. 9.

O hold thou up her goings in thy paths : that her footsteps slip not. Psalm xvii. 5.

Grant the Queen a long life : and make her glad with the joy of thy countenance. Psalm lxi. 6 and xxi. 6.

Let her dwell before thee for ever : O prepare thy loving mercy and faithfulness, that they may preserve her. Psalm lxi. 7.

In her time let the righteous flourish : and let peace be in all our borders. Psalm lxxii. 7. and cxlvii. 14.

As for her enemies, clothe them with shame : but upon herself let her crown flourish. Psalm cxxxii. 19.

Blessed be the Lord God, even the God of Israel : which only doeth wondrous things. Psalm lxxii. 18.

And blessed be the name of his Majesty for ever : and all the earth shall be filled with his Majesty. Amen, Amen. Verse 19.

Glory be to the Father, &c.

Proper Psalms, xx, xxi, ci.

Proper Lessons.

The First, Joshua i. to the end of verse 9.

Te Deum.

The Second, Romans xiii.

Sublato Deo.

The Suffrages next after the Creed shall stand thus.

Priest. O Lord, shew thy mercy upon us.

Answer. And grant us thy salvation.

Priest. O Lord, save the Queen ;

Answer. Who putteth her trust in thee.

Priest. Send her help from thy holy place.

Answer. And evermore mightily defend her.

Priest. Let her enemies have no advantage against her.

Ans. Let not the wicked approach to hurt her.

Priest. Endue thy Ministers with righteousness.

Answer. And make thy chosen people joyful.

FORMULA PRECUM XX JUNII.

Vivos degluttissent nos, cum irasceretur furor eorum in nos.

Imo aqua absorbuisset nos : torrentem pertransisset anima nostra : pertransisset anima nostra aquam intolerabilem.

Benedictus Dominus Deus, qui non dedit nos in captionem dentibus eorum.

Dominus erexit cornu salutis nobis.

Nec enim in gladio nostro vicimus; et brachium nostrum non salvavit nos; sed dextera tua, et brachium tuum, et illuminatio vultus tui, quoniam complacuiisti in nobis.

Stetit a nobis Dominus: Deus cooperuit capita nostra, et sustentavit nos in praelio.

Stetit a nobis Dominus: Dominus prostravit inimicos nostros, et confregit insurgentes in nos.

Non nobis igitur, Domine, non nobis, sed homini tuo, da gloriam.

Fecit nobis magna Dominus: Dominus fecit nobis magna, in quibus lætamur.

Adiutorium nostrum in nomine Domini, qui fecit cælum et terram.

Gloria Patri, &c.

¶ *Finito hoc Hymno, poterit cantari, Te Deum.*

Dein sequetur hæc Collecta.

OMNIPOTENS Deus, totius orbis moderator! in cujus manu sunt potentia et virtus, quibus nemo potest resistere: benedicimus et magnificamus magnum et gloriosum nomen tuum, ob felicem hanc victoriam, cujus gloriam totam tibi tribuimus, qui unicuique es victoriarum largitor. Da etiam, quæsumus, ut hac victoria utamur ad gloriam tuam, Evangelii tui incrementum, Principis nostri honorem, et (quantum quidem in nobis est) ad totius generis humani utilitatem et commodum. Insuper concede, quæsumus, ut tanti beneficii memoria mentibus nostris adeo infixæ hæreat, ut vere gratos nos ob illud præbeamus, idque testatum faciamus vita et moribus, humiliter, sancte, et obsequenter in conspectu tuo ambulando omnibus diebus nostris, per Jesum Christum, Dominum nostrum; cui, una tecum et cum Spiritu Sancto, pro omnibus beneficiis tuis, præsertim vero pro hac victoria ac liberatione, sit omnis gloria et honor, in sæcula sæculorum. Amen.

2 Cor. xiii. 13.
GRATIA Domini nostri Jesu Christi, et caritas Dei, et communicatio Sancti Spiritus, sit cum omnibus nobis, nunc et semper. Amen.

IN FUNERIBUS MORTUORUM INTER NAVIGANDUM.

¶ *Officium Liturgiæ Sacræ poterit usurpari; si sollemnmodo, pro his verbis, [Mortuum ejus corpus humo, &c.] dicatur, ITAQUE mortuum ejus corpus profundo corrupeundum mandamus, carnis resurrectionem, (quæ mare reddet mortuos suos) et vitam futuri sæculi, expectantes, per Jesum Christum, Dominum nostrum, qui cum venerit, reformabit corpus humilitatis nostræ, configuratum corpori claritatis suæ, secundum operationem virtutis suæ, qua etiam potest subjicere sibi omnia.*

FORMULA PRECUM,

et Gratiarum Actionis Deo Optimo Maximo, in omnibus hujus regni ecclesiis et sacellis quotannis usurpanda vigesimo die Junii, quo die VICTORIÆ Reginæ Majestas regnare cepit.

¶ *Officium idem erit in omnibus cum solito*

Officio pro diebus festis, nisi ubi aliter in sequentibus præscriptum fuerit.

¶ *Quod si anniversaria hæc supplicatio in Diem Dominicam incidit, tum integrum hoc officium usurpandum est, prout infra habetur.*

¶ *Preces Matutinæ ab his sententiis incipient.*

OBSECRO igitur, primum omnium, fieri obsecrationes, orationes, postulationes, gratiarum actiones, pro omnibus hominibus; pro regibus, et omnibus qui in sublimitate sunt, ut quietam et tranquillam vitam agamus, in omni pietate et castitate: hoc enim bonum est, et acceptum coram Salvatore nostro, Deo. 1 Tim. ii. 1, 2, 3.

Si dixerimus quoniam peccatum non habemus, ipsi nos seducimus; et veritas in nobis non est. Si confitemur peccata nostra, fidelis est, et justus, ut remittat nobis peccata nostra, et emundet nos ab omni iniquitate. 1 Joann. i. 8, 9.

¶ *Hæc, loco Hymni illius (Venite exultemus, &c.) cantabitur aut recitabitur Hymnus sequens; hinc sacerdote, inde succentore et cætu, alternos versas pronuntiantibus.*

DOMINE, Dominus noster! quam admirabile est nomen tuum in universa terra! Psalm. viii. 1.

Domine! quid est homo, quia innotuisti ei? aut filius hominis, quia reputas eum? Psalm. cxliv. 3.

Memoria fecit mirabilia suorum misericors et miserator Dominus. Psalm. cxi. 4.

Confiteantur Domino misericordia ejus, et mirabilia ejus filii hominum. Psalm. cvii. 21.

Protector noster, aspice, Deus; et respice in faciem christi tui. Psalm. lxxxiv. 9.

Perfice gressus ejus in semitis tuis; ut non moveantur vestigia ejus. Psalm. xvii. 5.

Dies super dies regis adice: lætifica eum in gaudio cum vultu tuo. Ps. lxi. 6; xxi. 6.

Permaneant in æternum in conspectu tuo: misericordiam et veritatem ejus quis requireret? Psalm. lxi. 7.

Oriatur in diebus ejus justitia; et ponas fines nostros pacem. Ps. lxxii. 7; cxlvii. 14.

Inimicos ejus induas confusione: super ipsum autem effloreat sanctificatio tua. Psalm. cxxxii. 19.

Benedictus Dominus Deus Israel, qui facit mirabilia solus. Psalm. lxxii. 18.

Et benedictum nomen majestatis ejus in æternum: et replebitur majestate ejus omnis terra: fiat, fiat. Ver. 19.

Gloria Patri, &c.

Psalmi proprii, xx. xxi. ci.

Lectiones propriæ.

Prior. Josue i. usque ad finem versiculi noni.

Te Deum.

Posterior. Rom. xiii.

Jubilare Deo.

¶ *Suffragia, Symbolum Apostolorum proxime sequentia, sic se habebunt:*

Sacerd. Ostende nobis, Domine, misericordiam tuam.

Respons. *Et salutare tuum da nobis.*

Sacerd. Domine, salvam fac Reginam.

Respons. *Quæ suam in te spem ponit.*

Sac. Mitte illi auxilium et sancta tua sede.

Respons. *Et potenter eam perpetuo defende.*

Sacerd. Nihil in ipsam prævaleant inimici ejus.

Respons. *Ne appropinquent scelesti, ut ei noceant.*

Sacerd. Indue ministros tuos justitia.

Respons. *Et latum redde populum tuum electum.*

Priest. O Lord, save thy people.

Answer. And bless thine inheritance.

Priest. Give peace in our time, O Lord.

Answer. Because there is none other that fighteth for us, but only thou, O God.

Priest. Be unto us, O Lord, a strong tower;

Answer. From the face of our enemies.

Priest. O Lord, hear our prayer;

Answer. And let our cry come unto thee.

Instead of the First Collect at Morning Prayer shall be used this following Collect of Thanksgiving for her Majesty's Accession to the Throne.

ALMIGHTY God, who rulest over all the kingdoms of the World, and disposest of them according to thy good pleasure; We yield thee unfeigned thanks, for that thou wast pleased, as on this day, to place thy Servant, our Sovereign Lady, Queen **VICTORIA** upon the Throne of this Realm. Let thy wisdom be her guide, and let thine arm strengthen her; let justice, truth, and holiness, let peace and love, and all those virtues that adorn the Christian Profession, flourish in her days: direct all her counsels and endeavours to thy glory, and the welfare of her people; and give us grace to obey her cheerfully and willingly for conscience sake; that neither our sinful passions, nor our private interests, may disappoint her cares for the publick good; let her always possess the hearts of her people, that they may never be wanting in honour to her person, and dutiful submission to her Authority; let her Reign be long and prosperous, and crown her with immortality in the life to come; through Jesus Christ our Lord. *Amen.*

In the end of the Litany (which shall always be used upon this Day) after the Collect [We humbly beseech thee, O Father, &c.] shall the following Prayer, for the Queen and Royal Family, be used.

O LORD our God, who upholdest and governest all things in heaven and earth; receive our humble prayers, with our hearty thanksgivings, for our Sovereign Lady **VICTORIA**, as on this day, set over us by thy grace and providence to be our Queen; and so together with her blessed *Albert Edward Prince of Wales*, and all the Royal Family; that they all, ever trusting in thy goodness, protected by thy power, and crowned with thy gracious and endless favour, may continue before thee in health, peace, joy, and honour, and may live long and happy lives upon earth, and after death obtain everlasting life and glory in the kingdom of heaven, by the Merits and Mediation of Christ Jesus our Saviour, who with the Father and the Holy Spirit, liveth and reigneth ever one God, world without end. *Amen.*

Then shall follow this Collect, for God's protection of the Queen against all her enemies.

MOST gracious God, who hast set thy Servant **VICTORIA** our Queen upon the Throne of her Ancestors, we most humbly beseech thee to protect her on the same from all the dangers to which she may be exposed; Hide her from the gathering together of the froward, and from the insurrection of wicked doers; Do thou weaken the hands, blast the designs, and defeat the enterprizes of all her enemies, that no secret conspiracies, nor open violencies, may disquiet her Reign: but that, being safely kept under the shadow of

thy wing, and supported by thy power, she may triumph over all opposition; that so the world may acknowledge thee to be her defender and mighty deliverer in all difficulties and adversities; through Jesus Christ our Lord. *Amen.*

Then the Prayer for the High Court of Parliament (if sitting).

In the Communion Service, immediately before the reading of the Epistle, instead of the Collect for the Queen, and that of the Day, shall be used this Prayer for the Queen, as supreme Governor of this Church.

BLESSED Lord, who hast called Christian Princes to the defence of thy Faith, and hast made it their duty to promote the spiritual welfare, together with the temporal interest of their people: We acknowledge with humble and thankful hearts thy great goodness to us, in setting thy Servant our most gracious Queen over this Church and Nation; Give her, we beseech thee, all those heavenly graces that are requisite for so high a trust: Let the work of thee her God prosper in her hands; Let her eyes behold the success of her designs for the service of thy true Religion established amongst us; And make her a blessed instrument of protecting and advancing thy Truth, wherever it is persecuted and oppressed; Let Hypocrisy and Profaneness, Superstition and Idolatry, fly before her face; Let not Heresies and false Doctrines disturb the peace of the Church, nor Schisms and causeless Divisions weaken it; But grant us to be of one heart and one mind in serving thee our God, and obeying her according to thy will: And that these blessings may be continued to after-ages, let there never be one wanting in her house to succeed her in the government of this United Kingdom, that our posterity may see her children's children, and peace upon Israel. So we that are thy people, and sheep of thy pasture, shall give thee thanks for ever, and will always be shewing forth thy praise from generation to generation. *Amen.*

The Epistle. 1 St. Peter ii. 11. [to the 17.]

The Gospel. St. Matth. xxii. 16. [to the 22.]

After the Nicene Creed shall follow the Sermon.

In the Offertory shall this Sentence be read:

LET your light so shine before men, that they may see your good works, and glorify your Father which is in heaven. *St. Matth. v. 16.*

After the Prayer [For the whole State of Christ's Church, &c.] these Collects following shall be used.

O GOD the Father of our Lord Jesus Christ, our only Saviour, the Prince of Peace; Give us grace seriously to lay to heart the great dangers we are in by our unhappy divisions. Take away all hatred and prejudice, and whatsoever else may hinder us from godly Union and Concord: that, as there is but one Body, and one Spirit, and one Hope of our Calling, one Lord, one Faith, one Baptism, one God and Father of us all, so we may henceforth be all of one heart, and of one soul, united in one holy bond of Truth and Peace, of Faith and Charity, and may with one mind

Sacerd. Domine, saluum fac populum tuum.

Respons. Et benedicito hereditati tuæ.

Sacerd. Da pacem, Domine, in diebus nostris.

Respons. Quia nullus alius est, qui pro nobis pugnet, nisi tu, Deus noster.

Sacerd. Esto nobis, Domine, valida turris.

Respons. A facie hostium nostrorum.

Sacerd. Exaudi, Domine, supplicationem nostram.

Respons. Et clamor noster ad te perveniat.

¶ *Loco primæ Collectæ in Precibus Matutinis, subiecta hæc Collecta usurpabitur, quæ gratiæ agantur ob Reginæ ad regale fastigium ascensionem.*

OMNIPOTENS Deus! qui omnia mundi regna gubernas, et pro tua voluntate moderaris; ex animo tibi gratias agimus, quod famulam tuam, supremam Dominam nostram, **VICTORIAM** Reginam, hoc quasi die in regni hujus solio collocare dignatus sis. Tua illam sapientia dirigat: tua illam manus corroboret. Tempore ejus vigeant justitia, veritas, sanctitas, cum omnibus aliis virtutibus, quæ Christianam professionem exornant. Omnia ejus consilia, omnes conatus, ad gloriam tuam et ad populi salutem dirige: eamque nobis mentem infunde, ut læti lubentesque, conscientie gratia, ei pareamus: ita ut neque impiis animi affectibus, nec privati commodi studio, frustremur curas ejus pro bono publico susceptas. Perpetuo suorum amore fruatur, ne unquam iis voluntas desit, quin, debito obsequio, et ipsam colant, et imperio ejus obediant. Diu feliciterque sceptrâ gerat: et, tu, post hanc vitam, immortalî eam corona condecora; per Jesum Christum, Dominum nostrum. Amen.

¶ *In fine Litanie, (quæ hoc die semper recitabitur) post Collectam illam (Infirmi- tates nostras, &c.) usurpanda est subiecta hæc deprecatio pro Regina et regia stirpe.*

DOMINE, Deus noster! qui cuncta in cælo et in terra sustentas et moderaris; supplices nostras preces exaudi, acceptasque habe gratias, quas ex intimo corde tibi profundimus, propter Dominam nostram **VICTORIAM**, hoc quasi die, tua gratia et providentia, Reginam nobis præpositam: eamque ipsi, Principi Consorti, Alberto Principi Galliæ, et universæ regni stirpi felicitatem indulgeas, ut omnes bonitate tua semper freti, potentia tua defensi, benigne et perenni tuo favore insigniti, in conspectu tuo vigeant, bonaque fruantur valetudine, cum pace, lætitia, et honore; diuque felices in terra vivant; et, morte defuncti, æternam exinde vitam gloriamque in regno cælesti consequantur, per merita et mediationem Servatoris nostri, Jesu Christi, qui, cum Patre et Spiritu Sancto, vivit et regnat, semper unus Deus, per infinita sæcula. Amen.

¶ *Deinde sequetur hæc Deprecatio, ut Deus Reginam contra omnes ejus inimicos tueatur.*

BENIGNISSIME Deus! qui famulam tuam **VICTORIAM** Reginam proavito in solio collocasti; supplices te rogamus, ut in eodem tutam eam præstes ab omnibus periculis, siqua ei aliquando imminuant. Tu eam protege a conventu malignorum, et a multitudine operantium iniquitatem: tu omnium ejus inimicorum manus debilita; consilia eorum disjice, conatusque irritos effice; ne vel occulta ulla conjuratio, vel aperta vis, imperii ejus tempora inquieta reddat; sed

ut in tuto servata sub umbra alarum tuarum, et tua potentia sustentata, omnium suorum adversariorum victrix evadat; ita ut omnes homines uno ore fateantur, te defensorem ejus exstare, et, in omnibus ejus angustiis rebusque adversis, potentem servatorem; per Jesum Christum, Dominum nostrum. Amen.

¶ *Tunc insequetur deprecatio Pro suprema Senatus Curia, si hoc ipso tempore conventum agat.*

¶ *In Officio sacre Communionis, statim ante Epistolæ lectionem, loco Collectæ pro Regina et Collectæ in ipsam diem constitutæ, pronuntiabitur sequens deprecatio pro Regina ut suprema ecclesiæ hujus rectrice.*

BENEDICITE Domine! qui Christianos principes ad fidei defensionem advocasti, idque iis imposuisti officium, ut spiritalem suorum salutem, una cum terrenis eorum commodis, curarent; demisso gratoque animo, agnosceris insignem tuam erga nos benignitatem in eo quod famulam tuam, Clementissimam Reginam nostram, huic ecclesiæ gentique præposueris. Exorna illam (quæsumus) omni cælesti gratia, quam adeo magni momenti munus flagitat. Tuum (qui Deus ipsius es) opus sub manu ejus prospere proficiat. Suis ipsa oculis ad optatum exitum perducta videat quæcumque consilia cepit pro bono veræ tuæ religionis inter nos constitutæ: tuque felici ejus ministerio utere ad defendendam et promovendam tuam veritatem, ubicumque vexata et oppressa laborat. A facie ejus fugiant et simulata religionis species et professæ ejusdem contemptio, simulque superstitio et idololatria. Ne sinas ut hæreses falsæque doctrinæ pacem ecclesiæ conturbent; neve ut schismata et dissidia, nullis causis exorta, eam debilitent: sed concede nobis, ut concordēs et unanimi, tibi, Deo nostro, serviamus, Reginæque pareamus secundum voluntatem tuam. Et, quo eximia hæc bona venturis quoque sæculis perpetuantur, fac nunquam desit ex stirpe ipsius hæres, qui, in coaliti hujus regni gubernatione, vices ejus suscipiat; ut posteri nostri natorum ejus natos videant, et pacem super Israel. Sic nos, populus tuus, tuique pascui oves, sine fine tibi gratias agemus; nec unquam laudem tuam a generatione in generationem prædicare desinemus. Amen.

Epistola. 1 S. Petri, ii. 11-17.

Evangelium. S. Matth. xxii. 16-22.

¶ *Post Symbolum Nicanum, sequetur Concio.*

¶ *In Offertorio legetur hæc sententia:*
SIC luceat lux vestra coram hominibus, ut videant opera vestra bona, et glorificent Patrem vestrum, qui in cælis est. *S. Matth. v. 16.*

¶ *Post deprecationem* ["Pro universo Statu Ecclesiæ Christi,"] *sequentes Collecta usurpabuntur.*

O DEUS! pater Domini nostri Jesu Christi, qui unicuique est Servator noster, pacisque Princeps; eam nobis gratiam largiri digneris, ut serio cogitemus, quantis in periculis, ob misera nostra dissidia, versemur. Odia omnia et animi offensiones a nobis procul amove, et quidquid aliud obstat possit, quominus in pia unitate et concordia consentiamus; ut, quomodo unum duntaxat corpus est, unusque spiritus, et una nostræ vocationis spes, unus item Dominus, una fides, unus baptismus, unusque noster omnium Deus et Pater; ita nos posthac omnes, unanimi et concordēs, unoque veritatis, pacis, fidei,

HIS MAJESTY'S DECLARATION.

and one mouth glorify thee; through Jesus Christ our Lord. *Amen.*

GRANT, O Lord, we beseech thee, that the course of this world may be so peaceably ordered by thy governance, that thy Church may joyfully serve thee in all godly quietness, through Jesus Christ our Lord. *Amen.*

GRANT, we beseech thee, Almighty God, that the words, which we have heard this day with our outward ears, may through thy grace be so grafted inwardly in our hearts, that they may bring forth in us the fruit of good living, to the honour and praise of thy Name; through Jesus Christ our Lord. *Amen.*

ALMIGHTY God, the fountain of all wisdom, who knowest our necessities before we ask, and our ignorance in asking, We beseech thee to have compassion upon our infirmities; and those things, which for our unworthiness we dare not, and for our blindness we cannot ask, vouchsafe to give us for the worthiness of thy Son Jesus Christ our Lord. *Amen.*

THE peace of God which passeth all understanding, keep your hearts and minds in the knowledge and love of God, and of his Son Jesus Christ our Lord: And the blessing of God Almighty, the Father, the Son, and the Holy Ghost, be amongst you, and remain with you always. *Amen.*

ARTICLES

Agreed upon by the Archbishops and Bishops of b. th Provinces, and the whole Clergy, in the Convocation holden at London in the Year 1562, for the avoiding of Diversities of Opinions and for the establishing of Consent touching true Religion: Reprinted by His Majesty's Commandment, with his Royal Declaration prefixed thereunto.

HIS MAJESTY'S DECLARATION.

BEING by God's Ordinance, according to Our just Title, *Defender of the Faith, and Supreme Governour of the Church, within these Our Dominions*, We hold it most agreeable to this Our Kingly Office, and our own Religious zeal, to conserve and maintain the Church committed to Our Charge, in unity of true Religion, and in the bond of peace; and not to suffer unnecessary Disputations, Altercations, or Questions to be raised, which may nourish Faction both in the Church and Commonwealth. We have therefore, upon mature Deliberation, and with the Advice of so many of our Bishops as might conveniently be called together, thought fit to make this Declaration following:

That the Articles of the Church of *England* (which have been allowed and authorized heretofore, and which Our Clergy generally have subscribed unto) do contain the true Doctrine of the Church of *England* agreeable to God's Word: which We do therefore ratify and confirm, requiring all our loving subjects to continue in the uniform Profession thereof, and prohibiting the least difference from the said Articles; which to that End, We command to be new printed, and this Our Declaration to be published therewith.

That We are Supreme Governour of the Church of *England*: And that if any difference arise about the external Policy, concerning the *Injunctions, Canons*, and other *Constitutions* whatsoever thereto belonging, the Clergy in their Convocation is to order and settle them, having first obtained leave under Our Broad Seal so to do: and We approving their said Ordinances and Constitutions; providing that none be made contrary to the Laws and Customs of the Land.

That out of our Princely Care that the Churchmen may do the Work which is proper unto them, the Bishops and Clergy, from time to time in Convocation, upon their humble Desire, shall have Licence under our Broad Seal to deliberate of, and to do all such Things, as, being made plain by them, and assented unto by Us, shall concern the settled Continuance of the Doctrine and Discipline of the Church of

England now established; from which we will not endure any varying or departing in the least Degree.

That for the present, though some differences have been ill raised, yet We take comfort in this, that all Clergymen within Our Realm have always most willingly subscribed to the Articles established; which is an argument to Us, that they all agree in the true, usual, literal meaning of the said Articles: and that even in those curious points, in which the present differences lie, men of all sorts take the Articles of the Church of *England* to be for them; which is an argument again, that none of them intend any desertion of the Articles established.

That therefore in these both curious and unhappy differences, which have for so many hundred years, in different times and places, exercised the Church of Christ, We will, that all further curious search be laid aside, and these disputes shut up in God's promises, as they be generally set forth to us in the holy Scriptures, and the general meaning of the Articles of the Church of *England* according to them. And that no man hereafter shall either print, or preach, to draw the Article aside any way, but shall submit to it in the plain and full meaning thereof: and shall not put his own sense or comment to be the meaning of the Article, but shall take it in the literal and grammatical sense.

That if any publick Reader in either of Our Universities, or any Head or Master of a College, or any other person respectively in either of them, shall affix any new sense to any Article, or shall publicly read, determine, or hold any publick Disputation, or suffer any such to be held either way, in either the Universities or Colleges respectively; or if any Divine in the Universities shall preach or print any thing either way, other than is already established in Convocation with Our Royal Assent; he, or they the Offenders, shall be liable to Our displeasure, and the Church's censure in Our Commission Ecclesiastical, as well as any other; And We will see there shall be due Execution upon them.

PRECES SYNODALES.

caritatisque sancto vinculo connexi, vivamus; unaque mente et una voce te glorificemus; per Jesum Christum, Dominum nostrum. *Amen.*

DA nobis, (quæsumus) Domine! ut hujus mundi cursus tui pacifice tua gubernatione dirigatur, ut Ecclesia tua in pace et pietate cum gaudio tibi serviat; per Jesum Christum, Dominum nostrum. *Amen.*

DA, (quæsumus) Deus Omnipotens! ut, quæ verba hodie externis auribus audivimus, ea sic cordibus nostris per gratiam tuam inserantur, ut bonam in nobis vitæ frugem proferant, ad tui nominis honorem et laudem; per Jesum Christum, Dominum nostrum. *Amen.*

FORMA PRECUM,

In utraque Domo CONVOCATIONIS, sive SYNODI Prælatorum et cæteri Cleri, seu Provincialis seu Nationalis, in ipso statim cujuslibet Sessionis initio sollemniter recitanda.

¶ *Litania, seu Supplicatio Generalis, initio cujuslibet Sessionis sollemniter recitabitur, præeunte in Domo quidem Superiori Episcopo novissime consecrato; in Inferiori autem, Prolocutore, postquam fuerit electus, approbatus, et confirmatus.*

PATER cælestis, Deus! miserere nobis miseris peccatoribus.

Et sequentia in solita forma, nisi quod, post Petitionem illam,

Ut omnes Episcopos, Presbyteros, et Diaconos vera cognitione, &c. *hæc proxime sequuntur.*

Ut præsentî huic Convocationi [vel Synodo] Spiritu tuo Sancto aspirare et præesse digneris, qui nos ducat in omnem veritatem quæ est secundum pietatem.

¶ *Deinde, Litania finita, sequetur Oratio pro suprema Curia Parliamenti, durante ejus Sessione.*

Clementissime Deus! te rogamus, &c.

¶ *Huic subsequitur Oratio pro præsentî Convocatione, sive Synodo.*

DOMINE Deus, Pater luminum, et fons omnis sapientiæ! nos, ad scabellum pedum tuorum provoluti, humiles tui et indigni ramuli, Te rogamus, ut, qui in Nomine tuo, sub auspiciis Clementissimæ Reginæ VICTORIÆ, hic convenimus, gratia tua cælitus adjuti, ea omnia investigare, meditari, tractare, et discernere valeamus, quæ honorem tuum et gloriam promoveant, et in Ecclesiæ cedant profectum. Concede igitur, ut Spiritus tuus, qui Concilio olim Apostolico, huic nostro etiam nunc inseat, ducatque nos in omnem veritatem quæ est secundum pietatem: ut, qui, ad amussim sanctæ Reformationis nostræ, errores, corruptelas, et superstitiones olim hic grassantes, tyrannidemque Papalem, merito et serio repudiavimus, Fidem Apostolicam et vere Catholicam firmiter et constanter teneamus omnes; tibi que rite puro cultu intrepidi serviamus, per Jesum Christum, Dominum et Servatorem nostrum. *Amen.*

¶ *Superaddi potuerunt quatuor Collectæ, vel aliquot earum, prout visum fuerit, pro universo Clero. Quæ autem illas sequitur,*

OMNIPOTENS Deus, fons omnis sapientiæ! cui perspecta est et indigentia nostra priusquam petamus, et in petendo inscitia; infirmitatumstrarum miserere, quæsumus; et, quæ a te petere vel propter indigentiam non audemus, vel propter cæcitatem nequimus, ea nobis largiri digneris, per merita Filii tui, Domini nostri, Jesu Christi. *Amen.*

PAX Dei, quæ omnem superat intellectum, servet corda mentesque vestras in cognitione et amore Dei, et Filii ejus, Jesu Christi, Domini nostri; et favor Dei Omnipotentis, Patris, Filii, et Spiritus Sancti, vobis adsit, semperque vobiscum permaneat. *Amen.*

quinta, quæ Sancti Chrysostomi dicitur, nunquam omittatur.

I.
OMNIPOTENS Deus! qui Ecclesiam tuam Apostolorum et Prophetarum fundamento, ipsique adeo imo ejus angulari lapidi Jesu Christo inædificasti; concede, nos ita per eorum doctrinam in unitate Spiritus conjungi, ut in templum sanctum, tibi acceptum, exurgamus, per Jesum Christum, Dominum nostrum. *Amen.*

II.
OMNIPOTENS et Sempiternæ Deus! cujus Spiritu integrum Ecclesiæ corpus regitur et sanctificatur; supplicationes nostras ac preces suscipe, quas pro omnibus in Ecclesia tua sancta hominum ordinibus tibi offerimus; ut unumquodque ejusdem membrum, pro suo munere et ministerio, sincere tibi et religiose inserviat, per Dominum et Servatorem nostrum, Jesum Christum. *Amen.*

III.
OMNIPOTENS Deus! qui, per Filium tuum, Jesum Christum, sanctis Apostolis tuis multa contulisti dona præstantia, iis que, ut gregem tuum pascerent, instanti præcepisti; faxis, quæsumus, ut Episcopi et Pastores omnes sanctum verbum tuum diligenter prædicent; populusque eidem studiose obsequatur, quo æternæ coronam gloriæ consequamur omnes, per Jesum Christum, Dominum nostrum. *Amen.*

IV.
CONCEDE, quæsumus, Domine, ut mundi hujus tenor ita placide moderamine tuo temperetur, ut Ecclesia tua pie, tranquille, et alacriter tibi famuletur, per Jesum Christum, Dominum nostrum. *Amen.*

V.
OMNIPOTENS Deus! qui gratiam nobis dedisti ad communes nostras hoc tempore preces uno tibi animo effundendas, quique polliceris, ubi duo vel tres in nomine tuo congregati fuerint, te eorum petitiones exauditurum; famulorum tuorum, Domine, desideria ac vota, prout illis expediat maxime, jam adimple; concessa nobis in hoc sæculo tuæ veritatis cognitione, et in futuro vita æterna. *Amen.*

GRATIA Domini nostri, Jesu Christi, et caritas Dei, et communicatio Spiritus Sancti, sit semper nobiscum omnibus. *Amen.*

I. *Of Faith in the Holy Trinity.*

THERE is but one living and true God, everlasting, without body, parts, or passions; of infinite power, wisdom, and goodness; the Maker, and Preserver of all things both visible and invisible. And in unity of this Godhead there be three Persons, of one substance, power, and eternity; the Father, the Son, and the Holy Ghost.

II. *Of the Word or Son of God, which was made very Man.*

THE Son, which is the Word of the Father, begotten from everlasting of the Father, the very and eternal God, and of one substance with the Father, took Man's nature in the womb of the blessed Virgin, of her substance: so that two whole and perfect Natures, that is to say, the Godhead and Manhood, were joined together in one Person, never to be divided, whereof is one Christ, very God, and very Man; who truly suffered, was crucified, dead and buried, to reconcile his Father to us, and to be a sacrifice, not only for original guilt, but also for the actual sins of men.

III. *Of the going down of Christ into Hell.*

AS Christ died for us, and was buried, so also is it to be believed, that he went down into Hell.

IV. *Of the Resurrection of Christ.*

CHRIST did truly rise again from death, and took again his body, with flesh, bones, and all things appertaining to the perfection of Man's nature; wherewith he ascended into Heaven, and there sitteth, until he return to judge all Men at the last day.

V. *Of the Holy Ghost.*

THE Holy Ghost, proceeding from the Father and the Son, is of one substance, majesty, and glory, with the Father and the Son, very and eternal God.

VI. *Of the Sufficiency of the holy Scriptures for salvation.*

HOLY Scripture containeth all things necessary to salvation: so that whatsoever is not read therein, nor may be proved thereby, is not to be required of any man, that it should be believed as an article of the Faith, or be thought requisite or necessary to salvation. In the name of the holy Scripture we do understand those Canonical Books of the Old and New Testament, of whose authority was never any doubt in the Church.

Of the Names and Number of the Canonical Books.

*GENESIS,
Exodus,
Leviticus,
Numbers,
Deuteronomy,
Joshua,*

*Judges,
Ruth,
The First Book of Samuel,
The Second Book of Samuel,*

*The First Book of Kings,
The Second Book of Kings,
The First Book of Chronicles,
The Second Book of Chronicles,
The First Book of Esdras,
The Second Book of Esdras,*

*The Book of Esther,
The Book of Job,
The Psalms,
The Proverbs,
Ecclesiastes or Preacher,
Cantica, or Songs of Solomon,
Four Prophets the greater,
Twelve Prophets the less.*

And the other books (as Hierome saith) the Church doth read for example of life and instruction of manners; but yet doth it not apply them to establish any doctrine; such are these following:

*The Third Book of Esdras,
The Fourth Book of Esdras,
The Book of Tobias,
The Book of Judith,
The rest of the Book of Esther,
The Book of Wisdom.
Jesus the Son of Sirach,*

*Baruch the Prophet,
The Song of the Three Children,
The Story of Susanna,
Of Bel & the Dragon,
The Prayer of Manasses,
The First Book of Maccabees,
The Second Book of Maccabees.*

All the books of the New Testament, as they are commonly received, we do receive, and account them Canonical.

VII. *Of the Old Testament.*

THE Old Testament is not contrary to the New: for both in the Old and New Testament everlasting life is offered to Mankind by Christ, who is the only Mediator between God and Man, being both God and Man. Wherefore they are not to be heard, which feign that the old Fathers did look only for transitory promises. Although the Law given from God by Moses, as touching Ceremonies and Rites, do not bind Christian men, nor the Civil precepts thereof ought of necessity to be received in any commonwealth; yet notwithstanding, no Christian man whatsoever is free from the obedience of the Commandments which are called Moral.

VIII. *Of the Three Creeds.*

THE Three Creeds, *Nicene Creed*, *Athanasius's Creed*, and that which is commonly called the *Apostles' Creed*, ought thoroughly to be received and believed; for they may be proved by most certain warrants of holy Scripture.

IX. *Of Original or Birth-sin.*

ORIGINAL Sin standeth not in the following of Adam, (as the *Pelagians* do vainly talk;) but it is the fault and corruption of the nature of every man, that naturally is ingendered of the offspring of Adam; whereby man is very far gone from original righteousness, and is of his own nature inclined to evil, so that the flesh lusteth always contrary to the spirit; and therefore in every person born into this world,

ARTICULI,

De quibus convenit inter Archiepiscopos et Episcopos utriusque Provinciae, et Clerum universum, in Synodo, Londini, anno 1562, secundum computationem ecclesiae Anglicanae, ad tollendam opinionum dissensionem, et consensum in vera Religione firmandum.

I. De Fide in sacro-sanctam Trinitatem.

UNUS est vivus, et verus Deus, æternus, incorporeus, impartibilis, impassibilis, immensæ potentiae, sapientiae, ac bonitatis; creator et conservator omnium, tum visibilium, tum invisibilium. Et in unitate hujus divinæ naturæ, tres sunt personæ, ejusdem essentiae, potentiae, ac æternitatis, Pater, Filius, et Spiritus Sanctus.

II. De Verbo, sive Filio Dei, qui verus homo factus est.

FILIUS, qui est verbum patris, ab æterno a patre genitus, verus et æternus Deus, ac patri consubstantialis, in utero Beatæ Virginis, ex illius substantia naturam humanam assumpsit: ita ut duæ naturæ, divina et humana, integre atque perfecte in unitate personæ fuerint inseparabiliter conjunctæ, ex quibus est unus Christus, verus Deus et verus homo, qui vere passus est, crucifixus, mortuus, et sepultus, ut Patrem nobis reconciliaret, essetque hostia, non tantum pro culpa originis, verum etiam pro omnibus actualibus hominum peccatis.

III. De Descensu Christi ad Inferos.

QUEMADMODUM Christus pro nobis mortuus est, et sepultus, ita est etiam credendus ad Inferos descendisse.

IV. De Resurrectione Christi.

CHRISTUS vere a mortuis resurrexit; suumque corpus, cum carne, ossibus, omnibusque ad integritatem humanæ naturæ pertinentibus, recepit: cum quibus in cælum ascendit, ibique residet, quoad, extremo die, ad judicandos homines reversurus sit.

V. De Spiritu Sancto.

SPIRITUS Sanctus, a Patre et Filio procedens, ejusdem est cum Patre et Filio essentiae, majestatis, et gloriæ, verus ac æternus Deus.

VI. De divinis Scripturis, quod sufficiant ad salutem.

SCRIPTURA sacra continet omnia, quæ ad salutem sunt necessaria, ita ut quicquid in ea nec legitur, neque inde probari potest, non sit a quoquam exigendum, ut tanquam articulus fidei credatur, aut ad salutis necessitatem requiri putetur.

Sacræ Scripturæ nomine, eos Canonicos libros Veteris et Novi Testamenti intelligimus, de quorum auctoritate, in Ecclesia nunquam dubitatum est.

De nominibus, et numero librorum sacræ Canonice Scripturæ veteris Testamenti.

<i>Genesis,</i>	<i>Judicum,</i>
<i>Exodus,</i>	<i>Ruth,</i>
<i>Leviticus,</i>	<i>Prior liber Samuelis,</i>
<i>Numeri,</i>	<i>Secundus liber Samuelis,</i>
<i>Deuterion.</i>	<i>Prior liber Regum,</i>
<i>Josue,</i>	

<i>Secundus liber Regum,</i>	<i>Psalmi,</i>
<i>Prior liber Paralipomen.</i>	<i>Proverbia,</i>
<i>Secundus liber Paralipomen.</i>	<i>Ecclesiastes, vel Concionator,</i>
<i>Primus liber Esdræ,</i>	<i>Cantica Salomonis,</i>
<i>Secundus liber Esdræ,</i>	<i>Quatuor Prophetæ Majores,</i>
<i>Liber Hester,</i>	<i>Duodecim Prophetæ Minores.</i>
<i>Liber Job,</i>	

Alios autem libros (ut ait *Hieronymus*) legit quidem Ecclesia, ad exempla vitæ, et formandos mores: illos tamen ad dogmata confirmanda non adhibet; ut sunt

<i>Tertius liber Esdræ,</i>	<i>Canticum trium Puellarum,</i>
<i>Quartus liber Esdræ,</i>	<i>Historia Susannæ,</i>
<i>Liber Tobie,</i>	<i>De Bel et Dracone,</i>
<i>Liber Judith,</i>	<i>Oratio Manassis,</i>
<i>Reliquum libri Hester,</i>	<i>Prior liber Machabæorum,</i>
<i>Liber Sapientie,</i>	<i>Secundus liber Machabæorum.</i>
<i>Liber Jesu, filii Sirach,</i>	
<i>Baruch propheta,</i>	

Novi Testamenti omnes libros (ut vulgo recepti sunt) recipimus, et habemus pro Canonicis.

VII. De Veteri Testamento.

TESTAMENTUM Vetus Novo contrarium non est, quandoquidem, tam in veteri, quam in novo, per Christum, (qui unicus est Mediator Dei et hominum, Deus et homo) æterna vita humano generi est proposita. Quare male sentiunt, qui veteres tantum in promissiones temporarias sperasse confingunt. Quamquam lex a Deo data per Moysen (quoad caerimonias et ritus) Christianos non astringat, neque civilia ejus præcepta in aliqua republica necessario recipi debeant; nihilominus tamen ab obedientia mandatorum (quæ moralia vocantur) nullus (quantumvis Christianus) est solutus.

VIII. De tribus Symbolis.

SYMBOLA tria, Nicænum, Athanasii, et quod vulgo Apostolorum appellatur, omnino recipienda sunt, et credenda; nam firmissimis Scripturarum testimoniis probari possunt.

IX. De Peccato Originali.

PECCATUM originis non est (ut fabulantur Pelagiani) in imitatione Adami situm, sed est vitium, et depravatio naturæ, cujuslibet hominis ex Adamo naturaliter propagati: qua fit, ut ab originali justitia quam longissime distet, ad malum sua natura propendeat, et caro semper adversus spiritum concupiscat; unde, in unoquoque na-

it deserveth God's wrath and damnation. And this infection of nature doth remain, yea in them that are regenerated; whereby the lust of the flesh, called in the Greek, *phronema sarkos*, which some do expound the wisdom, some sensuality, some the affection, some the desire, of the flesh, is not subject to the Law of God. And although there is no condemnation for them that believe and are baptized, yet the Apostle doth confess, that concupiscence and lust hath of itself the nature of sin.

X. Of Free-Will.

THE condition of Man after the fall of Adam is such, that he cannot turn and prepare himself, by his own natural strength and good works, to faith, and calling upon God. Wherefore we have no power to do good works pleasant and acceptable to God, without the grace of God by Christ preventing us, that we may have a good will, and working with us, when we have that good will.

XI. Of the Justification of Man.

WE are accounted righteous before God, only for the merit of our Lord and Saviour Jesus Christ by Faith, and not for our own works or deservings: Wherefore, that we are justified by Faith only is a most wholesome Doctrine, and very full of comfort, as more largely is expressed in the Homily of Justification.

XII. Of Good Works.

ALBEIT that Good Works, which are the fruits of Faith, and follow after Justification, cannot put away our sins, and endure the severity of God's Judgement; yet are they pleasing and acceptable to God in Christ, and do spring out necessarily of a true and lively Faith: insomuch that by them a lively Faith may be as evidently known as a tree discerned by the fruit.

XIII. Of Works before Justification.

WORKS done before the grace of Christ, and the Inspiration of his Spirit, are not pleasant to God, forasmuch as they spring not of faith in Jesus Christ, neither do they make men meet to receive grace, or (as the School-authors say) deserve grace of congruity: yea rather, for that they are not done as God hath willed and commanded them to be done, we doubt not but they have the nature of sin.

XIV. Of Works of Supererogation.

VOLUNTARY Works besides, over and above, God's Commandments, which they call Works of Supererogation, cannot be taught without arrogancy and impiety: for by them men do declare, that they do not only render unto God as much as they are bound to do, but that they do more for his sake, than of bounden duty is required: whereas Christ saith plainly, When ye have done all that are commanded to you, say, We are unprofitable servants.

XV. Of Christ alone without Sin.

CHRIST in the truth of our nature was made like unto us in all things, sin only except, from which he was clearly void, both in his flesh, and in his spirit. He came to be the Lamb without spot, who, by sacrifice of himself, once made, should take away the sins of the world, and sin, as Saint John saith, was not in him. But all we the rest, although baptized, and born again in Christ, yet offend in many things; and if we say we have no sin, we deceive ourselves, and the truth is not in us.

XVI. Of Sin after Baptism.

NOT every deadly sin willingly committed after Baptism is sin against the Holy Ghost, and unpardonable. Wherefore the grant of repentance is not to be denied to such as fall into sin after Baptism. After we have received the Holy Ghost, we may depart from grace given, and fall into sin, and by the grace of God we may arise again, and amend our lives. And therefore they are to be condemned, which say, they can no more sin as long as they live here, or deny the place of forgiveness to such as truly repent.

XVII. Of Predestination and Election.

PREDESTINATION to life is the everlasting purpose of God, whereby (before the foundations of the world were laid) he hath constantly decreed by his counsel secret to us, to deliver from curse and damnation those whom he hath chosen in Christ out of mankind, and to bring them by Christ to everlasting salvation, as vessels made to honour. Wherefore, they which be endued with so excellent a benefit of God be called according to God's purpose by his Spirit working in due season: they through Grace obey the calling: they be justified freely: they be made sons of God by adoption: they be made like the image of his only-begotten Son Jesus Christ: they walk religiously in good works, and at length, by God's mercy, they attain to everlasting felicity.

As the godly consideration of Predestination, and our Election in Christ, is full of sweet, pleasant, and unspeakable comfort to godly persons, and such as feel in themselves the working of the Spirit of Christ, mortifying the works of the flesh, and their earthly members, and drawing up their mind to high and heavenly things, as well because it doth greatly establish and confirm their faith of eternal Salvation to be enjoyed through Christ, as because it doth fervently kindle their love towards God: So, for curious and carnal persons, lacking the Spirit of Christ, to have continually before their eyes the sentence of God's Predestination, is a most dangerous downfall, whereby the Devil doth thrust them either into desperation, or into wretchedness of most unclean living, no less perilous than desperation.

Furthermore, we must receive God's promises in such wise, as they be generally set forth to us in holy Scripture: and, in our doings, that Will of God is to be followed, which we have expressly declared unto us in the Word of God.

scientium, iram Dei, atque damnationem meretur. Manet etiam in renatis hæc naturæ depravatio; qua fit ut affectus carnis (Græce *Φρόνημα σαρκός*, quod alii sapientiam, alii sensum, alii affectum, alii studium carnis interpretantur) legi Dei non subji- ciatur. Et, quanquam renatis et credenti- bus nulla, propter Christum, est condemnatio, peccati tamen in sese rationem habere concupiscentiam, fatetur Apostolus.

X. De libero Arbitrio.

EA est hominis post lapsum Adæ conditio, ut sese, naturalibus suis viribus et bonis operibus, ad fidem, et invocationem Dei convertere, ac præparare non possit. Quare, absque gratia Dei (quæ per Christum est) nos præveniente, ut velimus, et coope- rante, dum volumus, ad pietatis opera faci- enda, quæ Deo grata sunt, et accepta, nihil valeamus.

XI. De Hominis Justificatione.

TANTUM propter meritum Domini, ac Servatoris nostri, Jesu Christi, per fidem, non propter opera, et merita nostra, justi coram Deo reputamur. Quare sola fide nos justificari doctrina est saluberrima, ac con- solationis plenissima, ut, in Homilia de Jus- tificatione Hominis, fusius explicatur.

XII. De bonis Operibus.

BONA opera, quæ sunt fructus fidei, et justificatos sequuntur, quamquam peccata nostra expiare, et divini iudicii severitatem ferre non possunt; Deo tamen grata sunt, et accepta in Christo, atque ex vera et viva fide necessario profluunt, ut plane ex illis æque fides viva cognosci possit, atque ar- bor ex fructu judicari.

XIII. De Operibus ante Justificationem.

OPERA quæ fiunt ante gratiam Christi, et Spiritus ejus afflatum, cum ex fide Jesu Christi non prodeant, minime Deo grata sunt, neque gratiam (ut multi vocant) de congruo merentur. Immo, cum non sint facta ut Deus illa fieri velit et præcepit, peccati rationem habere non dubitamus.

XIV. De Operibus Supererogationis.

OPERA quæ supererogationis appellant, non possunt sine arrogantia et impietate prædicari. Nam illis declarant homines, non tantum se Deo reddere, quæ tenentur, sed plus in ejus gratiam facere, quam debent; cum aperte Christus dicat: Cum feceritis omnia quæcunque præcepta sunt vobis, dicite, Servi inutiles sumus.

XV. De Christo, qui solus est sine Peccato.

CHRISTUS, in nostræ naturæ veritate, per omnia similis factus est nobis, excepto peccato, a quo prorsus erat immunis, tum in carne, tum in spiritu. Venit, ut agnus absque macula, qui mundi peccata, per immolationem sui semel factam, tolleret; et peccatum (ut inquit Joannes) in eo non erat: sed nos reliqui, etiam baptizati, et in Christo regenerati, in multis tamen offendimus omnes. Et, si dixerimus, quia pec- catum non habemus, nos ipsos seducimus; et veritas in nobis non est.

XVI. De Peccato post Baptismum.

NON omne peccatum mortale, post bap- tismum voluntarie perpetratum, est pec- catum in Spiritum Sanctum, et irremissibile. Proinde lapsi a Baptismo in peccata locus pœnitentiæ non est negandus. Post accep- tum Spiritum Sanctum, possumus a gratia data recedere, atque peccare, denuoque per gratiam Dei resurgere, ac resipiscere: ideo- que illi damnandi sunt, qui se, quamdiu hic vivant, amplius non posse peccare af- firmant, aut vere resipiscentibus veniæ lo- cum denegant.

XVII. De Prædestinatione, et Electione.

PRÆDESTINATIO ad vitam est æternum Dei propositum, quo, ante facta mundi fun- damenta, suo consilio, nobis quidem oc- culto, constanter decrevit, eos, quos in Christo elegit ex hominum genere, a male- dicto et exitio liberare, atque (ut vasa in honorem efficta), per Christum, ad æternam salutem adducere. Unde, qui tam præclaro Dei beneficio sunt donati, illi, spiritu ejus opportuno tempore operante, secundum pro- positum ejus vocantur: vocationi per gra- tiam parent; justificantur gratis; adoptan- tur in filios Dei: unigeniti ejus Filii Jesu Christi imagini efficiuntur conformes: in bonis operibus sancte ambulant; et demum, ex Dei misericordia, pertingunt ad sempiternam felicitatem.

Quemadmodum prædestinationis et elec- tionis nostræ in Christo pia consideratio, dulcis, suavis, et ineffabilis consolationis plena est, vere piis, et his qui sentiunt in se vim Spiritus Christi, facta carnis, et membra quæ adhuc sunt super terram, mortificantem, animumque ad cœlestia et superna rapientem; tum quia fidem nos- tram, de æterna salute consequenda per Christum, plurimum stabilis, atque confir- mat, tum quia amorem nostrum in Deum vehementer accendit: ita hominibus curio- sis, carnalibus, et Spiritu Christi destitutis, ob oculos perpetuo versari prædestinationis Dei sententiam, perniciosissimum est præ- cipitium, unde illos diabolus protrudit, vel in desperationem, vel in æque perniciosam impurissimæ vitæ securitatem.

Proinde promissiones divinas sic amplecti oportet, ut nobis in sacris literis generali- ter propositæ sunt; et Dei voluntas in nos- tris actionibus ea sequenda est, quam in verbo Dei habemus discrete revelatam.

XVIII. *Of obtaining eternal Salvation only by the Name of Christ.*

THEY also are to be had accursed that presume to say, That every man shall be saved by the Law or Sect which he professeth, so that he be diligent to frame his life according to that law, and the light of Nature. For holy Scripture doth set out unto us only the Name of Jesus Christ, whereby men must be saved.

XIX. *Of the Church.*

THE visible Church of Christ is a congregation of faithful men, in the which the pure Word of God is preached, and the Sacraments be duly ministered according to Christ's ordinance in all those things that of necessity are requisite to the same.

As the Church of *Jerusalem, Alexandria, and Antioch*, have erred; so also the Church of *Rome* hath erred, not only in their living and manner of Ceremonies, but also in matters of Faith.

XX. *Of the Authority of the Church.*

THE Church hath power to decree Rites or Ceremonies, and authority in Controversies of Faith: And yet it is not lawful for the Church to ordain any thing that is contrary to God's Word written, neither may it so expound one place of Scripture, that it be repugnant to another. Wherefore, although the Church be a witness and a keeper of holy Writ, yet, as it ought not to decree any thing against the same, so besides the same ought it not to enforce any thing to be believed for necessity of Salvation.

XXI. *Of the Authority of General Councils.*

GENERAL Councils may not be gathered together without the commandment and will of Princes. And when they be gathered together, (forasmuch as they be an assembly of men, whereof all be not governed with the Spirit and Word of God,) they may err, and sometimes have erred, even in things pertaining unto God. Wherefore things ordained by them as necessary to salvation have neither strength nor authority, unless it may be declared that they be taken out of holy Scripture.

XXII. *Of Purgatory.*

THE Romish Doctrine concerning Purgatory, Pardons, Worshipping and Adoration, as well of Images as of Reliques, and also Invocation of Saints, is a fond thing vainly invented, and grounded upon no warranty of Scripture, but rather repugnant to the Word of God.

XXIII. *Of ministering in the Congregation.*

IT is not lawful for any man to take upon him the office of publick preaching, or ministering the Sacraments in the Congregation, before he be lawfully called, and sent to execute the same. And those we ought to judge lawfully called and sent, which be chosen and called to this work by men who have publick authority given unto them in

the Congregation, to call and send Ministers into the Lord's vineyard.

XXIV. *Of speaking in the Congregation in such a tongue as the people understandeth.*

IT is a thing plainly repugnant to the Word of God, and the custom of the Primitive Church, to have publick Prayer in the Church, or to minister the Sacraments in a tongue not understood of the people.

XXV. *Of the Sacraments.*

SACRAMENTS ordained of Christ be not only badges or tokens of Christian men's profession, but rather they be certain sure witnesses, and effectual signs of grace, and God's good will towards us, by the which he doth work invisibly in us, and doth not only quicken, but also strengthen and confirm our Faith in him.

There are two Sacraments ordained of Christ our Lord in the Gospel, that is to say, Baptism, and the Supper of the Lord.

Those five commonly called Sacraments, that is to say, Confirmation, Penance, Orders, Matrimony, and Extreme Unction, are not to be counted for Sacraments of the Gospel, being such as have grown partly of the corrupt following of the Apostles, partly are states of life allowed in the Scriptures; but yet have not like nature of Sacraments with Baptism, and the Lord's Supper, for that they have not any visible sign or ceremony ordained of God.

The Sacraments were not ordained of Christ to be gazed upon, or to be carried about, but that we should duly use them. And in such only as worthily receive the same they have a wholesome effect or operation: but they that receive them unworthily purchase to themselves damnation, as Saint Paul saith.

XXVI. *Of the Unworthiness of the Ministers, which hinders not the effect of the Sacrament.*

ALTHOUGH in the visible Church the evil be ever mingled with the good, and sometimes the evil have chief authority in the Ministration of the Word and Sacraments, yet forasmuch as they do not the same in their own name, but in Christ's, and do minister by his commission and authority, we may use their Ministry, both in hearing the Word of God, and in receiving of the Sacraments. Neither is the effect of Christ's ordinance taken away by their wickedness, nor the grace of God's gifts diminished from such as by faith and rightly do receive the Sacraments ministered unto them; which be effectual, because of Christ's institution and promise, although they be ministered by evil men.

Nevertheless, it appertaineth to the discipline of the Church, that enquiry be made of evil Ministers, and that they be accused by those that have knowledge of their offences; and finally being found guilty, by just judgement be deposed.

XXVII. *Of Baptism.*

BAPTISM is not only a sign of profession, and mark of difference, whereby Christian men are discerned from others that be not

XVIII. *De speranda aeterna Salute tantum in Nomine Christi.*

SUNT et illi anathematizandi, qui dicere audent unumquemque, in lege aut secta quam profitetur, esse servandum, modo juxta illam, et lumen naturæ, accurate vixerit, cum sacræ literæ tantum Jesu Christi nomen prædicent, in quo salvos fieri homines oporteat.

XIX. *De Ecclesia.*

ECCLÉSIA Christi visibilis est cœtus fidelium, in quo verbum Dei purum prædicatur, et sacramenta (quoad ea quæ necessario exigantur) juxta Christi institutum recte administrantur. Sicut erravit Ecclesia Hierosolymitana, Alexandrina, et Antiochena; ita et erravit Ecclesia Romana, non solum quoad agenda, et cærimoniarum ritus, verum in his etiam quæ credenda sunt.

XX. *De Ecclesiæ Auctoritate.*

HABET Ecclesia ritus sive cærimonias statuendi jus, et in fidei controversiis auctoritatem; quamvis Ecclesiæ non licet quicquam instituere, quod verbo Dei scripto adversetur; nec unum scripturæ locum sic exponere potest, ut alteri contradicat. Quare, licet Ecclesia sit divinorum librorum testis et conservatrix; attamen, ut adversus eos nihil decernere, ita, præter illos, nihil credendum de necessitate salutis debet obtrudere.

XXI. *De Auctoritate Conciliorum generalium.*

GENERALIA concilia, sine jussu et voluntate principum, congregari non possunt; et, ubi convenerint, quia ex hominibus constant, qui non omnes Spiritu et verbo Dei reguntur, et errare possunt, et interdum errarunt, etiam in his quæ ad Deum pertinent: ideoque, quæ ab illis constituuntur, ut ad salutem necessaria, neque robur habent, neque auctoritatem, nisi ostendi possint e sacris literis esse desumpta.

XXII. *De Purgatorio.*

DOCTRINA Romanensium de purgatorio, de indulgentiis, de veneratione et adoratione, tum imaginum, tum reliquiarum, necnon de invocatione Sanctorum, res est inutilis, inaniter conficta; et nullis Scripturarum testimoniis innitur: immo verbo Dei contradicit.

XXIII. *De Ministrando in Ecclesia.*

NON licet cuiquam sumere sibi munus publice prædicandi, aut administrandi Sacramenta in Ecclesia, nisi prius fuerit ad hæc obunda legitime vocatus et missus. Atque illos legitime vocatos et missos existimare debemus, qui per homines, quibus potestas vocandi ministros, atque mittendi

in vineam Domini, publice concessa est in Ecclesia, co-optati fuerint, et adsciti in hoc opus.

XXIV. *De loquendo in Ecclesia Lingua quam populus intelligit.*

LINGUA populo non intellecta publicas in Ecclesia preces peragere, aut Sacramenta administrare, verbo Dei, et primitivæ Ecclesiæ consuetudini, plane repugnat.

XXV. *De Sacramentis.*

SACRAMENTA, a Christo instituta, non tantum sunt notæ professionis Christianorum, sed certa quædam potius testimonia, et efficacia signa gratiæ, atque bonæ in nos voluntatis Dei, per quæ invisibiliter ipse in nobis operatur, nostramque fidem in se non solum excitat, verum etiam confirmat.

Duo a Christo Domino nostro in Evangelio instituta sunt Sacramenta: scilicet Baptismus, et Cœna Domini.

Quinque illa, vulgo nominata Sacramenta, scilicet, Confirmatio, Pœnitentia, Ordo, Matrimonium, et Extrema Unctio, pro Sacramentis Evangelicis habenda non sunt, ut quæ partim a prava Apostolorum imitatione profluxerunt, partim vitæ status sunt, in Scripturis quidem probati; sed Sacramentorum eandem cum Baptismo et Cœna Domini rationem non habent, ut quæ signum aliquod visibile, seu cærimoniam, a Deo institutam, non habeant.

Sacramenta non in hoc instituta sunt a Christo, ut spectarentur, aut circumferrentur, sed ut rite illis uteremur; et, in his duntaxat qui digne percipiunt, salutarem habent effectum. Qui vero indigne percipiunt, damnationem (ut inquit Paulus) sibi ipsis acquirunt.

XXVI. *De Vi Institutionum divinarum, quod eam non tollat Malitia Ministrorum.*

QUAMVIS, in Ecclesia visibili, bonis mali semper sint admixti, atque interdum ministerio verbi et Sacramentorum administrationi præsent: tamen, cum non suo, sed Christi nomine agant, ejusque mandato et auctoritate ministrent, illorum ministerio uti licet, cum in verbo Dei audiendo, tum in Sacramentis percipiendis. Neque, per illorum malitiam, effectus institutorum Christi tollitur, aut gratia donorum Dei minuitur, quoad eos qui fide et rite sibi oblata percipiunt; quæ, propter institutionem Christi et promissionem, efficacia sunt, licet per malos administrantur.

Ad Ecclesiæ tamen disciplinam pertinet, ut in malos ministros inquiratur, accusenturque ab his, qui eorum flagitia noverint, atque tandem, justo convicti judicio, deponantur.

XXVII. *De Baptismo.*

BAPTISMUS non est tantum professionis signum, ac discriminis nota, qua Christiani a non Christianis discernantur; sed etiam

est signum regenerationis, per quod, tanquam per instrumentum, recte baptismum suscipientes, Ecclesiæ inseruntur; promissiones de remissione peccatorum, atque adoptione nostra in filios Dei per Spiritum Sanctum, visibiliter obsignantur, fides confirmatur, et vi divinæ invocationis gratia augetur.

Baptismus parvulorum omnino in Ecclesia retinendus est, ut qui cum Christi institutione optime congruat.

XXVIII. De Cæna Domini.

CÆNA Domini non est tantum signum mutæ benevolentiae Christianorum inter sese; verum potius est Sacramentum nostræ, per mortem Christi, redemptionis.

Atque adeo, rite, digne, et cum fide summentibus, panis, quem frangimus, est communicatio corporis Christi: similiter poculum benedictionis est communicatio sanguinis Christi.

Panis et vini Transsubstantiatio in Eucharistia ex sacris literis probari non potest: sed apertis Scripturæ verbis adversatur; Sacramenti naturam evertit, et multarum superstitionum dedit occasionem.

Corpus Christi datur, accipitur, et manducatur, in Cæna, tantum cælesti et spiritali ratione. Medium autem, quo corpus Christi accipitur et manducatur in Cæna, fides est.

Sacramentum Eucharistiæ, ex institutione Christi, non servabatur, circumferebatur, elevabatur, nec adorabatur.

XXIX. De Manducatione Corporis Christi, et impios illud non manducare.

IMPII, et fide viva destituti, licet carnaliter et visibiliter (ut Augustinus loquitur) corporis et sanguinis Christi Sacramentum dentibus premant, nullo tamen modo Christi participes efficiuntur. Sed potius tantæ rei Sacramentum, seu symbolum, ad iudicium sibi manducant et bibunt.

XXX. De utraque Specie.

CALIX Domini laïcis non est denegandus. Utraque enim pars Dominici Sacramenti, ex Christi institutione et præcepto, omnibus Christianis ex æquo administrari debet.

XXXI. De unica Christi Oblatione in Cruce perfecta.

OBLATIO Christi, semel facta, perfecta est redemptio, propitiatio, et satisfactio pro omnibus peccatis totius mundi, tam originalibus, quam actualibus. Neque, præter illam unicam, est ulla alia pro peccatis expiatio; unde Missarum sacrificia, quibus, vulgo dicebatur, sacerdotem offerre Christum in remissionem pænæ aut culpæ, pro vivis et defunctis, blasphema figmenta sunt, et perniciosæ imposturæ.

XXXII. De Conjugio Sacerdotum.

EPISCOPIS, presbyteris, et diaconis, nullo mandato divino præceptum est, ut aut cælibatum voveant, aut a matrimonio abstineant. Licet igitur etiam illis, ut cæteris omnibus Christianis, ubi hoc ad pietatem magis facere judicaverint, pro suo arbitratu matrimonium contrahere.

XXXIII. De Excommunicatis vitandis.

QUI per publicam Ecclesiæ denuntiationem rite ab unitate Ecclesiæ præcisus est, et excommunicatus, is ab universa fidelium multitudine (donec per pœnitentiam publice reconciliatus fuerit arbitrio iudicis competentis) habendus est tanquam ethnicus et publicanus.

XXXIV. De Traditionibus Ecclesiasticis.

TRADITIONES atque cærimonias easdem non omnino necessarium est esse ubique, aut prorsus consimiles. Nam et variae semper fuerunt, et mutari possunt, pro regionum, temporum, et morum diversitate, modo nihil contra verbum Dei instituat.

Traditiones et cærimonias Ecclesiasticas, quæ cum verbo Dei non pugnant, et sunt auctoritate publica institutæ atque probatæ, quisquis privato consilio, volens, et data opera, publice violaverit, is, ut qui peccat in publicum ordinem Ecclesiæ, quique lædit auctoritatem magistratus, et qui infirmorum fratrum conscientias vulnerat, publice, ut cæteri timeant, arguendus est.

Quælibet Ecclesia particularis, sive nationalis, auctoritatem habet instituendi, mutandi, aut abrogandi cærimonias, aut ritus Ecclesiasticos, humana tantum auctoritate institutos, modo omnia ad ædificationem fiant.

XXXV. De Homiliis.

TOMUS secundus Homiliarum, quarum singulos titulos huic articulo subiunximus, continet piam et salutarem doctrinam, et his temporibus necessariam, non minus quam prior toms Homiliarum, quæ editæ sunt tempore Edwardi Sexti: itaque eas in Ecclesiis per ministros diligenter, et clare, ut a populo intelligi possint, recitandas esse iudicavimus.

De Nominibus Homiliarum.

OF the right use of the Church.
Against peril of Idolatry.
Of repairing and keeping clean of Churches.
Of good Works: first of Fasting.
Against Gluttony and Drunkenness.
Against Excess of Apparel.
Of Prayer.
Of the Place and Time of Prayer.
That Common Prayers and Sacraments ought to be ministered in a known Tongue.
Of the reverent Estimation of God's Word.
Of Alms-doing.
Of the Nativity of Christ.
Of the Passion of Christ.
Of the Resurrection of Christ.
Of the worthy receiving of the Sacrament of the Body and Blood of Christ.
Of the Gifts of the Holy Ghost.

christened, but it is also a sign of Regeneration or new Birth, whereby, as by an instrument, they that receive Baptism rightly are grafted into the Church; the promises of forgiveness of sin, and of our adoption to be the sons of God by the Holy Ghost, are visibly signed and sealed: Faith is confirmed, and Grace increased by virtue of prayer unto God. The Baptism of young Children is in any wise to be retained in the Church, as most agreeable with the institution of Christ.

XXVIII. *Of the Lord's Supper.*

THE Supper of the Lord is not only a sign of the love that Christians ought to have among themselves one to another; but rather is a Sacrament of our Redemption by Christ's death: insomuch that to such as rightly, worthily, and with faith, receive the same, the Bread which we break is a partaking of the Body of Christ; and likewise the Cup of Blessing is a partaking of the Blood of Christ.

Transubstantiation (or the change of the substance of Bread and Wine) in the Supper of the Lord, cannot be proved by holy Writ; but is repugnant to the plain words of Scripture, overthroweth the nature of a Sacrament, and hath given occasion to many superstitions.

The Body of Christ is given, taken, and eaten, in the Supper, only after an heavenly and spiritual manner. And the mean whereby the Body of Christ is received and eaten in the Supper is Faith.

The Sacrament of the Lord's Supper was not by Christ's ordinance reserved, carried about, lifted up, or worshipped.

XXIX. *Of the Wicked which eat not the Body of Christ in the use of the Lord's Supper.*

THE Wicked, and such as be void of a lively faith, although they do carnally and visibly press with their teeth (as Saint Augustine saith) the Sacrament of the Body and Blood of Christ, yet in no wise are they partakers of Christ: but rather, to their condemnation, do eat and drink the sign or Sacrament of so great a thing.

XXX. *Of both kinds.*

THE Cup of the Lord is not to be denied to the Lay-people: for both the parts of the Lord's Sacrament, by Christ's ordinance and commandment, ought to be ministered to all Christian men alike.

XXXI. *Of the one Oblation of Christ finished upon the Cross.*

THE Offering of Christ once made is that perfect redemption, propitiation, and satisfaction, for all the sins of the whole world, both original and actual; and there is none other satisfaction for sin, but that alone. Wherefore the sacrifices of Masses, in the which it was commonly said, that the Priest did offer Christ for the quick and the dead, to have remission of pain or guilt, were blasphemous fables, and dangerous deceits.

XXXII. *Of the Marriage of Priests.*

BISHOPS, Priests, and Deacons, are not commanded by God's Law, either to vow the estate of single life, or to abstain from marriage: therefore it is lawful for them, as for all other Christian men, to marry at their own discretion, as they shall judge the same to serve better to godliness.

XXXIII. *Of excommunicate Persons, how they are to be avoided.*

THAT person which by open denunciation of the Church is rightly cut off from the unity of the Church, and excommunicated, ought to be taken of the whole multitude of the faithful, as an Heathen and Publican, until he be openly reconciled by penance, and received into the Church by a Judge that hath authority thereunto.

XXXIV. *Of the Traditions of the Church.*

IT is not necessary that Traditions and Ceremonies be in all places one, and utterly like; for at all times they have been divers, and may be changed according to the diversities of countries, times, and men's manners, so that nothing be ordained against God's Word. Whosoever through his private judgment, willingly and purposely, doth openly break the traditions and ceremonies of the Church, which be not repugnant to the Word of God, and be ordained and approved by common authority, ought to be rebuked openly, (that others may fear to do the like,) as he that offendeth against the common order of the Church, and hurteth the authority of the Magistrate, and woundeth the consciences of the weak brethren.

Every particular or national Church hath authority to ordain, change, and abolish, ceremonies or rites of the Church ordained only by man's authority, so that all things be done to edifying.

XXXV. *Of the Homilies.*

THE second Book of Homilies, the several titles whereof we have joined under this Article, doth contain a godly and wholesome Doctrine, and necessary for these times, as doth the former Book of Homilies, which were set forth in the time of Edward the Sixth; and therefore we judge them to be read in Churches by the Ministers, diligently and distinctly, that they may be understood of the people.

Of the Names of the Homilies.

- 1 *Of the right Use of the Church.*
- 2 *Against peril of Idolatry.*
- 3 *Of repairing and keeping clean of Churches.*
- 4 *Of good Works: first of Fasting.*
- 5 *Against Gluttony and Drunkenness.*
- 6 *Against Excess of Apparel.*
- 7 *Of Prayer.*
- 8 *Of the Place and Time of Prayer.*
- 9 *That Common Prayers and Sacraments ought to be ministered in a known tongue.*
- 10 *Of the reverend estimation of God's Word.*
- 11 *Of Alms-doing.*
- 12 *Of the Nativity of Christ.*
- 13 *Of the Passion of Christ.*
- 14 *Of the Resurrection of Christ.*
- 15 *Of the worthy receiving of the Sacrament of the Body and Blood of Christ.*
- 16 *Of the Gifts of the Holy Ghost.*

ARTICLES OF RELIGION.

- 17 *For the Rogation-days.*
- 18 *Of the state of Matrimony.*
- 19 *Of Repentance.*
- 20 *Against Idleness.*
- 21 *Against Rebellion.*

XXXVI. *Of Consecration of Bishops and Ministers.*

THE Book of Consecration of Archbishops and Bishops, and Ordering of Priests and Deacons, lately set forth in the time of Edward the Sixth, and confirmed at the same time by authority of Parliament, doth contain all things necessary to such Consecration and Ordering: neither hath it any thing, that of itself is superstitious and ungodly. And therefore whosoever are consecrated or ordered according to the Rites of that Book, since the second year of the forenamed King Edward unto this time, or hereafter shall be consecrated or ordered according to the same Rites; we decree all such to be rightly, orderly, and lawfully consecrated and ordered.

XXXVII. *Of the Civil Magistrates.*

THE Queen's Majesty hath the chief power in this Realm of England, and other her Dominions, unto whom the chief Government of all Estates of this Realm, whether they be Ecclesiastical or Civil, in all causes doth appertain, and is not, nor ought to be, subject to any foreign Jurisdiction.

Where we attribute to the Queen's Majesty the chief government, by which Titles we understand the minds of some slanderous folks to be offended; we give not to our Princes the ministering either of God's Word, or of the Sacraments, the which

thing the Injunctions also lately set forth by Elizabeth our Queen do most plainly testify; but that only prerogative, which we see to have been given always to all godly Princes in holy Scriptures by God himself; that is, that they should rule all states and degrees committed to their charge by God, whether they be Ecclesiastical or Temporal, and restrain with the civil sword the stubborn and evil doers.

The Bishop of Rome hath no jurisdiction in this Realm of England.

The Laws of the Realm may punish Christian men with death, for heinous and grievous offences.

It is lawful for Christian men, at the commandment of the Magistrate, to wear weapons, and serve in the wars.

XXXVIII. *Of Christian men's Goods, which are not common.*

THE Riches and Goods of Christians are not common, as touching the right, title, and possession of the same, as certain Anabaptists do falsely boast. Notwithstanding, every man ought, of such things as he possesseth, liberally to give alms to the poor, according to his ability.

XXXIX. *Of a Christian man's Oath.*

AS we confess that vain and rash swearing is forbidden Christian men by our Lord Jesus Christ, and James his Apostle so we judge, that Christian Religion doth not prohibit, but that a man may swear when the Magistrate requireth, in a cause of faith and charity, so it be done according to the Prophet's teaching, in justice, judgement, and truth.

THE RATIFICATION.

THIS Book of Articles before rehearsed, is again approved, and allowed to be holden and executed within the Realm, by the assent and consent of our Sovereign Lady ELIZABETH, by the grace of God, of England, France, and Ireland, Queen, Defender of the Faith, &c. Which Articles were deliberately read, and confirmed again by the subscription of the hands of the Archbishops and Bishops of the Upper-house, and by the subscription of the whole Clergy of the Nether-house in their Convocation, in the Year of our Lord 1571.

A TABLE OF THE ARTICLES.

1. <i>Of Faith in the Holy Trinity.</i>	22. <i>Of Purgatory.</i>
2. <i>Of Christ the Son of God.</i>	23. <i>Of Ministering in the Congregation.</i>
3. <i>Of his going down into Hell.</i>	24. <i>Of speaking in the Congregation.</i>
4. <i>Of his Resurrection.</i>	25. <i>Of the Sacraments.</i>
5. <i>Of the Holy Ghost.</i>	26. <i>Of the Unworthiness of Ministers.</i>
6. <i>Of the Sufficiency of the Scripture.</i>	27. <i>Of Baptism.</i>
7. <i>Of the Old Testament.</i>	28. <i>Of the Lord's Supper.</i>
8. <i>Of the Three Creeds.</i>	29. <i>Of the Wicked, which eat not the Body of Christ.</i>
9. <i>Of Original or Birth-sin.</i>	30. <i>Of both kinds.</i>
10. <i>Of Free-will.</i>	31. <i>Of Christ's one Oblation.</i>
11. <i>Of Justification.</i>	32. <i>Of the Marriage of Priests.</i>
12. <i>Of Good Works.</i>	33. <i>Of excommunicate Persons.</i>
13. <i>Of Works before Justification.</i>	34. <i>Of the Traditions of the Church.</i>
14. <i>Of Works of Supererogation.</i>	35. <i>Of the Homilies.</i>
15. <i>Of Christ alone without Sin.</i>	36. <i>Of Consecrating of Ministers.</i>
16. <i>Of Sin after Baptism.</i>	37. <i>Of Civil Magistrates.</i>
17. <i>Of Predestination and Election.</i>	38. <i>Of Christian men's Goods.</i>
18. <i>Of Obtaining Salvation by Christ.</i>	39. <i>Of a Christian man's Oath.</i>
19. <i>Of the Church.</i>	<i>The Ratification.</i>
20. <i>Of the Authority of the Church.</i>	
21. <i>Of the Authority of General Councils.</i>	

*For the Rogation days.
Of the State of Matrimony.
Of Repentance.
Against Idleness.
Against Rebellion.*

XXXVI. *De Episcoporum et Ministrorum Consecratione.*

LIBELLUS de Consecratione Archiepiscoporum, et Episcoporum, et de Ordinatione Presbyterorum et Diaconorum, editus nuper temporibus *Edvardi VI.* et auctoritate Parlamenti illis ipsis temporibus confirmatus, omnia ad ejusmodi consecrationem et ordinationem necessaria continet; et nihil habet, quod, ex se, sit aut superstitiosum, aut impium. Itaque, quicumque juxta ritum illius libri consecrati aut ordinati sunt, ab anno secundo prædicti regis *Edvardi*, usque ad hoc tempus, aut in posterum juxta eosdem ritus consecrabitur, aut ordinabitur, rite atque ordine, atque legitime, statutum esse, et fore, consecratos et ordinatos.

XXXVII. *De civilibus Magistratibus.*

REGIA Majestas in hoc Angliæ regno, ac cæteris ejus dominiis, summam habet potestatem, ad quam omnium statuum hujus regni, (sive illi Ecclesiastici sint, sive civiles) in omnibus causis, suprema gubernatio pertinet, et nulli externæ jurisdictioni est subjecta, nec esse debet.

Cum Regiæ Majestati summam gubernationem tribuimus, (quibus titulis intelligimus, animos quorundam calumniatorum offendi) non damus Regibus nostris, aut

verbi Dei, aut Sacramentorum, administrationem, quod etiam Injunctiones ab *Elizabetha* Regina nostra nuper editæ, apertissime testantur; sed eam tantum prærogativam, quam in sacris Scripturis, a Deo ipso, omnibus piis Principibus videmus semper fuisse attributam; hoc est, ut omnes status, atque ordines fidei suæ a Deo commissos, (sive illi Ecclesiastici sint, sive civiles) in officio contineant, et contumaces ac delinquentes gladio civili coerceant.

Romanus pontifex nullam habet jurisdictionem in hoc regno Angliæ.

Leges regni possunt Christianos, propter capitalia et gravia crimina, morte punire.

Christianis licet, ex mandato magistratus, arma portare, et justa bella administrare.

XXXVIII. *De illicita Bonorum Communicatione.*

FACULTATES et bona Christianorum non sunt communia, quoad jus et possessionem, ut quidam Anabaptistæ falso jactant. Debet tamen quisque, de his quæ possidet, pro facultatum ratione, pauperibus eleemosynas benigne distribuere.

XXXIX. *De Jurejurando.*

QUEMADMODUM juramentum vanum et temerarium a Domino nostro Jesu Christo, et Apostolo ejus Jacobo, Christianis hominibus interdictum esse fatemur; ita Christianorum Religionem minime prohibere censemus, quin, jubente magistratu, in causa fidei et caritatis jurare liceat, modo id fiat juxta Prophetæ doctrinam, in justitia, in judicio, et veritate.

CONFIRMATIO ARTICULORUM.

HIC liber antedictorum Articulorum jam denuo approbatus est, per assensum et consensum Serenissimæ Reginæ *Elizabethæ*, Dominiæ nostræ, Dei gratia, Angliæ, Franciæ, et Hiberniæ Reginæ, Defensoris fidei, &c. retinendus, et per totum Regnum Angliæ exsequendus. Qui Articuli et lecti sunt, et denuo confirmati, subscriptione D. Archiepiscopi et Episcoporum superioris domus, et totius Cleri inferioris domus, in Convocatione, Anno Domini, 1571.

INDEX ARTICULORUM.

1. <i>De Fide in sacro-sanctam Trinitatem.</i>	22. <i>De Purgatorio.</i>
2. <i>De Verbo, sive Filio Dei, qui verus homo factus est.</i>	23. <i>De Ministrando in Ecclesia.</i>
3. <i>De Descensu Christi ad Inferos.</i>	24. <i>De loquendo in Ecclesia Lingua quam populus intelligit.</i>
4. <i>De Resurrectione Christi.</i>	25. <i>De Sacramentis.</i>
5. <i>De Spiritu Sancto.</i>	26. <i>De Vi Institutionum divinarum, quod eam non tollat Malitia Ministrorum.</i>
6. <i>De divinis Scripturis, quod sufficiant ad salutem.</i>	27. <i>De Baptismo.</i>
7. <i>De Veteri Testamento.</i>	28. <i>De Cæna Domini.</i>
8. <i>De tribus Symbolis.</i>	29. <i>De Manducatione Corporis Christi, et impiis illud non manducare.</i>
9. <i>De Peccato Originali.</i>	30. <i>De utraque Specie.</i>
10. <i>De libero Arbitrio.</i>	31. <i>De unica Christi Oblatione in Cruce perfecta.</i>
11. <i>De Hominis Justificatione.</i>	32. <i>De Conjugio Sacerdotum.</i>
12. <i>De bonis Operibus.</i>	33. <i>De Excommunicatis vitandis.</i>
13. <i>De Operibus ante Justificationem.</i>	34. <i>De Traditionibus Ecclesiasticis.</i>
14. <i>De Operibus Supererogationis.</i>	35. <i>De Homiliis.</i>
15. <i>De Christo, qui solus est sine Peccato.</i>	36. <i>De Episcoporum et Ministrorum Consecratione.</i>
16. <i>De Peccato post Baptismum.</i>	37. <i>De civilibus Magistratibus.</i>
17. <i>De Prædestinatione, et Electione.</i>	38. <i>De illicita Bonorum Communicatione.</i>
18. <i>De speranda æterna Salute tantum in Nomine Christi.</i>	39. <i>De Jurejurando.</i>
19. <i>De Ecclesia.</i>	Confirmatio Articulorum.
20. <i>De Ecclesiæ Auctoritate.</i>	
21. <i>De Auctoritate Conciliorum generalium.</i>	

THE FORM OR MANNER OF
MAKING, ORDAINING, AND CONSECRATING OF
BISHOPS, PRIESTS, AND DEACONS,

ACCORDING TO THE ORDER OF
THE UNITED CHURCH OF ENGLAND AND IRELAND.

THE PREFACE.

“It is evident unto all men diligently reading the holy Scripture and ancient Authors, that from the Apostles’ time there have been these Orders of Ministers in Christ’s Church; Bishops, Priests, and Deacons. Which Offices were evermore had in such reverend estimation, that no man might presume to execute any of them, except he were first called, tried, examined, and known to have such qualities as are requisite for the same; and also by Publick Prayer, with Imposition of Hands, were approved and admitted thereunto by lawful Authority. And therefore, to the intent that these Orders may be continued, and reverently used and esteemed, in the *United Church of England and Ireland*; no man shall be accounted or taken to be a lawful Bishop, Priest, or Deacon, in the *United Church of England and Ireland*, or suffered to execute any of the said Functions, except he be called, tried, examined, and admitted thereunto, according to the Form hereafter following, or hath had formerly Episcopal Consecration or Ordination.

“And none shall be admitted a Deacon, except he be Twenty-three years of age, unless he have a Faculty. And every man which is to be admitted a Priest shall be full Four-and-twenty years old. And every man which is to be ordained or consecrated Bishop shall be fully Thirty years of age.

“And the Bishop knowing either by himself, or by sufficient testimony any Person to be a man of virtuous conversation, and without crime; and, after examination and trial, finding him learned in the Latin Tongue, and sufficiently instructed in holy Scripture, may at the Times appointed in the Canon, or else, on urgent occasion, upon some other Sunday or Holy-day, in the face of the Church, admit him a Deacon, in such Manner and Form as hereafter followeth.”

THE FORM AND MANNER
OF
MAKING OF DEACONS.

When the day appointed by the Bishop is come, after Morning Prayer is ended, there shall be a Sermon or Exhortation, declaring the Duty and Office of such as come to be admitted Deacons; how necessary that Order is in the Church of Christ, and also, how the people ought to esteem them in their Office.

First, the Archdeacon, or his Deputy, shall present unto the Bishop (sitting in his chair near to the holy Table) such as desire to be ordained Deacons, (each of them being decently habited,) saying these words,

REVEREND Father in God, I present unto you these persons present, to be admitted Deacons.

The Bishop. Take heed that the persons, whom ye present unto us, be apt and meet, for their learning and godly conversation, to exercise their Ministry duly to the honour of God, and the edifying of his Church.

The Archdeacon shall answer,

I have enquired of them, and also examined them, and think them so to be.

Then the Bishop shall say unto the people :

BRETHREN, if there be any of you who knoweth any impediment, or notable Crime, in any of these persons presented to be ordered Deacons, for the which he ought not to be admitted to that Office, let him come forth in the Name of God, and show what the crime or impediment is.

And if any great Crime or Impediment be objected, the Bishop shall surcease from Ordering that person, until such time as the party accused shall be found clear of that Crime.

Then the Bishop (commending such as shall be found meet to be ordered to the Prayers of the congregation), shall, with the Clergy and people present, sing or say the Litany, with the Prayers as followeth.

The Litany and Suffrages.

O GOD the Father, of heaven : have &c.
[After the Supplication for Bishops, Priests, and Deacon : and before the Supplication for the Lords of the Council, insert the following.]

That it may please thee to bless these thy servants, now to be admitted to the Order of Deacons [or Priests,] and to pour thy grace upon them; that they may duly execute their Office, to the edifying of thy Church, and the glory of thy holy Name.

We beseech thee to hear us, good Lord.

FORMA ET MODUS
FACIENDI, ORDINANDI, ET CONSECRANDI

EPISCOPOS, PRESBYTEROS, ET DIACONOS,

JUXTA RITUM
ECCLESIAE ANGLICANÆ.

not Bright
-mess trans
lation.

P R Æ F A T I O.

CUIVIS sacras Scripturas et veteres Scriptores accurate perlegenti perspicuum est, jam inde a tempore Apostolorum, hosce in Ecclesia Christi Ministrorum Ordines extitisse, Episcopos, Presbyteros, Diaconos. Quæ quidem munia tanti semper tamque reverenter habita sunt, ut nemini unquam jus fasve fuerit ullo eorum fungi, nisi qui prius vocatus, examinatus, et probatus esset, pro eoque habitus, qui dotibus esset idoneis præditus ad illud rite obeundum; idque post approbationem et admissionem a legitima Potestate, cum oratione publica, et manuum impositione. Quapropter, ut iidem sacri Ordines servari, usurpari, reverentiamque debitam in posterum consequi valeant in Ecclesia Anglicana; nemo, pro legitimo Episcopo, Presbytero, aut Diacono, habebitur, nec ullo horum munerum fungendi licentiam habebit, nisi qui vocatus, examinatus, probatus, atque admissus ad illa fuerit, juxta sequentem formulam, aut sane Episcopalem Ordinationem, sive Consecrationem, prius habuerit.

Neque quisquam ad Diaconatus Ordinem admittetur, (nisi impetrata Dispensatione) qui non attigerit annum ætatis vicesimum tertium. Siquis autem Presbyter ordinabitur, eum oportebit annum vicesimum quartum complevisse. Annus vero trigesimum superabit omnis ordinandus seu consecrandus in Episcopum.

Episcopus autem, cum vel ipse, aut ex aliorum sufficiente testimonio, compertum habuerit, virum aliquem probe honesteque atque inculpate vitam iustituisse, eumque, post examinationem ac probationem, linguam Latinam callere, atque in sacris Scripturis satis eruditum esse, illum, temporibus in Canone præstitutis, aut vero (re ita postulante) aliqua alia Die Dominica aut Feria, poterit ad Diaconatum admittere coram Ecclesia, juxta Modum et Formulam sequentem.

FORMA ET MODUS
ORDINANDI
DIACONOS.

¶ *Die ad hoc ab Episcopo præstituta, post Preces Matutinas, habebitur concio aut exhortatio, qua, quid sit eorum munus atque officium qui sunt ad Diaconatum admittendi, edisseretur; quamque necessarius sit hic Ordo in Ecclesia Christi, ut et quanti eos facere debeat populus in hocce suo munere.*

¶ *Ante omnia, Archidiaconus, aut qui illius vices obibat, Episcopo (in cathedra sedenti juxta mensam Domini) eos, qui in Diaconos cupiunt ordinari, singulos decentem vestem indutos, præsentabit in hæc verba.*

REVERENDE in Christo pater, hos adstantes hic viros tibi trado, ad Diaconatus Officium admittendos.

Episcopus. Vide, ut, quos nobis tradis, viri sint cum doctrina tum moribus idoneis instructi ad ministerium suum rite obeundum, in honorem Dei, et Ecclesiæ ædificationem.

Archidiaconus respondebit:

In eos inquisivi; ipsos etiam ex nihiloque videntur ita comparati.

Tum Episcopus ad Populum:

FRATRES, si cui vestrum compertum est, quemquam ex hisce viris qui nunc nobis traditi sunt ad Diaconatus Ordinem admittendi, impedimento quopiam teneri, aut notabili aliquo crimine laborare, quominus eum fas sit ad hoc munus admitti; prodeat in Nomine Dei, et illud, quicquid sit criminis aut impedimenti, palam faciat.

¶ *Quod si insigne aliquod crimen aut impedimentum objiciatur, ab illius Ordinatione (cui crimen aut impedimentum ejusmodi fuerit objectum) supersedebit Episcopus, usque dum ab objecto crimine se purgaverit.*
¶ *Tum Episcopus (is qui digni visi fuerint qui ordinentur, sacri cætus precibus commendatis) una cum Clero et Populo tum præsentem, Litaniam, cum Precibus, cantabit aut recitabit, in hunc modum.*

Litania, et Suffragia.

PATER de cælis, Deus, miserere nobis, [et quæ sequuntur, ut in Liturgia.]
Ut Episcopos, Presbyteros, et Diaconos, &c.

Ut hisce famulis tuis, ad Diaconatus, [vel Presbyteratus] Ordinem nunc admittendis, benedicere, et super eos gratiam tuam effundere digneris; ut munus suum rite obeant, ad Ecclesiæ tuæ ædificationem, et sancti tui Nominis gloriam;
Te rogamus, audi nos, Domine.

THE ORDERING OF DEACONS.

Let us pray.

O GOD, merciful Father, that despisest not the sighing of a contrite heart, nor the desire of such as be sorrowful; Mercifully assist our prayers that we make before thee in all our troubles and adversities, whensoever they oppress us; and graciously hear us, that those evils, which the craft and subtily of the devil or man worketh against us, be brought to nought; and by the providence of thy goodness they may be dispersed; that we thy servants, being hurt by no persecutions, may evermore give thanks unto thee in thy holy Church; through Jesus Christ our Lord.

O Lord, arise, help us, and deliver us for thy Name's sake.

O GOD, we have heard with our ears, and our fathers have declared unto us, the noble works that thou didst in their days, and in the old time before them.

O Lord, arise, help us, and deliver us for thine honour.

Glory be to the Father, and to the Son: and to the Holy Ghost;

Answer. As it was in the beginning, is now, and ever shall be: world without end. Amen.

From our enemies defend us, O Christ. Graciously look upon our afflictions.

Pitifully behold the sorrows of our hearts.

Mercifully forgive the sins of thy people.

Favourably with mercy hear our prayers.

O Son of David, have mercy upon us.

Both now and ever vouchsafe to hear us, O Christ.

Graciously hear us, O Christ; graciously hear us, O Lord Christ.

Priest. O Lord, let thy mercy be shewed upon us;

Answer. As we do put our trust in thee.

Let us pray.

WE humbly beseech thee, O Father, mercifully to look upon our infirmities; and for the glory of thy Name turn from us all those evils that we most righteously have deserved; and grant, that in all our troubles we may put our whole trust and confidence in thy mercy, and evermore serve thee in holiness and pureness of living, to thy honour and glory; through our only Mediator and Advocate, Jesus Christ our Lord. Amen.

Then shall be sung or said the Service for the Communion, with the Collect, Epistle, and Gospel, as followeth.

The Collect.

ALMIGHTY God, who by thy Divine Providence hast appointed divers Orders of Ministers in thy Church, and didst inspire thine Apostles to choose into the Order of Deacons the first Martyr Saint Stephen, with others; Mercifully behold these thy servants now called to the like Office and Administration; replenish them so with the truth of thy Doctrine, and adorn them with innocency of life, that, both by word and good example, they may faithfully serve thee in this Office, to the glory of thy Name, and the edification of thy Church; through the merits of our Saviour Jesus Christ, who liveth and reigneth with thee and the Holy Ghost, now and for ever. Amen.

The Epistle. 1 Tim. iii. 8, [to the 13th.]

Or else this, out of the Sixth of the Acts of the Apostles.

Acts vi. 2, [to the 7th.]

And before the Gospel, the Bishop, sitting in his chair, shall cause the Oath of the Queen's Supremacy, and against the power and authority of all foreign Potentates, to be ministered unto every one of them that are to be Ordered.

The Oath of the Queen's Sovereignty.

I A. B. do swear, that I do from my heart abhor, detest, and abjure, as impious and heretical, that damnable Doctrine and Position, That Princes excommunicated or deprived by the Pope, or any Authority of the See of Rome, may be deposed or murdered by their Subjects, or any other whatsoever. And I do declare, that no foreign Prince, Person, Prelate, State, or Potentate, hath, or ought to have, any Jurisdiction, Power, Superiority, Pre-eminence, or Authority, Ecclesiastical or Spiritual, within this Realm. So help me God.

Then shall the Bishop examine every one of them that are to be Ordered, in the presence of the people, after this manner following.

DO you trust that you are inwardly moved by the Holy Ghost, to take upon you this Office and Ministration, to serve God for the promoting of his glory, and the edifying of his people?

Answer. I trust so.

The Bishop. Do you think that you are truly called, according to the Will of our Lord Jesus Christ, and the due Order of this Realm, to the Ministry of the Church?

Answer. I think so.

The Bishop. Do you unfeignedly believe all the Canonical Scriptures of the Old and New Testament?

The Answer. I do believe them.

The Bishop. Will you diligently read the same unto the people assembled in the Church where you shall be appointed to serve?

Answer. I will.

The Bishop. It appertaineth to the Office of a Deacon, in the Church where he shall be appointed to serve, to assist the Priest in divine Service, and specially when he ministereth the holy Communion, and to help him in the distribution thereof, and to read holy Scriptures and Homilies in the Church; and to instruct the youth in the Catechism; in the absence of the Priest to baptize infants, and to preach, if he be admitted thereto by the Bishop. And furthermore, it is his Office, where provision is so made, to search for the sick, poor, and impotent people of the Parish, to intimate their estates, names, and places where they dwell, unto the Curate, that by his exhortation they may be relieved with the alms of the Parishioners, or others. Will you do this gladly and willingly?

Answer. I will so do, by the help of God.

The Bishop. Will you apply all your diligence to frame and fashion your own lives, and the lives of your families, according to the Doctrine of Christ; and to make both yourselves and them, as much as in you lieth, wholesome examples of the flock of Christ?

Answer. I will so do, the Lord being my helper.

Oremus.

DEUS, Pater misericors! qui nec contriti cordis gemitum nec mœrentium affectum despicias, propitijs adesto precibus nostris, quas tibi in omnibus afflictionibus et angustiis nostris effundimus, quotiescunque iis premimur: nosque clementer exaudi, ut mala ea omnia evanescant, quæ Diaboli aut hominum artes et insidiæ contra nos moliantur; et consilio pietatis tuæ dissipentur; ut nos famuli tui, nullis infestationibus læsi, in sancta Ecclesia tua tibi gratias in æternum referamus, per Jesum Christum, Dominum nostrum.

Exsurge, Domine! adjuva nos, et libera nos propter nomen tuum.

DEUS! auribus nostris audivimus, et patres nostri annuntiaverunt nobis, opera admiranda, quæ operatus es in diebus eorum, et in diebus antiquis.

Exsurge, Domine! adjuva nos, et libera nos propter honorem tuum.

Gloria Patri, et Filio, et Spiritui Sancto;
Responsio. Sicut erat in principio, et nunc, et semper, et in sæcula sæculorum. Amen.

Ab inimicis nostris libera nos, Christe.
Respice clementer afflictiones nostras.
Misericorditer dolorem cordium nostrorum aspice.

Propitius esto peccatis populi tui.
Benigne et cum misericordia audi orationes nostras.

Fili David, miserere nostri.
Et nunc et semper dignare exaudire nos, o Christe.

Christe, exaudi nos clementer: exaudi nos clementer, o Domine, Jesu Christe!

Ostende nobis, Domine, misericordiam tuam;
Sicut speramus in te.

Oremus.

INFIRMITATES nostras, supplices quæsumus, o Pater, benigne respice; et, propter gloriam Nominis tui, mala ea omnia, quæ iustissime sumus promeriti, a nobis averte; et præsta, ut, in cunctis adversitatibus nostris, omnem fiduciam nostram in misericordia tua collocemus, et tibi semper in puritate ac sanctitate vitæ serviamus, ad honorem et gloriam tuam, per Mediatorem et Advocatum nostrum unicum, Jesum Christum, Dominum nostrum. Amen.

Tum cantabitur aut recitabitur Officium sacra Communionis, cum Collecta, Epistola, et Evangelio, prout sequitur.

OMNIPOTENS Deus! cujus divina providentia cautum est ut varii sint ministerii ordines in Ecclesia tua constituti, quique Sancti tui Spiritus afflatu in Apostolorum tuorum mentem induxisti, ut S. Stephanum Protomartyrem deligerent, qui, cum aliis, in Diaconorum ordinem coopertur; hos famulos tuos, qui jam ad illud ipsum munus ac ministerium vocantur, benigne respice. Eos ita reple doctrinæ tuæ veritate, vitæque innocentia exorna, ut tibi in hoc officio, cum verbis tum probis exemplis, fidelem narent operam, ad nominis tui gloriam, et Ecclesiæ tuæ ædificationem, per merita Servatoris nostri, Jesu Christi, qui, una tecum et cum Spiritu Sancto, vivit et regnat, in infinita sæcula. Amen.

Epistola. 1 Tim. iii. 8—13.

Aut hæc. Act. Apost. vi. 2—7.

¶ Præquam autem prælegatur Evangelium, Episcopus, sedens in cathedra, Juramentum de Primatu Regina, et contra potestatem et auctoritatem omnium principum exteriorum, unicuique ordinando administrandum curabit.

Jusjurandum de Primatu Regina.

EGO [N.] sanctissime dehero, me, ex intimo animi sensu, abominari, detestari, et abjurare (ut impium, scilicet, et hæreticum) execrabile illud dogma et effatum, quo fas esse statuitur, ut gentium rectores, a pontifice Romano, vel quavis ecclesiæ Romanæ potestate, excommunicati aut abdicati, imperio dejiciantur vel interficiantur, sive a suis ipsorum subditis, sive ab alio quopiam. Affirmo præterea, et testificor, nullum esse exterum principem, hominem, præsulem, civitatem, vel potestatem, cui ulla, in hoc regno, ecclesiastica vel spiritalis jurisdictio, potentia, majestas, præcellentia, aut dominatio, vel sit vel esse debeat. *Ita me Deus adjuvet.*

¶ Tum singulos ordinandos, ad hunc modum, coram populo interrogabit:

NUM persuasum habetis, vos intus Spiritus sancti instinctu moveri, ut hoc munus atque ministerium in vos suscipiatis, operam Deo navaturi, ad illius gloriam, et Ecclesiæ ædificationem promovendam?

Respondet unusquisque. Ita persuasum habeo.

Episcopus. Num arbitramini, vos vere vocari secundum Domini nostri Jesu Christi voluntatem, et rectam hujus regni constitutionem, ad ministerium Ecclesiæ?

Respondet. Sic arbitror.

Episcopus. An vos sincere atque ex animo creditis omnes tum Veteris tum Novi Testamenti Scripturas Canonicas?

Respondet. Eas credo.

Episcopus. Num diligenter eas prælegitis populo congregato in ea Ecclesia, cui ministrandi munus vobis demandabitur?

Respondet. Diligenter prælegam.

Episcopus. Diaconi officium est, in ea Ecclesia cui ministrandi munus ipsi demandabitur, ut adsit Presbytero sacra peragenti, maxime vero Cœnam Domini celebranti, ut sit adjutor in ea distribuenda. Quin et ipsi incumbit sacram Scripturam, Homiliasque in Ecclesia prælegere; Pueros in doctrina Catechetica instituire; Infantes, absente Presbytero, baptizare; necnon concionari, si ad id fuerit admissus ab Episcopo. Præterea ejus Officii est, ubi ita constitutum fuerit, exquirere ægros, pauperes, et infirmos Parochiæ, de eorum statu Parochum certiolem facere, eorumque nomina et domicilia indicare, ut, per illius exhortationem, parochianorum aliorumve eleemosynis sublevantur. Estisne hæc omnia alacriter et ex animo præstaturi?

Respondet. Ea præstaturus sum, juvante Deo.

Episcopus. Num omnem adhibebitis diligentiam, ut vestri familiarumque vestrarum mores ad normam doctrinæ Christi instituuntur, utque tum vos tum illos (quantum in vobis erit) Ecclesiæ Christi præbeatis exempla salutaria?

Respondet. Adhibebo, Domino adjuvante.

THE ORDERING OF DEACONS.

The Bishop. Will you reverently obey your Ordinary, and other chief Ministers of the Church, and them to whom the charge and government over you is committed, following with a glad mind and will their godly admonitions.

Answer. I will endeavour myself, the Lord being my helper.

Then the Bishop laying his hands severally upon the head of every one of them, humbly kneeling before him, shall say,

TAKE thou Authority to execute the Office of a Deacon in the Church of God committed unto thee; In the Name of the Father, and of the Son, and of the Holy Ghost. Amen.

Then shall the Bishop deliver to every one of them the New Testament, saying,

TAKE thou Authority to read the Gospel in the Church of God, and to preach the same if thou be thereto licensed by the Bishop himself.

Then one of them, appointed by the Bishop, shall read the Gospel.

S. Luke xii. 35, [to the 38th.]

Then shall the Bishop proceed in the Communion, and all that are Ordered shall tarry, and receive the holy Communion the same day with the Bishop.

The Communion ended, after the last Collect, and immediately before the Benediction, shall be said these Collects following.

ALMIGHTY God, giver of all good things, who of thy great goodness hast vouchsafed to accept and take these thy servants unto the Office of Deacons in thy Church; Make them, we beseech thee, O Lord, to be modest, humble, and constant in their Ministration, to have a ready will to observe all spiritual Discipline; that they having always the testimony of a good conscience, and continuing ever stable and strong in thy Son Christ, may so well behave themselves in this inferior Office, that they may be found worthy to be called unto the higher Ministries in thy Church; through the same thy Son our Saviour Jesus Christ, to whom be glory and honour world without end. Amen.

PREVENT us, O Lord, in all our doings with thy most gracious favour, and further us with thy continual help; that in all our works begun, continued, and ended in thee, we may glorify thy holy Name, and finally by thy mercy obtain everlasting life; through Jesus Christ our Lord. Amen.

THE peace of God, which passeth all understanding, keep your hearts and minds in the knowledge and love of God, and of his Son Jesus Christ our Lord; And the blessing of God Almighty, the Father, the Son, and the Holy Ghost, be amongst you, and remain with you always. Amen.

And here it must be declared unto the Deacon, that he must continue in that Office of a Deacon the space of a whole year (except for reasonable causes it shall otherwise seem good unto the Bishop) to the intent he may be perfect, and well expert in the things appertaining to the Ecclesiastical

THE ORDERING OF PRIESTS.

Administration. In executing whereof, if he be found faithful and diligent, he may be admitted by his Diocesan to the Order of Priesthood, at the times appointed in the Canon; or else, on urgent occasion, upon some other Sunday, or Holy-day, in the face of the Church, in such Manner and Form as hereafter followeth.

THE FORM AND MANNER OF MAKING OF PRIESTS.

When the day appointed by the Bishop is come, after Morning Prayer is ended, there shall be a Sermon or Exhortation, declaring the Duty and Office of such as come to be admitted Priests; how necessary that Order is in the Church of Christ, and also how the people ought to esteem them in their Office.

First, the Archdeacon, or in his absence, one appointed in his stead, shall present unto the Bishop (sitting in his chair near to the holy Table) all them that shall receive the Order of Priesthood that day, (each of them being decently habited,) and say,

REVEREND Father in God, I present unto you these persons present, to be admitted to the Order of Priesthood.

The Bishop. Take heed that the persons, whom ye present unto us, be apt and meet, for their learning and godly conversation, to exercise their Ministry duly, to the honour of God, and the edifying of his Church.

The Archdeacon shall answer,

I have enquired of them, and also examined them, and think them so to be.

Then the Bishop shall say unto the people:

GOOD people, these are they whom we purpose, God willing, to receive this Day unto the holy Office of Priesthood: For after due examination we find not to the contrary, but that they be lawfully called to their Function and Ministry, and that they be persons meet for the same. But yet if there be any of you, who knoweth any Impediment, or notable Crime, in any of them, for the which he ought not to be received into this holy Ministry, let him come forth in the Name of God, and shew what the Crime or Impediment is.

And if any great Crime or Impediment be objected, the Bishop shall surcease from Ordering that person, until such time as the party accused shall be found clear of that Crime.

Then the Bishop (commending such as shall be found meet to be Ordered to the Prayers of the congregation) shall, with the Clergy and people present, sing or say the Litany, with the Prayers, as is before appointed in the Form of Ordering Deacons; save only, that, in the proper Suffrages there added, the word [Deacons] shall be omitted, and the word [Priests] inserted instead of it.

Then shall be sung or said the service for the Communion, with the Collect, Epistle, and Gospel, as followeth,

ORDINATIO DIACONORUM ET PRESBYTERORUM.

Episcopus. Num Ordinario vestro reverenter præstabitis obsequium, ut et præcipuis Ecclesiæ ministris, quorum curæ atque regimini subjecti estis, piis eorum admonitionibus alacriter atque ex animo obtemperantes?

Responsio. Dabo operam, Domino adjuvante.

Tunc Episcopus, unicuique, submisso genibus nixo, imposita in seriem manu, dicit:

ACCIPERE potestatem fungendi officio Diaconi in Ecclesia Dei; quod officium tibi committitur in nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Amen.

Tum Episcopus unicuique eorum Novi Testamenti volumen tradet, dicens:

ACCIPERE potestatem prælegendi Evangelium in Ecclesia Christi, et illud prædicandi, si ad id fueris admissus ab ipso Episcopo.

Tunc eorum aliquis, ab Episcopo jussus, legit

Evangelium, Luc. xii. 35—38.

Tum Episcopus perget in Officio Communionis; atque omnes Ordinati manebunt, et sacram Synaxim participabunt eodem die, cum Episcopo.

Sacra Cæna celebrata, post ultimam Collectam, et immediate ante Benedictionem, quæ sequuntur collectæ recitabuntur.

OMNIPOTENS Deus, bonorum omnium largitor! qui, pro summa tua indulgentia, hos famulos tuos ad Diaconatus officium in Ecclesia tua assumere dignatus es; da, quæsumus, ut sint modesti, humiles, et in ministerio perseverantes; ut se semper paratos præstent ad omnia disciplinæ spiritalis munia obeunda; utque, bonæ conscientiae testimonio muniti, et in Christo Filio tuo firmi et corroborati, ita se gerant in hoc inferiori officio, ut digni reperiuntur, qui ad superiora Ecclesiæ ministeria admittantur; per eundem Jesum Christum, Filium tuum, Servatorem nostrum, cui gloria sit et honor in infinita sæcula. Amen.

ACTIONES nostras singulas, Domine, clementissimo tuo favore præveni, et perpetuo auxilio prosequere; ut, in omnibus operibus nostris, in te inceptis, continuatis, et finitis, sanctum Nomen tuum glorificemus; et tandem, miseratione tua, vitam æternam consequamur; per Jesum Christum, Dominum nostrum. Amen.

PAX Dei, quæ superat omnem intellectum, conservet corda vestra et mentes vestras in cognitione et amore Dei, et Filii ejus, Jesu Christi, Domini nostri; et favor Omnipotentis Dei, Patris, Filii, et Spiritus Sancti, vobis adsit, semperque vobiscum maneat. Amen.

Hic vero denuntiandum est Diacono, quod debeat manere in illo Diaconi officio per annum integrum, (nisi ob causas idoneas aliter Episcopo visum fuerit) ut perfectam acquirat earum rerum peritiam, quæ ad ecclesiasticam administrationem attinent.

In qua administratione si fidelem ac diligentem se præstiterit, a Diocesano poterit ad Presbyteratus ordinem admitti temporibus juxta Canonem constitutis; aut (re ita postulante) alia aliqua Dominica, aut festa die, coram Ecclesia, juxta modum et formam sequentem.

FORMA ET MODUS ORDINANDI PRESBYTEROS.

Die ab Episcopo præstituta, post Preces Matutinas habebitur concio aut exhortatio, qua, quid sit eorum munus atque officium, qui sunt in Presbyteros ordinandi, ponetur ob oculos, quamque sit necessarius ille ordo in Ecclesia Christi; ut et quanti eos facere debeat populus in hocce suo munere.

Ante omnia, Archidiaconus, aut, eo absente, alius ad illius munus obeundum delegatus, Episcopo, in cathedra sedenti juxta Mensam Domini, eos qui illa die sunt ad Presbyteratus ordinem admittendi, singulos decentem vestem indutos, tradet, ac dicit:

REVERENDE in Christo pater, hos adstantes hic viros tibi trado, ad Presbyteratus ordinem admittendos.

Episcopus. Vide, ut, quos nobis tradis, idonei ac digni sint, cum ob eruditionem, tum ob piam conversationem, qui ministerium suum rite obeant, ad honorem Dei, et Ecclesiæ illius ædificationem.

¶ Respondebit Archidiaconus:

In eos inquisivi; eos etiam examinavi; mihiq; videntur ita comparati.

¶ Tunc Episcopus dicit Populo:

AMICI auditores! hi sunt, quos, Deo annuente, in sacrum Presbyteratus ordinem hodie assumere nobis animus est. Quippe, post debitam in eos factam inquisitionem, nihil occurrit, quod impediat quominus ad officium suum atque ministerium rite vocentur, sintque ad illud idonei. Verumtamen, si cui vestrum compertum est, quemquam eorum ullo impedimento teneri, aut aliquo notabili crimine laborare, quominus eos fas sit ad sanctum hoc ministerium admitti; prodeat ille in nomine Dei, et illud, quicquid sit criminis aut impedimenti, palam faciat.

Tum, si crimen aut impedimentum aliquod insigne objiciatur, illius ordinationi, cui crimen aut impedimentum ejusmodi fuerit obiectum, supersedebit Episcopus, usque dum ab objecto crimine se purgaverit.

Tum Episcopus (iis qui digni visi fuerint, qui ordinentur, sacri cætus precibus commendatis) una cum Clero et populo tum præsentem, Litaniam cum precibus cantabit aut recitabit, prout habetur in Formula Diaconos ordinandi, excepto, quod, in Suffragio proprio ibi addito, vox [Diaconatus] omittetur, in cujus locum subjicietur vox [Presbyteratus].

Tum cantabitur aut recitabitur Officium pro sacra Communione, cum Collecta, Epistola, et Evangelio, prout sequuntur.

THE ORDERING OF PRIESTS.

The Collect.

ALMIGHTY God, giver of all good things, who by thy Holy Spirit hast appointed divers Orders of Ministers in the Church; Mercifully behold these thy servants now called to the Office of Priesthood; and replenish them so with the truth of thy doctrine, and adorn them with innocency of life, that, both by word and good example, they may faithfully serve thee in this Office, to the glory of thy Name, and the edification of thy Church; through the merits of our Saviour Jesus Christ, who liveth and reigneth with thee and the Holy Ghost, world without end. *Amen.*

The Epistle. Ephes. iv. 7, [to the 13th.]

After this shall be read for the Gospel part of the ninth Chapter of Saint Matthew, [the 36 to 38th.]

Or else this, out of the tenth Chapter of St. John, [the 1 to 16th.]

Then the Bishop, sitting in his chair, shall minister unto every one of them the Oath concerning the Queen's Supremacy, as it is before set forth in the Form for the Ordering of Deacons.

And that done, he shall say unto them as hereafter followeth.

YOU have heard, Brethren, as well in your private examination, as in the exhortation which was now made to you, and in the holy Lessons taken out of the Gospel, and the writings of the Apostles, of what dignity, and of how great importance this Office is, whereunto ye are called. And now again we exhort you, in the Name of our Lord Jesus Christ, that you have in remembrance, into how high a dignity, and to how weighty an Office and Charge ye are called: that is to say, to be Messengers, Watchmen, and Stewards of the Lord; to teach, and to premonish, to feed and provide for the Lord's family; to seek for Christ's sheep that are dispersed abroad, and for his children who are in the midst of this naughty world, that they may be saved through Christ for ever.

Have always therefore printed in your remembrance, how great a treasure is committed to your charge. For they are the sheep of Christ, which he bought with his death, and for whom he shed his blood. The Church and Congregation whom you must serve is his Spouse, and his Body. And if it shall happen the same Church, or any Member thereof, to take any hurt or hindrance by reason of your negligence, ye know the greatness of the fault, and also the horrible punishment that will ensue. Wherefore consider with yourselves the end of your Ministry towards the children of God, towards the Spouse and Body of Christ; and see that you never cease your labour, your care and diligence, until you have done all that lieth in you, according to your bounden duty, to bring all such as are or shall be committed to your charge, unto that agreement in the faith and knowledge of God, and to that ripeness and perfectness of age in Christ, that there be no place left among you, either for error in religion, or for viciousness in life.

Forasmuch then as your Office is both of so great excellency, and of so great diffi-

culty, ye see with how great care and study ye ought to apply yourselves, as well that ye may shew yourselves dutiful and thankful unto that Lord, who hath placed you in so high a Dignity; as also to beware, that neither you yourselves offend, nor be occasion that others offend. Howbeit, ye cannot have a mind and will thereto of yourselves; for that will and ability is given of God alone: therefore ye ought, and have need, to pray earnestly for his holy Spirit. And seeing that you cannot by any other means compass the doing of so weighty a work, pertaining to the salvation of man, but with doctrine and exhortation taken out of the holy Scriptures, and with a life agreeable to the same; consider how studious ye ought to be in reading and learning the Scriptures, and in framing the manners both of yourselves, and of them that specially pertain unto you, according to the rule of the same Scriptures: and for this self-same cause, how ye ought to forsake and set aside (as much as you may) all worldly cares and studies.

We have good hope that you have well weighed and pondered these things with yourselves long before this time; and that you have clearly determined, by God's grace, to give yourselves wholly to this Office, whereunto it hath pleased God to call you: so that, as much as lieth in you, you will apply yourselves wholly to this one thing, and draw all your cares and studies this way; and that you will continually pray to God the Father, by the Mediation of our only Saviour Jesus Christ, for the heavenly assistance of the Holy Ghost; that, by daily reading and weighing of the Scriptures, ye may wax riper and stronger in your Ministry; and that ye may so endeavour yourselves, from time to time, to sanctify the lives of you and yours, and to fashion them after the Rule and Doctrine of Christ, that ye may be wholesome and godly examples and patterns for the people to follow.

And now, that this present Congregation of Christ here assembled may also understand your minds and wills in these things, and that this your promise may the more move you to do your duties, ye shall answer plainly to these things, which we, in the Name of God, and of his Church, shall demand of you touching the same.

DO you think in your heart, that you be truly called, according to the will of our Lord Jesus Christ, and the order of this united Church of *England and Ireland*, to the Order and Ministry of Priesthood?

Answer. I think it.

The Bishop. Are you persuaded that the holy Scriptures contain sufficiently all Doctrine required of necessity for eternal salvation through faith in Jesus Christ? and are you determined, out of the said Scriptures to instruct the people committed to your charge, and to teach nothing, as required of necessity to eternal salvation, but that which you shall be persuaded may be concluded and proved by the Scripture?

Answer. I am so persuaded, and have so determined by God's grace.

The Bishop. Will you then give your faithful diligence always so to minister the Doctrine and Sacraments, and the Discipline of Christ, as the Lord hath commanded, and as this Church and Realm hath received the same, according to the Com-

Collecta.

OMNIPOTENS Deus, bonorum omnium largitor! qui, per sanctum tuum Spiritum, varios in Ecclesia ministerii ordines instituit; hos famulos tuos, ad Presbyteratus officium nunc vocatos, benigne respice; eosque ita reple doctrinæ tuæ veritate, et vitæ innocentia exorna, ut tibi in hoc officio, cum verbis tum probis exemplis, fidelem navent operam, ad nominis tui gloriam, et Ecclesiæ tuæ ædificationem; per merita Servatoris nostri, Jesu Christi, qui, una tecum et cum Spiritu Sancto, vivit, et regnat, in infinita sæcula. *Amen.*

Epistola. Ephes. iv. 7—13.

¶ *Deinde legetur, pro Evangelio, pars capituli noni Evangelii secundum S. Matthæum.*

Evangelium. S. Matth. ix. 36—38.

Aut S. Joan. x. 1—16.

¶ *Tunc Episcopus, sedens in cathedra, Juramentum, de Primatu Regina, eorum unicuique administrabit, prout superius habetur in formula ordinandi Diaconos.*

¶ *Quo facto, eos affabatur hunc in modum:*

AUDIVISTIS, fratres, tam in privato examine, quam in ea exhortatione quæ jam ad vos habita est, ut et in sacris lectionibus ex Evangelio et scriptis Apostolorum desumptis, quantæ dignitatis quantumque momenti sit Officium hoc, ad quod vocamini. Atque vos etiam nunc iterum exhortamur in nomine Domini nostri Jesu Christi, ut sitis memores, ad quam excelsam dignitatem, et quam grave munus et officium, vocamini; nempe ut sitis nuntii, speculatores, et dispensatores Domini, ad familiam illius instituendam, monendam, et pascentem; ad quærendas oves Christi huc illuc dispersas, ejusque filios inter mundi hujus nequitiam versantes, quo salutem æternam per Christum consequantur.

Memoriæ igitur vestræ semper insideat, quantus thesaurus curæ vestræ committatur. Sunt enim oves Christi, quas morte sua redemit, et propter quas sanguinem suum effudit. Ecclesia et cætus, cui debetis ministrare, sponsa ejus est, atque corpus; et si, vestra negligentia, damni aliquid aut detrimenti patiatur ea Ecclesia, aut quodpiam illius membrum, nostis culpæ ejusmodi gravitatem, et horribilem pœnam, quæ eam insecutura sit. Quapropter, vobiscum ipsi perpendite, quis sit ministerii vestri finis, quoad filios Dei, et sponsum atque corpus Christi; et attendite, ne sit, in labore, cura, ac diligentia vestra, ulla intermissio, usquequid pro viribus operam dederitis, juxta quod tenemini, ut eos omnes, qui curæ vestræ vel jam committuntur vel sunt deinceps committendi, adducatis ad eum consensum in fide ac cognitione Dei, et ad eam ætatis in Christo maturitatem ac perfectionem, quæ nullum locum relinquat in medio vestri, vel erroribus in religione, vel vitis in vivendi ratione:

Cum igitur adeo excellens, adeoque difficile sit munus illud vestrum, animadvertitis, quanta diligentia quantoque affectu in illud vobis sit incumbendum, tam ut vos præ-

beatis obsequentes et gratos erga Dominum, qui vos ad tantam dignitatem evexit, quam ut caveatis, ne aut ipsi Deum offendatis, aut in causa sitis cur alii eum offendant. Quanquam hoc propositum et hanc voluntatem a vobis habere non valetis; siquidem ea voluntas, eaque sufficientia, a solo Deo est. Id igitur officii vobis necessario incumbit, ut a Deo Sanctum ipsius Spiritum obnixè petatis. Quandoquidem vero tantum opus, utpote quod in salute versatur animarum, ad optatum finem aliter perducitur, quam doctrina atque exhortationibus ex sacra Scriptura desumptis, una cum vita quæ illis respondeat; perpendite, quam naviter Scripturæ sint vobis legendæ et ad discendæ; quamque diligenter ad normam earundem Scripturarum exigendi sint mores vestri, et eorum omnium qui vos propius attingunt: eaque ipsa de causa, quam procul a vobis sint amovendæ (quoad fieri poterit) omnes hujus mundi curæ atque sollicitudines.

Speramus, vos hæc jamdiu perpensis, atque attente apud vos considerasse, planeque statuissetis vos totos (Deo juvante) consecrare huic muneri, ad quod ipsi placuit vos vocare: adeo ut (quantum quidem in vobis erit) in hoc unum incumbatis, omnesque curas vestras atque omnia studia impendatis: Deum autem Patrem, per intercessionem unius Servatoris nostri Jesu Christi, indesinenter oretis, ut Spiritus Sancti opem cælestem consequamini; ut, per continuam lectionem ac meditationem Scripturarum, ad maturitatem ministerii vestri deveniatis, et in eo corroboremur; utque enixe adnitamini in sanctimonia progressus facere, ac prestare ut in eadem progrediantur etiam illi qui vos attingunt aliqua necessitudine, eos instituendo in norma et doctrina Christi, ut sitis exempla pia, et typi salutare, quos populus sequatur atque imitetur.

Jam vero, ut cætus Christianorum hic congregatus perspectum habeat, quodnam sit propositum vestrum, quæve mens circa ea de quibus nunc agitur, ut promissum, quod estis daturi, vos magis magisque adstringat ad munus vestrum rite obeundum; vos plane, et absque ulla ambiguitate, respondebitis ad quæstiones, quas vobis proponemus in nomine Dei et ejus Ecclesiæ.

SUGGERIT-ne vobis animus, vos vere vocari secundum voluntatem Domini nostri Jesu Christi, et consuetudinem hujus Ecclesiæ Anglicanæ, ad Presbyteratus ordinem et ministerium?

Responsio. Suggestit.

Episcopus. Num persuasum habetis, Scripturis sacris sufficienter contineri omnem doctrinam necessariam requisitam ad salutem æternam, per fidem in Jesum Christum? Num etiam apud vos decrevistis ex iisdem Scripturis documenta desumere, quibus populum vobis conceditum instituatis, nec quidquam docere (tanquam necessario ad salutem æternam requisitum), nisi quod persuasum habeatis ex Scripturis posse inferri et probari?

Responsio. Sic persuasum habeo; et sic decrevi, auxiliante Dei gratia.

Episcopus. Num igitur fidelem vestram operam adhibitori estis in doctrina et sacramentis, atque disciplina Christi administrandis, juxta quod præcepit Dominus; et prout in hac Ecclesia, et in hoc regno, receptum est, secundum Dei mandatum;

THE ORDERING OF PRIESTS.

mandments of God; so that you may teach the people committed to your Cure and Charge, with all diligence to keep and observe the same?

Answer. I will so do, by the help of the Lord.

The Bishop. Will you be ready, with all faithful diligence, to banish and drive away all erroneous and strange doctrines contrary to God's Word; and to use both publick and private monitions and exhortations, as well to the sick as to the whole, within your Cures, as need shall require, and occasion shall be given?

Answer. I will, the Lord being my helper.

The Bishop. Will you be diligent in Prayers, and in reading of the holy Scriptures, and in such studies as help to the knowledge of the same, laying aside the study of the world and the flesh?

Answer. I will endeavour myself so to do, the Lord being my helper.

The Bishop. Will you be diligent to frame and fashion your own selves, and your families, according to the Doctrine of Christ; and to make both yourselves and them, as much as in you lieth, wholesome examples and patterns to the flock of Christ?

Answer. I will apply myself thereto, the Lord being my helper.

The Bishop. Will you maintain and set forwards, as much as lieth in you, quietness, peace, and love, among all Christian people, and especially among them that are or shall be committed to your charge?

Answer. I will so do, the Lord being my helper.

The Bishop. Will you reverently obey your Ordinary, and other chief Ministers, unto whom is committed the charge and government over you; following with a glad mind and will their godly admonitions, and submitting yourselves to their godly judgments?

Answer. I will so do, the Lord being my helper.

Then shall the Bishop, standing up, say,

ALMIGHTY God, who hath given you this will to do all these things; Grant also unto you strength and power to perform the same; that he may accomplish his work which he hath begun in you; through Jesus Christ our Lord. *Amen.*

After this, the Congregation shall be desired, secretly in their Prayers, to make their humble supplications to God for all these things: for the which Prayers there shall be silence kept for a space.

After which shall be sung or said by the Bishop (the persons to be Ordained Priests all kneeling) Veni, Creator Spiritus; the Bishop beginning, and the Priests, and others that are present answering by verses, as followeth.

COME, Holy Ghost, our souls inspire,
And lighten with celestial fire.
Thou the anointing Spirit art,
Who dost thy seven-fold gifts impart,
Thy blessed Unction from above,
Is comfort, life, and fire of love.
Enable with perpetual light
The dulness of our blinded sight.

Anoint and cheer our soiled face
With the abundance of thy grace.
Keep far our foes, give peace at home:
Where thou art guide, no ill can come.
Teach us to know the Father, Son,
And thee, of both, to be but One.
That, through the ages all along,
This may be our endless song:
Praise to thy eternal merit,
Father, Son, and Holy Spirit.

Or this:

COME, Holy Ghost, eternal God,
Proceeding from above.
Both from the Father and the Son,
The God of peace and love;
Visit our minds, into our hearts
Thy heavenly grace inspire;
That truth and godliness we may
Pursue with full desire.
Thou art the very comforter
In grief and all distress;
The heavenly gift of God most high,
No tongue can it express;
The fountain and the living spring
Of joy celestial;
The fire so bright, the love so sweet,
The Unction spiritual.
Thou in thy gifts art manifold,
By them Christ's Church doth stand:
In faithful hearts thou writ'st thy law,
The finger of God's hand.
According to thy promise, Lord,
Thou givest speech with grace;
That thro' thy help God's praises may
Resound in every place.
O Holy Ghost, into our minds
Send down thy heavenly light;
Kindle our hearts with fervent zeal,
To serve God day and night.
Our weakness strengthen and confirm,
(For, Lord, thou know'st us frail;)
That neither devil, world, nor flesh,
Against us may prevail.
Put back our enemy far from us,
And help us to obtain
Peace in our hearts with God and man
(The best, the truest gain;)
And grant that thou being, O Lord,
Our leader and our guide,
We may escape the snares of sin,
And never from thee slide.
Such measures of thy powerful grace
Grant, Lord, to us, we pray;
That thou may'st be our Comforter
At the last dreadful day.
Of strife and of dissention
Dissolve, O Lord, the bands,
And knit the knots of peace and love
Throughout all Christian lands.
Grant us the grace that we may know
The Father of all might,
That we of his beloved Son
May gain the blissful sight;
And that we may with perfect faith
Ever acknowledge thee,
The Spirit of Father, and of Son,
One God in Persons Three.
To God the Father laud and praise,
And to his blessed Son,
And to the Holy Spirit of grace,
Co-equal three in One.
And pray we, that our only Lord
Would please his Spirit to send
On all that shall profess his Name,
From hence to the world's end. *Amen.*

ita ut populum curæ munerique vestro commissum docturi sitis, ut ei se submittant, eamque cum omni diligentia observent?

Responsio. Id, Deo favente, diligenter curabo.

Episcopus. Num parati erectique eritis ad propulsandas et amoliendas, omni cum fide atque diligentia, omnes falsas et alienas doctrinas, quæ verbo Dei adversantur; et ad monendum hortandumque, cum privatim tum publice, tam ægrotos quam bene valentes, intra suos quisque fines, pro necessitatis exigentia, proque data occasione?

Responsio. Ero, auxiliante Domino.

Episcopus. Eritisne assidui in orationibus, et in legendis sacris Scripturis, et in iis studiis quæ harum intelligentiam juvare possint, sepositis mundi et carnis studiis?

Responsio. Ea conabor præstare, opitulante mihi Domino.

Episcopus. Num diligentem operam adhibebitis in formandis exornandisque tam vobismet ipsis quam familiis vestris, juxta doctrinam Christi, ut vos ipsos et eas, quantum in vobis erit, exempla bona et typos salutare Ecclesiæ Christi præbeatis?

Responsio. Adhibebo operam, opitulante mihi Domino.

Episcopus. Num fovebitis et promovebitis, pro viribus vestris, quietem, pacem, et caritatem, inter omnes Christianos, inter eos autem potissimum, quorum cura vobis demandatur, aut demandabitur?

Responsio. Hoc præstabo, opitulante mihi Domino.

Episcopus. Num Ordinario vestro reverenter præstabitis obsequium, ut et præcipuis Ecclesiæ ministris, quorum curæ atque regimini subjecti estis; piis eorum admonitionibus alacriter atque ex animo obtemperantes, vosque piis eorum judiciis submittentibus?

Responsio. Faciam, opitulante mihi Domino.

¶ Tum Episcopus, assurgens, dicit:

DEUS Omnipotens, qui vobis dedit hæc omnia præstare velle, vobis etiam largiatur virtutem ad ea præstanda; ut, quod incepit in vobis, opus suum perficiat, per Jesum Christum, Dominum nostrum. Amen.

¶ His peractis, cætus monebitur ut hæc secreto in suis orationibus petat a Deo, ei propterea humillime supplicando. Atque, ut detur locus his precibus, silentium per aliquantum temporis servabitur.

¶ Postea cantabitur aut recitabitur ab Episcopo Hymnus, Veni, Creator Spiritus, omnibus Ordinandis in genua prostratis; Episcopo præeunte, Presbyteris autem, aliisque qui adstant, alterne respondentibus.

VENI, Creator Spiritus!
Mentes tuorum visita;

Imple superna gratia,
Quæ tu creasti pectora,
Qui Paracletus diceris,
Donum Dei altissimi;
Fons vivus, ignis, caritas,
Et spiritalis Unctio.
Tu septiformis munere;
Dextræ Dei tu digitus;
Tu rite promissum Patris,
Sermonem ditans guttura.
Accende lumen sensibus;
Infunde amorem cordibus;
Infirmis nostri corporis
Virtute firmans perpeti.
Hostem repellas longius,
Pacemque dones protinus;
Ductore sic te prævio,
Vitemus omne noxum.
Per te sciamus, da, Patrem,
Noscamus atque Filium;
Te, utriusque Spiritum,
Credamus omni tempore.
Sit laus Patri cum Filio,
Sancto simul Paracrito;
Nobisque mittat Filius
Charisma Sancti Spiritus. Amen.

¶ His peractis, Episcopus sic orabit, et dicet:

Oremus.

OMNIPOTENS Deus ac Pater cœlestis! qui, ex immensa tua caritate tuaque erga nos bonitate, dedisti nobis carum et prædictum Filium tuum unigenitum, Jesum Christum, ut esset Redemptor noster, et auctor vitæ æternæ; qui, postquam morte sua redemptionem nostram perfecerat, postque suam in cœlum Ascensionem, in orbem universum misit Apostolos suos, Prophetas, Evangelistas, doctores, et pastores, quorum laboribus ac ministerio gregem ingentem coegit in omnibus mundi regionibus, ad æternas sancti nominis tui laudes enarrandas; pro his tantis æternæ tuæ bonitatis beneficiis, et propterea quod hos præsentibus famulos tuos vocare dignatus es ad hoc idem munus ac ministerium, ad salutem generis humani institutum, tibi gratias agimus ex animo quam maximas; te laudamus; te adoramus; tibi que humillime supplicamus, per eundem Filium tuum benedictum, ut omnibus sive hic sive alibi sanctum nomen tuum invocantibus, concedere digneris, ut indesinenter gratum erga te animum exhibeamus, pro his aliisque omnibus beneficiis tuis; utque indesinenter progrediamur in cognitione ac fide in te et in Filium tuum, per Spiritum sanctum; ita ut, non modo per ministros tuos, sed per eos etiam super quos ministri tui constituti fuerint, sanctum nomen tuum in æternum glorificetur, et benedictum illud regnum tuum amplietur, per eundem Filium tuum, Jesum Christum, Dominum nostrum, qui vivit et regnat tecum in unitate ejusdem Sancti Spiritus, in infinita sæcula. Amen.

¶ Hac finita oratione; Episcopus, cum Presbyteris ibi presentibus, manus suas in seuerem imponit unicuique ad Presbyteratum ordinando, submitte in genua prostrato; Episcopo dicente:

ACCIPERE Spiritum Sanctum, ad officium

THE ORDERING OF PRIESTS.

That done, the Bishop shall pray in this wise, and say,

Let us pray.

ALMIGHTY God, and heavenly Father, who, of thine infinite love and goodness towards us, hast given to us thy only and most dearly beloved Son Jesus Christ, to be our Redeemer, and the Author of everlasting life; who, after he had made perfect our redemption by his death, and was ascended into heaven, sent abroad into the world his Apostles, Prophets, Evangelists, Doctors, and Pastors; by whose labour and ministry he gathered together a great flock in all the parts of the world, to set forth the eternal praise of thy holy Name: For these so great benefits of thy eternal goodness, and for that thou hast vouchsafed to call these thy servants here present to the same Office and Ministry appointed for the salvation of mankind, we render unto thee most hearty thanks, we praise and worship thee; and we humbly beseech thee, by the same thy blessed Son, to grant unto all, which either here or elsewhere call upon thy holy Name, that we may continue to shew ourselves thankful unto thee for these and all other thy benefits; and that we may daily increase and go forwards in the knowledge and faith of thee and thy Son, by the Holy Spirit. So that as well by these thy Ministers, as by them over whom they shall be appointed thy Ministers, thy holy Name may be for ever glorified, and thy blessed kingdom enlarged; through the same thy Son Jesus Christ our Lord, who liveth and reigneth with thee in the unity of the same Holy Spirit, world without end. *Amen.*

When this Prayer is done, the Bishop with the Priests present shall lay their hands severally upon the head of every one that receiveth the Order of Priesthood; the Receivers humbly kneeling upon their knees, and the Bishop saying,

RECEIVE the holy Ghost for the Office and Work of a Priest in the Church of God, now committed unto thee by the Imposition of our hands. Whose sins thou dost forgive, they are forgiven; and whose sins thou dost retain, they are retained. And be thou a faithful Dispenser of the Word of God, and of his holy Sacraments; In the Name of the Father, and of the Son, and of the Holy Ghost. *Amen.*

Then the Bishop shall deliver to every one of them kneeling the Bible into his hand, saying,

TAKE thou Authority to preach the Word of God, and to minister the holy Sacraments in the Congregation, where thou shalt be lawfully appointed thereunto.

When this is done, the Nicene Creed shall be sung or said; and the Bishop shall after that go on in the Service of the Communion which all they that receive Orders shall take together, and remain in the same place where hands were laid upon them, until such time as they have received the Communion.

The Communion being done, after the last Collect, and immediately before the Benediction, shall be said these Collects.

MOST merciful Father, we beseech thee to send upon these thy servants thy heavenly

blessing; that they may be clothed with righteousness, and that thy Word spoken by their mouths may have such success, that it may never be spoken in vain. Grant also, that we may have grace to hear and receive what they shall deliver out of thy most holy Word, or agreeable to the same, as the means of our salvation; that in all our words and deeds we may seek thy glory, and the increase of thy kingdom; through Jesus Christ our Lord. *Amen.*

PREVENT us, O Lord, in all our &c.

THE peace of God, which passeth &c.

And if on the same day the Order of Deacons be given to some, and the Order of Priesthood to others; the Deacons shall be first presented, and then the Priests; and it shall suffice that the Litany be once said for both. The Collects shall both be used; first, that for the Deacons, then that for Priests. The Epistle shall be Ephesians iv. 7—13, as before in this Office. Immediately after which, they that are to be made Deacons shall take the oath of Supremacy, be examined, and Ordained, as is above prescribed. Then one of them having read the Gospel (which shall be either out of St. Matthew xi. 36—38, as before in this Office; or else St. Luke xii. 35—38, as before in the Form for the Ordering of Deacons,) they that are to be made Priests shall likewise take the Oath of Supremacy, be examined, and Ordained, as is in this Office before appointed.

THE FORM OF ORDAINING OR CONSECRATING of an ARCHBISHOP, OR BISHOP,

Which is always to be performed upon some
SUNDAY OR HOLY-DAY.

When all things are duly prepared in the Church, and set in order, after Morning Prayer is ended, the Archbishop (or some other Bishop appointed) shall begin the Communion Service; in which this shall be

The Collect.

ALMIGHTY God, who by thy Son Jesus Christ didst give to thy holy Apostles many excellent gifts, and didst charge them to feed thy flock; Give grace, we beseech thee, to all Bishops, the Pastors of thy Church, that they may diligently preach thy Word, and duly administer the godly discipline thereof; and grant to the people, that they may obediently follow the same; that all may receive the crown of everlasting glory; through Jesus Christ our Lord. *Amen.*

And another Bishop shall read the Epistle.
1 Tim. iii. 1. [to the 7th.]

Or this.
For the Epistle. Acts xx. 17, [to the 35th.]

Then another Bishop shall read the Gospel.
St. John xxi. 15, [to the 17th.]

Or else this. St. John xx. 19, [to the 23rd.]

ORDINATIO PRESBYTERORUM.

et opus Presbyteri in Ecclesia Dei, quod tibi committitur per impositionem manuum nostrarum. Quorum remittis peccata, remittuntur; et quorum retines peccata, retinentur. Et esto fidelis verbi Dei et sanctorum ejus sacramentorum dispensator, in nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Amen.

¶ *Post hæc, Episcopus unicuique in genua prostrato Sacra Biblia in manum tradet, dicens:*

ACCIPERE potestatem prædicandi verbum Dei, et administrandi sancta sacramenta in Ecclesia, in qua fueris ad hæc legitime constitutus.

¶ *His peractis, Symbolum Nicænum cantabitur aut recitabitur: deinde Episcopus perget in officio sacra Communionis: quam una participabunt omnes ordinati, manentes in eodem loco, ubi manus ipsis fuerint impositæ, usque dum de sacra Cæna degustaverint. Sacra vero Cæna celebrata, post ultimam Collectam, et proxime ante benedictionem, hæc collectæ recitabuntur.*

PATER summe misericors! te supplices rogamus, ut in hos famulos tuos effundas cœlestem tuam benedictionem, ut justitia induantur; eosque successus habeat verbum tuum, quod per os ipsorum proferetur, ut nunquam frustra sit enuntiatum. Eam porro gratiam nobis concedas, ut, quæ proposituri sunt ex sanctissimo verbo tuo de prompta, aut cum eo concordantia, ea omnia audiamus et excipiamus, tanquam media nos ad salutem deducant; ut, in omnibus dictis factisque nostris, gloriam tuam, et regni tui incrementum, quæramus, per Jesum Christum, Dominum nostrum, Amen.

ACTIONES nostras singulas, Domine, clementissimo tuo favore præveni, et perpetuo auxilio prosequere; ut, in omnibus operibus nostris, in te inceptis, continuatis, et finitis, sanctum nomen tuum glorificemus; et tandem, miseratione tua, vitam æternam consequamur; per Jesum Christum, Dominum nostrum. Amen.

PAX Dei, quæ superat omnem intellectum, conservet corda vestra et mentes vestras in cognitione et amore Dei, et Filii ejus, Jesu Christi, Domini nostri; et favor Omnipotentis Dei, Patris, Filii, et Spiritus Sancti, vobis adsit, semperque vobiscum maneat. Amen.

¶ *Si autem uno eodemque die alii ad Diaconatus, alii ad Presbyteratus, ordinem admittantur, prius tradentur Diaconi, deinde Presbyteri. Et satis fuerit, si semel recitetur Litanía pro utrisque. Ambæ Collectæ usurpabuntur; primo, ea quæ ad Diaconos pertinet, deinde, illa quæ ad Presbyteros. Epistola erit Ephes. iv. 7, usque ad 14, ut supra in hoc Officio. Postquam, ii qui sunt ad Diaconatum admittendi, statim Jusjurandum ac Primatu*

CONSECRATIO EPISCOPORUM.

præstabunt, examinabuntur, et ordinabuntur, prout supra præscriptum est. Tum, prælecto ab aliquo eorum Evangelio, (quod desumetur aut ex S. Matth. ix. 36—38, ut supra in hoc Officio, aut ex S. Luc. xii. 35, usque ad 39, ut antea in Forma pro ordinandis Diaconis) ii, qui sunt ad Presbyteratum admittendi, præstabunt etiam Jusjurandum de Primatu, examinabuntur, et ordinabuntur, prout supra in hoc Officio præscriptum habetur.

FORMA

ORDINANDI VEL CONSECRANDI

ARCHIEPISCOPUM

aut

EPISCOPUM.

¶ *Quæ quidem Consecratio semper celebranda est die Dominica, aut aliquo die festo.*

¶ *Rebus omnibus in Ecclesia paratis et rite dispositis, post Preces Matutinas, Archiepiscopus, aut alius Episcopus ad id constitutus, ordietur ab Officio Sacra Communionis, in quo hæc erit*

Collecta.

OMNIPOTENS Deus! qui, per Jesum Christum, Filium tuum, sanctis tuis Apostolis multa excellentia dona largitus es, quique illis in mandatis dedisti, ut gregem tuum pasceres; gratiam largire (quæsumus) omnibus Episcopis, Ecclesiæ tuæ pastoribus, ut diligenter verbum tuum prædicent, utque piam ejus disciplinam rite administrent. Populo autem da, ut obsequenter eam servent; ut omnes æternæ gloriæ coronam consequantur, per Jesum Christum, Dominum nostrum. Amen.

¶ *Alius autem Episcopus leget Epistolam,*
1 Tim. iii. 1—7.

¶ *Aut hoc, loco Epistolæ.*
Act. xx. 17—35.

¶ *Tum alius Episcopus leget Evangelium.*
S. Joan. xxi. 15—17.

¶ *Aut hoc.* S. Joan. xx. 19—23.

¶ *Aut hoc.* S. Matth. xxviii. 18.

ACCEDENS Jesus locutus est eis, dicens: Data est mihi omnis potestas in cœlo et in terra. Euntes ergo, docete omnes gentes; baptizantes eos in nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti; docentes eos servare omnia quæcunque mandavi vobis. Et, ecce, ego vobiscum sum omnibus diebus, usque ad consummationem sæculi.

¶ *Post Evangelium, Symbolum Nicænum, et concionem sacram, electus Episcopus, supposito, (vulgo Rochetto) indutus, a duobus Episcopis tradetur illius Provincia Archiepiscopo (aliive Episcopo ad hoc per legi-*

THE CONSECRATION OF BISHOPS.

Or this. St. Matthew xxviii. 18.
JESUS came and spake unto them, saying, All power is given unto me in heaven and in earth. Go ye therefore and teach all nations, baptizing them, In the Name of the Father, and of the Son, and of the Holy Ghost; teaching them to observe all things whatsoever I have commanded you: and lo, I am with you alway, even unto the end of the world.

After the Gospel, and the Nicene Creed, and the Sermon are ended, the Elected Bishop (vested with his Rochet) shall be presented by two Bishops unto the Archbishop of that province (or to some other Bishop appointed by lawful commission) the Archbishop sitting in his chair near the holy Table, and the Bishops that present him saying,

MOST Reverend Father in God, we present unto you this godly and well-learned man to be Ordained and Consecrated Bishop.

Then shall the Archbishop demand the Queen's Mandate for the Consecration, and cause it to be read. And the Oath touching the acknowledgement of the Queen's Supremacy shall be ministered to the persons elected, as it is set down before in the form for the Ordering of Deacons. And then shall also be ministered unto them the Oath of due Obedience to the Archbishop, as followeth.

The Oath of due obedience to the Archbishop.

IN the Name of God. Amen. I N. chosen Bishop of the Church and See of N. do profess and promise all due reverence and obedience to the Archbishop and to the Metropolitane Church of N. and to their Successors: So help me God, through Jesus Christ.

This Oath shall not be made at the Consecration of an Archbishop.

Then the Archbishop shall move the Congregation present to pray, saying thus to them.

BRETHREN, it is written in the Gospel of Saint Luke, That our Saviour Christ continued the whole night in prayer, before he did choose and send forth his twelve Apostles. It is written also in the Acts of the Apostles, That the Disciples who were at Antioch did fast and pray, before they laid hands on Paul and Barnabas, and sent them forth. Let us therefore, following the example of our Saviour Christ, and his Apostles, first fall to prayer, before we admit, and send forth this person presented unto us, to the work whereunto we trust the Holy Ghost hath called him.

And then shall be said the Litany, as before in the Form of Ordering Deacons, save only, that after this place, That it may please Thee to illuminate all Bishops, &c. the proper Suffrage there following shall be omitted, and this inserted instead of it;

THAT it may please thee to bless this our Brother elected, and send thy grace upon him, that he may duly execute the Office whereunto he is called, to the edifying of thy Church, and to the honour, praise, and glory of thy Name;

Answer. We beseech thee to hear us, good Lord.

Then shall be said this Prayer following.

ALMIGHTY God, giver of all good things, who by thy Holy Spirit hast appointed divers Orders of Ministers in thy Church; Mercifully behold this thy servant now called to the Work and Ministry of a Bishop; and replenish him so with the truth of thy doctrine, and adorn him with innocency of life, that, both by word and deed, he may faithfully serve thee in this Office, to the glory of thy Name, and the edifying and well-governing of thy Church; through the merits of our Saviour Jesus Christ, who liveth and reigneth with thee and the Holy Ghost, world without end. Amen.

Then the Archbishop, sitting in his chair, shall say to him that is to be Consecrated,

BROTHER, forasmuch as the holy Scripture and the ancient Canons command, that we should not be hasty in laying on hands, and admitting any person to Government in the Church of Christ, which he hath purchased with no less a price than the effusion of his own blood; before I admit you to this Administration, I will examine you in certain Articles, to the end that the Congregation present may have a trial, and bear witness, how you be minded to behave yourself in the Church of God.

ARE you persuaded that you be truly called to this Ministration, according to the will of our Lord Jesus Christ, and the order of this Realm?

Answer. I am so persuaded.

The Archbishop. Are you persuaded that the holy Scriptures contain sufficiently all Doctrine required of necessity for eternal salvation through faith in Jesus Christ? And are you determined out of the same holy Scriptures to instruct the people committed to your charge; and to teach or maintain nothing as required of necessity to eternal salvation, but that which you shall be persuaded may be concluded and proved by the same?

Answer. I am so persuaded, and determined by God's grace.

The Archbishop. Will you then faithfully exercise yourself in the same holy Scriptures, and call upon God by prayer, for the true understanding of the same; so as you may be able by them to teach and exhort with wholesome Doctrine, and to withstand and convince the gainsayers?

Answer. I will so do, by the help of God,

The Archbishop. Are you ready, with all faithful diligence, to banish and drive away all erroneous and strange doctrine contrary to God's Word; and both privately and openly to call upon and encourage others to the same?

Answer. I am ready, the Lord being my helper.

The Archbishop. Will you deny all ungodliness and worldly lust, and live soberly, righteously, and godly, in this present world; that you may shew yourself in all things an example of good works unto others, that the adversary may be ashamed, having nothing to say against you?

Answer. I will so do, the Lord being my helper.

CONSECRATIO EPISCOPORUM:

timam delegationem constituto) Archiepiscopo sedente in cathedra juxta sacram Mensam, Episcopis autem, qui illum tradunt, dicentibus :

REVERENDISSIME in Deo Pater! hunc pium atque eruditum virum tibi tradimus, in Episcopum ordinandum atque consecrandum.

¶ *Tum Archiepiscopus mandatum regium habebit exhiberi, idque legendum curabit. Jusjurandum autem, de agnoscendo Regina Primatu, singulis in Episcopos electis administrabitur, prout habetur in formula Diaconos ordinandi; ut et postea Jusjurandum obedientiæ Archiepiscopo debita, juxta sequentem formulam.*

Jusjurandum obedientiæ Archiepiscopo debita.

IN Nomine Dei, Amen. Ego [N.] electus Episcopus Ecclesiæ sedisque [N.] profiteor polliceorque omnimodam reverentiam et obedientiam debitam Archiepiscopo atque Ecclesiæ Metropoliticæ [N.] et eorum successoribus. Ita me Deus adjuvet, per Jesum Christum.

¶ *Hoc Jusjurandum omittetur in consecratione Archiepiscopi.*

¶ *Tum Archiepiscopus cætum ad orandum exhortabitur, in hæc verba :*

FRATRES! Scriptum est in Evangelio secundum S. Lucam, quod Servator noster, Christus, per totam noctem in orationibus perseveraverit, priusquam eligeret ac mitteret duodecim Apostolos suos. Scriptum est etiam in Actis Apostolorum, Discipulos, qui Antiochiæ degebant, jejuniis et orationibus vacasse, antequam Paulo et Barnabæ manus imponderent, eosque mitterent. Christi Servatoris igitur, et Apostolorum ejus, exemplum secuti, ante omnia, orationi incumbamus, priusquam virum hunc admittamus, qui nobis traditus est, eumque ad id opus mittamus, ad quod ipsum a Spiritu Sancto vocatum esse confidimus.

¶ *Tum recitabitur Litania, ut superius in Formula Diaconos ordinandi; excepto tantummodo, quod, post hunc locum [ut omnes Episcopos, Presbyteros, &c.] proprium suffragium, quod ibi habetur, omittetur, hoc sequente Suffragio in ejus locum substituto.*

UT huic fratri nostro electo benedicere, et super ipsum gratiam tuam cælestem effundere, digneris; ut officium, ad quod vocatur, rite obeat, ad Ecclesiæ tuæ ædificationem, et nominis tui honorem, laudem, ac gloriam;

Responsio. Te rogamus, audi nos, Domine.

¶ *Tum recitabitur sequens Oratio.*

OMNIPOTENS Deus, omnium bonorum largitor! qui, per Sanctum Spiritum tuum, varios in Ecclesiæ ministerii ordines instituis; hunc famulum tuum, ad opus et ministerium Episcopi nunc vocatum, benigne respice; eumque ita reple doctrinæ tuæ veritate, vitæque innocentie exornata, ut tibi, in hoc officio, dictis factisque, fide-

lem navet operam, ad nominis tui gloriam, Ecclesiæque tuæ ædificationem et rectam gubernationem, per merita Servatoris nostri, Jesu Christi, qui, una tecum et cum Spiritu Sancto, vivit, et regnat, in infinita sæcula. Amen.

¶ *Tum Archiepiscopus, in cathedra sedens, eum qui in Episcopum consecrandus est, sic alloquetur :*

FRATER! quandoquidem et Scriptura sacra et antiqui Canones monent, ne præpropere manus imponamus, et quemquam admittamus ad regimen in Ecclesia Christi, quam non minore pretio, quam sui ipsius sanguinis effusione, acquisivit; priusquam te admittam ad hanc administrationem, te examinabo in quibusdam articulis, ut præsens cœtus compertum habeat, et contestari possit, quo pacto te gerere in hoc officio apud te statueris.

NUM persuasum habes, te vere vocari ad hanc administrationem, secundum voluntatem Domini nostri, Jesu Christi, et hujus regni morem?

Responsio. Ita persuasum habeo.

Archiepiscopus. Num persuasum habes, Scripturis sacris sufficienter contineri omnem doctrinam necessario requisitam ad salutem æternam, per fidem in Jesum Christum? Num etiam apud te decrevisti, ex iisdem sacris Scripturis documenta desumere, quibus gregem tibi commissum instituas; nec quidquam tenere aut docere, tanquam necessario ad salutem æternam requisitum, nisi quod persuasum habueris ex Scripturis posse inferri ac probari?

Responsio. Ita persuasum habeo; et sic decrevi, auxiliante Dei gratia.

Archiepiscopus. Num igitur iisdem sacris Scripturis dabis operam, et Deum invocando rogabis, ut tibi veram earum intelligentiam concedat; ita ut earum ope possis docere et exhortari in salubri doctrina, et contra dicentibus resistere, eosque redarguere?

Responsio. Ita faciam, juvante Deo.

Archiepiscopus. Num apud te constitui propulsare et amolari, omni cum fide atque diligencia, omnes falsas et alienas doctrinas, quæ verbo Dei adversantur; aliosque, cum privatim tum publice, ad illud ipsum monere et hortari?

Responsio. Ita facere apud me constitui, opitulante mihi Domino.

Archiepiscopus. Num omnem impietatem et mundana desideria abnegabis; sobrie, et juste, et pie vivens in hoc sæculo; ut te ipsum in omnibus exemplum bonorum operum aliis præbeas; ut vereatur adversarius, nihil mali habens, quod contra te dicat?

Responsio. Ita faciam, opitulante mihi Domino.

Archiepiscopus. Num fovebis et promovebis (quantum in te erit) quietem, caritatem, et pacem, inter omnes; inquietos vero, immorigeros, et crimini obnoxios, intra tuam dioccesim, corriges, et punies, pro ea potestate, quam habes ex verbo Dei, quæque tibi commissæ fuerit ex hujus regni constitutione?

Responsio. Ita faciam, juvante Deo.

THE CONSECRATION OF BISHOPS

The Archbishop. Will you maintain and set forward, as much as shall lie in you, quietness, love, and peace among all men; and such as be unquiet, disobedient, and criminous, within your Diocese, correct and punish, according to such authority as you have by God's Word, and as to you shall be committed by the Ordinance of this Realm?

Answer. I will so do, by the help of God.

The Archbishop. Will you be faithful in Ordaining, sending, or laying hands upon others?

Answer. I will so be, by the help of God.

The Archbishop. Will you shew yourself gentle, and be merciful for Christ's sake to poor and needy people, and to all strangers destitute of help?

Answer. I will so show myself, be God's help.

Then the Archbishop standing up shall say,

ALMIGHTY God, our heavenly Father, who hath given you a good will to do all these things, Grant also unto you strength and power to perform the same: that, he accomplishing in you the good work which he hath begun, you may be found perfect and irreprehensible at the latter day; through Jesus Christ our Lord. *Amen.*

Then shall the Bishop elect put on the rest of the Episcopal habit; and kneeling down, Veni, Creator Spiritus, shall be sung or said over him, the Archbishop beginning, and the Bishops, with others that are present, answering by Verses, as followeth.

COME, Holy Ghost, our souls inspire, &c. [*as in the Service for the Ordering of Priests.*]

Or this:

COME, Holy Ghost, eternal God, &c. [*as before in the form for Ordering Priests.*]

That ended, the Archbishop shall say,

Lord, hear our prayer.

Answer. And let our cry come unto thee.

Let us pray.

ALMIGHTY God, and most merciful Father, who of thine infinite goodness hast given thine only and dearly beloved Son Jesus Christ, to be our Redeemer, and the Author of everlasting life; who, after that he had made perfect our redemption by his death, and was ascended into heaven, poured down his gifts abundantly upon men, making some Apostles, some Prophets, some Evangelists, some Pastors and Doctors, to the edifying and making perfect his Church: Grant, we beseech thee, to this thy servant such grace, that he may evermore be ready to spread abroad thy Gospel, the glad tidings of reconciliation with thee; and use the authority given him, not to destruction but to salvation, not to hurt, but to help: so that as a wise and faithful servant, giving to thy family their portion in due season, he may at last be received into everlasting joy; through Jesus Christ our Lord, who, with thee and the Holy Ghost liveth and reigneth, one God, world without end. *Amen.*

Then the Archbishop and Bishops present shall lay their hands upon the head of the elected Bishop kneeling before them upon his knees, the Archbishop saying,

RECEIVE the holy Ghost, for the Office and Work of a Bishop in the Church of God, now committed unto thee by the imposition of our hands: In the Name of the Father, and of the Son, and of the Holy Ghost. Amen. And remember that thou stir up the grace of God which is given thee by this imposition of our hands: for God hath not given us the spirit of fear, but of power, and love, and soberness.

Then the Archbishop shall deliver him the Bible, saying,

GIVE heed unto reading, exhortation, and doctrine. Think upon the things contained in this Book. Be diligent in them, that the increase coming thereby may be manifest unto all men. Take heed unto thyself, and to doctrine, and be diligent in doing them: for by so doing thou shalt both save thyself and them that hear thee. Be to the flock of Christ a shepherd, not a wolf; feed them, devour them not. Hold up the weak, heal the sick, bind up the broken, bring again the out-casts, seek the lost. Be so merciful, that you be not too remiss; so minister discipline, that you forget not mercy: that when the Chief Shepherd shall appear, you may receive the never-fading crown of glory; through Jesus Christ our Lord. *Amen.*

Then the Archbishop shall proceed in the Communion-Service; with whom the new Consecrated Bishop (with others) shall also communicate.

And for the last Collect, immediately before the Benediction, shall be said these Prayers.

MOST merciful Father, we beseech thee to send down upon this thy servant thy heavenly blessing; and so endure him with thy holy Spirit, that he, preaching thy Word, may not only be earnest to reprove, beseech, and rebuke, with all patience and doctrine; but also may be to such as believe a wholesome example, in word, in conversation, in love, in faith, in chastity, and in purity; that, faithfully fulfilling his course, at the latter day he may receive the crown of righteousness laid up by the Lord the righteous Judge, who liveth and reigneth one God with the Father and the Holy Ghost, world without end. *Amen.*

PREVENT us, O Lord, in all our doings, with thy most gracious favour, and further us with thy continual help: that in all our works begun, continued, and ended in thee, we may glorify thy holy Name, and finally by thy mercy obtain everlasting life; through Jesus Christ our Lord. *Amen.*

THE peace of God, which passeth all understanding, keep your hearts and minds in the knowledge and love of God, and of his Son Jesus Christ our Lord; And the blessing of God Almighty, the Father, the Son, and the Holy Ghost be amongst you, and remain with you always. *Amen.*

CONSECRATIO EPISCOPORUM.

Archiepiscopus. Num fidelis eris in ordinandis et mittendis aliis, iisque manus imponendo?

Responsio. Ero, Deo adjuvante.

Archiepiscopus. Num te ipsum mansuetum præbebis, et misericordem, propter Christum, erga pauperes et egenos, omnesque peregrinos auxilio destitutos?

Responsio. Præbebo, Deo adjuvante.

¶ *Tum Archiepiscopus, assurgens, dicet:*

DEUS Omnipotens, Pater noster cœlestis, qui tibi dedit hæc omnia præstare velle, tibi etiam largiatur vires et virtutem ad ea præstanda, ut, (illo perficiente in te bonum opus quod ipse incepit) perfectus et inculpatus reperiaris in die novissimo, per Jesum Christum, Dominum nostrum. *Amen.*

¶ *Tum Episcopus electus reliqua vestimenta episcopalia induet; quo facto, Hymnus, "Veni, Creator Spiritus," super ipsum, genibus nixum, cantabitur aut recitabitur; incipiente Archiepiscopo, Episcopis autem, cum aliis præsentibus, alterne respondentibus, hunc in morem:*

VENI, creator Spiritus! &c.
(*ut in Ordinatione Presbyterorum.*)

¶ *Quo finito, Archiepiscopus dicet:*

Domine, exaudi orationem nostram.

Responsio. Et clamor noster ad te perveniat.

Oremus.

OMNIPOTENS Deus, et Pater summe misericors! qui, ex immensa tua bonitate, Jesum Christum, carum et prædilectum Filium tuum unigenitum, dedisti, ut esset Redemptor noster, et auctor vite æternæ; qui, postquam morte sua redemptionem nostram perfecisset, et in cœlum ascendisset, dona sua abunde super homines effudit, alios constituens Apostolos, alios Prophetas, alios vero Evangelistas, alios pastores et doctores, ad ædificationem et consummationem Ecclesiæ suæ; huic famulo tuo gratiam eam largire, quæsumus, qua semper paratus sit Evangelium illud tuum annuntiare, quod est nostræ tecum reconciliationis jucundus nuntius, et ea uti auctoritate quæ ipsi concessa est, non ad perniciem, sed ad salutem, non ad nocendum, sed ad auxiliandum; ita ut (tanquam fidelis dispensator et prudens, qui in tempore familiæ tuæ demensum suum distribuit) in æternum gaudium tandem admittatur, per Jesum Christum, Dominum nostrum, qui, una tecum et cum Spiritu Sancto, vivit et regnat, unus Deus, in infinita sæcula. *Amen.*

¶ *Tunc Archiepiscopus, et Episcopi qui aderunt, electo in Episcopum, coram ipsis in genua procolato, manus imponent, Archiepiscopo dicente:*

ACCIPE Spiritum sanctum, ad officium

590

et opus Episcopi in Ecclesia Dei, quod jam tibi committitur per impositionem manuum nostrarum, in nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Amen. Ac memento ut exsuscites gratiam Dei, quæ tibi data est per hanc manuum nostrarum impositionem. Non enim dedit nobis Deus spiritum timoris, sed virtutis, et amoris, et sobrietatis.

¶ *Tunc Archiepiscopus ipsi tradet sacra Biblia, dicens:*

ATTENDE lectioni, exhortationi, et doctrinæ. Ea meditare, quæ in hoc libro continentur. In his esto diligens, ut tuus inde profectus omnibus manifestus sit. Attende tibi, et doctrinæ: insta in illis. Illoc enim faciens, et te ipsum saluum præstabis, et eos qui te audiunt. Esto gregi Christi pastor, non lupus: pascere oves illius; ne devores. Infirmas sustenta; ægrotantes sana; confractas alliga; abactas reduce, perditas require. Ita esto misericors, ut ne sis æquo remissior. Ita disciplinam administra, ne obliviscaris misericordiam: ut, cum summus Pastor apparuerit, coronam immarcescibilem accipias, per Jesum Christum, Dominum nostrum. *Amen.*

¶ *Tunc Archiepiscopus perget in Officio Sacrae Communionis; cumque eo simul jam consecratus Episcopus (una cum aliis) Cenam Domini participabit.*

¶ *Et, pro ultima Collecta proxime ante benedictionem, hæc recitabuntur Orationes.*

PATER summe misericors! effunde (quæsumus) in hunc famulum tuum cœlestem tuam benedictionem; eumque ita reple sancto Spiritu tuo, ut, verbum tuum prædicans, non solum assiduus et vehemens sit in corripiendo, obsecrando, et redarguendo, cum omni patientia et doctrina; verum etiam sit exemplum salutare fidelibus, in verbo, in conversatione, in caritate, in fide, in castitate, et in puritate; ut, cursu suo fideliter peracto, accipiat, in die novissimo, coronam justitiæ, quæ ipsi reposita est a Domino, justo iudice, qui vivit et regnat, unus Deus, cum Patre et Spiritu Sancto, in infinita sæcula. *Amen.*

ACTIONES nostras singulas, Domine, clementissimo tuo favore præveni, et perpetuo auxilio prosequere; ut, in omnibus operibus nostris, in te inceptis, continuatis, et finitis, sanctum nomen tuum glorificemus, et tandem, miseratione tua, vitam æternam consequamur; per Jesum Christum, Dominum nostrum. *Amen.*

PAX Dei, quæ superat omnem intellectum, conservet corda vestra et mentes vestras in cognitione et amore Dei, et Filii ejus Jesu Christi, Domini nostri; et favor Omnipotentis Dei, Patris, et Filii, et Spiritus Sancti, vobis adsit, semperque vobiscum maneat. *Amen.*

SAMUEL BAGSTER AND SONS,

15, PATERNOSTER ROW, LONDON.

POLYGLOT BIBLES AND BIBLICAL WORKS,

In Ancient and Modern Languages.

PRESENTATION COPIES IN EVERY VARIETY OF SUITABLE BINDING.

CATALOGUES, BY POST FREE.

THE TREASURY OF SCRIPTURE-KNOWLEDGE;

consisting of a rich and copious assemblage of more than 500,000 Scripture References and Parallel Passages from Canne, Brown, Blayney, Scott, and others, with numerous Illustrative Notes: adapted to be the companion of every Biblical reader, and arranged to suit all editions of the Holy Scriptures. Foolscap octavo, price 10s.

THE PROPER NAMES OF THE OLD TESTAMENT

Scriptures, expounded and illustrated. By the Rev. ALFRED JONES. Quarto, price 25s.

THE HOLY VESSELS AND FURNITURE

of the Tabernacle of Israel; on a uniform scale. Executed in Chromolithography, and Illuminated with gold, silver, brass, etc. Oblong quarto, half-bound in Morocco, price 35s.

DAILY LIGHT ON THE DAILY PATH:

a Devotional Text Book for every day in the Year; in the very words of Scripture.

The MORNING HOUR. 16mo., price 3s. 6d.; 32mo., 2s. 6d.

DAILY LIGHT ON THE DAILY PATH;

a Devotional Text Book for every day in the Year; in the very words of Scripture.

The EVENING HOUR. 16mo., price 3s. 6d.; 32mo., 2s. 6d.

THE BLANK PAGE BIBLE:

an edition of the Scriptures printed with alternate pages of ruled blank paper, on an entirely novel plan, for Manuscript notes. Octavo, price 25s.

THE WARRANT OF FAITH:

or, a Handbook to the Canon and Inspiration of the Scriptures. By the Rev. ROBERT WHYTEHEAD, M.A., Author of "A Key to the Prayer Book." Post octavo, price 6s. 6d.

UNIVERSAL HISTORY.

The World's History from the Creation to the Accession of Queen Victoria. In Seven Volumes. Foolscap octavo, half-bound in Morocco, 42s.

THE PARALLEL HISTORIES OF JUDAH AND ISRAEL, with copious explanatory Notes. By the Rev. MAXIMILIAN GENESTE, M.A. Two volumes, royal octavo, price 25s.

THE PSALMS WITH SCRIPTURE ILLUSTRATIONS.

32mo., Roan, price 2s. 6d.

THE PROVERBS WITH SCRIPTURE ILLUSTRATIONS.

32mo., Roan, price 1s. 8d.

THE EPISTLE TO THE HEBREWS, WITH
SCRIPTURE ILLUSTRATIONS.

32mo., Roan, price 1s. 4d.

THE EPISTLE TO THE ROMANS, WITH
SCRIPTURE ILLUSTRATIONS.

32mo., Roan, price 1s. 4d.

THE GOSPEL OF ST. JOHN, WITH SCRIPTURE
ILLUSTRATIONS.

32mo., Roan, price 1s. 8d.

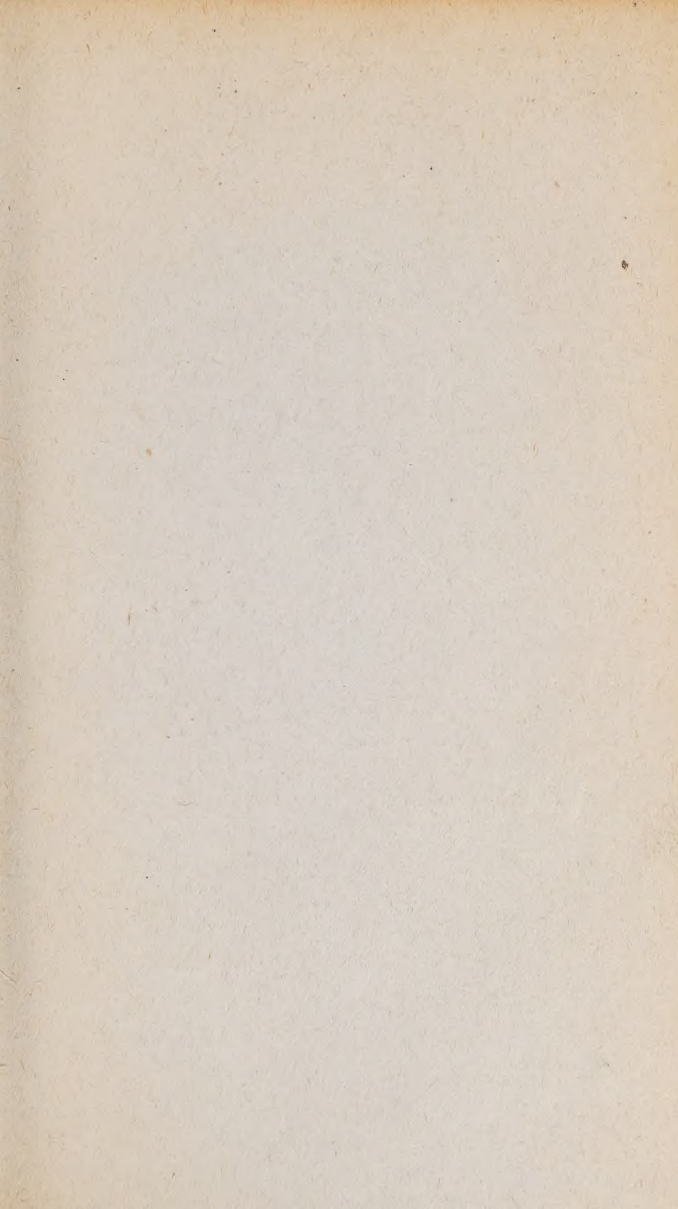
SCRIPTURAL COINCIDENCES;

or, Traits of Truth. By J. DUNCAN CRAIG, M.A. Foolscap octavo, price 3s.

LONDON:

SAMUEL BAGSTER AND SONS;

15, PATERNOSTER ROW.

友愛書房
神田・神保町

